R. BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE V. E. II
h 8
41 B
22
ROMA

8-41-B-22

titolo

Biblia;

31½.02a

Digitized by Google

Quintus, est Isaias.
Sextus, Ieremias:
Septimus, Ezechiel.
Octauus, Liber duodecim prophetarum, qui apud illos uocatur Thereasar.
Tertius ordo, Hagiographa possidet.
Et primus Liber incipit a Iob.
Secundus a Dauid: quem quinque incisionibus, & uno Psalmorum uolumine comprehendunt.
Tertius est Salomon, tres Libros habens: Prouerbia, quæ illi Misle, id est, Parabolas appellant.
Quartus, Ecclesiasten, id est, Coheleth.
Quintus, Canticum Canticorum, quem titulo Sir hassirim prænotant.
Sextus, est Daniel.
Septimus, Dibrehaiamim, id est uerba dierum: quod significantius, Chronicon totius diuinæ historiæ possumus appellare. qui Liber apud nos Paralipomenon primus & secundus inscribitur.
Octauus, Esdras: qui & ipse similiter apud Græcos & Latinos, in duos Libros diuisus est.
Nonus, Esther.

Atque ita fiunt pariter Veteris Legis Libri uiginti duo, id est, Moysi quinque, & Prophetarum octo, Hagiographorum nouem. Quamquam nonnulli Ruth & Cinoth inter Hagiographa scriptitent, & hos Libros in suo putent numero supputandos: ac per hoc esse priscæ Legis libros uigintiquatuor: quos sub numero uigintiquatuor, seniorum Apocalypsis Ioannis inducit adorantes Agnum, & coronas suas prostratis uultibus offerentes: stantibus coram quatuor animalibus oculatis ante & retro, id est, in præteritum & in futurum respicientibus, & indefessa uoce clamantibus: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui uenturus est.

Hic Prologus scripturarum quasi galeatum principium, omnibus libris quos de Hebræo uertimus in Latinum, conuenire potest: ut scire ualeamus, quicquid extra hos est, inter apocrypha esse ponendum. Igitur Sapientia, quæ uulgo Salomonis inscribitur, & Iesu filii Syrach Liber, & Iudith, & Tobias, et Pastor, non sunt in canone. Machabæorum primum Librum, Hebraicum reperi. Secundus, Græcus est: quod ex ipsa quoq; phrasi probari potest. Quæ cum ita se habeant, obsecro te Lector, ne laborem meum, reprehensionem existimes antiquorum. In templo Dei offert unusquisq; quod potest: alii aurum, argentum, & lapides pretiosos: alii byssum & purpuram & coccum offerunt & hyacinthum: nobis cum bene agitur, si obtulerimus pelles & caprarum pilos. Et tamen Apostolus contemptibiliora nostra magis necessaria iudicat. Vnde & tota illa tabernaculi pulchritudo, & per singulas species, Ecclesiæ præsentis futuræq; distinctio, pellibus tegitur & ciliciis: ardoremq; solis & iniuriam imbrium ea quæ uiliora sunt prohibent.

8-41-B-22
D. PROB. ROM. S. J.
32

EPISTOLA SANCTI HIERONYMI AD PAVLINVM PRESBYTERVM, de omnibus Diuinæ hiſtoriæ libris.

CAP. I

FRATER Ambroſius tua mihi munuſcula perferẽs, detulit ſimul et ſuauiſſimas literas, quæ a principio amicitiarũ, fidẽ probatæ iã fidei et ueteris amicitiæ præferebãt. Vera enim illa neceſſitudo eſt, et Chriſti glutino copulata, quã nõ utilitas rei familiaris: nõ præſẽtia tãtũ corporũ, nõ ſubdula et palpãs adulatio: ſed Dei timor, et diuinarũ ſcripturarũ ſtudia conciliant. Legimus in ueteribus hiſtoriis quoſdã, luſtraſſe prouincias, nouos adiſſe populos, maria trãſiſſe: ut eos quos ex libris nouerãt, corã quoq; uiderent. Sic Pytagoras Memphiticos uates, ſic Plato Aegyptũ et Archytam Tarentinũ, eamq; orã Italiæ, quæ quondã magna Græcia dicebatur, laborioſiſſime peregrauit: ut qui Athenis magiſter erat, et potẽs, cuiusq; doctrinã Academiæ Gymnaſia perſonabãt, fieret peregrinus atq; diſcipulus: malẽs aliena uerecunde diſcere, quàm ſua impudẽter ingerere. Deniq; cũ literas quaſi tota fugientes orbe perſequitur, captus a piratis et uenundatis, etiã tyranno crudeliſſimo paruit, captiuus, uinctus et ſeruus: tamen quia philoſophus, maior emente ſe fuit. Ad Titũ Liuiũ lacteo eloquentiæ fonte manantẽ, de ultimis Hiſpaniæ Galliarumq; finibus quoſdã uenieſſe nobiles legimus: et quos ad contẽplationẽ ſui Roma nõ traxerat, unius hominis fama produxit. Habuit illa ætas inauditũ oĩbus ſeculis, celebrandũq; miraculũ, ut urbem tantã ingreſſi, aliud extra urbẽ quærerẽt. Apollonius, ſiue ille magus (ut uulgus loquitur) ſiue Philoſophus, ut pythagorici tradũt, intrauit Perſas, pertrãſiuit Caucaſcũ, Albanos, Scythas, Maſſagetas, opulentiſſima Indiæ regna penetrauit: et ad extremũ, latiſſimo Phiſon amne trãſmiſſo, peruenit ad Brachmanas, ut Hiarchã in throno ſedẽtẽ aureo, et de Tãtali fonte potãtẽ, inter paucos diſcipulos de natura, dẽ motibus ſiderũ, ac dierũ curſu audiret docẽtẽ. Inde per Elamitas, Babylonios, Chaldæos, Medos, Aſſyrios, Parthos, Syros, Phœnices, Arabes, Paleſtinos, reuerſus Alexãdriã, perrexit Aethiopiã, ut Gymnoſophiſtas, et famoſiſſimam Solis mẽſã uideret in ſabulo. Inuenit ille uir ubiq; quod diſceret, et ſẽper proficiẽs, ſẽper ſe melior fieret, ſcripſit ſuper hoc pleniſſime octo uoluminibus Philoſtratus.

Quid loquar de ſeculi hominibus? cũ Apoſtolus Paulus, uas electionis, et magiſter Gẽtiũ, qui de cõſcientia tãti in ſe hoſpitis loquebatur, an experimẽtũ quæritis eius quaſi ĩ me loquitur Chriſtus? poſt Damaſcũ Arabiãq; luſtratã aſcẽderit Ieroſolymã, ut uideret Petrũ, et mãſerit apud eum diebus quindecim. Hoc enim myſterio hebdomadis et ogdoadis futurus Gẽtiũ prædicator inſtruendas erat. Rurſumq; poſt annos quatuordecim, aſſũpto Barnaba et Tito expoſuerit Apoſtolis Euãgeliũ, ne forte in uacuũ curreret, aut cucurriſſet. Habet enim neſcio quid latẽtis energiæ uiua uox, et in aures diſcipuli de authoris ore trãsfuſa, fortius ſonat. Vnde et Aeſchines, cũ Rhodi exularet, et legeretur illa Demoſthenis oratio, quã aduerſus eũ habuerat mitãtibus cũctis atq; laudãtibus, ſuſpirãs ait: Quid ſi ipſã audiſſetis beſtiã ſua uerba reſonãtẽ? II. Act. 9. 1. Cor. 13. Gal. 1. Gal. 2.

HAEC non dico quòd ſit in me aliquid tale, quòd uel poſſis a me audire, nel uelis diſcere: ſed quòd ardor tuus et diſcendi ſtudiũ etiã abſq; nobis per ſe probari debeat. Ingeniũ docile & ſine doctore laudabile eſt. Nõ quid inuenias, ſed quid quæras conſideramus. Mollis cera, et ad formãdũ facilis, etiã III.

si artificis & plastæ cessent manus: tamẽ uirtute totũ est quicquid esse potest. Paulus Apostolus ad pedes Gamalielis legẽ Moysi, & prophetas didicisse se gloriatur, ut armatus spiritalibus telis, postea diceret cõfidẽter, Arma nostræ militiæ, nõ carnalia sũt: sed potẽtia Deo, ad destructionẽ munitionũ cõsilia destruẽtes, & omnẽ altitudinẽ extollẽtẽ se aduersus scientiã Dei, & captiuãtes omnẽ intellectũ ad obediẽdũ Christo, & parati subiugare omnem inobediẽtiã. Ad Timotheum scribit ab infantia sacris literis eruditũ, & hortatur ad studiũ lectionis, ne negligat gratiã quæ data sit ei per impositionẽ manus presbyterij. Tito præcipit, ut inter cæteras uirtutes episcopi, quẽ breui sermone depinxit, scientiã quoque in eo eligat scripturarum, Obtinentẽ, inquit, eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: vt potens sit exhortari in doctrina sana, & contradicentes reuincere.

Act. 22
1. Cor. 10
1. Tim. 3
1. Tim. 4
Tit. 1.

IIII. Sancta quippe rusticitas solum sibi prodest: & quãtum ædificat ex uitæ merito Ecclesiã Christi, tãtũ nocet si destruẽtibus nõ resistat. Malachias Propheta, imo per Malachiã Dñs interrogauit sacerdotes Legẽ: in tãtũ sacerdotis officiũ est interrogatũ respõdere de lege. Et in Deuteronomio legimus, Interroga patrẽ tuũ, & annũciabit tibi: seniores tuos, & dicẽt tibi. In Psalmo quoque cẽtesimo decimooctauo, Cãtabiles mihi erãt iustificationes tuę i loco peregrinationis meę. Et in descriptione iusti uiri, cũ eũ Dauid arbori uitæ, quæ est in paradiso, cõpararet, inter cæteras uirtutes & hoc intulit, In lege Dñi uolũtas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fine sacratissimæ uisionis ait iustos fulgere sicut stellas: & intelligentes, id est, doctos, quasi firmamẽtũ. Vides quãtũ inter se distẽt iusta rusticitas, & docta iustitia? Alij stellis, alij cælo cõparãtur. Quanquã iuxta Hebraicã ueritatẽ utrunque de eruditis possit intelligi. Ita enim apud eos legimus, Qui autẽ docti fuerint, fulgebũt quasi splẽdor firmamẽti, & qui ad iustitiã eruditũ multos, quasi stellę in perpetuas æternitates. Cur dicitur Paulus Apostolus uas electionis? Nẽpe quia legis & scripturarũ erat sanctarũ armariũ. Pharisæi stupẽt in doctrina Dñi: & mirãtur in Petro & Ioãne quomodo Legẽ sciãt, cum literas nõ didicerint. Quicquid enim aliis exercitatio, & quotidiana in Lege meditatio tribuere solet, illis hoc Spiritus Sanctus suggerebat, et erãt, iuxta quod scriptum est, θεοδίδακτοι. Duodecim annos Saluator impleuerat, & in tẽplo senes de quæstionibus Legis interrogãs, magis docet dũ prudẽter interrogat. Nisi forte rusticũ Petrũ, rusticum dicimus Ioannẽ: quorũ uterque dicere poterat, Et si imperitus sermone, nõ tamen scientia. Ioannes rusticus, piscator, indoctus: & unde illa uox obsecro, In principio erat Verbũ, & Verbũ erat apud Deũ, & Deus erat Verbũ? λόγος enim Græce multa significat. nã & uerbũ est, & ratio, & supputatio, & causa uniuscuiusq; rei, per quã sunt singula quæ subsistũt: q̃ uniuersa, recte intelligimus in Christo.

Act. 4.
Isa. 54
Ioan 6.
Luc. 2.
2. Cor. 11
Ioan 1.

V. Hoc doctus Plato nescisset, hoc Demosthenes eloquens ignorauit. Per dam (inquit) sapiẽtiã sapiẽtiũ, & prudẽtiã prudẽtiũ reprobabo. vera sapiẽtia perdet falsã sapiẽtiã, & quãquã stultitia prædicationis in cruce sit: tamẽ Paulus sapiẽtiã loquitur inter perfectos: sapiẽtiã autẽ non seculi huius, nec principum seculi istius, qui destruuntur, sed loquitur Dei sapientiam in mysterio absconditam, quam prædestinauit Deus ante secula. Dei sapientia Christus est. Christus enim, Dei uirtus, & Dei sapientia, hæc sapientia in mysterio abscondita est: de qua & noni Psalmi titulus prænotatur, Pro occultis filij: in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi. Et qui in mysterio absconditus erat, prædestinatus est ante secula: prædestinatus autem & præfiguratus in Lege & Prophetis. Vnde & Prophetæ appellabãtur. Videntes: quia videbãt eũ quẽ cæteri nõ videbãt. Abrahã uidit diẽ eius, & lætatus est. Aperiebãtur cæli Ezechieli, qui populo peccatori

Abd. 1.
Isa. 29.
1. Cor. 1.
2. Cor. 4
Psal. 9.
Colos. 2.
Ioan. 8.
Ezech. 1

Psal. 118 Rom 7. 2.Cor. 3.

tori clausi erant. Reuela, inquit Dauid, oculos meos, & cõsiderabo mirabilia de lege tua. *Lex enim spiritualis est, & reuelatione opus est, ut intelligatur, ac reuelata facie Dei gloriã cõtẽplemur.* Liber in

Apoc. 5.

Apocalypsi septẽ sigillis signatus ostẽditur: quẽ si dederis homini sciẽti literas ut legat, respõdebit tibi, Nõ possum, signatus est enim. Quanti hodie putãt se nosse literas, & tenẽt signatũ librũ, nec aperire possunt, nisi ille reserauerit, qui habet clauem Dauid: qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit. In actibus

Isa. 29 Apoc 3

Act. 8

Apostolorum sanctus Eunuchus, imo uir (sic enim eũ scriptura cognominat) cũ legeret Isaiã Prophetã, interrogatus à Philippo, Putasne intelligis quæ legis? respondit, Quomodo possum, nisi aliquis me docuerit? Ego (ut de me loquar interim) nec sanctior sum hoc Eunucho, nec studiosior, qui de Aethiopia, id est, de extremis mundi finibus uenit ad tẽplũ: reliquit aulã regiã: & tãtus amator legis diuinæque sciẽtiæ fuit, ut etiã in uehiculo legeret literas sacras. Et tamẽ cũ librũ teneret, & uerba Dñi cogitatione cõciperet, lingua uolueret, labijs personaret, ignorabat eũ quẽ in libro nescies uenerabatur. Venit Philippus, ostẽdit Iesum qui clausus latebat in litera. O mira doctoris virtus. Eadẽ hora credit Eunuchus, baptizatur, & fidelis & sanctus factus est, ac magister de discipulo, plus in deserto fonte Ecclesiæ, quã in aurato synagogæ tẽplo reperit. Hæc a me perstricta sunt breuiter (neque enim epistolaris ãgustia enagari lõgius patiebatur) ut intelligeres te in scripturis sacris sine fuio, & mõstrãte semitã nõ posse ingredi.

VI. *Taceo de Grãmaticis, Rhetoribus, Philosophis, Geometris, Dialecticis, Musicis, Astronomis, Astrologis, Medicis, quorũ sciẽtia mortalibus uel utilissima est, & in tres partes scinditur, τὸ δόγμα, τὴν μέθοδον, τὴν ἐμπειρίαν. Ad minores artes veniã, et quæ nõ tã lingua, quam manu administrãtur. Agricolæ, cemẽtarij, fabri metallorũ, lignorũq; cæsores, lanarij quoque & fullones, & cæteri, qui variã supellectilẽ, & utilia opuscula fabricãtur, absque doctore esse nõ possunt quod cupiũt. Quod medicorũ est, promittũt medici: tractãt fabrilia fabri. Sola scriptorarũ ars est, quã sibi passim omnes uẽdicãt. Scribimus indocti doctique poemata passim. Hãc garrula anus, hãc delirus senex, hãc sophista uerbosus, hãc uniuersi præsumũt, lacerãt, docẽt antequã discãt. Alij adducto supercilio, grãdia uerba trutinãtes inter mulierculas de sacris literis philosophãtur. Alij discũt, proh pudor, a feminis, quod uiros doceant: & ne parũ hoc sit, quadã facilitate uerborum, imo audacia edisserũt alijs quod ipsi non intelligũt. Taceo de mei similibus: qui si forte ad scripturas sanctas post seculares literas uenerint, & sermone cõposito aures populi mulserint, quicquid dixerint, hoc legem Dei putãt, nec scire dignãtur quid Propheta, quid Apostoli senserint, sed ad sensum suũ incõgrua aptãt testimonia, quasi grãde sit, & nõ nitidissimũ docẽdi genus, deprauare sentẽtias, & ad uolũtatẽ suã, scripturã trahere repugnantẽ. Quasi nõ legerimus Homerocentonas, & Virgiliocẽtonas: ac nõ sic etiã Maronẽ sine Christo possimus dicere Christiãnũ, quia scripserit,* Iã redit, & uirgo redeũt Saturnia regna, Iã noua Progenies cœlo demittitur alto. *Et patrẽ loquẽtẽ ad Filiũ,* Nate mee uires, mea magna potẽtia solus. *Et post uerba Saluatoris in cruce,* Talia præfabat memorans, fixusque manebat. *Puerilia sunt hæc, & circularũ ludo similia docere quod ignores: imo, ut cum stomacho loquar, ne hoc quidem scire quod nescias.*

VII. Geneſis. *Videlicet manifestissima est Genesis, in qua de creatura mundi, de exordio generis humani, de diuisione terræ, de confusione linguarum & gentium, usque ad exitum scribitur Hebræorum.*

Exodus. *Pater Exodus cũ decẽ plagis, cum decalogo, cum mysticis diuinisq; præceptis.*

Leuiticus. *In promptu est Leuiticus liber, in quo*

singula sacrificia, imo singulæ pœne syllaba, & uestes Aaron, & totus ordo Leuiticus spirant cœlestia sacramenta.

Numeri

Numeri uero, nomen totius Arithmeticæ, & prophetiæ Balaam, & quadraginta duarum per eremum mansionum mysteria continent?

Deutero-nomiū.

Deuteronomiū quoq; secūda Lex, & Euāgelicæ Legis præfiguratio, nōne sic ea habet quæ priora sūt, ut tamen noua sint omnia de ueteribus? Hucusq; Moyses, hucusq; Pētateuchus quibus quinq; uerbis lo qui sevelle, a postolus in Ecclesia gloriatur.

1. Cor. 14 19. Iob.

Iob exēplar patiētiæ, quæ nō misteria suo sermone complectitur? Prosa incipit, uersu labitur, pedestri sermone finitur: omnes q; leges dialecticæ, propositione, assumptione, cōfirmatione, conclusione determinat. Singula in eo uerba plena sunt sensibus. Et (ut de cæteris silē) resurrectionē corporū sic pphetat, ut [illegible]s de ea uel manifestius, uel cautius scripserit. Scio (*inquit*) quod redēptor meus uiuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum, & rursū circundabo pelle mea, & in carne mea uidebo Deū, quē uisurus sū ego ipse & oculi mei cōspecturi sunt, & nō alius Repolita est hæc spes mea in sinu meo.

Cap 19. 25.

Veniā ad Iesum Naue, qui typū Domini nō solū gestis, uerū etiā nomine præfert. transit Iordanē, hostium regna subuertit, diuidit terrā victori populo, & per singulas urbes, uiculos, montes, flumina, torrentes, atq; confinia Ecclesiæ cœlestisq; Ierusalē spiritualia regna describit.

Iosue sine Iesus Naue.

In Iudicum Libro, quot principes populi, tot figuræ sunt.

Lib. Iudicum.

Ruth Moabitis, Isaiæ explet uaticinium, dicentis, Emitte agnum Domine dominatorem terræ, de petra deserti, ad montem filiæ Sion.

Ruth. Isa. 16 6.

Samuel in Heli mortuo, & in occiso Saul, ueterē legē abolitā mōstrat. Porro in Sadoc atque Dauid, noui sacerdotij, nouiq; imperij sacramenta testatur.

Reg. I. & II.

Malachim, id est tertius, & quartus Regū Liber a Salomone usq; ad Iechoniam, & a Ieroboam filio Nabat usq; ad Osee qui ductus est in Assyrios, regnum Iuda, & regnum describit Israel. Si historiā respicias, uerba simplicia sunt si in literis sensum latentem inspexeris, Ecclesiæ paucitas, & hæreticorum contra Ecclesiam bella narrantur.

Reg. III. & IIII.

Duodecim prophetæ in unius uoluminis angustias coartati, multo aliud quam sonant in litera, præfigurant.

Osee crebro nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Iezrahel, & uxorem fornicariā, & fornicationis filios, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere uiduam, & sub uestе lugubri, uiri ad se reditum præstolari.

Osee.

Ioel filius Phatuel describit terrā duodecim tribuū, eruca, bruchо, locusta rubigine uastāte cōsūptā: et post euersionē prioris populi effusū iri Spiritū Sanctū super seruos Dei, & ancillas, id est super cētum uiginti credētiū nomina, & effusum iri in cœnaculo Sion. Qui centum uiginti ab uno usque ad quindecim paulatim, & per incremēta surgentes, quindecim graduum numerum efficiunt, qui in Psalterio mystice continentur.

Ioel. Act. 2. 6.

Amos pastor, & rusticus, & ruborū mora distringēs, paucis uerbis explicari nō potest. Quis enim digne exprimat tria & quatuor scelera Damasci, & Gazæ, & Tyri, & Idumææ, & filiorū Ammon, & Moab: & in septimo, & octauo gradu Iudæ, & Israel? Hic loquitur ad uaccas pingues, quæ sunt in Samariæ monte, & ruturā domū maiorē, minoremq; tetulatur. Ipse cernit siclorē locustæ, & stātem dominum super murum litum uel adamantinum, & uncinum, pomorum attrahentem supplicia peccatoribus: & famem in terram, non famem panis, nec sitim aquæ: sed audiendi uerbum Dei.

Amos.

Abdias qui interpretatur seruus Dei pertonat cōtra Edō sanguinem terremq; hominem, fratris quoque Iacob semper æmulum, hasta percutit spirituali.

Abdias.

Ionas pulcherima colūba naufragio suo passionem Domini præfiguraus mū-

Ionas.

dum

dū ad pœnitentiā revocat: & sub nomine Ninive, Gentibus salutem nunciat.

Michæas de Morasthi cohæres Christi, vastationem annunciat filiæ latronis, & obsidionem ponit contra eam: quia maxillam percusserit iudicis Israel.

Nahū consolator orbis, increpat civitatem sanguinum, & post eversionem illius loquitur, Ecce super montes pedes evangelizantis, & annunciantis pacem.

Habacuc luctator fortis, & rigidus, stat super custodiā suā, & figit gradum super munitionē, vt Christū in cruce cōtēpletur, et dicat, operuit cœlos gloria eius, & laudis eius plena est terra. Splendor eius ut luxerit: cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.

Sophonias speculator, & arcanorum Dei cognitor, audit clamorē a Porta piscium, & ululatū a Secunda, & contritionem a collibus. Indicit quoq; ululatum habitatoribus Pilæ, quia conticuit omnis populus Chanaan, disperierunt universi qui inuoluti erant argento.

Aggæus festinus, & lætus, qui seminauit in lachrymis, ut in gaudio meteret: destructū tēplū ædificauit, Deūq; patrē inducit loquētē, Adhuc unū modicū, & ego commouebo cœlum, & terrā, & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & veniet desideratus cunctis gentibus.

Zacharias memor Domini sui, multiplex in prophetia, Iesum vestibus sordidos induit, & lapiem oculorum septē, cādelabrūq; aureū cum totidē lucernis quot oculis: duas quoq; olivas a sinistris lāpadis cernit, & a dextris: ut post equos nigros, rufos, albos, & varios, & dissipatas quadrigas ex Ephraim, et equum de Ierusalem, pauperem regem vaticinetur, & prædicet, sedentem super pullum filium asinæ subiugalis.

Malachias aperte, et in fine ominū prophetarum, de abiectione Israel, & vocatione gētium, Non est mihi, ait, voluntas in nobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim Solis usq; ad occasum magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.

Isaiam, & *Ieremiam*, *Ezechielem*, et *Danielem* quis potest uel intelligere, uel exponere? Quorum primus non prophetā mihi uidetur texere, sed Euangelium. Isaias.

Secundus uirgam nuceam, & ollam succensam a facie Aquilonis, & pardū spoliatum suis coloribus, & quadruplex diversis metris nectit alphabetum. Ieremias.

Tertius principia, & finem tantis habet obscuritatibus inuoluta, ut apud Hebræos ista partes cum exordio Geneseos ante annos triginta non legantur. Ezechiel

Quartus uero, qui et extremus inter quatuor prophetas, tēporū tōscius, & totius mundi philopsistor, lapidem præcisum de mōte sine manibus, & regna omnia subuertentem, claro sermone pronunciat. Daniel.

Dauid Simonides noster, *Pindarus* & *Alcæus*, *Flaccus* quoq; *Catullus*, atque *Serenus*, Christum lyra personat, & in decachordo psalterio, ab inferis excitat resurgentem. Dauid.

Salomon pacificus, & amabilis Domini, mores corrigit, naturā docet, Ecclesiam iungit, & Christum, sanctarumq; nuptiarum dulce canit epithalamium. Prouer. Ecclesiaste. Canticum.

Esther in Ecclesiæ typo populū liberat de periculo, et interfecto *Amā*, qui interpretatur iniquitas, partes consulit, & diem mittit in posteros. Esther.

Paralipomenon liber, id est instrumenti ueteris ἐπιτομή, tantus ac talis est, ut absq; illo si quis scientiam scripturarum sibi uoluerit arrogare, seipsum irrideat. Per singula quippe nomina, iunctarasq; uerborum, & prætermissa in Regum libris tanguntur historiæ, & innumerabiles explicantur Euangelij quæstiones. Paralipomenon.

Esdras, et Nehemias, adiutor uidelicet, & cōsolator a Dño, in unū uolumen coartātur, instaurāt tēplū, muros extruūt ciuitatis: omnisq; illa turba populi redeūtis in patriā, descriptio sacerdotū, Leuitarū, Israelis, proselytorū, ac per singulas Esdras. Nehemias.

LIBER GENESIS,
HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

IN PRINCIPIO creauit Deus cælum, & terram. ℣ Terra autem erat inanis, & uacua, & tenebræ erãt ſuper faciem abyſſi: & ſpiritus ℟ Domini ℣ ferebatur ſuper aquas. ℣ Dixitq. Deus, ‖ Fiat lux. Et facta eſt lux. ℣ Et vidit Deus lucem quod eſſet bona: & diuiſit * lucem ℟ a tenebris. ℣ Appellauitq. lucem diem, & tenebras noctem: factumq́ue eſt ueſpere & mane dies vnus. ℣ Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & diuidat aquas ab aquis. ℣ Et fecit Deus firmamentum, diuiſitq. aquas, quæ erant ſub firmamento, ab his ‖ quæ erant ſuper firmamentum. Et factum eſt ita. ℣ Vocauitq. Deus firmamentum, cælum: & factum eſt ueſpere & mane dies ſecundus. ℣ Dixit uero Deus, Cõgregentur aquæ quę ſub cælo ſunt, in locum unum: & appareat arida. Et factum eſt ita. ℣ Et uocauit Deus aridam, terram: congregationesq. aquarum appellauit maria. Et vidit Deus quod eſſet bonum: ℣ Et ait, Germinet terra herbam uirentem, & ℟ facientem ℣ ſemen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus ſuum, cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. ℣ Et protulit terra herbam uirentem, & facientem ſemen iuxta genus ſuum, lignumq. faciens fructum, & habens vnumquodque ſementem ſecundum ſpeciem ſuam. Et uidit Deus quod

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 1

eſſet bonum. ℣ Et factum eſt ueſpere & mane dies tertius. ℣ Dixit autem Deus, Fiant luminaria in firmamẽto cæli, & diuidant diem ac noctem: & ſint ‖ in ſigna & tempora, & dies & annos: ℣ ℟ Vt* lucẽãt in firmamento cæli, & illuminent terram. Et factum eſt ita. ℣ Fecitq. Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut præeſſet diei: & luminare minus, ut præeſſet nocti: & ſtellas. ℣ Et poſuit eas * in firmamento cæli, ut lucerent ſuper terram: ℣ Et præeſſent diei, ac nocti, & diuiderent lucem, ac tenebras. Et uidit Deus quod eſſet bonum. ℣ Et factum eſt veſpere & mane dies quartus. ℣ Dixit etiam Deus, Producant aquæ reptile animæ uiuentis, & uolatile ſuper terram ſub firmamento cæli. ℣ Creauitq. Deus cete grandia, & omnem animam uiuentem, atque motabilẽ, quam ℟ produxerãt* aquæ in ſpecies ſuas, & omne volatile ſecundum genus ſuum. Et uidit Deus quod eſſet bonum. ℣ Benedixitq. eis, dicens: Creſcite, & multiplicamini, & replete aquas maris: auesq. multiplicentur ſuper terram. ℣ Et factum eſt ueſpere, & mane dies quintus. ℣ Dixit quoq; Deus, Producat terra animã viuẽtẽ in genere ſuo, iumẽta, & reptilia, & beſtias terræ ſecundũ ſpecies ſuas. Factũq. eſt ita. ℣ Et fecit Deus beſtias terræ iuxta ſpecies ſuas, & iumenta & omne reptile terræ in genere ſuo. Et vidit Deus quod eſſet bonũ. ℣ Et ait: Faciamus hominẽ ad ‖ imaginẽ & ſimilitudinẽ noſtrã: & præſit piſcibus maris, & volatilibus cæli, & beſtiis, * vniuerſæq. ℟ terræ, omniq. reptili, quod mouetur in terra. ℣ Et creauit Deus hominẽ ad imaginẽ—& ſimilitudinẽ ℣ ſuã; ad ima-

Act. 14. 15. 17. 24. Pſ. 32. 6. 135. 5. Eccl. 18. 1

℟ Dei 10. MS. R. Rab. H. C. G.

Heb. 11. 3. * Deus 1. MS. H. C. G.

℟ ac tenebræ MS. Rab.

Pſ. 32. 6. 135. 5. Ier. 10. 12. 51. 15. Pſ. 32. 7. 88. 12. 135. 6. 147. 4. Iob 38. 4.

Aſſerens 11. M R.

Pſ. 135. 7. ℟ & MS. H. C. G.

* Deus 7. MS. R. H. C. G.

℟ produxerunt 1 MS H G.

C. L 3. 10. Infr. 5. 1. 9. 6. 1. Cor. 11. 7.

* terra M 5 q.

℟ creatura M 5 q. Sap. 2. 23. —23 M S. R. Rab. H C G. Mat. 19. 4. Eccl. 17. 1

ginē Dei creauit illū, ‖ maſculū & fœminā creauit eos. ♀ Benedixitq. illis Deus, & ait: ‖ Crescite & multiplicamini, & replete ter 28
ram, & ſubiicite eā. & dominamini piſcibus maris, & volatilibus cæli, & uniuerſis animātibus, quæ mouentur ſuper terrā. ♀ Dixitq. Deus, Ecce dedi vobis omnē herbā af 29
ferentē ſemen ſuper terrā, & uniuerſa li
gna, quæ habēt in ſemetipſis ſementē ge
neris ſui, ‖ vt ſint uobis in eſcā: ♀ & cunctis 30
animātibus terræ, omniq. uolucri cæli, &
uniuerſis quæ mouētur in terra, & in qui
bus eſt anima uiuens, ut habeāt ad ueſcē
dum. Et factum eſt ita. ♀ ‖ Viditq. Deus 31
cuncta quę fecerat: & erant ualde bona. Et
factum eſt veſpere & mane dies ſextus.

CAP. II.

IGITVR perfecti ſunt cęli & terra, & 1
omnis ornatus eorum. ♀ Compleuitq. Deus die ſeptimo opus ſuū quod 2
fecerat: & ‖ requieuit die ſeptimo ab uni
uerſo opere * quod patrarat. ♀ Et bene 3
dixit * diei ſeptimo, & ſanctificauit illū:
quia in ipſo ceſſauerat ab omni opere ſuo
quod creauit Deus ut faceret. ♀ Iſtæ ſunt 4
generationes cæli & terræ, quando creā
tæ ſunt, in die quo fecit Dominus Deus
cœlū & terrā: ♀ Et omne virgultū agri an 5
tequā oriretur in terra, omnēq. herbā re
gionis priuſquam germinaret: non enim
pluerat Dominus Deus ſuper terrā, & ho 6
mo non erat qui operaretur ♀ terrā: ♀ Sed
fons aſcēdebat e terra, irrigans uniuerſam
ſuperficiē terræ. ♀ Formauit igitur Domi 7
nus Deus hominē de limo terræ, & in ſpi
rauit in faciē eius ſpiraculū uitę, & ‖ factus
eſt homo in animam uiuentem. ♀ Planta 8
uerat autem Dominus Deus paradiſum
uoluptatis a principio: in quo poſuit ho
minem quem formauerat. ♀ Produxitq. 9
Dominus Deus de humo omne lignum
pulchrum uiſu, & ad veſcendum ſuaue: li
gnū etiā uitæ in medio paradiſi, lignumq.
ſcięti æ boni & mali. ♀ Et fluuius egrediebā 10
tur de loco voluptatis ad irrigandū paradi
ſum, qui inde diuiditur in quatuor capita.
♀ Nomen vni ‖ Phiſon: ipſe eſt qui circuit 11
omnē terrā Heuilath, vbi nascitur aurum:
♀ Et aurum terræ illius optimum eſt, ibiq. 12
inuenitur bdellū, & lapis onychinus. ♀ Et
nomen fluuij ſecundi Gehon: ipſe eſt, qui 13
circumit omnē terrā Æthiopiæ. ♀ Nomen
vero fluminis tertij Tigris: ipſe vadit cō 14
tra Aſſyrios. Fluuius autē quartus, ipſe eſt
Euphrates. ♀ Tulit ergo Dominus Deus ho 15
minē, & poſuit eū in paradiſum uoluptā
tis, ut operaretur, & cuſtodiret illū. ♀ Præ 16
cepitq. ei dicēs: Ex omni ligno paradiſi co
mede: ♀ De ligno autē ſcięti æ boni & mali 17
ne comedas. In quocūq; enim die comede
ris ex eo, morte morieris. ♀ Dixit quoq; 18
Dominus Deus, Nō eſt bonū hominē eſſe
ſolū: faciamus ei adiutorium ſimile ſibi.
♀ Formatis igitur Dominus Deus de humo 19
cūctis animātibus terræ, & uniuerſis uola
tilibus cęli, adduxit ea ad Adā, vt videret
quid uocaret ea. omne enim quod uoca
uit Adā animæ uiuētis, ipſum eſt nomen
eius. ♀ Appellauitq. Adā nominibus ſuis cū 20
cta animātia, & uniuerſa uolatilia cęli, &
omnes beſtias terræ: Adę uero nō inueniē
batur adiutor ſimilis eius. ♀ Immiſit ergo 21
Dominus Deus ſoporē in Adā: cūq. obdor
miſſet, tulit unā de coſtis eius, & repleuit
cārnē pro ea. ♀ Et ędificauit Dominus Deus 22
coſtā, quā tulerat de Adā, in mulierē: & ad
duxit eā ad Adā. ♀ Dixitq. Adā: ‖ Hoc nūc,
os ex oſſibus meis, & caro de carne mea:
hæc vocabitur virago, quoniā de viro
ſumpta eſt. ♀ ‖ Quamobrē relinquet ho 24
mo patrem ſuum, & matrem *, & adhære
bit uxori ſuæ: ‖ & erūt duo in carne una.
♀ Erat autem uterque nudus, Adam ſcili 25
cet & uxor eius: & non erubescebant.

Infr. 8. 17 9. 1.

Infr. 9. 3. *Exod.* 31. 17. *Eccli* 39 21. *Mar.* 7. 37.

Exod. 20 11. 31. 17. *Deu.* 5. 14 *Heb.* 4 4. & *ſim* 2 MS. *Reb.* H. C. G. * *Deus* 1 MS. H. C. G.

Eccli. 24. 35.

Eccli. 3. MS. G.

1. *Cor.* 15. 45.

1. *Cor.* 11. 9. *Matt.* 19. 5. *Mar.* 10. 7. * *ipſe* 11. *Eph.* 5. 31. * *ſuam* 7. MS. H. C. 1. *Cor.* 6. 16. & *nec* 3. MS.

CAP. III.

SEd & serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem, Cur præcepit vobis Deus, vt non comederetis ex omni ligno paradisi? ℣ Cui respondit mulier, De fructu lignorum quæ sunt in paradiso vescimur: ℣ de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, & ne tangeremus illud, ne forte moriamur. ℣ Dixit autem serpens ad mulierem: ¶ Nequaquam morte moriemini, ℣ Scit enim Deus, quod in quocunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut dii scientes bonum & malum. ℣ Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuq. delectabile: & tulit de fructu illius, & ¶ comedit: dedit q. viro suo, qui comedit. ℣ Et aperti sunt oculi amborum: cumq. cognouissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata. ℣ Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & vxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi. ℣ Vocauitq. Dominus Deus Adam, & dixit ei, Vbi es? ℣ Qui ait: Vocem tuam * audiui in paradiso: & timui, eo quòd nudus essem, & abscondi me. ℣ Cui dixit — Dominus: Quis enim indicauit tibi quod nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo præceperá tibi ne comederes, comedisti? ℣ Dixitq. Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. ℣ Et dixit Dominus Deus ad mulierem, Quare hoc fecisti? Quæ respondit, Serpens decepit me, & comedi. ℣ Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & bestias terræ: super pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. ℣ Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: & ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. ℣ Mulieri quoque dixit: Multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui. ℣ Adæ vero dixit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, & comedisti de ligno, ex quo præceperam tibi ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. ℣ Spinas & tribulos germinabit tibi, & comedes herbas terræ. ℣ In sudore vultus tui vesceris pane tuo, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es: quia pulvis es, & in pulverem reuerteris. ℣ Et vocauit Adam nomen vxoris suæ, Heua: eo quòd mater esset cunctorum viuentium. ℣ Fecit quoque Dominus Deus Adæ & vxori eius tunicas pelliceas, & induit eos. ℣ Et ait, Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est, sciens bonum, & malum. nunc ergo ne forte mittat manum suam, & sumat etiam de ligno vitæ, & comedat, & viuat in æternum. ℣ Emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis, vt operaretur terram, de qua sumptus est. ℣ Eiecit ergo Adam: & collocauit ante paradisum voluptatis cherubim, & flammeum gladium atque versatilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

2. Cor. 11. 3.

Eccl. 25. 33. 1. Tim. 2. 14.

* Dominus M S. H. C G.

CAP. IIII.

ADAM vero cognouit vxorem suã Heuam: quæ concepit, & peperit Cain, dicens: Possedi hominem per Deum. ℣ Rursumq. peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor ouium, & Cain agricola. ℣ Factum est autem post multos dies vt offerret Cain de fructibus terræ munera Domino. ℣ Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum: & respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius. ℣ Ad

Heb. 11. 4. * Caini.

* Dominum 1.

2 ipse 2. M S. H. C. G.

1. Cor. 14. 34.

— 8. M S. H. C.

* Et emisit 4. M S. H. C G.

M S R H C G.

Cain autem, & ad munera illius non respexit: iratus ſq. eſt Cain vehementer, & concidit vultus eius. ¶ Dixitq. Dominus ad eum: Quare iratus es? & cur concidit facies tua? ¶ Nonne ſi bene egeris, recipies, ſin autem male, ſtatim in foribus peccatum adorabit? tuum autem appetitus eius, & tu dominaberis illius. ¶ Dixitq. Cain ad Abel fratrem ſuum: Egrediamur foras? Cumq. eſſent in agro, conſurrexit Cain aduerſus fratrem ſuum Abel, & interfecit eum. ¶ Et ait Dominus ad Cain, Vbi eſt Abel frater tuus? Qui reſpondit, Neſcio: numquid cuſtos fratris mei ſum ego? ¶ Dixitq. ad eū, Quid feciſti? vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra. ¶ Nunc igitur maledictus eris ſuper terrā: quæ aperuit os ſuum, & ſuſcepit ſanguinē fratris tui de manu tua. ¶ Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus ſuos: vagus, & profugus eris ſuper terram. ¶ Dixitq. Cain ad Dominum: Maior eſt iniquitas mea, quam vt veniam merear. ¶ Ecce eijcis me hodie a facie terræ, & a facie tua abſcondar, & ero vagus, & profugus in terra: omnis igitur qui inuenerit me, occidet me. ¶ Dixitq. ei Dominus: Nequaquam ita fiet: ſed omnis qui occiderit Cain, ſeptuplum punietur. Poſuitq. Dominus in Cain ſignum, vt non interficeret eum omnis, qui inueniſſet eum. ¶ Egreſſuſq. Cain a facie Domini, habitauit profugus in terra ad orientalem plagam Eden. ¶ Cognouit autem Cain vxorem ſuam: quæ concepit, & peperit Henoch: & ædificauit ciuitatem, vocauitq. nomen eius ex nomine filij ſui, Henoch. ¶ Porro Henoch genuit Irad, & Irad genuit Mauiael, & Mauiael genuit Mathuſael, & Mathuſael genuit Lamech. ¶ Qui accepit duas vxores, nomen vni Ada, & nomen alteri Sella. ¶ Genuitq. Ada Iabel, qui fuit pater habitantium in tentorijs, atque paſtorum. ¶ Et nomen fratris eius Iubal: ipſe fuit pater canentium cithara, & organo. ¶ Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator, & faber in cuncta opera æris, & ferri. Soror vero Tubalcain, Noema. ¶ Dixitq. Lamech vxoribus ſuis Adæ, & Sellæ: Audite vocem meā vxores Lamech, auſcultate ſermonem meum: quoniam occidi virum in vulnus meum, & adoleſcentulum in liuorem meum. ¶ Septuplum vltio dabitur de Cain: de Lamech vero ſeptuagies ſepties. ¶ Cognouit quoque adhuc Adam vxorem ſuā: & peperit filium, vocauitq. nomen eius Seth: dicens, ᵛ Poſuit mihi Deus ſemen aliud pro Abel, quem occidit Cain. ¶ Sed & Seth natus eſt filius, quem vocauit Enos: iſte cœpit inuocare nomen Domini.

CAP. V.

Hic eſt liber generationis Adam. In die qua creauit Deus hominem, ‖ ad ſimilitudinem Dei fecit illum. ¶ Maſculum & fœminam creauit eos: & benedixit illis: & vocauit nomen eorum Adam, in die quo creati ſunt. ¶ Vixit autem Adam centum triginta annis: & genuit ſ. filium ad ˢ imaginem, & ſimilitudinem ſuam, vocauitq. nomen eius Seth. ¶ Et facti ſunt dies ‖ Adam poſtquā genuit Seth, octingenti anni: genuitq. filios & filias. ¶ Et factum eſt omne tempus, quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mortuus eſt. ¶ Vixit quoq; Seth centum quinque annis, & genuit Enos. ¶ Vixitq. Seth poſtquam genuit Enos, octingentis ſeptem annis, genuitq. filios & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum, & mortuus eſt. ¶ Vixit vero Enos nonaginta annis, & genuit Cainan. ¶ Poſt cuius ortum vixit octingentis quindecim annis, & genuit filios, & filias. ¶ Factiq. ſunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mortuus eſt. ¶ Vixit quoque Cainan ſeptuaginta annis, & genuit Malaleel. ¶ Et vixit Cainan poſtquam genuit Malaleel, octingentis quadraginta annis, genuitque filios, & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Cainan nongenti decem anni, & mortuus eſt. ¶ Vixit autem Malaleel ſexaginta quinque annis, & genuit Iared. ¶ Et vixit Malaleel poſtquam genuit Iared, octingentis triginta annis; & genuit filios & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, & mortuus eſt. ¶ Vixitq. Iared centum ſexaginta duobus annis, & genuit Henoch. ¶ Et vixit Iared poſtquam genuit Henoch, octingentis annis, & genuit filios & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Iared nongenti ſexaginta duo anni, & mortuus eſt. ¶ Porro Henoch vixit ſexaginta quinque annis, & genuit Mathuſalam. ¶ Et ambulauit Henoch cum Deo: & vixit Henoch poſtquam genuit Mathuſalam, trecentis annis, & genuit filios & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Henoch trecenti ſexaginta quinque anni. ¶ Ambulauitq. cū Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus. ¶ Vixit quoque Mathuſala centum octoginta ſeptem annis, & genuit Lamech. ¶ Et vixit Mathuſala poſtquā genuit Lamech, ſeptingentis octoginta duobus annis, & genuit filios, & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Mathuſalæ nongenti ſexaginta nouem anni, & mortuus eſt. ¶ Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, & genuit filium: ¶ Vocauitq. nomen eius Noë, dicens: Iſte conſolabitur nos ab operibus, & laboribus manuū noſtrarum in terra cui maledixit Dominus. ¶ Vixitq. Lamech, poſtquam genuit Noë, quingentis nonaginta quinque annis, & genuit filios & filias. ¶ Et facti ſunt omnes dies Lamech, ſeptingenti ſeptuaginta ſeptem anni, & mortuus eſt. Noë uero cū quingentorum eſſet annorum, genuit Sem, Cham, & Iapheth.

CAP. VI.

Cvmq. cœpiſſent homines multiplicari ſuper terram, & filias procreaſſent: ¶ Videntes filij Dei filias hominum quod eſſent pulchræ, acceperunt ſibi uxores ex omnibus, quas elegerant. ¶ Dixitque ˢ Deus?: Non permanebit ſpiritus meus in homine in æternum, quia caro eſt: eruntq. dies illius centum viginti annorum. ¶ Gigantes autem erant ſuper terram in diebus illis. poſtquam enim ingreſſi ſunt filij Dei ad filias hominum, illæque genuerunt, iſti ſunt potentes à ſeculo uiri famoſi. ¶ Videns autem Deus, quod multa malitia hominū eſſet in terra, &

Ecclſ. 44. 16. Hebr. 11 5

ᵛ Dominus MS. R. H C.

ˢ Dominus Deus G.

—12. M S. R H. —Rab. H.C.

Sap. 10.3. Mar. 23. 35. 1. Ioh. 3. 12. Iud. 1.11.

ᵛ Seph.

Sap. 2.24. Eccli. 17.1 Hebr. 1.28. Univ. 9. 6. —8 M S. Rab. H.C.

ˢ Similitudinem & imaginem MS. Rab. H.C. 1. Par. 1.1

ra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, ✠pœnituit eum 6
quòd hominem fecisset in terra.—Et præcauens in futurum⁹, & tactus dolore cordis intrinsecus, ¶ ‖ Delebo, inquit, hominẽ 7
quem creaui, à facie terræ, ab homine vsque ad animantia, a reptili vsque ad volucres cæli. pœnitet enim me fecisse eos.
✠Noë uero inuenit gratiam coram Domino. ✠ Hæ sunt generationes Noë: ‖ Noë 8
vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulauit. ✠Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Iapheth. 9
✠ Corrupta est autem terra coram Deo, & 10
repleta est iniquitate. ✠ Cumq. uidisset 11
Deus terram esse corruptam; omnis quippe caro corruperat uiam suam super terram; ✠ dixit ad Noë, Finis uniuersæ carnis uenit coram me: repleta est terra iniquitate a facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. ✠ Fac tibi arcam de lignis læuigatis: mansiunculas in arca facies, & bitumine linies intrinsecus & extrinsecus. ✠ Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcę, quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo illius. ✠ Fenestram in arca facies, & in cubito cõsummabis summitatem eius: ostium autem arcæ pones ex latere: deorsum, cœnaculă, & tristega facies in ea. ✠ Ecce ego adducam aquas diluuij super terram, vt interficiam omnem carnem, in qua spiritus uitæ est subter cœlum, & uniuersa quæ in terra sunt, consumentur. ✠ Ponamq. fœdus meum tecum: & ingredieris arcam tu & filij tui, uxor tua, & uxores filiorum tuorum tecum. ✠ Et ex cunctis animantibus uniuersæ carnis bina induces in arcam, vt viuant tecum: masculini sexus & fœminini. ✠ De uolucribus iuxta genus suum, & de iumẽtis in genere suo, & ex omni reptili terræ secundũ genus suum: bina de omnibus ingredientur tecũ, ut possint uiuere. ✠ Tolles igitur tecũ ex omnibus escis quæ mandi possunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi, quàm illis in escam. ✠ Fecit igitur Noë omnia quæ præceperat illi Deus.

CAP. VII.

DIxitq́ue Dominus ad eum, Ingredere tu & omnis domus tua in arcam: ‖ te enim uidi iustum coram me in generatione hac. ✠ Ex omnibus animantibus mundis tolles septena & septena, masculum & fœminam: de animantibus uero immundis duo & duo, masculũ, & fœminam. ✠ Sed & de volatilibus cæli septena & septena, masculum & fœminã: ut saluetur semen super faciem uniuersæ terræ. ✠ Adhuc enim, & post dies septem ego pluã super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem substantiam quam feci, de superficie terræ. ✠ Fecit ergo Noë omnia quæ mandauerat ei Dominus. ✠ Eratq. sexcentorum annorum quãdo diluuij aquę inundauerunt super terram. ✠ Et ‖ ingressus est Noë & filij eius, uxor eius & uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluuij. ✠De animantibus quoque mundis & immundis, & de uolucribus, & ex omni quod mouetur super terram, ✠ duo & duo

ingressa sunt ad Noë in arcam, masculus & fœmina, sicut præceperat Dominus Noë. ✠ Cumq. transissent septem dies, aquæ diluuij inundauerunt super terrã. ✠ Anno sexcentesimo uitæ Noë, mense secundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cæli apertæ sunt: ✠ & facta est pluuia super terram quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. ✠ In articulo diei illius ingressus est Noë, & Sem, & Cham, & Iapheth filij eius: & uxor illius, & uxores filiorum eius cum eis in arcam: ✠ ipsi & omne animal secundum genus suum, uniuersaq. iumenta in genere suo, & omne quod mouetur super terram in genere suo, cunctumque uolatile secundum genus suum, uniuersæ aues omnes q. volucres, ingressæ sunt ad Noë in arcam, bina & bina ex omni carne, in qua erat spiritus uitæ. ✠ Et quæ ingressa sunt, masculus & fœmina ex omni carne introierunt, sicut præceperat ei Deus: & inclusit eum Dominus de foris. ✠ Factumq. est diluuium quadraginta diebus *super terram: & multiplicatæ sunt aquæ, & eleuauerũt arcam in sublime a terra. ✠ Vehementer enim inundauerunt: & omnia repleuerunt in superficie terræ: porro arca ferebatur super aquas. ✠ Et aquæ prævaluerũt nimis * super terram: operticq. sunt omnes montes excelsi sub uniuerso cælo. ✠ Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat. ✠ Consumptaq. est omnis caro quę mouebatur super terram, uolucrum, animãtium, bestiarum, omniumq. reptilium quæ reptant super terram. Vniuersi homines, ✠ & cuncta, in quibus spiraculum uitę est in terra, mortua sunt. ✠Et deleuit *omnẽ substãtia quæ erat super terrã, ab homine usque ad pecus, tã reptile quam uolucres cęli; & deleta sunt de terra: remãsit autẽ solus Noë, & qui cũ eo erant in arca. ✠Obtinuerũtq́ aquæ terrã centum quinquaginta diebus.

CAP. VIII.

REcordatus autem Deus Noë, cunctorumq. animantium & omnium iumẽtorum quę erant cum eo in arca, adduxit spiritũ super terrã, & imminutæ sunt aquæ. ✠ Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractæ cęli: & prohibitę sũt pluuiæ de cęlo. ✠ Reuertãq. sunt aquæ de terrã cũtes & redeũtes: & cœperũt minui post cẽtũ quinquaginta dies. ✠ Requieuitq. arca mense septimo uicesimoseptimo die mensis super montes Armeniæ. ✠ At uero aquę ibãt & decrescebãt usque ad decimũ mẽsem: decimo enim⁹ mense, prima die mẽsis, apparuerũt cacumina mõtiũ. ✠ Cũq. trãsissent quadraginta dies, aperiens Noë fenestrã arcæ quã fecerat, dimisit corui: ✠ qui egrediebatur, & non⁹ reuertebatur, donec siccarẽtur aquę super terrã. ✠ Emisit quoq; columbã post eũ, ut uideret si iã cessallent aquæ super faciẽ terræ. ✠ Quæ cum non inuenisset ubi requiesceret pes eius, reuersa est ad eũ in arcã: aquæ enim erãt super uniuersam terrã: extendens⁹ manũ suã, & apprehensã intulit in arcã. ✠ Expectatis autẽ ultra septẽ diebus alijs, rursum dimisit colũbã ex arca. ✠ At illa venit ad eũ

—2 MS. R. Reb. H.C. C.
Infr. 8.21 Matt. 15 19.
Eccli. 44 17.
Heb. 11.7
2 Pet. 2.5
Matt 12.40 Luc. 17 26. 1. Pet. 3. 20.
* ires MS. R. C.G.
* & quadraginta noctibus. 7. M.S. C
* nimis C.G.
Sap. 10.4 Eccli. 39. 28.
* Deus M S G.
1 Pet. 3. 20.
* autem M S. G. Sine conuentione legunt cũ Hebræis Chaldæi. —6 M S. R. H.C.

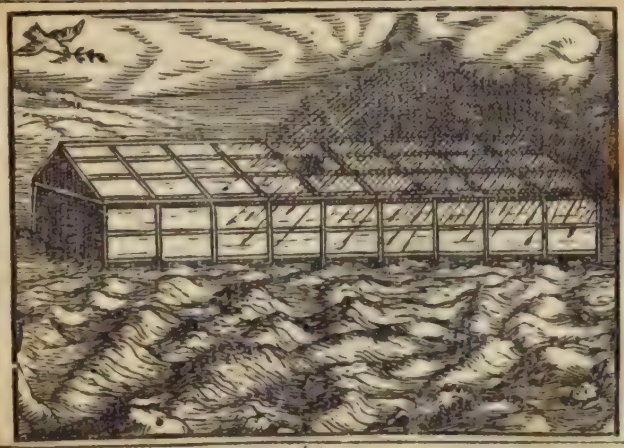

ad uesperã, portans ramũ oliuæ uirẽtibus
folijs in ore suo. intellexit ergo Noë quod
cessasset aquæ super terrã. ℣ Exspectauitq.
nihilominus septẽ alios dies, & emisit co-
lũbã, quæ nõ est reuersa ultra ad eũ. ℣ Igi-
tur sexcentesimo primo anno primo mẽ-
se prima die mensis imminutæ sunt aquæ
super terrã: & aperiẽs Noë tectũ arcæ, aspe
xit, viditq. quod exiccata esset superficies
terræ. ℣ Mense secũdo, septimo & uicesimo
die mensis arefacta est terra. ℣ Locutus est
autẽ Deus ad Noë, dicẽs: ℣ Egredere de arca
tu & uxor tua, filij tui & uxores filiorum
tuorũ tecũ. ℣ Cũcta animãtia quæ sũt apud
te, ex omni carne, tã in uolatilibus quàm
in bestijs & uniuersis reptilibus quæ reptãt
super terrã, educ tecũ, & ingredimini su-

per terram: ℣ crescite & multiplicamini su-
per eã. ℣ Egressus est ergo Noë & filij eius:
uxor illius, & uxores filiorum eius cũ eo.
℣ Sed & omnia animãtia, iumẽta, & repti-
lia quæ reptãt super terrã secundũ genus
suũ, egressa sunt de arca. ℣ Ædificauit autẽ
Noë altare Domino: & tollẽs de cũctis pe-
coribus & uolucribus mũdis, obtulit holo-
causta super altare. ℣ Odoratusq. est Dom
nus odorẽ suauitatis, & ait ad eũ: Nequa-
quã ultra maledicã terræ propter homi-
nes: ℣ sensus enim & cogitatio humani cor
dis in malũ prona sunt ab adolescẽtia sua:
non igitur ultra percutiam omnẽ animã
—uiuẽtem, sicut feci. ℣ Cunctis diebus ter-
ræ, sementis & messis frigus & æstus, æsta
& hyems, nox & dies non requiescent.

Sup. 1.
Infr. 9. 1.

Sup. 6. 5.
Mat. 15. 19.
Omnem animantẽ 6 m 8.
Omne uiuens H.C.
Omnem carnẽ uiuentem. 6 —O.

CAP.

CAP. IX.

Sup. 1.28 8.17.

BEnedixitq. Deus Noë & filijs eius. Et dixit ad eos: ‖ Creſcite, & multiplicamini, & replete terram. ✠ Et terror veſter ac tremor ſit ſuper cuncta animalia terræ, & ſuper omnes uolucres cæli, cum uniuerſis quæ mouentur ſuper terram: omnes piſces maris manui ueſtræ traditi ſunt. ✠ Et omne quod mouetur & uiuit, erit uobis in cibum: quaſi olera uirentia tradidi uobis omnia. ✠ Excepto, quod carnem cum ſanguine non comedetis. ✠ Sanguinem enim animarum ueſtrarum requiram de manu cunctarum beſtiarum: & de manu hominis, de manu uiri,—&?—de manu? fratris eius requiram animam hominis. ✠ Quicunque effuderit humanum ſanguinem, fundetur ſanguis illius: ‖ ad imaginem quippe Dei factus eſt homo. ✠ ‖ Vos autem cre cite & multiplicamini, & ingredimini ſuper terram, & implete eam. ✠ Hæc quoque dixit Deus ad Noë, & ad filios eius cum eo: ✠ Ecce ego ſtatuam pactum meum uobiſcum, & cum ſemine ueſtro poſt uos: ✠ & ad omnem animam uiuétem, quæ eſt uobiſcum tam in uolucribus quàm in iumentis & pecudibus terræ, cunctisq. quæ egreſſa ſunt de arca, & uniuerſis beſtijs terræ. ✠ ‖ Statuam pactum meum uobiſcum, & nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium diſſipans terram. ✠ Dixitq. Deus: Hoc eſt ſignum fœderis, quod do inter me & uos, & ad omnem animam uiuentem quæ eſt uobiſcum in generationes ſempiternas: ✠ Arcum meum ponam in nubibus, & erit ſignum fœderis inter me & inter terram. ✠ Cumq. obduxero nubibus cælum, apparebit arcus meus in nubibus: ✠ & recordabor fœderis mei uobiſcum, & cum omni anima uiuente quæ carnem uegetat: & non erunt ultra aquæ diluuij ad delendum uniuerſam carnem. ✠ Eritque arcus—meus? in nubibus, & uidebo illum, & recordabor fœderis ſempiterni, quod pactum eſt inter Deum & omnem animam uiuentem uniuerſæ carnis quæ eſt ſuper terram. ✠ Dixitq. Deus ad Noë: Hoc eſt? ſignum fœderis, quod cõſtitui inter me & omnem carnem ſuper terram. ✠ Erant ergo filij Noë qui egreſſi ſunt de arca, Sem, Cham, & Iapheth: porro Cham ipſe eſt pater Chanaan. ✠ Tres iſti filij ſunt Noë: & ab his diſſeminatum eſt omne genus hominum ſuper uniuerſam terram. ✠ Cœpitq. Noë uir agricola exercere terram, & plantauit uineam: ✠ Bibensq. uinum inebriatus eſt, & nudatus in tabernaculo ſuo. ✠ Quod cum uidiſſet Cham pater Chanaan, uerenda ſcilicet patris ſui eſſe nudata, nuntiauit duobus fratribus ſuis foras. ✠ At uero Sem & Iapheth pallium impoſuerũt humeris ſuis, & incedentes retrorſum, operuerunt uerenda patris ſui: faciesq́ue eorum auerſæ erant, & patris uirilia non uiderunt. ✠ Euigilans autem Noë ex uino, cum didiciſſet quæ fecerat ei filius ſuus minor, ✠ ait: Maledictus Chanaan, ſeruus ſeruorum erit fratribus ſuis. ✠ Dixitq́ue: Benedictus

Sup. 1.28 8.17. Iſai. 54.9 Eccleſiaſt. 43.12. Sup. 1.29 Leuit. 17. 14. Apoc. 13. 10. Mat. 26. 52.

1 MS. H. C. 6. 16 M. Rab. H. C. 6. * omnem MS. 6. 1 MS. H. C. * inter 8. MS. H. C. 6. * erit MS. 9. * inter 3. MS. H. 6. * iacuit MS 9. Rab. * puer MS 9.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

27 Dominus Deus Sem, ſit Chanaan ſeruus eius: ✠ ... Dilatet? Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, ſitq. Chanaan ſeruus eius. ✠ Vixit autem 29 Noë poſt diluuium trecentis quinquaginta annis: ✠ & impleti ſunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum: & mortuus eſt.

CAP. X.

1 HÆ—ſunt? generationes—filiorum? Noë, Sem, Cham, & Iapheth: natiq. ſunt eis filij poſt diluuium. ✠ Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Moſoch, & Thiras. ✠ Porro filij Gomer: Aſcenez & Riphath, & Thógorma. ✠ Filij autem Iauan: 4 Eliſa & Tharſis, Cethim & Dodanim. ✠ Ab 5 his diuiſæ ſunt inſulæ gentium in regionibus ſuis, ſ unuſquiſque? ſecundum linguã —ſuam? & familias ſuas in nationibus ſuis. ✠ Filij autem Cham: Chus, & Meſraim, & Phut, & Chanaan. ✠ Filij autem 6 7 Chus: Saba, * Heuila, & Sabatha, & Regma, & Sabathacha. Filij Regma: Saba, & Dadan. ✠ Porro Chus genuit Nemrod: ipſe cœpit eſſe potens in terra. ✠ & erat ro- 8 9 buſtus uenator coram Domino. ſab hoc? exiuit prouerbium, Quaſi Nemrod robuſtus uenator coram Domino. ✠ Fuit au- 10 tem principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne, in terra Sennaar. ✠ De terra illa egreſſus eſt Aſſur, & ædificauit Niniuen, & plateas ciuitatis, & Chale. ✠ Reſen quoque inter Niniuen 11 12 & Chale: hæc eſt ciuitas magna. ✠ At uero Meſraim genuit Ludim, & Anamim, & 13 Laabim, & Nephthuim, ✠ & Phetruſim, & Caſſluim: de quibus egreſſi ſunt Philiſthijm & Caphtorim. ✠ Chanaan autem 14 genuit Sidõnem primogenitum ſuum, Hethæum, ✠ & Iebuſæum, & Amor- 15 thæum, & Gergeſæum, ✠ & Heuæum, 16 & Aracæum, Sinæum, ✠ & Aradium, Samaræum & Hamathæum: & per hos 17 18 diſſeminati ſunt populi Chananæorum. ✠ Factiq. ſunt termini Chanaan 19 uenientibus a Sidõne Geraram uſque ad Gazam, donec ingrediaris Sodomam, & Gomorrham, & Adamam, & Seboim uſque Laſa. ✠ Hi ſunt filij Cham 20 in cognationibus, & linguis, & generationibus, terriſq. & gentibus ſuis. ✠ De Sem 21 quoque nati ſunt, patre omnium filiorũ Heber, fratre Iapheth maiore. ✠ Filij Sé: 22 Ælam & Aſſur, & Arphaxad, & Lud, & 23 Aram. ✠ Filij Aram: Hus & Hul, & Gether, 24 & Mes. ✠ At uero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus eſt Heber. ✠ Natiq. ſunt 25 Heber filij duo: nomen uni Phaleg, eo quòd in diebus eius ſ diuiſa ſit? terra: & nomen fratris eius Iectan. ✠ Qui Iectan ge- 26 nuit Elmodad & Saleph, & Aſarmoth, Iare, ✠ & Adoram, & Vzal, & Decla, ✠ & 27 28 Hebal, & Abimael, Saba, ✠ & Ophir, & 29 Heuila & Iobab. omnes iſti, filij Iectan. 30 ✠ Et facta eſt habitatio eorum de Meſſa pergentibus uſque Sephar montem orientalem. ✠ Iſti ſunt filij Sem ſecundum co- 31 gnationes & linguas, & regiones in gentibus ſuis. ✠ Hæ familiæ Noë iuxta popu- 32 los & nationes ſuas. Ab his diuiſæ ſunt gentes in terra poſt diluuium.

* Iaph

—ſ MS. H. C. G. —o. 1. Par. 1. ſ. Rabir Rab. H C. —9 MS. H. G. at con traditum Rab. H. C * & 12. MS. Rab. H. C. 6. 8 ob hoc ſ MS. H. C. 6.

* Aſphl ſa.

Plal. 118
Rom 7
2.Cor. 3.

tori clausi erant. Reuela, inquit Dauid, oculos meos, & cōsiderabo mirabilia de lege tua. Lex enim spiritualis est, & reuelatione opus est, ut intelligatur, ac reuelata facie Dei gloriā cōtēplemur. Liber in

Apoc. 5.

Apocalypsi septē sigillis signatus ostēditur: quē si dederis homini scieti literas ut legat, respōdebit tibi, Nō possum, signatus est enim. Quanti hodie putāt se nosse literas, & tenēt signatū librū, nec aperire possunt, nisi ille reserauerit, qui habet clauem Dauid: qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit. In actibus Apostolorum sanctus Eunuchus, imo uir (sic enim eū scriptura cognominat) cū legeret

Isa. 29
Apoc 5

Isaiā Prophetā, interrogatus à Philippo, Putasne intelligis quæ legis? respondit, Quomodo possum, nisi aliquis me docuerit? Ego (ut de me loquar interim) nec sanctior sum hoc Eunucho, nec studiosior, qui de Aethiopia, id est, de extremis mundi finibus uenit ad tēplū: reliquit aulā regiā: & tātus amator legis diuinæque scientiæ fuit, ut etiā in uehiculo legeret literas sacras. Et tamē cū librū teneret, & uerba Dñi cogitatione cōciperet, lingua uolueret, labijs personaret, ignorabat eū quē in libro nescies uenerabatur. Venit Philippus, ostēdit Iesum, qui clausus latebat in litera. O mira doctoris uirtus. Eadē hora credit Eunuchus, baptizatur, & fidelis & sanctus factus est, ac magister de discipulo, plus in deserto fonte Ecclesiæ, quā in aurato synagogæ tēplo reperit. Hæc a me perstricta sunt breuiter (neque enim epistolaris ăgustia euagari lōgius patiebatur) ut intelligeres te in scripturis sacris sine studio, & mōstrāte semitā nō posse ingredi.

Act. 8

V I.

TAceo de Grāmaticis, Rhetoribus, Philosophis, Geometris, Dialecticis, Musicis, Astronomis, Astrologis, medicis, quorū scientia mortalibus uel utilissima est, & in tres partes scinditur, τὸ δόγμα, τὴν μέθοδον, τὴν ἐμπειρίαν. Ad minores artes uenia, et quæ nō tā lingua, quàm manu administrātur. Agricolæ, cemētarij, fabri metallorū, lignorūq; cæsores, lanarij quoque & fullones, & cæteri, qui uarijs supellectilē, & utilia opuscula fabricātur, absque doctore esse nō possunt quod cupiūt. Quod medicorū est, promittūt medici: tractāt fabrilia fabri. Sola scriptorariū ars est, quā sibi passim omnes uēdicāt. Scribimus indocti doctique poemata passim. Hāc garrula anus, hāc delirus senex, hāc sophista uerbosus, hāc uniuersi præsumūt, lacerāt, docēt antequā discāt. Alij adducto supercilio, grādia uerba trutinātes inter mulierculas de sacris literis philosophātur. Alij discūt, prohpudor, a feminis, quod uiros doceant: & ne parū hoc sit, quadā facilitate uerborum, imo audacia edisserūt alijs quod ipsi non intelligūt. Taceo de mei similibus: qui si forte ad scripturas sanctas post seculares literas uenerint, & sermone cōposito aures populi mulserint, quicquid dixerint, hoc legem Dei putāt, nec scire dignātur quid Prophetæ, quid Apostoli senserint, sed ad sensum suū incōgrua aptāt testimonia, quasi grāde sit, & nō uitiosissimū docēdi genus, deprauare sentētias, & ad uolūtatē suā, scripturā trahere repugnantē. Quasi nō legerimus Homerocentonas, & Virgiliocētonas: ac uō sic etiā Maronē sine Christo possimus dicere Christianū, quia scripserit, Iā redit, & uirgo redeūt Saturnia regna, Iā noua Progenies cœlo demittitur alto. Et Patrē loquētē ad Filiū, Nate mee uires, mea magna potētia solus. Et post uerba Saluatoris in cruce, Talia præfabat memorans, fixusque manebat. Puerilia sunt hæc, & circularū ludo similia docere quod ignores: imo, ut cum stomacho loquar, ne hoc quidem scire quod nescias.

VIII. Geneſis

VIdelicet manifestissima est Geneſis, in qua de creatura mundi, de exordio generis humani, de diuisione terræ, de confusione linguarum & gentium, usque ad exitum scribitur Hebræorum.

Exodus.

Pater Exodus cū decē plagis, cum decalogo, cum mysticis diuinisq; præceptis.

Leuiticus.

In promptu est Leuiticus liber, in quo

singula sacrificia, imo singulæ pæne syllabæ, & uestes Aaron, & totus ordo Leuiticus spirant cœlestia sacramenta.

Numeri

Numeri uero, nomine totius Arithmeticæ, & prophetiæ Balaam, & quadraginta duarum per eremum mansionum mysteria continent?

Deuteronom.

Deuteronomiũ quoq; secũda Lex, & Euãgelicæ Legis præfiguratio, nõne sic ea habet quæ priora sũt, ut tamen noua sint omnia de ueteribus? Hucusq; Moyses, hucusq; Pẽtateuchus quibus quinquerbis lo

1. Cor. 2. 9.

qui sevelle, a pusillus in Ecclesia gloriatur.

Iob.

Iob exẽplar patiẽtiæ, quæ nõ misteria suo sermone complectitur? Prosa incipit, uersu labitur, pedestri sermone finitur: omnes q; leges dialecticæ, propositione, assumptione, cõfirmatione, conclusione determinat. Singula in eo uerba plena sunt sensibus. Et (ut de cæteris silẽ) resurrectionẽ corporũ sic pphetat, ut

Cap 19. 25.

is de ea uel manifestus, uel cautius scripserit. Scio (inquit) quod redẽptor meus uiuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum, & rursũ circundabo pelle mea, & in carne mea uidebo Deũ, quẽ uisurus sũ ego ipse & oculi mei cõspecturi sunt, & nõ alius Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Iosue sic Iesus Naue.

Veniã ad Iesum Naue, qui typũ Domini nõ solũ gestis, uerũ etiã nomine præfert. transit Iordanẽ, hostium regna subuertit, diuidit terrã victori populo, & per singulas urbes, uiculos, montes, flumina, torrentes, atq; confinia Ecclesiæ cælestis q; Ierusalẽ spiritualia regna describit.

Lib Iudicum.

In Iudicum Libro, quot principes populi, tot figuræ sunt.

Ruth. Isa. 16 6

Ruth Moabitis, Isaiæ explet uaticinium, dicentis, Emitte agnum Domine dominatorem terræ, de petra deserti, ad montem filiæ Sion.

Reg. I. & II.

Samuel in Heli mortuo, & in occiso Saul, ueterẽ legẽ abolitã mõstrat. Porro in Sadoc atque Dauid, nous sacerdotij, nouiq; imperij sacramenta testatur.

Reg. III. & IIII.

Malachim, id est tertius, & quartus Regũ Liber a Salomone usq; ad Iechoniam, & a Ieroboam filio Nabat usq; ad Osee qui ductus est in Assyrios, regnum Iuda, & regnum describit Israel. Si historiã respicias, uerba simplicia sunt si in literis sensum latentem inspexeris, Ecclesiæ paucitas, & hæreticorum contra Ecclesiam bella narrantur.

Duodecim prophetæ in unius uoluminis angustias coartati, multo aliud quàm sonant in litera, præfigurant.

Osee. Osee crebro nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Iezrahel, & uxorem fornicariã, & fornicationis filios, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere uiduam, & sub ueste lugubri, uiri ad se reditum præstolari.

Ioel.Ad 2. 6. Ioel filius Phatuel describit terrã duodecim tribuũ, eruca, brucho, locusta rubigine uastãte cõsũptã: et post euersionẽ prioris populi effusũ iri Spiritũ Sanctũ super seruos Dei, & ancillas, id est super cœtum uiginti credẽtiũ nomina, & effusum iri in cœnaculo Sion. Qui centum uiginti ab uno usque ad quindecim paulatim, & per incremẽta surgentes, quindecim graduum numerum efficiunt, qui in Psalterio mystice continentur.

Amos. Amos pastor, & rusticus, & ruborũ mora distringẽs, paucis uerbis explicari nõ potest. Quis enim digne exprimat tria & quatuor scelera Damasci, & Gazæ, & Tyri, & Idumææ, & filiorũ Ammon, & Moab: & in septimo, & octauo gradu Iudæ, & Israel? Hic loquitur ad uaccas pingues, quæ sunt in Samariæ monte, & ruinã domũ maiorẽ, minoremq; testatur. Ipse cernit sicloręc locusta, & statem dominum super murum litum uel adamantinum, & uncinum, pomorum attrahentem supplicia peccatoribus: & famem in terram, non famem panis, nec sitim aquæ: sed audiendi uerbum Dei.

Abd. 21. Abdias qui interpretatur seruus Dei pertonat cõtra Edõ sanguinem terreniq; hominem, fratris quoque Iacob semper æmulum, hasta percutit spirituali.

Ionas. Ionas pulcherima colũba naufragio suo passionem Domini præfigurans mũ-

dum

dū ad pœnitentiā reuocat: & sub nomine Ninive, Gentibus salutem nunciat.

Michæa

Michæas de Morasthi coheres Christi, uastationem annunciat filiæ latronis, & obsidionem ponit contra eam: quia maxillam percusserit iudicis Israel.

Nahum.

Nahū consolator orbis, increpat ciuitatem sanguinum, & post euersionem illius loquitur, Ecce super montes pedes euangelizantis, & annunciantis pacem.

Habacuc.

Habacuc luctator fortis, & rigidus, stat super custodiā suā, & figit gradum super munitionē, vt Christū in cruce cōtēpletur, et dicat, operuit cęlos gloria eius, & laudis eius plena est terra. Splendor eius ut luxerit: cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.

Cap. 3.

Sophonias.

Sophonias speculator, & arcanorum Dei cognitor, audit clamorē a Porta piscium, & eiulatū a Secunda, & contritionem a collibus. Indicit quoq; ululatum habitatoribus Pilæ, quia conticuit omnis populus Chanaan, disperierunt uniuersi qui inuoluti erant argento.

Aggæus.

Aggæus festiuus, & latus, qui seminauit in lachrymis, ut in gaudio meteret: destructū tēplū ædificauit, Deiq; patrē inducit loquētē, Adhuc unū modicū, & ego commouebo cœlum, & terrā, & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & ueniet desideratus cunctis gentibus.

Cap. 2. 7.

Zacharias.

Zacharias memor Domini sui, multiplex in prophetia, Iesum uestibus sordidis indutū, & lapiem oculorum septē, cādelabrūq; aureū cum totidē lucernis quot oculis: duas quoq; olivas a sinistris lāpadis cernit, & a dextris: ut post equos nigros, rufos, albos, & varios, & dispatas quadrigas ex Ephraim, et equum de Ierusalem, pauperem regem uaticinetur, & prædicet, sedentem super pullum filium asinæ subiugalis.

Malachias.

Malachias aperte, et in fine omniū prophetarum, de abiectione Israel, & uocatione gētium, Non est mihi, ait, uoluntas in nobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu uestra. Ab ortu enim Solis usq; ad occasum magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.

Cap. 1. 11.

Isaiam, & Ieremiam, Ezechielem, et Danielem quis potest uel intelligere, uel exponere? Quorum primus non prophetā mihi uidetur texere, sed Euangelium.

Isaias. Ieremias. Ezechiel. Daniel.

Secundus uirgam nuceam, & ollam succensam a facie Aquilonis, & pardū spoliatum suis coloribus, & quadruplex diuersis metris nectit alphabetum.

Tertius principia, & finem tantis habet obscuritatibus inuoluta, ut apud Hebræos ista partes cum exordio Geneseos ante annos triginta non legantur.

Quartus uero, qui et extremus inter quatuor prophetas, tēporū cōscius, & totius mundi philopastor, lapidem præcisum de mōte sine manibus, & regna omnia subuertentem, claro sermone pronunciat.

Dauid.

Dauid Simonides noster, Pindarus & Alcæus, Flaccus quoq: Catullus, atque Serenus, Christum lyra personat, & in decachordo psalterio, ab inferis excitat resurgentem.

Prouer. Ecclesiaste. Canticum.

Salomon pacificus, & amabilis Domini, mores corrigit, naturā docet, Ecclesiam iungit, & Christum, sanctarumq; nuptiarum dulce canit epithalamium.

Esther.

Esther in Ecclesiæ typo populū liberat de periculo, et interfecto Amā, qui interpretatur iniquitas, partes conuuij, & diem mittit in posteros.

Paralipomenon.

Paralipomenon liber, id est instrumenti ueteris ἐπιτομή, tantus ac talis est, ut absq; illo si quis scientiam scripturarum sibi uoluerit arrogare, seipsum irrideat. Per singula quippe nomina, uncturasq; uerborum, & prætermissa in Regum libris tanguntur historiæ, & innumerabiles explicantur Euangelij quæstiones.

Esdras. Nehemias.

Esdras, et Nehemias, adiutor uidelicet, & cōsolator a Dño, in unū uolumen coartātur, instaurāt tēplū, muros extruūt ciuitatis: omnisq; illa turba populi redeūtis in patriā, descriptio sacerdotū, Leuitarū, Israelis, proselytorū, ac per singulas

LIBER GENESIS,
HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

IN PRINCIPIO creauit Deus cælum, & terram. ♀ Terra autem erat inanis, & uacua, & tenebræ erãt super faciem abyssi: & spiritus ♃ Domini ♀ ferebatur super aquas. ♀ Dixitq. Deus, ‖ Fiat lux. Et facta est lux. ♀ Et vidit Deus lucem quod esset bona: & diuisit * lucem ♃ a tenebris. ♀ Appellauitq. lucem diem, & tenebras noctem: factumq; est uespere & mane dies unus. ♀ Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & diuidat aquas ab aquis. ♀ Et fecit Deus firmamentum, diuisitq. aquas, quæ erant sub firmamento, ab his ‖ quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. ♀ Vocauitq. Deus firmamentum, cælum: & factum est uespere & mane dies secundus. ♀ Dixit uero Deus, Cõgregentur aquæ quę sub cælo sunt, in locum unum: & appareat arida. Et factum est ita. ♀ Et uocauit Deus aridam, terram: congregationesq. aquarum appellauit maria. Et vidit Deus quod esset bonum: ♀ Et ait, Germinet terra herbam uirentem, & ♃ facientem ♃ semen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. ♀ Et protulit terra herbam uirentem, & facientem semen iuxta genus suum, lignumq. faciens fructum, & habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et uidit Deus quod esset bonum. ♀ Et factum est uespere & mane dies tertius. ♀ Dixit autem Deus, Fiant luminaria in firmamẽto cęli, & diuidant diem ac noctem: & sint ‖ in signa & tempora, & dies & annos: ♀ Vt ♃ luceãt in firmamento cęli, & illuminent terram. Et factum est ita. ♀ Fecitq. Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut præesset diei: & luminare minus, ut præesset nocti: & stellas. ♀ Et posuit eas * in firmamento cæli, ut lucerent super terram: ♀ Et præessent diei, ac nocti, & diuiderent lucem, ac tenebras. Et uidit Deus quod esset bonum. ♀ Et factum est uespere & mane dies quartus. ♀ Dixit etiam Deus, Producant aquæ reptile animæ uiuentis, & uolatile super terram sub firmamento cęli. ♀ Creauitq. Deus cete grandia, & omnem animam uiuentem, atque motabilẽ, quam ♃ produxerãt ♃ aquæ in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et uidit Deus quod esset bonum. ♀ Benedixitq. eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: auesq. multiplicentur super terram. ♀ Et factum est uespere, & mane dies quintus. ♀ Dixit quoq; Deus, Producat terra animã viuẽtẽ in genere suo, iumẽta, & reptilia, & bestias terræ secundũ species suas. Factũq. est ita. ♀ Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, & iumenta & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonũ. ♀ Et ait: Faciamus hominẽ ad ‖ imaginẽ & similitudinẽ nostrã: & præsit piscibus maris, & volatilibus cæli, & bestijs, * & universæq. ♃ terræ, omniq. reptili, quod mouetur in terra. ♀ Et creauit Deus hominẽ ad imaginẽ & similitudinẽ ♃ suã, ad imaginem

Act. 14. 15. 17. 24. Ps. 32. 6. 135. 5. Eccl. 18. 1.

♃ Dei 10. MS. R. Rab. H. C. G. Heb. 11. 3. * Deus 1. MS. H. C. G.

♃ ac tenebræ MS. Rab.

Ps. 32. 6. 135. 5. Ier. 10. 12. 51. 15. Ps. 32. 7. 88. 12. 135. 6. 147. 4. Iob 38. 4.

♃ Sefferenci 11. MS.

* Deus 7. MS. R. H. C. G.

Ps. 135. 7. ♃ & MS. H. C. G.

♃ produxerunt 1 MS H G.

C. L 3. 10. Infr. 5. 1. 9. 6. 1. Cor. 11. 7.

* terra M S q.

♃ creatura M S q. Sap. 2. 23. — 21 M S. R. Rab. H C G. Mat. 19. 4. Eccl. 17. 1.

ginē Dei crauit illū. ¶ masculū & fœminā creauit eos. ¶ Benedixitq. illis Deus, & ait: ¶ Crescite & multiplicamini, & replete terrā, & subijcite eā. & dominamini piscibus maris, & volatilibus cœli, & uniuersis animātibus, quæ mouentur super terrā. ¶ Dixitq. Deus, Ecce dedi vobis omnē herbā afferentē semen super terrā, & uniuersa ligna, quæ habēt in semetipsis sementē generis sui, vt sint uobis in escā: ¶ & cunctis animātibus terræ, omniq. uolucri cœli, & uniuersis quæ mouētur in terra, & in quibus est anima uiuens, ut habeāt ad uescēdum. Et factum est ita. ¶ ¶ Viditq. Deus cuncta quę fecerat: & erant ualde bona. Et factum est vespere & mane dies sextus.

28 29 30 31

CAP. II.

IGITVR perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornatus eorum. ¶ Compleuitq. Deus die septimo opus suū quod fecerat: & ¶ requieuit die septimo ab uniuerso opere * quod patrarat. ¶ Et benedixit * dici septimo, & sanctificauit illū: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit Deus ut faceret. ¶ Istæ sunt generationes cœli & terræ, quando creatæ sunt, in die quo fecit Dominus Deus cœlū & terrā: ¶ Et omne virgultū agri antequā oriretur in terra, omnēq. herbā regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terrā, & homo non erat qui operaretur & terrā?: ¶ Sed fons ascēdebat e terra, irrigans uniuersam superficiē terræ. ¶ Formauit igitur Dominus Deus hominē de limo terræ, & in spirauit in facie eius spiraculū uitę, & ¶ factus est homo in animam viuentem. ¶ Plantauerat autem Dominus Deus paradisum uoluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. ¶ Produxitq. Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum uisu, & ad uescendum suaue: lignū etiā uitæ in medio paradisi, lignumq. scientiæ boni & mali. ¶ Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandū paradisum, qui inde diuiditur in quatuor capita. ¶ Nomen uni ¶ Phison: ipse est qui circuit omnē terrā Heuilath, vbi nascitur aurum: ¶ Et aurum terræ illius optimum est, ibiq. inuenitur bdellium, & lapis onychinus. ¶ Et nomen fluuij secundi Gehon: ipse est, qui circumit omnē terrā Æthiopiæ. ¶ Nomen vero fluminis tertij Tigris: ipse vadit cōtra Assyrios. Fluuius autē quartus, ipse est Euphrates. ¶ Tulit ergo Dominus Deus hominē, & posuit eū in paradisum uoluptatis, ut operaretur, & custodiret illū: ¶ Præcepitq. ei dicēs: Ex omni ligno paradisi comede: ¶ De ligno autē scientiæ boni & mali ne comedas. In quocūq; enim die comederis ex eo, morte morieris. ¶ Dixit quoq; Dominus Deus, Nō est bonū hominē esse solū: faciamus ei adiutorium simile sibi. ¶ Formatis igitur Dominus Deus de humo cūctis animātibus terræ, & uniuersis uolatilibus cœli, adduxit ea ad Adā, vt videret quid uocaret ea. omne enim quod uocauit Adā animæ uiuētis, ipsum est nomen eius. ¶ Appellauitq. Adā nominibus suis cūcta animātia, & uniuersa uolatilia cœli, & omnes bestias terræ: Adę uero nō inuenie batur adiutor similis eius. ¶ Immisit ergo Dominus Deus soporē in Adā: cūq. obdormisset, tulit unā de costis eius, & repleuit carnē pro ea. ¶ Et ędificauit Dominus Deus costā, quā tulerat de Adā, in mulierē: & adduxit eā ad Adā. ¶ Dixitq. Adā: ¶ Hoc nūc, os ex ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur virago?, quoniā de viro? sumpta est. ¶ ¶ Quāobrē relinquet homo patrem suum, & matrem*, & adhærebit uxori suæ: ¶ & erunt duo in carne una. ¶ Erat autem uterque nudus, Adam scilicet & uxor eius: & non? erubescebant.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

CAP. III.

SED & serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem, Cur præcepit vobis Deus, vt non comederetis ex omni ligno paradisi? ℣ Cui respondit mulier, De fructu lignorum quæ sunt in paradiso vescimur: ℣ de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, & ne tangeremus illud, ne forte moriamur. ℣ Dixit autem serpens ad mulierem: ‖ Nequaquam morte moriemini, ℣ Scit enim Deus, quod in quocunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut dii scientes bonum & malum. ℣ Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuq. delectabile: & tulit de fructu illius, & ‖ comedit: dedit q. viro suo, qui comedit: ℣ Et aperti sunt oculi amborum: cumq. cognouissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata. ℣ Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & vxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi. ℣ Vocauit q. Dominus Deus Adam, & dixit ei: Vbi es? ℣ Qui ait: Vocem tuam audiui in paradiso: & timui, eo quòd nudus essem, & abscondi me. ℣ Cui dixit — Dominus?: Quis enim indicauit tibi quod nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo præceperá tibi ne comederes, comedisti? ℣ Dixit q. Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. ℣ Et dixit Dominus Deus ad mulierem, Quare hoc fecisti? Quæ respondit, Serpens decepit me, & comedi. ℣ Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & bestias terræ: super pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. ℣ Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: ‖ ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. ℣ Mulieri quoque dixit: Multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ‖ ipse dominabitur tui. ℣ Adæ vero dixit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, & comedisti de ligno, ex quo præceperam tibi ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. ℣ Spinas & tribulos germinabit tibi, & comedes herbas terræ. ℣ In sudore vultus tui vescêris pane — tuo?, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es: quia pulvis es, & in pulverem reuerteris. ℣ Et vocauit Adam nomen vxoris suæ, Heua: eo quòd mater esset cunctorum viuentium. ℣ Fecit quoque Dominus Deus Adæ & vxori eius tunicas pelliceas, & induit eos: ℣ Et ait, Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est, sciens bonum, & malum. nunc ergo ne forte mittat manum suam, & sumat etiam de ligno vitæ, & comedat, & viuat in æternum. ℣ ‖ Emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis, vt operaretur terram, de qua sumptus est. ℣ Eiecitq. Adam: & collocauit ante paradisum voluptatis cherubim, & flammeum gladium atque versatilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

2. Cor. 11. 3.

Eccli. 25. 33.

1. Tim. 2. 14.

* Dominus M S. —S MS. H. C G.

CAP. IIII.

ADAM vero cognouit vxorem suã Heuam: quæ concepit, & peperit Cain, dicens: ‖ Possedi homi-nem per Deum. ℣ Rursumq. peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor ouium, & Cain agricola. ℣ Factum est autem post multos dies vt offerret Cain de fructibus terræ munera Domino. ℣ Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum: & respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius. ℣ Ad

Heb. 11. 4 ‖ Caino. ‖ Dominum 1.

M S R H C.

Cain autem, & ad munera illius non re-
pexit: iratusq. est Cain vehementer, &
concidit vultus eius. ¶ Dixitq. Dominus 6
ad eum: Quare iratus es? & cur concidit
facies tua? ¶ Nonne si bene egeris, recipies, 7
sin autem male, statim in foribus pecca-
tum [a]cuum? aderit? sed sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illius. ¶ Dixitq. 8
Cain ad Abel fratrem suum: [b]Egrediamur
foras? Cumq. essent in agro, consurrexit
Cain aduersus fratrem suum Abel, & ‖ in-
terfecit eum. ¶ Et ait Dominus ad Cain, 9
Vbi est Abel frater tuus? Qui respondit,
Nescio: nunquid custos fratris mei sum
ego? ¶ Dixitq. ad eū, Quid fecisti? vox san- 10
guinis fratris tui clamat ad me de terra.
¶ Nunc igitur maledictus eris super terrā: 11
quæ aperuit os suum, & suscepit sanguiné
fratris tui de manu tua. ¶ Cum operatus 12
fueris eam, non dabit tibi fructus suos:
vagus, & profugus eris super terram. ¶ Di- 13
xitq. Cain ad Dominum, Maior est iniqui-
tas mea, quam vt veniam merear. ¶ Ecce 14
ejcis me hodie a facie terræ, & a facie tua
abscondar, & ero vagus, & profugus in ter-
ra: omnis igitur qui inuenerit me, occidet
me. ¶ Dixitq. ei Dominus: Nequaquam
ita fiet: sed omnis qui occiderit Cain, se- 15
ptuplum punietur. Posuitq. Dominus in
Cain signum, vt non interficeret eum om-
nis, qui inuenisset eum. ¶ Egressusq. Cain a 16
facie Domini, habitauit profugus in terra
ad orientalem plagam Eden. ¶ Cognouit 17
autem Cain vxorem suam; quæ concepit,
& peperit Henoch: & ædificauit ciuita-
tem, vocauitq. nomen eius ex nomine fi-
lij sui, Henoch. ¶ Porro Henoch genuit 18
Irad, & Irad genuit Mauiael, & Mauiael
genuit Mathusael, & Mathusael genuit
Lamech. ¶ Qui accepit duas vxores, nomen 19
vni Ada, & nomen alteri Sella. ¶ Genuitq. 20
Ada Iabel, qui fuit pater habitantium in
tentoriis, atque pastorum. ¶ Et nomen fra- 21
tris eius Iubal: ipse fuit pater canentium
cithara, & organo. ¶ Sella quoque genuit 22
Tubalcain, qui fuit malleator, & faber in
cuncta opera æris, & ferri. Soror vero Tu-
balcain, Noema. ¶ Dixitq. Lamech vxori- 23
bus suis Adæ, & Sellæ: Audite vocem meā
vxores Lamech, auscultate sermonem
meum: quoniam occidi virum in vulnus
meum, & adolescentulum in liuorem
meum. ¶ Septuplum vltio dabitur de Cain: 24
de Lamech vero septuagies septies. ¶ Co- 25
gnouit quoque adhuc Adam vxorem suā:
& peperit filium, vocauitq. nomen eius
Seth: dicens, [c]Posuit mihi Deus semen
aliud pro Abel, quem occidit Cain. ¶ Sed & 26
Seth natus est filius, quem vocauit Enos:
iste cœpit inuocare nomen Domini.

CAP. V.

HIc est liber generationis Adam. 1
In die qua creauit Deus homi-
nem, ‖ ad similitudinem Dei fecit
illum: ¶ Masculum & fœminam creauit 2
eos: & benedixit illis: & vocauit nomen
eorum Adam, in die quo creati sunt. ¶ Vi- 3
xit autem Adam centum triginta annis: &
genuit filium [d]ad [e]imaginem, & similitu-
dinem [f]suam, vocauitq. nomen eius Seth.
¶ Et facti sunt dies ‖ Adam postquā genuit 4
Seth, octingenti annigenuitq. filios & fi-
lias. ¶ Et factum est omne tempus, quod vi- 5
xit Adam, anni nongenti triginta, & mor-
tuus est. ¶ Vixit quoq; Seth centum quin- 6
que annis, & genuit Enos. ¶ Vixitq. Seth 7
postquam genuit Enos, octingentis septem
annis, genuitq. filios & filias. ¶ Et facti 8
sunt omnes dies Seth nongentorum duo-
decim annorum, & mortuus est. ¶ Vixit 9
vero Enos nonaginta annis, & genuit
Cainan. ¶ Post cuius ortum vixit octingen- 10
tis quindecim annis, & genuit filios, & fi-
lias. ¶ Factiq. sunt omnes dies Enos non- 11
genti quinque anni, & mortuus est. ¶ Vixit 12
quoque Cainan septuaginta annis, & ge-
nuit Malaleel. ¶ Et vixit Cainan postquam 13
genuit Malaleel, octingentis quadraginta
annis, genuitque filios, & filias. ¶ Et facti
sunt omnes dies Cainan nongenti decem
anni, & mortuus est. ¶ Vixit autem Mala- 15
leel sexaginta quinque annis, & genuit
Iared. ¶ Et vixit Malaleel postquam genuit 16
Iared, octingentis triginta annis; & ge-
nuit filios & filias. ¶ Et facti sunt omnes 17
dies Malaleel octingenti nonaginta quin-
que anni, & mortuus est. ¶ Vixitq. Iared 18
centum sexaginta duobus annis, & genuit
Henoch. ¶ Et vixit Iared postquam genuit 19
Henoch, octingentis annis, & genuit fi-
lios & filias. ¶ Et facti sunt omnes dies Ia- 20
red nongenti sexaginta duo anni, & mor-
tuus est. ¶ Porro Henoch vixit sexaginta 21
quinque annis, & genuit Mathusalam. ¶ Et 22
ambulauit Henoch cum Deo: & vixit He- *Eccli. 44. 16. Hebr. 11 5*
noch postquam genuit Mathusalam, tre-
centis annis, & genuit filios & filias. ¶ Et 23
facti sunt omnes dies Henoch trecenti se-
xaginta quinque anni. ¶ Ambulauitq. cū 24
Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus.
¶ Vixit quoque Mathusala centum octo- 25
ginta septem annis, & genuit Lamech. ¶ Et 26
vixit Mathusala postquā genuit Lamech,
septingentis octoginta duobus annis, &
genuit filios, & filias. ¶ Et facti sunt om- 27
nes dies Mathusalæ nongenti sexaginta-
nouem anni, & mortuus est. ¶ Vixit au- 28
tem Lamech centum octoginta duobus
annis, & genuit filium: ¶ Vocauitq. no- 29
men eius Noe, dicens: Iste consolabitur
nos ab operibus, & laboribus manuū no-
strarum in terra cui maledixit Dominus.
¶ Vixitq. Lamech, postquam genuit Noe, 30
quingentis nonagintaquinque annis, &
genuit filios & filias. ¶ Et facti sunt om- 31
nes dies Lamech, septingenti septuaginta
septem anni, & mortuus est. Noe uero cū
quingentorum esset annorum, genuit
Sem, Cham, & Iapheth.

CAP. VI.

CVmq. cœpissent homines multi- 1
plicari super terram, & filias pro-
creassent: ¶ Videntes filij Dei filias 2
hominum quod essent pulchræ, accepe-
runt sibi uxores ex omnibus, quas elege-
rant. ¶ Dixitque [g]Deus: Non permanebit 3
spiritus meus in homine in æternum, quia
caro est: eruntq. dies illius centum viginti
annorum. ¶ Gigantes autem erant su- 4
per terram in diebus illis. postquam enim
ingressi sunt filij Dei ad filias hominum,
illæque genuerunt, isti sunt potentes a sæ-
culo uiri famosi. ¶ Videns autem Deus, 5
quod multa malitia hominū esset in ter-

[a] Domi-nus M S. R. H C. [b] Egrediamur Deus G.

ra, & cuncta cogitatio cordis intenta eſſet ad malum omni tempore,ꝓpœnituit eum quòd hominem feciſſet in terra.—Et præcauens in futurum?, & tactus dolore cordis intrinſecus, ꝓ ‖ Delebo,inquit, hominẽ quem creaui, a facie terræ, ab homine uſque ad animantia,a reptili uſque ad uolucres cœli. pœnitet enim me feciſſe eos. 6 7

ꝓ Noë uero inuenit gratiam coram Domino. ꝓ Hæ ſunt generationes Noë: ‖ Noë uir iuſtus atque perfectus fuit in generationibus ſuis, cum Deo ambulauit. ꝓ Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Iapheth. ꝓ Corrupta eſt autem terra coram Deo, & repleta eſt iniquitate. ꝓ Cumq. uidiſſet Deus terram eſſe corruptam(omnis quippe caro corruperat uiam ſuam ſuper terram) ꝓ dixit ad Noë, Finis uniuerſæ carnis uenit coram me: repleta eſt terra iniquitate a facie eorum, & ego diſperdam eos cum terra. ꝓ Fac tibi arcam de lignis læuigatis: manſiunculas in arca facies, & bitumine linies intrinſecus & extrinſecus. ꝓ Et ſic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcę,quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo illius. ꝓ Feneſtram in arca facies,& in cubito cõſummabis ſummitatem eius: oſtium autem arcæ pones ex latere: deorſum, cœnaculă, & triſtega facies in ea. ꝓ Ecce ego adducam aquas diluuij ſuper terram,vt interficiam omnem carnem, in qua ſpiritus uitæ eſt ſubter cœlum,& uniuerſa quæ in terra ſunt, conſumentur. ꝓ Ponamq. fœdus meum tecum: & ingredieris arcam tu & filij tui, uxor tua, & uxores filiorum tuorum tecum. ꝓ Et ex cunctis animantibus uniuerſæ carnis bina induces in arcam, vt viuant tecum:maſculini ſexus & fœminini. ꝓ De uolucribus iuxta genus ſuũ, & de iumẽtis in genere ſuo, & ex omni reptili terræ ſecundũ genus ſuum: bina de omnibus ingredientur tecũ, ut poſſint uiuere. ꝓ Tolles igitur tecũ ex omnibus eſcis quæ mandi poſſunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi,quàm illis in eſcam. ꝓ Fecit igitur Noë omnia quæ præceperat illi Deus. 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

CAP. VII.

Dixitque Dominus ad eum, Ingredere tu & omnis domus tua in arcam: ‖ te enim uidi iuſtum coram me in generatione hac. ꝓ Ex omnibus animantibus mundis tolles ſeptena & ſeptena,maſculum & fœminam: de animantibus uero immundis duo & duo, maſculũ & fœminam. ꝓ Sed & de volatilibus cœli ſeptena & ſeptena,maſculum & fœminã: ut ſaluetur ſemen ſuper faciem uniuerſæ terræ. ꝓ Adhuc enim, & poſt dies ſeptem ego pluã ſuper terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus:& delebo omnem ſubſtantiam quam feci, de ſuperficie terræ. ꝓ Fecit ergo Noë omnia quæ mandauerat ei Dominus. ꝓ Eratq. ſexcentorum annorum quãdo diluuij aquę inundauerunt ſuper terram. ꝓ Et ‖ ingreſſus eſt Noë & filij eius, uxor eius & uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluuij ꝓ De animantibus quoque mundis & immundis,& de uolucribus, & ex omni quod mouetur ſuper terram,ꝓ duo & duo 1 2 3 4 5 6 7 8 9

ingreſſa ſunt ad Noe in arcam, maſculus & fœmina, ſicut præceperat Dominus Noe. ꝓ Cumq. tranſiſſent ſeptem dies, aquæ diluuij inundauerunt ſuper terrã. ꝓ Anno ſexcenteſimo vitæ Noë, menſe ſecundo, ſeptimodecimo die menſis, rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ,& cataractæ cæli apertæ ſunt: ꝓ & facta eſt pluuia ſuper terram quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. ꝓ In articulo diei illius ingreſſus eſt Noë, & Sem, & Cham, & Iapheth filij eius: & uxor illius,& uxores filiorum eius cum eis in arcam: ꝓ ipſi & omne animal ſecundum genus ſuum, uniuerſaq. iumenta in genere ſuo, & omne quod mouetur ſuper terram in genere ſuo,cunctumque uolatile ſecundum genus ſuum, uniuerſæ aues omnes q. volucres,ingreſſæ ſunt ad Noe in arcam,bina & bina ex omni carne, in qua erat ſpiritus uitæ. ꝓ Et quæ ingreſſa ſunt, maſculus & fœmina ex omni carne introierunt, ſicut præceperat ei Deus: & incluſit eum Dominus deforis. ꝓ Factumq. eſt diluuium quadraginta diebus*ſuper terram: & multiplicatæ ſunt aquæ, & eleuauerũt arcam in ſublime a terra. ꝓ Vehementer enim inundauerunt: & omnia repleuerunt in ſuperficie terræ: portio arca ferebatur ſuper aquas. ꝓ Et aquæ præualuerũt nimis * ſuper terram: operti. ſunt omnes montes excelſi ſub uniuerſo cælo. ꝓ Quindecim cubitis altior fuit aqua ſuper montes quos operuerat. ꝓ Conſumptaq. eſt omnis caro quę mouebatur ſuper terram,uolucrum,animãtium, beſtiarum, omniumq. reptilium quæ reptant ſuper terram. Vniuerſi homines, ꝓ & cuncta,in quibus ſpiraculum uitę eſt in terra, mortua ſunt. ꝓ Et deleut*omnẽ ſubſtãtia quæ erat ſuper terrã, ab homine uſque ad pecus,tã reptile quam uolucres cœli, & deleta ſunt de terra:remãſit autẽ ſolus Noë, & qui cũ eo erant in arca. ꝓ Obtinuerũtq aquæ terrã centum quinquaginta diebus. 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

CAP. VIII.

Recordatus autem Deus Noë, cunctorumq. animantium & omnium iumẽtorum quę erant cum eo in arca, adduxit ſpiritũ ſuper terrã, & imminutæ ſunt aquæ. ꝓ Et clauſi ſunt fontes abyſſi,& cataractæ cęli: & prohibitę ſũt pluuiæ de cęlo. ꝓ Reuerſaq. ſunt aquæ de terra cũtes & redeũtes:& cœperũt minui poſt cẽtũ quinquaginta dies. ꝓ Requieũtq. arca menſe ſeptimo uicesimoſeptimo die menſis ſuper montes Armeniæ. ꝓ At uero aquę ibãt & decreſcebãt uſque ad decimũ menſem:decimo enim? menſe,prima die menſis,apparuerũt cacumina mõtiũ. ꝓ Cũq. tãſiſſent quadraginta dies, aperiens Noë feneſtrã arcæ quã fecerat, dimiſit corui: ꝓ qui egrediebatur, &—non? reuertebatur, donec ſiccarẽtur aquę ſuper terrã. ꝓ Emiſit quoq; columbã poſt eũ, ut uideret ſi iã ceſſaſſent aquæ ſuper facię terræ. ꝓ Quæ cum non inueniſſet ubi requieſceret pes eius, reuerſa eſt ad eũ in arcã: aquæ enim erãt ſuper uniuerſam terrã: extendẽs.q. manu ſua,& apprehenſã intulit in arcã. ꝓ Ex pectatis autẽ ultra ſeptẽ diebus alijs,rurſum dimiſit colũbã ex arca,ꝓ At illa venit ad eu 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

—2 MS. R. Rab. H.C. C. Infr. 8.21 Matt. 15 19.

Ecc Pſ. 44 17.

Heb. 11.7

2 Pet. 2.5

Mat 12. 32. Luc. 17. 26. 1. Pet. 3. 20.

* tres 3. MS. R. H. C.G.

* & quadraginta noctibus. 7. MS. G.

* nimis C.G.

Sup. 10.4 Eccl. 39. 28.

* Deus M S 9.

1 Pet. 3. 20.

2 autem M S. G. Sine contradictione legunt cũ Hebraïs Chaldæi. —G M S 4 R. H. C.

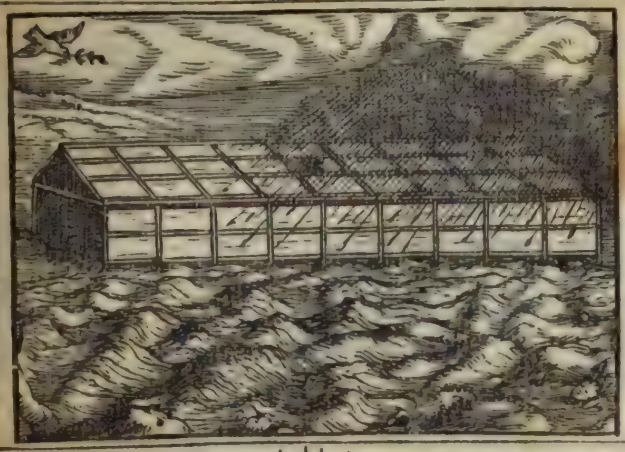

ad uesperã, portans ramũ oliuæ uirẽtibus folijs in ore suo. intellexit ergo Noë quod cessasset aquæ super terrã. ✞ Exspectauitq. nihilominus septẽ alios dies, & emisit colũbã, quæ nõ est reuersa ultra ad eũ. ✞ Igitur sexcentesimo primo anno primo mẽse prima die mensis imminutæ sunt aquæ super terrã: & aperiẽs Noë tectũ arcæ, aspexit, viditq. quod exiccata esset superficies terræ. ✞ Mense secũdo, septimo & uicesimo die mensis arefacta est terra. ✞ Locutus est autẽ Deus ad Noë, dicẽs: ✞ Egredere de arca tu & uxor tua, ✞ filij tui & uxores filiorum tuorũ tecũ. ✞ Cũcta animãtia quæ sũt apud te, ex omni carne, tã in uolatilibus quam in bestijs & uniuersis reptilibus quæ reptãt super terrã, educ tecũ, & ingredimini super terram: ✞ crescite & multiplicamini super eã. ✞ Egressus est ergo Noë & filij eius: uxor illius, & uxores filiorum eius cũ eo. ✞ Sed & omnia animãtia, iumẽta, & reptilia quæ reptãt super terrã secundũ genus suũ, egressa sunt de arca. ✞ Ædificauit autẽ Noë altare Domino: & tollẽs de cũctis pecoribus & uolucribus mũdis, obtulit holocausta super altare. ✞ Odoratusq. est Dominus odore suauitatis, & ait ad eũ: Nequaquã ultra maledicã terræ propter homines: ✞ sensus enim & cogitatio humani cordis in malũ prona sunt ab adolescẽtia sua: non igitur ultra percutiam ✠ omnẽ animã—uiuẽtem, ✠ sicut feci. ✞ Cunctis diebus terræ, sementis & messis frigus & æstus, æstas & hyems, nox & dies non requiescent.

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

Sup. 1.
Infr. 9. 1.

Sup. 6. 5.
Mat. 15. 19.

✠ omnem animantẽ 6 m 8.
Omne uiuens H.C.
Omnem carnẽ mortalem. —O.

CAP.

CAP. IX.

Sup. 1. 28 8. 17.

1 BEnedixitq. Deus Noë & filijs eius. Et dixit ad eos: ‖ Crescite & multiplicamini, & replete terram. ✠ Et

2 terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terræ, & super omnes volucres cæli, cum uniuersis quæ mouentur super terram: omnes pisces maris manu uestræ traditi sunt. ✠ Et omne quod mouetur & uiuit, erit uobis in cibum: quasi olera uirentia tradidi uobis omnia. ✠ Excepto, quod carnem cum sanguine non comedetis. ✠ Sanguinem enim animarum uestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum: & de manu hominis, de manu uiri, —&?—de manu? fratris eius requiram animam hominis. ✠ Quicunque ‖ effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ‖ ad imaginem quippe Dei factus est homo. ✠ ‖ Vos autem cre cite & multiplicamini, & ingredimini super terram, & implete eam. ✠ Hæc quoque dixit Deus ad Noë, & ad filios eius cum eo: ✠ Ecce ego ſtatuam pactum meum uobiscum, & cum semine uestro post uos: ✠ & ad omnem animam mundum, quæ est uobiscum tam in uolucribus quam in iumentis & pecudibus terræ, cunctisq. quæ egressa sunt de arca, & uniuersis bestijs terræ. ✠ ‖ Statuam pactum meum uobiscum, & nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium dissipans * terram. ✠ Dixitq. Deus: Hoc est signum fœderis, quod do inter me & uos, & ad omnem animam uiuentem quæ est uobiscum in generationes sempiternas: ✠ Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. ✠ Cumq. obduxero nubibus cælum, apparebit arcus meus in nubibus: ✠ & recordabor fœderis mei uobiscum, & cum omni anima uiuente quæ carnem uegetat: & non erunt ultra aquæ diluuij ad delendum uniuersam carnem. ✠ Eritque arcus—meus? in nubibus, & uidebo illum, & recordabor fœderis sempiterni, quod pactum est inter Deum & * omnem animam uiuentem uniuersæ carnis quæ est super terram. ✠ Dixitq. Deus ad Noë: Hoc? est? signum fœderis, quod cõstitui inter me & * omnem carnem super terram. ✠ Erant ergo filij Noë qui egressi sunt de arca, Sem, Cham, & Iapheth: porro Cham ipse est pater Chanaan. ✠ Tres isti filij sunt Noë: & ab his disseminatum est omne genus hominum super uniuersam terram. ✠ Cœpitq. Noë uir agricola exercere terram, & plantauit uineam: ✠ Bibensq. uinum inebriatus est, & nudatus * in tabernaculo suo. ✠ Quod cum uidisset Cham pater Chanaan, uerenda scilicet patris sui esse nudata, nuntiauit duobus fratribus suis foras. ✠ At uero Sem & Iapheth pallium imposuerũt humeris suis, & incedentes retrorsum, operuerunt uerenda patris sui: faciesque eorum auersæ erant, & patris uitrilia non uiderunt. ✠ Euigilans autem Noë ex uino, cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, ✠ ait: Maledictus * Chanaan, seruus seruorum erit fratribus suis. ✠ Dixitque: Benedictus

Dominus Deus Sem, sit Chanaan seruus eius: ✠ ∴ Dilatet? Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, sitq. Chanaan seruus eius. ✠ Vixit autem Noë post diluuium trecentis quinquaginta annis: ✠ & impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum: & mortuus est.

CAP. X.

1 HÆ—sunt? generationes—filiorum? Noë, Sem, Cham, & Iapheth: natiq. sunt eis filij post diluuium. ✠ Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. ✠ Porro filij Gomer: Ascenez & Riphath, & Thógorma. ✠ Filij autem Iauan: Elisa & Tharsis, Cethim & Dodanim. ✠ Ab his diuisæ sunt insulę gentium in regionibus suis, ‖ unusquisque? secundum linguã —suam? & familias suas in nationibus suis. ✠ Filij autem Cham: Chus, & Mesraim, & Phut, & Chanaan. ✠ Filij autem Chus: Saba,* Heuila, & Sabatha, & Regma, & Sabathacha. Filij Regma: Saba, & Dadan. ✠ Porro Chus genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra. ✠ & erat robustus uenator coram Domino. ‖ Ab hoc? exiuit prouerbium, Quasi Nemrod robustus uenator coram Domino. ✠ Fuit autem principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne, in terra Sennaar. ✠ De terra illa egressus est Assur, & ædificauit Niniuen, & plateas ciuitatis, & Chale. ✠ Resen quoque inter Niniuen & Chale: hæc est ciuitas magna. ✠ At uero Mesraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Nephthuim, ✠ & Phetrusim, & Chasluim: de quibus egressi sunt Philisthiim & Caphtorim. ✠ Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum, Hethæum, ✠ & Iebusæum, & Amorrhæum, & Gergesæum, ✠ & Heuæum, & Aracæum, Sinæum, ✠ & Aradium, Samaræum & Hamathæum: & per hos disseminati sunt populi Chananæorum. ✠ Factiq. sunt termini Chanaan uenientibus a Sidone Geraram usque ad Gazam, donec ingrediaris Sodomam, & Gomorrham, & Adamam, & Seboim usque Lasa. ✠ Hi sunt filij Cham in cognationibus, & linguis, & generationibus, terrisq. & gentibus suis. ✠ De Sem quoque nati sunt, patre omnium filiorũ Heber, fratre Iapheth maiore. ✠ Filij Sē: Ælam & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. ✠ Filij Aram: Hus & Hul, & Gether, & Mes. ✠ At uero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber. ✠ Natiq. sunt Heber filij duo: nomen uni Phaleg, eo quod in diebus eius ∴ diuisa sit? terra: & nomen fratris eius Iectan. ✠ Qui Iectan genuit Elmodad & Saleph, & Asarmoth, Iare, ✠ & Adoram, & Vzal, & Decla, ✠ & Hebal, & Abimael, Saba, ✠ & Ophir, & Heuila, & Iobab. omnes isti, filij Iectan. ✠ Et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar montem orientalem. ✠ Isti sunt filij Sem secundum cognationes & linguas, & regiones in gentibus suis. ✠ Hæ familiæ Noë iuxta populos & nationes suas. Ab his diuisæ sunt gentes in terra post diluuium.

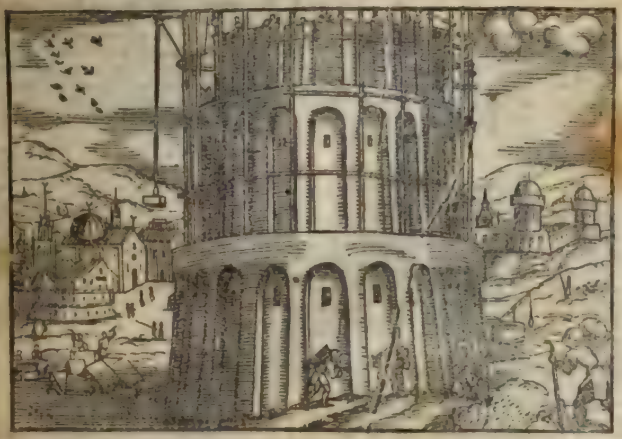

CAP. XI.

ERat autem terra labij unius, & sermonum eorundem. ℣ Cumq. proficiscerentur de oriente, inuenerunt campum in terra Sennáar, & habitauerũt in eo. ℣ Dixitq. alter ad proximum suũ, Venite, faciamus * lateres, & coquamus eos igni. Habueruntq. lateres pro saxis, & bitumen pro cæmento: ℣ & dixerunt, Venite, faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen pertingat ad cælum: & celebremus nomen nostrum antequàm diuidamur in uniuersas terras. ℣ Descendit autem Dominus ut uideret ciuitatem, & turrem, quam ædificabant filij Adam, ℣ & dixit: Ecce, unus est populus, & unum est labium omnibus: cœperuntq. hoc facere, nec desistent a cogitationibus suis, donec eas opere compleant. ℣ Venite igitur, descendamus, & cõfundamus ibi linguam eorum, ut non audiat unusquisque vocem proximi sui. ℣ Atque ità diuisit eos Dominus ex illo loco in uniuersas terras, & cessauerunt ædificare ciuitatem. ℣ Et idcirco uocatum est nomen eius, Babel, quia ibi confusum est labium uniuersæ terræ: & inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum. ℣ Hæ sunt generationes Sem: ‖ Sem erat centum annorum quando genuit Arphaxad, biennio post diluuium. ℣ Vixitq. Sem postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios & filias. ℣ Porro Arphaxad vixit triginta quinque annis, & genuit Sale. ℣ Vixitq. Arphaxad postquam genuit Sale, trecentis tribus annis: & genuit filios & filias. ℣ Sale quoque vixit triginta annis, & genuit Heber. ℣ Vixitq. Sale postquam genuit Heber, quadringentis tribus annis: & genuit filios & filias. ℣ Vixit autem Heber triginta quatuor annis, & genuit Phaleg. ℣ Et uixit Heber postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis: & genuit filios, & filias. ℣ Vixit quoque Phaleg triginta annis, & genuit Reu. ℣ Vixitq. Phaleg postquam genuit Reu, ducentis nouem annis, & genuit filios & filias. ℣ Vixit autem Reu triginta duobus annis, & genuit Sarug. ℣ Vixit quoque Reu postquam genuit Sarug, ducentis septem annis, & genuit filios & filias. ℣ Vixit uero Sarug triginta annis, & genuit Nachor. ℣ Vixitq. Sarug postquam genuit Nachor, ducẽtis annis: & genuit filios, & filias. ℣ Vixit autem Nachor uiginti nouem annis, & genuit Thare. ℣ Vixitque Nachor postquam genuit Thare, centum decem & nouem annis: & genuit filios & filias. ℣ Vixitq. Thare septuaginta annis: ‖ & genuit Abrã & Nachor, & Aaran. ℣ Hæ sunt autem generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor & Aran. Porro Aran genuit Lot. ℣ Mortuusq. est Aran ante Thare patrem suum, in terra natiuitatis suæ in Vr Chaldæorum. ℣ Duxerunt autem Abram & Nachor uxores: nomen uxoris Abram, Sarái: & nomen uxoris Nachor, Melcha filia Aram patris Melchæ, & patris Iescheæ. ℣ Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos. ℣ ‖ Tulit itaque Thare Abram filium suum, & Lot filium Aran filium filij sui, & Sarái nurum suam, uxorem Abram filij sui, & eduxit eos de Vr Chaldæorum, vt ‖ irent in terram Chanáan: uenerunteq. usque Haran, & habitauerunt ibi. ℣ Et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum, & mortuus est in Haran.

CAP. XII.

DIxit autem Dominus ad Abram, Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & ueni in terram quam ‖ monstrauero tibi. ℣ Faciamq. te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, erisq. benedictus. ℣ Benedicam benedicentibus tibi, & maledicam maledi-

centibus

Sap. 10. 5

* nobis M s q.

* Babel

1. Par. 1. 19.

1. Par. 1. 28. Ios. 24. 2.

Ios. 24. 2. Nehe. 9. 7 Iudit 5. 6

Stret 6. MS. Rab. Sed secundũ H. C. G. Act. 7. 2.

Act. 7. 3.

Strabo 1 M S. H. C. G.

Gal.3.8. Infr.18. 18.22.18. Act.3.25.

cent(bus)tibi, atque in te benedicentur(.) uniuerſæ cognationes terræ. ¶ Egreſſus 4
eſt itaque Abram ſicut præceperat ei Dominus, & iuit cum eo Lot: ſeptuagintaquinqu(e) annorum erat Abram cum egrederetur de Haran. ¶ Tuliteq. Sarái uxorem 5
ſuam, & Lot filium fratris ſui, uniuerſamq(ue) ſubſtantiam quam poſſederant, & animas quas fecerant in Haran: & egreſſi proſecti ſunt in terram Chanáan. Cumq. 6
uenissent in eam, ¶ pertranſiuit Abram terram uſque ad locum Sichem, & uſque ad conuallem illuſtrem: Chananæus autem tunc erat in terra. ¶ Apparuit autem 7
Dominus Abram, & dixit ei: ¶ Semini tuo dabo terram hanc. Qui ædificauit ibi altare Domino, qui appatuerat ei. * ¶ Et in- 8
de transgrediens ad montem, qui erat cõtra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum ſuum: ab occidente habens Bethel, & ab oriente Hai: ædificauit quoque ibi altare Domino, & inuocauit nomen eius. ¶ Perrexitq. Abram uadens, & ultra pro- 9
grediens ad meridiem. ¶ Facta eſt autem 10
fames in terra: deſcenditq. Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: prævaluerat enim fames in terra. ¶ Cumq. prope 11
eſſet ut ingrederetur Ægyptum, dixit Sarái uxori ſuæ: Noui quod pulchra ſis mulier: ¶ & quod cum uiderint te Ægyptij, dicturi ſunt, Vxor illius eſt, & interficient me, & te ſeruabunt. ¶ Dic ergo, 12
obſecro te, quod ſoror mea ſis: ut bene ſit mihi propter te, & uiuat anima mea ob gratiam tui. ¶ Cum itaque ingreſſus eſſet 13
Abram Ægyptum, uiderunt Ægyptij mulierem quod eſſet pulchra nimis. ¶ Et nũtiauerunt principes Pharaoni, & laudauerunt eam apud illum: & ſublata eſt mulier in domum Pharaonis: ¶ Abram uero 14
bene uſi ſunt propter illam. Fueruntq. ei oues & boues, & aſini, & ſerui, & ancillæ, & aſinæ, & cameli. ¶ Flagellauit autem 15
Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum eius propter Sarai uxorem Abram. ¶ Vocauitq. Pharao Abram, 16
& dixit ei: Quidnam eſt hoc, quod fecisti mihi? quare non indicaſti mihi quod uxor tua eſſet? ¶ Quam ob cauſam dixiſti eſſe ſororem tuam, ut tollerem eam 17
mihi in uxorem? Nunc igitur ecce coniunx tua, accipe eam, & uade. ¶ Præcepitq. 18
Pharao ſuper Abram uiris: & deduxerunt eum, & uxorem illius, & omnia quæ habebat.

CAP. XIII.

Ascendit ergo Abram de Ægypto, ipſe & uxor eius, & omnia quæ habebat, & Lot cum eo ad auſtralem plagam. ¶ Erat autem diues ualde * in poſſeſſione auri & argenti. ¶ Reuerſuſq. eſt per iter quo uenerat, a meridie in Bethel uſque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel & Hai: ¶ in loco altaris ¶ quod fecerat prius, & inuocauit ibi nomen Domini. ¶ Sed & Lot qui erat cum Abram, fuerunt greges ouium, & armenta, & tabernacula. ¶ Nec poterat eos capere terra, ut habitarent ſimul: ¶ erat quippe ſubſtantia eorum multa, & nequibant habitare communiter. ¶ Vnde * facta eſt rixa inter paſtores gregum Abram & Lot.

Infr.13. 14.15.18. 26.2. Deut.34.4 * Or manifeſtus eſt ibi rone eius.

Infr.20. 11.

Sahuo. * familiæ o. —o.

* Abram 6 MS. Rab.H.C. G.

Supra12.8

Infr.36. * Ortus

Eo autem tempore Chananæus & Pheræus habitabant in terra illa. ¶ Dixit ergo Abram ad Lot. Ne quæſo ſit iurgium inter me & te, & inter paſtores meos, & paſtores tuos; fratres enim ſumus. ¶ Ecce uniuerſa terra coram te eſt: recede a me, obſecro: ſi ad ſiniſtram ieris, ego dexteram tenebo: ſi tu dexteram elegeris, ego ad ſiniſtram pergam. ¶ Eleuatis itaque Lot oculis, uidit omnem circa regionem Iordanis, quæ uniuerſa irrigabatur, antequã ſubuerteret Dominus Sodomam & Gomorrham, ſicut paradiſus Domini, & ſicut Ægyptus uenientibus in Segor. ¶ Elegitq. ſibi Lot regionem circa Iordanem, & receſſit ab oriente: diuiſiq. ſunt alterutrũ a fratre ſuo. ¶ Abram habitauit in terra Chanáan: Lot uero moratus eſt in oppidis, quæ erant circa Iordanem, & habitauit in Sodomis. ¶ Homines autem Sodomitæ peſſimi erant, & peccatores coram Domino nimis. ¶ Dixitq. Dominus ad Abram, poſtquam diuiſus eſt ab eo Lot: ¶ Leua oculos tuos—in directum? & unde a loco in quo nunc es ad aquilonem & * meridiem, ad orientem & occidentem. ¶ Omnem terram quam conſpicis tibi dabo, & ſemini tuo uſque in ſempiternum. ¶ Faciamq. ſemen tuum ſicut puluerem terræ: ſi quis poteſt hominum numerare puluerem—terræ? ſemen quoque tuum numerare? poterit. ¶ Surge—ergo?, & perambula terram in longitudine, & in latitudine ſua: quia tibi daturus ſum eam. ¶ Mouẽs igitur tabernaculum ſuum Abrã, uenit, & habitauit iuxta cõuallem Mambre, quæ eſt in Hebron: ædificauitq. ibi altare Domino.

Sup.12.7. Infr.15. 18.26.4. —10 M S. R.Rab. H. C. G. * ad 6 MS. H.C. Deut.34.4 —o. Sin mera. 12 MS. R. H.C. —10 MS. H. C. G.

CAP. XIIII.

Factum eſt autem in illo tempore, ut Amraphel rex Sénaar, & Arioch rex Ponti?, & Chodorlahómor rex Elamitarum, & Thadal rex gentium ¶ inirent bellum contra Bára regem Sodomorum, & contra Berſa regem Gomorrhæ, & contra Senaab regem Adamę, & contra Semẽber regem Seboim, contraq. regem Balæ, ipſa eſt Segor. ¶ Omnes hi conuenerunt in uallem Sylueſtrem, quæ nunc eſt mare ſalis. ¶ Duodecim enim annis ſeruierant Chodorlahómor, & tertiodecimo anno receſſerunt ab eo. ¶ Igitur quarto-decimo anno uenit Chodorlahómor, & reges qui erant cum eo: percuſſeruntq. Raphaim in Aſtaroth—&? Carnaim, & Zuzim cũ eis, & Emim in Saue Cariathaim, ¶ & Corrhæos in montibus Seir, uſque ad Campeſtria Pharan, quæ eſt in ſolitudine. ¶ Reuerſiq. ſunt, & uenerunt—uſque? ad fontem Miſphat, ipſa eſt Cades: & percuſſerunt omnem regionem Amalecitarum & Amorrhæorum, qui habitabant in Aſaſon—thamar. ¶ Et egreſſi ſunt rex Sodomorum, & rex Gomorrhæ, rexq. Adamæ, & rex Seboim, necnon & rex Balæ, quæ eſt Segor: & direxerunt aciem contra eos in ualle Sylueſtri, ¶ ſcilicet aduerſus Chodorlahómor regem Elamitarum, & Thadal regem gentium, & Amraphel regem Sennáar, & Arioch regem Ponti: quatuor reges aduersus quinque. ¶ Vallis autem Sylueſtris habebat puteos multos bitumi-

—12 M S. R. Rab. H. C. G. —10 M S. Rab. H. C. G.

nis. Itaque rex Sodomorum, &—rex' Gomorrhæ terga verterunt, ceciderunq. ibi: & qui remanſerant, fugerunt ad montem. ¶ Tulerunt autem omnem ſubſtantiam Sodomorum & Gomorrhæorum, & uniuerſa quæ ad cibum pertinent, & abierũt: ¶ necnon & Lot & ſubſtantiam eius, filium fratris Abrani, qui habitabat in Sodomis. ¶ Et ecce unus qui euaſerat, nuntiauit Abram Hebræo, qui habitabat in conualle Mãbre Amorrhæi fratris Eſchol, & fratris Aner: hi enim pepigerant fœdus cum Abram. ¶ Quod cum audiſſet Abram, captũ uidelicet Lot fratrem ſuũ, numerauit expeditos uernaculos ſuos trecentos decem & octo: & perſecutus eſt eos uſque Dan. ¶ Et diuiſis ſocijs, irruit ſuper eos nocte: percuſſitq. eos, & perſecutus eſt eos uſque Hoba—& Phœnicem', quæ eſt ad læuam Damaſci. ¶ Reduxitq. omnem ſubſtantiam, & Lot fratrem ſuũ cum ſubſtantia illius, mulieres quoque & populum. ¶ Egreſſus eſt autem rex Sodomorum in occurſum eius poſtquam reuerſus eſt a cæde Chodorlahómor, & regũ qui cum eo erant in ualle Saue, quæ eſt uallis regis. ¶ ‖ At uero Melchiſedec rex Salem, proferens panem & uinum (erat enim ſacerdos Dei altiſſimi) ¶ Benedixit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelſo, qui creauit cælum & terram: ¶ & benedictus Deus excelſus, quo protegente hoſtes in manibus tuis ſunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. ¶ Dixit autem rex Sodomorum ad Abram. Da mihi animas, cætera tolle tibi. ¶ Qui reſpondit ei: Leuo manum meam ad Dominum Deum excelſum poſſeſſorem cæli & terræ, ¶ quòd a filo ſubtegminis uſque ad corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus quæ tua ſunt, ne dicas, Ego ditaui Abram: ¶ exceptis his, quæ comederunt iuuenes, & partibus uirorum qui uenerũt mecum, Aner, Eſchol, & Mambre: iſti accipiẽt partes ſuas.

CAP. XV.

His itaque tranſactis, factus eſt ſermo Domini ad Abram per uiſionem dicens: Noli timere Abram, ego protector tuus ſum, & merces tua magna nimis. ¶ Dixitq. Abram: Domine Deus, quid dabis mihi? ego uadam abſque liberis: & filius procuratoris domus meæ iſte Damaſcus Eliézer. ¶ Additq. Abram, Mihi autem non dediſti ſemen: & ecce vernaculus meus, hæres meus erit. ¶ Statimq. ſermo Domini factus eſt ad eum dicens: Non erit hic hæres tuus: ſed qui egredietur de utero tuo, ipſum habebis hæredem. ¶ Eduxitq. eum foras, & ait illi: ‖ Suſpice cælum, & numera ſtellas, ſi potes. Et dixit ei: Sic erit ſemen tuum. ¶ ‖ Credidit Abram ꝙ Deo', & reputatum eſt illi ad iuſtitiam. ¶ Dixitq. ad eum: Ego Dominus qui eduxi te de Vr Chaldæorum, ut darem tibi terram iſtam, & poſſideres eam. ¶ At ille ait: Domine Deus, vnde ſcire poſſum quod poſſeſſurus ſim eam? ¶ Et reſpondens Dominus, Sume, inquit, mihi vaccã triennem, & capram trimam, & arietem annorum trium, turturem quoque & columbam. ¶ Qui tollens uniuerſa hæc, ‖ diuiſit—ea' per mediũ, & utraſque partes contra ſe alterũſecus poſuit: aues autem non diuiſit. ¶ Deſcenderuntq. uolucres ſuper cadauera, & abigebat eas Abram. ¶ Cumq. ſol ꝙ occumberet', ꝙ ſopor' irruit ſuper Abram, & horror magnus & tenebroſus inuaſit eum. ¶ Dictumq. eſt ad eum: Sciẽs prænoſcens quòd ſit peregrinum futurum ſit ſemen tuum in terra non ſua: & ſubijcient eos ſeruituti, & affligent quadringentis annis.

6 M s. i.c.

—13 MS. R. H.C.c.

Rom.4.18 Rom.4.3 Gal.3.6. Iac.2.23 ꝙ Domin 1 M s. R. Rab.H.C.

Heb.7.3.

Ier.34.18 —M s q. Rab. Succubuiſſet, M s q. Rab. ꝙ pauor Rab. Zeſſaſis e. Textus vt te conuenit H. Act.7.6. Exod.12. 36.

nis. † Verumtamen gentem, cui ser-
uituri sunt, ego iudicabo: & post hæc
egredientur cum magna substantia.
† Tu autem ibis ad patres tuos in pace, se-
pultus in senectute bona. † Generatione
autem quarta reuertentur huc: necdum
enim completæ sunt iniquitates Amor-
rhæorum usque ad præsens tempus. † Cum
ergo occubuisset sol, facta est caligo te-
nebrosa, & apparuit clibanus fumans,
& lampas ignis transiens inter diuisio-
nes illas. † In illo die ‖ pepigit Dominus
fœdus cum Abram, dicens, Semini tuo
dabo terram hanc à fluuio Ægypti vsque
ad fluuium magnum * Euphraten.
Cinæos, & Cenezæos, Cedmonæos,
& Hethæos, & Pherezæos, Raphaim
quoque, † & Armorrhæos, & Chana-
næos, & Gergeseos, & Iebusæos.

CAP. XVI.

IGitur Sarái, vxor Abram, non genue-
rabat ei liberos: sed habens ancillam
Ægyptiam nomine Agar, † dixit ma-
ritо suo: Ecce, conclusit me Dominus,
ne parerem: ingredere ad ancillam
meam, si forte saltem ex illa suscipiam
filios. Cumq. ille ‖ acquiesceret † depre-
canti, † tulit Agar Ægyptiam ancillam
suam post annos decem quam habitare
cœperant in terra Chanáan: & dedit
eam viro suo uxorem. † Qui ingressus
est ad eam. At illa concepisse se vi-
dens, despexit dominam suam. † Di-
xitq. Sarái ad Abram: Inique agis con-
tra me: ego dedi ancillam meam in sinu
tuum, quę videns quod conceperit, despe-
ctui me habet. iudicet Dominus inter me
& te. † Cui respondens Abram: Ecce, ait,
ancilla tua in manu tua est, utere ea ut li-
bet. Affligente igitur eam Sarái, fugam
iniit. † Cumq. inuenisset eam angelus
Domini iuxta fontem aquæ in solitudine
quæ est in via Sur in deserto, † dixit ad il-
lam: Agar, ancilla Sarái, vnde venis? &
quo uadis? Quæ respondit: A facie Sarái
dominæ meæ ego fugio. † Dixitq. ei an-
gelus Domini, Reuertere ad dominam
tuam, & humiliare sub manu illius. † Et
rursum: Multiplicans, inquit, multiplica-
bo semen tuum, & non numerabitur præ
multitudine. † Ac deinceps: Ecce, ait, con-
cepisti, & paries filium: vocabisq. nomen
eius: Ismahel, eo quòd audierit Domi-
nus affictionem tuam. † Hic erit ferus
homo: manus eius contra omnes, & ma-
nus omnium contra eum: & e regione uni-
uersorum fratrum suorum figet taber-
nacula. † Vocauit autem * nomen Do-
mini qui loquebatur ad eam: Tu Deus qui
uidisti me. Dixit enim, Profecto, hîc vidi
posteriora uidentis me. † Propterea ap-
pellauit puteum illum, Puteum uiuentis
& uidentis me. Ipse est inter Cades & Ba-
rad. † Peperitq. Agar Abræ filium: qui
uocauit nomen eius Ismahel. † Octogin-
ta & sex annorum erat Abram quan-
do peperit ei Agar Ismaelem.

CAP. XVII.

POstquam vero nonaginta & nouem
annorum esse cœperat, apparuit ei
Dominus: dixitq. ad eum: Ego Do-
minus omnipotens: ambula coram me,
& esto perfectus. † Ponamq. fœdus meum
inter me & te: & multiplicabo te uehe-
menter nimis. † Cecidit Abram pronus
in faciem. † Dixitq. ei Deus: Ego sum,
& * pactum meum tecum, ‖ et tibi, & se-
multarum gentium. † Nec vltrà uocabi-
tur nomen tuum Abram: sed appellabe-
ris Abraham: quia † patrè multarum gē-
tium constitui te. † Faciamq. te crescere
uehementissime, & ponam te in gentī-
bus, regesq. ex te egredientur. † Et sta-
tuam pactum meum inter me & te, & in-
ter semen tuum post te in generationibus
suis fœdere sempiterno: ut sim Deus tuus,
& seminis tui post te. † Daboq. tibi & se-
mini tuo * terram peregrinationis tuæ,
omnem terram Chanáan in possessionem
æternā, eroq. Deus eorum. † Dixit iterum
Deus ad Abrahā: ‖ Et tu ergo custodies pa-
ctum meum, & semen tuum post te in ge-
nerationibus suis. † Hoc est pactum—meū?
quod obseruabitis inter me & uos, & se-
men tuum post te: Circumcidetur ex uo-
bis omne masculinum: † & circumcideris
carnem præputij uestri, ut sit ‖ in signum
fœderis inter me & uos. † ‖ Infans octo
dierum circumcidetur in uobis, omne ma-
sculinum in generationibus uestris: tam
uernaculus quam emptitius circumcide-
tur, & quicumque non fuerit de stirpe ve-
stra: † eritq. pactum meum in carne ue-
stra in fœdus æternum. † Masculus cu-
ius præputij caro circuncisa non fue-
rit, delebitur anima illa de populo suo:
quia pactum meum irritum fecit.
† Dixit quoque Deus ad Abraham, Sa-
rái uxorem tuam non uocabis Sarái, sed
Saram. † Et benedicam ei, & ex illa da-
bo tibi filium, cui benedicturus sum,
eritq. in nationes, & reges populorum
orientur ex eo. † Cecidit Abraham
in faciem suam, & risit, in corde suo di-
cens: Putasne centenario nascetur filius?
& Sara nonagenaria pariet? † Dixitq. ad
Deum: Vtinam Ismahel viuat coram te.
† Et ait Deus ad Abraham: ‖ Sara uxor tua
pariet tibi filiū, vocabisq. nomē eius Isaac,
& constituam pactum meum illi in fœdus
sempiternum, & semini eius post eum.
† Super Ismahel quoque exaudiui te. ecce,
benedicam ei, & augebo, & multiplica-
bo eum ualde: duodecim duces genera-
bit, & faciam illum in gentem magnam.
† Pactum uero meum statuam ad Isaac,
quem pariet tibi Sara tempore isto in an-
no altero. † Cumq. finitus esset sermo lo-
quentis cum eo, ascendit Deus ab Abrahā.
† Tulit autem Abraham Ismahel filium
suum, & omnes vernaculos domus suæ:
vniuersosq. quos emerat, cunctos mares
ex omnibus uiris domus suæ: & circunci-
dit carnem præputij eorum statim in ip-
sa die, sicut præceperat ei Deus. † Abra-
ham nonaginta & nouem erat anno
rum quando circuncidit carnem præpu-
tij sui. † Et Ismahel filius suus tre-
decim annos impleuerat tempore cir-
cuncisionis suæ. † Eadem die circunci-
sus est Abraham & Ismahel filius eius.
† Et omnes uiri domus illius, tam uer-
naculi, quàm emptitij, & alienigenæ pa-
riter circuncisi sunt.

CAP.

Sup. 12.7. 13. 15. Infr. 26.4 Deu. 34. 4 2. Par. 9. 26. 1. Reg. 4. 20. * Fluuium MS. H.C.

13 MS. Ex. H.C.G.

& acquieuisset 3 MS. H.C. G.

Samath

Agar MS q. Rab. Infr. 14. 62.

Gal. 4. 22

Pon am o. Eccleſiaſ ti 44. 20 Rom. 4. 11 & 16 ha mongorm

post te 4 MS. R. H.C. G. Act. 7. 8. 6 MS. G. AR. autem Rab. H. C. Caleg. tur.

Rom. 4. 11 Luc. 12 3 Luc. 2. 22

Infr. 18. 10. 21. 2.

CAP. XVIII.

Apparuit autem ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso feruore diei. 1
¶ Cumq; eleuasset oculos, apparuerunt ei tres uiri stantes prope eum: quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi: & adorauit in terram. ¶ Et dixit: Domine, si inueni gratiam in oculis tuis, ne transeas seruum tuum: ¶ sed afferam pauxillum aquæ, & lauentur pedes uestri, & requiescite sub arbore. ¶ Ponamq; buccellam panis, & confortetur cor uestrum, postea transibitis: sic enim declinastis ad seruum uestrum. Qui dixerunt: Fac vt loquutus es. ¶ Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitq; ei: Accelera, tria sata similæ commisce, & fac subcinericios panes. ¶ Ipse uero ad armentum cucurrit, & tulit inde uitulum tenerrimum & optimum: dedit q; puero, qui festinauit, & coxit illum. ¶ Tulit quoque butyrum & lac, & uitulum quem coxerat, & posuit coram eis: ipse uero stabat iuxta eos sub arbore. ¶ Cumq; comedissent, dixerunt ad eum: Vbi est Sara uxor tua? ille respondit: Ecce in tabernaculo est. ¶ Cui dixit: Reuertens ueniam ad te tempore isto, vita comite, & habebit filiũ Sara uxor tua. Quo audito Sara risit post ostium tabernaculi. ¶ Erant autem ambo senes, prouectæq; ætatis, & defierant Saræ fieri muliebria. ¶ Quæ risit, occulte dicens: Postquam consenui, & dominus meus uetulus est, uoluptati operam dabo? ¶ Dixit autem Dominus ad Abraham: Quare risit Sara, dicens: Num uere paritura sum anus? ¶ Nunquid Deo quicquam est difficile? iuxta condictum reuertar ad te hoc eodem tempore, uita comite, & habebit Sara filium. ¶ Negauit Sara, dicens, Non risi timore perterrita. Dominus autem, Non est, inquit, ita: sed risisti. ¶ Cum ergo surrexissent inde uiri, direxerunt oculos contra Sodomam: & Abraham simul gradiebatur, deducens eos. ¶ Dixitq; Dominus: Num celare potero Abraham quæ gesturus sum: ¶ cum futurus sit in gentem magnam, ac robustissimam, & BENEDICENDAE sint in illo omnes nationes terræ? ¶ Scio enim quod præceperus sit filijs suis, & domui suæ post se ut custodiant uiam Domini, & faciant iudicium & iustitiam: vt adducat Dominus propter Abrahã omnia quæ locutus est ad eum. ¶ Dixit itaq; Dominus: Clamor Sodomorum & Gomorrhæorum multiplicatus est, & peccatum eorum aggrauatum est nimis. ¶ Descendam, & uidebo utrum clamorem qui uenit ad me, opere compleuerint: an non est ita, ut sciam. ¶ Conuerterunt q; se inde, & abierunt Sodomam: Abraham uero adhuc stabat coram Domino. ¶ Et appropinquans ait: Nunquid perdes iustum cum impio? ¶ Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate, peribunt simul? & nõ parces loco illi propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo? ¶ Absit a te, ut rem hãc facias, & occidas iustum cum impio, fiatq; iustus sicut impius, nõ est hoc tuum, qui iudicas omnem terram: nequaquam facies iudicium hoc. ¶ Dixitq; Dominus ad eum: Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos. ¶ Respondensq; Abraham, ait: Quia semel cœpi, loquar ad Dominum meum, cum sim puluis & cinis. ¶ Quid si minus quinquaginta iustis quinq; fuerint? delebis propter v quadraginta quinque? ¶ Respondit: Non delebo, si inuenero ibi quadraginta quinque. ¶ Rursumq; locutus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi inuenti fuerint, quid facies? Ait: Non percutiam propter quadraginta. ¶ Nequeso, inquit, indigneris Domine, si loquar: Quid si ibi inuenti fuerint triginta?

Heb. 13. 2

Sup. 12. 3 Infr. 32 17.

Sup. 17. 19. Infr. 21. 1 Rom. 9. 9. 1. Pet. 3. 6

12 M S. Quinquaginta iustos non faciet iudicium H. C. G.

4 M S. R. H. C. Tantus consentiet G.

Reſpondit, Non faciam, ſi inuenero ibi triginta. ℣ Quia ſemel, ait, cœpi, loquar ad Dominum meum: Quid ſi ibi inuenti fuerint uiginti? Ait: Non interficiam propter uiginti. ℣ Obſecro, inquit, ne irascatis Domine, ſi loquar adhuc ſemel: Quid ſi inuenti fuerint ibi decem? Et dixit: Non delebo propter decem. ℣ Abijtq. Dominus poſtquam ceſſauit loqui ad Abraham: & ille reuerſus eſt in locum ſuum.

CAP. XIX.

VEnerunt q. duo Angeli Sodomam ueſpere, ſedente Lot in foribus ciuitatis. Qui cum uidiſſet eos, ſurrexit, & iuit obuiam eis: adorauitq. pronus in terram, ℣ & dixit: Obſecro, domini, declinate in domũ pueri ueſtri, & manete ibi: lauate pedes ueſtros, & mane proficiſcemini in uiam ueſtram. Qui dixerunt, Minime, ſed in platea manebimus. ℣ Compulit illos oppido ut diuerterent ad eum: ingreſſiq. domum illius, fecit conuiuium, & coxit azyma: & comederunt. ℣ Prius autem quàm irent cubitum, uiri ciuitatis nallauerunt domum a puero uſque ad ſenem, omnis populus ſimul. ℣ Vocaueruntq. Lot, & dixerunt ei: Vbi ſunt uiri qui introierunt ad te nocte? educ illos huc, ut cognoſcamus eos. ℣ Egreſſus ad eos Lot, poſt tergum accludens oſtium, ℣ ait: Nolite malum hoc facere. ℣ Habeo duas filias, quæ necdum cognouerunt uirum: educam eas ad uos, & abutimini eis, ſicut vobis placuerit, dummodo uiris iſtis nihil mali faciatis, quia ingreſſi ſunt ſub umbra culminis mei. ℣ At illi dixerunt: Recede illuc. Et rurſus: Ingreſſus es, inquiunt, ut aduena, nunquid ut iudices? te ergo ip'um magis quam hos affligemus. ‖ Vimq. faciebant Lot uehementiſſime: iamq. prope erat, ut effringerent fores. ℣ Et ecce miſerunt manum uiri, & introduxerunt ad ſe Lot, clauſerũtq. oſtium: ℣ & eos qui foris erant, ‖ percuſſerunt cæcitate a minimo uſque ad maximum, ita ut oſtium inuenire nó poſſent.

℣ Dixerunt autem ad Lot: Habes hic quẽpiam tuorum? generum, aut filios, aut filias, omnes qui tui ſunt, educ de urbe hac: ℣ delebimus enim locum iſtum, eo quòd increuerit clamor eorum coram Domino, qui miſit nos ut perdamus illos. ℣ Egreſſus itaque Lot, locutus eſt ad generos ſuos qui accepturi erant filias eius, & dixit: Surgite, & egredimini de loco iſto: quia delebit Dominus ciuitatem hanc. Et uiſus eſt eis quaſi ludens loqui. ℣ Cumq. eſſet mane, cogebant eum angeli, dicentes: Surge, * tolle uxorem tuam, & duas filias quas habes: ne & tu pariter pereas in ſcelere ciuitatis. ℣ Diſſimulante illo, apprehenderunt manum eius, & manum uxoris, *ac duarum filiarũ eius, eo quòd parceret Dominus illi. ℣ ‖ Eduxeruntq. cum, & poſuerunt extra ciuitatem. Ibiq. locuti ſunt ad eum, dicentes: Saluã animã tuã: noli reſpicere poſt tergum, nec ſtes in omni circa regione: ſed in monte ſaluum te fac, ne & tu ſimul pereas. ℣ Dixitq. Lot ad eos: Quæſo Domine mi, ℣ quia inuenit ſeruus tuus gratiam coram te, & magnificaſti miſericordiam tuã quam feciſti mecum, ut ſaluares animam meam, nec poſſum in monte ſaluari, ne forte apprehendat me malum, & moriar? ℣ Eſt ciuitas hæc iuxta, ad quam poſſum fugere, parua, & ſaluabor in ea: nunquid non modica eſt, & uiuet anima mea? ℣ Dixitq. ad eum, Ecce etiã in hoc ſuſcepi preces tuas, ut non ſubuertam urbem pro qua locutus es. ℣ ‖ Feſtina, & ſaluare ibi: quia non potero facere quicquam, donec ingrediaris illuc. Idcirco uocatum eſt nomen urbis

illius

Heb. 13 2 — 4 MS. H. C. G.

2 *Pet* 2.8

Sap. 19. 26.

—7 MS. *Reb.* H. C

* & MS 9. *Reb.*

* *eius* 6 MS. H. C. G.

Sap. 10.6.

Sap. 10.6.

illius Segor. ¶ Sol egreſſus eſt ſuper terrã, 23
& Lot ingreſſus eſt Segor. ¶ Igitur Domi- 24
nus pluit ſuper Sodomam, & Gomorrhã
ſulphur, & ignem a Domino de cælo: ¶ & 25
ſubuertit ciuitates has, & omne circa re-
gionem, uniuerſos habitatores urbium, &
cuncta terræ uiren ia. ¶ Reſpiciensq; 26
uxor eius poſt te, uerſa eſt in ſtatuam ſa-
lis. ¶ Abraham autem conſurgens mane 27
ubi ſteterat prius cum Domino, ¶ intuitus
eſt Sodomam, & Gomorrham, & uniuer-
ſam terram regionis illius: uidit q. aſcen-
dentem fauillam de terra, quaſi fornacis
fumum. ¶ Cum enim ſubuerteret Deus 29
ciuitates regionis illius, recordatus eſt A-
brahæ: & liberauit Lot de ſubuerſione ur-
bium, in quibus habitauerat. ¶ Aſcendit q. 30
Lot de Segor, & mãſit in monte, duæ quo-
que filiæ eius cum eo, timuerat enim ma-
nere in Segor) & manſit in ſpelunca ipſe,
& duæ filiæ eius—cum eo? ¶ Dixit q. ma- 31
ior ad minorem: Pater noſter ſenex eſt, &
nullus uirorum remãſit in terra, qui poſ-
ſit ingredi ad nos, iuxta morem uniuerſæ
terræ. ¶ Veni, inebricemus eum uino, dor- 32
miamusq. cum eo, ut ſeruare poſſimus ex
patre noſtro ſemen. ¶ Dederunt itaque 33
patri ſuo bibere uinum nocte illa. Et in-
greſſa eſt maior, dormiuitq. cum patre:
at ille non ſenſit, nec quando accubuit
filia, nec quando ſurrexit. ¶ Altera quoque 34
die dixit maior ad minorem: Ecce dor-
miui heri cum patre meo, demus ei bibere
uinum etiam hac nocte, & dormies cum
eo, ut ſaluemus ſemen de patre noſtro.
¶ Dederunt q. — etiam—& ille nocte patri 35
ſuo bibere uinum, ingreſſaq. minor filia,
dormiuit cum eo: & nec tũc quidem ſen-
ſit quando concubuerit, uel quando illa
ſurrexit. ¶ Conceperunt ergo duæ filiæ 36
Lot de patre ſuo. ¶ Peperit q. maior filiũ, 37
& uocauit nomen eius Moab: ipſe eſt pa-
ter Moabitarum uſque in præſentem diẽ.
¶ Minor quoque peperit filium, & uoca- 38
uit nomen eius ſ Ammon, id eſt filius po-
puli mei: ipſe eſt pater Ammonitarum
uſque hodie.

CAP. XX.

PRofectus inde Abraham in terram 1
auſtralem, habitauit inter Cades, &
Sur: & peregrinatus eſt in Geraris.
¶ Dixit q. de Sara uxore ſua, Soror mea eſt. 2
Miſit ergo Abi—mélech rex Geraræ, & tu-
lit eam. ¶ Venit autem Deus ad Abi—mé-
lech per ſomnium nocte, & ait illi: En mo-
rieris propter mulierem, quam tuliſti: ha-
bet enim uirum. ¶ Abi—mélech uero nõ 4
tetigerat eam, & ait: Domine, num gen-
tem ignorantem & iuſtam interficies?
¶ Nonne ipſe dixit mihi, Soror mea eſt: & 5
ipſa ait, Frater meus eſt? in ſimplicitate
cordis mei, & munditia manuum mearũ
feci hoc. ¶ Dixit q. ad eum Deus: Et ego 6
ſcio quod ſimplici corde feceris: & ideo
cuſtodiui te ne peccares in me, & non di-
miſi ut tangeres eam. ¶ Nunc ergo red- 7
de uiro ſuo uxorem, & orabit pro te:
quia propheta eſt, & uiues. ſi autem no-
lueris reddere, ſcito quod morte morie-
ris tu & omnia quæ tua ſunt. ¶ Statimq. 8
de nocte conſurgens Abi—mélech, uocauit
omnes ſeruos ſuos: & loquutus eſt uni-

uerſa uerba hæc in auribus eorum, timue- 9
runtq. omnes uiri ualde. ¶ Vocauitq. au-
tem Abi—mélech etiam Abraham, & dixit
ei: Quid feciſti nobis? quid peccauimus in
te, quia induxiſti ſuper me & ſuper regnũ
meum peccatum grande? quæ non debui-
ſti facere, feciſti nobis. ¶ Rurſumq. ex- 10
poſtulans, ait: Quid uidiſti ut hoc faceres?
¶ Reſpondit Abraham: Cogitaui mecum, 11
dicens: Forſitan non eſt timor Dei in lo-
co iſto, & interficient me propter uxorẽ
meam: ¶ alias autem—& 12
uere ſoror mea
eſt, filia patris mei, & nõ filia matris mee,
& duxi eam in uxorem. ¶ Poſtquam au- 13
tem eduxit me Deus de domo patris mei,
dixi ad eam: Hanc miſericordiam facies
mecum. In omni loco, ad quem ingredie-
mur, dices quod frater tuus ſim. ¶ Tulit 14
igitur Abi—mélech oues, & boues, & ſer-
uos, & ancillas, & dedit Abraham: reddi-
ditq. illi Sarã uxorem ſuam, & ait: Ter-
ra coram uobis eſt, ubicunque tibi placue- 15
rit habita. ¶ Saræ autem dixit, Ecce mil-
le argenteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi
in uelamen oculorum ad omnes, qui te-
cum ſunt: & quocunque perrexeris, me- 16
mento te deprehenſam. ¶ Orante au-
tem Abraham, ſanauit Deus Abi—mélech
& uxorem, ancillasq. eius: & peperе-
runt. ¶ concluſerat enim Dominus omi- 17
nem uuluam domus Abi—mélech pro-
pter Saram uxorem Abrahæ.

CAP. XXI.

VIſitauit autẽ Dominus Saram, ſicut 1
¶ promiſerat: & impleuit quæ locu- 2
tus eſt. ¶ Concepitq. & ¶ peperit fi-
lium in ſenectute ſua, tempore, quo præ-
dixerat ei Deus. ¶ Vocauitq. Abraham 3
nomẽ filij ſui, quem genuit ei Sara, Iſaac.
¶ & circuncidit eum octauo die, ſicut præ- 4
ceperat ei Deus, ¶ cum centum eſſet an- 5
norum: hac quippe ætate patris, natus eſt
Iſaac. ¶ Dixitq. Sara: Riſum fecit mihi 6
Deus: quicunque audierit, corridebit mi-
hi. ¶ Rurſumq. ait: Quis audituruſ? cre- 7
deret Abraham quod Sara lactaret filium
quem peperit ei iam ſeni? ¶ Creuit igitur 8
puer, & ablactatus eſt: fecitq. Abraham
grande conuiuium in die ablactationis
eius. ¶ Cumq. uidiſſet Sara filium Agar 9
Ægyptiæ ludentem—cum Iſaac filio ſuo,
¶ dixit ad Abraham, ¶ Eiice ancillam hãc, 10
& filium eius: non enim erit hæres filius
ancillæ cum filio meo Iſaac. ¶ Dure acce- 11
pit hoc Abraham pro filio ſuo. ¶ Cui di- 12
xit Deus: Non tibi uideatur aſperum ſu-
per puero, & ſuper ancilla tua: omnia
quæ dixerit tibi Sara, audi uocem eius:
quia ¶ in Iſaac uocabitur tibi ſemen. ¶ Sed 13
& filium ancillæ faciam in gentem ma-
gnam, quia ſemen tuum eſt. ¶ Surrexit 14
itaque Abraham mane, & tollens panem
& utrem aquæ, impoſuit ſcapulæ eius, tra-
didit q. * puerum, & dimiſit eam. ¶ Quæ
cum abiiſſet, errabat in ſolitudine Ber-la-
bee. Cumq. conſumpta eſſet aqua in utre,
abiecit puerum ſubter unam arborẽ, quæ
ibi erat. ¶ Et abiit, ſeditq. e regione pro- 16
cul quantum poteſt arcus iacere. dixit
enim: Non uidebo morientem puerum.
& ſedens contra, leuauit uocem ſuam, &
fleuit. ¶ Exaudiuit autem Deus uocẽ 17

pue-

Sup. 29.

Gal. 13.
9.
er. 50.
Ge. 16.
8.
Iſac. 11.8
Am. 4. 11
Sac. 17.
9.
nde. 1.7.
Sup. 18.1
.0.

4 Mat. 5.
H. C. Gg.

Ben am-
m.
t. Huic
nomini cõ
uenit in-
terpreta-
tio, quam
interpres
ſubiunxit

Sup. 17.
19. 18.10
Gal. 4.23.
Hebr. 11.
11.
Act. 7.8.
Sup. 17.
10.
Matt. 1.2
ſ Sehoc

ſ auditorũ
ſ M 8.

*quem pe
perit ipſe
Abraham.
H. C. G.
-6 M8. H
C. At G.
habent.
Gal. 4.10.
Rom. 9.7.
Hebr. 11.
18.

*ei M8 q.

Sup. 12.
13.
Infr. 21.
23.

.8 M8.

p ue-

puteri: vocauitq. Angelus Dei Agar de cœlo, dicens: Quid agis Agar? noli timere: exaudiuit enim Deus uocem pueri de loco in quo est. ✠ Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam faciam eum. ✠ Aperuitq. oculos eius Deus: quæ videns puteum aquæ, abijt, & impleuit utrem, deditq. puero bibere. ✠ Et fuit * cum eo: qui creuit, & moratus est in solitudine, factusq. est iuuenis sagittarius. ✠ Habitauitq. in deserto Pharan, & accepit illi mater sua uxorem de terra Ægypti. ✠ Eodem tempore dixit Abi-mélech, & Phicol princeps exercitus eius ad Abraham: Deus tecum est in uniuersis quæ agis. ✠ Iura ergo per Deum, ne noceas mihi, & posteris meis, seu stirpi meæ: sed iuxta misericordiam quam feci tibi, facies mihi, & terræ in qua uersatus es aduena. ✠ Dixitq. Abraham: Ego iurabo: ✠ Et increpauit Abi-mélech propter puteum aquæ quem ui abstulerãt serui eius. ✠ Respondit q. Abi-mélech: Nescini quis fecerit hanc rem: sed & tu non indicasti mihi, & ego non audiui præter hodie. ✠ Tulit itaque Abraham oues & boues, & dedit Abi-mélech: percusseruntq. ambo fœdus. ✠ Et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum. ✠ Cui dixit Abi-mélech: Quid sibi uolunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum? ✠ At ille: Septem, inquit, agnas accipies de manu mea: ut sint mihi in testimoniũ, quoniam ego fodi puteum istum. ✠ Idcirco uocatus est locus ille Ber-sabee; quia ibi uterque iurauit. ✠ Et inierunt fœdus pro puteo iuramenti. ✠ Surrexit autẽ Abi-mélech, & Phicol princeps exercitus eius, reuersiq. sunt in terrã Palæstinorũ. Abrahã uero plãtauit nemus in Ber-sabee, & inuocauit ibi nomẽ Domini Dei æterni. ✠ Et fuit colonus terræ Palæsthinorũ diebus multis.

* Deus 1. MS. H. C. G.

Sup. 20. 13.

CAP. XXII.

Iudith. 8. 22. Hebr. 11. 17.

QVæ postquam gesta sunt, ſ tentauit Deus Abraham, & dixit ad eũ: Abraham-Abraham'. At ille respondit, Adsum. ✠ Ait illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram-visionis: atque ibi offeres eum in holocaustum super unum mõtium, quem monstrauero tibi. ✠ Igitur Abraham de nocte consurgens, strauit asinum suum: ducens secum duos iuuenes, & Isaac filium suum: cumq. concidisset ligna in holocaustum, abijt ad locũ quem præceperat ei Deus. ✠ Die autem tertio, eleuatis oculis, uidit locum procul. ✠ Dixitq. ad pueros suos: Expectate hic cum asino: ego autem & puer illuc usque properantes, postquam adorauerimus, reuertemur ad uos. ✠ Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: ipse uero portabat in manibus * ignem & gladium. Cumq. duo pergerent simul, ✠ dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid uis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi est uictima holocausti? ✠ Dixit autem Abraham: Deus prouidebit sibi uictimam holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter: ✠ & uenerunt ad locum, quem ostenderat ei Deus, in quo ædificauit altare, & desuper ligna composuit: cumq. alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. ✠ Extenditq. manum, & arripuit gladium, ut immolaret filium suum. ✠ Ecce angelus Domini de cælo clamauit dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit, Adsum. ✠ Dixitq. ei, Non extendas manum tuam super puerum, neq; facias illi quicquam. nunc cognoui quod timeas Dominum', & non pepercisti unigenito filio tuo propter me. ✠ Leuauit Abraham oculos suos, uiditq. post tergum arietem

Isac. 2. 21.

* Deum 3 MS. R. Rab. H. C.

* suis 7 MS. H. C.

inter

inter uepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. ¶ Appellauitq. nomen loci illius, Dominus ℣ uidet'. Vnde usque hodie dicitur, In monte Dominus uidebit. ¶ Vocauit autem angelus Domini Abraham secundo de cælo, ¶ dicens: ‖ Per memetipsum iurauí, dicit Dominus: quia fecisti hanc rẽ, & nõ pepercisti filio tuo unigenito—propter me: ¶ benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & uelut arenam quæ est in littore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, ¶ & ‖ BENEDICENTVR in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti uocí meæ. ¶ Reuersus est Abraham ad pueros suos, abieruntq. Ber—sabee simul, & habitauit ibi. ¶ His itaque gestis, nuntiatum est Abrahæ quod Melchà quoque genuisset filios Nachor fratri suo. ¶ Hus primogenitum, & Buz fratrem eius, & Camuel patrem Syrorum, ¶ & Cased, & Azau, Pheldas quoque & Iedlaph, ¶ ac Bathuel, de quo nata est Rebecca. octo istos genuit Melchà Nachor fratri Abrahæ. ¶ Concubina uero illius, nomine Roma, peperit Tabee, & Gaham, & Tahas, & Maacha.

CAP. XXIII.

VIxit autem Sara centum uigintiseptem annis. ¶ Et mortua est in ciuitate Arbee, quæ est Hebron, in terra Chanaan: uenitq. Abraham ut plãgeret & fleret eam. ¶ Cumq. surrexisset ab officio funeris, locutus est ad filios Heth, dicens: ¶ Aduena sum & peregrinus apud uos: date mihi ius sepulchri uobiscum, ut sepeliam mortuũ meum. ¶ Respondentum filij Heth— dicentes': ¶ Audi nos domine, princeps Dei es apud nos: in electis sepulchris nostris sepeli mortuũ tuum, nullusq. te prohibere poterit quin in monumento eius sepelias mortuum tuum. ¶ Surrexit Abraham, & adorauit populum terræ, filios uidelicet Heth: ¶ dixitq. ad eos: Si placet animæ uestræ, ut sepeliam mortuum meum, audite me, & intercedite— pro me' apud Ephron filium Seor: ¶ ut det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui: pecunia digna tradat eam mihi coram uobis in possessionem sepulchri. ¶ Habitabat autem Ephron in medio filiorũ Heth. Respondítq. Ephron ad Abraham cunctis audientibus, qui ingrediebantur portam ciuitatis filius, dicens: ¶ Nequaquam ita fiet, domine mi, sed tu magis ausculta quod loquor: Agrum trado tibi, & speluncam, quæ in eo est, præsentibus filijs populi mei, sepeli mortuum tuum. ¶ Adorauit Abraham coram populo terræ. ¶ Et locutus est ad Ephron circunstante ℣ plebe— eius', Quæso, ut audias me: Dabo pecuniam pro agro: susceipe eam, & sic sepeliam mortuum meum in ℣ agro'. ¶ Respondítq. Ephron, Domine mi, audi—me': ¶ Terra, quam postulas, quadringentos siclos argenti uale: ¶ istud est pretium inter me & tese? quantum est hoc? sepeli mortuum tuum. ¶ Quod cum audisset Abraham, appendit pecuniam, quam Ephron postulauerat audientibus filijs Heth, quadringentos siclos argenti ℣ probatæ' mo-

neræ publicæ. ¶ Confirmatusq. est ager quondam Ephronis, in quo erat spelunca duplex, respiciens Mambre; tam ipse, quam spelunca, & omnes arbores eius in cunctis terminis— eius' per circuitum, ¶ Abrahæ in possessionem, uidentibus filijs Heth, & cunctis, qui intrabant portam ciuitatis illius. ¶ Atq; ita sepeliuit Abrahà Saram uxorem suam in spelũca agri ℣ duplicí', quæ respicit bat Mambre, hec est Hebron in terra—Chanaan. ¶ Et confirmatus est ager, & antrum, quod erat in eo, Abrahæ in possessionẽ monumẽti a filijs Heth.

CAP. XXIIII.

ERat autem Abrahà senex, dierumq. multorũ: & Dominus in cunctis benedixerat ei. ¶ Dixitq. ad seruum seniorem domus suæ, qui præerat omnibus, quę habebat: ‖ Pone manum tuam subter femur meum: ¶ ut adiurem te per Dominum, Deum cęli & * terræ, ut non accipias uxorẽ filio meo de filiabus Chananęorum, inter quos habito: ¶ sed ad terram & cognationem meam proficiscaris, & inde accipias uxorem filio meo Isaac. ¶ Respondit seruus: Si noluerit mulier uenire mecum in terram hanc, nunquid reducere debeo filium tuum ad locum, de quo tu egressus es? ¶ Dixitq. Abraham: Caue nequando reducas filium meum illuc. ¶ Dominus Deus cęli, * qui tulit me de domo patris mei, & de terra natiuitatis meę, qui locutus est mihi, & iurauit mihi, dicens: ‖ Semini tuo dabo terram hanc: ipse mittet angelum suum coram te, & accipies inde uxorem filio meo. ¶ sin autem mulier nolugerit sequi te, nõ teneberis iuramento: filium meum tantum ne reducas illuc. ¶ Posuit ergo seruus manum sub femore Abraham domini sui, & iurauit illi super sermone hoc. ¶ Tulitq. decem camelos de grege domini sui, & abijt, ex omnibus bonis eius portans secum, profectusq. perrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor. ¶ Cumq. camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquę uespere, eo tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, ¶ dixit': Domine Deus domini mei Abrahami, occurre, obsecro, mihi hodie, & fac misericordiam cum domino meo Abraham. ¶ Ece ego sto prope fontem aquę, & filię habitatorum huius ciuitatis egredientur ad hauriendam aquam. ¶ Igitur puella, cui ego dixero, Inclina hydriam tuam ut bibam: & illa responderit, Bibe, quin & camelis tuis dabo potum: ipsa est, quam præparasti seruo tuo Isaac, & per hoc intelligã quod feceris misericordiam cum domino meo. * ¶ Necdum intra se uerba complenerat, & ecce Rebecca egrediebatur, filia Bathuel, filij Melchę uxoris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scapula sua: ¶ puella decora nimis, uirgoq. pulcherrima, & incognita uiro: descenderat autem ad fontem, & impleuerat hydriã, ac reuertebatur. ¶ Occurrit q. ei seruus, & ait: Pauxillum aquę mihi ad ℣ bibendum' prębe de hydria tua. ¶ Quę respondit: Bibe domine mi. Celeriterq. depositit hydriam super ulnam suam, & dedit ei potum. ¶ Cumq. ille bibisset, adiecit: Quin

& came-

℣ *uidebit* M.
℣ *uidit* G. *Psal.*104.9. *Luc.*1. 73 *Eccli.* 44. 21. *Hebr.* 6. 13. -16 M 8. R. H. C. *In* G. *uero reperitur*. 1. *Mach.* 2.32. *Luc.*1. 73 *Sup.*12.3. 18. 18. *Infr.*26.4 *Act.*3.25. *Eccl.* 44. 25.

℣ *populo terra* H. C. -8 M 8. *Pab.*
℣ *eo* 7 M 8 *Rab. Villac* H. C. G. -0.
probatæ: 4 MS. *Hebraice est.*

Argenti transeũtis ad mercatorẽ Chaldæe, Argenti, quod recipiebatur pro mercimonijs in unaquaque prouincia Græcæ. Argenti probati mercatoribus. -0.
℣ *duplicis*. *Infr.*47. 29
* *Deũ* H. C. G.

* *& terra* M 8. G.
*Sup.*12.7. 13. 15. *&* 15. 18. *Infr.*26.4

℣ *oranit Dominum dicens.* G.

* *Abrahã* MS. R. G. *Textus Hebraus consentit & Chaldæus.*

℣ *forbendũ* 8 MS.

& camelis tuis hauriam aquam, donec cuncti bibant. ¶ Effundensq. hydriam in canalibus, recurrit ad puteum, ut hauriret aquam: & hausto omnibus camelis dedit. ¶ Ipse autem contemplabatur eam tacitus, scire volés utrum prosperum iter suum fecisset ꝑ Deus', an non. ¶ Postquam autem biberunt cameli, protulit ur inaures aureas, appendentes siclos duos: & armillas totidem ſpondo siclorum decem. ¶ Dixitq. ad eam: Cuius es filia? indica mihi. est in domo patris tui locus ad manendum? ¶ Quę respondit: Filia sum Bathuelis, filij ꝑ Nachor, quem peperit ei Melcha'. ¶ Et addidit, dicens: Palearum quoque & fœni plurimum est apud nos, & locus spatiosus est ad manendum. ¶ Inclinauit se homo, & adorauit Dominum, ꝺdicens: Benedictus Dominus Deus domini mei Abrahā, qui nō abstulit misericordiā, & ueritatē suā a domino meo, & recto itinere me perduxit in domū fratris domini mei. ¶ Cucurrit itaq. puella, & nūtiauit in domū matris ſuę omniaquę audierat. ¶ Habebat autē Rebeca fratre nomine Laban, qui festinus egressus est ad hominem, ubi erat fons. ¶ Cūq. uidisset inaures & armillas in manibus ſororis ſuę, & audisset cuncta verba referentis, Hęc locutus est mihi homo: uenit ad uirū qui stabat iuxta camelos, & prope fontē—aquę': ¶ dixitq. ad eū: Ingredere, benedicte Domini: cur foris stas? preparaui domum, & locum camelis. ¶ Et introduxit eum in hospitium: ac destrauit camelos, deditq. paleas & fœnū, * & aquam ad lauandos pedes ꝑ camelorum'. & uirorum qui uenerant cum eo. ¶ Et appositus est in conſpectu eius panis. Qui ait: Non comedam, donec loquar sermones meos. Respondit ei: Loquere. ¶ At ille: Seruus, inquit, Abraham sum. ¶ Et Dominus benedixit domino meo ualde, magnificatusq. est: & dedit ei oues & boues, argentum & aurum, seruos & ancillas, camelos, & asinos. ¶ Et peperit Sara uxor domini mei filium domino meo in senectute ſua, deditq. illi omnia quę habuerat. ¶ Et adiurauit me dominus meus dicens: Non accipies uxorem filio meo de filiabus Chananęorum, in quorum terra habito: ¶ sed ad domum patris mei proficiscēs, & de cognatione mea accipies uxorē filio meo. ¶ ego uero respondi domino meo: Quid si noluerit uenire mecum mulier? ¶ Dominus, ait, in cuius conſpectu ambulo, mittet angelum ſuum tecum, & dirriget uiam tuam: accipies uxorē filio meo de cognatione mea, & de domo patris mei. ¶ Innocens eris a maledictione mea, cum veneris ad proximos meos, & non dederint tibi. ¶ Veni ergo hodie ad fontem—aquę', & dixi: Domine Deus domini mei Abrahā, ſi direxiſti uiam meā, in qua nunc ambulo, ¶ ecce ſto iuxta fontem aquę, & uirgo, quę egredietur ad hauriendam aquam audierit a me: Da mihi pauxillum aquę ad bibendum de hydria tua: ¶ Et dixerit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis hauriam, ipſa est mulier, quā pręparaut Dominus filio domini mei. ¶ Dumq. hęc tacitus mecum uoluerē, apparuit Rebecca ueniens cum hydria, quam portabat in ſcapula, descenditq. ad fontem, & hausit aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum bibere. ¶ Quę festinans deposuit hydriam de humero, & dixit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis tribuam potum. Bibi, & adaquauit camelos. ¶ Interrogauiq. eam, & dixi: Cuius es filia? Quę respondit: Filia Bathuelis ſum' filij Nachor, quem peperit ei Melcha. Suspendi itaque mauteś ad ornandam faciem eius, & armillas posui in manibus—eius'. ¶ Pronusq. adoraui Dominum, benedicens Domino Deo domini mei Abraham, qui perduxit me recto itinere, ut ſumerem filiam fratris domini mei filio eius. ¶ Quamobrem ſi facitis misericordiam, & ueritatem cum domino meo, indicate mihiſſm autē aliud placet, & hoc dicite mihi, ut uadam ad dexteram, ſiue ad ſiniſtram. ¶ Responderuntq. Laban & Bathuel: A Domino egreſſus est ſermo, non poſſumus extra placitum eius quicquam aliud loqui tecum. ¶ En Rebecca coram te est, tolle eam, & proficiſcere, & ſit uxor filij domini tui, ſicut locutus est Dominus. ¶ Quod cum audisset puer Abraham—procidens' adorauit in terram Dominum. ¶ Prolatisq. uaſis argenteis, & aureis, ac uestibus, dedit—ea 'Rebeccę—pro munere'; ¶ fratribus' quoque eius, & matri dona obtulit. ¶ Initoconuiuio uescentes pariter & bibentes, manserunt ibi. Surgens autem mane locutus est puę; Dimitte me, ut uadam ad dominum meum. ¶ Responderuntq. ſfratres' eius & mater, Maneat puella ſaltem decem dies apud nos, & poſtea proficiſcetur. ¶ Nolite, ait, me retinere, quia Dominus direxit uiam meam: dimittite me ut pergam ad dominum meum. ¶ Et dixerunt; Vocemus puellam, & quęramus ipſius uoluntatem. ¶ Cumq. uocata uenisset, ſciscitati sunt; Vis ire cū homine iſto? Quę ait; Vadam. ¶ Dimiserunt ergo eam, & nutricem illius, * ſeruumq. Abraham, & comites eius; ¶ imprecantes prosperā ſorori ſuę, atque dicentes; Soror noſtra es, creſcas in mille milia, & poſsideat semen tuum portas inimicorum ſuorum. ¶ Igitur Rebecca, & puellę illius, aſcensis camelis, ſecutę sunt uirum, qui festinus reuertebatur ad dominum ſuum. ¶ Eo autē tempore deambulabat Iſaac per uiā quę ducit ad Puteum, ſ cuius nomen est Viuentis & uidentis; habitabat enim in terra australi. ¶ Et egreſſus fuerat ad meditandum in agro, inclinata iam die: cumq. eleuaſſet oculos, * uidit camelos uenientes procul. ¶ Rebecca quoque conſpecto Iſaac, descendit de camelo, & ait ad puerū: Quis est ille homo qui uenit per agrū in occurſum nobis? Dixitq. ei, Ipſe est dominus meus. At illa tollens cito pallium ſuum, operuit ſe. ¶ Seruus autem cuncta, quæ gesserat, narrauit domino ſuo' Iſaac.

¶ Qui introduxit eam in tabernaculum Saræ matris ſuæ, & accepit eam uxorem: & in tantum dilexit eam, ut dolorem qui ex morte matris eius acciderat, ꝛ̃peraret.

CAP. XXV.

ABraham vero aliam duxit uxorem nomine Ceturam: ¶ quę peperit ei ꝑ Zamram' & Iecſan, & Madan,

Dominus MS. R. H. C. G.

ꝑ Meſcha quem peperit Nachor MS. H. C. G.

H. C. G.

*camelis H. C. G. ceruo. H. C. G.

¶ MS: H. C. G.

-o.

-9 MS H. C. G.

-I MS H. C. G.

- H. C. G. ꝑ fratris H. C. G. ꝑ frater R. H. C.

Ar, plura ſs numeri legunt MS. & G

* Debor MS 9.

Sup. 16. 14.

* ſuos 2 MS. H. C.

-8 MS. H. C. G.

I. Par. 3. ꝑ Zamran MS. R. H. C. ꝑ Zambri G.

& Madian, & Iesboc, & Sue. ¶ Iecſan quoque genuit Saba & Dadã. Filij Dadan fuerunt Aſſurim, & Latuſſim, & Laomim'. 3
¶ At uero ex Madian ortus eſt Epha, & Epher, & Henoch, & Abida, & Eldaa. omnes hi filij Cenuræ. ¶ Dedit q. Abraham cuncta quæ poſſederat, Iſaac: ¶ filijs autem concubinarum largitus eſt munera, & ſeparauit eos ab Iſaac filio ſuo dũ adhuc ipſe uiueret, ad plagam orientalem. 4 5 6
¶ Fuerunt autem dies uitæ Abrahæ, centũ ſeptuaginta quinque anni. ¶ Et deficiens mortuus eſt in ſenectute bona, prouectæ ætatis & plenus dierum: congregatuſq. eſt ad populum ſuum. ¶ Et ſepelierunt eum Iſaac & Iſmahel filij ſui in ſpelũca duplici, quæ ſita eſt in agro Ephrõ filij Seor Hetbæi, e regione Mambre, ¶ quã 7 8 9
Sup. 23. 19. ſemerat a filijs Heth. ibi ſepultus eſt ipſe & Sara uxor eius. ¶ Et poſt obitum illius benedixit Deus Iſaac filio eius, qui habitabat ‖ iuxta Puteum nomine Viuentis, & 10 11
Sup. 16. 14. videntis. ¶ Hæ ſunt generationes Iſmahel filij Abrahæ, quem peperit ei Agar Ægyptia, famula Saræ: ¶ & hæc nomina filiorum eius in uocabulis & generationibus ſuis. ‖ Primogenitus Iſmahelis Nabaioth, deinde Cedar, & Adbeel, & Mabſam, 12 13
1. Par. 1. 29. ¶ Maſma quoque, & Duma, & Maſſa, ¶ Hadad, & Thema, & Ietur, & Naphis, & Cedma. ¶ iſti ſunt filij Iſmahelis: & hæc nomina per caſtella & oppida eorum, duodecim principes tribuum ſuarum. ¶ Et facti ſunt anni uitæ Iſmahelis centum triginta ſeptem, deficiensq. mortuus eſt, & appoſitus ad populum ſuum. ¶ Habitauit autem ab Heuila uſque Sur, quæ reſpicit Ægyptum introeuntibus Aſſyrios. coram cunctis fratribus ſuis obijt. ¶ Hæ quoque 14 15 16 17 18 19
ſunt generationes Iſaac filij Abraham. Abraham genuit Iſaac: ¶ qui cum quadraginta eſſet annorum, duxit uxorem Rebeccam filiam Bathuelis Syri de Meſopotamia, ſororem Laban. ¶ Deprecatusq. 20 21
eſt Iſaac Dominũ pro uxore ſua, eo quòd eſſet ſterilis: qui exaudiuit eum, & dedit conceptum Rebeccæ. ¶ Sed collidebantur 22
* me 1 Ms. H. C. G. in utero eius paruuli: quæ ait, Si ſic mihi futurum erat, quid neceſſe fuit * concipere? Perrexitq. ut conſuleret Dominum. ¶ Qui reſpondens ait: ‖ Duæ gentes ſunt in utero tuo, & duo populi ex ũtre tuo diuidentur, populuſq. populum ſuperabit, & maior ſeruiet minori. ¶ Iam 23 24
Rom. 9. 10. tempus pariendi aduenerat, & ecce gemini in utero eius reperti ſunt. ¶ ‖ Qui 25
Oſea 12. 3. primus egreſſus eſt, rufus erat, & totus in morem pellis hiſpidus: uocatumq. eſt nomen eius Eſaũ. ¶ ‖ Protinus alter egreditur, 26
Mar. 1. 2 * acerba & plantam fratris tenebat manu: & idcirco appellauit eum Iacob. Sexagenarius erat Iſaac quando nati ſunt ei paruuli. 27
¶ Quibus adultis factus eſt Eſau uir gnarus venandi, & homo agricola: Iacob autem uir ſimplex habitabat in tabernaculis. ¶ Iſaac amabat Eſau, eo quòd de uenationibus illius ueſceretur: & Rebecca diligebat Iacob. ¶ Coxit autem Iacob pulmentum: ad quem cum uenifſet Eſau de 28 29
Heb. 1. 16 Abdiæ 1 agro laſſus, ¶ ait: Da mihi de coctione hac rufa, quia oppido laſſus ſum. Quam ob causam uocatum eſt nomen eius ‖ Edõ. 30

31 ¶ Cui dixit Iacob. Vende mihi primogenita tua. ¶ Ille reſpondit: En morior, quid mihi proderunt primogenita? ¶ Ait Iacob: Iura ergo mihi. Iurauit ei Eſau, & uendidit primogenita. ¶ Et ſic accepto pane & lentis edulio comedit, & bibit, & abijt, parumpendens, quod primogenita uendidiſſet.
32 33 34

CAP. XXVI.

1 ORta autem fame ſuper terrã poſt eam sterilitatem quæ acciderat in diebus Abraham, abijt Iſaac ad Abi-mélech regem Paleſthinorum in Gerara. ¶ Apparuitq. ei Dominus, & ait: Ne deſcendas in Ægyptum, ſed quieſce in terra, quam dixero tibi. ¶ Et peregrinare in ea, eroq. tecum, & benedicam tibi: tibi enim & ſemini tuo dabo uniuerſas regiones has, ‖ complens iuramentum quod 2 3 Sup. 12. 7 13. 15. 15 18. ſpopondi Abraham patri tuo. ¶ Et multiplicabo ſemen tuum ſicut ſtellas cęli: dabo q. poſteris tuis uniuerſas regiones has: & ‖ benedicentur in ſemine tuo omnes 4 Sup. 12. 3 18. 18. 22 17. 8. 19. gentes terræ, ¶ eo quòd obedierit Abraham uoci meæ, & cuſtodierit præcepta & mandata mea, & ceremonias legesq. ſeruauerit. ¶ Manſit itaque Iſaac in Gerara. 5 6
¶ Qui cum interrogaretur a uiris loci illius ſuper uxore ſua, reſpondit: Soror mea eſt: timuerat enim confiteri quod ſibi eſſet ſociata coniugio: reputans, ne forte interficerent eum propter illius pulchritudinem. ¶ Cumq. pertranſiſſent dies plurimi, & ibidem moraretur, proſpiciẽs Abi-mélech rex Paleſthinorum per feneſtram, uidit eum iocantem cum Rebecca uxore ſua. ¶ Et accerſito eo, ait: Perſpicuum eſt quod uxor tua ſit: cur mentitus es eam ſororem tuam eſſe? Reſpondit: Timui ne morerer propter eam. Dixitq. Abi-mélech: ¶ Quare impoſuiſti nobis? potuit coire quiſpiam de populo cum uxore tua, & induxeras ſuper nos grande peccatum. ¶ Præcepitq. omni populo, dicens: 7 8 9 10
Qui tetigerit hominis huius uxorẽ, morte morietur. ¶ Seuit autem Iſaac in terra illa, & inuenit in ipſo anno centuplum: benedixitq. ei Dominus. ¶ Et locupletatus eſt homo, & ibat proficiens atque ſuccreſcens, donec magnus uehementer effectus eſt: ¶ habuitq. poſſeſſiones ouium & armentorum, & familiæ plurimum. Ob hoc inuidentes ei Paleſthini, ¶ omnes puteos, quos foderãt ſerui patris illius Abraham, illo tempore obſtruxerunt, implentes humo: ¶ in tantum, ut ipſe Abi-mélech diceret ad Iſaac: Recede a nobis, quoniam potentior nobis factus es ualde. ¶ Et ille diſcedens, ut ueniret ad torrentem Geraræ, habitaretq. ibi: erurſum fodit alios puteos, quos foderant ſerui patris ſui Abraham, & quos, illo mortuo, olim obſtruxerant Philiſthijm: appellauitq. eos eiſdem nominibus, quibus ante pater uocauerat. ¶ Foderuntq. in Torrente, & 11 12 13 14 15 16 17 18
reperunt aquã uiuam. ¶ Sed & ibi iurgium fuit paſtorum Geraræ aduerſus paſtores Iſaac, dicentium: Noſtra eſt acqua, quam ob rem nomen putei ex eo quod accidetat, uocauit Calumniam. ¶ Foderunt autem & alium: & pro illo quoque rixati ſunt, appellauitq. eum, Inimicitias. ¶ Pro- 19 20 21 22

fectus

fectus inde fodit alium puteum, pro quo non contenderunt: itaque uocauit nomẽ eius Latitudo, dicens: Nunc dilatauit nos Dominus, & fecit crescere super terram.
* Isaac M. S. 9. ✝ Ascendit autem* ex illo loco, in Ber-sabee. ✝ ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte, dicés: Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timere, quia ego tecum sum: benedicam tibi, & multiplicabo semẽ tuum propter seruum meum Abraham. ✝ Itaq; ædificauit ibi altare: & inuocato nomine Domini, extendit tabernaculum: præcepitq; seruis suis, ut foderent puteum. ✝ Ad quem locum cum uenissent de Geraris Abi-mélech, & Ochozath amicus illius, & Phicol dux militum, ✝ locutus est eis Isaac: Quid uenistis ad me hominẽ quẽ odistis, & expulistis a uobis? ✝ Qui responderunt: Vidimus tecum esse Dominum: & idcirco

23 24 25 26 27 28

diximus: sit iuramentum inter nos, & ineamus fœdus: ✝ ut non facias nobis quicquam mali, sicut & nos nihil tuorum attigimus, nec fecimus quod te læderet, sed cum pace dimisimus auctum benedictione Domini. ✝ Fecit ergo eis conuiuium, & post cibum & potum. ✝ surgentes mane, iurauerunt sibi mutuo: dimisitq; eos Isaac pacifice in locum suum. ✝ Ecce autẽ uenerũt in ipso die serui Isaac annuntiantes ei de puteo, quem foderãt, atque dicentes: Inuenimus aquam. ✝ Vnde appellauit eum, Abundantiam: & nomen urbi impositum est Bersabee, usque in præsentem diem. ✝ Esau uero quadragenarius duxit uxores duas, Iudith filiam Beeri Hethæi, & Basemath filiam Elon eiusdem loci: ✝ ‖ quæ ambæ offenderant animum Isaac & Rebeccæ.

29 30 31 32 33 34 35

Genesis. Cap. XXVII. Isaac.

CAP. XXVII.

SEnuit autem Isaac, & caligauerunt oculi eius, & uidere non poterat: uocauitq; Esau filium suum maiorem, & dixit ei: Fili mi? Qui respondit: Adsum. ✝ Cui pater: Vides, inquit, quod senuerim, & ignorem diem mortis meæ. ✝ Sume arma tua, pharetram, & arcum, & egredere foras. Cumq; venatu aliquid apprehenderis, ✝ fac mihi inde pulmentum, sicut uelle me nosti, & affer ut comedam: & benedicat tibi anima mea antequam moriar. ✝ Quod cum audisset Rebecca, & ille abijsset in agrum ut iussionem patris impleret, ✝ dixit filio suo Iacob: Audiui patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: ✝ Affer mihi de uenatione tua, & fac cibos ut comedam, & benedicam tibi coram Domino antequam moriar. ✝ Nunc ergo fili mi, acquiesce consilijs meis: ✝ & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter ue-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

scitur: ✝ quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam moriatur. ✝ Cui ille respõdit: Nosti quod Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lenis: ✝ si attrectauerit me pater meus, & senserit tam, ne putet me sibi uoluisse illudere, & inducat super me maledictionẽ pro benedictione. ✝ Ad quẽ mater: In me sit, ait, fili maledictio, tibi mi: tãtum audi uocẽ meã, & pergẽs, affer quæ dixi. ✝ Abijt, & attulit, deditq; matri. Parauit illa cibos, sicut uelle nouerat patrem illius. ✝ Et uestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induit eum: ✝ pelliculasq; hœdorum circumdedit manibus, & colli nuda protexit. ✝ Deditq; pulmentum, & panes quos coxerat, tradidit. ✝ Quibus illatis, dixit: Pater mi? At ille respondit: Audio. Quis es tu, fili mi? ✝ Dixitq; Iacob: Ego sum primogenitus tuus Esau: feci sicut præcepisti mihi: surge, sede, & comede de uenatione mea, ut benedicat mihi anima tua. ✝ Rursumq; Isaac ad filium suum: Quomodo,

rent dolore patris, noluit cõsolatio nẽ accipere: sed ait, Descẽdã ad filiũ meũ lugẽs in infernũ. Et illo pseuerãte in fletu, ¶ Madianitæ vẽdiderũt Ioseph in Ægypto Phutiphari eunucho Pharaonis magistro militum.

CAP. XXXVIII.

EOdẽ tẽpore descendẽs Iudas a fratribus suis, diuertit ad virũ Odollamitẽ, nomine Hirã. ¶ Viditq; ibi filiam hominis Chananæi, vocabulo Sua: & acceptã uxore, ingressus est ad eã: ¶ Quæ concepit, & peperit filiũ, & uocauit nomen eius Her. ¶ Rursũq; cõcepto fetu, natũ filiũ uocauit Onan. ¶ Tertiũ quoq; peperit: quæ appellauit Sela, quo nato, parere vltra cessauit. ¶ Dedit aũt Iudas uxorẽ primogenito suo Her, nomine Thamar. ¶ Fuit quoque Her primogenitus Iudæ, nequam in cõspectu Dñi: & ab eo occisus est. ¶ Dixit ergo Iudas ad Onan filiũ tuũ. Ingredere ad uxorẽ fratris tui, & sociare illi, ut suscites semen fratri tuo. ¶ Ille sciẽs nõ nasci sibi filios, intromiẽs ad uxorẽ fratris sui, semẽ fundebat in terrã: ne liberi fratris nomine nascerẽtur. ¶ Et idcirco pcussit eũ Dñs, eo quòd rẽ detestabilẽ faceret. ¶ Quã ob rẽ dixit Iudas Thamar nurui suæ, Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim ne & ipse moreretur, sicut fratres eius. Quæ abijt, & habitauit in domo patris sui. ¶ Euolutis autem multis diebus mortua est Sua uxor Iudæ: qui post luctũ cõsolatione susceptã, ascẽdebat ad tõsores ouiũ suarũ, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, i Thamnas. ¶ Nũtiatũq; est Thamar qđ socer illius ascẽderet in Thamnas ad tõdẽdas oues. ¶ Quę depositis uiduitatis uestibus, assũpsit theristrũ: & mutato habitu, sedit in biuio itineris, qđ ducit Thamnã: eo quòd creuisset Sela, & nõ eũ accepisset maritũ. ¶ Quã cũ vidisset Iudas, suspicatus est esse meretricẽ: operuerat enim vultũ suũ, ne agnosceretur. ¶ Ingrediẽsq; ad eã, ait, Dimitte me ut coeã tecũ: nesciebat enim quod nurus sua esset. Qua respõdẽte, Quid dabis mihi vt fruaris cõcubitu meo? dixit, ¶ Mittam tibi hędũ de gregibus. Rursũq; illa dicẽte, Patiar quod vis, si dederis mihi arrhabonẽ, donec mittas quod polliceris? ¶ Ait Iudas, Quid tibi uis pro arrhabone dari? Respõdit, Annuli tui, & armillã, & baculũ qué manu tenes. Ad unũ igitur coitũ mulier cõcepit. ¶ & surgẽs abijt depositoq; habitu qué sumpserat, induta est uiduitatis uestibus. ¶ Misit aũt Iudas hędũ p pastorẽ suũ Odollamitem, ut reciperet pignus quod dederat mulieri: qui cũ nõ inuenisset eã, ¶ interrogauit homines loci illius, Vbi est mulier quæ edebat in biuio? Rndẽrũt cũctis, Nõ fuit in loco isto meretrix. ¶ reuersus est ad Iuda, & dixit ei: Nõ inueni eã: sed & homines loci illius dixerũt: mihi, nũquã sedisse ibi scortũ. ¶ Ait Iudas, Habeat sibi, certe mẽdacij arguere nos nõ potest, ego misi hędũ qué promiseram: & tu nõ inuenisti eã. ¶ Ecce aũt post tres mẽses nũtiauerũt Iudæ, dicẽtes, Fornicata est Thamar nurus tua, & uidetur uterus illius intumescere. Dixitq; Iudas, Producite eã, vt cõburatur. ¶ Quæ cũ duceretur ad pnã, misit ad socerũ suum, dicẽs: De utro cuius hæc sunt, cõcepi: cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus. ¶ Qui agnitis muneribus ait, Iustior me est nra: nõ tradidi eã Sela filio meo, Attamẽ ultra nõ cognouit eã. ¶ Instãte aute partu, apparuerũt gemini in utero: ¶ atq; in ipsa effusione infantũ unus protulit manũ, in qua obstetrix ligauit coccinũ dicẽs, Iste egredietur prior. ¶ Illo uero retrahẽte manũ, egressus est alter: dixitq; mulier, Quare diuisa est pp tẽ macerias? ob hãc causã uocauit nomẽ eius Pharas. ¶ Postea egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinũ: quę appellauit Zara.

militia MS. Rub.

1. Par. 2. a. vsemo

Nu. 26. 19.

Nu. 26. 19.

Filia Sue 6 MS. n. c. Textus lectio 6. consentit

CAP. XXXIX.

Gitur Ioseph ductus est in Ægyptum, 1
emitq; eũ Phutiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus suis, uir Ægyptius, de manu Ismahelitarum, a quibus perductus erat. ¶ Fuitq; Dominus cum eo, & erat uir 2

in cun-

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

-11. C.

-11. C.6.

vterus

11. C.6.

Phares vpharesa plures 1. Par. 2. C. 4.

bat, Nonne melius erat nobis occidere fratrem nostrum, & celare sanguinem, quam proijcere eum in cisternam hanc? quis enim in solitudine manus nostras sentiet? Quod si hoc placet, potius date consilium, quomodo liberare eum possimus. Non enim oportet nos interficere fratrem nostrum, & sanguinem illius celare. Iudas autem dixit fratribus suis, Quid prodest si occidamus fratrem nostrum, & celemus sanguinem eius? Melius est ut venundemus eum Ismaelitis, & manus nostræ non polluantur: frater enim & caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus illius. Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, uendiderunt eum Ismaelitis viginti argenteis, qui duxerunt eum in Ægyptum. Reuersusque Ruben ad cisternam, non inuenit puerum: & scissis uestibus pergens ad fratres suos, ait, Puer non comparet, & ego quo ibo? Tulerunt autem tunicam eius, & in sanguinem hœdi quem occiderant, tinxerunt: mittentes qui ferrent ad patrem, & dicerent, Hanc inuenimus: uide utrum tunica filii tui sit, an non. Quam cum agnouisset pater, ait, Tunica filii mei est, fera pessima comedit eum, bestia deuorauit Ioseph. Scissis uestibus, indutus est cilicio, luxit filium suum multo tempore. Congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent

suo tenex & plenus dierum : & sepelierũt eum Esau & Iacob filij sui .

CAP. XXXVI.

HÆ sunt autẽ generationes Esau, ip- 1
se est Edom . ✠Esau accepit uxores 2
de filiabus Chanaan: Ada filiã Elõ Hethæi, & Oolibama filiã Anæ ‖ filiæ Sebeon Heui: ✠Basemath quoq; filiã Ismahel sororẽ Nabaioth. ✠‖ Peperit autẽ Ada, 4
*Eliphaz. Bãsemath genuit Rahuel: ✠Oolibama genuit Iehus & Ihelon & Core . hi 5
filij Esau qui nati sũt ei in Terra-Chanaã.
✠Tulit autẽ Esau uxores suas & filios & fi- 6
lias, & omnẽ animã domus suæ, & substãtiã, & pecora, & cũcta quæ habere poterat, in terra Chanaã: & abijt in alteram regionẽ, recessitq. a fratre suo Iacob, ✠‖ Diuitiæ 7
enim erant ualde, & simul habitare nõ poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorũ præ multitudine gregũ. ✠Habitauitq. Esau in Monte-Seir, ipse est Edõ. 8
✠ Hæ autem sunt generationes Esau patris 9
Edõ in Monte-Seir, ✠& hæc nomina filiorũ eius: Eliphaz filius Ada uxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath uxoris eius. 10
✠ Fueruntq. Eliphaz filij: Theman, Omar, 11
Sepho, & Gatham, & Cenez. *✠Erat autem Thamna concubina Eliphaz filij Esau: quæ peperit ei Amalec hi sunt filij Ada uxoris 12
Esau. ✠Filij autẽ Rahuel: Nahath & Zara, Samma, & Meza. hi filij Bãsemath uxoris Esau. ✠Isti quoq; erant filij Oolibama filij 13
Anæ, filiæ Sebeon uxoris Esau, quos genuit ei, Iehus, & Thelõ, & Core. ✠Hi duces filiorum Esau: Filij Eliphaz primogeniti Esau: 14
dux Theman, dux Omar, dux Sepho, dux Cenez, ✠dux Core, dux Gathã, dux Amalec. hi filij Eliphaz in Terra-Edom, & hi filij 15
Ada. ✠Hi quoq; filij Rahuel filij Esau: dux Nahath, dux Zara, dux Sãma, dux Meza. hi 16
autẽ duces Rahuel in Terra-Edom: isti filij Basemath uxoris Esau. ✠Hi autem filij 17
Oolibama uxoris Esau: dux Iehus, dux Ihelon, dux Core. hi duces Oolibama filiæ Anæ uxoris Esau. ✠Isti sunt filij Esau, & hi duces 18
eorum : ipse est Edom. ✠‖Isti sunt filij Seir 19
Horræi, ‖ habitatores' terræ: Lotan, & Sobal, & Sebeon, & Ana. ✠& Dison, & Aser, & 20
Disan. hi duces Horræi, filij Seir in Terra-Edom. ✠Facti sunt autẽ filij Lotan: Hori 21
& Hemã. erat autẽ soror Lotan, Thamna. ✠Et isti filij Sobal: Aluã & Manahat & Ebal, & Sepho & Onã. ✠Et hi filij Sebeon: Aia & 22
Ana. Iste est Ana, qui inuenit aquas calidas in solitudine, cum pasceret asinas Sebeon patris sui. ✠Habuitq. filiũ Dison, & filiam 23
Oolibama. ✠Et isti filij Dison: Hamdam, & Eseban, & Iethrã, & Charan. ✠Hi quoq; filij Eser: Balaan, & Zauan, & Acan. ✠Habuit 24
autem filios Disan: Hus, & Aran. ✠Hi duces 25
Horræorum : dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeõ, dux Ana, ✠dux Dison, dux Eser, dux 26
Disan. isti duces Horræorum qui imperauerunt in Terra-Seir. ✠ Reges autẽ qui regnauerunt in Terra-Edom antequã haberent regẽ filij Israel, fuerũt hi: ✠Bela filius 27
Beor, nomẽq. urbis eius Denaba. ✠ Mortuus est autẽ Bela, & regnauit pro eo Iobab filius Zare de Bosra. ✠Cumq. mortuus 28
esset Iobab, regnauit pro eo Husam de terra Themanorum. ✠Hoc quoq; mortuo, re- 29
gnauit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in Regione Moab . & nomen 30
urbis eius Auith. ✠ Cumq. mortuus esset 31
Adad, regnauit pro eo Semla de Masreca. 32
✠ Hoc quoq; mortuo, regnauit pro eo Saul 33
de fluuio Rohoboth. ✠Cumq. & hic obijsset, successit in regnũ Balanan filius Achobor. ✠ Isto quoq; mortuo, regnauit pro eo 34
Adar, nomenq; urbis eius Phau: & appellabatur uxor eius Meetabel, filia Matred 35
filiæ Mezaab. ✠Hęc ergo nomina ducũ Esau in cognationibus, & locis, & uocabulis suis: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth, 36
✠ dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, 37
✠ dux Cenez, dux Theman, dux Mabsar, 38
✠ dux Magdiel, dux Hiram : hi duces Edom habitantes in terra imperij sui, ipse est Esau pater Idumæorum .

CAP. XXXVII.

HAbitauit autẽ Iacob in Terra Cha- 1
nan, in qua pater suus peregrinatus est. ✠ Et hę sunt generationes eius: Ioseph cũ sexdecim esset annorũ, pascebat gregẽ cũ fratribus suis adhuc puer: & erat cũ filijs Balę & Zelphę uxoris patris sui: accusauitq. fratres suos apud patrẽ crimine pessimo. ✠Israel autem diligebat Ioseph sup omnes filios, eo quòd in senectute genuisset eũ: fecitq. ei tunicã polymitã. 2
✠ Videtes autem fratres eius quod a patre plus cunctis filijs amaretur, oderãt eũ, nec poterãt ei quidquã pacifice loqui ✠ Accidit quoq; ut uidum somnium referret fratribus suis, quæ causa maioris odij seminarium fuit. ✠Dixitq. ad eos, Audite somnium meũ 3
quod uidi: ✠ Putãbã nos ligare manipulos in agro: & quasi cõsurgere manipulũ meũ, & stare, uestrosq. manipulos circũstantes adorare manipulũ meũ. ✠Respõdetũ fratres eius, Nũquid rex noster eris? aut subijciemur ditioni tuæ? Hęc ergo causa somnio- 4
rũ atq; sermonũ inuidię & odij fomitẽ mi- 5
nistrauit. ✠Aliud quoq; uidit somnium, quod narrãs fratribus, ait: Vidi p somnium, quasi Solẽ, & Lunã, & Stellas undecim adorare 6
me. ✠Quod cũ patri suo, & fratribus retulisset, increpauit eũ pater suus, & dixit, Quid 7
sibi uult hoc somnium quod uidisti? ‖ nũquid ego & mater tua, & fratres tui adorabimus te 8
sup terrã? ✠Inuidebãt ei igitur fratres sui: pater uero ‖ rẽ tacitus cõsiderabat. ✠Cũq. 9
fratres illius in pascendis gregibus patris morarẽtur in Sichẽ, ✠dixit ad eũ Israel, Fratres tui pascũt oues in Sichimis: uenito, mittã te ad eos. Quo respõdente, ✠Præsto sum: 10
ait ei, Vade, & vide si cũcta prospera sint erga fratres tuos, & pecora: & renũtia mihi quid agatur. Missus de Valle-Hebrõ, uenit 11
in Sichẽ: inuentũq. eũ uir errãtẽ in agro, & interrogauit quid quæreret. ✠At ille respõdit, Fratres meos quæro, indica mihi ubi pa- 12
scãt greges'. ✠ Dixitq. ei uir, Recesserũt de 13
loco isto: audiui autẽ eos dicẽtes, Eamus in Dothaim. Perrexit itaq; Ioseph post fratres suos, & inuenit eos in Dothaim, ✠Qui cũ 14
uidissẽt eũ procul, antequã accederet ad eos, cogitauerũt illum occidere. ✠Et mutuo loquebãtur, Ecce somniator uenit: ✠ uenite, occidamus eũ, & mittamus in ‖ cisternam ueterem: dicemusq. Fera pessima deuorauit eũ, & cũ apparebit quid illi prosint somnia sua. ✠‖Audiens autẽ hoc Ruben, niteba- 15
tur liberare eũ de manibus eorũ, & dic- 16
17
18
19
20
21

M. Filiam 3 M 2. ... 14. M 8 R. R. G. 1. Par. 1. 29.
* ipse Esau. H. C. G.
Ios. p. 13. 6
Ios. 24. 4.
1. Par. 1. 34.
* & Core 0.
vt supra v. 2.
Deut. 2. 12. 1. Par. 1. 38.
M habitatoris M 8. G. ouorum quæ in textu est lectio. R. Rab. H.C. conformes est.
M nunquid M 8. G.
M verbum formauit. H. C. G.
M quam cõternarũ H.C.G. Ier. 42. c. 22.

tinata est anima eius cum ea, tristemq́ delinuit blanditijs. ¶ Et pergens ad Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi puellam hanc coniugem. ¶Quod cum audisset Iacob absentibus filijs, & in pastu pecorum occupatis, siluit donec redirent. ¶ Egresso autem Hemor patre Sichem ut loqueretur ad Iacob, ecce filij eius veniebant de agro: auditoq́ quod accideratirati sunt valde, eo quòd fœdam rem operatus esset in Israël, & violata filia Iacob, rẽ illicitam perpetrasset, ¶ Locutus est itaq; Hemor ad eos: Sichem filij mei adhærsit anima filię uestræ: date eam illi uxorem. ¶ Et iungamus inicissim connubia: filias uestras tradite nobis, & filias nostras accipite. ¶ Et habitate nobiscum: terra in potestate uestra est, exercete, negotiamini, & possidete eam. ¶ Sed & Sichem ad patrem & ad fratres eius ait: Inueniam gratiam coram uobis: & quæcunque statueritis, dabo. ¶ augete dotem, & munera postulate, & libenter tribuam quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc uxorem. ¶ Responderunt filij Iacob Sichem & patri eius in dolo, sæuientes ob stuprum sororis: ¶ Non possumus facere quod petitis, nec dare sororem nostram homini incircunciso: quod illicitum & nefarium est apud nos. ¶ Sed in hoc ualebimus fœderari, si uolueritis esse similes nostri, & circunciditur in uobis omnis masculini sexus. ¶ Tunc dabimus & accipiemus mutuo filias uestras, ac nostras: & habitabimus uobiscum, erimusq́ unus populus. ¶ Si autem circuncidi nolueritis, tollemus filiam nostrã, & recedemus. ¶ Placuit oblatio eorum Hemor, & Sichem filio eius. ¶ Nec distulit adolescens quin statim quod petebatur expleret: amabat enim puellã ualde, & ipse erat in lvtus in omni domo patris sui. ¶ Ingressiq́ portam urbis, locuti sunt ad populum: ¶ Viri isti pacifici sunt, & uolunt habitare nobiscum: negotientur in terra, & exerceant eam, quæ spatiosa & lata cultoribus indiget: filias eorum accipiemus uxores, & nostras illis dabimus. ¶ Vnum est quo differtur tantum bonum: Si circuncidamus masculos nostros, ritum gentis imitantes. ¶ Et substãtia eorum, & pecora, & cuncta quæ possident, nostra erunt: tantum in hoc acquiescamus, & habitantes simul, unum efficiamus populum. ¶ Assentiq́ sunt omnes, circuncisis cunctis maribus. ¶ Et ecce, die tertio quando grauissimus uulnerum dolor est arreptis, duo filij Iacob, Simeon & Leui fratres Dinę, gladijs, ingressi sunt urbem confidenter: ‖ interfectisq́ omnibus masculis, ¶ Hemor & Sichem pariter necauerunt, tollentes Dinam de domo Sichem sororem suam ¶ Quibus egressis, irruerunt super occisos cæteri filij Iacob & depopulati sunt urbem in ultionẽ iniuriæ. ¶ Oues eorum, & armenta, & asinos cunctaq́ uastantes quæ in domibus & in agris erant, ¶ paruulos quoque eorum & uxores duxerunt captiuas: ¶ Quibus perpetratis audacter, Iacob dixit ad Simeon, & Leui: Turbastis me, & odiosum fecistis me Chananæis & Pherezæis habitatoribus terræ huius. nos pauci sumus: illi congregati percutient me, & delebor ego & domus mea. ¶ Responderunt: Nunquid ut scorto abuti debuere sorore nostra?

CAP. XXXV.

1 Interea locutus est Deus ad Iacob: Surge, & ascẽde Beth-el, & habita ibi, facq́ altare Deo qui apparuit tibi quãdo fugiebas Esau fratrẽ tuũ. ¶ Iacob vero, cõuocata omni domo sua, ait: Abijcite deos alienos, qui in medio uestri sunt, & mundamini ac mutate uestimẽta uestra. ¶ Surgite, & ascẽdamus in Beth-el, ut faciamus ibi altare Deo, qui exaudiuit me in die tribulationis meę, & socius fuit itineris mei. ¶ Dederunt ergo ei omnes deos alienos, quos habebãt, & inaures quæ erant in auribus eorũ: at ille infodit eas subter terebinthũ, quæ est post urbẽ Sichẽ. ¶ Cũq́ profecti essent, terror Dei inuasit omnes per circuitũ ciuitates, & nõ sũt ausi persequi recedẽtes.

6 ¶ Venit igitur Iacob Luzã, quę est in Terra-Chanaan, cognomẽto Beth-el: ipse & omnis populus cũ eo. ¶ Ædificauitq́ ibi altare, & appellauit nomẽ loci illius Domus-Dei: ibi enim apparuit ei Deus cũ fugeret fratrẽ suũ. ¶ Endẽ tẽpore mortua est Debora nutrix Rebeccæ, & sepulta est ad radices Beth-el subter quercũ: uocatumq́ est nomẽ loci illius, Quercus fletus. ¶ Apparuit autem iterũ Deus Iacob postquã reuersus est de Mesopotamia Syriæ, benedixitq́ ei, ¶ dicens: ‖ Non uocaberis ultra Ia ob, sed Israël erit nomẽ tuũ. Et appellauit eũ Israël, ¶ dixitq́ ei: Ego Deus omnipotẽs, ercce, & multiplicare: gẽtes, & populi nationũ ex te erũt, reges de lũbis tuis egredientur. ¶ Terrãq́ quã dedi Abrahã & Isaac, dabo tibi & semini tuo post te. ¶ Et recessit ab eo. ¶ Ille uero erexit titulũ lapideũ in loco, quo locutus fuerat ei Deus: libãs sup eũ libamina, & effundẽs oleũ: ¶ uocãsq́ nomẽ loci illius Beth-el. ¶ Egressus autẽ inde, uenit uerno tempore ad terram quę ducit Ephrãtã: in qua cũ parturiret Rachel, ¶ ob difficultatẽ partus periclitari cepit. Dixitq́ ei obstetrix: Noli timere, quia & hũc habebis filiũ. ¶ Egrediẽte autẽ anima præ dolore, & imminẽte iam morte, uocauit nomẽ filij sui Ben-oni, id est filius doloris mei: pater uero appellauit eũ Beniamin, id est filius dexteræ. ¶ Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in uia, quæ ducit Ephrãtã, hæc est Beth-lehẽ. ¶‖ Erexitq́ Iacob titulũ sup sepulchrũ eius: Hic est titulus monumẽti Rachel, usq́ in præsentẽ diẽ. ¶ Egressus inde, fixit tabernaculũ trans Turrem gregis. ¶‖ Cumq́ habitaret in illa regione, abijt Ruben, & dormiuit cũ Bala cõcubina patris sui: quod illũ minime latuit. Erãt autẽ filij Iacob duodecim. ¶ Filij Liæ: primogenitus Ruben, & Simeon, & Leui, & Iudas, & Isachar, & Zabulõ. ¶ Filij Rachel: Ioseph & Beniamin. ¶ Filij Balæ ancillæ Rachelis: Dan & Nephthali. ¶ Filij Zelphæ ancillæ Liæ: Gad & Aser. hi sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syriæ. ¶ Venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre, Ciuitatem-Arbee, hęc est Hebron, in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. ¶ Et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum. ¶ Consumptusq́ ætate mortuus est: & appositus est populo

Infr. 46.6

Sup. 28. 13.

Varã 0.

Sup. 28. 18.

Sup. 32. 28.

Infr. 48. 7.

Infr. 49.4

Iacob: Apud Laban peregrinatus sum, & fui usque in præsentem diem. ¶ Habeo boues, & asinos, & oues, & seruos, & ancillas: mittoq. nunc legationem ad dominum meum, ut inueniam gratiam in conspectu tuo. ¶ Reuersiq. sunt nuntij ad Iacob, dicentes: Venimus ad Esau fratrem tuum, & ecce properat in occursum tuum cum quadringentis viris. ¶ Timuit Iacob valde: & perterritus diuisit populum qui secum erat, greges quoque, & oues, & boues, & camelos in duas turmas, ¶ dicens: Si venerit Esau ad vnam turmam, & percusserit eam, alia turma, quæ reliqua est, saluabitur. ¶ Dixitq. Iacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac: Domine qui dixisti mihi, Reuertere in terram tuam, & in locum natiuitatis tuæ, & benefaciam tibi: ¶ minor sum cunctis miserationibus tuis, & ueritate tua, quam expleuisti seruo tuo. In baculo meo transiui Iordanem istum: & nunc cum duabus turmis regredior. ¶ Erue me de manu fratris mei Esau, quia valde eum timeo: ne forte ueniens percutiat matrem cum filiis. ¶ Tu locutus es quod benefaceres mihi, & dilatares semen meum sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. ¶ Cumq. dormisset ibi nocte illa, separauit de his quæ habebat, munera Esau fratri suo, & capras ducentas, hircos uiginti, oues ducentas, & arietes uiginti, ¶ camelos fœtas cum pullis suis triginta, uaccas quadraginta, & tauros uiginti, asinas uiginti, & pullos earum decem. ¶ Et misit per manus seruorum suorum singulos seorsum greges, dixitq. pueris suis: Antecedite me, & sit spatium inter gregem, & gregem. ¶ Et præcepit priori, dicens: Si obuium habueris fratrem meum Esau, & interrogauerit te, Cuius es? aut, Quo uadis? aut, Cuius sunt ista quæ sequeris? ¶ respondebis: Serui tui Iacob, munera misit domino suo Esau: ipse quoque post nos uenit. ¶ Similiter dedit mandata secundo, & tertio, & cunctis qui sequebantur greges, dicens: Iisdem uerbis loquimini ad Esau, cum inueneritis eum. ¶ Et addetis: Ipse quoque seruus tuus Iacob iter nostrum insequitur, dixit enim: Placabo illum muneribus quæ præcedunt, & postea uidebo illum, forsitam propitiabitur mihi. ¶ Præcesserunt itaq. munera ante eum, ipse uero mansit nocte illa in castris. ¶ Cumq. mature surrexisset, sulit duas uxores suas & totidem famulas cum undecim filiis, & transiuit Vadum-iaboc. ¶ Traductisq. omnibus quæ ad se pertinebant, ¶ mansit solus: & ecce uir luctabatur cum eo usq. mane. ¶ Qui cum uideret, quod eum superare non posset, tetigit neruum femoris eius, & statim emarcuit. ¶ Dixitq. ad eum: Dimitte me, iam enim ascendit aurora. Respondit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. ¶ Ait ergo: Quod nomen est tibi? Respondit: Iacob. ¶ At ille, Nequaquam, inquit, Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel: quoniam si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines præualebis? ¶ interrogauit eum Iacob: Die mihi, quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomē meū? * Et benedixit ei in eodem loco. ¶ Vocauitq. Iacob nomē loci illius Phanuel, dicēs: Vidi ** Dominum facie ad faciē, & salua facta est anima mea. ¶ Ortusq. est ei statim sol, postquam trāsgressus est Phanuel: ipse uero claudicabat pede. ¶ Quam ob causam non comedunt neruum filij Israel, qui emarcuit in femore Iacob, usque in præsentem diem: eo quòd tetigerit neruum femoris eius, & obstupuerit.

CAP. XXXIII.

1 ELeuans autem Iacob oculos suos, uidit uenientē Esau, & cū eo quadringentos uiros: diuisitq. filios Liæ & Rachel, ambarūq. famularū: 2 ¶ Et posuit utrāque ancillā, & liberos earum in principio: Liā uero, & filios eius in secundo loco: Rachel autē, & Ioseph nouissimos. ¶ Et ipse progrediēs adorauit pronus in terrā septies, 4 donec appropinquaret frater eius. ¶ Currēs itaq; Esau obuiā fratri suo, amplexatus est eū; stringēsq. collū eius, & osculās fleuit. 5 ¶ Leuatisq. oculis uidit mulieres & paruulos earū, & ait: Quid sibi uolūt isti? & si ad te pertinēt? Respōdit: Paruuli sunt quos deus 6 nauit mihi Deus seruo tuo. ¶ Et appropinquāntes ancillæ, & filij earū, incuruati sūt. 7 ¶ Accessit quoq; Lia cū pueris suis: & cū similiter adorassent, extremi Ioseph & Rachel adorauerūt. ¶ Dixitq. Esau: Quænā sūt istæ turmæ, quas obuiā habuit? Respōdit: Vt 9 inuenirē gratiā corā domino meo. ¶ At ille ait: Habeo plurima frater mi, sint tua tibi. 10 ¶ Dixitq. Iacob: Noli ita obsecro: sed si inueni gratiā in oculis tuis, accipe munuscula de manibus meis. sic enim uidi faciē tuā, quasi uidere uultum Dei. ¶ Ideo mihi 11 propitius, & suscipe benedictionē, quā attuli tibi, & quā donauit mihi Deus tribuēs 12 omnia. Vix fratre cōpellēte suscipit, ait: Gradiamur simul, eroq. socius itineris tui. 13 ¶ Dixitq. Iacob: Nosti domine mi quod pueri nulos habeā teneros, & oues & boues fœtas mecū: quas si plus in ambulādo fecero laborare, morientur una die cūcti greges. 14 ¶ Præcedat dominus meus ante seruū suū: & ego sequar paulatim uestigia eius, sicut uidero paruulos meos posse, donec ueniā ad dominū meū in Seir. ¶ Respondit Esau: Oro te, ut de populo qui mecū est, aliē socij remaneāt uiæ tuæ. Non est, inquit, necesse: hoc uno tantū indigeo, ut inueniam 16 gratiā in cōspectu tuo domine mi. ¶ Reuersus est itaq; illo die Esau itinere quo uenerat in Seir. ¶ Et Iacob uenit in Socoth: ubi ædificata domo, & fixis tētoriis appellauit nomē loci illius Socoth, id est, tabernacula. ¶ Trāsiuitq. in Salē urbē Sichimorū, quę 18 est in terra Chanaan, postquā reuersus est de Mesopotamia Syriæ: & habitauit iuxta 19 oppidū. ¶ Emitq. partē agri, in qua fixerat tabernacula a filijs Hemor patris Sichē cē 20 tum agnis. ¶ Et erecto ibi altari, inuocauit super illud fortissimum Deum Israel.

CAP. XXXIIII.

1 EGressa est autem Dina filiæ Liæ ut uideret mulieres regionis illius. 2 ¶ Quam cum uidisset Sichem filius Hemor Heuæi, princeps terræ illius, adamauit eam: & rapuit, & dormiuit cum 3 illa, ui opprimens uirginem. ¶ Et conglutinata

* quod est mirabile.
** Deum uos. R. H. G.
*** Angelū Domini C.
† elohim passus est passum.

-8 MI. Rab.

quæque accipies pro mercede omnes greges alba pepererũt ? Tuliq. Deus substãtiam patris uestri, & dedit mihi. ? postquam enim conceptus omnium temporum ad uenerat, leuaui oculos meos, & uidi in somnis ascendentes mares super fœminas, uarios & maculosos, & diuersorum colorum. ? Dixi. q. angelus Dei ad me in somnis, Iacob? Et ego respondi, Adsum. ? Qui ait: Leua oculos tuos & uide uniuersos masculos, ascendentes super fœminas, uarios, maculosos, atq; respersos. Vidi enim omnia quæ facit tibi Laban. ? Ego sum Deus Bethel, ubi unxisti lapidem, & uotum uouisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de terra hac, reuertens in terrã natiuitatis tuæ. ? Respondentes Rachel & Lia: Nunquid habemus residui quicquam in facultatibus, & hereditate domus patris nostri ? ? Nonne quasi alienas reputauit nos, & uendidit, & comsumpsit pretium nostrum? ? Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas tradidit nobis, ac filijs nostris: unde omnia quę præcepit tibi Deus, fac. ? Surrexit ergo Iacob, & impositis liberis, ac coniugibus suis super camelos, abiit. ? Tuliq. omnem substantiam suam, & greges, & quicquid in Mesopotamia acquisierat, pergens ad Isaac patrem suum in Terram Chanaan. ? Eo tempore ierat Laban ad tondendas oues, & Rachel furata est idola patris sui. ? Noluitq. Iacob confiteri socero suo quod fugeret. ? Cumq. abijsset tam ipse quam omnia quæ iuris sui erant, & amne transmisso, pergeret contra Montem-Galaad: ? nuntiatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob. ? Qui assumptis fratribus suis, persecutus est eum diebus septem: & comprehendit eum in Monte-Galaad. ? Viditq. in somnis, dicentem sibi Dominum: Caue ne quicquam aspere loquaris contra Iacob. ? Iamq. Iacob extenderat in monte tabernaculum: Cumq. ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis in eodem Monte-Galaad fixit tentorium. ? Et dixit ad Iacob: Quare ita egisti, ut clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? ? Cur ignorante me fugere uoluisti, nec indicare mihi: ut prosequerer te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis? ? Non es passus ut osculari filios meos & filias: stulte operatus es, & nunc quidem. ? Valet manus mea reddere tibi malum: sed Deus patris tui heri dixit mihi: Caue ne loquaris contra Iacob quicquam durius. ? Esto, ad tuos ire cupiebas, & desiderio erat tibi domus patris tui: cur furatus es deos meos? ? Respondit Iacob: Quòd inscio te profectus sum, timui ne violenter auferres filias tuas. ? Quòd autem furti me arguis: apud quemcunque inueneris deos tuos, necetur coram fratribus nostris. scrutare quicquid tuorum apud me inueneris, auferr. hæc dicens, ignorabat quod Rachel furata esset idola. ? Ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob. & Liæ, & vtriusque famulæ, non inuenit. Cumq. intrasset tentorium Rachelis, ? illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper: scrutantiq. om-

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34

ne tentorium, & nihil inuenienti, ? ait: Ne irascatur dominus meus, quòd coram te assurgere nequeo: quia iuxta consuetudinem fœminarum nunc accidit mihi. sic deluta solicitudo quærentis est. ? Tumensq. Iacob cum iurgio ait: Quam ob culpam meam, & ob quod peccatum meum sic exaristi post me, ? & scrutatus es omnem supellectilem meam? Quid inuenisti de cuncta substantia domus tuæ? pone hic coram fratribus meis, & fratribus tuis, & iudicent inter me & te. 35 36 37 38

? Idcirco viginti annis fui tecum? oues tuæ & capræ steriles non fuerunt, arietes gregis tui non comedi: ? nec captum a bestia ostendi tibi, ego damnum omne reddebam: quicquid furtim peribat, a me exigebas: ? die noctuq. æstu vrebar, & gelu, fugiebatq. somnus ab oculis meis. 39 40 41

? Sic. per viginti annos in domo tua seruiui tibi, quattuordecim pro filiabus, & sex pro gregibus tuis: immutasti quoq; mercedem meam decem uicibus. ? Nisi Deus patris mei Abraham & timor Isaac affuisset mihi, forsitan modo nudum me dimisisses: afflictionem meam, & laborem manuum mearum respexit Deus, & arguit te heri. ? Respondit ei Laban: Filiæ meæ & filij, & egreges tui, & omnia quæ cernis, mea sunt: * quid possum facere filijs & nepotibus meis? ? Veni ergo, & ineamus fœdus: ut sit in testimonium inter me & te. ? Tulit itaque Iacob lapidem, & erexit illum in titulum. ? Dixitq. fratribus suis: Afferte lapides. Qui congregantes fecerunt tumulum, comederuntq. super eum. ? Quem uocauit Laban Tumulum-testis; & Iacob, Acerruum-testimonij uterque iuxta proprietatem linguæ suæ. ? Dixitq. Laban: Tumulus iste erit testis inter me & te hodie, & idcirco appellatum est nomen eius Galaad, id est: Tumulus-testis. ? * Intueatur & iudicet Dominus inter nos quando recesserimus a nobis, ? si affixeris filias meas, & si introduxeris alias uxores super eas: nullus sermonis nostri testis est absq. Deo, qui præsens re pitet. ? Dixitq. rursus ad Iacob: En tumulus hic, & lapis quem erexi inter me & te, ? testis erit: tumulus, inquam, iste & lapis sint in testimonium, si aut ego transiero illum pernens ad te; aut tu præterieris malum mihi cogitans. ? Deus Abrahami, & Deus Nachor iudicet inter nos, Deus patris eorum. Iurauit ergo Iacob per timorem patris sui Isaac: ? immola isq. victimas in monte, uocauit fratres suos ut ederent panem. Qui cum comedissent, manserunt ibi. ? Laban uero de nocte consurgens, osculatus est filios, & filias suas, & benedixit illis: reuersusq. est in locum suũ. 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55

CAP XXXII.

1 IAcob autem abijt in itinere quod cœperat: fueruntq. ei obuiam Angeli Dei. 2 ? Quos cum vidisset, ait: Castra Dei sunt hæc, & appellauit nomen loci illius Mahanaim, id est, Castra. 3 ? Misit autem & nuntios ante se ad Esau fratrem suum in terram-Seir, in regionem-Edõ: 4 ? præcepitq. eis, dicens: Sic loquimini domino meo Esau: Hæc dicit frater tuus

Sup. 28. 18.

Laurem MS. R. G.

i westri 4 MS. H. C. cum 10 MS. H. C. G.

* mihi 1 MS. H. C. G.

*er 7 MS. H. C. G.

* sed 7. MS. & H. C. Textus Genuini R & C.

n. vque

v Gal. v Ed.

*Et adue cit Laba

Infr. 43 16. quoque 7 MS. R. & H. C. G. Et Iacob abijt, &c.

CAP. XXX.

1 Ernens autem Rachel quod infœcunda esset, inuidit sorori suę & ait marito suo: Da mihi liberos, alioquin moriar. ℣ Cui iratus respondit Iacob, Nũ pro Deo ego sum, qui priuauit te fructu uentris tui? ℣ At illa, Habeo, inquit, famulam Balam ingredere ad illã, ut pariat super genua mea, & habeam ex illa filios. ℣ Dedit́q. illi Balam in coniugium: quæ ingresso ad se uiro ℣ concepit, 5
& peperit filium. ℣ Dixit́q. Rachel: Iudicauit mihi Dominus, & exaudiuit uocem meam, dans mihi filium. & idcirco appellauit nomen eius Dan. ℣ Rursumq. 7
Bala concipiens, peperit alterum: ℣ pro quo ait Rachel: ℣ Comparauit me Dominus cum sorore mea, & inualui: uocauitq. eum Nephthali. ℣ Sentiens Lia quod 9
parere desisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. ℣ Qua post conceptum edẽte filium, dixit: ℣ Feliciter. & idcirco uocauit nomen eius Gad. ℣ Peperit quoque Zelpha alterum. ℣ Dixit́q. Lia: Hoc pro beatitudine mea: ℣ Beatam quippe me dicent ℣ mulieres. propterea appellauit eum Aser. ℣ Egressus autẽ Ruben tempore messis triticeæ in agrum, reperit mãdragoras: quas matri Liæ detulit. Dixit́q. Rachel: Da mihi partem de mandragoris filij tui. ℣ Illa respondit. Parumne tibi uidetur, quod præripueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filij mei tu feris? Ait Rachel. Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filij tui. ℣ Redeuntíq. ad uesperam Iacob de agro, egressa est in occursum eius Lia, & ait, Ad me inquit intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filij mei. Dormiuit́q. cum ea nocte illa. ℣ Et exaudiuit 17
Deus preces eius: concepit́q. & peperit filium quintum. ℣ & ait: Dedit Deus ℣ mercedem ℣ mihi, quia dedi ancillam meam uiro meo. appellauit́q. nomen eius Issachar. ℣ Rursum Lia concipiens, peperit 19
sextum filium. ℣ & ait: Dotauit me Deus dote bona: etiam hac uice ℣ mecum erit ℣ maritus meus, eo quòd genuerim ei sex filios: & idcirco appellauit nomen eius Zabulon. ℣ Post quem peperit filiam nomine Dinam. ℣ Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudiuit eã, & aperuit uulua eius. ℣ Quæ concepit, & peperit filium, dicens: Abstulit Deus opprobrium meum. ℣ Et uocauit nomen eius Ioseph, 24
dicens: ℣ Addat mihi dominus filium alterum. ℣ Nato autem Ioseph, dixit Iacob socero suo: Dimitte me, ut reuertar in patriam meam, & ad terram meam. ℣ Da mihi uxores, & liberos meos, pro quibus seruiui tibi ut abeam: tu ℣ uero nosti seruitutem, qua seruiui tibi. ℣ Ait illi Laban: Inueniam gratiam in cõspectu tuo: experimento didici, quia benedixerit mihi Deus propter te: ℣ constitue mercedem tuam, quam dem tibi. ℣ At ille respõdit: Tu nosti quomodo seruierim tibi, & quanta in manibus meis fuerit, possessio tua. ℣ Modicum habuisti antequam uenirem: ad te, & nunc diues effectus es: benedixit́q. tibi Deus ad introitum meũ. iustum est igitur ut aliquando prouideam ℣ domui meæ ℣ dixit́q. Labã 31
tibi dabo? At ille ait, Nihil uolo: sed si feceris quod postulo, iterum pascam, & custodiam pecora tua. ℣ Gyra omnes greges tuos, & separa cunctas oues uarias, & sparso uellere: & quodcunque fuluum maculosum, uariumq. fuerit, tam in ouibus quam in capris, erit merces mea. 32
℣ Respõdebit́q. mihi cras iustitia mea, quando placiti tempus aduenerit, coram te: omnia quæ nõ fuerint uaria, & maculosa, & fulua tam in ouibus quam in capris furti me argues'. ℣ Dixit́q. Laban: Gaudeo 33
ut habeo quod petis. ℣ Et separauit in die illa capras, & oues & hircos, & arietes uarios, atque maculosos: cunctum autem gregem unicolorem. id est albi & nigri uelleris, tradidit in manu filiorum suorum. ℣ Et posuit spatium itineris trium dierum inter se, & generum, qui pascebat reliquos greges eius. ℣ Tollens ergo Iacob uirgas populeas uirides, & amygdalinas, & ex platanis, ex parte decorticauit eas: detractisq. corticibus, in his quæ spoliata fuerant, candor apparuit: illa uero quæ integra fuerant, uiridia permanserunt: atque in hũc modum color effectus est uarius. ℣ Posuitq. eas in canalibus, ubi effundebatur aqua: ut cum uenissent greges ad bibendum, ante oculos haberẽt uirgas, & in aspectu earum conciperent. 38
℣ Factumq. est ut in ipso calore coitus, oues intuerentur uirgas, & parerent maculosa, & uaria, & diuerso colore respersa. ℣ Diuisitq. gregem Iacob, & posuit uirgas in canalibus ante oculos arietum: erant autem alba & nigra quęq; Labani: cætera uero Iacob, separatis inter se gregibus. ℣ Igitur quando primo tempore ascendebantur oues ponebat Iacob uirgas in canalibus aquarum ante oculos arietum & ouium, ut in earum contemplatione conciperent. ℣ quando uero serotina admissura erat, & conceptus extremus, non ponebat eas. Factaq. sunt ea quæ erant serotina, Labani: & quæ primi temporis, Iacob. ℣ Ditatusq. est homo ultra modum, & habuit greges multos, ancillas & seruos. camelos, & asinos. 43

CAP. XXXI.

1 Postquam autem audiuit uerba filiorum Laban dicentium: Tulit Iacob omnia quæ fuerunt patris nostri, & de illius facultate ditatus, factus est inclytus: ℣ animaduertit quoque faciem Laban, quod non esset erga se sicut heri & nudiustertius, ℣ maxime dicente sibi Domino: Reuertere in terram patrum tuorum, & ad generationem tuam, ero℣ tecum. ℣ Misit *, & uocauit Rachel & Liam in agrum, ubi pascebat greges, 5
℣ dixit́q. eis: Video faciem patris uestri, quod nõ sit erga me sicut heri & nudiustertius: Deus autem patris mei fuit mecum. ℣ Et ipsæ nostis quod totis uiribus meis seruierim patri uestro. ℣ Sed & pater uester circumuenit me, & mutauit mercedem meam decem uicibus: & tamen non dimisit eum Deus ut noceret mihi. ℣ Si quando dixit uariæ erunt mercedes tuæ: pariebant omnes oues uarios fœtus. quando uero e contrario ait, Alba

quæ-

* Genes. 28. H. C. G.

* Iacob 1 M S. H. C. G.

in cunctis prosperè agens habitauitq. in domo domini sui. 3 ¶ qui optime nouerat Dominum esse cum eo, & omnia quæ ⁂ gerebat eo⁹ dirigi in manu illius. ¶ Inuenit 4 q. Ioseph gratiam coram domino suo, & ministrabat ei: a quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, & uniuersa quæ ei tradita fuerant. ¶ benedixitq. Dominus domui Ægyptii propter Ioseph, & multiplicauit tã in ædibus, quam in agris cunctam eius substantiam*. ¶ nec quidquam aliud nouerat, nisi panem, quo ve cebatur. Erat autem Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu. ¶ Post multos itaq. dies iniecit domina sua oculos suos in Ioseph, & ait: Dormi mecum. ¶ Qui nequaquam acquiescens operi nefario, dixit ad eam: Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat ¶ domo sua: ¶ nec quidquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, præter te, quæ uxor eius es: quomodo ergo possum hoc malũ facere, & peccare in ⁂ Dominum meum? ¶ Huiuscemodi verbis per singulos dies* & mulier molesta erat adolescenti, & ille recusabat stuprum. ¶ Accidit autem quadam die vt intraret Ioseph domum, & operis quippiam absq. arbitris faceret: ¶ & illa, apprehensa lacinia vestimenti eius, diceret: Dormi mecum. Qui relicto in manu eius pallio fugit, & egressus est foras. ¶ Cum q. vidisset mulier * vestem in manibus suis, & se esse contemptam, vocauit — ad se⁹ homines domus suæ, ¶ & ait ad eos: En introduxit virum Hebræum, vt illuderet nobis: ingressus est ad me, vt coiret mecum: cum q. ego succlamassem, ¶ & audisset vocem meã, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras. ¶ In argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito reuertenti domum, ¶ & ait: Ingressus est ad me seruus Hebræus, quem adduxisti vt illuderet mihi: ¶ cum q. audisset me clamare, reliquit pallium quod tenebã, & fugit foras. ¶ His auditis dominus, & nimium credulus verbis coniugis, iratus est valde. ¶ ‖ tradiditq. Ioseph in carcerem, vbi vincti regis custodiebãtur, & erat ibi clausus. ¶ Fuit autem Dominus cum Ioseph, & misertus est illius, & dedit ei gratiam in conspectu principis carceris. ¶ Qui tradidit in manu illius vniuersos vinctos, qui in custodia tenebantur: & quidquid fiebat, sub ipso erat. ¶ Nec nouerat aliquid cunctis ei creditis. Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat,

CAP. XL.

HIs itaq. gestis, accidit ut peccarent duo eunuchi, pincerna regis Ægypti, & pistor, domino suo. ¶ Iratusq. contra eos Pharao (nam alter pincernis præerat, alter pistoribus) ¶ misit eos in carcerem principis militũ, in quo erat vinctus & Ioseph. ¶ At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis: aliquantulum temporis fluxerat, & isti in custodia tenebantur. ¶ Viderunt q. ambo somnium nocte vna, iuxta interpretationem congruam sibi. ¶ ad quo cum introisset Ioseph mane, & vidisset eos tristes, ¶ seiscitatus est eos, dicens: Cur tristior est hodie solito facies vestra? ¶ Qui respondentes, Somnium vidimus, & non est qui interpretetur nobis: Dixitq. ad eos Ioseph: Nunquid non Dei est interpretatio? referte mihi quid videritis. ¶ Narrauit prior, præpositus pincernarum somnium suum: ¶ Videbam coram me vitem, in qua erant tres propagines, crescere paulatim — in gemmas, & post flores vuas matures cere: ¶ calicemq. Pharaonis in manu mea. tulī ergo vuas, & expressi in calicem quem tenebam*, & tradidi poculum Pharaoni. ¶ Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij, Tres propagines, tres adhuc dies sunt: ¶ Post quos recordabitur Pharao ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisq. ei calicem iuxta officium tuum, sicut ante facere consueueras. ¶ Tantum memento mei, cum tibi bene fuerit, & facias mecum misericordiam: ut suggeras Pharaoni, ut educat me de isto carcere: ¶ quia furtim sublatus sum de terra Hebræorum, & hic innocens in lacum missus sum. ¶ Videns pistorum magister quod prudenter somnium dissoluisset, ait: Et ego vidi somnium, Quod tria canistra farinæ haberem super caput meum: ¶ & in uno canistro, quod erat excelsius, portare* me omnes cibos* qui fiunt arte pistoria, auesq. comedere ex eo. ¶ Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tria canistra, tres adhuc dies sunt: ¶ Post quos auferet Pharao caput tuum, ac suspendet te in cruce, & lacerabunt uolucres carnes tuas. ¶ Exinde dies tertius natalitius Pharaonis erat: qui faciens grande conuiuium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, & pistorum principis. ¶ Restituitq. alterum in locum suum, ut porgeret ⁂ ei poculum: ¶ alterum suspendit in patibulo, ut coniectoris veritas probaretur. ¶ Et tamen succedentibus prosperis, præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

CAP. XLI.

POst duos annos uidit Pharao somnium. Putabat se stare super fluuiũ, ¶ de quo ascendebant septem boues pulchræ & crassæ nimis: & pascebãtur in locis palustribus. ¶ Aliæ quoque septem emergebant de flumine, fœdæ, consectq. macie, & pascebantur in ipsa amnis ripa in locis uirentibus. ¶ deuorauerunt q. eas, quarum mira species & habitudo corporum erat. Expergefactus Pharao, ¶ rursum dormiuit, & uidit alterum somnium. Septem spicæ pullulabant in culmo uno plenæ, atque formosæ: ¶ aliæ iuxta eas totidem spicæ tenues, & percussæ uredine orientabantur, ¶ deuorantes omnem priorum pulchritudinem. Euigilans Pharao post quietem, ¶ & facto mane, pauore perterritus, misit ad omnes' coniectores Ægypti, cunctosq. sapientes: & accersitis narrauit somnium, nec erat qui interpretaretur. ¶ Tunc demum reminiscens pincernarum magister, ait: Confiteor peccatum meum: ¶ iratus rex seruis suis, me & magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem princi-

pis

* Et dimisit omnia quæ habebat in manu Ioseph. H.C.G.

⁂ Deum. -9. MS. H. C. G.

⁂ Deum meũ MS. R. Pab.

* Loque batur 4. MS. R. H. C.G.

* quod reliquisset H.C G. -9 MS. Rab H C. G.

Psa. 104. 18.

* puta- bam. M.S. q. R.

* Pharaonis. H.C.G.

Vers 13. M.S. Rab. Pharaonis. H. C. G.

-9.

pis militum: ubi una nocte uterque uidimus somnium, præsagium futurorum. 11
¶ Erat ibi puer Hebræus, eiusdem ducis militum famulus: cui narrantes somnia, 12
¶ audiuimus quicquid postea rei probauit euentus. ego enim redditus sum officio meo: & ille suspensus est in cruce. 13
Ps. 104. 20. ¶ Protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph totonderunt: ac uestę mutata obtulerunt ei. ¶ Cui ille ait: Vidi somnia, nec est qui edisserat: quæ audiui te sapientissime conijcere. ¶ Respondit Ioseph: Absque me Deus respõdebit prospera Pharaoni. ¶ Narrauit ergo Pharao quod uiderat: Putabam me stare super ripam fluminis, ¶ & septem boues de amne conscendere, pulchras nimis, & obesis carnibus: quæ in pastu paludis uirecta carpebãt. ¶ & ecce, has sequebantur aliæ septem boues, in tantum deformes & macilentæ, ut núquam tales in Terra-Ægypti uiderim. quæ deuoratis & consumptis prioribus, ¶ nullũ saturitatis dedere uestigium: sed similiter macie & squalore corpebant. Euigilans, rursus sopore depressus, ¶ vidi somnium, Septem spicæ pullulabant in culmo uno plenæ atque pulcherrimæ. ¶ aliæ quoque septem tenues & percussæ uredine, oriebantur e stipula: quæ priorum pulchritudinem deuastauerunt. Narraui coniectoribus ʷ somnium, & nemo est qui edisserat. ¶ Respondit Ioseph: Somnium regis unum est: quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni. ¶ Septem boues pulchræ, & septem spicæ plenæ: septem hubertatis anni sunt: eandemq. uim somnij comprehendunt. ¶ Septem quoque boues tenues atque macilentæ, quæ ascenderunt post eas, & septem spicæ tenues, & uento urente percussæ: septem anni uenturæ sunt famis. 28 ¶ Qui hoc ordine complebuntur. ¶ Ecce 29 septẽ anni uenient fertilitatis magnę in 30 uniuersa Terra-Ægypti: ¶ quos sequentur septem anni alij tantæ sterilitatis, ut obliuioni tradatur cuncta retro abundantia: consumptura eũ enim fames 31 omnem terram, ¶ & hubertatis magnitudinem perditura est inopiæ magnitudo. ¶ Quod autem uidisti secundo ad eandem rem pertinens somnium: firmitatis indicium est, eo quòd fiat sermo Dei, 32 & velocius impleatur. ¶ Nunc ergo prouideat rex uirum sapientem, & industrium, & præficiat eum Terræ-Ægypti: 33 ¶ Qui constituat præpositos per cunctas regiones: & quintam partem fructuum 34 per septem annos fertilitatis, ¶ qui iam nunc futuri sunt, congreget in horrea: & omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur, seruetúrq. in urbibus. 35 ¶ Et præparetur futuræ septem annorum fami, quæ oppressura est Ægyptum, & 36 non consumetur terra inopia. ¶ Placuit Pharaoni consilium, & cunctis ministris 37 eius: ¶ locutusq. est ad eos: Num inuenire poterimus talem uirum, qui spiritu Dei plenus sit? ¶ Dixit ergo ad Ioseph: Quia ostendit tibi Deus omnia quæ 38 locutus es, nunquid sapientiorem, & consimilem tui inuenire potero? ¶ Tu eris 39 super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tan- 40 tum regni solio te præcedam. ¶ Dixitq. 41 rursus Pharao ad Ioseph: Ecce, constitui te super uniuersam terram Ægypti. ¶ Tu- 42 litq. annulum de manu sua, & dedit eum in manu eius: uestiuitq. eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. ¶ Fecitq. eum ascendere super cur- 43 rum suum ʷ secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genu flecterent, & præpositum esse scirent uniuersæ Terræ-Ægypti. 44 ¶ Dixit quoque ʷ rex-Ægypti ad Ioseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non mouebit quisquam manum aut pedem in omni Terra-Ægypti. ¶ Ver- 45

Ps. 104. 21. 1. Mach. 2. 53.

Act. 7. 2.

tit.

ʷ somnio- rũ 4 MS. H. C. G.

ʷ secũ o. -to M S. Ru. ʷ Pharao H C G.

titq; nomen eius, & uocauit eum (lingua Ægyptiaca,) Saluatorem mundi. Deditq; illi uxorem Aseneth filiam Phutipharis sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Ioseph ad Terram Ægypti (¶ triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu regis Pharaonis) & circuiuit omnes regiones Ægypti. ¶ Venitq. fertilitas septem annorum: & in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt in horrea Ægypti. ¶ Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. ¶ Tantaq. fuit abundantia tritici, vt arenæ maris coæquaretur, & copia mensuram excederet. ¶ ‖ Natiq. sunt Ioseph filij duo antequam veniret fames: quos peperit ei Aseneth filia Phutipharis sacerdotis Heliopoleos. ¶ Vocauitq. nomen primogeniti, Manasses, dicens; ·· Obliuisci me fecit Deus omnia laborum meorum, & domus patris mei. ¶ Nomen quoq; secundi appellauit Ephraim, dicens: ·· Crescere me fecit Deus in terra pauperta tis meæ. ¶ Igitur transactis septem hubertatis annis, qui fuerant in Ægypto. ¶ ‖ cœperunt venire septem anni inopiæ, quos prædixerat Ioseph: & in uniuerso orbe fames præualuit, in cuncta ·· autem Terra Ægipti ·· panis erat. ¶ Qua esuriente clamauit populus ad Pharaonem alimenta petens. Quibus ille respondit: Ite ad Ioseph: & quicquidipse uobis dixerit, facite. ¶ Crescebat autem quotidie fames in omni terra: aperuitq. Ioseph vniuersa horrea, & uendebat Ægyptijs: nam & illos oppresserat fames. ¶ Omnesq. prouinciæ ueniebant in Ægyptum, vt emerent escas, & malum inopiæ temperarent.

CAP. XLII.

Vdiens autem Iacob quod alimenta venderentur in Ægypto, dixit filijs suis: Quare negligitis? ¶ ‖ audiui quod triticum venundetur in Ægypto: descendite, & emite nobis necessaria, vt possimus uiuere, & non consumamur inopia. ¶ Descendentes igitur fratres Ioseph decem, ut emerēt frumenta in Ægypto, ¶ Ben-iamin domi retento a Iacob, qui dixerat fratribus eius: Ne forte in itinere quicquam patiatur mali: ¶ ingressi sunt terram Ægypti cum alijs qui pergebant ad emendum. Erat autem fames in Terra Chanaam. ¶ Et Ioseph ·· erat princeps in Terra Ægypti, atque ad eius nutū frumenta populis uendebantur. Cumq. adorassent eum fratres sui, ¶ & agnouisset eos, quasi ad alienos durius loquebatur, interrogans eos, Vnde uenistis? Qui responderunt: De Terra Chanaam, ut emamus uictui necessaria. ¶ Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cognitus ab eis. ¶ Recordatusq. somniorum quæ aliquando uiderat, ait ad eos, Exploratores estis: ut uideatis infirmiora terræ uenistis. ¶ Qui dixerunt: Non est ita domine, sed serui tui uenerunt vt emerent cibos. ¶ Omnes filij unius uiri sumus: pacifici uenimus, nec quicquam famuli tui machinantur mali. ¶ Quibus ille respondit: Aliter est: immunita terræ huius considerare uenistis. ¶ At illi dixerunt: Duodecim, inquiunt, serui tui fratres, sumus, filij uiri unius in Terra Chanaam: minimus cum patre nostro est, alius non est

14 super. ¶ Hoc est, ait, quod locutus sum,
15 Exploratores estis. ¶ Iam nunc experimentum uestri capiam: per salutem Pharaonis non egredietur hinc, donec ueniat frater uester minimus. ¶ Mittite ex uobis unum, & adducat eum: uos autem eritis in uinculis, donec probentur quæ dixistis utrum uera an falsa sint: alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis.
16 ¶ Tradidit ergo illos custodiæ tribus diebus. ¶ Die autem tertio eduxit de carcere, ait: Facite quæ dixi, & uiuetis: Deum enim timeo. ¶ Si pacifici estis, frater uester unus ligetur in carcere: uos autem abite, & ferte frumenta quæ emistis, in
20 domos uestras: ¶ & fratrem uestrum minimum ad me adducite, ut possim uestros probare sermones, & non moriamini. *Infr. 43. 5.*
21 Fecerunt vt dixerat, ¶ & locuti sunt ad inuicem, Merito hæc patimur; quia peccauimus in fratrem nostrum, uidentes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus: idcirco uenit
22 super nos ista tribulatio. ¶ Equibus unus Ruben ait: Nunquid non dixi uobis, ‖ Nolite peccare in puerum ·· & non audistis me? en sanguis eius exquiritur. ¶ Nesciebant autem quod intelligeret Ioseph: *Sup. 37.*
23 eo quod per interpretem loqueretur ad
24 eos. ¶ Auertitq. se parumper, & fleuit:
25 & reuersus locutus est ad eos. ¶ Tolensq. Simeon, & ligans illis præsentibus, iussit ministris ut implerent eorum saccos tritico, & reponerent pecunias singulorum in sacculis suis, datis supra cibariis in uiatqui fecerunt ita. ¶ At illi portātes frumenta in asinis suis, ·profecti sunt. ¶ Aperitq. unus sacco ut daret iumento pabulum in diuersorio, contemplatus pecuniam in ore sacculi. ¶ dixit fratribus suis:
28 Reddita est mihi pecunia, ·* en habetur in sacco, Et obstupefacti, turbatiq. mutuo dixerunt: Quidnam est hoc quod fecit no- *Infra. 7. M.S. H G.*
29 bis Deus? ¶ Veneruntq. ad Iacob patrem suum in terram Chanaam, & narrauerunt ei omnia quæ accidissent sibi di-
30 centes: ¶ Locutus est nobis dominus terre * dure, & putauit nos exploratores ese- *Gen. 5.*
31 se prouinciæ. ¶ Cui respondimus: Pacifici sumus, nec ullas molimur insidias. *M.S. -o.*
32 ¶ Duodecim fratres uno patre geniti sumus: unus non est super, minimus cum
33 patre nostro est in Terra Chanaan. ¶ Qui ait nobis: Sic probabo quod pacifici estis: Fratrem uestrum unum dimittite apud me, & cibaria domibus uestris necessaria sumite, & abite: ¶ fratremq. ue-
34 strum minimum adducite ad me, ut sciā quod non sitis exploratores: & ipsum qui tenetur in uinculis, recipere possitis: ac deinceps quæ uultis, emendi habeatis li-
35 centiam. ¶ His dictis cum frumenta effunderent, singuli reperierunt in ore saccorum ligatas pecunias: exterritisq. simul omnibus, ¶ dixit pater Iacob: Ab·q; liberis me esse fecistis, Ioseph non est super, Simeon tenetur in uinculis, & Beniamin ·· auferetis: in me hæc omnia mala reciderunt. ¶ Cui respondit Ruben: Duos filios meos interfice, si non redu-
36
37 ·· *auferr. m.M.g.*

xero

xero illum, tibi trade illum in manu mea, & ego eum tibi restituam. At ille: Non descendet, inquit, filius meus vobiscum: frater eius mortuus est, & ipse solus remansit. si quid ei aduersitatis acciderit in terra ad quam pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad inferos.

CAP. XLIII.

1 INterim fames omnem terram uehementer premebat. 2 Consumptisq. cibis, quos ex Ægypto detulerant, dixit Iacob ad filios suos: Reuertimini, & emite nobis pauxillum escarum. 3 Respondit Iudas: Denuntiauit nobis uir ille sub ‖ attestatione' iurisiurandi, dicens: Nō uidebitis faciem meam, nisi fratrem uestrum minimum adduxeritis uobiscum. 4 Si ergo vis eum mittere nobiscum, pergemus pariter, & ememus tibi necessaria'. 5 Si autem non uis, non ibimus: uir enim (vt sæpe diximus) denuntiauit nobis, dicens: ‖ Non uidebitis faciem meam absq; fratre uestro minimo. Dixit eis Israel: In meam hoc fecistis miseriam, 6 vt indicaretis ei & alium habere uos fratrem. At illi responderunt: 7 Interrogauit nos homo per ordinem 8 nostram progeniem: si pater uiueret: si haberemus fratrem: & nos respondimus ei cōsequēter iuxta id quod fuerat scititatus: nunquid scire poteramusquod dicturus esset, Adducite fratrem uestrum uobiscum? 8 Iudas quoque dixit patri suo, Mitte puerum mecum, ut proficiscamur, & possimus uiuere: ne moriamur nos, & parui uuli nostri. 9 Ego suscipio puerum de manu mea, require illum. nisi reduxero, & reddidero eum tibi, ero peccati reus in te omni tempore. 10 Si non interessiset dilatio, iam uice altera uenissemus. 11 Igitur Israel pater eorum dixit ad eos: Si sic necesse est, facite quod vultis: sumite de optimis terræ ‖ frugibus' in uasis uestris, & deferte uiro munera, modicum resinæ, & mellis, & storacis, stactes, & terebinthi, & amygdalarum. 12 Pecuniam quoque duplicem ferte uobiscum: & illam quam inuenistis in sacculis, reportate, ne forte errore factum sit. 13 Sed & fratrem uestrum tollite, & ite ad uirum. 14 Deus autem meus omnipotens faciat uobis eum placabilem: & remittat uobiscum fratrem uestrum quem tenet, & hunc Ben-iamin: ego autem quasi orbatus absque liberis ero. 15 Tulerunt ergo uiri munera, & pecuniam duplicem, & Ben-iamin: descenderuntq. in Ægyptum: & steterunt coram Ioseph. 16 Quos cum ille uidisset, & Ben-iamin simul, præcepit dispensatori domus suæ: dicens: Introduc uiros domum, & occide uictimas, & instrue conuiuium: quoniam mecum sunt comesturi meridie. 17 Fecit ille sicut fuerat imperatum, & introduxit uiros domum. 18 Ibiq. exterriti, dixerunt mutuo: Propter pecuniam, quam retulimus prius in saccis nostris, introducti sumus: ut deuoluat in nos calumniam, & uiolenter subijciat seruituti & nos, & asinos nostros. 19 Quamobrem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem locuti sunt: 20 Oramus domine ut audias nos. ‖ Iam ante descendimus, ut emeremus escas. 21 Quibus em-

ptis, cum uenissemus ad diuersorium, aperuimus saccos nostros, & inuenimus pecuniam in ore saccorum: quam nunc eodē 22 pondere reportauimus'. 23 Sed & aliud attulimus argentum, ut emamus ‖ quæ nobis' necessaria sunt': non est in nostra cōscientia quis, posuerit eam in marsupijs nostris. 24 At ille respondit, Pax uobiscum, nolite timere: Deus uester, & Deus patris uestri dedit, vobis thesauros in sacciis uestris. nam pecuniam, quam dedistis mihi probatam ego habeo. 25 Eduxitq. ad eos Simeon. 26 Et introductis domum, attulit aquam, & lauerunt pedes suos, dediitq. pabulum asinis eorum. 27 Illi uero parabant munera, donec ingrederetur Ioseph meridie. audierant enim quod ibi comesturi essent panem. 28 Igitur ingressus est Ioseph domum suam, obtuleruntq. ei munera, tenentes in manibus suis: & adorauerunt pronī in terrā. 29 At ille clementer resalutatis eis, interrogauit eos, dicens: Sanus ne est pater uester senex, de quo dixeratis mihi? Adhuc uiuit? 30 Qui responderunt: Supes est seruus tuus pater noster, adhuc uiuit. Et incuruati, adorauerunt eum. 31 Attollens autem Ioseph oculos, uidit Ben-iamin frattem suum uterinum, & ait: Ille est frater uester paruulus, de quo dixeratis mihi? Et rursum, Deus, inquit, misereatur tui fili mi. 32 Festinauitq., quia commota fuerat uiscera eius super fratre suo, & erumpebant lachrymæ: & introiens cubiculū fleuit. 33 Rursumq. lota facie egressus, cōtinuit se, & ait: Ponite panes. 34 Quibus appositis, seorsum Ioseph, & seorsum fratribus, Ægyptijs quoque qui uescebantur simul, seorsum (illicitum est enim Ægyptijs comedere cum Hebræis, & profanum putant huiusmodi conuiuiū). 33 Sederunt coram eo, primogenitus iuxta primogenita sua, & minimus iuxta ætatem suam. Et mirabantur uiri, 34 sumptis partibus, quas ab eo acceperant: maiorūq. pars uenit Ben-iamin, ita ut quinque partibus excederet. Biberuntq., & inebriati sunt cum eo.

CAP. XLIIII.

1 PRæcepit autem Ioseph dispensatori domus suæ, dicens: Imple saccos eorum frumento, quantum possunt capere: & pone pecuniam singulorum in unimitate sacci. 2 Scyphum autem meum argenteum, & pretium, quod dedit tritici, pone in ore sacci iuniioris. factumq. est ita. 3 Et orto mane, dimissi sunt cum asinis suis. 4 Iamq. urbem exierant, & processerant paululum: ‖ tunc Ioseph accersito dispensatore domus, ait, Surge, inquit, & persequere uiros: & apprehensis dicito: Quare reddidistis malum pro bono? 5 Scyphus, quem furati estis, ipse est in quo bibit dominus meus, & in quo augurari solet: pessimam rem fecistis. 6 Fecit ille ut iusserat. Et apprehensis per ordinem locutus est. 7 Qui responderunt: Quare sic loquitur dominus noster, ut serui tui tantum flagitij commiserint? 8 Pecuniam, quam inuenimus in sumpmitate saccorum, reportauimus ad te de Terra-Chanaan: & quomodo consequens est ut furati simus de domo domini tui

aurum

16 M S. Rab. ‖ ebiō H. G. ‖ frumentum C.

‖ cum M S.

‖ restitutione M S.

Sup. 42. 20.

Infr. 44. 32.

‖ fructibus M S. G.

-5 M S. H. C. 6.

‖ Illicit M S.

Sup. 42 3

aurum uel argentum ? ℣ Apud quemcunque fuerit inuentum seruorum tuorum quod quæris, moriatur, & nos erimus serui domini nostri. ℣ Qui dixit eis: Fiat iuxta uestram sententiam: apud quemcunque fuerit inuentum, ipse sit seruus meus, uos autem eritis innoxij. ℣ Itaque festinato deponentes in terram saccos, aperuerunt singuli. ℣ Quos scrutatus, incipiens a maiore usque ad minimũ, inuenit scyphum in sacco Ben-iamin. ℣ At illi scissis uestibus, oneratisq; rursum asinis, reuersi sunt in oppidum. ℣ Primusq; Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph (nec dum enim de loco abierat) omnesq; ante eum pariter in terram corruerunt. ℣ Quibus ille ait: Cur sic agere uoluistis? an ignoratis quod non sit similis mei in augurandi scientia? ℣ Cui Iudas, Quid respõdebimus, inquit, domino meo? uel, Quid loquemur, aut iuste poterimus obtendere? Deus inuenit iniquitatem seruorum tuorum: en omnes serui sumus domini mei, & nos, & apud quem inuentus est scyphus. ℣ Respondit q. Ioseph: Absit a me ut sic agam: qui furatus est scyphum, ipse sit seruus meus; uos autem abite liberi ad patrem uestrum. ℣ Accedens autem propius Iudas, confidenter ait: Oro domine mi, loquatur seruus tuus uerbum in auribus tuis, & ne irascaris famulo tuo: tu es enim post Pharaonem. ℣ dominus meus. Interrogasti || prius seruos tuos, Habetis patrem aut fratrem? ℣ & nos respondimus tibi domino meo: Est nobis pater senex, & puer paruulus, qui in senectute illius natus est; cuius uterinus frater mortuus est & ip'um solum habet mater sua, pater uero tenere diligit eum. ℣ Dixisti q. seruis tuis: Adducite eum ad me, & ponam oculos meos super illum. ℣ Suggessimus domino meo: Non potest puer relinquere patrem suũ: si enim illum dimiserit, morietur. ℣ Et dixisti seruis tuis, Nisi uenerit frater uester minimus uobiscum, non uidebitis amplius faciem meam. ℣ Cum ergo ascenderemus ad famulum tuum patrem nostrum, narrauimus ei omnia quæ locutus est dominus meus. ℣ Et dixit pater noster, Reuertimini, & emite nobis parum tritici: ℣ Cui diximus, Ire non possumus: si frater noster minimus descenderit nobi cum, profici cemur simul: alioquin illo absente, non audemus uidere faciem uiri. ℣ ^ Ad quæ ille respondit: || Vos scitis quod duos genuerit mihi uxor mea. ℣ Egressus est unus, & dixistis: Bestia deuorauit eum: & hucusque non comparet. ℣ Si tuleritis & istum, & aliquid ei in uia contigerit, deducetis canos meos cum merore ad inferos. ℣ Igitur si intrauero ad seruum tuum patrem nostrum, & puer defuerit, (cum anima illius ex huius anima dependeat) ℣ uidebitq; eum non esse nobiscum, morietur, & deducent famuli tui canos eius cum dolore ad inferos. ℣ Ego propter seruus tuus fim'qui: in meam hanc recepi fidem, & spopondi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus ero in patrem meum omni tempore. ℣ Manebo itaque seruus tuus pro puero in ministerio domini mei, & puer ascendat cum fratribus suis. ℣ Non enim possum redire ad patrem meum, absente puero: ne calamitatis, quæ oppressura est patrem meum, testis assistam.

CAP. XLV.

NOn se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram assantibus: unde præcepit, ut egrederentur cuncti foras, & nullus interesset alienus agnitioni mutuæ. ℣ Eleuauitq; uocem cum fletu: quam audierunt Ægypti, omnisq; domus Pharaonis. ℣ Et dixit fratribus suis Ego sum Ioseph: adhuc pater meus uiuit? Non poterant respondere fratres inmio terrore perterriti. ℣ Ad quos ille clementer, Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent prope, || Ego sum, ait, Ioseph frater uester, quem uendidistis in Ægyptum. ℣ Nolite pauere, neque uobis durum esse uideatur, quod uendidistis me in his regionibus: || pro salute enim uestra misit me Deus ante uos in Ægyptum'. ℣ Biennium est enim quod cœpit fames esse in terra: & adhuc quinque anni restant; quibus nec arari poterit, nec meti. ℣ Præmisit q. me Deus, ut reseruemini super terram, & escas ad uiuendum habere possitis. ℣ Non uestro consilio, sed Dei uoluntate huc missus sum: qui fecit me quasi patre Pharaonis, & dominum uniuersæ domus eius, ac principem in omni Terra-Ægypti. ℣ Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc mandat filius tuus Ioseph: Deus fecit me dominum uniuersæ terræ-Ægypti: descende ad me, ne moreris, ℣ & habitabis in Terra-Gessen: eris q. iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, oues tuæ, & armenta tua, & uniuersa quæ possides. ℣ Ibiq. te pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt famis) ne & tu pereas, & domus tua, & omnia quæ possides. ℣ En, oculi uestri, & oculi fratris mei Ben-iamin, uident quod os meum loquatur ad uos. ℣ Nunciate patri meo uniuersam gloriam meam, & cuncta quæ uidistis in Ægypto: festinate, & adducite eum ad me. ℣ Cumq. amplexatus recidisset in collum Ben-iamin fratris sui, fleuit: illo quoque similiter flente super collum eius. ℣ Osculatusq. est Ioseph omnes fratres suos, & plorauit super singulos: post quæ ausi sunt loqui ad eum. ℣ Auditumq. est, & celebri sermone uulgatum in aula regis, Venerunt fratres Ioseph, & gauisus est Pharao, atque omnis familia eius. ℣ Dixitq. ad Ioseph ut imperaret fratribus suis, dicens: Onerantes iumenta, ite in Terram-Chanaan, ℣ & tollite inde patrem uestrum, & cognationem, & uenite ad me: & ego dabo uobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. ℣ Præcipe etiam ut tollant plaustra de Terra-Ægypti, ad subuectionem paruulorum suorum, ac coniugum: & dicite, Tollite patrem uestrum, & properate quantocyus uenientes. ℣ Nec dimittatis quicquam de supellectili uestra: quia omnes opes Ægypti uestræ erunt. ℣ Fecerunq. filij Israel ut eis mandatum fuerat. Quibus dedit Ioseph plaustra, secundum Pha-

raonis imperiũ: & cibaria in itinere. ¶ Singulis quoque proferri iussit binas stolas: Ben-iamin uero dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis: ¶ tantundem pecuniæ, & uestium mittens patri suo, addens" eis" asinos decem, qui subucherent ex omnibus diuitijs Ægypti, & totidem asinas, triticum in itinere, panesq. portãtes. ¶ Dimisit ergo fratres suos, & profi ciscentibus ait: Ne irascamini in uia. ¶ Qui ascendentes ex Aegypto, uenerunt in Terram Chanaan ad patrem suum Iacob. ¶ Et nuntiauerunt ei, dicentes: Ioseph filius tuus" uiuit: & ipse dominatur in omni Terra Aegypti. Quo audito Iacob, quasi de graui somno euigilans, tamen non credebat eis. ¶ Illi e contra referebant omnem ordinem rei. Cumq. uidisset plaustra & uniuersa quæ miserat, reuixit spiritus eius, ¶ & ait: Sufficit mihi si adhuc Ioseph filius meus uiuit: uadam, & uidebo illum antequam moriar.

CAP. XLVI.

PRofectusq. Israel cum omnibus quæ habebat, uenit ad Puteum iuramenti: & mactatis ibi uictimis Deo patris sui Isaac, † audiuit eum per uisionem nocte uocantem se, & dicentẽ sibi: Iacob, Iacob. Cui respondit, Ecce adsum. ¶ Ait illi Deus: Ego sum fortissimus Deus patris tui: noli timere, descende in Aegyptum, quia in gentem magnam faciam te ibi. ¶ Ego descendam tecum illuc, & ego inde adducam te reuertentem. Ioseph quoque ponet manus suas super oculos tuos. ¶ Surrexit autem Iacob a Puteo iuramenti: ‖ tuleruntq. eum filij, cum paruulis & uxoribus suis, in plaustris, quæ miserat Pharao ad portandum senem, ¶ & omnia, quæ possederat in Terra Chanaan: ‖ uenitq. in Aegyptum cum omni semine suo, ¶ filij eius, & nepotes, filiæ, & cuncta simul progenies. ¶ Hæc sunt autem nomina filiorum Israel, qui ingressi sunt in Aegyptum, " ipse cum liberis suis. ‖ Primogenitus * Ruben. ¶ Filij Ruben: Henoch & Phallu, & Hesron, & Charmi. ‖ Filij Simeon: Iamuel, & Iamin, * & Ahod, & Iachin, & Sohar, & Saul filius Chananitidis. ¶ Filij Leui: Gerson, & Cahath, & Merari. ¶ ‖ Filij Iuda: Her, & Onam, & Sela, & Phares, & Zara. mortui sunt autem Her, & Onan in Terra Chanaan. Natiq. sunt filij Phares: Hesron, & Hamul. ¶ ‖ Filij Isachar: Thola, & Phua, & Iob, & Simeron. ¶ Filij Zabulon: Sared, & Elon, & Iahelel. ¶ Hi filij Liæ, quos genuit in Mesopotamia Syriæ cum Dina filia sua. omnes animæ filiorum eius, & filiarum, triginta tres. ¶ Filij Gad: Sephon, & Aggi, & Etebon, & Suni, & Heri, & Arodi, & Areli. ¶ ‖ Filij Aser: Iamna, & Iehua, & Iesui, & Beria, & Sara quoque soror eorum. Filij Beria: Heber & Melchiel. ¶ hi filij Zelphæ, quam dedit Laban Liæ filiæ suæ. & hos genuit Iacob sexdecim animas. ¶ Filij Rachel uxoris Iacob: Ioseph & Ben-iamin. ¶ ‖ Natiq. sunt Ioseph filij in Terra Aegypti, quos genuit ei Asenth filia Phutipharis sacerdotis Heliopoleos: Manasses & Ephraim. ¶ ‖ Filij Ben-iamin: Bela, & Bechor, & Asbel, & Gera. & Naaman, & Echi, & Ros, & Mophim, & Ophim, & Ared. ¶ hi filij Rachel, quos genuit Iacob: omnes animæ quatuordecim. ¶ Filij Dan: Husim. ¶ Filij Nepthali: Iahiel & Guni, & Ieser, & Sallem. ¶ Hi filij Balæ, quam dedit Laban Rachel filiæ suæ: & hos genuit Iacob: omnes animæ, septem. ¶ Cunctæq. animæ, quæ ingressæ sunt cum Iacob in Aegyptum, & egressæ sunt de femore illius, absque uxoribus filiorum eius: sexaginta sex. ¶ Filij autem Ioseph, qui nati sunt ei in Terra Aegypti, animæ duæ. ‖ Omnes animæ domus Iacob quæ ingressæ sunt in Aegyptum, fuêre septuaginta. ¶ Misit autem * Iudam ante se ad Ioseph, ut nuntiaret ei, & ille occurreret in Gessen. ¶ Quo cum peruenisset, iuncto Ioseph curru suo, ascendit obuiam patri suo ad eundem locum: uidensq. eum irruit super collum eius, & inter amplexus fleuit. ¶ Dixitq. pater ad Ioseph: Iam letus moriar, quia uidi faciem tuam, & superstitem te relinquo. ¶ At ille locutus est ad fratres suos, & ad omnem domum patris sui, Ascendam, & nuntiabo Pharaoni, dicamq. ei: Fratres mei, & domus patris mei qui erant in Terra Chanaan uenerunt ad me: ¶ & sunt uiri pastores ouium, curamq. habent alendorum gregum: pecora sua, & armenta, & omnia quæ habere potuerunt, adduxerunt secum. ¶ Cumq. uocauerit uos, & dixerit, Quod est opus uestrum? ¶ respondebitis: Viri pastores fumus serui tui, ab infantia nostra usque in præsens, & nos & patres nostri. Hæc autem dicetis, ut habitare possitis in Terra Gessen: quia detestantur Aegyptij omnes pastores ouium.

CAP. XLVII.

INgressus ergo Ioseph, nunciauit Pharaoni, dicẽs: Pater meus & fratres, oues eorum & armenta, & cuncta quæ possident, uenerunt de Terra Chanaan: & ecce consistunt in Terra Gessen. ¶ Extremos quoq; fratrem suorum quinque uiros constituit coram rege: ¶ quos ille interrogauit, Quid habent operis? Respondẽrũt: Pastores ouium fumus serui tui, & nos, & patres nostri. ¶ Ad peregrinandum in terram tuam uenimus: quoniam non est herba gregibus seruorum tuorum, ingrauescente fame in Terra Chanaan: petimusq. ut esse nos" iubeas seruos tuos" in Terra Gessen. ¶ Dixit itaque rex ad Ioseph: Pater tuus & fratres tui uenerunt ad te. ¶ Terra Aegypti in conspectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare, & trade eis Terram Gessen. Quod si nosti in eis esse uiros industrios, constitue illos magistros pecorum meorum. ¶ Post hæc introduxit Ioseph patrem suum ad Regem, & statuit eum coram eo: qui benedicens illi, ¶ & interrogatus ab eo, Quot sunt dies annorum uitæ tuæ? ¶ Respondit, Dies peregrinationis uitæ meæ centum triginta annorum sunt, parui & mali, & non peruenerunt usque ad dies patrum meorum, quibus peregrinati sunt. ¶ Et benedicto rege egressus est foras. ¶ Ioseph uero patri, & fratribus suis dedit possessionem in Aegypto in optimo terræ loco, Rameses, ut præcepérat Pharao. ¶ Et alebat eos, omnemq. do-

Deut. 10. 22.

* Iacob M.S. 9.

† M.S. ‖ E. 10.

num patris sui, præbens cibaria singulis.
¶ In toto enim orbe panis deerat, & oppresserat fames terram, maxime Ægyptum & Chanáan. ¶ E quibus omnem pecuniam congregauit pro uenditione frumenti, & intulit eam in ærarium regis. ¶ Cumq; defeciſſet emptoribus pretium, uenit cúcta Ægyptus ad Ioseph, dicens: Da nobis panes: quare morimur coram te, deficiẽte pecunia? ¶ Quibus ille respondit: Adducite pecora uestra, & dabo uobis pro eis cibos, si pretium non habetis. ¶ Quæ cum adduxiſſent, dedit eis alimenta pro equis, & ouibus, & bobus, & asinis: sustentauitq; eos illo anno pro commutatione pecorũ. ¶ Venerunt quoque anno secundo, & dixerunt eĩ: Nõ celamus dominũ nostrum, quod deficiente pecunia, pecora simul defecerunt: nec clam te eſt, quod absque corporibus, & terra nihil habeamus. ¶ Cur ergo moriemur te uidente? & nos & terra nostra tui erimus: eme nos in seruitutem regiam, & præbe semina, ne, pereunte cultore, redigatur terra in solitudinem. ¶ Emit igitur Ioseph omnem Terram-Ægypti, uendentibus singulis possessiones suas præ magnitudine famis. Subiectáq; eam Pharaoni, ¶ & cunctos populos eius a nouissimis terminis Ægypti usque ad extremos fines eius: ¶ Præter terram sacerdotum, quæ a rege tradita fuerat eis: quibus & statuta cibaria ex horreis publicis præbebantur, & idcirco non sunt compulsi uen-

derè possessiones suas. ¶ Dixit ergo Ioseph ad populos: En ut cernitis, & uos, & terram uestram Pharao possidet: accipite semina, & serite agros, ¶ ut fruges habere possitis. Quintam partem regi dabitis: quatuor reliquas permitto uobis in sementem, & in cibum familijs, & liberis uestris. ¶ Qui respondentes: Salus nostra in manu tua est: respiciat nos tantum dominus noster, & læti seruiemus regi. ¶ Ex eo tempore usque in præsentem diem in uniuersa Terra-Ægypti regibus quinta pars soluitur, & factum est quasi in legem, absque terra sacerdotali, quæ libera ab hac conditione fuit. ¶ Habitauit ergo Israel in Ægypto, id est, in Terra-Gessen, & possedit eam: auctusq; est, & multiplicatus nimis. ¶ Et uixit in ea decem & septem annis: factiq; sunt omnes dies uitæ illius, centum quadraginta septem annorum. ¶ Cumq; appropinquare cerneret diem mortis suæ, uocauit filium suum Ioseph, & dixit ad eum: Si inueni gratiam in conspectu tuo, ‖ pone manum tuam sub femore meo: & facies mihi misericordiam & ueritatem, ut non sepelias me in Ægypto: ¶ sed dormiam cum patribus meis, & auferas me de terra hac, cõdasq; in sepulchro maiorum meorum. Cui respondit Ioseph: Ego faciam quod iussisti. ¶ Et ille, Iura ergo, inquit, mihi. Quo iurante, adorauit Israel Dominum, conuersus ad lectuli caput.

Sup. 24.

CAP. XLVIII.

His itaque transactis nuntiatum est Ioseph quod ægrotaret pater suus: qui assumptis duobus filijs Manasse & Ephraim, ire perrexit. ¶ Dictumq; est seni: Ecce filius tuus Ioseph uenit ad te. Qui confortatus sedit in lectulo. ¶ Et ingresso ad se-Ioseph' ait; Deus omnipotens ‖ apparuit mihi in Luza, quæ est in Terra-Chanáan: Benedixitq; mihi, ¶ & ait: Ego te augebo & multiplicabo, & faciam te in turbas populorum: dabóq; tibi terram hanc, & semini tuo post te in possessionem sempiternam. ¶ Duo ergo filij tui, qui nati sunt tibi in Terra-Ægypti antequam huc uenirem ad e, mei erunt: ‖ Ephraim & Manasses, sicut Ruben, & Simeon reputabuntur mihi. ¶ Reliquos au-

Sup. 41. 50. Ioſ 13. 7. 29.

tem quos genueris post eos, tui erunt, & nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. ℣ Mihi enim quando 7
venientibus de Mesopotamia, ‖ mortua est Rachel in Terra-Chanáan in ipso itinere, eratq. vernum tempus: & ingrediebar Ephrátam, & sepelivi eam iuxta viam Ephratæ, quæ alio nomine appellatur Beth-lehem. ℣ Videns autem filios eius 8
dixit ad eum: Qui sunt isti? ℣ Respondit: 9
Filii mei sunt, quos donavit mihi Deus in hoc loco. Adhuc, inquit, eos ad me, ut benedicam illis. ℣ Oculi enim Israel 10
caligabant præ nimia senectute, & clare videre non poterat. Applicitosq. ad se, deosculatus & circumplexus eos, ℣ dixit 11
ad filium suum: Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostendit mihi Deus semen tuum. ℣ Cumq. tulisset eos Ioseph de gremio patris, adoravit pronus 12
in terram: ℣ Et posuit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad sinistram Israel, Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram scilicet patris, applicuitq. ambos ad eum. 13
℣ Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim minoris fratris: sinistram autem super caput Manasse, qui maior natu erat, commutans manus. 14
℣ ‖ Benedixitq. ᵂ Iacob filijs Ioseph', & 15
ait: Deus, in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham, & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea usq. in præsentem diem: ℣ ‖ Angelus qui eruit 16
me de cunctis malis, benedicat pueris istis: & invocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham, & Isaac, & crescant in multitudinem super terram. ℣ Videns 17
autem Ioseph, quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim, grauiter accepit: & apprehensam manum patris leuare conatus est de capite Ephraim, & transferre super caput Manasse. ℣ Dixitq. ad patrem: Non ita conuenit pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput eius. 18
℣ Qui renuens ait: Scio fili mi, scio: & iste quidem erit in populos, & multiplicabitur: sed frater eius minor, maior erit illo, & semen illius crescet in gentes. ℣ Bene- 19 20
dixitq. ᵂ eis in tempore illo, dicens: In te benedicetur Israel, atq. dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse. Constituitq. Ephraim ante Manassen. ℣ Et ait 21
ad Ioseph filium suum: En ego morior, & erit Deus vobiscum, reducetq. vos ad terram patrum vestrorum. ℣ Do tibi ‖ par- 22
tem vnam extra fratres tuos, quam tuli de manu ‖ Amorrhæi in gladio & arcu meo.

CAP XLIX.

VOcavit autem Iacob filios suos, & 1
ait eis: Congregamini, vt annunciem quæ ventura sunt vobis in diebus nouissimis. ℣ Congregamini, & 2
audite filij Iacob, audite Israel patrem vestrum. ℣ Ruben primogenitus meus, 3
tu fortitudo mea, & principium doloris mei: prior in donis, maior in' imperio. ℣ Effusus es sicut aqua, non crescas: ‖ quia 4
ascendisti cubile patris tui, & maculasti stratum eius. ℣ Simeon & Leui fratres: 5
vasa iniquitatis bellantia. ℣ In consilium 6
eorum non veniat anima mea, & in cœtu illorum non sit gloria mea: ‖ quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum. ℣ Maledictus 7
furor eorum, quia pertinax, & indignatio eorum, quia dura: ‖ dividam eos in Iacob, & dispergam eos in Israel. ℣ Iuda, ᵛ te 8
laudabunt fratres tui: manus ᵂ tua in ceruicibus inimicorum tuorum adorabunt te filij patris tui. ℣ Catulus leonis 9
Iuda: ad prædam fili mi ascendisti: requiescens accubuisti vt leo, & quasi leæna, quis suscitabit eum? ℣ ‖ Non auferetur 10
sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium. ℣ Ligans ad vi- 11
neam pullum suum, & ad vitem ô fili mi asinam suam. Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vuæ pallium suum. 12
℣ Pulchriores sunt oculi eius vino, & dentes eius lacte candidiores. ℣ Zabulon 13
in littore maris habitabit, & in statione nauium pertingens vsque ad Sidônem. 14
℣ Isachar asinus fortis accubans inter ter- 15
minos. ℣ Vidit requiem quod esset bona: & terram, quod optima: & supposuit humerum suum ad portandum, factusq. est tributis seruiens. ℣ Dan ᵛ iudicabit' po- 16
pulum suum sicut & alia tribus in Israel. 17
℣ Fiat Dan coluber in via, cerastes in semita, mordens vngulas equi, vt cadat ascensor eius retro. ℣ Salutare tuum expecta- 18
bo Domine. ℣ Gad, ᵛ accinctus præliabitur ante eum': & ipse ᵛ accingetur' re- 19
trorsum. ℣ Aser pinguis panis eius, & 20
præbebit delicias regibus. ℣ Nephtali cer- 21
uus emissus, & dans eloquia pulchritudinis. ℣ ‖ filius accrescens Ioseph, filius 22
accrescens & decorus aspectu: filiæ discurrerunt super murum. ℣ Sed exasperauerunt eum, & iurgati sunt, inuiderunt- 23
q. illi habentes iacula. ℣ Sedit in forti 24
arcus eius, & dissoluta sunt vincula brachiorum, & manuum illius per manus potentis Iacob: inde pastor egressus est, lapis Israël. ℣ Deus patris tui erit adiutor 25
tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus cœli desuper, benedictionibus abyssi iacentis deorsum, benedictionibus huberum & vuluæ. ℣ Benedictio- 26
nes patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum eius: donec ᵠ veniret' desiderium collium æternorum: fiant in capite Ioseph, & in vertice Nazaræi inter fratres suos. ℣ Ben-iamin lupus ra- 27
pax, mane comedet prædam, & vespere diuidet spolia. ℣ Omnes hi in tribubus 28
Israel duodecim: hæc locutus est eis pater suus, benedixitq. singulis, benedictionibus propriis. ℣ Et præcepit eis, di- 29
cens: Ego congregor ad populum meum: sepelite mecum patribus meis in spelunca duplici, quæ est in agro Ephron Hethæi, ℣ contra Mambre in Terra-Cha- 30
naan, ‖ quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepulchri. ℣ Ibi sepelierunt eum, & Saram 31
vxorem eius: ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge suaribi & Lia condita iacet.
32 *℣ Finitisq. mandatis quibus filios instruebat, collegit pedes suos super lectulum, & obijt: appositusq. est ad populum suum.

CAP.

Sup. 35. 15. 19.

Heb. 11. 21. ᵛ Ioseph filius suo 29. M s. Rab. 1 sp. 31. 29. 32. 2. Mac. 18. 20.

ᵛ eis M s.

Ioſ. 15. 7. 6. 1. Ioſ. 24. 8.

Deut. 33.

3 M s. Lib. II. up. 35. 2. Par. 5. 1.

Sup. 34. 25.

Ioſ. 19. 1. 21. ᵛ sodomita ᵂ ins M s. R. Sac. G. Pro textu stant cum Hebraus Chaldæi. 1. Par. 5. 2. Ioh. 1. 45. Mat. 2. 6

ᵛ iudicabit

ᵛ gedo ad iegouden non ᵛ ia ud.

1. Par. 5. 1.

ᵠ ueniat § M s.

Sup. 23.

* Emptio agri, & spelunca, quæ in eo, a filijs Heth. H. C. G.

CAP. L

QVod vernens Ioseph, ruit super faciem patris flens, & deosculans eum. ℣ Præcepitq. seruis suis medicis, ut aromatibus condirent patrem. ℣ Quibus iussa explentibus, transierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat cadauerum conditorum. fleruitq. eum Ægyptus septuaginta diebus. ℣ Et expletis plactus tempore, locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis: Si inueni gratiam in conspectu uestro, loquimini in auribus Pharaonis: ℣ eo quòd pater meus adiurauerit me, dicens, En morior in sepulchro meo ‖ quod fodi mihi in Terra-Chanaan, sepelies me. Ascendam igitur, & sepeliam patrem meum, ac reuertar. ℣ Dixitq. ei Pharao, Ascende, & sepeli patrem tuum, sicut adiuratus es. ℣ Quo ascendente, ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis, cunctiq. maiores natu Terræ-Ægypti: ℣ domus Ioseph cum fratribus suis, absque paruulis & gregibus, atque armentis, quæ dereliquerùt in Terra-Gessen. ℣ Habuit quoque in comitatu currus, & equites: & facta est turba non modica. ℣ Veneruntq. ad Aream-Arad, quæ sita est trans Iordanem: ubi celebrantes exequias planctu magno atq; uehementi, impleuerunt septem dies. ℣ Quod cum uidissent habitatores Terræ-Chanaan, dixerunt: Planctus magnus est iste Ægyptijs. Et idcirco uocatum est nomen loci illius, Planctus Ægypti *. ℣ Fecerunt ergo filij Iacob sicut præceperat eis: ℣ Et portantes eum in Terram-Chanán, ‖ sepelierunt eum in spelunca duplici, ‖ quam emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hethæo contra faciem Mambre. ℣ Reuersusq. est Ioseph in Ægyptum cum fratribus suis, & omni comitatu, sepulto patre. ℣ Quo mortuo, timentes fratres eius, & mutuo colloquentes, Ne forte memor sit iniuriæ, quam passus est, & reddat nobis omne malum quod fecimus, * ℣ mandauerunt ei dicentes': Pater tuus præcepit nobis antequam moreretur, ℣ ut hæc tibi uerbis illius diceremus, Obsecro ut obliuiscaris sceleris fratrum tuorum, & peccati atque malitiæ, quam exercuerunt in te: nos quoque oramus ut ^ serui Dei patri tui' dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis, fleuit Ioseph. ℣ Venerunt. ad eum fratres sui, & pron: adorantes in terram dixerunt, Serui tui sumus. ℣ Quibus ille respondit. Nolite timere: num Dei possumus resistere uoluntati? ℣ ‖ Vos cogitastis de me malũ, sed Deus uertit illud in bonum, ut exaltaret me: sicut in præsentiarum cernitis, & saluos faceret multos populos. ℣ Nolite timere: ego ‖ pascam uos & paruulos uestros. consolatusq. est eos, & blande ac leniter est locutus. ℣ Et habitauit in Ægypto cum omni domo patris sui: vixitq. centum decem annis. Et uidit Ephraim filios usque ad tertiam generationem. ‖ Filij quoque Machir filij Manasse nati sunt in genibus Ioseph. ℣ Quibus transactis ‖ locutus est fratribus suis: Post mortem meam Deus uisitabit uos, & ascendere uos faciet de terra ista ad terram, quam iurauit Abraham, Isaac, & Iacob. ℣ Cumq. adiurasset eos atque dixisset, Deus uisitabit uos, ‖ asportate ossa mea uobiscum de loco isto: ℣ mortuus est, expletis centum decem uitæ suæ annis. Et conditus aromatibus, repositus est in loculo in Ægypto.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

Sup. 47. 29.

* qui est trans Iordanem. H. C G. Act. 7. 15 Sup. 23. 16.

* c M S. H C G. M. S. q. Rab.

^ seruis Dei patris tui M. S. R H. C. G.

Sup. 45. 5

Sup. 49. 12.

Nu. 32. 39. Hebr. 11. 22.

Exo. 13. 19. Ios. 24. 32.

LIBER EXODVS,

HEBRAICE, VEELLE-SEMOTH,

ID EST,

ET HÆC SVNT NOMINA.

CAPVT PRIMVM.

Gen.46.8

HÆc sunt nomina filiorũ Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum cum Iacob: singuli cum domibus suis introierunt: ¶ Ruben, Simeon, Leui, Iudas, ¶ Issachar, Zabulon, & Ben-amin, ¶ Dan, & Nephtali, Gad, & Aser. ¶ Erant igitur omnes animæ eorum, qui egressi sunt de femore Iacob, septuaginta: Ioseph autem in Ægypto erat. ¶ Quo mortuo, & uniuersis fratribus eius, omniq. cognatione sua, Act.7.17 ¶ filii Israel creuerunt, & quasi germinantes multiplicati sunt: ac roborati nimis, impleuerunt terram. ¶ Surrexit interea rex nouus super Ægyptum, qui ignorabat Ioseph: ¶ & ait ad populum suum, Ecce, populus filiorum Israel multus, & fortior nobis est. ¶ Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicetur: & si ingruerit contra nos bellum, addatur inimicis nostris, expugnatisq. nobis egrediatur de terra. ¶ Præposuit itaque eis magistros operum, ut affligerent eos oneribus: ædificaueruntq. urbes tabernaculorũ Pharaonis, Phithom, & Rameses. ¶ Quãtoq. opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & crescebant: ¶ oderantq. filios Israel Ægyptij, & affligebant illudentes eis. * ¶ Atque ad'amaritudinem perducebant uitam eorum operibus duris luti, & lateris, omniq. famulatu, quo in terræ operibus premebantur. ¶ Dixit autem Rex Ægypti obstetricibus Hebræorum; quarum una nocabatur Sephora, altera Phua, ¶ præcipiens eis: Quando obstetricabitis Hebræas, & partus tempus aduenerit: si masculus fuerit, interficite eum: si fœmina, reseruate. ¶ Timuerunt autem obstetrices Deum, & non fecerunt iuxta præceptum regis Ægypti, sed conseruabant mares. ¶ Quibus accersitis ad se rex ait: Quidnam est hoc quod facere uoluistis, ut pueros seruaretis? ¶ Quæ responderunt, Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres: ipsæ enim obstetricandi habent scientiam, & priusquam ueniamus ad eas, pariunt. ¶ Bene ergo fecit Deus obstetricibus: & creuit populus, confortatusq. est nimis. ¶ Et quia timuerunt obstetrices Deum, ædificauit eis domos. ¶ Præcepit ergo Pharao omni populo suo, dicens: Quicquid masculini sexus natum fuerit, in flumen proijcite: quicquid fœminini, reseruate.

* & inuidentes o.

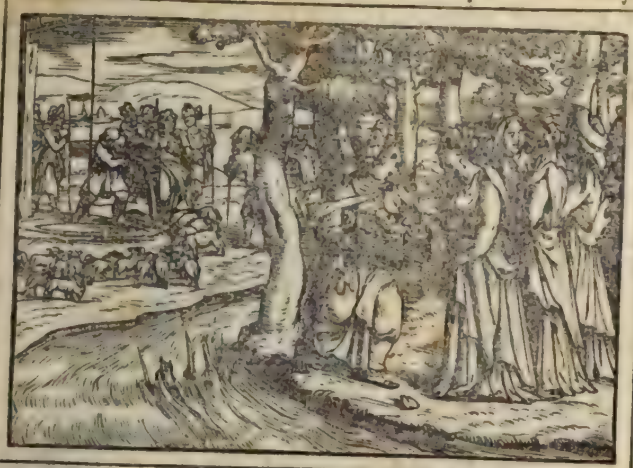

CAP. II.

EGreſſus eſt poſt hæc uir de domo Leui: ‖ Et accepit uxorem ſtirpis ſuę. ♀ quæ concepit, & peperit filium: & uidens eum elegantem, abſcondit tribus ‖ menſibus. ♀ Cumq. iam celare non poſſet, ſumpſit ſiſcellam ſcirpeam, & limuit eam bitumine, ac pice: poſuitq. intus infantulum, & expoſuit eum in caricto ripæ fluminis. ♀ ſtante procul ſorore eius, & conſiderante euentum rei. ♀ ‖ Ecce autem deſcendebat filia Pharaonis ut lauaretur in flumine: & puellæ eius gradiebantur per crepidinem aluei. Quæ cum uidiſſet ſiſcellã in papyrione, miſit unam e famulabus ſuis: & allatã ♀ aperiens, cernensq. in ea paruulum uagientem, miſerta eius, ait; De infantibus Hebræorum eſt hic ♀ Cui ſoror pueri, Vis, inquit, ut uadam, & uocem tibi mulierem Hebræam, quæ nutrire poſſit infantulum? ♀ Reſpondit: Vade. Perrexit puella & uocauit matrem ſuam. ♀ Ad quam locuta filia Pharaonis, Accipe, ait, puerum iſtum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suſcepit mulier, & nutriuit puerum: ♀ adultum ꝛ. tradidit filiæ Pharaonis. Quem illa adoptauit in locum filij, vocauitq. nomen eius Moyſes, dicens: Quia de aqua tuli eum. ♀ In diebus illis poſtquam creuerat Moyſes, ‖ egreſſus eſt ad fratres ſuos: uiditq. afflictionem eorum, & uirum Aegyptium percutientem quendam de Hebræis fratribus ſuis. ♀ Cumq. circumſpexiſſet huc atque illuc, & nullum adeſſe uidiſſet, percuſſum Aegyptium abſcondit ſabulo. ♀ Et egreſſus die altero conſpexit duos Hebræos rixantes: dixitq. ei qui faciebat iniuriam: Quare percutis proximum tuum? ♀ Qui reſpondit: Quis conſtituit te principem & iudicem ſuper nos? num occidere me tu uis, ſicut heri occidiſti Aegyptium? Timuit Moyſes, & ait: Quomodo palam factum eſt uerbũ iſtud? ♀ Audiuitq. Pharao ſermonem hunc, & quærebat occidere Moyſen: qui fugiens de conſpectu eius, moratus eſt in Terra Madian, & ſedit iuxta puteum. ♀ Erant autem ſacerdoti Madian ſeptem filiæ, quæ uenerant ad hauriendam aquam: & impletis canalibus adaquare cupiebant ᵛ greges patris ſui. ♀ Superuenêre paſtores, & eiecerunt eas: ſurrexitq. Moyſes, & defenſis puellis, adaquauit oues earum. ♀ Quæ cum reuertiſſent ad ᵛᵛ Raguel ſuum patrem ſuum, dixit ad eas: Cur uelocius ueniſtis ſolito? ♀ Reſponderunt: Vir Aegyptius liberauit nos de manu paſtorum: inſuper & hauſit aquam nobiſcum, potumq. dedit ouibus. At ille, Vbi eſt? inquit. ♀ Quare dimiſiſtis hominem? uocate eum ut comedat panem. ♀ Iurauit ergo Moyſes, quod habitaret cum eo. ‖ Accepitq. Sephoram filiam eius uxorem: ♀ quæ peperit ei filium, quem uocauit Gerſam, dicens: ᵛ Aduena fui in terra aliena. - Alterum uero peperit: quem uocauit Eliézer, dicens: Deus enim patris mei adiutor meus, & eripuit me de manu Pharaonis. ♀ Poſt multum uero temporis mortuus eſt rex Aegypti: & ingemiſcentes filij Iſrael, propter opera nociferati ſunt: aſcenditq. clamor eorum ad Deum ab operibus. ♀ Et audiuit gemitum eorũ, ac recordatus eſt fœderis, quod pepigit cũ Abraham, Iſaac, & Iacob. ♀ Et reſpexit Dominus filios Iſrael & ᵛᵛ liberauit eos.

CAP. III.

MOyſes autem pa c bat oues Iethro ᵛ ſoceri ſui ſacerdotis Madiam: cumq. minaſſet gregem ad interiora deſerti, uenit ad montẽ Dei Horeb. ♀ ‖ Apparuitq. ei ᵛ Dominus in flamma ignis de medio rubi: & uidebat quod rubus arderet, & non comburerẽtur. ♀ Dixit ergo Moyſes: Vadam, & uidebo viſionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. ♀ Cernens autem Do-

Inf. 6. 20

Nu. 23. 59. 2. Par. 13 13.

Act. 7 21. Heb. 11. 23.

Heb. 11. 24

ᵛ gregem 6 M S. H.C.

ᵛ oues G.

ᵛᵛ Iethro O.

Infr. 18. 2. 3. 1. Par. 23 15.

♀ ger 2 M S. H. C hunc tol lit: post 18. cap. v. 4 legunt. In Græca uero tranſlatione et Rab. et hic et ibi legitur.

ᵛ cognominis MS. Rab. H.G. ᵛᵛ cognati 11 MS. Rab.

Act. 7 20 ᵛ Angelus Dominus H. C. G. Textus. Rab. confunat.

minus, quod pergeret ad vælendum, vocauit eum de medio rubi, & ait: Moyſes, Moyſes? Qui reſpondit: Adſum. ♀ At ille 5
Ne appropies, inquit, huc: ſolue calceamentum de pedibus tuis: locus enim in
6 quo ſtas, terra ſancta eſt. ♀ Et ait: ‖ Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Iacob. Abſcondit Moyſes faciem ſuam: non enim audebat
7 aſpicere contra Deum. ♀ Cui ait Domi-

Mat.22 32. Mar.12 26. Luc. 20 37.

nus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem eius audiui propter duritiam eorum qui præſunt operibus: ♀ & 8
ſciens dolorem eius, deſcendi vt liberem eum de manibus Ægyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & ſpatioſam, in terram quæ fluit lacte & melle, ad loca Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæi*, & Iebuſæi, ♀ Clamor ergo filiorum Iſrael venit ad 9
me: vidiq. afflictionem eorum ♀ qua ab 10
Ægyptijs opprimuntur. Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, vt educas populum meum filios Iſrael de Aegypto. ♀ Dixitq. Moyſes ad Deum, Quis ſum ego 11
vt vadam ad Pharaonem, & educam filios Iſraël de Aegypto? ♀ Qui dixit ei: Ego 12
ero tecum: & hoc habebis ſignum, quod miſerim te: Cũ eduxeris populum meũ de Aegypto, ‡ immolabis Deo ſuper montem iſtum. ♀ Ait Moyſes ad Deum, Ecce 13
ego vadam ad filios Iſrael, & dicam eis: Deus patrum veſtrorum miſit me ad vos. Si dixerint mihi, Quod eſt nomen eius? quid dicam eis? ♀ Dixit Dominus ad Moy- 14
ſen: EGO SVM QVI SVM. Ait: Sic dices filijs Iſrael: QVI EST, miſit me ad vos. ♀ Dixitq. iterum Deus ad Moy- 15
ſen: Hæc dices filijs Iſrael: Dominus Deus patrum veſtrorum, Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Iacob miſit me ad vos: hoc nomen mihi eſt in æternum, & hoc memoriale meum in generatione & generationem. ♀ Vade, & cõgrega ſe- 16
niores Iſrael, & dices ad eos: Dominus Deus patrum veſtrorum apparuit mihi, Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Iacob, dicens: Viſitans viſitaui vos: & vidi

** Gergeſæi § nos. G. verum R Rab. H. C. Gergeſæi) me mine. ñ.*

omnia quæ acciderunt vobis in Aegypto: 17
♀ Et dixi vt educam vos de afflictione Aegypti in terram Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæi, & Iebuſæi, ad terram fluentem lacte, & melle. ♀ Et audient vocẽ tuam: ingredieriſq. tu, & ſeniores Iſrael ad regem Aegypti, & dices ad eum: Dominus Deus Hebræorum vocauit noſtibimus viam trium dierum in ſolitudinem, vt immolemus Domino Deo noſtro. ♀ Sed ego ſcio, quod non dimittet vos rex Aegypti, vt eatis, niſi per manum validam. ♀ Extendam manum meam, & percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus meis, quæ facturus ſum in medio eorum: poſt hoc dimittet vos. ♀ Daboq. gratiam populo huic coram Aegyptijs: ‖ & cum egrediemini, non exibitis vacui: ♀ ſed poſtulabit mulier a vicina ſua & ab hoſpita ſua, vaſa argentea & aurea, ac veſtes: ponetiſq. eas ſuper filios & filias veſtras, & ſpoliabitis Aegyptum.

18 19 20 21 22

‡ immolabitis H.C. G. legunt.

Genim 10 n. 8. Rab. & H.C.G. Et ext. Inſr. 11. 2. & 12. 35.

CAP. IIII.

1 REſpondens Moyſes ait: Non credẽt mihi, neque audient vocem meã: ſed dicent, Non apparuit tibi Dominus. ♀ Dixit ergo ad eũ: Quid eſt quod 2
tenes in manu tua? Reſpondit: Virgam. ♀ Dixitq. Dominus: Proijce eam in 3
terram. Proiecit, & verſa eſt in colubrũ ita vt fugeret Moyſes. ♀ Dixitq. Dñs: Extende 4
manum tuã, & apprehẽde caudã eius. Extendit, & tenuit, verſaq. eſt in virgam. ♀ Vt 5
credant, inquit, q̃ apparuerit tibi Dñs Deus patrũ tuorum, Abrahã, & Deus Iſaac, & Deus Iacob. ♀ Dixitq. Dominus rurſum, 6
Mitte manum tuã in ſinum tuum. Quam

‡ fuorum R.H. C.

cum

cum misisset in sinũ, protulit leprosã instar niuis. ¶Retrahe, ait, manũ tuã in sinũ tuũ. Retraxit, & protulit iterũ, & erat similis carni reliquæ. ¶Si nõ crediderint, inquit, tibi, neq; audierint sermonem signi prioris, credẽt uerbo signi sequẽtis. ¶Quòd si nec duobus quidẽ his signis crediderint, neq; audierint uocẽ tuã: sume aquã fluminis, & effunde eã super aridã, & quicquid hauseris de fluuio, uertetur in sanguinem. ¶Ait Moyses: Obsecro, Domine, nõ sum eloquẽs ab heri & nudiustertius: & ex quo locutus es ad seruũ tuũ, impeditioris & tardioris linguę sum. ¶Dixit Dominus ad eũ, Quis fecit os hominis? aut quis fabricatus est mutũ & surdũ, uidentem, & cæcũ? nonne ego? ¶ Perge igitur, & ego ero in ore tuo: docebo q̃ te quid loquaris. ¶At ille: Obsecro Domine, inquit, mitte quẽ missurus es. ¶ Iratus Dominus in Moysen, ait, Aaron frater tuus leuites, scio quod eloquens sit: ecce ipse egredietur in occursum tuũ, uidensq. te lætabitur corde. ¶Loquere ad eum, & pone uerba mea in ore eius: & ego ero in ore tuo, & in ore illius, & ostendã uobis quid agere debeatis. ¶ Et ipse loquetur pro te ad populum, & erit os tuũ: tu autẽ eris ei in his, quæ ad Deũ pertinent. ¶Virgam quoq; hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa. ¶ Abijt Moyses, & reuersus est ad Iethro ᵃ socerum suum, dixitq. ei, Vadã & reuertar ad fratres meos in Ægyptum, ut uideam si adhuc uiuant. Cui ait Iethro, Vade in pace. ¶ Dixit ergo Dominus ad Moysen in Madian, Vade, & reuertere in Ægyptum: mortui sunt enim omnes, qui quærebant animam tuam. ¶ Tulit ergo Moyses uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum: reuersusq. est in Ægyptũm, portans uirgam Dei in manu sua. ¶ Dixitq. ei Dominus reuertenti in Ægyptum, Vide ut omnia ostenta, quæ posui in manu tua, facias coram Pharaone: ego indurabo cor eius, & non dimittet populum. ¶ Dicesq. ad eum, Hæc dicit Dominus, Filius meus primogenitus, Israel. ¶ Dixi tibi, Dimitte filium meum, ut seruiat mihi, & noluisti dimittere eum: ecce ego interficiã filium tuum primogenitum. ¶ Cumq. esset ei Dominus, & uolebat occidere eum. ¶ Tulit illico Sephora acutissimam petram, & circumcidit præputium filij sui, tetigitq. pedes eius, & ait: Sponsus sanguinum tu mihi es. ¶ Et dimisit eum postquam dixerat, Sponsus sanguinum tu mihi es' ob circumcisionem. ¶Dixit ᵛ autem' Dominus ad Aaron, Vade in occursum Moysi in desertum. Qui perrexit obuiam ei in Monte-Dei, & osculatus est eum. ¶ Narrauitq. Moyses Aaron omnia uerba Domini pro quibus miserat eum, & signa quæ mandauerat. ¶ Veneruntq. simul, & congregauerunt cunctos seniores filiorum Israel. ¶ Locutusq. est Aaron omnia uerba quæ dixerat Dominus ad Moysen: & fecit signa coram populo, ¶ & credidit populus. Audieruntq. quod uisitasset Dominus' filios Israel, & quod respexisset afflictionem illorum: & proni adorauerunt.

Mat. 10. 19.

Infr. 7.2.

ᵃ cognatũ 20 M S.

-8 MS. H. ᵛ que MS. R.

-0.

CAP. V.

POst hæc ingressi sunt Moyses & Aarõ, & dixerunt Pharaoni, Hæc dicit Dominus Deus Israel. Dimitte populũ meum, ut sacrificet mihi in deserto. ¶ At ille respondit, Quis est Dominus, ut audiã uocẽ eius, & dimittã Israel? nescio Dominũ, & Israel non dimittam. ¶ Dixeruntq.: Deus Hebræorũ uocauit nos: ut eamus uiã triũ dierũ in solitudinem, & sacrificemus Domino Deo nostro: ne forte accidat nobis pestis, aut gladius. ¶ Ait ad eos rex Ægypti: Quare Moyses & Aaron solicitatis populum ab operibus suis? ite ad

onera

onera uestra. ¶ Dixitq; Pharao Multus est populus terræ: uidetis, quod turba sucreuerit: quanto magis si dederitis eis requiē ab operibus? Præcepit ergo in die illo præfectis operum & exactoribus populi, dicens. ¶ Nequaquam ultra dabitis paleas populo ad conficiendos lateres, sicut prius, sed ipsi uadant, & colligant stipulas. ¶ Et mensuram laterum, quam prius faciebant, imponetis super eos, nec minuetis quicquam: uacant enim, & idcirco uociferantur dicētes, Eamus, & sacrificemus Deo nostro. ¶ Opprimantur operibus, & expleant eam non acquiescant uerbis mendacibus. ¶ Igitur egressi præfecti operum & exactores, ad populum dixerunt, Sic dicit Pharao, Non do uobis paleas. ¶ Ite, & colligite ficubi inuenire poteritis, nec minuetur quicquam de opere uestro. ¶ Dispersusq; est populus per omnem Terram Ægypti ad colligendas paleas. ¶ Præfecti quoque operum instabant, dicentes, Complete opus uestrū quotidie, ut prius facere solebatis quando dabantur uobis paleæ. ¶ Flagellatiq; sunt qui præerant operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis dicentibus, Quare nō implestis mensuram laterum sicut prius, nec hesternec hodie? ¶ Venientes, præpositi filiorum Israel, & uociferati sunt ad Pharaonem dicentes, cur ita agis contra seruos tuos? Paleæ nō dātur nobis, & lateres similiter imperātur: en famuli tui flagellis cædimur, & iniuste agitur contra populum tuum. ¶ Qui ait, Vocatis otio, & idcirco dicitis, Eamus, & sacrificemus Domino. ¶ Ite ergo & operamini: paleæ non dabuntur uobis, & reddetis consuetum numerū laterum. ¶ Videbantq; se præpositi filiorum Israel in malum, eo quòd diceretur eis: Non minuetur quicquam de latericiis per singulos dies. ¶ Occurrentesq; Moysi & Aarō, qui stabāt ex aduerso, egredientes a Pharaone: ¶ & dixerunt ad eos, Videat Dominus & iudicet, quoniam fœtere fecistis odorem nostrum coram Pharaone & seruis eius, & præbuistis ei gladium, ut occideret nos. ¶ Reuersusq; est Moyses ad Dominum, & ait, Domine, cur afflixisti populum istum? quare misisti me. ¶ Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonē, ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum: & nō liberasti eos.

CAP. VI.

Dixitq; Dominus ad Moysen: Nunc uidebis quæ facturus sum Pharaoni; per manum enim fortem dimittet eos, & in manu robusta ejiciet illos de terra sua. ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen dicens: ¶ Ego Dominus, qui apparui Abraham, Isaac, & Iacob in Deo omnipotente: & nomen meum, ¶ Adonai non indicaui eis. ¶ Pepigiq; fœdus cum eis, ut darem eis Terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt aduenæ. ¶ Ego audiui gemitum filiorum Israel, quo Aegiptij opprimunt eos: & recordatus sum pacti mei. ¶ Ideo dic filijs Israel, Ego Dominus, qui educam uos de ergastulo Aegyptiorum, & eruam de seruitute: ac redimam in brachio excelso & iudicijs magnis. ¶ Et assumam uos mihi in populum, & ero uester Deus: & scietis quod ego sum Dominus Deus uester, qui eduxerim uos de ergastulo Aegyptiorum: ¶ & induxerim uos in terram, super quam leuauī manū meā, ut darem eam Abraham, Isaac, & Iacob: daboq; illam possidendam uobis, ego Dominus. ¶ Narrauit ergo Moyses omnia filijs Israel: qui nō acquieuerunt ei propter angustiā spiritus, & opus durissimū. ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de terra sua. ¶ Respondit Moyses coram Domino, Ecce filij Israel nō audiunt me: & quomodo audiet Pharao, præsertim cum incircumcisus sim labijs? ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen & Aaron: & dedit mādatū ad filios Israel, & ad Pharaonē regē Aegypti, ut educerent filios Israel de Terra Aegypti. ¶ Hi sunt principes domorū per familias suas. Filij Ruben primogeniti Israelis: Henoch & Phallu, Hesron & Charmi. hæ cognationes Rubē. ¶ Filij Simeō: Iamuel & Iamin, & Ahod, & Iachin, & Sophar, & Saul filius Chananitidis. hæ progenies Simeō. ¶ Et hæc nomina filiorum Leui per cognationes suas: Gerson & Caath & Merari. Anni autē uitæ Leui fuerunt centū triginta septē. ¶ Filij Gerson Lobni & Semei, per cognationes suas. ¶ Filij Caath: Amram, & Isaar, & Hebron & Oziel. anni quoq; uitæ Caath, centū triginta tres. ¶ Filij Merari: Moholi & Musi. hæ cognationes Leui per familias suas. ¶ Accepit autē Amram uxorē Iochabed patruelē suam: quæ peperit ei Aaron & Moysen. * Fueruntq; anni uitæ Amram, centū triginta septem. ¶ Filij quoque Isaar: Core, & Nepheg, & Zechri. ¶ Filij quoque Oziel: Misael, & Elisaphan, & Zethri. ¶ Accepit autem Aaron uxorem Elisabeth filiam Aminadab, sororem Nahasson, quæ peperit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. ¶ ‖ Filij quoque Core: Aser, & Elcana, & Abiasaph. hæ sunt cognationes Coritarum. ¶ At vero Eleaza filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel: quæ peperit ei Phinees. hi sunt principes familiarum Leuiticarum per cognationes suas. ¶ Iste est Aaron & Moyses, quibus præcepit Dominus vt educerent filios Israel de Terra-Aegypti per turmas suas. ¶ Hi sunt, qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti, ut educant filios Israel de Aegyptoiste est Moyses & Aaron. ¶ In die qua locutus est Dominus ad Moysen, in Terra-Aegypti. ¶ Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens, Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem Aegyptum, omnia quæ loquor tibi. ¶ Et ait Moyses coram Domino, En inci cuncisus labijs sum, quomodo audiet me Pharao?

CAP. VII.

Dixitq; Dominus ad Moysen, Ecce constitui te deum Pharaonis: & Aaron frater tuus erit propheta tuus. ¶ Tu loquēris ei omnia quæ mandabo tibi: & ille loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. ¶ Sed ego indurabo cor eius, & multiplicabo signa & ostenta mea in Terra-Aegypti. ¶ & non audiet uos: immittamq; manum meam super Aegyptum, & educam exercitum

Gen. 4. 6. 9.

Num. 26. 5.

1. Par. 5. 6.

1. Par. 4. 24.

1. Par. 6.

1. & 23. 6

Num. 3. 17

Num. 26. 57.

1. Par. 6. 2. 23. 12.

* & Mariam. 6.

Num. 3. 2

Exp. 4. 15

tum & populum meū filios Iſrael de terra-Aegypti p r iudicia maxima.¶ Et ſcíet Aegyptij quia ego ſum Dominus;qui extẽderim manū meā ſuper Aegyptū, & eduxerim filios Iſrael de medio eorū. ¶ Fecit itaq; Moyſes & Aarō ſicut præceperat Dominus: ita egerūt.¶Erat aut̃ Moyſes octoginta annorū, & Aaron octoginta trium, quando locuti ſunt ad Pharaonẽ ¶Dixitq; Dominus ad Moyſen, & Aaron: ¶ Cum dixerit uobis Pharao, Oſtendite ſigna: dices ad Aaron, Tolle uirgā tuā, & proijce eam corā Pharaone, ac uertatur in colubrum. ¶ Ingreſſi itaq; Moyſes & Aarō ad Pharaonẽ, fecerunt ſicut præceperat Dominus, & tulitq.'Aarō uirgā corā Pharaone & ſeruis eius,quæ uerſa eſt in colubrū. ¶ ‖ Vocauit aut̃ Pharao ſapiẽtes & maleficos; & fecerunt etiā ipſi per incãtationes Aegyptiacas & arcana quędā ſimiliter .¶ Proiecerūtq. ſinguli uirgas ſuas, quæ uerſę ſunt in dracones; ſed deuorauit uirga Aaron uirgas eorū. ¶ Induratumq. eſt cor Pharaonis,& nō audiuit eos,ſicut præceperat Dominus. ¶Dixit aut̃ Dominus ad Moyſen;Ingrauatū eſt cor Pharaonis,nō vult dimittere populū. ¶ Vade ad eū mane, ecce, egredietur ad aquas: & ſtabis in occurſum eius ſuper ripā fluminis: & virgā, quæ cōuerſa eſt in draconẽ, tolles in manu tua. ¶ Dicesq. ad eū, Dominus Deus Hebræorū miſit me ad te,dicẽs: Dimitte populū meū ut ſacrificet mihi in deſerto: & uſq; ad præſens audire noluiſti. ¶ Hæc igitur dicit Dominus, In hoc ſcies quod ſim Dominus: ecce p rcutiam uirga quę in manu mea eſt,aquā fluminis,& vertetur in ſanguinẽ.¶Piſces quoque,qui ſunt in fluuio morientur,& computreſcent aquæ, & afligentur Aegyptij bibẽtes aquā fluminis. ¶ Dixit quoq; Dominus ad Moyſen,Dic ad Aaron,Tolle uirgā tuam, & extẽde manū tuā ſuper aquas Aegypti, & ſuper fluuios eorū, & riuos ac paludes,& omnes lacus aquarū,ut uertantur in ſanguinẽ: & ſit cruor in omni Terra-Aegyptiacā in ligneis uaſis, quam in ſaxeis. ¶ Feceruntq. Moyſes & Aaron ſicut præceperat Dominus: ¶ & eleuans uirgam percuſſit aquam fluminis coram Pharaone & ſeruis eius; quæ uerſa eſt in ſanguinem.¶Et piſces,qui erant in flumine,mortui ſunt; computruitq. fluuius,& non poterant Aegyptij bibere aquam fluminis,& fuit ſanguis in tota Terra-Aegypti. ¶ ‖ Feceruntq; ſimiliter malefici Aegyptiorum incantationibus ſuis; & induratum eſt cor Pharaonis, nec audiuit eos, ſicut præceperat Dominus. ¶ Auertitq. ſe, & ingreſſus eſt domum ſuā, nec appoſuit cor etiā hac uice. ¶ Foderunt aut̃ omnes Aegyptij per circuitū fluminis aquam ut biberent:non enim poterant bibere de aqua fluminis: ¶Impletiq. ſunt ſeptẽ dies ,poſtquam percuſſit Dominus fluuium.

Et proiecit H C G 2. Tim. 3. 8.

Inſ. 17.5 P/. 77. 49

Sap. 17. 7

CAP. VIII.

Dixit quoq; Dominus ad Moyſen,Ingredere ad Pharaonem, & dices ad eum, Hæc dicit Dominus, Dimitte populum meum, ut ſacrificet mihi. ¶ Si autem noluerīs dimittere,ecce ego percutiā omnes terminos tuos ranis ¶ Et ebulliet fluuius ranas: quæ aſcendẽt, & ingredientur domum tuam, & cubiculū lectuli tui,& ſuper ſtratū tuum, & in domos ſeruorum tuorū, & in populū tuū, & in furnos tuos,& in reliquas cibꝰ tuorū. ¶ & ad te,& ad populū tuū,& ad omnes ſeruos tuos intrabūt ranæ. ¶ Dixitq. Dominus ad Moyſen, Dic ad Aaron, Extende manum tuam ſuper fluuios ac ſuper riuos & paludes, & educ ranas ſuper Terram-Aegypti. ¶Et extendit Aaron manū ſuper aquas Aegypti,& aſcenderunt ranæ, operueruntq; Terram-Aegypti ¶ ‖ Fecerunt aut̃ & malefici per incãtationes ſuas ſimiliter, eduxeruntq. ranas ſuper Terram-Aegypti.

Sap 17 7

12. Mss. H. C. A. Græcis ostitur il lud dum- taxat: & a fer- uus tuus.

this Mss. Reb. 6.

8 ¶Vocauit autē Pharao Moysen & Aaron, & dixit eis: Orate Dominū,ut auferat ranas a me, & a populomeo: & dimittā populū,ut sacrificet Domino. ¶ Dixitq. Moyses ad Pharaonē, Cōstitue mihi quādo deprecer pro te,& pro seruis tuis, & pro populo tuo, ut abigantur ranæ a te, & a domo tua - & a seruis tuis, & a populo tuo: & tantū in flumine remaneāt. ¶Qui respōdit,Cras. At ille, iuxta, inquit, uerbū tuū faciā: ut scias quoniā non est sicut Dominus Deus noster. ¶Et recedēt ranæ a te,& a domo tua,& a seruis tuis, & a populo tuo: & tantū in flumine remanebūt. ¶Egressiq. sunt Moyses & Aaron a Pharaone: & clamauit Moyses ad Dominū pro ipsius ratione, quā condixerat Pharaoni. ¶ Fecitq. Dominus iuxta uerbū Moysi: & mortuæ sunt ranæ de domibus, & de uillis, & de agris. ¶Congregaueruntq. eas in immēsos aggeres,& cōputruit terra. ¶Videns autem Pharao quod data esset requies, ingrauauit cor suū, & nō audiuit eos, sicut præceperat Dominus. ¶Dixitq. Dominus ad Moysen,Loquere ad Aaron,Extende uirgā tuā, & percute puluerē terræ: & fiat cinifes in uniuersa Terra-Aegypti. ¶Fecerūtq. ita. Et extendit Aaron manū uirgā tenēs: percussitq. puluerē terræ,& facti sūt cinifes in hominibus, & in iumētis: omnis puluis terræ uersus est in cinifes p tota Terrā-Ægypti. ¶Fecerunt q. similiter malefici incantationibus suis,ut educerent cinifes, & nō potuerūt: erantq. cinifes tā in hominibus,quam in iumētis. ¶Et dixerūt malefici ad Pharaonē, Digitus Dei est hic. induratumq. est cor Pharaonis, & nō audiuit eos sicut præceperat Dominus. ¶Dixit quoque Dominus ad Moysen,Cōsurge diluculo,& sta corā Pharaone;egredietur enim ad aquas: & dices ad eū, Hæc dicit Dominus,Dimitte populū meū ut sacrificet mihi. ¶ Quōd si non dimiseris eum, ecce ego immittā in te,& in seruos tuos, & in populū tuū,& in domos tuas omne genus muscarū: & implebuntur domus Ægyptiorū muscis diuersi generis,& uniuersa terra in qua fuerint. ¶Faciamq. mirabilē in die illa Terram-Gessen, in qua populus meus est,ut non sint ibi muscæ: & scias quoniā ego Dominus in medio terræ. ¶Ponamq. diuisionem inter populū meum, & populum tuum: cras erit signum istud. ¶ Fecitq. Dominus ita. ¶ Et uenit muscæ grauissimæ in domos Pharaonis & seruorum eius,& in omnem Terram-Aegypti: corruptaq. est terra ab huiusce modi muscis. ¶ Vocauitq. Pharao Moysen & Aaron, & ait eis: Ite & sacrificate * Deo uestro in terra hac. ¶ Et ait Moyses, Non potest ita fieri: abominationes enim Aegyptiorum immolabimus Domino Deo nostro? quod si mactauerimus ea quæ colunt Aegyptii coram eis, lapidibus nos obruent. ¶ Viam trium dierum pergemus in solitudinem: & sacrificabimus Domino Deo nostro, ¶ sicut præcepit nobis. ¶ Dixitq. Pharao, Ego dimittam uos, ut sacrificetis Domino Deo uestro in deserto: uerumtamen longius ne abeatis,rogate pro me. ¶ Et ait Moyses, Egressus a te, orabo Dominum: & recedet musca a Pharaone,& a seruis suis, & a populo eius cras: uerumtamen noli ultra fallere, ut non dimittas populum sacrificare Domino. ¶ Egressusq. Moyses a Pharaone, orauit Dominum. ¶ Qui fecit iuxta uerbum illius: & abstulit muscas a Pharaone, & a seruis suis, & a populo eius: non superfuit ne una quidem. ¶ Et ingrauatum est cor Pharaonis, ita ut nec hac quidem uice dimitteret populum.

Sap. 16. 9

*Domino Mss.

Sup. 3. 18

CAP. IX.

1 Dixit autem Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, & loquere ad eum: Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum, Dimitte populum meum, ut 2 sacrificet mihi. ¶ Quōd si adhuc renuis,

& retines eos : ℣ Ecce manus mea erit super agros tuos, & super equos & asinos, & camelos, & oues, & boues pestis valde grauis. ℣ Et faciet Dominus mirabile inter possessiones Israel, & possessiones Ægyptiorũ, ut nil omnino pereat ex his quæ pertinẽt ad filios Israel. ℣ Constituitq. Dominus tempus, dicens: Cras faciet dominus uerbum istud in terra. ℣ Fecit ergo Dominus uerbum hoc altera die: mortuaq. sunt omnia animantia Ægyptiorum: de animalibus uero filiorum Israel nihil omnino periit. ℣ Et misit Pharao ad uidendum: nec erat quidquam mortuum de his quę possidebat Israel. Ingrauatumq. est cor Pharaonis, & non dimisit populum. ℣ Et dixit Dominus ad Moysen, & Aaron: Tollite plenas manus cineris de camino, & spargat illum Moyses in cælum coram Pharaone. ℣ Sitq. puluis super omnem Terram Ægypti: erunt enim in hominibus, & iumentis ᵛ vlcera', & uesicæ turgentes in uniuersa Terra Ægypti. ℣ Tuleruntq. cinerem de camino, & steterunt coram Pharaone, & sparsit illum Moyses in cælum: factaq. sunt ᵛ ulcera' uesicarum turgentium in hominibus, & iumentis: ℣ nec poterant malefici stare coram Moyse propter ᵛ ulcera' quæ in illis erant, & in omni Terra Ægypti. ℣ Indurauitq. Dominus cor Pharaonis, & non audiuit eos: sicut locutus est Dominus ad Moysen. ℣ Dixitq. Dominus ad Moysen, Mane consurge, & sta coram Pharaone, & dices ad eum, Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi. ℣ Quia in hac uice mittam omnes plagas meas super cor tuum, & super seruos tuos, & super populum tuum: ut scias quod non sit similis mei in omni terra. ℣ Nunc enim extendens manum * percutiam te, & populum tuum pestę, peribisq. de terra. ℣ ‖ Idcirco autem posui te, ut ostendam in te fortitudinem meam, & narretur nomen meum in omni terra: ℣ Adhuc retines populum meum: & non uis dimittere eum? ℣ En pluam cras hac ipsa hora grandinem multam nimis: qualis non fuit in Ægypto a die, qua fundata est usque in præsens tempus. ℣ Mitte ergo iam nunc, & congrega iumenta tua, & omnia quæ habes in agro; homines enim & iumenta, & uniuersa quæ inuenta fuerint foris, nec congregata de agris, cecidertq. super ea grando, morientur. ℣ Qui timuit uerbũ Domini de seruis Pharaonis, fecit confugere seruos suos, & iumenta in domos: ℣ qui autem neglexit sermonem Domini, dimisit seruos suos, & iumenta in agris. ℣ Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam in cælum, ut fiat grando in uniuersa Terra Ægypti super homines, & super iumenta, & super omnem herbam agri in Terra Ægypti. ℣ ‖ Extenditq. Moyses uirgam in cælum, & Dominus dedit tonitrua, & grandinem, ac discurrentia fulgura super terram, pluitq. Dominus grandinem super Terram Ægypti. ℣ Et grando & ignis mista pariter ferebantur: tantaq. fuit magnitudinis, quanta ante nunquam apparuit in uniuersa Terra Ægypti ex quo gens illa condita est. ℣ Et percussit grando in omni Terra Ægypti cuncta quæ fuerunt in agris, ab homine usque ad iumentum: cunctamq. herbam agri percussit grando, & omne lignum regionis contrexit. ℣ Tantum in Terra Gessen, ubi erant filij Israel, grando non cecidit. ℣ Misitq. Pharao, & uocauit Moysen & Aaron, dicens ad eos: Peccaui etiam nunc, Dominus iustus: & ego & populus meus, impij. ℣ Orate Dominum ut desinant tonitrua Dei, & grando: ut dimittam uos, & nequaquam hic ultra maneatis. ℣ Ait Moyses: Cum egressus fuero de urbe, extendam palmas meas ad Dominum, & cessabunt tonitrua, & grando non erit: ut scias quia Domini est terra. ℣ noui autem quod, & tu, & serui tui necdum timeatis Dominum Deum. ℣ Linum ergo, & hordeum læsum est, eo quòd hordeum esset uirens, & linum iam folliculos germinaret: ℣ triticum autem, & far non sunt, læsa, quia serotina erant. ℣ Egressusq. Moyses a Pharaone ex urbe, tetendit manus ad Dominum: & cessauerunt tonitrua & grando, nec ultra stillauit pluuia super terram. ℣ Videns autem Pharao quod cessasset pluuia, & grando & tonitrua, auxit peccatum. ℣ Et ingrauatum est cor eius, & seruorum illius, & induratum nimis: nec dimisit filios Israel, sicut præceperat Dominus per manum Moysi.

CAP. X.

ET dixit Dominus ad Moysen, Ingredere ad Pharaonem: ego enim indurau cor eius, & seruorum illius: ut faciam signa mea hæc in eo, ℣ & narres in ᵛ auribus' filij tui, & nepotum tuorum, quoties contriuerim Ægyptios, & signa mea fecerim in eis: & sciatis quia ego Dominus. ℣ Introierunt ergo Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei, Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Vsquequo non uis subijci mihi? dimitte populum meum, ut sacrificet mihi. * ℣ ‖ Sin autem resistis, & non uis dimittere eum: ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: ℣ quæ operiet superficiem terræ, ne quicquam eius appareat, sed comedatur quod residuum fuerit grandini. corrodet enim omnia ligna, quæ germinant in agris. ℣ Et implebunt domos tuas, & seruorum tuorum, & omnium Aegyptiorum: quantam non uiderunt patres tui, & aui, ex quo orti sunt super terram, usque in præsentem diem. Auertitq. se, & egressus est a Pharaone. ℣ Dixerunt autem serui Pharaonis ad eum: Vsquequo patiemur hoc scandalum? dimitte homines ut sacrificent Domino Deo suo. non ne uides quod perierit Aegyptus? ℣ Reuocaueruntq. Moysen, & Aaron ad Pharaonem: qui dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo uestro: qui nam sunt qui ituri sunt? ℣ Ait Moyses, Cum paruulis nostris, & senioribus pergemus, cum filijs & filiabus, cum ouibus, & armentis: est enim sollemnitas Domini Dei' nostri. ℣ Et respondit Pharao: Sic Dominus sit uobiscum, quomodo ego dimittam

ᵛ vulnera 23. M.S.
ᵛ vulnera 23. M.S.
ᵛ vulnera 23. M.S.
* meam 1. M.S.H. C.G. R. 9. 17.
Sap. 16. 16. & 19. 19
ᵛ aures M.S.G.
* in deserto. O. Sap. 16. 19.
6 M.S.H. C. Tex. MS G consonat.

tam uos, & paruulos uestros. cui dubium est quod pessime cogitetis? ¶ ᵂ Non fiet ita', sed ite tantum uiri, & sacrificate Domino: hoc enim & ipsi petistis. Statimq. eiecti sunt de conspectu Pha- 11

raonis. ¶ Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super Terram-Aegypti ad locustam, ut ascendat super terram, & deuoret omnem herbam, quæ reliqua fuerit grandini. ¶ Et extendit Moy- 12 13

ses uirgam super Terram-Aegypti: & Dominus induxit uentum urentem tota die illa, & nocte: & mane facto, uentus urens leuauit locustas. ¶ Quæ ascenderunt super uniuersam Terram-Aegypti: & sederunt in cunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles, quales ante illud tempus nó fuerant, nec postea futuræ sunt. ¶ Operueruntq. uniuersam superficiem terræ, uastantes omnia. Deuorata est igitur herba terræ, & quicquid pomorum in arboribus fuit, quæ grando dimiserat: nihil quoque omnino uirens relictum est in lignis, & in herbis terræ, in cuncta Aegypto. ¶ Quam ob rem festinus Pharao uocauit Moysen & Aaron, & dixit eis: Peccaui in Dominum Deum uestrum, & in uos. ¶ Sed nunc dimittite peccatum mihi etiá hac uice, & rogate Dominum Deum uestrum, ut auferat a me mortem istam. ¶ Egressusq. est - Moyses' de conspectu Pharaonis, & orauit Dominum. ¶ Qui fiare fecit uentum ab occidente uehementissimum, & arreptam locustam proiecit in Mare - rubrum: non remansit ne una quidem in cunctis finibus Aegypti. ¶ Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel. ¶ Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende manum tuam in cœlum: & sint tenebræ super Terram-Aegypti tam densæ, ut palpari queant. ¶ Extenditq. Moyses manum in cœlum: & factæ sunt tenebræ horribiles in uniuersa Terra-Aegypti tribus diebus. ¶ ‖ Nemo uidit fratrem suum, nec mouit se de loco, in quo erat: ubicumque autem habitabant filij Israel, lux erat. ¶ Vocauitq. 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Pharao Moysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sacrificate Domino: oues tantum uestræ, & armenta remaneant, paruuli uestri eát uobiscum. ¶ Ait Moyses: Hostias quoque & holocausta dabis nobis, quæ offeramus Domino Deo nostro. ¶ Cuncti greges pergent nobiscum: non remanebit ex eis ungula; quę necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri: præsertim cum ignoremus quid debeat immolari, donec ad ipsum locum perueniamus. ¶ Induratit autem Dominus cor Pharaonis, & noluit dimittere eos. ¶ Dixitq. Pharao ad Moysen: Recede a me, & caue ne ultra uideas faciem meam: quocunque die apparueris mihi, morteris. ¶ Repondit Moyses: Ita fiat, ut locutus es, non uidebo ultra faciem tuam. 25 26 27 28 29

CAP. XI.

1 (ET dixit Dominus ad Moysen: Adhuc una plaga tangam Pharaonem, & Aegyptum, & post hęc dimittet uos, 2 & exire compellet. ¶ ‖ Dices ergo omni plebi ut postulet uir ab amico suo, & mulier a uicina sua uasa argentea, & aurea. * 3 ¶ Dabit autem Dominus gratiam populo uo coram Aegyptijs. ‖ Fuitq. Moyses vir magnus ualde in Terra-Aegypti coram seruis Pharaonis, & omni populo.) ¶ Et ait, 4 Hæc dicit Dominus: Media nocte ᵂ ingrediar' in Aegyptum: ¶ ‖ & morietur omne 5 primogenitum in Terra-Aegyptiorum, a primogenito Pharaonis, qui sedet in solio eius, usque ad primogenitum ancillæ, quę est ad molá, & omnia primogenita iumentorum. ¶ Eritq. clamor magnus in uniuersa Terra-Aegypti, qualis nec ante fuit, nec

postea

ᵂ Nó fiat ita MS.R. ᵂ Non sic H. C. G.

-6 MS.H. C.A.G. autem. R. & Rab.no tollitur.

Sap.17.2 Sap.18.1

Sup.3.22 Infr. 12. 35. *& vestē MS.G.Ab H. autem, C.& Rab. non addit. Eccl.45.1 ᵂegredíar 10 MS. ᵂgredior 11. ᵂ reuelor, C. ᵂ ingrediar G. Sap. 18. 11.

poſtea futurus eſt. ✠ Apud omnes autem filios Iſrael non mutiet canis ab homine uſque ad pecus: ut ſciatis quanto miraculo diuidat Dominus Aegyptios & * Iſrael. ✠ Deſcendentq. omnes ſerui tui iſti ad me, & ᵐ adorabunt me, dicentes: Egredere tu & omnis populus, qui ſubiectus eſt tibi: poſt hæc egrediemur. Et exiuit a Pharaone iratus nimis. ✠ Dixit autem Dominus ad Moyſen: Non audiet uos Pharao, ut multa ſigna fiant in Terra-Aegypti. ✠ Moyſes autem & Aaron fecerunt omnia ſigna &' oſtenta quæ ſcripta ſunt, coram Pharaone: & induravit Dominus'cor Pharaonis, nec dimiſit filios Iſrael de terra ſua.

CAP. XII.

Dixit quoque Dominus ad Moyſen, & Aaron in Terra-Aegypti: ✠ Menſis iſte, uobis principium mentium: primus erit in menſibus anni. ✠ Loquimini ad uniuerſum cœtum filiorum Iſrael, & dicite eis: Decima die menſis huius tollat unuſquiſque agnum per familias & domos ſuas. ✠ Sin autem minor eſt numerus ut ſufficere poſſit ad eſcendum agnum, aſſumet 'uicinum ſuum, qui coniunctus eſt domui ſuæ, iuxta numerum animarum, quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. ✠ Erit autem agnus abſque macula, maſculus, anniculus: iuxta' quem ritum tolletis & hædum. ✠ Et ſeruabitis eum uſque ad quartam decimam diem menſis huius: immolabitq. eum uniuerſa multitudo filiorum Iſrael ad ueſperam. ✠ Et ſument de ſanguine eius, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuper liminaribus domorum, in quibus comedent illum. ✠ Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & azymos panes, cum lactucis agreſtibus. ✠ Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, ſed aſſum tantum igni: caput cum pedibus eius & interaneis uorabitis. ✠ Nec remanebit quicquam ex eo uſque mane. ſi quid reſiduum fuerit, igne comburetis. ✠ Sic autem comedetis illum: Renes ueſtros accingetis, & calceamenta* habebitis in pedibus, tenentes ᵐ baculos' in manibus, & comedetis feſtinãtes: eſt enim Phaſe (id eſt tranſitus) Domini. ✠ Et tranſibo per Terram-Aegypti nocte illa, percutiam q. omne primogenitum in Terra-Aegypti ab homine uſque ad pecus: & in cunctis dijs Aegypti faciam iudicia, ego Dominus. ✠ Erit autem ſanguis uobis in ſignum in ædibus, in quibus eritis: & uidebo ſanguinem, & tranſibo uos: nec erit in uobis plaga diſperdens quando percuſſero Terram-Aegypti. ✠ Habebitis autem hunc diem in monimentum: & celebrabitis eam feſtiuitatem Domino in generationibus ueſtris cultu ſempiterno. ✠ Septem diebus azyma comedetis: in die primo non erit fermentum in domibus ueſtris: quicumque comederit fermentum, peribit anima illa de Iſrael, a primo die uſque ad diem ſeptimum. ✠ Dies prima erit ſancta atque ſollemnis, & dies ſeptima eadem feſtiuitate uenerabilis, nihil operis facietis in eis, exceptis his, quæ ad ueſcendum pertinent. ✠ Et obſeruabitis azyma: in eadem enim ipſa die educam exercitum ueſtrum de Terra-Aegypti, & cuſtodietis diem iſtum in generationes ueſtras ritu perpetuo. ✠ ‖ Primo menſe, quartadecima die menſis ad ueſperam comedetis azyma uſque ad diem uicesimam primam eiuſdem menſis ad ueſperam. ✠ Septem diebus ᵐ fermentatum' non inuenietur in domibus ueſtris qui comederit fermentatum, peribit anima eius de cœtu Iſrael, tam de aduenis, quam de indigenis terræ. ✠ Omne fermentatum non comedetis: in cunctis habitaculis ueſtris

edetis

* filios o
Israhaue
5 M s. C.

* noſtra 1
M s. Rab.
H. C.
* baculum
M s. H.
Tertius,
huc, Rab.
in hic, &
illic, R.
& Com
ſentium.

Lev. 23. 5
Nu. 28.
16.

* fermen-
tum 1
M s. H.
C. G.

edetis azyma. ¶ Vocauit aute Moyses omnes | 21
maiores filiorum Israel, & dixit ad
eos: Ite tollentes animal per familias ve-
stras, & immolate Phase. ¶ ‖ Fasciculumq́.
hysopi tingite in sanguine qui est in ℣ li-
mine', & aspergite ex eo super liminare,
& vtrumq. postem: nullus vestrum egre-
diatur ostium domus suæ vsque mane. | 22
¶ Transibit enim Dominus percutiés Ægy-
ptios: cumq. viderit sanguinem in super-
liminari, & in vtroq. poste, transcendet | 23
ostium' domus', & non sinet percussorem
ingredi domos vestras, & lædere. ¶ ℣ Cu-
stodi' verbum istud legitimum ℣ tibi', & | 24
filijs ℣ eius' vsque in æternum. ¶ Cumq.
introieritis terram, quam Dominus * da-
turus est vobis vt pollicitus est, obseruabi-
tis cerimonias istas. ¶ Et cum dixerint vo- | 25
bis filij vestri. ¶ Quæ est ista religio? dice-
tis eis, Victima transitus Domini est, quã- | 26
do transiit super domos filiorum Israel
in Ægypto, percutiens Ægyptios, & domos
nostras liberans. Incurtauitq́. populus | 27
adorauit. ¶ Et egressi filij Israel fecerunt
sicut præceperat Dominus Moysi, & Aa-
ron. ¶ Factum est autem in noctis medio, | 28
percussit Dominus omne primogenitum
in Terra-Ægypti, a primogenito Pharao-
nis, qui in solio ℣ eius' sedebat, ‖ vsque ad | 29
primogenitum captiuæ, quæ erat in carce-
re, & omne primogenitum iumentorum.
¶ Surrexitq́. Pharao nocte & omnes serui | 30
eius, cunctaq́. Ægyptus: & ortus est cla-
mor magnus in Ægypto: neque enim erat
domus, in qua non iaceret mortuus. ¶ Vo- | 31
catisq́. Pharao, Moyse, & Aaron nocte,
ait: Surgite & egredimini a populo meo,
vos, & filij Israel: ite * immolate Domi- | 32
no sicut dicitis. ¶ Oues vestras, & armen-
ta assumite vt petieratis, & abeuntes be-
nedicite mihi. ¶ Vrgebantq́. Ægyptij po- | 33
pulum de terra exire velociter, dicentes:
Omnes morientur. ¶ Tulit igitur populus | 34
conspersam farinam antequam fermen-
taretur: & ligans in pallijs, posuit super
humeros suos. ¶ Fecerunt.q. filij Israel ‖ si- | 35
cut præceperat Dominus Moysi: & petie-
runt ab Ægyptijs vasa argentea, & aurea,
vestemq́. plurimam. ¶ Dominus autem | 36
dedit gratiam populo coram Aegyptijs, vt
commodarent eis: & spoliauerunt Aegy-
ptios. ¶ Profectiq́. sunt filij Israel de Ra-
messe in Socoth, fexcenta fere millia pe- | 37
ditum virorum, ℣ absq. paruulis & mu-
lieribus'. ¶ Sed & vulgus promiscuum in-
numerabile ascendit cum eis, oues, & ar- | 38
menta, & animantia diuersi generis mul-
ta nimis. ¶ Coxeruntq́. farinam, quam du-
dum de Aegypto conspersam tulerant: & | 39
fecerunt subcinericios panes azymos: ne-
que enim poterat fermentari cogentibus
exire Aegyptijs, & nullam facere sinentibus
moram nec pulmenti quicquam ℣ oc-
curreràt' præparare. ¶ Habitatio autem | 40
filiorum Israel qua manserunt in Aegy-
pto, fuit quadringentorum triginta annorum.
¶ Quibus expletis, eadem die egressus | 41
est omnis exercitus Domini de Terra-Aegypti. ¶ Nox ista est obseruabilis Do-
mini, quando eduxit eos de Terra-Aegy- | 42
pti: hanc obseruare debent omnes filij
Israel in generationibus suis. ¶ Dixitq́. | 43

Dominus ad Moysen & Aaron: Hæc est ce-
remonia Phase: Omnis alienigena non come-
det ex eo. ¶ Omnis autem seruus emp- | 44
titius circumcidetur, & sic comedet. ¶ Aduc- | 45
na, & mercenarius non edent ex eo. ¶ ‖ In | 46
vna domo comedetur, nec efferetis de car-
nibus eius foras, ‖ nec os illius confringe-
tis. ¶ Omnis cœtus filiorum Israel faciet | 47
illud. ¶ Quod si quis peregrinorum in ve-
strum voluerit transire coloniam, & face-
re Phase Domini, circumcidetur prius | 48
omne masculinum eius, & tunc rite cele-
brabit: erit, sicut indigena terræ: si quis
autem circumcisus non fuerit, non vesce- | 49
tur ex eo. ¶ Eadem lex erit indigenæ, &
colono, qui peregrinatur apud vos. ¶ Fe- | 50
ceruntq́. omnes filij Israel sicut præcepe-
rat Dominus Moysi, & Aaron. ¶ Et eadem | 51
die eduxit Dominus filios Israel de Terra-
Aegypti per turmas suas.

CAP. XIII.

LOcutusq́. est Dominus ad Moysen, | 1
dicens, ¶ Sanctifica mihi omne pri- | 2
mogenitum, quod aperit vulvam
in filijs Israel, tam de hominibus quam
de iumentis: mea sunt enim omnia. ¶ Et | 3
ait Moyses ad populum: Memento diei
huius, in qua egressi estis de Aegypto, & de
domo seruitutis, quoniam in manu forti
eduxit vos Dominus de loco isto: vt non
comedatis fermentatum panem. ¶ Hodie | 4
egredimini mense nouarum frugum.
¶ Cumq. introduxerit ℣ te Dominus in | 5
Terram-Chananæi, & Hethæi, & Amor-
rhæi, & Heuæi, & Iebusæi, quam iurauit
patribus tuis vt daret tibi, terram fluen-
tem lacte, & melle, ℣ celebrabitis' hunc
morem sacrorum mense isto. ¶ Septem | 6
diebus vescêris azymis: & in die septimo
erit festiuitas Domini. ¶ Azyma comede- | 7
tis septem diebus: non apparebit apud
te aliquid fermentatum, nec in cunctis fi-
nibus tuis. ¶ Narrabisq́. filio tuo in die il- | 8
lo, dicens: Hoc est quod fecit mihi Dñs
quando egressus sum de Aegypto. ¶ Et erit | 9
quasi signum in manu tua, & quasi moni-
mentum ante oculos tuos: & vt lex Domi
in semper sit in ore tuo; in manu enim
forti eduxit te Dominus de Aegypto. ¶ Cu- | 10
stodies huiusce modi cultum statuto tem-
pore a diebus in dies. ¶ Cumq. introduxe- | 11
rit te Dominus in Terram-Chananæi,
sicut iurauit tibi, & patribus tuis, & de-
derit tibi eam: ¶ ‖ separabis omne quod | 12
aperit vuluam Domino, & quod primi-
tiuum est in pecoribus tuis: quicquid ha-
buerit is masculini sexus, consecrabis Dño.
¶ Primogenitum asini mutabis oue: | 13
quod si non redemeris, interficies. Omne
autem primogenitum hominis de filijs
tuis, pretio redimes. ¶ Cumq. interroga- | 14
uerit te filius tuus cras, dicens: Quid est
hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit
nos Dominus de Terra-Aegypti, de domo
seruitutis. ¶ Nam cum induratus esset | 15
Pharao, & nollet nos dimittere, occidit Do-
minus omne primogenitũ in Terra-Aegy-
pti a primogenito hominis vsq. ad pri-
mogenitum iumentorum: idcirco immo-
lo Domino omne quod aperit vuluã ma-
sculini sexus, & oia primogenita filiorũ
meorũ redimo. ¶ Erit igitur quasi signum | 16

Numer. 9. 12. Ioh. 20. 30.

Infr. 34. 19. Num. 8. 16. Luc. 2. 23 Leu. 27. 26.

℣ vos M S q.

℣ celebra bis 8 MS. R. H. C. G.

Infr. 22. 29. & 34 19. Ezec. 34. 30.

in manu tua, & quasi appensum quid, ob recordationem ante oculos tuos: eo quòd in manu forti eduxit nos Dñs de Ægypto. 17
¶Igitur cùm emisisset Pharao populũ, nõ eos duxit per viam Terræ Philisthiim, quæ uicina est: reputans ne forte pœniteret eum, si uidisset aduersum se bella consurgere, & reuerteretur in Ægyptũ. 18
¶ Sed circumduxit per uiam deserti, quæ est iuxta Mare rubrũ: & armati ascenderunt filij Israel de Terra Ægypti. ¶ Tulit 19
quoque Moyses ossa Ioseph secũm: quòd adiurasset filios Israel, dicens: ‖ Visitabit uos Deus, efferte ossa mea hinc uobiscũ. 20
¶ Profectũ. de Socoth castrametati sunt in Ethã in extremis finibus solitudinis. ¶ Dominus autem præcedebat eos ad ostendẽdam uiam per diem in columna nubis, & per noctẽ in colũna ignis: ut dux esset itineris utroq; tempore. ¶ Nunquam defuit columna nubis per diẽ, nec columna ignis per noctem, coram populo. 21 22

Gen. 50. 25
Num. 14. 21. 1. Cor. 10. 1.
Sap. 9. 12 19.

CAP. XIIII.

LOcutus est autem Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Loquere filijs Israel, 1
Reuersi castrametentur e regione Phi-hahiroth, quæ est inter Magdalum & mare cõtra Beel-sephon: in cõspectu eius castra ponetis super mare. ¶ Dicturusq. est 2
Pharao super filijs Israel: Coarctati sunt in terra, concluſit eos desertum. ¶ Et indurabo cor eius, ac persequetur uos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius. Scientq. Ægyptij, quia ego sum Dominus. Fecerunt. ita: ¶ Et nunciatum est 3
regi Ægyptiorum quod fugisset populus: immutatumq. est cor Pharaonis & seruorum eius super populum, & dixerũt: Quid uoluimus facere, ut dimitteremus Israel, ne seruiret nobis? ¶ Iunxit ergo currum, 4
& omnem populum suum assumpsit secũ. ¶ Tulitq. sexcentos currus electos, & quic- 5
quid in Aegypto currũ fuit: & duces totius exercitus. ¶ Induratq. Dominus cor 6
Pharaonis regis Ægypti, & persecutus est filios Israel: at illi egressi erant in manu excelsa. ¶ Cumq. persequerentur Aegyptij uestigia præcedentium, reperierunt eos 7
in castris super mare: omnis equitatus & currus Pharaonis, & uniuersus exercitus erant in Phi-hahiroth contra Beel-sephõ. 8
¶ Cumq. appropinquasset Pharao, leuãtes filij Israel oculos, uiderunt Ægyptios 9
post se: & timuerunt ualde, clamaue- 10
runtq. ad Dominũ, ¶ & dixerunt ad Moysen: Forsitan non erant sepulchra in Aegypto, ideo tulisti nos, ut moreremur in solitudine: quid hoc facere uoluisti, ut educeres nos ex Aegypto? ¶ Nonne iste est ser- 11
mo, quem loquebamur ad te in Aegypto, dicentes, Recede a nobis, ut seruiamus Aegyptijs? multo enim melius erat seruire eis, quam mori in solitudine. ¶ Et ait 12
Moyses ad populum: Nolite timere: state, & uidete magnalia Domini, quæ facturus est hodie: Aegyptios enim, quos nunc uidetis, nequaquam ultra uidebitis 13
usque in sempiternum. ¶ Dominus pugnabit pro uobis, & uos tacebitis. ¶ Dixitq. Dominus ad Moysen, Quid cla- 14
mas ad me? Loquere filijs Israel, ut proficiscantur. ¶ Tu autem eleua uirgam 15
tuam, & extende manum tuam super mare, & diuide illud: ut gradiantur filij Israel in medio mari per siccum. ¶ Ego 16
autem indurabo cor Aegyptiorum, ut persequantur uos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius, & in curribus & in equitibus illius. ¶ Et scient Aegyptij, 17
quia ego sum Dominus: cum glorificatus fuero in Pharaone, & in curribus, atque in equitibus eius. ¶ Tollensq. se 18
angelus ¤ Domini, qui præcedebat castra Israel, abijt post eos: & cum eo pariter columna nubis, priora dimittens, post 19
tergum stetit. ¶ inter castra Aegyptio- 20

Deus MS. R.H.G Psal. 77. 13 & 104. 36. Psal. 113. 3.

: *inter 6 MS. R.6. 1 H.C. Text. 1 tus R. & G. consentiunt.*
: *Deus MS.R.H. G.*

rum & castra Israel: & erat nubes tenebrosa, & illuminans noctem, ita vt ad se inuicem toto nocte tempore accedere non valerent. ✝ Cumq. extendisset Moyses manum super mare, abstulit illud Dominus, flante vento vehementi & vrente tota nocte, & vertit in siccum: ‖ diuisaq. est aqua. ✝ Et ingressi sunt filij Israel per medium sicci maris: erat enim aqua quasi murus a dextra eorum, & læua. ✝ Persequentes q. Aegyptij ingressi sunt post eos, & omnis equitatus Pharaonis, currus eius, & equites per medium maris. ✝ Iamq. aduenerat vigilia matutina, ‖ & ecce respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis, & nubis, interfecit exercitum eorum; ✝ & subuertit rotas currium, ferebáturq. in profundum. Dixerunt ergo Aegyptij, Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. ✝ Et ait Dominus ad Moysen, Extende manum tuam super mare, vt reuertantur aquæ ad Aegyptios super currus, & equites eorum. ✝ Cumq. extendisset Moyses manum contra mare, reuersum est primo diluculo ad priorem locum: fugientibusq. Aegyptijs occurrerunt aquæ, & inuoluit eos Dominus in medijs fluctibus. ✝ Reuersæq. sunt aquæ, & operuerunt currus, & equites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec vnus quidem superfuit ex eis. ✝ Filij autem Israel perrexerunt per medium sicci maris, & aquæ eis erant quasi pro muro a dextris, & a sinistris: ✝ liberauitq. Dominus in die illa Israel de manu Aegyptiorum. ✝ Et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris, & manum magnam, quam exercuerat Dominus contra eos: timuitq. populus Dominum, & crediderunt Domino, & Moysi seruo eius.

1. Cor. 10 1 Heb. 11. 29.

Sap. 18. 15. R. H. C. G. pro terra MS. & Rab. ita exponunt.

CAP. XV.

TVnc cecinit Moyses, & filij Israel carmen hoc Domino, & dixerunt: Cantemus Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum, & ascensorem dejecit in mare.

Sap. 10. 14. Isai. 12. 2 Psa. 117 14.

✝ ‖ Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem: iste Deus meus, & glorificabo eum, Deus patris mei, & exaltabo eum.

✝ Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius.

✝ Currus Pharaonis, & exercitum eius proiecit in mare: electi principes eius submersi sunt in Mari-rubro.

✝ Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

✝ Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua Domine percussit inimicum.

✝ Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios meos: misisti iram tuam, quæ deuorauit eos sicut stipulam.

✝ Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ: stetit * vnda fluens, congregatæ sunt abyssi in medio mari.

✝ Dixit inimicus: Persequar, & comprehendam, diuidam spolia, implebitur anima mea: euaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea.

✝ Flauit spiritus tuus, & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

✝ Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, * faciens mirabilia?

✝ Extendisti manum tuam, & deuorauit eos terra.

✝ Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti: & portasti eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum.

✝ Ascenderunt populi, & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

* sicut moles, aut murus H. & G.

* & 11. MS. & R. Ar. a Rab. H. C. & G. non legitur.

Tunc

¶ Tunc cõturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan. 15

¶ Irruat super eos formido & pauor: in magnitudine brachij tui, fiant immobiles quasi lapis: donec pertranseat populus tuus Domine, donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti. 16

¶ Introduces eos, & plantabis in monte hæreditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine: sanctuarium - tuum' Domine, quod firmauerunt manus tuæ: 17

¶ Dominus regnabit in æternũ & ultra. 18

¶ Ingressus est enim ^b - eques' Pharao cum curribus & equitibus - eius' in mare: & reduxit super eos Dominus aquas maris: filij autem Israel ambulauerunt per siccum in medio eius. 19

¶ Sumpsit ergo Maria prophetissa soror Aaron tympanum in manu sua: egressæq; sunt omnes mulieres post eam cum tympanis & choris, ¶ quibus præcinebat, dicens: Cantemus Domino, gloriose enim magnificatus est, equum & ascensorem 20 21

eius deiecit in mare. ¶ Tulit autem Moyses Israel de Mari-rubro, & egressi sunt in desertum Sur: ambulauerunt̃q. tribus diebus per solitudinem, & non inueniebant aquam. ¶ Et uenerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo quòd essent ^v amaræ: unde & congruum loco nomen imposuit, uocans illum Mara, id est, amaritudinem. ¶ Et murmurauit populus contra Moysen, dicens, Quid bibemus? ¶ At ille clamauit ad Dominum, qui ostendit ei lignum: quod cum misisset in aquas, in dulcedinem uersæ sunt. ‖ ibi constituit ei præcepta, atque iudicia, & ibi tentauit eum, ¶ dicens, Si audieris uocem Domini Dei tui, & quod rectum est coram eo feceris, & obedieris mandatis eius, custodierisq. omnia præcepta illius: cunctum languorem, quem posui in Aegypto, non inducam super te: ego enim sum Dominus Deus sanator tuus. ¶ ‖ Venerunt autem in Elim - filij Israël', ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ: & castrametati sunt iuxta aquas. 22 23 24 25 26 27

CAP. XVI.

PRofectiq. sunt de Elim, & uenit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim & Sinai: quinto decim, die mensis secundi, postquã egressi sunt de Terra-Aegypti. ¶ Et murmurauit omnis congregatio filiorum Israel cõtra Moysen & Aaron in solitudine. ¶ Dixeruntq. filij Israel ad eos: Vtinã mortui essemus per manum Domini in Terra-Aegypti, quando sedebamus super ollas carnium, & comedebamus panem in saturitate: cur induxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinẽ fame? ¶ Dixit autem Dominus ad Moysen, Ecce ego pluam uobis panes de cœlo: egrediatur populus, & colligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum 1 2 3 4

uerum ambulet in lege mea an non. ¶ Die autem sexto parent quod inferant: & sit duplum quam colligere solebant per singulos dies. ¶ Dixeruntq. Moyses, & Aaron ad omnes filios Israel, Vespere scietis quòd Dominus eduxerit uos de Terra-Aegypti: ¶ & mane uidebitis gloriam Domini: ^w audiui' enim murmur uestrum contra Dominum: nos uero quid sumus, quia murmurastis contra nos? ¶ Et ait Moyses, Dabit uobis Dominus uespere carnes edere, & mane panes in saturitate: eo quòd audierit murmurationes uestras, quibus murmurati estis contra ^w eum^, nos^w enim 'quid sumus? nec contra nos est murmur uestrum, sed contra Dominum. ¶ Dixit quoque Moyses ad Aaron, Dic uniuersæ cõgregationi filiorum Israel, Accedite coram Do- 5 6 7 8 9

-MS. R.H. M.C.G.

^b equus 8 MS.H.G. -o. -MS. Rab.G.

Sep.112

^v marim.

Iudith 5. 15. Eccl.38. 5.

^w Num.33. 9. 9 MS. Rab.H.C. G.

^x audiuit MS. H.C. G. ^w nos Rab. G. Textus uero sufragatur MS. R.H. C. ^q autem Rab G. Pro Textu faciũt MS.R. & H.C. Et nos quid.

mitio: audiuit enim murmur uestrũ. ♀ Cúq; loqueretur Aaron ad omnẽ cętũ filiorũ Israel respexerũt ad solitudinẽ, & ecce gloria Domini apparuit in nube. ♀ Locutus est autẽ Dominus ad Moysen, dicẽs, ♀ ‖ Audiui murmurationes filiorũ Israel, loquere ad eos: Vespere comedetis carnes, & mane saturabimini panibus: scietisq; quod ego sũ Dominus Deus uester. ♀ Factũ est ergo uespere, & ascendens coturnix, cooperuit castra: mane quoq; ros iacuit per circuitũ castrorum. ♀ Cumq; operuisset superficiẽ terræ, apparuit in solitudine minutũ, & quasi pilo tusum in similitudinẽ pruinæ super terrã. ♀ Quod cũ uidissent filij Israel, dixerunt ad inuicẽ Manhu? (quod significat, Quid est hoc?) ignorabant enim quid esset, quibus ait Moyses, ‖ Iste est panis, quem Dominus dedit uobis ad uescendum. ♀ Hic est sermo, quẽ præcepit Dominus. Colligat unusquisq; ex eo quantũ sufficit ad uescẽdũ: gomor per singula capita, iuxta numerũ animarũ uestrarũ, quæ habitant in tabernaculo sic tolletis. ♀ Fecerũtq; ita filij Israel: & collegerunt, alius plus alius minus. ♀ Et mensi sunt ad mẽsurã gomor: nec qui plus collegerat, habuit amplius: nec qui minus paruerat, reperit minus: sed singuli iuxta id quod edere poterãt cõgregauerũt. ♀ Dixitq. Moyses ad eos, Nullus relinquat ex eo in mane. ♀ Qui non audierunt eum, sed dimiserunt quidam ex eis usq; mane, & scatere cœpit uermibus, atq; cõputruit. & iratus est contra eos Moyses. ♀ Colligebant autem mane singuli, quantũ sufficere poterat ad uescendum: cumq; incaluisset Sol, liquefiebat. ♀ In die autẽ sexta collegerunt cibos duplices, id est, duo gomor per singulos homines: uenerunt autẽ omnes principes multitudinis, & narrauerunt

Eccli.45. 4.

Num.13. 8. Ps.77.24 Sap.16. 20. Ioh.6 31 1.Cor.10. 3.

2.Cor.8. 13.

Moysi. Qui ait eis, Hoc est quod locutus est Dominus: requies sabbathi sanctificata est Domino cras. quodcumq; operandum est, facite: & quæ coquenda sunt coquite: quicquid autem reliquum fuerit, reponite usq; in mane. ♀ Fecerũtq. ita ut præceperat Moyses, & non cõputruit, neq; uermis inuentus est in eo. ♀ Dixitq. Moyses, Comedite illud hodie, quia sabbathũ est ‖ Domini: nõ inuenietur hodie in agro. ♀ Sex diebus colligetis: in die autem septimo sabbathũ est ‖ Domini, idcirco non inuenietur. ♀ Venitq. septima dies: & egressi de populo ut colligerẽt, nõ inuenerũt. ♀ Dixit autẽ Dominus ad Moysen, Vsquequo nõ uultis custodire mãdata mea, & legẽ meã. ♀ Videte quod Dominus dederit uobis sabbathũ, & propter hoc die sexta tribuit uobis cibos duplices: maneat unusquisq; apud semetipsum, nullus egrediatur de loco suo die septimo. ♀ Et sabbatizauit populus die septimo. ♀ Appellauitq. domus Israel nomen eius Man: quod erat quasi semen coriãdri albũ, gustusq. eius quasi similæ cũ melle. ♀ Dixitq autẽ Moyses Iste est sermo, quem præcepit Dominus, Imple gomor ex eo, & custodiatur in futuras retro generationes: ut nouerint panẽ quo aluimus in solitudine, quãdo, educti eßis de Terra-Aegypti. ♀ Dixitq. Moyses ad Aaron, Sume uas unum, & mitte ibi Man, quantum potest capere gomor: & repone coram Domino ad seruandum in * generationes uestras, sicut ‖ præcepit Dominus Moysi. ♀ Posuitq. illud Aaron in tabernaculo reseruandum. ♀ Filij autem Israel comederunt Man quadraginta annis, donec uenirẽt in terram habitabilem: hoc cibo alibi sunt, ut quoquo tangerent fines Terræ-Chanaan.

36 ♀ Gomor autem decima pars est ephi.

* futuras retro. 6. M. S. R.A. Rabanus, H.C. et . non legitur. ‖ præceperat M. S. R.

CAP. XVII.

ITur profecta omnis multitudo filiorũ Israel de deserto Sin per mansiones suas, iuxta sermonem Domini, castrametati sunt in Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendum populo. ♀ Qui iurgatus contra Moysen ait, Da nobis aquam, ut bibamus. Quibus respondit Moyses,

Neh.9.15 Iudith.5. 15. Num.20. 4.

Quid murmuratis contra me? cur tentatis Dominum? ¶ Sitiuit ergo ibi populus præ aquæ penuria, & murmurauit contra Moysen, dicens: Cur fecisti nos exire de Ægypto, ut occideres nos, & liberos nostros, ac iumenta nostra siti? ¶ Clamauit autem Moyses ad Dominum, dicens: Quid faciam populo huic? adhuc paululum, & lapidabit me. ¶ Et ait Dñs ad Moysen: Antecede populũ, & sume tecũ de senioribus Israel: & uirgã, qua percussisti fluuiũ, tolle in manu tua, & uade. ¶ Ego stabo ibi coram te supra petrã Horeb: percutiesq; petrã, & exibit ex ea aqua, ut bibat populus. Fecit Moyses ita coram senioribus Israel. ¶ Et uocauit nomen loci illius Tentatio, propter iurgium filiorum Israel, & quia tentauerunt Dominum, dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non? ¶ Venit autem Amalec, & pugnabat contra Israel in Raphidim. ¶ Dixitq; Moyses ad Iosue: Elige uiros, & egredius pugna contra Amalec: eras ego stabo in uertice collis, habẽs uirgã Dei in manu mea. Fecit Iosue ut locutus erat Moyses, & pugnauit cõtra Amalec: Moyses autem & Aaron, & Hur ascenderunt super uerticem collis. ¶ Cumq; leuaret Moyses manus, uincebat Israel: sin aut in paululum remisisset, superabat Amalec. ¶ Manus autem Moysi erant graues: sumentes igitur lapidem, posuerunt subter eum, in quo sedit: Aaron autem, & Hur sustentabant manus eius ex utraq; parte. Et factũ est ut manus illius nõ lassarẽtur usq; ad occasum Solis. ¶ Fugauitq; Iosue Amalec, & populũ eius in ore gladij. ¶ Dixit autẽ Dñs ad Moysen: Scribe hoc ob monimẽtũ in libro, & trade auribus Iosue: delebo enim memoriã Amalec sub cælo. ¶ Ædificauitq; Moyses altare, & uocauit nomẽ eius, Dñs exaltatio mea dicẽs, ¶ Quia manus Moÿ' Dñi, & bellum Domini erit contra Amalec, a generatione in generationem.

CAP XVIII.

CVmq; audisset Iethro sacerdos Madiam, cognatus Moysi, omnia quæ fecerat Deus Moysi, & Israël populo suo, & quod eduxisset Dñs Israël de Ægypto: tulit Sephorã uxorẽ Moysi quã remiserat, ¶ & duos filios eius, quorũ unus uocabatur Gerſam, dicẽte patre, ¶ Aduena fui in terra aliena. ¶ Alter uero Eliézer: Deus enim, ait, patris mei adiutor meus, & eruit me de gladio Pharaonis. ¶ Venit ergo Iethro cognatus Moysi, & filij eius, & uxor eius ad Moysen in deserta, ubi erat castrametatus iuxta Montem Dei. ¶ Et mãdauit Moysi, dicens, Ego Iethro cognatus tuus uenio ad te, & uxor tua, & duo filij tui cũ ea. ¶ Qui egressus in occursũ cognati sui, adorauit, & osculatus est eũ: salutauerunt q; se mutuo uerbis pacificis. Cũq; intrasset tabernaculũ, narrauit Moyses cognato suo cuncta quæ fecerat Dñs Pharaoni, & Ægyptijs propter Israel: uniuersũq; laborẽ qui accidisset eis in itinere, & quod liberauerat eos Dominus. ¶ Lætatusq; est Iethro super omnibus bonis quæ fecerat Dñs Israelis, eo quòd eruisset eum de manu Ægyptiorum. ¶ & ait: Benedictus Dominus, qui liberauit uos de manu Ægyptiorum, & de manu Pharaonis, qui eruit populum suum de manu Ægypti. ¶ Nunc cognoui, quia magnus Dominus super omnes deos: eo quòd superbe egerint contra illos. ¶ Obtulit ergo Iethro cognatus Moysi holocausta, & hostias Domino: uenerunt q; Aaron, & omnes seniores Israel, ut comederẽt panẽ cũ eo coram Deo. ¶ Altera autẽ die fecit Moyses ut indicaret populũ, q; assistebat Moysi a mane usq; ad uesperã. ¶ Quod cũ uidisset cognatus eius, omnia scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid est hoc q̃ facis in plebe? cur solus sedes, & omnis populus præstolatur de mane usq; ad uesperã? ¶ Cui respondit Moyses: Venit ad me populus quærẽs sententiã Dei. ¶ Cũq; acciderit eis aliqua disceptatio, uenerunt ad me ut iudicem inter eos, & ostẽdã præcepta Dei, & leges eius. ¶ At ille, Non bonam, inquit, rem facis: stulto labore consumeris, & tu, & populus iste qui tecum est: ultra uires tuas est negotium. ¶ Solus illud non poteris sustinere. ¶ Sed audi uerba mea atque consilia, & erit Dominus tecum. Esto tu populo in his quæ ad Deum pertinent, ut referas quæ dicuntur ad eum. ¶ ostendasq; populo cæremonias & ritum colendi, uiamq; per quam ingredi debeant, & opus quod facere debeant. ¶ Prouide autem de omni plebe uiros ᵂ sapientes & timentes Deum, in quibus sit ueritas, & qui oderint auaritiam, & constitue ex eis tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos, ¶ qui iudicent populum omni tempore: quicquid autem magnum fuerit, referant ad te, & ipsi minora tantummodo iudicent: leuiusq; sit tibi, partito in alios onere. ¶ Si hoc feceris, implebis imperium Dei, & præcepta eius poteris sustentare: & omnis hic populus reuertetur ad loca sua cum pace. ¶ Quibus auditis Moyses fecit omnia quæ ille suggesserat. ¶ Et electis uiris strenuis de cuncto Israel, constituit eos principes populi, tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos. ¶ Qui iudicabant plebem omni tempore: quicquid autem grauius erat, referebant ad eum, faciliora tantummodo iudicantes. ¶ Dimisitq; cognatum suum: qui reuersus abijt in terram suam.

CAP. XIX.

MEnse tertio egressionis * Israel de Terra Ægyptij in die hac uenerunt in solitudinem Sinai. ¶ Nã profecti de Raphidim, & peruenientes usque in desertum Sinai, castrametati sunt in eodem loco, ubiq; Israel fixit tentoria e regione montis. ¶ Moyses autem ascendit ᵂ ad Deum: uocauitq; eum Dominus de monte, & ait, Hæc dices domui Iacob, & annunciabis filijs Israel. ¶ Vos ipsi uidistis quæ fecerim Ægyptijs, quomodo portauerim uos super alas aquilarum, & assumpserim mihi. ¶ Si ergo audieritis uocem meam, & custodieritis pactum meum, eritis mihi in peculium de cunctis populis: ¶ mea est enim omnis terra. ¶ Et uos eritis mihi in regnum sacerdotale, & gens sancta. hæc sunt uerba, quæ loquẽris ad filios Israel. ¶ Venit Moyses, & conuocatis maioribus natu populi, exposuit omnes sermones, quos mandaue-

rat Dominus. ¶ Respondítq. omnis populus simul, Cuncta quæ locutus est Dominus, faciemus. Cumq. retulisset Moyses verba populi ad Dominum. ¶ ait ei Dominus: Ecce ego venio ad te in caligine nubis, vt audiat me populus loquentem ad te, & credat tibi in perpetuum. Nuntiauit ergo Moyses verba populi ad Dominum. ¶ Qui dixit ei: Vade ad populum, & sanctifica illos hodie, & cras, lauentq. vestimenta sua, ¶ Et sint parati in diem tertium: in die enim tertia descendet Dominus coram omni plebe super montem Sinai. ¶ Constitue quoq. terminos populo per circuitum, & dices: Cauete ne ascendatis in montem, aut tangatis fines illius: omnis qui tetigerit montem, morte morietur. ¶ Manus non tanget eum, sed lapidibus opprimetur, aut confodietur iaculis: siue iumentum fuerit, siue homo, non viuet. cum cœperit clangere buccina, tunc ascendant in montem. ¶ Descendítq. Moyses de monte ad populum, & sanctificauit eum. Cumq. lauissent vestimenta sua, ¶ ait ad eos, Estote parati in diem tertium, & ne appropinquetis

uxoribus vestris. ¶ Iam q. aduenerat tertius dies, & mane inclaruerat: & ecce coperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, & nubes densissima obtegere montem, clangorq. buccinæ vehementius perstrepebat: & timuit populus qui erat in castris. ¶ Cumq. eduxisset eos Moyses in occursum Dei de loco castrorum, steterunt ad radices montis. ¶ Totus autem mons Sinai fumabat eo quod descendisset Dominus Deus super eum in igne, & ascenderet fumus ex eo quasi de fornace, erratq. omnis mons terribilis. ¶ Et sonitus buccinæ paulatim crescebat in maius, & prolixius tendebatur: Moyses loquebatur, & Deus respondebat ei *. ¶ Descendítq. Dominus super montem Sinai in ipsi montis vertice, & vocauit Moysen in cacumen eius. Cumq. ascendisset, ¶ dixit ad eum: Descende, & contestare populum ne forte velit transcendere terminos ad videndum Dominum, & pereat ex eis plurima multitudo. ¶ Sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum, sanctificentur, ne percutiat eos. ¶ Dixitq. Moyses ad Dominum: Non poterit vulgus ascendere in montem Sinai: tu enim testificatus es, & iussisti, dicens: Pone terminos circa montem, & sanctifica illum. ¶ Cui ait,

Dominus. Vade, descende: ascendesq. tu, & Aaron tecū: sacerdotes autē, & populus ne transeant terminos, nec ascendant ad Dñmne forte interficiat illos. ¶ Descenditq. Moyses ad populū, & omnia narrauit eis.

CAP. XX.

1 LOcutusq. est Dominus cunctos ser-
2 mones hos: ¶ Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Terra Ægypti, de domo seruitutis. ¶ Non habebis deos alienos coram me. ¶ Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem, quæ est in cœlo desuper, & quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. ¶ Non adorabis ea, neque coles: ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam, & quartam generationem eorum qui oderunt me:
6 ¶ & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me, & custodiunt præcepta
7 mea. ¶ Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum. nec enim habebit insontem Dominus eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra. ¶ Memento vt diem sabbathi sanctifices. ¶ Sex
10 diebus operaberis, & facies omnia opera tua. ¶ Septimo autem die sabbathum Domini Dei tui est: non facies omne opus in

eo'

tu, & filius tuus, & filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, iumentum tuum, & aduena, qui est intra portas tuas. 11 ¶ Sex enim diebus fecit Dominus cælum, & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo; idcirco benedixit Dominus diei sabbathi, & sanctificauit eum. 12 ✠ Honora patrem tuum, & matrem tuam, vt sis longæuus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi. 13 ✠ Non occides. 14 ✠ Non mœchaberis. 15 ✠ Non furtum facies. 16 ✠ Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. 17 ¶ Non concupisces domum proximi tui: nec desiderabis vxorem eius, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt. 18 ✠ Cunctus autem populus videbat voces, & lampades, & sonitum buccinæ, montemq. fumantem: & perterriti ac pauore concussi, steterunt procul. 19 ✠ dicentes Moysi, Loquere tu nobis, & audiemus: non loquatur nobis Dominus, ne forte moriamur. 20 ✠ Et ait Moyses ad populum. Nolite timere: vt enim probaret vos venit Deus, & vt terror illius esset in vobis, & non peccaretis. 21 ✠ Stetit ergo populus de longe. Moyses autem accessit ad caliginem, in qua erat Deus. 22 ✠ Dixit præterea Dominus ad Moysen, Hæc dices filijs Israel: Vos vidistis quod de cælo locutus sim vobis. 23 ✠ Non facietis * deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. 24 ¶ Altare de terra facietis mihi, & offeretis super eo holocausta, & pacifica vestra, oues vestras, & boues in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei: veniam ad te, & benedicam tibi. 25 ¶ Quòd si altare lapideum feceris mihi, non ædificabis illud de sectis apidibus: si enim leuaueris cultrū * super eum, polluetur. 26 ✠ Non ascendes per gradus ad altare meum, ne reueletur turpitudo tua.

CAP. XXI.

1 Hæc sunt iudicia quæ proponeres eis: 2 ✠ Si emeris seruum Hebræum, sex annis seruiet tibi: in septimo egredietur liber gratis. 3 ✠ Cum quali veste intrauerit, cum tali exeat: si habens vxorem, & vxor egredietur simul. 4 ✠ Sin autem dominus dederit illi vxorem, & pepererit filios, & filias: mulier, & liberi eius erunt domini sui, ipse vero exibit cum vestitu suo. 5 ✠ Quòd si dixerit seruus, Diligo dominum meum, & vxorem ac liberos, non egrediar liber: 6 offeret eum dominus dijs, & applicabitur ad ostium, & postes, perforabitq. aurem eius subula: & erit ei seruus in seculum. 7 ✠ Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancillæ exire consueuerunt. 8 ✠ Si displicuerit oculis domini sui, cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreuerit eam. 9 ✠ Sin autem filio suo desponderit eam, iuxta morem filiarum faciet illi. 10 ✠ Quòd si alteram ei acceperit, prouidebit puellæ nuptias, & vestimenta, & pretium pudicitiæ non negabit. 11 ✠ Si tria ista non fecerit, egredietur gratis absque pecunia. 12 ✠ Qui percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. 13 ✠ Qui autem non est insidiatus, sed Deus illum tradidit in manus eius: ¶ constituam tibi locum, in 14 quem fugere debeat. ✠ Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias: ab altari meo euelles eum, vt moriatur. 15 ✠ Qui percusserit patrem suum, aut matrem, morte moriatur. 16 ✠ Qui maledixerit patri suo vel matri, morte moriatur. 17 ✠ Qui furatus fuerit hominem, & vendiderit eum, conuictus noxæ, morte moriatur. 18 ✠ Si rixati fuerint viri, & percusserit alter proximum suum lapide vel pugno, & ille mortuus non fuerit, sed iacuerit in lectulo: 19 ✠ si surrexerit, & ambulauerit foris super baculum suum, innocens erit qui percusserit, ita tamen, vt operas eius, & impensas in medicos restituat. 20 ✠ Qui percusserit seruum suum, vel ancillam virga, & mortui fuerint in manibus eius, criminis reus erit. 21 ✠ Sin autem vno die vel duobus superuixerit, non subiacebit pœnæ, quia pecunia illius est. 22 ✠ Si rixati fuerint viri, & percusserit quis mulierem prægnantem, & abortiuum quidem fecerit, sed ipsa vixerit: subiacebit damno quantum maritus mulieris expetierit, & arbitri iudicauerint. 23 ✠ Sin autem mors eius fuerit subsecuta, reddet animam pro anima, 24 ✠ oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, 25 ✠ adustionem pro adustione, vulnus pro vulnere, liuorem pro liuore. 26 ✠ Si percusserit quispiam oculum serui sui, aut ancillæ, & luscos eos fecerit, dimittet eos liberos pro oculo quem eruit. 27 ✠ Dentem quoq. si excusserit seruo vel ancillæ suæ, similiter dimittet eos liberos. 28 ✠ Si bos cornu percusserit virum, aut mulierem, & mortui fuerint, lapidibus obruetur: & non comedentur carnes eius, dominus quoque bouis innocens erit. 29 ✠ Quòd si bos cornupeta fuerit ab heri, & nudiustertius, & contestati sint dominum eius, nec recluserit eum, occideritq. virum aut mulierem: & bos lapidibus obruetur, & dominum eius occidet. 30 ✠ Quòd si pretium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua quicquid fuerit postulatus. 31 ✠ Filium quoque, & filiam si cornu percusserit, simili sententiæ subiacebit. 32 ✠ Si seruum ancillamq. inuaserit, triginta siclos argenti domino dabit, bos vero lapidibus opprimetur. 33 ✠ Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit eam, ceciderit q. bos, aut asinus 34 in eam, ✠ reddet dominus cisternæ pretium iumentorum: quod autem mortuum est, ipsius erit. 35 ✠ Si bos alienus bonem alterius vulnerauerit, & ille mortuus fuerit: vendent bouem viuum, & diuident pretium, caduuer autem mortui inter se dispertient. 36 ✠ Si autem sciebat quod bos cornupeta esset ab heri, & nudiustertius, & non custodiuit eum dominus suus: reddet bouem pro boue, & caduuer integrum accipiet.

CAP. XXII.

1 Si quis furatus fuerit bouem, aut ouem, & occiderit vel vendiderit: quinque boues pro vno boue restituet, ¶ & quatuor oues pro vna oue. 2 ✠ Si effringens fur domum, siue suffodiens fue-

- 12 M ✠ Rab. 11. 6. A' in R. & Greg. reuer. Gen. 2. 2. Deu 5. 16 Mat. 15 4. Ecclo. 6. 2 Mat 5. 16.

Rom 7. 7 13. 9.

✠ audiebat O. Heb. 12 18. Deut. 18. 16.

* meum 3 M ✠ H. * coram me 3 M 5. C. In R. aut. Rab. Greg. vna tri legitur. Infr. 27. 8. 38. 7. Deu. 27. 5 I 5. 11. ✠ mihi 6 M ✠ H. C. G ✠ 20 M 5. R. Hin aut cum H. Gal. Aet: non ad altare referunt. & illos" Rab. G. Deut. 15. 12. Ier. 34. 14

Leu. 24. 17.

rit iuuentus, & accepto vulnere, mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. ¶ Quòd si orto Sole hoc fecerit, homicidium perpetrauit, & ipse morietur. Si non habuerit quod pro furto reddat, ipse venundabitur. ¶ Si inuentum fuerit apud eum quod furatus est, viuens, siue bos, siue asinus, siue ouis: duplum restituet. ¶ Si læserit quispiam agrum vel vineam, & dimiserit iumentum suum vt depascatur aliena: quicquid optimum habuerit in agro suo, vel in vinea pro damni æstimatione restituet. ¶ Si egressus ignis inuenerit § spicas', & comprehenderit aceruos frugum, siue stantes fegetes in agris, reddet damnum qui ignem succenderit. ¶ Si quis commendauerit amico pecuniam, aut vas in custodiam, & ab eo qui susceperat, furto ablata fuerint: si inuentus fur, duplum reddet: ¶ si latet fur, dominus domus applicabitur ad deos, & iurabit, quod non extenderit manum in rem proximi sui, ¶ ad perpetrandam fraudem, tam in boue, quàm in asino, & oue ac vestimento, & quicquid § damnum' inferre potest: ad deos vtriusque causa perueniet: & si illi iudicauerint, duplum restituet proximo suo. ¶ Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum ab hostibus, nullusq. hoc viderit: ¶ iusiurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi sui: suscipietq. Dominus iuramentum, & ille reddere non cogetur. ¶ ‖ Quòd si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. ¶ Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occitum est, & non restituet. ¶ Qui a proximo suo quicquam horum mutuo postulauerit, & debilitatum aut mortuum fuerit, domino non præsente: reddere compelletur. ¶ Quòd si impræsentiarum dominus fuerit, non restituet: maxime si conductum venerat pro mercede operis sui. ¶ ‖ Si seduxerit quis virginem, nec dum desponsatam, dormieritq. cum ea: dotabit eam, & habebit eam vxorem. ¶ Si pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam, iuxta modum dotis, quam virgines accipere consueuerunt. ¶ Maleficos non patieris viuere. ¶ Qui coierit cum iumento, morte moriatur. ¶ ‖ Qui immolat diis, occidetur: præterquam Domino soli. ¶ Aduenam non contristabis, neque affliges eum: aduenæ enim, & ipsi fuistis in Terra Ægypti. ¶ Viduæ, & pupillo non nocebitis. ¶ Si læseritis eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum: ¶ & indignabitur furor meus, percutiamq. vos gladio, & erunt vxores vestræ viduæ, & filij vestri pupilli. ¶ Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non vrgebis eum quasi exactor, nec vlturis opprimes. ¶ Si pignus a proximo tuo acceperis vestimentum, ante solis occasum reddes ei. ¶ Ipsum enim est solum, quo operitur, indumentum carnis eius, nec habet aliud, in quo dormiat: si clamauerit ad me, exaudiam eum, quia misericors sum. ¶ Diis non detrahes, & ¶ principi populi tui non maledices. ¶ Decimas tuas, & primitias tuas non tardabis reddere. ‖ primogenitum filiorum tuorum dabis mihi. ¶ De bobus quoque, & ouibus similiter facies: septem diebus sit cum matre sua, die octaua reddes illum mihi. ¶ Viri sancti eritis mihi: carnem, quæ a bestijs fuerit prægustata, non comedetis, sed proijcietis canibus.

CAP. XXIII.

NOn suscipies vocem mendacij: nec iunges manum tuam, vt pro impio dicas falsum testimonium. ¶ Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimorum acquiesces sententiæ, vt a vero deuies. ¶ Pauperis quoque non misereberis in § iudicio'. ¶ ‖ Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, reduc ad eum. ¶ Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis, sed sublevabis cum eo. ¶ § Non declinabis in § iudicium' pauperis'. ¶ Mendacium fugies. Insontem, & iustum non occides: quia auersor impium. ¶ ‖ Nec accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subuertunt verba iustorum. ¶ Peregrino molestus non eris, scitis enim aduenarum animas: quia & ipsi ¶ peregrini fuistis in Terra Ægypti. ¶ Sex annis seminabis terram tuam, & congregabis fruges eius. ¶ Anno autem septimo dimittes eam, & requiescere facies, vt comedant pauperes populi tui: & quicquid reliquum fuerit, edant bestiæ agri. ¶ ita facies in vinea, & in oliueto tuo. Sex diebus operaberis: septimo die cessabis, vt requiescat bos, & asinus tuus: & refrigeretur filius ancillæ tuæ, & aduena. ¶ Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per nomen externorum deorum non iurabitis, neque audietur ex ore vestro. ¶ Tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabitis. ¶ Solemnitatem azymorum custodies. Septem diebus § comedes' azyma, ‖ sicut præcepi tibi, tempore mensis nouorum, ‖ quando egressus es de Ægypto: non apparebis in conspectu meo vacuus. ¶ Et solemnitatem § messis' primitiuorum operis tui, quæcunque seminaueris in agro. solemnitatem quoq. in exitu anni, quando congregaueris omnes fruges tuas de agro. ¶ Ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo tuo'. ¶ Non immolabis super fermento sanguinem victimæ § tuæ'. nec remanebit adeps solemnitatis meæ vsque mane. ¶ Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum Domini Dei tui. Non coques hœdum in lacte matris suæ. ¶ Ecce ego § mittam' angelum meum' qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem præparaui. ¶ Obserua eum, & audi vocem eius, nec contemne iendum putes: quia non dimittet cum § peccare ris', & est nomen meum in illo. ¶ Quòd si audieris vocem eius, & feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. ¶ ‖ Præcedetq. te angelus meus, & introducet te ad Amorrhæum, & Hethæum, & Pherezæum, Chananæumq., & Heuæum, & Iebusæum, quos ego conteram. ¶ Non adorabis deos

eorum

Lev. 22. 8 Exec. 44 30. 31. Sup. 13. 2. & 18. Infr. 33. 19.
§ negotio 14 M S. R. H. § aut ē rex. M edit. C. & se. bauerin a transtul. runt. R. & Rab. legunt.
Deu. 22. 1
§ indicio 12 M S.
§ Non declinabis, seu pervertes in dicrō pauperis in le tio M. C. G.
Deu. 13. 12. §
Deut. 16. 19.
Eccl. 20. 32.
Gen. 46. 5 § comedes. M S. R. G Textus Rab. H. & C. conformis est.
Sup. 13. 5
Infr. 34. 22.
Deut. 16. 16.
eccli 35. 6 § messi O. -6 M S.
Rab. H. C.
§ mea 9 M S. Rab. H. C. G.
Deut. 14. 22.
Infr. 34. 26.
§ mitto 2 M S. Rab. H. C. G. -6 MS. H. C.
Deu. 7 11 § peccare veris 5 M S. Rab. H. C.
Inf. 33 2
Ios. 24. 12
Deu. 7. 23

corum, nec coles eos: non facies opera eorum, sed destrues eos, & confringes statuas eorum. ✠ Seruietisq. Domino Deo vestro, vt benedicam panibus tuis, & aquis, & auferam infirmitatem de medio tui. ✠ Non erit infœcunda, nec sterilis in terra tua: numerum dierum tuorum implebo. ✠ Terrorem meum mittam in præcursum tuum, & occidam omnem populum, ad quem ingredieris: cunctorumq. inimicorum tuorum cerã te terga vertam. ✠ emittens crabrones prius, qui fugabunt Hæuæum, & Chananæum, & Hethæum, antequam introeas. ✠ Non ejiciam eos a facie tua anno vno: ne terra in solitudinem redigatur, & crescant contra te bestiæ. ✠ Paulatim expellam eos de conspectu tuo, donec augearis, & possideas Terram. ✠ Ponam autẽ terminos tuos a Mari rubro vsque ad Mare Palæsthinorum, & a deserto vsq; ad fluuium: tradam in manibus vestris habitatores Terræ, & ejiciam eos de conspectu uestro. ✠ ¶ Non inibis cũ eis fœdus, nec cum dijs eorum. ✠ Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si seruieris dijs eorum: quod tibi certe erit in scandalum.

Deu. 7.20.
Infr. 23.28.

CAP. XXIIII.

MOysi quoque dixit, Ascende ad Dominum tu, & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuaginta senes ex Israel, & adorabitis procul. ✠ Solusq. Moyses ascendet ad Dñm, & illi non appropinquabũt: nec populus ascendet cum eo. ✠ Venit ergo Moyses, & narrauit plebi omnia verba Dñi, atq; iudicia: respondit q. omnis populus vna voce, Omnia verba Dñi, quæ locutus est, faciemus. ✠ Scripsit autem Moyses vniuersos sermones Dñi: & mane consurgens ædificauit altare ad radices montis, & duodecim titulos per duodecim tribus Israel. ✠ Militq. iuuenes de filijs Israel, & obtulerunt holocausta, immolauerunt q. victimas pacificas Domino, vitulos duodecim. ✠ Tulit itaque Moyses dimidiam partem sanguinis, & misit in crateras: partem autem reliquam fudit super altare. ✠ Assumens q. volumen fœderis, legit audiente populo: qui dixerunt, Omnia quæ locutus est Dñs facimus, & erimus obedientes. ✠ Ille uero sumptum sanguinem respersit in populũ, & ait, Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his. ✠ Ascenderunt q. Moyses & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuaginta de senioribus Israel: ✠ & viderunt Deum Israel: & sub pedibus eius quasi opus lapidis sapphirini, & quasi cœlum cum serenum est. ✠ Nec super eos qui procul recesserant de filijs Israel, misit manum suam, viderunt q. Deum, & comederunt, ac biberunt. ✠ Di-

- 4 MS. R. Rab. H. C. G.

-MS Rab. H. C. G.

xit autem Dominus ad Moysen, Ascende ad me in mõte, & esto ibi: dabo q. tibi tabulas lapideas, & legem, ac mãdata quæ scripsi: ut doceas eos. ✠ Surrexerũt Moyses, & Iosue minister eius: ascendit q. Moyses in mõte Dei, senioribus ait: ✠ Expectate hîc donec reuertamur ad uos. habetis Aaron, & Hur uobiscũ: si quid natũ fuerit quæstionis, referetis ad eos. ✠ Cumq. ascendisset Moyses: operuit nubes montem, ✠ & habitauit gloria Domini super Sinai, tegens illum nube sex diebus: septimo autem die uocauit eum

Deu. 7.2. Infr. 4.15

-2 MS. H. C. G. Textus Rab. auxiliatur.

Hebr. 9.20

-MS Rab. H. C. G.

17 *de medio caliginis. ✠ Erat autem species gloriæ Domini, quasi ignis ardens super verticem montis in cõspectu filiorum Israel. ✠ Ingressusq. Moyses medium nebulæ, ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

* Dominus MS. R. G. Abest autẽ C. non adiuuatur.

CAP. XXV.

1 LOcutusq. est Dominus ad Moysen, 2 dicens, ✠ Loquere filijs Israel, ut tollãt mihi primitias ab omni homine: qui offert ultroneus, accipietis eas. ✠ Hæc sunt autem quæ accipere debetis, Aurum

Infr. 35.9

fition Israel MSq. Rab.

& ar-

...2. gentũ, & ...s, & hyacinthũ & purpurã, coccumq; bis tinctum, & byssum, pilos caprarũ, & pelles arietũ rubricatas, pelles q. | 4
Hyacinthus, purpura, vis R. G
Hebr. 9. 2. hianchinas, & ligna setim, oleũ ad lumenaria cõcinnãda, aromata in unguẽtũ, & thymiamata boni odoris, lapides onychinos, & gẽmas ad ornãdũ ephod, ac rationale. | 5 6 7
Faciẽtq; mihi sanctuariũ, & habitabo in medio eorũ. | 8
Iuxta omnẽ similitudinẽ tabernaculi, quod ostendã tibi, & omniũ uasorũ in cultu eius, sic q; facietis illud. | 9
Arcã de lignis setim cõpingite, cuius longitudo habeat duos & semis cubitos, latitudo cubitũ & dimidiũ, altitudo cubitũ similiter ac semissem. | 10
Et deaurabis eã auro mundissimo intus & foris: faciesq; supra coronã auream per circuitũ. | 11
& quatuor circulos aureos, quos pones per quatuor arcæ angulos: duo circuli sint in latere uno, & duo in altero. | 12 13
Facies quoq; uectes de lignis setim, & operies eos auro. | 14
Iducesq; per circulos qui sunt in arcę lateribus, ut portetur in eis: | 15
qui semper erunt in circulis, nec unquam extrahentur ab eis. | 16
Pones q; in arca testificationem, quam dabo tibi. | 17
Facies propitiatorium de auro mundissimo: duos cubitos & dimidium tenebit longitudo eius, & cubitum ac semisse latitudo. | 18
Duos quoq; Cherubim aureos, & productiles facies ex utraque parte oraculi. | 19
Cherub unus sit in latere uno, & alter in altero. | 20
Utrũque latus propitiatorij tegant expandentes alas, & operientes oraculũ, respicientq; se mutuo uersis uultibus in propitiatorium, quo operiẽda est arca, in qua pones testimonium quod dabo tibi. | 21
Inde præcipiã, & loquar ad te supra propitiatoriũ, ac de medio duorũ Cherubim, qui erunt sup arcã testimonij, cũcta quæ mãdabo per te filijs Israel. | 22
Facies & mensam de lignis setim, habẽtẽ duos cubitos longitudinis, & in latitudine cubitũ, & in altitudine cubitum ac semissem. | 23
Et inaurabis eã auro purissimo: faciesq; illi labiũ aureũ per circuitũ, | 24
& ipsi labio coronã interrasilẽ altã quatuor digitis: & super illã, alterã coronã aureolã. | 25
Quatuor quoq; circulos aureos præparabis, & pones eos in quatuor angulis eiusdem mensæ per singulos pedes. | 26
Subter coronã erũt circuli aurei ut mittantur uectes per eos, & portari possit mensa. | 27
Ipsos quoq; uectes facies de lignis setim, & circũdabis auro ad subuehendã mensam. | 28
Parabis & acetabula, ac phialas, thuribula, & cyathos, in quibus offeréda sunt libamina, ex auro purissimo. | 29
Et pones super mensam propositionis in conspectu meo semper. | 30
Faciesq; & candelabrũ ductile de auro mundissimo, hastile eius, & calamos, scyphos & sphærulas, ac lilia ex ipso procedentia. | 31
Sex calami egrediẽtur de lateribus, tres ex uno latere, & tres ex altero. | 32
Tres scyphi quasi in nucis modum per calamos singulos, sphærulæq; simul, & lilia: & tres similiter scyphi instar nucis in calamo altero, sphærulæq; simul & lilia. hoc erit opus sex calamorũ, qui producendi sunt de hastili. | 33
In ipso autem candelabro erunt quatuor scyphi in nucis modũ, sphærulæq; per singulos, & lilia. | 34
Sphærulæ sub duobus calamis per tria loca, qui simul sex fiunt procedẽtes de hastili uno. | 35
Et sphærulæ igitur & calami ex ipso erunt, uniuersa ducti lilia de auro purissimo. | 36
Facies & ucernas septem, & pones eas super candelabrum, ut luceant ex aduerso. | 37
Emunctoria quoq; & ubi quæ emũcta sunt extinguãtur, fiãt auro purissimo. | 38
Omne pondus candelabri cũ uniuersis uasis suis habebit talentum auri purissimi. | 39
Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est. | 40 Heb. 8. 5. Act 7. 44

CAP. XXVI.

Tabernaculum uero ita facies, Decem cortinas de bysso retorta, & hyacintho, ac purpura, coccoq; bis tincto, uariatas opere plumario facies. | 1 2
Longitudo cortinæ unius habebit uiginti octo cubitos: | 3

cubitos: latitudo quatuor cubitorum erit unius mensuræ fient uniuersa tentoria.
3 ¶ Quinque cortinæ sibi iungentur mutuo, & aliæ quinque nexu simili cohærebunt.
4 ¶ Ansulas hyacinthinas in lateribus ac summitatibus facies cortinarum, ut possint mutuum copulari.
5 ¶ Quinquagenas ansulas cortina habebit in utraque parte, ita insertas, ut ansa contra ansam ueniat, & altera alteri possit adaptari.
6 ¶ Facies, & quinquaginta circulos aureos, quibus cortinarum uela iungenda sunt, ut unum tabernaculum fiat.
7 ¶ Facies & aga cilicina undecim, ad operiendum tectum tabernaculi.
8 ¶ Longitudo sagi unius habebit triginta cubitos, & latitudo, quatuor: æqua erit mensura sagorum omnium.
9 ¶ E quibus quinque iunges seorsum, & sex sibi mutuo copulabis, ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices.
10 ¶ Facies & quinquaginta ansas in ora sagi unius, ut coniungi cum altero queat: & quinquaginta ansas in ora sagi alterius, ut cum altero copuletur.
11 ¶ Facies & quinquaginta fibulas æneas, quibus iungantur ansæ, ut unum ex omnibus operimentum fiat.
12 ¶ Quod autem superfuerit in sagis quæ parantur tecto, id est unum sagum quod amplius est, ex medietate eius operies posteriora tabernaculi.
13 ¶ Et cubitus ex una parte pendebit, & alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine, utrumque latus tabernaculi protegens.
14 ¶ Facies, & operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis: & super hoc rursum aliud operimentum de ¶ tanchinis pellibus.
15 ¶ Facies & tabulas stantes tabernaculi de lignis setim,
16 ¶ quæ singulæ denos cubitos in longitudine habeant, & in latitudine singulos ac semissem.
17 ¶ In lateribus tabulæ, duæ incastraturæ erunt, quibus tabula alteri tabulæ connectatur: atque in hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur.
18 ¶ Quarum uiginti erunt in latere meridiano, quod uergit ad Austrum.
19 ¶ Quibus quadraginta bases argenteas fundes, ut binæ bases singulis tabulis per duos angulos subiiciantur.
20 ¶ In latere quoque secundo tabernaculi, quod uergit ad Aquilonem, uiginti tabulæ erunt.
21 ¶ quadraginta habentes bases argenteas, binæ bases singulis tabulis supponentur.
22 ¶ Ad occidentalem uero plagam tabernaculi facies sex tabulas,
23 ¶ & rursum alias duas, quæ in angulis erigantur post tergum tabernaculi.
24 ¶ Eruntq; connectæ a deorsum usque sursum, & una omnes compago retinebit. Duabus quoque tabulis, quæ in angulis ponendæ sunt, similis inuictura seruabitur.
25 ¶ Et erunt simul tabulæ octo, bases earum argenteæ sexdecim, duabus basibus per unam tabulam supputatis:
26 ¶ Facies & uectes de lignis setim quinque ad, continendas tabulas in uno latere tabernaculi,
27 ¶ & quinque alios in altero, & eiusdem numeri ad occidentalem plagam:
28 ¶ qui mittentur per medias tabulas a summo usque ad summum.
29 ¶ Ipsas quoque tabulas deaurabis, & fundes in eis annulos aureos, per quos uectes tabulata contineant; quos operies laminis aureis.
30 ¶ Et eriges tabernaculum iuxta exemplar, quod tibi in ¶ Monte monstratum est. *Sup. 24. 10.*
31 ¶ Facies & uelum de hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & byssо retorta, opere plumario, & pulchra uarietate contextum:
32 ¶ quod appendes ante quatuor columnas de lignis setim, quæ ipsæ quidem deauratæ erunt, & habebút capita aurea, sed bases argenteas.
33 ¶ Inseretur autem uelum ipsis circulis, intra quod pones arcam testimonij, quo & Sanctuarium, & Sanctuarij sanctuaria diuidentur.
34 ¶ Pones & propitiatorium super arcam testimonij in Sancta sanctorum:
35 ¶ mensamq. extra uelum: & contra mensam candelabrum in latere tabernaculi meridiano: mensa enim stabit in parte Aquilonis.
36 ¶ Facies & tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & byssо retorta, opere plumarij.
37 ¶ Et quinque columnas deaurabis lignorum setim, ante quas ducetur tentorium, quarum erunt capita aurea, & bases æneæ.

CAP. XXVII.

1 FAcies & altare de lignis setim, quod habebit quinque cubitos in longitudine, & totidem in latitudine, id est quadrum, & tres cubitos in altitudine. *Infr. 38.*
2 ¶ Cornua autem per quatuor angulos ex ipso erunt: & operies illud ære.
3 ¶ Faciesq. in usus eius lebetes ad suscipiendos cineres, & forcipes atque fuscinulas, & ignium receptacula: omnia uasa ex ære fabricabis.
4 ¶ Craticulamq. in modum retis æneam: per cuius quatuor angulos erunt quatuor annuli ænei,
5 ¶ quos pones subter aruulam altaris, eritq. craticula usque ad altaris medium.
6 ¶ Facies & uectes altaris de lignis setim duos, quos operies laminis æneis:
7 ¶ & induces per circulos, eruntq. ex utroque latere altaris ad portandum.
8 ¶ Non solidum, sed inane & cauum intrinsecus facies illud, sicut tibi ostensum est in Monte. *Sup. 20. 24.*
9 ¶ Facies & atrium tabernaculi, in cuius australi plaga contra meridiem erunt tentoria de byssо retorta: centum cubitos unum latus tenebit in longitudine.
10 ¶ Et columnas uiginti cum basibus totidem æneis, quæ capita cum cælaturis suis habebunt argentea.
11 ¶ Similiter & in latere aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum, columnæ uiginti, & bases æneæ eiusdem numeri, & capita earum cum cælaturis suis argentea.
12 ¶ In latitudine uero atrij, quod respicit ad occidentem, erunt tentoria per quinquaginta cubitos, & columnæ decem, bases q. totidem.
13 ¶ In ea quoque atrij latitudine, quæ respicit ad orientem, quinquaginta cubiti erunt.
14 ¶ in quibus quindecim cubitorum tentoria lateri uno deputabuntur columnæq. tres & bases totidem:
15 ¶ & in latere altero erunt tentoria, cubitos obtinentia quindecim, columnæ tres, & bases totidem.
16 ¶ In introitu uero atrij fiet tentorium cubitorum uiginti ex hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & byssо retorta, opere plumario: columnas habebit quatuor, cum basibus totidem.
17 ¶ Omnes columnæ atrij per circuitum uestitæ erunt argenteis laminis, capitibus

Hyacinthus. M. S. R. Rab. G.

bus argenteis, & basibus æneis. ♀ In longitudine occupabit atrium cubitos centum, in latitudine quinquaginta, altitudo quinque cubitorum erit. fietq. de byſſo retorta. & habebit baſes æneas? ♀ Cuncta ua a tabernaculi in omnes uſus & cæremonias, tam paxillos eius quam atrij ex ære facies. ♀ Præcipe filijs Iſrael, ut afferant tibi oleum de arboribus oliuarum puriſſimum, piloq. contuſum: u ardeat lucerna ſemper ♀ in tabernaculo teſtimonij, extra uelum, quod oppanſum eſt teſtimonio. Et collocabunt eam Aaron & filij eius ? ut uſque mane luceat coram Domino. Perpetuus erit cultus per ſucceſſiones eorum coram filijs Iſrael.

CAP. XXVIII.

Applica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filijs ſuis de medio filiorum Iſrael, ut ſacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab, & Abiu, Eleazar, & Ithamar ♀ Faciesq. ueſtem ſanctam Aaron fratri tuo in gloriam, & decorem. ♀ Et loquêris cunctis ſapientibus corde, quos repleui ſpiritu prudentiæ, ut faciant veſtes Aaron, in quibus ſanctificatus miniſtret mihi. ♀ Hæc autem erunt ueſtimenta quæ facient. Rationale, & ſuperhumerale, tunicam, & lineam ſtrictam, cidarim & balteum. Facient ueſtimenta ſancta fratri tuo Aaron, & filijs eius, ut ſacerdotio fungantur mihi. ♀ Accipientq. aurũ & hyacinthum & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byſſum. ♀ Facient autem ſuperhumerale de auro, & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto. & byſſo retorta: opere polymito. ♀ Duas oras iunctas habebit in utroque latere ſummitatum, ut in unum redeant. ♀ Ipſa quoque textura, & cuncta operis uarietas erit ex auro & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & byſſo retorta. ♀ Sumesq. duos lapides onychinos, & ſculpes in eis nomina filiorum Iſrael: ♀ ſex nomina in lapide uno, & ſex reliqua in altero, iuxta ordinem natiuitatis eorum. ♀ Opere ſculptoris & cælaturæ gemmarij, ſculpes eos nominibus filiorum Iſrael, inclusos auro atque circundatos: ♀ & pones in utroque latere ſuperhumeralis, memoriale filijs Iſrael. Portabitq. Aaron nomina eorum coram Domino ſuper utrumque humerum, ob recordationem. ♀ Facies & uncinos ex auro, & ♀ duas catenulas auri puriſſimi ſibi inuicem cohærentes, quas inſeres uncinis. ♀ Rationale quoque iudicij facies opere polymito, iuxta texturam ſuperhumeralis ex auro, hyacintho, & purpura, coccoq bis tincto, & byſſo retorta ♀ Quadrangulum erit & duplex: menſuram palmi habebit tam in longitudine quàm in latitudine. ♀ Ponesq. in eo quatuor ordines lapidum. in primo ueſu erit lapis ſardius, & topazius, & ſmaragdus. ♀ in ſecundo: carbunculus, ſapphirus, & iaſpis. ♀ in tertio: ligurius, achates & amethyſtus. ♀ in quarto, chryſolithus, onychinus, & beryllus. incluſi auro erunt per ordines ſuos. ♀ Habebuntq. nomina filiorum Iſrael: duodecim nominibus cælabuntur, ſinguli lapides nominibus ſingulorum per duodecim tribus. ♀ Facies in rationali catenas ſibi inuicem cohærentes ex auro puriſſimo: ♀ & duos annulos aureos, quos pones in utraque rationalis ſummitate: ♀ catenasq. aureas iunges annulis qui ſunt in marginibus eius: ♀ & ipſarum catenarum extrema duobus copulabis uncinis in utroque latere ſuperhumeralis, quod rationale reſpicit. ♀ Facies & duos annulos aureos, quos pones in ſummitatibus rationalis in oris quæ e regione ſunt ſuperhumeralis, & poſteriora eius aſpiciunt. ♀ Nec non & alios duos annulos aureos, qui ponendi ſunt in utroque latere ſuperhumeralis deorſum, quod reſpicit

spicit cõtra lac em iuncturæ interioris, vt
aptari possit cum superhumerali,¶& stringatur rationale annulis suis cũ annulis superhumeralis uitta hyacinthina, ut maneat iunctura fabrefacta, & a seinuicẽ rationale & superhumerale nequeant separari. ¶ Portabitq. Aaron nomina filiorũ 29
Israël in rationali iudicij super pectus suũ quando ingredietur Sanctuarium,memoriale coram Domino in æternum. ¶Pones autem in rationali iudicij Doctrinam, & 30
Veritatem, quæ erunt in pectore Aaron quando ingredietur coram Domino: & gestabit iudicium filiorum Israel in pectore suo, in conspectu Domini semper. ¶ Facies & tunicam superhumeralis totã hyacinthinam, ¶ in cuius medio supra erit capitium,& ora per gyrum eius textilis,sicut fieri solet in extremis uestium partibus,ne facile rumpatur. ¶ Deorsum uero,ad pedes eiusdem tunicæ, per circuitum, quasi mala punica facies, ex hyacintho & purpura, & cocco bis tincto, * mistis in medio tintinnabulis, ¶ ita ut tintinnabulum sit aureum, & malum punicum: 34
tursumq. tintinnabulum aliud aureum, & malum punicum. ¶ ‖ Et uestietur ea 35
Aaron in officio ministerij,vt audiatur sonitus quãdo ingreditur & egreditur Sanctuarium in conspectu Domini,& nõ moriatur. ¶ Facies & laminam de auro purissimo: in qua sculpes opere cælatoris,Sanctum Domino. ¶ Ligabisq. eam uitta hyacinthina, & erit super tiaram, ¶ imminens fronti pontificis. Portabitq. Aaron 38
iniquitates eorum, quæ obtulerunt, & sanctificauerunt filij Israel, in cunctis muneribus, & donarijs suis. Erit autem lamina semper in fronte eius, ut placatus sit ei Dominus. ¶ Stringesq. tunicam 39
bysso, & tiaram byssinam facies,& balteum opere plumarij. ¶ Porro filijs Aaron tunicas lineas parabis & balteos .ac 40
tiaras in gloriam & decorem: ¶ uestiesq. 41
his omnibus Aaron fratrem tuum, & filios eius cum eo. Et cunctorum consecrabis manus,sanctificabisq. illos, ut sacerdotio fungantur mihi. ¶ Facies & femina- 42
lia linea, ut operiant carnem turpitudinis suæ,a renibus usque ad femora: ¶ & 43
utentur eis Aaron, & filij eius quando ingredientur tabernaculum testimonij, uel quando appropinquant ad altare, ut ministrent in sanctuario, ne iniquitatis rei moriantur. Legitimum sempiternum erit Aaron,& semini eius post eum.

CAP. XXIX.

SEd & hoc facies, ut mihi in sacerdotio consecrentur. Tolle uitulum de armento, & arietes duos immaculatos, ¶ panesq. azymos, & crustulam absque fermento, quæ conspersa sit oleo, lagana quoque azyma oleo lita: de similа triticea cuncta facies. ¶ Et posita in canistro offeres: uitulum autem & duos arietes. ¶ Et Aaron,ac filios eius applicabis ad ostiũ tabernaculi testimonij. Cumq. laueris patrem cum filijs suis aqua, ¶ indues Aaron uestimentis suis,id est,linea & tunica, & superhumerali & rationali,quod constringes balteo. ¶ Et pones tiaram in capite eius, & laminam sanctam super tiaram, ¶ & oleum unctionis fundes super caput eius; atque hoc ritu consecrabitur. ¶ Filios quoque illius applicabis, & indues tunicis lineis, ¶ cingesq. balteo, Aaron scilicet & liberos eius, & impones eis mitras: eruntq. sacerdotes mihi religione perpetua. Postquam initiaueris manus eorum, ¶applicabis & uitulum coram tabernaculo testimonij. Imponentq. Aaron & filij eius manus super caput illius, ¶ & mactabis eum in conspectu Domini, iuxta ostiũ tabernaculi testimonij. ¶ Sumptumq. de sanguine uituli, pones super cornua altaris digito tuo, reliquum autem sanguinem fundes iuxta basim eius. ¶ ‖ Sumes & adipem totum, qui operit intestina & reticulum iecoris,ac duos renes,& adipem qui super eos est, & offeres incensum super altare. ¶ Carnes uero uituli, & coria, & simum combures foris extra castra, eo quòd pro peccato sit. ¶ Vnum quoque arietem sumes, super cuius caput ponent Aaron & filij eius manus. ¶ Quem cum mactaueris: tolles de sanguine eius, & fundes circa altare. ¶ ipsum autem arietem cædes in frusta .lotaq. intestina, ac pedes,pones super concisas carnes & super caput illius. ¶ Et offeres totum arietem in incensum super altare: oblatio est Domino, odor suauissimus victimæ Domini. ¶ Tolles quoque arietem alterum, super cuius caput Aaron & filij eius ponent manus. ¶ Quem cum immolaueris, sumes de sanguine eius,& pones super extremum auriculæ dextræ Aaron, & filiorum eius, & super pollices manus eorum, ac pedis dexteri, fundesq. sanguinem super altare per circuitum. ¶ Cumq. tuleris de sanguine, qui est super altare, & de oleo unctionis, asperges Aaron, & uestes eius, filios & uestimenta eorum.Consecratisq. ipsis & uestibus, ¶ tolles adipem de ariete, & caudam & aruinam, quæ operit uitalia, ac reticulum iecoris, & duos renes,atque adipem, qui super eos est, armumq. dextrum, eo quòd sit aries consecrationis: ¶ tortamq. panis unius, crustulam conspersam oleo, laganum de canistro azymorum, quod positum est in conspectu Domini: ¶ ponesq. omnia super manus Aaron & filiorum eius, & sanctificabis eos eleuans coram Domino. ¶ Suscipiesq. uniuersa de manibus eorum: & incendes super altare in holocaustum, odorem suauissimum in conspectu Domini, quia oblatio eius est. ¶ Sumes quoque pectusculum de ariete, quo initiatus est Aaron, sanctificabisq. illud eleuatum coram Domino, & cedet in partem tuam. ¶ Sanctificabisq. & pectusculum consecratum, & armum, quem de ariete separasti, ¶ quo initiatus est Aaron & filij eius, cedentq. in partem Aaron & filiorum eius iure perpetuo a filijs Israël; quia primitiua sunt, & initia de uictimis eorum pacificis, quæ offerunt Domino. ¶ Vestem autem sanctam, qua utetur Aaron, habebunt filij eius post eum,ut ungantur in ea, & consecrentur manus eorum. ¶ Septem diebus utetur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filijs eius, & qui ingredietur tabernacu-

Lev.1.3.

Lev.3.3.

lum testimonij ut ministret in Sanctuario. ✝ Arietem autem ᵛ consecrationis tolles, & coques carnes eius in loco sancto, ✝ quibus uescetur Aaron, & filij eius. 32
‖ Panes quoque qui sunt in canistro in uestibulo tabernaculi testimonij ✝ comedent, ut sit placabile sacrificium, & sanctificentur offerentium manus. Alienigena non uescetur ex eis, quia ᵛᵛ sancti sunt. 33
✝ Quod si remanserit de carnibus consecrationis siue de panibus usque mane, combures reliquias igni: non comedentur, quia sanctificata sunt. ✝ Omnia quæ præcepi tibi, facies super Aaron & filijs eius. Septem diebus consecrabis manus eorum: 34
✝ & uitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum. Mundabisq. altare cum immolaueris expiationis hostiam, & unges illud in sanctificationem. ✝ Septem diebus expiabis altare, & sanctificabis, & erit Sanctum sanctorum, omnis qui tetigerit illud, sanctificabitur. ✝ Hoc est quod facies in altari, ‖ Agnos anniculos duos per singulos dies iugiter, ✝ unum agnum mane, & alterum uespere, ✝ decimam partem similæ conspersæ oleo tuso, quod habeat mensuram quartam partem hin, & uinum ad libandum eiusdem mensuræ in agno uno. ✝ Alterum uero agnum offeres ad uesperam, iuxta ritum matutinæ oblationis, & iuxta ea quæ diximus, in odorem suauitatis. ✝ sacrificium est Domino, oblatione perpetua in generationes uestras, ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ubi constituam ut loquar ad te. ✝ Ibiq. præcipiam filijs Israel, & sanctificabitur altare in gloria mea. ✝ Sanctificabo & tabernaculum testimonij cum altari, & Aaron cum filijs suis, ut sacerdotio fungatur mihi. ✝ Et habitabo in medio filiorum Israel, eroq. eis Deus, ✝ & scient quia ego Dominus Deus eorum, qui eduxi eos de Terra Aegypti, ut manerem inter illos, ego Dominus Deus ipsorum.

ᵛ consecrationis 7 M.S.H.C. Textus uero consonant. G. Leu. 8. 31. 24. 9. Mat. 12. 4.
ᵛᵛ sancta 5. M. S G
ᵛᵛᵛ sanctificata. 1 M.S.
ᵛᵛᵛᵛ sanctitatis. H.C

Num. 28. 3.

CAP. XXX.

FAcies quoque altare ad adolendum thymiama, de lignis setim, ✝ habens cubitum longitudinis, & alterum latitudinis, id est quadrangulum, & duos cubitos in altitudine. Cornua ex ipso procedent. ✝ Vestiesq. illud auro purissimo, tam craticulam eius, quàm parietes per circuitum, & cornua. Faciesq. ei coronam aureolam per gyrum, ✝ & duos annulos aureos sub corona per singula latera, ut mittantur in eos uectes, & altare portetur. ✝ Ipsos quoque uectes facies de lignis setim, & inaurabis. ✝ Ponesq. altare contra uelum, quod ante arcam pendet testimonij coram propitiatorio, quo tegitur testimonium, ubi loquar tibi. ✝ Et adolebit incensum super eo Aaron, suaue fragrans mane. Quando componet lucernas, incendet illud: ✝ & quando collocabit eas ad uesperum, uret thymiama sempiternum coram Domino in generationes uestras. ✝ Non offeretis super eo thymiama compositionis alterius, nec oblationem & uictimam, nec libabitis libamina. ✝ Et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum, in sanguine, quod oblatum est pro peccato, & placabit super eo in generationibus uestris.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46

Sanctum sanctorum erit Domino. ✝ Loquutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ✝ ‖ Quando tuleris summam filiorum Israel iuxta numerum, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & non erit plaga in eis; cum fuerint recensiti. ✝ Hoc autem dabit omnis qui transit ad ᵛ nomen, dimidium sicli iuxta mensuram templi. ‖ Siclus uiginti obolos habet. Media pars sicli offeretur Domino. ✝ Qui habetur in numero, a uiginti annis, & supra, dabit pretium. ✝ Diues non addet ad medium sicli, & pauper nihil minuet. ✝ Susceptamq. pecuniam, quæ collata est a filijs Israel, trades in usus tabernaculi testimonij, ut sit monimentum eorum coram Domino, & propitietur animabus eorum. ✝ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens. ✝ Facies & labium æneum cum basi sua ad lauandum: ponesq. illud inter tabernaculum testimonij & altare. ✝ Et missa aqua, lauabunt in ea Aaron, & filij eius manus suas ac pedes, ✝ quando ingressuri sunt tabernaculum testimonij, & quando accesuri sunt ad altare, ut offerant in eo thymiama Domino, ✝ ne forte moriantur. legitimum sempiternum erit ipsi, & semini eius per successiones. ✝ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ✝ Sume tibi aromata, primæ myrrhæ & electæ quingentos siclos, & cinnamomi medium, id est ducentos quinquaginta siclos, calami ✝ similiter ducentos quinquaginta, ✝ casiæ autem quingentos siclos in pondere sanctuarij, olei de oliuetis mensuram hin: ✝ faciesq. unctionis oleum sanctum, unguentum compositum opere unguentarij, ✝ & unges ex eo tabernaculum testimonij, & arcam testamenti, ✝ mensamq. cum uasis suis, candelabrum, & utensilia eius, altaria thymiamatis, ✝ & holocausti, & uniuersam supellectilem, quæ ad cultum eorum pertineat. ✝ Sanctificabisq. omnia, & erunt Sancta sanctorum: qui tetigerit ea sanctificabitur. ✝ Aaron, & filios eius unges, sanctificabisq. eos, ut sacerdotio fungantur mihi. ✝ Filijs quoque Israel dices, Hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in generationes uestras. ✝ Caro hominis non ungetur ex eo, & iuxta compositionem eius non facietis aliud, quia sanctificatum est, & sanctum erit uobis. ✝ Homo quicunque tale compositum fecerit, & dederit ex eo alieno: exterminabitur de populo suo. ✝ Dixitq. Dominus ad Moysen, Sume tibi aromata stacten & onycha, galbanum boni odoris, & thus lucidissimum, æqualis ponderis erunt omnia: ✝ faciesq. thymiama compositum opere unguentarij, mistum diligenter, & purum, & sanctificatione dignissimum. ✝ Cumq. in tenuissimum pulueremuniuersa contuderis, pones ex eo coram tabernaculo testimonij, in quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit uobis thymiama. ✝ Talem compositionem non facietis in usus uestros, quia sanctum est Domino. ✝ Homo quicunque fecerit simile, ut odore illius perfruatur, peribit de populis suis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38

Num. 1. 2

ᵛ numerum. 3. M.S.H.C
ᵛᵛ visitationis transitum. 70. Vt in textu est, legit. Rab. Leu. 27. 15. Num. 3. 47. Exo. 45. 12.

* aromatis. H.C. G.

CAP. XXXI.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Ecce, uocaui ex nomine Beseleel filium Vri filij Hur de tribu Iuda, & impleui eũ spiritu Dei, sapientia, & intelligentia, & scientia in omni opere, ¶ ad excogitãdum quicquid fabrefieri potest ex auro, & argento, & ære, ¶ marmore, & gemmis, & diuersitate lignorum. ¶ Dedíq. ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapientiam: ut faciant cuncta, quæ præcepi tibi, ¶ tabernaculum fœderis, & arcam testimonij, & propitiatorium, quod super eam est, & cuncta uasa tabernaculi, ¶ mensamq. & uasa eius, candelabrum purissimum cum uasis suis, & altaria thymiamatis, ¶ & holocausti, & omnia uasa eorum, labium cum basi sua, ¶ vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdotis, & filijs eius, ut fungantur officio suo in sacris. ¶ oleum unctionis, & thymiama aromatũ in sanctuario, omnia quæ præcepi tibi facient. ¶ Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Loquere filijs Israel, & dices ad eos, ¶ Videte ut sabbathum meum custodiatis: quia signũ est inter me, & vos in generationibus uestris: vt sciatis quia ego Dominus, qui sanctifico uos. ¶ Custodite sabbathum meũ: sanctũ est enim uobis: qui polluerit illud, morte morietur: qui fecerit in eo opus, peribit anima illius de medio populi sui. ¶ Sex diebus fiet opus: in die septimo sabbathũ est, requies sancta Domino. omnis qui fecerit opus in hac die, morietur. ¶ Custodiant filij Israel sabbathũ, & celebrent illud in generationibus suis. Pactum est sempiternũ, ¶ inter me & filios Israel, signumq. perpetuũ. ¶ Sex enim diebus fecit Dominus cœlum & terram, & in septimo ab * opere cessauit. ¶ Deditq. Dominus Moysi, completis huiuscemodi sermonibus in monte Sinai, duas tabulas testimonij lapideas, scriptas digito Dei.

Sup. 20. 8 Exo. 20. 12.

-2 M s. R. Rab. H. C. G. ¶ fac. 4 M s. G. ¶ fie. H. C.

*Gen. 1. 31 * omni M s. R. Rab. Deu. 9. 10*

CAP. XXXII.

VIdens autem populus, quod morã faceret descendendi de mõte Moyses, congregatus aduersus Aaron, dixit, ¶ Surge, fac nobis Deos, qui nos præcedant: Moysi enim huic uiro, qui nos eduxit de Terra-Ægypti, ignoramus quid acciderit. ¶ Dixitq. ad eos Aaron, Tollite inaures aureas de uxorum, filiorumq. & filiarum uestrarum auribus, & afferte ad me. ¶ Fecitq. populus quæ iusserat, deferens inaures ad Aaron. ¶ Quas cum ille accepisset, formauit opere fusorio, & fecit ex eis uitulũ conflatilem. Dixeruntq. Hi sunt dii tui Israel, qui te eduxerunt de Terra-Ægypti. ¶ Quod cũ uidisset Aaron, ædificauit altare coram eo, & præconis uoce clamauit dicens: Cras solemnitas Domini est. ¶ Surgentesq. mane, obtulerunt holocausta, & hostias pacificas, & ¶ sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. ¶ Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Vade, descende. peccauit populus tuus, quem eduxisti de Terra-Ægypti. ¶ Recesserunt cito de uia, quam ostendisti eis: fecerunteq. sibi uitulum conflatilẽ, & adorauerunt, atque immolantes ei hostias, dixerunt, ¶ Isti sunt Dij tui Israel, qui te eduxerunt de Terra-Aegypti. ¶ Rursumq. ait Dominus ad Moysen, ¶ Cerno quod populus iste, durę ceruicis sit: ¶ dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciamq. te in gentem magnam. ¶ Moyses autem orabat Dominum Deum suum, dicens, ¶ Cur Domine irascitur furor tuus contra populum tuum, quẽ eduxisti de Terra-Aegypti, in fortitudine magna, & in manu robusta? ¶ ¶ Ne quæso dicant Aegyptij, Callide eduxit eos, ut interficeret in montibus, & deleret e terra: quiescat ira tua, & esto placabilis super nequitia populi tui. ¶ Recordare Abraham.

-7 M s. H. C. Textus cõsentiunt R. Rab. et G. Deu. 9. 12. Exo. 12. 28. Infr. 33. 3

Deu. 9. 13. Ps. 105. 23. Nu. 14. 13.

ham, * Isaac, & Israel seruorum tuorum, quibus iurasti per temetipsum, dicens, ‖ Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cœli: & vniuersam terram hanc, de qua locutus sum, dabo semini vestro, & possidebitis eam semper. † Placatusq. est Dominus ne faceret malum, quod locutus fuerat aduersus populum suum. † Et reuersus est Moyses de monte, portans duas tabulas testimonij in manu sua, scriptas ex vtraque parte, † & factas opere ^ Dominj: scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis. † Audiens autem Iosue tumultum populi vociferantis, dixit ad Moysen: Vlulatus pugnæ auditur in castris. † Qui respondit, Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam: sed vocem cantantium ego audio. † Cumq. appropinquasset ad castra, vidit vitulum, & choros; iratusq. valde, proiecit de manu tabulas, & confregit eas ad radicem montis: † Arripiensq. vitulum, quem fecerant, combussit, & contrivit vsque ad puluerem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo potum filijs Israel. † Dixitq. * ad Aaron, Quid tibi fecit hic populus, vt induceres super eum peccatum maximum? † Cui ille respondit, Ne indignetur dominus meus: tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum. † dixerunt mihi, Fac nobis deos, qui nos præcedant: huic enim Moysi, qui nos eduxit de Terra Ægypti, nescimus quid acciderit. † Quibus ego dixi, Quis vestrûm habet aurum? Tulerunt, & dederunt mihi: & proieci illud in ignem, egressusq. est hic vitulus. † Videns ergo Moyses populum quod esset nudatus (spoliauerat enim eum Aaron propter ignominiam sordis, & inter hostes nudum constituerat) † & stans in porta castrorum, ait, Si quis est Domini, iungatur mihi. Congregatiq. sunt ad eum omnes filij Leui. † quibus ait, Hæc dicit Dominus Deus Israel, Ponat vir gladium super femur suum: ite, & redite de porta vsque ad portam per medium castrorum, & occidat vnusquisque fratrem, & amicum, & proximum suum. † Feceruntq. filij Leui iuxta sermonem Moysi, ceciderunt q. in die illa quasi ^ triginta tria millia hominum. † Et ait Moyses, Consecrastis manus vestras hodie Domino, vnusquisque in filio, & in fratre suo, vt detur vobis benedictio. † Facto autem altero die, locutus est Moyses ad populum, Peccastis peccatum maximum: ascendam ad Dominum, si quo modo quiuero eum deprecari pro scelere vestro. † Reuersusq. ad Dominum, ait, Obsecro, * peccauit populus iste peccatum maximum, feceruntq. sibi deos aureos: † aut dimitte eis hanc noxam; aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti. † Cui respondit Dominus, Qui peccauerit mihi, delebo eum de libro meo: † tu autem vade, & duc populum istum quò locutus sum tibi, * angelus meus præcedet te. Ego autem in die vltionis visitabo, & hoc peccatum eorum. † Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAP. XXXIII.

1 Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, Vade, ascende de loco isto tu & populus tuus, quem eduxisti de Terra Ægypti, in terram quam iurauí Abrahamj, Isaac, & Iacob, dicens, ‖ Semini 2 tuo dabo eam: † & mittam præcursorem tui angelum, vt ejiciam Chananæum, & Amorrhæum, & Hethæum, & Pherezæum, & Heuæum, & Iebusæum, † & intres in terram fluentem lacte & melle. ‖ Non enim ascendam tecum, quia populus duræ ceruicis ^ est: ne forte disperdam 4 te in via. † Audiensq. populus sermonem hunc pessimum, luxit: & nullus ex more 5 indutus est cultu suo. † Dixitq. Dominus ad Moysen: Loquere filijs Israel, Populus duræ ceruicis es, semel ascendam in medio tui, & delebo te. Iam nunc depone ornatum tuum, vt sciam quid faciam tibi. 6 † Deposuerunt ergo filij Israel ornatum suum a monte Horeb. † Moyses quoque 7 tollens tabernaculum, tetendit extra castra procul, vocauitq. nomen eius Tabernaculum fœderis. Et omnis populus, qui habebat aliquam quæstionem, egrediebatur ad Tabernaculum fœderis, 8 extra castra. † Cumq. egrederetur Moyses ad tabernaculum, surgebat vniuersa plebs, & stabat vnusquisque in ostio papilionis sui, & aspiciebant q. tergum Moysi, donec ingrederetur tentorium. 9 † Ingresso autem illo tabernaculum fœderis, descendebat columna nubis, & stabat ad ostium, * loquebaturq. 10 * cum Moyse, † cernentibus vniuersis, quod columna nubis staret ad ostium Tabernaculi. Stabantq. ipsi, & adorabant per fores tabernaculorum suorum. 11 † Loquebatur autem Dominus ad Moysen facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cumque ille reuerteretur in castra, minister eius Iosue filius Nun, puer, non recedebat de Tabernaculo. 12 † Dixit autem Moyses ad Dominum, Præcipis vt educam populum istum: & non indicas mihi quem missurus es mecum, præsertim cum dixeris, Noui te ex nomine, & inueniſti gratiam 13 coram me. † Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi ^ faciem tuam, vt sciam te, & inueniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum 14 gentem hanc. † Dixitq. Dominus, Faciés mea præcedet te, & requiem dabo 15 tibi. † Et ait Moyses, Si non tuipse præcedas, ne educas nos de loco isto. † In 16 quo enim scire poterimus ego & populus tuus inueniſſe nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaueris nobiscum, vt glorificeamur ab omnibus populis, qui habitant super terram? † Dixit autem Dominus ad Moysen, Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inueniſti enim gratiam coram me, & teipsum noui ex nomine. 17 † Qui ait, Ostende mihi gloriam tuam. 18 † Respondit, Ego ostendam omne bonum 19 tibi, & ^ vocabo in nomine Domini coram te: & ‖ miserebor cui voluero, & clemens ero in quem mihi placuerit. † Rursusq. ait, Non poteris videre faciem meá 20 non enim videbit me homo, & viuet.

† Et

Gen. 12. 7. & 13. 15. & 15. 18. & 26. 3. & 48. 16.

^ Dei MS. R. H. G.

* Moyses, 6 MS. H. C. G.

† 9 MS. R. Rab. H. C. G.

^ vigintiduo.

† Domine MS. G. Alter. H. & C. non legitur.

* ecce R. Cp. G.

8 MS. A. C. G.

Gen. 12. 7. sup. 23. 10. Ios. 24. 11. Deut. 7. 21. Sup. 32. 9. & 34. 9 MS. Rab. H. C. G. Deut. 9. 13.

* Tabernaculi 2. MS. H. C. G.

* Dominus MS. J. R.

^ vidi meam 6 MS. H. vtram bonitatis tuæ C. tempsum mihi. Rab. G.

^ vocabor Ro. 9. 15.

¶Et iterum, Ecce, inquit, erit locus apud me, & stabis supra petram. ¶ Cumq. transibit gloria mea, ponam te in foramine petræ, 21 22 & protegam dextera mea, donec transeam. 23 ¶Tollamq. manū meā, & videbis posteriora mea, facie autem meā videre non poteris.

CAP. XXXIIII.

Ac dixit, Præcide, ait, tibi duas tabulas lapideas instar priorum, & scribam super eas uerba quę habuerunt tabulę quas fregisti. ¶Esto paratus mane, ut ascendas statim in montem Sinai, stabisq. mecum super uerticem montis. ¶Nullus ascendat tecum, nec uideatur quispiam per totum montem: boues quoque & oues non pascantur e contra. ¶ Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: & de nocte consurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dñs, portans secum * tabulas. ¶Cumq. descendisset Dominus per nubem, stetit Moyses cum eo, inuocans nomen Domini. ¶ Quo transeunte coram eo, ait, Dominator Domine Deus, misericors & clemens, patiens & multæ miserationis, ac uerax, ¶ qui custodis misericordiam in millia: qui aufers iniquitatem, & scelera, atque peccata, nullusq. apud te per se innocens est, ‖ Qui reddis iniquitatem patrum filijs, ac nepotibus in tertiam & quartam progeniem. ¶Festinusq. Moyses, curuatus est pronus in terram, & adorans ait: ¶Si inueni gratiam in conspectu tuo Domine, obsecro ut gradiatis nobiscum: populus enim duræ cervicis est, & auferas iniquitates nostras atque peccata, nosq. possideas. ¶Respondit Dominus, Ego inibo pactum ¶ in conspectu omnium tuorum populorum quæ nunquam uisa sunt super terram, nec in ullis gentibus: ut cernat * populus iste, in cuius es medio, opus Domini terribile quod facturus sum. ¶Obserua cuncta quæ hodie mandaui tibi: ego ipse ejiciam ante faciem tuam Amorrhæū, & Chananæum, & Hetthæum, Pherezæum quoque, & Heuæum, & Iebusæum. *¶Cauc 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ne unquam cum habitatoribus terræ illius iungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam: ¶sed aras eorum destrue, *confringe 13 statuas, lucosq. suc 14 fide. ¶noli adorare Deū alienum. Dominus zelotes nomen eius, 15 Deus est æmulator. ¶ Ne ineas pactum cū hominibus illarum regionū: ne cum fornicati fuerint cum dijs suis, & adorauerint simulachra eorum, uocet te quispiā ut comedas de immolatis. ¶ ‖Nec uxorem de filiabus eorum accipies filijs tuis: ne 16 postquam ipsæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant & filios tuos in deos suos. ¶Deos 17 conflatiles non facies tibi. ¶Solemnitatem azymorum custodies. Septem diebus uesceris azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis nouorum, mense enim uerni 18 temporis egressus es de Aegypto. ¶ ‖Omne 19 quod aperit uuluam generis masculini, meum erit. De cunctis animantibus tam 20 de bobus, quàm de ouibus, meum erit. ¶Primogenitum asini redimes oue: sin autem nec pretium pro eo dederis, occidetur. Primogenitum filiorum tuorum redimes: nec apparebis in conspectu meo uacuus. 21 ¶‖Sex diebus operaberis, die septimo cessabis arare & metere. ¶‖Solemnitatem hebdomadarum facies tibi in primitijs frugum messis tuæ triticeæ, & solemnitatem 22 quando redeunte anni tempore cuncta conduntur. ¶ Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis Domini Dei Israel. 23 ¶Cum enim tulero gentes a facie tua, & dilatauero terminos tuos, nullus inuidebitur terræ tuæ, ascendente te, & apparente in cōspectu Domini Dei tui ter in anno. 24 ¶‖ Non immolabis super fermento sanguinē hostiæ meę, neq; residebit mane de 25 vi-

Deu. 10. 1

* Exod. 7 MS. H. C. & A. Rab. non addunt. Psal. 142. 2.

Ier. 32. 18. Deu. 5. 9

Deu. 5. 2. Ie. 32. 21.

* omnis L. C. G. § M. 2. Ab. C. & Ger. essam 4 2. G.

Ab H. aurem. C. & Rab. non agnoscunt.

* est MS. H. C. G. Deu. 7. 2. N & 1 MS. H. C. G.

1. Reg. 11. 2.

Sup. 13 2. 17. 32. 29

Sup 23. 15. Deu. 19. 16. Eccl. 35. 6. Sup 23 16.

Sup. 23. 18. 19. Vulthemius MS. R G

At H. textus volunt. ¶ Audipibus vitis me C. Deu. 14. 21. Sup. 24. 18. * Moyses MS. R. Rab. G Ab H. autem & C. non additur. Deu. 9. 18. Deut. 4 13. 2. Cor. 3. 13. ¶ Qui R. Rab. * velamine 4 MS. H. C. G.

ctima' solemnitatis Phase .. ♀ Primitias 26
fruguum terræ tuæ offeres in domo domini Dei tui. ‖ Non coques hœdum in lacte matris suæ. ♀ Dixitq. Dominus ad Moysen, Scribe tibi verba hæc, quibus & tecum & cum Israel ‖ pepigi fœdus. ♀ Fuit 27
ergo ibi cum Domino * quadraginta dies & quadraginta noctes panem non comedit, & aquam non bibit, & scripsit in tabulis ‖ verba fœderis decem. ♀ Cumq. de- 28
scenderet Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas testimonij, & ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini. ♀ Videntes autem Aaron 30
& filij Israel cornutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere. ♀ Vocatiq. ab 31
eo, reuersi sunt tam i Aaron quàm principes synagogæ. Et postquam locutus est ad eos, ♀ uenerunt ad eum etiam omnes fili 32
Israel: quibus præcepit cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinai. ♀ Impletisq. sermonibus ‖ posuit uelamen su- 33
per faciem suam. ♀ ¶ Quod 'ingressus ad 34
Dominum, & loquens cum eo, auferebat donec exiret, & tunc loquebatur ad filios Israel omnia quæ sibi fuerant imperata. ♀ Qui uidebant faciem egredientis Moysi 35
esse cornutam, sed operiebat ille rursus * faciem suam, si quando loquebatur ad eos.

CAP. XXXV.

I Gitur congregata omni turba filiorum 1
Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ iussit Dominus fieri. ♀ Sex diebus facie- 2
tis opus: septimus dies erit uobis sanctus. sabbathum, & requies Domini: qui fecerit opus in eo, occidetur. ♀ Non succendetis ignem in omnibus habitaculis uestris 3
per diem sabbathi. ♀ Et ait Moyses ad omnem cæteruam filiorum Israel: Iste est sermo quem præcepit Dominus, dicens, 4
♀ Separate apud uos primitias Domino. ‖ 5
Omnis uoluntarius & ¶ prono ' animo ' offerat eas Domino: aurum & argentum, & æs, ♀ hyacinthum & purpuram, coc 6
cumq. bis tinctum, & byssum, pilos caprarum: ♀ pelles q. arietum rubricatas, & 7
¶ ianthinas, ligna fetim, ♀ & oleum ad luminaria concinnanda, & ut conficiatur unguentum, & thymiama suauissimum, 8
♀ lapides onychinos, & gemmas ad ornatum superhumeralis, & rationalis. ♀ Quis- 9
quis uoluntam sapiens est, ueniat, & faciat 10
quod Dominus imperauit, ♀ Tabernaculum scilicet, & tectum eius, atque operimentum, annulos & tabulata cum ue- 11
ctibus, paxillos & bases: ♀ Arcam & ue- 12
ctes, propitiatorium, & uelum quod ante illud oppanditur: ♀ Mensam cum ue- 13
ctibus & uasis, & propositionis panibus: ♀ Candelabrum ad luminaria fulciendam, uasa illius & lucernas, & oleum ad nutrimenta ignium: ♀ Altare thymiamatis, & uectes, & oleum unctionis, & thy- 14
miama ex aromatibus: Tentorium ad ostium tabernaculi: ♀ Altare holocausti, 15
& craticulam eius æneam cum uectibus & uasis suis: labrum & ¶ basis ' eius: 16
♀ Cortinas atrij cum columnis & basibus, 17
tentorium in foribus uestibuli, ♀ paxillos tabernaculi & atrij cum funiculis suis: ♀ Vestimenta quorum usus est in mi- 18
nisterio sanctuarij, uestes Aaron pontifi- 19
cis ac filiorum eius, ut sacerdotio fungantur mihi. ♀ Egressiq. omnis multitu- 20
do filiorum Israel de conspectu Moysi, ♀ obtulerunt mente promptissima atque 21
deuota primitias Domino, ad factionem operis tabernaculi testimonij. Quicquid ad cultum & ad uestes sanctas necessarium erat, ♀ uiri cum mulieribus præ- 22
buerunt, armillas & inaures, annulos & dextralia: omne uas aureum in donaria Domini separatum est. ♀ Si quis habebat hyacinthum, & purpuram, coccumq. bis 23
tinctum, byssum & pilos caprarum, pelles arietum rubricatas, ♀ & ¶ hyacinthinas', argenti * æriq. metalla obtulerunt 24
Domino, lignaq. fetim in uarios usus. ♀ Sed & mulieres doctæ, quæ neuerant, 25
dederunt hyacinthum, purpuram, & uermiculum ac byssum, ♀ & pilos caprarum, 26
sponte propria cuncta contexuentes. ♀ Principes uero obtulerunt lapides onychinos, & gemmas ad superhumerale ♀ & 27
rationale, aromataq. & oleum ad luminaria concinnanda, & ad præparandum unguentum, ac thymiama odoris suauissimi componendum. ♀ Omnes uiri 28
& mulieres mente deuota obtulerunt donaria, ut fierent opera quæ iusserat Dominus per manum Moysi. Cuncti 29
filij Israel uoluntaria Domino dedicauerunt. ♀ Dixitq. Moyses ad filios Israel, 30
‖ Ecce, uocauit Dominus ex nomine Beseleel filium Vri filij Hur de tribu Iuda. 31
♀ Implenitq. eum spiritu Dei, sapientia & intelligentia, & scientia, & omni doctrina ad excogitandum, ♀ & faciendum 32
opus in auro, & argento, & ære, ♀ sculpendisq. lapidibus, & opere carpentario 33
quicquid fabre adinueniri potest, ♀ dedit * in corde eius: Oholiab quoque filium 34
Achisamech de tribu Dan: ♀ ambos eruditit sapientia, ut faciant opera abietaria, 35
polymitarij, ac plumarij de hyacinthо ac purpura, coccoq. bistincto, & byssо, & texant omnia, ac noua quæque reperiant.

CAP. XXXVI.

FEcit ergo Beseleel, & Ooliab, & omnis uir sapiens, quibus dedit Dominus sapientiam & intellectum, ut scirent fabre operari quæ in usus sanctuarij necessaria sunt, & quæ præcepit Dominus. ♀ Cumq. uocasset eos Moyses, & uniuersam eruditum uirum, cui dederat Dominus sapientiam, & qui sponte sua obtulerant se ad faciendum opus ♀ tradidit eis uniuersa donaria filiorum Israel. Qui cum instanter operi, quotidie mane uota populus offerebat. ♀ Vnde ait ueteranis compulsi, dixerunt: Moysi, ♀ Plus offert populus quam necessarium est. ♀ Iussit ergo Moyses præconia uoce canari: Nec uir nec mulier quicquam ofierat ultra in opere sanctuarij. Sicq. cessatum est a muneribus offerendis, ♀ eo quod obtulerint sufficerent & superabundarent. ♀ Fecerunt ‖ omnes corde: sapientes ad explendum opus tabernaculi, cortinas decem de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, opere uario, & arte polymita: ♀ quarum una habebat in longitudine uiginti octo cubitos, & in latitudine quatuor. una mensu-

Sup. 25. 2 ¶ prompto M. S. Rab. ¶ corde H. C. G. ¶ hyacinthinas. M S. R. Rab G. ¶ basim 7 MS. R. H. C. G.

¶ Vianthinas MS. * & auro.

Sup. 31. 2

* Dominus MS. 9.

Sup. 26. 1

Prv. 21. 29.

ra erat omnium cortinarum. ¶ Coniunxit quinque cortinas quinque alteram alteri, & alias quinque sibi inuicem copulauit. 10

¶ Fecit & ansas hyacinthinas in ora cortinæ unius ex utroque latere, & in ora cortinæ alterius similiter, ¶ ut contra se inuicem uenirent ansæ, & mutuo iungerentur. ¶ Vnde & quinquaginta fudit circulos aureos, qui morderent cortinarum ansas, & fieret unum tabernaculum. ¶ Fecit & saga undecim de pilis caprarum ad operiendum tectum tabernaculi: ¶ unum sagum in longitudine habebat cubitos triginta, & in latitudine cubitos quatuor. unius mensuræ erant omnia saga: ¶ quorum quinque iunxit seorsum, & sex alia separatim. ¶ Fecitq. ansas quinquaginta in ora sagi unius & quinquaginta in ora sagi alterius, ut sibi inuicem iungerentur. ¶ Et fibulas æneas quinquaginta, quibus necteretur tectum, ut unum pallium ex omnibus fagis fieret. ¶ Fecit & operitorium tabernaculi de pellibus arietum rubricatis: aliudq. desuper velamentum de pellibus hianthinis. ¶ Fecit & tabulas tabernaculi de lignis setim stantes. ¶ Decem cubitorum erat longitudo tabulæ unius: & unum ac semis cubitum latitudo retinebat. ¶ Binæ incastraturæ erant per singulas tabulas, ut altera alteri iungeretur. Sic fecit in omnibus tabernaculi tabulis. ¶ E quibus uiginti ad plagam meridianam erant contra Austrum, ¶ cum quadraginta basibus argenteis. Duæ bases sub una tabula ponebantur ex utraque parte angulorum, ubi incastraturæ laterum in angulis terminantur. ¶ Ad plagam quoque tabernaculi, quæ respicit ad Aquilonem, fecit uiginti tabulas, ¶ cum quadraginta basibus argenteis, duas bases per singulas tabulas. ¶ Contra Occidentem uero, id est, ad eam partem tabernaculi quæ mare respicit, fecit sex tabulas, & duas alias per singulos angulos tabernaculi retro: ¶ quæ iunctæ erant a deorsum usque sursum, & in unam compaginem pariter ferebantur. Ita fecit ex utraque parte per angulos: ut octo essent simul tabulæ, & haberent bases argenteas sexdecim, binas scilicet bases sub singulis tabulis. ¶ Fecit & uectes de lignis setim, quinque ad continendas tabulas unius lateris tabernaculi, ¶ & quinque alios ad alterius lateris coaptandas tabulas: & extra hos, quinque alios uectes ad occidentalem plagam tabernaculi contra mare. ¶ Fecit quoque uectem alium, qui per medias tabulas ab angulo usque ad angulum perueniret. ¶ Ipsa autem tabulata deaurauit, fusis basibus earum argenteis. Et circulos eorum fecit aureos, per quos uectes induci possent: quos & ipsos laminis aureis operuit. ¶ Fecit & uelum de hyacintho, & purpura, uermiculo, ac bysso retorta, opere polymitario, uarium atque distinctum: ¶ & quatuor columnas de lignis setim, quas cum capitibus deaurauit, fusis basibus earum argenteis. ¶ Fecit & tentorium in introitu tabernaculi ex hyacintho, purpura, uermiculo, bysso, retorta, opere plumarij: ¶ & columnas quinq; cum capitibus suis, quas operuit auro, basesq. earum fudit æneas.

hyacinthinus Ies. R. G.

CAP. XXXVII.

1 Fecit autem Beseleel & arcam de lignis setim, habentem duos semis cubitos in longitudine, & cubitum ac semissem in latitudine, altitudo quoque unius
2 cubiti fuit & dimidij. ¶ uestiuitq. eam auro purissimo intus ac foris. Et fecit illi coronam auream per gyrum, ¶ confians quatuor annulos aureos per quatuor angulos eius: duos annulos in latere uno, & duos
4 in altero. ¶ Vectes quoque fecit de lignis setim, quos uestiuit auro, ¶ & quos misit in
5 annulos, qui erant in lateribus arcæ ad portandam eam. ¶ Fecit & propitiatorium, id est, oraculum, de auro mundissimo, duorũ
6 cubitorum & dimidij in longitudine, & cubiti ac semis in latitudine. ¶ Duos etiam Cherubim ex auro ductili, quos posuit ex
8 utraque parte propitiatorij: ¶ Cherub unũ in summitate unius partis, & Cherub alterum in summitate partis alterius: duos Cherubim in singulis summitatibus propitiatorij, ¶ extendentes alas, & tegentes
9 propitiatorium, seq. mutuo & illud respicientes. ¶ Fecit & mensam de lignis setim in longitudine duorum cubitorum, &
10 in latitudine unius cubiti, quæ habebat in
11 altitudine cubitum ac semissem. ¶ circumdeditq. eam auro mundissimo, & fecit illi labium aureum per gyrum, ¶ ip-
12 siq. labio coronam auream interrasilem quatuor digitorum, & super eamdem al-
13 teram coronam auream. ¶ Fudit & quatuor circulos aureos, quos posuit in quatuor angulis per singulos pedes mensæ
14 ¶ contra coronam: missitq. in eos uectes,
15 ut possit mensa portari. ¶ Ipsos quoque uectes fecit de lignis setim, & circumde-
16 dit eos auro. ¶ Et uasa ad diuersos usus mensæ, acetabula, phialas, & cyathos, & thuribula, ex auro puro, in quibus offe-
17 renda sunt libamina. ¶ Fecit & candelabrum ductile de auro mundissimo. De cuius uecte calami, scyphi, sphærulæq.
18 ac lilia procedebant: ¶ sex in utroque latere, tres calami ex parte una, & tres ex
19 altera: ¶ tres scyphi in nucis modum per calamos singulos, sphærulæq. simul & lilia. & tres scyphi instar nucis in calamo altero, sphærulæq. simul & lilia. Æquum erat opus sex calamorum, qui procede-
20 bant de stipite candelabri. ¶ In ipso autem uecte erant quatuor scyphi in nucis modum, sphærulæq. per singulos simul & lilia: ¶ & sphærulæ sub duobus calamis
21 per loca tria, qui simul sex fiunt calami
22 procedentes de uecte uno, ¶ & sphærulæ igitur, & calami ex ipso erant, uniuersa ductilia ex auro purissimo. ¶ Fecit
23 & lucernas septem cum emunctoriis suis, & uasa, ubi ea quæ emuncta sunt, extinguantur, de auro mundissimo. ¶ Talentum auri appendebat candelabrum cum
25 omnibus uasis suis. ¶ Fecit & altare thymiamatis de lignis setim, per quadrum singulos habens cubitos, & in altitudine duos: e cuius angulis procedebant cornua. ¶ Vestiuitq. illud auro purissimo cum crateula ac parietibus & cornibus. ¶ Fecitq. ei coronam aureolam per
27 gyrum, & duos annulos aureos sub corona per singula latera, ut mittantur in

os uectes, & possit altare portari. ¶ Ipsos autem uectes fecit de lignis setim, & operuit laminis aureis. ¶ Composuit, & oleum ad sanctificationis unguentum, & ᵂ thymiamata' de aromatibus mundissimis opere pigmentarij. 28 29

ᵂ thymiama 7. MS. H. C. G

CAP. XXXVIII.

FEcit & altare holocausti de lignis setim, quinque cubitorum per quadrum, & trium in altitudine: ¶ cuius cornua de angulis procedebant, operuitq. illud laminis æneis. ¶ Et in usus eius parauit ex ære uasa diuersa, lebetes, sortipes, fuscinulas, uncinos, & ignium receptacula. ¶ Craticulamq. eius in modum retis fecit æneam, & subter eam in altaris medio arulam, ¶ fusis quatuor annulis per totidem retiaculi summitates, ad immittendos uectes ad portandum: ¶ quos & ipsos fecit de lignis setim, & operuit laminis æneis: ¶ ‖ induxitq. in circulos qui in lateribus altaris eminebant. Ipsum autem altare non erat solidum, sed cauum ex tabulatis, & intus uacuum. ¶ Fecit & labrum æneum cum basi sua de speculis mulierum, quæ excubabant in ostio tabernaculi. ¶ Fecit & atrium, in cuius australi plaga erant tentoria de bysso retorta, cubitorum centum, ¶ columnæ æneæ uiginti cum basibus suis, capita columnarum, & tota operis exlatura, argentea. ¶ Æ que ad septentrionalē plagam tentoria, columnæ, basesq. & capita columnarum eiusdem mensuræ, & operis ac metalli erant. ¶ In ea uero plaga, quæ ad Occidentem respicit, fuerunt tentoria cubitorum quinquaginta, columnæ decem cū basibus suis æneæ, & capita columnarum, & tota operis exlatura, argentea. ¶ Porro contra Orientem quinquaginta cubitorum parauit tentoria, & quibus, quindecim cubitos columnarum trium, cum basibus suis unum ᵂ tenebant latus: ¶ & in parte altera (quia inter utraque introitum tabernaculi ᵂ fecit) quindecim æque cubitorum erant tēctoria, columnæq. tres, & bases totidem. ¶ Cuncta atrij tentoria byssus retorta texuerat. ¶ Bases columnarum fuēre æneæ, capita autem earum cū cunctis exlaturis suis argentea: sed & ipsas columnas atrij uestiuit argento. ¶ Et in introitu eius opere plumario fecit tentorium ex hyacintho, purpura, uermiculo, ac byssō retorta, quod habebat uiginti cubitos in longitudine, altitudo uero quinque cubitorum erat iuxta mensuram, quam cuncta atrij tentoria habebāt. ¶ Columnæ autem in ingressu fuēre quatuor cum basibus æneis, capitaq. earum & exlaturæ argenteæ. ¶ Paxillos quoque tabernaculi & atrij per gyrū fecit æneos. ¶ Hæc sunt instrumenta tabernaculi testimonij, quæ enumerata sunt iuxta præceptum Moysi, in ᵂ ceremonijs' Leuitarum, per manum Ithamar filij Aaron sacerdotis: ¶ quæ Beseleel filius Vri filij Hur de tribu Iuda, Domino per Moysen iubente, compleuerat, ¶ iuncto sibi socio Oolhab filio Achisamech de tribu Dan: qui & ipse artifex lignorum egregius fuit, & polymitarius atque plumarius ex hyacyntho, purpura, uermiculo, & byssō. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

2 Par. 1. 5.

sup. 27. 8.

ᵂ tenebat M S. R. -M S.

ᵂ facit M S. Alia quadam M. S. legit. Quæ ab utroq; iuxt. &c.

ᵂ ceremonias M S. C.

24 ¶ Omne aurū quod expēsum est in opere sanctuarij, & quod oblatū est in donatiis, triginti nouem talentorum fuit, & septingentorum triginta siclorum ad mensuram sanctuarij. ¶ Oblatum est autem ab his qui transierunt ad numerum a uiginti annis & supra, de sexcentis tribus millibus, & quingentis quinquaginta, armatorum. 25 26 ¶ Fuerunt præterea centum talenta argenti, e quibus conflatæ sunt bases sanctuarij, & introitus ubi uelum pendet. ¶ Centum bases factæ sunt de talentis centum, singulis talentis per bases singulas supputatis. ¶ De mille autem septingentis, & septuaginta quinque * fecit capita columnarum, quas & ipsas uestiuit argento. 27 28 29 ¶ Æris quoque oblata sunt talenta septuaginta duo millia, & quadringenti supra ficli, ¶ ex quibus fusæ sunt bases in introitu tabernaculi testimonij, & altare æneum cum craticula sua, omniaq. uasa quæ ad usum eius pertinent, ¶ & bases atrij tam in circuitu, quām in ingressu eius, & paxilli tabernaculi atque atrij, per gyrum. 30 31

* ficlis MS. R. C. At H. & C. conformiter Textus non exprimunt.

CAP. XXXIX.

DE hyacintho uero & purpura, uermiculo ac byssō fecit uestes, quibus indueretur Aaron quādo ministrabat in sanctis, sicut præcepit Dominus Moysi. ¶ Fecit igitur superhumerale de auro, hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & byssō retorta, ¶ opere polymitario; incidi. q. bracteas aureas, & extenuauit in filasut possēt torqueri cum priorum colorum subtegmine, ¶ duasq. oras sibi inuicem copulātas in utroque latere summitatum, ¶ & balteum ex eisdem coloribus, sicut præceperat Dominus Moysi, ¶ Parauit & duos lapides onychinos, astrictos & inclusos auro, & sculptos arte gemmaria, nominibus filiorum Israel: ¶ * posuitq. eos in lateribus superhumeralis in monimētum filiorum Israel, sicut præceperat Dominus Moysi. ¶ Fecit & rationale opere polymito iuxta opus superhumeralis, ex auro, hyacintho, purpura coccoq. bis tincto, & byssō retorta: quadrangulum, duplex, mensuræ palmi. ¶ Et posuit in eo gemmarum ordines quatuor. in primo uersu erat sardius, topazius, smaragdus. ¶ In secundo, carbunculus, saphirus & iaspis. ¶ In tertio ligurius, achates, & amethystus. ¶ in quarto, chrysolithus, onychinus, & beryllus, circundati & inclusi auro per ordines suos. ¶ ipsiq. lapides duodecim, sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israel, singuli per nomina singulorum. ¶ Fecerunt in rationali & cæsenulas sibi inuicem cohærentes, de auro purissimo: ¶ & duos uncinos, totidemq. annulos aureos. ¶ annulos posuerunt in utroque latere rationalis, ¶ e quibus penderent duæ catenæ aureæ, quas inseruerunt uncinis, qui in superhumeralis angulis eminebant. ¶ Hæc & ante & retro ita conueniebant sibi, ut superhumerale, & rationale mutuo necterentur, ¶ stricta ad balteum & annulis fortius copulata, quos iungebat uitta hyacinthina, ne laxa fluerent, & a se inuicem mouerentur, sicut præcepit Dominus Moysi. ¶ Fecerunt quoque tunicam

Sup. 28 6.

* fex nomina in Lapide uno, & fex in altero, uxta ordinem nascentium eorum. in quibusdā M S. esse hoc loco legitur: at H. C. & G. nesciunt in capitibus libri. 28. non agnoscitur.

eam supe. humeralis totam hyacinthinâ, ¶ & capitium in superiori parte tŏtra medium, oramq. per gyrum capitij textilem:
¶ deorsum autem ad pedes mala punica ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac byſſo retorta: ¶ & tintinnabula de auro puriſſimo, quæ poſuerunt inter malogranata in extrema parte tunicæ per gyrum:
¶ tintinnabulum autem aureum, & malum punicum, quibus ornatus incedebat pontifex quando miniſterio fungebatur, ſicut præceperat Dominus Moyſi. ¶ Fecerunt & tunicas byſſinas opere textili Aarõ & filijs eius: ¶ & mitras cum coronulis ſuis ex byſſo: ¶ feminalia quoque linea, byſſina: ¶ cingulum vero de byſſo retorta, hyacintho, purpura, ac vermiculo diſtinctum arte plumaria, ſicut præceperat Dominus Moyſi. ¶ Fecerunt & laminam ſacræ venerationis de auro puriſſimo, ſcripſeruntq. in ea opere gemmario, Sanctum Domini: ¶ & ſtrinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina, ſicut præceperat Dominus Moyſi. ¶ Perfectum eſt igitur omne opus tabernaculi & tecti teſtimonij: fecerunt q. filij Iſrael cuncta quæ præceperat Dominus Moyſi. ¶ Et obtulerunt tabernaculum, & tectum, & vniuerſam ſupellectilem, annulos, tabulas, vectes, columnas ac baſes, ¶ opertorium de pellibus arietum rubricatis, & aliud operimentum de hyacinthinis pellibus, ¶ velum: arcam, vectes, propitiatorium, ¶ menſam cum vaſis ſuis, & propoſitionis panibus: ¶ candelabrum, lucernas, & vtenſilia earum cum oleo: ¶ altare aureum, & vnguentum, & thymiama ex aromatibus: ¶ & tentorium in introitu tabernaculi: ¶ altare æneum, reticulum, vectes, & vaſa eius omnia: labrum cum baſi ſua: tentoria atrij, & columnas cum baſibus ſuis: ¶ tentorium in introitu atrij, funiculoſq. illius & paxillos. Nihil ex ratis defuit quæ in miniſterium tabernaculi, & in tectum fœderis iuſſa ſunt fieri. ¶ Veſtes quoque, quibus ſacerdotes vtuntur in ſanctuario, Aaron ſcilicet & filij eius, ¶ obtulerunt filij Iſrael, ſicut præceperat Dñs. ¶ Quę poſtquam Moyſes cuncta vidit completa, benedixit eis.

CAP. XL.

LOcutuſq. eſt Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Menſe primo, prima die menſis, eriges tabernaculum teſtimonij, ¶ & pones in eo arcam, demitteſq. ante illam velum: ¶ & illata menſa, pones ſuper eam quæ rite præcepta ſunt. Candelabrum ſtabit cum lucernis ſuis, ¶ & altare aureum, in quo adoletur incenſum, coram area teſtimonij. Tentorium in introitu tabernaculi - teſtimonij 'pones, ¶ & ante illud altare holocauſti: ¶ labrum inter altare & tabernaculũ, quod implebis aqua
¶ Circundabisq. atrium tentorijs, & ingreſſum eius. ¶ Et aſſumpto vnctionis oleo vnges tabernaculum cum vaſis ſuis, ut ſanctificentur: ¶ altare holocauſti & omnia vaſa eius: ¶ labrum cum baſi ſua: omnia vnctionis oleo conſecrabis, vt ſint ſancta ſanctorum. ¶ Applicabisq. Aaron & filios eius ad fores tabernaculi teſtimonij, & lotos aqua ¶ indues ſanctis veſtibus, ut miniſtrent mihi, & unctio eorum in ſacerdotium ſempiternum proficiat. ¶ Fecitq. Moyſes omnia quæ præceperat Dominus. ¶ Igitur menſe primo anni ſecundi, prima die menſis, collocatum eſt tabernaculum.
¶ Erexitq. Moyſes illud, & poſuit tabulas ac bales & vectes, ſtatuitq. columnas, ¶ & expandit tectum ſuper tabernaculum, impoſito deſuper operimento; ſicut Dominus imperauerat. ¶ Poſuit & teſtimonium in arca, ſubditis infra vectibus, & oraculum deſuper. ¶ Cumq. intuliſſet arcam in tabernaculum, * appendit ante eam velum, ut expleret Domini iuſſionem. ¶ Poſuit & menſam in tabernaculo teſtimonij ad plagam Septentrionalem extra velum.
¶ ordinatis coram propoſitionis panibus, ſicut præceperat Dominus Moyſi. ¶ Poſuit & candelabrum in tabernaculo teſtimonij e regione menſæ in parte auſtrali.
¶ locatis per ordinem lucernis, iuxta præceptum Domini. ¶ Poſuit & altare aureum ſub tecto teſtimonij contra velum,
¶ & adoleuit ſuper eo incenſum aromatum, ſicut iuſſerat Dominus Moyſi. ¶ Poſuit & tentorium in introitu tabernaculi teſtimonij, ¶ & altare holocauſti in veſtibulo teſtimonij, offerens in eo holocauſtum & ſacrificia, vt Dominus imperauerat.
¶ Labrum quoque ſtatuit inter tabernaculum teſtimonij & altare, implens illud aqua. ¶ Lauerunq. * Moyſes & Aaron, ac filij eius manus ſuas & pedes, ¶ cum ingrederentur tectum fœderis, & accederent ad altare, ſicut præceperat Dominus Moyſi. ¶ Erexit & atrium per gyrum tabernaculi & altaris, ducto in introitu eius tentorio. Poſtquam omnia perfecta ſunt,
¶ operuit nubes tabernaculum teſtimonij, & gloria Domini impleuit illud. ¶ Nec poterat Moyſes ingredi tectum fœderis, nube operiente omnia, & maieſtate Domini coruſcante; quia cũcta nubes operuerat. ¶ Si quando nubes tabernaculũ deſerebat, proficiſcebantur filij Iſrael per turmas ſuas. ¶ ſi pendebat deſuper, manebant in eodẽ loco.
¶ Nubes quippe Dñi incubabat per diẽ tabernaculo, & ignis in nocte, uidẽtibus cunctis populis Iſrael per cunctas manſiones ſuas.

Ianthinus M S.

Num. 7. 1.

* teſtimonij M S. 9. R.

* in eo M S. R. * ex eo H. C. G.

Num. 9. 15. 3. Reg. 8. 10.

LIBER LEVITICVS

HEBRAICE, VAICRÀ,

ID EST,

ET VOCAVIT.

CAPVT PRIMVM.

1 VOCAVIT autem Moyſen, & locutus eſt ei Dominus de tabernaculo teſtimonij, dicens, ¶ Loquere filijs Iſraël, & dices ad eos. Homo qui obtulerit ex vobis, hoſtiam Domino; de pecoribus, ideſt, de bobus & ouibus offerens victimas, ¶ ‖ Si holocauſtum 3 fuerit eius oblatio, ac de armento; maſculum immaculatum offeret ad oſtium tabernaculi teſtimonij, ad placandum ſibi Dominum: ¶ ponetq. manus ſuper caput 4 hoſtiæ, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. ¶ Immolabitq. 5 vitulum coram Domino, & offerent filij Aaron ᵂ ſacerdotis ' ſanguinem eius, fundentes per altaris circuitum, quod eſt ante 6 oſtium tabernaculi. ¶ detractaq. pelle hoſtiæ, artus in fruſta concident, ¶ & 7 ſubijcient in altari ignem, ſtruc lignorum ante compoſita: ¶ & membra, quæ ſunt cæſa, deſuper ordinantes, caput videlicet, 8 & cuncta, quæ adhærent iecori, ¶ inteſti- 9 nis & pedibus lotis aqua: adolebitq. ea ſacerdos ſuper altare in holocauſtū & ſuauē odorem Domino. ¶ Quòd ſi de pecoribus 10 oblatio eſt, de ouibus ſiue de capris holocauſtum: ᵂ agnum anniculum & ' abſq; macula offeret: ¶ immolabitq. ad latus altaris quod reſpicit Aquilonem, coram Domino: ſanguinem uero illius fundent 11 ſuper altare filij Aaron per circuitum: ¶ diuidentq. membra, caput, & omnia, 12 quæ adhærent iecori: & imponent ſuper ligna, quibus ſubijciendus eſt ignis: ¶ inteſtina uero, & pedes lauabunt aqua. 13 Et oblata omnia adolebit ſacerdos, ſuper altare in holocauſtum, & odorem ſuauiſſimum Domino. ¶ Si autem de auibus, holocauſti oblatio fuerit Domino, de 14 turturibus, & pullis columbæ. ¶ offeret eā ſacerdos ad altare: & tetorto ad collum capute, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet 15 ſanguinem ſuper crepidinem altaris: ¶ veſiculā vero gutturis & plumas proijciet 16 prope altare ad orientalem plagam, in loco, in quo cineres effundi ſolent. & confringet q. alcellas eius, & non ſecabit, neq; ferro diuidet eam, & adolebit ſuper altare, lignis igne ſuppoſito. Holocauſtum eſt, & 17 oblatio ſuauiſſimi odoris Domino.

Exo. 29. 10.

ᵂ *ſacerdotes 3 Ms. R.H.C.G.*

ᵂ *maſculū 2 Ms. R.H. C.G. Textus antiē Rad. conformis erat, ſi 70 agnum dempſeris*

CAP. II.

1 ANima cum obtulerit oblationem sacrificii Domino, similа erit eius oblatio. fundetq. super eam oleū, & ponet thus, 2 ac deferet ad filios Aaron ‖ sacerdotis': quorum unus tollet pugillum plenum similæ & olei, ac totū thus, & ponet memoriale super altare in odorem suauissimum Domino. 3 ¶Quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron, & filiorum eius, sanctum sanctorum de oblationibus Domini. 4 ¶Cum autē obtuleris sacrificium coctum in clibano: de similа, panes scilicet absque fermento, conspersos oleo, & lagana azyma oleo lita. 5 ¶Si oblatio tua fuerit de sartagine, similæ conspersæ oleo, & absq; fermēto, 6 diuides eam minutatim, & fundes super eā oleū. 7 ¶Sin autē de craticula fuerit sacrificium, æque similа oleo cōspergetur: 8 quā offerens Domino, trades manibus sacerdotis. 9 ¶Qui cū obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare in odorē suauitatis Dño. 10 ¶quicquid autē reliquū est, erit Aaron, & filiorū eius, sanctū sanctorū de oblationibus Domini. 11 ¶Omnis oblatio quę offertur Domino, absque fermento fiet, nec quicquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domini. 12 ¶ Primitias tantum eorum offeretis ac munera: super altare uero non imponentur in odorem suauitatis. 13 ¶ Quicquid obtuleris sacrificii, sale condies, nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione offeres sal. 14 ¶ Si autem obtuleris munus primitiarum frugum tuarum Domino, de spicis adhuc uirentibus torrebis igni, & confringes in morem farris, & sic offeres primitias tuas Domino, fundens super ea oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est. de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem farris fracti & olei, ac totum thus.

CAP. III.

1 QVod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio, & de bobus uoluerit offerre, * marem siue fœminam, ‖ immaculata' offeret coram Domino: 2 ¶ Ponetq. manū super caput uictimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonij, ¶ fundentq. filij Aaron ‖ sacerdotis', sanguinem per altaris circuitum. 3 ¶ Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit uitalia, & quicquid pinguedinis est intrinsecus: 4 ¶ duos renes cum adipe quo tenguntur ilia, & reticulum iecoris cum renunculis. 5 ¶ adolebuntq. ea super altare in holocaustum, lignis igne suppositō: in oblationem suauissimi odoris Domino. 6 ¶ Si uero de ouibus fuerit eius oblatio, & pacificorum hostia, siue masculum obtulerit, siue fœminam, immaculata erunt. 7 ¶ Si agnum obtulerit coram Domino, 8 ¶ ponet manum suam super caput uictimæ suæ: quæ immolabitur in uestibulo tabernaculi testimonij: fundentq. filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. 9 ¶ Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & caudam totam ¶ cum renibus, & pinguedinem quę operit uentrem, atque uniuersa uitalia, & 10 utriq; renuculō cū adipe qui est iuxta ilia, reticulumq. iecoris cū renūculis. 11 ¶ & adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis, & oblationis Domini. 12 ¶ Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eam Domino, 13 ¶ ponet manū suā super caput eius; immolabitq. eā in introitu tabernaculi testimonij. Et fundēt filij Aarō sanguinē eius ‖ per altaris circuitum. 14 ¶ Tollentq. ex ea in pastū ignis dominici, adipē qui operit uētrē, & qui tegit uniuersa uitalia: 15 ¶ duos renunculos cū reticulo quod est super eos iuxta ilia, & aruinā iecoris cū renunculis: 16 ¶ ad sle bitq. ea super altare sacerdos in alimoniā ignis, & suauissimi odoris. Omnis adeps, 17 Domini erit ¶ iure perpetuo in generationibus, & cūctis habitaculis uestris: nec sanguinem, nec adipem omnino comedetis.

CAP. IIII.

1 LOcutusq. est Dominus ad Moysen, di-
2 cēs, ¶ Loquere filijs Israēl, Anima cū peccauerit per ignorantiā, & de uniuersis mandatis Dñi, quæ præcepit, ut non fierent, quippiā fecerit: ¶ Si sacerdos, qui unctus est peccauerit, delinquere faciens populū, offeret pro peccato suo uitulū immaculatū Dño. ¶ & adducet illū ad ostiū tabernaculi testimonij corā Dño, ponetq. manū super caput eius, & immolabit eum Dño. 3 ¶ Hauriet quoq; de sanguine uituli, inferēs illū in tabernaculō testimonij. 4 ¶ Cūq. intinxerit digitū in sanguinē, aspergetq; ‖ septies corā Dño cōtra uelū sanctuarij. 5 ¶ ponetq. de eodē sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Dño, qđ est in tabernaculo testimonij. omnē autem reliquū sanguinē fundet in basim altaris holocausti in introitu tabernaculi. 6 ¶ Et adipē uituli ‖ offerēt pro peccato, tā eū qui uitalia operit, quām omnia quæ intrinsecus sunt: 7 ¶ duos renūculos & reticulū, quod est super eos iuxta ilia, & adipē iecoris cū renunculis, 8 ¶ sicut ‖ offertur de uitulo hostiæ pacificorū: & adolebit ea super altare holocausti. 9 ¶ Pellē uero, & omnes carnes cū capite, & pedibus, & intestinis, & fimo, 10 ¶ & reliquo corpore efferet extra castra in locum mūdū, ubi cineres effundi solent, incēdetq. ea super lignorum strue, quæ in loco effusorū cinerū cremabuntur. 11 ¶ Quòd si omnis turba * Israēl ignorauerit, & per imperitiā fecerit quod contra mandatū Dñi est, 12 & postea intellexerit peccatū suū, offeret pro peccato suo uitulū, adducētq. eū ad ostiū tabernaculi. 13 ¶ Et ponent seniores populi manus super caput eius corā Domino. Immolatoq. uitulo in cōspectu Domini, 14 inferet sacerdos qui unctus est, de sanguine eius in tabernaculū testimonij, 15 tinctō digito aspergens septies contra uelum. 16 ¶ ponetq. de eodē sanguine in cornibus altaris, quod est corā Dño in tabernaculo testimonij: reliquū autē sanguinē fundet iuxta basim altaris holocaustorum, quod est in 17 ostio tabernaculi testimonij. 18 ¶ Omnemq. eius adipē tollet, & adolebit super altare: 19 ¶ sic faciens & de hoc uitulo quomodo fecit & prius; & rogante pro eis sacerdote, 20 propitius erit eis Dominus. 21 ¶ Ipsum autem uitulum efferet extra castra, atque comburet sicut, & priorem uitulum: quia est 22 pro peccato multitudinis. ¶ Si peccāue-

‖ sacerdotis 1 MS. H.C.G. Eccl. 7. 34.

- III MS. Rad. H.C. G.

Mar. 9. 49.

* sine H. C. G.

‖ immacu. latum 9 MS. H. C G. Textus autē Rad. consentit.

‖ sacerdotis 1 MS. H. C. G. Exo. 29. 19.

‖ eo 7 MS. Textus Rad. Iustra, autem.

‖ eos O.

‖ de sanguine H C.

‖ de sanguine, de suo 9.

‖ anferet 5 MS. H C.G. Textus R. de. astipulatur. & in hoc, & in reliquis sequitur locum eo.

‖ anferetur 6 MS H. C. G.

* filiorū MS q.

‖ super MS. H. C G.

rit princeps, & fecerit unum e pluribus per
ignorantiam, quod Domini lege prohibe-
tur: ¶ & postea intellexerit peccatum suũ,
offeret hostiam Domino, hircum de capris
immaculatum. ¶ Ponetq. manum suam 24
super caput eius: cumq. immolauerit eum
in loco ubi solet macta holocaustum co-
ram Domino, quia pro peccato est, ¶ tinget 25
sacerdos digitum in sanguine hostiæ pro
peccato, tangens cornua altaris holocau-
sti, & reliquum * fundens ad basim eius.
¶ Adipem uero adolebit supra, * sicut in 26
victimis pacificorum fieri solet: rogabitq.
pro eo sacerdos, & pro peccato eius, & di-
mittetur ei. ¶ Quòd si peccauerit anima 27
per ignorantiam, de populo terræ, ut fa-
ciat quicquam de his quæ Domini lege
prohibentur, atque delinquat, ¶ & cogno- 28
uerit peccatum suum, offeret capram
immaculatam. ¶ Ponetq. manus super 29
caput hostiæ, quæ pro peccato est, & immo-
labit eam in loco holocausti. ¶ Tolletq. 30
sacerdos de sanguine in digito suo, & tan-
gens cornua altaris holocausti, reliquum
fundet ad basim eius. ¶ Omnem autem 31
adipem auferens, sicut auferri solet de ui-
ctimis pacificorum, adolebit super altare
in odorem suauitatis Domino: rogabitq.
pro eo, & dimittetur ei. ¶ Sin autem de 32
pecoribus obtulerit uictimam pro pecca-
to, ouem sciliçet immaculatam: ¶ ponet 33
manum super caput eius, & immolabit
eam in loco, ubi solent cædi holocaustо-
rum hostiæ. ¶ Sumetq. sacerdos de san- 34
guine eius digito suo, & tangens cornua al-
taris holocausti, reliquum fundet ad ba-
sim eius. ¶ Omnem quoque adipem aufe-
rens, sicut auferri solet adeps uictis, qui 35
immolatur pro pacificis; cremabit super
altare incensum Domini: rogabitq. pro eo,
& pro peccato eius, & dimittetur ei.

CAP. V.

SI peccauerit anima, & audierit uo- 1
cem ᵛiurantis, testisq. fuerit quod aut
ipse uidit, aut conscius esse sibi indica-
uerit, portabit iniquitatem suam. ¶ Ani- 2
ma quæ tetigerit aliquid immundum, siue
quod occisum a bestia est, aut per se mor-
tuum, aut quodlibet aliud reptile, & oblita
fuerit immunditiæ suæ, rea erit, & deliquit:
¶ & si tetigerit quicquam de immundi- 3
tia hominis, iuxta omnem impuritatem
qua pollui solet, oblitaq. cognouerit po-
stea, subiacebit delicto. ¶ Anima, quæ iu- 4
rauerit, & protulerit labijs suis, ut uel ma-
le quid faceret, uel bene, & idipsum iura-
mento & sermone fir mauerit, oblitaq. po-
stea intellexerit delictum suum, ¶ agat pœ- 5
nitentiam pro peccato, ¶ & offerat de gre- 6
gibus agnam siue capram, orabitq. pro ea
sacerdos, & pro peccato eius: ¶ sin autem 7
non potuerit offerre pecus, offerat duos
turtures, uel duos pullos columbarum Do-
mino, unum pro peccato, & alterum in
holocaustum, ¶ dabitq. eos sacerdoti: qui 8
primum offerens pro peccato, retorque-
bit caput eius ad pennulas, ita ut collo ad-
hæreat, & non penitus abrumpatur. ¶ Et 9
asperget de sanguine eius parietem altari-
is, quicquid autem reliquum fuerit, fa-
ciet distillare ad fundamentum eius, quia
pro peccato est. ¶ Alterum uerò in holo- 10
caustum adolebit, ut mos fuit: rogabitq.
pro eo sacerdos & pro peccato eius, & di-
mittetur ei. ¶ Quòd si non quiuerit ma- 11
nus eius duos offerre turtures, aut duos
pullos ʷ columbarum, offeret pro pecca-
to suo similæ partem ephi decimam, non
mittet in eam oleum, nec thuris aliquid 12
imponet, quia pro peccato est. ¶ tradetq.
eam sacerdoti: qui plenum ex ea pugillum
hauriens, cremabit super altare in monu-
mentum eius qui obtulerit, ¶ rogans pro
illo & expians, reliquam uero partem ip- 13
se habebit in munere. ¶ locutusq. est Do- 14
minus ad Moysen, dicens, ¶ Anima si præ- 15
uaricans cæremonias, per errorem, in his
quæ Domino sunt sanctificata peccauerit,
offeret pro delicto suo arietem immacu-
latum de gregibus, qui emi potest duobus
siclis, iuxta pondus sanctuarij: ¶ ipsumq. 16
quod intulit damni restituet, & quintam
partem ponet supra, tradens sacerdoti,
qui rogabit pro eo offerens arietem, & di-
mittetur ei. ¶ Anima si peccauerit per 17
ignorantiam, feceritq. unum ex his quæ
Domini lege prohibentur, & peccati rea
intellexerit iniquitatem suam, ¶ offeret 18
arietem immaculatum de gregibus sa-
cerdoti, iuxta mensuram æstimatio-
nemq. peccati: qui orabit pro eo, quia
nesciens fecerit: & dimittetur ei, ¶ quia 19
per errorem deliquit ʷin Domino.

CAP. VI.

LOcutus est Dominus ad Moysen, di- 1
cens, ¶ Anima quæ peccauerit, & 2
contempto Domino negauerit pro-
ximo suo depositum, quod fidei eius cre-
ditum fuerat, uel in aliquid extorserit,
aut calumniam fecerit, ¶ siue rem perdi-
tam inuenerit, & inficians insuper pei-
rauerit, & quodlibet aliud ex pluribus fe-
cerit, in quibus solent peccare homines,
¶ conuicta delicti, reddet omnia quæ per 4
fraudem uoluit obtinere, integra, ¶ & 5
quintam insuper partẽ domino cui dam-
num inuexerat. ¶ Pro peccato autem suo 6
offeret arietem immaculatum de grege,
& dabit eum sacerdoti, iuxta æstimatio-
nem mensuramq. delicti: ¶ qui rogabit 7
pro eo coram Domino, & dimittetur illi
pro singulis quæ faciendo peccauit. ¶ Lo- 8
cutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, 9
¶ Præcipe Aaron & filijs eius, Hæc est lex
holocausti: Cremabitur in altari tota no-
cte usque mane: ignis in eodem altari erit. 10
¶ uestietur tunica sacerdos & feminalibus
lineis: tolletq. cineres, quos uorans ignis 11
exussit, & ponens iuxta altare, ¶ spoliabi-
tur pontificalibus uestimentis, indutusq. alijs,
efferet eos extra castra, & ᵛin loco mun-
dissimo usque ad fauillam consumi fa-
ciet. ¶ Ignis autem in altari semper arde- 12
bit, quem nutriet sacerdos subijciens ligna
mane per singulos dies, & imposito holo-
causto, desuper adolebit adipes pacifico-
rum. ¶ Ignis est iste perpetuus, qui nun- 13
quam deficiet in altari. ¶ Hæc est lex sacri- 14
ficij & libamentorum, quæ offerent filij
Aaron coram Domino, & coram altari.
¶ Tollet sacerdos pugillum similæ, quæ 15
conspersa est oleo, & totum thus, quod su-
per similam positum est: adolebitq. illud in
altari in monimentum odoris suauissimi

Dominos

ʷ colũbarum M. S. Rad. H. C. Textus communiter habent C.

ʷ in Dominum M. MS. Rad. ᵛ Domino M. ᵛcora Domino C.

ᵛ ignem M. S. R. H. C. G. Rad. aute legantur.

Domino: ¶reliquam autem partem similæ comedet Aaron cum filijs suis, absque fermento: & comedet in loco * sanctuarij: tabernaculi. ¶ Ideo autem non fermentabitur, quia pars eius in Domini oblatione incensum. sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. ¶ Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus ueſtris de sacrificijs Domini. omnis qui tetigerit illa, sanctificabitur. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Hæc eſt oblatio Aaron, & filiorum eius, quam offerre debent Domino in die unctionis ſuæ. Decimam partem ephi offerent ſimilæ in ſacrificio ſempiterno, mediam eius mane, & medium eius veſpere: ¶ quæ in ſartagine oleo conſperſa frigetur. Offeret autem eam calidam in odorem ſuauiſſimum Domino ¶ ſacerdos, qui iure patri ſucceſſerit, & tota cremabitur in altari. ¶ Omne enim ſacrificium ſacerdotum igne conſumetur, nec quiſquam comedet ex eo. ¶ Locutus eſt autem Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Loquere Aaron & filijs eius: Iſta eſt lex hoſtiæ pro peccato: In loco ubi offertur holocauſtum, immolabitur coram Domino. Sanctum ſanctorum eſt. ¶ Sacerdos qui offert, comedet eam in loco ſancto, in atrio tabernaculi. ¶ Quicquid tetigerit carnes eius, ſanctificabitur. Si de ſanguine illius, ueſtis fuerit aſperſa, lauabitur in loco ſancto. ¶ Vas autem fictile, in quo cocta eſt, confringetur, quòd ſi uas æneum fuerit, defricabitur, & lauabitur aqua. ¶ Omnis maſculus de genere ſacerdotali ueſcetur de carnibus eius, quia ſanctum ſanctorum eſt. ¶ Hoſtia * enim quæ creditur pro peccato, ſi cuius ſanguis inferetur in tabernaculum teſtimonij ad expiandum in ſanctuario, non comedetur, ſed comburetur igni.

CAP. VII.

HÆc quoque eſt lex hoſtiæ pro delicto, Sancta ſanctorum eſt: ¶ idcirco ubi immolabitur holocauſtum, macta bitur & victima pro delicto: ſanguis eius per gyrum altaris fundetur. ¶ Offerent ex ea caudam & adipem qui operit uiſcalia: ¶ Duos renunculos, & pinguedinem, quæ iuxta ilia eſt, reticulum q. iecoris cum renunculis. ¶ & adolebit ea ſacerdos ſuper altare: incenſum eſt Domini pro delicto. ¶ Omnis maſculus de ſacerdotali genere, in loco ſancto ueſcetur his carnibus, quia ſanctum ſanctorum eſt. ¶ Sicut pro peccato offertur hoſtia, ita & pro delicto: utriuſque hoſtiæ lex una erit. ad ſacerdotem qui eam obtulerit, pertinebit. ¶ Sacerdos, qui offert holocauſti victimam, habebit pellem eius. ¶ Et omne ſacrificium ſimilæ, quod coquitur in clibano, & quicquid in craticula, uel in ſartagine præparatur, eius erit ſacerdotis, à quo offertur: ¶ ſiue oleo conſperſa, ſiue arida fuerint, cunctis filijs Aaron menſura æqua per ſingulos dividetur. ¶ Hæc eſt lex hoſtiæ pacificorum, quæ offertur Domino. ¶ Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes abſque fermento conſperſos oleo, & lagana azyma uncta oleo, cocta q. ſimilam, & collyridas oleo admiſtione conſperſas; ¶ panes quoque fermentatos cù hoſtia gratiarum, quæ immolatur pro pacificis. ¶ ex quibus, unus, pro primitijs * offertur Domino, & erit ſacerdotis, qui fundet hoſtiæ ſanguinem. ¶ cuius carnes eâdem comedentur die, nec remanebit ex eis quicquam uſque mane. ¶ Si uoto, uel ſponte quiſpiam obtulerit hoſtiam, eâdem ſimiliter edetur die: ſed & ſi quid in craſtinum remanſerit, ueſci licitum eſt: ¶ quicquid autem tertius inuenirit dies, igni abſumet. ¶ * Si quis de carnibus victimæ pacificorum die tertio comederit, irrita fiet * oblatio, nec proderit offerenti: quin potius quæcumque anima tali ſe edulio contaminauerit, præuaricationis rea erit. ¶ Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, nõ comedetur, ſed comburetur igni: qui fuerit mundus, ueſcetur ex ea.

¶ Anima polluta, quæ ederit de carnibus hoſtiæ pacificorum, quæ oblata eſt Domino, peribit de populis ſuis. ¶ Et quæ tetigerit immunditiam hominis, uel iumenti, ſiue omnis rei quæ polluere poteſt, & comederit de huiuſcemodi carnibus, interibit de populis ſuis. ¶ Locutusq. eſt Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Loquere filijs Iſrael, Adipem ouis, & bouis, & capræ non comedetis. ¶ Adipem cadaueris morticini, & eius animalis quod a beſtia captum eſt, habebitis in varios uſus. ¶ Si quis adipem, qui offerri debet in incenſum Domini, comederit, peribit de populo ſuo. ¶ Sanguinem quoq; omnis animalis non ſumetis in cibo, tam de auibus, quam de pecoribus: ¶ Omnis anima, quæ ederit ſanguinem, peribit de populis ſuis. ¶ Locutusq. eſt Dominus ad Moyſen, dicens: ¶ Loquere filijs Iſrael, dicens: Qui offert victimam pacificorum Domino, offerat ſimul & ſacrificium, id eſt, libamenta eius. ¶ tenebit manibus adipem hoſtiæ, & pectuſculum: cumq. ambo oblata Domino conſecrauerit, tradet ſacerdoti, ¶ qui adolebit adipem ſuper altare, pectuſculum autem erit Aaron, & filiorum eius. ¶ armus quoque dexter de pacificorum hoſtijs cedet in primitias ſacerdotis. ¶ Qui obtulerit ſanguinem, & adipem, filiorum Aaron, ipſe habebit & armum dextrum in portione ſua. ¶ Pectuſculum enim eleuationis, & armi ſeparationis tuli a filijs Iſrael de hoſtijs eorum pacificis, & dedi Aaron ſacerdoti, & filijs eius lege perpetua, ab omni populo Iſrael. ¶ Hæc eſt unctio Aaron & filiorum eius in ceremonijs Domini in die quo obtulit eos Moyſes, ut ſacerdotio fungerentur, ¶ & quæ præcepit eis dari Dominus a filijs Iſrael religione perpetua in generationibus ſuis. ¶ Iſta eſt lex holocauſti, & ſacrificij pro peccato atque delicto, & pro conſecratione & pacificorum victimis: ¶ quam conſtituit Dominus Moyſi in monte Sinai, quando mandauit filijs Iſrael, ut offerrent oblationes ſuas Domino in deſerto Sinai.

CAP. VIII.

LOcutusq. eſt Dominus ad Moyſen, dicens: ¶ Tolle Aaron cum filijs ſuis, ueſtes eorum, & unctionis oleum, uitulum pro peccato, duos arietes, canistrum cum azymis, ¶ & congregabis omnem cœtum ad oſtium tabernaculi. ¶ Feciq.

* sancti in atrio M.S. R. H. C. G. Ris conformiter Rabul. leſſe uidetur.

* autem S. M.S. Textus Rab. confentit. * Or H.C. G. Et omnis hoſtia. &c. Heb. 13. 11. Sup. 4. 5.

* offeretur M.S. Rab. H. C. G.

* Or 2 M.S. H. C. G. * eius M.S. 9.

Moyses ut Dominus imperauerat. Congregatáq. omni turba ante fores tabernaculi, ait, Iste est sermo, quem iussit Dominus fieri. ¶ Statimq. obtulit Aaron & filios eius. Cumq. lauisset eos, ¶ vestiuit pontificem subucula linea, ac cingens eum balteo, & induens eum tunica hyacinthina, & desuper humerale imposuit. ¶ quod astringés cingulo aptauit rationali, in quo erat Doctrina & ueritas. ¶ Cidari quoq; texuit caput: & super eam contra frontem, posuit laminam auream consecratam in sanctificatione, sicut præceperat ei Dominus. ¶ Tulit & unctionis oleum, quo liniuit tabernaculum cum omni supellectili sua. ¶ Cumq. sanctificans aspersisset altare septem uicibus, unxit illud, & omnia uasa eius, labrumq. cum basi sua sanctificauit oleo. ¶ ‖ Quod fundens super caput Aaron, unxit eum, & consecrauit: ¶ filios quoq; eius oblatos uestiuit tunicis lineis, & cinxit balteis, imposuitq. mitras, ut iusserat Dominus. ¶ Obtulit & uitulum pro peccato. cumq. super caput eius posuisset Aaron, & filij eius manus suas, ¶ immolauit eum: hauriens sanguinem, & tincto digito, tetigit cornua altaris per gyrum. quo expiato, & sanctificato, fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius. ¶ Adipem uero qui erat super uitalia, & reticulum iecoris, duosq. renunculos cum arninulis suis adoleuit super altare: ¶ uitulum cum pelle, & carnibus, & fimo, cremans extra castra, sicut præceperat Dominus. ¶ Obtulit, & arietem in holocaustum: super cuius caput cum imposuissent Aaron, & filij eius manus suas, ¶ immolauit eum, & fudit sanguinem eius per circuitum altaris. ¶ Ipsumq. arietem in frusta concidens, caput eius, & artus, & adipem adoleuit igni, lotis prius intestinis & pedibus. totumq. simul arietem incēdit super altare, eo quòd esset holocaustum suauissimi odoris Domino, sicut præceperat ei. ¶ Obtulit, & arietem secundum, in consecrationem sacerdotum: posueruntq. super caput eius Aaron, & filij eius manus suas, ¶ quem cum immolasset Moyses, sumens de sanguine eius, tetigit extremum auriculæ dextræ, Aaron, & pollicem manus eius dextræ, similiter & pedis. ¶ Obtulit, & filios Aaron. cumq. de sanguine arietis immolati tetigisset extremum auriculæ singulorum dextræ, & ᵛ pollices manus ac pedis dextri, reliquum fudit super altare per circuitum: ¶ adipem uero, & caudam, omnemq. pinguedinem, quæ operit intestina, reticulumq. iecoris, & duos renes cum adipibus suis, & armo dextro separauit. ¶ Tollens autem de canistro azymorum, quod erat coram Domino, panem absque fermento, ᵘ & collyridam consparsam oleo, laganumq. posuit super adipes, & armum dextrum, ¶ tradens simul omnia Aaró & filijs eius. Qui postquam leuauerunt ea coram Domino, ¶ rursum suscepta de manibus eorum, adoleuit super altare holocausto, eo quòd consecrationis esset oblatio, in odorem suauitatis, sacrificij Domini. ¶ Tulitq. pectusculum eleuans illud coram Domino, de ariete consecrationis in partem suam, sicut præceperat ei Dominus. ¶ Assumensq. unguentum, & sanguinem, qui erat in altari, aspersit super Aaron & uestimenta eius, & super filios illius, ac uestes eorum. ¶ Cumq. sanctificasset eos in uestitu suo, præcepit eis, dicens, Coquite carnes ante fores tabernaculi, & ibi comedite eas. panes quoque consecrationis edite, qui positi sunt in canistro, sicut præcepit mihi Dominus, dicens, ‖ Aaron & filij eius comedent eos: ¶ quicquid autem reliquum fuerit de carne & panibus, ignis absumet. ¶ De ostio quoque tabernaculi non exibitis septem diebus, utque ad diem, quo complebitur tempus consecrationis uestræ. septē enim diebus finitur consecratio: ¶ sicut impræsentiarum factum est, ut ritus sacrificij ᵛ compleretur'. ¶ Die ac nocte manebitis in tabernaculo, obseruantes custodias Domini, ne moriamini: sic enim mihi præceptum est. ¶ Fecerunt. Aaron, & filij eius cuncta quæ locutus est Dominus per manum Moysi.

CAP. IX.

1 Octauo autem octauo die, uocauit Moyses Aaron, & filios eius, ac maiores
2 natu Israël, dixitq. ad Aaron; ¶ ‖ Tolle de armento uitulum pro peccato, & arietem in holocaustum, utrumq. immaculatum, & offer illo coram Domino. ¶ Et ad filios Israel loquēris, Tollite hircū pro peccato, & uitulum, atque agnum, ᵛ anniculum', & sine macula in holocaustum,
4 ¶ bouem, & arietem pro pacificis: & immolate eos coram Domino in sacrificio singulorum, similam conspersam oleo offerentes. hodie enim Dominus apparebit
5 uobis. ¶ Tulerunt ergo cuncta quæ iusserat Moyles ad ostium tabernaculi: ubi
6 cum omnis multitudo astaret, ¶ ait Moyses, Iste est sermo, quem præcepit Dominus: facite, & apparebit uobis gloria eius.
7 ¶ Et dixit ad Aaron, Accede ad altare, & immola pro peccato tuo: offer holocaustū, & deprecare pro te, & pro populo. cumq. macta ueris hostiam populi, ora pro eis,
8 sicut præcepit Dominus. ¶ Statimq. Aaron accedens ad altare, immolauit uitulum pro peccato suo: ¶ cuius sanguinem
9 obtulerunt ei filij sui: in quo tingens digitum, tetigit cornua altaris, & fudit residuum ad basim eius. ¶ Adipemq. & renunculos, ac reticulum iecoris, quæ sunt
10 pro peccato, adoleuit super altare, sicut præceperat Dominus Moysi: ¶ carnes uero, & pellem eius, extra castra combussit igni. ¶ Immolauit & holocausti victimam: obtulerunt. ei filij sui sanguinem
11 eius, quem fudit per altaris circuitum.
12 ¶ ipsam etiam hostiam in frusta concidam, cum capite & membris singulis obtulerunt. quæ omnia super altare cremauit igni, ¶ lotis aqua prius intestinis
13 & pedibus. ¶ Et pro peccato populi offerens, mactauit hircum: expiatiq. altari, ¶ fecit holocaustum, addens in sa-
14 crificio libamenta, ¶ quæ pariter offeruntur, & adolens ea super altare, absque
15 ceremonijs holocausti matutini. ¶ Immolauit & bouem atque arietem hostias pacificas populi: obtulerunt. ei filij sui,

sanguinem

Exo. 29. 32. Infr. 8. 9.

Eccli. 45 18.

ᵛ cōplentur MS.

Exo. 29. 1

ᵛ anniculos 5 MS. H. C. At Rad. & G. textui consentiunt.

ᵛ pollices 2 MS. Pro Textu Rad. facit. H. C. & G. habent quidem numerū singularem, sed repetitum.

ᵘ unum R. H. C. G. A Radulce explicatur.

ᵛ Domino 1 MS. R. H. G. ᵛ coram Domino C.

sanguinem, quem fudit super altare in circuitu. ✠ Adipem autem bouis, & caudam arietis, renunculosq. cum adipibus suis, & reticulum iecoris. ✠ posuerunt super pectora. cumq. cremati essent adipes super altare. ✠ pectora eorum, & armos dextros separauit Aaron, eleuans coram Domino, sicut præceperat Moyses. ✠ Et extendens manum ad populum, benedixit ei. Sicq. completis hostijs pro peccato, & holocaustis, & pacificis, descendit. ✠ Ingressi autem Moyses, & Aaron in tabernaculum testimonij, & deinceps egressi, benedixerunt populo. ‖ Apparuitq. gloria Domini omni multitudini: ✠ & ecce egressus ignis a Domino, deuorauit holocaustum, & adipes, qui erant super altare. Quod cum uidissent turbæ, laudauerunt Dominum, ruentes in facies suas.

2 *Mach.* 2. 11.

CAP. X.

Num. 3. 4 26. 26. 1. *Pa.* 24. 2.

ARreptisq. Nadab, & Abiu filij Aaron thuribulis, imposuerunt igni & incensum desuper, offerentes coram Domino ignem alienum, quod eis præceptum non erat. ✠ Egressusq. ignis a Domino, deuorauit eos, & mortui sunt coram Domino. ✠ Dixitq. Moyses ad Aaron, Hoc est, quod locutus est Dominus, Sanctificabor in ijs, qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis populi glorificabor. ✠ Quod audiens tacuit Aaron. ✠ Vocatis autem Moyses Misaele, & Elisaphan filijs Oziel, patrui Aaron, ait ad eos: ✠ Ite, & tollite fratres uestros de conspectu sanctuarij, & asportate extra castra. ✠ Confestimq. pergentes, tulerunt eos sicut iacebant, uestitos lineis tunicis, & eiecerũt foras, ut sibi fuerat imperatum. ✠ Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius: Capita uestra nolite nudare, & uestimenta nolite scindere, ne forte moriamini, & super omnem cœtum oriatur indignatio. Fratres * uestri, & omnis domus Israel plangant incendium, quod Dominus suscitauit: ✠ vos autem non ‖ egredieminī fores tabernaculi, alioquin peribitis: oleum quippe sanctæ unctionis est super uos. Qui fecerunt omnia, iuxta præceptum Moysi. ✠ Dixitq. Dominus ad Aaron; ✠ Vinum, & omne quod inebriare potest, non bibetis tu & filij tui, quando intrabitis in tabernaculum testimonij, ne moriamini: quia præceptum sempiternum est in generationes uestras. ✠ Et ut habeatis scientiam discernendi inter sanctum & profanum, inter pollutum & mundum: ✠ docearisq. filios Israel omnia legitima mea, quæ locutus est Dominus ad eos per manum Moysi. ✠ Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius, qui erant residui: Tollite sacrificium, quod remansit de oblatione Domini, & comedite illud ab que fermento iuxta altare, quia sanctum sanctorum est. ✠ Comedetis autem in loco sancto: quod datũ est tibi, & filijs tuis de oblationibus Domini, sicut præceptum est mihi. ✠ Pectusculum quoque quod oblatum est, & armum qui separatus est, edetis in loco mundissimo tu & filij tui, & filiæ tuæ tecum. tibi enim, ac liberis tuis ‖ reposita' sunt de hostijs salutaribus filiorum Israel: ✠ eo quòd armum & pectus, & adipes, qui cremantur in altari eleuauerunt coram Domino, & pertineant ad te, & ad filios tuos lege perpetua, sicut præcepit Dominus. ✠ Inter hæc hircum, qui oblatus fuerat pro peccato cum quæreret Moyses, exustum reperit: iratusq. contra Eleazar, & Ithamar filios Aaron, qui remanserant, ait: ✠ Cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto, quæ sancta sanctorum est, & data uobis, ut portetis iniquitatẽ multitudinis, & rogetis pro ea in

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

✠ *Et* H. C. G.

✠ *Accedite* H. C. G.

* *quam* 1 MS. H. C. *Vetus Bad.* et G. *nõ addũt* ✠ *egredi-mini* MS.

‖ *Futurũ est, in* C et G. *sed quod sciri hic modis, reflecti uerbum.*

‖ *reposita* MS.

2 *Mach.* 2. 11.

conſpectu Domini, ¶ præſertim cum de ſanguine illius non ſit illatum intra ſa-
cta, & comedere debuerit eam in ſanctuario, ſicut præceptum eſt mihi? ¶ Reſpondit Aaron, Cblata eſt hodie victima pro peccato, & holocauſtum coram Domino: mihi autem accidit quod uides. quomodo potui comedere eam, aut placere Domino in ceremonijs merte lugubri? ¶ Quod cum audiſſet Moyſes, 19 20
recepit ſatisfactionem.

CAP. XI.

LOcutuſq. eſt Dominus ad Moyſen & Aaron, dicens, ¶ Dicite filijs Iſrael: ¶ Hæc ſunt animalia quæ comedere debetis de cunctis animantibus terræ. 1 2
¶ Omne quod habet diuiſam ungulam, & ruminat in pecoribus, comedetis. ¶ Quicquid autem ruminat quidem, & habet ungulam, ſed non diuidit eam, ſicut camelus & cætera, non comedetis illud, & inter immunda reputabitis. ¶ Chœrogryllus qui ruminat, ungulamq. non diuidit, immundus eſt. ¶ Lepus quoque: nam & ipſe ruminat, ſed ungulam non diuidit. ¶ Et ſus, qui cum ungulam diuidat, non ruminat. ¶ horum carnibus non ueſcemini, nec cadauera contingetis, quia immunda ſunt uobis. ¶ Hæc ſunt quę gignuntur in aquis & uęſci licitum eſt. Omne quod habet pinnulas & ſquamas, tam in mari, quàm in fluminibus & ſtagnis, comedetis. ¶ Quicquid autem pinnulas & ſquamas nõ habet eorum quæ in aquis mouentur & uiuunt, abominabile uobis, ¶ execrandumq. erit, carnes eorum non comedetis, & morticina uitabitis. ¶ Cuncta quæ non habẽt pinnullas & ſquamas in aquis, polluta erunt. ¶ Hæc ſunt quæ de auibus comedere non debetis, & uitãda ſunt uobis: Aquilam, & gryphem, & aliæetum, ¶ & miluum ac uulturem iuxta genus ſuum, ¶ & omne coruini generis in ſimilitudinem ſuam, ſtruthionem, ¶ & noctuã, & larum, & accipitrem iuxta genus ſuum. ¶ bubonem, & mergulum, & ibin, ¶ & cygnum, & onocrotalum, & porphyrionem, ¶ herodionem, & charadrion, iuxta genus ſuum, upupam quoque, & ueſpertilionem. ¶ Omne de uolucribus quod graditur ſuper quatuor pedes, abominabile erit uobis. ¶ Quicquid autem ambulat quidem ſuper quatuor pedes, ſed habet longiora retro crura, per quæ ſalit ſuper terram, ¶ comedere debetis, ut eſt bruchus in genere ſuo, & attacus, atque ophiomachus, ac locuſta, ſingula iuxta genus ſuum. ¶ Quicquid autem ex uolucribus quatuor tãtum habet pedes, execrabile erit uobis: ¶ & quicumque morticina eorum tetigerit, polluetur, & erit immundus uſque ad ueſperum: ¶ & ſi neceſſe fuerit ut portet quippiam horum mortuum, lauabit ueſtimenta ſua, & immundus erit uſque ad occaſum ſolis. ¶ Omne animal, quod habet quidem ungulam, ſed non diuidit eam, nec ruminat, immundum erit; & quicquid tetigerit illud, contaminabitur. ¶ Quod ambulat ſuper manus ex cunctis animantibus, quæ incedunt quadrupedia, immundum erit: qui tetigerit morticina eorum, polluetur uſque ad ueſperum. ¶ Et qui portauerit humuſcemodi cadauera, lauabit ueſtimenta ſua, & immundus erit uſque ad ueſperum: quia omnia hæc immunda ſunt uobis. ¶ Hæc quoque inter polluta reputabũtur de his quæ mouentur in terra, muſtela, & mus, & crocodilus, ſingula iuxta genus ſuum, ¶ mygale, & chamæleon, & ſtellio, & lacerta, & talpa. ¶ omnia hæc immunda ſunt. qui tetigerit mortua eorum, immundus erit uſque ad ueſperũ? & ſuper quod ceciderit quicquam de morticinis eorum, polluetur tam uas ligneum, & ueſtimentum, quam pelles & cilicia; & in quocunque fit opus, tingentur aqua, & polluta erunt uſque ad ueſperum, & ſic poſtea mundabuntur. ¶ Vas autem fictile, in quod horum quicquam intro ceciderit, polluetur, & idcirco frangendum eſt. ¶ Omnis cibus quem comeditis, ſi fuĩa fuerit ſuper eum aqua, immundus erit: & omne liquẽs quod bibitur de uniuerſo uaſe, immundum erit. ¶ Et quicquid de morticinis huiuſcemodi ceciderit ſuper illud, immundum erit, ſiue clibani, ſiue chytropodes, deſtruentur, & immundi erunt. ¶ Fontes uero & ciſternæ, & omnis aquarum congregatio munda erit. Qui morticinum eorum tetigerit, polluetur. ¶ Si ceciderit ſuper ſementem, non polluet eam. ¶ Si autem quiſpiam aqua ſementem perfuderit, & poſtea morticinis tacta fuerit, illico polluetur. ¶ Si mortuum fuerit animal quod licet uobis comedere, qui cadauer eius tetigerit, immundus erit uſque ad ueſperum. ¶ & qui comederit ex eo quippiam, ſiue portauerit: lauabit ueſtimenta ſua, & immundus erit uſque ad ueſperum. ¶ Omne quod reptat ſuper terram, abominabile erit, nec aſſumetur in cibum. ¶ Quicquid ſuper pectus quadrupes graditur, & multos habet pedes, ſiue per humum trahitur, non comedetis, quia abominabile eſt. ¶ Nolite contaminare animas ueſtras, nec rangatis quicquam eorum, ne immundi ſitis. ¶ Ego enim ſum Dominus Deus ueſter ¶ ſancti eſtote, quia ego ſanctus ſum. Ne polluatis animas ueſtras in omni reptili, quod mouetur ſuper terram. ¶ Ego enim ſum Dominus, qui eduxi uos de Terra Ægypti, ut eſſem uobis in Deum. Sancti eritis, quia ego ſanctus ſum. ¶ Iſta eſt lex animantium, ac uolucrum, & omnis animæ uiuentis, quæ mouetur in aqua, & ¶ reptat in terra, ut differentias noueritis mundi & immundi, & ſciatis quid comedere, & quid reſpuere debeatis. 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 ¶ 1 Per. 1. 15.

CAP. XII.

LOcutuſq. eſt Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Loquere filijs Iſrael, & dices ad eos: ¶ Mulier ſi ſuſcepto ſemine peperierit maſculum, immunda erit ſeptem diebus, iuxta dies ſeparationis menſtruæ. ¶ ¶ Et die octauo circumcidetur infantulus: ¶ ipſa uero triginta tribus diebus manebit in ſanguine purificationis ſuæ: Omne ſanctum non tanget, nec ingredietur in ſanctuarium, donec impleantur dies purificationis ſuæ. ¶ Sin autem fœminam pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus iuxta ritũ fluxus menſtrui, & ſexaginta ſex diebus manebit in 1 2 3 4 5 Luc. 2. 12 Iob. 7. 12 Luc 2. 21 \\ caro præputij eius. H. C G.

sanguine purificationis suæ. ✠ Cumq; expleti fuerint dies purificationis suæ, pro filio, siue pro filia, deferet agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ, siue turturem pro peccato, ad ostium tabernaculi testimonij, & tradet ✠ sacerdoti qui offeret illa coram Domino, & orabit pro ea, & sic mundabitur a profluuio sanguinis sui. Ista est lex parientis masculum aut fœminam. ✠ ‖ Quòd si non inuenerit manus eius, nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures, uel duos pullos columbarum, unum in holocaustum, & alterum pro peccato. orabitq; pro ea sacerdos, & sic mundabitur.

CAP. XIII.

LOcutusq; est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens, ✠ Homo in cuius cute & carne ortus fuerit diuersus color siue pustula, aut quasi lucens quippiam, id est plaga lepræ, adducetur ad Aarō sacerdotem, uel ad unum quemlibet filiorum eius. ✠ Qui cum uiderit lepram in cute, & pilos in album mutatos colorem, ipsamq; speciem lepræ humiliorem cute & carne reliqua, plaga lepræ est, & ad arbitrium eius separabitur. ✠ Sin autem lucens candor fuerit in cute, nec humilior carne reliqua, & pili coloris pristini, recludet eum sacerdos septem diebus, ✠ & considerabit die septimo: & siquidem lepra ultra non creuerit, nec transierit in cute priores terminos, rursum recludet eum septem diebus alijs. ✠ Et die septimo contemplabitur: si obscurior fuerit lepra, & non creuerit in cute, mundabit eum, quia scabies est: lauabitq; homo uestimenta sua, & mundus erit. ✠ Quòd si postquam a sacerdote uisus est, & redditus munditiæ, iterum lepra creuerit: adducetur ad eum, ✠ & immunditiæ condemnabitur. ✠ Plaga lepræ si fuerit in homine, adducetur ad sacerdotem, ✠ & uidebit eum. Cumq; color albus in cute fuerit, & capillorum mutauerit aspectum, ipsa quoque caro uiua apparuerit: ✠ lepra uetustissima iudicabitur, atque inolita cuti. Contaminabit itaque eum sacerdos, & non recludet, quia perspicuæ immunditiæ est. ✠ Sin autem efflorauerit discurrens lepra in cute, & operuerit omnem carnem a capite usque ad pedes, quicquid sub aspectum oculorum cadit, ✠ considerabit eum sacerdos, & teneri lepra mundissima iudicabit: eo quòd omnis in candorem uersa sit, & idcirco homo mundus erit. ✠ Quando uero caro uiuens in eo apparuerit, ✠ tunc sacerdotis iudicio polluetur, & inter immundos reputabitur. caro enim uiua si lepra aspergitur, immunda est. ✠ Quòd si rursum uersa fuerit in album, & totum hominem operuerit, ✠ considerabit eum sacerdos, & mundum esse decernet. ✠ Caro autem & cutis, in qua hulcus natum est, & sanatum, ✠ & in loco hulceris cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotem: ✠ qui cum uiderit locum lepræ humiliorem carne reliqua, & pilos uersos in candorem, contaminabit eum: plaga enim lepræ orta est in hulcere. ✠ quòd si pilus, coloris est pristini, & cicatrix subobscura, & uicina carne non est humilior, recludet eum septem diebus. ✠ & si quidē creuerit, adiudicabit eum lepræ. ✠ Sin autem steterit in loco suo, hulceris est cicatrix, & homo mundus erit. ✠ Caro autem & cutis, quam ignis exsusserit, & sanata albam siue rufam habuerit cicatricem, ✠ considerabit eam sacerdos, & ecce * Versa est in alborem, & locus eius reliqua cute est humilior: contaminabit eum, quia plaga lepræ in cicatrice orta est. ✠ Quòd si pilorum color non fuerit immutatus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa lepræ species fuerit subobscura, recludet eum septem diebus, ✠ & die septimo contemplabitur. si creuerit in cute lepra, contaminabit eum. ✠ Sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus, plaga combustionis est, & idcirco mundabitur, quia cicatrix est combusturæ. ✠ Vir siue mulier, in cuius capite uel barba germinauerit lepra, ✠ uidebit eos sacerdos. & siquidem humilior fuerit locus carne reliqua, & capillus flauus, solitoq; subtilior: contaminabit eos, quia lepra capitis ac barbæ est. ✠ Sin autem uiderit locum maculæ æqualem uicinæ carni, & capillum nigrum: recludet ᵛ eos' septem diebus, ✠ & die septimo intuebitur. Si non creuerit macula, & capillus sui coloris est, & locus plagæ carni reliquæ æqualis: ✠ radetur homo absque loco maculæ, & includetur septem diebus alijs. ✠ Si die septimo uisa fuerit stetisse plaga in loco suo, nec humilior carne reliqua, mundabit eum, lotisq; uestibus suis mundus erit. ✠ Sin autem post emundationem rursus creuerit macula in cute, ✠ non quæret amplius utrum capillus in flauum colorem sit commutatus, quia aperte immundus est. ✠ Porro si steterit macula, & capilli nigri fuerint: nouerit hominem sanatum esse, & confidenter eum pronuntiet mundum. ✠ Vir, siue mulier in cuius cute candor apparuerit, ✠ intuebitur eos sacerdos. si deprehenderit subub curum alborem lucere in cute, sciat non esse lepram, sed maculam coloris candidi, & hominem mundum. ✠ Vir, de cuius capite capilli fluunt, caluus & mundus est: ✠ & si a fronte ceciderint pili, reca uaster & mundus est. ✠ Sin autem in caluitio, siue in recaluatione albus uel rufus color fuerit exortus, ✠ & hoc sacerdos uiderit, condemnabit eum haud dubie lepræ, quæ orta est in caluitio. ✠ Quicunque ergo maculatus fuerit lepra, & separatus est ad arbitrium sacerdotis, ✠ habebit uestimenta dissuta, caput nudum, os ueste contectum, contaminatum ac sordidum se clamabit. ✠ Omni tempore quo lepro us est, & immundus, solus habitabit extra castra. ✠ Vestis lanea siue linea, quæ lepram habuerit ✠ in stamine atque subtegmine, aut certe pellis, uel quicquid ex pelle confectum est, ✠ si alba uel rufa macula fuerit, infecta lepra reputabitur, ostendeturq; sacerdoti. ✠ qui considerata eam recludet septem diebus: ✠ & die septimo rursus aspiciens si deprehenderit creuisse, lepra perseuerans est: pollutum iudicabit

cabit

Luc. 2. 24

* si 7 MS. R. Sed a Rad. H C. & G non addiuntur.

ᵛ eum 8 MS R. ᵛ locum macula H. C. G Textus Rad. adstipulatur.

cabit vestimentum, & omne in quo fuerit inuenta: ℣ & idcirco comburetur flammis. ℣ Quòd si eam uiderit non creuisse, ℣ præcipiet, & lauabunt id in quo lepra est, reclusetq. illud septem diebus alijs. ℣ Et cum viderit faciem quidem pristinam non reuersam, nec tamen creuisse lepram, immundum iudicabit, & igne comburet, eo quòd infusa si in superficie vestimenti, uel per totum, lepra. ℣ Sin autem obscurior fuerit locus lepræ postquam vestis est lota, abrumpet eum, & a solido diuidet. ℣ Quòd si vltra apparuerint in his locis quæ prius immaculata erant lepra volatilis & vaga: debet igne comburi. ℣ si cessauerit, lauabit aqua ea quæ pura sunt, secundo, & munda erunt. ℣ Ista est lex lepræ vestimenti lanei & linei, staminis atque subtegminis, omnisq; supellectilis pelliceæ quomodo mundari debeat, uel contaminari.

CAP. XIIII.

LOcutusq; est Dominus ad Moysen, dicens, ℣ Hic est ritus leprosi quando mundandus est: ℟ Adducetur ad sacerdotem: ℣ qui egressus de castris cum inuenerit lepram esse mundatam, ℣ præcipiet ei qui purificatur, ut offerat duos passeres viuos pro se, quos vesci licitum est, & lignum cedrinum, vermiculumq. & hyssopum, ℣ & unum ex passeribus immolari iubebit in vase fictili super aquas viuentes: ℣ alium autem viuum cum ligno cedrino, & cocco & hyssopo tinget in sanguine passeris immolati, ℣ quo asperget illum qui mundandus est, septies, vt iure purgetur, & dimittet passerem viuum, vt in agrum auolet. ℣ Cumq. lauerit homo vestimenta sua, radet omnes pilos corporis, & lauabitur aqua: purificatusq. ingredietur castra, ita tamen vt maneat extra tabernaculum suum septem diebus, ℣ & die septimo radet capillos capitis, barbamq. & supercilia, ac totius corporis pilos. Et lotis rursum vestibus & corpore, die octauo assumet duos agnos immaculatos, & ouem anniculam absque macula, & tres decimas similæ in sacrificium, quæ conspersa sit oleo, & seorsum olei sextarium. ℣ Cumq. sacerdos purificans hominem, statuerit eum, & hæc omnia coram Domino in ostio tabernaculi testimonij, ℣ tollet agnum, & offeret eum pro delicto, oleiq. sextarium. & oblatis ante Dominum omnibus, ℣ immolabit agnum vbi solet immolari hostia pro peccato & holocaustum, id est, in loco sancto. Sicut enim pro peccato, ita & pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia: sancta sanctorum est. ℣ Assumensq. sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata est pro delicto, ponet super extremum auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollices manus dextræ & pedis: ℣ & de olei sextario mittet in manum suam sinistram, etintinctq. digitum dextrum in eo, & asperget coram Domino septies. ℣ quod autem reliquum est olei in læua manu, fundet super extremum auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollices manus ac pedis dextri, & super sanguinem qui effusus est pro delicto, & super caput eius.

18 ℣ Rogabitq. pro eo coram Domino, ℣ & faciet sacrificium pro peccato. tunc immolabit holocaustum, ℣ & ponet illud in altari cum libamentis suis, & homo rite mundabitur. ℣ Quòd si pauper est, & non poterit manus eius inuenire quæ dicta sunt, pro delicto assumet agnum ad oblationem, ut roget pro eo sacerdos, decimamq.
22 partem similæ conspersæ oleo ℣ in sacrificium, & olei sextarium: duosq. turtures, siue duos pullos columbæ, quorum unus sit
23 pro peccato, & alter in holocaustum: ℣ offeretq. ea die octauo purificationis suæ sacerdoti, ad ostium tabernaculi testimonij
24 coram Domino. ℣ qui susciens agnum pro delicto & sextarij olei, lauabit simul
25 ℣ immolatoq. agno, de sanguine eius ponet super extremum auriculæ dextræ illius qui mundatur, & super pollices manus eius ac pedis dextri: ℣ olei vero partem mittet in manum suam sinistram,
26 ℣ in quo tingens digitum dextræ manus
27 asperget septies coram Domino: ℣ tangetq. extremum dextræ auriculæ illius qui mundatur, & pollices manus ac pedis dextri in loco sanguinis qui effusus est pro
29 delicto: ℣ reliquam autem partem olei, quæ est in sinistra manu, mittet super caput purificati, ut placet pro eo Dominum.
30 ℣ & turturem, siue pullum columbæ offeret, ℣ vnum pro delicto, & alterum in holocaustum cum libamentis suis. ℣ Hoc est
33 sacrificium leprosi, qui habere non potest omnia in emundationem sui. ℟ Locutusq.
34 est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: ℣ Cum ingressi fueritis Terram Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem, si
35 fuerit plaga lepræ in ædibus, ℣ ibit cuius est domus, nuncians sacerdoti, & dicet,
36 Quasi plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea. ℣ At ille præcipiet vt ℣ efferant' vniuersa de domo, priusquam ingrediatur eam, & videat vtrum leprosa sit, ne immunda habit omnia quæ in domo sunt. Introibitq. postea ut consideret
37 lepram domus: ℣ & cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore siue rubore deformes, & humiliores superficie
38 reliqua, ℣ egredietur ostium domus, &
39 statim claudet illam septem diebus. ℣ Reuersusq. die septimo, considerabit eam. si inuenerit creuisse lepram, ℣ iubebit
40 erui lapides, in quibus lepra est, & proijci eos extra ciuitatem in locum immundum:
41 ℣ domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum, & spargi puluerem rasuræ extra urbem in locum immundum,
42 ℣ lapidesq. alios reponi pro his qui ablati fuerint, & luto alio liniri domum.
43 ℣ Sin autem postquam eruti sunt lapides,
44 & puluis elatus, & alia terra lita, ℣ ingressus sacerdos viderit reuersam lepram, & parietes respersos maculis, lepra est perseuerans, ℣ & immunda domus: quam statim destruent, & lapides eius ac ligna, atque uniuersum puluerem proijcient extra oppidum in locum immundum. ℣ Qui
46 intrauerit domum quando clausa est, immundus erit vsque ad vesperum: ℣ & qui
47 dormierit in ea, & comederit quippiam, lauabit vestimenta sua. ℣ Quòd si introiens sacerdos viderit lepram non creuisse

Mat. 8. 1. Mar. 1. 40. Luc. 5. 12

℣ efferan tur Mat. 8.

uisse

uisse in domo, postquam deguo lita fuerit, purificabit eam reddita sanitate: 49
& in purificatione eius sumet duos passeres, lignumq. cedrinum, & vermiculum atque hyssopum: 50
& immolato uno passere in vase fictili super aquas uiuas, & tollet lignum cedrinum, & hyssopum, & coccum, & passerem uiuum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis uiuentibus: & asperget domum septies, 51
& purificabit eam tam in sanguine passeris, quam in aquis uiuentibus, & in passere uiuo, ligno q. cedrino & hyssopo, atque vermiculo. 52
Cumq. dimiserit passerem auolare in agrum libere, orabit pro domo, & iure mundabitur. 53
Ista est lex omnis lepræ & percussuræ, lepræ vestium & domorum, 54
cicatri. is & erumpentium papularum, lucentis maculæ, & in uarias species coloribus immutatis, 55
vt possit sciri quo tempore mundum quid uel immundum sit. 56 57

CAP. XV.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens, 1
Loquimini filijs Israel, & dicite eis, Vir qui patitur fluxum seminis, immundus erit. 2
Et tunc iudicabitur huic uitio subiacere, cum per singula momenta adhæserit carni eius, atque concreuerit fœdus humor. 3
Omne stratum in quo dormierit immunduni erit & ubicumque sederit. 4
Si quis hominum tetigerit lectum eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad uesperum. 5
Si sederit vbi ille sederat, & ipse lauabit uestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usque ad uesperum. 6
Qui tetigerit carnem eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad uesperum. 7
Si saliuam huiusmodi homo iecerit super eum qui mundus est, lauabit uestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit usque ad uesperum. 8
Sagma, super quod sederit, immundū erit: 9
& quicquid sub eo fuerit qui fluxum seminis patitur, pollutum erit usque ad uesperum. 10
Quj portauerit horum aliquid, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad uesperum. 11
Omnis quem tetigerit qui talis est, non lotis ante manibus, lauabit uestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit, usque ad uesperum. 12
Vas fictile quod tetigerit, confringetur: vas autem ligneum lauabitur aqua. 13
Si sanatus fuerit qui huiusmodi sustinet passionem, numerabit septem dies post emundationem sui, & lotis uestibus & toto corpore in aquis viuentibus erit mundus. 14
Die autem octauo sumet duos turtures, aut duos pullos columbæ, & veniet in conspectum Domini ad ostium tabernaculi testimonij, dabitq. eos sacerdoti. 15
& qui faciet unum pro peccato, & alterum in holocaustum: rogabitq. pro eo coram Domino, vt emundetur a fluxu seminis sui. 16
Vir, de quo egreditur semen coitus, lauabit aqua omne corpus suum: & immundus erit vsque ad uesperum. 17
Vestem & pellem quam habuerit, lauabit aqua, & immunda erit usque ad uesperum. 18
Mulier, cum qua coierit, lauabitur aqua, & immunda erit vsque ad uesperum. 19
Mulier quæ redeunte mense patitur fluxum sanguinis, septem diebus separabitur. 20
Omnis qui tetigerit eam, immundus erit usque ad uesperum: 21
& in quo dormierit uel sederit diebus separationis suæ, polluetur. 22
Qui tetigerit lectum eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit usque ad uesperum. 23
Omne uas, super quod illa sederit, quisquis attigerit, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, pollutus erit usque ad uesperum. 24
Si coierit cum ea uir tempore sanguinis menstrualis, immundus erit septem diebus: & omne stratum, in quo dormierit, polluetur. 25
Mulier, quæ patitur multis diebus fluxum sanguinis non in tempore menstruali, uel quæ post menstruum sanguinem fluere non cessat, quamdiu subiacet huic passioni, immunda erit quasi sit in tempore menstruo. 26
omne stratum in quo dormierit, & vas in quo sederit, pollutum erit. 27
quicumque tetigerit eam, lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad uesperum. 28
Si steterit sanguis, & fluere cessauerit, numerabit septem dies purificationis suę. 29
& die octauo offeret pro se sacerdoti duos turtures, aut duos pullos columbarum ad ostium tabernaculi testimonij: 30
qui vnum faciet pro peccato, & alterum in holocaustum, rogabitq. pro ea coram Domino, & pro fluxu immunditiæ eius. 31
Docebitis ergo filios Israel ut caueant immunditias, & non moriantur in sordibus suis, cum polluerint tabernaculum meum, quod est inter eos. 32
Ista est lex eius qui patitur fluxum seminis, & qui polluitur coitu, & quæ menstruis temporibus separatur, uel quæ iugi fluit sanguine, & hominis qui dormierit cum ea. 33

CAP. XVI.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen post mortem duorum filiorum Aaron, quando offerentes ignem alienum interfecti sunt: 1
& præcepit ei, dicens, Loquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni tempore ingrediatur sanctuarium, quod est intra velum coram propitiatorio, quo tegitur arca, ut non moriatur, quia in nube apparebo super oraculū. 2
nisi hæc ante fecerit, Vitulum pro peccato offeret, & arietem in holocaustum. 3
Tunica linea vestietur, femoralibus lineis verenda celabit: accingetur zona linea, cidarim lineam imponet capiti; hæc enim uestimenta sunt sanctæ: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur. 4
Suscipietq. ab uniuersa multitudine filiorum Israel duos hircos pro peccato, & unum arietem in holocaustum. 5
Cumq. obtulerit uitulum, & orauerit pro se & pro domo sua, 6
duos hircos stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonij: 7
mittensq. super utrumque sortem, vnam Domino, & alteram capro emissario: 8
& cuius exierit sors Domino, offeret illum pro peccato: 9
cuius autem in caprum emissarium, statuet eum viuum coram Domino, ut fundat preces super eum, & emittat eum in solitudinem. 10
His rite celebratis, offeret uitulum, & rogans pro se, & pro 11

domo

* Locus M S. q. R

Sup. 10.2

Exo. 30. 10 Heb. 9.7.

Vox 1 Ms. R. H. C. Verūs quæ in textu est lectio, Rad. & G. consonat.

domo ua, immolabit eum: ¶ assumptoq. thuribulo, quod de prunis altaris impleuerit, & hauriens manu compositum thymiama in incensum, ultra uelum intrabit in Sancta: ut positis super ignem aromatibus, nebula eorum & uapor operiat oraculum, quod est supra testimonium, 13
Heb. 9. 15. et 10 & non moriatur. ¶ Tollet quoque de sanguine uituli, & asperget digito septies contra propitiatorium ad orientem. ¶ Cumq. mactauerit hircum pro peccato populi, inferet sanguinem eius intra uelum, sicut præceptum est de sanguine uituli, ut aspergat e regione oraculi, ¶ & expiet sanctuarium ab immunditijs filiorum Israel, & a preuaricationibus eorum, cunctisq. peccatis. Iuxta hûc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixum est inter eos in 14 15 16
Luc. 1. 10 medio sordiú habitationis eorum. ¶ Nullus hominum sit in tabernaculo quando pontifex sanctuarium ingreditur, ut roget pro se, & pro domo sua, & pro uniuerso cœtu Israel donec egrediatur'. ¶ Cum 17
H C.G. autem exierit ad altare, quod coram Dominο est, oret pro se, & sumptum sanguinem uituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum: ¶ aspergésq. digito septies, expiet, & sanctificet illud ab immúditijs filiorum Israel. ¶ Postquam emun- 18 19 20
dauerit sanctuarium & tabernaculum, & altare, tunc offerat hircum uiuentem: ¶ & posita utra que manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israel, & uniuersa delicta atque peccata eorum: quæ imprecans capiti eius, emittet illum per hominem paratum, in desertum. ¶ Cumq. portauerit hircus omnes 21 22
iniquitates eorum in terram solitariam, & dimissus fuerit in deserto, ¶ reuertetur Aaron in tabernaculum testimonij, & depositis uestibus, quibus prius indutus erat cum intraret sanctuarium, relictisq. ibi, 23
¶ lauabit carnem suam in loco sancto, induetuiq. uestibus suis. Et postquam egressus obtulerit holocaustum suum ac plebis, rogabit tam pro se ‹ quam pro populo: & adipem qui oblatus est pro peccatis, 24 25
adolebit super altare. ¶ ille uero qui dimiserit' caprum emissarium, lauabit uestimenta sua & corpus aqua, & sic ingredietur in castra. ¶ Vitulum autem & hircum, qui pro peccato fuerant immolati, & quorum sanguis illatus est in sanctuarium ut expiatio compleretur, asportabunt foras castra, ‖ & comburent igni tam pelles, quam carnes eorum ac fimum: 26 27
Sup. 6. 30 Heb. 13. 11. ¶ & quicumque combusserit ea, lauabit uestimenta sua, & carnem aqua, & sic ingredietur castra. ¶ Eritq. uobis hoc legitimum sempiternum: Mense septimo, decima die mensis affligetis animas uestras, nullumq. opus facietis, siue indigena, siue aduena qui peregrinatur inter 28 29
Infr. 23. 7. uos. ¶ ‖ In hac die expiatio erit uestri, atque mundatio ab omnibus peccatis uestris: coram Dominο mundabimini. ¶ sabbathum enim requietionis est, & affligetis animas uestras religione perpetua. ¶ Expiabit autem sacerdos qui unctus fuerit, & cuius manus ‹ initiatæ sint' ut sacerdotio fungatur pro patre suo: indueturq. stola linea & uestibus sanctis, & expiabit 30 31 32 33

‹ *initiatus est 7. M s. H. Textus uolunt Pad. & C*

sanctuarium, & tabernaculum testimonij atque altare, sacerdotes quoque & uniuersum populum. ¶ Eritq. uobis hoc legitimum sempiternum, ut oretis pro filijs Israel, & pro cunctis peccatis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut præceperat Dominus Moysi. 34

CAP. XVII.

1 ET locutus est Dominus ad Moysen,
2 dicens: ¶ Loquere Aaron, & filijs eius, & cunctis filijs Israel, dicens ad eos, Iste est sermo quem mandauit
3 Dominus, dicens', ¶ Homo quilibet de domo Israel, si occiderit bouem aut ouem, -o.
4 siue capram in castris uel extra castra, ¶ & non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino, sanguinis reus erit: quasi si sanguinem fuderit, sic peribit de me-
5 dio populi sui. ¶ Ideo iacerdoti offerre debent filij Israel hostias suas, quas occidunt in agro, ut sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonij, & immolent eas hostias pacificas Domino.
6 ¶ Fundetq. sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonij, & adolebit adipem in odorem suauitatis Domino: ¶ & nequaquam ultra immolabunt hostias suas dæmonibus, cum quibus fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit illis & posteris eorum.
7 ¶ Et ad ipsos dices: Homo de ‹ domo' Israel, & de aduenis, qui peregrinantur apud uos, qui obtulerit holocaustum siue uic-
9 timam, ¶ & ad ostium tabernaculi testimonij non adduxerit eam, ut ‹ offeratur' Domino, interibit de populo suo. ¶ Ho-
10 mo quilibet de domo Israel, & de aduenis qui peregrinantur inter uos, si comederit sanguinem, obfirmabo faciem meá contra animam illius, & disperdam eam
11 de populo suo, ¶ quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum uobis, ut super altare- ‹ in eo' expietis pro animabus uestris, & sanguis pro animæ piaculo sit.
12 ¶ Idcirco dixi filijs Israel: Omnis anima ex uobis non comedet sanguinem, nec ex aduenis qui peregrinantur ‹ apud' uos.
13 ¶ Homo quicumque de filijs Israel, & de aduenis qui peregrinantur apud uos, si uenatione atque aucupio ceperit ferum, uel auem, quibus uesci licitum est, fundat sanguinem eius, & operiat illum terra.
14 ¶ ‖ Anima enim omnis carnis in sanguine est: unde dixi filijs Israel. Sanguinem uniuersæ carnis non comedetis, quia anima carnis in sanguine est: & quicumque comederit illum, interibit. ¶ anima quæ comederit morticinum uel captum a bestia, tam de indigenis, quam de aduenis, lauabit uestimenta sua, & semetipsum aqua, & contaminatus erit usque ad uesperum: & hoc ordine mundus fie. ¶ Quod si non lauerit uestimenta sua uel corpus, portabit iniquitatem suam.

Textus *Rad. H. & C. consentiunt.* ‹ *offeret* 3. M S. R. H C.G. ‹ *filijs* M S. R. G. ‹ *meum* M S. *Rad.* ‹ *inter* MS. *Rad.* H. C. *Gen. 9. 4.*

CAP. XVIII.

1 LOcutus est Dominus ad Moysen, dicens. ¶ Loquere filijs Israel, & dices ad eos: Ego Dominus Deus ues-
3 ter: ¶ iuxta consuetudinem Terræ Ægypti in qua habitastis, no facietis: & iuxta morem Regionis Chanaan, ad quam ego introducturus sum uos non agetis, nec in le

gitimus

gitimis eorum ambulabitis. ✝ Facietis iudicia mea, & præcepta mea seruabitis, & ambulabitis in eis. Ego Dominus Deus uester. ✝ Custodite leges meas atque iudicia, quæ faciens homo uiuet in eis. Ego Dominus. ✝ Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet, ut reuelet turpitudinem eius. ego dominus. ✝ Turpitudinem patris tui & turpitudinem matris tuæ non discooperies; mater tua est, non reuelabis turpitudinem eius. ✝ Turpitudinem uxoris patris tui non discooperies: turpitudo enim patris tui est. ✝ Turpitudinem sororis tuæ ex patre siue ex matre quæ domi uel foris genita est, nó reuelabis. ✝ Turpitudinem filiæ filij tui, uel neptis ex filia nó reuelabis: quia turpitudo tua est. ✝ Turpitudinē filiæ uxoris patris tui quam peperit patri tuo, & est soror tua, non reuelabis. ✝ Turpitudinem sororis patris tui non discooperies: quia caro est patris tui. ✝ Turpitudinem sororis matris tuæ non reuelabis, eo quòd caro sit matris tuę. ✝ Turpitudinem patrui tui non reuelabis, nec accedes ad uxorē eius quę tibi affinitate coniungitur. ✝ Turpitudinem nurus tuæ non reuelabis, quia uxor filij tui est, nec discooperies ignominiam eius. * ✝ Turpitudinem uxoris fratris tui non reuelabis: quia turpitudo fratris tui est. ✝ Turpitudinem uxoris tuæ & filiæ eius non reuelabis. Filiā filij eius, & filiam filiæ illius non sumes, ut reueles ignominiam eius: quia caro illius sunt, & talis coitus incestus est. ✝ Sororem uxoris tuæ in pellicatū illius non accipies, nec reuelabis turpitudinem eius adhuc illa uiuente. ✝ Ad mulierem quæ patitur mēstrua, non accedes nec reuelabis fœditatem eius. ✝ Cum uxore proximi tui nō coibis, nec seminis commistione maculaberis. ✝ De semine tuo nō dabis ut consecretur ‖ idōlo Moloch, nec pollues nomen Dei tui: ego Dominus. ✝ Cum masculo non commi ceueris coitu femineo, quia abominatio est. ✝ Cū omni pecore non coibis, nec maculaberis cum eo. Mulier non succumbet iumento, nec misebitur ei: quia scelus est. ✝ Nec polluamini in omnibus his quibus contaminatæ sunt uniuersæ gentes, quas ego ejiciam ante conspectum uestrum, ✝ & quibus polluta est terra: cuius ego scelera ulisabo, ut euomat habitatores suos. ✝ Custodite legitima mea atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis tam indigena, quā colonus qui peregrinatur apud uos. ✝ Omnes enim execrationes istas fecerunt accolæ terræ qui fuerunt ante uos, & polluerunt eam. ✝ Cauete ergo ne & uos similiter euomat, cū paria feceritis, sicut euomuit gentem quæ fuit ante uos. ✝ Omnis anima quæ fecerit de abominationibus his quippiam, peribit de medio populi sui. ✝ Custodite mandata mea. Nolite facere quæ fecerunt hi qui fuerunt ante uos, & ne polluamini in eis: ego Dominus Deus uester.

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

CAP. XIX.

1 2 LOcutus est Dominus ad Moysen, dicens. ✝ Loquere ad omnem cœtum filiorum Israhel, & dices ad eos, ‖ Sancti estote, quia ego sanctus sum Dominus Deus uester. ✝ Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbatha mea custodite. Ego Dominus Deus uester.

3 4 5 6 7 8 ✝ Nolite conuerti ad idola, nec Deos conflatiles faciatis uobis. ego Domine Deus uester. ✝ Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino ut sit placabilis: ✝ eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quicquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. ✝ si quis post biduum comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: ✝ portabit q. iniquitatem suam, quia sanctum Domini polluit, & peribit anima illa de ^ populo suo'. ✝ Cumq. messueris segetes terræ tuæ, non tondebis utque ad solum superficiem terræ: nec remanētes spicas colliges. ✝ Neque in uinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. ego Dominus Deus uester. ✝ Non facietis furtum. Non mentiemini, nec decipiet unusquisque proximum suum. ✝ Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. ego Dominus. ✝ Non facies calumniam proximo tuo, nec ui opprimes eum. Non morabitur opus mercenarij tui apud te utque mane. ✝ Non maledices surdo, nec coram cæco pones offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuū, quia ego sum Dominus. ✝ Non facies quod iniquum est, nec iniuste iudicabis. ‖ Non consideres personam pauperis, nec honores uultum potētis. Iuste iudica proximo tuo. ✝ Non eris criminator, ^ nec' susurro in ^ populo'. Non stabis contra sanguinē proximi tui. ego Dominus. ✝ Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. ✝ ‖ Non quæras ultionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuorum. ‖ Diliges amicum tuum sicut teipsum. ego Dominus. ✝ Leges meas custodite. ^ Iumentum tuum' non facies core cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non seres diuerso semine. Vestē, quæ ex duobus texta est, non induēris. ✝ Homo si dormierit cum muliere coitu seminis, quę sit ancilla etiam nobilis, & tamen pretio non redempta, nec libertate donata: uapulabunt ambo, & non morientur, quia non fuit libera. ✝ pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arietem. ✝ Orabitq. pro eo sacerdos, & pro ^ peccato' eius coram Domino, & repropitiabitur ei, dimitteturq. peccatum. ✝ Quando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis præputia eorum: poma quæ germinant, immunda erunt uobis, nec edetis ex eis. ✝ Quarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. ✝ Quinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma, quæ proferunt. ego Dominus Deus uester. ✝ Non comedetis * cum sanguine. Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. ✝ Neque in rotundum attondebitis comam: nec radetis barbam. ✝ Et super mortuo non incidetis carnes uestras, neque figuras aliquas, aut stigmata facietis uobis. Ego Dominus. ✝ Ne prosti-

^ medio populi Iuxta M S. q. Infr. 23. 22.

Exo. 20. 7 17. Deut. 5. 11. 20. Eccl. 10 6. Deu. 24. 14. Tob. 4. 15 Deut. 1. 17. 16. 19. Iacob 2. 2 Pro. 24. 23. 1. Ioh. 2. 11. 3. 15. Eccl. 19. 13. Mat. 18. 15. Luc. 17. 3. ^ & M S. Rad.

^ populus 10. MS. Rad. H. Matt. 5. 43. 22. 39 Rom. 13. 9 Gal. 5. 14 Iacob. 2. 9.

^ Inimēo tua 13. M S. R. Rad. G. Singulariter vero legunt, cū H. C.

^ adulto M S. Rad.

* carnem M S. q. Infr. 21. 5

tuas filiam tuam, ne contaminetur terra, & impleatur piaculo. ♀ Sabbatha mea custodite, & sanctuarium meum metuite. ego 30
Nē MS. Rad. H. Dominus. ♀ Non' declinetis ad magos, 31
nec ab ariolis aliquid scitemini, ut polluamini per eos. ego Dominus Deus uester. ♀ Coram cano capite consurge, & honora personam senis: & time Dominum 32
Exo. 21. 21. Deum tuum. ego sum Dominus. ♀ Si habitauerit aduena in terra uestra, & moratus fuerit inter uos, 33
Nē MS Rad. non' exprobretis ei: ♀ sed sit inter uos quasi indigena: & diligetis eū quasi uosmetipsos: fuistis enim, & uos aduenę in Terra Ægypti. ego Dominus Deus uester. ♀ Nolite facere iniquum aliquid 34
in iudicio, in regula, in pondere, in mensura. ♀ Statera iusta, & æqua sint pondera, iustus modius, æquusq. sextarius. ego Dominus Deus uester, qui eduxi uos 35
de Terra Ægypti. ♀ Custodite omnia præcepta mea, & uniuersa iudicia, & facite ea. ego Dominus. 36
37

CAP. XX.

Sup. 18. 21. LOcutusq. est Dominus ad Moysen, dicens. ♀ Hæc loqueris filijs Israel, Homo de filijs Israel, & de aduenis qui habitant in Israel, siquis dederit de semine suo idolo Moloch, morte moriatur: populus terræ lapidabit eum. ♀ Et ego ponam faciem meam contra illum. succidamq. eum de medio populi sui, eo quòd dederit de semine suo, Moloch, & cōtaminauerit sanctuarium meum, ac polluerit nomen sanctum meum. ♀ Quòd si negligens populus terræ, & quasi parumpendēs imperium meum, dimiserit hominem qui dedit de semine suo, Moloch, nec uoluerit eum occidere: ♀ ponam faciem meā 1 2 3 4 5
super hominē illum, & cognationem eius, succidamq. & ipsum, & omnes qui consentserunt ei ut fornicaretur cum Moloch, de medio populi sui. ♀ Anima, quæ declinauerit ad magos, & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam cōtra eam, & interficiam illam de medio populi sui. 6
* Sanctus MS. R Rad. G. Verum H. & C. non addunt. 1. Pet. 1. 16. Exo. 21. 17. Prou. 20. 20. Mat. 15. 14. Mar. 7. 10. ♀ Sanctificamini, & estote sancti, quia ego 7
*sum Dominus Deus uester. ♀ Custodite præcepta mea, & facite ea: Ego Dominus 8
qui sanctifico uos. ♀ Qui maledixerit patri 9
suo, ♀ aut' matri, morte moriatur. patri matriq. qui maledixerit, sanguis eius sit super eum. ♀ Si mœchatus quis fuerit cum 10
uxore alterius, & adulterium perpetrauerit cum cōiuge proximi sui, morte moriātur, & mœchus & adultera. ♀ Qui dormierit cum nouerca sua, & reuelauerit ignominiam patris sui, morte moriantur ambo: sanguis eorum sit super eos. ♀ Si quis 11 12
dormierit cum nuru sua, uterque moriatur, quia scelus operati sunt: sanguis eorū sit super eos. ♀ Qui dormierit cum ma- 13
sculo coitu fœmineo, uterque operatus est nefas, morte moriantur, sit sanguis eorum super eos. ♀ Qui supra uxorem fi- 14
liam, duxerit matrem eius, scelus operatus est: uiuus ardebit cum eis, nec permanebit tantum nefas in medio uestri. ♀ Qui cum 15
iumento & pecore coierit morte moriatur: pecus quoque occidite. ♀ Mulier quæ 16
succubuerit cuilibet iumento, simul interficietur cum eo: sanguis eorum sit super eos. ♀ Qui acceperit sororem suam fi- 17

liam patris sui, uel filiam matris suæ, & uiderit turpitudinem eius, illaq. conspexerit fratris ignominiam: nefariam rem operati sunt: occidentur in conspectu populi sui, eo quòd turpitudinem suam mutuo reuelauerint, & portabunt iniquitatem suam. ♀ Qui coierit cum mu- 18
liere in fluxu menstruo, & reuelauerit turpitudinem eius, ipsaq. aperuerit fontem sanguinis sui, interficientur ambo de medio populi sui. ♀ Turpitudinem materteræ, & amitæ tuæ non discooperies: qui hoc fecerit, ignominiam carnis 19
suæ nudauit, portabunt ambo iniquitatem suam. ♀ Qui coierit cum uxore patrui, uel auunculi sui, & reuelauerit ignominiam cognationis suæ, portabunt ambo peccatum suum: absque liberis morientur. ♀ Qui duxerit uxorem fratris 20 21
sui, rem facit illicitam, turpitudinem fratris sui reuelauit: absque liberis erunt. ♀ Custodite leges meas, atque iudicia, & fa- 22
cite ea: ne & uos euomat terra, quam intraturi estis & habitaturi. ♀ Nolite ambulare in legitimis nationum, quas ego 23
expulsurus sum ante uos. Omnia enim hæc fecerunt, & abominatus sum eas. ♀ Vobis autem loquor, Possidete terram 24
eorum, quam dabo uobis in hæreditatem, terram fluentem lacte, & melle. ego Dominus Deus uester, qui separaui uos a cæteris populis. ♀ Separate ergò, & uos 25
iumentum mundum ab immundo, & auem mundam ab immunda; ne polluatis animas uestras in pecore, & auibus, & cunctis quæ mouentur in terra, & quæ 26
*Et 2 MS. Rad. H C. G. Deut. 18. 10. 1. Pet. 2. 8. 7.
uobis ostendi esse polluta. ♀ * Eritis mihi sancti, quia sanctus sum ego Dominus, & separaui uos a cæteris populis, ut 27
esteris mei. ♀ ¶ Vir siue mulier, in quibus pythonicus, uel diuinationis fuerit spiritus, morte moriantur; lapidibus obruent eos: sanguis eorum sit super illos.

CAP. XXI.

DIxit quoque Dominus ad Moysen, loquere ad sacerdotes filios Aaron, & dices ad eos, Ne contaminetur 1
acerdos in mortibus ciuium suorum. ♀ nisi tantum in consanguineis, ac propin- 2
quis, id est, super patrem, & matrem, & filium, & filiam, fratrem quoque, ♀ & sororem uirginem, quæ non est nupta uiro: ♀ sed nec in principe populi sui con- 3 4
taminabitur. ♀ ¶ Nec radent caput, nec barbam, neque in carnibus suis facient incisuras. ♀ Sancti erunt Deo suo, & non 5 6
polluent nomen eius: incensum enim Domini & panes Dei sui offerunt, & ideo sancti erunt. ♀ Scortum, & uile prostibulum non ducet uxorem, nec eam quæ repudiata est a marito: quia consecratus est Deo suo, ♀ & panes propositionis offert. Sit ergo sanctus, quia & ego 7 8
sanctus sum Dominus, qui sanctifico uos. ♀ Sacerdotis filia si deprehensa fuerit in 9
stupro, & polluerit nomen patris sui, flammis exuretur. ♀ Pontifex, id est, sacerdos maximus inter fratres suos, super cuius caput fusum est unctionis oleū, & cuius manus in sacerdotio consecratæ sunt, uestitusq. est sanctis uestibus, caput suum non discooperiet, uestimen- 10

Sup. 19. 27.

ra ✠ non scindet: ✠ ad omnem mortuum non ingredietur omnino super patre quoque suo, & matre non contaminabitur. ✠ Nec egredietur de sanctis, ne polluat sanctuarium ✠Domini: quia oleum sanctę unctionis Dei sui super eum est. ego Dominus. ✠ ‖ Virginem ducet uxorem: ✠ Viduam autem & repudiatam, & sordidam, atque meretricem non accipiet, sed puellam de populo suo: ✠ ne commisceat stirpem generis sui uulgo gentis suę: quia ego Dominus qui sanctifico eum. ✠ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ✠ Loquere ad Aaron: Homo de semine tuo per familias * qui habuerit maculam, non offeret panes Deo suo, ✠ nec accedet ad ministerium eius: si cæcus fuerit, si claudus, si uel paruo uel grandi uel torto naso, ✠ si fracto pede, si manu, ✠ si gibbus, si lippus, si albuginem habens in oculo, si iugem scabiem, si impetiginem in corpore, uel hernio sus. ✠ Omnis qui habuerit maculam de semine Aaron sacerdotis, non accedet offerre hostias Domino, nec panes Deo suo: ✠ uescetur tamen panibus qui offeruntur in sanctuario, ✠ ita dumtaxat, ut intra uelum non ingrediatur, nec accedat ad altare, ✠ qui maculam habet, & contaminare non debet sanctuariū meū. Ego Dominus qui sanctifico eos. ✠ Locutus est ergo Moyses ad Aaron, & ad filios eius, & ad omnem Israel, cuncta quæ fuerant sibi imperata.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

CAP. XXII.

LOcutus quoq; est Dominus ad Moysen, dicens, ✠ Loquere ad Aaron & ad filios eius, ut caueant ab his quæ contecrata sunt filiorum Israel, & non contaminent nomen sanctificatorum mihi, quæ ipsi offerunt. ego Dominus. ✠ Dic ad eos & ad posteros eorum: Omnis homo qui accesserit de stirpe uestra ad ea quæ cōsecrata sunt, & quæ obtulerunt filij Israel Domino, in quo est immunditia, peribit coram Domino. ego sum Dominus. ✠ Homo de semine Aaron qui fuerit leprosus, aut patiens fluxum seminis, non uescetur de his quæ sanctificata sunt mihi, donec sanetur. Qui tetigerit immundum super mortuo, & ex quo egreditur semen quasi coitus, ✠ & qui ✠ tangit' reptile, & quodlibet immundum, cuius tactus est sordidus. ✠ immundus erit usque ad uesperum, & non uescetur his quæ sanctificata sunt: sed cum lauerit ✠ carnem suam' aqua, ✠ & occubuerit Sol, tunc mundatus uescetur de sanctificatis, quia cibus illius est. ✠ ‖ Morticinum & captum a bestia non comedent, nec polluentur in eis. ego sum Dominus. ✠ Custodiant præcepta mea, ut non subiaceant peccato, & moriantur in sanctuario, cum polluerint illud. ego Dominus qui sanctifico eos. ✠ Omnis alienigena non comedet de sanctificatis, inquilinus sacerdotis, & mercenarius non uescentur ex eis. ✠ Quem autem sacerdos emerit, & qui uernaculus domus eius fuerit, hi comedent ex eis. ✠ Si filia sacerdotis cuilibet ex populo nupta fuerit: de his quæ sanctificata sunt, & de primitijs non uescetur. ✠ sin autem uidua, uel repudiata, & absque liberis reuersa fuerit ad domum patris sui: sicut puella consueuerat, aletur cibis patris sui. Omnis alienigena comedendi ex eis non habet potestatem. ✠ Qui comederit de sanctificatis per ignorantiam, adder quintam partem cum eo quod comedit, & dabit sacerdoti in sanctuarium. ✠ Nec contaminabunt sanctificata filiorum Israel, quæ offerunt Domino: ✠ ne forte sustineant iniquitatem delicti sui', cum sanctificata comederint. ego Dominus qui sanctifico eos. ✠ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens. ✠ Loquere ad Aaron, & filios eius & ad omnes filios Israel, dicesq. ad eos, Homo de domo Israel, & de aduenis qui habitant apud uos, qui obtulerit oblationem suam, uel uota soluens, uel sponte offerens, quicquid illud obtulerit in holocaustum Domini, ✠ ut offeratur per uos, masculus immaculatus erit ex bobus, & ouibus, & ex capris: ✠ si maculam habuerit, non offeretis, neq; erit acceptabile. ✠ Homo qui obtulerit uictimam pacificorum Domino, uel uota soluens, uel sponte offerens, tam de bobus quām de ouibus, immaculatum offeret, ut acceptabile fit: omnis macula non erit in eo. ✠ Si cæcum fuerit, si fractum, si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem, aut impetiginem: non offeretis ea Domino, nec adolebitis ex eis super altare Domini. ✠ Bouem & ouem aure, & cauda amputatis, uoluntarie offerre potes, uotum autem ex eis soluī non poterit. ✠ Omne animal quod uel contritis, uel tonsis, uel sectis ablatisq. testiculis est, non offeretis Domino, & in terra uestra hoc omnino ne faciatis. ✠ De manu alienigenæ non offeretis panes Deo uestro, & quicquid aliud dare uoluerit: quia corrupta, & maculata sunt omnia: non suscipietis ea. ✠ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ✠ Bos, ouis, & capra cum genita fuerint, septem diebus erunt sub matris suæ: die autem octauo, & deinceps offerri poterunt Domino. ✠ Siue illa bos, siue ouis, nō immolabūtur una die cum fœtibus suis. ✠ Si immolaueritis hostiam pro gratiarum actione Domino, ut possit esse placabilis, ✠ eodem die comedetis eam. non remanebit quicquam in mane alterius diei. ego Dominus. ✠ Custodite mandata mea, & facite ea. ego Dominus. ✠ Ne polluatis nomen meum sanctum, ut sanctificer in medio filiorum Israel. Ego Dominus qui sanctifico uos, ✠ & eduxi de Terra-Ægypti, ut essem uobis in Deum. ego Dominus.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

CAP. XXIII.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen, dicens. ✠ Loquere filijs Israel, & dices ad eos: Hæ sunt feriæ Dominī, quas uocabitis sanctas. ✠ Sex diebus facietis opus: dies septimus, quia sabbathi requies est, uocabitur sanctus. omne opus non facietis in eo. sabbathum Dominī est in cunctis habitationibus uestris. ✠ Hæ sunt ergo feriæ Domini sanctæ, quas celebrare debetis temporibus suis. ✠ Mense primo, quartadecima die mensis ad uesperum, Phase Domini est. ✠ & quintadecima die mensis huius, solemnitas azymorum Domini est. Septem diebus azyma

1 2 3 4 5 6

* sinas 2 MS. H. C. G. Hoc & duobus sequentibus locis, Textus Rad. suffragatur.

✠ Dei sui 3 MS. H. C. G. Exc. 44. 20.

* sinas 2 MS. H. C. * uestras G.

✠ quia 6 MS Rad. H. C. G.

✠ tanget M. H. C. G.

✠ corpus suum M. G. Textus aut Rad. H. & C. consonat. Exo. 22. 31. Exc. 44. 31.

Exo. 20. 9

Exo. 12. 18. Nu. 11. 16.

comedetis. ¶ dies primus erit uobis celeberrimus, sanctusq. omne opus seruile non facietis in eo: ¶ sed offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus. dies autem septimus erit celebrior & sanctior: nullumq. seruile opus facietis in eo'. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens. ¶ Loquere filijs Israel, & dices ad eos: cum ingressi fueritis terram quam ego dabo uobis, & messueritis segetem, referetis " manipulos' spicarum primitias messis uestræ ad sacerdotem. ¶ qui eleuabit fascículum coram Domino, ut " acceptabile' sit pro uobis, altero die Sabbathi, & sanctificabit illum. ¶ Atque in eodem die quo manipulus consecratur, cædetur agnus immaculatus anniculus in holocaustum Domini. ¶ Et libamenta offerentur cum eo, duæ decimæ similæ conspersæ oleo in incensum Domini, odoremq. suauissimū: liba quoque uini, quarta pars hin. ¶ Panem, & polentam, & pultes non comedetis ex segete, usque ad diem qua offeratis ex ea Deo uestro. Præceptum est sempiternum in generationibus, cunctisq. habitaculis uestris. ¶ Numerabitis ergo ab altero die Sabbathi in quo obtulistis manipulum primitiarum septem hebdomadas plenas, ¶ usque ad alteram diem expletionis hebdomadę septimæ, id est quinquaginta dies: ¶ & sic offeretis sacrificium nouum Domino ex omnibus habitaculis uestris, panes primitiarum duos de duabus decimis similæ fermentatæ, quos coquetis in primitias Domini. ¶ Offeretisq. cum panibus septem agnos immaculatos anniculos, & uitulum de armento unum, & arietes duos, & erunt in holocaustum cum libamentis suis, in odorem suauissimum Domino. ¶ Facietis & hircum pro peccato, duosq. agnos anniculos hostias pacificorum. ¶ Cumq. eleuauerit eos sacerdos cum panibus primitiarum coram Domino, * cedent in usum eius. ¶ Et uocabitis hunc diem celeberrimum, atque sanctissimum: omne opus seruile non facietis in eo. Legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis, & generationibus uestris. ¶ Postquam autem messueritis segetem terræ uestræ, non secabitis eam usque ad solum. ‖ nec remanentes spicas colligetis, sed pauperibus & peregrinis dimittetis eas. ego sum Dominus Deus uester. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Loquere filijs Israel: Mense septimo, prima die mensis, erit uobis sabbathum, memoriale, clangentibus tubis, & uocabitur sanctum: ¶ omne opus seruile non facietis in eo, & offeretis holocaustum Domino. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ ‖ Decimo die mensis huius septimi, dies expiationum erit celeberrimus, & uocabitur sanctus: affligetisq. animas uestras in eo, & offeretis holocaustum Domino. ¶ Omne opus seruile non facietis in tempore diei huius: quia dies propitiationis est, ut propitietur uobis Dominus Deus uester. ¶ Omnis anima quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de populis suis: ¶ & quæ operis quippiam fecerit, delebo eam de populo suo. ¶ Nihil ergo operis facietis in eo: legitimum sempiternum erit uobis in cunctis generationibus, & habitationibus uestris. ¶ Sabbathum requietionis est, & affligetis animas uestras die nono mensis. A uespera usque ad uesperam celebrabitis sabbatha uestra. ¶ Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Loquere filijs Israel, A quintodecimo die mensis huius septimi, erunt feriæ tabernaculorum septem diebus Domino. ¶ Dies primus uocabitur celeberrimus atque sanctissimus: omne opus seruile non facietis in eo. ¶ Et septem diebus offeretis holocausta Domino. ‖ dies quoque octauus erit celeberrimus atque sanctissimus, & offeretis holocaustum Domino: est enim cœtus atque collectæ: omne opus seruile non facietis in eo. ¶ Hæ sunt feriæ Domini, quas uocabitis celeberrimas atque sanctissimas, offeretisq. in eis oblationes Domino, holocausta & libamenta iuxta ritum uniuscuiusque diei. ¶ Exceptis sabbathis Domini, donisq. uestris, & quæ offeretis ex uoto, uel quę sponte tribuetis Domino. ¶ A quintodecimo ergo die mensis septimi, quando congregaueritis omnes fructus terræ uestræ, celebrabitis ferias Domini septem diebus. die primo, & die octauo erit sabbathum, id est requies. ¶ Sumetisq. uobis die primo fructus arborum pulcherrimæ, spatulasq. palmarum, & ramos ligni densarum frondium, & salices de torrente, & lætabimini coram Domino Deo uestro. ¶ celebrabitisq. solemnitatem eius septem diebus per annum. legitimum sempiternum erit in generationibus uestris. Mense septimo festa celebrabitis. ¶ & habitabitis in umbraculis septem diebus. omnis qui de genere est Israel, manebit in tabernaculis: ¶ ut discant posteri uestri, quòd in tabernaculis habitare fecerim filios Israel, cum educerem eos de Terra Ægypti. ego Dominus Deus uester. ¶ Locutusq. est Moyses super solemnitatibus Domini ad filios Israel.

CAP. XXIIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Præcipe filijs Israel, ut afferant tibi oleum de oliuis purissimum ac lucidum, ad concinnandas lucernas iugiter, ¶ extra uelum testimonij in tabernaculo fœderis. Ponetq. eas Aaron a uespere usque in mane coram Domino, cultu rituq. perpetuo in generationibus uestris. ¶ Super candelabrum mundissimum ponentur semper in conspectu Domini. ¶ Accipies quoque similam, & coques ex ea duodecim panes, qui singuli habebunt duas decimas: ¶ quorum senos altrinsecus super mensam purissimam coram Domino statues: ¶ & pones super eos thus lucidissimum, ut sit panis in monimentum oblationis " Domini'. ¶ Per singula sabbatha mutabuntur coram Domino suscepti a filijs Israel fœdere sempiterno: ¶ ‖ eruntq. Aaron, & filiorum eius, ut comedant eos in loco sancto: quia sanctum sanctorum est de sacrificijs Domini iure perpetuo. ¶ Ecce autem egressus filius mulieris Israëlitidis, quem peperat

de uiro

- 1 MS. H. C. G. & Rad. aut legit. " manipulum H. Pluralis numero mutauit Septuaginta. " acceptabilis MS. Rad.

* cū duobus agnis, H. C. G. Sup. 19.5

Deut. 24 19.

Sup. 16. 30. Num. 29. 7.

Ioh. 7.37.

" Domino I M S. H. C. G. Exo. 29. 33. Mat. 12. 4 Sup. 8. 31.

de uiro Ægyptio inter filios Israel, iurgatus est in castris cũ uiro Israelite. ¶ Cumq; blasphemasset nomen Domini, & maledixisset, adductus est ad Moysen. (Vocabatur autẽ mater eius salumith filia Dabri de tribu Dan.) ¶ Miseruntq; eum in carcerem, donec nossent quid iuberet Dominus. ¶ Qui locutus est ad Moysen, di-

cens, ¶ Educ blasphemum extra castra, & ponant omnes qui audierunt, manus suas super caput eius, & lapidet eum populus uniuersus. ¶ Et ad filios Israel loquẽris, Homo qui maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum: ¶ & qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur: lapidibus opprimet eum omnis multitudo, populi, siue ille ciuis, siue peregrinus fuerit. Qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur. ¶ Qui percusserit, & occiderit hominem, morte moriatur. ¶ Qui percusserit animal, ‖ reddet' uicarium, id est animam pro anima. ¶ Qui irrogauerit maculam ciuilibet ciuium suorum: ‖ sicut fecit, sic fiet ei: ¶ fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem pro dente reddi cuet, qualem inflixerit maculam, talem sustinere cogetur. ¶ Qui percusserit iumentum, ‖ reddet' aliud. Qui percusserit hominem, punietur. ¶ Æquum iudicium sit inter uos, siue peregrinus, siue ciuis peccauerit: quia ego sum Dominus Deus uester. ¶ Locutusq; est Moyses ad filios Israel, & eduxerunt eũ qui blasphemauerat, extra castra, ac lapidibus oppresserunt. Fecerũtq; filij Israel sicut præceperat Dominus Moysi.

CAP. XXV.

LOcutusq; est Dominus ad Moysen in monte Sinai, dicens, ¶ Loquere filijs Israel, & dices ad eos, Quando ingressi fueritis terram quam ego dabo uobis, ‖ sabbathizet *sabbathum Domini*. ¶ Sex annis seres agrum tuum, & sex annis putabis uineam tuam, colligesq; fructus eius: ¶ septimo autem anno sabbathum erit terræ, requietionis Domini: agrum non seres, & uineam non putabis.

¶ Quæ sponte ‖ gignet' humus, non metes: & uuas primitiarum tuarum non colliges quasi uindemiã: annus enim requietionis terræ est: ¶ sed erũt uobis in cibũ, tibi & seruo tuo, ancillæ * & mercenario tuo, & aduenæ qui ‖ peregrinatur apud te: ¶ iumẽtis tuis & pecoribus, omnia quæ nascuntur, præbebunt cibum. ¶ Numerabis quoque tibi septẽ hebdomadas annorũ, id est septies septẽ, quæ simul faciunt annos quadraginta nouem: ¶ & clanges buccina mẽse septimo, decima die mẽsis, propitiationis tẽpore in uniuersa terra uestra. ¶ Sãctificabisq; annum quinquagesimũ, & uocabis remissionẽ cunctis habitatoribus terræ tuæ, ipse est enim iubileus. Reuertetur homo ad possessionem suam, & unusquisque rediet ad familiam pristinam; ¶ quia iubileus est, & quinquagesimus annus. Nõ seretis neq; metetis, spõte in agro nascẽtia & primitias uindemiæ non colligetis, ¶ ob sanctificationem iubilei, sed statim ‖ oblata comedetis. ¶ Anno iubilei redient omnes ad possessiones suas. ¶ quando uendes quippiam ciui tuo, uel emes ab eo, ne cõtristes fratrem tuũ, sed iuxta numerum annorum iubilei emes ab eo, ¶ & iuxta supputationem frugum uendet tibi. ¶ Quanto plures anni remanserint post iubileũ, tanto crescet, & pretium, & quanto minus tẽporis numerauerit, tanto minoris & empti o constabit. tempus enim frugum uendet tibi. ¶ Nolite affligere conciues uestros, sed timeat unusquisque Deum suũ, quia ego Dominus Deus uester. ¶ Facite præcepta mea, & iudicia custodite, & implete ea: ut habitare possitis in terra absq; ullo pauore, ¶ & gignat uobis humus

‖ *gignet* M S. *Rad.* C.

* *mæ* 7 M^s. *Rad.* H. C. G.

‖ *peregrinatur* MS. R H. C. *Textus autẽ Rad. consentit, & ad G. accedit.*

‖ *oblata* MS R *Rad. autẽ oblatam legit, & eudemia fobandit. Hæc poste rior 12. uersus pars, ab* H. C. *et G. ad hũc lectum modum,* De agro comedetis fructum eius.

fructus suos, quibus uescamini usque ad
aturitatem, nullius impetum formidan-
tes. ¶ Quod si dixeritis, Quid comedemus
anno septimo, si non seuerimus, neque
collegerimus fruges nostras. ¶ Dabo bene-
dictionem meam uobis anno sexto, & fa-
ciet fructus trium annorum: seretisq; an-
no octauo, & comedetis ueteres fruges us-
que ad nonum annum: donec noua nascã-
tur, edetis uetera. ¶ Terra quoque non uen-
detur in perpetuum: quia mea est, & uos
aduenæ & coloni mei estis. ¶ unde cuncta
regio possessionis uestræ sub redemptionis
conditione uendetur. ¶ Si attenuatus fra-
ter tuus uendiderit possessiunculam suam,
& uoluerit propinquus eius, potest redime
re quod ille uendiderat. ¶ Sin autem non
habuerit proximum, & ipse pretium ad re-
dimendum potuerit inuenire: ¶ computa-
buntur fructus ex eo tempore quo uendidit:
& quod reliquum est, reddet emptori, sicq;
recipiet possessionem suam. ¶ quòd si non
inuenerit manus eius ut reddat pretium:
habebit emptor quod emerat, usque ad
annum iubileum. In ipso enim omnis ue-
ditio redibit ad dominum, & ad posses-
orem pristinum. ¶ Qui uendiderit domum
intra urbis muros, habebit licentiam re-
dimendi, donec unus impleatur annus.
¶ si non redemerit, & anni circulus fuerit
euolutus, emptor possidebit eam, & posteri
eius in perpetuum, & redemi non poterit,
etiam in iubileo. ¶ Sin autem in uilla fue-
rit domus, quæ muros non habet, agrorum
iure uendetur. si ante redempta non fue-
rit, in iubileo reuertetur ad dominum.
¶ Ædes Leuitarum quæ in urbibus sunt,
semper possunt redimi: ¶ si redemptæ non
fuerint, in iubileo reuertentur ad domi-
nos. quia domus urbium ℵ Leuitarum pro
possessionibus sunt inter filios Israel. ¶ Su-
burbana autem eorum non ueneant, quia
perpetuo sempiterna est. ¶ Si attenuatus
fuerit frater tuus, & infirmus manu, & su-
sceperis eum quasi aduenam & peregri-
num, & uixerit tecum, ¶ ne accipias usu-
ras ab eo, nec amplius quam dedisti. time
Deum tuum, ut uiuere possit frater tuus
apud te. ¶ Pecuniam tuam non dabis ei ad
usuram, & frugum superabundantiam nõ
exiges. ¶ Ego Dominus Deus uester, qui
eduxi uos de Terra-Ægypti, ut darem uo-
bis Terram-Chanaan, & essem uester Deus.
¶ Si paupertate compulsus uendiderit se
tibi frater tuus, non eum oprimes serui-
tute famulorum. ¶ sed quasi mercenarius
& colonus erit: usque ad annum iubileum
operabitur apud te, ¶ & postea egredietur
cum liberis suis, & reuertetur ad cognã-
tionem. & ad possessionem patrum suorum. ¶ mei enim serui sunt, & ego eduxi
eos de Terra-Ægypti. non uenient condi-
tione seruorum. ¶ ne affligas eum per po-
tentiam, sed metuito Deum tuum. ¶ Ser-
uus & ancilla sint uobis de nationibus quę
in circuitu uestro sunt. ¶ Et de aduenis
qui peregrinantur apud uos, uel qui ex his
nati fuerint in terra uestra, hos habebitis
famulos: ¶ & hæreditario iure trasmit-
tetis ad posteros, ac possidebitis in æter-
num. fratres autem uestros filios Israel
ne opprimatis per potentiam. ¶ Si inua

luerit apud uos manus aduenæ atque pe-
regrini, & attenuatus frater tuus uendi-
derit se ei, aut cuiquam de stirpe eius: ¶ post
uenditionem potest redimi. Qui uoluerit
ex fratribus suis redimet eum, ¶ & patruus,
& patruelis, & consanguineus, & affinis.
Sin autem & ipse potuerit, redimet se.
¶ supputatis dumtaxat annis a tempore
uenditionis suæ usque in annum iubileum:
& pecunia qua uenditus fuerat, iuxta an-
norum numerum & rationem mercena-
rij suppurata. ¶ Si plures fuerint anni qui
remanent usque ad iubileum, secundum
hos reddet de pretium. ¶ si pauci, ponet
rationem cum eo iuxta annorum numie-
rum, & reddet emptori quod reliquum est
annorum, ¶ quibus ante seruiuit mercedi-
bus imputatis: non affliget eum uiolenter
in conspectu tuo. ¶ Quod si per hæc redi-
mi non potuerit, anno iubileo egredietur
cum liberis suis. ¶ Mei enim sunt serui,
filij Israel, quos eduxi de Terra-Ægypti.

CAP. XXVI.

EGo Dominus Deus uester, ¶ Non fa-
cietis uobis idolum & sculptile, nec
titulos erigetis, nec insignem lapidẽ
ponetis in terra uestra, ut adoretis eum.
ego enim sum Dominus Deus uester? Cu-
stodite sabbatha mea, & pauete sãctuariũ
meum. ego Dominus. ¶ ¶ Si in præceptis
meis ambulaueritis, & mandata mea cu-
stodieritis, & feceritis ea, ¶ dabo uobis plu-
uias temporibus suis, & terra gignet ger-
men suum, & pomis arbores replebun-
tur. ¶ Apprehendet messium tritura vinde-
miam, & vindemia occupabit sementem:
& comedetis panem uestrum in saturita-
te, ¶ & absque pauore habitabitis in ter-
ra uestra. ¶ Dabo pacem in finibus uestris
dormietis, & non erit qui exterreat. Au-
feram malas bestias: & gladius non tran-
sibit terminos uestros. ¶ Persequemini inimi-
cos uestros, & corruent coram uobis.
¶ persequentur quinque de uestris centum
alienos, & centum de uobis decem mil-
lia cadent inimici uestri gladio in conspe-
ctu uestro. ¶ Respiciam uos, & crescere fa-
ciam: multiplicabimini, & firmabo pactũ
meum uobiscum. ¶ Comedetis uetustissi-
ma ueterum, & uetera nouis superueniẽ-
tibus proijcietis. ¶ Ponam tabernaculum
meum in medio uestri, & non abiciet uos
anima mea. ¶ ¶ Ambulabo inter uos, &
ero Deus uester, uosq; eritis populus meus.
¶ Ego Dominus Deus uester: qui eduxi uos
de Terra-Aegyptiorum, ne seruiretis eis,
& qui confregi catenas ceruicum uestra-
rum, ut incedereti erecti. ¶ ¶ Quod si
non audieritis me, nec feceritis omnia
mãdata mea, ¶ ℵ si spreueritis leges meas,
& iudicia mea cõtempseritis, ut non fa-
ciatis ea quæ a me constituta sunt, & ad
irritum perducatis pactum meum: ego
quoque hæc faciam uobis, ¶ * Visitabo
uos * uelociter in egestate, & ardore, qui
conficiat oculos uestros, & consumat ani-
mas uestras. Frustra seretis sementem,
quæ ab hostibus deuorabitur. ¶ Ponam fa-
ciem meam contra uos, & corruetis co-
ram hostibus uestris, & subiicemini his
qui oderunt uos. fugietis nemine perse-
quente. ¶ Sin autem nec sic obedieritis

nobi

Exo. 20. 4.
Deut. 5. 8
Psal. 96. 7.
Deu. 28. 1.
Tob. 11. 19.
2 Cor. 6. 16.
Deu. 28. 15.
Tren. 2. 17.
Mal. 2. 2.
ℵ & Ier. 2. M. 11. C. sed M8. R. C.
*Et H.C. G.
* quoque M8. Textus ut hoc, & precedẽti loco Rad. suffragatur.

ℵ Leuitarũ M8. Rad. Veritas textus occurrit, lectio R. H. C. & Gere spondet.

mihi, addam correptiones uestras septuplum propter peccata uestra, ℣ & cõteram superbiam duritiæ uestræ. Daboq. uobis cælum desuper sicut ferrum, & terram æneam. ℣ Consumetur incassum labor uester, non proferet terra germen, nec arbores poma præbebunt. ℣ Si ambulaueritis ex aduerso mihi, nec uolueritis audire me, addam plagas uestras usque in septuplum propter peccata uestra; ℣ immittam⁹. in uos bestias agri, quæ consumant uos, & pecora uestra, & ad paucitatem cuncta redigant, deserteq. uiam uestræ. ℣ Quòd si nec sic uolueritis recipere disciplinam, sed & ambulaueritis ex aduerso mihi: ℣ ego quoque contra uos aduersus incedam, & percutiam uos septies propter peccata uestra. ℣ inducamq. super uos gladium ultorem fœderis mei. Cumq. confugeritis in urbes, mittam pestilentiam in medio uestri, & trademini in manibus hostium, ℣ postquam confregero baculum panis uestri: ita ut decem mulieres in uno clibano coquant panes, & reddant eo ad pondus, & comedetis, & non saturabimini. ℣ Sin autem nec per hæc audieritis me, sed ambulaueritis contra me: ℣ & ego incedam aduersus uos in furore contrario, & corripiam uos septem plagis propter peccata uestra, ℣ ita ut comedatis carnes filiorum uestrorum & filiarum uestrarum. ℣ destruam excelsa uestra, & simulachra * confringam. Cadetis inter ruinas idolorum uestrorum, & abominabitur uos anima mea, ℣ in tantum ut urbes uestras redigam in solitudinem, & deserta faciam sanctuaria uestra, nec recipiam ultra odoré suauissimum. ℣ Disperdamq. terram uestram, & stupebunt super ea inimici uestri, cum habitatores illius fuerint. ℣ uos autem dispergã in Gentes, & euaginabo post uos gladium, eritq. terra uestra deserta, & ciuitates uestræ diruтæ. ℣ Tunc placebunt terræ sabbatha sua cunctis diebus solitudinis suæ: quãdo fueritis in terra hostili, sabbathizabit, & requiescet ⁊ in sabbathis solitudinis suæ eo, quod non requieuerit in sabbathis uestris quando habitabatis in ea. ℣ Et qui de uobis remanserint, dabo pauorem in cordibus eorum in regionibus hostium, terrebit eos sonitus folij uolantis: & ita fugient quasi gladium: cadent nullo persequente, ℣ & corruent singuli super fratres suos quasi bella fugientes, nemo uestrum inimicis audebit resistere. ℣ peribitis inter Gentes, & hostilis uos terra consumet. ℣ Quod si & de ijs aliqui remanserint, tabescent in iniquitatibus suis, in terra inimicorum suorum, & propter peccata patrum suorum, & sua afflictentur ℣ donec confiteantur iniquitates suas, & ⁂ maiorum suorum', quibus præuaricati sunt in me, & ambulauerunt ex aduerso mihi. ℣ Ambulabo igitur & ego contra eos, & inducam illos in terram hostilem, donec erubescat incircumcisa mens eorum: tunc orabunt pro impietatibus suis. ℣ Et recordabor fœderis mei quod pepigi cum Iacob, & Isaac, & Abraham. Terræ quoque memor ero: ℣ quæ cum relicta fuerit ab eis, complacebit sibi in sabbathis

* uestra 6 M.S. H. C. G. A Rad. aut non legitur.

⁂ malorum suorum vertendum C.

uis, patiens solitudinem propter illos. Ipsi uero rogabunt pro peccatis suis, eo quòd abiecerint iudicia mea, & leges meas despexerint. ℣ Artamen etiam cum essent in terra hostili, nõ penitus abieci eos, neque sic despexi ut consumerentur, & irritum facerem pactum meum cum eis. Ego enim sum Dominus Deus, eorum ℣ & recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi eos de Terra Ægypti in conspectu Gentiũ, ut essem Deus eorum. ego Dñs Deus'. ℣ Hæc sunt iudicia atq; præcepta & leges, quas dedit Dñs inter se & inter filios Israel in Monte Sinai per manum Moysi.

CAP. XXVII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ℣ loquere filijs Israël, & dices ad eos, Homo qui uotum fecerit, & sponderit ⁂ Deo animam suam, sub æstimatione dabit pretium. ℣ Si fuerit masculus a uicesimo anno usque ad sexagesimum annum, dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram sanctuarij: ℣ si mulier, triginta. ℣ A quinto autem anno usque ad uicesimum, masculus dabit uiginti siclos: fœmina decem. ℣ Ab uno mense usque ad annum quintum, pro masculo dabuntur quinque sicli: pro fœmina tres. ℣ Sexagenarius & ultra masculus dabit quindecim siclos: femina decem. ℣ Si pauper fuerit, & * æstimationem reddere non ualebit, stabit coram sacerdote: & quantum ille æstimauerit, & uiderit eum posse reddere, tantum dabit. ℣ Animal autem quod immolari potest Domino, si quis uouerit, * sanctum erit, ℣ & mutari non poterit, id est, nec melius malo, nec peius bono. quòd si mutauerit: & ipsum quod mutatum est, & illud pro quo mutatum est, consecratum erit Domino. ℣ Animal * immundum quod immolari Domino non potest, si quis uouerit, adducetur ante sacerdotem. ℣ qui dijudicans utrum bonum an malum sit, statuet pretium. ℣ quod si dare uoluerit is qui offert, addet super æstimationem quintam partem. ℣ Homo si uouerit domum suam, & sanctificauerit Domino, considerabit eam sacerdos utrum bona an mala sit, & iuxta pretiũ quod ab eo fuerit constitutum, uendũdabitur: ℣ sin autẽ ille qui uouerat, uoluerit redimere eam, dabit quintam partem æstimationis supra, & habebit domum. ℣ Quòd si agrum possessionis suæ uouerit, & consecrauerit Domino: iuxta mensuram sementis æstimabitur pretium si triginta modijs hordei seritur terra, quinquaginta siclis uenundetur argenti. ℣ Si statim ab anno incipientis iubilei uouerit agrum, quanto ualere potest, tanto æstimabitur: ℣ sin autem post aliquantum temporis, supputabit sacerdos pecuniam iuxta annorum qui reliqui sunt, numerum usque ad iubileũ, & detrahetur ex pretio. ℣ Quòd si uoluerit redimere agrum ille qui uouerat, addet quintam partem æstimatæ pecuniæ, & possidebit eum. ℣ Sin autem noluerit redimere, sed alteri cuilibet fuerit uenundatus, ultra eum qui uouerat redimere non poterit: ℣ quia cum iubilei uenerit dies, sanctificatus erit Domino, & possessio consecrata ad ius pertinet sacer-

⁂ Domino M S. R. H. G. C.

* ad 2. M S. A R. autem & Rad. non legitur. ℣ Domino 1 MS. Rad. H. C. G.

* autem.

13 M S H. C. G.

dotum. ¶ Si ager emptus est, & non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino, ¶ supputabit sacerdos iuxta annorum numerum usque ad iubileum, pretiũ: & dabit ille qui uouerat eum, Domino. ¶ in iubileo autem reuertetur ad priorem dominum, qui uendiderat eum, & habuerat in sorte possessionis suæ. ¶ Omnis æstimatio siclo sanctuarij põderabitur. ß Siclus uiginti obolos habet. ¶ ‖Primogenita, quæ ad ^Deum^ pertinent, nemo sanctificare poterit & uouere; siue bos, siue ouis fuerit: Domini sunt. ¶ Quòd si immundum est animal, redimet qui obtulit iuxta æstimationem ^suam^, & addet quintam partem pretij. si redimere noluerit, uendetur alteri quantumcunque fuerit ante æstimatum. ¶ Omne quod Domino consecratur, siue homo fuerit, siue animal, siue ager, non ueniet, nec redimi poterit. Quicquid semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum erit Domino. ¶ Et omnis consecratio, quæ offertur ab homine, nõ redimetur, sed morte morietur. ¶ Omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de pomis arborum, Domini sunt, & illi sanctificantur. ¶ Si quis autem uoluerit redimere decimas suas, addet quintam partẽ earum. ¶ Omnium decimarum bouis: & ouis. & capræ, quæ sub pastoris uirga trãseunt, quidquid decimum uenerit, sanctificabitur Domino. ¶ Non eligetur nec bonum nec malum, nec altero commutabitur. si quis mutauerit: & quod mutatũ est, & pro quo mutatum est, sanctificabitur Domino, & non redimetur. ¶ Hæc sunt præcepta quæ mandauit Dominus Moysi ad filios Israel in monte Sinai.

'Exo. 30. 13. Num. 3. 47. Leu. 45. 12.
^Dominum MS R. Rad. H. C. G.
^suam 2 MS H.
Ios. 6. 24. 39.
R. H C. G. At a MS & Rad. legitur.

LIBER NVMERI,
HEBRAICE, VAIEDABBER,
ID EST,
ET LOCVTVS EST.

CAP. PRIMVM.

Exo. 30. 12.

OCVTVSQ. est Dominus ad Moysen in deserto Sinai in tabernaculo fœderis, prima die mensis secundi, anno altero egressionis eorum ex Ægypto, dicens: ¶ ‖Tollite summã uniuersæ congregationis filiorum Israel per cognationes, & domos suas, & nomina singulorum, quicquid sexus est masculini, ¶ a uicesimo anno & supra, omnium uirorum fortium ex Israel, & numerabitis eos per turmas suas, ¶ & Aaron, ¶ Eruntq; uobiscum principes tribuum, ac domorum in cognationibus suis, ¶ quorum ista sunt nomina: De Ruben, Elitur filius Sedeur. ¶ De Simeon, Salamiel filius Surisaddai. ¶ De Iuda Nahasson, filius Aminadab. ¶ de Issachar, Nathanael filius Suar. ¶ de Zabulon, Eliab filius Helon. ¶ Filiorum au-

tem Ioseph de Ephraim, Elisama filius Ammiud de Manasse, Gamaliel filius Phadassetur. ¶ De Ben-iamin, Abidan filius Gedeonis: ¶ de Dan, Ahiézer filius Ammisaddai. ¶ de Aser, Phegiel filius Ochran. ¶ de Gad, Eliasaph filius Duel. ¶ de Nephthali, Ahira filius Enan. ¶ Hi nobilissimi principes multitudinis per tribus & cognationes suas, & capita exercitus Israel: ¶ quos tulerunt Moyses, & Aaron cum omni multitudine, ¶ & congregauerunt primo die mensis secundi, recensentes eos per cognationes, & domos, ac familias, & capita & nomina singulorum ¶ a uicesimo anno, & supra, sicut præceperat Dominus Moysi. Numeratiq. sunt in deserto Sinai. ¶ De Ruben primogenito Israëlis per generationes, & familias, ac domos suas, & nomina capitum singulorum, omne quod sexus est masculini a uicesimo anno & supra, procedentium ad bellum, quadraginta sex millia quingenti. ¶ De filijs Simeon per generationes * & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina, & capita singulorum, omne quod sexus est masculini a uicesimo anno, & supra, procedentium ad bellum, ¶ quinquaginta nouem millia trecenti. ¶ De filijs Gad per generationes * & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a uiginti annis, & supra, omnes qui ad bella procederent, ¶ quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. ¶ De filijs Iuda per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a uicesimo anno, & supra, omnes qui poterant ad bella procederent, ¶ recensiti sunt septuaginta quatuor millia sexcenti. ¶ De filijs Issachar, per generationes, & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a uicesimo anno, & supra, omnes qui ad bella procederent, ¶ recensiti sunt quinquaginta quatuor millia quadringenti. ¶ De filijs Zabulon per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a uicesimo anno, & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, ¶ quinquaginta septem millia quadringenti. ¶ De filijs Ioseph, filiorum Ephraim per generationes, familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a uicesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, ¶ quadraginta millia quingenti. ¶ Porro filiorum Manasse per generationes, & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a uiginti annis & supra, omnes qui poterãt ad bella procedere, ¶ triginta duo millia ducenti. ¶ De filijs Ben-iamin per generationes & familias ac domos cognationũ suarum recensiti sunt nominibus singulorum a uicesimo anno & supra, omnes qui poterãt ad bella procedere, ¶ triginta quinque millia quadringenti. ¶ De filijs Dan per generationes, & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a uicesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, ¶ sexaginta duo millia septingenti. ¶ De filijs Aser per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum recẽsiti sunt per nomina singulorum a uicesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, ¶ quadraginta millia & mille quingenti. ¶ De filijs Nephthali per generationes, & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a uicesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, ¶ quinquaginta tria millia quadringenti. ¶ Hi sunt quos numerauerunt Moyses, & Aaron, & duodecim principes Israel, singulos per domos cognationum suarum. ¶ Fueruntq omnis numerus filiorum Israel per domos, & familias suas a uicesimo anno & supra, qui poterant ad bella procedere, ¶ sexcenta tria millia trecentorum quinquaginta. ¶ Leuitæ autem in tribu familiarũ suarum non sunt numerati cum eis. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens? ¶ Tribum Leui noli numerare, neque pones summam eorum cum filijs Israel: ¶ sed constitue eos super tabernaculum testimonij, & cuncta uasa eius, & quicquid ad cerimonias pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum & omnia utensilia eius: & erũt in ministerio, ac per gyrũ tabernaculi metabuntur. ¶ Cum proficiscendum fuerit, deponent Leuitæ tabernaculum: cum ^a castrametanda', erigent. quisquis ^b externorum' accesserit, occidetur. ¶ Metabuntur autem castra filij Israel unusquisque per turmas, & cuneos, atque exercitus suum. ¶ Porro Leuitæ per gyrum tabernaculi figent tentoria, ne hat indignatio super multitudinem filiorum Israel, & excubabunt in custodijs tabernaculi testimonij. ¶ Fecerunt ergo filij Israel iuxta omnia quæ præcepera: Dominus Moysi.

CAP. II.

1 LOcutusq. est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens, ¶ Singuli, per turmas, signa, atque uexilla, & domos cognationum suarum, castrametabuntur, ^b filiorum' Israel, per gyrum tabernaculi fœderis. ¶ Ad Orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui: erit q. princeps filiorum eius Nahasson filius Aminadab. ¶ & omnis de stirpe eius numa pugnantium, septuaginta quatuor millia ^c sexcentorum'. ¶ Iuxta eum castrametati sunt de tribu Issachar, quorum princeps fuit Nathanael filius Suar. ¶ & omnis numerus pugnatorum eius quinquaginta quatuor millia quadringenti. ¶ In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon. ¶ omnisq. de stirpe eius, exercitus pugnatorũ, quinquaginta septem millia quadringenti. ¶ Vniuersi qui in castris Iudæ annumerati sunt, fuerunt centum octoginta sex millia quadringenti: & per turmas suas primi egredientur. ¶ In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur. ¶ & cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti. ¶ Iuxta eum castrametati sunt de tribu Simeon quorum princeps fuit Salamiel filius Surisaddai. ¶ & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quinquaginta nouem millia trecenti. ¶ In tribu Gad prin-

* *sic* MS. H.C.G.

* *sic* MS H.C.G.

^a *castra metandi* 1 MS. ^b *externorum* B. S. ^c *extraneorum*, Rab.

^a *filij* 3 MS. R. Rab.

^c *sexcentorum*, R. Rab.

princeps fuit Eliaraph filius Duel. ¶ & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. ¶ Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia, & mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscentur. ¶ Leuabitur autem tabernaculum testimonij per officia Leuitarum & turmas eorum. quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli per loca, & ordines suos proficiscen-

tur. ¶ Ad Occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. ¶ cunctus exercitus pugnatorū eius, qui numerati sunt, quadraginta millia quingenti. ¶ Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. ¶ cunctusq; exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt triginta duo millia ducenti. ¶ In tribu filiorum Ben-iamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. ¶ & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui recensiti sunt, triginta quinque millia quadringenti. ¶ Omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia centum per turmas suas: tertij proficiscentur. ¶ Ad Aquilonis partem castrametati sunt filij Dan: quorum princeps fuit Ahi-Ezer filius Ammi-saddai. ¶ cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, sexaginta duo millia septingenti. ¶ Iuxta eum figēre tentoria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phegiel filius Ochran. ¶ cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia, & mille quingenti. ¶ De tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. ¶ cunctus exercitus pugnatorum eius, quinquaginta tria millia quadringenti. ¶ Omnes qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt centum quinquaginta septem millia sexcenti: & nouissimi proficiscentur. ¶ Hic numerus filiorum Israel, per domos cognationum suarum & turmas diuisi exercitus, sexcentaria millia quingenti quinquaginta. ¶ Leuitæ autem non sunt numerati inter filios Israël: sic enim præceperat Dominus Moysi. ¶ Feceruntq; filij Israel iuxta omnia quæ mandauerat Dominus. Castrametati sunt per turmas suas, & profecti per familias, ac domos patrum suorum.

CAP. III.

1 Hæ sunt generationes Aaron & Moysi in die qua locutus est Dominus
2 ad Moysen in monte Sinai. ¶ Et hæc nomina filiorum Aaron, ‖ primogenitus eius Nadab, deinde Abiu, & Eleazar, & Ithamar. ¶ Hæc nomina filiorum Aaron sacerdotum, qui uncti sunt, & quorum repletæ & consecratæ manus ut sacerdotio fungerentur. ¶ ‖ Mortui sunt enim Nadab & Abiu cum offerrēt ignem alienum in conspectu Domini in deserto Sinai, absque liberis: functiq; sunt sacerdotio Eleazar & Ithamar coram Aaron
5 patre suo. ¶ Locutusq; est Dominus ad
6 Moysen, dicens, ¶ Applica tribum Leui, & fac stare in conspectu Aaron sacerdotis, ut
7 ministrent ei, ¶ & exeubent, & obseruent quicquid ad cultum pertinet multitudinis coram tabernaculo testimonij, ¶ & cu-
8 stodiant uasa tabernaculi, seruientes in
9 ministerio eius. ¶ Dabisq; dono Leuitas
10 Aaron, & filijs eius, ¶ quibus traditi sunt a filijs Israel. Aaron autem & filios eius constitues super cultum sacerdotij. Externus qui ad ministrandum accesserit, mo-
11 rietur. ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Ego tuli Leuitas a filijs Israël pro omni primogenito, qui aperit
12 uuluam in filijs Israel, eruntq; Leuitæ
13 mei. ¶ Meum est enim omne primogenitū,

Exo.6.23

Leu.10.2 1.Par.24. 2.
Infr.26. 61.
Inf.8.9. 1.Esd.6. 28.

ex quo percuti ‖ primogenitos in Terra Ægypti: sanctificau mihi quicquid primū nascitur in Israel ab homine usque ad pecus, mei sunt rego Dominus. ♀ Locutusq. est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens. ♀ Numera filios Leui per domos patrum suorum & familias, omnem masculum ab uno mense & supra. ♀ ‖ Numerauit Moyses ut præceperat Dominus, & inuenti sunt filij Leui per nomina sua, Gerson, & Caath, & Merari. ♀ Filij Gerson: Lebni, & Semei. ♀ Filij Caath: Amram, & Iesaar, Hebron, & Oziel. ♀ Filij Merari: Moholi, & Musi. ♀ De Gerson fuere familiæ duæ, Lebnitica, & Semeitica: ♀ quarum numeratus est populus sexus masculini ab uno mense & supra, septem millia ℣ quingentorum'. ♀ Hi post tabernaculum metabuntur ad Occidentē ♀ sub principe Heliasaph filio Lael. ♀ Et habebunt excubias in tabernaculo fœderis, ♀ ipsum tabernaculum & operimentum eius, tēturiuni quod trahitur ante fores tecti fœderis, & cortinas atrij tentorium quoque quod appenditur in introitu atrij tabernaculi, & quicquid ad ritū altaris pertinet, funes tabernaculi & omnia utēsilia eius. ♀ Cognatio Caath habebit populos Amramitas & Iesaaritas & Hebronitas & Ozielitas. Hæ sunt familiæ Caathitarum, recensitæ per nomina sua: ♀ omnes generis masculini ab uno mēse & supra, octingintia sexcenti. habebunt excubias sanctuarij. ♀ & castrametabuntur ad meridianam plagam. ♀ Princepsq. eorum erit Elisaphā filius Oziel: ♀ & custodient a commensamq. & cādelabrum, altaria, & uasa sanctuarij, in quibus ministratur, & uelū, cū tamq. huiusmodi supellectilem. ♀ Princeps autem principum Leuitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis, erit super excubitores custodiæ sanctuarij. ♀ At uero de Merari erunt populi Moholitæ & Musitę recensiti per nomina sua: ♀ omnes generis masculini ab uno mēse & supra, sex millia ducenti. ♀ Princeps eorum Suriel filius Abihael. in plaga septentrionali castrametabuntur. ♀ Erunt sub custodia eorum tabulæ tabernaculi & uectes, & columnæ, ac bases earum, & omnia quæ ad cultum huiusmodi pertinēt: ♀ columnæq. atrij per circuitum cum basibus suis, & paxilli cum funibus. ♀ Castrametabuntur ante tabernaculum fœderis, id est ad Orientalem plagam, Moyses, & Aaron cum filijs suis, habentes custodiā sanctuarij in medio filiorum Israel. quisquis alienus accesserit morietur. ♀ Omnes Leuitæ, quos numeraueruntMoyses & Aaron iuxta præceptū Domini per familias suas in genere masculino a mense uno & supra fuerunt uigintiduo millia. ♀ Et ait Dominus ad Moysen, Numera primogenitos sexus masculini de filijs Israel ab uno mense & supra, & habebis summam eorum. ♀ Tollesq. Leuitas mihi pro omni primogenito filiorū Israēl, ego sū Dominus: & pecora eorum pro uniuersis primogenitis pecorum filiorum Israel. ♀ Recēsuit Moyses sicut præceperat Dominus primogenitos filiorū Israel. ♀ & fuerunt masculi per nomina sua, a mense uno & supra, uigintiduo millia ducenti septuaginta tres. ♀ Locutusq. est Dominus ad Moysen dicens: ♀ Tolle Leuitas pro primogenitis filiorum Israel, & pecora Leuitarum pro pecoribus eorum: eruntq. Leuitæ mei ego sum Dominus. ♀ In pretio autem ducentorum septuagintatrium qui excedūt numerum Leuitarum de primogenitis filiorum Israel, ♀ laccipies quinque siclos per singula capita ad mensuram sanctuarij. el Siclus habet uiginti obolos. ♀ Dabisq. pecuniam Aaron & filijs eius pretium eorum qui supra sunt. ♀ Tulit igitur Moyses pecuniam eorum qui fuerant amplius & quos redemerat a Leuitis ♀ pro primogenitis filiorum Israel, mille trecentorū sexaginta quinque siclos ♀ iuxta pōdus sanctuarij. ♀ & dedit eā Aaron & filijs eius iuxta uerbum quod præceperat sibi Dñs.

CAP. IIII.

1 LOcutusq. est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens. ♀ Tolle summam
2 filiorum Caath de medio Leuitarū per domos & familias suas, ♀ a tricesimo
3 anno & supra usque ad quinquagesimum annum, omnium qui ingrediuntur ut ſtēt & ministrent in tabernaculo fœderis.
4 ♀ Hic est cultus filiorum Caath, Tabernaculum fœderis & Sanctum sanctorume ingredientur Aaron & filij eius, quando mouenda sunt castra, & deponēt uelum quod pendet ante fores, inuoluentq. eo arcam
5 testimonij, ♀ & operient rursum ℣ uelamen, ℣ ianthinarum' pellium, extendentq. desuper pallium totum hyacinthinum, &
6 inducent uectes. ♀ Mensam quoque propositionis inuoluent hyacinthino pallio, & ponent cum ea thuribula, & mortariola, cyathos, & crateras ad liba fundenda: panes semper in ea erunt: ♀ extēdentq. desuper pallium coccineum, quod rursum operient uelamento ℣ iāthinarum' pellii.
7 & inducent uectes. ♀ Sument & pallium hyacinthinum quo operiet candelabrum cum lucernis & forcipibus suis & emunctorijs & cunctis uasis olei, quæ ad concinnandas lucernas necessaria sunt: ♀ & super omnia ponent operimentum ℣ ianthinarum' pellium, & inducent uectes. ♀ Nec nō
8 & altare aureum inuoluent hyacinthino uellimento, & extendent desuper operimentum ℣ ianthinarum' pellium, inducentq. uectes. ♀ Omnia uasa quibus ministratur in sanctuario, inuoluent hyacinthino pallio, & extēdēt desuper operimētum ℣ ianthinarum' pellium, inducentq.
9 uectes. ♀ Sed & altare mundabunt cinere, & inuoluent illud purpureo uellimento, ♀ ponentq. cum eo omnia uasa quibus in ministerio eius utuntur, id est, ignium receptacula, fuscinulas ac tridentes, uncinos & batilla. Cuncta uasa altaris operient simul uelamine ℣ ianthinarum'
10 pellium, & inducent uectes. ♀ Cumq. ℣ inuoluerint Aaron & filij eius sanctuarium & omnia uasa eius in commotione castrorum, tunc intrabunt filij Caath ut portent inuoluta: & non tangent uasa sanctuarij, ne moriantur. Ista sunt onera filiorum
11 Caath in tabernaculo fœderis: ♀ super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdotis, ad cuius curam pertinet oleum ad concinnandas lucernas & compositionis incensum,

&faci-

Exo. 30. 13. *Leu.* 27. 25. *Exe.* 45. 12. *Infr.* 18. 16.

℣ uelamine M S. R. Rab. C. G.

℣ hyacinthinarum M S. R. Rab. G.

℣ hyacinthinarum M S. R. G.

℣ hyacinthinarum M S R. G.

℣ hyacinthinarum M S R. G.

℣ hyacinthinarum M S R. G.

℣ hyacinthinarum M S R. G.

℣ uelamine R. H. C. At Tex. tus G. *subiungitur.*

& sacrificiū quod tempestiue offertur, & oleu unctionis, & quicquid ad cultum tabernaculi pertinet, omniumq; uasorum, quæ in sanctuario sunt. ¶ Locutusq; est Dominus 17
ad Moysen, & Aaron, dicens: ¶ Nolite perdere populū Caath de medio Leuitarum: 18
¶ sed hoc facite eis, ut uiuant, & nō moriātur, si tetigerint Sancta sanctorū. Aaron & filij eius intrabunt: ipsiq; disponent ✠ opera singulorū, & quid portare quis debeat. ¶ Alij nulla curiositate uideant quæ 20
unt in sanctuario priusquam inuoluātur, alioquin morientur. ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Tolle summā 21
etiam filiorum Gerson per domos ac familias, & cognationes tuas, ¶ a triginta annis 22
& supra, usque ad annos quinquaginta. Numera omnes qui ingrediuntur, & ministrant in tabernaculo fœderis. ¶ Hoc est 23
officium familiæ Gersonitarum, ¶ ut portent cortinas tabernaculi, & tectum fœderis operimentum aliud, & super omnia uelamen ✠ ianthinum: tentoriumq; quod pendet in introitu tabernaculi fœderis, ¶ cortinas atrij, & uelum in introitu quod est ante tabernaculum. Omnia quæ ad altare pertinent, funiculos, & uasa ministerij, ut habente Aaron, & filijs eius, portabunt filij Gerson: & facient singuli cui debeant oneri manciparī. ¶ Hic est cultus familiæ Gersonitarū in tabernaculo fœderis, eruntq; sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. ¶ Filios quoque Merari per familias, & domos patrum suorum recensebis, ¶ a triginta annis & supra, usque ad annos quinquaginta, omnes qui ingrediuntur ad officiū ministerij sui, & cultum fœderis testimonij. ¶ Hæc sunt onera eorum: Portabunt tabulas tabernaculi, & uectes eius, columnas ac bases earū, ¶ columnas quoq; atrij per

✠ onera MS. R.

circuitum cum basibus, & paxillis, & funibus suis. Omnia uasa & supellectilem ad 33
numerum accipient, sicq; portabunt. ¶ Hoc est officiū familiæ Meraritarū, & ministeriū in tabernaculo fœderis: erūtq; sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. ¶ Recensuit igitur Moyses, & Aaron, & principes synagogæ filios Caath per cognationes & domos patrū suorū ¶ a tringinta annis & supra, usq; ad annū quinquagesimū, omnes qui ingrediūtur ad ministeriū tabernaculi fœderis: ¶ & inuēti sunt duo millia septingenti quinquaginta. ¶ Hic est numerus populi Caath q intrāt tabernaculū fœderis: hos numerauit Moyses & Aarō iuxta sermonē Dñi per manū Moysi. ¶ Numerati sunt, & filij Gerson p cognationes, & domos patrū suorum, ¶ a triginta annis & supra, usq; ad quinquagesimū annū, omnes q ingrediūtur ut ministrēt in tabernaculo fœderis: ¶ & inuēti sūt duo millia sexcēti triginta. ¶ Hic est populus Gersonitarū, quos numerauerūt Moyses, & Aarō iuxta uerbū Dñi. ¶ Numerati sūt, & filij Merari per cognationes, & domos patrū suorū ¶ a triginta annis & supra, usq; ad annū quinquagesimum, omnes qui ingrediūtur ad explendos ritus tabernaculi fœderis: ¶ & inuēti sūt tria millia ducenti: ¶ hic est numerus filiorum Merari, quos recensuerūt Moyses, & Aaron iuxta imperiū Dñi per manū Moysi. ¶ Omnes qui recensiti sunt de Leuitis, & quos ✠ fecit ad nomē Moyses, & Aarō, & principes Israel p cognationes & domos patrū suorū ¶ a triginta annis & supra, usque ad annū quinquagesimū, ingredientes ad ministeriū tabernaculi, & onera portāda, ¶ fuerūt simul octo millia quingenti octoginta. ¶ Iuxta uerbū Dñi recensuit eos Moyses, unūquēq; iuxta officiū, & onera sua, sicut præceperat ei Dñs.

✠ hiacinthinum MS. R. G.

✠ recensiti R. H. G.

CAP. V.

Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Præcipe filijs Israel, ut eiciant 1
de castris omnem leprosum, & qui semine fluit, pollutusq; est super mortuo- 2
¶ tam masculum quam feminā ejice te de 3

castris

castris, ne contaminent ea, cum habitauerint uobiscum. ¶ Fecerunt. ita filij Israel, & fecerunt eos extra castra sicut locutus erat Dominus Moysi, ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Loquere ad filios Israel: ¶ Vir siue mulier cum fecerint ex omnibus peccatis quæ solent hominibus accidere, & per negligentiã transgressi fuerint mandatum Domini, atque deliquerint, ¶ confitebuntur peccatum suum, & reddent ipsum caput, quintamq. partem desuper ei in quem peccauerint. ¶ Sin autem non fuerit qui recipiat, dabunt Domino, & erit sacerdotis, excepto ariete qui offertur pro expiatione, ut sit placabilis hostia. ¶ Omnes quoque primitiæ quas offerunt filij Israel, ad sacerdotem pertinẽt: & ¶ quicquid in sanctuariũ offertur a singulis, & traditur manibus sacerdotis, ipsius erit. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Vir cuius uxor errauerit, maritumq. contemnens ¶ dormierit cum altero uiro, & hoc maritus deprehendere non quiuerit, sed latet adulterium, & testibus argui non potest, quia non est inuenta in stupro: ¶ si spiritus zelotypiæ concitauerit uirum contra uxorem suam, quæ uel polluta est, uel falsa suspicione appetitur: adducet eam ad sacerdotem, & offeret oblationem pro illa decimã partem sati farinæ hordeaceæ: non fundet super eam oleum, nec imponet thus: quia sacrificium zelotypiæ, est & oblatio inuestigans adulterium. ¶ Offeret igitur eam sacerdos, & statuet coram Domino. ¶ assumetq. aquam sanctã in uase fictili, & pauxillum terræ de pauimento tabernaculi mittet in eam. ¶ Cumq. steterit mulier in conspectu Domini, discooperiet caput eius, & ponet super manus illius sacrificii recordationis, & oblationem zelotypiæ: ipse autẽ tenebit aquas amarissimas, in quibus cum execratione maledicta congessit. ¶ adiurabitq. eam, & dicet: Si non dormiuit uir alienus tecum, & si non polluta es deserto mariti thoro, non te nocebunt aquæ istæ amarissimæ, in quas maledicta congessi. ¶ Sin autem declinasti a uiro tuo, atque polluta es, & cõcubuisti cũ altero uiro: ¶ his maledictionibus subiacebis: Det te Dominus in maledictionem, exemplumq. cunctorum in populo suo: putrescere faciat femur tuum, & tumens uterus tuus disrumpatur. ¶ ingrediantur aquæ maledictæ in uentrem tuum, & utero tumescente putrescat femur. Et respondebit mulier: Amen, amen. ¶ Scribetq. sacerdos in libello ista maledicta, & delebit ea aquis amarissimis in quas maledicta congessit, ¶ & dabit ei bibere. Quas cum exhauserit, ¶ tollet sacerdos de manu eius sacrificium zelotypiæ, & eleuabit illud coram Domino, imponetq. illud super altare: ita dumtaxat ut prius, ¶ pugillum sacrificij tollat de eo quod offertur, & incẽdat super altare: & sic potũ det mulieri aquas amarissimas. ¶ Quas cum biberit, si polluta est, & contempto uiro adulterij rea, pertransibunt eam aquæ maledictionis, & in fluctu uentre computrescet femur: eritq. mulier in maledictionem, & in exemplum omni populo. ¶ Quòd si polluta non fuerit, erit innoxia, & faciet liberos. ¶ Ista est lex zelotypiæ. Si declinauerit a uiro suo, & si polluta fuerit, ¶ maritusq. zelotypiæ spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini, & fecerit ei sacerdos iuxta omnia quæ scripta sunt. ¶ maritus absque culpa erit, & illa recipiet iniquitatem suam.

CAP. VI.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Vir siue mulier cum fecerint uotum ut sanctificẽtur, & se uoluerint Domino cõsecrare: ¶ a uino, & omni quod inebriare potest, abstinebunt. Acetum ex uino, & ex qualibet alia potione, & quicquid de uua exprimitur, nõ bibẽt uuas recentes siccasq. non comedent. ¶ cunctis diebus quibus ex uoto Domino consecrantur: quicquid ex uinea esse potest, ab uua passa usq; ad acinum non comedent. ¶ Omni tẽpore separationis suæ ‖ nouacula nõ trãsibit per caput eius usq; ad completum diẽ, quo Domino cõsecratur. Sanctus erit, crescente crine capitis eius. ¶ Omni tempore consecrationis suę super mortui nõ ingredietur, ¶ nec sup patris quidẽ & matris & fratris sororisq. funere cõtaminabitur, quia cõsecratio Dei sui sup caput eius est. ¶ Omnibus diebus separationis suæ sanctus erit Domino. ¶ Sin autẽ mortuus fuerit subito quispiam coram eo, polluetur caput consecrationis eius: quod radet illico in eadem die purgationis suæ, & rursum septima. ¶ in octaua autẽ die offeret duos turtures, uel duos pullos columbæ sacerdoti in introitu fœderis testimonij. ¶ facietq. sacerdos unum pro peccato, & alterũ in holocaustum, & deprecabitur pro eo, quia peccauit super mortuo: sãctificabitq. caput eius in die illo. ¶ & cõsecrabit Domino dies separationis illius, offerẽs agnum anniculum pro peccato: ita tamen ut dies priores irriti fiant, quoniam polluta est sanctificatio eius. ¶ Ista est lex consecrationis. Cum dies quos ex uoto decreuerat, complebuntur: adducet eum ad ostium tabernaculi fœderis, ¶ & offeret oblationẽ eius Domino, agnum anniculum immaculatũ in holocaustum, & ouem anniculam immaculatam pro peccato, & arietem immaculatum, hostiam pacificam, ¶ canistrũ quoque panum azymorum qui conspersi sint oleo, & lagana absq; fermento uncta oleo, ac libamina singulorum: ¶ quæ offeret sacerdos coram Domino, & faciet tam pro peccato, quam in holocaustum. ¶ Arietem uero immolabit hostiam pacificam Domino, offerens simul canistrum azymorum, & libamenta quæ ex more debentur. ¶ ‖ Tunc radetur Nazæus ante ostiũ tabernaculi fœderis cæsarie consecrationis suæ: tolletq. capillos eius, & ponet super ignem, qui est suppositus sacrificio pacificorum. ¶ Et armum coctum arietis, tortamq. absque fermento unam de canistro, & laganũ azimum unum, & tradet in manus Nazæræi, postquam rasum fuerit caput eius. ¶ Susceptaq. rursum ab eo, eleuabit in conspectu Domini: & sanctificata sacerdotis erunt, sicut pectusculum quod separari iussum est, & femur. posthæc po-

Iud. 13. ¶ aſcendet M S. 9. ſuper 7 M S. Rab. H. G. G.

Act. 21. 24.

test bibere nazaræus uinũ.? Ita erit lex nazaræi, cum uouerit oblationem suam Domino tẽpore ✠consecrationis suæ, exceptis his quæ inuenerit manus eius. iuxta quod mente deuouerat, ita faciet ad perfectionẽ sanctificationis suæ. ? Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens. ? Loquere Aaron & filijs eius. Sic benedicetis filijs Israël, & dicetis eis: ? Benedicat tibi Dominus, & custodiat te. ? Ostendat Dominus faciem suam tibi, & misereatur tui. ? Conuertat Dominus uultum suum ad te, & det tibi pacem. ? Inuocabunt̃q. nomen meum super filios Israël, & ego benedicam eis.

21 22 23 24 25 26 27

CAP. VII.

Exo. 40. 18.

FActum est autem in die qua cõpleuit Moyses tabernaculũ, & erexit illud: & unxitq & sanctificauit eum omnibus uasis suis, altare similiter & omnia uasa eius: ? Obtulerunt principes Israël-&'capita familiarum,* qui' erant per singulas tribus, præfecti eorum qui numerati fuerant, ? munera coram Domino sex plaustra tecta cum duodecim bobus. Vnũ p'plaustrum obtulêre duo duces, & unum bouẽ singuli. obtuleruntq. ea in conspectu tabernaculi. ? Ait autẽ Dñs ad Moysen, ? Suscipe ab eis, ut seruiant in ministerio tabernaculi, * & trades ea Leuitis iuxta ordinẽ ministerij sui. ? Itaq; cũ suscepisset Moyses plaustra, & boues, tradidit* eos' Leuitis. ? Duo plaustra & quatuor boues dedit filijs Gerson, iuxta id quod habebant necessarium. ? quatuor alia plaustra, & octo boues dedit filijs Merari secundum officia, & cultum suum, sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. ? filijs autem Caath nõ dedit plaustra, & boues: quia in sanctuario seruiunt, & onera proprijs portant humeris. ? Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua unctum est, oblationẽ suam ante altare: ? Dixitq. Dominus ad Moysen, Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. ? Primo die obtulit oblationem suam Nahasson filius Aminadab de tribu Iuda: ? fuit̃q. in ea acetabulũ argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argẽtea habens septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarij, utrumque plenum simila consperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso: ? bouẽ de armento, & arietẽ, & agnũ anniculũ in holocaustũ: ? hircumq. pro peccato: & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Nahasson filij Aminadab. ? Secundo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Issachar, ? acetabulum argenteum appendens centũ triginta siclos, phialam argenteam habẽtem septuaginta siclos, iuxta pondus sanctuarij, utrumq; plenum simila consperſa oleo in sacrificium: ? mortariolũ aureũ habens decem siclos plenum incenso: ? bouẽ de armento, & arietem, & agnum anniculũ in holocaustũ: ? hircumq. pro peccato: ? & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque: hæc fuit oblatio Nathanael filij Suar. ? Tertio die princeps filiorum Zabulon Eliab filius Helon, ? obtulit acetabulũ argenteum appendẽs centũ triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij, utrumq. plenum simila consperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso: ? bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum; ? hircumq. pro peccato: ? & in *hostias' pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio Eliab filij Helon. ? Die quarto princeps filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur ? obtulit acetabulũ argenteum appendens centũ triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij, utrumq; plenum simila consperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum aureũ appendens decem siclos plenum incenso: ? bouẽ de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum; ? hircumq. pro peccato: ? & in *hostias' pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio Elisur filij Sedeur. ? Die quinto princeps filiorũ Simeon Salamiel filius Suri-saddai. ? obtulit acetabulum argẽteũ appendens cẽtum triginta siclos, phialam argenteã habẽté septuaginta siclos ad põdus sanctuarij, utrumq; plenum simila cõsperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso: ? bouem de armento, & arietem, & agnum anniculũ in holocaustum: ? hircumq. pro peccato: ? & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio Salamiel filij Suri-saddai. ? Die sexto princeps filiorũ Gad, Eliasaph filius Duel ? obtulit acetabulum argenteũ appendens centum triginta siclos, phialã argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij, utrũq. plenum simila consperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso: ? bouem de armento, & arietẽ, & agnum anniculũ in holocaustũ: ? hircumq. pro peccato: ? & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio Eliasaph filij Duel. ? Die septimo princeps filiorum Ephraim, Elisama filius Ammiud. ? obtulit acetabulũ argenteum appendẽs centũ triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij, utrumq; plenũ simila consperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso: ? bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: ? hircumq. pro peccato: ? & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio Elisama filij Ammiud. ? Die octauo, princeps filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadassur, ? obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij, utrumq; plenum simila cõsperſa oleo in sacrificium: ? mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum

incenso:

Exo. 40. 18.

- R. H. C. G. A Rab. autem nõ tollitur.
* quæ MS. R. Rab.

✠ sacrificio MS. R. / sacrificium H. C. G.

✠ Septimo nõ 1 MS. H. C. G.
* ea 4 MS. R. G.

incenſo: ♀ bouem de armento,& arietem, 57
& agnum anniculum in holocauſtū: ♀hir- 58
cumq. pro peccato: ♀ & in hoſtias pacifi- 59
corum boues duos, arietes quinque, hir-
cos quinque ,agnos anniculos quinque.
Hæc fuit oblatio Gamaliel filij Phadaſſur.
♀ Die nono princeps filiorum Ben-iamin, 60
Abidan, filius Gedeōnis, ♀ obtulit acetabu- 61
bulum argenteum appendens centum tri-
ginta ſiclos, phialam argenteam habētem
ſeptuaginta ſiclos ad pondus ſanctuari,
utrumq; plenum ſimila cōſperſa oleo
in ſacrificium: ♀ & mortariolum aureum 62
appendens decem ſiclos plenum incenſo:
♀bouem de armento,& arietem,& agnum 63
anniculū in holocauſtum; ♀ hircumq. pro 64
peccato: ♀ & in hoſtias pacificorum boues 65
duos, arietes quinque , hircos quinque,
agnos anniculos quinque . hæc fuit ob-
latio Abidan filij Gedeōnis. ♀ Die decimo 66
princeps filiorum Dā, Ahiēzer filius Am-
miſaddai ♀ obtulit acetabulum argenteū 67
appendens centum triginta ſiclos, phialā
argenteam habentem ſeptuaginta ſiclos,
ad pondus ſanctuarij, utrumque plenum
ſimila cōſperſa oleo in ſacrificium: mor- 68
tariolum aureum appendens decem ſiclos
plenum incenſo: ♀ bouem de armento, & 69
arietem, & agnū anniculum in holocau-
ſtum: ♀hircumq. pro peccato: ♀ & in hoſtias 70
pacificorum boues duos, arietes quinque, 71
hircos quinque,agnos anniculos quinque.
hæc fuit oblatio Ahi-ēzer filij Ammi-ſad-
dai .♀ Die undecimo princeps filiorū Aſer, 72
Phegiel filius Ochran ♀ obtulit acetabulu 73
argenteum appendens centum triginta ſi-
clos:phialam argēteam habentem ſeptua-
ginta ſiclos ad pondus ſanctuarij, utrum-
que plenum ſimila cōſperſa oleo in ſacri-
ficium: ♀ mortariolum aureum appendens 74
decem ſiclos plenum incenſo . ♀ bouem de 75
armento, & arietem,& agnum anniculum
in holocauſtum: ♀ hircumq. pro peccato: 76
♀ & in hoſtias pacificorū boues duos, arie- 77
tes quinque, hircos quinque , agnos anni-
culos quinque. hæc fuit oblatio Phegiel fi-
lij Ochran. ♀ Die duodecimo princeps fi- 78
liorum Neptali , Ahira filius Enan ♀ obtu- 79
lit acetabulum argenteum appendens ce-
tum triginta ſiclos phialam argēteam ha-
bentem ſeptuaginta ſiclos ad pondus ſanc-
tuarij, utrumque plenum ſimila oleo cōſ-
perſa in ſacrificium. ♀ mortariolum au- 80
reum appendens decem ſiclos plenum in-
cenſo: ♀ bouem de armento,& arietem, 81
& agnum anniculum in holocauſtum:
♀ hircumq. pro peccato: ♀ & in hoſtias pa- 82
cificorū boues duos, arietes quinque, hir- 83
cos quinque,agnos anniculos quinque.hęc
fuit oblatio Ahira filij Enan. ♀Hęc^ in de- 84
dicationem' altaris oblata ſunt'a princi-
pibus Iſrael , in die qua conſecratum eſt .
acetabula argentea duodecim : phialæ ar-
genteæ duodecim: mortariola aurea duo-
decim , ♀ ita ut centum triginta ſiclos ar- 85
gēti haberet unum acetabulum,& ſeptua-
ginta ſiclos haberet una phialand eſt , in
commune uſatorum omnium ex argen-
to ſiclo duo milia quadringenti, pondere
ſanctuarij . ♀ mortariola aurea duodecim 86
plena incenſo ,denos ſiclos appendentia
pondere ſanctuarij: id eſt, ſimul auri ſicli

87 centum uiginti: ♀boues de armento in ho-
locauſtum duodecim , arietes duodecim ,
88 agni anniculi duodecim, & libamenta eo-
rum:hirci duodecim pro peccato. ♀ In ho-
ſtias pacificorum , boues uiginti-quatuor ,
arietes ſexaginta, hirci ſexaginta, agni an-
niculi ſexaginta. Hæc^ oblata ſunt in^ de- ^ dedica-
dicationem' altaris , quando' unctum eſt . tione MS.
89 ♀ Cumq. ingrederetur Moyſes tabernacu- R.
lum fœderis, ut conſuleret oraculum, au- ^ dedica-
diebat uoce loquentis ad ſe de propitiato- tio altaris , poſt-
rio quod erat ſuper arcam teſtimonij, in- quam. H.
ter duos Cherubim,unde & loquebatur ei C. G.

CAP. VIII.

1 LOcutuſq. eſt Dominus ad Moyſen,
2 dicens, ♀Loquere Aaron,& dices ad
eum, Cum poſueris ſeptem lucer-
nas,cādelabrū in auſtrali parte erigatur.
Hoc igitur prōpoſito ut lucernę cōtra boreā
e regione reſpiciāt ad mēſā panū pro poſi-
tionis',cōtra eā parte quā cādelabrū reſpi- -5 M S.
3 cit,lucere debebūt. ♀Fecitq. Aarō,& impo- R.H.C. G.
ſuit lucernas ſup cādelabrū,ut præceperat ^ a Rab.
4 Dñs Moyſi.♀Hæc autem erat factura can- leguntur.
delabri , Ex auro ductili ; tam medius ſti-
pes,quam cuncta quę ex utroque calamo-
rum latere naſcebantur: iuxta exemplum
quod oſtendit Dominus Moyſi , ita ope-
5 ratus eſt candelabrum . ♀ Et locutus eſt
6 Dominus ad Moyſen,dicens, ♀ Tolle Leui-
tas ex medio filiorum Iſrael,& purificabis
7 eos ♀ iuxta hunc ritum: Aſpergantur aqua
luſtrationis , & radant omnes pilos carnis
ſuę.Cūq. lauerint ueſtimenta ſua,& mun-
8 dati fuerint,ſtollent bouem de armentis ,
& libamentum eius ſimilam oleo comper-
ſam ; bouem autem alterum de armento
9 tu accipies pro peccato: ♀ & applicabis Le-
uitas coram tabernaculo fœderis,conuoca-
10 ta omni multitudine filiorū Iſrael. ♀ Cūq.
Leuitæ fuerint coram Domino, ponent fi-
11 lij Iſrael manus ſuas ſuper eos. ♀ & offeret
Aaron Leuitas, munus in cōſpectu Domi- Sup. 3.6.
ni a filijs Iſrael , ut ſeruiant in miniſterio 1 Esd. 8.
12 eius Leuitę ♀ quoq; ponēt manus ſuas ſu- 18.
per capita bouium: quibus unū facies pro
peccato , & alterum in holocauſtum Do-
13 mino,ut depreceris pro eis. ♀ ſtatuesq. Le-
uitas in cōſpectu Aaron & filiorum eius ,
14 & conſecrabis oblatos Domino , ♀ ac ſepa-
rabis de medio filiorum Iſrael,ut ſint mei .
15 ♀ & poſtea ingrediātur tabernaculum fœ-
deris ut ſeruiant mihi . Sicq. purificabis &
16 conſecrabis eos in oblationem Domini:
♀ quoniam dono datī ſunt mihi a filijs
17 Iſrael.♀Pro primogenitis quę aperiūt om- Sup.3.13
ne uuluam in Iſrael, accepi eos. ♀Mea ſunt Exo. 13.
enim omnia primogenita ſexus Iſrael, 2.
tam ex hominibus quam ex iumentis . Ex Luc.2.32
die quo percuſſi omne primogenitum in
18 Terra-Aegypti , ſanctificaui eos mihi: ♀ &
19 tuli Leuitas pro cunctis primogenitis fi-
liorum Iſrael,♀tradidi eos dono Aaron & ^ Filiorū
filijs eius de medio^ populi' ut ſeruiant Iſrael 1
mihi pro Iſrael in tabernaculo fœderis, & M S. H.C.
orent pro eis ne ſit in populo plaga , ſi au- G.
20 ſi fuerint accedere ad ſanctuarium . ♀ Fe-
ceruntq. Moyſes & Aaron ,& omnis mul-
21 titudo filiorum Iſrael ſuper Leuitis quæ
præceperat Dominus Moyſi: ♀ purificati,
ſunt , & lauerunt ueſtimenta ſua . Elevauitq. eos Aaron in conſpectu Domini , &

orauit

orauit pro eis,ut purificari ingrederentur 22
ad officia sua in tabernaculũ fœderis coră
Aaron & filijs eius. Sicut præceperat Dñs
Moysi de Leuitis,ita factũ est. ℣ Locutusq. 23
est Dñs ad Moysẽ,dicẽs, ℣ Hæc est lex Leu- 24
tarũ,A viginti quinq; annis & supra,ingre-
diẽtur ut ministrent in tabernaculo fœde-
ris. ℣ Cumq. quinquagesimũ annũ ætatis 25
impleuerint,seruire cessabũt ℣ et nunq. in-
nistri fratrum suorum in tabernaculo fœ-
deris,ut custodiant quæ sibi fuerint com-
mendata, opera autem ipsa non faciant.
Sic dispones Leuitis in custodijs suis.

CAP. IX.

LOcutus est Dominus ad Moysen in 1
deserto Sinai anno secundo,postquã
egressi sunt de Terra Ægypti,mense
primo dicẽs. ℣ Faciãt filij Israel Phase in tẽ 2
pore suo, ℣ quartadecima die mensis huius 3
ad uesperã, iuxta omnes ceremonias,& iu-
stificationes eius. ℣ Præcepitq. Moyses filijs 4
Israel ut facerẽt Phase. ℣ Qui fecerũt tẽpo- 5
re suo:quartadecima die mẽsis ad uesperũ
in mõte Sinai,iuxta omnia quę mandaue
rat Dñs Moysi, fecerunt filij Israel. ℣ Ecce 6
autẽ quidã immundi super anima homi-
nis,qui nõ poterãt facere Phase in die illo,
accedentes ad Moysen & Aaron, ℣ dixerũt 7
eis, Immũdi sumus sup anima hominis.
quarefraudamur ut nõ ualeamus oblatio-
nẽ offerre Dño in tẽpore suo inter filios Is
rael? ℣ Quibus respõdit Moyses,State ut cõ 8
sulã qd præcipiat Dñs de uobis. ℣ Locutusq. 8
est Dñs ad Moysen, dicens ℣ Loquere filijs 10
Israel.Homo qui fuerit immũdus sup ani
ma,siue in uia procul in gẽte uestra,faciat
Exo. 12. 46. Phase Dño. ℣ in mense secundo,quartadeci 11
Num. 9. 11. ma die mensis ad uesperãcũ azymis & la-
Ioan. 19. 36. ctucis agrestibus comedent illud. ℣ non re 12
linquent ex eo quippiam usq; mane,℣ & os
eius non confringent, omnẽ ritum Phase
obseruabunt. ℣ Si quis autẽ & mundus est, 13
& in itinere non fuit, & tamen non fecit
Phase extermnabitur anima illa de popu
lis suis,quia sacrificium Domino nõ obtu-
it tempore suo: peccatum suum ipse por-
tabit. ℣ Peregrinus quoq; & aduena si fue 14
rint apud uos, facient Phase Domino iux-
ta ceremonias,& iustificationes suas. Præ-
ceptũ idẽ erit apud uos tã aduenæ, quam
indigenæ. ℣ Igitur die qua erectũ est taber 15 Exo. 40. 4
naculũ,operuit illud nubes. A uespere autẽ
super tentoriũ erat quasi species ignis usq;
mane. ℣ sic fiebat iugiter. per diẽ operiebat 16
illud nubes,& p noctẽ quasi species ignis.
℣ Cumq. ablata fuisset nubes,quę taberna- 17
culũ protegebat, tunc proficiscebantur fi-
lij Israel: & in loco ubi steterat nubes, ibi
castrametabantur ℣ Ad imperiũ Domini 18
proficiscebantur, & ad imperiũ illius fige-
bant tabernaculũ. ℣ Cunctis diebus quibus 1. Cor. 10. 1:
stabat nubes super tabernaculũ, manebãt
in eodem loco: ℣ & si euenisset ut multo tẽ 19
pore maneret super illud, erant filij Israel
in excubijs Domini, & non proficiscebantur, ℣ quotquot diebus fuisset nubes super 20
tabernaculũ Ad imperium Domini erige-
bant tentoria,& ad imperium illius depo-
nebant. ℣ Si fuisset nubes a uespere usque 21
mane,& statim diluculo tabernaculũ reli-
quisset, proficiscebãtur: & si post diẽ & no-
ctem recessisset,dissipabant tentoria. ℣ Si 22
uero biduo aut uno mense uel longiori tẽ-
pore fuisset super tabernaculum,manebãt
filij Israel in eodem loco,& non proficisce
bantur:statim autẽ ut recessisset,mouebãt
castra. ℣ Per uerbum Domini figebant ten- 23
toria, & per uerbum illius proficiscebantur: eranq; in excubijs Domini iuxta im-
perium eius per manum Moysi.

CAP. X.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen,di- 1
cens, ℣ Fac tibi duas tubas argenteas du- 2
ctiles, quibus conuocare possis multitudi- 3
nem quando mouenda sunt castra. Cumq.
increpueris tubis, congregabitur ad te
omnis

omnis turba ad ostiũ tabernaculi fœderis.
4 ¶Si semel clangueris, uenient ad te principes, & capita multitudinis Israel. ¶ Si autẽ
5 prolixior atq; concisus clangor increpuerit, mouebunt castra primi qui sunt ad
6 orientalẽ plagã. ¶ In secundo autẽ sonitu & pari ululatu tubæ, leuabunt tẽtoria qui habitant ad meridiem. & iuxta hunc modũ reliqui facient ululãtibus tubis in profectionẽ. ¶Quando autẽ congregandus est
7 populus, simplex tubarũ clãgor erit, & nõ
8 concitæ ululabunt. ¶Filij autẽ Aaron sacerdotis clangent tubis: eritq; hoc legitimum sempiternũ in generationibus uestris. ¶ Si
9 exieritis ad bellũ de terra uestra cõtra hostes qui dimicãt aduersũ uos clãgetis ululantibus tubis, & erit recordatio uestri coram Domino Deo uestro, ut eruamini de manibus inimicorũ uestrorũ. ¶ Si quando
10 habebitis epulũ, & dies festos, & calendas, canetis tubis super holocaustis & pacificis uictimis, ut sint uobis in recordationem Dei uestri. ego Dominus Deus uester. ¶ Anno secundo, mense secundo, uicesimã die mensis eleuata est nubes de tabernaculo fœderis ¶profectiq; sunt filij Israel per turmas suas de deserto Sinai, & recubuit nubes in solitudine Pharã. ¶Mouerũtq; castra
13 primi iuxta imperium Domini per manũ
14 Moysi. ¶Filij Iuda per turmas suas: quorũ princeps erat Nahasson filius Aminadab.
15 ¶In tribu filiorũ Issachar fuit princeps Nathanaël filius Suar. ¶ In tribu Zabulõ erat
16 princeps Eliab filius Helon. ¶ Depositumq;
17 est tabernaculũ, quod portãtes egressi sunt filij Gerson, & Merari. ¶Profectiq; sunt &
18 filij Ruben, per turmas & ordinem suum, quorũ princeps erat Helisur filius Sedeur.
19 ¶In tribu autem filiorum Simeõ, princeps
20 fuit Salamiel filius Suri-saddai. ¶ Porro in tribu Gad erat princeps Eliasaph filius
21 Duel. ¶Profectiq; sunt & Caathitæ portantes sanctuarium. Tamdiu tabernaculum portabatur, donec uenirent ad erectionis locũ. ¶ Mouerũt castra & filij Ephraim
22 per turmas suas, in quorum exercitu princeps erat Elisama filius Ammiud. ¶In tri-
23 bu autẽ filiorũ Manasse princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. ¶ & in tribu Ben-
24 iamin erat dux Abidã filius Gedeõnis. ¶No-
25 uissimi castrorum omnium profecti sunt filij Dan per turmas suas, in quorum exercitu princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai. ¶In tribu autem filiorum Aser erat
26 princeps Phegiel filius Ochran. ¶Et in tri-
27 bu filiorũ Nephthali princeps fuit Ahira filius Enã. ¶Hæc sunt castra, & profectiones
28 filiorũ Israel per turmas suas quãdo egrediebãtur. ¶Dixitq; Moyses Hobab filio Raguel Madianitę cognato uo, Proficiscimur
29 ad locum qué Dominus daturus est nobis: uenı nobiscum, ut benefaciamus tibi: quia Dominus bona promisit Israeli. ¶ Cui ille
30 respondit, Non uadam tecum, sed reuertar
31 in terram meam, in qua natus sum. ¶ Et ille, Noli, inquit, nos relinquere: tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & eris ductor noster. ¶ Cumq; nobiscum ueneris, quicquid
32 optimum fuerit ex opibus quas nobis traditurus est Dominus, dabimus tibi. ¶ Profecti
33 sunt ergo de Monte Domini uiã trium dierum, arcaq; fœderis Domini præcedebat eos, per dies tres prouidens castrorum
34 locum. ¶ Nubes quoque Domini super eos
35 erat per diem cum incederent. ¶ Cumq; eleuaretur arca, dicebat Moyses, ‖ Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, a facie tua. ¶Cum au-
36 tem deponeretur, aiebat, Reuertere Domine ad multitudinem exercitus Israel.

Psal. 67. 2.

CAP. XI.

1 INterea ortũ est murmur populi, quasi dolentiũ pro labore, cõtra Dñm. Quod cũ audisset Dñs, iratus est. Et accensus in eos ignis Domini deuorauit extremam
2 castrorum partem. ¶ Cumq; clamasset populus ad Moysen, orauit Moyses ad Dominum, & absorptus est ignis. ¶ Vocauitq; no-
3 men loci illius Incensio: eo quòd succensus fuisset contra eos ignis Domini. ¶ Vulgus quippe promiscuũ quod a'cẽderat cũ eis, flagrauit desiderio. *Sedẽs & flẽs, iunctis sibi pariter filijs Israel, & ait, ‖ Quis dabit nobis ad uescẽdũ carnes? ¶Recordamur pisciũ quos comedebamus in Ægypto gratis, mẽte nobis ueniunt cucumeres, & pe-
6 pones, porrũ, & cepe, & allia. ¶ Anima nostra arida est, nihil aliud respiciũt oculi nostri nisi Mã. ¶‖Erat autẽ Mã quasi semẽ cori-
8 ãdri, coloris bdellij. ¶Circuibatq; populus, & colligẽs illud, frãgebat mola, siue tertebat in mortario, coques in olla, & faciẽs ex eo torculas saporis quasi panis oleati.
9 ¶Cũq; descenderet nocte super castra ros, descẽdebat pariter & Mã. ¶ Audiuit ergo Moyses flẽtẽ populũ per familias, singulos per ostia tẽtorij sui. Iratusq; est furor Dñi nimẽ-
11 de. sed & Moysi intolerãda res uisa est. ¶ & ait ad Dñm, Cur afflixisti seruũ tuũ? quare nõ inuenio gratiã corã te? & cur imposuisti põdus uniuersi populi huius super me?
12 ¶Nunquid ego concepi omnẽ hanc multitudinẽ, uel genui eam, ut dicas mihi, Porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulũ, & defer in terrã pro qua iurasti patribus eorũ? ¶ Vnde mihi carnes ut dem tãtæ multitudini? flẽt corã me, dicẽtes, Da
14 nobis carnes ut comedamus. ¶ Nõ possum solus sustinere omnem hunc populũ, quia
15 grauis est mihi. ¶Sin aliter tibi uidetur, obsecro ut interficias me, & inuenam gratiam in oculis tuis: ne tantis afficiar malis.
16 ¶Et dixit Dñs ad Moysen, Cõgrega mihi septuaginta uiros de senibus Israel, quos tu nosti quòd seniores populi sint, & magistri, & duces eos ad ostiũ tabernaculi fœderis, faciesq;, ibi stare tecũ, ut descendã & loquar tibi, & auferã de spiritu tuo, tradãq; eis, ut sustentẽt tecũ onus populi, & non tu solus
18 graueris. ¶Populo quoq; dices, Sanctificamini eras, *comedetis carnes, ego enim audiui uos dicere, Quis dabit nobis escas carnium? bene nobis erat in Ægypto. Vt det uobis Dñs carnes, & comedatis: ¶nõ uno die,
19 nec duobus, uel quinque aut decẽ, nec uiginti quidẽ, sed usq; ad mẽsem dierũ, do-
20 nec exeat per nares uestras, & uertatur in nauseam: eo quòd repuleritis Dñm qui in medio uestri est, & fleueritis corã eo, dicẽtes, Quare egressi sumus ex Ægypto? ¶Et ait
21 Moyses ad Dominum, Sexcenta milia peditum huius populi sunt: & tu dicis, Dabo
22 eis esum carnium mense integro? ¶Nunquid

carnium M. S. 9. R. Rab. 1 Co. 10. 6.

Exo. 16. 14. Sap. 16. 20. Ps. 77. 24 Ioh. 6. 31.

et 1 MS. H. C. G.

AM 1. Rab. H. C. G. Ioh. 6. 7.

uium & boū multitudo cēdetur,ut possit
sufficere ad cibū? vel omnes pisces maris
in unū congregabūtur,ut eos satiet? ¶Cui re
spōdit Dñs ¶Nūquid manus Dñi imualida
est? Iā nunc uidebis utrū meus sermo ope
rē cōl latur. ¶Venit igitur Moyses,& nar
rauit populo uerba Dñi,cōgregans septua
ginta uiros de senibus* Israel, quos stare
fecit circa tabernaculū. ¶Descenditq. Dñs p
nubē,& locutus est ad eū,auferēs de spiri
tu qui erat in Moyse,& dās septuaginta vi
ris. Cūq. requiesset in eis Spiritus,prophe
tauerūt,nec ultra cessauerūt. ¶Remānerāt
autē in castris duo uiri, quorū unus uoca
batur Eldad,& alter Medad,super quos re
quieuit Spiritus,nā & ipsi descripti fuerāt
& nō exierāt ad tabernaculū. Cūq. prophe
tarēt in castris, ¶ cucurrit puer,& nūciauit
Moysi, dicēs, Eldad & Medad prophetāt in
castris. ¶Statim Iosue filius Nun, minister
Moysi, & electus e pluribus, ait, Dñe mi
Moyses prohibe eos. ¶At ille,Quid, inquit,
æmularis pro me? quis tribuat ut omnis
populus prophetet & det eis Dñs Spiritum
suū? ¶Reuersusq. est Moyses,& maiores na
tu Israel in castra. ¶ ¶Ventus autē egrediēs
a Dño arreptas trahis mare coturnices de
tulit,& dimisit in castra itinere quantum
vno die confici potest, ex omni parte ca
strorū p circuitum,uolabātq. in aere duo
bus cubitis altitudine super terrā. ¶Surgēs
ergo populus toto die illo,& nocte, ac die
altero,cōgregauit coturnicū multitudinē:
qui parū, decē corosi& siccauerūt eas p gy
rū castrorū. ¶ ¶Adhuc carnes erāt in den
tibus eorū, nec defecerat huiusmodi ci
bus:& ecce furor Dñi cōcitatus in populū,
percussit eū plaga magna nimis. ¶Vocatusq.
est ille locus Sepulcra-concupiscentiæ: ibi
enim sepelierūt populū* q desiderauerat.

* carnes M s q R. Rab.

* Egressi autē de Sepulchris-cōcupi scentiæ, uenerunt in Haseroth, & mansērūt ibi.

CAP. XII.

1 LOcutaq. est Maria & Aaron contra
Moysē,propter uxorē eius Æthiopissā,
2 & dixerunt,Nūquid p solū Moysen locu
tus est Dñs? nonne & nobis similiter est lo
cutus? Quod cū audisset Dñs,iratus est. ¶E
3 rat enim Moyses vir mitissimus sup omnes
4 homines qui morabātur in terra. ¶Statim
locutus est Dñs ad eū, & ad Aarō & Mariā.
Egredimini uos tantū tres ad tabernaculū
5 fœderis. Cūq. fuissēt egressi, ¶descendit Dñs
in colūna nubis,& stetit in introitu taber
naculi uocās Aarō & Mariā. Qui cū issent,
6 ¶dixit ad eos,Audite sermones meos: Si qs
fuerit inter uos p̄pheta Dñi, in uisione ap
parebo ei,uel p somnū loquar ad illū. ¶At
7 nō talis seruus meus Moyses,¶qui in omni
8 domo mea fidelissimus est: ¶ ore enim ad
os loquor ei-&'palā,& nō p ænigmata,& fi
guras Dñm uidet. Quare ergo nō timuis
9 tis detrahere seruo meo Moysi? ¶Iratusq.
10 contra eos,abijt. ¶Nubes quoq; recessit quæ
erat sup tabernaculū: & ecce Maria appa
rut cādēs lepra quasi nix. Cūq. respexisset
11 eā Aarō,& uidisset perfussā lepra, ¶ait ad
Moysen, Obsecro dñe mi, ne imponas nō
bis hoc peccatum quod stulte cōmisimus,
12 ¶ ne fiat hæc quasi mortua, & ut abortiuū
quod proijcitur de vulua matris suæ. ecce
13 iā mediū carnis eius deuoratū est a lepra.
14 ¶Clamauitq. Moyses ad Dñm,dicens,Deus
obsecro sana eā. ¶Cui respondit Dñs, Si pa
ter eius spuisset in faciē illius, nōne debue
rat saltē septē diebus rubore suffundi? Se
paretur septē diebus extra castra,& postea
15 reuocabitur. ¶Exclusa est itaque Maria ex
tra castra septē diebus:& populus nō est mo
tus de loco illo, donec reuocata est Maria.

* carnes M s q R. Rab.

Hebr. 3. 2 - M s. R. Rab. C. Ath H. arro le_gitur

CAP. XIII.

1 PRofectusq. est populus de Haseroth fi
2 xis tentoriis in deserto Pharan. ¶ ibiq.
3 locutus est Dominus ad Moysen, dicens,
¶Mitte uiros qui considerent Terram-Cha
nāan, quam datutus sum filijs Israel, sin-

gulos

Isaiæ. 59

* populus M s. H C G Tostatus Rab. auxiliatur.

Exo. 16. 13.

Ps. 77. 31 * quæ percussit Dominus quia desiderauerat carnes M s q.

guſos de ſingulis tribubus, ex principibus.
4 ℣ Fecit Moyſes quod Dominus imperauerat, de deſerto Pharan mittens principes
5 uiros, ℣ quorum iſta ſunt nomina. De tribu Ruben, Sammua filium Zechur.
6 ℣ De tribu Simeon, Saphat filium Huri.
7 ℣ De tribu Iuda, Caleb filium Iephone.
8 ℣ De tribu Iſſachar, Igal filium Ioſeph.
9 ℣ De tribu Ephraim, Oſee filium Nun. ℣ De
10 tribu Beniamin, Phalti filium Raphu. ℣ De tribu Zabulon, Geddiel filium Sodi. ℣ De
11 tribu Ioſeph, ſceptri Manaſſe, Gaddi filium Suſi. ℣ De tribu Dan, Ammiel fi-
13 lium Gemalli. ℣ De tribu Aſer, Sthur filium Michael. ℣ De tribu Nephthali,
15 Nahabi filium Vapſi. ℣ De tribu Gad, Guel filium Machi. ℣ hæc ſunt nomina
17 uirorum quos miſit Moyſes ad conſiderãdam Terram: vocauitq. Oſee filium Nun,
18 Ioſue. ℣ miſit ergo eos Moyſes ad conſiderandam Terram Chanaan, & dixit ad
eos, Aſcendite per meridianam plagam.
19 Cumq. aſcenderitis ad montes, ℣ conſiderate Terram, qualis ſit: & populum qui
habitator eſt eius, utrum fortis ſit an infirmus, pauci numero an plures: ℣ ipſa
20 terra, bona an mala: urbes quales, muratæ an abſque muris: ℣ humus, pinguis
21 an ſterilis, nemoroſa an abſque arboribus. Confortamini, & afferte nobis de
fructibus Terræ. Erat autem tempus,
quando iam præcoquæ vuæ eſci poſſunt.
22 ℣ Cumq. aſcendiſſent, exploraverunt Terram a deſerto Sin, vſque Rohob intrantibus Emath. ℣ Aſcenderuntq. ad meridiem,
23 & venerunt in Hebron, ubi erant Achiman, & Sifai, & Tholmai filij Enac. nam
Deu. 1. 24 Hebron ſeptem annis ante Tanim urbem
Ægypti condita eſt. ℣ ‖ Pergentesq. uſque
24 ad Torrentem botri, abſciderunt palmitem cum una ſua, quem portauerunt in
uecte duo uiri. De malis quoque granatis & de ficis loci illius tulerunt: ℣ qui ap-
25 pellatus eſt Nehel-eſcol, id eſt Torrens botrizeo quòd botrum portaſſent inde filij Iſrael. ℣ Reuerſiq. exploratores Terræ poſt
26 quadraginta dies, omni regione circuita,
27 ℣ venerunt ad Moyſen & Aaron, & ad omnem cœtum filiorum Iſrael, in deſertum
Pharan, quod eſt in Cades. Locutiq. eis,
& omni multitudini oſtenderunt fructus
28 Terræ. ℣ & narrauerunt, dicentes, Venimus in Terram ad quam miſiſti nos, quæ reuera fluit lacte, & melle, ut ex his fructibus
29 cognoſci poteſt: ℣ ſed cultores fortiſſimos habet, & urbes grandes * atque muratas:
30 Stirpem Enac uidimus ibi. ℣ Amalec habitat in meridie, Hethæus, & Iebuſæus, &
Amorrhæus in montanis: Chananæus vero moratur iuxta mare, & circa fluenta
31 Iordanis. ℣ Inter hæc Caleb compeſcens murmur populi qui oriebatur contra Moyſen, ait, Aſcendamus, & poſſideamus
32 Terram, quoniam poterimus obtinere eam. ℣ Alij vero qui fuerant cum eo, dicebant, Nequaquam ad hunc populum
33 uſalemus aſcendere, quia fortior nobis eſt. ℣ Detraxeruntq. Terræ quam inſpexerant, apud filios Iſrael, dicentes, Terra quam luſtrauimus, devorat habitatores ſuos. populus quem aſpeximus, proceræ ſtaturæ eſt: ℣ ibi uidimus monſtra quædam
34 filiorum Enac de genere giganteo, quibus compatati, quaſi locuſtæ videbamur.

* nimis 2 Ms Reb. H. C. G.

CAP XIIII.

4 IGitur uociferans omnis turba fleuit nocte illa, ℣ & murmurati ſunt contra
2 Moyſen & Aaron cuncti filij Iſrael, dicentes, Vtinam mortui eſſemus in Ægypto
3 & non in hac uaſta ſolitudine? ℣ Vtinam pereamus, & non inducat nos Dominus in Terram iſtam, ne cadamus gladio, & uxores ac liberi noſtri ducantur captiui. Non-
ne melius eſt reuerti in Ægyptum? ℣ Dixeruntq. alter ad alterum, Conſtituamus
nobis ducem, & reuertamur in Ægyptum.
5 ℣ Quo audito Moyſes, & Aaron ceciderunt
prono in terram coram omni multitudine
6 filiorum Iſrael. ℣ ‖ At vero Ioſue filius Ecclꝰ 46. 9. 1. Mac. 2 45.
Nun, & Caleb filius Iephone, qui & ipſi luſtrauerant terram, ſciderunt veſtimenta ſua, ℣ & ad omnem multitudinem fi-
7 liorum Iſrael locuti ſunt, Terra quam circuiuimus, valde bona eſt. ℣ ſi propitius fuerit Dominus, inducet nos in eam, & tra-
9 det humum lacte & melle manantẽ. ℣ Nolite rebelles eſſe contra Dominum, neque timeatis populum terræ huius, quia ſicut panem, ita eos poſſumus devorare. receſſit ab eis omne præſidium: Dominus no-
10 biſcum eſt, nolite metuere. ℣ Cumq. clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini ſuper tectum, fœderis cunctis videntibus.
11 -6 Ms. H. C. G. filius Iſrael. ℣ Et dixit Dominus ad Moyſen, Vſquequo detrahet mihi populus iſte? Quouſque non credent mihi in omnibus
12 ſignis quæ feci coram eis? ℣ Feriam igitur eos peſtilentia, atque conſumam: te autem faciam principem ſuper gentem magnam, & fortiorem quam hæc eſt. ℣ Et ait
13 Exo. 32. 12. Moyſes ad Dominum, Et audiant Ægyptij de quorum medio eduxiſti populum iſtũ,
14 ℣ & habitatores Terræ huius qui audierũt quòd tu Domine in populo iſte ſis, & facie
Exo. 13. 21. uidearis ad faciem, ‖ & nubes tua protegat illos, & in columna nubis præcedas eos
per diem, & in columna ignis per noctẽ:
15 ℣ quòd occideris tãtam multitudinẽ quaſi
16 Deu. 9. 28 unum hominem, & dicant, ℣ Non poterat introducere populum in Terram pro qua iurauerat: idcirco occidit eos in ſolitudi-
17 ne. ℣ Magnificetur ergo fortitudo Domi-
18 ni ſicut iurauiſti, dicens. ℣ ‖ Dominus patiẽs Pſ. 102. 8. & multæ miſericordiæ, auferens iniquitatem & ſcelera, nullumq. innoxium derelinquens, qui viſitat peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem.
19 Exo. 20. 5 & 34. 7. -2 Ms R. H. C. G. ℣ Dimitte obſecro peccatum populi tui huius ſecũdum magnitudinem miſericordiæ tuæ, ſicut propitius fuiſti egredienti-
20 bus de Ægypto vſque ad locum iſtum. ℣ Dixitq. Dominus, Dimiſi iuxta verbum tuũ.
21 ℣ Viuo ego: & implebitur gloria Domini
22 vniuerſa terra. ℣ Attamen omnes homines qui viderunt maieſtatem meam, & ſigna quæ feci in Ægypto, & in ſolitudine, & tentauerunt me iam per decem vices, nec
23 obedierunt voci meæ, non videbunt Terram pro qua iuraui patribus eorum, nec
quiſquam ex illis qui detraxit mihi, in-
24 Ioſ. 14. 6. * Sed 3 Ms. H. C. G. ſuebitur eam. ℣ ‖ * Seruum meum Caleb qui plenus alio ſpiritu ſecutus eſt me, inducam in Terram hanc quam circuiit,

& semen eius p ſſidebit eam. ¶ Quoniam Amalecites, & Chananæus habitant in uallibus. Cras mouete caſtra, & reuertimini in ſolitudinem per uiam Maris rubri. ¶ Locutuſq. eſt Dominus ad Moyſen, & Aaron, dicens: ¶ ‖ Vſquequo multitudo hæc peſſima murmurat cõtra me? querelas filiorum Iſrael audiui. ¶ Die ergo eis Viuo ego, ait Dominus: ſicut locuti eſtis audiente me, ſic faciam uobis. ¶ In ſolitudine hac iacebũt cadauera ueſtra. ‖ Omnes qui numerati eſtis a uiginti annis & ſupra, & murmuraſtis contra me, ¶ non intrabitis Terram ſuper quam leuaui manum meam ut habitare uos facerem, ‖ præter Caleb filium Iéphone, & Ioſue filium Nun. ¶ Paruulos autem ueſtros de quibus dixiſtis, quòd prædæ hoſtibus futuri ſint, introducam: ut uideant Terram quæ uobis diſplicuit. ¶ ueſtra cadauera iacebunt in ſolitudine. ¶ Filij ueſtri erunt uagi in deſerto annis quadraginta, & portabunt fornicationem ueſtram, donec conſumantur cadauera patrum in deſerto, ¶ iuxta numerum quadraginta dierum quibus conſideraſtis Terram: annus pro die imputabitur. ‖ Et quadraginta annis recipietis iniquitates ueſtras, & ſcietis ultionem meam: ¶ quoniam ſicut locutus ſum, ita faciam omni multitudini huic peſſimæ quæ conſurrexit aduerſum me: in ſolitudine hac deficiet, & morietur. ¶ Igitur omnes uiri quos miſerat Moyſes ad contemplandam Terram, & qui reuerſi murmurare fecerãt contra eum omnem multitudinem, detrahentes Terræ quòd eſſet mala, ¶ ‖ mortui ſunt atque percuſſi in conſpectu Domini. ¶ Ioſue autem filius Nun, & Caleb filius Iéphone uixerunt ex omnibus qui perrexerant ad conſiderandam Terram. ¶ Locutuſq. eſt Moyſes uniuerſa uerba hæc ad omnes filios Iſrael, & luxit populus nimis. ¶ Et ecce mane primo ſurgentes, aſcenderunt uerticem mõtis, atque dixerunt, Parati ſumus aſcendere ad locum de quo Dominus locutus eſt: quia peccauimus. ¶ Quibus Moyſes, Cur, inquit, tranſgredimini uerbum Domini, quòd uobis non cedet in proſperum? ¶ Nolite aſcendere: non enim eſt Dominus uobiſcum: ne corruatis coram inimicis ueſtris. ¶ Amalecites & Chananæus ante uos ſunt, quorum gladio corruetis, eo quòd nolueritis acquieſcere Domino, nec erit Dominus uobiſcum. ¶ At illi tentenebrati aſcenderunt in uerticem montis. Arca autem teſtamenti Domini & Moyſes non receſſerunt de caſtris. ¶ Deſcenditq. Amalecites & Chananæus qui habitabat in monte: & percutiens eos atque concidens, perſecutus eſt eos uſque Horma.

CAP. XV.

LOcutus eſt Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Loquere ad filios Iſrael, & dices ad eos, Cum ingreſſi fueritis terram habitationis ueſtræ quam ego dabo uobis, ¶ & feceritis oblationem Domino in holocauſtum, aut uictimam pacificam uota ſoluentes, uel ſponte offerentes munera, aut in ſolemnitatibus ueſtris adolentes odorem ſuauitatis Domino, de bobus, ſiue de ouibus: ¶ offeret quicumque immolauerit uictimam, ſacrificium ſimile, decimam partem ephi cõſperſam oleo, quod menſuram habebit quartam partem hin: & unum ad liba fundenda eiuſdem menſuræ dabit in holocauſtum ſiue in uictimam. Per agnos ſingulos ¶ & arietes erit ſacrificium ſimile duarũ decimarum quæ conſperſa ſit oleo tertiæ partis hin: & unum ad libamentum tertiæ partis eiuſdem menſuræ offeret in odorem ſuauitatis Domino. ¶ Quando uero de bobus feceris holocauſtum aut hoſtiam, ut impleas uotum uel pacificis uictimas, ¶ da bis per ſingulos boues ſimilæ tres decimas conſpertæ oleo, quod habeat medium menſuræ hin: ¶ & unũ ad liba fundenda eiuſdem menſuræ in oblationem ſuauiſſimi odoris Domino. ¶ Sic ** facies per ſingulos boues & arietes & agnos & hœdos. ¶ Tã indigenæ quàm peregrini eodem ritu offerent ſacrificia. ¶ Vnum præceptum erit atque iudicium tam uobis quam aduenis terræ. ¶ Locutus eſt Dominus ad Moyſen, dicens, ¶ Loquere filiis Iſrael, & dices ad eos, ¶ Cum ueneritis in terram quam dabo uobis, ¶ & comederitis de panibus regionis illius, ſeparabitis primitias Domino. ¶ de cibis ueſtris. Sicut de areis primitias ſeparabitis, ¶ ita & de pulmentis datis primitiua Domino. ¶ Quod ſi per ignorantiam præterieritis quicquam horum quæ locutus eſt Dominus ad Moyſen, ¶ & mandauit per eum ad uos, a die qua cœpit iubere & ultra, ¶ oblitaq. fuerit facere multitudo: offeret uitulum de armento, holocauſtum in odorem ſuauiſſimum Domino, & ſacrificium eius ac liba, ut ceremoniæ poſtulant, hircumq. pro peccato. ¶ & rogabit ſacerdos pro omni multitudine filiorum Iſrael: & dimittetur eis, quoniam non ſponte peccauerunt, nihilominus offerentes incenſum Domino pro ſe & pro peccato atque errore ſuo: ¶ & dimittetur uniuerſæ plebi filiorum Iſrael, & aduenis qui peregrinantur inter ** eos: quoniam culpa eſt omnis populi per ignorantiam. ¶ Quod ſi anima una neſciens peccauerit, offeret capram anniculam pro peccato ſuo: ¶ & deprecabitur pro ea ſacerdos, quod inſcia peccauerit coram Domino: impetrabitq. ei ueniam, & dimittetur illi. ¶ Tam indigenis quam aduenis una lex erit omniũ qui peccauerint ignorantes. ¶ Anima uero quæ per ſuperbiam aliquid commiſerit, ſiue ciuis ſit ille, ſiue peregrinus, quoniam aduerſus Dominum rebellis fuit, peribit de populo ſuo: ¶ uerbum enim Domini contẽpſit, & præceptum illius fecit irritum: idcirco delebitur, & portabit iniquitatem ſuam. ¶ Factum eſt autem, cum eſſent filij Iſrael in ſolitudine, & inueniſſent hominem colligentem ligna in die Sabbathi, ¶ obtulerunt eum Moyſi & Aarõ & uniuerſæ multitudini. ¶ Qui recluſerunt eum in carcerem, neſcientes quid ſuper eo fieri deberent. ¶ Dixitq. Dominus ad Moyſen, Morte moriatur homo iſte, obruat eum lapidibus omnis turba extra caſtra. ¶ Cúmq. eduxiſſent eum foras, obruerunt eum lapidibus, & mortuus eſt ſicut præceperat Dominus. ¶ Dixit quoque Do

Pſ. 105. 27. Inſr 26. 65. & 32. 10. Deu. 1. 35 Ioſue 3. Ezec 4. 6. Pſ 94. 10. 1 Co. 10. 10. Heb. 3. 17 Iud. 1. 5. Deu. 1. 41

** facietis M. 2. Rab. Textus autem G conſonat, & R. ** fiet H. C.

** vos 7. M. S. G. Pro textu autem faciunt R. H. C.

minus

mínus ad Moysen, ¶ Loquere filijs Israel, & dices ad eos ‖ ut faciant sibi fimbrias per angulos palliorum, ponentes in eis uittas hyacinthinas: ¶ quas cum uiderint, recordentur omniú mandatorú Dñi, nec tequá- 38 39 tur cogitationes tuas, & oculos per res uarias fornicãtes, ¶ sed magis memores præceptorú Dñi faciãt ea, sintq. sancti Deo suo. 40 41 ¶ Ego Dominus Deus uester, qui eduxi uos de Terra Ægypti, ut essem Deus uester.

CAP. XVI.

ECce autẽ Core filius Isaar, filij Caath, filij Leui, & Dathan atq; Abiron filij Eliab, Hon quoq; filius Pheleth de filijs Ruben, ¶ surrexerunt contra Moysen, alijq; filiorú Israel ducenti quinquaginta uiri proceres synagogæ, & qui tẽpore consilij per nomina uocabantur, ¶ ‖ Cúq. stetissent aduersum Moysen, & Aaron, dixerũt, Sufficiat uobis, quia omnis multitudo sanctorum est, & in ipsis est Dñs: Cur eleuamini super populũ Dñi? ¶ Quod cũ audisset Moyses, cecidit pronus in faciẽ: ¶ locutusq. ad Core, & ad omnẽ multitudinẽ, Mane, inquit, notũ faciet Dñs qui ad se pertineãt, & sanctos applicabit sibi, & quos elegerit, appropinquabunt ei. ¶ Hoc igitur facite, Tollat unusquisq; thuribula sua, tu Core, & omne concilium tuũ: ¶ & hausto cras igne ponite desuper thymiama coram Dño: & quemcumq; elegerit, ipse erit sanctus: multũ erigimini filij Leui. ¶ Dixitq. rursus ad Core, Audite filij Leui, ¶ Numi parũ uobis est quòd separauit uos Deus Israel ab omni populo, & iunxit sibi, ut seruiretis ei in cultu tabernaculi, & staretis coram Frequentia populi, & ministraretis ei? ¶ idcirco ad se fecit accedere te & omnes fratres tuos filios Leui, ut uobis etiam sacerdotiũ uendicetis, ¶ & omnis globus tuus stet contra Dominũ? quis est enim Aaron, ut murmuretis contra eũ? ¶ Misit ergo Moyses, ut uocaret Dathan & Abirõ filios Eliab. Qui respondẽrũt, Nõ uenimus. ¶ nunquid parũ est tibi, quòd eduxisti nos de terra quæ lacte & melle manabat, ut occideres in deserto, nisi & dominatus fueris nostri? ¶ Requera induxisti nos in terram, quæ fluit rivis lactis & mellis, & dedisti nobis possessiones agrorum & uinearum? an & oculos nostros uis eruere? nõ uenimus. ¶ Iratusq. Moyses ualde, ait ad Dñm. Ne respicias sacrificia eorum: tu scis quod nec asellum quidem unquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiã eorum. ¶ Dixitq. ad Core, Tu, & omnis cõgregatio tua state coram eis coram Domino, & Aaron die crastino separatim, ¶ Tollite singuli thuribula uestra, & ponite super ea incensum, offerentes Domino ducentaquinquaginta thuribula: Aaron quoque teneat thuribulum suũ. ¶ Quod cum fecissent, stantibus Moyse & Aaron, ¶ & coacervassent aduersum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi, apparuit cunctis gloria Domini. ¶ Locutusq. Dominus ad Moysen, & Aaron, ait, ¶ Separamini de medio congregationis huius, ut eos repente disperdam. ¶ Qui cecidерunt pròni in faciem, atque dixerunt; Fortissime Deus spirituum uniuersæ carnis, num uno peccante, contra omnes ira tua desæuiet? ¶ Et ait Dominus ad Moysen, ¶ Præcipe uniuerso populo, ut separetur a tabernaculis Core, & Dathan, & Abiron. ¶ Surrexitq. Moyses, & abijt ad Dathan, & Abiron: & sequentibus eum senioribus Israel. ¶ dixit ad turbam, Recedite a tabernaculis hominum * impiorum, & nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne inuoluamini in peccatis eorum. ¶ Cumq. recessissent a tentoriis eorum per circuitum, Dathan & Abiron egressi stabant

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

* impiorum MS. H. C. G.

stabāt in introitu papilionū suorum cum uxoribus & liberis, omniq; frequentia. 28 ¶ Et ait Moyses, In hoc scietis quòd Dominus mi erit me, ut faceré uniuersa quæ cernitis, & nō ex proprio ea corde protulerim: 29 ¶ si cōsueta hominū morte interierint, & uisitauerit eos plaga, qua & cæteri uisitari solent: non misit me Dñs. ¶ Sin autem nouā rē fecerit Dominus, ut aperiens terra os suū deglutiat eos, & omnia quæ ad illos pertinent, descēderintq; uiuentes in infernum: scietis quòd blasphemauerint Dominum. 31 ¶ Confestim igitur ut cessauit loqui, dirupta est terra sub pedibus eorū: ¶ & aperiēs os suum, deuorauit illos cū tabernaculis suis & uniuersa substantia eorum. 32 ¶ descenderūtq; uiui in infernū operti humo, & perierunt de medio multitudinis. ¶ At 33 uero, omnis Israel qui stabat per gyrū, fugit a clamore pereuntiū, dicēs, Ne forte & nos terra deglutiat. ¶ Sed & ignis egressus a 34 Domino, interfecit ducētos quinquaginta uiros qui offerebant incēsum. ¶ Locutusq; 35 est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ præcipe 36 Eleazaro filio Aarō sacerdoti ut tollat thuribula quæ iacent in incendio, & ignē huc illucq; dispergat: quoniā sanctificata sunt. 37 sin mortibus peccatorū: producatq; ea in laminas, & affigat altari, eo quòd oblatum sit in eis incensum Domino, & sanctificata fuerint cernāt ea pro signo & monimēto filij Israel. ¶ Tulit ergo Eleazar sacerdos 38 thuribula ænea in quibus obtulerant hi quos incēdiū deuorauit, & produxit ea in laminas, affigens altari: ut haberent post 39 ea filij Israel quibus commoneremur, ne quis accedat alienigena, & qui nō est de semine Aaron ad offerendum incēsum Domino, ne patiatur sicut passus est Core, & omnis congregatio eius, loquēte Domino ad Moysen. ¶ Murmurauit autē omnis multitudo filiorum Israel sequenti die contra Moysen & Aaron, dicens, Vos interfecistis populum Domini. ¶ Cumq; orreretur seditio, & tumultus increscerer. ¶ Moyses & Aaron fugerunt ad tabernaculum fœderis. 40 41 42 43

Quod postquā ingressi sunt, operuit nubes, & apparuit gloria Domini. ¶ Dixitq; Dominus ad Moysen. ¶ Recedite de medio huius multitudinis, etiam nunc delebo eos. ¶ Cumq; iacerent in terra, dixit Moyses ad Aaron, Tolle thuribulum, & hausto igne de altari mitte incensum desuper, & propere cito ad populū ut roges pro eis: iam enim egressa est ira a Domino, & plaga desæuit. ¶ Quod cum fecisset Aarō, & cucurrisset ad mediam multitudinē, quam iam uastabat incendium, obtulit thymiama: ¶ & stans inter mortuos ac uiuentes, pro populo deprecatus est, & plaga cessauit. ¶ Fuerunt autem qui perierūt sunt quatuordecim millia hominum, & septingenti, absq; his qui perierāt in seditione Core. ¶ Reuersusq; est Aaron ad Moysen ad ostium tabernaculi fœderis postquam quieuit interitus. 44 45 46 47 48 49 50

*tabernaculum 10 M s. Rab. *illud H.C.G. Sap. 28. 21.

CAP. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Loquere ad filios Israel, & accipe ab eis uirgas singulas per cognationes suas, a cunctis principibus tribuum, uirgas duodecim, & unusquisque nomen superscribes uirgæ suæ. ¶ nomen 1 2 3

Ps. 105. 17. Deut. 11. 6. Infr. 27. 3

autem Aarō erit in tribu Leui, & una uirga cūctas eorum familias continebit: ponesq; eas in tabernaculo fœderis coram testimonio, ubi loquar ad te. ¶ quem ex his elegero, germinabit uirga eius: & cōhibebo a me querimonias filiorum Israel, quibus contra uos murmurātur. ¶ Locutusq; est Moyses ad filios Israel: & dederunt ei omnes principes uirgas per singulas tribus: fueruntq; uirgæ duodecim absque uirga Aaron. ¶ Quas cum posuisset Moyses coram Domino in tabernaculo testimonij, ¶ sequenti die egressus inuenit germinasse uirgam Aaron in domo Leui: & turgentibus gemmis eruperant flores, qui folijs dilatatis, in amygdalas deformati sunt. ¶ Protulit ergo Moyses omnes uirgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israël: uideruntq;. & receperunt singuli uirgas suas. ¶ Dixitq; Dominus ad Moysen, Refer uirgam Aaron in tabernaculū testimonij, ¶ ut seruetur ibi in signum rebellium filiorum Israel, & quiescant querelæ eorum a me: ne moriantur. ¶ Fecitq; Moyses sicut præceperat Dominus. ¶ Dixerunt autem filij Israel ad Moysen. Ecce consumpti sumus, omnes ^ peribimus. ¶ quicunque accedit ad tabernaculum Domini, moritur. num uique ad internecionem cuncti delendi sumus? 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Heb. 9. 4.

^ perimus M s. H.C.G.

CAP. XVIII.

DIxitq; Dominus ad Aaron, Tu, & filij tui, & domus patris tui tecū portabitis iniquitatem sanctuarij: & tu & filij tui simul sustinebitis peccata sacerdotij uestri. ¶ sed & fratres tuos de tribu Leui, & ceteram patris tui sume tecū, præstōq; sint, & ministrent tibi: tu autē & filij tui ministrabitis in tabernaculo testimonij. ¶ Excubabuntq; Leuitæ ad præcepta tua, & ad cūcta opera tabernaculi: ita dūtaxat, ut ad uasa sanctuarij, & altare non accedant: ne & illi moriantur, & uos pereatis simul. ¶ sint autem tecum, & excubent in custodijs tabernaculi, & in omnibus ceremonijs. eius. Alienigena non misc̄bitur uobis. ¶ Excubate in custodia sanctuarij, & in ministerio altaris: ne oriatur indignatio super filios Israel. ¶ Ego dedi uobis fratres uestros Leuitas de medio filiorum Israel, & tradidi donum Domino, ut seruiāt in ministerijs tabernaculi eius. ¶ Tu autē, & filij tui, custodite sacerdotij uestrum: & omnia quæ ad culmen altaris pertinēt, & intra uelū sūt, per sacerdotes administrabūtur. si quis externus accesserit, occidetur. ¶ Locutusq; est Dñs ad Aarō, Ecce dedi tibi custodiā primitiarū mearū. Omnia quę sāctificantur a filijs Israel, tradidi tibi, & filijs tuis pro officio sacerdotali legitima sēpiterna. ¶ Hæc ergo accipies de his quæ sanctificantur & oblata sunt Domino. Omnis oblatio, & sacrificiū, & quicqd pro peccato, atq; delicto redditur mihi, & ^ cedit in Sācta sanctorū, tuū erit, & filiorū tuorū. ¶ In sanctuario comedes illud: mares tātū edēt ex eo, quia cōsecratū est tibi. ¶ Primitias autē quas uouerint & obtulerint filij Israel, tibi dedi, & filijs tuis, ac filiabus tuis iure perpetuo, qui mūdus est in domo tua, uescetur eis. ¶ Omne medullā olei, & uini, ac frumēti, quicquid offerunt primitiarū 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

^ cedet M s. B. ^ Domino.

Domino,

Domino, tibi dedi. ¶ Vniuersa frugū initia, quæ gignit humus, & Domino deportantur, cedent in usus tuos: qui mundus est in domo tua uescetur eis. ¶ Omne quod ex uoto reddiderint filij Israel, tuū erit. ¶ Quicquid primum ᵛ erumpit e uulua cuncta carnis, quam offerunt Domino, siue ex hominibus, siue de pecoribus fuerit, tui iuris erit: sed dumtaxat, ut pro hominis primogenito pretium accipias, & omne animal quod immundum est, redimi facias, cuius redemptio erit post unum mensem, siclis argenti quinque, pondere sanctuarij. ¶ Siclus uiginti obolos habet. ¶ Primogenitū autē bouis & ouis & capræ non facies redimi, quia sanctificata sunt Domino: sanguine tantū eorum fundes super altare, & adipes adolebis in suauissimum odore Domino. ¶ Carnes uero in usum tuū cedent, sicut pectuscula conſecratū, & armus dexter, tua erunt. ¶ Omnes primitias sanctuarij quas offerunt filij Israel Domino, tibi dedi & filijs ac filiabus tuis iure perpetuo. Pactū ᵛ salis' est sempiternū coram Domino tibi ac filijs tuis. ¶ Dixitq. Dominus ad Aaron, In terra eorū nihil ᵛ possidebitis, nec habebitis' partē inter eos: ego pars & hæreditas tua in medio filiorū Israel. ¶ Filijs autē Leui dedi omnes decimas Israelis in possessionē pro ministerio quo seruiunt mihi in tabernaculo fœderis: ut nō accedant ultra filij Israel ad tabernaculū, nec cōmittāt peccatū mortiferū, ¶ solis filijs Leui mihi in tabernaculo seruientibus, & portantibus peccata populi. legitimum sempiternū erit in generationibus uestris. Nihil aliud possidebunt, ¶ decimarū oblatione contenti, quas in usus eorum & necessaria separaui. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Præcipe Leuitis, atque denūtia, Cum acceperitis a filijs Israel decimas quas dedi uobis, primitias earū offerte Domino, id est, decimam partē decimæ, ut reputetur uobis in oblationem primitiuorū, tā de areis, quam de torcularibus, ¶ & uniuersis quorū accipitis primitias: offerte Domino, & date ea Aaron sacerdoti. ¶ Omnia quæ offeretis ex decimis, & munera Domini separabitis, optima & electa erunt cuncta. ¶ Dicesq. ad eos, Si præclara & meliora quæque obtuleritis ex decimis, reputabitur uobis quasi de area & torculari dederitis primitias: ¶ & comedetis eas in omnibus locis uestris, tā uos, quam familiæ uestræ: quia pretium est pro ministerio quo seruitis in tabernaculo testimonij. ¶ Et non peccabitis super hoc, egregia uobis & pinguia referuantes: ne polluatis oblationes filiorum Israel, & moriamini.

CAP. XIX.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens, ¶ Ista est religio uictimæ, quam constituit Dominus. Præcipe filijs Israel, ut adducant ad te uaccam rufam ætatis integræ, in qua nulla sit macula, nec portauerit iugum: ¶ ᵛ tradetisq.' eam Eleazaro sacerdoti. qui eductam extra castra, immolabit in conſpectu omnium. ¶ & ‖ tingens digitum in sanguine eius, asperget contra fores tabernaculi ter pem uicibus, ¶ comburetq. eam cunctis uidentibus, tam pelle & carnibus eius, quam sanguine & fimo. flammæ tradetis. ¶ Lignum quoque cedrinū, & hyssopum, coccūq. bis tinctū sacerdos mittet in flammam quæ uaccam uorat. ¶ Et tunc demum lotis uestibus, & corpore suo ingredietur in castra, commaculatusq. erit usque ad uesperum. ¶ Sed & ille qui combusserit eā, lauabit uestimenta sua, & corpus, & immundus erit usque ad uesperum. ¶ Colliget autem uir mundus cineres uaccæ, & effundet eos extra castra in loco purissimo, ut sint multitudini filiorū Israel in custodia, & in aquam aspersionis: quia pro peccato uacca cōbusta est. ¶ Cumq. lauerit qui uaccæ portauerat cineres uestimenta sua, immundus erit usque ad uesperum. Habebūt hoc filij Israel & aduenæ, qui habitant inter eos, sanctum iure perpetuo. ¶ Qui tetigerit cadauer hominis, & propter hoc septem diebus fuerit immūdus: ¶ aspergetur ex hac aqua die tertio & septimo, & sic mundabitur. Si die tertio a persus nō fuerit, septimo non poterit emundari. ¶ Omnis qui tetigerit humanæ animæ morticinū, & aspersus hac cōmutione non fuerit, polluet tabernaculū Domini, & peribit ex Israele: quia aqua expiationis nō est aspersus, immundus erit, & manebit spurcitia eius super eum. ¶ Ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo: Omnes qui ingrediuntur tentorium illius, & uniuersa quæ ibi sunt, polluta erunt septem diebus. ¶ Vas quod non habuerit operculū nec ligatura desuper, immundum erit. ¶ Si quis in agro tetigerit cadauer occisi hominis, aut per se mortui, siue os illius, uel sepulchrū, immundus erit septē diebus. ¶ Tollentq. de cinere combustionis eius atque peccati, & mittent aquas uiuas super eos in uas. ¶ in quibus cū homo mūdus tinxerit hyssopū, asperget ex eo omne tentorium, & cunctam supellectilem, & homines huiuscemodi contagione pollutos: ¶ atque hoc modo mundus iustrabit immundum tertio & septimo die, expiatusq. die septimo, lauabit & se & uestimenta sua, & immundus erit usque ad uesperum. ¶ Si quis hoc ritu non fuerit expiatus, peribit anima illius de medio ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit, & non est aqua lustrationis aspersus. ¶ erit hoc præceptum legitimum sempiternum. Ipse quoq; qui aspergit aquas, lauabit uestimenta sua: Omnis qui tetigerit aquas expiationis, immundus erit usque ad uesperum. ¶ Quicquid tetigerit immundus, immundum facit: & anima quæ horum quippiam tetigerit, immunda erit usque ad uesperum.

CAP. XX.

VEneruntq. filij Israel & omne multitudo in desertum Sin, mense primo: & mansit populus in Cades. Mortuaq. est ibi Maria, & sepulta in eodem loco. ¶ Cumq. indigeret aqua populus, conuenerunt aduersum Moysen & Aaron, ¶ & uersi in seditionem, dixerunt, Vtinam perissemus inter fratres nostros coram Domino. ¶ ‖ Cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudinem, ut & nos & nostra iumenta moriamur? ¶ Quare nos fecistis ascendere de Ægypto, & adduxistis in locum istū pessimum, qui seri non potest, qui nec ficū

ᵛ erūpet MS. R. ceteri autē primogenitū C. & G.

Exo. 30. 13. Leu. 27. 25. Sup. 3. 47 Ezec. 45. 12.

ᵛ potes: o.

ᵛ possidebis nec habebis MS. H. C. G. Textus autē vulgatæ cū Rab. Deu. 10. 9 & 18. 1. Ios. 17. 14 33. Ezec. 44. 28.

Verādiq. MSR. Rab. G. At quæ in Textu est latino H. & C. ꝛc respondet. Heb. 9. 13

ᵛ tradetisq. MSR. Rab. G. At quæ in Textu est latino H. & C. ꝛc respondet. Heb. 9. 13

Exo. 17. 2

gigni: nec uineas, nec malogranata, inuper & aquam non habet ad bibendum?
6 ¶ Ingressusq; Moyses & Aaron dimissa multitudine in tabernaculum fœderis, corruerũt proni in terrã, - clamauerũntq; ad Dominum, atque dixerunt, Domine Deus audi clamorem huius populi, & aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ uiuæ, ut fatiati cesset murmuratio eorum'.
7 Et apparuit gloria Domini super eos. ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens,
8 ¶ Tolle uirgam, & congrega populum tu, & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cũq; eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. ¶
9 Tulit igitur Moyses uirgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, ¶
10 congregata multitudine ante petram, dixitq; eis Audite rebelles & increduli, ¶ Num de petra hac uobis aquam poterimus eicere? ¶
11 Cumq; eleuasset Moyses manũ percutiẽs uirga bis silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut populus biberet & iumẽta. * ¶
12 Dixitq; Dominus ad Moysen & Aaron, ¶ Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram filijs Israel, non introducetis hos populos in terram quam dabo eis. ¶ Hæc est aqua contradictionis, ubi litigati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis. ¶
13 Misit interea nuncios Moyses de Cades ad regem Edom, qui dicerent, Hæc mandat frater tuus Israel: Nosti omnẽ laborem qui apprehendit nos,
14 ¶ quomodo descenderint patres nostri in Ægyptum, & habitauerimus ibi multo tẽpore, affligerintq; nos Ægyptij, & patres nostros: ¶ & quomodo clamauerimus ad
15 Dominum, & exaudierit nos, miseritq; angelum qui eduxerit nos de Ægypto. * Ecce in urbe Cades, quæ est in extremis finibus
16 tuis, positi, ¶ obsecramus ut nobis transire liceat per terrã tuã. Non ibimus per agros, nec per uineas, non bibemus aquas de puteis tuis, sed gradiemur uia publica, nec ad dextram, nec ad sinistram declinantes, donec transeamus terminos tuos. ¶
17 Cui respondit Edõ, Nõ transibis per me, alioquin armatus occurrã tibi. ¶
18 Dixeruntq; filij Israel, Per tritam gradiemur uiã: & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustum est: nulla erit in pretio difficultas, tantum uelociter tranſeamus.
19 ¶ At ille respõdit, Non transibis'. Stat imq; egressus est obuius, cum infinita multitudine, & manu forti, nec uoluit acquiescere deprecanti, ut concederet transitũ per
20 fines suos. quam ob rem diuertit ab eo Israel. ¶ Cumq; castra mouisset de Cades, uenerunt in montem Hor, qui est in finibus
21 terræ Edom: ¶ ubi locutus est Dominus
22 ad Moysen: ¶ Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit terram quam dedi filijs Israel, eo quòd incredulus fuerit ori meo, ad Aquas contradictionis.
23 ¶ Tolle Aaron & filium eius cum
24 eo, & duces eos in montem Hor. ¶ Cumq; nudaueris patrem uestis suæ, indues ea
25 Eleazarum filium eius, & Aaron colligetur, & morietur ibi. ¶
26 Fecit Moyses ut præceperat Dominus, & ascenderunt in montem Hor coram omni multitudine.
27 ¶ Cumq; Aaron spoliasset uestibus suis, induit eis Eleazarum filium eius. Illo mortuo in montis superciliio, descendit cum
28 Eleazaro. ¶
29 Omnis autem multitudo uidens occubuisse Aaron, fleuit super eo triginta diebus per cunctas familias suas.

* Et 7. M s. H C. G.

* transibis 2 M s. H C. G.

Infr. 33. 37.

Infr. 33. 38. Deut. 32. 50.

Deut. 10. 6.

CAP. XXI.

QVod cum audisset Chananæus rex
1 Arad, qui habitabat ad meridiem, uenisse scilicet Israel per exploratorum uiã pugnauit contra illum, & uictor existens
2 duxit ex eo prædam. ¶ At Israel uoto se

Domino

* Ingressusq; Moyses & Aaron dimissa multitudine in tabernaculum fœderis, corruerũt proni in terrã, - clamauerũntq; ad Dominum, atque dixerunt, Domine Deus audi clamorem huius populi, & aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ uiuæ, ut fatiati cesset murmuratio eorum'. Et apparuit gloria Domini super eos. ¶ Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ Tolle uirgam, & congrega populum tu, & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cũq; eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. ¶ Tulit igitur Moyses uirgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, ¶ congregata multitudine ante petram, dixitq; eis Audite rebelles & increduli, ¶ Num de petra hac uobis aquam poterimus eicere? ¶ Cumq; eleuasset Moyses manũ percutiẽs uirga bis silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut populus biberet & iumẽta. * ¶ Dixitq; Dominus ad Moysen & Aaron, ¶ Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram filijs Israel, non introducetis hos populos in terram quam dabo eis. ¶ Hæc est aqua contradictionis, ubi litigati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis. ¶ Misit interea nuncios Moyses de Cades ad regem Edom, qui dicerent, Hæc mandat frater tuus Israel: Nosti omnẽ laborem qui apprehendit nos, ¶ quomodo descenderint patres nostri in Ægyptum, & habitauerimus ibi multo tẽpore, affligerintq; nos Ægyptij, & patres nostros: ¶ & quomodo clamauerimus ad Dominum, & exaudierit nos, miseritq; angelum qui eduxerit nos de Ægypto. * Ecce in urbe Cades, quæ est in extremis finibus tuis, positi, ¶ obsecramus ut nobis transire liceat per terrã tuã. Non ibimus per agros, nec per uineas, non bibemus aquas de puteis tuis, sed gradiemur uia publica, nec ad dextram, nec ad sinistram declinantes, donec transeamus terminos tuos. ¶ Cui respondit Edõ, Nõ transibis per me, alioquin armatus occurrã tibi. ¶ Dixeruntq; filij Israel, Per tritam gradiemur uiã: & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustum est: nulla erit in pretio difficultas, tantum uelociter tranſeamus. ¶ At ille respõdit, Non transibis'. Stat imq; egressus est obuius, cum infinita multitudine, & manu forti, nec uoluit acquiescere deprecanti, ut concederet transitũ per fines suos. quam ob rem diuertit ab eo Israel. ¶ Cumq; castra mouisset de Cades, uenerunt in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom: ¶ ubi locutus est Dominus ad Moysen: ¶ Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit terram quam dedi filijs Israel, eo quòd incredulus fuerit ori meo, ad Aquas contradictionis. ¶ Tolle Aaron & filium eius cum eo, & duces eos in montem Hor. ¶ Cumq; nudaueris patrem uestis suæ, indues ea Eleazarum filium eius, & Aaron colligetur, & morietur ibi. ¶ Fecit Moyses ut præceperat Dominus, & ascenderunt in montem Hor coram omni multitudine. ¶ Cumq; Aaron spoliasset uestibus suis, induit eis Eleazarum filium eius. Illo mortuo in montis superciliio, descendit cum Eleazaro. ¶ Omnis autem multitudo uidens occubuisse Aaron, fleuit super eo triginta diebus per cunctas familias suas.

* Et 7. M s. H C. G.

* transibis 2 M s. H C. G.

Infr. 33. 37.

Infr. 33. 38. Deut. 32. 50.

Deut. 10. 6.

CAP. XXI.

QVod cum audisset Chananæus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, uenisse scilicet Israel per exploratorum uiã pugnauit contra illum, & uictor existens

Domino obligans, ait, Si tradideris populum istum in manu mea, delebo urbes eius. ¶ Exaudiuitq. Dominus preces Israel, & tradidit Chananæum, quem ille interfecit subuersis urbibus eius: & uocauit nomen loci illius Horma, id est anathema. ¶ Profecti sunt autem & de monte Hor, per uiam quæ ducit ad Mare-rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædere cepit populum itineris ac laboris: ¶ locutusq. contra Dominum & Moysen, ait, Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra iam nauseat super cibo isto leuissimo. ¶ Quamobrem ‖ misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorú plagas & mortes plurimorum. ¶ uenerunt ad Moysen, atque dixerunt, Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te: ora ut tollat a nobis serpentes. Orauitq. Moyses pro populo, ¶ & locutus est Dominus ad eum. Fac tibi serpentem æneum, & pone eum pro signo, qui percussus aspexerit eũ, uiuet. ¶ Fecit ergo Moyses SERPENTEM ÆNEVM, & posuit eum pro signo, quem cum percussi aspicerent, sanabantur. ¶ Profectiq. filij Israël castrametati sunt in Oboth. ¶ Vnde egressi fixêre tentoria in Iea barim, in solitudine quę respicit Moab cõtra Orientalem plagam. ¶ Et inde mouentes, uenerunt ad Torrentem-Zared. ¶ Quę relinquentes castrametati sunt contra Arnon, quæ est in deserto, & prominet in finibus Amorrhæi. Ifiquidem Arnon terminus est Moab, diuidés Moabitas & Amorrhæos. ¶ Vnde dicitur in libro bellorum, Domini, Sicut fecit in Mari rubro, sic faciet in torrentibus Arnon. ¶ Scopuli torrẽtium inclinati sunt, ut requiescerẽt in Arnon, & recumberent in finibus Moabitarum. ¶ Et ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est Dominus ad Moysen, Congrega populum, & dabo ei aquam. ¶ Tunc cecinit Israel carmen istud: Ascendat puteus. Concinebant, ¶ Puteus quem foderunt principes, & parauerunt duces multitudinis in datore legis & in baculis suis. ¶ Profectiq. sunt de solitudine, * Mathana ¶ de Mathana in Nahaliel: de Nahaliel, in Bamoth. ¶* Bamoth, uallis est in regione Moab, in uertice Phasga, ** quod respicit contra desertum. ¶ ‖ Misit autem Israel nuncios ad Sehon regem Amorræorum, dicens, ¶ Obtecro ut transire mihi liceat per terram tuam: non declinabimus in agros & uineas, non bibemus aquas ex puteis, uia regia gradiemur, donec transeamus terminos tuos. ¶ Qui concedere noluit ut transiret Israel per fines suos, quin potius exercitu congregato, egressus est obuiam in desertum, & uenit in Iasa, pugnauitq. contra eum. ¶ ‖ A quo percussus est in ore gladij, & possessa est terra eius ab Arnon usque Iaboc, & filios Ammon: quia fortis præsidio tenebantur termini Ammonitarum. ¶ Tulit ergo Israel omnes ciuitates eius, & habitauit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon scilicet, & uicinis eius ¶ Vrbs Hesebon fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnauit contra regem Moabi & tulit omnem terram: quæ ditionis illius fuerat atque Arnon. ¶ Idcirco dicitur in prouerbio

Venite in Hesebon, ædificetur, & constituatur ciuitas Sehon: ¶ Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Sehon, & deuorauit Ar Moabitarum, & habitatores excelsorum Arnon. ¶ ‖ Væ tibi Moab, ‖ periisti populus Chamos. Dedit filios eius in fugam, & filias in captiuitatem regi Amorræorum Sehon. ¶ Iugum ipsorum disperijt ab Hesebon usque Dibon, lassi peruenerunt in Nophe, & usque Medaba. ¶ Habitauit itaque Israel in Terra Amorrhæi. ¶ Misitq. Moyses qui exploraret Iazer: cuius ceperunt uiculos, & possederunt habitatores. ¶ ‖ Verteruntq. se & ascenderunt per uiam Basan, & occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai. ¶ Dixitq. Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, & omnem populum, ac terram eius: faciesq. illi sicut Fecisti Sehon regi Amorrhæorum habitatori Hesebon. ¶ Percusserunt igitur & hunc cum filijs suis, uniuersumq. populum eius usque ad internecionem, & possederunt terram illius.

CAP. XXII.

Profecti. castrametati sunt in campestribus Moab, ubi trans Iordanem Iericho sita est. ¶ Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, ¶ & quod pertimuissent eum Mohabitæ, & impetum eius ferre non possent, ¶ dixit ad maiores natu Madian, Ita delebit hic populus omnes qui in nostris finibus commorantur, quomodo solet bos herbas usque ad radices carpere. Ipse autem erat eo tempore rex in Moab. ¶ Misit ergo nuncios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat iuxta flumen terræ filiorum ‖ Ammon, ut uocarent eum, & dicerent, Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operuit superficiem terræ, sedens contra me. ¶ Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est: si quomodo possim percutere & eicere eum de terra mea. Noui enim, quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus in quem maledicta congesseris. ¶ Perrexeruntq. seniores Moab, & maiores natu Madian, habentes diuinationis pretiũ in manibus. Cumq. uenissent ad Balaam, & narrassent ei omnia uerba Balac, ¶ ille respondit, Manete hic nocte, & respõdebo quæ cunq. mihi dixerit Dominus. Manentibus autem illis apud Balaam, ¶ uenit Deus, & ait ad eũ, Quid sibi uolunt homines isti apud te? ¶ Respõdit, Balac filius Sephor rex Moabitarũ misit ad me, ¶ dicẽs: Ecce populus qui egressus est de Ægypto, operuit superficiẽ terræ: uenì, & maledic ei, si quo modo possim pugnans abigere eum. ¶ Dixitq. Deus ad Balaam, Non ire cum eis, neque maledicas populo: quia benedictus est. ¶ Cumq. mane consurgens dixit ad principes Ire in terrã uestrã, quia prohibuit me Dominus uenire uobiscum. ¶ Reuersi principes dixerunt ad Balac, Noluit Balaam uenire nobiscum. ¶ Rursum ille multo plures & nobiliores quam ante miserat, misit. ¶ Qui cum uenissent ad Balaam, dixerunt, Sic dicit Balac filius Sephor. Ne cũctẽris uenire ad me. ¶ paratus sum honorare te, &

quæ-

* Deut. 1 M S. R. M. G. Vt autẽ Testũ habet, legit Rab & C Sap. 16. 1. Iudith. 8. 25. 1. Cor. 10 9. Iob. 3. 14.

Ind. 11. 13.

23 M S. Rab. H. G. * in 5 M S. Rab. G. * de 22. M S. Rab. H. C. G. * & M S Ver 2 M S. H.

Deut. 2. 26. Ind. 11. 19. Amos. 2. 9. Ps. 134. 11. Ios. 24. 8. Iudith. 5. 20

* Ind. 11. 3 Reg. 11 7.

Deu. 3. 2 29. 7.

Ps. 134 11.

Ios. 24. 9

* populi lui H. C. G.

R. H C. G. A. M S. autem & Rab. legitur.

* abiice re 1 M S. * euerte re Rab. G. Vetibus ■ & C. omnia hæc legimus antiq.

quicquid uolueris dabo tibi: uenì, & maledic populo isti. ¶ Respondit Balaam 18
¶Si dederit mihi Balac plenam domum
tuam argenti & auri, non potero immutare uerbum Domini Dei mei, ut uel plus,
uel minus loquar. ¶ Obtecro ut hîc ma- 19
neatis etiam hac nocte, & scire queam
quid mihi rursum respondeat Dominus.

Infr. 24. 13.

20 ¶ Venit ergo Deus ad Balaam nocte, &
ait ei, Si uocare te uenerint homines isti,
surge, & uade cum eis: ita duntaxat, ut 21
quod tibi præcepero facias. ¶ Surrexit Ba-
laam mane, & strata asina sua profectus
est cum eis. ¶ Et iratus est Deus. Stetitq; An- 22
gelus Domini in uia contra Balaam, qui
insidebat asinæ, & duos pueros habebat.

2 Pet. 2. 16. *Iudith* 11

secum. ¶ ¶ Cernens asina angelum * stan- 23
tem in uia euaginatio gladio, auertit se
de itinere, & ibat per agrum. Quam cum
uerberaret Balaam, & uellet ad semitam
reducere, stetit angelus in angustijs dua- 24
rum macerarum, quibus uineæ cingebantur. ¶ Quem uidens asina, iunxit se pa- 25
rieti, & attriuit sedentis pedem. At ille
iterum uerberabat eam: ¶ & nihilominus
angelus ad locum angustum transiens, 26
ubi nec ad dexteram, nec ad sinistram po-
terat deuiari, obuius stetit. ¶ Cumq; ui- 27
disset asina stantem angelum, concidit sub
pedibus sedentis. qui iratus, uehementius
cædebat fustè latera eius. ¶ Aperuitq; 28
Dominus os asinæ, & locuta est: Quid fe-
ci tibi? cur percutis me ecce iam tertio?
¶ Respondit Balaam, Quia commeruisti, 29
& illusisti mihi: utinam haberem gladiú,
ut te percuterem. ¶ Dixit asina, Nonne 30
animal tuum sum, cui semper sedere con-
suesti usque in præsentem diem? dic
quid simile unquam fecerim tibi. At ille
ait, Nunquam. ¶ Protinus Aperuit Domi- 31
nus oculos Balaam, & uidit angelum stã-
tem in uia euaginato gladio, adorauitq;
eum pronus in terram. ¶ Cur angelus, 32
Cur, inquit, tertio ℣ uerberas' asinam
tuam? Ego ueni ut aduersarer tibi, quia
peruersa est uia tua, mihiq; contraria. ¶ & 33
nisi asina declinasset de uia, dans locum
resistenti, te occidissem, & illa uiueret.
¶ Dixit Balaam, Peccaui, nesciés quod tu 34
stares contra me: & nunc si displicet tibi,

℣ *uerberasti* MS. H. C. G.

35 ut uadam, reuertar. ¶ Ait angelus, Vade
cum istis, & caue ne aliud quam præcepero
tibi, loquaris. Iuit igitur cum principibus.
36 ¶ Quod cum audisset Balac, egressus est in
occursum eius in oppido Moabitarum,
quod situm est in extremis finibus Arnon.
37 ¶ Dixitq; ad Balaam, Misi nũcios ut ℣ uocarent te, cur non statim uenisti ad me? an
quia mercedem aduenturo tuo reddere ne-
queo? ¶ Cui ille respondit, Ecce adsum:
38 núquid loqui potero aliud, nisi quod Deus
posuerit in ore meo? ¶ Pertexerunt ergo si-
mul, & uenerunt in urbẽ quæ in extremis
39 regni eius finibus erat. ¶ Cumq; occidisset
Balac boues, & oues, misit ad Balaam, &
40 principes qui cum eo erant, munera. ¶ Mane autẽ facto duxit eum ad excelsa Baal,
41 & intuitus est extremam partem populi,

℣ *uocare* 7 MS. *Hebræ*, C. & G. *leguntur*: *Nonne misi tem ad te, ad uocandum te?*

CAP. XXIII.

1 Dixitq; Balaam ad Balaac, Ædifica
mihi hîc septem aras, & para totidẽ
uitulos, eumdemq; numeri arietes. ¶ Cumq; fecisset iuxta sermonem Ba-
2 laam, impoſuerunt simul uitulum & arie-
tem super aram. ¶ Dixitq; Balaam ad Ba-
lac: Sta paulisper iuxta holocaustum tuũ,
donec uadam, si forte occurat mihi Do-
3 minus. & quodcunque imperauerit, lo-
quar tibi. ¶ Cumq; abijsset uelociter, oc-
curit illi Deus. Locutusq; ad eum Balaam,
Septem, inquit, aras erexi, & imposui ui-
4 tulum & arietem desuper. ¶ Dominus au-
tem posuit uerbum in ore eius, & ait: Re-
5 uertere ad Balac, & hæc loquẽris. ¶ Re-
6

uertus

uerſus inuenit ſtantem Balac iuxta holocauſtum ſuum, & omnes principes Moabitarum: ¶ aſſumptaq; parabola ſua, dixit, 7
De Aram adduxit me Balac rex Moabitarum,de montibus Orientis. Veni,inquit,& maledic Iacob propera, & deteſtare Iſrael. 8
¶ Quomodo maledicam, cui non maledixit Deus? Qua ratione deteſter,quem Dominus non deteſtatur? ¶ De ſummis ſilicibus uidebo eum, & de collibus conſiderabo illum. Populus ſolus habitabit,& inter gentes non reputabitur. ¶ Quis dinumerare poſſit pulueren Iacob,& noſſe numerum ✻ ſtirpis' Iſrael? Moriatur anima mea morte iuſtorum, & fiant nouiſſima mea horum ſimilia. ¶ Dixitq; Balac ad Balaam. 9
Quid eſt hoc quod agis? Vt maledicentes inimicis meis, uocaui te: & tu e contrario benedicis eis. ¶ Cui ille reſpondit,Nũ aliud poſſum loqui,niſi quod iuſſerit Dominus? 10
¶ Dixit ergo Balac, Veni mecum in alterũ locũ unde partem Iſrael uideas, & totum uidere non poſſis, * inde maledicito ei. 11
¶ Cũq; duxiſſet eum in locum ſublimem, ſuper uerticẽ mõtis Phaſga,ædificauit Balaam ſepte aras, & impoſitis ſupra uitulis atque arietibus,¶ dixit ad Balac,Sta hîc iuxta holocauſtum tuum, donec ego obuius pergã. ¶ Cui cum Dominus occurriſſet,poſuiſſetq; uerbum in ore eius,ait,Reuertere ad Balac,& hæc loquêris ei. ¶ Reuerſus inuenit eum ſtantem iuxta holocauſtũ ſuũ, & principes Moabitarum cum eo.¶ Ad quẽ Balac, Quid, inquit, locutus eſt Dominus? At ille aſſumpta parabola ſua, ait, Sta Balac,& auſculta,audi fili Sephor: ¶ Non eſt Deus quaſi homo,ut mentiatur; nec ut filius hominis,ut mutetur. Dixit ergo,& nõ faciet? locutus eſt,& nõ implebit?¶ Ad benedicendum addactus ſum, benedictionẽ prohibere non ualeo. ¶ Non eſt idõlum in Iacob,nec uidetur ſimulachrum in Iſrael. Dominus Deus eius cum eo eſt, & clangor uictoriæ regis in illo. ¶ Deus eduxit illum de Ægypto,ſicuius fortitudo ſimilis eſt rhinocerõtis. ¶ Nõ eſt augurium in Iacob,nec diuinatio in Iſrael. Temporibus ſuis dicetur Iacob,& Iſraeli quid operatus ſit Deus. ¶ Ecce populus ut leæna conſurget,& quaſi leo erigetur: non accubabit donec deuoret prædam, & occiſorum ſanguinem bibat. ¶ Dixitq; Balac ad Balaam: Nec maledicas ei,nec benedicas. ¶ Et ille ait:Nonne dixi tibi quod quicquid mihi ✻ Deus' imperaret, hoc facerem? ¶ Et ait Balac ad eũ, Veni, & ducam te ad alium locum: ſi forte placeat Deo, ut inde maledicas eis. ¶ Cũq; duxiſſet eum ſuper verticem montis Phogor, qui reſpicit ſolitudinem, ¶ dixit ei Balaam, Ædifica mihi hîc ſeptem aras, & para totidem uitulos,eiuſdẽq; numeri arietes. ¶ Fecit Balac, ut Balaam dixerat: impoſuitq; uitulos & arietes p ſingulas aras.

CAP. XXIIII.

CVmq; uidiſſet Balaam quod placeret Domino ut benediceret Iſraeli, nequaquam abiit, ut ante perrexerat, ut augurium quæreret: ſed dirigens contra deſertum uultum ſuum, ¶ & eleuans oculos uidit Iſrael in tentoriis commoratem per tribus ſuas: & irruente in ſe ſpiritu Dei, ¶ aſſumpta parabola ait, Dixit Balaam filius Beor, dixit homo cuius obthuratus eſt oculus, ¶ dixit auditor ſermonum Dei,qui uiſionem Omnipotentis intuitus eſt,qui cadit, & ſic aperiuntur oculi eius: ¶ Quam pulchra tabernacula tua Iacob,& tentoria tua Iſrael? ut ualles nemoroſę, ut horti iuxta fluuios irrigui, ut tabernacula quæ fixit Dominus quaſi cedri prope aquas. ¶ Fluet aqua de ſitula eius, & ſemen illius erit in ✻ aquas' multas. Tolletur propter Agag, rex eius, & auferetur regnum illius. ¶ Deus deduxit illum de Ægypto,ſicuius fortitudo ſimilis eſt rhinocerõtis. Deuorabunt gentes hoſtes illius, oſſaq; eorum confringent, & perforabunt ſagittis. ¶ Accubans dormiuit ut leo, & quaſi leæna, quam ſuſcitare nullus audebit. Qui benedixerit tibi, erit & ipſe benedictus: qui maledixerit, ✻ in maledictione reputabitur. ¶ Iratusq; Balac contra Balaam, complosis manibus ait, Ad maledicendum inimicis meis uocaui te, quibus e contrario tertio benedixiſti: ¶ reuertere ad locum tuum. Decreueram quidem magnifice honorare te, ſed Dominus priuauit te honore diſpoſito. ¶ Reſpondit Balaam ad Balac, Nonne nuntijs tuis quos miſiſti ad me,dixi, ¶ ‖ Si dederit mihi Balac plenam domum ſuam argenti & auri, non potero præterire ſermonem Domini Dei mei, ut uel boni quid, uel mali proferam ex corde meo, ſed quicquid Dominus dixerit, hoc loquar? ¶ Verumtamen pergens ad populum meum, dabo * conſilium, quid populus tuus populo huic faciat extremo tempore. ¶ Sumpta igitur parabola, rurſum ait: Dixit Balaam filius Beor,dixit homo cuius obthuratus eſt oculus, ¶ dixit aud tor ſermonum Dei qui nouit doctrinam Altiſſimi, & uiſiones Omnipotentis uidet, qui cadens apertos habet oculos, ¶ Videbo eum, ſed non modo: intuebor illum,ſed non prope. ‖ ORIETVR STELLA ex Iacob, & conſurget uirga de Iſrael: & percutiet duces Moab, uaſtabitq; omnes filios Seth. ¶ Et erit Idumæa poſſeſſio eius: hæreditas Seir cedet inimicis ſuis: Iſrael uero fortiter aget. ¶ De Iacob erit qui dominetur, & perdat reliquias ciuitatis. ¶ Cumq; uidiſſet Amalec,aſſumens parabolam,ait:Principiũ Gẽtium Amalec,cuius extrema perdẽtur. ¶ Vidit quoque Cinæum: & aſſumpta parabola, ait, Robuſtum quidem eſt habitaculum tuum,ſed ſi in petra poueris nidum tuum, ¶ & fueris electus de ſtirpe Cin, quamdiu poteris permanere? Aſſur enim capiet te: ¶ Aſſumptaq; parabola iterum locutus eſt, Heu, quis uiuturus eſt quando iſta faciet Deus? ¶ Venient in trieribus de Italia, ſuperabunt Aſſyrios,ma̅tabũtq; Hæbreos, & ad extremum etiam ipſi peribunt. ¶ Surrexitq; Balaam,& reuerſus eſt in locũ ſuum: Balac quoq; uia ſua uenerat redijt.

CAP. XXV.

MOrabatur autem eo tempore Iſrael in Setim, & fornicatus eſt populus cum filiabus Moab, ¶ quę uocauerunt eos ad ſacrificia ſua. Et illi comederunt & adorauerunt deos earum. ¶ Initiatusq; eſt Iſrael Beel-phegor: & iratus Dominus, ¶ ait ad Moyſen,

* quarta pars M.C.

✻ populorum. G.

* & 7. M.S.H.C. G.

Infr.24. 8.

✻ Dominũ M.S. R.H.C. Textus autẽ conſtat Heb.& G. ✻ per ſingulas aras 8 M.S. Hi forte uerbis exponere interpretes uoluit. Quod ab H.C. & G. legitur: Et uera hic &c.

✻ gentes 3 M.S. G. Sup. 23. 22.

* tibi 4 M.S.R. H.C.G.

Sup. 22. 18

* tibi 6. M.S.R.H. C. G.

Mat.2.2

¶ To-

Tolle cunctos principes populi, & fulpe-
de eos contra Solem in patibulis: ut aversa
tur furor meus ab Israel. ¶ Dixitq. Moyses
ad iudices Israel, Occidat unusquisq; pro-
ximos suos, qui initiati sunt Beelphegor.
¶ Et ecce unus de filijs Israel intravit corã 6
fratribus suis ad scortũ Madianitidem iu-
dente Moyse, & omni turba filiorum Israel,
qui flebant ante fores tabernaculi. ‖ Quod 7
cũ vidisset Phinees filius Eleazari filij Aa-
ron sacerdotis, surrexit de medio multitu-
dinis, & arrepto pugione, ¶ ingressus est 8
post virum Israelitem in lupanar, & perfo-
dit ambos simul, virum scilicet & mulierẽ
in locis genitalibus. Cessauitq. plaga a fi-
lijs Israel: ¶ & occisi sunt viginti quatuor
millia hominũ. ¶ Dixitq. Dominus ad Moy 9 10
sen, ¶ Phinees filius Eleazari filij Aaron sa-
cerdotis auertit iram meam a filijs Israel:
quia zelo meo commotus est contra eos,
ut non ipse delerem filios Israel in zelo
meo. ¶ Idcirco loquere ad eum. ‖ Ecce do ei 12
pacem fœderis mei, ¶ & erit tam ipsi, quam
semini eius pactum sacerdotij sempiter-
num, quia * zelatus est pro Deo suo, & ex-
piauit scelus filiorum Israel. ¶ Erat autem 14
nomen viri Israelitæ, qui occisus est cum
Madianitide, Zambri filius Salu, dux de
cognatione & tribu Simeõnis. ¶ Porro mu- 15
lieri Madianitis, quæ pariter interfecta est,
uocabatur Cozbi filia Sur principis no-
bilissimi Madianitarum. ¶ Locutusq. est 16
Dominus ad Moysen, dicens: ¶ ‖ Hostes 17
uos sentiant Madianitæ, & percutite
eos: ¶ quia & ipsi hostiliter egerunt con 18
tra uos, ᵛ & decepẽre insidijs per idõ-
lum Phogor, & Cozbi filiam ducis Ma-
dian sororem suam, quæ percussa est in
die plagæ pro sacrilegio Phogor.

CAP. XXVI.

POstquam noxiorum sanguis effusus
est, dixit Dominus ad Moysen, & Elea 1
zarum filium Aaron sacerdotem,
¶ Numerate omnem summam filiorum 2
Israel a viginti annis & supra, per domos
& cognationes suas, cunctos qui possunt
ad bella procedere. ¶ Locuti sunt itaque 3
Moyses, & Eleazar sacerdos, in campestri-
bus Moab super Iordanem cõtra Iericho,
ad eos qui erant ¶ a viginti annis & supra, 4
sicut numerus: ¶ ‖ Ruben primogenitus Is-
rael. huius filius, Henoch, a quo familia He
nochitarum: & Phallu, a quo familia Phal
luitarum: ¶ & Hesron, a quo familia Hesro 6
nitarum: & Charmi, a quo familia Char-
mitarum. ¶ hæ sunt familiæ de stirpe Ru- 7
ben: quarum numerus inuentus est qua-
dragintatria millia, & septingenti trigin-
ta. ¶ Filius Phallu, Eliab. ¶ huius filij, Na- 8
muel, & Dathan & Abiron. isti sunt Dathã 9
& Abiron principes populi, qui surrexe-
runt contra Moysen & Aaron in seditione
Core, quando aduersus Dominum rebel-
lauerunt: ¶ & aperiens terra os suum de 10
uorauit Core morientibus plurimis, quã-
do combussit ignis ducentos quinquagin-
ta uiros. Et factum est grande miraculũ.
ut Core pereunte, filij illius non perirẽt. 11
¶ Filij Simeon per cognationes suas: Na-
muel, ab hoc familia Namuelitarum: &
Iamin, ab hoc familia Iaminitarum:
Iachin, ab hoc familia Iachinitarum:
¶ Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saul 13
¶ ab hoc familia Saulitarum. ¶ hæ sunt fa- 14
miliæ de stirpe Simeon, quarum omnis
numerus fuit viginti duo millia ᵛ ducen-
torum'. ¶ Filij Gad per cognationes suas: ' ducenti
Sephon, ab hoc familia Sephonitarum: IMS. R.
Aggi, ab hoc familia Aggitarum: Suni, ab H. C G.
hoc familia Sunitarum: ¶ Ozni, ab hoc 16
familia Oznitarum: ᵛ Heri, ab hoc fami- ᵛ Heri 4
lia Heritarum: ¶ Arod, ab hoc familia MS. H.C.
Aroditarum: Ariel, ab hoc familia Arie- ᵛ Addi
litarum. ¶ istæ sunt familiæ Gad, quã- G.
rum omnis numerus fuit quadraginta 19
millia ᵛ quingentorum' ¶ Filij Iuda, Her, ᵛ quingẽ
& Onan, qui ambo mortui sunt in terra- ti IMS.
Chanaan. ¶ Fueruntq. filij Iuda per co- R. H. C.
gnationes suas: Sela, a quo familia Sela- G.
itarum: Phares, a quo familia Pharesita- Gen. 38.
rum: Zare, a quo familia Zareitarum, 3. 7.
21 ¶ Porro filij Phares: Hesron, a quo fami-
lia Hesronitarum: & Hamul, a quo fami-
22 lia Hamulitarum. ¶ istæ sunt familiæ Iu-
da, quarum omnis numerus fuit septua-
23 ginta sex millia ᵛ quingentorum'. ¶ Fi- ᵛ quingẽ
lij Issachar, per cognationes suas: Tho- ti IMS.
la, a quo familia Tholaitarum. Phua, a R.H.C.G.
24 quo familia Phuaitarum. ¶ Iasub, a quo
familia Iasubitarum: Semran, a quo fa-
25 milia Semranitarum. ¶ Hæ sunt cogna-
tiones Issachar, quarum numerus fuit se-
26 xaginta quatuor millia ᵛ trecentorum. ¶ Fi- ᵛ trecẽti
lij Zabulon per cognationes suas: Sared, a IMS. R.
quo familia Sareditarum: Elon, a quo fa- H. C. G.
27 milia Elonitarum: Ialel, a quo familia Ia-
lelitarum. ¶ hæ sunt cognationes Zabulõ,
28 quarum numerus fuit sexaginta millia
29 quingentorum. ¶ Filij Ioseph per cogna-
tiones suas, Manasse & Ephraim. ¶ De Ma-
nasse ortus est Machir, a quo familia Ma-
30 chiritarum. Machir genuit Galaad, a quo
31 familia Galaaditarum. ¶ Galaad habuit
filios: Iezer, a quo familia Iezeritarum:
32 & Helec, a quo familia Helecitarum: ¶ &
Asriel, a quo familia Asrielitarum: & Se-
33 chem, a quo familia Sechemitarum: ¶ &
Semida, a quo familia Semidaitarum: &
‖ Hepher, a quo familia Hepheritarum. Inf. 27. 1
¶ Fuit autem Hepher pater Salphaad, qui
filios non habebat, sed tantum filias. quã-
tum ista sunt nomina: Maala, & Noa, &
34 Hegla, & Melcha, & Tersa. ¶ hæ sunt fa-
miliæ Manasse, & numerus earum, quin-
35 quaginta duo millia septingentorum. ¶ Fi-
lij autem Ephraim per cognationes suas
fuerunt hi: Suthala, a quo familia Sutha-
laitarum: Becher, a quo familia Bechei-
tarum: Thehen, a quo familia Thehen-
36 itarum. ¶ porro filius Suthala fuit Heran,
37 a quo familia Heranitarum. ¶ hæ sunt co-
gnationes filiorum Ephraim: quarum nu-
merus fuit triginta duo millia ᵛ quingen- ᵛ quingẽ
torum'. Isti sunt filij Ioseph per familias ti IMS.
38 suas. ¶ Filij Ben-iamin in cognationibus R.H. C.G.
suis: Bela, a quo familia Belaitarum: Asbel, a quo familia Asbelitarum: Achiram,
39 a quo familia Achiramitarum ¶ Supham,
a quo familia Suphamitarum: Hupham, a
40 quo familia Huphamitarum. ¶ Filij Bela:
Hered, & Noemã. De Hered, familia He-
41 reditarum: de Noeman, familia Noe-
mianitarum. ¶ hi sunt filij Ben-iamin per

cogna-

Inf. 22. 17. Deu. 4. 4.

2. Mach. 2 54. Psal. 105. 30. 1. Cor. 10. 8

1. Mach. 2. 54. Eccli. 45. 24. *zelo MS 9.

Inf. 31. 2

Sup. 16. 2 49.

cogi rationes suas, quorum numerus fuit quadraginta quinque millia sexcenti. ¶ Filij Dan per cognationes suas: Suham, a quo familia Suhamitarum. hæ sunt cognationes Dan per familias suas. ¶ omnes fuêre Suhamitæ, quorum numerus erat sexaginta-quatuor millia quadringentorum. ¶ Filij Aser per cognationes suas: Iemna, a quo familia Iemnaitarum: Iessui, a quo familia Iessuitarum: Brie, a quo familia Brieitarum. ¶ Filij Brie: Heber, a quo familia Heberitarum: & Melchiela quo familia Melchielitarum. ¶ Nomen autem filiæ Aser, fuit Sara. hæ cognationes filiorum Aser, & numerus eorum quinquaginta tria millia quadringentorum. ¶ Filij Nephthali per cognationes suas: Iesiel, a quo familia Iesielitarum: Guni, a quo familia Gunitarum: Iezer, a quo familia Iezeritarum. Sellem, a quo familia Sellemitarum. ¶ hæ sunt cognationes filiorum Nephthali per familias suas: quorum numerus quadragintaquinque millia quadringentorum. ¶ Ista est summa filiorum Israel qui recensiti sunt, sexcenta millia, & mille septingenti triginta. ¶ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ His dividetur Terra iuxta numerum vocabulorū in possessiones suas. ¶ Pluribus maiorem partem dabis, & paucioribus minorē: singulis sicut nunc recensiti sunt tradetur possessio: ¶ ita dumtaxat ut sors Terræ tribubus dividat & familijs. ¶ Quicquid sorte contigerit, hoc uel plures accipiant, vel pauciores. ¶ ‖ Hic quoque est numerus filiorum Leui per familias suas: Gersom, a quo familia Gersonitarum: Caath, a quo familia Caathitharum: Merarius quo familia Meraritarum. ¶ hæ sunt familiæ Leui: Familia Lobni, familia Hebronı, familia Moholi, familia Musi, familia Core. At vero Caath genuit Amram: ¶ ‖ qui habuit uxorem Iochabed filiam Leui, quæ nata est ei in Ægypto. hæc genuit Amram uiro suo filios, Aaron & Moysen, & Mariam sororem eorum: ¶ De Aaron orti sunt Nadab & Abiu, & Eleazar, & Ithamar: ¶ ‖ quorum Nadab, & Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem alienum coram Domino. ¶ Fueruntq. omnes qui numerati sunt, uigintitria millia generis masculini ab uno mense & supra: ¶ qui non sunt recensiti inter filios Israel, nec eis cum cæteris data possessio est. ¶ Iste est numerus filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse & Eleazaro sacerdote, in campestribus Moab supra Iordanem contra Iericho. ¶ ‖ inter quos nullus fuit eorum qui ante numerati sunt a Moyse & Aaron in deserto Sinai. ¶ ‖ Prædixerat enim Dominus quod omnes morerentur in solitudine: Nullusq. remansit ex eis, nisi Caleb filius Iéphone, & Iosue filius Nun.

CAP. XXVII.

Accesserunt autem ‖ filiæ Salphaad, filij Hepher, filij Galaad, filij Machir, filij Manasse, qui fuit filius Ioseph. quarum sunt nomina, Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Thersa. ¶ Steteruntq. coram Moyse, & Eleazaro sacerdote, & cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi fœderis, atque dixerunt, ¶ Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit in seditione quæ iniquita est contra Dominum sub Core, sed in peccato suo mortuus est: hic non habuit mares filios. ¶ Cur tollitur nomen illius de familia sua, quia non habet filium? Date nobis possessionem inter cognatos patris nostri. ¶ Retulitq. Moyses causam eorum ad iudicium Domini. ¶ Qui dixit ad eum, Iustam ¶ rem postulant filiæ Salphaad: da eis possessionem inter cognatos patris sui, & ei in hæreditatem succedant. ¶ Ad filios autem Israel loqueris hæc, Homo cum mortuus fuerit absque filio, ad filiam eius transibit hæreditas. ¶ si filiam non habuerit, habebit successores fratres suos. ¶ quòd si & fratres non fuerint, dabitis hæreditatem fratribus patris eius. ¶ sin autem nec patruos habuerit, dabitur hæreditas his qui ei proximi sunt, cognatis. hoc filijs Israel sanctum lege perpetua. sicut præcepit Dominus Moysi. ¶ Dixit quoque Dominus ad Moysen, Ascende in montem istum Abarim, & contemplare inde Terram quam datarus sum filijs Israel. ¶ cumq. uideris eam, ibis & tu ad populum tuum, sicut iuit frater tuus Aaron: ¶ quia ‖ offendistis me in deserto Sin in contradictione multitudinis, nec sanctificare me voluistis coram ea super aquas. hæ sunt aquæ contradictionis in Cades ʷ deserti' Sin. ¶ Cui respondit Moyses, ¶ Prouideat Dominus Deus spirituum omnis carnis, hominem qui sit super multitudinem hanc: ¶ & possit exire & intrare ante eos, & educere eos, uel introducere: ne sit populus Domini sicut oues absque pastore. ¶ Dixitq. Dominus ad ʷ eum', ‖ Tolle Iosue filium Nun uirum in quo est Spiritus-Dei', & pone manum tuam super eum. ¶ Qui stabit coram Eleazaro sacerdote, & omni multitudine, ¶ & dabis ei præcepta cunctis uidentibus, & partem gloriæ tuæ, ut audiat eum omnis synagoga filiorum Israël. ¶ Pro hoc siquid agendum erit, Eleazar sacerdos consulet Dominum. Ad uerbum eius egredietur & ingredietur ipse, & omnes filij Israel cum eo, & cætera multitudo. ¶ Fecit Moyses ut præceperat Dominus. Cumq. tulisset Iosue, statuit eum coram Eleazaro sacerdote & omni frequentia populi. ¶ Et impositis capiti eius manibus cuncta replicauit quæ mandauerat Dominus.

CAP. XXVIII.

Dixit quoque Dominus ad Moysen, ¶ Præcipe filijs Israel, & dices ad eos, Oblationem meam, & panes, & incensum odoris suauissimi offerte per tempora sua. ¶ Hæc sunt sacrificia quæ offerre debetis: Agnos anniculos immaculatos duos quotidie in holocaustū sempiternum: ¶ unum offeretis mane, & alterū ad uesperū, ¶ decimā partē ephi similæ, quę cōsperſa sit oleo puriſſimo, & h̄ beat quartā partē hin. ¶ holocaustū iuge est quod obtulistis in monte, Sin: in odore suauissimū incēſi Dñi. ¶ & libabitis uini quartā partē hin pro agnis singulos in sanctuario Dñi. ¶ Alterū q. agnū similiter offeretis ad uesperā iuxta omnē ritum sacrificij matutini, & libamen-

Sup. 26. 1 32.

Deut. 32. 48. Sup. 20. 12. ʷ in deserto 1 MS. Texius, R. & Rab. consſ. similiter habet. ʷ Moysen 8 MS. 11. C. G. Deu. 3. 28 5 MS R. 11. G. G. 1 Rab. aute legitur.

Exo. 6. 17

Exo. 2. 2. 20.

Num. 3. 2. 1. Chron. 2. 1. Par. 24

Num. 2 28. M. C.

Cor. 10. 6

Sap. 14. 4.

Sap. 26. Ier. 36. 2 17. 30

Exo. 19. 38.

hanientorum eius, oblationem suauissimi odoris Domino. ¶ Die autem sabbathi offeretis duos agnos anniculos immaculatos, & duas decimas similæ oleo conspersæ in sacrificio, & liba ♀ quæ rite funduntur per singula sabbatha in holocaustum sempiternum. ♀ In calendis autem, id est in mensium exordijs, offeretis holocaustum Domino, uitulos de armento duos, arietem unum, agnos anniculos septem immaculatos. ♀ & tres decimas similæ oleo conspersæ in sacrificio per singulos uitulos: & duas decimas similæ oleo per singulos arietes: & decimã decimæ similæ ex oleo * in sacrificio per agnos singulos. holocaustum suauissimi odoris atque incensi est Domino. ♀ Libamenta autem uini quæ per singulas fundenda sunt uictimas, ista erunt. Media pars hin per singulos uitulos, tertia per arietem, quarta per agnum. hoc erit holocaustum per omnes menses, qui sibi anno uertente succedunt. ♀ Hircus quoque offeretur Domino pro peccatis in holocaustum sempiternum cum libamentis suis. ¶ Mense autem primo, quartadecima die mensis, Phase Domini erit, ♀ & quintadecima die solemnitas: septem diebus uescêtur azymis. ♀ Quarum dies prima uenerabilis, & sancta erit: omne opus seruile non facietis in ea. ♀ Offeretisq. incensum holocaustum Domino uitulos de armento duos, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem: & sacrificia singulorum ex similia quæ conspersa sit oleo, tres decimas per singulos uitulos, & duas decimas per arietem, & decimam decimæ per agnos singulos, id est, per septem agnos. ♀ Et hircum pro peccato unum, ut expietur pro uobis, ♀ præter holocaustum matutinum quod semper offeretis. ♀ Ita facietis per singulos dies septem dierum in fomitem ignis, & in odorem suauissimum Domino, qui surget de holocausto & de libamentibus singulorum. ♀ Dies quoq; septimus celeberrimus & sanctus erit uobis: omne opus seruile nõ facietis in eo. ♀ Dies etiam primitiuorum quãdo offeretis nouas fruges Domino, expletis hebdomadibus, uenerabilis & sancta erit: omne opus seruile non facietis in ea. ♀ Offeretisq. holocaustum in odorem suauissimum Domino, uitulos de armento duos, arietem unum, & agnos anniculos immaculatos septem. ♀ atque in sacrificijs eorum similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos uitulos, per arietes duas, ♀ per agnos decimam decimæ, qui simul sunt agni septem. ♀ hircum quoque * qui macta tur pro expiatione: ♀ præter holocaustum iempiternum & liba eius. Immaculata offeretis omnia cum libationibus suis.

Mat. 12. 5

offeretis 4 M S.

* M S. R Rab. H. G. At C. expressit. * unum 1 M S. H. C. G. A. a R & Rab. unum legitur.

CAP. XXIX.

MEnsis etiam septimi prima dies uenerabilis & sancta erit uobis: omne opus seruile non facietis in ea, quia dies clangoris est & tubarum. ♀ Offeretisq holocaustum in odorem suauissimum Domino, uitulum de armento unum, arietem unum, & agnos anniculos immaculatos septem: ♀ & in sacrificijs eorum similę oleo conspersæ tres decimas per singulos uitulos, duas decimas per arietem, ♀ unam decimam per agnum, qui simul sunt agni septem: ♀ & hircum pro peccato, qui offertur in expiationem populi: ♀ præter holocaustum calendarum cum sacrificijs suis, & holocaustum iempiternum cum libationibus solitis. Eidem ceremonijs offeretis in odorem uauissimum incensum Domino. ♀ ¶ Decima quoque dies mensis huius septimi erit uobis sancta atque uenerabilis, & affligetis animas uestras: omne opus seruile non facietis in ea. ♀ Offeretisq. holocaustum Domino in odorem suauissimum, uitulum de armento unum, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem: ♀ & in sacrificijs eorum similæ oleo conspersæ tres decimas per uitulos, duas decimas per arietem, ♀ decimam decimæ per agnos singulos, qui sunt simul agni septẽ: ♀ & hircum pro peccato: absque his quæ offerri pro delicto solent in expiationem, & holocaustum iempiternum, & sacrificio & libaminibus eorum. ♀ Quintadecima uero die mensis septimi, quæ uobis sancta erit atque uenerabilis, omne opus seruile non facietis in ea, sed celebrabitis solemnitatem Domino septem diebus. ♀ offeretisq. holocaustum in odorem suauissimum Domino, uitulos de armento tredecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim: ♀ & in libamentis eorum similæ oleo conspersæ tres decimas per uitulos singulos, qui sunt simul uituli tredecim: & duas decimas arieti uno, id est simul arietibus duobus, ♀ & decimam decimæ agnis singulis, qui sunt simul agni quatuordecim: ♀ & hircum pro peccato, absque holocausto iempiterno, & sacrificio, & libamine eius. ♀ In die altero offeretis uitulos de armento duodecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim: ♀ sacrificiaq. & libamina singulorũ per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis, ♀ & hircum pro peccato, absque holocausto iempiterno, sacrificioq. & libamine eius: ♀ Die tertio offeretis uitulos undecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim: ♀ sacrificiaq. & libamina singulorum per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis: ♀ & hircum pro peccato, absque holocausto iempiterno, sacrificioq. & libamine eius. ♀ Die quarto offeretis uitulos decem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim: ♀ sacrificiaq. & libamina singulorũ per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis: ♀ & hircum pro peccato, absque holocausto iempiterno, sacrificioq. eius & libamine. ♀ Die quinto offeretis uitulos nouem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim: ♀ sacrificiaq. & libamina singulorum per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis: ♀ & hircum pro peccato, absque holocausto iempiterno, sacrificioq. eius & libamino. ♀ Die sexto offeretis uitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim, ♀ sacrificiaq. & libamina singulorum per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis. ♀ & hircum pro peccato, absque

Exo. 22. 18.
Leu. 13. 5
Deu 23. 5
Leu. 23 24.
Num. 16. & 23. 27.

holocau-

holocaustū sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. ¶ Die septimo offeretis uitulos septem, & arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim: ¶ sacrificiaq. & libamina singulorū per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis: ¶ & hircum pro peccato, ab que holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. ¶ Die octauo qui est celebertrimus, omne opus seruile non facietis, ¶ offerentes holocaustum in odorem suauissimum Domino, uitulum unum, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem: ¶ sacrificiaq. & libamina singulorū per uitulos & arietes & agnos rite celebrabitis: ¶ & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. ¶ Hæc offeretis Domino in solemnitatibus uestris: præter uota, & oblationes spontaneas in holocausto, in sacrificio, in libamine, & in hostijs pacificis.

32 33 34 35 36 37 38 39

CAP. XXX.

NArrauitq. Moyses filijs Israel omnia quæ ei Dominus imperarat, ¶ & locutus est ad principes tribuū filiorum Israel, Iste est sermo quem præcepit Dominus: ¶ Si quis uirorum uotum Domino uouerit, aut se constrinxerit iuramento: non faciet irritum uerbum suū, sed omne quod promisit implebit. ¶ Mulier si quippiam uouerit, & se constrinxerit iuramento, quæ est in domo patris sui, & in ætate adhuc puellari, ¶ si cognouerit pater uotum quod pollicita est, & iuramentum quo obligauit animam suam, & tacuerit, uota erit: quicquid pollicita est & iurauit, operæ complebit. ¶ sin autem statim ut audierit, contradixerit pater: & uota & iuramenta eius irrita erunt, nec obnoxia tenebitur sponsioni, eo quòd contradixerit pater. ¶ Si in animo habuerit, & uouerit aliquid, & semel de ore eius uerbum egrediens animam eius obligauerit iuramento: ¶ quo die audierit uir, & non contradixerit, uota erit, reddetq. quodcunque promiserat. ¶ sin autem audiens statim contradixerit, & irritas fecerit pollicitationes eius, uerbaq. quibus obstrinxerat animam suam, propitius erit ei Dominus. ¶ Vidua & repudiata quicquid uouerint, reddent. ¶ Vxor in domo uiri cum se uoto constrinxerit & iuramento, ¶ si audierit uir, & tacuerit, nec contradixerit sponsioni, reddet quodcunque promiserat. ¶ sin autem extemplo contradixerit, non tenebitur promissionis rea: quia maritus contradixit, & Dominus ei propitius erit. ¶ Si uouerit, & iuramento se constrinxerit, ut per ieiunium uel cæterarum rerum abstinentiam affligat animam suam: in arbitrio uiri erit siue faciat, siue non faciat. ¶ quod si audiens uir tacuerit, & in alteram diem distulerit sententiam: quicquid uouerat atque promiserat, reddet: quia statim ut audiuit, tacuit. ¶ sin autem contradixerit postquam rescuit, portabit ipse iniquitatem eius. ¶ Istæ sunt leges quas constituit Dominus Moysi inter uirum & uxorem, inter patrem & filiam, quæ in puellari adhuc ætate est, uel quæ manet in parentis domo.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

CAP. XXXI.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen, dicens, ¶ ‖Vlciscere prius filios Israel de Madianitis, & sic colligēris ad populum tuum. ¶ Statimq. Moyses, Armate, inquit, ex uobis uiros ad pugnam: qui possint ultionem Domini exercere de Madianitis. ¶ mille uiri de singulis tribubus eligantur ex Israel qui mittantur ad bellum. ¶ Dederuntq. millenos de singulis tribubus ad est duodecim milia expeditorum ad pugnam. ¶ quos misit Moyses cum Phinees filio Eleazari sacerdotis, uasaq. sancta, & tubas ad clangendum tradidit ei. ¶ Cumq. pugnassent contra Madianitas atque uicissent, omnes mares occiderunt, ¶ & ‖ reges eorum Eui, & Recem, & Sur, & Hur, & Rebe, quinque principes gentis: Balaam quoque filium Beor interfecerunt gladio. ¶ Ceperuntq. mulieres eorum, & paruulos, omniaq. pecora & cunctam suppellectilem, quicquid habere potuerant depopulati sunt: ¶ tam urbes, quam uiculos, & castella flamma consumpsit. ¶ Et tulerunt prædam, & uniuersa quæ ceperant tam ex hominibus quam ex iumentis, ¶ & adduxerunt ad Moysen, & Eleazarum sacerdotem, & ad omnē multitudinem filiorum Israel, reliqua autem utensilia portauerunt ad castra in campestribus Moab, iuxta Iordanem contra Iericho. ¶ Egressi sunt autem Moyses & Eleazar sacerdos, & omnes principes synagogæ in occursum eorum extra castra. ¶ Iratusq. Moyses principibus exercitus, tribunis & centurionibus qui uenerant de bello, ¶ ait, Cur fœminas reseruastis? ¶ Nonne istæ sunt quę ‖ deceperūt filios Israel ad suggestionem Balaam, & præuaricati uos fecerunt in Dominum super peccato Phogor, unde & percussus est populus? ¶ Ergo cunctos interficite quicquid est generis masculini, etiam in paruulis: & mulieres quæ nouerunt uiros in coitu, iugulate: ¶ puellas autem & omnes fœminas uirgines reseruate uobis. ¶ & manete extra castra septem diebus. Qui occiderit hominem, uel occisum tetigerit, lustrabitur die tertio & septimo. ¶ Et de omni præda, siue uestimentum fuerit, siue uas, & aliquid in utensilia præparatum, de caprarum pellibus, & pilis & ligno expiabitur. ¶ Eleazar quoque sacerdos ad uiros exercitus, qui pugnauerant, sic locutus est, Hoc est præceptum legis quod ‖ mandauit Dominus Moysi, ¶ Aurum & argentum, & es, & ferrum, & plumbum, & stannum, ¶ & omne quod potest transire per flammas, igne purgabitur. quicquid autem ignem non potest sustinere, aqua expiationis sanctificabitur: ¶ & lauabitis uestimenta uestra die septimo, & purificati postea castra intrabitis. ¶ Dixit quoque Dominus ad Moysen, ¶ "Tollite" summā eorum quæ capta sunt, ab homine usque ad pecus, tu & Eleazar sacerdos & principes uulgi: ¶ diuidesq. ex æquo prædam inter eos qui pugnauerunt, egressiq. sunt ad bellum, & inter omnem reliquam multitudinem. ¶ & separabis partem Domino ab his qui pugnauerunt & fuerunt in bello, unam animam de quingentis, tam ex hominibus

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

Sup. 25. 17

Isa. 13. 28.

Sup 25 2

Leu. 6. 11

" Tolle 4 M S. H. C. G.

minibus quam ex bobus & asinis, & ourbus, 29
9& dabis eam Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt. 30
9 Ex media quoq; parte filiorum Israël accipies quinquagesimum caput hominum, & boum & asinorum & ouium, cunctorumq; animantium, & dabis ea Leuitis, qui excubant in custodijs tabernaculi Domini. 31
9 Fecerunt q; Moyses & Eleazar, * sicut præceperat Dominus. 32
9 Fuit autem præda quam exercitus ceperat, ouium sexcenta septuaginta quinque millia, 33
9 boum septuaginta duo millia, 34
9 asinorum sexaginta millia, & mille: 35
9 animæ hominum sexus fœminei, quæ non cognouerant uiros, triginta duo millia. 36
9 Datáq. est media pars his qui in prœlio fuerant, ouium trecenta triginta septem millia quingentæ: 37
9 e quibus in partem Domini supputatæ sunt oues sexcentæ septuagintaquinque. 38
9 Et de bobus triginta sex millibus, boues septuaginta & duo: 39
9 de asinis triginta millibus quingentis, asini sexaginta unus: 40
9 de animabus hominum sedecim millibus, cesserunt in partem Domini triginta duæ animæ: 41
9 Tradiditq. Moyses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti, 42
9 sicut fuerat ei imperatum, ex media parte filiorum Israël, quam separauerat his qui in prœlio fuerant. 43
9 De media uero parte quæ contigerat reliquæ multitudini, id est, de ouibus trecentis triginta septem millibus quingentis, 44
9& de bobus triginta sex millibus, 45
9& de asinis triginta millibus quingentis, 46
9& de hominibus sedecim millibus, 47
9 tulit Moyses quinquagesimum caput, & dedit Leuitis qui excubabant in tabernaculo Domini, sicut præceperat Dominus. 48
9 Cumq. accessissent principes exercitus ad Moysen & tribuni, centurionesq. dixerunt, 49
9 Nos serui tui recensuimus numerum pugnatorum, quos habuimus sub manu nostra: & ne unus quidem defuit. 50
9 Ob hanc causam offerimus in donarijs Domini singuli quod in præda auri potuimus inuenire, periscelides & armillas, annulos & dextralia ac murenulas, ut deprecetis pro nobis Dominum. 51
9 Susceperunt q. Moyses, & Eleazar sacerdos omne aurum in diuersis speciebus: 52
9 pondo' sedecim millia, septingentos quinquaginta siclos, a tribunis & centurionibus. 53
9 Vnusquisq; enim quod in præda rapuerat, suum erat. 54
9 Et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonij, in monimentum filiorum Israël coram Domino.

CAP. XXXII.

1 Filij autem Ruben & Gad habebant pecora multa, & erat illis in iumentis infinita substantia. Cumq. uidissent Iazer & Galaad aptas animalibus alendis terras,
2 9 uenerunt ad Moysen & ad Eleazarum sacerdotem, & principes multitudinis, atque dixerunt,
3 9 Ataroth, & Dibon, & Iazer, & Nemra, Hesebon, & Eleale, & Saban, & Nebo, & Beon,
4 9 terra quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israël, regionis huberrimę est ad pastum animalium: & nos serui tui habemus iumenta plurima:
5 9 precamurq. si inuenimus gratiam coram te, ut des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos trãsire
6 Iordanem. 9 Quibus respondit Moyses, Nunquid fratres uestri ibunt ad pugnam, & uos hic sedebitis?
7 9 Cur subuertitis mentes filiorum Israël, ne transire audeant in locum quę eis daturus est Dominus? 8 9 non ne ita egerunt patres uestri, quando missi de Cadesbarne ad explorandam Terram?
9 9 ‖ Cumq. uenissent usque ad Vallem botri, lustrata omni regione, subuerterunt cor filiorum Israël, ut non intrarent fines quos eis Dominus dederat.
10 9 Qui iratus iurauit, dicens,
11 9 ‖ Si uidebunt homines isti qui ascenderunt ex Ægypto a uiginti annis & supra, Terram quam sub iuramento pollicitus sum Abrahæ, Isaac, & Iacob: & noluerunt sequi me,
12 9 præter Caleb filium Iephone Cenezæum, & Iosue filium Nunæ: hi impleuerunt uoluntatem meam.
13 9 Iratus q. Dominus aduersum Israël, circumduxit eum per desertum quadraginta annis, donec consumeretur omnis generatio quæ fecerat malum in conspectu eius.
14 9 Et ecce, inquit, uos surrexistis pro patribus uestris, incrementa, & alumni hominum peccatorum, ut augeretis furorem Domini contra Israël.
15 9 Quod si nolueritis sequi eum, in solitudine populum derelinquet, & uos causa eritis necis omnium.
16 9 At illi prope accedentes, dixerunt, Caulas ouium fabricabimus, & stabula iumentorum, paruulis quoque nostris urbes munitas:
17 9 nos autem ipsi armati & accincti pergemus ad prœlium ante filios Israël, donec introducamus eos ad loca sua. Paruuli nostri, & quicquid habere possumus, erunt in urbibus ^ munitis, propter habitatorum insidias.
18 9 Non reuertemur in domos nostras, utique dum possideant filij Israël hæreditatem suam:
19 9 nec quicquam quæremus trans Iordanē, quia iam habemus nostrā possessionem in orientali eius plaga.
20 9 Quibus Moyses ait, ‖ Si facitis quod promittitis, expediti pergite coram Domino ad pugnam:
21 9 & omnis uir bellator armatus Iordanem transeat, donec subuertat Dominus inimicos suos,
22 9 & subiiciatur ei omnis Terra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum, & apud Israël, & obtinebitis regiones quas uultis coram Domino.
23 9 Sin autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin peccetis in Deum: & scitote quoniam peccatum uestrum apprehendet uos.
24 9 Ædificate ergo urbes paruulis uestris, & caulas & stabula ouibus uestris: & quod pollicti estis implete.
25 9 Dixerunt q. filij Gad, & Ruben ad Moysen, Serui tui sumus, faciemus quod iubet Dominus noster.
26 9 Paruulos nostros & mulieres, & pecora, ac iumenta relinquemus in urbibus Galaad:
27 9 nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu domine loqueris.
28 9‖ Præcepit ergo Moyses Eleazaro sacerdoti, & Iosue filio Nun, & principibus familiarum per tribus Israël,
29 9 & dixit adeos, Si transierint filij Gad, & filij Ruben uobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino, & uobis fuerit Terra subiecta: date eis Galaad in possessionem.
30 9 Sin autem noluerint transire armati uobiscum in Ter-

ra mi-

* *sicerdos* § M S. H. C. G.

^ *pondere sanctuarij* 7 M S. R. *Ea quæ in Textu est lectio, Rab. consentit: atque ad* H. C *& G. accedit.*

Sup. 13. 14.

Sup. 14. 28.

^ *munitis* M S. H. *Textus autem & volunt.*

Ios. 1. 13

M S. R. *Rab.* H. C. G.

ram-Chanaan, inter vos habitandi accipiant loca. ¶ Respondentq; filij Gad, & filij Ruben, Sicut locutus est dñs seruis * suis, ita faciemus: ¶ ipsi armati pergemus coram Dño in Terram-Chanaan, & possessioné iam suscepisse nos confitemur trans Iordané. ¶ Dedit itaq; Moyses filijs Gat & Ruben, & dimidiæ tribui Manasse filij Ioseph regnū Sehon regis Amorrhæi, & regnū Og regis Basan, & terrā eorum cum urbibus suis per circuitū. ¶ Igitur extruxerunt filij Gad Dibon, & Ataroth, & Aroer, & Roth, & Sophan, & Iazer, & Iegbaa, & Beth-nemra, & Beth aran, urbes munitas, & caulas pecoribus suis. ¶ Filij vero Ruben ædificauerunt Hesebon, & Eleale, & Cariathaim, & Nabo, & Baal-meon versis nominibus, sabama quoque imponentes vocabula vrbibus quas extruxerant. ¶ Porro filij Machir, filij Manasse perexerunt in Galaad, & vastauerunt eā interfecto Amorrhæo habitatore eius. ¶ Dedit ergo Moyses Terrā Galaad Machir filio Manasse, qui habitauit in ea. ¶ Iair autem filius Manasse abijt, & occupauit vicos eius, quos appellauit Hauoth-Iair, id est Villas-Iair. ¶ Nobe quoque perrexit, & apprehendit Canath cum viculis suis: uocauitq; eam ex nomine suo Nobe.

CAP. XXXIII.

HÆ sunt mansiones filiorū Israël, qui egressi sunt de Ægypto per turmas suas in manu Moysi & Aaron. quas descripsit Moyses iuxta castrorū loca, quæ Dñi iussione mutabant. ¶ Profecti igitur de Rameste mense primo, quintadecima die mensis primi, fecerunt altera die Phase filij Israel in manu excelsa, videntibus cunctis Ægyptijs, ¶ & sepelientibus primogenitos quos percusserat Dñs in eis & in dijs eorū exercuerat vltionē. ¶ castrametati sūt in Socoth. ¶ Et de Socoth venerūt in Ethā, quæ est in extremis finibus solitudinis. ¶ Inde egressi venerunt cōtra Phi-hahiroth, quæ respicit Beelsephon, & castrametati sunt ante Magdalum. ¶ Profecti de Phi-hahiroth, trāsierunt per medium mare in solitudinē: & ambulantes tribus diebus per desertū Etham, castrametati sunt in Mara. ¶ Profecti de Mara venerūt in Elim, vbi erant duodecim fontes aquarū, & palmæ septuaginta: ibiq; castrametati sunt. ¶ Sed & inde egressi, fixerunt tentoria super Mare-rubrum. ¶ Profecti de Mari-rubro, castrametati sunt in deserto Sin. ¶ Vnde egressi, venerunt in Daphca. ¶ Profecti de Daphca, castrametati sūt in Alus. ¶ Egressi de Alus, in Raphidim fixēre tentoria, vbi populo defuit aqua ad bibendū. ¶ Profecti de Raphidim, castrametati sunt in deserto Sinai. ¶ Sed & de solitudine Sinai egressi, venerunt ad Sepulcra-concupiscentiæ. ¶ Profecti de Sepulcris-concupiscentiæ, castrametati sunt in Haseroth. ¶ Et de Haseroth venerunt in Rethma. ¶ Profecti de Rethma, castrametati sunt in Remmō-phares. ¶ Vnde egressi, venerūt in Lebna. ¶ De Lebna castrametati sunt in Ressa. ¶ Egressi de Ressa, venerunt in Ceelatha. ¶ Vnde profecti, castrametati sunt in monte Sepher. ¶ Egressi de monte Sepher, venerunt in Haradā. ¶ Inde profi-

ciscentes, castrametati sunt in Maceloth. ¶ Profecti de Maceloth, venerunt in Thahath. ¶ De Thahath castrametati sunt in Thare. ¶ Vnde egressi, fixēre tentoria in Methca. ¶ Et de Methca castrametati sunt in Hesmona. ¶ Profecti de Hesmona, venerunt in Moseroth. ¶ Et de Moseroth castrametati sunt in Bene-iaacan. ¶ Profecti de Bene-iaacan, venerunt in montem Gadgad. ¶ Vnde profecti, castrametati sunt in Ietebātha. ¶ Et de Ietebātha venerunt in Hebrona. ¶ Egressi de Hebrona, castrametati sunt in Asion-gaber. ¶ Inde profecti, venerunt in desertū Sin hæc est Cades. ¶ Egressi de Cades, castrametati sunt in monte Hor, in extremis finibus Terræ Edom. ¶ Ascendit q; Aaron sacerdos in monte Hor iubente Dño: & ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis filiorū Israel ex Ægypto, mēse quinto, prima die mēsis. ¶ cū esset annorū octuginta trium. ¶ Audiuit q; Chananæus rex Arad, qui habitabat ad Meridē, in Terrā Chanaan venisse filios Israel. ¶ Et profecti de monte Hor, castrametati sunt in Salmona. ¶ Vnde egressi, venerūt in Phunon. ¶ Profecti de Phunon, castrametati sunt in Oboth. ¶ Et de Oboth venerūt in Ie-abarim, quæ est in finibus Moabitarū. ¶ Profecti de Ie-abarim, fixēre tentoria in Dibōgad. ¶ Vnde egressi, castrametati sunt in Helmon-deblathaim. ¶ Egressi de Helmon-deblathaim, venerunt ad montes Abarim contra Nabo. ¶ Profecti de montibus Abarim, trāsierunt ad cāpestria Moab, supra Iordanē, contra Iericho. ¶ Ibiq; castrametati sunt de Beth-simoth vsque ad Abel-satim in planitiebus locis Moabitarū. ¶ vbi locutus est Dñs ad Moysen, ¶ Præcipe filijs Israel, & dic ad eos. Quando transgressuri estis Iordanem, intrantes Terrā Chanaan. ¶ disperdite cunctos habitatores Terræ illius: confringite titulos, & statuas comminute, atque omnia excelsa vastate, ¶ mundantes terrā, & habitantes in ea. ego enim dedi vobis illā in possessionem, quam diuidite vobis sorte. Pluribus dabitis latiorē, & paucioribus angustiorē. Singulis vt cuique ceciderit ita hæreditabuntur hæreditas. Per tribus & familias possessio diuidetur. ¶ Sin autē noluerītis interficere habitatores Terræ: qui remanserint erunt vobis quasi claui in oculis, & lanceæ in lateribus, & aduersabuntur vobis in Terra habitationis vestræ. ¶ & quicquid illis cogitauerā facere, vobis faciam.

CAP. XXXIIII.

LOcutusq; est Dñs ad Moysen, dicens, ¶ Præcipe filijs Israel, & dices ad eos. Cū ingressi fueritis Terrā Chanaan, & in possessionē vobis sorte cecderit, his finibus terminabitur. ¶ Pars meridiana incipiet a solitudine Sin, quę est iuxta Edom: & habebit terminos con ta Orientē mare salsilimum. ¶ qui circuibunt australem plagam per Ascrabim ** scorpionis, ita ut trameant in Senna, & perueniant ad meridiem vsque ad Cades-barne, vnde egredientur confinia ad villā nomine Adar, & tendent vsque ad Asemona. ¶ ibitq; per gyrum terminus ab Asemona vsque ad Torrentem Ægypti. & magni maris littore finietur. ¶ Plaga autem occidentalis a mari

H magno

Numeri 1 MS. H C Textus vero G. Iosuæ 1 Iudic. 2 2. 14. Deut. 3. 12 - 1 MS. H. C. G.

Gen. 50. 23.

Exo. 12. 37. - 6 MS B. Rab. H C. G. τῶν πα σχα.

Exo. 13. 20. Exo. 14. 22.

Exo. 15. 7

Exo. 16. 2

Exo. 17. 1

Exo. 19. 1

Sup. 21. 35. Sup. 13. 1

Deut. 1 c 6

Sup. 20. 21 25. Deut. 32 50. - 0.

Sup. 21.

Sup. 21 10.

Deut. 7. 2. Ios. 11. 11

Iosue 15

** scorpionum R. H. C. G. A MS. cū Rab. Textus volūt.

magno incipiet, & ipso fine claudetur. ¶ Porro ad septentrionalem plagam a mari magno termine incipient, peruenientes usque ad montem altissimum, ¶ a quo ✻ venient' in Emath usque ad terminos Sedada: ¶ ibuntq. confinia usque ad Zephrona, & villam Enan. hi erũt termini in parte Aquilonis. ¶ Inde metabuntur fines cõtra orientalẽ plagã de villa Enan usque Sephama, ¶ & de Sephama descendent termini in Reblatha contra fontẽ Daphnim: inde peruenient contra Orientẽ ad mare Cenereth, ¶ & tendent usque ad Iordanẽ, & ad vltimũ salsissimo claudentur mari. Hanc habebitis Terrã per fines suos in circuitu. ¶ Præcepitq. Moyses filijs Israël, dicens, Hæc erit Terra quã possidebitis sorte, & quam iussit Dñs dari nouem tribubus, & dimidiæ tribui. ¶ Tribus enim filiorum Ruben per familias suas, & tribus filiorũ Gad iuxta cognationum numerũ, media quoque tribus Manasse, ¶ id est duæ semis tribus, acceperunt partem suam trans Iordanem contra Iericho ad orientalem plagam. ¶ Et ait Dñs ad Moysen, ¶ Hæc sunt nomina virorum qui Terram vobis diuident, Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nũ, ¶ & singuli principes de tribubus singulis, quorum ista sunt uocabula: De tribu Iuda, Caleb filius Iephone. ¶ De tribu Simeõ, Samuel filius Ammiud. ¶ De tribu Ben-iamin, Elidad filius Chaselon. ¶ De tribu filiorum Dan, Bocci filius Iogli. ¶ Filiorum Ioseph de tribu Manasse, Haniel filius Ephod. ¶ De tribu Ephraim, Camuel filius Sephthan. ¶ De tribu Zabulon, Elisaphan filius Pharnach. ¶ De tribu Issachar, dux Phaltuel filius Ozan. ¶ De tribu Aser, Ahiud filius Salomi. ¶ De tribu Nephthali, Phedael filius Ammiud. ¶ Hi sunt quibus præceperat Dominus ut diuiderent filijs Israel Terram-Chanaan.

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

Iosue.24.1.

CAP. XXXV.

HÆc quoque locutus est Dñs ad Moysen in campestribus Moab supra Iordanem, contra Iericho. ¶ Præcipe filijs Israel vt dent Leuitis de possessionibus suis ¶ urbes ad habitandũ, & suburbana earum per circuitum: vt ipsi in oppidis maneant, & suburbana sint pecoribus ac iumentis: ¶ quæ a muris ciuitatum foris secus, per circuitum, mille passuum spatio tendentur. ¶ contra Orientem duo milia erunt cubiti, & contra Meridiem similiter erunt duo millia: ad mare quoque quod respicit ad Occidentẽ, eadem mensura erit, & septentrionalis plaga æquali termino finietur. eruntq. vrbes in medio, & Foris suburbana. ¶ ‖ De ipsis autẽ oppidis, quæ Leuitis dabitis, sex erunt in fugitiuorum auxilia separata, vt fugiat ad ea qui fuderit sanguinẽ: & exceptis his alia quadraginta duo oppida, ¶ id est simul quadraginta octo cum suburbanis suis. ¶ Ipsæq. vrbes quæ dabuntur de possessionibus filiorum Israël, ab his qui plus habent, plures auferentur: & qui minus, pauciores. singuli iuxta mensuram hæreditatis suæ dabunt oppida Leuitis. ¶ Ait Dñs ad Moysen, Loquere filijs Israël, & dices ad eos: ¶ Quando transgressi fueritis Iordanem in Terram-Chanaan, ¶ decernite quæ vrbes esse debeant in præsidia fugitiuorum, qui nolentes, sanguinẽ fuderint. ¶ in quibus cum fuerit profugus, cognatus occisi non poterit eum occidere, donec stet in cõspectu multitudinis, & causa illius iudicetur. ¶ De ipsis autem vrbibus quæ ad fugitiuorum subsidia separantur, ¶ tres erunt trãs Iordanem, & tres in Terra-Chanaan, ¶ tam filijs Israel, quam aduenis atque peregrinis, ut confugiat ad eas qui nolẽs, sanguinem fuderit. ¶ Si quis ferro percusserit, & mortuus fuerit qui percussus est: reus erit homicidij, & ipse morietur. ¶ Si lapidem iecerit, & ictus occubuerit: similiter punietur. ¶ Si ligno percussus interierit: percussoris sanguine vindicabitur. ¶ Propinquus occisi, homicidam interficiet: statim vt apprehenderit eum, ✻ interficietur, ¶ ‖ Si per odiũ quis hominẽ impulerit, uel iecerit quidpiam in eum per insidias: ¶ aut cum esset inimicus, manu percusserit, & ille mortuus fuerit: percussor homicidij reus erit. cognatus occisi statim ut inuenerit eum, iugulabit. ¶ Quòd si fortuito, & absque odio, ¶ & inimicitijs quicquam horum fecerit, ¶ & hoc audiente populo fuerit comprobatũ, atque inter percussorem & propinquum sanguinis quæstio ventilata: ¶ liberabitur innocens de vltoris manu, & reducetur per sententiam in vrbem ad quam confugerat, manebitq. ibi, donec sacerdos magnus, qui oleo sancto vnctus est, moriatur. ¶ Si interfector extra fines vrbium quæ exulibus deputatæ sunt, ¶ fuerit inuentus, & percussus ab eo qui vltor est sanguinis: absque noxa erit qui eum occiderit. ¶ debuerat enim profugus vsque ad mortẽ Pontificis in urbe residere. postquã autem ille obierit, homicida reuertetur in terram suam. ¶ Hæc sempiterna erunt, & legitima in cunctis habitationibus vestris. ¶ Homicida sub testibus punietur: ad vnius testimonium nullus condemnabitur. ¶ Nõ accipietis pretium ab eo qui reus est sanguinis, statim & ipse morietur. ¶ Exules & profugi ante mortem Pontificis nullo modo in urbes suas reuerti poterunt: ¶ ne polluatis terram habitationis vestræ, quæ insontium cruore maculatur: nec aliter expiari potest, nisi per eius sanguinem qui alterius sanguinem fuderit. ¶ Atque ita emundabitur uostra possessio me commorante vobiscum. ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israel.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34

✻ interficiet 6 MS. H. C. G. Deu. 19. 11.

- 1 MS. H. C. G.

Ioſ.21.2.

Ioſ.21.2. Deu.4.41

Deu.19.2 Ioſ.20.2.

CAP. XXXVI.

ACcesserunt autem & principes familiarum Galaad filij Machir, filij Manasse de stirpe filiorum Ioseph: locutiq. sunt Moysi coram principibus Israël, atque dixerunt, ¶ ‖ Tibi domino nostro præcepit Dominus ut Terram sorte diuideres filijs Israël, & vt filiabus Salphaad fratris nostri dares possessionem debitam patri: ¶ quas si alterius tribus homines uxores acceperint, sequetur possessio sua, & trãslata ad aliã tribum de nostra hæreditate minuetur. ¶ atque ita fiet, cũ iubileus, id est quinquagesimus annus remissionis aduenerit, cõfundatur sortium distributio, & alioru possessio ad alios trãseat. ¶ Respõdit Moyses filijs Israël, & Domino præcipiẽte ait, Recte tribus filiorũ Ioseph locuta est.

Sup.27.1 Ioſ.17.1.

¶ &

Tob. 7. 15.

& hęc lex super filiabus Salphaad a Dño promulgata est: ¶ Nubant quibus volunt, tantum vt suæ tribus hominibus: ♀ ne commisceatur possessio filiorum Israel de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent 6 7 uxores de tribu & cognatione sua; ♀ & cunctæ fœminæ de eadem tribu maritos accipient: vt hæreditas permaneat in familijs, ♀ nec sibi misceantur tribus, sed ita maneant ♀ vt a Domino separatæ sunt. Fe- 8 9 10 ceruntq. filiæ Salphaad vt fuerat imperatum; ♀ & nupserunt Maala, & Thersa, & Hegla, & Melcha, & Noa filijs patrui sui 11 ♀ de familia Manasse, qui fuit filius Ioseph: & possessio quæ illis fuerat attributa, mansit in tribu & familia patris earum. ♀ Hæc sunt mandata atque iudicia 12 13 quæ ℣ mandauit ' Dominus per manum Moysi ad filos Israel, in campestribus Moab supra Iordanem contra Iericho.

℣ præcepit 5 Ms.

LIBER DEVTERONOMII, HEBRAICE, ELLE HADDEBARIM, I-D EST, HÆC SVNT VERBA.

CAPVT PRIMVM.

HÆc sunt verba quæ locutus est, Moyses ad omnẽ Israel trans Iordanem in solitudine campestri, contra Mare-rubrum, inter Pharan & Thophel & Laban & Haseroth, vbi auri est plurimum: ♀ vndecim diebus de Horeb 1 2 peruiani montis Seir vsque ad Cades-barne. ♀ Quadragesimo anno, vndecimo mense, prima die mensis locutus est Moyses ad filios Israel omnia quæ præceperat illi Dominus ut diceret eis: ♀ ¶ postquam percussit Schon regem Amorrhæorum, qui habitauit in Hesebon: & Og regem Basan, qui 3 4 manfit in Astaroth, & in Edrai, ♀ trans Iordanem in Terra-Moab. Cœpitq. Moyses explanare legem, & dicere: ♀ Dominus 5 6 Deus noster locutus est ad nos in Horeb, dicens, Sufficit vobis quòd in hoc monte mansistis: ♀ reuertimini, & venite ad 7 montem Amorrhæorum, & ad cętera quę ei proxima sunt campestria atque mon-

Num. 21. 24.

tana, & humiliora loca contra Meridiem, & iuxta littus maris, Terram Chananæorum, & Libani vsque ad flumen magnum Euphraten. ℣ En, inquit, tradidi vobis; ingredimini, & possidete eam, super qua iurauit Dominus patribus vestris Abraham, Isaac, & Iacob, ut daret illam eis, & semini eorum post eos. ℣ Dixiq. vobis illo in tempore, Non possum solus sustinere vos: ℣ quia Dominus Deus vester multiplicauit vos, & ecce hodie sicut stellæ cæli, plurimi. ℣ Dominus Deus patrum vestrorum addat ad hunc numerum multa millia, & benedicat vobis sicut locutus est.) ℣ Non valeo solus negotia vestra sustinere, & pondus ac iurgia. ℣ Date ex vobis viros sapientes & gnaros, & quorum conuersatio sit probata in tribubus vestris, ut ponam eos vobis principes. ℣ Tunc respondistis mihi, Bona res est quam vis facere. ℣ Tuliq. de tribubus vestris, viros sapientes & nobiles, & constitui eos principes, tribunos, & centuriones, & quinquagenarios ac decanos, qui docerent vos singula. ℣ Præcepiq. eis, dicens, Audite illos, ‖ & quod iustum est iudicate: siue ciuis sit ille, siue peregrinus. ℣ ‖ Nulla erit distantia personarum, sed parium audietis ut magnum: nec accipietis cuiusquam personam, quia Dei iudicium est. Quod si difficile vobis visum aliquid fuerit, referte ad me, & ego audiam. ℣ Præcepiq. omnia quæ facere deberetis. ℣ Profecti autem de Horeb, transiuimus per eremum terribilem & maximam solitudinem quam vidistis, per viam montis Amorrhæi, sicut præceperat Dominus Deus noster nobis. Cumq. venissemus in Cadesbarne, ℣ dixi vobis, Venistis ad montem Amorrhæi, quem Dominus Deus noster daturus est vobis. ℣ Vide Terram quam Dominus Deus tuus dat tibi: ascende & posside eam, sicut locutus est Dominus Deus noster patribus tuis: noli timere, nec quicquam pauces. ℣ Et accessistis ad me omnes, atque dixistis, Mittamus viros qui considerent Terram: & renuntient per quod iter debeamus ascendere, & ad quas pergere ciuitates. ℣ Cumq. mihi sermo placuisset, misi ex vobis duodecim viros, singulos de tribubus suis. ℣ Qui cum perrexissent, & ascendissent in montana, venerunt vsque ad Vallem-botri: & considerata terra, ℣ sumentes de fructibus eius, vt ostenderent hubertatem, attulerunt ad nos, atque dixerunt, Bona est terra quam Dominus Deus noster daturus est nobis. ℣ Et noluistis ascendere, sed increduli ad sermonem Domini Dei vestri, ℣ murmurastis in tabernaculis vestris, atque dixistis, Odit nos Dominus, & idcirco eduxit nos de Terra Ægypti, ut traderet nos in manu Amorrhæi, atque deleret. ℣ Quo ascendemus? nunci) terruerunt cor nostrum, dicentes, Maxima multitudo est, & nobis statura procerior: vrbes magnæ, & ad cælum vsque munitæ, filios enacim vidimus ibi. Et dixi vobis, ℣ Nolite metuere, nec timeatis eos: ℣ Dominus Deus qui ductor est vester, pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in Ægypto cunctis videntibus: ℣ & in solitudine ipsi vidistis. Portauit te Dominus Deus tuus, ut solet homo gestare paruulum filium suum, in omni via per quam ambulastis, donec veniretis ad locum istum. ℣ Et nec sic quidem credidistis Domino Deo vestro, ℣ qui præcessit vos in via, & metatus est locum in quo tentoria figere deberetis, ‖ nocte ostendens vobis iter per ignem, & die per columnam nubis. ℣ Cumq. audisset Dominus vocem sermonum vestrorum, iratus iurauit & ait, ℣ Non videbit quispiam de hominibus generationis huius pessimæ Terram bonam, quam sub iuramento polliciti sum patribus vestris: ℣ præter Caleb filium Iephone, ipse enim videbit eam, & ipsi dabo Terram quam calcauit, & filijs eius, quia secutus est Dominum. ℣ Nec miranda indignatio in populum eum mihi quoque iratus Dominus propter vos dixerit, ‖ Nec tu ingredieris illuc: ℣ sed Iosue filius Nun minister tuus, ipse intrabit pro te. hunc exhortare & roborta, & ipse sorte Terram diuidet Israeli. ℣ Paruuli vestri, de quibus dixistis quòd captiui ducerentur, & filij qui hodie boni ac mali ignorant distantiam, ipsi ingredientur: & ipsis dabo Terram, & possidebunt eam. ℣ Vos autem reuertimini, & abite in solitudinem per viam Maris rubri. ℣ ‖ Et respondistis mihi, Peccauimus Domino: ascendemus & pugnabimus, sicut præcepit Dominus Deus noster. Cumq. instructi armis pergeretis in montem, ℣ ait mihi Dominus, Dic ad eos, Nolite ascendere, neque pugnetis, non enim sum vobiscum: ne cadatis coram inimicis vestris. ℣ Locutus sum, & non audistis: sed aduersantes imperio Domini, & tumentes superbia ascendistis in montem. ℣ Itaque egressus Amorrheus, qui habitabat in montibus, & obuiam veniens persecutus est vos, sicut solent apes persequi: & cecidit de Seir vsque Horma. ℣ Cumq. reuersi ploraretis coram Domino, non audiuit vos, nec voci vestræ voluit acquiescere. ℣ Sedistis ergo in Cades-barne multo tempore.

CAP. II.

1 PRofecticq. inde venimus in solitudinem, quæ ducit ad Mare-rubrum, sicut mihi dixerat Dominus: & circuiuimus montem Seir longo tempore.
2 ℣ Dixitq. Dominus ad me, ℣ Sufficit vobis circuire montem istum: ite contra aquilonem: 3 ℣ & populo præcipe, dicens, Transibitis per terminos fratrum vestrorum filiorum Esau, qui habitant in Seir, & timebunt vos. ℣ Videte ergo diligenter ne moueamini contra eos. neque enim dabo vobis de terra eorum quantum potest vnius pedis calcare vestigium: quia in possessionem Esau dedi montem Seir.
6 ℣ Cibos emetis ab eis pecunia, & comedetis: aquam emptam hauretis, & bibetis. 7 ℣ Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum: nouit iter tuum, quomodo transieris solitudinem hanc magnam, per quadraginta annos habitans tecum Dominus Deus tuus, & nihil tibi defuit. 8 ℣ Cumq. transissemus fratres nostros filios Esau, qui habitabant in Seir, per viam campestrem de Elath, & de

Exo. 18 19.
Iob. 7. 24
Infr. 16. 18. Leu. 19. 15. Prou. 24. 24. Eccli. 42 1. Iacob. 2. 2.
Exo. 13. 21. Num. 14. 20.
Num. 20. 12
Num. 14. 40

de Aſionegaber, venimus ad iter quod
ducit in deſertum Moab. ¶ Dixitq. Do- 9
minus ad me, Non pugnes contra Moa-
bitas, nec ineas aduerſus eos prœlium:
non enim dabo tibi quicquam de terra
eorum, quia filijs Loth tradidi Ar
in poſſeſſionem. ¶ Emim primi fue- 10
runt habitatores eius, populus magnus,
& ualidus, & ram excelſus, ut de Enacim
ſtirpe, ¶ quaſi gigantes crederentur, &
eſſent ſimiles filiorum Enacim. Denique 11
Moabitæ appellant eos Emim. ¶ In Seir 12
autem prius habitauerunt ℵ Horrim ':
quibus expulſis atque deletis habitaue-
runt filij Eſau, ſicut fecit Iſrael in terra
poſſeſſionis ſuæ, quam dedit illi Domi-
nus. ¶ Surgentes ergo ut tranſiremus
torrentem Zared, uenimus ad eum. 13
¶ Tempus autem quo ambulauimus de
Cades-barne uſque ad tranſitum tor- 14
rentis Zared, triginta & octo annorum
fuit: donec conſumeretur omnis gene-
ratio hominum bellatorum de caſtris,
ſicut iurauerat Dominus: ¶ cuius manus 15
fuit aduerſum eos, ut interirent de ca-
ſtrorum medio. ¶ Poſtquam autem uni- 16
uerſi ceciderunt pugnatores, ¶ locutus 17
eſt Dominus ad me, dicens, ¶ Tu tran- 18
ſibis hodie terminos Moab, urbem no-
mine Ar: ¶ & accedens in uicina filio-
rum Ammon, caue ne pugnes contra 19
eos, nec moueatis ad prœlium: non e-
nim dabo tibi de terra filiorum Ammon,
quia filijs Loth dedi eam in poſſeſſio-
nem, ¶ Terra gigantum reputata eſt: 20
& in ipſa olim habitauerunt gigantes,
quos Ammonitæ uocantℵ Zomzommim',
¶ populus magnus, & proceræ longitu- 21
dinis, ſicut Enacim', quos deleuit Do-
minus a facie eorum: ¶ & fecit illos 22
habitare pro eis, ſicut fecerat filijs E-
ſau, qui habitant in Seir, delens Hor-
hæos, & terram eorum illis tradens,
quam poſſident uſque in præſens. ¶ He- 23
uæos quoque qui habitabant in Haſe-
rim uſque Gazan, Cappadoces expule-
tunt: qui egreſſi de Cappadocia deleu℮
runt eos, & habitauerunt pro illis.
¶ Surgite, & tranſite torrentem Arnon: 24
ecce tradidi in manu tua Sehon regeni
Heſebon Amorrhæum, & terram eius
incipe poſſidere, & committe aduerſus
eum prœlium. ¶ Hodie incipiam mitte- 25
re terrorem atq; formidinem tuam in po-
pulos qui habitant ſub omni cœlo: ut au-
dito nomine tuo pauceant, & in morem
parturientium contremiſcant, & dolore
teneantur. ¶ ¶ Miſi ergo nuncios de ſol- 26
ſtudine Cademoth ad Sehon regem Hefe-
bon uerbis pacificis, dicens, ¶ 'Tranſibi-
mus' per terram tuam, publicaℵ gradie- 27
mur uia: non declinabimus ' neque ad
dexteram, neque ad ſiniſtram. ¶ Alimen- 28
ta pretio uende ℵ nobis, ut eſcamur: '
aquam pecunia tribue, & ſicℵ bibemus.'ℵ
Tantum eſt, ut nobis 'concedas tranſitum,
¶ ſicut fecerunt filij Eſau, qui habitant in 29
Seir, & Moabitæ qui morantur in Ar: do-
necℵ ueniamus ad Iordanem, & tranſea-
mus' ad Terram quam Dominus Deus no-
ſter daturus eſt nobis. ¶ Noluitq. Sehon 30
rex Heſebon dare nobis tranſitum: quia
indurauerat Dominus Deus tuus ſpiritum
eius, & obfirmauerat cor illius, ut trade-
retur in manus tuas, ſicut nunc uides.
31 ¶ Dixitq. Dominus ad me, ‖ Ecce cœpi ti-
bi tradere Sehon, & terram eius, incipe
poſſidere eam. 32 ¶ Egreſſusq. eſt Sehon ob
uiam nobis cum omni populo ſuo ad præ-
lium in Iaſa. 33 ¶ Et tradidit eum Dominus
Deus noſter nobis: percuſſimusq. eum, cum
34 filijs ſuis, & omni populo ſuo. ¶ Cun-
ctasq. urbes in tempore illo cepimus, in-
terfectis habitatoribus earum, uiris ac
35 mulieribus, & paruulis: non reliquimus
in eis quicquam ¶ Abſque iumentis, quæ
in partem uenêre prædantium: & ſpoliis
36 urbium, quas cepimus ab Aroër, ¶ quæ eſt
ſuper ripam torrentis Arnon, * oppido
quod in ualle ſitum eſt, uſque Galaad. Non
fuit uicus, & ciuitas quæ noſtras effugeret
manus: omnes tradidit Dominus Deus
37 noſter nobis. ¶ Abſque terra filiorum Am-
mon, ad quam non acceſſimus: & cunctis
quæ adiacent torrenti Iaboc, & urbibus
montanis, uniuerſisq. locis, a quibus nos
prohibuit Dominus Deus noſter.

CAP. III.

1 ITaque conuerſi aſcendimus per iter
Baſan: egreſſusq. eſt Og rex Baſan in
occurſum nobis cum populo ſuo ad
2 bellandum in Edrái. ¶ Dixitq. Dominus
ad me, Ne timeas eum: quia in manu
tua traditus eſt cum omni populo ac terra
ſua: faciesq. ei ‖ ſicut feciſti Sehon re-
3 gi Amorrhæorum, qui habitauit in He-
ſebon. ¶ Tradidit ergo Dominus Deus no-
ſter in manibus noſtris etiam Og regem
Baſan, & uniuerſum populum eius: per-
cuſſimusq. eos uſque ad internecionem,
4 ¶ uaſtantes cunctas ciuitates illius uno
tempore. non fuit oppidum quod nos
effugeret: ſexaginta urbes, omnem re-
5 gionem Argob regni Og in Baſan. ¶ Cun-
ctæ urbes erant munitæ muris altiſſimis,
portisq. & uectibus, abſque oppidis in-
6 numeris quæ non habebant muros. ¶ Et
deleuimus eos, ſicut feceramus Sehon
regi Heſebon, diſperdentes omnem ci-
uitatem, uirosq. ac mulieres, & paruulos:
7 ¶ iumenta autem, & ſpolia urbium diri-
puimus. ¶ Tulimusq. illo in tempore ter-
ram de manu duorum regum Amor-
rhæorum qui erant trans Iordanem: a
torrente Arnon uſque ad montem Her-
9 mon, ¶ quem Sidonij Sarion uocant, &
10 Amorrhæi Sanir: ¶ omnes ciuitates quæ
ſitæ ſunt in planitie, & uniuerſam Ter-
ram Galaad & Baſan uſque ad Selcha, &
11 Edrái ciuitates regni Og in Baſan. ¶ Solus
quippe Og rex Baſan reſtiterat de ſtirpe
gigantum. Monſtratur lectus eius fer-
reus, qui eſt in Rabbath filiorum Ammon,
nouem cubitos habens longitudinis, &
quatuor latitudinis ad menſuram cubiti
12 uirilis manus. ¶ Terramq. poſſedimus
tempore illo ab Aroër, quæ eſt ſuper ri-
pam torrentis Arnon, uſque ad mediam
partem montis Galaad: & ciuitates illius
13 dedi Ruben & Gad. ¶ Reliquam autem
partem Galaad, & omnem Baſan regni
Og, tradidi mediæ tribui Manaſſe, om-
nem regionem Argob: cunctaq. Ba-
14 ſanℵ uocatur 'Terra-gigantum. ¶ Iair fi-

H iij lius

Tantum eſt mihi I MS. H. C. G.

ℵ ueniam ad Iordanem, & tranſeam I MS. H. C. G.

Amos 2. 9

Morrhei I MS. R. G.

Eo autem modo quo Textus. Ita sunt Rab. & H.

* & I MS. H. C. G. A. R. autem & Rab. non legitur.

ℵ Zomzommim MS. R. G. Pro Textus autem H. facit.

Infr. 29. 7 Num. 21. 33.

Num. 21. 24.

Num. 21. 33.

Num. 21. 23 ℵ Tranſibimus I MS. H. C.

ℵ gradiemur ita: non declinabo I MS. H. C. G.

ℵ mihi ut veſcar I MS. H. C.

ℵ bibam. MS. H. C.

Num. 32. 33.

ℵ vocatur MS. R.

lius Manaſſe poſſedit omnem regionem Argob uſque ad terminos Geſſuri, & Machati. Vocauitq. ex nomine ſuo Baſan, Hauoth-Iair, id eſt, Villas-Iair, uſque in præſentem diem. ✠ Machir quoque dedi Galaad. ✠ Et tribubus Ruben, & Gad dedi de Terra-Galaad uſque ad torrentem Arnon medium torrentis, & confinium uſque ad torrentem Ieboc, qui eſt terminus filiorum Ammon. ✠ & planitiem ſolitudinis atque Iordanem, & terminos Cenereth uſque ad mare deſerti, quod eſt ſaliſſimum, ad radices montis Phaſga contra orientem.

✠ Præcepiq. uobis in tempore illo, dicens, Dominus Deus ueſter dat uobis terram hanc in hæreditatem, expediti præcedite fratres ueſtros filios Iſrael, omnes uiri robuſti: ✠ abſque uxoribus, & paruulis atque iumentis. Noui enim quod plura habeatis pecora, & in urbibus remanere debebunt, quas tradidi uobis; ✠ donec requiem tribuat Dominus fratribus ueſtris, ſicut uobis tribuit: & poſſideant ipſi etiam Terram quam daturus eſt eis trans Iordanem: tunc reuertetur unuſquiſque in poſſeſſionem ſuam quam dedi uobis. ✠ ¶ Ioſue quoque in tempore illo præcepi, dicens, Oculi tui uiderunt quæ fecit Dominus Deus ueſter duobus his regibus: ſic faciet omnibus regnis ad quæ tranſiturus es. ✠ Ne timeas eos: Dominus enim Deus ueſter pugnabit pro uobis.

✠ Præcatusq. ſum Dominum in tempore illo, dicens, ✠ Domine Deus tu cœpiſti oſtendere ſeruo tuo magnitudinem tuam, manumq. fortiſſimam, neque enim eſt alius Deus uel in cœlo, uel in terra, qui poſſit facere opera tua, & comparari fortitudini tuæ. ✠ Tranſibo igitur, & uidebo Terram hanc optimam trans Iordanem, & montem iſtum egregium, & Libanum. ✠ ¶ Iratusq. eſt Dominus mihi propter uos, nec exaudiuit me, ſed dixit mihi, Sufficit tibi: nequaquam ultra loquaris de hac re ad me. ✠ Aſcende cacumen Phaſgæ, & oculos tuos circumfer ad occidentem, & ad aquilonem, auſtrumq. & orientem; & aſpice. nec enim tranſibis Iordanem iſtum. ✠ Præcipe Ioſue, & corrobora eum atque conforta: quia ipſe præcedet populum iſtum, & diuidet eis Terram quam uiſurus es. ✠ Manſimusq. in ualle contra phanum Phogor.

CAP. IIII.

ET nunc Iſrael audi præcepta, & iudicia quæ ego docco te: ut faciens ea, uiuas, & ingrediens poſſideas Terram quam Dominus Deus patrum ueſtrorum daturus eſt uobis. ✠ Non addetis ad uerbum quod uobis loquor, nec auferetis ex eo; cuſtodite mandata Domini Dei ueſtri, quæ ego præcipio uobis. ✠ ¶ Oculi ueſtri uiderunt omnia quę fecit Dominus contra Beel-Phegor, quomodo contriuerit omnes cultores eius de medio ueſtri. ✠ Vos autem qui adhæretis Domino Deo ueſtro, uiuitis uniuerſi uſque in præſentem diem. ✠ Scitis quòd docuerim uos præcepta atque iuſtitias, ſicut mandauit mihi Dominus Deus meus: ſic faciens ea in Terra quam poſſeſſuri eſtis: ✠ & obſeruabitis, & implebitis opere. Hæc eſt enim ueſtra ſapientia, & intellectus coram populis, ut audientes uniuerſi præcepta hæc, dicant, En populus ſapiens & intelligens, gens magna. ✠ Nec eſt alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes ſibi, ſicut * Deus noſter adeſt cunctis obſecrationibus noſtris. ✠ Quæ eſt enim alia gens ſic inclyta, ut habeat cæremonias, iuſtaq. iudicia, & uniuerſam legem, quam ego proponam hodie ante oculos ueſtros? ✠ Cuſtodi igitur temetipſum, & animam tuam ſolicite. Ne obliuiſcaris uerborum quæ uiderunt oculi tui, & ne excidant de corde tuo cunctis diebus uitæ tuæ. ✠ ¶ Docebis ea filios ac nepotes tuos, ✠ diem in quo ſtetiſti coram Domino Deo tuo in Horeb, quando Dominus locutus eſt mihi, dicens, Congrega ad me populum, ut audiant ſermones meos, & diſcant timere me omni tempore quo uiuunt in terra, docentq. filios ſuos. ✠ Et acceſſiſtis ad radices montis qui ardebat uſque ad cœlum: erantq. in eo tenebræ, & nubes, & caligo. ✠ Locutusq. eſt Dominus ad uos de medio ignis. Vocem uerborum eius audiſtis, & formam penitus non uidiſtis. ✠ Et oſtendit uobis pactum ſuum quod præcepit ut faceretis, & decem uerba quæ ſcripſit in duabus tabulis lapideis. ✠ Mihiq. mandauit in illo tempore ut docerem uos cæremonias, & iudicia quæ facere deberetis in Terra quam poſſeſſuri eſtis. ✠ Cuſtodite igitur ſolicite animas ueſtras. Non uidiſtis aliquam ſimilitudinem in die qua locutus eſt uobis Dominus in Horeb de medio ignis: ✠ ne forte decepti faciatis uobis ſculptam ſimilitudinem, aut imaginem maſculi, uel fœminæ, ✠ ſimilitudinem omnium iumentorum quæ ſunt ſuper terram, uel auium ſub cœlo uolantium, ✠ atque reptilium quæ mouentur in terra, ſiue piſcium qui ſub terra morantur in aquis. ✠ ne forte eleuatis oculis ad cœlum, uideas Solem, & Lunam, & omnia aſtra cœli, & errore deceptus adores ea & colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus quæ ſub cœlo ſunt. ✠ Vos autem tulit Dominus, & eduxit de fornace ferrea Ægypti, ut haberet populum hæreditarium, ſicut eſt in præſenti die. ✠ ¶ Iratusq. eſt Dominus contra me propter ſermones ueſtros, & iurauit ut non tranſirem Iordanem, nec ingrederer Terram optimam quam datturus eſt uobis. ✠ Ecce moriar in hac humo, non tranſibo Iordanem: uos tranſibitis & poſſidebitis terram egregiam. ✠ Caue ne quando obliuiſcaris pacti Domini Dei tui, quod pepigit tecum: & facias tibi ſculptam ſimilitudinem eorum quæ fieri Dominus prohibuit: ✠ ¶ Quia Dominus Deus tuus ignis conſumens eſt, Deus æmulator. ✠ Si genueritis filios, ac nepotes, & morati fueritis in Terra, deceptiq. feceritis uobis aliquam ſimilitudinem, patrantes malum coram Domino Deo

* Dominus 3 Mſs. Rab. II. C. 6.

Exo. 19. 18.

Sup. 1. 37 3. 26. Inf. 34. 2.

Heb. 12. 29.

ueſtro,

uestro, ut cum ad tractandum prouocetis: ♀ testes inuoco hodie cælum & terram, cito perituros uos esse de Terra quã transito Iordane possessuri estis. non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit uos Dominus, ♀ atque disperget in 27
omnes gentes, & remanebitis pauci in nationibus ad quas uos ducturus est Dominus: 28
ibiq. seruietis dijs qui hominum manu fabricati sunt, ligno & lapidi, qui non uident, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur. ♀ Cumq. quæsieris ibi Do- 29
minum Deum tuum, inuenies eum: si tamen toto corde quæsieris, & tota tribulatione animæ tuæ. ♀ Postquam te inuenerint omnia quæ prædicta sunt, nouissimo 30
autem tempore reuertêris ad Dominum Deum tuum, & audies uocem eius.
♀ Quia Deus misericors Dominus Deus 31
tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur pacti in quo iurauit patribus tuis. ♀ Interroga de die- 32
bus antiquis, qui fuerunt ante te ex die quo creauit Deus hominem super terram, & summo cælo usque ad summum eius, si factaest aliquando huiusce modi res, aut unquam cognitum est, ♀ vt audiret po- 33
pulus uocem Dei loquêtis de medio ignis, sicut tu audisti, & ‖ uidisti: ♀ si fecit 34
Deus, ut ingrederetur, & tolleret sibi Gentem de medio nationum, per tentationes, signa, atque portenta, per pugnam, & robustam manum, extentumq. brachium, & horribiles uisiones iuxta omnia quæ fecit pro ‖ uobis, Dominus Deus ‖ uester in Ægypto, uidentibus oculis tuis: 35
tu scires quoniam Dominus ipse est Deus & non est alius præter ‖ unum. ♀ De cæ- 36
lo te fecit audire uocem suam, ut doceret te: & in terra ostendit tibi ignem suum maximum, & audisti uerba illius de medio ignis, ♀ quia dilexit patres tuos, & 37
elegit semen eorum post eos, ‖ eduxitq. te præcedens in uirtute sua magna ex Ægypto, ♀ ut deleret nationes maximas, 38
& fortiores te in introitu tuo: & introduceret te, daretq. tibi terram earum in possessionem, sicut cernis in præsenti die.
♀ Scito ergo hodie, & cogitatio in corde 39
tuo quod Dominus ipse est Deus in cælo sursum, & in terra deorsum, & non sit alius. ♀ Custodi præcepta eius atque 40
mandata quæ ego præcipio tibi: ut bene sit tibi, & filiis tuis post te, & permaneas multo tempore super Terram quam Dominus Deus tuus daturus est tibi.
♀ Tunc separauit Moyses tres ciuitates trã 41
Iordanem ad Orientalem plagam, ♀ ut confugiat ad easqui occiderit nolens proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante 42
unum & alterum diem, & ad harum aliquam urbium possit euadere: ♀ ‖ Bo- 43
sor in solitudine quæ sita est in Terra campestri de tribu Ruben: & Ramoth in Galaad, quæ est in tribu Gad: & Golan in Basan, quæ est in tribu Manasse. ♀ Ista est 44
lex quam proposuit Moyses coram filijs Israel, ♀ & hæc testimonia & cæremoniæ atque iudicia quæ locutus est ad filios Israel, quando egressi sunt de Ægypto, ♀ trans Iordanem in ualle contra pha- 46
gum Phogor in terra Sehon regis Amorrhæi, qui habitauit in Hesebon, quem percussit Moyses. Filij quoque Israel e- 47
gressi ex Ægypto ♀ possederunt terram eius, & terram Og regis Basan, duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem ad Solis ortum: ♀ Ab Aroer 48
quæsita est super ripam torrentis Arnon, usque ad montem Sion. qui est & Hermon, ♀ omnem planitiem trans Iordanem ad Orientalem plagam, usq; ad mare 49
solitudinis, & usq; ad radices mõtis Phasga.

CAP. V.

1 VOcauitq. Moyses omnem Israelem, & dixit ad eum, Audi Israel ceremonias atque iudicia quæ ego loquor in auribus uestris hodie: discite ea, & opere complete. ♀ Dominus Deus 2
noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb. 3
♀ Non cum patribus nostris iniit pactum, sed nobiscum qui impræsentiarum sumus, & uiuimus. ♀ Facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. 4
♀ Ego sequester & medius fui inter Domi- 5
num, & uos in tempore illo, ut annunciarem uobis uerba eius. timuistis enim ignem, & non ascendistis in montem: & ait, ♀ ‖ Ego Dominus Deus tuus, qui edu- 6
xi te de Terra Ægypti de domo seruitutis.
♀ Non habebis deos alienos in conspectu 7
meo. ♀ Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium quæ in cælo sunt desuper, & quæ in terra deorsum, & quæ 9
versantur in aquis sub terra. ♀ Non adorabis ea, & non coles. ‖ Ego enim sum Dominus Deus tuus, Deus æmulator, reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam & quartam generationem his 10
qui oderunt me, ♀ & faciens misericordiam in multa millia diligentibus me, & custodientibus præcepta mea. ♀ Non u- 11
surpabis nomen Domini Dei tui frustra: quia non erit impunitus, qui super re uana nomen eius assumpserit. ♀ Obserua 12
diem Sabbathi, ut sanctifices eum, sicut ‖ præcepit tibi Dominus Deus tuus. ♀ Sex 13
diebus operaberis, & facies omnia opera tua. ♀ Septimus dies Sabbathi est, id 14
est, ‖ requies Domini Dei tui. Non facies in eo quicquam operis tu, & filius tuus, & filia, seruus & ancilla, & bos, & asinus, & omne iumentum tuum, & peregrinus qui est intra portas tuas: vt requiescat seruus tuus, & ancilla tua, sicut 15
& tu. ♀ Memento quòd & ipse seruieris in Ægypto, & eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu forti, & brachio extento. Idcirco præcepit tibi vt obseruares diem Sabbathi. ♀ ‖ Honora patrem 16
tuum & matrem, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus, vt longo uitas tempore, & bene sit tibi in Terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. ♀ Non oc- 17
cides. ♀ Neque mœchaberis. ♀ Furtumq. 18
non facies. ♀ Nec loquêris contra proximum tuum falsum testimonium. ♀ ‖ Non 19
concupiscES uxorem proximi tui: non 20
domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, & 21
uniuersa quæ illius sunt. ♀ Hæc uerba locutus est Dominus ad omnem multitudinem uestram in monte de medio ignis & nubis, & caliginis, uoce magna, nihil

Sap. 1. 1.

Ios 20. 18

Num. 35. 6.

Exo. 19. 5

Exo. 20. 2 Leu. 26. 1 Psal. 96. 7.

Exo. 34. 7 Ier. 32. 18 Leu. 19. 12 Mat. 5. 28.

Exo. 20. 8

Exo. 20. 7

Exo. 20. 8

Gen. 2. 2. Heb. 4. 4

Exo. 20. 12. Eccl. 3. 9 Mat. 15. 4. Ephes. 6. 2

Mat. 5. 21. Rom. 7. 7

6 vixisti MS. R. Rab. H. C. G.

♀ nobis ‖ noster MS. G. Text. vtrobique habent R. H. C.

‖ eadem 4 MS. R. H. C. G.

addens amplius: & scripsit ea in duabus tabulis lapideis quas tradidit mihi. ❡ Vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum, & montem ardere vidistis, accessistis ad me omnes principes tribuum & maiores natu, atque dixistis, ❡ Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster maiestatem & magnitudinem suam: vocem enim eius audiumus de medio ignis, & probauimus hodie quod loquente Deo cum homine, viuerit homo. ❡ Cur ergo moriemur, & deuorabit nos ignis hic maximus? Si enim audierimus vltra vocem Domini Dei nostri, moriemur. ❡ Quid est omnis caro, vt audiat vocem Dei viuentis, qui de medio ignis loquitur, sicut nos audiumus, & possit viuere? ❡ Tu magis accede: & audi cuncta quæ dixerit Dominus Deus noster tibi: loquerisq. ad nos, & nos audientes faciemus ea. ❡ Quod cum audisset Dominus, ait ad me, Audiui vocem verborum populi huius quæ locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti. ❡ Quis det talem eos habere mentem, vt timeant me, & custodiant vniuersa mandata mea in omni tempore, vt bene sit eis & filijs eorum in sempiternum? ❡ Vade & dic eis, Reuertimini in tentoria vestra. ❡ Tu vero hic sta mecum, & loquar tibi omnia mandata mea, & ceremonias atque iudicia: quæ docebis eos, vt faciant ea in Terra quam dabo illis in possessionem. ❡ Custodite igitur & facite quæ præcepit Dominus Deus vobis: non declinabitis neque ad dexteram, neque ad sinistram: ❡ sed per viam, quam præcepit Dominus Deus vester ambulabitis, vt viuatis, & bene sit vobis, & ‖protelentur dies ✱ in terra possessionis vestræ.

23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33

‖ *protelentur* H.C. ✱ *vestri* MS. R.

CAP. VI.

1 HÆc sunt præcepta, & ceremoniæ atque iudicia quæ mandauit Dominus Deus vester vt doceré vos, ‖& faciatis ea in Terra, ad quam transgredimini possidendam, ❡ vt timeas Dominum Deum tuum, & custodias omnia mandata & præcepta eius, quæ ego præcipio tibi & filijs ac nepotibus tuis cunctis diebus vitæ tuæ, vt prolongentur dies tui. ❡ Audi Israel, & obserua vt facias quæ præcepit tibi Dominus, & bene sit tibi, & multiplicéris amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte & melle manantem. ❡ ‖ Audi Israel, Dominus Deus noster ‖ Deus vnus est. ❡ ✱ Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. ❡ ‖ Eruntq. verba hæc quæ ego præcipio tibi hodie, in corde tuo: ❡ & narrabis ea filijs tuis, & meditaberis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque consurgens. ❡ Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntq. & mouebuntur inter oculos tuos, ❡ scribesq. ea in limine & ostijs domus tuæ. ❡ Cumq. introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram pro qua iurauit patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob: & dederit tibi ciuitates magnas & optimas, quas non ædificasti, ❡ domos plenas cunctarum opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non fodisti,

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

‖ *vt* MS. R. H. C.

‖ *Deus noster* MS. R. H. C. G. *Infr.* 11. 18.

✱ *Diligens Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua.* Hæc autem, in hunc vsum sunt sumpta, vt intelligeremus quo dum ad diuinitus. *Matt* 22. 37. *Marc.* 12. 29. *Luc.* 10. 27.

‖ *Dominus* 3 MS. R. H. C. G. *Infr.* 11. 18.

12 vineta & oliueta, quæ non plantasti, & comederis, & saturatus fueris: ❡ caue diligentes ne obliuiscaris Domini qui eduxit te de Terra Ægypti, de domo seruitutis. ❡ ‖Dominum Deum tuum timebis, & illi soli seruies, ac per nomen illius iurabis. ❡ Non ibitis post deos alienos cunctarum Gentium, quæ in circuitu vestro sunt: ❡ quoniam Deus æmulator Dominus Deus tuus in medio tui: nequando irascatur furor Domini Dei tui contra te, & auferat te de superficie terræ. ❡ ‖ Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut tentasti in loco tentationis. ❡ Custodi præcepta Domini Dei tui, ac testimonia & ceremonias, quas præcepit tibi. ❡ & fac quod placitum est & bonum in conspectu Domini, vt bene sit tibi: & ingressus possideas Terram optimam, de qua iurauit Dominus patribus tuis, ❡ vt deleret omnes inimicos tuos coram te, sicut locutus est. ❡ Cum interrogauerit te filius tuus cras, dicens, Quid sibi volunt testimonia hæc, & ceremoniæ, atque iudicia, quæ præcepit Dominus Deus noster ‖ nobis? ❡ dices ei, Serui eramus Pharaonis in Ægypto, & eduxit nos Dominus de Ægypto in manu forti: ❡ fecitq. signa atque prodigia magna & pessima in Ægypto contra Pharaonem, & omnem domum illius in conspectu nostro, ❡ & eduxit nos inde, vt introductis daret Terram super qua iurauit patribus nostris. ❡ Præcepitq. nobis Dominus vt faciamus omnia legitima hæc, & timeamus Dominum Deū nostrum, vt bene sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est hodie. ❡ Eritq. nostri misericors, si custodierimus & fecerimus omnia præcepta eius coram Domino Deo nostro, sicut mandauit nobis.

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

Infr. 10. 20. *Matt.* 4. 10. *Luc.* 4. 8. 4 MS. *Rom.* 11. 6. *Gal.* 4. 7. *Matt.* 4. 7. *Luc.* 4. 12 *Num.* 21. 5. *Exo.* 7. 2.

‖ *vobis* 1 MS. H. C. *Verum Textus R. & G. conformes sunt.*

CAP. VII.

1 CVm introduxerit te Dominus Deus tuus in terram quam possessurus ingrederis, & deleuerit Gentes multas coram te, Hethæum & Getgezæum & Amorrhæum, Chananæum & Pherezæum, & Heuæum, & Iebusæum, septem gentes multo maioris numeri quam tu es, & robustiores te: ❡ tradideritq. eas Dominus Deus tuus tibi, percuties eas vsque ad interneciones. ❡ Non inibis cum eis fœdus, nec miserebéris earum. ❡ neque sociabis cum eis cōiugia. Filiam tuam non dabis filio eius, nec filiam illius accipies filio tuo: ❡ quia seducet filium tuum, ne sequatur me, & vt magis seruiat dijs alienis. irasceturq. furor Domini, & delebit te cito. ❡ Quin potius hæc facietis eis, Aras eorum subuertite, & confringite statuas, lucosq. succidite, & sculptilia comburite. ❡ ‖ Quia populus sanctus es Domino Deo tuo. Te elegit Dominus Deus tuus, vt sis ei populus peculiaris de cunctis populis qui sunt super terram. ❡ Non quia cunctas gentes numero superabatis, vobis iunctus est Dominus, & elegit vos cum omnibus sitis populis paucissimi: ❡ sed quia dilexit nos Dominus, & custodiuit iuramentum, quod iurauit patribus vestris: Eduxitq. vos in manu forti, & redemit de domo seruitutis, de manu Pharaonis regis Ægypti. ❡ Et scies

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Infr. 31. 3

Exo. 22. 30. 34. 12

Infr. 14. 2 & 26. 18.

quia

quia Dominus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus se, & his qui custodiunt præcepta eius, in mille generationes: ¶ & reddens odientibus se statim, ita ut disperdat eos, & ultra non differat, protinus eis restituens quod merentur.

¶ Custodi ergo præcepta & cæremonias atque iudicia, quæ ego mando tibi hodie ut facias. ¶ Si postquam audieris hæc iudicia, custodieris ea & feceris, custodiet & Dominus Deus tuus pactum tibi, & misericordiam quam iurauit patribus tuis: ¶ & diliget te ac multiplicabit, benedicetq; fructui uentris tui, & fructui terræ tuæ, frumento tuo, atque uindemiæ, oleo, & armentis, gregibus ouium tuarum super Terram, pro qua iurauit patribus tuis ut daret eam tibi. ¶ Benedictus eris inter omnes populos. ¶ Non erit apud te sterilis utriusque sexus, tam in hominibus quàm in gregibus tuis, ¶ Auferet Dominus a te omnem languorem: & infirmitates Ægypti pessimas quas nouisti, non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis. ¶ Deuorabis omnes populos quos Dominus Deus tuus daturus est tibi. Non parcet eis oculus tuus, nec seruies diis eorum, ne sint in ruinam tui. ¶ Si dixeris in corde tuo, Plures sunt Gētes istæ quam ego, quomodo potero delere eas? ¶ noli metuere, sed recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, & cunctis Ægyptijs, ¶ plagas maximas quas viderunt oculi tui, & signa atque portenta, manumq; robustam, & extentum brachium, ut educeret te Dominus Deus tuus. sic faciet cunctis populis quos metuis. ¶ Insuper & crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque disperdat qui te fugerint, & latēre potuerint. ¶ ¶ Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus in medio tui est, Deus magnus & terribilis: ¶ ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes. Non poteris eas delere pariter: ne forte multiplicentur contra te bestiæ terræ. ¶ Dabitq; eas Dominus Deus tuus in conspectu tuo, & interficiet illos donec penitus deleantur. ¶ Tradetq; reges eorum in manus tuas, & disperdes nomina eorum sub cælo: nullus poterit resistere tibi donec conteras eos. ¶ ¶ Sculptilia eorum igne combures: non concupisces argentum & aurum, de quibus facta sunt, neque assumes ex eis tibi quicquam, ne offendas, propterea quia abominatio est Dominj Dei tui. ¶ Nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam, ne fias anathema, sicut & illud est. Quasi pariterdiam detestaberis, & quasi uelut inquinamentum ac sordes abominationi habebis, quia anathema est.

Exo. 23. 26.

Exo. 34. 31. 33. 2. Ios. 24. 11.

2 Mac. 12. 40.

CAP. VIII.

OMne mandatum quod ego præcipio tibi hodie cæue diligēter ut facias: ut possitis uiuere, & multiplicemini, ingressiq. possideatis Terram, pro qua iurauit Dominus patribus uestris. ¶ Et recordaberis cuncti itineris per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum, ut affligeret te, atque tentaret, & nota fierent quæ in tuo animo uerlabantur, utrum custodires mandata illius, an non. ¶ Afflixit te penuria, & dedit tibi cibum manna, quod ignorabas tu & patres tui: ut ostenderet tibi quod non in solo pane viuat homo, sed in omni uerbo quod egreditur de ore Domini.

Infr. 29. 5.

¶ Vestimentum tuum quo operiebaris, nequaquam uetustate defecit, & pes tuus nō est subtritus, en quadragesimus annus est. ¶ ¶ Vt recogites in corde tuo, quia sicut erudit filium suum homo, sic Dominus Deus tuus erudiuit te, ¶ ut custodias mandata Domini Dei tui, & ambules in uijs eius, & timeas eum. ¶ Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam, terram riuorum aquarumq. & fontium: in cuius campis & montibus erumpunt fluuiorum abyssi: ¶ terram frumenti, hordei ac uinearum, in qua ficus & malogranata, & oliuæ nascuntur: terram olei ac mellis. ¶ Vbi absque ulla penuria comedes panem tuum, & rerum omnium abūdantia perfruēris: cuius lapides ferrum sunt, & de montibus eius æris metalla fodiuntur: ¶ ut cum comederis. & satiatus fueris, benedicas Domino Deo tuo pro Terra optima quam dedit tibi. ¶ Obserua, & caue nequādo obliuiscaris Domini Dei tui, & negligas mandata eius atque iudicia & cæremonias, quas ego præcipio tibi hodie: ¶ ne postquam comederis & satiatus fueris, domos pulchras ædificaueris, & habitaueris in eis, ¶ habueriscq. armenta boum & ouium greges, argenti, & auri, cunctarumq. rerum copiam, ¶ eleuetur cor tuum, & non reminiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te de Terra Ægypti, de domo seruitutis: ¶ & ductor tuus fuit in solitudine magna atque terribili, in qua erat serpens flatu adurens, & scorpio ac dipsas, & nullæ omnino aquæ: ¶ qui eduxit tuos de petra durissima: ¶ ¶ & cibauit te Manna in solitudine, quod nescierunt patres tui. Et postquam afflixit ac probauit, ¶ ad extremum misertus est tui, ¶ ne diceres in corde tuo, Fortitudo mea, & robur manus meæ, hæc mihi omnia præstiterunt. ¶ Sed recorderis Domini Dei tui, quòd ipse uires tibi præbuerit, ut impleret pactum suum, super quo iurauit patribus tuis, sicut præsens indicat dies. ¶ Sin autem oblitus Domini Dei tui, secutus fueris deos alienos, coluerisq. illos & adoraueris: ecce nunc prædico tibi quod omnino disperieas. ¶ Sicut Gentes quas deleuit Dominus in introitu tuo, ita & uos peribitis, si inobedientes fuerritis uoci Domini Dei uestri.

Mat. 4. 4. Luc. 4. 5. \\ unus M S. R. Rab. \\ unus H C G. Infr. 26. 3.

CAP. IX.

AVdi Israel, Tu transgredieris hodie Iordanem, ut possideas nationes maximas & fortiores te, ciuitates ingentes, & ad cælum usque muratas, ¶ populum magnum atque sublimem filios Enacim, quos ipse uidisti, & audisti, quibus nullus potest ex aduerso resistere. ¶ Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus ipse transibit ante te, ignis deuorans atque consumens, qui conterat eos & deleat atque disperdat ante faciem tuam uelociter, sicut locutus est tibi. ¶ Ne dicas in corde tuo cum deleuerit eos Domi-

\\ transgrederis M S. H C. G.

nus

nus Deus tuus in conspectu tuo, Propter iustitiam meam introduxit me Dominus, vt terram hanc possiderem, cum propter impietates suas illæ deletæ sint nationes.
5 ♀ Neque enim propter iustitias tuas, & æquitatem cordis tui ingrederis, vt possideas terras earum: sed quia illæ egerunt impie introeunte te delere sunt: & vt compleret verbum suum Dominus, quod sub iuramento pollicitus est patribus tuis Abraham, Isaac & Iacob ♀ feito ergo, quod
6 non propter iustitias tuas Dominus Deus tuus dederit tibi terram hanc optimam in possessionem, cum durissimæ cervicis sis populus. ♀ Memento, & ne obliuiscaris quomodo ad iracundiam prouocaueris Dominum Deum tuum in solitudine. ‖ Ex eo die quo egressus es ex Ægypto vsque ad locum istum semper aduersum Dominum contendisti. ♀ Nam
8 & in Horeb prouocasti eum, & iratus delere te voluit, ♀ quando ascendi in
9 montem, vt acciperem tabulas lapideas pacti quod pepigit vobiscum ᵂ Deus: & perseueraui in monte quadraginta diebus ac noctibus, panem non comedens, & aquam non bibens. ♀ Deditq. mi-
10 hi Dominus duas tabulas lapideas scriptas digito Dei, & continentes omnia uerba quæ vobis locutus est in monte de medio ignis, quando concio populi congregata est. ♀ Cumq. transissent
11 quadraginta dies, & totidem noctes, dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas, tabulas fœderis, ♀ dixitq. mihi, Surge,
12 & descende hinc cito: quia populus tuus quem eduxisti de Ægypto, deseruerunt velociter viam quam demonstrasti eis, feceruntq. sibi conflatile. ♀ Rursumq.
13 ait Dominus ad me, Cerno quod populus iste duræ cervicis sit: ♀ dimitte me vt conteram eum, & deleam nomen eius de sub cælo, & constituam te super Gentem quæ hac maior, & fortior sit.
14 ♀ Cumq. de monte ardente descenderem, & duas tabulas fœderis vtraque tenerem manu, ♀ uidissemq. vos peccasse Domino Deo vestro, & fecisse vobis vitulum conflatilem, ac deseruisse velociter uiam
15 eius quam uobis ostenderat: ♀ proieci tabulas de manibus meis, confregiq. eas in
16 conspectu vestro. ♀ Et procidi ante Dominum sicut prius, quadraginta diebus, & noctibus panem non comedens, & aquam non bibens, propter omnia peccata vestra quæ gessistis contra Dominum, & eum ad iracundiam prouocastis: ♀ timui
19 enim indignationem & iram illius, qua aduersum uos concitatus, delere uos uoluit. Et exaudiuit me Dominus etiam hac
20 vice. ♀ Aduersum Aaron quoque vehementer iratus, voluit eum conterere, &
21 pro illo similiter deprecatus sum. ♀ Peccatum autem vestrum quod feceratis, id est vitulum, arripiens, igne combussi, & in frusta comminuens, omninó. in pul-
22 uerem redigens, proieci in torrentem qui de monte descendit. ♀ In incendio quoque & in tentatione, & in Sepulcris concupiscentiæ prouocastis Dominum. ♀ &
23 quando misit vos de Cades-barne, dicens, Ascendite, & possidete Terram quam de-

di vobis, & contempsistis imperium Domini Dei vestri, & non credidistis ei, ne-
24 que uocem eius audire uoluistis: ♀ sed semper fuistis rebelles a die qua nosse uos
25 cœpi. ♀ Et iacui coram Domino quadraginta diebus ac noctibus, quibus eum supplici ter deprecabar, ne deleret uos ut fuerat comminatus: ♀ & orans dixi, Domine Deus, ne disperdas populum tuum, & hæreditatem tuam, quam redemisti in
26 magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. ♀ Recordare seruorum tuorum Abraham, Isaac, & Iacob: ne aspicias duritiam populi huius, & impie-
27 tatem atque peccatum: ♀ ne forte dicant habitatores terræ, de qua eduxisti nos, Non poterat Dominus introducere eos in Terram quam pollicitus est eis: & oderat illos: idcirco eduxit, ut interficeret eos in
28 solitudine. ♀ qui sunt populus tuus, & hæreditas tua, quos eduxisti in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extento.

CAP. X.

1 IN tempore illo dixit Dominus ad me, Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut priores fuerunt, & ascende ad me in
2 montem: faciesq. arcam ligneam, ♀ & scribam in tabulis uerba quæ fuerunt in his quas ante confregisti, ponesq. eas in
3 arca. ♀ Feci igitur arcam de lignis setim. Cumq. dolassem duas tabulas lapideas instar priorum, ascendi in montem, habens
4 eas in manibus. ♀ Scripsitq. in tabulis iuxta id quod prius scripserat, uerba decem, quæ locutus est Dominus ad uos in monte de medio ignis, quando populus congre-
5 gatus est: & dedit eas mihi. ♀ Reuersusq. de monte, descendi, & posui tabulas in arcam quam feceram, quæ hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit Dominus.
6 ♀ ‖ Filij autem Israel mouerunt castra ex Beroth-filiorum-Iacan in Mosera, ‖ ubi Aaron mortuus & sepultus est, pro quo sacerdotio functus est Eleazar filius eius.
7 ♀ Inde uenerunt in Gadgad: de quo loco profecti, castrametati sunt in Ietebatha, in Terra aquarum atque torrentium.
8 ♀ Eo tempore separauit tribum Leui, ut portaret arcam fœderis Domini, & staret coram eo in ministerio, ac benediceret in nomine illius vsque in præsentem diem.
9 ♀ Quam ob rem non habuit Leui partem, neque possessionem cum fratribus suis: quia ipse Dominus possessio eius est, sicut promisit ei Dominus Deus tuus. ♀ Ego
10 autem steti in monte, sicut prius, quadraginta diebus ac noctibus: exaudiuitq. me Dominus etiam hac uice, & te perdere
11 noluit. ♀ Dixitq. mihi, Vade, & præcede populum, ut ingrediatur, & possideat Terram quam iuraui patribus eorum ut tra-
12 derem eis. ♀ Et nunc Israel quid Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut timeas Dominum Deum tuum, & ambules in uiis eius, & diligas eum, ac seruias Domino
13 Deo tuo in toto corde tuo, & in tota anima tua: ♀ custodiasq. mandata Domini, & cerimonias eius quas ego hodie præcipio tibi, ut bene sit tibi? ♀ En Domini Dei
14 tui cælum est, & cælum cæli, terra, & omnia quæ in ea sunt: ♀ & tamen patribus
15 tuis conglutinatus est Dominus, & ama-

uit

Exo.14. 10.& 16. 2.& 17.2

Exo.24. 18.& 34. 28.

Exo.31. 28.

Exo.17.7 Nu.11.1. 21.5.

Exo 34.1

Nu.33. 30 Nu.20. 20.

Nu.18. 20 Ios.18.2.

uit eos, elegitq. semen eorum post eos, id est nos, de cunctis Gentibus, sicut hodie comprobatur. ℣ Circumcidite igitur præputium cordis uestri, & cervicem uestram ne induretis amplius: ℣ quia Dominus Deus uester ipse est Deus deorum, & Dominus dominantium, Deus magnus & potens, & terribilis, ‖ qui personam non accipit, nec munera. ℣ Facit iudicium pupillo & viduæ, amat peregrinum, & dat ei victum atque vestitum. ℣ & uos ergo amate peregrinos, quia & ipsi fuistis aduenæ in Terra Ægypti. ℣ ‖ Dominum Deum tuum timebis, & ei * seruies: ipsi adhærebis, iurabisq. in nomine illius? Ipse est laus tua, & Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnalia, & terribilia quæ viderunt oculi tui. ℣ ‖ In septuaginta animabus descenderunt patres tui in Ægyptum: & ecce nunc multiplicauit te Dominus Deus tuus sicut astra cœli.

2.Par.19.7. Iob 34.16 Sap.6.8. Eccli.35.16. Rom.2.11. Gal.2.6. Sap.6.13 * fol.MS R.G Matt.4.10. Luc.4.8. Ge.46.27

CAP. XI.

AMa itaque Dominum Deum tuum, & obserua præcepta ejus, & cæremonias, iudicia atque mandata omni tempore. ℣ Cognoscite hodie quæ ignorant filij uestri, qui non uiderunt disciplinam Domini Dei uestri, magnalia eius, & robustam manum, extentumq. brachium, ℣ signa & opera quæ fecit in medio Ægypti Pharaoni regi, & uniuersæ terræ eius, ℣ omniq. exercitui Ægyptiorum, & equis accurribus: quomodo operuerint eos aquæ maris rubri, cum vos persequerentur, & deleuerit eos Dominus usque in præsentem diem: ℣ uobisq. quæ fecerit in solitudine, donec ueneretis ad hunc locum: ℣ ‖ & Dathan atque Abiron filijs Eliab, qui fuit filius Ruben: quos aperto ore suo terra absorbuit cum domibus, & tabernaculis, & vniuersa substantia eorum, quam habebant in medio Israel. ℣ Oculi uestri viderunt omnia opera Domini magna quæ fecit, ℣ ut custodiatis uniuersa mandata illius, quæ ego hodie præcipio uobis, ‖ & postitis introire, & possidere Terram ad quam ingredimini, ℣ multoq. in ea vitatis tempore: quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus uestris, & semini eorum, lacte & melle manantem. ℣ Terra enim ad quam ‖ ingredieris possidendam, non est sicut Terra Ægypti de qua existi, ubi iacto semine in hortorum morem aquæ ducuntur irriguæ: ℣ sed montuosa est & campestris, de cœlo expectans pluuias, ℣ quam Dominus Deus tuus semper inuisit, & oculi illius in ea sunt a principio anni usque ad finem eius. ℣ Si ergo obedieritis mandatis meis, quæ ego hodie præcipio uobis, ut diligatis Dominum Deum uestrum, & seruiatis ei in toto corde uestro, & in tota anima uestra: ℣ dabit pluuiam terræ uestræ temporaneam & serotinam, ut colligatis frumentum, & vinum, & oleum, ℣ fœnumq. ex agris ad pascenda iumenta, & vt ipsi comedatis ac saturemini. ℣ Cauete ne forte decipiatur cor vestrum, & recedatis a Domino, seruiatisq. diis alienis, & adoretis eos: ℣ iratusq. Dominus claudat cœlum, & pluuiæ non descendant, nec terra det germen suum, pereatisq. velociter de Terra optima quam Dominus daturus est uobis. ℣ ‖ Ponite hæc uerba mea in cordibus, & in animis uestris, & suspendite ea pro signo in manibus, & inter oculos uestros collocate. ℣ Docete filios uestros, ut illa meditentur, quando sederis in domo tua, & ambulaueris in uia, & accubueris atque surrexeris. ℣ Scribes ea super postes & ianuas domus tuæ; ℣ ut multiplicentur dies tui, & filiorum tuorum in Terra quam iurauit Dominus patribus tuis, ut daret eis quamdiu cœlum immineret terræ. ℣ Si enim custodieritis mandata quæ ego præcipio uobis, & feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum uestrum, & ambuletis in omnibus uijs eius, adhærentes ei, ℣ disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem uestram, & possidebitis eas quæ maiores, & fortiores uobis sunt. ℣ ‖ Omnis locus quem calcauerit pes uester, uester erit. A deserto, & a Libano, a flumine magno Euphrate usque ad mare occidentale erunt termini uestri. ℣ Nullus stabit contra uos: terrorem uestrum, & formidinem dabit Dominus Deus uester super omnem terram quam calcaturi estis, sicut locutus est uobis. ℣ En propono in conspectu uestro hodie benedictionem & maledictionem: ℣ benedictionem, si obedieritis mandatis Domini Dei uestri, quæ ego hodie præcipio uobis: ℣ maledictionem, si non obedieritis mandatis Domini Dei uestri, sed recesseritis de via quam ego nunc ostendo uobis, & ambulaueritis post deos alienos, quos ignoratis. ℣ Cum uero introduxeritte Dominus Deus tuus in Terram ad quam pergis habitandam, ‖ pones benedictionem super montem Garizim, maledictionem super montem Hebal: ℣ qui sunt trans Iordanem post uiam quæ uergit ad Solis occubitum in Terra Chananæi, qui habitat in campestribus contra Galgalam, quæ est iuxta uallem tendentem, & introrsum procul. ℣ Vos enim transibitis Iordanem, ut possideatis Terram quam Dominus Deus uester datutus est uobis, ut habeatis, & possideatis illam. ℣ Videte ergo vt impleatis cæremonias atque iudicia quæ ego hodie ponam in conspectu uestro.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

Sup.6.8

Ios.1.3.

Infr. 27.12.

CAP. XII.

1 HÆc sunt præcepta atque iudicia quæ facere debetis in Terra quam Dominus Deus patrum tuorum datus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradiēris.

2 ℣ Subuertite omnia loca in quibus coluerunt gentes quas possessuri estis, deos uos super montes excelsos, & colles, & 3 subter omne lignum frondosum. ℣ Dissipate aras earum, & confringite statuas, lucos igne comburite, & idola comminuite: disperdite nomina earum de locis 4 illis. ℣ Non facietis ita Domino Deo uestro: ℣ sed ad locum quem elegerit Dominus Deus uester de cunctis tribubus uestris, ut ponat nomen suum ibi, & habitet in eo, uenietis: ℣ & offeretis in loco illo holocausta, & victimas uestras, de-

2.Par.7.2.

cimas

cimas & primitias manuum vestrarum, & vota atq; donaria, primogenita boum & ouium. ✠ Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri: ac lætabimini in cunctis, ad quæ miseritis manum vos & domus vestræ, in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester. ✠ Non facietis ibi quæ nos hic facimus hodie, singuli quod sibi rectum videtur. ✠ Neque enim vsque in præsens tempus venistis ad requiem, & possessionem quam Dominus Deus vester daturus est vobis. ✠ Transibitis Iordanem, & habitabitis in Terra quã Dominus Deus vester datutus est vobis, vt requiescatis a cunctis hostibus per circuitum: & absque vllo timore habitetis ✠ in loco quem elegerit Dominus Deus vester, vt sit nomen eius in eo. illuc omnia quæ præcipio, conferetis, holocausta. * & hostias, ac decimas, & primitias manuum vestrarum: & quicquid præcipuum est in muneribus quæ vouistis Domino. ✠ Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij ac filiæ vestræ, famuli & famulæ atque Leuites, qui in vrbibus vestris ‖ commorantur: neque enim habet aliam partem & possessionem inter vos. ✠ Caue ne offeras holocausta tua in omni loco quem videris: ✠ sed in eo quem elegerit Dominus, in vna tribuum tuarum offeres hostias, & facies quæcumque præcipio tibi. ✠ Si autem comedere volueris, & te esus carnium delectauerit, occide, & comede iuxta benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi in vrbibus tuis: sine immundum fuerit, hoc est maculatum & debile; siue mundum, hoc est integrum & sine macula, quod offerri licet, sicut caprearn & ceruum comedes, ✠ absque esu dumtaxat sanguinis, quem super terram quasi aquam effundes. ✠ Non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti, & vini, & olei tui, primogenita armentorum & pecorum, & omnia quæ vouueris, & sponte offerre volueris, & primitias manuum tuarum: ✠ sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus, & filia tua, & seruus & famula, atque Leuites, qui manet in vrbibus tuis & lætaberis & reficieris coram Domino Deo tuo in cunctis ad quæ extenderis manum tuam. ✠ Caue ne derelinquas Leuitem in omni tempore quo versaris in terra. ✠ Quando dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, ‖ sicut locutus est tibi, & volueris vesci carnibus quas desiderat anima tua: ✠ locus autem quem elegerit Dominus Deus tuus, vt sit nomen eius ibi, si procul fuerit, occides de armentis & pecoribus quæ habueris, sicut præcepi tibi, & comedes in oppidis tuis, ut tibi placent. ✠ Sicut comeditur caprea, & ceruus ita vescêris eis: & mundus, & immundus in commune vescentur. ✠ Hoc tolum caue, ne sanguinem comedas. sanguis enim eorum pro anima est: & idcirco non debes animam comedere cum carnibus: ✠ sed super terram fundes quasi aquam, ✠ vt bene sit tibi, & filijs tuis post te, cum feceris quod placet in conspectu Domini. ✠ Quæ autem sanctificaueris, & vouueris Domino, tolles, & venies ad locum quem elegerit Dominus: ✠ & offeres oblationes tuas carnem, & sanguinem super altare Domini Dei tui: sanguinem hostiarum * fundes in altari; carnibus autem ipse vescêris. ✠ Obserua & audi omnia quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi, & filijs tuis post te in sempiternum, cum feceris quod bonum est, & placitum in conspectu Domini Dei tui. ✠ Quando disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes ad quas ingrederis possidendas, & possederis eas, atque habitaueris in terra earum: ✠ caue ne imiteris eas, postquam te fuerint introeunte subuersæ, & requiras cæremonias earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istæ deos suos, ita & ego colam. ✠ Non facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes quas auersatur Dominus, fecerunt dijs suis, offerentes filios, & filias, & comburentes igni. ✠ Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino: nec addas quicquam, nec minuas.

1. Reg. 8. 29.

* vestra 1 MS. H. C. G.

‖ commorantur 6 MS. H. C. G.

Gen. 28. 14.

Infr. 19. 9

* martum 1 MS. H. C.

Sup. 4. 2. Pro. 30. 6

CAP. XIII.

1 Si surrexerit in medio tui prophetes, aut qui somnium uidisse se dicat, & prædixerit signum atque portentum, 2 & euenerit quod locutus est, & dixerit tibi, Eamus, & sequamur deos alienos quos ignoras, & seruiamus eis: ✠ non audies uerba prophetæ illius, aut somniatoris: quia tentat uos Dominus Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis eum an non, in toto corde, & in tota anima uestra. 4 ✠ Dominum Deum uestrum sequimini, & ipsum timete, & mandata illius custodite, & audite uocem eius: ipsi seruietis, & ipsi adhærebitis. 5 Propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur: quia locutus est, ut uos auerteret a Domino Deo uestro, qui eduxit uos de Terra Ægypti, & redemit uos de domo seruitutis: ut errare te faceret de uia quam tibi præcepit Dominus Deus tuus: & auferes malum de medio tui. 6 ✠ Si tibi uoluerit persuadere frater tuus filius matris tuæ, aut filius tuus uel filia, siue uxor quæ est in sinu tuo, aut amicus quem diligis ut animã tuam, clam dicens, Eamus, & seruiamus dijs alienis, quos ignoras tu, & patres tui, 7 ✠ cunctarum in circuitu gentium quæ iuxta uel procul sunt, ab initio usque ad finem terræ: 8 ✠ non acquiescas ei, nec audias, neque parcat ei oculus tuus, ut misereris, & occultes eum. 9 ✠ sed statim interficies ‖ sit primum manus tua super eum, & post te omnis populus mittat manum. 10 ✠ Lapidibus obrutus necabitur: quia uoluit te abstrahere a Domino Deo tuo, qui eduxit te de Terra Aegypti de domo seruitutis: 11 ✠ ut omnis Israel audiens timeat, & nequaquam ultra faciat quippiam huius rei simile. 12 ✠ Si audieris in una urbium tuarum, quas Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes aliquos, 13 ✠ Egressi sunt filij Belial de medio tui, & auerterunt habitatores urbis suæ, atque dixerunt: Eamus, & seruiamus dijs alienis quos ignoratis: 14 ✠ quære solicite, & diligenter rei ueritate perspecta, si inueneris certum esse quod dicitur, & abomina-

Infr. 17. 2.

tionem

clouem hanc opere perpetratam, ¶ statim percuties habitatores vrbis illius in ore gladij, & delebis eam, omniaq. quæ in illa sunt usque ad pecora. ¶ quicquid etiam supellectilis fuerit, congregabis in medio plateatum eius, & cum ipsa ciuitate succendes, ita vt vniuersa consumas Domino Deo tuo, & sit tumulus sempiternus. non ædificabitur amplius, ¶ & non adhærebit de illo anathemate quicquam in manu tua: vt auertatur Dominus ab ira furoris sui, & misereatur tui, multiplicetq. te, sicut iurauit patribus tuis, ¶ quando audieris vocem Domini Dei tui, custodiens omnia præcepta eius quæ ego præcipio tibi hodie, vt facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui.

CAP. XIIII.

Filij estote Domini Dei vestri: non vos incidetis, nec facietis caluitium super mortuo; ¶ quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo: & te elegit vt sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus quæ sunt super terram. ¶ Ne comedatis quæ immunda sunt. ¶ Hoc est animal quod comedere debetis, Bouem, & ouem, & capram, ¶ ceruum & capream, bubalum, tragelaphum, pygargum, orygem, camelopardalum. ¶ Omne animal quod in duas partes findit vngulam, & ruminat, comedetis. ¶ De his autem quæ ruminant, & vngulam non findunt, hæc comedere non debetis, camelum, leporem, chœrogryllum: quia ruminant, & non diuidunt vngulam, immunda erunt vobis. ¶ Sus quoque quoniam diuidit vngulam, & non ruminat, immunda erit. carnibus eorum non vescemini, & cadauera non tangetis. ¶ Hæc comedetis ex omnibus quæ morantur in aquis. Quæ habent pinnulas, & squamas, comedite: ¶ quæ absque pinnulis, & squamis sunt, ne comedatis, quia immunda sunt. ¶ Omnes aues mundas comedite. ¶ Immundas ne comedatis: aquilam scilicet, & gryphem, & haliætum, ¶ ixion, & vulturem ac miluum iuxta genus suum: ¶ & omne coruini generis, & struthionem, ac nocturnam, & larum, atque accipitrem iuxta genus suum: ¶ herodium ac cygnum, & ibin, ¶ ac mergulum, porphyrionem, & nycticoracem, ¶ onocrotalum, & charadrium, singula in genere suo: vpupam quoque & vespertilionem. ¶ Et omne quod reptat & pennulas habet, immundum erit, & non comedetur. ¶ Omne quod mundum est, comedite. ¶ Quicquid autem morticinum est, ne vescamini ex eo. Peregrino qui intra portas tuas est, da vt comedat, aut vende ei: quia tu populus sanctus Domini Dei tui es. Non coques hœdum in lacte matris suæ. ¶ Decimam partem separabis de cunctis fructibus tuis, quæ nascuntur in terra per annos singulos, ¶ & comedes in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit, vt in eo nomen illius inuocetur, decimam frumenti tui, & vini, & olei, & primogenita de armentis, & ouibus tuis: * vt discas timere Dominum Deum tuum omni tempore. ¶ Cum autem longior fuerit via, & locus quem elegerit Dominus Deus tuus, tibiq. benedixerit, nec potueris ad eum hæc cuncta portare, ¶ vendes omnia, & in pretium rediges, portabisq. manu tua. & proficiscêris ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus: ¶ & emes ex eadem pecunia quicquid tibi placuerit, siue ex armentis, siue ex ouibus, vinum quoque & siceram, & omne quod desiderat anima tua: & comedes coram Domino Deo tuo, & epulaberis tu, & domus tua: ¶ & Leuita qui intra portas tuas est, caue ne derelinquas eum, quia non habet aliam partem in possessione tua. ¶ Anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus quæ nascuntur tibi eo tempore: & repones intra ianuas tuas. ¶ Venietq. Leuites qui aliam non habet partem nec possessionem tecum, & peregrinus ac pupillus & vidua, qui intra portas tuas sunt, & comedent, & saturabuntur: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum, quæ feceris.

CAP. XV.

Septimo anno facies remissionem, quæ hoc ordine celebrabitur. ¶ Cui debetur aliquid ab amico, vel proximo ac fratre suo, repetere non poterit, quia annus remissionis est Domini. ¶ A peregrino & aduena exiges: ciuem & propinquum repetendi non habebis potestatem. ¶ Et omnino indigens & mendicus non erit inter uos: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in Terra quam traditurus est tibi in possessionem. ¶ Si tamen audieris uocem Domini Dei tui, & custodieris uniuersa, quæ iussit, & quæ ego hodie præcipio tibi, benedicet tibi ut pollicitus est. ¶ Fœnerabis gentibus multis, & ipse a nullo accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, & tui nemo dominabitur. ¶ Si unus de fratribus tuis qui morantur intra portas ciuitatis tuæ in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad paupertatem deuenerit: non obdurabis cor tuũ, nec contrahes manum, ¶ sed aperies eam pauperi, & ¶ dabis mutuum quo eum indigere perspexeris. ¶ Caue ne forte subrepat tibi impia cogitatio, & dicas in corde tuo, Appropinquat septimus annus remissionis, & auertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, & fiat tibi in peccatum. ¶ Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in eius necessitatibus subleuandis: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere, & in cunctis ad quæ manum miseris. ¶ Non deerunt pauperes in terra habitationis tuæ: idcirco ego præcipio tibi ut aperias manum fratri tuo egeno, & pauperi, qui tecum uersatur in terra. ¶ Cum tibi uenditus fuerit frater tuus Hebræus, aut Hebræa, & sex annis seruierit tibi, in septimo anno dimittes eum liberum: ¶ & quem libertate donaueris, nequaquam uacuum abire patieris: ¶ sed dabis uiaticum de gregibus, & de area, & torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi. ¶ Memento quòd & ipse seruieris in Terra Ægypti, & liberauerit te Dominus Deus tuus, & idcirco ego nunc præ-

cipio

Exod.7.6. 1.Par.29. 18.

Leu.11.2

Exod.23. 19 & 34 26.

Deut.14. & Num 18.

Mat 21. 12.

Mat.5. 42. Luc.6.34

Mat.26. 11.

Exo.21.2 Ier.34. 14.

cipio tibi. ✞Sin autem dixerit,Nolo egredi: eo quòd diligat te, & domum tuam,& bene sibi apud te esse sentiat: ✞ assumes subulam, & perforabis aurem eius in ianua domus tuæ, & seruiet tibi vsque in æternum. ancillæ quoque similiter facies. ✞Non auertas ab eis oculos tuos quãdo dimiseris eos liberos: quoniam iuxta mercedem mercenarii per lex annos seruiuit tibi: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus,quæ agis. ✞De primogenitis quę nascuntur in armentis,& ouibus tuis,quicquid est sexus masculini,sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bouis,& nõ tondebis primogenita ouium. ✞In conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos in loco quem elegerit Dominus,tu & domus tua. ✞Sin autem habuerit maculam,& vel claudum fuerit vel cæcum, aut in aliqua parte deforme vel debile,non immolabitur Domino Deo tuo. ✞ sed intra portas vrbis tuę comedes illud: tam mundus quãm immũdus similiter vescentur eis quasi caprea,& ceruo. ✞ Hoc solum obseruabis, vt sanguinem eorum non comedas, sed effundes in terram quasi aquam.

Leu.22. 11. Eccli. 35 14.

CAP. XVI.

OBserua mẽsem nouarum frugum, & veri primum temporis, vt facias Phasę Domino Deo tuo: quoniã in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto nocte. ✞Immolabis q. Phasę Domino Deo tuo, de ouibus, & de bobus in loco quem elegerit Dominus Deus tuus,vt habitet nomen eius ibi. ✞ Non comedes in eo panem fermẽtatum: Septem diebus comedes absque fermento afflictionis panem,quoniam in pauore egressus es de Ægypto: ut memineris diei egressionis tuę de Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ. ✞Non apparebit fermẽtatum in omnibus terminis tuis septem diebus,& non remanebit de carnibus eius quod immolatum est vespere in die primo vsque mane. ✞Nõ poteris immolare Phasę in qualibet vrbiũ tuarum,quas Dominus Deus tuus daturus est tibi: ✞ sed in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen eius ibi immolabis Phasę vespere ad Solis occasũ, quãdo egressus es de Ægypto. ✞Et coques, & comedes in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, manecq. consurgens vades in tabernacula tua. ✞Sex diebus comedes azyma: & in die septima, quia collecta est Domini Dei tui,non facies opus. ✞Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris. ✞ & celebrabis diem festum hebdomadarũ Domino Deo tuo,oblationem spontaneam manus tuæ, quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui: ✞ & epulaberis coram Domino Deo tuo,tu & filius tuus, & filia tua,& seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites, qui est intra portas tuas. & aduena ac pupillus & vidua, qui morantur vobiscum: in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen eius ibi: ✞ & recordaberis quoniam seruus fueris in Ægypto: custodiesq. ac facies quæ *præcepta sunt. ✞ Solemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis per septem dies, quando collegeris de area & torculari fruges tuas. ✞& epulaberis in festiuitate tua, tu & filius tuus & filia, & seruus tuus & ancilla, Leuites quoq; & aduena, & pupillus ac vidua, qui intra portas tuas sunt. ✞ Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco quem elegerit Dominus: benedicetq. tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis, & in omni opere manuum tuarum, eris q. in lætitia. ✞ Tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in cõspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit, in solemnitate azymorum, & in solemnitate hebdomadarum,& in solemnitate tabernaculorum. ‖ Non apparebit ante Dominum vacuus: ✞sed offeret vnusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui,quam dederit ei. ✞ Iudices & magistros constitues in omnibus portis tuis,quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per singulas tribus tuas: ut iudicent populum iusto iudicio, ✞nec in alterum partem declinent. ‖ Non accipies personam nec munera: quia munera excæcant oculos sapientum,& mutãt verba iustorum. ✞Iuste quod iustum est persequẽris: ut viuas & possideas Terram, quam Dominus Deus tuus dederit tibi. ✞ Non plantabis lucum & omnem arborẽ iuxta altare Domini Dei tui. ✞ Nec facies tibi atque constitues statuam: ✠ quæ odit Dominus Deus tuus.*

Exo.23. 15.34.23 Eccl.10 6

Sup.1.17. Leu.19. 15. Exo. 23. 8. Eccl. 20. 23.

✠ quam 6 Ms. Vt autem in textu est, legunt R. Rab. G. Ex H. & C. rursus modo tralaferas, relic.

CAP. XVII.

NOn immolabis Domino Deo tuo bouem & ouem, in quo est macula aut quippiam vitij: quia abominatio est Domino Deo tuo. ✞Cum reperti fuerint apud te intra vnam portarum tuarũ, quas Dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malũ in conspectu Domini Dei tui, & transgrediantur pactum illius, ✞ vt vadant & seruiant dijs alienis, & adorẽt eos,Solem & Lunam,& omnem militiam cęli, quæ non præcepi: ✞ & hoc tibi fuerit nunciatum, audiensq. inquisieris diligenter & verum esse repereris, & abominatio facta est in Iſrael: ✞ educes virum ac mulierem, qui rem scelleratissimã perpetrarunt,ad portas ciuitatis tuæ,& lapidibus obruentur. ✞ In ore duorum aut trium testiũ peribit qui interficietur. Nemo occidatur, uno contra se dicente testimonium. ✞ Manus testium prima interficiet eum,& manus reliqui populi extrema mittetur: ut auferas malum de medio tui. ✞ Si difficile & ambiguum apud te iudiciũ esse prospexeris inter sanguinem & sanguinem,causam & causam,lepram & non lepram, & iudicum inter portas tuas videris uerba variari: surge,& ascende ad locũ quem elegerit Dominus Deus tuus. ✞ Veniesq. ad sacerdotes Leuitici generis,& ad iudicem qui fuerit illo tempore: quæresq. ab eis, qui indicabunt tibi iudicij veritatem. ✞Et facies quodcunque dixerint qui præsunt loco quem elegerit Dominus, & docuerint te, ✞ iuxta legem eius, sequẽrisq. sententiam eorum. nec declinabis ad dexteram,neque ad sinistram. ✞ Qui autem superbierit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo: ex decreto iudicis morietur ho-

Infr. 19. 15. Mat. 18. 16. 2.Co.13.1 Sup.13.9

1.Par.19. 8.

mo ille,& auferes malum de Israel: ¶ cun
13 etusq; populus audiens timebit, vt nullus
deinceps intumescat superbia. ¶ Cum in-
14 gressus fueris Terrā quam Dñs Deus tuus
dabit tibi,& possederis eam,habitauerisq;
in illa,& dixeris; Constituā super me regē
sicut habent omnes per circuitum natio-
15 nes: ¶ eum cōstitues quem Dñs Deus tuus
elegerit de numero fratrum tuorum.Non
poteris alterius gentis hominē regem fa-
16 cere,qui non sit frater tuus. ¶Cumq; fuerit
constitutus, non multiplicabit sibi equos,
nec reducet populum in Ægyptum,equita
tus numero subleuatus, præsertim cum
Dominus præceperit vobis vt nequaquam
17 amplius per eamdem viam reuertamini:
¶ Non habebit vxores plurimas quæ alli-
ciant animum eius,neque argenti & auri
18 immensa pondera. ¶ Postquam autem se-
derit in solio regni sui, describet sibi Deu-
teronomium legis huius in volumine,acci
pies exemplar a sacerdotibus Leuiticæ tri-
19 bus, ¶ & habebit secum, legetq; illud om-
nibus diebus vitæ suæ: vt discat timere
Dominum Deum suum, & custodire ver-
ba & ceremonias eius, quæ in lege præce-
20 pta sunt. ¶ Nec eleuetur cor eius in superbiam super fratres suos, neque declinet in
partē dexteram vel sinistram, vt longo tē-
pore regnet ipse,& filius eius super Israel.

* filij G
MS. R.H.
C. G.

CAP. XVIII.

NOn habebunt Sacerdotes & Leuitę, 1
& omnes qui de eadem tribu sunt,
partem & hæreditatem cum reli-
quo* Israel,‖quia sacrificia Domini, & ob-
lationes eius comedent, ¶ & nihil aliud 2
accipient de possessione fratrum suorum:
‖ Dominus enim ipse est hęreditas eorum,
sicut locutus est illis. ¶ Hoc erit iudicium 3
sacerdotum a populo, & ab his qui offe-
runt victimas: siue bouem,siue ouem im-
molauerint, dabunt sacerdoti armum ac
ventriculum: ¶ primitias frumenti, vini 4
& olei, & lanarum partem ex ouium ton-
sione. ¶Ipsum enim elegit Dominus Deus 5
tuus de cunctis tribubus tuis,vt stet,& mi-
nistret nomini Domini ipse & filij eius in
sempiternum. ¶Si exierit Leuites ex vna 6
vrbium tuarum ex omni Israel in qua ha
bitat, & voluerit venire,desiderans locum
quem elegerit Dominus, ¶ ministrabit in 7
nomine Domini Dei sui, sicut omnes fra-
tres eius Leuitæ, qui stabunt eo tempore
coram Domino. ¶ Partem ciborum eam- 8
dem accipiet quam & cæteri: excepto eo
quōd in vrbe sua ex paterna ei succe ssione
debetur. ¶ Quando ingressus fueris Ter- 9
ram quam Dominus Deus tuus dabit tibi,
caue ne imitari velis abominationes illa-
rum gentium. ¶ ‖ nec inueniatur in te qui 10
lustret filium suum,aut filiam, ducens per
ignem: aut qui ariolos scisc itetur, & ob-
seruet somnia atque augu ria. nec sit ma- 11
leficus, ¶ nec incantator, neque qui py-
thones consulat,nec diuinos, ‖ & quærat a 12
mortuis veritatem. ¶ omnia enim hæc
abominatur Dominus, & propter istiu-
modi scelera delebit eos in introitu tuo.
¶ perfectus eris,& absque macula cum Do 13
mino Deo tuo. ¶Gentes istæ quarum pos-
sidebis terram, augures & diuinos audiūt:
tu autem a Domino Deo tuo aliter institu 14
tus es. ¶‖ PROPHETAM de gente tua 15
& de fratribus tuis sicut me, suscitabit ti-
bi Dominus Deus tuus: ipsum audies,¶ ut 16
petisti a Domino Deo tuo in Horeb, quan
do concio congregata est. atque dixisti, ‖
Vltra nō audiam vocem Domini Dei mei,
& ignem hūc maximum amplius non vi-
debo,ne moriar. ¶Et ait Dominus mihi, 17
Bene omnia sunt locuti. ¶ ‖ Prophetam 18
suscitabo eis de medio fratrum suorum
similem tui: & ponam verba mea in ore
eius,loquenturq; ad eos omnia quæ præce-
pero illi. ¶qui autem verba eius quę loque 19
tur in nomine meo, audire noluerit, ego

vltor

*Mt. H. C. G. Sup. 10 9 Nu. 18. 20. 1.Cor.9. 13. Nu.18. 20.

Leu.20. 27.

1.Reg.28. 7.

Ioh.1.45. Act.3. 22.7.37.

Exod.20. 19.

Ioh.1.45.

vltor exiſtam. ✠ Propheta autem qui arrogantia deprauatus voluerit loqui in nomine meo,quæ ego non præcepi illi,ut diceret, aut ex nomine alienorum deorum, interficietur. ✠Quòd ſi tacita cogitatione reſponderis, Quomodo poſſum intelligere verbum quod Dominus nõ eſt locutus? ✠hoc habebis ſignum, quod in nomine Domini propheta ille prædixerit,& non euenerit: hoc Dominus non eſt locutus, ſed per tumorem animi ſui propheta confinxit: & idcirco non timebis eum.

CAP. XIX.

CVm diſperdiderit Dominus Deus tuus gentes, quarum tibi traditurus eſt terram, & poſſederis eam',habitaueris q. in vrbibus ꝙ eius' & in ædibus' ✠ tres ciuitates ſeparabis tibi in medio Terræ,quam Dominus Deus tuus dabit tibi in poſſeſſionem. ✠ſternens diligenter viam: & in tres æqualiter partes tota Terræ tuæ prouinciam diuides: ut habeat e uicino qui propter homicidium profugus eſt,quo poſſit euadere. ✠ Hæc erit lex homicidæ fugientis,cuius uita ſeruanda eſt,Qui percuſſerit proximum ſuum neſciens, & qui heri & nudiuſtertius nullum contra eum odium habuiſſe comprobatur: ✠ſed abiit cum eo ſimpliciter in ſyluam ad ligna cædenda, & in ſucciſione lignorum ſecuris fugerit manu,ferrumq. lapſum de manubrio amicum eius percuſſerit,& occiderit: hic ad vnam ſupradictarum vrbium confugiet, & viuet: ✠ ne forſitan proximus eius, cuius effuſus eſt ſanguis, dolore ſtimulatus,perſequatur,& apprehendat eum ſi longior uia fuerit, & percutiat animam eius qui non eſt reus mortis: quia nullum cõtra eum qui occiſus eſt,odium prius habuiſſe monſtratur. ✠ Ideirco præcipio tibi,ut tres ciuitates æqualis inter ſe ſpatij diuidas. ✠ Cum autem dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, ſicut iurauit patribus tuis, & dederit tibi cunctam Terram ‖ quam eis pollicitus eſt, ✠ ſi tamen cuſtodieris mandata eius,& feceris quę hodie præcipio tibi,ut diligas Dominũ Deum tuum,& ambules in viis eius omni tempore) addes tibi ‖ tres alias ciuitates,& ſupradictarum trium urbium numerum duplicabis: ✠ vt non effundatur ſanguis innoxius in medio Terræ, quam Dominus Deus tuus dabit tibi poſſidendam, ne ſis ſanguinis reus. ✠‖Si quis autem odio habens proximũ ſuum,inſidiatus fuerit vitæ eius, ſurgensq. percuſſerit illum, & mortuus fuerit, fugeritq.ad vnam de ſupradictis vrbibus, ✠mittent ſeniores ciuitatis illius,& arripient eum de loco effugij, tradentq.in manu proximi cuius ſanguis effuſus eſt,& morietur. ✠Non miſereberis eius,& auferes ꝙ innoxium ' ſanguinem de Iſraël, ut bene ſit tibi. ✠ Non aſſumes,& transferes terminos proximi tui,quos fixerunt priores in poſſeſſione tua,quam Dominus Deus tuus dabit tibi in Terra quam acceperis poſſidendam. ✠‖Non ſtabit teſtis vnus contra aliquem,quicquid illud peccati,& facinoris fuerit: ſed in ore duorum aut trium teſtium ſtabit omne uerbum. ✠ Si ſteterit teſtis mendax contra hominem, accuſans eum præuaricationis, ✠ſtabunt ambo,quo rum cauſa eſt, ante Dominum in conſpectu ſacerdotum, & iudicum qui fuerint in diebus illis. ✠Cumq.diligentiſſime perſcrutantes, inuenerint falſum teſtẽ dixiſſe contra fratrem ſuum mendacium: ✠ ‖ reddent ei ſicut fratri ſuo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui: ✠vt audientes cæteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. ✠ Non miſereberis eius, ‖ ſed animam pro anima, oculum pro oculo,dentem pro dente,manum pro manu, pedem pro pede exiges.

CAP. XX.

SI exieris ad bellum cõtra hoſtes tuos, & videris equitatus & currus,& maiorem quãm tu habeas,aduerſarij exercitus multitudinem,non timebis eos:quia Dominus Deus tuus tecum eſt, qui eduxit te de Terra Aegypti. ✠ Appropinquante autem iam prœlio, ſtabit ſacerdos ante aciem, & ſic loquetur ad populum. ✠ Audi Iſrael, vos hodie contra inimicos ueſtros pugnam committitis,non pertineſcat cor veſtrum,nolite metuere,nolite cedere nec formidetis eos: ✠ quia Dominus Deus ueſter in medio ueſtri eſt, & pro uobis contra aduerſarios dimicabit, ut eruat vos de periculo. ✠Duces quoque per ſingulas turmas audiente exercitu proclamabunt, ‖ Quis eſt homo qui ædificauit domum nouam,& non dedicauit eam?vadat,& reuertatur in domum ſuam, ne forte moriatur in bello,& alius dedicet eam. ✠ Quis eſt homo qui plantauit uineam,‖ & nec dum fecit eam eſſe communem, de qua ueſci omnibus liceat?vadat, & reuertatur in domũ ſuam:ne forte moriatur in bello, & alius homo eius fungatur officio. ✠ Quis eſt homo qui deſpondit uxorem, & non accepit eam? vadat,& reuertatur in domũ ſuam, ne forte moriatur in bello, & alius homo accipiat eam. ✠ His dictis addent reliqua, & loquentur ad populum, ‖Quis eſt homo formidoloſus,& corde pauido? vadat,& reuertatur in domum ſuã, ne pauẽre faciat corda fratrum ſuorum, ſicut ipſe timore perterritus eſt.✠Cumq.ſiluerint duces exercitus,& finem loquendi fecerint,unuſquiſque ſuos ad bellandum cuneos præparabit. ✠Si quando accẽſeris ad expugnandã ciuitatem, offeres ei primum pacem. ✠ Si receperit, & aperuerit tibi portas, cunctus populus qui in ea eſt,ſaluabitur, & ſeruiet tibi ſub tributo. ✠ Sin autem fœdus inire noluerit; & cœperit contra te bellum, oppugnabis eam. ✠ Cumq. tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua, percuties omne quod in ea generis maſculini eſt, in ore gladij, ✠ abſque mulieribus, & infantibus, iumentis & cæteris quæ in ciuitate ſunt. Omnem prædam exercitui diuides,& comedes de ſpolijs hoſtium tuorum, quæ Dominus Deus tuus dederit tibi. ✠Sic facies cunctis ciuitatibus quæ a te procul ualde ſunt, & non ſunt de his urbibus,quas in poſſeſſionem accepturus es. ✠ De his autem ciuitatibus quę dabuntur tibi, nullum omnino permittes uiuere, ✠ ſed interficies in ore gladij,Hethæum ui delicet, & Amorrhæum', & Chananæum, Pherezæum, & Heuæum, & Iebuſæum, ſicut præcepit tibi Dominus Deus tuus.

Num. 35. 3. of.20.8 xx. 21. 3. ✠ eas ii. c. G. earum i MS H G.Verũ extuscõ erunt R & Rab.

Ge.28.14 up 12. o. of.20.7. Num.35. o. noxium s. R. . R. ap.17.6 Iar.18. h.8.17. Ch.13.2 eb. 10.

Deu. 13. 61. Mat. 5. 38. Prou.19. 5. * Ex: MS. it.c.Tex tus aut Inſtrator tur R. Rab.G. Exo.21. 24. Leu. 24. 20.

1. Mac. 3 56:

Luc.19.9

Iudic.7.3

✠ ne

ne forte doceant uos facere cunctas abominationes quas ipsi operati sunt diis suis, & peccetis in Dominum Deum uestrum. ¶ Quando obsederis ciuitatem multo tempore, & munitionibus circundederis ut expugnes eam, non succides arbores de quibus uesci poteſt, nec securibus per circuitum debes uastare regionem: quoniam lignum est, & non homo, nec poteſt bellantium contra te augere numerum. ¶ Si qua autem ligna non sunt pomifera, sed agreſtia, & in cæteros apta usus, succide, & instrue machinas, donec capias ciuitatem quæ contra te dimicat.

CAP. XXI.

QVando inuentum fuerit in terra quam Dominus Deus tuus dabitus est tibi, hominis cadauer occisi, & ignorabitur cædis reus, ¶ egredientur maiores natu, & iudices tui, & metientur a loco cadaueris singularum per circuitum ſpatia ciuitatum: ¶ & quam uicinior cæteris esse perſpexerint, seniores ciuitatis illius tollent uitulam de armento, quæ non traxit iugum, nec terram ſcidit uomere, ¶ & ducent eam ad uallem aſperam atque ſaxoſam, quæ nunquam arata est, nec ſementem recepit: & cædent in ea ceruices uitulæ. ¶ accedentq. ſacerdotes filij Leui, quos elegerit Dominus Deus tuus ut miniſtrent ei, & benedicant in nomine eius, & ad uerbum eorum omne negotium pendet: & quicquid mundum, uel immundum est, iudicetur. ¶ Et uenient * maiores natu ciuitatis illius ad interfectum, lauabuntq. manus ſuas ſuper uitulam, quæ in ualle perc uſſa est, ¶ & dicent, *Manus noſtræ* non effuderunt ſanguinem hunc, nec oculi uiderunt. ¶ propitius eſto populo tuo Iſrael, quem redemiſti Domine, & ne reputes ſanguinem innocentem in medio populi tui Iſrael. Et auferetur ab eis reatus ſanguinis: ¶ tu autem alienus eris ab innocentis cruore, qui fuſus est, cum feceris quod præcepit Dominus. ¶ Si egreſſus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, & tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua, captiuosq. duxeris, ¶ & uideris in numero captiuorum mulierem pulchram, & adamaueris eam, uoluerisq. habere uxorem, ¶ introduces eam in domum tuam: quæ radet cæſariem, & circumcidet ungues, ¶ & deponet ueſtem in qua capta est: ſedensq. in domo tua, flebit patrem & matrem ſuam uno menſe: & poſtea intrabis ad eam, dormiesq. cum illa, & erit uxor tua. ¶ Si autem poſtea non ſederit animo tuo, dimittes eam liberam, nec uendere poteris pecunia, nec opprimere potentiam: quia humiliaſti eam. ¶ Si habuerit homo uxores duas, unam dilectam, & alteram odioſam, ‖ genueritq. ex eis liberos, & fuerit filius odioſæ primogenitus, ¶ uoluerit q. ſubſtantiam inter filios ſuos diuidere: non poterit filium dilectæ facere primogenitum, & præferre filio odioſæ, ¶ ſed filium odioſæ agnoſcet primogenitum, ‖ dabitq. ei de his quæ habuerit cuncta duplicia: iſte est enim principium liberorum eius, & huic debentur primogenita. ¶ Si genuerit homo filium contumacem & proterum, qui non audierit patris ac matris imperium, & coercitus obedire contemſerit, ¶ apprehendent eum, & ‖ ducent ad ſeniores ciuitatis illius & ad portam iudicij, ¶ dicentq. ad eos, Filius noſter iſte proterus & contumax est, monita noſtra audire contemnit, commeſſationibus uacat, & luxuriæ atque conuiuijs: ¶ lapidibus eum obruet populus ciuitatis: & morietur, ut auferatis malum de medio ueſtri, & uniuerſus Iſrael audiens pertimeſcat. ¶ Quando peccauerit homo quod morte plectendum est, & adiudicatus morti appenſus fuerit in patibulo: ¶ non permanebit cadauer eius in ligno, ſed in eadem die ſepelietur: ‖ quia maledictus a Deo est qui pendet in ligno; & nequaquam contaminabis Terram tuam, quam Dominus Deus tuus dederit tibi in poſſeſſionem.

CAP. XXII.

NOn uidebis bouem fratris tui, aut ouem errantem, & præteribis: ſed reduces fratri tuo, ¶ etiamſi non est propinquus frater tuus, nec noſti eum: duces in domum tuam, & erunt apud te quamdiu quærat ea frater tuus, & recipiat. ¶ Similiter facies de aſino, & de ueſtimento, & de omni re fratris tui quæ perierit: ſi inueneris eam, ne negligas quaſi aliena. ¶ Si uideris aſinum fratris tui aut bouem cecidiſſe in uia, non deſpicies, ſed ſubleuabis cum eo. ¶ Non induetur mulier ueſte uirili, nec uir utetur ueſte fœminea: abominabilis enim apud Deum est qui facit hæc. ¶ Si ambulans per uiam, in arbore uel in terra nidum auis inueneris, & matrem pullis uel ouis deſuper incubantem: non tenebis eam cum filijs, ¶ ſed abire patieris, captos tenens filios: ut bene ſit tibi, & longo uiuas tempore. ¶ Cum ædificaueris domum nouam, facies murum tecti per circuitu: ne effundatur ſanguis in domo tua, & ſis reus labente alio, & in præceps ruente. ¶ Non feres uineam tuam altero ſeminem: & ſementis quam ſeuiſti, & quæ naſcuntur ex uinea, pariter ſanctificentur. ¶ Non arabis in boue ſimul & aſino. ¶ Non induêris ueſtimento, quod exlana linnq. contextum est. ¶ Funiculos in fimbrijs facies per quatuor angulos palij tui quo operiris. ¶ Si duxerit uir uxorem & poſtea odio habuerit eam, ¶ quæſierit q. occaſiones quibus dimittat eam, obijciens ei nomen peſſimum, & dixerit, Vxorem hanc accepi, & ingreſſus ad eam non inueni uirginem: ¶ tollent eam pater & mater eius, & ferent ſecum ſigna uirginitatis eius ad ſeniores urbis qui in porta sunt: ¶ & dicet pater, Filiam meam dedi huic uxorē: quam quia odit, ¶ imponit ei nomen peſſimum, ut dicat, Non inueni filiam tuam

uirginem : & ecce hæc sunt signa uirginitatis filiæ meæ.. expandent uestimentum coram senioribus ciuitatis : ¶ apprehendentq. senes urbis illius uirum , & uerberabunt illum ; ¶ condemnantes insuper centum siclis argenti , quos dabit patri puellæ , quoniam diffamauit nomen pessimum super uirginem Israel: habebitq. eam uxorem , & non poterit dimittere eam omnibus diebus uitæ suæ . ¶ Quod si uerum est quod obiecit , & non est in puella inuenta uirginitas : ¶ eijcient eam extra fores domus patris sui , & lapidibus obruent uiri ciuitatis illius , & morietur : quoniam fecit nefas in Israel , vt fornicaretur in domo patris sui : & auferes malum de medio tui . ¶ ‖ Si dormierit uir cum uxore alterius , uterque morietur , id est , adulter & adultera : & auferes malum de Israel . ¶ Si puellam uirginem desponderit uir , & inuenerit eam aliquis in ciuitate , & concubuerit cum ea: ¶ educes utrumque ad portam ciuitatis illius , & lapidibus obruentur : puella , quia non clamauit , cum esset in ciuitate : uir , quia humiliauit uxorem proximi sui . & auferes malum de medio tui . ¶ Sin autem in agro repererit uir puellam quæ desponsata est , & apprehendens concubuerit cum ea , ipse morietur solus : ¶ puella nihil patietur , nec est rea mortis : quoniam sicut latro consurgit contra fratrem suum , & occidit animam eius , ita & puella perpessa est . ¶ sola erat in agro : clamauit , & nullus affuit qui liberaret eam . ¶ Si inuenerit uir puellam uirginem , quæ non habet sponsum , & apprehendens concubuerit cum illa , & res ad iudicium uenerit : ¶ ‖ dabit qui dormiuit cum ea patri puellæ quinquaginta siclos argenti , & habebit eam uxorem , quia humiliauit illam : non poterit dimittere eam cunctis diebus uitæ suæ . ¶ Non accipiet homo uxorem patris sui, nec reuelabit operimentum eius .

Lex.20. 10.

Exo.22. 16.

Nu.22.5.

CAP. XXIII.

NOn intrabit eunuchus attritis uel amputatis testiculis, & abscisso ueretro ecclesiam Domini . ¶ Non ingredietur mamzer , hoc est , de scorto natus , in ecclesiam Domini , vsque ad decimam generationē . ¶ Ammonites & Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini , in æternum : ¶ quia noluerunt uobis occurrere cum pane & aqua in uia quando egressi estis de Ægypto : & quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamia Syriæ , ut malediceret tibi : ¶ ‖ & noluit Dominus Deus tuus audire Balaam : uertitq. maledictionem eius in benedictionem tuam , eo quòd diligeret te . ¶ Non facies cum eis pacem , nec quæras eis bona cunctis diebus uitæ tuæ in sempiternum . ¶ Non abominaberis Idumæum , quia frater tuus est : nec Ægyptium , quia aduena fuisti in terra eius . ¶ Qui nati fuerint ex eis , tertia generatione intrabunt ecclesiam Domini . ¶ Quando egressus fueris aduersus hostes tuos in pugnam , custodies te ab omni re mala . ¶ Si fuerit inter uos homo qui nocturno pollutus sit somnio , egredietur extra castra , ¶ & non reuertetur , priusquam ad uesperam lauetur aqua : & post solis occasum regredietur in castra . ¶ Habebis locum extra castra, ad quem egrediaris ad requisita naturæ , ¶ gerens paxillum in baltheo.cumq. federis,fodies per circuitum & egesta humo operies quo releuatus es : ¶ (Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum . ‖ ut eruat te , & tradat tibi inimicos tuos) & sint castra tua sancta, & nihil in eis appareat fœditatis ne derelinquat te . ¶ Non trades seruum domino suo , qui ad te confugerit . ¶ habitabit tecum in loco qui ei placuerit , & in una urbium tuarum requieſcet : ne contristes eum . ¶ Non erit meretrix de filiabus Israel , nec scortator de filijs Israel . ¶ Non offeres mercedem prostibuli , nec pretium canis in domo Domini Dei tui , ‖ quicquid illud est quod ‖ vouerint ' : quia abominatio est utrumque apud Dominum Deum tuum . ¶ Non fœnerabis fratri tuo ad usuram pecuniam , nec fruges , nec quamlibet aliam rem : ¶ sed alieno . Fratri autem tuo absque usura id quo indiget , commodabis : ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in Terra ad quam ‖ ingrediēris ' possidendam . ¶ Cum uotum uoueris Domino Deo tuo , non tardabis reddere : quia requiret illud Dominus Deus tuus . & si moratus fueris , reputabitur tibi in peccatum . ¶ Si nolueris polliceri , absque peccato eris .¶ Quod autem semel egressum est de labijs tuis , obseruabis, & facies sicut promisisti Domino Deo tuo , & propria uoluntate & ore tuo locutus es . ¶ Ingressus uineam proximi tui , comede uuas quantum tibi placuerit : foras autem ne efferas tecum . ¶ Si intraueris segetem amici tui , franges spicas , & manu conteres : falce autem non metes.

Deut. 12. 4.

Mat. 5. 31. & 19. 7. Mar. 10. 4.

CAP. XXIIII.

SI acceperit homo uxorem , & habuerit eam , & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam fœditatem , scribet libellum repudij , & dabit in manu illius , & dimittet eam de domo sua . ¶ Cumq. egressa alterum maritum duxerit , ¶ & ille quoque oderit eam , dederitq. ei libellum repudij , & dimiserit de domo sua , uel certe mortuus fuerit : ¶ non poterit prior maritus recipere eam in uxorem : quia polluta est , & abominabilis facta est coram Domino : ne peccare facias Terram tuam quam Dominus Deus tuus tradiderit tibi possidendam . ¶ Cum acceperit homo nuper uxorem , non procedet ad bellum , nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicæ , sed uacabit absque culpa domui suæ , ut uno anno lætetur cum uxore sua . ¶ Non accipies lo-

* Iuxta 70 M S. H. C. G. q.

" pro quo cunq; non H. C. G. " uouerit ¶ M S. Sinaitar Texeni le sunt R. O Rab. " ingredieris I M S. H. C. G. Pro Tex tu facient R. & Rab.

co pignoris inferiorem, & superiorem molam: quia animam suam apposuit tibi. ¶ Si deprehensus fuerit homo ℣ sollicitans 'fratrem suum de filiis Israel, & uendito eo acceperit pretium: interficietur, & auferes malum de medio tui. ¶ Obserua diligenter ne incurras plagam lepræ, sed facies quæcunque docuerint te sacerdotes Leuitici generis, iuxta id quod præcepi eis, & imple sollicite. ¶ ℣ Mementote quæ fecerit Dominus Deus uester 'Mariæ in uia cum egrederemini de Ægypto. ¶ Cum repetes a proximo tuo rem aliquam quam debet tibi, non ingredieris domum eius ut pignus auferas: ¶ sed stabis foris, & ille tibi proferet quod habuerit. ¶ Sin autem pauper est, non pernoctabit apud te pignus, ¶ sed statim reddes ei ante Solis occasum: ut dormiens in uestimento suo benedicat tibi, & habeas iustitiam coram Domino Deo tuo. ¶ Non negabis mercedem indigentis, & paupertis fratris tui, siue aduenæ qui tecum moratur in terra, & intra portas tuas est: ¶ sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante Solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatum. ¶ Non occidentur patres pro filijs, nec filij pro patribus, sed unusquisque pro peccato suo morietur. ¶ Non peruertes iudicium aduenæ & pupilli, nec auferes pignoris loco uiduæ uestimentum. ¶ Memento quod seruieris in Ægypto, & eruerit te Dominus Deus tuus inde. Idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem. ¶ Quando messueris segetem in agro tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non reuerteris ut tollas illum: sed aduenam, & pupillum, & uiduam auferre patieris, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. ¶ Si fruges collegeris olivarum, quicquid remanserit in arboribus, non reuertêris ut colligas: sed relinques aduenæ, pupillo, ac uiduæ. ¶ Si uindemiaueris uineam tuam, non colliges remanentes racemos, sed cedent in usus aduenæ, pupilli, ac uiduæ. Memento quod & tu seruieris in Ægypto, & idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem.

Iurami M.G.G.

Num. 12. 20.

℣ Memento quæ fecerit Dominus Deus tuus in Ms. H.C. Gg.

Leu. 19. 13. Tob. 4. 15

4. Reg. 14. 2. Par. 25. 4. Ezec. 18. 27.

CAP. XXV.

Si fuerit causa inter aliquos, & interpellauerint iudices: quem iustum esse perspexerint, illi iustitiæ palmam dabunt: quem impium, condemnabunt impietatis. ¶ Sin autem eum qui peccauit, dignum iudicauerint plagis: prosternent, & coram se facient uerberari. Pro mensura peccati, erit & plagarum modus: ¶ ita duntaxat, ut quadragenarium numerum non excedant ne fœde lacer atus ante oculos tuos abeat frater tuus. ¶ Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. ¶ Quando habitauerint fratres simul, & unus ex eis absque liberis mortuus fuerit, uxor defuncti non nubet alteri: sed accipiet eam frater eius, & suscitabit semen fratris sui: & primogenitum ex ea filio nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen eius ex Israel. ¶ Sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui, quæ ex lege debetur, perget mulier ad portam ciuitatis, & interpellabit maiores natu, dicens, ¶ Non uult frater uiri mei suscitare ℣ semen 'fratris sui in Israel: nec me in coniugium sumere. ¶ Statimq; accersiri eum facient, & interrogabunt. Si responderit, Nolo eam uxore accipere: ¶ accedet mulier ad eum coram senioribus, & tollet calceamentum de pede eius, spuetq; in faciem illius, & dicet, Sic fiet homini qui non ædificat domum fratris sui. ¶ Et uocabitur nomen illius in Israel, Domus-discalceati. ¶ Si habuerint inter se iurgium uiri duo, & unus contra alterum rixari cœperit, uolensq; uxor alterius eruere uirum suum de manu fortioris, miseritq; manum, & apprehenderit uerenda eius: ¶ abscindes manum illius, nec flectêris super eam ulla misericordia. ¶ Non habebis in sacculo diuersa pondera, maius & minus: ¶ nec erit in domo tua modius maior & minor. ¶ pondus habebis iustum & uerum, & modius æqualis & uerus erit tibi: ut multo uiuas tempore super Terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi. ¶ abominatur enim Dominus tuus eum qui facit hæc, & auersatur omnē iniustitiam. ¶ Memento quæ fecerit tibi Amalec in uia quando egrediebaris ex Ægypto: ¶ quomodo occurrerit tibi, & extremos agminis tui, qui lassi refidebant, ceciderit, quando tu eras fame & labore cõfectus, & non timuerit Deum. ¶ Cũ ergo Dñs Deus tuus dederit tibi requiem, & subiecerit cunctas per circuitum nationes in Terra quam tibi pollicitus est: delebis nomen eius sub cœlo. Caue ne obliuiscaris.

Ruth. 4. 7. ℣ nomen 4 Ms. H. C. G.

¶ ℣ Ms. Rob. H. C. Verum a R. & G. dicitur.

Exo. 17. 8

CAP. XXVI.

Cvmq; intraueris Terram quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam, & obtineris eam, atque habitaueris in ea, ¶ tolles de cunctis frugibus tuis primitias, & pones in cartallo, pergesq; ad locum quem Dominus Deus tuus elegerit ut ibi inuocetur nomē eius: ¶ accedesq; ad sacerdotē qui fuerit in diebus illis, & dices ad eum, Profiteor hodie coram Domino Deo tuo, quod ingressus sum in Terram, pro qua iurauit * patribus nostris, ut daret eam nobis. ¶ Suscipiesq; sacerdos cartallum de manu ℣ eius, ponet ante altare Domini Dei tui: ¶ & loquêris in conspectu Domini Dei tui, Syrus persequebatur patrem meum, qui descendit in Ægyptum, & ibi peregrinatus est in paucissimo numero: creuitq; in gentem magnam ac robustam & infinitæ multitudinis. ¶ Afflixeruntq; nos Aegyptij, & persecuti sunt, imponentes onera grauissima: ¶ & clamauimus ad Dominum Deum patrum nostrorum: qui exaudiuit nos, & respexit humilitatem nostram, & laborem, atque angustiam: ¶ & eduxit nos de Aegypto in manu forti, & brachio extento, in ingenti pauore, in signis atque portentis: ¶ & introduxit ad locum istum, & tradidit nobis Terram lacte & melle manantem. ¶ Et idcirco nunc offero primitias frugum Terræ, quam Dominus dedit mihi. Et di-

* Dominus 1 Ms. H.C G. ℣ ma 6 Ms. R. Rob. H.C. G.

2. Cor 11. 24. 1 Cor. 9. 9 1. Tim 5. 18. Matt. 22. 22. Mar. 12. 19. Luc. 20. 27.

mittes eas in conspectu Domini Dei tui : & adorato Domino Deo tuo, ℣ epulaberis in omnibus bonis quæ Dominus Deus tuus dederit tibi, & domui tuæ, tu & Leuites, & aduena qui tecum est. ℣ Quando compleueris decimam cunctarum frugum tuarum, anno decimarum tertio dabis Leuitæ, & aduenæ, & pupillo & viduæ, vt comedant intra portas tuas, & saturentur : ℣ loqueris{ue}. in conspectu Domini Dei tui, Abstuli quod sanctificatum est de domo mea, & dedi illud Leuitæ & aduenæ, & pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi : non præterij mandata tua, nec fui oblitus imperij tui. ℣ Non comedi ex eis in luctu meo, nec separaui ea in qualibet immunditia, nec expendi ex his quicquam in re funebri. Obediui voci Domini Dei mei, & feci omnia sicut præcepisti mihi. ℣ ‖ Respice de sanctuario tuo, & de excelso cœlorum habitaculo, & benedic populo tuo Israel, & Terræ quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte & melle mananti. ℣ Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias mandata hæc atque iudicia : ut custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. ℣ Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, & ambules in viis eius, ut custodias cæremonias illius, & mandata atque iudicia, & obedias eius imperio. ℣ * Et Dominus elegit te hodie vt sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, & custodias omnia præcepta illius : ℣ & faciet te excelliorem cunctis gentibus quas creauit, in laudem, & nomen, & gloriam suam : ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est.

Sup. 14 17. Isai. 63. 15. Baru. 2. 16.

* Et 4 Ms. 11 C. G.

CAP. XXVII.

PRæcepit autem Moyses & seniores Israel populo, dicentes, Custodite omne mandatum quod præcipio uobis hodie. ℣ Cumq. transieritis Iordanem in Terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges ingentes lapides, & calce leuigabis eos. ℣ vt possis in eis scribere omnia uerba legis huius, Iordane transmisso : ut introeas Terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi, terram lacte, & melle manantem, sicut iurauit patribus tuis. ℣ ‖ Quando ergo transieritis Iordanem, erigite lapides quos ego hodie præcipio uobis in monte Hebal, & leuigabis eos calce : ℣ & ædificabis ibi altare Domino Deo tuo de lapidibus quos ferrum non tetigit, ℣ & de saxis informibus & impolitis : & offeres super eo holocaustla Domino Deo tuo, ℣ & immolabis hostias pacificas, comedesq. ibi, & epulaberis coram Domino Deo tuo. ℣ Et scribes super lapides omnia uerba legis huius *plane & lucide. ℣ Dixeruntq. Moyses, & sacerdotes Leuitici generis ad omnem Israelem, Attende, & audi Israel, Hodie factus es populus Domini Dei tui. ℣ audies uocem eius, & facies mandata atque iustitias quas ego præcipio tibi. * ℣ Præcepitq. Moyses populo in die illa, dicens : ℣ Hi stabunt ad benedicendum * Domino ' super montem Garizim, Iordane transmisso : Simeon, Leui, Iudas, Issachar, Ioseph, & Ben-iamin. ℣ Et e regione isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal : Ruben, Gad, & Aser, & Zabulon, Dan, & Nephthali. ℣ ‖ Et pronunciabunt Leuitæ, dicentq. ad omnes uiros Israel excelsa uoce, ℣ Maledictus homo qui * facit ' sculptile & conflatile, abominationem Domini, opus manuum artificum, & ponit{ue}. ' illud in abscondito, & respondebit omnis populus, & dicet, Amen. ℣ Maledictus qui non honorat patrem suum, & matrem, * & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui transfert terminos proximi sui. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui errare facit cæcum in itinere. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui peruerterit iudicium aduenæ, pupilli & viduæ. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui dormit cum uxore patris sui, & reuelat operimentum lectuli eius. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui dormit cum omni iumento. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui dormit cum sorore sua filia patris sui, uel matris suæ. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui dormit cum socru sua. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui clam percusserit proximum suum. & dicet omnis populus, Amen. ℣ * Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis. & dicet omnis populus, Amen. ℣ Maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos opere perficit. & dicet omnis populus, Amen.

Exo. 20. 25. Ios. 8. 31.

* hodie 1 Ms. 11 C. G.

* populo 1 Ms. 11 C. G.

Dan. 9. 11.

* iaciet G Ms. 11 C. G.

* ponitis Ms 9 R. Reb.

* Iuxta R. 11 C. G.

CAP. XXVIII.

SI autem audieris uocem Domini Dei tui, ut facias atque custodias omnia mandata eius quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus Deus tuus excelliorem cunctis gentibus quæ uersantur in terra. ℣ Venientq. super te uniuersæ benedictiones istæ, & apprehendent te, si tamen præcepta eius audieris, ℣ Benedictus tu in ciuitate, & benedictus in agro. ℣ Benedictus fructus uentris tui, & fructus terræ tuæ, fructusq. iumentorum tuorum, greges armentorum tuorum, & caulæ ouium tuarum. ℣ Benedicta horrea tua, & benedicte reliquiæ tuæ. ℣ Benedictus eris ingrediens & egrediens. Dabit Dominus inimicos tuos qui consurgunt aduersum te, corruentes in conspectu tuo : per unam uiam uenient contra te, & per septem fugient a facie tua. ℣ Emittet Dominus benedictionem super cellaria tua, & super omnia opera manuum tuarum, benedicetq. tibi in terra quam acceperis. ℣ Suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum, sicut iurauit tibi : si custodieris mandata Domini Dei tui, & ambulaueris in uiis eius. ℣ Videbuntq. omnes terrarum populi quod nomen Domini inuocatum sit super te, & timebunt te. ℣ Abundabis te

* Maledictus qui dormit cum uxore proximi sui. & dicet omnis populus, Amen D. Gal. 3. 10. Leu. 26. 3

faciet

faciet Dominus omnibus bonis, fructu uteri tui, & fructu iumentorum tuorum, fructu terræ tuæ quam iuraut Dominus patribus tuis ut daret tibi. 12 ¶ Aperiet Dominus thesaurum suum optimum, cælum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ, in tempore suo: benedicetq; cúctis operibus manuum tuarum. Et fœnerabis gentibus multis, & ipse a nullo fœnus accipies. 13 ¶ Constituet te Dominus * in caput, & non in caudam: & eris semper supra, & non subter: si tamen audieris mandata Domini Dei tui, quæ ego præcipio tibi hodie, & custodieris & feceris, 14 ac non declinaueris ab eis nec ad dexteram, nec ad sinistram, nec secutus fueris deos alienos, neque colueris eos. 15 ¶ Quod si audire noluer is uocem Domini Dei tui, ut custodias & facias omnia mandata eius & cæremonias, quas ego præcipio tibi hodie, uenient super te omnes maledictiones istæ, & apprehendent te. 16 Maledictus eris in ciuitate, maledictus in agro. 17 Maledictum horreum tuum, & maledicta reliquiæ tuæ. 18 Maledictus fructus uentris tui, & fructus terræ tuæ, armenta boum tuorú, & greges ouium tuarum. 19 Maledictus eris ingrediens, & maledictus egrediens. 20 ¶ Mittet Dominus super te famem & eiurium, & increpationé in omnia opera tua quæ tu facies: donec conterat te, & perdat velociter, * propter adinuentiones tuas pessimas, in quibus reliquisti me. 21 ¶ Adiungat tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te de terra ad quam " ingrederis' possidendam. 22 ¶ Percutiat' te Dominus egestate, febri & frigore, ardore & æstu, & ære corrupto ac rubigine, & persequatur donec pereas. 23 ¶ Sit cælum quod supra te est, æneum: & terra quam calcas, ferrea. 24 Det Dominus imbrem terræ tuæ pulueren, & de cælo descendat super te cinis, donec conteraris. 25 ¶ Tradat te Dominus corruentem ante hostes tuos. per unam uiam egrediaris contra eos, & per septem fugias, & dispergaris per omnia regna terræ. 26 ¶ Sitq; cadauer tuũ in escam cunctis uolatilibus cæli, & bestijs terræ, & non sit qui abigat. 27 ¶ Percutiat te Dominus hulcere Ægypti, & pastem corporis per quam stercora egeruntur, scabie quoq; & prurigine: ita ut curari nequeas. 28 ¶ Percutiat te Dominus amentia & cæcitate ac furore mentis, 29 & palpes in meridie sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas uias tuas. Omniq; tempore calumniam sustinebis, & opprimaris uiolentia, nec habeas qui liberet te. 30 ¶ Uxorem accipias, & alius dormiat cum ea. Domum ædifices, & non habites in ea. Plantes uineam, & non uindemies eam. 31 ¶ Bos tuus immoletur coram te, & non comedas ex eo. Asinus tuus rapiatur in conspectu tuo, & non reddatur tibi. Oues tuæ dentur inimicis tuis, & non sit qui te adiuuet. 32 ¶ Filij tui & filiæ tuæ tradantur alteri populo, ut dentibus oculis tuis, & deficientibus ad eõ spectum eorum tota die, & non sit fortitudo in manu tua. 33 ¶ Fructus terræ tuæ, & omnes labores tuos comedat populus quem ignoras: & sis semper calumniam sustinẽs, & oppressus cunctis diebus. 34 ¶ Stupens ad terrorem eorum quæ uidebunt oculi tui. 35 ¶ Percutiat te Dominus hulcere pessimo in genibus & in suris, sanariq; nõ possis a plãta pedis usque ad uerticem tuum. 36 ¶ Ducet te Dominus, & regem quem constitues super te, in Gentem quam ignoras tu & patres tui: & seruies ibi diis alienis, ligno & lapidi. 37 ¶ Et eris perditus, in prouerbium ac fabulam omnibus populis ad quos te introduxerit Dominus. 38 ¶ Semen in multa iacies in terram, & modicum congregabis: quia locustæ deuorabunt omnia. 39 ¶ Uineam plantabis, & fodies: & uinum non bibes, nec colliges ex ea quippiam: quoniam uastabitur uermibus. 40 ¶ Oliuas habebis in omnibus terminis tuis, & non unge ris oleo: quia defluent, & deperibunt. 41 ¶ Filios genetis tuos & filias, & non frueris eis: quoniam ducentur in captiuitatem. 42 ¶ Omnes arbores tuas & fruges terræ tuæ rubigo consumet. 43 ¶ Aduena qui tecum uersatur in terra, ascendet super te erit̃q. sublimior: tu autem descendes, & eris infernus. 44 ¶ Ipse fœnerabit tibi, & tu non fœnerabis ei. Ipse erit in caput & tu eris in caudam. 45 ¶ Et uenient super te omnes maledictiones istæ, & persequentes apprehendent te, donec intereas: quia non audisti uocem Domini Dei tui, nec custodisti mandata eius & cæremonias quas præcepit tibi. 46 ¶ Et erunt in te signa atque prodigia, & in semine tuo usq; in sempiternum: 47 eo quòd non seruieris Domino Deo tuo in gaudio, cordisq. lætitia, propter rerum omnium abundãtiam. 48 ¶ Seruies inimico tuo quem " immittet' " tibi' Dominus, in fame, & siti, & nuditate, & omni penuria; & ponet iugum ferreum super cervicem tuam, donec te conterat. 49 ¶ Adducet Dominus super te Gentem de longinquo, & de extremis terræ finibus in similitudinem aquilæ uolantis cum impetu: cuius linguam intelligere non possis. 50 Gentem procacissimam, quæ non deferat senem, nec misereatur paruuli, 51 & deuoret fructum iumentorum tuorum, ac fruges Terræ tuæ: donec intereas, & non relinquat tibi triticum, uinum, & oleum, armenta boum, & greges ouium; donec te disperdat, 52 & conter t in cunctis urbibus tuis, & destruantur muri tui firmi atque sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni terra tua. Obsideberis intra portas tuas in omni ti Terra tua quam dabit tibi Dominus Deus tuus: 53 & comedes fructum uteri tui, & carnes filio um tuorum & filiarum tuarum, quas dederit tibi Dominus Deus tuus, in angustia & uastitate qua opprimet te hostis tuus. 54 ¶ Homo delicatus in te, & luxuriosus ualde inuidebit fratri suo, & uxori quæ cubat in sinu suo, 55 ne det eis de carnibus filiorum suorum quas comedet; eo quòd nihil aliud habeat in obsidione & penuria qua uastauerint te inimici tui intra omnes portas tuas. 56 ¶ Tenera mulier & delicata quæ super terram ingredi non ualebat, nec pedis uestigium figere propter molitiem & teneri udinem nimiam, inuidebit uiro suo, qui cubat in sinu eius, super filij & filiæ carnibus, 57 & aluuie secundinarum quæ egrediuntur de medio feminum eius, & super liberis qui eadem hora nati sunt. comedent enim eos clam propter rerum omnium penu-

* Deus tuus M. B. C. A. Rab. ex rem. & C. non legitur.

Leu. 26. 14. Deut. 27 Malac. 2. 2. Baruc. 1. 3 Tob. 3. 4.

* de sub cælo o.

" ingredieris M. Leg. B. " Percutiet Rab. H C.

Leu. 26. 19.

Michæ 15. Aga 6.

" immittet M. R. G. " immittet H C.

riam,

riam, in obsidione & vastitate qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas. ♀ Nisi custodieris, & feceris omnia verba legis huius quæ scripta sunt in hoc volumine, & timueris nomen eius gloriosum & terribile, hoc est Dominum Deum tuum: ♀ augebit Dominus plagas tuas, & plagas seminis tui, plagas magnas & perseuerantes, infirmitates pessimas & perpetuas. ♀ & conuertet in te omnes afflictiones Ægypti, quas timuisti, & adhærebunt tibi. ♀ Insuper & vniuersos languores, & plagas quæ non sunt scriptæ in volumine legis huius, inducet Dominus super te, donec te conterat: ♀ & remanebitis pauci numero, qui prius eratis sicut astra cæli præ multitudine, quoniam non audisti vocem Domini Dei tui. ♀ Et sicut ante lætatus est Dominus super vos, bene vobis faciens, vosq. multiplicans: sic lætabitur disperdens vos atque subuertens, ut auferamini de Terra, ad quam ingredieris possidendam. ♀ Dispergetq. te Dominus in omnes populos a summitate terræ vsque ad terminos eius: & seruies ibi diis alienis, quos & tu ignoras & patres tui, lignis & lapidibus. ♀ In gentibus quoque illis non quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus ibi cor pauidum, & deficientes oculos, & animam consumptam mœrore: ♀ & erit vita tua quasi pendens ante te. Timebis nocte & die, & non credes vitæ tuæ. ♀ Mane dices, Quis mihi det vesperum? & vespere, Quis mihi det mane? propter cordis tui formidinem, qua terreberis, & propter ea quæ tuis videbis oculis. ♀ Reducet te Dominus classibus in Ægyptum per viam de qua dixit tibi vt eã amplius nõ videres. Ibi vendêris inimicis tuis in seruos & ancillas, & non erit qui emat.

58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68

CAP. XXIX.

Exo. 19. 4

HAec sunt verba fœderis quod præcepit Dominus Moysi vt ferret cũ filijs Israel in Terra-Moab: præter illud fœdus quod cum eis pepigit in Horeb. ♀ Vocauitq. Moyses omnem Israël, & dixit ad eos, Vos vidistis vniuersa quæ fecit Dominus coram vobis in Terra Aegypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vniuersæq. terræ illius, tentationes magnas ♀ quas viderunt oculi tui, signa illa portentaq. ingentia, ♀ & non dedit vobis Dominus cor intelligens, & oculos videntes, & aures quæ possint audire, vsque in præsentem diem. ♀ ‖ Adduxit vos quadraginta annis per desertum: non sunt attrita vestimenta vestra, nec calceamenta pedum ^ vestrorũ vetustate consumpta sunt. ♀ Panem nõ comedistis, vinum, & siceram non bibistis: ut scireris quia ^ ipse est Dominus Deus vester. ♀ ‖ Et venistis ad hunc locum: egressusq. est Sehon rex Hesebon; & Og rex Basan, occurrentes nobis ad pugnam. Et percussimus eos, ♀ & tulimus terram eorum, ac tradidimus possidendam Ruben, & Gad, & dimidiæ tribui Manasse. ♀ Custodite ergo verba pacti huius, & implete ea: ut intelligatis vniuersa quæ facitis. ♀ Vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro, principes vestri, & tribus, ac maiores natu, atque doctores, omnis populus Israel, ♀ liberi & uxores uestræ, & ^ aduena qui tecum morantur in castris, exceptis lignorum ceseribus, & his qui comportant aquas: ♀ vt transeas in fœdere Dñi Dei tui, & in iureiurando quod hodie Dñs Deus tuus percutit tecum: ♀ ut suscitet te sibi in populum, & ipse sit Deus tuus, sicut locutus est tibi, & sicut iurauit patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob. ♀ Nec uobis solis ego hoc fœdus ferio, & hæc iuramenta confirmo, ♀ sed cunctis præsentibus, & absentibus. ♀ Vos enim nostis quomodo habitauerimus in Terra-Aegypti, & quomodo transierimus per medium nationum, quas transeuntes, vidistis, abominationes, & sordes, id est, idola eorum, lignum, & lapidem, argentum & aurum quæ colebant. ♀ Ne forte sit inter uos uir aut mulier, familia, aut tribus, cuius cor auertim est hodie a Domino Deo nostro: ut uadat, & seruiat diis illarum Gẽtium: & sit inter uos radix germinans fel & amaritudinem. ♀ Cumq. audierit uerba iuramenti huius, benedicat sibi in corde suo, dicens, Pax erit mihi, & ambulabo in prauitate cordis mei: & assumat ebria sitientem, ♀ & Dominus non ignoscat ei: sed tunc quãmmaxime furor eius fumet, & zelus contra hominẽ illum, & sedeant super eũ omnia maledicta quæ scripta sunt in hoc uolumine: & deleat Dominus nomen eius sub cælo, ♀ & consumat eum in perditionem ex omnibus tribubus Israël, iuxta maledictiones quæ in libro legis huius ac fœderis continentur. ♀ Dicetq. sequens generatio, & filij qui nascẽtur deinceps, & peregrini qui de longe uenerint, uidentes plagas Terræ illius, & infirmitates, quibus eam afflixerit Dominus, ♀ sulphore, & Solis ardore combustam, ita ut ultra non seratur, nec utrens quippiam germinet, in exemplum ♀ subuersionis Sodomæ, & Gomorrhæ, Adamę, & Seboim quas subuertit Dominus in ira, & in furore suo. ♀ Et dicent omnes Gentes, Quare sic fecit Dominus Terræ huic? quæ est hæc ira furoris eius immensa? ♀ Et respondebunt, Quia dereliquerũt pactum Domini, quod pepigit cum patribus eorum, quando eduxit eos de Terra-Aegypti: ♀ & seruierunt diis alienis, & adorauerunt eos quos nescirebant, & quibus non fuerant attributi: ♀ idcirco iratus est furor Domini contra Terram istam, ut induceret super eam omnia maledicta quæ in hoc uolumine scripta sunt: ♀ & eiecit eos de terra sua in ira, & in furore, & in indignatione maxima, proiecitq. in terram alienam, sicut hodie comprobatur. ♀ Abscondita, Domino Deo nostro: quæ manifesta sunt, nobis & filijs nostris vsque in sempiternum, ut faciamus uniuersa ^ legis huius.

^ aduena qui tecum morantur GMS. H.G.

Sup. 8. 1.

^ uorum 2 MS. H.C. At Textus vulgi R. Rab. G. ^ eo ipsum MS. Rab. H.C. G. Num. 21. 33. Sup. 3. 1.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

CAP. XXX.

1 CVm ergo venerint super te omnes sermones isti, benedictio siue maledictio quam proposui in cõspectu tuo: & ductus pœnitudine cordis tui in vniuersis gentibus, in quas disperserit te Dominus Deus tuus, ♀ & reuersus fueris ad eum, & obedieris eius imperijs, sicut ego hodie præcipio tibi, cum filijs tuis, in toto corde tuo, & in tota anima tua: ♀ reducet ^ te Dominus Deus tuus de captiuitate

^ verba 6 MS. H.C. G.

^ Dominus Deus tuus captiuitate tua 3 MS. Rab. H.C.

uitate tua, ac miserebitur tui, & rursum congregabit te de cunctis populis in quos te ante dispersit. 4 Si ad cardines cœli fueris dissipatus, inde te retrahet Dominus Deus tuus: ℣ ‖ & assumet, atque introducet in Terram quam possederút patres tui, & obtinebis eam: & benedicens tibi, maiorisq; numeri te esse facier, quàm fuerint patres tui. ℣ Circuncidet Dominus Deus tuus cor tuum, & cor seminis tui: ut diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua, ut possis uiuere. ℣ Omnes autem maledictiones has conuertet super inimicos tuos, & eos qui oderunt te, & persequuntur. ℣ Tu autem reuertêris, & audies uocem Domini Dei tui: faciesq; uniuersa mándata quæ ego præcipio tibi hodie: ℣ & abundare te faciet Dominus Deus tuus in cunctis operibus manú tuarum, in fœbale uteri tui, & in fructu iumentorum tuorum, in habertate terræ tuæ, & in rerum omnium largitate. Reuertetur enim Dominus, ut gaudeat super te in omnibus bonis, sicut gauisus est in patribus tuis: ℣ si tamen audieris uocem Domini Dei tui, & custodieris præcepta eius, & cæremonias, quæ in hac lege conscripta sunt: & reuertaris ad Dominum Deum tuu in toto corde tuo, & in tota anima tua. ℣ ‖ Mandatum hoc quod ego præcipio tibi hodie, non supra te est, neque procul positum, ℣ nec in cœlo situm, ut possis dicere, Quis nostrum ualet ad cœlum ascendere, ut deferat illud ad nos, ut audiamus atq; opere complemus? ℣ Neque trans mare positum: ut causeris, & dicas, Quis e nobis potent transfretare mare, & illud ad nos usq; deferre: ut possimus audire, & facere quod præceptú est? ℣ Sed iuxta te est sermo ualde, in ore tuo & in corde tuo, ut facias illú. ℣ Considera quòd hodie proposuerim in conspectu tuo uitam & bonum, & e cótrario mortem & malum: ℣ ut diligas Dominum Deum tuum, & ambules in uijs eius, & custodias mandata illius ac cæremonias atque iudicia: & uiuas, atque multiplicet te, benedicatq; tibi in Terra ad quam ingrederis possidendam. ℣ Si autem auersum fuerit cor tuum, & audire nolueris, atq; errore deceptus adoraueris deos alienos, & seruieris eis: ℣ prædico tibi hodie quod pereas, & parua tempore moréris in Terra, ad quam Iordane transmisso ingredieris possidendam, ℣ Testes inuoco hodie cœlum & terram, quod proposuerim uobis uitam & bonum, benedictionem & maledictionem. Eligе ergo uitam, ut & tu uiuas, & semen tuum: ℣ & diligas Dominum Deum tuum, atque obedias uoci eius, & illi adhæreas (ipse est enim uita tua, & longitudo dierum tuorum) ut habites in Terra, pro qua iurauit Dominus patribus tuis Abrahá, Isaac, & Iacob, ut daret eam illis.

CAP. XXXI.

Abijt itaque Moyses, & locutus est omnia uerba hæc ad uniuersum Israel, ℣ & dixit ad eos, Centum uiginti annorum sum hodie, non possum ultra egredi & ingredi, præsertim cum & Dominus dixerit mihi, ‖ Non transibis Iordanem istum. ℣ Dominus ergo Deus tuus trãsibit ante te: ipse delebit omnes gẽtes has in conspectu tuo, & possidebis eas: & Iosue iste transibit ante te, sicut locutus est Dominus. ℣ Facietq; Dominus eis ‖ sicut fecit Sehon & Og regibus Ammorrhæorũ, & terræ eorum, & delebitq; eos. ℣ Cum ergo & hos tradiderit uobis, similiter facietis eis, sicut præcepi uobis. ℣ ‖ Viriliter agite, & confortamini: nolite timere, nec pauetis ad conspectum eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus, & non dimittet, nec derelinquet te. ℣ Vocauitq; Moyses Iosue, & dixit ei coram omni Israel, Confortare, & esto robustus: tu enim introduces populum istum in Terram quã daturum se patribus eorum iurauit Dominus, & tu eam sorte diuides. ℣ Et Dominus qui ductor est uester, ipse erit tecum: non dimittet, nec derelinquet te: noli timere, nec paueas. ℣ Scripsit itaque Moyses legem hanc, & tradidit eam sacerdotibus filijs Leui, qui portabant arcam fœderis Domini, & cunctis senioribus Israel. ℣ Præceptq; eis, dicens, Post septem annos, anno remissionis, in solemnitate tabernaculorum, ℣ conuenientibus cunctis ex Israel, ut appareant in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit Dominus: leges uerba legis huius coram omni Israel, audientibus eis, ℣ & in unum omni populo cõgregato, tam uiris quam mulieribus, parualis & aduenis qui sunt intra portas tuas: ut audientes discant, & timeant Dominum Deũ uestrum, & custodiant, impleantq; omnes sermones legis huius. ℣ filij quoque eorum qui nunc ignorant: ut audire possint, & timeant Dominum Deum suum cunctis diebus, quibus uersantur in Terra, ad quam uos Iordane transmisso pergitis obtinendam. ℣ Et ait Dominus ad Moysen, Ecce prope sunt dies mortis tuæ: voca Iosue, & state in tabernaculo testimonij, ut præcipiam ei. Abierunt ergo Moyses & Iosue, & steterunt in tabernaculo testimonij: ℣ apparuitq; Dominus ibi in columna nubis, quæ stetit in introitu tabernaculi. ℣ Dixitq; Dominus ad Moysen, Ecce tu dormies cum patribus tuis, & populus iste consurgens fornicabitur post deos alienos in Terra ad quam ingreditur ut habitet in eis: derelinquet me, & irritum faciet fœdus quod pepigi cum eo. ℣ Et irascetur furor meus contra eum in die illo: & derelinquam eum, & abscondam faciem meã ab eo, & erit in deuorationem: inuenient eũ omnia mala & afflictiones, ita ut dicat in illo die, Vere quia non est Deus mecum, inuenerunt me hæc mala. ℣ Ego autẽ abscondam, & celabo faciem meam in die illo propter omnia mala quæ fecit, quia secutus est deos alienos. ℣ Nunc itaque scribite uobis canticum istud, & docete filios Israel: ut memoriter teneant, & ore decãtent, & sit mihi carmen istud pro testimonio inter filios Israel. ℣ Introducam enim eum in Terram, pro qua iurauì patribus eius, lacte & melle manantem. Cumq; comederint, & saturati, crassiq; fuerint, auertentur ad deos alienos, & seruient eis: detrahentq; mihi, & irritum facient pactum meum. ℣ Postquam inuenerint eum mala multa & afflictiones, respondebit ei cãticum istud pro testimonio, quod nulla

2. Mach. 1 46. 2. 18.

℣ ex M S. B. G. Textus autem suffragatur Rab. H. & G.

Rom. 10. 6

℣ ingredieris M S. Q. R.

℣ mortem 6 M S. M. C. G.

Sup. 3. 26 Num. 27. 18.

Num. 21 24.

℣ deleuerit 3 MS. H. C. G.

Sup. 7. 1.

℣ uestrum 7 M S. H. C. G.

celebit obliuio ex ore seminis sui. Scio enim cogitationes eius quæ facturus sit hodie, antequam introducam eum in Terram quam ei pollicitus sum. ¶ Scripsit ergo Moyses canticum, & docuit filios Israel. ¶ Præcepitq; Dominus Iosue filio Nun, & ait, Confortare, & esto robustus: tu enim introduces filios Israel in Terram quam pollicitus sum, & ego ero tecum. ¶ Postquam ergo scripsit Moyses verba legis huius in volumine, atque complenit, ¶ præcepit Leuitis qui portabant arcam fœderis Domini, dicens, ¶ Tollite librum istum, & ponite eum in latere arcæ fœderis Domi ni Dei vestri: vt sit ibi contra te in testimonium. ¶ Ego enim scio contentionem tuam, & ceruicem tuam durissimam. Adhuc viuente me & ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis contra Dominum: quanto magis cum mortuus fuero? ¶ Congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras, atque doctores, & loquar audientibus eis sermones istos, & inuocabo contra eos cælum & terram. ¶ Noui enim quod post mortem meam inique agetis, & declinabitis cito de via quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Domini, vt irritetis eum per opera manuum vestrarum. ¶ Locutus est ergo Moyses audiente vniuerso cœtu Israel verba carminis huius, & ad finem vsque compleuit.

CAP. XXXII.

AVdite cœli quæ loquor, audiat terra verba oris mei.

¶ Concrescat in pluuiam doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina.

¶ Quia nomen Domini inuocabo: date magnificentiam Deo nostro.

¶ Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia: Deus fidelis, & absque vlla iniquitate, iustus & rectus.

¶ Peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus, generatio praua atque peruersa.

¶ Hæccine reddis Domino populo stulte & insipiens? nunquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

¶ Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas: interroga patrem tuum, & annunciabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi.

¶ Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel.

¶ Pars autem Domini, populus eius: Iacob funiculus hæreditatis eius.

¶ Inuenit eum in terra deserta, in loco horroris, & vastæ solitudinis: circumduxit eum, & docuit: & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

¶ Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas: & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis.

¶ Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

¶ Constituit eum super excelsam terram: ut comederet fructus agrorum, vt ut lugeret mel de petra, oleumq; de saxo durissimo.

¶ Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan, & hircos cum medulla tritici, & sanguinem vuæ bibere meracissimum.

¶ Incrassatus, est dilectus, & recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit a Deo salutari suo.

¶ Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

¶ Immolauerunt dæmonijs & non Deo, dijs quos ignorabat: noui recentesq; venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

¶ Deum qui te genuit dereliquisti, & obliuisceris Domini creatoris tui.

¶ Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filiæ.

¶ Et ait, Abscondam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima eorum: generatio enim peruersa est, & infideles filij.

¶ Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus suis: & ego prouocabo eos in eo qui nō est populus, & in gente stulta irritabo illos.

¶ Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferni nouissima: deuorabitq; terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.

¶ Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis.

¶ Cōsumentur fame, & deuorabunt eos aues morsu amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

¶ Foris vastabit eos gladius, & intus pauor, iuuenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

¶ Et dixi, Vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum:

¶ Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent, Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

¶ Gēs absq; consilio est, & sine prudētia.

¶ Vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

¶ Quomodo persequebatur vnus mille, & duo fugarent decem millia? nonne ideo, quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos?

¶ Nō enim est Deus noster ut dij eorum: & inimici nostri sunt iudices.

¶ De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ: uua eorum uua fellis, & botri amarissimi.

¶ Fel draconum vinum eorum, & uenenum aspidum insanabile.

¶ Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?

¶ Mea est vltio, & ego retribuam: eis in tempore, vt labatur pes eorum: iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora.

¶ Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis miserebitur: uidebit quòd infirmata sit manus, & clausi quoque defecerint, resistitq; consumpti sunt.

¶ Et dicet, Vbi sunt dij eorum, in quibus habebant fiduciam?

¶ De

---

2 MS. H. C. G. Moysi.

9 MS. H. C. G. Moysi.

6 MS. Rab. H. C.

1 MS. H. C. Pro Testa. R. & Rab.

Deu. 31. 14

Deu. 31. 16

Deu. 31. 21

Deu. 31. 26

Deu. 31. 27

Deu. 31. 28

Deu. 31. 29

Deu. 31. 30

Deu. 32. 1

Deu. 32. 2

Deu. 32. 3

Deu. 32. 4

Deu. 32. 5

Deu. 32. 6

Deu. 32. 7

Deu. 32. 8

Deu. 32. 9

Deu. 32. 10

Deu. 32. 11

Deu. 32. 12

Deu. 32. 13

Deu. 32. 14

Deu. 32. 15

Deu. 32. 16

Deu. 32. 17

Deu. 32. 18

Dei R. H. C. G.

Deu. 32. 19

Deu. 32. 20

Deu. 32. 21

Rom 10. 19. Ier. 15. 14.

Deu. 32. 22

Deu. 32. 23

Deu. 32. 24

Deu. 32. 25

Deu. 32. 26

Deu. 32. 27

Deu. 32. 28

Deu. 32. 29

Deu. 32. 30

perse quetur 5 M S.

ingens 3 M S.

botrus amarissimus 9 M S. R. Rab. G. Textum tem allegant H. ec. Ps 28. 2 Rom 12. 19. Heb. 10. 30.

Deu. 32. 31

Deu. 32. 32

Deu. 32. 33

Deu. 32. 34

Deu. 32. 35

Deu. 32. 36

7 MS H. C. G. Legitur ante R. Rab. & G q.

dicent 6.

Deu. 32. 37

¶ De

¶ De quorum uberibus comedebant dapes, & bibebant uinum libaminum: ſurgant, & opitulentur uobis, & in neceſſitate uos protegant. 38

1. Reg. 2 6 Tob. 13 2 Sap. 16. 13. ¶ ‖ Videte quod ego ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me: ego occidam, & ego uiuere faciam: percutiam, & ego ſanabo, & non eſt qui de manu mea poſſit eruere. 39

¶ Leuabo ad cœlum manum meam, & dicam, Viuo ego in æternum. 40

¶ Si acuero ut fulgur gladium meum & arripuerit iudicium manus mea: reddam ultionem hoſtibus meis, & his qui oderunt me retribuam. 41

¶ Inebriabo ſagittas meas ſanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de cruore occiſorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis. 42

2. Mac. 7 6. ¶ Lætamini gentes populum eius, quia ſanguinem ſeruorum ſuorum ulciſcetur: & uindictam retribuet in hoſtes eorum, & propitius erit terræ populi ſui. 43

¶ Venit ergo Moyſes, & locutus eſt omnia uerba cantici huius in auribus populi, ipſe & Ioſue filius Nun. ¶ Compleuitq; omnes ſermones iſtos, loquens ad uniuerſum Iſrael. ¶ & dixit ad eos: Ponite corda ueſtra in omnia uerba quæ ego teſtificor uobis hodie: ut mandetis ea filiis ueſtris cuſtodire, & facere, & implere uniuerſa quæ ſcripta ſunt * legis huius: 44 45 46

* in uolumine 0.

¶ quia non incaſſum præcepta ſunt uobis, ſed ut ſinguli in eis uiuerent: quæ facientes longo perſeueretis tempore in Terra, ad quam Iordane tranſmiſſo » ingredimini poſſidendam. ¶ Locutusq. eſt Dominus ad Moyſen in eadem die, dicens, ¶ Aſcende in montem iſtum Abarim, id eſt tranſituum, in montem Nebo, qui eſt in Terra Moab contra Iericho: & uide Terram Chanaan, quam ego tradam filijs Iſrael obtinendam, & morere in monte. ¶ Quem conſcendens iungêris populis tuis, ‖ ſicut mortuus eſt Aaron frater tuus in monte Hor, & appoſitus populis ſuis: ¶ quia ‖ præuaricati eſtis contra me in medio filiorum Iſrael ad Aquas contradictionis in Cades deſerti Sin: & non ſanctificaſtis me inter filios Iſrael. ¶ E contra uidebis Terram, & non ingrediêris in eam quam ego dabo filijs Iſrael. 47 48 49 50 51 52

» ingredimini M 5. Num. 17. 12.

Num. 20. 25. 13 38 Num. 20. 10. 27. 14

CAP. XXXIII.

HÆc eſt benedictio qua benedixit Moyſes homo Dei filijs Iſrael ante mortem ſuam. ¶ Et ait, Dominus de Sinai uenit, & de Seir ortus eſt nobis: apparuit de monte Pharan, & cum eo ſanctorum milia. In dextera eius ignea lex. 1 2

Sap. 3. 1. ¶ Dilexit populos, omnes ſanctí in manu illius ſunt: ‖ & qui appropinquant pedibus eius, accipient de doctrina illius. 3

¶ Legem præcepit nobis Moyſes, hæreditatem multitudinis Iacob. ¶ Erit apud re ‖ ctiſſimum rex, congregatis principibus populi cum tribubus Iſrael. 4 5

¶ Viuat Ruben, & non moriatur, & ſit paruus in numero. 6

¶ Hæc eſt Iudæ benedictio, Audi Domine uocem Iudæ, & ad populum ſuum introduc eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduerſarios eius erit. 7

¶ Leui quoque ait, Perfectio tua, & doctrina tua uiro ſancto tuo, quem probaſti in tentatione & iudicaſti ad Aquas contradictionis ¶ Qui dixit patri tuo, & matri ſuæ, Neſcio uos: & fratribus ſuis, Ignoro illos: & neſcierunt filios ſuos. Hi cuſtodierunt eloquium tuum, & pactum tuum ſeruauerunt, ¶ iudicia tua ô Iacob, & legem tuam ô Iſrael: ponent thymiama in furore tuo, & holocauſtum ſuper altare tuum. 8 9 10

¶ Benedic Domine fortitudini eius, & opera manuum illius ſuſcipe. Percute dorſa inimicorum eius: & qui oderunt eum non conſurgant. 11

¶ Et Beniamin ait, Amantiſſimus Domini habitabit confidenter in eo: quaſi in thalamo tota die morabitur, & inter humeros illius requieſcet. 12

¶ Ioſeph quoque ait, De benedictione Domini terra eius, de pomis cœli, & rore, atque abyſſo ſubiacente. ¶ De pomis fructuum Solis ac Lunæ, & de uertice antiquorum montium, de pomis colliũ æternorum: ¶ & de fœtibus terræ, & de plenitudine eius. Benedictio illius ‖ qui apparuit in rubo, ueniat ſuper caput Ioſeph, & ſuper uerticem nazaræi inter fratres ſuos. ¶ Quaſi primogeniti tauri pulchritudo eius, cornua rhinocerotis cornua illius: in ipſis uentilabit Gentes uſque ad terminos terræ. hæ ſunt multitudines Ephraim: & hæc millia Manaſſe. 13 14 15 16 17

Exo. 3.

¶ Et Zabulon ait, Lætare Zabulon in exitu tuo, & Iſſachar in tabernaculis tuis. 18

¶ Populos uocabunt ad montem: ibi immolabunt uictimas iuſtitiæ. » Qui inundationem maris quaſi lac ſugent, & theſauros abſconditos arenarum. 19

» Quia H.C G.

¶ Et Gad ait, Benedictus in latitudine Gad: quaſi leo requieuit, cepitq. brachium & uerticem. ¶ Et uidit principatum ſuum, quòd in parte ſua doctor eſſet repoſitus, qui fuit cum principibus populi, & fecit iuſtitias Domini, & iudicium ſuum cum Iſrael. 20 21

H.C G.

¶ Dan quoque ait, Dan catulus leonis, fluet largiter de Baſan. 22

¶ Et Nephthali dixit, Nephtali abundantia perfruetur, & plenus erit benedictionibus Domini: mare & meridiem poſſidebit. 23

¶ Aſer quoque ait, Benedictus in filijs Aſer, ſit placens fratribus ſuis, & tinguat in oleo pedem ſuum. ¶ Ferrum & æs calceamentum eius. Sicut dies iuuentutis tuæ, ita & ſenectus tua. ¶ Non eſt Deus alius ut Deus rectiſſimi: aſcenſor cœli auxiliator tuus. Magnificentia eius diſcurrit nubes, ¶ habitaculum eius ſurſum, & ſubter brachia ſempiterna: eiiciet a facie tua inimicum, dicetq., » Conterere. 24 25 26 27

4 Mſ. B. H. C. » Contere H M 5. H. C. Verum Textus R. & c. conformes eſt Ion. 23 6. 33. 26.

¶ ‖ Habitabit Iſrael confidenter, & ſolus. Oculus Iacob in terra frumenti, & uini, cæliq. caligabunt rore. ¶ Beatus es tu Iſrael, quis ſimilis tui populo, qui ſalueris in Domino? ſcutum auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ. negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis. 28 29

CAP.

CAP. XXXIIII.

Scendit ergo Moyſes de campeſtribus Moab ſuper montem Nebo, in verticem Phaſga contra Iericho: ‖ nditq. ei Dominus omnẽ Terram- Gad vſque Dan, ♀& uniuerſum Nephtali, amq. Ephraim, & Manaſſe, & omnem terram * vſque ad mare nouiſſimum, ♀ & auſtralem partem, & latitudinem campi Iericho ciuitatis palmarum vſque Segor. ♀ Dixitq. Dominus ad eum, Hæc eſt terra, pro qua iurauí Abraham, Iſaac, & Iacob, dicens, ‖ Semini tuo dabo eam. Vidiſti eam oculis tuis, & non tranſibis ad illam. ♀ Mortuusq. eſt ibi Moyſes ſeruus Domini, in terra Moab, iubente Domino: ♀& eliuit eum in valle Terrę Moab contra ogor: ‖ & non cognouit homo ſepulchrũ s uſq; in præſentem diem. ♀ Moyſes centi & uiginti annorũ erat quando mors eſt: nec caligauit oculus eius, nec denſillius moti ſunt. ♀ Fleueruntq. eum filii el in campeſtribus Moab triginta diebus: & completi ſunt dies planctus lugentium Moyſen. ♀ Ioſue uero filius Nun repletus eſt Spiritu ſapiętiæ, quia Moyſes poſuit ſuper eum manus ſuas. Et obedierũt ei filii Iſrael, fecerũtq. ſicut præcepit Dñs Moyſi. ♀ Et non ſurrexit ultra propheta in Iſrael ſicut Moyſes, quem noſſet Dominus facie ad faciem ♀ in omnibus ſignis atque portentis, quæ miſit per eum ut faceret in Terra Aegypti Pharaoni, & omnibus ſeruis eius, uniuerſæq. terræ illius, ♀ & cunctam manum robuſtam, magnaq. mirabilia, quę fecit Moyſes coram uniuerſo Iſrael.

* Iuda 8 Ms. R. H.C. G.

Gen. 12.7 13.15.15 18. 26.4

LIBER IOSVE,
HEBRAICE, IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est post mortem Moysi serui Domini, ut loqueretur Dominus ad Iosue filium Nun, ministrum Moysi, & diceret ei, 1 Moyses seruus meus mortuus est: surge, & transi Iordanem 2
istum tu & omnis populus tecum, in Terram quam ego dabo filijs Israel. 3 ‖ Omnem locum quem calcauerit uestigium pedis uestri, uobis tradam, sicut locutus sum Moysi. 4 A deserto & Libano usque ad fluuium magnum Euphráten, omnis terra Hethæorum usque ad mare magnum contra Solis occasum erit terminus uester. 5 Nullus poterit uobis resistere cunctis diebus uitæ tuæ: sicut fui cum Moyse, ita ero tecum: ‖ non dimittam, nec derelinquam te. 6 Confortare, & esto robustus: tu enim sorte diuides populo huic Terram pro qua iurauí patribus ^a tuis, ut traderem eam illis. 7 Confortare igitur, & esto robustus, ualde: ut custodias, & facias omnem legem, quam præcepit tibi Moyses seruus meus: ne declines ab ea ad dexteram uel ad sinistram, ut intelligas cuncta quæ agis. 8 Non recedat uolumen legis huius ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus, ac noctibus, ut custodias & facias omnia quæ scripta sunt in eo: tunc diriges uiam tuã, 9 & intelliges eam. Ecce præcipio tibi, confortare, & esto robustus. Noli metuere, & noli timere: quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quæcũq; perrexeris. 10 Præcepitq; Iosue principibus populi, dicens: Trãsite per mediũ castrorũ, & imperate populo, ac dicite: 11 Præparate uobis cibaria: quoniã post diẽ tertium transibitis Iordanẽ, & intrabitis ad possidẽdam Terrã quã Dñs Deus uester daturus est uobis. 12 Rubenitis quoque & Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse ait, 13 Mementote sermonis ‖ quem præcepit uobis Moyses famulus Domini, dicens: Dñs Deus uester dedit uobis requiẽ, & omnẽ Terram. 14 Vxores uestræ, & filij, ac iumenta manebunt in Terra quam tradidit uobis Moyses trans Iordanem: uos autẽ transite armati ante fratres uestros, omnes fortes manu, & pugnate pro eis, donec det Dominus requiem fratribus uestris, sicut & uobis dedit, & possideant ipsi quoque Terram quam Dominus Deus uester daturus est eis: & sic ^a reuertimini in Terram possessionis uestræ, & habitabitis in ea quam uobis dedit Moyses famulus Dñi trans Iordanẽ contra Solis ortum. 15 Responderũtq; ad Iosue, atque dixerunt, 16 Omnia quæ præcepisti nobis, faciemus: & quocunq; nos miseris, ibimus. 17 Sicut obediuimus in cunctis Moysi, ita obedientes & tibi: tantũ sit Dñs Deus tuus tecũ, sicut fuit cum Moyse. 18 Qui contradixerit ori tuo, & non obedierit cũctis sermonibus quos præceperis ei, moriatur. tu tantum confortare, & uiriliter age

Deut. 11. 24. Ios. 14. 9.

Num. 32. 20.

Heb. 13. 5.

a suis R. H. C. G.

a reuertemini R. H. C. G.

CAP. II.

MIsit autem Iosue filius Nũ de Setim duos uiros exploratores in abscondito: & dixit eis, Ite, & considerate terrã, & Iericho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, & quieuerunt apud eã. ¶ Nunciatumq; est regi Iericho, & dictũ, Ecce uiri ingressi sunt huc per noctẽ de filijs Israel, ut explorarent Terrã. ¶ Misitq; rex Iericho ad Rahab dicẽs: Educ uiros qui uenerũt ad te, & ingressi sunt domũ tuã: exploratores quippe sunt, & omnẽ Terrã considerare uenerunt. ¶ Tollensq; mulier uiros, abscondit, & ait: Fateor uenerunt ad me, sed nesciebã unde essent. ¶ cũq; porta cluderetur in tenebris, & illi pariter exirent, nescio quo abierũt: persequimini cito, & cõprehendetis eos. ¶ Ipsa autẽ fecit ascẽdere uiros in solarũ domus suæ, operuitq; eos stipulis lini, quæ ibi erat. ¶ Hi autẽ qui missi fuerãt, secuti sunt eos per uiã quæ ducit ad uadũ Iordanis: illisq; egressis statim porta clausa est. ¶ Necdũ obdormierant qui latebãt, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait, ¶ Noui quod Dñs tradiderit uobis Terrã: cecidit enim irruit in nos terror uester, & elanguerunt omnes habitatores Terræ. ¶ Audiuimus quod siccauerit Dñs aquas Maris rubri ad uestrũ introitum, quãdo egressi estis ex Ægypto: & quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus qui erant trans Iordanem, Sehon & Og, quos interfecistis. ¶ Et hæc audientes pertimuimus, & elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus ad introitum uestrum: Dñs enim Deus uester ipse est Deus in cælo sursum, & in terra deorsum. ¶ Nunc ergo iurate mihi per Dominum, ut quomodo ego misericordiam feci uobiscum, ita & uos faciatis cum domo patris mei: dete signũ mihi ueritatis, ¶ & saluatrem meum, & matrem, & fratres ac sorores meas, & omnia quæ horum sunt, & eruatis animas nostras a morte. ¶ Qui responderunt ei, Anima nostra sit pro uobis in mortem, si tamen non prodideris nos. cũq; tradiderit nobis Dñs Terrã: faciemus in te misericordiã, & ueritatẽ. ¶ Demisit ergo eos per funẽ de fenestra: domus enim eius hærebat muro. ¶ Dixitq; ad eos: Ad mõtana conscendite, ne forte occurrãt uobis reuertentes: ibi latitate tribus diebus, donec redeant: & sic ibitis per uiã uestrã. ¶ Qui dixerũt ad eã, Innoxii erimus a iuramẽto hoc quo adurasti nos, ¶ si ingredientibus nobis Terrã, signum fuerit funiculus iste coccineus, & ligaueris eũ in fenestra, per quã demisisti nos: & patrẽ tuũ ac matrẽ, fratresq; & omnẽ cognationẽ tuã congregaueris in domũ tuã. ¶ Qui: ostiũ domus tuæ egressus fuerit, * sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus * alieni. Cũctorũ autẽ sanguis qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrũ, si eos aliquis tetigerit. ¶ Quòd si nos prodere uolueris, & fermonẽ istum proferre in mediũ, erimus irrũli ab hoc iuramento quo adurasti nos. ¶ Et illa respondit, Sicut locuti estis, ita fiat: dimittensq; eos ut pgerent, appendit funiculũ coccineũ in fenestra. ¶ Illi vero ambulãtes peruenerũt ad montana, & manserunt ibi tres dies, donec reuerterentur qui fuerant persecuti: quærentes enim per omnẽ uiã, nõ reperierunt eos. ¶ Quibus urbem ingressis, reuersi sunt, & descẽderũt exploratores de mõte: & transmisso Iordane, uenerunt ad Iosue filiũ Nun, narraueruntq; ei omnia quæ acciderant sibi, atque dixerunt, Tradidit Dñs omne terrã hãc in manus nostras, & timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

* Non MS. 7. L.

* Deus tibi sit. Additur * 8.9 ex altera translatione. quod enim Latinus interpres sepenumero ponit sepenumero addere. * Innoxii 6 M 8.

CAP. III.

IGitur Iosue de nocte consurgens mouit castra: egredientesq; de Setim, uenerunt ad Iordanem ipse, & omnes filij Israel, & morati sunt ibi per tres dies. ¶ Quibus euolutis transierunt præcu-

nes

per castrorum medium, ¶ & clamare
3 cœperunt, Quando videritis arcam fœde-
ris Domini Dei uestri, & sacerdotes Lie-
pis Leuiticæ portantes eam, uos quoque
consurgite, & sequimini præcedentes:
4 ¶ sitq. inter uos & arcam spatium cubito-
rum duûm millium: ut procul uidere pos-
sitis, & nosse per quam uiam ingrediamini: quia prius non ambulastis per eam. &
5 cauete ne appropinquetis ad arcam. ¶ Dixitq. Iosue ad populum, Sanctificamini:
cras enim faciet Dominus inter uos mira-
6 bilia. ¶ Et ait ad sacerdotes, Tollite arcam
fœderis, & præcedite populum. Qui iussa
complentes, tulerunt & ambulauerũt ân-
7 te eos. ¶ Dixitq. Dominus ad Iosue, Hodie
incipiam exaltare te coram omni Israël:
ut sciant quod sicut cum Moyse fui, ita &
8 tecum sim. ¶ Tu autem præcipe sacerdoti-
bus qui portant arcam fœderis, & die eis,
Cum ingressi fueritis partem aquæ Iorda-
nis, state in ea. ¶ Dixitq. Iosue ad filos Is-
9 rael, Accedite huc, & audite ^ uerbum Do-
10 mini Dei uestri. ¶ Et rursum, In hoc, inquit,
scietis quod Dominus Deus uiuens in me-
dio uestri est, & disperdet in conspectu ue-
stro Chananæum & Hetheum, Heuæum
& Pherezæum, Gergesæum quoque & Ie-
busæum, & Amorrhæum. ¶ Ecce arca fœde-
11 ris Domini omnis terræ antecedet uos per
12 Iordanem. ¶ Parate duodecim uiros de *
tribus Israël, singulos per singulas tribus.
13 ¶ Et cum poluerint uestigia pedum suorũ
sacerdotes qui portant arcam * Domini
Dei uniuersę terræ in aquis Iordanis, aquę
quæ inferiores sunt, decurrent atque de-
ficient: quæ autem desuper uenient, ‖ in
14 una mole consistent. ¶ Igitur egressus est
populus de tabernaculis suis, ut tran-
siret Iordanem: & sacerdotes qui por-
tabant arcam fœderis pergebant ante
15 eum. ¶ Ingressiq. eis Iordanem, & pe-
dibus eorum in parte aquæ tinctis, (‖ Il
Iordanis autem ripas aluei sui tempore
messis impleuerat) ¶ steterunt aquæ de-
16 scendentes in loco uno, & ad instar
montis intumescentes apparebant pro-
cul ab urbe quæ uocatur ^ Edom ' us-
que ad ^ locum ' Sarthan, quæ au-
tem inferiores erant, in Mare-solitudi-
nis (quod nunc uocatur mortuum) de-
scenderunt usque quo omnino deficerent.
Populus autem incedebat contra ^ Ior-
17 danem ': ¶ & sacerdotes qui portabant
arcam fœderis Domini, stabant super
siccam humum in medio Iordanis ac-
cincti, omnisq. populus per arentem
alueum transibat.

CAP. IIII.

QVibus transgressis dixit Dominus
1 ad Iosue, ¶ Elige duodecim uiros
2 singulos per singulas tribus. ¶ &
3 præcipe eis ut tollant de medio Iordanis
alueo, ubi steterunt pedes sacerdotum,
duodecim durissimos lapides, quos pone-
te in loco castrorum ubi fixeritis hac no-
4 cte tentoria. ¶ Vocauitq. Iosue duodecim
uiros quos elegerat de filijs Israel singulo
de singulis tribubus, ¶ & ait ad eos, Ite an-
te arcam Domini Dei uestri ad Iordanis
5 medium, & portate inde singuli singu-
los lapides in humeris uestris, iuxta nu-
merum filiorum Israel, ¶ ut sit signum
inter uos. & quando interrogauerint
6 uos filij uestri eras, dicentes, Quid sibi
7 uolunt isti lapides? ¶ respondebitis eis,
Defecerunt aquæ Iordanis ante ar-
cam fœderis Domini, cum transiret
eum: ideirco positi sunt lapides isti
8 in monimentum filiorum Israel us-
que in æternum. ¶ Fecerunt ergo filij
Israël sicut præcepit eis Iosue, portan-
tes de medio Iordanis alueo duodecim
lapides, ut Dominus ei imperarat, iuxta
numerum filiorum Israel, usque ad lo-
cum in quo castrametati sunt, ibiq. posue-
9 runt eos. ¶ Alios quoque duodecim lapides
posuit Iosue in medio Iordanis alueo, ubi
steterunt sacerdotes, qui portabant arcam
fœderis Domini: & sunt ibi usque in præ-
10 sentem diem. ¶ Sacerdotes autem qui
portabant arcam, stabant in Iordanis
medio, donec omnia complerentur quæ
Iosue, ut loqueretur ad populum, præ-
ceperat Dominus, ^ & dixerat ei Moy-
ses. Festinauitq. populus, & transijt.
11 ¶ Cumq. transissent omnes, transiuit &
12 arca Domini, sacerdotes quoque per-
gebant ante populum. ¶ Filij quoque
Ruben, & Gad, & dimidia tribus Ma-
nasse, armati præcedebant fratres suos
13 filios Israel sicut eis præceperat Moy-
ses: ¶ & quadraginta pugnatorum mil-
lia per turmas, & cuneos, incedebant
14 per planã atque campestria urbis Ieri-
cho. ¶ In die illo magnificauit Do-
minus Iosue coram omni Israel, ut
timerent eum, sicut timuerant Moy-
15 sen dum adhuc uiueret. ¶ Dixitq. ad
16 eum, ¶ Præcipe sacerdotibus qui por-
tant arcam fœderis ut ascendant de Ior-
17 dane. ¶ Qui præcepit eis, dicens: Ascen-
dite de Iordane. ¶ Cumq. ascendissent
portantes arcam fœderis Domini, & sic-
cam humum calcare cœpissent, re-
uersæ sunt aquæ in alueum suum, &
19 fluebant sicut ante consueuerant. ¶ Po-
pulus autem ascendit de Iordane decî-
mo die mensis primi, castrametati sunt
in Galgalis contra Orientalem plagam
20 urbis Iericho. ¶ Duodecim quoque lapi-
des, quos de Iordanis alueo sumpserant,
21 posuit Iosue in Galgalis, ¶ & dixit ad
filios Israel, Quando interrogauerint fi-
lij uestri eras patres suos, & dixerint
22 eis, Quid sibi uolunt lapides isti? ¶ do-
cebitis eos, atque dicetis, Per arentem
alueum transiuit Israel Iordanem istum,
23 ¶ siccante Domino Deo ^ nostro ' aquas
eius in conspectu ^ nostro ', donec ^
transiretis ': sicut fecerat prius in ma-
ri rubro, quod siccauit donec transi-
24 remus: ¶ ut discant omnes terrarum
populi fortissimam Domini manum, ut
& uos timeatis Dominum Deum ue-
strum omni tempore.

CAP. V.

1 POstquam ergo audierunt omnes re-
ges Amorrhæorum, qui habitabant
trans Iordanem ad Occidentalem
plagam, & cuncti reges Chanaan, qui pro-
pinqua possidebant magni maris loca,

quod

---

^ verba 6 MS. H. C. Textus autem ei formis est G.

* duodecim MS. G.

* fœderis MS R. G. Ab initio rem & C. num legitur. Ps. 113. 3.

Act. 7. 45. Eccli. 24 36.

^ Adom 12. MS. H C. G. ^ latus 1 MS R. H. C. ^ partem G. Terra. MS. H. C. G.

Exo. 14. 21.

^ nostro 5 MS. H C. G. q. ^ nostro 4 MS. H. C. Veorũ G. ^ transiremus MS. q.

---

5 MS. H. C. A. G. autem legitur.

Aut 1 MS. H. C G.

Nu. 32. 29.

quod fecerat Dominus filiis Israel coram filiis Israel donec transirent, dissolutum est cor eorum, & nō remansit in eis spiritus, timētium introitum filiorum Israel. ♀ Eo tempore dixit Dominus ad Iosue, Fac tibi cultros lapideos, & circuncide secundo filios Israel. ♀ Fecit quoque quod iusserat Dominus, & circuncidit filios Israel in colle præputiorum. ♀ Hæc autem causa est secundæ circuncisionis. Omnis populus qui egressus est de Aegypto generis masculini, omnes bellatores viri, mortui sunt in deserto per longissimos viæ circuitus, ♀ qui omnes circuncisi erant. Populus autem qui natus est in deserto, ♀ per quadraginta annos itineris latissimæ solitudinis incircuncisus fuit: donec consumerentur qui non audierant vocem Domini, & quibus ante iurauerat ut ostenderet eis terram * lacte & melle manantem. ♀ Horum filij in locum successerunt patrū, & circuncisi sunt a Iosue: quia sicut nati fuerant, in præputio erant, nec eos in uia aliquis circunciderat. ♀ Postquam autem omnes circuncisi sunt, manserunt in eodē castrorū loco, donec sanarentur. ♀ Dixitq. Dominus ad Iosue, Hodie abstuli opprobrium Aegypti a uobis. Vocatumq. est nomen loci illius Galgala, usq; in præsentem diem. ♀ Manseruntq. filij Israel in Galgalis, & fecerunt Phase quartadecima die mensis ad uesperum in campestribus Iericho: ♀ & comederunt de frugibus Terræ die altero, azymos panes, & polentam eiusdem anni. ♀ Defecitq. manna postquam comederunt de frugibus Terræ, nec usi sunt ultra cibo illi filij Israel, sed comederunt de frugibus præsentis anni Terræ - Chanaan. ♀ Cum autem esset Iosue in agro uibis Iericho, leuauit oculos, & uidit uirum stātem contra se, euaginatum tenentem gladiū, perrexitq. ad eum, & ait, Noster es, an aduersariorum? ♀ Qui respondit, Nequaquam, sed sum princeps exercitus Domini, & nunc uenio. Cecidit Iosue pronus in terrā, Et adorans ait, Quid Dominus meus loquitur ad seruum suum? ♀ ‖ Solue, inquit, calciamentum tuum de pedibus tuis: locus enim in quo stas, sanctus est. Fecitq. Iosue ut sibi fuerat imperatum.

quod auerat nobis terram Exo. 3. c. 6.

Exo. 23. 23.

Exo. 3. 5.

CAP. VI.

IEricho autem clausa erat atq; munita, timore filiorum Israēl, & nullus egredi audebat aut ingredi. ♀ Dixitq. Dominus ad Iosue, Ecce dedi in manus tuas Iericho, & regem eius, omnesq. fortes uiros. ♀ Circuīte urbem cuncti bellatores semel per diem: sic facietis sex diebus. ♀ Septimo autem die sacerdotes tollent septem buccinas, quarū usus est in iubileo, & præcedent arcam fœderis: septiesq. circuibitis ciuitatem, & sacerdotes clangēt buccinis. ♀ Cūq. insonuerit uox tubæ longior atque concisior, & in auribus uestris increpuerit, conclamabit omnis populus uociferatione maxima, & muri funditus corruent ciuitatis ingredienturq. singuli per locum contra quem steterint. ♀ Vocauit ergo Iosue filius Nun sacerdotes, & dixit ad eos, Tollite arcam fœderis: & septem alij sacerdotes tollant septem iubileorum buccinas, & incedant ante arcam Domini. ♀ Ad populum quoque ait, Ite, & circuite ciuitatem, armati præcedentes arcam Domini. ♀ Cumq. Iosue uerba finisset, & septem sacerdotes septem buccinis clangerent ante arcam fœderis Domini, ♀ omnisq. præcederet armatus exercitus, reliquum uulgus arcam sequebatur, ac buccinis omnia concrepabāt. ♀ Præceperat autem Iosue populo, dicens: Non clamabitis, nec audietur uox uestra, neque ullus sermo ex ore uestro egredietur: donec ueniat dies in quo dicam uobis, Clamate & uociferamini. ♀ Circui-

tur ergo area Domini ciuitatem semel per
septem dies, & reuersa in castra, manserunt ibi. 12
¶ Igitur Iosue de nocte consurgente, tulerunt
sacerdotes arcam Domini, septem ex eis, 13
septem buccinas, quarum in iubileo usus
est: præcedebantq. arcam Domini ambu-
lantes atque clangentes: & armatus popu-
lus ibat ante eos, vulgus autem reliquum
sequebatur arcam, & buccinis personabat.
¶ Circuierunt q. ciuitatem secundo die se- 14
mel, & reuersi sunt in castra. Sic fecerunt
sex diebus. ¶ Die autem septimo diluculo 15
consurgentes, circuierunt urbem, sicut
dispositum erat septies. ¶ Cumq. septimo 16
circuitu clangeret buccinis sacerdotes, di-
xit Iosue ad omnem Israel, Vociferamini:
tradidit enim vobis Dominus ciuitatem:
¶ sitq. ciuitas hæc anathema: & omnia quę 17
in ea sunt, Domino. Sola Rahab meretrix
viuat cum uniuersis qui cum ea in domo
sunt: ¶ abscondit enim nuntios quos dire-
ximus. ¶ Vos autem cauete ne de his quæ 18
præcepta sunt * quippiam contingatis, &
litis præuaricationis rei, & omnia castra
Israel sub peccato sint atque turbentur.
¶ Quicquid autem auri ‖ aut argenti fue- 19
rit, & uasorum æneorum ac ferri, Domi-
no consecretur, repositū in thesauris eius.
¶ Igitur omni populo uociferante, & clan- 20
gentibus tubis, postquam in aures multi-
tudinis nox sonitusq. inerepuit, muri illi-
co corruerunt: & ascendit unusquisque
per locum qui contra se erat, ‖ ceperuntq.
ciuitatem, ¶ & interfecerunt omnia quæ 21
erant in ea, a viro usque ad mulierem, ab
infante usque ad senem. Boues quoque &
oues, & asinos in ore gladij percusserunt.
¶ Duobus autem uiris, ‖ qui exploratores 22
missi fuerant, dixit Iosue, Ingredimini do-
mum mulieris meretricis, & producite
eam, & omnia quæ illius sunt, sicut illi
iuramento firmastis. ¶ ‖ Ingressiq. iuue- 23
nes, eduxerunt Rahab, & parentes eius,
fratres quoque, & cunctam supellectilem
ac cognationem illius, & extra castra Is-
rael manere fecerūt. ¶ Vbi autem & om- 24
nia quæ inuenta sunt in ea, succensa ut.
absque auro & argento, & nasis æneis, ac
ferro, quæ in ærarium Domini confecta-
runt. ¶ Rahab uero meretricem, & domum
patris eius, & omnia quæ habebat, fecit 25
Iosue uiuere, & habitauerunt in medio Is-
rael usque in præsentem diem: eo quòd
absconderit nuncios quos miserat ut ex-
ploratent Iericho. ¶ In tempore illo, im- 26
precatus est Iosue, dicens ‖ Maledictus uir
coram Domino, qui suscitauerit, & ædi-
ficauerit ciuitatem Iericho. In primogeni-
to suo fundamenta illius iaciat, & in no-
uissimo liberorum ponat portas eius. ¶ Fuit 27
ergo Dominus cum Iosue, & nomen eius
vulgatum est in omni terra.

CAP. VII.

Filij autē Israel prævaricati sunt man- 1
datum, & usurpauerunt de anathe-
mathe. Nam Achan filius Charmi, fi-
lij Zabdi, filij Zare de tribu Iuda, rapuit ali-
quid de anathemate: iratusq. est Domi-
nus contra filios Israel. ¶ Cumq. mitteret 2
Iosue de Iericho uiros contra Hai, quæ est
iuxta Beth-auen, ad Orientalem plagam
oppidi Bet-el dixit eis, Ascendite & explo-
rate Terram. Qui præcepta complentes 3
exploraverunt Hai. ¶ Et reuersi dixerunt
ei, Non ascendat omnis populus, sed duo,
uel tria millia uirorum pergant, & deleāt
ciuitatem: quare omnis populus frustra
uexabitur cōtra hostes paucissimos. ¶ Ascē- 4
derunt ergo tria millia pugnatorum. Qui
statim terga uertentes, percussi sunt a ui-
ris urbis Hai, & corruerunt ex eis triginta
& sex homines: persecutiq. sunt eos ad-
uersarij de porta usque ad Sabarim, & ce-
ciderunt per prona fugientes: pertimuitq. 5
cor populi, & ad instar aquæ liquefactum
est. ¶ Iosue uero scidit uestimenta sua, &
pronus cecidit in terram coram arca Do-
mini usque ad uesperam, tam ipse quam
omnes senes Israel, miseruntq. puluerem 7
super capita sua, ¶ & dixit Iosue, Heu Do-
mine Deus, quid uoluisti traducere popu-
lum istum Iordanem fluuium, ut traderes
nos in manus Amorrhæi, & perderes? uti-
nam ut cœpimus, mansissemus trans Ior- 8
danem? ¶ Mi Domine Deus, quid dicam,
uidens Israelem hostibus suis terga uertē- 9
tem. ¶ Audient Chananæi, & omnes ha-
bitatores Terræ, & pariter conglobati cir-
cundabunt nos atque delebūt nomen no-
strum de terra: & quid facies magno no-
mini tuo? ¶ Dixitq. Dominus ad Iosue, 10
Surge, cur iaces pronus in terra? ¶ Pecca- 11
uit Israel, & prævaricatus est pactum meū:
tuleruntq. de anathemate, & furati sunt
atque mentiti, & absconderunt inter uasa
sua. ¶ Nec poterit Israel stare ante ho- 12
stes suos, cōsq. fugiet: quia pollutus est
anathemate. non ero ultra uobiscum, do-
nec conteratis eum qui huius sceleris reus
est. ¶ Surge, sanctifica populum, & dic eis, 13
Sanctificamini in crastinum: hæc enim di-
cit Dominus Deus Israel, Anathema in
medio tui est Israel: non poteris stare corā
hostibus tuis donec deleatur ex te qui hoc
contaminatus est scelere. ¶ Accedetisq. ma- 14
ne singuli per tribus uestras: & quamcun-
que tribum sors inuenerit, acceder per co-
gnationes suas, & cognatio per domos, do-
musq. per uiros. ¶ Et quicunque ille ‖ in- 15
hoc facinore fuerit deprehensus, combu-
retur igni cum omni substantia sua: quo-
niam prævaricatus est pactum Domini
& fecit nefas in Israel. ¶ Surgens itaque Io- 16
sue mane, applicauit Israel per tribus suas,
& inuenta est tribus Iuda. ¶ Quæ cum iux- 17
ta familias suas esset oblata, inuenta est fa-
milia Zare. Illam quoque per domos of-
ferens, reperit Zabdi: ¶ cuius domum in 18
singulos diuidens uiros, inuenit Achan
filium Charmi, filij Zabdi, filij Zare de tri-
bu Iuda. ¶ Et ait Iosue ad Achan, Fili mi, 19
da gloriam Domino Deo Israel, & confite-
re, atque indica mihi quid feceris, ne ab-
scondas. ¶ Respondit q. Achan Iosue, & 20
dixit ¶i. Vere ego peccaui Domino Deo Is-
rael, & sic & sic feci. ¶ vidi enim inter spo- 21
lia pallium coccineum ualde bonum, &
ducentos siclos argenti, regulamq. auream
quinquaginta siclorum, & concupiscens
abstuli, & abscondi in terra contra me-
dium tabernaculi mei, argentumq. fossa
humo operui. ¶ Misit ergo Iosue minis- 22
tros: qui currentes ad tabernaculum il-
lius, reperierunt cuncta abscondita in eo-

dem,

Sup. 2.4 Heb. 11. 30. * nobis M S.R. & C. M S. R.H. C. G.

2 Mach. 12.25.

Sup. 2.24 Heb 11 33.

Heb. 11. 33.

* fuerunt M S. R. C. G.

1 Re. 16. 34.

Inf. 22. 20. 1 Par. 2. 7.

* est qui M S.

dem loco, & argentum simul. ¶ Auferentesq. de tentorijs tulerunt ea ad Iosue, & ad omnes filios Israel, proiecerunt q. ante Dominum. ¶ Tollens itaque Iosue Achan filium Zare, argentumq. & pallium, & auream regulam, filios quoque & filias eius, boues & asinos & oues ipsumq. tabernaculum, & cunctam supellectilem (& omnis Israel cum eo) duxerunt eos ad Vallem achor, ¶ ubi dixit Iosue, Quia turbasti nos, extorbet te Dominus in die hac. Lapidauitq. eū omnis Israel: & cuncta quæ illius erant, igne consumpta sunt. ¶ Congregauerūtq. super eum aceruum magnum lapidum, qui permanet usque in præsentem diem. Et auertit se furor Domini ab eis. Vocatumq. est nomen loci illius, Vallis achor, usque hodie.

23 24 25 26

CAP. VIII.

DIxit autem Dominus ad Iosue, Ne timeas neque formides: tolle tecum omnem multitudinem pugnatorū, & consurgens ascende in oppidum Hai, ecce tradidi in manum tuam regem eius, & populum, urbemq. & terram. ¶ Faciesq. urbi Hai, & regi eius, ¶ sicut fecisti Iericho, & regi illius: prædam uero, & omnia animantia diripietis uobis: pone insidias urbi post eam. ¶ Surrexitq. Iosue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, ut ascenderēt in Hai: & electa triginta millia uirorum fortiū misit nocte, ¶ præcepitq. eis, dicens: Ponite insidias post ciuitatem: nec longius recedatis: & eritis omnes parati. ¶ ego autem, & reliqua multitudo, quæ mecum est, ascendemus ex aduerso contra urbem. Cumq. exierint contra nos, sicut ante fecimus, fugiemus, & terga uertemus: donec persequentes ab urbe longius protrahātur, putabunt enim nos fugere sicut prius. ¶ Nobis ergo fugientibus, & illis persequentibus, consurgetis de insidijs, & uastabitis ciuitatem: tradetq. eam Dominus Deus uester in manus uestras. ¶ Cumq. ceperitis, * succendite eam, & sic omnia facietis, ut iussi. ¶ Dimisitq. eos, & perrexerunt ad locum insidiarum, sederuntq. inter Bethel, & Hai, ad Occidentalem plagam urbis Hai: Iosue autem nocte illa in medio mansit populi, ¶ surgensq. diluculo recensuit socios, & ascendit cum senioribus in fronte exercitus. ¶ uallatus auxilio pugnatorum. Cumq. uenissent, & ascendissent ex aduerso ciuitatis, steterunt ad Septentrionalem urbis plagam, inter quam & eos erat uallis media. ¶ Quinque au em millia uirorum elegerat, & posuerat in insidijs inter ^ Beth-auen & Hai ex Occidentali parte eiusdem ciuitatis. ¶ omnis uero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat, ita ut nouissimi multitudinis Occidentalem plagam urbis attingerent. Abiit ergo Iosue nocte illa, & stetit in uallis medio. ¶ Quod cum uidisset rex Hai, festinauit mane: & egressus est cum omni exercitu ciuitatis, direxitq. aciem contra desertum, ignorans quod post tergum lateret insidias. ¶ Iosue uero & omnis Israel cesserunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitudinis uiam. ¶ At illi uociferantes pariter, & se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos. Cumq.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

receſſiſſent a ciuitate, & ne unus quidem in urbe Hai, & Bethel remansisset qui nō persequeretur Israel: sicut eruperant aperta oppida reliquentes, ¶ dixit Dominus ad Iosue, Leua clypeum qui in manu tua est contra urbem. Hanc enim tibi tradā eam. ¶ Cumq. eleuasset clypeum ex aduerso ciuitatis, insidiæ quæ latebant, surrexerunt confestim: & pergentes ad ciuitatem, ceperunt, & succenderunt eam. ¶ Viri autem ciuitatis qui persequebantur Iosue respicientes & uidentes fumum urbis ad cælum usque conscendere, non potuerunt ultra huc illucq. diffugere: præsertim cum hi qui simulauerant fugam, & rendebāt ad solitudinem, contra persequentes fortissime restituerent. ¶ Videnſq. Iosue & omnis Israel quod capta esset ciuitas, & fumus urbis ascenderet, reuertus percussit uiros Hai. ¶ Siquidem & illi qui ceperant & succenderant ciuitatem, egressi ex urbe contra suos, medios hostium ferire cœperunt. Cum ergo ex utraque parte aduersarij cederentur, ita ut nullus de tanta multitudine saluaretur: regem quoque urbis Hai apprehenderunt uiuentem, & obtulerunt Iosue. ¶ Igitur omnibus interfectis qui Israelem ad deserta tendentem fuerant persecuti, & in eodem loco gladio corruentibus, reuersi filij Israel percusserunt ciuitatem. ¶ Erant autem qui in eodem die conciderant a uiro usque ad mulierem, duodecim millia hominum, omnes urbis Hai. ¶ Iosue uero non contraxit manum, quam in sublime porrexerat, tenens clypeum, donec interficerentur omnes habitatores Hai. ¶ Iumenta autem & prædā ciuitatis diuiserunt sibi filij Israel, sicut præceperat Dominus Iosue. ¶ Qui succendit urbem, & fecit eam tumulum sempiternum: ¶ regem quoque eius suspendit in patibulo usque ad uesperam, & Solis occasum. Præcepitq. Iosue, & deposuerunt cadauer eius de cruce, proiecerunt q. in ipso introitu ciuitatis, congesto super eum magno aceruo lapidum, qui permanet usque in præsentem diem. ¶ Tunc ædificauit Iosue altare Domino Deo Israel in mōte Hebal. ¶ sicut præceperat Moyses famulus Domini filijs Israel, & scriptum est in uolumine legis Moysi, Altare de lapidibus impolitis quos ferrum non tetigit: & obtulit super eo holocausta Domino, immolauitq. pacifica uictimas. ¶ Et scripsit super lapides Deuteronomium legis Moysi, quod ille digesserat coram filijs Israel. ¶ Omnis autem populus, & omnes maiores natu ducesq. ac iudices stabant ex utraque parte arcæ, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam fœderis Domini, ut aduena, ita & indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizim, & media iuxta montem Hebal, sicut præceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel, ¶ Post hæc legit omnia uerba benedictionis & maledictionis, & cuncta quæ scripta erant in legis uolumine. ¶ Nihil ex his quæ Moyses iusserat reliquit intactum, sed uniuersa replicauit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac paruulis, & ad aduenis, qui inter eos morabantur.

17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35

Exo. 20. 25. Deu. 27. 5.

C A P.

up. 6. 20

^ accedemus 6 M S. H. C. G.

* urbem 1 M S. H. C. G.

^ Bethel 1 M S. H. C. Apud G. legitur Bethaven: at, non constanter.

-1 M S. H. C. G.

CAP. IX.

QVibus auditis, cuncti reges trans 1
Iordanem qui versabãtur in mon-
tanis & campestribus, in maritimis
ac littore magni maris, hi quoque qui ha-
bitabãt iuxta Libanum, Hethæus & Amor
rhæus, Chananæus, Pherezæus, & He-
uæus, & Iebusæus ✠ congregati sunt pa- 2
riter, ut pugnarent contra Iosue & Israel
uno animo, eademq; sententia. ✠ At ha-
qui habitabant in Gabaon, audientes cun-
cta quæ fecerat Iosue, Iericho & Hai: 3
✠ * callide cogitantes tulerunt sibi cibaria
saccos ueteres asinis imponentes,
& utres vinarios scissos atque consutos.
✠ calceamentaq; pertantiqua quæ ad in- 5
dicium uetustatis pittacijs consuta erant,
induti ueteribus uestimentis: panes quo-
que, quos portabant ob uiaticum, duri
erant, & in frusta conminuti: ✠ perrexe- 6
runtq; ad Iosue, qui tunc morabatur in
castris Galgala, & dixerunt ei, atque si-
mul omni Israeli: De terra longinqua
uenimus, pacem uobiscum facere cu-
pientes. Responderuntq; uiri Israel ad
eos, atque dixerunt. ✠ Ne forte in terra 7
quæ nobis forte deberur, habitetis, &
non possimus fœdus inire uobiscum. ✠ At 8
illi ad Iosue, Serui, inquiunt, tui sumus.
Quibus Iosue ait, Qui nam estis uos? aut
unde uenistis? ✠ Responderunt, De terra 9
longinqua ualde, uenerunt serui tui in
nomine Domini Dei tui. Audiuimus enim
famam potentiæ eius, cuncta quæ fecit in
Ægypto, ✠ & duobus regibus Amorrhæo- 10
rum qui fuerunt trans Iordanem, Sehon
regi Hesebon, & Og regi Basan, qui erant
in Astaroth. ✠ dixeruntq; nobis seniores, 11
& omnes habitatores Terræ nostræ. Tollite
in manibus * cibaria ob longissimam
viam, & occurrite eis, & dicite, Serui uestri
sumus, fœdus inite nobiscum. ✠ En, panes 12
quando egressi sumus de domibus nostris,
vt ueniremus ad vos, calidos sumpsimus,
nunc sicci facti sunt, & vetustate nimia
conminuti. ✠ utres uini nouos impleui- 13
mus, nunc rupti sunt & soluti, uestes &
calceamenta quibus induimur, & quæ ha-
bemus in pedibus, ob longitudinem lon-
gioris uiæ trita sunt, & pene consumpta.
✠ Susceperunt igitur de cibaris eorum, & 14
os Domini non interrogauerunt ✠ Fecitq. 15
Iosue cum eis pacem, & inito fœdere pol-
licitus est vt non occiderentur: principes
quoque multitudinis iurauerunt eis. ✠ Post 16
dies autem tres initi fœderis, audierunt
quod in uicino habitarent, & inter eos fu-
turi essent. ✠ Moueruntq. castra filij Is- 17
rael, & uenerunt in ciuitates eorum die
tertio, quarum hæc uocabula sunt, Ga-
baon, & Caphira, & Beroth, & Cariathia-
rim. ✠ Et non percusserunt eos, eo quòd 18
iurassent eis principes multitudinis in no-
mine Domini Dei Israel. Murmurauit ita-
que omne vulgus contra principes. ✠ Qui 19
responderunt eis, Iuraumus eis in nomi-
ne Domini Dei Israel, & idcirco non pos-
sumus eos contingere. ✠ Sed hoc facientes 20
eis. Reseruentur quidem vt viuant, ne con-
tra nos ira Domini concitetur, si peieraue-
rimus *: ✠ sed sic viuant, vt in vsus uni- 21
uersæ multitudinis ligna cædant, aquasq.
comportent. Quibus hæc loquentibus
✠ vocauit Gabaonitas Iosue, & dixit eis 22
Cur nos decipere fraude voluistis vt dice-
retis, Procul valde habitamus a vobis, cum
✠ in medio nostri sitis? ✠ Itaque sub maledi- 23
ctione eritis, & non deficiet de stirpe ve-
stra ligna cædens, aquasq. comportans in
domum Dei mei. ✠ Qui responderunt, 24
Nunciatum est nobis serui tui, quod pro-
misisset Dominus Deus tuus Moysi ser-
uo suo vt traderet vobis omnem Terram, &
disperderet cunctos habitatores eius. Ti-
muimus igitur valde, & prouidimus ani-
mabus nostris, uestro terrore compulsi, &
✠ hoc consilium inuimus. ✠ nunc autem in 25
manu tua sumus: quod tibi bonum & rec-
tum uidetur, fac nobis. ✠ Fecit ergo Io- 26
sue ut dixerat, & liberauit eos de manu
filiorum Israel, ut non occiderentur.
✠ Decreuitq. in illo die eos esse in mini- 27
sterio cuncti populi & altaris Domini,
cædentes ligna, & aquas comportan-
tes, usque in præsens tempus, in loco
quem Dominus elegisset.

CAP. X.

QVæ cum audisset Adonj-sedec rex 1
Ierusalem, quod scilicet cepisset Io-
sue Hai, & subuertisset eam (sicut
enim fecerat Iericho & regi eius, sic fecit
Hai, & regi illius) & quod transfugissent
Gabaonitæ ad Israel, & essent fœderati eo
rum, extimuit valde. Vrbs enim magna erat 2
Gabaon, & una ciuitatum regalium, &
maior oppido Hai, omnesq. bellatores eius
fortissimi. ✠ Misit ergo Adonj-sedec rex Ie- 3
rusalem ad Oham regem Hebron, & ad
Pharam regem Jerimoth, ad Iaphia quo-
que regẽ Lachis, & ad Dabir regem Eglon,
dicens, ✠ Ad me ascendite, & ferte præsidiũ, 4
ut expugnemus Gabaon, quare transfuge-
rit ad Iosue, & ad filios Israel. ✠ Congrega
ti igitur ascenderunt quinque reges Amor
rhæorum: rex Ierusalem, rex Hebron, rex
Jerimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum
exercitibus suis, & castrametati sunt circa
Gabaon, oppugnantes eam. ✠ Habitato 6
res autẽ Gabaon urbis obsessę miserunt ad
Iosue, qui tunc morabatur in castris apud
Galgalam, & dixerunt ei, Ne retrahas ma-
nus tuas a bono auxilio seruorum tuorum:
ascende cito, & libera nos, ferq. præsidi-
um: conuenerunt enim aduersum nos
omnes reges Amorrhæorum, qui habi-
tant in montanis. ✠ Ascenditq. Iosue de 7
Galgalis, & omnis exercitus bellatorum
cum eo, uiri fortissimi. ✠ Dixitq. Domi- 8
nus ad Iosue, Ne timeas eos: in manus
enim tuas tradidi illos: nullus ex eis tibi
resistere poterit. ✠ Irruit itaque Iosue su- 9
per eos repente, tota nocte ascendens de
Galgalis: ✠ Et conturbauit eos Dominus 10
a facie Israel: contriuitq. plaga magna in
Gabaon, ac persecutus est eos per uiam
ascẽsus Beth-horon, & percussit usque Aze
ca & Maceda. ✠ Cumq. fugerent filios Is- 11
rael, & essent in descensu Beth-horon,
Dominus misit super eos lapides magnos
de cælo usq, ad Azẽca: & mortui sunt mul-
to plures lapidibus grandinis, quam quos
gladio percusserant filij Israel. ✠ Tunc locu- 12

tus est Iosue Dño in die qua tradidit Amorrhæũ in cõspectu filiorũ Israel,dixitq. coã eis: ‖ Sol contra Gabaon ne moueatis,& Luna contra uallẽ Aialon.¶Steterũtq. Sol & Luna, donec ulciscereturse gens de inimicis suis.Nõ ne scriptũ est hoc in libro iustorũ? Stetit itaq; sol in medio cæli, & non festinauit occũbere spatio unius diei. ¶Nõ fuit antea & postea tã longa dies,obediẽte Dño uoci hominis,& pugnante pro Israël. ¶Reuersusq. est Iosue cũ omni Israel in castra Galgalæ.¶Fugerãt enim quinq; reges, & se abscondẽrãt in spelunca urbis Maceda.¶Nunciatũq. est Iosue quod inuenti essent quinque reges latentes in spelunca urbis Maceda. ¶ Qui præcepit socijs,& ait, Voluite saxa ingentia ad os spelũcæ,& ponite uiros industrios qui clausos custodiãt: ¶uos autẽ nolite stare,sed persequimini hostes,& extremos quosq; fugientiũ cædite: nec dimittatis eos uiribũ suarũ intrare præsidia,quos tradidit Dñs Deus in manus uestras.¶Cæsis ergo aduersarijs plaga magna, & usq; ad internecionẽ pene cõsumptis,hi qui Israel effugere potuerunt,ingressi sunt ciuitates munitas. ¶ Reuersusq. est omnis exercitus ad Iosue in Maceda, ubi tũc erãt castra,sani, & integro numero:nullusq. cõtra filios Israel mutire ausus est. ¶ Præcepitq.Iosue,dicẽs,Aperite os spelũcæ,& producite ad me quinq; reges q in ea latitãt. ¶Feceruntq. ministri ut sibi fuerat imperatũ: & adduxerunt ad eũ quinq; reges de spelũca,regẽ Ierusalẽ,regẽ Hebron,regẽ Iarimoth,regẽ Lachis,regẽ Eglon.¶Cũq; adductiesserent ad eũ,vocauit omnes uiros Israël, & ait ad principes exercitus qui secũ erãt,Ite,& ponite pedes sup colla regũ istorũ.Qui cũ perrexissent, & subiectorũ colla pedibus calcarẽt,rursum ait ad eos,Nolite timere,nec paueatis,cõfortamini & estote robusti:sic enim faciet Dñs cũctis hostibus uestris aduersũ quos dimicatis.¶Percussitq. Iosue, & interfecit eos, atq; suspẽdit super quinq; stipites:fueruntq. suspẽsi usq; ad uesperũ.¶Cũq. occumberet Sol, præcepit socijs ut deponerẽt eos de patibulis. Qui depositos proiecerũt in spelũca in qua latuerant,& posuerũt super os eius saxa ingẽtia, quæ permanent usque in præsens. ¶ Eodẽ die Macedam quoq; cepit Iosue, & percussit in ore gladij, regemq. illius interfecit, & omnes habitatores eius:nõ dimisit in ea ullã partem reliquias. Fecitq. regi Macedæ sicut fecerat regi Iericho. ¶ Trãsiuit autẽ cũ omni Israel de Maceda in Lebna,& pugnabat contra eã.¶quã tradidit Dñs cũ rege suo in manus Israël:percussitq. urbẽ in ore gladij, & omnes habitatores eius.non dimisit in ea ullas reliquias. Fecerunt& regi Lebna,sicut fecerãt regi Iericho. ¶De Lebna trãsiuit in Lachis cũ omni Israël: & exercitu p gyrũ dispositooppugnabat eã. ¶Tradiditq. Dñs Lachis in manus Israël, & cepit eã die altero, atq; percussit in ore gladij,omnẽq. animã quæ fuerat in ea,sicut fecerat Lebna.¶Eo tẽpore ascẽdit Horã rex Gazer,ut auxiliaretur Lachis: quẽ percussit Iosue cũ omni populo eius usq; ad internecionem. ¶Trãsiuitq. de Lachis in Eglon,& circũdedit.¶ atq. expugnauit eam in eadẽ die:percussitq. in ore gladij omnes animas quæ erãt in ea iuxta omnia quæ fecerat Lachis. ¶ Ascendit quoq; cũ omni Israël de Eglon in Hebrõ, & pugnauit cõtra eã: ¶cepitq. ,& percussit in ore gladij,regẽ quoq; eius,& omnia oppida regionis illius uniuersasq. animas quæ in ea fuerant cõmoratæ:nõ reliquit in ea ullas reliquas: sicut fecerat Eglon,sic fecit & Hebrõ,cũcta quæ in ea reperit,cõsumẽs gladio. ¶Inde reuersus in Dabir,¶cepit eã,atq; vastauit:regem quoq; eius atq; oĩa p circuitũ oppida percussit in ore gladij:nõ dimisit in ea ullas reliquas: sicut fecerat Hebron, & Lebna, & regibus earũ,sic fecit Dabir, & regi illius.¶Percus-

Sup.6.21

sit

ſit ita?, Ioſue omnem Terrã montanam, & meridianã atq; cãpeſtrẽ, & Asedoth cũ regibus ſuis: non dimiſit in ea vllas reliquias, ſed omne qđ ſpirare poterat interfecit, ſicut præceperat ei Dñs Deus Iſrael ? a Gadeſbarne uſq; Gazã. Omnẽ Terram 41
Geſſen uſq; Gabaon, ? uniuerſos. reges, & 42
regiones eorum uno impetu cepit atque uaſtauit: Dominus enim Deus Iſrael pugnauit pro eo. ? reuerſus. eſt cum omni 43
Iſrael ad locum caſtrorum in Galgala.

CAP XI.

QVæ cũ audiſſet Iabin rex Aſor, miſit 1
ad Iobab regẽ Madon, & ad regẽ Semeron, atque ad regẽ Achſaph: ? ad 2
reges quoq; Aquilonis, q habitabãt in montanis, & in planitie contra meridiem Ceneroth, in cãpeſtribus quoq; & regionibus Dor iuxta mare: ? Chananæũ quoq; ab Oriẽte, & Occidẽte, & Amorrhæũ atq; Hethæũ ac Pherezæũ, & Iebuſæũ in mõtanis, Heuæũ quoq; q habitabat ad radices Hermõ in Terra Maſpha. ? Egreſſiq. ſunt oes cũ turmis ſuis, populus multus nimis ſicut arena 4
q̃ eſt in littore maris, equi quoq; & currus immẽſæ multitudinis. ? Cõuenerũtq. oes reges iſti in unũ ad Aquas-merom, ut pugnarẽt cõtra Iſrael. ? Dixitq. Dñs ad Ioſue, Ne 6
timeas eos: cras enim hac eadem hora ego tradã oes iſtos vulnerandos in cõſpectu Iſraël: equos eorũ ſubneruabis, & curr? igne cõbures. ? Venitq. Ioſue, & oĩs exercitus cũ 7
eo aduerſus illos ad Aquas-merom ſubito, & irruerũt ſup eos. ? tradiditq. illos Dñs in 8
manus Iſrael. Qui peuſſerũt eos, & ꝓſecuti ſunt uſq; ad Sidonẽ magnã, & Aquas-maſe rephoth, cãpũ. Maſphe, qui eſt ad Orientalẽ illius partẽ. Itaq; percuſſit oes, ut nullas di- 9
mitteret ex eis reliquias: ? fecitq. ſicut ꝓceperat ei Dñs. equos eorũ ſubneruauit, currusq. cõbuſſit igni. ? Reuerſusq, ſtatim cepit 10
Aſor: & regẽ eius peuſſit gladio. Aſor enim antiquitus inter oĩa regna hæc principatũ tenebat. ? Percuſſitq. oes animas quæ ibidẽ morabantur: nõ dimiſit in ea ullas reliquas, 11
ſed vſq; ad internecionẽ uniuerſa uaſtauit ipsãq. urbẽ peremit incẽdio. ? Et oes ꝓ circuitũ ciuitates, reges quoq; earũ cepit, percuſſit atq; deleuit, ſicut ꝓceperat ei Moyſes 12
famulus Dñi. ? Abſq; urbibus quæ erant in collibus, & in tumulis ſitę, cæteras ſuccẽdit Iſrael: unã tãtũ Aſor munitiſſimã flamma 13
cõſumpſit. ? omnẽq. ꝓdã iſtarũ urbiũ ac iumenta diuiſerũt ſibi filij Iſrael, cũctis hominibus interfectis. ? Sicut ꝓceperat Dñs Moyſi 14
ſeruo ſuo, ita ꝓcepit Moyſes Ioſue, & ille uniuerſa cõpleuit: non ꝓeriit de uniuerſis mãdatis, nec unũ quidẽ verbũ quod iusſerat Dñs Moyſi. ? Cepit itaq; Ioſue omnem 15
Terrã montanã, & meridianã, terrãq. Geſſen, & planitiẽ, & Occidẽtalẽ plagã, montẽq. Iſrael, & cãpeſtria eius: ? & parte mõtis 16
quæ aſcẽdit Seir uſq; Baalgad ꝓ planitiem Libani ſubter mõtẽ Hermon: oes reges eorũ cepit, percuſſit, & occidit. ? Multo tẽpore 17
pugnauit Ioſue cõtra reges iſtos. ? Nõ fuit 18
ciuitas, q̃ ſe non traderet filijs Iſrael, ꝓter Heueũ, qui habitabat in Gabaon, oes enim 19
bellãdo cepit. ? Dñi enim ſententia fuerat, ut indurarẽtur corda eorũ, & pugnarẽt contra Iſrael, & caderẽt, & nõ mererẽtur ullã 20
clemẽtiã, ac perirent, ſicut ꝓceperat Dñs Moyſi. ? In illo tẽpore uenit Ioſue, & interfecit Enacim de mõtanis Hebron, & Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda, & Iſrael, 21
urbeſq. eorũ deleuit. ? Non reliquit ullũ de ſtirpe Enacim in Terra filiorũ Iſrael: abſq; ciuitatibus Gaza, & Geth, & Azoto, in quibus ſolũ relicti ſunt. ? Cepit ergo Ioſue om- 22
nẽ Terrã, ſicut locutus eſt Dñs ad Moyſen, & tradidit eã i poſſeſſionẽ filijs Iſrael ſecũdũ partes, & trib^us ſuas. quoq; Terra ? ꝑijs. 23

CAP. XII.

HI ſunt reges quos percuſſerunt filij Iſrael, & poſſederunt Terram eorum 1
trans Iordanem ad Solis ortum, a torrẽte Arnon uſque ad montem Hermon, & omnem Orientalem plagam quæ reſpicit ſolitu-

Gloſa MS. H. C.G.

Iuſ. 13.8

Combuſſit 1 MS H. C. G. Deu. 7. 2 Num. 33 52.

Exo. 34. 11. Deu. 7. 2

Gloſa M. S. H. C. G.

1 MS. H. C. G. Conſimiliter autem Textus, legunt R & G. q.

Nu. 32. 33. Iosu. 24 4.

Nu. 18. 21.

1 MS. H. C. eius 1. MS. H. C. Pro Tex tu autem facimus R. & G.

Num. 31 2. Reba 1. MS H. C. Rebee R. G. 9.

Remath. 1 MS. H. C. Conformiter autem Textui leuitæ R. & G. 9.

Num. 18. 20.

Sup. 11. 8

1 Tituidiam. ¶ Sehon rex Amorrhæorum, qui habitauit in Hesebon, dominatus est ab Aroer, quæ sita est super ripam torrentis Arnon, & mediæ partis in valle, dimidiæq. Galaad, usque ad torrentem Iaboc, qui est terminus filiorum Ammon. ¶ & a solitudine usque ad Mare-Ceneroth 3 contra Orientem, & usque ad Mare-deserti quod est mare salsissimum, ad Orientalem plagã per uiam quæ ducit Beth-simoth: & ab australi parte, quæ subiacet Asedoth, Phasga. ¶ Terminus Og regis Basan, de reliquijs Raphaim, qui habitauit in Astaroth, & in Edrai, & dominatus est in monte Hermon, & in Salecha, atq; in uniuersa Basan usque ad terminos ¶ Gessuri, 5 & Machati, & dimidiæ partis Galaad: terminos Sehon regis Hesebon. ¶ Moyses 6 famulus Domini, & filij Israel percusserunt eos, tradiditq. Terram eorum Moyses in possessionem Rubenitis, & Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse. ¶ Hi sunt reges 7 Terræ, quos percussit Iosue & filij Israel trans Iordanem ad Occidentalem plagam, a Baalgad in campo Libani, usque ad mõtem cuius pars ascendit in Seir: tradiditq. eam Iosue in possessionem tribubus Israel, singulis partes suas, ¶ tam in mõtanis, quam in planis atque campestribus. In Aseroth, & in solitudine, ac in meridie Hethæus fuit & Amorrhæus, Chananæus & Pherezæus, Heuæus, & Iebusæus. 9 ¶Rex Iericho unus: rex Hai, quæ est ex latere Beth-el, unus: ¶ rex Ierusalem unus, 10 rex Hebron unus, ¶rex Ierimoth unus, rex 11 Lachis unus, ¶ rex Eglon unus, rex Gazer 12 unus, ¶ rex Dabir unus, rex Gader unus, 13 ¶rex Herma unus, rex Hered unus, ¶ rex 14 Lebna vnus, rex Adullam unus, ¶ rex Maceda vnus, rex Beth-el vnus, ¶ rex Ta- 15 phua vnus, rex Opher'vnus, ¶ rex Aphec 16 vnus, rex Saron'unus, ¶rex Madon unus, 17 rex Asor vnus, ¶ Rex Semeron * unus, rex 18 Achsaph unus, ¶Rex Thenac unus, rex Ma- 19 geddo unus, ¶Rex Cedes unus, rex Iachanan Carmeli unus, ¶rex Dor, & prouinciæ 20 Dor unus, rex Gentium Galgal unus, ¶ rex 21 Thersa unus: omnes reges triginta unus. 22 23 24

CAP. XIII.

1 IOsue senex prouectæq; ætatis erat, & dixit Dominus ad eum, Senuisti, & longæuus es, terrã. latissima derelicta est. ¶ quæ necdum sorte diuisa est: omnis 2 uidelicet Galilæa, Philisthiim, & uniuersa Gessuri. ¶A fluuio turbido qui irrigat Ægyptum, usque ad terminos Accaron contra 3 Aquilonem: Terra Chanaan: quæ in quinque regulos Philisthiim diuiditur, Gazæos, & Azotios, Ascalonitas, Gethæos, & Accaronitas. ¶ Ad meridiem uero sunt Heuæi, 4 omnis Terra-Chanaan, & Maara Sidoniorum usq; Apheca, & terminos Amorrhæi, ¶eiusq. confinia. Libani quoque regio cõtra Orientem a Baal-gad sub monte Hermon donec ingrediaris Emath. ¶Omnium 6 qui habitant in monte a Libano, usque ad Aquas-Maserephot, uniuersiq. Sidonij. Ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israel. Veniat ergo in partem hæreditatis Israel, sicut præcepi tibi. ¶Et nunc diuide Terram 7 in possessionem nouem tribubus, & dimidiæ tribui Manasse. ¶ cum qua Ruben & 8 Gad possederunt terram, ¶ quam tradidit eis Moyses famulus Domini trans ¶ fluuia Iordanis, ad Orientalẽ plagam. ¶ Ab Aroe- 9 quæsita est in ripa torrentis-Arnon, & in uallis medio, uniuersaq. cãpestria Medaba, usque Dibon. ¶& cunctas ciuitates Sehon, 10 regis Amorrhæi, qui regnauit in Hesebon usque ad terminos filiorum Ammom. ¶ & 11 Galaad ac terminum Gessuri & Machati, & omnem montẽ Hermon, & uniuersam Basan, usq; ad Salecha, omne regnum Og in Basan, qui regnauit in Astaroth, & Edrai ipse fuit de reliquijs Rhaphaim: persecutiq. eos Moyses, atque deleuit. ¶ Noluerunt. 12 q. dispẽrdere filij Israel Gessuri & Machati: & habitauerunt in medio Israel usque in præsentem diem. ¶ ¶ Tribui autem 14 Leui non dedit possessionem: sed sacrificia & uictimæ Domini Dei Israel, ipsa est eius hæreditas, sicut locutus est illi. ¶Dedit ergo 15 Moyses possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas. ¶Fuitq. terminus eorum ab Aroer, quæ sita est in ripa 16 torrentis-Arnon, & in ualle eiusdem torrentis media: uniuersam ¶ planitiem, quæ 17 ducit Medaba-&'Hesebon, cunctosq. uiculos earum qui sunt in campestribus: Dibon quoque & Bamothbaal, & oppidum Baalmeon, ¶ & Iassa, & Cedimoth, & Me- 18 phaath, ¶& Chariathaim, & Sabama, & Sarathasar in monte conuallis. ¶ Beth-phogor, & Asedoth, Phasga, & Beth-iesimoth, 19 ¶ & omnes urbes campestres, uniuersaq. regna Sehon regis Amorrhæi qui regnauit in Hesebon, ¶ quem percussit Moyses 21 cum principibus Madian: Heuæum, & Recem, & Sur, & Hur, & Rebe'duces Sehon habitatores Terræ. ¶ Et Balaam filiũ Beor 22 ariolum occiderunt filij Israel gladio cum cæteris interfectis. ¶Factusq. est terminus filiorum Ruben Iordanis fluuius. Hæc est 23 possessio Rubenitarũ per cognationes suas urbiũ & uicũ eorum. ¶ Dedit. q. Moyses tribui Gad, & filijs eius per cognationes suas 25 possessionem, cuius hæc diuisio est: ¶ Terminus Iaser, & omnes ciuitates Galaad, & dimidiã partem terræ filiorum Ammon, 26 usq; ad Aroer quæ est contra Rabba, ¶& ab Hesebon usq; Ramoth, Masphe & Betonim: & a Manaim usq; ad terminos Dabir. 27 ¶in ualle quoq; Bet-haran, & Bethnemra, & Socoth, & Saphon reliquam partem regni Sehon regis Hesebon: huius quoq; finis, Iordanis est usq; ad extremam partem maris Cenereth trans Iordanẽ ad orientalem plagam. ¶hæc est possessio filiorũ Gad 28 per familias suas, ciuitates, & uillas earũ. ¶Dedit & dimidiæ tribui Manasse, filijsq. 29 eius iuxta cognationes suas possessionem, ¶cuius hoc principium est: a Manaim uni- 30 uersam Basan, & cuncta regna Og regis Basan, omnesq. uicos Iair qui sunt in Basan: sexaginta oppida. ¶ & dimidiam partẽ 31 Galaad, & Astaroth, & Edrai urbes regni Og in Basan: filius Machir, filij Manasse dimidiæ parti filiorum Machir iuxta cognationes suas. ¶ Hanc possessionem diuisit 32 Moyses in campestribus Moab, trãs Iordanem contra Iericho ad Orientalem plagã. ¶ Tribui autem Leui non dedit possessio- 33 nem: quoniam Dominus Deus Israel ipse est possessio eius, ¶ ut locutus est illi.

CAP.

CAP. XIIII.

HAEc sunt quæ possederunt filij Israël in Terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, & principes familiarum per tribus Israël: 1 sorte omnia diuidentes, ‖ sicut præceperat Dominus in manu Moysi, nouem tribubus, & dimidiæ tribui. 2 ❡ Duabus enim tribubus, & dimidiæ dederat Moyses trans Iordanem possessionem absque Leuitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos: ❡ sed in eorum successerunt locum filij Ioseph in duas diuisi tribus, Manasse & Ephraim: nec acceperunt Leuitæ aliam in terra partem, nisi urbes ad habitandum, & suburbana earum ad alendas iumenta & pecora sua. 4 ❡ Sicut præceperat Dominus Moysi, ita fecerunt filij Israël, & diuiserunt Terram. 5 ❡ Accesserunt itaque filij Iuda ad Iosue in Galgala, locutusq. est ad eum Caleb filius Iephone Cenezæus, ‖ Nosti quid locutus sit Dominus ad Moysen homini Dei de me & te in Cadeš-barne. 6 ❡ Quadraginta annorum erã quando misit me Moyses famulus Domini de Cadeš-barne, ut considerarē Terram, renunciauiq. ei quod mihi uerum uidebatur. 7 ❡ Fratres autem mei qui ascenderant mecum, dissoluerunt cor populi: & nihilominus ego secutus sum Dominũ Deum meum. 8 ❡ ‖ Iurauitq. Moyses in die illo, dicens, Terra quam calcauit pes tuus, erit possessio tua, & filiorum tuorum in æternum: quia secutus es Dominum Deum ✠ meum'. 9 ❡ Concessit ergo Dominus uitam mihi, sicut pollicitus est usque in præsentem diem. Quadraginta & quinque anni sunt ex quo locutus est Dominus uerbum istud ad Moysen, quando ambulabat Israël per solitudinem: hodie octaginta quinque annorum sum? 11 sic ualens, ut eo uilebam tempore quando ad explorandum missus sum: ‖ illius in me temporis fortitudo usque hodie perseuerat, tam ad bellandum, quam ad gradiendum. 12 ❡ Da ergo mihi montem istum quem pollicitus est Dominus, te quoque audiente, in quo Enacim, sunt, & urbes magnæ atque munitæ: si forte sit Dominus mecum, & potuero delere eos; sicut promisit mihi. 13 ❡ Benedixitq. ei Iosue: & tradidit ei Hebron in possessionem. 14 ❡ Ideo ex eo fuit Hebron Caleb filio Iephone Cenezæo usque in præsentem diem; quia secutus est Dominum Deum Israël. 15 ❡ Nomen Hebron ante uocabatur Cariath-Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim situs est. & Terra cessauit a prœliis.

CAP. XV.

IGitur sors filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit: A termino Edom usque ad desertum Sin cõtra Meridiem, & usque ad extremam partem australis plagæ. 1 ❡ initium eius a summitate maris salsissimi, & a lingua eius quæ respicit Meridiem. 2 ❡ Egredieturq. contra Ascensum Scorpionis, & pertransit in Sina: ascenditq. in Cadeš-barne, & peruenit in Esron, ascendens ad Addar, & circuiens ✠ Carcaa'. 3 ❡ atque inde pertransiens in Asemona, & perueniens ad Torrentem Ægypti: eruntq. termini eius mare magnum. 4 hic erit finis meridianæ plagæ. 5 ❡ At Orientale uero erit initium mare salsissimum usque ad extremam Iordanis. & ea quæ respiciunt ad Aquilonem a lingua maris usque ad eundem Iordanis finitum. 6 ❡ ascendituq. terminus in Beth-hagla, & trãsit ab Aquilone in Beth-araba: a cendens ad Lapidem Boen filij Ruben. 7 ❡ & tendens usque ad terminos Debera de Valle achor, cõtra Aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex aduersa Ascensionis adommim, ab australi parte torrentis: trantitq. aquas quæ uocantur Fons solis: & erãt exitus eius ad Fontem rogel. 8 ❡ ascenditq. per ✠ conualem filij Ennom ex latere Iebusæi ad Meridiem. hæc est Ierusalem: & inde se erigens ad uerticem montis, qui est contra Ge Ennom ad Occidentem in summitate Vallis raphaim contra Aquilonem. 9 ❡ pertransitq. a uertice montis usque ad fontem aquæ Neptoa: & peruenit usque ad uicos montis Ephron: inclinaturq. in Baala, quæ est Cariath-iarim, id est, urbs syluarum. 10 ❡ & circuit de Baala contra Occidentem, usque ad montem Seir: transitq. iuxta latus montis Iarim ad Aquilonem in Chesalon: & descendit in Beth-sames, & transit in Thamna. 11 ❡ & peruenit contra Aquilonem partis Accaron ex latere: inclinaturq. Sechrona, & transit montem Baalã: peruenitq. in Iebneel, & magni maris contra Occidentem fine concluditur. 12 ❡ hi sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis. 13 ❡ Caleb uero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iuda, sicut præceperat ei Dominus: Chariath-Arbe patris Enac, ipsa est Hebron. 14 ❡ ‖ deleuitq. ex ea Caleb tres filios Enac, Sesai & Ahiman & Tholmai de stirpe Enac. 15 ❡ Atque inde conuendens uenit ad habitatores Dabir, quæ prius uocabatur Cariath-sepher, id est ciuitas literarum. 16 ❡ Dixitq. Caleb, Qui percusserit Cariath-sepher, & ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. 17 ❡ Cepitq. eam Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior: deditq. ei Axam filiam suam uxorem. 18 ❡ Qui cum pergerent simul, suasit a uiro suo ut peteret a patre suo agrũ, suspirauitq. ut sedebat in asino. Cui Caleb, Quid habes, inquit? 19 ❡ At illa respondit, Da mihi benedictionem: Terram australem & arentem dedisti mihi, iunge & irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguum superius & inferius. 20 ❡ Hæc est possessio tribus filiorũ Iuda per cognationes suas. 21 ❡ Eranteq. ciuitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos Edom a Meridie: Cabseel & Eder & Iagur, 22 ❡ & Cina & Dimona & Adada, 23 ❡ & Cedes & Asor & Ithnam, 24 ❡ Ziph & Telem & Baloth, ❡ & Asor noua, & Cariath, Hetron, hæc est Asor, 25 ❡ Amam, Sama, & Molada. 26 ❡ & Asergadda & Hasselemon & Beth-phelet, 27 ❡ & Hasersual & Bersabee & Baziothia. 28 ❡ & Baala & Im & Esem, 29 ❡ & Eltholad & Cesil & Harma, 30 ❡ & Siceleg & Medemena & Sensenna, 31 ❡ Lebaoth & Selim & Aen & Remmon, omnes ciuitates uiginti nouem, & uilł eorum. 32 ❡ in campestribus uero: Estaol & Sarea & Asena, 33 ❡ & Zanoe & Enganim & Taphua & Enaim, 34 ❡ & Iermuth & Adul- 35

Gen. 34. & Num. 25. Manass. 1. 0.

Num. 14. 24.

Sap. 1. 3.

✠ eum M 8. 9.

Eccl. 46. 11.

1. Mac. 2. 56.

Num. 34. 3. & M8. H. C. G.

✠ Caria. ema 0.

✠ nullam 1 M 5.

Iud. 1. 20

& Adullam, Socho & Azéca, ¶ & Saráim
& Adithaim & Gedera & Gederothaim: ur-
bes quatuordecim, & villæ earum. ¶ Sa- 37
nan & Hadasa & Magdal-gad, ¶ Delean 38
& Masepha & Iecthel, ¶ Lachis & Basceath 39
& Eglon, ¶ Chebbon & Lehemam & Ce- 40
thlis ¶ & Gideroth & Bethdagon & Na- 41
ma & Maceda: ciuitates sexdecim & villæ
earum. ¶ Labana & Ether & Asan. ¶ Ie- 42
phtha & Esna & Nesibs & Ceila & Achzib
& Maresa: ciuitates nouem, & villæ ea- 44
rum. ¶ Accaron cum uicis & uillulis suis. 45
¶ Ab Accaron usque ad mare: omnia quæ
uergunt ad Azotum & uiculos eius. ¶ Azo- 47
tus cum uicis & uillulis suis. Gaza cum
uicis & uillulis suis, usque ad Torren-
tem Ægypti, & mare magnum terminus
eius. ¶ Et in monte: Samir & Iether & 48
Socoth ¶ & Danna & Cariathsenna, hæc
est Dabir. ¶ Anab & Istemo & Anim, 50
¶ Gosen & Olon & Gilo: ciuitates unde- 51
cim & villæ earum. ¶ Arab & Rumia &
Esan, ¶ & Ianum & Beth-thaphua & A- 53
pheca, ¶ Athmatha & Cariath-arbe, hæc 54
est Hebron, & Sior: ciuitates nouem, &
villæ earum. ¶ Maon & Charmel & Ziph 55
& Iota, ¶ Iezrael & Ioeadam & Zanoe, 56
¶ Accain, Gabaa & Thamna: ciuitates
decem & villæ earum. ¶ Halhul, & Beth- 58
sur, & Gedor, ¶ Mareth, & Beth-anoth, 59
& Eltecon: ciuitates sex & villæ earum.
¶ Cariath-baal, hæc est Cariathiarim urbs 60
syluarum, & Arebba: ciuitates duæ, & vil-
læ earum. ¶ In deserto Beth-araba, Med- 61
din, & Sachacha ¶ & Nebsan, & ciuitas sa- 62
lis, & Engaddi: ciuitates sex, & villæ earum
¶ Iebusæum autem habitatorem Ierusa- 63
lem non potuerunt filij Iuda delere: habi-
tauitq. Iebusæus cum filijs Iuda in Ieru-
salem usque in præsentem diem.

*Sunt si-
mul cen-
tũ quin-
decim.

CAP. XVI.

EXcidit quoque sors filiorum Iosephi 1
ab Iordane contra Iericho & aquas
eius, ab Oriente: solitudo quæ ascen-
dit de Iericho ad montem Bethel: ¶ & 2
egreditur de Beth-el Luzam: transitq. ter-
minum Archi, Atharoth. ¶ & descendit 3
ad Occidentem iuxta terminum Iephleti,
usque ad terminos Beth-horon inferioris,
& Gazer: finiuntq. regiones eius ma-
gno: ¶ possederuntq. filij Ioseph 4
Manasses & Ephraim. ¶ Et factus est ter- 5
minus filiorum Ephraim per cognatio-
nes suas: & possessio eorum contra Orien-
tem Ataroth-addar usque Beth-horon su-
periorem. ¶ Egreditumq. confinia in 6
mare: Machmethath uero Aquilonem
respicit, & circuit terminos contra Orien-
tem in Thanathsilo: & pertransit ab Orien
te Ianoë. ¶ descenditq. de Ianoe in Ara- 7
roth & Naarátha: & peruenit in Iericho,
egreditumq. ad Iordanem. ¶ De Taphúa
pertransit contra mare in Vallem arun-
dineti, suntq. egressus eius in mare fal-
sissimum. hæc est possessio tribus filiorum
Ephraim per familias suas. ¶ Vrbesq. se- 9
paratæ sunt filijs Ephraim in medio pos-
sessionis filiorum Manasse, & villæ ea-
rum. ¶ Et non interfecerunt filij Ephraim 10
Chananæum qui habitabat in Gazer: ha-
bitauitq. Chananæus in medio Ephraim
usque in diem hanc tributarius.

CAP. XVII.

EXcidit autem sors tribui Manasse, 1
(ipse enim est primogenitus Iosephi)
Machir primogenito Manasse patri
Galaad, qui fuit uir pugnator, habuitq. pos-
sessionem Galaad & Basan. ¶ Et reliquis 2
filiorum Manasse iuxta familias suas, filijs
Abiézer, & filijs Helec, & filijs Esriel, &
filijs Sechem, & filijs Hepher, & filijs Se-
mida. isti sunt filij Manasse filij Ioseph,
masculi per cognationes suas. ¶ Salphaad 3
uero filio Hepher filij Galaad filij Ma-
chir filij Manasse non erant filij, sed solæ
filiæ: quarum ista sunt nomina, Maala &
Noa & Hegla & Melcha & Thersa. ¶ Ve- 4
neruntq. in conspectu Eleazari sacerdo-
tis, & Iosue filij Nun, & principum, di-
centes, Dominus præcepit per manum
Moysi ut daretur nobis possessio in medio
fratrum nostrorum. Dedit q. eis iuxta
imperium Domini possessionem in medio
fratrum patris earum. ¶ Et ceciderunt fu- 5
niculi Manasse, decem, absque Terra-Ga-
laad & Basan trans Iordanem. ¶ Filiæ 6
enim Manasse possederunt hereditatem
in medio filiorum eius. Terra autem Ga-
laad cecidit in sortem filiorum Manasse
qui reliqui erant. ¶ Fuitq. terminus Ma- 7
nasse ab Aser, Machmathath quæ respicit
Sichem: & egreditur ad dextram iuxta ha-
bitatores Fontis-Taphúa. ¶ Etenim in 8
sorte Manasse ceciderat Terra Taphúæ,
quæ est iuxta terminos Manasse filiorum
Ephraim. ¶ Descenditq. terminus Val- 9
lis arundineti in meridiem torrentis ciui-
tatum Ephraim, quæ in medio sunt ur-
bium Manasse: et terminus Manasse ab Aqui-
lone torrentis, & exitus eius pergit ad
mare: ¶ ita ut possessio Ephraim sit ab 10
Austro, & ab Aquilone Manasse, & vtrin-
que claudat mare, & coniungantur sibi in
tribu Aser ab Aquilone, & in tribu Ifa-
char ab Oriente. ¶ Fuitq. hæreditas Ma- 11
nasse in Issachar & in Aser, Bethsan & vi-
culi eius, & Iebleam cum viculis suis, &
habitatores Dor cum oppidis suis, habita-
tores quoque Endor cum viculis suis: simi-
literq. habitatores Tenac cum viculis suis,
& habitatores Mageddo cum viculis suis,
& tertia pars urbis Nopheth. ¶ Nec potue- 12
runt filij Manasse has ciuitates subuertere,
sed cœpit Chananæus habitare in terra
ipsa. ¶ Postquam autem conualuerunt 13
filij Israel, subiecerunt Chananæos, & fece-
runt sibi tributarios, nec interfecerunt
eos. ¶ Locutiq. sunt filij Ioseph ad Iosue, 14
& dixerunt, Quare dedisti mihi possessio-
nem sortis & funiculi vnius, cum sim tan-
tæ multitudinis, & benedixerit mihi Do-
minus? ¶ Ad quos Iosue ait, Si populus 15
multus es, ascende in syluam, & succide ti-
bi spatia in Terra Pherezæi & Raphaim:
quia angusta est tibi possessio montis E-
phraim. ¶ Cui respónderunt filij Ioseph, 16
Non poterimus ad montana conscendere,
cum ferreis curribus vtantur Chananæi
qui habitant in terra campestri, in qua sitæ
sunt Bethsan cum viculis suis, & Iezrael
mediam possidens vallem. ¶ Dixitq. Io- 17
sue ad domum Ioseph, Ephraim & Ma-
nasse. Populus multus es, & magnæ fortí-
tudinis, non habebis sortem vnam, ¶ sed 18

Num. 26.
22.

Num. 27. 1.
36. 2.

-o.

vipsa] MS.
vsua MS.
q.

*Terram
m o.

*& o.

tran-

tra...ba ad montem & succedes tibi, atque
pure bis ad habitandum spatia: & pote-
ris vltra procedere cum subuerteris Cha-
nanæum, quem dicis ferreos habere cur-
rus, & esse fortissimum.

CAP. XVIII.

COngregatiq. sunt omnes filij Israël
in Silo, ibiq. fixerunt tabernaculum
testimonij, & fuit eis Terra subie-
cta. ¶ Remanserunt autem filiorũ Israël
septem tribus, quæ necdum acceperant pos-
sessiones suas. ¶ Ad quos Iosue ait, Vsque-
quo marcetis ignauia, & nõ intratis ad pos-
sidendam Terram, quã Dominus Deus pa-
trum vestrorum dedit vobis? ¶ Eligite de
singulis tribubus ternos viros, vt mittam
eos, & pergant atque circumeant Terram,
& describant eã iuxta numerũ vniuscuius
que multitudinis: referantq. ad me quod
descripserint. ¶ Diuidite vobis Terram in
septem partes: Iudas sit in terminis suis ab
australi plaga, & domus Ioseph ab Aquilo-
ne. ¶ mediam inter hos Terram in septem
partes describite & huc venietis ad me, vt
coram Domino Deo vestro mittam vobis
hic sortem: ¶ quia non est inter vos pars 7
Leuitarum, sed sacerdotium Domini est eo
rum hæreditas. Gad autem & Ruben, & di-
midia tribus Manasse iam acceperant pos-
sessiones suas trans Iordanem ad Orientalem
plagã: quas dedit eis Moyses famulus
Domini. ¶ Cumq. surrexissent viri, vt perge 8
rent ad describendam Terram, præcepit eis
Iosue, dicens: Circuite Terram, & describite
eam, ac reuertimini ad me, vt hic coram
Domino in Silo mittã vobis sortem. ¶ Itaq. 9
perrexerunt: & lustrantes eam, in se-
ptem partes diuiserunt, scribentes in volu-
mine. Reuersiq. sunt ad Iosue in castra Silo.
¶ Qui misit sortes coram Domino in Silo, 10
diuisitq. Terram filijs Israël in septem par
tes. ¶ Et ascendit sors prima filiorum Be-
niamin per familias suas, vt possiderent
Terram inter filios Iudæ & filios Ioseph.
¶ Fuitq. terminus eorum contra Aquilonẽ 12
a Iordane: pergens iuxta latus Iericho se-
ptentrionalis plagæ, & inde contra Occidẽ
tem ad montana consendẽs, & peruenies
ad solitudinem Bethauen, ¶ atque pertran 13
siens iuxta Luzam ad Meridiem, ipsa est
Beth-el: descenditq. in Ataroth-addar in
montem qui est ad Meridiem Beth-horon
inferioris: ¶ Et inclinatur circuiens contra 14
mare ad Meridiem montis qui respicit
Beth-horon contra Africum: fuitq. exitus
eius in Cariath-baal, quæ vocatur & Caria-
thiarim, urbem filiorum Iuda. hæc est pla-
ga contra mare, - ad Occidentem. ¶ A 15
Meridie autẽ ex parte Cariath-iarim egre-
ditur terminus contra mare, & peruenit
vsque ad fontem aquarum Nephtõa. ¶ 16
Descenditq. in partem montis qui respicit
Vallem filiorum Ennom: & est contra se-
ptentrionalem plagam in exterema parte
Vallis raphaim. Descẽditq. in Ge-Ennom
(id est, Vallem Ennom) iuxta latus Iebusæi
ad Austrum: & peruenit ad Fontem rogel,
¶ transiens ad Aquilonem, & egrediens ad 17
En-semes, - (id est fontem solis) ¶ & per- 18
transit vsque ad tumulos qui sunt e regio-
ne Ascensus adommim: descenditq. Aben-
boen, id est, lapidem Boen filij Ruben: &

19 pertransit ex latere Aquilonis ad campe-
stria: descenditq. in planitiem, ¶ & præter-
greditur contra Aquilonem Beth-hagla,
fuitq. exitus eius contra linguam maris
salsissimi ab Aquilone in fine Iordanis ad
20 australem plagam: ¶ qui est terminus il-
lius ab Oriente. hæc est possessio filiorum
Ben-iamin per terminos suos in circuitu,
21 & familias suas. ¶ Fuerunt ergo ciuitates eius,
22 Iericho & Beth-hagla & Vallis-casis, ¶ Be-
23 th-araba & Samaraim & Bethel ¶ & Auim
24 & Aphara, & Ophera, ¶ Villa-hemona &
Ophni & Gabee: ciuitates duodecim, & vil-
25 læ earum. ¶ Gabaon & Rama & Beroth,
26 ¶ & Mesphe, & Caphara & Amosa ¶ & Re-
27 cem, Iarephel & Tharela, ¶ & Sela, Eleph,
28 & Iebus, quæ est Ierusalem, Gabaath &
Cariath: ciuitates quatuordecim, & villæ
earum. * Hæc est possessio filiorum Ben-
iamin iuxta familias suas.

CAP. XIX.

1 ET egressa est sors secunda filiorum Si-
meon per cognationes suas: fuitq. hæ
reditas eorum in medio possessionum
2 filiorum Iuda: ¶ Ber-sabee & Sabee &
3 Molada & Haser-sual, Bala & Asem ¶ &
4 Eltholad, Bethul & Harma ¶ & Siceleg
5 & Beth-marchaboth ¶ & Haser-susa &
6 ¶ Bethlebaoth & Sarohen: ciuitates trede-
7 cim, & villæ earũ ¶ Ain & Remmõ & Athar
& Asan: ciuitates quatuor, & villæ earum:
8 ¶ omnes viculi per circuitũ vrbium istarũ
vsque ad Baalath, Beer, Ramath contra au
9 strale plagam. * Hæc est hæreditas filiorũ
Simeon iuxta cognationes suas. ¶ in pos-
sessione & funiculo filiorũ Iudæ: quia maior
10 erat & ideirco filij Simeon possederunt in
medio hæreditatis eorum. ¶ Cecidit q. sors
tertia filiorum Zabulon per cognationes
suas: & factus est terminus possessionis eo-
rum vsque Sarid. ¶ Ascenditq. de Mari &
11 Medalaa, & peruenit in Debbaseth: vsque
12 ad torrentem qui est contra Ieconam. ¶ Et
reuertitur de Sarid contra Orientem in fi-
né Cesseleth-Thabor: & egreditur ad Dabe-
reth, ascenditq. cõtra Iaphie. ¶ Et inde per-
13 trãsit vsque ad orientalem plagã Geth-he-
pher & Tacasin: & egreditur in Remõ, Am-
14 thar & Noa. ¶ Et circuit ad Aquilonem Ha-
nathon: fuitq. egressus eius Vallis-iephta-
15 hel, ¶ & Cateth & Naalol & Semeron & Ie-
dala & Beth-lehem: ciuitates duodec-
16 im, & villæ earum ¶ Hæc est hæreditas tri
bus filiorũ Zabulon per cognationes suas,
17 vrbes & viculi earum. ¶ Issachar egressa est
18 sors quarta per cognationes suas. ¶ fuitq.
19 eius hæreditas Iezrael & Casaloth & Sunẽ
20 ¶ & Hapharaim & Seon, & Anaharath & &
21 Rabboth & Cesion, Abes, ¶ & Rameth, &
22 En-gannim, & Enhadda & Bethphesses. ¶ Et
peruenit terminus eius vsque Thabor &
Schesima & Bethsemes: fuitq. exitus eius
Iordanis: ciuitates sexdecim, & villæ earũ.
23 ¶ Hæc est possessio filiorũ Issachar per co-
24 gnationes suas, vrbes & viculi earum. ¶ Ce
cidit q. sors quinta tribui filiorũ Aser per co
25 gnationes suas: ¶ fuitq. terminus eorũ Hal-
26 cath & Chali & Beten & Axaph ¶ & Elmẽ-
lech & Amaad & Messal: & peruenit vsque
ad Carmelũ maris & Sihor & Labanath.
27 ¶ Ac reuertitur cõtra orientẽ Beth-dagon:
& pertransit usque Zabulon & Vallem Ie-

* Remanserant MS. R.

* terminis MS.

* Quæ interpretanda sententia adiecit Ad sinẽ Et occidentẽ. -H. C. - H. C. G. - H. C. G.

* Fuerunt, omnes ciuitates decem, & septem O.

* Merala MS. H. C. G.

* Iedabeo.

* Semeo O.

phthaël contra Aquilonem in Berhémec & Nehiel. Egreditúrq. ad lævam Cabul, 28
& Abran & Rohob & Hamon & Cana, 29
vsque ad Sidonem magnam. & reuertitur in Horma vsque ad quirtatem munitissimam Tyrum, & vsque Hosaeruntq. exitus eius in mare de funiculo Achziba: 30
& Amma & Aphec & Rohob. ciuitates viginti duæ, & villæ earum. & Hæc est possessio filiorum Aser per cognationes suas, 31
urbesq. & uiculi earum. & Filiorum Nephthali sexta sors cecidit per familias suas: 32
& coepit terminus de Heleph & Elon in Saananim & & Adami, quæ est Neceb, & 33
Iebnael usque Lecum & egressus eorum usquoad Iordanem; & reuertitur. termi- 34
nus contra Occidentem in Azanot-Thabor, atq; inde egreditur in Hucúca, & pertransit in Zabulon contra Meridiem, & in Aser contra Occidentem. & in Iuda ad Iordanem contra ortum Solis. & ciuitates 35
munitissimæ, Asseddim, Ser & Emath & Reccath & Cenéreth, & & Edema & Arama, Asor & Cedes & Edrai, & En-hasor & 36
Ieron & Magdalel, Horem & Beth-anath & & Beth-Sames: ciuitates decem & nouem, & villæ earum. & Hæc est possessio 37
tribus filiorum Nephthali per cognationes suas, urbes & uiculi earum. & Tribui filiorum Dan per familias suas egressa 38
est sors septima: & & fuit terminus possessionis eius Sara. & Esthaol, & Hirsémes, 39
id est ciuitas Solis. & Selebin & Aialon & 40
Iethela, & Elon & Thamna & Acron, 41
& Elthece, Gebbethon & Balaath, & & Iud 42
& Banc & Barac & Geth-remmon: & & 43
Meajarcon & Arecon, cum termino qui respicit Ioppen, & & ipso fine concluditur. Ascenderuntq. filij Dan, & pugnauerunt contra Lesem, & expugnatá eam: & 44
percusserunt eam in ore gladij, & possederunt, & habitauerunt in ea, uocantes nomen eius Lesem-Dan, ex nomine Dan patris sui. & Hæc est possessio tribus filiorum 45
Dan, per cognationes suas, urbes & uiculi eorum. & Cumq. complesset sorte diuidere Terram singulis per tribus suas, dederunt filij Israel possessionē Iosue filio Nun 46
in medio sui, & iuxta præceptum Domini, urbem quam postulauit, Thamnath-sáraa in monte Ephraim: & ædificauit ciuitatē, habitauitq. in ea. & Hæ sunt possessiones 47
quas sorte diuiserunt Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, & principes familiarú, ac tribuum filiorum Israel, in Silo, coram Domino ad ostium tabernaculi testimonij, partitiq. sunt Terram.

CAP. XX.

ET locutus est Dominus ad Iosue, dicens, Loquere filijs Israel, & dic eis, 1
& Separate urbes fugitiuorum, 2
de quibus locutus sum ad uos per manū Mosi, & vt confugiat ad eas quicunque animam percusserit nescius: & possit euadere iram proximi qui vltor est sanguinis, 3
& cum ad unam harum confugerit ciuitatum: stabitq. ante portam ciuitatis, & loquetur senioribus urbis illius ea quæ se comprobent innocentem: sicq. suscipient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. 4
& Cúmq. vltor sanguinis cum fuerit persecutus, non tradent in manus eius: quia ignoratus percussit proximum suum, & non ante biduum triduúmue eius probatur inimicus. 5
& Et habitabit in ciuitate illa, donec stet ante iudicium, causam reddens sacerdoti sui, & moriatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore: tunc reuertetur homicida, & ingredietur ciuitatem & domum suam de qua fugerat. & Decreuerunt. Cedes in Galilæa montis Nephthali, & Sichem in monte Ephraim, & Cariath-Arbe, ipsa est Hebron in monte Iuda. & Et trans Iordanem contra Orientalem plagā Iericho, & statuerunt Bosor, quæ sita est in campestri solitudine de tribu Ruben, & Ramoth in Galaad de tribu Gad, & 8
Gaulon in Basan de tribu Manasse. & Hæ ciuitates constitutæ sunt cunctis filijs Israel, & aduenis qui habitabant inter eos: ut fugeret ad eas qui animam nescius percussisset, & non moreretur in manu proximi, effusum sanguinem vindicare cupientis, donec staret ante populum expositurus causam suam.

CAP. XXI.

ACcesserunt. principes familiarum Leuitæ Eleazarum sacerdotem, & Iosue filium Nun, & ad duces cognationum per singulas tribus filiorum 1
Israel: & locutúq. sunt ad eos in Silo Terræ-Chanaan, atque dixerunt, Dominus præcepit per manum Moysi, vt darentur nobis urbes ad habitándū, & suburbana earum 2
ad alenda iumenta. & Dederuntq. filij Israel de possessionibus suis iuxta imperiū Domini, ciuitates & suburbana earum. 3
& Egressáq. sors in familiam Caath filiorum Aaron sacerdotis de tribu Iuda & Simeon & Ben-iamin, ciuitates tredecim: 4
& Et reliquis filiorum Caath, id est Leuitis qui superfuerant de tribubus Ephraim, & Dan, & dimidia tribu Manasse, ciuitates 5
decem. & Porro filijs Gerson egressa est sors, ut acciperent de tribubus Issachar & Aser & Nephthali, dimidiáq. tribu Manasse in Basan ciuitates numero tredecim. 6
& Et filijs Merari per cognationes suas de tribubus Ruben & Gad & Zabulon ciuitates 7
duodecim. & Dederuntq. filij Israel Leuitis ciuitates & suburbana earum, sicut præcepit Dominus per manum Mosi. & singulis 8
sorte tribuentes. & De tribubus filiorū Iuda & Simeon dedit Iosue ciuitates, & quarum 9
illa sunt nomina, & filijs Aaron per familias Caath Leuitici generis (prima enim 10
sors illis egressa est) & Cariath-Arbe patris Enac, quæ uocatur Hebron, in monte Iuda, & suburbana eius per circuitū. & Agros 11
uero, & villas eius dederat Caleb filio Iephone ad possidendum. & Dedit ergo filijs 12
Aaron sacerdotis Hebron cum suburbanis suis (confugij) ciuitatem, ac suburbana eius, & Lobnam cum 13
suburbanis suis: & & Iether, & Esthemo, 14
& & Holon, & Dabir, & & Ain, & Ieta, & 15
Bethsámes, cum suburbanis suis: ciuitates nouem de tribubus, ut dictum est, duabus. 16
& De tribu autem filiorum Beniamin, Gabaon, & Gabæ, & & Anathoth & Almon, 17
cum suburbanis suis: ciuitates quatuor. 18
& Omnes simul ciuitates filiorum Aaron sacerdotis tredecim, cum suburbanis suis. 19
& Reliquis uero per familias filiorū Caath 20
Leuitici generis hæc est data possessio. & De 21

Num 35.9 Deu. 19.2

Deut. 4.43 Ios. 20.8.

Num. 35.2.

Sup. 14. 14.

1. Par. 6.2

Esthemo. 1. Par. 6. 57.

Iaphiam ✠ vrbes ' confugij Sichem cum ſuburbanis ſuis in monte Ephraim, & Gazer, ♀ & Cibſaim, & Beth-horon, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates quatuor. ♀ De tribu quoque Dan, Elcheco, & Gabathon, ♀ & Aialon, & Geth-remmon, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates quatuor. ♀ Porro de dimidia tribu Manaſſe, Thanach, & Geth-remmon, cum ſuburbanis ſuis ciuitates duæ. ✠ Omnes ciuitates decem, & ſuburbana earum, datæ ſunt filijs Caath inferioris gradus. ♀ Filijs quoque Gerſon Leuitici generis dedit de dimidia tribu Manaſſe confugij ✠ ciuitates, ' Gaulon in Baſan, & Boſtam, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates duas. ♀ Porro de tribu Iſſachar, Ceſion, & Dabereth, ♀ & Iaramoth, & Engannim, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates quatuor. ♀ De tribu autem Aſer, ✠ Maſal ' & Abdon, ♀ & Helcath, & Rohob, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates quatuor. ♀ De tribu quoque Nephtali ciuitates confugij, Cedes in Galilæa, & Hammoth-dor, & Carthan, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates tres. ♀ Omnes vrbes familiarum Gerſon, tredecim, cum ſuburbanis ſuis. ♀ Filijs autem Merari Leuitis inferioris gradus per familias ſuas data eſt de tribu Zabulon, Iecnam, & Cartha, & Damna, & Naalol, ciuitates quatuor cum ſuburbanis ſuis. ♀ De tribu Gad ✠ ciuitates ' confugij, Ramothum Galaad, & Mahanaim, & Heſebon, & Iazer, ciuitates quatuor, cum ſuburbanis ſuis. ♀ De tribu Ruben ultra Iordanem contra Iericho ciuitates refugij, Boſor in ſolitudine, Miſor, & Iaſer, & Iethſon, & Mephaath, ciuitates quatuor cum ſuburbanis ſuis. ♀ Omnes vrbes filiorum Merari per familias, & cognationes ſuas, duodecim. ♀ Itaque ciuitates inuiorum Leuitarum in medio poſſeſſionis filiorum Iſrael fuerunt quadraginta octo ♀ cum ſuburbanis ſuis, ſingulæ per familias diſtributæ. ♀ Dediq. Dominus Deus Iſrael omnem Terram, quam iurauerat ſe patribus eorum iurauerat: & poſſederunt illam, atque habitauerunt in ea. ♀ Dataq. eſt ab eo pax in omnes per circuitum nationes: nulluſq. eis hoſtium reſiſtere auſus eſt, ſed cuncti in eorum ditionem redacti ſunt. ♀ Ne unum quidem verbum, quod filijs præſtitutum ſe eſſe promiſerat, irritum fuit, ſed rebus expleta ſunt omnia.

CAP. XXII.

EO dem tempore vocauit Ioſue Rubenitas, & Gaditas, & dimidiam tribum Manaſſe, dixitq. ad eos: Feciſtis omnia quæ præcepit vobis Moyſes famulus Domini: mihi quoque in omnibus obedistis, nec reliquiſtis fratres veſtros longo tempore, vſque in præſentem diem, cuſtodientes imperium Domini Dei veſtri. ♀ Quia requiem dedit Dominus Deus veſter fratribus veſtris quietem & pacem, ſicut pollicitus eſt: reuertimini, & ite in tabernacula veſtra, & in terram poſſeſſionis veſtræ, quam tradidit vobis Moyſes famulus Domini trans Iordanem. ♀ Ita tamen agatis, ut cuſtodiatis

22 atteritis, & operemini mandatum & legem, quam præcepit vobis Moyſes famulus Domini, ut diligatis Dominum Deum veſtrum, & ambuletis in omnibus viis eius, & obſeruetis mandata illius, adhæreatisq. ei, ac ſeruiatis in omni corde, & in omni anima veſtra. ♀ Benedixitq. eis Ioſue, & dimiſit eos. Qui reuerſi
7 ſunt in tabernacula ſua. ♀ Dimidiæ autem tribui Manaſſe poſſeſſionem Moyſes dederat in Baſan: & idcirco mediæ quæ ſuperfuit, dedit Ioſue ſortem inter cæteros fratres ſuos trans Iordanem ad Occidentalem plagam. Cumq. dimitteret eos in tabernacula ſua, & benedixiſſet eis, ♀ dixit ad eos, In multa ſubſtantia atque diuitijs reuertimini ad ſedes veſtras, cum argento & auro, ære ac ferro, & veſte multiplici: diuidite prædam hoſtium cum fratribus veſtris.
9 ♀ Reuerſi. ſunt, & abierunt filij Ruben, & filij Gad, & dimidia tribus Manaſſe, a filijs Iſrael de Silo, quæ ſita eſt in Chanaan, ut intrarent Galaad Terram poſſeſſionis ſuæ, quam obtinuerant iuxta imperium Domi
10 ni in manu Moyſi. ♀ Cumq. ueniſſent ad tumulos Iordanis, in Terram-Chanaan, ædificauerunt iuxta Iordanem altare infinitæ magnitudinis. ♀ Quod cum audiſſent filij Iſrael, & eos certi nuncij detuliſſent ædificaſſe filios Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manaſſe altare in terra-Chanaan, ſuper Iordanis tumulos, contra filios Iſrael: conuenerunt omnes in Silo, ut aſcenderent, & dimicarent contra eos.
13 ♀ Et interim miſerunt ad illos in Terram-Galaad Phinees filium Eleazari ✠ ſacerdotem, ♀ & decem principes cum eo, ſingulos de ſingulis tribubus. ♀ Qui uenerunt ad
25 filios Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manaſſe in Terram-Galaad, dixeruntq. ad eos, ♀ Hæc mandat omnis populus Domini, Quæ eſt iſta tranſgreſſio? Cur reliquiſtis Dominum Deum Iſrael, ædificantes altare ſacrilegum, & a cultu illius recedentes?
17 ♀ An parum vobis eſt quod ♀ peccaſtis in Beelphegor, & uſq; in præſentem diē maculis huius ſceleris in ✠ vobis permanet,
18 multriq. de populo cotuerunt? ♀ Et uos hodie reliquiſtis Dominum, & cras in uniuerſum Iſrael ira eius deſæuiet. ♀ Quòd ſi putatis immundam eſſe terram poſſeſſionis veſtræ, tranſite ad Terram, in qua tabernaculum Domini eſt, & habitate inter nos: tantum ut a Domino, & a noſtro conſortio non recedatis, ædificato altari præter
20 altare Domini Dei noſtri. ♀ Nonne Achan filius Zare prætexuit mandatum Domini, & ſuper omnem populum Iſrael ira eius incubuit? Et ille erat unus homo, atque
21 utinam ſolus perirſet in ſcelere tuo. ♀ Reſponderuntq. filij Ruben & Gad, & dimidia tribus Manaſſe principibus legationis
22 Iſrael, ♀ Fortiſſimus Deus Dominus ipſe nouit, & Iſrael ſimul intelligat: ſi prætericationis animo hoc altare conſtruximus, nō cuſtodiat nos, ſed puniat nos in præſentia. ♀ Si ea mente fecimus, ut holocauſta, & ſacrificia, & pacifica victimas ſuper eo imponeremus, ipſe quærat & iudicet. ♀ & non ea magis cogitatione atq; tractatu ut dicetemus, Cras dicent filij noſtri filijs noſtris, Quid nobis & Dño Deo Iſrael? terminum

* eius o.

✠ sacerdotis 7 MS R G.

Nu 25.4.

✠ nobis 6 MS. H. C.G.

Sup. 7. 1.

✠ fortissimus Deus Dominus 6 MS. R. H.C. G.

posuit Dominus inter nos & uos ô filij Ruben, & filij Gad Iordanem fluuium, & idcirco partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem auuerrent filij uestri filios nostros a timore Domini. Putauimus itaque melius, & diximus, ¶ Extruamus nobis altare. non in holocaustis, neque ad uictimas offerendas, ¶ sed in testimonium inter nos & uos, & sobolem nostram uestramq. progeniem, ut seruiamus Domino, & iuris nostri sit offerre & holocausta. & uictimas, & pacificas hostias, & nequaquam dicant eras filij uestri filijs nostris. Non est uobis pars in Domino. ¶ Quòd si uoluerint dicere, respondebunt eis, Ecce altare Domini quod fecerunt patres nostri, non in holocaustã, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum & uestrum. ¶ Absit a nobis hoc scelus ut recedamus a Domino & eius uestigia relinquamus exstructo altari ad holocausta, & sacrificia, & uictimas offerendas, præter altare Domini Dei nostri quod extructum est ante tabernaculum eius. ¶ Quibus auditis Phinees sacerdos, & principes legationis Israel, qui erant cum eo, placati sunt: & uerba filiorum Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manasse, libentissime susceperunt. ¶ Dixitq. Phinees filius Eleazari sacerdos ad eos, Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus quoniã aliene estis a præuaricatione hac, & liberastis filios Israel de manu Domini. ¶ Reuersusq. est cum principibus a filijs Ruben & Gad de Terra-Galaad, ‖ finium' Chanaan ad filios Israel, & retulit eis. ¶ Placuitq. sermo cunctis audientibus. Et laudauerunt Deum filij Israel, & nequaquam ultra dixerunt ut ascenderent contra eos, atque pugnarent, & delerent Terram possessionis eorum. ¶ Vocauerunt q. filij Ruben, & filij Gad altare quod extruxerant, testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAP. XXIII.

EVoluto autem multo tempore, postquam pacem dederat Dominus Israel, subiectis in gyro nationibus uniuersis, & Iosue iam longæuo, & perfenilis ætatis, ¶ uocauit Iosue omnem Israelem, maioresq. natu & principes ac ‖ duces, & ‖ magistros' dixitq. ad eos, Ego senui, & progressioris ætatis sum: ¶ uosq. cernitis omnia quæ fecerit Dominus Deus uester cunctis per circuitum nationibus, quomodo pro uobis ipse pugnauerit: ¶ & nunc quia uobis sorte ‖ diuisit' omnem Terram, ab Orientali parte Iordanis usque ad mare magnum, multosq. adhuc superfunt nationes. ¶ Dominus Deus uester disperdet eas, & auferet a facie uestra, & possidebitis Terram: sicut uobis pollicitus est. ¶ tantum confortamini, & estote solliciti, ut custodiatis cuncta quæ scripta sunt in uolumine legis Moysi: & non declinetis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram: ¶ ne postquam intraueritis ad Gentes, quæ inter uos futuræ sunt, iuretis in nomine deorũ earum, & seruiatis eis, & adoretis illos: ¶ Sed adhæreatis Domino Deo uestro, quod fecistis usque in diem hanc. ¶ Et tunc auferet Dominus Deus in conspectu uestro gentes nimias & robustissimas, & nullus uobis resistere poterit. ¶ Vnus e uobis persequetur hostium mille uiros: quia Dominus Deus uester pro uobis ipse pugnabit, sicut pollicitus est. ¶ Hoc tantum diligentissime præcauete, ut diligatis Dominum Deum uestrum. ¶ Quod si uolueritis gentium harum quæ inter uos habitant, erroribus adhærere, & cum eis miscere connubia, atque amicitias copulare: ¶ iam nunce scitote quod Dominus Deus uester non eas deleat ante faciem uestram, sed ‖ sint' uobis in foueam ac laqueum, & offendiculum ex latere uestro, & fudes in oculis uestris, donec uos auferat atque disperdat de Terra hac optima quam tradidit uobis. ¶ En ego hodie ingredior uiam uniuersæ terræ, & toto animo cognoscetis quod de omnibus uerbis quæ se Dominus præstiturum uobis esse pollicitus est, unum non præterierit incassum. ¶ Sicut ergo impleuit opere quod promisit, & prospera cuncta uenerunt: sic adducet super uos quicquid malorum comminatus est, donec uos auferat atque disperdat de Terra hac optima quam tradidit uobis, ¶ eo quòd præterieritis pactũ Domini Dei uestri, quod pepigit uobiscum, & seruieritis diis alienis, & adoraueritis eos: cito atque uelociter consurget in uos furor Domini, & auferemini ab hac Terra optima quam tradidit uobis

CAP. XXIIII.

COngregauitq. Iosue omnes tribus Israel in Sichem, & uocauit maiores natu, ac principes, & iudices, & magistros: steteruntq. in conspectu ‖ Domini', ¶ & ad populum sic locutus est, Hæc dicit Dominus Deus Israel, ‖ Trans fluuium habitauerũt patres uestri ab initio, Thare pater Abraham & Nachor: seruieruntq. dijs alienis. ¶ Tuli ergo patrem uestrum Abraham de Mesopotamiæ finibus: & adduxi eum in Terram-Chanaan: multiplicauiq. semen eius, ¶ ‖ & dedi ei Isaac: Illiq. rursum dedi Iacob & Esau. ‖ Et quibus, Esau dedi montem Seir ad possidendum: ‖ Iacob uero, & filij eius descenderunt in Ægyptum. ¶ ‖ Misiq. Moysen & Aaron, & percussi Ægyptum multis signis atque portentis. ‖ ¶ Eduxiq. uos & patres uestros de Ægypto, & uenistis ad mare: persecutiq. sunt Ægyptij patres uestros cũ curribus & equitatu, usq; ad Mare-rubrum. ¶ Clamauerunt autem ad Dominum filij Israel qui posuit tenebras inter uos & Ægyptios: & adduxit super eos mare, & operuit eos. Viderunt oculi uestri cuncta quæ in Ægypto fecerim, & habitastis in solitudine multo tempore: ¶ & introduxi uos in Terram Amorrhæi, qui habitabat trans Iordanem. ‖ Cumq. pugnarent contra uos, tradidi eos in manus uestras, & possedistis Terram eorum, atque interfecistis eos. ¶ ‖ Surrexit autem Balac filius Sephor rex Moab, & pugnauit contra Israelem. Misitq. & uocauit Balaam filium Beor, ut malediceret uobis: ¶ & ego nolui audire eum, sed e contrario pei illũ benedixi uobis, & liberaui uos de manu eius. ¶ Transiistisq. Iordanem,

& ue-

* in terram R. H. C. G.

* iudices R. H. C. G. * magistratus M. S. Textus uetus H. C. G. * diuisit R. H. C. G.

* eruit T. M. V. L. H. C. G.

* Dei 2. M. S. R. H. G.

Gen. 11. 26. & 31

Gen. 21. 2. 25. 26 Gen. 36. 8 Gen. 6. 6 Exo 3. 10 Exo. 12. 37. Exo. 14. 9

Num. 21. 29.

Num. 22. 5.

Sup. 3. 14. 6. 1. 11. 3.

Sup. 11. 20. Dan. 7. 20

ris ad Iericho . Pugnauerunt̃q; contra nos uiri ciuitatis eius , Amorrhæus, & Pherezæus, & Chananæus , & Hethæus, & Gergeſæus, & Heuæus , & Iebuſæus : & tradidi illos in manus ueſtras . ¶ Miſiq; ante uos crabrones : & eieci eos de locis ſuis , duos reges Amorrhæorum , non in gladio & in arcu tuo . ¶ Dediq; uobis Terram in qua non laborauiſtis , & urbes quas non ædificaſtis , & habitatis in eis ; uineas & oliueta quæ non plantaſtis . ¶ Nunc ergo timete Dominum , & ſeruite ei perfecto corde atque ueriſſimo : & auferte deos quibus ſeruierunt patres ueſtri in Meſopotamia , & in Ægypto , ac ſeruite Domino . ¶ Sin autem malum uobis uidetur ut Domino ſeruiatis , optio uobis datur : eligite hodie quod placet , cui ſeruire potiſſimum debeatis , utrum dijs quibus ſeruierunt patres ueſtri in Meſopotamia , an dijs Amorrhæorum , in quorum Terra habitatis : ego autem & domus mea ſeruiemus Domino . ¶ Reſpondit̃q; populus , & ait , Abſit a nobis ut relinquamus Dominum , & ſeruiamus dijs alienis . ¶ Dominus Deus noſter ipſe eduxit nos & patres noſtros de Terra Ægypti , de domo ſeruitutis : feciq; uidentibus nobis ſigna ingentia , & cuſtoduit nos in omni uia per quam ambulauimus , & in cunctis populis per quos tranſiuimus . ¶ Et eiecit uniuerſas gentes , Amorrhæum habitatorem Terræ quam nos intrauimus . Seruiemus igitur Domino , quia ipſe eſt Deus noſter . ¶ Dixitq; Ioſue ad populum , Non poteritis ſeruire Domino : Deus enim ſanctus , & fortis æmulator eſt , nec ignoſcet ſceleribus ueſtris atque peccatis . ¶ Si dimiſeritis Dominum , & ſeruieritis dijs alienis , conuertet ſe , & afflliget uos , atque ſubuertet poſtquam uobis præſtiterit bona . ¶ Dixitq; populus

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

ſad Ioſue , Nequaquam ita ut loqueris , erit , ſed Domino ſeruiemus . ¶ Et Ioſue , ad populum , Teſtes , inquit , uos eſtis , quia ipſe elegeritis uobis Dominum , ut ſeruiatis ei . Reſponderunt̃q; , Teſtes .
23 ¶ Nunc ergo , ait , auferte deos alienos de medio ueſtri , & inclinate corda ueſtra ad Dominum Deum Iſrael . ¶ Dixitq; populus ad Ioſue , Domino Deo noſtro ſeruiemus , & obedientes erimus præceptis eius . ¶ Percuſſit ergo Ioſue in die illo fœdus , & propoſuit populo præcepta atque iudicia in Sichem . ¶ Scripſit quoque omnia uerba hæc in uolumine legis Domini : & tulit lapidem pergrandem , poſuitq; eum ſubter quercum quæ erat in ſanctuario Domini : ¶ & dixit ad omnem populum , En lapis iſte erit uobis in teſtimonium , quod " audieritis omnia uerba Domini quæ locutus eſt uobis : ne forte poſtea negare uelitis , & mentiri Domino Deo ueſtro . ¶ Dimiſitq; populum , ſingulos in poſſeſſionem ſuam . ¶ Et poſt hæc mortuus eſt Ioſue filius Nun ſeruus Domini , centum , & decem annorum : ¶ ſepelieruntq; eum in finibus poſſeſſionis ſuę in Thamnath-ſáre , quæ eſt ſita in monte Ephráim , a Septentrionali parte montis Gaas . ¶ Seruitq; Iſrael Domino cunctis diebus Ioſue & ſeniorum , qui longo uixerant tempore poſt Ioſue , & qui nouerant omnia opera Domini quæ fecerat in Iſrael .
32 ¶ Oſſa quoque Ioſeph , ¶ quæ tulerant filij Iſrael de Ægypto , ſepelierunt in Sichem , in parte agri quem emerat Iacob ¶ a filijs Hemor patris Sichem , centum nouellis ouibus , & fuit in poſſeſſionem filiorum Ioſeph . ¶ Eleazar quoque filius Aaron mortuus eſt : & ſepelierunt eum in Gabaath Phinees filij eius , quæ data eſt ei in monte Ephráim .

22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 33

" audieritis ſ M S. R. II. ©.

Gen. 40. 25.

Exo. 13. 19.

Gen. 33. 19.

LIBER IVDICVM,

HEBRAICE, SOPHETIM.

CAPVT PRIMVM.

POST mortem Iosue consuluerunt filij Israel Dominum, dicentes, Quis ascendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixitq. Dominus, Iudas ascendet: ecce tradidi Terram in manus eius. ¶ Et ait Iudas Simeoni fratri suo, Ascende mecum in sortem meã, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et abijt cum eo Simeon. ¶ Ascenditq. Iudas, & tradidit Dominus Chananæum, ac Pherezæum in manus eorum: & percusserũt in Bezec decem millia virorum. ¶ Inueneruntq. Adoni-bezec in Bezec, & pugnauerunt contra eum, ac percusserunt Chananæum, & Pherezæum. ¶ Fugit autem Adoni-bézec: quem persecuti comprehenderunt, cæsis summitatibus manuum eius ac pedum. ¶ Dixitq. Adoni-bézec, Septuaginta reges amputatis, manuum, ac pedũ summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias, sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Adduxeruntq. eum in Ierusalem, & ibi mortuus est. ¶ Oppugnantes ergo filij Iuda Ierusalem, ceperunt eam, & percusserunt in ore gladij, tradentes eam etiam incendio ciuitatem. ¶ Et postea descendentes pugnauerunt contra Chananæum, qui habitabat in montanis, & ad meridiem in campestribus. ¶ Pergensq. Iudas contra Chananæum qui habitabat in Hebron, (cuius nomen fuit antiquitus Cariath-arbe) supercussit Sesai, & Ahiman, & Tholmai: ¶ atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir, cuius nomen ueteris erat Cariath-sepher, id est, ciuitas literarum. ¶ Dixitq. Caleb, Qui percusserit Cariath-sepher, & uastauerit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. ¶ Cumq. cepisset eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam filiam suam coniugem. ¶ Quam pergentem in itinere monuit uir suus ut peteret a patre suo agrum. Quæ cum suspirasset sedens in asino, dixit ei Caleb, Quid habes? ¶ At illa respondit, Da mihi benedictionem, quia terram arentem dedisti mihi: da & irriguam aquis. Dedit ergo ei Caleb irriguum superius, & irriguum inferius. ¶ Filij autem Cinæi cognati Moysi ascenderunt de Ciuitate-palmarum, cum filijs Iuda in desertum sortis eius, quod est ad meridiem Arad, & habitauerunt cum eo. ¶ Abijt autem Iudas cum Simeone fratre suo, & percusserunt simul Chananæum qui habitabat in Sephath, & interfecerunt eum. Vocatumq. est nomen urbis, Horma, id est, anathema. ¶ Cepitq. Iudas Gazam cum finibus suis, & Ascalonem, atque Accaron cum terminis suis. ¶ Fuit Dominus cum Iuda, & montana possedit: nec potuit delere habitatores uallis, quia falcatis curribus abundabant. ¶ Dederuntq.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Ioſ. 15. 14.

Num. 14. 24. Iosue 14. 13 & 15. 14.

rum, Caleb Hebron, ‖ sicut dixerat Moyses. 21 qui deleuit ex ea tres filios Enac. ❡ Iebuæum autem habitatorem Ierusalem non deleuerunt filij Ben-iamin: habitauitq. Iebuæus cum filijs Ben-iamin in Ierusalem, usque in præsentem diem. ❡ Domus quoque Ioseph ascendit in Beth-el, fuitq. Dominus cum eis. ❡ Nam cum obsiderent urbem quæ prius Luza vocabatur, ❡ viderunt hominem egredientem de ciuitate, dixeruntq. ad eum, Ostende nobis introitum ciuitatis, & faciemus tecum misericordiam. ❡ Qui cum ostendisset eis, percusserunt urbem in ore gladij: hominem autem illum, & omnem cognationem eius dimiserunt. ❡ Qui dimissus, abijt in Terram-Hethim, & ædificauit ibi ciuitatem, vocauitq. eam Luzam: quæ ita appellatur usq; in præsentem diem. ❡ Manasses quoque non deleuit Beth-San, & Tanach cum uiculis suis, & habitatores Dor, & Ieblaam, & Mageddo cum uiculis suis, cœpitq. Chananæus habitare cum eis. ❡ Postquam autem confortatus est Israel, fecit eos tributarios, & delere noluit. ❡ Ephraim etiam non interfecit Chananæum qui habitabat in Gazer, sed habitauit cum eo. ❡ Zabulon non deleuit habitatores ‖ Cetron', & ‖ Naalon': sed habitauit Chananæus in medio eius, factusq. est ei tributarius. ❡ Aser quoque non deleuit habitatores Accho, & Sidonis, Ahalab, & Achazib, & Helba, & Aphec, & Rohob. ❡ habitauitq. in medio Chananæi habitatoris illius terræ, nec interfecit eum. ❡ Nephthali quoque non deleuit habitatores Beth-semes, & Beth-anath: & habitauit inter Chananæum habitatorem Terræ, fueruntq. ei Bethsemitæ & Bethanitæ tributarij. ❡ Arctauitq. Amorrhæus filios Dan in monte, nec dedit eis locum ut ad planiora descenderent: ❡ habitauitq. in monte Hares, quod interpretatur ‖ celtario, in Aialon & Salebim. Et aggrauata est manus domus Ioseph, factusq. est ei tributarius. ❡ Fuit autem terminus Amorrhæi ab Ascensu scorpionis, petra, & superiora loca.

21 8 tempore, & nouerant omnia opera Domini quæ fecerat cum Israel. ❡ Mortuus est autem Iosue filius Nun, famulus Do-
9 mini, centum & decem annorum, ❡ & sepelierunt eum in finibus possessionis suæ in Thamnath-‖ sare, in monte Ephraim, a Septentrionali plaga montis
10 Gaas. ❡ Omnisq. illa generatio congregata est ad patres suos: & surrexerunt alij, qui non ‖ nouerant Dominum, &
11 opera quæ fecerat cum Israel. ❡ Fecerunt filij Israel malum in conspectu
12 Domini, & seruierunt Baalim. ❡ Ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxerat eos de Terra Ægypti & secuti sunt deos alienos, deosq. populorum qui habitabant in circuitu eorum & adorauerunt eos: & ad iracundiam
13 concitauerunt Dominum, ❡ dimittentes eum, & seruientes Baal, & Astharoth
14 ❡ Iratusq. Dominus contra Israel, tradidit eos in manus diripientium: qui ceperunt eos, & uendiderunt hostibus qui habitabant per gyrum: nec potuerunt re-
15 sistere aduersarijs suis: ❡ sed quocunque pergere uoluissent, manus Domini fuit eos erat, sicut locutus est, & iurauit eis
16 & uehementer afflicti sunt. ❡ Suscitauitq. Dominus iudices qui liberarent eos
17 de uastantium manibus: ❡ sed nec eos audire uoluerunt: fornicantes cum dijs alienis, & adorantes eos. Cito deuiauerunt uiam per quam ingressi fuerant patres eorum: & audientes mandata Do-
18 mini, omnia fecere contraria. ❡ Cumq. Dominus iudices ‖ suscitaret, in diebus eorum, flectebatur misericordia, & audiebat afflictorum gemitus, & liberabat eos
19 de cæde uastantium. ❡ Postquam autem mortuus esset iudex, reuertebantur, & multo faciebant ‖ maiora' quam fecerant patres eorum, sequentes deos alienos seruientes eis, & adorantes illos. Non dimiserunt adinuentiones suas, & uiam durissimam, per quam ambulare consueuerant. ❡ Iratusq. est furor Domini in Israel, & ait, Quia irritum fecit gens ista pactum meum quod pepigeram cum patribus eorum, & uocem meam audire
21 contempsit: ❡ & ego non delebo gentes quas dimisit Iosue, & mortuus est:
22 ❡ ut in ipsis experiar Israel, utrum custodiant uiam Domini, & ambulent in
23 ea, sicut custodierunt patres eorum, an non. ❡ Dimisit ergo Dominus omnes nationes has, & cito subuertere noluit: nec tradidit in manus Iosue.

Iudg. 14. 1. & 15. 1.

Deut. 7. 2.

Iudg. 3. 1.

‖ Theruoth.

‖ Nahol.

R. H. C. G.

- 4 M. H. C. Pro terminus autem facunt

R. & G.

- H. C. G. ‖ celtario 2 MSS. aiunt hoc modo. Hebraam vocem Interpres ex possessori deuit.

CAP. II.

1 AScenditq. Angelus Domini de Galgalis ad locum flentium, & ait, Eduxi vos de Ægypto, & introduxi in Terram, pro qua iurauí patribus uestris: & pollicitus sum ut non facerem irritum pactum meum uobiscum in sempiternum:
2 ❡ ita dumtaxat ut non feriretis fœdus cum habitatoribus Terræ huius, & aras eorum subuerteretis: & noluistis audire uocem meam: cur hoc fecistis? ❡ Quam
3 ob rem nolui delere eos a facie uestra: ut habeatis hostes, & dij eorum sint uobis in ruinam. ❡ Cumq. loqueretur angelus Domini hæc uerba ad omnes filios
4 Israel, eleuauerunt uocem suam, & fleuerunt. ❡ Et uocatum est nomen loci illius, Locus flentium, siue lachrymarum: immolaueruntq. ibi hostias Domino.

Iud. 24. 28

❡ Dimisit ergo Iosue populum, & abierunt filij Israel unusquisque in possessionem suam, ut obtinerent eam: ❡ seruieruntq. Domino cunctis diebus eius, & cæ-
6 teris
7 norum, qui longo post eum uixerunt

Astaroth
M. C. G.

¶ Itaque filij Israe habitauerunt in medio Chananæi,& Hethæi,& Amorrhæi,& Pherezæi,& Heuæi,& Iebusæi : ¶ & duxerunt uxores filias eorũ,ipsiq. filias suas filijs eorum tradiderũt, & seruierunt dijs eorum. ¶ Feceruntq. malum in conspectu Domini, & obliti sunt Dei sui, seruientes Baalim & Astarbth'. ¶ Iratusq. contra Israel Dominus, tradidit eos in manus Chusan-rasathaim regis Mesopotamiæ,seruieruntq.ei octo annis. ¶ Et clamauerunt ad Dominum : qui suscitauit eis saluatorem, & liberauit eos, O honel videlicet filium Cenez,fratrem Caleb minorem: ¶ fuitq. in eo Spiritus Domini, & iudicauit Israel. Egressusq. est ad pugnam, & tradidit Dominus in manus eius Chusan-rasathaim regem Syriæ,& oppressit eum. ¶ Quieruntq. terra quadraginta annis, & mortuus est Othoniel filius Cenez. ¶ Addiderunt autem filij Israel facere malum in conspectu Domini : qui confortauit aduersum eos Eglon regem Moab : quia fecerunt malum in conspectu eius. ¶ Et congregauit ei filios Ammon, & Amalec : abijt. & percussit Israel, atque possedit Vrbem palmarum. ¶ Seruieruntq. filij Israel Eglon regi Moab decem & octo annis : ¶ & postea clamauerunt ad Dominum : qui suscitauit eis saluatorem uocabulo Aod, filium Gera, filij Iemini, qui utraque manu pro dextera utebatur. Miseruntq. filij Israel per illum munera Eglon regi Moab. ¶ Qui fecit sibi gladium ancipitem, habentem in medio capulum longitudinis palmæ manus, & accinctus est eo subter sagum in dextro femore. ¶ Obtulitq. munera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon crassus nimis. ¶ Cumq. obtulisset ei munera, prosecutus est socios qui cum eo uenerant. ¶ Et reuersus de Galgalis, vbi erant idola, dixit ad Regem, Verbum secretum habeo ad te ô Rex. Et ille imperauit silentium : egressisq. omnibus qui circa eum erant, ¶ ingressus est Aod ad eum, sedebat autem in æstiuo cœnaculo solus, dixitq., Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. ¶ Extenditq Aod sinistram manum, & tulit ficam de dextro femore suo, infixitq. eam in uentrem eius ¶ tam valide, ut capulus sequeretur ferrum in vulnere, ac pinguissimo adipe stringeretur. Nec eduxit gladium, sed ita ut percusserat, reliquit in corpore : stativq. per secreta naturæ alui stercora prorumpunt. ¶ Aod autem clausis diligentissime ostijs cœnaculi, & obstrmatis sera, ¶ per posticum egressus est. Seruiq. regis ingressi viderunt clausas fores cœnaculi, atque dixerunt, Forsitan purgat alnum in æstiuo cœnaculo. ¶ Expectantesq. diu donec erubescerent, & videntes quod nullus aperiret, tulerunt clauem : & aperientes inuenerunt dominum suum in terra iacentem mortuum. ¶ Aod autem dum illi turbarentur, effugit, & pertransijt Locum-idolorum vnde reuersus fuerat. Venitq. in Seirath : ¶ & statim insonuit buccina in monte Ephraim : descenderuntq. cum eo filij Israel, ipse in fronte gradiente. ¶ Qui dixit ad eos, Sequimini me:tradidit enim Dominus inimicos nostros Moabitas in manus nostras. Descenderuntq. post eum,& occupauerunt vada Iordanis quæ transmittunt in Moab : & non dimiserunt transire quemquam: ¶ sed percusserunt Moabitas in tempore illo, circiter decem millia, omnes robustos & fortes uiros. nullus eorum euadere potuit. ¶ Humiliatusq. est Moab in die illo sub manu Israël : & quieuit Terra octoginta annis. ¶ Post hunc fuit Samgar filius Anath, qui percussit de Philisthiim sexcentos uiros uomere:& ipse quoque defendit Israel.

* a prælijs M S. q. R.

CAP. IIII.

Addideruntq. filij Israel facere malum in conspectu Domini post mortem Aod, ¶ & tradidit illos Dominus in manus Iabin regis Chanaan, qui regnauit in Asor : habuitq. ducem exercitus sui nomine Sisaram,ipse autem habitabat in Haroseth-gentium. ¶ Clamaueruntq. filij Israel ad Dominum. nongentos enim habebat falcatos currus, & per uiginti annos uehementer oppresserat eos. ¶ Erat autem Debora prophetis vxor Lapidoth, quæ iudicabat populum in illo tempore. ¶ Et sedebat sub palma, quæ nomine illius uocabatur, inter Rama & Beth-el in monte Ephraim : ascendebantq. ad eam filij Israel in omne iudicium. ¶ Quæ misit, & uocauit Barac filium Abinoem de Cedes-Nephthali : dixitq. ad eum, Præcepit tibi Dominus Deus Israël, uade, & duc exercitum in montem Thabor,tollesq. tecum decem millia pugnatorum de filijs Nephthali, & de filijs Zabulon : ¶ ego autem adducam ad te in loco Torrentis - cison, Sisaram principem exercitus Iabin,& currus eius,atque omnem multitudinem, & tradam eos in manu tua. ¶ Dixitq. ad eam Barac, Si uenis mecum, uadam : si nolueris venire - mecum, ' non pergam.

2.Re.12.5

¶ Quæ dixit ad eum, Ibo quidem tecum, sedam hac uice victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris traderur Sisara. Surrexit itaque Debora, & perrexit cum Barac in Cedes. ¶ Qui, accitis Zabulon, & Nephthali, ascendit cum decem millibus pugnatorum, habens Deboram in comitatu suo. ¶ Haber autem Cinæus recesserat quondam a ceteris Cinæis fratribus suis filijs Hobab, cognati Moysi : & tetenderat tabernacula vsque ad valem quæ uocatur Sennim, & erat iuxta Cedes. ¶ Nunciatumq. est Sisaræ quod ascendisset Barac filius Abi-noem,in montem Thabor : ¶ & congregauit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum de Haroseth - gentium ad Torrentem - cison. ¶ Dixitq. Debora ad Barac, Surge, hæc est enim dies, in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas : en ipse dux est tuus. Descendit itaque Barac de monte Thabor, & decem millia pugnatorum cum eo. ¶ Perterruitq. Dominus Sisaram, & omnes currus eius, uniuersamq. multitudinem in ore gladij ad conspectum Barac: in tantum, ut Sisara de curru desiliens, pedibus fugeret, ¶ & Barac persequeretur fugientes currus, & exercitum usq; ad Haroseth-gentiũ, & omnis hostium multitudo usque ad internecio-

Pſ.82.10.

-G MS. G. A. R. autem M. C. & G.] repetitur

nem

uem caderet. ¶ Sisara autem fugiens peruenit ad tentorium Iahel uxoris Haber Cinæi. Erat autem pax inter Iabin regem Azor, & domum Haber Cinæi. 17

¶ Egressæ igitur Iahel in occursum Sisaræ, dixit ad eum, Intra ad me Domine mi: intra', ne timeas. Qui ingressus tabernaculum eius, & opertus ab ea pallio, 18

¶ dixit ad eam, Da mihi obsecro paululum aquæ, quia sitio ualde. Quæ aperuit utrem lactis, & dedit ei bibere, & operuit illum. ¶ Dixitq. Sisara ad eam, Sta- 19

ante hostium tabernaculi: & cum uenerit aliquis interrogans te & dicens, Nunquid hic est aliquis? Respondebis, Nullus est. ¶ Tulit itaque Iahel uxor Haber, 20

clauum tabernaculi, assumens pariter & malleum: & ingressa abscondite, & cum silentio ¶ fuit supra tempus capitis eius clauum, percussumq. maleo defixit in 21

cerebrum usque ad terram: qui soporem morti socians defecit, & mortuus est. ¶ Et ecce Barac sequens Sisaram ue- 22

niebat: egressaq. Iahel in occursum eius dixit ei, Veni, & ostendam tibi uirum quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, uidit Sisaram iacentem mortuum, & clauum infixum in tempore eius. ¶ Humiliauit ergo Deus in die illo 23

Iabin regem Chanaan coram filijs Israel: ¶ qui crescebant quotidie, & forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan, 24

donec delerent eum.

CAP. V.

CEcineruntq. Debora & Barac filius Abinóem in illo die, dicentes, ¶ Qui sponte obtulistis de Israel animas uestras ad periculum, benedicite Domino. 1 2

¶ Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum ego cum quæ Domino canam, psallam Domino Deo Israel. 3

¶ Domine cum exires de Seir, & trãsires per regiones Edom, terra mota est, cœliq. ac nubes destillauerunt aquis. 4

¶ Mõtes fluxerunt a facie Domini, & Sinai a facie Domini Dei Israel. 5

¶ In diebus Samgar filij Anath, in diebus Iahel quieuerunt semitæ: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuios. 6

¶ Cessauerunt fortes in Israël, & quieuerunt: donec surgeret Debora, surgeret mater in Israel. 7

¶ Noua bella elegit ᵛ Dominus', & portas hostium ipse subuertit: clypeus & hasta si apparuerunt in quadraginta millibus Israel. 8

¶ Cor meum diligit principes Israël, qui propria uoluntate obtulistis uos discrimini, benedicite Domino. 9

¶ Qui ascenditis super nitentes ᵛ asinos', & sedetis ᵛ in iudicio', & ambulatis in uia, loquimini. 10

¶ Vbi exulti si fuut currus, & hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iustitiæ Domini, & ᵛ clementia in ᵛ fortes' Israel: tunc descendit populus Domini ad portas, & obtinuit principatum. 11

¶ Surge, surge Debora, surge, surge, & loquere canticum: surge Barac, & apprehen de captiuos tuos filij Abinóem. 12

¶ Saluatæ sunt reliquiæ populi, Dominus in fortibus dimicauit. 13

¶ Ex Ephraim deleuit eos in Amalech, & post eum ex Ben-iamin in populos tuos ô Amalec: de Machir principes descenderunt, & de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum. 14

¶ Duces Issachar fuere cum Debora, & Barac uestigia sunt secuti, qui quasi in præceps, ac barathrum se discrimini dedit: diuiso contra se Ruben, magnanimorum reperta est contentio. 15

¶ Quare habitas inter duos terminos, ut audias sibilos gregum? diuiso cõtra se Ruben, magnanimorum reperta est contẽtio. 16

¶ Galaad trans Iordanem quieseebat, & Dan uacabat nauibus· Aser habitabat in littore maris, & in portubus morabatur. 17

¶ Zabulon uero & Nepthali obtulerunt animas suas morti in regione Meromc. 18

¶ Venerunt reges & pugnauerunt, pugnauerunt reges Chanaan in ᵛ Tanach' iuxta aquas Mageddo, & tamen nihil tu'ẽre prædantes. 19

¶ De cœlo dimicatum est contra eos stellæ manentes in ordine & cursu suo, aduersus Sisaram pugnauerunt. 20

¶ Torrens Cison traxit cadauera eorum, torrens Cadumim, torrens Cison: conculca anima mea robustos. 21

¶ Vngulæ equorum ceciderunt, fugientibus impetu, & per præceps uentibus fortissimis hostium. 22

¶ Maledicite terræ Meroz, dixit angelus Domini, maledicite habitatoribus eius, quia non uenerunt ad auxilium Domini, in adiutorium fortissimorum eius. 23

¶ Benedicta inter mulieres Iahel uxor Haber Cinæi, & benedicatur in tabernaculo - suo'. 24

¶ Aquam petenti lac dedit, & in phiala principum obtulit butyrum. 25

¶ Sinistram manum misit ad clauum, & dextram ad fabrorum malleus, percussitq. Sisaram quærens in capite uulneri locum, & tempus ualide perforans. 26

¶ Inter pedes eius ruit; defecit, & mortuus est: uoluebatur ante pedes eius, & iacebat exanimis & miserabilis. 27

¶ Per fenestram respiciens, ululabat mater eius: & de cœnaculo loquebatur, Cur moratur regredi currus eius? quare tardauerunt pedes quadrigarum illius? 28

¶ Vna sapientior ceteris uxoribus eius, hæc socrui uerba respondit. 29

¶ Forsitam nunc diuidit spolia, & pulcherrima fœminarum eligitur ei; uestes diuersorum collorum Sisaræ traduntur in prædam, & fupellex uaria ad ornanda colla congeritur. 30

¶ Sic pereant omnes inimici tui Domine: qui autem diligunt te, sicut Sol in ortu suo splendet, ita rutilent. 31

¶ Quieuitq. Terra per quadraginta annos. 32

CAP. VI.

FEcerunt autem filij Israël malum in conspectu Domini: qui tradidit illos in manu Madian septem annis, ¶ & oppressi sunt ualde ab eis. Fecerunt. 1 2

q. sibi antra & spelunças in montibus, & munitissima ad repugnandum loca. ¶ Cumq. seuisset Israel, ascendebat Madian, & 3

Amalec,

ᵛ Deus 2.11.G.

ᵛ asinas 1 M.S. 11. C.

ᵛ subiu gales G.

ᵛ super iudicium M S.

-MS 11.G. ᵛ portis O.

Amalec, cæteriq; Orientalium nationum:
& apud eos figentes tentoria, sicut erant
in herbis, cuncta uastabant usque ad introi-
tum Gazæ: nihilq; omnino ad uitam per-
tinens relinquebant in Israel, non oues,
non boues, non asinos. 5 Ipsi enim & uni-
uersi greges eorum ueniebant cum taber-
naculis suis, & instar locustarum uniuersa
complebant, innumera multitudo homi-
num, & camelorum, quicquid tetigerant
deuastantes. 6 Humiliatusq; est Israel
nimis in conspectu Madian. 7 Et clamauit
ad Dominum postulans auxilium contra
Madianitas. 8 Qui misit ad eos uirum
prophetam, & locutus est: Hæc dicit Do-
minus Deus Israel: Ego uos feci conscen-
dere de Ægypto, & eduxi uos de domo ser-
uitutis, 9 & liberaui de manu Ægyptiorũ
& omnium inimicorum qui affligebant
uos: eiecique eos ad introitum uestrum, &
tradidi uobis Terram eorum. 10 Et dixi,
Ego Dominus Deus uester, ne timeatis
deos Amorrhæorum, in quorum terra ha-
bitatis. Et noluistis audire uocem meam.
11 Venit autem angelus Domini, & sedit
sub quercu quæ erat in Ephra, & perti-
nebat ad Ioas patrem familiæ Ezri. Cumq;
Gedeon filius eius excuteret atque purga-
ret frumenta in torculari, ut fugeret Ma-
dian, 12 apparuit ei angelus Domini, & ait,
Dominus tecum, uirorum fortissime. 13 Di-
xitq; ei Gedeon, Obsecro mi Domine, si
Dominus nobiscum est, cur apprehende-
runt nos hæc omnia? ubi sunt mirabilia
eius quæ narrauerunt patres nostri, atque
dixerũt De Ægypto eduxit nos Dominus?
Nunc autem dereliquit nos Dominus, &
tradidit in manus Madian. 14 Respexitq;
ad eum Dominus, & ait, Vade in hac for-
titudine tua, & liberabis Israel de manu
Madian: scito quod miserim te. 15 Qui
respondens ait, Obsecro, mi Domine, in
quo liberabo Israel? ecce familia mea in-
fima est in Manasse, & ego minimus in do
mo patris mei. 16 Dixitq; ei Dominus, Ego
ero tecum: & percuties Madian quasi unũ
uirum. 17 Et ille, Si inueni, inquit, gratiam
coram te, da mihi signum quod tu sis qui
loqueris ad me: 18 Nec recedas hinc, donec
reuertar ad te, portans sacrificium, & offe-
rens tibi. Qui respondit, Ego præstolabor
aduentum tuum. 19 Ingressus est itaque
Gedeon, & coxit hœdum, & de farinæ
modio azymos panes: carnesq; ponens in
canistro, & ius carnium mittens in ollam,
tulit omnia sub quercu, & obtulit ei. 20 Cui
dixit angelus "Domini, Tolle carnes, &
azymos panes, & pone supra petram illam
& ius desuper funde. Cumq; fecisset ita,
extendit angelus Domini summitatem
uirgæ quam tenebat in manu, & tetigit
carnes & panes azymos: ascendit ignis
de petra, & carnes, azymosq; panes con-
sumpsit: angelus autem Domini euanuit
ex oculis eius. 22 Videnscq; Gedeon quod
esset angelus Domini, ait, Heu mi Domine
Deus: quia uidi angelum Domini facie ad
faciem. 23 Dixitq; ei Dominus, Pax tecum:
ne timeas, non morieris. 24 Ædificauit ergo
ibi Gedeon altare Domino, uocauitq; il-
lud, Domini pax, usque in præsentem diẽ.
Cumq; adhuc esset in Ephra, quæ est fami-
liæ Ezri, 25 nocte illa dixit Dominus ad
eum, Tolle taurum patris tui, & alterum
taurum annorum septem, destruesq; aram
Baal quæ est patris tui: & nemus quod cir-
ca aram est, succide: 26 & ædificabis al-
tare Domino Deo tuo in summitate petræ
huius, super quam ante sacrificium posui-
sti: tolleq; taurum secundum, & offeres
holocaustum super struem lignorum, quæ
de nemore succideris. 27 Assumptis ergo
Gedeon decem uiris de seruis suis, fecit si-
cut præceperat ei Dominus. Timens autẽ
domum patris sui, & homines illius ciui-
tatis, per diem noluit facere, sed omnia
nocte compleuit. 28 Cumq; surrexissent
uiri oppidi eius mane, uiderunt destructã
aram Baal, lucumq; succisum, & taurum
alterum impositum super altare quod tũc
ædificatum erat. 29 Dixeruntq; adinuicẽ,
Quis hoc fecit? Cumq; perquirerent au-
ctorem facti, dictũ est, Gedeon filius Ioas
fecit hæc omnia. 30 Et dixerunt ad Ioas,
Produc filium tuum huc, ut moriatur: quia
destruxit aram Baal, & succidit nemus.
31 Quibus ille respondit, Nunquid uitores
estis Baal, ut pugnetis pro eo? qui aduer-
sarius est eius, moriatur antequam lux
crastina ueniat. si Deus est, uindicet se de
eo qui suffodit aram eius. 32 Ex illo die no-
catus est Gedeon, Ierobaal: eo quòd dixis-
set Ioas, Vlciscatur se de eo Baal, qui fodit
aram eius. 33 Igitur omnis Madian & Ama-
lec, & Orientales populi congregati sunt
simul, & transeuntes Iordanem, castra-
merati sunt in ualle Iezrael. 34 Spiritus au-
tem Domini induit Gedeon, qui clangens
buccina conuocauit domum Abiezer, ut
sequeretur se. 35 Misitq; nuncios in uniuer-
sum Manassen, qui & ipse secutus est eũ: &
alios nuncios in Aser, & Zabulon, & Neph-
thali, qui occurrerunt ei. 36 Dixitq; Gedeõ
ad "Dominum, Si saluum facis per manũ
meam Israel, sicut locutus es, 37 ponam hoc
uellus lanæ in area: si ros in solo uellere
fuerit, & in omni terra siccitas, sciani
quod per manum meam, sicut locutus es,
liberabis Israel. 38 Factumq; est ita. Et de no
cte consurgens expresso uellere, concham
rore impleuit. 39 Dixitq; rursus ad "Domi-
num, Ne irascatur furor tuus contra me
si adhuc semel tentauero, signum quærens
in uellere, Oro ut solum uellus siccum
sit, & omnis terra rore madens. 40 Fecitq;
"Dñs nocte illa ut postulauerat: & fuit
siccitas in solo uellere, ros in omni terra.

CAP. VII.

1 IGitur Ierobaal qui & Gedeon, de no-
cte consurgens, & omnis populus cum
eo, uenit ad fontem qui uocatur Ha-
rad, erant autem castra Madian in ualle
ad Septentrionalem plagam collis excelsi,
2 Dixitq; Dominus ad Gedeon, Multus te-
cum est populus, nec tradetur Madian in
manus eius: ne glorietur contra me Is-
rael, & dicat, Meis uiribus liberatus sum.
3 Loquere ad populum, & cunctis audien-
tibus prædica, Qui formidolosus & ti-
midus est, reuertatur. Recesseruntq; de
monte Galaad, & reuersi sunt ex populo
uiginti duo millia uirorum, & tantum de-
cem millia remanserunt. 4 Dixitq; Domi-
nus ad Gedeon, Adhuc populus multus est,

duc

1. Reg. 12 13.

" De R. M. G q.

" Deum R. H. G.

" Deum R. H. G.

" Deum R. H. G.

Deu 20 5 1. Mac. 3. 56.

duc eos ad aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixero tibi ut tecū uadat, ipse pergat; que ire prohibuero, *reuertatur. ℣ Cumq. descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon, Qui ‖ lingua ᵛ lambuerint ' aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte eruntes. ℣ Fuit itaq; numerus eorum qui manu ad os proijciente, lambuerāt aquas, trecenti uiri: omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat. ℣ Et ait Dominus ad Gedeon, In trecentis uiris qui lābuerunt aquas, liberabo uos, & tradam in manu tua Madian: omnis autē reliqua multitudo reuertatur in locū suū. ℣ S mptis itaque pro numero cibarijs & tubis, omnē reliquam multitudinem abire præcepit ad tabernacula sua: & ipse cum trecentis uiris se certamini dedit. Castra autem Madian erant subter in valle. ℣ Eadem nocte dixit Dominus ad eum, Surge, & descende in castra: quia tradidi eos in manu tua. ℣ Si autem solus ire formidas, descendat tecum Phara puer tuus. ℣ Et cum audieris quid loquantur, tunc confortabuntur manus tuę, & securior ad hostium castra descendes. Descendit ergo ipse & Phara puer eius in partem castrorum, ubi erant armatorum uigilię. ℣ Madian autem & Amalec, & omnes Orientales populi fusi iacebant in valle: et locustarum multitudo: cameli quoq; innumerabiles erant, sicut arena quæ iacet in littore maris. ℣ Cumq. uenisset Gedeon, narrabat aliquis somnium proximo suo: & in hunc modum referebat quod uiderat, Vidi somniū, & uidebatur mihi quasi subcinericius panis ex hordeo uoluī, & in castra Madian descendere: cumq. peruenisset ad tabernaculum, percussit illud, atq; subuertit, & terræ funditus coæquauit. ℣ Respondit is cui loquebatur, Nō est hoc aliud, nisi gladius Gedeonis filij Ioas uiri Israelitæ, tradidit enim Dominus in manus eius Madian, & omnia castra eius. ℣ Cumq. audisset Gedeon somnium, & interpretationē eius, adorauit: & reuersus est ad castra Israel, & ait, Surgite, tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian. ℣ Diuisitq. trecentos uiros in tres partes, & dedit tubas in manibus eorū, lagenasq. uacuas ac lampades in medio lagenarum. ℣ Et dixit ad eos, Quod me facere uidetis hoc facite: ingrediar partem castrorū, & quod fecero sectamini. ℣ Quando personuerit tuba in manu mea, uos quoque per castrorum circuitum clangite, & conclamate, Domino & Gedeoni. ℣ Ingressusq. est Gedeon, & trecenti uiri qui erant cum eo in partem castrorum, incipientibus uigilijs noctis medię, & custodibus suscitatis, cęperunt buccinis clangere, & complodere inter se lagenas. ℣ Cumq. per gyrū castrorum in tribus personarent locis, & hydrias confregissent, tenuerunt sinistris manibus lampades, & dextris ᵛ sonantes ' tubas, clamaueruntq., Gladius Domini & Gedeonis, ℣ stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium. Omnia itaq; castra turbata sunt, & uociferantes, ululantesq. fugerunt: ℣ & nihilominus insistebant trecenti uiri buccinis personantes. ‖ Immisitq. Dominus gladium in omnibus castris, & mutua se cæde truncabant. ℣ Fugientes usque ad ᵛ Beth-seca', & crepidinem Abelmehula in Tabbath. Conclamantes autem uiri Israel de Nephthali & Aser, & omni Manasse persequebantur Madian. ℣ Misitq. Gedeon nuncios in omnem montem Ephraim, dicens, Descendite in occursum Madian, & occupate aquas usque Beth-bera atque Iordanem. Clamauitq. omnis Ephraim, & præoccupauit aquas atque Iordanem usque Beth-bera. ℣ ‖ Apprehen-

* ipse i MS. H. C. G.

* insuꝰ & MS. 9 R ᵛ lambe-rint MS. Similiter v. 6. & 7.

ᵛ sonabāt i MS.

Ps. 82. 10

ᵛ Beth-sa ra 4 MS. H. C. G.

Isa. 10. 26 Ps. 82. 12.

fossâ duos uiros Madian, Oreb & Zeb, interfecit Oreb in Petra-Oreb, Zeb uero in Torcolari-Zeb. Et persecuti sunt Madian, capita Oreb & Zeb portantes ad Gedeon trans fluenta Iordanis.

CAP. VIII.

1 Dixerunt ei uiri Ephraim, Quid est hoc quod facere uoluisti, ut nos non uocares, cū ad pugnā pergeres contra Madian? Increpabant eum fortiter, & propemodum inferebant. 2 Quibus ille respondit, Quid enim tale facere potui, quale uos fecistis? nonne melior est racemus Ephraim uindemiis Abi-ézer? 3 In manus uestras Dominus tradidit principes Madiā, Oreb & Zeb: quid tale facere potui, quale uos fecistis? Quod cum locutus esset, requieuit spiritus eorū, quo tumebant contra eū. 4 Cumq; uenisset Gedeon ad Iordanē, transiuit eū cū trecentis uiris qui secū erant, & præ lassitudine, fugientes persequi nō poterāt. 5 Dixitq; ad uiros Socoth, Date, obsecro, panes populo qui mecū est, quiā ualde defecerūt: ut possimus psequi Zébee, & Salmana reges Madian. 6 Respōderunt principes Socoth, Forsitan palmæ manus Zébee & Salmana in manu tua sunt, & idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes. 7 Quibus ille ait, Cū ergo tradiderit Dñs Zebee & Salmana in manus meas, & cū reuersus fuero uictor in pace, conteram carnes uestras cum spinis, tribulisq; deserti. 8 Et inde ascendens, uenit in Phanuel: locutusq; est ad uiros loci illius similia. Cui & illi respōderunt sicut respōderant uiri Socoth. 9 Dixit itaque eis, Cum reuersus fuero uictor in pace, destruam turrim hanc. 10 Zébee autē & Salmana requiescebāt cū omni exercitu suo. Quindecim enim millia uiri remanserant ex omnibus turmis Orientaliū populorū, cæsis centū uiginti millibus bellatorum. 11 & eduentiū gladiū. Ascēdēsq; Gedeon per uiā eorū qui in tabernaculis morabātur ad Orientalē partē Nobe, & Iegbaa, percussit castra hostiū, qui securi erāt, & nihil aduersi suspicabātur. 12 Fugerūtq; Zébee & Salmana, quos persequēs Gedeon cōprehendit, turbato omni exercitu eorū. 13 Reuertensq; de bello ante Solis ortū, 14 apprehendit puerū de uiris Socoth: interrogauitq; eū nomina principum & seniorū Socoth, & descripsit septuaginta septem uiros. 15 Venitq; ad Socoth, & dixit eis, En Zébee, & Salmana super quibus exprobrastis mihi, dicentes, Forsitan manus Zébee & Salmana in manibus tuis sunt, & idcirco postulas ut demus uiris qui lassi sunt & defecerūt, panes? 16 Tulit ergo seniores ciuitatis, & spinas deserti ac tribulos, & cōtriuit cum eis, atque comminuit uiros Socoth. 17 Turrim quoq; Phanuel subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis. 18 Dixitq; ad Zébee, & Salmana, Quales fuerunt uiri quos occidistis in Thabor? Qui responderunt, Similes tui, & unus ex eis quasi filius regis. 19 Quibus ille respōdit, Fratres mei fuerūt, filij matris meæ. uiuit Dñs, quia si seruasseris eos, non uos occiderē. 20 Dixitq; Iether primogenito suo, Surge & interfice eos. Qui nō eduxit gladiū: timebat enim, quia adhuc puer erat. 21 Dixeruntq; Zébee & Salmana, Tu surge, & irrue in nos: quia iuxta

gtatē robur est hominis. 22 Surrexit Gedeon, & interfecit Zébee & Salmana: & tulit ornamenta ac bullas quibus colla regalium camelorū decorari solent. 22 Dixeruntq; omnes uiri Israēl ad Gedeon, Dominare nostri tu & filius tuus, & filius filij tui: quia liberasti nos de manu Madian. 23 Quibus ille ait, Non dominabor uestri, nec dominabitur uobis filius meus, sed dominabitur uobis Dñs. 24 Dixitq; ad eos, Vnā petitionē postulo a uobis, Date mihi inaures ex præda uestra. Inaures enim aureas Ismaelitæ habere consueuerant. 25 Qui respondentes, Libentissime dabimus. Expandentesq; super terrā pallū, proiecerunt in eo inaures de præda: 26 & fuit pondus postulatarū inauriū, mille septingenti auri sicli, absq; ornamētis, & monilibus, & uestis purpurea, quibus reges Madian uti soliti erant, & præter torques aureas camelorum. 27 Fecitq; ex eo Gedeon Ephod, & posuit illud in ciuitate sua Ephra. Fornicatusq; est omnis Israēl in eo, & factum est Gedeoni, & omni domui eius in ruinā. 28 Humiliatus est autē Madiā corā filijs Israēl, nec potuerūt ultra cervices eleuare: sed quiescit terra per quadraginta annos, quibus Gedeon præfuit. 29 Abijt itaque Ierobāal filius Ioas, & habitauit in domo sua. 30 habuitq; septuaginta filios, qegressi sunt de femore eius: eo quòd plures haberet uxores. 31 Cōcubina autē illius, quā habebat in Sichē, genuit ei filium nomine Abi-mélech. 32 Mortuusq; est Gedeon filius Ioas in senectute bona, & sepultus est in sepulchro Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri. 33 Postquā autē mortuus est Gedeō, auersi sunt filij Israēl, & fornicati sunt in Baalim. Percusserūtq; cū Baal fœdus, ut esset eis in Deū. 34 nec recordati sunt Dñi Dei sui, qui eruit eos de manibus inimicorum suorū omnium per circuitū: 35 nec fecerunt misericordiā cum domo Ierobāal Gedeon, iuxta omnia bona quæ fecerat Israēli.

CAP. IX.

1 Abijt autē Abi-mélech filius Ierobāal in Sichē ad fratres matris suæ, & locutus est ad eos, & ad omnē cognationē domus patris matris suæ, dicēs: 2 Loquimini ad omnes uiros Sichē, Quid uobis est melius, ut dominētur uestri septuaginta uiri omnes filij Ierobāal, an ut dominetur uobis unus uir? simulq; considerate quòs uestrū, & ego uestra sum? 3 Locutiq; sūt fratres matris eius de eo, ad omnes uiros Sichem, uniuersos sermones istos, & inclinauerunt cor eorū post Abi-mélech, dicētes, Frater noster est. 4 Dederūtq; illi septuaginta pōdera argēti de phano Baal-berith. Qui conduxit sibi ex eo uiros inopes & uagos, secutiq; sunt eum. 5 Et uenit in domū patris sui in Ephra, & occidit fratres suos filios Ierobāal septuaginta uiros, super lapidē unū: remāsit q; Ioathā filius Ierobāal minimus, & absconditus est. 6 Cōgregatisūt autē omnes uiri Sichē, & uniuersæ familiæ urbis Mello: abierūtq; & cōstituerūt regē Abi-mélech, iuxta quercū quæ stabat in Sichē. 7 Quod cū nūciatū esset Ioathā, iuit, & stetit in uertice mōtis Garizim: eleuataq; uoce, clamauit & dixit, Audite me uiri Sichē, ita ut audiat uos Deus. 8 Ierūt ligna ut ungerēt sup se regē: dixeruntq; oliuæ, Im-

Deut. 11. Scribitur autem Textus Iesu C. 6.

1 Mss. Iud. 7. 25.

2 Mss. Osee. 10. 14.

pera nobis. ¶ Quæ respõdit, Nũquid possum 9
deserere pinguedinẽ meã, qua & dij utun-
tur, & homines, & uenire ut inter ligna
promouear? ¶ Dixeruntq. ligna ad arborem 10
ficũ, Veni, & super nos regnũ accipe. ¶ Quæ 11
respondit eis, Nũquid possum deserere dul-
cedinẽ meã, ti uctusq. suauissimos, & ire ut
inter cætera ligna promouear? ¶ Locutaq. 12
sunt ligna ad uitẽ, Veni, & impera nobis.
¶ Quæ respõdit eis, Nũquid possũ deserere 13
unũ meũ, quod lætificat Deũ & homines,
& inter ligna cætera promoueri? ¶ Dixerũtq. 14
omnia ligna ad rhamnũ, Veni, & impera
super nos. ¶ Quæ respõdit eis, Si uere me re- 15
gẽ uobis constituitis, uenite, & sub umbra
mea requiescite. Si autẽ non-vultis' egredia-
tur ignis de rhamno, & deuoret cedros Li-
bani. ¶ Nunc igitur si recte, & absq; peccato 16
cõstituistis sup uos regẽ Abi-mélech, & be
ne egistis cũ Ierobáal, & cũ domo eius, & 17
reddidistis uicẽ beneficij eius, qui pugna-
uit pro uobis, & animã suã dedit periculis
ut erueret uos de manu Madian, ¶ qui núc 18
surrexistis contra domũ patris mei, & in-
terfecistis filios eius septuaginta uiros sup
unũ lapidẽ, & cõstituistis regẽ Abi-mélech
filiũ ancillæ eius sup habitatores Sichẽ, eo
quõd frater uester sit: ¶ si ergo recte, & absq; 19
uitio egistis cũ Ierobaal, & domo eius, ho-
die lætemini in Abi-mélech, & ille lætetur
in uobis. ¶ Sin autẽ puerse egrediatur ignis 20
ex eo, & consumat habitatores Sichẽ, &
oppidũ Mello: egrediaturq. ignis de uiris
Sichẽ, & de oppido Mello, & deuoret Abi
-mélech. ¶ Quę cũ dixisset, fugit, & abijt in
Bera: habitauitq. ibi ob metũ Abi-mélech 21
fratris sui. ¶ Regnauit itaq; Abi-mélech sup 22
Israël tribus annis. ¶ Misitq. ¶ Dñs' Ipiritũ 23
pessimũ inter Abi-mélech, & habitatores
Sichẽ q cœperũt eũ detestari, ¶ & scelus in-
terfectionis septuaginta filiorũ Ierobaal,
& effusionẽ sanguinis eorũ conferre in A-
bi-mélech fratrẽ suũ, & in cæteros Sichi-
morũ principes qui eũ adiuuerant. ¶ Posuę 25
runtq. insidias aduersum eũ in summitate
montiũ: & dũ illius prætolabantur aduẽ-
tũ, exercebant latrocinia, agẽtes prædas de
prætereũtibus. nunciatũq. est Abi-mélech.
¶ Venit autẽ Gaal filius Obed cũ fratribus 26
suis, & transiuit in Sichimam. Ad cuius ad-
uẽtũ erecti habitatores Sichẽ ¶ egressi sũt 27
in agros uastãtes uineas, uu- ¶ calcantes:
& factis cãtantiũ chorus ingressi sunt pha-
nũ dei sui, & inter epulas & pocula maledi
cebant Abi-mélech, ¶ clamante Gaal filio
Obed. Quis est Abi-mélech & quę est Sichẽ, 28
ut seruiamus ei? nũquid nõ est filius Ierobaal,
& constituit principẽ Zebul seruũ suũ
sup uiros Emor patris Sichẽ? Cur ergo ser-
uiemus ei? ¶ utinã daret aliquis populũ istũ 29
sub manu mea, ut auferrẽ de medio Abi-
mélech. Dictũq. est Abi-mélech, Congrega
exercitus multitudinem, & ueni. ¶ Zebul 30
enim princeps ciuitatis auditis sermoni-
bus Gaal filij Obed, ut audiuit est ualde, ¶ & mi-
sit clãdestinũ ad Abi-mélech nũcios, dicens, Ecce, 31
Gaal filius Obed uenit in Sichimã cũ fra-
tribus suis, & oppugnat aduersum te ciui-
tatẽ. ¶ Surge itaq; nocte cũ populo qui tecũ 32
est, & latita in agro: ¶ & primo mane oriẽ-
te Sole contra ciuitatẽ. illo autẽ egredi-
ente aduersum te cũ populo suo, fac ei 33

quod potueris ¶ Surrexit itaq. Abi-mélech 34
cũ omni exercitu suo nocte, & tetẽdit insi-
dias iuxta Sichimãm quatuor locis. ¶ Egres- 35
susq. est Gaal filius Obed, & stetit in introi
tu portæ ciuitatis. Surrexit autem Abi-mé-
lech, & omnis exercitus cũ eo de insidiarũ 36
loco. ¶ Cũq. uidisset populũ Gaal, dixit ad
Zebul, Ecce de mõtibus multitudo descen-
dit. Cui ille respõdit, Umbras mõtiũ uides
quasi capita hominũ, & hoc errore deceperis. 37
¶ Rursumq. Gaal ait, Ecce populus de
umbilico terræ descendit, & unus cuneus
uenit per uiã quæ respicit querc͞u. ¶ Cui di- 38
xit Zebul, Vbi est núc os tuũ, quo loquebaris? Quis est Abi-mélech ut seruiamus ei?
Nõne hic populus est, quẽ despiciebas? Egre
dere & pugna contra eũ. ¶ Abijt ergo Gaal, 39
¶ spectãte' Sichimorũ populo, & pugnauit
cõtra Abi-mélech, ¶ qui persecutus est eũ fu- 40
giẽtẽ, & in urbẽ cõpulit, ceciderũtq. ex par
te eius plurimi, vsq; ad portã ciuitatis. ¶ &
Abi-mélech sedit in Ruma: Zebul autem,
Gaal, & socios eius expulit de urbe, nec in
ea passus est cõmorari. ¶ Sequẽti ergo die 42
egressus est populus in cãpũ. Quod cũ nũ-
ciatũ esset Abi-mélech, tulit exercitũ suũ, 43
& diuisit in tres turmas, tẽdens insidias in
agris. Vidensq. quod egrederetur populus
de ciuitate, surrexit & irruit in eos. ¶ cũ cu- 44
neo suo, oppugnans & obsidens ciuitatem:
duæ autẽ turmæ palantes p cãpũ, aduersa-
rios psequebãtur. ¶ Porro Abi-mélech om- 45
ni die illo oppugnabat urbẽ: quã cepit, in-
terfectis habitatoribus eius, ipsaq. destruc-
ta, ita ut sal in ea dispergeret. ¶ Quod cũ 46
audissent qui habitabant in turre Sichi-
morũ, ingressi sunt phanũ dei sui Berith,
ubi fœdus cũ eo pepigerãt, & ex eo locus
nomẽ acceperat, qui erat munitus ualde.
¶ Abi-mélech quoque audiens uiros turris 47
Sichimorũ pariter cõglobatos, ascendit in 48
mõtẽ Selmõ cũ omni populo suo: & arre-
pta securi, præcidit arboris ramũ, impositũq. ferens humero, dixit ad socios, Quod
me uidistis facere, cito facite. ¶ Igitur cer- 49
tatim ramos de arboribus præcidentes, se-
quebãtur ducẽ. Quos circumdãtes prædixũ,
succenderunt: atq; ita factũ est, ut fumo &
igne mille hominum necaretur, uiri pariter & mulieres, habitatorũ turris Sichem.
¶ Abi-mélech autem inde proficiscens ue- 50
nit ad oppidum Thebes, quod circundans
obsidebat exercitu. ¶ Erat autẽ turris excel- 51
sa in media ciuitate, ad quam confugerãt
simul uiri ac mulieres, & omnes princi-
pes ciuitatis, clausa firmissime ianua, &
super turris tectum stantes per propugnacula. ¶ Accedensq. Abi-mélech iux- 52
ta turrim, pugnabat fortiter: & appro-
pinquans ostio, ignem supponere nite-
batur: ¶ ‖ & ecce una mulier fragmen 53 1.Reg.11.21.
molæ desuper iaciens, illisit capiti Abi-mé-
lech, & confregit cerebrum eius. ¶ Qui 54
uocauit cito armigerum suum, & ait
ad eum, Euagina gladium tuum, & percu-
te me: ne forte dicatur quod à fœmina
interfectus sim. Qui iussa petficiens, in-
terfecit eũ. ¶ Illoq. mortuo, omnes qui cum 55
eo erãt de Israël, reuersi sũt in sedes suas:
¶ & reddidit Deus malũ qđ fecerat Abi-mé- 56
lech contra patrẽ suũ, interfectis septua-
ginta fratribus suis. ¶ Sichimitis quoque 57

-R.M.C.6

-O.
¶ ex Abi-
melech. 11.
C.G.

¶ Deus R.
M.G.

¶ expectã
te 0.

quòd operati erant, retributũ est, & uenit super eos maledictio Ioathã filij Ierobaal.

CAP. X.

POst Abi-mélech surrexit dux in Israel Thola filius Phua patrui Abimelechi, uir de Issachar, qui habitauit in Samir montis Ephraim: 2 & iudicauit Israelẽ uiginti & tribus annis, mortuusq; est, ac sepultus in Samir. 3 Hunc successit Iair Galaadites, qui iudicauit Israelẽ p uiginti & duos annos, 4 habẽs triginta filios sedẽtes super triginta pullos asinarum, & principes triginta ciuitatum, quæ ex nomine eius sunt appellatæ Auoth-Iair, id est, oppida Iair, usq; in præsentẽ diẽ in Terra-Galaad. 5 Mortuusq; est Iair, ac sepultus in loco, cui est uocabulũ Camon. 6 Filij autẽ Israel peccatis ueteribus iungẽtes noua, fecerunt malũ in cõspectu Dñi, & seruierunt idolis, Baalim & Astaroth, & diis Syriæ, & Sidõis & Moab & filiorũ Ammon & Philisthijm: dimiserunt q; Dñm, & non coluerunt eũ. 7 Contra quos Dñs iratus, tradidit eos in manus Philisthijm & filiorum Ammon. 8 Afflixitq; eos, & uehemẽter oppressi per annos decẽ & octo, omnes qui habitabant trans Iordanẽ in Terra-Amorrhæi, quæ est in Galaad: 9 in tantum, ut filij Ammon Iordane transmisso uastarent Iudam & Ben-iamin & Ephraim: afflictusq; est Israel nimis. 10 Et clamantes ad Dñm, dixerunt, Peccauimus tibi, quia dereliquimus Dñm Deum nostrũ, & seruiuimus Baalim. 11 Quibus locutus est Dñs, Nunquid nõ Ægyptij & Amorrhæi, filijq; Ammõ & Philisthijm, 12 Sidonij quoq; & Amalec & Chanãan oppresserunt uos, & clamastis ad me, & erui uos de manu eorũ? 13 Et tamen reliquistis me, & coluistis deos alienos, idcirco non addam ut ultra uos liberem. 14 Ite, & inuocate deos quos elegistis: ipsi uos liberent in tempore angustiæ. 15 Dixeruntq; filij Israel ad Dominũ, Peccauimus, redde tu nobis quicquid tibi placet: tantum nunc libera nos. 16 Quæ dicentes, omnia de finibus suis alienorũm deorum idola proiecerunt, & seruierunt Domino Deo: qui doluit super miseriis eorum. 17 Itaq; filij Ammon conclamantes, in Galaad fixere tentoria: contra quos congregati filij Israel, in Maspha castrametati sunt. 18 Dixeruntq; principes Galaad singuli ad proximos suos, Qui primus ex nobis contra filios Ammon cœperit dimicare, erit dux populi Galaad.

CAP. XI.

FVit itaq; illo in tẽpore Iephte Galaadites uir fortissimus atq; pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. 2 Habuit autẽ Galaad uxorẽ, de qua suscepit filios, qui postquam creuerãt, eiecerunt Iephte, dicentes, Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es. 3 Quos ille fugiens atq; deuitans, habitauit in Terra-Tob: congregatiq; sunt ad eum uiri inopes, & latrocinantes, & quasi principẽ sequebantur. 4 In illis diebus pugnabant filij Ammon cõtra Israel. 5 Quibus acriter instãtibus perrexerũt maiores natu de Galaad, ut tollerent in auxilium sui Iephte de Terra-Tob. 6 dixerũtq; ad eũ, Veni, & esto princeps noster, & pugna cõtra filios Ammon. 7 Quibus ille respondit, Nonne uos estis qui odio habuistis me, & eiecistis de domo patris mei, & nũc uenistis ad me necessitate cõpulsi? 8 dixerũtq; principes Galaad ad Iephte, Ob hãc igitur causã nũc ad te uenimus, ut proficiscaris nobiscũ, & pugnes contra filios Ammon, fiatq; dux omnium qui habitant in Galaad. 9 Iephte quoq; dixit eis, Si uere uenistis ad me, ut pugnem pro uobis contra filios Ammon, & tradiderit eos Dñs in manus meas, ego ero uester princeps? 10 Qui respõdẽrũt ei, Dñs qui hæc audit, ipse mediator ac testis est, quod nostra promissa faciemus. 11 Abijt itaq; Iephte cũ principibus Galaad, fecitq; eũ omnis populus principẽ sui. Locutusq; est Iephte omnes sermones suos corã Dño in Maspha. 12 Et misit nuncios ad regẽ filiorum Ammon, qui ex persona sua dicerent, Quid mihi & tibi est, quia uenisti cõtra me, ut uastares terrã meã? 13 Quibus ille respõdit, Quia tulit Israel terrã meã, quãdo ascẽdit de Ægypto a finibus Arnon usq; Iaboc atq; Iordanẽ: nũc ergo cũ pace redde mihi eã. 14 Per quos rursum mandauit Iephte, & imperauit eis ut dicerẽt regi Ammon, 15 Hæc dicit Iephte, Non tulit Israel Terrã Moab, nec Terrã filiorum Ammon: 16 sed quando de Ægypto conscendentes, ambulauit per solitudinem usque ad Mare-rubrum, & uenit in Cades. 17 Misitq; nũcios ad regẽ Edom, dicẽs, Dimitte me ut transeã terrã tuã. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoque ad regẽ Moab, qui & ipse tranſitũ præbere contẽpsit. Mansit itaque in Cades, 18 & circuiuit ex latere Terrã-Edom, & Terrã-Moab: uenitq; contra Orientalẽ plagã Terræ-Moab, & castrametatus est trans Arnon, nec uoluit intrare terminos Moab: Arnon quippe cõfinium est Terræ-Moab. 19 Misit itaq; Israel nuncios ad Sehon regẽ Ammorrhæorũ, qui habitabat in Hesebon, & dixerunt ei, Dimitte ut trãseã per terrã tuã usq; ad fluuiũ. 20 Qui & ipse Israel uerba despiciens, nõ dimisit eũ transire per terminos suos: sed infinita multitudine cõgregata, egressus est contra eũ in Iasa, & fortiter resistebat. 21 Tradiditq; eũ Dñs in manus Israel cũ omni exercitu suo, & percussit eũs, & possedit omnẽ Terrã Amorrhæi habitatoris regionis illius, 22 & uniuersos fines eius de Arnon usq; Iaboc, & de solitudine usq; ad Iordanẽ. 23 Dñs ergo Deus Israel subuertit Amorrhæũ, pugnãte cõtra illũ populo suo Israel, & tu nunc uis possidere terrã eius? 24 Nonne ea quæ possedit Chamos Deus tuus, tibi iure debentur? Quę autẽ Dñs Deus noster uictor obtinuit, in nostrum cedent possessionẽ: 25 nisi forte melior es Balac filio Sephor regẽ Moab: aut docere potes, quòd iurgatus sit contra Israel, & pugnauerit cõtra eũ, 26 quãdo habitauit in Hesebon, & uiculis eius, & in Aroer, & uillis illius, uel in cũctis ciuitatibus iuxta Iordanẽ, per trecẽtos annos. Quare tanto tẽpore nihil super hac repetitione tentastis? 27 Igitur non ego pecco in te, sed tu cõtra me male agis, indicẽs mihi bella non iusta. Iudicet Dñs arbiter huius diei inter Israel, & inter filios Ammon. 28 Noluitq; acquiescere rex filiorũ Ammon uerbis Iephte, quæ p nũcios mãdauerat. 29 Factus est ergo sup Iephte Spiritus Dñi,

& cir-

* monte 3 M s. * in mon te H.C.G

4 M s. R. H.C. G.

Nu. 21. 13.

Nu. 20. 29.

Nu. 21. 13 & 22 24.

Num. 22 2.

* Arnon R. H. C. Pro Tex in antea lacunã MS.C.G

& circuēs Galaad & Manaſſe, Maſpha quoque Galaad, & inde tranſiens ad filios Ammon, ✠ votū uouit Dño, dicēs, Si tradideris filios Ammon in manus meas, ✠ quicunq; primus fuerit egreſſus de foribus domus meæ, mihiq; occurrerit reuertenti cū pace a filijs Ammon, eū holocauſtū offerā Dño. ✠ Trāſiuitq; Iephte ad filios Ammon, ut pugnaret cōtra eos quos tradidit Dñs in manus eius. ✠ Percuſſitq; ab Aroēr uſq; dū uenias in Menith, viginti ciuitates, & vſq; ad Abel, quæ eſt uineis cōſita, plaga magna nimis. & humiliatiq; ſunt filij Ammon a filijs Iſrael. ✠ Reuertēte autē Iephte in Maſpha domū ſuā, occurrit ei vnigenita filia ſua cū tympanis & choris, nō enim habebat alios liberos. ✠ Qua uiſa ſcidit veſtimēta ſua, & ait, Heu me filia mi, decepiſti me, & ipſa decepta es. aperui enim os meū ad Dñm, & aliud facere nō potero. ✠ Cui illa reſpondit. Pater mi, ſi aperuiſti os tuū ad Dñm, fac mihi quodcūq; pollicitus es, conceſſa tibi ultione atq; victoria de hoſtib⁹ tuis. ✠ Dixitq; ad patrē, Hoc ſolū mihi preſta qđ deprecor. Dimitte me ut duobus menſibus circumeā mōtes, & plāgā uirginitate meā cū ſodalibus meis. ✠ Cui ille reſpōdit, Vade. Et dimiſit eā duobus mēſibus. Cūq; abiiſſet cū ſocijs ac ſodalibus ſuis, flebat virginitatē ſuā in mōtibus. ✠ Expletiſq; duobus mēſibus, reuerſa eſt ad patrē ſuū, & fecit ei ſicut uouerat, q̄ ignorabat uirū. Exinde mos increuit in Iſrael, & cōſuetudo ſeruata eſt, ✠ vt poſt anni circulū cōuenīāt in unū filię Iſrael, & plāgāt filiā Iephte Galaaditę dieb⁹ quatuor.

CAP. XII.

ECce autē in Ephraim orta eſt ſeditio. 1
nā trāſeūtes cōtra Aquilonē, dixerūt ad Iephte, Quare uadēs ad pugnā cōtra filios Ammō, vocare nos noluiſti, ut pergeremus tecū? Igitur incendem⁹* domū tuā.

2 ✠ Quibus ille rñdit, Diſceptatio erat mihi & populo meo cōtra filios Ammō vehemēs: uocauiq; uos ut preberetis mihi auxiliū, & 3 facere noluiſtis. ✠ Quod cernēs, poſui aiam meā in manib⁹ meis, trāſiuiq; ad filios Ammon, & tradidit eos Dñs in manus meas. Quid cōmeruiſti vt aduerſū me conſurgatis in prelū? ✠ Vocatis itaq; ad ſe cunctis viris Galaad, & pugnabat cōtra Ephraim: peuſſe 4 rūtq; viri Galaad Ephraim, qa dixerat, Fugitiuus eſt Galaad de Ephraim, & habitat in medio Ephraim & Manaſſe. ✠ Occupauerūtq; Galaaditę vada Iordanis, ✠ q̄ Ephraim reuerſur⁹ erat. Cūq; veniſſet ad ea ā Ephraim numero fugiēs, atq; dixiſſet, Obſecro ut 5 me tranſire permittas: dicebāt ei Galaaditæ, Nūqđ Ephrathęus es? ✠ quo dicēte, Nō ſum: interrogabāt eū, Dic ergo Schibbóleth, qđ interpretatur ſpica. Qui reſpōdebat, Sibbóleth: eadē litera ſpicā exprimere nō ualēs. Statimq; apprehenſum iugulabāt in ipſo 6 Iordanis trāſitu. Et ceciderūt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia. ✠ Iudicauit itaq; Iephte Galaadites Iſrael ſex annis: & mortuus eſt, ac ſepult⁹ in ciuitate 7 ſua Galaad. ✠ Poſt hunc iudicauit Iſrael Abeſan de Beth-lēhem: ✠ qui habuit triginta 8 filios, & totidem filias: quas emittēs foras, maritis dedit, & eiuſdē numeri filijs tuis 9 accepit uxores, introducēs in domū ſuam. Qui ſeptem annis iudicauit Iſrael: ✠ mor- 10 tuusq; eſt, ac ſepultus in Beth-lēhem. ✠ Cui ſucceſſit⁹ Ahialon Zabulonites: & iudica- 11 uit Iſrael decē annis: ✠ mortuusq; eſt ac ſepultus in Zabulon. ✠ Poſt hūc iudicauit Iſ- 12 rael Abdon filius Elel Pharathonites, ✠ qui habuit quadraginta filios, & triginta ex eis 13 nepotes, a'cēdentes ſuper ſeptuaginta pullos aſinarum, & iudicauit Iſrael octo an- 14 nis: ✠ mortuusq; eſt ac ſepultus in Pharathon terræ Ephraim in monte Amalec.

* ✠ & 2 MS. R. C. G.

CAP. XIII.

RVrſumq; filij Iſrael fecerunt malum 1
in conſpectu Domini: qui tradidit 2 eos, in manus Philiſtinorum qua-
ginta annis. ✠ Erat autem quidam vir de Saraa, & de ſtirpe Dan, nomine Ma-

nue, habens uxorem ſterilem. ✠ Cui ap- 3
parauit angelus Domini, & dixit ad eam
Sterilis es & abſq; liberis: ſed concipies &
Num. 6. paries filium. ✠ caue ergo ne bibas uinum 4
ac ſiceram, nec immundum quicquam co
medas: ✠ quia concipies: & paries filium, 5
cuius nõ tanget caput nouacula: erit enim
nazaræus Dei ab infantia ſua, & ex matris
utero, & ipſe incipiet liberare Iſrael de ma
nu Philiſthinorum. ✠ Quæ cum uenifſet 6
ad maritum ſuum, dixit ei. Vir Dei uenit
ad me, habens uultum angelicum, terribi-
lis nimis. Quem cum interrogaſſem quis
eſſet, & unde uenifſet, & quo nomine uo-
caretur. noluit mihi dicere: ✠ ſed hoc re- 7
ſpondit, Ecce concipies & paries filium:
cæue ne uinum bibas, nec ſiceram, & ne
aliquo ueſcaris immundo: erit enim puer
nazaræus Dei ab infantia ſua, & ex utero
matris uſq; uſque ad diem mortis ſuæ.
✠ Orauit itaq; Manue Dominum, & ait, Ob- 8
ſecro Dñe, ut uir Dei quẽ miſiſti, ueniat ite
rum, & doceat nos quid debeamus facere
de puero qui naſciturus eſt. ✠ Exaudiuitq; 9
Deus R. H. G. Dominus deprecantem Manue, & appa-
rauit rurſum angelus Dei uxori eius ſedẽ-
ti in agro. Manue autem maritus eius non
erat cum ea. Quæ cum uidiſſet angelum, 10
✠ feſtinauit, & cucurrit ad uirum ſuum:
nunciauitq; ei, dicens, Ecce apparuit mihi
uir quem ante uideram. ✠ Qui ſurrexit, & 11
ſecutus eſt uxorem ſuam: uenienſq; ad ui-
rum, dixit ei, Tu es qui locutus es mulieri?
Et ille reſpondit, Ego ſum. ✠ Cui Manue, 12
Quando, inquit, ſermo tuus fuerit exple-
tus, quid uis ut faciat puer? aut a quo ſe
obſeruare debebit? ✠ Dixitq; angelus Dñi 13
ad Manue: Ab omnibus quæ locutus ſum
uxori tuæ, abſtineat ſe: ✠ & quicquid ex ui- 14
nea naſcitur, nõ comedat: uinũ & ſiceram
nõ bibat, nullo ueſcatur immũdo: & quod
ei præcepi, impleat atq; cuſtodiat. ✠ Dixitq; 15
Manue ad angelũ Dñi, Obſecrõ te ut acqe-
ſcas precibus meis, & faciamus tibi hœdũ
de capris. ✠ Cui reſpondit angelus, Si me co 16
gis, non comedam panes tuos: ſi autẽ uis
holocauſtũ facere, offer illud Domino. Et
neſciebat Manue quod angelus Domini
eſſet. ✠ Dixitq; ad eum, Quod eſt tibi no- 17
men, ut ſi ſermo tuus fuerit expletus, ho-
noremus te? ✠ Cui ille reſpondit, Cur quæ- 18
ris nomen meum, quod eſt mirabile? ✠ Tu-
lit itaq; Manue hœdũ de capris, & libamẽ-
ta, & poſuit ſuper petram, offerens Dño
qui facit mirabilia. ipſe autem & uxor 19
eius intuebantur. ✠ Cumq; aſcenderet
flamma altaris in cœlum, angelus Domini
pariter in flamma aſcendit. Quod cum 20
uidiſſẽt Manue & uxor eius, proni cecidi-
runt in terram, ✠ & ultra eis non apparuit
angelus Domini. Statimq; intellexit Ma- 21
nue angelũ Domini eſſe, ✠ & dixit ad uxo- 22
rẽ ſuã, Morte moriemur, quia uidimus
Deus R. H. G. Dominum. ✠ Cui reſpondit mulier, Si Do- 23
minus nos uellet occidere, de manibus no-
ſtris holocauſtum & libamenta non ſuſce-
piſſet, nec oſtẽdiſſet nobis hæc omnia, neq;
ea quæ ſunt uẽturа, dixiſſet. ✠ Peperit itaq; 24
filium, & uocauit nomẽ eius Samſon. Cre-
uitq; puer, & benedixit ei Dominus. ✠ Cœ- 25
pitq. Spiritus Domini eſſe cum eo in ca-
ſtris Dan inter Saraa & Eſthaol.

CAP. XIIII.

Deſcendit ergo Samſon in Thamná- 1
tha, uidensq; ibi mulierem de filia-
bus Philiſthijm, ✠ aſcendit, & nun- 2
ciauit patri ſuo, & matri ſuæ, dicens, Vidi
mulierem in Thamnátha de filiabus Phi-
liſthinorum: quam quæſo ut mihi acci- 3
piatis uxorem. ✠ Cui dixerunt pater &
mater ſua, Nũnquid non eſt mulier in
filiabus fratrum tuorum, & in omni popu
lo tuo, quia uis accipere uxorem de Phi-
liſthijm, qui incircunciſi ſunt? ✠ Dixitq;

Samson ad patrem suum, Hanc mihi accipe: quia placuit oculis meis. † Parentes autem eius nesciebant, quod res a Domino fieret, & quæreret occasionem contra Philisthiim. eo enim tempore Philisthiim dominabantur Israëli. † Descendit itaque Samson cum patre suo & matre in Thamnátha. Cumq. uenissent ad uineas oppidi, apparuit catulus leonis ſeuus, & rugiens, & occurrit ei. † Irruit autem Spiritus Domini in Samson, & dilacerauit leonem, quasi hœdũ in frusta decerperet, nihil omnino habens in manu: & hoc patri & matri noluit indicare. † Descendítq. & locutus est mulieri quæ placuerat oculis eius. † Et post aliquot dies reuertens ut acciperet eam declinauit ut uideret cadauer leonis, & ecce examen apum in ore leonis erat ac fauus mellis. † Quem cum sumpsisset in manibus, comedebat in uiaqueuiensq. ad patrem suum, & matrem, dedit eis partem, qui & ipsi comederunt: nec tamen eis uoluit indicare quod mel de ᵛ corpore' leonis assumpserat. † Descendit itaque pater eius ad mulierem, & fecit filio suo Samson conuiuium. sic enim iuuenes facere consueuerant. † Cum ergo ciues loci illius uidissent eum, dederunt ei sodales triginta qui essent cũ eo. † Quibus locutus est Samson, Proponam uobis problema: quod si solueritis mihi intra septem dies conuiuij, dabo uobis triginta sindones, & totidem tunicas. † sin autem non potueritis soluere, uos dabitis mihi triginta sindones, & eiusdem numeri tunicas. Qui responderunt ei, Propone problema, ut audiamus. † Dixitq. eis, De comedente exiuit cibus, & de forti egressa est dulcedo. nec potuerunt per tres dies propositionem soluere. † Cumq. adesset dies septimus, dixerunt ad uxorem Samson, Blandire uiro tuo, & suade ei ut indicet tibi quid significet problema quod si facere nolueris, incendemus te, & domum patris tui. an idcirco uocastis nos ad nuptias ut spoliaretis? † Quæ fundebat apud Samson lacrymas, & querebatur dicens, Odísti me, & non diligis: idcirco problema quod proposuisti filijs populi mei, non uis mihi exponere. At ille respondit, Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare potero? † Septem igitur diebus conuiuij flebat ante eum: tandemq. die septimo cum ei esset molesta, exposuit. Quæ statim indicauit ciuibus suis. † Et illi dixerunt ei die septimo ante solis occasum, Quid dulcius melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos, Si non arasſetis in uitula mea, nõ inuenissetis propositionem meam. † Irruit itaque in eum Spiritus Domini, descendítq. Ascalonem, & percussit ibi triginta uiros. quorum ablata uestes dedit ijs qui problema soluerãt. Iratusq. nimis ascendit in domum patris sui: † uxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius & pronubis.

CAP. XV.

POst aliquantum autem temporis, cum dies triticeæ messis instarent, uenit Samson inuisere uolens uxorẽ suam, & attulit ei hœdum de capris. Cumq. cubiculum eius solito uellet intrare, prohibuit illum pater illius, dicens, † Putaui quod odisses eam, & ideo tradidi eam amico tuo: sed habet sororem, quæ iunior & pulchrior illa est, sit tibi pro ea uxor. † Cui Samson respondit, Absque die non erit culpa in me contra Philisthæos: faciam enim uobis mala. † Perrexitq. & cepit trecentas uulpes, caudasq. earum iunxit ad caudas, & faces ligauit in medio: † quas igne succendens, dimisit ut huc illucq. discurrerent. Quæ statim perrexerunt in segetes Philisthinorum. Quibus succensis, & comportatæ iam fruges, & adhuc stantes in stipula, concremataæ sunt, in tantum, ut uineas quoque & olíueta, flamma consumeret. † Dixerunt q. Philisthiim, Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est, Samson gener Thamnáthæi: quia tulit uxorem eius, & alteri tradidit. hæc operatus est. Ascenderunt q. Philisthiim, & combusserunt tam mulierem quam patrem eius. † Quibus ait Samson, Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex uobis expetam ultionem, & tunc quiescam. † Percussitq. eos ingenti plaga, ita ut stupentes suram femori imponerent. Et descendens habitauit in spelunca petræ Etam. † Igitur ascendentes Philisthiim in Terram Iuda castrametati sunt in loco qui postea uocatus est Lechi, id est maxilla: ubi eorum fusus est exercitus. † Dixeruntq. ad ᵛeos de tribu Iuda, Cur ascendistis aduersum nos? Qui responderunt, Vt ligemus Samson uenimus, & reddamus ei quæ in nos operatus est. † Descenderunt ergo tria millia uirorum de Iuda, ad specum filicis Etam, dixeruntq. ad Samson, Nescis quod Philisthiim imperent nobis? ᵛ quare ᵛ hoc facere uoluisti? Quibus ille ait, Sicut fecerunt mihi, sic feci eis. † Ligare, inquiunt, te uenimus, & tradere in manus Philisthinorum. Quibus Samson, Iurate, ait, & spondere mihi quod non occidatis me. † Dixerunt, Non te occidemus, sed uinctum trademus. Ligauerunt q. eum duobus nouis funibus, & tulerunt eum de petra Etam. † Qui cum uenisset ad locum Maxillæ, & Philisthiim uociferantes occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum: & sicut lolent ad ᵛodorem' ignis ᵛ ligna' consumi, ita uincula, quibus ligatus erat, dissipata sunt & soluta. † Inuentaq. maxilla mi, id est mãdibulam asini, quę iacebat, arripiés, interfecit in ea mille, uiros. & ait, In maxilla asini, in mãdibula pulli asinarum deleui eos, & percussi mille uiros. † Cumq. hæc uerba canens complesset, proiecit mandibulam de manu, & uocauit nomen loci illius Ramat-lechi, quod interpretatur eleuatio maxillæ. † Sitiensq. ualde, clamauit ad Dominum, & ait, Tu dedisti in manu serui tui salutem hanc maximã atque uictoriam: & en siti morior, incidamq. in manus incircumcisorum. † Aperuit itaque ᵛ Dominus' molarem dentem in maxilla asini, & egressæ sunt ex eo aquæ: Quibus hausti refocillauit spiritum, & uires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius, Fons inuocantis de maxilla, usq; in præsentem diem. † Iudicauitq. Israel in diebus Philisthiim uiginti annis.

ore MS.

* & R. C. G.
* ergo 2 MS.

ᵛ ad dere 10 MS.R.
ᵛ linea 1 MS.R. 16. C. G.

ᵛ Deus R.II.C.G.

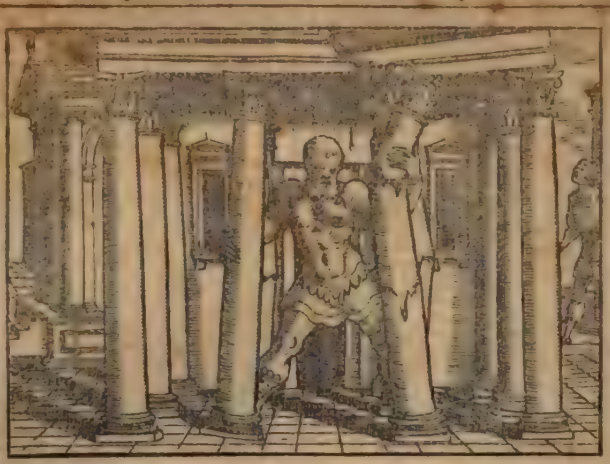

CAP. XVI.

A Bijt quoq; in Gazá,& uidit ibi mulierem meretricé,ingressúsq. est ad eã.1 ♀Quod cũ audissent Philisthijm, & per cbuissent apud eos intrasse urbẽ Samson,circumdederunt eum, positis in porta ciuitatis custodibus: & tbi tota nocte cum silentio præstolantes,ut facto mane exeũtem occiderent.2 ♀Dormiuit autem Samson usq; ad mediũ noctis: & inde consurgens apprehendit ambas portę fores cum postibus suis & sera, impositasq. humeris suis portauit ad uerticẽ montis,qui respicit Hebron. ♀ Post hæc amauit mulierẽ, quæ habitabat in Valle-sorec,& uocabatur Dalila. 4 ♀Venerũtq. ad eã principes Philisthinorũ, atq; dixerunt,Decipe eũ,& disce abillo,in quo habeat tantã fortitudinẽ, & quomodo eum superare ualeamus, & uinctum affligere.quod si feceris, dabimus tibi singuli mille & centũ argenteos. 6 ♀Locuta est ergo Dalila ad Samson, Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, & quid sit quo ligatus erumpere nequeas?7 ♀Cui respondit Samson,Si septẽ neruiceis funibus necdũ siccis, & adhuc humentibus ligatus fuero,infirmus ero,ut cæteri homines.8 ♀Attulerunt.q. ad eã satrapæ Philisthinorũ septẽ funes, vt dixerat: quibus uinxit eũ, latentibus apud se insidijs,& in cubiculo finẽ rei expectãtibus,clamauitq. ad eũ,Philisthijm super te Samson.Qui rupit uincula, quomodo si rumpat quis filum de stupa tortum sputamine,cũ odoré ignis acceperit: & nõ est cognitũ in quo esset fortitudo eius. 10 ♀Dixitq. ad eũ Dalila,Ecce illusisti mihi & falsum locutus es: saltẽ nunc indica mihi quo ligari debeas.11 ♀Cui ille respondit,Si ligatus fuero nouis funibus qui nunquã fuerunt in opere, infirmus ero,& aliorum hominum similis. 12 ♀Quibus rursum Dalila uinxit eum,& clamauit, Philisthijm sup te Samson, in cubiculo insidijs præparatis.Qui ita rupit uincula quasi fila telarum. 13 ♀Dixitq. Dalila rursum ad eum, Vsquequo decipis me, & falsum loqueris? ostende quo uinciri debeas. - Cui respondit Samson', Si,inquit,septem crines capitis mei cũ licio plexueris, & clauũ his circũligatũ terræ fixeris,infirmus ero.14 ♀Quod cũ fecisset Dalila, dixit ad eũ, Philisthijm super te Samson. Qui consurgens de somno extraxit clauũ cũ crinibus & licio. 15 ♀Dixitq. ad eum Dalila, Quomodo dicis quod amas me, cum animus tuus non sit mecũ? Per tres uices mentitus es mihi,& noluisti dicere in quo sit maxima fortitudo tua. 16 ♀Cumq. molesta esset ei, & p multos dies iugiter adhæreret, spatium ad quiete non tribuẽs, defecit anima eius, & ad mortem usq; lassata est. 17 ♀Tunc aperiens ueritatem rei, dixit ad eã, Ferrũ nunquam ascendit super caput meũ,quia nazaræus,id est cõsecratus Deo sum de utero matris meæ: si rasum fuerit caput meũ,recedet a me fortitudo mea,& deficiam, eroq; sicut cæteri homines. 18 ♀Videnśq. illa quod confessus ei esset omnem animum suum, misit ad principes Philisthinorum ac mandauit, Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum.Qui ascenderunt assumpta pecunia quam promiserant. 19 ♀ At illa dormire eum fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocauitq. tonsorem,& rasit septem crines eius,& cepit abigere eum, & a se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit: 20 ♀ dixitq., Philisthijm super te Samson. Qui de somno consurgens, dixit in animo suo, Egrediar sicut ante feci, & me excutiam,nesciens quod recessisset ab eo Dominus. 21 ♀ Quem cum apprehendissent Philisthijm, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam uinctum catenis, & clausum in carcere molere fecerunt. 22 ♀ Iam q. capilli eius renasci cœperant, ♀ & principes

6 M 3.11. C.G.

* Philisthi-

w ardorẽ 2 Ms. Pro Textum le Ethione facinus R.H. C.G.

Phi-listhinorum conuenerunt in unum, ut
immolarēt hostias magnificas Dagon de-
suo, & epularētur, dicentes, Tradidit Deus
noster inimicum nostrum Samson in ma-
nus nostras. ¶Quod etiā populus uidēs lau-
dabat deum suū, eademq; dicebat, Tradidit
deus noster aduersarium nostrū in manus
nostras, qui deleuit terram nostram, & oc-
cidit plurimos. ¶Lætantesq; per conuiuia, 25
sumptis iam epulis, præceperunt, ut uoca-
retur Samson, & ante eos luderet. Qui ad
ductus de carcere ludebat ante eos, fece-
runtq; eū stare inter duas columnas. ¶Qui 26
dixit puero regenti gressus suos, Dimitte
me, ut tangā columnas quibus omnis im-
minet domus, & recliner super eas, & pau-
lulum requiescā. ¶Domus autē erat plena 27
uirorum ac mulierum, & erant ibi omnes
principes Philisthinorum, ac de tecto, & so-
lario circiter tria millia utriusq; sexus spe-
ctantes ludentē Samson. ¶At ille inuocato
Domino ait, Domine Deus, memento mei,
& redde mihi nunc fortitudinē pristinam
Deus meus, ut ulciscar me de hostib⁹ meis,
& pro amissione duorum luminum unam
ultionem recipiam. ¶Et apprehendens am 29
bas columnas, quibus innitebatur domus,
alteramq; earum dextera & alteram læua
tenens, ¶ait, Moriatur anima mea cū Phi 30
listhiim, concussisq; fortiter columnis, cecidit
domus super omnes principes, & cæteram
multitudinē quæ ibi erat: multoq; plures
interfecit moriens, quam ante uiuus occi-
derat. ¶ Descendentes autē fratres eius, & 31
uniuersa cognatio tulerunt corpus eius, &
sepelierunt inter Saræa, & Esthaol in se-
pulchro patris sui Manue: iudicauitq; Is-
rael uiginti annis.

CAP. XVII.

FUitq; eo tempore uir quidā de monte 1
Ephraim nomine Michas, ¶ qui dixit 2
matri suæ, Mille & centum argenteos
quos separaueras tibi, & super quibus me
audiēre iuraueras, ecce ego habeo, & apud
me sunt. Cui illa respondit, Benedictus fi-
lius meus Dño. ¶Reddidit ergo eos matri
suæ, quæ dixerat ei, Cōsecraui, & uoui hoc
argentum Dño, ut de manu mea suscipiat
filius meus, & faciat sculptile atq; cōflati-
le: & nunc trado illud tibi. ¶Reddidit igitur 4
eos matri suæ: quæ tulit ducentos argen-
teos, & dedit eos argentario, ut faceret ex
eis sculptile atq; conflatile, quod fuit in do-
mo Michæ. ¶ Qui ædiculā quoq; in ea Deo 5
separauit, & fecit ephod, & theraphim, id-
est uestem sacerdotalē, & idōla: impleuitq;
manus filiorum suorū manū, & factus est
ei sacerdos. ¶In diebus illis non erat rex in 6
Israel, sed unusquisq; quod sibi rectū uide
batur, hoc faciebat. ¶Fuit quoq; adoles- 7
cens de Beth-lehem Iudæ, ex cognatione
eius: ¶eratq; ipse Leuites, & habitabat
ibi. ¶Egressus de ciuitate Beth-lehem, pere 8
grinari uoluit ubicunq; sibi commodū re-
perisset. Cūq; uenisset in montē Ephraim
iter faciens, & declinasset paruūper in do
mum Michæ, ¶interrogatus est ab eo unde 9
uenisset. Qui respondit, Leuita sum de Be-
th-lehem Iudæ, & uado ut habitem ubi po
tuero, & utile mihi esse prospexero. ¶Dixitq; 10
Michas, Mane apud me, & esto mihi pater
& sacerdos: daboq; tibi per annos singulos
decem argenteos, ac uestem duplicē, &
quæ ad uictum sunt necessaria. ¶ Acquie- 11
uit, & mansit apud hominē, fuitq; illi quasi
unus de filiis. ¶Implebatq; Michas manum 12
eius, & habuit puer sacerdotem apud se.
¶Nunc scio, dicens, quod benefaciet mihi 13
Deus habenti Leuitici generis sacerdotē.

CAP. XVIII.

IN diebus illis non erat rex in Israel, & 1
tribus Dan quærebat possessionem sib⁹,
ut habitaret in ea: usq; ad illum enim
diem inter cæteras tribus sortem non ac-
ceperat. ¶Miserunt ergo filij Dan de stirpe, & 2
familiæ suæ quinq; uiros fortissimos de Sa-
raa, & Esthaol, ut explorarent terram, & di-
ligenter inspicerent eā, dixeruntq; eis, Ite,
& considerate terrā. Qui cū pergentes uenis-
sent in mōtē Ephraim, & intrassent domū
Michæ, requieuerunt ibi. ¶ & agnouerunt 3
uocem adolescētis Leuitæ, utentesq; illius
diuersorio, dixerunt ad eū, Quis te huc ad-
duxit? Quid hic agis? quā ob causam huc ve
nire uoluisti? ¶Qui respōdit eis, Hæc & hæc 4
præstitit mihi Michas, & me mercede con-
duxit ut sim ei sacerdos. ¶Rogauerunt au- 5
tem eum, ut consuleret Dñm, & scire pos-
sent an prospero itinere pergerent, & res
haberet effectum. ¶ Qui respondit eis, Ite 6
cum pace, Dñs respicit uiam uestrā, & iter
quo pergitis. ¶Euntes igitur quinq; uiri ue 7
nerunt Laisuiderunt; populum habitan-
tem in ea absq; ullo timore, iuxta consue-
tudinem Sidoniorum, securum & quietū,
nullo ei penitus resistente, magnarumq;
opum, & procul a Sidone atq; a cūctis ho-
minibus separatum. ¶ Reuersiq; ad fratres 8
suos in Saraa, & Esthaol, & quid egissent sci
scitantibus ¶ responderunt, Surgite & ascē
damus ad eos: uidimus enim terrā ualde
opulentam, & huberem: nolite negligere,
nolite cessare, eamus, & possideamus eam,
nullus erit labor. ¶ Introibimus ad securos, 10
in regionem latissimam, tradetq; nobis Do-
minus locum, in quo nullius rei est penu-
ria, eorum quæ gignuntur in terra. ¶Profe 11
cti igitur sunt de cognatione Dan, id est,
de Saraa, & Esthaol sexcenti uiri accincti
armis bellicis, ascendentesq; manserūt in
Cariath-iarim Iudæ: qui locus ex eo tēpo-
re Castrorum-Dan, nomen accepit, & est
post tergū Cariath-iarim, ¶ Inde transie- 13
runt in mōtem Ephraim. Cumq; uenissent
ad domum Michæ, ¶ dixerunt quinq; uiri, 14
qui prius missi fuerant ad considerandam
Terram Lais, cæteris fratribus suis, Nostis
quod in domibus istis sit ephod, & thera-
phim, & sculptile atque conflatile: uidere
quid uobis placeat. ¶ Et cum paululum 15
declinassent, ingressi sunt domum adole-
scentis Leuitæ, qui erat in domo Michæ:
salutauerunt q; eum uerbis pacificis. ¶Sex- 16
centi autē uiri ita, ut erant armati, stabant
ante ostium. ¶ At illi qui ingressi fuerant 17
domum iuuenis, sculptile, & ephod, & the-
raphim, atq; conflatile tollere niteban-
tur, & sacerdos stabat ante ostium, sexcen-
tis uiris fortissimis haud procul expectan-
tibus. ¶ Tulerunt igitur qui intrauerant 18
sculptile, ephod, & idōla, atque conflā-
tile. Quibus dixit sacerdos, Quid faci-
tis? ¶ Cui responderunt, Tace, & pone di- 19
gitum super os tuum: uenię, nobiscum,

ut

¶ Iudic. 20. R. H. C. G.

¶ Deum R. H. G. Textus cōformiter legūt MS. & C. ut & sequenti lo.

¶ Deus R. H. G.

¶ MS. R. H. C. G.

¶ & 2 MS. H. C. G.

vt habeamus te patrē ac sacerdotem. Quid tibi melius est, vt sis sacerdos in domo vnius viri, an in vna tribu & familia in Israel? ¶ Quod cū audisset, acquieuit sermonibus eorum, & tulit ephod & idola, ac sculptile, & profectus est cū eis. ¶ Qui cum perrexissent, & ante se ire fecissent paruulos ac iumenta, & omne quod erat pretiosum, ¶ iamq. a domo Michæ essent procul, viri qui habitabāt in ædibus Michæ conclamātes secuti sunt, ¶ & post tergum clamare cœperunt. Qui cum respexissent, dixerunt ad Micham, Quid tibi vis? cur clamas? ¶ Qui respondit, Deos meos quos mihi feci, tulistis, & sacerdotem, & omnia quę habeo: & dicitis, Quid tibi est? ¶ Dixeruntq. ei filij Dan, Caue ne ultra loquaris ad nos, & ueniant ad te uiri animo concitati, & ipse cum omni domo tua pereas. ¶ Et sic cœpto itinere perrexerunt. Videns autem Michas quod fortiores se essent, reuersus est in domum suam. ¶ Sexcenti autem uiri tulerunt sacerdotem, & quæ supra diximus: veneruntq. in Lais ad populum quiescentem atque securum, & percussierunt eos in ore gladij: urbemq. incendio tradiderunt, ¶ nullo penitus ferente præsidium, eo quòd procul habitarent a Sidone, & cum nullo hominum haberent quicquam societatis ac negotij. Erat autem ciuitas sita in regione Rohob: quam rursum extruentes habitauerunt in ea, ¶ uocato nomine ciuitatis Dan, iuxta uocabulum patris sui quem genuerat Israel, quæ prius Lais dicebatur. ¶ Posueruntq. sibi sculptile, & Ionathan filium ᵛ Gersom filij ᵛᵛ Moysi, ac filios eius sacerdotes in tribu Dan, usque ad diem captiuitatis suæ. ¶ Mansitq. apud eos idolum Michę omni tempore, quo fuit domus Dei in Silo. in diebus illis nō erat rex in Israel.

CAP. XIX.

FVit quidam uir Leuites, habitans in latere montis Ephraim, qui accepit uxorem de Beth-lehem Iuda: ¶ quæ reliquit eum, & reuersa est in domum patris sui in Beth-lehem, mansitq. apud eum qua tuor mensibus. ¶ Secutusq. est eum uir suus, uolens reconciliari ei, atque blandiri, & secum reducere, habens in comitatu puerum & duos asinos: quæ suscepit eum. & introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer eius, cum. q. uidisset, occurrit ei lætus, ¶ & amplexatus est hominem. Mansitq. gener in domo soceri tribus diebus, comedens cum eo & bibens familiariter. ¶ Die autem quarto de nocte consurgens, proficisci uoluit. Quem tenuit socer, & ait ad eum, Gusta prius pusillum panis, & confirma stomachum, & sic proficiscēris. ¶ Sederuntq. simul, ac comederunt & biberunt. Dixitq. pater puellæ ad generum suum, Quæso te ut hodie hīc maneas, pariterq. lætemur. ¶ At ille consurgens, cœpit uelle proficisci. Et nihilominus obnixe eum socer tenuit, & apud se fecit manere. ¶ Mane autem facto, parabat Leuites iter. Cui socer rursum, Obsecro, inquit, ut paululum cibi capias, & assumptis uiribus, donec increscat dies, postea proficiscaris. Comederunt ergo simul. ¶ Surrexitq. adolescens, ut pergeret cum uxore sua & puero. Cui rursum locutus est socer, Considera quod dies ad occasum declinior sit, & propinquat ad uesperum: mane apud me etiam hodie, & duc lætum diem, & eras proficiscēris ut uadas in domum tuam. ¶ Noluit gener acquiescere sermonibus eius: sed ᵛ statim perrexit, & uenit contra Iebus, quæ altero nomine uocatur Ierusalem, ducens secum duos asinos onustos, & concubinā. ¶ Iamq. aderant iuxta Iebus, & dies mutabatur in noctem: dixitq. puer ad dominum suum, Veni, obsecro, declinemus ad urbem Iebusæorum, & maneamus in ea. ¶ Cui respondit dominus, Non ingrediar oppidum gentis alienæ, quæ non est de filijs Israel, sed transibo usque Gabaa. ¶ & cum illuc peruenero, manebimus in ea, aut certe in urbe Rama. ¶ Transierunt ergo Iebus, & cœptū carpebant iter, occubuitq. eis sol iuxta Gabaa, quæ est in tribu Ben-iamin: ¶ diuerteruntq. ad eam, ut manerent ibi. Quò cum intrassent, sedebant in platea ciuitatis, & nullus eos recipere uoluit hospitio. ¶ Et ecce, apparuit homo senex, reuertens de agro & de opere suo uespere, qui & ipse de monte erat Ephraim, & peregrinus habitabat in Gabaa. homines autem regionis illius erant filij Iemini. ¶ Eleuatisq. oculis, uidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea ciuitatis: & dixit ad eum, Vnde uenis? & quò uadis? ¶ Qui respondit ei, Profecti sumus de Beth lehem Iuda, & pergimus ad locū nostrum, qui est in latere montis Ephraim, unde ieramus in Beth-lehem: & nunc uadimus ad domum ᵛᵛ Dei, nullusq. sub tectum suum nos uult recipere, ¶ habentes paleas & fœnum in asinorum pabulum, & panem ac uinum in meos & ancillæ tuæ usus, & pueri qui mecum est: nulla re indigemus, nisi hospitio. ¶ Cui respondit senex. Pax tecū sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt: tantum, quæso, ne in platea maneas. ¶ Introduxitq. eum in domū suam, & pabulum asinis præbuit: ac postquam lauerunt pedes suos, recepit eos in conuiuium. ¶ Illis epulantibus, & post laborem itineris cibu & potu reficientibus corpora, uenerunt uiri ciuitatis illius, filij Belialtid est, absque iugo, & circundātes domum senis, fores pulsare cœperunt, clamantes ad dominum domus, atque dicentes, Educ uirum, qui ingressus est domum tuam, ut abutamur eo. ¶ Egressusq. est ad eos senex, & ait, Nolite fratres, nolite facere malum hoc: quia ingressus est homo hospitium meum, & cessate ab hac stultitia: ¶ habeo filiam uirginem, & hic homo habet concubinam, educam eas ad uos, ut humilietis eas, & uestrā libidinem compleatis: tantum obsecro, ne scelus hoc contra naturam, operemini in uirum. ¶ Nolebant acquiescere sermonibus illius. quod cernens homo, eduxit ad eos concubinam suam, & eis tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam mane. ¶ At mulier recedentibus tenebris, uenit ad ostium domus, ubi manebat dominus suus, & ibi corruit. ¶ Mane facto, surrexit homo, & aperuit ostium, ut cœptam expleret uiam: & ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsis in limine manibus.

¶ Cui

ᵛ Gersam M S. ᵛᵛ Manasse H. C. G. Latini autem codicibus, præter alia exemplaria, quædam Græca suffragantur.

ᵛ statim surrexit I M I. ᵛ surrexit & perrexit H. C. G.

ᵛ Domini R H. C.

ꝙ Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur, Surge, & ambulemus. Qua nihil respõdente, intelligens quod erat mortua, tulit eam & imposuit asino, reuersusq. est in domum suam. ꝙ Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer uxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frusta concidens, misit in omnes terminos Israel. ꝙ Quod cum vidissent singuli, conclamabant, Nunquam res talis facta est in Israel ex eo die quo ascenderunt patres nostri de Ægypto, vsque in præsens tempus: ferte sententiam, & in commune deceruite quid facto opus sit.

C A P. XX.

EGressi itaque sunt omnes filij Israël, & pariter congregati, quasi vir vnus, de Dan vsque Bersabee, & Terra-Galaad ad Dominum in Maspha: ꝙ Omnesq; anguli populorum, & cunctæ tribus Israel in ecclesiam populi Dei conuenerunt quadringenta millia peditum pugnatorum. ꝙ (Nec latuit filios Ben-iamin quod ascendissent filij Israël in Maspha) Interrogatusq. Leuita maritus mulieris interfectæ quomodo tantum scelus perpetratum esset, ꝙ respondit, Veni in Gabaa Ben-iamin cũ uxore mea, illuc q. diuerti. ꝙ & ecce homines ciuitatis illius circumdederunt nocte domum in qua manebam, volentes me occidere. & uxorem meã incredibili furore libidinis vexantes, denique mortua est. ꝙ Quam arreptam, in frusta concidi, misiq. partes in omnes terminos possessionis vestræ: quia nunquam tantum nefas, & tam grande piaculum factũ est in Israël. ꝙ Adestis omnes filij Israel, decernite quid facere debeatis. ꝙ Stansq. omnis populus, quasi vnius hominis sermone respondit, Nõ recedemus in tabernacula nostra, nec suã quisquam intrabit domum. ꝙ Sed hoc cõtra Gabaa in commune faciemus, ꝙ Decem uiri eligantur de centũ ex omnibus tribubus Israël, & centum de mille, & mille de decem millibus, vt comportent exercitui cibaria. & possimus pugnare contra Gabaa Ben-iamin, & reddere ei pro scelere quod meretur. ꝙ Conuenitq. uniuersus Israël ad ciuitatem, quasi homo unus eadem mente, vnoq. consilio. ꝙ & miserunt nuncios ad omnem tribum Ben-iamin, qui dicerent, Cur tantum nefas in vobis repertum est? ꝙ Tradite homines de Gabaa, qui hoc flagitium perpetrarunt, ut moriantur, & auferatur malum de Israël. Qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israël audire mandatũ: ꝙ sed ex cunctis vrbibus quæ sortis suæ erant, cõuenerunt in Gabaa, vt illis ferrent auxiliũ & contra uniuersum populum Israël dimicarent. ꝙ Inuentiq. sunt uiginti & quinque millia de Ben-iamin educentium gladiũ, præter habitatores Gabaa, ꝙ qui septingenti eráeuiri fortissimi, ita sinistra ut dextra præliantes: & sic fundis lapides ad certum iacientes, ut capillum quoque possent percutere, & nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur. ꝙ Virorum quoque Israël, absque filijs Ben-iamin, inuẽta sunt quadringenta millia educentium gladios, & paratorum ad pugnam. ꝙ Qui surgentes venerunt in domum Dei, hoc est, in Silo: consuluerũtq. Dominum, atque dixerunt,

28 Quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Ben-iamin? Quibus respondit Dominus, Iudas sit dux vester. ꝙ Stantiq. filij Israël surgentes manecastra metati sunt iuxta Gabaa: ꝙ & inde procedẽtes
29 ad pugnam contra Ben-iamin, vbem oppugnare cœperunt. ꝙ Egressiq. filij Ben-iamin de Gabaa, occiderũt de filijs Israel die
30 illo viginti duo millia virorum. ꝙ Rursum filij Israel & fortitudine & numero confidẽtes, in eodem loco in quo prius certauerant, aciem direxerunt: ꝙ ita tamẽ vt prius ascenderent & flerent corã Domino vsque ad noctem: consulerentq. eum, & dicerent, Debeo vltra procedere ad dimicandum cõtra filios Ben-iamin fratres meos, an non? Quibus ille respondit, Ascendite ad eos, &
31 inite certamen. ꝙ Cumq. filij Israel altera die contra filios Ben-iamin ad prælium processissent, ꝙ eruperunt filij Ben-iamin de portis Gabaa: & occurrẽtes eis tanta in illos cædebacchati sunt, vt decem & octo millia virorum educentium gladium prosternerẽt. ꝙ Quam ob rem omnes filij Israël
32 venerunt in domũ Dei, & sedentes flebant coram Domino: ieiunauerunt q. die illo vsque ad vesperam, & obtulerunt ei holocausta, atque pacificas victimas. ꝙ & super statu suo interrogauerunt. Eo tẽpore ibi erat
33 arca fœderis Domini, ꝙ & Phinees filius Eleazari filij Aaron præpositus domus. Consuluerunt igitur Dominum, atque dixerunt, Exire vltra debeimus ad pugnam contra filios Ben-iamin fratres nostros, an quiescere? Quibus ait Dominus, Ascendite, cras
34 enim tradam eos in manus uestras. ꝙ Posuerunt q. filij Israel insidias per circuitum urbis Gabaa: ꝙ & tertia vice, sicut semel & bis, contra Ben-iamin exercitum produxerũt.
35 ꝙ Sed & filij Ben-iamin audacter eruperũt de ciuitate, & fugientes aduersarios longius persecuti sunt, ita ut vulnerarent ex eis sicut primo die & secundo, & cæderent per duas semitas vertentes terga, quarum vna ferebatur in Beth-el, & altera in Gabaa, atque prosternerẽt triginta circiter viros. ꝙ putauerunt enim solito eos more cædere. Qui fugam arte fimulantes inierunt consilium, ut abstraherent eos de ciuitate, & quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent. ꝙ Omnes itaque filij Israël surgentes de sedibus suis, retenderunt aciem in loco, qui vocatur Baalthamar. Insidiæ quoque, quæ circa urbem erant, paulatim se aperire cœperunt, ꝙ & ab Occidentali vrbis parte procedere. Sed & alia decẽ millia virorum de uniuerso Israel, habitatores urbis ad certamina prouocabant. Ingrauatusq. est bellum contra filios Ben-iamin: & non intellexerunt quod ex omni parte illis instaret interitus. ꝙ Percussitq. eos Dominus in conspectu filiorum Israel, & interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque millia, & cctum uiros, omnes bellatores & educentes gladium. ꝙ Filij autem Ben-iamin cũ se inferiores esse uidissent, cœperunt fugere. Quod cernentes filij Israël, dederunt eis ad fugiendum locum, ut ad præparatas insidias deuenirẽt, quas iuxta urbem posuerant. ꝙ Qui cum repente de latibulis surrexissent, & Ben-iamin terga cædentibus daret, ingressi sunt ciuitatem,

Ose. 10. 9

Vide n. c. Latinus autem codicibus ca. 18. caret.

& percussissent eam in ore gladij. ¶ Signũ 38
autem dederant filij Israel his quos in in-
sidijs collocauerant, ut postquam vrbem
cepissent, ignem accenderẽt et ascendente
in altum fumo, captam vrbem demonstra
rent. ¶ Quod cũ cernerent filij Israel in ip- 39
so certamine positi, putauerunt enim filij
Ben-iamin eos fugere, & instantius perse-
quebantur, cæsis de exercitu eorum trigin
ta viris.) ¶ & videbant quasi columnam fu- 40
mi de ciuitate cõscendere. Ben-iamin quo
que respiciens retro, cum captam cerneret
ciuitatẽ, & flammas in sublime ferri: ¶ qui 41
prius simulauerant fugam, versa facie fo
tius resistebant. Quod cũ audissent filij Be-
n-iamin, in fugam versi sunt. ¶ & ad aliam 42
deserti ne ceperũt, illuc quoque eos aduer
sarijs perfequentibus. sed & hi qui vrbem
succenderant, occurrerunt eis. ¶ Atque ita 43
factum est, vt ex vtraque parte ab hostibus
cæderentur, nec erat vlla requies mortien-
tium. Ceciderunt atque prostrati sunt ad
Orientalẽ plagam vrbis Gabaa. ¶ Fuerunt 44
autem qui in eodem loco interfecti sunt,
decem & octo millia virorum. omnes ro-
bustissimi pugnatores. ¶ Quod cũ audissent, 45
qui remanserant de Ben-iamin, fugerũt in
solitudinẽ, & pergebant ad petram, cuius
vocabulũ est Remmon. In illa quoque fu-
ga palantes, & in diuersa tendentes, occide
runt quinque millia virorũ. Et cũ vltra ten-
derent, persecuti sunt eos, & interfecerunt
etiam alia duo millia. ¶ Et sic factum est, vt 46
omnes qui ceciderant de Ben-iamin in di-
uersis locis, essent viginti quinque millia,
pugnatores ad bella promptissimi. ¶ Remã- 47
serunt itaque de omni numero Ben-ia-
min, qui euadere potuerũt, & fugere in so-
litudinem, sexcenti viri: sederuntq. in Pe-
tra-remmon mensibus quatuor. ¶ Regressi 48
autem filij Israel, omnes reliquias ciuita-
tis a viris vsque ad iumenta gladio percus-
serunt, cunctasq. vrbes & viculos Ben-ia-
min vorax flamma consumpsit.

CAP. XXI.

IVrauerunt quoque filij Israel in Mas- 1
pha & dixerũt, Nullus nostrũm dabit
filijs Ben-iamin de filiabus suis vxorẽ.
¶ Veneruntq. omnes ad domum Dei in Si- 2
lo, & in conspectu eius sedentes vsque ad
vesperam, leuauerunt vocẽ, & magno vlu-
latu ceperunt flere, ¶ dicentes, Quare Domi
ne Deus Israel factum est hoc malum in 3
populo tuo, vt hodie vna tribus auferretur
ex nobis? ¶ Alteram autem die diluculo cõ-
surgentes, extruxerunt altare: obtulerunt q.
ibi holocausta, & pacifica victimas. ¶ & di- 4
xerunt, Quis non ascendit in exercitu Do-
mini de vniuersis tribubus Israel? Grandi 5
enim iuramento se constrinxerãt, cum es-
sent in Maspha, interfici eos qui defuis-
sent. ¶ Duchq. pœnitentia filij Israel su- 6
per fratre suo Ben-iamin, ceperunt dice-
re, Ablata est tribus una de Israel, ¶ unde 7
vxores accipient? omnes enim in commu-
ne iuratimus, non daturos nos his filias
nostras. ¶ Idcirco dixerunt, Quis est de uni- 8
uersis tribubus Israel, qui non ascendit ad
Dominum in Maspha? Et ecce inuenti sunt
habitatores Iabes-Galaad in illo exercitu
non fuisse. ¶ Eo quoque tempore cũ essent 9
in Silo, nullus ex eis ibi repertus est. ¶ Mise 10
runt itaque decem millia virorũ robustissimo-
rum, & præceperunt eis, Ite, & percutite ha
bitatores Iabes-Galaad in ore gladij, tam
uxores, quam paruulos eorum. ¶ Et hoc 11
erit quod obseruare debebitis. Omne gene
ris masculini, & mulieres quæ cognouer-
runt uiros, interficite, virgines autem re-
seruate'. ¶ Inuenerũt itaque de Iabes-Galaad 12
quadringentas virgines, quæ nescierunt vi
rũ thorum, & adduxerunt eas ad castra in
Silo, in Terram-Chanaan. ¶ Miseruntq. nũ- 13
cios ad filios Ben-iamin qui erant in Pe-
tra-remmon, & præceperunt eis, vt eas
susciperent in pace. ¶ Veneruntq. filij Ben- 14
-iamin illo tempore, & datæ sunt eis vxo-
res de filiabus Iabes-Galaad: alias autem
non repererunt, quas simili modo trade-
rent. ¶ Vniuersusq. Israel valde doluit, & 15
egit pœnitẽtiam super interfectione unius
tribus ex Israel. ¶ Dixeruntq. maiores na- 16
tu, quid faciemus reliquis, qui non acce-
perunt uxores? omnes in Ben-iamin fœ-
minæ conciderunt, ¶ & magna nobis cura
ingentiq. studio prouidendum est, ne vna
tribus deleatur ex Israel. ¶ Filias enim nos- 18
tras eis dare non possumus constricti iu-
ramento & maledictione, qua diximus,
Maledictus qui dederit de filiabus suis uxo
rem Ben-iamin. ¶ Ceperuntq. consilium, 19
atque dixerunt, Ecce solemnitas Domini
est in Silo annuersaria, quæsita est ad Se-
ptentrionem urbis Beth-el, ad Orientalẽ
plagam uiæ quæ de Beth-el tendit ad
Sichimam, & ad meridiem oppidi Lebo-
na. ¶ Præceperuntq. filijs Ben-iamin, at- 20
que dixerunt, Ite, & latitate in uineis.
¶ Cumq. uideritis filias Silo ad ducen- 21
dos choros ex more procedere, exite re-
pente de uineis, & rapite ex eis singuli
uxores singulas, & pergite in Terram-Ben
-iamin. ¶ Cumq. uenerint patres ea- 22
rum, ac fratres, & aduersum nos queri ce-
perint, atque iurgari, dicemus eis, Misere-
mini eorum: non enim rapuerunt eas
iure bellantium atque uictorum, sed ro-
gantibus ut acciperent, non dedistis, & a
uestra parte peccatum est. ¶ Fecerunt q. 23
filij Ben-iamin, vt sibi fuerat imperatum:
& iuxta numerum suum rapuerunt sibi
de his quæ ducebant choros, vxores sin-
gulas: Abierunt q. in possessionem suam,
ædificantes urbes, & habitantes in eis.
¶ Filij quoq; Israel reuersi sunt per tribus, 24
& familias in tabernacula sua. In diebus
illis non erat rex in Israel: sed unusquisq;
quod sibi rectum uidebatur, hoc faciebat.

LIBER RVTH.

CAPVT PRIMVM.

IN diebus vnius iudicis, quando iudices præerant, facta est fames in Terra. Abiitq. homo de Beth-léhé Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabitide cú uxore sua, ac duobus liberis. 1

2 Ipse vocabatur Eli-mélech, & uxor eius Noëmi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephrathæi de Beth-léhem Iuda. Ingressiq. regionem Moabitidem, morabantur ibi. 3 Et mortuus est Eli-mélech maritus Noëmi: remansitq. ipsa cum filiis. 4 Qui acceperunt uxores Moabitidas, quarú una uocabatur Orpha, altera q. Ruth. Manseruntq. ibi decem annis, 5 & ambo mortui sunt, Mahalon uidelicet, & Chelion: remansitq. mulier orbata duobus liberis ac marito. 6 Et surrexit ut in patriam pergeret cũ utraq; nuru sua de regione Moabitide: audierat enim quod respexisset Dominus populum suum, & dedisset (Vet Mss. eis escas. 7 Egressa est itaque de loco peregrinationis suę, cum utraque nuru: & iam in uia reuertendi posita in Terram Iuda, 8 dixit ad eas, Ite in domum matris uestrę, faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis, & mecum. 9 Det vobis inuenire requiem in domibus uirorũ, quos sorturæ estis. Et osculata est eas. Quæ eleuata uoce flere cęperunt, 10 & dicere, Tecum pergemus ad populum tuum. 11 Quibus illa respondit, Reuertimini filiæ mi, cur uenitis mecum? num ultra habebo filios in utero meo, ut uiros ex me sperare possitis? 12 Reuertimini filiæ mi, & abite: iam enim senectute cõfecta sum, nec aptа vinculo coniugali. etiam si possem hac nocte concipere, & parere filios, 13 eos exspectare uelitis donec crescãt, & annos pubertatis impleant, ante eritis uetulę quam nubatis. Nolite quæso filiæ mi: quia uestra angustia magis me premit, & egressa est manus Dñi contra me. 14 Eleuata igitur uoce, rursum flere cęperunt. Orpha osculata est socrũ, ac reuersa est. 15 Ruth adhæsit socrui suæ. cui dixit Noëmi, En reuersa est cognata tua ad populũ suũ, & ad deos suos, uade cũ ea. 16 Quę respondit, Ne aduersaris mihi vt relinquam te & abeam: quocunq; enim perrexeris, pergam: & ubi morata fueris, & ego pariter morabor. Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. 17 Quę te terra morientem susceperit, in ea moriar: ibiq. locũ accipiam sepulturæ. Hæc mihi faciat (Deus, & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. 18 Vidēs ergo Noëmi, q. obstinato animo Ruth decreuisset secũ pergere, aduersari noluit, nec ad suos vltra reditũ p suadere: 19 profectęq. sunt simul, & ve nerunt in Beth-léhé. Quibus urbę ingressis, velox apud cunctos fama pererebuit: dicebantq. mulieres, Hæc est illa Noëmi. 20 Quibus ait, Ne uocetis me Noëmi (id est, pulchram): sed uocate me Marasid est amaram) quia amaritudine valde repleuit me Omnipotens. 21 Egressa sum plena, & uacuam reduxit me Dñs. Cur ergo uocatis me Noëmi, quãm Dominus humiliauit, & afflixit Omnipotẽs? 22 Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabiti de nutu sua, de terra peregrinationis suæ: ac reuersa est in Beth-léhem, quando primum hordea metebantur.

(Dominus. R. H. C. G.

CAP.

bantur, & uox penitus non audiebatur. Æstimauit ergo eam Heli temulentam, ¶dixitq. ei; Vsquequo ebria eris? digere 14
paulisper unum quo mades. ¶ Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine mi: nam mulier infelix nimis ego sum, uinumq. & omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meam in conspectu Domini. ¶ Ne reputes ancillam 15
tuam quasi unam de filiabus Belial: quia ex multitudine doloris, & mœroris mei locuta sum usque in præsens. ¶ Tunc Heli ait ei, Vade in pace: & Deus Israel det 16
tibi petitionem tuam, quam rogasti eum. ¶ At illa dixit, Vtinam inuenire ancilla tua 17
gratiam in oculis tuis. Et abijt mulier in uiam suam, & comedit, vultusq. illius non sunt amplius in diuersa mutati. ¶ Et 18
surrexerunt mane, & adorauerunt coram Domino: reuersiq. sunt, & uenerunt in domum suam in Ramátha. Cognouit autem Elcana Annam uxorem suam: & recordatus est eius Dominus. ¶ Et factum 19
est post circulum dierum, concepit Anna, & peperit filium, uocauitq. nomen eius Samuel: eo quòd a Domino postulasset eum. ¶ Ascendit autem uir eius Elcana, 20
& omnis domus eius, ut immolaret Domino hostiam solemnem, & votum suum. ¶ & Anna non ascendit: dixit enim uiro 21
suo, Non uadam, donec ablactetur infans, & ducam eum, ut appareat ante conspectum Domini, & maneat ibi iugiter. ¶ Et ait ei Elcana uir suus: Fac quod 22
bonum tibi uidetur, & mane donec ablactes eum: precorq. ut impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo mulier, & lactauit filium suum, donec amoueret eum a lacte. ¶ Et adduxit eum secum, post- 23
quam ablactauerat, in uitulis tribus, & ℣ tribus modijs farinæ, & amphora uini, & adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infantulus: 24
¶ & immolauerunt uitulum, & obtulerunt puerum Heli. ¶ Et ait-Anna, 25
Obsecro mi domine, uiuit anima tua: domine: ego sum illa mulier, quæ steti coram te hîc orans Dominum. ¶ Pro puero isto 26
orauí, & dedit mihi Dominus petitionem meam, quam postulaui eum. ¶ Idcirco & 27
ego commodaui eum Domino cunctis diebus, quibus fuerit accommodatus Domino. Et adorauerunt ibi Dominum. Et 28
orauit Anna, & ait.

CAP. II.

EXultauit cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in ℣ Deo meo: ¶ dilatatum est os meum super inimicos meos: quia lætata sum in salutari tuo. 1

¶ Non est sanctus ut est Dominus: neque enim est alius extra te, & non est fortis sicut Deus noster. 2

¶ Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant uetera de ore uestro: quia Deus scientiarum, Dominus est, & ipsi præparantur cogitationes. 3

¶ Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore. 4

¶ ℣ Repleti prius, pro panibus se locauerunt: & famelici saturati sunt, donec sterilis peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata est. 5

¶ ℣ Dominus mortificat & uiuificat, deducit ad inferos, & reducit. 6 *Deu. 32. 39. Tob. 13. 2 Sup. 16. 13.*

¶ Dominus pauperem facit & ditat, humiliat, & sublevat. 7

¶ Suscitat de puluere egenum, & de stercore eleuat pauperem: ut sedeat cum principibus, & solium gloriæ teneat. Domini enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem. 8

¶ Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur uir. 9

¶ Dominum formidabunt aduersarij eius, super ipsos in cœlis tonabit: Dominus iudicabit fines Terræ, & dabit imperium regi suo, & sublimabit cornu christi sui. 10 *-8 MS. H. G. q.*

¶ Et abijt Elcana in Ramátha, in domum suam: puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis. ¶ Porro filij Heli, filij Belial, nescientes Dominum, ¶ neque officium sacerdotum ad populum: sed quicunque immolasset uictimam, ueniebat puer sacerdotis dum coquerentur carnes, & habebat fuscinulam tridentem in manu sua, ¶ & mittebat eam in lebetem, uel in caldariá, aut in ollam, siue in cacabum: & omne quod leuabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi. sic faciebant uniuerso Israeli uenientium in Silo. ¶ Etiam antequam adolerent adipem, ueniebat puer sacerdotis, & dicebat immolanti, Da mihi carnem, ut coquá sacerdoti: non enim accipiá a te carne 11 12 13 14 15 16
coctá, sed crudam. ¶ Dicebatq. illi immolans, Incendatur primum iuxta morem hodie adeps, & tolle tibi quantumcunque desiderat anima tua. Qui respondens aiebat ei, Nequaquam: nunc enim dabis, alioquin tollam ui. ¶ Erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram Domino: quia detrahebant homines sacrificio Domini. 17

¶ Samuel autem ministrabat ante faciem Domini, puer, accinctus ephod lineo. ¶ Et tunicam paruam faciebat ei mater sua, quam afferebat statutis diebus: ascendens cum uiro suo, ut immolaret hostiá solemnem. * ¶ Et benedixit Heli Elcanæ & uxori eius: dixitq. ei, Reddat tibi Dominus semen de muliere hac, pro fœnore, quod cómodati Domino. Et abierunt in locum suum. ¶ Visitauit ergo Dominus Annam, & concepit, & peperit tres filios, & duas filias: & magnificatus est puer Samuel apud Dominum. ¶ Heli autem erat senex ualde, & audiuit omnia quæ faciebant filij sui uniuerso ℣ Isr: & quomodo dormiebant cum mulieribus quæ obsequebantur ad ostium tabernaculi: & dixit eis, Quare facitis res huiusce modi, quas ego audio, res pessimas, a omni populo? ¶ Nolite filij mei: non enim est bona fama quam ego audio, ut transgredi faciatis populum Domini. ¶ Si peccauerit uir in uirum, placari ei potest Deus: si autem in Dominum peccauerit uir, quis orabit pro eo? Et non audierunt uocem patris sui: quia uoluit Dominus occidere eos. ¶ Puer autem Samuel proficiebat, atq; crescebat, & placebat tam Deo quàm hominibus. ¶ Venit autem uir Dei ad Heli, & ait ad eum, Hæc dicit Dñs, 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 *& uoti sum o.*

Nunquid non aperte reuelatus sum domui patris tui cum essent in Ægypto in domo Pharaonis? ¶ Et elegi eum ex omnibus tribubus Israël mihi in sacerdotem, ut ascenderet ad altare meum, & adoleret mihi incensum, & portaret ephod coram me: & dedi domui patris tui omnia de sacrificijs filiorum Israel. ¶ Quare calce [w] abiecistis victimam meâ, & munera mea quæ præcepi, ut offerentur in templo: & magis honorasti filios tuos quàm me, ut comederetis primitias omnis sacrificij Israel populi mei? ¶ Propterea ait Dñs Deus Israël, ‖ Loquens locutus sum, ut domus tua, & domus patris tui ministraret in cõspectu meo, usque in sempiternum. Nunc autem dicit Dominus, Absit hoc a me: sed quicunque honorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles. ¶ Ecce dies ueniunt; & præcidam brachium tuum, & brachium domus patris tui, ut nõ sit senex in domo tua. ¶ Et uidebis æmulum tuum in templo, in uniuersis prosperis Israel: & non erit senex in domo tua omnibus diebus. ¶ Verumtamen non auferam penitus uirum ex te ab altari meo: sed ut deficiant oculi tui, & tabescat anima tua, & pars magna domus tuæ morietur cum ad uirilem ætatem uenerit. ¶ Hoc autem erit tibi signum, quod uenturum est duobus filijs Ophni, & Phinees, In die uno morientur ambo. ¶ Et suscitabo mihi sacerdotem fidelem, qui iuxta cor meum, & animã meam faciet: & ædificabo ei domum fidelem, & ambulabit coram christo meo cunctis diebus. ¶ Futurum est autem, ut quicunque remanserit in domo tua, ueniat, ut oretur pro eo, & offerat nummũ argẽteum, & torram panis, dicatq; Dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem, ut comedam buccellam panis.

CAP. III.

PVer autem Samuel ministrabat Domino coram Heli, (& sermo Domini erat pretiosus in diebus illis, nõ erat uisio manifesta.) ¶ Factum est ergo in die quadam, Heli iacebat in [w] loco [s] suo, & oculi eius caligauerant, nec poterat uidere. ¶ lucernam Dei antequam extingueretur. Samuel autem dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei. ¶ Et uocauit Dominus Samuel. Qui respondens ait, Ecce ego. ¶ Et cucurrit ad Heli, & dixit, Ecce ego: uocasti enim me. Qui dixit, Non uocaui: [*] reuertere, & dormi. Et abijt, & dormiuit. ¶ Et adiecit Dominus rursum uocare Samuelem. Consurgensq; Samuel abijt ad Heli, & dixit, Ecce ego: quia uocasti me. Qui respondit, Non uocaui te fili mi reuertere, & dormi. ¶ Porro Samuel necdum sciebat Dominũ, neque reuelatus fuerat ei sermo Domini. ¶ Et adiecit Dominus, & uocauit adhuc Samuelem tertio. ¶ Qui consurgens abijt ad Heli, & ait, Ecce ego: quia uocasti me, Intellexit ergo Heli quia Dominus uocaret puerum: & ait ad Samuelem, Vade, & dormi: & si deinceps uocauerit te, dices: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. Abijt ergo Samuel, & dormiuit in loco suo. ¶ Et uenit Dominus; & stetit: & uocauit, [t] ut uocauerat secundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel, Loquere Domine, quia audit seruus tuus. ¶ Et dixit Dominus ad Samuelem, Ecce ego facio uerbum in Israël, quod quicunque audierit, tinnient ambæ aures eius. ¶ In die illa suscitabo aduersum Heli omnia quæ locutus sum super domum eius: incipiam & complebo. ¶ Prædixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius in æternũ, propter iniquitatem, eo quòd nouerat indigne agere filios suos, & non corripuerit eos. ¶ Idcirco iuraui domui Heli, quod non expietur iniquitas domus eius uictimis, & muneribus usque in æternum.

¶ Dormiuit autem Samuel usque mane, aperuitq; ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare uisionem Heli. ¶ Vocauit ergo Heli Samuelem, & dixit, Samuel fili mi? Qui respondens, ait, Præsto sum. ¶ Et interrogauit eum, Quis est sermo, quem locutus est, Dominus? ad te? oro te ne celaueris me. hæc faciat tibi Deus, & hæc addat, si absconderis a me sermonem, ex omnibus uerbis quæ dicta sunt tibi. ¶ indicauit itaque ei Samuel uniuersos sermones, & non abscondit ab eo. Et ille respondit, Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. ¶ Creuit autem Samuel, & Dominus erat cum eo, & non cecidit ex omnibus uerbis eius in terram. ¶ Et cognouit uniuersus Israël a Dan, usque Berſabee, quod fidelis Samuel propheta esset Domini. ¶ Et addidit Dominus, ut apparẽret in Silo: quoniam reuelatus fuerat Dominus Samueli in Silo, iuxta uerbum Domini. Et euenit sermo Samuelis uniuerso Israëli.

CAP. IIII.

1 ET factum est in diebus illis, conuenerunt Philisthijm in pugnam. ' Egressus est namque Israel obuiam Philisthijm in prœlium, & castrametatus est iuxta Lapidem adiutorij. Porro Philisthijm uenerunt in Aphec, ¶ & instruxerunt aciem contra Israël. Inito autem certamine, terga uertit Israël Philisthæis: & cæsa sunt in illo certamine passim peragros, quasi quatuor millia uirorum. ¶ Et reuersus est populus ad castra: dixeruntq; maiores natu de Israel, Quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthijm? Afferamus ad nos de Silo arcam fœderis Domini, & ueniat in medium nostri, ut saluet nos de manu inimicorum nostrorum. ¶ Misit ergo populus in Silo, & tulerunt inde arcam fœderis Domini exercituum sedentis super Cherubim: erantq; duo filij Heli cum arca fœderis [w] Domini, ' Ophni, & Phinees. ¶ Cumq; uenisset arca fœderis Domini in castra, uociferatus est omnis Israel clamore grandi, & personuit terra. ¶ Et audierunt Philisthijm uocem clamoris, dixeruntq; Quænam est hæc uox clamoris magni in castris Hebræorum? Et cognouerunt quod arca Domini uenisset in castra. ¶ Timueruntq; Philisthijm, dicentes, Venit Deus in castra. Et ingemuerunt, dicentes, ¶ Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio heri, & nudiustertius: uæ nobis. Quis nos [w] seruabit de manu

---

[w] abiecistis 4 MS.C. Aorist; utuntur Græci, sic turo Hebræi. 3. Reg. 2. 27.

[w] loco MS. R.

[*] re MS.R. G. Quod autè præterea a MS. 9. ad finem fili. nec H. nec C. nec G. le gunt.

[t] MS.R. C.G. g.

- C.

- MS.R. C.G.

- I MS.R. H.C.G.

[w] Dei MS.R. H. C.

[w] saluabit MS.R. liberabit H.C.G.

manu Deorum fublimium iſtorum? hi ſunt Dij, qui percuſſerunt Ægyptum omni plaga, in deſerto. ✠ Confortamini, & eſtote viri, Philiſthijm: ne ſeruiatis Hebræis, ſicut & illi ſeruierunt nobis: confortamini, & bellate. ✠ Pugnauerunt ergo Philiſthijm, & cæſus eſt Iſrael, & fugit vnuſquiſque in tabernaculum ſuum: & facta eſt plaga magna nimis: & ceciderunt de Iſrael triginta millia peditum. ✠ Et arca Dei capta eſt: duo quoque filij Heli mortui ſunt, Ophni & Phinees. ✠ Currens autem vir de Ben-iamin ex acie, venit in Silo in die illa, ſciſſa veſte, & conſperſus puluere caput. ✠ Cumq. ille uenifſet, Heli ſedebat ſuper ſellam contra uiam ‖ expectans'. Erat enim cor eius pauens pro arca Dei. Vir autem ille poſtquam ingreſſus eſt, nunciauit urbi, & ululauit omnis ciuitas. ✠ Et audiuit Heli ſonitum clamoris, dixitq. Quis eſt hic ſonitus tumultus huius? At ille feſtinauit, & uenit, & nunciauit Heli: ✠ Heli autem erat nonaginta & octo annorum, & oculi eius caligauerant, & uidere non poterat. ✠ Et dixit ad Heli, Ego ſum qui veni de prœlio, & ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait, Quid actum eſt fili mi? ✠ Reſpondens autem illi qui nunciabat, Fugit, inquit, Iſrael coram Philiſthijm, & ruina magna facta eſt in populo: inſuper & duo filij tui mortui ſunt, Ophni, & Phinees: & arca Dei capta eſt. ✠ Cumq. ille nominaſſet arcam Dei, cecidit de ſella retrorſum iuxta oſtium, & fractis ceruicibus mortuus eſt. Senex enim erat uir & grandæuus: & ipſe iudicauit Iſrael quadraginta annis. ✠ Nurus autem eius uxor Phinees, prægnans erat, uicinaq. partui: & audito nuncio quod capta eſſet arca Dei, & mortuus eſſet ſocer ſuus, & uir ſuus, incurauit ſe, & peperit: irruerant enim in eam dolores ſubiti. ✠ In ipſo autem momento mortis eius, dixerunt ei ‖ quæ ſtabant circa eam, Ne timeas, quia filium peperiſti. Quæ non reſpondit eis, neque animaduertit. ✠ Et uocauit puerum, I-chabod, dicens, Tranſlata eſt gloria * de Iſrael, quia capta eſt arca Dei, & pro ſocero ſuo, & pro uiro ſuo. ✠ * Ait, Tranſlata eſt gloria ab Iſrael, eo quòd capta eſſet arca Dei.

CAP. V.

PHiliſthijm autem tulerunt arcâ Dei, & aſportauerunt eam a Lapide-adiutorij in Azôtum. ✠ Tuleruntq. Philiſthijm arcam Dei, & intulerunt eam in templum Dagon, & ſtatuerunt eam iuxta Dagon. ✠ Cumq. ſurrexiſſent de luculo Azôtij altera die, ecce Dagon iacebat pronus in terra ante arcam Domini: & tulerunt Dagon, & reſtituerunt eum in locũ ſuum. ✠ Rurſumq. mane die altera conſurgentes, inuenerunt Dagon iacẽtem ſuper faciem ſuam in terra coram arca Domini: caput autem Dagon, & duæ palmæ manuũ eius abſciſſæ erant ſuper limen: ✠ porro Dagon ſolus truncus remanſerat in loco ſuo. Propter hanc cauſam non calcant ſacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum eius, ſuper limen Dagon in Azoto uſque in hodiernum diem. ✠ Agrauata eſt autem manus Domini ſuper Azotios, & demolitus eſt eos: ‖ & percuſſit in ſecretiori parte natium Azôtum, & fines eius. ✠ Et ebullierunt uillæ & agri, in medio regionis illius, & nati ſunt mures, & facta eſt confuſio mortis magnæ in ciuitate.' ✠ Videntes autem uiri Azotij huiuſcemodi plagam, dixerunt, Nõ maneat arca Dei Iſrael apud nos: quoniam dura eſt manus eius ſuper nos, & ſuper Dagon deum noſtrum. ✠ Et mittentes congregauerunt omnes ſatrapas Philiſthinorum ad ſe, & dixerunt, Quid faciemus de arca Dei Iſrael? Reſponderuntq. Gethæi, Circunducatur arca Dei Iſrael. Et circunduxerunt arcam Dei Iſrael. ✠ Illis autem circunducentibus eam, fiebat manus Domini per ſingulas ciuitates interfectionis magnæ nimis: & percutiebat uiros uniuſcuiuſque urbis, a paruo uſque ad maiorem, & computreſcebant prominentes extales eorum. ✠ Inieruntq. Gethæi ‖ conſilium, & fecerunt ſibi ſedes pelliceas. ✠ Miſerunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumq. uenifſet arca Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronitæ, dicentes, Adduxerunt ad nos arcam Dei Iſrael, ut interficiat nos, & populum noſtrum. ✠ Miſerunt itaque & congregauerunt omnes ſatrapas Philiſthinorum: qui dixerunt, ‖ Dimittite arcam Dei Iſrael, ‖ & reuertatur in locum ſuum, ‖ & non interficiat nos cum populo noſtro. Fiebat enim pauor mortis in ſingulis urbibus, & grauiſſima ualde manus Dei. ✠ uiri quoque qui mortui non fuerant, percutiebantur in ſecretiori parte natium: & aſcendebat ululatus uniuſcuiuſq; ciuitatis in cœlũ.

CAP. VI.

1 FVit ergo arca Domini in regione Philiſthinorum ſeptem menſibus. ✠ Et
2 vocauerunt Philiſthijm ſacerdotes, & diuinos, dicentes, Quid faciemus de arca Domini? indicate nobis quomodo remittamus eam in locum ſuum. Qui dixerunt,
3 ✠ Si remittitis arcam Dei Iſrael, nolite dimittere eam uacuam, ſed quod debetis, reddite ei pro peccato, & tunc curabimini: & ſcietis quare nõ recedat manus eius a uobis. Qui dixerunt, Quid eſt quod pro delicto reddere debeamus ei? Reſponde-
4 runtq. illi, ✠ Iuxta numerum prouinciarum Philiſthinorum quinque anos aureos facietis, & quinque mures aureos: quia plaga una fuit omnibus uobis, & ſatrapis
5 ueſtris. ✠ Facietisq. ſimilitudines anorum ueſtrorum, & ſimilitudines murium qui demoliti ſunt terram, & dabitis Deo Iſrael gloriam: ſi forte releuet manum ſuã a uobis, & a dijs ueſtris, & a terra ueſtra.
6 ✠ Quare aggrauatis corda ueſtra, ſicut aggrauauit Ægyptus, & Pharao cor ſuum? ‖ nonne poſtquam perculſus eſt, tunc dimiſit eos, & abierunt? ✠ Nunc ergo arripite,
7 & facite plauſtrum nouum unum: & duas uaccas fœtas, quibus non eſt impoſitum iugum, iungite in plauſtro, & reducite uitulos earum domi. ✠ Tolletisq. arcam Do-
8 mini, & ponetis in plauſtro, & uaſa aurea quæ exoluiſtis ei pro delicto, ponetis in capſellam ad latus eius: & dimittite eam ut uadat. ✠ Et aſpicietis: & ſi quidem per
9 uiam finium ſuorum aſcenderit contra Beth-ſames, ipſe fecit nobis hoc malum grande: ſin autem minime ſciemus quia

‖ ſpectans 9 MS. B. G. H. autem & C. deinde, & hoc & illo modo, tranſferri poſſunt.

‖ quæ o.

* Dominus MS. 9. * Et 4 MS. H. C. G.

Pſ. 77. 66.

-6 MS. B. H. C. G.

-7 MS. B. H. C. G. Sunt autẽ G. 9. exemplaria, quæ legũt: Et fecerunt ſibi Gethæi ſedes.

‖ Dimitte o.

‖ ut 2 MS. Conſuetio, quam Textus habet, ab H. C. & G. legitur.

*poſt hæc MS. 9. B.

Exo. 12. 31.

nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. ¶ Fecerunt ergo filii hoc modo: & tollentes duas vaccas quæ lactabant vitulos, iunxerũt ad plaustrum, vitulosq; earum concluserunt domi. ¶ Et posuerunt arcam Dei super plaustrum, & capsellã quæ habebat mures aureos, & similitudinem anorum. ¶ Ibant autem indirectum vacce per uiam quæ ducit Beth-sames, & itinere uno gradiebantur, pergentes & mugientes; & non declinabant neque ad dexteram neque ad sinistram: sed & satrapæ Philisthiim sequebantur usque ad terminos Beth-sames. ¶ Porro Bethsamitæ metebant triticũ in valle: & eleuantes oculos suos, uiderunt arcam, & gauisi sunt cum uidissent. ¶ Et plaustrum uenit in agrum Iosue Bethsamitæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & cõciderunt ligna plaustri, vaccasq; imposuerunt super eã holocaustum Domino. ¶ Leuitæ autem deposuerunt arcã Dei, & capsellam quæ erat iuxta eam, in qua erant uasa aurea, & posuerunt super lapidem grandem. Viri autem Bethsamitæ obtulerunt holocausta, & immolauerunt victimas in die illa Domino. ¶ Et quinque satrapæ Philisthinorum viderunt, & reuersi sunt in Accaron in die illa. ¶ Hi sunt autẽ ani aurei, quos reddidit ut Philisthiim pro delicto, Domino: Azõtus unum, Gaza unũ, Ascalon unum, Geth unum, Accaron unũ: ¶ & mures aureos secundum numerum uium Philisthiim, quinque prouinciarum, ab urbe murata, usque ad uillam quæ erat absque muro, & usque ad Abel-magnum, super quem posuerũt arcam Domini, quæ erat usque in die illa in agro Iosue Bethsamitis. ¶ Percussit autem de viris Bethsamitibus, eo quòd vidissent arcam Domini: & percussit de populo septuaginta uiros, & quinquaginta millia plebis. Luxitq; populus, eo quòd Dominus percussisset plebem plaga magna. ¶ Et dixerunt uiri Bethsamitæ, Quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius? & ad quem ascendet a nobis? ¶ Miseruntq; nuncios ad habitatores Cariath-iarim, dicentes, Reduxerunt Philisthiim arcam Domini, descendite, & reducite eam ad uos.

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

CAP. VII.

VEnerunt ergo uiri Cariath-iarim, & reduxerunt arcam Domini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt, ut custodiret arcam Domini. ¶ Et factum est, ex qua die mansit arca Domini in Cariath-iarim, multiplicati sunt dies; erat quippe iam annus uicesimus: & requieuit omnis domus Israel post Dominum. ¶ Ait autem Samuel ad vniuersam domum Israel, dicens, Si in toto corde uestro reuertimini ad Dominum, auferte deos alienos de medio uestri, Baalim & Astaroth: & præparate corda uestra Domino, & seruite ei soli, & eruet uos de manu Philisthiim. ¶ Abstulerunt ergo filij Israel Baalim, & Astaroth, & seruierunt Domino soli. ¶ Dixit autem Samuel, Congregate uniuersum Israel in Maspha, ut orem pro uobis Dominum. ¶ Et conuenerunt in Maspha: hauseruntq; aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus Domino. Iudicauitq; Samuel filios Israel in Maspha. ¶ Et audierunt Philisthiini quod congregati essent filij Israel in Maspha, & ascenderunt satrapæ Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent filij Israel, timuerunt a facie Philisthinorum. ¶ Dixeruntq; ad Samuelem, Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum, ut saluet nos de manu Philisthinorum. ¶ Tulit autem Samuel agnum lactentem unum, & obtulit illum holocaustum integrum Domino: & clamauit Samuel ad Dominum pro Israel, & exaudiuit eum Dominus. ¶ Factum est autem, cum Samuel offerret holocaustum, Philisthiim inierẽ prœlium contra Israel: intonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthiim, & exterruit eos, & cæsi sunt a filiis Israel. ¶ Egressiq; viri Israel de Maspha persecuti sunt Philisthæos, & percusserunt eos usque ad locum qui erat subter Bethchar. ¶ Tulit autem Samuel lapidem unum, & posuit eum inter Maspha, & inter Sen: & vocauit nomen loci illius, Lapis-adiutorij. Dixitq. Hucusque auxiliatus est nobis Dominus. ¶ Et humiliati sunt Philisthiim, nec apposuerunt ultra, ut uenirent in terminos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philisthæos, cunctis diebus Samuelis. ¶ Et redditæ sunt vrbes quas tulerant Philisthiim ab Israel, Israeli, ab Accaron vsque Geth, & terminos suos: liberauitq. Israel de manu Philisthinorum, erat q. pax inter Israel, & Amorrhæum. ¶ Iudicabat quoque Samuel Israelem cunctis diebus uitæ suæ: ¶ & ibat per singulos annos circuiens Bethel, & Galgala, & Maspha, & iudicabat Israelem in supradictis locis. ¶ Reuertebaturq. in Ramatha: ibi enim erat domus eius, & ibi iudicabat Israelem: ædificauit etiam ibi altare Domino.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

CAP. VIII.

FActum est autem cum senuisset Samuel, posuit filios suos iudices Israel. ¶ Fuitq. nomen filij eius primogeniti Ioel: & nomen secundi Abia, iudicum in Berlabee. ¶ Et non ambulauerunt filij illius in uijs eius: sed declinauerunt post auaritiam, acceperuntq. munera, & peruerterunt iudicium. Congregati ergo uniuersi maiores natu Israel, uenerunt ad Samuelem in Ramatha. ¶ Dixeruntq. ei, Ecce tu senuisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis: constitue nobis regem, ut iudicet nos, sicut & uniuersæ habent nationes. ¶ Displicuitq. sermo in oculis Samuelis, eo quòd dixissent, Da nobis regem qui iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dominum. ¶ Dixit autem Dominus ad Samuelem, Audi uocem populi in omnibus quæ loquuntur tibi: non enim te abiecerunt, sed me, ne regnem super eos. Iuxta omnia opera sua quæ fecerunt a die qua eduxi eos de Ægypto usque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & seruierunt dijs alienis, sic faciunt etiam tibi. ¶ Nũc ergo uocem eorum audi: uerũtamen contestare eos, & prædic eis ius regis qui regnaturus est super eos.

18 19 20 21

¶ Dixit

Domini MS. R.H.C.G.

Domini R.H.C.G.

Domi-nus MS. q. R.

ducite 4 MS. B. *ascẽdere facite* H. C.

Aminadab MS. R G q. *Sed stabilunt Textus lectionẽ Beda.* H. C. G. 2 MS. B. H.C G.

5 MS. H.C.G. *Deut.6.13 Mat.4.10*

Ecclꝰ 46. 21.

filij MS. q. R.

eius 3 MS. B.H. C.G.

Iudicauit MS. H.C.

Hebr. Tres ex eis.

Osee 9.14 13. 10. Act. 13. 21.

9 Dixit itaque Samuel omnia uerba Domini ad populum qui petierat a se regem, 10
& ait, Hoc erit ius regis qui imperaturus est uobis. Filios uestros tollet, & ponet in curribus suis, facietq; sibi equites & pre 11
curiores quadrigarum suarum, & constituet sibi tribunos & centuriones, & aratores agrorum suorum, & messores segetum, & fabros armorum & curruum suorum. Filias quoque uestras faciet sibi 12
unguentarias, & focarias, & panificas. Agros quoque uestros, & uineas, & oliueta optima tollet, & dabit seruis suis. 13
Sed & segetes uestras, & uinearum reditus addecimabit, ut det eunuchis & famulis suis. Seruos etiam uestros, & ancillas, & iuuenes optimos, & asinos auferet, 14
& ponet in opere suo. Greges quoque uestros addecimabit, uosq; eritis ei serui. Et clamabitis in die illa a facie re 15
gis uestri quem elegistis uobis: & non exaudiet uos Dominus in die illa, quia petistis uobis regem'. Noluit autem populus 16
audire uocem Samuelis, sed dixerunt, Nequaquam, rex enim erit super nos, & erimus nos quoque sicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noster, & egredietur ante 17
nos, & pugnabit bella nostra pro nobis. Et audiuit Samuel omnia uerba populi, 18
& locutus est ea in auribus Domini. Dixit autem Dominus ad Samuelem, Audi uocem eorum, & constitue super eos regem. Et ait Samuel ad uiros Israel, Vadat unusquisque in ciuitatem suam. 19 20 21 22

CAP. IX.

ERat uir de Ben-iamin nomine Cis, filius Abi-el, filij *Seor filij Bechorath, *filij Aphia, filij uiri Iemini, fortis robore. Et erat ei filius uocabulo 1
Saul, electus & bonus: & non erat uir de filijs Israel melior illo, ab humero & sursum eminebat super omnem populum. Perierant autem asinæ Cis patris Saul: & 2
dixit Cis ad Saul filium suum, Tolle tecum unum de pueris, & consurgens uade & quære asinas. Qui cum transiisset per montem Ephraim, & per terram 3
Salisa, & non inuenissent, transierunt etiam per Terram-Salim, & non erant: sed & per Terram Iemini, & minime reperierunt. Cum autem uenissent in Ter- 4
ram-Suph, * dixit Saul ad puerum* qui erat cum eo: Veni & reuertamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, & solicitus sit pro nobis. Qui ait ei, Ecce uir Dei est in ciuitate hac, uir nobilis: omne quod 5
loquitur, sine ambiguitate uenit. nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de uia nostra propter quam uenimus. Dixitq. 6
Saul ad puerum suum, Ecce ibimus: quid feremus ad uirum * Dei? panis defecit in cistartijs nostris: & sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quicquam aliud. Rursum puer respon- 7
dit Sauli, & ait, Ecce inuenta est in manu mea quarta pars stateris argenti, demus homini Dei, ut indicet nobis uiam nostram. (Olim in Israel sic loquebatur unusquisque uadens consulere Deum: 8
Venite, & eamus ad Videntem. Qui enim Propheta dicitur hodie, uocabatur olim Videns.) Et dixit Saul ad puerum suum, 9
Optimus sermo tuus, ueni, eamus. Et ie- 10
runt in ciuitatem, in qua erat uir Dei. Cumq. ascenderent cliuum ciuitatis, 11
inuenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt eis, Num hic est Videns? Quæ respondentes, 12
dixerunt illis, Hic est: ecce ante te, festina nunc: hodie enim uenit in ciuitatem, quia sacrificium est hodie * populi' in excelso. Ingredientes urbem, 13
statim inuenietis eum antequam ascendat excelsum ad uescendum. neque enim comesturus est populus donec ille ueniat: quia ipse * benedicet 'hostiæ, & deinceps * comedent' qui uocati sunt. Nunc ergo conscendite, quia hodie reperietis eum. Et ascenderunt in ciuitatem. Cumq. 14
illi ambularent in medio urbis, apparuit Samuel egrediens obuiam eis, ut ascenderet in excelsum. (\|\| Dominus 15
autem reuelauerat auriculam Samuelis ante unam diem quam ueniret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quæ nunc est, 16
cras mittam uirum ad te de Terra-Ben-iamin, & unges eum ducem super populum meum Israel: & saluabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum; uenit enim clamor eorum ad me.) Cumq. aspexisset 17
Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce, uir quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo. Accessit autem 18
Saul ad Samuelem in medio portæ, & ait, Indica, oro, mihi, ubi est domus Videntis. Et respondit Samuel Sauli dicens, 19
Ego sum Videns: ascende ante me in excelsum, ut * comedatis' mecum hodie, & dimittam te mane: & omnia quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. Et de 20
asinis quas nudiustertius perdidisti, ne solicitus sis, quia inuentæ sunt. Et cuius erit optima quæque Israel? nonne tibi & omni 21
domui patris tui? Respondens autem Saul, ait, Numquid non filius Iemini ego sum de minima tribu Israel, & cognatio mea nouissima inter omnes familias de tribu Ben-iamin? quare ergo 22
locutus es mihi sermonem istum? Assumens itaque Samuel Saulem & puerum eius introduxit eos in triclinium, & dedit eis locum in capite eorum qui fuerant inuitati. erant enim quasi triginta uiri. Dixitq. Samuel coco, Da partem quam de- 23
di tibi, & præcepi ut reponeres eorsum apud te. Leuauit autem cocus armum, 24
& posuit ante Saul. Dixitq. Samuel, Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria seruatum est tibi, quando populum uocaui. Et comedit 25
Saul cum Samuele in die illa. Et descenderunt de excelso in oppidum, & locutus est cum Saule in solario: strauitq. 26
Saul in solario, & dormiuit'. Cumq. mane surrexissent, & iam * eluesceret, uocauit Samuel Saulem in solario, dicens, Surge, * ut 'dimittam te. Et surrexit Saul: egressiq. sunt ambo, ipse uidelicet & Samuel. Cumq. descenderent 27
in extrema parte ciuitatis, Samuel dixit ad Saul, Dic puero ut antecedat nos, & traseat: tu autem subsiste paululum, ut indicem tibi uerbum * Domini'.

-4 MS. R. C.A.G. *item expressius.*
-9 M.S.R. B.H.C.G. *Verum a q. legitur.*
* *Seroi* H.C.G. * *filij Sureth* O.
* *Of* *man* *inuenisses* O. * *Sunne* G. MS. R. H. C.G.
-7 MS. *Hier* B.H. *A.G. antè Legatur*
* *populo* 3 MS. *Hiero.* H. C G.
* *benedicet* MS. B. C.G. * *comedunt* MS. B.C.G. *Futurij autem uti sunt* H. *Act.* 13. 21.
* *comedas* MS. B G. *Pro Textu autem facit* R. H. & G.
-5 MS. R. B.H.C. * *dicit* 'reseceret MS.R. * *mane aparesceret* H C G. * *Et* R H. C G. * *Dei* 1 MS. R. H. G.

CAP. X.

1 TVlit autem Samuel lẽticulam olei, & effudit super caput eius, & deosculatus est eum, & ait, ‖ Ecce, unxit te Dominus super hæreditatem suam in principem, & liberabis populũ suum de manibus inimicorum eius qui in circuitu eius sunt. Et hoc tibi signum, quia unxit te Deus in principem. ' ❡ Cum abieris hodie a me, inuenies duos viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Ben-iamin, in Meridie, * dicentq. tibi, Inuentæ sunt asinæ, ad quas ieras perquirendas: & intermisis pater tuus asinis, sollicitus est pro nobis, & dicit, Quid faciã de filio meo? ❡ Cũq. 3 abieris inde, & ultra transieris, & veneris ad querenum Thabor, inuenient te-ibi' tres uiri ascendẽtes ad Deum in Beth-el, unus portans tres hœdos, & alius tres tortas panis, & alius portãs lagenam uini. ❡ Cumq. 4 te salutauerint, dabunt tibi duos panes, & accipies de manu eorum. ❡ Post hæc ueniẽs 5 in collem Dei, ubi est statio Philisthinorũ: & cum ingressus fueris ibi urbem, obuium habebis gregem prophetarum descendentium de excelso, & ante eos psalterium, & tympanum, & tibiam, & citharam ipsosq. prophetantes. ❡ Et insiliet in te Spiritus Domini, & prophetabis cum eis, & mutaberis in uirum alium. ❡ Quando ergo euenerint 7 signa hæc omnia tibi, fac quæcunque inuenerit manus tua, quia ‖ Dominus ' tecum est. ❡ Et descendes ante me in Galgala: ego 8 quippe descendam ad te) ut offeras oblationem, & immoles uictimas pacificas: septem diebus expectabis, donec ueniam ad te, & ostendam tibi quid facias. ❡ Itaque 9 cum auertisset humerum suum, ut abiret a Samuele, immutauit ei Deus cor aliud, & uenerunt omnia signa hæc in die illa. ❡ Veneruntq. ad prædictum collem, & ecce cuneus prophetarum obuius ei: & insiliit super eum Spiritus ‖ Domini, & prophetauit in medio eorum. ❡ Videntes autẽ 11 omnes qui nouerant eum heri, & nudiustertius, quod esset cum prophetis, & prophetaret, dixerunt ad inuicem, Quænam res accidit filio Cis? numquid & Saul inter prophetas? ❡ Respondit. alius ad alterum, dicens, Et ‖ quis ' pater ‖ eius? propterea uerbum est in prouerbium, Num & Saul inter prophetas? ❡ Cessauit autem prophetare, 13 & uenit ad excelsũ. ❡ Dixitq. patruus Saul 14 ad eum, & ad puerum eius, Quò abistis? Qui respondерunt, Quærere ' asinas: quas cum nõ reperissemus, uenimus ad Samuelem. ❡ Et dixit ei patruus suus, Indica mihi, 15 16 quid dixerit tibi Samuel. ❡ Et ait Saul ad patruum suum, Indicauit nobis quia inuentæ essent asinæ. De sermone autem regni non indicauit ei quem locutus fuerat ei 17 Samuel. ❡ Et conuocauit Samuel populum 18 ad Dominum in Maspha: ❡ & ait ad filios Israël, Hæc dicit Dominus Deus Israël, Ego eduxi Israel de Ægypto, & erui uos de manu Ægyptiorum, & de manu omnium regum qui affligebant uos. ❡ Vos autẽ hodie 19 proiecistis Deum uestrum, qui solus saluauit uos de uniuersis malis, & tribulationibus uestris: & dixistis, Nequaquam, sed regem constitue super nos. Nunc ergo state coram Domino per tribus uestras, & per 20 familias. ❡ Et applicuit Samuel omnes tribus Israël, & cecidit sors tribus ❡ Ben-iamin. ❡ Et applicuit tribum Ben-iamin, & 21 cognationes eius, & cecidit cognatio Metri, & peruenit usque ad Saul filium Cis. Quæsierunt ergo eum, & non est inuẽtus. * 22 ❡ Et consuluerunt post hæc Dominum utrum nam uenturus esset illuc. Respõditq. Dominus, Ecce absconditus est domi. ❡ Cu- 23 currerunt itaque & tulerunt eum indeq. stitq. in medio populi, & altior fuit uniuerso populo ab humero, & sursum ❡ Et ait Samuel ad omnem populum, Certe uidetis 24 quem elegit Dominus, quoniam non est

similis

Act.13. 21. Ose.9.15. -8 MS. R H. C. G. Ac in G. ɳ. legũtur

** Saliẽtes magnas soueas MS. H.*

-MS. 9 R

‖ Dei 1 MS. R. H. G.

‖ Dei 2 MS. R. H. G.

‖ Cis G. ‖ eorum 7 MS. R. Hier. H. C. Textui autem suf fragentur G. Infr. 19. 24.

** illic G*

similis illi in omni populo. Et clamauit omnis populus, & ait, ‖Viuat rex. ¶ Locutus est autem Samuel ad populum legem regni, & scripsit in libro, & reposuit coram Domino: & dimisit Samuel omnem populum, singulos in domũ suam. ¶Sed & Saul abijt in domum suam in Gabaa: & abijt cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda. ¶ Filij uero belial dixerunt, Num saluare nos poterit iste? Et despexerunt eum, & non attulerunt ei munera: ille uero dissimulabat se audire.

Sup.8.11

Infr. 11. 12.

CAP. XI.

ET factum est quasi post mensem', ascendit Naas Ammonites, & pugnare cepit aduersum Iabes Galaad. Dixerunt̃q; omnes uiri habes ad Naas, Habeto nos fœderatos, & seruiemus tibi. ¶Et respondit ad eos Naas Ammonites, In hoc feriam uobiscum fœdus, ut eruam omnũ uestrum oculos dextros, ponamq; vos opprobrium in vniuerso Israel. ¶Et dixerunt ad eum seniores Iabes, Concede nobis septem dies, ut mittamus nuncios ad uniuersos terminos Israel: & si non fuerit qui defendat nos, egrediemur ad te. ¶Venerũt ergo nuncij in Gabaa Saulis: & locuti sunt uerba - hæc' audiente populo: & leuauit omnis populus uocem suam, & fleuit. ¶Et ecce Saul veniebat, sequẽs boues de agro, & ait, Quid habet populus quod ploret? Et narrauerunt ei uerba uirorũ Iabes. ¶Et insiluit Spiritus ‖Domini in Saul, cum audisset verba hęc, & iratus est furor eius nimis. ¶Et assumens utrumque bouem, concidit in frusta, misitq; in omnes terminos Israel per manum nunciorum, dicens, Quicunq; non exierit, & secutus fuerit Saul, & Samuel, sic fiet bobus eius. Inuasit ergo timor Domini populum, & egressi sunt quasi uir unus. ¶ Et recensuit eos in Bezec: fuerunt̃q; filiorum Israel trecenta nullia, uirorum autem Iuda triginta nullia. ¶Et dixerunt nuncijs qui uenerant, Sic dicetis viris qui sunt in Iabes-Galaad, Cras erit uobis salus, cum incaluerit Sol. Venerunt ergo nuncij, & annunciauerunt uiris Iabes: qui lætati sunt. ¶ Et dixerunt, Mane exibimus ad uos: & facietis nobis omne quod placuerit uobis. ¶Et factum est, cum dies crastinus uenisset, constituit Saul populum in tres partes: & ingressus est media castra in uigilia matutina, & percussit Ammon usque dum incalesceret dies: reliqui autem dispersi sunt, ita ut non relinquerentur in eis duo pariter. ¶‖Et ait populus ad Samuelem, Quis est iste qui dixit, Saul num regnabit super nos? Date uiros, & interficiemus eos. ¶ Et ait Saul, Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie fecit Dominus salutem in Israel. ¶ Dixit autem Samuel ad populum, Venite, & eamus in Galgala, & innouemus ibi regnũ. ¶Et perrexit omnis populus in Galgala, & fecerunt ibi regem Saul coram Domino in Galgala, & immolauerunt ibi uictimas pacificas coram Domino. Et lætatus est ibi Saul, & cuncti uiri Israel nimis.

Sup.10. 27.

CAP. XII.

DIXIT autem Samuel ad uniuersum Israel, Ecce audiui uocem uestram iuxta omnia quæ locuti estis ad me

& constitui super uos regem. ¶Et nunc rex graditur ante uos: ego autem senui, & incanui: porro filij mei uobiscum sunt: itaque conuersatus coram uobis ab adolescentia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. ¶ ‖ Loquimini de me coram Domino, & coram christo eius, utrum bouem cuiusquam tulerim, aut asinum: si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi: & contemnam illud hodie, restituãq; uobis. ¶Et dixerunt, Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. ¶ Dixitq; ad eos, Testis est Dominus aduersum uos, & testis christus eius in die hac, quia non inueneritis in manu mea quippiam. Et dixerunt, Testis. ¶Et ait Samuel ad populum, Dominus qui fecit Moysen, & Aaron, & eduxit patres nostros de Terra-Ægypti, ‖ adest.' ¶Nunc ergo state, ut iudicio contendã aduersum uos coram Domino de omnibus misericordijs Domini, quas fecit uobiscũ, & cum patribus uestris: ¶ ‖ quomodo Iacob ingressus est in Ægyptum, & clamauerunt patres uestri ad Dominũ: & misit Dominus Moysen, & Aaron, & eduxit patres uestros de Ægypto: & collocauit eos in loco hoc. ¶ ‖Qui obliti sunt Domini Dei sui, & tradidit eos in manu Sisaræ magistri militiæ ¶Hasor, & in manu Philisthinorum, & in manu regis Moab, & pugnauerunt aduersum eos. ¶ Postea autem clamauerunt ad Dominũ, & dixerunt, Peccauimus, quia dereliquimus Dominum, & seruiuimus Baalim, & Astaroth: nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorũ, & seruiemus tibi. ¶Et misit Dominus Ierobaal, & Badan-& Samson', & Barac & Iephte, & Samuel, & eruit uos de manu inimicorum uestrorum per circuitum, & habitastis cõfidenter. ¶ Videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon uenisset aduersum uos, dixistis mihi, Nequaquam, sed rex imperabit nobis: cũ Dominus Deus uester regnaret in uobis. ¶Nunc ergo præsto est rex uester, quem elegistis, & petistis: ecce dedit vobis Dominus regem. ¶ Si timueritis Dominum, & seruieritis ei, & audieritis uocem eius, & non exasperaueritis os Domini: eritis & uos, & rex qui imperat uobis, sequentes Dominum Deum uestrum. ¶ Si autem non audieritis uocem Domini, sed exasperaueritis sermones eius, erit manus Domini super uos, & super patres uestros. ¶ Sed & nunc state, & uidete rem istam grandẽ, quam facturus est Dominus in conspectu uestro. ¶Nunquid non messis tritici est hodie? inuocabo Dominum, & dabit uoces, & pluuias: & scietis, & uidetis quia grande malum feceritis uobis in conspectu Domini, petentes super uos regem. ¶ Et clamauit Samuel ad Dominum, & dedit Dominus uoces, & pluuias in illa die. ¶Et timuit omnis populus nimis Dominũ, & Samuelem, & dixit uniuersus populus ad Samuelem, Ora pro seruis tuis ad Dominũ Deum tuum, ut non moriamur: addidimus enim uniuersis peccatis nostris malum, ut peteremus nobis regem. ¶Dixit autem Samuel ad populum, Nolite timere, uos fecistis uniuersum malum hoc: uerumtamen

Eccli.46 22.

¶9 Ms.R. C. ‖ testis G.

Gen.46.5

*Iud. 4. 2. * regis Ms. G. Ar. R. H. & C. non agnoscitur.*

¶ 13 Ms. R. Hie. H. G. Paraphrastes autem G. recenset quide sub hoc nomine Samsonem: uerũ quis hoc loco Badã dicatur, exponens. Tres sunt Latini libri, qui Barac no annumerant. His Hier. H. & C. suffragatur, qui G. pro Badan, Barac nominant.

nolite recedere a tergo Domini, sed seruite Domino in omni corde uestro. ¶ Et nolite declinare post uana, quæ non proderunt uobis, neque eruent uos, quia uana sunt. ¶ Et non derelinquet Dominus populum suum, propter nomen suum magnum: quia iurauit Dominus facere uos sibi populum. ¶ Absit autem a me hoc peccatum in Domino, ut cessem orare pro uobis, & docebo uos uiam bonam & rectam. ¶ Igitur timete Dominum, & seruite ei in ueritate, & ex toto corde uestro. uidistis enim magnifica, quæ in uobis gesserit. * ¶ Quòd si perseueraueritis in malitia: & uos & rex uester pariter peribitis.

CAP. XIII.

FIlius unius anni erat Saul cum regnare cœpisset, duobus autem annis regnauit super Israel. ¶ Et elegit sibi Saul tria millia de Israel: & erant cum Saul duo millia in Machmas, & in monte Beth-el: mille autem cum Ionatha in Gabaa Ben-iamin. porro cæterum populum remisit unumquemq; in tabernacula sua. ¶ Et percussit Ionathas stationem Philisthinorum, quæ erat in Gabaa. Quod cum audissent Philisthiim, Saul cecinit buccina in omni terra, dicens, Audiant Hebræi. ¶ Et uniuersus Israel audiuit huiusmodi famam, Percussit Saul stationem Philisthinorum: & erexit se Israel aduersus Philisthijm. *Clamauit ergo populus post Saul in Galgala. ¶ Et Philisthiim congregati sunt ad præliandum contra Israel, triginta millia curruum, & sex millia equitum, & reliquum uulgus, sicut arena quæ est in littore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientē Beth-auen. ¶ Quod cum uidissent uiri Israel se in arcto positos, (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditis, in petris quoque & in antris, & in cisternis. ¶ Hebræi autem transierunt Iordanē in terram Gad & Galaad. Cumq; adhuc esset Saul in Galgala, uniuersus populus perterritus est qui sequebatur eum. ¶ Et expectauit septem diebus iuxta placitum Samuelis, & non uenit Samuel in Galgala, dilapsusq; est populus ab eo. ¶ Ait ergo Saul, Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. ¶ Cumq; complesset offerens holocaustum, ecce Samuel uenit: & egressus est Saul obuiam ei, ut salutaret eum. ¶ Locutusq; est ad eum Samuel, Quid fecisti? Respondit Saul, Quia uidi quod populus dilaberetur a me, & tu non ueneras iuxta placitos dies, porro Philisthiim congregati fuerant in Machmas: ¶ dixi, Nunc descendent Philisthiim ad me in Galgala, & faciem Domini non placaui. Necessitate compulsus, obtuli holocaustum. ¶ Dixitq; Samuel ad Saul, Stulte egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quòd si non fecisses, iam nunc præparasset Dominus regnum tuum super Israel in sempiternum, ¶ sed nequaquam regnum tuum ultra consurget. Quæsiuit Dominus sibi uirum iuxta cor suum: & præcepit ei Dominus ut esset dux super populum suum, eo quòd non seruaueris quæ præcepit Dominus. ¶ Surrexit autem Samuel, & ascendit de Galgalis in Gabaa Ben-iamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obuiam populo, qui expugnabant eos uenientes de Galgala in Gabaa, in colle Beniamin'. Et recensuit Saul populum, qui inuenti fuerant cum eo, quasi sexcentos uiros. ¶ Et Saul & Ionathas filius eius, populusq; qui inuentus fuerat cum eis, erat in Gabaa Ben-iamin: porro Philisthiim consederant in Machmas: ¶ Et egressi sunt ad "præliandum 'de castris Philisthinorū tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra uiam "Ephra 'ad Terram-"Sual'. ¶ porro alius ingrediebatur per uiam Beth-horon. tertius autem uerterat se ad iter termini - in Terra - Sabaa' imminentis uallis Seboim contra desertum. ¶ Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni Terra-Israel. cauerant enim Philisthiim, ne forte facerent Hebræi gladium aut lanceam. ¶ Descendebat ergo omnis Israel ad Philisthijm, ut exacueret unusquisque uomerem suum, & ligonem, & securim * & tarculum, ¶ Retusæ itaque erant acies uomerum, & ligonum, & tridentum, & securium usque ad stimulum corrigendum. ¶ Cumq; ueniret dies prælij, non est inuentus ensis & lancea in manu totius populi qui erat cum Saule & Ionatha, excepto Saul & Ionatha filio eius. ¶ Egressa est autem statio Philisthijm, ut transcenderet in Machmas.

CAP. XIIII.

1 ET accidit in quadam die ut diceret Ionathas filius Saul ad adolescentem armigerum suum, Veni, & transeamus ad stationem Philisthinorum, quæ est trans locum illum. Patri autem suo hoc ipsum non indicauit. ¶ Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato, quæ erat in "agro Gabaa': & erat populus cum eo quasi sexcentorum uirorū. 3 ¶ Et Achias filius Achitob fratris Icabod filii Phinees, ‖ qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo, portabat ephod. Sed & populus ignorabat quò isset Ionathas. ¶ Erant autem inter ascensus, per quos nitebatur Ionathas transire ad stationem Philisthinorum, eminentes petræ ex utraque parte, & quasi in modum dentium scopuli hinc inde prærupti, nomen uni Boses, & nomen alteri Sene: ¶ unus scopulus prominens ad Aquilonem ex aduerso Machmas, & alter ad Meridiem contra Gabaa. ¶ Dixit autem Ionathas ad adolescentem armigerum suum, Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horū, si forte faciat Dominus pro nobis: quia nō est Domino difficile saluare uel in multis, uel in paucis. ¶ Dixitq; ei armiger suus, Fac omnia quæ placent animo tuo: perge quò cupis, & ecce tecum ubicumque uoluerit. 8 ¶ Et ait Ionathas, Ecce nos transimus ad uiros istos. Cumq; apparuerimus eis, sic taliter locuti fuerint ad nos, Manete, donec ueniamus ad uos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. ¶ Si autē dixerint, Ascēdite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos Dominus in manibus nostris, *hoc erit nobis signum. ¶ Apparuit igitur uterq; stationi Philisthinorum, dixeruntq; Philisthiim, Ecce Hebræi egrediuntur de cauernis, in qui-

bus

10 M S. R. H. C. G. *Legitur autem in* G.

" *prædandum* MS. B.
" *corrumpendum* H C G.
" *Ephrām* O.
" *Saul* O. 6 M S. R. B. H. C. G.

* *& tridē tem* O.

" *Magron* 3 MS. B. H. C. G. *Sup. 4. 2.*

2. *Par.* 14. 11. 5 MS. H. C. G.

* *& 1 MS. H.C. Conformiter autē Tex tui Legimus* G.

bus abscondit: fuerant ✠ Et locuti sunt viri de statione ad Ionatham, & ad armigerum eius, dixerunt. Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Ionathas ad armigerum suum, Ascendamus, sequere me: tradidit enim Dominus eos in manus Israel. ✠ Ascendit autem Ionathas manibus & pedibus reptans, & armiger eius post eum. Itaque * alij cadebant ante Ionatham, alios armiger eius interficiebat sequens eum. ✠ Et facta est plaga prima, qua percussit Ionathas & armiger eius, quasi iuginti uirorum in media parte iugeris, quam par boum in die arare cõsueuit. ✠ Et factum est miraculum in castris, & per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prædandum, obstupuit, & conturbata" sunt castra: & accidit quasi miraculum a Deo. ✠ Et respexerunt speculatores Saul, qui erãt in Gabaa Ben-iamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucq; diffugiens. ✠ Et ait Saul populo qui erat cum eo, Requirite, & uidete quis abierit ex nobis. Cumq; requisissent, repertum est non adesse Ionatham, & armigerum eius. ✠ Et ait Saul ad Achiam, Applica arcam " Domini". (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filijs Israel.) ✠ Cũq; loqueretur Saul ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum: erescebatq; paulatim, & clarius" resonabat'. Et ait Saul ad sacerdotem, Contrahe manum tuam. ✠ Conclamauit ergo Saul, & omnis populus qui erat cum eo, & uenerunt usque ad locum certaminis: & ecce uersus fuerat gladius unusquisq; ad proximum suum, & cædes magna nimis. ✠ Sed & Hebræi qui fuerant cũ Philisthiim heri & nudiustertius, ascenderantq. cum eis in castris, reuersi sunt: ut essent cum Israël, * qui" erant' cum Saul & Ionatha. ✠ Omnes quoq; Israelitæ qui se absconderant in monte Ephraim, audiêtes quod fugissent Philisthæi, sociauerunt se cum suis in prœlio. ✠ Et erant cum Saul, quasi decem millia uirorum'. ✠ Et saluauit Dominus in die illa Israel. pugna autem peruenit usque ad Beth-auen. ✠ Et uiri Israel sociati sunt sibi in die illa: adiurauit autem Saul populum, dicens, Maledictus uir qui comederit panem usque ad uesperam, donec ulciscar de inimicis meis. Et non manducauit uniuersus populus panem: ✠ omneq; terra" uulgus uenit in saltum, in quo erat mel super faciem agri. ✠ Ingressus est itaq; populus saltum, & apparuit fluës mel, nullusq. applicuit manum ad os suum. timebat enim populus iuramentum. ✠ Porro Ionathas non audierat cum adiuraret pater eius populum: extenditq; summitatem uirgæ, quam habebat in manu, & intinxit in fauum mellis: & cõuertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius. ✠ Respondensq. unus de populo, ait, Iurejurando constrinxit pater tuus populum, dicens, Maledictus uir qui comederit panem hodie (defecerat autem populus.) ✠ Dixitq. Ionathas, Turbauit pater meus terram: uidistis ipsi quia illuminati sunt oculi mei eo quòd gustauerim paululum de melle isto: ✠ quanto magis si comedisset populus de præda inimicorum

12 fuorum, quam reperit? nonne maior plaga facta fuisset in Philisthiim? ✠ Percusserunt ergo in die illa Philisthæos a Machmis usque in Aialon. Defatigatus est autẽ
32 populus nimis: ✠ & uersus ad prædam tulit oues, & boues, & uitulos, & macta-
33 uerunt in terra: comeditq; populus cum sanguine. ✠ Nunciauerunt autem Sauli dicẽtes quod populus peccasset Domino, comedens cum sanguine. Qui ait, Prævaricati estis: uolute ad me iam nunc saxum
34 grande. ✠ Et dixit Saul, Dispergimini in uulgus, & dicite eis ut adducat ad me unusquisque bouem suum & arietem, & occidite super istud, & uescimini, & non peccabitis Domino comedentes cum sanguine.
35 ✠ Adduxit itaque omnis populus unusquisque bouem in manu sua usque ad noctem & occiderunt ibi. Ædificauit autem Saul altare Domino; tuncq. primum cœpit ædificare altare Domino. ✠ Et dixit Saul, Ir-
36 ruamus super Philisthæos nocte, & uastemus eos usquedum illucescat mane, nec relinquamus ex eis uirum. Dixitq. populus, Omne quod bonum uidetur in oculis tuis, fac. Et ait sacerdos, Accedamus huc
37 ad Deum. ✠ Et consuluit Saul" Dominum', Num persequar Philisthiim? si trades eos in manus Israel? Et non respondit ei in die
38 illa. Dixitq. Saul, ✠ Applicate huc uniuersos angulos populi: & scitote, & uidete per
39 quem acciderit peccatum hoc hodie. ✠ Viuit Dominus saluator Israel, quia si per Ionatham filium meum factum est, * absque retractatione morietur. Ad quod nul-
40 lus cõtradixit ei de omni populo. ✠ Et ait ad uniuersos Israel, Separamini uos in partem unam, & ego cum Ionatha filio meo ero in parte altera. Respõditq. populus ad
41 Saul, Quod bonum uidetur in oculis tuis, fac. ✠ Et dixit Saul ad Dominum Deum Israël, - Domine Deus Israel da indicium, quid est quòd non responderis seruo tuo hodie, Si in me aut in Ionatha filio meo est iniquitas hęc; da ostensionem: aut si hęc iniquitas est in populo tuo "da sanctitatẽ. Et deprehensus est Ionathas & Saul, popu-
42 lus autem exiuit. ✠ Et ait Saul, Mittite sortem inter me, & inter Ionatham filium
43 meum. Et captus est Ionathas. ✠ Dixit autem Saul ad Ionatham, Indica mihi quid feceris. Et indicauit ei Ionathas, & ait, Gustans gustaui in summitate uirgæ, quæ erat in manu mea, paululum mellis, & ecce
44 ego morior? ✠ Et ait Saul, Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte morieris
45 Ionatha. ✠ Dixitq. populus ad Saul, Ergone Ionathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas est: uiuit Dominus, si ceciderit capillus de capite eius in terram, quia cum Deo operatus est hodie. Liberauit ergo populus Ionatham, ut non moreretur. ✠ Recessitq. Saul, nec persecutus est Philisthiim: porro
47 Philisthiim abierunt in loca sua. ✠ Et Saul confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduersum omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Ammon, & Edum, & reges Soba, & Philisthæos: & quocunque se uerterat, superabat. ✠ Congregatoq. exercitu, percussit Amalec, & eruit Israel de manu uastatorum eius.

Fuerunt

* cum nollent facere Ionatha MS.C. Verum 2 R. 11. & C. non legitur: assumens a Pag. Card. additur. Et ceciderunt transfixi. 10 MS. B. H. C. A. 2 R. & G. additur. West terra. MS. B. H. C.G.

" Dei 2 MS. R. B. H.

" respondebat 5 MS.

* & ijs O. Erant MS. Q.

- 5 MS.R. B. H. C. Legatur ante posita ætem versum, 6.

" Dominum MS. B. H. G.

* hoc 4 MS. B. H.C.

- 3 MS.

49 ¶ Fuerunt autē filij Saul, Ionathas & Iesui, & Melchi-sua: & nomina duarum filiarum eius, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol. ¶ Et nomen uxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militiæ eius Abner, filius Ner, patruelis Saul. ¶ Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. ¶ Erat autem bellū potens aduersum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcunque uiderat Saul uirum fortem, & aptum ad prœlium, sociabat eum sibi.

50 51 52

CAP. XV.

1 ET dixit Samuel ad Saul, Me misit Dominus, ut ungerem te in regem sup populum eius Israël: nunc ergo audi uocem Domini: 2 ¶ Hæc dicit Dominus exercituū, Recensui quæcunq; fecit Amalec Israëli ‖ quomodo restitit ei in uia cū ascenderet de Ægypto. 3 ¶ Nunc ergo uade, & percute Amalec, & demolire uniuersa eius: nō parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice a uiro usque ad mulierē, & paruulum atque lactentem, bouem & ouem, camelum & asinum. 4 ¶ Præcepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducēta millia peditum, & decem millia uirorum Iuda. 5 ¶ Cumq; uenisset Saul usque ad ciuitatem Amalec, teteni dit insidias in torrente. 6 ¶ Dixitq. Saul Cinæo, Abite, recedite, atque discedite ab Amalec: ne forte inuoluam te cum eo. tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filijs Israël, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec. 7 ¶ Percussitq. Saul Amalec ab Heuila, donec uenias ad Sur, quæ est e regione Ægypti. 8 ¶ Et apprehendit Agag regem Amalec uiuum: omne autē uulgus interfecit in ore gladij. 9 ¶ Et pepercit Saul & populus, Agag, & optimis gregibus ouium & armentorum, & uestibus, & arietibus, & uniuersis quę pulchra erant, nec uoluerunt disperdere ea: quicquid uero uile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt. 10 ¶ Factum' est autem uerbum Domini ad Samuel, dicēs, 11 ¶ Pœnitet me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, & uerba mea opere non impleuit. Cōtristatusq. est Samuel, & clamauit ad Dñm tota nocte. 12 ¶ Cumq. de nocte surrexisset Samuel, ut iret ad Saul mane, nunciatum est Samueli, eo quòd uenisset Saul in Carmelū, & erexisset sibi fornicem triumphalē, & reuersus transisset: descendissetq. in Galgala. Venit ergo Samuel ad Saul, & Saul offerebat holocaustum Domino de initijs prædarum quę attulerat ex Amalec. 13 ¶ Et cū uenisset Samuel ad Saul', dixit ei Saul, Benedictus tu Domino, implesti uerbum Domini. 14 ¶ Dixitq. Samuel, Et quæ est hæc uox gregum quæ resonat in auribus meis, & armentorū quam ego audio? 15 ¶ Et ait Saul, De Amalec adduxerunt eas: pepercit enim populus melioribus ouibus & armentis, ut immolarentur Domino Deo tuo, reliqua uero occidimus. 16 ¶ Ait autē Samuel ad Saul, Sine me, & indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. Dixitq. ei, Loquere. 17 ¶ Et ait Samuel, ‖ Nonne cum parutulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? & unxit te Dominus in regem super Israel, 18 ¶ & misit te Dominus in uiam, & ait, Vade, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos usque ad internecionem eorum. 19 ¶ Quare ergo non audisti uocem Domini, sed uersus ad prædam es, & fecisti malum in oculis Domini? 20 ¶ Et ait Saul ad Samuelem, Imo audiui uocem Domini, & ambulaui in uia, per quam misit me Dominus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interfeci. 21 ¶ Tulit autem de præda populus oues & boues primitias eorum quæ cæsa sunt, ut immolet Domino Deo suo in Galgalis. 22 ¶ Et ait Samuel, Nūquidnam uult Dominus holocausta & uictimas, & non potius ut obediatur uoci Domini? Melior est enim obedientia quam uictimæ: & auscultare magis quam offerre adipē arietum. 23 ¶ quomiā quasi peccatum ariolandi est, repugnare: & quasi scelus idolatriæ, nolle acquiescere. Pro eo ergo quòd abiecisti sermonem Domini, abiecit te Dominus ne sis rex. 24 ¶ Dixitq. Saul ad Samuelem, Peccaui, quia præuaricatus sum sermonem Domini, & uerba tua, timens populum, & obediens uoci eorū. 25 ¶ Sed nunc porta quæso peccatum meum, & reuertere mecum, ut adorem Dominum. 26 ¶ Et ait Samuel ad Saul, Non reuertar tecum, quia proiecisti sermonem Domini, & proiecit te Dominus ne sis rex super Israël. 27 ¶ Et conuersus est Samuel, ut abiret: ille autē apprehendit summitatem pallij eius, quæ & scissa est. 28 ¶ Et ait ad eum Samuel, Scidit Dominus regnum Israël a te hodie, & tradidit illud proximo tuo meliori te. 29 ¶ Porro Triūphator in Israel non parcet, & pœnitudine non flectetur: neq; enim homo est ut agat pœnitentiam. 30 ¶ At ille ait, Peccaui: sed nūc honora me coram senioribus populi mei, & coram Israel, & reuertere mecum, ut adorem Dominum Deum tuum. 31 ¶ Reuersus ergo Samuel secutus est Saulem: & adorauit Saul Dominū. 32 ¶ Dixitq. Samuel, Adducite ad me Agag regem Amalec. Et oblatus est ei Agag pinguissimus - tremens'. Et dixit Agag, Siccine separat amara mors? 33 ¶ Et ait Samuel, Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absque liberis erit inter mulieres mater tua. Et in frusta concidit eum Samuel coram Domino in Galgalis. 34 ¶ Abijt autem Samuel in Ramātha: Saul uero ascendit in domum suam in Gabaa. 35 ¶ Et non uidit Samuel ultra Saul usque ad diem mortis suæ, uerumtamen lugebat Samuel Saulem, quoniam Dominum pœnitebat, quòd constituisset regem Saul super Israël.

CAP. XVI.

1 DIxitq. Dominus ad Samuelem, Vsquequo tu luges Saul, cum ego proiecerim eū ne regnet super Israel? imple cornu tuum oleo, & ueni, ut mittam te ad Isai Bethlehemitem: prouidi enim in filijs eius mihi regem. 2 ¶ Et ait Samuel, Quomodo uadam? audiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dominus, Vitulū de armento tolles in manu tua, & dices, Ad immolandum Domino ueni. 3 ¶ Et uocabis Isai ad uictimam, & ego ostēdam tibi quid facias, & unges quemcunque monstrauero tibi. 4 ¶ Fecit ergo Samuel sicut locutus est ei Dominus. Venitq. in Bethlehem, & admirati sunt senipres ciuitatis, occurren-

49 50 51 52 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 1 2 3 4

" tuo 2 M S. R. H. C.
" nostro G.
Eccles. 4. 17.
Ose. 6. 7.
Mar. 9. 43 & 12. 1.
¶ MS. H. Repetitur autē a R. B. C. & G.
Infr. 28. 17.
-6 MS. R. H. C.
" tremēs G.
¶ Saulis 1 MS. H. G. Verum a R. & G. non additur.
Infr. 17. 12.

tes ei, dixeruntq. ? Pacificusne est ingressus tuus? ? Et ait. Pacificus: ad immolandū Domino veni, sanctificamini, & venite mecū ut immolem. Sanctific uit ergo Isai & filios eius, & uocauit eos ad sacrificium. ? Cumq. ingressi essent, uidit Eliab, & ait, Num coram Domino est christus eius? ? Et dixit Dominus ad Samuelem, Ne respicias uultum eius, neque altitudinem staturæ eius: quoniam abieci eum, nec iuxta intuitum hominis ego iudico: homo enim uidet ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor. ? Et uocauit Isai Abinadab & adduxit eum coram Samuele. Qui dixit, Nec hūc elegit Dominus. ? Adduxit autem Isai Samma, de quo ait, Etiam hunc non elegit Dominus. ? Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele: & ait Samuel ad Isai, Non elegit Dominus ex istis. ? Dixitq. Samuel ad Isai, Nunquid iam cōpleti sunt filij? Qui respondit, Adhuc reliquus est parulus, & pascit oues. Et ait Samuel ad Isai, Mitte, & adduc eum: nec enim discumbemus prius quām huc ille ueniat. ? Misit ergo, & adduxit eum. Erat autē rufus, & pulcher aspectu, decoraq. facie: & ait Dominus, Surge, & unge eum. ipse est enim. ? Tulit ergo Samuel cornu olei, & unxit eum in medio fratrum eius: & ‖ directus est Spiritus Domini a die illa in Dauid, & deinceps: surgensq. Samuel abiit in Ramatha. ? Spiritus autē Domini recessit a Saul, & exagitabat eum spiritus nequam, a Domino. ? Dixeruntq. serui Saul ad eū, Ecce spiritus Dei malus exagitat te. ? Iubeat dominus noster, * & serui tui qui coram te sunt, quærent hominem scientem psallere cithara: ut quando arripuerit te spiritus Domini malus, psallat manu sua, & leuius feras. ? Et ait Saul ad seruos suos, Prouidete ergo mihi aliquem bene psallentem, & adducite eum ad me. ? Et respondens unus de pueris, ait, Ecce uidi filium Isai Bethlehemitem scientem psallere, & fortissimum robore, & uirum bellicosum, & prudentem in uerbis, & uirum pulchrum: & Dominus est cum eo. ? Misit ergo Saul nūcios ad Isai dicens, Mitte ad me Dauid filiū tuum, qui est in pascuis. ? Tulit itaque Isai asinum plenum panibus, & lagenam uini, & hœdum de capris unum, & misit per manum Dauid filij sui Sauli. ? Et uenit Dauid ad Saul, & stetit coram eo: at ille dilexit eū nimis, & factus est eius armiger. ? Misitq. Saul ad Isai, dicens, Stet Dauid in cōspectu meo: inuenit enim gratiā in oculis meis. ? Igitur quandocumque spiritus Domini malus' arripiebat' Saul, Dauid tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & refocillabatur Saul, & leuius habebat. recedebat enim ab eo spiritus malus.

Psal. 7. 10

2. Reg. 7. 8. Psal. 17. 44. 88. 21. Act. 7 46. 13. 22

* Rev. Mss. R. B. Dn 1 Ms. R. H. C.

CAP. XVII.

COngregantes autem Philisthijm agmina sua in prœlium, conuenerunt in Socho' Iudæ: & castrametati sunt inter Socho' & Azeca in finibus Dōmin. ? Porro Saul & filij Israel congregati uenerunt in Vallem-terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthijm. ? Et Philisthijm stabant super mōtem ex parte hac, & Israel stabat supra mōtem ex altera parte: uallisq. erat inter eos.

Socho Ms. R. B. 1. Quæ autem in textu est Iechelia, Ms. H. C. & G. sum formasse.

? Et egressus est uir Ispurus de castris Philisthinorum nomine Goliath de Geth, altitudinis sex cubitorum & palmi: ? Et galea ærea super caput eius, & lorica hamata induebatur. porro pondus loricæ eius, quinque millia siclorum æris erat: ? & ocreas æreas habebat in cruribus: & clypeus æreus tegebat humeros eius. ? Hastile autē hastæ eius erat quasi liciatorium texentiū. ipsum autem ferrum hastæ eius sexcentos siclos habebat ferri: & armiger eius antecedebat eum. ? Stansq. lamabat aduersum phalangas Israel, & dicebat eis, Quare uenistis parati ad prœlium? Nunquid ego non sum Philisthæus, & uos serui Saul? Eligite ex uobis uirum, & descendat ad singulare certamen. ? si quiuerit pugnare mecum, & percusserit me, erimus uobis serui: si autem ego prœualuero, & percussero eum, uos serui eritis, & seruietis nobis. ? Et ait Philisthæus, Ego exprobraui agminibus Israel hodie, Date mihi uirum, & iniat mecum singulare certamen. ? Audiens autem Saul, & omnes Israelitæ sermones Philisthæi huiusce modi, stupebāt, & metuebant nimis. ? Dauid autem erat filius uiri Ephrathæi, de quo ‖ supra dictum est, de Beth-lehem Iudæ, cui nomen erat Iisai, qui habebat octo filios, & erat uir in diebus Saul senex, & grandæuus inter uiros. ? Abierāt autem tres filij eius maiores post Saul in prœlium: & nomina trium filiorū eius, qui ierant ad bellum, Eliab primogenitus Samma secundus Abinadab, tertius quoque Samma. ? Dauid autem erat minimus. Tribus ergo maioribus secutis Saulem, ? abijt Dauid, & reuersus est a Saul, ut pasceret gregem patris sui in Beth-lehem. ? Procedebat. vero Philisthæus mane & uespere, & stabat quadraginta diebus. ? Dixit autem Isai ad Dauid filium suum. Accipe fratribus tuis ephi polentæ, ? & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos, & decem formellas casei has deferes ad tribunum: & fratres tuos uisitabis, si recte agant: & cum quibus ordinati sunt, disce. ? Saul autem, & illi, & omnes filij Israel in Valle-terebinthi pugnabant aduersum Philisthijm. ? Surrexit itaque Dauid mane, & commendauit gregem custodi: & ascensus abijt, sicut præceperat ei Isai. Et uenit ad locum Magala, & ad exercitū, qui egressus ad pugnam uociferatus erat in certamine. ? Direxerat enim aciem Israel, sed & Philisthijm ex aduerso fuerant præparati. ? Derelinquens ergo Dauid uasa quæ attulerat, sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad locum certaminis, & interrogabat si omnia recte agerētur erga fratres suos. ? Cumq. adhuc ille loqueretur eis, apparuit uir ille spurius ascendens, Goliath nomine, Philisthæus de Geth, de castris Philisthinorum: & loquente eo hæc eadem uerba audiuit Dauid. ? Omnes autē Israelitæ, cum uidissent uirum, fugerunt a facie eius, timentes eum ualde. ? Et dixit unus quispiam de Israel, Num uidistis uirum hunc qui ascendit? ad exprobrandum enim Israeli, ascendit. Virum ergo qui percusserit eum, ditabit rex diuitijs magnis, & filiam suam dabit ei, & domum patris eius faciet abique tributo in Israel.

? Et

v Et ait Dauid ad uiros qui ſtabant ſecũ dicẽs, Quid dabitur viro qui percuſſerit Philiſthæum hunc, & tulerit opprobrium de Iſrael? quis enim eſt hic Philiſthæus incircunciſus, qui exprobrauit ^w acies' Dei viuentis? ♀ Referebat autẽ ei populus eundẽ ſer- 27
monẽ dicens: Hæc dabuntur viro qui percuſſerit eum. ♀ Quod cũ audiſſet Eliab frater eius maior, loquente eo cum alijs iratus eſt cõtra Dauid, & ait, Quare uenisti, & quare dereliquiſti pauculas oues illas in deſerto? Ego noui ſuperbiam tuam, & nequitiam cordis tui: quia ut videres prælium, deſcendiſti. ♀ Et dixit Dauid, Quid feci? nun- 29
quid nõ uerbum eſt? Et declinauit paululum ab eo ad alium: dixitq; eundem ſermonem. Et reſpondit ei populus verbum ſicut 30
prius. ♀ Audita ſunt autem verba quæ locutus eſt Dauid, & annunciata in conſpectu Saul ♀ Ad quem cum fuiſſet adductus, locu- 31
tus eſt ei, Nõ concidat cor cuiuſquã in eo: ego ſeruus tuus vadam, & pugnabo aduerſus Philiſthæum. ♀ Et ait Saul ad Dauid, Nõ 32
vales reſiſtere Philiſthæo iſti, nec pugnare aduerſus eum: quia puer es, hic autem vir bellator eſt ab adoleſcentia ſua. ♀ ‖ Dixitq; 33
Dauid ad Saul, Paſcebat ſeruus tuus patris ſui gregẽ, & ^w ueniebat leo ^w vel' vrſus, & tollebat arietẽ de medio gregis: & ♀ perſequebar eos, & percutiebam, eruebamq; de ore 34
eorũ: & illi conſurgebant aduerſum me, & apprehendebam mentum eorũ, & ſuffocabam, interficiebamq; eos. ♀ Nã & leonem & 35
vrſum interfeci ego ſeruus tuus: erit autem & iſte ſicut unus ex eis, quia maledixit exercitui Dei viuentis. ♀ Et ait Dauid, Dñs qui eri- 36
puit me de manu leonis, & de manu vrſi, ipſe me liberabit de manu Philiſthæi. huic 37
Dixit autem Saul ad Dauid, Vade, & Dominus tecum ſit. ♀ Et induit Saul Dauid veſti- 38
mẽtis ſuis, & impoſuit galeã æream ſuper caput eius, & veſtiuit eũ lorica. ♀ Accinctus 39
ergo Dauid gladio eius ſuper veſtem ſuã, cepit tẽtare ſi armatus poſſet incedere: nõ enim habebat conſuetudinem. Dixitq; Dauid ad Saul, Non poſſum ſic incedere, quia 40
non uſum habeo. Et depoſuit ea, ♀ & tulit baculum ſuum quem ſemper habebat in manib⁹: & elegit ſibi quinq; limpidiſſimos lapides de torrente, & miſit eos in peram paſtoralem quam habebat ſecũ, & fundã manu tulit: & ꝓceſſit aduerſũ Philiſthæũ. 41
♀ ibat autẽ Philiſthæus incedens, & appropinquãs aduerſum Dauid, & armiger eius 42
ante eũ. ♀ Cũq; inſpexiſſet Philiſthæus, & uidiſſet Dauid, deſpexit eũ. Erat autẽ adoleſcens rufus, & pulcher aſpectu. ♀ Et dixit 43
Philiſthæus ad Dauid, Nunquid ego canis ſum, quòd tu uenis ad me cum baculo? Et maledixit Philiſthæus Dauid in dijs ſuis: 44
♀ dixitq; ad Dauid, Veni ad me, & dabo carnes tuas uolatilibus cæli & beſtijs terræ. ♀ Dixit autẽ Dauid ad Philiſthæũ, Tu uenis 45
ad me cũ gladio, & haſta, & clypeo: ego autẽ uenio ad te in nomine Dñi exercituum, Dei agminũ Iſrael, quib⁹ exprobraſti hodie, & dabit te Dñs in manu mea, & percu- 46
tiam te, & auferã caput tuũ a te: & dabo cadauera caſtrorũ Philiſthiim hodie uolatilibus cæli, & beſtijs terræ: ut ſciat omnis terra quia eſt Deus in Iſrael. ♀ Et nouerit 47
congregatio eccleſia hæc quia non in gladio, nec in haſta ſaluat Dñs: ipſius enim eſt bellum, & tradet uos in manus noſtras. ♀ Cũ 48
ergo ſurrexiſſet Philiſthæus, & ueniret, & appropinquaret cõtra Dauid, feſtinauit Dauid, & ^w cucurrit ad pugnã ex aduerſo Phi-

liſthæi. ♀ Et miſit manum ſuam in peram, 49
tulitq; unum lapidem, & funda iecit, & percuſſit Philiſthæum in fronte: & infixus eſt lapis in fronte eius & cecidit in faciem ſuam ſuper terram. 50
♀ ‖ Prœualuitq; Dauid aduerſum Philiſthæũ

v aciem MS. R.G. Textus autem H. & C. conformiter legit.

Eccli. 47 3. w quando G. w & R.H. w & etiam C.

x TO MSR. B.H. C.G Verum a G. q. agno ſumitur.

y MS. B. H.C. G.

z cap. 6. 26 w quia 5 MS. H C. Similiter autẽ Textus, legũt R.B. & G.

w Hodie dabit 1 MS. H.C. Textus autem cõ ſentiunt R. B. & G.

w occurrit MS. R.

1. Mac. 4 30.

in funda & lapide, percussumq. Philisthæum interfecit. Cumq. gladium non haberet in manu Dauid, 50 cucurrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina sua: & interfecit eum, præcidit q. caput eius. Videntes autem Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt. ✠ Et consurgentes uiri Israël & Iuda ululauerunt, & persecuti sunt Philisthæos usque dum uenirent in vallem, & usque ad portas Accaron, cecidit unus. uulnerati de Philisthiim in uia Saraim, * usque ad Geth, & usque ad Accaron. ✠ Et reuertentes filij Israël postquam persecuti fuerant Philisthæos, inuaserunt castra eorum. ✠ Assumens autem Dauid caput Philisthæi, attulit illud in Ierusalem, arma uero eius posuit in tabernaculo suo. ✠ Eo autem tempore quo uiderat Saul Dauid egredientem contra Philisthæum, ait ad Abner principem militiæ. De qua stirpe descendit hic adolescens? * Dixitq. Abner, Viuit anima tua, rex, si noui. ✠ Et ait rex, Interroga tu, cuius filius sit iste puer. ✠ Cumq. re- 57 gressus esset Dauid, percussio Philisthæo, tulit eum Abner, & introduxit coram Saul: caput Philisthæi habentem in manu. * ✠ Et ait ad eum Saul, De qua progenie es ô adolescens? Dixitq. Dauid, Filius serui tui Isai Beth-lehemitæ ego sum.

* & M S. B. H. C. G.

* Abner 10 MS. B. H. C. G.

* sue MS B. H. C.

CAP. XVIII.

ET factum est cum complesset loqui ad Saul, anima Ionathæ conglutinata est animæ Dauid, & dilexit eum Ionathas quasi animam suam. ✠ Tulitq. eum Saul in die illa, & non concessit ei ut reuerteretur in domū patris sui. ✠ Inierunt autem Dauid, & Ionathas fœdus: diligebat enim eum quasi animam suam. ✠ Nam expoliauit se Ionathas tunica, qua erat indutus, & dedit eam Dauid, & reliqua uestimenta sua usque ad gladium & arcum suum, & usque ad balteum. ✠ Egrediebatur quoque Dauid ad omnia quæcunque mittebat eum Saul, & prudenter se agebat: posuitq. eum Saul super uiros belli, & acceptus erat in oculis uniuersi populi, maximeq. in conspectu famulorum Saul. ✠ Porro cum reuerteretur percusso Philisthæo Dauid, & ferret caput eius in Ierusalem, egressæ sunt mulieres de uniuersis urbibus Israël, cantantes, chorosq. ducentes in occursum Saul regis, in tympanis lætitiæ & in sistris. ✠ Et præcinebant mulieres ludentes, atque dicentes, Percussit Saul mille, & Dauid decem millia. ✠ Iratus est autem Saul nimis, & displicuit in oculis eius sermo iste: dixitq., Dederunt Dauid decem millia, & mihi mille dederunt: quid ei superest, nisi solum regnum? ✠ Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat Dauid a die illa, & deinceps. ✠ Factum est autem die alteram, inuasit spiritus Dei malus Saul, & prophetabat in medio domus suæ: Dauid autem psallebat manu sua, sicut per singulos dies. ✠ tenebatq. Saul lanceam, & misit eam, putans quod configere posset Dauid cum pariete: & declinauit Dauid a facie eius secundo. ✠ Et timuit Saul Dauid, eo quòd Dominus esset cum eo, & a se recessisset. ✠ Amouit ergo eum Saul a se, & fecit eum tribunum super mille uiros & egrediebatur, & intrabat in conspectu populi. ✠ In omnibus quoque uijs suis Dauid prudenter agebat, & Dominus erat cum eo. ✠ Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis, & cœpit cauere eum. ✠ Omnis autem Israel & Iuda diligebat Dauid: ipse enim ingrediebatur, & egrediebatur ante eos. ✠ Dixitq. Saul ad Dauid, Ecce filia mea maior Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantummodo esto uir fortis, & prœliare bella Domini. Saul autē reputabat, dicens, Non sit manus mea ✠ in eo, sed sit super eum manus Philisthinorum. ✠ Ait autem Dauid ad Saul, Quis ego sum, aut quæ est uita mea, aut cognatio patris mei in Israël, ut fiam gener regis? ✠ Factum est autem tempus cum deberet dari Merob filia Saul Dauid, data est Hadrieli Molathitæ uxor. ✠ ✠ Dilexit autem Dauid Michol filiam Saul alteram'. Et nunciatū est Saul, & placuit ei. ✠ Dixitq. Saul, Dabo eam illi, ut fiat ei in scādalum, & sit super eum manus Philisthinorum. Dixitq. Saul ad Dauid, In duabus rebus gener meus eris hodie. ✠ Et mandauit Saul seruis suis, Loquimini ad Dauid clam me, dicentes, Ecce places regi, & omnes serui eius diligunt te. Nūc ergo esto gener regis. ✠ Et locuti sūt serui Saul in auribus Dauid omnia uerba hæc: & ait Dauid, Num parum uidetur uobis generum esse regis? Ego autem sum uir pauper & tenuis. ✠ Et renunciauerunt serui Saul, dicentes, Huiusce modi uerba locutus est Dauid. ✠ Dixit autem Saul Sic loquimini ad Dauid, Non habet rex sponsalia necesse, nisi tantum centum præputia Philisthinorum, ut fiat ultio de inimicis regis. Porro Saul cogitabat tradere Dauid in manus Philisthinorum. ✠ Cumq. renunciassent serui eius Dauid uerba quæ dixerat Saul, placuit sermo in oculis Dauid, ut fieret gener regis. ✠ Et post paucos dies surgens Dauid, abijt * cum uiris qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthijm ducentos uiros, & attulit eorum præputia, & annumerauit ea regi, ut esset gener eius. Dedit itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem. ✠ Et uidit Saul, & intellexit quòd Dominus esset cum Dauid. Michol autem filia Saul diligebat eum. ✠ Et Saul magis cœpit timere Dauid: factusq. est Saul inimicus Dauid cunctis diebus. ✠ Et egressi sunt principes Philisthinorum. a principio autem egressionis eorum, prudentius se gerebat Dauid, quam omnes ✠ serui Saul, & celebre factum est nomen eius nimis.

✠ in ennē 2 MS.

✠ Dilexit autē Michol filia saul alteram Dauid. 7 MS B. H. C. G.

* in Accaron O.

✠ uiri MS 7 R.

CAP. XIX.

LOcutus est autem Saul ad Ionathan filium suum, & ad omnes seruos suos, ut occiderent Dauid. Porro Ionathas filius Saul diligebat Dauid valde. ✠ Et indicauit Ionathas Dauid, dicens, Quærit Saul pater meus occidere te: quapropter obserua te, quæso mane, & manebis

clam

clam, & abscondêris. ♀ Ego autem egrediés stabo iuxta patrem meum in agro, ubicúque ^fuerit: & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcunque uidero, nunciabo tibi. ♀ Locutus est ergo Ionathas de Dauid bona ad Saul patrem suum: dixitq. ad eum, Ne ^peccet rex in seruum suum Dauid, quia nó peccauit tibi, & opera eius bona sunt tibi ualde. ♀ Et posuit animam suã in manu ^sua, & percussit Philisthæum, & fecit Dominus salutem magnam uniuerso Israeli. uidisti, & lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio, interficiens Dauid, qui est absque culpa? ♀ Quod cum audisset Saul, placatus uoce Ionathæ, iurauit, Viuit Dominus, quia non occidetur. ♀ Vocauit itaque Ionathas Dauid, & indicauit ei omnia uerba hæc: & introduxit Ionathas Dauid ad Saul, & fuit ante eum, sicut fuerat heri & nudiustertius. ♀ Motum est autem rursum bellum: & egressus Dauid, pugnauit aduersum Philisthim: percussitq. eos plaga magna, & fugerunt a facie eius. ♀ Et factus est spiritus Domini malus in Saul. Sedebat autem in domo sua, & tenebat lanceam: porro Dauid psallebat manu sua. ♀ Nisusq. est Saul configere Dauid lãcea in pariete, & declinauit Dauid a facie Saul: lancea autem cæsso uulnere perlata est in pariete, & Dauid fugit, & saluatus est nocte illa. ♀ Misit ergo Saul satellites suos* in domum Dauid, ut custodirent eum, & interficeretur mane. Quod cum annunciasset Dauid Michol uxor sua, dicens, Nisi saluaueris te nocte hac, cras moriêris: ♀ depositt eum per fenestram. porro ille abiit & aufugit, atque saluatus est. ♀ Tulit autem Michol statuam, & posuit eam super lectũ, & pellem pilosam caprarum posuit ad caput eius, & operuit eam uestimentis. ♀ Misit autem Saul apparitores qui raperét Dauid: & respósum est quòd ægrotaret. ♀ Rursum, misit Saul nuncios ut uiderent Dauid, dicens, Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur. ♀ Cumq. uenissent nuncij, inuenerunt est simulacrum super lectum, & pelles caprarum ad caput eius. ♀ Dixitq. Saul ad Michol, Quare sic illusisti mihi, & dimisisti inimicum meum ut fugeret? Et respondit Michol ad Saul, Quia ipse locutus est mihi, * Dimitte me, alioquin interficiam te. ♀ Dauid autem fugiens, saluatus est, & uenit ad Samuel in Ramatha, & nunciauit ei omnia quæ fecerat sibi Saul: & abierũt ipse & Samuel, & morati sunt in Naioth. ♀ Nunciatum est autem Saulí a dicentibus, Ecce Dauid in Naioth in Ramãtha. ♀ Misit ergo Saul lictores, ut raperent Dauid: qui cum uidissent cuneum prophetarum uaticinãtium, & Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini ^in illis, & prophetare cœperunt etiam ipsi. ♀ Quod cum nunciatum esset Sauli, misit & alios nuncios: prophetauerunt autem & illi. Et rursum misit Saul tertios nuncios: qui & ipsi prophetauerunt. Et iratus iracundia Saul, ♀ abiit etiam ipse in Ramatha, & uenit usque ad cisternam magnam quę est in Socho, & interrogauit, & dixit, In quo loco sunt Samuel & Dauid? Dictumq. est ei, Ecce in Naioth sunt in Ramãtha. ♀ Et abiit in Naioth in Ramãtha, & factus est etiam super eum Spiritus ^Domini, & ambulabat ingrediens, & prophetabat usquedum ueniret in Naioth in Ramãtha. ♀ Et expoliauit etiam ipse se uestimẽtis suis, & prophetauit cum cæteris coram Samuele, & ^cecinit nudus tota die illa & nocte. Vnde & exiuit prouerbium, ‖ Num & Saul inter prophetas?

CAP. XX.

1 FVgit autem Dauid de Naioth quæ est in Ramãtha, uenitq. locutus est coram Ionatha, Quid feci? quæ est iniquitas mea, & quod peccatum meum in patrem tuum, quia quærit animam meam?
2 ♀ Qui dixit ei, Absit, non moriêris: neque enim faciet pater meus quicquam grande uel paruum, nisi prius indicauerit mihi: hunc ergo celauit me pater meus sermonem tantummodo? nequaquam erit istud.
3 ♀ Et iurauit rursum Dauidi: & ille ait, Scit profecto pater tuus, quia inueni gratiam in oculis tuis, & dicet, Nesciat hoc Ionathas, ne forte tristetur. Quinimo uiuit Dominus, & uiuit anima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsq. diuidimur. ♀ Et ait Ionathas ad Dauid, Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi. ♀ Dixit autem Dauid ad Ionathan, Ecce calendæ sunt crastino, & ego ex more sedere soleo iuxta regem ad uescendum: dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad uesperam diei tertiæ. ♀ Si ^respiciens, requisierit me pater tuus, respondebis ei, Rogauit me Dauid, ut iret celeriter in Beth-lehem ciuitatem suam: quia uictimæ solemnes ibi sunt uniuersis cõtribulibus suis. ♀ Si dixerit, Bene: pax erit seruo tuo. si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia eius. ♀ Fac ergo misericordiam in seruum tuum: quia fœdus Domini me fámulum tuum tecum inire fecisti. si autem est iniquitas aliqua in me, tu me interfice, & ad patrem tuum ne introducas me. ♀ Et ait Ionathas, Absit hoc ^a me: neque enim fieri potest, ut si certe cognouero completam esse patris mei malitiam contra te, non annunciem tibi. ♀ Respondítq. Dauid ad Ionathan, Quis renunciabit mihi, si quid forte responderit tibi pater tuus dure de me? ♀ Et ait Ionathas ad Dauid, Veni, & egrediamur foras in agrũ. Cumq. exissent ambo in agrum, ♀ ait Ionathas ad Dauid, Domine Deus Israel, si inuestigauero sententiam patris mei crastino, uel perendie, & aliquid boni fuerit super Dauid, & non statim misero ad te, & notum tibi fecero, ♀ hæc faciat Dominus Ionathæ, & hæc ^addat. Si autem perseuerauerit patris mei malitia aduersum te, reuelabo aurem tuam, & dimittam te, ut uadas in pace, & sit Dominus tecum, sicut fuit cum patre meo. ♀ Et si uixero, faciesmihi misericordiam Domini: si uero mortuus fuero, ♀ non auferes misericordiam tuam a domo mea usque in sempiternum, quando eradicauerit Dominus inimicos Dauid, unumquemque de terra: auferat Ionathan de domo sua, & requirat Dominus de manu inimicorum Dauid. ♀ Pepigit ergo Ionathas fœdus cum domo Dauid: requisiuit Dominus de manu inimicorum Dauid. ♀ Et addidit Ionathas

fueris 3 S. H. C. G.
peccet ex in ser um suũ M S. H. .G. tua O.
nocte M S 4 R.
dicent M 89. R.B.
super nuncios Saul 1 MS. H. C.G.
4 MS. R. H.C. Agno Eũitur an em a G.

^Des 1 M S. R. H. G.
^cecidit R. B. H. C. G. sup. 10. 12.
-1 M S. R. ^requirès H.C.G.
^aee 6 M S. R.H. C.G.
-7 MS H. C.G.
-6 M S. R. H. C. G.
^augeat MS. R.
-10 MS.R. C Sumpta est autem pars ista ex translatione Interpretum 70. qui fere ad hunc interpretari sunt modum, quod Latinus Interpres sequens habet uersus, transtulit.

thas

thas declarare Dauid, eo quod diligeret il-
lū': sicut enim animā suā, ita diligebat cū.
¶ Dixitq. ad eū Ionathas, Cras calendæ sūt, 18
& requireris: requiretur enim sessio tua.
¶ vsque perendie. Descendes ergo festinus, 19
& venies in locum ubi celandus es in die
quando operari licet, & sedebis iuxta lapi-
dem, cui nomen est Ezel. ¶ Et ego tres sagit 20
tas mittam iuxta eum, & iacia quasi exer-
cens me ad signum. ¶ Mittam quoque & 21
puerum, dicens ei, Vade, & affer mihi
sagittas. ¶ Si dixero puero, Ecce sagittæ in-
tra te sunt, tolle eas: tu veni ad me, quia 22
pax tibi est, & nihil est mali, viuit Do-
minus. Si autem sic locutus fuero puero, Ec-
ce sagittæ ultra te sunt; uade in pace, quia
dimisit te Dominus. ¶ De uerbo autem 23
quod locuti sumus ego & tu, sit Dominus
inter me & te, vsque in sempiternū. ¶ Ab- 24
sconditus est ergo Dauid in agro, & venе-
runt calendæ, & sedit rex ad comedendū
panem. ¶ Cumq. sedisset rex super cathe- 25
dram suam (secundum consuetudinem)
quæ erat iuxta parietē, surrexit Ionathas,
& sedit Abner ex latere Saul, vacuuitq. ap-
paruit locus Dauid. ¶ Et non est locutus 26
Saul quicquam in die illa: cogitabat enim
quod forte euenisset ei, ut non esset mun-
dus, nec purificatus. ¶ Cumq. illuxisset dies 27
secunda post calendas, rursus apparuit va-
cuus locus Dauid. Dixitq. Saul ad Iona-
than filium suum. Cur non uenit filius Ifai
nec heri, nec hodie ad uescendum? ¶ Re- 28
spondit q. Ionathas Sauli, Rogauit me ob-
nixe, ut ire: in Beth-lehem, ¶ & ait, Dimit- 29
te me, quoniam sacrificium solemne est in
ciuitate, *unus de fratribus meis accersiuit
me: nunc ergo si inueni gratiam in oculis
tuis, uadam cito, & uidebo fratres meos.
Ob hanc causam non uenit ad mensam re
gis. ¶ Iratus autē Saul aduersum Ionathan, 30
dixit ei, Fili mulieris utrum ultro rapien-
tis, nūquid ignoro quia diligis filium Ifai
in confusionem tuam, & in confusionem
ignominiosæ matris tuæ? Omnibus enim 31
diebus, quibus filius Ifai uixerit super ter-
ram, nō stabilieris tu, neque regnum tuū.
Itaque iam nunc mitte & adduc eum ad
me: quia filius mortis est. ¶ Respondens 32
autem Ionathas Sauli patri suo, ait, Quare
morietur? quid fecit? ¶ Et arripuit Saul lan
ceam ut percuteret eum. Et intellexit Io-
nathas quod definitum esset a patre suo,
ut interficeret Dauid. ¶ Surrexit ergo Iona- 34
thas a mensa in ira furoris, & non comedit
in die calendarum secunda panem. Con-
tristatus est enim super Dauid, eo quòd cō-
fudisset eum pater suus. ¶ Cumq. illuxisset 35
mane, uenit Ionathas in agrum iuxta pla-
ctum Dauid, & puer paruulus cum eo, ¶ & 36
ait ad puerum suum, Vade, & affer mihi
sagittas quas ego iacio. Cumq. puer cucur-
risset, iecit aliam sagittam trans puerū.
¶ Venit itaque puer ad locum iaculi quod 37
miserat Ionathas; & clamauit Ionathas
post tergum pueri, & ait, Ecce ibi est sagitta
porro ultra te. ¶ Clamauitq. iterum Io- 38
nathas post tergum pueri, dicens: Festina
uelociter, ne steteris. Collegit autem puer
Ionathæ sagittas, & attulit ad dominum
suum: ¶ & quid ageretur, penitus ignora-
bat: cātummodo enim Ionathas & Dauid

* mea Mſq. R.

40 rem nouerant. ¶ Dedit ergo Ionathas ar-
ma sua puero, & dixit ei, Vade, & defer
41 in ciuitatem. ¶ Cumq. abiisset puer, surre-
xit Dauid de loco qui uergebat ad Austrū,
& cadens pronus in terram, adorauit ter-
42 tio: & osculantes se alterutrum, fleuerunt
pariter, Dauid autem amplius. ¶ Dixit ergo
Ionathas ad Dauid, Vade in pace: quæcūq;
nos duo iuramus ambo in nomine Domini, di-
centes: Dominus sit inter me & te, & inter
semen tuum, & semen meum usque in
43 sempiternum. ¶ Et surrexit Dauid, & abiit:
& Ionathas ingressus est ciuitatem.

CAP. XXI.

1 VEnit autem Dauid in Nobe ad Achi-
mélech sacerdotem: & obstupuit
Achi-mélech, eo quòd ueniret Da-
uid. Et dixit ei, Quare tu solus, & nullus est
2 tecum? ¶ Et ait Dauid ad Achi-mélech sa-
cerdotem, Rex præcepit mihi sermonem,
& dixit, Nemo sciat re, propter quam mis-
sus es a me, & cuiusmodi præcepta tibi de-
derim: nam & pueris condixi in illum &
3 illum locum. ¶ Nunc ergo siquid habes
ad manum, uel quinque panes, da mihi,
4 aut quicquid inueneris. ¶ Etrespondens
sacerdos ad Dauid, ait illi, Non habeo lai-
cos panes ad manum, sed tantum panem
sanctum. si mundi sunt pueri, maxime ‖ a
5 mulieribus? ¶ Et respondit Dauid sacer-
doti, & dixit ei, Et quidem si de mulieribus
agitur, continuimus nos ab heri & nudius-
tertius, quando egrediebamur, & fuerunt
uasa puerorum sancta: porro uia hæc pol-
luta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in
6 uasis. ¶ ‖ Dedit ergo ei sacerdos sanctifi-
catum panem, neque enim erat ibi panis,
nisi tantum panes propositionis, qui subla-
ti fuerant a facie Domini, ut ponerentur
7 panes calidi. ¶ Erat autem ibi uir quidam
de seruis Saul, in die illa, intus in taberna-
culo Domini; & nomen eius Doeg Idu-
8 mæus, potentissimus pastorum Saul. *¶ Di-
xit autem Dauid ad Achi-mélech, Si habes
hic ad manum hastam aut gladium*? quia
9 gladium meum, & arma mea non tuli me-
cum, sermo enim regis urgebat. ¶ Et dixit
sacerdos, Ecce-hīc gladius Goliath Phili-
sthæi, quem percussisti in Valle-terebin-
thi, est inuolutus pallio post ephod: si
istum uis tollere, tolle. negue enim
hic est alius absque eo. Et ait, Dauid,
Non est huic alter similis, da mihi eum.
10 ¶ Surrexit itaque Dauid, & fugit in die
illa a facie Saul; & uenit ad Achis re-
11 gem Geth, ¶ dixeruntq. serui Achis ad
eum: cum uidissent Dauid', Numquid
non iste est Dauid rex terræ? nonne
huic cantabant per choros, dicentes:
12 Percussit Saul mille, & Dauid decem
millia? ¶ Posuit autem Dauid sermo-
nes istos in corde suo, & extimuit val-
13 de a facie Achis regis Geth. ¶ Et im-
mutauit os suum coram eis, & collabe-
batur inter manus eorum: & ‖ impin-
gebat in ostia' portæ, defluebantq. sali-
14 uæ eius in barbam. ¶ Et ait Achis ad
seruos suos, Vidistis hominem insanum:
15 quare adduxistis eum ad me? ¶ An de-
sunt nobis furiosi, quòd introduxistis
istum, ut fureret me præsente? ‖ hicci-
ne ingredietur' domum meam?

* a mulieribus, mādatæ Mſ. B.G. Verū, a. R. H. & C manducent, non additur. Mat. 12.3

* hic pascebat mulas Saul O.

* da mihi Mſq. R. 1 Mſ. B. H.C. G.

9 Mſ. B. H. C H.

‖ pingebat in ostijs Sic alij ex Hebræo transtulerunt.

‖ dimittetur istum hunc, ne ingrediatur O.

CAP. XXII.

A Bijt ergo Dauid inde,& fugit in spe- 1
luncam Odollam. Quod cum audi-
sent fratres eius, & omnis domus
patris eius,descenderunt ad eum illuc. 2
conuenerunt ad eum omnes qui erant in
angustia constituti, & oppressi ære alieno,
& amaro animo: & factus est eorum prin-
ceps, fueruntq. cum eo quasi quadringen-
ti uiri. ¶ Et profectus est Dauid inde in 3
Masspha, quæ est Moab: & dixit ad regem
Moab, Manea-t oro pater meus, & mater
mea uobiscú, donec sciam quid faciat mi-
hi Deus. ¶ Et reliquit eos ante faciem regis 4
Moab:manseruntq. apud eum cunctis die-
bus,quibus Dauid fuit in præsidio. ¶ Dixitq. 5
Gad propheta ad Dauid, Noli manere in
præsidio, proficiscere, & uade in Terram-
Iuda. Et profectus est Dauid, & uenit in
Saltum-hareth. ¶ Et audiuit Saul quod 6
apparuissent Dauid, & uiri qui erant cum
eo. Saul autem cum maneret in Gabaa, &
esset in nemore quod est in Rama,hastam
manu tenens, cunctiq. serui eius circum-
starent eum, ¶ ait ad seruos suos qui assi- 7
stebant ei, Audite-me' nunc filij Iemini:
numquid omnibus uobis dabit filius Isai
agros & uineas,& uniuersos uos faciet tri-
bunos,& centuriones: ¶ quoniam coniu- 8
rastis omnes aduersum me, & non est qui
mihi renunciet, maxime cum & filius
meus fœdus inierit cum filio Isai? Non
est qui uicem meam doleat ex uobis, nec
qui annunciet mihi; & quòd suscitauerit
filius meus seruum meum aduersum me,
insidiantem mihi usque hodie. ¶ Respon- 9
dens autem Doeg Idumæus qui assistebat,
& erat primus inter seruos Saul, Vidi, in-
quit filium Isai in Nobe apud Achi-mé- 10
lech filium Achitob-sacerdotem'. ¶ Qui cõ-
suluit pro eo Dominũ, & cibaria dedit ei:
sed & gladium Goliath Philisthæi dedit il-
li. ¶ Misit ergo rex ad accersendum Achi- 11
-mélech sacerdotem filiũ Achitob, & om-
nem domum patris eius, sacerdotum,qui
erant in Nobe; qui uniuersi uenerunt ad
regem. ¶ Et ait Saul-ad Achi-mélech', Audi 12
fili Achitob. Qui respondit,Præsto sum, do-
mine. ¶ Dixitq. ad eum Saul,Quare'con-
iurastis aduersum me,tu & filius Isai,&dedi-
sti ei panes & gladiũ, & consuluisti pro
eo" Dominum', ut consurgeret aduersum
me, insidiator usque hodie permanens? 13
¶ Respondensq. Achi-mélech regi,ait, Et
quis in omnibus seruis tuis, sicut Dauid fi-
delis,& gener regis, & pergens ad imperiũ
tuũ,& gloriosus in domo tua? ¶ Num ho- 15
die cœpi pro eo consulere" Dominum"?
absit hoc a me: ne suspicetur rex aduersus
seruum suum rem huiusce modi, in uni-
uersa domo patris mei: non enim sciuit
seruus tuus quicquam super hoc negocio,
uel modicum, uel grande. ¶ Dixitq. rex, 16
Morte morieris Achi-mélech,tu,& omnis
domus patris tui. ¶ Et ait rex emissariis 17
qui circumstabant eum, Conuertimini,&
interficite sacerdotes Domini:nam manus
eorum cum Dauid est: scientes quod fu-
gisset,-&'non indicauerunt mihi. Nolue-
runt autem serui regis extendere manus
suas in sacerdotes Domini. ¶ Et ait rex ad 18
Doeg, Cõuertere tu, & irrue' sacerdotes*
Conuersus Doeg Idumæus, irruit in sa-
cerdotes, & trucidauit in die illa octogin-
taquinque uiros uestitos ephod lineo. ¶ No- 19
be autem ciuitatem sacerdotum percussit
in ore gladij, uiros & mulieres, & parvu-
los, & lactentes,bouemq. & asinum,& oue
in ore gladij. ¶ Euadens autem unus filius 20
Achi-mélech filij Achitob, cuius nomen
erat Abiathar,fugit ad Dauid. ¶ & annun-
ciauit ei quod occidisset Saul sacerdotes
Domini. ¶ Et ait Dauid ad Abiathar,¶Scie- 22
bam * in die illa,quòd cum ibi esset Doeg
Idumæus,protulisset dubio annunciaret Sauli
ego sum reus omnium animarum * patris
tui. ¶ Mane mecum,ne timeas: si quis quæ- 23
rierit animam meam, quæret & animam
tuam, mecumq. seruaberis.

CAP. XXIII.

ET annunciauerunt Dauid,dicentes: 1
Ecce Philisthim oppugnant Ceilam, 2
& diripiunt areas. ¶ Consuluit ergo
Dauid Dominum, dicens: Num uadam,&
percutiam Philisthæos istos? Et ait Domi-
nus ad Dauid, Vade,& percutes Philisthæos,
& Ceilam saluabis. ¶ Et dixerunt uiri qui 3
erant cum Dauid, ad eum, Ecce nos hic in
Iudæa consistentes timemus: quanto ma-
gis si ierimus in Ceilam aduersum agmi-
na Philisthinorum? ¶ Rursum ergo Dauid 4
consuluit Dominum. Qui respondens, ait
ei, Surge,& uade in Ceilam: ego enim tra-
dam Philisthæos in manu tua. ¶ Abijt er- 5
go Dauid,& uiri eius in Ceilam,& pugna-
uit aduersum Philisthæos, & abegit iumẽ-
ta eorum, & percussit eos plaga magna:
& saluauit Dauid habitatores Ceilæ. ¶ Por- 6
ro eo tempore, quo fugiebat Abiathar fi-
lius Achi-mélech ad Dauid in Ceilã,ephod
secum habens descenderat. ¶ Nunciatum 7
est autem Sauli quod uenisset Dauid in
Ceilam:& ait Saul,Tradidit eum Dominus
in manus meas, conclusus-q. est introgres-
sus urbem in qua portæ & seræ sunt. ¶ Et 8
præcepit Saul omni populo ut ad pugnam
descenderet in Ceilam,& obsideret Dauid
& uiros eius. ¶ Quod cum Dauid resciret, 9
quia præpararet ei Saul clam malum,dixit
ad Abiathar sacerdotem Applica ephod.
¶ Et ait Dauid, Domine Deus Israel, audi- 10
uit famã seruus tuus, quod disponat Saul
uenire in Ceilam, ut euertat urbem pro-
pter me. ¶ Si tradent me uiri Ceilæ in 11
manus eius? & si descendet Saul,sicut audiuit
seruus tuus? Domine Deus Israel indica
seruo tuo. Et ait Dominus, Descendet.
¶ Dixitq. * Dauid, Si tradent me uiri Cei- 12
læ,& uiros qui sunt mecũ,in manus Saul?
Et dixit Dominus, Tradent. ¶ Surrexit er- 13
go Dauid & uiri eius quasi sexcẽti, & egres-
si de Ceila, huc atq. illuc uagabãtur incer-
tinunciatumq. est Sauli quod fugisset Da-
uid de Ceila, & saluatus esset: quam ob rẽ
dissimulauit exire. ¶ Morabatur autem 14
Dauid in deserto in locis firmissimis,man-
sitq. in monte solitudinis Ziph - in monte
opaco", quærebat eum tamen Saul cunctis
diebus: & non tradidit eum Dominus in
manus eius. ¶ Et uidit Dauid quod egres- 15
sus esset Saul ut quæreret animam eius.
Porro Dauid erat in deserto - Ziph in syl-
ua. ¶ Et surrexit Ionathas filius Saul, & 16
abijt ad Dauid in syluã,& confortauit ma-

6 MS. B. H. C. G.

-8 MS. B. H. C. Addit autem 4 G.

-4 MS. H. C. G.

" Deum R. H. G.

" Deum R. H. G.

-2 M S. B.

* Domini M S q. R.

* enim M S q. R.
* domus MS. H. C. G.

* rursum M S q. R.

-8 MS. R. H. C. G. Reperitur autem additum in G q.

nus eius in Deo: ✠ dixitq; eis, Ne timeatis: 17
quæ enim inueniet te manu Saul patris
mei, & tu regnabis sup Israël, & ego ero ti-
bi secúdus, sed & Saul pater meus scit hoc
✠ Percussit ergo uterque fœdus coram Do- 18
mino: mãsitq; Dauid in sylua Ionathas au-
tem reuersus est in domum suam. ✠ Ascen- 19
derunt autem Ziphæi ad Saul in Gabaa, di-
cétes, Nonne ecce Dauid latitat apud nos
in locis tutissimis syluæ, in colle Hachila
quæ est ad dexteram deserti? ✠ Nunc ergo 20
ficut desiderauit anima tua ut descéderes,
descéde: nostrum autem erit ut tradamus
eum in manus regis. ✠ Dixitq; Saul, Benedi- 21
cti vos a Domino, quia doluistis uicē meã.
✠ Abite ergo oro, & diligentius præparate, 22
& curiosius agite, & considerate locum ubi
sit pes eius, * vel quis uiderit eum ibi, * re-
cogitat enim de me, quòd callide insi-
dier ei. ✠ Considerate, & uidete omnia latri- 23
bula eius, in quibus abscónditur: & reuerti
mini ad me ad rem certam, ut uadam uo-
biscum: quòd si etiam in terram se obstru-
xerit, perscrutabor eum in cunctis millibus
Iuda. ✠ At illi surgentes abierunt in Zi- 24
phante Saul: Dauid autem, & uiri eius erãt
in deserto Maon, in campestribus ad dexte-
ram Iesimon. ✠ Iuit ergo Saul, & socij eius 25
ad quærendum eum: & nunciatum est Da-
uid, statimq; descendit ad petram, & uersa-
batur in deserto Maon. quod cũ audisset
Saul, persecutus est Dauid in deserto Maõ.
✠ Et ibat Saul ad latus mõtis ex parte una, 26
Dauid autem, & uiri eius erant in latere
montis ex parte altera: porro Dauid des-
rabat se posse euadere a facie Saul: itaque
Saul, & uiri eius in modum coronæ cinge-
bant Dauid, & uiros eius, ut caperent eos.
✠ Et nuncius uenit ad Saul, dicens: Festina, 27
& veni, quoniam infuderût se Philisthiim
super terram. ✠ Reuersus est ergo Saul desi- 28
stens persequi Dauid, & perrexit in occur-
sum Philisthinorum. propter hoc uocaue-
runt locum illum Petram diuidentem.

CAP. XXIIII.

AScendit ergo Dauid inde: & habita- 1
uit in locis tutissimis En-gaddi.
✠ Cumq; reuersus esset Saul, postquã 2
persecutus est Philisthæos, nũciauerunt ei,
dicentes: Ecce, Dauid in deserto est Engad-
di. ✠ Assumens ergo Saul tria millia electo- 3
rum uirorum ex omni Israel, perrexit ad
inuestigandum Dauid & viros eius, etiam
super abruptissimas petras, quæ solis ibici-
bus perui i sunt. ✠ Et uenit ad caulas ouiũ, 4
quæ se offerebant uianti. erat q; ib: spelun
ca, quam ingressus est Saul, ut purgaret ue
ter. porro Dauid, & uiri eius in interiore
parte spelunæ latebant. ✠ Et dixerunt ser- 5
ui Dauid ad eum, Ecce dies de qua locutus
est Dominus ad te, Ego tradam tibi inimi-
cum tuũ, ut facias ei sicut placuerit in ocu-
lis tuis. Surrexit ergo Dauid, & precidit
oram chlamydis Saul silenter. ✠ Post hæc 6
cecidit cor suum Dauid, eo quòd abscidisset
orã chlamydis Saul. ✠ Dixitq; ad uiros suos, 7
Propitius sit mihi Dominus, ne facia hanc
rem domino meo christo Domini, ut mit-
tam manum meam in eum, quia christus
Domini est. Viuit Dominus, quia nisi Do-
minus percusserit eum, aut dies eius vene-
rit, ut moriatur, aut descẽdens in prælium
perierit: propitius mihi sit Dominus, ut nõ 8
mittam manum meã in christum Domi-
ni. ✠ Et confregit Dauid uiros suos sermo- *illis MS R.
nibus, * & non permisit eos, ut consurge-
rent in Saul: porro Saul exurgens de spelũ 9
ca, pergebat cœpto itinere. ✠ Surrexit autẽ
Dauid post eũ: & egressus de spelunca, cla-
mauit post tergum Saul, dicẽs: Domine mi
rex. Et respexit Saul post se: & inclinans se
Dauid pronus in terrã, adorauit, ✠ dixitq; 10
ad Saul, Quare audis uerba hominum lo-
quentium, Dauid quærit malũ aduersum
te? ✠ Ecce hodie uiderunt oculi tui quod tra- 11
diderit te Dominus in manu mea in spe-
lunca: & cogitaui, ut occiderem te, sed pe-
percit tibi oculus meus dixi enim, Nõ ex-
tendam manum meam in dominũ meũ,
quia christus Domini est. ✠ Quin potius pa- 12
ter mi, uide, & cognosce oram chlamydis
tuæ in manu mea: quoniam cum præcin-
derem summitatem chlamydis tuæ, no-
lui extendere manum meam in te. anima-
duerte, & vide, quoniam non est in
manu mea malum, neque iniquitas, neque
peccati in te: tu aute insidiaris animę meę
ut auferas eã. ✠ Iudicet Dominus inter me 13
& te, & vlciscatur me Dominus ex te: ma-
nus autem mea non sit in te. ✠ Sicut & in 14
prouerbio antiquo dicitur, AB IMPIIS
egredietur impietas: manus ergo mea non
sit in te. ✠ Quem persequeris rex Israel? quẽ 15
persequeris? canem mortuum persequeris,
& pulicem vnum. ✠ Sit Dominus iudex, & 16
iudicet inter me & te: & videat, & iudicet
causã meã, & eruat me de manu tua. ✠ Cũ 17
autẽ complesset Dauid loquens sermones
huiusmodi ad Saul, dixit Saul, Nunquid
vox hæc tua est fili mi Dauid? Et leuauit
Saul vocem suam, & fleuit: ✠ dixitq; ad Dau- 18
id, Iustior tu es quam ego: tu enim tribui
sti mihi bona: ego autẽ reddidi tibi mala.
✠ Et tu indicasti hodie quæ feceris mihi bo- 19
na: quomodo tradiderit me Dominus in
manum tuam, & non occideris me. ✠ Quis 20
enim cum inuenerit inimicũ suum, dimit
tet eum in uia bona? Sed Dominus reddat
tibi vicissitudinem hanc pro eo quod ho-
die operatus es in me. ✠ Et nunc ecce scio 21
quod certissime regnaturus sis, & habitu-
gus in manu tua regnum Israel: iura mi- 22
hi in Domino, ne deleas semen meũ post
me, neque auferas nomen meũ de domo
patris mei. ✠ Et iurauit Dauid Sauli. Abiit 23
ergo Saul in domum suam: & Dauid, & vi-
ri eius ascenderunt ad tutiora loca.

CAP. XXV.

MOrtuus est autem Samuel, & con- 1 Eccli.46. 2.
gregatus est uniuersus Israël, &
planxerunt eum, & sepelierunt eũ
in domo sua in Ramatha. Conturgensq; 2
Dauid descẽdit in desertum Pharan. ✠ Erat
autem uir quispiam in Solitudine Maon,
& possessio eius in Carmelo, & homo ille
magnus nimis: erantq; ei oues tria millia,
& mille capræ: & accidit, ut tonderetur 3
grex eius in Carmelo. ✠ Nomen autem ui-
ri illius erat Nabal: & nomen uxoris eius
Abigáil. erat q; mulier illa prudentissima
& speciosa: porro uir eius durus, & pessi-
mus, & malitiosus: erat autem de genere
Caleb. ✠ Cum ergo audisset Dauid in deser- 4
to quod tonderet Nabal gregem suũ, misit

iuuenem iuuenes, & dixit eis, Ascendite in Carmelum, & uenietis ad Nabal, & salutabitis eum ex nomine meo pacifice. 5
Et dicetis, Sit frattribus meis, & tibi pax, & domui tuæ pax, & omnibus quæcunq; habes, sit pax. 6
Ex multis annis audiui quod tonderent pastores tui * qui erant nobiscum in deserto; numquam eis molesti fuimus, nec aliquando defuit quicquã eis de grege omni tempore quo fuerunt nobiscũ in Carmelo. 7
Interroga pueros tuos, & indicabunt tibi. Nũc ergo inueniant pueri tui gratiam in oculis tuis: in die enim bona uenimus, quodcunq; inuenerit manus tua, da seruis tuis, & filio tuo Dauid. 8
Cumq; uenissent pueri Dauid, locuti sunt ad Nabal omnia uerba hæc ex nomine Dauid: & siluerunt. 9
Respondens autem Nabal pueris Dauid, ait, Quis est Dauid? & quis est filius Isai? hodie increuerũt serui qui fugiũt dominos suos. 10
Tollã ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecorum quæ occidi tonsoribus meis, & dabo uiris quos nescio unde sint? 11
Regressi sunt itaq; pueri Dauid per uiam suam, & reuersi uenerunt, & annunciauerunt ei omnia uerba quæ dixerat. 12
Tunc ait Dauid ad pueros suos, Accingatur unusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladios suos, accinctusq; est & Dauid ense suo: & secuti sunt Dauid quasi quadringenti uiri: porro ducenti remanserunt ad sarcinas. 13
Abigail autem uxori Nabal nunciauit unus de pueris suis, dicẽs: Ecce Dauid misit nuncios de deserto ut benedicerent domino nostro: & auersatus est eos. 14
Homines illi, boni satis fuerunt nobis, & non molesti: nec quicquã aliquãdo perijt omni tempore quo fuimus conuersati cum eis in deserto: 15
pro muro erant nobis tam in nocte quam in die, omnibus diebus quibus pauimus apud eos greges. 16
Quam ob rem considera, & recognita quid facias: quoniam completa est malitia aduersum uirum tuum, & aduersum domũ tuam, & ipse est filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui. 17
Festinauit igitur Abigail, & tulit ducentos panes, & duos utres uini, & quinque arietes coctos, & quinq; sata polentæ, & centum ligaturas uuæ passæ, & ducentas massas caricarum, & posuit super asinos. 18
Dixitq; pueris suis, Præcedite me, ecce, ego post tergum sequar uos. 19
Viro autem suo Nabal non indicauit. 20
Cum ergo ascendisset asinum, & descenderet ad radicẽ mõtis, Dauid & uiri eius descendebant in occursum eius: quibus & illa occurrit. 21
Et ait Dauid, Vere frustra seruaui omnia quæ huius erant in deserto, & non perijt quicquam de cunctis quæ ad eum pertinebãt: & reddidit mihi malum pro bono. 22
Hæc faciat Deus inimicis Dauid, & hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad ipsum pertinent usque mane, minuentem ad parietem. 23
Cum autẽ uidisset Abigail Dauid, festinauit, & descendit de asino, & procidit corã Dauid super faciẽ suã, & adorauit super terrã, 24
& cecidit ad pedes eius, & dixit, In me sit domine mi hæc iniquitas: loquatur obsecro ancilla tua in auribus tuis: & audi uerba famulæ tuę. 25
Ne ponat oro dñs meus rex cor suum super uirũ istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo: ego autem ancilla tua non uidi pueros tuos domine mi, quos misisti. 26
Nunc ergo domine mi, uiuit Dominus, & uiuit anima tua, qui prohibuit te ne uenires in sanguinem, & saluauit manum tuam tibi: & nunc fiãt sicut Nabal inimici tui, & qui quærunt dño meo malum. 27
Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo: & da pueris qui sequũtur te dominum meum. 28
Auferet iniquitatẽ famulæ tuę: faciens enim faciet Dominus tibi domino meo domum fidelẽ, quia prælia Domini domine mi tu prælиaris: malitia ergo nõ inueniatur in te omnibus diebus uitæ tuæ. 29
Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & quærens animã tuã, erit anima domini mei custodita quasi in fasciculo uiuentium, apud Dominũ Deum tuum: porro inimicorum tuorũ animã rotabitur, quasi in impetu & circulo fundæ. 30
Cũ ergo fecerit Dominus tibi domino meo omnia quæ locutus est bona de te, & cõstituerit te ducem super Israel, 31
nõ erit tibi hoc in singultum, & in scrupulum cordis domino meo, quòd effuderis sanguinem innoxium, aut ipse te ultus fueris: & cum benefecerit Dominus domino meo recordaberis ancillæ tuæ. 32
Et ait Dauid ad Abigail, Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit hodie te in occursum meũ, 33
& benedictum eloquium tuum, & benedicta tu, quæ prohibuisti me hodie ne irẽ ad sanguinem, & ulciscerer me manu mea. 34
Alioquin uiuit Dominus Deus Israel qui prohibuit me ne malum faceret tibi: nisi festinasses occurrere mihi, non remansisset Nabal usque ad lucẽ mane. 35
Intrauit ergo Dauid ad Nabal, & ecce faciebat in domo sua conuiuium quasi conuiuium regis, & cor Nabal iucundum erat ei, & ipse ebrius erat nimis: & non indicauit ei uerbũ pusillum aut grande usque mane. 36
Diluculo autẽ cũ digestus esset uinum Nabal, indicauit ei uxor sua uerba hæc, & emortuum est cor eius intrinsecus, & factus est quasi lapis. 37
Cũq; pertransissent decem dies, percussit Dominus Nabal, & mortuus est. 38
Quod cum audisset Dauid mortuum Nabal, ait, Benedictus Dominus qui iudicauit causam opprobrij mei de manu Nabal, & seruũ suum custodiuit a malo, & malitiam Nabal reddidit Dominus in caput eius. Misit ergo Dauid, & locutus est ad Abigail, ut sumeret eã sibi in uxorem. 39
Et uenerunt pueri Dauid ad Abigail in Carmelum, & locuti sunt ad eam, dicentes, Dauid misit nos ad te, ut accipiat te sibi in uxorem. 40
Quæ consurgens adorauit prona in terram, & ait, Ecce famula tua sit in ancillã, ut lauet pedes seruorum domini mei. 41
Et festinauit, & surrexit Abigail, & ascendit super asinũ, & quinque puellæ ierunt cum ea, pedisequę eius, & secuta est nuncios Dauid, & facta est illi uxor. 42
Sed & Achinoam accepit Dauid de Iezrahel: & fuit utraque uxor eius. 43
Saul autem dedit Michol filiam suam 44

6 MS. R. C. G. * greges uos MSS. R.

1 MS. R. B. H. C. Legatur ante ING. libros

* uiri 8 MS. B. H. C. G.

* & nubet nuptacres ei MS. G. Vetus a R. B. H. & C. subaudiatur.

uxori uxoreni Dauid Phalti, filio Lais, qui erat de Gallim.

CAP. XXVI.

ET venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa dicentes, Ecce, Dauid absconditus est in Colle-hachila, quæ est ex aduerso solitudinis. ✠ Et surrexit Saul, & descendit in desertum - Ziph, & cum eo tria millia uirorum de electis Israel, ut quæreret Dauid in deserto Ziph. ✠ Et castrametatus est Saul in Gaba-hachila, quæ erat ex aduerso solitudinis in uia: Dauid autē habitabat in deserto. Videns autē quod uenisset Saul post se in desertum, ✠ misit exploratores, & didicit quod - illuc' uenisset certissime. ✠ Et surrexit Dauid - clam', & uenit ad locum ubi erat Saul: cumq; uidisset locum in quo dormiebat Saul, & Abner filius Ner, princeps militiæ eius, & Saulem dormientem in tentorio, & reliquū vulgus per circuitum eius: ✠ ait Dauid ad Achimelech Hethæum, & Abisai filium Saruiæ, fratrem Ioab, dicens, Quis descēdet mecū ad Saul in castra? Dixitq; Abisai, Ego descēdam tecum. ✠ Venerunt ergo Dauid & Abisai ad populū nocte, & inuenerūt Saul iacentem & dormientem in tentorio, & hastam fixam in terra ad caput eius: Abner autem & populum dormientes in circuitu eius. ✠ Dixitq; Abisai ad Dauid, Conclusit Deus inimicum tuū hodie in manus tuas: nunc ergo perfodiam eum lācea in terra, semel, & secundo opus non erit. ✠ Et dixit Dauid ad Abisai, Ne interficias eum; quis enim extendet manum suam in christum Domini, & innocens erit? ✠ Et dixit Dauid, Viuit Dominus, quia nisi Dominus percusserit eum, aut dies eius uenerit ut moriatur, aut in prœlium descendens perierit: ✠ propitius sit mihi Dominus ne extendam manum meam in christum Domini. nunc igitur tolle hastam quæ est ad caput eius, & scyphum aquæ, & abeamus. ✠ Tulit igitur Dauid hastam, & scyphum aquę, qui erat ad caput Saul, & abierunt: & non erat quisquā qui uideret, & intelligeret, & euigilaret, sed omnes dormiebant, quia sopor Domini irruerat super eos. ✠ Cumq; transisset Dauid ex aduerso, & iterūm in uertice montis de longe, & esset grande interuallum inter eos, ✠ clamauit Dauid ad populum, & ad Abner filium Ner, dicens, Nōne respondebis Abner? Et respondens Abner, ait, Quis es tu qui clamas & inquietas regem? ✠ Et ait Dauid ad Abner, Nunquid non uir tu es? & quis alius similis tui in Israel? quare ergo non custodisti dominū tuum regem? ingressus est enim unus de turba ut interficeret regem dominū tuū. ✠ Nō est bonum hoc quod fecisti: uiuit Dominus, quoniam filij mortis estis uos, qui non custodistis dominum uestrum christū Domini. nunc ergo uide ubi sit hasta regis, & ubi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput eius. ✠ Cognouit autem Saul uocē Dauid, & dixit: Numquid uox hæc tua fili mi Dauid? Et ait Dauid, Vox mea domine mi rex. ✠ Et ait, Quam ob causam dominus meus persequitur seruum suum? Quid feci? aut quod est malum in manu mea? ✠ Nunc ergo audi oro domine mi rex uerba serui tui. Si Dominus incitat te aduersum me, odoretur sacrificium. si autem filij hominum maledicti sunt in conspectu Domini: ✠ qui eiecerunt me hodie, ut non habitem in hæreditate Domini, dicentes, Vade, serui dijs alienis. ✠ Et nunc nō effundatur sanguis meus in terram coram Domino: quia egressus est rex Israel ut quęrat pulicē unum, sicut persequitur perdix in mōtibus. ✠ Et ait Saul, Peccaui, reuertere fili mi Dauid: nequaquā enim ultra tibi malefaciam, eo quòd pretiosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie: apparet enim quod stulte egerim, & ignorauerim multa nimis. ✠ Et respondens Dauid, air, Ecce hasta regis: transeat unus de pueris regis, & tollat eam. ✠ Dominus autem retribuet unicuique secundum iustitiam suam, & fidē: tradidit enim te Dominus hodie in manū meam, & nolui extendere manū meā in christum Domini. ✠ Et sicut magnificata est anima tua hodie in oculis meis, sic magnificetur anima mea in oculis Domini, & liberet me de omni angustia. ✠ Ait ergo Saul ad Dauid, Benedictus tu fili mi Dauid: & quidē faciens facies, & potens poteris. ✠ Abijt autem Dauid in uiam suam, & Saul reuersus est in locum suum.

CAP. XXVII.

ET ait Dauid in corde suo, Aliquando incidam una die in manus Saul: nōne melius est ut fugiam, & saluer in Terra - Philisthinorū, ut' desperet Saul: cessetq; me quærere in cunctis finibus Israel? fugiam ergo manus eius. ✠ Et surrexit Dauid, & abijt ipse, & sexcenti uiri cum eo, ad Achis filiū Maoch regē Geth. ✠ Et habitauit Dauid cum Achis in Gethaple & uiri eius, & domus eius, Dauid, & duæ uxores eius, Achi-nōam Iezrahelitis, & Abigāil uxor Nabar Carmeli. ✠ Et nunciatum est Sauli quod fugisset Dauid in Geth, & non addidit ultra quærere eum. ✠ Dixit autem Dauid ad Achis, Si inueni gratiā in oculis tuis detur mihi locus in una urbiū regionis huius, ut habitem ibi: cur enim manet seruus tuus in ciuitate regis tecum? ✠ Dedit itaq; ei Achis in die illa Siceleg: propter quam causam facta est Siceleg regum Iuda, usq; in diem hanc: ✠ Fuit autem numerus dierum quibus habitauit Dauid in regione Philisthinorum, quatuor mensium. ✠ Et ascēdit Dauid, & uiri eius, & agebant prędas de Gesluri, & de Gerzi, & de Amalecitis: hi enim habitabant in terra antiquitus, euntibus Sur usque ad Terram - Ægypti. ✠ Et percutiebat Dauid omnem terram, nec relinquebat uiuentem uirū & mulierem: tollensq; oues, & boues, & asinos, & camelos, & uestes, reuertebatur, & ueniebat ad Achis. ✠ Dicebat autem ei Achis, In quem irruisti hodie? Respondebat Dauid, Contra meridiē Iudæ, & contra meridiem Ierameel, & contra meridiem Cени. ✠ Virum & mulierem nō uiuificabat Dauid, nec adducebat in Geth, dicens, Ne forte loquantur aduersum nos. Hæc fecit Dauid: & hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitauit in regione Philisthinorum. Credidit ergo Achis Dauid, dicens, Multa mala operatus est contra populum suum Israel: erit igitur mihi seruus sempiternus.

* quia 1 MS.-H C-G.

* & 2 MS. H.C.G.

* vir 1 MS. R.H. C.G.

* pagi habitabant 3 M S.
* vagi habitabant 6 M S.
* habitabant II C. Consumitur Texus, legit Iter.
* illorum M S. R.

CAP. XXVIII.

FActum est autem in diebus illis, cōgregauerunt Philisthijim agmina sua, ut prepararentur ad bellū contra Israel. Dixitq. Achis ad Dauid, Sciens nunc scito, quoniā mecū egredieris in castris tu & uiri tui. ¶ Dixitq. Dauid ad Achis, Nunc scies quæ facturus est seruus tuus. Et ait Achis ad Dauid, Ergo custodē capitis mei ponā te cunctis diebus. ¶ Samuel autē mortuus est, planxitq. eum omnis Israel, & sepelierunt eū in Ramātha urbe sua. Et Saul abstulit magos, & hariolos de terra: & interfecit eos, qui pythones habebant in uētre. ¶ Congregatiq. sunt Philisthiim, & uenerunt, & castrametati sunt in Sunam: cōgregauit autē & Saul uniuersum Israel, & uenit in Gelbóe. ¶ Et uidit Saul castra Philisthiim, & timuit, & expauit cor eius nimis. ¶ Consuluitq. Dñm, & nō respondit ei neque per somnia, neque per sacerdotes, neque per prophetas. ¶ Dixitq. Saul seruis suis. Quærite mihi mulierem habētem pythonem, & uadam ad eam, & sciscitabor per ea. Et dixerunt serui eius ad eum, Est mulier pythonem habens in Endor. ¶ Mutauit ergo habitum suum, uestitusq. est aliis uestimentis, & abiit ipse, & duo uiri cum eo, uenerūtq. ad mulierem nocte, & ait illi, Diuina mihi in pythone, & suscita mihi quē dixero tibi. ¶ Et ait mulier ad eū, Ecce, tu nosti quanta fecerit Saul, & quomodo eraserit magos & hariolos de terra: quare ergo insidiaris animæ meæ, ut occidas? ¶ Et iurauit ei Saul in Domino, dicens, Viuit Dominus, quia non eueniet tibi quicquam mali propter hāc rem. ¶ Dixitq. ei mulier, Quem suscitabo tibi? Qui ait, Samuel mihi suscita. ¶ Cum autē uidisset mulier Samuelem, exclamauit uoce magna, & dixit ad Saul, Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saul. ¶ Dixitq. ei rex, Noli timere: quid uidisti? Et ait mulier ad Saul, Deos uidi ascēdentes de terra. ¶ Dixitq. ei, Qualis est forma eius? Quæ ait, Vir senex ascendit, & ipse amictus est pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset, & inclinauit se super faciem suā in terra, & adorauit. ¶ Dixit autem Samuel ad Saul, Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait Saul, Coarctor nimis: quia dimisit me Philisthijm pugnāt aduersum me, & Deus recessit a me, & exaudire me noluit neque in manu prophetarum, neque per somnia: uocaui ergo te, ut ostenderes mihi quid faciam. ¶ Et ait Samuel, Quid interrogas me, cum Dominus recesserit a te, & trānsierit ad æmulum tuum? ¶ Faciet enim tibi Dominus sicut locutus est in manu mea, & ſ scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo Dauid: ¶ quia non obedisti uoci Domini, neq; fecisti īrā furoris eius in Amalec, idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. ¶ Et dabit Dñs etiam Israel tecū in manus Philisthim: eras autem tu & filij tui mecū eritis: sed & castra Israel tradet Dominus in manus Philisthiim. ¶ Statimq. Saul cecidit porrectus in terram: extimuerat enim * uerba Samuelis, & robur non erat in eo, quia nō comederat panem tota die illa. ¶ Ingressa est itaq; mulier illa ad Saul, & conturbatus eum erat ualde) dixitq. ad eū, Ecce obediuit ancilla tua uoci tuæ, & posui animam meam in manu mea: & audiui sermones tuos quos locutus es ad me. ¶ Nunc igitur audi & tu uocem ancillæ tuæ, & ponam coram te buccellā panis, ut comedēs conualescas, & possis iter agere. ¶ Qui renuit, & ait, Non comedam. Coegerunt aut eum serui eius & mulier, & tandē audita uoce eorum surrexit de terra, & sedit super lectū. Mulier autem illa habebat uitulū pascualē in domo, & festinauit, & occidit eum: tollensq. farinam, miscuit eam, & coxit azymos, & posuit ante Saul, & ante seruos eius. Qui cum comedissent, surrexerunt, & ambulauerunt per totam noctem illam.

CAP. XXIX.

COngregata sunt ergo Philisthiim uniuersa agmina in Aphec: sed & Israel castrametatus est super fontem qui erat in Iezrahel. ¶ Et satrapæ quidē Philisthiim incedebant in centuriis & millibus: Dauid autē & uiri eius erant in nouissimo agmine cum Achis. ¶ Dixeruntq. principes Philisthiim ad Achis, Quid sibi uolunt Hebræi isti? Et ait Achis ad principes Philisthiim, Nunquid ignoratis Dauid qui fuit seruus Saul regis Israel, & est apud me multis diebus uel annis, & non inueni in eo quicquam * ex die qua trāsfugit ad me, usque ad diem hanc? ¶ Irati sunt autem aduersus eum principes Philisthiim, & dixerunt ei, ‖ Reuertatur uir, & fedeat in loco suo in quo cōstituisti eū: & non descendat nobiscū in prælium, ne fiat nobis aduersarius cum prœliari cœperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominū suū, nisi in capitibus nostris? ¶ Nōne iste est Dauid, cui cantabant in choris, dicētes, Percussit Saul in millibus suis, & Dauid in decem millibus suis? ¶ Vocauit ergo Achis Dauid, & ait ei, Viuit Dominus, quia rectus es tu, & bonus in conspectu meo: & exitus tuus, & introitus tuus mecum est in castris: & non inueni in te quicquam mali ex die qua uenisti ad me usque in diem hanc: sed satrapis non places. ¶ Reuertere ergo, & uade in pace, & non offendas oculos satraparum Philisthiim. ¶ Dixitq. Dauid ad Achis, Quid enim feci, & quid inuenisti in me in seruo tuo a die qua fui in conspectu tuo usq; in diē hanc ut non ueniam, & pugnem cōtra inimicos domini mei regis? ¶ Respondens autē Achis, locutus est ad Dauid, Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut angelus Dei: sed principes Philisthinorum dixerūt, Non ascendet nobiscum in prœlium. ¶ Igitur consurge mane, tu & serui domini tui, qui uenerunt tecum: & cum de nocte surrexeritis, & ceperit diluescere, pgite. ¶ Surrexit itaque de nocte Dauid ipse & uiri eius, ut proficiscerentur mane, & reuerterentur ad Terram Philisthiim: Philisthiim autem ascenderunt in Iezrahel.

CAP. XXX.

CVmq. uenissent Dauid & uiri eius in Siceleg die tertia, Amalecitæ impetum fecerant ex parte australi in Siceleg, & percusserant Siceleg, & succenderant eam igni: ¶ Et captiuas duxerant mulieres ex ea, minimo usq; ad maximum: & non interfecerant quemquam, sed secum duxerant, & pergebant itine-

re suo.

Sup. 25. 1

9 MS. B. H. C. G.

27.
Deut. 18. 11.

* valde 1 MS. H. C. G.

Eccls 46. 23.

Sup. 15. 28.

* mali M S C.

1 Par. 12. 19.

re suo. ✠ Cum ergo venisset Dauid, & viri eius ad ciuitatem, & inuenissent eam succensam igni, & uxores suas, & filios suos, & filias ductas esse captiuas, ✠ leuauerunt Dauid & populus qui erat cum eo uoces suas, & plauserunt donec deficerent in eis lachrymæ. ✠ Siquidem & duæ uxores Dauid captiuæ ductæ fuerant, Achinoam Iezrahelitis, & Abigáil uxor Nabal Carmeli. ✠ Et contristatus est Dauid valde: volebat enim eū populus lapidare, quia amara erat anima uniuscuiusque uiri super filiis suis, & filiabus: confortatus est autē Dauid in Domino Deo suo. ✠ Et ait ad Abiathar sacerdotem filium Achi-mélech, Applica ad me ephod. Et applicauit Abiathar ephod ad Dauid, & consuluit Dauid Dominum, dicens, ✠ Persequar latrunculos hos, & comprehendam eos, an nō? Dixitq. ei: Dńs, Persequere: absq; dubio enim comprehendes eos, & excuties prędam. ✠ Abiit ergo Dauid ipse & sexcenti uiri qui erant cum eo, & uenerūt usq; ad Torrentem-Besor: & lassi quidam substiterunt. ✠ Persecutus est autem Dauid ipse, & quadringēti uiri: *substiterāt enim ducenti, qui lassi transire non poterāt Torrentem-Besor. ✠ Et inuenerunt uirū Ægyptium in agro, & adduxerunt eum ad Dauid: dederūntq. ei panem, ut comederet, & biberet aquam, ✠ sed & fragmen massæ caricarum, & duas ligaturas uuæ passæ. Qui cum comedisset, reuersus est spiritus eius, & refocillatus est: non enim comederat panem, neq; biberat aquam, tribus diebus, & tribus noctibus. ✠ Dixit itaq; ei Dauid, Cuius es tu? vel undē-& quo pergis? ' Qui ait, Puer Aegyptius ego sum, seruus viri Amalecitę: dereliquit autem me dńs meus, quia ægrotare cœpi, nudiustertius. ✠ Siquidē nos erupimus ad australem plagam Cerethi, & contra Iudam, & ad Meridiem Caleb, & Siceleg succendimus igni. ✠ Dixitq. ei Dauid, Potes me ducere ad cuneū istum? Qui ait, Iura mihi per Dēum, quod nō occidas me, & nō tradas me in manus domini mei, & ego ducam te ad cuneum istū. - Et iurauit ei Dauid. ✠ Qui cum duxisset eum, ecce illi discumbebant super faciem vniuersæ terræ comedentes, & bibentes, & quasi festum celebrantes diem, pro cuncta prædа, & spolijs quæ ceperant de Terra-Philisthiim, & de Terra-Iuda. ✠ Et percussi: eos Dauid a vespere usq; ad vesperam alterius diei, & nō euasit ex eis quisquam, nisi quadringenti uiri adolescentes, qui ascenderant camelos, & fugerant. ✠ Eruit ergo Dauid omnia quæ tulerant Amalecitæ, & duas uxores suas eruit. ✠ Nec defuit quicquā 'a parvo usque ad magnum, tam de filijs quam de filiabus, & de spolijs, & quæcunque raptauerant: omnia reduxit Dauid. ✠ Et tulit uniuersos greges, & armenta, & minauit ante faciem suam: dixeruntq. Hæc est prædа Dauid. ✠ Venit autem Dauid ad ducentos uiros, qui lassi substiterāt, nec sequi potuerant Dauid, & residere eos iusserat in Torrente-Besor: qui egressi sunt obuiā Dauid, & populo qui erat cum eo. Accedens autem Dauid ad populū, salutauit eos pacifice. ✠ Respondensq. omnis vir pessimus, & iniquus de uiris, qui ierant cum Dauid, dixit, Quia non uenerunt nobiscum, non dabimus eis quicquam de prædа quā eruimus: sed sufficiat unicuique uxor sua, & filij: hos cum acceperint, recedant. ✠ Dixit autem Dauid, Non sic facietis fratres mei de his quæ tradidit nobis Dominus, & custodiuit nos, & dedit latrunculos, qui erupuerant aduersum nos in manus nostras: ✠ nec audiet uos quisquam super sermone hoc. æqua enim pars erit descendentis ad prælium, & remanentis ad sarcinas, & similiter dividēdum. ✠ Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum, & præfinitum, & quasi lex in Israël utque in diem hanc. ✠ Venit ergo Dauid in Siceleg, & misit dona de prædа senioribus Iuda proximis suis, dicens: ✠ Accipite benedictionē de prædа hostium Domini: ✠ His qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad Meridiem, & qui in Gether, ✠ & qui in Aroer, & qui in Sephamoth, & qui in Esthamo, ✠ & qui in Rachal, & qui in urbibus Ierameel, & qui in urbibus Ceni, ✠ & qui in Harama, & qui in lacu Asan, & qui i Athach, ✠ & qui in Hebrō, & reliquis, qui erāt in his locis, in quibus cōmoratus fuerat Dauid & uiri ejus.

CAP. XXXI.

1 PHilisthiim autem pugnabant aduersum Israël: & fugerunt uiri Israel ante faciem Philisthiim, & ceciderunt
2 interfecti, in monte Gelbóe. ✠ Irruerūntq. Philisthiim in Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul, ✠ totumq. pondus prœlij versum est in Saul: & consecuti sunt eum uiri sagittarij, & vulneratus est uehementer a sagittarijs. ✠ Dixitq. Saul ad armigerū suum, Euagina gladium tuum, & percute me: ne forte ueniant incircuncisi isti, & interficiant me, illudentes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim nimio terrore perterritus. arripuit itaque Saul gladium suum, - & irruit super eum. ✠ Quod cum uidisset armiger eius, uidelicet quod mortuus esset Saul, irruit etiam ipse super gladium suum, & mortuus est cum eo. ✠ Mortuus est ergo Saul, & tres filij eius, & armiger illius, & uniuersi uiri eius in die illa pariter. ✠ Videntes autem 'filij 'Israel qui erant trans uallem, & trans Iordanem, quod fugissent uiri Israëlitæ, & quod mortuus esset Saul, & filij eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt: venerūntq. Philisthiim, & habitauerunt in ibi.
8 ✠ Facta autem die altera, uenerunt Philisthiim, vt expoliarent interfectos, & inuenerunt Saul & tres filios eius iacentes
9 in monte Gelbóe. ✠ Et præciderunt caput Saul, & expoliauerunt eum armis: & miserunt in Terrā Philisthinorum per circuitum, vt annunciaretur in templo idolorum, * & in populis: ✠ Et posuerunt arma eius in templo Astaroth, corpus vero
11 eius suspēderūt in muro Bethsan. ✠ Quod cum audissent habitatores Iabes-Galaad, quæcunque fecerant Philisthiim Saul,
12 ✠ surrexerunt omnes viri fortissimi, & ambulauerunt tota nocte, & tulerunt cadauer Saul, & cadauera filiorum eius de muro Bethsan: venerunt. ✠ Iabes Galaad, & combusserunt ea ibi-igni: ✠ & tulerunt ossa eorum, & sepelierunt in nemore Iabes, & ieiunauerunt septem diebus.

1 Par. 1 1.

LIBER SECVNDVS SAMVELIS, QVEM NOS SECVNDVM REGVM DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

ACTVM est autem postquam mortuus est Saul, vt Dauid reuerteretur a cæde Amalec, & maneret in Siceleg duos dies. ♀ In die autẽ tertia apparuit homo ueniens de castris Saul uestẽ scissa, & puluere conspersus caput. & 2
uenit ad Dauid, cecidit super faciem 3
am, & adorauit. ♀ Dixitq. ad eum Dauid, nde uenis? Qui ait ad eum, De castris Is- el fugi. ♀ Et dixit ad eum Dauid, Quod 4
t uerbum quod factum est? indica mihi. ui ait, Fugit populus ex prœlio, & multi rruentes e populo mortui sunt: sed & aul & Ionathas filius eius interierunt. Dixitq. Dauid ad adolescentem qui nun- 5
abat ei, Vnde scis quia mortuus est Saul Ionathas filius eius? ♀ Et ait adolescens 6
i nunciabat ei, Casu uenisin monte Gelboé, & Saul incumbebat super hastam suã: porro currus & equites appropinquabant 7
ei. ♀ & conuersus post tergum uũ, uidésq. me uocauit. Cui cum respõdissem, Adsum: 8
♀ dixit mihi, Quisnam es tu? Et aio ad eum 9
Amalecites ego sum. ♀ Et locutus est mihi, Sta super me, & interfice me: quoniam tenent me angustiæ, & adhuc tota anima 10
mea in me est. ♀ Stansq. super eum, occidi illum: sciebam enim quod uiuere nõ posset, at post ruinam: & tuli diadema, quod erat in capite eius, & armillam de brachio illius, & attuli ad te dominum meum huc.
♀ Apprehendens autem Dauid uestimenta 11
sua scidit, omnesq. uiri qui erant cum eo, 12
♀ & planxerunt, & fleuerunt, & ieiunauerunt usque ad uesperam super Saul, & super Ionathan filium eius, & uper populũ Domini, & super domum Israel, eo quòd corruissent gladio. ♀ Dixitq. Dauid ad iu- 13
uenem qui nunciauerat ei, Vnde es tu? Qui respõdit, Filius hominis aduenæ Amalecitæ ego sum. ♀ Et ait ad eum Dauid, 14
Quare non timuisti mittere manum tuã ut occideres christum Domini? ♀ Vocansq. Ps.104.15

Dauid

Dauid unum de pueris suis, ait, Accedens irrue in eum. Qui percussit illum, & mortuus est. ✠ Et ait ad eum Dauid, Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locutum est aduersum te, dicens, Ego interfeci christhum Domini. ✠ Planxit autem Dauid planctum huiusce modi super Saul, & super Ionathan filium eius, (✠ & præcepit ut docerent filios Iuda arcum, sicut scriptum est in Libro iustorum.)

-Et ait, Considera Israel pro his qui mortui sunt super excelsa tua vulnerati'.

-Inclyti, Israel, super mortes tuos interfecti sunt: quomodo ceciderunt fortes?

✠ Nolite annunciare in Geth, neq; annuncietis in compitis Ascalonis: ne forte lætentur filiæ Philisthiim, ne exultent filiæ incircumciforum.

✠ Montes Gelboe, nec ros, nec pluuia ueniat super uos, neq; sint agri primitiarum: quia ibi abiectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus oleo.

✠ A sanguine interfectorum, ab adipe fortium, sagitta Ionathæ nunquá redijt retrorsum, & gladius Saul non est reuersus manu.

✠ Saul & Ionathas amabiles, & decori in uita sua, in morte quoque non sunt diuisi: aquilis uelociores, leonibus fortiores.

✠ Filiæ Israel super Saul flete, qui uestiebat uos coccino in delicijs, qui præbebat ornamenta aurea cultui uestro.

✠ Quomodo ceciderunt fortes in prælio? Ionathas in excelsis tuis occisus est?

✠ Doleo super te frater mi Ionatha decore nimis, & amabilis super amorem mulierum.

-Sicut mater unicum amat filium suum, ita ego te diligebam'.

✠ Quomodo ceciderunt robusti, & perierunt arma bellica?

CAP. II.

IGitur post hæc consulut Dauid Dominum, dicens, Num ascendam in unam de ciuitatibus Iudæ? Et ait Dominus ad eum. Ascende. Dixitq. Dauid, Quò ascendam? Et respondit ei, In Hebron. ✠ Ascendit ergo Dauid, & duæ uxores eius, Achinoam Iezrahelitis, & Abigáil uxor Nabal Carmeli: ✠ sed & uiros qui erant cum eo, duxit Dauid singulos cũ domo sua: & manserunt in oppidis Hebron. ✠ ‖ Veneruntq. uiri Iudæ, & unxerunt ibi Dauid, ut regnaret super domum Iudæ. Et nunciatum est Dauid, quod uiri Iabes-Galaad sepelissent Saul. ✠ Misit ergo Dauid nuncios ad uiros Iabes-Galaad, dixitq. ad eos, Benedicti uos Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino uestro Saul, & sepelistis eum. ✠ Et nũc retribuet uobis quidem Dominus misericordiam & ueritatẽ: sed & ego reddam gratiam, eo quòd feceritis uerbũ istud. ✠ Confortentur manus uestræ, & estote filij fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus uester Saul, tamẽ me unxit domus Iudæ in regem sibi. ✠ Abner autẽ filius Ner princeps exercitus Saul, tulit Is-boseth filium Saul, & circumduxit eum per castra, ✠ regemq. constituit super Galaad, & super ✠ Gessuri', & super Iezrahel, & super Ephraim, & super Beth-iamin, & super Israel universum. ✠ Quadraginta annorum erat Is-boseth filius Saul cum regnare cœpisset super Israel, & duobus annis regnauit: sola autem domus Iuda sequebatur Dauid. ✠ Et fuit numerus dierum quos commoratus est Dauid, imperans in Hebron super domum Iudæ, septem annorum, & sex mensium. ✠ Egressusq. est Abner filius Ner, & pueri Is-boseth filij Saul: de castris in Gabaon. ✠ Porro Ioab filius Saruiæ, & pueri Dauid egressi sunt, & occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon. Et cum in unũ cõuenissent, e regione sederunt: hi in una parte piscinæ, & illi ex altera. ✠ Dixitq. Abner ad Ioab, Surgant pueri, & ludant coram nobis. Et respondit Ioab, Surgãt. ✠ Surrexerunt ergo, & transierũt numero duodecim de Ben-iamin, ex parte Is-boseth filij Saul, & duodecim de pueris Dauid. ✠ Apprehensoq. unusquisque capite comparis sui, defixit gladium in latus contrarij, & ceciderunt simul: uocatumq. est nomen loci illius, Ager robustorum, in Gabaon. ✠ Et ortũ est bellum durum satis in die illa: fugatusq. est Abner, & uiri Israel, a pueris Dauid. ✠ Erant autem ibi tres filij Saruiæ, Ioab & Abisai, & Asael: porro Asael cursor uelocissimus fuit, quasi unus de capreis quæ morantur in syluis. ✠ Persequebatur autem Asael Abner, & non declinauit ad dexteram neque ad sinistram omittens persequi Abner. ✠ Respexit itaque Abner post tergum suum, & ait, Tu ne es Asael? Qui respondit, Ego sum. ✠ Dixitq. ei Abner, Vade ad dextram, siue ad sinistram, & apprehende unum de adolescentibus, & tolle tibi spolia eius. Noluit autem Asael omittere quin urgeret eum. ✠ Rursumq. locutus est Abner ad Asael, recede, & noli me tequi, ne compellar confodere te in terram, & leuare non potero faciem meam ad Ioab fratrem tuum. ✠ Qui audire contempsit, & noluit declinare: percussit ergo eum Abner auersa hasta in inguine, & transfodit, & mortuus est in eodem loco: omnesq. qui transibãt per locum illum in quo ceciderat Asael, & mortuus erat, substistebant. ✠ Persequentibus autem Ioab & Abisai fugientem Abner, sol occubuit: & uenerunt usque ad Collem-aquæ ductus, qui est ex aduerso uallis, & ' itineris deserti in Gabaon. ✠ Congregatiq. sunt filij Ben-iamin ad Abner: & conglobati in unum cuneum, steterunt in summitate tumuli unius. ✠ Et exclamauit Abner ad Ioab, & ait, Num usque ad internecionem tuus mucro desæuiet? an ignoras quod periculosa sit desperatio? usquequo non dicis populo ut omittat persequi fratres suos? ✠ & ait Ioab, Viuit Dominus ' si locutus fuisses, mane recessissent populus persequens fratrem suum. ✠ Intonuit ergo Ioab buccina, & stetit omnis exercitus, nec persecuti sunt ultra Israel, neque iniere certamen. ✠ Abner autem & uiri eius abierunt per campestria, tota nocte illa: & transierunt Iordanem, & lustrata omni Beth-horon, uenerunt ad Castra. ✠ Porro Ioab reuersus, omisso Abner, congregauit omnem populum: & defuerunt de pueris Dauid decem & nouem uiri, excepto Asaele. ✠ Serui autem Dauid percusserunt de Beniamin, & de uiris qui erant cum Abner trecen-

-13 MS. R.H.C. Legitur in codicibus Græcis, sed pro eo, quod sequitur. -G.

1. Mac. 2. 57. 1. Reg. 31 11.

' Assiurs H.C.G.

-1 MS. R. M.C.G.

-7 MS. H.C.G.

' nisi M. C.G.

trecentos sexaginta, * qui & mortui sunt. ¶ Tuleruntq. Asael, & sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Beth-léhem: & ambulauerunt tota nocte Ioab & uiri qui erant cum eo; & in ipso crepusculo peruenerunt in Hebron.

* uirtus 1 MS H. C. G.

CAP. III.

FActa est ergo longa concertatio inter domum Dauid, & inter domum Saulis: Dauid proficiscens & semper seipso robustior, domus autem Saul decrecés quotidie. ¶ ‖ Natiq. sunt filij Dauid in Hebron: fuitq. primogenitus eius Amnon de Achinóam Iezrahelitide. ¶ Et post eum Cheleab de Abigáil uxore Nabal Carmeli: porro tertius Absalon filius Maacha filiæ Tholmai regis Gessur. ¶ Quartus autem Adonias, filius Haggith: & quintus Saphathia, filius Abital. ¶ Sextus quoque Ieth-raam de Egla uxore Dauid. hi nati sunt Dauid in Hebron. ¶ Cum ergo esset prœlium inter domum Saul & domum Dauid, Abner filius Ner regebat domum Saul. ¶ Fuerat autem Sauli concubina nomine Respha, filia Aia. * Dixitq. Is-bôseth ad Abner, Quare ingressus es ad cõcubinam patris mei? ¶ Qui iratus nimis propter uerba Is-bôseth, ait, Numquid caput canis ego sum aduersum Iudam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres, & proximos eius, & non tradidi te in manus Dauid, & tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie? ¶ Hæc faciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quomodo iurauit Dominus Dauid, sic faciam cum eo, ¶ ut transferatur regnum de domo Saul, & eleuetur thronus Dauid super Israel, & super Iudam, a Dan usque Ber-sabee. ¶ Et non potuit respondere ei quicquam: quia metuebat illum. ¶ Misit ergo Abner nuncios ad Dauid * pro se dicentes, Cuius est terra? Et ut loquerentur, Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum, & reducam ad te uniuersum Israel. ¶ Qui ait, Optime: ego faciam tecum amicitias: ted unam rem peto a te, dicens, Non uidebis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul: & sic uenies, & uidébis me. ¶ Misit autem Dauid nuncios ad Is-bôseth filium Saul, dicens, Redde uxorem meam Michol ‖ quam despondi mihi centum præputijs Philisthiim. ¶ Misit ergo Is-bôseth, & tulit eam a uiro suo Phaltiel, filio Lais. ¶ Sequebaturq. eam uir suus, plorans usque Bahurim: & dixit ad eum Abner, Vade, & reuertere. Qui reuersus est. ¶ Sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israel, dicens, Tam heri quàm nudiustertius quærebatis Dauid ut regnaret super uos. ¶ Nunc ergo facite: quoniam Dominus locutus est ad Dauid, dicens, In manu serui mei Dauid saluabo populum meum Israel de manu Philisthiim, & omnium inimicorum eius. ¶ Locutus est autem Abner etiam ad Ben-iamin. Et abiit ut loqueretur ad Dauid in Hebron omnia quæ placuerant Israeli & uniuerso Ben-iamin. ¶ Venitq. ad Dauid in Hebron cum uiginti uiris: & fecit Dauid Abner & uiris eius qui uenerant cum eo, conuiuium. ¶ Et dixit Abner ad Dauid, Surgam, ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israel, & ineam tecum fœdus, & imperes omnibus, sicut desiderat anima tua. ¶ Cum ergo deduxisset Dauid Abner, & ille isset in pace, statim pueri Dauid, & Ioab uenerunt ex ſis latronibus, cum præda magna nimis; Abner autem non erat cum Dauid in Hebron, quia iam dimiserat eum, & profectus fuerat in pace. ¶ ‖ Et Ioab & omnis exercitus qui erant cum eo, postea uenerant: nunciatum est itaque Ioab a narrantibus, Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, & abijt in pace. ¶ Et ingressus est Ioab ad regem, & ait, Quid fecisti? Ecce uenit Abner ad te: quare dimisisti eum, & abijt & recessit? ¶ ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc uenit ad te ut deciperet te, & sciret exitum tuum, & introitum tuum, & nosset omnia quæ agis? ¶ Egressus itaque Ioab a Dauid, misit nuncios post Abner, & reduxit eum a Cisterna-sita, ignorante Dauid. ¶ Cumq. rediisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Ioab ad medium portæ, ut loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi in inguine, & mortuus est in ultionem sanguinis Asael fratris eius. ¶ Quod cum audisset Dauid rem iam gestam, ait, Mundus ego sum, & regnum meum apud Deum usque in sempiternum a sanguine Abner filij Ner. ¶ & ueniat super caput Ioab, & super omnem domum patris eius: nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens, & leprosus, & tenens fusum, & cadens gladio, & indigens pane. ¶ Igitur Ioab & Abisai frater eius interfecerunt Abner, eo quòd occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon in prœlio. ¶ Dixit autem Dauid ad Ioab, & ad omnem populum qui erat cum eo, Scindite uestimenta uestra, & accingimini saccis, & plangite ante exequias Abner. porro rex Dauid sequebatur feretrum. ¶ Cumq. sepelissent Abner in Hebron, leuauit rex Dauid' uocem suam, & fleuit super tumulum Abner: fleuit autem & omnis populus. ¶ Plangensq. rex & lugens Abner, ait, Nequaquam ut mori solent ignaui, mortuus est Abner. ¶ Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non sunt compedibus aggrauati: sed sicut solent cadere coram filijs iniquitatis, sic corruisti. Congeminansq. omnis populus fleuit super eum. ¶ Cumq. uenisset uniuersa multitudo cibum capere cum Dauid, clara adhuc die iurauit Dauid, dicens, Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gustauero panem uel aliud quicquam. ¶ Omnisq. populus audiuit, & placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu totius populi. ¶ & cognouit omne uulgus, & uniuersus Israel in die illa quoniam non actum fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner. ¶ Dixit quoque rex ad seruos suos, Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? ¶ Ego autem adhuc delicatus, & unctus rex: porro uiri isti filij Saruiæ duri sunt mihi: retribuat Dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

1.Par.3.1

* Ingressi Ioab ad cæd Abner M s. Gq. Verū, a R. H C. G. non legunt.

* in Hebron M s. G. A a R. H & C. no addunt.

2.Reg. 18. 27.

3.Reg.2.5

- 6 MS. H. C. G.

- ¶ MS. H. C. G.

- 4 MS. Hier. H. C. G.

CAP. IIII.

1 Vdiuit autem Is-bóseth filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron: & dissolutæ sunt manus eius, omnisq. Israel perturbatus est. 2 Duo autem uiri principes latronum erant filio Saul, nomen uni Baana, & nomen alteri Rechab, filij Remmon Berothitæ de filiis Ben-iamin: siquidem & Beroth reputata est in Ben-iamin. 3 & fugerunt Berothitæ in Gethaim, fueruntq. ibi aduenæ usque ad tempus illud. 4 Erat autem Ionathæ filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando uenit nuncius de Saul & Ionatha ex Iezrahel, tollens itaque eū nutrix sua, fugit: cumq. festinaret ut fugeret, cecidit, & claudus effectus est: habuitq. uocabulum Miphi-bóseth. 5 Venientes igitur filij Remmon Berothitæ, Rechab & Baana, ingressi sunt feruente die domum Is-bóseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. 6 Et ostiaria domus purgās triticum, obdormiuit'. 7 Ingressi sunt autē domum latenter 'affumentes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine, Rechab & Baana frater eius, & fugerunt. 7 Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclaui, & percutientes interfecerunt eum: sublatoq. capite eius, abierunt per uiam deserti tota nocte, 8 & attulerunt caput Is-bóseth ad Dauid in Hebron: dixerūtq. ad regē, Ecce caput Is-bóseth filij Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam: & dedit Dominus domino meo regi ultionem hodie de Saul, & de semine eius. 9 Respondens autem Dauid Rechab, & Baana fratri eius filijs Remmon Berothitæ, dixit ad eos, Viuit Dominus qui eruit animam meam de omni angustia, 10 quoniam eum qui annū ciauerat mihi, & dixerat. Mortuus est Saul: qui putabat se prolpera nunciare; tenui, & occidi eum in Siceleg, cui oportebat mercedem dare pro nuncio: 11 Quanto magis nunc cum homines impij interfecerunt uirum innoxium in domo sua, super lectū suum, non quæram sanguinem eius de manu uestra, & auferam uos de terra? 12 Præcepit itaque Dauid pueris suis, & interfecerunt eos: præcidentesq. manus & pedes eorū, suspenderūt eos super piscinā in Hebron: caput autē Is-bóseth tulerūt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAP. V.

1 Et uenerunt uniuersæ tribus Israel ad Dauid in Hebron, dicentes, Ecce nos os tuum, & caro tua sumus. 2 Sed & heri & nudiustertius cum esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israel: dixit autem Dominus ad te, Tu pasces populum meum Israel, & tu eris dux super Israel. 3 Venerunt quoque & seniores Israel ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex Dauid fœdus in Hebron coram Domino: unxeruntq. Dauid in regem super Israel. 4 Filius triginta annorum erat Dauid, cum regnare cœpisset, & quadraginta annis regnauit. 5 In Hebron regnauit super Iudam septem annis & sex mensibus: in Ierusalem autem regnauit triginta tribus annis super omnem Israel, & Iudam. 6 Et abijt rex, & omnes uiri qui erant cum eo, in Ierusalem ad Iebusæum habitatorem terræ: dictumq. est Dauid ab eis, Non ingredieris huc, nisi abstuleris cęcos & claudos, dicentes, Non ingredietur Dauid huc. 7 Cœpit autem Dauid arcem Sion, hæc est ciuitas Dauid. 8 Proposuerat enim Dauid in die illa præmium, qui percussisset Iebusæum, & tetigisset domatum fistulas, & - abstulisset ' cæcos & claudos odientes animam Dauid. ideirco dicitur in prouerbio, Cæcus & claudus non intrabunt in templum. 9 Habitauit autem Dauid in arce, * & uocauit eam, Ciuitatem Dauid: & ædificauit per gyrum a Mello & intrinsecus. 10 Et ingrediebatur proficiens atque succrescens, & Dominus Deus exercituum erat cum eo. 11 Misit quoq; Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices lignorum, artificesq. lapidū ad parietes: & ædificauerunt domum Dauid. 12 Et cognouit Dauid quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israel, & quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israel. 13 Accepit ergo Dauid adhuc concubinas & uxores de Ierusalem, postquam uenerat de Hebron: natiq. sunt Dauid & alij filij & filiæ: 14 & hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Ierusalem, Samua, & Sobab & Nathan & Salomon, 15 & Iebahar & Elisúa & Nepheg, 16 & Iaphia & Elisama, & Eliada, & Eliphálet. 17 Audierunt ergo Philisthiim quod unxissent Dauid in regem super Israel: & ascenderunt uniuersi ut quærerēt Dauid: quod cum audisset Dauid, descēdit in præsidium. 18 Philisthijm autem uenientes diffusi sunt in Valle-raphaim. 19 & consuluit Dauid Dominum, dicens, Si ascēdam ad Philisthiim? & si dabis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad Dauid, Ascende, quia tradens dabo Philisthiim in manu tua. 20 Venit ergo Dauid in Baal-Pharasim, & percussit eos ibi, & dixit, Diuisit Dominus inimicos meos coram me, sicut diuiduntur aquæ, Propterea uocatum est nomen loci illius Baal-Pharasim. 21 Et reliquerunt ibi sculptilia sua: quæ tulit Dauid, & uiri eius. 22 Et addiderunt adhuc Philisthiim ut ascenderent, & diffusi sunt in Valle-raphaim. 23 Consuluit autem Dauid Dominum, Si ascendam contra Philisthæos, & tradas eos in manus meas'? Qui respondit, Non ascendas sed contra eos, sed gyra post tergum eorum, & uenies ad eos ex aduerso pyrorum. 24 Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis prælium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, ut percutiat castra Philisthijm. 25 Fecit itaque Dauid sicut præceperat ei Dominus, & percussit Philisthiim de Gabaa, usque dum uenias Gezer.

CAP. VI.

1 Congregauit autem rursum Dauid omnes electos ex Israel, triginta 2 millia. Surrexitq. Dauid, & abijt, & uniuersus populus qui erat cum eo de uiris Iuda, ut adduceret arcam Dei, super quam inuocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in cherubim super eam. 4 Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum nouum: tuleruntq.

eam

-7 MS. R. H.C. Addit autem 4 G.
1 MS. R H.C. - 5 MS.
1. Par. 11. 1. Psal. 77. 71.
2. Reg. 2. 12.
-2 MS. H. G.
* Sion MS.
1. Par. 14. 2.
1. Par. 3. 5
Sup. 1. 15
1. Par. 14. 8. 11. 16.
Isai. 28. 21.
-7 MS. R. Hier. H C G. Agnoscitur autem 4 G. 7 MS. Hier. H C. Vocatur Iam eorū 6.
1. Par. 13 5.

eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa: Oza autem, & Ahio filij Abinadab, minabant plaustrum nouum. ¶ Cumq; tolleretur eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa, custodiens arcam Dei Ahio præcedebat arcam. 5 Dauid autem, & omnis Israël laudebant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis, & citharis, & lyris, & tympanis, & sistris, & cymbalis. 6 ¶ Postquam autem venerunt ad Aream Nachor, 'extendit Oza manum ad Arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boues, - & declinauerunt eam.' 7 Iratusq. est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei. 8 Contristatus est autem Dauid, eo quòd percussisset Dominus Ozam, & vocatum est nomen loci illius, Percussio Ozæ: vsque in diem hanc. 9 Et extimuit Dauid Dominum in die illa, dicens, Quomodo ingredietur ad me arca Domini? 10 Et noluit diuertere ad se arcam Domini in ciuitatem Dauid: sed diuertit eam in domum Obed-edom Gethæi. 11 Et habitauit arca Domini in domo Obed-edom Gethæi tribus mensibus: & benedixit Dominus Obed-edom, & omnem domum eius. 12 Nunciatumq. est regi Dauid quod benedixisset Dominus Obed-edom, & omnia eius propter arcam Dei. - Dixitq. Dauid, Ibo, & reducam arcam cum benedictione in domum meam. ' Abiit ergo Dauid, & adduxit arcam Dei de domo Obed-edom in ciuitatem Dauid cum gaudio: - & erat cum Dauid septem chori, & victima vituli'. 13 Cumq. transcendissent, qui portabant arcam Domini sex passus, immolabat bouem & ouem, & arietem, & Dauid percutiebat in organis armigatis, 14 &' saltabat totis viribus ante Dominum: porro Dauid erat accinctus ephod lineo. 15 Et Dauid, & omnis domus Israël ducebant arcam testamenti Domini, in iubilo, & in clangore buccinæ. 16 Cumq. intrasset arca Domini in ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem Dauid subsilientem, atque saltantem coram Domino: & despexit eum in corde suo. 17 Et introduxerunt arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi, quod tetenderat ei Dauid; & obtulit Dauid holocausta, & pacifica coram Domino. 18 Cumq. complesset offerens holocausta,' & pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum. 19 Et partitus est uniuersæ multitudini Israël tam viro quàm mulieri singulis collyridam panis unam, & assaturam bubalæ carnis unam, & similam frixam oleo: & abiit omnis populus, unusquisque in domum suam. 20 Reuersusq. est Dauid, ut benediceret domui suæ: & egressa Michol filia Saul in occursum Dauid, ait, Quàm gloriosus fuit hodie rex Israël discooperiens se ante ancillas seruorum suorum, & nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris. 21 Dixitq. Dauid ad Michol, - Viuit Dominus, quia ludam, ' ante Dominum qui elegit me potius, quàm patrem tuum, & quàm omnem domum eius, & præcepit mihi, ut essem dux super populum 22 Domini in Israël, & ludam, & vilior fiam plus quàm factus sum: & ero humilis in oculis meis: & cum ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo. 23 Igitur Michol filiæ Saul non est natus filius usque in diem mortis suæ.

CAP. VII.

1 Factum est autem cum sedisset rex in domo sua, & Dominus dedisset ei requiem undique ab uniuersis inimicis 2 suis, dixit ad Nathan prophetam, Videne quod ego habitem in domo cedrina, & arca Dei posita sit in medio pellium? 3 Dixitq. Nathan ad regem, Omne quod est in corde tuo, uade fac: quia Dominus tecum est. 4 Factum est autem in illa nocte: & ecce sermo Domini ad Nathan, dicens: 5 Vade, & loquere ad seruum meum Dauid, Hæc dicit Dominus, Nunquid tu ædificabis mihi domum ad habitandum? 6 Neque enim habitaui in domo ex die illa, qua eduxi filios Israël de Terra - Ægypti, vsque in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo, & in tentorio. 7 Per cuncta loca quæ transiui cum omnibus filiis Israël, nunquid loquens locutus sum ad vnam de tribubus Israël, cui præcepi, ut pasceret populum meum Israël, dicens, Quare non ædificastis mihi domum cedrinam? 8 Et nunc hæc dices seruo meo Dauid, Hæc dicit Dominus exercituum, ¶ Ego tuli te de pascuis sequentem greges, ut esses dux super populum meum Israël: 9 & fui tecum in omnibus vbicunque ambulasti, & interfeci uniuersos inimicos tuos a facie tua: feci q. tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in 10 terra. Et ponam locum populo meo Israël, & plantabo eum, & ¶ habitabit sub eo, & non turbabitur amplius: nec addent filij iniquitatis, ut affligant eum sicut prius, 11 ex die qua constituti iudices super populum meum Israël: & requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis. prædicitq. tibi Dominus, quod domum faciat 12 tibi Dominus. ¶ Cumq. completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo regnum eius. 13 ¶ Ipse ædificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum regni eius usque in sempiternum. 14 ¶ Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum, misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amoui a facie mea'. 15 Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum vsque in æternum ante faciem tuam, & thronus tuus erit firmus iugiter. 16 Secundum omnia uerba hæc, & iuxta uniuersam uisionem istam, sic locutus est Nathan ad Dauid. 17 Ingressus est autem rex Dauid, & sedit coram Domino, & dixit, Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, quia adduxisti me hucusque? 18 Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo serui tui in longinquum: ista est enim lex 19 Adam Domine Deus. Quid ergo adde-

re

1. Reg. 7. 2

1. Par. 15 13. Nacho 11 Mss. H. C. G. Textus autè. 6. q. confentir. 2 Mss. R.

1. Par. 15 25. - 10 Mss. R. H. C. G. - 10 Mss. R. H. C. - 9 Mss. R. H. C.

- 9 Mss. R. H. C.

1. Par. 16. 1.

holocaustis 3 Mss. H. C. Conformiter autè Textus, legit cum C. R.

- 7 Mss. R. H. C. Nec contradicit huic loco dicens Graecis lo bimodo enim Vdiudam, non auferam

1. Par. 22 7. 2. Par. 33 4. 7. habitabo cum o. 3. Reg. 8. 12. 3. Reg. 5. 3 1. Par. 22 10. Heb. 1. 5. Ps. 88. 32. 2 tres 5 Mss. R. H. C. G.

te poterit adhuc Dauid, vt loquatur ad te? tu enim scis seruum tuum Domine Deus. 21 ¶ Propter verbum tuum, & secundum cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, vt 22 notum faceres seruo tuo. ¶ Idcirco magnificatus es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ audiuimus auribus nostris. ¶ Quæ est autem, vt populus tuus Israel, 23 gens in terra, propter quam iuit Deus, ut redimeret eam sibi in populum, & poneret sibi nomen, faceretq. eis magnalia, & horribilia super terram, a facie populi tui quem redemisti tibi ex Aegypto, ᵛ gentes, & deum eius. ¶ Firmasti enim tibi 24 populum tuum Israel in populum sempiternum: Et tu Domine Deus factus es eis in Deum. ¶ Nunc ergo Domine Deus 25 verbum quod locutus es super seruum tuum, & super domum eius, fuscita in sempiternum: & fac sicut locutus es, ¶ ut 26 magnificetur nomen tuum vsque in sempiternum, atque dicatur, Dominus exercituum, Deus super Israel. Et domus serui 27 tui Dauid erit stabilita coram Domino, ¶ quia tu Domine exercituum Deus Israel reuelasti aurem serui tui, dicens, Domum ædificabo tibi: propterea inuenit seruus tuus 28 cor suum, vt oraret te oratione hac. ¶ Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus, & verba tua erunt vera: locutus es enim ad seruum tuum bona hæc. Incipe ergo, & be- 29 nedic domui serui tui, vt sit in sempiternum coram te: quia tu Domine Deus locutus es, * benedictione tua benedicetur domus serui tui in sempiternum.

ᵛ gentibus & dis & de gente & deo 5 MS.

* & 6 MS. H.C.G.

CAP. VIII.

FActum est autem post hæc percussit Dauid Philisthæum, & humiliauit eos, & tulit Dauid Frenum-tributi de manu Philisthæi. ¶ Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo, comparans eos terræ: mensus est autem duos funiculos vnum ad occidendum, & vnum ad viuificandum: factusq. est Moab Dauid seruiens sub tributo. ¶ Et percussit Dauid Adar-ezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est vt dominaretur super flumen Euphraten. ¶ Et captis Dauid ex parte eius mille septingentis equitibus, & viginti millibus peditum, subnerauit omnes iugales curruum: dereliquit autem ex eis centum currus. ¶ Venit quoque Syria Damasci, vt præsidium ferret Adar-ezer regi Soba: & percussit Dauid de Syria viginti duo millia virorum. ¶ Et posuit Dauid præsidium in Syria Damasci: factaq. est Syria Dauid seruiens sub tributo: seruauitq. Dominus Dauid in omnibus ad quæcunque profectus est. ¶ Et tulit Dauid arma aurea, quæ habebant

1. Par. 18. 1.

1 2 3 4 5 6 7

8 serui Adar-ezer, & detulit ea in Ierusalem. ¶ Et de Bete, & de Beroth ciuitatibus Adar-ezer tulit rex Dauid æs multum nimis. - de quo fecit Salomon omnia vasa ærea in templo: & mare æneum, & co- 9 lumnas, & altare'. ¶ Audiuit autem Thou rex Emath, quod percussisset Dauid om- 10 ne robur Adar-ezer, ¶ & misit Thou Ioram filium suum ad regem Dauid, vt saluta ret eum congratulans, & gratias ageret eo quòd expugnasset Adar-ezer, & percussisset eum. Hostis quippe erat Thou Adar-ezer, & in manu eius erant vasa au- 11 rea, & vasa argentea, & vasa ærea: ¶ quæ & ipsa sanctificauit rex Dauid Domino cum argento & auro, quæ sanctificauerat de vniuersis gentibus quas subegerat ¶ de 12 Syria, & Moab, & filijs Ammon, & Philisthiim, & Amalec, & de manubijs Adar-ezer filij Rohob regis Soba. ¶ Fecit quo- 13 que sibi Dauid nomen cum reuerteretur capta Syria in Valle-salinarum, cæsis decem & octo millibus: - & in Gebrlem ad 14 viginti tria millia': ¶ & posuit in Idumæa custodes, statuitq. præsidium: & facta

- 10 Mss. R. H. C. G. At in G. & in aliis Et confecit Salomon mare æneum & columnas, & labra, & omnia vasa. Verum, istud tantum hoc versus ex l. 2. Par. c. 18. huc translatum. ᵛ duodecim. - 6 Mss. R. H. C. G.

est

est vniuersa Idúmæa seruiens Dauid. & seruauit Dominus Dauid in omnibus ad quæcunque profectus est. ¶ Et regnauit Dauid super omnem Israel: faciebat quoque Dauid iudicium, & iustitiam omni populo suo. ¶ Ioab autem filius Saruiæ erat super exercitum: porro Iosaphat filius Ahilud erat a commentariis: ¶ & Sadoc filius Achitob, & Achimélech filius Abiathar, erant sacerdotes: & Saraias, scriba: Banaias autem filius Ioiadæ super cerethi, & phelethi: filij autem Dauid, sacerdotes erant.

CAP. IX.

ET dixit Dauid, Putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam propter Ionathan? ¶ Erat autem de domo Saul, seruus, nomine Siba: quem cum vocasset rex ad se, dixit ei, Tu ne es Siba? Et ille respondit, Ego sum seruus tuus. ¶ Et ait rex, Nunquid superest aliquis de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam Dei? Dixitq. Siba regi, Superest filius Ionathæ, debilis pedibus. ¶ Vbi, inquit, est? Et Siba ad regem, Ecce, ait, in domo est Machir filij Ammiel in Lo-dabar. ¶ Misit ergo rex Dauid, & tulit eum de domo Machir filij Ammiel de Lo-dabar. ¶ Cum autem uenisset Miphi-bóseth filius Ionathæ filij Saul ad Dauid, corruit in faciem suam, & adorauit. Dixitq. Dauid, Miphi-bóseth? qui respondit, Adsum seruus tuus. ¶ Et ait ei Dauid, Ne timeas, quia faciens faciam in te misericordiam propter Ionathan patrem tuum, & restituam tibi omnes agros Saul patris tui, & tu comedes panem in mensa mea semper. ¶ Qui adorans eum, dixit, Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei? ¶ Vocauit itaque rex Sibam puerum Saul, & dixit ei, Omnia quæcunque fuerunt Saul, & uniuersam domum eius, dedi filio domini tui. ¶ Operare igitur ei terram tu, & filij tui, & serui tui: & inferes filio domini tui cibos, vt alatur: Miphi-bóseth autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam. Erant autem Sibæ quindecim filij, & viginti serui. ¶ Dixitq. Siba ad regem, Sicut iussisti domine mi rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: & Miphi-bóseth comedet super mensam * meam', quasi unus de filiis regis. ¶ Habebat autem Miphi-bóseth filium paruulum nomine Micha: omnis uero cognatio domus Sibæ seruiebat Miphi-bóseth. ¶ Porro Miphi-bóseth habitabat in Ierusalem: quia de mensa regis iugiter vescebatur: & erat claudus utroque pede.

CAP. X.

FActum est autem post hæc, vt moreretur rex filiorum Ammon, & regnauit Hanon filius eius pro eo. ¶ Dixitq. Dauid, Faciam misericordiam cum Hanon filio Nas, sicut fecit pater eius mecum misericordiam. Misit ergo Dauid, consolans eum per seruos suos super patris interitu. Cum autem uenissent serui Dauid, in terram filiorum Ammon, ¶ dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum, Putas quod propter honorem patris tui miserit Dauid ad te consolatores, & non ideo ut * inuestigaret, & exploraret ciuitatem, & cuerteret eam, misit Dauid seruos suos ad te? ¶ Tulit itaque Hanon seruos Dauid, rasitq. dimidiam partem barbæ eorum, & præcidit uestes eorum medias vsque ad nates, & dimisit eos. ¶ Quod cum nunciatum esset Dauid, misit in occursum eorum: erant enim viri confusi turpiter valde, & mandauit eis Dauid, Mancte in Iericho, donec crescat barba uestra', & tunc reuertimini. ¶ Videntes autem filij Ammon, quod iniuriam fecissent Dauid, miserunt, & conduxerunt mercede Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti millia peditum, & a rege Maacha mille uiros, & ab Is-tob ** duodecim' millia uirorum. ¶ Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum bellatorum. ¶ Egressi sunt ergo filij Ammon, & direxerunt aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus autem Soba, & Rohob, & Is-tob, & Maacha seorsum erant in campo. ¶ Videns igitur Ioab quod præparatum esset aduersum se prœlium, & ex aduerso & post tergum, elegit * ex omnibus electis Israel, & instruxit aciem contra Syrum: ¶ reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit aciem aduersus filios Ammon. ¶ Et ait Ioab, Si præualuerint aduersum me Syri, eris mihi in adiutorium: si autem filij Ammon præualuerint aduersum te, auxiliabor tibi. ¶ Esto uir fortis, & pugnemus pro populo nostro, & ciuitate Dei nostri: Dominus autem faciet quod bonum est in conspectu suo. ¶ Iniit itaque Ioab, & populus qui erat cum eo, certamen contra Syros: qui fugerunt a facie eius. ¶ Filij autem Ammon uidentes, quia fugissent Syri, fugerunt, & ipsi a facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusq. est Ioab a filijs Ammon, & venit Ierusalem. ¶ ** Videntes igitur filij Ammon quoniam Syrus expauit, & quoniam corruissent' coram Israel, congregati sunt pariter. ¶ Misitq. Adar-ézer, & eduxit Syros, qui erant trans fluuium, & adduxit eorum exercitum: Sobach autem magister militiæ Adar-ézer, erat princeps eorum. ¶ Quod cum nunciatum esset Dauid, contraxit omnem Israelem, & transiuit Iordanem, uenitq. in Helam: & direxerunt aciem Syri ex aduerso Dauid, & pugnauerunt contra eum. ¶ Fugeruntq. Syri a facie Israel, & occidit Dauid de Syris septingentos currus, & quadraginta millia equitum: & Sobach principem militiæ percussit; qui statim mortuus est. ¶ Videntes autem uniuersi reges qui erant in præsidio Adar-ézer, se uictos esse ab Israel, - expauerunt, & fugerunt quinquaginta, & octo millia coram Israel. Et' fecerunt pacem cum Israel: & seruierunt eis, timueruntq. Syri auxilium præbere * filiis Ammon.

CAP.

* te O.

** decem O

* sibi MS. Q. R.

** Videntes igitur Syrus quoniã corruissent 7 MS. R.H. C.G.

-6 MS. R.H. C.G.

* vltra 1 MS. R. C.G.

uam 10 s. Suf- ægétur te Tex- t R. H. que C. egis G.

Par. 19

CAP. XI.

1 FActum eſt autem, uertente anno, eo tempore quo ſolẽt reges ad bella proce-
dere, miſit Dauid Ioab, & ſeruos
tuos cum eo, & uniuerſum Iſrael, & uaſta-
uerunt filios Ammon, & obſederunt Rab-
ba: Dauid autem remanſit in Ieruſalem.
2 ¶ Dum hæc agerentur: accidit * ut ſurge-
ret Dauid de ſtratu ſuo poſt meridiem, &
deambularet in ſolario domus regiæ: uidit-
que mulierem ſe lauantem, ex aduerſo,
ſuper ſolarium ſuum: erat autem mulier
pulchra ualde. ¶ Miſit ergo rex, & requiſiuit
3 quæ eſſet mulier. Nũciatumq; eſt ei quod
ipſa eſſet Beth-ſabee filia Eliam, uxor Vriæ
Hethæi. ¶ Miſſis itaque Dauid nuncijs tu-
4 lit eam, quæ cum ingreſſa eſſet ad illum,
dormiuit cum ea: ¶ ſtatimq; ſanctificata
eſt ab immunditia ſua: ¶ & reuerſa eſt in
5 domum ſuam concepto fœtu. Mittensq;
nunciauit Dauid, & ait, Concepi. ¶ Miſit
6 autem Dauid ad Ioab, dicens, Mitte ad me
Vriam Hethæum. ¶ Miſitq; Ioab Vriam
7 ad Dauid. Et Venit Vrias ad Dauid. Quæſi-
tumq; Dauid quàm recte ageret Ioab, & po-
pulus, & quomodo adminiſtraretur bellũ:
8 & dixit Dauid ad Vriam, Vade in domum
tuam, & laua pedes tuos. Et egreſſus eſt
Vrias de domo regis, ſecutusq; eſt eum ci-
9 bus regius. ¶ Dormiuit autem Vrias ante
portam domus regiæ, cum alijs ſeruis do-
mini ſui, & non deſcendit ad domum ſuã.
10 ¶ Nunciatumq; eſt Dauid a dicentibus, Nõ
iuit Vrias in domum ſuam. Et ait Dauid ad
Vriam, Numquid non de uia ueniſti? quare
11 non deſcendiſti in domum tuam? ¶ Et
ait Vrias ad Dauid, Arca * Dei, & Iſrael,
& Iuda habitant in papilionibus, & domi-
nus meus Ioab, & ſerui domini mei ſuper
faciem terræ manent: & ego ingrediar do-
mum meam, ut comedam & bibam, &
dormiam cum uxore mea? per ſalutem
animæ tuæ non faciam rem hanc. ¶ Ait
12 ergo Dauid ad Vriam, Mane hîc etiam ho-
die, & cras dimittam te. Manſit * Vrias in
13 Ieru ali mi in die illa & altera; ¶ & uoca-
uit eum Dauid ut comederet coram ſe &
biberet, & inebriauit eum: qui egreſſus ve-
ſpere, dormiuit in ſtratu ſuo cum ſeruis do-
14 mini ſui, & in domum ſuam non deſcen-
dit. ¶ Factum eſt ergo mane, & ſcripſit Da
15 uid epiſtolam ad Ioab: ¶ miſitq; per ma-
num Vriæ, ſcribens in epiſtola, Ponite Vriã
ex aduerſo belli, ubi fortiſſimum eſt præ-
16 lium: & derelinquite eum, ut percuſſus in-
tereat. ¶ Igitur cum Ioab obſideret urbem,
poſuit Viriam in loco ubi ſciebat uiros eſſe
17 fortiſſimos. ¶ Egreſſiq; uiri de ciuitate, bel
labant aduerſum Ioab: & ceciderunt de po
pulo ſeruorum Dauid, & mortuus eſt etiã
18 Vrias Hethæus. ¶ Miſit itaque Ioab, & nun
19 ciauit Dauid omnia uerba prœlij: ¶ præce-
pitq; nuncio, dicẽs, Cum compleueris uni-
20 uerſos ſermones belli ad regem, ¶ ſi eum
ideris indignari, & dixerit, Quare acceſſi-
ſtis ad murum, ut prœliaremini? an igno-
rabatis quod multa déſuper ex muro tela
21 mittantur? ¶ ¶ Quis percuſſit Abi-melech
filium * Ierobaal? nonne mulier miſit ſu-
per eum fragmen molæ de muro, & inter-
fecit eum in Thebes? quare iuxta murum
22 acceſſiſtis? dices, Etiam ſeruus tuus Vrias
Hethæus occubuit. ¶ Abijt ergo nuncius,
& uenit, & narrauit Dauid omnia quæ ei
23 præceperat Ioab. ¶ Et dixit nuncius ad Da-
uid, Præualuerunt aduerſum nos uiri, &
egreſſi ſunt ad nos in agrum: nos autem
facto impetu perſecuti eos ſumus u que
24 ad portam ciuitatis. ¶ Et direxerunt iacu-
la ſagittarij ad ſeruos tuos ex muro: déſu-
per mortuique ſunt de ſeruis regis, quinetiã
ſeruus tuus Vrias Hethæus mortuus eſt. ¶ Et
25 dixit Dauid ad nunciũ, Hæc dices Ioab,
Non te frangat iſta res: uarius enim euen-
tus eſt belli, & nunc hunc, & nunc illum
conſumit gladius: conforta bellatores

1. Par. 20. 1.

* quadrageſimo nono.

Leuit. 15. 18.

2. Reg. 6. 6. Mss H. G. * D. min. C.

tuos .duertus tibem, ut destruas eam, & & exhortare eos. ✝ Audiuit autem uxo: 26
Uriæ, quod mortuus esset Urias vir suus, & planxit eum. ✝ Transactoq́ luctu mi- 27
sit Dauid, & introduxit eam in domum suam, & facta est ei uxor, peperitq́ ei filium: & displicuit verbum hoc quod fecerat Dauid, coram Domino.

CAP. XII.

MIsit ergo Dominus Nathan ad Da- 1
uid: qui cum venisset ad eum, dixit ei, *Duo viri erant in ciuitate vna, vnus diues, & alter pauper. ✝ Diues habe- 2
bat oues, & bones plurimos valde. ✝ Pau- 3
per autem nihil habebat omnino, præter ouem vnam paruulam quam emerat, & nutrierat, & quæ creuerat apud eum cum filiis eius simul, de pane illius comedens, & de calice eius bibens, & in sinu illius dormiens: eratq́ illi sicut filia. ✝ Cum autem 4
peregrinus quidam uenisset ad diuitem, parcens ille sumere de ouibus, & de bobus suis, ut exhiberet conuiuium peregrino illi qui venerat ad se, tulit ouem viri pauperis, & præparauit cibos homini, qui venerat ad se. ✝ Iratus autem indignatione Da- 5
uid aduersus hominem illum nimis, dixit ad Nathan, Viuit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. ✝ Quę reddet 6
in quadruplum, eo quòd fecerit uerbum istud, & non pepercerit. ✝ Dixit autem Na- 7
thã ad Dauid: Tu es ille vir. * Hæc dicit Dominus Deus Israël, Ego vnxi te in regem super Israel, & ego erui te de manu Saul, ✝ & dedi tibi domum domini tui, & uxores 8
domini tui in sinu tuo, dediq́ tibi domum Israel & Iuda: & si parua sunt ista, adiiciã tibi multo maiora. ✝ Quare ergo contem- 9
pisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? Uriam Hethæum percussisti gladio, & uxorem illius accepisti in uxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon. ✝ Quam ob rem non rece- 10
det gladius de domo tua usque in sempiternum, eo quòd despexeris me, & tuleris uxores Urię Hethęi, ut esset uxor tua. ✝ Itaque hæc dicit Dominus, Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam 11
uxore tuas in oculis tuis, ‖ & dabo proximo tuo, & dormiet cum uxoribus tuis in oculis Solis huius. ✝ Tu enim fecisti abs- 12
condite: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis. * ✝ Et dixit Dauid ad Nathan, 13
‖ Peccaui Domino. Dixitq́ Nathan ad Dauid, Dominus quoque transtulit peccatum tuum: non morieris. ✝ Veruntamen, 14
quoniam blasphemare fecisti inimicos* Domini, propter verbum hoc: filius qui natus est tibi, morte morietur. ✝ Et 15
reuersus est Nathan in domum suam. Percussit quoque Dominus paruulum quem pepererat vxor Uriæ Dauid, & desperatus est. ✝ Deprecatusq́ est Dauid Dominum 16
pro paruulo: & ieiunauit Dauid ieiunio, & ingressus seorsum, iacuit super terram. ✝ Venerunt autem seniores domus eius, 17
cogentes eum vt surgeret de terra: qui noluit, nec comedit cum eis cibum. ✝ Accidit autem die septima vt moreretur infans: timueruntq́ serui Dauid nunciare ei quod 18
mortuus esset paruulus. dixerunt enim.

Ecce cum paruulus adhuc viueret, loquebamur ad eum, & non audiebat vocem nostram: quanto magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget? ✝ Cum ergo Da- 19
uid* audisset seruos suos mussitantes, intellexit quod mortuus esset infantulus: dixitq́ ad seruos suos, Nũ mortuus est puer? Qui responderunt ei, Mortuus est. ✝ Surre- 20
xit ergo Dauid de terra, & lotus unctusq́ est: cumq́ mutasset vestem, ingressus est domum domini: & adorauit, & venit in domum suam, petiitq́. vt ponerent ei panem, & comedit. ✝ Dixerunt autem ei ser- 21
ui sui, Quis est sermo quem fecisti? propter infantem cum adhuc viueret, ieiunasti & flebas: mortuo autem puero surrexisti, & comedisti panem. ✝ Qui ait, Propter infan- 22
tem, dum adhuc viueret, ieiunaui & fleui: dicebam enim, Quis scit si forte donet eũ mihi Dominus, & viuat infans? ✝ Nunc au- 23
tem quia mortuus est, quare ieiuno? Nunquid potero reuocare eũ amplius? ego vadam magis ad eum: ille uero non reuertetur ad me. ✝ Et consolatus est Dauid Beth- 24
sabee vxorem suam: ingressusq́ ad eã, dormiuit cum ea: illaq́ genuit filium, & uocauit nomen eius Salomon, & Dominus dile- 25
xit eum. ✝ Misitq́ * in manu Nathan prophetæ, & uocauit nomen eius Amabilis Domino, eo quòd diligeret eum Dominus.
26 ✝ ‖ Igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon, & expugnabat urbem
27 regiam. ✝ Misitq́. Ioab nuncios ad Dauid, dicens, Dimicaui aduersum Rabbath, & capienda est Urbs aquarum. ✝ Nunc igitur cõ-
28 grega reliquam partem populi, & obside ciuitatem, & cape eam: ne cum a me uastata fuerit urbs, nomen meo adscribatur uictoria. ✝ Congregauit itaque Dauid omnẽ
29 populum, & profectus est aduersum Rabbath: cumq́ dimicasset, cepit eam. ✝ Et tulit
30 diadema regis eorum de capite eius, pondo auri talentum, habens gemmas pretiosissimas, & impositum est super caput Dauid. Sed & prædam ciuitatis asportauit multã
31 ualde: ✝ populum quoque eius adduxens, seruauit: & circumegit super eos ferrata carpentaq́ diuisitq́. cultris, & traduxit in typo laterum: sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorum Ammon. & reuersus est Dauid, & omnis exercitus in Ierusalem.

CAP. XIII.

FActum est autem post hæc, ut Absalom 1
filij Dauid sororẽ speciosissimam vocabulo Thamar, adamaret Amnon filius Dauid, ✝ & deperiret in eam: ualde, ita 2
ut propter amorem eius ægrotaret: quia cum esset virgo, difficile ei uidebatur, ut quippiam inhoneste ageret cum ea. ✝ Erat 3
autem Amnon amicus, nomine Ionadab filius Semmaa fratris Dauid, uir prudens ualde. ✝ Qui dixit ad eum, Quare sic atte- 4
nuaris macie fili regis, per singulos dies? cur non indicas mihi? Dixitq́. ei Amnon, Thamar sororẽ fratris mei Absalom amo. ✝ Cui respondit Ionadab, Cuba super lectũ 5
tuum, & languorem simula: cumq́. uenerit pater tuus, ut uisitet te, dic ei, Veniat, oro, & faciat pulmentum, ut comedam de manu eius. ✝ Accubuit itaque Amnon, & quasi 6
ægrotare cœpit: cumq́. uenisset rex ad uisi-

tandum

* Responde mihi: idem cum MS. G. A. a R. H. C. & G. q. Nec ea ista non legun tur.

Exo. 22. 1

*qui fecisti hanc rem MS. G. A. a R. H. & Cum adduntur

Infr. 26. 22.

* huius MS. G Eccl. 47. 13.

* nomen MS. q.

* audisset 9 MS. H. C. G.

* uidisset 1 MS. H. G. q.

Mat. 1. b.

* cum G.

1 Pa. 20. 1.

2 MS.

tandum eum, ait Amnon ad regē, Veniat, obtecto, Thamar soror mea, vt faciat in oculis meis duas sorbitiunculas, & cibum* capiam de manu eius. ✠ Misit ergo Dauid 7
ad Thamar domum, dicens, Veni in domum Amnon fratris tui, & fac ei pulmentum. ✠ Venitq. Thamar in domum Amnon fratris sui, ille autem iacebat: quæ tollens farinam commiscuit & liquefaciens, in oculis eius coxit sorbitiunculas. ✠ Tollensq. quod coxerat, effudit, & posuit coram eo, & noluit comedere: dixitq. Amnon, Eiicite vniuersos a me. Cumq. egressi essent omnes, ✠ dixit Amnon ad Thamar, Infer cibum in conclaui, vt vescar de manu tua. Tulit ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat, & intulit ad Amnon fratrem suum in conclaui. ✠ Cumq. obtulisset ei cibum, apprehendit eam, & ait, Veni, cuba mecum soror mea. ✠ Quæ respondit ei, Noli frater mi, noli opprimere me: neque enim hoc fas est in Israel: noli facere stultitiam hanc. ✠ Ego enim ferre non potero opprobrium meum, & tu eris quasi vnus de insipientibus in Israel: quin potius loquere ad regem, & non negabit me tibi. ✠ Noluit autem* acquiescere precibus eius, sed præualens viribus oppressit eam, & cubauit cum ea. ✠ Et exosam eam habuit Amnon odio magno nimis: ita vt maius esset odium quo oderat eam, amore quo ante dilexerat. Dixitq. ei Amnon, Surge & vade. ✠ Quæ respondit ei, Maius est hoc malum quod nunc agis aduersum me quam quod ante fecisti, expellens me. Et noluit audire eum: ✠ sed 17
vocato puero, qui ministrabat ei, dixit, Fuge hanc a me foras: & claude ostium post eam. ✠ Quæ induta erat talari tunica: 18
huiusce modi enim filiæ regis virgines vestibus vtebantur. Eiecit itaque eam minister illius foras: clausitq. fores post eam. ✠ Quæ aspergens cinerem capiti suo, scissa 19
talari tunica, impositisq. manibus super caput suum, ibat ingrediens, & clamans. ✠ Dixit autem ei Absalom frater suus, Num 20
quid Amnon frater tuus concubuit tecum? sed nunc soror tace, frater tuus est: neque affligas cor tuum pro hac re. Mansit itaque Thamar contabescens in domo Absalom fratris sui. ✠ Cum autem audisset rex 21
Dauid verba hæc, contristatus est valde, & noluit contristare spiritum Amnon filij sui, quoniam diligebat eum, quia primogenitus erat ei. ✠ Porro non est locutus 22
Absalom ad Amnon nec malum, nec bonum: oderat enim Absalom Amnon, eo quòd violasset Thamar sororem suam.
✠ Factum est autem post tempus biennij, 23
vt tonderentur oues Absalom in Baal-hasor, quæ est iuxta Ephraim: & vocauit Absalom omnes filios regis, ✠ venitq. ad re- 24
gem, & ait ad eum, Ecce tondentur oues serui tui: veniat oro rex cum seruis suis ad seruum suum. ✠ Dixitq. rex ad Absa- 25
lom, Noli fili mi, noli rogare vt veniamus omnes, & grauemus te. Cum autem cogeret eum, & noluisset ire, benedixit ei.
✠ Et ait Absalom, * Si non vis venire, ne- 26
mini obsecro nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixitq. ad eum rex, Non est necesse, vt vadat tecum. ✠ Coëgit itaque 27
Absalom eum, & dimisit cum eo Amnon & vniuersos filios regis. ✠ Fecerat q. Absa- 28
lom conuiuium quasi conuiuium regis. ✠ Præceperat autem Absalom pueris suis, dicens, Obseruate cum temulentus fuerit Amnon vino, & dixero vobis, Percutite eum, & interficite: nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roborami- 29
ni, & estote viri fortes. ✠ Fecerunt ergo pueri Absalom aduersum Amnon, sicut præceperat eis Absalom. Surgentes q. omnes filij regis ascenderunt singuli mulas suas, & fugerunt. ✠ Cumq. adhuc pergerent in itinere, fama peruenit ad Dauid, dicens, Percussit Absalom omnes filios regis, & non remansit ex eis saltem vnus. 30
✠ Surrexit itaque rex, * & scidit vestimenta sua: & cecidit super terram, & omnes serui illius qui assistebant ei, tenderunt vestimenta sua. ✠ Respondens autem Ionadab filius Semmaa fratris Dauid, dixit, Ne æstimet dominus meus rex, quòd omnes pueri filij regis occisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniā in ore Absalom erat positus ex die qua oppressit Thamar sororem eius. ✠ Nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, dicens, Omnes filij regis occisi sunt: quoniā Amnon solus mortuus est. ✠ Fugit autem Absalom. & eleuauit puer speculator oculos suos, & aspexit: & ecce populus multus veniebat per iter deorum ex latere mōtis. ✠ Dixit autem Ionadab ad regem, Ecce filij regis adsunt: iuxta verbum serui tui sic factum est. ✠ Cumq. cessasset loqui, apparuerunt & filij regis: & intrantes leuauerunt vocem suam, & fleuerunt: sed & rex, & omnes serui eius fleuerunt ploratu magno nimis. ✠ Porro Absalom fugiens, 31 32 33 34 35 36 37
abiit ad Tholomai filium Ammiud regem Gessur. Luxit ergo Dauid filium 38
suum ✠ multis' diebus. ✠ Absalom autem cum fugisset, & venisset in Gessur, 39
fuit ibi tribus annis. ✠ Cessauitq. rex Dauid persequi Absalom, eo quòd consolatus esset super Amnon interitu.

CAP. XIIII.

1 ✠ INtelligens autem Ioab filius Saruiæ, quod cor regis ad filium esset ad Absalō,
2 ✠ misit Thecuam, & tulit inde mulierē sapientem: dixitq. ad eam, Lugere te simula, & induere veste lugubri, & ne ungaris oleo, sis quasi mulier iam plurimo tempore lugens mortuum: ✠ & ingredieris ad
3 regem, & loqueris ad eum sermones huiusce modi. Posuit autem Ioab verba in ore
4 eius. ✠ Itaque cum ingressa fuisset mulier Thecuitis ad regem, cecidit coram eo super terram, & adorauit, & dixit, Serua me rex.
5 ✠ Et ait ad eā rex, Quid cautæ habes? Quæ respōdit, Heu, mulier vidua ego sum: mortuus
6 est enim vir meus. ✠ Et ancillæ tuæ erant duo filij: qui rixati sunt adueršum se in agro, nullusq. erat qui eos phibere posset: & percussit alter alterū, & interfecit eū.
7 ✠ Et ecce conurgens vniuersa cognatio aduersum ancillam tuam, dicit, Trade eum qui percussit fratrem suum, vt occidamus eum pro anima fratris sui quem interfecit, & deleamus hæredē: & quærunt extinguere scintillā meā quæ relicta est, vt non suscitet viro meo nomē, & reliquiæ super ter-

ram.

* parcum O.

* Amnon MS. B.C. Ab H. autem & C. non addit.

-3 MS.R. H.C.G. Agnoscitur autē aduersus ipse 6. q.

* ad David MS R. * ad eum 6 q. Ab H. autem. C. & G. semirum interpositur.

-11 MS R. H.C.G. Habetur autem G.q.

* David MS. q.R.

* Amnon MS. j.R. * cunctis 4 MS. H. G Eu autem modo quo Text. nus legit, expositit Par.C.

Et ait rex ad mulierem, Vade in 8
tuam, & ego iubebo pro te. ✠ Di- 9
lier Thecuitis ad regé, In me do
rex sit iniquitas, & in domum pa
rex autem & thronus eius sit in-
✠ Et ait rex, Qui contradixerit ti- 10
eum ad me, & ultra non addet vt
. ✠ Quæ ait, Recordetur rex Do- 11
sui, ut non multiplicentur proxi-
inis ad ulciscendum, & nequa-
cerficiant filium meum. Qui ait,
minus, quia non cadet de capillis
uper terram. ✠ Dixit ergo mulier, 12
rancilla tua ad dominum meum
erbum. Et ait, Loquere. ✠ Dixitq. 13
Quare cogitasti huiusce modi rem
opulum Dei, & locutus est rex ver
d ut peccet, & non reducat electũ
Omnes morimur, & quasi aquæ 14
ur in terram, quæ non reuertun-
ec vult Deus perire animam, sed
, cogitans ne penitus pereat qui
est. ✠ Nunc igitur ueni ut loquar 15
num meum regem uerbum hoc
populo. Et dixit ancilla tua, Lo
regem, si quo modo faciat rex ver
illæ suæ. ✠ Et audiuit rex, * ut li- 16
ncillam suam de manu omnium
bant de hæreditate Domini dele-
si'ium meum simul. ✠ Dicat ergo 17
ua, ut fiat uerbum domini mei re-
sacrificium. Sicut enim angelus
sic est dominus meus rex, ut nec
ione, nec maledictione moueat
& Dominus Deus tuus est tecum.
ondens rex: dixit ad mulierem, Ne 18
as a me uerbum quod te interro-
gé. ei mulier, Loquere domine mi
t ait rex, Numquid manus Ioab 19
st in omnibus istis? Respondit mu-
it, Per salutem animæ tuæ domi-
, nec ad sinistram, nec ad dextrã
nnibus his quæ locutus est domi-
nus meus rex: seruus enim tuus Ioab, ipse
præcepit mihi, & ipse posuit in os ancillæ
20 tuæ omnia uerba hæc. ✠ Vt uerterem fi-
guram sermonis huius, seruus tuus Ioab
præcepit istud: tu autem domine mi rex,
sapiens es, sicut habet sapientiam angelus
21 Dei, ut intelligas omnia super terram. ✠ Et
ait rex ad Ioab, Ecce placitus feci uerbum
tuum: uade ergo, & reuoca puerum Absa-
22 lom. ✠ Cadensq. Ioab super faciem suam
in terram, adorauit, & benedixit regi: & di-
xit Ioab, Hodie intellexit seruus tuus, quia
inueni gratiam in oculis tuis domine mi
rex: * fecisti enim sermonem * rex serui
23 tui. ✠ Surrexit ergo Ioab, & abiit in Ges-
24 sur, & adduxit Absalom in Ierusalem. ✠ Di-
xit autem rex, Reuertatur in domum suã,
& faciem meam non uideat. Reuersus est
25 itaque Absalom in domum suam, & faciẽ
regis non uidit. ✠ Porro sicut Absalom,
uir non erat pulcher in omni Israel, & de-
corus nimis: a uestigio pedis usque ad ver-
26 tcem non erat in eo ulla macula. ✠ Et quã-
do tondebat capillum (semel autem in an-
no tondebatur, quia grauabat cum cæsa-
ries) ponderabat capillos capitis sui ducẽ-
27 tis siclis, pondere publico. ✠ Nati sunt au-
tem Absalom filii tres: & filia una, nomine
28 Thamar, elegantis formæ. ✠ Mansitq.
Absalom in Ierusalem duobus annis, & fa-
29 ciẽ regis non uidit. ✠ Misit itaque ad Ioab,
ut mitteret eum ad regem: qui noluit ue-
30 nire ad eum. Cumq. secundo misisset, &
ille noluisset uenire ad eum, ✠ dixit seruis
suis, Scitis agrum Ioab iuxta agrum meũ,
habẽtem messem hordei: ite igitur, & suc-
cendite eum igni. Succenderunt ergo ser-
ui Absalom segetem igni. ✠ Et uenientes
ad Ioab, scissis uestibus suis, dixerunt,
31 Succenderunt serui Absalom partem agri
igni'. ✠ Surrexitq. Ioab, & uenit ad Absa-
lom in domum eius, & dixit, Quare succẽ
32 derunt serui tui segetem meam igni? ✠ Et

* fecit H. C. G. * Domine mi MS. R. G | Ab H. alii: ens, C. & G. non repetitur

-- II MS. R. H. C. G. Sunt autẽ codices Græci, quos non tollãs

respon-

respondit Absalom ad Ioab. Misi ad te obsecrans, vt venires ad me, & mitterem te ad regem, & diceres ei, Quare veni de Gessur? melius mihi erat ibi esse: obsecro ergo, ut videam faciem regis: quòd si memor est iniquitatis meæ, interficiat me.
19 ¶ Ingressus itaque Ioab ad regem, nunciauit ei omnia: vocatusq. est Absalom, & introuit ad regē, & adorauit super facié terræ coram eo: osculatusq. est rex Absalom.

CAP. XV.

1 IGitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & equites, & quinquaginta uiros qui præcederent eum. 2 Et mane consurgens Absalom, stabat iuxta introitum portæ: & si quis habebat negotium, vt veniret ad regis iudicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat, De qua ciuitate es tu? Qui respondens aiebat, Ex una tribu Israël ego sum seruus tuus. 3 Respondebatq. ei Absalom, Videntur mihi sermones tui boni, & iusti sed non est qui te audiat constitutus a rege. Dicebatq. Absalom, 4 Quis me constituat iudicem super terram, ut ad me ueniant omnes qui habent negotium, & iuste iudicem? 5 Sed & cum accederet ad eum homo, ut salutaret illum, extēdebat manum suam, & apprehendens, osculabatur eum. 6 Faciebatq. hoc omni Israel venienti ad iudicium, ut audiretur a rege, & solicitabat corda virorum Israël. 7 Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem-Dauid, Vadam, & reddam vota mea quæ uoui Domino, in Hebron. 8 Vouens enim uouit seruus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens: Si reduxerit me Dominus in Ierusalem, sacrificabo Domino. 9 Dixitq. ei rex Dauid, Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron. 10 Misit autem Absalom exploratores in uniuersas tribus Israël, dicens: Statim, ut audieritis clangorem buccinę, dicite, Regnabit Absalom in Hebron. 11 Porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Ierusalem uocati, euntes simplici corde, & causam penitus ignorantes. 12 Accersiuit quoq; Absalom Achi tóphel Gilonitem consiliarii Dauid, de ciuitate sua Gilo. Cumq. immolaret uictimas, facta est coniuratio valida, populusq. concurrens augebatur cum Absalom. 13 Venit igitur nuncius ad Dauid, dicens: Toto corde uniuersus Israël sequitur Absalom. 14 Et ait Dauid seruis suis qui erant cum eo in Ierusalē, Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis effugium a facie Absalom: festinate egredi, ne forte ueniens occupet nos, & impleat super nos ruinam, & percutiat ciuitatem in ore gladii. 15 Dixeruntq. serui regis ad eum, Omnia quæcunque præcerperit dominus noster rex, libenter exequemur serui tui. 16 Egressus est ergo rex, & uniuersa domus eius pedibus suis: & reliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. 17 Egressusq. rex, & omnis Israël pedibus suis, stetit procul a domo: 18 & uniuersi serui eius ambulabant iuxta eum, & legiones cerethi, & phelethi, & omnes Gethæi, pugnatores validi, sexcenti uiri qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem.

19 ¶ Dixit autem rex ad Ethai Gethæum, Cur venis nobiscum? reuertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egressus es de loco tuo. 20 ¶ Heri uenisti, & hodie compelleris nobiscum egredi? ego autem uadam quò iturus sum: reuertere, & reduc tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam, & ueritatem. 21 Quia ostendisti gratiam, & fidem. ¶ Et respondit Ethai regi, dicens: Viuit Dominus, & uiuit dominus meus rex: quoniam in quocunque loco fueris domine mi rex, siue in morte, siue in uita, ibi erit seruus tuus. 22 ¶ Et ait Dauid Ethai, Veni, & transi. Et transiuit Ethai Gethæus, & omnes uiri, qui cum eo erant, & reliqua multitudo. 23 ¶ Omnesq. flebant uoce magna, & uniuersus populus transibat: rex quoq; transgrediebatur Torrentem-cedron, & cunctus populus incedebat contra uiam-oliuę quæ respicit ad desertum. 24 ¶ Venit autem, & Sadoc sacerdos, & uniuersi Leuitæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & deposuerunt arcam fœderis Dei: & ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis populus qui egressus fuerat de ciuitate. 25 ¶ Et dixit rex ad Sadoc, Reporta arcam Dei in urbem: si inuenero gratiam in oculis Domini, reducet me, & ostendet mihi eam & tabernaculum suum. 26 ¶ Si autem dixerit mihi, Non places: presto sum, faciat quod bonum est coram se. 27 ¶ Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem, O Videns reuertere in ciuitatem in pace: & Achimaas filius tuus, & Ionathan filius Abiathar duo filij uestri, sint uobiscum. 28 ¶ Ecce ego abscondar in campestribus deserti, donec ueniat sermo a uobis, indicans mihi. 29 ¶ Reportauerunt ergo Sadoc, & Abiathar arcā Dei in Ierusalem: & manserunt ibi. 30 ¶ Porro Dauid ascendebat Cliuum-oliuarum, scandens, & flens, nudis pedibus incedens, & operto capite, sed & omnis populus qui erat cum eo, operto capite ascendebat plorans. 31 ¶ Nunciatum est autem Dauid quod & Achi-tóphel esset in coniuratione cum Absalom, dixitq. Dauid, Infatua quæso Domine consilium Achi-tóphel. 32 ¶ Cumq. ascenderet Dauid summitatem montis, in quo adorauerus erat Dominum, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissa ueste, & terra pleno capite. 33 ¶ Et dixit ei Dauid, Si ueneris mecum, eris mihi oneri: 34 si autem in ciuitatem reuertaris, & dixeris Absalom, Seruus tuus sum rex, patere me uuere: sicut fui seruus patris tui, sic ero seruus tuus: dissipabis consilium Achi-tóphel. 35 ¶ Habes autem tecum Sadoc, & Abiathar sacerdotes: & omne uerbum quodcunq; audieris de domo regis, indicabis Sadoc, & Abiathar sacerdotibus. 36 ¶ Sunt enim cum eis duo filij eorum Achimaas filius Sadoc, & Ionathan filius Abiathar: & mittetis per eos ad me omne uerbum quod audieritis. 37 ¶ Veniēte ergo Chusai amico Dauid in ciuitatē, Absalom quoq; ingressus est Ierusalē.

CAP. XVI.

1 CVmq. Dauid transisset paululum montis uerticē, apparuit Siba puer Miphi-bóseth, in occursum eius, cū duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligaturis uuæ passæ,

& centum massis palatharum, & duobus
ctribus ' vini. ¶ Et dixit rex Sibæ, Quid
sibi volunt hæc? Respondit q. Siba, Asini,
domesticis regis, vt sedeant, & panes & pa-
lathæ ad vescendum pueris tuis, vinum
autem vt bibat si quis defecerit in deser-
to. ¶ Et ait rex, Vbi est filius domini tui? Re-
spondit q. Siba regi, Remansit in Ierusa-
lem, dicens: Hodie restituet mihi domus
Israel regnum patris mei. ¶ Et ait rex Si-
bæ, Tua sint omnia quæ fuerunt Miphi-
bosheth. Dixit q. Siba, Oro, vt inueniam gra-
tiam coram te domine mi rex. ¶ Venit
ergo rex Dauid vsque Bahurim: & ecce
egrediebatur inde vir de cognatione do-
mus Saul, nomine Semei, filius Gera,
procedebat q. egrediens, & maledicebat.
¶ Mittebat q. lapides contra Dauid, & con-
tra vniuersos seruos regis Dauid: omnis
autem populus, & vniuersi bellatores a
dextro & a sinistro latere regis incede-
bant. ¶ Ita autem loquebatur Semei cum
malediceret regi, Egredere, egredere vir
sanguinum, & vir belial. ¶ Reddidit tibi
Dominus vniuersum sanguinem domus
Saul: quoniam inuasisti regnum pro eo,
& dedit Dominus regnum in manu Abi-
alom filij tui: & ecce premunt te mala
tua, quoniam vir sanguinum es. ¶ Dixit
autem Abisai filius Saruiæ, regi, Quare
maledicit canis hic moriturus domino
meo regi? vadam, & amputabo caput
eius. ¶ Et ait rex, Quid mihi & vobis est
filij Saruiæ? dimittite eum vt maledicat:
Dominus enim præcepit ei vt maledice-
ret Dauid: & quis est qui audeat dicere,
quare sic fecerit? ¶ Et ait rex Abisai, &
vniuersis seruis suis, Ecce filius meus, qui
egressus est de utero meo, quærit ani-
mam meam: quanto magis hic filius Ie-
mini? dimittite eum, vt maledicat iux-
ta præceptum Domini, ¶ si forte respiciat
Dominus afflictionem meam, & reddat
mihi Dominus bonum pro maledictione
hac, die hodierna. ¶ Ambulabat itaque
Dauid & socij eius per viam cum eo. Se-
mei autem per iugum montis ex latere,
contra illum gradiebatur, maledicens, &
mittens lapides aduersum eum, terramq.
spargens. ¶ Venit itaque rex & vniuer-
sus populus cum eo lassus, & refocillati
sunt ibi. ¶ Absalom autem, & omnis po-
pulus eius ingressi sunt Ierusalem, sed
& Achitophel cum eo. ¶ Cum autem ve-
nisset Chusai Arachites amicus Dauid ad
Absalom, locutus est ad eum, Salue rex,
salue rex. ¶ Ad quem Absalom, Hæc est,
inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare
non iuisti cum amico tuo? ¶ Respon-
dit q. Chusai ad Absalom, Nequaquam:
quia illius ero quem elegit Dominus, &
omnis hic populus & vniuersus Israel, &
cum eo manebo. ¶ Sed ut & hoc infe-
ram, cui ego seruituras sum? nonne fi-
lio regis? sicut parui patri tuo, ita parebo
& tibi. ¶ Dixit autem Absalom ad Achi-
tophel: Inite consilium, quid agere de-
beamus. ¶ Et ait Achitophel ad Absa-
lom, Ingredere ad concubinas patris tui
quas dimisit ad custodiendum domum:
vt cum audierit omnis Israel quod fœ-
daueris patrem tuum, roborentur tecum
manus eorum. ¶ Tetenderunt ergo Ab-
salom tabernaculum in solatio, q. ingres-
sus. est ad concubinas patris sui coram
vniuerso Israel. ¶ Consilium autem Achi-
tophel, quod dabat in diebus illis, quasi
si quis consuleret Deum: sic erat omne con-
silium Achitophel, & cum esset cum Da-
uid, & cum esset cum Absalom.

CAP. XVII.

Dixit ergo Achitophel ad Absalom,
Eligam mihi duodecim millia vi-
rorum, & consurgens persequar
Dauid hac nocte. ¶ Et veniens super eum
(quippe qui lassus est, & solutis manibus)
perterrebo eum: cunq. fugerit omnis po-
pulus qui cum eo est, percutiam regem
solum. ¶ Et reducam vniuersum po-
pulum, quomodo vnus homo reuerti
solet: unum enim virum tu quæris: &
omnis populus erit in pace. ¶ Placuit q.
sermo eius Absalom, & cunctis maioribus
natu Israel. ¶ Ait autem Absalom, Voca-
te Chusai Arachitem, & audiamus quid
etiam ipse dicat. ¶ Cumq. veniisset Chusai
ad Absalom, ait Absalom ad eum, Huiusce
modi sermonem locutus est Achitophel:
facere debemus an non? quod das consi-
lium? ¶ Et dixit Chusai ad Absalom, Non
est bonum consilium quod dedit Achito-
phel hac vice. ¶ Et rursum intulit Chusai,
Tu nosti patrem tuum, & viros qui cum
eo sunt, esse fortissimos & amaro animo,
veluti si vrsa raptis catulis in saltu fœuiat:
sed & pater tuus uir bellator est, nec mo-
rabitur cum populo. ¶ Forsitan nunc la-
titat in foueis, aut in vno quo voluerit lo-
co: & cum ceciderit vnus quilibet in prin-
cipio, audiet quicunque audierit, & dicet,
Facta est plaga in populo qui sequebatur
Absalom. ¶ Et fortissimus quisque, cu-
ius cor est quasi leonis, pauore soluetur:
scit enim omnis populus Israel fortem es-
se patrem tuum, & robustos omnes qui
cum eo sunt. ¶ Sed hoc mihi videtur re-
clum esse consilium. Congregetur ad te
vniuersus Israel, a Dan usque Berlabee,
quasi arena maris innumerabilis: & tu
eris in medio eorum. ¶ Et irruemus su-
per eum in quocunque loco inuentus fue-
rit: & operiemus eum, sicut cadere solet
ros super terram: & non relinquemus de
viris qui cum eo sunt, ne unum quidem.
¶ Quod si vrbem aliquam fugerit ingressus,
circundabit omnis Israel ciuitati illi fu-
nes, & trahemus eam in torrentem, ut
non reperiatur ne calculus quidem ex ea.
¶ Dixit q. Absalom, & omnes viri Israel, Me-
lius est consilium Chusai Arachitæ, consi-
lio Achitophel: Domini autem nutu
dissipatum est consilium Achitophel vti-
le, ut induceret Dominus super Absalom
malum. ¶ Et ait Chusai Sadoc & Abiathar
sacerdotibus. Hoc & hoc modo consilium
dedit Achitophel Absalom, & senioribus
Israel: & ego tale & tale dedi consilium.
¶ Nunc ergo mittite cito, & nunciate
Dauid, dicentes: Ne morēris nocte hac
in campestribus deserti, sed absque dila-
tione transgredere: ne forte absorbea-
tur rex, & omnis populus qui cum eo est.
¶ Ionathan autem & Achimaas stabant
iuxta Fontem-rogel: abijt ancilla & nun-

ciauit

Sup. 12. 11.

* omnis 10 Ms.

*C 4 Ms. H.C.

* ipse 2 Ms. H.C. G. q. 2 Ms. R.C.G.

* populus Ms. q. R.

ciauit eis:& illi profecti sunt, ut referrent ad regem Dauid nuncium: non enim potérant uideri,aut introire ciuitatem. ♀ Vidit 18
autem eos quidam puer, & indicauit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam uiri in Bahurim, qui habebat puteum in uestibulo suo, & descé derunt in eum. ♀ Tulit autem mulier, & 19
expandit uelamẽ super os putei, quasi siccans ptisanas:& sic latuit res.Cumq́.venissent serui Absalom in domum ad mulierem, dixerunt, Vbi est Achimaas & Ionathan? Et respondit eis mulier,Transierunt 20
festinanter, gustata paululum aqua. At hi qui quærebãt,cum non reperissent,reuersi sunt in Ierusalem. ♀ Cumq́.abiissent,ascen 21
derunt illi de puteo, & pergentes nunciauerunt regi Dauid, & dixerunt,Surgite, & transite cito fluuium: quoniã huiusmodi dedit cõsilium contra uos Achi-tóphel. ♀Surrexit ergo Dauid, & omnis populus, 22
qui cum eo erat;& transierunt Iordanem, donec diluceſceret,*& ne unus quidẽ residuus fuit,qui non transisset fluuiũ. ♀Porro 23
Achi-tóphel uidens quod nõ fuisset factũ consilium suum,strauit asinum suũ,surrexitq́.& abiit in domum suam, & in ciuitatem suam:& dispósita domo sua, suspẽdio interiit,& sepultus est in sepulchro patris sui. ♀Dauid autem uenit in Castra,& Absa 24
lom transiit Iordanem,ipse,& omnes uiri Israel cum eo. ♀ Amasam uero constituit 25
Absalom pro Ioab super exercitum:Amasa autem erat filius uiri, qui uocabatur Ietra de Iesraeli,qui ingressus est ad Abigail nliã Naas, sororẽ Saruiæ quæ fuit mater Ioab. ♀ Et castrametatus est Israel cum Absalom 26
in Terra-Galaad.♀Cumq́.venisset Dauid in 27
Castra,Sobi filius Naas de Rabba.h filiorũ Ammon,& Machir filius Amihel de Lo-dabar, & Berzelli Galaadites de Rogelim, 28
♀obtulerunt ei stratoria,& tapetia, & uasa fictilia,frumentum,& hordeum,& farinã, & polentam,& fabam,& lentem,& frixũ* 29
cicer,♀ & mel,& butyrum,oues,& pingues uitulos. dederuntq́. Dauid, & populo, qui cum eo erat,ad uescendum:suspicati enim sunt populũ fame,& siti fatigari i deserto.

* antequã denudare tur uerbum o.

CAP. XVIII.

1 IGitur considerato Dauid populo suo constituit super eos tribunos, & centu-
2 riones, ♀ & dedit populi tertiam partẽ sub manu Ioab,& tertiam partem sub manu Abisai filij Saruiæ fratris Ioab, & tertiã partem sub manu Ethai, qui erat de Geth: dixitq́.rex ad populum.Egrediar & ego uo-
3 biscum. ♀Et respondit populus, Nõ exibis: siue enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis pertinebit:siue media pars ceciderit e nobis, non satis curabunt: quia tu unus* pro decem millibus computaris: melius est igitur, vt sis nobis in urbe præsi-
4 dio. ♀ Ad quos rex ait, Quod uobis uidetur rectum,hoc faciam.Stetit ergo rex iuxta portam:egrediebaturq́. populus per turmas suas centeni, & milleni. ♀ Et præce-
5 pit rex Ioab,& Abisai, & Ethai,dicẽs:Seruate mihi puerum Absalom. Et omnis populus audiebat præcipientem regem cunctis principibus pro Absalom. ♀ Itaque
6 egressus est populus in campum contra Israel,& factũ est prœliũ in saltu Ephraim:
7 ♀Et cæsus est ibi populus Israel ab exercitu Dauid:& factaq́. est plaga magna in die illa,
8 viginti millium. ♀ Fuit autem ibi prœlium dispersum super faciem omnis terræ, & multo plures erant quos saltus consumpse-
rat de populo,quàm hi quos uorauerat gla-

dius in die illa. ♀ Accidit autem,ut occurreret Absalom seruis Dauid, sedens mulo: cumq́. ingressus fuisset mulus subter con- 9
lensam quercum, & magnam,adhæsit ca-
put eius quercui: & illo suspenso inter cœ-
lum,& terram, mulus cui insederat, per-

transiuit. ¶ Vidit autem hoc quispiam, & nunciauit Ioab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. ¶ Et ait Ioab uiro qui nunciauerat ei, Si uidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & vnum balteum? ¶ Qui dixit ad Ioab, Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom. ¶ Sed & si feci: fiem contra animam meam audacter, nequaquã hoc regem latere potuisset, & tu stares ex aduerso. ¶ Et ait Ioab Non sicut tu uis, sed ingrediar eum cotã te. Tulit ergo * tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumq. dhuc palpitaret hærens in quercu, ¶ cucurrerunt decem iuuenes armigeri Ioab, & percutientes interfecerunt eum. ¶ Cecinit autem Ioab buccina, & reuocauit populum, ne persequeretur fugientem Israel, uolens parcere multitudini. ¶ Et tulerunt Absalom, & proiecerunt eum in foueam in saltu, in foueam grandem, & comportauerũt super eum aceruum lapidum magnum nimis: omnis autem Israel fugit in tabernacula sua. ¶ Porro Absalom erexerat sibi, cũ adhuc viueret, titulum qui est in Valle regis: dixerat enim, Non habeo filium, & hoc erit monimentũ nominis mei. Vocauitq. titulum nomine suo, & appellatur, Manus Absalom: vsque ad hanc diem. ¶ Achimaas autem filius Sadoc ait, Curram, & nũciabo regi, quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius. ¶ Ad quem Ioab dixit, Non eris nuncius in hac die, sed nunciabis in alia: hodie nolo te nunciare, filius enim regis est mortuus. ¶ Et ait Ioab Chusi, Vade, & nuncia regi quæ uidisti. Adorauit Chusi Ioab, & cucurrit. ¶ Rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab, Quid impedit si etiam ego curram post Chusi? Dixitq. ei Ioab, Quid vis currere fili mi? veni huc, non eris boni nuncij batulus. ¶ Qui respondit, Quid enim si cucurrero? Et ait ei, Curre. Cucurrit ergo Achimaas per viam compendij, & transiuit Chusi. ¶ Dauid autem sedebat inter duas portas: speculator uero, qui erat in fastigio portæ super murum, eleuans oculos, uidit hominẽ currentem solum. ¶ Et exclamans indicauit regi: dixitq. rex, Si solus est, bonus est nuncius in ore eius. Properante autem illo, & accedente propius, vidit speculator hominem alterum currentem, & uociferans in culmine, ait, Apparet mihi alter homo currens solus. Dixitq. rex, Et iste bonus est nuncius. ¶ Speculator autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi cursum Achimaas filij Sadoc. Et ait rex, Vir bonus est: & nuncium portans bonum, venit. ¶ Clamans autem Achimaas, dixit ad regem, Salue rex. Et adorans regem coram eo pronus in terram, ait, Benedictus Dominus Deus tuus, qui conclusit homines, qui leuauerunt manus suas contra dominum meum regem. ¶ Et ait rex, Est ne pax puero Absalom? Dixitq. Achimaas, Vidi tumultum magnum, cum mitteret Ioab seruus tuus, ô rex, me seruum tuum: nescio aliud. ¶ Ad quem rex, Transi, ait, & sta

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

* Ioab 9 MS. R.G & H. autem & C. non repetitur.

6 MS. C.G.

* tres iaculis. Cumq. ille transisset, & staret, ¶ apparuit Chusi: & ueniens ait, Bonum apporto nuncium domine mi rex: iudicauit enim pro te Dominus hodie de manu omnium, qui surrexerunt contra te. ¶ Dixit autem rex ad Chusi, Est ne pax puero Absalom? Cui respondens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimici domini mei regis, & uniuersi, qui consurgunt aduersus eum in malum. ¶ Contristatus itaque rex, ascendit cœnaculum portæ, & fleuit. Et sic loquebatur, uadẽs, Fili mi Absalom, Absalom fili mi: quis mihi tribuat, ut ego moriar pro te Absalom fili mi, fili mi Absalom?

32 33

CAP. XIX.

1 NVnciatum est autẽ Ioab quod rex fleret, & lugeret filium suum: ¶ & versa est victoria in luctum in die illa omni populo: audiuit enim populus in die illa dici, Dolet rex super filio suo. ¶ Et declinauit populus in die illa ingredi ciuitatem, quomodo declinare solet populus uerecundus, & fugiens de prœlio. ¶ Porro rex operuit caput suum, & clamabat uoce magna, Fili mi Absalom, Absalom fili mi. * ¶ Ingressus ergo Ioab ad regem in domum dixit, Confudisti hodie vultus omnium seruorum tuorum, qui saluam fecerunt animam tuam, & animam filiorum tuorũ, & filiarũ tuarũ, & animã uxorum tuarum, & animam concubinarum tuarum. ¶ Diligis odientes te, & odio habes diligentes te: & ostendisti hodie quia non curas de ducibus tuis, & de seruis tuis: & vere cognoui modo, quia si Absalom uiueret, & omnes nos occubuissemus, tunc placeret tibi. ¶ Nunc igitur surge, & procede: & alloquẽs satisfac seruis tuis: iuro enim tibi per Dominum, quod si non exieris, ne unus quidem remanserit tecum nocte hac: & peius erit hoc tibi, quàm omnia mala, quæ venerunt super te ab adolescentia tua vsq; in præsens. ¶ Surrexit ergo rex, & sedit in porta: & omni populo nũciatum est, quod rex sederet in porta: uenitq. uniuersa multitudo coram rege, Israel autem fugit in tabernacula sua. ¶ Omnis quoque populus certabat in cunctis tribubus Israel, dicens, Rex liberauit nos de manu inimicorũ nostrorum, ipse saluauit nos de manu Philisthinorum: & nunc fugit de terra propter Absalom. ¶ Absalom autẽ quem unximus super nos, mortuus est in bello: vsquequo silemus, & non reducitis regẽ? Et consilium totius Israel uenit ad regem. ¶ Rex uero Dauid misit ad Sadoc, & Abiathar sacerdotes, dicens, Loquimini ad maiores natu Iuda, dicentes, Cur uenitis nouissimi ad reducendum regem in domum suam? (Sermo autem omnis Israel peruenerat ad regem in domo eius) quia dixerat rex, Hæc dicite ad populum Iuda, ¶ Fratres mei uos, os meum, & caro mea uos: quare nouissimi reducitis regem? ¶ Et Amasæ dicite, Nónne os meum, & caro mea es? Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni tempore pro Ioab. ¶ Et inclinauit cor omnium uirorum Iuda, quasi uni uniuersi: miseruntq. ad regem, dicentes, Reuertere tu, & omnes serui tui. ¶ Et reuersus est rex: & uenit usque ad Iordanem,

* fili mi MS. H.C.G.

16 MS. R. H. C. Legitur autem a Græca hoc, quam pro ximo uersu.

9 MS. H.C.G.

3. Reg. 2. 8

&

& - omnis' Iuda venit vſque in Galgala, vt occurreret regi, & traduceret eum Iordanem. ¶ Festinauit autem Semei filius Gera filij Iemini de Bahurim, ¶ & descendit cum viris Iuda in occursum regis Dauid cum mille viris de Ben-iamin, & Siba puer de domo Saul: & quindecim filij eius, ac uiginti serui erant cum eo: & irrumpentes Iordanem ante regem ¶ transierunt vada, ut traducerent domum regis, & facerent iuxta iuſſionem eius: Semei autem filius Gera proſtratus coram rege, cum iam transiſſet Iordanem, ¶ dixit ad eum, ‖ Ne reputes mihi domine mi iniquitatem, neque memineris iniuriarum ſerui tui in die qua egreſſus es domine mi rex de Ieruſalem, neque ponas rex in corde tuo. ¶ Agnoſco enim ſeruus tuus peccatum meum: & idcirco hodie primus veni de omni domo Ioſeph, deſcendi cum in occurſum domini mei regis. ¶ Reſpondens uero Abiſai filius Saruiæ, dixit, Nunquid pro his verbis non occidetur Semei, quia maledixit chriſto Domini? ¶ Et ait Dauid, Quid mihi, & uobis filij Saruiæ? cur efficimini mihi hodie in ſatan? ergo ne hodie interficietur uir in Iſrael? an ignoro hodie me factum regem ſuper Iſrael? ¶ Et ait rex Semei, Non morieris. Iurauitq. ei. ¶ Miphi-boſeth quoque filius Saul deſcendit in occurſum regis illotis pedibus, & intonſa barba: veſteſq. ſuas non lauerat a die qua egreſſus fuerat rex, vſque ad diem reuerſionis eius in pace. ¶ Cumq. Ieruſalem occurriſſet regi, dixit ei rex, Quare non veniſti mecum Miphi-boſeth? ¶ Et reſpondens ait, Domine mi rex, ſeruus meus contempſit me: dixiq. ei ego famulus tuus, ut ſterneret mihi aſinum, & aſcendens abirem cum rege: claudus enim ſum ſeruus tuus. ¶ ‖ Inſuper, & accuſauit me ſeruum tuum ad te domini mei regem: tu autem domine mi rex, ſicut angelus Dei es, fac quod placitum eſt tibi. ¶ Neque enim fuit domus patris mei, niſi mortiobnoxia domino meo regi: tu autem poſuiſti me ſeruum tuum inter conuiuas menſæ tuæ: quid ergo habeo iuſtæ querelæ? aut quid poſſum ultra vociferari ad regem? Ait ergo ei rex, Quid ultra loqueris? fixum eſt ‖ quod locutus ſum: tu & Siba diuidite poſſeſſiones. ¶ Reſpondit q. Miphi-boſeth regi, Etiam cuncta accipiat, poſtquam reuerſus eſt dominus meus rex pacifice in domum ſuam. ¶ ‖ Berzellai quoque Galaadites, * deſcendens de Rogelim, traduxit regem Iordanem, paratus etiam ultra fluuium proſequi eum. ¶ Erat autem Berzellai Galaadites ſenex ualde, id eſt octogenarius; & ipſe præbuit alimenta regi, cum moraretur in Caſtris: fuit quippe uir dines nimis. ¶ Dixit itaque rex ad Berzellai, Veni mecum, ut requieſcas ſecurus mecum in Ieruſalem. ¶ Et ait Berzellai ad regem, Quot ſunt dies annorum uitæ meæ, ut aſcendam cum rege in Ieruſalem? ¶ Octogenarius ſum hodie: nunquid vigent ſenſus mei ad diſcernendum ſuaue, aut amarum? aut delectare poteſt ſeruum tuum cibus aut potus? uel audire poſſum ultra uocem cantorum atque cantatricum? quare ſeruus tuus ſit oneri domino meo rege? ¶ Paululum ' procedam ' famulus tuus ab Iordane tecum: non indigeo hac uicißitudine, ¶ ſed obſecro, ut reuertar ſeruus tuus, & moriar in ciuitate mea, - & ſepeliar iuxta ſepulchrum patris mei & matris meæ. Eſt autem ſeruus tuus Chamaam, ipſe uadat tecum domine mi rex, & fac ei quicquid tibi bonum uidetur. ¶ Dixit itaque ei rex, Mecum tranſeat Chamaam, & ego faciam ei quicquid tibi placuerit; & omne quod petieris a me, impetrabis. ¶ Cumq. tranſiſſet uniuerſus populus, & rex Iordanem, * oſculatus eſt rex Berzellai, & benedixit ei: & ille reuerſus eſt in locum ſuum. ¶ Tranſiuit ergo rex in Galgalam, & Chamaam cum eo. omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum pars affuerat de populo Iſrael. ¶ Itaque omnes viri Iſrael concurrentes ad regem dixerunt ei, Quare te furati ſunt fratres noſtri viri Iuda, & traduxerunt regem, & domum eius Iordanem, omnesq. uitos Dauid cum eo? ¶ Et reſpondit omnis vir Iuda ad uiros Iſrael, Quia mihi propior eſt rex: cur iraſceris ſuper hac re? nunquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data ſunt? ¶ Et reſpondit vir Iſrael ad uiros Iuda, & ait, Decem partibus maior ego ſum apud regem, * magisq. ad me pertinet Dauid, quàm ad te: cur feciſti mihi iniuriam, & non mihi nunciatum eſt priori, ut reducerem regem meum? Durius autem reſponderunt uiri Iuda uiris Iſrael.

CAP. XX.

1 ACcidit quoque, ut ibi eſſet uir belial, nomine Seba, filius Bochri, uir Iemineus: & cecinit buccina, & ait, Non eſt nobis pars in Dauid, neque hæreditas in filio Iſai: ‖ - reuertere ' in tabernacula ‖ tua ' Iſrael. ¶ Et ſeparatus eſt omnis Iſrael a Dauid, ſecutusq. eſt Seba filiũ Bochri: uiri autem Iuda adhæſerunt regi ſuo a Iordane vſq; Ieruſalem. ¶ Cumq. veniſſet rex in domum ſuam in Ieruſalem, tulit decem mulieres concubinas quas dereliquerat ad cuſtodiendam domum, & tradidit eas in cuſtodiam, alimenta eis præbens: & non eſt ingreſſus ad eas, ſed erant clauſæ vſque in diem mortis ſuæ in uiduitate uiuentes. ¶ Dixit autem rex Amaſæ, Conuoca mihi omnes uiros Iuda in diem tertium, & tu adeſto præſens. ¶ Abiit ergo Amaſa, ut conuocaret Iudam, & moratus eſt extra placitum quod ei conſtituerat - rex. ' ¶ Ait autem Dauid ad Abiſai, Nunc magis afflicturus eſt nos Seba filius Bochri, quàm Abſalom: tolle igitur ſeruos domini tui, & perſequere eum, ne forte inueniat ciuitates munitas, & effugiat nos. ¶ Egreſſi ſunt ergo cum eo uiri Ioab, cerethi quoque & phelethi: & omnes robuſti exierunt de Ieruſalem ad perſequendum Seba filium Bochri. ¶ Cumq. illi eſſent iuxta lapidem grãdem qui eſt in Gabaon, Amaſa ueniens occurrit eis. Porro Ioab ueſtitus erat tunica ſtricta ad menſuram habitus ſui, & deſuper accinctus gladio dependente vſque ad ilia, in vagina, qui fabricatus leui motu egredi poterat, & percu

M.s. C.G.q.

Sup.16.5

Sup.16.3. Eſth.15. 16.

Sup.16.4

3.Reg.2.7 * ſenex ualde o. Sup.17. 27.

\ procedat T Ms. II C. G.

2 Ms. II G.q. Add ' ut autem a C. & G

* reſtitit & Ms. G Ab H. C & G.q. hunc legi ' ut medi Et tranſi uit m. po pul. Iord. & rex tra ſiuit: G uſc. A G autem. E tranſ. ve pop. Iord rex ſteti & oſc.

* & pri mogenitus rego ſum 4 MS.G.q Verum R. Hier H.C & G non agnoſcitur.

1 Ms H. C. G. q. \ ramus G. ‖ ſua 1 MS. H. C. G.

1 MS H. C. G. q.

tere. ¶ Dixit, itaque Ioab ad Amasam, Salue mi frater ‖ Et tenuit manu dextera mẽtum Amasæ, quasi osculans eum. ¶ Porro Amasa non obseruauit gladium, quem habebat Ioab: qui percussit eum in latere, & effudit intestina eius in terram, * nec secũdum vulnus apposuit. * Ioab autẽ, & Abisai frater eius persecuti sunt Seba filũ Bochri. ¶ Interea quidam uir, cum stetissent iuxta cadauer Amasæ, de socijs Ioab, dixerunt, Ecce qui esse voluit pro Ioab comes Dauid. ¶ Amasa autem conspersus sanguine, iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum, & amouit Amasam de via in agrum: operuitq; eũ vestimento, ne subsisterent transeuntes propter eum ¶ Amoto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri. ¶ Porro ille transierat per omnes tribus Israel vsque in Abelã, & Beth-maacha: omnesq; viri electi congregati fuerãt: ad eum. ¶ Venerunt itaque & oppugnabãt eũ in Abela, & in Beth-maacha, & circumdederunt munitionibus ciuitatem, & obsessa est vrbs: omnis autem turba quæ erat cũ Ioab, molichatur destruere muros. ¶ Et exclamauit mulier sapiens de ciuitate, Audite, audite, dicite Ioab, Appropinqua huc, & loquar tecum. ¶ Qui cum accessisset ad eam, ait illi, Tu es Ioab? Et ille respondit, Ego. Ad quẽ sic locuta est, Audi sermones ancillæ tuæ. Qui respondit, Audio. ¶ Rursumq; illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri prouerbio, ‖ Qui interrogant, interrogẽt in Abela: & sic proficiant. ¶ Nonne ego sum quæ respondeo veritatem in Israel, & tu quæris subuertere ciuitatẽ, & euertere matrem in Israel? Quare præcipitas hæreditatem Domini? ¶ Respondensq; Ioab, ait, Absit, absit hoc a me: non præcipito, neque demolior. ¶ Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim Seba, filius Bochri cognomine, leuauit manum suam cõtra regem Dauid: tradite illũ solum, & recedemus a ciuitate. Et ait mulier ad Ioab, Ecce caput eius mittetur ad te per murũ. ¶ Ingressa est ergo mulier ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscisum caput Sebę filij Bochri proiecerunt ad Ioab. Et ille cecinit tuba, & recesserunt ab vrbe, vnusquisque in tabernacula sua: Ioab autem reuersus est Ierusalem ad regẽ. ¶ Fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israel: Banaias autem filius Ioiadæ super cerethæos & plelethæos. ¶ Aduram vero super tributa: porro Iosaphat filius Ahilud a cõmentarijs. ¶ Siua autem, scriba: Sadoc vero & Abiathar, sacerdotes. ¶ Ira autem Iairites erat sacerdos Dauid.

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Sup. 8. 16

CAP. XXI.

1 FActa est quoque fames in diebus Dauid tribus annis ingiter: & consuluit Dauid oraculum Domini. Dixitq; Dominus, Propter Saul, & domum eius' sanguinum, quia occidit Gabaonitas. ¶ Vocatis ergo Gabaonitis rex, dixit ad eos. (Porro Gabaonitæ non erant de filijs Israel, sed reliquiæ Amorrhæorum: filij quippe Israel iurauerant eis, & voluit Saul percutere eos 2 zelo, quasi pro filijs Israel, & Iuda.) ¶ Dixit ergo Dauid ad Gabaonitas, Quid faciã uobis? & quod erit uestri piaculum, ut benedicatis hæreditati Domini? ¶ Dixerunt̃q. ei Gabaonitę, Non est nobis super argento, & 3 auro quęstio, sed contra Saul, & contra domum eius: neq; uolumus, ut interficiatur 4 homo de Israel. Ad quos rex ait, Quid ergo vultis, ut faciam uobis? ¶ Qui dixerunt regi, Virũ, qui attrit nos, & oppressit iniquę, ita delere debemus, ut ne unus quidẽ residuus sit de stirpe eius in cũctis finibus 5 Israel. ¶ Dentur nobis septem uiri de filijs eius, ut crucifigamus eos Domino in Gaba-Saul quondam electi Domini. Et ait 6 rex, Ego dabo. ¶ Pepercitq. rex Miphi-bó-

7

- 1 Ms. *Hie. H. C. 70. verterunt: Super Saul & domo eius (hoc est) iniquitatis.* *Iesa. 16.*
- 1 M. B. C. G.
- 2 Ms. H. C. G.

seth

ith filio Ionathæ filij Saul, ¶ propter iusiurandum Domini, quod fuerat inter Dauid, & inter Ionathan filium Saul. ¶ Tulit itaq; Rex duos filios Respha filiæ Aia, quos pepererit Sauli, Armoni, & Miphi-bóseth: & quinque filios Michol filiæ Saul, quos genuerat Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi, ¶ & dedit eos in manus Gabaonitarũ: qui crucifixerunt eos in monte coram Domino: & ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis primis, incipiente messione hordei. ¶ Tollens autẽ Respha filia Aia, cilicium substrauit sibi supra petrã ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de cælo: & non dimisit aues lacerare eos per diem, neque bestias per noctem. ¶ Et nunciata sunt Dauid quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul. ¶ Et abiit Dauid, & tulit ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius a uiris labes-Galaad, qui furati fuerant ea de platea Beth-san, ¶ in qua fu'pendérant eos Philisthæi cum interfecissent Saul in Gelbóe: ¶ & asportauit inde ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius: & colligentes ossa eorum, qui affixi fuerant, ¶ sepelierunt ea cum ossibus Saul, & Ionathæ filij eius in Terra-Ben-iamin, in latere, in sepulchro Cis patris eius: feceruntq; omnia quæ præceperat rex, & repropitiatus est Deus terræ postea. ¶ Factum est autem rursum prælium Philisthinorum aduersum Israel, & descendit Dauid, & serui eius cum eo, & pugnabant contra Philisthæos. Deficiente autem Dauid, ¶ Iesbi-benob, qui fuit de genere arapha, cuius ferrum hastæ trecentas uncias appendebat, & accinctus erat ense nouo, nisus est percutere Dauid. ¶ Prævidióq; ei fuit Abisai filius Saruiæ, & percussum Philisthæum interfecit. Tunc iurauerunt uiri Dauid, dicentes, Iam non egredieris nobiscum in bellũ, ne extinguas lucernam Israel. ¶ Secundum quoque bellum fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percussit Sobochai de Husathi, Saph de stirpe arapha-de genere gigantum. ¶ Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius Beth- lehemites Goliath Gethæum, cuius hastile hastę erat quasi liciatorium texentium. ¶ Quartum bellum fuit in Geth: in quo uir fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusq. habebat digitos, id est uiginti quatuor, & erat de ongine arapha. ¶ Et blasphemauit Israel: percussit autem eum Ionathan filius Samaa fratris Dauid. ¶ Hi quatuor nati sunt de arapha in Geth, & ceciderunt in manu Dauid, & seruorum eius.

CAP. XXII.

LOcutus est autem Dauid Domino uerba carminis huius, in die qua liberauit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul. ¶ Et ait:

Dominus petra mea, & robur meum, & saluator meus.

¶ Deus fortis meus sperabo in eum: scutum meum, & cornu salutis meæ: eleuator meus, & refugium meum: saluator meus, de iniquitate liberabis me.

¶ Laudabilem inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero:

¶ Quia circundederunt me contritiones mortis: torrentes belial terruerunt me.

¶ Funes inferni circundederunt me: præuenerunt me laquei mortis.

¶ In tribulatione mea inuocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de templo sancto suo uocem meam, & clamor meus ueniet ad aures eius.

¶ Commota est, & contremuit terra, fundamenta montium concussa sunt, & conquassata, quoniam iratus est eis.

¶ Ascendit fumus de naribus eius, & ignis de ore eius uorabit: carbones succensi sunt ab eo.

¶ Et inclinauit cœlos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

¶ Et ascendit super cherubim, & uolauit: & lapsus est super pennas uenti.

¶ Posuit tenebras in circuitu suo tabernaculum: crebras aquas de nubibus cælorum.

¶ Præfulgore in conspectu eius, *succensi sunt carbones ignis.

¶ Tonabit de cælo Dominus, & excelsus dabit uocem suam

¶ Misit sagittas* & dissipauit eos: fulgur, & consumpsit eos.

¶ Et apparuerunt effusiones maris, & reuelata sunt fundamenta orbis ab increpatione Domini, ab inspiratione spiritus furoris eius.

¶ Misit de cælo, & assumpsit me, & extraxit me de aquis multis.

¶ Liberauit me ab inimico meo potentissimo, & ab his qui oderant me: quoniam robustiores me erant.

¶ Præuenit me in die afflictionis meæ, & factus est Dominus firmamentũ meũ.

¶ Et eduxit me in latitudinem: liberauit me, quia complacui ei.

¶ Retribuet mihi Dominus secundũ iustitiam meam, & secundum munditiã manuum mearum reddet mihi.

¶ Quia custodiui uias Domini, & non egi impie, a Deo meo.

¶ Omnia enim iudicia eius in conspectu meo, & præcepta eius non amoui a me.

¶ Et ero perfectus cum eo, & custodiam me ab iniquitate mea.

¶ Et restituet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum, in conspectu oculorum suorum.

¶ Cum sancto sanctus eris, & cum robusto perfectus.

¶ Cum electo electus eris, & cum peruerso peruerteris.

¶ Et populum pauperem saluum facies, oculisq. tuis excelsos humiliabis.

¶ Quia tu lucerna mea Domine, & tu Domine illuminabis tenebras meas.

¶ In te enim curram accinctus, in Deo meo transiliam murum.

¶ Deus, immaculata uia eius, eloquium Domini igne examinatum: scutum est omnium sperantium in se.

¶ Quis est Deus præter Dominũ: & quis fortis, præter Deum nostrum?

¶ Deus qui accinxit me fortitudine, & complanauit perfectam uiam meam:

¶ Coæquans pedes meos ceruis, & super excelsa mea statuens me.

¶ Docens manus meas ad prœlium, &

componens quasi arcum æreum brachia mea.
¶ Dedisti mihi clypeum salutis tuæ, & mansuetudo tua multiplicauit me.
¶ Dilatabis gressus meos subtus me, & non deficient tali mei.
¶ Persequar inimicos meos, & conteram eos non conuertar donec consumam eos.
¶ Consumam eos, & confringam, ut non consurgant: cadent sub pedibus meis.
¶ Accinxisti me fortitudine ad prœlium, incuruasti resistentes mihi subtus me.
¶ Inimicos meos dedisti mihi dorsum odientes me, & disperdam eos:
¶ Clamabunt, & non erit, qui saluet; ad Dominum, & non exaudiet eos.
¶ Delebo eos, vt puluerem terræ: quasi lutum platearum comminuam eos atque confringam.
¶ Saluabis me a contradictionibus populi mei: custodies me in caput Gentium: populus quem ignoro, seruiet mihi.
¶ Filij alieni resistent mihi; auditu auris obedient mihi.
¶ Filij alieni defluxerunt, & contrahentur in angustijs suis.
¶ Viuit Dñs, & benedictus Deus meus, & exaltabitur Deus fortis salutis meæ.
¶ Deus qui das vindictas mihi, & deicis populos sub me.
¶ Qui educis me ab inimicis meis, & a resistentibus mihi eleuas me: a viro iniquo liberabis me.
¶ β Propterea confitebor tibi Domine in gentibus, & nomini tuo cantabo.
¶ Magnificans salutes regis sui, & faciens misericordiam christo suo Dauid, & semini eius in sempiternum.

CAP. XXIII.

HÆc autē sunt uerba noui ſſima quę dixit Dauid filius Iſai: Dixit vir cui constitutū est de christo Dei Iacob, egregius psaltes Israel, ¶ Spiritus Domini locutus est per me, & sermo eius per linguam meam. ¶ Dixit Deus Israel mihi, locutus est Fortis Israel, Dominator hominū, iustus dominator in timore Dei. ¶ * Sicut lux auroræ oriente sole, mane absq; nubibus rutilat, & sicut pluuijs germinat herba de terra. ¶ Nec tanta est domus mea apud Deum, ut pactum æternum iniret mecum firmum in omnibus atq; munitum. Cuncta enim salus mea, & omnis uoluntas: nec est quicquam ex ea quod non germinet.
¶ Prœuaricatores autem quasi spinæ euellentur uniuersi: quæ non tolluntur manibus ¶ Et si quis tangere uoluerit eas, armabitur ferro, & ligno lanceato, igneq; succensæ comburentur, usque ad nihilum. ¶ Hæc nomina fortium Dauid. Dauid sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres, ipse est quasi tenerrimus ligni uermiculus qui octingentos interfecit impetu uno.
¶ Post hunc Eleazar filius patrui eius Ahohites inter tres fortes, qui erant cū Dauid quando exprobrauerunt Philisthiim, & cōgregati sunt illuc in prelium. ¶ Cumq; ascendissent uiri Israel ipse stetit, & percussit Philisthæos donec defecerent manus eius, & obrigescerent cum gladio: fecitq; Dominus salutem magnam in die illa: & populus, qui fugerat, reuertit us est ad cæsorum spolia de-

11 tsahenda. ¶ Et post hunc, Semma filius Age de Ararī, & congregati sunt Philisthiim in statione: erat quippe ibi ager lente plenus. Cumq; fugisset populus a facie Philisthiim
12 ¶ stetit ille in medio agri, & tutus eſt eum, percussitq; Philisthæos: & fecit Dominus
13 salutem magnam. ¶ Necnon, & ante defecerant tres, qui erāt principes inter triginta, & venerant tempore messis ad Dauid in ſpelunc am Odollam: castra autem Philisthinorum erant posita in Valle-gigantū.
14 ¶ Et Dauid erat in præsidio: porro ſtatio Philisthinorum tunc erat in Beth-lehem.
15 ¶ De siderauit ergo Dauid: aquam dabat. & ait, O ſiquis mihi daret potum aquæ de cisterna quæ eſt in Beth-lehem iuxta portam?
16 Irruperūt ergo tres fortes castra Philisthinorū, & hauserunt aquā de cisterna Beth-lehē, quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad Dauid: at ille noluit bibere, sed li-
17 bauit eam Dño, dicens, Propitius ſit mihi Dñs, ne faciam hoc: num sanguinē hominum istorū, qui profecti sunt, & animarū periculū bibam? Noluit ergo bibere. hęc fecerunt tres robustissimi.
18 Abisai quoq; frater Ioab filius Saruiæ, princeps erat de tribus: * ipse eſt qui leuauit hastā suam cōtra trecentos, quos interfecit, nominatus in
19 tribus, & inter tres nobilior erat, eorum princeps, sed usq; ad tres primos non per-
20 uenerat. ¶ Et Banaias filius Ioiadæ, uiri fortissimi, magnorū operum, de Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit, & percussit leonē in media cisterna in
21 diebus nūis. ¶ Ipse quoq; interfecit uirum Ægyptū, uirū dignū spectaculo, habētem in manu hastā: ita q; cū descendisset ad eū in uirga, ui extorsit hastam de manu Ægyp-
22 tij, & interfecit eū hasta sua. hęc fecit Ba-
23 naias filius Ioiadæ. ¶ Et ipse nominatus inter tres robustos, qui erant inter triginta nobiliores: uerumtamen usq; ad tres non peruenerat: fecitq; eū sibi Dauid auricularū, a secreto. ¶ Asael frater Ioab inter tri-
24 ginta, Elchanā filius patrui eius de Beth-le-
25 hē. ¶ Sema de Harodi, Elica de Harodi, ¶ Ha-
26 les de Phalti, Hira filius Acces de Thecua,
27 ¶ Abiēzer de Anathoth, Mobonnai de Husa-
28 tij, ¶ Selmō Ahohites, Maharāi Netophathites, ¶ Heleb filius Baana, & ipse Netophathites, Ithai filius Ribai de Gabaath filiorum
30 Ben-iamin, ¶ Banaia Pharathonites, Heddai de Torrente-Gaas, ¶ Abi-albon Arbathi-
31 tes, Azmaueth de Beromi, ¶ Eliaba de Sala-
33 boni. Filij Iassen, Ionathan, ¶ Sema de Oro-
34 di, Ahiam filius Sarar Ararites, ¶ Eliphélet filius Aasbai filij Machati, Elia filius Achi-
35 -tophel Gelonites, ¶ Hesrāi de Carmelo, Pharāi de Arbi, ¶ Igaal filius Nathan de So-
37 ba, Bonni de Gadi, ¶ Selec de Ammoni, Naharāi Berothites armiger Ioab filij Sar-
38 uiæ, ¶ Ira Iethrites, Gareb, & ipse Iethrites,
39 ¶ Vrias Hethæus. Omnes triginta septem.

CAP. XXIIII.

1 ET addidit furor Domini irasci contra Israel, commouitq; Dauid in eis dicentem, * Vade, numera Israel,
2 & Iudam. ¶ Dixitq; rex ad Ioab principem exercitus sui, Perambula omnes tribus Israel a Dan usque Ber-sabee, & nume-
rate populum, ut sciam numerum eius.

¶ Dixitq;

* Et 1 Ms. H.C.G.

* 1 Ms. H.C.G.

* Ororiī Ms. H.C. G.

* Bani 1 Ms. H.C. G.

1. Pa. 11. 10. - 4 Ms B. B.H. C.G.

Rp. 15. 9.

* 60 R.

- 10 Ms. H.C.G.

* illis 2 Ms. Hier. * illis 1 Ms. Hier.

1 Pa. 21. 1. * ad Ioab Ms. 9. R.

q. Ioab regi, Adaugeat Dominus 3
Deus tuus ad populum tuum,quantus nūc
est, centuplicet in conspectu do-
mini mei regis: sed qd sibi dominus meus
rex nult in re huiusc modi? ¶Obtinuit autē 4
sermo regis uerba Ioab, & principū exer-
citus:egressusq. est Ioab,& principes mili-
tū a facie regis, ut numerarent populū Is-
raël. ¶Cumq. pertrāssissent Iordanē, uene- 5
runt in Aroēr ad dexterā urbis, quæ est
in Valle-Gad: ¶ & per Iazer transierunt in 6
Galaad,& in terram inferiorē Hadsi, & ue
nerūt in Dan silueā trā. Circūeuntesq. iux
ta Sidonem, ¶transierunt prope mœnia Ty 7
ri,& omnem terram Heuæi & Chananæi,
ueneruntq. ad meridiem Iuda in Ber-sa-
bee. ¶ & lustrata uniuersa terra, afluerūt 8
post nouem menses & uiginti dies,in Ieru-
salē. ¶Dedit ergo Ioab numerū descriptio-
nis populi regi, & inuenta sunt de Israel
octingenta millia uirorū fortiū, qui educe-
rēt gladiū: & de Iuda quingēta millia pu

gnatorum. ¶ Percussit autem cor Dauid 10
eum, postquam numeratus est populus: &
dixit Dauid ad Dñm, Peccaui ualde in hoc
facto: sed precor Dñe,ut transferas iniquitatem
serui tui,quia stulte egi nimis. ¶Surre- 11
xit itaq; Dauid mane, & sermo Domini
factus est ad Gad prophetam & Videntem
Dauid, dicens, ¶Vade,& loquere ad Dauid, 12
Hæc dicit Dominus,Triū tibi datur optio,
elige unum quod uolueris ex his,ut faciā
tibi. ¶Cumq. uenisset Gad ad Dauid,nūcia- 13
uit ei,dicens, Aut septem annis ueniet ti-
bi fames in terra tua: aut tribus mensibus
fugies aduersarios tuos,& illi te persequē-
tur:aut certe tribus diebus erit pestilentia
in terra tua. Nūc ergo delibera,& uide quē
respondeam ei,qui me misit.sermonē. ¶Di- 14
xit autem Dauid ad Gad, Coarctor nimis:
sed melius est ut incidā in manus Dñi(mul
tæ enim misericordiæ eius sunt) quam in
manus hominū. ¶Immisitq. Dñs pestilētiā 15
in Israël de mane usq; ad tempus constitu
tū,& mortui sunt ex populo a Dan usque
ad Ber-sabee septuaginta millia uirorum.
¶Cumq. extēdisset manum suam angelus 16
Domini super Ierusalem,vt disperderet eā,
misertus est Dominus super afflictionem,
& ait angelo percutienti populum, Suffi-
cit,nunc contine manum tuam. erat autē
angelus Domini iuxta aream Areuna Ie-
busæi. ¶ Dixitq. Dauid ad Dominum cum 17
uidisset angelum cædentem populum,Ego
sum qui peccaui, & ego iniquē egi: isti
qui oues sunt,quid fecerunt? uertatur ob-
secro manus tua contra me, & contra do-
mum patris mei, ¶ Venit autem Gad * ad 18
Dauid in die illa, & dixit ei, Ascende, & * prophe-
constitue altare Domino in area Areuna ta MS. I. R.
Iebusæi, ¶Et ascendit Dauid, iuxta sermo- 19
nem Gad, quem præceperat ei Dominus.
¶ Conspiciensq. Areuna,animaduertit re- 20
gem & seruos eius transire ad se: & egres-
sus adorauit regem prono uultu in terrā,
& ait, Quid causa est ut ueniat dominus
meus rex ad seruum suum? Cui Dauid ait, 21
Vt emam a te aream, & ædificem altare
Domino, & cessiet interfectio quæ grassa-
tur in populo. ¶Et ait Areuna ad Dauid,Ac- 22
cipiat, & offerat dominus meus rex, sicut
placet ei: habes boues in holocaustum, &
plaustrum, & iuga boum in usum ligno-
rum. ¶ Omnia dedit Areuna regi: dixitq. 23
Areuna ad regem, Dominus Deus
tuus suscipiat uotum tuum. ¶ Cui respon- 24
dens rex, ait, ¶Nequaquam ut uis,sed emā
pretio a te, & non offeram Domino Deo
meo holocausta gratuita. Emit ergo Da-
uid aream, & boues,argenti siclis quinqua-
ginta: ¶ & ædificauit ibi Dauid altare Do- 25 2. Par. 3. 1.
mino, & obtulit holocausta & pacifica: &
propitiatus est Dominus terræ, & cohibi-
ta est plaga ab Israel.

LIBER

LIBER REGVM TERTIVS:
SECVNDVM HEBRAEOS,
PRIMVS MALACHIM.

CAPVT PRIMVM.

REX Dauid se-
nuerat, habebatq. 1
ætatis plurimos
dies: cumq. operi-
retur uestibus, nõ
caleficbat. ¶ Dixe- 2
runt ergo ei serui
sui, Quæramus do-
mino nostro regi
adolescentulã uir-
ginem, & stet corã
rege, & foueat eũ, dormiatq. in sinu suo,
& calefaciat dominum nostrum regem.
¶ Quæsierunt igitur adolescẽtulam speciosam in omnibus finibus Israel, & inuenerunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt 3
eam ad regem. ¶ Erat autem puella pulchra 4
nimis, dormiebatq. cum rege, & ministrabat ei, rex uero non cognouit eam. ¶ Adonias autem filius Haggith eleuabatur, di- 5
cens, Ego regnabo. Feciq. sibi currus &
equites, & quinquaginta uiros qui curre-
rent ante eum. ¶ Nec corripuit eum pa- 6
ter suus aliquando, dicens, Quare hoc feci-
sti? Erat autem & ipse pulcher ualde, fecũ-
dus nam post Absalom. ¶ & sermo ei cum 7
Ioab filio Saruiæ, & cum Abiathar sacer-
dote, qui adiuuabant partes Adoniæ. ¶ Sa- 8
doc uero sacerdos, & Banaias filius Ioia-
dæ, & Nathan propheta, & Semei, & Rei,
& phelethi, & robur exercitus Dauid,
non erat cum Adonia. ¶ Immolatis ergo 9
Adonias arietibus & uitulis, & uniuersis
pinguibus iuxta Lapidẽ-zoheleth, qui erat
uicinus Fonti-rogel, uocauit uniuersos fra-
tres suos filios regis, & omnes uiros Iuda 10
seruos regis. ¶ Nathan autem prophetam,
& Banaiam, & robustos quosque, & Salo-
monem fratrem suum non uocauit. ¶ Dixit 11
itaque Nathan ad Beth-sabee matrem Sa-
lomonis. Num audisti quod regnauerit Adonias filius Haggith, & dominus noster
Dauid hoc ignorat? ¶ Nunc ergo ueni, accipe consilium a me, & salua animam tuam, 12
filij q. tui Salomonis. ¶ Vade, & ingredere
ad regem Dauid, & dic ei, Nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillæ tuæ, dicens,
Quod Salomon filius tuus regnabit post 13
me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo
regnat Adonias? ¶ Et adhuc ibi te loquente 14
cum rege, ego ueniam post te, & complebo
sermones tuos. ¶ Ingressa est itaque Beth-
sabee ad regem in cubiculo: rex autem se- 15
nuerat nimis, & Abisag Sunamitis minis-
trabat ei. ¶ Inclinauit se Beth-sabee, & ado- 16
rauit regem. Ad quam rex, Quid tibi, in- 17
quit, uis? ¶ Quæ respondens ait, Domine mi
*tu iurasti per Dominum Deum tuum an-
cillę tuę, Salomon filius tuus regnabit post
me, & ipse sedebit in solio meo. ¶ Et ecce 18
nunc Adonias regnat, te domine mi rex
ignorãte. ¶ Mactauit boues & pinguia quę- 19
que, & arietes plurimos, & uocauit om-

nes

Ino 3 MS. H. C.

Rei 8 MS Hier H. C. G. & aliter Iosephus G. q. omne MS J. R.

* rex MS. R. C. Ab H autem C. & q. non additur.

nes filios regis. Abiathar quoque sacerdotem, & Ioab principem militiæ: Salomonẽ autem seruum tuum non uocauit. ℣ Verũtamẽ domine mi rex, in te oculis respiciũt totius Israel, ut indices eis, quis sedere debeat in solio tuo, domine mi rex post te. 20
℣ Eritq. cum dormierit dominus meus rex cũ patribus suis, erimus ego & filius meus Salomon peccatores. ℣ Adhuc illa loquente cum rege, Nathan propheta uenit. ℣ Et nũciauerunt regi, dicẽtes, Adest Nathan propheta. Cumq. introisset in conspectu regis, & adorasset eum pronus in terram, ℣ dixit Nathan, Domine mi rex, tu dixisti, Adonias regnet post me, & ipse sedeat super thronum meum? ℣ Quia descendit hodie, & immolauit boues & pinguia & arietes plurimos, & uocauit uniuersos filios regis, & principes exercitus, Abiathar quoque sacerdotem: illisq. uescentibus, & bibentibus coram eo, & dicentibus, Viuat rex Adonias, ℣ Me seruum tuum & Sadoc sacerdotem, & Banaiam filium Ioiadæ, & Salomonem famulum tuum non uocauit. ℣ Numquid a domino meo rege exiuit hoc uerbũ, & mihi non indicasti seruo tuo quis sessurus esset super thronum domini mei regis post eum? ℣ Et respondit rex Dauid, dicens, Vocate ad me Beth-sabee. Quæ cũ fuisset ingressa coram rege, & stetisset ante eum, iurauit rex, & ait, Viuit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, ℣ quia sicut iuraui tibi per Dominum Deum Israel, dicens, Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me: sic faciam hodie. ℣ Sũmissoq. Beth-sabee in terram uultu, adorauit regẽ, dicẽs, Viuat dominus meus Dauid in ætternum. ℣ Dixit quoque rex Dauid, Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaiam filium Ioiadę. Qui cum ingressi fuissent coram rege, ℣ dixit ad eos, Tollite uobiscum seruos domini uestri, & imponite Salomonem filium meũ super mulam meam: & ducite eum in Gibon. ℣ & ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan propheta in regem super Israel: * & canetis buccina, atque dicetis, Viuat rex Salomon. ℣ Et ascendetis post eum, & ueniet, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me: illi q. præcipiam ut sit dux super Israel & super Iudam. ℣ Et respondit Banaias filius Ioiadæ, regi, dicens, Amen: sic loquatur Dominus Deus domini mei regis. ℣ Quomodo fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit cum Salomone, & sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis Dauid. ℣ Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Banaias filius Ioiadæ, & cerethi, & phelethi: & imposuerũt Salomonem super mulam regis Dauid, & adduxerunt eum in Gihon. ℣ Sumpsitq. Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & unxit Salomonem: & cecinerunt buccina, & dixit omnis populus, Viuat rex Salomon. ℣ Et ascendit uniuersa multitudo post eum, & populus canentiũ tibijs, & lętantium gaudio magno, & intonuit terra a clamore eorum. ℣ Audiuit autem Adonias, & omnes qui inuitati fuerãt ab eo, iamq. conuiuium finitum erat: sed & Ioab audita uoce tubę, ait, Quid sibi vult

1. Par. 29 22. * & Iudã o. Veniet R. H. C. G. * in Ierusalem M S q.

clamor ciuitatis tumultuantis? ℣ Adhuc illo loquente, Ionathan filius Abiathar sacerdotis uenit: cui dixit Adonias, Ingredere, quia uir fortis es, & bona nuncians. 42
℣ Respondit q. Ionathan Adoniæ, Nequaquam: Dominus enim noster rex Dauid regem constituit Salomonem: ℣ misitq. cum eo Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetã, & Banaiam filiũ Ioiadæ, & cerethi, & phelethi, & impoſuerunt eum super mulam regis. ℣ Vnxeruntq. eum Sadoc sacerdos, & Nathan propheta regem in Gihon: & ascenderunt inde lætantes, & intonuit ciuitas hæc est uox quã audistis. ℣ Sed & Salomon sedet super solium regni. ℣ Et ingressi serui regis benedixerunt domino nostro regi Dauid, dicentes, Amplificet Deus nomen Salomonis super nomen tuum, & magnificet thronum eius super thronum tuum. 43 44 45 46 47
Et adorauit rex in lectulo suo: ℣ insuper & hæc locutus est, Benedictus Dominus Deus Israel, qui dedit hodie sedentem in solio meo, uidentibus oculis meis. ℣ Territi sunt ergo, & surrexerunt omnes qui inuitati fuerant ab Adonia, & uit unusquisque in uiam suam. ℣ Adonias autem timens Salomonem, surrexit, & abijt - in tabernaculum Domini', tenuitq. cornu altaris. ℣ Et nunciauerunt Salomoni, dicentes, Ecce Adonias timens regem Salomonem, tenuit cornu altaris, dicens, Iuret mihi rex Salomon hodie, quod nõ interficiat seruũ suum gladio. ℣ Dixitq. Salomon, Si fuerit uir bonus, non cadet ne unus quidẽ capillus eius in terram: sin autem malum inuentum fuerit in eo, morietur. ℣ Misit ergo rex Salomon, & eduxit eum ab altari; & ingressus adorauit regẽ Salomonem. dixitq. ei Salomon, Vade in domum tuam. 48 49 50 51 52 53

-3 Ms. H. C. G.

CAP. II.

1 APpropinquauerunt autem dies Dauid ut moreretur, præceptitq. Salomoni filio suo, dicens, ℣ Ego ingredior uiam uniuersæ terræ: confortare, & esto uir. * ℣ Et obserua - ut ' custodias - mandata ' Domini Dei tui, ut ambules in uijs eius, & custodias cæremonias eius, & præcepta eius, & iudicia, & testimonia, sicut ‖ scriptum est in lege Mosi: ut intelligas uniuersa quæ facis, & quocũque te verteris: ℣ Vt confirmet Dominus sermones suos, quos locutus est de me, dicens, Si custodierint filij tui ' uias meas', & ambauerint coram me in ueritate, in omni corde suo, & in omni ' anima sua, non auferetur tibi uir de solio Israel. ℣ Tu quoque nosti quæ fecerit mihi Ioab filius Saruiæ, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israel, ‖ Abner filio Ner, & Amasæ filio Iether: quos occidit, & effudit sanguinẽ belli in pace, & posuit cruorem prælij in balteo suo, qui erat circa lũbos eius, & in calceamento suo quod erat in pedibus eius. ℣ Facies ergo iuxta sapientiam tuam, & nõ deduces canitiem eius pacifice ad inferos. ℣ Sed & filijs Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntq. comedentes in mensa tua: ‖ occurrerunt enim mihi quando fugiebã a facie Absalom fratris tui. ℣ Habes quoque apud te Semei filium Gera filij Iemini de Bahurim, ‖ qui maledixit mihi maledictione pessima, quãdo ibam ad Castra: sed quia

1 * Ecce M S. 9 R. * foris M S. 7. R. - 14 M S. H. C. G. ' ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ. - 14 M S. H. G. Deut. 17. 16. Infr. 3. 14 ' uias tuas M S. R. H. C. G. 2. Reg. 3. 27 & 20. 19.

2. Reg. 19. 31. 2. Reg. 16. 5. & 19. 19.

descen-

detendit mihi in occursum cum transiret Iordanem, & iurauit ei per Dominum, dicens, Non te interficiam gladio: ♰ tu noli 9
pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens es, ‖ ut scias quæ facies ei, deducesq. canos eius cum sanguine ad inferos. ♰ ‖ Dormiuit igitur Dauid cũ patribus suis, & sepultus est in ciuitate Dauid. ♰ Dies autem 10 11
quibus regnauit Dauid super Israel, quadraginta anni sunt in Hebron regnauit ‖ septem annis: in Ierusalem, * triginta tribus. ♰ Salomon autẽ sedit super thronum Dauid patris sui. & firmatum est regnum eius nimis. ♰ Et ingressus est Adonias filius Haggith ad Beth-sabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei, Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit, Pacificus. 12 13
♰ Additq., Sermo mihi est ad te. Cui ait, 14
Loquere. Et ille, ♰ Tu, inquit, nosti, quia 15
meum erat regnum, & me præposuerat omnis Israel sibi in regem: sed translatũ est regnum, & factum est fratris mei: a Domino enim constitutum est ei. ♰ Nunc 16
ergo petitionem unam precor a te, ne cõfundas faciem meam. Quæ dixit ad eum, Loquere. ♰ Et ille ait, Precor ut dicas Salomoni regi (neq; enim negare tibi quæquam potest) ut det mihi Abisag Sunamitidem uxorem. ♰ Et ait Beth-sabee: Bene, 17 18
ego loquar pro te regi. ♰ Venit ergo Beth- 19
sabee ad regem Salomonem, ut loqueretur ei pro Adonia: & surrexit rex in occursum eius, adorauitq. eã, & sedit super thronum suum: positusq. est thronus matri regis, quæ sedit ad dexteram eius. ♰ Dixitq. 20
ei, Petitionem vnam paruulam ego deprecor a te, ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex, Pete mater mea: neque enim fas est ut auertam faciem tuam. ♰ Quæ ait, 21
Detur Abisag Sunamitis Adoniæ fratri tuo uxor. ♰ Respondit̃q. rex Salomon, & dixit matri suæ, Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ? postula ei & regnum: ipse est enim frater meus maior me, & habet Abiathar sacerdotem & Ioab filiũ Seruiæ. ♰ Iurauit itaque rex Salomon per Dominum, dicens, Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra animam suam locutus est Adonias uerbum hoc. ♰ Et nunc 22 23
uiuit Dominus qui firmauit me, & collocauit me super solium Dauid patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locutus est, quia hodie occidetur Adonias. ♰ Misitq. 24 25
rex Salomon per manum Banaiæ filij Ioiadæ, qui interfecit eum, & mortuus est. ♰ Abiathar quoque sacerdoti dixit rex, Vade in Anathoth ad agrum tuum, & quidẽ uir mortis es: sed hodie te non interficiã, quia portasti arcam Domini Dei corã Dauid patre meo, & sustinuisti laborem in omnibus, in quibus laborauit pater meus. 26
♰ Eiecit ergo Salomon Abiathar, ut nõ esset sacerdos Domini, ‖ ut impleretur sermo Domini, quem locutus est super domũ Heli in Silo. ♰ Venit autem nuncius ad 27
Salomonem * quod Ioab declinasset post Adoniam, & post Salomonem non declinasset: fugit ergo Ioab in tabernaculũ Domini, & apprehendit cornu altaris. ♰ Nunciatumq. est regi Salomoni, quod fugisset Ioab in tabernaculũ Domini, & esset iuxta altare: misitq. Salomon Banaiam filium 28 29
Ioiadæ, dicens, Vade, interfice eum. ♰ Et ue- 30
nit Banaias ad tabernaculum Domini, & dixit ei, Hæc dicit rex, Egredere. Qui ait, Non egrediar, sed hĩc moriar. Renunciauit Banaias regi sermonem, dicens, Hæc locutus est Ioab, & hæc respondit mihi. ♰ Dixitq. ei rex, Fac sicut locutus est: & intercice eum, & sepeli, & amouebis sanguinem innocentem, qui effusus est, a Ioab, a me, & a domo patris mei. ♰ Et reddet Domi- 31 32
nus sanguinem eius super caput eius, qui interfecit duos uiros iustos, melioresq. se & occidit eos gladio, patre meo Dauid ignorante: ‖ Abner filium Ner principem militiæ Israel, ‖ & Amasam filium Iether principem exercitus Iuda. ♰ & reuertetur 33
sanguis illorum in caput Ioab, & in caput seminis eius in sempiternum. Dauid autẽ & semini eius, & domui, & throno illius sit pax usque in æternum a Domino. ♰ Ascen- 34
dit itaque Banaias filius Ioiadæ, & aggressus eum interfecit: sepultusq. est in domo sua in deserto. ♰ Et constituit rex Banaiam 35
filium Ioiadæ pro eo super exercitum. & Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar. 36
♰ Misit quoq; rex, & uocauit Semei, dixitq. ei, Ædifica tibi domum in Ierusalem, & habita ibi: & non egredieris inde huc atque illuc. ♰ Quacunque autem die egressus 37
fueris, & transieris Torrentem-cedron, scito te interficiendum: sanguis tuus erit super caput tuum. ♰ Dixitq. Semei regi, Bonus 38
sermo: sicut locutus est dominus meus rex, sic faciet seruus tuus. Habitauit itaq; Semei in Ierusalem diebus multis. ♰ Factũ 39
est autem post annos tres ut fugerent serui Semei ad Achis filium Maacha regem Geth: nunciatumq. est Semei quod serui 40
eius ‖ essent in Geth. ♰ Et surrexit Semei, & strauit asinũ suum: iuitq. ad Achis in Geth ad requirendum seruos suos, & adduxit eos de Geth. ♰ Nunciatum est autem 41
* Salomoni quòd isset Semei in Geth de Ierusalem, & rediisset. ♰ Et mittens uocauit eum, dixitq. illi, Nonne testificatus sum tibi per Dominum, & prædixi tibi, Quacũque die egressus ‖ fueris huc & illuc, scito te esse moriturum? Et respondisti mihi, 42
Bonus sermo quem audiui. ♰ Quare ergo 43
non custodisti iusiurãdum Domini, & præceptum quod præceperam tibi? ♰ Dixitq. 44
rex ad Semei, Tu nosti omne malum, cuius tibi conscium est cor tuum, quod feceris Dauid patri meo: reddidit Dominus malitiã 45
tuam in caput tuum. ♰ Et rex Salomon benedictus, & thronus Dauid erit stabilis 46
corã Domino usq; in sempiternum. ♰ Iussit itaq. rex Banaiæ filio Ioiadæ, qui ‖ aggressus, percussit eum, & mortuus est.

CAP. III.

1 COnfirmatum est igitur regnum in manu Salomonis, & affinitate coniunctus est Pharaoni regi Ægypti: accepit namq; filiam eius, & adduxit in ciuitatem Dauid, donec compleret ædificãs domum suam, & domum Domini, & murum Ierusalem per circuitum. ♰ Attamen 2
populus immolabat in excelsis: non enim ædificatum erat templum nomini Domini usque in diem illum. ♰ Dilexit autem 3
Salomon Dominum, ambulans in præceptis Dauid patris sui, excepto quod in ex-

celsis

---

eeo
MS. H
G.
11.2.29.
& 13. 6.
.Par.29
3.
vero 2
MS H. C.
G.
.Reg.5.4

1. Reg. 2.
31.
‖ Iosab 1
MS. Hier

& scies
MS. H
G.

2.Reg.3.
27.
2.Reg.20.
9.

‖ essent
4 MS.

* regi
Mſq. R.

‖ scris 4
MS. H. C.
G.

‖ egressus
2 MS. H.
C G.

1.Par.1.7

celsis immolabat,& accedebat thymiama.
4 ¶Abiit itaque * in Gabaon, ut immolaret ibi:illud quippe erat excelsum maximum: mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud ‖ in Gabaon. ¶ Apparuit autem Dñs' Salomoni per somnii
5 nocte,dicens,Postula quod uis ut dem tibi. ¶Et ait Salomon,Tu fecisti cũ seruo tuo Dauid patre meo misericordiam magnam,si
6 cut ambulauit in conspectu tuo in ueritate & iustitia, & recto corde tecum: custodisti ei misericordiam tuam grandẽ,& dedisti ei filium sedentem super thronum
7 eius,sicut est hodie. ¶Et nũc Domine Deus, tu regnare fecisti seruum tuum pro Dauid patre meo: ego autẽ sum puer paruulus, & ignorans egressum & introitũ meum. ¶ Et
8 seruus tuus in medio est populi,quem elegisti,populi infiniti,qui numerari & supputari non potest præ multitudine. ¶ Dabis
9 ergo seruo tuo cor docile, ut populum tuũ iudicare possit, & discernere inter bonum, & malum. quis enim poterit iudicare populum istum,populum tuum hunc multũ?
10 ¶Placuit ergo sermo coram Domino,quod Salomon postulasset huiuscemodi rem.¶Et
11 dixit Dominus Salomoni, Quia postulasti uerbum hoc,& nõ petisti tibi dies multos, nec diuitias,aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium: ¶ ecce feci tibi se-
12 cundum sermones tuos,& dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. ¶ ‖ Sed & hæc quæ non postulasti,dedi tibi,diuitias scilicet, & gloriam,
13 ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus. ¶ Si autem ambulaueris
14 in uijs meis, & custodieris præcepta mea, & mandata mea, sicut ambulauit * pater tuus,longos faciam dies tuos. ¶ Igitur euigilauit Salomon, & intellexit quod esset somnium: cumq. uenisset Ierusalem, stetit coram arce fœderis Domini, & obtulit holocausta, & fecit victimas pacificas, & grande conuiuium uniuersis famulis suis.
16 ¶Tunc uenerunt duæ mulieres meretrices ad regem,steteruntq. coram eo, ¶ quarum una ait, Obsecro, mi domine, ego & mulier hæc habitabamus in domo una, &
17 18 peperi apud eam in cubiculo. ¶ Tertia autem die postquam ego peperi, peperit & hæc: & eramus simul, nullusq. alius nobiscũ in domo,exceptis nobis duabus. ¶ Mor-
19 tuus est autem filius mulieris huius nocte: dormiens quippe oppressit eum. ¶ Et cõsurgens intempestæ noctis silentio, tulit filiũ meum de latere meo ancillæ tuæ dormientis,& collocauit in sinu suo: suum autem
20 filiũ,qui erat mortuus,posuit in sinu meo. ¶Cumq. surrexissem mane ut darem lac filio meo,apparuit mortuus: quem diligentius intuens clara luce,deprehendi nõ esse
22 meum quem genueram. ¶Respondit q. altera mulier, Non est ita ut dicis,sed filius tuus mortuus est, meus autem uiuit. E cõtrario illa dicebat, Mentiris: filius quippe meus uiuit,& filius tuus mortuus est. Atq; in hunc modum contendebant coram rege. ¶ Tunc rex ait, Hæc dicit, Filius meus
23 uiuit,& filius tuus mortuus est: Et ista respondit, Non, sed filius tuus mortuus est,
24 meus autem uiuit. ¶ Dixit ergo rex, Afferte mihi gladium. Cumq. attulissent gladium coram rege, ¶ Diuidite,inquit,infantem uiuum in duas partes: & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri. ¶ Dixit autem mulier cuius filius erat
26 uiuus ad regem(commota iunt quippe uiscera eius super filio suo,) Obsecro domine,date illi infantem uiuum, & nolite interficere eum. E contrario illa dicebat, Nec
27 mihi,nec tibi sit,sed diuidatur. ¶ Respondit rex, & ait, Date huic infantem uiuum, & non occidatur: hæc est enim mater
28 eius. ¶ Audiuit itaque omnis Israel iudicium quod iudicasset rex, & timuerunt regem, uidentes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium.

CAP. IIII.

1 ERat autem rex Salomon regnans super omnem Israel: ¶ & hi principes
2 quos habebat: Azarias filius Sadoc ‖ sacerdotis: ¶ Elihoreph & Ahia filij Sisa,scribæ: Iosaphat filius Ahilud, a commentariis: ¶ Banaias filius Ioiadæ, super exercitũ:
5 Sadoc autẽ & Abiathar,sacerdotes. ¶ Azarias filius Nathan,super eos qui assistebant regi: Zabud filius Nathan, sacerdos amicus regis: ¶ & Ahisar præpositus domus:
6 & Adoniram filius Abda super tributa.
7 ¶Habebat autem Salomon duodecim præfectos super omnem Israel qui præbebant annonam regi,& domui eius: per singulos enim mẽses in anno,singuli necessaria ministrabant. ¶Et hæc nomina eorũ: Benhur,
9 in monte Ephraim. ¶ Ben-dẽcar,in Macces, & in Salebim,& in Beth-ſames,& in Elon,
10 & in Beth-hanan. ¶ ‖ Beth'-hẽsed in Aruboth: ipsius * erat Socho, & omnis terra-
11 Epher. ¶ Ben-abinadab, cuius omnis Nephath-dor,Tapheth filiam Salomonis habebat uxorem. ¶ Baana filius Ahilud regebat Thanac & Mageddo,& uniuersam Beth
12 -san, quæ est iuxta Sarthana subter Iezrahel,a Beth-san usq; Abelmehula e regione Iecmaan. ¶Ben-gaber in Ramoth-galaad: habebat Auoth-iair filij Manasse in Galaad, ipse præerat in omni regione Argob,
13 quę est in Basan,sexaginta ciuitatibus magnis atq; muratis, quæ habebant seras æreas. ¶Ahinadab filius Addo præerat in Ma
14 naim. ¶ Achi-mãas in Nephthali: sed & ipse habebat Basemath filiam Salomonis
15 in cõiugio. ¶Baana filius Husi,in Aser,& in
16 Baloth. ¶ Iosaphat filius Pharue, in Issachar. ¶Semei filius Ela,in Ben-iamin.
18 19 ¶Gaber filius Uri,in terra-Galaad,* in terra-Sehon regis Amorrhæi,& Og regis Basã, sup
20 omnia quę erãt in illa terra. ¶ Iuda & Israel innumerabiles,sicut arena maris in multitudine: comedentes,& bibentes, atque lę
21 tantes. ¶§ Salomon autem erat in ditione sua,habens omnia regna a fœcum' a flumine terræ Philisthijm usque ad terminũ
22 Ægypti: offerentium sibi munera, & seruientium ei cunctis diebus uitæ eius.
22 ¶ Erat autem cibus Salomonis per dies
23 singulos triginta cori similæ, & sexaginta cori farinæ, ¶ decem boues pingues, & uiginti boues pascuales, & centum arietes, excepta uenatione cernorum, caprearum, atque bubalorum & auium altilium. ¶ Ipse enim obtinebat omnem

regio-

* Salomõ MS R. C. * rex H. C. ‖ In Gabaon apparuit Dominus § MS. H. C. Iuffragatur autem Textus R. C.

2. Par. 1. 10.

Sap. 7. 11. Matt. 6. 29.

* Dauid 2 MS. H. C. C.

§ MS. H C. C.

sacerdo 3 MS. C.

‖ Ben-M R H C. C. * eius

* & O.

Eccl. 47. 16. 2 MS H C C.

regionem quæ erat trans flumen, quam a Thaphsa usque ad Gazan, & cunctos reges illarum regionum: & habebat pacé ex omni parte in circuitu. ¶ Habitabatq. Iuda & Israel absque timore ullo, unusquisque sub uite sua, & sub ficu sua, a Dan usq; Bersabée cunctis diebus Salomonis. ¶ Et habebat Salomon ‖ quadraginta millia præsepia equorum currilium, & duodecim millia equestrium. ¶ Nutriebantq. eos supradicti regis præfecti: sed & necessaria mensæ regis Salomonis cum ingenti cura præbebant in tempore suo. ¶ Hordeum quoque & paleas equorum & iumentorum deferebant in locum ubi erat rex, iuxta constitutum sibi. ¶ Dedit quoque Deus sapientiam Salomoni, & prudentiam multã nimis, & latitudinem cordis, quasi arenam quæ est in littore maris. ¶ Et præcedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium, & Ægyptiorum. ¶ Erat sapientior cunctis hominibus, sapientior Ethan Ezrahitæ, & Heman, & Chalcol, & Dorda filijs Mahol: & erat nominatus in uniuersis gentibus per circuitum. ¶ Locutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina eius quinque millia. ¶ Et disputauit super lignis a cedro, quæ est in Libano, usq; ad hyssopum quæ egreditur de pariete: & disseruit de iumentis & nolucribus, & reptilibus & piscibus. ¶ Et ueniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiã Salomonis, & ab uniuersis regibus terræ, qui audiebant sapientiam eius.

CAP. V.

Misit quoque Hiram rex Tyri seruos suos ad Salomonem: audiuit enim quod ipsum unxissent regẽ pro patre eius: quia amicus fuerat Hirã Dauid omni tempore. ¶ Misit autem Salomon ad Hiram, dicens, ¶ Tu scis uoluntatẽ Dauid patris mei, & quia non potuit ædificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminentia per circuitum, donec daret Dominus eos sub uestigio pedum eius. ¶ Nunc autem requiem dedit Deus meus mihi per circuitum: & nõ est satan, neque occursus malus. ¶ Quamobrem cogito ædificare templum nomini ‖ Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus Dauid patri meo, dicens, Filius tuus quem dabo pro te super solium tuum, ipse ædificabit domum nomini meo. ¶ Præcipe igitur ut præcidant mihi serui tui cedros de Libano, & serui mei sint cum seruis tuis: mercedem autem seruorum tuorum dabo tibi quancunque petieris: scis enim quoniam non est in populo meo uir qui nouerit ligna cædere sicut Sidonii. ¶ Cumq; audisset Hiram uerba Salomonis, lætatus est uehemẽter, & ait, Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit Dauid filium sapientissimum super populum hunc plurimũ. ¶ Et misit Hiram ad Salomonem, dicens, Audiui quæcunque mandasti mihi: ego faciam omnem uoluntatem tuam in lignis cedrinis & abiegnis. ¶ Serui mei deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari, usque ad locum quẽ significaueris mihi: & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: præbebisq. necessaria mihi, ut detur cibus domui meæ. ¶ Itaque Hirã dabat Salomoni ligna cedrina, & ligna abiegna, iuxta omnem uoluntatem eius. ¶ Salomon autem præbebat Hiram uiginti millia coros tritici in cibã domui eius, & uiginti coros purissimi olei: hæc tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. ¶ Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomonem, & percusserũt ambo fœdus. ¶ Elegitq. rex Salomon operarios de omni Israel, & erat indictio triginta millia uirorum. ¶ Mittebatq. eos in

Liba-

Ecclꝰ 47. 16.

2. Par. 9. 25.

Sup. 3. 12 1. Par. 2. 10.

libanum, decem millia per menses singulos uicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super huiusce modi indictionem. ¶ Fueruntq. Salomoni septuaginta millia eorū qui onera portabant, & octoginta millia latomorum in monte: ¶ absque præpositis, qui præerant singulis operibus, numero trium millium, & trecentorum præcipientiū populo, & his qui faciebant opus. ¶ Præcepitq. rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos in fundamentum templi, & quadrarent eos: quos dolauerunt cæmentarij Salomonis, & cæmentarij Hiram: porro Giblij præparauerunt ligna & lapides ad ædificand. m domum.

CAP. VI.

2.Par.3.1 FActum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de Terra Ægypti, in anno quarto (mense Zio, ipse est mensis secundus) regni Salomonis super Israel, ædificare cœpit domum Domino. ¶ Domus autem quā ædificabat rex Salomon Domino, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & uiginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine. ¶ Et porticus erat ante templum uiginti cubitorum longitudinis, iuxta mensuram latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi. ¶ Feciteq. in templo fenestras obliquas. ¶ Et ædificauit super parietem templi tabulata per gyrū, in parietibus domus per circuitum templi & oraculi, & fecit latera in circuitu. ¶ Tabulatum quod subter erat, quinque cubitos habebat latitudinis, & medium tabulatum sex cubitorum latitudinis, & tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitum forinsecus, ut non hærerent muris templi. ¶ Domus autē cum ædificaretur, de lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est: & malleus, & securis, & omne ferramentum non sunt audita in domo cum ædificaretur. ¶ Ostium lateris medij in *parte templi erat domus dextræ: & per cochleam ascendebant in medium cœnaculum, & a medio in tertium. ¶ Et ædificauit domum, & consummauit eam: texit quoque domum laquearibus cedrinis. ¶ Et ædificauit tabulatum super omnem domum quinque cubitis altitudinis, & operuit domum lignis cedrinis. ¶ Et factus est sermo Domini ad Salomonem, dicens, ¶ Domus hæc quam ædificas, si ambulaueris in præceptis meis, & iudicia mea feceris, & custodieris omnia mādata mea, gradiens per ea: firmabo sermonem meū tibi, quem locutus sum ad Dauid patrem tuum. ¶ Et habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meū Israel. ¶ Igitur ædificauit Salomon domum, & consummauit eam. ¶ Et ædificauit parietes domus intrinsecus, tabulatis cedrinis: a pauimento domus usque ad summitatem parietum, & usq; ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & texit pauimentum domus tabulis abiegnis. ¶ Ædificauitq. viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, a pauimento usque ad superiora & fecit interiorem domum oraculi in Sanctū

17 Sanctorum. ¶ Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi ¶ Et cedro omnis domus intrinsecus uestiebatur, habens torturas, & iuncturas fuas fabrefactas & exaltaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis uestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. ¶ Oraculū autē in mediodomus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcā fœderis Dñi. ¶ Porro oraculū habebat uiginti cubitos lōgitudinis, & uiginti cubitos latitudinis, & uiginti cubitos altitudinis: & operuit illud atq; uestiuit auro purissimo. sed & altare uestiuit cedro. ¶ Domū quoq; ante oraculū operuit auro purissimo, & affixit laminas clauis aureis. ¶ Nihilq. erat in templo quod non auro tegeretur: sed & totum altare oraculi texit auro. ¶ Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis oliuarū, decem cubitorum altitudinis. ¶ Quinque cubitorum ala cherub una, & quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, a summitate alæ unius usque ad alæ alterius summitatem. ¶ Decem quoque cubitorum erat cherub secundus: in mensura pari, & opus unū erat in duobus cherubim, videlt, altitudinem habebat unus cherub decem cubitorum, & similiter cherub secundus. ¶ posuitq. cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alas suas cherubim, & tangebat ala una parietem, & ala cherub secundi tangebat parietem alterum: alæ autem" alterę in media parte templi, se inuicem cōtingebant. ¶ Texit quoque cherubim auro. ¶ Et omnes parietes templi per circuitum sculpsit uarijs exaltaturis & torno: & fecit in eis cherubim, & palmas, & picturas varias, quasi prominētes de pariete, & egredientes. ¶ Sed & pauimentum domus texit auro intrinsecus & extrinsecus. ¶ Et in ingressu oraculi fecit *ostiola de lignis oliuarum, postesq. angulorum quinque. ¶ Et duo ostia de lignis oliuarum: sculpsit in eis picturam cherubim, & palmarum species, & anaglypha ualde prominentia, & texit ea auro: & operuit tam cherubim, quam palmas, & cæteras, auro. ¶ Feciteq. in introitu templi postes de lignis oliuarum quadrangulatos: ¶ & duo ostia de lignis abiegnis alterinsecus: & utrumque ostium duplex erat, & se inuicem tenens aperiebatur. ¶ Et sculpsit cherubim, & palmas, & exaltaturas ualde eminentes: operuitq. omnia laminis auri ex opere quadro ad regulam. ¶ Et ædificauit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum, & uno ordine lignorum cedri. ¶ Anno quarto fundata est domus Domini in mense Zio: ¶ & in anno undecimo, mense Bul (ipse est mensis octauus) perfecta est domus in omni opere suo, & in uniuersis utensilibus suis: ædificauitq. eam annis septem.

CAP. VII

1 DOmum autem suam ædificauit Salomon ‖ tredecim annis, & ad perfectum usque perduxit. ¶ Ædificauit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis, & quinquaginta cubitorum latitudinis, & triginta cubitorum altitudinis: & quatuor dequadrangulacra inter columnas cedrinas: ligna quippe ce-

drina

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38

1 2

*duo O.

" parte 5 MS.B. Ex Hebræo, ubi, ingressus, tum aliqueriti. Ad hanc uiā domus dexterum

2.Reg.7. 16. 1.Par.22 9.

*& MS.R. G. Ab H. autem C. & G. no legitur.

Inf.9.10

" eorum H. C.G.

drina exciderat in columnas. ¶ Et tabulati cedrinis uestiuit totam camerã, quæ quadragintaquinque columnis sustentabatur.
Vnus autẽ ordo habebat columnas quindecim ¶ contra se inuicem positas, ¶ & e regione se respicientes, æquali spacio inter columnas, & super columnas quadrangulata ligna in cunctis æqualia. ¶ Et porticũ columnarum fecit quinquaginta cubitorũ longitudinis, & triginta cubitorum latitudinis: & aliteram porticum in facie maioris porticus: & columnas, & epistylia super columnas. ¶ Porticum quoque solij, in qua tribunal est, fecit: & texit lignis cedrinis a pauimento usque ad summitatem. ¶ Et domunculas in qua sedebatur ad iudicandum, erat in media porticu simili opere. Domum quoque fecit filiæ Pharaonis (quam uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali & hanc porticum. ¶ Omnia lapidibus pretiosis, qui ad normam quãdam atque mensuram tam intrinsecus quãm extrinsecus serrati erant: a fundamento usque ad summitatem parietum, & intrinsecus usque ad atrium maius. ¶ Fundamenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus magnis decem siue octo cubitorũ. ¶ Et desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ secti erant, similiterq; de cedro. ¶ Et atrium maius rotundum trium ordinum de lapidibus sectis, & unius ordinis de dolata cedro: necnon & in atrio domus Domini interiori, & in porticu domus. ¶ Misit quoque rex Salomon, & tulit Hiram de Tyro, ¶ filiũ mulieris uiduæ de tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem ærarium, & plenum sapientia, & intelligẽtia, & doctrina ad faciendum omne opus ex ære. Qui cũ uenisset ad regem Salomonem, fecit omne opus eius. ¶ Et finxit duas columnas æreas, decem & octo cubitorum altitudinis columnam unam: & ¶ linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque. ¶ Duo quoque capitella fecit, quæ ponerẽtur super capita columnarum, fusilia ex ære: quinque cubitorum altitudinis capitellum unum, & quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum: ¶ & quasi in modum retis, & catenarum sibi inuicẽ mixto opere contextarum. Vtrumque capitellum columnarum fusile erat: septena uersuum retiacula in capitello uno, & septena retiacula in capitello altero. ¶ Et perfecit columnas, & duos ordines, per circuitum retiacolorum singulorũ, ut tegerent capitella quæ erant super summitatem, malogranatorum: eodem modo fecit & capitello secundo. ¶ Capitella autem quę erant super capita columnarum, quasi opere lilij fabricata erant, in porticu, quatuor cubitorum. ¶ Et rursum alia capitella in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnæ contra retiacula: malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secũdi. ¶ Et statuit duas columnas in porticu templi: cumq; statuisset columnam dexteram, uocauit eam nomine Iachin: similiter erexit columnam secundam, & uocauit nomen eius Booz. ¶ Et super capita columnarum opus in modum lilij posuit: perfectumq; est opus columnarum. ¶ Fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad labium, rotundum in circuitu: quinque cubitorum altitudo eius, & restricta triginta cubitorum cingebat illud per circuitum. ¶ Et sculptura subter labium circuibat illud decem cubitis ambiẽs mare: duo ordines sculpturarum * histriatarum ' erant fusiles. ¶ Et * stabant ' super duodecim boues, e quibus tres respiciebãt ad Aquilonem, & tres ad Occidentem, & tres ad Meridiem, & tres ad Orientem: & mare super eos desuper erat: quorum posteriora uniuersa intrinsecus latitabant. ¶ Grossitudo autem lutẽris, trium unciarũ erat: labiumq; eius quasi labium calicis, & folium repandi lilij: duo millia batos capiebat, ' & tria millia metretas '. ¶ Et fecit decem bases æneas, quatuor cubitorũ longitudinis bases singulas, & quatuor cubitorum latitudinis, & trium cubitorum altitudinis. ¶ Et ipsum opus basium, interrasile erat: & sculpturæ inter iuncturas. ¶ Et inter coronulas, & plectas, leones, & boues, & cherubim: & in iuncturis similiter desuper: & subter leones & boues quasi lora ex ære dependentia. ¶ Et quatuor rotæ per bases singulas, & axes æreæ: & per quatuor partes quasi humeruli subter lutẽrem fusiles, contra se inuicem respectãtes. ¶ Os quoque lutẽris intrinsecus erat in capitis summitate: & quod forinsecus apparebat, unius cubiti erat, totum rotundum, pariterq; habebat unum cubitum, & dimidium: in angulis autem columnarum uariæ cælaturæ erant: & media intercolumnia, quadrata non rotunda. ¶ Quatuor quoque rotæ, quæ per quatuor angulos basis erant, cohærebant sibi subter basim: una rota habebat altitudinis cubitũ & semis. ¶ Tales autem rotæ erant quales solent in curru fieri: & axes earũ, & radij, & canthi, & modioli, omnia fusilia. ¶ Nani & humeruli illi quatuor per singulos angulos basis unius, ex ipsa basi fusiles & coniuncti erant. ¶ In summitate autem basis erat quædam rotunditas unius & dimidij cubiti, ita fabrefacta, ut luter desuper posset imponi, habens cælaturas suas, uariasq; sculpturas ex semetipsa. ¶ Sculpsit quoque in tabulatis illis quæ erant ex ære, & in angulis, cherubim, & leones, & palmas, quasi in similitudinem hominis stantis, ut non cælata, sed apposita per circuitum uiderentur: ¶ In hunc modum fecit decem bases, fusura una, & mensura, sculpturaq; consimili. ¶ Fecit quoque decẽ lutẽres æneos: quadraginta batos capiebat luter unus, eratq; quatuor cubitorũ: singulos quoque lutẽres per singulas, id est, decem bases, posuit. ¶ Et constituit decem bases, quinque ad dexteram partẽ templi, & quinque ad sinistram: mare autem posuit ad dexteram partem templi contra Orientem ad Meridiem. ¶ Fecit * ergo ' Hiram lebẽtes, & scutras, & amulas, & perfecit omne opus regis Salomonis in templo Domini. ¶ Columnas duas, & funiculos capitellorum super capitella columnarum duos: & retiacula duo, ut operirent duos funiculos, qui erant super capita columnarum. ¶ Et malogranata quadringẽta in duobus retiaculis: duos uersus ma-

logranato-

* fecit M.sq. R.

Sup. 3. 3.

* extrinsecus R. H C G.

Ier. 52. 21

2 Par. 4. 8

* striatarum.

* stabat 1 MS. H. C G.

-4 MS. R. H. C G.

* quoque 2 MS. Ab H. C. & G. legitur. Et fecit Hiram.

logiranatorum in retiaculis singulis, ad operiendos funiculos capitellorum, qui erant super capita columnarum. ¶ Et bases decé, & lutéres decem super bases. ¶ Et mare unum, & boues duodecim subter mare. ¶ Et lebetes, & scutras, & amulas omnia uasa quæ fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini, de aurichalco erant. ¶ In campestri regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra, inter Socoth, & Sartham. ¶ Et posuit Salomō omnia uasa: * propter multitudinem autem nimiam non erat pondus æris. ¶ Fecitq. Salomon omnia uasa in domo Domini: altare aureum, & mensam, super quam ponerentur panes propositionis, auream: ¶ & candelabra aurea, quinque ad dexteram, & quinque ad sinistram contra oraculum ex auro puro: & quasi lilij flores, & lucernas desuper aureas: & forcipes aureos, ¶ & hydrias, & fusciculas, & phialas, & mortariola, & thuribula, de auro purissimo: & cardines ostiorum domus interioris Sancti sanctorum, & ostiorum domus templi, ex auro erant. ¶ ‖ Et perfecit omne opus quod faciebat * Salomon in domo Domini, & intulit quę sanctificauerat Dauid pater suus, argentum, & aurum, & uasa, reposuitq. in thesauris domus Domini.

* *in domo Domini* MS. 4. R.

* *1 MS. H. C. G.*

CAP. VIII.

TVnc congregati sunt omnes maiores natu Israel cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorū Israel ad regem Salomonem in Ierusalem ut deferrent arcam fœderis Domini, de ciuitate Dauid, id est, de Sion. ¶ Conuenitq. ad regem Salomonem uniuersus Israel in mense * Bethanim, * in solemni die, ipse est mensis septimus. ¶ Veneruntq. cuncti senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotes, ¶ & portauerunt arcam Domini & tabernaculum fœderis, & omnia uasa sanctuarij quæ erant in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes, & Leuitæ. ¶ Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel quæ conuenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oues & boues absque æstimatione, & numero. ¶ Et intulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi in Sanctum sanctorum subter alas cherubim. ¶ Siquidem cherubim expandebant alas super locum arcæ, & protegebant arcam, & uectes eius desuper. ¶ Cumq. eminerent uectes, & apparerent summitates eorum foris sanctuarium ante oraculū, non apparebant ultra extrinsecus, qui & fuerūt ibi usque in præsentem diē. ¶ In arca autē non erat aliud ‖ nisi duæ tabulæ lapideæ, ‖ quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quādo pepigit Dominus fœdus cū filiis Israel, cum egrederentur de Terra-Ægypti. ¶ Factum est autem, cum exissent sacerdotes de sanctuario, nebula implenit domū Domini, ¶ & non poterant sacerdotes stare, & ministrare propter nebulam: impleuerat enim gloria Domini domum Domini.

¶ Tunc ait Salomon, Dominus dixit ut habitaret in nebula. ¶ Ædificans ædificaui domum in habitaculum tuum, firmissimum solum tuum in sempiternū. ¶ Conuertitq. rex Faciem suam, & benedixit omni ecclesiæ Israel: omnis enim ecclesia Israel stabat. ¶ Et ait Salomō, ‖ Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad Dauid patrem meum, & in * manibus eius perfecit, dicens: ¶ A die qua eduxi populū meum Israel de Aegypto, non elegi ciuitatem de uniuersis tribubus Israel, ut ædificaretur domus, & esset nomen meum ibi: sed elegi Dauid, ut esset super populū meū Israel. ¶ ‖ Voluitq. Dauid pater meus ædificare domum nomini Domini Dei Israel: ¶ & ait Dominus ad Dauid patrem meum, Quod cogitasti in corde tuo ædificare domum nomini meo, benefecisti hoc ipsum mente tractans. ¶ Verumtamen tu non ædificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. ¶ Cōfirmauit Dominus sermonem suum, quem locutus est: stetiq. pro Dauid patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: & edificaui domum nomini Domini Dei Israel. ¶ Et constitui ibi locum arcæ, in qua fœdus Dñi est, quod pepigit cum patribus nostris quando egressi sunt de Terra-Ægypti. ¶ Stetit autem Salomō ante altare Dñi in conspectu ecclesiæ Israel, & expādit manus suas in cœlum, ¶ & ait, Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cœlo desuper, & super terram deorsum: qui custodis pactū, & misericordiam seruis tuis qui ambulāt coram te in toto corde suo. ¶ Qui custodisti seruo tuo Dauid patri meo, quæ locutus es ei: ore locutus es, & manibus perfecisti, ut hæc dies probat. ¶ Nunc igitur Domine Deus Israel, conserua famulo tuo Dauid patri meo, quæ locutus es ei, dicens: ‖ Non auferetur de te uir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamē si custodierint filij tui uiam suam, ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in cōspectu meo. Et nunc Domine Deus Israel firmentur uerba tua quæ locutus es seruo tuo Dauid patri meo. ¶ Ergo ne putandum est quod uere Deus habitet super terram? si enim cœlum, & cœli cœlorum te capere non possunt, quanto magis domus hæc quam ædificaui? ¶ Sed respice ad orationem serui tui, & ad preces eius Domine Deus meus: audi hymnum, & orationem quam seruus tuus orat coram te hodie? ¶ Vt sint oculi tui aperti sup domū hāc nocte ac die super domum de qua dixisti, ‖ Erit nomen meum ibi: ut exaudias orationē quā orat in loco isto ad te seruus tuus. ¶ Vt exaudias deprecationē serui tui, & populi tui Israel, quodcumq. orauerint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in cœlo: & cum exaudieris, propitius eris. ¶ Si peccauerit homo in proximum suum, & habuerit aliquod iuramentum quo teneatur adtrictus: & uenerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam, ¶ tu exaudies in cœlo: & facies, & iudicabis seruos tuos, condemnans impium, & reddens uiam tuam super caput eius, iustificansq. iustum, & retribuens ei secundū iustitiā suā. ¶ Si fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes pœnitentiā, & cōfitentes nomini tuo uenerint, & orauerint, & deprecati te fuerint in domo hac: ¶ exaudi in cœlo, & dimitte peccatum populi

* *6 MS. H. C. G.*

* *manus* *1 MS. H. C.*

1. *Reg.* 7.

2. *Par.* 33. 17.

1 MS. H. C. G.

1. *Mac.* 2. 3.

2. *Reg.* 7. 12. 16.

3 MS. H. C. Addit. autē a R. & G.

Deut. 12. 11.

Ethanim 2 MS. H. G.

* *quem nec ueteres uocabant Mensem primum, & nunc ipse est Mensis septimus* C.

Exo. 34. 27. *Heb.* 9. 4. *Exo.* 40. 27. 1. *Par.* 6. 1.

populi tui Israel, & reduces eos in terram quam dedisti patribus eorum. ℣ Si clauſum fuerit cælum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco iſto pœnitentiam egerint nomini tuo, & a peccatis ſuis conuerſi fuerint propter afflictionē ſuam: ℣ exaudi eos in cælo, & dimitte peccata ſeruorum tuorū, & populi tui Iſrael: & oſten de eis uiam bonam, per quam ambulent, & da pluuiam ſuper terram tuam quam dedisti populo tuo in poſſeſſionem. ℣ Fames ſi obórta fuerit in terra, aut peſtilentia, aut corruptus aer, aut ærugo, aut locuſta, uel rubigo, & afflixerit eum inimicus eius portas obſidens, omnis plaga, uniuerſa infirmitas, ℣ cuncta deuoratio, & imprecatio quæ acciderit omni homini de populo tuo Iſrael: ſi quis cognouerit plagam cordis ſui, & expanderit manus ſuas in domo hac, ℣ tu exaudies in cœlo in loco habitationis tuæ, & repropitiaberis, & facies ut des unicuique ſecundum omnes uias ſuas, ſicut uideris cor eius (quia tu noſti ſolus cor omnium filiorum hominum) ℣ ut timeant te cunctis diebus quibus uiuunt ſuper faciem terræ, quam dediſti patribus noſtris. ℣ Inſuper & alienigena, qui non eſt de populo tuo Iſrael, cum uenerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum extentum ubique) ℣ cum uenerit ergo, & orauerit in hoc loco ℣ tu exaudies in cœlo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia pro quibus inuocauerit te alienigena: ut diſcant uniuerſi populi terrarum nomen tuum timere, ſicut populus tuus Iſrael, & probent quia nomen tuum inuocatum eſt ſuper domum hanc quam ædificaui. ℣ Si egreſſus fuerit populus tuus ad bellum cōtra inimicos ſuos, per uiam, quocunq; miſeris eos, orabunt te contra uiam ciuitatis quam elegiſti, & contra domum quam ædificaui nomini tuo, ℣ & exaudies in cœlo orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum. ℣ Quòd ſi peccauerint tibi (‖ non eſt enim homo qui non peccet) & iratus tradideris eos inimicis ſuis, & captiui ducti fuerint in terram inimicorum longe uel prope, ℣ & egerint pœnitentiam in corde ſuo in loco captiuitatis, & conuerſi deprecati te fuerint in captiuitate ſua, dicentes: Peccauimus, iniquè egimus, impiè geſſimus: ℣ & reuerſi fuerint ad te in uniuerſo corde ſuo, & tota anima ſua in terra inimicorum ſuorum, ad quam captiui ducti fuerint: & orauerint te contra uiam terræ ſuæ quam dediſti patribus eorum, & ciuitatis quam elegiſti, & templi quod ædificaui nomini tuo: ℣ exaudies in cœlo, in firmamento ſolij tui orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum: ℣ & propitiaberis populo tuo qui peccauit tibi, & omnibus iniquitatibus eorum quibus præuaricati ſunt in te: & dabis miſericordiam coram eis qui eos captiuos habuerint, ut miſereantur eis. ℣ Populus enim tuus eſt, & hereditas tua, quos eduxiſti de Terra-Ægypti, & de medio fornacis ferreæ: ℣ Ve ſint oculi tui aperti ad deprecationem ſerui tui, & populi tui Iſrael, & exaudias eos in uniuerſis pro quibus inuocauerint te. ℣ Tu enim ſeparaſti eos tibi in hæreditatem ab uniuerſis populis terræ, ſicut locutus es per Moyſen ſeruum tuum, quando eduxiſti patres noſtros de Ægypto Domine Deus. ℣ Factum eſt autem, cum compleſſet Salomon orans Dominum omnem orationem, & deprecationem hāc, ſurrexit de conſpectu altaris Domini: utrumq; enim genu in terram fixerat, & manus expanderat in cœlum. ℣ Stetit ergo, & benedixit omni eccleſiæ Iſrael uoce magna, dicens: ℣ Benedictus Dominus qui dedit requiem populo ſuo Iſrael, iuxta omnia quæ locutus eſt: non cecidit ne unus quidem ſermo ex omnibus bonis quę locutus eſt per Moyſen ſeruum ſuum. ℣ Sit Dominus Deus noſter nobiſcum ſicut fuit cum patribus noſtris, non derelinquens nos, neque proijciens. ℣ Sed inclinet corda noſtra ad ſe, ut ambulemus in uniuerſis uijs eius, & cuſtodiamus mandata eius, & cæremonias eius, & iudicia quæcunque mandauit patribus noſtris. ℣ Et ſint ſermones mei iſti quibus deprecatus ſum coram Domino, appropinquantes Domino Deo noſtro die ac nocte, ut faciat iudicium ſeruo ſuo, & populo ſuo Iſrael per ſingulos dies: ℣ ut ſciant omnes populi terræ, quia Dominus ipſe eſt Deus, & non eſt ultra abſque eo. ℣ Sit quoque cor noſtrum perfectum cum Domino Deo noſtro, ut ambulemus in decretis eius, & cuſtodiamus mandata eius, ſicut & hodie. ℣ Igitur rex & omnis Iſrael cum eo, immolabant uictimas coram Domino. ℣ Mactauitq. Salomon hoſtias pacificas, quas immolauit Domino boum uiginti duo millia, & ouium centum uiginti millia: & dedicauerunt templum Domini rex & * filij Iſrael. ℣ In die illa ſanctificauit rex medium atrij, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocauſtum ibi, & ſacrificium, & adipem pacificorum: quoniam altare æreum quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocauſtum, & ſacrificium, & adipem pacificorum. ℣ Fecit ergo Salomon in tempore illo feſtiuitatem celebrem, & omnis Iſrael cum eo, multitudo magna ab introitu Emath uſque ad Riuum-Ægypti, coram Domino Deo noſtro, ſeptem diebus, & ſeptem diebus, id eſt, quatuordecim diebus. ℣ Et in die octaua dimiſit populos: qui benedicentes regi profecti ſunt in tabernacula ſua lætantes, & alacri corde ſuper omnibus bonis quæ fecerat Dominus Dauid ſeruo ſuo, & Iſrael populo ſuo.

CAP. IX.

1 FActum eſt autem cum perfeciſſet Salomon ædificium domus Domini, & ædificium regis, & omne quod optauerat & uoluerat facere, ℣ apparuit ei Dominus ſecundo ſicut apparuerat ei in Gabaon. ℣ Dixitq. Dominus ad eum, Exaudiui orationem tuam & deprecationem tuā, quam deprecatus es coram mē: ſanctificaui domum hanc quam ædificaſti, ut ponerem nomen meum ibi in ſempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. ℣ Tu quoque ſi ambulaueris coram me, ſicut ambulauit *pater tuus, in ſimpli-

citate

Deut. 28. 3. Reg. 8. 2. Par. 6. 1. Ioa. 1. 8. Eccles 7. 21.

Nott MS. B. H. C. G.

*omnes I MS. H. C. G.

2. Par. 7. 11. Sup. 3. 5.

*David I MS. H. C. G.

citate cordis, & in æquitate: & feceris omnia quæ præcepi tibi, & legitima mea, & iudicia mea seruaueris, ♀ ponam thronum
2. Reg. 7. 12. 16. 1 Par. 22 10. regni tui super Israel in sempiternum. Iſſicut locutus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur uir de genere tuo de solio
6 Israel. ♀ Si autem auersione auerſi fueritis uos & filij ueſtri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas quas proposui uobis, sed abieritis & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos: ♀ auferam Israel de superficie terræ quam dedi eis, & templum quod sanctificaui nomini meo proiciam a conſpectu
8 meo, eritq. Israel in prouerbium, & in fabulam cunctis populis. ♀ Et domus hæc erit in exemplum: omnis qui transierit per eã, stupebit & sibilabit, & dicet, ‖ Quare
Deut. 29. 14. Ier. 22. 8. fecit Dominus sic terræ huic & domui
9 huic? ♀ Et respondebunt, Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de Terra Ægypti, & secuti sunt deos alienos, & adorauerũt eos, & coluerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc. ♀ ‖ Expletis au-
10 tem annis uiginti postquam ædificauerat
2. Par. 8. 1 Salomon duas domos, id est domum Domini, & domum regis, ♀ (Hiram rege Tyri præbẽte Salomoni ligna cedrina & abiegna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat:) tunc dedit * Salomon Hiram ui-
11 ginti oppida in Terra Galilææ. ♀ Et egreſſus est Hiram de Tyro, ut uideret oppida quæ dederat ei Salomon, & non placuerũt
12 ei: ♀ & ait, Hæcine sunt ciuitates quas dedisti mihi, frater? Et appellauit eas Terrã
13 Chabul, usque in diem hanc. ♀ Misit quo-
14 que Hiram ad regem Salomonem centum uiginti talenta auri. ♀ Hæc est summa
15 expensarum, quam obtulit rex Salomon ad ædificandam domum Domini & domũ suã, & Mello, & murum Ieruſalem, & Heſer, & Mageddo, & Gazer. ♀ Pharao rex Ægypti ascendit, & cepit Gazer, succenditq.
16 eam igni: & Chananæum qui habitabat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiæ suæ uxoris Salomonis. ♀ Aedificauit
17 ergo Salomon Gazer, & Beth-horon inferiorem, ♀ & Balaath, & Palmiram in terra
18 solitudinis. ♀ Et omnes uicos qui ad sepertinebant, & erant absque muro, munit,
19 & ciuitates curruum, & ciuitates equitum, & quodcumque ei placuit ut ædificaret in Ieruſalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suæ. ♀ Vniuersum po-
20 pulum qui remanserat de Ammorrhæis, & Hethæis, & Pherezæis, & Heuæis, & Iebuſæis, qui non sunt de filijs Israel: ♀ horum
21 filios, qui remanserant in terra, quos scilicet non potuerant filij Israel exterminare: fecit Salomon tributarios, usque in diẽ
22 hanc. ♀ De filijs autem Israel non constituit Salomon seruire quemquam, sed erãt uiri bellatores, & ministri eius, & principes & duces, & præfecti curruum & equorum.
23 ♀ Erant autem principes super omnia opera Salomonis præpositi, quingẽti quinquaginta, qui habebant subiectum populum,
24 & iacturis operibus imperabant. ♀ ‖ Filia autem Pharaonis ascendit de ciuitate Dauid in domum suam quam ædificauerat ei
25 Salomon: tunc ædificauit Mello. ♀ Offerebat quoque Salomon tribus uicibus per annos singulos holocausta, & pacificas uictimas super altare quod ædificauerat Do-
26 mino, & adolebat thymiama coram Domino: perfectumq. est templum. ♀ Classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber, quæ est iuxta Aelath in littore Maris rubri,
27 in Terra Idumææ. ♀ Misitq. Hiram in classe illa seruos suos uiros nauticos, & gnaros maris, cum seruis Salomonis. ♀ Qui cũ uenissent in Ophir, sumpserunt inde aurum
28 quadringentorum uiginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

C A P. X.

1 SEd ‖ & regina Saba audita fama Salomonis in nomine Domini, uenit tenta-
2 re eum in ænigmatibus. ♀ Et ingreſſa Ieruſalẽ multo cum comitatu, & diuitijs, camelis portantibus aromata, & auri infinitum nimis, & gemmas pretiosas, uenit ad regem Salomonem, & locuta est ei uniuersa quæ habebat in corde suo. ♀ Et docuit eã Salomõ omnia uerba quæ proposuerãt fuit sermo qui regem posset latere, & non
4 responderet ei. ♀ Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum quam ædificauerat, ♀ & cibos mensæ eius, & habitacula seruorum, & ordines
5 ministrantium. uestesq. eorum, & pincernas, & holocausta quæ offerebat in domo
6 Domini non habebat ultra spiritum. ♀ dixitq. ad regem, Verus est sermo quem audiui in terra mea ♀ super sermonibus tuis,
7 & super sapientia tua: & non credebã narrãtibus mihi, donec ipsa uenirem, & uidi oculis meis, & probaui quod media pars mihi nunciata non fuerit: maior est sapientia, & opera tua, quam rumor quem audiui.
8 ♀ Beati uiri tui, & beati serui tui hi, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam. ♀ Sit Dominus Deus tuus be-
9 nedictus, cui complacuisti, & posuit te super thronum Israel, eo quòd dilexerit Dominus Israel in sempiternum, & constituit te regẽ, ut faceres iudicium, & iustitiam. ♀ De-
10 dit ergo regi centũ uiginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tã multa, quam ea quæ dedit regina Saba regi Sa-
11 lomoni. ♀ ‖ Sed & classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gẽmas pretio-
12 sas. ♀ Fecitq. rex de lignis thyinis fulera domus Domini, & domus regiæ, & citharas lyrasq. cantoribus: non sunt allata huiusce modi ligna thyina, neque uisa usque in præsentem diem.) ♀ Rex autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ uoluit, & petiit ab eo: exceptis his, quæ ultro obtulerat ei munere regio. Quæ reuersa est, &
14 abiit in terram suam cum seruis suis. ♀ Erat autem pondus auri quod offerebatur Salomoni per annos singulos, sexcentorum
15 sexaginta sex talentorum auri: ♀ excepto eo quod afferebant uiri, qui super uectigalia erant, & negotiatores, uniuersiq. scruta uendentes, & omnes reges Arabiæ, ducesq.
16 terræ. ♀ Fecit quoq; rex Salomon ducenta scuta de auro pus: ilimo, sexcentos auri
17 flexos dedit in laminas scuti unius. ♀ Et trecentas peltas ex auro probato: trecentæq. minæ auri unã peltam uestiebant: po-

1. Par. 9. 1 Matt. 12. 42. Luc. 11. 31.

2. Par. 8. 11. 3 MS. H. C. G.

2. Par. 9. 10.

genum auferam, sed tribum unam dabo
filio tuo propter Dauid seruum meum,
& Ierusalem quam elegi. ¶ Suscitauit au-
tem Dominus aduersariū Salomoni Adad
Idumæum de semine regio, qui erat in
2. Reg. 8. 14 Edom. ¶ ¶ Cum enim esset Dauid in Idu-
mæa, & ascendisset Ioab princeps milici-
æ ad sepeliendum eos qui fuerant inter-
fecti, & occidisset omne masculinum in
Idumæa ¶ (sex enim mensibus ibi mo-
ratus est Ioab, & omnis Israel, donec
interimeret omne masculinum in Idu-
mæa) ¶ fugit Adad ipse, & viri Idumæ
de seruis patris eius cum eo, ut ingrederetur
Ægyptum: erat autem Adad puer
paruulus. ¶ Cumq. surrexissent de Ma-
dian, uenerunt in Pharan, tuleruntq. se-
cum uiros de Pharan, & introierunt Æ-
gyptum ad Pharaonem regem Ægypti:
qui dedit ei domum, & cibos constituit,
& terram delegauit. ¶ Et inuenit Adad
gratiam coram Pharaone ualdeam tātum,
ut daret ei uxorem, sororem uxoris suæ
germanam Taphnes reginæ. ¶ Genuitq.
ei soror Taphnes Genubath filium, & nu-
triuit eum Taphnes in domo Pharaonis:
erātq. Genubath habitans apud Pharaonē
cum filijs eius. ¶ Cumq. audisset Adad in
Ægypto, dormisse Dauid cū patribus suis,
& mortuum esse Ioab principem militiæ,
dixit Pharaoni, Dimitte me, ut uadam in
terram meam. ¶ Dixitq. ei Pharao, Quia
enim re apud me indiges, ut quæras ire
ad terram tuam? At ille respondit, Nulla:
sed obsecro, te ut dimittas me. ¶ Suscita-
uit quoque ei Deus aduersarium Razon fi-
lium Eliada, qui fugerat Adarezer regem
Soba dominum suum: ¶ & congregauit
contra eum uiros, & factus est princeps la-
tronum cum interficeret eos Dauid: abie-
runtq. Damascum, & habitauerunt ibi, &
constituerunt eum regem in Damasco,
¶ eratq. aduersarius Israeli cunctis diebus
Salomonis: & hoc est malum Adad, & odiū
2. Par. 13 6. contra Israel, regnauitq. in Syria. ¶ Iero-
boam quoque filius Nabat, Ephrathæus, de
Sareda, seruus Salomonis, cuius mater e-
rat nomine Sarua, mulier uidua, leuauit
manum contra regem. ¶ Et hæc est causa
rebellionis aduersus eum, quia Salomon
ædificauit Mello, & coruquauit uoraginem
ciuitatis Dauid patris sui. ¶ Erat autem Ie-
roboam uir fortis & potens: uidensq. Sa-
lomon adolescentem bonæ indolis, & in-
dustrium, constituerat eum præfectum su-
per tributa uniuersæ domus Ioseph. ¶ Fa-
2. Par. 10. 15. ctum est igitur in tempore illo, ut Ieroboā
egrederetur de Ierusalem, & inueniret eū
Ahias Silonites propheta in uia, opertus
pallio nouo: erantautem duo tantum in
agro. ¶ Adprehendensq. Ahias pallium
suum nouum, quo coopertus erat, scidit
in duodecim partes. ¶ Et ait ad Iero-
boam, Tolle tibi decem scissuras: hæc
enim dicit Dominus Deus Israel, Ecce
ego scindam regnum de manu Salomo-
nis, & dabo tibi decem tribus. ¶ Porro
una tribus remanebit ei propter seruum
meum Dauid, & Ierusalem ciuitatem quā
elegi ex omnibus tribubus Israel: ¶ eo
quòd dereliquerit me, & adorauerit Astar-
then deam Sidoniorum, & Chamos deum
Moab, & Molech deum filiorum Ammon,
& non ambulauerit in uijs meis, ut face-
ret iustitiam coram me, & præcepta mea,
& iudicia, sicut Dauid pater eius. ¶ Nec au-
feram omne regnum de manu eius, sed du-
cem ponam eum cunctis diebus uitæ suæ,
propter Dauid seruum meum quem ele-
gi, qui custodiuit mandata mea & præce-
pta mea. ¶ Auferam autem regnum de ma-
nu filij eius, & dabo tibi decem tribus: ¶ filio autem eius dabo tribum unam, ut re-
maneat lucerna Dauid famulo meo cunctis
diebus coram me in Ierusalem ciuitate
quam elegi, ut esset nomen meum ibi. ¶ Te
autem assumam, & regnabis super omnia
quæ desiderat anima tua, eritq. rex super
Israel. ¶ Si igitur audieris omnia quæ præ-
cepero tibi, & ambulaueris in uijs meis,
& feceris quod rectum est coram me, cu-
stodiens mandata mea & præcepta mea, sic-
ut fecit Dauid seruus meus: ero tecum, &
ædificabo tibi domum fidelem, quomodo
ædificaui Dauid domum: & tradam tibi
Israel. ¶ & affligam semē Dauid super hoc,
uerumtamen non cunctis diebus. ¶ Vo-
luit ergo Salomon interficere Ieroboam:
qui surrexit, & aufugit in Ægyptum ad Se-
sac regem Ægypti, & fuit in Ægypto us-
que ad mortem Salomonis. ¶ Reliquum
autem uerborum Salomonis, & omnia
quæ fecit, & sapientia eius: ecce uniuer-
sa scripta sunt in Libro uerborum die-
rum Salomonis. ¶ Dies autem quos re-
gnauit Salomon in Ierusalem super om-
nem Israel, quadraginta anni sunt. ¶ Dor-
miuitq. Salomon cum patribus suis, & se-
pultus est in Ciuitate Dauid patris sui, re-
gnauitq. Roboam filius eius pro eo.

¶ Mss. B. II. C. G.

CAP. XII.

1 VEnit autem Roboam in Sichem: il-
luc enim congregatus erat omnis
¶ Israel, ad constituendum eum re-
2 gem. ¶ At uero Ieroboam filius Nabat, cū
adhuc esset in Ægypto profugus a facie re
gis Salomonis, audita morte eius, reuer-
3 sus est de Ægypto. ¶ Miseruntq. & uoca-
uerunt eum: uenit ergo Ieroboam, & om-
nis multitudo Israel, & locuti sunt ad Ro-
4 boam, dicētes, ¶ Pater tuus durissimum iu-
gum imposuit nobis: tu itaque nunc im-
minue paululum de imperio patris tui du-
rissimo, & de iugo grauissimo quod impo-
5 suit nobis, & seruiemus tibi. ¶ Qui ait eis,
Ite usque ad tertium diem; & reuertimi-
6 ni ad me. Cumq. abisset populus, ¶ iniit
consilium rex Roboam cum senioribus,
qui assistebāt coram Salomone patre eius,
cum adhuc uiueret, & ait, Quod datis mi-
hi consilium, ut respondeam populo huic?
7 ¶ Qui dixerunt ei, Si hodie obedieris popu-
lo huic, & seruieris, & petitioni eorum cef-
seris, locutus-q. fueris ad eos uerba lenia,
8 erunt tibi serui cunctis diebus. ¶ Qui de-
reliquit consilium senum quod dederant
ei, & adhibuit adolescentes, qui nutriti
9 fuerant cum eo, & assistebant illi, ¶ dixitq.
ad eos, Quod mihi datis consilium, ut re-
spondeā populo huic, qui dixerūt mihi, Le-
uius facingū qđ imposuit pater tuus sup
10 nos? ¶ Et dixerūt ei iuuenes q nutriti fuerāt
cū eo, Sic loquere populo huic, qui locuti
sunt ad te, dicentes: Pater tuus aggrauauit

Eccl.47. 28. iugum nostrum,tu releua nos: ¶ Sic loqueris ad eos. Minimus digitus meus grossior est dorso patris mei. 11 ¶Et nunc pater meus posuit super uos iugum graue, ego autem addam super iugum uestrum : pater meus cęcidit uos flagellis,ego autem cædam uos scorpionibus. 12 ¶ Venit ergo Ieroboam, & omnis populus ad Roboam die tertia,sicut locutus fuerat rex, dicens, Reuertimini ad me die tertia. 13 ¶ Respondit. rex populo dura, derelicto consilio seniorum quod ei dederant, 14 & locutus est eis secundum consilium iuuenum, dicens, Pater meus aggrauauit iugum uestrum,ego autem addam iugo uestro: pater meus cęcidit uos flagellis, ego autem cædam uos scorpionibus. 15 ¶ Et non acquieuit rex populo:quoniam auersatus fuerat eum Dominus, ut suscitaret uerbum suũ ¶ quod locutus fuerat in manu Ahiæ Silonitæ, ad Ieroboam filium Nabat. 16 ¶ Videns itaq; populus quod noluisset eos audire rex, respondit ei, dicens,Quæ nobis pars in Dauid?uel quæ hęreditas in filio Isai? Vade in tabernacula tua Israel,nunc uide domum tuam Dauid. Et abijt Israël in tabernacula sua. 17 ¶ Super filios autem Israel, quicunque habitabant in ciuitatibus Iuda, regnauit Roboam. 18 ¶ Misit ergo rex Roboam Aduram qui erat super tributa: & lapidauit eum omnis Israel, & mortuus est. Porro rex Roboam festinus ascendit currum, & fugit in Ierusalem, 19 ¶ recessitq. Israël a domo Dauid, usque in præsentem diem. 20 ¶ Factum est autem cum audisset omnis Israel quod reuersus esset Ieroboam, miserunt, & uocauerunt eum congregato cętu,& constituerunt eum regem super omnem Israel, nec secutus est quispiam domum Dauid præter tribum Iuda solam. 21 ¶ Venit autem Roboam Ierusalem, & congregauit uniuersam domum Iuda, & tribum Ben-iamin, centum octoginta millia electorum uirorum, & bellatorum, ut pugnarent contra domum Israel, & reducerent regnum Roboam filio Salomonis. 22 ¶ Factus est autem sermo Domini ad Semeiam uirum Dei,dicens,¶ Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda,& ad omnem domum Iuda, & Ben-iamin,& reliquos de populo,dicens,¶ Hæc dicit Dominus,Non ascendetis, neque bellabitis cõtra fratres uestros filios Israel? reuertatur uir in domum suam, a me enim factum est uerbum hoc. Audierunt sermonem Domini,& reuersi sunt de itinere, sicut eis præceperat Dominus. 24 ¶ Ædificauit autem Ieroboam Sichem in monte Ephraim,& habitauit ibi: & egressus inde ædificauit Phanuel. 25 ¶ Dixitq. Ieroboam in corde suo ¶ Nunc reuertetur regnum ad domum Dauid, 26 ¶ si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia in domo Domini in Ierusalem: & conuertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem Iuda, interficientq. me,& reuertętur ad eum. 27 ¶ Et excogitato consilio, fecit duos uitulos aureos,& dixit eis, Nolite ultra ascendere in Ierusalem, ¶ Ecce dij tui Israel, qui te eduxerunt de Terra Ægypti. 28 ¶ Posuitq. unum in Beth-el, & alterum in Dan: 29 ¶ & factum est uerbum hoc in peccatum:ibat enim populus ad adorandũ uitulum, usq; in Dan. 30 ¶ Et fecit phana in excelsis, ¶ & sacerdotes de extremis populi, qui non erant de filijs Leui. 31 ¶ Constituitq. die solemnem in mense octauo,quintadecima die mensis,in similitudinem solemnitatis quæ celebratur in Iuda. Et ascendẽs,altare similiter fecit in Beth-el,ut immolaret uitulis quos fabricatus fuerat:constituitq. in Beth-el sacerdotes excelsorum quæ fecerat. 32 ¶ Et ascendit super altare quod exuxerat in Beth-el,quintadecima die mensis octaui,quem finxerat de corde suo: & fecit solemnitatem filijs Israel, & ascendit super altare,ut adoleret incensum.

2.Par.11 15.

CAP. XIII.

1 ET ecce uir Dei uenit de Iuda in sermone Domini in Beth-hel, Ieroboam stante super altare, & thus iaciente. 2 ¶ Et exclamauit contra altare in sermone Domini,& ait,Altare,altare, hæc dicit Dominus,¶ Ecce filius nascetur domui Dauid, Iosias nomine,& immolabit super te sacerdotes excelsorũ, qui nunc in te thura succendunt,& ossa hominum super te incendet. 3 ¶ Deditq. in illa die signũ,dicens,Hoc erit signum,quod locutus est Dominus, Ecce altare scindetur, & effundetur cinis qui in eo est. 4 ¶ Cumq. audisset rex sermonem hominis Dei quem inclamauerat cõtra altare in Beth-el, extendit manum suam de altari, dicens,Apprehendite eũ. Et exaruit manus eius,quam extenderat contra eum: nec ualuit retrahere eam ad se. 5 ¶ Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, iuxta signum quod prædixerat uir Dei in sermone Domini. 6 ¶ Et ait rex ad uirum Dei, Deprecare faciẽ Domini Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Orauitq. uir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eũ, & facta est 7 sicut prius fuerat. ¶ Locutus est autem rex ad uirum Dei, Veni mecum domum ut prandeas, & dabo tibi munera. 8 ¶ Respondit. uir Dei ad regẽ, Si dederis mihi mediam partem domus tuæ,ut non ueniã recũ,nec comedã panem,neque bibam aquã in loco isto: 9 sic enim mandatum est mihi in sermone Domini præcipientis,Non comedes panem,neque bibes aquam, nec reuertẽris per uiam qua uenisti. 10 ¶ Abijt ergo per aliam uiam, & nõ est reuersus per iter 11 quo uenerat in Beth-el. ¶ Prophetes autem quidam senex,habitabat in Beth-el ad quem * uenerunt filij sui, & narrauerunt ei omnia opera quę fecerat uir Dei illa die in Beth-el,& uerba quæ locutus fuerat ad regem, & narrauerunt patri suo. 12 ¶ Et dixit eis pater eorum, Per quam uiam abijt? * Ostenderunt ei filij sui uiam,per quam abierat uir Dei q uenerat de Iuda. 13 ¶ Et ait filijs suis, Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent,ascendit, 14 & abijt post uirũ Dei, & inuenit eũ sedẽtem subtus terebinthũ: & ait illi,Tu ne es uir Dei,qui uenisti de Iuda? Respondit ille,Ego sum. 15 * Dixitq. ad eum,Veni mecum domum,ut comedas panem. 16 ¶ Qui ait,Non possum reuerti, neque uenire tecum, nec comedam panem, neq; bibam aquam in loco isto: 17 ¶ quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens,Non comedes panem, & non bibes aquam ibi, nec reuerterĕris per uiam qua

3 ms H. C. Additur autem a R.& G.

Sup.11. 12.

4.Reg.23 17.

* Venit filius suus, & narrauit

* Et ita ms. H.C.G.

* Dixit ms q.

Tob 1.5.

Exo.32.8

ueris.

ieris . ℣ Qui ait illi,Et ego propheta ſum ſimilis tui:& angelus locutus eſt mihi in ſermone Domini ; dicens , Reduc eum tecũ in domum tuam,ut comedat panem, & bibat aquam . Fefellit eum, ℣ & reduxit ſecum : comedit ergo panem in domo eius , & bibit aquam. ℣Cumq. ſederent ad menſam,factus eſt ſermo Domini ad prophetã qui reduxerat eum. ℣ Et exclamauit ad virum Dei,qui uenerat de Iuda , dicens,Hæc dicit Dominus , Quia non obediens fuiſti ori Domini , & non cuſtodiſti mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus tuus : ℣ & reuerſus es,& comediſti panem , & bibiſti aquam in loco in quo præcepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam , non inferetur cadauer tuum in ſepulchrũ patrum tuorum . ℣ Cumq. comediſſet & bibiſſet , ſtrauit aſinum- ſuum ℣ prophetã quem reduxerat . ℣ Qui cum abiiſſet , inuenit eum leo in uia , & occidit , & erat cadauer eius proiectum in itinere : aſinus autem ſtabat iuxta illum,& leo ſtabat iuxta cadauer . ℣ Et ecce , uiri tranſeuntes uiderunt cadauer proiectum in uia, & leonẽ ſtantẽ iuxta cadauer. Et uenerunt & diuulgauerunt in ciuitatem in qua prophetes ille ſenex habitabat . ℣ Quod cum audiſſet propheta ille qui reduxerat eum de uia , ait, Vir Dei eſt, qui inobediens fuit ori Domini,& tradidit eum Dominus leoni,& cõfregit eum, & occidit iuxta uerbum Domini quod locutus eſt. ℣Dixitq. ad filios ſuos, Sternite mihi aſinum: Qui cum ſtrauiſſẽt, ℣ & ille abiiſſet,inuenit cadauer eius proiectum in uia , & aſinum , & leonem ſtantes iuxta cadauer : non comedit leo de cadauere , nec læſit aſinum . ℣ Tulit ergo propheten cadauer uiri Dei, & poſuit illud ſuper aſinum , & reuerſus intulit in ciuitatẽ ℣ prophetæ ſenis', ut plangerent eum ℣ Et poſuit cadauer eius in ſepulchro ſuo,& plãxerunt eum: Heu - heu' mi frater.℣Cumq. planxiſſent eum , dixit ad filios ſuos,Cum mortuus fuero , ſepelite me in ſepulchro in quo uir Dei ſepultus eſt : iuxta oſſa eius ponite oſſa mea . ℣ Profecto enim ueniet ſermo quem prædixit in ſermone Domini contra altare quod eſt in Beth-el,& contra omnia phana excelſorum quæ ſunt in urbibus Samariæ . ℣ Poſt uerba hæc non eſt reuerſus Ieroboam de uia ſua peſſima, ſed e contrario fecit de nouiſſimis populi ſacerdotes excelſorum : quicunque uolebat , implebat manum ſuam , & fiebat ſacerdos excelſorum. ℣ Et propter hanc cauſam peccauit domus Ieroboam , & euerſa eſt , & deleta de ſuperficie terræ .

-1 MS. H. C. G. ℣ prophetã . τῶ προφήτη. 2 M S. H. C. G.

℣ prophetes ſenex 4 MS. Complutenſis Textus interpretatis ſunt, tum alij. tum C. & G. -1 MS. H. C G.

CAP. XIIII.

IN tempore illo ægrotauit Abia filius Ieroboam . ℣ Dixitq. Ieroboam uxori ſuæ, Surge, & commuta habitum,ne cognoſcaris quod ſis uxor Ieroboam:& uade in Silo,ubi eſt Ahias propheta ℣qui locutus eſt mihi quod regnaturus eſſem ſuper populum hunc . ℣Tu ſe quoque in manu tua decem panes,& cruſtulam,& uas mellis, & uade ad illũ : ipſe enim indicabit tibi quid euenturum ſit puero huic . ℣ Fecit ut dixerat , uxor Ieroboam ; & conſurgens abiit in Silo , & uenit in domum Ahiæ : at ille non poterat uidere, quia caligauerant oculi eius præ ſenectute . ℣ Dixit autem Dominus ad Ahiam, Ecce uxor Ieroboam ingreditur, ut conſulat te ſuper filio ſuo qui ægrotat : hæc & hæc loquẽs ei . Cum ergo illa intraret , & diſſimularet ſe eſſe quæ erat , ℣ audiuit Ahias ſonitum pedum eius introeuntis per oſtium , & ait , Ingredere uxor Ieroboam: quare aliam te eſſe ſimulas? Ego autem miſſus ſum ad te durus nuncius . ℣ Vade, & dic Ieroboam : Hæc dicit Dominus Deus Iſrael, Quia exaltaui te de medio populi , & dedi te ducem

Sup. 11. 13.

super populum meum Israel: ¶ & fudi regnum domus Dauid, & dedi illud tibi, & non fuisti sicut seruus meus Dauid, qui custodiuit mandata mea, & secutus est me in toto corde suo, faciens quod placitum esset in conspectu meo: ¶ sed operatus es male super omnes qui fuerunt ante te, & fecisti tibi deos alienos & conflatiles, ut me ad iracundiam prouocares, me autē proiecisti post corpus tuum: ¶ Idcirco ecce ego inducam mala super domum Ieroboam, & percutiam de Ieroboam mingentem ad parietem, & clausum, & nouissimum in Israel: & mundabo reliquias domus Ieroboam, sicut mundari solet fimus usque ad purum. ¶ Qui mortui fuerint de Ieroboam in ciuitate, comedent eos canes: qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aues cæli: quia Dominus locutus est. ¶ Tu igitur surge, & uade in domum tuam: & in ipso introitu pedum tuorum in urbem, morietur puer, ¶ & plangent eum omnis Israel, & sepelient: iste enim solus inferetur de Ieroboam in sepulchrū, quia inuentus est super eo sermo bonus a Domino Deo Israel, in domo Ieroboam. ¶ Constituet autem sibi Dominus regem super Israel, qui percutiet domum Ieroboam in hac die, & in hoc tempore: ¶ & percutiet Dominus Deus Israel, sicut moueri solet arundo in aqua: & euellet Israel de terra bona hac, quam dedit patribus eorum, & ventilabit eos trans Flumen: quia fecerunt sibi lucos, ut irritarent Dominum. ¶ Et tradet Dominus Israel propter peccata Ieroboam, qui peccauit, & peccare fecit Israel. ¶ Surrexit itaque uxor Ieroboam, & abiit, & uenit in Thersa: cumq; illa ingrederetur limen domus, puer mortuus est. ¶ & sepelierunt eum. Et planxit eum omnis Israel iuxta sermonem Domini, quem locutus est in manu serui sui Ahiæ prophetæ. ¶ Reliqua autem uerborum Ieroboam, quomodo pugnauerit, & quomodo regnauerit, ecce scripta sunt in Libro uerborum dierum regū Israel. ¶ Dies autem quibus regnauit Ieroboam, uiginti duo anni sunt: & dormiuit cum patribus suis: regnauitq; Nadab filius eius pro eo. ¶ Porro Roboam filius Salomonis regnauit in Iuda: Quadraginta & unius anni erat Roboam, cum regnare cœpisset: decem & septem annos regnauit in Ierusalem ciuitate, quam elegit Dominus ut ponaret nomen suum ibi, ex omnibus tribubus Israel. Nomen autem matris eius Naama Ammanitis. ¶ Et fecit Iudas malū coram Domino, & irritauerunt eum super omnibus quæ fecerant patres eorum in peccatis suis quæ peccauerunt. ¶ Ædificauerunt enim & ipsi sibi aras, & statuas, & lucos super omnem collem excelsum, & subter omnem arborem frondosam: ¶ Sed & effœminati fuerunt in terra, feceruntq; omnes abominationes gentium, quas attriuit Dominus ante faciem filiorum Israel. ¶ In quinto autem anno regni Roboam, ascendit Sisac rex Ægypti in Ierusalem, ¶ & tulit thesauros domus Domini, & thesauros regios, & omnia diripuit: scuta quoq; aurea quæ fecerat Salomon ¶ pro quibus fecit rex Roboam scuta ærea, & tradidit ea in manum ducum scutariorum, & eorum qui excubabant ante ostiū domus regis. ¶ Cumq; ingrederetur rex in domum Domini, portabant ea qui præcedi habebant officium, & postea reportabāt ad armamentarium scutariorum. ¶ Reliqua autem sermonum Roboam, & omnia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda. ¶ Fuitq; bellū inter Roboam & Ieroboam cūctis diebus. ¶ Dormiuitq; Roboam cum patribus suis, & sepultus est cū eis in ciuitate Dauid: nomen aute matris eius Naama Ammanitis: & regnauit Abiam filius eius pro eo.

CAP. XV.

IGitur in octauo decimo anno regni Ieroboam filij Nabat, regnauit Abiam super Iudam. ¶ Tribus annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Maacha filia Abessalom. ¶ Ambulauitq; in omnibus peccatis patris sui, quæ fecerat ante eum: nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor Dauid patris eius. ¶ Sed propter Dauid dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Ierusalem, ut suscitaret filium eius post eum, & statueret Ierusalem: ¶ eo quòd fecisset Dauid rectum in oculis Domini, & non declinasset ab omnibus quæ præceperat ei, cunctis diebus uitæ suæ, ‖ excepto sermone Uriæ Hethæi. ¶ Attamen bellum fuit inter Roboā & Ieroboam omni tempore uitæ eius. ¶ Reliqua autem sermonum Abiam, & omnia quæ fecit, nonne hæc scripta ‖ sunt in libro uerborum dierum regum Iuda? Fuitq; prælium inter Abiā & inter Ieroboam. ¶ Et dormiuit Abiā cū patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: regnauitq; Asa filius eius pro eo. ¶ In anno ergo undecimo Ieroboam regis Israel regnauit Asa rex Iudæ: ¶ & quadraginta & uno anno regnauit in Ierusalem. Nomen matris eius Maacha, filia Abessalom. ¶ Et fecit Asa rectum ante conspectum Domini, sicut Dauid pater eius: ¶ & abstulit effœminatos de terra, purgauitq; uniuersas sordes idolorum, quæ fecerant patres eius. ¶ Insuper & Maacha matrem suam amouit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in luco eius, quem consecrauerat, subuertitq; speluncam eius, & confregit simulachrum turpissimum, & combussit in Torrente cedron: ¶ excelsa autem non abstulit. ¶ Verumtamē cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis diebus suis: ¶ & intulit ea quæ sanctificauerat pater suus, & uouerat, in domum Domini, argentum & aurum, & uasa. ¶ Bellum autem erat inter Asa, & Baasa regem Israel cūctis diebus eorum. ¶ Ascendit quoque Baasa rex Israel in Iudam, & ædificauit Rama, ut non posset quispiam egredi uel ingredi de parte Asa regis Iudæ. ¶ Tollens itaque Asa omne argentum & aurū, quod remanserat in thesauris domus Domini, & in thesauris domus regiæ, dedit illud in manus seruorum suorum: & misit ad Ben-adad filiū Tabremon filij Hezion, regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens. ¶ Fœdus est inter me & te, & inter patrem meum, & patrem tuum: ideo misi tibi munera, argentum & aurum: & peto ut uenias, & irritum facias fœ-

dus quod

Infr. 15. 29. — *ad Domin. Deū 9 MS ante D. Deum C. de D. Deo G.* — *2. Par. 12 13.* — *2. Par. 12 2.* — *Sup 10. 16.*

1 2. Par. 11. 12.
2 2. Par. 13 2.
3 3. Reg. 11.
4 17. 12. 9
5 2. Par. 14 1.
10 2. Par. 2.

dus quod habes cum Baasa rege Israel, & recedat a me. ¶ Acquiescens Ben-adad regi Asa, misit principes exercitus sui in ciuitates Israel, & percusserunt Ahion, & Dan & Abel-domum: Maacha, & uniuersam Cenneroth, omnē scilicet Terram-Nephthali. ¶ Quod cum audisset Baasa, intermisit ædificare Rama, & reuersus est in Thersa. ¶ Rex autem Asa nunciū misit in omnem Iudam, dicēs, Nemo sit excusatus: & tulerunt lapides de Rama, & ligna eius, quibus ædificauerat Baasa, & extruxit de eis rex Asa, Gabaa-Ben-iamin, & Malpha. ¶ Reliqua autem omnium sermonū Asa, & uniuersæ fortitudines eius, & cuncta quæ fecit, & ciuitates quas extruxit, non ne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Verumtamen in tempore senectutis suæ doluit pedes.

* Asa 2 Ms. H. C. G. ¶ Et dormiuit * cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid patris sui. Regnauitq. Iosaphat filius eius pro eo. ¶ Nadab uero filius Ieroboam regnauit super Israel anno secundo Asa regis Iuda: regnauitq. super Israel duobus annis. ¶ Et fecit quod malum est in conspectu Domini, & ambulauit in uijs patris sui, & in peccatis eius quibus peccare fecit Israel. ¶ Insidiatus est autem ei Baasa filius Ahiæ de domo Issachar, & percussit eum in Gebbethon, quæ est urbs Philisthinorum: siquidem Nadab & omnis Israel obsidebant Gebbethon. ¶ Interfecit ergo illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda, & regnauit pro eo. ¶ Cumq. regnasset, percussit omnem domum Ieroboam: non dimisit ne unam quidem animam de semine eius, donec deleret eum iuxta uerbum Domini quod locutus fuerat in manu serui sui Ahiæ Silonitis, propter peccata Ieroboam quæ peccauerat, & quibus peccare fecerat Israel: & propter delictum quo irritauerat Dominum Deū Israel. ¶ Reliqua autem sermonum Nadab, & omnia quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in Libro uerborum dierum regum Israel? ¶ Fuitq. bellum inter Asa & Baasa regem Israel cunctis diebus eorum. ¶ Anno tertio Asa regis Iuda regnauit Baasa filius Ahiæ, super omnem Israel in Thersa uiginti quatuor annis. Et fecit malum coram Domino, ambulauitq. in uijs Ieroboā, & in peccatis eius quibus peccare fecit Israel.

2. Par. 15 2.

Sup. 15. 29.

2. Par. 16 2.

CAP. XVI.

FActus est autem sermo Domini ad Iehu filium Hanani contra Baasa, dicens, ¶ Pro eo quod exaltaui te de puluere, & posui te ducem super populum meum Israel, tu autem ambulasti in uia Ieroboam, & peccare fecisti populum meum Israel, ut me irritares in peccatis eorum: ¶ ecce, ego demetam posteriora Baasa, & posteriora domus eius: & faciam domum tuam ‖ sicut domum Ieroboam filij Nabat. ¶ Qui mortuus fuerit de Baasa in ciuitate, comedent eum canes: & qui mortuus fuerit ex eo in regione, comedent eū uolucres cæli. ¶ Reliqua autem sermonum Baasa, & quæcunque fecit, & prœlia eius: nonne hæc scripta sunt ‖ in Libro uerborum dierum regum Israel? ¶ Dormiuit ergo Baasa cum patribus suis, sepultusq. est in Thersa: & regnauit Ela filius eius pro eo. ¶ Cum autem in manu Iehu filij Hanani prophetæ uerbum Domini factum esset contra Baasa, & contra domum eius, & contra omne malum quod fecerat coram Domino, ad irritandum eum in operibus manuū suarū, ut fieret sicut domus Ieroboam: ob hoc causam occidit eum, hoc est, Iehu filium Hanani, prophetam'. ¶ Anno uicesimo sexto Asa regis Iuda, regnauit Ela filius Baasa super Israel in Thersa duobus annis. ¶ Et rebellauit contra eum seruus suus Zambri, dux mediæ partis equitūs: erat autem Ela in Thersa bibēs, & temulentus in domo Arsa præfecti Thersa. ¶ Ingressus ergo Zambri, percussit, & occidit eum anno uicesimo septimo Asa regis Iuda, & regnauit pro eo. ¶ Cumq. regnasset, & sedisset super solium eius, percussit omnem domum Baasa, & non dereliquit ex ea mingentem ad parietem, & propinquos, & amicos eius. ¶ Deleuitq. Zambri omnem domum Baasa, iuxta uerbum Domini, quod locutus fuerat ad Baasa in manu Iehu prophetæ, ¶ propter uniuersa peccata Baasa, & peccata Ela filij eius, qui peccauerunt, & peccare fecerunt Israel, prouocantes Dominum Deum Israel in uanitatibus suis. ¶ Reliqua autem sermonum Ela, & omnia quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro uerborum dierum regum Israel? ¶ Anno uicesimo septimo Asa regis Iuda, regnauit Zambri septem diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philisthinorum. ¶ Cumq. audisset rebellasse Zambri, & occidisse regem, fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat princeps militiæ super Israel in die illa, in castris. ¶ Ascendit ergo Amri, & omnis Israel cum eo de Gebbethon, & obsidebant Thersa. ¶ Videns autem Zambri, quòd expugnanda esset ciuitas, ingressus est palatium, & succendit se cum domo regia: & mortuus est ¶ in peccatis suis, quæ peccauerat faciens malum coram Domino, & ambulans in uia Ieroboam, & in peccato eius quo fecit peccare Israel. ¶ Reliqua autem sermonum Zambri, & insidiarum eius, & tyrannidis, nonne hęc scripta sunt in Libro uerborum dierum regum Israel? ¶ Tunc diuisus est populus Israel in duas partes: media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth, ut constitueret eum regem: & media pars Amri. ¶ Prœualuit autem populus qui erat cum Amri, populo qui sequebatur Thebni filium Gineth: mortuusq. est Thebni, & regnauit Amri.

4. Reg. 9. 31.

¶ Anno tricesimo primo Asa regis Iuda regnauit Amri super Israel, duodecim annis: in Thersa regnauit sex annis. ¶ Emitq. montem Samariæ a Semer duobus talentis argenti: & ædificauit eum, & uocauit nomen ciuitatis quam extruxerat, nomine Semer Domini montis Samariæ. ¶ Fecit autem Amri malum in conspectu Domini, & operatus est nequiter super omnes qui fuerunt ante eum. ¶ Ambulauitq. in omni uia Ieroboam filij Nabat, & in peccatis eius

qui-

quibus peccare fecerat Israel: ut irritaret Dominum Deú Israel in vanitatibus suis. ¶ Reliqua autem sermonum Amri, & prœlia eius quæ gessit, nonne hæc scripta sunt in Libro uerborum dierum regum Israel? ¶ Dormiuitq. Amri cum patribus suis, & sepultus est in Samaria: regnauitq. Achab filius eius pro eo. ¶ Achab uero filius Amri regnauit super Israel anno tricesimo octauo Asa regis Iuda. Et regnauit Achab filius Amri super Israel in Samaria uiginti & duobus annis. ¶ Et fecit Achab filius Amri malum in conspectu Domini super omnes qui fuerunt ante eum. ¶ Nec sufficit ei, ut ambularet in peccatis Ieroboam filij Nabat: insuper duxit uxorem Iezabel filiam Eth-Baal regis Sidoniorum. Et abiit, & seruiuit Baal, & adorauit eum. ¶ Et posuit aram Baal in templo Baal, quod ædificauerat in Samaria. ¶ & plantauit lucũ: & addidit Achab in opere suo, irritans Dominum Deum Israel super omnes reges Israel, qui fuerunt ante eum. ¶ In diebus eius ædificauit Hiel de Beth-el, Iericho: in Abiram primitiuo suo fundauit eam, & in Segub nouissimo suo posuit portas eius: iuxta uerbum Domini, quod locutus fuerat in manu Iosue filij Nun.

Ios.6.26.

CAP. XVII.

Eccli.48.3.

ET dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab, ‖ Viuit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto: si erit annis his ros & pluuia, nisi iuxta oris mei uerba. ¶ Et factum est uerbum Domini ad eum, dicẽs, ¶ Recede hinc, & uade contra Orientem, & absconde in Torrente-carith, qui est contra Iordanem. ¶ & ibi de torrente bibes: coruisque præcepi, ut pascant te ibi. ¶ Abiit ergo, & fecit iuxta uerbum Domini: cumq. abiisset, sedit in Torrente-carith, qui est contra Iordanem. ¶ Corui quoque deferebant ei panem, & carnes mane, similiter panem, & carnes uespere, & bibebat de torrente. ¶ Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. ¶ Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens, ‖ Surge, & uade in Sarephta Sidoniorum, & manebis ibi: præcepi enim ibi mulieri uiduæ, ut pascat te. ¶ Surrexit, & abiit in Sarephta. Cumq. uenisset ad portam ciuitatis, apparuit ei mulier uidua colligens ligna, & uocauit eam, dixitq. ei, Da mihi paululum aquæ in uase, ut bibam. ¶ Cumq. illa pergeret, ut afferret, clamauit post tergum eius, dicens, Affer mihi obsecro, & buccellam panis in manu tua. ¶ Quæ respondit, Viuit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria, & paululum olei in lecythos: en colligo duo ligna, ut ingrediar, & faciam illud mihi, & filio meo: ut comedamus, & moriamur. ¶ Ad quam Elias ait, Noli timere, sed uade, & fac sicut dixisti: uerumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericiũ panem parnulum, & affer ad me: tibi autẽ, & filio tuo facies postea. ¶ Hæc autem dicit Dominus Deus Israel, Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur usq; ad diem in qua Dominus daturus est pluuiam super faciem terræ. ¶ Quæ abiit, & fecit iuxta uerbum Eliæ: & comedit ipse, & illa, & domus eius. ¶ & ex illa die hydria farinæ non defecit, & lecythus olei nõ est minuta: iuxta uerbũ Domini quod locutus fuerat in manu Eliæ. ¶ Factum est autem post * hæc, ægrotauit filius mulieris matris familias, & erat languor ¶ fortissimus ita, ut non remaneret in eo halitus. ¶ Dixit ergo ad Eliam, Quid mihi & tibi vir Dei? ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum? ¶ Et ait ad eam Elias, Da mihi filium tuum. Tulitq. eum de sinu eius, & portauit in cœnaculum ubi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. ¶ Et clamauit ad Dominũ, & dixit, Domine Deus meus, etiamne uiduam apud quam ego uiuo, afflixisti ut interficeres filium eius? ¶ Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus uicibus, & clamauit ad Dominum, & ait, Domine Deus meus, reuertatur obsecro anima pueri huius in uiscera eius. ¶ Et exaudiuit Dominus uocem Eliæ: & reuersa est anima puerum intra eum, & reuixit. ¶ Tulitq. Elias puerum, & deposuit eum de cœnaculo in inferiorem domum, & tradidit matri suæ, & ait illi, En uiuit filius tuus. ¶ Dixitq. mulier ad Eliam, Nunc in isto cognoui quoniam uir Dei es tu, & uerbum Domini in ore tuo uerum est.

Eccli.48.3.

Luc.4.15

CAP. XVIII.

POst dies multos factum est uerbũ Domini ad Eliam, in anno tertio dicens, Vade, & ostẽde te Achab, ut dem pluuiam super faciem terræ. ¶ Iuit ergo Elias, ut ostenderet se Achab: erat autem fames uehemens in Samaria. ¶ Vocauitq. Achab Abdiam dispensatorem domus suę: Abdias autem timebat Dominum ualde. ¶ Nam cum interficeret Iezabel prophetas Domini, tulit ille centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos, & quinquagenos in speluncis, & pauit eos pane, & aqua. ¶ Dixit ergo Achab ad Abdiam, Vade in terram ad uniuersos fontes aquarũ, & in cunctas ualles: si forte possimus inuenire herbam, & saluare equos, & mulos, & non penitus iumenta intereant. ¶ Diuiseruntq. sibi regiones, ut circuirent eas: Achab ibat per uiam unam, & Abdias per uiam alteram seorsum. ¶ Cumq. esset Abdias in uia, Elias occurrit ei: qui cum cognouisset, cum cecidit super faciem suam, & ait, Non tu es, domine mi Elias? ¶ Cui ille respondit, Ego. * Vade, & dic domino tuo, Adest Elias. ¶ Et ille, Quid peccaui, inquit, quoniam tradis me seruum tuum in manu Achab, ut interficiat me. ¶ Viuit Dominus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, quo nõ miserit dominus meus te requirens: & respondente cuncta, Non est hic: adiurauit regna singula, & gentes, eo quòd minime reperireris. ¶ Et nunc tu dicis mihi, Vade, & dic domino tuo, Adest Elias. ¶ Cumq. recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum quẽ ego ignoro: & ingressus nunciabo Achab, & non inueniens te, interficiet me: seruus autem tuus timet Dominũ ab infantia sua. ¶ Nunquid non indicatum est tibi domino meo, quid fecerim cum interficeret Iezabel prophetas Domini, quod absconderim de prophetis Domini centum uiros.

* *uerba* MS. R.H. C. *Omittit autẽ* G.

* *eius* MS. H.C. G.

‖ MS. H. C. *Exprimitur ab eo* R. & G.

* *& dixit* O.

viros, quinquagenos, & quinquagenos in speluncis, & pauci im eos pane, & aqua?
¶ Et nunc tu dicis, Vade, & dic domino tuo. 14
Adest Elias: vt interficiat me. ¶ Et dixit Elias. Viuit Dominus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei. 15
¶ Abiit ergo Abdias in occursum Achab, & indicauit ei venitq. Achab in occursum Eliæ. ¶ Et cum uidisset eum, ait, Tu ne es ille 16
qui conturbas Israel? ¶ Et ille ait, Non ego 17
turbaui Israel, sed tu, & domus patris tui, 18
qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim. ¶ Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me uniuersum Israel in 19
monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta, prophetasq. lucorũ quadringentos, qui comedunt de mensa Iezabel. ¶ Misit Achab ad omnes filios Israel, & congregauit prophetas in monte 20
Carmeli. ¶ Accedens autem Elias ad omnem populum, ait, Vsquequo claudicatis in 21
duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illum.
Et non respondit ei populus verbum. ¶ Et 22
ait rursus Elias ad populum, Ego remansi propheta Domini solus. prophetæ autem Baal, quadringenti, & quinquaginta * viri 23
sunt. ¶ Dentur nobis duo boues, & illi eligant sibi bouem unum, & in frusta cædentes ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bouem alterum, & imponam super ligna, ignem autem nõ

*prophetæ] lucorum quadringenti MS. Cæ. Verum e R. H. C. & G. non agnoscuntur.

24 supponam. ¶ Inuocate nomina deorum uestrorum, & ego inuocabo nomen Domini mei: & Deus qui exaudierit per ignẽ, ipse sit Deus. Respondens omnis populus 25
ait, Optima propositio. * ¶ Dixit ergo Elias prophetis Baal, Eligite uobis bouem unũ, & facite primi, quia uos plures estis, & inuocate nomina deorum uestrorum, ignẽq. 26
non supponatis. ¶ Qui cum tulissent bouem, quem dederat eis, fecerunt: & inuocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes, Baal exaudi nos. Et non erat uox, nec qui responderet: transsiliebantq. altare quod fecerant. ¶ Cumq. esset iam meridies, illudebat illis Elias, dicẽs, 27
Clamate uoce maiore: Deus enim est, & forsan loquitur, aut in diuersorio est, aut in 28
itinere, aut certe dormit, ut excitetur. ¶ Clamabant ergo uoce magna, & incidebant se iuxta ritum suum cultris, & lanceolis, donec perfunderentur sanguine. ¶ Postquam 29
autem transiit meridies, & illis prophetantibus uenerat tempus, quo sacrificiũ offerri solet, nec audiebatur uox, nec aliquis respondebat, nec attendebat orantes: ¶ dixit 30
Elias omni populo, Venite ad me. Et accedente ad se populo, curauit altare Domini quod destructum fuerat. ¶ Et tulit duo- 31
decim lapides iuxta numerum tribuum filiorum Iacob, ad quem factus est sermo Domini, dicens, ‖ Israel erit nomen tuum. Gen. 32. 28.
¶ Et ædificauit de lapidibus altare in no- 32 2. Reg. 17 34.

*quam locutus est Elias MS. R. G. Alii autem & C. non interponitur.

mine Domini: fecitq. aquæ ductum, quasi per duas arturiculas in circuitu altaris, 33
¶ & composuit ligna: diuisitq. per membra bouem, & posuit super ligna, ¶ & ait, 34
Implete quatuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum, & super ligna. Rursumq. dixit, Etiam secundo hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait, Etiam tertio idipsum facite. Fecerunt q tertio: ¶ & currebant aquæ circum altare, & fossã aquæ 35
ductus repleta est. ¶ Cumq. iam tempus 36
esset ut offeretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait, Domine Deus Abrahã, & Isaac, & Israel, ostende hodie quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus, & iuxta præceptum tuum feci omnia uerba hæc.
¶ Exaudi me Domine, exaudi me: ut discat 37
populus iste quia tu es Dominus Deus, & tu conuertisti cor eorum iterum. ¶ Cecidit 38
autem ignis Domini, & uorauit holocaustum.

lium, & ligna & lapides, pulueremq; quoque & aquam quæ erat in aquæ-ductu labens.
¶ Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, & ait, Dominus ipse est Deus. Dominus ipse est Deus. ¶ Dixitq. Elias ad eos, Apprehendite prophetas Baal, & ne unus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad Torrentem Cison, & interfecit eos ibi.
¶ Et ait Elias ad Achab, Ascende, comede & bibe: quia sonus multæ pluuiæ est.
¶ Ascendit Achab, ut comederet, & biberet. Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua. ¶ & dixit ad puerum suũ, Ascende, & prospice contra mare. Qui cum ascendisset, & contemplatus esset, ait, Non est quicquam. Et rursum ait illi, Reuertere septies vicibus. ¶ In septima autem vice, Ecce nubecula parua quasi vestigiũ hominis ascendebat de mari. Qui ait, Ascende, & dic Achab, Iunge currũ tuum, & descende, ne occupet te pluuia. ¶ Cũq. se verteret huc atque illuc, ecce cœli contenebrati sunt, & nubes, & uentus, & facta est pluuia grandis. Ascendens itaque Achab, abiit in Iezrahel. ¶ & manus Domini facta est super Eliam, accinctisq. lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezrahel.

39 40 41 42 43 44 45 46

CAP. XIX.

NVnciauit autẽ Achab Iezabel omnia quæ fecerat Elias, & quomodo occidisset vniuersos prophetas *gladio. ¶ Misitq. Iezabel nuncium ad Eliam, dicens, Hęc mihi faciant dij, & hæc addãt, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis. ¶ Timuit ergo Elias, & surgens abiit quocunque eum ferebat voluntas: uenitq. in Bersabee Iudæ, & dimisit ibi puerum suum. ¶ & perrexit in desertum uiam vnius diei. Cumq. uenisset, & sederet subter unam iuniperum, petiuit animæ suæ, ut moreretur, & ait, Sufficit mihi Domine, tolle animam meã: neque enim melior sum quam patres mei.
¶ Proiecitq. se, & obdormiuit in umbra iuniperi: & ecce angelus Domini tetigit eũ, & dixit illi, Surge, & comede. *¶ Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & uas aquæ: comedit ergo, & bibit, & rursum obdormiuit. ¶ Reuertensq. est angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitq. illi, Surge, comede: grãdis enim tibi restat uia.
¶ Qui cum surrexisset, comedit, & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. ¶ Cumq. uenisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitq. illi, Quid hic agis Elia? ¶ At ille respondit, ¶ Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituũ, quia dereliquerunt pactum * Domini filij Israel: altaria tua destruxerunt, & prophetas tuos occidẽrunt gladio, & derelictus sum ego solus, & quærunt animam meam, ut auferãt eam. ¶ Et ait ei, Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transit, & spiritus grandis, & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominũ: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus. ¶ & post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis.
¶ Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio speluncæ, & ecce vox ad eum, dicens, Quid hic agis Elia? ¶ Et ille respondit, Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituũ, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, & prophetas tuos occiderunt gladio, & derelictus sum ego solus, & quærunt animam meam, ut auferant eã.
¶ Et ait Dominus ad eũm, Vade, & reuertere in uiam tuam per desertum in Damascum: cumq. perueneris illuc, unges Hazael regem super Syriam. ¶ & Iehu filiũ Namsi unges regem super Israel. Eliseum autem filium Saphat, qui est de Abel-meula, unges prophetam pro te. ¶ ¶ Et erit, quicũq; fugerit gladiũ Hazael, occidet eum Iehu: & quicũque fugerit gladium Iehu, interficiet eũ Eliseus. ¶ ¶ Et derelinquam mihi in Israel septem millia * uirorum, quorũ genua non sunt incuruata ante Baal, & omne os quod non adorauit eũ osculans manum. ¶ Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat, arantem in duodecim iugis boum, & ipse in duodecim-iugis boum arantibus unus erat: cumq. uenisset Elias ad eum, misit pallium super illum.
¶ Qui statim relictis bobus cucurrit post Eliam, & ait, Osculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixitq. ei, Vade, & reuertere: quod enim meum erat, feci tibi. ¶ Reuertius autem ab eo, tulit par boum, & macIauit illud, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt: consurgensq. abiit, & secutus est Eliam, & ministrabat ei.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

CAP. XX.

PORro Ben-adad rex Syriæ, congregauit omnem exercitum suum, & triginta duos reges secum, & equos, & currus: & ascendens pugnabat contra Samariam, & obsidebat eam. ¶ Mittensq. nuncios ad Achab regem Israel in ciuitatem, ait, Hæc dicit Ben-adad, Argentum tuum & aurum tuum meum est: & uxores tuę, & filij tui optimi, mei sunt. ¶ Respondit q. rex Israel. Iuxta uerbum tuũ domine mi rex, tuus sum ego, & omnia mea. ¶ Reuertentesq. nuncij, dixerunt, Hæc dicit Ben-adad, qui misit nos ad te, Argentum tuum, & aurum tuum, & uxores tuas, & filios tuos dabis mihi. ¶ Cras igitur hac eadem hora mittam seruos meos ad te, & scrutabuntur domum tuam, & domum seruorum tuorum: & omne quod eis placuerit, ponent in manibus suis, & auferent. ¶ Vocauit autem rex Israel omnes seniores terræ, & ait, Animaduertite, & uidete quoniam insidiatur nobis, misit enim ad me pro uxoribus meis, & filijs, & pro argento, & auro: & non abnui. ¶ Dixeruntq. omnes maiores natu, & uniuersus populus ad eũ, Non audias, neq; acquiescas illi. ¶ Respondit itaque nunciis Ben-adad, Dicite domino meo regi, Omnia propter quę misisti ad me seruum tuum in initio, faciam: hanc autem rem facere nõ possum. Reuersiq. nuncij retulerunt ei.
¶ Qui remisit, & ait, Hæc faciant mihi dij, & hæc addant, si sufficerit pulus Samariæ pugillis omnis populi qui sequitur me. ¶ Et respondens rex Israel ait, Dicite ei, Ne glo-

-3 MS. H C. Adhæsum est autem a G. explicanda sententia gratia.

* Baal MS. R. * mendacem C. Verum in H & G nihil immeruerunt.

-1 MS. H C. Legitur autem R. & G.

-3 MS. H. C. G. * Et 2 MS. H. C. G.

Rom. 11. 3

* suum 4 MS. H. C.

4. Reg. 9. 1 Eccles. 48. 8. Rom. 11. 4. * uniuersorum 2 MS.

-8 MS.

rietur accinctus æque, ut discinctus. ¶ Factú
est autem cum audisset Ben-adad verbum
istud, bibebat ipse, & reges in umbraculis,
& ait seruis suis, Circumdate ciuitatem. Et
circumdederunt eam. ¶ Et ecce propheta
unus accedens ad Achab regem Israel, ait
ei, Hæc dicit Dominus, Certe vidisti omne
multitudinem hanc nimiam? ecce, ego tra-
dam eam in manum tuam hodie: ut scias,
quia ego sum Dominus. ¶ Et ait Achab, Per
quem? Dixitq. ei, Hæc dicit Dominus, Per
pedisequos principum prouinciarum. Et
ait, Quis incipiet prœliari? Et ille dixit, Tu.
¶ Recensuit ergo pueros principum prouin-
ciarum, & repetit numerum ducentorum
triginta duorum: & recensuit post eos po-
pulum, omnes filios Israël, septem millia:
¶ & egressi sunt meridie. Ben-adad autem
bibebat temulentus in umbraculo suo, &
reges triginta duo cum eo, qui ad auxiliú
eius uenerant. ¶ Egressi sunt autem pueri
principum prouinciarum in prima fronte.
Misit itaque Ben-adad. Qui nunciauerunt
ei dicentes, Viri egressi sunt de Samaria.
¶ At ille ait, Siue pro pace uenerint, apprehen-
dite eos uiuos: siue ut prœlientur, uiuos eos
capite. ¶ Egressi sunt ergo pueri principum
prouinciarum, & reliquis exercitus seque-
batur: ¶ & percussit unusquisque uirú, qui
cõtra se uenichat: fugerunt q. Syri, & perse-
cutus est eos Israel. Fugit quoq; Ben-adad
rex Syriæ in equo cũ equitibus suis. ¶ Nec
non egressus rex Israël percussit equos &
currus, & percussit Syriam plaga magna.
¶ (Accedés autem propheta ad regẽ Israel,
dixit ei, Vade, & confortare, & scito, & vide
quid facias: sequenti enim anno rex Syriæ
ascendet cõtra te.) ¶ Serui uero regis Syriæ
dixerunt ei, Dij montium sunt dij eorum,
ideo superauerunt nos: sed melius est, ut
pugnemus contra eos in campestribus, &
obtinebimus eos. ¶ Tu ergo uerbum hoc
fac. Amoue reges singulos ab exercitu tuo,
& pone principes pro eis: ¶ & instaura nu-
merum militum, qui ceciderunt de tuis, &
equos secundum, equos pristinos, & cur-
rus secundum currus quos ante habui-
sti. & pugnabimus contra eos in campe-
stribus, & nidebis quod obtinebimus eos.
Credidit consilio eorũ: & fecit ita. ¶ Igitur
postquam annus transierat, recensuit Ben
-adad Syros, & ascendit in Aphec, vt pu-
gnaret contra Israel. ¶ Porro filij Israel
recensiti sunt, & acceptis cibariis profecti
ex aduerso, castrq. metati sunt cõtra eos,
quasi duo parui greges capratum: Syri au-
tem repleuerunt terram. ¶ (Et accedens
vnus vir Dei, dixit ad regem Israel, Hæc di
cit Dominus, Quia dixerunt Syri, Deus
montium est Dominus, & nõ est Deus val-
lium: dabo omnem multitudinem hanc
grandem in manu tua, & scietis quia ego
sum Dominus.) ¶ Dirigebantq. septem
diebus ex aduerso hi, atque illi acies, septi-
ma autem die commissum est bellum: per-
cussertuntq. filij Israel de Syris centum mil
lia peditum in die vna. ¶ Fugerunt autem
qui remanserant in Aphec, in ciuitatem:
& cecidit murus super viginti septem mil-
lia hominum qui remanserant. Porro Ben
-adad fugiens ingressus est ciuitatem, in
cubiculum quod erat intra cubiculum

¶ dixeruntq. ei serui sui, Ecce audiuimus
quod reges domus Israël clementes sint:
ponamus itaque saccos in lumbis nostris,
& funiculos in capitibus nostris, & egredia
mur ad regem Israel: forsitan saluabit ani
mas nostras. ¶ Accinxerunt saccis lumbos
suos, & posuerunt funiculos in capitibus
suis, venerunt q. ad regem Israel, & dixe-
runt ei, Seruus tuus Ben-adad dicit, Viuat,
oro te, anima mea. Et ille ait, Si adhuc vi-
uit, frater meus est. ¶ Quod acceperunt vi-
ri pro omine: & festinantes rapuerunt ver
bũ ex ore eius, atque dixerunt, Frater tuus
Ben-adad. * Et dixit eis, Ite, & adducite eũ
ad me. Egressus est ergo ad eum Ben-adad,
& leuauit eum in currum suum. ¶ Qui di-
xit ei, Ciuitates quas tulit pater meus a pa
tre tuo, reddam: & plateas fac tibi in Da-
masco, sicut fecit pater meus in Samaria,
& ego fœderatus recedam a te. Pepigit er-
go fœdus, & dimisit eum. ¶ Tunc vir quí-
dam de filijs prophetarum dixit ad sociũ
suum in sermone Domini, Percute me. At
ille noluit percutere. ¶ Cui ait, Quia no-
luisti audire uocem Domini, ecce, recedes
a me, & percutiet te leo. Cumq. paululum
recessisset ab eo, inuenit eũ leo, atque per-
cussit. ¶ Sed & alterum inuenies uirum,
dixit ad eum, Percute me. Qui percussit
eum, & vulnerauit. ¶ Abiit ergo propheta,
& occurrit regi in uia, & mutauit a[illegible] sio
ne puluerís-os, & oculos suos. ¶ Cumq. ex
trãsisset, clamauit ad regem, & ait, Seruus
tuus egressus est ad prœliandum cominus:
cumq. fugisset uir unus, adduxit eum qui-
dam ad me, & ait, Custodi uirum istũ: qui
si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima
eius, aut talentum argenti appendes. ¶ Dú
autem ego turbatus huc illucq. me verte-
rem, subito no comparuit. Et ait rex Israel
ad eum, Hoc est iudicium tuum, quod ipse
decreuisti. ¶ At ille illatim abstersit puluerẽ
de facie sua, & cognouit eum rex Israël
quod esset de prophetis. ¶ Qui ait ad eum,
Hæc dicit Dominus, ¶ Quia dimisisti uirú
dignum morte de manu tua, erit anima
tua pro anima eius, & populus tuus pro
populo eius. ¶ Reuertens est igitur rex Is-
rael in domum suam, audite contemnens,
& furibundus venit in Samariam.

CAP. XXI.

POst verba autem hæc, tempore illo'
vinea erat Naboth Iezrahelitæ, quæ
erat in Iezrahel, iuxta palatiũ Achab
regis Samariæ. ¶ Locutus est ergo Achab ad
Naboth, dicens, Da mihi vineam tuam, ut
faciam mihi hortum olerum, quia uicina
est, & prope domũ meam, daboq. tibi pro
ea vineam meliorẽ: aut, si commodius tibi
putas, argenti pretium quantum digna est.
¶ Cui respondit Naboth, Propitius sit mihi
Dñs, ne dem hæreditatem patrum meorũ
tibi. ¶ Venit ergo Achab in domum suam
indignans, & frendens super verbo quod
locutus fuerat ad eũ Naboth Iezrahelites,
dicens, Non dabo tibi hæreditatẽ patrum
meorum. Et proiiciens se in lectulũ suum,
auertit faciem suam ad parietem, & non
comedit panem. ¶ Ingressa est autẽ ad eum
Iezabel uxor tua dixitq. ei, Quid est hoc, vn
de anima tua contristata est? & quare non
comedis panem? ¶ Qui respõdit ei, Locutus

tum

- 4 M s. H. C. G
- 1 M s. H. C. G.
- 2 M s. H C.G.
- 5 M s. R. H. C. G.

Infr. 22. 38.

* vinum MS. q. R.

sum Naboth Iezrahelitæ,& dixi ei,Da mihi vineam tuam,accepta pecunia:aut si tibi placet,dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait, Non dabo tibi vineã meam. ¶Dixit ergo ad eum Iezabel uxor eius, Grãdis authoritatis es, & bene regis regnum Israel:surge,& comede panẽ,& æquo animo esto,ego dabo tibi vineã Naboth Iezrahelitæ. ¶ Scripsit itaque literas ex nomine Achab,& signauit eas annulo eius,& misit ad maiores natu,& optimates,qui erant in ciuitate eius,& habitabant cũ Naboth.¶ Terarũ autẽ hæc erat sententia.Prædicate ieiunũ,& sedere facite Naboth inter primos populi, ¶& submittite duos uiros filios Belial contra eũ,& fallũ testimonium dicãt,Benedixit Deũ & regẽ,& educite eũ & lapidate,sicq; moriatur. ¶Fecerunt ergo ciues eius maiores natu,& optimates qui habitabant cũ eo in urbe,sicut præceperat eis Iezabel, & sicut scriptũ erat in literis quas miserat ad eos:¶prædicauerunt ieiunium,& sedere fecerunt Naboth inter primos populi. ¶Et adductis duobus uiris filiis diaboli,fecerũt eos sedere contra eum:at illi,scilicet,ut uiri diabolici, dixerunt contra eum testimonium corã multitudine,Benedixit Naboth Deum & regem: quam ob rem eduxerunt eum extra ciuitatem,& lapidibus interfecerunt. ¶Miseruntq; ad Iezabel,dicẽtes,Lapidatus est Naboth,& mortuus est. ¶Factũ est autem, cum audisset Iezabel lapidatũ Naboth,& mortuum,locuta est ad Achab, Surge,& posside uineam Naboth Iezrahelitæ,qui noluit tibi acquiescere, & dare ea accepta pecunia: non enim uiuit Naboth, sed mortuus est. ¶Quod cũ audisset Achab, mortuum uidelicet Naboth,surrexit,& descendebat in uineam Naboth Iezrahelitæ, ut possideret eam. ¶Factus est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbitem,dicens, ¶Surge, & descende in occursum Achab regis Israel,qui est in Samaria:ecce ad uineã Naboth descendit,ut possideat eã:¶& loqueris ad eum,dicens,Hæc dicit Dominus,Occidisti insuper, & possedisti. Et post hæc addes, Hæc dicit Dominus,In loco hoc in quo linxerunt canes sanguinem Naboth,lambent quoque sanguinem tuum. ¶ Et ait Achab ad Eliam,Num inuenisti me* inimicum tibi? Qui dixit,Inueni,eo quòd venundatus sis,ut faceres malum in cõspectu Domini. ¶* ‖ Ecce ego inducam super te malum, & demetam posteriora tua, & interficiam de Achab mingentem ad parietẽ,& clausum, & ultimum in Israel. ¶Et dabo domũ tuã ‖ sicut domum Ieroboã filij Nabat,‖ & sicut domum Baasa filij Ahiaquia egisti, ut me ad iracundiam prouocares,& peccare fecisti Israel. ¶‖Sed & de Iezabel locutus est Dominus,dicens Canes comedent Iezabel in agro Iezrahel. ¶Si mortuus fuerit Achab in ciuitate,comedent eum canes: si autẽ mortuus fuerit in agro,comedẽt eum uolucres cœli. ¶Igitur nõ fuit alter talis sicut Achab, qui uenundatus est, ut faceret malum in conspectu Domini:concitauit enim eũ Iezabel uxor sua,¶& abominabilis factus est, in tantũ,ut sequeretur idóla quæ fecerant Amorrhæi,quos cõsumpsit Dominus a facie filiorum Israel. ¶ Itaque cum audisset Achab sermones istos,scidit uestimẽta sua, & operuit cilicio carnem suã, ie ‖ iunitq; & dormuit in sacco,& ambulauit demisso capite. ¶Et factũ est sermo Dñi ad Eliã Thesbitẽ, dicẽs, ¶Nõne uidisti humiliatũ Achab corã me? qa igitur humiliatus est mei causa, non inducã malũ in diebus eius,sed ‖ in diebus filij sui inferam malũ domui eius

4 Mss. H. C. G.

Infr. 22. 38.

*Inimice mi 4 Mss. H.C.G.

* Hæc dicit Dominus Mss. G. Vernm 4 R. H. & C. nollitur. 4. Re. 9.8. Sup. 15. 29. Sup. 16.3 4. Re. 9.33

CAP. XXII.

1 TRansierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam,& Israel. 2 ¶In anno autem tertio,descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israel. 3 ¶Dixitq; rex Israel ad seruos suos, Ignoratis quod nostra sit Ramoth-Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syriæ? 4 ¶Et ait ad Iosaphat, Veniẽs mecum ad prœliandum in Ramoth-Galaad? Dixitq; Iosaphat ad regẽ Israel, Sicut ego sum, ita & tu: populus meus, & populus tuus unum sunt:& equites mei,equites tui. 5 Dixitq; Iosaphat ad regem Israel, Quære, oro te, hodie sermonẽ Domini. 6 ¶Congregauit ergo rex Israel prophetas,quadringentos circiter uiros,& ait ad eos,Ire debeo in Ramoth-Galaad ad bellandum,an quiescere? Qui respõderunt, Ascende, & dabit eam Dominus in manu regis. 7 ¶ Dixit autem Iosaphat, Non est hic propheta Domini quispiam, ut interrrogemus per eũ? 8 ¶Et ait rex Israel ad Iosaphat, Remansit uir unus, per quem possumus interrogare Dominum: sed ego odi eũ, quia non prophetat mihi bonum,sed malũ,Michæas filius Iemla. Cui Iosaphat ait,Ne loquaris ita rex. 9 ¶Vocauit ergo rex Israel eunuchum quẽdam, & dixit ei,Festina adducere Michæam filium Iemla. 10 ¶ Rex autem Israel, & Iosaphat rex Iuda sedebant unusquisque in solio suo uestiti cultu regio, in area iuxta ostium portæ Samariæ, & uniuersi prophetæ prophetabant in cõspectu eorum. 11 ¶ Fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua ferrea, & ait, Hæc dicit Dominus,His uẽtilabis Syriam, donec deleas eam. 12 ¶Omnesq; prophetæ similiter prophetabant, dicẽtes, Ascende in Ramoth-Galaad, & uade prospere, & tradet Dominus in manus regis. 13 ¶ Nuncius uero qui ierat,ut uocaret Michæam locutus est ad eum,dicens,Ecce sermones prophetarũ ore uno regi bona prædicant: sit ergo* sermo tuus similis eorum, & loquere bona. 14 ¶Cui Michæas ait,Viuit Dñs,quia quodcunque dixerit mihi Dominus, hoc loquar. 15 ¶Venit itaque ad regem, & ait illi rex,Michæa, ire debemus in Ramoth-Galaad ad prœliandum,an cessare? Cui ille Respõdit, Ascende,& uade prospere,& tradet Dominus in manus regis. 16 ¶ Dixit autem rex ad eum,Iterum atq; iterum adiũro te,ut non loquaris mihi nisi quod uerum est, in nomine Domini. 17 ¶Et ille ait, Vidi cunctum Israel dispersum in montibus quasi oues non habentes pastorem: & ait Dominus, Non habent isti dominum: reuertatur unusquisque in domum suam in pace. 18 ¶Dixit ergo rex Israel ad Iosaphat, Nunquid non dixi tibi,quia non prophetat mihi bonum,sed semper malum? 19 ¶ Ille uero addens,ait, Propterea audi sermonem Domini, Vidi Dominum sedentem super solium suum,& omnem exercitum cœli assistentem ei a dextris, & a sinistris: 20 ¶ & ait

4. Re. 9.26 2. Par. 18.1

* & fient populus meus, & populus tuus: & sicut equi mei, ita et equi tui 1 Mss. H. C. G. & versus G. 1.

* & 6 Mss. G. Vernm 4 R. H. & C. non additur.

Domi-

Dominus, Quis decipiet Achab regem Israel, ut ascendat, & cadat in Ramoth-Galaad? Et dixit unus uerba huiusceniodi, & alius aliter. ♀ Egressus est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait, Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus, In quo? ♀ Et ille ait, Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit Dominus, Decipies, & præualebis: egredere & fac ita. ♀ Nũc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacij in ore omniũ prophetarum tuorum, qui hîc sunt, & Dominus locutus est contra te malum. ♀ Accessit autẽ Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam in maxillã, & dixit, Me ne ergo dimisit Spiritus Domini, & locutus est tibi? ♀ Et ait Michæas, Visurus es in die illa quando ingrediẽris in cubiculum intra cubiculum, ut abscondaris. ♀ Et ait rex Israel, Tollite Michæam, & maneat apud Amõ principem ciuitatis, & apud Ioas filium Amélech, ♀ & dicite eis, Hæc dicit rex, Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eũ pane tribulationis, & aqua angustię, donec reuertar in pace. ♀ Dixitq. Michæas, Si reuersus fueris in pace, nõ est locutus in me Dñs. Et ait, Audite populi omnes. ♀ Ascẽdit itaq; rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth-Galaad. ♀ Dixit itaq; rex Israel ad Iosaphat, Sume arma, & ĩgredere plũ, & induere uestibus tuis. porro rex Israel mutauit habitũ suũ, & ingressus est bellũ. ♀ Rex autem Syriæ præceperat principibus curruum triginta duobus, dicens, Non pugnabitis contra minorem, & maiorem quempiam, nisi contra regem Israel, solũ. ♀ Cum ergo vidissent principes curruũ Iosaphat, suspicati sunt quod ipse esset rex Israel, & impetu facto pugnabant contra eum: & exclamauit Iosaphat. ♀ Intellexerũtq. principes curruum quod non esset rex Israel, & cessauerunt ab eo. ♀ Vir autem quidam tetendit arcum, in incertum sagittã dirigẽs, & casu percussit regem Israel inter pulmonem, & stomachũ. At ille dixit aurigæ suo, Verte manum tuam, & eijce me de exercitu, quia grauiter vulneratus sum. ♀ Cõmissum est ergo prœlium in die illa, & rex Israel stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est uespere: fluebat autẽ sanguis plagæ in sinum currus, ♀ & præco insonuit in uniuerso exercitu antequam sol occumberet, dicens, Vnusquisque reuertatur in

37 ciuitatem, & in terram suam. ♀ Mortuus est autem rex, & perlatus est in Samariam: 38 sepelieruntq. regem in Samaria, ♀ & lauerunt currum eius in piscina Samariæ, & linxerunt canes sanguinem eius, & habenas lauerũt, ‖ iuxta uerbum Domini quod 39 locutus fuerat. ♀ Reliqua autem sermonũ Achab, & uniuersa quæ fecit, & domus eburnea quam ædificauit, & cunctarumq. urbium quas extruxit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regũ Israel? 40 ♀ Dormiuit ergo Achab cum patribus suis, & regnauit Ochozias filius eius pro 41 eo. ♀ Iosaphat uero filius Asa regnare cœperat super Iudam anno quarto Achab regis 42 Israel. ♀ Triginta quinque annorum erat cũ regnare cœpisset, & uiginti quinq; annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius 43 Azuba filia Salai. ♀ Et ambulauit in omni via Asa patris sui, & non declinauit ex ea: fecitq. quod rectum erat in conspectu Dñi. 44 ♀ Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus sacrificabat, & adolebat in- 45 censum in excelsis. ♀ Pacemq. habuit Iosa- 46 phat cum rege Israel. ♀ Reliqua autẽ uerborum Iosaphat, & opera eius quæ gessit, & prœlia, non ne hæc scripta sunt in libro 47 verborum dierum regum Iuda? ♀ Sed & reliquias effœminatorum, qui remanserant in diebus Asa patris eius, abstulit de terra. 48 ♀ Nec erat tunc rex constitutus in Edom. 49 ♀ Rex uero Iosaphat fecerat classes in mari, quę nauigarẽt in Nophir propter aurũ: & ire non poterant, quia confractę sunt in 50 Asion-gáber. ♀ Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat, Vadant serui mei cum seruis tuis in nauibus. Et noluit Iosaphat. 51 ♀ Dormiuitq. Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cũ eis in Ciuitate Dauid patris 52 sui: regnauitq. Ioram filius eius pro eo. ♀ Ochozias autẽ filius Achab regnare cœperat super Israel in Samaria, anno septimodecimo Iosaphat regis Iuda, regnauitq. super 53 Israel duobus annis. ♀ Et fecit malũ in conspectu Domini, & ambulauit in uia patris sui, & matris suæ, & in uia Ieroboã filij Nabat, q peccare fecit Israel. ♀ Seruiuit quoq; 54 Baal, & adorauit eũ, & irritauit Dñm Deũ Israel, iuxta omnia quæ fecerat pater eius.

LIBER REGVM QVARTVS:
SECVNDVM HEBRAEOS,
MALACHIM SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM

REBELLAVIT autem Moab in Israël, postquam mortuus est Achab. 1
†Cecidit q. Ochozias per cancellos cœnaculi sui quod habebat in Samaria, & ægrotauit: misitq. nuncios, dicens ad eos, Ite, cõsulite Beel-zebub deum Accaron, utrum viuere queam de infirmitate mea hac. 2
† Angelus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens, Surge, & ascẽde in occursum nunciorum regis Samariæ, & dices ad eos, Nũquid non est Deus in Israël, vt eatis ad consulẽdum Beel-zebub deum Accaron? †Quam ob rem hæc dicit Dominus, De lectulo super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias. †Reuersiq. sunt nuncij ad Ochoziam. 3 4 5
Qui dixit eis, Quare reuersi estis? At illi responderunt ei, Vir occurrit nobis, & dixit ad nos, Ite, & reuertimini ad regẽ qui misit uos, & dicetis ei, Hæc dicit Dominus, Nunquid quia nõ erat Deus in Israël, mittis, ut cõsulatur Beel-zebub deus Accaron? Idcirco de lectulo super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. † Qui dixit eis, Cuius figuræ, & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est uerba hæc? † At illi dixerunt, Vir pilosus, & zona pellicea accinctus renibus. Qui ait, Elias Thesbites est. †Misitq. ad eum quinquagenarium principem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentiq. in uertice montis, ait, Homo Dei, rex præcepit, ut descẽdas. †Respondensq. Elias, dixit quinquagenario, Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaq; ignis de cœlo, & deuorauit eum, & quinquaginta qui erant cum eo. † Rursumq, misit ad eum principem quinquagenarium alterũ, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi, Homo Dei, hæc dicit rex, Festina, descẽde. †Respondens Elias ait, Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cœlo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis *de cœlo, & deuorauit illum, & quinquaginta eius. † Iterum misit principem quinquagenarium tertium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum uenisset, curuauit genua contra Eliam, & precatus est eum, & ait, Homo Dei, noli despicere animam meam, & animas seruorum tuorum qui mecum sunt. † Ecce descendit ignis de cœlo, & deuorauit duos principes quinquagenarios primos, & quinquagenos qui cũ eis erant: sed nunc obsecro, ut misereatris animæ meæ. † Locutus est autem angelus Domini ad Eliam, dicens, Descende cũ eo, 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

* Dei 4 Mss. hic omittitur ante 4 G.

ne timeas. Surrexit igitur, & descendit cũ eo ad regem. ¶ & locutus est ei, Hæc dicit Dominus, Quia misisti nuncios ad consulẽdum Beel-zebub deum Accaron, quasi non esset Deus in Israel, ad quo posses interrogare sermonem, ideo de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. ¶ Mortuus est autem iuxta sermonẽ Domini quem locutus est Elias, & regnauit Ioram frater eius pro eo, anno secundo Ioram filij Iosaphat regis Iudæ: non enim habebat filium. ¶ Reliqua autem uerborum Ochoziæ quæ operatus est, nonne hęc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

16 17 18

CAP. II.

FActum est autem: cum leuare uellet Dominus Eliam per turbinem in cęlũ, ibant Elias, & Eliseus de Galgalis. ¶ Dixitq; Elias ad Eliseum, Sede hĩc, quia Dominus misit me usque in Beth-el. Cui ait Eliseus, Viuit Dominus, & uiuit anima tua, quia non derelinquam te. Cumq; descendissent Beth-el, ¶ egressi sunt filij prophetarum, qui erant in Beth-el, ad Eliseum, & dixerunt ei, Nunquid nosti quia hodie Dominus tollet dominum tuum a te? Qui respondit, Et ego noui: silete. ¶ Dixit autem ei Elias, Sede hĩc, quia Dominus misit me in Iericho. Et ille ait, Viuit Dominus, & uiuit anima tua, quia non derelinquam te. Cumq; uenissent Iericho, ¶ accesserunt filij prophetarum qui erãt in Iericho ad Eliseum, & dixerunt ei, Nunquid nosti quia Dominus hodie tollet dominum tuum a te? Et ait, Et ego noui: silete. ¶ Dixit autem ei Elias, Sede hĩc, quia Dominus misit me usque ad Iordanẽ. Qui ait, Viuit Dominus, & uiuit anima tua, quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter, ¶ & quinquaginta uiri de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui & steterunt e contra, longe: illi autem ambo stabant super Iordanem. ¶ Tunc¶. Elias pallium suum, & inuoluit illud, & percussit aquas, quæ diuisæ sunt in utramque partem. & transierunt ambo per siccum. ¶ Cumq; transissent, Elias dixit ad Eliseum, Postula quod uis, ut faciam tibi, antequam tollar a te. Dixitq; Eliseus, Obsecro, ut hat in me duplex Spiritus tuus. ¶ Qui respondit, Rem difficilem postulasti: attamen si uideris me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti: si autem non uideris, non erit. ¶ Cumq; per-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

gerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei diuiserunt utrumque: & ascendit Elias per turbinem in cælum. ¶ Eliseus autem uidebat, & clamabat, Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga eius. Et non uidit eum amplius: apprehenditq; uestimenta sua, & scidit illa in duas partes. ¶ Et leuauit pallium Eliæ, quod ceciderat ei reuersusq; stetit super ripã Iordanis, ¶ & pallio Eliæ quod ciderat ei, percussit aquas, & non sunt diuisæ': & dixit, Vbi est Deus Eliæ etiam nunc. Percussitq; aquas, & diuisę sunt huc atque illuc, & trãsiit Eliseus. ¶ Videtes autem filij prophetarum qui erant in Iericho e contra, dixerunt. Requieuit spiritus Eliæ super Eliseũ. Et uenientes in occursum eius, adorauerũt eum pront in terram, ¶ dixerũtq. illi, Ecce, cum seruis tuis sunt quinquaginta uiri fortes, qui possunt ire, & quærere dominum tuum, ne forte tulerit eum Spiritus Domini, & proiecerit eum in unum montium, aut in unam uallium. Qui ait, Nolite mittere. ¶ Coggeruntq. eum, donec acquiesceret, & diceret, Mittite. Et miserunt quinquaginta uiros: qui cum quæsissent tribus diebus, non inuenerunt. ¶ Et reuersi sunt ad eum: at ille habitabat in Iericho, & dixit eis, Nunquid non dixi uobis, Nolite mittere'? ¶ Dixerunt quoque uiri ciuitatis

12 13 14 15 16 17 18 19

1. Mac. 2. 58. Eccl. 48. 13.

¶ MS R. H.C. G.q. * cum 2 MS. H.C. G.q. ¶ cucurrerunt: cum G.

ad Eliseum, Ecce habitatio ciuitatis huius Optima est, sicut tu ipse domine perspicis sed aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. ¶ At 20
ille ait, Afferte mihi vas nouum, & mittite in illud sal. ¶ Quod cũ attulissent, egressus 21
ad fontem aquarum, misit in illum sal, & ait. Hæc dicit Dominus, Sanaui aquas has, & nõ erit ultra in eis mors, neq; sterilitas.
¶ Sanatæ sunt ergo aquæ vsque in diẽ hãc 22
iuxta uerbum Elisei quod locutus est. ¶ As- 23
cendit autem inde in Beth-el: cũq; ascenderet per uiam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei, dicentes, Ascende calue, ascende calue. ¶ Qui cum respexisset, 24
uidit eos, & maledixit eis in nomine Domini: egressiq; sunt duo ursi de saltu, & laceraverunt ex eis quadraginta duos pue- 25
ros. ¶ Abiit autem inde in montem Carmeli, & inde reuersus est in Samariam.

CAP. III.

IOram vero filius Achab regnauit super Israel in Samaria anno decimooctauo Iosaphat regis Iudæ. Regnauitq. duodecim annis. ¶ Et fecit malum coram Do- 1
mino, sed non sicut pater suus, & mater: tulit enim statuas Baal quas fecerat pater eius. ¶ Verumtamen in peccatis Ieroboam 2
filij Nabat, qui peccare fecit Israel, adhesit, nec recessit ab eis. ¶ Porro Mesa rex Moab, 3
nutriebat pecora multa, & soluebat regi Israel centum millia agnorum, & centum millia arietum cum uelleribus suis. ¶ Cũq; 4
mortuus fuisset Achab, prævaricatus est rex dus quod habebat cum rege Israel. ¶ Egres- 5
sus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria, & recensuit uniuersum Israel. ¶ Misitq; 6
ad Iosaphat regem Iuda, dicẽs. Rex Moab recessit a me, ueni mecum contra eum ad prælium. Qui respondit, Ascendam: qui 7
meus est, tuus est: populus meus, populus tuus: & equi mei, equi tui. ¶ Dixitq;. Per 8
quam uiam ascendemus? At ille respon- dit, Per desertum Idumææ. ¶ Perrexerunt 9
igitur rex Israel, & rex Iuda, & rex Edom, & circuierunt per uiam septem dierũ, nec erat aqua exercitui, & iumentis quæ sequebantur eos. ¶ Dixitq. rex Israel, Heu-heu 10
heu, congregauit nos Dominus tres reges, ut traderet in manu Moab. ¶ Et ait Iosa- 11
phat, Estne hic prophetes Domini, ut deprecemur Dominum per eum? Et respondit unus de seruis regis Israel, Est hic Eliseus filius Saphat, qui fundebat aquã super manus Eliæ. ¶ Et ait Iosaphat, Est apud eum 12
sermo Domini. Descenditq. ad eum rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, & rex Edom. ¶ Dixit autem Eliseus ad regẽ Israel, Quid 13
mihi, & tibi est? vade ad prophetas patris tui, & matris tuæ. Et ait illi rex Israel, Quare congregauit Dominus tres reges hos, ut traderet eos in manus Moab? ¶ Dixitq. ad 14
eum Eliseus, Viuit Dominus exercituũ, in cuius conspectu sto, quòd si non vultũ Iosaphat regis Iudæ erubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. ¶ Nunc 15
autem adducite mihi psaltem. Cumq; caneret psaltes, facta est super eũ manus Domini, ¶ & ait, Hæc dicit Dominus. Facite ad 16
ueum torrẽ is humus fossas, & fossas. ¶ Hæc 17
enim dicit Dominus, Non videbitis uentũ, neque pluuiam: & alueus iste replebitur aquis, & bibetis uos, & familiæ uestræ, & iumenta uestra. ¶ Parumq. est hoc in conspe- 18
ctu Domini: insuper tradet etiam Moab in manus uestras. ¶ Et percutietis omnem ciui- 19
tatem munitam, & omnem urbem electã, & uniuersum lignum fructiferum succidetis, cunctosq. fontes aquarum obturabitis, & omnem agrum egregium operietis lapidibus. ¶ Factum est igitur mane, quan- 20
do sacrificium offerri solet, & ecce, aquæ ueniebant per uiam Edom, & repleta est terra aquis. ¶ Vniuersi autem Moabitæ au- 21
dientes quod ascendissent reges, ut pugnarent aduersum eos, conuocauerunt omnes qui accincti erant balteo desuper, & steterunt in terminis. ¶ Primoq. mane surgentes, & orto iam Sole ex aduerso aquarum, viderunt Moabitæ e contra aquas rubras, 22
quasi sanguinem, ¶ dixeruntq. Sanguis gladij est: pugnauerunt reges contra se, & cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædã Moab. 23
¶ Perrexerunt q. in castra Israel: porro consurgens Israel, percussit Moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui uicerant, & percusserũt Moab, ¶ & ciuitates de- 24
struxerunt: & omnem agrum optimũ, mittentes singuli lapides, repleuerunt: & uniuersos fontes aquarum obturauerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita, ut muri tantum fictiles remanerent: & circũdata est ciuitas a fundibularijs, & magna
26 ex parte percussa. ¶ Quod cum uidisset rex Moab, præualuisse scilicet hostes, tulit secũ septingentos uiros educentes gladios, ut irrumperent ad regem Edom: & non po-
27 tuerunt. ¶ Arripiensq. filium suũ primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum: & facta est indignatio magna in Israel, statimq. recesserunt ab eo, & reuersi sunt in terrã suam.

CAP. IIII.

1 MVlier autem quædam de uxoribus prophetarum clamabat ad Eliseũ, dicens, Seruus tuus mir meus mortuus est, & tu nosti quia seruus tuus fuit timens Deum: & ecce creditor uenit, ut tollat duos filios meos ad seruiendum sibi.
2 ¶ Cui dixit Eliseus, Quid uis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit, Non habeo ancilla tua quicquã in domo mea, nisi parum olei quo ungar.
3 4 ¶ Cui ait, Vade, pete mutuo ab omnibus uicinis tuis uasa uacua non pauca. ¶ Et ingredere, & claude ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filij tui: & mitte inde in omnia uasa hæc: & cum plena fuerint, tolles.
5 ¶ Iuit itaque mulier, & clausit ostiũ super se & super filios suos: illi offerebant uasa, & illa infundebat. ¶ Cumq. plena fuissent
6 uasa, dixit ad filium suũ, Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit, Non habeo. Stetitq. oleum. ¶ Venit autem illa, & indicauit ho-
7 mini Dei. Et ille, Vade, inquit, uende oleũ, & redde creditori tuo: tu autem, & filij tui uiuite de reliquo. ¶ Facta est autem quẽdã dies, & transibat Eliseus per Sunam: * erat
8 autem ibi mulier magna quæ tenuit eum, ut comederet panẽ: cumq. frequenter inde trãsiret, diuertebat ad eam ut comederet panem. ¶ Quæ dixit ad uirum suũ, Ani-
9 maduerto quod uir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. ¶ Faciamus
10 ergo ei cœnaculum paruum, & ponamus

* ciuitatis MS. q. m.

ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat ibi. ¶ Facta est ergo dies quædam, & 11
veniens diuertit in cenaculum, & requieuit ibi. ¶ Dixitq. ad Giezi puerum suum, 12
Voca Sunamitidem istam. Qui cum uocasset eam, & illa stetisset coram eo, ¶ dixit 13
ad puerum suum, Loquere ad eam, Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi? nunquid habes negotiū, & uis ut loquar regi, siue principi militiæ? Quæ respondit, In medio populi mei habito. ¶ Et ait, Quid ergo vult, ut faciam 14
ei? Dixitq. Giezi, Ne quæras: filium enim non habet, & uir eius senex est. ¶ Præcepit itaque ut uocaret eam: quæ 15
cum uocata fuisset, & stetisset ante ostium ¶ dixit ad eam, In tempore isto, in hac eadem hora, si uita comes fuerit, habebis in 16
utero filium. At illa respondit, Noli quæso domine mi uir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ. ¶ Et concepit mulier, & peperit filium in tempore, & in hora eadē qua 17
dixerat* Eliseus. ¶ Creuit autem puer. Et cū 18
esset quædam dies, & egressus esset ad patrem suum, ad messores, ¶ ait patri suo, Capur meum-doleo. caput meum-doleo. At ille dixit puero, Tolle, duc eum ad matrem suam. ¶ Qui cum tulisset, & duxisset eum 20
ad matrem suam, posuit eum illa super genua sua usque ad meridiē, & mortuus est. ¶ Ascendit autem, & collocauit eum super 21
lectulum hominis Dei, & clausit ostium: ¶ & egressa, uocauit uirum suum, & ait, Mitte mecum, obsecro, unum de pueris, & asinam, ut excurram usque ad hominē Dei, & reuertar. Qui ait illi, ¶ Quam ob causam ua- 23
dis ad eum? hodie non sunt Calendæ, neq; Sabbathum. Quæ respondit, ‖ Vadam. ¶ Strauitq. sinam, & præcepit puero, Mina, 24
& propera, ne mihi moram facias in eundo, & hoc age quod præcipio tibi. ¶ Profecta 25
est igitur, & venit ad uirum Dei in montē Carmeli: cumq. vidisset eam uir Dei occurrere, ait ad Giezi puerum suum, Ecce Sunamitis illa. ¶ Vade ergo in occursum eius, 26
& dic ei, Recte ne agitur circa te, circa uirum tuum, & circa filium tuum? Quæ respondit, Recte. ¶ Cumq. venisset ad uirum 27
Dei in montem, apprehendit pedes eius. & accessit Giezi ut amoueret eam. Et ait homo Dei, Dimitte illam: anima enim eius in amaritudine est, & Dominus celauit a me, & non indicauit mihi. ¶ Quæ dixit il- 28
li, Nunquid petiui filium a domino meo? nunquid non dixi tibi, Ne illudas me? ¶ Et ille ait ad Giezi, Accinge lumbos tuos, 29
& tolle baculum meum in manu tua, & uade. Si occurrerit tibi homo, non salutes eum: & si salutauerit te quispiam, non respondeas illi: & pones baculum meum super faciem pueri. ¶ Porro mater pueri 30
ait, Viuit Dominus, & uiuit anima tua non dimittam te. Surrexit ergo, & secutus est eam. ¶ Giezi autem præcesserat ante eos, & 31
posuerat baculum super faciem pueri, & non erat uox, neque sensus: reuersusq. est in occursum eius, & nunciauit ei, dicēns: Non surrexit puer. ¶ Ingressus est ergo 32
Eliseus domum, & ecce, puer mortuus iacebat in lectulo eius: ¶ ingressusq. clausit o- 33
stium super se, & super puerum: & orauit ad Dominum. ¶ Et ascendit, & incubuit 34
super puerum: posuitq. os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius: & incurauit se super eum, & calefacta est caro pueri. ¶ At 35
ille reuersus, deambulabat in domo, semel huc atque illuc: & ascendit, & incubuit super eū: & osculatuit puer septies, aperuitq. oculos. ¶ Et ille uocauit Giezi, & dixit ei, 36
Voca Sunamitidem hanc. Quæ uocata, ingressa est ad eum. Qui ait, Tolle filiū tuū. ¶ Venit illa, & corruit ad pedes eius, & ado- 37
rauit super terram: tulitq. filium suum, & egressa est, ¶ & Eliseus reuersus est in Galgala. Erat autem fames in terra, & filij 38
prophetarum habitabāt coram eo, dixitq. vni de pueris suis, Pone ollam grandem, & coque pulmentum filiis prophetarum. ¶ Et 39
egressus est unus in agrum, ut colligeret herbas agrestes: inuenitq. quasi uitem siluestrem, & collegit ex ea colocynthidas agri, & impleuit pallium suum, & reuersus concidit in ollam pulmenti: nesciebat enim quid esset. ¶ Infuderunt ergo sociis, 40
vt comederent: cumq. gustassent de coctione, clamauerunt, dicentes: Mors in olla uir Dei. Et non potuerunt comedere. ¶ At ille, Afferte, inquit, farinam. Cumq. tulissent, misit in ollam, & ait, Infunde turbæ, 41
vt comedant. Et non fuit amplius quicquā amaritudinis in olla. ¶ Vir autem quidam 42
uenit de Baal-salisa deferens uiro Dei panes primitiarum, & uiginti panes hordeaceos, & frumentum nouum in pera sua. At ille dixit, Da populo, ut comedat. ¶ Re- 43
spondit q. ei minister eius, Quantū est hoc, ut apponam coram centum uiris? Rursum ille ait, Da populo, ut comedat: hæc enim dicit Dominus, Comedent, & supererit. ¶ Posuit itaque coram eis: qui comederūt, 44
& superfuit iuxta uerbum Domini.

CAP. V.

NAaman* princeps militiæ regis Syriæ, erat uir magnus apud dominū 1
suum, & honoratus: per illū enim dedit Dominus salutem Syriæ: erat autem uir fortis, & diues, sed leprosus. ¶ Porro de 2
Syria egressi fuerant latrunculi, & captiuā duxerant de Terra-Israël puellam paruulam, quæ erat in obsequio uxoris Naaman, ¶ quæ ait ad dominam suam, Vtinam fuis- 3
set dominus meus ad prophetā, qui est in Samaria: profecto curasset eum a lepra quam habet. ¶ Ingressus est itaque Naa- 4
man ad dominum suum, & nunciauit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de Terra-Israël. ¶ Dixitq. ei rex Syriæ, Vade, & 5
mittam literas ad regem Israel. Qui cum profectus esset, & tulisset secum decem talenta argenti, & sex millia aureos, & decem mutatoria uestimentorum, ¶ detulit 6
literas ad regem Israël, in hæc uerba, Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman seruum meum, ut cures eum a lepra sua. ¶ Cumq. legisset rex 7
Israël literas, scidit uestimenta sua, & ait, Nunquid Deus ego sum, ut occidere possim, & uiuificare, quia iste misit ad me, ut curem hominem a lepra sua? animaduertite, & uidete quod occasiones quærat aduersum me. ¶ Quod cū audisset Eliseus uir 8
Dei, scidisse uidelicet regē Israël uestimen-

*ei 1 MS. H.C.G.

-3 MS.H H.C.G.

‖ Vale 14 MS. ‖ pax H.C.G.

‖ Et misit 9 MS. H. ‖ Et mittā re C. G.

-1 MS. H.G. Interijcitur autem a R.& C.

* autem 1 MS. H. C. G.

ta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, & sciat esse prophetam in Israel. ✠ Venit ergo Naaman cum equis, & curribus, & stetit ad ostium domus Eliseï: ✠ misitq. ad eum Eliseus nuncium, dicens: Vade, & lauare septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. ✠ Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam quod egrederetur ad me, & stans inuocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me. ✠ Nunquid nō meliores sunt Abana, & Phatphar fluuij Damasci omnibus aquis Israël, ut lauer in eis, & munder? Cum ergo uertisset se, & abiret indignans, ✠ accesserunt ad eum serui sui, & locuti sunt ei, Pater, & si rem grandem dixisset tibi propheta certe facere debueras: quanto magis quia nunc dixit tibi, Lauare, & mundaberis? ✠ Descendit, & lauit in Iordane septies iuxta sermonem uiri Dei, & restituta est caro eius, sicut caro pueri paruuli, & mundatus est. ✠ Reuersusq. ad uirum Dei cum uniuerso comitatu suo, uenit, & stetit coram eo, & ait, Vere scio quod nō sit Deus in uniuersa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro itaque ut accipias benedictionem a seruo tuo. ✠ At ille respondit, Viuit Dominus, ante quem sto, quia non accipiam. Cumq. vim faceret, penitus non acquieuit. ✠ Dixitq. Naaman, Vt vis: sed, obsecro concede mihi seruo tuo, vt tollam onus duorum burdonum de terra: non enim faciet vltra seruus tuus holocaustum, aut victimam dijs alienis, nisi Domino. ✠ Hoc autem solum est de quo depreceris Dominum pro seruo tuo, Quando ingredietur dominus meus templum Remmon, ut adoret: & illo innitente super manum meam, si adorauero in templo Remmon, adorante eo in eodem loco, ut ignoscat mihi Dominus seruo tuo pro hac re. ✠ Qui dixit ei, Vade in pace. Abijt ergo ab eo electo terræ tempore. ✠ Dixitq. Giezi puer viri Dei, Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, ut non acciperet ab eo quæ attulit: viuit Dominus, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid. ✠ Et secutus est Giezi post tergum Naaman: quem cum uidisset ille currentem ad se, desilijt de curru in occursum eius, & ait, Recte ne sunt omnia? ✠ Et ille ait, Recte. dominus meus misit me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo adolescentes de monte Ephraim, ex filijs prophetarum: da eis talentum argenti, & vestes mutatorias duplices. ✠ Dixitq. Naaman, Melius est vt accipias duo talenta. Et coegit eum, ligauitq. duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia uestimenta, & imposuit duobus pueris suis, qui & portauerunt coram eo. ✠ Cumq. uenisset iam vesperi, tulit de manu eorum, & reposuit in domo, dimisitq. viros, & abierunt. ✠ Ipse autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus, Vnde uenis Giezi? Qui respondit, Non iuit seruus tuus quōquam. ✠ At ille ait, Nonne cor meum in præsenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti uestes, ut emas oliueta, & uineas & oues & boues & seruos & ancillas. ✠ Sed & lepra Naaman adhærebit tibi, & semini tuo, vsque in sempiternū. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

CAP. VI.

Dixerunt autem filij prophetarum ad Eliseum, Ecce, locus in quo habitamus coram te, angustus est nobis. ✠ Eamus vsque ad Iordanem, & tollant singuli de silua materias singulas, ut ædificemus nobis ibi locum ad habitandum. Qui dixit, Ite. ✠ Et ait vnus ex illis Veni ergo, & tu cum seruis tuis. Respondit, Ego veniam. ✠ Et abijt cum eis Cumq. uenissent ad Iordanem cædebant ligna. ✠ Accidit autem, vt cum vnus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam: exclamauitq. ille, & ait, Heu heu heu domine mi, & hoc ipsum mutuo acceperam. ✠ Dixit autem homo Dei, Vbi cecidit? At ille monstrauit ei locum. præcidit ergo lignum, & misit illuc: natauitq. ferrum. ✠ & ait, Tolle. Qui extendit manum, & tulit illud. ✠ Rex autem Syriæ pugnabat contra Israël, consiliumq. iniit cum seruis suis, dicens: In loco illo, & illo ponamus insidias. ✠ Misit itaque vir Dei ad regem Israël, dicens: Caue ne transeas in locum illum: quia ibi Syri in insidijs sunt. ✠ Misit itaque rex Israël ad locum quem dixerat ei uir Dei, & præoccupauit eum, & obseruauit se ibi non semel neque bis. ✠ Conturbatumq. est cor regis Syriæ pro hac re: & conuocatis seruis suis, ait, Quare non indicatis mihi quis proditor meus sit apud regem Israël? ✠ Dixitq. unus seruorum eius, Nequaquam domine mi rex, sed Eliseus propheta qui est in Israël, indicat regi Israël omnia uerba quæcunque locutus fueris in cubiculo tuo. ✠ Dixitq. eis, Ite, & uidete ubi sit mittam, & capiam eum. Annunciauerunt q. ei, dicentes: ✠ Ecce in Dothain. Misit ergo illuc equos, & currus, & robur exercitus: qui cum uenissent nocte, circumdederunt ciuitatem. ✠ Consurgens autem diluculo minister uiri Dei, egressus est, videlicet exercitum in circuitu ciuitatis, & equos & currus nunciauitq. ei, dicens: Heu heu heu domine mi, quid faciemus? ✠ At ille respondit, Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quam cum illis. ✠ Cumq. orasset Eliseus, ait, Domine, aperi oculos huius, ut uideat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & uidit: & ecce mōs plenus equorum, & curruum igneorum in circuitu Eliseï. ✠ Hostes uero descenderunt ad eū: porro Eliseus orauit ad Dominum, dicens: Percute, obsecro, gentem hanc cæcitate. Percussitq. eos Dominus, ne viderent, iuxta uerbum Eliseï. ✠ Dixit autem ad eos Eliseus, Non est hæc uia, neque ista est ciuitas: sequimini me, & ostendam uobis uirum quem quæritis. Duxit ergo eos in Samariam: ✠ cumq. ingressi fuissent in Samariam, dixit Eliseus, Domine aperi oculos istorum, ut uideant. Aperuitq. Dominus oculos eorum, & uiderunt se esse in medio Samariæ. ✠ Dixitq. rex Israël ad Eliseum, cum uidisset eos, Nunquid percutiā eos pater mi? Et ille ait, ✠ Non percuties:

neque

Vrollamus 1 M S. H. C G

-4 M S. H. C. G.

Luc 4.27

-4 M S. H. G. Vulgati C.

neque enim cepisti eos gladio, & arcu tuo, vt percutias: sed pone panem, & aquam coram eis, vt comedant, & bibant, & vadant ad dominum suum. ✝ Appositáq. est eis cibo-
23 rum magna præparatio, & comederũt, & biberunt. & dimisit eos, abieruntq. ad dominum suum, & ultra non venerunt latrones Syriæ in Terram-Israel. ✝ Factum
24 est autem post hæc, congregauit Ben-adad rex Syriæ, vniuersum exercitum suum, & ascendit, & obsidebat Samariam. ✝ Factáq.
25 est fames magna in Samaria: & tandiu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi stercoris columbarum, quinque argenteis.
26 ✝ Cumq. rex Israel transiret per murũ, mulier quædam exclamauit ad eum, dicens:
27 Salua me domine mi rex. ✝ Qui ait, Non: te saluet Dominus: unde te possum saluare? de area, uel de torculari? Dixitq. ad eam
28 rex, Quid tibi uis? Quæ respondit, ✝ Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, ut comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. ✝ Coximus ergo filium meum, &
29 comedimus. Dixiq. ei die altera, Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ abscondit filium suum. ✝ Quod cum audisset rex, sci-
30 dit uestimenta sua, & transibat per murũ. Viditq. omnis populus cilicium, quo uestitus erat ad carnẽ intrinsecus. ✝ Et ait-rex,
31 Hæc mihi faciat Deus, & hæc addat, si stetcrit caput Elisei filij Saphat super ipsum hodie. ✝ Eliseus autem sedebat in domo sua,
32 & senes sedebant cum eo. Præmisit itaque virum: & antequam ueniret nuncius ille, dixit ad senes, Nunquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, ut præcidatur caput meum? uidete ergo, cum uenerit nuncius, claudite ostium, & non finatis eum intrare: ecce enim sonitus pedum domini eius
33 post eum est. ✝ Adhuc illo loquente eis, apparuit nuncius, qui uenerat ad eum. Et ait, Ecce, tantum malum a Domino est: quid amplius expectabo a Domino?

CAP. VII.

1 DIxit autem Eliseus, Audite uerbum Domini, Hæc dicit Dominus. In tempore hoc cras modius similæ uno stlatêre erit, & duo modij hordei stlatêre uno, in porta Samariæ. ✝ Respondens unus
2 de ducibus, super cuius manum rex incumbebat, homini Dei, ait, Si Dominus fecerit etiam cataractas in cælo, nunquid poterit esse quod loqueris? Qui ait, Videbis oculis tuis, & inde non comedes. ✝ Quatuor
3 ergo uiri erant leprosi iuxta introitũ portæ: qui dixerunt ad inuicem, Quid hîc esse uolumus donec moriamur? ✝ Siue ingredi uoluerimus ciuitatem, fame morie-
4 mur: siue mansérimus hîc, moriendum nobis est: uenite ergo, & transfugiamus ad castra Syriæ. si pepercerint nobis, uiuemus: si autẽ occidere uoluerint, nihilominus moriemur. ✝ Surrexerunt ergo uesperi ut ue-
5 nirent ad castra Syriç. Cumq. uenissent ad principium castrorum Syriæ, nullum ibidem reperierunt. ✝ Siquidem Dominus sonitum audire fecerat in castris Syriç, cur-
6 tuum, & equorum, & exercitus plurimi: dixerunteq. adinuicem. Ecce mercede conduxit aduersum nos rex Israel reges Hethæorum, & Ægyptiorum, & uenerunt su-
7 per nos. ✝ Surrexerunt ergo, & fugerunt in tenebris, & dereliquerunt tentoria sua, & equos, & asinos in castris, fugerunq. ani-
8 mas tantum suas saluare cupientes. ✝ Igitur cum uenissent leprosi illi ad principiũ castrorum, ingressi sunt unum tabernaculum, & comederunt & biberunt: tulerũtq. inde argentum, & aurum, & uestes: & abierunt, & absconderunt: & rursum reuersi sunt ad aliud tabernaculum, & inde simi-
9 liter auferentes absconderunt. ✝ Dixerũtq. ad inuicem. Non recte facimus: hæc enim dies boni nuncii est. Si tacuerimus, & noluerimus nunciare usque mane, sceleris ar-
10 guemur: uenite, eamus, & nunciemus in aula regis. ✝ Cumq. uenissent ad portam ciuitatis, narrauerunt eis, dicentes: Iuimus ad castra Syriæ, & nullum ibidem reperimus hominem, nisi equos, & asinos alligatos, & fixa tentoria. ✝ Ierunt ergo portarij, & nunciauerunt in palatio regis intrinsecus.
11 ✝ Qui surrexit nocte, & ait ad seruos suos, Dico uobis quid fecerint nobis Syri. Sciunt quia fame laboramus: & ideirco egressi sunt de castris, & latitant in agris, dicentes: Cum egressi fuerint de ciuitate,
12 capiemus eos uiuos, & tunc ciuitatem ingredi poterimus. ✝ Respondit autem unus seruorum eius. Tollamus quinque equos, qui remanserunt in urbe (quia ipsi tantũ sunt in uniuersa multitudine Israel, alij enim consumpti sunt) & mittentes, explo-
13 rare poterimus. ✝ Adduxerunt ergo duos equos, misitq. rex in castra Syrorũ, dicens: Ite, & videte. ✝ Qui abierunt post eos usq.
14 ad Iordanem: ecce autem omnis uia plena erat pestibus, & uasis, quæ proiecerant Syri cum turbarentur: reuersiq. nuncij in-
15 dicauerunt regi. ✝ Et egressus populus diripuit castra Syriæ: factusq. est modius similæ stlatêre uno, & duo modij hordei stlatêre uno, iuxta uerbum Domini. ✝ Porro
16 rex ducem illum, in cuius manu [w] incubuerat, constituit ad portam: quem conculcauit turba in introitu portæ, & mortuus
17 est, iuxta [*] quod locutus fuerat uir Dei,
18 quando descenderat rex ad eum. ✝ Factumq. est secundum sermonem uiri Dei, quem dixerat regi, quando ait, Duo modij hordei stlatêre uno erunt, & modius simi-
19 læ stlatêre uno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ: ✝ quando responderat dux ille uiro Dei, & dixerat, Etiam si Dominus
20 fecerit cataractas in cælo, nunquid poterit fieri quod loqueris? Et dixit ei, Videbis oculis tuis, & inde non comedes. ✝ Euenit ergo ei sicut prædictum erat, & conculcauit eum populus in porta, & mortuus est.

CAP. VIII.

1 ELiseus autem locutus est ad mulierem [†] cuius uiuere fecerat filium, dicens: Surge, uade, tu & domus tua, & peregrinare ubicumque repereris: uocauit enim Dominus famem, & uenit su-
2 per terram septem annis. ✝ Quæ surrexit, & fecit iuxta uerbum hominis Dei: & uadens cum domo sua, peregrinata est in
3 Terra Philisthiim [w] diebus multis. ✝ Cũq. finiti essent anni septem, reuersa est mulier de Terra Philisthiim: & egressa est, ut interpellaret regem pro domo sua, & pro
4 agris suis. ✝ Rex autem loquebatur cum

-3 Ms. H. C. G.

-2 Ms. H. C. Addit autem ✝ R. C G

[w] incumbebat ℌ Ms. C. [*] verbum 1 Ms.

Sup. 4. 35

[w] annis 1 Ms. H C. G.

Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi
omnia magnalia quæ fecit Eliseus. ℣ Cúq.
ille narraret regi quomodo mortuum su-
scitasset, apparuit mulier cuius viuificaue
rat filium, clamans ad regē pro domo sua,
& pro agris suis: dixitq. Giezi, Domine mi
rex, hæc est mulier, & hic est filius eius quē
suscitauit Eliseus. ℣ Et interrogauit rex
mulierem: quæ narrauit ei. Deditq. ei rex
eunuchum unum, dicens: Restitue ei om
nia quæ sua sunt, & vniuersos reditus agro-
rum a die qua reliquit terram, vsq. ad præ
sens. ℣ Venit quoque Eliseus Damascum,
& Ben-adad rex Syriæ ægrotabat: nuncia-
uerunq. ei, dicentes: Venit vir Dei huc.
℣ Et ait rex ad Hazael, Tolle tecum mune-
ra, & uade in occursum viri Dei: & consule
Dominum per eum, dicens: Si euadere pote-
ro de infirmitate mea hac? ℣ Iuit igitur
Hazael in occursum eius, habens secū mu
nera, & omnia bona Damasci, onera qua-
draginta camelorum. Cumq. stetisset co-
ram eo, ait, Filius tuus Ben-adad rex Syriæ
misit me ad te, dicens: Si sanari potero de
infirmitate mea hac? ℣ Dixitq. ei Eliseus,
Vade, dic ei, Sanaberis: porro ostendit mihi
Dominus quia morte morietur. ℣ Stetitq.
eum eo, & conturbatus est usque ad suffu-
sionem vultus: flenitq. vir Dei. ℣ Cui Ha-
zael ait, Quare dominus meus flet? At ille
dixit: Quia scio quę facturus sis filius Israel
mala. Ciuitates eorum munitas igne succē-
des, & iuuenes eorum interficies gladio, & paruulos eorum elides, & prægnan
tes diuides. ℣ Dixitq. Hazael, Quid enim
sum seruus tuus canis, ut faciam rem istā
magnam? Et ait Eliseus, Ostendit mihi
Dominus te regem Syriæ fore. ℣ Qui cum
recessisset ab Eliseo, uenit ad dominū suū:
qui ait ei, Quid dixit tibi Eliseus? At ille
respondit, Dixit mihi, Recipies sanitatē.
℣ Cumq. uenisset dies altera, tulit stragu-
lum, & infudit aquam, & expandit super
faciem eius: quo mortuo regnauit Hazael
pro eo. ℣ ‖ Anno quinto Ioram filij Achab 16
regis Israel, & Iosaphat regis Iuda, regnā-
uit Ioram filius Iosaphat rex Iuda. ℣ Tri- 17
ginta duorum annorum erat cum regna-
re cœpisset, & octo annis regnauit in Ieru
salem. ℣ Ambulauitq. in uiis regum Israel, 18
sicut ambulauerat domus Achab: filia enim
Achab erat uxor eius: & fecit quod malū
est in conspectu Domini. ℣ Noluit autem 19
Dominus disperdere Iudam, propter Da-
uid seruum suum, ‖ sicut promiserat ei, ut
daret illi lucernā, & filiis eius cunctis die-
bus. ℣ In diebus eius recessit Edom, ne esset 20
sub Iuda, & constituit sibi regem. ℣ Venit q. 21
Ioram Seira, & omnes currus cum eo: &
surrexit nocte, percussitq. Idumæos qui eū
circundederant, & principes currium, po-
pulus autem fugit in tabernacula sua. ℣ Re- 22
cessit ergo Edom ne esset sub Iuda, usq; ad
diem hanc. Tunc recessit, & Lobna in tem
pore illo. ℣ Reliqua autem sermonum Io- 23
ram, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scri
pta sunt in Libro verborum dierum regū
Iuda? ℣ Et dormiuit Ioram cum patribus 24
suis, sepultusq. est cum eis in Ciuitate Da-
uid, ‖ & regnauit ✕ Ochozias filius eius pro
eo. ℣ Anno duodecimo Ioram filij Achab 25
regis Israel regnauit Ochozias filius Iora-
26 regis Iudæ. ℣ Viginti duorum annorum
erat Ochozias cū regnare cœpisset, & uno
anno regnauit in Ierusalem: nomen ma-
27 tris eius Athalia filia Amri regis Israel. ℣ Et
ambulauit in uiis domus Achab: & fecit
quod malum est coram Domino, sicut
domus Achab: gener enim domus Achab
28 fuit. ℣ Abiit quoque cum Ioram filio A-
chab, ad prœliandum contra Hazael re
gem Syriæ in Ramoth-Galaad, & vulnera-
29 uerunt Syri Ioram: ℣ qui reuersus est, ut
curaretur, in Iezrahel: quia vulneraue-
rant eum Syri in ✕ Ramoth' prœliantem
contra Hazael regem Syriæ. Porro O
chozias filius Ioram rex Iuda, descen-
dit inuisere Ioram filium Achab, in Iez-
rahel, quia ægrotabat ibi.

✕ Rama 8 ms. n. ✕ Ramatha C.

CAP. IX.

1 ELiseus autem prophetes uocauit unū de filijs prophetarum, & ait illi, ‖ Accinge lumbos tuos, & tolle lenti-
culam olei hanc in manu tua, & uade in
2 Ramoth-Galaad. ℣ Cumq. veneris illuc,
videbis Iehu filium Iosaphat filij Namsi:
& ingressus suscitabis eum de medio fra-
trum suorum, & introduces in interius
3 cubiculum. ℣ Tenensq. lenticulam olei,
fundes super caput eius, & dices, Hæc di-
cit Dominus, unxi te regem super Israel.
Aperiesq. ostium, & fugies, & non ibi sub-
4 sistes. ℣ Abiit ergo adolescens puer pro-
5 phetæ in Ramoth-Galaad, ℣ & ingressus
est illuc: ecce autem principes exercitus
sedebant, & ait, Verbum mihi ad te ō
princeps. Dixitq. Iehu, Ad quem ex om-
nibus nobis? At ille dixit, Ad te ō prin-
6 ceps. ℣ Et surrexit, & ingressus est cubicu-
lum: at ille fudit oleum super caput eius,
& ait, Hæc dicit Dominus Deus Israel,
Vnxi te regem super populum Domini
7 Israel, ℣ & percuties domum Achab do-
mini tui, & ulciscar sanguinem seruorum
meorum prophetarum, & sanguinem om
nium seruorum Domini ‖ de manu Iezā- 3. Reg. 21.
8 bel. ℣ Perdamq. omnem domum Achab: 30.
& interficiam de Achab mingentem ad
parietem, & clausum, & nouissimum in 3. Reg. 15.
9 Israel. ℣ Et dabo domum Achab, ‖ sicut 30.
domum Ieroboam filij Nabat, & ‖ sicut 3. Reg. 16.
10 domum Baasa filij Ahia. ℣ Iezabel quo- 3.
que comedent canes in agro Iezrahel, nec
erit qui sepeliat eam. Aperuitq. ostium,
11 & fugit. ℣ Iehu autem egressus est ad ser-
uos domini sui: qui dixerunt ei, Recten
sunt omnia? quid uenit insanus iste ad te?
Qui ait eis, Nostis hominem, & quid lo-
12 cutus sit. ℣ At illi responderunt, Falsum
est, sed magis narra nobis. Qui ait eis,
Hæc & hæc locutus est mihi, & ait, Hæc
dicit Dominus, Vnxi te regem super Is-
13 rael. ℣ Festinauerunt itaque, & unusquis-
que tollens pallium suum posuerunt sub
pedibus eius, in similitudinem tribuna-
lis, & cecinerunt tuba, atque dixerunt,
14 Regnauit Iehu. ℣ ‖ Conspirauit ergo Iehu Sup. 8. 28.
filius Iosaphat filij Namsi contra Ioram:
porro Ioram obsederat Ramoth-Galaad,
15 ipse, & omnis Israel contra Hazael regem
Syriæ: ℣ & reuersus fuerat, ut curaretur,
in Iezrahel, propter vulnera, quia per-
cusserant eum Syri, prœliantem contra
Hazael regem Syriæ. Dixitq. Iehu, Si pla-

cet uobis nemo egredi atur profugus de ciuitate, ne vadat, & nunciet in Iezrahel.
16 ¶ Et ascendit, & profectus est in Iezrahel: Ioram enim egrotabat ibi, & Ochozias rex Iuda descenderat ad uisitandum Ioram.
17 ¶ Igitur speculator qui stabat super turrim Iezrahel, vidit globum Iehu venientis, & ait, Video ego globum. Dixitq. Ioram, Tolle currum, & mitte in occursum eorum, & dicat vadens, Rectene sunt omnia? ¶ Abiit ergo qui ascenderat currum,
18 in occursum eius, & ait, Hæc dicit rex, Pacata ne sunt omnia? Dixitq. Iehu, Quid tibi & paci? transi, & sequere me. Nunciauit quoque speculator, dicens, Venit nuncius ad eos, & non reuertitur.
19 ¶ Misit etiam currum equorum secundum: uenitq. ad eos, & ait, Hæc dicit rex, Nunquid pax est? & ait Iehu, Quid tibi & pacitranquilli, & sequere me.
20 ¶ Nunciauit autem speculator, dicens, Venit vsque ad eos, & non reuertitur: est autem incessus quasi incessus Iehu filij Namsi, præceps enim gradi-
21 tur. ¶ Et ait Ioram, Iunge currum. Iunxerunt, currum eius, & egressus est Ioram rex Israël, & Ochozias rex Iudæ, singuli in curribus suis, egressiq. sunt in occursum Iehu, & inuenerunt eum in agro
22 Naboth Iezrahelitæ. ¶ Cumq. vidisset Ioram Iehu, dixit, Pax est Iehu? At ille respondit, Quæ pax? adhuc fornicationes Iezabel matris tuæ, & veneficia eius multa vigent.
23 ¶ Conuertit autem Ioram manum suam, & fugiens ait ad Ochoziam, Insidiæ Ochozia.
24 ¶ Portò Iehu tetendit arcum manu, & percussit Ioram inter scapulas: & egressa est sagitta per cor eius, statimq. corruit in curru suo: ¶ Dixitq. Iehu ad Badacer ducem, Tolle, proijce eum in agro Naboth Iezrahelitæ: memini enim quando ego, & tu sedentes in curru sequebamur Achab patrem huius, quod
26 Dominus onus hoc leuauerit super eum, dicens, ¶ ‖ Si non pro sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum eius, quem vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, & proijce eum in agrum iuxta verbum Do-
27 mini. ¶ Ochozias autem rex Iuda videns hoc, fugit per viam domus horti: persecutusq. est eum Iehu, & ait, Etiam hunc percutite in curru suo. Et percusserunt eum in ascensu Gaber qui est iuxta Ieblaam: qui fugit in Mageddo, & mortuus
28 est ibi. ¶ Et imposuerunt eum serui eius super currum suum, & tulerunt in Ierusalem: sepelieruntq. eum in sepulchro cum patribus suis in Ciuitate Dauid.
29 ¶ Anno undecimo Ioram filij Achab, * regnauit Ochozias super Iudam.
30 ¶ Venitq. Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu eius audito, depinxit oculos suos stibio, & ornauit caput suum, & respexit per fenestram ingredientem Iehu per portam,
31 & ait, ¶ Nunquid pax potest esse Zambri, ‖ qui interfecit dominum suum?
32 ¶ Leuauitq. Iehu faciem suam ad fenestram, & ait, Quæ est ista? & inclinauerunt se ad eum duo vel tres eunuchi.
33 ¶ At ille dixit eis, Præcipitate eam deorsum. & præcipitauerunt eam, aspersusq. est sanguine pariet, & equorum vngulæ conculcauerunt

34 eam. ¶ Cumq. introgressus esset, vt comederet, biberetq. ait, Ite, & videte maledictam illam, & sepelite eam: quia filia
35 regis est. ¶ Cumq. issent vt sepelirent eam, non inuenerunt nisi caluariam, & pedes,
36 & summas manus. ¶ Reuersiq. nunciauerunt ei. Et ait Iehu, Sermo Domini est, ‖ quem locutus est per seruum suum Eliam Thesbiten, dicens, In agro Iezrahel comedent canes carnes Iezabel, ¶ & erunt car-
37 nes Iezabel sicut stercus super faciem terræ in agro Iezrahel, ita vt præteuntes dicant, Hæccine est illa Iezabel?

CAP. X.

1 ERant autem Achab septuaginta filij in Samaria: scripsit ergo Iehu literas, & misit in Samariam, ad optimates ciuitatis, & ad maiores natu, & ad nu-
2 tritios Achab, ¶ dicens: Statim ut acceperitis literas has, qui habetis filios domini vestri, & currus, & equos, & ciuitates firmas, & arma,
3 ¶ eligite meliorem, & eum qui vobis placuerit de filijs domini vestri & eum ponite super solium patris sui, & pugnate pro domo domini vestri.
4 ¶ Timuerunt illi vehementer, & dixerunt, Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, & quomodo nos valebimus resistere?
5 ¶ Miserunt ergo præpositi domus, & præfecti ciuitatis, & maiores natu, & nutritij, ad Iehu, dicentes, Serui tui sumus, quæcunque iusseris faciemus, nec constituemus no-
6 bis regem: quæcunq. tibi placent, fac. ¶ Rescripsit autem eis literas secundo, dicens, Si mei estis, & obeditis mihi, tollite capita filiorum domini vestri, & venite ad me hac eadem hora cras, in Iezrahel. Porro filij regis, septuaginta viri apud optimates
7 ciuitatis nutriebantur. ¶ Cumq. venissent literæ ad eos, tulerunt filios regis, & occiderunt septuaginta viros, & posuerunt capita eorum in cophinis, & miserunt ad eũ
8 in Iezrahel. ¶ Venit autem nuncius & indicauit ei, dicens, Attulerunt capita filiorum regis. Qui respondit, Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitum portæ vsque ma-
9 ne. ¶ Cumq. diluxisset, egressus est, & stans dixit ad omnem populũ, Iusti estis: si ego conspiraui contra dominum meum, & interfeci eum, quis percussit omnes hos? ¶ Vi-
10 dete ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram, ‖ quos locutus est Dominus super domum Achab, & Dominus fecit quod locutus est in manu serui sui Eliæ. ¶ Percussit igitur Iehu
11 omnes qui reliqui erãt de domo Achab in Iezrahel, & vniuersos optimates eius, & notos, & sacerdotes, donec non remanerent ex eo reliquiæ. ¶ Et surrexit, & venit in Samariam: cumq. venisset ad Came-
12 ram-pastorum, in via, ¶ inuenit fratres Ochoziæ regis Iuda, dixitq. ad eos, Quinam estis vos? Qui responderunt, Fratres Ochoziæ sumus, & descendimus ad salu-
14 tandos filios regis, & filios reginæ. ¶ Qui iit, Comprehendite eos viuos. Quos cum comprehendissent, iugulauerunt eos in Cisterna iuxta Cameram, quadraginta
15 luos viros, & non reliquit ex eis quenquam. ¶ Cumq. abijsset inde, inuenit Ionadab filium Rechab, in occursum sibi, & benedixit ei. Et ait ad eum, Nunquid est

Iunxerunt. 1 MS. H. C. G. q.

2. Reg. 21.

10 MS. H. C. G. W Gar H C. G.

* regis Israel MS. B. C. G.

Ab H autem non addit. 3. Reg. 16. 10.

* & dixerunt: Haec est illa Iezabel O.

3. Reg. 21. 21.

3. Reg. 21. 29.

cor tuum rectum, * sicut cor meum cum corde tuo? Et ait Ionadab, Est. Si est, inquit: da manum tuam. Quo dedit ei manū suā. At ille leuauit eum ad se in currum: 16
& dixitq. ad eum, Veni mecum, & vide zelum meum pro Domino. Et imposuerunt in curru suo. 17
& duxit in Samariā. Et percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab in Samaria, usque ad unum, iuxta uerbum Domini, quod locutus est per Eliam. 18
& Congregauit ergo Iehu omnem populū, & dixit ad eos, Achab coluit Baal parum, ego autem colam eum amplius. 19
& Nunc igitur omnes prophetas Baal, & uniuersos seruos eius, & cunctos sacerdotes ipsius uocate ad me: nullus sit qui non ueniat, sacrificium enim grande est mihi Baal: quicunque defuerit non uiuet. Porro Iehu faciebat hoc infidiose, ut disperderet cultores Baal. 20
& dixit, Sanctificate diem solemnem Baal. Vocauitq. 21
& misit in uniuersos terminos Israel, & uenerunt cuncti serui Baal: non fuit residuus ne unus quidem qui non ueniret. Et ingressi sunt templum Baal: & repleta est domus Baal, a summo usque ad summum. 22
& Dixitq. his qui erant super uestes. Proferte uestimenta uniuersis seruis Baal. Et protulerunt eis uestes. 23
& Ingressusq. Iehu, & Ionadab filius Rechab templum Baal, ait cultoribus Baal. Perquirite, & uidete, ne quis forte uobiscum sit de seruis Domini, sed ut sint serui Baal soli.
& Ingressi sunt igitur ut facerent uictimas, & holocausta: Iehu autem præparauerat sibi foris octoginta uiros, & dixerat eis, Quicunq; fugerit de hominibus his, quos ego adduxero in manus uestras, anima eius erit pro anima illius. 24
& Factum est autē 25
cum completum esset holocaustum, præcepit Iehu militibus & ducibus suis, Ingredimini, & percutite eos, nullus exeat. Percusserūtq. eos in ore gladij, & proiecerūt, milites & duces, & ierunt in ciuitatem templi Baal. 26
& & protulerunt statuam de phano Baal, & combusserunt, 27
& & comminuerunt eam. Destruxerūt quoque ædē Baal, & fecerunt pro ea latrinas usque in diem hanc. 28
& Deleuit itaque Iehu Baal de Israel. 29
& uerumtamen a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, non recessit, nec dereliquit uitulos aureos qui erant in Beth-el & in Dan. 30
& Dixit autē Dominus ad Iehu, Quia studiose egisti quod rectum erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant in corde meo fecisti cōtra domum Achab: filij tui usque ad quartam generationem sedebunt super thronū Israel. 31
& Porro Iehu non custodiuit ut ambularet in lege Domini Dei Israel in toto corde suo: non enim recessit a peccatis Ieroboam, qui peccare fecerat Israel. 32
& In diebus illis cœpit Dominus tædere super Israel: percussitq. eos Hazael in uniuersis finibus Israel, 33
& a Iordane contra Orientalem plagam, nomine Terram-Galaad & Gad & Ruben, & Manasse, ab Aroer quæ est super Torrentem-Arnon, & Galaad, & Basan. 34
& Reliqua autem uerborum Iehu, & uniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in Libro uerborum dierum regum Israel? 35
& Et dormiuit Iehu cum patribus suis, sepelierunt eum in Samaria: & regnauit Ionachaz filius eius pro eo. 36
& Dies autem quos regnauit Iehu super Israel, uiginti & octo anni sunt in Samaria.

*. Mss. de meo. MS. R. G. Verum al. H. & C. non legitur.

3. Reg. 16. 32.

Infr. 23. 12.

CAP. XI.

Athalia uero mater Ochoziæ, videns mortuū filium suum, surrexit, & interfecit omne semen regium. 1
& Tulit autem Iosaba filia regis Ioram, soror Ochoziæ, Ioas filium Ochoziæ, furata est eū de medio filiorum regis qui interficiebantur, & nutricē eius, de triclinio: & abscon-

2. Par. 22. 10.

dit eum

dit eum a facie Athaliæ, ut non interficeretur. ¶ Erátq. cum esset annis clam in domo Domini: porro Athalia regnauit super terram. * ¶ ¶ Anno autem septimo misit Ioiada, & assumens centuriones, & milites introduxit ad se in templũ Domini pepigitq. cum eis fœdus: & adiurans eos in domo Domini, ostendit eis filium regis: ¶ & præcepit illis, dicens, Iste est sermo quem facere debetis, ¶ Tertia pars vestrum introeat sabbatho; & obseruet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Scri: & tertia pars sit ad portam quæ est post habitaculum scutariorum: & custodietis excubias domus Messa. ¶ Duæ uero partes uobis, omnes egredientes sabbatho, custodiant excubias domus Domini circa regem. ¶ Et valabitis eum, habentes arma in manibus vestris, si quis autem ingressus fuerit septum templi, interficiatur: eritq. cum rege introeunte & egrediente. ¶ Et fecerunt centuriones iuxta omnia quæ præceperat eis Ioiada sacerdos: & assumentes singuli uiros suos, qui ingrediebantur sabbatho, cum his qui egrediebantur e sabbatho, uenerunt ad Ioiadam sacerdotem. ¶ Qui dedit eis hastas, & arma regis Dauid, quæ erant in domo Domini. ¶ Et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextera, usque ad partem sinistram altaris, & ædis, circum regem. ¶ Produxitq. filium regis, & posuit super eum diadema, & testimonium: fecerunt q. eum regem, & unxerunt: & plaudentes manu, dixerunt, Viuat rex. ¶ Audiuit autem Athalia uocem populi currẽtis: & ingressa ad turbas in templum Domini, ¶ vidit regẽ stantem super tribunal iuxta morem, & cãtores & tubas prope eum, omnemq. populum terræ lætantem, & canentem tubis: & scidit uestimenta sua, clamauitq. Coniuratio, coniuratio. ¶ Præcepit autem Ioiada centurionibus qui erãt super exercitum, & ait eis, Educite eam extra septa templi, & quicunque eam secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat enim sacerdos, Non occidatur in templo Domini: ¶ Imposuerunt q. ei manus, & impegerũt eam per uiam introitus equorum, iuxta palatium, * & interfecta est ibi. ¶ Pepigit ergo Ioiada fœdus inter Dominum, & regem, & inter populum, ut esset populus Domini, & inter regem, & populum. ¶ Ingressusq. est omnis populus terræ templum Baal, & destruxerunt aras eius, & imagines contriuerunt omnino: Mathan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo Domini. ¶ Tulitq. centuriones, & cerethi, & phelethi legiones, & omnem populum terræ, deduxeruntq. regem de domo Domini: & uenerunt per uiam portæ scutariorum in palatium: & sedit super thronum regum. ¶ Lætatusq. est omnis populus terræ, & ciuitas conquieuit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis. ¶ Septemq. annorũ erat Ioas, cum regnare cœpisset.

CAP. XII.

ANno septimo Iehu regnauit Ioas: quadraginta annis regnauit in Ierusalem nomen matris eius Sebia, de Berſabee. ¶ Fecitq. Ioas rectum coram Domino cunctis diebus quibus docuit eũ Ioiada sacerdos. ¶ Veruntamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum. ¶ Dixitq. Ioas ad sacerdotes, Omnem pecuniam sanctorum quæ illata fuerit in templum Domini a prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quam sponte, & arbitrio cordis fert inferunt in templũ Domini: accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum, ¶ & instaurent sartatecta domus, siquid necessarium uiderint instauratione. ¶ Igitur usque ad uicesimum tertiũ annum regis Ioas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta templi. ¶ Vocauitq. rex Ioas Ioiadam pontificem, & sacerdotes, dicens eis, Quare sartatecta non instauratis templi? nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta ordinem uestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam. ¶ Prohibitiq. sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, & instaurare sartatecta domus. ¶ Et tulit Ioiada pontifex gazophylacium unum, aperuitq. foramen desuper, & posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domũ Domini, mittebantq. in eo sacerdotes qui custodiebant ostia, omnem pecuniam quæ deferebatur ad templum Domini. ¶ Cumq. uiderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat scriba regis, & pontifex, effundebantq., & numerabant pecuniam quæ inueniebatur in domo Domini: ¶ & dabãt eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum qui præerant cementariis domus Domini: qui impendebant eam in fabris lignorum, & in cæmentariis ijs qui operabantur in domo Domini, & sartatecta faciebant: ¶ & in ijs qui cædebant saxa, & ut emerent ligna & lapides qui excidebantur: ita ut impleretur instauratio domus Domini in uniuersis quæ indigebant expensa ad muniendam domum. ¶ Veruntamen non fiebant ex eadem pecunia hydriæ templi Domini, & fuscinulæ, & thuribula, & tubæ, & omne uas aureum & argẽteum, de pecunia quæ inferebatur in templum Domini. ¶ Iis enim qui faciebant opus, dabatur, ut instauraretur * templum Domini: ¶ & non fiebat ratio iis hominibus qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed in fide tractabãt eam. ¶ Pecuniam uero pro delicto, & pecuniam pro peccatis non inferebant in templum Domini, quia sacerdotum erat. ¶ Tũc ascendit Hazael rex Syriæ, & pugnabat cõtra Geth, cepitq. eam: & direxit faciem suam ut ascenderet in Ierusalem. ¶ Quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata, quæ consecrauerant Iosaphat, & Ioram, & Ochozias patres eius reges Iuda, & quæ ipse obtulerat: & uniuersum ‡ argentũ quod inueniri potuit in thesauris templi Domini, & in palatio regis: misitq. Hazaeli regi Syriæ, & recessit ab Ierusalem. ¶ Reliqua autem sermonum Ioas, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro uerborum dierum regum Iuda? ¶ Surrexerunt autem serui eius, & coniurauerunt inter se, percusseruntq. Ioas in Domo-Mello in descensu Sella. ¶ Iosachar namq;

filius

* 4. reg. 14. 2. Par. 25. 1.

‡ Scri 1 MS. H.

‖ sabbathũ 9 MS. B. G.

‖ turbas O.

* sacerdos 1 MS. H. G. G.

* regis. 1 MS. H. C. G.

templ. MS q.

* ex ea 1 MS. H. C. G.

‡ aurum 2. H C G

filius S. maath & Iozabad filius Somer ser-
vi eius, percusserunt eū, & mortuus est: &
sepelierūt eū cū patribus suis in Ciuitate
Dauid, regnauitq. Amasias filius eius p eo.

CAP. XIII.

ANno vicesimo tertio Ioas filij Ochoziæ regis Iudæ, regnauit Ioachaz filius Iehu super Israel in Samaria, decem & septem annis. ¶ Et fecit malum corā Domino, secutusq. est peccata Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, & non declinauit ab eis. ¶ Iratusq. est furor Dñi contra Israel, & tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, & in manu Ben-adad filij Hazael, cunctis diebus. ¶ Deprecatus est autē Ioachaz faciē Domini, & audiuit eū Dñs: uidit enim angustiam Israel, quia attriuerat eos rex Syriæ. ¶ & dedit Dominus saluatorem Israeli, & liberatus est de manu regis Syriæ: habitauerūtq. filij Israel in tabernaculis suis sicut heri, & nudiustertius. ¶ Verumtamen non recesserunt a peccatis domus Ieroboam qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulauerūt: siquidē & lucus permansit in Samaria. ¶ Et non sunt derelicti Ioachaz de populo, nisi quinquaginta equites, & decem currus, & decē millia peditū: interfecerat enim eos rex Syriæ, & redegerat quasi puluerem in tritura areę. ¶ Reliqua autem sermonū Ioachaz, & uniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, non ne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? ¶ Dormiuitq. Ioachaz cū patribus suis, & sepelierūt eū in Samaria: regnauitq. Ioas filius eius pro eo. ¶ Anno tricesimo septimo Ioas regis Iuda regnauit Ioas filius Ioachaz super Israel in Samaria sexdecim annis, ¶ & fecit quōd malum est in conspectu Domini: nō declinauit ab omnibus peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulauit. ¶ Reliqua autem sermonū Ioas, & uniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, quomodo pugnauerit contra Amasiā regem Iuda, non ne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? ¶ Et dormiuit Ioas cum patribus suis: Ieroboā autē sedit super solium eius: Porro Ioas sepultus est in Samaria cum regibus Israel. ¶ Eliseus autem ægrotabat infirmitate, qua & mortuus est: defecenditq. ad eum rex Israel, & flebat corā eo, dicebatq. Pater mi, pater mi, currus Israel & auriga eius. ¶ Et ait illi Eliseus, Affer arcū & sagittas. Cūq. attulisset ad eum arcum & sagittas, ¶ dixit ad regem Israel, Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suā, superposuit Eliseus manus suas manibus regis, ¶ & ait, Aperi fenestram Orientalē. Cumq. aperuisset, dixit Eliseus, Iace sagittā. Et iecit. Et ait Eliseus, Sagitta salutis Domini, & sagitta salutis contra Syriam: percutiesq. Syriam in Aphec, donec consumas eam. ¶ Et ait, Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursum dixit ei, Percute iaculo terram. Et cum percussisset tribus uicibus, & stetisset, iratus est uir Dei contra eum, & ait, Si percussisses quinquies, aut sexies, siue septies, percussisses Syriam usque ad consummationem: nūc autem tribus uicibus percuties eam. ¶ Mortuus est ergo Eliseus, & sepelierunt eum. Latrunculi autem de Moab uenerunt in terram in ipso anno. ¶ Quidam autem sepelientes hominem, uiderunt latrunculos, & proiecerunt cadauer in sepulchro Elisei. ¶ Quod cum tetigisset ossa Elisei, reuixit homo, & stetit super pedes suos. ¶ Igitur Hazael rex Syriæ afflixit Israel cunctis diebus Ioachaz: ¶ & misertus est Dominus eorum, & reuersus est ad eos propter pactum suum quod habebat cum Abraham, & Isaac, & Iacob: & noluit disperdere eos, neque proijcere penitus, usq; in præsens tempus. ¶ Mortuus est autem Hazael rex Syriæ, & regnauit Ben-adad filius eius pro eo. ¶ Porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Ben-adad filij Hazael, quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure prælij: tribus uicibus percussit eum Ioas, & reddidit ciuitates Israel.

CAP. XIIII.

IN anno secundo Ioas filij Ioachaz regis Israel regnauit Amasias filius Ioas regis Iuda. ¶ Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset: viginti autem & nouem annis regnauit in Ierusalem, * nomen matris eius Ioadan, de Ierusalem. ¶ Et fecit rectum coram Domino, verumtamen non ut Dauid pater eius. Iuxta omnia quę fecit Ioas pater suus fecit, ¶ nisi hoc tantum quod excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat & adolebat incensum in excelsis. ¶ Cumq. obtinuisset regnum, percussit seruos suos qui interfecerant regem patrem suum: ¶ filios autem eorum qui occiderant, non occidit, iuxta quod scriptum est in libro legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens, ¶ Non morientur patres pro filiis, neque filij morientur pro patribus: sed unusquisque in peccato suo morietur. ¶ Ipse percussit Edom in Valle-Salinarum, decem millia, & apprehendit petram in prœlio, uocauitq. nomē eius Iectehel, usque in præsentem diem. ¶ Tunc misit Amasias nuncios ad Ioas filium Ioachaz, filij Iehu regis Israel, dicens, Veni, & uideamus nos. ¶ Remisitq. Ioas rex Israel ad Amasiam regem Iuda, dicens, Carduus Libani misit ad cedrum quę est in Libano, dicens, Da filiam tuam filio meo uxorem: Transieruntq. bestiæ saltus, quæ sunt in Libano, & conculcauerunt carduum. ¶ Percutiens inualuisti super Edom, & subleuauit te cor tuum: contentus esto gloria, & sede in domo tua: quare prouocas malum, ut cadas tu & Iudas tecum? ¶ Et non acquieuit Amasias: Ascenditq. Ioas rex Israel, & uiderunt se, ipse & Amasias rex Iuda in Beth-sames oppido Iudæ. ¶ Percussusq. est Iuda coram Israel, & fugerunt unusquisq; in tabernacula sua. ¶ Amasiam uero regem Iuda filū Ioas filij Ochoziæ cepit Ioas rex Israel in Beth-sames, & adduxit eū in Ierusalē, & interrupit murum Ierusalē, a porta Ephraim usq; ad portam anguli, quadringentis cubitis. ¶ Tulitq. omne aurū & argētū, & uniuersa uasa quę inuēta sunt in domo Dñi, & in thesauris regis, & obsides, & reuersus est in Samariā. ¶ Reliqua autem uerborū Ioas quæ fecit, & fortitudo eius qua pugnauit contra Amasiā regē Iuda, nōne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierū regū Israel? ¶ Dormiuitq. Ioas cū patribus suis, & sepultus est in Samaria cū re-

gibus

* 4 Ms. H. & G.

* Ex R C. G.

* autem § M s.

1. Par. 25 1.

Eccl. 48. 14.

Deut. 24. 16. Ezec. 18. 20.

gibus Israel & regnauit Ieroboā filius eius pro eo. ¶ Vixit autem Amasias filius Ioas, rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israēl ℣ viginti quinq; annis. ¶ Reliqua autem sermonum Amasiæ, nōne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regū Iuda? ¶ Factaq. est contra eū coniuratio in Ierusalem: at ille fugit in Lachis. Miseruntq. post eum in Lachis, & interfecerunt eum ibi. ¶ Et asportauerunt in equis, sepulturaq. est in Ierusalem cum patribus suis in Ciuitate Dauid. ¶ ‖ Tulit autem uniuersus populus Iudæ Azariam annos natum sexdecim, & cōstituerunt eū regem pro patre eius Amasia. ¶ Ipse ædificauit ℣ Ailam', & restituit eam Iudæ, postquam dormuit rex cū patribus suis. ¶ Anno quintodecimo Amasiæ filij Ioas regis Iuda, regnauit Ieroboam filius Ioas regis Israel in Samaria, quadraginta & uno anno: & fecit quod malum est coram Domino. Non recessit ab omnibus peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. ¶ Ipse restituit terminos Israel ab introitu Emath, vsque ad Mare-solitudinis, iuxta sermonem Domini Dei Israel, quem locutus est per seruum suū Ionam filium Amathi ℣ prophetam' qui erat de Geth quę est in Opher. ¶ Vidit enim Dominus afflictionem Israel amarā nimis, & quod consumpti essent usque ad claustos carcere, & extremos, & non esset qui auxiliaretur Israeli. ¶ Nec locutus est Dominus, ut deleret nomen Israel de sub cœlo, sed saluauit eos in manu Ieroboam filij Ioas. ¶ Reliqua autem sermonum Ieroboam, & uniuersa quę fecit, & fortitudo eius qua prælians est & quomodo restituit Damascū, & Emath Iudæ in Israel: nonne hæc scripta sunt in Libro sermonū dierū regū Israel? ¶ Dormiuitq. Ieroboam cū patribus suis regibus Israel, & regnauit Zacharias filius eius, ℘ eo.

CAP. XV.

ANno uicesimoseptimo Ieroboam regis Israel regnauit Azarias filius Amasiæ regis Iuda. ¶ Sexdecim annorum erat, cum regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnauit in Ierusalē nomē matris eius Iechelia, de Ierusalē. ¶ Fecitq. quod erat placitū corā Dño, iuxta omnia quæ fecit Amasias pater eius. ¶ Verumtamen excelsa non est demolitus: adhuc populus sacrificabat, & adolebat incēsum in excelsis. ¶ ‖ Percussit autē Dominus regem, & fuit leprosus usque in diem mortis suæ, & habitabat in domo ℣ libera', ipse uero filius regis gubernabat palatium, & iudicabat populū terræ. ¶ Reliqua autem sermonum Azariæ, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro uerborū dierum regum Iuda? ¶ Et dormiuit Azarias cū patribus suis: sepeliruntq. eum cum maioribus suis in Ciuitate Dauid, & regnauit Ionathan filius eius pro eo. ¶ Anno tricesimooctauo Azariæ regis Iudæ, regnauit Zacharias filius Ieroboam super Israel in Samaria sex mensibus, ¶ & fecit quod malum est coram Domino, sicut fecerant patres eius: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. ¶ Coniurauit autem contra Sellum filius Iabes: percussitq. eum palam, & interfecit, regnauitq. pro eo. ¶ Reliqua autem uerborum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regū Israel? ¶ ‖ Iste est sermo Domini quem locutus est ad Iehu, dicens, Filij ℣ tui usq; ad quartam generationem ' sedebunt - ℣ de te' super thronum Israel. Factumq. est ita. ¶ Sellum filius Iabes regnauit tricesimonono anno Azariæ regis Iudæ': regnauit autē uno mense in Samaria. ¶ Et ascendit Manahem filius Cadi de Thersa: uenitq. in Samariam, & percussit Sellum filium Iabes in Samaria, & interfecit eum, regnauitq. pro eo. ¶ Reliqua autem uerborum Sellū, & coniuratio eius, per quam tetendit insidias, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? ¶ Tunc percussit Manahem, Thapsam, & omnes qui erant in ea, & terminos eius de Thersa: noluerant enim aperire ei: & interfecit omnes prægnantes eius, & scidit eas. ¶ Anno tricesimonono Azariæ regis Iudæ regnauit Manahem filius Gadi super Israel decē annis in Samaria. ¶ Fecitq. quod erat malū coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel ℣ cunctis diebus eius. ¶ Veniebat Phul' rex Assyriorum in ℣ Therſam', & dabat Manahem Phul mille talenta argenti, ut esset ei in auxilium, & firmaret regnum eius. ¶ Indixitq. Manahem argentum super Israel cunctis potentibus & diuitibus ut daret regi Assyriorum, quinquaginta siclos argenti per singulos: reuertitusq; est rex Assyriorum, & non est moratus in ℣ Theria'. ¶ Reliqua autem sermonum Manahem, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? ¶ Et dormiuit Manahem cum patribus suis: ‖ regnauitq. Phaceia filius eius pro eo. ¶ Anno quinquagesimo Azariæ reg s Iudæ regnauit Phaceia filius Manahem super Israel in Samaria, biēnio: ¶ & fecit quod erat malum coram Domino: nō recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. ¶ Coniurauit autem aduersus eū Phacee filius Romeliæ dux eius, & percussit eum in Samaria in turre domus regiæ iuxta Argob, & iuxta Arie, & cum eo quinquaginta uiros de filijs Galaaditarū, & interfecit eum, regnauitq. pro eo. ¶ Reliqua autem sermonum Phaceia, & uniuersa quę fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? ¶ Anno quinquagesimosecundo Azariæ regis Iudę regnauit Phacee filℹ ℣ Romelię super Israel in Samaria, uiginti annis. ¶ Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. ¶ In diebus Phacee regis Israel uenit Theglath-phalatar rex Assur, & cepit Aion, & Abel-domum-Maacha, & Ianoe, & Cedes, & Asor, & Galaad, & Galilæā, & uniuersam Terram-Nephthali: & transtulit eos in Assyrios. ¶ Coniurauit autem, & tetendit insidias Osee filius Ela contra Phacee filium Romeli, & percussit eum, & interfecit: regnauitq. pro eo uicesimo anno Ioatham filij Oziæ. ¶ Reliqua autē sermonum Phacee, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierū regum Israel? ¶ ‖ Anno secundo Phacee fi-

℣ qui inde erat 1 Ms. H. C. G.

1. Par. 26 3.

℣ Elabi M s. H. C. G.

Ion. 1.1.

℣ prophetæ 1 Ms. Atque hoc etsi modo ex H. & G. verū foret si.

2. Par. 26 21.

℣ libera 5 Ms. Textus lectio H. conformis est.

Sup. 16 36.

℣ qua H. C. G. - 3 ℣ tibi C. G.

℣ cunctis diebus eius uenit Phul M s. H. C. G.

℣ terram 1 M s. H. C. G.

℣ terra Ms. R. C. G.

2 Par. 27 2.

.Par.28

Isaie 7.1.

Achaz 4 ss. H. C.

.

ij Romeliæ regis Israel, regnauit Ioathã, filius Oziæ regis Iuda. ✝ V ginti quinque annorum erat cũ regnare cœpisset, & sexdecim annis regnauit in Ierusalem: nomẽ matris eius, Ieruſa filia Sadoc. ✝ Fecitq. quod erat placitum coram Domino: iuxta omnia quæ fecerat Ozias pater suus, operatus est. ✝ Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse ædificauit portam domus Domini sublimissimam. ✝ Reliqua autem sermonum Ioatham, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro uerborũ dierũ regũ Iuda? ✝ In diebus illis cepit Dñs mittere in Iudã Rasin regẽ Syriæ, & Phacee filium Romeliæ. ✝ Et dormiuit Ioatham cum patribus suis, sepultusq. est cum eis in Ciuitate Dauid patris sui, & regnauit Achaz filius eius pro eo.

33 34 35 36 37 38

CAP. XVI.

ANno decimoseptimo Phacee filij Romeliæ regnauit Achaz filius Ioatham regis Iuda. ✝ Viginti annorũ erat Achaz cum regnare cœpisset, & sexdecim annis regnauit in Ierusalem: non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui, sicut Dauid pater eius. ✝ sed ambulauit in uia regum Israel: insuper & filium suum cõsecrauit, transferens per ignẽ secundum idòla gentium: quæ dissipauit Dominus coram filijs Israel. ✝ Immolabat quoque uictimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus & sub omni ligno frondoso. ✝ ‖ Tunc ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel in Ierusalem ad prœliandum: cumq. obsiderent Achaz, non ualuerunt superare eum. ✝ In tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, & eiecit Iudæos de Aila: & Idumæi* uenerunt in Ailam, & habitauerunt ibi usque in diem hanc. ✝ Misit autem Achaz nuncios ad Theglath-phalasar regẽ Assyriorum, dicẽs, Seruus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israel, qui consurrexerũt aduersum me. ✝ Et cum collegisset * argentum, & aurum quod inueniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera. ✝ Qui & acquieuit uoluntati eius: ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, & uastauit eam, & transtulit habitatores eius Cyrenen: Rasin autẽ interfecit. ✝ Perrexitq. rex Achaz in occursum Theglath-phalasar regi Assyriorum in Damascum. cumq. uidisset altare Damasci, misit rex Achaz ad Uriam sacerdotem exemplar eius, & similitudinem iuxta omne opus eius. ✝ Extruxitq. Urias sacerdos altare: iuxta omnia quæ præceperat rex Achaz, de Damasco, ita fecit sacerdos Urias, donec ueniret rex Achaz de Damasco. ✝ Cumq. uenisset rex de Damasco, uidit altare, & ueneratus est illud: ascenditq. & immolauit holocausta, & sacrificium suũ, & libauit libamina, & fudit sanguinem pacificorum quæ obtulerat super altare. ✝ Porro altare æreũ, quod erat coram Domino, transtulit de facie templi, & de loco altaris, & de loco templi Dñi: posuitq. illud ex latere altaris ad Aquilonẽ. ✝ Præcepit quoq; rex Achaz Uriæ sacerdoti dicens, Super altare maius offer holocaustum matutinũm, & sacrificium uespertinum, & holocaustum regis, & sacrificium eius, & holocaustum uniuersi populi terræ, & sacrificia eorum, & libamina eorum: & omnem sanguinem holocausti, & uniuersum sanguinem uictimæ super illud effundes: altare uero æreũ erit paratum ad uoluntatem meam. ✝ Fecit igitur Urias sacerdos iuxta omnia quę præceperat rex Achaz. ✝ Tulit autem rex Achaz cælatas bases, & lutérem, qui erat desuper: & mare deposuit de bobus æreis, qui sustentabant illud, & posuit super pauimentum stratum lapide. ✝ Musach quoque sabbathi, quod ædificauerat in templo: & ingressum regis exterius, conuertit in templum Domini propter regem Assyriorum. ✝ Reliqua autẽ uerborum Achaz * quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermonum dierum regũ Iudæ? ✝ Dormiuitq. Achaz cũ patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid, & regnauit Ezechias filius eius pro eo.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

* & omnia MS. R. His c. accedit. Textus autem H. consentit.

CAP. XVII.

ANno duodecimo Achaz regis Iudæ, regnauit Osee filius Ela in Samaria super Israel nouem annis. ✝ Fecitq. malum coram Domino: sed nõ sicut reges Israel qui ante eum fuerant. ✝ Contra hũc ascendit Salmanasar rex Assyriorum, & factus est ei Osee seruus, reddebatq. illi tributa. ✝ Cumq. deprehendisset rex Assyriorum Osee, quòd rebellare nitens misisset nuncios ad Sua regem Ægypti, ne præstaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat, obsedit eum, & uinctum misit in carcerem. ✝ Peruagatusq. est omnem terram: & ascendens Samariam, obsedit eã tribus annis. ✝ ‖ Anno autem nono Osee, cepit rex Assyriorum Samariam & transtulit Israel in Assyrios: posuitq. eos in Hala, & in Habor iuxta fluuium Gozan, in ciuitatibus Medorum. ✝ Factum est enim, cum peccassent filij Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de Terra-Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerunt deos alienos. ✝ Et ambulauerunt iuxta ritũ gentium, quas con unisperat Dominus in conspectu filiorum Israel, & regum Israel: quia similiter fecerant. ✝ Et ‖ offenderunt filij Israel uerbis non rectis Dominum Deum suum: & ædificauerunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis a Turre-custodum usque ad Ciuitatem-munitam. ✝ Fecerunt. sibi statuas & lucos in omni colle sublimi, & subter omne lignum nemorosum: ✝ & adolebant ibi incensum super aras in morem gentium quas transtulerat Dominus a facie eorum: feceruntq. uerba pessima irritantes Dominum. ✝ & coluerunt immunditias de quibus præcepit eis Dominus ne facerent uerbum hoc. ✝ Et testificatus est Dominus in Israel & in Iuda per manum omnium prophetarum & Videntium, dicens, ‖ Reuertimini a uijs uestris pessimis, & custodite præcepta mea, & cerimonias, iuxta omnem legem, quam præcepi patribus uestris: & sicut misi ad uos in manu seruorum meorum prophetarum. ✝ Qui non audierunt, sed indurauerunt ceruicem suam iuxta ceruicem patrum suorum, qui nolluerunt obedire Domino Deo suo.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Inf. 18.9. Tob. 1.2.

Infr. 8.10

‖ operuerunt 10 MS. H. G. ‖ irritauerunt 4 MS. R. His uult chaldæa paraphrasis. Et dixerunt f. d. uerba non r. nte Domino d. s.

Ier. 25.5.

✝ Et

15 ¶ Et abiecerunt legitima eius, & pactum quod pepigit cum patribus eorum, & testificationes quibus contestatus est eos: secutiq. sunt nugitates, & vane egerunt: & secuti sunt Gentes quæ erant per circuitum eorum, super quibus præceperat Dominus eis ut non facerent sicut & illæ faciebant. 16 ¶ Et dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei sui: fecerunt q. sibi cõflatiles duos uitulos, & lucos, & adorauerunt uniuersam militiam cœli: seruieruntq. Baal, 17 & cõsecrauerunt filios suos, & filias suas per ignem: & diuinationibus inseruiebant & augurijs: & tradiderunt se ut facerent malum coram Domino, ut irritarent eum. 18 ¶ Iratusq. est Dominus uehementer Israel: ¶ & abstulit eos a conspectu suo, & non remansit nisi tribus Iuda tantummodo. 19 ¶ Sed nec ipse Iudæ custodiuit mandata Domini Dei sui: ℣ verumtamen ambulauit in erroribus Israël, quos operatus fuerat. 20 ¶ Proiecitq. Dominus omne semen Israel, & afflixit eos, & tradidit eos in manu diripientium, donec proiiceret eos a facie sua: 21 ¶ ex eo iam tempore quo scissus est Israel a domo Dauid, & constituerunt sibi regem Ieroboam filium Nabat: separauit enim Ieroboam Israël a Domino, & peccare eos fecit peccatum magnum. 22 ¶ Et ambulauerunt filij Israel in uniuersis peccatis Ieroboam quæ fecerat: & non recesserunt ab eis, 23 ¶ usquequo Dominus auferret Israel a facie sua, ¶ sicut locutus fuerat in manu omnium seruorum suorum prophetarum: translatusq. est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc. 24 ¶ Adduxit autem rex Assyriorum ℣ de Babylone, & de Cutha, & de Auah, & de Emath, & de Sepharuaim: & collocauit eos in ciuitatibus Samariæ pro filijs Israel: qui possederunt Samariam, & habitauerunt in urbibus eius. 25 ¶ Cumq. ibi habitare cœpissent, non timebant Dominum: & immisit in eos Dominus leones qui interficiebat eos. 26 ¶ Nunciatumq. est regi Assyriorum, & dictum, Gentes quas transtulisti, & habitare fecisti in ciuitatibus Samariæ, ignorant legitima Dei terræ, & immisit in eos Dominus leones, & ecce, interficiunt eos, eo quòd ignorent ritum Dei terræ. 27 ¶ Præcepit autem rex Assyriorum, dicens, Ducite illuc unum de sacerdotibus, quos inde ea ptiuos adduxistis, & uadat, & habitet cũ eis: & doceat eos legitima Dei terræ. 28 ¶ Igitur cum uenisset unus de sacerdotibus his qui captiui ducti fuerant de Samaria, habitauit in Beth-el, & docebat eos quomodo colerent Dominum. 29 ¶ Et unaquæque gens fabricata est deum suum: posuerũtq. eos in phanis excelsis quæ fecerant Samaritæ, gens & gens in urbibus suis in quibus habitabat. 30 ¶ Viri enim Babylonij fecerunt Sochoth-benoth: uiri autem Cuthæi fecerunt Nergel: & uiri de Emath fecerunt Asima. 31 ¶ Porro Heuæi fecerunt Nebahaz & Tharthac. Hi autem qui erant de Sepharuaim, comburebant filios suos igni, Adramélech & Anumélech dijs Sepharuaim, & nihilominus colebant Dominum. 32 ¶ Fecerunt autem sibi de nouissimis sacerdotes excelsorum, & ponebant eos in phanis sublimibus. 33 ¶ Et cum Dominum colerent, dijs quoque suis seruiebant iuxta consuetudinem gentium, de quibus translati fuerant Samariam: 34 ¶ usque in præsentem diem morem sequuntur antiquum: non timẽt Dominum, neq; custodiunt ceremonias eius, atque iudicia & legem & mandatum quod præceperat Dominus filijs Iacob, ¶ quem cognominauit Israel: 35 ¶ & percusserat cum eis pactum, & mandauerat eis, dicens, Nolite timere deos alienos, & non adoretis eos, neque colatis eos, & non immoletis eis: 36 ¶ Sed Dominum Deum uestrum, qui eduxit uos de Terra Ægypti in fortitudine magna, & in brachio extento: ipsum timete, & illum adorate, & ipsi immolate. 37 ¶ Cerimonias quoque, & iudicia, & legem, & mandatum quod scripsit uobis, custodite, ut faciatis cunctis diebus: & non timeatis deos alienos. 38 ¶ Et pactum quod percussit uobiscum, nolite obliuisci: nec colatis deos alienos, 39 ¶ sed Dominum Deum uestrum timete, & ipse eruet uos de manu omnium inimicorum uestrorum. 40 ¶ Illi uero non audierunt, sed iuxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant. 41 ¶ Fuerunt igitur gentes istæ timentes quidem Dominum, sed nihilominus & idolis suis seruientes: nam & filij eorum, & nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt usque in præsentem diem.

GAP. XVIII.

1 ANno tertio Osee filij Ela regis Israel regnauit Ezechias filius Achaz regis Iuda. 2 ¶ Viginti quinque annorum erat cũ regnare cœpisset: & uiginti nouem annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Abi filia Zachariæ. 3 ¶ Fecitq. quod erat bonum coram Domino, iuxta omnia quę fecerat Dauid pater eius. 4 ¶ Ipse dissipauit excelsa, & cõtriuit statuas, & succidit lucos, confregitq. serpẽtem æneum, ¶ quem fecerat Moyses: siquidem usque ad illud tempus filij Israël adolebãt ei incensum: vocauitq. nomen eius ℣ Nohestan. 5 ¶ In Domino Deo Israel sperauit, itaq; post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda, sed neque in his qui ante eum fuerunt: 6 & adhæsit Domino, & non recessit a uestigijs eius, fecitq. mandata eius quæ præceperat Dominus Moysi. 7 ¶ Vnde & erat Dominus cum eo, & in cũctis ad quæ procedebat, sapienter se agebat. Rebellauit quoq; contra regem Assyriorum, & non seruiuit ei. 8 ¶ Ipse percussit Philisthæos usque ad Gazam & omnes terminos eorum, a Turre custodum usq; ad Ciuitatem munitam. 9 ¶ Anno quarto regis Ezechiæ, qui erat annus septimus Osee filij Ela regis Israel, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, & oppugnauit eã, 10 ¶ & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiæ, id est nono anno Osee regis Israël, capta est Samaria: 11 & transtulit rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocauitq. eos in Hala, & in Habor fluuij Gozan in ciuitatibus Medorum: 12 ¶ quia nõ audierunt uocem Domini Dei sui, sed pertransgressi sunt pactum eius: omnia quæ præceperat Moyses seruus Domini, non audierunt, neque fecerunt. 13 ¶ Anno quarto decimo

Gen. 32. 28.

2.Par.28. 28. & 29.1.

Num.21.9

℣ Nehustan MS. H.C.

Sup.17.3 Tub.1.1. Sup.17.6

2.Par.32. 1. Isai.36.1 Eccli.48. 9.

℣ Verum 2 MS. ℣ & H.C. 6.

3.Reg.12. 16.

¶ 5 MS. ab eis, ¶ usquequo Dominus auferret Israel a facie sua, ¶ sicut locutus fuerat in manu omnium seruorum suorum prophetarum: translatusq. est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc. Ier.25.9.

* Verus MSq. R.

decimo regis Ezechiæ, ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad uniuersas ciuitates Iuda munitas: & cepit eas. ¶ Tunc misit Ezechias rex Iuda nuncios ad regem Assyriorum in Lachis, dicens, Peccaui, recede a me: & omne quod imposueris mihi, feram. Indixit itaque rex Assyriorum Ezechiæ regi Iudæ, trecenta talenta argenti, & triginta talenta auri. ¶ Dedit ergo Ezechias omne argentum quod repertum fuerat in domo Domini, & in thesauris regis. ¶ In tempore illo confregit Ezechias ualuas templi Domini, & lamminas auri quas ipse affixerat, & dedit eas regi Assyriorum. ¶ Misit autem rex Assyriorum Tharthan, & Rabsaris, & Rabsacen de Lachis ad regem Ezechiam cum manu ualida Ierusalem: qui cum ascendissent, uenerunt Ierusalem, & steterunt iuxta aquæductum piscinæ superioris, quæ est in uia Agri-fullonis. ¶ Vocauerunt rex egressus est autem ad eos Eliacim filius Helciæ præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioahe filius Asaph, a commentarijs. ¶ Dixitq. ad eos Rabsaces, Loquimini Ezechiæ, Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum, Quæ est ista fiducia qua niteris? ¶ Forsitan inisti consilium, ut præpares te ad prælium. In quo confidis, ut audeas rebellare? ¶ an speras in baculo arundineo atque confracto Ægypto, super quem si incubuerit homo, comminutus ingredietur manum eius, & perforabit eam? sic est Pharao rex Ægypti, omnibus qui confidunt in se. ¶ Quod si dixeritis mihi, In Domino Deo nostro habemus fiduciam: nonne iste est cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria: & præcepit Iudæ & Ierusalem, Ante altare hoc adorabitis in Ierusalem? ¶ Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, & dabo vobis duo millia equorum, & uidete an habere ualeatis ascensores eorum. ¶ Et quomodo poteritis resistere ante unum satrapam de seruis domini mei minimis? An fiduciam habes in Ægypto propter currus & equites? ¶ Nunquid sine Domini uoluntate ascendi ad locum istum, ut demoliter eum? Dominus dixit mihi, Ascende ad terram hanc, & demolire eam. ¶ Dixerunt autem Eliacim filius Helciæ, & Sobna, & Ioahe Rabsaci, Precamur ut loquaris nobis seruis tuis Syriace: siquidem intelligimus hanc linguam: & non loquaris nobis Iudaice audiente populo qui est super murum. ¶ Respondit. eis Rabsaces, dicens, Nunquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, ut loquerer sermones hos, & non potius ad uiros qui sedent super murum, ut comedant stercora sua, & bibant urinam suam uobiscum? ¶ Stetit itaque Rabsaces, & exclamauit uoce magna Iudaice, & ait, Audite uerba regis magni regis Assyriorum. ¶ Hæc dicit rex, Non uos seducat Ezechias: non enim poterit eruere uos de manu mea. ¶ Neque fiduciam uobis tribuat super Dominum, dicens, Eruens liberabit nos Dominus, & non tradetur ciuitas hæc in manu regis Assyriorum. ¶ Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum, Facite mecum quod uobis est utile, & egredimini ad me: & comedet unusquisque de uinea sua, & de ficu sua: & bibetis aquas de cisternis uestris, ¶ donec ueniam, & transferam uos in terram quæ similis est terræ uestræ, in terram frumenti, & uini, terram panis & uinearum, terram olearum, & olei ac mellis: & uiuetis, & non moriemini. Nolite audire Ezechiam, qui uos decipit, dicens, Dominus liberabit nos. ¶ Nunquid liberauerunt dij gentium terr in suam de manu regis Assyriorum? ¶ Vbi est Deus Emath & Arphad? ubi est Deus Sepharuaim, Ana & Aua? nunquid liberauerunt Samariam de manu mea? ¶ Quinam illi sunt in uniuersis dijs terrarum, qui eruerunt regionem suam de manu mea ut possit eruere Dominus Ierusalem de manu mea? ¶ Tacuit itaque populus, & non respondit ei quicquam: siquidem præceptum regis acceperant, ut non responderent ei. ¶ Veniτq. Eliacim filius Helciæ, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioahe filius Asaph, a commentarijs, ad Ezechiam scissis uestibus, & nunciauerunt ei uerba Rabsacis.

Tob. 1 24

Isaiæ 37. 1

CAP. XIX.

1 QVæ cum audisset Ezechias rex, scidit uestimenta sua, & operтus est sacco, ingressusq. est domũ Domini. ¶ Et misit Eliacim præpositum domus, & Sobnam scribam, & senes de sacerdotibus opertos saccis, ad Isaiam prophetam
3 filium Amos. ¶ Qui dixerunt, *Hæc dicit Ezechias, Dies tribulationis & increpationis, & blasphemiæ dies iste: uenerũt filij usq; ad partum, & uires non habet parturiens. ¶ Si forte audiat Dominus Deus tuus uniuersa uerba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum dominus suus, ut exprobraret Deum uiuentem, & argueret uerbis quæ audiuit Dominus Deus tuus: & fac orationem pro reliquijs quæ repertæ sunt.
5 ¶ Venerunt ergo serui regis Ezechiæ ad Isaiam. ¶ Dixitq. eis Isaias, Hæc dicetis domino uestro, Hæc dicit Dominus, Noli timere a facie sermonum quos audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum
7 me. ¶ Ecce ego immittam ei spiritum, & audiet nuncium, & reuertetur in terram suam, & deijciam eum gladio in terra sua.
8 ¶ Reuersus est ergo Rabsaces, & inuenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam: audierat enim quod recessisset de Lachis.
9 ¶ Cumq. audisset de Tharaca rege Aethiopiæ, dicentes, Ecce, egressus est ut pugnet aduersum te: & iret contra eum, misit nuncios ad Ezechiam, dicens, ¶ Hæc dicite Ezechiæ, regi Iudæ, Non te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam: neque dicas, Non tradetur Ierusalem in manus regis Assyriorum. ¶ Tu enim ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum uniuersis terris, quomodo uastauerunt eas: num ergo solus poteris liberari?
12 ¶ Nunquid liberauerunt dij gentium singulos, quos uastauerunt patres mei, Gozan uidelicet, & Haran, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thelassar? ¶ Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex ciuitatis Sepharuaim, Ana & Aua? ¶ Ita-

*ei ¶ MS H. C. G.

Vat. MS H. C. G.

que

que cum accepisset Ezechias literas de manu nunciorum, & legisset eas, ascendit in domum Domini, & expandit eas coram Domino. ¶ & orauit in conspectu eius, dicens, Domine Deus Israel, qui sedes super cherubim, tu es Deus solus regum omnium terræ: tu fecisti cœlum & terram. ¶ Inclina aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & uide, & audi omnia uerba Sennacherib, qui misit ut exprobraret-* nobis' Deum uiuentem. ¶ Vere Domine dissipauerunt reges Assyriorum gentes, & terras-*omnium'. ¶ Et miserunt deos eorum in ignem: nõ enim erant dij, sed opera manuum hominum ex ligno & lapide, & perdiderunt eos. ¶ Nunc igitur Domine Deus noster, saluos nos fac de manu eius, ut sciant omnia regna terræ, quia tu es Dominus Deus solus. ¶ Misit autem Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens, Hæc dicit Dominus Deus Israel, Quæ deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum, audiui. ¶ Iste est sermo quem locutus est Dominus de eo: Spreuit te, & subsannauit te uirgo filia Sion: post tergum tuum caput mouit, filia Ierusalem. ¶ Cui exprobrasti, & quem blasphemasti? cõtra quem exaltasti uocem tuam, & elenasti in excelsum oculos tuos? contra sanctum Israel. ¶ Per manum seruorum tuorum exprobrasti Domino, & dixisti, In multitudine curruum meorum ascendi excelsa montium, in summitate Libani, & succidi sublimes cedros eius, & electas abietes illius. Et ingressus sum usque ad terminos eius, & saltum carmeli eius. ¶ ego succidi. Et bibi aquas alienas, & siccaui uestigijs pedũ meorum omnes aquas clausas. ¶ Nunquid non audisti quid ab initio fecerim: Ex diebus antiquis plasmaui illud, & nunc adduxi illud: ut in ruinam collium compugnãtium ciuitates munitæ. ¶ Et qui sedent in eis, humiles manu, contremuerunt & cõfusi sunt, facti sunt uelut fœnum agri, & uirens herba tectorum, quæ arefacta est antequam ueniret ad maturitatem. ¶ Habitaculum tuum, & egressum tuum, & introitum tuum, & uiam tuam ego præscii, & furorem tuum contra me. ¶ Insanisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas: ponam itaque circulum in naribus tuis, & camum in labijs tuis, & reducam te in uiam per quam uenisti. ¶ Tibi autem Ezechia hoc erit signum, Comede hoc anno quæ repereris: in secundo autem anno, quæ sponte nascuntur, porro in tertio anno seminate & metite: plantate uineas, & comedite-*fructum'earum. ¶ Et quodcũq; reliquum fuerit de domo Iuda, mittet radicem deorsum, & faciet fructum sursum ¶ De Ierusalem quippe egredientur reliquiæ, & quod saluetur de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet hoc. ¶ Quã ob rem hæc dicit Dominus de rege Assyriorũ, Non ingredietur urbem hanc. nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eã clypeus, nec circũdabit eã munitio. ¶ Per uiã qua uenit, reuertetur: & ciuitatem hãc non ingredietur, dicit Dñs. ¶ Protegamq. urbẽ hanc, & saluabo eã propter me, & propter Dauid seruũ meum. ¶ Factũ est igitur in nocte illa, uenit angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia. Cumq. di uculo surrexisset, uidit omnia corpora mortuorum: ¶ & recedẽs abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & mansit in Niniue. ¶ Cumq. adoraret in templo Nesroch deũ suum, Adramélech & Sarasar filij eius percusserunt eum gladio, fugeruntq. in terram Armeniorum, & regnauit Asar-haddon filius eius pro eo.

CAP. XX.

1 IN diebus illis ægrotauit Ezechias usq; ad mortẽ, & uenit ad eum Isaias filius Amos, propheta, dixitq; ei, Hæc dicit Dñs.

- R. H G *populo Deo u.) C.
- 1 MS. *eorum H.C.G.
- 1 MS. H. G. & aperuimus G.
- * fructus 1 MS. R.C. Conformiter autem H. & Gale get Textus.

Tob. 1. 21. Eccl. 48. 24. Isa. 37. 35 1. Mac. 7. 41. 2. Mac. 8. 19.

2. Par. 32. 24. Isaiæ 38. 1 Eccl. 48. 46.

Domi-

- I M S. H. C G.

Dominus - Deus', Præcipe domui tuæ: moreris enim tu, & non uiues . ℣ Qui conuertit faciem suam ad parietem, & orauit Dominum, dicens, ℣ Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulauerim coram te in ueritate, & in corde perfecto, & quod placitum est coram te, fecerim . Fleuit itaque Ezechias fletu magno . ℣ Et antequã egrederetur Isaias media p̃te atrij, factus est sermo Domini ad eum, dicens, ℣ Reuertere, & die Ezechiæ duci populi mei, Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui, Audiui orationem tuam, & uidi lachrymam tuam : - & ecce sanaui te: die tertio ascendes templum Domini . ℣ Et addam diebus tuis quindecim annos: sed & de manu regis Assyriorum liberabo te, & ciuitatem hanc, & protegam urbem istam propter me, & propter Dauid seruum meum. ℣ Dixitq; Isaias, Afferte massam ficorum . Quam cum attulissent, & posuissent super huleus eius', curatus est. ℣ Dixerat autem Ezechias ad Isaiã, Quod erit signum quia Dominus me sanabit, & quia ascensurus sum die tertia templum Domini ? ℣ Cui ait Isaias, Hoc erit signum a Domino, quòd facturus sit Dominus sermonem quem locutus est: Vis ut ascendat umbra decem lineis, an ut reuertatur rotidem gradibus ? ℣ Et ait Ezechias, Facile est umbram crescere decem lineis: nec hoc uolo ut fiat, sed ut reuer-

tatur retrorsum decem gradibus . ℣ Inuocauit itaque Isaias propheta Dominum, & reduxit umbram per lineas, quibus iam descenderat in horologio Achaz, retrorsum decem gradibus . ℣ ¶ In tempore illo misit Berodach Baladan filius Baladan rex Babylonior̃, literas & munera ad Ezechiam; audierat enim quod ægrotasset Ezechias . ℣ Lætatus est autem in aduentu eorũ Ezechias, & ostendit eis domum aromatum, & aurum, & argentum, & pigmenta uaria, unguenta quoque, & domum uasorũ suorum, & omnia quæ habere poterat in thesauris suis : Non fuit * quod non mõstraret eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. ℣ Venit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam, dixitq; ei, Quid dixerunt uiri isti? aut unde uenerunt ad te? Cui ait Ezechias, De terra longinqua uenerunt - ad me', de Babylone . ℣ At ille respondit, Quid uiderunt in domo tua? Ait Ezechias, Omnia quæcunque sunt in domo mea, uiderunt: nihil est quod non monstrauerim eis in thesauris meis . ℣ Dixit itaque Isaias Ezechiæ, Audi sermonem Domini, ℣ Ecce dies uenient, & auferentur omnia quæ sunt in domo tua; & quæ condiderunt patres tui usque in diem hãc, in Babylonem: non remanebit quicquam, ait Dominus. ℣ Sed & de filijs tuis qui egredientur ex te, quos generabis ^ tollẽtur', & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. ℣ ^ Dixit ' Ezechias ad Isaiam, Bonus sermo Domini, quem locutus es: * sit * pax & ueritas in diebus meis. ℣ Reliqua autem sermonum Ezechiæ, & omnis fortitudo eius, & quomodo fecerit piscinam, & aquæ ductum, & introduxerit aquas in ciuitatem, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? ℣ Dormiuitq; Ezechias cum patribus suis, & regnauit Manasses filius eius pro eo .

CAP. XXI.

1 DVodecim annorum erat Manasses cum regnare cœpisset, & quinquaginta quinque annis regnauit in Hierusalem : nomen matris eius Haphsiba.
2 ℣ Fecitq; malum in conspectu Domini, iuxta idõla gentium, quas deleuit Dominus a facie filiorum Israel. ℣ Conuersusq; est, & ædificauit excelsa quæ dissipauerat Ezechias pater eius: & erexit aras Baal, &

- I M S. H. C G.

Isaiæ 39. 1.

* *verbum* I M S. R H. * *quisquã* C.G.

- 8 MS. H. C. *Additur autẽ* 4 R. & G.

^ *tollens* ℣ MS. H. C G. ^ *Dixerit* 3 MS. H. C. G. * *Et dixit, nõne* ℣ H. * *tantum* MS. R. *Inf. fragatur Textus* G.

2. Par. 33 1.

fecit lucos sicut fecerat Achab rex Israel, & adorauit omnem militiam cæli, & coluit eam. ℣ Extruxitq; aras in domo Domini, 4
2 Reg.7.10. Ier. 2.24. de qua dixit Dominus, ‖ In Ierusalem ponam nomen meum. ℣ Et extruxit altaria 5
omni militiæ cæli in duobus atrijs templi Domini. ℣ Et traduxit filium suum 6
per ignem, & ariolatus est, & obseruauit augurija, & fecit pythones, & artifices multiplicauit, ut faceret malum coram Domino, & irritaret eum. ℣ Posuit quoque 7
2 Reg.7.8. 3. Reg.8.16.& 9.3. idolum luci quem fecerat, in templo Domini, ‖ super quo locutus est Dominus ad Dauid, & ad Salomonem filium eius, In templo hoc, & in Ierusalem quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. ℣ Et ultra non 8
faciam commoueri pedem Israel de terra quam dedi patribus eorum: si tamen custodierint opere omnia quæ præcepi eis, & uniuersam legem quam mandauit eis seruus meus Moyses. ℣ Illi uero non audierunt: sed seduxit eos Manasses, ut facerent malum super Gentes quas contriuit Dominus a facie filiorum Israel. ℣ Locutusq; est Dominus in manu seruorum suorum prophetarum, dicens, ‖ Quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas pessimas, super omnia quæ fecerunt Amorrhæi ante eum, & peccare fecit etiam Iud in immunditijs suis: ℣ propterea hæc dicit Dominus Deus Israel, Ecce ego inducam mala super Ierusalem & Iudam: ut quicunque audierit, tinniant ambæ aures eius. ℣ Et extendam super Ierusalem funiculum Samariæ & pondus domus Achab, & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulæ, delens uertam, & ducam crebrius stylum super faciem eius. ℣ Dimittam ue- 14
Ier. 15.4. ro reliquias hæreditatis meæ, & tradam eas in manus inimicorum eius: eruntq; in rapinam & in rapinam cunctis aduersarijs suis: ℣ eo quod fecerint malum co- 15
ram me, & perseuerauerint irritantes me ex die qua egressi sunt patres eorum ex Ægypto, usque ad hanc diem. ℣ Insuper 16
& sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec impleret Ierusalem a uno ad os: absque peccatis suis quibus peccare fecit Iudam, ut faceret malum coram Domino. ℣ Reliqua autem sermo- 17
num Manasse, & uniuersa quæ fecit, & peccatum eius quod peccauit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? ℣ Dormiuitq. Manasses cum 18
patribus suis, & sepultus est in horto domus sux, in horto Oza: & regnauit Amon filius eius pro eo. ℣ Viginti duorum annorum 19
erat Amon cum regnare cœpisset; duobus quoque annis regnauit in Ierusalem. Nomen matris eius Mesullemeth filia Harus de Ietheba. ℣ Fecitq. malum in conspectu 20
Domini, sicut fecerat Manasses pater eius. ℣ Et ambulauit in omni uia per quam ambu- 21
lauerat pater eius: seruiuitq. immunditijs, quibus seruierat pater eius, & adorauit eas, ℣ & dereliquit Dominum Deum pa- 22
trum suorum, & non ambulauit in uia Domini. ℣ Tetenderuntq. ei insidias serui sui, 23
& interfecerunt regem in domo sua. ℣ Percussit autē populus terræ omnes qui coniurauerant contra regem Amon: & consti- 24
tuerunt ibi regem Iosiā filiū eius pro eo. 25
℣ Reliqua autem sermonum Amon quę fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regū Iudæ? ℣ Sepelieruntq. 26
eum in sepulchro suo in horto Oza: & regnauit Iosias filius eius pro eo.

CAP. XXII.

OCto annorū erat Iosias cum regnare cœpisset, & triginta uno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Idida, filia Hadaia de Besecath. ℣ Fecitq. quod placitū erat coram Domino, & ambulauit per omnes uias Dauid patris sui: non declinauit ad dexteram, siue ad sinistram. ℣ Anno autem octauodecimo regis Iosiæ, misit rex Saphan filium Assia, filij Mesullam scribam templi Domini, dicens, ℣ Vade ad Helci in sacerdotem magnū, ut conflet ur pecunia quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt ianitores templi a populo, ℣ deturq. fabris per præpositos domus Domini: qui & distribuant eam his qui operantur in templo Domini, ad instaurandā cōtatecta templi: ℣ tignarijs uidelicet & cæmentarijs, & ijs qui interrupta cōponunt: & ut emantur ligna, & lapides de lapicidinis, ad instaurandum templū Dñi. ℣ Verumtamen non supputetur eis argentū quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide. ℣ Dixit autem Helcias pōtifex ad Saphā scribā, Librum Legis reperi in domo Dñi: deditq. Helcias uolumen Saphan, qui & legit illud. ℣ Venit quoque Saphan scriba ad regē, & renunciauit ei quod præceperat, & ait, Conflauerunt serui tui pecuniā, quę reperta est in domo Domini: & dederunt ut distribueretur fabris- 10
2 Par.34.1. in domo 4 MS. H. C. G. ‖ a præfectis operū templi Dñi. ℣ Narrauit quoq; Saphan scriba regi, dicens, Librū dedit mihi Helcias sacerdos. Quē cū legisset Saphan coram rege, ℣ & audisset rex uerba 11
Libri Legis Dñi, scidit uestimēta sua. ℣ Et præcepit Helciæ sacerdoti, & Ahicā filio Saphan, & Achobor filio ‖ Micha, & Saphan 12
scribæ, & Asiæ seruo regis, dicens, ℣ Ite, & consulite Dñm super me, & super populo, & super omni Iuda, de uerbis uoluminis istius quod inuentum est: magna enim ira Domini succensa est contra nos: quia non audierunt patres nostri uerba Libri huius, ut facerēt omne quod scriptum est nobis. 13
-7 MS. H.C.G. quamquā posset, ex H. & C. eam Textus similiter uerti. ‖ ac MS. R. ‖ Micha 1 MS. H.C.G. ℣ Ierunt itaque Helcias sacerdos, & Ahicā, & Achobor, & Saphan, & Asiæ ad Holdam prophetidē uxorem Sellum filij Thecuæ, filij Araas custodis uestium, quæ habitabat in Ierusalem in Secunda: locutūq. sunt ad eam. ℣ Et illa respondit eis, Hæc dicit Dominus Deus Israel, Dicite uiro qui misit uos ad me: ℣ Hæc dicit Dominus, Ecce, ego adducam mala super locum istum, & super habitatores eius, omnia uerba Legis quę legit rex Iuda: ℣ quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt diis alienis, irritantes me in cunctis operibus manuum suarum: & succendetur indignatio mea in loco hoc, & nō extinguetur. ℣ Regi autem Iuda qui misit uos ut consuleretis Dominum, sic dicetis, Hæc dicit Dominus Deus Israel, Pro eo quòd audisti uerba uoluminis, ℣ & perterritum est cor tuum, & humiliatus es coram Domino, auditis sermonibus cōtra locum istum, & habitatores eius, quod uidelicet 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

fieret in ruinam & in maledictū: & scidisti uestimēta tua,& fleuisti corā me, & ego au diui,ait Dñs,eidcirco colligam te ad patres tuos,& colligēris ad sepulchrū tuū in pace, ut non uideant oculi tui omnia mala quæ introducturus sum super locum istum.

CAP. XXIII.

ET renunciauerunt regi quod dixerat. 1
Qui misit: & congregati sunt ad eū
omnes senes Iuda & Ierusalē. ✠ Ascen 2
ditq. rex templum Domini, & omnes uiri
Iuda,uniuersiq. qui habitabant in Ierusalē
cum eo sacerdotes, & prophetæ, & omnis
populus a paruo usq; ad magnum: legitq.
cunctis audientibus omnia uerba libri fœ-
deris, qui inuentus est in domo Domini.
✠ Stetitq. rex super gradum: & fœdus per- 3
cussit coram Domino, ut ambularent post
Dominum,& custodirent præcepta eius,& te-
stimonia, & ceremonias in omni corde,
& in tota anima, & suscitarent uerba fœ-
deris huius, quæ scripta erant in libro il-
lo:acquieuitq. populus pacto. ✠ Et præce- 4
pit rex Helciæ pontifici & sacerdotibus se-
cundi ordinis, & ianitoribus, ‖ ut proiice-
rent de templo Domini omnia uasa quæ
facta fuerant Baal, & in' luco, & uniuer-
sæ militiæ cęli: & combussit ea foris Ieru-
salem in Conualle-cedron,& tulit puluerē
eorū in Beth-el. ✠ Et deleuit aruspices quos 5
posuerant reges Iuda ad sacrificandum in
excelsis per ciuitates Iuda, & in circuitu Ie
rusalem: & eos qui adolebant incensum
Baal, & Soli,& Lunæ,& duodecim signis,
& omni militiæ cęli. ✠ Et efferri fecit 6
lucum de domo Domini foras Ierusalem
in Conualle-cedron: & combussit eū ibi,
& redegit in puluerem, & proiecit super
sepulchra uulgi. ✠ Destruxit quoque ædi- 7
culas effœminatorum,quæ erant in domo
Domini,pro quibus mulieres texebāt qua-
si domunculas luci. ✠ Congregauitq. om- 8
nes sacerdotes de ciuitatibus Iuda, & con-
taminauit excelsa, ubi sacrificabant sa-
cerdotes, de Gabaa usque Ber-sabee: &
destruxit aras portarum in introitu o-
stij Iosue principis ciuitatis, quod erat 9
ad sinistram portæ ciuitatis. ✠ Verum-
tamen non ascendebant sacerdotes ex-
celsorum ad altare Domini in Ierusa-
lem: sed tantum comedebant azyma
in medio fratrum suorum. ✠ Contami- 10
nauit quoque Thopheth, quod est in Con-
ualle filij-Ennom: ut nemo consecraret
filium suum aut filiam per ignem, Mo-
loch. ✠ Abstulit quoque equos quos dederāt 11
reges Iudæ,Soli,in introitu templi Domi-
ni,iuxta exedrā Nathan-mélech eunuchi,
qui erat in Phaturim: currus autem Solis
combussit igni. ✠ Altaria quoque quę erant 12
super tecta cœnaculi Achaz, quæ fecerant
reges Iuda,& altaria quæ fecerat Manasses
in duobus atrijs templi Domini, destruxit
rex: & cucurrit inde. & dispersit cinerem
eorum in Torrentē-cedron. ✠ Excelsa quo- 13
que quæ erant in Ierusalem ad dexteram
partem Montis-offensionis,‖ quæ ædifica- 3.Reg.11
uerat Salomon rex Israel Astaroth idolo 7.
Sidoniorum, & Chamos offensioni Moab,
& Melchom abominationi filiorum Am-
mon,polluit rex. ✠ Et contriuit statuas, & 14
succidit lucos: repleuitq. loca eorum ossi-
bus mortuorum. ✠‖ Insuper & altare quod 3.Reg.12
erat in Beth-el-&' excelsum quod fecerat 28.
Ieroboam filius Nabat, qui peccare fecit Is- -1 MS.
rael: & altare illud excelsum destruxit, at- M.C.G.
que combussit,& comminuit in puluerem
succenditq. etiam lucū. ✠ Et conuersus Io- 16
sias,uidit ibi sepulchra quę erant in mōte:
misitq.,& tulit ossa de sepulchris,& com-
busslit ea super altare, & polluit illud iuxta
uerbum Domini quod locutus est uir Dei,
qui prædixerat uerba hæc ✠ Et ait, Quis est 17
titulus ille quem uideo? Responderuntq.

ei ciues

2.Par.34. 30.

Eccli 49. 1. 1 MS. M.C.G.

ci ciues vrbis illius, ¶ Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Iuda, & prædixit verba hæc quæ fecisti super altare Beth-el. ✝ Et ait, Dimittite eū, nemo commoueat ossa eius. Et intacta manserunt ossa illius cū ossibus prophetæ qui venerat de Samaria. ✝ Insuper & omnia phana excelsorū, quæ erant in ciuitatibus Samariæ, quę fecerant reges Israel ad irritandum Dñm, abstulit Iosias: & fecit eis secundum omnia opera quæ fecerat in Beth-el. ✝ Et occidit uniuersos sacerdotes excelsorum qui erant ibi super altaria: & cōbussit ossa humana super ea: reuersusq. est Ierusalem. ¶ Et præcepit omni populo dicēs, Facite Phasε Dño Deo uestro, secundum quod scriptum est in libro fœderis huius. ✝ Nec enim factum est Phasε tale a diebus iudicum, qui iudicauerunt Israel, & omnium dierum regum Israel, & regum Iuda, ✝ sicut in octauo decimo anno regis Iosiæ factum est Phasε istud Domino in Ierusalem. ✝ Sed & pythones, & ariolos, & figuras idōlorum, & immūditias, & abominationes quæ fuerant in terra Iuda, & Ierusalem, abstulit Iosias: ut statueret verba legis, quæ scripta sunt in libro quem inuenit Helcias sacerdos in templo Domini. ✝ Similis illi non fuit ante eū rex, qui reuerteretur ad Dominum in omni corde suo, & in tota anima sua, & in uniuersa uirtute sua, iuxta omnem legem Moysi: neque post eum surrexit similis illi. ✝ Verumtamen non est auersus Dominus ab ira furoris sui magni, quo iratus est furor eius contra Iudam: propter irritationes quibus prouocauerat eum Manasses. ✝ Dixit itaq. Dominus, etiam Iudam auferā a facie mea, sicut abstuli Israel: & proiciā ciuitatem hanc quam elegi Ierusalem, & domum de qua dixi, Erit nomen meū ibi. ✝ Reliqua autem sermonū Iosiæ, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro uerborum dierum regum Iuda? ✝ ¶ In diebus eius ascendit Pharao Nechao rex Ægypti, contra regem Assyriorum ad flumen Euphratem: & abiit Iosias rex in occursum eius: & occisus est in Mageddo, cū uidisset eum. ✝ Et portauerūt eum serui sui mortuum de Mageddo: & pertulerunt in Ierusalem, & tepelierūt eum in sepulchro suo. ¶ Tulitq. populus terræ Ioachaz filium Iosiæ, & unxerunt eum, & constituerunt eum regem pro patre suo. ✝ Viginti trium annorum erat Ioachaz cum regnare cepisset, & tribus mēsibus regnauit in Ierusalē: nomen matris eius Amital, filia Ieremiæ, de Lobna. ✝ Et fecit malum coram Domino iuxta omnia quę fecerant patres eius. ✝ Vinxitq. eum Pharao Nechao in Reblatha, quæ est in terra Emath, ne regnaret in Ierusalem: & imposuit mulctam terræ centū talentis argenti, & talento auri. ✝ Regemq. constituit Pharao Nechao Eliacim filiū Iosiæ, pro Iosia patre eius: uertitq. nomen eius Ioacim, porro Ioachaz tulit, & duxit in Ægyptū. ✝ Argētum autem, & aurum dedit Ioacim Pharaoni cum indixisset terræ per singulos, ut conferretur iuxta præceptū Pharaonis: & unūquemq; iuxta uires suas exegit, tam argentum quam aurum de populo terræ: ut daret Pharaoni Nechao. ✝ Viginti quinque annorum erat Ioacim cum regnare cepisset: & undecim annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma. ✝ Et fecit malum coram Domino iuxta omnia quę fecerant patres eius.

CAP. XXIIII.

IN diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & factus est ei Ioacim seruus tribus annis: & rursum rebellauit contra eum. ✝ Immisitq. ei Dominus latrunculos Chaldæorum, & latrunculos Syriæ, & latrunculos Moab, & latrunculos filiorum Ammon: & immisit eos in Iudam, ut disperderent eum, iuxta uerbū Domini, quod locutus fuerat per seruos suos prophetas. ✝ Factum est autem hoc per uerbū Domini contra Iudam, ut auferret eū coram se propter peccata Manasse uniuersa quæ fecit: ✝ & propter sanguinem innoxium quem effudit, & impleuit Ierusalem cruore innocentium: & ob hanc rem noluit Dominus propitiari. ✝ Reliqua autem sermonum Ioacim, & uniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonū dierum regum Iuda? Et dormiuit Ioacim cū patribus suis: & regnauit Ioachin filius eius pro eo. ✝ Et ultra non addidit rex Ægypti, ut egrederetur de terra sua: tulerat enim rex Babylonis a riuo Ægypti, usq; ad fluuium Euphraten, omnia quę fuerant regis Ægypti. ✝ Decem & octo annorū erat Ioachin cum regnare cepisset, & tribus mēsibus regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Nohesta filia Elnathan de Ierusalem. ✝ Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat pater eius. ✝ ¶ In tempore illo ascenderunt serui Nabuchodonosor regis Babylonis in Ierusalē, & circundata est urbs munitionibus. ✝ Venitq. Nabuchodonosor rex Babylonis ad ciuitatem cum seruis suis ut oppugnarent eam. ✝ Egressusq. est Ioachin rex Iuda ad regem Babylonis, ipse & mater eius, & serui eius, & principes eius, & eunuchi eius: & suscepit eum rex Babylonis anno octauo regni sui. ✝ Et protulit inde omnes thesauros domus Dñi, & thesauros domus regiæ: & concidit uniuersa uasa aurea, quæ fecerat Salomon rex Israel in templo Domini iuxta uerbū Dñi. ✝ Et transtulit omnē Ierusalē, & uniuersos principes, & omnes fortes exercitus, decē millia, in captiuitatem: & omnē artificē & inclusorē: nihilq. relictum est, exceptis pauperibus populi terræ. ¶ Transtulit quoq; Ioachin in Babylonē & matrē regis, & uxores regis, & eunuchos eius: & iudices terræ duxit in captiuitatē de Ierusalem in Babylonē. ✝ Et omnes uiros robustos, septem millia, & artifices, & inclusores mille, omnes uiros fortes, & bellatores: duxitq. eos rex Babylonis captiuos in Babylonem. ✝ ¶ Et constituit Matthaniā patruū eius pro eo: imposuitq. nomen ei Sedeciam. ✝ Vicesimum & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare cepisset, & undecim annis regnauit in Ierusalē, nomen matris eius erat Amital, filia Ieremiæ de Lobna. ✝ Et fecit malū cora Dño, iuxta omnia quæ fecerat Ioacim. ✝ Irascebatur enim Dñs contra Ierusalem, & contra Iudā, donec proiiceret eos a facie sua: recessitq. Sedecias a rege Babylonis.

CAP. XXV.

FActum est autē anno nono regni eius, mense decimo, decima die mensis, uenit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius in Ierusalem, & circumdederunt eam, & extruxerunt in circuitu eius munitiones. ¶ Et ciusa est ciuitas atque vallata, vsque ad undecimum annum regis Sedeciæ, nona die mensis præualuitq. fames in ciuitate, nec erat panis populo terræ. ¶ Et interrupta est ciuitas: & omnes uiri bellatores nocte fugerunt per uiam portæ, quæ est inter duplicem murū ad hortū regis (porro Chaldæi obsidebant in circuitu ciuitatem) fugit itaque S decias per uiam quæ ducit ad campestria solitudinis. ¶ Et persecutus est exercitus Chaldæorum regem, comprehenditq. eum in planitie Iericho: & omnes bellatores qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquerunt eum. ¶ Apprehensum ergo regem duxerūt ad regem Babylonis in Reblatha: qui locutus est cum eo iudicium. ¶ Filios autem Sedeciæ occidit coram eo, & oculos eius effodit, vinxitq. eum catenis, & adduxit in Babylonem. ¶ Mense quinto, septima die mēsis, ipse est annus nonus decimus regis Babylonis: uenit Nabuzardan princeps exercitus, seruus regis Babylonis, in Ierusalem. ¶ Et succendit domum Domini, & domū regis: & * domos Ierusalem, omnemq. domum * conbussit igni. ¶ Et muros Ierusalē in circuitu destruxit omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum principe militum. ¶ Reliquam autem populi partem, quæ remanserat in ciuitate, & perfugas qui trāsfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiæ. ¶ Et de pauperibus terræ reliquit vinitores & agricolas. ¶ Columnas autem æreas, quæ erāt in templo Domini, & bases, & mare æreum quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldæi, & transtulerunt æs omne in Babylonem. ¶ Ollas quoque æreas & trullas, & tridentes, & scyphos, & mortariola, & omnia uasa ærea, in quibus ministrabant, tulerunt. ¶ Necnon & thuribula, & phialas: quæ aurea, aurea: & quæ argentea, argentea: tulit princeps militiæ, ¶ id est columnas duas, mare unum, & bases quas fecerat Salomon in templo Domini, non erat pondus æris omnium uasorum. ¶ Decem & octo cubitos altitudinis habebat columna una: & capitellum æreum super se altitudinis trium cubitorum: & reticulum, & malogranata super capitellū columnæ, omnia ærea. similem & columna secunda habebat ornatum. ¶ Tulit quoque princeps militiæ Sarsiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres ianitores. ¶ Et de ciuitate eunuchum unū qui erat prefectus super bellatores uiros: & quinque uiros de his qui steterant coram rege, quos reperit in ciuitate: & Sophei principem exercitus, qui probabat tyrones de populo terræ: & sexaginta uiros de uulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate. ¶ Quos tollens Nabuzardan princeps militum, duxit ad regem Babylonis in Reblatha. ¶ Percussitq. eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in Terra-Emath: & transtulit est Iuda de terra sua. ¶ Populo autem qui relictus erat in Terra-Iuda, quem dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis, præfecit Godoliam filium Ahicam filij Saphan. ¶ Quod cum audissent omnes duces militum, ipsi & uiri qui erant cum eis, videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliam: uenerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel filius Nathaniæ, & Iohanan filius Caree, & Saraia filius Thanehumeth Netophathites, & Iezonias filius Maachathi, ipsi & socij eorū. ¶ Iurauitq. Godolias ipsis & sociis eorum, dicens: Nolite timere seruire Chaldæis: manete in terra, & seruite regi Babylonis, & bene erit uobis. ¶ Factum est autē in mense septimo, uenit Ismahel filius Nathaniæ filij Elisama de semine regio, & decem uiri cū eo: percusserunt q. Godoliā, qui & mortuus est: sed & Iudæos & Chaldæos, qui erant cum eo in Maspha. ¶ Consurgensq. omnis populus a paruo usque ad magnū, & principes militum, uenerunt in Ægyptum timentes Chaldæos. ¶ Factum est autē in anno tricesimo septimo trāsmigrationis Ioachin regis Iuda, mense duodecimo, uicesima septima die mensis: subleuauit Euil-merodach rex Babylonis anno quo regnare cœperat, caput Ioachin regis Iuda de carcere. ¶ Et locutus est ei benigne: & posuit thronū eius super thronū regū qui erant cū eo in Babylone. ¶ Et mutauit uestes eius quas habuerat in carcere, & comedebat panē semper in cōspectu eius cunctis diebus uitæ suæ. ¶ Annonā quoq; constituit ei sine intermissione, quæ & dabatur ei a rege per singulos dies omnibus diebus uitæ suæ.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Ier. 39.4. & 52.4.

Psal. 37. * omnes 1 MS. H. C. * magnam. 1 MS. H. C.

Ier. 27.18

3. Reg. 7. Ier. 52. 2. Par. 3.

Vide notata 1 MS. R. H. C. G.

Ier. 40. 5. 9.

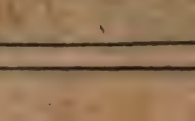

LIBER PRIMVS PARALIPOMENON: HEBRAICE, DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

ADAM, Seth, Enos, 1
Gen.2.15 4.25.& 5 10. Cainan, Malaleel, Iared. ✠Henoch, Ma 2
thusale, ✠Lamech, 3
Noe, Sem, Cham, & Iapheth. ✠ Filij 4
Gen.10.2 Iapheth Gomer, & Magog, ✠& Madai & Iauan, Thubal, Mosoch, Thiras. 5
✠ Porro filij Gomer: Ascenez, & Riphath, & Thogorma. ✠Fi 6
lij autem Iauan: Elisa & Tharsis, Cethim, 7
& Dodanim. ✠Filij Cham: Chus & Mesraim, 8
& Phut & Chanaan, ✠Filij autem Chus: Sa 9
ba & Heuila, Sabatha, & Regma & Saba
thacha. ✠Porro filij Regma: Saba & Dadan.
Gen.10.8 ✠Chus autem genuit Nemrod: iste cœpit es 10
se potens in terra. ✠ Mestraim uero genuit 11
Ludim, & Anamim. & Laabim, & Neph
tuim. ✠ Phetrusim quoque & Casluim: de 12
quibus egressi sunt Philisthim, & Caphto
rim. ✠ Chanaan uero genuit Sidonem pri
mogenitum suum: Hetheum quoque, ✠& 14
Iebusæum, & Amorrhæum, & Gergeseum, 15
✠ Heuæumq. & Araceum, & Sinæum. ✠ Ara 16
Genes.10. dium quoque, & Samareum, & Hamatheum.
22.11.10 ✠ ¶ Filij Sem: Aelam, & Assur, & Arpha 17
xad, & Lud, & Aram: Hus, & Hul, & Gether
✠ Mosoch. ✠ Arphaxad autem genuit Sale, 18
qui & ipse genuit Heber. ✠ Porro Heber na 19
ti sunt duo filij, nomen uni Phaleg, quia in
diebus eius diuisa est terra: & nomen fra
tris eius Iectan. ✠ Iectan autem genuit El 20
modad, & Saleph, & Asarmoth, & Iare, ✠ A 21
doram quoque, & Vzal, & Decla, ✠ Hebal 22
etiam, & Abimael, & Saba, necnō, ✠ & Ophir
& Heuila & Iobab. omnes isti filij Iectan:
✠ Sem, Arphaxad, Sale, ✠ Heber, Phaleg, Ra 24
Genes.11. 26. Gen.25 12. ✠ Ietur 1 MS. H.G -12 MS R. H. C. Gen.25.3 Gen.25. 18. Gen.36 11 gau, ✠ Serug, Nachor, Thare, Abram, iste est 25
Abraham. ✠ ¶ Filij autem Abraham: Isaac, & 26
Ismahel. ✠ Et hæ generationes eorum. 27
✠ ¶ Primogenitus Ismahelis, ✠ Nabaioth, & 28
Cedar, & Adbeel, & Mabtam. ✠& Masma, & 29
Dumi, Massa, Hadad, & Thema, ✠ Iachur, 30
Naphis, Cedma. hi sunt filij Ismahelis. ✠ Fi 31
lij autem Ceturæ concubinæ Abrahæ: quos 32
genuit Zamran, Iecsan, Madan, Madian,
Iesboc, & Sue. Porro filij Iecsan: Saba & Da
dan. Filij autem Dadan: Assurim, & Latus
sim, & Laomim'. ✠ ¶ Filij autem Madian: 33
Epha, & Epher, & Henoch, & Abida, & El
daa. omnes hi, filij Ceturæ. ✠ ¶ Genuit autē 34
Abraham Isaac: cuius fuerunt filij Esau, &
Israel. ✠ ¶ Filij Esau: Eliphaz, Rahuel, Iehus, 35
Iehelom, & Core. ✠ Filij Eliphaz: Theman, 36
Omar, Sephi, Gatham, Cenez, Thamna, A 37
malec. ✠ Filij Rahuel: Nahath, Zara, Samma 38
Meza. ✠ Filij Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Aua, 39
Dison, Eser, Disan. ✠ Filij Lotan: Hori, Ho
man. Soror autem Lotan fuit Thamna. ✠ Fi 40
lij Sobal: Alian, & Manahath, & Ebal, Sephi
& Onam. Filij Sebeon: Aia & Ana. Filij A
na: Dison. ✠ Filij Dison: Hamran, & Eseban 41
& Iethran, & Charan. ✠ Filij Eser: Balaan, & 42
Zauan & Iacan. Filij Disan: Hus & Aran.
✠ Isti sunt reges qui imperauerunt in Terra 43
-Edom antequam esset rex super filios Is
rael: Bale filius Beor: & nomen ciuitatis
eius, Denaba. ✠ Mortuus est autem Bale, & 44
regnauit pro eo Iobab filius Zare de Bosra.
✠ Cumq. & Iobab fuisset mortuus, regnauit 45
pro eo Husam de Terra-Themanorū. ✠ Ob 46
iit quoque & Husam, & regnauit pro eo
Adad filius Badad, qui percussit Madian in
Terra-Moab: & nome ciuitatis eius Auith.
✠ Cumq. & Adad fuisset mortuus, regnauit 47
pro eo Semla de Masreca. ✠ Sed & Semla 48
mortuus est, & regnauit pro eo Saul de Ro
hoboth, quæ iuxta amnem sita est. ✠ Mor 49
tuo quoque Saul, regnauit pro eo Balanā
filius Achobor. ✠ Sed & hic mortuus est, & 50
regnauit pro eo Adad: cuius urbis nomen
fuit Phau, & appellata est uxor eius Meeta
bel filia Matred filiæ Mezoab. ✠ Adad autē 51
mortuo, duces pro regibus in Edom esse cœ
perūt: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth,
✠ dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, ✠ dux
Cenez, dux Theman, dux Mabsar. ✠ dux 52
Magdiel, dux Hiram. hi duces Edom. 53 54

CAP. II.

✠ Filij autem Israël: Ruben, Simeon, Le 1
ui, Iuda, Issachar, & Zabulon. ✠ Dan, Io 2
seph, Ben-iamin, Nephthali, Gad, & Aser. ✠ ¶ Filij Iuda: Her, Onan, & Sela. hi tres 3
Gen.29. 32.& 30. 5.& 35. Gen.38.3 nati sunt ei de filia Suæ Chananitidis. Fuit autem Her primogenitus Iudæ malus coram
Domino, & occidit eum. ✠ Thamar autem 4
nurus eius peperit ei Phares & Zara. om
nes ergo filij Iudæ quinque. ✠ Filij autē Pha 5
Inf.4.1. Matt.1. res: Hesron & Hamul. ✠ Filij quoque Zare: 6
✠ Dara 4 MS R H. Dan de G. Zamri, & Ethan & Eman, Chalchal quoq;
& ✠ Darda', simul quinque. ✠ Filij Charmi: 7
Achar, ¶ qui turbauit Israël, & peccauit in
furto anathematis. ✠ Filij Ethan: Azarias. 8
✠ Filij autē Hesron qui nati sunt ei: Iera 9
Ios.7. Ruth.4.19 meel & Rham, & Calubi. ✠ ¶ Porro Ram ge 10
nuit Aminadab. Aminadab autem genuit
Nahasson principem filiorū Iuda. ✠ Nahas 11
son quoque genuit Salma, de quo ortus est
Booz. ✠ Booz uero genuit Obed, qui & ipse 12

genuit Iai. ¶ Isai autē genuit primogenitū Eliab, secundum Amminadab, tertiū Simmaa, 13
¶ quartum Nathanaël, quintum Raddai, 14
¶ sextum Asom, septimum Dauid. 15
¶ quorum sorores fuerunt Saruia & Abigáil. Filij Saruiæ: Abisai, Ioab, & Asahel, tres. 16
¶ Abigáil autem genuit Amasa, cuius pater fuit Iether Ismahelites. ¶ Caleb uero filius Hesron accepit uxorem nomine Azuba, de qua genuit Ierioth: fueruntq; filij eius iste: & Sobab & Ardon. ¶ Cúq; mortua fuisset Azuba, accepit uxorē Caleb Ephratha: quæ peperit ei Hur. 17 18 19
¶ Hur uero genuit Vri: & Vri genuit Beseleel. 20
¶ Post hęc ingressus est Hesron ad filiā Machir patris Galaad, & accepit eā cū esset annorū sexaginta: & peperit ei Segub. 21
¶ Sed & Segub genuit Iair, & possedit uiginti tres ciuitates in Terra-Galaad. 22
¶ Ceputq; Gessur & Aram oppida Iair, & Canath & uiculos eius sexaginta ciuitates. omnes isti, filij Machir patris Galaad. 23
¶ Cū autem mortuus esset Hesron, ingressus est Caleb ad Ephrátha. Habuit quoq; Hesron uxorem Abia, quæ peperit ei Ashur patrē Thecuæ. 24
¶ Nati sunt autem filij Ierameel primogeniti Hesron, Ram primogenitus eius, & Buna, & Aram, & Asom, & Achia. 25
¶ Duxit quoq; uxorem alteram Ierameel, nomine Atara, quæ fuit mater Onam. 26
¶ Sed & filij Ram primogeniti Ierameel, fuerūt: Moos, Iamin & Acar. 27
¶ Onam autē habuit filios Semei & Iada. Filij autem Semei: Nadab & Abisur. 28
¶ Nomen uero uxoris Abisur, Abihail quæ peperit ei Ahobban & Molid. 29
¶ Filij autem Nadab fuerunt Saled, & Apphaim. Mortuus est autem Saled absque liberis. 30
¶ Filius vero Appha im, Iesigei. Iesigei genuit Sesan. Porro Sesan genuit Oholai. 31
¶ Filij autem Iada fratris Semei: Iether & Ionathá. Sed & Iether mortuus est absque liberis. 32
¶ Porro Ionathan genuit Phaleth, & Ziza. Isti fuerunt filij Ierameel. 33
¶ Sesan autem nō habuit filios, sed filias: & seruū Ægyptium, nomine Iarha. 34
¶ Dedit q. ei filiam suam uxorem: quæ peperit ei Ethei. Ethei autem genuit Nathan, & Nathan genuit Zabad. 35
¶ Zabad quoque genuit Ophlal, & Ophlal genuit Obed. 36
¶ Obed genuit Iehu, & Iehu genuit Azariam, Azarias genuit Helles, & Helles genuit Elasa, ¶ Elasa genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum, ¶ Sellum genuit Icamiam, Icamia autem genuit Elisama. 37 38 39 40 41
¶ Filij aute Caleb fratris Ierameel. Mesa primogenitus eius, ipse est pater Ziph: & filij Mareśa patris Hebron. 42
¶ Porro filij Hebron, Core & Taphua, & Recē, & Sammia. 43
¶ Samma autem genuit Raham patrē Iercaā, & Recem genuit Sāmāi. 44
¶ Filius * Sammai, Maon: & Maon pater Beth-sur. 45
¶ Epha autem concubina Caleb peperit Haran & Mosa & Gezez. Porro Haran genuit Gezez. 46
¶ Filij autem Iahaddai: Regom & Ioathan, & Gessan, & Phalet & Epha & Saaph. 47
¶ Concubina Caleb Maacha, peperit Saber & Thatana. 48
¶ Genuit autem Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena, & patrē Gabaa. Filia uero Caleb, fuit Achsa. 49
¶ Hi erant filij Caleb, filij Hur primogeniti Ephrátha, Sobal pater Cariath-iarim. 50
¶ Salma pater Beth-lēhē, Hariph pater Beth-gader. 51
¶ Fuerunt autē filij Sobal patris Cariath-iarim. Qui-videbat-dimidium-requietionū. 52
¶ Et 53

de cognatione Cariath-iarim, Iethrei, & Aphuthei, & Semathei, & Maseraei. Ex his egressi sunt Sarathę & Esthaolitæ. 54
¶ Filij Salma: Beth-lehem, & Netophathi, Corona domus-Ioab, & dimidiū-requietionis-Sarai. 55
¶ Cognationes quoque scribarum habitantium in Iabes, Cametes &q; Retonátes, & In-tabernaculis-cómorátes. Hi sunt Cinæi q uenerūt de Calore patris domus Rechab.

CAP. III.

DAuid uero hos habuit filios, qui ei nati sunt in Hebron: primogenitus Amnō ex Achinoam Iezrahelitide: secundum Daniel de Abigáil Carmelitide, tertium Absalom filium Maccha filiæ Tholmai regis Gessur, quartum Adoniam filium Aggith, quintum Saphatiam ex Abital, sextum Iethraā de Egla uxore sua. 1 2 3
¶ Sex ergo nati sunt ei in Hebrō, ubi regnauit septem annis, & sex mensibus. Triginta autem & tribus annis regnauit in Ierusalem. 4 5
¶ Porro in Ierusalem nati sunt ei filij Simmaa, & Sobab, & Nathan, & Salomon, quatuor de Bethsabee filia Ammiel, 6 7
¶ Iebaar quoq; & Elisama, & Eliphalet. 8
¶ & Noge, & Nepheg & Iaphia, ¶ necnon Elisama, & Eliada & Eliphelet, nouem. 9
¶ omnes hi, filij Dauid, absque filijs concubinarū: habueruntq; sororē Thamar. 10
¶ Filius autem Salomonis, Roboam: cuius Abia filius, genuit Asa. De hoc quoq; natus est Iosaphat 11
¶ pater Ioram: qui Ioram genuit Ochoziā, 12
ex quo ortus est Ioas: & huius Amasias filius, genuit Azariam. 13
¶ Porro Azariæ filius Ioatham procreauit Achaz patrē Ezechię, de quo natus est Manasses. 14
¶ Sed & Manasses genuit Amon patrem Iosiæ. 15
¶ Filij autē Iosiæ fuerunt, primogenitus Iohanam, secūdus Ioacim, tertius Sedecias, quartus Sellum. 16
¶ De Ioacim natus est Iechonias & Sedecias. 17
¶ Filij Iechoniæ fuerunt, Asir, Salathiel, 18
¶ Melchiram, Phadaia, Sennesser & Iecemias. Sama & Nadabia. 19
¶ De Phadaia orti sunt Zorobabel & Semei. Zorobabel genuit Mosollam, Hananiam, & Salomith sororem eorum: 20
¶ Hasubam quoque & Ohol, & Barachian, & Hasadiā, Iosabhesed, quinque. 21
¶ Filius autem Hananiæ Phaltias pater Iesaiæ, cuius filius Raphaia, huius quoque filius, Arnan, de quo natus est Obdia, cuius filius fuit Sechenias. 22
¶ Filius Sechenię, Semeia: cuius filij Hattus & Iegaal & Barīa & Naaria & Saphat, sex numero. 23
¶ Filius Naariæ, Elioenái, & Ezechias & Ezricam, tres. 24
¶ Filius Elioenái, Oduia & Eliasub & Phaleia, & Accub & Iohanan & Dalaia & Anani, septem.

CAP. IIII.

FIlij Iuda. ¶ Phares, Hesron & Charmi & Hur & Sobal. 1 2
¶ Raia vero filius Sobal genuit Iahath, de quo nati sunt Ahumai & Liad. hæ cognationes Sarathi. 3
¶ Ista quoq; istius Etham: Iezrahel & Iesema & Iedebos. Nomen quoq; sororis eorum, Asselphuni. 4
¶ Phanuel autem pater Gedor, & Ezer pater Hosa. isti sunt filij Hur primogeniti Ephratha patris Beth-lehem. 5
¶ Assur uero patri Thecuæ erant duę uxores, Halaa, & Naara. 6
¶ Peperit autem ei Naara, Ozam, & Hepher, & Themani, & Ahasthari. isti sunt filij Naara. 7
¶ Porro filij Halaa: Sereth, & Sahar, & Ethnan. 8
¶ Cos. u-

tem

2 Reg. 16. 10. & 17. 12.
Abimadab 1 MS. H. G.
autem 1 MS. H.C.
Sup. 2. 4. Gen 28. 29. & 46. 12.
7 MS. Hie. H. G.
Beth-sua 1 MS.
Bath-sua Hier H.
Berlabee MS. R. G.
Mat. 1. 11
Hosadia MS. H. G.
2. Reg. 5. 14

tem genuit Anob & Sobobi, & cognatione Ahatchel filij Arum. ✠ Fuit autē Iabes inclytus præ fratribus suis, & mater eius uocauit nomen illius Iabes, dicens, Quia peperi eum in dolore. ✠ Inuocauit uero Iabes Deum Israël, dicēs: Si benedicens benedices mihi, & dilatāueris terminos meos, & fuerit manus tua mecum, & feceris me a malitia non opprimi. Et præstitit Deus quę precatus est. ✠ Caleb autē frater Sua genuit Mahir, qui fuit pater Esthon. ✠ Porro Esthō genuit Beth-rapha, & Phesse, & Tehinna patrem urbis Naas: hi sunt viri Recha. ✠ Filij autem Cenez: Othoniel & Sataia. Porro filij Othoniel, Hathath & Maonathi. ✠ Maonathi genuit Ophra. Saraia autē genuit Ioab patrē Vallis artificum: ibi quippe artifices erant. ✠ Filij vero Caleb filij Iephone: Hir, & Ela, & Naham. Filij quoque Ela: Cenez. ✠ Filij quoque Iaheleel: Ziph, & Ziphą, Thiria, & Asrael. ✠ Et filij Ezra: Iether & Mered, & Epher, & Ialon, genuitq. Mariā & Sammai & Iesba patrē Esthamo. ✠ Vxor quoque eius Iudaia, peperit Iared patrem Gedor, & Heber patrem Socho, & Icuthiel patrem Zanoe. hi autem filii Bethiæ filiæ Pharaonis, quam accepit Mered. ✠ Et filij uxoris Odaiæ sororis Naham patris Ceila, Garmi, & Esthamo qui fuit de Machathi. ✠ Filij quoque Simon: Ammon & Rinna filius Hanan, & Thilon. Et filij Iesi: Zoheth & Benzoheth. ✠ Filij Sela, filij Iudę: Her pater Lecha, & Laada pater Maresa, & cognationes domus operantiū byssum in Domo iuramēti. ✠ Et Qui stare fecit Solem, virtq. Mendacij, & Securus, & Incendēs, qui principes fuerūt in Moab, & Qui reuersi sunt in Lahem: hæc autem uerba uetera. ✠ Hi sunt filij habitantes in Plantationibus & in Sepibus, apud regem in operibus eius, cōmoratiq. sunt ibi. ✠ Filij Simeon: Namuel & Iamin, Iarib, Zara, Saul. ✠ Sellum filius eius, Mapsam filius eius, Masma filius eius. ✠ Filij Masmā: Hamuel filius eius, Zachur filius eius, Semei filius eius. ✠ Filij Semei texdecim & filiæ sex: fratres autē eius nō habuerūt filios multos, & uniuersa cognatio non potuit adæquare summā filiorum Iuda. ✠ Habitauerunt autem in Ber-sabee & Molada & Hasar-suhal, ✠ & in Bala, & in Asom, & in Tholad, ✠ & in Bathuel, & in Horma, & in Siceleg. ✠ & in Beth-marchaboth, & in Hasar-susim, & in Beth-berai, & in Saarim. hæ ciuitates eorum usq; ad regem Dauid. ✠ Villæ quoq; eorū: Etam & Aen, Remmon, & Thochem & Asan, ciuitates quinque. ✠ Et uniuersi uiculi eorum per circuitum ciuitatū istarū usq; ad Baal. hæc est habitatio eorum, & sedū distributio. ✠ Mosobab quoque & Iamelech, & Iosa filius Amasiæ, ✠ & Ioel, & Iehu filius Iosabiæ filij Saraiæ filij Asiel, ✠ & Eliocnai & Iacoba, & Isuhaia, & Asaia, & Adiel & Ismiel, & Banaia. ✠ Ziza quoq; filius Sephei filij Allō filij Idaia, filij Semri filij Samaia. ✠ Isti sūt nominati principes in cognationibus suis, & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer. ✠ Et profecti sunt ut ingrederentur in Gador usque ad Orientem uallis, & ut quærerent pascua gregibus suis. ✠ Inueneruntq. pascuas huberes & ualde bonas, & terram latissimā, & quietam & fertilem, in qua ante habitauerant de stirpe Cham. ✠ Hi ergo uenerūt quos supra delcripsimus nomināt im, in diebus Ezechiæ regis Iudæ, & percusserunt tabernacula eorum, & habitatores qui inuenti fuerant ibi, & deleuerunt eos utque in præsentem diem: habitaueruntq. pro eis, quoniam habuerunt pascuas ib dem repererunt. ✠ De filijs quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phaltiam & Naariam, & Raphaiam, & Oziel filios Iesi: ✠ & percusserunt reliquias, quæ euadere potuerant, Amalecitarum, & habitauerunt ibi pro eis usque ad diem hanc.

CAP. V.

1 Filij quoque Ruben primogenit: Israël ipse quippe fuit primogenitus eius: sed cum violasset thorum patris sui, data sunt primogenita eius filijs Ioseph filij Israël, & nō est ille reputatus in primogenitum. ✠ Porro Iudas qui erat fortissimus inter fratres suos, de stirpe eius principes germinati sunt: primogenita autem reputata sunt Ioseph. ✠ Filij ergo Ruben primogeniti Israël: Enoch & Phallu, Esrō. & Charmi. ✠ Filij Ioel: Samaia filius eius, Gog filius eius, Semei filius eius, ✠ Micha filius eius, Reia filius eius, Baal filius eius, ✠ Beera filius eius, quem captiuum duxit Thelgath-phalnāsar rex Assyriorū, & fuit princeps in tribu Ruben. ✠ Fratres autem eius, & uniuersa cognatio eius quando numerabantur per familias suas, habuerunt principes Iehiel, & Zachariam. ✠ Porro Bala filius Azaz, filij Samma, filij Ioel, ipse habitauit in Aroer usque ad Nebo, & Beelmeon. ✠ Contra orientalem quoque plagā habitauit usque ad introitum eremi, & flumen Euphrāten. Multum quippe iumentorum numerum possidebant in Terra-Galaad. ✠ In diebus autem Saul prœliati sunt contra Agarenos, & interfecerunt illos, habitauerūtq. pro eis in tabernaculis eorum, in omni plaga quæ respicit ad Orientem Galaad. ✠ Filij uero Gad e regione eorum habitauerunt in Terra-Basan usque Selcha: ✠ Ioel in capite, & Saphan secundus: Ianai autem & Saphat in Basan. ✠ Fratres uero eorum secundum domos cognationum suarum, Michael & Mosollam, & Sebe, & Iorai & Iachan, & Zie & Heber, septem. ✠ Hi filij Abihail, filij Huri, filij Iara, filij Galaad, filij Michael, filij Iesesi, filij Ieddo, filij Buz. ✠ Fratres quoq; filij Abdiel, filij Guni, princeps domus in familiis suis. ✠ Et habitauerunt in Galaad, & in Basan & in uiculis eius, & in cunctis suburbanis Saron usq; ad terminos. ✠ Omnes hi numerati sunt in diebus Ioathan regis Iudæ, & in diebus Ieroboam regis Israël. ✠ Filij Ruben & Gad, & dimidia tribus Manasse uiri bellatores, scuta portātes, & gladios, & tendentes arcum, eruditi, ad prœlia, quadraginta quatuor millia, & septingenti, sex ginta procedentes ad pugnam. ✠ Dimicauerunt contra Agarenos: Ituræi uero, & Naphis, & Nodab. ✠ præbuerunt eis auxilium. Traditi, q. sunt in manus eorum Agareni, & uniuersi qui fuerant cum eis, quia Deum inuocauerunt cum prælarentur: & exaudiuit eos, eo quòd credidissent in eum. ✠ Ceperuntq. omnia

Gen. 35. 22. 49. 4

Gen. 46. 9. Exo. 6. 14. Num. 26. 5.

✠ Ammon 4 MS. R. Hie. H.G. Gen. 38. 3

✠ Quare uerſe MS. R. Hier.

✠ Lahem MS. R.G. Gen. 46. 10.

✠ Heb.

✠ princeps MS R. Singulari numero

quæ possederant, camelorum quinquaginta millia, & ouium ducenta quinquaginta millia, & asinos duo millia, & animas hominum centum millia. ℣ Vulnerati autem multi corruerunt, fuit enim bellum Domini. Habitauerunt℣. pro eis vsque ad transmigrationem. ℣ Filij quoque dimidiæ tribus Manasse possederunt terram a finibus Basan vsque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat. ℣ Et hi fuerunt principes domus cognationis eorum, Epher, & Iesi, & Eliel, & Ezriel, & Ieremia, & Odoiah, & Iediel viri fortissimi & potentes, & nominati duces in familijs suis. ℣ Reliquerunt autem Deum patrum suorum, & fornicati sunt post deos populorum terræ, quos abstulit Deus corã eis. ℣ ℟ Suscitauit Deus Israel spiritũ Phul regis Assyriorũ, & spiritũ Thelgalth-phalnasar regis Assur: & trãstulit Rubẽ & Gad & dimidiam tribũ Manasse, & adduxit eos in Lahelia, & in Habor, & Ara, & fluuiũ Gozã, vsq; ad diẽ hãc.

CAP. VI.

Gen. 46. 11. *Inf. 23. 6* *Exo. 6. 17* *Ios. 21. 10*

FIlij Leui: ℣ Gerson, Caath, & Merari. ℣ Filij Caath Amram, Ihaar, Hebroni & Oziel. ℣ Filij Amram: Aaron, Moyses & Maria. Filij Aaron: Nadab & Abiu, Eleazar & Ithamar. ℣ Eleazar genuit Phinees, & Phinees genuit Abisue. ℣ Abisue vero genuit Bocci, & Bocci genuit Ozi. ℣ Ozi genuit Zaraiam, & Zaraias genuit Meraioth. ℣ Porro Meraioth genuit Amariam, & Amarias genuit Achitob. ℣ Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Achimaas, ℣ Achimaas genuit Azariã, Azarias genuit Iohanan. ℣ Iohanan genuit Azariam: ipse est qui sacerdotio functus est in domo, quam ædificauit Salomon in Ierusalem. ℣ Genuit autẽ Azarias Amariam, & Amarias genuit Achitob. ℣ Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellum; ℣ Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam, ℣ Azarias genuit Saraiã, & Sarayas genuit Iosedec. ℣ Porro Iosedec egressus est, quando transtulit Dominus Iudam, & Ierusalẽ per manus Nabuchodonosor. ℣ Filij ergo Leui: Gersom, Caath, & Merari. ℣ Et hæc nomina filiorũ Gersom: Lobni, & Semei. ℣ Filij Caath: Amram, & Ihaar, & Hebron, & Oziel. ℣ Filij Merari: Moholi & Musi. Hæ autem cognationes Leui secundum familias eorum. ℣ Gersom: Lobni filius eius, Iahath filius eius, Zamma filius eius, ℣ Ioah filius eius, Addo filius eius, Zara filius eius, Iethrai filius eius. ℣ Filij Caath: Aminadab filius eius, Core filius eius, Asir filius eius. ℣ Elcana filius eius, Abiasaph filius eius, Asir filius eius. ℣ Thahath filius eius, Vriel filius eius, Ozias filius eius, Saul filius eius. ℣ Filij Elcana: Amasai, & Achimoth, ℣ & Elcana. Filij Elcana: Sophai filius eius, Nahath filius eius, ℣ Eliab filius eius, Ieroham filius eius, Elcana filius eius. ℣ Filij Samuel: primogenitus Vasseni, & Abia. ℣ Filij autem Merarari, Moholi: Lobni filius eius, Semei filius eius, Oza filius eius, ℣ Sammaa filius eius, Haggia filius eius, Asaia filius eius. ℣ Isti sunt quos cõstituit Dauid super cantores domus Domini, ex quo collocata est arca: ℣ & ministrabant coram tabernaculo testimonij, cantantes donec ædificaret Salomon domum Domini in Ierusalẽ stabant autem iuxta ordinem suum in ministerio. ℣ Hi vero sunt qui assistebant cum filijs suis, de filijs Caath, Heman cantor filius Ioel, ℣ filij Samuel, ℣ filij Elcana, ℣ filij Ieroham, filij Eliel, filij Thohu, ℣ filij Suph, filij Elcana, filij Mahath, filij Amasai, ℣ filij Elcana, ℣ filij Iohel, filij Azariæ, filij Sophoniæ, ℣ filij Thahath, filij Asir, filij Abiasaph, filij Core, ℣ filij Ihaar, filij Caath, filij Leui, filij Israel. ℣ Et frater eius Asaph, qui stabat a dextris eius, Asaph filius Barachiæ, filij Semaa, ℣ filij Michael, filij Basaiæ, filij Melchiæ, ℣ filij Athanai, filij Zara, filij Adaia, ℣ filij Ethan, filij Zamma, filij Semei, ℣ filij Ieth, filij Gersom, filij Leui. ℣ Filij autem Merari fratres eorum ad sinistrã, Ethã filius Cusi, filij Abdi, filij Maloch, ℣ filij Hasabiæ, filij Amasiæ, filij Helciæ, ℣ filij Amasai, filij Bom, filij Somer. ℣ filij Moholi, filij Musi, filij Merari, filij Leui. ℣ Fratres quoque eorum Leuitæ, qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi domus Domini. ℣ Aaron vero & filij eius adolebãt incensum super altare holocausti, & super altare thymiamatis, in omne opus Sancti sanctorũ: & vt precarentur pro Israel iuxta omnia quæ præceperat Moyses seruus Dei. ℣ Hi sunt autem filij Aaron: Eleazar filius eius, Phinees filius eius, Abisue filius eius, ℣ Bocci filius eius, Ozi filius eius, Zarahia filius eius, ℣ Meraioth filius eius, Amarias filius eius, Achitob filius eius, ℣ Sadoc filius eius, Achimaas filius eius. ℣ Et hæc habitacula eorum per vicos atque confinia, filiorum scilicet Aaron, iuxta cognationes Caath: earum: ipsis enim sorte contigerãt. ℣ Dederũt igitur eis Hebron in terra Iudæ, *Ios. 21. 10* & suburbana eius per circuitum: agros autem ciuitatis, & villas, Caleb filio Iephone. ℣ Porro filijs Aaron dederunt: ciuitates ad confugiendum Hebron & Lobna, & suburbana eius; ℣ Iether quoque & Elthemo cũ suburbanis suis, sed & Helon & Dabir cũ suburbanis suis ℣ Asan quoque & Beth-semes & suburbana earũ. ℣ De tribu autẽ Beniamin, Gabee & suburbana eius, & Almath cũ suburbanis suis, Anathoth quoq; cũ suburbanis suis, omnes ciuitates, tredecim, ℣ cognationes suas. ℣ Filijs autẽ Caath residuis de cognatione sua dederũt ex dimidia tribu Manasse in possessionẽ vrbes decem. ℣ Porro filijs Gersom ℣ cognationes suas de tribu Hiachar, & de tribu Aser, & de tribu Nephthali, & de tribu Manasse in Basan, vrbes tredecim. ℣ Filijs autem Merari per cognationes suas de tribu Ruben, & de tribu Gad, & de tribu Zabulon, dederunt sorte ciuitates duodecim. ℣ Dederunt quoque filij Israel Leuitis ciuitates & suburbana earum: ℣ dederuntq. per sortem ex tribu filiorũ Iuda, & ex tribu filiorum Simeon, & ex tribu filiorum Beniamin, vrbes has quas vocauerunt nominibus suis, ℣ & his qui erant de cognatione filiorum Caath, fuerunt℣. ciuitates in terminis eorum de tribu Ephraim. ℣ ¶ Dederunt ergo eis vrbes ad confugiendum Sichẽ cũ suburbanis suis in monte Ephraim: & Gazer cum suburbanis suis, ℣ Icmaam quoq; cum suburbanis suis, & Beth-horon similiter, ℣ necnon & Helon cum suburbanis

℣ ℣ ev.

Quatuordecim ℣.

Ios. 21. 10

banus suis, & Geth-remmon in eundem modum. ¶ Porro ex dimidia tribu Manasse, Aner & suburbana eius, Balaam & suburbana eius his videlicet qui de cognatione filiorum Caath reliqui erant. ¶ Filij autem Gersom de cognatione dimidiæ tribus Manasse, Gaulon in Basan, & suburbana eius, & Astaroth cum suburbanis suis. ¶ De tribu Hissachar, Cedes, & suburbana eius, & Dabereth cum suburbanis suis, ¶ Ramoth quoque & suburbana eius, & Anem cum suburbanis suis. ¶ De tribu vero Aser: Masal cum suburbanis suis, & Abdon similiter. ¶ Hacoc 1 MS ¶ Hacac Hier. ¶ Hucoc H. G. ¶ Asach quoque & suburbana eius, & Rohob cū suburbanis suis. ¶ Porro de tribu Nephtali, Cedes in Galilæa & suburbana eius, Hamon cum suburbanis suis, & Cariathaim, & suburbana eius. ¶ Filij autem Merari residui: de tribu Zabulon, Remmono & suburbana eius, & Thabor cum suburbanis suis. ¶ trans Iordanem quoque ex aduerso Iericho contra Orientem Iordanis, de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum suburbanis suis, & Iassa cum suburbanis suis, ¶ Cademoth quoque & suburbana eius, & Mephaath cum suburbanis suis. ¶ Nec non & de tribu Gad, Ramoth in Galaad & suburbana eius, ¶ & Manaim cum suburbanis suis, sed & Hesebon cum suburbanis suis, & Iezer cum suburbanis suis.

70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81

CAP. VII.

PORro filij Hissachar: Thola, & Phua, Iasub & Simeron, quatuor. ¶ Filij Thola: Ozi & Raphaia, & Ieriel, & Iemai, & Iebsem, & Samuel, principes per domos cognationum suarum. De stirpe Tholæ uiri fortissimi numerati sunt in diebus Dauid, uiginti duo millia sexcenti. ¶ Filij Ozi: Izrahia, de quo nati sunt Michael, & Obadia, & Ioel, & Iesia, quinque omnes principes. ¶ Cunctique eis per familias, & populos suos, accincti ad prælium, uiri fortissimi, triginta sex millia: multas enim habuerunt uxores, & filios. ¶ Fratres quoque eorum per omnem cognationem Issachar, robustissimi ad pugnandum, octoginta septem millia numerati sunt. ¶ Filij Beniamin: Bela, & Bechor, & Iaddiel tres. ¶ Filij Bela: Esbon & Ozi & Oziel, & Ierimoth & Vrai, quinque principes familiarum. & ad pugnandum robustissimi: numerus autem eorum, uiginti duo millia & triginta quatuor. ¶ Porro filij Bechor: Zamira, & Ioas, & Eliézer, & Eliocnai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & Anathoth, & Almath. omnes hi, filij Bechor. ¶ Numerati sunt autem per familias suas principes cognationum suarum ad bella fortissimi, uiginti millia & ducenti. ¶ Porro filij Iadihel: Balan. Filij autem Balan: Iehus, & Benjamin, & Aod, & Chanaana, & Zethan, & Tharsis, Ahisahar. ¶ omnes hi filij Iadihel, principes cognationum suarum, uiri fortissimi, decem & septem millia, & ducenti ad prælium procedentes. ¶ Sepham quoque & Hapham filij Hir: & Hasim filij Aher. ¶ Filij autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Iéser, & Sellum, filij Bala. ¶ Porro ¶ filius Manasse, Esriel: concubinaq. eius Syra peperit Machir patrem Galaad. ¶ Machir autem accepit uxorem filij suis Happhim & Saphan: & habuit sororem nomine Maacha: nomen autem secundi, Salphaad, nataq. sunt Salphaad filiæ. ¶ & peperit Maacha uxor Machir filium, vocauitq. nomen eius Phares: porro nomen fratris eius, Sares: & filij eius, Vlam, & Recem. ¶ Filius autem Vlam, Badan. hi sunt filij Galaad, filij Machir, filij Manasse. ¶ Soror autē eiº Regina peperit Virū-decorū, & Abiézer, & Moholā. ¶ Erāt autē filij Semida: Ahin & Sechē, & Leci, & Aniam. ¶ Filij autē Ephraim: Suthála Bared filius eius, Thāhath filius eius, Elada filius eius, Thāhath filius eiº, & huius filius Zabad, & huius filius Suthála, & huius filius Ezer & Eladi occiderūt autē eos viri Geth indigenę, quia descēderant vt inuaderent possessiones eorum. ¶ Luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus, & venerunt fratres eius vt consolarentur eum. ¶ Ingressusq. est ad vxorem suam: quæ concepit, & peperit filium, & uocauit nomen eius Beria, eo quòd in malis domus eius ortus esset: ¶ filia autem eius fuit Sara, quæ ædificauit Beth-horon inferiorem & superiorem, & Ozen-sara. ¶ Porro filius eius Rapha, & Reseph, & Thale, de quo natus est Thaan, ¶ qui genuit Laadan: huius quoque filius Ammiud, qui genuit Elisama, ¶ de quo ortus est Nun, qui habuit filium Iosue. ¶ Possessio autem eorum & habitatio Beth-el cum filiabus suis, & contra orientem Noram, ac occidentalem plagam Gazer & filiæ eius, Sichem quoque cum filiabus suis, vsque ad Asa cum filiabus eius. ¶ Iuxta filios quoque Manasse Beth-san & filias eius, Thanach & filias eius, Mageddo & filias eius: Dor & filias eius: in his habitauerunt filij Ioseph, filij Israel. ¶ ‖ Filij Aser: Iemna, & Iesua & Iessui, & Baria, & Sara soror eorum. ¶ Filij autem Baria: Heber, & Melchiel: ipse est pater Barsaith. ¶ Heber autem genuit Iephlat & Somer, & Hotham, & Suaa sororem eorum. ¶ Filij Iephlat: Phóthech, & Chamaal, & Asoth: hi filij Iephlat. ¶ Porro filij Somer: Ahi, & Roaga, & Haba, & Aram. ¶ Filij autem Helem fratris eius: Supha, & Iemna, & Selles, & Amal. ¶ Filij Supha: Sue, Harnapher, & Sual, & Beri, & Iamra. ¶ Bosor, & Hod, & Samma, & Saluā, & Iethran & Bera. ¶ Filij Iether: Iephóne, & Phaispha, & Ara. ¶ Filij autem Ollæ: Aree, & Haniel, & Resia. ¶ Omnes hi filij Aser, principes cognationum, electi atque fortissimi duces ducum: numerus autem eorum ætatis quæ apta esset ad bellum, viginti sex millia.

Genes. 46. 23. — 5 MS H. Expressur ante 2. & 6.

¶ filij 1 MS. Hier. H. G.

Genes. 46. 17.

CAP. VIII.

BEn-iamin autem genuit ¶ Bale primo genitum suum, Asbel secundum, Ahara tertium, ¶ Nohaa quartum, & Rapha quintum. ¶ Fuerunq. filij Bale: Addar, & Gera, & Abiud. ¶ Abisue quoque & Naaman, & Ahóe. ¶ sed & Gera, & Sephuphan, & Huram. ¶ Hi sunt filij Ahod, principes cognationum habitantium in Gabaa, qui translati sunt in Manáhath. ¶ Naaman autem & Achia, & Gera ipse transtulit eos, & genuit Oza, &

Gen. 46. 21. Sup. 7. 6. ¶ Bela H. Similiter vero codicibus G. & eis, legit Teatus, qui supra c. 5. 6. & 7. consentit Hebraus.

Ahiud.

Ahiud. 9 Porro Saharaim genuit in regione Moab, postquam dimisit Husim & Bara vxores suas. 9 Genuit autem de Hodes vxore sua Iobab, & Sebia, & Mosa, & Molchom. 9 Iehus quoque & Sechia, & Marma. hi sunt filij eius principes in familijs suis. 9 Mehusim vero genuit Abitob, & Elphaal. 9 Porro filij Elphaal: Heber, & Mitaam, & Samad: hic ædificauit Ono, & Lod, & filias eius. 9 Baria autem & Sama principes cognationum habitantium in Aialon: hi fugauerunt habitatores Geth. 9 Et Ahio, & Sefac, & Ieremoth, 9 & Zabadia, & Arod, & Heder, 9 Michael quoque & Iespha, & Ioh filij Baria. 9 Et Zabadia, & Mosollam, & Hezeci, & Heber, 9 & Ismarai, & Izelia, & Iobab filij Elphaal, 9 & Iacim, & Zechri, & Zabdi, 9 & Elioenai, & Selethai, & Eliel, 9 & Adaia, & Baraia, & Samarath filij Semei. 9 Et Iespham, & Heber, & Eliel, 9 & Abdon, & Zechri, & Hanan, 9 & Hanania, & Aelam, & Anathothia, 9 & Iephdaia, & Phanuel filij Sefac. 9 & Samsari, & Sohoria, & Otholia, 9 & Iersia, & Elia, & Zechri, filij Ieroham. 9 hi patriarchæ, & cognationum principes, qui habitauerunt in Ierusalem. 9 In Gabaon autem habitauerunt Abigabaon, & nomen vxoris eius Maacha: 9 filiusq; eius primogenitus Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Nadab. 9 Gedor quoque & Ahio, & Zacher, & Macelloth: 9 & Macelloth genuit Samaa: habitauerunt & ex aduerso fratrum suorum in Ierusalē cū frattibus suis. 9 Ner autē genuit Cis, & Cis genuit Saul. Porro Saul genuit Ionathan, & Melchi-sua, & Abina-dab, & Esbaal. 9 Filius autē Ionathan, Merib-baal: & Merib-baal genuit Micha. 9 Filij Micha, Phithon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz. 9 & Ahaz genuit Ioada: & Ioada genuit Alamath, & Azmoth, & Zamri: porro Zamri genuit Mosa, 9 & Mosa genuit Banaa, cuius filius fuit Rapha, de quo ortus est Elasa, qui genuit Asel. 9 Porro Asel sex filij fuerunt, his nominibus, Ezricam, Bochru, Ismahel, Saria, Obdia, & Hanan: omnes hi, filij Asel. 9 Filij autem Esec fratris eius, Vlam primogenitus, & Iehus secundus, & Eliphalet tertius. 9 Fuerunt. 9. filij Vlam viri robustissimi, & magno robore tendentes arcum: & multos habentes filios ac nepotes, vsque ad centum quinquaginta-millia. Omnes hi, filij Ben-iamin.

CAP. IX.

VNiuersus ergo Israel dinumeratus est: & summa eorum scripta est in Libro regum Israel, & Iuda, translati. 9. sunt in Babylonem propter delictum suum. 9 Qui autem habitauerunt primi in possessionibus, & in vrbibus suis: Israel, & sacerdotes, & Leuitæ, & Nathinæi. 9 Commorati sunt in Ierusalem de filijs Iuda, & de filijs Ben-iamin, & de filijs quoque Ephraim, & Manasse. 9 Other filius Ammiud, 9 filij Amri, filij Omri, filij Bonni, de filijs Phares filij Iudæ. 9 Et de Siloni: Asaia primogenitus, & filij eius. 9 De filijs autem Zara: Iehuel, & fratres eorum, sexcenti nonaginta. 9 Porro de filijs Ben-iamin: Salo filius Mosollam, filij Oduia, filij Asana: 9 & Iobania filius Ieroham: & Ela filius Ozi, filij Mochori: & Mosollam filius Saphatiæ, filij Rahuel, filij Iebaniæ. 9 & fratres eorū per familias suas, nongenti quinquaginta sex. Omnes, hi principes cognationum per domos patrum suorum. 9 De sacerdotibus autem: Iedaia, Ioarib, & Iachin: 9 Azarias quoque filius Helciæ, filij Mosollam, filij Sadoc, filij Maraioth, filij Achitob, pontifex domus Dei. 9 Porro Adaias filius Ieroham, filij Phassur, filij Melchiæ: & Maasar filius Adiel, filij Iezra, filij Mosollam, filij Mosollamith, filij Emmer. 9 fratres quoque eorum principes per familias suas; mille septingenti sexaginta, fortissimi robore ad faciendum opus ministerij in domo Dei. 9 De Leuitis autem: Semiea filius Hasshub filij Ezricam, filij Hasebia de filijs Merari. 9 Bachacar quoque carpentarius, & Galal, & Mathania filius Micha, filij Zechri, filij Asaph: 9 & Obdia filius Semeiæ, filij Galal, filij Idithun; & Barachia filius Asa, filij Elcana, qui habitauit in atrijs Netophati. 9 ianitores autem: Sellum, & Accub, & Telmon, & Ahimani: 9 & frater eorum Sellum princeps, vsque ad illud tempus, in porta regis ad orientem, obseruabant per vices suas de filijs Leui. 9 Sellum vero filius Core filij Abiasaph, filij Core, cum fratribus suis, & domo patris sui, hi sunt Coritæ super opera ministerij, custodes vestibulorum tabernaculi: & familię eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum. 9 Phinees autem filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino. 9 Porro Zacharias filius Mosollamia, ianitor portæ tabernaculi testimonij. 9 Omnes hi electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim: & descripti in uillis proprijs: quos constituerunt David, & Samuel Videns, in fide sua. 9 eum ipsos, quam filios eorum in ostijs domus Domini, & in tabernaculo vicibus suis. 9 Per quatuor ventos erant ostiarij: id est ad Orientem, & ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Austrum. 9 Fratres autem eorum in uiculis morabantur, & veniebant in sabbathis suis de tempore vsque ad tempus. 9 His quatuor Leuitis creditus erat omnis numerus ianitorum, & erant super exedras, & thesauros domus Domini. 9 Pergyrum quoque templi Domini morabantur in custodijs suis: ut cum tempus fuisset ipsi mane aperirent fores. 9 De horum grege erant & super vasa ministerij: ad numerum enim & inferebantur vasa, & efferebantur. 9 De ipsis & qui credita habebant vtensilia sanctuarij, pr erant similæ & vino, & oleo, & thuri, & aromatibus. 9 Filij autem sacerdotum vnguenta ex aromatibus confitiebant. 9 Et Mathathias Leuites primogenitus Sellum Coritæ, præfectus erat eorum quæ in tartagine frigebātur. 9 Porro de filijs Caath fratribus eorum, super panes erant propositionis, vt semper nouos per singula sabbata præpararent, 9 Hi sunt principes cantorum per familias Leuitarum, qui in exedris morabantur, vt die ac nocte ingiter suo ministerio deseruirent. 9 Capita Leuitarum, per familias suas principes, manserunt in Ierusalem. 9 In Gabaon autem commorati sunt pater Gabaon Iehiel, & nomen vxoris eius Maacha. 9 Filius primogeni-

Inf. 9. 35.

1. Reg. 24. 51.

Inf. 9. 39.

Sup. 8. 29

-3 MS. R. Hier. H. G.

filius MS G. Pr. Textu fe. sunt R. & G. 9.

Ex his H. G. genere 10 MS.

tui, eius Aadon, & Sur, & Cis, & Baal, & Ner, & Nadab, ¶ Gedor quoque & Ahio, & 37
Zacharias, & Macelloth. ¶ Porro Macel- 38
loth genuit Samaan: isti habitauerunt e regione fratrum suorum in Ierusalem, cum fratribus suis. ¶ Ner autem genuit 39
Cis: & Cis genuit Saul: & Saul genuit Ionathan, & Melchisúa, & Abinadab, & Esbaal. ¶ Filius autem Ionathan, Meribbáal: & Me- 40
ribbáal genuit Micha. ¶ Porro filij Micha, 41
Phithon & Melech & Tharaa, & Ahaz. ¶ Ahaz autem genuit Iara: & Iara genuit 42
Alámath, & Azmoth, & Zamri. Zamri autē genuit Mosa. ¶ Mosa uero genuit Banaa: 43
cuius filius Raphaia, genuit Elasa: de quo ortus est Asel. ¶ Porro Asel sex filios habuit 44
his nominibus, Ezricā, Bochru, Ismahel Saria, Obdia, Hananihi sunt filij Asel.

CAP. X.

PHilisthijm autem pugnabant contra Israél, fugeruntq. uiri Israel Philisthinos, & ceciderunt uulnerati in monte Gelbóe. ¶ Cuniq appropinquassent Philisthæi persequetes Saul, & filios eius, peruulnerauerunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisúa filios Saul. ¶ Et aggrauatum est prœlium contra Saul, inueneruntq. eum sagittarij, & uulnerauerunt iaculis. ¶ Et dixit Saul ad armigerum suum, Euagina gladium tuum, & interfice me: ne forte ueniant incircuncisi isti, & illudant mihi. Noluit autem armiger eius hoc facere, timore perterritus: arripuit ergo Saul ensem, & irruit in eum. ¶ Quod cum uidisset armiger eius, uidelicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, & mortuus est. ¶ Interijt ergo Saul, & tres filij eius, & omnis domus illius pariter concidit. ¶ Quod cum uidissent uiri Israel qui habitabant in campestribus, fugerunt: & Saul ac filijs eius mortuis, deseruerunt urbes suas, & huc illuc dispersi sunt: uenerunt. Philisthijm, & habitauerunt in eis. ¶ Die igitur altero detrahentes Philisthijm spolia cœtorum, inuenerunt Saul, & filios eius iacentes in monte Gelbóe,

¶ Cumq. spoliassent eum, & amputassent caput, armisq. nudassent, miserunt in terram suam, ut circunferretur, & ostenderetur idólorum templis & populis: arma autem eius ¶ consecrauerunt in phano dei sui, & caput affixerunt in templo Dagon. ¶ Hoc cum audissent uiri Iabes Galaad, omnia scilicet quæ Philisthijm fecerant super Saul, ¶ consurrexerunt singuli uirorum fortium, & tulerunt cadauera Saul & filiorum eius: attuleruntq. ea in Iabes, & sepelierunt ossa eorum subter quercum quæ erat in Iabes, & ieiunauerunt septem diebus. ¶ Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quòd præuaricatus sit sermonem Domini quod præceperat, & non custodierit illud: sed & insuper etiam pythonissam consuluerit, ¶ nec speraueritin Domino, propter quod interfecit eū, & transtulit regnū eius ad Dauid filiū Iai.

CAP. XI.

COngregatus est igitur omnis Israel ad Dauid in Hebron, dicens, Os tuū sumus & caro tua. ¶ Heri quoque & nudiustertius cū adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas & introducebas Israel: tibi enim dixit Dominus Deus tuus, Tu pasces populum meum Israel, & tu eris princeps super eum. ¶ Venerunt ergo omnes maiores natu Israel ad regem in Hebron, & iniit Dauid cum eis fœdus coram Domino: unxeruntq. eum regem super Israel, iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu Samuel. ¶ Abijt quoque Dauid, & omnis Israel in Ierusalem, hæc est Iebus, ubi erant Iebusæi habitatores terræ. ¶ Dixeruntq. qui habitabant in Iebus ad Dauid, non ingredieris huc. Porro Dauid cepit arcem Sion, quæ est Ciuitas Dauid, ¶ dixitq. Omnis qui percusserit Iebusæum

1. Reg. 31.
Sup. 8. 5
1. Reg. 15. 23.
1. Reg. 28.
2. Reg. 5. 1

facum in primis: erit princeps & dux. Ascendit igitur primus Ioab filius Saruiæ, & factus est princeps. ✠ Habitauit autem Dauid in arce, & ideirco appellata est Ciuitas Dauid. ✠ Ædificauitq. vrbem in circuitu a Mello vsque ad gyrum: Ioab autem reliqua urbis extruxit. ✠ Proficiebatq. Dauid uadens & crescens, & Dominus exercituum erat cum eo. ✠ ‖ Hi principes virorũ fortium Dauid, qui adiuuerunt eum vt rex fieret super omnem Israel iuxta uerbum Domini quod locutus est ad Israel. ✠ Et iste numerus robustorum Dauid: Iesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste leuauit hastam suam super trecentos vulneratos una uice. ✠ Et post eum Eleazar filius Patrui eius Ahohites, qui erat inter tres potétes. ✠ Iste fuit cũ Dauid in Phesdomim, quando Philisthiim congregati sunt ad locum illum in prælium: & erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratq. populus a facie Philisthinorum. ✠ ‖ Hi stetérunt in medio agri, & ‖ defenderunt eum: cumq. ‖ percussissent Philisthæos, dedit Dominus salutem magnam populo suo. ✠ Descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram, in qua erat Dauid, ad speluncam Odollam, quando Philisthiim fuerãt castrametati in Valle-raphaim. ✠ ‖ Porro Dauid erat in præsidio, & statio Philisthinorum in Beth-léhem. ✠ Desiderauit igitur Dauid, * & dixit, O si quis daret mihi aquã de cisterna Beth-léhem, quæ est in porta. ✠ Tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt, & hauserunt aquam de cisterna Beth-léhem, quæ erat in porta, & attulerunt ad Dauid vt biberet: qui noluit, sed magis libauit illam Domino, ✠ dicens, Absit vt in conspectu Dei mei hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerũt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere. Hæc fecerunt tres robustissimi. ✠ Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium, & ipse leuauit hastam suã contra trecentos vulneratos, & ipse erat inter tres nominatissimus, ✠ & inter tres secundus inclytus, & princeps eorum: verumtamen vsque ad tres primos non pgreuenerat. ✠ Banaias filius Ioiadæ ‖ viri robustissimi, qui multa opera pperarat, de Cabseel: ipse percussit duos ariel Moab: & ipse descendit & interfecit leonem in medio cisterna tempore niuis. ✠ Et ipse percussit virum Ægyptium, cuius statura erat quinque cubitorum, & habebat lanceam vt liciatorium texentium: descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam quam tenebat manu eius & interfecit eum hasta sua. ✠ Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ, qui erat inter tres robustos nominatissimus, ✠ inter triginta primus, verumtamen ad tres vsque non peruenerat: posuit autem eum Dauid ad auriculam suam. ✠ Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel frater Ioab, & Elchanan filius Patrui eius de Beth-léhem, Sammoth Arorites, ✠ Helles Phalonites, ✠ Ira filius Acces Thecuites, Abiézer Anathothites. ✠ Sobbochai Husathites, Ilai Ahohites, ✠ Maharai Netophathites, Heled filius Baana Netophathites, ✠ Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Ben-iamin. Banaia Pharathonites, ✠ Hurai de Torrente-Gaas, Abiel Arbathites, ✠ Azmoth Bauramites, Eliaba Salabonites. ✠ Filij Assem Gezonites, Ionathan filius Sage Ararites, ✠ Ahiam filius Sachar Ararites, Eliphal filius Vr, ✠ Hepher Mechesathites, Ahia Pheloni-tes, ✠ Hesro Carmelites, Naãri filius Asbai, ✠ Ioel frater Nathan, Mibahar filius Agarai. ✠ Selec Ammonites, Nahárai Berothites armiger Ioab filij Saruiæ. ✠ Ira Iethræus, Gareb Iethræus. ✠ Vrias Hethæus, Zabad filius Oholi, ✠ Adina filius Siza Rubenites princeps Rubenitarum, & cum eo triginta: ✠ Hanan filius Maacha, & Iosaphat Mathanites, ✠ Ozia Astarothites, Samma & Iehiel filij Hotham Arorites, ✠ Iedihel filius Samri, & Ioha frater eius Thosaites, ✠ Eliel Mahumites, & Ieribai & Iosaia filij Elnãem, & Ithma Moabites, Eliel & Obed, & Iasiel de Masobia.

CAP. XII.

1 HI quoque uenerunt ad Dauid in Siceleg, cum adhuc fugeret Saul filium Cis, qui erant fortissimi, & egregij pugnatores, ✠ tendentes arcum, & utraque manu fundis saxa iacientes, & dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex Ben-iamin. ✠ Princeps Ahiezer, & Ioas filij Samaa Gabaathites: & Iaziel & Phallet filij Azmoth, & 3 Baracha & Iehu Anathothites. ✠ Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta, & super triginta. Ieremias, & Iehoziel, & Iohanan, & Iezabad Gaderothites. ✠ & Eluzai, & Ierimuth, & 5 Baalia, & Samaria, & Saphatia Haruphites. ✠ Elcana, & Icsia & Azareel & 6 Ioezer & Iesbaam de Carehim: ✠ Ioela quoque & Zabadia filij Ieroham de Gedor. ✠ Sed & de Gaddi transfugerunt ad 8 Dauid, cum lateret in deserto, uiri robustissimi, & pugnatores optimi, tenentes clypeum, & hastam: facies eorum quasi facies leonis, & neloces quasi capreæ in montibus: ✠ Ezer princeps, Obdias secundus, Eliab tertius, ✠ Masmana quartus, Ieremias quintus, ✠ Ethi 12 sextus, Eliel septimus, ✠ Iohanan octauus, Elzebad nonus, Ieremias decimus, 13 ✠ Machbanai undecimus. ✠ hi de filijs 14 Gad principes exercitus: nouissimus, centum militibus præerat, & maximus, 15 mille. ✠ Isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo, quando inundare consueuit super ripas suas: & omnes fugauerunt qui morabantur in uallibus 16 ad orientalem plagam, & occidentalem. ✠ Venerunt autem & de Ben-iamin & de Iuda ad præsidium in quo 17 morabatur Dauid. ✠ Egressusq. est Dauid obuiam eis, & ait, Si pacifice uenitis ad me ut auxiliemini mihi, cor meum iungatur uobis: si autem insidiamini mihi pro aduersarijs meis, cum ego iniquitatem in manibus non habeam, videat Deus patrum nostrorum, & iudicet. ✠ Spiritus uero induit Amasai principem inter triginta, & ait, Tui sumus ô Dauid, & tecum fili Isai pax, pax tibi, & pax adiutoribus tuis. te enim adiuuat Deus

2. Reg. 23. 8.

‖ Hic stetit 12 Mss. G.

‖ defendit 12 M S G ‖ percussisset 12 Mss. G.

2. Reg. 23. 15. * aquam. M S. q. R.

‖ uir robustissimus M S.

tuus. Suscepit ergo eos Dauid, & constituit principes turmæ. ¶ Porro de Manasse transfugerunt ad Dauid, quando venerat cum Philisthijm aduersus Saul, vt pugnaret: & non dimicauit cum eis. ‖ quia inito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum, dicentes, Periculo capitis nostri reuertetur ad dominum suum Saul. ¶ Quando igitur reuertus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, & Iozabad, & Iedihel, & Michael, & Ednas, & Iozabad, & Eliu, & Silathi, principes militum in Manasse. ¶ hi præbuerunt auxilium Dauid aduersus latrunculos: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu. ¶ Sed & per singulos dies veniebat ad Dauid ad auxiliandum ei, vsque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei. ¶ Iste quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad Dauid, cum esset in Hebron, vt transferrent regnum Saul ad eum, iuxta verbum Domini. ¶ Filij Iuda portantes clypeum, & hastam, sex millia octingenti expediti ad prælium. ¶ De filijs Simeon virorum fortissimorum ad pugnandum, septem millia centum. ¶ De filijs Leui, quatuor millia sexcenti. ¶ Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron, & cū eo tria millia septingenti. ¶ Sadoc etiam puer egregiæ indolis, & domus patris eius, principes viginti duo. ¶ De filijs autem Beniamin fratribus Saul, tria millia, magna enim pars eorum adhuc equebatur domū Saul. ¶ Porro de filijs Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in cognationibus suis. ¶ Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt, vt constituerent regem Dauid. ¶ De filijs quoque Issachar viri eruditi qui nouerant singula tempora, ad præcipiendum quid facere deberet Israel, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus, eorum consilium sequebatur. ¶ Porro de Zabulon qui egrediebantur ad prælium, & stabant in acie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici. ¶ Et de Nephthali, principes mille, & cum eis instructi clypeo & hasta, triginta & septem millia. ¶ De Dan etiam præparati ad prælium, viginti octo millia sexcenti. ¶ Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie prouocantes, quadraginta millia. ¶ Trans Iordanem autem de filijs Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse instructi armis bellicis, centum viginti millia. ¶ Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron, ut constituerent regem Dauid super vniuersum Israel: sed & omnes reliqui ex Israel, vno corde erant, vt rex fieret Dauid. ¶ Fuerunt quoque ibi apud Dauid tribus diebus comedentes, & bibentes. præparauerant enim eis fratres sui. ¶ Sed & qui iuxta eos erant, vsque ad Issachar & Zabulon & Neph-thali, afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus ad vescendum: farinam, palathas, vuam passam, vinum, oleum, boues, arietes ad omnem copiam, gaudium quippe erat in Israel.

1 Reg. 29 4.

6 MS. H. C. vnus 6 MS. H. C.

CAP. XIII.

INijt autem consilium Dauid cum tribunis & centurionibus, & vniuersis principibus, & ait ad omnem cœtum Israel. Si placet uobis, & a Dño Deo nostro egrediatur sermo quę loquor: mittamus ad fratres nostros reliquos in vniuersas regiones Israel, & ad sacerdotes & Leuitas qui habitant in suburbanis vrbium, vt congregentur ad nos, ¶ & reducamus arcā Dei nostri ad nosmō enim requisiuimus ea in diebus Saul. ¶ Et respondit vniuersa multitudo vt

ita fieret: placuerat enim sermo omni populo. ¶ Congregauit ergo Dauid cunctum Israël a Sihor Ægypti, vsque dum ingrediaris Emath, ‖ vt adduceret arcam Dei de Cariath-iarim. ¶ Et ascendit Dauid & omnis-vir Israel ad collem Cariath-iarim qui est in Iuda, vt afferret inde arcam Domini Dei sedentis super cherubim, vbi inuocatum est nomen eus. ¶ Imposuerunt q. arcam Dei super plaustrum nouum, de domo Abinadab: Oza autem, & frater eius minabant plaustrum. ¶ Porrò Dauid & vniuersus Israël ludebant coram Deo omni virtute, in canticis & in citharis, & psalteriis, & tympanis, & cymbalis, & tubis. ¶ Cum autem peruenissent ad Areasm-chidon, tetendit Oza manum suã, vt sustentaret arcam: bos quippe lasciuiens paululum inclinauerat eam. ¶ Iratus est itaque Dominus contra Ozam, & percussit eum, ‖ eo quòd tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram Domino. ¶ Contristatusq. est Dauid, eo quòd diuisisset Dominus Ozam: vocauitq. locum illum, diuisio Ozæ, vsque in præsentem diem. ¶ Et timuit Deum tunc temporis, dicens, Quomodo possum ad me introducere arcam Dei? ¶ Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in Ciuitatem-Dauid, sed auertit in domum Obed-edom Gethæi. ¶ Mansit ergo arca Dei in domo Obed-edom tribus mensibus: & benedixit Dominus domui eius, & omnibus quæ habebat.

CAP. XIIII.

MIsit quoque Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices parietum lignorumq. vt ædificarent ei domum. ¶ Cognouitq. Dauid, eo quòd confirmasset eum Dominus in regem super Israel, & subleuatum esset regnum suum super populum eius Israël. ¶ Accepit quoque Dauid alias vxores in Ierusalem: genuitq. filios & filias. ¶ Et hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Ierusalem: Samua & Sobad, Nathan & Salomon, ¶ Iebahar, & Elisua, ¶ & Elphalet. ¶ Noga quoque, & Napheg, & Iaphia, ¶ Elisama, & Baal-iada, & Elphalet. ¶ ‖ Audientes autem Philisthiim eo quòd vnctus esset Dauid in regem super vniuersum Israël, ascenderunt omnes vt quærerent eum: quod cum audisset Dauid, egressus est obuiam eis. ¶ Porro Philisthiim venientes, diffusi sunt in Valle-Raphaim. ¶ Consuluitq. Dauid Dominum, dicens, Si ascendam ad Philisthæos, & si trades eos in manu mea? Et dixit ei Dominus, Ascende, & tradam eos in manu tua. ¶ Cumq. illi ascendissent in Baal-pharasim, percussit eos ibi Dauid, & dixit, Diuisit Deus inimicos meos per manum meam, sicut diuiduntur aquæ: & idcirco vocatum est nomen illius loci Baal-pharasim. ¶ Dereliquerunt q. ibi deos suos, quos Dauid iussit exuri. ¶ Alia etiam vice Philisthiim irruerunt, & diffusi sunt in valle. ¶ Consuluitq. rursum Dauid Deum: & dixit ei Deus, Non ascendas post eos, recede ab eis, & venies contra illos ex aduerso pyrorum. ¶ Cumq. audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus antete, vt percutiat castra Philisthiim. ¶ Fecit ergo Dauid sicut præceperat ei Deus: & percussit castra Philisthinorum, de Gabaon vsque Gazera. ¶ Diuulgatumq. est nomen Dauid in vniuersis regionibus, & Dominus dedit pauorem eius super omnes gentes.

CAP. XV.

FEcit quoque sibi domos in Ciuitate Dauid: & ædificauit locum arcæ Dei, tetenditq. ei tabernaculum. ¶ Tunc dixit Dauid, Illicitum est vt a quocunque portetur arca Dei, nisi a Leuitis: quos elegit Dominus ad portandum eam, & ad ministrandum sibi, vsque in æternum. ¶ Congregauitq. vniuersum Israel in Ierusalem, vt afferretur arca Dei in locum suũ, quem præparauerat ei. ¶ Nec non & filios Aaron & Leuitas. ¶ de filijs-Caath, Vriel princeps fuit: & fratres eius centum viginti. ¶ De filijs Merari, Asaia princeps: & fratres eius ducentum viginti. ¶ De filijs Gersom, Ioel princeps: & fratres eius centum triginta. ¶ De filijs Elisaphan, Semeias princeps: & fratres eius ducenti. ¶ De filijs Hebron, Eliel princeps: & fratres eius octoginta. ¶ De filijs Oziel, Aminadab princeps: & fratres eius centum duodecim. ¶ Vocauitq. Dauid Sadoc & Abiathar sacerdotes, & Leuitas, Vriel, Asaiam, Ioel, Semeiam, Eliel, & Aminadab: ¶ & dixit ad eos, Vos qui estis principes familiarum Leuiticarum, sanctificamini cum fratribus vestris, & afferte arcam Domini Dei Israël ad locum qui ei præparatus est: ¶ ne ‖ vt a principio, quia non eratis præsentes, percussit nos Dominus: sic & nunc fiat illicitum quid nobis agentibus. ¶ Sanctificati sunt ergo sacerdotes, & Leuitæ, vt portarent arcam Domini Dei Israël. ¶ Et tulerunt filij Leui arcam Dei, sicut præceperat ‖ Moyses iuxta uerbum Domini, humeris suis, in vectibus. ¶ Dixitq. Dauid principibus Leuitarum, ut constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, nablis videlicet & lyris, & cymbalis, ut resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. ¶ Constituerunt q. Leuitas: Hemam filium Ioel, & de fratribus eius Asaph filium Barachiæ, de filijs vero Merari, fratribus eorum: Ethan filium Cusaiæ. ¶ Et cum eis fratres eorum: in secundo ordine, Zachariam & Ben & Iaziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, Eliab, & Banaiam, & Maasiam, & Mathathiam & Eliphalu & Maceniam & Obed-edom & Iethiel, ianitores. ¶ Porro cantores, Heman, Asaph & Ethaniin cymbalis æneis concrepantes. ¶ Zacharias autem & Oziel, & Semiramoth & Iahiel & Ani & Eliab & Maasias & Banaias in nablis arcana canebant. ¶ Porro Mathathias, & Eliphalu & Macenias & Obed-edom & Iehiel & Ozazias in citharis pro octaua canebant epinicion. ¶ Chonenias autem princeps Leuitarum, prophetiæ præerat, ad præcinendam melodiam: erat quippe valde sapiens. ¶ Et Barachias & Elcana: ianitores arcæ. ¶ Porro Sebenias & Iosaphat & Nathanael, & Amasai, & Zacharias, & Banaias & Eliezer sacerdotes, clangebant tubis coram arca Dei: & Obed-edom

& ‖

Reg.6.2 ‖ omnes viri 13 2 Mss. Textus mutẽ contentus.

Nu.4.19.

2.Reg.5. 11.

2.Reg.5. 13. & Eli o.

2.Reg.5. 17.

Num.4.5

ducenti o. triginta o. uiginti o.

Sup.13. 20.

Nu.4.15.

& Iehias ' erant ianitores arcæ. ¶ ♰ Igitur Dauid & omnes' maiores natu Israel, & tribuni, ierunt ad deportandam arcam fœderis Domini de domo Obed-edom cum lætitia. ♰ Cumq. adiuuisset Deus Leuitas qui portabant arcam fœderis Domini, immolabantur septē tauri & septem arietes. ♰ Porro Dauid erat indutus stola byssina, & vniuersi Leuitæ qui portabant arcā, cantoresq. & Chonenias princeps prophetiæ inter cantores: Dauid autem etiam indutus erat ephod lineo. ♰ Vniuersusq. Israel deducebant arcam fœderis Domini in iubilo, & sonitu buccinæ, & tubis, & cymbalis, & nablis & citharis concrepantes. ♰ Cumq. peruenisset arca fœderis Domini vsque ad Ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, uidit regem Dauid saltantem atque ludentem, & despexit eum in corde suo.

CAP. XVI.

1. Reg. 6. 17. A Ttulerunt igitur arcam Dei, & constituerunt eam in medio tabernaculi quod tetenderat ei Dauid: & obtulerūt holocausta & pacifica coram Deo. ♰ Cumq. complesset Dauid offerens holocausta & pacifica, benedixit populo in nomine Domini. ♰ Et diuisit vniuersis per singulos, a uiro usque ad mulierem tortā panis, & partem assæ carnis bubalæ, & frixam oleo similam. ♰ Constituitq. coram arca Domini de Leuitis, qui ministrarent: & recordarentur operum eius, & glorificarent; atque laudarent Dominum Deum Israel: ♰ Asaph principem, & secundum eius Zachariam: Porro Iahiel & Semiramoth & Iehiel & Mathathiam & Eliab & Banaiam & Obed-edom, & Iehiel super organa psalterij & lyras: Asaph autem, vt cymbalis personaret. ♰ Banaiam uero & Iaziel sacerdotes, canere tuba iugiter coram arca fœderis Domini. ♰ In illo die fecit Dauid principem ad confitendum Domino, Asaph & fratres eius. ♰ Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinuentiones eius. Ps. 104. 1. Isa. 12. 4. ♰ Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius. ♰ Laudate nomen sanctum eius: lætetur cor quærentium Dominum. ♰ Quærite Dominum & virtutem: eius: quærite faciem eius semper. ♰ Recordamini mirabilium eius quæ fecit: signorum illius, & iudiciorū oris eius. ♰ Semen Israel serui eius: filij Iacob electi eius. ♰ Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius. ♰ Recordamini in sempiternum pacti eius: sermonis quem præcepit, in mille generationes. ♰ Quem pepigit cum Abraham: & iuramenti illius cum Isaac. ♰ Et constituit illud Iacob in præceptum, & Israel in pactum sempiternum. ♰ Dicens, Tibi dabo Terram-Chanáan, funiculum hæreditatis vestræ. ♰ Cum essent pauci numero, parui & coloni eius. ♰ Et transierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. ♰ Non dimisit quemquam calumniari eos: sed increpauit pro eis reges. ♰ ‖ Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari. Ps. 95. 2. ♰ Cantate Domino omnis terra, annuntiate ex die in diem salutare eius. ♰ Narrate in gentibus gloriam eius: in cunctis populis mirabilia eius. ♰ Quia magnus Dominus, & laudabilis nimis: & horribilis super omnes deos. ♰ Omnes enim dij populorum, idóla: Dominus autem cœlos fecit. ♰ Confessio & magnificentia coram eo:

ortitudo & gaudium in loco eius.
¶ Afferte Domino familiæ populorum : 28
fferte Domino gloriam & imperium .*
¶ Date-Domino'gloriam nomini eius:le 29
ate sacrificiũ,& venite in conspectu eius:
& adorate Dominum in decore sancto .
¶ Commoueatur a facie eius omnis ter- 30
a:ipse enim fundauit orbem immobilẽ
¶ Lætentur cæli, & exultet terra:& dicãt 31
r nationibus, Dominus regnauit .
¶ Tonet mare,& plenitudo eius:exultent 32
gri, & omnia quæ in eis sunt.
¶ Tunc laudabunt ligna saltus coram 33
Domino : quia venit iudicare terram .
¶ Cõfitemini Domino,quoniam bonus : 34
quoniam in æternum misericordia eius .
¶ Et dicite, Salua nos Deus saluator no- 35
ster : & congrega nos, & erue de genti-
bus,vt confiteamur nomini sancto tuo, &
exultemus in carminibus tuis .
¶ Benedictus Dominus Deus Israel ab 36
æterno,vsque in æternum : & dicat omnis
populus,Amen,& hymnum Deo.
¶ Dereliquit itaque ibi coram arca fœ- 37
deris Domini Asaph & fratres eius: vt mi-
nistrarent in conspectu arcæ iugiter per
singulos dies, & vices suas . ¶ Porro Obed 38
edom, & fratres eius sexaginta octo : &
Obed-edom filium Idithun, & Hosa con-
stituit ianitores . ¶ Sadoc autem sacer do- 39
tem, & fratres eius sacerdotes , coram ta-
bernaculo Domini in excelso quod erat in
Gabaon : ¶ vt offerrent holocaustа Domi- 40
no super altare holocaustomatis iugiter,
mane & vesperi, iuxta omnia quæ scripta
sunt in lege Domini,quam præcepit Israe-
li . ¶ Et post eum Heman & Idithun,& re- 41
liquos electos , vnum quemque vocabulo
suo,ad cõfitendum Domino, Quoniam in
æternum misericordia eius. ¶ Heman quo 42
que & Idithum canentes tuba, & quatien-
tes cymbala : & omnia musicorum organa
ad canendum Domino : filios autem Idi-
thum fecit esse portarios . ¶ Reuertusq; est 43
omnis populus in domum suam:& David,
vt benediceret etiam domui suæ .

CAP. XVII.

CVm autem habitaret David in do- 1
mo sua, dixit ad Nathan prophe-
tam , Ecce ego habito in domo ce-
drina:arca autem fœderis Domini sub pel-
libus est . ¶ Et ait Nathan ad David , Om- 2
nia quæ in corde tuo sunt fac : Deus enim
tecum est . ¶ Igitur nocte illa factus est ser- 3
mo Domini ad Nathan, dicens, ¶ Vade & 4
loquere David famulo meo : Hæc dicit Do-
minus, Non ædificabis tu mihi domum ad
habitandum . ¶ Neque enim mansi in do- 5
mo ex eo tempore quo eduxi Israel, * vsque
ad diem hanc : sed fui semper mutans lo-
ca tabernaculi, & in tentorio manens cum
omni Israel . ¶ Nunquid locutus sum fal- 6
tem vni iudicum Israel, quibus præcepe-
ram, ut pascerent populum meum , & di-
xi,Quare non ædificastis mihi domum ce-
drinam? ¶ Nunc itaque sic loqueris ad ser- 7
uum meum Dauid , Hæc dicit Dominus
exercituum, Ego tuli te, cum in pascuis se-
queretis gregem , vt esses dux populi mei
Israel . ¶ Et fui tecum quocunque perre- 8
xisti: & interfeci omnes inimicos tuos co-
ram te, feciq; tibi nomen quasi vnius ma-
gnorum qui celebrantur in terra . ¶ Et de- 9
di locum populo meo Israel : plantabitur,
& habitabit in eo, & vltra non cõmouebi-
tur : nec filij iniquitatis atterent eos , sicut
a principio , ¶ ex diebus quibus dedi iudi- 10
ces populo meo Israel , & humiliaui omni-
bus inimicos tuos . Annuncio ergo
tibi , quod ædificaturus sit tibi Domi-
nus domum. ¶ Cumq; impleueris dies tuos 11
vt vadas ad patres tuos , suscitabo semen
tuum post te, quod erit de filijs tuis: & sta-
biliam regnum eius . ¶ Ipse ædificabit mi- 12
hi domum , & firmabo solium eius vsque
in æternum . ¶ Ego ero ei in patrem,& ipse 13
erit mihi in filium : & misericordiam
meam non auferam ab eo, sicut abstuli ab
eo qui ante te fuit. ¶ Et statuam eum in do- 14
mo mea, & in regno meo vsque in sempi-
ternum : & thronus eius erit firmissimus
in perpetuum . ¶ Iuxta omnia verba hæc , 15
& iuxta vniuersam visionem istam, sic lo-
cutus est Nathan ad David . ¶ Cumq; ve- 16
nisset rex David , & sedisset coram Domi-
no, dixit . Quis ego sum Domine Deus , &
quæ domus mea , ut præstares mihi talia ?
¶ Sed & hoc parum visum est in conspectu 17
tuo, ideoq; locutus es super domum serui
tui etiam in futurum:& fecisti me spectа-
bilẽ super omnes homines Domine Deus.
¶ Quid vltra addere potest David , cum ita 18
glorificaueris seruum tuum,& cognoueris
eum? ¶ Domine propter famulum tuum 19
iuxta cor tuum fecisti omnem magnifice-
tiam hanc , & nota esse voluisti vniuersa
magnalia . ¶ Domine non est similis tui : 20
& non est alius Deus absque te , ex omni-
bus quos audiuimus auribus nostris .
¶ * Quis enim est alius,vt populus tuus Is- 21 *Et M.G.
rael , gens vna in terra, ad quam perrexit vt antea
Deus , vt liberaret , & faceret populum si- & M S.
bi, & magnitudine sua atque terroribus
eijceret nationes a facie eius, quem de Æ-
gypto liberarat? ¶ Et posuisti populum 22
tuum Israël tibi in populum vsque in æter
num , & tu Domine factus es Deus eius .
¶ Nunc igitur Domine, fermo quem locu- 23
tus es famulo tuo , & super domum eius ,
confirmetur in perpetuum, & fac sicut lo-
cutus es . ¶ Permaneatq; & magnificetur 24
nomen tuum vsque in sempiternum: & di-
catur , Dominus exercituum Deus Israel ,
& domus Dauid serui eius permanens co-
ram eo . ¶ Tu enim Domine Deus meus 25
reuelasti auriculam serui tui,vt ædificares
ei domum . & idcirco inuenit seruus tuus
fiduciam , vt oret coram te . ¶ Nunc ergo 26
Domine tu es Deus : & locutus es ad ser-
uum tuum tanta beneficia . ¶ Et cœpisti 27
benedicere domui serui tui , vt sit semper
coram te : te enim Domine benedicente,
benedicta erit in perpetuum .

CAP. XVIII.

FActum est autem post hæc , vt percu- 1 2.Reg.8.1
teret Dauid Philisthijm,& humiliaret
eos , & tolleret Geth , & filias eius de
manu Philisthijm : ¶ percuteretq; Moab , 2
& fierent Moabitæ serui Dauid, offerentes
ei munera . ¶ Eo tempore percussit Dauid 3
etiam Adar-ézer regem Soba regionis Ha-
math, quando perrexit, vt dilataret impe-
rium suum vsque ad flumen Euphraten .
¶ Cepit ergo Dauid mille quadrigas eius, & 4

septem millia equitum, ac uiginti millia uirorum peditum: iubnerunt. omnes equos curruum, exceptis centum quadrigis quas reseruauit sibi. ¶ Superuenit autem, & Syrus Darmascenus, ut auxiliaret Adar-ézer regi Soba: sed & huius percussit Dauid uiginti duo millia uirorum. ¶ Et posuit milites in Damasco, ut Syria quoque seruiret sibi, & offerret munera. Adiuuitq. eum Dominus in cunctis ad quæ perrexerat. ¶ Tulit quoque Dauid pharetras aureas, quas habuerant serui Adar-ézer: & attulit eas in Ierusalem. ¶ Necnon de Tebath, & Chun urbibus Adar-ézer æris plurimum, de quo fecit Salomon mare æneum, & columnas, & uasa ænea. ¶ Quod cum audisset Thou rex Hemath percussisse uidelicet Dauid omnem exercitum Adar-ézer regis Soba, ¶ misit Adoram filium suum ad regem Dauid, ut postularet ab eo pacem, & congratularetur ei quòd percussisset, & expugnasset Adar-ézer: aduersarius quippe erat Thou Adar-ézer. ¶ Sed & omnia uasa aurea, & argentea, & ænea consecrauit Dauid rex Domino, cum argento, & auro quod tulerat ex uniuersis gentibus, tam de Idumæa, & Moab, & filijs Ammon, quàm de Philisthijm, & Amalec. ¶ Abisai uero filius Saruiæ percussit Edom in Valle-salinarum, decem & octo millia: ¶ & constituit in Edom præsidium, ut seruiret Idumæa Dauid: saluauitq. Dominus Dauid in cunctis ad quæ perrexerat. ¶ Regnauit ergo Dauid super uniuersum Israel, & faciebat iudicium atque iustitiam cuncto populo suo. ¶ Porro Ioab filius Saruiæ erat super exercitum, & Iosaphat filius Ahilud a commentarijs: ¶ Sadoc autem filius Achitob, & Ahimélech, filius Abiathar, sacerdotes: & Susa, scriba. ¶ Banaias

Ahimelech 7 MS. Hieron. c. 9.

quoque filius Ioiadæ super legiones Cerethi, & Phelethi: porro filij Dauid, primi ad manum regis.

CAP. XIX.

1 ACcidit autem ut moreretur Naas
2 rex filiorum Ammon, & regnaret filius eius pro eo. ¶ Dixitq. Dauid, Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi pater eius gratiam. Misitq. Dauid nuncios ad consolandum eum super morte patris sui. Qui cum peruenissent in terram filiorum Ammon, ut consolarentur Hanon, ¶ dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon, Tu forsitan putas, quod Dauid honoris causa in patrem tuum, miserit qui consolarentur te: nec animaduertis, quod ut explorent, & inuestigent, & scrutentur terram tuam uenerint ad te serui eius. ¶ Igitur Hanon pueros Dauid decalauit, & rasit, & præcidit tunicas eorum a natibus usque ad
5 pedes, & dimisit eos. ¶ Qui cum abiissent, & hoc mandassent Dauid, misit in occursum eorum (grandem enim contumeliam sustinuerant) & præcepit ut manerent in Iericho, donec crescerent barba eorum, & tunc reuerterentur. ¶ Vi-
6 dentes autem filij Ammon, quod iniuriam fecissent Dauid, tam Hanon quam reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, ut conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria-Maacha, & de So-
7 ba currus, & equites. ¶ Conduxeruntq. triginta duo millia curruum, & regem Maacha cum populo eius. Qui cum uenissent, castrametati sunt e regione Medaba. Filij quoque Ammon congregati de urbibus suis, uenerunt ad bellum.
8 ¶ Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum uirorum fortium: egressiq. filij Ammon, direxerunt aciem iuxta portam ciuitatis: reges autem qui

ad auxilium eius uenerant separatim in agro stetерunt. ✝ Igitur Ioab intelligens bellum ex aduerso, & post tergum contra se fieri, elegit uiros fortissimos de uniuerso Israel, & perrexit contra Syrum. ✝ Reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui: & perrexerunt contra filios Ammon. ✝ Dixitq. Si uicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superauerint te filij Ammon, ero tibi in præsidium. ✝ Confortare, & agamus uiriliter pro populo nostro, & pro urbibus Dei nostri: Dominus autem quod in conspectu suo bonum est, faciet. ✝ Perrexit ergo Ioab, & populus qui cum eo erat, contra Syrum ad prælium: & fugauit eos. ✝ Porro filij Ammon uidentes quod fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusq. est etiam Ioab in Ierusalem. ✝ Videns autem Syrus quod cecidisset coram Israel, misit nuncios, & adduxit Syrum qui erat trans Fluuium: Sophach autem princeps militiæ Adar-ezer, erat dux eorum. ✝ Quod cum annunciatum esset Dauid, congregauit uniuersum Israel, & transiuit Iordanem, irruitq. in eos, & direxit ex aduerso aciem, illis contra pugnantibus. ✝ Fugit autem Syrus Israel: & interfecit Dauid de Syris septem millia curruum, & quadraginta millia peditum, & Sophach exercitus principem. ✝ Videntes autem serui Adar-ezer se ab Israel esse superatos, transfugerunt ad Dauid, & seruierunt ei: noluitq. ultra Syria auxilium præbere filijs Ammon.

CAP. XX.

FActum est autem post anni circulum, eo tempore quo solent reges ad bella procedere, congregauit Ioab exercitum, & robur militiæ, & uastauit terram filiorum Ammon; perrexitq. & obsedit Rabba: porro Dauid manebat in Ierusalem, quando Ioab percussit Rabba, & destruxit eam. ✝ Tulit autem Dauid coronam Melchum de capite eius, & inuenit in ea auri pondo talentum, & preciosissimas gemmas, fecitq. sibi inde diadema: manubias quoque urbis plurimas tulit. ✝ populum autem qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribulas, & trahas, & ferrata carpenta transire, ita ut discarentur, & contererentur: sic fecit Dauid cunctis urbibus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ierusalem. ✝ ‖ Post hæc initum est bellum in Gazer aduersum Philisthæos: in quo percussit Sobochai Husathites, Saphai de genere Raphaim, & humiliauit eos. ✝ Aliud quoque bellum gestum est aduersus Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus [N] Beth-lehemites' fratrem Goliath Gethæi, cuius hastæ lignum erat quasi liciatorium texentium. ✝ Sed & aliud bellum accidit in Geth, in quo fuit homo longissimus, senos habens digitos, id est, simul uiginti quatuor: qui & ipse de Rapha fuerat stirpe generatus. Hic blasphemauit Israel: & percussit eum Ionathan filius Samaa fratris Dauid. Hi sunt filij Rapha in Geth, qui ceciderunt in manu Dauid, & seruorum eius.

CAP. XXI.

1 COnsurrexit autem Satan contra Israel: & incitauit Dauid ut numeraret Israel. ✝ Dixitq. Dauid ad Ioab, & ad principes populi, Ite, & numerate Israel a Berlabee, usque Dan: & afferte mihi numerum, ut sciam. ✝ Responditq. Ioab, Augeat Dominus populum suum centuplum, quam sunt: nonne domine mi rex, omnes serui tui sunt? quare hoc quærit dominus meus, quod in peccatum reputetur Israeli. ✝ Sed sermo regis magis prævaluit: egressusq. est Ioab, & circuiuit uniuersum Israel: & reuersus est Ierusalem. ✝ Deditq. Dauid numerum eorum, quos, circuierat, & inuentus est omnis numerus Israel, mille millia, & centum millia uirorum educentium gladium: de Iuda autem [N] quadringenta' septuaginta millia bellatorum. ✝ Nam Leui, & Ben-iamin, non numerauit: eo quòd Ioab inuitus exequeretur regis imperium. ✝ Displicuit autem Deo quod iussum erat: & percussit Israel. ✝ Dixitq. Dauid ad Deum, Peccaui nimis ut hoc facerem: obsecro aufer iniquitatem serui tui, quia insipienter egi. ✝ Et locutus est Dominus ad Gad Videntem Dauidis, dicens, ✝ Vade, & loquere ad Dauid, & dic ei, Hæc dicit Dominus, Trium tibi optionem do: unum quod uolueris elige, & faciam tibi. ✝ Cumq. uenisset Gad ad Dauid, dixit ei, Hæc dicit Dominus, Elige quod uolueris: ✝ aut tribus annis [N] pestilentiam: * aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, & gladium eorum non posse euadere: aut tribus diebus gladium Domini, & mortem uersari in terra, & angelum Domini interficere in uniuersis finibus Israel: nunc igitur uide quid respondeam ei qui misit me. ✝ Et dixit Dauid ad Gad, Ex omni parte me angustiæ premunt: sed melius mihi est, ut incidam in manus Domini, quia multæ sunt miserationes eius: quàm in manus hominum. ✝ Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel: & ceciderunt de Israel septuaginta millia uirorum. ✝ Misit quoque angelum in Ierusalem, ut percuteret eam: cumq. percuteretur, uidit Dominus, & mœstus est super magnitudine mali: & imperauit angelo qui percutiebat, Sufficit, iam cesset manus tua. Porro angelus Domini stabat iuxta aream Ornam Iebusæi. ✝ Leuansq. Dauid oculos suos, uidit angelum Domini stantem inter cœlum, & terram, & euaginatum gladium in manu eius, & uersum contra Ierusalem: & ceciderunt tam, ipse, quàm maiores natu uestiti cilicijs, proni in terram. ✝ Dixitq. Dauid ad Deum, Nonne ego sum qui iussi ut numeraretur populus? Ego qui peccaui, ego qui malum feci: iste grex quid commeruit? Domine Deus meus uertatur obsecro manus tua in me, & in domum patris mei: populus autem tuus non percutiatur. ✝ Angelus autem Domini præcepit Gad ut diceret Dauidi,

ut

2 Reg. 24. 1. Infr. 27. 24.

[N] trecenta. 5.

1 MS. It. G.

[N] famem H. G. * famis 3 MS. R.

ut ascenderet, extrueretq. altare Domino Deo in area Ornan Iebusæi. ¶ Ascendit ergo Dauid iuxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat ex nomine Domini. 19
¶ Porro Ornan cum suspexisset, & uidisset angelum, quatuorq. filij eius cum eo, absconderunt se: nam eo tempore terebat in area triticum. ¶ Igitur cum ueniret Dauid ad Ornan, conspexit eum Ornan, & processit ei obuiam de area, & adorauit eum pronus in terram. ¶ Dixitq. ei Dauid, Da mihi locum areæ tuæ, ut ædificem in ea altare Domino: ita ut quantum ualet argenti accipias, & cesset plaga a populo. ¶ Dixit autem Ornan ad Dauid, Tolle, & faciat Dominus meus rex quodcunque ei placet, sed & bones do in holocaustum, & tribulas in ligna, & triticum in sacrificium, Omnia libens præbebo. ¶ Dixitq. ei rex Dauid, Nequaquam ita fiet, sed argentum dabo quantum ualet: neque enim tibi auferre debeo, & sic offerre Domino holocausta gratuita. ¶ Dedit ergo Dauid Ornan pro loco, siclos auri iustissimi ponderis sexcentos. ¶ Et ædificauit ibi altare Domino: obtulitq. holocausta, & pacifica: & inuocauit Dominum, & exaudiuit eum in igne de cælo super altare holocausti. ¶ Præcepitq. Dominus Angelo, & conuertit gladium suum in uaginam. ¶ Protinus ergo Dauid, uidens quod exaudisset eum Dominus in area Ornan Iebusæi, immolauit ibi uictimas. ¶ Tabernaculum autem Domini, quod fecerat ‖ Moyses in deserto, & altare holocaustorum, ea tempestate erat in excelso Gabaon. ¶ Et non præualuit Dauid ire ad altare, ut ibi obsecraret Deum: nimio enim fuerat in timore perterritus, uidens gladium angeli Domini.

2. Par. 3. 1.
Exo. 36. 2.

20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

CAP. XXII.

DIxitq. Dauid, Hæc est domus Dei, & hoc altare in holocaustum Israel. ¶ Et præcepit ut congregarentur omnes proselyti de Terra Israel, & constituit ex eis latomos ad cædendos lapides, & poliendos, ut ædificaretur domus Dei. ¶ Ferrum quoque plurimum ad clauos ianuarum, & ad commissuras atque iuncturas præparauit Dauid: & æris pondus innumerabile. ¶ Ligna quoque cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonij, & Tyrij deportauerunt ad Dauid. ¶ Et dixit Dauid, Salomon filius meus puer paruulus est & delicatus: domus autem quam ædificare uolo Domino, talis esse debet ut in cunctis regionibus nominetur: præparabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam, ante mortem suam omnes præparauit impensas. ¶ Vocauitq. Salomonem filium suum: & præcepit ei ut ædificaret Domum Domino Deo Israel. ¶ Dixitq. Dauid ad Salomonem, Fili mi, uoluntatis meæ fuit ut ædificarem domum nomini Domini Dei mei. ¶ Sed factus est sermo Domini ad me, dicens, Multum sanguinem effudisti, & plurima bella bellasti: non potes ædificare domum nomini meo, tanto effuso sanguine coram me. ¶ filius qui

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Infr. 28. 5.

nascetur tibi, erit uir quietissimus: faciem enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis per circuitum, & ob hanc causam Pacificus uocabitur: & pacem & otium dabo in Israel cunctis diebus eius. ¶ ‖ Ipse ædificabit domum nomini meo: & ipse erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem: firmabooq. solium regni eius super Israel in æternum. ¶ Nunc ergo fili mi, sit Dominus tecum, & prosperare, & ædifica domum Domino Deo tuo, sicut locutus est de te. ¶ Det quoque tibi Domino prudentiam, & sensum, ut regere possis Israel, & custodire legem Domini Dei tui. ¶ Tunc enim proficere poteris, si custodieris mandata, & iudicia quæ præcepit Dominus Moysi ut doceret Israel: confortare, & uiriliter age, ne timeas, neque paueas. ¶ Ecce ego in paupertate mea præparaui impensas domus Domini, auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum: æris uero & ferri non est pondus, uincitur enim numerus magnitudine: ligna & lapides præparaui ad uniuersa impendia. ¶ Habes quoque plurimos artifices, latomos, & cæmentarios, arteficesq. lignorum, & omnium artium ad faciendum opus prudentissimos ¶ in auro, & argento, & ære, & ferro, cuius non est numerus. Surge igitur, fac, & erit Dominus tecum. ¶ Præcedit quoque Dauid cunctis principibus Israel, ut adiuuarent Salomonem filium suum: ¶ Cernitis, inquiens, quod Dominus Deus uester uobiscum sit, & dederit uobis requiem per circuitum, & tradiderit ‖ omnes inimicos uestros in manus uestras, & subiecta sit terra coram Domino, & coram populo eius. ¶ Præbete igitur corda uestra, & animas uestras, ut quæratis Dominum Deum uestrum: & consurgite, & ædificate sanctuarium Domino Deo: ut introducatur arca fœderis Domini, & uasa Domino consecrata, in domum quæ ædificatur nomini Domini.

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

2. Reg. 7. 13. Heb. 1. 5. 3 Reg. 5. 5.

‖ habitatores terræ H. G. 4 M s. 10. M s.

CAP. XXIII.

IGitur Dauid senex, & plenus dierum, regem constituit Salomonem filium suum super Israel. ¶ Et congregauit omnes principes Israel, & sacerdotes atque Leuitas. ¶ Numeratiq. sunt Leuitæ a ‖ uiginti annis, & supra: & inuenta sunt triginta octo milia uirorum. ¶ Ex his electi sunt, & distributi in ministerium domus Domini uiginti quatuor millia: præpositorum autem, & iudicum, sex millia. ¶ Porro quatuor millia ianitores: & totidem psaltes canentes Domino in organis quæ fecerat ad canendum. ¶ ‖ Et distribuit eos Dauid per uices filiorum Leui, Gerson uidelicet, & Caath, & Merari. ¶ Filij Gerson: Leedan, & Semei. ¶ Filij Leedan: princeps Iahiel, & Zethan, & Ioel, tres. ¶ Filij Semei: Salomith, & Hosiel, & Aran, tres isti principes familiarum Leedan. ¶ Porro filij Semei: ‖ Leheth, & Ziza, & Iaus, & Baria: isti filij Semei quatuor. ¶ Erat autē Leheth prior, Ziza secundus: porro Iaus, & Baria non habuerunt plurimos filios, & idcirco in una famil· unaq. domo computati sunt.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

‖ originis 4 M s. H. G.

Exo. 6. 17. Sup. 6. 1.

‖ Teheth H G.

Exo. 2.2. & 6. 20 Heb 5.4

Exo. 2. 22. & 18.

Leu. 10.1 Num. 3.4 & 26.60

¶ & R H. G.

¶ Filij Caath : Amram , & Isaar , Hebron & Oziel, quatuor. ¶ ¶ Filij Amram , Aaron , & Moyses . ¶ Separatusq. est Aaron ut ministraret in Sancto sanctorum, ipse & filij eius in sempiternum , & adoleret incensum Domino , secundum ritum suum, ac benediceret nomini eius in perpetuum. ¶ Moysi quoque hominis Dei filij annumerati sunt in tribu Leui. ¶ Filij Moysi : Gersom, & Eliezer. ¶ Filij Gersom: Subuel primus. ¶ ¶ Fuerunt autem filij Eliézer : Rohobia primus : & non erant Eliézer filij alij. Porro filij Rohobia multiplicati sunt nimis. ¶ Filij Isaar : Salomith primus. ¶ Filij Hebron : Ieriau primus , Amarias secundus , Iahaziel tertius , Iecmaan quartus. ¶ Filij Oziel : Micha primus , Iesia secundus . ¶ Filij Merari : Moholi , & Musi . Filij Moholi : Eleazar , & Cis . ¶ Mortuus est autem Eleázar , & non habuit filios , sed filias : acceperuntq. eas filij Cis fratres earum . ¶ Filij Musi : Moholi , & Eder , & Ierimoth , tres . ¶ Hi filij Leui in cognationibus , & familijs suis , principes per uices , & numerum capitum singulorum qui faciebant opera ministerij domus Domini a uiginti annis , & supra . ¶ Dixit enim Dauid , Requiem dedit Dominus Deus Israel populo suo , & habitationem Ierusalem usque in æternum . ¶ Nec erit officij Leuitarum ut ultra portent tabernaculum , & omnia uasa eius ad ministrandum . ¶ Iuxta præcepta quoque Dauid nouissima supputabitur numerus filiorum Leui a uiginti annis , & supra . ¶ Et erunt sub manu filiorum Aaron in cultum domus Domini , in uestibulis , & in exedris , & in loco purificationis & in sanctuario , & in uniuersis operibus ministerij templi Domini .

¶ Sacerdotes autem , super panes propositionis , & ad similæ sacrificium , & ad lagana , & azyma , & sartaginem , & ad torrendum , & super omne pondus atque mensuram . ¶ Leuitæ uero ut steterunt mane ad confitendum , & canendum Domino : similiterq. ad uesperam , ¶ tam in oblatione holocaustorum Domini , quàm in sabbathis , & Calendis , & solemnitatibus reliquis iuxta numerum , & ceremonias uniuscuiusque rei, iugiter coram Domino . ¶ Et custodiant obseruationes tabernaculi fœderis , & ritum sanctuarij , & obseruationem filiorum Aaron fratrum suorum , & ut ministrent in domo Domini .

CAP. XXIIII.

PORro filijs Aaron hæ partitiones erant : Filij Aaron : Nadab , & Abiu, & Eleázar , & Ithamar . ¶ Mortui sunt autem Nadab , & Abiu ante patrem suum absque liberis : sacerdotioq. functus est Eleázar , & Ithamar . ¶ Et diuisit eos Dauid , ¶ id est Sadoc de filijs Eleázari , & Ahimélech de filijs Ithamar , secundum uices suas , & ministerium . ¶ Inuentiq. sunt multo plures filij Eleázar in principibus uirtis , quàm filij Ithamar . Diuisit autem eis , hoc est filijs Eleázar principes per familias sexdecim , & filijs Ithamar per familias , & domos suas octo . ¶ Porro diuisit utrasque uices se familias sortibus : erant enim principes sanctuarij , & principes Dei , tã de filijs Eleázar , quàm de filijs Ithamar. ¶ Descripsitq. eos Semeias filius Nathanael scriba Leuites , coram rege , & principibus , & Sadoc sacerdote , & Ahimélech filio Abiathar , principibus quoque familiarum sacerdotalium , & Leuiticarum : unam domum quæ cæteris præerat , Eleázar : & alteram domum , quæ subsidebat cæteros , Ithamar. ¶ Exiit autem sors prima Ioiarib , secunda Iedei . ¶ tertia Harim , quarta Seorim , quinta Melchia , sexta Maiman , ¶ septima Accos , octaua Abia , ¶ nona Iesua , decima Sechenia. ¶ undecima Eliasib , duodecima Iacim , ¶ tertiadecima Hoppha , decimaquarta Isbaab , decimaquinta Belga , decimasexta Emmer , decimaseptima Hezir , decimaoctaua Aphises , ¶ decimanona Phetcia , uicesima Hezechiel , ¶ uicesimaprima Iachin , uicesimasecunda Gamul , ¶ uicesimatertia Dalaiau, uicesimaquarta Maaziau . Hæ uices eorum secundum ministeria sua , ut ingrediantur domum Domini , & iuxta ritum suum sub manu Aaron patris eorum : sicut præceperat Dominus Deus Israel .

¶ Porro filiorum Leui , qui reliqui fuerant , de filijs Amram erat Subael : & de filijs Subael, Iehedeia. ¶ De Isrie quoque Rohobiæ princeps Iesias . ¶ Hagi uero filius Salemoth : filiusq. Salemoth Iahath : ¶ filiusq. eius Ieriau-primus , Amarias secundus , Iahaziel tertius , Iecmáan quartus. ¶ Filius Oziel , Micha : filius Micha , Samir . ¶ Frater Micha , Iesia : filiusq. Iesiæ , Zacharias . ¶ Filij Merari : Moholi , & Musi . filius Oziau : Benno. ¶ Filius quoque Merari : Oziau , & Soam , & Zachur , & Hebri. ¶ Porro Moholi filius : Eleázar , qui nó habebat liberos . ¶ Filius uero Cis , Ieramneel. ¶ Filij Musi : Moholi , Eder , & Ierimot . Isti filij Leui secúdum domos familiarij suarú . ¶ Miseruntq. & ipsi sortes cótra fratres suos filios Aaron coram Dauid rege , & Sadoc , & Ahi-mélech , & principibus familiarum sacerdotalium , & Leuiticarum , tam maiores , quam minores . omnes sors æqualiter diuidebat .

9. Mss. H.G.

CAP. XXV.

IGitur Dauid , & magistratus exercitus segregauerunt in ministerium filios Asaph , & Heman . & Idithun : qui prophetarent in citharis , & psalteriis , & cymbalis , secundum numerum suum dedicato sibi officio seruientes . ¶ De filijs Asaph : Zacchur & Ioseph , & Nathania , & Asarela , filij Asaph : sub manu Asaph ¶ prophetantes iuxta regem . ¶ Porro Idithun , filij Idithun , Godolias , Sori , Iesaias , & Hasabias , & Mathathias , sex , sub manu patris sui Idithun , qui in cithara prophetabat in confitentes , & laudantes Dominum . ¶ Heman quoque : filij Heman , Boccíau Mathaniau , Oziel , Subuch , & Ierimot , Hananias , Hanani , Eliata , Geddelthi , & Romenthi-ézer , & Iesbacasa , Mellóthi , Othir , Mahazioth : ¶ omnes isti filij Heman ¶ Videntes regis in sermonibus Dei , ut exaltaret cornu : dedit. Deus Heman filios quatuordecim , & filias tres . ¶ Omnes

¶ prophetantes H.G.

¶ Videntes I.M.S. H.G.

uersi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi erant, in cymbalis, & psalterijs, & citharis, in ministeria domus Domini iuxta regem: Asaph videlicet, & Idithun, & Heman.
7 ¶ Fuit autem numerus eorum cum fratribus suis, qui erudiebant canticum Domini, cuncti doctores, ducenti octogintaocto.
8 ¶ Miseruntq; sortes per uices suas, ex æquo tam maior, quàm minor, doctus pariter, & indoctus.
9 ¶ Egressaq; est sors prima Ioseph, qui erat de Asaph, Secunda Godoliæ, ipsi & filijs eius, & fratribus eius duodecim.
10 ¶ Tertia Zachur, filijs & fratribus eius duodecim.
11 ¶ Quarta Izari, filijs, & fratribus eius duodecim.
12 ¶ Quinta Nathaniæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
13 ¶ Sexta Bocciáu, filijs, & fratribus eius duodecim.
14 ¶ Septima Isreela, filijs, & fratribus eius duodecim.
15 ¶ Octaua Iesaiæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
16 ¶ Nona Mathaniæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
17 ¶ Decima Semeiæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
18 ¶ Vndecima Azareel, filijs, & fratribus eius duodecim.
19 ¶ Duodecima Hasabiæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
20 ¶ Tertiadecima Subael, filijs, & fratribus eius duodecim.
21 ¶ Quartadecima Mathathiæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
22 ¶ Quintadecima Ierimoth, filijs, & fratribus eius duodecim.
23 ¶ Sextadecima Hananiæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
24 ¶ Septimadecima Iesbacassæ, filijs, & fratribus eius duodecim.
25 ¶ Octauadecima Hanani, filijs, & fratribus eius duodecim.
26 ¶ Nonadecima Mellothi, filijs, & fratribus eius duodecim.
27 ¶ Vicesima Eliatha, filijs, & fratribus eius duodecim.
28 ¶ Vicesimaprima Othir, filijs, & fratribus eius duodecim.
29 ¶ Vicesimasecunda Geddelthi, filijs, & fratribus eius
30 duodecim.
31 ¶ Vicesimatertia Mahazioth, filijs, & fratribus eius duodecim. ¶ Vicesimaquarta Romemthi-ezer filijs, & fratribus eius duodecim.

CAP. XXVI.

1 Diuisiones autem ianitorum: de Coritis Meselemia, filius Core, de filijs Asaph.
2 ¶ Filij Meselemiæ: Zacharias primogenitus, Iadihel secundus, Zabadias tertius, Iathanael quartus,
3 ¶ Aëlam quintus, Iohanan sextus,
4 Elioenai septimus. ¶ Filij autem Obed-edom: Semeias primogenitus, Iozabad secundus, Ioaha tertius, Sachar quartus, Nathanaël quintus,
5 ¶ Ammiel sextus, Issachar septimus, Phollathi octauus: quia benedixit illi Dominus.
6 ¶ Semeiæ autem filio eius nati sunt filij, præfecti familiarum suarum: erant enim viri fortissimi.
7 ¶ Filij ergo Semeiæ, Othni, & Raphael, & Obed, Elzabad, & fratres eius uiri fortissimi: Elihu quoque, & Samachias.
8 ¶ Omnes hi, de filijs Obed-edom: ipsi, & filij, & fratres eorum fortissimi ad ministrandum, sexaginta duo de Obed-edom.
9 ¶ Porro Meselemiæ filij, & fratres eorum robustissimi, decem & octo.
10 ¶ De Hosa autem, id est de filijs Merari: Semri principem non enim habuerat primogenitum, & idcirco posuerat eum pater eius in principem:)
11 ¶ Helcias secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus: omnes hi filij, & fratres Hosa tredecim.
12 ¶ Hi diuisi sunt in ianitores, ut semper principes custodiarum, sicut & fratres eorum ministrarent in domo Domini.
13 ¶ * Missæ sunt uergo sortes ex æquo, & paruus, & magnis, per familias suas, in unamquamque portarum.
14 ¶ Cecidit ergo sors Orientalis, Selemiæ. Porro Zachariæ filio eius, uiro prudentissimo, & erudito, sortito obtigit plaga Septentrionalis.
15 ¶ Obed-edom ueró, & filijs eius ad Austrum: in qua

* Et H. G. autem 2 MS.

parte domus, erat seniorum concilium. ¶ Sephim, & Hosa ad Occidentem, iuxta portam quæ ducit ad uiam ascensionis: custodia contra custodiam. ¶ Ad Orientem uero, Leuitæ sex: & ad Aquilonem, quatuor per diem: atque ad Meridiem similiter in die, quatuor: & ubi erat consilium, bini & bini. ¶ In cellulis quoque ianitorum ad Occidentem quatuor in uia bini q. per cellulas. ¶ Hæ sunt diuisiones ianitorum filiorum Core, & Merari. ¶ Porro Achias erat super thesauros domus Dei, & uasa sanctorum. ¶ Filij quoque Ledan, filij Gersoni: de Ledan principes familiarum, Ledan & Gersoni, Iehieli. ¶ Filij Iehieli: Zathan, & Ioel * fratres' eius, super thesauros domus Domini. ¶ Amramitis, & Isaaritis, & Hebronitis, & Oziehelitis. ¶ Subael autem filius Gersom, filij Moysi præpositus thesauris. ¶ ** Frater' quoque eius Eliezer, cuius filius Rahabia, & huius filius Isaias: & huius filius Ioram, huius quoque filius Zechri, & huius filius Selemith. ¶ Ipse Selemith, & fratres eius super thesauros sanctorum, quæ sanctificauit Dauid rex, & principes, familiarum, & tribuni, & centuriones, & duces exercitus, ¶ de bellis, & manubijs prœliorum, quæ consecrauerant ad instaurationem, & supellectilem templi Domini. ¶ Hæc autem omnia sanctificauit Samuel Videns, & Saul filius Cis, & Abner filius Ner, & Ioab filius Saruiæ: ** omnesq; sanctificantes ea per manum Selemith, & fratrum eius. ¶ Isaaritis uero præerat Chonenias, & filijs eius ad opera forinsecus super Israel ad docendum & iudicandum eos. ¶ Porro de Hebronitis Hasabias, & fratres eius uiri fortissimi, mille septingenti præerant Israeli trans Iordanem contra Occidentem, in cunctis operibus Domini, & in ministerium regis. ¶ Hebronitarum autem princeps fuit Ieria secundum familias, & cognationes eorum. Quadragesimo anno regni Dauid recensiti sunt: & inuenti sunt uiri fortissimi in Iazer Galaad, ¶ fratresq; eius robustioris ætatis, duo millia septingenti principes familiarum. Præposuit autem eos Dauid rex Rubenitis, & Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse, in omne ministerium Dei, & regis.

CAP. XXVII.

Filij autem Israël secundum numerum suum, principes familiarum, tribuni, & centuriones, & præfecti, qui ministrabant regi iuxta turmas suas, ingredientes, & egredientes per singulos menses in anno: uigintiquatuor millibus singuli præerant. ¶ Primæ turmæ in primo mense Iesboam præerat filius Zabdiel: & sub eo uiginti quatuor millia. ¶ De filijs Phares, princeps cunctorum principū in exercitu mense primo. ¶ Secundo mensis habebat turmam Dudia Ahohites, & post se alter nomine Macelloth, qui regebat partem exercitus uiginti quatuor ** millium'. ¶ Dux quoque turmæ tertiæ in mense tertio, erat Banaias filius Ioiade ** sacerdos': & in diuisione sua uigintiquatuor millia. ¶ Ipse est Banaias fortissimus inter triginta, & super triginta. præerat autem turmæ ipius Amizabad filius eius. ¶ Quartus mense quarto, Asahel frater Ioab, & Zabadias filius eius post eū: & in turma eius uiginti quatuor millia. ¶ Quintus, mēse quinto, princeps Samaoth Iezerites: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Sextus mense sexto, Hira filius Acces Thecuites: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Septimus, mense septimo, Helles Phallonites de filijs Ephraim: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Octauus, mense octauo, Sobochai Husathites de stirpe Zarahi: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Nonus, mense nono, Abiézer Anathothites de filijs Ieminí: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Decimus, mense decimo, Marai, & ipse Netophathites de stirpe Zarai: & in turma eius uiginti quatuor millia. ¶ Vndecimus, mense undecimo, Banaias Pharathonites de filijs Ephraim: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Duodecimus, mense duodecimo, Holdai Netophathites, de stirpe Gothoniel: & in turma eius uigintiquatuor millia. ¶ Porro tribubus præerant in Israël, Rubenitis, dux Elié-zer filius Zechri: Simeonitis, dux Saphatias filius Maacha: ¶ Leuitis, Hasabias filius Camuel; Aaronitis, Sadoc: ¶ Iuda, Eliu frater Dauid: Issachar, Amri filius Michaël. ¶ Zabuloniris, Ismaias filius Abdiæ: Nephthalitibus, Ierimoth filius Oziel: ¶ filijs Ephraim, Osee filius Oziziu: dimidiæ tribui Manasse, Ioel filius Phadaiæ: ¶ & dimidiæ tribui Manasse in Galaad, Iaddo filius Zachariæ: Beniamin autem, Iasiel filius Abner. ¶ Dan uero, Ezrihel filius Ieroham. hi principes filiorum Israël. ¶ Noluit autem Dauid numerare eos a uiginti annis inferius: quia dixerat Dominus ut multiplicaret Israël quasi stellas cœli. ¶ Ioab filius Saruiæ cœperat numerare, ¶ nec compleuit: quia super hoc ira irruerat in Israël: & idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti, non est relatus in Fastos regis Dauid. ¶ Super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adiel. his autem thesauris qui erant in urbibus, & in uicis, & in turribus, præsidebat Ionathan filius Oziæ. ¶ Operi autem rustico, & agricolis qui exercebant terram, præerat Ezri filius Chelub: ¶ uinearumq; cultoribus, Semeias ** Romathites': cellis autem uinarijs, Zabdias ** Aphonites'. ¶ Nam super oliueta, & ficeta, quæ erant in campestribus, Balanam Gederites: super apothecas autem olei, Ioas ¶ Porro armentis quæ pascebantur in Saron, præpositus fuit Setrai Saronites: & super boues in uallibus, Saphat filius Adli: ¶ super camelos uero, Obil Ismaelites: & super asinos, Iadias Meronathites, ¶ super oues quoque Iazis Agarenus. omnes hi, principes substantiæ regis Dauid. ¶ Ionathan autem patruus Dauid, consiliarius, uir prudens, & literatus: Ipse, & Iahiel filius Hachamoni, erant cum filijs regis. ¶ Achi-tophel etiam consiliarius regis, & Chusai Arachites amicus regis. ¶ Post Achi-tophel fuit Ioiada filius Banaiæ, & Abiathar. Principes autem exercitus regis erat Ioab.

CAP.

* fratres 2. MS R. H.

** fratres 8. M S. H. suffragatur autē Textus, tam præcedenti, quàm hoc loco G. et voces Hebræas, si pūcta perimuerent.

** omnes qui 13. MS. H. G.

** millia 2. MS.

** sacerdotis 7. MS. R. Lex 11. quidā hoc modo 70. eorum Textus habet, transfulit uat.

Sup. 21. 2.

** Romathites 4. MS. H G. ** Saphamites H. G.

CAP. XXVIII.

1 Conuocauit igitur Dauid omnes principes Israel, duces tribuum, & præpositos turmarum, qui ministrabant regi: tribunos quoque, & centuriones, & qui præerant substantiæ, & possessionibus regis, filiosq. suos cum eunuchis, & potentes, & robustissimos quosque in exercitu Ierusalem. ✠ Cumq. surrexisset rex, & stetisset, ait, Audite me fratres mei, & populus meus: Cogitaui ut ædificarem domum in qua requiesceret arca fœderis Domini, & scabellum pedum Dei nostri: & ad ædificandum, omnia præparaui. ✠ Deus autem dixit mihi, ‖Non; 2 Reg. 7. 13. ædificabis domum nomini meo: eo quòd sis uir bellator, & sanguinem fuderis.
4 ✠ Sed elegit Dominus Deus Israel me de uniuersa domo patris mei, ut essem rex super Israel in sempiternum: de Iuda enim elegit principes: porro de domo Iuda, domum patris mei: & de filijs patris mei, placuit ei ut me eligeret regem super cunctum Israel. ‖ Sed & de filijs meis Sap 9. 7. (filios enim mihi multos dedit Dominus) elegit Salomonem filium meum, ut sederet in throno regni Domini super Israel, ✠ dixitq. mihi, Salomon filius tuus 6 ædificabit domum meam, & ℣ atria mea altaria o. ipsum enim elegi mihi in filium &, ego ero ei in patrem. ✠ Et firmabo regnum 7 eius usque in æternum, si perseuerauerit facere præcepta mea, & iudicia, sicut & hodie. ✠ Nunc ergo coram uniuerso cœtu Israel audiente Deo nostro, custodite, & perquirite cuncta mandata Domini Dei ℣ nostri: ut possideatis Terram nostri R. H. Tex. aut. MS. & G. consonat. bonam, & relinquatis eam filijs uestris post uos usque in sempiternum. ✠ Tu au- 9 tem Salomon fili mi, scito Deum patris tui, & serui ei corde perfecto, & animo uoluntario: ‖ Omnia enim corda scrutatur Dominus, & uniuersas mentium cogitationes intelligit. Si quæsieris eum, inuenies: si autem dereliqueris eum, proijciet te Dominus ut ædificares Domum sanctuarij, confortare, & perfice. ✠ Dedit autem Dauid Salomoni filio suo de- 11 scriptionem porticus, & templi, & cellariorum, & cœnaculi: & cubiculorum in adyptis, & domus propitiationis, ✠ nec 12 non & omnium quæ cogitauerat atriorum, & exedrarum per circuitum in thesauros Domus Domini, & in thesauros sanctorum. ✠ diuisionumq. sacerdotalium, & Leuiticarum, in omnia opera domus Domini, & in uniuersa uasa ministerij templi Domini. ✠ Aurum in pondere per singula uasa ministerij. Argenti quoque pondus pro uasorum ℣ & operum diuersitate. ✠ Sed & in candelabra 15 aurea, & ad lucernas eorum, aurum pro mensura uniuscuiusque candelabri, & lucernarum. Similiter & in candelabra argentea, & in lucernas eorum: pro diuersitate mensuræ, pondus argenti tradidit. ✠ Aurum quoque dedit in ℣ mensas 16 propositionis pro diuersitate ℣ mensurarum: similiter, & argentum in alias mensas argenteas. ✠ Ad fuscinulas quoque & phialas, & thuribula ex auro purissimo, & leun- 17 culos aureos pro qualitate mensuræ pondus distribuit, in leunculum, & leunculū. Similiter & in icones argenteos diuersum 18 argenti pondus separauit. ✠ Altari autem in quo adoletur incensum, aurum purissimum dedit: ut ex ipso fieret similitudo quadrigæ cherubim extendentium alas, & uelantium arcam fœderis Domini.
19 ✠ Omnia, inquit, uenerunt scripta manu Domini ad me, ut intelligerem uniuersa 20 opera exemplaris. ✠ Dixit quoque Dauid Salomoni filio suo, Viriliter age, & confortare, & facine timeas, & ne paueas: Dominus enim Deus meus tecum erit, & non dimittet te, nec derelinquet, donec perficias omne opus ministerij domus Domini. ✠ Ecce diuisiones sacerdotum, & Leui- 21 tarum, in omne ℣ ministerium' domus Domini, assistunt tibi, & parati sunt, & nouerunt tam principes, quam populus, facere omnia præcepta tua. ℣ opus ministerij MS. 9.

CAP. XXIX.

1 Locutusq. est Dauid rex ad omnem ecclesiam. Salomonem filium meū unum elegit Deus, adhuc puerum, & tenellum: opus enim grande est, neque enim homini præparatur habitatio, 2 sed * Deo. ✠ Ego autem totis uiribus meis præparaui impensas Domus * Dei mei. Aurum ad uasa aurea, & argentum in argentea, æs in ænea, ferrum in ferrea, ligna ad lignea: & lapides onychinos, & quasi stibinos, & diuersorum colorum, omnemq. pretiosum lapidem, & marmor 3 Parium abundantissime. ✠ & super hæc quæ obtuli in domum Dei mei, de peculio meo aurum, & argentum do in templum Dei mei, exceptis his quæ præparaui in ædem sanctam. ✠ Tria millia talenta auri de auro Ophir: & septem millia talentorum argenti probatissimi: ad 5 deaurandos parietes templi. ✠ ℣ Et, ubicumque opus est aurum, de auro, & ubicumque opus est argentum, de argento opera fiant per manus artificum & si quis sponte offert, impleat manum suam hodie, & offerat quod uoluerit Domino. * Domino 3 MS. H. G. * Domus MS. 9. R. ℣ Vt 3 MS.
6 ✠ Polliciti sunt itaque principes familiarum, & proceres tribuum Israel, tribuni quoque, & centuriones, & princi- 7 pes-principum' possessionum regis. ✠ Dederuntq. in opera domus Domini auri talenta quinque millia, & solidos decem millia: argenti talenta decem millia, & æris talenta decem, & octo millia: ferri quoque centum millia talentorum. ✠ Et 8 apud quemcumque inuenti sunt lapides, dederunt in ℣ thesauros' domus Domini: per manū Iahiel Gersonitis. ✠ Lætatusq. est populus, cum uota * sponte promitterent: quia corde toto offerebant ea Domino: sed & Dauid rex lætus 10 est gaudio magno. ✠ Et benedixit Domino coram uniuersa multitudine: & ait, Benedictus es Domine Deus Israel patris nostri ab æterno in æternum. -9 MS. R. H. G. ℣ thesaurum 9. MS. H Textus autem. R & G. similiter legit. * Sua 4 MS.
11 ✠ Tua est Domine magnificentia, & potentia, & gloria, atque uictoria, & tibi laus: cuncta enim quæ in cœlo sunt, & in terra, tua sunt: tuum Domine regnum, & tu es super omnes principes. ✠ Tuæ 12 diuitiæ, & tua est gloria: tu dominaris

omnium: in manu tua virtus & potentia, in manu tua magnitudo, & imperium omnium. ℣ Nunc igitur Deus noster confitemur tibi, & laudamus nomen tuum inclytum. ℣ Quis ego, & quis populus meus, ut possimus hæc tibi uniuersa promittere? tua sunt omnia, & quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi. ℣ Peregrini enim sumus coram te, & aduenæ, sicut omnes patres nostri. ‖ Dies nostri quasi umbra super terram, & nulla est mora. ℣ Domine Deus noster, omnis hęc copia quam parauimus, vt ædificaretur domus nomini sancto tuo, de manu tua est, & tua sunt omnia. ℣ Scio Deus meus quod probes corda, & simplicitatem diligas, unde & ego in simplicitate cordis mei lætus obtuli uniuersa hæc: & populum tuum, qui hîc repertus est, uidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria. ℣ Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israël patrum nostrorum, custodi in æternum hanc uoluntatem cordis eorum, & semper in uenerationem tui mens ista permaneat. ℣ Salomoni quoque filio meo da cor perfectum, ut custodiat mandata tua, testimonia tua, & cerimonias tuas, & faciat vniuersa: & ædificet ædem, cuius impensas paraui. ℣ Præcepit autem Dauid vniuersæ ecclesiæ, Benedicite Domino Deo ℣ nostro'. Et benedixit omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum: & inclinauerunt se, & adorauerunt Deum, & deinde regem.

Sap. 2. 5.

℣ Nostro R. II. Pro Texit au tẽ faciunt Ms. & G.

21 ℣ Immolauerunt[que] victimas Domino: & obtulerunt holocausta die sequenti, tauros mille, arietes mille, agnos mille, cum libaminibus suis, & uniuersio ritu abundantissime in omnem Israel. ℣ Et comederunt, & biberunt coram Domino, in die illo cum grandi lætitia. ‖ Et unxerunt secundo Salomonem filium Dauid. Vnxerunt autem eum Domino in principem, & Sadoc in pontificem.

3. Reg. 1. 34.

23 ℣ Sedit[que] Salomon super solium Domini in regem pro Dauid patre suo, & cunctis placuit: & paruit illi omnis Israel.

24 ℣ Sed & uniuersi principes & potentes, & cuncti filij regis Dauid dederunt manum, & subiecti fuerunt Salomoni regi. ℣ Magnificauit ergo Dominus Salomonem super omnem Israel: & dedit illi gloriam regni, qualem nullus habuit ante eum rex Israel. ℣ Igitur Dauid filius Isai regnauit super uniuersum Israel. ℣ Et dies quibus regnauit super Israel, fuerunt quadraginta anni: in Hebron regnauit septem annis, & in Ierusalem annis triginta tribus. ℣ Et mortuus est in senectute bona, plenus dierum, & diuitijs, & gloria. Et regnauit Salomon filius eius pro eo. ℣ Gesta autem Dauid regis priora, & nouissima scripta sunt in Libro Samuelis Videntis, & in Libro Nathan prophetæ, atque in volumine Gad Videntis ℣ uniuersiq. regni eius & fortitudinis, & temporum quæ transierunt sub eo, siue in Israel, siue in cunctis regnis terrarum.

3. Reg. 2. 11.

LIBER SECVNDVS PARALIPOMENON: HEBRAICE, DIBRE HAIAMIM.

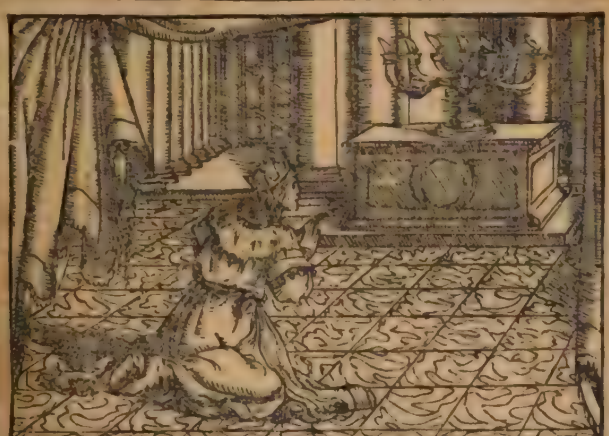

CAPVT PRIMVM.

ONFORTATVS est ergo Salomon filius Dauid in regno suo, & Dominus *erat cum eo, & magnificauit eũ in excelsum. ¶ Precepitq. Salomon vniuerso Israeli, tribunis, & centurionibus, & ducibus & iudicibus omnis Israel, & principibus familiarum: ¶ & abijt cum vniuersa multitudine in Excelsum Gabaon, ubi erat tabernaculum fœderis Domini, quod fecit Moyses famulus Dei, in solitudine. ¶ Arcam autem Dei adduxerat Dauid de Cariath-iarim in locum quem præparauerat ei, & ubi fixerat illi tabernaculum, hoc est, in Ierusalem. ¶ Altare quoque æneũ, ‖ quod fabricatus fuerat Beseleel filius Vri filij Hur, ibi erat coram tabernaculo Domini: quod & requisiuit Salomon, & omnis ecclesia. ¶ Ascenditq. Salomon ad altare æneum, coram tabernaculo fœderis Domini, & obtulit in eo mille hostias. ¶ Ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus, dicens, Postula quod tibi, ut dem. ¶ Dixitq. Salomon Deo, Tu fecisti cum Dauid patre meo misericordiam magnam: & constituisti me regem pro eo. ¶ Nunc ergo Domine Deus impleatur sermo tuus, quem pollicitus es Dauid patri meo: tu enim me fecisti regem super populum tuum multum, qui tam innumerabilis est, quàm pulueris terræ. ¶ ‖ Da mihi sapientiam, & intelligentiam, ut ingrediar & egrediar coram populo tuo: quis enim potest hunc populum tuum digne, qui tã grandis est, iudicare? ¶ Dixit autem Deus ad Salomonem, Quia hoc magis placuit cordi tuo, & non postulasti diuitias, & substantiam, & gloriam, neque animas eorum qui te oderant, sed nec dies uitæ plurimos: petisti autem sapientiam, & scientiam, ut iudicare possis populum meum, super quẽ constituit te regem, ¶ Sapientia, & scientia data sunt tibi: diuitias autem & substantiam & gloriam dabo tibi, ita ut nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui. ¶ ‖ Venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in Ierusalem coram tabernaculo fœderis, & regnauit super Israel. ¶ Congregauitq. sibi currus, & equites, & facti sunt ei mille quadringenti currus, &

3. Reg. 3. 1

* Deus erat B. H. G.

Sap. 9 10

Exo. 38. 8

1 Reg 10. 26.

duode-

duodecim millia equitũ: & fecit eos eſſe
in vrbibus quadrigarũ, & cũ rege in Ieru-
ſalé. ¶ Prębuitq. rex argentũ, & aurũ in Ie- 15
ruſalé quaſi lapides, & cedros quaſi ſyco-
moros, quæ naſcũtur in campeſtribus mul-
.Reg.10. titudine magna. ¶ ‖ Adducebantur autem 16
8.

i equi de Ægypto, & de Coa a negotiato-
ribus regis, qui ibant, & emebant precio,
17 ¶ quadrigam equorum ſexcẽtis argenteis,
& equum centum quinquaginta: ſimili-
ter de uniuerſis regnis \Cethæorum, & a
regibus Syriæ emptio celebrabatur.

\Hethæorum 1 MS. \Ceteorũ H. G.

CAP. II.

DEcreuit autem Salomon ædificare 1
domum nomini Domini, & palatiũ
ſibi. ¶ Et numerauit ſeptuaginta 2
millia uirorum portantium humeris, &
octoginta millia qui cæderent lapides in
montibus, præpoſitoſq. eorum tria millia
ſexcentos. ¶ Miſit quoque ad Hiram regẽ 3
3.Reg.5.2 Tyri, dicens, ‖ Sicut egiſti cum Dauid pa-
tre meo, & miſiſti ei ligna cedrina, ut ædi-
ficaret ſibi domum, in qua & habitauit:
¶ ſic fac mecum ut ędificẽm domum nomi 4
ni Domini Dei mei, ut conſecrem eam ad
adolendum incenſum coram illo, & fumi-
ganda aromata, & ad propoſitionem pa-
num ſempiternam, & ad holocautomata
mane, & veſpere, ſabbathis quoque, & neo-
menijs, & ſolemnitatibus Domini Dei no-
ſtri in ſempiternum, quæ mandata ſunt
Iſrael. ¶ Domus enim quam ædificare cupio, 5
magna eſt: magnus eſt enim Deus no-
ſter ſuper omnes deos. ¶ Quis ergo pote- 6
rit pręualere, ut ædificet ei dignam domũ?
ſi cęlum, & cęli cęlorum capere eum ne-
queunt: quantus ego ſum, ut poſſim ædi-
ficare ei domum? ſed ad hoc tantum, ut
adoleatur incenſum coram illo. ¶ Mitte 7
ergo mihi uirum eruditum, qui nouerit
operari in auro & argento, ære & ferro,
purpura, coccino, & hyacintho, & qui ſciat
ſculpere cælaturas cũ his artificibus quos
mecum habeo in Iudæa, & Ieruſalé, quos
præparauit Dauid pater meus. ¶ Sed & li- 8
gna cedrina mitte mihi, & arceuthina, &
pinea de Libano: ſcio enim quod ſerui tui
nouerint cædere ligna de Libano, & erunt
9 ſerui mei cum ſeruis tuis, ¶ ut parentur mi
hi ligna plurima. Domus enim quã cupio
10 ædificare, magna eſt nimis & inclyta. ¶ Præ
terea operarijs qui cęſuri ſunt ligna, ſeruis
tuis dabo in cibaria tritici coros uiginti
millia, & hordei coros totidem, *olei quo-
11 que ſata uiginti millia. ¶ Dixit autem Hi-
ram rex Tyri per literas, quas miſerat Sa-
lomoni, Quia dilexit Dominus populum
ſuum, idcirco te regnare fecit ſuper eum.
12 ¶ Et addidit, dicens, Benedictus Dominus
Deus Iſrael, qui fecit cęlum & terram, qui
dedit Dauid regi filium ſapientem, & eru-
ditum, & ſenſatum atque prudentem, ut
ædificaret domum Domino, & palatiũ ſi-
13 bi. ¶ Miſi ergo tibi uirum prudentem, &
14 ſcientiſſimum Hiram patrem meum, ¶ fi-
lium mulieris de filiabus Dan: cuius pater
fuit Tyrius, qui nouerit operari in auro, &
argento, ęre & ferro, & marmore, & lignis,
in purpura quoque, & hyacintho, & byſſo,
& coccino: & qui ſciat cælare omnem ſcul-
pturam, & adinuenire prudẽter quodcũ-
que in opere neceſſarium eſt cum artifici-
bus tuis, & cum artificibus domini mei Da
15 uid patris tui. ¶ Triticum ergo, & hordeũ,
& oleum, & uinum, quæ pollicitus es do-
16 mine mi, mitte ſeruis tuis. ¶ Nos autem
cædemus ligna de Libano, quot neceſſaria habueris, & applicabimus ea ratibus p
mare in Ioppe: tuum autem erit trãſfer-
17 re ea in Ieruſalem. ¶ Numerauit igitur
Salomon omnes uiros proſelytos qui erãt
in terra Iſrael, poſt dinumerationem quã
dinumerauit Dauid pater eius, & inuenti
ſunt centum quinquagintatria millia. &

* & uini uiginti millia metretas H. G.

sexcenti. ¶ Fecitq. ex eis septuaginta mil-
lia, qui humeris onera portarent, & octo-
ginta millia qui lapides de montibus cæ-
derent: tria autem millia, & sexcentos
præpositos operum populi.

CAP. III.

2 Re 24. 25. 1 Par. 21 26.

ET cœpit Salomon ædificare domum
Domini in Ierusalem, in monte Mo-
ria, qui demonstratus fuerat Dauid
patri eius, in loco quem parauerat Dauid
in area ‖ Ornan Iebusæi. ¶ Cœpit autem
ædificare mense secundo, anno quarto re-
gni sui. ¶ Et hæc sunt fundamenta quæ
iecit Salomon, ut ædificaret domum Dei
longitudinis cubitos in mensura prima se
xaginta, latitudinis cubitos uiginti. ¶ Por-
ticum uero ante frontem, quæ tendeba-
tur in longum iuxta mensuram latitudi-
nis domus cubitorum uiginti: porro alti-
tudo centum uiginti cubitorum erat: &
deaurauit eam intrinsecus auro mundissimo. ¶ Domum quoq; maiorem texit tabu-
lis lign. eis abiegnis, & laminas auri obri-
zi affixit per totum: sculpsitq; in ea pal-
mas, & quasi catenulas se inuicem com-
plectentes. ¶ Strauit quoque pauimentum
tépli pretiosissimo marmore, decore mul-
to. ¶ Porro aurum erat probatissimum,
de cuius laminis texit domum, & trabes
eius, & postes, & parietes, & ostia: & exta-
uit cherubim in parietibus. ¶ Fecit quoque
domum Sancti sanctorum: longitudinem
iuxta latitudinem domus, cubitorum ui-
ginti: & latitudinem similiter uiginti cu-
bitorum: & laminis aureis texit eam, qua-
si talentis sexcentis. ¶ Sed & clauos fecit
aureos, ita ut singuli claui sicios quinqua-
genos appenderent: cœnacula quoque te-
xit auro, ¶ Fecit etiam in domo Sancti
sanctorum cherubim duos, opere statua-
rio: & texit eos auro. ¶ Alæ cherubim
uiginti cubitis extendebantur, ita ut una
ala haberet cubitos quinque, & tangeret
parietem domus: & altera quinque cubi-
tos habens, alam tãgeret alterius cherub.
¶ Similiter cherub alterius ala, quinque
habebat cubitos, & tangebat parietem: &
ala eius altera quinque cubitorum, alam
cherub alterius contingebat. ¶ Igitur alæ
utriusque cherubim expansæ erant, & ex-
tendebantur per cubitos uiginti: ipsi au-
tem stabant erectis pedibus, & facies eo-
rum erant uersæ ad exteriorem domum.
¶ Fecit quoque uelum ex hyacintho, pur-
pura, cocco, & byssо: & intexuit ei cheru-
bim. ¶ Ante fores etiam templi ‖ duas
columnas, quæ triginta, & quinque cubi-
tos habebant altitudinis: porro capita ea-
rum, quinque cubitorum. ¶ Nec non &
quasi catenulas in oraculo, & superposuit
eas capitibus columnarum: malogranata
etiam centum, quæ catenulis interposuit.
¶ Ipsasquoque columnas posuit in uestí-
bulo templi, unam a dextris, & alteram
a sinistris: eam quæ a dextris erat, uoca-
uit Iachim: & quæ ad læuam, Booz.

CAP. IIII.

3 Reg. 7 23.

FEcit quoque altare æneum uiginti cu
bitorum longitudinis, & uiginti cu-
bitorum latitudinis, & decem cubi-
tos altitudinis. ¶ Mare etiam fusile decem
cubitis a labio usque ad labium, rotun-
dum per circuitum: quinque cubitos ha-
bebat altitudinis, & funiculus triginta cu-
bitorum ambiebat gyrum eius. ¶ Simili-
tudo quoque bouum erat subter illud, &
decem cubitis quædam extrinsecus cælatu-
ræ, quasi duobus uersibus aluum ma-
ris circumbant. ¶ Boues autem erant fu-
siles, & ipsum mare super duodecim bo-
ues impositum erat, quorum tres respi-
ciebant ad Aquilonem, & alij tres ad Oc-
cidentem: porro tres alij Meridiem, & tres qui reliqui erant, Orientem, ha-
bentes mare superpositum: posteriora au-
tem bouũ erant intrinsecus sub mari.
¶ Porro uastitas eius habebat mensuram
palmi, & labium illius erat quasi labium
calicis, uel repandi lilij: capiebatq; tria
millia metretas. ¶ Fecit quoque conchas
decem: & posuit quinque a dextris, &
quinque a sinistris, ut lauarent in eis om-
nia quæ in holocaustum oblaturi erant:
porro in mari lacerdotes lauabuntur. ¶ Fe-
cit autem & candelabra aurea decem, se-
cundum speciem qua ‖ iusserat fieri: &
posuit ea in templo, quinque a dextris, &
quinque a sinistris. ¶ Nec non & mensas
decem: & posuit eas in templo, quinque
a dextris, & quinque a sinistris: phialas
quoque aureas centum. ¶ Fecit etiam atrũ
sacerdotum, & basilicam grandem: &
ostia in basilica, quæ texit ære. ¶ Porro
mare posuit in latere dextro contra Orié-
tem ad Meridiem. ¶ Fecit autem Hiram
lebetes, & creagras, & phialas: & com-
pleuit omne opus regis in domo Dei: ¶ hoc
est, columnas duas: & epistylia, & capita,
& quasi quædam retiacula, quæ capita te-
gerent super epistylia. ¶ Malogranata quo-
que ‖ quadringenta', & retiacula duo, ita
ut bini ordines malogranatorum singulis
retiaculis iungerentur, quæ protegerent
epistylia, & capita columnarum. ¶ Bases
etiam fecit, & conchas, quas super posuit
basibus: ¶ mare unum, boues quoque duo-
decim sub mari. ¶ Et lebetes, & creagras
& phialas. Omnia uasa fecit Salomoni Hi-
ram pater eius in domo Domini ex ære
mundissimo. ¶ In regione Iordanis fudit
ea rex in argillosa terra inter Socoth, &
Saredatha. ¶ Erat autem multitudo va-
sorum innumerabilis, ita ut ignoraretur
pondus æris. ¶ Fecitq. Salomon omnia
uasa domus Dei, & altare aureum: &
mensas, & super eas panes propositionis.
¶ Candelabra quoque cum lucernis suis
ut lucerent ante oraculum iuxta ritum,
ex auro purissimo: ¶ & florentia quædam,
& lucernas, & forcipes aureos. omnia de
auro mundissimo facta sunt. ¶ Thymia-
teria quoque, & thuribula, & phialas, &
mortariola, ex auro purissimo. Et ostia
cælauit templi interioris, id est in Sancto
sanctorum: & ostia templi forinsecus au-
rea. Sicq. completum est omne opus quod
fecit Salomon in ‖ domo' Domini.

CAP. V.

3 Reg. 7. 51. & 8. 1.

INtulit igitur Salomon omnia quæ uo-
uerat Dauid pater suus, argentum, &
aurum, & uniuersa uasa posuit in the-
sauris domus Dei. ¶ Post quæ congregauit
maiores natu Israel, & cunctos principes
tribuum, & capita familiarum de filijs

Israel,

Israel, in Ierusalem, ut adducerent arcā fœderis Domini de Ciuitate Dauid quæ est Sion. ¶ Venerunt itaque ad regem omnes uiri Israel in die solemni mēsis septimi. ¶ Cumq; uenissent cuncti seniorū Israel, portauerunt Leuitæ arcam, ¶ & intulerunt eam, & omnem paratūram tabernaculi. Porro uasa sanctuarij, quæ erāt in tabernaculo, portauerunt sacerdotes cum Leuitis. ¶ Rex autem Salomon, & uniuersus cœtus Israel, & omnes qui fuerunt congregati ante arcam, immolabant arietes & boues absque ullo numero: tanta enim erat multitudo victimarum. ¶ Et intulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, id est, ad oraculum templi, in Sancta sanctorum subter alas cherubim: ¶ ita ut cherubim expanderent alas suas super locum in quo posita erat arca, & ipsam arcam tegerent cum uectibus suis. ¶ Vectium autem quibus portabatur arca, quia paululum longiores erant, capita parebant ante oraculum: si uero quis paululum fuisset extrinsecus, eos uidere non poterat. Fuit itaque arca ibi usque in præsentem diem. ¶ Nihilq;

erat aliud in arca, nisi duæ tabulæ, quas posuerat Moyses in Horeb, quando legem dedit Dominus filijs Israel egredientibus ex Ægypto. ¶ Egressis autem sacerdotibus de sanctuario (omnes enim sacerdotes qui ibi potuerant inueniri, sanctificati sunt: nec adhuc in illo tempore uices, & ministeriorum ordo inter eos diuisus erat) ¶ tam Leuitæ quam cantores, ideſt, & qui sub Asaph erant, & qui sub Heman, & qui sub Idithun, filij, & fratres eorum uestiti byssinis, cymbalis, & psalterijs, & citharis concrepabant, stantes ad Orientalem plagam altaris, & cum eis sacerdotes centum uiginti canentes tubis. ¶ Igitur cunctis pariter, & tubis, & uoce, & cymbalis, & organis, & diuersi generis musicorum concinentibus, & uocem in sublime tollentibus; longe sonitus audiebatur: ita ut cum Dominum laudare cœpissent & dicere, Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius: impleretur domus Dei nube, ¶ ne possent sacerdotes stare, & ministrare propter caliginem. Compleuerat enim gloria Domini domum Dei.

CAP. VI.

3. Reg. 8. 12. Tunc Salomon ait: Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine: ¶ ego autem ædificaui domum nomini eius, ut habitaret ibi in perpetuum. ¶ Et conuertit rex faciem suam, & benedixit uniuersæ multitudini Israel (nā omnis turba stabat intēta.) & ait, ¶ Benedictus Dominus Deus Israēl, qui quod locutus Dauid patri meo, opere complenit dicens, ¶ A die qua eduxi populum meum de Terra Ægypti, non elegi ciuitatem de cūctis tribubus Israel, ut ædificaretur in ea domus nomini meo: neque elegi quenquā alium uirum, ut esset dux in populo meo Israel: ¶ sed elegi Ierusalem, ut sit nomē meum in ea, & elegi Dauid, ut constitueret eum super populum meum Israel. ¶ Cumq; fuisset uoluntatis Dauid patris mei, ut ædificaret domum nomini Domini Dei Israel, ¶ dixit Dominus ad eum, Quia hæc fuit uoluntas tua, ut ædificares domum nomini meo, bene quidem fecisti habuisse huiuscemodi uoluntatem: ¶ sed non tu ædificabis domum, uerumtamē filius tuus qui egredietur de lumbis tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. ¶ Compleuit ergo Dominus sermonem suum, quem locutus fuerat: & ego surrexi pro Dauid patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: & ædificaui domum nomini Domini Dei Israel.

¶ Et

¶ Et posui in ea arcam, in qua est pactum 11
Domini, quod pepigit cũ filijs Israël. ¶ Stetit ergo coram altari Domini ex aduerso
uniuersæ multitudinis Israël, & extendit
manus suas. ¶ Si quidem fecerat Salomon 13
basim æneam, & posuerat eam in medio
basilicæ, habentem quinque cubitos longitudinis, & quinque cubitos latitudinis, &
tres cubitos altitudinis: stetitq; super eã
& deinceps flexis genibus contra uniuer-
2. Mac. 2 19. sam multitudinem Israël, & palmis in cę-
lum leuatis, ¶ ait, ‖ Domine Deus Israël, 14
non est similis tui Deus in cęlo, & in terra:
qui custodis pactum & misericordiam cũ
seruis tuis qui ambulant coram te in toto
corde suo. ¶ Qui præstitisti seruo tuo Da- 15
uid patri meo quæcunque locutus fueras
ei: & quæ ore promiseras, opere comple-
sti, sicut & præsens tempus probat. ¶ Nunc 16
ergo Domine Deus Israël, imple seruo tuo
patri meo Dauid quæcunque locutus es,
dicens, Non deficiet ex te uir coram me,
qui sedeat super thronum Israël; ita ta-
men si custodierint filij tui ‖ uias meas, & 17
ambulauerint in lege mea, sicut & tu ambulasti coră me. ¶ Et nunc Dñe Deus Israël,
firmetur sermo tuus quem locutus es ser-
uo tuo Dauid. ¶ Ergone credibile est ut ha- 18
bitet Deus cum hominibus super terram?
Si cęlum & cęli cęlorum non te capiunt:
quanto magis domus ista quam ędificaui? 19
¶ Sed ad hoc tantum facta est, ut respicias
orationem serui tui, & obsecrationem eius
Domine Deus meus: & audias preces quas 20
‖ fudit famulus tuus coram te: ¶ ut ape-
rias oculos tuos super domum istam die-
bus ac noctibus, super locum in quo pol-
licitus es ut inuocaretur nomen tuum: ¶ & 21
exaudires orationem, quã seruus tuus ora-
turus est in eo, & exaudias preces famuli tui, & popu-
li tui Israël. Quicunque orauerit in lo- 22
co isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de
cęlis, & propitiare. ¶ Si peccauerit quispiã
in proximum suum, & iurare contra eum
paratus uenerit, seq; maledicto constrin- 23
xerit coram altari in domo ista: ¶ tu au-
dies de cęlo, & facies iudicium seruorum
tuorum, ita ut reddas iniquo uiam suam
in caput proprium, & ulciscaris iustum, re- 24
tribuens ei secundum iustitiam suam. ¶ Si
fugatus fuerit populus tuus Israël ab ini-
micis (peccabunt enim tibi) & conuerti
egerint pœnitentiam, & obsecrauerint no-
men tuum, & fuerint deprecati * in loco
isto, ¶ tu exaudies de cęlo, & propitiare 25
peccato populi tui Israël, & reduc eos in
terram quam dedisti eis, & patribus eorũ.
¶ Si clauso cęlo pluuia nõ fluxerit propter 26
peccata populi, & deprecati te fuerint in
loco isto, & confessi nomini tuo, & cõuersi
a peccatis suis, cum eos afflixeris, ¶ exaudi
de cęlo Domine, & dimitte peccata seruis
tuis & populi tui Israël, & doce eos uiam
bonam per quam ingrediantur, & da plu-
uiam terræ quam dedisti populo tuo ad
Inf. 20.9 possidendum. ¶ Fames si orta fuerit in ter- 28
ra, & pestilentia, ærugo & uredo, & locu-
sta, & bruchus: & hostes uastauerint regionibus portas obsederint ciuitatis, omnisq;
plaga, & infirmitas preserit: ¶ Si quis de 29
populo tuo Israël fuerit deprecatus, cognouerit plagam, & infirmitatem suam,
& expanderit manus suas in domo hac: 30
¶ tu exaudies de cœlo, de sublimi scilicet
habitaculo tuo, & propitiare, & redde
unicuique secundum uias suas quas nosti
eum habere in corde suo; (tu enim solus
nosti corda filiorum hominum.) ¶ Vt ti- 31
meant te, & ambulent in uiis tuis cunctis
diebus quibus viuunt super faciem terræ
quam dedisti patribus nostris. ¶ Externũ 32
quoque qui non est de populo tuo Israël,
si uenerit de terra longinqua, propter no-
men tuum magnum, & propter manum
tuam robustam, & brachium tuum extẽ-
tũ, & adorauerit in loco isto: tu exaudies
de cęlo firmissimo habitaculo tuo, & facies
cuncta pro quibus inuocauerit te ille pe-
regrinus: ut sciant omnes populi terræ no-
men tuum, & timeant te: sicut populus
tuus Israël, & cognoscant, quia nomen
tuum inuocatum est super domum hanc
quam ędificaui. ¶ Si egressus fuerit po- 34
pulus tuus ad bellum contra aduersarios
suos per uiam in qua miseris eos, adora-
bunt te contra uiam in qua ciuitas hæc est
quam elegisti, & domus quam ędificaui
nomini tuo: ¶ tu exaudies de cęlo pre- 35
ces eorum, & ob cę rationem, & ule fa-
ris. ¶ Si autem peccauerint tibi (‖ neque 36
enim est homo qui non peccet) & iratus
fueris eis, & tradideris hostibus, & capti-
uos duxerint eos in terram longinquam, 37
uel certe quæ iuxta est, ¶ & cõuersi in cor-
de suo in terra ad quam captiui ducti fue-
rant, egerint pœnitentiam, & deprecati te
fuerint in terra captiuitatis suæ, dicentes,
Peccauimus, inique fecimus, iniuste egi- 38
mus: ¶ & reuersi fuerint ad te in toto cor-
de suo & in tota anima sua, in terra ca-
ptiuitatis suæ ad quam ducti sunt, ado ra-
bunt te contra uiam terræ suæ quam de-
disti patribus eorum, & urbis quam elegisti,
& domus quam ędificaui nomini tuo: tu 39
exaudies de cęlo, hoc est, de firmo habi-
taculo tuo preces eorum, & facias iudicia,
& dimittas populo tuo quamuis peccato-
ri. ¶ tu es enim Deus meus, aperiantur, 40
quæso, oculi tui, & aures tuæ intentæ sint
ad orationem quæ fit in loco isto. ¶ Nunc 41 Ps. 131. 8
igitur consurge Domine Deus in requiem
tuam, tu & arca fortitudinis tuæ: Sacerdo-
tes tui Domine Deus induantur salutem,
& sancti tui lætentur in bonis. ¶ Domine 42
Deus ne auerseris faciem christi tui: me-
mento misericordiarum Dauid serui tui.

CAP. VII.

CVmq; complesset Salomon fun- 1 2. Mac. 2 10.
dens preces, ignis descendit de cę-
lo, & deuorauit holocausta, & uicti-
mas: & maiestas Domini impleuit do-
mum. ¶ Nec poterant sacerdotes ingre- 2
di templũ Domini, eo quòd impleret ma-
iestas Domini templum Domini. ¶ Sed & 3
omnes filij Israël uidebant descenden-
tem ignem, & gloriam Domini super do-
mum: & corruentes proni in terram su-
per pauimentum stratum lapide, ado
rauerunt: & laudauerunt Dominum,
Quoniam bonus, quoniam in seculum
misericordia eius. ¶ Rex autem & omi- 4
nis populus immolabant: victimas co-
ram Domino. ¶ ‖ Mactauit igitur rex Sa- 5 3. Reg. 8. 63.
lomon hostias, boum uiginti duo millia,

2. Mac. 2 19.
\\ viam suam 4 MS. R. H. G.
\\ eas suas MS.
\\ fundis 5 MS. R. H. G.
* te R. *coram te H. G.
3. Reg. 8. 46. Eccles. 7. 21. 1 Ioh. 1. 8

arietum centum uiginti millia: & dedicauit domum Dei rex & uniuersus populus.
6 ¶ Sacerdotes autem stabant in officijs suis: & Leuitæ in organis carminum Domini, quę fecit Dauid rex ad laudandum Dominum, Quoniam in æternum misericordia eius, hymnos Dauid canentes per manus suas: porro sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusq. Israel stabat. ¶ Sanctificauit quoque Salomon medium atrij ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocaustа & adipes pacificorum: quia altare æneum quod fecerat, non poterat sustinere holocaustа, & sacrificia, & adipes.
8 ¶ Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israel cũ eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad Torrentem Ægypti.
9 ¶ Fecitq. die octauo collectam, eo quòd dedicasset altare septem diebus, & solemnitatem celebrasset diebus septem.
10 ¶ Igitur in die vicesimo tertio mẽsis septimi dimisit populos ad tabernacula sua, lætantes atque gaudentes super bono quod fecerat Dominus Dauidi, & Salomoni, & Israeli populo suo.
3.Reg.9.1 11 ¶ Complevitq. Salomon domum Domini, & domum regis, & omnia quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est.
12 ¶ Apparuit autem ei Dominus nocte, & ait, Audiui orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificij.
13 ¶ Si clausero cœlum, & pluuia non fluxerit, & mandauero, & præcepero locustæ, ut deuoret terram, & misero pestilentiam in populum meum:
14 ¶ conuersus autem populus meus, super quos inuocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam, & egerit pœnitentiã a uijs suis pessimis: & ego exaudiam de cœlo, & propitius ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum.
15 ¶ Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad orationem eius qui in loco isto orauerit.
16 ¶ Elegi enim, & sanctificaui locũ istũ, ut sit nomẽ meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.
17 ¶ Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit Dauid pater tuus, & feceris iuxta omnia quæ præcepi tibi, & iustitias meas iudiciaq. seruaueris:
18 ¶ suscitabo thronũ regni tui, sicut pollicitus sum Dauid patri tuo, dicens, Non auferetur de stirpe tua uir, qui non sit princeps in Israel.
-13 M s. H. G. 19 ¶ Si autem auersi fueritis, & dereliqueritis iustitias meas, & præcepta mea, quæ proposui uobis, & abeuntes seruieritis dijs alienis, & adoraueritis eos,
20 ¶ euellam uos de terra mea quam dedi vobis, & domum hanc, quam "sanctificaui' nomini meo, proiiciam a facie mea, & tradam eam in parabolam, & in exemplum cunctis populis.
21 ¶ Et domus ista erit in prouerbium uniuersis transeuntibus, & dicent stupentes, Quare fecit Dominus sic terræ huic, & domui huic?
22 ¶ Respondebuntq., Quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxit eos de Terra-Ægypti, & apprehenderunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt: idcirco uenerunt super eos uniuersa hæc mala.

"ædificauit o.

CAP. VIII.

1 EXpletis autem uiginti annis postquã ædificauit Salomon domum Domini & domum suam:
2 ¶ ciuitates quas dederat Hiram Salomoni, ædificauit, & habitare ibi fecit filios Israel.
3 ¶ Abijt quoque in Emath Suba, & obtinuit eam.
4 ¶ Et ædificauit Palmiram in deserto, & alias ciuitates munitissimas ædificauit in Emath.
5 ¶ Extruxitq. Beth-horon superiorem, & Beth-horon inferiorem, ciuitates muratas habentes portas & uectes & seras:
6 ¶ Balaath etiam, & omnes urbes firmissimas, quæ fuerunt Salomonis, cunctasq. urbes quadrigarum, & urbes equitum, omnia "quæcunque' uoluit Salomon atque disposuit, ædificauit in Ierusalem & in Libano, & in uniuersa terra potestatis suæ.
7 ¶ Omnem populum, qui derelictus fuerat de Hethæis, & Amorrhæis, & Pherezæis, & Heuæis, & Iebusæis, qui non erant de stirpe Israel,
8 ¶ de filijs eorum: & de posteris quos non interfecerant filij Israel, subiugauit Salomon in tributarios, usque in diẽ hanc.
9 ¶ Porro de filijs Israel non posuit ut seruirent operibus regis: ipsi enim erant uiri bellatores, & duces primi, & principes quadrigarum & equitum eius.
10 ¶ Omnes autem principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta qui erudiebant populum.
11 ¶ Filiam uero Pharaonis transtulit de Ciuitate Dauid in domũ quam ædificauerat ei. Dixit enim, rex, Non habitabit uxor mea in domo Dauid regis Israel, eo quòd sanctificata sit: quia ingressa est in eam arca Domini.
12 ¶ Tunc obtulit Salomon holocaustа Domino super altare Domini, quod extruxerat ante porticum,
13 ¶ ut per singulos dies offerretur in eo iuxta præceptũ Moysi in sabbathis & in calẽdis, & in festis diebus, ter p annũ, id est, in Solemnitate azymorũ, & in Solemnitate hebdomadarũ & in Solemnitate tabernaculorũ. Et cõstituit iuxta dispositionẽ Dauid patris sui officia sacerdotũ in ministerijs suis: & Leuitas in ordine suo, ut laudarẽt, & ministrarẽt coram sacerdotibus iuxta ritũ uniuscuiusq; diei: & ianitores in diuisionibus suis per portã & portam: sic enim præceperat Dauid homo Dei.
15 ¶ Nec prætergressi sunt de mandatis regis tã sacerdotes, quàm Leuitæ ex omnibus quæ præceperat, & in custodijs thesaurorũ.
16 ¶ Omnes impensas præparata. habuit Salomon, ex eo die quo fundauit domum Domini, usque in diem quo perfecit eam.
17 ¶ Tunc abijt Salomon in Asion-gaber, & in Ailath ad oram Maris-rubri, quæ est in Terra-edom.
18 ¶ Misit autem ei Hiram per manus seruorum suorum naues, & nautas gnaros maris, & abierunt cum seruis Salomonis in Ophir: tuleruntq. inde quadringenta quinquaginta talenta auri, & attulerunt ad regem Salomonem.

3.Reg.9. 10.

"quæ 3 Ms Hebr. H. G.

CAP. IX.

1 REgina quoque Saba cum audisset fa-
3.Reg.10. 1. Mat. 12. 42. Luc. 11. 31.

ma Salomonis, uenit ut tentaret eum in ænigmatibus, in Ierusalem: cum magnis opibus & camelis, qui portabant aromata, & auri plurimum, gemmasq. pretiosas. Cumq. uenisset ad Salomonem, locuta est ei quæcunque erant in

-6 M s. H. G.

corde

cu de suo. ℣ Et expulit ei Salomon omnia quæ proposuerat: nec quicquam fuit quod non perspicuum ei fecerit. ℣ Quæ postquàm uidit, sapientiam scilicet Salomonis, & domum quam ædificauerat, ℣ necnon & cibaria mensæ eius, & habitacula seruorum, & officia ministrorú eius, & uestimenta eorum, pincernas quoque & uestes eorum, & uictimas, quas immolabat in domo Domini, non erat præ stupore ultra in ea spiritus. ℣ Dixitq. ad regẽ, Verus est sermo quem audieram in terra mea de uirtutibus, & sapientia tua. ℣ Non credebam narrantibus, donec ipsa uenissem, & uidissent oculi mei: & probassem uix medietatem sapientiæ tuæ mihi fuisse narratam: uicisti famã uirtutibus tuis. ℣ Beati uiri tui, & beati serui tui, hi qui assistunt coram te omni tempore, & audiũt sapientiam tuã. ℣ Sit Dominus Deus tuus benedictus, qui uoluit te ordinare super thronum suum regem Domini Dei tui. Quia diligit Deus Israel, & uult seruare eum in æternum: ideirco posuit te super eum regem, ut facias iudicia atque iustitiam. ℣ Dedit autem regi centum uiginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata talia, ut hæc quæ dedit regina Saba regi Salomoni. ℣ Sed & serui Hiram cum seruis Salomonis attulerunt aurum de Ophir, & ligna thyina, & gemmas pretiosissimas. ℣ De quibus fecit rex, de lignis scilicet thyinis, gradus in domo Domini & in domo regia: citharas quoque & psalteria cantoribus: nũquam uisa sunt in Terra Iuda ligna talia. ℣ Rex autem Salomõ dedit reginæ Saba cuncta quæ uoluit, & quæ postulauit, & multo plura quam attulerat ad eum: quæ reuersa, abijt in terram suam cum seruis tuis. ℣ Erat autem pondus auri quod afferebatur Salomoni per singulos annos, sexcenta sexaginta sex talenti auri: ℣ excepta ea summa quam legati diuersarum gentium, & negotiatores afferre consueuerant, omnesq. reges Arabiæ, & satrapæ terrarum, qui comportabãt aurum & argentum Salomoni. ℣ Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur. ℣ Trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorũ quibus tegebantur singula scuta: posuitq. ea rex in armamentario, quod erat consi-

3 Reg. 10. 11.

tum nemore. ℣ Fecit quoque rex solium eburneum grande: & uestiuit illud auro mundissimo. ℣ Sex quoque gradus, quibus ascendebatur ad solium: & scabellum aureum, & brachiola duo altrinsecus, & duos leones stantes iuxta brachiola: ℣ sed & alios duodecim leunculos stantes super sex gradus ex utraque parte. non fuit tale solium in uniuersis regnis. ℣ Omnia quoque uasa conuiuii regis erant aurea: & uasa domus saltus Libani ex auro purissimo. Argentum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur. ℣ Si quidem naues regis ibãt in Tharsis cum seruis Hiram, semel in annis tribus: & deferebant inde aurum, & argentum, & ebur, & simias, & pauos. ℣ Magnificatus est igitur Salomon super omnes reges terræ præ diuitijs, & gloria. ℣ Omnesq. reges terrarum desiderabant uidere faciem Salomonis: ut audirent sapiẽtiam quam dederat Deus in corde eius. ℣ Et deferebant ei munera, uasa argentea, & aurea, & uestes, & arma, & aromata, equos & mulos, per singulos annos. ℣ Habuit quoque Salomon quadraginta millia equorum in stabulis: & curruum, equitumq. duodecim millia: constituitq. eos in urbibus quadrigarum, & ubi erat rex in Ierusalem. ℣ Exercuit etiam potestatem super cunctos reges a flumine Euphrate

phrate usque ad terram Philisthinorum, & usque ad terminos Ægypti. ℣ Tantamq; copiam præbuit argenti in Ierusalē quasi lapidum: & cedrorum tantam multitudinem velut sycomororum, quæ gignuntur in campestribus. ℣ Adducebantur autem ei equi de Ægypto, cunctisq; regionibus. ℣ Reliqua autem opera Salomonis priorum & nouissimorum scripta sunt in verbis Nathan prophetæ, & in libris Ahiæ Silonitis, in visione quoque Addo Videntis, contra Ieroboam filium Nabat. ℣ Regnauit autem Salomon in Ierusalem super omnem Israel quadraginta annis. ℣ Dormiuitq; cum patribus suis: & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: regnauitq; Roboam filius eius pro eo.

CAP. X.

3 Reg.12. 1. ROfectus est autem Roboam in Sichem: illuc enim cunctus Israel conuenerat, ut constituerent eum regem. ℣ Quod cum audisset Ieroboam filius Nabat, qui erat in Ægypto (fugerat quippe illuc ante Salomonem, fratim reuersus est. ℣ Vocauerunt q. eum, & uenit cum uniuerso Israel, & locuti sunt ad Roboam, dicentes, ℣ Pater tuus durissimo iugo nos pressit: tu leuiora impera patre tuo qui nobis imposuit grauem seruitutem, & paululum de onere subleua, ut seruiamus tibi. ℣ Qui ait, Post tres dies reuertimini ad me. Cumq; abiisset populus, ℣ init consilium cum senibus qui steterant coram patre eius Salomone, dum adhuc viueret, dicens, Quid datis consilij, ut respondeam populo? ℣ Qui dixerunt ei, Si placueris populo huic, & inueneris eos uerbis clementibus, seruient tibi omni tempore. ℣ At ille reliquit consilium senum, & cum iuuenibus tractare cepit, qui cum eo nutriti fuerant, & erant in comitatu illius. ℣ Dixitq. ad eos, Quid uobis uidetur? vel respondere quid debeo populo huic qui dixit mihi, Subleua iugū quod imposuit nobis pater tuus? ℣ At illi respondentes iuuenes, & nutriti cum eo in deliciis, atque dixerunt: Sic loqueris populo qui dixit tibi, Pater tuus aggrauauit iugum nostrum, tu subleua: & sic respondebis ei, Minimus digitus meus grossior est lumbis patris mei. ℣ Pater meus imposuit uobis graue iugum, & ego maius pondus apponam: pater meus cecidit uos flagellis, ego vero cædam vos scorpionibus. ℣ Venit ergo Ieroboam, & uniuersus populus ad Roboam die tertio, sicut præceperat eis. ℣ Respondit q. rex dura, derelicto consilio seniorum, ℣ locutusq. est iuxta iuuenum uoluntatem, Pater meus graue uobis imposuit iugum; quod ego grauius faciam: pater meus cecidit uos flagellis: ego uero cædam uos scorpionibus. ℣ Et non acquieuit populi precibus: erat enim uoluntatis Dei, ut compleretur sermo eius, ℣ quem locutus fuerat per manū Abiæ Silonitis ad Ieroboam filium Nabat. ℣ Populus autem uniuersus rege duriora dicente, sic locutus est ad eum, Non est nobis pars in Dauid, neque hæreditas in filio Isai. Reuertere in tabernacula tua Israel, tu autem pasce domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. ℣ Super filios autem Israel, qui habitabant in ciuitatibus Iuda, regnauit Roboam. ℣ Misitq. rex Roboam Aduram, qui præerat tributis, & lapidauerūt eū filij Israel, & mortuus est. porro rex Roboam currum festinauit ascēdere, & fugit in Ierusalē. ℣ Recessitq. Israel a domo Dauid, vsq; ad diē hāc.

3 Reg.11. 29.

CAP. XI.

3.Reg.12. 21. VEnit autem Roboam in Ierusalem, & conuocauit uniuersam domum Iuda, & Ben-iamin, centum octoginta millia electorum atque bellantium, ut dimicaret contra Israel, & conuerteret ad se regnum suum. ℣ Factusq. est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei, dicens, ℣ Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad uniuersum Israel qui est in Iuda & Ben-iamin, ℣ Hæc dicit Dominus, Non ascendetis, neque pugnabitis contra fratres uestros: reuertatur unusquisque in domum suam, quia mea hoc gestum est uoluntate. Qui cum audissent sermonem Domini, reuerti sunt, nec perrexerunt contra Ieroboam. ℣ Habitauit autem Roboam in Ierusalem, & ædificauit ciuitates muratas in Iuda. ℣ Extruxitq. Beth-lehem, & Etam, & Thecue, ℣ Bethtur quoque, & Socho, & Odollam, ℣ necnon & Geth, & Mareſa, & Zeph. ℣ Ued & Adoram, & Lachis, & Azeca: ℣ Saraa quoque, & Aialon, & Hebron, quæ erant in Iuda, & Ben-iamin, ciuitates inuictissimas. ℣ Cū q̄ claussisset eas muris, posuit in eis principes, cibariumq; horrea, hoc est, olei & uini. ℣ Sed & in singulis urbibus fecit armamenta ia scutorum, & hastarum: firmauitq. eas summa diligentia, & imperauit super Iudam, & Ben-iamin. ℣ Sacerdotes autē, & Leuitæ qui erant in uniuerso Israel, uenerunt ad eum de cunctis finibus suis, ℣ relinquētes suburbana, & possessiones suas, & transeuntes ad Iudam, & Ierusalem: eo quòd abscidisset eos Ieroboam, & posteri eius, ne sacerdotio Domini fungerentur. ℣ Qui constituit sibi sacerdotes excellorum, & demonioꝝ, & uitulorum, q. quos fecerat. ℣ Sed & de cunctis tribubus Israel quicunque direxerant cor suū, ut quærerent Dominum Deum Israel, uenerunt in Ierusalem ad immolandum victimas suas coram Domino Deo patrum suorum. ℣ Et roborauerunt regnum Iuda: & confirmauerunt Roboam filium Salomonis per tres annos: ambulauerunt enim in uijs Dauid, & Salomonis, annis tantum tribus. ℣ Duxit autem Roboam uxore Mahalath, filiam Iermoth, filij Dauid: Abihail quoque filiam Eliab filij Isai, ℣ quę peperit ei filios Ieus, & Somoriam, & Zoom. ℣ Post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom, quæ peperit ei Abia, & Ethai, & Ziza, & Salomith. ℣ Amauit autem Roboā Maacha filiā Absalom super omnes uxores suas, & cōcubinas: nā uxores decē, & octo duxerat, cōcubinas autē sexaginta: & genuit viginti octo filios, & sexaginta filias. ℣ Cōstituit uero in capite, Abiā filium Maacha ducē super omnes fratres suos: ipsum enim regem facere cogitabat, ℣ quia sapiētior fuit, & potētior sup omnes filios eius, & in cūctis finibus Iudæ, & Ben-iamin, & in uniuersis ciuitatibus muratis: prębuitq. eis escas plurimas, & multas petiuit uxores.

1.Reg.12. 21.

* Et locuti sunt ei H.G. - I M S.

CAP. XII.

1 Cumq. roboratum fuisset regnum Roboam, & confortatum, dereliquit legem Domini, & omnis Israel cum eo. ¶ 2 Anno autem quinto regni Roboam, ascendit Sesac rex Ægypti in Ierusalem, (quia peccauerant Domino) 3 cum mille ducentis curribus, & sexaginta millibus equitum: nec erat numerus uulgi quod uenerat cum eo ex Ægypto, Libyes scilicet, & Troglodytæ, & Æthiopes. 4 Cepitq. ciuitates munitissimas in Iuda, & uenit usque in Ierusalem. 5 Semeias autem propheta ingressus est ad Roboã, & principes Iuda, qui congregati fuerant in Ierusalem, fugientes Sesac: dixitq. ad eos: Hæc dicit Dominus, Vos reliquistis me, & 6 ego reliqui uos in manu Sesac. ¶ Consternatiq. principes Israel, & rex dixerunt, Iustus est Dominus. ¶ 7 Cumq. uidisset Dominus quod humiliati essent, factus est sermo Domini ad Semeiam, dicens, Quia humiliati sunt, non disperdam eos: daboq. eis pauxillum auxilij, & non stillabit furor meus super Ierusalem per manum 8 Sesac. ¶ Verumtamen seruient ei: ut sciant distantiam seruitutis meæ, & seruitutis regni terrarum. ¶ 9 Recessit itaque Sesac rex Ægypti ab Ierusalem, sublatis thesauris domus Domini, & domus regis, omniaq. secum tulit: & clypeos aureos quos fecerat Salomon, ¶ 10 pro quibus fecit rex æneos, & tradidit illos principibus scutariorum qui custodiebãt uestibulum palatij. ¶ 11 Cumq. introiret rex domũ Domini, ueniebant scutarij, & tollebant eos: iterumq. referebant eos ad armamẽtarium suum. ¶ 12 Verumtamen quia humiliati sunt, auersa est ab eis ira Domini, nec deleti sunt penitus: siquidem in Iuda inuenta sunt opera bona. ¶ 13 Confortatus est ergo rex Roboam in Ierusalem, atque regnauit: quadraginta autem, & unius anni erat cum regnare cœpisset: & decẽ, & septẽ annis regnauit in Ierusalem. urbe quã elegit Dñs, ut cõfirmaret nomen suũ ibi, de cunctis tribubus Israel; nomẽ autem matri eis Naama Ammanitis. ¶ 14 Fecit autẽ malũ, & nõ præparauit cor suũ ut quæreret Dñm. ¶ 15 Opera uero Roboã prima & nouissima scripta sunt in Libris Semeiæ Prophetæ, & Addo Videntis, & diligẽter expositæ: pugnauerunt̃q. aduersum se Roboam, & Ieroboam cunctis diebus. ¶ 16 Et dormiuit Roboã cũ patribus suis: sepultusq. est in Ciuitate Dauid. Et regnauit Abia filius eus pro eo.

2. Reg. 14. 25.

CAP. XIII.

1 Anno octauodecimo regis Ieroboã, 2 regnauit Abia super Iudam. ¶ Tribus annis regnauit in Ierusalẽ, nomenq. matris eius Michaia, filia Vriel de Gabaa; & erat bellum inter Abiam, & 3 Ieroboam. ¶ Cumq. inijsset Abia certamẽ, & haberet bellicosissimos uiros, & electorum ℣ quadraginta ¹millia: Ieroboam instruxit e contra aciem ℣ octoginta¹ millia uirorum, qui & ipsi electi erant, & ad bella fortissimi. ¶ 4 Stetit ergo Abia super mõtem Semeron, qui erat in Ephraim, & ait, 5 Audi Ieroboam, & omnis Israel: ¶ Nũ ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit regnum Dauid super Israel in sempiternum, ipsi & filijs eius, in pactum salis? 6 ¶ Et surrexit Ieroboam filius Nabat, seruus Salomonis filij Dauid: ¶ & rebellauit cõtra dominum suum: ¶ 7 Congregatiq. sunt ad eum uiri uanissimi, & filij Belial: & preualuerunt contra Roboam filium Salomonis: porro Roboam erat rudis, & corde pauido, nec potuit resistere eis.) ¶ Nunc ergo uos dicitis, quod resistere possitis regno Domini, quod possidet per filios Dauid: habetisq. grandem populi multitudinem, atque uitulos aureos quos fecit

3. Reg. 14. 21.

3. Reg. 15. 2.

3. Reg. 15. 2.

℣ quadringenta 8 MS. R. H. G.

¹ octingẽta 6 MS. R. H. G.

3. Reg. 11 26.

3. Reg. 12. 31.

vobis Ieroboam in deos: ¶ Et eiecistis sacerdotes Domini, filios Aaron, atque Leuitas: & fecistis vobis sacerdotes sicut omnes populi terrarum: quicumque uenerit, & mitiauerit manum suam in tauro de bobus, & in arietibus septem, fit sacerdos eorum qui non sunt dij. ❡ Noster autem Dominus, Deus est, quem non reliquimus: sacerdotesq. ministrant Domino de filijs Aaron: & Leuitæ sunt in ordine suo. ❡ Holocaustа quoque offerunt Domino per singulos dies mane, & uespere: & thymiama, iuxta legis præcepta confectũ, & proponuntur panes in mensa mundissima, est q. apud nos candelabrum aureum, & lucernæ eius, ut accendantur semper ad uesperam: nos quippe custodimus præcepta Domini Dei nostri, quem uos reliquistis. ❡ Ergo in exercitu nostro dux Deus est, & sacerdotes eius, qui clangunt tubis, & resonant contra uos: filij Israel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum uestrorum, quia non uobis expedit. Hæc illo loquente, Ieroboam retro moliebatur insidias. ❡ Cumq. ex aduerso hostium staret, ignorãtem Iudam suo ambiebat exercitu ❡ Respiciensq. Iudas, uidit instare bellum ex aduerso & post tergum, & clamauit ad Dominum, ac sacerdotes tubis canere cœperunt. ❡ Omnesq. viri Iuda uociferati sunt: & ecce, illis clamantibus perterruit Deus Ieroboam, & omnem Israel qui stabat ex aduerso Abia, & Iuda. ❡ Fugeruntq. filij Israel Iudam, & tradidit eos Deus in manu eorum. ❡ Percussit ergo eos Abia, & populus eius plaga magna: & corruerunt vulnerati ex Israel quinquaginta millia uirorum fortium. ❡ Humiliatiq. sunt filij Israel in tempore illo: & uehementissime confortati filij Iuda, eo quòd speraſſent in Domino Deo patrum suorum. ❡ Persecutus est autem Abia fugientem Ieroboam: & cepit ciuitates eius, Bethel & filias eius: & Iesana cum filiabus suis: Ephron quoque & filias eius. ❡ Nec ualuit ultra resistere Ieroboam in diebus Abia: quem percussit Dominus, & mortuus est. ❡ Igitur Abia, confortato imperio suo, accepit uxores quatuordecim: procreauitq. viginti duos filios, & sexdecim filias. ❡ Reliqua autem sermonum Abia, viarumq. & operum eius, cripta sunt diligentissime in Libro Addo Prophetæ.

quinquaginta 7 MS. R. H. G.

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

CAP. XIIII.

3. Reg. 15. 8.

DOrmiuit autem Abia cum patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: regnauitq. Asa filius eius pro eo, in cuius diebus quieuit terra annis decem. ❡ Fecit autem Asa quod bonum, & placitum erat in conspectu * Dei sui, ❡ & subuertit altaria peregrini cultus, & excelsa, & confregit statuas, lucosq. succidit. ❡ Et præcepit Iudæ ut quæreret Dominum Deum patrum suorum, & faceret legem, & uniuersa mandata. ❡ Et abstulit de cunctis urbibus Iuda aras, & fana, & regnauit in pace. ❡ Ædificauit quoque urbes munitas in Iuda, quia quietus erat, & nulla temporibus eius bella surrexerant, pacem Domino largiente. ❡ Dixit autem Iudæ, Ædificemus ciuitates istas, & uallemus muris, & roboremus turribus, & portis, & seris: donec a bellis quieta sunt omnia, eo quòd quæſierimus Dominum Deũ patrum nostrorum, & dederit nobis pacẽ per gyrum. Ædificauerunt igitur, & nullum in extruendo impedimentum fuit.

*Domini 2 MS. R. H. G.

1 2 3 4 5 6 7

❡ Habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta & hastas, de Iuda trecenta millia: de Ben-iamin uero scutariorum, & sagittariorum, ducenta octoginta mil ha: omnes isti uiri fortissimi. ❡ Egressus est autem contra eos Zara Æthiops cum exercitu suo, decies cen ena millia, & curribus trecentis: & uenit usque Maresa. ❡ Porro Asa perrexit obuiam ei, & instruxit aciem ad bellum in Valle-Sephata, quę est iuxta Maresa. ❡ Et inuocauit Dominum Deum, & ait, Domine non est apud te ulla distantia, utrum in paucis auxilieris, an in pluribus: adiuua nos Domine Deus noster: in te enim, & in tuo nomine habentes fiduciam uenimus cõtra hãc multitudinem. Domine, Deus noster tu es, non prævaleat contra te homo. ❡ Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram Asa, & Iuda: fugeruntq. Æthiopes. ❡ Et persecutus est eos Asa, & populus qui cum eo erat, usque Gẽrara: & ruerunt Æthiopes usque ad internecionem, quia Domino cædente contriti sunt, & exercitu illius prœliante. Tulerunt ergo spolia multa. ❡ Et percusserunt ciuitates omnes per circuitum Gẽrarę: grandis quippe cũctos terror inuaserat: & diripuerunt urbes, & multam prædam asportauerunt. ❡ Sed & caulas ouium destruentes, tulerũt pecorum infinitam multitudinem, & camelorum: reuersiq. sunt in Ierusalem.

Sepruaginta. o.

1. Reg. 14.

8 9 10 11 12 13 14 15

CAP. XV.

3. Reg. 15. 22.

AZarias autem filius Obed, facto in se Spiritu Dei, ❡ egressus est in occursum Asa, & dixit ei, Audite me Asa, & omnis Iuda, & Ben-iamin, Dominus uobiscum, quia fuistis cum eo. Si quęsieritis eum, inuenietis: si autem dereliqueritis eum, derelinquet uos. ❡ Transibunt autem multi dies in Israel absq; Deo vero, & absque sacerdote doctore, & absque lege. ❡ Cumq. reuersi fuerint in angustia sua, * ad Dominum Deum Israel, & quæsierint eum, reperient eum. ❡ In tempore illo non erit pax egredienti, & ingredienti: sed terrores undique in cunctis habitatoribus terrarum. ❡ Pugnabit enim gens contra gentem, & ciuitas contra ciuitatem: quia Dominus conturbabit eos in omni angustia. ❡ Vos ergo confortamini, & non dissoluantur manus uestrę: erit enim merces operi uestro. ❡ Quod cum audisset Asa, uerba, scilicet, & prophetiam Azariæ filij Obed prophetæ, confortatus est, & abstulit idola de omni terra Iuda, & de Ben-iamin, & ex urbibus, quas ceperat, montis Ephraim: & dedicauit altare Domini, quod erat ante porticũ Domini. ❡ Congregauitq. uniuersum Iudam, & Ben-iamin, & aduenas cum eis de Ephraim, & de Manasse, & de Simeon: plures enim ad eum confugerant ex Israel, uidentes quod Dominus Deus illius esset cum eo. ❡ Cumq. uenissent in Ierusalem mense tertio, anno decimoquinto regni Asa, ❡ immolauerunt Domino in die il-

Oded 7 MS. H. G.

Oclama uerunt o.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

la de mandibus, & præda quam adduxerant, boues septingentos, & arietes septem millia. ¶ Et intrauit ex more ad corroborandum fœdus, ut quærerent Dominum Deum patrum suorum in toto corde, & in tota anima sua. ¶ Si quis autem, inquit, non quæsierit Dominum Deum Israël, moriatur, a minimo usque ad maximum, a uiro usque ad mulierem ¶ Iurauerunt̃q. Domino uoce magna in iubilo, & in clãgore tubæ, & in sonitu bucinarum. ¶ omnes qui erant in Iuda, cum execratione: in omni enim corde suo iurauerunt, & in tota uoluntate quæsierunt eum, & inuenerunt: præstitit̃q. eis Dominus requiem per circuitum. ¶ Sed & Maacham matrem Asa regis ex augusto deposuit imperio, eo quòd feciſſet in luco simu lacrum Priapi: quod omne contriuit, & in frusta comminuens combussit in Torrente cedron. ¶ Excelsa autem derelicta sunt in Israel: attamen cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius. ¶ Eaq. quæ uouerat pater suus, & ipse, intulit in domum Domini argentum, & aurum, uasorumq. diuersam supellectilem. ¶ Bellum uero non fuit usque ad ℣ tricesimum annum regni Asa.

℣ tricesimũ quintum R. H. G.

CAP. XVI.

3. Reg. 15. 18.

ANno autem tricesimo sexto regni eius ascendit Baasa rex Israel in Iudam, & muro circumdabat Ramam, ut nullus tute posset egredi, & ingredi de regno Asa. ¶ Protulit autem Asa argentũ, & aurum de thesauris domus Domini, & de the auris regijs: misitq. ad Ben-adad regem Syriæ, qui habitabat in Darmasco, dicens, ¶ Fœdus inter me & te est, pater quoque meus, & pater tuus habuere concordiam: quam ob rem nisi tibi argentum, & aurum, ut rupto fœdere quod habes cum Baasa rege Israël, facias eum a me recedere. ¶ Quo comperto Ben-adad misit principes exercituum suorum ad vrbes Israëlis: qui percusserunt Ahion, & Dan, & Abel maim, & uniuersas urbes Nephthali muratas. ¶ Quod cum audisset Baasa, desijt ædificare Rama, & intermisit opus suum. ¶ Porro Asa rex assumpsit uniuersum Iudam, & tulerunt lapides de Rama, & ligna quæ ædificationi præparauerat Baasa: ædificauitq. ex eis Gabaa, & Maspha. ¶ In tempore illo uenit Hanani propheta ad Asam regem Iuda, & dixit ei, Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, & non in Domino Deo tuo: idcirco euasit Syriæ regis exercitus de manu tua. ¶ ‖ Nonne Aethiopes, & Libyes multo plures erãt quad rigis, & equitibus, & multitudine nimia: quos cum in Domino credidisses, tradidit in manu tua? ¶ Oculi enim Domini contemplantur uniuersam terram, & præbent fortitudinem his ‖ qui corde perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti, & propter hoc ex præsenti tempore aduersum te bella consurgent. ¶ Iratusq. Asa aduersus Videntem, iussit eum mitti in nerum: ualde quippe super hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo in tempore illo plurimos. ¶ Opera autem Asa prima & nouissima scripta sunt in Libro regum Iuda, & Israël. ¶ Aegrotauit etiam Asa anno tricesimonono regni sui, dolore pedum uehementissimo, & nec in infirmitate sua quæsiuit Dominum, sed magis in medicorum arte confisus est. ¶ Dormiuitq. cũ patribus suis: & mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. ¶ Et sepelierũt eũ in sepulchro suo, quod foderat sibi in ciuitate Dauid: posuerũtq. eũ sup lectũ suũ plenũ aromatibus, & unguẽtis meretricijs, quæ erant pigmentariorũ arte cõfecta. & cõbusserunt super eum ambitione nimia.

Sup. 14.9

Iob. 7.38.

3. Reg. 15. 24.

CAP. XVII.

REgnauit autem Iosaphat filius eius pro eo, & inualuit contra Israël. ¶ Constituitq. militum numeros in cunctis urbibus Iuda, quæ erant uallatæ muris. Præsidiq. disposuit in terra Iuda, & in ciuitatibus Ephraim, quas ceperat Asa pater eius. ¶ Et fuit Dominus cum Iosaphat, quia ambulauit in uijs Dauid patris sui primis: & non speruait in Baalim, ¶ sed in Deo patris sui, & perrexit in præceptis illius, & non iuxta peccata Israël. ¶ Confirmauitq. Dominus regnum in manu eius: & dedit omnis Iuda munera Iosaphat: factæq. sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. ¶ Cumq. sumpsisset cor eius audaciam propter uias Domini, etiam excelsa & lucos de Iuda abstulit. ¶ Tertio autem anno regni sui misit de principibus suis Benhail, & Obdiam, & Zachariam, & Nathanaël, & Michæam, ut docerent in ciuitatibus Iuda: ¶ & cum eis Leuitas Semeiam, & Nathaniam, & Zabadiam, Asael quoque & Semiramoth, & Ionathan, Adoniamq. & Tobiam, & Thob-adoniam Leuitas: & cum eis Elisama, & Ioram sacerdotes, ¶ docebantq. populum in Iuda, habentes librũ legis Domini: & circuibant cunctas urbes Iuda, atque erudiebant populum. ¶ Itaq; factus est pauor Domini super omnia regna terrarum quæ erant per gyrum Iudæ: nec audebant bellare cõtra Iosaphat. ¶ Sed & Philisthæi Iosaphat munera deferebãt, & uectigal argenti. Arabes quoque adducebant pecora arietum, septem millia septingentos, & hircos totidem. ¶ Creuit ergo Iosaphat, & magnificatus est usque in sublime: atque ædificauit in Iuda domos ad instar turriũ, urbesq. muratas. ¶ Et multa opera parauit in urbibus Iudæ: uiri quoque bellatores, & robusti erant in Ierusalem, ¶ quorum iste numerus per domos atque familias singulorum: In Iuda ℣ principes exercitus, Ednas dux, & cum eo robustissimi uiri trecenta millia. ¶ Post hunc Iohanan princeps, & cum eo ducẽta octoginta millia. ¶ Post illum quoque Amasias filius Zechri, consecratus Domino, & cum eo ducenta millia uirorum fortium. ¶ Hũc sequebatur robustus ad prœlia Eliada, & cũ eo tenentium arcum, & clypeum ducenta millia. ¶ Post istum etiam Iozabad: & cũ eo cẽtũ octoginta millia expeditorũ militũ. ¶ Hi omnes erãt ad manum regis, excepti alijs quos posuerat in uribibus muratis in uniuerso Iuda. CAP. XVIII.

℣ principes 2 Mg. H. G.

3. Reg. 22 1.

FVit ergo Iosaphat dives, & inclytus multum, & affinitate cõiunctus est Achab. ¶ Descẽditq. post annos ad eũ in Samariã: ad cuius aduẽtũ macta uit Achab uitetes, & boues plurimos ipsi, & populo qui uenerãt cũ eo: persuasitq. illi ut ascen-

deret in Ramoth-Galaad. ¶ Dixitq. Achab rex Israel ad Iosaphat regē Iuda, Veni mecum in Ramoth-Galaad. Cui ille respōdit, Vt ego, & tu: sicut populus tuus, sic & populus meus: tecumq. erimus in bello. ¶ Dixit Iosaphat ad regem Israel, Cōsule obsecro impræsentiarum sermonem Domini. ¶ Cōgregauit igitur rex Israel prophetarū quadringentos uiros, & dixit ad eos, In Ramoth-Galaad ad bellandum ire debemus, an quiescere? At illi, Ascende, inquiunt, & tradet Deus in manu regis. ¶ Dixitq. Iosaphat, Numquid non est hic prophetes Domini, ut ab illo etiam requiramus? ¶ Et ait rex Israel ad Iosaphat, Est uir unus a quo possumus quærere Domini uoluntatem: sed ego odi eum, quia nō propheтat mihi bonum, sed malum omni tempore: est autē Michæas filius Iemla. Dixitq. Iosaphat, Ne loquaris rex hoc modo. ¶ Vocauit ergo rex Israel unum de eunuchis, & dixit ei, Voca cito Michæam filium Iemla. ¶ Porro rex Israel, & Iosaphat rex Iuda uterque sedebant in solio suo, uestiti cultu regio. sedebant autem in area iuxta portā Samariæ, omnesq. prophetæ uaticinabantur coram eis. ¶ Sedecias uero filius Chanaana fecit sibi cornua ferrea, & ait, Hæc dicit Dominus, His uentilabis Syriā, donec conteras eam. ¶ Omnesq. prophetæ similiter prophetabant, atque dicebant, Ascende in Ramoth-Galaad, & prosperaberis, & tradet eos Dominus in manu regis. ¶ Nuncius autē qui ierat ad uocandum Michæam, ait illi, En uerba omnium prophetarū uno ore bona regi annunciant: quæso ergo te ut & sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisq. prospera. ¶ Cui respondit Michæas, Viuit Dominus, quia quodcunq; dixerit mihi Deus meus, hoc loquar. ¶ Venit ergo ad regem. Cui rex ait, Michæa, ire debemus in Ramoth-Galaad ad bellandū, an quiescere? Cui ille respondit, Ascendite: cuncta enim prospera euenient, & tradentur hostes in manus uestras. ¶ Dixitq. rex, Iterum, atque iterum te adiuro, ut mihi non loquaris, nisi quod uerum est in nomine Domini. ¶ At ille ait, Vidi uniuersum Israel dispersum in montibus, sicut oues absque pastore: & dixit Dominus, Non habent isti dominos: reuertatur unusquisq; in domum suam in pace. ¶ Et ait rex Israel ad Iosaphat, Nōne dixi tibi quod nō prophetaret iste mihi quicquam boni, sed ea quæ mala sunt? ¶ At ille, Idcirco, ait, audite uerbum Domini, Vidi Dominum sedētem in solio suo, & omnem exercitum cœli assistentem ei a dextris, & a sinistris. ¶ Et dixit Dominus, Quis decipiet Achab regē Israel, ut ascendat & corruat in Ramoth-Galaad? Cumq. diceret unus hoc modo, & alter alio: ¶ processit spiritus, & stetit corā Domino, & ait, Ego decipiam eum. Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? ¶ At ille respondit, Egrediar, & ero spiritus mēdax in ore omnium prophetarum eius. Dixitq. Dominus, Decipies, & prævalebis, egredere, & facita. ¶ Nunc igitur, ecce Dominus dedit spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum: & Dominus locutus est de te mala. ¶ Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam maxillam, & ait, Per quam uiam transiit Spiritus Domini a me, ut loqueretur tibi? ¶ Dixitq. Michæas, Tu ipse uidebis in die illo, quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo, ut abscondaris. ¶ Præcepit autem rex Israel, dicens, Tollite Michæam, & ducite eum ad Amon principem ciuitatis, & ad Ioas filium Amélech. ¶ Et dicetis, Hæc dicit rex, Mittite hunc in carcerem, & date ei panis modicum, & aquæ pauxillū, donec reuertar in pace. ¶ Dixitq. Michæas, Si reuersus fueris in pace, non est locutus Dominus in me. Et ait, Audite omnes populi. ¶ Igitur ascenderunt rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, in Ramoth-Galaad. ¶ Dixitq. rex Israel ad Iosaphat, Mutabo habitum, & sic ad pugnam uadam: tu autem induere uestibus tuis. Mutatoq. rex Israel habitu, uenit ad bellum. ¶ Rex autem Syriæ præceperat ducibus equitatus sui, dicens, Ne pugnetis cōtra minimum, aut contra maximum, nisi contra solum regem Israel. ¶ Itaque cum uidissent principes equitatus Iosaphat, dixerunt, Rex Israel est ille. Et circundederunt eum dimicantes: at ille clamauit ad Dominum, & auxiliatus est ei, atque auertit eos ab illo. ¶ Cum enim uidissent duces equitatus quod non esset rex Israel, reliquerunt eum. ¶ Accidit autem ut unus e populo sagittam in incertum iaceret, & percuteret regem Israel inter ceruicem & scapulas: at ille aurigæ suo ait, Conuerte manum tuā, & educ me de acie, quia uulneratus sum. ¶ Et finita est pugna in die illo: porro rex Israel stabat in curru suo contra Syros usque ad uesperam, & mortuus est occidente Sole.

CAP. XIX.

1 REuersus est autem Iosaphat rex Iuda in domum suam pacifice, in Ierusalem. ¶ Cui occurrit Iehu filius Hanani Videns, & ait ad eum, Impio præbes auxilium, & his qui oderunt Dominum amicitia iungeris: & idcirco iram quidem Domini meretaris:
3 ¶ sed bona opera inuenta sunt in te, eo quòd abstuleris lucos de terra Iuda, & præparaueris cor tuum ut requireres Dominum Deum patrum tuorum.
4 ¶ Habitauit ergo Iosaphat in Ierusalem: rursumq. egressus est ad populum de Berſabee usque ad montem Ephraim, & reuocauit eos ad Dominum Deum patrum suorum. ¶ Constituitq. iudices terræ in cunctis ciuitatibus Iuda munitis, per singula loca, ¶ & præcipiens iudicibus, Videte, ait, quid faciatis: non enim hominis exercetis iudicium, sed Domini: & quodcunque iudicaueritis, in uos redundabit. ¶ Sit timor Domini uobiscum: & cum diligentia cuncta facite: non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas, ¶ nec personarum acceptio, nec cupido munerum. ¶ In Ierusalem quoque constituit Iosaphat Leuitas, & Sacerdotes, & principes familiarum ex Israel, ut iudicium, & causam Domini iudicarent habitatoribus eius. ¶ Præceptq. eis, dicens, Sic agetis in timore Domini fideliter, & corde perfecto,
10 ¶ Omnem causam quæ uenerit ad uos

fratrum

^4 Regis c.

-4 MS. R. H. G.
-3 MS. R. H. G.

Deut. 10. 17. Rom. 2. 12 Gala. 6. Ephes. 6. 9 Col. 3. 25 Act. 10. 34. 1. Pet. 1. 17. Sap. 6. 8. Eccl. 35. 16.

frattum uestrorum qui habitant in urbibus suis, inter cognationem, & cognationem, ubicumque quæstio est de lege de mandato, de ceremonijs, de iustificationibus; ostendite eis, ut non peccent in Dominum, & ne ueniat ira super uos, & super fratres uestros: sic ergo agentes non peccabitis. ¶ Amarias autem sacerdos, & pontifex uester in his quæ ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zabadias filius Ismahel, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit quæ ad regis officium pertinent: habetisq. magistros Leuitas coram uobis, confortamini, & agite diligenter: & erit Domus ᵂ uobiscum in bonis'.

ᵂ cum bonis 7 MS. R. H. G.

CAP. XX.

POst hæc congregati sunt filij Moab, & filij Ammon, & cum eis de Ammonitis, ad Iosaphat, ut pugnarent contra eum. ¶ Venerunt. q. nuncij, & indicauerunt Iosaphat, dicentes, Venit contra te multitudo magna de his locis quæ trans mare sunt, & de Syria, & ecce consistunt in Asason-thamar, quæ est Engaddi. ¶ Iosaphat autem timore perterritus, totum se contulit ad rogādum Dominum & prædicauit ieiunium uniuerso Iuda. ¶ Congregatusq. est Iudas ad deprecandum Dominum: sed & omnes de urbibus suis uenerunt ad obtecrandum eum. ¶ Cumq. stetisset Iosaphat in medio cœtu Iudæ, & Ierusalem, in domo Domini ante atrium nouum, ait, Domine Deus patrum nostrorum, tu es Deus in cælo, & dominaris cunctis regnis Gentium: in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. ¶ Nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terræ huius coram populo tuo Israel, & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum? ¶ Habitauerunt. q. in ea, & extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo, dicentes, ¶ ‖ Si irruerint super nos mala, gladius iudicij, pestilentia, & fames, stabimus coram domo hac in conspectu tuo, in qua inuocatum est nomen tuum: & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, saluos. facies. ¶ Nunc igitur ecce filij Ammon, & Moab, & mons Seir, ‖ per quos non concessisti ᵂ Israel ut transirent quando egrediebantur de Ægypto, sed declinauerunt ab eis, & non interfecerunt illos: ¶ & conferatio agunt, & nituntur eijcere nos de possessione quam tradidisti nobis. ¶ Deus noster, ergo non iudicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te. ¶ Omnis uero Iuda stabat coram Domino cum paruulis, & uxoribus, & liberis suis. ¶ Erat autem Iahaziel filius Zachariæ, filij Banaiæ, filij Iehiel, filij Mathaniæ, Leuites de filijs Asaph, super quem factus est Spiritus Domini in medio turbæ, ¶ & ait, Attendite omnis Iuda, & qui habitatis in Ierusalem, & tu rex Iosaphat: Hæc dicit Dominus uobis, Nolite timere, nec paueatis hanc multitudinem: non est enim uestra pugna, sed Dei. ¶ Cras descendetis contra eos: ascensus enim sunt per cliuum nomine Sis, & inuenietis illos in summitate torrentis, qui est contra solitudinem Ieruel. ¶ Non eritis uos qui dimicabitis, sed tantummodo confidenter state, & uidebitis auxilium Domini super uos, ô Iuda, & Ierusalem: nolite timere, nec paueatis: eras egrediemini contra eos, & Dominus erit uobiscum. ¶ Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes habitatores Ierusalem ceciderunt proni in terram coram Domino, & adorauerunt eum. ¶ Porro Leuitæ de filijs Caath, & de filijs Core laudabant Dominū Deū Israel uoce magna, in excelsum. ¶ Cumq. mane surrexissent: egressi sunt per desertum Thecua: profectisq. eis, stans Iosaphat in medio eorum, dixit, Audite me uiri Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: credite in Domino Deo uestro, & securi eritis: credite prophetis eius, & cuncta euenient prospera. ¶ Deniq. consilium populo, & statuit cantores Domini, ut laudarent eum in turmis suis, & antecederent exercitum, ac uoce consona dicerent, ‖ Confitemini Domino, quoniam in æternum misericordia eius. ¶ Cumq. cœpissent laudes canere, uertit Dominus insidias eorum in semetipsos, filiorum scilicet Ammon, & Moab, & montis Seir, qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam, & percussi sunt. ¶ Namque filij Ammon, & Moab consurrexerunt aduersum habitatores montis Seir, ut interficerent, & delerent eos: cumq. hoc opere perpetrassent, etiam in semetipsos uersi, mutuis concidēre uulneribus. ¶ Porro Iuda cum uenisset ad ᵂ speluncam' quæ respicit solitudinem, uidit procul coram late regionem plenam cadaueribus, nec superesse quenquam qui necem potuisset euadere. ¶ Venit ergo Iosaphat, & omnis populus cum eo ad detrahenda spolia mortuorum: inuenerunt. q. inter cadauera, uariani supellectilem, uestes quoque, & uasa pretiosissima: & diripuerunt, ita ut omnia portare non possent, nec per tres dies spolia auferre præ præda magnitudine. ¶ Die autem quarto cōgregati sunt in Valle benedictionis: eo enim quoniam ibi benedixerant Domino, uocauerunt locum illum Vallis benedictionis, usque in præsentem diē. ¶ Reuersusq. est omnis uir Iuda, & habitatores Ierusalē, & Iosaphat ante eos in Ierusalē, cum lætitia magna, eo quòd dedisset eis Dominus gaudiū de inimicis suis. ¶ Ingressiq. sunt in Ierusalē cū psalterijs, & citharis, & tubis in domum Domini. ¶ Irruit autem pauor Domini super uniuersa regna terrarum, cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israel. ¶ Quieuitq. regnum Iosaphat, & præbuit ei Deus pacem per circuitum. ¶ Regnauit igitur Iosaphat super Iudam, & erat triginta quinque annorum cum regnare cœpisset: triginti autem, & quinque annis regnauit in Ierusalē: & nomen matris eius Azuba filia Selahi. ¶ Et ambulauit in uia patris sui Asa, nec declinauit ab ea, faciēs quæ placita erant coràm Dño. ¶ Verūtamen excelsa non ablulit, & adhuc populus non direxerat cor suum ad Domi-

ᵂ descendetis 16. MS Quæ in Textu est, lectio. R. H. & G. respondet.

-13 MS. H. G.

Psl. 135. 1

ᵂ speluncam R. H. G.

num Deum patrum suorum. ¶ Reliqua autem gestorum Iosaphat priorum, & nouissimorum, scripta sunt in uerbis Iehu filij Hanani, quæ digessit in libros regum Israel. ¶ Post hæc iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israel, cuius opera fuerunt impissima. ¶ Et particeps fuit ut faceret naues quæ irent in Tharsis: fecerunt q. classem in Asion-gaber. ¶ Prophetauit autem Eliézer filius Dodau de Mareſa ad Iosaphat, dicens, Quia habuisti fœdus cum Ochozia, percussit Dominus opera tua, contritæ q. sunt naues, nec potuerunt ire in Tharsis.

3. Re. 22. 51.

CAP. XXI.

1 DOrmiuit autem Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid: regnauitq. Ioram filius eius pro eo. 2 ¶ Qui habuit fratres filios Iosaphat, Azaria ſ, & Iahiel, & Zachariam, & Azariam, & Michael, & Saphatiam: omnes hi filij Iosaphat regis Iuda. ¶ Dedit q. eis pater suus multa munera argenti, & auri, & ᴺ pensationes', cum ciuitatibus munitissimis in Iuda, regnum autem tradidit Ioram, eo quòd esset primogenitus. ¶ Surrexit autem Ioram super regnum patris sui: cumq. se confirmasset, occidit omnes fratres suos gladio, & quosdam de principibus Israel. ¶ ‖ Triginta duorum annorum erat Ioram cum regnare cœpisset: & octo annis regnauit in Ierusalem. ¶ Ambulauitq. in uiis regum Israel, sicut egerat domus Achab: filia quippe Achab erat uxor eius, & fecit malum in conſpectu Domini. ¶ Noluit autem Dominus dissperdere domum Dauid propter pactum quod inierat cum eo: & qua promiserat ut daret ei lucernam, & filijs eius omni tempore. ¶ ‖ In diebus illis rebellauit Edom, ne esset subditus Iudæ, & constituit sibi regem. ¶ Cumq. transisset Ioram cum principibus suis, & cuncto equitatu qui erat secum, surrexit nocte, & percussit Edom qui se circúdederat, & omnes duces equitatus eius. ¶ Attamen rebellauit Edom, ne esset sub ditione Iuda, usque ad hanc diem: eo tempore, & Lobna recessit, ne esset sub manu illius. Dereliquerat enim Dominum Deum patrum suorum: ¶ insuper, & excelsa fabricatus est in urbibus Iuda, & fornicari fecit habitatores Ierusalem, & præuaricari Iudam. ¶ Allatæ sunt autem ei literæ ab Elia propheta, in quibus scriptum erat, Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui, Quoniam nó ambulasti in uijs Iosaphat patris tui, & in uijs Asa regis Iuda, ¶ sed incessisti per iter regum Israel, & fornicari fecisti Iudam, & habitatores Ierusalem, imitatus fornicationem domus Achab: insuper, & fratres tuos domum patris tui, meliores te occidisti: ¶ ecce Dominus percutiet te plaga magna cum populo tuo, & filijs, & uxoribus tuis, uniuerſaq. substantia tua. ¶ tu autem ægrotabis pessimo languore uteri tui, donec egrediantur uitalia tua paulatim per singulos dies. ¶ Suscitauit ergo Dominus contra Ioram spiritum Philistiim horum, & Arabum, qui cõfines sunt Aethiopibus. ¶ & ascenderunt in Terram Iudæ, & uastauerunt eam: diripueruntq. cunctam substantiam quæ inuenta est in domo regis, insuper, & filios eius, & uxores: nec remansit ei filius, nisi Ioachaz, qui minimus natu erat. ¶ Et super hæc omnia percussit eũ Dominus alui languore insanabili. ¶ Cumq. dies succederet dies, & temporum spatia uoluerẽtur, duorum annorum expletus est circulus: & sic lõga consumptus tabe, ita ut egereret etiã uiscera sua, languore pariter, & uita caruit. Mortuusq. est in infirmitate pessima, & non fecit ei populus secundum morem combustionis, exequias, sicut fecerat maioribus eius. ¶ Triginta duorum annorũ fuit cum regnare cœpisset: & octo annis regnauit in Ierusalem. Ambulauitq. non recte, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: uerumtamen non in sepulchro regum.

2 Ioachaz, qui minimus natu erat.
18
19

4 Re. 8. 24.

CAP. XXII.

1 COnstituerunt autem habitatores Ierusalem ᴺ Ochoziam 'filium eius minimum, regem pro eo: omnes enim maiores natu, qui ante eum fuerant, interfecerant latrones Arabum, qui irruerant in castra: regnauitq. Ochozias filius Ioram
2 regis Iuda. ¶ Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, & uno anno regnauit in Ierusalem, & nomen matris eius Athalia filia Amri. ¶ Sed
3 & ipse ingressus est per uias domus Achab: mater enim eius impulit eum ut impie ageret. ¶ Fecit igitur malum in conſpectu Domini sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consiliarij post mortem
4 patris sui, in interitum eius. ¶ Ambulauitq. in consilijs eorum. Et perrexit cum Ioram filio Achab rege Israel, in bellum contra
5 Hazael regem Syriæ, in Ramoth-Galtad: uulneraueruntq. Syri Ioram. ¶ Qui reuersus est ut curaretur in Iezrahel: multas enim plagas acceperat in supradicto certamine. Igitur Ochozias filius Ioram rex Iuda, descendit ut inuiseret Ioram filium
6 Achab in Iezrahel ægrotantem. ¶ Voluntatis quippe fuit Dei aduersus Ochoziam, ut ueniret ad Ioram: & cum uenisset, ᴺ egrederetur cũ eo aduersus Iehu filium Namsi, quẽ unxit Dominus ut deleret domum Achab.
7 ¶ Cum ergo euerteret Iehu domum Achab, inuenit principes Iuda, & filios fratrum Ochoziæ, qui ministrabant eis, & interfecit illos. ¶ Ipsum quoque perquirens Ochoziam, comprehendit latitantem in Samaria: adductumq. ad se, occidit: & sepelierunt eum: eo quòd esset filius Iosaphat, qui quæsierat Dominum in toto corde suo. nec erat ultra spes aliqua ut de stirpe quis regnaret Ochoziæ.
8 ¶ ‖ siquidem Athalia mater eius uidens quod mortuus esset filius suus, surrexit, & interfecit omnem stirpem regiam domus ᴺ Ioram'. ¶ Porro Iosabeth filia regis tulit loas filium Ochoziæ, & furata est eum de medio filiorum regis, cum interficerentur: absconditq. eum cum nutrice sua in cubiculo lectulorum: Iosabeth autem quæ absconderat eum, erat filia regis Ioram, uxor Ioiadæ pontificis, soror Ochoziæ: & idcirco Athalia non interfecit eum. ¶ Fuit ergo cum eis in domo
12 Dei absconditus sex annis, quibus regnauit Athalia super terram.

3 Re. 22. 51.

ᴺ pensationes. 3 MS. pretio-forum H. arma.

4 Re. 8. 16.

4 Reg. 8 20.

4 Re. 8. 24. ᴺ Achaziam nominat Hieronymus cum Hebræis Ochoziã autem codices nostri cum Græcis.

2 MS. H. G. ᴺ ut M S.

4 Reg. 11. 1.

ᴺ Iuda R. H. G.

CAP. XXIII.

4.Reg.11.4.

ANno autem septimo confortatus Ioiada,assumpsit centuriones,Azariam u delicet filium Ieroham, & Ismahel filium Iohanan,Azariam quoque filium Obed, & Maasiam filium Adaiæ, & Elisaphat filium Zechri: & iniit cum eis fœdus. 1 Qui circumeuntes Iudam, congregauerunt Leuitas de cunctis urbibus Iuda,& principes familiarum Israel:veneruntq. in Ierusalem. 2 Iniit ergo omnis multitudo pactum in domo Dei cum rege: dixitq. ad eos Ioiada, Ecce filius regis regnabit,sicut locutus est Dominus, super filios Dauid. 3 Iste est ergo sermo quem facietis: 4 Tertia pars uestrûm qui ueniunt ad Sabbathum, sacerdotum, & Leuitarû, & ianitorum erit in portis, tertia uero pars ad domum regis: & tertia ad portam quæ appellatur Fundamenti: omne uero reliquum vulgus sit in atrijs domus Domini. 5 Nec quispiam alius ingrediatur domum Domini, nisi sacerdotes,& qui ministrant de Leuitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia sanctificati sunt: & omne reliquum vulgus obseruet custodias Domini. 6 Leuitæ autem circundent regem, habentes singuli arma sua: (& si quis alius ingressus fuerit templum, interficiatur) sintq. cum rege,& intrante, & egrediente. 7 Fecerunt ergo Leuitæ, & uniuersus Iuda iuxta omnia quæ præceperat Ioiada pontifex: & assumpserunt singuli uiros qui sub se erant,& uenichant per ordinem sabbathi, cum his qui impleuerant sabbathum, & *egressi erant. siquidem Ioiada pontifex nõ dimiserat abire turmas,quæ sibi per singulas hebdomadas succedere consueuerant. 9 Deditq. Ioiada sacerdos centurionibus lanceas, clypeosq. & peltas regis Dauid, quas consecrauerat in domo Domini. 10 Constituitq. omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextra, usq; ad partem templi sinistram, coram altari, & templo,per circuitum regis. 11 Et eduxerunt filium regis, & imposuerunt ei diadema, & testimonium,& dederunt in manu eius tenêdam legem: & constituerunt eum regem: unxit quoque illum Ioiada pontifex, & filij eius,imprecatiq. sunt ei, atque dixerût, Viuat rex. 12 Quod cum audisset Athalia, uocem scilicet currentium atque laudantium regem, ingressa est ad populum in templum Domini. 13 Cumq. uidisset regê stantem super gradum in introitu & principes, turmasq. circa eum, omnemq. populum terræ gaudentem,atque clangentem tubis, & diuersi generis organis concinentem,uocemq. laudantium,scidit uestimenta sua,& ait,Insidiæ,insidiæ. 14 Egressus autem Ioiada pontifex ad centuriones, & principes exercitus, dixit eis, Educite illam extra septa templi, & interficiatur foris gladio. Præcepitq. sacerdos ne occideretur in domo Domini. 15 Et imposuerunt cerutcibus eius manus: cumq. intrasset portam equorum domus regis, interfecerunt eam ibi. 16 Pepigit autem Ioiada fœdus inter se, uniuersumq. populû, & regem,ut esset populus Domini. 17 Iraq. ingressus est omnis populus domum Baal, & destruxerunt eam: & altaria,ac simulachra illius confregerunt: Mathan quoq; sacerdotem Baal interfecerunt ante aras. 18 Constituit autem Ioiada præpositos in domo Domini, sub manibus sacerdotum, & Leuitarum,quos distribuit Dauid in domo Domini: ut offerrent holocausta Domino, sicut scriptum est in *lege Moysi, in gaudio, & canticis,iuxta dispositionê Dauid. 19 Constituit quoque ianitores in portis domus Domini, ut non ingrederetur eam immundus in omni re. 20 Assumpsitq.

*egressu. ri 9 M s.

*libro M s 9.

-20 M s. -R. H. G. *Verũ Latinis codices illud, postquã istud,trãsgredi efloquũtur. Nã quod in Hebræo legitur. Et dederũt super eũ diadema, & testimonium; Videtur Interpres noster, paraphrastice reddere voluisse: Et imposuerũt ei diadema, dederũtq. in manu eius tenẽdam legẽ. Videtur autem*

To & testimonium, vel ex 4. Reg. c. 11. vel ex hebræo Gratone Textu addictũ esse, ab eo, qui hoc paraphrastice hoc loco exposituũ esse, nõ consideravit. Veritatem D. Hieron. si Hebraicæ rũ quæstionũ auctor est, illud, nullo alterius fidei mentione legit.

psiq. centuriones, & fortissimos uiros, ac
principes populi, & omne vulgus terræ,
& fecerunt descendere ad regem de domo
Domini: & introire per medium portæ su-
perioris in domum regis, & collocauerunt
eum in solio regali. ℣ Lætatusq. est om-
nis populus terræ, & urbs quieuit: por-
ro Athalia interfecta est gladio. 21

CAP. XXIIII.

‖ 4 Reg. 2. 11. SEptem annorum erat Ioas cum re-
gnare cœpisset: & quadraginta annis
regnauit in Ierusalem: nomen ma-
tris eius Sebia de Ber-sabee. ℣ Fecitq. quod
bonum est coram Domino cunctis diebus
Ioiadæ sacerdotis. ℣ Accepit autem ei Io-
iada uxores duas, e quibus genuit filios, &
filias. ℣ Post quæ placuit Ioas ut instaura-
ret domum Domini. ℣ Congregauitq. sa-
cerdotes & Leuitas, & dixit eis, Egredimini
ad ciuitates Iuda, & colligite de uniuerso
Israel pecuniam ad sartatecta templi Dei
\\ nostri, per singulos annos, festinatoq.
hoc facite: porro Leuitæ egêre negligen-
tius. ℣ Vocauitq. rex Ioiadam principem, 6
& dixit ei, Quare tibi non fuit curæ, ut co-
geres Leuitas inferre de Iuda, & de Ieru-
salem pecuniam, quæ constituta est a Moyse
seruo Domini, ut inferret eam omnis mul-
titudo Israël in tabernaculum testimonij?
℣ Athalia enim impiissima, & filij eius de- 7
struxerunt domum Dei, & de vniuersis,
quę sanctificata fuerant in templo Domi-
ni, ornauerunt fanum Baalim. ℣ præcepit 8
ergo rex, & fecerunt arcam posuerunt q.
eam iuxta portam * Domini foris ecus.
℣ Et prædicatum est in Iuda, & Ierusalem. 9
ut deferrent singuli pretiũ Domino, quod
‖ constituit Moyses seruus Dei super om-
nem Israël, in deserto. ℣ Lætatiq. sunt cũ- 10
cti principes, & omnis populus: & ingressi
contulerunt in arcam Domini, atque mi-
serunt, ita ut impleretur. ℣ Cumq. tẽpus 11
esset ut deferrent arcam coram rege per
manus Leuitarum (videbãt enim multam
pecuniam) ingrediebatur scriba regis, &
quem primus sacerdos constituerat: effun-
debantq. pecuniam quæ erat in arca: por-
ro arcam reportabãt ad locum suum: sicq.
faciebant per singulos dies, & congregata
est infinita pecunia. ℣ Quam dederunt rex 12
& Ioiada his qui præerant operibus do-
mus Domini, at illi conducebant ex ea ce-
sores lapidum, & artifices operum singulo-
rum, ut instaurarent domum Domini: fa-
bros quoque ferri & æris: ut quod cadere
cœperat, fulciretur. ℣ Egeruntq. hi qui 13
operabantur industrie, & obducebatur pa-
rietum cicatrix per manus eorum: ac fu-
scitauerunt domum Domini in statum pri-
stinum, & firmiter eã stare fecerũt. ℣ Cũq. 14
complẽssent omnia opera; detulerunt co-
ram rege & Ioiada reliquam partem pe-
cuniæ: de qua facta sunt uasa templi in
ministerium ad holocausta, phialæ quoq;,
& cætera uasa aurea, & argentea: & offere-
bantur holocausta in domo Domini iugi-
ter cunctis diebus Ioiadæ. ℣ Senuit autem 15
Ioiada plenus dierum, & mortuus est cum
esset centum triginta annorum: ℣ sepelie- 16
runtq. eum in Ciuitate Dauid cum regi-
bus, eo quòd fecisset bonum cum Israël, &
cum domo eius. ℣ Postquam autem obijt 17
Ioiada, ingressi sunt principes Iuda, & ado
rauerunt regem: qui delinitus obtẽquis 18
eorum, acquieuit eis. ℣ Et dereliquerunt
templum Domini Dei patrum suorum, ser
uieruntq. lucis, & sculptilibus: & facta est
ira contra Iudam, & Ierusalem propter 19
hoc peccatum. ℣ Mittebatq. eis prophe-
tas, ut reuerterentur ad Dominum: quos
protestantes, illi audire nolebant. ℣ Spiri- 20
tus itaque Dei induit Zachariam filium
Ioiadæ sacerdotem, & stetit in conspectu
populi, & dixit eis, Hæc dicit Dominus
Deus, Quare transgredimini præceptum
Domini, quod uobis non proderit: & de-
reliquistis Dominũ, ut derelinqueret uos?
℣ Qui congregati aduersus eum, miserũt 21
lapides iuxta regis imperium, in atrio do-
mus Domini. ℣ Et non est recordatus Ioas 22
rex, misericordiæ quam fecerat Ioiada pa
ter illius secum, sed interfecit filium eius. ‖ *Mat. 23.*
Qui cum moreretur, ait, Videat Dominus, 35.
& requirat. ℣ Cumq. euolutus esset annus, 23
ascendit contra eum exercitus Syriæ: ve-
nitq. in Iudam & Ierusalem, & interfecit
cunctos principes populi, atque uniuer-
sam prædam miserunt regi in Damascũ.
℣ Et certe cum permodicus uenisset nume- 24
rus Syrorum, tradidit Dominus in manibus
eorum infinitam multitudinem: eo
quòd dereliquissent Dominum Deum pa-
trum suorum: in Ioas quoq; ignominiosa
exercuere iudicia. ℣ Et abeuntes dimiserũt 25
eum in languoribus magnis, surrexerunt
autem contra eum serui sui, in ultionem
sanguinis filij Ioiadæ sacerdotis, & occi-
derunt eum in lectulo suo, & mortuus est:
sepelieruntq. eum in Ciuitate Dauid, sed
non in sepulchris regum. ℣ Insidiati ue- 26
ro sunt ei Zabad filius Semaath Ammani-
tidis, & Iozabad filius Semarith Moabiti-
dis. ℣ Porro filij eius, ac summa pecuniæ 27
quæ adunata fuerat sub eo, & instaura-
tio domus Dei scripta sunt diligentius in
Libro regũ: regnauit autem Amasias filius
eius pro eo.

CAP. XXV.

VIginti quinque annorum erat Ama 1
sias cum regnare cœpisset, & uigin-
tinouem annis regnauit in Ieru sa-
lem: nomen matris eius \\ Ioadan' de Ie- *4. Reg. 14. 2.*
rusalem. ℣ Fecitq. bonum in conspectu \\ *Ioadan* 8 M ℣ H. \\ *Iudaeam* G.
Domini; uerumtamen non in corde per-
fecto. ℣ Cumq. roboratum sibi uideret im- 3
perium, iugulauit seruos qui occiderant re
gem patrem suum. ℣ Sed filios eorum non 4
interfecit, sicut scriptum est in Libro legis
Moysi, ubi præcepit Dominus, dicens, ‖ Nõ *Deut. 24. 16.*
occidentur patres pro filiis, neque filij pro *4. Reg. 14. 6. Ezech. 18. 20.*
patribus suis: sed unusquisque in suo pec-
cato morietur. ℣ Congregauit igitur Ama- 5
sias Iudam, & constituit eos per familias,
tribunos, & centuriones in uniuerso Iu-
da & Ben-iamin: & recensuit a uiginti an-
nis sursum, inuenitq. \\ triginta' millia iu- \\ *trecẽta* R. H. G.
uenum, qui egrederentur ad pugnam, & te
nerent hastam, & clypeum. ℣ Mercede quo- 6
que conduxit de Israel centum millia ro-
bustorum, centum talentis argenti. ℣ Ve- 7
nit autem homo Dei ad illum, & ait, O rex,
ne egrediatur tecum exercitus Israel: non
est enim Dominus cum Israel, & cunctis fi
lijs Ephraim. ℣ Quòd si putas in robore 8
exercitus bella cõsistere, superari te faciet

Deus

Deus ab hostibus: Dei quippe est, & adiuuare, & in fugã conuertere. ¶ Dixitq. Amasias ad hominem Dei, Quid ergo fiet de cẽtum talentis, quæ dedi militibus Israël? Et respondit ei homo Dei, Habet Dominus vnde tibi dare possit multo his plura. ¶ Separauit itaque Amasias exercitum qui uenerat ad eum ex Ephraim, ut reuerteretur in locum suum: at illi contra Iudam vehementer irati, reuersi sunt in regionem suam. ¶ Porro Amasias confidenter eduxit populum suum, & abijt in Vallem salinarum, percussitq. filios Seir, decem millia, ¶ Et alia decem millia virorum ceperunt filij Iuda, & adduxerunt ad præruptum cuiusdam petræ, præcipitauerunt q. eos de summo in præceps, qui uniuersi crepuerunt. ¶ At ille exercitus quem remiserat Amasias, ne secum iret ad prælium, diffusus est in ciuitatibus Iudæa Samaria usque ad Beth-horon, & interfectis tribus millibus, diripuit prædam magnam. ¶ Amasias vero post eædem Idumæorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adorabat eos, & illis adolebat incensum. ¶ Quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam, misit ad illum prophetam, qui diceret ei, Cur adorasti deos qui non liberauerunt populum suum de manu tua? ¶ Cumq. hæc ille loqueretur, respondit ei, Num consiliarius regis es? quiesce, ne interficiam te. Discendensq. propheta, Scio, inquit, quod cogitauerit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper non acquieuisti consilio meo. ¶ Igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio, misit ad Ioas filium Ioachaz filij Iehu, regem Israël, dicẽs, Veni, videamus nos mutuo. ¶ At ille remisit nuncios, dicens, Carduus qui est in Libano misit ad cedrum Libani, dicens, Da filiam tuam filio meo uxorem: & ecce bestiæ quæ erant in sylua Libani trãsierunt & conculcauerunt carduum. ¶ Dixisti, Percussi Edom: & idcirco erigitur cor tuum in superbiam, sede in domo tua, cur malum aduersum te prouocas: ut cadas, & tu, & Iudas tecum? ¶ Noluit * audire Amasias, eo quòd Domini esset uoluntas ut traderetur in manus hostium propter deos Edom. ¶ Ascendit igitur Ioas rex Israël, & mutuos sibi præbuere conspectus: Amasias autem rex Iuda erat in Beth-sames Iudæ. ¶ Corruitq. Iudas coram Israël, & fugit in tabernacula sua. ¶ Porro Amasiam regem Iuda filium Ioas filij Ioachaz, cepit Ioas rex Israel in Beth-sames, & adduxit in Ierusalem: destruxitq. murum eius a porta Ephraim vsque ad portam anguli, quadringentis cubitis. ¶ Omne quoque aurum, & argentum, & uniuersa uasa quæ repererat in domo Dei, & apud Obed-edom, in thesauris etiam domus regiæ, nec non & filios obsidum reduxit in Samariam. ¶ Vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz rex Israel, quindecim annis. ¶ Reliqua autem sermonum Amasiæ priorum, & nouissimorum scripta sunt in Libro regum Iuda, & Israël. ¶ Qui postquam recessit a Domino, tetenderunt ei insidias in Ierusalem. Cumq. fugisset in Lachis, miserunt, & interfecerunt eum ibi. ¶ Reportauerunt q. super equos, sepelierunt eum cum patribus suis in Ciuitate Dauid.

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

* autem 2. Ii. G.

CAP. XXVI.

1 Omnis autem populus Iuda, filium suum Oziam annorũ sexdecim, constituit regem pro Amasia patre suo. 2 Ipse ædificauit Ailath, & restituit eam ditioni Iudæ, postquam dormiuit rex cum patribus suis. 3 Sexdecim annorum erat Ozias cum regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. 4 Fecitq. quod erat rectum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Amasias pater eius. 5 Et exquisiuit Dominum in diebus Zachariæ intelligentis, & in diebus uidentis Deum: cumq. requireret Dominum, direxit eum in omnibus. 6 Denique egressus est, & pugnauit contra Philisthiim, & destruxit murum Geth, & murum Iabniæ, murumq. Azoti: ædificauitque oppida in Azoto, & in Philisthiim. 7 Et adiuuit eum Deus contra Philisthiim, & contra Arabes qui habitabant in Gurbaal, & contra Ammonitas. 8 Appendebantq. Ammonitæ munera Oziæ: & diuulgatum est nomen eius usque ad introitum Ægypti, propter crebras uictorias. 9 Ædificauitq. Ozias turres in Ierusalem super portam anguli, & super portam uallis, & reliquas, in eodem muri latere, firmauitq. eas. 10 Extruxit etiam turres in solitudine, & effodit cisternas plurimas, eo quòd haberet multa pecora tam in campestribus, quàm in eremi uallitate: uineas quoque habuit, & uinitores in montibus, & in carmelo: erat quippe homo agricultureæ deditus. 11 Fuit autem exercitus bellatorum eius, qui procedebant ad prælia sub manu Iehiel scribæ, Maasiæq. doctoris, & sub manu Hananiæ qui erat de ducibus regis. 12 Omnisq. numerus principum per familias, uirorum fortium, duorum millium sexcentorum. 13 Et sub eis uniuersus exercitus trecentorum & septem millium quingẽtorum: qui erant apti ad bella, & pro rege contra aduersarios dimicabant. 14 Præparauit quoque eis Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, & hastas, & galeas, & loricas, arcusq. & fundas, ad iaciendos lapides. 15 Et fecit in Ierusalem diuersi generis machinas, quas in turribus collocauit, & in angulis murorum, ut mitterent sagittas & saxa grandia: egressumq. est nomen eius procul, eo quòd auxiliaretur ei Dominus. 16 & corroborasset illum. Sed cum roboratus esset, elevatũ est cor eius in interitum suum, & neglexit Dominum Deum suum: ingressusq. templum Domini, adolere uoluit incensum super altare thymiamatis. 17 Statimq. ingressus post eum Azarias sacerdos, & cum eo sacerdotes Domini octoginta, viri fortissimi, 18 restiterunt regi, atque dixerunt, Non est tui officij Ozia, ut adoleas incensum Domino: sed sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium: egredere de sanctuario, ne contempseris, quia non reputabitur tibi in gloriam hoc a Domino Deo. 19 Iratusq.

4. Reg. 14 21.

septuaginta o.

Zach. 14 6

Ozias, & tenens in manu thuribulum u. adoleret incensum, minabatur sacerdotibus. Statimq. orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus, in domo Domini super altare thymiamatis. ✠ Cumq. respexisset eum Azarias pontifex, & omnes reliqui sacerdotes: viderunt lepram in fronte eius, & festinato expulerunt eum. Sed & ipse pertertitus accelerauit egredi. 20
4 Reg. 15. 5. eo quòd sensisset illico plagam Domini. ✠ Fuit igitur Ozias rex leprosus vsque ad 21
diem mortis suæ, & habitauit in domo separata plenus lepra, ob quam eiectus fuerat de domo Domini. Porro Ioatham filius eius rexit domum regis, & iudicabat populum terræ. ✠ Reliqua autem sermonum Oziæ priorum, & nouissimorú scripsit Isaias filius Amos, propheta. ✠ Dormiuitq. Ozias cum patribus suis, & sepelierunt eum in agro regalium sepulchrorum, eo quòd esset leprosus: regnauitq. Ioatham filius eius pro eo. 22 23

CAP. XXVII.

4. Reg. 15 32. VIgintiquinque annorum erat Ioatham cum regnare cœpisset, & sexdecim annis regnauit in Ierusalé: nomen matris eius Ierusa filia Sadoc. 1
✠ Fecitq. quod rectum erat coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat Ozias pater suus, excepto quod non est ingressus templum Domini: & adhuc populus delinquebat. ✠ Ipse ædificauit portam domus Domini excelsam: & in muro Ophel multa construxit. ✠ Vrbes quoque ædificauit in montibus Iuda: & in saltibus castella, & turres. ✠ Ipse pugnauit contra regem filiorum Ammon, & uicit eos, dederuntq. ei filij Ammon in tempore illo centum talenta argenti, & decem millia coros tritici, ac totidé coros hordei: hæc ei præbuerunt filij Ammon in anno secundo & tertio. ✠ Corroboratusq. est Ioatham, eo quòd direxisset uias suas coram Domino Deo suo. ✠ Reliqua autem sermonum Ioatham, & omnes pugnæ eius, & opera, scripta sunt in Libro regum Israël, & Iuda. ✠ Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset, & sexdecim annis regnauit in Ierusalé. ✠ Dormiuitq. Ioatham cum patribus suis, & sepelierunt eú in Ciuitate Dauid: & regnauit Achaz filius eius pro eo. 2 3 4 5 6 7 8 9

CAP. XXVIII.

4. Reg. 16. 2. VIginti annorum erat Achaz cum regnare cœpisset: & sexdecim annis regnauit in Ierusalé: non fecit rectum in conspectu Domini sicut Dauid pater eius. ✠ Sed ambulauit in vijs regum Israel, insuper & statuas fudit Baalim: ✠ Ipse est qui adoleuit incensum in Valle ben-ennom: & lustrauit filios suos in igne iuxta ritum gentium, quas interfecit Dominus in aduentu filiorum Israel. ✠ Sacrificabat quoque, & thymiama succendebat in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. ✠ Tradiditq. eum Dominus Deus eius in manus regis Syriæ, qui percussit eum, magnamq. prædam cepit de eius imperio, & adduxit in Damascú: manibus quoque regis Israel traditus est, & percussus plaga grandi. ✠ Occiditq. Phacee filius Romeliæ, de Iuda centum uiginti millia in die uno, omnes uiros bellato- 1 2 3 4 5 6
res: eo quòd reliquissent Dominum Deu patrum suorum. ✠ Eodem tempore occidit Zechri uir potens ex Ephraim, Maasiam filium regis, & Ezricam ducé, domus eius, Elcanam quoque secundum a rege. 7
✠ Ceperuntq. filij Israel de fratribus suis ducenta millia mulierum, puerorum, & puellarum, & infinitam prædam, pertulerunt. eam in Samariam. ✠ Et tempestate erat ibi propheta Domini, nomine Obed, qui egressus obuiam exercitui uenienti in Samariam, dixit eis, Ecce iratus Dominus Deus patrum uestrorum contra Iudam, tradidit eos in manibus uestris, & occidistis eos atrociter, itavt ad cælum pertigeret uestra crudelitas. ✠ Insuper filios Iuda, & Ierusalem uultis uobis subijcere in seruos, & ancillas, quod nequaquá facto opus est. peccastis enim super hoc Domino Deo uestro. ✠ Sed audite consilium meum, & reducite captiuos quos adduxistis de fratribus uestris: quia magnus furor Domini imminet uobis. ✠ Steterunt itaq; uiri de principibus filiorú Ephraim, Azarias filius Iohanam, Barachias filius Mosollamoth, Ezechias filius Sellum, & Amasias' filius Hadali, contra eos qui ueniebant de prœlio. ✠ & dixerunt eis, Non introducetis huc captiuos, ne peccemus Domino. Quare uultis adijcere super peccata nostra, & ueterra cumulare delicta? grande quippe peccatum est, & ira furoris Domini imminet super Israel. ✠ Dimiseruntq. uiri bellatores prædam, & uniuersa quæ ceperant coram principibus, & omni multitudine. ✠ Steteruntq. uiri quos supra memorauimus: & apprehendentes captiuos, omnesq. qui nudi erant, uestierũt de spolijs: cumq. uestissent eos, & calceassent, & refecissent cibo, ac potu, unxissentq. propter laborem, & adhibuissent eis curam: quicumque ambulare non poterant, & erant imbecillo corpore, imposuerunt eos iumentis, & adduxerunt * Iericho Ciuitatem palmarum ad fratres eorum. 16
ipsiq. reuersi sunt in Samariam. ✠ Tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. ✠ Veneruntq. 17
Idumæi, & percusserunt multos ex Iuda, & ceperũt prædam magnam. ✠ Philisthiim 18
quoque diffusi sunt per urbes campestres, & ad Meridiem Iudæ: ceperuntq. Bethsamies, & Aialon, & Gaderoth, Socho quoque, & Thamnan, & Gamzo, cum uicu-
lis suis: & habitauerunt in eis. ✠ Humiliauerat enim Dominus Iudam propter 19
Achaz regem Iuda, eo quòd nudasset eum auxilio, & contemptui habuisset Dominum. ✠ Adduxitq. contra eum Thelgath 20
phalnasar regem Assyriorum, qui & afflixit eum, & nullo resistente vastauit. ✠ Igitur Achaz spoliata domo Domini, & do- 21
mo regum, ac principum: dedit regi Assyriorum munera: & tamen nihil ei prosuit. ✠ Insuper, & tempore angustiæ suæ 22
auxit contemptum in Dominum, ipse per se rex Achaz, ✠ immolauit dijs Darma ci- 23
uictimas percussoribus suis, & dixit, Dij regum Syriæ auxiliantur eis, quos ego placabo hostijs, & adeunt mihi cum e contrario ipsi fuerint ruinæ ei, & uniuerso 24
Israel. ✠ Direptis itaque Achaz - omni-

bus'

✠ Oded MS. R. H. G.

✠ Amasa 2 M S. H.

* eos ſ MS. R. H. G.

-R. H. G.

bus' uasis domus Dei, atque confractis, clausit ianuas templi Dei: & fecit sibi altaria in uniuersis angulis Ierusalem. ¶ In omnibus quoq; urbibus Iuda extruxit aras ad cremandum thus, atque ad iracundiam prouocauit Dominum Deum patrum suorum. ¶ Reliqua autem sermonum eius, & omnium operum suorum priorum, & nouissimorum scripta sunt in Libro regū Iuda & Israel. ¶ Dormiuitq. Achaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Ierusalem: neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israel. Regnauitq. Ezechias filius eius pro eo.

CAP. XXIX.

IGitur Ezechias regnare cœpit, cum uigintiquinque esset annorum, & uiginti nouem annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zachariæ. ¶ Fecitq. quod erat placitum in conspectu Domini, iuxta omnia quæ fecerat Dauid pater eius. ¶ Ipso anno & mēse primo regni sui aperuit ualuas domus Domini, & instaurauit eas. ¶ Adduxitq. sacerdotes atque Leuitas, & congregauit eos in ᵛ plateam Orientalem. ¶ Dixitq. ad eos, Audite me Leuitæ, & sanctificamini, mundate domum Domini Dei patrum uestrorum, & auferte omnem immunditiam de sanctuario. ¶ Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, derelinquentes eum: auerterunt faciem suas a tabernaculo Domini, & prębuerunt dorsum. ¶ Clauserunt ostia quæ erāt in porticu, & extinxerunt lucernas: incensumq. non adoleuerunt, & holocausta nō obtulerunt in sanctuario Deo Israel. ¶ Cōcitatus est itaque furor Domini super Iudam & Ierusalem: tradiditq. eos in commotionem, & in interitum, & in sibilum, sicut ipsi cernitis oculis uestris. ¶ En, corruerunt patres nostri gladijs: filij nostri, & filię nostræ, & coniuges captiuæ ductæ sunt propter hoc scelus. ¶ Nunc ergo placet mihi ut ineamus fędus cum Domino Deo Israel, & auertet a nobis furorem iræ suę. ¶ Filij mei nolite negligere. uos elegit Dominus ut stetis coram eo, & ministretis illis colatisq. eum, & cremeris ei incensum. ¶ Surrexerunt ergo Leuitę: Mahath filius Amasai, & Ioel filius Azariæ, de filijs Caath. Porro de filijs Merari: Cis filius Abdi, & Azarias filius Ialaleel. De filijs autem Gersom: Ioah filius Zemma, & Eden filius Ioah. ¶ At uero de filijs Elisaphan: Samri & Iahiel. De filijs quoq; Asaph: Zacharias, & Mathanias. ¶ Necnō de filijs Hemā: Iahiel, & Semei. Sed & de filijs Idithun, Semeias, & Oziel. ¶ Congregauerunt q. fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis, & imperium Domini, ut expiarent Domū Dei. ¶ Sacerdotes quoque ingressi templum Domini, ut sanctificarent illud, extulerunt omnem immūditiā, quam intro repererant in uestibulo domus Domini: quam tulerunt Leuitæ, & asportauerunt ad Torrentem Cedron foras. ¶ Cęperunt autē prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdē mensis ingressi sunt porticum templi Domini; expiauerunt q. templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem: quod cę-

perat impleuerunt. ¶ Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regē, & dixerunt ei. Sanctificauimus omnem domum Domini, & altare holocausti, uasaq. eius, necnon & mensam propositionis cū omnibus uasis suis. ¶ cunctaq. templi supellectilem quā polluerat rex Achaz in regno suo, postquam præuaricatus est: & ecce exposita sunt omnia coram altari Domini. ¶ Consurgensq. diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & ascendit in domum Domini: ¶ obtuleruntq. simul tauros septē, & arietes septē, agnos septem, & hircos septem pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda: dixitq. sacerdotibus filijs Aaron, ut offerent super altare Domini. ¶ Mactauerunt igitur tauros, & susceperūt sanguinem sacerdotes, & fuderunt illum super altare: mactauerunt etiam arietes, & illorum sanguinem super altare fuderūt: immolauerunt q. agnos, & fuderunt super altare sanguinem. ¶ Applicuerunt hircos pro peccato coram rege, & uniuersa multitudine: imposuerunt q. manus suas super eos. ¶ Et immolauerunt illos sacerdotes, & asperserunt sanguinem eorum contra altari pro piaculo uniuersi Israelis: pro omni quippe Israel præceperat rex ut holocaustum fieret, & pro peccato. ¶ Cōstituit quoque Leuitas in domo Domini cum cymbalis, & psalterijs, & citharis secundum dispositionem Dauid regis, & Gad Videntis, * & Nathan prophetæ. siquidē Domini præceptum fuit per manum prophetarū eius. ¶ Steterunt q. Leuitæ tenentes organa Dauid, & sacerdotes tubas. ¶ Et iussit Ezechias ut offerrēt holocausta, sup altare: cūq. offerrētur holocausta cęperūt: laudes canere Dño, & clāgere tubis, atq; in diuersis organis ᵛ quę Dauid rex Israel ᵛ prępararat' cō crepare: ¶ Omni autē turba adorāte, cantores, & ij qui tenebant tubas, erāt in officio suo, donec cōpleretur holocaustū. ¶ Cūq. finita esset oblatio, incuruatus est rex, & omnes qui erant cum eo, & adorauerunt. ¶ Præcepitq. Ezechias, & principes Leuitis ut laudarent Dominum sermonibus Dauid, & Asaph Videntis: qui laudauerunt Deum' magna lætitia, & incuruato genu adorauerunt. ¶ Ezechias autem etiam hoc addidit, Implestis manus uestras Domino, accedite, & offerte uictimas, & laudes in domo Domini. Obtulit ergo uniuersa multitudo hostias, & laudes, & holocausta mente deuota. ¶ Porro numerus holocaustorum quæ obtulit multitudo, hic fuit. Tauros septuaginta, arietes centum, agnos ducentos. ¶ Sanctificauerunt q. Domino boues sexcentos, & oues tria millia. ¶ Sacerdotes uero pauci erant, nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent: unde & Leuitæ fratres eorum adiuuerunt eos, donec impleretur opus, & sanctificarentur antistites: Leuitæ quippe faciliori ritu sanctificantur, quam sacerdotes. ¶ Fuerunt ergo holocausta plurima, adipes pacificorum, & libamina: holocaustorum: & completus est cultus domus Domini. ¶ Lætatusq. est Ezechias, & omnis populus, eo quòd ministerium Domini esset expletum. ¶ De repente quippe hoc fieri placuerat.

18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37

-j MS. H. G.

-7 MS. H. * regi 6 MS. H. * regi G.

ᵛ Dauidis regis Israel H. G. ᵛ reperer-rat MS. R.

ᵛ Deum MS. R. H. G.

CAP.

CAP. XXX.

1 MIsit quoque Ezechias ad omnem Israel, & Iudam: scripsitq; epistolas ad Ephraim, & Manassen, ut uenirent ad domum Domini in Ierusalē, & facerent Phasē Domino Deo Israel.
2 ¶ Inito ergo consilio regis, & principum, & uniuersi cœtus Ierusalem, decreuerunt, ut facerent Phasē mense secundo.
3 ¶ Non enim occurrerant' facere in tempore suo: quia sacerdotes qui possent sufficere, sanctificati non fuerant, & populus nondum congregatus fuerat' in Ierusalem.
4 ¶ Placuitq; sermo regi, & omni multitudini.
5 ¶ Et decreuerunt ut mitterent nuncios in uniuersum Israel de Bersabee usque Dan ut uenirent, & facerent Phasē Domino Deo Israel, in Ierusalem: multi enim non fecerant sicut lege præscriptum est.
6 ¶ Perrexeruntq; cursores cum epistolis ex regis imperio, & principum eius, in uniuersum Israel, & Iudam iuxta id quod rex iusserat, prædicantes, Filij Israel reuertimini ad Dominum Deum Abraham, & Isaac, & Israel: & reuertetur ad reliquias quæ effugerunt manus regis Assyriorū.
7 ¶ Nolite fieri sicut patres uestri, & fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum, & tradidit eos in interitum, ut ipsi cernitis.
8 ¶ Nolite indurare ceruices uestras sicut patres uestri; tradite manus Domino, & uenite ad sanctuarium, eius quod sanctificauit in æternum: seruite Domino Deo patrum uestrorum, & auertetur a uobis ira furoris eius.
9 ¶ Si enim uos reuersi fueritis ad Dominū, fratres uestri, & filij habebunt misericordiam coram dominis suis qui illos duxerunt captiuos, & reuertentur in terram hanc: pius enim, & clemens est Dominus Deus uester, & non auertet faciem suam a uobis, si reuersi fueritis ad eum.
10 ¶ Igitur cursores pergebāt uelociter de ciuitate in ciuitatem per terram Ephraim, & Manasse, usque ad Zabulon, illis irridentibus, & subsannantibus eos.
11 ¶ Attamen quidam uiri ex Aser, & Manasse, & Zabulon acquiescentes consilio, uenerunt Ierusalem.
12 ¶ In Iuda uero facta est manus Domini, ut daret eis cor unum ut facerent iuxta præceptum regis, & principum, uerbum Domini.
13 ¶ Congregatiq; sunt in Ierusalem populi multitudo facerent Solemnitatē azymorum in mense secundo.
14 ¶ Et surgentes destruxerunt altaria quæ erant in Ierusalem: atque uniuersa in quibus, idolis adolebatur incensum, subuertentes, proiecerunt in Torrentem-cedron.
15 ¶ Immolauerunt autem Phasē quarta decima die mēsis secundi sacerdotes quoque, atque Leuitæ tandem sanctificati obtulerunt holocausta in domo Domini.
16 ¶ Steteruntq; in ordine suo iuxta dispositionem, & legem Moysi hominis Dei: sacerdotes uero suscipiebant effundendum sanguinem de manibus Leuitarum,
17 ¶ eo quòd multa turba sanctificata non esset, & idcirco immolarent Leuitę Phasē his qui non occurrerant sanctificari Domino.
18 ¶ Magna etiam pars populi de Ephraim, & Manasse, & Issachar, & Zabulon, quæ sanctificata non fuerat, comedit phasē, non iuxta quod scriptum est: & orauit pro eis Ezechias, dicens, Dominus bonus propitiabitur cunctis
19 qui in toto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum: & non imputabit eis quòd minus sanctificati sunt.
20 ¶ Quem exaudiuit dominus, & placatus est populo.
21 ¶ Fecerunt́q; filij Israel qui inuenti sunt in Ierusalem, Solemnitatem azymorum septem diebus in lætitia magna laudantes Dominum per singulos dies, Leuitæ quoque & sacerdotes per organa, quæ suo officio congruebant.
22 ¶ Et locutus est Ezechias ad cor omnium Leuitarum qui habebant intelligentiam bonā super Domino: & comederūt septem diebus Solemnitatis immolātes uictimas pacificorum, & laudantes Dominum Deum
23 patrum suorum. ¶ Placuitq; uniuersæ multitudini ut celebrarēt etiam alios dies septem: quod & fecerunt cum ingenti gaudio.
24 ¶ Ezechias autem rex Iuda præbuerat multitudini mille tauros, & septem millia ouium: principes uero dederant populo tauros mille, & oues decem millia: sanctificata est ergo sacerdotum plurima
25 multitudo. ¶ Et hilaritate perfusa omnis turba Iuda tam sacerdotum, & Leuitārum quām uniuersæ frequentiæ quæ uenerat ex Israel: proselytorum quoque de Terra Israel, & habitantium in Iuda.
26 ¶ Factaq; est grandis celebritas in Ierusalem qualis a diebus Salomonis filij Dauid regis Israel
27 in ea urbe non fuerat. ¶ Surrexerūt autem sacerdotes atque Leuitæ benedicentes populo: & exaudita est uox eorū; peruenitq; oratio in habitaculum sanctum cęli.

CAP. XXXI.

1 CVmq; hæc fuissent rite celebrata, egressus est omnis Israel, qui inuentus fuerat in urbibus Iuda, & fregerunt simulachra, succiderunt́q; lucos, demoliti sunt excelsa, & altaria destruxerunt: non solum de uniuerso Iuda, & Benjamin, sed & de Ephraim quoque, & Manasse, donec penitus euerterent: reuersiq; sunt omnes filij Israel in possessiones, &
2 ciuitates suas. ¶ Ezechias autem constituit turmas sacerdotales, & Leuiticas per diuisiones suas, unumquemque in officio proprio, tam sacerdotum uidelicet, quām Leuitarum, ad holocaustā, & pacifica, ut ministrarent, & confiterentur, canerētq;
3 in portis castrorum Domini. ¶ Pars autem regis erat, ut de propria eius substantia offerretur holocaustum, mane semper, & uespere. Sabbathis quoque, & Calendis: & solemnitatibus cæteris, sicut scriptum est in lege Moysi.
4 ¶ Præcepit etiam populo habitantium Ierusalem, ut darent partes sacerdotibus, & Leuitis, ut possent uacare legi Domini.
5 ¶ Quod cum percrebuisset in auribus multitudinis, plurimas obtulēre primitias filij Israel, frumenti, uini, & olei, mellis quoque, & omnium quæ gignit humus, decimas obtulerunt.
6 ¶ Sed & filij Israel, & Iuda, qui habitabant in urbibus Iuda, obtulerunt decimas boum, & ouium, decimasq; sanctorum quæ uouerant Domino Deo suo: atque uniuersa portantes, fecerunt aceruos plutimos.
7 ¶ Mense tertio cœperunt aceruorum iacere fundamen-

ta, &

¶ porue-
runt 3
Reg. 18.
¶ erat 2
Reg.

¶ enim 4
Reg. 6.

¶ Domini
1 Reg. 8.
H. G.

ta, & mense septimo compleuerunt eos. ¶ Cumq; ingressi fuissent Ezechias, & principes eius, uiderunt aceruos, & benedixerunt Domino, ac populo Israel. ¶ Interrogauitq; Ezechias sacerdotes, & Leuitas cur ita iacerent acerui. ¶ Respondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc, dicens, Ex quo cœperunt offerri primitiæ in domo Domini, comedimus, & saturati sumus, & remanserunt plurima: eo quòd benedixerit Dominus populo suo: reliquiarum autem copia est ista, quam cernis. ¶ Præcepit igitur Ezechias, ut præpararent horrea in domo Domini. Quod cũ fecissent, ¶ intulerunt tam primitias quam decimas, & quæcunque uouerant, fideliter. Fuit autem præfectus eorum Chonenias Leuita, & Semei frater eius, secundus, ¶ post quem Iahiel, & Azarias & Nahath, & Asael, & Ierimoth, Iozabad quoq; & Eliel, & Ismachias: & Mahath, & Banaias, præpositi sub manibus Chonenię, & Semei fratris eius, ex imperio Ezechię regis & Azariæ pontificis domus Dei, - ad quos omnia pertinebant'. ¶ Core uero filius Iemna Leuites, & ianitor Orientalis portæ, præpositus erat ijs quæ sponte offerebantur Domino, primitijsq;, & consecratis in sancta sanctorum. ¶ Et sub cura eius Eden, & Ben-iamin, Iesue, & Semeias, Amarias quoque, & Sechenias, in ciuitatibus sacerdotum: ut fideliter distribuerent fratribus suis partes, minoribus atque ma oribus: ¶ exceptis maribus ab annis tribus & supra, cunctis qui ingrediebantur templum Domini, & quicquid per singulos dies conducebat in ministerio atque obseruationibus iuxta diuisiones suas, ¶ sacerdotibus per familias, & Leuitis a uicesimo anno, & supra, per ordines, & turmas suas, ¶ uniuersq; multitudini tam uxoribus, quàm liberis eorum utriusque sexus, fideliter cibis de his quæ sanctificata fuerant præbebantur. ¶ Sed, & filiorum Aaron per agros, & suburbana urbium singularum dispositi erant uiri, qui partes distribuerent uniuerso sexui masculino, de sacerdotibus, & Leuitis.

¶ Fecit ergo Ezechias uniuersa quæ diximus in omni Iuda: operatusq; est bonum & rectum, & uerum coram Domino Deo suo. ¶ in uniuersa cultura ministerij domus Domini, iuxta legem & cæremonias, uolens requirere Deum suum in toto corde suo: fecitq;, & prosperatus est.

CAP. XXXII.

POst quæ & huiuscemodi veritatem, uenit Sennacherib rex Assyriorum: & ingressus Iudam, obsedit ciuitates munitas, uolens eas capere. ¶ Quod cum uidisset Ezechias, ueniſſe scilicet Sennacherib, & totum belli impetum uerti cõtra Ierusalem: ¶ inito cum principibus cõsilio, uirisq; fortissimis, ut obturarent capita fontium qui erant extra urbem: & hoc omnium decernente sententia, ¶ congregauit plurimam multitudinem, & obturauerunt cunctos fontes, & riuum qui fluebat in medio terræ, dicentes, Ne ueniant reges Assyriorũ, & inueniant aquarum abundantiam. ¶ Ædificauit quoque agens industrie omnem murum qui fuerat dissipatus, & extruxit turres deluper, & forinsecus alterum murum: instaurauitq; Mello in Ciuitate Dauid, & fecit uniuersi generis armaturam, & clypeos. ¶ Cõstituitq; principes bellatorum in exercitu. Et conuocauit uniuersos in platea portæ ciuitatis, ac locutus est ad cor eorum, dicés: ¶ Viriliter agite, & confortamini: nolite timere, nec paueatis regem Assyriorum, & uniuersam multitudinem quę est cum eo: multo enim plures nobiscum sunt, quàm cum illo. ¶ Cum illo enim est brachium carneum: nobiscum Dominus Deus noster, qui auxiliator est noster, pugnatq; pro nobis. Confortatusq; est populus huiuscemodi verbis Ezechię regis Iuda. ¶ Quę postquam gesta sunt, misit Sennacherib rex Assyriorum seruos suos in Ierusalem (ipse enim cum uniuerso exercitu obsidebat Lachis) ad Ezechiam regem Iuda, & ad omnem populum qui erat in urbe, dicens: ¶ Hæc dicit Sennacherib rex Assyriorum, In quo habentes fiduciam, sedetis obsessi in Ierusalem? ¶ Nun Ezechias decepit uos, ut tradat morti in fame & siti, affirmans quod Dominus Deus uester liberet uos de manu regis Assyriorum? ¶ Nunquid non ipse est Ezechias qui destruxit excelsa illius, & altaria, & præcepit Iudæ, & Ierusalem, dicens, Coram altari uno adorabitis, & in ipso cõburetis incensum? ¶ An ignoratis quæ ego fecerim, & patres mei cunctis terrarum populis? nunquid præualuerunt dij gentium, omniumq; terrarum liberare regionem suam de manu mea? ¶ Quis est de uniuersis dijs gentium, quas uastauerunt patres mei, qui potuerit eruere populum suum de manu mea, ut possit etiam Deus uester eruere uos de hac manu? ¶ Non uos ergo decipiat Ezechias, nec uana persuasione deludat, neque credatis ei. Si enim nullus potuit deus cunctarum gentium atque ℵ regionum' liberare populum suum de manu mea, & de manu patrum meorum, consequenter nec Deus uester poterit eruere uos de manu mea. ¶ Sed & alia multa locuti sunt ſerui eius contra Dominum Deum, & contra Ezechiam seruum eius. ¶ epistolas quoque scripsit plenas blasphemię in Dominum Deum Israel, & locutus est aduersum eum, Sicut dij gentium exterarum non potuerunt liberare populum suum de manu mea, sic & Deus Ezechiæ eruere non poterit populum suum de manu ista. ¶ Insuper & clamore magno, lingua Iudaica, contra populum qui sedebat in muris Ierusalem, personabat, ut terreret eos, & caperet ciuitatem. ¶ Locutusq; est contra Deum ℵ Israel', sicut aduersum deos populorum terræ opera manuum hominum. ¶ Orauerunt igitur Ezechias rex, & Isaias filius Amos prophetes, aduersum hanc blasphemiam, ac uociferati sunt ꝙque in cęlum. ¶ Et misit Dominus angelum qui percussit omnem uirum robustum, & bellatorem, & principem exercitus regis Assyriorum. Reuersusq; est cum ignominia in terram suam. Cumque ingressus esset domum dei sui, filij qui egressi fuerant de utero eius, interfecerunt eum gla-

dio.

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

-R. H. G.

ℵ regnorum 2 MS. H. G.

ℵ Ierusalē 16 MS. R. H. G.

4. Reg. 18 13. Isaiæ 36. Eccli. 48. 19

Tob. 1. 24

dio. ✝ Saluauitq. Dominus Ezechiam & habitatores Ierusalem, de manu Sennacherib regis Assyriorum, & de manu omnium, & præstitit ei quietem per circuitum. ✝ Multi etiam deferebant hostias, & sacrificia Domino in Ierusalem, & munera Ezechiæ regi Iudæ: qui exaltatus est post hæc coram cunctis gentibus. ✝ ¶ In diebus illis ægrotauit Ezechias usque ad mortem, & orauit Dominum: exaudiuitq. eū, & dedit ei signum. ✝ Sed non iuxta beneficia quæ acceperat, retribuit, quia eleuatum est cor eius: & facta est contra eum ira, & contra Iudam, & Ierusalem. ✝ Humiliatusq. est postea, eo quòd exaltatum fuisset cor eius, tam ipse, quàm habitatores Ierusalem: & idcirco non uenit super eos ira Domini in diebus Ezechiæ. ✝ Fuit autem Ezechias diues, & inclytus ualde, & thesauros sibi plurimos congregauit ar genti, & auri, & lapidis pretiosi, aromatum, & armorum uniuersi generis, & uasorum magni pretij. ✝ Apothecas quoque frumenti, uini, & olei, & præsepia omniū iumentorum, caulasq. pecorum, ✝ & urbes -sex' ædificauit sibi. habebat quippe greges ouium, & armentorum innumerabiles, eo quòd dedisset ei Dominus substantiam multam nimis. ✝ Ipse est Ezechias qui obturauit superiorem fontem aquarum Gihon, & auertit eas subter ad Occidentem Vrbis-Dauid: in omnibus operibus suis fecit prospere, quæ uoluit. ✝ Attamen in legatione principum Babylonis, qui missi fuerant ad eum, ut interrogarent de portento, quod acciderat super terram, dereliquit eum Deus ut tentaretur, & nota fierent omnia quæ erant in corde eius. ✝ Reliqua autem sermonum Ezechiæ, & misericordiarum eius scripta sunt in uisione Isaiæ filij Amos prophetæ, & in libro regum Iuda, & Israel. ✝ Dormiuitq. Ezechias cum patribus suis, & sepelierunt eum super sepulchra filiorum Dauid: & celebrauit eius exequias uniuersus Iuda, & omnes habitatores Ierusalem · regnauitq. Manasses filius eius pro eo.

22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33

CAP. XXXIII.

1 DVodecim annorum erat Manasses cum regnare cœpisset: & quinquaginta quinque annis regnauit in Ierusalem. ✝ Fecit autem malum coram Domino, iuxta abominationes gentium, quas subuertit Dominus coram filiis Israël. ✝ Et conuersus, instaurauit excelsa quę demolitus fuerat Ezechias pater eius: constituitq. aras Baalim, & fecit lucos: & adorauit omnem militiam cęli, & coluit eam. ✝ Ædificauit quoque altaria in domo Domini de qua dixerat Dominus, ¶ In Ierusalem erit nomen meum in æternum. ✝ Ædificauit autem ea cunctis exercitui cęli, in duobus atriis domus Domini. ✝ Transiręq. fecit filios suos per ignem, in Valle-ben-ennom: obseruabat somnia, sectabatur auguria, maleficis artibus insistebat: habebat secum magos & incantatores: multaq. mala operatus est coram Domino, ut irritaret eum. ✝ Sculptile quoque & conflatile signum posuit in domo Domini, ¶ de qua locutus est Dominus ad Dauid, & ad Salomonem filium eius, dicens, In domo hac, & in Ierusalem quam elegi de cunctis tribubus Israël, ponam nomen meum in sempiternum. ✝ Et mouere non faciam pedem Israël de terra, quam tradidi patribus eorum: ita dumtaxat si custodierint facere, quæ præcepi eis, cunctamq. legem, & cęremonias, atque iudicia, * per manum Moysi. ✝ Igitur Manasses seduxit Iudam, & habitatores Ierusalem, ut facerent malum super omnes gentes quas subuerterat Dominus a facie filiorum Israël. ✝ Locutusq. est Dominus ad eum, & ad populum

4.Reg.21. 2. 2.Reg.7. 10. 2.Reg.7. 20. 3 Reg.8. 17. *quæ mandauit o.

pulum illius: & attendere noluerunt ¶ Id- 11
circo superinduxit eis principes exercitus
regis Assyriorum, ceperuntq. Manasseu, &
uinctum catenis, atque compedibus du-
xerunt in Babylonem. ¶ Qui postquam 12
coangustatus est, orauit Dominum Deum
suum; & egit pœnitentiam ualde coram
Deo patrum suorum. ¶ Deprecatusq. est 13
eum, & obsecrauit intente: & exaudiuit
orationem eius, reduxitq. eum Ierusalē
in regnum suum, & cognouit Manasses
quod Dominus ipse esset Deus. ¶ Post hæc 14
ædificauit murum extra Ciuitatem Da-
uid, ad Occidentem Gihon, in conualle:
ab introitu portæ piscium per circuitum
usque ad Ophel, & exaltauit illum uehe-
menter: constituitq. principes exercitus
in cunctis ciuitatibus Iuda munitis. ¶ Et 15
abstulit deos alienos, & simulachrum de
domo Domini, aras quoque quas fecerat
in monte domus Domini, & in Ierusa-
lem: & proiecit omnia extra urbem. ¶ Por- 16
ro instauravit altare Domini, & immola-
uit super illud uictimas, & pacifica, & lau-
dem: præcepitq. Iudæ ut seruiret Do-
mino Deo Israel. ¶ Attamen adhuc po- 17
pulus immolabat in excelsis Domino Deo
suo. ¶ Reliqua autem gestorum Manas- 18
se, & obsecratio eius ad Deum suum: ver-
ba quoque Videntium, qui loquebantur
ad eum in nomine Domini Dei Israel, con
tinentur in sermonibus regum Israel.
¶ Oratio quoque eius & exauditio, & cun- 19
cta peccata, atque contemptus, loca etiam
in quibus ædificauit excelsa, & fecit lu-
cos, & statuas antequam ageret pœniten-
tiam, scripta sunt in sermonibus Hozai.
¶ Dormiuit ergo Manasses cum patri- 20
bus suis, & sepelierunt eum in domo
sua: regnauitq. pro eo filius eius Amon.
¶ Viginti duorum annorum erat Amon 21
cum regnare cœpisset: & duobus annis
regnauit in Ierusalem. ¶ Fecitq. malum 22
in conspectu Domini, sicut fecerat Ma-
nasses pater eius: & cunctis idolis quæ
Manasses fuerat fabricatus, immolauit
atque seruiuit. ¶ Et non est reueritus fa- 23
ciem Domini, sicut reueritus est Manas-
ses pater eius: & multo maiora deliquit.
¶ Cumq. coniurassent aduersus eum ser- 24
ui sui, interfecerunt eum in domo sua.
¶ Porro reliqua populi multitudo, cæsis 25
ijs qui Amon percusserant, constituit re-
gem Iosiam filium eius pro eo.

CAP. XXXIIII.

OCto annorum erat Iosias cum re- 1
gnare cœpisset, & triginta, & uno
anno regnauit in Ierusalem. ¶ Fe- 2
citq. quod erat rectum in conspectu Do-
mini, & ambulauit in uijs David patris sui:
non declinauit neque ad dextram, neque
ad sinistram. ¶ Octauo autem anno regni 3
sui, cum adhuc esset puer, cœpit quærere
Deum patris sui Dauid: & duodecimo an-
no "postquam * cœperat, mundauit 'Iu-
dam, & Ierusalem ab excelsis, & lucis, si-
mulachrisq. & sculptilibus. ¶ Destruxe- 4
runtq. coram eo aras Baalim: & simula-
chra quæ superposita fuerant, demoliti
sunt: lucos etiam, & sculptilia succidit
atque comminuit: & super "tumulos 'e-
orum qui eis immolare consueuerant,
fragmenta dispersit. ¶ Ossa præterea sa- 5
cerdotum combussit in altaribus idolo-
rum, mundauitq. Iudam, & Ierusalem.
¶ Sed & in urbibus Manasse, & Ephraim, 6
& Simeon usque Nephthali cuncta sub-
uertit. ¶ Cumq. altaria dissipasset, & lu- 7
cos, & sculptilia contriuisset in frusta, cū-
ctaq. delubra demolitus esset de uniuer-
sa Terra Israel, reuertus est in Ierusalem.
¶ Igitur anno octauodecimo regni sui, 8
mundata iam terra, & templo Domini,
misit Saphan filium Eseliæ, & Maasiam

"cumulo.
o.

prin-

principem ciuitatis, & Ioha fil.ũ Ioachaz a commentarijs: ut instaurarent domum Domini Dei sui. ¶ Qui uenerunt ad Helciã sacerdotem magnum: acceptamq. ab eo pecuniam, quæ illata fuerat in domum Domini, & quam congregauerant Leuitæ, & ianitores de Manasse, & Ephraim, & uniuersis reliquijs Israël, ab omni quoque Iuda, & Ben-iamin, & habitatoribus Ierusalẽ, ¶ tradiderunt in manibus corũ, qui præerant operarijs in domo Domini, ut instaurarent templum, & infirma quæque sarcirent. ¶ At illi dederunt eam artificibus, & cæmentarijs, ut emerent lapides de lapicidinis, & ligna ad commissuras ædificij, & ad contignationem domorum, quas destruxerant reges Iuda. ¶ Qui fideliter cũcta faciebant. Erant autem præpositi operantium, Iahath, & Abdias de filijs Merari: Zacharias, & Mosollam de filijs Caath, qui urgebant opus: omnes Leuitæ scientes organis canere. ¶ Super eos uero, qui ad diuersos usus onera portabant, erant scribæ, & magistri de Leuitis, ianitores. ¶ Cumq. efferrent pecuniam, quæ illata fuerat in templum Domini, reperit Helcias sacerdos librum legis Domini, per manum Moysi. ¶ Et ait ad Saphan scribam, Librum legis inuenι in domo Domini. Et tradidit ei. ¶ At ille intulit uolumen ad regem, & nunciauit ei dicens, Omnia quæ dedisti in manu seruorũ tuorum, ecce complentur. ¶ Argentum quod repertum est in domo Domini, conflauerunt: datumq. est præfectis artificum, & diuersa opera fabricantium. ¶ Præterea tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum. ¶ Quem cum rege præsente recitasset, audissetq: ille uerba legis, scidit uestimenta sua: ¶ & præcepit Helciæ, & Ahicam filio Saphan, & Abdon filio Micha, Saphan quoque scribæ, & Asaæ seruo regis, dicens, ¶ Ite, & orate Dominum pro me, & pro reliquijs Israël, & Iuda, super uniuersis sermonibus Libri istius qui repertus est: magnus enim furor Domini stillauit super nos, eo quòd nõ custodierint patres nostri uerba Domini, ut facerent omnia quæ scripta sunt in isto uolumine. ¶ Abiit ergo Helcias, & hi qui simul a rege missi fuerant, ad Oldam prophetidem, uxorem Sellum filij Thecuath, filij Hasra custodis uestium: qui habitabat in Ierusalem in Secunda: & locuti sunt ei uerba quæ supra narrauimus. ¶ At illa respondit eis, Hæc dicit Dominus Deus Israel, Dicite uiro qui misit uos ad me, Hæc dicit Dominus, Ecce ego inducã mala super locũ istũ, & super habitatores eius cunctaq. maledicta quæ scripta sunt in libro hoc, quem legerunt coram rege Iuda: ¶ Quia dereliquerunt me, & sacrificauerũt dijs alienis, ut me ad iracundiam prouocarent in cũctis operibus manuum suarum: idcirco stillabit furor meus super locum istum, & non extinguetur. ¶ Ad regem autem Iuda, qui misit uos pro Domino deprecando, sic loquimini, Hæc dicit Dominus Deus Israël, Quoniam audisti uerba uoluminis, ¶ atque emollitum est cor tuum, & humiliatus es in conspectu Domini super his quę dicta sunt contra locum hunc, & habitatores Ierusalem, reuertisq. faciem me. m. scidisti uestimenta tua, & fleuisti coram me: ego quoque exaudiui te, dicit Dominus. ¶ Iam enim colligam te ad patres tuos, & infereris in sepulchrum tuum in pace: nec uidebunt oculi tui omne malum quod ego inducturus sum super locum istum, & super habitatores eius. ‖ Retulerunt itaque regi cuncta quæ dixerat. ¶ At ille conuocatis uniuersis maioribus natu Iuda, & Ierusalem, ascendit in domum Domini, ¶ unaq. omnes uiri Iuda & habitatores Ierusalem, sacerdotes & Leuitæ, & cunctus populus a minimo usque ad maximum. Quibus audientibus in domo Domini, legit rex omnia uerba uoluminis. ¶ Et stans in tribunali suo, percussit fœdus coram Domino, ut ambularet post eum, & custodiret præcepta, & testimonia, & iustificationes eius in toto corde suo, & in tota anima sua, faceretq. quæ scripta sunt in uolumine illo quod legerat. ¶ Adiurauit quoque super hoc omnes qui reperti fuerant in Ierusalem, & Ben-iamin: & fecerunt habitatores Ierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum. ¶ Abstulit ergo Iosias cunctas abominationes de uniuersis regionibus filiorum Israel: & fecit omnes qui reperti erant in Israël, seruire Domino Deo suo. Cunctis diebus eius non recesserunt a Domino Deo patrum suorum,

CAP. XXXV.

FEcit autem Iosias in Ierusalem Phase Domino, quod immolatum est quartadecima die mensis primi. ¶ Et constituit sacerdotes in officijs suis: hortatusq. est eos ut ministrarent in domo Domini. ¶ Leuitis quoque, ad quorum eruditionem omnis Israël sanctificabatur Domino, locutus est, Ponite arcam in sanctuario templi, quod ædificauit Salomon filius Dauid rex Israël: nequaquã enim eam ultra portabitis: nunc autem ministrate Domino Deo uestro, & populo eius Israël. ¶ Et præparate uos per domos, & cognationes uestras in diuisionibus singulorum, sicut præcepit Dauid rex Israël, & descripsit Salomon filius eius. ¶ Et ministrate in sanctuario per familias turmasq. Leuiticas, ¶ & sanctificati immolate Phase: fratres etiam uestros, ut possint iuxta uerba quæ locutus est Dominus in manu Moysi facere, præparate. ¶ Dedit præterea Iosias omni populo, qui ibi' fuerat inuentus in solemnitate Phase, agnos, & hœdos de gregibus, & reliqui pecoris triginta millia, boum quoque tria millia: hæc de regis uniuersa substantia. ¶ Duces quoque eius, sponte, quod uouerant, obtulerunt, tam populo, quam sacerdotibus, & Leuitis. Porro Helcias, & Zacharias, & Iahiel principes domus Domini, dederunt sacerdotibus ad faciendũ Phase, pecora commixtim duo millia sexcenta, & boues trecentos. ¶ Chonenias autem, & Semeias etiam, & Nathanael fratres eius: necnon Hasabias, & Iehiel, & Iosabad principes Leuitarum, dederunt ceteris Leuitis ad celebrãdum Phase quinque millia pecorum, & boues quingentos. ¶ Præparatumq. est ministerium, & steterunt sacerdotes in officio suo: Leuitæ quoque in turmis, iuxta regis imperium. ¶ Et

4.Reg.23.2.

-3 M s. H.G.

- H. G. uolebãt 8 M s.

immolatum est Phase: asperserunt q. sacerdotes manu sua sanguinem: & Leuitæ detraxerunt pelles holocaustorum. ¶ Et seposuerunt ea ut darent per domos, & familias singulorum, & offerrentur Domino, sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus quoque fecerunt similiter. ¶ Et assauerûnt Phase super ignem, iuxta quod in lege scriptum est: pacifica uero hostias coxerunt in lebetibus, & cacabis, & ollis: & festinato distribuerunt uniuersæ plebi. ¶ Sibi autem, & sacerdotibus postea parauerunt, nam in oblatione holocaustorum, & adipum, usque ad noctem sacerdotes fuerunt occupati: unde Leuitæ sibi, & sacerdotibus filius Aaron parauerunt nouissimis. ¶ Porro cantores filij Asaph stabant in ordine suo, iuxta præceptum Dauid, & Asaph, & Heman, & Idithun ᵛ propheta rum' regis. * Ianitores uero per portas singulas obseruabant, ita ut nec puncto quidem discederent a ministerio: quam ob rem & fratres eorum Leuitæ parauerunt eis cibos. ¶ Omnis igitur cultura Domini rite completa est in die illa, ut facerent Phase, & offerrent holocausta super altare Domini, iuxta præceptum regis Iosiæ. ¶ Fecerunt q. filij Israel qui reperti fuerant ibi, Phase in tempore illo, & Solemnitatem azymorum septem diebus. ¶ Nõ fuit Phase simile huic in Israel, a diebus Samuelis prophetæ: sed nec quisquam de cunctis regibus Israel fecit Phase sicut Iosias, sacerdotibus, & Leuitis, & omni Iudæ, & Israel qui reperti fuerat, & habitantibus in Ierusalem. ¶ Octauodecimo anno regni Iosiæ, hoc Phase celebratum est. ¶ ¶ Postquam instaurauerat Iosias templum, ascendit Nechao rex Ægypti ad pugnandum in Charcamis iuxta Euphraten, & processit in occursum eius Iosias. ¶ At ille missis ad eum nũciis, ait: Quid mihi, & tibi est rex Iudæ? nõ aduersum te hodie uenio, sed cõtra aliam pugno domum, ad quam me Deus festinato ire præcepit: desine aduersum Deum facere, qui mecũ est, ne interficiat te. ¶ Noluit Iosias reuerti, sed præparauit contra eum bellum: nec acquieuit sermonibus Nechao ex ore Dei: ¶ uerũ perrexit ut dimicaret in campo Mageddo. ¶ Ibiq. uulneratus a sagittarijs, dixit pueris suis: Educite me de prælio, quia oppido uulneratus sum. ¶ Qui transtulerũt eum de curru in alterum currum, qui sequebatur eum more regio: & asportauerunt eum in Ierusalem, mortuusq. est: & sepultus in mausoleo patrum suorum: & uniuersus Iuda, & Ierusalem luxerunt eũ. ¶ Ieremias maxime: cuius omnes cantores atque cantatrices, usque in præsentem diem lamentationes super Iosiam replicant: & quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptũ est tur in lamentationionibus. ¶ Reliqua autem sermonũ Iosiæ, & misericordiarum eius, quæ lege præcepta sunt Dñi; ¶ opera quoq; illius prima, & nouissima, scripta sunt in Libro regũ Iuda, & Israel.

CAP. XXXVI.

TVlit ergo populus terræ, Ioachaz filium Iosiæ: & constituit regem pro patre suo in Ierusalem. ¶ Viginti tribus annorum erat Ioachaz cum regnare cœpisset, & tribus mensibus regnauit in Ierusalem. ¶ Amouit autem eum rex Ægypti cum uenisset in Ierusalem, & condemnauit terram centum talentis argenti, & talento auri. ¶ ¶ Constituitq. pro eo regem Eliacim fratrem eius, super Iudam, & Ierusalem: & uertit nomen eius Ioacim: ipsum uero Ioachaz tulit secum, & abduxit in Aegyptum. ¶ Viginti quinque annorum erat Ioacim cum regnare cœpisset, & undecim annis regnauit in Ierusalem: fecitq. malum coram Domino Deo suo. ¶ Cõtra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldæorum: & uinctum catenis duxit in Babylonem. ¶ Ad quam & uasa Domini transtulit, & posuit ea in templo suo. ¶ Reliqua autem uerborum Ioacim, & abominationum eius, quas operatus est, & quæ ʷ inuenta' sunt in eo, continentur in Libro regum Iuda, & Israel. Regnauit autem Ioachin filius eius pro eo. ¶ Octo annorum erat Ioachin cum regnare cœpisset: & tribus mensibus, ac decem diebus regnauit in Ierusalem: fecitq. malum in conspectu Domini. ¶ Cumq. anni circulus uolueretur, misit Nabuchodonosor rex, qui, & adduxerunt eum in Babylonem, asportatis simul pretiosissimis uasis domus Domini, ¶ Regem uero constituit Sedeciam ʷ patruum' eius super Iudam, & Ierusalem. ¶ Viginti, & unius anni erat Sedecias cum regnare cœpisset: & undecim annis regnauit in Ierusalem. ¶ Fecitq. malum in oculis Domini Dei sui: nec erubuit faciem Ieremiæ prophetæ loquentis ad se ex ore Domini. ¶ A rege quoque Nabuchodonosor recessit, qui adiurauerat eum per Deum: & indurauit ceruicem suam, & cor, ut non reuerteretur ad Dominum Deum Israel. ¶ Sed & uniuersi principes sacerdotum, & populus, præuaricati sunt inique iuxta uniuersas abominationes Gentium: & polluerunt domum Domini, quam sanctificauerat sibi in Ierusalem. ¶ Mittebat autem Dominus Deus patrum suorum ad illos per manum nunciorum suorum, de nocte consurgens, & quotidie commonens: eo quòd parceret populo, & habitaculo suo. ¶ At illi subsannabant nuncios Dei, & paruipendebant sermones eius, illudebantq. prophetis: donec ascenderet furor Domini in populum eius, & esset nulla curatio. ¶ Adduxit enim super eos regem Chaldæorum, & interfecit iuuenes eorum gladio in domo sanctuarij sui: non est misertus adolescentis, & uirginis, & senis, nec decrepiti quidem: sed omnes tradidit in manibus eius. ¶ Vniuersaq. uasa domus Domini tam maiora, quàm minora, & thesauros templi, & regis, & principum transtulit in Babylonem. ¶ Incenderunt hostes domum Dei, destruxerunt q. murum Ierusalem: uniuersas turres combusserunt, & quicquid pretiosum fuerat, demoliti sunt. ¶ Siquis euaserat gladium, ductus in Babylonem seruiuit regi, & filijs eius, donec imperaret rex Persarum. ¶ Vt compleretur sermo Domini ex ore Ieremiæ, & celebraret terra sabbatha sua: cunctis enim diebus desolationis egit sabbathum, usque dum complerentur septuaginta anni.

Matt. 2.

ʷ inuenta 2 MS. Hier. Pro Tex tu faciũt codices Hebraï.

4 Reg. 24. 15. Iere. 37. 1. & 2 ʷ fratrem 3 MS. R. H Verũ eo, quo Textus legit, modo exponendũ esse. Græco translatio, & 4 Reg. 24 cæpit docent.

MS. 9. R.

4 Reg. 23. 29. 3 Esd. 1. 25.

Zach. 12. 11.

4 Reg. 23. 30. 3 Esd. 1. 34.

ᵛ prophetæ R. H. Pro Textu autem facunt MS Hier. & G.

* Dauid MS. 9. R

Iere. 25. 12. & 29. 11. 1. Esd. 1. 1 & 6. 3. Dan. 9. 2. 3. Esd. 1. 57. & 2. 1 & 6. 24.

¶ Anno autem primo Cyri regis Perſarũ ad explendum ſermonem Domini, quem locutus fuerat per eos Ieremiæ, ſuſcitauit Dominus ſpiritum Cyri regis Perſarum: qui iuſſit prædicari in uniuerſo regno ſuo, etiam per ſcripturam, dicens, ¶ Hæc dicit Cyrus rex Perſarum. Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cœli: & ipſe præcepit mihi ut ædificarem ei domũ in Ieruſalem, quæ eſt in Iudæa: quis ex uobis eſt in omni populo eius? ſit Dominus Deus ſuus cum eo, & aſcendat.

ORATIO MANASSAE REGIS IVDA, CVM CAPTVS TENERETVR IN BABYLONE.

DOMINE *omnipotens Deus patrum noſtrorum, Abraham, & Iſaac, & Iacob, & ſeminis eorũ iuſti, qui feciſti cœlum, & terram cum omni ornatu eorum, qui ligaſti mare verbo præcepti tui, qui concluſiſti abiſſum, & ſignaſti eam terribili, et laudabili nomine tuo: quem omnia pauent, & tremunt a vultu virtutis tuæ: quia importabilis eſt magnificentia gloriæ tuæ, & inſuſtentabilis ira comminationis tuæ ſuper peccatores: immenſa vero, & inueſtigabilis miſericordia promiſſionis tuæ: quoniam tu es Dominus altiſſimus, benignus, longanimis, & multum miſericors, & pœnitens ſuper malitias hominum. Tu Domine, ſecundum multitudinem bonitatis tuæ, promiſiſti pœnitentiam, & remiſſionem iis qui peccauerunt tibi, & multitudine miſerationum tuarum decreuiſti pœnitentiam peccatoribus in ſalutem. Tu igitur Domine Deus iuſtorum, nõ poſuiſti pœnitentiam iuſtis, Abraham, & Iſaac, et Iacob, iis qui tibi non peccauerunt: ſed poſuiſti pœnitentiam propter me peccatorem: quoniã peccaui ſuper numerum arenæ maris: multiplicatæ ſunt iniquitates meæ Domine, multiplicatæ ſunt iniquitates meæ, & non ſum dignus intueri, & aſpicere altitudinẽ cœli, præ multitudine iniquitatum mearum incuruatus ſum multo vinculo ferreo, vt non poſſim attollere caput meũ, & non eſt reſpiratio mihi: quia excitaui iracundiam tuam, & malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, & mandata tua non cuſtodiui: ſtatui abominationes, & multiplicaui offenſiones. Et nunc flecto genu cordis mei, precans a te bonitatem. Peccaui Domine, peccaui, & iniquitates meas agnoſco. Quare peto rogans te, remitte mihi Domine, remitte mihi: & ne ſimul perdas me cum iniquitatibus meis: neque in æternum, iratus, reſerues mala mihi, neque damnes me in infimæ terræ loca: quia tu es Deus, Deus, inquam, pœnitentium: & in me oſtendes omnem bonitatem tuam: quia indignum ſaluabis me ſecundum magnam miſericordiam tuam, & laudabo te ſemper omnibus diebus vitæ meæ: quoniam te laudat omnis virtus cœlorum, & tibi eſt gloria in ſæcula ſæculorum. Amen.*

ESDRAE LIBER PRIMVS.

CAPVT PRIMVM.

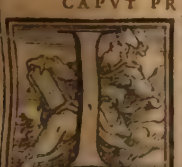

NANNO primo Cyri regis Persarum, vt compleretur uerbum Domini ex ore Ieremiæ, suscitauit Dominus spiritũ Cyri regis Persarum: & traduxit uocẽ in omni regno suo, etiam per scripturam, dicens, ¶ Hæc dicit Cyrus rex Persarum, Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cœli, & ipse præcepit mihi ut ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa. ¶ Quis est in uobis de uniuerso populo eius? Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Ierusalem quæ est in Iudæa, & ædificet domum Domini Dei Israël, ipse est Deus qui est in Ierusalem. ¶ Et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque habitant, adiuuent eum uiri de loco suo argento, & auro, & substantia, & pecoribus, excepto quod uoluntarie offerunt templo Dei, quod est in Ierusalem. ¶ Et surrexerunt principes patrum de Iuda, & Beniamin, & sacerdotes & Leuitæ, & omnis, cuius Deus suscitauit spiritum, ut ascenderet ad ædificandum templum Domini, quod erat in Ierusalem. ¶ Vniuersi. qui erant in circuitu, adiuuerunt manus eorum in uasis argenteis, & aureis, in substantia & iumentis, in supellectili, exceptis his quæ sponte obtulerant. ¶ Rex quoque Cyrus protulit uasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem, & posuerat ea in templo Dei sui. ¶ Protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mithridatis filij Gazabar, & annumerauit ea Sassabasar principi Iudæ. ¶ Et hic est numerus eorum, Phialæ aureæ triginta. phialæ argenteæ mille, cultri viginti nouem; ¶ scyphi aurei triginta, scyphi argentei secundi, quadringenti decem: uasa alia mille. ¶ Omnia uasa aurea, & argentea, quinque millia quadringenta: uniuersa tulit Sassabasar cum his qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Ierusalem.

CAP. II.

HI sunt autem prouinciæ filij, qui ascenderunt de captiuitate quam transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, & reuerti sunt in Ierusalem & Iudam, unusquisque in ciuitatem suam. ¶ Qui uenerunt cum Zorobabel, Iesua, Nehemia, Sataia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mesphar, Beguai, Rehum, Baana. Numerus uirorum populi Israel: ¶ Filij Pharos duo millia centum septuagintaduo. ¶ Filij Sephatia, trecenti septuagintaduo. ¶ Filij Area, septingenti septuagintaquinque. ¶ Filij Phahath-Moab, filiorum Iosue Ioab duo millia octingẽti duodecim. ¶ Filij Ælam, mille ducenti quinquagintaquatuor. ¶ Filij Zethua, nongenti quadraginta quinque. ¶ Filij Zachai, septingenti sexaginta. ¶ Filij Bani, sexcenti quadraginta duo. ¶ Filij Bebai, sexcenti uiginti tres. ¶ Filij Azgad, mille ducenti uiginti duo. ¶ Filij Adonicam, sexcenti sexaginta sex. ¶ Filij Beguai, duo millia quinquaginta sex. ¶ Filij Adin, quadringenti quinquaginta quatuor. ¶ Filij Ather, qui erant ex Ezechia, nonaginta octo. ¶ Filij Besai, trecenti uiginti tres.

2. Esd. 7. 6. 3. Esd. 5. 1 & 7.

nongenti 9.

nongenti 9.

¶Filij Iora, centum duodecim. ¶Filij Hasum, ducenti uiginti tres. ¶Filij Gebbar, nonagintaquinque. ¶Filij Bethlehem, centũ uigintitres: ¶Viri Netupha, quinquaginta sex, ¶Viri Anathoth, centũ uigintiocto. ¶Filij Azmueth, quadraginta duo. ¶Filij Cariath-iarim Cephira, & Beroth, septingẽti quadragintatres. ¶Filij Rama, & Gabaa, sexcẽti uigintiunus. ¶Viri Machmas, cẽtũ uigintiduo. ¶Viri Beth-el, & Hai, ducenti uigintitres. ¶Filij Nebo, quinquaginta duo. ¶Filij Magbis, centum quinquaginta sex. ¶Filij Aelã alterius, mille ducenti quinquagintaquatuor. ¶Filij Harim, trecenti uiginti. ¶Filij Lodhadid, & Ono septingenti uiginti quinque. ¶Filij Iericho, trecenti quadraginta quinque. ¶Filij Senaa, tria millia sexcenti triginta. ¶Sacerdotes: Filij Iadaia in domo Iesue, nongenti septuagintatres. ¶Filij Emmer, mille quinquagintaduo. ¶Filij Pheshur, mille ducenti quadraginta septem. ¶Filij Harim, mille decem, & septẽ. ¶Leuitæ: Filij Iesue, & Cedmiel filiorum Odouię septuagintaquatuor. ¶Cantores: Filij Asaph, centum uigintiocto. ¶Filij Ianitorum: filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Accub, filij Hatita, filij Sobai: uniuersi centum triginta nouem. ¶Nathinæi, filij Siha, filij Hasupha, filij Tabbaoth, ¶filij Ceros, filij Siaa, filij Phadon, ¶filij Lebana, filij Hagaba, filij Accub, ¶Filij Hagab, filij Semlai, filij Hanan. ¶Filij Gaddel, filij Gaher, filij Reaia, ¶filij Rasin, filij Necoda, filij Gazam. ¶filij Aza filij Phasea, filij Besee, ¶filij Asena, filij Munim, filij Nephusim, ¶filij Bacbuc, filij Hacupha, filij Harhur, ¶filij Besluth, filij Mahida, filij Harsa, ¶filij Bercos, filij Sitara, filij Thema, ¶filij Nasia, filij Hatipha. ¶filij seruorum Salomonis, filij Sotai, filij Sophereth, filij, Pharuda, ¶filij Iaia, filij Dercon, filij Geddel, ¶filij Saphatia, filij Hatil, filij Phochereth, qui erant de Asebaim, filij Ami. ¶omnes Nathinæi, & filij seruorũ Salomonis, trecenti nonagintaduo. ¶Et hi qui ascenderũt de Thelmela, Thel-harsa, Cherub, & Adon, & Emer: & non potuerunt indicare domũ patrũ suorũ, & semen suum, utrũ ex Israel essent. ¶Filij Dalaia, filij Tobia, filij Necoda, sexcenti quinquaginta duo. ¶Et de filiis sacerdotum: Filij Hobia, filij Accos, filij Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis, uxorem, & uocatus est nomine eorũ: ¶hi quęsierunt scripturã genealogię suæ, & non inuenerunt, & eiecti, sunt de sacerdotio. ¶Et dixit Athersatha eis ut non comederent de Sancto sanctorũ, donec surgeret sacerdos doctus atq; perfectus. ¶Omnis multitudo quasi unus, quadraginta duo millia trecentis exceptis: ¶exceptis seruis eorum, & ancillis, qui erant septẽ millia trecenti triginta septem: & in ipsis cantores, atq; cantatrices ducenti. ¶Equi eorũ ^sexcenti triginta sex: muli eorũ, ducenti quadraginta unque. ¶cameli eorũ, quadringenti triginta quinque: asini eorũ, sex millia septingenti uiginti. ¶Et de principibus patrũ cum ingrederentur templũ Domini quod est in Ierusalem, sponte obtulerunt in domum Dei ad extruendã eam in loco suo. ¶Secundum uires suas dederunt impensas operis, auri ^solidos^ quadraginta millia, & mille, argenti minas quinque mil lia, & uestes sacerdotales centum. ¶Habitauerunt ergo sacerdotes, & Leuitæ, & de populo, & cantores, & ianitores, & Nathinæi in urbibus suis, uniuersusq; Israel in ciuitatibus suis.

18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70

CAP. III.

1 IAmq; uenerat mẽsis septimus, & erant filij Israel in ciuitatibus suis: congregatus est ergo populus quasi uir unus 2 in Ierusalem. ¶Et surrexit Iosue filius Iosedec, & fratres eius sacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel, & fratres eius: & ædificauerũt altare Dei Israel, ut offerent in eo holocaustomata, sicut scriptum est in lege 3 Moysi uiri Dei. ¶Collocauerunt autẽ altare Dei super bases suas, deterrentibus eos per circuitũ populis terrarũ: & obtulerũt super illud holocaustũ Dño mane, & uespere. 4 ¶Fecerunt q; solemnitatem tabernaculorũ, sicut scriptũ est: & holocaustũ diebus singulis per ordinẽ secundũ præceptũ, 5 opus diei in die suo. ¶Et post hæc holocaustũ iuge, tã in Calendis quãm in uniuersis solemnitatibus Dñi quæ erant consecratę, & in omnibus in quibus ultro offerebatur 6 munus Dño: ¶A primo die mensis septimi cęperunt offerre holocaustum Dño: porro templum Dei nondũ fundatũ erat. 7 ¶Dederũt autẽ pecunias latomis, & cæmentariis: cibũ quoq; & potum, & oleum Sidonijs: Tyrijsq; ut deferrent ligna cedrina de Libano ad mare Ioppen: iuxta quod præceperat 8 Cyrus rex Persarum eis. ¶Anno autẽ secũdo aduentus eorũ ad templũ Dei in Ierusalem mense secundo, cœperunt Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & reliqui de fratribus eorũ sacerdotes, & Leuitę, & omnes qui uenerant de captiuitate in Ierusalem: & constituerunt Leuitas a uiginti annis, & supra, ut urgerent opus 9 Dñi. ¶Stetitq; Iosue & filij eius, & fratres eius, Cedmiel, & filij eius, & filij Iuda, quasi ut unus, ut instarẽt super eos qui faciebãt opus in templo Dei: filij Henadad, & filij eorum, & fratres eorũ Leuitæ. 10 ¶Fundato igitur a cæmentarijs templo Dñi, steterunt sacerdotes in ornatu suo cũ tubis: & Leuitæ filij Asaph in cymbalis, ut laudarent Deũ 11 per manus Dauid regis Israel. ¶Et concinebãt in hymnis, & confessione Domino: Quoniam bonus, quoniam in æternũ misericordia eius super Israel. Omnis quoque populus uociferabatur clamore magno in laudando Dominum, eo quòd fundatum esset templum Dñi. 12 ¶plurimi etiam de sacerdotibus, & Leuitis, & principes patrũ, & seniores qui uiderant templũ prius cũ fundatum esset, & hoc templum in oculis eorũ, flebãt uoce magna: & multi uociferantes in lętitia, eleuabant uocẽ. 13 ¶Nec poterat quisquã agnoscere uocẽ clamoris lętãtiũ & uocẽ fletus populi: cõmixtum enim populus uociferabatur clamore magno, & uox audiebatur procul. CAP. IIII.

1 AUdierũt autem hostes Iudæ, & Beniamin, quia filij captiuitatis ædificarent templũ Dño Deo Israel. 2 ¶Et accedentes ad Zorobabel, & ad principes patrum dixerunt eis, Ædificemus uobiscum, quia ira ut uos, quærimus Deum uestrum: ecce nos immolauimus uicti-

3 Esd. 5.

3 Esd. 5 66.

^septingenti 1 MS. R H. G. Consentit liber Esdræ secundus, c. 7. uers. 68.

^exachmas H. G. exactas. R. B. H. G.

masa diebus Asor-haddan regis Assur, qui adduxit nos huc. ¶Et dixit eis Zorobabel,& Iosue,& reliqui principes patrũ Israel, Nõ est uobis,& nobis ut ædificemus domũ Deo nostro: sed nosipsi soli ædificabimus Dño Deo nostro, sicut præcepit nobis Cyrus rex Persarũ. ¶Factũ est igitur ut populus terræ impediret manus populi Iudæ,& turbaret eos in ædificãdo. ¶ Conduxerunt aute aduersus eos consiliatores,ut destruerent cõsiliũ eorũ omnibus diebus Cyri regis Persarũ,& usq; ad regnũ Darij regis Persarũ. ¶In regno autẽ Assueri in principio regni eius scripserunt accusationẽ aduersus habitatores Iudææ,& Ierusalem. ¶Et in diebus Artaxerxis scripsit Belelam' Mithridates, & Thabeel, & reliqui qui erant in consilio eorũ, ad Artaxerxẽ regẽ Persarũ : epistola autẽ accusationis scripta erat Syriace,& legebatur sermone Syro. ¶Reũ Beel-teem,& Samsai scriba scripserũt epistolam unã de Ierusalem Artaxerxi regi, huiusce modi. ¶ Reu Beel-teem, & Samsai scriba,& reliqui cõsiliatores eorũ,Dinæi,& Apharsathachæi,Terphalæi,Apharsæi, Erchuæi, Babylonij, Susanechæi, Dieui, & Ælamitæ ¶ & ceteri de Gẽtibus quas trãstulit Asenaphat magnus, & glorios⁹, & habitare eas fecit in ciuitatibus Samariæ, & in reliquis regionibus trans Flumen in pace: ¶ (Hoc est exẽplar epistolæ quam miserunt ad eum) Artaxerxi regi, serui tui,uiri qui sunt trãs Fluuiũ,salutẽ dicunt. ¶ Notũ sit regi quia Iudæi qui ascenderunt a te ad nos, uenerunt in Ierusalem ciuitatem rebellem, & pessimam, quam ædificant extruentes muros eius, & parietes componentes. ¶ Nunc igitur notũ sit regi, quia si ciuitas illa ædificata fuerit,& muri eius instaurati, tributũ,& uectigal,& annuos reditus nõ dabũt, & usq; ad reges hæc noxa perueniet. ¶Nos autẽ memores salis quod in palatio comedimus, & quia læsiones regis uidere nefas ducimus,misi dicti eo nuntiamus,& nunciauimus regi, ¶ ut recenseas in libris historiarũ patrum tuorũ, & inuenies scriptum in commentarijs: & scies quoniam urbs illa, urbs rebellis est, & nocẽs regibus,& prouincijs, & bella cõcitãtur in ea ex diebus antiquis: quam ob rem,& ciuitas ipsa destructa est. ¶Nunciamus nos regi, quoniã si ciuitas illa ædificata fuerit,& muri ipsius instaurati, possessionẽ trans Fluuium non habebis. ¶Verbum misit rex ad Reum Beel-teem,& Samsai scribam,& ad reliquos qui erant in cõsilio eorũ habitatores Samariæ,& cæteris trans Fluuium,salutẽ dicens,& pacem. ¶Accusatio quã misistis ad nos, manifesta lecta est corã me, ¶& a me præceptũ est, & recensitum,inuenerũtq; quoniã ciuitas illa a diebus antiquis aduersum reges rebellat,& seditiones, & prælia concitantur in ea. ¶Nam & reges fortissimi fuerunt in Ierusalem: qui & dominati sunt omni regioni quæ trans Fluuiũ est. Tributũ quoque,& uectigal,& reditus accipiebãt. ¶Nũc ergo audite sententiam, Prohibeatis uiros illos, ut urbs illa non ædificetur, donec si forte a me iussum fuerit. ¶Videte ne negligenter hoc impleatis, & paulatim crescat malum contra reges. ¶Itaque exemplũ edicti Artaxerxis regis lectũ est coram Reũ Beel-teem', & Samsai scriba,& cõsiliatoribus eorũ: & abierunt festini in Ierusalẽ ad Iudæos,& prohibuerunt eos in brachio,& robore. ¶ Tunc intermissum est opus domus Dñi in Ierusalem,& non fiebat usq; ad annũ secundum regni Darij regis Persarum

CAP. V.

1 PRophetauerunt autem Aggæus Propheta ,& Zacharias filius Addo prophetantes ad Iudæos qui erant in Iudæa,& Ierusalẽ,in nomine Dei Israël ¶Tũc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel , & Iosue filius Iosedec,& cœperunt ædificare templum Dei in Ierusalẽ, & cũ eis prophetæ
3 Dei adiuuantes eos.¶In ipso autẽ tempore uenit ad eos Thathanai qui erat dux trãs Flumen,& Sthar-buzanai,& consiliatores eorũ: sicq; dixerunt eis, Quis dedit nobis cõsiliũ ut domũ hanc ædificaretis, & muros
4 eius instauraretis? ¶ Ad quod respondimus eis,quę essent nomina hominũ authorum ædificationis illius. ¶Oculus autẽ Dei eorũ factus est super senes Iudæorũ, & nõ potuerunt inhibere eos. Placuitq; ut res ad Darium referretur,& tunc satisfacerent aduersus accusationẽ illam. ¶ Exemplar epistolæ
6 quam misit Thathanai dux regionis trans Flumen,& Sthar-buzanai, & consiliatores eius Arphasachæi qui erant trans Flumen,
7 ad Dariũ regẽ. ¶Sermo,quẽ miserant ei,sic
8 scriptus erat:Dario regi pax omnis. ¶Notũ sit regi ille nos ad Iudęa prouinciã, ad domũ Dei magni , quæ ædificatur lapide impolito , & ligna ponuntur in parietibus: opusq; illud diligenter extruitur,& crescit
9 in manibus eorũ . ¶ Interrogauimus ergo senes illos , & ita diximus eis , Quis dedit uobis potestatẽ ut Domũ hanc ædificaretis,& muros hos instauraretis ? ¶ Sed & nomina eorũ quæ fuimus ab eis, ut nũciaremus tibi:scripsimusq. nomina eorũ uirorũ
11 qui sunt principes in eis.¶Huiusce modi autẽ sermonẽ respõderũt nobis, dicẽtes , Nos sumus serui Dei cęli , & terræ , & ædificamus templum quod erat extructum ante hos annos multos : quodq. rex Israel magnus ædificauerat,& extruxerat. ¶Postquã autẽ ad iracundiam prouocauerunt patres nostri Deũ cęli , tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldęi,domum quoque hanc destruxit , & populum
13 eius transtulit in Babylonem. ¶Anno autẽ primo Cyri regis Babylonis,Cyrus rex proposuit edictum,ut domus Dei ędificaretur.
14 ¶Nam & uasa templi Dei aurea , & argentea, quę Nabuchodonosor tulerat de templo quod erat in Ierusalem , & asportauerat ea in templum Babylonis , protulit Cyrus rex de templo Babylonis , & data sunt Sassabasar uocabulo, quem, & principem constituit,¶dixitq. ei, Hæc uasa tolle,& uade: & ponne ea in templo quod est in Ierusalem , & domus Dei ædificetur in
16 loco suo. ¶Tunc itaq; Sassabasar ille uenit: & posuit fundamenta templi Dei in Ierusalem,& ex eo tempore usq; nunc ædificatur,& necdum completum est.¶Nunc ergo si uidetur regi bonum,recenseat in bibliotheca regis , quæ est in Babylone , utrumnam a Cyro rege iussum fuerit ut ædificaretur domus Dei in Ierusalem , & uoluntatem regis super hac remittat ad nos.

CAP. VI.

1 TVnc Darius rex præcepit: & recen-
2 tuerunt in Bibliotheca librorũ, qui
erãt repositi in Babylone, ¶ & inuẽ-
tu est in Ecbatanis, quod est castrũ in Me-
dena prouincia volumen unũ, talisq. scri-
3 ptus erat in eo cõmentarius, ¶ Anno primo
Cyri regis, Cyrus rex decreuit ut dom⁹ Dei
ędificaretur, quę est in Ierusalẽ, in loco ubi
immolẽt hostias, & ut ponãt fundamenta
supportãtia altitudinẽ cubitorũ sexaginta
& latitudinẽ cubitorũ sexaginta, ¶ ordines
4 de lapidibus impolitis tres, & sic ordines
de lignis nouis: sumptus autẽ de domo re-
5 gis dabũtur. ¶ Sed & uasa tẽpli Dei aurea, &
argẽtea, quæ Nabuchodonosor tulerat de
tẽplo Ierusalẽ, & attulerat ea in Babylonẽ,
reddãtur, & referãtur in tẽplũ in Ierusalẽ
in locũ suũ, quę & posita sunt in tẽplo Dei.
6 ¶ Nũc ergo Thathanái dux regionis quę est
trans Flumen, Sthar-buzanái, & cõsiliarij
uestri Apharsachæi, qui estis trãs Flumen,
7 procul recedite ab illis, ¶ & dimittite fieri
tẽplũ Dei illud a duce Iudæorũ, & a senio-
8 ribus eorũ, ut domũ Dei illã ædificẽt in lo-
co suo. ¶ Sed & a me præceptũ est quid opor
teat fieri a presbyteris Iudæorũ illis, ut ędi
ficetur domus Dei, scilicet ut de arca regis,
id est, de tributis quę dãtur de regione trãs
Flumen, studiosè sumptus dẽtur uiris illis,
9 ne impediatur opus. ¶ Quod si necesse fue-
rit, & uitulos, & agnos, & hędos in holocau
stũ Deo cęli, frumẽtũ, sal, tũnũ, & oleũ, se-
cũdũ ritũ sacerdotũ, qui sunt in Ierusalẽ;
deẽur eis per singulos dies sine fit in aliquo
10 querimonia. ¶ Et offerãt oblationes Deo cę
11 li, orentq. pro uita regis, & filiorũ eius. ¶ A
me ergo positũ est decretũ, Vt omnis ho-
mo qui hãc mutauerit iussionẽ, tollatur li-
gnũ de domo ipsius, & erigatur, & cõfigã-
12 tur in eo, domus autẽ ei⁹ publicetur. ¶ Deus
autẽ qui habitare fecit nomẽ suũ ibi, dissi-
pet omnia regna, & populũ qui extẽderit
manũ suã ut repugnet, & dissipet domum
Dei illã quæ est in Ierusalẽ. Ego Darius sta-
tui decretum, quod studiosè impleri uolo.
13 ¶ Igitur Thathanái dux regionis trãs Flu-
men, & Sthar-buzanái, & consiliarij eius,
14 secũdũ quod præceperat Darius rex, sic di-
ligenter executi sunt. ¶ Seniores autẽ Iu-
dæorum ædificabant, & prosperabãtur iux
ta prophetiã Aggæi prophetæ, & Zachariæ
filij Addo: & ędificauerunt & cõstruxerũt
iubente Deo Israël, & iubente Cyro & Da
15 rio, & Artaxerxe regibus Persarũ: ¶ & cõ-
pleuerũt domũ Dei illã, usq. ad diẽ tertiũ
mẽsis Adar, qui est annus sextus Darij regis.
16 ¶ Fecerũt autẽ filij Israel sacerdotes & Le-
uitæ & reliqui filiorũ trãsmigrationis, de-
17 dicationẽ domus Dei in gaudio. ¶ Et obtu-
lerunt in dedicatione domus Dei, uitulos
centũ, arietes ducẽtos, agnos quadringẽtos,
hircos caprarum pro peccato totius Israel
18 duodecim, iuxta numerũ tribuũ Israel. ¶ Et
statuerũt sacerdotes in ordinibus suis, & Le
uitas in uicibus suis sup opera Dei in Ieru
19 salẽ, sicut scriptũ est in ¶ libro Mosi. ¶ Fe- *Nu. 3. 6. & 8. 9.*
cerunt autẽ filij Israël trãsmigrationis, Pa
20 scha, quartadecima die mẽsis primi. ¶ Puri-
ficati enim fuerant sacerdotes & Leuitæ
quasi unus: omnes mũdi ad immolãdũ pa
scha uniuersis filijs trãsmigrationis, & fra-
21 tribus suis sacerdotibus, & sibi. ¶ Et come-
derũt filij Israël qui reuersi fuerãt de trãs-
migratione, & omnes qui se separauerant
a coinquinatione Gentiũ terræ ad eos, ut
22 quærerent Dominum Deum Israël. ¶ Et fe-
cerunt Solemnitatem azymorum septem
diebus, in lætitia, quoniam lætificauerat
eos Dominus, & conuerterat cor regis As-
sur ad eos, ut adiuuaret manus eorum in
opere domus Domini Dei Israel.

CAP. VII.

1 POst hæc autem uerba in regno Artaxer-
xis regis Persarum, Esdras filius Saraię,
2 filij Azariæ, filij Helciæ, ¶ filij Sellum, filij
3 Sadoc, filij Achitob, ¶ filij Amariæ, filij Aza-
4 riæ, filij Maraioth, ¶ filij Zarahiæ, filij

Ozi,

Ab. 1. 1. Pa. 36. 2. er. 25. 2. & 20. c. Esd. 1. 7. & 2. 6. 24. Dan. 9. 2.

3. Esd. 7. 1

3. Esd. 8. 2

Ozi, filij Bocci, ♀ filij Abisue, filij Phinees, filij Eleazar, filij Aaron sacerdotis ab initio. ♀ Ipse Esdras ascendit de Babylone, & ipse scriba uelox in lege Moysi, quã Dominus Deus dedit Israel: & dedit ei rex secundum manum Domini Dei eius super eum, omnem petitionem eius. ♀ Et ascenderunt de filijs Israel, & de filijs sacerdotũ, & de filijs Leuitarum, & de cantoribus, & de ianitoribus, & de Nathinæis in Ierusalé anno septimo Artaxerxis regis. ♀ Et uenerunt in Ierusalem mẽse quinto, ipse est annus septimus regis. ♀ Quia in primo die mensis primi cepit ascẽdere de Babylone, & in primo die mensis quinti uenit in Ierusalem, iuxta manum Dei sui bonam super se. ♀ Esdras autem parauit cor suum, ut inuestigaret legem Domini, & faceret, & doceret in Israel præceptum, & iudicium. ♀ Hoc est autem exemplar epistolæ edicti, quod dedit rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ erudito in sermonibus: & præceptis Domini, & ceremonijs eius in Israel. ♀ Artaxerxes Rex regũ Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei cęli doctissimo, salutẽ. ♀ A me decretum est, ut cuicunque placuerit in regno meo de populo Israel, & de sacerdotibus eius, & de Leuitis ire in Ierusalem, tecum uadat. ♀ A facie enim regis, & septem consiliatorum eius missus es, ut uisites Iudæam, & Ierusalem in lege Dei tui, quæ est in manu tua: ♀ & ut feras argentum, & aurum quod rex, & consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israel, cuius in Ierusalem tabernaculum est. ♀ Et omne argentum, & aurum quodcunque inueneris in uniuersa prouincia Babylonis, & populus offerre uoluerit, & de sacerdotibus qui sponte obtulerint domui Dei sui quæ est in Ierusalem, ♀ libere accipe, & studiose eme de hac pecunia uitulos, arietes, agnos & sacrificia & libamina eorum, & offer ea super altare tẽpli Dei uestri quod est in Ierusalem. ♀ Sed & fiquid tibi & fratribus tuis placuerit de reliquo argento, & auro ut faciatis, iuxta uoluntatem Dei uestri facite. ♀ Vasa quoque, quæ dantur tibi in ministerium domus Dei tui, trade in conspectu Dei in Ierusalem. ♀ Sed & cætera quibus opus fuerit in domum Dei tui quantumcumque necesse est ut expendas, dabis de thesauro, & de fisco regis. ♀ & a me. Ego Artaxerxes rex statui atque decreui omnibus custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans Flumen, ut quodcunque petierit a uobis Esdras sacerdos, scriba legis Dei cęli, absque mora detis, ♀ usque ad argenti talenta centum, & usque ad frumenti coros centum, & usq; ad uini batos centũ, & usq; ad batos olei centũ, sal uero absque mensura. ♀ Omne quod ad ritum Dei cęli pertinet, tribuatur diligenter in domo Dei cęlitus: ne forte irascatur contra regnum regis, & filiorum eius. ♀ Vobis quoque notũ facimus de uniuersis sacerdotibus, & Leuitis, & cantoribus, & ianitoribus, Nathinæis, & ministris domus Dei huius, ut uectigal, & tributum, & annonas nõ habeatis potestatem imponendi super eos. ♀ Tu autem Esdra secundum sapientiam Dei tui, quæ est in manu tua, constitue iudices, & præsides, ut iudicent omni populo qui est trans Flumen, his uidelicet qui nouerunt: legem Dei tui, sed & imperitos docete libere. ♀ Et omnis qui non fecerit legẽ Dei tui, & legem regis diligenter, iudicium erit de eo, siue in mortem, siue in exilium, siue in condemnationem substantiæ eius, uel certe in carcerem. ♀ Benedictus Dominus Deus patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis ut glorificaret domum Domini quæ est in Ierusalẽ, ♀ & in me inclinauit misericordiam suã coram rege, & consiliatoribus eius, & uniuersis principibus regis potentibus: & ego cõfortatus manu Domini Dei mei quę erat in me, cõgregaui de Israel principes qui ascenderent mecum.

CAP. VIII.

1 HI sunt ergo principes familiarum, & genealogia eorum qui ascenderunt mecum in regno Artaxerxis 3. *Esd.* 8. 31.
2 regis, de Babylone. ♀ De filijs Phinees, Gersom. De filijs Ithamar, Daniel. De filijs Da
3 uid, Hattus. ♀ De filijs Secheniæ, & de filijs Pharos. Zacharias: & cũ eo numerati sunt
4 uiri centum quinquaginta. ♀ De filijs Phahath-Moab, Elioenai filius Zarehæ: & cũ
5 eo ducenti uiri. ♀ De filijs Secheniæ, filius
6 Ezechiel: & cum eo trecenti uiri. ♀ De filijs Adan, Abed filius Ionathan: & cum eo
7 quinquaginta uiri. ♀ De filijs Alam, Isaias filius Athaliæ, & cum eo septuaginta uiri.
8 ♀ De filijs Saphatię, Zebedia filius Michael:
9 & cum eo octoginta uiri. ♀ De filijs Ioab, Obedia filius Iahiel: & cum eo ducenti de-
10 cẽ & octo uiri. ♀ De filijs Selomith, filius Iosphiæ: & cum eo centum sexaginta uiri.
11 ♀ De filijs Bebai, Zacharias filius Bebai: &
12 cum eo uiginti octo uiri. ♀ De filijs Azgad, Iohanan filius Ecceran: & cum eo centum
13 & decem uiri. ♀ De filijs Adonicam, qui erant nouissimi, & hæc nomina eorũ Eliphẽlet, & Iehiel, & Samaias: & cum eis se-
14 xaginta uiri. ♀ De filijs Begui, Vthai, & Zachur: & cum eis septuaginta uiri. ♀ Congregaui autem eos ad fluuiũ qui decurrit ad
15 Ahaua, & mansimus ibi tribus diebus: quę-siuiq. in populo, & in sacerdotibus de filijs
16 Leui, & non inueni ibi. ♀ Itaque misi Eliẽzer, & Ariel, & Semeiam, & Elnathan, & Iarib, & alterum Elnathan, & Nathan, & Zachariam, & Mosollam principes, & Ioiarib, & Elnathan sapientes. ♀ Et misi eos ad
17 Eddo, qui est primus in Casphiæ loco: Et posui in ore eorum uerba quæ loquerentur ad Eddo, & fratres eius Nathinæos in loco Casphiæ, ut adducerent nobis minis-
18 tros domus Dei nostri. ♀ Et adduxerunt nobis per manum Dei nostri bonã super nos, uirum doctissimũ de filijs Moholi filij Leui, filij Israel, & Sarabiam, & filios eius, & fratres eius decem, & octo: ♀ & Hasabiam,
19 & cum eo Isaiam de filijs Merari, fratresq.
20 eius, & filios eius, uiginti. ♀ Et de Nathinęis quos dederat Dauid & principes ad ministeria Leuitarum, Nathinæos ducentos uiginti, omnes hi suis nominibus uocabantur. ♀ Et prædicaui ibi ieiunium iuxta flu-
21 uium Ahaua, ut affligeremur coram Domino Deo nostro, & peteremus ab eo uiã rectam nobis, & filijs nostris, uniuersęq. R. H. G. *Addatur autem a* M. 3. G. B.
32 substantiæ nostræ. ♀ Erubui enim petere regem auxilium, & equites, qui defenderent nos ab inimico in uia: quia dixeramus re-

gi, Manus Dei nostri est super omnes qui quærunt eum in bonitate: & imperiū eius & fortitudo eius, & furor super omnes qui derelinquunt eum. ❡ Iemnauimus autem, & rogauimus Deū nostrū per hoc: & euenit nobis pro pere. ❡ Et separaui de principibus sacerdotum duodecim, Sarabiam, & Hasabiam, & cum eis de fratribus eorū decem: ❡ appendiq. eis argentum, & aurū, & uasa consecrata domus Dei nostri, quæ obtulerat rex & consiliatores eius, & principes eius, uniuersusq. Israël eorum qui inuenti fuerant: ❡ & appendi in manibus eorum argenti talenta sexcenta quinquaginta, & uasa argentea centum, auri centum talenta: ❡ & crateres aureos viginti, qui habebant solidos millenos, & uasa æris fulgentis optimi duo, pulchra, ut aurū. ❡ Et dixi eis, Vos sancti Domini, & uasa sancta, & argentum, & aurum quod sponte oblatum est Domino Deo patrum nostrorum: ❡ vigilate, & custodite, donec appendatis coram principibus sacerdotū, & Leuitarum, & ducibus familiarum Israël in Ierusalem, in thesaurum domus Domini. ❡ Susceperunt autem sacerdotes & Leuitæ pondus argenti, & auri, & uasorum, ut deferrent Ierusalem in domum Dei nostri. ❡ Promouimus ergo a flumine Ahaua duodecimo die mēsis primi, ut pergeremus Ierusalem: & manus Dei nostri fuit super nos, & liberauit nos de manu inimici, & insidiatoris in uia. ❡ Et uenimus Ierusalem: & māsimus ibi tribus diebus. ❡ Die autem quarta appensum est argentum, & aurum, & uasa in domo Dei nostri per manum Meremoth filii Uriæ sacerdotis, & cum eo Eleazar filius Phinees, cumq. eis Iozabed filius Iosue, & Noadaia filius Bennoi Leuitæ, ❡ iuxta numerum & pondus omnium: descriptumq. est omne pondus in tempore illo. ❡ Sed & qui uenerant de captiuitate filij transmigrationis, obtulerunt holocaustomata Deo Israel, uitulos duodecim pro omni populo Israel, arietes nonaginta lex, agnos septuaginta septē, hircos pro peccato, duodecim: omnia in holocaustum Domino. ❡ Dederūt autem edicta regis satrapis qui erant de conspectu regis & ducibus trans Flumen, & eleuauerunt populum & domum Dei.

CAP. IX.

POstquam autem hæc completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes, Non est separatus populus Israel, & sacerdotes & Leuitæ, a populis terrarū, & de abominationibus eorum, Chananæi, Hetthæi, & Pherezæi, & Iebusæi, & Ammonitarum, & Moabitarum, & Ægyptiorum, & Amorrhæorum. ❡ tuleruntenim de filiabus eorum sibi & filijs suis, & commiscuerunt semen sanctum cū populis terrarum. Manus etiam principū & magistratuū fuit in transgressione hac prima. ❡ Cumq. audissem sermonem istū, scidi pallium meum & tunicam, & euelli capillos capitis mei, & barbæ, & sedi mœrens. ❡ Conuenerunt autem ad me omnes qui timebant uerbum Dei Israel, pro trāsgressione eorum, qui de captiuitate uenerant: & ego sedebam tristis, usque ad sacrificium uespertinum. ❡ Et in sacrificio uespertino surrexi de afflictione mea, & scisso pallio, & tunica, curuatu genua mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum, ❡ & dixi, Deus meus confundor, & erubesco leuare faciem meam ad te: quoniam iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrum, & delicta nostra creuerunt usq; ad cælum. ❡ a diebus patrum nostrorum. Sed & nos ipsi peccauimus grauiter usque ad diem hāc. & in iniquitatibus nostris traditi sumus, ipsi, & reges nostri, & sacerdotes nostri, in manum regum terrarum, & in gladium, & in captiuitatem, & in rapinam, & in cōfusionem vultus, sicut & die hac. ❡ Et nunc quasi parum, & ad momētum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum, ut dimitterentur nobis reliquiæ, & daretur nobis pax illius in loco sanctō eius, & illuminaret oculos nostros Deus noster: & daret nobis uitam modicā in seruitute nostra, ❡ quia serui sumus, & in seruitute nostra non dereliquit nos Deus noster: & inclinauit super nos misericordiam coram rege Persarum, ut daret nobis uitā, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, ut daret nobis spem in Iuda & Ierusalem. ❡ Et nunc quid dicemus Deus noster post hæc? quia dereliquimus mandata tua, ❡ quæ præcepisti in manu seruorum tuorum prophetarum, dicens, Terra ad quam vos ingredimini ut possideatis eam, terra immunda est, iuxta immunditiam populorum, cæterarumq; terrarum, abominationibus eorum qui repleuerunt eam ab ore usque ad os in' coinquinatione sua. ❡ Nūc ergo filias uestras ne detis filijs eorum, & filias eorum ne accipiatis filijs uestris: & non quæratis pace eorū, & prosperitatē eorum, usq; in æternū ut confortemini, & comedatis quæ bona sunt terræ, & hæredes habeatis filios uestros usq; in seculum. ❡ Et post omnia quæ uenerūt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutē, sicut est hodie, ❡ ut non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neq; matrimonia ingeremus cū populis abominationum istarū. Nūquid iratus es nobis usq; ad cōsummationē, ne dimitteres nobis reliquias ad salutē? ❡ Die Deus Israël iustus es tu, quoniā derelicti sumus, qui saluaremur sicut die hac. Ecce corā te sumus in delicto nostro, non enim stari potest coram te super hoc.

CAP. X.

SIc ergo orante Esdra, & imprecante Deum, & flente, & iacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus grandis nimis uirorum, & mulierum, & puerorum: & fletu populus fletu multo. ❡ Et respondit Sechenias filius Iehiel de filijs Ælam, & dixit Esdræ, Nos priuaricati sumus in Deum nostrum, & duximus uxores alienigenas de populis terræ: & nunc si est pœnitentia in Israël super hoc: ❡ percutiamus fœdus cum Domino, Deo nostro, ut proijcianus uniuersas uxores, & eos qui de his nati sunt, iuxta uoluntatem Domini, & eorum qui timent præceptum Domini Dei

nostri:

Leuit. 26. 33. Deut. 28. 64. Deut. 7. 3. Esd. 9. 12. Esd. 8. 32. Esd. 9. 1. Esd. 8. 69.

vestrorū 9 MS. B.M. Suffragatur Textui R. & G.

sepem R. H. G.

Addatur ante a R. H. & G.

paxillum 7 MS. R. H. G.

R. Additur aute ē 6 MS. H. & G.

-6 MS. H. Legitur autem a R B. & G. pro 1 MS.

-1 MS. H.

-1 MS.

-1 MS. R. R. H. G.

eū 2 MS.

eū MS.

-1 MS. R. R. H. G.

tenent O.

nostri: secundum legem fiat. ¶ Surge, tu enim discernere nos q. erimus tecum: confortare, & fac. ¶ Surrexit ergo Esdras, & adiurauit principes sacerdotum & Leuitarum, & omnem Israël, ut facerent secundum verbum hoc: & iuraverunt. ¶ Et surrexit Esdras ante domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohanan filij Eliasib, & ingressus est illuc: panem non comedit, & aquam non bibit: lugebat enim transgressionem eorum qui venerant de captiuitate. ¶ & missa est uox in Iuda, & in Ierusalem omnibus filijs transmigrationis, ut congregarentur in Ierusalem, ¶ Et omnis qui non venerit in tribus diebus juxta consilium principum, & seniorum, auferetur uniuersa substantia eius, & ipse abijcietur de cœtu transmigrationis. ¶ Conuenerunt igitur omnes uiri Iuda, & Ben-iamin in Ierusalem tribus diebus, ipse est mensis nonus, uicesima die mensis: & sedit omnis populus in platea domus Dei, trementes pro peccato, & pluuijs. ¶ Et surrexit Esdras sacerdos, & dixit ad eos, Vos transgressi estis, & duxistis uxores alienigenas, ut adderetis super delictū Israel. ¶ Et nunc date confessionem Domino Deo patrum uestrorum, & facite placitū eius: & separamini a populis terræ, & ab uxoribus alienigenis. ¶ Et respondit uniuersa multitudo, dixitq. voce magna, Iuxta uerbum tuum ad nos, sic fiat. ¶ Verumtamen quia populus multus est, & tempus pluuiæ, & non sustinemus stare foris, & opus non est diei unius uel duorum (vehementer quippe peccauimus in sermone isto) constituantur principes in uniuersa multitudine: ¶ & omnes in ciuitatibus nostris qui duxerunt uxores alienigenas, ueniant in temporibus statutis, & cum his seniores per ciuitatem, & ciuitatem, & iudices eius donec auertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc. ¶ Igitur Ionathan filius Azahel, & Iaasia filius Thecuę steterunt super hoc, & Mosollam, & Sebethai Leuites adiuuerunt eos. ¶ Fecerunt. ¶. sic filij transmigrationis. Et abierunt Esdras sacerdos, & uiri principes familiarū in domos patrum suorum, & omnes per nomina sua: & sederunt in die primo mensis decimi, ut quærerent rem. ¶ Et consummati sunt omnes uiri qui duxerant uxores alienigenas, vsque ad diem primam mensis primi. ¶ Et inuenti sunt de filijs sacerdotum qui duxerant uxores alienigenas. De filijs Iosue filij Iosedec, & fratres eius, Maasia & Eliézer, & Iarib, & Godolia. ¶ Et dederunt manus suas ut eicerēt uxores suas, & pro delicto suo arietem de ouibus offerent. ¶ Et de filijs Emmer, Hanani & Zebedia. ¶ Et de filijs Harim, Maasia, & Elia, & Semeia, & Iehiel, & Ozias. ¶ Et de filijs Phes-hur. Elioenai, Maasia, Ismaël, Nathanaël, Iozabed, & Elasa. ¶ Et de filijs Leuitarū, Iozabed, & Semei & Celaia, ipse est Calita: Phathaia, Iuda, & Eliézer. ¶ Et de cantoribus, Eliasib. Et de ianitoribus, Sellum, & Telē, & Vri. ¶ Et ex Israël, de filijs Pharos, Remeia. & Iezia, & Melchia: & Miamin, & Eliézer, & Melchia, & Banea. ¶ Et de filijs Aelam, Mathania, Zacharias, & Iehiel, & Abdi, & Ierimoth, & Elia. ¶ Et de filijs Zethua, Elioenai, Eliasib, Mathania, & Ierimuth, & Zabad, & Aziza. ¶ Et de filijs Bebai, Iohanan, Hanania, Zabbai, Athalai. ¶ Et de filijs Bani, Mosollam, & Melluch, & Adaia, Iasub, & Saal, & Ramoth. ¶ Et de filijs Phahath-Moab, Edna, & Chalal, Banaias, & Maasias, Mathanias, Beseleel, Bennui, & Manasse. ¶ Et de filijs Herem, Eliézer, Iesue, Melchias, Semeias, Simeon, ¶ Ben-iamin, Maloch, Samarias. ¶ Et de filijs Hasom, Mathanai, Mathatha, Zabad, Eliphelet, Ieremai, Manasse. Semei. ¶ De filijs Bani, Maaddi, Amram & Vel, ¶ Baneas, & Badaias, Cheliau, ¶ Vania, Marimuth, & Eliasib, ¶ Mathanias, Mathanai, & Iasi. ¶ & Bani, & Bennui, Semei, ¶ & Salmias, & Nathan, & Adaias, ¶ & Mechnedebai, Sisai, Sarai, ¶ Ezrel, & Selemiau, Semeria, ¶ Sellum, Amaria, Ioseph. De filijs Nebo, Iehiel, Mathathias, Zabad, Zabina, Ieddu, & Ioal, & Banaia. ¶ Omnes hi acceperant uxores alienigenas, & fuerunt ex eis mulieres quæ pepererant filios.

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42

3. Esd. 9.1

LIBER NEHEMIAE,
QVI ET ESDRAE SECVNDVS DICITVR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Nehemiæ filij Helciæ. Et factum est in mense Casleu, anno vicesimo, & ego eram in Susis castro. ¶ Et venit Hanani unus de fratribus meis, ipse, & uiri * Iuda: & interrogaui eos de Iudæis qui remanserant, & supererant de captiuitate, & Ierusalem. ¶ Et dixerũt mihi, Qui remanserunt, & derelicti sunt de captiuitate ibi in prouincia, in afflictione magna sunt, & in opprobrio: & murus Ierusalem dissipatus est, & portæ eius combustæ sunt igni. Cumq. audissem uerba huiuscemodi, sedi, & fleui, & luxi diebus multis: & ieiunabam, & orabam ante faciem Dei cæli. ¶ Et dixi, ‖ Quæso Domine Deus cæli fortis, magne atq; terribilis, qui custodis pactum, & misericordiam cũ his qui te diligunt, & custodiunt mandata tua: ¶ fiant aures tuę auscultantes, & oculi tui aperti, ut audias orationem serui tui, quam ego oro coram te hodie, nocte & die pro filijs Israël seruis tuis: & confiteor pro peccatis filiorum Israel, quibus peccauerunt tibi; & ego, & domus patris mei peccauimus, ¶ uanitate sensi sumus, & non custodiuimus mandatum, tuum, & ceremonias, & iudicia quæ præcepisti Moysi famulo tuo. ¶ Memento uerbi quod mandasti Moysi seruo tuo, dicens, Cum transgressi fueritis, ego dispergam uos in populos, ¶ Et si reuertamini ad me, & custodiatis præcepta mea, & faciatis ea; etiamsi abducti fueritis ad extrema cæli, inde congregabo uos, & reducam in locum quem elegi, ut habitaret nomen meũ ibi. ¶ Et ipsi serui tui, & populus tuus, quos redemisti in fortitudine tua magna, & in manu tua ualida. ¶ Obsecro Domine, sit auris tua attendens ad orationem serui tui, & ad orationem seruorum tuorum, qui uolunt timere nomen tuũ: & dirige seruum tuũ hodie, & da ei misericordiam ante uirum hũc. ego enim eram pincerna Regis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

* ex 7 MS. R. H. Suffragatur autem Textui R. & G.

Dan. 9.4

- 3 MS. H G 9.

CAP. II.

FActum est autem in mense Nisan, anno uicesimo Artaxerxis regis: & uini erat ante eum, & leuaui uinum, & dedi regi: & eram quasi languidus ante faciẽ eius. ¶ Dixitq. mihi rex, Quare uultus tuus tristis est, cum te ægrotum non uideã? nõ est hoc fruſtra, sed malum nescio quod in corde tuo est. Et timui ualde, ac nimis: ¶ & dixi regi, Rex in æternum uiue: quare non mœreat vultus meus, quia ciuitas domus sepulchrorũ patris mei deserta est, & portæ eius combustæ sunt igni? ¶ Et ait mihi rex, Pro qua re postulas? Et oraui Deum cæli: ¶ & dixi ad regem, Si uidetur regi bonũ,

1 2 3 4 5

& si placet seruus tuus ante faciem tuam, ut mittas me in Iudæam ad ciuitatem sepulchri patris mei,& ædificabo eam. ✞ Dixitq; mihi rex,& regina quæ sedebat iuxta eũ,Vsque ad quod tempus erit iter tuũ, & quando reuertêris? Et placuit ante vultum regis,& misit me : & constitui ei tempus. ✞ Et dixi regi, Si regi uidetur bonum, epistolas det mihi ad duces regionis trans Flumen,vt traducãt me, donec ueniam in Iudæam : ✞ & epistolam ad Asaph custodẽ saltus regis,ut det mihi ligna,ut tegere possim portas templi,turres domus,& muros ciuitatis, & domum quam ingressus fuero. Et dedit mihi rex iuxta manum Dei mei bonam mecum. ✞Et ueni ad duces regionis trans Flumen, dediq. eis epistolas regis. Miserat autem rex mecum principes militũ,& equites. ✞Et audierunt Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammanites : & contristati sunt afflictione magna, quòd uenisset homo qui quæreret prosperitatem filiorum Israël. ✞Et ueni Ierusalẽ, & eram ibi tribus diebus: ✞& surrexi nocte ego,& uiri pauci mecum, & non indicaui cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Ierusalem: & iumentum nõ erat mecum,nisi animal cui sedebam. ✞ Et egressus sum per portã uallis nocte, & ante fontem draconis,& ad portam sterconis: & considerabam murum Ierusalem diligentius,& portas eius consumptas igni. ✞Et transiui ad portam fontis, & ad aquæ ductum regis,& non erat locus iumento cui sedebam,ut transiret. ✞Ascendi per torrentem nocte,& cõsiderabam murũ: & reuersus ueni ad portã uallis,& redij. ✞ Magistratus autem nescibant quò abissem, aut quid ego facerem: sed & Iudæis, & sacerdotibus,& optimatibus, & magistratibus,& reliquis qui faciebant opus, usq; ad id loci nihil indicaueram. ✞Et dixi eis,Vos nostis afflictionem in qua sumus;quia Ierusalem deserta est,& portæ eius consumptæ sunt igni:uenite,& ædificemus muros Ierusalem,& non simus ultra opprobriũ. ✞Et indicaui eis manũ Dei mei quod esset bona mecũ,& uerba regis quæ locutus esset mihi: & aio,Surgamus,& ædificemus. Et confortatę sunt manus eorum in bono. ✞Audierunt autẽ Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammanites,& Gosem Arabs & subsannauerunt nos,& despexerunt,dixeruntq;, Quæ est hæc res quã facitis? nũquid contra regem uos rebellatis? ✞Et reddidi eis sermonem,dixiq. ad eos,Deus cęli ipse nos iuuat,& nos serui eius sumus:surgamus & ædificemus : uobis autem nõ est pars,& iustitia,& memoria in Ierusalem.

CAP. III.

ET surrexit Eliasib sacerdos magnus, & fratres eius sacerdotes: & ædificauerunt portã gregis:ipsi sanctificauerunt eã,& statuerunt ualuas eius,& usque ad turrim centũ cubitorum sanctificauerunt eã, usq; ad turrim Hananeel. ✞Et iuxta eum ædificauerunt uiri Iericho: & iuxta eũ ædificauit Zacchui filius Amri. ✞Portam autem piscium ædificauerunt filij Asnaa : ipsi texerunt eam, & statuerunt ualuas eius,& seras,& uectes. Et iuxta eos ædificauit Marimuth filius Uriæ,filij Accus. ✞Et iuxta eum ædificauit Mosollã filius Barachiæ, filij Mesezebel:& iuxta eos ædificauit Sadoc filius Baana : ✞ Et iuxta eos ædificauerunt Thecueni : optimates autẽ eorum non suppostuerunt colla sua in opere Domini sui. ✞Et portam ueterem ædificauerũt Ioiada filius Phasea, & Mosollam filius Belodiaipsi texuerunt eam,& statuerunt ualuas eius,& seras, & uectes. ✞ Et iuxta eos ædificauerunt Meltias Gabaonites, & Iadon Meronathites, uiri de Gabaon,& Maspha, pro duce qui erat in regione trãs Flumen. ✞Et iuxta eum ædificauit Eziel filius Araia aurifex: & iuxta eum ædificauit Ananias filius pigmentarij : & dimiserunt Ierusalem usque ad murum platęæ latioris. ✞Et iuxta eum ædificauit Raphaia filius Hur,princeps uici Ierusalem. ✞ Et iuxta eum' ædificauit Iedaia filius Haromaph contra domum suam: & iuxta eum ædificauit Hathus filius Hasebniæ. ✞ Mediam partem uici ædificauit Melchias filius Herem,& Hasub filius Phahath-moab, & turrim furnorum. ✞ Et iuxta eum ædificauit Sellum filius Alohes princeps mediæ partis uici Ierusalem, ipse & filiæ eius. ✞ Et portam uallis ędificauit Hanun,& habitatores Zanóe : ipsi ædificauerunt eam, & statuerunt ualuas eius, & seras,& uectes, & mille cubitos in muro, usque ad portã sterquilinij. ✞Et portam sterquilinij ædificauit Melchias filius Rechab, princeps uici Bethachãram : ipse ædificauit eam, & statuit ualuas eius, & seras,& uectes. ✞Et portã fontis ędificauit Sellum filius Chol-hoza,princeps pagi Maspha ipse ędificauit eã, & texit,& statuit ualuas eius,& seras,& uectes,& muros piscinæ Siloë in hortum regis, & usque ad gradus qui descendunt de Ciuitate-Dauid. ✞Post eum ædificauit Nehemias filius Azboc princeps dimidiæ partis uici Beth-sur, usque contra sepulchrũ Dauid, & usque ad piscinam quæ grandi opere constructa est, & usque ad domum fortium. ✞Post eum ædificauerunt Leuitę, Rehum filius Benni : post eum ædificauit Hasebias princeps dimidiæ partis uici Ceilę in uico suo. ✞Post eum ædificauerũt fratres eorum Bauai filius Henadad,princeps dimidiæ partis Ceilæ. ✞Et ædificauit iuxta eũ Azer filius Iosue,princeps Maspha mensuram secundã, contra ascensum armamenti anguli. ✞Post eum in monte ædificauit Baruch filius Zachai mensuram secundã, ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni. ✞ Post eũ ædificauit Merimuth filius Uriæ filij Haccus,mensuram secundã,a porta domus Eliasib, donec extenderetur domus Eliasib. ✞ Et post eũ ędificauerũt sacerdotes uiri de campestribus Iordanis. ✞ Post eũ ædificauit Ben-iamin, & Hasub contra domũ suã : & post eũ ędificauit Azarias filius Maasiæ filij Ananiæ contra domũ suã. ✞Post eũ ædificauit Bennui filius Henadad mensurã secundam, a domo Azariæ usq; ad flexurã, & usque ad angulũ. ✞Phalel filius Ozi cõtra flexurã, & turrim quæ eminet de domo regis excelsa, id est in atrio carceris : post eũ Phadaia filius Pharos. ✞Nathinæi autẽ habitabant in Ophel, usque cõtra portã aquarũ, ad Orientem, & turrim quæ prominebat

✞ Post

" eos 1 MS. H.G.

" eos 1 MS. H.G.

*Post eũ ædificauerũt ⊙.

¶ Post eũ ędificauerunt Thecuen meniũ secũdam e regione,a turre magna,& eminẽte usq; ad murũ tẽpli. ¶ ‖ Sursum'autẽ' ad portã'equorum ędificauerũt sacerdotes,unusquisq; contra' domũ suam. ¶ Post eos ædificauit Sadoc filius Emmer contra domũ suã. Et post eũ ędificauit Semaia filius Secheniæ, custos portæ Orientalis. ¶ Post eum ędificauit Hanania filius Selemię, & Hanun filius Seleph sextus mẽsurã secũdã: post eũ ædificauit Mosollam filius Barachiæ,contra gazophylaciũ suũ. ¶ Post eum ædificauit Melchias filius aurificis, usq; ad domum Nathinæorum, & ‖ scuta' iuendentium' contra portam iudicialem: & usque ad cœnaculum anguli. ¶ Et ‖ inter'cœnaculum anguli in porta gregis ędificauerunt ‖ artifices' & negotiatores.

‖ *Desinit per* H G. ‖ *A porta* LIIIS *Centoriones Textus legunt* R. *&* B. ‖ *scriua* R. ‖ *negotiatorũ* H G. ‖ *usque ad* 5 MS. *Consentiũt Textus* R. H. G ‖ *aurifices* MS.

CAP. IIII.

FActum est autẽ, cũ audisset Sanaballat quod ædificaremus murum,iratus est ualde: & motus nimis subsannauit Iudæos,¶ & dixit corã fratribus suis,& frequentia Samaritanorũ. Quid Iudæi faciũt imbecilles? num dimittent eos gentes? Num sacrificabunt, & complebunt in una die? Nunquid ædificare poterũt lapides de aceruis pulueris, qui cõbusti sunt? ¶ Sed & Tobias Ammanites proximus eius,ait, Aedificent:si ascenderit uulpes, transiliet murũ eorum lapideũ. ¶ *Audi Deus noster, quia facti sumus despectui: conuerte opprobriũ super caput eorũ, & da eos in despectionem in terra captiuitatis.¶ Ne operias' iniquitatẽ eorũ,& peccatum eorũ coram facie tua nõ deleatur: quia irriserunt ædificantes.¶ Itaq; ædificauimus murum: & conũximus totũ usq; ad partẽ dimidiã: & prouocatũ est cor populi ad operandũ. ¶ Factum est autẽ,cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Arabes,& Ammanitæ,& Azotij, quod obducta esset cicatrix muri Ierusalẽ, & quod cępissent interrupta concludirati sunt nimis.¶ Et cõgregati sunt omnes pariter ut uenirent, & pugnarent cõtra Ierusalẽ, & molirentur insidias. ¶ Et oraiimus Deũ nostrũ, & posuimus custodes super murum die ac nocte contra eos: ¶ Dixit autem Iudas,Debilitata est fortitudo portantis, & humus nimia est, & nos non poterimus ædificare murum. ¶ Et dixerunt hostes nostri,Nesciant, & ignorent, donec ueniamus in mediũ eorũ, & interficiamus eos,& cessare faciamus opus. ¶ Factũ est autẽ uenientibus Iudæis qui habitabant iuxta eos, & dicentibus nobis per decẽ uices, ex omnibus locis quibus uenerant ad nos, ¶ statui in loco post murũ per circuitũ populũ in ordinem cum gladijs suis,& lanceis,& arcubus.¶ Et perspexi atq; surrexi: & ait ad optimates, & magistratus,& ad reliquã partẽ uulgi,Nolite timere a facie eorum. Dominũ magni,& terribilis mementote, & pugnate pro fratribus uestris,filijs uestris, & filiabus uestris,& uxoribus uestris,& domibus uestris. ¶ Factum est autẽ,cũ audissent inimici nostri nũciatũ esse nobis,dissipauit Deus cõsiliũ eorũ. Et reuersi sumus omnes ad muros, unusquisq; ad opus suũ.¶ Et factũ est a die illa, media pars iuuenũ eorũ faciebat opus, & media parata erat ad bellũ,& lãceæ,& scuta, & arcus, & loricæ, & principes post eo in omni domo Iuda ¶ ædificantiũ in muro, & portantiumq;onera, & imponentiũ una manu sua faciebat opus, & altera tenebat gladium. ¶ ædificantium enim unusquisque gladio erat accinctus renes. Et ædificabanti & clangebant buccina iuxta me. ¶ Et dixi ad optimates,& ad magistratus,¶ ad reliquã partem uulgi. Opus grande est, & latũ,& nos separati sumus in muro,procul alter ab altero: ¶ in loco quocunq; audieritis clangorem tubæ, illuc conuertite ad nos. Deus noster pugnabit pro nobis. ¶ Et nosipsi faciamus opus: & media pars nostrũ teneat lãceas ab ascensu auroræ, donec egrediantur astra. ¶ In tẽpore quoque illo dixi populo,Vnusquisq; cum puero suo maneat in medio Ierusalẽ,& sint ‖ uobis' uices per noctem, & diem, ad operandum. ¶ Ego autem & fratres mei,& pueri mei, & custodes qui erant post me, non deponebamus uestimenta nostra: unusquisq; tantum nudabatur ad baptismum.

‖ *nobis* 5 MS. R. H. G.

CAP. V.

ET factus est clamor populi, & uxorũ eius magnus aduersus fratres suos Iudæos. ¶ Et erant qui dicerent, Filij nostri, & filiæ nostræ multæ sunt nimis: accipiamus pro pretio eorũ frumentum, & comedamus,& uiuamus. ¶ Et erant qui dicerẽt, Agros nostros,& uineas, & domos nostras opponamus: & accipiamus frumẽtũ in fame. ¶ Et alij dicebant, Mutuo sumamus pecunias in tributa regis, demusq; agros nostros,& uineas: ¶ & nunc sicut carnes fratrũ nostrorũ,sic carnes nostræ sunt: & sicut filij eorũ,ita & filij nostri,ecce nos subiugamus filios nostros, & filias nostras in seruitutẽ, & de filiabus nostris sunt famulæ,nec habemus unde possint redimi, & agros nostros,& uineas nostras alij possident. ¶ Et iratus sum nimis,cũ audissem clamorẽ eorũ secundũ uerba hæc:cogitauitq; cor meũ mecũ, & increpaui optimates,& magistratus,& dixi eis,Vsuraſne singuli a fratribus uestris exigitis? Et congregaui aduersum eos concionem magnã, ¶ & dixi eis, Nos, ut scitis, redemimus fratres nostros Iudęos qui uenditi fuerant gentibus, secundũ possibilitatẽ nostram: & uos igitur uendetis fratres uestros, & redimemus eos? Et siluerunt,nec inuenerunt quid responderent,¶ Dixiq; ad eos, Non est bona res quã facitis: quare nõ in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobretur nobis a gẽtibus inimicis nostris? ¶ Et ego,& fratres mei, & pueri mei,commodauimus plurimis pecuniã, & frumentũ: non repetamus in commune istud, æs alienũ concedamus quod debetur nobis. ¶ Reddite eis hodie agros suos, & uineas suas, & oliueta sua,& domos suas quin potius, & centesimã pecuniæ,frumẽti,uini,& olei,quã exigere soletis ab eis,date pro illis. ¶ Et dixerunt, Reddemus, & ab eis nihil quæremus: sicq. faciemus ut loqueris. Et uocaui sacerdotes, & adiurau eos,ut facerẽt iuxta quod dixeram. ¶ Insuper excussi sinũ meum, & dixi, Sic excutiat Deus omnem uirum qui non compleuerit uerbum istud,de domo sua,& de laboribus suis:sic excutiatur, & uacuus fiat. Et dixit uniuersa multitudo, Amen.

Et lau-

Et laudauerunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictū ✠A die autem illa qua præceperat rex mihi ut essem dux in terra Iuda, ab anno uicesimo usque ad annū trigesimum secundū Artaxerxis regis, per annos duodecim, ego & fratres mei annonas non ducibus debebantur, nō comedimus. ✠Duces autē primi, qui fuerant ante me, grauauerunt populum, & acceperunt ab eis in pane, & uino, & pecunia quotidie siclos quadraginta: sed & ministri eorum depresserunt populum. Ego autem nō feci ita, propter timorem Dei: ✠ quin potius in opere muri ædificaui, & agrum nō emi, & omnes pueri mei congregati ad opus erāt. Iudæi quoque & magistratus centū quinquaginta uiri, & qui ueniebāt ad nos de gentibus quæ in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant. ✠ Parabatur autē mihi per dies singulos bos unus, arietes sex electi, exceptis volatilibus & inter dies decē uina diuersa, & alia multa tribuebantur insuper & annonas ducatus mei non quæsiui. ualde enim attenuatus erat populus. ✠Memento mei Deus meus in bonum secundum omnia quæ feci populo huic.

CAP. VI.

FActum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Gosem Arabs, & ceteri inimici nostri, quod ædificassem ego murum, & non esset in ipso residua interruptio (usq; ad tempus autē illud ualuas non posueram in portis), emiserunt Sanaballat, & Gosem ad me, dicētes. Veni, & percutiamus simūl pariter in uicis in Campo-ono. Ipsi autem cogitabāt ut facerēt mihi malum. ✠Misi ergo ad eos nuncios, dicens, Opus grande ego facio & nō possum descendere: ne forte negligatur cū uenero, & descendero ad uos. ✠Miserunt autem ad me secundum uerbum hoc, per quatuor uices: & respondi eis iuxta sermonē priorē. ✠Et misit ad me Sanaballat iuxta uerbū prius quinta uice puerum suū, & epistolā habebat in manu sua ✠scripta hoc modo, IN GENTIBVS auditū est, & Gosem dixit, quòd tu & Iudæi cogitetis rebellare, & propterea ædifices murum, & leuare te uelis super eos regem, propter quam causam ✠& prophetas posueris qui prædicent de te in Ierusalem, dicentes, Rex in Iudæa est. Auditurus est rex uerba hæc: idcirco nunc uenitur ineamus consilium pariter. ✠Et misi ad eos dicens, Non est factum secundum uerba hęc quę tu loqueris. de corde enim tuo tu componis hæc. ✠Omnes enim hi terrebant nos, cogitātes quòd cessarent manus nostræ ab opere, & quiesceremus. Quam ob causam magis confortaui manus meas: ✠& ingressus sum domum Semaiæ filij Dalaiæ filij Metabeel secreto: Qui ait, Tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi, & claudamus portas ędificij quia uenturi sunt ut interficiant te, & nocte uenturi sunt ad occidendum te. ✠Et dixi, Num quisquā similis mei fugit? & quis ut ego ingrediretur templum, & uiuet? non ingrediar. ✠Et intellexi quod Deus nō misisset eū, sed quasi uaticinans locutus esset ad me, & Tobias, & Sanaballat conduxisset eum. ✠acceperat enim pretium, ut territus facerem, & peccarē, & haberēt malū quod exprobrarēt mihi. ✠Memento mei Dñe pro Tobia & Sanaballat iuxta opera eorum talia: sed & Noadiæ prophetæ, & cæteris de propheтарum qui terrebāt me. ✠ Cōpletus est autē murus uicesimoquinto die mēsis Elul, quinquaginta duobus diebus. ✠ Factū est ergo cū audissent omnes inimici nostri ut timerent uniuersæ gentes quæ erant in circuitu nostro, & cōciderent intra semetipsos, & scirent quòd a Deo factum esset opus hoc. ✠Sed & in diebus illis multę optimatum Iudæorum epistolæ mittebantur ad Tobiam, & a Tobia ueniebant ad eos. ✠ Multi enim erant in Iudæa habentes iuramentū eius, quia gener erat Sechenię filij Area, & Iohanan filius eius acceperat filiā Mosollā filij Barachiæ. ✠ sed & laudabāt eū corā me, & uerba mea nunciabant ei. & Tobias mittebat epistolas ut terreret me.

CAP. VII.

POstquam autem ędificatus est murus, & posui ualuas, & recēsui ianitores, & cantores, & Leuitas: ✠ præcepi Hanani fratri meo, & Hananiæ principi domus de Ierusalem (ipse enim quasi uir uerax & timens Deum plus ceteris uidebatur) ✠ & dixi eis, Non aperiantur portæ Ierusalem usque ad calorem Solis. Cumq. adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, & oppilatæ: & posui custodes de habitatoribus Ierusalem, singulos per uices suas, & unūquemque contra domum suam. ✠ Cunctas autem erat lata nimis & grandis, & populus paruus in medio eius, & non erant domus ædificatæ. ✠Deus autem dedit in corde meo, & congregaui optimates, & magistratus & uulgus, ut recenserem eos: & inueni librum census eorum qui ascenderāt primum, & inuentum est scriptum in eo. ✠ Isti filij prouinciæ, qui ascenderunt de captiuitate migrantium, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, & reuersi sunt in Ierusalem, & in Iudæam, unusquisque in ciuitatem suam. ✠ Qui ✠ uenerant cum Zorobabel, Iosue, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mardochæus, Belsam, Mesphareth, Begoai, Nahum, Baana. Numerus uirorum populi Israel. ✠ Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo. ✠ Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo. ✠ Filij Area, sexcenti quinquaginta duo. ✠ Filij Phahathmoab filiorum Iosue, & Ioab, duo millia octingenti decem, & octo. ✠ Filij Aelam, mille octingenti quinquaginta quatuor. ✠ Filij Zethua, octingenti quadraginta nouem. ✠ Filij Zachai, septingenti sexaginta. ✠ Filij Bannui, sexcenti quadraginta octo. ✠ Filij Bebai, sexcenti uigintiocto. ✠ Filij Azgad duo millia trecenti uigintiduo. ✠ Filij Adonicam, sexcenti sexaginta septem. ✠ Filij Beguai, duo millia sexaginta septem. ✠ Filij Adin, sexcenti quinquaginta quinque. ✠ Filij Ater, filij Hezeciæ, nongenti octo. ✠ Filij Hasem, trecenti uigintiocto. ✠ Filij Besai, trecenti uigintiquatuor. ✠ Filij Hareph, centum duodecim. ✠ Filij Gabaon, nonaginta quinque. ✠ Filij Beth-lehem, & Netupha, centū octoginta octo. ✠ Viri Anathoth, cētum uigintiocto. ✠ Viri Beth-azmoth, quadraginta duo.

✠ Viri

1 Esdr. 2. 1 3. Esd. 5. 7

Eccli. 49. 15.

✠ uenerūt 7 M S. G.

✠ Ancenti R. H. G. Consentit uirus liber Esd. 2. 2. v. 7. Idem numerus, etsi alterius Ada filijs, qui recensentur 1. Esd. 2. 31. & infra 34. ab omnibus tribuitur. ✠ nonaginta 13 M S. H. G. Cōuenit primus Esdræ. ca. 2. v. 17.

¶ Viri Carnath-tarim, Cephira, & Beroth, septingenti quadragintatres. ¶ Viri Rama, & Geba, sexcenti viginti vnus ¶ Viri Machmas, centum viginti duo. ¶ Viri Beth-el, & Hai, centum viginti tres. ¶ Viri Nebo alterius, quinquaginta duo. ¶ Viri Ælam alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor. ¶ Filij Harem, trecenti viginti. ¶ Filij Iericho, trecenti quadraginta quinque. ¶ Filij Lodhadid, & Ono, septingenti viginti unus. ¶ Filij Senaa, tria millia nongenti triginta. ¶ Sacerdotes: Filij Idaia in domo Iesua, nongenti septuagintatres. ¶ Filij Emmer, mille quinquaginta duo. ¶ Filij Phashur, mille ducenti quadraginta septem. ¶ Filij Arem, mille decem, & septem. ¶ Leuitæ: Filij Iosue & Cedmiel filiorum Oduiæ, septuaginta quatuor. ¶ Cantores: Filij Asaph, centum quadraginta octo. ¶ Ianitores: filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Accub, filij Hatita, filij Sobai, centum triginta octo. ¶ Nathinæi: filij Soha, filij Hasupha, filij Tebbaoth, ¶ filij Ceros, filij Siaa, filij Phadon, ¶ filij Lebana, filij Hagaba, filij Salmai, ¶ filij Hanan, filij Geddel, filij Gaher, ¶ filij Raaia, filij Rasin, filij Necoda, ¶ filij Gezem, filij Aza, filij Phasea, ¶ filij Besai, filij Munim, filij Nephussim, ¶ filij Bacbuc, filij Hacupha, filij Harhur, ¶ filij Besloth, filij Mahida, filij Harsa, ¶ filij Bercos, filij Sisara, filij Thema, ¶ filij Nasia, filij Hatupha, filij seruorũ Salomonis, filij Sotai, filij Sophereth, filij Phaarida, ¶ filij Iahala, filij Darcon, filij Ieddel, ¶ filij Saphatia, filij Hatil, filij Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim, filio Amon. ¶ Omnes Nathinæi, & filij seruorum Salomonis, trecẽti nonagintaduo.

¶ Hi sunt autem qui ascenderunt de Thelmela, Thelharsa, Cherub, Addon, & Emmer: & nõ potuerũt indicare domũ patrũ suorũ, & semen suum, utrũ ex Israel essent.

¶ Filij Dalaia, filij Tobia, filij Necoda, sexcẽti quadraginta duo. ¶ Et de sacerdotibus, filij Habia, filij Accos, filij Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis uxorẽ, & vocatus est nomine eorum. ¶ Hi quæsierunt scripturam suã incensu, & non inuenerunt: & erecti sunt de sacerdotio. ¶ Dixitq; Atherſatha eis, ut nõ manducarẽt de Sanctis sanctorũ, donec staret sacerdos doctus & eruditus. ¶ Omnis multitudo quasi vnus, quadraginta duo millia sexcẽti sexaginta. ¶ absq; seruis & ancillis eorũ, qui erãt septẽ millia trecẽti triginta septẽ: & inter eos cantores, & cantatrices, ducenti quadraginta quinque. ¶ Equi eorum, septingenti triginta sex: muli eorum, ducenti quadraginta quinque: ¶ cameli eorum, quadringenti triginta quinque: asini, sex millia septingenti viginti.

Hucusque refertur quid in commentario scriptum fuerit: exin Nehemiæ historia texitur.

¶ Nonnulli autem de principibus familiarum dederũt in opus. Atherſatha dedit in thesaurũ, auri drachmas mille, phialas quinquaginta, tunicas sacerdotales quingentas triginta. ¶ Et de principibus familiarũ dederũt in thesaurũ operis, auri drachmas viginti millia, & argenti mnas duo millia ducentas. ¶ Et quod dedit reliquus populus, auri drachmas viginti millia, & argenti mnas duo millia, & tunicas sacerdotales sexaginta septem. ¶ Habitauerunt autem sacerdotes & Leuitæ, & ianitores, & cantores, & reliquum vulgus, & Nathinæi, & omnis Israel in ciuitatibus suis.

-MS. H. G. *trecenti
§ M S. H. G. *Consonat primum E/dræ ca. 2. v. 64. Eorũ qui hic expressi sũt enumerati, summa est 31389.
-20 MS.
1. Esr. 2. 69.

*septuagesima sub Ezra & Nehemia.

CAP. VIII.

ET venerat mensis septimus: * filij autem Israel erant in ciuitatibus suis. 1

*Cõgregatusq; est omnis populus quasi vir unus ad plateã quæ est ante portã aquarũ: & dixerunt Esdræ scribæ ut afferret li-

* Nonum hic caput inchoant 1 M S.

brum legis Moysi, quam præceperat Dominus Israel. ¶ Attulit ergo Esdras sacerdos legem coram multitudine virorum, & mulierum, cunctisq. qui poterant intelligere, in die prima mensis septimi. ¶ Et legit in eo aperte in platea quę erat ante portam aquarum, de mane usque ad mediam diem, in conspectu virorum, & mulierum, & sapientium: & aures omnis populi erant erectæ ad librum. ¶ Stetit autem Esdras scriba super gradum ligneum, quem fecerat ad loquendum: & steterũt iuxta eum Mathathias, & Semeia, & Ania, & Vria, & Helcia, & Maasia, ad dextram eius: & ad sinistram, Phadaia, Misael, & Melchia, & Hasum, & Hasbadana, Zacharia, & Mosollam. ¶ Et aperuit Esdras librum coram omni populo: super uniuersum quippe populum eminebat, Et cum aperuisset eum, stetit omnis populus. ¶ Et benedixit Esdras Domino Deo ℣ uoce magna: & respondit omnis populus, Amen, amen: eleuans manus suas. & incuruati sunt, & adorauerunt Deum pronι in terram. ¶ Porro Iosue, & Bani, & Serebia, Iamin, Accub, Septhai, Odia, Maasia, Celita, Azarias, Iozabed, Hanan, Phalaia, Leuitæ silentium faciebant in populo ad audiendam legem: populus autem stabat in gradu suo. ¶ Et legerunt in Libro legis Dei distincte, & aperte ad intelligendum, & intellexerunt cum legeretur. ¶ Dixit autem Nehemias (ipse est Atherfatha) & Esdras sacerdos, & scriba, & Leuitæ interpretantes uniuerso populo, Dies sanctificatus est Domino Deo ℣ nostro, nolite lugere, & nolite flere. Flebat enim omnis populus, cum audiret uerba legis. ¶ Et dixit eis, Ite, comedite pinguia, & bibite mulsum, & mittite partes ℣ his qui non præparauerunt sibi: quia sanctus dies Domini est, & nolite contristari: gaudium etenim Domini est fortitudo ℣ nostra. ¶ Leuitæ autem silentium faciebant in omni populo, dicentes, Tacete, quia dies sanctus est, & nolite dolere. ¶ Abiit itaque omnis populus, ut comederet, & biberet, & mitteret partes, & faceret lætitiam magnam: quia intellexerant uerba quæ docuerat eos. ¶ Et in die secundo congregati sunt principes familiarum uniuersi populi, sacerdotes & Leuitæ ad Esdram scribam, ut interpretaretur eis uerba legis. ¶ Et inuenerunt scriptum in Lege, præcepisse Dominum in manu Moysi, ut habitent filij Israel in tabernaculis, in die solemni, mense septimo: ¶ & ut prædicent, & diuulgent uocem in uniuersis urbibus suis, & in Ierusalem, dicentes, Egredimini in montem, & afferte frondes oliuæ, & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni nemorosi, ut fiant tabernacula, sicut scriptum est. ¶ Et egressus est populus, & attulerunt. Fecerunt sibi tabernacula unusquisque in domate suo, & in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in platea portæ aquarum, & in platea portæ Ephraim. ¶ Fecit ergo uniuersa ecclesia eorum qui redierant de captiuitate, tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis: non enim fecerant a diebus Iosue filij Nun taliter filij Israel, usque ad diem illum. Et fuit lætitia magna nimis. ¶ Legit autem in libro legis Dei per dies singulos, a die primo usque ad diem nouissimum, & fecerunt Solemnitatem septem diebus, & in die octauo collectam iuxta ritum.

CAP. IX.

IN die autem uicesimoquarto mensis huius conuenerunt filij Israel in ieiunio, & in saccis, & humus super eos. ¶ Et separatum est semen filiorum Israel ab omni filio alienigena: & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum. ¶ Et consurrexerunt ad standum: & legerunt in uolumine legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominum Deum suum. ¶ Surrexerunt autem super gradum Leuitarum Iosue, & Bani, & Cedmiel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, & Chanani, & clamauerunt uoce magna ad Dominum Deum suum. ¶ Et dixerunt Leuitæ Iosue, & Cedmiel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia, Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Domino Deo ℣ uestro ab æterno usque in æternum: & benedicant nomini gloriæ tuæ excelso in omni benedictione, & laude. ¶ Tu ipse Domine, solus tu fecisti cælum, & cælum cælorum, & omnem exercitum eorum: terram, & uniuersa quæ in ea sunt: maria, & omnia quę in eis sunt: & tu uiuificas omnia hæc, & exercitus cęli te adorat. ¶ Tu ipse Domine Deus, qui elegisti Abram, & ¶ eduxisti eum de igne Chaldæorum: & posuisti nomen eius Abraham. ¶ Et inuenisti cor eius fidele coram te: & percussisti cum eo fœdus, ut dares ei Terram Chananæi, Hethæi, & Heuæi, & Amorrhęi, & Pherezæi, & Iebusęi, & Gergesæi, ut dares semini eius: & implesti uerba tua, quoniam iustus es. ¶ Et uidisti afflictionem patrum nostrorum in Aegypto: clamoremq. eorum audisti super Mare rubrum. ¶ Et dedisti signa atque portenta in Pharaone, & in uniuersis seruis eius, & in omni populo terræ illius: cognouisti enim quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. ¶ Et mare diuisisti ante eos, & transierunt per medium maris in sicco: persecutores autem eorum proiecisti in profundum, quasi lapidem in aquas ualidas. ¶ Et in columna nubis ductor eorum fuisti per diẽ, & in columna ignis per noctem: ut appareret eis uia, per quam ingredierentur. ¶ Ad montem quoque Sinai descendisti, & locutus es cum eis de cælo: & dedisti eis iudicia recta, & legem ueritatis, cerimonias, & præcepta bona: ¶ Et sabbathum sanctificatum tuum ostendisti eis: & mandata, & cerimonias, & legem præcepisti eis in manu Moysi serui tui. ¶ Panem quoque de cælo dedisti eis in fame eorum, & aquam de petra eduxisti eis sitientibus, & dixisti eis ut ingrederentur, & possiderent terram, super quam leuasti manum tuam ut traderes eis. ¶ Ipsi uero & patres nostri superbe egerunt, & indurauerunt ceruices suas, & non audierunt mandata tua. ¶ Et noluerunt audire: & non fuerunt

recordati

magno MS. R. G.

nostro MS. G. Verum Textus lectio R. & H. conformis est.

Gen. 53. 12.

Exo. 14. 22.

Exo. 20. 1

Exo. 16. 13.

recordati mirabiliũ tuorum quæ feceras eis. Et induruerunt ceruices suas, & dederunt caput vt conuerterentur ad seruitutem suam, quasi per contẽtionem. Tu autem Deus propitius, clemens, & misericors, longanimis, & multæ miserationis non dereliquisti eos, ✠ & quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem, & dixissent, Iste est Deus tuus, qui eduxit te de Ægypto: fecerunt̃q. blasphemias magnas.

Exo. 13. 22. ✠ Tu autẽ in misericordijs tuis multis non dimisisti eos in deserto: columna nubis nõ recessit ab eis per diem, vt duceret eos in viam: & columna ignis per noctẽ, vt ostenderet eis iter per quod ingrederentur. ✠ Et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos, & manna tuum nõ prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti. ✠ Quadraginta annis pauisti eos in deserto, nihilq. eis defuit; uestimenta eorum nõ inueterauerunt, & pedes eorum non sunt attriti. ✠ Et dedisti eis regna & populos, & partitus es eis sortes: & possederunt terram Sehon, & terram regis Hesebon, & terram Og regis Basan. ✠ Et multiplicasti filios eorum sicut stellas cæli, & adduxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus eorum ut ingrederentur, & possiderent. ✠ Et uenerunt filij, & possederunt terram, & humiliasti coram eis habitatores terræ Chananæos, & dedisti eos in manum eorum, & reges eorum, & populos terræ, ut facerent eis sicut placebat illis. ✠ Ceperunt itaque urbes munitas & humum pinguẽ, & possederunt domos plenas cunctis bonis: cisternas ab alijs fabricatas, vineas, & oliueta, & ligna pomifera multa: & comederũt, & saturati sunt, & impinguati sunt, & abundauerunt delicijs in bonitate tua magna. ✠ Prouocauerunt autem te ad iracundiam, & recesserunt a te, & proiecerũt legem tuam post terga sua: & prophetas tuos occiderunt, qui contestibantur eos ut reuerterentur ad te: feceruntq. blasphemias grandes. ✠ Et dedisti eos in manum hostium suorum, & afflixerunt eos. Et in tempore tribulationis suæ clamauerunt ad te, & tu de cælo audisti, & secundũ miserationes tuas multas dedisti eis, saluatores, qui saluarent eos de manu hostiũ suorum. ✠ Cumq. requieuissent, reuersi sunt ut facerent malum in cõspectu tuo: & dereliquisti eos in manu inimicorum suorũ, & possederunt eos. Conuersiq. sunt, & clamauerunt ad te: tu autem de cælo exaudisti, & liberasti eos in misericordijs tuis,

Leu. 18. 6. Rom. 10. 11. Gal. 33. 12. multis temporibus. ✠ Et contestatus es eos ut reuerterentur ad legem tuam. Ipsi vero superbe egerunt, & non audierunt mãdata tua, & in iudicijs tuis peccauerũt, quæ faciet homo, & uiuet in eis: & dederunt humerum recedentem, & ceruicem suam indurauerunt, nec audierunt. ✠ Et protraxisti super eos annos multos, & cõtestatus es eos in spiritu tuo per manum prophetarum tuorum: & non audierunt, & tradidisti eos in manum populorũ terrarum. ✠ In misericordijs autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptionem, nec dereliquisti eos: quoniam Deus misericors & clemens es tu. ✠ Nunc itaque Deus noster magne, & fortis & terribilis, custodiens pactum, & misericordiam, ne auertas a fac e tua omnem laborem qui inuenit nos, reges nostros, & principes nostros, & sacerdotes nostros, & prophetas nostros, & patres nostros, & omnem populum tuum a diebus regis Assur, usque in diem hanc. ✠ Et tu iustus es in omnibus quę uenerũt super nos, quia ueritatem fecisti, nos autem impie egimus. ✠ Reges nostri, principes nostri sacerdotes nostri, & patres nostri non fecerunt legem tuam, & non attenderunt mandata tua, & testimonia tua quæ testificatus es in eis. ✠ Et ipsi in regnis tuis - bonis, & in bonitate tua multa quam dederas eis, & in terra latissima, & pingui quam tradideras in conspectu eorum, non seruierunt tibi, nec reuersi sunt a studijs suis pessimis. ✠ Ecce nosipsi hodie serui sumus: & terra quam dedisti patribus nostris ut comederent panem eius, & quæ bona sunt eius, & nosipsi serui sumus in ea. ✠ Et fruges eius multiplicãtur regibus, quos posuisti super nos propter peccata nostra, & corporibus nostris dominantur, & iumentis nostris secundum uoluntatem suam, & in tribulatione magna sumus. ✠ Super omnibus ergo his nosipsi percutimus fœdus, & scribimus, & signant principes nostri, Leuitæ nostri, & sacerdotes nostri.

CAP. X.

1 SIgnatores autem fuerunt, Nehemias,
2 ✠ Athersatha filius Hachelai, & Sedecias, ✠ Saraias, Azarias, Ieremias, ✠ Phesshur, Amarias, Melchias, Hattus, Sebenia,
3 Melluch, ✠ Harem, Merimuth, Obdias, Da-
4 niel, Gẽthon, Baruch, ✠ Mosollam, Abia,
5 Miamin, ✠ Maazia, Relgai, Semeia: hi sacer-
6 dotes. ✠ Porro Leuitæ, Iosue filius Azaniæ,
7 ✠ Bennui de filijs Henadad, Cedmiel: ✠ & fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita, Pha-
8 laia, Hanan, ✠ Micha, Rohob, Hasebia, Za-
9 chur, Serebia, Sabania, ✠ Odaia, Bani, Bani-
10 nu. ✠ Capitapopuli, Pharos, Phahath-moab,
11 Ælam, Zethu, Bani, ✠ Bonni, Azgad, Bebai,
12 ✠ Adonia, Begoai, Adin, ✠ Ater, Hezecia,
13 Azur, ✠ Odaia, Hasum, Besai, ✠ Hareph, Ana-
14 thoth, Nebai, ✠ Megphias, Mosollam, Hazir,
15 ✠ Mesizabel, Sadoc, Ieddua, ✠ Pheltia, Ha-
16 nan, Anaia, ✠ Osee, Hanania, Hasub, ✠ Alo-
17 hes, Phalea, Sobec. ✠ Rehum, Maasia, ✠ E-
18 chaia, Hanam, Anan, ✠ Melluch, Haran, Baa-
19 na: ✠ & reliqui de populo, sacerdotes, Leuitæ, ianitores, & cantores, Nathinæi, & omnes qui se separauerunt de populis terra-
20 rum ad legem Dei uxores eorum, filij eo-
21 rum, & filiæ eorum, * omnes qui poterant
22 sapere spondentes pro fratribus suis, opti-
23 mates eorum, & qui ueniebant ad pollicẽ-
24 dum, & iurandum ut ambularent in lege
25 Dei quam dederat in manu Moysi serui
26 Dei, ut facerent, & custodierent uniuer-
27 sa mandata Domini Dei nostri, & iudicia
28 eius, & ceremonias eius, ✠ & ut non dare-
29 mus filias nostras populo terræ, & filias eorum non acciperemus filijs nostris. ✠ Populi quoque terræ, qui important uenalia, & omnia ad usum, per diem sabbathi ut uendant, non accipiemus ab eis in sabbatho, & in die sanctificato. Et dimittemus annũ septimũ, & exactionẽ uniuersæ manus. ✠ Et statuemus super nos præcepta,

-0.

-2 Mss H. G.

* & 0.

ut demus tertiam partem sicli per annum
ad opus domus Dei nostri, ❡ ad panes pro- 33
positionis, & ad sacrificium tempiternum,
& in holocaustum sempiternum in sabba-
this, in calendis, in solemnitatibus, & in
sanctificatis, & pro peccato: ut exoretur
pro Israel, & in omnem usum domus Dei
nostri. ❡ Sortes ergo misimus super obla- 34
tionem lignorum inter sacerdotes, & *Le-
uitas, & populum, ut inferrentur in do-
mum Dei nostri per domos patrũ nostro-
rum, per tempora, a temporibus anni usq;
ad annum: ut arderet super altare Domi
ni Dei nostri, sicut scriptũ est in lege Mo-
si: ❡ & ut afferremus primogenita terræ 35
nostræ, & primitias uniuersi fructus om-
nis ligni ab anno in annum, in domo Dñi.
❡ & primitiua filiorum nostrorum, 36
& pecorum nostrorum, sicut scriptum est
in lege, & primitiua boum nostrorum, &
ouium nostrarum, ut offerrentur in domo
Dei nostri, sacerdotibus qui ministrant in
domo Dei nostri. ❡ & primitias ciborum 37
nostrorum, & libaminum nostrorum, &
poma omnis ligni, uindemiæ quoque &
olei afferemus sacerdotibus ad gazophyla
cium Dei nostri, & decimam partem ter-
ræ nostræ Leuitis. Ipsi Leuitæ decimas ac-
cipient ex omnibus ciuitatibus operũ no- 38
strorum. ❡ Erit autem sacerdos filius Aaron
cum Leuitis in decimis Leuitarum, & Le-
uitæ offerent decimã partem decimæ suæ
in domo Dei nostri, ad gazophylacium in
domo thesauri. ❡ Ad gazophylacium enim 39
deportabunt filij Israël, & filij Leui pri-
mitias frumẽti, uini, & olei: & ibi erunt ua-
sa sanctificata, & sacerdotes, & cãtores, &
ianitores, & ministri, & non dimittemus
domum Dei nostri. CAP. XI.

HAbitauerunt autem principes po- 1
puli in Ierusalẽ: reliqua uero plebs
misit sortem, ut tollerent unã par-
tem de decem qui habitaturi essent in Ie-
rusalem ciuitate sancta, nouem uero par-
tes in ciuitatibus. ❡ Benedixit autem po- 2
pulus omnibus uiris qui se sponte obtule-
rant ut habitarent in Ierusalem. ❡ Hi sunt 3
itaque principes prouinciæ qui habitaue-
runt in Ierusalẽ: ẽ, & in ciuitatibus Iuda.
Habitauit autem unusquisque in possessio
ne sua, in urbibus suis, Israel, sacerdotes,
Leuitæ, Nathinæi, & filij seruorum Salo-
monis. ❡ Et in Ierusalem habitauerunt de 4
filijs Iuda, & de filijs Ben-iamin: de filijs
Iuda, Athaias filius Aziam, filij Zachariæ,
filij Amariæ, filij Saphatiæ, filij Malaleel,
❡ de filijs Phares, Maasia filius Baruch, filius 5
Chol-hoza, filius Hazia, filius Adaia, filius
Ioiarib, filius Zachariæ, filius Siloniti.
omnes hi filij Phares, qui habitauerunt 6
in Ierusalem, quadringenti sexaginta nouẽ
uiri fortes. ❡ Hi sunt autem filij Ben- 7
iamin: Sellũ filius Mosollam, filius Ioed,
filius Phadaiæ, filius Colaia, filius Masia,
filius Ethiel, filius Iaia, ❡ & post eum Geb- 8
bai, Sellai. nongenti uigintiocto, ❡ & Ioel 9
filius Zechri præpositus eorum, & Iudas
filius Senua super ciuitatem secundus. ❡ Et 10
de sacerdotibus, Idaia filius Ioarib, Iachin,
❡ Saraia filius Helciæ, filius Mosollã, filius 11
Sadoch, filius Meraioth, filius Achitob prin-
ceps domus Dei, ❡ & fratres eorum faciẽ- 12
tes opera templi: octingenti uigintiduo.
Et Adaia filius Ierohani, filius Phelelia,
filius Amsi, filius Zachariæ, filius Phet-
hur, filius Melchiæ, ❡ & fratres eius prin- 13
cipes patrum: ducenti quadragintaduo.
Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, fi-
lius Mosollamoth, filius Emmer, ❡ & 14
fratres eorum potentes nimis: centum ui-
gintiocto, & præpositus eorum Zabdiel
filius potentium. ❡ Et de Leuitis Seme- 15
ia filius Hasub, filius Azaricam, filius
Hasabia, filius Boni, ❡ & Sabathai, & 16
Iozabed, super omnia opera, quæ erant
foris, seu in domo Dei, a principibus
Leuitarum. ❡ Et Mathania filius Micha, 17
filius Zebedei, filius Asaph princeps ad
laudandum, & ad confitendum in ora-
tione, & Becbecia secundus de fratri-
bus eius, & Abda filius Samua, filius
Galal, filius Idithum. ❡ omnes Leuitæ 18
in ciuitate sancta, ducenti octoginta
quatuor. ❡ Et ianitores, Accub, Telmon, 19
& fratres eorum, qui custodiebant ostia,:
centum septuaginta duo. ❡ Et reliqui 20
ex Israel sacerdotes, & Leuitæ in uni-
uersis ciuitatibus Iuda, unusquisque in
possessione sua. ❡ Et Nathinæi qui ha- 21
bitabant in Ophel, & Siaha, & Gasp̃ha
de Nathinæis. ❡ Et episcopus Leuita- 22
rum in Ierusalem, Azzi filius Banni,
filius Hasabiæ, filius Mathaniæ, filius
Michæ. ❡ De filijs Asaph, cantores in 23
ministerio domus Dei. ❡ Præceptum quip- 24
pe regis super eos erat, & ordo in cantо-
ribus per dies singulos. ❡ & Phatha- 25
hia filius Mesezebel de filijs Zara filij Iu-
da in manu regis, iuxta omne uerbum
populi, & in domibus per omnes regio-
nes eorum. De filijs Iuda habitauerunt
in Cariath-arbe, & in filiabus eius; &
in Dibon, & in filiabus eius; & in Cab- 26
seel, & in uiculis eius; ❡ & in Iesue, & 27
in Molada, & in Bethphalet, ❡ & in Ha-
sersual, & in Bersabee, & in filiabus eius:
❡ & in Siceleg, & in Mochona, & in fi- 28
liabus eius, ❡ & in Remmon, & in Sa- 29
raa, & in Iermuth, ❡ Zanoa, Odollam
& in uillis earum, Lachis, & in regioni- 30
bus eius, Azeca, & in filiabus eius.
Et manserunt in Bersabee usque ad ual-
lem - Ennom. ❡ Filij autem Beniamin, a 31
Geba, Mechmias, & Hai, & Beth-el & fili- 32
abus eius: ❡ Anathoth, Nob, Anania, ❡ Asor, 33
Rama, Gethaim, ❡ Hadid, Seboim, & Nebal- 34
lat, ❡ & Ono - uallis artificum. ❡ Et de 35
Leuitis portiones Iudæ, & Beniamin. 36

CAP. XII.

HI sunt autem sacerdotes, & Leui- 1
tæ, qui ascenderunt cum Zoro-
babel filio Salathiel, & Iosue: Sa- 2
raia, Ieremias, ❡ Esdras, Amaria, Melluch, 3
Hattus, ❡ Sebenias, Rehum, Merimuth, 4
❡ Addo, Genthoim, Abia, ❡ Miamin, Ma-
dia, Belga, ❡ Semeia. & Ioiarib, ❡ Idaia, 5
Sellum, Amoc, Helcias, Idaia. Isti princi- 6
pes sacerdotum, & fratres eorum in die- 7
bus Iosue. ❡ Porro Leuitæ, Iesua, Bennui, 8
Cedmiel, Sarebia, Iuda, Mathanias, su-
per hymnos ipsi & fratres eorum: ❡ & 9
Becbecia atque Hanni, & fratres eorum
unusquisque in officio suo. ❡ Iosue au- 10
tem genuit Ioacim, & Ioacim genuit

-I M L H. Versus 8. & 9. interficiuntur.

Eliasib, & Eliasib genuit Ioiada, † & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit Ieddoa. † In diebus autem Ioacim erant 12
sacerdotes - & principes familiarum: Saraiæ, Maraia: Ieremiæ, Hanania: Esdræ, Mosollam: Amariæ, Iohanan: † Milicho, Ionathan: Sebeniæ, Ioseph: † Hatam, Edna; Maraioth, Helci: † Adaiæ, 14
Zacharia, Genthon, Mosollam: † Abiæ, 15
Zechri: Miamin, & Moadiæ, Phelti: 16
† Belgæ, Sammua: Semaiæ, Ionathan. 17
† Ioiarib, Mathanai: Iodaiæ. Azzi: † Sellai, Celai: Amoc, Heber: † Helciæ, Hasebia: Idaiæ, Nathanaël. † Leuitæ in diebus Eliasib, & Ioiada, & Iohanan, & Ieddoa scripti principes familiarum, & sacerdotes in regno Darij Persæ. † Filij Leui principes familiarum, scripti in Libro uerborum dierum, & usque ad dies Ionathan filij Eliasib. † Et principes Leuitarum, Hasebia, Serebia, & Iesue filius Cedmiel: & fratres eorum per uices suas, ut laudarent, & confiterentur iuxta præceptum Dauid uiri Dei, & obseruarent æque per ordinem. † Mathania, & Becbecia, Obedia, Mosollam, Telmon, Accub custodes portarum, & uestibulorum ante portas. † Hi in diebus Ioacim filij Iosue, filij Iosedec, & in diebus Nehemiæ ducis, & Esdræ sacerdotis scribæq. † In dedicatione autem muri Ierusalem requisierunt Leuitas de omnibus locis suis, ut adducerent eos in Ierusalem, & facerent dedicationem, & lætitiam in actione gratiarum, & cantico, & in cymbalis, psalteriis, & citharis. † Congregati sunt autem filij cantorum, de campestribus circa Ierusalem, & de uillis Nethuphati. † & de domo Galgal, & de regionibus Geba, & Azmaueth: quoniam uillas ædificauerunt sibi cantores in circuitu Ierusalem. † Et mundati sunt sacerdotes, & Leuitæ, & mundauerunt populum, & portas, & murum. † Ascendere autem feci principes Iuda super murum, & statui duos magnos choros laudantium.
Et ierunt ad dexteram super murum ad portam sterquilinij. † Et iuit post eos Osaias, & media pars principum Iuda, † & Azarias, Esdras, & Mosollam, Iuda, & Ben-iamin, & Semeia, & Ieremias. † Et de filijs sacerdotum in tubis Zacharias filius Ionathan, filius Semeiæ, filius Mathaniæ, filius Michaiæ, filius Zechur, filius Asaph, † & fratres eius Semeia, & Azareel, Malalai, Galalai, Maai, Nathanaël, & Iuda, & Hanani, in uasis cantici Dauid uiri Dei: & Esdras scriba ante eos † in porta Fontis. Et contra eos ascenderunt in gradibus ciuitatis Dauid in ascensu muri super domum Dauid, & usque ad portam Aquarum ad Orientem. † Et chorus secundus gratiæ respondentium ibat ex aduerso, & ego post eum, & media pars populi super murum, & super turrim furnorum, & usque ad murum latissimum, † & super portam Ephraim, & super portam antiquam, & super portam piscium, & turrim Hananeel, & turrim Emath, & usque ad portam gregis: & steterunt in porta custodiæ, † steterunt q. duo chori laudantium in domo Dei, &
ego, & dimidia pars magistratuum mecum. † Et sacerdotes, Eliacim, Maasia, Miamin, Michæa, Elioenai, Zacharia, Hanania in tubis, † & Maasia, & Semeia, & Eleazar, & Azzi, & Iohanan, & Melchia, & Aelam, & Ezer. Et clare cecinerunt cantores, & Iezraia præpositus: † & immolauerunt in die illa uictimas magnas, & lætati sunt: Deus enim lætificauerat eos lætitia magna. Sed & uxores eorum, & liberi gauisi sunt, & audita est lætitia Ierusalem procul. † Recensuerunt quoque in die illa uiros super gazophylacia thesauri, ad libamina, & ad primitias, & ad decimas, ut introferrent per eos principes ciuitatis in decore gratiarum actionis, sacerdotes & Leuitas: quia lætificatus est Iuda, in sacerdotibus, & Leuitis astantibus. † Et custodierunt obseruationem Dei sui, & obseruationem expiationis, & cantores, & ianitores iuxta præceptum Dauid, & Salomonis filij eius. † quia in diebus Dauid & Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum in carmine laudantium, & confitentium Deo. † Et omnis Israel, in diebus Zorobabel, & in diebus Nehemiæ dabant partes cantoribus & ianitoribus per dies singulos, & sanctificabant Leuitas, & Leuitæ sanctificabant filios Aaron.

CAP. XIII.

Deut. 23. 3.

IN die autem illo lectum est in uoluimine Moysi audiente populo: ‖ & inuentum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites & Moabites in ecclesiam Dei, usque in æternum: † eo quòd non occurrerint filijs Israel cum pane, & aqua: & conduxerint aduersum eos Balaam, ad maledicendum eis; & conuertit Deus noster maledictionem in benedictionem. † Factum est autem cum audissent legem, separauerunt omnem alienigenam ab Israël. † Et super hoc erat Eliasib sacerdos qui fuerat præpositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobiæ. † Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & uasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias sacerdotales. † In omnibus autem his non fui in Ierusalem, quia anno tricesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis ueni ad regem, & in fine dierum rogaui regem. † Et ueni in Ierusalem, & intellexi malum quod fecerat Eliasib Tobiæ, ut faceret ei thesaurum in uestibulis domus Dei. † Et malum mihi uisum est ualde. Et proieci uasa domus Tobiæ foras de gazophylacio. † Præcepiq. & emundauerunt gazophylacium: & retuli ibi uasa domus Dei, sacrificium, & thus. † Et cognoui quod partes Leuitarum non fuissent datæ: & fugisset unusquisque in regionem suam de Leuitis, & cantoribus, & de his qui ministrabant: † & egi causam aduersum magistratus, & dixi, Quare dereliquimus domum Dei? Et congregaui eos: & feci stare in stationibus suis. † Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti uini, & olei in horrea. † Et constituimus super horrea Se-

lemiam

leuiam sacerdotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de Leuitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathaniæ: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis creditæ sunt partes fratrum suorum
14 ¶ Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deleas misericordiam meam quas feci in domo Dei mei, & in cæremonijs eius. ¶ In
15 diebus illis vidi in Iuda calcantes torcularia in sabbatho, portantes aceruos, & onerantes super asinos uinum, & uuas, & ficus, & omne onus: & inferentes in Ierusalem, die sabbathi. Et contestatus sum ut in die qua uendere liceret, venderent. ¶ Et Tyrij habitauerunt in ea,
16 inferentes pisces, & omnia uenalia: & uendebant in sabbathis filijs Iuda, & Ierusalem: ¶ & obiurgaui optimates Iu-
17 da, & dixi eis, Quæ est hæc res mala quam uos facitis, & prophanatis diem
18 Sabbathi? ¶ Numquid non hæc fecerunt patres ᵛ nostri', & adduxit Deus noster super nos omne malum hoc, & super ciuitatem hanc? Et vos additis iracundiam
19 super Israel violando Sabbathum. ¶ Factum est autem, cum quieuissent portæ Ierusalem in die Sabbathi, dixi: & clauserunt ianuas, & præcepi ut non aperirent eas usque post Sabbathum: & de pueris meis constitui super portas, ut
20 nullus inferret onus in die Sabbathi. ¶ Et mansernnt negotiatores, & uendentes
21 uniuersa uenalia, foris Ierusalem semel & bis. ¶ Et contestatus sum eos, & dixi eis, Quare manetis ex aduerso muri? si secundo hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque ex tempore illo non ve-
22 nerunt in Sabbatho. ¶ Dixi quoque Leuitis vt mundarentur, & uenirent ad custodiendas portas, & sanctificandam diem Sabbathi: & pro hoc ergo memento mei Deus meus, parce mihi secundum multi-
23 tudinem misericordiarum tuarum. ¶ Sed & in diebus illis vidi Iudæos ducentes uxores Azotidas, Ammonitidas, & Moabitidas. ¶ Et filij eorum ex media parte loquebantur Azotice, & nesciebant loqui Iudaice, & loquebantur iuxta linguam populi, &
25 populi. ¶ Et obiurgaui eos, & maledixi. Et cecidi ex eis uiros, & decaluaui eos, & adiuraui in Deo, ut non darent filias suas filijs eorum, & non acciperent de filiabus eorum filijs suis, & sibimetipsis, dicens,
26 ¶ ‖ Numquid non in huiusmodi re peccauit Salomon rex Israel? & certe in gentibus multis non erat rex similis ei: & dilectus Deo suo erat, & posuit eum Deus
27 regem super omnem Israel: ‖ & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenæ. ¶ Numquid & nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc ut prę-
28 uaricemur in Deo nostro, & ducamus uxores peregrinas? ¶ De filijs autem Ioiada filij Eliasib sacerdotis magni, gener erat Sanaballat Horonites, quem fugaui a me. ¶ Recordare Domine Deus meus
30 aduersum eos qui polluunt sacerdotium, iusq. sacerdotale, & Leuiticum. ¶ Igitur mundaui eos ab omnibus alienigenis; & constitui ordines sacerdotum & Leuitarũ,
31 unumquemque in ministerio suo: ¶ & in oblatione lignorum in temporibus constitutis, & in primitijs: memento mei Deus meus in bonum. Amen.

3.Reg.3.7

3.Reg.11.1

ᵛ vestri t mss. R. H. Cl.

LIBER TERTIVS ESDRAE.

CAPVT PRIMVM.

4 Reg 23. 21. 2. Par. 35. 1.

FECIT Iosias Pascha in Ierosolymis Domino, & immolauit Phasc quartadecima luna primi mensis, 2 statuēs sacerdotes per vices dierum stolis amictos in templo Domini: 3 & dixit Leuitis sanctificatis ad omnem Israel, ut sanctificarent se Domino in positione sanctæ arcæ Domini, in domo, quam ædificauit Salomon filius Dauid rex: 4 Non erit vobis tollere super humeros eam. Et nunc deseruite Domino vestro, & curam agite gentis illius Israel, ex parte secundum pagos & tribus vestras, 5 secundum scripturam Dauid regis Israël, & secundum magnificentiam Salomonis filij eius, omnes in templo, & secundum particulam principatus paternam vestram eorum qui stant in conspectu fratrum filiorum Israel. 6 Immolate Pascha, & sacrificia parate fratribus vestris, & facite secundum præceptū Domini, quod datum est Moysi. 7 Et donauit Iosias in plebem quę inuenta est, ouiū, agnorum, & hœdorum, & caprarum triginta millia, uitulos tria millia. 8 hæc de regalibus data sunt secundum promissionem populo: & sacerdotibus in Pascha, oues numero duo millia, ac uituli cētum. 9 Et Iechonias, & Semeias, & Nathanael fratres, & Hasabias, & Oziel, & Cotaba in Phase, oues quinque millia, uitulos quingentos. 10 Et hæc cum fierent eleganter, & steterunt sacerdotes & Leuitæ habentes azyma per tribus. 11 Et secundum partes principatus patrum, in conspectu populi offerebant Domino, secundum ea quæ in libro Moysi scripta sunt: 12 & assauerunt Phasc igni prout oportebat: & hostias coxerunt in æmolis, & in ollis cum bene iucunditate: 13 & attulerunt omnibus qui erant ex plebe: & post hæc parauerunt sibi, & sacerdotibus. 14 Sacerdotes enim offerebant adipes, usque dum finita esset hora: & Leuitæ parauerunt sibi, & sacerdotibus suis, filijs Aaron. 15 Et sacri cantores filij Asaph erant per ordinem secundum præceptum Dauid, & Asaph, & Zacharias, & Ieddimus, qui erat a rege. 16 Et ostiarij per singulas ianuas, ita ut non præuaricaretur unusquisque suam: fratres enim illorum parauerunt illis. 17 Et cōsummata sunt quæ pertinebant ad sacrificium Domini. 18 In illa die egerunt Phasc, & offerebant hostias super Domini sacrificium, secundum præceptum regis Iosiæ. 19 Et egerunt filij Israël, qui inuenti sunt in tempore illo Phasc: 20 & diē festum azymorum per dies septem. 21 & nō est celebratum Phasc tale in Israël, a temporibus Samuelis prophetæ: & omnes reges Israel non celebrauerunt tale Pascha, quale egit Iosias, & sacerdotes, & Leuitæ, & Iudæi, & omnis Israel, qui inuenti sunt 22 incommoratione Ierosolymis, 23 Octauo

decimo

v nostra 9.

v amuli forte legē dū est. Inter uasa tē pli, quæ Hieram Salomonis fecit amulæ numerantur, 3. Reg. 7. vers. 45. Græce est τὰς τοῦ χαλκείου τὰς ἀφεσεις.

decimo anno regnante Iosia, celebratum est Phase. ✠ Et directa sunt opera Iosiæ in conspectu Domini sui in corde pleno metuentis: ✠ & quæ circa illum quidem conscripta sunt in priſtinis temporibus de eis qui peccauerunt, quicq. irreligiosi fuerunt in dominum præ omni gente, & qui non quæsierunt uerba Domini super Israel. ✠ Et post omnem actum hunc Iosiæ, ascendit Pharao rex Aegipti, ueniens in Charcamis ab itinere super Euphráten, & exijt obuiam illi Iosias. ✠ Et misit rex Aegypti ad Iosiam, dicens, Quid mihi, & tibi est rex Iudæ? ✠ Non sum missus a Domino ut pugnem contra te: super Euphráten enim bellum meum est: festinans descende. ✠ Et non est reuersus Iosias super currum: sed expugnare eum conabatur, non attendens uerbum prophetæ ex ore Domini: ✠ sed constituit ad eum bellum in campo Mageddo. Et descenderunt principes ad regem Iosiam. ✠ Et dixit rex pueris suis, Amouete me a prœlio; infirmatus sum enim ualde. Et statim amouerunt eum pueri ipsius de acie. ✠ Et ascendit super currum secundarium suum: & perueniens Ierosolymam, uita functus est, & sepultus est in paterno sepulchro. ✠ Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: & qui præsidebant, cum uxoribus lamentabant eum usque in hunc diem. Et datum est hoc fieri semper in omne genus Israel. ✠ Hæc autem præscripta sunt in Libro historiarum regum Iudæ: & singula gesta actus Iosiæ, & eius gloria, & intellectus eius in lege Domini: quæq. gesta sunt ab eo, & quæ non scripta sunt in Libro regum Israel, & Iudæ. ✠ Et assumentes qui erant ex gente Iechoniam' filium Iosiæ, constituerunt regem pro Iosia patre suo cum esset annorum triginta trium. ✠ Et regnauit super Israel menſibus tribus. ✠ Et amouit eum rex Aegypti, ne regnaret in Ierosolymis: & mulctauit gentem argenti talenta centum, & auri talentum unum. ✠ Et constituit rex Aegypti Ioacim fratrē ipsius, regem Iudæ, & Ierusalem. ✠ Et alligauit magistratus Ioacim, & Zaracelem fratrem suum, & apprehendens reduxit in Aegyptum. ✠ Annorum erat Ioacim uiginti quinque, cum regnare cœpisset in Terra Iuda, & Ierusalem: & fecit malum in conspectu Domini. ✠ Post hunc autem ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & alligans eum in æreo uinculo, perduxit in Babyloniam. ✠ & sacra uasa Domini accepit Nabuchodonosor, & tulit, & conseruauit in templo suo in Babylonia. ✠ Nam de immunditia illius, & irreligiositate scriptum est in Libro temporum regum. ✠ Et regnauit Ioachin filius eius pro eo. Cum autem constitutus esset rex, erat annorum decem, & octo. ✠ Regnauit autem mensibus tribus, & dies decem in Ierusalem, & fecit malum in conspectu Domini: ✠ & post annum mittens Nabuchodonosor, transmigrauit eum in Babyloniam simul cum sacris uasis Domini. ✠ Et constituit Sedechiam regem Iuda, & Ierusalem, cum esset annorum uiginti unius: regnauit autem annis undecim. ✠ Et fecit malum in conspectu Domini, & non est ueritus a uerbis ✠ quæ dicta sunt ab Ieremia propheta ex ore Domini: ✠ & adiuratus a rege Nabuchodonosor, periurans discessit: & indurata ceruice sua, & corde suo, transgressus est legitima Domini Dei Israel. ✠ Et duces populi Domini multa iniqua gesserunt, & impie egerunt super omnes immunditias gentium: & polluerunt templum Domini, quod sanctum erat in Ierosolymis. ✠ Et misit Deus patrum ipsorum per angelum suum reuocare eos, propter quod parceret illis, & tabernaculo suo. ✠ Ipsi uero subsannabant in angelis suis, & quæ die locutus est Dominus, erant illudentes prophetis eius. ✠ Qui usque ad iracundiam concitatus est super gentem suam propter irreligiositatem suam, & præcepit ascendere reges Chaldæorum. ✠ Hi occiderunt iuuenes eorum in gladio, in circuitu sancti templi eorum, & non pepercerunt iuueni, & seni, & uirgini, & adolescenti: ✠ sed omnes traditi sunt in manus ipsorum: & omnia sacra uasa Domini, & regales apothecas resumentes, tulerunt in Babyloniam, ✠ & incenderunt domum Domini, & demolierunt muros Ierusalem: & turres eius incenderunt igne, ✠ & consummauerunt omnia honorifica eius, & ad nihilum redegerunt, & reliquos a gladio duxerunt in Babylonem. ✠ Et erant serui illius usque dum regnaret Persæ ✠ in repletione uerbi Domini in ore Ieremiæ: ✠ quousque benigne ageret terra sabbatha sua, omni tempore deletionis suæ sabbathizauit in applicatione annorum ‖ septuagintaseptem'.

CAP. II.

1 REgnante Cyro rege Persarum in consummatione uerbi Domini in ore Ieremiæ, ✠ suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum, & prædicauit in toto regno suo simul per scripturam, 2 dicens, Hæc dicit Cyrus rex Persarum, Me constituit regem orbi terrarum Dominus Israel, Dominus excelsus, ✠ & significauit mihi ædificare domum sibi in Ierusalem, quæ est in Iudæa. ✠ Si quis est ex genere uestro, Dominus ipsius ascendat cum eo in Ierusalem. ✠ Quotquot ergo circa loca habitant, adiuuent eos qui sunt in loco ipso, in auro, & argento, ✠ in datione bus cum equis, & iumentis, cumq. aliis quæ secundum uota apponuntur in ædem Domini, quæ est in Ierusalem. ✠ Et stantes principes tribuum, pagorum, & Iudææ ex tribu Ben-iamin, & sacerdotes, & Leuitæ, quos excitauit Dominus ascendere, & ædificare domum Domini, quæ est in Ierusalem, & qui erant in circuitu eorum, ✠ adiuuerunt in omni auro, & argento eius, & iumentis, & uotis compluribus multi quorum sensus excitatus est. ✠ Et Cyrus rex protulit uasa sacra Domini, quæ transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis ex Ierusalem, & consecrauit ea idolo suo, ✠ & proferens ea Cyrus rex Persarum, tradidit Mithridato, qui erat super thesauros ipsius. ✠ Per hunc autem tradita sunt Salmanasaro præsidi Iudææ. ✠ Horum autem hic numerus: Libatoria argentea duo millia quadringenta, athiscæ argenteæ triginta: phialæ

23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58

1 2

---

* Mnemonia 9 MS. id quod nomen est sic videtur ex Græco ἐυσεβείας, quod pietate est translatum. 4 Re. 23. 29. 2 Par. 35 20.

4 Re. 23. 30. 2 Par. 36 1.

* Ioachaz G.

* oſto 1 MS. Textus quarto Reg. margo G. & 2. Parel. consonat hic subaudiuntur mater mater mulier uxor, qui illic exprimuntur.

Ier. 37. 2.

Ier. 25. 12. & 29 10. Dan. 9. 2. * septuagintæ 9 MS. 6. 7.

2 Par. 36 22. 2 Esd. 1. 1 & 6. 3. Ier. 26. 13. & 29. 10. Dan 9. 2. 3 Esd. 1. 37. & 2. 1. & 6. 24.

aureæ triginta, item argenteæ, duo millia quadringentæ, & alia uasa mille. ¶ omnia autem uasa aurea & argentea, "quinque millia octingenta sexaginta. ¶ Et enumerata sunt Salmanasaro simul cum his qui ex captiuitate Babyloniæ uenerant in Ierosolymam. ¶ ‖ In Artaxerxis autem regis Persarum temporibus scripserunt ei de his qui habitabant in Iudæa, & Ierusalem, Balsamus, & Mithridatus, & Sabellius, & Rathimus, Balthemus, Samelius scriba, & reliqui habitantes in Samaria, & cæteris locis, subiectam epistolam regi Artaxerxi. ¶ DOMINE, pueri tui Rathimus ab accidentibus, & Sabellius scriba, & reliqui curiæ tuæ iudices in Celesyria & Phœnice. ¶ Et nunc notum sit domino regi, quoniã Iudæi qui ascenderunt a uobis ad nos, uenientes in Ierusalem ciuitatem refugam & pessimam, ædificant furnos eius, & statuunt muros, & tempium suscitant. ¶ Quòd si ciuitas ista, & muri consummati fuerint, non tantum tributa non sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistent. ¶ Et quia id agitur circa templum, recte haberi arbitrati sumus non despicere hoc ipsum: ¶ sed notum facere domino regi, ut si videbitur, rex, quæratur in libris patrum tuorum, ¶ & inuenies in admonitionibus scripta de his, & scies quoniam ciuitas ista fuit refuga, & reges, & ciuitates concutiens, ¶ & Iudæi refugæ, & proelia committentes in ea ab æterno, ob quam causam ciuitas ista deserta est. ¶ Nunc ergo notum facimus, domine rex, quoniam si ciuitas hæc ædificata fuerit, & huius muri erecti fuerint, descensus tibi non erit in Cœlesyriam & Phœniceen. ¶ Tunc scripsit rex Rathimo, qui scribebat accidentia, & Balthemo, & Sabellio scribæ, & cæteris constitutis, & habitantibus in Syria, & Phœnice, ea quæ subiecta sunt. ¶ LITTERAS epistolam quam misisti nobis. Præcepi ergo inquiri, & inuentum est, quoniam ciuitas illa est ab æuo regibus resistens, ¶ & homines refugæ, proelia in ea efficientes, & reges fortissimi erant in Ierusalem dominantes, & tributa exigentes a Cœlesyria & Phœnice. ¶ Nunc ergo præcepi prohibere homines illos ædificare ciuitatem, & prohibere nequid ultra hæc fiant. ¶ sed nec procedant in plurimum, ex quo sunt malitiæ, ita ut regibus molestia importetur. ¶ Tunc recitatis his quæ a rege Artaxerxe scripta fuerant, Rathimus, & Sabellius scriba, & qui cum his constituti erant iungentes festinanter uenerunt in Ierusalem cum equitatu, & turba, & agmine: ¶ cœperuntq; ædificantes prohibere, & uacabant ab ædificatione templi in Ierusalem, usque secundo anno regni Darij regis Persarum.

"quatuor millia quadringenta sexaginta nouem 8 Ms. quinque millia quadringenta sexaginta nouem

G 9. Quæ in Textu est, numerus, summã recentiorũ additus, minime cõtinet. Verũ 1 Esdr. 2. 11. legitur cũ Latinis Hebræis, et Græci. Omnia ua sa aur. & arg. 5400 1. Esd. 4. 7

CAP. III.

1 REx Darius fecit cœnam magnam omnibus vernaculis suis, & omnibus magistratibus Mediæ & Persidis, ¶ & omnibus purpuratis, & prætoribus, & consulibus, & præfectis sub illo ab India usque Æthiopiam, centum uiginti septem prouincijs, ¶ Et cum manducassent, & bibissent, & satiati reuertertentur, tunc Darius rex ascendit in cubiculũ suũ, & dormiuit, & expergefactus est. ¶ Tunc illi tres iuuenes corporis custodes, qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter alteri, ¶ Dicamus unusquisque nostrum sermonem qui præcellat: & cuiuscunque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi rex Darius dona magna; ¶ purpura cooperiri, & in auro bibere, & super aurum dormire, & currum aureo freno, & cidarim byssinam, & torquem circa collum: ¶ & secundo loco sedebit a Dario propter sapientiam suam, & cognatus Darij uocabitur. ¶ Tunc scribentes singuli suum uerbum signauerunt, & posuerunt subtus

ceruical Darij regis, ✠ & dixerunt, Cum surrexerit rex, dabimus illi scripta nostra: & quodcumque iudicauerit rex e tribus, & magistratus Persidis, quoniam uerbum eius sapientius est, ipsi dabitur uictoria, sicut scriptum est. ✠ Vnus scripsit, Forte est uinum. ✠ Alius scripsit, Fortior est rex. ✠ Tertius scripsit, Fortiores sunt mulieres: super omnia autem uincit ueritas. ✠ Et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua & dederunt illi, & legit. ✠ Et mittens uocauit omnes magistratus Persarum, & Medos, & purpuratos, & prætores, & præfectos: ✠ & sederunt in concilio: & lecta sunt scripta coram ipsis. ✠ Et dixit, Vocate adolescentes, & ipsi indicabunt verba sua, Et vocati sunt & introierunt. ✠ Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ scripta sunt. Et cœpit prior, qui dixerat de fortitudine vini, ✠ & dixit, Viri, quàm præualet uinum omnibus hominibus qui bibunt illud? seducit mentem. ✠ Itemq. regis, & orphani facit mentem unam. Item serui ac liberi pauperis ac diuitis, & omnem mentem ✠ conuertit in securitatem & iucunditatem, & non meminit omnem tristitiam, & debitum, ✠ & omnia præcordia facit honesta, & non meminit regem, nec magistratum, & omnia per talenta loqui facit. ✠ Et non memineruntur, cum biberunt, amicitiam, nec fraternitatem: sed non multum post sumunt gladios. ✠ Et cum a uino merserint & surrexerint, non meminerunt quæ gesserunt. ✠ O uiri num præcellit uinum? quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto,

CAP. IIII.

ET inchoauit sequens dicere, qui dixit de fortitudine regis: ✠ O uiri nú præcellunt homines, qui terram, & mare obtinent, & omnia quæ in eis sunt? ✠ Rex autem super omnia præcellit, & dominatur eorum: & omne quodcumque dixerit illis, faciunt. ✠ Et si miserit illos ad bellatores, uadunt, & demoliuntur montes, & muros, & turres. ✠ Iugulantur, & iugulant, & regis uerbum non prætereunt. nam si uicerint, afferunt regi omnia quæcunque prædati fuerint. ✠ Similiter & alij omnes, & quotquot non militant, nec pugnant, sed colunt terram; rursum cum fuerint metentes, afferunt tributa regi: ✠ & ipse unus solus si dixerit occidite, occidunt: dixerit remittite, remittunt: ✠ dixerit percutite, percutiunt: dixerit exterminate, exterminant: dixerit ædificate, ædificant: ✠ dixerit excidite, excidunt: dixerit plantate, plantant: ✠ & omnis plebs, & uirtutes eũ obaudiunt, & super hoc ipse recumbit, & bibit, & dormit. ✠ Hi autem custodiunt in circuitu eum, & non possunt ire singuli, & facere opera sua, sed in dicto obaudientes sunt ei. ✠ Viri quo modo non præcellit rex, qui sic diffamatur? Et tacuit, ✠ Tertius qui dixerat de mulieribus, & ueritate, hic est Zorobabel, cœpit loqui. ✠ Viri, non magnus rex & multi homines, nec uinum præcellit. Quis est ergo, qui dominatur eorum? ✠ Nonne mulieres genuerunt regem, & omnem populum, qui dominatur mari, & terræ? ✠ & ex illis nati sunt, & ipsæ educauerunt eos qui plantauerunt uineas ex quibus vinum fit? ✠ Et ipsæ faciunt stolas omnium hominum, & ipsæ faciunt gloriam hominibus, & non possunt homines separari a mulieribus. ✠ Si congregauerint aurum & argentum, & omnem rem speciosam, & uiderint mulierem vnam bono habitu, & bona specie, ✠ omnia hæc relinquentes in eam intendunt, & aperto ore conspiciunt, & eam alliciunt magis quàm aurum & argentum, & omnem rem pretiosam. ✠ Homo patrem suum relinquit qui enutrijt illum, & suam regionem, & ad mulierem se coniungit. ✠ Et cum muliere remittit animam: & neque patrem memnit, neque matrem, neque regionem. ✠ Et hinc oportet uos scire, quoniam mulieres dominantur uestri. Nonne doletis? ✠ Et accipit homo gladium suum, & uadit in uiam facere furta, & homicidia, & mare nauigare, & flumina; ✠ & leonem uidet, & in tenebris ingreditur: & cum furtum fecerit & fraudes, & rapinas, amabili suæ affert. ✠ Et iterum, diligit homo uxorem suam magis, quàm patrem aut matrem. ✠ Et multi dementes facti sunt propter uxores suas: & serui facti sunt propter illas, ✠ & multi perierunt & iugulati sunt, & peccauerunt propter mulieres. ✠ Et nunc credite mihi, quia magnus est rex in potestate sua: quoniam omnes regiones uerentur tangere eum. ✠ Videbam tamen Apemen filiam Bezacis, mirifici concubinam regis sedentem iuxta regem ad dexteram, ✠ & auferentem diadema de capite eius, & imponentem sibi, & palmis cædebat regem de sinistra-manu. ✠ Et super hæc aperto ore intuebatur eam: & si arriserit ei, ridet. nam si indignata ei fuerit, blanditur, donec concilietur in gratiam. ✠ O uiri, cur non sunt fortiores mulieres? - Magna est terra & excelsum est cœlum': ^ quis ista agit'? ✠ Et tunc rex, & purpurati intuebantur in alterutrum. Et inchoauit loqui de ueritate. ✠ O uiri, nonne fortes sunt mulieres? Magna est terra, & excelsum est cœlum: & uelox cursus solis conuertit in gyro cœlum in locum suum in una die. ✠ Nonne magnificus est qui hęc facit, & ueritas magna, & fortior præ omnibus? ✠ Omnis terra veritatem inuocat, cœlum etiam ipsam benedicit: & omnia opera mouentur, & tremunt eam, & non est cum ea quicquam iniquum. ✠ Vinum iniquum, iniquus rex, iniquæ mulieres, iniqui omnes filij hominum, & iniqua illorum omnia opera, & non est in ipsis ueritas, & in sua iniquitate peribunt: ✠ & ueritas manet & inualescit in æternum, & uiuit & obtinet in secula seculorũ. ✠ Nec est apud eã accipere personas, neq; differẽtias: sed quę iusta sunt facit omnibus, iniustis ac malignis, & omnes benignãtur in operibus eius. ✠ Et nõ est in iudicio eius iniquũ, sed fortitudo, & regnũ, & potestas, & maiestas omniũ quorũ. Benedictus Deus veritatis. ✠ Et desijt loquẽdo. Et oẽs populi clamauerũt, & dixerũt: Magna est veritas, & præualet. ✠ Tũc rex ait illi,

- G q. ^ quæ ista agunt? Ms. G.

Pete, si quid uis amplius, quàm quæ scripta sunt; & dabo tibi, secundum quod inuentus es sapientior proximis, & proximis mihi sedebis, & cognatus meus uocaberis. ¶ Tunc ait regi, Memor esto uoti tui, 43
quod uouisti, ædificare Ierusalem, in die qua regnum accepisti ¶ & omnia uasa quę 44
accepta sunt ex Ierusalem, remittere, quę separauit Cyrus, quando mactauit Babyloniã, & uoluit remittere ea ibi. ¶ Et tu uouisti ædificare templum, quod incenderunt 45
Idumæi quando exterminata est Iudæa a Chaldæis. ¶ Et nunc hoc est quod postulo, 46
Domine, & quod peto, hoc est maiestas quod a te postulo, ut facias uotum quod uouisti regi cęli ex ore tuo. ¶ Tunc surgens 47
Darius rex, osculatus est illum: & scripsit epistolas ad omnes dispensatores, & præfectos, & purpuratos, ut deducerent eum, & eos qui cum illo erant, omnes ascendentes ædificare Ierusalem. ¶ Et omnibus præ- 48
fectis, qui erant in Syria, & Phœnice, & Libano, scripsit epistolas, ut traherent ligna cedrina a Libano in Ierusalem, ut ædificarent cum eis ciuitatem. ¶ Et scripsit omni- 49
bus Iudæis qui ascendebant a regno in Iudæam pro libertate, omnem potentem, & magistratum, & præfectum non superuenire ad ianuas ipsorũ, ¶ & omnem regio- 50
nem quam obtinuerant immunem esse eis, & Idumæi relinquant castella quæ obtinent Iudæorum, ¶ & in instructuram tẽpli dare per singulos annos talenta uiginti, usque dum perædificaretur: ¶ & super 52
sacrarium holocaustomata ustulare quotidie, sicut habent præceptum: alia talenta decem offerre per singulos annos. ¶ & 53
omnibus qui procedunt a Babylonia condere ciuitatem: ut esset libertas tam ipsis quàm filijs eorum, & omnibus sacerdotibus qui præcedunt. ¶ Scripsit autem & 54
quantitatem, & sacram stolam iussit dari, in qua deseruirent: ¶ & Ieuitis scripsit dare præcepta, usque in diem qua consummabitur domus, & Ierusalem extruetur: 55
¶ & omnibus custodientibus ciuitatum, scripsit dari ei sortes & stipendia. ¶ Et di- 57
misit omnia uasa quæcunque separauerat Cyrus a Babylonia, & omnia quæcunque dixit Cyrus, & ipse præcepit fieri, & mitti Ierusalem. ¶ Et cum processisset ille 58
adolescens, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regem cęli, ¶ & dixit, Abs te est uictoria, & abs te est sapientia & claritas. Et ego seruus tuus sum. ¶ Be- 59
nedictus es, qui dedisti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. ¶ Et accepit epistolas, & pro- 60
fectus est in Babyloniam. Et uenit, & 61
nunciauit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia. ¶ Et benedixerunt 62
Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem & refrigerium, ¶ ut ædi- 63
derent & ædificarent Ierusalem, & templum ubi nominatum est nomen eius in ipso: & exultauerunt cum musicis, & lætitia diebus septem.

CAP. V.

1 Esd.2.1 POst hæc autem electi sunt, ut ascenderent principes pagorum per domos, & tribus suas, & uxores illorũ, & filij & filię eorum, & serui & ancillæ 1
ipsorum, & pecora eorum. ¶ Et Darius rex misit una cum eis equites mille, donec deducerent eos in Ierusalem cum pace, & 2
cum musicis, & cum tympanis & tibiis: ¶ & omnes fratres erant ludentes, & fecit eos 3
ascendere simul cum eis. ¶ Et hæc sunt nomina uirorum qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. ¶ Sacerdotes: Filij Phinees, filij 4
Aaron, Iesus filius Iosedech, Iacim filius Zorobabel filij Salathiel de domo Dauid, ex progenie Phares de tribu Iuda, ¶ qui lo- 5
cutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos in secũdo anno regni ipsius mense Nisan primo. ¶ Sunt autem hi qui 6 1 Esd 2.1
ascenderunt ex Iudæa de captiuitate trãs- 2.Esd.7.6
migrationis, quos transmigrauit Nabuchodonosor rex Babyloniæ in Babylonẽ, 7
& reuersus est in Ierusalem. ¶ Et requisiuit partem Iudææ unusquisq; in ciuitatẽ suã, qui uenerunt cum Zorobabel & Iesu, Nehemias, Areores, Elimeo, Emmanio, Mardocheo, Beelsuro, Mechpfatochor, Olioro, 8
Emoma unus de principibus eorum. ¶ Et numerus a gentilibus eorum, ex præpositis eorum filij Phares, duo millia centum 9
septuaginta duo: ¶ filij Ares, tria millia 10
centum quinquaginta septem: ¶ filij Phe- 11
mio centum quadragintaduo: in filijs Iesu & Ioabes, mille trecentiduo: ¶ filij Demu, 12
duo millia quadringenti septuaginta: filij Choraba, ducenti quinque: filij Banica, centum sexagintaocto. ¶ filij Bebech, quadrin- 13
genti tres: filij Archad, quadringenti uiginti septem: ¶ filij Chan, trigintaseptem: fi- 14
lij Zoroar, duo millia sexagintaseptem: filij Adin, quadringenti sexaginta unus: ¶ fi- 15
lij Aderectis, centum octo: filij Ciasa & Zelas, centum septem: filij Azoroc, quadrin- 16
genti trigintanouem: ¶ filij Iedarbone, centum trigintaduo: filij Ananiæ, centum 17
triginta: filij Afour, nonaginta: ¶ filij Marsar, quadringẽti uigintiduo: filij Zabarus, nonagintaquinque: filij Sepolemon, cen- 18
tum uigintitres: ¶ filij Nepopas, quinquagintaquinque: filij Hecha-natus, centum quinquagintaocto: filij Gebethamus, cen- 19
tũ trigintaduo: ¶ filij Crearpatros, qui Enocadies, & Modiæ, quadringẽti uiginti tres: qui ex Gramas & Gabea, centum uiginti 20
unus: ¶ qui ex Besselon, & Geagge, sexagin- taquinque: qui ex Bastaro, cẽtum uiginti- 21
duo ¶ Qui ex Bechenobes, quinquagintaquinque: filij Liptis, cẽtum quinquagintaquinque: filij Labonni, trecẽti quinquagin- 22
taseptem: ¶ Filij Sichem, trecenti septuaginta: filij Suadon, & Cliomus, trecenti se- 23
ptuagintaocto: ¶ filij Ericus, duo millia centum quadragintaquinque: filii Anaas, tre- 24
cẽti septuaginta Sacerdotes; ¶ Filij Ieddus, filij Euther, filij Eliasib, trecenti septuagin- taduo: filij Emerus, ducenti quinquagin- 25
taduo: ¶ filij Phasurij, trecenti quinquagin- taseptem: filii Caree ducenti uigintiseptẽ. 26
Leuitæ: Filii Iesu in Caduel, & Bamis, & Serebias, & Edias, septuagintaquatuor. omnis numerus a duodecimo anno, trigin- ta millia quadringenti sexaginta duo. 27
¶ filij, & filiæ, & uxores, omnis computatio, quadraginta millia ducenti quadragintaduo. ¶ Filii sacerdotum, qui 28
psallebant in templo: filii Asaph, cen-

tum

tum uigintioctо. ¶ Ostiarij uero: filij Es-
menni,filij Azer , filij Ammion , filij Accu-
ba, Topa filij Tobi, omnes centum trigin-
tanouem. ¶ Sacerdotes seruientes in tem-
plo: filij Sel, filij Gaspha, filij Tobloch, fi-
lij Cariæ,filij Su,filij Hellu, filij Labana,fi
lij Armacha, filij Accub, filij Vtha,filij Ce-
tha, filij Aggab , filij Obai, filij Anani, filij
Canna,filij Geddu, ¶ filij An,filij Radin,fi-
lij Desanon , filij Nachoba , filij Casseba .
filij Gaze, filij Ozni,filij Sinone,filij Attre,
filij Hasthem , filij Asiana , filij Manei , filij
Nasiphim, filij Accufu,filij Agisla,filij Azu,
filij Fauon, filij Phasalon , ¶ filij Meedda .
filij Phusa,filij Caree, filij Barcus, filij Sa-
see, filij Coesi, filij Nasith, filij Agrili, filij
Pedon . ¶ Salomon filij eius filij Asophot .
filij Phasida,filij Celi,filij Dedon,filij Gad-
dahel,filij Sephegi,¶ filij Aggia,filij Sacha-
reth , filij Sabbathen , filij Caroneth , filij
Malsith, filij Amæ, filij Satus, filij Addus ,
filij Suba,filij Fara,filij Rahotis,filij Phas-
phat,filij Malmon. ¶ omnes sacro seruien-
tes , & pueri Salomonis , quadringenti o-
ctogintaduo.¶ Hi sunt filij qui ascenderũt
a Thel-mela, Thelharsa: principes eorum
Carmelliam , & Careth : ¶ & non poterant
edicere ciuitates suas , & progenies suas ,
quemadmodum sint ex Israel . Filij Dala-
ri,filij Tubal, filij Nechodaici , ¶ ex sacer-
dotibus,qui fungebantur sacerdotio:& nõ
sunt inuenti , filij Obia , filij Achifos , filij
Addin,qui accepit uxorẽ ex filiabus Phar-
geleu: ¶ & uocati sunt nomine eius & ho-
rum quæsita est generis scriptura in præ-
datura,& non est inuenta,& prohibiti sũt
sacerdotio fungi.¶ Et dixit illis Nehemias
& Asthaias, Ne participentur sancta , do-
nec exurgat pontifex doctus in ostensio-
nem & ueritatem. ¶ Omnis autem Israel
erat exceptis seruis & ancillis, quadragin-
taduo millia trecenti quadraginta. ¶ Ser-
ui horum & ancillæ,septem millia trecen
ti triginta septem. Cantores & cantatrices,
ducenti sexaginta quinque. ¶ Cameli,qua-
dringenti triginta quinque . Equi , septem
millia triginta sex . Muli ducenta millia
quadraginta quinque. Subiugalia quinque
millia uigintiquinque . ¶ Et de præpositis
ipsis per pagos dum uenirent in templum
Dei,quod erat in Ierusalem,ꝟ innouare &
suscitare templum in loco suo , secundum
suam uirtutem: & ꝟ dari in templũ ꝟ the-
saurum ¶ operum sacrum auri minas ꝟ duo-
decim millia', & minas argenti quinque
millia , & stolas sacerdotales centum . ¶ Et
habitauerunt sacerdotes & Leuitæ , & qui
exierant de plebe in Ierusalem , & in re-
gione, & sacri cantores, & ostiarij & om-
nis Israël in regionibus suis . ¶ ‖ Instante
autem septimo mense , cumq. essent filij
Israel unusquisque in suis rebus, conuene
runt unanimes in atrium, quod erat ante
ianuam Orientalem. ¶ Et stantes Iesus fi-
lius Iosedech,& fratres eius sacerdotes, &
Zorobabel filius Salathiel,& huius fratres,
parauerunt altare , ¶ ut offerrent super il-
lud holocaustomata , secundum quæ in Li
bro Moysi hominis Dei scripta sunt. ¶ Et
conuenerũt ibi ex aliis nationibus terræ ,
& erexerunt sacrarium in loco suo omnes
gentes terræ, & offerebant hostias, & ho-

ꝟ honerũt M s. G. 9. ꝟ dare M s. G. 9. ¶ thesaurorum M s. G ꝟ mille M s. G. 9. ꝟ nouem millia o. ꝟ undecim milia o. 1 Esd. 2. 69. 1 Esd. 3. 1

29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73

locautomata Domino matutina. ¶ Et ege-
runt scenopegiam, & diem solemnem, si-
cut præceptũ est in lege: & sacrificia quo-
tidie, sicut oportebat : ¶ Et post hæc obla-
tiones institutas,& hostias sabbathorum ,
& neomeniarum , & dierum solemnium
omnium sanctificatorum . ¶ Et quotquot
uouebant Domino a neomenia septimi
mensis , cœperunt hostias offerre Deo , &
templum Domini non dum erat ædifica-
tum.¶ Et dederunt pecuniam lapidariis &
fabris , & potum & pabula cum gaudio .
¶ Et dederunt carra Sidonijs , & Tyrijs , ut
transueherent illis de Libano trabes cedri
nas , & facerent rates in Ioppe portu , se-
cundum decretum quod scriptum erat eis
a Cyro rege Persarum.¶ Et in secundo an-
no uenientes in templum Dei in Ierusa-
lem, mense secundo inchoauit Zorobabel
filius Salathiel, & Iosue filius Iosedech,&
fratres ipsorum , & sacerdotes & Leuitæ ,
& omnes qui uenerant de captiuitate in
Ierusalem:¶ & fundauerunt templum Dei
nouilunio secundi mensis , secundi anni ,
cum uenissent in Iudæam & Ierusalem .
¶ Et statuerunt Leuitas a uiginti annis,su-
per opera Domini : & stetit Iesus & filius
eius , & fratres omnes Leuitæ conspiran-
tes, & executores legis , facientes opera
in domo Domini. ¶ Et steterunt sacerdo-
tes habentes stolas cum tubis · & Leuitæ
filij Asaph, habentes cymbala , ¶ collau-
dantes Dominum, & benedicentes secun-
dum Dauid regem Israel. ¶ Et cantabant
canticum Domino , quoniam dulcedo ei-
us , & honor in secula super omnem Is-
rael . ¶ Et omnis populus tuba cecinerunt,
& proclamauerunt uoce magna , col-
laudantes Dominum in suscitatione do-
mus Domini : ¶ Et uenerunt ex sacerdo-
tibus & Leuitis , & præsidentibus secun-
dum pagos senioribus , qui uiderant pri-
stinam domum : ¶ & ad huius ædificia-
tionem cum clamore & planctu magno ,
& multi cum tubis & gaudio magno :
¶ in tantum ut populus non audiret tu-
bas propter planctum populi. Tuba enim
erat tubis canens magnifice , ita ut lon-
ge audiretur.¶ ‖ Et audierunt inimici tri- 1 Esd. 4.
bus Iudæ , & Ben-iamin : & uenerunt
scire quæ esset uox tubarum . ¶ Et co-
gnouerunt , quoniam qui erant ex capti-
uitate ædificant templum Domino Deo
Israel . ¶ Et accedentes ad Zorobabel , &
Iesum , præpositos pagorum , dixerunt
eis , Aedificabimus una uobiscum.¶ Simi-
liter enim audiuimus Dominum uestrũ ,
& ipsi pariter incedimus a diebus Asbaz-
areth regis Assyriorum , qui transmigrauit
nos huc.¶ Et dixit illis Zorobabel,& Ie'sus,
& principes pagorum Israel,¶ Non est
nobis & uobis ædificare domum Dei nostri .
nos enim soli ędificabimus Domino Israel
secundum ea quæ præcepit nobis Cyrus
rex Persarum.¶ Gentes autem terræ incũ-
bentes his qui sunt in Iudæa , & leuantes
opus ædificationis & insidias , & populos
adducentes , prohibebant eos ædificare ,
¶ & aggressuras exercentes impedierunt,
ne consummaretur ædificium omni tem-
pore uitæ Cyri regis,& protraxerunt struc-
turam per biennũ usq; ad Darij regnũ .

CAP.

CAP. VI.

1.Esd.5.1 IN secundo autem anno regni Darij pro- 1
phetauit Aggæus, & Zacharias filius
Addin, prophetæ apud Iudæam & Ieru-
salē in nomine Dei Israël super eos. ¶ Tūc 2
stans Zorobabel filius Salathiel, & Iesus fi-
lius Iosedec, inchoauerunt ædificare do-
mum Domini, quæ est in Ierusalem: ¶ cum 3
adessent eis prophetæ Domini, & adiuua-
rent eos. In ipso tempore uenit ad illos Si-
sennes subregulus Syriæ, & Phœnicis, &
Satrabuzanes & sodales eius, ¶ & dixerūt 4
eis, Quo præcipiente uobis domum hanc
ædificatis, & tectum istud, & alia omnia
perficitis? Et qui sunt structores qui hæc
ædificant? ¶ Et habuerunt gratiam uisita- 5
tione facta super eos, qui erant ex captiui-
tate a Domino seniores Iudæorum, & nō 6
sunt impediti ædificare, donec significare-
tur Dario de omnibus istis, & responsum
acciperetur. ¶ Exemplum epistolæ, quam 7
miserunt Dario, SISENNES subregulus Sy-
riæ, & Phœnicis, & Satrabuzanes, & soda-
les eius in Syria, & Phœnice præfides, re-
gi Dario salutem. ¶ Omnia nota sint do- 8
mino regi, quòd cum uenissemus in regio-
nem Iudææ, & introissemus in Ierusalem,
inuenimus ædificantes domum Dei ma-
gnam: ¶ & templum ex lapidibus politis, 9
& magnis & pretiosis materijs in parieti-
bus, ¶ & opera illa instanter fieri, & suffra- 10
gare & prosperare in manibus eorum, &
in omni gloria quàm diligentissime perfici. ¶ Tunc interrogauimus seniores, dicen- 11
tes, Quo permittente uobis ædificatis do-
mum istam, & opera hæc fundatis? ¶ Ideo 12
autem interrogauimus eos, ut notum fa-
ceremus tibi homines & præpositos, & no
minum scripturam præpositorum postu-
lauimus illos. ¶ At illi responderunt no- 13
bis, dicentes, Nos sumus serui Domini, qui
fecit cælum & terram: ¶ & ædificabatur
hæc domus ante annos istos multos a rege
Israël magno & fortissimo, & consumma-
ta est. ¶ Et quoniam patres nostri exacer- 15
bantes erant, & peccauerunt in Deum Is-
rael, tradidit eos in manus Nabuchodo-
nosor regis Babyloniæ, regis Caldæorum,
¶ & domum istam demolientes incende- 16
runt, & populum captiuum duxerunt in
Babylonem. ¶ In primo anno regnante 17
Cyro rege Babyloniæ, scripsit Cyrus rex do
mum hanc ædificare: ¶ & illa sacra uasa 18
aurea & argentea quę extulerat Nabucho
donosor de domo quæ est in Ierusalem, &
cōsecrauerat ea in suo templo, rursus pro-
tulit ea Cyrus rex de templo quod erat in
Babylonia, & tradita sunt Zorobabel, &
Salmanasaro subregulo: ¶ & præceptū est 19
eis ut offerrent hæc uasa, & reponerent in
templo, quod erat in Ierusalem, & ipsum
templū Dei ædificare in loco suo. ¶ Tunc 20
Salmanasarus subiecit fundamēta domus
Domini, quę est in Ierusalem: & exinde us-
que nunc ædificatur, & non accepit con-
summationem. ¶ Nunc ergo si iudicatur 21
a te ô rex, perquiratur in regalibus biblio-
thecis Cyri regis quę sunt in Babylonia: & 22
si inuentū fuerit consilio Cyri regis cōpta
esse structuram domus Domini, quæ est in
Ierusalem, & iudicatur a Domino rege no
1.Esd.6.1 stro, scribat de his nobis. ¶ ‖ Tunc Darius 23
rex præcepit inquiri in Bibliothecis, & in-
uētus est in Ecbathanis oppido, quod est in
Media regione, locus unus in quo scripta
24 erant ista, ¶ ANNO primo regnāte Cyro rex
Cyrus præcepit domum Domini quæ est in
Ierusalem ædificare, ubi incendebant igni
25 assiduo: ¶ cuius altitudo sit cubitorum de-
cem, & latitudo cubitorū sexaginta, qua-
dratum de lapidibus politis tribus, & me-
niano ligneo eiusdē regionis, & meniano
uno nouo, & impendia dari de domo Cy-
26 ri regis: ¶ & sacra uasa domus Domini tā
aurea quàm argentea, quæ extulit Nabu-
chodonosor in domū Domini, quæ est in
Ierusalē, ubi erant posita, ut ponātur illuc.
27 ¶ & præcepit curā agere Sisennem subregu-
lū Syriæ, & Phœnicis, & Satrabuzanem, &
sodales eius, & qui ordinati erant in Syria,
& Phœnice præsides, ut abstinerent se ab eo-
28 dē loco. ¶ Et ego quoque præcepi in totum
ædificare: & prospexi, ut adiuuent eos qui
sunt ex captiuitate Iudæorum, donec cō-
29 summetur templum ædis Domini. ¶ & a
uexatione tributorum Cœlesyriæ & Phœ-
nicis, diligenter quantitatem dari his ho-
minibus ad sacrificium Domini, Zoroba-
bel præfecto, ad tauros & arietes, & agnos:
30 ¶ similiter autem & frumentum, & sal: &
uinum, & oleum instanter per singulos an
nos, prout sacerdotes qui sunt in Ierusalē,
dictauerunt consumi quotidie sine vlla di
31 latione, ¶ ut offerantur libationes summo
Deo pro rege & pueris eius, & orent pro
32 ipsorum uita: ¶ & denuncietur, ut quicun-
que transgressi fuerint aliquid ex his quæ
scripta sunt, aut ipreuerint, accipiatur li-
gnū de suis proprijs, & suspendantur, &
33 bona ipsorum regi ascribantur. ¶ Propte-
rea & Dominus, cuius nomen inuocatum
est ibi, exterminet omnem regem & gen-
tem, qui manum suam extenderit prohi-
bere, aut male tractare domum Domini il
34 lam quæ est in Ierusalem. ¶ Ego Darius rex
decreui quàm diligentissime secundum
hæc fieri. CAP. VII.
1.Esd.6.13 1 TVnc Sisennes subregulus Cœlesyrię
& Phœnicis, & Satrabuzanes, & so-
dales obsecuti his quæ a Dario rege
2 erant decreta, ¶ insistebant sacrosanctis
operibus diligentissime, cooperantes cum
seniotibus Iudæorum principibus Syriæ,
3 ¶ & prosperata sunt sacrosancta opera,
prophetātibus Aggæo & Zacharia prophe
4 tis. ¶ Et consummauerunt omnia per præ-
ceptum Domini Dei Israël, & ex consilio
Cyri, & Darij, & Artaxerxis regis Persarū.
5 ¶ Et consummata est domus nostra usque
ad tertiam & uicesimam diē mensis Adar,
6 sexto anno Darij regis. ¶ Et fecerunt filij Is
raël, & sacerdotes & Leuitæ, & cæteri qui
erant ex captiuitate, qui appositi sunt,
secundum ea quæ scripta sunt in libro
7 Moysi. ¶ Et obtulerunt in dedicationem
templi Domini, tauros centum, arietes
8 ducentos, agnos quadringentos, ¶ & hę-
dos, pro peccatis uniuersi Israel, duo-
decim, secundum numerum tribuum
9 Israel. ¶ Et steterunt sacerdotes, & Le-
uitæ amicti stolis per tribus, super om-
nia opera Domini Dei Israël secundum
librum Moysi, & ostiarij per singulas ta-
10 nuas. ¶ Et egerunt filij Israel cum his qui

erant

erant ex captiuitate illud Phase q iaᵗ. decimaᵃ luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitæ. ℣ Omnes filij captiuitatis non sunt simul sanctificati, quia Leuitæ omnes simul sanctificati sunt. ℣ Et immolauerunt Phase, uniuersi filij captiuitatis, & fratribus suis sacerdotibus, & sibimetipsis. ℣ Et manducauerunt filij Israel, qui erant ex captiuitate omnes qui remanserant ab omnibus execrationibus gentium terræ quærentes Dominum, ℣ & celebrauerunt diem festum azymorum septem diebus epulantes in cóspectu Domini, quoniam conuertit consilium regis Assyriorum in eos, confortare manus eorú ad opera Domini Dei Israel.

11 12 13 14

CAP. VIII.

1.*Esd.*7.1 ET post hunc regnáte Artaxerxe Persarum rege accessit Esdras filius Azariæ, filij Helciæ, filij Solome, ℣ filij Sadoc, filij Achitob, filij Amerᵃ, filij Azahel, filij Bocci, filij Abitue, filij Phinees, filij Eleazari, filij Aaron primi sacerdotis: ℣ hic Esdras ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus in lege Moysi, quæ data est a Domino Deo Israel. ℣ dederᵉ & facere'. ℣ Et dedit ei rex gloriam, quòd inuenisset gratiam in omni dignitate, & desiderio in conspectu eius. ℣ Et ascenderunt simul cú ipso ex filijs Israel, & sacerdotibus, & Leuitis, & sacris cãtoribus tẽpli, & ostiarijs, & seruis templi in Ierusalem. ℣ Anno septimo regnante Artaxerxe in quinto mẽse, hic annus septimus est regni, exeuntes de Babylonia nouilunio quinti mensis, ℣ venerũt Ierosolymam iuxta præceptum illius secũdum prosperitatem itineris a Domino iptorũ datam eis. ℣ In his enim Esdras magnam disciplinam obtinebat, ne prætermitteret quicquam eorum, quæ essent ex lege Domini & præceptis, & docendo uniuersum Israel omnem iusti-

1 2 3 4 5 6 7 8

ᵉdicere 8 ᵃ6. ᵃ6 9.

tiam & iudicium. ℣ Accedentes autem, qui scribebant scripta Artaxerxis regis, tradiderunt scriptum quod obuenerat ab Artaxerxe rege ad Esdram sacerdotem, & lectorẽ regis Domini, cuius exemplũ subiectum est. ℣ Rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti & lectori legis Domini salutem. ℣ Humanior ego iudicans in beneficijs, præcepi eis qui desiderant ex gente Iudæorum sua sponte, & ex sacerdotibus, & Leuitis, qui sunt in regno meo, comitari tecum in Ierusalem. ℣ Si qui ergo cupiunt ire tecum, conueniant, & proficiscantur sicut placuit mihi & septem amicis meis consiliarijs: ℣ vt visitent ea quę aguntur secundum Iudæam & Ierusalem, obseruantes sicut habes in lege Domini, ℣ & ferant munera Domino Deo Israel, quæ voui ego & amici, Ierusalem, & omne aurum & argentum, quod inuentum fuerit in regione Babyloniæ Domino in Ierusalem cum illo, ℣ quod est donatum pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est in Ierusalem ut colligatur hoc aurum, & argentum ad tauros, & arietes, & agnos, & hœdos, & quæ his sunt congruentia, ℣ vt offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in Ierusalem. ℣ Et omnia quæcunque uolueris cum fratribus tuis facere auro & argento, perfice pro voluntate tua secundum præceptum Domini Dei tui: ℣ & sacrosancta vasa, quæ data sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui, quæ est in Ierusalem: ℣ & cætera quæcunque tibi subuenerint ad opera templi Dei tui, dabis de regali gazophylacio: ℣ cum uolueris cum fratribus tuis facere auro & argento, perfice secundum uoluntatem Domini. ℣ Et ego quidem rex Artaxerxes præcepi custodibus thesaurorum Syriæ & Phœnicis, ut quæcunque scripserit Esdras sacerdos & lector legis Domini, diligenter detur ei usq;

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

ad ar-

ad argenti talenta centum, similiter & auri: ❡ & usque ad frumenti modios centũ, & uini amphoras centum, & alia quęcunque abundant sine taxatione. ❡ Omnia secundum legem Dei fiant Deo altissimo, ne forte exurgat ira in regno regis, & filij, & filiorum eius. ❡ Vobis autem dicitur, vt omnibus sacerdotibus, & Leuitis, & sacris cantoribus, & seruis templi, & scribis templi huius ❡ nullum tributum, neque vlla alia indictio irrogetur, nec habeat quisquam potestatem obijcere eis quicquam. ❡ Tu autem Esdra secundum sapientiã Dei constitue iudices & arbitros in tota Syria & Phœnice: & omnes qui legem Dei tui non nouerunt, doce: ❡ ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plectantur siue morte, siue cruciatu, siue etiam pecuniæ mulctatione vel abductione. ❡ Et dixit Esdras scriba, Benedictus Deus patrũ nostrorum, qui dedit hanc voluntatem in cor regis, clarificare domum suam quę est in Ierusalem: ❡ & me honorificauit in cõspectu regis, & consiliariorum, & amicorũ, & purpuratorum eius. ❡ & ego constans animo factus sum secundum opitulationẽ Domini Dei mei, & congregaui ex Israel viros, ut simul ascenderent mecum. ❡ ‖ Et hi sunt præpositi secundum suas patrias, & principatus portionales eorum qui mecũ ascenderunt de Babylonia in regno Artaxerxis. ❡ Et ex filijs Phares, Gersomus: ex filijs Itamarith, Amenus: filiorum Dauid, Acchus filius Sceciliæ: ❡ ex filijs Phares, Zacharias, & cum eo reuersi sunt uiri centum quinquaginta

quitatis eius ab initio ipsius regni. ¶ Et
mox ut audiui illa, conscidi uestimenta,
& faciem tunicam: & lacerans capillos
capitis, & barbam, sedi dolens, & mœstus.
¶ Et congregati sunt ad me quotquot tunc mouebantur in uerbo Domini Dei Israel ad me lugentem super iniquitatem istam: & sedebam tristis usque ad sacrificium uespertinum. ¶ Et consurgens a ieiunio, conscissa habens uestimenta, & sacciam tunicam, ingeniculans, & extendens manus ad Dominum, ¶ dicebam, Domine confusus sum, & reueritus sum ante faciem tuam. ¶ Peccata enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, & iniquitates nostræ exaltatæ sunt usque ad cœlum. ¶ quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque ad diem hunc. ¶ Et propter peccata nostra, & patrum nostrorum iumus traditi cum fratribus nostris, & cum sacerdotibus nostris regibus terræ in gladium, & captiuitatē, & depredationem cum confusione usque in hodiernum diem. ¶ Et nunc quantum est hoc quod contigit nobis mi ericordia absque Domine Deus, & relinque nobis radicem, & nomen in locum sanctificationis tuæ, ¶ detegere luminare nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in omni tempore seruituris nostræ. ¶ Et cum seruiremus, non fuimus derelicti a Domino Deo nostro: sed constituit nos in gratia, ponens nobis reges Persarum dare cibum, ¶ & clarificare templum Domini Dei nostri, & ædificare deserta Sion, dare nobis stabilitatem in Iudæa, & Ierusalem. ¶ Et nunc quid dicimus Domine habentes hæc? Transgressi enim sumus præcepta tua, quæ dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum, dicens, ¶ Quoniam terra in quam introitis possidere hæreditatem eius, terra polluta est coinquinationibus alienigenarum terræ, & immunditiæ illorum repleuerunt eam totam immunditia sua. ¶ Et nunc filias uestras non coniungetis filijs eorum, & filias eorum non accipietis filijs uestris, ¶ & non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore ut inualescentes mandueetis optima terræ, & hæreditatem distribuatis filijs uestris usque in æuum. ¶ Et quæ contingunt nobis, omnia fiunt propter opera nostra maligna, & magna peccata nostra. ¶ Et dedisti nobis talem radicem, & rursum reuersi sumus transgredi legitima tua, uti commisceremur immunditiæ alienigenarum gentium terræ huius. ¶ Nonne irasceris nobis perdere nos, quoad usque non relinquatur radix, & nomen nostrum? ¶ Domine Deus Israel iustus es. Derelicta est enim radix usque in hodiernum diem. ¶ Ecce, nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris. Non est enim adhuc stare ante te in his. ¶ Et cum adorando confiteretur Esdras flens, & humi prostratus ante templum, congregati sunt ante eum ex Ierusalem turba magna ualde uiri, & mulieres, & iuuenes, & iuuenculæ. Fletus enim erat magnus in ipsa multitudine. ¶ Et cum clamasset Iechonias Iehelli ex filijs Israel, dixit Esdræ, Nos in Dominum peccauimus, quod collocauimus

72 nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terræ. ¶ Et nunc est super omnem Israel. In his ergo fit iudicandum a Domino expellere omnes uxores nostras quæ ex alienigenis sunt cum filijs eorum. ¶ Sicut tibi decretum est a magistris secundum legem Domini exurges explica. ¶ Ad te enim spectat negotium, & nos tecum sumus: uiriliter fac. ¶ Et exurgens Esdras adiurauit principes sacerdotum, & Leuitas, & omnem Israel facere secundum hæc: & iurauerunt.

CAP. IX.

2. Esd. 10 6. 1 ET exurgens Esdras ab ante atrium templi, abijt in pastophorium Ionachæ filij Nasabi: ¶ Et hospitatus illic non gustauit panem, nec aquam bibit super iniquitatem multitudinis. ¶ Et facta est predicatio in omni Iudæa, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in Ierusalem congregati: ¶ ut quicunque non occurrerit biduo uel triduo diei secundū iudicium assidentium seniorum, tolleruntur facultates suæ, & ipse alienus iudicaretur a multitudine captiuitatis. ¶ Et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iuda, & Beniamin in tribus diebus in Ierusalem: hic mensis est nonus, dies mensis uicesimus. ¶ Et sedit omnis multitudo in area templi tremetes, propter hiemem præsentem. ¶ Et exurgens Esdras dixit illis: Vos inique fecistis collocantes uobis in matrimonium uxores alienigenas, ut adderetis ad peccata Israel. ¶ Et nunc date confessionem & magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum: ¶ & perficite uoluntatem ipsius, & discedite a gentibus terræ, & ab uxoribus alienigenis. ¶ Et clamauit omnis multitudo, & dixerunt uoce magna. Sicut dixisti, faciemus. ¶ Sed quoniam multitudo magna est, & tempus hibernum, & non possumus insubsidiati stare: & hoc opus non est nobis unius diei neque biduj: multum enim in his peccauimus: ¶ stent præpositi multitudinis, & omnes qui nobiscum inhabitant, & quotquot habent uxores apud se alienigenas, ¶ & assistant accepto tempore ex omni loco presbyteri, & iudices, usquequo soluant iram Domini negotij huius. ¶ Ionathas autem filius Ezeli, & Ozias Thecam susceperūt secundū hæc: & Boforamus, & Leuis, & Sabbathæus simul cooperati sunt cum illis. ¶ Et itererunt secundum hæc omnia uniuersi qui erant ex captiuitate. ¶ Et elegit sibi uiros Esdras sacerdos principes magnos de patribus eorum secundū nomina: & conlederunt nouilunio mensis decimi exquirere negotium istud. ¶ Et decreuit primum est de uiris qui habebant uxores alienigenas usq; ad nouam primi mēsis. ¶ & inuēti sunt ex sacerdotibus per mixti qui habebant alienigenas uxores. ¶ Ex filijs Iesu filij Iosedec, & fratres eius: Maaseas, & Eliezeus, & Iaribus, & Godolias. ¶ & miscerunt manus ut expellerent uxores suas, & ad hirandū in exoratione arietē pro ignorātia sua. ¶ Et ex filijs Semnei: Mathanias, ¶ Esias, & Iechel, & Azarias. ¶ & ex filijs Fo.ore: Iemosias, Helmanus, & Nathanael, Iosuias. Reddus, & Talfas. ¶ & ex Leuitis, Iorabdus, & Semeis, & Col-

lis, & Caluas, & Facleas, & Coluas, & Elionas. ¶ & ex sacris contoribus. Eliasib, Zaccarus, ¶ & ex ottiatijs. Salumus, & Tolbanes. ¶ & ex Israël: ex filijs Foro, Ozi, & Remias, & Geddias, & Melchias & Michelus, Eleazarus, & Iammebias, & Bannas, ¶ & ex filijs Iolaman: Chamas, & Zacharias, & Iezrelus, & Ioddius, & Erimoth, & Helias: ¶ & ex filijs Zathoim: Eliadas & Liasumus, Zochias & Larimoth & Zabdis & Tebadias. ¶ & ex filijs Zebes: Iohannes & Amamias & Zabdias & Emeus. ¶ & ex filijs Banni: Olamus & Maluchus & Ieddeus & Iasub, & Azabus & Ierimoth. ¶ & ex filijs Addin: Naathus, & Mooſias & Caleus & Raanas, Maaſeas, Mathathias, & Beſeel, & Bonnus & Manaſſes. ¶ & ex filijs Nuae: Noneas & Afeas & Melchias & Sameas & Simon, Beniamin & Malchus & Marras. ¶ & ex filijs Aſom: Carianeus, Mathathias, & Bannus & Eliphalach & Manaſſes & Semei. ¶ & ex filijs Banni: Ieremias & Moadias & Abiamus & Iohel & Baneas & Pelias & Ionas & Marimoth, & Eliaſib & Mathaneus, & Eliaſis, & Orizas & Dielus & Semedius & Zambris & Ioſephus. ¶ & ex filijs Nobei: Idelus & Mathathias & Sabadus & Zecheda, Sedmi & Ieſſel, Baneas. ¶ omnes iſti coniunxerunt ſibi uxores alienigenas, & dimiſerũt eas cum filijs. ¶ Et inhabitauerunt ſacerdotes & Leuitæ: & qui erant ex Iſrael in Ieruſalem, & in tota una regione nouilunio menſis ſeptimi. Et erant filij Iſrael in commorationibus ſuis. ¶ Et congregata eſt omnis multitudo ſimul in aream, quæ eſt ab Oriente portæ ſacrę, ¶ & dixerũt Eſdræ pontifici, & lectori, vt afferret legem Moyſi, quæ tradita eſt a Domino Deo Iſrael. ¶ Et attulit Eſdras, pontifex legem omni multitudini eorum a uiro vſque ad mulierem, & omnibus ſacerdotibus au dire legem nouilunio menſis ſeptimi. ¶ Et legebat in area, quæ eſt ante ſacram portã templi a prima luce uſq; ad ueſperam coram uiris, & mulieribus. Et dederunt omnes ſenſum ad legem. ¶ Et ſtetit Eſdras ſacerdos, & lector legis ſuper ligneum tribunal quod fabricatum erat. ¶ Et ſteterũt ad eum Mathathias, & Samus, Ananias, Azarias, Urias, Ezechias, & Balſamus ad dexteram: ¶ & ad ſiniſtram Faldeus, Miſael, Malachias, Abuſthas, Sabus, Nabadias, & Zacharias. ¶ Et aſſumpſit Eſdras librum coram omni multitudine: præſidebat enim in gloria in conſpectu omnium. ¶ Et cum abſoluiſſet legem, omnes erecti ſteterunt: & benedixit Eſdras Dominum Deum altiſſimum, Deum Sabaoth omnipotentem. ¶ Et reſpondit omnis populus, Amen. Et eleuatis ſurſum manibus procidentes in terram, adorauerunt Dominum. ¶ Ieſus & Banacus & Sarebias & Iaddinus & Accubus & Sabbatheus & Calithes & Azarias & Ioradus & Ananias & Philas Leuitæ, ¶ qui docebant legem Domini, & in multitudine legebant legem Domini, & præferebant ſinguli eos, qui intelligebant lectionem. ¶ Et dixit Atharathes Eſdræ pontifici, & lectori, & Leuiticis, qui docebant multitudinem, ¶ dicens, Dies hic ſanctus eſt Domino. Et omnes flebant, cum audiſſent legem. ¶ Et dixit Eſdras, Digreſſi ergo manducate pinguiſſima quæque, & bibite dulciſſima quæque, & mittite munera his qui non habent. ¶ Sanctus enim eſt hic dies Domini, & nolite mœſti eſſe: Dominus enim clarificabit vos. ¶ Et Leuitæ denunciabant in publico omnibus, dicentes, Dies hic ſanctus eſt, nolite mœſti eſſe. ¶ Et abierunt omnes manducare, & bibere, & epulari, & dare munera his qui non habebant, ut epularentur. Magnifice enim ſunt exaltati verbis quibus edocti ſunt, ¶ & congregati ſunt uniuerſi in Ieruſalem celebrare lætitiam, ſecundum teſtamentum Domini Dei Iſrael.

24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56

-8 M 2. G 2.

LIBER QVARTVS ESDRAE.

CAPVT PRIMVM.

IBER Esdræ prophetæ secundus, filij Sarei, filij Azarei, filij Helcię, filij Sadaniæ, filij Sadoch, filij Achitob: ✠ filij Achiæ, filij Phinees, filij Heli, filij Ameriæ, filij Asiei, filij Marimoth, filij Arna, filij Oziæ, filij Borith, filij Abisei, filij Phinees, filij Eleazar, ✠ filij Aaron ex tribu Leui, qui fuit captiuus in regione Medorum, in regno Artaxerxis regis Persarum. ✠ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✠ Vade, & nuncia populo meo facinora ipsorum, & de filijs eorum iniquitates, quas in me admiserunt. ✠ ut nũcient filijs filiorum: quia peccata parentũ ipsorum in illis creuerunt. Obliti enim mei sacrificauerunt dijs alienis. ✠ Nonne ego eduxi eos de Terra Ægypti de domo seruitutis? Ipsi autem irritauerunt me, & consilia mea spreuerunt. ✠ Tu autem excute Comam capitis tui, & profice omnia mala super illos: quoniam non obedierũt legi meæ. Populus autem est indisciplinatus. ✠ Vsquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia cotuli? ✠ Reges multos propter eos subuerti. Pharaonem cum pueris suis, & omnem exercitum eius percussi: ✠ Omnes Gentes à facie eorum perdidi, & in Oriente prouinciarum duarum populos Tyri & Sidonij dissipaui, & omnes aduersarios eorum interfeci. ✠ Tu uero loquere ad eos, dicens, Hæc dicit Dominus: ✠ Nempe ego uos per mare transmeaui, & plateas uobis initio munitas exhibui: ducem uobis dedi Moysen, & Aaron sacerdotem: ✠ lucem uobis per columnam ignis præstiti, & magna mirabilia feci in uobis: uos autem mei obliti estis, dicit Dominus. ✠ Hæc dicit Dominus omnipotens: Cotturnix uobis in signo fui, castra uobis ad tutelam dedi, & illic murmurastis: ✠ & non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum uestrorum, sed adhuc nũc vsque murmuratis. ✠ Vbi sunt beneficia, quæ præstiti uobis? Nonne in deserto, cum esuiretis, proclamastis ad me, ✠ dicentes, Vt quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos, melius nobis fuerat ernire Ægyptijs, quam mori in deserto hoc. ✠ Ego dolui gemitus uestros, & dedi vobis manna in escam. Panem angelorum mãducastis. ✠ Nonne cum sitiretis, petram excidi, & fluxerunt aquæ in saturitate? propter æstus foliis arborum uos texi. ✠ Diuisi uobis terras pingues: Chananæos, & Pherezæos, & Philisthæos à facie uestra proieci: quid faciam uobis adhuc, dicit Dominus? ✠ Hæc dicit Dominus omnipotẽs, In deserto cum essetis in flumine Amorrhæo sitientes, & blasphemantes nomen meum, ✠ non ignem uobis pro blasphemijs dedi, sed mittens lignum in aquam,

Sap. 16. 20. Num. 20. 11. Isa. 5. 4 Exo. 15. 29

dulce fecit flumen, ✠ Quid tibi faciam Iacob? Noluisti obedire Iuda. Transferam me ad alias Gentes, & dabo eis nomen meum, ut custodiant legitima mea. ✠ Quoniam me dereliquistis, & ego uos derelinquam. Petentibus uobis à me misericordiam, non miserebor. ✠ Quando inuocabitis me, ego non exaudiam uos. Maculastis enim manus uestras sanguine, & pedes uestri impigri sunt ad committendà homicidia. ✠ Non quasi me dereliquistis, sed uosipsos, dicit Dominus. ✠ Hæc dicit Dominus omnipotens, Nónne ego uos rogaui, ut pater filios, & ut mater filias, & ut nutrix paruulos suos, ✠ ut esseris mihi in populum, & ego uobis in Deum: & uos mihi in filios, & ego uobis in patrem? ✠ Ita uos collegi, ut gallina pullos suos sub alas suas. Modo autem quid faciam uobis? Proiiciam uos a facie mea. ✠ Oblationem cum mihi attuleritis, auertam faciem meã à uobis. Dies enim festos uestros, & neomenias, & circumcisiones repudiaui. ✠ Ego misi pueros meos prophetas ad uos, quos acceptos interfecistis, & laniastis corpora eorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus. ✠ Hæc dicit Dominus omnipotens, Domus uestra deserta est. Proiiciam uos sicut uentus stipulam, ✠ & filij procreationem non facient, quoniam mãdatum meum neglexerunt, & quod malum est coram me fecerunt. ✠ Trãdam domos uestras populo uenienti, qui me non audientes credunt: quibus signa non ostendi facient quæ præcepi. ✠ Propheras non uiderunt, & memorabuntur iniquitatum eorum. ✠ Testor populi uenientis gratiam, cuius paruuli exultant: cum lætitia, me non uidentes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi. ✠ Et nunc frater aspice, quæ gloria: & uide populum uenientem ab Oriente. ✠ Quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, & Iacob, & Osee, & Amos, & Michæa, & Ioel, & Abdiæ, & Ionæ. ✠ & Naum, & Habacuc, Sophoniæ, Aggæi, Zachariæ, & Malachiæ, qui & Angelus Domini uocatus est.

CAP. II.

HÆc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de seruitute, quibus mandaui dedi per prioros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. ✠ Mater quæ eos generauit, dicit illis, Ite filij quia ego uidua sum, & derelicta. ✠ Educaui uos cum lætitia, & amisi uos cum luctu, & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo uestro, & quod malum est coram eo fecistis. ✠ Modo autem quid faciam uobis? Ego uidua sum, & derelicta: ite filij, & petite a Domino misericordiam. ✠ Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare, ✠ ut des eis confusionem, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat. ✠ Dispergantur in Gentes nomina eorum, deleantur a terra quoniam spreuerunt sacramentum meum. ✠ Væ tibi Assur, qui abscondis iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ, & Gomorrhæ, ✠ quorum terra iacet in piceis glebis, & aggeribus cinerum: sic dabo eos qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. ✠ Hæc dicit Dominus ad Esdram, Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus eram Israel. ✠ Et summam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ præparaueram illis. ✠ Lignum uitæ erit illis in odore unguenti, & non laborabunt, neque fatigabuntur. ✠ Ite, & accipietis. Rogate uobis dies paucos, ut numerentur. Iam paratum est uobis regnum: uigilate. ✠ Testare cælum, & terram. Contriui enim malum, & creaui bonum, quia uiuo ego, dicit Dominus. ✠ Mater amplectere filios tuos, educa illos cum lætitia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. ✠ Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de monumentis educam illos, quoniam cognoui nomen meum in Israel. ✠ Noli timere mater filiorum, quoniam te elegi, dicit Dominus. ✠ Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam, & Ieremiam, ad quorum consilium sanctificaui, & paraui tibi arbores duodecim granatas uariis fructibus, ✠ & totidem fontes fluentes lac, & mel, & mõtes immensos septem, habentes rosam, & lilium, in quibus gaudio implebo filios tuos. ✠ Viduam iustificа, pupillo iudica, egenti da, orphanum tuere, nudum uestri, ✠ confractum, & debilem cura, claudum irridere noli, tutare mancum, & cæcum ad uisionem claritatis meæ admitte. ✠ Senem, & iuuenem intra muros tuos ✠ seruia. ✠ mortuos ubi inueneris signans, commenda sepulchro, & dabo tibi primum sessionem in resurrectione mea. ✠ Pausa, & quietem populus meus, quia uenit requies tua. ✠ Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pedes eorum. ✠ Seruos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet: eos ego enim requiram de numero tuo. ✠ Noli fatigari. Cum enim uenerit dies præsturæ, & angustiæ, alij plorabunt, & tristes erunt: tu autem hilaris, & copiosa eris. ✠ Zelabunt gentes, & nil aduersus te poterunt, dicit Dominus. ✠ Manus meæ tegent te, ne filij tui gehennam uideant. ✠ Iucundare mater cum filijs tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. ✠ Filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de lateribus terræ, & misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens. ✠ Amplectere natos tuos usque dum uenio, & præstem illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet. ✠ Ego Esdras præceptum accepi a Domino in monte Oreb, ut irem ad Israel; ad quos cum uenirem, reprobauerunt me, & respuerunt mandatum Domini, ✠ Ideoq; uobis dico Gentes, quæ auditis, & intelligitis, expectate pastorem uestrum, requiem æternitatis dabit uobis quoniam in proximo est ille qui in fine seculi adueniet. ✠ Parati estote ad præmia regni, quia lux perpetua lucebit uobis per æternitatem temporis. ✠ Fugite umbram seculi huius: accipite iucunditatem gloriæ uestræ. Ego testor palam saluatorem meum. ✠ Commendatum

Exo. 32. 8

Isa. 1. 15.

Mat. 23. 37. Isa. 66. 5

Gen. 19. 2.

Exo. 15. 17.

Tob. 1. 12

Mala 3. 1.

don um

donum accipite, & lætamini, gratias agentes ei qui uos ad cœlestia regna uocauit. ✝ Surgite, & state, & uidete numerum signatorum in conuiuio Domini. ✝ Qui se de umbra seculi transtulerunt, splendidas tunicas a Domino acceperunt. ✝ Recipe Sion numerum tuum, & conclude candidatos tuo qui legem Domini compleuerunt. ✝ Filiorum tuorum quos optabas plenus est numerus. Roga imperium Domini, ut sanctificetur populus tuus qui uocatus est ab initio. ✝ Ego Esdras uidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, & omnes canticis collaudabant Dominum. ✝ Et in medio eorum erat iuuenis statura celsus, eminentior omnibus illis, & singulis eorum capitibus imponebat coronas, & magis exaltabatur. Ego autem miraculo tenebar. ✝ Tunc interrogaui angelum, & dixi, Qui sunt hi Domine? ✝ Qui respondens, dixit mihi, Hi sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, & immortalem sumpserunt, & confessi sunt nomen Dei. Modo coronantur, & accipiunt palmas. ✝ Et dixi angelo, Ille iuuenis quis, est, qui eis coronas imponit, & palmas in manus tradit? ✝ Et respondens dixit mihi, Ipse est filius Dei, quem in seculo confessi sunt: ego autem magnificare eos cœpi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt.

✝ Tunc dixit mihi angelus, Vade, annuncia populo meo, qualia & quanta mirabilia Domini Dei uidisti.

CAP. III.

ANno tricesimo ruinæ ciuitatis eram in Babylone, & conturbatus sum super cubiculo meo recumbens, & cogitationes meæ ascendebant super cor meum: ✝ quoniam uidi desertionem Sion, & abundantiam eorum qui habitabant in Babylone. ✝ & uentilatus est spiritus meus ualde, & cœpi loqui ad Altissimum uerba timorata, ✝ & dixi, O dominator Domine, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc solus, & imperasti populo, ✝ & dedisti Adam corpus mortuum: sed & ipsum figmentum manuum tuarum erat, & inspirasti in eum spiritum uitæ, & factus est uiuens coram te, ✝ & induxisti eum in paradisum, quem plantauerat dextera tua, antequam terra aduentaret. ✝ Et huic mandasti diligere uiam tuam, & præteriit eum, & statim instituisti in eo' mortem, & in nationibus eius, & natæ sunt gentes, & tribus, & populi, & cognationes quarum non est numerus. ✝ Et ambulauit unaquæque gens in uoluntate sua, & mira agebant coram te, & spernebant præcepta tua. ✝ Iterum autem in tempore induxisti diluuium super inhabitantes seculum, & perdidisti eos. ✝ Et factum est in unoquoque eorum, sicut Adæ mori, sic his diluuium. ✝ Dereliquisti autem unum ex his Noë cum domo sua, & ex eo iusti omnes. ✝ Et factum est, cum cœpissent multiplicari, qui habitabant super terram, & multiplicauerunt filios, & populos, & Gentes multas: & cœperunt iterato impietatem facere plus quam priores. ✝ Et factum est, cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi uirum ex his cui nomen erat Abraham. ✝ Et dilexisti eum, & demonstrasti ei solli uoluntatem tuam: ✝ & disposuisti ei testamentum æternum, & dixisti ei ut non umquam derelinqueres semen eius. Et dedisti ei Isaac, & Isaac dedisti Iacob & Esau. ✝ Et segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. Et factus est Iacob in multitudine magna. ✝ Et factum est cum educeres semen eius ex Ægypto, adduxisti super montem Sina. ✝ Et inclinasti cœlos, & stabilisti terram, & commouisti orbem, & tremere fecisti abyssos, & conturbasti seculum. ✝ & transijt gloria tua portas quatuor ignis & terræ motus, & spiritus & gelu, ut dares semini Iacob legem, & generationi Israël diligentiam. ✝ Et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua in eis fructum. ✝ Cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus & uictus est, sed & omnes qui de eo nati sunt. ✝ Et facta est permanens infirmitas, & lex cum corde populi, cum malignitate radicis: & discessit quod bonum est, & mansit malignum. ✝ Et transierunt tempora, & finiti sunt anni: & suscitasti tibi seruum nomine Dauid, ✝ & dixisti ei ædificare ciuitatem nominis tui, & offerre tibi in eadem thus & oblationes. ✝ Et factum est hoc annis multis, & dereliquerunt qui habitabant ciuitatem, ✝ in omnibus facientes sicut fecit Adam & omnes generationes eius. utebantur enim & ipsi corde maligno. ✝ Et tradidisti ciuitatem tuam in manibus inimicorum tuorum. ✝ Nunquid meliora faciunt, qui habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur Sion? ✝ Factum est cum uenissem huc, & uidissem impietates, quarum non est numerus: & delinquentes multos uidit anima mea hoc tricesimo anno, & excessit cor meum: ✝ quoniam uidi quomodo sustines eos peccantes, & pepercisti impie agentibus, & perdidisti populum tuum, & conseruasti inimicos tuos, & non significasti. ✝ Nihil memini quomodo debeat derelinqui uia hæc. Nunquid meliora facit Babylon quam Sion? ✝ aut alia gens cognouit te præter Israel? aut quæ tribus crediderunt testamentis tuis, sicut Iacob? ✝ Quarum merces non compatuit, neque labor fructificauit. Pertransiens enim pertransiui in gentibus, & uidi abundantes eas, & non memorantes mandatorum tuorum. ✝ Nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates, & eorum qui habitant in seculo: & non inuenietur nomen tuum, nisi in Israël. ✝ Aut quando non peccauerunt in cospectu tuo, qui habitant terram? aut quę gens sic obseruauit mandata tua? ✝ Hos quidé per nomina inuenies seruasse mandata tua: gentes autem non inuenies.

Apoc. 7. 9.

Gen. 2. 9.

Gen. 6. 12.

Gen. 7. 10

1. Pet. 3. 20.

Gen. 12. 1
Gen. 21. 2
Rom. 9. 7
Ge. 25. 24
Exo. 19. 1
Deu. 4. 10

Ier. 10. 25

CAP. IIII.

ET respondit ad me angelus qui missus est ad me, cui nomen Vriel, ℣ & dixit mihi, Excedens excessit cor tuũ in seculo hoc, & comprehendere cogitas uiam Altissimi. ℣ Et dixi, Ita Domine meus. Et respondit mihi, & dixit, Tres uias missus sum ostendere tibi, & tres similitudines proponere coram te, ℣ de quibus mihi si renunciaueris unam ex his, & ego tibi demonstrabo uiam quam desideras uidere, & docebo te, unde sit cor malignum. ℣ Et dixi, Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi flatum uenti, aut reuoca mihi diem quæ præterijt. ℣ Et respondi, & dixi, Quis naturam poterit facere ut me interroges de his? ℣ Et dixit ad me, Si essem interrogans te, dicens, Quantæ habitationes sunt in corde maris, aut quantæ uenæ sunt in principio abyssi, aut quantæ uenæ sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi: ℣ diceres mihi fortassis, in abyssum non descendi: neque in infernum adhuc, neque in cœlum umquam ascendi. ℣ nunc autem non interrogaui te, nisi de igne, & uento, & die, per quem transisti, & a quibus separari nõ potes: & non respondisti mihi de eis. ℣ Et dixit mihi, Tu quæ tua sunt, tecum coadolescentia, non potes cognoscere: ℣ & quomodo poterit uas tuum capere Altissimi uiam, & iam exterius corrupto seculo intelligere corruptionem cuidentem in facie mea? ℣ Et dixi illi, Melius erat nos non esse, quam adhuc uiuentes uiuere in impietatibus, & pati, & non intelligere de qua re. ℣ Et respondit ad me, & dixit, Proficiscens profectus sum ad syluam lignorum campi, ℣ & cogitauerunt cogitationem, & dixerunt, Venite & eamus, & faciamus ad mare bellum, ut recedat coram nobis, & faciamus nobis alias syluas.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Iod. 2. 8. 2. Par. 25. 15.

15 ℣ Et similiter fluctus maris & ipsi cogitauerunt cogitationem, & dixerunt, Venite ascendentes, debellemus syluas cãpi, ut & ibi consummemus nobismetipsis aliam 16 regionem. ℣ Et factus est cogitatus syluæ in unum. uenit enim ignis, & consumpsit eam. ℣ Similiter & cogitatus fluctuum maris. sterit enim arena, & prohibuit eos. ℣ Si enim esses iudex horum, 17 quem inciperes iustificare, aut quem condemnare? ℣ Et respondi, & dixi, Vtique 18 unam cogitationem cogitauerunt. terra enim data est syluæ, & mari locus portare fluctus suos. ℣ Et respondit ad me, & 19 dixit, Bene tu iudicasti: & quare non indicasti tibimetipsi? ℣ Quemadmodum 20 enim terra syluæ data est, & mare fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, quæ sunt super terram intelligere solummodo possunt: & qui super cœlos, quæ 21 super altitudinem cœlorum. ℣ Et respondi, & dixi, deprecor te Domine, ut mihi detur sensus intelligendi. ℣ non enim 22 uolui interrogare de superioribus tuis, sed de his quæ pertranseunt per nos quotidie: propter quid Israel datus in opprobrium gentibus: quem dilexisti populum, datus 23 est tribubus impijs, & lex patrum nostrorum in interitum deducta est, & dispositiones scriptæ nusquam sunt: ℣ & pertransiuimus de seculo, ut locustæ, & uita nostra stupor & pauor, & nec digni sumus misericordiam consequi. ℣ Sed quid faciet nomini suo quod inuocatum est super 24 nos? & de his interrogaui. ℣ Et respondit ad me, & dixit, Si fueris plurimum scrutatus, frequenter miraberis: quoniam festinans festinat seculum pertransire, ℣ & 25 non capit portare quæ in futuris temporibus iustis repromissa sunt: quoniam plenum iniustitia est seculum hoc, & infirmitatibus. ℣ De quibus autem interrogas, dicam: seminatum enim est malum, & nec-

dum

dum venit destructio ipsa?. ¶ Si ergo non 29
mortem fecit quod seminatum est, & discesserit locus ubi seminatum est malum, non venient ubi seminatum est bonum. ¶ Quoniam gramen seminis mali 30
seminatum est in corde Adam ab initio: & quantum impietatis generauit usque nunc, & generat usque cum veniat area? ¶ Actima autem aperte te granum mali se- 31
minis quantum fructum impietatis generauit: ¶ quando tecaæ fuerunt spicæ, quarum non est numerus, quam magnam aream incipient facere? ¶ Et respondi, & 32
dixi, Quomodo?, & quando hæc? Quare 33
modici, & mali anni nostri? ¶ Et respon- 34
dit ad me, & dixit mihi. Non festines tu super Altissimum. Tu enim festinas maniter esse super ipsum: nam excessus tuus multus. ¶ Nónne de his interrogauerunt 35
animæ iustorum in promptuariis suis, dicentes, Vsquequo spero sic? & quando uenit fructus aræ mercedis nostræ? ¶ Et re- 36
spondit ad ea Ieremiel archangelus, & dixit, Quando impletus fuerit numerus seminum in uobis, quoniam in statera ponderauit seculum, ¶ & mensura men- 37
surauit tempora, & numero numeravit tempora, & non commouit nec excitauit u quedam impleatur prædicta mensura. ¶ Et respondi, & dixi, O Dominator 38
Domine, sed, & nos omnes pleni sumus impietate. ¶ Et ne forte propter nos non 39
impleantur iustorum aræ, propter peccata inhabitantium super terram. ¶ Et re- 40
spondit ad me, & dixit, Vade, & interroga prægnantem, si quando impleuerit nouem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere partum in semetipsa? ¶ Et dixi, Non potest Domine. Et dixit ad 41
me, In tormento promptuarii animarum matrici assimilata sunt. ¶ Quemadmo- 42
dum enim illa festinat quæ parit, effugere necessitatem partus: sic & hæc festinat reddere ei quæ commendata sunt. ¶ Ab 43
initio tibi demonstrabitur de his quæ concupiscis videre. ¶ Et respondi, & dixi, 44
Si inueni gratiam ante oculos tuos, & si possibile est, & si idoneus sum, demonstra mihi, ¶ si pluriquam præteritum sic habet uenire, aut plura pertransierunt supra quam futurum est. ¶ Quid pertransie- 45
rit, scio: quid autem futurum sit, ignoro. 46
¶ Et dixit ad me, Sta super dexteram partem, & demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. ¶ Et steti, & uidi: 47
& ecce furnax ardens transiit coram me: & factum est cum transiret flamma, uidi: & ecce superauit fumus. ¶ Post hæc 48
transiit coram me nubes plena aquæ, & imbrem pluuiam impetu multam: & cum transisset impetus pluuiæ, superauerunt 49
in ea guttæ. ¶ Et dixit ad me, Cogita tibi: sicut crescit pluuia amplius quam guttæ, & ignis quam fumus: sic superabundauit quæ transiit mensuram: superauerunt autem guttæ, & fumus: ¶ & ora- 50
ui, & dixi, Putas uiuo usque in diebus illis? uel quid erit in diebus illis? ¶ Respon- 51
dit ad me, & dixit, De signis, de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dicere: de uita autem tua non sum missus 52
dicere tibi, sed nescio.

CAP. V.

1 DE signis autem: ecce dies uenient, in quibus apprehendentur qui inhabitant terram in certo multo: & abscondetur ueritatis uia: & sterilis erit a
2 fide regio: ¶ Et multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu uides, & super
3 quam audisti olim. ¶ Et erit impositio uestigio quam nunc uides regnare regionē, & uidebunt eam desertam. ¶ Si autem ti-
4 bi dederit Altissimus uiuere, uidebis post tertiam tubam, & relucescet subito Sol nocte, & Luna ter in die. ¶ & de ligno san-
5 guis ibit, & lapis dabit uocem suam, & populi commouebuntur: ¶ & regnabit quem non sperant qui inhabitant super
6 terram, & uolatilia commigrationem facient: ¶ & mare Sodomiticum pisces reiiciet, & dabit uocem nocte, quam non nouerant multi: omnes autem audient uo-
7 cem eius. ¶ & chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, & bestiæ agrestes transmigrabunt, & mulieres menstruatæ parient monstra: ¶ & in dulcibus
8 aquis salsæ inuenientur: & amici omnes semetipsos expugnabunt: & abscondetur tunc sensus, & intellectus separabitur in
9 promptuarium suum: ¶ & quæretur a multis, & non inuenietur: & multiplicabitur iniustitia, & incontinentia super terram.
10 ¶ Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Numquid per te pertransijt iustitia
11 iustum faciens? Et hoc negabit. ¶ Et erit in illo tempore, & sperabunt homines, & non impetrabunt; laborabunt, & non
12 dirigentur uiæ eorum. ¶ Hæc signa dicere tibi permissum est mihi: & si orabueris iterum, & plorabueris, sicut, & nunc, & ie-
13 iunaueris septem diebus, audies iterato horū maiora. ¶ & cuigilaui, & corpus meū horruit ualde: & anima mea laborauit,
14 ut deficeret. ¶ & tenuit me qui uenit angelus, qui loquebatur in me, & confortauit
15 me, & statuit me super pedes. ¶ Et factū est in nocte secunda, & uenit ad me Salathiel
16 dux populi, & dixit mihi, Vbi eras? & quare multus tuus tristis? ¶ An nescis, quoniā tibi creditus est Israēl in regione transmigrationis eorum? ¶ Exurge ergo, & gusta panē,
17 & non derelinquas nos, sicut pastor gregem suum in manibus luporum maligno-
18 rum. ¶ Et dixi ei, Vade a me, & non appropies ad me. Et audiuit, ut dixi, & recessit
19 a me. ¶ Et ego ieiunaui diebus septem ululans, & plorans, sicut mihi mandauit Vriel
20 angelus. ¶ Et factum est post dies septem, & iterū cogitationes cordis mei molestæ erāt
21 mihi ualde. ¶ & resumpsit anima mea spiritum intellectus: & iterum cœpi loqui coram Altissimo: sermones, ¶ & dixi, Dominator
22 Domine, ex omni sylua terræ, & omnibus arboribus eius elegisti unicam unicā: ¶ Et
23 ex omni terra orbis, elegisti tibi louicam unam: & ex omnibus floribus orbis elegisti
24 tibi lilium unum: ¶ & ex omnibus abyssis maris, repleti tibi riuum unum: & ex
25 omnibus ædificatis ciuitatibus, sanctificasti tibimetipsi Sion: ¶ & ex omnibus creatis uolatilibus, nominasti tibi columbam unam. ¶ & ex omnibus plasmatis
26 pecoribus, prouidisti tibi ouem unam, & ex omnibus multiplicatis populis, acqui-
27

fuisti tibi populum unum: & ab omnibus probatam legem donasti huic quem desideristi populo. ¶ Et nunc Domine aut quid tradidisti unum pluribus? Et præparasti super unam radicem alias, & dispersisti vnicum tuum in multis: ¶ & conculcauerunt eum, qui contradicebant sponsionibus tuis, quiq. tuis testamentis non credebat. ¶ Et si odiens odisti populum tuum, tuis manibus debet castigari. ¶ Et factum est, cum locutus essem sermones, & missus est angelus ad me, qui ante uenerat ad me præterita nocte, ¶ & dixit mihi, Audi me, & instruam te: & intende mihi, & adiciam coram te. ¶ Et dixi, Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es pro Israel: an plus dilexisti eum, quam qui eum fecit? Et dixi ad eum, ¶ Non Domine, sed dolens locutus sum. Torquent enim me tenèsmei per omnem horam, quærentem apprehendere semitam Altissimi, & inuestigare partem iudicii eius. ¶ Et dixit ad me, Non potes. Et dixi, Quare Domine? Ad quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meæ mihi sepulchrum, ut non uiderem laborem Iacob, & defatigationem generis Israel? ¶ Et dixit ad me, Numera mihi quæ necdum uenerant, & collige mihi dispersas guttas, & reuirida mihi aridos flores, ¶ & aperi mihi clausa promptuaria, & produc mihi inclusos in eis flatus; demonstra mihi vocis imaginem: & tunc ostendam tibi laborem quem rogas uidere: ¶ Et dixi, Dominator Domine, quis enim est qui poterit hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? ¶ Ego autem insipiens, & quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti? ¶ Et dixit ad me: Quomodo non potes facere vnum de his quæ dicta sunt: sic non poteris inuenire iudicium meum, aut in fine charitatem, quam populo promisi. ¶ Et dixi, Sed ecce Domine, tu prope es his qui in fine sunt: & quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos? ¶ Et dixit ad me. Coronæ assimilabo iudicium meum. Sicut non nouissimorum tarditas, sic nec priorum uelocitas. ¶ Et respondi, & dixi, Nec poteras facere eos qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt in unum, ut celerius iudicium tuum ostendas? ¶ Et respondit ad me, & dixit, Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere seculum eos qui in eo creandi sunt, in unum. ¶ Et dixi, Quomodo dixisti seruo tuo, quoniam vinificans uinificasti a te creatam creaturam in vnum, & sustinebit creatura: poterit & nunc portare præsentes in unum. ¶ Et dixit ad me, Interroga matricem mulieris, & dices ad eam, Et si paris, quare per tempus? Roga ergo eam: vt det decem in unum. ¶ Et dixi, Nó utique poterit: sed secundum tempus. ¶ Et dixit ad me, Et ego dedi matricem terræ his qui seminati sunt super eam per tẽpus. ¶ Quemadmodum enim infans non parit ea quæ senum sunt: sic ego disposui a me creatum seculum. ¶ Et interrogaui, & dixi, Cum iã dederis mihi uiam, loquar coram te nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis est: iam senectuti propinquat. ¶ Et respondit ad me, & dixit, Interroga eam quæ parit, & dicet tibi. ¶ Dices enim ei, Quare quos peperisti, nũc non sunt similes his qui ante te, sed minores statura? ¶ Et dicet tibi & ipsa, Alij sunt qui in iuuentute virtutis nati sunt: & alij qui sub tempore senectutis, deficiente matrice sunt nati. ¶ Considera ergo & tu, quoniam minori statura eltis præ his qui ante uos: ¶ & qui post uos, minori quam vos, quasi iam senescentes creaturæ, & fortitudinem iuuentutis præcerentes. Et dixi, Roge Domine, si mueni gratiam ante oculos tuos, demonstra seruo tuo, per quem uisites creaturam tuam.

CAP. VI.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis, & antequam staret exitus seculi, & antequam spirarent conuentiones ventorum, ¶ & antequam sonarent uoces tonitruum, & antequam splenderent nitores coruscationum, & antequam confirmarentur fundamenta paradisi, ¶ & antequam uiderentur decori flores, & antequam confirmarentur motæ virtutes, & antequam colligerentur innumerabiles militiæ angelorum. ¶ & antequam extollerentur altitudines aeris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorum, & antequam æstuarent camini in Sion, ¶ & antequam inuestigarentur præsentes anni, & antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant adinuentiones, & consignati essent qui fidem thesaurizauerũt: ¶ Tunc cogitaui, & facta sunt per me solũ, & non per alium: & finis per me, & non per alium. ¶ Et respondi, & dixi, Quæ erit separatio temporũ? aut quando prioris finis, & sequentis initium? ¶ Et dixit ad me, Ab Abraham vsque ad Isaac, quãdo nati sunt ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau: ¶ finis enim huius seculi Esau, & principium sequentis Iacob. ¶ Hominis manus inter calcaneum & manum. Aliud noli quærere Esdra. ¶ Et respondi, & dixi, O dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos; ¶ oro ut demonstres seruo tuo finem signorum tuorum, quorum partem mihi demonstrasti nocte præcedenti. ¶ Et respondit, & dixit ad me, Surge super pedes tuos, & audi vocem plenissimam sonitus. ¶ Et erit sicut commotio, nec commouebitur locus, in quo stes super eum. ¶ Ideo cum loquitur, tu non expaueas, quoniam de fine verbum & fundamentum terræ intelligitur, ¶ quoniam de ipsis sermo tremiscit & commouetur. Iscit enim quoniam finem eorum oportet commutari. ¶ Et factum est, cum audissem, surrexi super pedes meos, & audiui: & ecce uox loquens, & sonus eius sicut sonus aquarum multarum. ¶ & dixit, Ecce dies uenient, & erit quando appropinquare incipiam, ut uisitem habitantes in terra: ¶ & quando inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, & quando supplere fuerit humilitas Sion. ¶ & cum super signabitur seculum quod incipiet pertranſire, hæc signa faciam, Libri aperientur ante faciem firmamẽti, & om-

nes ui-

nes uidebunt simul, ✝ & anniculi infantes loquentur uocibus suis, & prægnantes immaturos pariet infantes trium & quatuor mensium, & viuent, & suscitabuntur. ✝ Et subito apparebunt seminata loca non seminata, & plena promptuaria subito inuenientur uacua: ✝ & tuba canet cum sono, quam cum omnes audierint, subito expauescent. ✝ Et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, & expauescet terra cum his: & uenæ fontiú stabunt, & non decurrent in horis tribus. ✝ & erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus prædixi tibi, ipse saluabitur, & uidebit salutare meum & finem seculi uestri. ✝ Et uidebunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustauerunt a natiuitate sua, & mutabitur cor inhabitátium, & conuertetur in sensum alium. ✝ Delebitur enim malum, & extinguetur dolus. ✝ Florebit autem fides, & uincetur corruptela, & ostendetur ueritas quæ sine fructu fuit diebus tantis. ✝ Et factum est, cum loqueretur mihi, & ecce paulatim mutuebar super eum ante quem stabam. ✝ & dixit ad me hæc, Veni tibi ostendere tempus uenturæ noctis. ✝ Si ergo iterum rogaueris, & iterum ieiunaueris septem diebus, iterum tibi renunciabo horum maiora per diem quam audiui. ✝ Audita est enim uox tua apud Altissimú. Vidit enim fortis directionem tuam, & prouidit pudicitiam, quàm a iuuentute tua habuisti: ✝ & propter hoc misit me demonstrare tibi hæc omnia & dicere tibi, Confide, & noli timere, ✝ & noli festinare cum prioribus temporibus cogitare uana, ut non properes a nouissimis temporibus. ✝ Et factú est post hæc, & fleui iterum: & similiter ieiunaui septem diebus, ut suppleam tres hebdomadas, quæ dictæ sunt mihi. ✝ Et factú est in octaua nocte, & cor meum turbabatur iterato in me, & cœpi loqui coram Altissimo. ✝ Inflammabatur enim spiritus meus ualde, & anima mea anxiabatur. ✝ & dixi, O Domine, loquens locutus es ab initio creaturæ in primo die, dicens, Fiat cælum & terra: & tuum verbum opus perfectum. ✝ Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumferebantur, & silentium, sonus uocis hominis nondum erat abs te. ✝ Túc dixisti de thesauris tuis proferri lumen luminosum, quo appareret opus tuum. ✝ Et die secundo creasti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut diuideret & diuisionem faceret inter aquas, ut pars quædam sursum recederet, pars uero deorsum maneret. ✝ Et tertia die imperasti aquis congregari in septima parte terræ: sex uero partes siccasti & conseruasti, ut ex his sint coram te ministrátia seminata a Deo, & culta. ✝ Verbum enim tuum processit, & opus statim fiebat. ✝ Processit enim subito fructus multitudinis immensus, & concupiscentiæ gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odoramenti inestigabilis: & die tertia hæc facta sút. ✝ Quarta autem die imperasti fieri Solis splendorem, Lunæ lumen, stellarum dispositioné: ✝ & imperasti eis, ut deseruirent tuturo plasmato hominí. ✝ Quinto autem die dixisti septimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, & uolatilia, & pisces: & ita fiebat. ✝ aqua muta, & sine anima quæ Dei nutu iubebantur, animalia faciebat, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. ✝ Et tunc cõseruasti duas animas: nomen uni uocasti Henoch, & nomen secundæ uocasti Leuiatham, ✝ & separasti ea ab alterutro. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata capere ea. ✝ Et dedisti Henoch unam partem, quæ siccata est tertio die, ut habitet in ea, ubi sunt montes mille. ✝ Leuiathan autē dedisti septimam partem humidam, & seruasti eam, ut fiat in deuorationem quibus uis, & quando uis. ✝ Sexto autem die imperasti terræ, ut crearet coram te iumēta, & bestias, & reptilia: ✝ & super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemq. elegisti populum. ✝ Hæc autem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos creasti seculũ. ✝ Reliquas autē gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quoniam saliuæ assimilatæ sunt, & quasi stillicidium de uase similasti abundantiam eorum. ✝ Et nunc Domine, ecce, istæ gentes quæ in nihilũ deputatæ sunt, cœperũt dominari nostri, & deuorare: ✝ nos autē populus tuus, quem uocasti primogenitum unigenitum æmulatorē tuũ, traditi sumus in manibus eorũ: ✝ & si propter nos creatum est seculũ, quare non hæreditatē possidemus cum seculo? Vsquequo hæc?

CAP. VII.

1 ET factum est, cum finissem loqui uerba hæc, missus est ad me angelus
2 qui missus fuerat ad me primis noctibus, ✝ & dixit ad me, Surge Esdra, & audi
3 sermones quos ueni loqui ad te. ✝ Et dixi, Loquere Deus meus. Et dixit ad me, Mare positú est in spatioso loco, ut esset altũ &
4 immẽsum: ✝ erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminibus. ✝ Quis enim uolens uoluerit ingredi mare, & uidere eũ, uel dominari eius: si nõ transierit angustum, in latitudinem quomodo uenire poterit? ✝ Item aliud, Ciuitas
5 est ædificata, & posita in loco campestri: est autem plena omnium bonorum. ✝ introitus eius angustus & in præcipiti positus, ut esset a dextris quidem ignis, a sinistris aqua alta: ✝ semita autem est una sola
6 inter eos posita, hoc est, inter ignẽ & aquã, ut non capiat semita, nisi solummodo uestigium hominis. ✝ Si autem dabitur ciuitas homini in hæreditatem, si numquam
7 ante positum periculum pertrãsierit, quomodo accipiet hæreditatem suã? ✝ Et dixi, Sic Domine, & dixit ad me, Sic est & Israel
8 pars. ✝ Propter eos enim feci seculum: & quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est.
9 ✝ Et facti sunt introitus huius seculi angusti, & dolentes, & laboriosi: pauci autem & mali, & periculorum pleni, & labore magnopere fulti: ✝ nã maioris seculi introitus spatiosi & securi, & faciẽtes immortalitatis fructum. ✝ Si ergo ingredientes non fuerunt ingressi qui uiuunt, angusta, & uana hæc: non poterunt recipere quę tunt
10 reposita. ✝ Nunc ergo quare tu conturbaris, cum sis corruptibilis? & quid mo-

ueris tu cum sis mortalis? ¶ Et quare non 16
accepisti in corde tuo quod est futurum,
sed quod in præsenti? ¶ Respondi, & di- 17
xi, Dominator Domine, ecce dispositisti
lege tua, quoniam iusti hæreditabunt hęc;
impij autem peribunt. ¶ Iusti autem fe- 18
rent angusta sperantes spatiosa: qui enim
impie gesserunt, & angusta passi sunt, &
spatiosa non uidebunt. ¶ Et dixit ad me: 19
Non est iudex super Deum, neque intel-
ligens super Altissimũ. ¶ Pereunt enim mul- 20
ti præsentes, quia negligitur quæ ante po-
sita est Dei lex. ¶ Mandans enim mandauit 21
Deus uenientibus quando uenerunt, quid
facientes uiuerent, & quid obseruantes
non punirentur. ¶ Hi autem non sunt 22
persuasi, & contradixerunt ei, & constitue-
runt sibi cogitamen uanitatis, ¶ & propo- 23
suerunt sibi circumuentiones delictorum,
& super dixerunt Altissimũ nõ esse, & uias
eius non cognouerunt, ¶ & legem eius 24
spreuerunt, & sponsiones eius abnegaue-
runt, & in legitimis eius fidem non ha-
buerunt, & opera eius non perfecerunt.
¶ propter hoc Esdra uacua uacuis, & plena
plenis. ¶ Ecce tempus ueniet, & erit quan- 25
do uenient signa quæ prædixi tibi, & ap- 26
parebit sponsa, & apparescens ostendetur
quæ nunc subducitur terra: ¶ & omnis qui 27
liberatus est de prædictis malis, ipse vide-
bit mirabilia mea. ¶ Reuelabitur enim fi- 28
lius meus Iesus cum his qui cum eo sunt,
& iucundabuntur qui relicti sunt in annis
quadringentis. ¶ Et erit post annos hos, 29
& morietur filius meus Christus, & om-
nes qui spiramentum habent homines: ¶ &
conuertetur seculum in antiquum silen- 30
tium diebus septem, sicut in prioribus iu-
dicijs, ita ut nemo derelinquatur. ¶ Et erit 31
post dies septem, & excitabitur quod non-
dum uigilat seculum, & morietur corrup-
tũ: ¶ & terra reddet quæ in ea dormiunt, 32
& puluis qui in eo silentio habitant, &
promptuaria reddent quæ eis commenda-
tæ sunt animæ. ¶ Et reuelabitur Altissi- 33
mus super sedem iudicij, & pertransibunt
miseriæ, & longanimitas congregabitur.
¶ Iudicium autẽ solum remanebit: ueritas 34
stabit, & fides conualescet, & opus subse- 35
quetur, & merces ostendetur, & iustitiæ
uigilabunt, & iniustitiæ non dominabun-
Gen. 18. tur. ¶ Et dixi, Primus Abraham propter 36
23. Exo. 32. Sodomitas orauit, & Moyses pro patribus
11. qui in deserto peccauerunt, ¶ & qui post 37
2 Re. 24. eum pro Israël in diebus Achaz, & Samue-
17. lis, ¶ & Dauid pro confractione, & Salo-
2 Par. 6 mon pro eis qui uenerunt in sanctificatio- 38
14. nem, ¶ & Elias pro his qui pluuiam acce-
3 Re 17. perunt, & pro mortuo ut uiueret, ¶ & Eze- 39
21. & 18 chias pro populo in diebus Sennacherib, 40
15. & multi pro multis. ¶ Si ergo modo quã-
4 Re. 19. do corruptibile increuit, & iniustitia mul- 41
15. tiplicata est, & orauerunt iusti pro impijs,
quare, & nunc sic non erit? ¶ Et respon- 42
dit ad me, & dixit, Præsens seculum non
est finis, gloria in eo frequens manet pro-
pter hoc orauerunt pro inualidis. ¶ Dies 43
enim iudicij erit finis temporis huius,
& initium temporis futuræ immortalita-
tis, in quo transiuit corruptela: ¶ soluta 44
est intemperantia, abscisa est incredulitas,
creuit autem iustitia, orta est ueritas.
¶ tunc enim nemo poterit saluare eum 45
qui perijt, neque demergere qui uicit.
Et respondi, ¶ & dixi, Hic est sermo meus 46
primus, & nouissimus, quoniam melius
erat non dare terram Adam, uel cum iam
dedisset, coercere eum ut non peccaret.
¶ Quid enim prodest hominibus in præ- 47
senti uiuere in tristitia, & mortuos sperare
punitionem? ¶ O tu quid fecisti Adam? Si 48 Rom. 5. 2.
enim tu peccasti, non est factus solius tuus
casus, sed & nostrum qui ex te aduenimus.
¶ Quid enim prodest nobis si promissum 49
est nobis immortale tempus: nos autem
mortalia opera egimus? ¶ Et quoniam 50
prædicta est nobis perennis spes: nos ue-
ro pessimi uani facti sumus? ¶ Et quoniam 51
reposita sunt nobis habitacula sanitatis,
& securitatis: nos uero male conuersati
sumus. ¶ Et quoniam reposita est gloria 52
Altissimi protegere eos qui tarde conuer-
sati sunt: nos autem pessimis uijs ambu-
lauimus. ¶ Et quoniam ostendetur para- 53
disus, cuius fructus incorruptus perseue-
rat, in quo est securitas, & medela: ¶ nos 54
uero non ingrediemur: in ingratis enim
locis conuersati sumus. ¶ Et quoniam su- 55
per stellas fulgebunt facies eorum qui ab-
stinentiam habuerũt: nostræ autem facies
super tenebras nigræ. ¶ non enim cogita- 56
uimus uiuentes quando iniquitatem fa-
ciebamus, quod incipiemus post mor-
tem pati. ¶ Et respondit, & dixit, Hoc 57
est cogitamentum certaminis quod certa-
bit qui super terram natus est homo, ¶ ut 58
si uictus fuerit, patiatur quod dixisti: si au-
tem uicerit, recipiet quod dico: ¶ quoniam 59
hæc est uita quam Moyses dixit cum uiue-
ret, ad populum, dicens, Elige tibi uitam
ut uiuas. ¶ Non crediderunt autem ei, sed Deu. 30.
nec post eum prophetis: sed nec mihi qui 61 19.
locutus sum ad eos. ¶ quoniam non esset
tristitia in perditionem eorum, sicut futu-
rum est gaudium super eos, quibus persua-
sa est salus. ¶ Et respondi, & dixi, Scio Do- 62
mine, quoniam uocatus est Altissimus mi-
sericors in eo, quòd misereatur his qui 63
nondum in seculo aduenerunt, ¶ & quòd
miseretur illis qui conuersionem faciunt 64
in lege eius: ¶ & longanimis est, ¶ quoniã lõ-
ganimitatem præstat his qui peccauerunt 65
quasi suis operibus; ¶ & munificus est, quo-
niam quidem donare uult pro exigentijs: 66
¶ & multæ misericordiæ, quoniam multi-
plicat magis misericordias his qui præ-
sentes sunt, & qui præterierunt, & qui fu- 67
turi sunt. ¶ Si enim non multiplicauerit
misericordias suas, non iniuficabitur se-
culum cum his qui inhæreditabunt in eo. 68
¶ Et donat: quoniam si non donauerit de
bonitate sua, ut alleuentur hi qui iniqui-
tatem fecerunt, de suis iniquitatibus non
poterit decies millesima pars iniuficari 69
hominum. ¶ & iudex si non ignouerit his
qui curati sunt uerbo eius, & deleuerit 70
multitudinem contentionum: ¶ non for-
tassis derelinquerentur in innumerabili
multitudine, nisi pauci ualde.

CAP. VIII.

1 ET respondit ad me, & dixit, Hoc se-
culum fecit Altissimus propter mul-
tos, futurũ autem propter paucos.
2 ¶ Dicam autem coram te similitudinem

Esdra . ✝ Quomodo autem interrogabis terram, & dicet tibi, quoniam dabit terræ multam magis unde fiat fictile, paruum ante puluerem unde aurum fit: sic, & actus præsentis seculi . ✝ Multi quidem creati sunt . pauci autem saluabuntur. Et respondi, & dixi, Absorbe ergo anima sensum, & deuora quod sapit. ✝ cõueniſti enim obaudire, & prophetare ν uolés'. Nec enim tibi datum est spatiũ, nisi solummodo uiuere . ✝ O Domine, si non permittes seruo tuo, ut oremus coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturam, unde fructus fiat, unde uiuere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis? ✝ Solus enim es, & una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es: ✝ & quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & præstas membra: conseruatur in igne, & aqua tua creatio . & nouem mensibus patitur tua plasmatio tuam creaturam quę in ea creata est: ✝ ipsum autem quod seruat, & quod seruatur, utraque seruabũtur: seruataq. quandoque iterum reddit matrix, quę in ea creauerunt. ✝ Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis præbere lac fructui mamillarum; ✝ ut nutriatur id quod plasmatum est uiq; in tempus aliquod, & postea disponas eum tuæ misericordiæ. ✝ Enutriſti eum tua iustitia, & eruditi eum in lege tua, & corripuisti eũ tuo intellectu: ✝ & mortificabis eum, ut tuam creaturam: & uiuificabis eum, ut opus tuum . ✝ Si ergo perdideris eum qui tantis laboribus plasmatus est tuo iussu facile est ordinari, ut & id quod fiebat seruaretur. ✝ Et nunc Domine dicam, de omni homine tu magis scis: de populo autem tuo, ob quę doleo: ✝ & de hęreditate tua, propter quam lugeo: & propter Israel, propter quem tristis sum: & de Iacob, propter quem doleo: ✝ Ideo incipiam orare coram te pro me, & pro eis: quoniam uideo lapsus nostros qui inhabitamus terram . ✝ Sed audiui celeritatem iudicis qui futurus est . ✝ Ideo audi uocem meam, & intellige sermonem meum, & loquar coram te. Initium uerborum Esdræ priusquam assumeretur: ✝ & dixi Domine, qui inhabitas seculum, cuius oculi eleuati in superna, & aëre: ✝ & cuius thronus inæstimabilis, & gloria incomprehensibilis: cui astat exercitus angelorum cum tremore, ✝ quorum seruatio in uento, & igni conuertitur: cuius uerbum uerum, & dicta perseuerantia: ✝ cuius iussio fortis, & dispositio terribilis: cuius aspectus arefacit abyssos, & indignatio tabescere facit montes, & ueritas testificatur: ✝ exaudi orationẽ serui tui, & auribus percipe precationẽ figmenti tui. ✝ Dum enim uiuo, loquar: & dum sapio, respondebo. ✝ nec respicias populi tui delicta, sed qui tibi in ueritate seruiũt. ✝ Nec intendas impia gentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus custodierunt: ✝ Nec cogites qui in conspectu tuo falsę conuersati sunt, sed memorare qui ex uolũtate tua timorem cognouerunt. ✝ Neque uolueris perdere, qui pecudum mores habuerunt, sed respicias eos qui legem tuam splẽdide docuerunt. ✝ Nec indigneris eis qui bestijs peiores iudicati sunt: sed diligas eos qui

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

semper in tua iustitia confidunt, & gloria. 31
✝ Quoniam nos, & patres nostri talibus mo-
ribus languemus: tu autem propter nos 32
peccatores misericors uocaberis. ✝ Si enim desideraueris ut nostri miserearis, tunc misericors uocaberis, nobis autẽ non habẽtibus opera iustitiæ. ✝ Iusti enim, qui- 33
bus sunt opera multa reposita, ex proprijs operibus recipiẽt mercedẽ. ✝ Quid est enim 34
homo, ut ei indigneris: aut genus corruptibile, ut ita amarus sis de ipso? ✝ In ueri- 35
tate enim nemo de genitis est qui non impie gesſit, & de confitentibus qui non deliquit. ✝ In hoc enim annunciabitur iustitia tua, & bonitas tua Domine, cum misertus fueris eis qui non habent subſtantiam 36
bonorum operum. ✝ Et respondit ad me, & dixit, Recte locutus es aliqua: & iuxta sermones tuos, sic & fiet. ✝ quoniam non uere cogitabo super plasma eorum qui peccauerunt ante mortem, ante iudicium, ante 37
perditionem: ✝ sed iucundabor super iustorum figmentum, & memorabor peregrinationis quoque, & saluationis, & mercedis receptionis . ✝ Quo modo ergo lo- 38
cutus fuit, sic & est . ✝ Sicut enim agricola 39
serit super terram semina multa, & plantationes multitudinis plantat, sed non in tempore omnia quæ seminata sunt, saluãtur, sed nec omnia quæ plantata sunt, radicabũtur: sic & qui in seculo seminati sunt, 40
non omnes saluabuntur. ✝ Et respondi, & 41
dixi, Si inueni gratiam, loquar ✝ Quo modo semen agricolæ si non ascenderit, aut non acceperit pluuiam tuam in tempore, aut si corruptum fuerit multitudine pluuiæ, ✝ sic perit: & similiter homo qui ma- 42
nibus tuis plasmatus est. & tu es imago nominatus, quoniam similatus es ei, propter quem omnia plasmasti, & similasti semini 43
agricolæ. ✝ Non irascaris super nos, sed parce populo tuo, & miserere hæreditati tuæ. 44
Tu autem creaturæ tuæ misereris. ✝ Et re- 45
spondit ad me, & dixit, Quæ sunt præsentia præsentibus, & quę futura futuris. ✝ Multũ enim tibi restat, ut possis diligere meã 46
creaturam super me: tibi autem frequenter, & ipsi proximiori, imiſtis autem nunquam . ✝ Sed & in hoc mirabilis es coram 47
Altiſſimo, ✝ quoniã humiliaſti te sicut decet te: & non iudicaſti te, ut inter iustos 48
plurimum glorificeris. ✝ Propter quod miseriæ multæ, & infirmabiles efficiuntur eis 49
qui habitant seculum in nouiſſimis: quia in multa superbia ambulauerunt . ✝ Tu 50
autem pro te intellige, & de similibus tuis inquire gloriam . ✝ Vobis enim apertus est 51
paradiſus plãtata est arbor uitę, præparatũ est futurum tempus, præparata est abundantia, ædificata est ciuitas, probata est requies, perfecta est bonitas, & perfecta sapientia . ✝ Radix mali signata est a uobis: 52
infirmitas, & tinea a uobis abscõsa est, & infernum fugit corruptio in obliuionẽ. 53
✝ Transierunt dolores, & ostentus est in fi- 54
ne thesaurus immortalitatis . ✝ Noli ergo adijcere inquirendo de multitudine eorũ 55
qui pereunt . ✝ Nam & ipsi accipientes libertatem, spreuerunt Altiſſimum, & legem eius contempſerunt, & uias eius de- 56
reliquerunt. ✝ Adhuc autem iustos eius cõ- 57
culcauerunt, ✝ & dixerunt in corde suo 58

3 R. 8. 46
2 Par. 6. 36.
Gen. 4. 4.
Mat. 13. 4. & 20. 16.
Psal 13. 1 & 52. 1.

non esse Deum: & quidem scientes quoniam moriuntur. ✝ Sicut enim uos suscipient quæ prædicta sunt: sic eos sitis, & cruciatus, quæ preparata sunt: non enim uoluit hominem dispertdi. ✝ Sed & ipsi qui creati sunt, coinquinauerunt nomen eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui præparauit eis uitam. ✝ Quapropter iudicium meum modo appropinquat. ✝ Quæ non omnibus demostraui, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi, ✝ Ecce nunc Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in nouissimis: sed non demostrasti mihi quo tempore.

59 60 61 62 63

CAP. IX.

ET respondit ad me, & dixit, Metiens metire tempus in semetipso: & erit cum uideris quando transierit pars quædam signorum quæ prædicta sunt, ✝ Tunc intelliges quoniam ipsum est tempus, in quo incipiet Altissimus uisitare seculum quod: ab eo factum est. ✝ Et quando uidebitur in seculo motio locorum, & populorum turbatio, ✝ tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante te ab initio. ✝ Sicut enim omne quod factū est in seculo initium habet, pariter, & consummationem, & consummatio est manifesta: ✝ Sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs, & uirtutibus, & consummationes in actu, & in signis. ✝ Et erit, omnis qui saluus factus fuerit, & qui poterit effugere per opera sua, & per fidem, in qua credidistis, ✝ relinquetur de prædictis periculis, & uidebit salutare meum in terra mea, & in finibus meis quoniam sanctificaui me a seculo. ✝ Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt uias meas: & in tormētis commorabuntur hi qui eas proiecerunt in contemptu. ✝ Qui enim non cognouerunt me, uiuentes beneficia consecuti: ✝ & qui fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem, ✝ & cum adhuc esset eis apertus pœnitentiæ locus, non intellexerunt, sed spreuerunt hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. ✝ Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabuntur: sed inquire quomodo iusti saluabuntur, & quorum seculum, & propter quos seculum, & quando. ✝ Et respondi, & dixi, ✝ Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam: quoniam plures sunt qui pereunt quam qui saluabuntur: ✝ sicut multiplicatur fluctus super guttam. Et respondit ad me, & dixit, ✝ Qualis ager, talia, & semina: & quales flores, tales, & tinctura: & qualis operator, talis, & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat seculi. ✝ Et nunc cum essem parās eis his qui nunc sunt, antequam fieret seculum, in quo habitarent: & nemo mihi contradixit. ✝ tunc enim quisque, & nunc ℵ creator in mundo hoc parato, & messe indeficienti, & lege inuestigabili corrupti sunt mores eorum. ✝ Et considerauī seculum, & ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo aduenerunt. ✝ Et uidi, & peperci ei ualde: & seruaui mihi acinum de botro, & plantationem de tribu multa. ✝ Pereat ergo multitudo quæ sine causa nata est, & seruetur acinus meus, & plantatio mea: quia cum multo labore perfeci. ✝ Tu autē si adhuc intromittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis: ✝ ibis in campum florum, ubi domus non est ædificata: & manducabis solummodo de floribus campi, & carnem non gustabis, & uinum non bibes, sed solummodo flores. ✝ deprecare Altissimum sine intermissione, & ueniam, & loquar tecum. ✝ Et profectus sum, sicut dixit mihi, in campum qui uocatur Ardath, & sedi ibi in floribus: Et de herbis agri manducaui, & facta est esca earum mihi in saturitatem. ✝ Et factum est post dies septem, & ego discumbebam supra fœnum, & cor meum iterum turbabatur sicut ante. ✝ Et apertum est os meum, & inchoaui dicere coram Altissimo, & dixi,

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

Matt. 10 6.

ℵ creatur 2 MS.

29 ✝ O Domine, te nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quod non calcatur; & infructuoso, quando erant exeuntes de Aegypto: & dicens dixisti, 30 ✝ Tu Israel audi me, & semen Iacob intende sermonibus meis. ✝ Ecce enim ego semino in uobis legem meam, & faciet in uobis fructum, & glorificabimini in eo per seculum. ✝ Nam patres nostri accipiētes legem, non seruauerunt, & legitima mea ℵ non custodierunt, & factus est fructus legis non parens: nec enim poterat, 33 quoniam tuus erat. ✝ Nam qui acceperunt, parierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat. ✝ Et ecce, consuetudo est, ut cum acceperit terra semen, uel nauem mare, uel uas aliquod escam, uel potum: cum fuerit exterminatum id in quo seminatum est, uel in quod missum est: ✝ simul id quod seminatum, uel missum est, uel quę susceptа sunt, exterminantur, & susceptа iam non manent apud nos: sed nobis 36 sic non factum est. ✝ Nos quidem qui legem accepimus peccantes periuimus, & cor nostrum quod susceпit eam: ✝ nam lex 37 non perijt, sed permanlit in suo labore. ✝ Et cum loquerer hæc in corde meo, respexi oculis meis, & uidi mulierem in dextera parte: & ecce hæc lugebat, & plorabat cum uoce magna, & animo dolebat ualde, & uestimenta eius discissa, & cinis super caput eius. ✝ Et dimisi cogitatus, in quibus eram cogitans, & conuersus sum ad eam, & dixi ei, ✝ Vt quid fles? & quid 40 doles animo? Et dixit ad me, ✝ Dimitte me domine meus, ut defleam me, & adijciam dolorem: quoniam ualde amaro sum animo, & humiliata sum ualde. 42 ✝ Et dixi ei, Quid passa es? dic mihi. Et 43 dixit ad me, ✝ Sterilis fui ego famula tua, & non peperi habens maritum annis triginta. ✝ Ego enim per singulas horas, & per singulos dies, & annos hos triginta 45 deprecor Altissimum nocte ac die. ✝ Et factum est, post triginta annos exaudiuit me Deus ancillam tuam, & uidit humilitatem meam, & attēdit tribulationi meæ, & dedit mihi filium, & iucundata sum super eum ualde ego, & uir meus, & omnes ciues mei, & honorificabamus ualde Fortem. ✝ Et nutriui eum cum labore multo, 47 ✝ Et factum est, cum creuisset, & uenisset accipere uxorem, feci diem epuli.

Exo. 19. 9 & 24. 3. Deu. 4. 12

ℵ ms.

Exo. 32. 28.

Isa 42. 1. Infr. 10 40.

CAP.

CAP. X.

ET factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit, & mortuus est: ♀ & euertimus omnes lumina, & surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, & quieui usque in alium diem usque nocte. ♀ Et factum est, cum omnes quieuissent vt me consolarentur, vt quiescerem: & surrexi nocte, & fugi: & ueni sicut uides in hoc campo: ♀ & cogito iam non reuerti in ciuitatem, sed hîc consistere: & neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere & ieiunare usque dum moriar. ♀ Et dereliqui sermones in quibus eram, & respõdi cum iracundia ad eam, & dixi, ♀ Stulta super omnes mulieres, non uides luctum nostrum, & quæ nobis contingunt? ♀ Quoniam Sion mater nostra, omni tristitia cõtristatur, & humilitate humiliata est, & uget validissime. ♀ Et nunc quoniam omnes lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in uno filio? ♀ Interroga enim terram, & dicet tibi: quoniam hæc est, quæ debeat lugere casum tantorum super eam germinantium. ♀ Et ex ipsa ab initio omnes nati, & alij venient: & ecce, pene omnes in perditionem ambulant, & exterminium fit multitudo eorum. ♀ Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quæ pro uno doles? Si autem dicis mihi, ♀ Quoniam non est planctus meus similis terræ; quoniam fructum uentris mei perdidi, quem cum mœroribus peperi, & cum doloribus genui: ♀ terra autem secundum viam terræ, abijt. in ea multitudo præsens, quo modo euenit: & ego tibi dico, ♀ sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam. ♀ Nunc ergo retine apud temetipsam dolorem tuum, & fortiter fer qui tibi contigerunt casus. ♀ Si enim iustificaueris terminum Dei, & consilium suum recipies in tempore, & in talibus collaudaberis. ♀ Ingredere ergo in ciuitatem ad uirum tuũ. Et dixit ad me, ♀ Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hîc moriar. ♀ Et apposui adhuc loqui ad eam, & dixi, ♀ Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare propter dolorem Ierusalem: ♀ Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templum nostrum destructum est, ♀ & psalterium nostrum humiliatum est, & hymnus conticuit, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen candelabri nostri extinctum est, & arca testamẽti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen, quod inuocatũ est super nos, pene prophanatum est: & liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes nostri succensi sunt, & Leuitæ nostri in captiuitatem abierunt, & uirgines nostræ coinquinatæ sunt, & mulieres nostræ uim passæ sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perditi sunt, & iuuenes nostri seruierunt, & fortes nostri inualidi facti sunt: ♀ & quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua, nam & tradita est in manibus eorum qui nos oderũt. ♀ Tu ergo excute tuã tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorũ, ut tibi repropitietur Fortis, & requiem faciet tibi Altissimus requietionem laborum. ♀ Et factũ est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat ubito & species, coruscus fiebat usus eius, ut esset pauens ualde ad eam, & cogitaré quid esset hoc. ♀ Et ecce, subito emisit sonitum uocis magnum timore plenum, ut commoueretur terra a mulieris sono. & uidi: ♀ & ecce, amplius mulier non com-

comparebat mihi, sed ciuitas ædificabatur. & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & timui, & clamaui uoce magna, & dixi. ✠ Vbi est Vriel angelus, qui a principio uenit ad me? quoniam ipse me fecit uenire in multitudine in excessu mentis huius, & finis eius est finis meus in corruptionem, & oratio mea in improperium. ✠ Et cum essem loquens ego hæc, ecce uenit ad me, & uidit me: ✠ & ecce eram positus ut mortuus, & intellectus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meam, & confortauit me, & statuit me super pedes meos, & dixit mihi, ✠ Quid tibi est? & quare conturbatus est intellectus tuus, & sensus cordis tui? & quare conturbaris? Et dixi, ✠ Quoniam derelinquisti me, & ego quidem feci secundum sermones tuos, & exiui in campum: & ecce uidi, & uideo quod non possum enarrare. Et dixit ad me, ✠ Sta ut uir, & commouebo te. Et dixi, ✠ Loquere Domine meus tu in me, noli me derelinquere, ut nō frustra moriar: ✠ quoniam uidi quæ non sciebam, & audio quæ non scio. ✠ Aut numquid sensus meus fallitur, & anima mea somniat? ✠ Nunc ergo deprecor te, ut demonstres seruo tuo de excessu hoc. Et respondit ad me, & dixit. ✠ Audi me, & doceam te, & dicam tibi de quibus times: quoniam Altissimus reuelauit tibi mysteria multa. ✠ Vidit rectam uiam tuam, quoniam sine intermissione contristabaris pro populo tuo, & ualde lugebas propter Sion. ✠ Hic ergo intellectus uisionis quæ tibi apparuit ante paululum. ✠ Quam uidisti lugentem, inchoasti consolari eam. ✠ Nunc autem iam speciem mulieris non uides, sed apparuit tibi ciuitas ædificari, ✠ & quoniam enarrabat tibi de casu filij sui, hæc absolutio est. ✠ Hæc mulier quam uidisti, hæc est Sion: - & quoniā dixit tibi ' quam & nunc conspicies, ut ciuitatem ædificatam. ✠ Et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit triginta annis: propter quod erant anni scilicet triginta, quādo non erat in ea adhuc oblatio oblata. Et factum est post annos triginta, ædificauit Salomon ciuitatem, & obtulit oblationes: tunc fuit quando peperit sterilis filiū. ✠ Et quod tibi dixit, quoniam nutriuit eū cum labore, hoc erat, habitatio in Ierusalem. ✠ Et quoniam dixit tibi, quod filius meus uenens in suo thalamo mortuus esset, & contigisset ei casus, hoc erat, quæ facta est ruina Ierusalem. ✠ Et ecce, uidisti similitudinem eius: & quoniam filium luget, inchoasti consolari eam: & de his, quæ contigerunt, hæc erant tibi aperienda. ✠ Et nunc uidet Altissimus, quoniam ex animo contristatus es, & quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit tibi claritatem gloriæ eius, & pulchritudinem decoris eius. ✠ propterea enim dixit tibi ut maneres in campo ubi domus non est ædificata. ✠ Sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere hæc: ✠ propterea dixi tibi ut uenires in agrum ubi non est fundamentum ædificij. ✠ Nec enim poterat opus ædificij hominis sustineri in loco, ubi incipiebat Altissimi ciuitas ostendi. ✠ Tu ergo noli timere, neque expauescat cor tuum: sed ingredere & uide splendorem, & magnitudinem ædificii, quantum capax est tibi uisus oculorum uidere: ✠ & post hæc audies quantum capit auditus aurium tuarum audire. ✠ Tu enim beatus es præ multis, & uocatus es apud Altissimum sicut & pauci. ✠ Nocte autem quæ in crastinum futura est, manebis hîc: ✠ & ostendet tibi Altissimus eas uisiones supremorum, quæ faciet Altissimus his qui habitant super terram a nouissimis diebus. ✠ Et dormiui illā noctem & aliam, sicut dixerat mihi.

Sup. 4. 1.

" commouebo 2 MS

- M 8.

CAP. XI.

1 ET uidi somnium, & ecce ascendebat de mari aquila, cui erant duodecim alæ pennarum, & capita tria. ✠ Et uidi, & ecce expandebat alas suas in omnem 2 terram, & omnes uenti cœli insufflabant in eam, & colligebantur. ✠ Et uidi, & de pennis eius nascebantur contrariæ pennæ, & ipsæ fiebant in pennaculis minutis, & 3 modicis. ✠ Nam capita eius erant quiescentia, & dimidiū caput erat maius aliorum capitum, sed ipsa quiescebat cum eis. 4 ✠ Et uidi, & ecce aquila uolauit in pennis suis, & regnauit super terram, & super eos 5 qui habitant in ea. ✠ Et uidi, quoniam subiecta erant ei omnia sub cœlo, & nemo illi contradicebat, neque unus de creatura 6 quæ est super terram. ✠ Et uidi, & ecce surrexit aquila super ungues suos, & misit 7 uocem pennis suis, dicens, ✠ Nolite omnes simul uigilare, dormite unusquisque 8 in loco suo, & per tempus uigilate ✠ Capita autem in nouissimo seruentur. ✠ Et 9 uidi, & ecce uox non exibat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius. 10 ✠ Et numerati contrarias pennas eius, & 11 ecce ipsæ erant octo. ✠ Et uidi, & ecce a 12 dextra parte surrexit una penna, & regnauit super omnem terram. ✠ Et factum est 13 cum regnaret, uenit ei finis, & non apparuit locus eius: & sequens surrexit, & regnabat. Ipsa multum tenuit tempus. 14 ✠ Et factum est cum regnaret, & uenie- 15 bat finis eius, ut non appareret sicut prior. ✠ Et ecce uox emissa est illi, dicens, ✠ Audi 16 tu quæ tanto tempore tenuisti terram, hæc annuncio tibi antequam incipias non 17 apparere. ✠ Nemo post te tenebit tempus 18 tuum, sed nec dimidium eius. ✠ Et leuauit - se ' tertia, & tenuit principatum sicut & 19 priores: & non apparuit & ipsa. ✠ Et sic cōtingebat omnibus aliis singulatim Principatum gerere, & iterum nusquam comparere. ✠ Et uidi, & ecce in tempore se- 20 quentes pennæ erigebantur a dextera parte, ut tenerent & ipsæ principatum: & ex his erant quæ tenebant, sed tamen statim non comparebant. ✠ Nam & aliquæ ex eis 21 erigebantur, sed non tenebant principatum. ✠ Et uidi post hæc, & ecce non com- 22 parauerunt duodecim pennæ, & duo pennacula: ✠ & nihil supererat in corpore aquilæ, nisi duo capita quiescentia & sex 23 pennacula. ✠ Et uidi, & ecce sex pennaculis diuisæ sunt duæ, & manserunt sub 24 capite quod est ad dexteram partem. Nam quatuor manserunt in loco suo. ✠ Et uidi, & ecce subalares cogitabant se erigere, & tenere principatus. ✠ Et uidi, & ecce una erecta est, sed statim non compa- 25 26

- M 8.

- M 8.

ruit. ✠ Et secundæ velocius, quàm priores non comparuerunt. ✠ Et uidi, & ecce duæ quæ superauerunt apud semetipsas, cogitabant & ipsæ regnare. ✠ Et in eo cum cogitarent, ecce unum[3] quiescentium capitum quod erat medium, euigilabat. hoc enim erat duorum capitum maius. ✠ Et uidi quoniam completa sunt duo capita secum: ✠ & ecce conuersum est caput cum his qui cum eo erant, & comedit duas subalares quæ cogitabant regnare. ✠ Hoc autem caput perconterruit omnem terram, & dominabatur in ea his qui habitant terram cum labore multo, & potentatum tenuit orbis terrarum super omnes alas quæ fuerunt. ✠ Et uidi post hæc, & ecce medium caput subito non comparuit, & hoc sicut alæ. ✠ Superauerunt autem duo capita, quæ & ipsa similiter regnauerunt super terram, & super eos qui habitant in ea. ✠ Et uidi, & ecce deuorauit caput a dextera parte illud quod a læua. ✠ Et audiui uocem dicentem mihi, Conspice contra te, & considera quod uides. ✠ Et uidi, & ecce sicut leo concitatus de sylua rugiens: & uidi quoniam emittebat uocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens, ✠ Audi tu, & loquar ad te, & dicet Altissimus tibi, ✠ Nonne tu es qui superasti de quatuor animalibus, quæ feceram regnare in seculo meo, & ut per eos ueniret finis temporum eorũ? ✠ Et quartus ueniens deuicit omnia animalia quæ transierunt, & potentatu tenuit seculum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbem terrarum cum dolo. ✠ Et iudicasti terram non cum ueritate. ✠ Tribulasti enim mansuetos, & læsisti quiescentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti habitationes eorum qui fructificabant, & humiliasti muros eorũ qui te non nocuerunt. ✠ Et ascendit contumelia tua - usque' ad Altissimum, & superbia tua ad Fortem. ✠ Et respexit Altissimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt. ✠ Propterea non appareas tu aquila, & alæ tuæ horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & ungues tui pessimi, & omne corpus tuum uanum, ✠ uti refrigeretur omnis terra, & reuertatur liberata de tua ui, & speret iudicium & misericordiam eius qui fecit eam.

CAP. XII.

ET factum est, dum loqueretur leo uerba hæc ad aquilam: & uidi, ✠ & ecce quod superauerat caput, & non comparuerunt quatuor alæ illæ quæ ad eum transierunt, & erectæ sunt ut regnarent. & erat regnum eorum exile, & tumultu plenum. ✠ Et uidi, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aquilæ incendebatur, & expauescebat terra ualde, & ego a tumultu & excessu mentis, & a magno timore uigilaui, & dixi spiritui meo, ✠ Ecce tu præstitisti mihi hoc in eo. quod scrutaris uias Altissimi. ✠ Ecce adhuc fatigatus tũ animo, & spiritu meo inualidus sum ualde, & nec modica est in me uirtus a multo timore, quam expaui nocte hac. ✠ Nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in finem. ✠ Et dixi, Dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, & si iustificatus sum apud te præ multis, & si certe ascendit deprecatio mea ante faciem tuam, ✠ conforta me, & ostende seruo tuo mihi interpretationē & distinctionem uisus horribilis huius, ut plenissime consoleris animam meam. ✠ Dignum enim me habuisti ostẽdere mihi temporum nouissima. ✠ Et dixit ad me, Hęc est interpretatio uisionis huius. ✠ Aquilam, quam uidisti ascendentem de mari, hoc est regnum, quod uisum est in uisione Danieli fratri tuo. ✠ Sed non est illi interpretatum, quoniam ego nunc tibi interpretor. ✠ Ecce dies ueniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum quæ fuerunt ante eũ. ✠ Regnabunt autem in ea reges duodecim, unus post unum. ✠ Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. ✠ Hæc est interpretatio duodecim alarum quas uidisti. ✠ Et quam audisti uocem quæ locuta est, non de capitibus eius exeuntem, sed de medio corporis eius, ✠ hæc est interpretatio: quoniã post tempus regni illius nascentur contentiones non modicæ, & periclitabitur ut cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. ✠ Et quoniã uidisti subalares octo cohærentes alis eius, ✠ hæc est interpretatio, exurgent in ipso octo reges, quorum erunt tempora leuia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis perient. ✠ Appropinquãte autem tempore medio, quatuor seruabũtur in tempore, cum incipiet appropinquare tempus eius ut finiatur: duæ uero in finem seruabuntur. ✠ Et quoniam uidisti tria capita quiescẽtia, ✠ hęc est interpretatio, in nouissimis eius suscitabit Altissimus tria regna, & renouabit in ea multa, & dominabuntur terram, ✠ & qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos. propter hoc ipsi uocati sunt capita aquilæ. ✠ Isti enim erunt qui recapitulabunt implebuntque eius, & qui perficient nouissima eius. ✠ Et quoniam uidisti caput maius non apparens, hæc est interpretatio eius: quoniam unus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. ✠ Nam duo qui perseuerauerunt, gladius eos comedet. ✠ Vnius enim gladius comedet qui cum eo: sed tamen hic gladio in nouissimis cadet. ✠ Et quoniam uidisti duas subalares tranicientes super caput quod est in dextera parte, ✠ hæc est interpretatio. hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exile, & turbationis plenum. ✠ Sicut uidisti & leonem, quem uidisti de sylua euigilantem & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius per omnes sermones eius sicut audisti. ✠ hic est ucntus quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incutiet coram ipsis dissertationes eorum. ✠ Statuet enim eos in iudicio uiuos: & cum arguerit eos, tunc corripiet eos. ✠ nam residuum populum meum liberabit cum misericordia, qui saluati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadusque ueniet finis dies iudicij, de

quo

3 MS.

quo locutus sum tibi ab initio. ✝ Hoc somnium quod uidisti, & hæ interpretationes. ✝ Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. ✝ Scribe ergo omnia ista in libro quæ uidisti, & pone ea in loco abscondito: ✝ & docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda scis posse capere, & seruare secreta hæc. ✝ Tu autem adhuc sustine hîc alios dies septem, ut tibi ostendatur quicquid uisum fuerit Altissimo ostendere tibi. ✝ Et profectus est a me. Et factum est, cum audisset omnis populus quoniam pertransierunt septem dies, & ego non fuissem reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis a minimo usque ad maximum: & uenit ad me, & dixerũt mihi dicentes, ✝ Quid peccauimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc? ✝ Tu enim nobis superes solus ex omnibus populis, sicut botrus de uinea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus & nauis saluata a tempestate. ✝ Aut non sufficiunt nobis mala quæ contingunt? ✝ Si ergo tu nos dereliqueris, quanto nobis erat melius si essemus succensi & nos cum incẽdin Sió? ✝ Nec enim nos sumus meliores eorũ qui ibi mortui sunt. Et ploraũerunt uoce magna. Et respondi ad eos, & dixi, ✝ Confide Israel, & noli tristari tu domus Iacob. ✝ Est enim memoria uestri coram Altissimo, & Fortis non est oblitus uestri in tentatione. ✝ Ego enim non dereliqui uos, neque excessi a uobis: sed ueni in hunc locum, ut deprecarer pro desolatione Sion, ut quærerem misericordiam pro humilitate sanctificationis uestræ. Et nunc ite unusquisq; uestrum in domum suam, & ego ueniam ad uos post dies istos. ✝ Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem: ✝ ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandauit: & manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

ET factum est post dies septem, & somniaui somnium nocte. ✝ Et ecce, de mari uentus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius. ✝ Et uidi, & ecce conualescebat ille homo cum millibus cœli: & ubi uultum suum uertebat ut considerare, tremebant omnia quæ sub eo uidebantur: ✝ & ubicunq; exibat uox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant uoces eius, sicut quiescit terra quando sensérit ignem. ✝ Et uidi post hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorũ non erat numerus, de quatuor uentis cœli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari. ✝ Et uidi, & ecce ibimetipsi sculpsi eram montem magnũ, & uolauit super eũ. ✝ Ego autem quæsiui uidere regionem, uel locũ unde sculptus esset mons, & non potui. ✝ Et post hæc uidi, & ecce omnes qui congregati sunt ad eum, ut expugnarent eum, timebant ualde, tamen audebant pugnare. ✝ Et ecce, ut uidit impetũ multitudinis uenientis, non leuauit manum suam, neq; phrameam tenebat, neque aliquod uas bellicosum. ✝ nisi, solummodo ut uidi, quoniã emisit de ore suo sicut flatum ignis, & de labijs eius spiritus flammæ, & de lingua eius emittebat scintillas & tempestates, & commissa sunt omnia simul, hic flatus ignis, & spiritus flammæ, & multitudo tẽpestatis: ✝ & concidit super multitudinem in impetu, quæ præparata erat pugnare, & succendit omnes, ut subito nihil uideretur de innumerabili multitudine, nisi solummodo puluis, & fumi odor: & ut uidi, & extimui. ✝ Et post hæc uidi ipsum hominẽ descendentem de monte, & uocantem ad se multitudinem aliam pacificã, ✝ & accedebat ad eum uultus hominum multorum quorundam gaudentium, quorundam tristantium: aliqui uero alligati, aliqui adducentes ex eis qui offerebantur. & ægrotaui a multitudine pauoris, & expergefactus sum, & dixi, ✝ tu ab initio demonstrasti seruo tuo mirabilia hæc, & dignum me habuisti ut susciperes deprecationem meam: ✝ & nunc demonstra mihi adhuc interpretationem somnij huius. ✝ Sicut enim existimo in sensu meo, uæ qui derelicti fuerunt in diebus illis: & multo plus uæ his qui non sunt derelicti. ✝ Qui enim non sunt derelicti, tristes erant. ✝ Intelligo nunc quæ sunt, reposita in nouissimis diebus, & occurrent eis, sed & his qui derelicti sunt. ✝ Propter hoc uenerunt enim in pericula magna, & necessitates multas, sicut ostendunt somnia hæc. ✝ Attamen facilius est periclitantem uenire in hunc, quam pertransire, sicut nubem a seculo, & nunc uidere quæ contingunt in nouissimo. Et respondit ad me, & dixit, ✝ Et uisionis interpretationem dicam tibi: & de quibus locutus es, adaperiam tibi. ✝ Quoniam de his dixisti qui derelicti sunt, hæc est interpretatio. ✝ Qui aufert periculum illo tempore, hic se custodiuit. qui in periculo inciderunt. hi sunt qui habent opera, & fidem ad Fortissimum. ✝ Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui derelicti, super eos qui mortui sunt. ✝ Hæ interpretationes uisionis, quia uidisti uirum ascendentem de corde maris. ✝ ipse est quem conseruat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suã: & ipse disponet, qui derelicti sunt. ✝ Et quoniam uidisti de ore eius exire, ut spiritum & ignem, & tempestatem: ✝ & quoniam non tenebat phrameam, neque uas bellicosum: corrupit enim impetus eius multitudinem, quæ uenerat expugnare eum. hæc est interpretatio. ✝ Ecce dies ueniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt: ✝ & ueniet in excessu mentis super eos qui inhabitant terram. ✝ Et alij alios cogitabunt debellare: ciuitas ciuitatem, & locus locum, & gens aduersus gentem, & regnum aduersus regnum. ✝ Et erit, cum fient hæc, & continget signa quæ ante ostendi tibi: & tunc reuelabitur filius meus, quem uidisti, ut uirum ascendentem. ✝ Et erit quando audierint omnes Gentes uocem eius: & derelinquet unusquisque in regione sua bellum suum, quod habent ad alterutrum: ✝ & colligetur in unum multitudo innumerabilis, sicut uolentes uenire, & expugnare eum. ✝ Ipse autem stabit super cacumen montis Sion.

Mat. 24.

✝ Sion

¶ Sion autem ædificata, & ostensa cunctis omnibus parata & ædificata, sicut uidisti montem sculpi sine manibus. ¶ ipse autem filius meus arguet quæ adimuenerunt Gentes, impietates eorum has quæ tempestati appropinquauerunt propter mala cogitamenta eorum & cruciamenta, quibus incipient cruciari: ¶ quæ assimilatæ sunt flammæ, & perdet eos sine labore per legem quæ igni assimilata est. ¶ Et quoniam uidisti cum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam, ¶ hæ sunt decem tribus, ¶ quæ captiuæ factæ sunt de terra sua in diebus Oseæ regis, quē captiuum duxit Salmanasar rex Assyriorum & transtulit eos trans Flumen, & translati sunt in terram aliam. ¶ Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, vt derelinquerent multitudinem Gentium, & proficiscerentur in vlteriorem regionem, vbi nunquā inhabitauit genus humanum: ¶ vel ibi obseruare legitima sua, quæ non fuerant seruantes in regione sua. ¶ Per introitus autem angustos fluminis Euphraten introierunt. ¶ Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & statuit uenas fluminis usquequo transirent. ¶ Per eam enim regionem erat uia multa itineris, anni unius & dimidij: nā regio illa uocatur Arsareth. ¶ Tunc in ha bitauerunt ibi usque in nouissimo tempore: & nunc iterum cum cœperint uenire,

4. Reg. 17. 3.

Exo. 14. 21. Ios. 3. 15.

16 17 ¶ rursus Altissimus statuet uenas fluminis, vt possint transire, propter hæc uidisti 18 multitudinem cum pace. ¶ Sed & qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt qui in- 19 ueniuntur intra terminum meum. ¶ Factum erit ergo, quando incipiet perdere multitudinem earum, quæ collectæ sunt Gentes, proteget eos qui superauerunt po- 20 pulum: ¶ & tunc ostendet eis multa plurima portenta. ¶ Et dixi ego, Dominator 21 Domine, hoc mihi ostende propter quod uidi uirum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi, ¶ Sicut non potes hæc uel 22 cruitari, uel scire quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisquam super terrā uidere filium meum, uel eos qui cum eo 23 sunt, nisi in tempore diei. ¶ Hæc est interpretatio somnij quod uidisti, & propter 24 quod illuminatus es hic solus. ¶ Derelinquisti enim tuam, & circa meam uocatus legem, & quæsisti. ¶ Vitam enim tuam di- 25 spo'uisti in sapientia, & sensum tuum vocasti matrem: ¶ & propter hoc ostendi tibi 26 mercs apud Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponā 27 tibi grauia & mirabilia. ¶ Et profectus hm, & transij in campum, multum glorificans & laudans Altissimum de mirabilibus quę 28 per tempus faciebat: ¶ & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in temporibus illata, & sedi ibi tribus diebus.

CAP. XIIII.

ET factum est tertio die, & ego sedebam sub quercu. ¶ Et ecce, vox exiit contra me de rubo, & dixit, Esdra. Et dixi, Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me, ¶ ¶ Reuelans reuelatus sum super rubum, & locutus sum Moysi, quando populus meus seruiebat in Ægypto, ¶ & misi eum, & eduxi populum meum de Ægypto, & adduxi eum super montem Sina, & detinebam eum apud me diebus multis ¶ & enarraui ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta & finem: & præcepi ei, dicens, ¶ Hæc in palam fac ea verba, & hæc abscondes. ¶ Et nunc tibi dico, ¶ Signa quæ demonstraui, & somnia quæ uidisti, & interpretationes quas tu uidisti, in corde tuo repone ea: ¶ tu enim recipieris ab omnibus, cōuersē. is residuus cum consilio meo, & cum similibus tuis, vsquequo finiantur tempora. ¶ quoniam

Exo. 3. 2.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

seculum perdidit iuuentutem tuam,& tempora appropinquant senescere. ♀ Duodecim enim partibus diuisum est seculum, & transierunt eius decima & dimidium decimę partis: ♀ supersunt autem eius post medium decimæ partis. ♀ Nunc ergo dispone domum tuam, & corripe populum tuum, & consolare humiles eorum, & renuntia iam corruptelæ, ♀ & dimitte abs te mortales cogitationes, & proijce abs te pondera humana, & exue te iam infirmam naturam, & repone in vnam partem molestissima tibi cogitamenta, & festina transmigrare a temporibus his: ♀ quæ enim vidisti iunctę contigisse mala, iterum horum deteriora facient: ♀ quantum enim inualidum fiet seculum a senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala. ♀ Prolongauit enim se magis veritas, & appropinquauit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem. ♀ Et respondi, & dixi coram te Domine, ♀ Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, & corripiam præsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit? ♀ Positum est ergo seculum in tenebris, & qui inhabitant in eo sine lumine. ♀ Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quæ a te facta sunt, uel quæ incipient operari. ♀ Si enim inueni in te gratiam, immitte in me spiritum sanctum, & scribam omne quod factum est in seculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta, ut possint homines inuenire semitam: & qui uoluerint viuere in nouissimis, viuant. ♀ Et respondit ad me, & dixit, Vadens congrega populum, & dices ad eos vt nō quærāt te diebus quadraginta. ♀ Tu autem præpara tibi buxos multos, & accipe tecum Saream, Dabriam, Salemiam, Echanum, & Asiel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum uelociter. ♀ Et uenias huc, & ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quæ non extinguetur quo usque finiantur quæ incipies scribere. ♀ Et tunc perfectis quędā palam facies: sapientibus absconse trades quædā in crastinū enim hac hora incipies scribere. ♀ Et profectus sum, sicut mihi præcepit, & congregaui omnem populum, & dixi, ♀ Audi Israel uerba hæc. ♀ Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Ægypto, & liberati sunt inde: ♀ & acceperunt legem uitæ, quā non custodierunt, quam & vos post eos transgressi estis: ♀ & data est uobis terra in sortem, & terra Sion, & patres uestri, & uos iniquitatem fecistis, & non seruastis uias quas præcepit uobis Altissimus: ♀ & iustus iudex cum sit, abstulit a uobis in tempore, quod donauerat. ♀ Et nunc uos hic estis, & fratres uestri introitum uestrum sunt. ♀ Si ergo imperauerit is sensui uestro, & erudieritis cor uestrum, uiui conseruati eritis. & post mortem misericordiam consequemini. ♀ Iudicium enim post mortē uenit, quando iterum reuiuiscemus: & tunc iustorum nomina parebunt, & impiorum facta ostendentur. ♀ Ad me igitur nemo accedat nūc, neque requirat me usque dies quadraginta. ♀ Et accepi quinque viros, sicut mandauit mihi, & profecti sumus in campum, & mānsimus ibi. ♀ Et factus sum in crastinum, & ecce uox uocauit me, dicens, Esdra aperi os tuum, & bibe quo te potauero. ♀ Et aperui os meum, & ecce calix plenus porrigebatur mihi. Hoc erat plenum sicut aqua colori autem eius vt ignis similis. ♀ Et accepi, & bibi: & in eo cum bibissem, cor meum eructabatur intellectu, & in pectus meum increscebat sapientia. Nam spiritus meus conseruabatur memoria. ♀ Et apertum est os meum, & non est clausum amplius. ♀ Altissimus dedit intellectum quinque viris, & scripserunt, quæ dicebantur excellentes notis quas non sciebant. ♀ Nocte autē manducabant panem, ego autem per diem loquebar, & per noctem non tacebam. ♀ Scripti sunt autem per quadraginta dies, libri ducenti quatuor. ♀ Et factum est cum completi essent quadraginta dies, locutus est Altissimus, dicens, Priora quæ scripsisti, in palam pone, & legant digni, & indigni: ♀ nouissimos autem septuaginta cōseruabis, vt tradas eos sapientibus de populo tuo. ♀ In his enim est uena intellectus, & sapientiæ fons, & scientiæ flumen. Et feci sic.

Matt. 24. 7.

1. Ioh. 2. 18.

CAP. XV.

1 ECce loquere in aures plebis meæ sermones prophetiæ, quos immisero in os tuum, dicit Dominus: ♀ & facu in charta scribantur, quoniam fideles, & ueri sunt. ♀ Ne timeas a cogitationibus aduersum te, nec turbent te incredulitates di
4 centium. ♀ Quoniam omnis incredulus in
5 incredulitate sua morietur. ♀ Ecce ego induco, dicit Dominus super orbē terrarum mala, gladium, & famem, & mortem, & in
6 teritum: ♀ propter quod, superpolluit iniquitas omnem terram, & adimpleta sunt
7 opera nociua illorum. ♀ Properea dicit Dominus: Iam non filebo de impietatibus eorum quæ irreligiose agunt, ♀ nec sustinebo in his quæ inique exercent: ecce sanguis innoxius, & iustus clamat ad me, & animæ iustorum clamant perseuerantes.
♀ Vindicans uindicabo dicit Dominus
9 & accipiam omnem sanguinē innoxium
10 ex illis ad me. ♀ Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur, iam nō patiar
11 illum habitare in Terra Ægypti: ♀ sed educam eum in manu potenti & brachio excelso, & percutiam plaga sicut prius, & corrumpam omnem terram eius. ♀ Lugebit
12 Ægyptus, & fundamenta eius plaga uel betata, & cattigatione quas inducet ei Deus.
13 ♀ Lugebunt cultores operantes terrā, quoniam deficient semina eorum ab uredine & grandine, & a sydere terribili. ♀ Væ secu
15 lo, & qui habitant in eo: ♀ quia appropinquauit gladius & contritio eorum, & exurget gens contra gentē ad pugnam, & rhom
16 phæa in manibus eorum. ♀ Erit enim inconstabilitio hominibus, & alij alijs inuale scentes non curabunt regem suum, & principes uiæ gestorum suorum in potētia sua.
17 ♀ Cōcupiscet enim homo in ciuitatem ire,
18 & non poterit. ♀ Propter superbiam enim eorum ciuitates turbabuntur, domus extentur, homines metuent. ♀ Non miserebi
19 tur homo proximum suum ad irritum faciendum domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorū propter famem
20 panis & tribulationem multam. ♀ Ecce, ego conuoco, dicit Deus, omnes reges terrę ad me uerendum, qui sunt ab Oriente & ab

Apoc. 6. 2. & 19. 2.

Austro,

Austro, ab Euro, & a Libano, & ad conuertendos in se, & reddere quæ dederunt illis
21 ¶ sicut faciũt usque hodie electis meis, sic
22 faciam & reddam in sinu eorum. Hæc dicit Dominus Deus, ¶ Non parcet dextera
23 mea super peccatores, nec cessabit rhomphæa super effundentes sanguinem innoxium super terrã. ¶ Exijt ignis ab ira eius,
24 & deuorauit fundamenta terræ, & peccatores quasi stramẽ incensum. ¶ Væ eis qui
25 peccant, & non obseruant mandata mea, dicit Dominus. ¶ non pircam illis. Discedite filij a potestate. Nolite contaminare
26 sanctificationem meam: quoniam nouit Dominus omnes qui delinquunt in illum, propterea tradidit eos in mortem, & in oc
27 cisionem. ¶ Iam enim uenerunt super orbem terrarum mala, & manebitis in illis,
28 nõ enim liberabit uos Deus, propter quod peccastis in eum. ¶ Ecce uisio horribilis, &
29 facies illius ab Oriente. ¶ Et exient nationes draconum Arabum in curribus multis, & sicut flatus, eorum numerus ferrur super terram, ut iam timeãt & trepident omnes qui illos audient ¶ carmonij insanientes in ira, & exient ut apri de siluis, & adue
30 nient de uirtute magna, & constabunt in pugnam cum illis, & uastabunt portionem
31 terræ Assyriorum. ¶ Et post hæc superualescent dracones natiuitatis suæ memores, & cõuertent se conspirantes in uirtute magna ad persequẽdos eos. ¶ Isti turbabũtur
32 & silebunt in uirtute illorũ, & conuertent pedes suos in fugã, ¶ & a territorio Assyriorũ subsessor obsidebit eos, & cõsumet unũ
33 ex illis, & erit timor & tremor in exercitu illorũ, & contentio in reges ipsorũ. ¶ Ecce
34 nubes ab Oriente, & a Septentrione usque ad meridianum, & facies earũ horrida ualde, plena iræ & procellæ, & colliduntur se inuicẽ, ¶ & collident sydus copiosum super
35 terrã, & sydus illorum, & erit sanguis a gladio usq; ad uentre, & timus hominis usq;
36 ad substramen cameli, & erit timor, & tremor multus super terrã, ¶ & horrebũt qui
37 uidebunt iram illam, & tremor apprehendet illos: & post hæc mouebũtur nimbi copiosi ¶ a meridiano & Septẽtrione, & portio alia ab Occidente: ¶ & superinualescẽt
38 uenti ab Oriente, & recludent eam, & nubem quã suscitauit in ira, & sydus ad factẽdam exercitationem ad Orientalem uentum & Occidentem uiolabitur: ¶ & exalta
39 buntur nubes magnæ & ualidæ plenæ iræ, & sydus, ut exterreant omnẽ terram, & inhabitantes eã, & infundent super omnem
40 locum altum & eminentem sydus terribile, ¶ ignem & grandinem, & rhomphæas uolantes, & aquas multas, ut etiam impleã
41 tur omnes cãpi, & omnes rium plenitudine aquarum multarum, ¶ & demolientur ciuitates & muros, & montes, & colles, & ligna syluarum, & fœnum pratorum, & frumenta eorum. ¶ Et transibunt constantes
42 usq; Babylonem, & exterent eam: ¶ conue
43 nient ad ipsam, & circuibunt eã, & effundent sydus, & omnem iram super eam, &
44 subibit puluis & fumus usq; in cœlum, & omnes in circuitu lugebunt eam: ¶ & qui
45 sub ea remãserint, seruiẽt his qui exterruerunt. ¶ Et tu Asia concors in spem Babylonis, & gloria personæ eius, ¶ væ tibi misera
46 propter quod adimmundasti eã, & ornasti filias tuas in fornicatione, ad placendũ & gloriã
47 dum in amatoribus tuis, qui tecum cupierunt semper fornicari. ¶ Odibilem imitata es in omnibus operibus eius, & in adue
48 ctionibus eius: propterea dicit Deus, ¶ Immittam tibi mala, uiduitatem, paupertatẽ, & famem, & gladiũ, & pestem, ad deuastandas domos tuas a uiolatione, & de morte, &
49 gloria uirtutis tuæ. ¶ Sicut flos siccabitur, cũ exurget ardor qui emissus est super te,
50 ¶ infirmaberis ut paupercula plagata & ea
51 stigata a mulieribus, ut non possint te suscipere potentes & amatores. ¶ Nunquid ego
52 sic zelabor te, dicit Dominus, ¶ nisi occidisses electos meos in omni tẽpore, exaltans
53 percussionem manus, & dicens super mortem eorũ, cum inebriata esses, ¶ Exorna tpe
54 ciẽ uultus tui? ¶ Merces fornicationis tuæ
55 in sinu tuo, propter hoc redditionem accipies. ¶ Sicut facies electis meis, dicit Dominus: sic faciet tibi Deus, & tradet te in ma
56 lũ. ¶ Et nati tui fame interient: & tu rhomphæa cades, & ciuitates tuæ conterentur,
57 & omnes tui in campo gladio cadent. ¶ Et qui sunt in mõtibus fame peribũt, & manducabunt carnes suas, & sanguinem bibẽt
58 a fame panis & siti aquæ. ¶ Infelix per ma
60 ria ueniens, & rursum accipies mala. ¶ Et in transitu allident ciuitatem occisam, & exterent, aliquam portionem terræ tuæ, & partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursum reuertentes ad Babylonem subuersam.
61 ¶ Et demolita eris illis pro stipula, &
62 ipsi erunt tibi ignis: ¶ & deuorabunt te, & ciuitates tuas, terrã tuã & montes tuos, omnes syluas tuas & lignũ fructiferũ igni
63 comburent. ¶ Filios tuos captiuos ducent, & censum tuum in prædam habebunt, & gloriam faciei tuæ exterminabunt.

ocioſam & exteriens § M8.

CONSERVAM § M8.

CAP. XVI.

1 VÆ tibi Babylon & Asia, væ tibi Ægypte & Syria. ¶ Præcingite uos saccis & ciliciis, & plangite filios uestros, & dolete: quoniam appropinquauit
2 contritio uestra. ¶ Immissus est uobis gladius, & quis est qui euertat illũ? ¶ Immissus
3 est in uobis ignis, & quis est qui extinguat illũ? ¶ Immissa sunt uobis mala, & quis est
4 qui repellat ea? ¶ Nunquid repellet aliquis leonem esurientem in sylua, aut extinguet ignem in stipula, mox quando cœperit ar
7 dere? ¶ nunquid repellet aliquis sagittam
8 a sagittario forti missam? ¶ Dominus fortis immittit mala, & quis est qui repellat
9 ea? ¶ Exijt ignis ex iracundia eius, & quis est
10 qui extinguat eum? ¶ Corruscabit, & quis
11 non timebit? ¶ Tonabit, & quis non pauebit? Dominus comminabitur, & quis non funditus conteretur a facie ipsius?
12 ¶ Terra tremuit & fundamenta eius, mare fluctuat de profundo, & fluctus eius diffur
13 babuntur, & pisces eius a facie Domini, & a gloria uirtutis eius: ¶ quoniã fortis dextera eius quæ arcum tendit: sagittæ eius
14 acutæ quæ ab ipso mittuntur, nõ deficient, cum cœperint mitti in fines terræ. ¶ Ecce mittuntur mala, & non reuertentur, do
15 nec ueniant super terram. ¶ Ignis succenditur, & non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ. ¶ Quemadmo
16 dũ non reddit sagitta missa a ualido sagit

tario,

tario, sic non reuertentur mala quæ missa fuerint in terrã. ✝ Væ mihi, uæ mihi: quis me liberabit in illis diebus? initium dolorũ, & multi gemitus, initiũ famis, & multi interitus, initium bellorũ. & fortidabunt potestates, initium malorum: & trepidabunt omnes. ✝ In his quid faciã, cum uenerint mala? ✝ Ecce fames, & plaga, & tribulatio, & angustia missa sunt flagella in emẽdationẽ, ✝ & in his omnibus se non cõuertent ab iniquitatibus suis, neq; flagellorũ memores erunt semper. ✝ Ecce, erit annonę ultitas super terrã, sicut putẽt sibi esse directã pacẽ. & tunc germinabunt mala super terrã, gladius, fames magna confusio. ✝ A fame enim plurimi qui inhabitãt terrã interient, & gladius perdet cęteros qui superauerint a fame, ✝ & mortui sicut stercura proijcientur, & nõ erit qui cõsoletur eos. Derelinquetur enim terra deserta, & ciuitates eius deijcientur. ✝ Nõ derelinque tur qui colat terram, & qui seminet eam. ✝ Ligna dabunt fructus, & quis uindemiabit illa? ✝ Vua matura fiet, & quis calcabit illã? Erit enim locis magna desertio. ✝ Cupiet enim homo hominẽ uidere, uel uocẽ eius audire. ✝ Relinquentur enim de ciuitate decẽ, & duo de agro qui absconderint se in densis nemoribus, & scisturis petrarũ: ✝ quemadmodũ derelinquuntur in olireto, & singulis arboribus tres aut quatuor oliuæ. ✝ aut sicut in uinea uindemiata racemi relinquuntur ab his qui diligenter uineã scrutantur: ✝ sic relinquentur in diebus illis tres aut quatuor ab scrutantibus domos eorũ in romphæa. ✝ Et relinquetur terra deserta, & agri eius inueterabunt, & uiæ eius, & omnes semitæ eius germinabunt spinas, eo quòd non transient homines per eã. Lugebunt uirgines nõ habẽtes sponsos: ✝ Lugebunt mulieres nõ habentes uiros; lugebunt filiæ earum non habentes adiutoriũ: ✝ ipsi & earũ in bello consumentur, & uiri earũ in fame exterẽtur. ✝ Audite uero ista, & cognoscite ea serui Dñi. ✝ Ecce uerbũ Dñi, excipite illud: ne dijs credatis, de quibus dicit Dñs. ✝ Ecce appropinquant mala, & non tardant. ✝ Quemadmodũ prægnans cũ parit in nono mense filiũ suũ, appropinquante hora partus eius ante horas duas uel tres, dolores circumeunt uenterẽ eius, & prodeunte infante de uentre non tardabunt uno punctõ: ✝ sic nõ morabuntur mala ad prodeundũ super terrã, & seculũ gemet, & dolores circũ tenebũt illud. ✝ Audite uerbum, plebs mea: parate uos in pugnã, & in malis sic estote, quasi aduenę terrę. ✝ Qui uẽdit, quasi qui fugiat: & qui emit, quasi qui perditurus. ✝ Qui mercatur, quasi qui fructũ non capiat: & qui ædificat, quasi non habitaturus. ✝ Qui seminat, quasi qui non meteret: sic & qui uineam putat, quasi non uindemiaturus. ✝ Qui nubũt, sic quasi filios nõ facturi: & qui nõ nubũt, sic quasi uiduæ. ✝ Propter quod qui laborant, sine causa laborant: ✝ Fructus enim illorum alienigenæ metent, & substantiã illorum rapient, & domos euertent, & filios eorum captiuabunt, quia in captiuitate, & fame generant natos suos. ✝ Et qui negotiantur in rapina, quantum diu exornant ciuitates, & domos suas, & possessiones, & personas suas. ✝ tanto magis adzelabor eos super peccata sua, dicit Dominus. ✝ Quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneã, & bonam ualde, ✝ sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, & accu'at eã in facie, cum uenerit qui defendat exquirẽtem omne peccatũ super terrã. ✝ Propter ea nolite similari ei, nec operibus eius: quoniam adhuc pusillum, & tolletur iniquitas a terra, & iustitia regnabit in uos. ✝ Non dicat peccator se non peccasse: quoniam carbones ignis comburent supercaput eius qui dicit, Non peccaui corã Domino' Deo, & gloria ipsius. ✝ Ecce Dominus cognoscet omnia opera hominũ, & adinuentiones illorũ, & cogitationes illorum, & corda illorũ. ✝ Dixit enim, Fiat terra, & facta est: fiat cęlũ, & factũ est. ✝ Et in uerbo illius stellæ fundatę sunt, & nouit numerum stellarum. ✝ Qui scrutatur abyssum, & thesauros illarum: qui mensus est mare, & conceptũ eius. ✝ Qui concluſit mare in medio aquarũ, & suspendit terrã super aquas uerbo suo. ✝ Qui extendit cęlum quasi cameram, super aquas fundauit eum. ✝ Qui posuit in deserto fontes aquarum, & super uerticem mõtium lacus ad emittendũ flumina ab eminenti petra, ut" potaret terram, ✝ Qui finxit hominem, & posuit cor suum in medio corporis, & misit ei spiritum, uitã, & intellectũ. ✝ & spiramen Dei omnipotentis qui fecit omnia, & scrutinat omnia absconsa in absconsis terræ. ✝ Hic nouit adinuentionẽ uestram, & quæ cogitatis in cordibus uestris, peccantes, & uolentes occultare peccata uestra. ✝ Propter quod Dominus scrutinãdo scrutinauit omnia opera uestra, & traducet uos omnes, ✝ & uos confusi eritis cũ processerint peccata uestra coram hominibus, & iniquitates erunt, quæ accusatores stabunt in die illo. ✝ Quid facietis? aut quomodo absconditis peccata uestra corã Deo, & angelis eius? ✝ Ecce iudex Deus, timete eũ Desinite a peccatis uestris, & obliuiscamini iniquitates uestras iam agere eas in sempiterno, & Deus educet uos, & liberabit de omni tribulatione. ✝ Ecce enim incẽditur ardor super uos turbę copiosę, & rapient quosdam ex uobis, & cibabũt idõlis occisos: ✝ & qui consenserint eis, erunt illis in derisum, & in improperiũ, & in conculcationem. ✝ erit enim locis locus, & in uicinas ciuitates exurrectio multa super timẽtes Dominũ. ✝ Erũt quasi infani, nemini parcẽtes ad diripiendũ, & deuastandum adhuc timentes Dñm. ✝ quia deuastabunt, & diripient substantias, & de domibus suis eos eijcient. ✝ Tunc parebit probatio electorum meorũ, ut aurum quod probatur ab igne. ✝ Audite dilecti mei, dicit Dominus, Ecce adsunt dies tribulationis, & de his liberabo uos. ✝ Ne timeatis, nec hæsitetis: quoniam Deus dux uester est. ✝ Et qui seruat mandata, & præcepta mea, dicit Dñs Deus, ne prępoderent uos peccata uestra, ne superueleuent se iniquitates uestræ. ✝ Ve qui cõtringuntur a peccatis suis, & obtegũtur ab iniquitatibus suis, quemadmodũ ager cõtrin gitur a sylua, & spinis tegitur semita eius per quam non transit homo, & excluditur, & mittitur ad deuorationem ignis.

3 MS. Eccli. 23 25. Luc. 16. 15. Gen. 1. 1. Ps. 146. 4

" portaret 3 MS.

LIBER TOBIAE.

CAPVT PRIMVM.

TOBIAS ex tribu & ciuitate Nephthali, quæ est in superioribus Galilææ supra Naasson, post uiã quæ ducit ad Occidẽtẽ, in sinistro habens ciuitatem Sephet: ¶ cum captus esset 2 in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captiuitate tamen positus, uiam ueritatis non deseruit, ¶ ita ut omnia quæ habere poterat, 3 quotidie concaptiuis fratribus, qui erant ex eius genere, impertiret. ¶ Cumq. esset iunior omnibus in tribu Nephtali, nihil tamen puerile gessit in opere. ¶ Denique cum irent omnes ad uitulos aureos, ‖ quos Ieroboam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat consortia omnium: 6 ¶& pergebat in Ierusalem ad templum Domini, & ibi adorabat Dominum Deum Israël, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, ¶ ita ut in tertio anno proselytis & aduenis ministraret omnem decimationem. ¶ Hæc & his similia secundum legem Dei, puerulus obseruabat. ¶ Cum uero factus fuisset uir, accepit uxorem Annam de tribu sua: genuitq. ex ea filium, nomen suum imponens ei, ¶ quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. ¶ Igitur cum per captiuitatem deuenisset cum uxore sua, & filio in ciuitatem Niniuen cum omni tribu sua: ¶& cum omnes ederent ex cibis gentilium, iste custodiuit animã suam, & nunquam contaminatus est in escis eorum. 13 ¶ Et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmanasar regis: ¶ & dedit illi potestatem quocunque uellet ire, habens libertatem quæcunque facere uoluisset 15 ¶ Pergebat ‖ ergo ad omnes qui erant in captiuitate, & monita salutis dabat eis. 16 ¶ Cum autem uenisset in Rages ciuitatem Medorum, & ex his quibus honoratus fuerat a rege, habuisset decem talenta argẽti: 17 ¶ & cum in multa turba generis sui Gabelum egentẽ uideret qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratũ pondus argenti. ¶ Post multum uero temporis mortuo Salmanasar rege, cum regnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israël exosos haberet in conspectu suo, ¶ Tobias - quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & consolabatur eos, diuidebatq. unicuiq., prout poterat, de facultatibus suis, ¶ esurientes alebat, nudisq. uestimẽta præbebat, & mortuos atque occisos sepeliebat. 22 Corpora eorũ. ¶ At ubi nunciatum est regi, iussit eũ occidi, & tulit omnem substantiã eius. ¶ Tobias uero cum filio suo, & cum uxore fugiens, nudus latuit, quia multi diligebant eum. ¶ Post dies uero quadraginta quinque occiderũt regẽ filij ipsius, ¶& reuersus est Tobias in domum suam, omnisq. facultas eius restituta est ei.

4. Reg. 17. 3. & 18. 9.

3. Reg. 12. 28.

*enim 3 M 8. 8.

- 8 M 8.

4. Reg. 19. 35. Eccl. 48. 24. Ioel. 37. 36. 1. Mac. 7. 41. 2. Mac. 8. 19. Iud. 2. 8. 4. Reg. 18. 37. 2. Par. 32. 21.

CAP II.

POst hæc uero cum esset dies festus Domini, & factum esset prandium bonum in domo Tobiæ, ✠ dixit filio suo, Vade, & adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum: ✠ Cumq. abisset, reuertus nunciauit ei unum ex filijs Israel iugulatum iacere in platea. Statimq. exiliens de accubitu suo, relinquens prandium, ieiunus peruenit ad corpus: ✠ tollensq. illud portauit ad domum suam occulte, ut dum Sol occubuisset, caute sepeliret eum. ✠ Cumq. occultasset corpus, manducauit panem cum luctu, & tremore, ✠ memorans illum sermonem quem dixit Dominus per Amos prophetam, ‖ Dies festi uestri conuertentur in lamentationem, & luctum. ✠ Cum uero Sol occubuisset, abijt, & sepeliuit eum. ✠ Arguebant autem eum omnes proximi eius, dicentes, Iam huius rei causa interfici iussus es, & uix effugisti mortis imperium, & iterum sepelis mortuos? ✠ Sed Tobias plus timens Deum quam regem, rapiebat corpora occisorum, & occultabat in domo sua, & medijs noctibus sepeliebat ea. ✠ Contigit autem, ut quadam die fatigatus a sepultura, ueniens in domum suam, iactasset se iuxta parietem, & obdormisset: ✠ & ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora inciderent super oculos eius, fieretq. cæcus· ✠ Hanc autem tentationem ideo permisit Dominus euenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ eius, sicut & sancti Iob. ✠ Nam cum ab infantia sua semper Deum timuerit, & mandata eius cultodierit, non est contristatus contra Deum; quòd plaga cecitatis euenerit ei: ✠ sed immobilis in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus uitæ suæ. ✠ Nam sicut beato Iob insultabant reges: ita isti parentes, & cognati eius irridebant uitam eius, dicentes, ✠ Vbi est spes tua, pro qua eleemosynas, & sepulturas faciebas?

✠ Tobias uero increpabat eos, dicens, Nolite ita loqui: ✠ quoniam filij sanctorum sumus, & uitam illam expectamus, quam Deus daturus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. ✠ Anna uero uxor eius ibat ad opus textrinum quotidie: & de labore manuum suarum uictum, quem consequi poterat, deferebat. ✠ Vnde factum est, ut hædum caprarum accipiens detulisset domi. ✠ Cuius cum uocem balantis uir eius audisset, dixit, Videte, ne forte furtiuus sit: redite eum dominis suis, quia non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut contingere. ✠ Ad hæc uxor eius irata respondit, Manifestè uana facta est spes tua; & eleemosynæ tuę modo apparuerunt. ✠ Atque his, & alijs huiusce modi uerbis exprobrabat ei.

CAP. III.

TVnc Tobias ingemuit, & cepit orare cum lachrymis, ✠ dicens, Iustus es Domine, & omnia iudicia tua iusta sunt: & omnes uiæ tuæ, misericordia, & ueritas, & iudicium. ✠ Et nunc Domine memor esto mei, & ne uindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, uel parentum meorum. ✠ Quoniam non obediuimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, & captiuitatem, & mortem, & in fabulam, & in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. ✠ Et nunc Domine magna iudicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulauimus sinceriter coram te. ✠ Et nunc Domine secundum uoluntatem tuam fac mecum, * & præcipe in pace recipi spiritum meum. Expedit enim mihi mori magis quam uiuere. ✠ Eadem itaque die contigit ut Sara filia Raguelis in Rages ciuitate Medorum & ipsa audiret improperium ab una ex ancillis patris sui, ✠ quoniam tradita fuerat septem uiris, & dæmonium nomine Asmodæus occiderat eos, mox ut ingressi fuissent ad eam. ✠ Ergo cum pro culpa sua increparet puellam, respondit ei, dicens, Amplius ex te non uideamus filium, aut filiam super terram, interfectrix uirorum tuorum. ✠ Nunquid, & occidere me uis, sicut iam occidisti septem uiros? Ad hanc uocem perrexit in superius cubiculum domus suæ: & tribus diebus, & tribus noctibus non manducauit, neque bibit: ✠ sed in oratione persistens cum lachrymis deprecabatur Deum, ut ab isto improperio liberaret eam. ✠ Factum est autem die tertia, dum compleret orationem, benedicens Dominum, ✠ dixit, Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his qui inuocât te. ✠ Ad te Domine facies meam conuerto, ad te oculos meos dirigo· ✠ Peto Domine ut de uinculo improperij huius absoluas me, aut certe deliuer terram eripias me. ✠ Tu scis Domine, quia nunquam concupiui uirum, & mundam seruaui animam meam ab omni concupiscentia. ✠ Nunquam cum ludentibus miscui me: neque cum his qui in leuitate ambulant, participem me præbui. ✠ Virum autem cum timore tuo, non cum libidine mea consensi suscipere. ✠ Et aut ego indigna fui illis, aut illi forsitan mihi non fuerunt digni: quia forsitan uiro alij conferuasti me. ✠ Non est enim in hominis potestate consilium tuum. ✠ Hoc autem pro certo habet omnis qui te colit, quod uita eius, si in probatione fuerit, coronabitur· si autem in tribulatione fuerit, liberabitur: & si in corruptione fuerit, ad misericordiam tuam uenire licebit.

✠ Non enim delectaris in perditionibus nostris: quia post tempestatem tranquillum facis, & post lacrymationem, & fletum, exultationem infundis. ✠ Sit nomen tuum Deus Israel benedictum in secula. ✠ In illo tempore exaudita sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei. ✠ & missus est angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ.

CAP.

Infr. 12. 12.

Amos 8. 10.

1 Ma. 1. 14.

Sup 1.23

Deu. 22. 1.

Iob. 2. 9.

Deu. 28. 63.

* misericordiam ✠ MS. Prout Texta sonant R. et G.

CAP. IIII.

1 IGitur cum Tobias putaret orationem
suam exaudiri ut mori potuisset, uo-
cauit ad se Tobiam filium suum, & di-
2 xitq. ei, Audi fili mi uerba oris mei, &
ea in corde tuo, quasi fundamentum con-
Eccli 7. 29. Exo. 20. 12. 3 strue. ✠ Cum acceperit Deus animam
meam, corpus meum sepeli: & hono-
rem habebis matri tuæ omnibus diebus
4 uitæ eius. ✠ memor enim esse debes quæ
& quanta pericula passa sit propter te in
5 utero suo. ✠ Cum autem & ipsa com-
pleuerit tempus uitæ suæ, sepelias eam
6 circa me. ✠ Omnibus autem diebus ui-
tæ tuæ in mente habeto Deum: & caue
ne aliquando peccato consentias, & præ-
termittas præcepta Domini Dei nostri.
Luc. 14. 13. 7 ✠ Ex substantia tua fac eleemosynam,
& noli auertere faciem tuam ab ullo pau-
pere: ita enim fiet ut nec a te auertatur
Pro 3. 9. Eccl. 4. 1 & 7. 14. 13 8 facies Domini. ✠ Quo modo potueris,
Eccli. 35. 1. 9 ita esto misericors. ✠ Si multum tibi fue-
rit, abundanter tribue; si exiguum tibi
fuerit, etiam exiguum libenter impertiri
10 stude. ✠ Præmium enim bonum
tibi thesaurizas in die necessitatis.
Eccli. 29. 15. 11 ✠ ‖ quoniam eleemosyna ab omni pec-
cato, & a morte liberat, & non patietur
12 animam ire in tenebras. ✠ Fiducia ma-
gna erit coram summo Deo, eleemosyna
13 omnibus facientibus eam. ✠ Attende
1. Thes. 4. 3. Gen. 3. 5 Leu. 19. 13. Deut. 24. 14. Mat. 7. 12. Luc. 6. 31 Luc. 14. 24. tibi fili mi ab omni fornicatione: & præ-
ter uxorem tuam nunquam patiaris cri-
men scire. ✠ Superbiam nunquam in
14 tuo sensu, aut in tuo uerbo dominari per-
mittas: in ipsa enim initium sumpsit om-
nis perditio. ✠ ‖ Quicunque tibi aliquid
15 operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarij tui apud te
16 omnino non remaneat. ✠ ‖ Quod ab
alio oderis fieri tibi, uide ne tu aliquan-
17 do alteri facias. ✠ Panem tuum cum esu-
rientibus & egenis comede: & de uestimentis tuis inopes tege. ✠ Panem tuum,
& uinum tuum super sepulturam iusti cō-
stitue, & noli ex eo manducare, & bibere
19 cum peccatoribus. ✠ consilium semper
20 a sapiente perquire. ✠ Omni tempore
benedic Deum: & pete ab eo, ut uias
21 tuas dirigat, & omnia consilia tua in ip-
so permaneant. ✠ Indico etiam tibi fili
mi dedisse me decem talenta argenti,
dum adhuc infantulus esses, Gabelo, in
22 Rages ciuitate Medo um, & chirogra-
phum eius apud me habeo: ✠ & ideo
perquire quomodo ad eum peruenias.
& recipias ab eo supra memoratum pon-
dus argenti, & restituas ei chirographum
23 suum. ✠ Noli timere fili mi: pauperem
quidem uitam gerimus, sed multa bona
habebimus si timuerimus Deū, & rece-
mus ab omni peccato, & fecerimus bene.
Rom. 8. 17.

CAP. V.

1 TVnc respondit Tobias patri suo, &
2 dixit, Omnia quæcunque præcepi-
sti mihi faciam pater. ✠ Quomodo
autem pecuniam hanc requiram, ignoro.
ille me nescit, & ego eum ignoro: quod
3 signum dabo ei? Sed neque uiam, per quā
pergatur illuc, aliquando cognoui. ✠ Tunc
pater suus respondit illi, & dixit, Chirogra-
4 phum quidem illius apud me habeo: quod
dum illi ostenderis, statim restituet. ✠ Sed
perge nunc, & inquire tibi aliquem fide-
lem uirum, qui eat tecum salua mercede
suā: dum adhuc uiuo, ut recipias eam.
5 ✠ Tunc egressus Tobias, inuenit iuuenem
6 splendidum, stantem, præcinctum., & quasi paratum ad ambulandum. ✠ Et igno-
rans quod angelus Dei esset, salutauit eū,
& dixit, Vnde te habemus bone iuuenis?
7 ✠ At ille respondit, Ex filijs Israel. Et To-
bias dixit ei, Nosti uiam quæ ducit in re-
gionem Medorum? ✠ cui respondit, No-
ui, & omnia itinera eius frequenter ambu
laui, & mansi apud Gabelum fratrem

nostrum qui moratur in Rages ciuitate Medorum, quæ posita est in monte Ecbatanis. ♀ Cui Tobias ait, Sustine me obsecro, donec hæc ipsa nunciem patri meo. ♀ Tunc ingressus Tobias, indicauit uniuersa hæc patri suo. Super quæ admiratus pater, rogauit ut introiret ad eum. ♀ Ingressus itaque salutauit eum, & dixit, Gaudium tibi sit semper. ♀ Et ait Tobias, Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cæli non uideo? ♀ Cui ait iuuenis, Forti animo esto, in proximo est ut a Deo curetis. ♀ Dixit itaque illi Tobias, Nunquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages ciuitatem Medorum? & cum redieris, restituam tibi mercedem tuam. ♀ Et dixit ei angelus, Ego ducam, & reducam eum * ad te. ♀ Cui Tobias respondit, Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu? ♀ Cui Raphaël angelus dixit, Genus quæris mercenarij: an ipsum mercenarium qui cum filio tuo eat? ♀ Sed ne forte sollicitum te reddam, ego sum Azarias Ananiæ magni filius.

* *sanum* 7 M8.

♀ Et Tobias respondit, Ex magno genere es tu. Sed peto ne iracaris quòd uoluerim cognoscere genus tuum. ♀ Dixi autem illi angelus, Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum. ♀ Respondens autem Tobias, ait, Bene ambuletis, & sit Deus in itinere uestro, & angelus eius comitetur uobiscum. ♀ Tunc paratis omnibus quæ erant in via portanda, fecit Tobias uale patri suo & matri suæ, & ambulauerunt ambo simul. ♀ Cumq; profecti essent, cœpit mater eius flere, & dicere, Baculum senectutis nostræ tulisti, & transmisisti a nobis. ♀ Nunquam fuisset ipsa pecunia, pro qua misisti eum. ♀ Sufficiebat enim nobis paupertas nostra, ut diuitias computaremus hoc, quod uidebamus filiũ nostrũ. ♀ Dixitq; ei Tobias, Noli flere, saluus perueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui uidebunt illum. ♀ Credo enim quod angelus Dei bonus comitetur ei, & bene disponat omnia quę circa eũ geruntur, ita ut cum gaudio reuertatur ad nos: ♀ Ad hanc uocem cessauit mater eius flere, & tacuit.

Inf. 10.4.

CAP. VI.

PRofectus est autem Tobias, & canis sequutus est eum, & mansit prima mansione iuxta fluuium Tigris. ♀ Et exiuit ut lauaret pedes suos, & ecce piscis immanis exiuit ad deuorandum eum. ♀ Quem expauescens Tobias clamauit uoce magna, dicens. Domine, inuadit me. ♀ Et dixit ei angelus, Apprehende branchiam eius, & trahe eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare cepit ante pedes eius. ♀ Tunc dixit ei angelus, Exentera hunc piscem: & cor eius, & fel, & iecur repone tibi: sunt enim hæc necessaria ad medicamenta utiliter. ♀ Quod cum fecisset, assauit carnes eius, & iecum tulerunt in uia; cætera saluerunt quæ sufficerent eis, quousque peruenirent in Rages ciuitatem Medorum. ♀ Tunc interrogauit Tobias angelum, & dixit ei, Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista quæ de pisce seruarè iussisti? ♀ Et respondens Angelus, dixit ei, Cordis eius particulam si super carbones ponas, fumus eius extricat omne genus dæmoniorum, siue a uiro, siue a muliere, ita ut ultra non accedat ad eos. ♀ Et fel ualet ad ungendos oculos in quibus fuerit albugo, & sanabuntur. ♀ Et dixit ei Tobias, Ubi uis ut maneamus? ♀ Respondensq; angelus, ait, Est hic Raguel nomine, uir propinquus de tribu tua, & hic habet filiam nomine Saram, sed neque masculum ne-

que

- ♀ M8. *Verũ a R. & G. minime tollitur.*

que feminam ullam habet aliam præter eam. ✝ Tibi debetur omnis substantia eius, & oportet eam te accipere coniugem. ✝ Pete ergo eam a patre eius, & dabit tibi eam in uxorem. ✝ Tunc respondit Tobias, & dixit, Audio quia tradita est septem uiris; & mortui sunt: sed & hoc audiui, quia dæmonium occidit illos. ✝ Timeo ergo, ne forte, & mihi hæc eueniant: & cum sim unicus parentibus meis, deponam senectutem illorum cum tristitia ad inferos. ✝ Tunc angelus Raphael dixit ei, Audi me, & ostendam tibi qui sunt quibus prævalere potest dæmonium: ✝ Hi namque qui coniugium ita suscipiunt, ut Deum a se, & a tua mente excludant, & suæ libidini ita nuptias, sicut equus, & mulus, quibus non est intellectus: habet potestatem dæmonium super eos. ✝ Tu autem cum acceperis eam, ingressus cubiculum, per tres dies continens esto ab ea, & nihil aliud, nisi orationibus uacabis cum ea. ✝ Ipsa autem nocte, incensu iecore pisces, fugabitur dæmonium. ✝ Secunda uero nocte, in copulatione sanctorum patriarcharum admitteris. ✝ Tertia autem nocte, benedictionem consequeris, ut filij ex uobis procreentur incolumes. ✝ Transacta autem tertia nocte, accipies uirginem cum timore Domini, amore filiorum magis quàm libidine ductus, ut in semine Abrahæ benedictionem in filijs consequaris.

Num. 27. 8. & 36 8.

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

CAP. VII.

1 INgressi sunt autem ad Raguelem, & 2 suscepit eos Raguel cum gaudio. ✝ Intuensq. Tobiam Raguel, dixit Annæ uxori suæ, Quam similis est iuuenis ille consobrino meo: ✝ Et cum hæc dixisset, 3 ait, Vnde estis iuuenes fratres nostri? At illi dixerunt, Ex tribu Nephtali sumus, ex captiuitate Niniue. ✝ Dixitq. illis Raguel, Nostis Tobiam fratrem meum? 4 Qui dixerunt, Nouimus. ✝ Cumq. multa 5 bona loqueretur de eo, dixit angelus ad Raguelem, Tobias de quo interrogas, pater istius est. ✝ Et missit se Raguel, & 6 cum lacrymis osculatus est eum, & plorans supra collum eius, ✝ dixit, Benedicto sis tibi fili mi, quia boni, & optimi uiri filius es. ✝ Et Anna uxor eius & Sara 7 ipsorum filia lacrymatæ sunt. ✝ Postquam autem locuti sunt, præcepit Raguel occidi arietem, & parari conuiuium. Cumq. hortaretur eos discumbere ad prandium, ✝ Tobias dixit, Hic 8 ego hodie non manducabo neque bibam, nisi prius petitionem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram filiam tuam: ✝ Quo audito uerbo Ra- 9 guel, expauit sciens quid euenerit illis septem uiris qui ingressi sunt ad eam: & timere cœpit ne forte, & huic similiter contingeret: & cum nutaret, & non daret petenti ullum responsum, dixit ei 10 angelus, ✝ Noli timere dare eam isti, quoniam huic timenti Deum debetur coniunx filia tua: propterea alius non potuit habere illam. ✝ Tunc dixit Raguel, 11 Non dubito quod Deus preces, & lachrymas meas in conspectu suo admise-

Num. 36. 6.

rit. ✝ Et credo quoniam ideo fecit uos uenire ad me, ut ita contingeretur cognatio suæ ✝ secundum legem Moysi: & nunc noli dubium gerere quod tibi eam 12 tradam. ✝ Et apprehendens dexteram filiæ suæ dextræ Tobiæ tradidit, dicens, Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob uobiscum sit, & ipse coniungat uos 13 impleatq. benedictionem suam in uobis. ✝ Et accepta charta, fecerunt conscriptio- 14 nem coniugii. ✝ Et post hæc epulati sunt, 15 benedicentes Deum. ✝ Vocauitq. Raguel ad se Annam uxorem suam, & præcepit ei, ut præpararet alterum cubicu- 16 lum. ✝ Et introduxit illuc Saram filiam suam, & lacrymata est. Dixitq. 17 ei, Fortis animo esto filia mea: Dominus cœli det tibi gaudium pro tædio quod perpessa es.

CAP. VIII.

1 POstquam uero cœnauerunt, intro- 2 duxerunt iuuenem ad eam. ✝ Recordatus itaque Tobias sermonum angeli, protulit de cassidili suo partem iecoris, posuitq. eam super carbones ui- 3 uos. ✝ Tunc Raphael angelus apprehendit dæmonium, & religauit illud in deserto superioris Aegypti. ✝ Tunc 4 hortatus est uirginem Tobias, dixitq. ei, Sara, exurge deprecemur Deum hodie, & cras, & secundum cras: quia his tribus noctibus Deo iunginmur: tertia autem transacta nocte, in nostro 5 erimus coniugio. ✝ filij quippe sanctorum sumus, & non possunius ita conjungi sicut gentes quæ ignorant Deum. 6 ✝ Surgentes autem pariter, instanter orabant ambo simul, ut sanitas daretur eis. ✝ Dixitq. Tobias, Domine Deus 7 patrum nostrorum, benedicant te cœli, & terræ, mareq. & fontes, & flumina, & omnes creaturæ tuæ quæ in eis sunt. *Gen. 2. 7.* 8 ✝ ¶ Tu fecisti Adam de limo terræ, de- 9 disti q. ei adiutorium Heuam. ✝ Et nunc Domine tu scis quia non luxuriæ causa accipio sororem meam coniugem, *13 M 8.* sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in sæcula sæ- 10 culorum. ✝ Dixit itaque Sara, Miserere nobis Domine, miserere nobis, & 11 consenescamus ambo pariter sani. ✝ Et factum est circa pullorum cantum, accersiri iussit Raguel seruos suos, & abierunt cum eo pariter, ut foderent sepulchrum. ✝ Dicebat enim, Ne forte si- 12 mili modo euenerit ei, quo & cæteris illis septem uiris qui sunt ingressi ad eam. 13 ✝ Cumq. parassent foßam, reuersus Raguel ad uxorem suam, dixit ei, ✝ Mitte 14 unam ex ancillis tuis, & uideat si mortuus est, ut sepeliam eum antequam 15 illucescat dies. ✝ At illa misit unam ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculum, reperit eos saluos, & incolumes, se- 16 cum pariter dormientes. ✝ Et reuersa nunciauit bonum nuncium: & benedixerunt Dominum, Raguel uidelicet, & 17 Anna uxor eius, ✝ & dixerunt, Benedicimus te Domine Deus Israel, quia non contigit quemadmodum putabamus. 18 ✝ Fecisti enim nobiscum misericordiam tuam, & exclusisti a nobis in-

mecum pertequentem nos. ℣ Misertus
es autem duobus unicis. Face eos Domine
plenius benedicere te: & sacrificium tibi
laudis tuæ & fuæ sanitatis offerre, ut co-
gnoscat universitas gentium, quia tu es
Deus solus in universa terra. ℣ Statimq. 20
præcepit servus suis Raguel, ut replerent
fossam quam fecerant, priusquam
lucesceret. ℣ Uxori autem suæ dixit ut
instrueret convivium, & præpararet om-
nia quæ in cibos erant iter agentibus ne-
cessaria. ℣ Duas quoque pingues vaccas, 22
& quatuor arietes occidi fecit, & parari
epulas omnibus vicinis suis, cunctisq.
amicis. ℣ Et adiurauit Raguel Tobiam, 23
ut duas hebdomadas moraretur apud se.
℣ De omnibus autem, quæ possidebat
Raguel, dimidiam partem dedit Tobiæ,
& fecit hanc scripturam, ut pars dimidia,
quæ supererat post obitum eorum, To-
biæ dominio deueniret.

CAP. IX.

TVnc uocauit Tobias angelum ad 1
se, quem quidem hominem exi-
stimabat, dixitq. ei, Azaria frater,
peto ut auscultes uerba mea: ℣ Si meip- 2
sum tradam tibi seruum, non ero condig-
nus prouidentiæ tuæ. ℣ Tamen obsecro 3
te ut assumas tibi animalia, siue seruitia,
& uadas ad Gabelum in Rages ciuitatem
Medorum: reddasq. ei chirographum
suum, & recepias ab eo pecuniam, & rogo
eum uenire ad nuptias meas. ℣ Scis 4
enim ipse quoniam numerat pater meus
dies: & si tardauero una die plus, contri-
statur anima eius. ℣ Et certe uides quo- 5
modo adiurauit me Raguel, cuius adiura-
mentum spernere non possum. ℣ Tunc 6
Raphael assumens quatuor ex seruis Ra-
guelis, & duos camelos, in Rages ciuita-
tem Medorum perrexit: & inueniens
Gabelum, dedit ei chirographum suum,
& recepit ab eo omnem pecuniam.
℣ Indicauitq. ei de Tobia filio Tobiæ, 7
omnia quæ gesta sunt: fecitq. eum se-
cum uenire ad nuptias. ℣ Cumq. in- 8
gressus esset domum Raguelis, inuenit
Tobiam discumbentem: & exiliens, oscu-
latus sunt se inuicem; & fleuit Gabelus,
benedixitq. Deum. ℣ & dixit, Bene- 9
dicat te Deus Israel, quia filius es optimi uiri, & iusti, & timentis Deum, &
eleemosynas facientis: ℣ & dicatur be- 10
nedictio super uxorem tuam, & super
parentes uestros: ℣ & uideatis filios ue- 11
stros, & filios filiorum uestrorum, usque
in tertiam & quartam generationem: &
sit semen uestrum benedictum a Deo Is-
rael, qui regnat in sæcula sæculorum. ℣ Cumq. 12
omnes dixissent amen, accesserunt ad
conuiuium: sed & cum timore Domini
nuptiarum conuiuium exercebant.

CAP. X.

CVm uero moras faceret Tobias, 1
causa nuptiarum, solicitus erat pa-
ter eius Tobias, dicens, Putas qua-
te moratur filius meus, aut quare detен-
tus est ibi? ℣ Putasne Gabelus mortuus est, 2
& nemo reddet illi pecuniam? ℣ Cœpit 3
autem contristari nimis ipse & Anna uxor
eius cum eo: & cœperunt ambo simul
flere: eo quòd die statuto minime reuer-
4 teretur filius eorum ad eos. ℣ Et hæc
igitur mater eius irremediabilibus la-
chrymis, atque dicebat, ℣ Heu heu me Sup. 5.
fili mi, ut quid te misimus peregrinari, 23.
lumen oculorum nostrorum, baculum
senectutis nostræ, solatium uitæ nostræ,
5 spem posteritatis nostræ? ℣ Omnia simul
in te uno habentes, te non debuimus di-
6 mittere ire a nobis. ℣ Cui dicebat To-
bias, Tace, & noli turbari, sanus est fi-
lius noster: satis fidelis est uir ille, cum
7 quo misimus eum. ℣ Illa autem nullo mo-
do consolari poterat, sed quotidie exiliens
circumspiciebat, & circuibat uias om-
nes, per quas spes remeandi uidebatur,
8 ut procul uideret eum, si fieri posset,
uenientem. ℣ At uero Raguel dicebat
ad generum suum. Mane hic, & ego mit-
tam nuncium salutis de te ad Tobiam
9 patrem tuum. ℣ Cui Tobias ait, Ego no-
ui quia pater meus & mater mea modo
dies computant, & cruciatur spiritus eo-
10 rum in ipsis. ℣ Cumq. uerbis multis ro-
garet Raguel Tobiam, & ille eum nul-
la ratione uellet audire, tradidit ei Sa-
ram, & dimidiam partem omnis substan-
tiæ suæ in pueris, in puellis, in pecudi-
bus, in camelis, & in uaccis, & in pecu-
11 nia multa: & saluum atque gaudentem
dimisit eum a se, ℣ dicens, Angelus Do-
mini sanctus sit in itinere uestro, perduc-
catq. uos incolumes, & inueniatis om-
nia recte circa parentes uestros, & ui-
12 deant oculi mei filios uestros priusquam
moriar. ℣ Et apprehendentes parentes
13 filiam suam, osculati sunt eam, & dimi-
serunt ire: ℣ monentes eam honorare
soceros, diligere maritum, regere fa-
miliam, gubernare domum, & seipsam
irreprehensibilem exhibere.

CAP. XI.

1 CVmq. reuerterentur, peruenerunt
ad Charan, quæ est in medio itine-
re contra Niniuen, undecimo die.
2 ℣ Dixitq. angelus, Tobia frater, scis quem-
3 admodum reliquisti patrem tuum. ℣ Si
placet itaque tibi, præcedamus, & lento
gradu insequantur iter nostrum familiæ,
4 simul cum coniuge tua, & cum animali-
bus. ℣ Cumq. hoc placuisset ut irent,
dixit Raphael ad Tobiam, Tolle tecum
ex felle pisces: erit enim necessarium.
Tulit itaque Tobias ex felle illo, & abie-
5 runt. ℣ Anna autem sedebat secus uiam,
6 quotidie in supercilio montis, unde re-
spicere poterat de longinquo. ℣ Et dum
ex eodem loco specularetur aduentum
eius, uidit a longe, & illico agnouit ue-
nientem filium suum: currensq. nun-
ciauit uiro suo, dicens, Ecce uenit filius
7 tuus. ℣ Dixitq. Raphael ad Tobiam,
At ubi introieris domum tuam, statim
adora Dominum Deum tuum: & gratias
agens ei, accede ad patrem tuum, &
8 osculare eum. ℣ Statimq. lini super ocu-
los eius ex felle isto pisces, quod portas
tecum. Scias enim quoniam mox ape-
rientur oculi eius, & uidebit pater tuus
lumen cœli, & in aspectu tuo gaudebit.
9 ℣ Tunc præcucurrit canis, qui simul fue-
rat in uia: & quasi nuncius adueniens,
10 blandimento suæ caudæ gaudebat. ℣ Et

fendens pedibus curreret : & data manu puero , occurrit obuiam filio suo, 11
† Et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua, & cœperunt ambo flere præ gaudio . † Cumq. adorassent Deum , & 12
gratias egissent , consederunt . † Tunc 13
sumens Tobias de felle piscis , linuit oculos patris sui . † Et sustinuit quasi 14
dimidiam fere horam : & cœpit albugo ex oculis eius , quasi membrana ouis , egredi . † Quam apprehendens Tobias 15
traxit ab oculis ejus , statimq. uisum recepit . † Et glorificabant Deum, 16
ipse uidelicet , & uxor eius , & omnes qui sciebant eum . † Dicebatq. Tobias, 17
Benedico te Domine Deus Israel , quia tu castigasti me , & tu saluasti me : & ecce , ego uideo Tobiam filium meum .
† Ingressa est etiam post septem dies 18
Sara uxor filij eius , & omnis familia , & pecora sana , & cameli , & pecunia multa uxoris . sed & illa pecunia quam receperat a Gabelo : † & nartauit paren- 19
tibus suis omnia beneficia Dei quæ fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat . † Veneruntq. Achior , & Na- 20
bath consobrini Tobiæ , gaudentes ad Tobiam , & congratulantes ei de omnibus bonis quæ circa illum ostenderat Deus . † Et per septem dies epulantes , 21
omnes cum gaudio magno gauisi sunt .

CAP. XII.

TVnc uocauit ad se Tobias filium 1
suum , dixitq. ei , Quid possumus dare uiro isti sancto , qui uenit tecum ? † Respondens Tobias , dixit pa- 2
tri suo , Pater , quam mercedem dabimus ei ? aut quid dignum poterit esse beneficijs eis ? † Me duxit , & reduxit 3
sanum, pecuniam a Gabelo ipso recepit , uxorem ipse me habere fecit , & dæmonium ab ea ipse compescuit , gaudium parentibus eius fecit , meipsum a deuoratione piscis eripuit , te quoque uidere fecit lumen cœli , & bonis omnibus per eum repleti sumus . Quid illi ad hæc poterimus dignum dare ?
† Sed peto te pater mi , ut roges eum , 4
si forte dignabitur medietatem de omnibus quæ allata sunt , sibi assumere .
† Et uocantes eum , pater scilicet , & fi- 5
lius , tulerunt eum in partem : & rogare cœperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quæ attulerant , acceptam habere . † Tunc dixit eis occulte , 6
Benedicite Deum cœli , & coram omnibus uiuentibus confitemini ei , quia fecit uobiscum misericordiam suam? Et- 7
enim sacramentum regis abscondere , bonum est : opera autem Dei reuelare , & confiteri , honorificum est . † Bona est 8
oratio cum ieiunio , & eleemosyna , magis quàm thesauros auri recondere .
† quoniam eleemosyna a morte liberat, 9
& ipsa est quæ purgat peccata , & facit inuenire misericordiam & uitam æternam . † Qui autem faciunt pecca- 10
tum , & iniquitatem , hostes sunt animæ suæ . † Manifesto ergo uobis ueritatem , & non abscondam a uobis occultum sermonem . † Quando orabas 12
cum lachrymis , & sepelibas mortuos , & derelinquebas prandium tuum : & mortuos abscondebas per diem in domo tua , & nocte sepelichas eos , ego 13
obtuli orationem tuam Domino . † Et quia acceptus eras Deo , necesse fuit ut 14
tentatio probaret te . † Et nunc misit me Dominus ut curarem te , & Sarã uxorem filij tui a dæmonio liberarem .
† Ego enim sum Raphael angelus unus 15
ex septem , qui astamus ante Dominum .
† Cumq. hæc audissent , turbati sunt , & 16
tremantes ceciderunt super terram in faciem suam . † Dixitq. eis angelus , Pax 17
uobis , nolite timere . † Etenim cum esse mobiscum , per uoluntatem Dei etiam : ipsum benedicite , & cantate illi . † Videbar quidem uobiscum man- 18
ducare , & bibere : sed ego cibo inuisibili, & potu, qui ab hominibus uideri non 19
potest , utor . † Tempus est ergo ut reuertar ad eum qui me misit : uos autem benedicite Deum , & narrate omnia 20
mirabilia eius , † Et cum hæc dixisset , ab aspectu eorum ablatus est , & ultra 21
eum uidere non potuerunt . † Tunc 22
prostrati per horas tres in facie , benedixerunt Deum : & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius .

CAP. XIII.

APeriens autem Tobias senior os suũ, 1 *Deut.32. 39. 1.Re.2.6. Sap. 16. 13.*
benedixit Dominum , & dixit, Magnus es Domine in æternum , & 2
in omnia secula regnum tuum : † quoniam tu flagellas , & saluas : deducis ad inferos , & reducis : & non est qui effugiat manum tuam. † Confitemini Domino filij Israel , & in conspectu gentium 3
laudate eum : † quoniam ideo dispersit uos inter gentes , quæ ignorant eum , ut uos enarretis mirabilia eius , & faciatis scire eos , quia non est alius Deus 4
omnipotens præter eum . † Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras : & ipse saluabit nos propter misericordiam 5
suam . † Aspicite ergo quæ fecit nobiscum , & cum timore , & tremore confitemini illi : regemq. seculorum exalta- 6
te in operibus uestris . † Ego autem in terra captiuitatis meæ confitebor illi : quoniam ostendit maiestatem suam 7
in gentem peccatricem . † Conuertimini itaque peccatores , & facite iustitiam coram Deo , credentes quod faciat uobiscum misericordiam suam . † Ego au- 8
tem , & anima mea in eo lætabimur .
† Benedicite Dominum omnes electi 9
eius : agite dies lætitiæ , & confitemini illi . † Ierusalem ciuitas Dei , castiga- 10
uit te Dominus in operibus manuum tuarum . † Confitere Domino in bonis tuis , & benedic Deum seculorum , ut reædificet in te tabernaculum suum , & reuocet ad te omnes captiuos , & gau- 11
deas in omnia secula seculorum . † Luce splendida fulgebis , & omnes fines 12
terræ adorabunt te . † Nationes ex longinquo ad te uenient : & munera deferentes , adorabunt in te Dominum , & terrami tuam in sanctificationem habebunt . † Nomen enim magnum inuo- 13
cabunt in te . † Maledicti erunt qui con- 14
tempserint 15
16

Sup. 2. 5. — *10 Ms. R. G.*

rempserint te: & condemnati erunt omnes qui blasphemauerint te: benedictiq; erunt qui ædificauerint te. ℣ Tu autem lætaberis in filijs tuis, quoniam omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dominum. ℣ Beati omnes qui diligunt te, & qui gaudent super pace tua. ℣ Anima mea benedic Dominum, quoniam liberauit Ierusalem ciuitatem suam a cunctis tribulationibus eius: Dominus Deus noster. ℣ Beatus ero, si fuerint reliquiæ seminis mei ad uidendam claritatem Ierusalem. ℣ ‖ Portæ Ierusalem ex sapphiro & smaragdo ædificabuntur: & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius. ℣ Ex lapide candido, & mundo omnes plateæ eius sternentur: & per uicos eius halleluia cantabitur. ℣ Benedictus Dominus, qui exaltauit eam, ut sit regnum eius in secula seculorum super eam. Amē.

Apoc. 12. 18.

17 18 19 20 21 22 23

CAP. XIIII.

ET consummati sunt sermones Tobiæ. Et postquam illuminatus est Tobias, uixit annis quadraginta duobus, & uidit filios nepotum suorum. ℣ Completis itaque annis centum duobus, sepultus est honorifice in Niniue. ℣ Quinquaginta namque, & sex annorum lumen oculorum amisit: sexagenarius uero recepit. ℣ Reliquum uero uitæ suæ, in gaudio fuit, & cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace. ℣ In hora autem mortis suæ uocauit ad se Tobiam filium suum, & septem iuuenes filios suos nepotes suos, dixitq; eis, ℣ Prope erit interitus Niniue, non enim excidit uerbum Domini: & fratres nostri

1 2 3 4 5 6

qui dispersi sunt a terra Israel, reuertentur ad eam. ℣ Omnis autem deserta terra eius replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa est, iterum rædificabitur: ibiq; 8 reuertentur omnes timentes Deum, ℣ & relinquent gentes idola sua, & uenient in 9 Ierusalem, & inhabitabunt in ea: ℣ & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Israel. ℣ Audite ergo filij mei 10 patrem uestrum: seruite Domino in ueritate, & inquirite ut faciatis quæ placita sunt illi: ℣ & filijs uestris mandate ut 11 faciant iustitias & eleemosynas, ut sint memores Dei, & benedicant eum in omni tempore in ueritate, & in tota uirtute sua. ℣ Nunc ergo filij audite me, 12 & nolite manere hic: sed quacunque die sepelieritis matrem uestram circa me in uno sepulchro, ex eo dirigite gressus 13 uestros ut exeatis hinc. ℣ Video enim 14 quia iniquitas eius finem dabit ei. ℣ Factum est autem post obitum matris suæ, Tobias abscessit ex Niniue cum uxore sua, & filijs, & filiorum filijs, & reuersus 15 est ad soceros suos. ℣ inuenitq; eos incolumes in senectute bona: & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum: & omnem hæreditatem domus Raguelis ipse percepit: uiditq; quintam generationem, 16 filios filiorum suorum. ℣ Et completis annis nonaginta nouem in timore Domini cum gaudio sepelierunt eum. ℣ Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona uita, & in sancta conuersatione permansit, ita ut accepti essent tam Deo, quàm hominibus, & cunctis habitantibus in terra.

1.Esd.1.3.8 & 6.14.

LIBER IVDITH.

CAPVT PRIMVM.

ARPHAXAD itaque Rex Medorũ subiugauerat multas gẽtes imperio suo & ipse ædificauit ciuitatem potentissimã, quam appellauit Ecbatanis. ♀ Ex lapidibus quadratis & sectis fecit muros eius in altitudinem cubitorum septuaginta, & in latitudinem cubitorum triginta: turres uero eius posuit in altitudinẽ cubit orum centum. ♀ Per quadrum uero earu m latus utrumq; uicenorum pedũ patio tẽdebatur. posuitq. portas eius in altitudinẽ turrium ♀ Et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, & in gloria quadrigarum suarum. ♀ Anno igitur duodecimo regni sui, Nabuchodonosor rex Assyriorũ, qui regnabat in Ninive ciuitate magna, pugnauit contra Arphaxad: & obtinuit eũ ♀ in campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphratem, & Tigrim, & Iadason in campo Erioch regis Elicorum ♀ Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est: & misit ad omnes qui habitabant in Cilicia, & Damasco, & Libano: ♀ & ad gentes quæ sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitantes Galilæam in campo magno Esdrelon: ♀ & ad omnes qui erant in Samaria & trans flumen Iordanẽ vsque ad Ierusalẽ, & omnem terram Iesse, quousque perueniatur ad terminos Æthiopiæ. ♀ Ad hos omnes misit nuncios

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Nabuchodonosor rex Assyriorum, ♀ qui omnes uno animo contradixerunt, & remiserunt eos uacuos. & sine honore abiecerũt. ♀ Tunc indignatus Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam, iurauit per thronum & regnum suum, quod defenderet se de omnibus regionibus his.

11 12

CAP. II.

ANno tertiodecimo Nabuchodonosor regis, vicesima & secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum, ut defenderet se. ♀ Vocauitq. omnes maiores natu, omnesq. duces, & bellatores suos, & habuit cum eis mysterium consilii sui. ♀ Dixitq. cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subiugaret imperio. ♀ Quod dictum cum placuisset omnibus, uocauit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militiæ suæ, ♀ & dixit ei, Egredere aduersum omne regnũ Occidentis: & contra eos præcipue qui cõtempserunt imperium meum. ♀ Non parcet oculus tuus ulli regno, omnemq. urbẽ munitam subiugabis mihi. ♀ Tunc Holofernes uocauit duces, & magistratus uirtutis Assyriorum: & dinumerauit uiros in expeditionem, sicut præcepit ei rex, centum uiginti millia peditum pugnatorum, & equites sagittarios duodecim millia. ♀ Omnemq. expeditionem suã fecit præire in multitudine innumerabilium camelorum, cum his quæ exercitibus sufficerent copiose: boum quoque armenta, gregesq. ouium, quorum non erat numerus. ♀ Frumentum ex omni Syria in transitu suo parari constituit.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

♀ Aurum

Infr. 16. 1. ¶ Aurum uero,& argentum,de domo regis assumpsit multum nimis. ¶ Et profectus est ipse,& omnis exercitus,cum quadrigis,& equitibus,& sagittarijs, qui cooperuerunt faciem terræ, sicut locustæ. ¶ Cumq; pertransisset fines Assyriorũ,uenit ad magnos montes Ange, qui sunt a sinistro Ciliciæ: ascenditq; omnia castel a eorum,& obtinuit omnem munitionem. ¶ Effregit autẽ ciuitatem opinatissimam Melothi, prædauitq; omnes filios Thar sis, & filios Ismahel,qui erant contra faciem deserti, & ad austrum terræ Celon. ¶ Et transiit Euphraten, & uenit in Mesopotamiam: & fregit omnes ciuitates excelsas quæ erant ibi, a torrente Mambre, usquequo perueniatur ad mare: ¶ & occupauit terminos eius, a Cilicia usque ad fines Iapheth, qui sunt ad austrum. ¶ Abduxit q. omnes filios Madian, & prædauit omnem locupletationem eorum, omnesq. resistentes sibi occidit in ore gladij. ¶ Et post hæc descendit in campos Damasci in diebus messis, & succendit omnia tata, omnesq. arbores, & uineas fecit incidi: & cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram.

CAP. III.

1 TVne miserunt legatos suos uniuersarum urbium,ac prouinciarum reges ac principes,Syriæ scilicet,& Mesopotamiæ, & Syriæ Sobal, & Libyæ, atque Ciliciæ, qui uenientes ad Holofernem, dixerunt. ¶ Desinat indignatio tua 2 circa nos. Melius est enim, ut uiuentes seruiamus Nabuchodonosor regi magno, & subditi simus tibi, quam morientes cum interitu nostro ipsi ueruitutis nostræ damna patiamur. ¶ Omnis ciuitas nostra, omnisq. possessio, omnes montes, & colles, & campi, & armenta boum,gregesq. ouiũ, & caprarum, equorumq. & camelorum, & uniuersæ facultates nostræ atque familiæ in conspectu tuo sunt. ¶ sint omnia nostra sub lege tua. ¶ Nos etiam, & filij nostri, serui tui sumus. ¶ Veni nobis pacifice dominus, & utere seruitio nostro, sicut placuerit tibi. ¶ Tunc descendit de montibus cum equitibus in uirtute magna,& obtinuit omnem ciuitatem,& omnem inhabitantem terram. ¶ De uniuersis autem urbibus assumpsit sibi auxiliarios uiros fortes, & electos ad bellum. ¶ Tantusq. metus prouinciis illis incubuit, ut uniuersarum urbium habitatores principes, & honorati simul cumpopulis exirent in obuiam uenienti, ¶ excipientes eum cum coronis, & lampadibus ducentes choros in tympanis, & tibijs, ¶ Nec ita tamen facientes, ferocitatem eius pectoris mitigare potuerunt. ¶ Nam & ciuitates eorum destruxit, & lucos eorum excidit. ¶ præceperat enim illi Nabuchodonosor rex, ut omnes deos terræ exterminaret, uidelicet, ut ipse solus diceretur Deus ab his nationibus quę potuissent Holofernis potentia subiugari. ¶ Pertransiens autem Syriam Sobal, & omnẽ Apameam omnemq. Mesopotamiam, uenit ad Idumæos in terram Gabaa, raccepitq. ciuitates eorum, & sedit ibi per triginta dies, in quibus diebus adunari præcepit uniuersum exercitum uirtutis suæ.

10 11 12 13 14 15 16 17

CAP. IIII.

1 TVne audientes hæc filij Israel, qui habitabãt in Terra Iuda, timuerunt ualde a facie eius. ¶ Tremor etiam,& horror inuasit sensus eorum, ne hoc faceret Ierusalem,& templo Domini, quod fecerat cęteris ciuitatibus,& templis 3 earum. ¶ Et miserunt in omnem ¶ muriã per circuitum usque Iericho, & præoccupauerunt omnes uertices montium. 4 ¶ Et muris circumdederunt uicos suos, & congregauerunt frumenta in præparationem pugnę ¶ Sacerdos etiam Eliachim scripsit ad uniuer'os qui erant contra Esdrelon, quæ est contra faciem campi magni, iuxta Dothain, & uniuersos per quos uię 6 transitus esse poterat: ¶ ut obtinerent ascẽsus montium, per quos uia esse poterat ad Ierusalem, & illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter montes. ¶ Et fecerunt filij Israel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini Eliachim. ¶ Et 8 clamauit omnis populus ad Dominum instantia magna, & humiliauerunt animas suas in ieiunijs,& orationibus',ipsi & mu- -14 MS. Vmaiss-
9 lieres eorum. ¶ Et induerunt se sacerdotes ciliciis, & infantes prostrauerunt contra faciem templi Domini, & altare Domini 10 operuerunt cilicio. ¶ Et clamauerunt ad Dominum Deum Israël unanimiter, ne darentur in prædam infantes eorum, & uxores eorum in diuisionem, & ciuitas eorum in exterminium, & sancta eorum in pollutionem, & fierent in opprobrium Gẽtibus. ¶ Tunc Eliachim sacerdos Domini magnus circuiuit omnem Israel, allo- 12 cutusq. est eos, ¶ dicens, Scitote quoniam exaudiet Dominus preces uestras, si manẽtes permanseritis in ieiunijs, & oratio- 13 nibus in conspectu Domini. ¶ ‖ Memores estote Moysi serui Domini, qui Amalech, confidentem in uirtute sua, & in potentia sua, & in exercitu suo,& in clypeis suis, & in curribus suis, & in equitibus suis, non ferro pugnando,sed precibus sanctis orando delecit. ¶ sic erũt uniuersi hostes Israël, si perseueraueritis in hoc opere quod cœpistis. ¶ Ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum,permanebant 16 in conspectu Domini, ¶ ita ut etiam hi qui offerebant Domino holocausta, præcincti cilicijs offerrẽt sacrificia Dño,& erat 17 cinis supra capita eorũ. ¶ Et ex toto corde suo omnes orabãt Deũ,ut uisitaret populũ suum Israel.

Exo. 17. 12.

CAP. V.

1 NVnciatumq. est Holoferni principi militiæ Assyriorum, quod filij Israel præpararent se ad resistendũ, 2 ac montium iter a concluderent: ¶ & furore nimio exarsit in iracundia magna:uocauitq. omnes principes Moab, & duces 3 Ammon ¶ & dixit eis, dicite mihi quis sit populus iste,qui montana obsidet, aut quę, & quales, & quantæ sint ciuitates eorum: quæ etiam sit uirtus eorum, aut quæ sit 4 multitudo eorum;uel quis rex militiæ illorum:& quare præ omnibus qui habitant in oriente,isti contempserunt nos, & non exierũt in obuiã nobis, ut susciperent nos 5 cum pace? ¶ Tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens, ait, Si digneris audire domine mi, dicam ueritatem in

Infr. 11. 7

conspectu tuo de populo isto, qui in montanis habitat, & non egredietur verbum falsum ex ore meo. † Populus iste ex progenie Chaldæorum est. † ‖ hic primum in Mesopotamia habitaut, quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum, qui erant in Terra Chaldæorum. † Deserentes itaque ceremonias patrum suorum, quæ in multitudine deorum erant, † unum Deum cæli coluerunt, qui ‖ & præcepit eis ut exirent inde, & habitarent in Charan. Cumq. operuisset omnem terram fames, ‖ descenderunt in Aegyptum, illicq. per quadringentos annos sic multiplicati sunt, ut dinumerari eorū nō posset exercitus. † Cūq. gravaret eos rex Aegypti, atq; in ædificationibus urbium suarum in luto. & latere subjugasset eos, clamaverunt ad Dominum suum, & percussit totam Terram Ægypti plagis variis. † Cumq. ejecissent eos Ægyptii a se, & cessasset plaga ab eis, & iterum eos vellent capere, & ad suum servitium revocare, † fugientibus his, Deus cœli mare aperuit, ita ut hinc inde aquæ quasi murus solidarentur, & isti pede sicco fundum maris perambulando transirent. † In quo loco dū innumerabilis exercitus Aegiptiorum eos persequeretur, ita aquis coopertus est, ut non remaneret, nec unus, qui factū posteris nūciaret. † ‖ Egressi etiam mare rubrum, deserta Sina montis occupaverunt, in quibus numquam homo habitare potuit, nec filius hominis requieuit. † Illic fontes amari, obdulcati sunt eis ad bibendum, & per annos quadraginta annonam de cœlo consecuti sunt. † Vbicumque ingressi sunt sine arcu, & sagitta, & absque scuto, & gladio, Deus eorum pugnavit pro eis, & vicit. † Et non fuit qui insultaret populo isti, nisi quando recessit a cultu Domini Dei sui. † Quotiescumque autem præter ipsum Deum suum, alterum coluerunt, dati sunt in prædam, & in gladium, & in opprobrium. † Quotiescumque autem pœnituerunt se recessisse a cultura Dei sui, dedit eis Deus cœli virtutem resistendi. † ‖ Denique Chananæum regem, Iebuzæum, & Pherezæum & Hethæum, & Heuæum, & Amorrhæum, & omnes potētes in Hesebon prostravertunt, & terras eorum, & civitates eorum ipsi possederunt: † & usque dum non peccarent in conspectu Dei sui, erant cum illis bona: Deus enim illorum odit iniquitatē. † Nam & ante hos annos cum recessissent a via, quam dederat illis Deus, ut ambularent in ea, exterminati sunt præliis a multis nationibus, & plurimi eorum captivi adducti sunt in terram non suam. † ‖ Nuper autem reuersi ad Dominum Deum tuum, ex dispersione qua dispersi fuerant, adunati sunt, & ascendentes montana hæc omnia, & iterum possident Jerusalē, ubi sunt sancta sanctorum. † Nunc ergo mi domine perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei eorum, & ascendamus ad illos, quoniam tradens tradet illos Deus eorū tibi, & subjugati erunt sub jugo potentiæ tuæ. † Si vero non est offensio populi huius coram Deo suo, non poterimus resistere illis: quoniam Deus eorum defendet illos: & erimus in opprobrium universæ terræ. † Et factum est cum cessasset loqui Achior verba hæc, irati sunt omnes magnates Holofernis, & cogitabant interficere eum, dicentes ad alterutrum: † Quis est iste, qui filios Israel posse dicat resistere regi Nabuchodonosor, & exercitibus eius: homines inermes, & sine unctione, & sine peritia artis pugnæ? † Vt ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos ascendamus in montana: & cum capti fuerint potentes eorum, tunc cum eisdem gladio transuerber: bitur: † ut sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor Deus terræ est, & præter ipsum alius non est.

CAP. VI.

FActum est autem cum cessassent loqui, indignatus Holofernes ucheme-
ter, dixit ad Achior, † Quoniam prophetasti nobis, dicens, Quod gens Israel defendatur a Deo suo, ut ostendam tibi quoniam non est Deus, nisi Nabuchodonosor: † cum percusserimus eos omnes sicut hom nem unum, tunc & ipse cum illis Assyriorum gladio interibis, & omnis Israel tecum perditione disperiet: † & probabis quoniam Nabuchodonosor dominus sit universæ terræ: tunc q. gladius meus in manu mea transiet per latera tua: & commixus cades inter vulnerātos Israel, & non respirabis ultra, donec exterminetis eum illis. † Porro autem si prophetiam tuam uestram exilitimas, nō concidat vultus tuus: & pallor qui faciem tuam obtinet, absce dat a te, si verba mea hæc putas impleri nō posse. † Ve autem noueris quia similis eum illis hæc experieris, ecce ex hac hora illorum populo sociaberis: ut dum dignas mei gladij pœnas exceperint, ipse simul ultioni subiaceas. † Tunc Holofernes præcepit seruis suis ut comprehenderent Achior, & perducerent eum in Bethuliam, & traderent eum in manus filiorum Israel. † Et accipientes eum serui Holofernis, profecti sunt per campestria: sed cum appropinquassent ad montana, exierunt contra eos fundibulari). † Illi autem diuertentes a latere montis, ligauerunt Achior ad arborem manibus, & pedibus, & sic uinctum de restibus dimiserunt eum, & reuersi sunt ad dominum suum. † Porro filij Israel descendentes de Bethulia, venerunt ad eum. Quem soluentes duxerunt ad Bethuliam, atque in medium populi illum statuentes, percunctati sunt quid rerum esset, quòd illum uinctum Assyrij reliquissent. † In diebus illis erant illic principes, Ozias filius Micha de tribu Simeon, & Charmi, qui, & Gothoniel. † In medio itaque seniorum, & in conspectu omnium, Achior duxit omnia quæ locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus: & qualiter populus Holofernis uoluisset propter hoc neribum interficere eum, † & quemadmodum ipse Holofernes natus ipsierit eum Israelitis hac de causa tradi: ut dum uiderit filios Israel, tunc, & ipsum Achior diuersis iubeat interire supplicijs, propter hoc quòd dixisset, Deus cœli defensor eorum est, † Cumq. Achior uniuersa hæc exposuisset, omnis populus eecidit in faciem, adorantes Dominum, & communi lamentatione

& fletu

Gen. 11. 31.
Gen. 12. 1
Gen. 46 2.
Exo. 14. 1
Infr. 6. 13.
Exo. 15. 13. & 16 32.
Nu. 21. 25
Ios. 12. 7.
1 Esd. 1. 3
Sup. 5. 22

& fletu vnanimes preces suas Domino effuderunt, ✝ dicentes: Domine Deus cœli & terræ, intuere superbiam eorum, & respice ad nostram humilitatem, & faciem sanctorum tuorum attende, & ostende quoniam non derelinquis præsumentes de te: & præsumentes de se, & de sua virtute gloriantes, humilias. ✝ Finito itaque fletu, & per totam diem oratione plurimú completa, consolati sunt Achior, ✝ dicentes: Deus patrum nostrorum, cuius tu virtutem prædicasti, ipse tibi hanc dabit vicissitudinem, ut eorum magis tu interitum videas. ✝ Cú uero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem seruis suis, sit & tecum Deus in medio nostri: ut sicut placuerit tibi, ita cum tuis omnibus conuerseris nobiscum. ✝ Tunc Ozias finito consilio, suscepit eum in domum suam, & fecit ei cœnam magnam. ✝ Et uocatis omnibus presbyteris, simul expleto ieiunio refecerunt. ✝ Postea uero conuocatus est omnis populus, & per totam noctem intra ecclesiam orauerunt petentes auxilium a Deo Israel.

CAP. VII.

HOlofernes autem altera die præcepit exercitibus suis, ut ascenderét contra Bethuliam. ✝ Erant autem pedites bellatorum centum viginti millia, & equites uiginti duo millia, præter præparationes uirorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abduxti fuerant de prouincijs & urbibus uniuersæ inuentutis. ✝ Omnes paraverunt se pariter ad pugnam contra filios Israel, & uenerunt per crepidinem montis usque ad apicem qui respicit super Dothain, a loco qui dicitur Belma usque ad Chelmon, qui est contra Esdrelon. ✝ Filij autem Israel ut uiderunt multitudinem illorum prostrauerunt se super terram mittêtes cinerem super capita sua, unanimes orâtes ut Deus Israel misericordiam suam ostenderet super populum suum. ✝ Et assumentes arma sua bellica, sederunt per loca quæ ad angusti itineris tramité dirigunt inter montosa, & erant custodientes ea tota die & nocte. ✝ Porro Holofernes, dum circuit per gyrum, reperit quod fons qui influebat, aquæ ductum illorum a parte australi extra ciuitatem dirigeret. & incidi præcepit aquæductum illorum. ✝ Erant tamen non longe a muris fontes, ex quibus furtim uidebantur haurire aquam ad refocillandum potius, quam ad potandum. ✝ Sed filij Ammon & Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes, Filij Israel non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & muniunt illos colles in præcipitio constituti. ✝ Vt ergo sine congressione pugnæ possis superare eos, pone custodes fontium, ut non hauriant aquam ex eis, & sine gladio interficies eos, uel certe fatigati tradent ciuitatem suam, quam putant in montibus positam superari non posse. ✝ Et placuerunt uerba hæc coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit per gyrum centenarios per singulos fontes. ✝ Cumq. illa custodia per dies uiginti fuisset expleta, defecerunt cisternæ, & collectiones aquarum omnibus habitantibus Bethuliam, ita ut non esset intra ciuitatem unde satiarentur uel una die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. ✝ Tunc ad Oziam congregati omnes uiri, fœminæq., iuuenes, * & pueruli, omnes simul una uoce ✝ diverunt, Iudicet Deus inter nos, & te; quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacifice cum Assyrijs, & propter hoc uendidit nos Deus in manibus eorum. ✝ Et ideo non est qui adiuuet, cum prosternamur ante oculos eorum in siti & perditione magna. ✝ Et nunc congregate uniuersos qui in ciuitate sunt, ut sponte tradamus nos omnes populo Holofernis. ✝ Melius est enim ut captiui benedicamus Dominum, uiuentes, quam moriamur, & simus opprobrium omni carni, cum uiderimus uxores nostras & infantes nostros mori ante oculos nostros. ✝ Contestamur hodie cœlum & terram, & Deum patrum nostrorum qui uicisitur nos secundum peccata nostra, ut iam tradatis ciuitatem in manu militiæ Holofernis, ut sit finis noster breuis in oregladij, qui longior efficitur in ariditate sitis. ✝ Et cum hæc dixissent, factus est fletus & ululatus magnus in ecclesia omnibus, & per multas horas una uoce clamauerunt ad Deum, dicentes, ✝ Peccauimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. ✝ Tu quia pius es, miserere nostri: aut in tuo flagello uindica iniquitates nostras, & noli tradere confitentes te populo qui ignorat te, ✝ ut non dicant inter Gentes, Vbi est Deus eorum? ✝ Et cum fatigati his clamoribus, & his fletibus assati siluissent, ✝ exurgens Ozias, infusus lachrymis, dixit, Æquo animo estote fratres, & hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam. ✝ Forsitan enim indignationem suam abscindet, & dabit gloriam nomini suo. ✝ Si autem tranfactis quinque diebus non uenerit adiutorium, faciemus hæc uerba quæ locuti estis.

CAP. VIII.

ET factum est, cum audisset hæc uerba Iudith uidua, quæ erat filia Merari, filij Idox, filij Ioseph, filij Oziæ, filij Elai, filij Iamnor, filij Gedeon, filij Raphaim, filij Achitob, filij Melchiæ, filij Enan, filij Nathaniæ, filij Salathiel, filij Simeon, filij Ruben: ✝ & uir eius fuit Manasses, qui mortuus est in diebus messis hordeaceæ. ✝ instabat enim super alligantes manipulos in campo, & uenit æstus super caput eius, & mortuus est in Bethulia ciuitate sua, & sepultus est illic cum patribus suis. ✝ Erat autem Iudith relicta eius uidua iam annis tribus, & mensibus sex. ✝ Et in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur: ✝ & habens super lumbos suos cilicium, ieiunabat omnibus diebus uitæ suæ, præter sabbatha, & neomenias, & festa domus Israel. ✝ Erat autē eleganti aspectu nimis, cui uir suus reliquerat diuitias multas, & familiam copiosam, ac possessiones armentis boum, & gregibus ouium plenas,

* *seruijs G MS. Vtrum a R. & G. non addatur.*

Psal. 105 6.

¶ Et erat hæc in omnibus famosissima, 8
quoniam timebat Dominum valde: nec
erat qui loqueretur de illa uerbum malú.
¶ Hæc itaque cum audisset quoniam Ozias
promisisset quod transacto quinto die tra-
deret ciuitatem, misit ad presbyteros Cha
bri & Charmi. ¶ Et uenerunt ad illam, & 10
dixit illis, Quod est hoc uerbum, in quo
consensit Ozias, ut tradat ciuitatem Assy-
rijs, si intra quinque dies non uenerit uo-
bis adiutorium? ¶ Et qui estis uos, qui ten- 11
tatis Dominum? ¶ Non est iste sermo qui 12
misericordiam prouocet: sed potius qui
iram excitet, & furorem accendat. ¶ Po 13
suistis uos tempus miserationis Domini,
& in arbitrium uestrum diem constituistis
ei. ¶ Sed quia patiens Dominus est, in hoc 14
ipso pœniteamus, & indulgentiam eius
fusis lachrymis postulemus. ¶ non enim 15
quasi homo, sic Deus comminabitur: neq;
sicut filius hominis ad iracundiam inflam
mabitur. ¶ Et ideo humiliemus illi ani- 16
mas nostras: & in spiritu constituti humi-
liato; seruientes illi, ¶ dicamus flentes Do- 17
mino, ut secundum uoluntatem suam sic
faciat nobiscum cito misericordiam suá:
ut sicut conturbatum est cor nostrum in
superbia eorum, ita etiam de nostra humi-
litate gloriemur, ¶ quoniam non sumus 18
secuti peccata patrum nostrorum, qui de-
reliquerunt Deum suum, & adorauerunt
deos alienos: ¶ pro quo scelere dati sunt 19
in gladium, & in rapinam, & in confusio-
nem inimicis suis. nos autem alterum
Deum nescimus præter ipsum. ¶ Expecte- 20
mus humiles consolationem eius, & ex-
quiret sanguinem nostrum de afflictioni-
bus inimicorum nostrorum: & humilia-
bit omnes Gentes, quæcunque insurgunt
contra nos, & faciet illas sine honore Do-
minus Deus noster. ¶ Et nunc fratres, quo- 21
niam uos estis presbyteri in populo Dei,
& ex uobis pendet anima illorum, ad elo-
quium uestrum corda eorum erigite, ut
memores sint, quia tentati sunt patres no
stri, ut probarentur, si uere colerent Deum
Gen.22.1 suum. ¶ Memores esse debent, ¶ quomodo 22
pater noster Abraham tentatus est, & per
multas tribulationes probatus, Dei ami-
cus effectus est. ¶ Sic Isaac, sic Iacob, sic 23
Moyses: & omnes qui placuerunt Deo,
per multas tribulationes transierunt fide-
Num.21. 6. 1.Cor.10. 9. les. ¶ Illi autem qui tentationes non su- 24
sceperunt cum timore Domini, & impa-
tientiam suam & improperium murmu-
rationis suæ contra Dominum protule-
runt, ¶ exterminati sunt ab exterminato- 25
re, & a serpentibus perierunt. ¶ Et nos 26
ergo non ulciscamur nos pro his quæ pa-
timur: ¶ sed reputantes peccatis nostris 27
hæc ipsa supplicia minora esse flagella Do
mini, quibus quasi serui corripimur, ad
emendationem, & non ad perditionem
nostram euenisse credamus. ¶ Et dixerunt 28
illi Ozias & presbyteri, omnia quæ locuta
es, uera sunt, & non est in sermonibus tuis
ulla reprehensio. ¶ Nunc ergo ora pro 29
nobis, quoniam mulier sancta es, & timés
Deum. ¶ Et dixit illis Iudith, Sicut quod 30
potui loqui, Dei esse cognoscitis; ita quod 31
facere disposui, probate si ex Deo est: &
orate, ut firmum faciat Deus consilium
meum. ¶ Stabitis uos ad portam no- 32
ctis, & ego exeam cum abra mea: & ora-
te, ut sicut dixistis, in diebus quinque re-
spiciat Dominus populum suum Israel.
¶ Vos autem nolo ut scrutemini actum 33
meum: & usque dum renunciem uobis,
nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Do-
minum Deum nostrum. ¶ Et dixit ad eam 34
Ozias princeps Iudæ, Vade in pace, & Do-
minus sit tecum in ultionem inimicorum
nostrorum. Et reuertentes abierunt.

CAP. IX.

QVibus ascendentibus, Iudith ingres 1
sa est oratorium suum: & induens
se cilicio, posuit cinerem super ca-
put suum: & prosternens se Domino, cla- 2
mabat ad Dominum, dicens, ¶ Domine Gen.34. 29.
Deus patris mei Simeon, ¶ qui dedisti illi
gladium in defensionem alienigenatum,
qui uiolatores extiterunt in coinquina-
tione sua, & denudauerunt femur uirginis
3 in confusionem: ¶ & dedisti mulieres il-
lorum in prædam, & filias illorum in ca-
ptiuitatem: & omnem prædam in diuisio-
nem seruis tuis, qui zelauerunt zelum
tuum: subueni quæso te Domine Deus
4 meus mihi uiduæ. ¶ Tu enim fecisti prio-
ra, & illa post illa cogitasti: & hoc fa-
5 ctum est quod ipse uoluisti. ¶ Omnes e-
nim uiæ tuæ paratæ sunt, & tua iudicia
6 in tua prouidentia posuisti. ¶ Respice ca-
stra Assyriorum nunc, sicut tunc castra
Ægyptiorum uidere dignatus es, quan- Exo.14.9
do post seruos tuos armati currebant, con-
fidentes in quadrigis, & in equitatu suo,
7 & in multitudine bellatorum. ¶ Sed aspe-
xisti super castra eorum, & tenebræ fati-
8 gauerunt eos. ¶ Tenuit pedes eorum abys-
9 sus, & aquæ operuerunt eos. ¶ Sic fiant
& isti Domine qui confidunt in multitu-
dine sua, & in curribus suis, & in contis,
& in scutis, & in sagittis suis, & in lan-
10 ceis gloriantur, ¶ & nesciunt quia tu ipse
es Deus noster qui conteris bella ab initio,
11 & Dominus nomen est tibi. ¶ Erige bra-
chium tuum, sicut ab initio: & allide uir-
tutem illorum in uirtute tua: cadat uir-
tus eorum in iracundia tua qui promit-
tunt se uiolare sancta tua, & polluere ta-
bernaculum nominis tui, & deiicere gla-
12 dio suo cornu altaris tui. ¶ Fac Domine,
ut gladio proprio eius superbia ampute-
13 tur: capiatur laqueo oculorum suorum
in me, & percuties eum ex labijs charita-
14 tis meæ. ¶ Da mihi in animo constan-
tiam, ut contemnam illum: & uirtutem,
15 ut euertam illum. ¶ Erit enim hoc memo
riale nominis tui, cum manus fœminę de-
16 iecerit eum. ¶ Non enim in multitudine
est uirtus tua Domine, neque in equorum
uiribus uoluptas tua est, nec superbi ab ini-
tio placuerunt tibi: sed humilium & man-
suetorum semper tibi placuit deprecatio.
17 ¶ Deus cœlorum, creator aquarum, &
Dominus totius creaturæ, exaudi me mi-
seram deprecantem, & de tua misericor-
18 dia præsumentem. ¶ Memento Domine
testamenti tui, & da uerbum in ore meo,
& in corde meo consilium corrobora, ut
domus tua in sanctificatione tua perma-
19 neat: ¶ & omnes Gentes agnoscant quia
tu es Deus, & non est alius præter te.

CAP.

CAP. X.

FActum est autem, cum cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco in quo iacuerat prostrata ad Dominum. ¶ Vocauitq. abram suam, & descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, & exuit se uestimentis uiduitatis suæ, ¶ & lauit corpus suum, & unxit se myrro optimo, & discriminauit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se uestimentis iucunditatis suæ, induitq. sandalia pedibus suis, assumpsitq. dextraliola, & lilia, & inaures, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornauit se. ¶ Cui etiam Dominus contulit splendorem: quoniam omnis ista compositio non ex libidine, sed ex uirtute pendebat: & ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliauit, ut incomparabili decore omnium oculis appareret. ¶ Imposuit itaque abræ suæ ascopam uini, & uas olei, & polentam, & lapates, & panes, & caseum; & profecta est. ¶ Cumq. uenissent ad portam ciuitatis, inuenerunt expectantem Oziam & presbyteros ciuitatis. ¶ Qui cum uidissent eam, stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius. ¶ Nihil tamen interrogantes eam, dimiserunt transire, dicentes, Deus patrum nostrorum det tibi gratiam, & omne consilium tui cordis sua uirtute corroboret, ut glorietur super te Ierusalem, & sit nomen tuum in numero sanctorum & iustorum. ¶ Et dixerunt hi qui illic erant, omnes una uoce: Fiat, fiat. ¶ Iudith uero orans Dominum, transiuit per portas ipsa & abra eius. ¶ Factum est autem, cum descenderet montem, circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes, Vnde uenis? aut quo uadis? ¶ Quæ respondit, Filia sum Hebræorum, ideo ego fugi a facie eorum, quoniam futurum agnoui, quod dentur uobis in deprædationem, pro eo quòd contemnentes uos, noluerunt ultro tradere ipsos, ut inuenirent misericordiam in conspectu uestro. ¶ Hæc de causa cogitaui mecum, dicens, Vadam ad faciem principis Holofernis, ut indicem illi secreta illorum, & ostendam illi quo aditu possit obtinere eos: ita ut non cadat uir unus de exercitu eius. ¶ Et cum audissent uiri illi uerba eius, considerabant faciem eius: & erat in oculis eorum stupor, quoniam pulchritudinem eius mirabantur nimis. ¶ Et dixerunt ad eam, Conseruasti animam tuam, eo quòd tale reperisti consilium, ut descenderes ad dominum nostrum. ¶ Hoc autem scias quoniam cum steteris in conspectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissima in corde eius. Duxeruntq. illam ad tabernaculum Holofernis, annunciantes eam. ¶ Cumq. intrasset ante faciem eius, *Infr.16.8* statim caprus est in suis oculis Holofernes. ¶ Dixeruntq. ad eum satellites eius, Quis contemnat populum Hebræorum qui tam decoras mulieres habent, ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus? ¶ Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopæo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus pretiosis intextum: ¶ & cum in faciem eius intendisset, adorauit eum, prosternens se super terram. Et eleuauerunt eam serui Holofernis, iubente domino suo.

CAP. XI.

TVnc Holofernes dixit ei, Æquo animo esto: & noli pauere in corde tuo: quoniam ego nunquam nocui uiro qui uoluit seruire Nabuchodonosor regi. ¶ Populus autem tuus si non contempsisset me, non alleuassem

lanceam

lanceam meam super eum . ¶ Nunc autem die mihi, qua ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi ut uenires ad nos? ¶ Et dixit illi Iudith, Sume verba ancillæ tuæ: quoniam si secutus fueris verba ancillæ tuæ, perfectam rem faciet Dominus tecum. ¶ Viuit enim Nabuchodonosor rex terræ, & uiuit uirtus eius, quæ est in te ad correptionem omnium animarum errantium: quoniam non solum homines seruiunt illi per te, sed & bestiæ agri obtemperant illi. ¶ Nunciatur enim animi tui industria uniuersis gentibus, & indicatum est omni seculo, quoniam tu solus bonus, & potens es in omni regno eius, & disciplina tua
Sup. 5. 5. omnibus prouincijs prædicatur. ¶ Nec hoc latet, quod locutus est Achior, nec illud ignoratur quod ei iussieris euenire. ¶ Constat enim Deum nostrum sic peccatis offensum, vt mandauerit per prophetas suos ad populum, quòd tradat eum pro peccatis suis. ¶ Et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filij Israel, tremor tuus super ipsos est. ¶ Insuper etiam fames inualit eos, & ab aridate aquæ iam inter mortuos computantur. ¶ Denique hoc ordinant, ut interficiant pecora sua, & bibant sanguinem eorum: ¶ & sancta Domini Dei sui quæ præcepit Deus non contingi, in frumento uino, & oleo., hæc cogitauerunt impendere, & uolunt consumere quæ nec manibus deberent contingere. ergo quoniam hæc faciunt, certum est quod in perditionem dabuntur. ¶ Quod ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc ipsa nunciare tibi. ¶ Ego enim ancilla tua Deum colo, etiam nunc apud te: & exiet ancilla tua, & orabo Deum, ¶ & dicet mihi quando eis reddat peccatum suum, & ueniens nunciabo tibi, ita ut ego adducam te per mediam Ierusalem, & habebis omnem populum Israel, sicut oues quibus non est pastor, & non latrabit uel unus canis contra te, ¶ quoniam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam Dei. ¶ Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa missa sum nunciare tibi. ¶ Placuerunt autem omnia uerba hæc coram Holoferne, & coram pueris eius, & mirabantur ad sapientiam eius, & dicebant aker ad alterum: ¶ Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sensu verborum. ¶ Et dixit ad illam Holofernes, Benefecit Deus qui misit te ante populum, ut des illum tu in manibus nostris: ¶ & quoniam bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, & tu in domo Nabuchodonosor magna eris, & nomen tuum nominabitur in uniuersa terra.

CAP. XII.

TVne iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius, & iussit illic manere eam, & constituit quid daretur illi de conuiuio suo. ¶ Cui respondit Iudith, & dixit, Nunc non potero manducare ex his quæ mihi præcipis tribui; ne ueniat super me offensio: ex his autem quæ mihi detuli, manducabo. ¶ Cui Holofernes ait, Si defecerint tibi ista quæ tecum detulisti, quid faciemus tibi? ¶ Et dixit Iudith, Viuit anima tua domine meus, quoniam non expendet omnia hæc ancilla tua, donec faciat Deus in manu mea hæc quæ cogitaui. Et induxerunt illam serui eius in tabernaculum quod præceperat. ¶ Et petijt dum introiret, ut daretur ei copia nocte, & ante lucem egrediendi foras ad orationem, & deprecandi Dominum. ¶ Et præcepit cubicularijs suis, ut sicut placeret illi, exiret & introiret ad adorandum Deum suum per triduum. ¶ Et exibat noctibus in uallem Bethuliæ, & baptizabat se in fonte aquæ. ¶ Et ut ascendebat, orabat Dominum Deum Israel, ut dirigeret viam eius ad liberationem populi sui. ¶ Et introiens, munda manebat in tabernaculo, usque dum acciperet escam suam in uespere. ¶ Et factum est in quarto die Holofernes fecit cœnam seruis suis, & dixit ad Vagao eunuchum suum, Vade, & suade Hebræam illam ut sponte consentiat habitare mecum. ¶ Fœdum est enim apud Assyrios, si femina irrideat virum agendo, ut immunis ab eo transeat. ¶ Tunc introiuit Vagao ad Iudith, & dixit, Non uereatur bona puella introire ad dominum meum, ut honorificetur ante faciem eius, ut manducet cum eo, & bibat uinum in iucunditate. ¶ Cui Iudith respondit, Quæ ego sum, ut contradicam domino meo? ¶ Omne quod erit ante oculos eius bonum & optimum, faciam: Quicquid autè illi placuerit, hoc mihi erit optimum omnibus diebus uitæ meæ. ¶ Et surrexit, & ornauit se uestimento suo, & ingressa stetit ante faciem eius. ¶ Cor autem Holofernis concussum est: erat enim ardens in concupiscentia eius. ¶ Et dixit ad eam Holofernes, Bibe nunc, & accumbe in iucunditate: quoniam inuenisti gratiam coram me. ¶ Et dixit Iudith, Bibam domine, quoniam magnificata est anima mea hodie præ omnibus diebus meis. ¶ Et accepit, & manducauit, & bibit coram ipso ea quæ parauerat illi ancilla eius. ¶ Et iucundus factus est Holofernes ad eam, bibitq. vinum multum nimis, quantum nunquam biberat in uita sua.

CAP. XIII.

VT autem sero factum est, festinauerunt serui illius ad hospitia sua, & concluſit Vagao ostia cubiculi, & abijt. ¶ erant autem omnes fatigati a uino. ¶ Eratq. Iudith sola in cubiculo. ¶ Porro Holofernes iacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. ¶ Dixitq. Iudith puellæ suæ ut staret foris ante cubiculum, & obseruaret; ¶ Steritq. Iudith ante lectum, orans cum lachrymis, & labiorum motu in silentio, ¶ dicens, Cõfirma me Domine Deus Israel, & respice in hac hora ad opera manuum mearum, ut sicut promisisti, Ierusalem ciuitatem tuam erigas: & hoc quod credens per te posse fieri cogitaui, perficiam. ¶ Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lecti eius, & pugionem eius qui in ea ligatus pẽdebat, exol-

uit.

luit. ¶ Cumq. euaginasset illum, apprehendit comam capitis eius, & ait, Confirma me Domine Deus in hac hora. ¶ & percussit bis in ceruicem eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopœū eius a columnis, & euoluit corpus eius truncū. ¶ Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit ut mitteret illud in peram suā. ¶Et exierunt duæ, secundum consuetudinem suam, quasi ad orationem,& transierūt castra: & gyrātes vallem,uenerunt ad portam ciuitatis. ¶Et dixit Iudith a longe custodibus murorum, Aperite portas, quoniā nobiscum est Deus qui fecit uirtutem * in Israel. ¶ Et factum est,cum audissent uiri vocem eius,vocauerunt presbyteros ciuitatis.¶Et occurrerunt ad eam omnes, a minimo vsque ad maximū: quoniam sperabant eam iam nō esse uenturam.¶Et accendentes luminaria cōgyrauerunt circa eam uniuersi: illa autē ascendens in eminentiorem locū iussit fieri silentium.Cumq. omnes tacuissent,¶dixit Iudith, Laudate Dñm Deū nostrū, qui non deseruit sperātes in se: ¶ & in me ancilla sua adimpleuit misericordiam suam, quā promisit domui Israel:& interfecit in manu mea hostē populi sui in hac nocte. ¶Et proferens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens,Ecce caput Holofernis principis militiæ Assyriorum: & ecce conopœum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua,vbi pet manum feminę percussit illum Dominus Deus noster. ¶ Viuit autem ipse Dominus, quoniam custodiuit me angelus eius & hinc euntem,& ibi cōmorantem,& inde huc reuertentē: & non permisit me Dominus ancillam suā coinquinari, sed sine pollutione peccati reuocauit me uobis gaudētem in victoria sua, in euasione mea, & in liberatione uestra. Ps.105.1. & 106.1. ¶ ‖ Confitemini illi omnes, quoniam bonus; quoniam in seculum misericordia

*magnam 10M 5.

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

eius. ¶ Vniuersi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam, Benedixit te Dominus in uirtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. ¶ Porro Ozias princeps populi Israel, dixit ad eam, Benedicta es tu filia a Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram. ¶ Benedictus Dominus, qui creauit cęlum, & terram, qui te direxit in vulnera capitis principis inimicorum nostrorum · ¶ quia hodie nomen tuum ita magnificauit, ut non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint uirtutis Domini in æternum, pro quibus non ,pepercisti animæ tuæ propter angustias & tribu'ationem generis tui, sed subueniisti ruinæ ante conspectum Dei nostri. ¶ Et dixit omnis populus, Fiat, fiat. ¶ Porro Achior uocatus uenit, & dixit ei Iudith, Deus Israel ‖ cui tu testimonium dedisti quod ulciscatur se de inimicis suis, ipse caput omnium incredulorum incidit in hac nocte in manu mea. ¶ Et ut probes quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in contemptu superbiæ suæ Deum Israel contempsit, & tibi interitum minabatur, dicens, Cum captus fuerit populus Israēl, gladio perforari præcipiam latera tua. ¶ Videns autem Achior caput Holofernis, angustiatus præ pauore cecidit' in faciem suam super terram, & æstuauit anima eius. ¶ Postea uero quam resumpto spiritu recreatus est, procidit ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit, ¶ Benedicta tu a Deo tuo in omni tabernaculo Iacob, quoniam in omni gente quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

CAP. XIIII.

1 Dixit autem Iudith ad omnem populum, Audite me fratres: suspendite caput hoc super muros

nostros: ✠ Et erit, cum exierit Sol, accipiat 2
unusquisque arma sua, & exite cum impetu: non ut descendatis deorsum, sed
quasi impetum facientes. ✠ Tunc explo 3
ratores necesse erit, ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam.
✠ Cumq. duces eorum cucurrerint ad ta- 4
bernaculum Holofernis, & inuenerint eum truncum in suo sanguine uolutatum, decidet super eos timor. ✠ Cumq. 5
cognoueritis fugere eos, ite post illos securi, quoniam Dominus conteret eos sub pedibus uestris. ✠ Tunc Achior uidens uir- 6
turem, quam fecit Deus Israel, relicto gentilitatis ritu, credidit Deo, & circumcidit carnem præputij sui, & appositus est ad populum Israel, & omnis successio generis eius usque in hodiernum diem.
✠ Mox autem, ut ortus est dies, suspende- 7
runt super muros caput Holofernis, accepitq. unusquisque uir arma sua, & egressi sunt cū grandi strepitu, & ululatu. ✠ Quod 8
uidentes exploratores, ad tabernaculum Holofernis cucurrerunt. ✠ Porro hi qui 9
in tabernaculo erant uenientes, & ante ingressum cubiculi perstrepentes, excitandi gratia inquietudinem arte moliebantur, ut non ab excitantibus, sed a somnantibus Holofernes euigilaret. ✠ Nullus 10
enim audebat cubiculum uirtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire. ✠ Sed 11
cum uenissent eius duces ac tribuni, & uniuersi maiores exercitus regis Assyriorum, dixerunt cubicularijs. ✠ Intrate, 12
& excitate illum, quoniam egressi mures de cauernis suis, ausi sunt prouocare nos ad prælium. ✠ Tunc ingressus Va- 13
gao cubiculum eius, stetit ante cortinam, & plausum fecit manibus suis: suspicabatur enim illum cum Iudith dormire. ✠ Sed cum nullum motum iacentis 14
sensu aurium caperet, accessit proximans ad cortinam, & eleuans eam, uidensq.
caduuer abſque capite Holofernis in ſu
anguine tabefactum iacere ſuper terram
xclamauit uoce magna cum fletu, &
15 cidit uestimenta sua. ✠ Et ingressus ta-
bernaculum Iudith, non inuenit eam
16 x exilijt foras ad populum, ✠ & dixit
Vna mulier Hebræa fecit confusionem
in domo regis Nabuchodonosor: ecce enim Holofernes iacet in terra, & caput
17 eius non est in illo. ✠ Quod cum audissent principes uirtutis Assyriorum, scinderunt omnes uestimenta sua, & intolerabilis timor, & tremor cecidit super eos, & turbati sunt animi eorum ualde.
18 ✠ Et factus est clamor incomparabilis in medio castrorum eorum.

CAP. XV.

1 CVmq. omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens, & consilium ab eis, & solo tremore, & metu agitati, fugæ præsidium sumūt.
2 ✠ ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite, relictis omnibus, euadere festinabant Hebræos, quos armatos super se uenire audierant, fugientes per uias camporum, & semitas collium.
3 ✠ Videntes itaque filij Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntq. clangentes tubis, & ululantes post ipsos. ✠ Et quoniam Assyrii non adunati, in fugam ibant præcipites: filij autem Israel uno agmine persequentes, debilitabant omnes quos inuenire potuissent. ✠ Misit itaque Ozias nun-
5 cios per omnes ciuitates, & regiones Is-
6 rael. ✠ Omnis itaque regio, omnisq. urbs electam iuuentutem armatam misit post eos, & persecuti sunt eos in ore gladij, quousque peruenirent ad extremitatem fi-
7 nium suorum. ✠ Reliqui autem qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum, & prædam quam fugientes Assyrij reliquerant, abstulerunt, & onustati
8 sunt ualde. ✠ Hi uero qui uictores reuersi

sunt ad Bethuliam, omnia quæ erant illorum abstulerunt secũ, ita ut nó esset numerus in pecoribus, & iumentis, & uniuersis mobilibus eorũ, ut a minimo vsque ad maximum omnes diuites fierent de prædationibus eorum. ¶Ioachim autem summus pontifex de Ierusalẽ uenit in Bethuliam, cum uniuersis presbyteris suis, ut uideret Iudith. ¶Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes vna voce, dicẽtes, Tu gloria Ierusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri, ¶quia fecisti uiriliter, & confortatum est cor tuũ, eo quòd castitatem amaueris, & post uirũ tuum, alterum nescieris: ideo & manus Domini confortauit te, & ideo eris benedicta in æternum. ¶Et dixit omnis populus, Fiat, fiat. ¶Per dies autem triginta, uix collecta sunt spolia Assyriorũ a populo Israel. ¶Porro autem uniuersa quæ Holofernis peculiaria fuisse probata sunt, dederunt Iudith in auro, & argento, & vestibus, & gemmis, & omni supellectili, & tradita sunt omnia illi a populo. ¶Et omnes populi gaudebant cum mulieribus, & uirginibus, & iuuenibus, in organis, & citharis.

9 10 11 12 13 14 15

CAP. XVI.

TVnc cantauit canticum hoc Domino Iudith, dicens,

¶Incipite Domino in tympanis, concrepate Domino in cymbalis, modulamini illi psalmum nouum, exultate, & inuocate nomen eius.

¶Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi.

¶Qui posuit castra sua in medio populi sui, ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum.

¶Venit Assur ex montibus ab Aquilone in multitudine fortitudinis suæ: cuius multitudo obturauit torrentes, & equi eorum cooperuerunt ualles.

¶Dixit se incensurum fines meos, & iuuenes meos occisurum gladio, infantes meos dare in prædam, & uirgines in captiuitatem.

¶Dominus autem omnipotens nocuit eum, & tradidit eum in manus fœminæ, & confodit eum.

¶Non enim ceciderunt potens eorum a iuuenibus, nec filij Titan percusserunt eum, nec excelsi gigantes impositi sunt ei illi, sed Iudith filia Merari in specie faciei suę dissoluit eum.

¶Exuit enim se uestimento uiduitatis, & induit se uestimento lætitiæ in exultatione filiorum Israel.

¶Vnxit faciem suam vnguento, & colligauit cincinnos suos mitra, accepit stolam nouam ad decipiendum illum.

¶Sandalia eius rapuerunt oculos eius, pulchritudo eius captiuam fecit animam eius, amputauit gladio cervicem eius.

¶Horruerunt Persæ constantiam eius, & Medi audaciam eius.

¶Tunc vlulauerunt castra Assyriorum, quando apparuerunt humiles mei, arescentes in siti.

¶Filij puellarum compunxerunt eos, & sicut pueros fugientes occiderunt eos: perierunt in proelio a facie Domini Dei mei.

¶Hymnum cantemus Domino, hymnum nouum cantemus Deo nostro.

¶Adonai Domine magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

¶Tibi seruiat omnis creatura tua: quia dixisti, & facta sunt: misisti spiritũ tuum, & creata sunt, & non est qui resistat uoci tuæ. *Gen.1.24 Ps.32.9.*

¶Montes a fundamentis mouebuntur cum aquis: petræ, sicut cera, liquescent ante faciem tuam.

¶Qui autem timent te, magni erunt apud te per omnia.

¶Væ genti insurgenti super genus meũ: Dominus enim omnipotens ultiscibit in eis, in die iudicij visitabit illos.

¶Dabit enim ignem, & uermes in carnes eorum, ut urantur, & sentiant vsque in sempiternum.

¶Et factum est post hæc, omnis populus post victoriam uenit in Ierusalem adorare Dominum: & mox ut purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, & uota, & repromissiones suas. ¶Porro Iudith uniuersa vasa bellica Holofernis, quæ dederit illi populus, & conopæum quod ipsa sustulerat de cubiculi ipsius 'obtulit' in anathema oblationis. ¶Erat autem populus iucundus secundum faciem sanctorum, & per tres menses gaudium huius victoriæ celebratum est cum Iudith. ¶Post dies autem illos vnusquisq; rediit in domum suã, & Iudith magna facta est in Bethulia, & præclarior erat uniuersæ terræ Israel. ¶Erat etiam uirtuti castitas adiuncta, ita ut non cognosceret virum omnibus diebus uitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses uir eius. ¶Erat autem diebus festis procedens cum magna gloria. ¶Mansit autem in domo uiri sui annos centum quinque, & dimisit ancillam suam liberam, & defuncta est ac sepulta cum uiro suo in Bethulia. ¶Luxitq; illam omnis populus diebus septem. ¶In omni autem spatio vitæ eius non fuit qui perturbaret Israel, & post mortem eius annis multis. ¶Dies autem victoriæ huius festiuitatis, ab Hebræis in numero sanctorum dierum accipitur, & colitur a Iudæis ex illo tempore usque in præsentem diem.

Sup.2.11

cõfudit 16 MS. R.

Sup. 10. 17.

Genes.50. 10.

-R. -13 MS. Auditur autẽ a G. Vnũ MS. pro obtulit elegit posuit.

LIBER ESTHER.

CAPVT PRIMVM.

NDIEBVS Assueri, qui regnauit ab India vsq; Æthiopiam super cẽtum uiginti septem prouincias: ✠ quando sedit in solio regni sui, Susan ciuitas regni eius exordiũ fuit. ✠ Tertio igitur anno imperij sui fecit grande conuiuiũ cunctis principibus, & pueris suis, fortissimis Persarum, & Medorum inclytis, & præfectis prouinciarum coram se, ✠ vt ostẽderet diuitias gloriæ regni sui, ac magnitudinẽ, atq; iactantiam potentiæ suæ, multo tempore, cẽtum videlicet & octoginta diebus. ✠ Cumq; implerentur dies conuiuij, innitauit omnem populum, qui inuentus est in Susan a maximo vsque ad minimum: & iussit septem diebus conuiuium præparari in uestibulo horti, & nemoris, quod regio cultu & manu constitum erat. ✠ Et pendebant ex omni parte tentoria ᵂæreis ᵂcoloris & ᵂcarbasini' ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis, qui ᵂeburneis' circulis inserti erant, & columnis marmoreis fulciebantur. Lecti quoque aurei & argentei, super pauimentum smaragdino, & pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira uarietate pictura decorabat. ✠ Bibebant autem qui inuitati erant, aureis poculis, & alijs atque alijs vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, ut magnificentia regia dignum erat, abundãs

1 2 3 4 5 6 7

ᵂaerij 19 M 3.
ᵂcandidi H.C.
ᵂcarpasini MS. H. G. *Existimant autẽ colorẽ viridẽ significari.*
ᵂargẽtei H.C.G.

8 & præcipuum ponebatur. ✠ Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum: sed sicut rex statuerat præponens mẽsis singulos de principibus suis, ut sumeret vnusquisque quod uellet. ✠ Vasthi quoque regina fecit conuiuium fœminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere consueuerat. ✠ Itaque die septimo, cum rex esset hilarior, & post nimiam potationem incaluisset mero, præcepit Maumam, & Bazatha, & Harbona, & Bagatha, & Abgatha, & Zethar, & Charchas, & septem eunuchis qui in cõspectu eius ministrabant, ✠ vt introduceret reginã Vasthi corã rege, posito super caput eius diademate, vt ostẽderet cũctis populis & principibus pulchritudinem illius: erat enim pulchra valde. ✠ Quæ renuit, & ad regis imperium, quod per eunuchos mãdauerat, uenire cõtẽpsit. Vnde iratus rex, & nimio furore succensus, ✠ interrogauit sapiẽtes, qui ex more regio semper ei aderãt, & illorũ faciebat cũcta consilio, scientium leges, ac iura maiorum: ✠ (erant autẽ primi & proximi, Charsena, & Sethar, & Admatha, & Tharsis, & Mares, & Marsana, & Mamuchan, septẽ duces Persarum, atque Medorum qui uidebant faciẽ regis, & primi post eum residere soliti erant) ✠ cui sententiæ Vasthi regina subiaceret, quæ Assueri regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, facere noluisset. ✠ Respondit ✠ Mamuchan, audiẽte rege, atq; principibus, Non solum regẽ læsit regina Vasthi, sed & omnes populos, & principes, qui sunt in cunctis prouincijs regis Assuerꝰ. ✠ Egredietur enim sermo reginæ ad omnes mulieres, ut contemnãt vi-

9 10 11 12 13 14 15 16 17

ros suos, & dicant Rex Assuerus iussit, ut regina Vasthi intraret ad eum, & illa noluit. ♀ Atque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarum atque Medorũ, paruipendent imperia maritorum: unde regis iusta est indignatio. ♀ * Si * tibi placet, egrediatur edictum a facie tua, & scribatur iuxta legem Persarum atque Medorum, quam praeterire illicitum est, ut nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad regem, sed regnum illius, altera quae melior est illa, accipiat. ♀ Et hoc in omne (quod latissimum est) prouinciarum tuarum diuulgetur imperium, & cunctae uxores tam maiorum quam minorum defecant maritis suis honorem. ♀ placuit consilium eius regi, & principibus: fecitq. rex iuxta consilium Mamuchan. ♀ & misit epistolas ad uniuersas prouincias regni sui, ut quaeque gens audire, & legere poterat, diuersis linguis, & literis, esse uiros principes ac maiores in domibus suis: & hoc per cunctos populos diuulgari.

CAP. II.

HIs ita gestis, postquam regis Assueri indignatio defecbuerat, recordatus est Vasthi, & quae fecisset, uel quae passa esset: ♀ dixerunt. pueri regis, ac ministri eius, Quaerantur regi puellae uirgines ac speciosae, ♀ & mittantur qui considerent per uniuersas prouincias puellas speciosas & uirgines: & adducant eas ad ciuitatem Susan, & tradant eas in domum foeminarum sub manu Egei eunuchi, qui est praepositus, & custos mulierum regiarum: & accipiant mundum muliebrem, & cetera ad usus necessaria. ♀ Et quecunque inter omnes oculis regis placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit sermo regi: & ita ut suggesserant, iussit fieri. ♀ Erat uir Iudaeus in Susan ciuitate, uocabulo Mardochaeus filius Iair, filij Semei, filij Cis, de stirpe Iemeini, qui trãslatus fuerat de Ierusalem ‖ eo tẽpore quo Iechoniam regẽ Iuda, Nabuchodonosor rex Babylonis trãstulerat, ♀ qui fuit nutritius filiae fratris * sui Edissae, quae altero nomine uocabatur Esther: & utrumq; parentem amiserat: pulchra nimis, & decora facie. Mortuisq. patre eius ac matre, Mardochaeus sibi eam adoptauit in filiam. ♀ Cũq. perercbuisset regis imperium, & iuxta mãdatum illius multae pulchrae uirgines adducerentur Susan, & Egeo traderẽtur eunucho: Esther quoq; inter ceteras puellas ei tradita est, ut seruaretur in numero foeminarum. ♀ Quae placuit ei, & inuenit gratiam in conspectu illius. Et praecepit eunucho, ut acceleraret mundum muliebrem, & trãderet ei partes suas, & septem puellas speciosissimas de domo regis, & tam ipsam, quam pedissequas eius ornaret atque excoleret. ♀ Quae noluit indicare ei populum, & patriam suam. Mardocheus enim praeceperat ei; ut de hac re omnino reticeret: ♀ qui deambulabat quotidie ante uestibulum domus in qua electae uirgines seruabantur, curam agens salutis Esther, & scire uolens quid ei accideret. ♀ Cũ autem uenisset tempus singulorum per ordinem puellarum ut intrarent ad regem, expletis omnibus quae ad cultum muliebrem pertinebant, messis duodecimus uenerat: ita duntaxat, ut sex mensibus oleo ungerentur murrino, & aliis sex quibusdã pigmentis, & aromatibus uterentur. ♀ Ingredientesq. ad regem, quicquid postulassent ad ornatum pertinens, accipiebant, & ut eis placuerat, compositae, de triclinio foeminarum ad regis cubiculum transibant. ♀ Et quae intrauerat uesperc, egrediebatur mane, atque inde in secundas ędes dedu cebantur' quae sub manu Sufagazi eunuchi erant, qui concubinis regis praesidebat: nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi, nisi uoluisset rex, & eam uenire iussisset ex nomine. ♀ Euoluto autem tempore per ordinem, instabat dies quo Esther filia Abihail fratris Mardochaei, quã sibi adoptauerat in filiam, deberet intrare ad regem. Quae non quaesiuit muliebrem cultum, sed quaecunq; uoluit Egeus eunuchus custos uirginum, haec ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa ualde, & incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa, & amabilis uidebatur. ♀ Ducta est itaque ad cubiculum regis Assueri mense decimo qui uocatur Tebeth, septimo anno regni eius. ♀ Et adamauit eã rex plus quãm omnes mulieres, habuitq. gratiam, & misericordiam coram eo super omnes mulieres, & posuit diadema regni in capite eius, fecitq. eã regnare in loco Vasthi. ♀ Et iussit conuiuiũ praeparari permagnificum cunctis principibus, & seruis suis pro coniunctione, & nuptiis Esther. Et dedit requiem uniuersis prouinciis, ac dona largitius est iuxta magnificentiã principalem. ♀ Cumq. & secundo quaererentur uirgines, & congregarentur, Mardochaeus manebat ad ianuã regis. ♀ necdum prodiderat Esther patriam, & populum suum iuxta mandatum eius. Quicquid enim ille praecipiebat, obseruabat Esther; & ita cuncta faciebat, ut eo tempore solita erat, quo eam paruulam nutriebat. ♀ Eo igitur tempore, quo Mardochaeus ad regis ianuam morabatur, irati sunt Bagathan, & Thares duo eunuchi regis, qui ianitores erant, & in primo palatij limine praesidebant: uoluerunt. insurgere in regem, & occidere eum. ♀ Quod Mardochaeum nõ latuit: statimq. nunciauit regine Esther: & illa regi ex nomine Mardochaei, qui ad se rẽ detulerat. ♀ Quaesitũ est, & inuentum: & appensus est uterque eorum in patibulo. * Mandatumq. est historijs, & annalibus traditum coram rege.

CAP. III.

POsthec, rex Assuerus exaltauit Aman filium Amadathi qui erat de stirpe Agag: & posuit solũ eius super omnes principes quos habebat. ♀ Cunctiq. serui regis qui in foribus palatij uersabantur, flectebant genua, & adorabãt Aman: sic enim praeceperat ei imperator: solus Mardocheus nõ flectebat genu, neq; adorabat eũ. ♀ Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatij "-praesidebãt', Cur praeter ceteros nõ obseruas mandatum regis? ♀ Cumq. hoc crebrius dicerent, & ille nollet audire, nunciauerunt Aman, scire cupientes utrum perseueraret in sententia: dixerat enim eis se esse Iudaeum. ♀ Quod cum audisset Aman, & experimento probasset, quod

Mardochaeus

* Et 6 Ms.
* erro 1 Ms G. V. rum a R. H & C. nihil ad. datur.
" & H. C. G.
1 f 11. 2 4 Reg. 24. 15.
Inf. 11. 4
* patris C. G. Cõfentiunt Hebraea etiã Interpretes nostro, 1 Re. 10. 14. 4 Re. 24. 17. & alijs in locis, patruum significat. Verũ hoc loco, eam eius esse uerisimile est, tũ ex Latinis librorum consensu, tũ ex huius libri, c. 8. cuius uersu 2. cũ Hebraice fit: Nam mox dicauit Esther, quid ipse sibi expositus Conf. est enim ea Esther, quod effet patruus suus nisi forte, patruelis, aut leuirum, aut sinel fratrem esse docere quis possit.

Inf. 12 1
* Et iussit rex, ut in lib. memorialis scriberetur, ut pro uita sua aliquid repẽderet eis. Videtur autem ex Graeca translatione sumptũ, quae huiusmodi est: Et iussit rex ut scriberentur in memoriali, in regia bibliotheca, probe meminerat Mardocheus, in laude, id quod mox inter p. ent in Hebraeo est, reddidit. Mãlatumq. est, &c Inf. 16. 10.
" residebant Ms. R. H.C. G.

Mardochæus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est ualde, ✠ & pro nihilo duxit in unum Mardochæum mittere manus suas. audierat enim quod esset gentis Iudææ. magisq. uoluit omnem Iudæorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. ✠ Mense primo (cuius uocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est sors in urnam, quæ Hebraice dicitur phur, coram Aman, quo die & quo mense gens Iudæorum deberet interfici: & exiuit mensis duodecimus qui uocatur Adar. ✠ Dixitq. Aman regi Assuero, Est populus per omnes prouincias regni tui dispersus, & a se mutuo separatus, nouis utens legibus & ceremoniis, insuper & regis scita contemnens, Et optime nosti quod nō expediat regno tuo ut insolescat per licentiam. ✠ si tibi placet, decernere ut pereat, & decem millia talentorum appendam arcarijs gazæ tuæ. ✠ Tulit ergo rex annulum quo utebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti Iudæorum. ✠ dixitq. ad eum: Argentum quod tu polliceris, tuum sit: de populo * age quod tibi placet. ✠ Vocatiq. sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertiadecima die eiusdem mensis: & scriptum est, ut inferat Aman, ad omnes satrapas regis, iudices prouinciarum, diuersarumq. gentium, ut quæque gens legere poterat, & audire pro uarietate linguarum, ex nomine regis Assueri: & literæ signatæ ipsius annulo, ✠ missæ sunt per cursores regis ad uniuersas prouincias, ut occiderent atque delerent omnes Iudæos, a puero usque ad senem, paruulos & mulieres, uno die, hoc est tertio decimo mensis duodecimi, qui uocatur Adar, & bona eorum diriperent. ✠ Summa autem epistolarum hæc fuit, ut omnes prouinciæ scirent, & paratentur se ad prædictā diem. ✠ Festinabant cursores qui missi erant, regis imperium explere. Statimq. in Susan pependit edictum, rege & Aman celebrante conuiuium, & cunctis - Iudæis' qui in urbe erant flentibus.

* autem § M s. H. C. G.

CAP. IIII.

QVæ cum audisset Mardochæus, scidit uestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti: & in platea mediæ ciuitatis uoce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, ✠ & hoc ciulatu usque ad fores palatij gradiens. Non enim erat licitum, indutum sacco aulam regis intrare. ✠ In omnibus quoque prouincijs, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma peruenerat, planctus ingens erat apud Iudæos, ieiunium, ululatus, & fletus, lacco & cinere multis pro stratu utentibus. ✠ Ingressæ autem sunt puellæ Esther & eunuchi, nunciauerunt̄q. ei. Quod audiens consternata est: & uestem misit ut ablato sacco ⁂ indueret eā': quam accipere noluit. ✠ Accitoq. Athach eunucho, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad Mardochæum, & discere t ab eo cur hoc faceret. ✠ Egressusq. Athach, iuit ad Mardochæum stantem in platea ciuitatis, ante ostium palatij. ✠ qui indicauit ei omnia quæ acciderant, quomodo Aman promisisset, ut in thesauros regis pro Iudæorum nece inferret argentum. ✠ exemplar quoque edicti quod pendebat in Susan, dedit ei, ut regiæ ostenderet, & moneret eam, ut intraret ad regem, & deprecaretur cum pro populo suo. ✠ Regressus Athach, nunciauit Esther omnia quæ Mardochæus dixerat.

⁂ indueret eum § M s. ⁂ ad inducendum Mardochæum. H. C. G.

✠ Quæ respondit ei, & iussit ut diceret Mardochæo, ✠ Omnes serui regis, & cunctæ quæ sub ditione eius sunt, norunt prouinciæ, quod siue uir, siue mulier non uocatus, interius atrium regis intrauerit, absque ulla cunctatione ſtatim interficiatur: nisi forte rex aureum uirgam ad eum tendendit pro signo clementiæ, atque ita possit uiuere. Ego igitur quomodo ad regem intrare potero quæ triginta iam diebus non sum uocata ad eum? ✠ Quod cum audisset Mardochæus, ✠ rursum mandauit Esther, dicens, Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis es præ cunctis Iudæis: ✠ si enim nunc siluueris, per aliam occasionem liberabuntur Iudæi: & tu, & domus patris tui peribitis. Et quis nouit utrum idcirco ad regnum ueneris, ut in tali tempore pareres? ✠ Rursumq. Esther hæc Mardochæo uerba mandauit, ✠ Vade & congrega omnes Iudæos, quos in Susan repereris, & ⁂ orate 'pro me. Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter ieiunabo, & tunc ingrediar ad regem, contra legem faciēs, non uocata. tradēsq. me morti & periculo. ✠ Iuit itaque Mardochæus, & fecit omnia quæ ei Esther præceperat.

⁂ ieiunate H. C. G.

CAP. V.

DIe autem tertio induta est Esther regalibus uestimentis, & stetit in atrio domus regiæ, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatij, contra ostium domus. ✠ Cumq. uidisset Esther reginam stantem, placuit oculis eius, & extendit contra eam uirgam aureā quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem uirgæ eius. ✠ Dixitq. ad eam rex, Quid tibi Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. ✠ At illa respondit, Si regi placet, obsecro ut uenias ad me hodie, & Aman tecum ad conuiuium quod paraui. ✠ Statimq. rex, Vocate, inquit, cito Aman, ut Esther obediat uoluntati. Venerunt itaq; rex, & Aman ad conuiuiūquod eis regina parauerat. ✠ Dixitq. ei rex, postquam uinum biberat abundanter, Quid petis ut detur tibi? & pro qua re postulas? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. ✠ Cui respondit Esther, Petitio mea, & preces sunt istæ: ✠ Si inueni un conspectu regis gratiam, & si regi placet ut det mihi quod postulo, & meam impleat petitionem: ueniat rex & Aman ad conuiuium quod parauī eis, & cras aperiam regi uoluntatem meam. ✠ Egressus est itaque illo die Aman lætus & alacer. Cumq. uidisset Mardochæum sedentem ante fores palatij, & non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est

Matt 6. 23.

ualde: ¶ & dissimulata ira reuersus in domum suam, conuocauit ad se amicos suos, & Zares uxorem suam: ¶ & exposuit illis magnitudinem diuitiarum suarum, filiorumq. turbam, & quanta eum gloria super omnes principes, & seruos suos rex eleuasset. ¶ Et post hæc ait, Regina quoq; Esther nullum alium uocauit ad conuiuiū cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. ¶ Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu uidero Mardochæum Iudæū sedentem ante fores regias. ¶ Respondentq. ei Zares uxor eius, & cæteri amici: Iube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos: & die mane regi ut appendatur super eam Mardochæus, & sic ibis cum rege lætus ad conuiuium. Placuit ei consilium, & iussit excelsam præparari crucem.

10 11 12 13 14

CAP. VI.

NOctem illam duxit rex insomnē, iussitq. sibi afferri historias & annales priorum temporum. Quæ cū illo præsente legerentur, ¶ uentum est ad illum locum ubi scriptum erat quomodo nunciasset Mardochęus insidias Bagathan & Thares eunuchorum, regem Assuerum iugulare cupientium. ¶ Quod cum audisset rex, ait, Quid pro hac fide honoris ac præmij Mardochæus consecutus est? Dixerunt ei serui illius ac ministri, Nihil omnino mercedis accepit. ¶ Statimq. rex, Quis est, inquit, in atrio? Aman quippe interius atrium domus regiæ intrauerat, ut suggereret regi, & iuberet Mardochæum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatū. ¶ Respondentes pueri, Aman ſtat in atrio. Dixitq. rex, ingrediatur. ¶ Cumq. esset ingressus, ait illi, Quid debet fieri uiro quem rex honorare deliderat? Cogitans autem in corde suo Aman, & reputans quod nullum alium rex, nisi se, uellet honorare, respondit, Homo quem rex honorare cupit, ¶ debet indui uestibus regijs: & imponi super equum qui de sella regis est, & accipere regium diadema super caput suum, & primus de regijs principibus ac tyrannis teneat equum eius: & per plateam ciuitatis incedens, clamet & dicat, Sic honorabitur, quemcunq; uoluerit rex honorare. ¶ Dixitq. ei rex, Festina, & sumpta stola & equo, fac ut locutus es, Mardochæo Iudęo qui sedet ante fores palatij. Caue ne quicquam de his quæ locutus es prætermittas. ¶ Tulit itaque Aman stolam & equum, indutumq. Mardochæum, in platea ciuitatis, & impositum equo præcedebat, atque clamabat, Hoc honore condignus est, quēcumque rex uoluerit honorare. ¶ Reuersusq. est Mardochæus ad ianuam palatij: & Aman festinauit ire in domum suam, lugens & operto capite: ¶ narrauitq. Zares uxori suæ, & amicis omnia quæ euenissent sibi. Cui respondērunt sapientes quos habebat in consilio, & uxor eius, Si de semine Iudæorum est Mardochęus, ante quem cadere cœpisti, non poteris ei resistere, sed cades in conspectu eius. ¶ Adhuc illis loquentibus, uenerunt eunuchi regis, & cito eum ad conuium quod regina parauerat, pergere compulerunt.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

CAP. VII.

INtrauit itaque rex & Aman, ut bibetent cum regina. ¶ Dixitq. ei rex etiam secunda die, postquam uino inc̃aluerat, Quæ est petitio tua Esther, aut detur tibi? & quid uis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. ¶ Ad quem illa respondit, Si inueni gratiam in oculis tuis o rex, & si tibi placet, dona mihi animam meam pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro. ¶ Traditi enim sumus ego & populus meus, ut conteramur, iugulemur, & pereamus. Atque utinam in seruos & famulas uendemur: esset tolerabile malum, & gemens tacerem. nunc autem hostis noster est, cuius crudelitas redundat in regem. ¶ Respondensq. rex Assuerus ait, Quis est iste, & cuius potentiæ, ut hæc audeat facere? ¶ Dixitq. Esther, Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, uultum regis ac reginæ ferre non sustinens. ¶ Rex autem iratus surrexit, & de loco conuiuij intrauit in hortum arboribus consitum. Aman quoque surrexit, ut rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim a rege sibi paratum malum. ¶ Qui cum reuersus esset de horto nemoribus consito, & intrasset conuiuij locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo iacebat Esther, & ait Etiam reginam uult opprimere, me præsente, in domo mea. ¶ Necdum uerbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem eius. ¶ Dixitq. Harbona, unus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis, En lignū quod parauerat Mardochęo, qui locutus est pro rege, stat in domo Amā, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex, Appendite eum in eo. ¶ Suspensus est itaque Aman in patibulo, quod parauerat Mardochęo: & regis ira quieuit.

1 2 3 4 5 6 7

CAP. VIII.

DIe illo dedit rex Assuerus Esther reginæ domum Aman aduersarij Iudæorū, & Mardochæus ingressus est ante facie regis. Cōfessa est enim ei Esther quod esset patruus suus. ¶ Tulitq. rex annulum quē ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardochęo. Esther autē cōstituit Mardochęū super domum suam. ¶ Nec his contenta, procidit ad pedes regis: fleuitq. & locuta ad eū orauit ut malitiam Aman Agagitæ, & machinationes eius pessimas, quas excogitauerat cōtra Iudęos, iuberet irritas fieri. ¶ At ille ex more sceptrū aureū prætēdit manu, quo signū clementiæ mōstrabatur. Illaq. cōsurgēs stetit ante eū, ¶ & ait, Si placet regi, & si inueni gratiā in oculis eius, & deprecatio mea nō ei uidetur esse cōtraria, obsecro, ut nouis epistolis, ueteres Aman literæ, insidiatoris & hostis Iudęorū, quibus eos in cunctis regis prouincijs perire præceperat, corrigātur. ¶ Quomodo enim potero sustinere necē & interfectionē populi mei? ¶ Respondit. rex Assuerus Esther reginę, & Mardochęo Iudęo. Domū Aman concessi Esther: & ipsum iussi affigi cruci, quia ausus est manum mittere in Iudæos. ¶ Scribite ergo Iudæis, sicut uobis placet, ex regis nomine, signantes literas annulo meo. Hæc enim consue-

1 2 3 4 5 6 7 8

Quære sup. cap. 2. 7.

filij Hammedatha Agagitæ H. G.

tudo

tudo erat, ut epistolis quæ ex regis nomine mittebantur, & illius annulo signatæ erant, nemo auderet contradicere. ✝ Acciti9 sq. scribis, & libratijs regis (erat autem tempus tertij mensis, qui apellatur Siban) uicesima, & tertia die illius scriptæ sunt epistolæ, ut Mardochęus uoluerat, ad Iudæos, & ad principes, procuratoresq. & iudices, qui centum uigintiseptem prouinciis ab India usque ad Æthiopiam præsidebant: prouinciæ atque prouinciæ, populo, & populo iuxta linguas, & literas suas, & Iudæis, prout legere poterant, & audire. ✝ Ipsæq. epistolæ, quæ ex regis 10 nomine mittebantur, annulo ipsius obsignatæ sunt, & missæ per ueredarios: qui per omnes prouincias discurrentes, uetetes literas nouis nuncijs præuenirent.

✝ Quibus imperauit rex, ut conuenirent 11 Iudæos per singulas ciuitates, & in unum præciperent congregari, ut starent pro animabus suis, & omnes inimicos suos, cum coniugibus ac liberis, & uniuersis domibus, interficerent atque delerent. * ✝ Et 12 constituta est per omnes prouincias una ultionis dies, id est tertia decima mensis duodecimi Adar. ✝ Summaq. epistolæ hæc 13 fuit, ut in omnibus terris ac populis, qui regis Assueri subiacebant imperio, notum fieret paratos esse Iudæos ad capiendam uindictam de hostibus suis. ✝ Egressiq. sunt 14 ueredarij celeres nuncia perferentes, & edictum regis pependit in Susan. ✝ Mar- 15 dochæus autem de palatio, & de conspectu regis egrediens, fulgebat uestibus regijs, hyacinthinis uidelicet, & " ærinis, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio atque purpureo. Omnisq. ciuitas exultauit, atque lætata est. ✝ Iudæis autem noua lux oriri uisa 16 est gaudium, honor, & tripudium. ✝ Apud 17 omnes populos, urbes atque prouincias, quocumque regis præcepta uenebant, mira exultatio, epulæ atque conuiuia, & festus dies: in tantum, ut plures alterius gentis, & sectę, eorum religioni, & ceremonijs iungerentur. Grandis enim cunctos Iudaici nominis terror inuaserat.

" *aerinis* M S.R. *candidis* H. C.

CAP. IX.

IGitur duodecimi mensis, quem Adar 1
uocari ante iam diximus tertia decima die, quando cunctis Iudæis interfectio parabatur, & hostes eorum inhiabant sanguini, uersa uice Iudæi superiores esse cœperunt, & se de aduersarijs uindicare. ✝ Congregatiq. sunt per singulas ci- 2
uitates, & oppida, & loca ut extenderent manum contra inimicos, & persecutores suos. Nullusq. ausus est resistere, eo quòd omnes populos magnitudinis eorum formido " penetraret'. ✝ Nam & prouincia- 3
rum iudices, & duces, & procuratores, omnisq. dignitas quæ singulis locis ac operibus præerat, extollebant Iudæos timore Mardochæi: quem principem esse palatij, & plurimũ posse cognouerant: fama quoque nominis eius crescebat quotidie, & per cuncto[rum] ora uolitabat: ✝ Itaque 5
percusserunt Iudæi inimicos suos plaga magna, & cæciderunt eos, reddentes eis quod sibi parauerant facere: ✝ in tantum 6
ut etiam in Susan quingentos uiros interficerent, extra decem filios Aman Agagitæ hostis Iudæorum: quorum ista sunt nomina. ✝ Pharsandatha, & Delphon, & Es- 7
phátha, ✝ & Phoráta, & Adalia, & Aridatha, ✝ & Phermésta, & Arisai, & Aridai, & Iezatha. ✝ Quos cum occidissent, prædas de 8
substantijs eorum " agere' noluerunt. ✝ Statimq. numerus eorum qui occisi erant in 9
Susan, ad regem relatus est. ✝ Qui dixit re- 10
gina, In urbe Susan interfecerunt Iudæi quingẽtos uiros, & alios decẽ filios Aman: quantam putas eos exercere cædẽ in uniuersis prouinciis? Quid ultra postulas, & 11
quid uis ut fieri iubeam? ✝ Cui illa respondit, Si regi placet, detur potestas Iudæis ut sicut fecerunt hodie in Susan, sic, & cras faciant, & decem filij Aman in patibulis suspendantur. ✝ Præcepitq. rex ut ita fieret. 12
Statimq. in Susan pependit edictum, & 13
decem filij Aman suspensi sunt. ✝ Congregatis Iudęis quartadecima die mẽsis Adar, interfecti sunt in Susan trecenti uiri: nec 14
eorum ab illis direpta substantia est. ✝ Sed & per omnes prouincias quæ ditioni regis subiacebant, pro animabus suis steterunt Iudæi, interfectis hostibus ac persecutoribus suis: in tãtum ut septuagintaquinque millia occiforum implerẽtur, & nullus de substantijs eorum quicquam contingeret. 15
✝ Dies autem tertiusdecimus mensis Adar 17
unus apud omnes interfectionis fuit, & quartadecima die cedere desierunt. Quem constituerunt esse solemnem, ut in eo omni tempore deinceps uacarent epulis, gaudio atque conuiuijs. ✝ At hi qui in urbe Su- 18
san cædem exercuerant, tertiodecimo, & quartodecimo die eiusdem mensis in cæde uersati sunt: quintodecimo autem die percutere desierunt. Et idcirco eumdem diem constituerunt solemnem epularum 19
atque lętitiæ. ✝ Hi uero Iudæi, qui in oppidis non muratis ac uillis morabantur quartum decimum diem mensis Adar cõiuuiorum, & gaudij decreuerunt, ita ut exultent in eo, & mittant sibi mutuo partes epularum, & ciborum. ✝ Scripsit itaque 20
Mardochæus omnia hæc, & literis comprehensa misit ad Iudæos, qui in omnibus regis prouinciis morabantur, tam in uicino positis quam procul, ✝ ut quartam de- 21
cimam, & quintamdecimam diem mensis Adar pro festis susciperent, & reuertente semper anno solemni celebrarent honore: 22
✝ quia in ipsis diebus se ulti sunt Iudæi de inimicis suis, & luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumq. conuersi sunt, essentq. dies isti epularum atque lætitiæ, & mitterent sibi inuicem ciborum partes, & 23
pauperibus munuscula largirentur. ✝ Susceperuntq. Iudæi in solemnem ritũ cuncta quæ eo tempore facere cœperant, & quæ Mardochæus literis facienda mandauerat. ✝ Aman enim, filius Amadathi sur- 24
pis Agag, hostis, & aduersarius Iudæorum, cogitauit contra eos malum, ut occideret illos, atq; deleret: & misit ‖ phur, quod nostra lingua uertitur in sortem. ✝ Et postea 25
ingressa est Esther ad regẽ, obs. crans ut conatus eius, literis regis irriti fierẽt: & malum quod contra Iudæos cogitauerat, reuerteretur in caput eius. Deniq; & ipsum & filios eius affixerunt cruci, atque ex illo 26

" *penetrarat* 4 M S. H. C.

" *tangere* 6 MS. *atque hæc* H. & C. *propius accedunt; quibus le gitur: In prædam non miserunt manũ suam.*

Sup. 3.

tempore dies isti appellati sunt phurim, ideſt ſortium, eo quòd phur, ideſt ſors, in urnam miſſa fuerit. Et cuncta quæ geſta ſunt, ep: ſtolæ, ideſt libri huius uolumine continentur: 9 quæq. ſuſtinuerunt, & quæ deinceps imminutata ſunt, ſuſceperunt Iudæi ſuper ſe & ſemen ſuum, & ſuper cunctos qui religioni eorum uoluerunt copulari, ut nulli liceat duos hos dies abſque temmitate tranſigere: quos ſcriptura teſtatur, & cæteræ expetunt temporā annis ſibi iugiter ſuccedentibus. 27 Iſti ſunt dies, quos nulla unquam delebit oblitio: & per ſingulas generationes cunctæ in toto orbe prouinciæ celebrabunt: nec eſt ulla ciuitas, in qua dies phurim, ideſt ſortium, non obſeruentur a Iudæis, & ab eorum progenie, quæ his ceremoniis obligata eſt. 29 Scripſeruntq. Eſther regina filia Abihail, & Mardochæus Iudæus etiam ſecundam epiſtolam, ut omni ſtudio dies iſta ſolemnis ſanciretur in poſterum: 30 & miſerunt ad omnes Iudæos, qui in centum uiginti ſeptem prouinciis regis Aſſueri uerſabātur, ut haberent pacem, & ſuſciperent ueritatem, 31 obſeruantes Dies ſortium, & ſuo tempore cum gaudio celebrarent: ſicut conſtituerant Mardochæus & Eſther, & illi obſeruanda ſuſceperunt a ſe, & a ſemine ſuo ieiunia, & clamores & Sortium dies, & omnia quæ libri huius, qui uocatur Eſther, hiſtoria continentur. 32

CAP. X.

REx uero Aſſuerus omnem terram, & cunctas maris inſulas fecit tributarias: 1 cuius fortitudo & imperium, & dignitas atque ſublimitas, qua exaltauit Mardochæū, ſcripta ſunt in libris Medorum, atque Perſarum: 2 & quomodo Mardochæus Iudaici generis ſecundus a rege Aſſuero fuerit: & magnus apud Iudæos, & acceptabilis plebi fratrum ſuorum, quærens bona populo ſuo, & loquens ea quæ ad pacem ſeminis ſui pertinerent. 3

Quæ habentur in Hebræo, plena fide expreſsi. Hæc autem quæ ſequuntur, ſcripta reperi in editione vulgata, quæ Græcorum lingua & literis continentur: & interim poſt finem libri hoc capitulum ferebatur, quod iuxta conſuetudinem noſtram obelo, ideſt verù prænotauimus.

9 Dixitq. Mardochæus, A Deo facta ſunt iſta. 4 9 Recordatus ſum ſomnij quod uideram, hæc eadem ſignificantis: nec eorum quicquam irritum fuit. 6 9 Paruus fons qui creuit in fluuium, & in lucem, Solemq. conuerſus eſt, & in aquas plurimas redundauit: Eſther eſt, quam rex accepit uxorē, & uoluit eſſe reginam. 7 9 Duo autem dracones: ego ſum, & Aman. 8 9 Gentes quæ conuenerant: hi ſunt qui conati ſunt delere nomen Iudæorum. 9 9 Gens autē mea: Iſrael eſt, quæ clamauit ad Dñm, & ſaluum fecit Dñs populum ſuum: liberauitq. nos ab omnibus malis, & fecit ſigna magna atq; portenta inter gentes: 9 & duas ſortes 10 eſſe præcepit, unam populi Dei, & alteram cunctarum gentium. 9 Venitq. utraque ſors in ſtatutū ex illo iam tempore diem corā Deo uniuerſis gentibus 9 & recordatus eſt Dñs populi ſui, ac miſertus eſt hæreditatis ſuæ. 9 Et obſeruabuntur dies iſti in menſe Adar quartadecima, & quintadecima die eiuſdē mēſis, cū omni ſtudio, & gaudio in unū cętū populi cōgregati, in cunctas deinceps generationes populi Iſrael. 11 12 13

CAP. XI.

ANno quarto regnātibus Ptolemæo & Cleopatra, attulerūt Dolitheus, qui ſe ſacerdotem, & Leuitici generis ferebat, & Ptolemæus filius eius hanc epiſtolam phurim, quam dixerunt interpretatum eſſe Ueſimachum Ptolemæi filium in Ieruſalem. 1

Hoc quoq. principium erat in editione vulgata, quod nec in Hebræo, nec apud vllum fertur interpretum.

9 Anno ſecundo, regnante Artaxerxe maximo, prima die menſis Niſan, uidit ſomnium Mardochæus, filius Iairi, filij Semei, filij Cis de tribu Ben-iamin: 2 9 homo Iudæus, qui habitabat in urbe Suſis, uir magnus, & inter primos aulæ regiæ. 3 9 Erat autem de eo numero captiuorum, quos tranſtulerat Nabuchodonoſor rex Babylonis de Ieruſalem cum Iechonia rege Iudæ: 4 9 & hoc eius ſomnium fuit, Appatuerunt uoces & tumultus, & tonitrua, & terræmotus, & conturbatio ſuper terram: 5 9 & ecce duo dracones magni, paratiq́ue contra ſe in prælium. 6 9 Ad quorum clamorem cuncta concitatæ ſunt nationes, ut pugnarent contra gentem iuſtorū. 7 Fuitq. dies illa tenebrarum & di criminis, tribulationis & anguſtiæ, & ingens formido ſuper terram. 8 9 Conturbatāq. eſt gens iuſtorum timentium mala ſua, & præparata ad mortem 9 Clamauerūtq. ad Deum: & illis vociferantibus, fons paruus creuit in fluuium maximum, & in aquas plurimas redundauit 10 9 Lux & ſol ortus eſt, & humiles exaltati ſunt, & deuorauerunt inclytos. 11 12 9 Quod cum uidiſſet Mardochæus & ſurrexiſſet de ſtratu, cogitabat quid Deus facere uellet: & fixum habebat in animo, ſcire cupiens quid ſignificaret ſomnium. *Infr. 16. 1.* *Sup. 2.5.* *4 Re. 24. 15.* *Sup. 2.6.*

CAP. XII.

MOrabatur autem eo tēpore in aula regis cum Bagatha & Thara eunuchis regis, qui ianitores erāt palatij. 1 9 Cumq. intellexiſſet cogitationes eorum, & curas diligentius peruidiſſet, didicit quod conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nunciauit ſuper eo regi. 2 9 Qui de utroque habita quæſtione, confeſſos iuſſit duci ad mortem. 3 9 Rex autem quod geſtum erat, ſcripſit in commentarijs: ſed & Mardochæus rei memoriam literis tradidit. 4 9 præcepitq. ei rex, ut in aula palatij moraretur, datis ei pro delatione muneribus. 5 9 Aman uero filius Amadathi bugæus erat glorioſiſſimus coram rege, & uoluit nocere Mardochæo, & populo eius pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfecti. 6

Hæcſunt

Hucusque proœmium.

Quæ sequuntur, in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine,

Et diripuerũt bona, uel rubitantias eorũ,

quæ ī sola vulgata editione reperimus. Epistulæ autem hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

1 Rex maximus Artaxerxes ab India usque Æthiopiam, centum uigintiseptem prouinciarum principibus, & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. ¶ Cum plurimis gẽtibus imperarem, & uniuersum orbem meæ ditioni subiugassem, uolui nequaquam abuti potentiæ magnitudine, sed clementia & lenitate gubernare subiectos: ut absque ullo terrore uitam silẽtio transigentes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. 2

¶ Quærente autem me a consiliarijs meis quomodo posset hoc impleri, unus qui sapientia & fide cæteros præcellebat, & erat post regem secundus, Aman nomine, ¶ indicauit mihi in toto orbe terrarum populum esse dispersum, qui nouis uteretur legibus, & contra omnium Gentium consuetudinem faciens, Regnum iussa contemneret & uniuersarum concordiam nationum sua dissensione uiolaret. ¶ Quod cum didicissemus, uidentes unam gentem rebellem aduersus omne hominum genus peruersis uti legibus, nostrisq. iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis prouinciarum pacem atque concordiam: ¶ iussimus ut quoscunque Aman, qui omnibus prouinciis præpositus est, & secundus a rege, & quem patris loco colimus, monstrauerit: cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis, nullusq. eorum misereatur quartadecima die duodecimi mensis Adar, anni præsentis: ¶ ut nefarij homines uno die ad inferos descendentes, reddant imperio nostro pacem, quam turbauerant. 3 4 5 6 7

Hucusque exemplar epistolæ.

Quæ sequuntur, post eum locum scripta reperi, ubi legitur,

pergensq. Mardochæus, fecit omnia quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habentur in Hebraico, & apud nullum penitus feruntur interpretum.

¶ Mardochæus autem deprecatus est Dominum memor omniũ operum eius, ¶ & dixit, Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita: & non est qui possit tuæ resistere uoluntati, si decreueris saluare Israel. ¶ Tu fecisti cœlum & terram, & quicquid cœli ambitu continetur. ¶ Dominus omnium es, nec est qui resistat maiestati tuæ. ¶ Cuncta nosti, & scis quia non pro superbia & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, ut nõ adorarem Aman superbissimũ. 8 9 10 11 12

¶ Libenter enim pro salute Israel etiam uestigia pedum eius deosculari paratus essem: ¶ sed timui ne honorẽ Deo meo transferrem ad hominem, & ne quẽquam adorarem excepto Deo meo. ¶ Et nunc Domine rex Deus Abrahã miserere populi tui, quia uolunt nos inimici nostri perdere, & hæreditatẽ tuã delere. ¶ Ne despicias partẽ tuã, quã redemisti tibi de Ægypto. ¶ Exaudi deprecationẽ meã, & propitius esto sorti & funiculo tuo, & conuerte luctum nostrum in gaudium, ut uiuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas ora te canentium. ¶ Omnis quoq; Israel pariter & obsecratione clamauit ad Dominum, eo quòd eis certa mors impenderet. 13 14 15 16 17 18

CAP. XIIII.

1 Esther quoq; regina cõfugit ad Dñm, pauens periculũ quod imminebat. 2 ¶ Cũq. deposuisset uestes regias, fletibus & luctui apta indumenta suscepit, & pro unguẽtis uarijs, cinere & stercore impleuit caput, & corpus suũ humiliauit ieiunijs: omniaq. loca in quibus antea lætari consueuerat, crinitũ laceratione cõpleuit.

3 ¶ Et deprecabatur Dñm Deũ Israel, dicens, Dñe mi, qui rex noster es solus, adiuua me solitariã, & cuius præter te nullus est auxiliator alius. ¶ Periculum meũ in manibus meis est. ¶ Audiui a patre meo quod tu Dñe tulisses Israel de cũctis Gentibus, & patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, ut possideres hæreditatẽ sempiternã, feciliq. eis sicut locutus es. ¶ Peccauimus in cõspectu tuo, & idcirco tradidisti nos in manus inimicorũ nostrorũ: ¶ columus enim deos eorũ. Iustus es Dñe. ¶ Et nũc nõ eis sufficit, quod durissima nos opprimunt seruitute, sed robur manuũ suarũ, idolorũ potentiæ deputãtes, uolũt tua mutare promissa, & delere hæreditatẽ tuã, & claudere ora laudãtiũ te, atq; extinguere gloriã templi & altaris tui: ut aperiãt ora Gẽtiũ, & laudent idolorũ fortitudinẽ, & prædicẽt carnalẽ regẽ in sempiternũ. ¶ Ne tradas Dñe sceptrum tuũ his qui nõ sũt, ne rideãt ad ruinã nostrã: sed cõuerte cõsiliũ eorũ super eos, & eũ qui in nos cœpit sœuire, disperde. ¶ Memẽto Dñe, & ostẽde te nobis in tẽpore tribulationis nostræ, & da mihi fiduciã Dñe rex deorũ, & uniuersæ potestatis: ¶ tribue sermonẽ cõpositũ i ore meo in cõspectu leonis, & trãsfer cor illius in odiũ hostis nostri, ut & ipse pereat, & cæteri qui ei consentiũt. 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

¶ Nos autẽ libera ī manu tua, & adiuua me, nullũ aliud auxiliũ habẽtẽ, nisi te Dñe, qui habes omniũ scientiam, ¶ & nosti quia oderim gloriã iniquorũ, & detester cubile incircũcisorũ, & omnis alienigenæ. ¶ Tu scis necessitatẽ meã, quod abominer signũ superbiæ & gloriæ meæ, quod est super caput meũ in diebus ostentationis meæ, & detester illud quasi pannũ menstruatæ, & non portẽ in diebus silẽtij mei. ¶ & quod nõ contemnerim in mẽsa Aman, nec mihi placuerit conuiuiũ regis, & non biberim uinũ libaminum: ¶ & nũnquã lætata sit ancilla tua, ex quo huc trãslata fuim uiq; in præsentẽ diem, nisi in te Dñe Deus Abraham. ¶ Deus fortis super omnes exaudi uocẽ eorũ qui nullam aliã spem habent, & libera nos de manu iniquorũ, & erue me a timore meo 14 15 16 17 18 19

CAP.

CAP. XV.

Hæc quoque addita reperi in editione vulgata.

ET mandauit ei (haud dubium quin Esther Mardochæus) ut ingrederetur ad regem, & rogaret pro populo suo & pro patria sua. ¶Memorare (inquit) dierum humilitatis tuæ, quomodo nutrita sis in manu mea, quia Aman secundus a rege locutus est contra nos in mortem: ¶ & tu inuoca Dominum, & loquere regi pro nobis, & libera nos de morte.

Necnon & ista quæ subdita sunt.

¶ Die autem tertio depositis uestimentis ornatus sui, & circũ data est gloria sua. ¶Cũq. regio fulgeret habitu, & inuocasset omnipotentem rectorem & saluatorem Deum, assumptis duas famulas: ¶ & super unam quidẽ innitebatur, quasi præ deliciis & nimia teneritudine corpus suum ferre non sustinens. ¶altera autem famularum sequebatur dominam, defluentia in humum indumenta sustentans. ¶Ipsa autem roseo colore vultum perfusa, & gratis, ac nitentibus oculis tristem celabat animum, & nimio timore cõtractum. ¶Ingressa igitur cuncta per ordinem ostia stetit contra regem, ubi ille residebat super solium regni sui, indutus uestibus regijs, auroq. fulgens, & pretiosis lapidibus, eratq. terribilis adspectu. ¶Cumq. eleuasset faciem, & ardẽtibus oculis furorem pectoris indicasset, regina corruit, & in pallorem colore mutato, lassum super ancillulam reclinauit caput. ¶Conuertitq. Deus spiritum regis in mansuetudinem, & festinus ac metuens exiluit de solio: & sustentans eam ulnis suis, donec rediret ad se, his uerbis blandiebatur, ¶ Quid habes Esther? Ego sum frater tuus, noli metuere. ¶ Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. ¶ Accede igitur, & tange sceptrum. ¶Cumq. illa reticeret, tulit auream uirgam, & posuit super collum eius, & osculatus est eã, & ait, Cur mihi non loqueris? ¶ Quæ respondit, Vidi te domine quasi angelum Dei, & cõturbatum est cor meum præ timore gloriæ tuę. Valde enim mirabilis es domine, & facies tua plena est gratiarum. ¶ Cumq. loqueretur, rursus corruit, & pene exanimata est. ¶ Rex autem turbabatur, & omnes ministri eius consolabantur eam.

CAP. XVI.

Exemplar epistolæ regis Artaxerxis, quam pro Iudæis ad totas regni sui prouincias misit: quod & ipsum in Hebraico volumine non habetur.

REx magnus Artaxerxes, ab India usque Æthiopiam centum uigintiseptem prouinciarũ ducibus ac principibus, qui nostræ iussioni obediunt, salutem dicit. ¶ Multi bonitate principum, & honore qui in eos collatus est, abusi sunt in superbiam: ¶ & non solum subiectos regibus uituntur opprimere, sed datam sibi gloriam non ferentes, in ipsos qui dederunt moliuntur insidias. ¶ Nec contenti sunt gratias non agere beneficijs, & humanitatis in se iura uiolare, sed Dei quoq. cuncta cernentis arbitrantur se posse fugere sententiam. ¶Et in tantum uesanię proruperunt, ut eos qui credita sibi officia diligenter obseruant, & ita cuncta agunt, ut omnium laude digni sint, mendaciorum cuniculis conentur subuertere, ¶dum autes principum simplices, & ex sua natura alios æstimantes, callida fraude decipiunt. ¶ Quæ res & ex ueteribus probatur historijs, & ex his quæ geruntur quotidie, quo modo malis quorumdam suggestionibus regum studia deprauentur, ¶ Vnde prouidendum est paci omnium prouinciarum. ¶ Nec putare debetis, si diuersa iubeamus ex animi nostri uenire leuitate, sed pro qualitate & necessitate temporum, ut reipublicæ possit utilitas, ferre sententiam. ¶ Et ut manifestius quod dicimus, intelligatis. Aman filius Amadathi, & animo & gente Macedo, alienusq. a Persarum sanguine, & pietatem nostram sua crudelitate commaculans, peregrinus a nobis fuisse ptus est: ¶ & tantam in se expertus humanitatem, ut pater noster uocaretur, & adoraretur ab omnibus, post regem secundus: ¶ qui in tantum arrogantiæ tumorem sublatus est, ut regno priuare nos niteretur & spiritu. ¶ Nam Mardochæum, cuius fide & beneficijs uiuimus, & consortem regni nostri Esther cum omni gente sua nouis quibusdam atque inauditis machinis expetiuit in mortem: ¶ hoc cogitans ut illis interfectis, insidiaretur nostræ solitudini, & regnum Persarum transferret in Macedonas. ¶ Nos autem a pessimo mortalũ, Iudæos neci destinatos, in nulla penitus culpa reperimus, sed e contrario iustis utentes legibus, ¶ & filios altissimi, & maximi, semperq. uiuentis Dei, cuius beneficio, & patribus nostris, & nobis regnum est traditum, & usque hodie custoditur. ¶ Vnde eas literas quas sub nomine nostro ille direxerat, sciatis esse irritas. ¶ Pro quo scelere ante portas huius urbis, id est, Susan, & ipse qui machinatus est, & omnis cognatio eius pendet in patibulis: non nobis, sed Deo reddente ei quod meruit. ¶ Hoc autem edictum quod nunc mittimus, in cunctis urbibus proponatur, ut liceat Iudæis uti legibus suis. ¶ Quibus debetis esse adminiculo, ut eos qui se ad necem eorum parauerant, possint interficere tertiadecima die mensis duodecimi, qui uocatur Adar. ¶ hanc enim diem, Deus omnipotens, mœroris & luctus, eis uertit in gaudium. ¶ Vnde & uos inter cæteros festos dies, hanc habetote diem, & celebrate eam cum omni lætitia, ut & in posterum cognoscatur, ¶ omnes qui fideliter Persis obediunt, dignam pro fide recipere mercedem: qui autem insidiantur regno eorum, perire pro scelere. ¶ Omnis autem prouincia & ciuitas quæ noluerit solemnitatis huius esse particeps, gladio & igne pereat, & sic deleatur, ut non solum hominibus, sed etiam bestijs inuia sit in sempiternum, pro exemplo contemptus, & inobedientiæ.

Gen. 3. 10. 1. Reg. 19. 7.

Sup. 11. 2.

Sup. 3. 1.

LIBER

LIBER IOB.

CAPVT PRIMVM.

VIR erat in Terra Hus, nomine Iob & erat uir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo. ✠ Natiq. sunt ei septé filij, & tres filiæ. ✠ Et fuit possessio eius septé millia ouiú, & tria millia camelorum, quingenta quoque iuga boum, & quingentæ asinæ, ac familia multa nimis: eratq. uir ille magnus inter omnes Oriētales. ✠ Et ibant filij eius, & faciebant conuiuium per domos, unusquisque in die suo. Et mittentes uocabant tres sorores suas ut comederent & biberent cum eis. ✠ Cumq. in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos: consurgensq. diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim, Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cunctis diebus. ✠ Quadam autem die, cum uenissent filij Dei ut assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan. ✠ Cui dixit Dominus, Vnde uenis? Qui respondens, ait, Circuiui terram, & perambulaui eam. ✠ Dixitq. Dominus ad eum, Numquid considerasti seruum meú Iob, quod non sit ei similis in terra, homo simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo? ✠ Cui respondens Satan, ait, Nunquid Iob frustra timet Deú? ✠ nonne tu uallasti eum, ac domum eius, uniuersamq. substantiam per circuitum? operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? ✠ Sed extende paululum manum tuam, & tange cūcta quæ possidet: nisi in faciem * benedixerit tibi. ✠ Dixit ergo Dominus ad Satan, Ecce, uniuersa quæ habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne extendas manum tuam. Egressusq. est Satan a facie Domini. ✠ Cum autem quadam die filij, & filiæ eius comederent, & biberent uinum in domo fratris sui primogeniti, ✠ nuncius uenit ad Iob, qui diceret, Boues arabant, & asinæ pascebantur iuxta eos: ✠ & irruerunt Sabæi, tuleruntq. omnia, & pueros percusserunt gladio: & euasi ego solus, ut nunciarem tibi. ✠ Cúq. adhuc ille loqueretur, uenit alter, & dixit, Ignis Dei cecidit e cęlo, & tactas oues puerosq. consumpsit, & effugi ego solus, ut nunciarem tibi. ✠ Sed & illo adhuc loquente, uenit alius, & dixit, Chaldæi fecerunt tres turmas, & inuaserunt camelos, & tulerunt eos, nec non & pueros percusserunt gladio: & ego fugi solus, ut nunciarem tibi. ✠ Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intrauit, & dixit: Filijs tuis & filiabus uescentibus & bibentibus uinum in domo fratris sui primogeniti, ✠ repente uentus uehemens irruit a regione deserti, & concussit quatuor angulos domus, quæ corruens oppressit liberos tuos & mortui sunt: & effugi ego solus, ut nunciarem tibi. ✠ Tunc surrexit Iob, & scidit uestimēta sua, & tonso capite corruens in terram, adorauit, ✠ & dixit, ‖ Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar illuc.

Ezec. 14. 14. & 20

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

* thum 2 MS. H. C. G.

** in facie tua 10 MS.

** tunicā sitam 16 MS. H.C. Suffragatur autem Textus H. Hiero. Greg. & G. Eccles. 5. 14. 1. Tim. 6. 7.

luc. Dominus dedit, & Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. † ‖ In omnibus his nō peccauit Iob, labijs suis: neque stultum quid cōtra Deum locutus est.

CAP. II.

FActum est autem cum quadam die uenissent filij Dei, & starent coram Domino, uenisset quoque Satan inter eos, & staret in conspectu eius, † ut diceret Dominus ad Satan, Vnde uenis? Qui respondens ait, Circuiui terram, & perambulaui eam. † Et dixit Dominus ad Satan, Nunquid cōsideraſti seruum meum Iob, quod nō sit ei similis in terra, uir simplex, & rectus, ac timens Deū, & recedens a malo, & adhuc retinens innocentiam? Tu autem commouisti me aduersus eum, ut affligerem eum frustra. † Cui respondens Satan, ait, Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo dabit pro anima sua: † alioquin mitte manum tuam, & tange os eius, & carnem, & tunc uidebis, quod \\ in faciem' benedicat tibi. † Dixit ergo Dominus ad Satan, Ecce in manu tua est, uerumtamen animam illius serua. † Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Iob, ulcere pessimo, a planta pedis usque ad uerticem eius: † qui testa saniem tadebat, sedēs in sterquilinio. † Dixit autem illi uxor sua, Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo, & morere. † Qui ait ad illā, Quasi una de stultis mulieribus locuta es: si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? ‖ in omnibus his nō peccauit Iob, labijs suis. † Igitur audientes tres amici Iob, omne malū quod accidisset ei, uenerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamatites. Condixerant enim, ut pariter uenientes uisitarent eum, & consolarentur. † Cumq; eleuassent procul oculos suos, non cognouerunt eum, & exclamantes ploraueruntq; scissisq; uestibus sparserunt puluerem super caput suum in cœlum. † Et sederunt cum eo in terra septem diebus, & septem noctibus, & nemo loquebatur ei uerbum: uidebant enim dolorem esse uehementem.

CAP. III.

POst hæc aperuit Iob os suum, & maledixit diei suo, † & locutus est. † ‖ Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictū est, Conceptus est homo. † Dies ille uertatur in tenebras non requirat eum Deus desuper, * & non \\ illustretur' lumine. † Obscurent eum tenebræ, & umbra mortis occupet eum caligo, & inuoluatur amaritudine. † Noctem illam tenebrosus turbo possideat: non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus. † Sit nox illa solitaria, nec laude digna: † maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leuiathan. † Obtenebrentur stellæ caliginis eius: \\ expectent' lucem, & non uideat, nec ortum surgentis auroræ. † Quia non conclusit ostia uentris qui portauit me, nec abstulit mala ab oculis meis. † Quare non in uulua mortuus sum, egressus ex utero non statim perij? † Quare exceptus genibus? cur lactatus uberibus? † Nunc enim dormiens silerem, & somno meo requiescerem. † Cum regibus, & consulibus terræ, qui ædificant sibi solitudines: † Aut cum principibus qui possident aurum, & replent domos suas argento: † Aut sicut abortiuum ab conditum nō subsisterem, uel sicut concepti non uiderunt lucem. † Ibi impij cessauerunt a tumultu, & ibi requieuerunt fessi robore. † Et quondam' simili pariter sine molestia, non audierunt uocem exactoris. † Paruus, & magnus ibi sunt, & seruus liber a domino suo. † Quare misero data est lux, & uita his qui in amaritudine animæ sunt? † qui expectant mortem, & non uenit: quasi effodientes thesaurum. † Gaudentq; uehementer cum inuenerint sepulchrum. † Viro cuius abscondita est uia, & circumdedit eum Deus tenebris? † Antequam comedam suspiro: & tanquam undantes aquæ, sic rugitus meus: † Quia timor quem timebam, euenit mihi: & quod uerebar accidit. † Nonne dissimulaui? nónne silui? nónne quieui? & uenit super me indignatio.

CAP. IIII.

REspondens autem Eliphaz Themanites, dixit, † Si cœperimus loqui tibi, forsitan molestæ accipies: sed conceptum sermonem tenere quis poterit? † Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti. † Vacillantes confirmauerunt sermones tui, & genua tremētia confortasti. † Nunc autem uenit super te plaga, & defecisti: tetigit te, & conturbatus es. † Vbi est timor tuus, fortitudo tua, * patientia tua, & perfectio uiarum tuarum? † Recordare obsecro te, quis umquam innocens perijt? aut quando recti deleti sunt? † Quin potius uidi eos qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt eos, † Flante Deo periisse, & spiritu iræ eius esse consumptos. † Rugitus leonis, & uox leænæ: & dentes catulorum leonum contriti sunt. † Tigris perijt, eo quōd non haberet prædam: & catuli leonis dissipati sunt. † Porro ad me dictum est uerbum absconditum, & quasi furtiue suscepit auris mea uenas susurri eius. † In horrore uisionis nocturnæ, quando solet sopor occupare homines, † Pauor tenuit me, & tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt. † Et cum spiritus me præsente transiret, inhorruerunt pili carnis meæ. † Stetit quidam, cuius non agnoscebam uultum, imago coram oculis meis, & uocem quasi auræ lenis audiui. † Nunquid homo, Dei comparatione iustificabitur, aut factore suo purior erit uir? † Ecce qui seruiunt ei, non sunt stabiles, ‖ & in angelis suis reperit prauitatem.

† Quanto.

-R.H.G. *Agnoscitur autē a MS. Greg. & G.*

-12 MS. R. *Greg. H.G. Additur autem a G et pl-rius a G. q. legitur ab omnibus.*

\\ *in facie tua 3 MS. H. C. Assumitur autē lectionis Textus R Greg. & G.*

Tob. 2. 22 MS. H. Adijcitur autē a R. Greg. C. & G. Sup. 1. 22 Ier. 20. 14.

* *non fit in recordatione o \\ lustres 11 MS. R. Greg. ex Hebræo, quidā ad hunc modum trāstulerunt; Nec lucere faciat super eū lucē: alij ad stum. Nec splēdeat super eum lux, atque illa quidē inter prætaso. margines lectionis suffragatur; hæc autē Textus.*

\\ *expectet MS. R. Hier. Greg. H. C.*

1 MS. H. C. G. *Verū Hier. & Greg. non solū legūt, sed etiam exponunt.*

Infr. 25. 4.

Infr. 15. 15.

2 Pet. 2. 4

* *& 7 MS. R. Greg. G. Verum, ab H. & C. conformiter Textui, non additur.*

¶ Quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui terrenum habent fundamentum consumentur uelut a tinea? 19
¶ De mane usque ad uesperam succidentur: & quia nullus intelligit, in æternum peribunt 20
¶ Qui autem reliqui fuerint, auferentur ex eis: morientur, & non in sapientia. 21

CAP. V.

VOca ergo si est qui tibi respondeat, & ad aliquem sanctorū conuertere. 1
¶ Virum' stultum interficit iracundia, & parunulum occidit inuidia. 2
¶ Ego vidi stultum firma radice, & maledixi pulchritudini eius statim. 3
¶ Longe sient filij eius a salute, & conterentur in porta, & non erit qui eruat. 4
¶ Cuius messem famelicus comedet, & ipsum rapiet armatus, & bibent' sitientes diuitias eius. ¶ Nihil in terra sine causa fit, & de humo non oritur dolor. 5 6
¶ Homo nascitur ad laborem, & auis ad uolatum. 7
¶ Quam ob rem ego deprecabor Dominum, & ad Deum ponam eloquium meum, 8
¶ Qui facit magna & inscrutabilia & mirabilia absque numero. 9
¶ Qui dat pluuiam super faciem terræ, & irrigat aquis uniuersa. 10
¶ Qui ponit humiles in sublime, & mœrentes erigit sospitate. ¶ Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum quod cœperant. 11 12
¶ Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consilium prauorum dissipat. 13
¶ Per diem incurrent tenebras, & quasi in nocte sic palpabunt in meridie. 14
¶ Porro saluum faciet egenum' a gladio oris eorum, & de manu uiolenti pauperem. 15
¶ Et erit egeno spes, iniquitas autem conrahet os suum. 16
¶ Beatus homo qui corripitur a Deo increpationem ergo Domini ne reprobes. 17
¶ Quia ipse vulnerat, & medetur: percutit, & manus eius sanabunt. 18
¶ In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non tanget te malum. 19
¶ In fame, eruet te de morte: & in bello, de manu gladij. 20
¶ A' flagello linguæ absconderis, & non timebis calamitatem cum uenerit. 21
¶ In uastitate & fame ridebis: & bestias terræ non formidabis. 22
¶ Sed cum lapidibus regionum pactum tuum: & bestiæ terræ pacificæ erunt tibi. 23
¶ Et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum: & uisitans speciem tuam, non peccabis. 24
¶ Scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum, & progenies tua quasi herba terræ. 25
¶ Egredieris in abundantia sepulchrum, sicut infertur aceruus tritici in tempore suo. 26
¶ Ecce, hoc ut inuestigauimus, ita est: quod auditum, mente pertracta. 27

CAP. VI.

RESpondens autem Iob, dixit, 1
¶ Vtinam appenderentur peccata mea, quibus iram meruī: & calamitas quam patior, in statera. ¶ Quasi arena maris hæc grauior apparet: iuuide & uerba mea dolore sunt plena. ¶ Quia sagittæ Domini in me sunt: quarum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores Domini militant contra me. 2 3 4
¶ Nunquid rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos, cum ante præsepe plenum steterit? 5
¶ Aut poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum affert mortem? Animæ enim eiurienti etiam amara dulcia esse uidentur. 6
¶ Quæ prius nolebat tãgere anima mea, nunc præ angustia, cibi mei sunt. 7
¶ Quis det ut ueniat petitio mea: & quod expecto, tribuat mihi Deus? 8
¶ Et qui cœpit, ipse me conterat: soluat manum suam, & succidat me? 9
¶ Et hæc mihi sit consolatio, vt affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti. 10
¶ Quæ est enim fortitudo mea ut sustineam? aut quis finis meus, vt patienter agam? 11
¶ Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est. 12
¶ Ecce, non est auxilium mihi in me, & necessarij quoq. mei recesserunt a me. 13 14
¶ Qui tollit ab amico suo misericordiã, timorem Domini derelinquit. 15
¶ Fratres mei prætergressi sunt me, sicut torrens qui raptim transit in conuallibus. 16
¶ Qui timent pruinam, irruet super eos nix. 17
¶ Tempore quo fuerint dissipati, peribunt: & ut incaluerint, soluentur de loco suo. 18
¶ Inuolutæ sunt semitæ gressuũ eorum: ambulabunt in uacuum, & peribunt. 19
¶ Considerate semitas Thema, itinera Saba, & expectate paulisper. 20
¶ Confusi sunt, quia sperauit: uenerunt quoque usque ad me, & pudore cooperti sunt. 21
¶ Nunc uenistis: & modo uidentes plagam meam timetis. 22
¶ Nunquid dixi, Afferte mihi, & de substantia uestra donate mihi? 23
¶ Vel, Liberate me de manu hostis, & de manu robustorum eruite me? 24
¶ Docete me, & ego tacebo: & si quid forte ignoraui instruite me. 25
¶ Quare detraxistis sermonibus ueritatis, cum e uobis nullus sit qui possit arguere-me'? ¶ Ad increpãdum tantum eloquia cõcinnatis, & in uẽtũ uerba profertis. 26
¶ Super pupillum irruitis, & subuertere nitimini amicum uestrum. 27
¶ Verumtamen quod cœpistis explete: præbete aurem, & uidete an mentiar. 28
¶ Respondete obsecro absque cõtentione: & loquentes id quod iustum est, iudicate. ¶ Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in faucibus meis stultitia personabit. 29 30

CAP. VII.

MIlitia est uita hominis super terram: & sicut dies mercenarij, dies eius. 1
¶ Sicut seruus desiderat umbram, & sicut mercenarius præstolatur finem operis sui. 2

¶ Sic

¶ Vere 7 Mss. R. H. C. G.

¶ ebibent. 2 Mss. H. C.

1. Cor. 3. 19.

- 6 Mss. H. G. ¶ populũ suum C. Nam, uel hoc, uel illud, uel simile quid iubauditum est. Lu. 1. 12

¶ In 1 Ms H. C. Similiter Textui, reddiderunt 70. legentibus Hier. & Greg. si enim sensus est.

¶ api arent 1 Ms

¶ Dei 1 Ms. R. H. C.

¶ fugiet o.

- 14 Ms. R Gre. H. C. G. Tráf lata est hæc femẽtia ista, ex ca. 27. Prou. cuius uersus 7. eisdem plane uerbis, uxore interpretationem 70. legitur.

¶ sperauerunt 1 Ms H. C. G. Similiter. antè Textum leguntur R & Greg.

- 5 Ms. His Hieron. Textus sanct. ¶ & quid arguet increpatio uestra? H.

† Sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeraui mihi. 3
† Si dormiero, dicam, Quando consurgam? & rursum expectabo vesperam, & replebor doloribus usque ad tenebras. 4
† Induta est caro mea putredine & sordibus pulueris: cutis mea aruit, & contracta est. † Dies mei velocius transierunt, quàm a texente tela succiditur, & consumpti sunt absque ulla spe. 5 6
† Memento quia ventus est vita mea, & non reuertetur oculus meus ut videat bona. 7
† Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, & non subsistam. 8
† Sicut consumitur nubes, & pertransit: sic qui descenderit ad inferos, nō ascēdet. 9
† Nec reuertetur vltra in domū suam, neque cognoscet eum amplius locus eius. 10
† Quapropter & ego non parcā ori meo, loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine animæ meæ. 11
† Nunquid mare ego sum, aut cetus, quia circundedisti me carcere? 12
† Si dixero, Consolabitur me lectulus meus, & releuabor loquens mecum in stratu meo: 13
† Terrebis me per somnia, & per visiones horrore concuties. 14
† Quam ob rem elegit suspendium anima mea, & mortem ossa mea. 15
† Desperaui, nequaquam vltra iam viuā: parce mihi, nihil enim sunt dies mei. 16
† Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? 17
† Visitas eum diluculo, & subito probas illum: † usque quo non parcis mihi, nec dimittis me ut glutiam saliuam meam? 18 19
† Peccaui, quid faciam tibi o custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihimetipsi grauis? 20
† Cur non tollis peccatum meū, & quare non aufers iniquitatem meam? ecce, nunc in puluere dormiam: & si mane me quæsieris, non subsistam. 21

CAP. VIII.

REspondens autem Baldad Suhites dixit. † Vsquequo loqueris talia, & spiritus multiplex ᵛ sermonis' oris tui? † Nūquid Deus supplantat iudicium? aut Omnipotens subuertit quod iustū est: 1 2 3
† Etiam si filij tui peccauerunt ei, & dimisit eos in manu iniquitatis suæ: 4
† Tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum, & Omnipotentē fueris deprecatus: 5
† Si mundus & rectus incesseris, statim euigilabit ad te, & pacatum reddet habitaculum iustitiæ tuæ. 6
† In tantum ut priora tua fuerint parua, & nouissima tua multiplicentur nimis. 7
† Interroga enim generationē pristinā, & diligenter inuestiga patrum memoriā; 8
† (Heſterni quippe sumus, & ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram.) † Et ipse docebunt te: loquentur tibi, & de corde suo proferent eloquia. 9 10
† Nūquid virere potest scirpus absq; humore? aut crescere carectum sine aqua? 11
† Cum adhuc sit in flore, nec carpatur manu, ante omnes herbas arescit: 12
† Sic viæ omnium qui obliuiscuntur Deum, & spes hypocritæ peribit: 13
† Non ei placebit uecordia sua, & sicut tela aranearum fiducia eius. 14
† Innitetur super domum suam, & non stabit: fulciet eam, & non consurget: 15
† Humectus videtur antequā veniat Sol, & in ᵛ ortu' suo germen eius egredietur. 16
† Super aceruum petrarum radices eius densabuntur, & inter lapides commorabitur. 17
† Si absorbuerit eum de loco suo, negabit eum, & dicet, Non noui te. 18
† Hæc est enim lætitia viæ eius, ut rursum de terra alij germinentur. 19
† Deus non proijciet simplicem, nec porriget manum malignis: 20
† Donec impleatur risus tuus, & labia tua iubilo. 21
† Qui oderunt te, induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet. 22

CAP. IX.

ET respondens Iob, ait: 1
† Vere scio quod ita sit, & quod non iustificetur homo ᵛ cōpositus' Deo. 2
† Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere unum pro mille. 3
† Sapiens corde est, & fortis robore: quis restitit ei, & pacem habuit? 4
† Qui transtulit montes, & nescierunt hi quos subuertit in furore suo. 5
† Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius concutiuntur. 6
† Qui præcipit Soli, & non oritur: & stellas claudit quasi sub signaculo: 7
† Qui extendit cælos solus, & graditur super fluctus maris. 8
† Qui fecit Arcturum, & Orionā, & Hyadas, & interiora austri. † Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus. 9 10
† Si venerit ad me, non uidebo: eum: si abierit, non intelligam. * 11
† Si repente interroget, quis respondebit ei? aut quis dicere potest, Cur ita facis? 12
† Deus cuius iræ nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem. 13
† Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei, & loquar uerbis meis cum eo? 14
† Qui etiam si habuero quippiam iustū, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor. 15
† Et cum inuocantem exaudierit me, non credo quod audierit uocem meam. 16
† In turbine enim conteret me, & multiplicabit uulnera mea etiam sine causa. 17
† Non concedit requiescere spiritum meum, & implet me amaritudinibus. 18
† Si fortitudo quæritur, robustissimus est: si æquitas iudicij, nemo audet pro me testimonium dicere. 19
† Si iustificare me uoluero, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, paruum me comprobabit. 20
† Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, & tædebit me uitæ meæ. 21
† Vnum est quod locutus sum, & innocentem & impium ipse consumit. 22
† Si flagellat, occidat semel, & non de pœnis innocentum rideat. 23
† Terra data est in manus impij, uultum 24

ᵛ sermones M s. H.C. G.

Ps. 143. 4 Iuf. 14. 2

ᵛ horto R H C G. Verū Textus optime lantur M. s. Hier. & Greg.

ᵛ comparatus a M s. R.

* 4 M s. H.G. Addit etiam aduersum me C. * eum 11 M s. H.C. Verum a R. & n. non additur.

tum iudicium eius operit : quod si non ille est, quis ergo est?

¶ Dies mei velociores fuerunt cursore : fugerunt, & non viderunt bonum. 25

¶ Pertransierunt quasi naues poma portantes, sicut aquila volans ad escam. 26

¶ Cum dixero, Nequaquam ita loquar, commuto faciem meam, & dolore torqueor. ¶ Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti. ¶ Si autem, & sic impius sum, quare frustra laboraui? 27 28 29

¶ Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fulserint velut mundissimæ manus meæ : 30

¶ Tamen sordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea. 31

¶ Neque enim viro qui similis mei est, respondebo : nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri. 32

¶ Non est qui utrumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus. 33

¶ Auferat a me virgam suam, & pauor eius non me terreat. 34

¶ Loquar, & non timebo eum, neque enim possum metuens respondere. 35

CAP. X.

TÆdet animam meam vitæ meæ, dimittam aduersum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. 1

¶ Dicam Deo, Noli me condemnare : indica mihi cur me ita iudices. ¶ Nunquid bonum tibi uidetur, si calumnieris me, & opprimas me opus manuū tuarum, & consilium impiorum adiuues? 2 3

¶ Nunquid oculi carnei tibi sunt : aut sicut uidet homo, & tu uidebis? 4

¶ Nunquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora? 5

¶ Vt quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris? 6

¶ Et scias quia nihil impium fecerim, cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. 7

¶ Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu : & sic repente præcipitas me? ¶ Memento quæso quod sicut lutum feceris me, & in puluerem reduces me. ¶ Nonne sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? 8 9 10

¶ Pelle, & carnibus uestisti me : ossibus, & neruis compegisti me. 11

¶ Vitam, & misericordiā tribuisti mihi, & uisitatio tua custodiuit spiritum meū. 12

¶ Licet hæc celes in corde tuo, tamen scio quia uniuersorum memineris. 13

¶ Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi : cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris? ¶ Et si impius fuero, uæ mihi est : & si iustus, non leuabo caput, saturatus afflictione, & miseria. 14 15

¶ Et propter superbiam quasi leænā capies me, reuertisque mirabiliter me crucias. 16

¶ Instauras testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam aduersum me, & pœnæ militant mihi. 17

¶ Quare de ulua eduxisti me? qui utinam consumptus essem, ne oculus me uideret. ¶ Fuissem quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. 18 19

¶ Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum. 20

¶ Ar. tequam uadam, & non reuertar, ad terram tenebrosam, & opperam mortis caligine, ¶ Terram miseriæ, & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitans. 21 22

CAP. XI.

REspondens autem Sophar Naamathites, dixit, 1

¶ Nunquid qui multa loquitur, nō & audiet? aut uir uerbosus iustificabitur? 2

¶ Tibi soli tacebunt homines? & cum cæteros irriseris, a nullo confutaberis? 3

¶ Dixisti enim, Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. 4

¶ Atque utinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi : 5

¶ Vt ostenderet tibi secreta sapientiæ, & quod multiplex esset lex eius, & intelligeres, quod multo minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua. 6

¶ Forsitan uestigia Dei comprehendes, & usq; ad perfectū Omnipotētē reperies. 7

¶ Excelsior cœlo est, & quid facies? profundior inferno, & unde cognosces? 8

¶ Longior terra mensura eius, & latior mari. ¶ Si subuerterit omnia, uel in unum coarctauerit, quis contradicet ei? 9 10

¶ Ipse enim nouit hominum uanitatē, & uidens iniquitatem, nonne considerat? 11

¶ Vir uanus in superbiam erigitur, & tāquā pullum onagri se liberum natū putat. 12

¶ Tu autem fi mafti cor tuum, & expandisti ad eum manus tuas. 13

¶ Si iniquitatem quę est in manu tua abstuleris a te, & non manserit in tabernaculo tuo iniustitia, 14

¶ Tunc leuare poteris faciem tuam absq; macula, & eris stabilis, & non timebis. 15

¶ Miseriæ quoque obliuisceris, & quasi aquarum quæ præterierunt recordaberis. 16

¶ Et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad uesperam : & cum te consumptum putaueris, orieris ut lucifer. 17

¶ Et habebis fiduciam proposita tibi spe, & defossus securus dormies. 18

¶ Requiesces, & non erit qui te exterreat : & deprecabuntur faciem tuam plurimi. 19

¶ Oculi autem impiorum deficient, & effugium perbit ab eis, & ipes illorum abominatio animę. 20

CAP. XII.

REspondens autem Iob, & dixit. 1

¶ Ergo uos estis soli homines, & uobiscum morietur sapientia? 2

¶ Et mihi est cor sicut, & uobis, nec inferior uestri sum : quis enim hæc quæ nostis ignorat? 3

¶ Qui deridetur ab amico suo sicut ego, inuocabit Deum, & exaudiet eum : deridetur enim iusti simplicitas. 4

¶ Lampas contempta apud cogitationes diuitum, parata ad tempus flatuum. 5

¶ Abundant tabernacula prædonum, & audacter prouocant Deum, & cum ipse dederit omnia in manus eorum. 6

¶ Nimirū interroga iumenta, & docebūt te : & volatilia cœli, & indicabunt tibi. 7 8

¶ Loquere terræ, & respondebit tibi, & narrabunt pisces maris. 9

¶ Quis ignorat quod omnia hæc manus Domini fecerit. 10

¶ In cuius manu anima omnis uiuentis, & spiritus uniuersæ carnis hominis? 11

¶ Non ne

---

§ MS. Greg. H. C. G.

ᵛ pauperē 2 Ms Greg. H. C. G.

ᵛ plasmauerūt me & fecerūt 8 ms. Greg. H. C. G

ᵛ ossibus 9 Ms. H. C. G.

ᵛ leæna 2 MS. Eam quæ in Textu est lectionem tuentur Hier. Gregor. Græc ; utramq; admittit cum Hebræo Chaldæi.

ᵛ inhabitans 3 Ms R. Greg.

ᵛ a Deo 3 MS. Greg. H. C. G.

* uel quis dicere eo potest, Cur ita facis? ☉. Videtur hunc adsectum, aut ex interpretatione 72. (quis, quod notat: Quis contra eū, paraphrastice reddiderunt, Quis dicet ei, Quid fecisti?) aut ex superioris ca. 9. uers. 12. Leuit. 26 § Isa. 202.

Prou. 14. 1.

Iaſ.34.3

† Nonne auris verba dijudicat, & fauces comedenti, ſaporem? 1
† In antiquis eſt ſapientia, & in multo tempore prudentia. 2
† Apud ipſum eſt ſapientia & fortitudo, ipſe habet conſilium & intelligentiam. 3
Iſ.22.22. Apo.3.7. † Si deſtruxerit, nemo eſt qui ædificet: ſi incluſerit hominē, nullus eſt qui aperiat. 4
† Si cōtinuerit aquas, omnia ſiccabūtur: & ſi emiſerit eas, ſubuertent terram. 5
† Apud ipſum eſt fortitudo, & ſapientia: ipſe nouit, & decipientem, & eum qui decipitur. 6
† Adducit conſiliarios in ſtultum finem, & iudices in ſtuporem. 7
† Baltheum regum diſſoluit, & præcingit funem renes eorum. 8
† Ducit ſacerdotes inglorios, & optimates ſupplantat. 9
† Commutans labium veracium, & doctrinam ſenum auferens. 10
† Effundit deſpectionē ſuper principes, & eos qui oppreſſi fuerant releuans. 11
† Qui reuelat profunda de tenebris, & producit in lucem vmbram mortis. 12
† Qui multiplicat gentes & perdit eas, & ſubuerſas in integrum reſtituit. 13
† Qui immutat cor principum populi terræ, & decipit eos ut fruſtra incedāt per inuium. † Palpabunt, quaſi in tenebris, & nō in luce, & errare eos faciet quaſi ebrios. 14 15

CAP. XIII.

§ MS. H. ECce omnia hæc vidit oculus meus, & audiuit auris mea, & intellexit ſingula. 1
† Secundum ſcientiam veſtram, & ego nouit nec inferior veſtri ſum. 2
† Sed tamen ad Omnipotentem loquar, & diſputare cum Deo cupio: 3
† Prius vos oſtendens fabricatores mendacij, & cultores peruerſorum dogmatū. 4
† Atque vtinam taceretis, ut putaremini eſſe ſapientes. 5
† Audite ergo correptiones meas, & iudicium labiorum meorum attendite. 6
† Numquid Deus indiget veſtro mendacio, ut pro illo loquamini dolos? 7
† Numquid faciem eius accipitis, & pro Deo iudicare nitimini? † Aut placebit ei quem celare nihil poteſt? aut decipietur, ut homo, veſtris fraudulentijs? 8 9
† Iſte vos arguet, quoniam in abſcondito faciem eius accipitis. 10
† Statim ut ſe commouerit, turbabit vos: & terror eius irruet ſuper vos, 11
† Memoria veſtra comparabitur cineri, & rediget in lucum cornices veſtræ. 12
† Tacete paulliſper, ut loquar quodcunque mihi mens ſuggeſſerit. † Quare lacero carnes meas dentibus meis, & animam meam porto in manibus meis? 13 14
† Etiam ſi occiderit mē, in ipſo ſperabo: verumtamen vias meas in conſpectu eius arguam. † Et ipſe erit ſaluator meus: non enim veniet in conſpectu eius omnis hypocrita. † Audite ſermonem meum, & æ nigmata percipite auribus veſtris. 15 16 17
† Si fuero iudicatus, ſcio quod iuſtus inueniar. 18
† Quis eſt qui iudicetur mecum? veniat: quare tacens conſumor? 19
† Duo tantum ne facias mihi, & tunc a facie tua non abſcondar: 20 21
† Manum tuam longe fac a me, & formido tua non me terreat. 22
† Voca me, & ego reſpondebo tibi; aut certe loquar & tu reſponde mihi. 23
† Quantas habeo iniquitates & peccata, ſcelera mea & delicta * oſtende mihi. 24
† Cur faciem tuam abſcondis, & arbitraris me inimicum tuum? 25
† Contra folium quod uento rapitur, oſtendis potentiam tuam, & ſtipulam ſiccam perſequeris. 26
† Scribis enim contra me amaritudines, & conſumere me vis peccatis adoleſcentiæ meæ. 27
† Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſeruaſti omnes ſemitas meas, & veſtigia pedum meorum conſideraſti: 28
† Qui quaſi putredo cōſumendus ſum, & quaſi veſtimētū quod comeditur a tinea.

* mea ℣ MS. H. Hier. n C.

CAP. XIIII.

HOmo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miſerijs; Sup. 8. 9. Pſ. 143. 4. 1
† Qui quaſi flos egreditur & cōteritur, & fugit velut umbra, & numquam in eodem ſtatu permanet. 2
† Et dignum ducis ſuper huiuſcemodi aperire oculos tuos, & adducere eum tecum in iudicium? 3
† ℣ Quis poteſt facere mundum de immundo conceptum ſemine? non ne tu qui ſolus es? 4
† Breues dies hominis ſunt, numerus menſium eius apud te eſt: conſtituiſti terminos eius, qui præteriri non poterunt. 5
† Recede * paululum ab eo, ut quieſcat, donec optata ueniat, ſicut mercenarij dies eius. † Lignum habet ſpem: ſi præciſum fuerit, rurſum virecſcit, & rami eius pullulant. 6 7 8
† Si ſenuerit in terra radix eius, & in puluere emortuus fuerit truncus illius, 9
† Ad odorem aquæ germinabit, & faciet comā quaſi cum primum plantatum eſt: 10
† Homo uero cum mortuus fuerit, & nudatus atque conſumptus, ubi quæſo eſt? 11
† Quomodo ſi recedant aquæ de mari, & fluuius vacuefactus areſcat: 12
† Sic homo cum dormierit nō reſurget, donec atteratur cælum non euigilabit, nec conſurget de ſomno ſuo. 13
† Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, & abſcondas me, donec pertranſeat furor tuus, & cōſtituas mihi tempus in quo recorderis mei? 14
† Putaſne mortuus homo rurſum viuet? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. 15
† Vocabis me, & ego reſpondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. 16
† ℣ Tu quidem greſſus meos dinumeraſti; ſed ℣ parce peccatis meis. 17
† Signaſti quaſi in ſacculo delicta mea, ſed curaſti iniquitatem meam. 18
† Mons cadens defluit, & ſaxum tranſfertur de loco ſuo. 19
† Lapides excauāt aquę, & alluuione paulatim terra conſumitur: & homines ergo ſimiliter perdes. 20
† Roboraſti, eum paululum, ut in perpetuum tranſiret: immutabis faciem eius, & emittes eum.

Prou. 5. 21. ℣ parces ſ MS. H. C. ℣ parcis Greg.

† Siue

¶ Siue nobiles fuerint filij eius, siue ignobiles, non intelliget. 21
¶ Attamen caro eius dum viuet dolebit & anima illius super semetipso lugebit. 22

CAP. XV.

1 RESpondens autem Eliphaz Themanites, dixit,
2 ¶ Nunquid sapiens respondebit quasi in uentum loquens, & implebit ardore stomachum suum?
3 ¶ Arguis uerbis eum qui non est æqualis tibi, & loqueris quod tibi non expedit.
4 ¶ Quantum in te est, euacuasti timorem, & tulisti preces coram Deo.
5 ¶ Docuit enim iniquitas tua os tuum, & imitaris linguam blasphemantium.
6 ¶ Condemnabit te os tuum, & non ego: & labia tua respondebunt tibi.
7 ¶ Nunquid primus homo tu natus es, & ante colles formatus?
8 ¶ Nunquid consilium Dei audisti, & inferior te erit eius sapientia?
9 ¶ Quid nosti quod ignoremus? quid intelligis quod nescianus? 10 ¶ Et senes, & antiqui sūt in nobis multo retustiores, quàm patres tui.
11 ¶ Nunquid grande est ut consoletur te Deus? sed uerba tua praua hoc prohibent.
12 ¶ Quid te eleuat cor tuum, & quasi magna cogitans, attonitos habes oculos?
13 ¶ Quid tumet cōtra Deum spiritus tuus, ut proferas de ore tuo huiusmodi sermones?
14 ¶ Quid est homo, ut immaculatus sit, & ut iustus appareat natus de muliere?
15 ¶ Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis, & cœli non sunt mundi in conspectu eius.
16 ¶ Quanto magis abominabilis & inutilis homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?
17 18 ¶ Ostendam tibi; audi me: quod vidi, narrabo tibi. ¶ Sapientes confitentur, & non abscondunt patres suos.
19 20 ¶ Quibus solis data est terra, & non transiit alienus per eos. ¶ Cunctis diebus suis impius superbit, & numerus annorum incertus est tyrannidis eius.
21 ¶ Sonitus terroris semper in auribus illius: & cum pax sit, ille semper insidias suspicatur.
22 ¶ Non credit quod reuerti possit de tenebris ad lucem, circumspectans undique gladium.
23 ¶ Cum se mouerit ad quærēdum panem, nouit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies.
24 ¶ Terrebit eum tribulatio, & angustia uallabit eum, sicut regem qui præparatur ad prælium.
25 ¶ Tetēdit enim aduersus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboratus est.
26 ¶ Cucurrit aduersus eum erecto collo, & pingui cervice armatus est.
27 ¶ Operuit faciem eius crassitudo, & de lateribus eius a ruina dependet.
28 ¶ Habitauit in ciuitatibus desolatis, & in domibus quæ, quæ in tumulos sunt redactæ. ¶ Non ditabitur, nec perseuerabit substātia eius, nec mittet in terra radicem suam.
29 ¶ Non recedet de tenebris: ramos eius arefaciet flamma, & auferetur spiritu oris tui.
30 ¶ Non credet frustra errore deceptus, quod aliquo pretio redimendus sit.
31 ¶ Antequam dies eius impleantur, peribit: & 'manus' eius 'arescent'.
31 ¶ Lædetur quasi uinea, in primo flore botrus eius, & quasi oliua proiciens florem suum.
34 ¶ Congregatio enim hypocritæ sterilis, & ignis deuorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt.
35 ¶ Concepit dolorem & peperit iniquitatem, & uterus eius præparat dolos.

CAP. XVI.

1 RESpondens autem Iob, dixit.
2 ¶ Audiui frequenter talia: consolatores onerosi omnes uos estis.
3 ¶ Nunquid habebunt finem uerba uentosa? aut aliquid tibi molestum est si loquaris?
4 ¶ Poteram & ego similia uestri loqui: atque utinam esset anima uestra pro anima mea,
5 ¶ Consolarer & ego uos sermonibus, & mouerem caput meum super uos.
6 ¶ Roborarem uos ore meo: & mouerem labia mea, quasi parcens uobis.
7 ¶ Sed quid agam: Si locutus fuero, non quiescet dolor meus: & si tacuero, non recedet a me.
8 ¶ Nunc autem oppressit me dolor meus, & in nihilum redacti sunt omnes artus mei.
9 ¶ Rugæ meæ testimonium dicunt contra me, & suscitatur falsiloquus aduersus faciem meam contradicens mihi.
10 ¶ Collegit furorem suum in me, & comminans mihi, infremuit contra me dentibus suis: hostis meus terribilibus oculis me intuitus est.
11 ¶ Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam, satiati sunt pœnis meis.
12 ¶ Conclusit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit.
13 ¶ Ego ille quondam opulentus repente contritus sum: tenuit cervicem meam, confregit me, & posuit me sibi quasi in signū.
14 ¶ Circumiedit me lanceis suis, conuulnerauit lumbos meos, * non pepercit, & effudit in terra uiscera mea.
15 ¶ Conscidit me uulnere super uulnus, irruit in me quasi gigas.
16 ¶ Saccum consui super cutem meam, & operui cinere 'carnem meam'.
17 ¶ Facies mea intumuit a fletu, & palpebræ meæ caligauerunt,
18 ¶ Hæc passus sum absque iniquitate manus meæ, cum haberem mundas ad Deum preces.
19 ¶ Terra ne operias sanguinem meum, neque inueniat in te locum latendi clamor meus
20 ¶ Ecce enim in cœlo testis meus, & conscius meus in excelsis.
21 ¶ Verbosi amici mei, ad Deum stillat oculus meus.
22 ¶ Atque utinam sic iudicaretur uir cum Deo, quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo.
23 ¶ Ecce enim breues anni transeunt, & semitam, per quam non reuertar, ambulo.

CAP. XVII.

1 SPiritus meus attenuabitur, dies mei breuiabuntur, & solum mihi superest sepulchrum.
2 ¶ Non peccaui, & in amaritudinibus 'moratur' oculus meus.

'ramus' C.G. 'arescet' ¶ M. S.R. Hieron. in Isa. 59.14

Psal. 7.15

Eccli. 18. 8.

Sup. 4.18

¶ M S Greg. H. ¶ M S R H.C G. Verū ab Hier. & Greg. legunt.

* & I M R. H. C. -H.C. G.

'corona meum. Hieron. in quod. 70. robur expouerunt: Chaldæus, gloriam. Conformiter autem Textum legit Greg.

'morabitur ¶ M S H.C.

† Libera me, * & pone me iuxta te, & cuius iuuis manus pugnet contra me.
† Cor eorum longe fecisti a disciplina, & propterea non exaltabuntur.
† Prædam pollicetur socijs, & oculi filiorum eius deficient.
† Posuit me quasi in prouerbium vulgi, & exemplum sum coram eis.
† Caligauit ab indignatione oculus meus, & membra mea quasi in nihilum redacta sunt.
† Stupebunt iusti super hoc, & innocens contra hypocritam suscitabitur.
† Et tenebit iustus viam suam, & ‖ mundis manibus addet fortitudinem.
† Igitur omnes vos conuertimini, & uenite, & non inueniam in vobis vllum sapientem.
† Dies mei trásierunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt, torquentes cor meum?
† Noctem verterunt in diem, & rursum post tenebras spero lucem.
† Si sustinuero, infernus domus mea est, & in tenebris stratu lectulum meum.
† Putredini dixi, Pater meus es: Mater mea, & soror mea, vermibus.
† Vbi est ergo nunc præstolatio mea, & patientiam meam quis considerat?
† In profundissimum infernum descendent omnia mea: putasne saltem ibi erit requies mihi?

CAP. XVIII.

RESpondens autem Baldad Suhites, dixit,
† Vsque ad quem finem verba iactabitis? intelligite prius, & sic loquamur.
† Quare reputati sumus ut iumenta, & sordimus coram ‖ vobis?
† Qui perdis animam tuam in furore tuo, nunquid propter te derelinquetur terra, & transferentur rupes de loco suo?
† Nonne lux impij extinguetur, nec splendebit flamma ignis eius?
† Lux obtenebrescet in tabernaculo illius: & lucerna, quæ super eum est, extinguetur.
† Arctabuntur gressus virtutis eius, & præcipitabit eum consilium suum.
† Immisit enim in rete pedes suos, & in maculis eius ambulat.
† Tenebitur planta illius laqueo, & exardescet contra eum sitis.
† Abscondita est in terra pedica eius, & decipula illius super semitam.
† Vndiq; terrebunt eum formidines, & inuoluent eum pedes eius.
† Attenuetur fame robur eius, & inedia inuadat costas illius.
† Deuoret pulchritudinem cutis eius, cõsumat brachia illius primogenita mors.
† Auellatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum quasi rex interitus.
† Habitent in tabernaculo illius socij eius qui non est, aspergatur in ‖ tabernaculo eius sulphur.
† Deorsum radices eius siccentur, sursum autem atteratur messis eius.
† Memoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis.
† Expellet eum de luce in tenebras, & de orbe transferet eum.
† Non erit semen eius, neque progenies in populo suo, nec vllæ reliquiæ in regionibus eius.
† In die eius stupebunt nouissimi, & primos inuadet horror.
† Hæc sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius qui ignorat Deum.

CAP. XIX.

RESpondens autem Iob, dixit,
† Vsquequo affligitis animam meam, & atteritis me sermonibus?
† En, decies confunditis me, & non erubescitis opprimentes me.
† Nempe etsi ignoraui, mecum erit ignorantia mea.
† At uos contra me erigimini, & arguitis me opprobrijs meis.
† Saltem nunc intelligite quia Deus nõ æquo iudicio affixerit me, & flagellis suis me cinxerit. † Ecce clamabo uim patiens, & nemo audiet: vociferabor, & non est qui iudicet.
† Semitam meam circumsepsit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit.
† Spoliauit me gloria mea, & abstulit coronam de capite meo.
† Destruxit me undique, & pereo, & quasi euulsæ ‖ arbori abstulit spem meam.
† Iratus est contra me furor eius, & sic habuit quasi hostem suum.
† Simul uenerunt latrones eius, & fecerunt sibi viam per me, & obsederunt in gyro tabernaculum meum.
† Fratres meos longe fecit a me, & noti mei quasi alieni recesserunt a me.
† Dereliquerunt me propinqui mei: & qui me nouerant, obliti sunt mei.
† Inquilini domus meæ, & ancillæ meæ sicut alienum habuerunt me: & quasi peregrinus fui in oculis eorum.
† Seruum meum uocaui, & non respondit, ore proprio deprecabar illum.
† Halitum meum exhorruit uxor mea, & orabam filios uteri mei.
† Stulti quoque despiciebant me: & cum ab eis recederem, detrahebant mihi.
† Abominati sunt me quondam consiliarij mei: & quem maxime diligebam, ‖ auersatus est me.
† Pelli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos.
† Miseremini mei, miseremini mei, saltem uos amici mei, quia manus ‖ Domini tetigit me.
† Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis * saturamini?
† Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro † stylo ferreo, & plumbi lamina, vel certe ‖ sculpantur in silice?
† Scio enim quod Redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum:
† Et rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea uidebo Deum.
† Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius, reposita est hæc spes mea in sinu meo.
† Quare ergo nunc dicitis, Persequamur eum, & radicem uerbi inueniamus contra eum? † Fugite ergo a facie gladij, quoniam ultor ‖ iniquitatum gladius est: & scitote esse iudicium.

CAP.

---

* Dominus 15 Ms. Vatic. Reg. Reuil. & C. non addit.

‖ mundus 4 Ms. H. C. G.

‖ te 15 M S. G. Suffragatur autem Textui R. Hier. Greg. H. & C.

* Ms. Hier. Greg. C. G. Huic lectioni, & Masoræ sit ad hunc locum modũ. Et dispergetur in pedibus eius. Prou. 22.

‖ habitacula 1 MS H.

‖ arboris 12 Ms.

* adhuc sanies est mea his 7 Ms. H. C. G.

‖ Deus 1 Ms. R. H. C. Textui autem cõformis est Hier. & G.

* non M. C. G.

‖ celebretur M S.

* Saluator meus Ms q.

* Inquisitis 1 Ms. Similiter Textui sunt R. Greg. H. & C.

Inf. 30. 20.

CAP. XX.

REspondens autem Sophar Naamathites, dixit,
Idcirco cogitationes meę uarię succedunt sibi. & mens in diuersa rapitur.
Doctrinam qua me arguis audiam, & spiritus intelligentiæ meæ respondebit mihi.
Hoc scio a principio, ex quo positus est homo super terram,
Quod laus impiorum brevis sit, & gaudium hypocritæ ad instar puncti.
Si ascenderit usque ad cælum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit:
Quasi sterquilinium in fine perdetur: & qui eum uiderant, dicent, Vbi est?
Velut somnium auolans non inuenietur, transiet sicut uisio nocturna.
Oculus qui eum uiderat, non uidebit: neque ultra intuebitur eum locus suus.
Filij eius arterentur egestate, & manus illius reddent ei dolorem suum.
Ossa eius implebuntur uitijs adolescentiæ eius, & cum eo in puluere dormient.
Cum enim dulce fuerint in ore eius malum, absondet illud sub lingua sua.
Parcet illi, & non derelinquet illud, & celabit in gutture suo.
Panis eius in utero illius uertetur in fel aspidum intrinsecus.
Diuitias quas deuorauit euomet, & de uentre illius extrahet eas Deus.
Caput aspidum suget, & occidet eum lingua uiperæ. Non ᵛ uideat riuulos fluminis, torrentis mellis, & butyri.
Luet quæ fecit omnia, nec tamen consumetur iuxta multitudinem adinuentionum suarum, sic & sustinebit.
Quoniá confringès nudauit pauperes: domũ rapuit, & non ædificauit eam.
Nec est satiatus uenter eius: & cum habuerit quæ concupierat, possidere non poterit.
Non remansit de cibo eius, & propterea nihil permanebit de bonis eius.
Cum satiatus fuerit, arctabitur, æstuabit, & omnis dolor irruet super eum.
Vnnam impleatur uenter eius, & emittat in eum iram furoris sui, & pluat super illum bellum suum.
Fugiet arma ferrea, & irruet in æreum arcum.
Eductus, & egrediens de uagina sua, & fulgurans in amaritudine sua. uadent, & uenient super eum horribiles.
Omnes tenebræ absconditæ sunt in occultis eius: deuorabit eum ignis qui non succenditur, affligetur relictus in tabernaculo suo.
Reuelabunt cæli iniquitatem eius, & terra consurget aduersus eum.
Aperietur germen domus illius, detrahetur in die furoris Dei.
Hæc est pars hominis impij a Deo, & hæreditas uerborum eius a Domino.

CAP. XXI.

REspondens autem Iob, dixit,
Audite quæso sermones meos, & agite pœnitentiam.
Sustinete me, ut & ego loquar: & post mea, si uidebitur uerba, ridete.
Nunquid contra hominem disputatio mea est, ut merito non debeam contristari?
Attendite me, & obstupescite, & superponite digitum ori uestro.
Et ego quando recordatus fuero, pertimesco, & concutit carnem meum horror.
Quare ergo impij uiuunt, subleuati sunt, confortatiq; diuitijs.
Semen eorum permanet coram eis, propinquorum turba, & nepotum in conspectu eorum.
Domus eorum securæ sunt, & pacatæ, & non est uirga Dei super illos.
Bos eorum concepit, & non abortiuit: uacca peperit, & non est priuata fœtu suo.
Egrediuntur quasi greges paruuli eorum, & infantes eorum exultant lusibus.
Tenêt tympanum, & citharam, & gaudent ad sonitum organi.
Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.
Qui dixerunt Deo, Recede a nobis, & scientiam uiarum tuarum nolumus.
Quis est omnipotens, ut seruiamus ei? & quid nobis prodest si orauerimus illum?
Verùtamen quia non sunt in manu eorum bona sua, consilium impiorum longe sit a me.
Quoties lucerna impiorum extinguetur, & superuenient eis inúdatio, & dolores diuidet furoris sui?
Erunt sicut paleæ ante faciem uenti, & sicut faunilla, quam turbo dispergit.
Deus seruabit filijs illius dolorem patris: & cum reddiderit, tunc sciet.
Videbunt oculi eius interfectionem suam, & de furore Omnipotentis bibet.
Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se? & si numerus mensium eius dimidietur?
Nunquid Deum docebit quispiam scientiam, qui excelsos iudicat?
Ille moritur robustus, & sanus, diues, & felix.
Viscera eius plena sunt adipe, & medullis ossa illius irrigantur,
Alius uero moritur in amaritudine animæ absque ullis opibus:
Et tamen simul in puluere dormient, & uermes operient eos.
Certe noui cogitationes uestras, & sententias contra me iniquas.
Dicitis enim, Vbi est domus principis? & ubi tabernacula impiorum?
Interrogate quemlibet de uiatoribus, & hęc eadem illum intelligere cognoscetis.
Quia in diem perditionis seruatur malus, & ad diem furoris ducetur.
Quis arguet coram eo uias eius? & quæ fecit, quis reddet illi?
Ipse ad sepulchra ducetur, & in congerie mortuorum uigilabit.
Dulcis fuit ᵛ glareis Cocyti, & post se omnem hominem trahet, & ante se innumerabiles.
Quomodo igitur consolamini me frustra, cum responsio uestra repugnare ostendatur esse ueritati?

CAP. XXII.

REspondens autem Elipbaz Themanites, dixit,
Nũquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfectæ fuerit scientiæ?
Quid prodest Deo si iustus fueris? aut quid ei confers si immaculata fuerit uia tua?
Nunquid timens arguet te, & ueniet tecum in iudicium.

Sup. 12. 2

ᵛ uidebit 4 M s. H. C. Textus autem cõformior est G.

* Gladius 2 MS. R. His accedit Græca translatio. Pertranseas autẽ per corpus citra ſitta. Verum H. G. C. huiusmodi nihil addiscitur, ſed ſubaudiendum relinquitur.

Ier. 12. 1. Habac. 1. 3.

Mal. 3. 14

ᵛ Quid 9. M s. H. C. G.

ᵛ glaciei.

* 12 MS. H. C. G.

¶ Et non propter malitiam tuam plurimam, & infinitas iniquitates tuas? 5
¶ Abstulisti enim pignus fratrum tuorũ sine causa, & nudos spoliasti uestibus. 6
¶ Aquam lasso non dedisti, & esurienti subtraxisti panem. 7
¶ In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtinebas eam. 8
¶ Viduas dimisisti uacuas, & lacertos pupillorum comminuisti. 9
¶ Propterea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita. 10
¶ Et putabas te tenebras non uisurum, & impetu aquarum innundantium non oppressum iri? ¶ An' cogitas quod Deus excelsior cęlo sit. & super stellarum uerticem sublimetur? 11 12
¶ Et dicis, Quid enim nouit Deus & quasi per caliginem iudicat. 13
¶ Nubes latibulum eius, nec nostra considerat, & circa cardines cęli perrambulat. 14
¶ Nunquid semitam seculorum custodire cupis, quam calcauerunt uiri iniqui, 15
¶ Qui sublati sunt ante tempus suum, & fluuius subuertit fundamẽtum eorum. 16
¶ Qui dicebant Deo, Recede a nobis: & quasi nihil possit facere Omnipotens, æstimabant eum. 17
¶ Cum ille implesset domos eorum bonis? quorum sententia procul sit a me. 18
¶ ‖ Videbunt iusti, & lætabuntur, & innocens subsannabit eos. 19
¶ Nonne succisa est erectio eorum, & reliquias eorum deuorauit ignis? 20
¶ Acquiesce igitur ei, & habeto pacem; & per hæc habebis fructus optimos. 21
¶ Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo. 22
¶ Si reuersus fueris ad Omnipotentem, ædificaberis, & longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo. 23
¶ Dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos. 24
¶ Eritq. Omnipotens contra hostes tuos, & argentum coacerua bitur tibi. 25
Tunc super Omnipotentem delicijs afflues, & eleuabis ad Deum faciem tuam. 26
¶ Rogabis eum, & exaudiet te, & uota tua reddes. 27
¶ Decernes rem, & ueniet tibi, & in uijs tuis splendebit lumen. 28
¶ ‖ Qui enim humiliatus fuerit, erit in gloria, & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur. 29
¶ Saluabitur innocens, saluabitur autem in munditia manuum suarum. 30

CAP. XXIII.

RESpondens autem Iob, ait, 1
¶ Nunc quoque in amaritudine est sermo meus, & manus plagæ meæ aggrauata est super gemitum meum. 2
¶ Quis mihi tribuat, ut cognoscam, & inueniam illum, & ueniam usque ad solium eius? 3
¶ Ponam coram eo iudicium, & os meum replebo increpationibus. 4
¶ Vt sciam uerba quæ mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi. 5
¶ Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis suæ mole me premat. 6
¶ Proponat æquitatem cõtra me, & perueniet ad uictoriam iudicium meum. 7
¶ Si ad Orientem iero, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum. 8 9
¶ Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me uertam ad dexteram, non uidebo illum. ¶ Ipse uero scit uiam meam, & probabit me quasi aurum quod per ignem transit. ¶ Vestigia eius secutus est pes meus, uiam eius custodiui, & non declinaui ex ea. 10 11 12
¶ A mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi uerba oris eius. 13
¶ Ipse enim solus est, & nemo auertere potest cogitationem eius: & anima eius quodcunque uoluit, hoc fecit. 14
¶ Cumq. expleuerit in me uoluntatem suam, & alia multa similia præsto sunt ei. ¶ Et idcirco a facie eius turbatus sum: & considerans eum, timore solicitor. 15
¶ Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbauit me. 16
¶ Non enim perij propter imminentes tenebras, nec faciem meã operuit caligo. 17

CAP. XXIIII.

AB Omnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius. 1
¶ Alij terminos transtulerunt, diripuerunt greges, & pauerunt eos. 2
¶ Asinum pupillorum abegerunt, & abstulerunt pro pignore bouem uiduæ. 3
¶ Subuerterunt pauperum uiam, & oppresserunt pariter mansuetos terræ. 4
¶ Alij quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: uigilantes ad prædam, præparant panem liberis. 5
¶ Agrum non suum demetunt: & uineam eius, quem ui oppresserint, uindemiant. 6
¶ Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore: 7
¶ Quos imbres montium rigant: & non habentes uelamen, amplexantur lapides. 8
¶ Vim fecerunt deprædantes pupillos, & uulgum pauperem spoliauerunt. 9
¶ Nudis & incedentibus absque uestitu, & esurientibus tulerunt spicas. 10
¶ Inter aceruos eorum meridiari sunt, qui calcatis torcularibus sitiunt. 11
¶ De ciuitatibus fecerunt uiros gemere, & anima uulneratorum clamauit. & Deus inultum abire non patitur. 12
¶ Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt uias eius: nec reuersi sunt per semitas eius. 13
¶ Mane primo consurgit homicida, interficit egenum, & pauperem: per noctem uero erit quasi fur. 14
¶ Oculus adulteri obseruat caliginem, dicens, Non me uidebit oculus; & operiet uultum suum. 15
¶ Perfodit in tenebris domos, sicut in die condixerant sibi, & nescierunt lucem. ¶ Si subito apparuerit aurora, arbitratur umbram mortis: & sic in tenebris quasi in luce ambulant. 16 17
¶ Leuis est super faciem aquæ: maledicta sit pars eius in terra, nec ambulet per uineas earum. ¶ Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium, & usque ad inferos peccatum illius. 18 19

¶ Obliuiscatur

* An non mss. H. C. G. Veritus, Hier. ad Greg. & lectionis, & expositionis consensus.

Pſ. 106. 42.

Pro. 29. 23.

-R.H.C. G. * Nudum incedere fecerunt H.C.

¶ Obtuiscatur eus misericordia: dulcedo illius uermes: non sit in recordatione, sed conteratur quasi lignū infructuosum. 20
¶ Pauit enim sterilem, & quæ non parit, & uiduæ bene non fecit. 21
¶ Detraxit fortes in fortitudine sua: & cum steterit, non credet uitæ suæ. 22
¶ ‖ Dedit ei Deus locum pœnitentiæ, & ille abutitur eo in superbiam: oculi autem eius sunt in uijs illius. 23
¶ Eleuati sunt ad modicum, & non subsistent, & humiliabuntur sicut omnia, & auferentur, & sicut summitates spicarum conterentur. ¶ Quod si non est ita, quis me potest arguere esse mentitum, & ponere ante Deum uerba mea? 24 25

CAP. XXV.

REspondens autem Baldad Suhites, dixit, ¶ Potestas & terror apud eum est qui facit concordiam in sublimibus suis. 1 2
¶ Nunquid est numerus militum eius? & super quem non surget lumen illius? 3
¶ ‖ Nunquid iustificari potest homo cōparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere? 4
¶ Ecce luna etiam non splendet, & stellæ non sunt mundæ in conspectu eius: 5
¶ Quanto magis homo putredo, & filius hominis uermis? 6

CAP. XXVI.

REspondens autem Iob, dixit, 1
¶ Cuius adiutor es? nunquid imbecillis? & sustentas brachium eius qui non est fortis? 2
¶ Cui dedisti consilium? forsitan illi qui non habet sapientiam, & prudentiam tuā ostendisti plurimam. 3
¶ * Quem docere uoluisti? nonne eum qui fecit spiramentum? 4
¶ Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis. 5
¶ Nudus est infernus coram illo, & nullum est operimentum perditioni. 6
¶ Qui extendit Aquilonem super uacuū, & appendit terram super nihilum. 7
¶ Qui ligat aquas in nubibus suis, ut nō erumpant pariter deorsum. 8
¶ Qui tenet uultum solij sui, & expandit super illud nebulam suam. 9
¶ Terminum circundedit aquis, usque dum finiantur lux & tenebræ. 10
¶ Columnæ cœli contremiscunt, & pauēt ad nutum eius. ¶ In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum. 11 12
¶ Spiritus eius ornauit cœlos; & obstetricante manu eius, eductus est coluber tortuosus. 13
¶ Ecce, hæc ex parte dicta sunt uiarum eius: & cum uix parum stillam sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri? 14

CAP. XXVII.

ADdidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit, 1
¶ Viuit Deus (qui abstulit iudicium meum, & Omnipotens qui ad amaritudinem adduxit animam meam.) 2
¶ Quia donec supereſt halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis, 3
¶ Non loquētur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. 4
¶ Absit a me ut iustos uos esse iudicem, donec deficiā, non recedā ab innocētia mea. 5
¶ Iustificationem meam quam cœpi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni uita mea. 6
¶ Sit ut impius, inimicus meus: & aduersarius meus, quasi iniquus. 7
¶ Quæ est enim spes hypocritæ si auare rapiat, & non liberet Deus animam eius? 8
¶ Nunquid Deus audiet clamorem eius, cum uenerit super eum angustia? 9
¶ Aut poterit in Omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore? 10
¶ Docebo uos per manum Dei quæ Omnipotens habeat, nec abscondam. 11
¶ Ecce, uos omnes nostis, & * quid' sine causa uana loquimini? 12
¶ Hæc est pars hominis impij apud Deū, & hæreditas uiolentorum, quam ab Omnipotente suscipient. 13
¶ Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane. ¶ Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitu, & uiduæ illius non plorabunt. 14
¶ Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lutum præparauerit uestimenta: 15 16
¶ Præparabit quidem, sed iustus uestietur illis: & argentum innocens diuidet. 17
¶ Ædificauit sicut tinea domum suam, & sicut custos fecit umbraculum. ¶ ‖ Diues cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inueniet. 18 19
¶ Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimet eum tempestas. 20
¶ Tollet eum uentus urens, & auferet, & uelut turbo rapiet eum de loco suo. 21
¶ Et mittet super eum, & non parcet: de manu eius fugiens fugiet. 22
¶ Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum, intuens locum eius. 23

CAP. XXVIII.

HAbet argentum, uenarum suarum principia: & auro locus est in quo conflatur. ¶ Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in æs uertitur. 1 2 3
¶ Tempus posuit tenebris, & uniuersorū finem ipse considerat, lapidem quoq; caliginis, & umbram mortis. 4
¶ Diuidit torrens a populo peregrinante, eos quos oblitus est pes egentis hominis & inuios. ¶ Terra de qua oriebatur panis, in loco suo, igni subuersa est. 5 6
¶ Locus saphiri lapides eius, & glebæ illius aurum. 7
¶ Semitam ignorauit auis, nec intuitus est eam oculus vulturis. 8
¶ Non calcauerunt eam filij institorum, nec pertransiuit per eam leæna. 9
¶ Ad silicem extendit manum suā, subuertit a radicibus montes. 10
¶ In petris riuos excidit, & omne pretiosum uidit oculus eius. 11
¶ Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit. 12
¶ Sapientia uero ubi inuenitur? & quis est locus intelligentiæ? 13
¶ Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter uiuentium. 14
¶ Abyssus dicit, Non est in me: & mare loquitur, Non est mecum. ¶ Non dabitur 15

Apo.2.21

‖ fulget 16 MS. Cōfer sūt Textus R. Greg. M. C. G. Sup.4 17

* aut M 1 9.

‖ or 1 MS. H. C.

* quod G.

Pſ.43.1.

‖ Emittet 14 MS. R. Greg.

‖ Et proiicit M. C. G.

‖ oculus MS. Greg. Verum ſta bylatur Textus, ſcī ſenſu Hie. atq; H. C. & G. odi cum.

Prou. 1.7

Prou. 8. 10.

aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione eius.
sup. 7. 9. ¶ Non conferetur tinctis Indiæ coloribus, nec lapidi sardonycho pretiosissimo, uel sapphiro.
¶ Non adæquabitur ei aurum uel uitrũ, nec commutabuntur pro ea uasa auri.
¶ Excelsa, & eminentia non memorabuntur comparatione eius: trahitur autem sapientia de occultis.
¶ Nõ adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tinctura mundissimæ componetur.
¶ Vnde ergo sapientia uenit? & quis est locus intelligentiæ.
¶ Abscondita est ab oculis omnium uiuentium, uolucres quoque cæli latet.
¶ Perditio, & mors dixerunt, Auribus nostris audiuimus famam eius.
¶ Deus intelligit uiam eius, & ipse nouit locum illius.
¶ Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia quæ sub cælo sunt respicit.
¶ Qui fecit uentis pondus, & aquas appendit in mensura.
¶ Quando ponebat pluuiis legem, & uiam procellis sonantibus:
¶ Tunc uidit illam, & enarrauit, & præparauit, & inuestigauit. ¶ Et dixit homini, Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere a malo, intelligentia.
Prou. 1. 7 & 9. 10.

CAP. XXIX.

ADidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit,
¶ Quis mihi tribuat, ut sim iuxta menses pristinos, secundum dies, quibus Deus custodiebat me.
¶ Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam in tenebris?
¶ Sicut fui in diebus adolescentiæ meæ, quando secreto Deus erat in tabernaculo meo?
¶ Quando erat Omnipotens mecum: & in circuitu meo pueri mei?
¶ Quando lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei?
¶ Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedrã mihi?
¶ Videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant.
¶ Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo.
¶ Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adhærebat.
¶ Auris audiens beatificabat me, & oculus uidens testimonium reddebat mihi,
¶ Eo quòd liberassem pauperem uociferãtem, & pupillum, cui non esset adiutor.
¶ Benedictio perituri super me ueniebat, & cor uiduæ consolatus sum.
¶ Iustitia indutus sum: & uestiui me, sicut uestimẽto, & diademate iudicio meo.
¶ Oculus fui cæco, & pes claudo.
¶ Pater eram pauperum: & causam quã nesciebam, diligentissime inuestigabam.
¶ Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferebam prædam.
¶ Dicebamq. In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.
¶ Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione mea.
¶ Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.

¶ Qui me audiebant, expectabant sententiam, & intenti tacebant ad consilium meum. ¶ Verbis meis addere nihil audebant, & super illos stillabat eloquium meum. ¶ Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum.
¶ Si quando ridebam ad eos, non credebant, & lux uultus mei non cadebat in terram. ¶ Si uoluissem ire ad eos, sedebam primus, cumq. sederem quasi rex circunstante exercitu, eram tamen mœrentium consolator.

CAP. XXX.

NVnc autem derident me iuniores tempore, quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei:
¶ Quorum uirtus manuũ mihi erat pro nihilo, & uita ipsa putabãtur indigni.
¶ Egestate, & fame steriles, qui rodebant in solitudine: squallentes calamitate, & miseria.
¶ Et mandebant herbas, & arborum cortices, & radix iuniperorum erat cibus eorum. ¶ Qui de conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant.
¶ In desertis habitabant torrentium, & in cauernis terræ. uel super glaream.
¶ Qui inter huiusce modi lætabantur, & esse sub sentibus delicias computabant.
¶ Filij stultorum, & ignobilium, & in terra penitus non parentes.
¶ Nunc in eorum canticum uersus sum, & factus sum eis in prouerbium.
¶ Abominantur me, & longe fugiunt a me, & faciem meã conspuere non uerentur. ¶ Pharetram enim suam aperuit, & afflixit me, & frenum posuit in os meum.
¶ Ad dexteram " orientis " calamitatis meæ ilico surrexerunt: pedes meos subuerterunt, & oppresserunt quasi fluctibus semitis suis.
¶ Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi: & præualuerunt, & non fuit qui ferret auxilium.
¶ Quasi rupto muro, & aperta ianua irruerunt super me, & ad meas miserias deuoluti sunt.
¶ Redactus sum in nihilum: " absstulit' quasi uentus desiderium meum: & uelut nubes pertransiit salus mea.
¶ Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis. ¶ Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.
¶ In multitudine eorum consumitur uestimentum meum, & quasi capitio tunicæ succinxerunt me.
¶ Comparatus sum luto, & assimilatus sum fauillæ, & cineri.
¶ Clamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me.
¶ Mutatus es mihi in crudelem, & in duritia manus tuæ aduersaris mihi.
¶ Eleuasti me, & quasi super uentum ponens elisisti me ualide.
¶ Scio quia morti trades me, ubi constituta est domus omni uiuenti.
¶ Verumtamen non ad consumptionem

" orientes calamitates MS.
" calamitates 18 MS. Hier. Greg.
" absstulisti MS. Hier. atque ersã hac ratione H. & C. exponi posunt.
Sup. 19. 7

meam emittis manum tuam: & si corruerint, ipse saluabis.
¶ Flebam quondam super eo qui afflictus erat, & compatiebatur animæ meæ pauperi. ¶ Expectabam bona, & uenerunt mihi mala: prætolabar lucem, & eruperunt tenebræ. ¶ Interiora mea efferbuerunt absque vlla requie, præuenerunt me dies afflictionis.
¶ Mœrens incedebam, sine furore, consurgens, in[a] tuba' clamabam.
¶ Frater fui draconum, & socius struthionum. ¶ Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.
¶ Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.

CAP. XXXI.

PEpigi fœdus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine.
¶ Quam enim partem haberet in me Deus desuper, & hæreditatem Omnipotens de excelsis?
¶ Nunquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus iniustitiam?
¶ Nonne ipse cõsiderat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat?
¶ Si ambulaui in vanitate, & festinauit in dolo pes meus:
¶ Appendat me in statera iusta, & sciat Deus simplicitatem meam.
¶ Si declinauit gressus meus de via, & si [b]secutus est oculus meus' cor meum, & si in manibus meis adhæsit macula:
¶ Seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur.
¶ Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad ostium amici mei insidiatus sum:
¶ Scortum alterius sit vxor mea, & super illam incuruentur alij.
¶ Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima. ¶ Ignis est usque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina.
¶ Si contempsi subire iudicium cum seruo meo, & ancilla mea, cum disceptarent aduersum me:
¶ (Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus? & cũ quæsierit, quid respondebo illi?
¶ Nunquid non in vtero fecit me qui & illum operatus est: & formauit me in vulua vnus?)
¶ Si negaui, quod uolebant pauperibus, & oculos uiduæ expectare feci:
¶ Si comedi buccellam meam solus, & non comedit pupillus ex ea:
¶ (Quia ab infantia mea creuit mecum miseratio, & de utero matris meæ egressa est mecum.)
¶ Si despexi[c] pereuntem', eo quòd non habuerit indumentum, & absque operimento pauperem: ¶ Si non benedixerunt mihi latera eius, & de velleribus ouium mearum calefactus est:
¶ Si leuaui super pupillum manũ meã, etiã cum uiderẽ me in porta superiorem:
¶ Humerus meus a iunctura sua cadat, & brachium meum cum suis ossibus confringatur. ¶. Semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum, & pondus eius ferre non potui.
¶ Si putaui aurum robur meum: & obrizo dixi, Fiducia mea.
¶ Si lætatus sum super multis diuitijs meis, & quia plurima reperit manus mea.
¶ Si uidi Solem cum fulgeret, & Lunam incedentem clare:
¶ Et lætatum est in abscondito cor meũ, & osculatus sum manum meam ore meo.
¶ Quæ est iniquitas maxima, & negatio contra Deum altissimum.
¶ Si gauisus sum ad ruinam eius qui me oderat: & exultaui quod inuenisset eum malum.
¶ Non enim dedi ad peccandum guttur meum, ut expeterem maledicens animam eius.
¶ Si non dixerunt uiri tabernaculi mei, Quis det de carnibus eius, ut saturemur?
¶ Foris non mansit peregrinus, ostium meum uiatori patuit.
¶ Si abscõdi quasi homo peccatũ meum, & celaui in sinu meo iniquitatem meam.
¶ Si expaui ad multitudinem nimiam, & despectio propinquorum terruit me: & non magis tacui, nec egressus sum ostium.
¶ Quis mihi tribuat[d] auditorem', ut desiderium meum audiat Omnipotens: & librum scribat ipse qui iudicat,
¶ Vt in humero meo portem illum, & circumdem illum quasi coronam mihi?
¶ Per singulos gradus meos pronunciabo illum, & quasi principi offeram eum.
¶ Si aduersum me terra mea clamat, & cum ipsa sulci eius deflent:
¶ Si fructus eius comedi absque pecunia, & animam agricolarum eius afflixi:
¶ Pro frumento oriatur mihi tribulus, & pro hordeo spina.

Finita sunt verba Iob.

CAP. XXXII.

1 OMiserunt autem tres uiri isti respondere Iob, eo quòd iustus sibi uideretur.
2 ¶ Et iratus, indignatusq. est Eliu filius Barachel Buzites, de cognatione Ram: iratus est autem aduersus Iob, eo quòd iustum se esse diceret coram Deo.
3 ¶ Porro aduersus amicos eius indignatus est, eo quòd non inuenissent responsionem rationabilem, sed tantummodo condemnassent Iob.
4 ¶ Igitur Eliu expectauit Iob loquentem: eo quòd seniores * essent [e] qui loquebantur'.
5 ¶ Cum autem uidisset quod tres respondere non potuissent, iratus est uehementer.
6 ¶ Respondensq. Eliu filius Barachel Buzites, dixit.
Iunior sum tempore, uos autem antiquiores: idcirco demisso capite veritus sum uobis indicare meam sententiã.
7 ¶ Sperabam enim quod ætas prolixior loqueretur, & annorum multitudo doceret sapientiam.
8 ¶ Sed ut uideo[f], Spiritus est in hominibus, & inspiratio Omnipotentis dat intelligentiam.
9 ¶ Non sunt longæui sapientes, nec senes intelligunt iudicium.
10 ¶ Ideo dicam, Audite me, ostẽdam uobis etiam ego meam [g] sapientiam'
11 ¶ Expectaui enim sermones uestros,

[a] turba § M S. B. Hut. Gre. H. C. G.
[b] tenebrio o.
[c] terra o.
[d] aduitorem M S. Greg. Verum Textus consentit R. H. & C.
[e] sc 7 M S. H C G.
[f] ut loquebatur i M. S.
[g] dicebus H. C. G.
[g] scientiam § M S H. C. G.

Prou. 5. 21. Inf. 34. 21.

[c] frenũ est oculus meus i M S. Hie. H. C. G. Si mutetur uerbo Textui legit Greg.

[c] præterieuntem M S R. Gre. Textus autem suffragatur H. C. G.

audiui prudentiam uestram, donec discepteremini sermonibus.
12 ¶Et donec putabam uos aliquid dicere, considerabam: sed ut uideo, non est qui possit arguere Iob, & respondere ex uobis sermonibus eius.
13 ¶Ne forte dicatis, Inuenimus sapientiã, Deus proiecit eum, non homo.
14 ¶Nihil locutus est mihi, & ego non secundum sermones uestros respondebo illi. ¶Extimuerunt, nec responderunt ultra, abstuleruntq; a se eloquia.
15 ¶Quoniam igitur expectaui, & non sunt locuti, steterunt, nec ultra responderunt:
16 ¶Respondebo, & ego partem meam, & ostendam scientiam meam.
17 ¶Plenus sum enim sermonibus, & coarctat me spiritus uteri mei.
18 ¶En uéter meus quasi mustũ absq; spiraculo, quod lagunculas nouas disrumpit:
19 ¶Loquar, & respirabo paululum: aperiam labia mea, & respondebo.
20 ¶Non accipiam personam uiri, & Deum homini non æquabo.
21 ¶Nescio enim quandiu subsistam, & si post modicum tollat me factor meus.
22

CAP. XXXIII.

1 AVdi igitur Iob eloquia mea, & omnes sermones meos ausculta.
2 ¶Ecce aperui os meum, ^ loquatur lingua mea in faucibus meis.
3 ¶Simplici corde meo sermones mei, & sententiam puram labia mea loquentur.
4 ¶Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Omnipotentis uiuificauit me.
5 ¶Si potes responde mihi, & aduersus faciem meam consiste.
6 ¶Ecce, & me sicut, & te fecit Deus, & de eodem luto ego quoque formatus sum.
7 ¶Verumtamen miraculum meum non te terreat, & ^ eloquentia mea non sit tibi grauis'. ¶Dixisti ergo in auribus meis, & uocem uerborum tuorum audiui,
8 ¶Mundus sum ego, & absq; delicto: immaculatus, & non est iniquitas in me.
9 ¶Quia querelas in me reperit, ideo arbitratus est me inimicum sibi.
10 ¶Posuit in nertio pedes meos, custodiuit omnes semitas meas.
11 ¶Hoc est ergo in quo non es iustificatus: respondebo tibi, quia maior sit Deus homine.
12 ¶Aduersus eum contendis, quod non ad omnia uerba responderit tibi?
13 ¶Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit.
14 ¶Per somnium in uisione nocturna, quando irruit sopor super homines, & dormiũt in lectulo.
15 ¶Tunc aperit aures uirorum, & erudiens eos, instruit disciplina,
16 ¶Vt auertat hominem ab ^ his quæ ^ facit' & liberet eum de superbia:
17 ¶Eruens animam eius a corruptione: & uitam illius, ut non transeat in gladium.
18 ¶Increpat quoq; per dolorem in lectulo, & omnia ossa eius marcescere facit.
19 ¶Abominabilis ei fit in uita sua panis, & animæ illius cibus ante desiderabilis.
20 ¶Tabescet caro eius, & ossa quæ tecta fuerant, nudabuntur.
21 ¶Appropinquauit corruptioni anima
22 eius, & uita illius mortiferis.
23 ¶Si fuerit pro eo angelus loquens ^ unus' de ^ millibus' ut annunciet hominis æquitatem.
24 ¶Miserebitur eius, & dicet, Libera eum, ut non descendat in corruptionem: inueni in quo ei propicier.
25 ¶Consumpta est caro eius a supplicijs, reuertatur ad dies adolescentiæ suæ.
26 ¶ Deprecabitur Deum, & placabilis ei erit: & uidebit faciem eius in iubilo, & reddet homini iustitiam suam.
27 ¶Respiciet homines, & dicet, Peccaui, & uere deliqui, & ut eram dignus, non recepi.
28 ¶Liberauit animam suam ne pergeret in interitũ, sed uiuens lucem uideret.
29 ¶ Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus uicibus per singulos,
30 ¶Vt reuocet animas eorum a corruptione, & illuminet luce uiuentium.
31 ¶Attende Iob, & audi me: & tace, dum ego loquor.
32 ¶Si autem habes quod loquaris, responde mihi, loquere: uolo enim te apparere iustum.
33 ¶ Quod si non habes, audi me: tace, & docebo te sapientiam.

CAP. XXXIIII.

1 PRonunciasq; itaque Eliu, etiam hæc
2 locutus est: ¶ Audite sapientes uerba mea, & eruditi auscultate me.
3 ¶ Auris enim uerba probat, & guttur escas gustu dijudicat.
4 ¶Iudicium eligamus nobis, & inter nos uideamus quid sit melius.
5 ¶ Quia dixit, Iob, Iustus sum, & Deus subuertit iudicium meum.
6 ¶ In iudicando enim me, mendacium est: uiolenta sagitta mea absque ullo peccato.
7 ¶Quis est ut est Iob, qui bibit subsannationem quasi aquam,
8 ¶ Qui graditur cum operantibus iniquitatem, & ambulat cum uiris impijs?
9 ¶ Dixit enim, Non placebit uir Deo, etiam si cucurrerit cum eo.
10 ¶Ideo uiri cordati audite me, absit a Deo impietas, & ab Omnipotente iniquitas. ¶Opus enim hominis reddet ei, & iuxta uias singulorum restituet eis.
11 ¶Vere enim Deus non condemnabit frustra, nec Omnipotens subuertit iudicium.
12 ¶Quem constituit alium super terram? aut quem posuit super orbem quem fabricatus est?
13 ¶ Si direxerit ad eum cor suum, spiritum illius, & flatum ad se trahet.
14 ¶ Deficiet omnis caro simul, & homo in cinerem reuertetur.
15 ¶ Si habes ergo intellectum, audi quod dicitur, & ausculta uocem eloquij mei.
16 ¶ Numquid qui non amat iudicium, sanari potest? & quomodo tu eum qui iustus est, in tantum condemnas,
17 ¶Qui dicit regi, apostata: qui uocat duces impios?
18 ¶ Qui non accipit personas principum: nec cognouit tyrannum, cum disceptaret contra pauperem, opus enim manuum eius sunt uniuersi.
19 ¶ Subito morientur, & in media nocte turbabuntur populi, & pertransibunt, & auferent uiolentum absque manu.
20

¶ Oculi

^ unum S ms Hier. Greg. ad hunc modum quidã ex H. uertentes, ad eũ uero, quo Textus legit. c. 70. & alij.
^ familibus o.

Sup. 12. 11.

Deu. 10. 17. 2 Par. 19 7. Sap. 6. 8. Eccls. 35. 16. Rom. 2. 11 Gal. 2. 6. Eph. 5 9. Col. 3 26. Act. 10. 34. 1 Pet. 1. 17. Sup. 31. 4. Pro. 5. 21

¶ Oculi enim eius super uias hominum, & omnes gressus eorum considerat. 21
¶ Non sunt tenebræ, & non est umbra mortis, ut abscondantur ibi qui operantur iniquitatem. 22
¶ Neque enim ultra in hominis potestate est, ut veniat ad Deum in iudicium. 23
¶ Conteret multos, innumerabiles, & stare faciet alios pro eis. 24
¶ Nouit enim opera eorum: & idcirco inducet noctem, & conterentur. 25
¶ Quasi impios percussit eos in loco videntium. ¶ Qui quasi de industria recesserunt ab eo, & omnes vias eius intelligere noluerunt, ¶ Vt peruenire facerent ad eum clamorem egeni, & audiret uocem pauperum. 26 27 28
¶ Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet? ex quo absconderit vultum, quis est qui contempletur eum & super gentes & super omnes homines? 29
¶ Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi. 30
¶ Quia ergo ego locutus sum ad Deum, te quoque non prohibebo. 31
¶ Si erraui, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam. 32
¶ Nunquid a te Deus expetit eam, quia displicuit tibi? tu enim cœpisti loqui, & nō ego: quòd si quid nosti melius, loquere. 33
¶ Viri intelligentes loquantur mihi, & uir sapiens audiat me. 34
¶ Iob autem stulte locutus est, & uerba illius non sonant disciplinam. 35
¶ Pater mi, probetur Iob usque ad finē. ne desinas ab homine iniquitatis. 36
¶ Qui ' addit super peccata sua blasphemiam: inter nos interim constringatur, & tunc ad iudicium prouocet sermonibus suis Deum '. 37

CAP. XXXV.

IGitur Eliu hæc rursum locutus est, 1
¶ Nunquid æqua tibi uidetur tua cogitatio, ut diceres, Iustior sum Deo? 2
¶ Dixisti enim, Non tibi placet quod rectum est: uel quid tibi proderit, si ego peccauero? 3
¶ Itaque ego respondebo sermonibus tuis, & amicis tuis tecum. 4
¶ Suscipe cœlum & intuere, & contemplare æthera quod altior te sit. 5
¶ Si peccaueris, quid ei nocebis? & si multiplicatæ fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum? ¶ Porro si iuste egeris, quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet? 6 7
¶ Homini qui similis tui est, nocebit impietas tua: & filium hominis adiuuabit iustitia tua. 8
¶ Propter multitudinem calumniatorum clamabunt: & eiulabunt propter uim brachij tyrannorum. 9
¶ Et non dixit, Vbi est Deus qui fecit me, qui dedit carmina in nocte? 10
¶ Qui docet nos super iumenta terræ, & super uolucres cœli erudit nos. 11
¶ Ibi clamabunt, & non exaudiet, propter superbiam malorum. ¶ Non ergo frustra audiet Deus, & Omnipotens causas singulorum intuebitur. 12 13
¶ Etiam cum dixeris, Non considerat: iudicare coram illo, & expecta eum. 14
¶ Nunc enim non infert furorem suum, nec ulciscitur scelus valde. 15
¶ Ergo Iob frustra aperit os suum, & absque scientia uerba multiplicat. 16

CAP. XXXVI.

ADdens quoq; Eliu, hæc locutus est, 1
¶ Sustine me paululum, & indicabo tibi: adhuc enim habeo quod pro Deo loquar. 2
¶ Repetam scientiam meam a principio, & operatorem meum probabo iustum. 3
¶ Vere enim absque mendacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi. ¶ Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit potens. ¶ Sed non saluat impios, & iudicium pauperibus tribuit'. 4 5 6
¶ Non auferet a iusto oculos suos, & reges in solio collocat in perpetuum, & illic 'eriguntur. 7
¶ Et si fuerint in catenis, & uinciantur funibus paupertatis, 8
¶ Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia uiolenti fuerunt. 9
¶ Reuelabit quoque aurem eorum, ut corripiat; & loquetur, ut reuertantur ab iniquitate. ¶ Si audierint & obseruauerint, complebunt dies suos in bono, & annos suos in gloria. 10 11
¶ Si autem non audierint, transibunt per gladium, & consumentur in stultitia. 12
¶ Simulatores & callidi prouocant iram Dei, neque clamabunt cum uincti fuerint. 13
¶ Morietur in tempestate anima eorum, & uita eorum inter effœminatos. 14
¶ Eripiet de angustia sua pauperem, & reuelabit in tribulatione aurem eius. 15
¶ Igitur saluabit te de ore angusto latissime, & non habente fundamentum subter se: requies autem mensæ tuæ erit plena pinguedine. 16
¶ Causa tua quasi impij iudicata est, causam iudiciumq. recipies. 17
¶ Non te ergo superet ira, ut aliquem opprimas: nec multitudo donorum inclinet te. ¶ Depone magnitudinem tuam absque tribulatione, & omnes robustos fortitudine. 18 19
¶ Ne protrahas noctem, ut ascendant populi pro eis. 20
¶ Caue ne declines ad iniquitatem: hanc enim cœpisti sequi post miseriam. 21
¶ Ecce, Deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus. 22
¶ Quis poterit scrutari uias eius aut quis potest ei dicere, Operatus es iniquitatem? 23
¶ Memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt uiri. 24
¶ Omnes homines uident eum, unusquisque intuetur procul. 25
¶ Ecce Deus magnus uincens scientiam nostram: numerus annorum eius inæstimabilis, 26
¶ Qui aufert stillas pluuiæ, & effundit imbres ad instar gurgitum. 27
¶ Qui de nubibus fluunt, quæ prætexunt cuncta desuper. ¶ Si uoluerit extendere nubes quasi tentorium suum, 28 29
¶ Et fulgurare lumine suo desuper, cardines quoque maris operiet. 30 31
¶ Per hæc enim iudicat populos, & dat escas multis mortalibus. 32
¶ In manibus abscondit lucem, & præcipit

¶ Quia6 M 8.C. ¶ multiplicet fermones suos ad Deum 1 M 8.H.C. ¶ Confortauit autem Hier. & Greg. legit Textus.

¶ potens o ¶ tribuet § M 8.H. C.G. ¶ illi 4 M 1.R. Simus Luter Græc. habet Textus. A& H. C. & G. neque hoc exprimitur neque illud.

¶ Bellas o ¶ pluuiæ M 8.9.

cipit ei ut turſus adueniat . ¶ Annunciat de ea amico ſuo , quod poſſeſſio eius ſit,& ad eam poſſit aſcendere . 33

CAP. XXXVII.

SVper hoc expauit cor meum, & emotum eſt de loco ſuo . 1

¶ Audite auditionem in terrore vocis eius,& ſonũ de ore illius procedentem. 2

¶ Subter omnes cęlos ipſe conſiderat , & lumen illius ſuper terminos terræ . 3

¶ Poſt eum rugiet ſonitus , tonabit uoce magnitudinis ſuæ , & non inueſtigabitur , cum audita fuerit uox eius . 4

¶ Tonabit Deus in uoce ſua mirabiliter, qui facit magna & inſcrutabilia . 5

¶ Qui præcipit niui ut deſcendat in terram , & hyemis pluuijs , & imbri fortitudinis ſuæ . ¶ Qui in manu omnium hominum ſignat,vt nouerint ſinguli opera ſua. 6 7

¶ Ingredietur beſtia latibulum , & in antro ſuo morabitur. ¶Ab interioribus egredietur tempeſtas, & ab Arcturo frigus . 8 9

¶ Flante Deo concreſcit gelu , & rurſum latiſſimæ funduntur aquæ . 10

¶ Frumentum deſiderat nubes, & nubes ſpargunt lumen ſuum . ¶ Quæ luſtrant per circuitum , quocumque eas uoluntas gubernantis duxerit , ad omne quod præceperit illis ſuper faciem orbis terrarum , 11 12

¶ Siue in una tribu , ſiue in terra ſua , ſiue in quocunque loco miſericordiæ ſuæ eas iuſſerit inueniri . 13

¶ Auſculta hæc Iob : ſta , & conſidera mirabilia Dei . 14

¶ Nunquid ſcis quando præcepit Deus pluuijs,ut oſtenderent lucem nubiũ eius? 15

¶ Nunquid noſti ſemitas nubium magnas, & perfectas ſcientias? 16

¶ Nonne ueſtimenta tua calida ſunt , cũ perflata fuerit terra Auſtro ? 17

¶ Tu forſitan cum eo fabricatus es cęlos, qui ſolidiſſimi quaſi ære fuſi ſunt . 18

¶ Oſtende nobis quid dicamus illi : nos quippe inuoluimur tenebris . 19

¶ Quis narrabit ei quæ loquor ? etiam ſi locutus fuerit homo,deuorabitur . 20

¶ At nunc non uident lucem : ſubito aër cogetur in nubes , & uentus tranſiens fugabit eas . 21

¶ Ab Aquilone aurũ uenit , & ad Deum formidoloſa laudatio . 22

¶ Digne eum inuenire non poſſumus : magnus fortitudine, & iudicio,& iuſtitia, & enarrari non poteſt . 23

¶ Ideo timebunt eum uiri, & non audebunt contemplari omnes qui ſibi uidentur eſſe ſapientes . 24

CAP. XXXVIII.

RElpondens autem Dominus Iob de turbine , dixit , 1

¶ Quis eſt iſte inuoluens ſententias ſermonibus imperitis? 2

¶ Accinge ſicut uir lumbos tuos , interrogabo te, & reſponde mihi . 3

¶ Vbi eras quando ponebam fundamenta terræ? indica mihi ſi habes intelligentiam . 4

¶ Quis poſuit menſuras eius ſi noſti? uel quis tetendit ſuper eam lineam? 5

¶ Super quo baſes illius ſolidatæ ſunt? aut quis demiſit lapidem angularem eius: 6

¶ Cum me laudarent ſimul aſtra matutina , & iubilarent omnes filij Dei? 7

¶ Quis concluſit oſtijs mare , quando erumpebat quaſi de uulua procedens : 8

¶ Cum ponerem nubem ueſtimentum eius , & caligine illud quaſi pannis infantiæ obuoluerem ? 9

¶ Circundedi illud terminis meis,& poſui uectem & oſtia ; 10

¶ Et dixi,Vſque huc uenies , & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos . 11

¶ Nunquid poſt ortum tuum præcepiſti diluculo , & oſtendiſti auroræ locum ſuũ? 12

¶ Et tenuiſti concutiens extrema terræ, & excuſſiſti impios ex ea? 13

¶ Reſtituetur vt lutum ſignaculum,& ſtabit ſicut ueſtimentum , 14

¶ Auferetur ab impijs lux ſua,& brachiũ excelſum confringetur . 15

¶ Nunquid ingreſſus es profunda maris, & in nouiſſimis abyſſi deambulaſti? 16

¶ Nunquid aperte ſunt tibi portę mortis, & oſtia tenebroſa uidiſti? 17

¶ Nunquid conſideraſti latitudinẽ terræ? indica mihi , ſi noſti , omnia , 18

¶ In qua uia lux habitet , & tenebrarum quis locus ſit , ¶ Vt ducas unumquodque ad terminos ſuos , & intelligas ſemitas domus eius . 19 20

¶ Sciebas tunc quod naſciturus eſſes ? & numerum dierum tuorum noueras? 21

¶ Nunquid ingreſſus es theſauros niuis, aut theſauros grandinis aſpexiſti , 22

¶ Quæ præparaui in tempus hoſtis , in diem pugnæ & belli ? 23

¶ Per quam uiam ſpargitur lux , diuiditur æſtus ſuper terram ? 24

¶ Quis dedit uehementiſſimo imbri curſum, & uiam ſonantis tonitrui , 25

¶ Vt plueret ſuper terram , abſque homine in deſerto , ubi nullus mortalium commoratur . 26

¶ Vt impleret inuiam & deſolatam , & produceret herbas uirentes ? 27

¶ Quis eſt pluuiæ pater ? uel quis genuit ſtillas roris? 28

¶ De cuius utero egreſſa eſt glacies?& gelu de cęlo quis genuit? 29

¶ In ſimilitudine lapidis aquæ durantur, & ſuperficies abyſſi conſtringitur . 30

¶ Nunquid coniungere ualebis micantes ſtellas Pleiadas , aut gyrum Arcturi poteris diſſipare ? 31

¶ Nunquid producis Luciferum in tempore ſuo , & Veſperum ſuper filios terræ conſurgere facis ? 32

¶ Nunquid noſti ordinem cęli , & pones rationem eius in terra ? 33

¶ Nunquid eleuabis in nebula uocem tuam , & impetus aquarum operiet te? 34

¶ Nunquid mittes fulgura , & ibunt , & reuertentia dicent tibi Adſumus ? 35

¶ Quis poſuit in uiſceribus hominis ſapientiam ? uel quis dedit gallo intelligentiam ? 36

¶ Quis enarrabit cęlorum rationem , & concentum cęli quis dormire faciet? 37

¶ Quando fundebatur puluis in terra, & glebæ compingebantur? 38

¶ Nunquid capies leænæ prædam,& animam catulorum eius implebis , 1

¶ Quando

* excluſis MSq.

a Latitudines t MS. H Cõformiter. autẽ Textus legunt R. Hier. Greg. C. et G.

b ad nebulam 2 MS G. Atque hoc modo H. & C. rectiſſime vertantur.

Ps. 146. 9.

¶ Quando cubant in antris, & in specubus insidiantur?
¶ ‖ Quis præparat coruo escam suam, quando pulli eius clamant ad Deum, uagantes, eo quòd non habeant cibos?

CAP. XXXIX.

NVnquid nosti tempus partus ibicũ in petris, uel parturientes ceruas obseruasti?
¶ Dinumerasti menses conceptus earum, & scisti tempus partus earum?
¶ Incuruantur ad fœtum, & pariunt, & rugitus emittunt.
¶ Separantur filij earum, & pergunt ad pastum: egrediuntur, & non reuertuntur ad eas. ¶ Quis dimisit onagrum liberum, & uincula eius quis soluit?
¶ Cui dedi in solitudine domum, & tabernacula eius in terra salsuginis.
¶ Contemnit multitudinem ciuitatis, clamorem exactoris non audit.
¶ Circumspicit montes pascuæ suæ, & uiridia quæque perquirit.
¶ Nunquid volet rhinoceros seruire tibi, aut morabitur ad præsepe tuum?
¶ Nunquid alligabis rhinocerota ad arãdum loro tuo? aut confringet glebas uallium post te?
¶ Nunquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius, & derelinques ei labores tuos?
¶ Nunquid credes illi quoniam sementẽ reddat tibi, & aream tuam congreget?
¶ Penna struthionis similis est pennis herodij, & accipitris.
¶ Quando derelinquit oua sua in terra, tu forsitan in puluere calefacies ea?
¶ Obliuiscitur quod pes conculcet ea, aut bestia agri conterat.
¶ Duratur ad filios suos quasi non sint sui, frustra laborauit nullo timore cogente. ¶ Priuauit enim eam Deus sapientia, nec dedit illi intelligentiam.
¶ Cum tempus fuerit, in altum alas erigit: deridet equum & ascensorem eius.
¶ Nunquid præbebis equo fortitudinẽ, aut circundabis collo eius hinnitum?
¶ Nunquid suscitabis eum quasi locustas? gloria narium eius terror.
¶ Terram ungula fodit, exultat audacter: in occursum pergit armatis.
¶ Contemnit pauorem, nec cedit gladio.
¶ Super ipsum sonabit pharetra, uibrabit hasta & clypeus.
¶ Feruens & fremens sorbet terram, nec reputat tubæ sonare clangorem.
¶ Vbi audierit bucinam, dicit, Vah. procul odoratur bellum, exhortationem ducum, & ululatum exercitus.
¶ Nunquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, expandens alas suas ad Austrum?
¶ Nunquid ad præceptũ tuum eleuabitur aquila, & in arduis ponet nidum suũ?
¶ In petris manet, & in præruptis silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus.
¶ Inde contemplatur escam, & de longe oculi eius prospiciunt.
¶ Pulli eius lambent sanguinem: & ubicumque cadauer fuerit, statim adest.
¶ Et adiecit Dñs, & locutus est ad Iob,
¶ Nunquid qui contendit cum Deo, tam facile conquiescit? utiq; qui arguit Deum, debet respondere ei.
¶ Respondens autem Iob Domino, dixit,
Qui leuiter locutus sum, respondere quid possum? manum meam ponam super os meum.
¶ Vnum locutus sum, quod utinam non dixissem: & alterum, quibus ultra non addam.

CAP. XL.

REspondens autem Dominus Iob de turbine, dixit, ¶ Accinge sicut uir lumbos tuos: interrogabo te, & indica mihi. ¶ Nunquid irritum facies iudicium meum: & condemnabis me, ut tu iustificeris?
¶ Et si habes brachium sicut Deus, & si uoce simili tonas?
¶ Circunda tibi decorem, & in sublime erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere uestibus.
¶ Disperge superbos in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humilia.
¶ Respice cunctos superbos, & confunde eos, & contere impios in loco suo.
¶ Abscondе eos in puluere simul, & facies eorum demerge in foueam:
¶ Et ego confitebor quod saluare te possit dextera tua.
¶ Ecce Behemoth quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet:
¶ Fortitudo eius in lumbis eius, & uirtus illius in umbilico uentris eius.
¶ Stringit caudam suam quasi cedrum, nerui testiculorum eius perplexi sunt.
¶ Ossa eius uelut fistulæ æris, cartilago illius quasi laminæ ferreæ.
¶ Ipse est principium uiarum Dei qui fecit eum: applicabit gladium eius.
¶ Huic montes herbas ferunt: omnes bestiæ agri ludent ibi.
¶ Sub umbra dormit in secreto calami, & in locis humentibus.
¶ Protegunt umbrę umbram eius, circũdabunt eum salices torrentis.
¶ Ecce, absorbebit fluuium, & non mirabitur: & habet fiduciam, quod influat Iordanis in os eius.
¶ In oculis eius quasi hamo capiet eum, & in fudibus perforabit nares eius.
¶ An extrahere poteris leuiathan hamo, & fune ligabis linguam eius?
¶ Nunquid pones circulum in nanbus eius, aut armilla perforabis maxillam eius?
¶ Nunquid multiplicabit ad te preces, aut loquetur tibi mollia?
¶ Nunquid feriet tecum pactum, & accipies eum seruum sempiternum?
¶ Nunquid illudes ei quasi aui, aut ligabis eum ancillis tuis? ¶ Concident eum amici, diuident illum negotiatores?
¶ Nunquid implebis sagenas pelle eius, & gurgustium piscium capite illius?
¶ Pone super eum manum tuam: memento belli, nec ultra addas loqui.
¶ Ecce, spes eius frustrabitur eum, & uidentibus cunctis præcipitabitur.

CAP. XLI.

NOn quasi crudelis suscitabo eum: quis enim resistere poterit uultui meo?

¶ Quis

¶. Quis ante dedit mihi, ut reddam ei? omnia quæ sub cælo sunt, mea sunt. 2
¶ Non parcam ei, & verbis potentibus, & ad deprecandum compositis. 3
¶ Quis revelabit faciem indumēti eius? & medium oris eius quis intrabit? 4
¶ Portas vultus eius quis aperiet? per gyrum dentium eius formido. 5
¶ Corpus illius quasi scuta fusilia, compactum squamis se prementibus. 6
¶ Una uni coniungitur, & ne spiraculum quidem incedit per eas: 7
¶ Una alteri adhærebit, & tenentes se nequaquam separabuntur. 8
¶ Sternutatio eius splendor ignis, & oculi eius, ut palpebræ diluculi. 9
¶ De ore eius lampades procedunt sicut tedæ ignis accensæ. 10
¶ De naribus eius procedit fumus sicut ollæ succensæ atque feruentis. 11
¶ Halitus eius prunas ardere facit, & flamma de ore eius egreditur. 12
¶ In collo eius morabitur fortitudo, & faciem eius præcedit egestas. 13
¶ Membra carnium eius cohærentia sibimittet contra eum ¶ flumina', & ad locum alium non ¶ ferentur'. 14
¶ Cor eius indurabitur tamquam lapis, & stringetur quasi malleatoris incus. 15
¶ Cum sublatus fuerit, timebunt angeli, & territi purgabuntur. 16
¶ Cum apprehenderit eum gladius, subsistere nō poterit neq; hasta, neq; thorax. 17
¶ Reputabit enim quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum, æs. 18
¶ Non fugabit eum vir sagittarius, in stipulam uersi sunt ei lapides fundæ. 19
¶ Quasi stipulam æstimabit malleum, & deridebit vibrantem hastam. 20
¶ Sub ipso erunt radij solis, & sternet sibi aurum quāsi lutum. 21
¶ Feruescere faciet quasi ollam, profundum mare: & ponet quasi cum vnguenta bulliunt. 22
¶ Post eum lucebit semita, æstimabit abyssum quasi senescentem. 23
¶ Non est super terram potestas quæ comparetur ei, qui factus est ut nullum timeret. 24
¶ Omne sublime uidet, ipse est rex super uniuersos filios superbiæ. 25

¶ fulmina 24 MS. R. Hieron. Greg.
¶ ferātur M S.
¶ ferent 2 MS. R. G.

CAP. XLII.

RE spondens autē Iob Domino, dixit, 1
¶ Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio. 2
¶ Quis est iste qui celat consilium absq; scientia? ideo insipienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent scientiam meam. 3
¶ Audi, & ego loquar: interrogabo te, & ostende mihi. 4
¶ Auditu auris audiui te, nunc autem oculus meus uidet te. 5
¶ Idcirco ipse me reprehendo, & ago pœnitentiam in fauilla & cinere. 6
¶ Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz Themanitem, Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum ¶, sicut seruus meus Iob. 7
¶ Sumite ergo uobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad seruum meū Iob, & offerte holocaustum pro uobis: Iob autem seruus meus orabit pro uobis: faciem eius suscipiam, ut nō uobis imputetur stultitia: neq; enim locuti estis ad me ¶ recta', sicut seruus meus Iob. 8
¶ Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites: & fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Iob. 9
¶ Dominus quoque conuersus est ad pœnitentiam Iob, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Iob, duplicia. 10
¶ Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & uniuersæ sorores suæ, & cuncti qui nouerant eum prius: & comederunt cum eo panem in domo eius: & mouerūt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo, quod intulerat Dominus super eum. Et dederunt ei unusquisq; oué vnam, & inaurem auream unam. 11
¶ Dominus autem benedixit nouissimis Iob magis quām principio eius. Et facta sunt ei quatuordecim millia ouium, & sex millia camelorū, & mille iuga boum, & mille asinæ 12
¶ Et fuerunt ei septem filij, & tres filiæ. 13
¶ Et vocauit nomen unius Diem, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertiæ Cornustibij. 14
¶ Non sunt autem inuentæ mulieres speciosæ sicut filiæ Iob in uniuersa terra: dedit q. eis pater suus hæreditatem inter fratres earum. 15
¶ Vixit autem Iob post hæc, cētum quadraginta annis, & uidit filios suos, & filios filiorum suorum, usque ad quartam generationem, & mortuus est senex, & plenus dierum. 16

¶ reflum 2 MS. R. Hier. Greg. H. C. G.

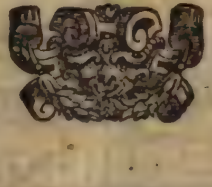

LIBER PSALMORVM.

PSALMVS PRIMVS.

BEATVS vir qui non abijt in consilio impiorum, & in via peccatorũ nõ stetit, & in cathedra pestilentiæ nõ sedit.

† Sed in lege Dñi uoluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte.

†Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: & omnia quæcunque faciet, prosperabuntur.

† Non sic impij, non sic: sed tamquam puluis quem proicit uentus a facie terræ.

† Ideo non ‖ resurgunt impij in iudicio: neque peccatores in ‖ consilio ' iustorum.

† Quoniam nouit Dominus uiam iustorum: & iter impiorum peribit.

PSAL. II.

QVare fremuerunt Gentes: & populi meditati sunt inania?

† Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in unum aduersus Dominum & aduersus Christum eius.

† Dirumpamus uincula eorum: & proijciamus a nobis iugum ipsorum.

† Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus subsannabit eos.

† Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

† Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius: prædicans præceptum ‖ eius'.

† ‖ Dominus dixit ad me, Filius meus es tu: ego hodie genui te. † Postula a me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ.

† ‖ Reges eos in uirga ferrea: & ' tamquam uas figuli confringes eos.

† Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

† Seruite Domino in timore: & exultate ei ‖ cum ' tremore.

† Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: & pereatis de uia iusta.

† Cum exarserit in breui ira eius, beati omnes qui confidunt in eo.

† *Psalmus Dauid cum fugeret a facie Absalom filij sui.*

2. Reg. 15. 14. III.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

† Multi dicunt animæ meæ, Non est salus ipsi in Deo eius.

† Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

† Voce mea ad Dominum clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo.

† ‖ Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi: quia Dominus ‖ susceptit' me.

† Non timebo milia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

† Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi fine causa: dentes peccatorum contriuisti.

† Domini

Ioſ. 1. 8. Ier. 17. 8.

‖ resurgẽt MS R. G. H C. ‖ concilio MS. Heer. H. C. nec contradicunt G. Act. 4. 25

‖ Domini I MS. R. Heer. G. C. Act. 13. 33. Heb. 1. 5. & 5. 5. - MS. R. Hil. Hie. G H.C. Apo. 2. 27 & 19 15. ‖ in 2 MS. R G H. C. Textum ante lectio, ut hæc explicarentur Heer. atq; Aug. conjunx. Io. 2. 22. ‖ suscipiet I MS. R. Aug. G. H. Pro Textu autem facit exemplar Græcũ Vatic. Ad quæ sensũ certa Chaldæus paraphr. meret.

† Iudicate pupillo & humili: ut non apponat vltra magnificare se homo super terram. 18

In finem Psalmus David.

Lat. X. *Heb.* XI.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ. Transmigra in ^montem' sicut passer? 1 2

† Quoniam ecce peccatores intenderunt arcū: parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde. 3

† Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: iustus autem quid fecit? 4

† ‖ Dominus in templo sancto suo, Dominus in cœlo sedes eius: 5

† Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum. 6

† Dominus interrogat iustū, & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam. 7

† Pluet super peccatores laqueos: ignis, & ^sulphur, & ^spiritus procellarum, pars calicis eorum. 8

† Quoniam iustus Dominus: & iustitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius. 9

† *In finem pro octaua Psalmus David.*

Lat. XI. *Heb.* XII.

SAluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam diminutæ sunt veritates a filijs hominum. 1 2

† Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suum. labia dolosa, in corde & corde locuti sunt. 3

† Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa & ^linguam magniloquam. 4

† Qui dixerunt, Linguam nostram magnificabimus: labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est? 5

† Propter miseriam inopum, & gemitū pauperum nunc exurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agā in eo. 6

† ‖ Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ purgatum septuplum. 7

† Tu Domine seruabis nos: & custodies nos a generatione hac in æternum. 8

† In circuitu impij ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. 9

In finem Psalmus David.

Lat. XII. *Heb.* XIII.

VSquequo Domine obliuiscēris me in finem? Vsquequo auertis faciem tuam a me? 1

† Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? 2

† Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? † respice & exaudi me Domine Deus meus: 3 4

Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in ^morte': † ne quando dicat inimicus meus, Prævalui aduersus eum. 5

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: † ego autem in misericordia tua speraui. 6

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi. 1

In finem Psalmus David.

Lat. XIII. *Heb.* XIIII.

DIxit insipiens in corde suo, Non est Deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonum, non est usq; ad vnū. 1

† Dominus de cœlo prospexit super filios hominum: †vt videat si est intelligens aut requirens Deum. 2

† Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. 3

‖ Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, ‖ venenum aspidum sub labijs eorum. 4

‖ Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. 5

Contritio & infelicitas in vijs eorum, & viam pacis non cognouerunt: ‖ non est timor Dei ante oculos eorum'. 6

† Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam sicut escam panis? 7

† Dominum non inuocauerunt, illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. 8

† Quoniam ^Dominus in generatione iusta est, consilium inopis confudistis: quoniam Dominus spes eius est. 9

† Quis dabit ex Sion salutare Israël? cum auerterit Dominus captiuitatē plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel. 10

Psalmus David.

Lat. XIIII. *Heb.* XV.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? 1

† Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam: 2

† Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua: 3

Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos: 4

† Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, † qui pecuniam suam non dedit ad usurā, & munera super ^innocētem' nō accepit 5

Qui facit hæc, nō mouebitur in æternū. 6

Tituli inscriptio ipsi Dauid.

Lat. XV. *Heb.* XVI.

COnserua me Domine, quoniam speraui in te. 1

† Dixi Domino, ^Deus' meus es tu, quoniam bonorū meorum non eges: 2

† Sanctis qui sunt in terra eius ^mirificauit' omnes uoluntates meas in eis. 3

† Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt. 4

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea. 5

† Dominus, pars hæreditatis meæ, & calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

†Funes

^ montes MS. Hier. Aug. G. Textus ante R.H. & c. conferunt. esth. Aba. 2. 20

-16 MS. Verūa R. G. H. C. legantur. -5 MS. H. C. intercipitur ante a R. & G.

-4 MS. Aug. R. G. H. C.

Pro. 30. 5

^ mortem MS. G.

Sup. 5. 11 Rom. 3. 13

Inf. 139. 4 Sup. 9. 26 Rom. 3. 14

Isai. 59. 8 Inf. 35. 5

^ Dñs MS. Aug. G 9. H.

4. Esd. 8. 58. Inf. 52. 1.

Rom. 3. 11

^ innocentes 7 M S. Aug. R. G. Textus ante Hier. H. & C. ^

^ Dominus MS. R G. H. Textus ante, Hier. & C. conjonat. ^ mirificabit 2 MS.

† Funes ceciderunt mihi in præclaris: 6
etenim hæreditas mea præclara est mihi.
† Benedicam Dominum qui tribuit mi- 7
hi intellectū, insuper & vsque ad noctem
increpuerunt me renes mei.
† Providebā Dñm i cōspectu meo sēper: 8
quoniam a dextris est mihi, ne cōmouear.
† Propter hæc lætatum est cor meum, & 9
exultauit lingua mea: insuper & caro mea
requiescet in spe.
† ‖ Quoniam non derelinques animam 10
meam in inferno: nec dabis sanctū tuum
videre corruptionem.
Notas mihi feci sti vias vitæ: adimplebis
me lætitia cum vultu tuo: delectationes
in dextera tua vsque in finem.

Oratio ˣ Dauid. 1

Lat. XVI. *Heb.* XVII.

EXaudi Domine iustitiam meam in-
tende deprecationem meam:
Auribus percipe orationem meam,
non in labijs dolosis.
† De vultu tuo iudicium meum prodeat: 2
oculi tui videant æquitates.
† Probasti cor meum, & visitasti nocte: 3
igne me examinasti, & non est inuenta in
me iniquitas.
† Vt non loquatur os meum opera ho- 4
minum: propter verba labiorum tuorum
ego custodiui vias duras.
† Perfice gressus meos in semitis tuis: ut 5
non moueantur vestigia mea.
† Ego clamaui, quoniam exaudisti me 6
Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi
verba mea.
† Mirifica misericordias tuas, qui saluos 7
facis sperantes in te.
A resistentibus dexteræ tuæ: † custodi 8
me ut pupillam oculi.
Sub vmbra alarum tuarum ℣ protege
me: † a facie impiorum qui me afflixerūt. 9
Inimici mei animam meam circunde- 10
derunt: † adipem suum concluserunt, os
eorum locutum est superbiam.
† Proijcientes me, nūc circundederūt me: 11
oculos suos statuerūt declinare in terram.
† Susceperūt me sicut leo paratus ad præ- 12
dā, & sicut catulus leonis habitās i abditis.
† Exurge Domine, præueni eum, & sup- 13
planta eum: eripe animam meam ab impio, ℣ frameam tuam'
† ab inimicis manus tuæ. 14
Domine a paucis de terra diuide eos in
vita eorum: * de abconditis tuis adimple-
tus est uenter eorum.
Saturati sunt ℣ filijs': & dimiserunt reli-
quias suas paruulis suis.
† Ego autē in iustitia apparebo cōspectui 15
tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

† *In finē puero Dñi Dauid, qui lo-* 1
cutus est Dño uerba cantici huius, in
die qua eripuit eum Dñs de manu
omnium inimicorum eius, & de manu
Saul, & dixit, 2. *Reg.* 22. 2.

Lat. XVII. *Heb.* XVIII.

DIligam te Domine fortitudo mea: 2
† Dñs firmamentum meum, & re- 3
fugium meum, & liberator meus.
Deus meus adiutor meus, & sperabo in
eum: Protector meus, & cornu salutis meę,
& susceptor meus.
† Laudans inuocabo Dominum: & ab in- 4
imicis meis saluus ero.
† Circundederunt me dolores mortis, & 5
torrentes iniquitatis conturbauerunt me.
† Dolores ℣ inferni' circundederunt me: 6
præoccupauerunt me laquei mortis.
† In tribulatione mea inuocaui Domi- 7
num, & ad Deum meum clamaui:
Et exaudiuit de templo sancto suo vo-
cem meam: & clamor meus in conspectu
eius, ℣ introiuit' in aures eius.
† Commota est & cōtremuit terra: * fun- 8
damenta montium cōturbata sunt, & com
mota sunt, quoniam iratus est eis.
† Ascendit fumus in ira eius: & ignis a 9
facie eius exarsit: carbones succensi sunt
ab eo.
† Inclinauit cælos, & descendit: & caligo 10
sub pedibus eius.
† Et ascendit super cherubim, & volauit: 11
super pennas uentorum.
† Et posuit tenebras latibulum suum, in 12
circuitu eius tabernaculum eius: tenebro-
sa aqua in nubibus aëris.
† Præ fulgore in conspectu eius nubes * 13
transierunt, grando, & carbones ignis.
† Et intonuit de cælo Dominus, & Altis- 14
simus dedit uocem suam: & grando & car-
bones ignis.
† Et misit sagittas suas, & dissipauit eos: 15
* fulgura multiplicauit, & cōturbauit eos
† Et apparuerunt fontes aquarum, & re- 16
uelata sunt fundamenta orbis terrarum,
Ab increpatione tua Domine, ab inspira
tione spiritus iræ tuæ.
† Misit de summo, & accepit me: & as- 17
sumpsit me de aquis multis.
† ℣ Eripuit me de inimicis meis fortis- 18
simis, & ab his qui oderunt me: quoniam
confortati sunt super me.
† Præuenerunt me in die afflictionis 19
meæ: & factus est Dñs protector meus.
† Et eduxit me in latitudinem: saluum 20
me ℣ fecit' quoniam uoluit me.
† Et retribuet mihi Dominus secundum 21
iustitiam meam, & secundum puritatem
manuum mearum retribuet mihi:
† Quia custodiui vias Domini, nec impie 22
gessi a Deo meo:
† Quoniam omnia iudicia eius in cōspe- 23
ctu meo: & iustitias eius non repuli a me.
† Et ero immaculatus cum eo: & obser- 24
uabo me ab iniquitate mea.
† Et retribuet mihi Dominus secundum 25
iustitiam meam: & secundum puritatem
manuum mearum in conspectu oculo-
rum eius.
† Cum sancto sanctus eris, & cum uiro 26
innocente innocens eris,
† Et cum electo electus eris: & cum per- 27
uerso peruerteris.
† Quoniā tu populum humilem saluum 28
facies: & oculos superborum humiliabis.
† Quoniam tu illuminas lucernā meam 29
Domine: Deus meus illumina tenebras
meas.
† Quoniam in te eripiar a tentatione, & 30
in Deo meo transgrediar murum.
† Deus meus impolluta uia eius: elo- 31

Act. 2. 13

℣ in sheol 7 M S.

℣ introi bit 4 MS. R. G. H. *& 99 MS. R. Aug. G. H. C.

*eiusMS. Aug. H. Omittit' autē 4 G.

* & MS. Hier. Aug. R. G. H. C. - 6 MS. Aug. G. H. ℣ Eripuit 2 M S. R. G. H. Textus autem Hier. & C. consonat.

℣ faciet 3 MS. R. G. H. Textus autē similiter vocabulis Chaldæus, & interpretatus est Augustinus.

Act. 2. 31 13. 35.

Τῶ Δαβὶδ

R. G. H. C. MS.

℣ protegis R. G. H. C. Sunt liter legi se eodem modo Aug.

℣ frameam tuam M S.

* & M S. Aug. H. C. ℣ pl u: 9 MS.

¶ Et non propter malitiam tuam plurimam, & infinitas iniquitates tuas? 5
¶ Abstulisti enim pignus fratrum tuorũ sine causa, & nudos spoliasti uestibus. 6
¶ Aquam lasso non dedisti, & esurienti subtraxisti panem. 7
¶ In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtinebas eam. 8
¶ Viduas dimisisti uacuas, & lacertos pupillorum comminuisti. 9
¶ Propterea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita. 10
¶ Et putabas te tenebras non uisurum, & impetu aquarum innundantium non oppressum iri? ¶ ℣ An' cogitas quod Deus excelsior cælo sit. & super stellarum uerticem sublimetur? 11 12
¶ Et dicis, Quid enim nouit Deus & quasi per caliginem iudicat. 13
¶ Nubes latibulum eius, nec nostra considerat, & circa cardines cæli perrambulat. 14
¶ Nunquid semitam seculorum custodire cupis, quam calcauerunt uiri iniqui, 15
¶ Qui sublati sunt ante tempus suum, & fluuius subuertit fundamẽtum eorum. 16
¶ Qui dicebant Deo, Recede a nobis: & quasi nihil possit facere Omnipotens, æstimabant eum. 17
¶ Cum ille implesset domos eorum bonis? quorum sententia procul sit a me. 18
¶ ‖ Videbunt iusti, & lætabuntur, & innocens subsannabit eos. 19
¶ Nonne succisa est erectio eorum, & reliquias eorum deuorauit ignis? 20
¶ Acquiesce igitur ei, & habeto pacem; & per hæc habebis fructus optimos. 21
¶ Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo. 22
¶ Si reuersus fueris ad Omnipotentem, ædificaberis, & longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo. 23
¶ Dabit pro terra siffcem, & pro silice torrentes aureos. 24
¶ Eritq. Omnipotens contra hostes tuos, & argentum coaceruabitur tibi. 25
Tunc super Omnipotentem delicijs afflues, & eleuabis ad Deum faciem tuam. 26
¶ Rogabis eum, & exaudiet te, & uota tua reddes. 27
¶ Decernes rem, & ueniet tibi, & in uijs tuis splendebit lumen. 28
¶ ‖ Qui enim humiliatus fuerit, erit in gloria, & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur. 29
¶ Saluabitur innocens, saluabitur autem in munditia manuum suarum. 30

CAP. XXIII.

REspondens autem Iob, ait, 1
¶ Nunc quoque in amaritudine est sermo meus, & manus plagæ meæ aggrauata est super genitum meum. 2
¶ Quis mihi tribuat, ut cognoscam, & inueniam illum, & ueniam usque ad solium eius? 3
¶ Ponam coram eo iudicium, & os meum replebo increpationibus. 4
¶ Vt sciam uerba quæ mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi. 5
¶ Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis tuæ mole me premat. 6
¶ Proponat æquitatem cõtra me, & perueniet ad uictoriam iudicium meum. 7
¶ Si ad Orientem iero, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum. 8
¶ Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me uertam ad dexteram, non uidebo illum. ¶ Ipse uero scit uiam meam, & probabit me quasi aurum quod per ignem transit. ¶ Vestigia eius secutus est pes meus, uiam eius custodiui, & non declinaui ex ea. 9 10
¶ A mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi uerba oris eius. 11 12
¶ Ipse enim solus est, & nemo auertere potest cogitationem eius: & anima eius quodcunque uoluit, hoc fecit. 13
¶ Cumq. expleuerit in me uoluntatem suam, & alia multa similia præsto sunt ei. ¶ Et idcirco a facie eius turbatus sum: & considerans eum, timore solicitor. 14 15
¶ Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbauit me. 16
¶ Non enim perij propter imminentes tenebras, nec faciem meã operuit caligo. 17

CAP. XXIIII.

ABOmnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius. 1
¶ Alij terminos transtulerunt, diripuerunt greges, & pauerunt eos. 2
¶ A finum pupillorum abegerunt, & abstulerunt pro pignore boues uiduæ. 3
¶ Subuerterunt pauperum uiam, & oppresserunt pariter mansuetos terræ. 4
¶ Alij quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: uigilantes ad prædam, præparant panem liberis. 5
¶ Agrum non suum demetunt: & uineam eius, quem ui oppresserint, uindemiant. ¶ Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore: 6 7
¶ Quos imbres montium rigant: & non habentes uelamen, amplexantur lapides. 8
¶ Vim fecerunt deprædantes pupillos, & uulgum pauperem spoliauerunt. 9
¶ ℣ Nudis & incedentibus absque uestitu, & esurientibus tulerunt spicas. 10
¶ Inter acernos eorum meridiati sunt, qui calcatis torcularibus sitiunt. 11
¶ De ciuitatibus fecerunt uiros gemere, & anima uulneratorum clamauit, & Deus inultum abire non patitur. 12
¶ Ipsi fuerunt rebelles lumini, ne'cierunt uias eius: nec reuersi sunt per semitas eius. 13
¶ Mane primo consurgit homicida, interficit egenum, & pauperem: per noctem uero erit quasi fur. 14
¶ Oculus adulteri obseruat caliginem, dicens, Non me uidebit oculus; & operiet uultum suum. 15
¶ Perfodit in tenebris domos, sicut in die condixerant sibi, & ignorauerunt lucem. ¶ Si subito apparuerit aurora, arbitrãtur umbram mortis: & sic in tenebris quasi in luce ambulant. 16 17
¶ Leuis est super faciem aquæ: maledicta sit pars eius in terra, nec ambulet per uineas earum. ¶ Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium, & usque ad inferos peccatum illius. 18 19

¶ Obliuiscatur

℣ An non IMS. H. C. G. Veterũ Textus, Interpretes Græc. & lectiones, & expositioni consentit.

Ps. 106. 41.

Pro. 29. 23.

-R. H. C. G. ℣ Nudum incedere fecerunt H. C.

† Obliuiscatur eius misericordia: dulcedo illius uermes: non sit in recordatione, sed conteratur quasi lignũ infructuosum. 20
† Pauit enim sterilem, & quæ non parit, & uiduæ bene non fecit. 21
† Detraxit fortes in fortitudine sua: & cum steterit, non credet uitæ suæ. 22
† ¶ Dedit ei Deus locum pœnitentiæ, & ille abutitur eo in superbiam: oculi autem eius sunt in uijs illius. 23
† Eleuati sunt ad modicum, & non subsistent, & humiliabuntur sicut omnia, & auferentur, & sicut summitates spicarum conterentur. † Quod si non est ita, quis me potest arguere esse mentitum, & ponere ante Deum uerba mea? 24 25

CAP. XXV.

RESpondens autem Baldad Suhites, dixit, † Potestas & terror apud eum est qui facit concordiam in sublimibus suis. 1 2
† Nunquid est numerus militum eius? & super quem non ^ surget 'lumen illius? 3
† ¶ Nunquid iustificari potest homo cõparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere? 4
† Ecce luna etiam non splendet, & stellæ non sunt mundæ in conspectu eius: 5
† Quanto magis homo putredo, & filius hominis uermis? 6

CAP. XXVI.

RESpondens autem Iob, dixit, 1
† Cuius adiutor es? nunquid imbecillis? & sustentas brachium eius qui non est fortis? 2
† Cui dedisti consilium? forsitan illi qui non habet sapientiam, & prudentiam tuã ostendisti plurimam. 3
† * Quem docere uoluisti? nonne eum qui fecit spiramentum? 4
† Ecce giganres gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis. 5
† Nudus est infernus coram illo, & nullum est operimentum perditioni. 6
† Qui extendit Aquilonem super uacuũ, & appendit terram super nihilum. 7
† Qui ligat aquas in nubibus suis, ut nõ erumpant pariter deorsum. 8
† Qui tenet uultum folij sui, & expandit super illud nebulam suam. 9
† Terminum circundedit aquis, usque dum finiantur lux & tenebræ. 10
† Columnæ cęli contremiscunt, & pauẽt ad nutum eius. † In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum. 11 12
† Spiritus eius ornauit cęlos; & obstetricante manu eius, eductus est coluber tortuosus. 13
† Ecce, hæc ex parte dicta sunt uiarum eius: & cum uix parum stillam sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri? 14

CAP. XXVII.

ADdidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit, 1
† Viuit Deus (qui abstulit iudiciũ meum, & Omnipotẽs qui ad amaritudinem adduxit animam meam.) 2
† Quia donec supererit halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis, 3
† Non loquẽtur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. 4
† Absit a me ut iustos uos esse iudicem, do nec deficiã, non recedã ab innocẽtia mea. 5
† Iustificationem meam quam cœpi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni uita mea. 6
† Sit ut impius, inimicus meus: & aduersarius meus, quasi iniquus. 7
† Quæ est enim spes hypocritæ si auare rapiat, & non liberet Deus animam eius? 8
† Nunquid Deus audiet clamorem eius, cum uenerit super eum angustia? 9
† Aut poterit in Omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore? 10
† Docebo uos per manum Dei quæ Omnipotens habeat, nec abscondam. 11
† Ecce, uos omnes nostis, ^ & * quid' sine causa uana loquimini? 12
† Hæc est pars hominis impij apud Deũ, & hæreditas uiolentorum, quam ab Omnipotente suscipient. 13
† Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane. † Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitu, & uiduæ illius non plorabunt. † Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lutum præparauerit uestimenta: 14 15 16 17
† Præparabit quidem, sed iustus uestietur illis: & argentum innocens diuidet. 18
† Ædificauit sicut tinea domum suam, & sicut custos fecit umbraculum. ¶ Diues cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inueniet. 19
† Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimet eum tempestas. 20
† Tollet eum uentus urens, & auferet, & uelut turbo rapiet eum de loco suo. 21
† ^ Et mittet 'super eum, & non parcet: de manu eius fugiens fugiet. 22
† Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum, intuens locum eius. 23

CAP. XXVIII.

HAbet argentum, uenarum suarum principia: & auro locus est in quo conflatur. † Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in æs uertitur. 1 2
† Tempus posuit tenebris, & uniuersorũ finem ipse considerat, lapidem quoq; caliginis, & umbram mortis. 3
† Diuidit torrens a populo peregrinante, eos quos oblitus est pes egentis hominis & inuios. † Terra de qua oriebatur panis in loco suo, igni subuersa est. 4 5
† Locus sapphiri lapides eius, & glebæ illius aurum. 6
† Semitam ignorauit auis, nec intuitus est ^ eam oculus 'vulturis. 7
† Non calcauerunt eam filij institorum, nec pertransiuit per eam leæna. 8
† Ad silicem extendit manum suã, subuertit a radicibus montes. 9
† In petris riuos excidit, & omne pretiosum uidit oculus eius. 10
† Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit. 11 12
† Sapientia uero ubi inuenitur? & quis est locus intelligentiæ? 13
† Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter uiuentium. 14
† Abyssus dicit, Non est in me: & mare loquitur, Non est mecum. † Non dabitur 15

Apo.2.21

^ fulget 16 M5. Cofen. in Textus R. Greg. M. C. G. Sup.4.17

* aut M5q.

^ oculus M5. Greg. Verum ſic habetur Textus, & ſenſus uterq; H. C. & G. odi cum. Prou. 1.7

^ Emittet 14 M5. R. Greg. ^ Et proiiciet M. C. G.

* uel 1 M5. 11. C. ^ quod G.

aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione eius.
Sup. 7. 9. ¶ Non conferetur tinctis Indiæ coloribus, nec lapidi sardonycho pretiosissimo, uel sapphiro.
¶ Non adæquabitur ei aurum uel uitrũ, nec commutabuntur pro ea uasa auri.
¶ Excelsa, & eminentia non memorabuntur comparatione eius: trahitur autem sapientia de occultis.
¶ Nõ adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundissimæ componetur.
¶ Vnde ergo sapientia uenit? & quis est locus intelligentiæ.
¶ Abscondita est ab oculis omnium uiuentium, uolucres quoque cœli latet.
¶ Perditio, & mors dixerunt, Auribus nostris audiuimus famam eius.
¶ Deus intelligit uiam eius, & ipse nouit locum illius.
¶ Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia quæ sub cœlo sunt respicit.
¶ Qui fecit uentis pondus, & aquas appendit in mensura.
¶ Quando ponebat pluuiis legem, & uiam procellis sonantibus:
¶ Tunc uidit illam, & enarrauit, & præparauit, & inuestigauit. ¶ Et dixit homini, Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere a malo, intelligentia.
Prou. 1. 7 & 9. 10.

CAP. XXIX.

ADidit quoque Iob assumens parabolam suam, & dixit,
¶ Quis mihi tribuat, ut sim iuxta menses pristinos, secundum dies, quibus Deus custodiebat me.
¶ Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam in tenebris?
¶ Sicut fui in diebus adolescentiæ meæ, quando secreto Deus erat in tabernaculo meo?
¶ Quando erat Omnipotens mecum: & in circuitu meo pueri mei?
¶ Quando lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei?
¶ Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedrã mihi?
¶ Videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant.
¶ Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo.
¶ Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adhærebat.
¶ Auris audiens beatificabat me, & oculus uidens testimonium reddebat mihi,
¶ Eo quòd liberassem pauperem uociferãtem, & pupillum, cui non esset adiutor.
¶ Benedictio perituri super me ueniebat, & cor uiduæ consolatus sum.
¶ Iustitia indutus sum: & uestiui me, sicut uestimẽto, & diademate, iudicio meo.
¶ Oculus fui cæco, & pes claudo.
¶ Pater eram pauperum: & causam quã nesciebam, diligentissime inuestigabam.
¶ Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferebam prædam.
¶ Dicebamq. In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.
¶ Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione mea.
¶ Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.
¶ Qui me audiebant, exspectabant sententiam, & intenti tacebant ad consilium meum. ¶ Verbis meis addere nihil audebant, & super illos stillabat eloquium meum. ¶ Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum.
¶ Si quando ridebam ad eos, non credebant, & lux uultus mei non cadebat in terram. ¶ Si uoluissem ire ad eos, sedebam primus, cumq. sederem quasi rex circunstante exercitu, eram tamen mœrentium consolator.

CAP. XXX.

NVnc autem derident me iuniores tempore, quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei:
¶ Quorum uirtus manuũ mihi erat pro nihilo, & uita ipsa putabantur indigni.
¶ Egestate, & fame steriles, qui rodebant in solitudine: squallentes calamitate, & miseria.
¶ Et mandebant herbas, & arborum cortices, & radix iuniperorum erat cibus eorum. ¶ Qui de conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant.
¶ In desertis habitabant torrentium, & in cauernis terræ, uel super glaream.
¶ Qui inter huiusce modi lætabantur, & esse sub sentibus delicias computabant.
¶ Filij stultorum, & ignobilium, & in terra penitus non parentes.
¶ Nunc in eorum canticum uersus sum, & factus sum eis in prouerbium.
¶ Abominantur me, & longe fugiunt a me, & faciem meã conspuere non uerentur. ¶ Pharetram enim suam aperuit, & afflixit me, & frenum posuit in os meum.
¶ Ad dexteram ℣ orientis ℣ calamitatis meæ ilico surrexerunt: pedes meos subuerterunt, & oppresserunt quasi fluctibus semitas suas.
¶ Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi: & præualuerunt, & non fuit qui ferret auxilium.
¶ Quasi rupto muro, & aperta ianua irruerunt super me, & ad meas miserias deuoluti sunt.
¶ Redactus sum in nihilum: ℣ abstulit quasi uentus desiderium meum: & uelut nubes pertransiit salus mea.
¶ Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis. ¶ Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.
¶ In multitudine eorum consumitur uestimentum meum, & quasi capitio tunicæ succinxerunt me.
¶ Comparatus sum luto, & assimilatus sum fauillæ, & cineri.
¶ ||Clamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me.
Sup. 19. 7
¶ Mutatus es mihi in crudelem, & in duritia manus tuæ aduersaris mihi.
¶ Eleuasti me, & quasi super uentum ponens elisisti me ualide.
¶ Scio quia morti trades me, ubi constituta est domus omni uiuenti.
¶ Verumtamen non ad consumptionem

℣ orientes calamitates Ms. ℣ calamitatem 18 Ms. Hier. Greg.

℣ abstulisti Ms. Hier. atque ita ratione H. & C. exponi possunt.

meam

meam emittis manum tuam: & si corruerint, ipse saluabis.

Flebam quondam super eo qui afflictus erat, & compatiebatur anima mea pauperi. ✝ Expectabam bona, & venerunt mihi mala: præstolabar lucem, & erupetunt tenebræ. ✝ Interiora mea efferbuerunt absque vlla requie, præuenerunt me dies afflictionis.

✝ Mœrens incedebam, sine furore, consurgens, in ℣ tuba' clamabam.

✝ Frater fui draconum, & socius struthionum. ✝ Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.

✝ Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.

CAP. XXXI.

Epigi fœdus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine.

✝ Quam enim partem haberet in me Deus desuper, & hæreditatem Omnipotens de excelsis?

✝ Nunquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus iniustitiam?

✝ Nonne ipse cõsiderat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat?

✝ Si ambulaui in vanitate, & festinauit in dolo pes meus:

✝ Appendat me in statera iusta, & sciat Deus simplicitatem meam.

✝ Si declinauit gressus meus de via, & si ℣ secutus est oculus meus' cor meum, & si in manibus meis adhæsit macula:

✝ Seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur.

✝ Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad ostium amici mei insidiatus sum:

✝ Scortum alterius sit vxor mea, & super illam incuruentur alij.

✝ Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima. ✝ Ignis est usque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina.

✝ Si contempsi subire iudicium cum seruo meo, & ancilla mea, cum disceptarent aduersum me:

✝ (Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus? & cũ quæsierit, quid respondebo illi?

✝ Nunquid non in vtero fecit me qui & illum operatus est: & formauit me in vulua vnus?)

✝ Si negaui, quod uolebant pauperibus, & oculos uiduæ expectare feci:

✝ Si comedi buccellam meam solus, & non comedit pupillus ex ea:

✝ (Quia ab infantia mea creuit mecum miseratio: & de utero matris meæ egressa est mecum.)

✝ Si despexi ℣ pereuntem', eo quòd non habuerit indumentum, & absque operimento pauperem: ✝ Si non benedixerunt mihi latera eius, & de velleribus ouium mearum calefactus est:

✝ Si leuaui super pupillum manũ meã, & etiã cum uiderẽ me in porta superiorem:

✝ Humerus meus a iunctura sua cadat, & brachium meum cum suis ossibus confringatur. ✝. Semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum, & pondus eius ferre non potui.

✝ Si putaui aurum robur meum: & obrizo dixi, Fiducia mea.

✝ Si lætatus sum super multis diuitijs meis, & quia plurima reperit manus mea.

✝ Si uidi Solem cum fulgeret, & Lunam incedentem clare:

✝ Et lætatum est in abscondito cor meũ, & osculatus sum manum meam ore meo.

✝ Quæ est iniquitas maxima, & negatio contra Deum altissimum.

✝ Si gauisus sum ad ruinam eius qui me oderat: & exultaui quod inuenisset eum malum. ✝ Non enim dedi ad peccandum guttur meum, ut expeterem maledicens animam eius.

✝ Si non dixerunt uiri tabernaculi mei, Quis det de carnibus eius, ut saturemur?

✝ Foris non mansit peregrinus, ostium meum uiatori patuit.

✝ Si abscõdi quasi homo peccatũ meum, & celaui in sinu meo iniquitatem meam.

✝ Si expaui ad multitudinem nimiam, & despectio propinquorum terruit me: & non magis tacui, nec egressus sum ostium.

✝ Quis mihi tribuat ℣ auditorem', ut desiderium meum audiat Omnipotens: & librum scribat ipse qui iudicat.

✝ Vt in humero meo portem illum, & circundem illum quasi coronam mihi?

✝ Per singulos gradus meos pronunciabo illum, & quasi principi offeram eum.

✝ Si aduersum me terra mea clamat, & cum ipsa fulci eius deflent:

✝ Si fructus eius comedi absque pecunia, & animam agricolarum eius afflixi:

✝ Pro frumento oriatur mihi tribulus, & pro hordeo spina.

Finita sunt verba Iob.

CAP. XXXII.

Miserunt autem tres uiri isti respondere Iob, eo quòd iustus sibi uideretur.

✝ Et iratus, indignatusq. est Eliu filius Barachel Buzites, de cognatione Ram: iratus est autem aduersum Iob, eo quòd iustum se esse diceret coram Deo.

✝ Porro aduersum amicos eius indignatus est, eo quòd non inuenissent responsionem rationabilem, sed tantummodo condemnassent Iob.

✝ Igitur Eliu expectauit Iob loquentem: eo quòd seniores * essent ℣ qui loquebantur'. ✝ Cum autem uidisset quod tres respondere non potuissent, iratus est uehementer.

✝ Respondensq. Eliu filius Barachel Buzites, dixit,

Iunior sum tempore, uos autem antiquiores: idcirco demisso capite veritus sum uobis indicare meam sententiã.

✝ Sperabam enim quod ætas prolixior loqueretur, & annorum multitudo doceret sapientiam.

✝ Sed ut uideo', Spiritus est in hominibus, & inspiratio Omnipotentis dat intelligentiam.

✝ Non sunt longæui sapientes, nec senes intelligunt iudicium.

✝ Ideo dicam, Audite me, ostẽdam uobis etiam ego meam ℣ sapientiam'

✝ Expectaui enim sermones uestros,

℣ turba 8 M s. R. Hie. Gre. H.C.G. ℣ tenebris o. ℣ terra o.

Prou. 5. 21. Inf. 34. 21.

℣ frenũ est oculus meus 1 M s. Hie. H.C.G. Si mulier uero Textui legit Greg.

℣ præterierunt M s. R. Gre. Textus autem suffragatur H.C.G.

℣ adiutorem M s. Greg. Verum Textus consentit R. H. & G.

* 7 M s. H C G. ℣ ut loqueretur 1 M. s. ℣ diebus H.C.G.

℣ scientiam 5 M s H.C G.

audiui prudentiam uestram, donec discepraremini sermonibus.
12 ✝Et donec putabam uos aliquid dicere, considerabam: sed ut uideo, non est qui possit arguere Iob, & respondere ex uobis sermonibus eius.
13 ✝Ne forte dicatis, Inuenimus sapientiã, Deus proiecit eum, non homo.
14 ✝Nihil locutus est mihi, & ego non secundum sermones uestros respondebo illi. ✝Extimuerunt, nec responderunt ultra, abstuleruntq; a se eloquia.
15 ✝Quoniam igitur expectaui, & non sunt locuti; steterunt, nec ultra responderunt:
16 ✝Respondebo, & ego partem meam, & ostendam scientiam meam.
17 ✝Plenus sum enim sermonibus, & coarctat me spiritus uteri mei.
18 ✝En uéter meus quasi mustũ absq; spiraculo, quod lagunculas nouas disrumpit.
19 ✝Loquar, & respirabo paululum: aperiam labia mea, & respondebo.
20 ✝Non accipiam personam uiri, & Deum homini non æquabo.
21 ✝Nescio enim quandiu subsistam, & si post modicum tollat me factor meus.
22

CAP. XXXIII.

1 AVdi igitur Iob eloquia mea, & omnes sermones meos ausculta.
2 ✝Ecce aperui os meum, ‖ loquatur' lingua mea in faucibus meis.
3 ✝Simplici corde meo sermones mei, & ‖sententiam' puram labia mea loquentur.
4 ✝Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Omnipotentis uiuificauit me.
5 ✝Si potes respondemihi, & aduersus faciem meam consiste.
6 ✝Ecce, & me sicut, & te fecit Deus, & de eodem luto ego quoque formatus sum.
7 ✝Verumtamen miraculum meum non te terreat, & ‖ eloquentia mea non sit tibi grauis'. ✝Dixisti ergo in auribus meis, & uocem uerborum uorum audiui,
8 ✝Mundus sum ego, & absq; delicto: immaculatus, & non est iniquitas in me.
9 ✝Quia querelas in me reperit, ideo arbitratus est me inimicum sibi.
10 ✝Posuit in neruo pedes meos, custodiuit omnes semitas meas.
11 ✝Hoc est ergo in quo non es iustificatus: respondebo tibi, quia maior sit Deus homine.
12 ✝Aduersus eum contendis, quod non ad omnia uerba responderit tibi?
13 ✝Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit.
14 ✝Per somnium in uisione nocturna, quando irruit sopor super homines, & dormiũt in lectulo,
15 ✝Tunc aperit aures uirorum, & erudiens eos, instruit disciplina,
16 ✝Vt auertat hominem ab ‖ his quæ ‖ fecit' & liberet eum de superbia:
17 ✝Eruens animam eius a corruptione: & uitam illius, ut non transeat in gladium.
18 ✝Increpat quoq; per dolorem in lectulo, & omnia ossa eius marcescere facit.
19 ✝Abominabilis ei fit in uita sua panis, & animæ illius cibus ante desiderabilis.
20 ✝Tabescet caro eius, & ossa quæ tecta fuerant, nudabuntur.
21 ✝Appropinquauit corruptioni anima
22 eius, & uita illius mortiferis.
23 ✝Si fuerit pro eo angelus loquens ‖ unus' de ‖ millibus' ut annunciet hominis æquitatem.
24 ✝Miserebitur eius, & dicet, Libera eum, ut non descendat in corruptionem: inueni in quo ei propicier.
25 ✝Consumpta est caro eius a supplicijs, reuertatur ad dies adolescentiæ suæ.
26 ✝Deprecabitur Deum, & placabilis ei erit: & uidebit faciem eius in iubilo, & reddet homini iustitiam suam.
27 ✝Respiciet homines, & dicet, Peccaui, & uere deliqui, & ut eram dignus, non recepi. ✝Liberauit animam suam ne pergeret in interitũ, sed uiuens lucem uideret.
28 ✝Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus uicibus per singulos,
29 ✝Vt reuocet animas eorum a corruptione, & illuminet luce uiuentium.
30 ✝Attende Iob, & audi me: & tace, dum ego loquor.
31 ✝Si autem habes quod loquaris, respondemihi, loquere: uolo enim te apparere iustum.
32 ✝Quod si non habes, audi me: tace, & docebo te sapientiam.
33

CAP. XXXIIII.

1 PRonuncias itaque Eliu, etiam hæc
2 locutus est: ✝Audite sapientes uerba mea, & eruditi auscultate me.
3 ✝‖ Auris enim uerba probat, & guttur escas suũ dijudicat.
4 ✝Iudicium eligamus nobis, & inter nos uideamus quid sit melius.
5 ✝Quia dixit, Iob, Iustus sum, & Deus subuertit iudicium meum.
6 ✝In iudicando enim me, mendacium est: uiolenta sagitta mea absque ullo peccato ✝Quis est uir ut est Iob, qui bibit subsannationem quasi aquam,
7 ✝Qui graditur cum operantibus iniquitatem, & ambulat cum uiris impijs?
8 ✝Dixit enim, Non placebit uir Deo, etiam si cucurrerit cum eo.
9 ✝Ideo uiri cordati audite me, absit a Deo impietas, & ab Omnipotente iniquitas.
10 ✝Opus enim hominis reddet ei, & iuxta uias singulorum restituet eis.
11 ✝Vere enim Deus non condemnabit frustra, nec Omnipotens subuertit iudicium.
12 ✝Quem constituit alium super terram? aut quem posuit super orbem quem fabricatus est?
13 ✝Si direxerit ad eum cor suum, spiritum illius, & flatum ad se trahet.
14 ✝Deficiet omnis caro simul, & homo in cinerem reuertetur.
15 ✝Si habes ergo intellectum, audi quod dicitur, & ausculta uocem eloquij mei.
16 ✝Numquid qui non amat iudicium, sanari potest? & quomodo tu eum qui iustus est, in tantum condemnas,
17 ✝Qui dicit regi, apostata: qui uocat duces impios?
18 ✝‖ Qui non accipit personas principum: nec cognouit tyrannum, cum discepтaret contra pauperem, opus enim manuum eius sunt uniuersi.
19 ✝Subito morientur, & in media nocte turbabuntur populi, & pertransibunt, & auferent uiolentum absque manu.
20

✝Oculi

---

loquetur 1 MS. *loquatur* R. *locuta est* 11 C.G. * *scientiã* 1 MS. H. C.

‖ *eloquiũ meum nõ sit tibi graue* 1 M.S. ‖ *manus m.n. erit super te. Gr.70. et post eos, alij adhuc modũ trã stulerũt.*

Opera H. ‖ *opere male* C. ‖ *iustitia* C. ‖ *iacet* 8 MS.

‖ *unum* 3 MS. H. *Greg. ad hunc modum quidã ex H. uerterũt, ad eũ uero, quo Textus legit. c.70. & alij.* ‖ *similibus* O.

Sup. 12. 11.

Deu. 10. 17. 2 Par. 19 7. Sap.6.8. Eccls.35. 16. Rom.2.11 Gal. 2.6. Eph. 5 9. Col.3 26. Act. 10. 34. 1 Pet. 1. 17. Sap.31.4 Pro.5.21

¶ Oculi enim eius super uias hominum, & omnes gressus eorum considerat. 21
¶ Non sunt tenebræ, & non est umbra mortis, ut abscondantur ibi qui operantur iniquitatem. 22
¶ Neque enim ultra in hominis potestate est, ut veniat ad Deum in iudicium. 23
¶ Conteret multos, innumerabiles, & stare faciet alios pro eis. 24
¶ Nouit enim opera eorum: & idcirco inducet noctem, & conterentur. 25
¶ Quasi impios percussit eos in loco uidentium. ¶ Qui quasi de industria recesserunt ab eo, & omnes vias eius intelligere noluerunt, ¶ Vt peruenire facerent ad eum clamorem egeni, & audiret uocem pauperum. 26 27 28
¶ Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet? ex quo absconderit uultum, quis est qui contempletur eum & super gentes & super omnes homines? 29
¶ Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi. 30
¶ Quia ergo ego locutus sum ad Deum, te quoque non prohibebo. 31
¶ Si erraui, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam. 32
¶ Nunquid a te Deus expetit eam, quia displicuit tibi? tu enim cœpisti loqui, & nō ego: quòd si quid nosti melius, loquere. 33
¶ Viri intelligentes loquantur mihi, & uir sapiens audiat me. 34
¶ Iob autem stulte locutus est, & uerba illius non sonant disciplinam. 35
¶ Pater mi, probetur Iob usque ad finē. ne desinas ab homine iniquitatis. 36
¶ Qui' addit super peccata sua blasphemiam: inter nos interim conteritur, & tunc' ad iudicium prouocet sermonibus suis Deum'. 37

CAP. XXXV.

IGitur Eliu hæc rursum locutus est, 1
¶ Nunquid æqua tibi uidetur tua cogitatio, ut diceres, Iustior sum Deo? 2
¶ Dixisti enim, Non tibi placet quod rectum est: uel quid tibi proderit, si ego peccauero? 3
¶ Itaque ego respondebo sermonibus tuis, & amicis tuis tecum. 4
¶ Suscipe cœlum & intuere, & contemplare æthera quod altior te sit. 5
¶ Si peccaueris, quid ei nocebis? & si multiplicatæ fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum? ¶ Porro si iuste egeris, quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet? 6 7
¶ Homini qui similis tui est, nocebit impietas tua: & filium hominis adiuuabit iustitia tua. 8
¶ Propter multitudinem calumniatorum clamabunt: & eiulabunt propter uim brachij tyrannorum. 9
¶ Et non dixit, Vbi est Deus qui fecit me, qui dedit carmina in nocte? 10
¶ Qui docet nos super iumenta terræ, & super uolucres cœli erudit nos. 11
¶ Ibi clamabunt, & non exaudiet, propter superbiam malorum. ¶ Non ergo frustra audiet Deus, & Omnipotens causas singulorum intuebitur. 12 13
¶ Etiam cum dixeris, Non considerat: iudicare coram illo, & expecta eum. 14
¶ Nunc enim non infert furorem suum, nec ulciscitur scelus ualde. 15
¶ Ergo Iob frustra aperit os suum, & absque scientia uerba multiplicat. 16

CAP. XXXVI.

ADdens quoq; Eliu, hæc locutus est, 1
¶ Sustine me paululum, & indicabo tibi: adhuc enim habeo quod pro Deo loquar. 2
¶ Repetam scientiam meam a principio, & operatorem meum probabo iustum. 3
¶ Vere enim absque mendacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi. ¶ Deus" potentes' non abiicit, cum & ipse sit potens. ¶ Sed non saluat impios, & iudicium pauperibus" tribuit'. 4 5 6
¶ Non auferet a iusto oculos suos, & reges in solio collocat in perpetuum, & illic' eriguntur. 7
¶ Et si fuerint in catenis, & uinciantur funibus paupertatis, 8
¶ Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia uiolenti fuerunt. 9
¶ Reuelabit quoque aurem eorum, ut corripiat, & loquetur, ut reuertantur ab iniquitate. ¶ Si audierint & obseruauerint, complebunt dies suos in bono, & annos suos in gloria. 10 11
¶ Si autem non audierint, transibunt per gladium, & consumentur in stultitia. 12
¶ Simulatores & callidi prouocant iram Dei, neque clamabunt cum uincti fuerint. 13
¶ Morietur in tempestate anima eorum, & uita eorum inter effœminatos. 14
¶ Eripiet de angustia sua pauperem, & reuelabit in tribulatione aurem eius. 15
¶ Igitur saluabit te de ore angusto latissime, & non habente fundamentum subter se: requies autem mensæ tuæ erit plena pinguedine. 16
¶ Causa tua quasi impij iudicata est, causam iudiciumq; recipies. 17
¶ Non te ergo superet ira, ut aliquem opprimas: nec multitudo donorum inclinet te. ¶ Depone magnitudinem tuam absque tribulatione, & omnes robustos fortitudine. 18 19
¶ Ne protrahas noctem, ut ascendant populi pro eis. 20
¶ Caue ne declines ad iniquitatem: hanc enim cœpisti sequi post miseriam. 21 22
¶ Ecce, Deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus. 23
¶ Quis poterit scrutari uias eius, aut quis potest ei dicere, Operatus es iniquitatem? 24
¶ Memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt uiri. 25
¶ Omnes homines uident eum, unusquisque intuetur procul. 26
¶ Ecce Deus magnus uincens scientiam nostram: numerus annorum eius inæstimabilis. 27
¶ Qui aufert" stillas' pluuiæ, & effundit imbres ad instar gurgitum. 28
¶ Qui de nubibus" fluunt', quæ præterunt cuncta desuper. ¶ Si uoluerit extendere nubes quasi tentorium suum, 29
¶ Et fulgurare lumine suo desuper, cardines quoque maris operiet. 30
¶ Per hæc enim iudicat populos, & dat escas multis mortalibus. 31
¶ In manibus abscondit lucem', & præcipit

" potens o
" tribuet § M s. H. C. G.
" illi 4 M s.R. Simi lister Græ. habet Textus, A& H. C. & G. neque hoc exprimitur neque illud.

" Quia 6 M s. C. " multiplicet super mones suos ad Deum s M s.H.C. G. Confer inter autem Hier. & Greg. legit Textus.

" Stellas o " pluuiæ M s. 9.

cipit ei ut rursus adueniat. ¶ Annunciat de ea amico suo, quod possessio eius sit, & ad eam possit ascendere.

CAP. XXXVII.

1 SVper hoc expauit cor meum, & emotum est de loco suo.

2 ¶ Audite auditionem in terrore vocis eius, & sonū de ore illius procedentem.

3 ¶ Subter omnes cœlos ipse considerat, & lumen illius super terminos terræ.

4 ¶ Post eum rugiet sonitus, tonabit uoce magnitudinis suæ, & non inuestigabitur, cum audita fuerit uox eius.

5 ¶ Tonabit Deus in uoce sua mirabiliter, qui facit magna & inscrutabilia.

6 ¶ Qui præcipit niui ut descendat in terram, & hyemis pluuijs, & imbri fortitudinis suæ. ¶ Qui in manu omnium hominum signat, vt nouerint singuli opera sua.

8 ¶ Ingredietur bestia latibulum, & in antro suo morabitur. ¶ Ab interioribus egredietur tempestas, & ab Arcturo frigus.

10 ¶ Flante Deo concrescit gelu, & rursum latissimæ funduntur aquæ.

11 ¶ Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum. ¶ Quæ lustrant per circuitum, quocumque eas uoluntas gubernantis duxerit, ad omne quod præceperit illis super faciem orbis terrarum,

13 ¶ Siue in una tribu, siue in terra sua, siue in quocunque loco misericordiæ suæ eas iusserit inueniri.

14 ¶ Ausculta hæc Iob: sta, & considera mirabilia Dei.

15 ¶ Nunquid scis quando præcepit Deus pluuijs, ut ostenderent lucem nubiū eius?

16 ¶ Nunquid nosti semitas nubium magnas, & perfectas scientias?

17 ¶ Nonne uestimenta tua calida sunt, cū perflata fuerit terra Austro?

18 ¶ Tu forsitan cum eo fabricatus es cœlos, qui solidissimi quasi ære fusi sunt.

19 ¶ Ostende nobis quid dicamus illi: nos quippe inuoluimur tenebris.

20 ¶ Quis narrabit ei quæ loquor? etiam si locutus fuerit homo, deuorabitur.

21 ¶ At nunc non uident lucem: subito aër cogetur in nubes, & uentus transiens fugabit eas.

22 ¶ Ab Aquilone aurū uenit, & ad Deum formidolosa laudatio.

23 ¶ Digne eum inuenire non possumus: magnus fortitudine, & iudicio, & iustitia, & enarrari non potest.

24 ¶ Ideo timebunt eum uiri, & non audebunt contemplari omnes qui sibi uidentur esse sapientes.

CAP. XXXVIII.

1 RESpondens autem Dominus Iob de turbine, dixit,

2 ¶ Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis?

3 ¶ Accinge sicut uir lumbos tuos, interrogabo te, & responde mihi.

4 ¶ Vbi eras quando ponebam fundamenta terræ? indica mihi si habes intelligentiam.

5 ¶ Quis posuit mensuras eius si nosti? uel quis tetendit super eam lineam?

6 ¶ Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem eius:

7 ¶ Cum me laudarent simul astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei?

8 ¶ Quis conclusit ostijs mare, quando erumpebat quasi de vulua procedens:

9 ¶ Cum ponerem nubem uestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantiæ obuoluerem?

10 ¶ Circundedi illud terminis meis, & posui uectem & ostia;

11 ¶ Et dixi, Vsque huc uenies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.

12 ¶ Nunquid post ortum tuum præcepisti diluculo, & ostendisti auroræ locum suū?

13 ¶ Et tenuisti concutiens extrema terræ, & excussisti impios ex ea?

14 ¶ Restituetur vt lutum signaculum, & stabit sicut uestimentum.

15 ¶ Auferetur ab impijs lux sua, & brachiū excelsum confringetur.

16 ¶ Nunquid ingressus es profunda maris, & in nouissimis abyssi deambulasti?

17 ¶ Nunquid aperte sunt tibi portæ mortis, & ostia tenebrosa uidisti?

18 ¶ Nunquid considerasti latitudinē terræ? indica mihi, si nosti, omnia,

19 ¶ In qua uia lux habitet, & tenebrarum quis locus sit, ¶ Vt ducas unumquodque ad terminos suos, & intelligas semitas domus eius.

21 ¶ Scitebas tunc quod nasciturus esses? & numerum dierum tuorum noueras?

22 ¶ Nunquid ingressus es thesauros niuis, aut thesauros grandinis aspexisti,

23 ¶ Quæ præparaui in tempus hostis, in diem pugnæ & belli?

24 ¶ Per quam uiam spargitur lux, diuiditur æstus super terram?

25 ¶ Quis dedit uehementissimo imbri cursum, & uiam sonantis tonitrui,

26 ¶ Vt plueret super terram, absque homine in deserto, ubi nullus mortalium commoratur.

27 ¶ Vt impleret inuiam & desolatam, & produceret herbas uirentes?

28 ¶ Quis est pluuiæ pater? uel quis genuit stillas roris?

29 ¶ De cuius utero egressa est glacies? & gelu de cœlo quis genuit?

30 ¶ In similitudine lapidis aquæ durantur, & superficies abyssi constringitur.

31 ¶ Nunquid coniungere valebis micantes stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi potes dissipare?

32 ¶ Nunquid producis Luciferum in tempore suo, & Vesperum super filios terræ consurgere facis?

33 ¶ Nunquid nosti ordinem cœli, & pones rationem eius in terra?

34 ¶ Nunquid eleuabis in nebula vocem tuam, & impetus aquarum operiet te?

35 ¶ Nunquid mittes fulgura, & ibunt, & reuertentia dicent tibi Adsumus?

36 ¶ Quis posuit in uisceribus hominis sapientiam? vel quis dedit gallo intelligentiam?

37 ¶ Quis enarrabit cœlorum rationem, & concentum cœli quis dormire faciet?

38 ¶ Quando fundebatur puluis in terra, & glebæ compingebantur?

1 ¶ Nunquid capies leænæ prædam, & animam catulorum eius implebis,

¶ Quando

* excussisti MSq.

a Latitudines MS. H Cōformiter autē Textus legunt B. Hier. Greg. Cart G.

b ad nebulam 2 MS G. Atque hoc modo H. & C. rectissime vertuntur

Ps. 146. 9.

¶ Quando cubant in antris, & in specubus insidiantur ? 2
¶ ‖ Quis præparat coruo escam suam, quando pulli eius clamant ad Deum, uagantes, eo quòd non habeant cibos? 3

CAP. XXXIX.

NVnquid nosti tempus partus ibicú in petris, uel parturientes ceruas obseruasti ? 4
¶ Dinumerasti menses conceptus earum, & scisti tempus partus earum ? 5
¶ Incuruantur ad fœtum, & pariunt, & rugitus eiu ittunt. 6
¶ Separantur filij earum, & pergunt ad pastum : egrediuntur, & non reuertuntur ad eas. ¶ Quis dimisit onagrum liberum, & uincula eius quis soluit ? 7 8
¶ Cui dedi in solitudine domum, & tabernacula eius in terra salsuginis. 9
¶ Contemnit multitudinem ciuitatis, clamorem exactoris non audit. 10
¶ Circumspicit montes pascuæ suæ, & uirentia quæque perquirit. 11
¶ Nunquid volet rhinoceros seruire tibi, aut morabitur ad præsepe tuum ? 12
¶ Nunquid alligabis rhinocerota ad arádum loro tuo ? aut confringet glebas uallium post te ? 13
¶ Nunquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius, & derelinques ei labores tuos ? 14
¶ Nunquid credes illi quoniam sementē reddat tibi, & aream tuam congreget ? 15
¶ Penna struthionis similis est pennis herodij, & accipitris. 16
¶ Quando derelinquit oua sua in terra, tu forsitan in puluere calefacies ea? 17
¶ Obliuiscitur quod pes conculcet ea, aut bestia agri conterat. 18
¶ Duratur ad filios suos quasi non sint sui, frustra laborauit nullo timore cogente. ¶ Priuauit enim eam Deus sapientia, nec dedit illi intelligentiam. 19 20
¶ Cum tempus fuerit, in altum alas erigit : deridet equum & ascensorem eius. 21
¶ Nunquid præbebis equo fortitudinē, aut circundabis collo eius hinnitum ? 22
¶ Nunquid suscitabis eum quasi locustas? gloria narium eius terror. 23
¶ Terram ungula fodit, exultat audacter: in occursum pergit armatis. 24
¶ Contemnit pauorem, nec cedit gladio. 25
¶ Super ipsum sonabit pharetra, uibrabit hasta & clypeus. 26
¶ Feruens & fremens sorbet terram, nec reputat tubæ sonare clangorem. 27
¶ Vbi audierit bucinam, dicit, Vah. procul odoratur bellum, exhortationem ducum, & ululatum exercitus. 28
¶ Nunquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, expandens alas suas ad Austrum ? 29
¶ Nunquid ad præceptū tuum eleuabitur aquila, & in arduis ponet nidum suū ? 30
¶ In petris manet, & in præruptis silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus. 31
¶ Inde contemplatur escam, & de longe oculi eius prospiciunt. 32
¶ Pulli eius lambent sanguinem : & ubicumque cadauer fuerit, statim adest. 33
¶ Et adiecit Dns, & locutus est ad Iob, 34
¶ Nunquid qui contendit cum Deo, tam facile conquiescit? utiq; qui arguit Deum, debet respondere ei. 35
¶ Respondens autem Iob Domino, dixit, 36
Qui leuiter locutus sum, respondere quid possum ? manum meam ponam super os meum. 37
¶ Vnum locutus sum, quod utinam non dixissem : & alterum, quibus ultra non addam.

CAP. XL.

REspondens autem Dominus Iob de turbine, dixit, ¶ Accinge sicut uir lumbos tuos : interrogabo te, & indica mihi. ¶ Nunquid irritum facies iudicium meum : & condemnabis me, ut tu iustificeris ? 1 2 3
¶ Et si habes brachium sicut Deus, & si uoce simili tonas ? 4
¶ Circunda tibi decorem, & in sublime erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere uestibus. 5
¶ Disperge superbos in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humilia. 6
¶ Respice cunctos superbos, & confunde eos, & contere impios in loco suo. 7
¶ Abscondе eos in puluere simul, & facies eorum demerge in foueam : 8
¶ Et ego confitebor quod saluare te possit dextera tua. 9
¶ Ecce, Behemoth quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet : 10
¶ Fortitudo eius in lumbis eius, & uirtus illius in umbilico uentris eius. 11
¶ Stringit caudam suam quasi cedrum, nerui testiculorum eius perplexi sunt. 12
¶ Ossa eius uelut fistulæ æris, cartilago illius quasi laminæ ferreæ. 13
¶ Ipse est principium uiarum Dei qui fecit eum : applicabit gladium eius. 14
¶ Huic montes herbas ferunt : omnes bestiæ agri ludent ibi. 15
¶ Sub umbra dormit in secreto calami, & in locis humentibus. 16
¶ Protegunt umbræ umbram eius, circúdabunt eum salices torrentis. 17
¶ Ecce, absorbebit fluuium, & non mirabitur : & habet fiduciam, quod influat Iordanis in os eius. 18
¶ In oculis eius quasi hamo capiet eum, & in fudibus perforabit nares eius. 19
¶ An extrahere poteris leuiathan hamo, & fune ligabis linguam eius? 20
¶ Nunquid pones circulum in naribus eius, aut armilla perforabis maxillam eius ? 21
¶ Nunquid multiplicabit ad te preces, aut loquetur tibi mollia ? 22
¶ Nunquid feriet tecum pactum, & accipies eum seruum sempiternum ? 23
¶ Nunquid illudes ei quasi aui, aut ligabis eum ancillis tuis ? ¶ Concident eum amici, diuident illum negotiatores ? 24 25
¶ Nunquid implebis sagenas pelle eius, & gurgustium piscium capite illius ? 26
¶ Pone super eum manum tuam : memento belli, nec ultra addas loqui. 27
¶ Ecce, spes eius frustrabitur eum, & uidentibus cunctis præcipitabitur. 28

CAP. XLI.

NOn quasi crudelis suscitabo eum : quis enim resistere potest uultui meo? 1

¶ Quis

¶. Quis ante dedit mihi, ut reddam ei? omnia quæ sub cælo sunt, mea sunt. 2
¶ Non parcam ei, & verbis potentibus, & ad deprecandum compositis. 3
¶ Quis revelabit faciem induméti eius? & medium oris eius quis intrabit? 4
¶ Portas vultus eius quis aperiet? per gyrum dentium eius formido. 5
¶ Corpus illius quasi scuta fusilia, compactum squamis se prementibus. 6
¶ Vna vni coniungitur, & ne spiraculum quidem incedit per eas: 7
¶ Vna alteri adhærebit, & tenentes se nequaquam separabuntur. 8
¶ Sternutatio eius splendor ignis, & oculi eius, ut palpebræ diluculi. 9
¶ De ore eius lampades procedunt sicut tedæ ignis accensæ. 10
¶ De naribus eius procedit fumus sicut ollæ succensæ atque feruentis. 11
¶ Halitus eius prunas ardere facit, & flamma de ore eius egreditur. 12
¶ In collo eius morabitur fortitudo, & faciem eius præcedit egestas. 13
¶ Membra carnium eius cohærentia sibimittet contra eum ¶ fulmina', & ad locum alium non ¶ ferentur'. 14
¶ Cor eius indurabitur tamquam lapis, & stringetur quasi malleatoris incus. 15
¶ Cum sublatus fuerit, timebunt angeli, & territi purgabuntur. 16
¶ Cum apprehenderit eum gladius, subsistere nō poterit neq; hasta, neq; thorax. 17
¶ Reputabit enim quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum, æs. 18
¶ Non fugabit eum vir sagittarius, in stipulam uersi sunt ei lapides fundæ. 19
¶ Quasi stipulam æstimabit malleum, & deridebit vibrantem hastam. 20
¶ Sub ipso erunt radij solis, & sternet sibi aurum quasi lutum. 21
¶ Feruescere faciet quasi ollam, profundum mare: & ponet quasi cum vnguenta bulliunt. 22
¶ Post eum lucebit semita, æstimabit abyssum quasi senescentem. 23
¶ Non est super terram potestas quæ comparetur ei, qui factus est ut nullum timeret. 24
¶ Omne sublime uidet, ipse est rex super uniuersos filios superbiæ. 25

CAP. XLII.

RESpondens autē Iob Domino, dixit: 1
¶ Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio. 2
¶ Quis est iste qui celat consilium absq; 3
scientia? ideo insipienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent scientiam meam. 4
¶ Audi, & ego loquar: interrogabo te, & ostende mihi. 5
¶ Auditu auris audiui te, nunc autem oculus meus uidet te. 6
¶ Idcirco ipse me reprehendo, & ago pœnitentiam in fauilla & cinere. 7
¶ Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz Themanitem, Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob. 8
¶ Sumite ergo uobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad seruum meū Iob, & offerte holocaustum pro uobis: Iob autem seruus meus orabit pro uobis: faciem eius suscipiam, ut nō uobis imputetur stultitia: neq; enim locuti estis ad me ¶ recta', sicut seruus meus Iob. 9
¶ Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites: & fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Iob. 10
¶ Dominus quoque conuersus est ad pœnitentiam Iob, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Iob, duplicia. 11
¶ Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & uniuersæ sorores suæ, & cuncti qui nouerant eum prius: & comederunt cum eo panem in domo eius: & mouerūt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo, quod intulerat Dominus super eum. Et dederunt ei unusquisq; oué vnam, & inaurem auream unam. 12
¶ Dominus autem benedixit nouissimis Iob magis quàm principio eius. Et facta sunt ei quatuordecim millia ouium, & sex millia camelorū, & mille iuga boum, & mille asinæ 13
¶ Et fuerunt ei septem filij, & tres filiæ. 14
¶ Et vocauit nomen unius Diem, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertiæ Cornustibij.
¶ Non sunt autem inuentæ mulieres speciosæ sicut filiæ Iob in uniuersa terra: deditq; eis pater suus hæreditatem inter fratres earum. 15
¶ Vixit autem Iob post hæc centum quadraginta annis, & uidit filios suos, & filios filiorum suorum, usque ad quartam generationem, & mortuus est senex, & plenus dierum. 16

¶ fulmina 24 MS. R Hieron. Greg. ¶ feruntur M 2. ¶ ferunt 2 MS. R. G.

¶ retinuit 2 MS. R. Hier. Greg. M. C. G.

LIBER PSALMORVM.

PSALMVS PRIMVS.

BEATVS uir qui non abijt in consilio impiorum, & in uia peccatorũ nõ stetit, & in cathedra pestilẽtiæ nõ sedit.

¶ Sed in lege Dñi uoluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte.

¶ Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: & omnia quæcunque faciet, prosperabuntur.

¶ Non sic impij, non sic: sed tamquam puluis quem proiicit uentus a facie terræ.

¶ Ideo non ℣ resurgunt impij in iudicio: neque peccatores in ℣ consilio iustorum.

¶ Quoniam nouit Dominus uiam iustorum: & iter impiorum peribit.

PSAL. II.

QVare fremuerunt Gentes: & populi meditati sunt inania?

¶ Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in unum aduersus Dominum & aduersus Christum eius.

¶ Dirumpamus uincula eorum: & proijciamus a nobis iugum ipsorum.

¶ Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus subsannabit eos.

¶ Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

¶ Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius: prædicans præceptum ℣ eius.

¶ ‖ Dominus dixit ad me, Filius meus es tu: ego hodie genui te.

¶ Postula a me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ.

¶ ‖ Reges eos in uirga ferrea: & tamquam uas figuli confringes eos.

¶ Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

¶ Seruite Domino in timore: & exultate ei ℣ cum tremore.

¶ Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: & pereatis de uia iusta.

¶ Cum exarserit in breui ira eius, beati omnes qui confidunt in eo.

¶ *Psalmus Dauid cum fugeret a facie Absalom filij sui.*

2. Reg. 15. 14. III.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

¶ Multi dicunt animæ meæ, Non est salus ipsi in Deo eius.

¶ Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

¶ Voce mea ad Dominum clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo.

¶ ‖ Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi: quia Dominus ℣ suscepit me.

¶ Non timebo milia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

¶ Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

¶ Domini

Iosue. 1. 8. Ier. 17. 8.

℣ resurgẽt MS. R. G. II. C.

℣ concilio MS. Hier. H. C. nec contradixerunt G. Act. 4. 25

℣ Domini 1 MS. R. Hier. G. C. Act. 13. 33. Heb. 1. 5. & 5. 5. - MS. R. Hil. Ire. G II. C. Apoc. 2. 27 & 19 15.

℣ in 2 MS. R G II. C. Textum ut ẽ lectio, ut hæc explicatiua. Hier. atq; Aug. confonat. Io. 2. 22.

℣ suscipiet 1 MS. R. Aug. G. II. Pro Textu autem facit exemplar Græcũ Vulg. Aduersus quẽ sensum erra Chaldæus paraphrastes.

¶ Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua. 9

¶ *In finem, in carminibus, Psalmus Dauid. IIII.* 1

CVm invocarem exaudiuit me Deus iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, & exaudi orationem meam. 2

¶ Filij hominum usquequo graui corde? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium? 3

¶ Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clamauero ad eum. 4

E.b.4.26 -§ M S. R. Aug. G. H. ¶ & M.

¶ Iracimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus uestris, - &' in cubilibus uestris, * compungimini. 5

¶ Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino: multi dicunt, Quis "ostendit 'nobis bona? 6

"ostendet 4 M S. R. G. H. C.

¶ Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti lætitiam in corde meo. 7

¶ A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt. 8

¶ In pace in idipsum dormiam, & requiescam; 9

¶ Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me. 10

¶ *In finem, pro ea quæ hæreditatem consequitur, Psalmus Dauid. V.* 1

VErba mea auribus percipe Domine: intellige clamorem meum. 2

¶ Intende uoci orationis meæ, rex meus & Deus meus. 3

¶ Quoniam ad te orabo: Domine mane exaudies uocem meam. 4

¶ Mane astabo tibi & uidebo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es. 5

¶ Neque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. 6

¶ Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium. Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus. 7

¶ Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. 8

¶ Domine deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu "tuo uiam meam'. 9

"meo uiã tuam 8 M S. G.-q. H. C. Inf. 13 3 Rom. 3. 13

¶ Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est. 10

¶ || Sepulchrum patens est guttur eorú, linguis suis dolose agebant, iudica illos Deus. Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te Domine. 11

¶ Et lætentur omnes qui sperant in te: in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligũt nomen tuum: 12

¶ Quoniam tu benedices iusto. Domine, ut scuto bonæ uoluntatis - tuæ ' coronasti nos. 13

-9 M S. R. G H. C.

¶ *In finem in carminibus, "Psalmus Dauid pro octaua'.* 1

VI.

DOmine, ne in furore tuo arguas me. neque in ira tua corripias me. 2

¶ Miserere mei Domine, quoniã infirmus sum: sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea. 3

¶ Et anima mea turbata est ualde: "& 'tu Domine usquequo? 4

"sed M S. q. -§ M S. R. G. H. C.

¶ Conuertere Domine, - &' eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam, 5

¶ Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi? 6

Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum, lachrymis meis stratum meum rigabo. 7

¶ Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. 8

¶ Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit Dominus uocem fletus mei. 9

Mat. 7. 23. 25. 41 Luc. 13. 27.

¶ Exaudiuit Dominus deprecationem meam: Dominus orationem meam suscepit. 10

¶ Erubescant, & conturbentur uehementer omnes inimici mei: conuertantur & erubescant ualde uelociter. 11

¶ *Psalmus Dauid, quem cantauit Domino pro uerbis Chusi filij Iemini.* 1

2. Reg. 16. VII.

DOmine Deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me. 2

¶ Ne quando rapiat ut leo animam meã: dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat. 3

¶ Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis, 4

¶ Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. 5

- M S. R. Aug. G. H. C.

¶ Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra uitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat. 6

"Consumetur. Hiero. Aug. G. Insuper H. & C. id hunc modũ reſte uertas inſr.

¶ Exurge Domine in ira tua: - &' exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: ¶ & synagoga populorum circundabit te. 7

Et propter hanc in altum regredere: 8

¶ Dominus iudicat populos.

Iudica me Domine secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me. 9

1 Par. 28 9. Ier. 11 20. 17 10 12.

¶ "Consumetur' nequitia peccatorum, & diriges iustum, ¶ scrutans corda & renes Deus. Iustum 10

"& 3 M S R G H. C. - H. C. "ultra-sit 12. S.R. Aug. Hister. G. H.

¶ adiutorium meum a Domino, qui saluos facit rectos corde. 11

¶ Deus iudex iustus, * fortis, - & patiens', nunquid irascitur per singulos dies? 12

¶ Nisi conuersi fueritis, gladium suum "uibrauit, arcum suum tetendit, & paratum illum. 13

¶ Et in eo parauit uasa mortis: sagittas

suas ardentibus effecit.
¶ Ecce ℣ parturit' iniustitiam, concepit dolorem: & peperit iniquitatem.
¶ Lacum aperuit, & effodit eum: & ℣ incidit' in foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput eius: & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.
¶ Confitebor Domino secundum iustitiam eius: & psallam nomini Domini altissimi.

¶ In fine pro torcularibus, Psalmus Dauid. VIII.

DOmine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in uniuersa terra? Quoniam eleuata est magnificentia tua super cœlos.
¶ Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: ut destruas inimicum & ultorem.
¶ Quoniam uidebo cœlos tuos opera digitorum tuorum: lunam & stellas quæ tu fundasti:
¶ Quid est homo, quòd memor es eius? aut filius hominis, quoniam uisitas eum?
¶ Minuisti eum paulo minus ab angelis: gloria & honore coronasti eum,
¶ Et constituisti eum super opera manuum tuarum.
¶ Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues & boues uniuersas: insuper & pecora campi,
¶ Volucres cœli & pisces maris, qui perambulant semitas maris.
¶ Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuũ in uniuersa terra?

¶ In finem pro occultis filij, Psalmus Dauid. IX.

COnfitebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
¶ Lætabor & exultabo in te, psallam nomini tuo Altissime,
¶ In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur, & peribunt a facie tua.
¶ Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.
¶ Increpasti Gentes, & periit impius: nomen eorum delesti in æternum & in seculum seculi.
¶ Inimici ' defecerunt frameæ in finem: & ciuitates eorum destruxisti, Periit memoria eorum cum sonitu.
¶ Et Dominus in æternum permanet. Parauit in iudicio thronum suum:
¶ & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia.
¶ Et factus est Dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.
¶ Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.
¶ Psallite Domino qui habitat in Sion: annunciate inter Gentes studia eius:
¶ Quoniam requirens sanguinem eorũ recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.
¶ Miserere mei Domine: uide humilitatem meam de inimicis meis.
¶ Qui exaltas me de portis mortis, ut annunciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
¶ Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt Gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.
¶ ℣ Cognoscetur ' Dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.
¶ Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes quæ obliuiscuntur Deum.
¶ Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.
¶ Exurge Domine, non confortetur homo: iudicentur Gentes in conspectu tuo.
¶ Constitue Domine legislatorem super eos: sciant Gentes quoniam homines sunt.

Psal. 10. secundum Hebræos.

¶ Vt quid Domine recessisti longe, ℣ despicis in opportunitatibus, in tribulatione?
¶ Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.
¶ Quoniam laudatur peccator in desiderijs animæ suæ: & iniquus benedicitur.
¶ Exacerbauit Dominum peccator, secundum multitudinem iræ suæ non quæret.
¶ Non est Deus in conspectu eius: inquinatæ sunt uiæ illius in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.
¶ Dixit enim in corde suo, Non mouebor a generatione in generationem, sine malo.
¶ Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor & dolor.
¶ Sedet in insidijs cum diuitibus: in occultis, ut interficiat innocentem.
¶ Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum
¶ In laqueo suo: humiliabit eum, inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit pauperum.
¶ Dixit enim in corde suo, Oblitus est Deus: auertit faciem suam ne uideat in finem.
¶ Exurge Domine Deus,* exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
¶ Propter quid irritauit impius Deum? dixit enim in corde suo, Non requiret.
¶ Vides, quoniam tu laborem & dolorem considéras: ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est pauper: orphano tu ℣ eris ' adiutor.
¶ Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illius, & non inuenietur.
¶ Dominus regnabit in æternũ & in seculũ seculi: peribitis Gétes de terra illius.
¶ Desiderium pauperum exaudiuit Dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.

¶ Iudicare

Isai. 59.4 Iob 15. 35. ℣ parturiet M S Aug. G. ℣ parturiet H. C. ℣ incidet Aug. R. G. Textus autem sic frangitur C.

Mat. 21. 18. ex Hier. Aug. G. Pro Textu autem faciunt M. C. & quæ sequuntur Hier. Heb. 2.7. Gen. 1.28 1. Cor. 15 27.

τοῦ χ΄ προ 12 M S. Aug. G. Addit autē Paraphrastes Chaldæus.

℣ despicies M S. H. C. Pro Textu uero Aug et G. facium.

Inf. 13.3 Rom. 3.14

* & M S 9. Aug. Hier

℣ eras 4 M S. G. H. C.

† Iudicate pupillo & humili: ut non apponat vltra magnificare se homo super terram. 18

In finem Psalmus Dauid.

Lat. X. *Heb.* XI.

1

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ. Transmigra in ^montem' sicut passer? 2

† Quoniam ecce peccatores intenderunt arcū: parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde. 3

† Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: iustus autem quid fecit? 4

† ‖ Dominus in templo sancto suo, Dominus in cœlo sedes eius: 5

† Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum. 6

† Dominus interrogat iustū, & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam. 7

† Pluet super peccatores laqueos: ignis, - & ' sulphur, - & ' spiritus procellarum, pars calicis eorum. 8

† Quoniam iustus Dominus- & ' iustitias dilexit: æquitatem uidit uultus eius. 9

† *In finem pro octana Psalmus Dauid.*

Lat. XI. *Heb.* XII.

1

SAluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam diminutæ sunt veritates a filijs hominum. 2

† Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suum. labia dolosa, in corde & corde locuti sunt. 3

† Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa - & ' linguam magniloquam. 4

† Qui dixerunt, Linguam nostram magnificabimus: labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est? 5

† Propter miseriam inopum, & gemitū pauperum nunc exurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agā in eo. 6

† ‖ Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ purgatum septuplum. 7

† Tu Domine seruabis nos: & custodies nos a generatione hac in æternum. 8

† In circuitu impij ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. 9

In finem Psalmus Dauid.

Lat. XII. *Heb.* XIII.

1

VSquequo Domine obliuiscēris me in finem? Vsquequo auertis faciem tuam a me? 2

† Quandiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? 3

† Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? † respice & exaudi me Domine Deus meus: 4

‖Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in ^morte': † ne quando dicat inimicus meus, Præualui aduersus eum. 5

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: † ego autem in misericordia tua speraui. 6

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi. 1

In finem Psalmus Dauid.

Lat. XIII. *Heb.* XIIII.

DIxit insipiens in corde suo, Non est Deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonum, non est usq; ad vnū. 1

† Dominus de cœlo prospexit super filios hominum: ‖ vt uideat si est intelligens aut requirens Deum. 2

† Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. 3

- ‖ Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, ‖ venenum aspidum sub labijs eorum. 4

‖ Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. 5

Contritio & infelicitas in uijs eorum. & uiam pacis non cognouerunt: ‖ non est timor Dei ante oculos eorum'. 6

† Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam sicut escam panis? 7

† Dominum non inuocauerunt, illic trepidauerunt timore, ubi non erat timor. 8

† Quoniam ^ Dominus 'in generatione iusta est, consilium inopis confudistis: quoniam Dominus spes eius est. 9

† Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerterit Dominus captiuitatē plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel. 10

Psalmus Dauid.

Lat. XIIII. *Heb.* XV.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? 1

† Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam: 2

† Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua: 3

Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos: 4

† Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem Dominum glorificat: 5

Qui iurat proximo suo, & non decipit, † qui pecuniam suam non dedit ad usurā, & munera super ^ innocētem' nō accepit. Qui facit hæc nō mouebitur in æternū. 6

Tituli inscriptio ipsi Dauid.

Lat. XV. *Heb.* XVI.

1

CONserua me Domine, quoniam speraui in te. 2

† Dixi Domino, ^ Deus ' meus es tu, quoniam bonorū meorum non eges: 3

† Sanctis qui sunt in terra eius ^ mirificauit' omnes uoluntates meas in eis. 4

† Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea acceleraueruntur.

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea. 5

† Dominus, pars hæreditatis meæ, & calicis mei: tu es qui restituens hæreditatem meam mihi.

† Funes

^ montes MS. Hier. Aug. G. Textus ante R.H. &c. coformes est. Aba. 2. 20

-16 MS. Verūa R. G.H.C. le guntur. -‖ MS. H. C interseritur ante 4 R. & G.

-4 MS. Aug. R. G H.C.

Pro. 30. 5

^ mortem MS. G.

4. Esd. 3. 58: Inf. 52. 7.

Rom. 3. 11

Sup. 5. 11 Rom. 3. 13

Inf. 139. 4 Sup. 9. 26 Rom. 3. 14

Isai. 59. 8 Inf. 35. 5

^ Deus MS. Aug. G q. H.

^ innocentiē 7 MS. Aug. R. G. Textus antē iuffra gantur Hier. H. & C. ^

^ Dominus MS. R. G. H. Textus antē Hier. & C. consonat. ^ mirificabit 2 MS.

† Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara est mihi. 6
† Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectū, insuper & vsque ad noctem increpuerunt me renes mei. 7
† Prouidebā Dñm i cōspectu meo sēper: quoniam a dextris est mihi, ne cōmouear. 8
† Propter hæc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe. 9
† ‖ Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctū tuum uidere corruptionem. 10
Notas mihi feciſti uias uitæ: adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

Oratio ˣ Dauid. 1

Lat. XVI. *Heb.* XVII.

EXaudi Domine iustitiam meam intende deprecationem meam: Auribus percipe orationem meam, non in labijs dolosis.
† De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui uideant æquitates. 2
† Probasti cor meum, & uisitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas. 3
† Vt non loquatur os meum opera hominum: propter uerba labiorum tuorum ego custodiui uias duras. 4
† Perfice greſſus meos in semitis tuis: ut non moueantur uestigia mea. 5
† Ego clamaui, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi uerba mea. 6
† Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis ſperantes in te. 7
A resistentibus dexteræ tuæ: † custodi me ut pupillam oculi. 8
Sub umbra alarum tuarum ʷ protege me: † a facie impiorum qui me afflixerūt. 9
Inimici mei animam meam circumdederunt: † adipem ſuum concluserunt, os eorum locutum est superbiam. 10
† Proijcientes me, nūc circumdederūt me: oculos ſuos statuerūt declinare in terram. 11
† Suscepērūt me sicut leo paratus ad prædā, & sicut catulus leonis habitās i abditis. 12
† Exurge Domine, præueni eum, & supplanta eum: eripe animam meam ab impio, ʷ frameam tuam' 13
† ab inimicis manus tuæ.
Domine a paucis de terra diuide eos in uita eorum: * de abſconditis tuis adimpletus est uenter eorum. 14
Saturati sunt ʷ filijs': & dimiserunt reliquias ſuas paruulis ſuis.
† Ego autē in iustitia apparebo cōſpectui tuo: ſatiabor cum apparuit gloria tua. 15

† *In finē puero Dñi Dauid, qui locutus est Dño uerba cantici huius, in die qua eripuit eum Dñs de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul, & dixit,* 2. *Reg.* 22. 2. 1

Lat. XVII. *Heb.* XVIII.

DIligam te Domine fortitudo mea: 2
† Dñs firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. 3
Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum: Protector meus, & cornu salutis meę, & ſuſceptor meus.
4 † Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.
5 † Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.
6 † Dolores ʷ inferni' circundederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis.
7 † In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui:
Et exaudiuit de templo ſancto ſuo uocem meam: & clamor meus in conſpectu eius, ʷ introiuit' in aures eius.
8 † Commota est & cōtremuit terra: * fundamenta montium cōturbata sunt, & cōmota sunt, quoniam iratus est eis.
9 † Ascendit fumus in ira eius: & ignis a facie eius exarſit: carbones ſuccenſi sunt ab eo.
10 † Inclinauit cęlos, & descendit: & caligo ſub pedibus eius.
11 † Et ascend t ſuper cherubim, & uolauit: ſuper pennas uentorum.
12 † Et posuit tenebras latibulum ſuum, in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aëris.
13 † Præ fulgore in conſpectu eius nubes * transierunt, grando, & carbones ignis.
14 † Et intonuit de cęlo Dominus, & Altissimus dedit uocem ſuam: & grando & carbones ignis.
15 † Et misit ſagittas ſuas, & diſſipauit eos: * fulgura multiplicauit, & cōturbauit eos
16 † Et apparuerunt fontes aquarum, & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum, Ab increpatione tua Domine, ab inſpiratione ſpiritus iræ tuæ.
17 † Misit de ſummo, & accepit me: & aſſumpsit me de aquis multis.
18 † ʷ Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis, & ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt ſuper me.
19 † Præuenerunt me in die afflictionis meæ. & factus est Dñs protector meus.
20 † Et eduxit me in latitudinem: ſaluum me ʷ fecit' quoniam uoluit me.
21 † Et retribuet mihi Dominus ſecundum iuſtitiam meam, & ſecundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:
22 † Quia cuſtodiui uias Domini, nec impie geſſi a Deo meo:
23 † Quoniam omnia iudicia eius in cōſpectu meo: & iuſtitias eius non repuli a me.
24 † Et ero immaculatus cum eo: & obſeruabo me ab iniquitate mea.
25 † Et retribuet mihi Dominus ſecundum iuſtitiam meam: & ſecundum puritatem manuum mearum in conſpectu oculorum eius,
26 † Cum ſancto ſanctus eris, & cum uiro innocente innocens eris,
27 † Et cum electo electus eris: & cum peruerſo peruerteris.
28 † Quoniā tu populum humilem ſaluum facies: & oculos ſuperborum humiliabis.
29 † Quoniam tu illuminas lucernā meam Domine: Deus meus illumina tenebras meas.
30 † Quoniam in te eripiar a tentatione, & in Deo meo tranſgrediar murum.
31 † Deus meus impolluta uia eius: elo-

Act. 2. 13

ʷ in ſuri 7 M S.

ʷ introi bit 4 MS. R. G. H. *& 9 MS. R. Aug. G. H. C.

*eius MS. Aug. ‖ Omittitur uſque G.

* & MS. Hier. Aug. R. G. H. C. — 6 M S. Aug. G. H. ʷ Eripiet 2 M S. R. G. H. Textus autem Hier. & C. conſonat.

ʷ facies 3 MS. R. G. H. Textui autē ſimiliter reddidit Chaldæus, & interpretatus eſt Auguſtinus.

quia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

32 ℣ Quoniá quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

33 ℣ Deus qui ℣præcinxit℣ me virtute: & posuit immaculatam uiam meam.

34 ℣ Qui perfecit pedes meos tamquam cer uorum, & super excelsa statuens me.

35 ℣ ‖ Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti ut arcum æreum brachia mea

36 ℣ Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ, & dextera tua suscepit me:

Et disciplina tua correxit me in finem, & disciplina tua ipsa me docebit.

37 ℣ Dilatasti greſſus meos subtus me: & non sunt infirmata uestigia mea:

38 ℣ Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non conuertar donec deficiant.

39 ℣ Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

40 ℣ Et præcinxisti me℣ virtute ad bellum: & supplantasti insurgentes in me subtus me.

41 ℣ Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odientes me disperdidisti.

42 ℣ Clamauerunt, nec erat qui saluos face ret: ad Dominum, nec exaudiuit eos.

43 ℣ Et comminuam eos ut puluerem ante faciem uenti: ut lutum platearum delebo eos.

44 ℣ Eripes me de contradictionibus populi: constitues me in caput Gentium.

45 ℣ Populus quem non cognoui, seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

46 ℣ Filij alieni mentiti sunt mihi, filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt a semitis suis.

47 ℣ Viuit Dominus, & benedictus Deus meus, & exaltetur Deus salutis meæ.

48 ℣ Deus qui das uindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

49 ℣ Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a uiro iniquo eripies me.

50 ℣ ‖ Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: & nomini tuo psalmum dicam.

51 ℣ Magnificans salutes regis eius, & faciens misericordiam Christo suo Dauid, & semini eius usque in seculum.

℣ *In finem Psalmus Dauid.*

1

Lat. XVIII. *Heb.* XIX.

2 CÆli enarrant gloriam Dei, & ℣opera manuum eius annunciat firmamentum.

3 ℣ Dies diei eructat uerbum: & nox nocti indicat scientiam.

4 ℣ Non sunt loquelæ neque sermones, quorum non audiantur uoces eorum.

5 ℣ ‖ In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ uerba eorum.

6 ℣ In Sole posuit tabernaculum suum: & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo, ℣ Exultauit ut gigas ad currendam uiam.

7 ℣ A summo cœlo egressio eius, Et occursus eius usque ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

8 ℣ Lex Domini immaculata, conuertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

9 ℣ Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum illuminans oculos.

10 ℣ Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi: iudicia Domini uera, iustificata in semetipsa.

11 ℣ Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: & dulciora super mel & fauum.

12 ℣ Etenim seruus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

13 ℣ Delicta quis ℣intelligit? ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo.

14 Si mei non fuerint ℣dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor a delicto maximo.

15 ℣ Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

1 Dñe adiutor meus, & redemptor meus

In finem, Psalmus Dauid.

Lat. XIX. *Heb.* XX.

2 EXaudiat te Dñs in die tribulationis: protegat te nomen Dei Iacob.

3 ℣ Mittat tibi auxilium de sancto: & de Sion tueatur te.

4 ℣ Memor sit omnis sacrificij tui: & holocaustum tuum pingue fiat.

5 ℣ Tribuat tibi secundum cor tuum: & omne consilium tuum confirmet.

6 ℣ Lætabimur in salutari tuo: & in nomine Dei nostri magnificabimur.

7 ℣ Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit Dominus Christum suum.

℣ Exaudiat illum de cœlo sancto suo: in potentatibus salus dexteræ eius.

8 Hi in curribus, & hi in equis: nos autē in nomine Domini Dei nostri inuocabimus.

9 Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem surreximus & erecti sumus.

10 ℣ Domine saluum fac regem, & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

In finem Psalmus Dauid.

1

Lat. XX. *Heb.* XXI.

2 DOmine in uirtute tua lætabitur rex: & super salutare tuum exultabit uehementer.

3 ℣ Desiderium cordis eius tribuisti ei: & uoluntate labiorum eius non fraudasti eum.

4 ℣ Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

5 ℣ Vitam petijt a te: & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & in seculum seculi.

6 ℣ Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum.

7 ℣ Quoniam dabis eū in benedictionem in seculum seculi: lætificabis eum in gaudio cum uultu tuo.

8 ℣ Quoniam rex sperat in Domino, & in misericordia Altissimi non commouebitur.

9 ℣ Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

℣ Pones

℣ & 6 MS. Aug. H. Textum autem confirmit G. ℣ præcinxit R. G. H. C. ℣℣ uirtute M S. G. 2. Reg. 22. 35.

℣ uirtutē M S. G. Verū, Latine dicas ut est in Textu. - M S. R. Aug. G. H. C. - MS. Aug. R. G.

2. Reg. 22. 50. Ro. 15. 9.

℣ operam, seu opus. G. H. Consimiliter ante Textus, legūt MS. Aug. & C. Ro. 10. 18 Luc. 24. 46. ℣ exultabit 3 MS. R. G. H. C.

℣ intelligēt MS. R. G. H. C. Sic mul ter antē Textus, Hier. & Aug. legunt. ℣ dominata.

℣ Exaudiet 6 M S. R. Aug. Hier. G. H. ℣ Exaudiuit. C.

- M S. H. C Additur autem ab Aug. & C. - 6 MS. G. H. C. Videtur & ab Hieronymo legi.

†Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit, eos ignis. 10
† Fructum eorum de terra perdes: & semen eorum a filiis hominum. 11
†Quoniã declinauerũt in te mala: cogitauerũt consilia quæ non potuerũt stabilire. 12
† Quoniam pones eos dorsum: in ℣ reliquijs tuis præparabis vultum eorum. 13
† Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus, & psallemus virtutes tuas. 14

†*In finem, pro* ℣ *suscepti one matutina, Psalmus Dauid.*

Lat. XXI. *Heb.* XXII.

DEvs Deus meus respice-in' me: ||quare me dereliquisti? longe a salute mea uerba delictorum meorum. 1 2
† Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi. 3
† Tu autẽ in sancto habitas, Laus Israel 4
† In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt, & liberasti eos. 5
† Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi. 6
†Ego autem sum uermis, & non homo: opprobrium hominum, & abiectio plebis. 7
†Omnes uidentes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, || & mouerunt caput. 8
† Sperauit in Domino, eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam uult eum. 9
† Quoniam tu es qui extraxisti me de uẽtre: spes mea ab huberibus matris meæ. 10
† In te proiectus sum ex utero. 11
De uentre matris meæ Deus meus es tu; † ne discesseris a me: 12
Quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adiuuet. 13
† Circumdederunt me uituli multi: tauri pingues obsederunt me. 14
† Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens, & rugiens. 15
† Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio uentris mei. 16
† Aruit tamquam testa uirtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti me. 17
†Quoniã circumdederunt me canes multi ℣ consilium' malignantium obsedit me
Foderunt manus meas, & pedes meos: 18
† dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi uero considerauerunt, & inspexerunt me: †diuiserunt sibi uestimenta mea, 19
& super uestem meam miserunt sortem.
† Tu autem Domine ne elongaueris auxilium ℣ tuum'-a me': ad defensionem meam conspice. 20
†Erue a framea-Deus' animam meam: & de manu canis unicam meam. 21
† Salua me ex ore leonis: & a cornibus unicornium humilitatem meam. 22
†||Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te. 23
† Qui timetis Dominum||laudate eum: uniuersum semen Iacob glorificate eum. 24
† Timeat eum omne semen Israel: quoniam non spreuit, neque despexit deprecationem pauperis. 25

Nec auertit faciem suam a me: & cum clamarem ad eum, exaudiuit me.
† Apud te laus mea in ecclesia magna: uota mea reddam in conspectu timentium eum. 26
† Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: viuent corda eorum in seculum seculi. 27
† Reminiscentur, & conuertentur ad Dominum uniuersi fines terræ. 28
Et adorabunt in conspectu eius uniuersæ familiæ Gentium.
† Quoniam Domini est regnum: & ipse dominabitur Gentium. 29
† Manducauerunt, & adorauerunt omnes pingues terræ: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram. 30
† Et anima mea illi viuet: & semen meum seruiet ipsi. 31
† Annunciabitur Domino generatio uentura, & annunciabunt - cœli' iustitiam eius populo, qui nascetur, quem fecit Dominus. 32

Psalmus Dauid.

Lat. XXII. *Heb.* XXIII.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: 1
†in loco pascuæ ibi me collocauit. Super aquam refectionis educauit me: 2
† animam meam conuertit.
Deduxit me super semitas iustitiæ, propter nomen suum. 3
† Nam etsi ambulauero in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es. 4
Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.
†Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me. 5
Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quam præclarus est?
† Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus uitæ meæ: 6
Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Psalmus Dauid prima sabbathi.

Lat. XXIII. *Heb.* XXIIII.

DOmini || est terra, & plenitudo eius: orbis terrarum, & uniuersi qui habitant in eo. 1
†Quia ipse super maria fundauit eum: & super flumina præparauit eum. 2
† Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto eius? 3
† Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in uano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo. 4
† Hic accipiet benedictionem a Domino, & misericordiam a Deo salutari suo. 5
† Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Iacob. 6
† Attollite portas principes uestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ. 7
† Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio. 8
† Attollite portas principes uestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ. 9

reliquis M s. Elt autem. & Hier. qua Textu, le tho.
℣ *assumptione* MS. Iuer.
Mat. 27. 46. *Mar.* 15. 34. -7 MS. *Porro ab Interpretibus* 72. *additum est*, Respice me; *nec ab Hebraicis nec a Chaldaicis, nec ab Euangelicis codicibus agnoscitur.* *Mat.* 27. 39. *Mar.* 15. 29. *Luc.* 23. 35.
℣ *concilium* 4 MS. R. *Hier.* G. H. C. *Mat.* 27. 31. *Ioan.* 19. 23. *Mat.* 27. 35.
℣ *meum* 1 MS. -17 MS. H. -7 MS. R. *Hier. Aug.* G. H. C. *Heb.* 2. 12.
Isai. 40. 11. *Ier.* 23. 3. *Ezec.* 34. 11. 23. *Ioan.* 10. 11. 1 *Pet.* 2. 25. 5. 4.
-10 MS. R. G. H. C.
-11. G.
1 *Co.* 10. 26. *Psal.* 49. 12.
Mat. 5. 8

10 ¶ Quis est iste rex gloriæ? Dominus uirtutem ipse est rex gloriæ.

-Hier. G. H.C.

In finem', Psalmus Dauid.

1

Lat. XXIIII. *Heb.* XXV.

A D te Domine leuaui animam meã
2 ¶ Deus meus in te confido, non erubescam.
3 ¶ Neque irrideant me inimici mei: etenim uniuersi qui sustinent te, non confundentur.
4 ¶ Confundantur omnes iniqua agentes supervacue.
Vias tuas Domine demonstra mihi, & semitas tuas \\ edoce' me.
5 ¶ Dirige me in ueritate tua, & doce me: quia tu es Deus saluator meus, & te sustinui tota die.
6 ¶ Reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum quæ a seculo sunt.
7 ¶ Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiam tuã memento mei tu, propter bonitatem tuã Domine.
8 ¶ Dulcis, & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in uia.
9 ¶ Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites uias suas.
10 ¶ Vniuersæ uiæ Domini, misericordia, & ueritas, requirentibus testamentum eius, & testimonia eius.
11 ¶ Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.
12 ¶ Quis est homo qui timet Dominum? legem \\ statuit ei in uia quam elegit.
13 ¶ Anima eius in bonis demorabitur: & semen eius hæreditabit terram.
14 ¶ Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.
15 ¶ Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.
16 ¶ Respice in me, & miserere mei: quia unicus, & pauper sum ego.
17 ¶ Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt, de necessitatibus meis erue me.
18 ¶ Vide humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte uniuersa delicta mea.
19 ¶ Respice inimicos meos, quoniã multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.
20 ¶ Custodi animam meam, & erue me; non erubescam, quoniam speraui in te.
21 ¶ Innocentes, & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.
22 ¶ Libera Deus, Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

-R. Hier, Aug. G. H. C. \\ doce 7 MS. G. H. C. Similiter autẽ Textui apud nos, & Aug. legitur.

\\ statuet R. G H.C. Conformiter uero Textui Aug. habet.

In finem, Psalmus Dauid.

1

Lat. XXV. *Heb.* XXVI.

I Vdica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in Domino sperans non infirmabor.
2 ¶ Proba me Domine, & tenta me: ure renes meos, & cor meum.
3 ¶ Quoniam misericordia tua ante oculos meos est; & complacui in ueritate tua.
4 ¶ Non sedi cum concilio uanitatis, & cum iniqua gerentibus non introibo.
5 ¶ Odiui ecclesiam malignantium: & cum impijs non sedebo.
6 ¶ Lauabo inter innocentes manus meas: & circundabo altare tuum Domine:
7 ¶ Vt audiam uocem laudis, & enarrem uniuersa mirabilia tua.
8 ¶ Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.
9 ¶ Ne perdas cum impijs - Deus' animam meam, & cum uiris sanguinum uitam meam:
10 ¶ In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
11 ¶ Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.
12 ¶ Pes meus steterit in directo: in ecclesijs benedicam te Domine.

-12 MS. R. Hier. Aug. G. H. C.

1 ¶ *Psalmus Dauid priusquã liniretur.*

-H.C.

Lat XXVI. *Heb.* XXVII.

DOminus illuminatio mea, & salus mea: quem timebo? Dominus protector uitæ meæ, a quo trepidabo?
2 ¶ Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas:
Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.
3 ¶ Si consistant \\ aduersum' me castra, non timebit cor meum.
Si exurgat \\ aduersum' me prœlium, in hoc ego sperabo.
4 ¶ Vnam petij a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini \\ omnibus diebus' uitæ meæ:
Vt uideam \\ uoluntatem' Domini, & uisitem templum eius.
5 ¶ Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.
6 ¶ In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.
Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam uociferationis: cantabo, & psalmum dicam Domino.
7 ¶ Exaudi Domine uocem meam qua clamau ad te', miserere mei, & exaudi me.
8 ¶ Tibi dixit cor meum, exquisiuit te' facies mea: faciem tuam Domine requiram.
9 ¶ Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.
Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.
10 ¶ Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.
11 ¶ Legem pone mihi Domine in uia tua: & dirige me in semita recta propter inimicos meos.
12 ¶ Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.
13 ¶ Credo uidere bona Domini in terra uiuentium.
14 ¶ Expecta Dominum, uiriliter age: & cõfortetur cor tuum, & sustine Dominum.

-6 MS. R. G H. C. -4 MS. H. C. & quæ in Græcis libris reperiuntur, minus non legi, Hieronymus Sunniã docet.

1 ¶ *Psalmus huic Dauid.*

Infr. 30. 25.

Lat. XXVII. *Heb.* XXVIII.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne fileas a me: nequando taceas a me, & assimilabor descendentibus in lacum.
2 ¶ Exaudi Domine' uocem deprecationis meæ dum oro ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

-8. q. H. C. atq; adeo sanctum. esse Hieron. ad Sunniam scribit.

¶ Ne

* trahas MS. R. G. H. C.

† Ne simul * tradas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me: 3

Qui loquitur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

† Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinuentionum ipsorum: secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis. 4

* in R. G. N.

† Quoniam non intellexerunt * opera Domini, & in opera manuũ eius destrues illos, & non ædificabis eos. 5

† Benedictus Dominus: quoniam exaudiuit uocem deprecationis meæ. 6

† Dominus adiutor meus, & protector meus: & in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum. 7

Et refloruit caro mea: & ex uoluntate mea confitebor ei.

-8 MS R. Aug. G. H. C.

† Dominus fortitudo plebis suæ: & protector saluationum christi sui est. 8

† Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hæreditati tuæ: & rege eos, & extolle illos usque in æternum. 9

- H. C.

† *Psalmus Dauid. in consummatione tabernaculi.*

Lat. XXVIII. *Heb.* XXIX.

† Afferte Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum. 1

† Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius: adorate Dominũ in atrio sancto eius. 2

† Vox Dñi super aquas, Deus maiestatis intonuit: Dominus super aquas multas. 3

† Vox Domini in uirtute: uox Domini in magnificentia. 4

† Vox Domini confringentis cedros: & confringet Dominus cedros Libani, 5

* reuelabit MS. H. Verum Textus recte habet G. omnes dicet G. Augus. * omnes dicent R G. H. * omnes dicunt C.

† Et comminuet eas tamquam uitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius unicornium. 6

† Vox Dñi intercidentis flammam ignis 7

† Vox Domini concutientis desertum, & commouebit Dominus desertum Cades. 8

† Vox Domini præparantis ceruos, & * reuelabit c' condensa: & in templo eius * omnes dicent' gloriam: 9

* omnes dicent R G. H. * omnes dicunt C.

† Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in æternum. 10

† Dominus uirtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace. 11

† *Psalmus cantici in dedicatione domus Dauid.*

Lat. XXIX. *Heb.* XXX.

Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. 1 2

† Domine Deus meus clamaui ad te, & sanasti me. † Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum. 3 4

† Psallite Domino sancti eius: & confitemini memoriæ sanctitatis eius. 5

† Quoniam ira in indignatione eius: & uita in uoluntate eius. 6

Ad uesperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.

† Ego autem dixi in abundantia mea, 7

Non mouebor in æternum. 8

† Domine, in uoluntate tua præstitisti decori meo uirtutem.

Auertisti faciem tuam a me, & factus sum conturbatus. 9

† Ad te Domine clamabo, & ad Deum meum deprecabor. 10

† Quæ utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem?

Nunquid cõfitebitur tibi pulus, aut annunciabit ueritatem tuam? 11

† Audiuit Dominus, & misertus est mei: Dominus factus est adiutor meus. 12

† Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia: 13

† Vt cantet tibi gloria mea: & non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

† *In finem, Psalmus Dauid. pro extasi.*

Lat. XXX. *Heb.* XXXI.

- H. C. *Inf.* 70. 2

In te Domine speraui, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me. 1 2

† Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me. 3

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, ut saluum me facias.

† Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me & enutries me. 4

† Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. 5

† In manus tuas * commendo spiritum meũ: redemisti me Domine Deus ueritatis 6

* commendabit MS. R G H. C. Simile rerante Textui legunt Hier. & Aug. Luc. 23. 46.

† Odisti obseruantes uanitates superuacue. Ego autem in Domino speraui: exultabo & lætabor in misericordia tua. 7

Quoniam respexisti humilitatem meã, saluasti de necessitatibus animam meam. 8

† Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. 9

† Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & uenter meus: 10

† Quoniam defecit in dolore uita mea, & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate uirtus mea & ossa mea conturbata sunt. 11

† Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium * uicinis meis ualde, & timor notis meis. 12

* & 10 MS. R H. con. Aug. G. H. C.

Qui uidebant me, foras fugerunt a me. 13

† Obliuioni datus sum tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam uas perditum: 14

† quoniam audiui uituperationem multorum commorantium in circuitu:

In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt.

† Ego autem in te speraui Domine: dixi, Deus meus es tu, 15 16

† in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, & a persequentibus me. 17

† Illustra faciem tuam super seruum tuum: saluum me fac in misericordia tua. 18

† Dñe nõ confundar, quoniã inuocaui te.

Erubescant impij, & deducantur in infernum: ¶ muta fiant labia dolosa. 19

Quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem in superbia & in abusione.

¶ Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Dñe, quam abscondisti timentibus te? 20

Perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

¶ Abscondes eos in abscondito faciei tuæ a conturbatione hominum. 21

Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

¶ Benedictus Dominus; quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita. 22

¶ Ego autem dixi in excessu mentis meæ, Proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti uocem orationis meæ, dum clamarem ad te. 23

¶ Diligite Dominum omnes sancti eius: quoniam ᵛ veritatem ᵛᵛ requiret Dominus, & ᵛᵛᵛ retribuet * abundanter facientibus superbiam. 24

¶ Viriliter agite, & confortetur cor uestrum, omnes qui speratis in Domino. 25

ᵛ veritatem ¶ MS. R.G.H.C. ᵛᵛ requirit R.G.H.C. ᵛᵛᵛ reddet MS. R.G.H.C. * Tolle Sup. 26 14. Rom. 4.7.

¶ *Ipsi Dauid intellectus.*

Lat. XXXI. *Heb.* XXXII.

1 BEati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata,

¶ Beatus uir, cui non ᵛ imputauit Dñs peccatum, nec est in spiritu eius dolus. 2

¶ Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea dum clamarem tota die. 3

¶ Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

¶ Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitiam meam non abscondi. 5

§ Dixi, Confitebor aduersum me iniustiam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei.

¶ Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno. 6

Verumtamen in diluuio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

¶ Tu es refugium meum a tribulatione quæ circundedit me: exultatio mea, erue me a circundantibus me. 7

¶ Intellectum tibi dabo, & instruam te in uia hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos. 8

¶ Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. 9

In camo & freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

¶ Multa flagella peccatoris, sperantem autē in Domino misericordia circundabit. 10

¶ Lætamini in Domino & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde. 11

ᵛ Ipsi ¶ MS. R.G.H.C. Ad hæc D. Aug. non legisse videtur.

*In finem, Psalmus Dauid.**

Lat. XXXII. *Heb.* XXXIII.

1 EXultate iusti in Domino: rectos decet ᵛ collaudatio. 2

¶ Confitemini Domino in cithara in psalterio decem chordarum psallite illi. 3

¶ Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in uociferatione. 4

¶ Quia rectum est uerbum Domini, & omnia opera eius in fide. 5

¶ Diligit misericordiam & iudicium: misericordia Domini plena est terra. 6

¶ Verbo Domini cœli firmati sunt: & spiritu oris eius omnis uirtus eorum: 7

¶ Congregans sicut ᵛ in utre aquas maris: ponens in thesauris abyssos. 8

¶ Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem. 9

¶ § Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt. 10

¶ Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum. 11

¶ Cōsilium autem Domini in æternum manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem. 12

¶ Beata gens, cuius est Dominus Deus eius: populus quem elegit in hæreditatem sibi. 13

¶ De cœlo respexit Dominus: uidit omnes filios hominum. 14

¶ De præparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram. 15

¶ Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum. 16

¶ Non saluatur rex per multam uirtutem: - & ᵛᵛ gigas non saluabitur in multitudine uirtutis suæ. 17

¶ Fallax equus ad salutē: in abundantia autem uirtutis suæ non saluabitur. 18

¶ Ecce oculi Domini super metuentes eum, - & in eis ᵛᵛᵛ qui sperant super misericordia eius. 19

¶ Vt eruat a morte animas eorum, & alat eos in fame. 20

¶ Anima nostra sustinet Dominum, quoniam adiutor & protector noster est. 21

¶ Quia in eo lætabitur cor nostrum: & in nomine sancto eius speramus. 22

¶ Fiat misericordia tua Domine super nos, quemadmodum speramus in te.

ᵛ utrem R.G. H.C. ᵛᵛ in utre MS. Aug. Gen. 1. 3 Iudith 16 17. ᵛᵛᵛ qui timent MS. R. Aug G.H. -4 MS. R. Aug G.H.

¶ *Dauidi cum immutauit uultum suum coram Abimelech, & dimisit eum, & abijt.* 1 Reg. 21.

Lat. XXXIII. *Heb.* XXXIIII.

2 BEnedicam Dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. 3

¶ In Domino laudabitur anima mea audiant mansueti, & lætentur. 4

¶ Magnificate Dominum mecum: & exaltemus nomen eius in idipsum. 5

¶ Exquisiui Dominum, & exaudiuit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. 6

¶ Accedite ad eum, & illuminamini: & facies uestræ non confundentur. 7

¶ Iste pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum: & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum. 8

¶ Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum: & eripiet eos. 9

¶ Gustate, & uidete quoniam suauis est Dominus: beatus uir qui sperat in eo. 10

¶ Timete Dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.

¶ Diuites eguerunt, & esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono. 11

Matt. 18. 10. Luc. 1. 53

¶ Venite

1. Pet. 3. 10.

Eccli. 15. 21. Heb. 4. 13

\\ in eum MS. Aug. G.

\\ expugnantes MS.

Isa. 39. 15. & 69. 3.

\\ id ipsum O. -S MS. R. Aug. G. H. C.

\\ ignorabant MS. Hie. Textu lectio, Aug. H. et C. consentit Graco autem editio ἐγίνωσκον, ambigua est. \\ & MS.

12 ¶ Venite filij, audite me: timorem Domini docebo vos.
13 ¶ Quis est homo qui vult vitam, diligit dies uidere bonos?
14 ¶ Prohibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum.
15 ¶ Diuerte a malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.
16 ¶ Oculi Domini super iustos: & aures eius in preces eorum.
17 ¶ Vultus autem Domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorũ.
18 ¶ Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.
19 ¶ Iuxta est Dominus ijs qui tribulato sũt corde: & humiles spiritu saluabit.
20 ¶ Multæ tribulationes iustorum: & de omnibus his liberabit eos Dominus.
21 ¶ Custodit Dominus omnia ossa eorum: vnum ex his non conteretur.
22 ¶ Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum delinquent.
23 ¶ Redimet Dominus animas seruorum suorum: & non delinquent omnes qui sperant \\ in eo'.

Psalmus huic Dauid.
Lat. XXXIIII. Heb. XXXV.

1 IVdica Domine nocentes me: expugna \\ impugnantes' me.
2 ¶ Apprehende arma & scutum: & exurge in adiutorium mihi.
3 ¶ Effunde frameam, & conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua ego sum.
4 ¶ Confundantur, & reuereantur quærentes animam meam.
Auertantur retrorsum & confundantur cogitantes mihi mala.
5 ¶ Fiant tamquam puluis ante faciem venti, & angelus Domini coarctans eos.
6 ¶ Fiat uia illorum tenebræ & lubricum: & angelus Domini persequens eos.
7 ¶ Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laqui sui: superuacue exprobrauerunt animam meam.
8 ¶ Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit apprehendat eum, & in laqueum cadat in \\ ipsum'.
9 ¶ Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur super salutari suo.
10 ¶ Omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis tibi?
Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum, & pauperem a diripientibus eum.
11 ¶ Surgentes testes iniqui, quæ \\ ignorabam' interrogabant me.
12 ¶ Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.
13 ¶ Ego autem cum mihi molesti essent, induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animam meã: & oratio mea in sinu meo conuerterur.
14 ¶ Quasi proximum, * quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugens, & contristatus sic humiliabar.
15 ¶ Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoraui.
16 ¶ Dissipati sunt, nec compuncti sunt: tentauerunt me, subsannauerunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.
17 ¶ Domine quando respicies? restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unicam meam.
18 ¶ Confitebor tibi in ecclesia magna, in populo graui laudabo te.
19 ¶ Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi inique, ¶ qui oderunt me gratis & annuunt oculis.
20 ¶ Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.
21 ¶ Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt, Euge, euge, uiderunt oculi nostri.
22 ¶ Vidisti Domine, ne sileas: Domine ne discedas a me.
23 ¶ Exurge & intende iudicio meo: Deus meus, & Dominus meus in causam meam.
24 ¶ Iudica me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus, & non supergaudeant mihi.
25 ¶ Non dicant in cordibus suis, Euge, euge, animæ nostræ: nec dicant, ª Deuorauimus 'eum.
26 ¶ Erubescant & reuereantur simul qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione, & reuerentia qui \\ maligna' loquuntur super me.
27 ¶ Exultent & lætentur qui uolunt iustitiam meam, & dicant semper, Magnificetur Dominus, qui uolunt pacem serui eius.
28 ¶ Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.

ª deuoremus 6 MS. R. Aug. G. H. C. \\ magna 1 MS. R. G. H. C.

1 ¶ In finem, Seruo Domini ipsi Dauid.
Lat. XXXV. Heb. XXXVI.

2 DIxit iniustus ut delinquat in semetipso, non est timor Dei ante oculos eius.
3 ¶ Quoniam dolose egit in cõspectu eius: ut inueniatur iniquitas eius ad odium.
4 ¶ Verba oris eius iniquitas & dolus: noluit intelligere ut bene ageret.
5 ¶ Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni uiæ non bonæ, malitiam autem non odiuit.
6 ¶ Domine in cælo misericordia tua: & ueritas tua usque ad nubes.
7 ¶ Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia tua abyssus multa.
Homines & iumenta saluabis Domine:
8 ¶ (quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.)
Filij autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt.
9 ¶ Inebriabuntur ab hubertate domus tuæ: & torrente uoluptatis tuæ potabis eos.
10 ¶ Quoniam apud te est fons uitæ: & in lumine tuo uidebimus lumen.
11 ¶ Prætende misericordiam tuam scientibus te, & iustitiam tuam his qui recto sunt corde.
12 ¶ Non ueniat mihi pes superbiæ: & manus peccatoris non moueat me.
13 ¶ Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Sup. 13. 3

-1 MS. R. G. H. C.

¶ *Psalmus ipsi Dauid.*

Lat. XXXVI. *Heb.* XXXVII.

NOli æmulari in malignantibus,neque zelaueris faciẽtes iniquitatem.
¶ Quoniam tamquam fœnum velociter arescent : & quemadmodum olera herbarum cito decident.
¶ Spera in Domino,& fac bonitatẽ,& inhabita terram,& pascẽris in diuitijs eius.
¶ Delectare in Domino : & dabit tibi petitiones cordis tui.
¶ Reuela Domino uiam tuam , & spera in ℣ eo' : & ipse faciet
¶ Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tamquam ℣ meridiem' :
¶ subditus esto Domino , & ora eum .
¶ Noli æmulari in eo qui prosperatur in uia sua , in homine faciente iniustitias .
¶ Desine ab ira , & derelinque furorem : noli æmulari ,ut maligneris .
¶ Quoniam qui malignantur exterminabuntur : sustinentes autem Dominum ipsi hæreditabunt terram .
¶ Et adhuc pusillum, & non erit peccator:& quæres locum eius,& non inuenies.
¶ Mansueti autem hereditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis .
¶ Obseruabit peccator iustum : & stridebit super eum dentibus suis .
¶ Dominus autem irridebit eum : quoniam prospicit quod ueniet dies eius .
¶ Gladium euaginauerunt peccatores , intenderunt arcum suum ,
Vt ℣ decipiant' pauperem , & inopem, ut trucident rectos corde .
¶ Gladius eorum intret in corda ipsorum : & ℣ arcus' eorum ℣ confringatur'.
¶ Melius est modicum iusto super diuitias peccatorum multas .
¶ Quoniam brachia peccatorum conterẽtur: confirmat autem iustos Dominus :
¶ Nouit Dominus dies immaculatorum : & hæreditas eorum in æternum erit.
¶ Non confundentur in tempore malo , & in diebus famis saturabuntur: ¶ quia peccatores periburt .
Inimici uero Domini mox, ut honorificati fuerint,& exaltati : deficiẽtes quemadmodum fumus deficient .
¶ ℣ Mutuabitur' peccator, & non soluet : iustus autem miseretur, & ℣ tribuet'.
¶ Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt .
¶ Apud Dominum ℣ gressus' hominis ℣ dirigetur' : & uiam eius uolet .
¶ Cum ceciderit , non collidetur : quia Dominus supponit manum suam.
¶ ‖ Iunior fui , etenim senui: & non uidi iustum derelictum,nec semen eius quærens panem .
¶ Tota die miseretur,& commodat:& semen illius in benedictione erit ,
¶ Declina a malo , & fac bonum , & inhabita in seculum seculi .
¶ Quia Dominus amat iudicium : & non derelinquet sanctos suos:in æternum conseruabuntur .
Iniusti punientur : & semen impiorum peribit .
¶ Iusti autem hæreditabunt terram : & inhabitabũt in seculum seculi super eam .
¶ Os iusti meditabitur sapientiam , & lingua eius loquetur iudicium.
¶ Lex Dei eius in corde ipsius:& non supplantabuntur gressus eius.
¶ Considerat peccator iustum:& quærit mortificare eum.
¶ Dominus autem nõ derelinquet eum in manibus eius : nec damnabit eum cum iudicabitur illi .
¶ Expecta Dominum,& custodi uiã eius: & exaltabit te ut hæreditate capias terrã: cum perierint peccatores uidebis.
¶ Vidi impium superexaltatum , & eleuatum sicut cedros Libani.
¶ Et transiui,& ecce non erat:-&' quæsiui eum,& non est inuentus locus eius.
¶ Custodi innocentiam, & vide æquitatẽ:quoniã sunt reliquiæ homini pacifico .
¶ Iniusti autem disperibunt simul : reliquiæ impiorum interibunt.
¶ Salus autem iustorum a Dño:-&' protector eorum in tempore tribulationis.
¶ Et adiuuabit eos Dominus,& liberabit eos:& eruet eos a peccatoribus,& saluabit eos:quia speruerunt in eo.

¶ *Psalmus Dauid in rememorationẽ,die sabbathi .*

Lat. XXXVII. *Heb.* XXXVIII.

DOmine ne i furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.
¶ Quoniã sagittæ tuæ infixæ sunt mihi,& cõfirmasti super me manũ tuam.
¶ Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ : non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
¶ Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum:-&' sicut onus graue grauatæ sunt super me.
¶ Putruerunt & corruptæ sunt' cicatrices meæ , a facie insipientiæ meæ.
¶ Miser factus sum & curuatus sum usque in finem : tota die contristatus ingrediebar .
¶ Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.
¶ Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
¶ Domine,ante te omne desiderium meũ: & gemitus meus a tẽ non est absconditus.
¶ Cor meum conturbatum est,* deseruit me uirtus mea : & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.
¶ Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt.
¶ Et qui iuxta me erant , de longe steterunt:& uim faciebant qui quærebant animam meam.
Et qui inquirebãt mala mihi , locuti sũt uanitates,& dolos tota die meditabantur.
¶ Ego autem tamquam surdus nõ audiebam:& sicut mutus non aperiens os suum.
¶ Et factus sum sicut homo nõ audiens, & non habens in ore suo redargutiones.
¶ Quoniam in te Domine speraui , tu exaudies-me' Domine Deus meus.
¶ Quia dixi , Nequando supergaudeant mihi inimici mei:& dum ℣ cõmouentur' pedes mei,super me magna locuti sunt.
¶ Quoniã ego in flagella paratus sum:& dolor meus in conspectu meo semper.

¶ Quoniam

¶ eum 5 MS. Aug. G.

¶ meridiẽ MS.

Mat. 5.4.

℣ deficiẽt 2 M S. R. Amb. G. H.

℣ occidant G.

¶ ΤΑΤΟ Ξα.

℣ confringantur 1 M S. H.C Nomina plurali , uerbum singulare iunxerit, suo more, Græc.

℣ Mutuabitur 1 MS. R.G.H C.

℣ tribuit MS R. G. H. C.

¶ ΤΑδια βήμα-ΤΑ.

℣ dirigẽtur 4 MS Hier. Aug. H. Phrasis græca Græcis singularis est numerus. Eccles. 2. 11.

Pro. 31. 26.

Isa. 51. 7.

- M S. 9.

- M S. H. C. Addiuntur aut a G.

- H. C.

Psal. 6. 1.

- 7 M S. R. Aug. G. H. C.

¶ in me M S 9.

- 8 M S. R. G. C.

† Quoniam iniquitatem meam annunciabo: & cogitabo pro peccato meo. 19
†Inimici autem mei uiuunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me inique. 20
†Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatē. 21
† Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me. 22
†Intende in adiutorium meum, Domine Deus' salutis meæ. 23

† *In finem, pro Idithun canticum David.* 1

Lat. XXXVIII. *Heb.* XXXIX.

DIxi, Custodiam uias meas: ut non delinquam in lingua mea. 2
Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator aduersum me.
† Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis: & dolor meus renouatus est. 3
†Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardescet ignis. 4
Locutus sum in lingua mea, † Notum fac mihi Domine finem meum. 5
Et numerum dierum meorum quis est: ut sciam quid desit mihi.
† Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substātia mea tanquā nihilum ante te. 6
Verumtamen uniuersa uanitas, omnis homo uiuens.
†Verumtamen in imagine pertransit homo: sed, & frustra conturbatur. Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea. 7
†Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est. 8
† Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me: opprobrium insipienti dedisti me. 9
†Obmutui & nō aperui os meum, quoniam tu fecisti: † amoue a me plagas tuas. 10 11
A fortitudine manus tuæ ego defeci: 12
† In increpationibus propter iniquitatem, corripuisti hominem.
Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: uerumtamen uane conturbatur omnis homo.
†Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam auribus percipe: lachrymas meas. 13
Ne sileas: quoniā aduena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.
†Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, & amplius non ero. 14

† *In finem, Psalmus ipsi David.* 1

Lat. XXXIX. *Heb.* XL.

EXpectans expectaui Dominum, & intendit mihi. 2
Et exaudiuit preces meas, † & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fecis.
Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos. 3
† Et immisit in os meum canticum nouum, carmen Deo nostro. 4
Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in Domino.
† Beatus uir, cuius est nomen Domini spes eius: & non respexit in uanitates, & insanias falsas. 5
† Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi. 6
Annunciaui, & locutus sum: multiplicati' sunt super numerum.
† Sacrificium, & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi. 7
‖ Holocaustum, & pro peccato non postulasti: † tunc dixi, Ecce uenio. 8
† In capite libri scriptum est de me, ut faceremi uoluntatē tuā, Deus meus uolui: & legem tuam in medio ^ cordis' mei. 9
† Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti. 10
† Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: ueritatem tuam, & salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiam tuam, & ueritatem tuam a concilio multo.
†Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua, & ueritas tua semper susceperunt me. 11 12
† Quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut uiderem. ^ Multiplicatæ' sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me. 13
†Complaceat tibi Domine ut eruas me: 14
‖ Domine, ad adiuuandum me respice.
†‖ Confundantur, & reuereantur simul, qui quærunt animam meam. ut auferant eam. 15
Conuertantur retrorsum, & reuereantur qui uolunt mihi mala. 16
† Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi, Euge, euge.
† Exultent, & lætentur super te omnes quærentes te: & dicant semper, Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum. 17
† Ego autem mendicus sum, & pauper: Dominus solicitus est mei. 18
Adiutor meus, & protector meus tu es: Deus meus ne tardaueris.

1 † *In finem, Psalmus ipsi David.*

Lat. XL. *Heb.* XLI.

BEatus uir' qui intelligit super egenum, & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus. 2
† Dominus conseruet eum, & uiuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius. 3
†Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: uniuersum stratum eius uersasti in infirmitate eius. 4
† Ego dixi, Domine miserere mei: sana animam meam quia peccaui tibi. 5
†Inimici mei dixerunt mala mihi, Quādo morietur, & peribit nomen eius. 6
† Et si ingrediebatur, ut uideret, ^ uana' loquebatur: cor eius ^ congregauit' iniquitatem sibi. Egrediebatur foras, & loquebatur: in idipsum. 7
† Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi. 8
† Verbum iniquum constituerunt aduersum me, Nunquid qui dormit non adijciet ut resurgat? 9
†Etenim homo pacis meæ in quo ^ speraui' qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem. 10

† Tu

-7 MS.R. 6.H.C.

^ multiplicatæ. ^ multiplicata: Heb. 10. 5.

^ mentem: MS.R.G

^ Multiplicati MS. Consiliuser Textui legi uer. & Aug. Inf. 69. 2 Sup. 34. 4 Inf. 69. 5

-7 MS. R. Hier. Aug. G. H.C.

^ mane 3 MS.G. ^ congregabat 5. MS. H.C. Textus aliter conformis est G. ^ sperabam MS. Ioan. 13. 18. Act. 1. 16

¶ Tu autem Domine miserere mei,& resuscita me:& retribuam eis. 11

¶ In hoc cognoui quoniam uoluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me. 12

¶ Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in æternum. 13

¶ Benedictus Dominus Deus Israel a seculo, &-vsque'in seculum: fiat, fiat. 14

¶ *In finem, intellectus filijs Core.* 1

Lat. XLII. *Heb.*XLII.

QVemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus. 2

¶ Sitiuit anima mea ad Deum 3
‖ fontem' viuum: quando ueniam & apparebo ante faciem Dei?

¶ Fuerunt mihi lachrymæ meæ ‖ panes' die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, Vbi est Deus tuus? 4

¶ Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei, In uoce exultationis & confessionis, sonus epulantis. 5

¶ ‖ Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? 6

¶ Spera in ‖ Deo', quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, - &'Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonijm, a monte modico. 7

¶ Abyssus abyssum inuocat in uoce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transierunt. 8

¶ In die ‖ mandauit' Dominus misericordiam suam, & nocte canticum eius.
¶ Apud me,oratio Deo uitæ meæ:dicam Deo, Susceptor meus es. 9

Quare oblitus es mei? -&'quare contristatus incedo,dum affligit me inimicus? 10

¶ Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei:
Dum dicunt mihi per singulos dies, Vbi est Deus tuus? ¶ ‖ quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? 11 12

Spera in ‖ Deo',quoniá adhuc confitebor illi:salutare vultus mei,& Deus meus.

Psalmus Dauid. *

Lat.XLII. Heb.XLIII.

IVdica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo & doloso erue me. 1

¶ Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti?-&' quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? 2

¶ Emitte lucem tuá & ueritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua. 3

¶ Et introibo ad altare Dei,ad Deum qui lætificat iuuentutem meam. 4

¶ Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: ¶ quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? 5 6

Spera in ‖ Deo', quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus. 1

¶ *In finem, pro filijs Core ad intellectum.*

Lat. XLIII. Heb.XLIIII.

DEus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis. Opus quod operatus es in diebus eorum, -&' in diebus antiquis. 2

¶ Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: affixisti populos,& expulisti eos. 3

¶ Nec enim in gladio suo possederũt terram,& brachium eorum nó saluauit eos. Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis. 4

¶ Tu es ipse rex meus & Deus meus: qui mandas salutes Iacob. 5

¶ In te inimicos nostros uentilabimus cornu,& in nomine tuo spernemus insurgentes ‖ in nobis'. 6

¶ Non enim in arcu meo sperabo: & ‖ gladius meus non saluabit me. 7

¶ Saluasti enim nos de affligentibus nos & odientes nos, confudisti. 8

¶ In Deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in seculum. 9

¶ Nunc autem repulisti & confudisti nos:& non egredieris-Deus' in uirtutibus nostris. 10

¶ Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi. 11

¶ Dedisti nos tamquam oues escarũ & in gentibus dispersisti nos. 12

¶ Vendidisti populum tuum sine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum. 13

¶ Posuisti nos opprobrium uicinis nostris, subsannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro. 14

¶ Posuisti nos in similitudinem Gentibus commotionem capitis in populis. 15

¶ Tota die verecundia mea contra me est,& confusio faciei meæ cooperuit me. 16

¶ A uoce exprobrantis'& obloquentis, a facie inimici & persequentis. 17

¶ Hæc omnia uenerunt super nos, nec obliti sumus te: & inique non egimus in testamento tuo. 18

¶ Et nó recessit retro cor nostrum, & declinasti semitas nostras a uia tua. 19 20

¶ Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis. 21

¶ Si obliti sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad Deum alienum: 22

¶ Nonne Deus requiret ista? ipse enim nouit abscondita cordis.

‖ Quoniá propter te mortificamur tota die:æstimati sumus sicut oues occisionis. 23

¶ Exurge,quare obdormis Domine? exurge,& ne repellas in finem. 24

¶ Quare faciem tuam auertis, obliuisceris inopiæ nostræ & tribulationis nostræ? 25

¶ Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.

¶ Exurge-Domine', adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum. 26

In finem

-3 MS. R Ant. G. Verum ab H.& C. legitur.

‖ forsitan 14 MS. R G.H.C. ‖ panis R.G.

Infr. 12.

‖ Deum MS. G. Inf.42.5. -4 MS. Aug. H. C.

‖ mandabit R. G. H.C. Verũ pro Textu sacrũ Hæc. & Aug. -MS. H. C. Addatur antè 4 G. Sup.6. Infr.42.5 ‖ Deum MS. G.

*Sine titulo apud Hebræos G. -6 MS. H. C. addatur antè 4 G.

Sup.41.6 12.

‖ Deum MS. H.

-8 MS. R. G.H.C.

‖ in nos 4 MS. Aug. C. ‖ nobis R. G. H. Ios. 24. 39. 1. Reg.17. 39.42. 2. Reg.8. 14. -16 MS. G 9.H.

Rom. 8. 36.

-5 MS.H. C. Addatur antè 9 G.

delicto O.

† *In finem pro ijs qui commutabuntur, filijs Core ad intellectum, cãticum pro* dilecto.

Lat. XLIIII. *Heb.* XLV.

ERuctauit cor meum uerbum bonũ: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis.
† Speciosus forma præ filijs hominum, diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in æternum.
† Accingere gladio tuo super femur tuũ, potentissime,
† Specie tua & pulchritudine tua * intende, * prospere procede, & regna,
Propter ueritatẽ & mãsuetudiné, & iustitiã: & deducet te mirabiliter dextera tua.
† Sagittæ tuæ acutæ (populi sub te) cadent in corda inimicorum regis.
† Sedes tua Deus in seculum seculi: uirga directionis uirga regni tui.
† Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.
† Myrrha & gutta & casia a uestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.
† Astitit regina a dextris tuis in uestitu deaurato, circundata uarietate.
† Audi filia, & uide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.
† Et concupiscet rex decorem tuũ: quoniã ipse est Dñs-Deus tuus, & adorabunt eum.
† Et filiæ Tyri in muneribus uultũ tuũ deprecabuntur, omnes divites plebis.
† Omnis gloria eius filiæ regis ab intus, in fimbrijs aureis † circumamicta uarietatibus.
Adducentur regi uirgines post eam: proximæ eius afferentur tibi.
† Afferentur in lætitia & exultatione: adducentur in templum regis.
† Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cõstitues eos principes super omnẽ terram.
† Memores erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

† *In finem filijs Core pro arcanis Psalmus.*

Lat. XLV. *Heb.* XLVI.

DEus noster refugium & uirtus: adiutor in tribulationibus quæ inuenerunt nos nimis.
† Propterea non timebimus dum turbabitur terra, & transferentur montes in cor maris.
† Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
† Fluminis impetus lætificat ciuitatẽ Dei: sanctificauit tabernaculum suum Altissimus.
† Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam Deus mane diluculo.
† Cõturbatæ sunt gẽtes, & inclinata sũt regna: dedit uocem suam, mota est terra.
† Dominus uirtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.
† Venite, & uidete opera Dñi quæ posuit prodigia super terram: † auferens bella usque ad finem terræ.
Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni:
† Vacate, & uidete quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
† Dominus uirtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.

† *In finem, pro filijs Core Psalmus.*

Lat. XLVI. *Heb.* XLVII.

OMnes gentes plaudite manibus iubilate Deo in uoce exultationis.
† Quoniam Dominus excelsus terribilis, Rex magnus super omnem terram.
† Subiecit populos nobis: & gentes sub pedibus nostris.
† Elegit nobis hæreditatẽ suam, speciem Iacob quam dilexit.
† Ascendit Deus in iubilo, Dominus in uoce tubæ.
† Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.
† Quoniam Rex omnis terræ Deus: psallite sapienter.
† Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam.
† Principes populorum congregati sunt cum Deo Abrahã: quoniam dij fortes terræ, uehementer elenati sunt.

† *Psalmus cantici filijs Core. secunda sabbathi.*

Lat. XLVII. *Heb.* XLVIII.

MAgnus Dominus & laudabilis nimis in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius.
† Fundatur exultatione uniuersæ terræ mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.
† Deus in domibus eius cognoscetur, cum suscipiet eam.
† Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: conuenerunt in unum.
† Ipsi uidentes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: † tremor apprehendit eos.
Ibi dolores ut parturientis.
† In spiritu uehementi conteres naues Tharsis.
† Sicut audiuimus, sic uidimus in ciuitate Domini uirtutum, in ciuitate Dei nostri: Deus fundauit eam in æternum.
† Suscepimus Deus misericordiã tuam in medio templi tui.
† Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: iustitia plena est dextera tua.
† Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ, propter iudicia tua Domine.
† Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius.
† Ponite corda uestra in uirtute eius: & distribuite domos eius, ut enarretis in progenie altera.
† Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum & in seculum seculi: ipse regebit nos in secula.

In finem

quæ 18 MS. Hier. 2. Reg. 7. 1 MS. H. C Verum. legitur ab Augu. & G.

Regnauit 13 M S. R. G. H. sedet 6 MS. R. Textus autẽ sufragatur Aug. G. & C.

Dei R. G.

MS. H. C. Verum in G. legitur. & ab Hie. Ambr. aug. Aug. exponitur.

montes Ms. Aug. R. G.

20 MS. G. q. H. C. In uetustissimis Latinorum codicibus, inquit Hier. scribitur terra: quod nos iustissimus, quia, nec in Hebræo, nec in 70. reperitur.

Memores 14 M S. R. G. H. C.

Domine Ms. q.

Sonuerunt Ms. antiquissima Aug. lætificant R. G H. C.

M S. R. Amb. G. H. C.

In finem filijs Core Psalmus.
Lat. XLVIII. *Heb.* XLIX.

1 Audite hæc omnes gentes: auribus 2
percipite omnes qui habitatis orbem,
¶ Quiq; terrigenæ & filij hominum-simul in unum diues & pauper:
¶ Os meum loquetur sapientiam:& me- 4
ditatio cordis mei prudentiam.
¶ Inclinabo in parabolam aurē meam, 5
aperiam in psalterio propositionē meam.
¶ Cur timebo in die mala? iniquitas cal 6
canei mei circundabit me:
¶ Qui confidunt in uirtute sua,& in mul 7
titudine diuitiarum suarum gloriantur.
¶ Frater non redimit, redimet homo: 8
non dabit Deo placationem suam.
¶ Et pretium redemptionis animæ suæ: 9
& laborabit in æternum, ¶ & uiuet adhuc in finem.
¶ Non uidebit interitum,cum uiderit sa 10
pientes morientes: simul insipiens & stultus peribunt.
¶ Et relinquent alienis diuitias suas:& se 11
pulchra eorum domus illorum in æternū.
Tabernacula eorum in progenie & progenie, uocauerunt nomina sua in terris suis.
¶ Et homo cum in honore esset, non in 12
tellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.
¶ Hæc via illorum scandalum ipsis:& po 13
stea in ore suo complacebunt.
¶ Sicut oues in inferno positi sunt: mors 14
depascet eos.
Et dominabuntur eorum iusti in matutino:& auxilium eorum ueterascet in inferno a gloria eorum.
¶ Verumtamen Deus redimet animam 15
meam,de manu inferi cum acceperit me.
¶ Ne timueris cū diues factus fuerit ho 16
mo:& cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
¶ Quoniam cum interierit, non sumet 17
omnia: neque descendet cum eo gloria eius.
¶ Quia anima eius in uita ipsius benedi 18
cetur:confitebitur tibi cum benefeceris ei.
¶ Introibit utique in progenies patrum 19
suorum: & usque in æternum non uidebit lumen.
¶ Homo cum in honore esset,non intel 20
lexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph.
Lat. XLIX. *Heb.* L.

1 Deus deorum Dominus locutus est: 2
& uocauit terram.
A solis ortu usque ad occasum:¶ ex
Sion species decoris eius.
Deus manifeste ueniet Deus noster, & non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet,& in 3
circuitu eius tempestas ualida.
¶ Aduocauit cœlum desursum: & terram discernere populum suum.
¶ Congregate illi sanctos eius: qui ordi 4
nant testamentum eius super sacrificia.
¶ Et annunciabunt cœli iustitiam eius: 5
quoniam Deus iudex est.
¶ Audi populus meus, & loquar: Israël, 6
& testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.
¶ Non in sacrificijs tuis arguam te: ho 7
locausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
¶ Non accipiam de domo tua uitulos ne 8
que de gregibus tuis hircos.
¶ Quoniam meæ sunt omnes feræ silua 9
rum,iumenta in montibus & boues.
¶ Cognoui omnia uolatilia cœli: & pul 10
chritudo agri mecum est.
¶ Si esurirero,non dicam tibi: ¶ meus est 11
enim orbis terræ,& plenitudo eius.
¶ Nunquid manducabo carnes taurorū 12
aut sanguinem hircorum potabo?
¶ Immola Deo sacrificium laudis: & red 13
de Altissimo uota tua.
¶ Et inuoca me in die tribulationis: & 14
eruam te,& honorificabis me.
¶ Peccatori autem dixit Deus, Quare tu 15
enarras iustitias meas,& assumis testamentum meum per os tuum?
¶ Tu uero odisti disciplinam, & proiecisti sermones meos retrorsum.
¶ Si uidebas furem, currebas cum eo: & 16
cum adulteris portionem tuam ponebas.
¶ Os tuum abundauit malitia: & lingua 17
tua concinnabat dolos
¶ Sedens, aduersus fratrem tuum loque 18
baris,& aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: ¶ hæc fecisti, & tacui.
Existimasti inique quod ero tui simi 19
lis: arguā te, & statuā contra faciem tuā.
¶ Intelligite hæc qui obliuiscimini Deū: 20
ne quando rapiat, & non sit qui eripiat.
¶ Sacrificium laudis honorificabit me: 21
& illiciter, quo ostendam illi salutare Dei.

In finem Psalmus Dauid ¶ cum uenit ad eum Nathan Propheta quando intrauit ad Bethsabee. 2.Reg.12.
Lat. L. *Heb.* LI.

1 Miserere mei Deus secundū magnā 2
misericordiam tuam.
¶ Et secundum multitudinem miserationū tuarū dele iniquitatem meam.
¶ Amplius laua me ab iniquitate mea:& 3
a peccato meo munda me.
¶ Quoniam iniquitatem meam ego cog 4
nosco:& peccatum meum contra me est semper.
¶ Tibi soli peccaui, & malum coram te 5
feci: ¶ ut iustificeris in sermonibus tuis, & uincas cum iudicaris.
¶ Ecce enim in iniquitatibus concep 6
tus sum: & in peccatis concepit me mater mea.
¶ Ecce enim ueritatem dilexisti: in 7
certa & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
¶ Asperges me hyssopo, & mundabor: 8
lauabis me, & super niuem dealbabor.
¶ Auditui meo dabis gaudium & lætiti 9
am:& exultabunt ossa humiliata.
¶ Auerte faciem tuam a peccatis meis: 10
& omnes iniquitates meas dele.
¶ Cor mundum crea in me Deus, & spiri 11
tum rectum innoua in uisceribus meis.
¶ Ne proijcias me a facie tua, & spiri 12
tum

-MS G. H. C. Aliter Amen conformiter Textui, Amb atque Aug legunt. Isa 77. 2. Mat. 13. 35. * & 6 M s.C. Versus R. Aug. G. & H non legitur.

Laborauit MS R. Hier. G.

-R. Aug. G. Ms R G. H. O.

-MS. 9.

Iob 27. 19.

-10 M s. R Aug. G. H.

τῷ Asaph.

Aduocabit 9 M s. R U. H. C.

Sup. 23.

-7 MS. H. C. Addunt autē in G.

Rom. 3. 4.

Iob. 14. 4.

Dominus M s. 9.

-MS. R G. H. C.

Vers. 20 μιαν.

Bersabee M s. R A. C.

Bathsabee H. C.

tum sanctum tuum ne auferas a me.
† Redde mihi lætitiam salutaris tui, & spiritu principali confirma me.
† Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te convertentur.
† Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.
† Domine labia mea aperies: & os meũ annunciabit laudem tuam.
† Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: holocaustis non delectaberis.
† Sacrificium Deo, spiritus contribulatus; cor contritum & humiliatum, Deus, non despicies.
† Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: & ædificentur muri Ierusalem.
† Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

† *In finem, intellectus Dauid, cum venit Doeg Idumæus, † & annunciauit Sauli, & dixit, Venit Dauid in domum Abimelech'.*

1.Reg.22.9.

Lat. LII. *Heb.* LII.

QVid gloriaris in malitia, qui potes es in iniquitate?
† Tota die iniustitiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolũ.
† Dilexisti malitiam super benignitatẽ: iniquitatẽ magis quàm loqui æquitatem.
† Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.
† Propterea Deus destruet te in finẽ: euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viuentium.
† Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt: & dicent,
† Ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum:
Sed speranit in multitudine diuitiarum suarum: & prævaluit in vanitate sua.
† Ego autem sicut oliua fructifera in domo Dei, speraui in misericordia Dei in æternum, & in seculum seculi.
† Confitebor tibi in seculum quia fecisti, & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

† *In finem, pro Amaleth' intelligentia Dauid.*

Lat. LII. *Heb.* LIII.

DIxit insipiens in corde suo, Non est Deus.
† Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.
† Deus de cælo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.
† Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.
† Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam vt cibum panis?
† Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.
Quoniam Deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus spreuit eos.
† Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum conuerterit Deus captiuitatẽ plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

† *In finem, in carminibus, intellectus Dauid', † cum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saul, Nonne Dauid absconditus est apud nos?*

1.Reg.23.19. 26.1.

Lat. LIII. *Heb.* LIIII.

DEus in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me.
† Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.
† Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animã meã, & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
† Ecce enim Deus adiuuat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.
† Auerte mala inimicis meis: in veritate tua disperde illos.
† Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.
† Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus.

† *In finem, in carminibus intellectus Dauid.*

Lat. LIIII. *Heb.* LV.

EXaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam.
† Intende mihi, & exaudi me,
Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum † a uoce inimici, & a tribulatione peccatoris,
Quoniam declinauerunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.
† Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.
† Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.
† Et dixi, Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?
† Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine.
† Expectabam eum qui saluũ me fecit a pusillanimitate spiritus, & tempestate.
† Præcipita Domine, & diuide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in ciuitate.
† Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas, & labor in medio eius, & iniustitia.
† Et non defecit de platea eius vsura & dolus.
† Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.
Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

† Tu uero

-f MS. R. C. H. C.

Despicies R. Herr. Aug. G Verum MS. H. & C. Textus suffragantur. -3 MS. H. C. Addit autem ab Aug. & G.

Achimelech MS. H. I. C.

linguã dolosam MS. R. Aug. G. Et. & C. utrosus modo verbum, retorem. Ir.

4 MS. H. Verum, addunt a.

MS. R. G. H. C.

Mahaleth G. H.

Psal. 13. 1. Esa. 8.

Rom. 3. 12

-6 MS. Aug. H. C. Legitur autem in G.

-6 MS. H. C. Amen a G. non singulatur.

-MS. R. G. H. C.

Auertet MS. G. H. C.

& MS. -6 MS. R. H. G. H. C.

iniquitatem G. MS. R. G. H. C.

venit MS. R. H. G. H. Plurali: vero utitur C.

coxerit me tenebra MS. Hal. Vtuntur etiam numero singulari G. H. & C. -MS. G. H. C. -4 MS. R. G. H. C.

† Tu vero homo unanimis, dux meus & notus meus. 14
† Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulauimus cum consensu. 15
† Veniat mors super illos, & descendendant in infernum viuentes: 16
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum in medio eorum.
† Ego autem ad Deum clamaui: & Dominus ^saluabit me. 17
† Vespere, & mane, & meridie narrabo, & annunciabo, & exaudiet vocem meam. 18
†Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum. 19
† Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est ante secula. 20
Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum: †extendit manum suam in retribuendo.
Contaminauerunt testamentum eius, 21
† diuisi sunt ab ira vultus eius: & appropinquauit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleum: & ipsi sunt iacula. 22
† ‖ Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet: *non dabit in æternum fluctuationem iusto. 23
† Tu vero Deus deduces eos in puteum interitus. 24
Viri sanguinum' & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

† *In finem, pro populo, qui a sanctis longe factus est, ᵛ Dauid in tituli inscriptione, cum tenuerunt eum Allophyli in Geth.* 1

1.Reg.21.12.

Lat. LV. *Heb.* LVI.

MIserere mei Deus, quoniam conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me. 2
† Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me. 3
† Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo. 4
† In Deo laudabo sermones meos, in Deo speraui: non timebo quid faciat mihi caro. 5
† Tota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum, in malum. 6
†Inhabitabunt & abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabunt. 7
Sicut sustinuerunt animam meam † pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes. 8
† Deus, vitam meam annunciaui tibi, posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. 9
– Sicut & in promissione tua: † tunc conuertentur inimici mei retrorsum. 10
In quacunque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam Deus meus es.
† In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: † in Deo speraui, non timebo quid faciat mihi homo. 11
†In me sunt Deus vota tua, quę reddam, 12
^laudationes tibi. 13
Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu, ut placeam coram Deo in lumine viuentium. 14

† *In finem, ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione, cum fugeret a facie Saul, in spelunca.* 1

Lat. LVI. *Heb.* LVII.

MIserere mei Deus, miserere mei: quoniã in te cõfidit anima mea
Et in umbra alarum tuarum spe rabo, donec transeat iniquitas. 2
† Clamabo ad Deum Altissimum: Deum qui benefecit mihi. 3
† Misit de cœlo, & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. 4
Misit Deus misericordiam suam & veritatem suam,
† & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus. 5
Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum, gladius acutus.
† Exaltare super cęlos Deus: & ^in' omnem terram gloria tua. 6
† Laqueum parauerunt pedibus meis: & incurauerunt animam meam. 7
Foderunt ante faciem meam foueam: & inciderunt in eam.
† ‖ Paratum cor meum Deus, paratũ cor meum: cantabo, & psalmum dicam. * 8
†‖Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo. 9
†Confitebor tibi in populis Domine: & psalmum dicam tibi in gentibus: 10
† Quoniam magnificata est usque ad cęlos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua. 11
† Exaltare super cęlos Deus: & super omnem terram gloria tua. 12

† *In finem, ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione.* 1

Lat. LVII. *Heb.* LVIII.

SI vere utique iustitiam loquimini ^recte iudicate filij hominum. 2
† Etenim in corde iniquitates operamini: in terra iniustas manus vestræ concinnant. 3
† ^Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab utero, locuti sunt falsa. 4
† Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas, 5
† Quæ non exaudiet vocem incantantium, & venefici incantantis sapienter. 6
† Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum ^confringet' Dñs. 7
† Ad nihilum deuenient, tamquam aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur. 8
† Sicut cera quę fluit auferentur: supercecidit ignis, & non viderunt Solem. 9
† Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: sicut viuentes ^sicut' in ira absorbet eos. 10
† Lætabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris. 11

Et dicet

Ysalmus. 19 MS. G q.

Mat.6.25 Luc. 12. 22. 1.Pet.5.7 ^ & MS.

* Τῶ Δαβὶδ

^ Laudationis 6 MS B. G.

1.Reg.22. 1.& 24.4

^ super MS. Aug. atque hoc modo, ex G.H.et C. proprijsi me ostenditur. Inf. 107. 1.

*Domino M S. Ioh.2. -7 MS. B. Hil.G. H. C.

^ recta & M S. B. Hier. Aug. G.H.

^ Abalienati M S. G.

^ confregit MS. B. Aug. G. ^sic 13 MS. Quæ in Textu est, lectio, G. & H. comment hoc quodã sensu, sed alio sensu.

¶ Et dicet homo, Si utique est fructus iusto? utique est Deus iudicans eos in terra. 12

¶ In finem, ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione, quando misit Saul, & custodiuit domum eius, vt interficeret eum. 1.Reg.19.11.

Lat. LVIII. Heb. LIX.

ERipe me de inimicis meis Deus meus: & ab insurgentibus in me libera me. 1 2

¶ Eripe me de operantibus iniquitatem: & de uiris sanguinum salua me. 3

¶ Quia ecce ceperunt animam meam, irruerunt in me fortes. 4

¶ Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: sine iniquitate cucurri & direxi. 5

¶ Exurge in occursum meum: & uide: & tu Domine Deus uirtutum, Deus Israel, 6

Intende ad uisitandas omnes gentes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

¶ Conuertentur ad uesperam: & famem patientur, ut canes, & circuibunt ciuitatē. 7

¶ Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit? 8

¶ Et tu Domine deridebis eos; ad nihilum deduces omnes gentes. 9

¶ Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es. ¶ Deus meus misericordia eius præueniet me. 10 11

Deus ostēdit mihi super inimicos meos: ¶ ne occidas eos, nequando obliuiscantur populi mei. 12

Disperge illos in uirtute tua: & depone eos protector meus Domine:

¶ Delictū oris eorum, sermonem labiorū ipsorū, & cōprehēdātur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annunciabuntur ¶ in consummatione: in ira cōsummationis, & non erunt. 13 14

Et scient quia Deus ‖ dominabitur Iacob, & finium terræ.

¶ Conuertentur ad uesperā, & famē patientur vt canes: & circuibunt ciuitatem. 15

¶ Ipsi dispergentur ad manducandum: si uero nō fuerint saturati, & murmurabūt. 16

¶ Ego autem cantabo fortitudinem tuā, & exaltabo mane misericordiam tuam. 17

Quia factus es susceptor meus, & refugium meum in die tribulationis meæ.

¶ Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea. 18

¶ In finem, pro ijs qui immutabuntur in tituli inscriptione ipsi Dauid in doctrinam,

¶ Cum succendit Mesopotamiam Syria & Sobal, & conuertit Ioab, & percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia. 1 2

Lat. LIX. Heb. LX.

DEus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis. 3

¶ Commouisti terram, & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est. 4

¶ Ostendisti populo tuo dura: potasti nos uino compunctionis. 5

¶ Dedisti metuentibus te significationē: ut fugiant a facie arcus: 6

¶ Vt liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me. 7

¶ ‖ Deus locutus est in sancto suo, Lætabor, & partibor Sichimam, & conuallem tabernaculorum metibor. 8

¶ Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei. 9

Iuda rex meus: ¶ Moab olla spei meæ. 10

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt. 11

¶ Quis deducet me in ciuitatem munitā? quis deducet me usque in Idumæam? 12

¶ Nonne tu Deus qui repulisti nos: & nō egredieris Deus in uirtutibus nostris? 13

¶ Da nobis auxilium de tribulatione, & uana salus hominis. 14

¶ In Deo faciemus uirtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. 1

¶ In finem, in hymnis Dauid.

Lat. LX. *Heb.* LXI.

EXaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meæ. 2

¶ A finibus terræ ad te clamaui: dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me. 3

Deduxisti me, ¶ quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. 4

¶ Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: protegar in uelamento alarū tuarū. 5

¶ Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hæreditatē timentibus nomen tuum. 6

¶ Dies super dies regis adijcies: annos eius usque in diem generationis, & generationis. 7

¶ § Permanet in æternum in conspectu Dei: misericordiam & ueritatem eius quis requiret? 8

¶ Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi: ut reddam uota mea de die in diem. 9

¶ In finem, pro Idithun, Psalmus Dauid.

Lat. LXI. *Heb.* LXII. 1

NONNE Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum. 2

¶ Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non mouebor amplius. 3

¶ Quousque irruitis in hominem? interficitis uniuersi uos; tamquam parieti inclinato & macerie depulsæ? 4

¶ Verumtamen pretium meum cogitauerunt repellere, ‖ cucurri in sitio ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant. 5

¶ Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea. 6

¶ Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor meus, non emigrabo. 7

¶ In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est. 8

¶ Sperate in eo omnis congregatio populi, 9

¶ Ms. H. C. *Addatur autē a* G

‖ *domina tur* 1 Ms. R G. H. *¶ Et* 1 Ms. *Hil.* H. C. *Verū* a G. *nō legitur* ‖ *exaltabo* 12 Ms. R *Hier.* G. ‖ *clamabo laudabo* H.

2. Reg. 8. 1 10. 7. 1. Par. 18 1.

¶ *quia* 12 Ms. *Textus le ctio.* G. H. & C. *conformis est.*

Inf. 107.

¶ *Permanet* 1 Ms. R. *Aug.* G. H. *Sunt Græci codices qui Textus lectionem adstruant; quia non futuro* Διαμενεῖ, *sed præsentis tempore,* Διαμένει, *legunt.*

‖ *cucurri rursum.*

puli. effundite coram illo corda uestra: Deus adiuror noster - in æternum'.

10 ℣ Verumtamèn vani filij hominum, mèdaces filij hominum in stateris: ut decipiant ipsi de uanitate in idipsum.

11 ℣ Nolite sperare in iniquitate, & rapinas, nolite concupiscere: diuitiæ si affluãt, nolite cor apponere.

12 ℣ Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei - est', ℣ & tibi Domine misericordia: ℣ quia tu reddes unicuique iuxta opera tua.

℣ *Psalmus Dauid cum esset in deserto ℣ Idumææ'.* 1. Reg. 22.5.

Lat. LXII. *Heb.* LXIII.

1 DEus, Deus meus ad te de luce uigilo. Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea.

2 In terra deserta, & inuia, & inaquosa: ℣ sic in sancto apparui tibi, ut uiderem uirtutem tuam & gloriam tuam.

3 ℣ Quoniam melior est misericordia tua super uitas: labia mea laudabunt te,

4 ℣ Sic benedicam te in uita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas.

5 ℣ Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

6 ℣ Si'c memor fui tui super stratum meũ in matutinis ℣ meditabor' in te:

7 ℣ quia fuisti adiutor meus.

8 Et in uelamento alarum tuarum exultabo, ℣ adhæsit anima mea post te: me susceþit dextera tua.

9 ℣ Ipsi uero in uanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: ℣ tradentur in manus gladij, partes uulpium erunt.

10 ℣ Rex uero lætabitur in Deo, ℣ laudabũtur omnes qui iurant' in eo, quia obstructum est os loquentium iniqua.

In finem, Psalmus Dauid.

Lat. LXIII. *Heb.* LXIIII.

1 EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.

2 ℣ Protexisti me a conuentu malignantiũ: a multitudine operantiũ iniquitatẽ.

3 ℣ Quia' exacuerunt ut gladium linguas suas, intenderunt arcum rem amaram:

4 ℣ ut sagittent in occultis immaculatum. Subito sagittabunt eum, & nõ timebũt: ℣ firmauerunt sibi sermonem nequam.

5 Narrauerunt ut absconderent laqueos: dixerunt, Quis uidebit eos?

6 ℣ Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes ℣ scrutinio'.

7 ℣ Accedet homo ℣ ad' cor altum: & exaltabitur Deus.

8 Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: ℣ & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

9 Conturbati sunt omnes qui uidebant eos: ℣ & timuit omnis homo.

10 Et annunciauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt.

11 ℣ Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

℣ *In finem, Psalmus Dauid, Canticum Aggæi, Ieremiæ, & Ezechiel ℣ populo transmigrationis quando incipiebant proficisci.*

Lat. LXIIII. *Heb.* LXV.

1 TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur uotum in Ierusalem.

2 ℣ Exaudi orationem meam: ad te omnis caro ueniet.

3 ℣ Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis.

4 ℣ Beatus quem elegisti & assumpsisti ℣ inhabitabit' in atrijs tu s.

Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, ℣ mirabile in æquitate.

5 Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe.

6 ℣ Præparans montes in uirtute tua, accinctus potentia: ℣ qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius.

7 ℣ Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini & ℣ uespere' delectabis.

8 ℣ Visitasti terram, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio eius.

9 ℣ Riuos eius ℣ inebria', multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lætabitur germinans.

10 ℣ Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur hubertate.

11 ℣ Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur.

12 Induti sunt arietes ouium, & ualles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

℣ *In finem, Canticum psalmi - ℣ resurrectionis'.*

Lat. LXV. *Heb.* LXVI.

1 IVbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius.

2 ℣ Dicite Deo, quàm terribilia sunt opera tua Domine? in multitudine uirtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

3 ℣ Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

4 ℣ Venite, & uidete opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum.

5 ℣ Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.

6 ℣ Quidominatur in uirtute sua in æternum, oculi eius super gentes respiciũt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

7 ℣ Benedicite Gentes Deum nostrum, & auditam facite uocem laudis eius,

8 ℣ Qui posuit animam meam ad uitam: & non dedit in commotionẽ pedes meos.

9 ℣ Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

10 ℣ Induxisti nos in laqueum, profuisti

tribula-

-1 MS. R. Aug. G.

-MS. R G. H. C. Mat. 16. 27. Rom. 2. 6. 1. Cor. 3. 8 Gal. 6. 5.

℣ Iudæ, R. G. H. C. Conformiter autem Textui literæ Aug. & G q.

℣ Si 12 MS. R. Augustin. G. H. C.

℣ meditabar R G. Verũ MS. H. & C. sic turum legatur.

℣ laudabitur omnis qui iurat ℣ MS. R. Hil. Aug. G. H. C.

℣ Qui MS. R. Hil. G. Insuper H. & C. ad hæc modi reflexissime trãsferas.

℣ scrutinio 4 MS. R. G.

℣ & 10 Ms. R. G. H. C.

℣ de terra peregrinationis MS.

℣ habitabis MS.

Ἐξέδους προσευχὰς καὶ ἐσπέρας

℣ uespera R. G. H. C.

℣ inebrias 14 MS. Pro Textu faciũt Aug. Hil. G. H. C.

-H. C.

tribulationes in dorso nostro: ✝ impositi homines super capita nostra.

Transiuimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.

✝ Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi uota mea, ✝ quæ distinxerunt labia mea. Et locutum est os meum in tribulatione mea.

✝ Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietibus offeram tibi boues cum hircis.

✝ Venite, audite, & narrabo omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

✝ Ad ipsum ore meo clamaui, & exultaui sub lingua mea.

✝ Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

✝ Propterea exaudiuit Deus, & attendit uoci deprecationis meæ.

✝ Benedictus Deus qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam a me.

✝ In finem, in hymnis Psalmus cantici Dauid.

Lat. LXVI. *Heb.* LXVII.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet uultum suum super nos, & misereatur nostri.

✝ Vt cognoscamus in terra uiam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

✝ Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

✝ Lætentur, & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

✝ Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes, ✝ terra dedit fructum suum.

✝ Benedicat nos Deus Deus noster, benedicat nos Deus, & metuant eum omnes fines terræ.

✝ In finem, Psalmus cătici ipsi Dauid.

Lat. LXVII. *Heb.* LXVIII.

EXurgat Deus: & dissipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum, a facie eius.

✝ Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

✝ Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: & delectentur in lætitia.

✝ Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

* Exultate in conspectu eius, turbabuntur a facie eius, ✝ patris orphanorum, & iudicis uiduarum.

✝ Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit uinctos in fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

✝ Deus cum egrederereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto:

✝ Terra mota est, etenim cæli distillauerunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israel.

✝ Pluuiã uoluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ: & infirmata est, tu uero perfecisti eam.

✝ Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

✝ Dominus dabit uerbum euangelizantibus uirtute multa.

✝ Rex uirtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

✝ Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, & posteriora dorsi eius in pallore auri.

✝ Dum discernit cælestis reges super eã, niue dealbabuntur in Selmon:

✝ mons Dei, mons pinguis.

✝ Mons coagulatus, mõs pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mõs in quo beneplacitũ est Deo habitare in eo: etenim Dñs habitabit in finem.

✝ Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Sinai in sancto.

✝ Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem, accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes inhabitare Dominum Deum.

✝ Benedictus Dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.

✝ Deus noster Deus saluos faciendi: & Domini Domini exitus mortis.

✝ Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: uerticem capilli perambulantium in delictis suis.

✝ Dixit Dominus, Ex Basan conuertam, conuertam profundum maris:

✝ Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

✝ Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei, regis mei qui est in sancto.

✝ Præuenerunt principes coniuncti psallentibus, in medio iuuencularum tympanistriarum.

✝ In ecclesijs benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

✝ Ibi Beniamin adolescentulus in mentis excessu.

✝ Principes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

✝ Manda, Deus, uirtuti tuæ: confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

✝ A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges munera.

✝ Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in uaccis populorum: ut excludant eos qui probati sunt argento.

✝ Dissipa gentes, quæ bella uolunt: uenient legati ex Ægypto: Æthiopia præueniet manus eius Deo.

✝ Regna terræ cantate Deo: psallite Domino, psallite Deo, ✝ qui ascendit super cælum cæli, ad Orientem.

✝ Ecce dabit uoci suæ uocem uirtutis, date gloriam Deo, super Israel magnificentia eius, & uirtus eius in nubibus.

✝ Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit uirtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

*✝ In finem pro ijs qui commutabuntur * Dauid.*

Lat. LXVIII. *Heb.* LXIX.

SAlua me fac Deus, quoniã introierunt aquæ usque ad animam meam.

✝ Infixus sum in limo profundi: & non est substantia. Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

✝ Laborauí

exaltauit MS. Hal. Aug. R. G.

exaltatus est H. Aug. eius C.

-MS. R. G. H. C. -H. C.

Iudicabis R. G. H. G. Forte interpres noster χρίνεις non κρίνεις legit

dirriges MS. R. G. H. C. -MS. R. Hal. G. H. Addatur apud Aug. & C. -MS. R. Hal. G. legunt uero Aug. H. & C. * & 1. MS. R. Aug. G. H. C. -H. C. Legunt autem, ut in nostris, sic, & in G. codicibus. -MS. R. Hal. G. H. C.

Ephe. 4. 8.

habitare MS.

profundi 1 MS. G. H. C. profundo MS.

R. G. H. C. non est, scribet Sanctus Hier. in libris authentecis, sed obtio præmissum. * ipsi 2 MS. G. H. Quod uero a quibusdã additur Psalmus, in codice Vaticano Græco, in Textu Hebræo, in paraphasi Chaldea, non legitur.

† Laborauí clamans: fauces facta sunt
fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum
spero in Deum meum. 4
† Multiplicati sunt super capillos capitis
mei qui oderunt me gratis. 5
Confortati sunt qui persecuti sunt me
inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc
exoluebam.
† Deus tu scis insipientiam meam, & de-
licta mea a te non sunt abscondita. 6
† Non erubescant in me qui expectant
te Domine, Domine virtutum. 7
Non confundantur super me qui quæ-
runt te, Deus Israel.
† Quoniam propter te sustinui oppro-
brium: operuit confusio faciem meam. 8
† Extraneus factus sum fratribus meis, 9
& peregrinus filijs matris meæ.
Ioh.2,17 † Quoniam zelus domus tuæ comedit 10
Rom.15,3 me: & ‖ opprobria exprobrantium tibi, ce-
ciderunt super me.
† Et operui in ieiunio animam meam: 11
& factum est in opprobrium mihi.
† Et posui vestimétum meum cilicium: 12
& factus sum illis in parabolam.
† Aduersum me loquebantur qui sede- 13
bant in porta: & in me psallebant qui bi-
bebant vinum.
† Ego vero orationem meam ad te Do- 14
mine: tempus beneplaciti Deus.
In multitudine misericordiæ tuæ exaudi
me in veritate salutis tuæ:
† Eripe me de luto, vt non infigar: libera 15
me ab his qui oderunt me, & de profun-
dis aquarum.
† Non me demergat tempestas aquæ, ne- 16
que absorbeat me profundum: neque vr-
geat super me puteus os suum.
† Exaudi me Domine, quoniam benig- 17
na est misericordia tua: secundum multi-
tudinem miserationum tuarum respice in me.
† Et ne auertas faciem tuam a puero 18
tuo: quoniam tribulor, velociter exau-
di me.
† Intende animæ meæ, & libera eam: 19
propter inimicos meos eripe me.
† Tu scis improperium meum, & confu- 20
sionem meam, & reuerentiam meam.
tribulãtes MS. † In conspectu tuo sunt omnes *Aug. G.* qui tri- 21
bulant 'me, improperium expectauit cor
meum, & miseriam.
Et sustinui qui simul contristaretur, &
non fuit; & qui consolaretur, & non
inueni.
† Et dederunt in *escam mea MS. Simi-* escam meam 'fel: & 22
lister Textus, legit Aug. Mar. in siti mea potauerunt me aceto.
27, 48. Mar. 15. 36. † Fiat mensa eorũ coram ipsis in laqueũ, 23
& in *retributiones* 'in retributionem', & in scandalum.
† Obscurentur oculi eorum ne videant: 24
& dorsum eorum semper incurua.
† Effunde super eos iram tuam: & furor 25
iræ tuæ comprehendat eos.
† Fiat habitatio eorum deserta: & in ta- 26
bernaculis eorum non sit qui inhabitet.
† Quoniam quem tu percussisti, perse- 27
cuti sunt: & super dolorem vulnerum meo-
rum addiderunt.
† Appone iniquitatẽ super iniquitatem 28
eorum: & non intrent in *iustitia MS.* iustitiã 'tuam'.
R. Aug. G.
† Deleantur de Libro viuentium: & cum 29
iustis non scribantur.

† Ego sum pauper & dolens: salus tua 30
Deus suscepit me.
† Laudabo nomẽ Dei cum cantico: & 31
magnificabo eum in laude:
† Et placebit Deo super vitulum nouel- 32
lum cornua producentem & vngulas.
† Videant pauperes & lætentur: quærite 33
Deum, & viuet anima vestra:
† Quoniam exaudiuit pauperes Domi- 34
nus: & vinctos suos non despexit.
† Laudent illum cœli & terra, mare, & 35
omnia reptilia in eis.
† Quoniam Deus saluam faciet Sion: & 36
ædificabuntur ciuitates Iudæ.
Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acqui
rent eam.
† Et semen seruorum eius possidebit 37
eam, & qui diligunt nomen eius, habita-
bunt in ea.

1 † *In finem, Psalmus Dauid, in reme-*
moratione - quod saluum fecerit "
eum' Dominus'.

Lat. LXIX. *Heb.* LXX.

2 DEus in adiutorium meum intende: *- M S. R. Hier. Aug. G. Auctor ad Hel. & G.*
3 Domine ad adiuuandũ me, festina. *Iudic. Brix.*
† Confundantur, & reuereantur,
qui quærunt animam meam:
4 † Auertantur retrorsum & erubescant, *Sup. 34. 23. 39. 14 Sup. 34. 16. Infr. 70. 13.*
qui volunt mihi mala.
Auertantur statim erubescentes: qui di-
cunt mihi, Euge, euge.
5 † Exultent & lætentur in te omnes qui
quærunt te: & dicant semper, Magnifice-
tur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
6 † Ego vero egenus & pauper sum: Deus
adiuua me.
Adiutor meus & liberator meus es tu:
Domine ne morẽris.

Psalmus Dauid, filiorum Ionadab, & priorum captiuorum.

Lat. LXX. *Heb.* LXXI.

1 IN te Domine speraui, non confundar *Anapis- graphus apud Hebræos G.*
2 in æternum: † in iustitia tua libera me, *Sup. 30. 2.*
& eripe me.
Inclina ad me aurem tuam, & salua me.
3 † Esto mihi in Deum protectorem, & in
locum munitum: vt saluum me facias,
Quoniam firmamentum meum, & refu-
gium meum es tu.
4 † Deus meus eripe me de manu pecca- *- M S. R. Aug. G. R. G.*
toris, - & 'de manu contra legem agentis,
& iniqui:
5 † Quoniam tu es patiẽtia mea Domine,
Domine spes mea a iuuentute mea.
6 † In te confirmatus sum ex vtero: de ven
tre matris meæ tu es protector meus:
7 † In te cantatio mea semper. tamquam
prodigium factus sum multis, & tu adiu-
tor fortis.
8 † Repleatur os meum laude: vt can-
tem gloriam tuam, tota die magnitudi-
nem tuam.
9 † Ne proiicias me in tempore senectu-
tis: cum" defecerit 'virtus mea, ne dere-
linquas me: *" deficiet M S. Aug. G.*
10 † Quia dixerunt inimici mei mihi: &
qui custodiebant animam meam, consi-
lium fecerunt in vnum,

† Dicentes,

† Dicentes, Deus dereliquit eum: persequimini, & comprehendite eum: quia non est qui eripiat. 11

† Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice. 12

† Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione & pudore qui quærunt mala mihi. 13

† Ego autem semper sperabo: & adiiciam super omnem laudem tuam. 14

† Os meum annunciabit iustitiam tuã: tota die salutare tuum. 15

Quoniam non cognoui literaturam.

† Introibo in* potentiam 'Domini: Domine memorabor iustitiæ tuæ solius. 16

† Deus docuisti me a iuuentute mea: & vsque nunc pronunciabo mirabilia tua. 17

† Et vsque in senectam & senium, Deus, ne derelinquas me, 18

Donec annunciem brachium tuum generationi omni quæ ventura est:

† Potentiam tuam, & iustitiam tuam, Deus, vsque in altissima quę fecisti magnalia. Deus quis similis * tibi? 19

† *\ Quantas' ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conuersus viuificasti me: & de abyssis terræ iterum reduxisti me; 20

† Multiplicasti magnificentiam tuam: & conuersus consolatus es me. 21

† Nam & ego cõfitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus, psallam tibi in cithara, sanctus Israel. 22

† Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: & anima mea quam redemisti. 23

† Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cum confusi & reuerti fuerint qui quærunt mala mihi. 24

- *Psalmus* ' in Salomonem.

Lat. LXXI. *Heb.* LXXII.

Deus iudicium tuum regi da: & iustitiam tuam filio regis. 1

Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio. 2

† Suscipiant montes pacem populo, & colles iustitiam. 3

† Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem. 4

† Et permanebit cum Sole & ante Lunã in generatione* & generationem'. 5

† Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram. 6

† Orietur in diebus e ius iustitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna. 7

† Et dominabitur a mari vsque ad mare: & a flumine vsque ad terminos orbis terrarum. 8

† Coram illo procident Æthiopes: & inimici eius terram lingent. 9

† ‖ Reges Tharsis & insulæ munera offerent: reges Arabũ & Saba dona adducent: 10

† Et adorabunt eũ omnes reges *: omnes gentes seruient ei: 11

† Quia* liberabit' pauperem a potente, & pauperem, cui non erat adiutor. 12

† Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet. 13

† Ex vsuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo. 14

† Et viuet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & *\ adorabunt' de ipso semper: tota die benedicent ei. 15

† - Et' erit* firmamentum' in terra in summis montium, superextolletur super Libanum*\ fructus' eius: & florebunt de ciuitate sicut fœnum terræ. 16

† Sit nomen eius benedictum in secula: ante Solem permanet nomen eius.

Et benedicẽtur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum. 17

† Benedictus Dominus * Deus Israel, qui facit mirabilia solus: 18

† Et benedictum nomen maiestatis eius in æternum, & replebitur maiestate eius omnis terra: fiat, fiat. 19

† Defecerunt laudes Dauid filij Iesse. 20

Psalmus ' *Asaph.*

Lat. LXXII. *Heb.* LXXIII.

Quàm bonus Israël Deus his qui recto sunt corde? 1

† Mei autem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei. 2

† Quia zelaui super* iniquos', pacem peccatorum videns. 3

† Quia non est respectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum. 4

† In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur: 5

† Ideo tenuit eos superbia, operti sunt iniquitate & impietate sua. 6

† Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorũ: transierunt in affectum cordis. 7

† Cogitauerunt, & locuti sunt* nequitiam': iniquitatem in excelso locuti sunt. 8

† Posuerunt in cœlum os suum: & lingua eorum transiuit in terra. 9

† Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis. 10

† Et dixerunt, Quomodo* scit' Deus, & si est scientia in excelso? 11

† Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt diuitias. 12

† Et dixi, Ergo sine causa iustificaui cor meum, & laui inter innocentes manus meas: 13

† Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis. 14

† Si dicebam, Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui. 15

† * Existimabam vt cognoscerem, hoc, labor est ante me, 16

† Donec intrem in sanctuarium Dei: - & ' intelligam in nouissimis eorum. 17

† Veruntamẽ propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur. 18

† Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt, perierunt propter iniquitatem suam. 19

† Velut somnium surgentium Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. 20

† Quia inflammatum est cor meum, & & renes mei commutati sunt: † & ego ad ad nihilum redactus sum, & nesciui. 21 22

† Vt iumentum factus sum apud te: & ego semper tecum. 23

† Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me. 24

* potentias 12 M S. Hier. H. Numerus vero singularis est Aug. G. & C.

* sit M S.

* Quanta M S. Alterã lectionem Aug. sequitur, tandemq; Græcus textus ad ſtruit; Hebraus vero rq, tabaquam ille ſuſcepit ã ex quo e. lij, Qui tr ãſtulit. - 4 M S. Hier. Aug. G. H. neque quidquam hinc tot uolo adijcimus.

* generationem 2 M S. Hieron. Aug. G. H. C.

Iſa. 60. 6 Matt. 2. 11.

* terræ M S. R. G. Verũ ab H. & C. nõ agnoſcitur, eſtq; Hieronymo ſuperfluum.

* liberauit M S. R. Aug. G. Textus autem H. & C. conſonat.

* oradauit 3 M. S. Aug. - M S. R. G. H. C.

* frumentum 1 M. S.

* flaſtum o.

* Deus Q. q. H. C. at quæ iſtud ꝑtemerité dũ nõ eſſe, Hier. Sunia de cet.

* Τῷ ἀσάφ.

* iniqua M S Hier.

* in nequitia M S. R. G. H.

* ſcinit 3 MS. R. Auguſt. G. H.

* Et M S. R. Auguſt. G. H. C. - Hieron. ad Sunia, H. C.

¶ Quid enim mihi est in cœlo? & a te quid volui super terram? 25
¶ Defecit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. 26
¶ Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te. 27
¶ Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam: Vt annúciem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion. 28

¶ Intellectus Asaph.

Lat. LXXIII. Heb. LXXIIII.

VT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ? 1
¶ Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio. 2
Redemisti virgã hæreditatis tuæ: mons' Sion in quo habitasti in eo.
¶ Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto? 3
¶ Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solemnitatis tuæ. 4
¶ Posuerunt signa sua, signa: & non cognouerunt sicut in exitu super summũ. 5
¶ Quasi in sylua lignorum securibus excciderunt ianuas eius in idipsum: in securi & ascia deiecerunt eam. 6
¶ Incenderunt igni sanctuarium tuũ: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui. 7
¶ Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul, Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra. 8
¶ Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognoscet amplius. 9
¶ Vsquequo Deus improperabit inimicus, irritat aduersarius nomen tuum in finem? 10
¶ Vt quid auertis manum tuam, & dextram tuam de medio sinu tuo in finem? 11
¶ Deus autem rex noster ante sæcula operatus est salutem in medio terræ. 12
¶ Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis. 13
¶ Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum. 14
¶ Tu dirupisti fontes & torrentes: tu siccasti fluuios Ethan. 15
¶ Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram & Solem. 16
¶ Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem & ver tu plasmasti ea. 17
¶ Memor esto huius, inimicus improperauit Domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum. 18
¶ Ne tradas bestijs animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. 19
¶ Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum. 20
¶ Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum. 21
¶ Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab insipiente sunt tota die. 22
¶ Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderunt, ascendit semper. 23

¶ In finem ne corrumpas, Psalmus cantici Asaph. 1

Lat. LXXIIII. Heb. LXXV.

CONfitebimur tibi Deus: confitebimur, & inuocabimus nomen tuum. 2
¶ Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo. 3
¶ Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. 4
¶ Dixi iniquis, Nolite iniquè agere: & delinquentibus, Nolite exaltare cornu: 5
¶ Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem. 6
¶ Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: 7
¶ quoniam Deus iudex est. 8
¶ Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto. 9
Et inclinauit ex hoc in hoc: verùtamen fæx eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ. 10
¶ Ego autem annunciabo in seculum: cantabo Deo Iacob. 11
¶ Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti. 12

¶ In finem, in laudibus, Psalmus Asaph, canticum ad Assyrios. 1

Lat. LXXV. Heb LXXVI.

NOtus in Iudæa Deus: in Israel magnum nomen eius. 2
¶ Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion. 3
¶ Ibi confregit potentias arcum, scutum, gladium, & bellum. 4
¶ Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: ¶ turbati sunt omnes insipientes corde. 5 6
Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. 7
¶ Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt qui ascenderunt equos. 8
¶ Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua. 9
¶ De cœlo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit, 10
¶ Cum exurgeret in iudicium Deus, vt saluos faceret omnes mansuetos terræ. 11
¶ Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi. 12
¶ Vouete, & reddite Dño Deo vestro: omnes qui in circuitu eius afferetis munera 13
Terribili, & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

¶ In finem pro Idithun, Psalmus Asaph. 1

Lat. LXXVI. Heb. LXXVII.

VOce mea ad Dñm clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi. 2
¶ In die tribulationis meæ Deũ exquisiui, 3

Nomen qui formicatur M. S. B. Aug. G. H. Numero autem multitudinis expressum. C.

συνῆσε ὡς, τῷ ἀσάφ.

mons' M. S. Aug. Ex G. & H. utrumque modo trãs ferri, vtile.

exitum M. S. G.

4. Reg. 25. 9.

Textus non habet κατα παύσωμεν' ut quidã, sed κατα καύσωμεν. i. incendamus. Hieron.

Luc. 1. 70

salutem M. S. B. H. C. Textus ante Hefio, Augustum et G. corruptus est.

animã confitentem 16 M. S. B. Aug. G. M. S. B. Aug. G. H. C.

Ne corrumpas, Psalmus cantici Asaph. Hoc titulo præfigitur Psalmo 56. Vide ibi.

disperdas ¶ Mss. Veterum ex G. & H. vertas fiet.

τῷ ἀσάφ.

arcum M. S. B. Hieron. Aug. G. H.

Illuminans M. S. B. G. Hier. ad Sun. G. H.

timuit M. S. Aug. aqueæ propriæ significant notes. Græca, Hebræa & Græca.

afferet M. S. B. G. H. C.

Inscr. 141. 1.

quisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.
¶ Renuit consolari anima mea, memor fui Dei, & delectatus sum: & exercitatus sum: & defecit spiritus meus. 4
¶ Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus. 5
¶ Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui. 6
¶ Et meditatus sum nocte cum corde meo: & exercitabar, & scopebam spiritum meum. 7
¶ Nunquid in æternum proijciet Deus, ℣ aut' non apponet ut complacitior sit adhuc? 8
¶ Aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem? 9
¶ Aut obliuiscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas? 10
¶ Et dixi, Nunc cœpit: hæc mutatio dexteræ Excelsi. 11
¶ Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum, 12
¶ Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinuentionibus tuis exercebor.
¶ Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? ¶ tu es Deus qui facis mirabilia. 13 14 15
Notam fecisti in populis virtutem tuam:
¶ redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob & Ioseph. 16
¶ Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbatæ sunt abyssi. 17
¶ Multitudo sonitus aquarum: uocem dederunt nubes. 18
¶ Etenim sagittæ tuæ transeunt: uox tonitrui tui in rota. 19
Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est & contremuit terra.
¶ In mari uia tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & uestigia tua non cognoscentur. 20
¶ ‖ Deduxisti sicut oues populum tuum in manu Moysi & Aaron. 21

¶ *Intellectus Asaph.* 1

Lat. LXXVII. *Heb.* LXXVIII.

Attendite ℣ populе' meus legem meam: inclinate aurem uestram in uerba oris mei.
¶ Aperiam in ℣ parabolis' os meum: loquar propositiones ab initio. 2
¶ Quanta audiuimus & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis. 3
¶ Non sunt occultata a filijs eorum, in ℣ generatione altera', 4
Narrantes laudes Domini, & uirtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit.
¶ Et suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel. 5
Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filijs suis: ¶ ut cognoscat generatio altera. 6
Filij qui nascentur, & exurgent, & narrabunt filijs suis, 7
¶ Vt ponant in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei, & mandata eius exquirant,
¶ Ne fiant sicut patres eorum, generatio praua & exasperans, 8
Generatio quæ non direxit cor suum, & non est creditus cum Deo spiritus eius.
¶ Filij ᵛ Ephrem' intendentes & mittentes arcum conuersi sunt in die belli: 9 10
¶ Non custodierunt testamentum Dei: & in lege eius noluerunt ambulare. 11
¶ Et obliti sunt benefactorum eius, & mirabilium eius quæ ostendit eis. 12
¶ Coram patribus eorum fecit mirabilia in Terra Ægypti, in campo Taneos. 13
¶ ‖ Interrupit mare, & perduxit eos: & ℣ statuit aquas quasi in utre. 14
¶ ‖ Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis. 15
¶ ‖ Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos uelut in abyssо multa. 16
¶ Et eduxit aquam de petra: & ℣ deduxit' tanquam flumina aquas. 17
¶ Et appositerunt adhuc peccare ei: in ℣ iram' excitauerunt Excelsum in inaquoso. 18
¶ Et tentauerunt Deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis. 19
¶ ‖ Et male locuti sunt de Deo: dixerunt, Nunquid poterit Deus parare mensam in deserto? 20
¶ ‖ Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt:
Nunquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo? 21
¶ Ideo audiuit Dominus, & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel: 22
¶ Quia non crediderunt in Deo, nec speurauerunt in salutari eius, 23
¶ Et mandauit nubibus desuper, & ianuas cœli aperuit. 24
¶ ‖ Et pluit illis manna ad manducandū, & ‖ panem cœli dedit eis. 25
¶ ‖ Panem angelorum manducauit homo: escaria misit eis in abundantia. 26
¶ ‖ Transtulit Austrum de cœlo: & induxit in uirtute sua Africum. 27
¶ Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris uolatilia pennata. 28
¶ Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum. 29
¶ Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis. 30
¶ non sunt fraudati a desiderio suo.
‖ Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: ¶ & ira Dei ascendit super eos. 31
Et occidit pingues eorum, & electos Israel impediuit.
¶ In omnibus his peccauerunt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus eius. 32 33
¶ Et defecerunt in uanitate dies eorum: & anni eorum cum festinatione. 34
¶ Cum occideret eos, quærebant eum: & reuertebantur, & diluculo ueniebant ad ℣ eum'.
¶ Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum: & Deus excelsus redemptor eorum est. 35
¶ Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei: 36
¶ Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. 37
¶ Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos. 38
Et ℣ abundauit' ut auerteret iram suam: & non ℣ accendit' omnem iram suam:

-M S. R. Aug. G. H. C.

℣ & 10 M S. R. Hier. Aug. G. H. C.

Exo. 14. 19. ℣ populus M S. Augu. Sup. 48. 5 Mat. 13. 35. ℣ parabola M S. H. C. Suffragatur Aug. Greca lectio, & Euangelica ratio. ℣ generationem alteram M S. G. Ijud sequentibus aptè conuenit potest: In generatione ẽ altera ẽ narrauerunt ei, &c. ἑτεραίμ

Exo. 14. 21: Exo. 13. 21. 14. 19 24. -M S. R. Aug. G. Verè additur ab H. & C. Ps. 104. 38. Exo. 17. 6 ℣ eduxit M S. 9. ℣ ira M S. Num. 20. 11. Nu. 11. 1.

Exo. 16. 4. 14. Nu. 11. 7. Ioan. 6. 31. 1. Cor. 10. 3. Nu. 11. 31

℣ Deus MS. R. H. C.

Nu. 11. 33.

℣ multiplicauit 2 M S. ℣ accendet M S. R. G. H. C.

¶ Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens & non rediens.
¶ Quoties exacerbauerunt eum in deserto, in ira eum concitauerunt eum in inaquoso?
¶ Et conuersi sunt, & tentauerunt Deū: & sanctum Israel exacerbauerunt.
¶ Non sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de manu tribulantis,
¶ Sicut posuit in Aegypto signa sua, & prodigia sua in campo Taneos.
¶ ‖ Et conuertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.
¶ ‖ Misit in eos ᵛ cynomyiam', & comedit eos: & ranam, & disperdidit eos.
¶ ‖ Et dedit ærugini fructus eorum: & labores eorum locustæ.
¶ ‖ Et occidit in grandine vineas eorum: & moros eorum in pruina.
¶ ‖ Et tradidit grandini iumenta eorum: & possessionem eorum igni.
¶ Misit in eos iram indignationis suæ: indignationem, & iram, & tribulationem: ᵛ immissiones per angelos malos.
¶ Viam fecit semitæ iræ suæ, * non pepercit a morte animabus eorum: & iumenta eorum in morte conclusit.
¶ ‖ Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: primitias ᵛ omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.
¶ ‖ Et abstulit sicut oues populum suum: & perduxit eos tamquam gregem in deserto.
¶ Et ᵛ eduxit eos in spe, & non timuerunt: & ‖ inimicos eorum operuit mare.
¶ Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, montem quem acquisiuit dextera eius.
¶ ‖ Et eiecit a facie eorum Gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis:
Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.
¶ Et tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.
¶ Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum.
¶ * In ira concitauerunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem eum prouocauerunt.
¶ Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihilum redegit valde Israel.
¶ ‖ Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus.
¶ ‖ Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.
¶ Et conclusit in gladio populum suum: & hæreditatem suam spreuit.
¶ Iuuenes eorum comedit ignis: & virgines eorum non sunt lamentatæ.
¶ Sacerdotes eorum in gladio ceciderūt: & viduæ eorum non ᵛ plorabantur'.
¶ Et excitatus est tamquam dormiens, Dñs, tamquam potens crapulatus a vino.
¶ Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
¶ Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum ᵛ Ephraim' non elegit:
¶ Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit.
¶ Et ædificauit sicut ᵛ vnicornium' sanctificium suum in terra, quam fundauit in seculū.
¶ Et ‖ elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium: ¶ de post fœtantes accepit eum,
Pascere Iacob seruum suum, & Israël hæreditatem tuam:
¶ Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos

1 ¶ *Psalmus Asaph.*

Lat. LXXVIII. *Heb.* LXXIX.

DEus venerunt Gentes in hereditatē tuam, polluerūt templum sanctum tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.
2 ¶ Posuerunt morticina seruorum tuorum escas volatilibus cœli: carnes sanctorum tuorum bestijs terræ.
3 ¶ Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret.
4 ¶ Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt.
5 ¶ Vsquequo Domine irasceris in finem, accendetur velut ignis zelus tuus.
6 ¶ Effunde iram tuam in Gentes quæ te non nouerunt: & in regna quæ nomen tuum non inuocauerunt;
7 ¶ Quia comederunt Iacob: & locū eius desolauerunt.
8 ¶ ‖ Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti sumus nimis.
9 ¶ Adiuua nos Deus salutaris noster: & ¶ propter gloriam nominis tui ᵛ Domine' libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum:
10 ¶ Ne forte dicant in Gentibus, Vbi est Deus eorum? & innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Vltio sanguinis seruorum tuorum qui effusus est:
11 ¶ Introeat in conspectu tuo gemitus cōpeditorum.
Secundum magnitudinem brachij tui posside filios mortificatorum.
12 ¶ Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi Domine.
13 ¶ Nos autē populus tuus & oues pascuæ tuæ confitebimur tibi in seculum:
In generationem & generationem annunciabimus laudem tuam.

1 ¶ *In finem, pro ijs qui commutabuntur, testimonium' Asaph', Psalmus.*

Lat. LXXIX. *Heb.* LXXX.

QVi regis Israel, intende: qui deducis ᵛ velut ouem' Ioseph.
Qui sedes super cherubim, manifestare coram ᵛ Ephraim', ¶ * Ben-iamin & Manasse.
3 Excita potentiam tuam, & veni vt saluos facias nos.

¶ Deus

Exod. 7. 20. *Exod. 8. 6. 24* ᵛ *cœnomyiam, Hier. ad Sunniam.* *Exo. 10. 13.* *Exod. 9. 23.* - MS. R. G. H. *Additur autem a C.* *Exo. 9. 3.* ᵛ *immissiones* 14 MS. R. *Hier. G. H. C.* *et 6 MS. R. Aug. G. Omittitur vero a 6 q H. & C.* *Exod. 12. 29.* ᵛ *laboris* 4 MS. *Augst. H. C. Textus autem lectio cōsonat G* *Exo. 13. 18.* ᵛ *deduxit* MS. *Aug. G. H.* *Exod. 14. 27.* *Ios. 11. 7* * *Et* MS R. *Aug. G H. C.* *Ier. 7. 12* *1 Reg. 4. 2* ᵛ *plorabantur.* MS. *Hier. R. G.* ᵛ *facium H.* ᵛ *ii. Misericordiæ quæ flebunt. (nō) sufferunt li (bus.) C* ᵛ *Ephræ* MS ᵛ *Ephrē Aug.*

ᵛ *unicornium* MS. *idq; co ut mirer G.* *μονόκερως pro tos. Verum H. est numero plurali. & Aug. unicornium.* *1. Reg. 16.*

¶ *Τῷ εἰς τὸ.* ᵛ *amussim* ques MS. *Hier.* ᵛ *Ephrē Aug.* * *&* MS. *Hier. Augustin. R. G. H. C.*

¶ Deus conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus. 4

¶ Domine Deus virtutum, quousque iracẽris super orationem serui tui? 5

¶ Cibabis nos pane lachrymarum: & potum dabis nobis in lachrymis in mensura? 6

¶ Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: & inimici nostri subsannauerunt nos. 7

¶ Deus virtutum conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus. 8

¶ Vineam de Ægypto transtulisti: eiecisti Gentes, & plantasti eam. 9

¶ Dux itineris fuisti in conspectu eius: & plantasti radices eius, & impleuit terram. 10

¶ Operuit montes umbra eius: & arbusta eius cedros Dei. 11

¶ Extendit palmites suos vsque ad mare: & vsque ad flumen propagines eius. 12

¶ Vt quid destruxisti maceriam eius, & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam? 13

¶ Exterminauit eam aper de sylua: & singularis ferus depastus est eam. 14

¶ Deus virtutum conuertere: respice de cœlo, & vide, & visita vineam istam. 15

¶ Et perfice eam quam plantauit dextera tua: & super "filium - hominis quem confirmasti tibi. 16

¶ Incensa igni & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt. 17

¶ Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ: & super filium hominis quem confirmasti tibi. 18

¶ Et nõ discedimus a te: viuificabis nos, & nomen tuum inuocabimus. 19

¶ Domine Deus virtutum conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus. 20

¶ *In finem, pro torcularibus - Psalmus ipsi Asaph, - quinta sabbathi.* 1

Lat. LXXX. *Heb.* LXXXI.

EXultate Deo adiutori nostro: iubilate Deo Iacob. 2

¶ Sumite psalmum, & date tympanum: psalterium iucundum cum cithara. 3

¶ Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die solemnitatis "vestræ. 4

¶ Quia præceptum - in Israel est, & iudicium Deo Iacob. 5

¶ Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de Terra Ægypti: linguam quam non nouerat audiuit. 6

¶ Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt. 7

¶ In tribulatione inuocasti me, & liberaui te; exaudiui te in abscondito tempestatis: ‖ probaui te apud aquam contradictionis. 8

¶ ‖ Audi populus meus, & contestabor te: Israel si audieris me, ¶ non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum. 9 10

¶ Ego enim sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti, dilata os tuum, & implebo illud. 11

¶ Et non audiuit populus meus vocem meam: & Israel non intendit mihi. 12

¶ Et dimisi eos secundum desiderta cordis eorum, ibunt in adinuentionibus suis. 13

¶ ‖ Si populus meus audisset me; Israel si in vijs meis ambulasset: 14

¶ Pro nihilo forsitan inimicos eorũ humiliassem: & super tribulantes eos misissem manum meam. 15

¶ Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in "secula. 16

¶ Et cibau t eos ex adipe frumenti: & de petra, melle saturauit eos. 17

¶ *Psalmus Asaph.* 1

Lat. LXXXI. *Heb.* LXXXII.

DEus stetit in synagoga Deorum: in medio autem Deos diuidicat. 2

¶ Vsquequo iudicatis iniquitatẽ: & facies peccatorum sumitis? 3

¶ Iudicate egeno & pupillo: humilem & pauperem iustificate. 4

¶ ‖ Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate. 5

¶ Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terræ. 6

¶ ‖ Ego dixi, Dij estis, & filij excelsi omnes. 7

¶ Vos autem sicut homines moriemini: & sicut vnus de principibus cadetis. 8

¶ Surge Deus, iudica terram: quoniam tu hæreditabis in omnibus Gentibus. 9

¶ *Canticum Psalmi Asaph.* 1

Lat. LXXXII. *Heb.* LXXXIII.

DEus quis similis erit tibi: ne taceas, neque compescaris Deus. 2

¶ Quoniã ecce inimici tui sonuerunt: & qui oderunt te, extulerunt caput. 3

¶ Super populum tuum malignauerunt consilium: & cogitauerunt aduersus sanctos tuos. 4

¶ Dixerunt, Venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel vltra. 5

¶ Quoniam cogitauerunt vnanimiter: simul aduersum te testamentum disponent, ¶ tabernacula Idumæorum & Ismaelitæ, Moab, & Agareni, 6 7

¶ Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum. 8

¶ Etenim Assur venit cũ illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot. 9

¶ Fac illis sicut Madiam & ‖ Sisaræ: sicut Iabin in torrente Cison. 10

¶ Disperierunt in Endor: facti sunt vt stercus terræ. 11

¶ ‖ Pone principes eorum sicut Oreb & Zeb, & ‖ Zebee, & Salmana, 12

¶ Omnes principes eorum: qui dixerũt, Hæreditate possideamus sanctuariũ Dei. 13

¶ Deus meus pone illos vt rotam, - & sicut stipulam ante faciem venti. 14

¶ Sicut ignis qui "comburit syluam, & sicut flamma comburens montes: 15

¶ Ita persequẽris illos in tempestate tua, & in ira tua "turbabis eos. 16

¶ Imple facies eorũ ignominia: & quærent nomen tuum Domine. 17

¶ Erubescant & cõturbentur in seculum seculi: & confundantur & pereant. 18

¶ Et cognoscant quia nomen tibi Dominus, tu solus altissimus "in omni terra. 19

"μονὸς ὁ ὑψιστος. - 10 MS. G q. H. Legatur ante ab Aug. & G. "Regem Christum C.

- H. C.

- 2 MS. R. G. H. C. Expositur ante ab Aug.

"nostræ MS. Hier. H.C. Testus ante, G. consonant. - M S. G. "ipsi Augst. Gen. 41.25. 45 Exo. 17. 5. Exo. 20. 2.

Aff. 14. 16.

Baruch 3 13

"secula M S. Numero singulari, et Aug. G. H. & C. legunt.

Prou. 24. 11.

Ioan. 10. 34.

"τῷ ᾠδῇ

Iudi. 7. 22. Iudi. 4. 15. Iudi. 7. 25. Iudi. 8. 21. - M S. R. Hier. Aug. G. H. Additum est autem a C. "comburet MS. R. G. H. Similiter vero Textus, exposuit C. legentes. & Aug.

"conturbabis 1 M S. G. "super omne terra 2. MS. G H. Vtrumque lectionis meminit Augustus.

¶ *In finem pro torcularibus filijs Core, Psalmus.*
Lat. LXXXIII. *Heb.* LXXXIIII.

QVàm dilecta tabernacula tua Domine uirtutum : ¶ concupiscit & deficit anima mea in atria Domini
Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum uiuum.
¶ Etenim passer inuenit sibi domum : & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos,
Altaria tua Domine uirtutum, rex meus & Deus meus.
¶ Beati qui habitant in domo tua : * In secula seculorum laudabunt te.
¶ Beatus uir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit,
¶ in ualle lachrymarum in loco quem posuit.
¶ Etenim ‖ benedictiones dabit legislator, ibunt ᵛ de uirtute in uirtutem : uidebitur Deus deorum in Sion.
¶ Domine Deus uirtutum exaudi orationem meam : auribus percipe Deus Iacob.
¶ Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui :
¶ Quia melior est dies una in atrijs tuis super millia. Elegi abiectus esse in domo Dei mei : magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
¶ Quia misericordiam & ueritatem diligit * Deus : gratiam & gloriam dabit Dñs.
¶ Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia :
¶ Domine uirtutum, beatus homo qui sperat in te.

¶ *In finem, filijs Core Psalmus.*
Lat. LXXXIIII. *Heb.* LXXXV.

BEnedixisti Domine terrã tuam : auertisti captiuitatem Iacob.
¶ Remisisti iniquitatem plebis tuæ : operuisti omnia peccata eorum.
¶ Mitigasti omnem iram tuam : auertisti ab ira indignationis tuæ.
¶ Conuerte nos Deus salutaris noster : & auerte iram tuam a nobis.
¶ Nunquid in æternum irasceris nobis : aut extendes iram tuam a generatione in generationem ?
¶ Deus tu conuersus uiuificabis nos : & plebs tua lætabitur in te.
¶ Ostende nobis Domine misericordiam tuam : & salutare tuum da nobis.
¶ Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : quoniam loquetur pacem in plebem suam,
Et super sanctos suos, & in eos qui conuertuntur ad cor.
¶ Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius : ut inhabitet gloria in terra nostra.
¶ Misericordia & ueritas obuiauerunt sibi : iustitia & pax osculatæ sunt.
¶ Veritas de terra orta est : & iustitia de cœlo prospexit.
¶ Etenim Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum.
¶ Iustitia ante eum ambulabit : & ponet in uia gressus suos.

¶ *Oratio ipsi Dauid.*
Lat. LXXXV. *Heb.* LXXXVI.

INclina Dñe aurem tuam, & exaudi me quoniam inops & pauper sum ego.
¶ Custodi animam meam quoniam sanctus sum : saluum fac seruum tuum Deus meus sperantem in te.
¶ Miserere mei Dñe quoniam ad te ‖ clamaui : tota die ¶ lætifica animam serui tui, quoniam ad te Dñe animã meam leuaui.
¶ Quoniã tu Dñe suauis & mitis, & multæ misericordiæ omnibus inuocãtibus te.
¶ Auribus percipe Domine orationem meã : & intende uoci deprecationis meæ.
¶ In die tribulationis meæ clamaui ad te : quia exaudisti me.
¶ Non est similis tui in dijs Domine : & non est secundum opera tua.
¶ Omnes gentes quascunque fecisti, uenient, & adorabunt coram te Domine : & glorificabunt nomen tuum.
¶ Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia : tu es Deus solus.
¶ Deduc me Domine in uia tua, & ingrediar in ueritate tua : lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.
¶ Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuũ in æternum :
¶ Quia misericordia tua magna est super me : & eruisti animam meam ex inferno inferiori.
¶ Deus iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quæsierunt animam meam : & non proposuerunt te in conspectu suo.
¶ Et tu Domine Deus miserator, & misericors, patiens, & multæ misericordiæ, & uerax,
¶ Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo : & saluum fac filium ancillæ tuæ.
¶ Fac mecũ signũ in ‖ bonũ, ‖ ut ᵛ uideãt qui oderunt me, & confundantur, quoniã tu Dñe adiuuisti me, & consolatus es me.

¶ *Filijs Core Psalmus cantici.*
Lat. LXXXVI. *Heb.* LXXXVII.

FVndamenta eius in montibus sanctis :
¶ Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.
¶ Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei.
¶ Memor ero ᵛ Raab & Babylonis ‖ sciẽtium mei. Ecce alienigenæ, & Tyrus & populus Æthiopum, hi fuerunt illic.
¶ Nunquid Sion dicet, Homo, & homo natus est in ea : & ipse fundauit eam Altissimus ?
¶ Dominus narrabit in ‖ scripturis populorum, & principum, horum qui fuerunt in ea.
¶ Sicut lætantium omnium habitatio est in te

¶ *Canticum Psalmi filijs Core in finem pro Maheleth ad respondendum, intellectus Eman Ezrahite.*
Lat. LXXXVII. *H.* LXXXVIII.

DOmine Deus salutis meæ, in die clamaui & nocte coram te.
¶ Intret in conspectu tuo oratio mea.

* Domine Mss.

‖ benedictiones Mss. Aug. Verũ Textus ea stipulantur Hier. R.G.H.C.

ᵛ ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν.

* Dominus 2 Mss. R.G.H.C.

¶ clamabo 3 Mss. R. G. H. C. Ioel 2. 23

‖ bono Mss. Aug. ‖ & Mss. R.G.H.C.

ᵛ Raab, quod Chaldæus Aegyptum exponit Meretrices ille suus nomen est.

‖ scientibus Mss. Aug. R.G.C. insuper habet hunc modum ve tibi sine transferũ tur.

‖ scripturis Mss. R. G. H.

* Mss. R. Aug. G. H.

συνέσεως ἀμήν τῶ.

mea: inclina autem tuam ad precem meá :
† Quia repleta est malis anima mea : & uita mea inferno appropinquauit .
† Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio , † inter mortuos liber,
Sicut uulnerati dormientes in sepulchris , quorum non es memor amplius : & ipsi de manu tua repulsi sunt .
† Posuerunt me in lacu inferiori : in tenebrosis , & in umbra mortis .
† Super me confirmatus est furor tuus : & omnes fluctus tuos induxisti super me .
† Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi .
† Traditus sum,& non egrediebar : oculi mei languerunt præ inopia .
Clamaui ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas .
† Nunquid mortuis facies mirabilia : aut medici suscitabunt , & confitebuntur tibi?
†Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & ueritatem tuam in perditione?
† Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, & iustitia tua in terra obliuionis?
† Et ego ad te Domine clamaui : & mane oratio mea præueniet te .
† Vt quid Domine repellis orationem meam : auertis faciem tuam a me?
† Pauper sum ego , & in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem, humiliatus sum , & conturbatus .
† In me transierunt iræ tuæ: & terrores tui conturbauerunt me .
† Circundederunt me sicut aqua : tota die circundederunt me simul .
†Elongasti a me amicum, & proximum: & notos meos a miseria.

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

†συνέσεως ἀιθὰμ τῷ .

* generatione Mſs. Textus Hebr. repugnat, ut hoc, et proxime loco.

2 Reg. 7. 12.

* generatione Mſs. Hier.

* Domino Mſs. R. Hier. Aug. G. H. C.

†Intellectus Ethan Exrahitæ .

Lat. LXXXVIII. Heb. LXXXIX.

Misericordias Domini in æternum cántabo. In* generationem' & generationem annúciabo ueritatem tuam in ore meo .
† Quoniam dixisti , In æternum misericordia ædificabitur: in cœlis præparabitur ueritas tua in eis .
† Disposui testamentum electis meis , † iurauí Dauid seruo meo,
† Vsque in æternum præparabo semen tuum, Et ædificabo in* generationem' & generationem sedem tuam .
† Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine: etenim ueritatem tuam in ecclesia sanctorum .
† Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino , similis erit* Deo' in filiis Dei ?
† Deus qui glorificatur in concilio sanctorum : magnus , & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt .
† Domine Deus uirtutum quis similis tibi? potens es Domine , & ueritas tua in circuitu tuo .
† Tu dominaris potestati maris : motum autem fluctuum eius tu mitigas.
†Tu humiliasti sicut uulneratum , superbum : in brachio uirtutis tuæ dispersisti inimicos tuos .

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

† Tui sunt cœli, & tua est terra , orbem terræ , & plenitudinem eius tu fundasti :
† aquilonem , & mare tu creasti .
Thabor , & Hermon in nomine tuo exultabunt : † tuum brachium cum potentia
Firmetur manus tua , & exaltetur dextera tua : † iustitia , & iudicium præparatio sedis tuæ .
Misericordia ,& ueritas præcedent faciem tuam : † beatus populus qui scit iubilationem .
Domine , in lumine uultus tui ambulabunt, † & in nomine tuo exultabunt tota die , & in iustitia tua exaltabuntur .
† Quoniam gloria uirtutis eorum tu es , & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum .
† Quia Domini est assumptio nostra , & sancti Israel regis nostri .
† Tunc locutus es in uisione sanctis tuis, & dixisti , Posui adiutorium* in potente' , -&' exaltaui electum de plebe mea .
† Inueni Dauid seruum meum: ‖ oleo sancto meo unxi eum .
† Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum* confortabit' eum .
† Nihil proficiet inimicus in eo , & filius iniquitatis non apponet nocere* ei' .
† Et concidam a facie ipsius inimicos eius : & odientes eum , in fugam conuertam .
† Et ueritas mea , & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius .
† Et ponam in mari manum eius : & in fluminibus dexteram eius .
† Ipse* inuocauit' me,Pater meus es tu: Deus meus , & susceptor salutis meæ .
† Et ego primogenitum ponam illum : excelsum præ regibus terræ .
† In æternum seruabo illi misericordiam meam , & testamentum meum fidele ipsi .
† Et ponam in seculum seculi semen eius: & thronum eius sicut dies cœli .
† Si - autem' dereliquerint filij eius legem meam , & in iudicijs meis non ambulauerint :
† Si iustitias meas prophanauerint, & mandata mea non custodierint:
† Visitabo in uirga iniquitates eorum,& in uerberibus peccata eorum .
† Misericordiam autem meam non dispergam ab eo , neque* nocebo' in ueritate mea ,
† Neque prophanabo testamentum meum , & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita .
† Semel iuraui in sancto meo, si Dauid mentiar : † ‖ semen eius in æternum manebit .
Et thronus eius sicut Sol in conspectu meo. † & sicut Luna perfecta in æternum: & testis in cœlo fidelis .
† Tu uero repulisti , & despexisti : distulisti Christum tuum .
† Auertisti' testamentum serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius .
†Destruxisti omnes sepes eius : posuisti firmamentum eius formidinem .
† Diripuerunt eum omnes transeuntes uiam: factus est opprobrium uicinis suis.

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42

† Exaltasti

Gen. 1. 2.

* in potentem M' Hier. G. * super potentem 2 Mſs. Aug. H. -4 Mſs. R. Aug. G. H. C. Alt. 13. 22. 1 Reg. 16. 1. 12. 2 Reg. 5. 2.

* confirmabit 6 Mſs. R. * inuocabit 8 Mſs. R. Hier. Aug. G. H.C. -Mſs. R. Aug. G. H.C.

* decipiá 1 Mſs. H. C. Textus uero, plus uolunt G. eidemq; consentit Aug. 2 Reg. 7. 16.

* Enutri- bit 2 Mſs.

¶ Exaltasti dexteram ‖ deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos eius.
¶ Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello.
¶ Destruxisti eum ‖ ab emundatione: & sedem eius ‖ in terra collisisti.
¶ Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.
¶ Vsquequo Domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?
¶ Memorare quæ mea substantia: nunquid enim uane constituisti omnes filios hominum?
¶ Quis est homo qui uiuet, & non uidebit mortem: eruet animam suam de manu inferi?
¶ Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, sicut iurasti Dauid in ueritate tua?
¶ Memor esto Domine opprobrij seruorum tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium.
¶ Quod exprobrauerunt inimici tui Domine, quod exprobrauerunt, commutationem Christi tui.
¶ Benedictus Dominus in æternũ: fiat fiat

¶ Oratio Moysi hominis Dei.

Lat. LXXXIX. Heb. XC.

DOmine, refugium * factus es nobis ‖ a generatione in generationem.
¶ Priusquam montes fierent, ‖ aut formaretur terra, & orbis: a seculo & usq; in seculum tu es Deus.
Ne auertas hominem in humilitatem: & dixisti, Conuertimini filij hominum.
¶ Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies hesterna quæ præterijt,
Et custodia in nocte. ¶ quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.
¶ Mane sicut herba transeat, mane floreat, & transeat: uespere decidat, induret, & arescat. ¶ Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus.
¶ Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione uultus tui.
¶ Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea ‖ meditabuntur: ¶ dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.
Si autem in potentatibus, octoginta anni: & amplius eorum, labor & dolor.
Quoniam superuenit mansuetudo, & corripiemur.
¶ Quis nouit potestatem iræ tuæ, & præ timore tuo iram tuam ¶ dinumerare?
Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.
¶ Conuertere Domine, usquequo? & deprecabilis esto super seruos tuos.
¶ Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus, & delectati sumus in omnibus diebus nostris.
¶ Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus uidimus mala:
¶ Respice in seruos tuos, & in opera tua, & dirige filios eorum.
¶ Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige.

Laus cantici Dauid.

Lat. XC. Heb. XCI.

QVi habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.
¶ Dicet Domino, Susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus sperabo in eum.
¶ Quoniam ipse ‖ liberauit me de laqueo uenantium, & a uerbo aspero.
¶ * Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.
¶ Scuto circumdabit te ueritas eius: non timebis a timore nocturno,
¶ A sagitta uolante in die, a negocio perambulante in tenebris, ab incursu, & dæmonio meridiano.
¶ Cadent a latere tuo mille, & decem milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum uidebis.
¶ Quoniam tu es Domine spes mea: ¶ Altissimum posuisti refugium tuum.
¶ Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
¶ Quoniam ‖ angelis suis ‖ mandauit de te, ut custodiant te in omnibus uijs tuis.
¶ In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
¶ Super aspidem, & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.
¶ Quoniam in me sperauit, * liberabo eũ: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.
¶ ‖ Clamauit ad me, & exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.
¶ ‖ Longitudine ‖ dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

Psalmus cantici in die sabbathi.

Lat. XCI. Heb. XCII.

BOnum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo Altissime:
¶ Ad annunciandum mane misericordiã tuam, & ueritatẽ tuam per noctem.
¶ In decachordo * psalterio, cum cantico, in cithara.
¶ Quia delectasti me Domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.
¶ ‖ Quam magnificata sunt opera tua Domine? nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.
¶ Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.
¶ Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum, & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem,
Vt intereant in seculum seculi, ¶ (tu autem altissimus in æternum Domine.)
¶ Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.
¶ Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia uberi.

¶ Et

---

* inimicorũ eius 1 Ms. Aug. Quæ in Textu est lectio, tue non. & Gr. consonat.

‖ a mundatione Ms.

‖ in terra 1 Ms. G.

2. Reg. 7. 11.

* in 3 Ms. Aug. H. C.

‖ in generatione 1 Ms. R. C. H. C.

‖ & 8 Ms. R. Hieron. Aug. G. H. C.

‖ meditabuntur Ms. R. H. Est unde uideri possit, & Aug. hoc modo legisse. Eccls 18. 2.

Τῶ Δαβὶδ Antepositus est Psalmus xlix. Ms. G. C.

‖ liberabit me Ms. Hier. Aug.

‖ liberabit te R. G. H. C.

* In 6 Ms. R. G. H. C.

† ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΔΑΥΙΔ ΚΑΤΑ ΘΥΡΑΝ ΣΟΥ. Mat. 4. 6. Luc. 4. 10.

‖ mãdabit Ms. R. G. H. C. His consonat, Euangelistarum citatio, præsertim, in xta Græcos, & Syriacos codices.

* & Ms. R. G. H.

‖ clamabit R. G. H. C.

‖ Longitudinem Ms. G.

*C 1 Ms. *C in H. * in C. nihil nero horũ, additur Augustino & codicibus G. Inf. 110. 2.

†Et despexit oculus meus inimicos meos: & * insurgentibus in me malignantibus, audiet auris mea. 12

† Iustus ut palma florebit: * sicut cedrus Libani multiplicabitur. 13

† Plantati in domo Domini, in atriis domus 'Dei nostri florebunt. 14

† Adhuc multiplicabuntur in senecta huberi, & bene patientes erunt: † ut annuncient. 15 16

Quoniam rectus Dominus Deus noster, & non est iniquitas in eo.

Laus cantici ipsi Dauid in die ante sabbathum quãdo fundata est terra.

Lat. XCII. *Heb.* XCIII.

DOminus regnauit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se. 1

Etenim firmauit orbem terræ, qui non commouebitur.

† Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es. 2

† Eleuauerunt flumina Domine, eleuauerunt flumina uocem suam. 3

† Eleuabunt flumina fluctus suos a uocibus aquarum multarum. 4

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.

† Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in" longitudine' dierum. 5

- Psalmus ipsi Dauid quarta sabbathi'.

Lat. XCIII. *Heb.* XCIIII.

DEus, vltionum Dominus: Deus vltionum libere egit. 1

† Exaltare qui iudicas terram; red de retributionem superbis.

† Vsquequo peccatores Domine, vsquequo peccatores gloriabuntur, 2

† Effabuntur, & loquentur iniquitatem, loquentur omnes qui operantur iniustitiam? 3 4

† Populum tuum Domine humiliauerunt: & hæreditatem tuam uexauerunt. 5

† Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt. 6

Et dixerunt, Non uidebit Dominus: nec intelliget Deus Iacob. 7

† Intelligite insipientes in populo: & stulti aliquando sapite. 8

† Qui plantauit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat? 9

† Qui corripit gentes, non arguet, qui docet hominem scientiam? 10

† Dominus scit cogitationes hominum quoniam vanæ sunt. 11

† Beatus homo quem tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum 12

† Vt mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea. 13

† Quia non repellet Dominus plebẽ suã, & hæreditatem suam non derelinquet. 14

† Quoadusque" iustitia conuertatur in iudicium: & qui iuxta" illam' omnes" qui rec'o' sunt corde. 15

† Quis consurget mihi aduersus malignãtes? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem? 16

† Nisi quia Dominus adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. 17

† Si dicebam, Motus est pes meus: misericordia tua Domine adiuuabat me. 18

† Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificauerunt animam meam. 19

† Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui" fingis" laborem' in præcepto? 20

† Captabunt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabunt. 21

† Et factus est mihi Dominus in refugiũ, & Deus meus in adiutorium spei meæ. 22

† Et reddet illis iniquitatem ipsorum'. & in malitia eorum disperdet eos, disperdet illos Dominus Deus noster. 23

- Laus cantici ipsi Dauid'.

Lat. XCIIII. *Heb.* XCV.

VEnite, exultemus Domino, iubilemus Deo salutari nostro: 1

† Præoccupemus faciem eius in confessione, & in psalmis iubilemus ei. 2

† Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnes deos. 3

† Quia in manu eius sunt fines terræ: & altitudines montium ipsius sunt. 4

† Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus eius formauerunt. 5

† Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante Dominum qui fecit nos. 6

† quia ipse est Dominus Deus noster, Et nos populus pascuæ eius, & oues manus eius. 7

† ‖ Hodie si uocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra; 8

Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto,

† Vbi tentauerunt me patres uestri, probauerunt, & uiderunt opera mea. 9

† Quadraginta annis offensus fui generationi illi, & dixi, Semper hi errant corde. 10

† Et isti non cognouerunt uias meas: ‖ vt iuraui in ira mea, Si introibunt in requiem meam. 11

Canticum ipsi Dauid quando domus ædificabatur post captiuitatem.

1. *Paralip.* 16. 23.

Lat. XCV. *Heb.* XCVI.

CAntate Domino canticum nouum: cantate Domino omnis terra. 1

† Cantate Domino, & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius. 2

† Annunciate inter Gentes gloriã eius, in omnibus populis mirabilia eius. 3

† Quoniam magnus Dominus & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. 4

† Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: Dominus autem cælos fecit: 5

† Confessio & pulchritudo in conspectu eius sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius. 6

† Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: † afferte Domino gloriam nomini eius. 7 8

Tollite hostias, & introite in atria eius: 9

† adorate Dominum in atrio sancto eius. Commoueatur a facie eius uniuersa terra:

† dicite

ab 2 MS. Hier.
in 1 MS. B. Aug. G. H. C.
& MSq. -M S. Re Hier. G' H. C.
Titulus hic in codicibus Hebraicis & Chaldaicis &, Euthymio teste emendatioribus Græcis, omnino non legitur. Ve rumtamẽ ab Aug. exponitur" longitudinem 3 M S. G.
-M C.
in iustitiam conuertatur iudicium M S. Illa M S Illa MS. rectè 1 M S. G. H. C.
& 1 M S. "fingit 2 M S "dolorem. 16 M S.
-H. C.
Heb. 3. 7
Heb. 4. 3.
An pigrophus Hebræus, & Chaldæus. 1. Par. 16. 23. MS R.C. H.C.

† dicite in Gentibus quia Dominus regnauit. Etenim correxit orbem terræ qui non commouebitur: iudicabit populos in æquitate.

† Lætentur cœli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: † gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum † a facie Domini, quia uenit, quoniam uenit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in ueritate sua.

*Psalmus 3 MS. R. Hier. G. Verel Cg. non additur.

† * *Huic Dauid quando terra eius restituta est ei.* *

Lat. XCVI. *Heb.* XCVII.

DOminus regnauit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

† Nubes & caligo in circuitu eius: iustitia & iudicium correctio sedis eius.

† Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius.

† Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: uidit, & commota est terra.

† Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini, a facie Domini omnis terra.

† Annunciauerunt cœli iustitiam eius, & uiderunt omnes populi gloriam eius.

Exo. 20. 4 Leu. 26. 1 Deu. 5. 8. - MS. R. Hier. G. H C. Heb. 1. 6. Amos 5. 15. Rom. 12. 9 \\ peccatorum 6 MS. H. C. Numero autē singulari Legit Hie. & G. - H.

† ‖ Confundantur omnes qui adorant sculptilia, - & ' qui gloriantur in simulachris suis.

† ‖ Adorate eum omnes angeli eius: audiuit, & lætata est Sion.

Et exultauerunt filiæ Iudæ propter iudicia tua Domine:

† Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes deos.

† Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu \\ peccatoris ' liberabit eos.

† Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia.

† Lætamini iusti in Domino: & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Psalmus - ipsi Dauid'.

Lat. XCVII. *Heb.* XCVIII.

CAntate Domino canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius, & brachium sanctum eius.

Is. 52. 10. 63. 8.

‖ Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium reuelauit iustitiam suam.

† Recordatus est misericordiæ suæ, & ueritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

† Iubilate Deo omnis terra: cantate, & exultate, & psallite.

† Psallite Domino in cithara, in cithara & uoce psalmi: † in tubis ductilibus, & uoce tubæ cornææ.

† Iubilate in conspectu regis Domini: moueatur mare, & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

† Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt † a conspectu Domini: quoniam uenit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & populos in æquitate.

- Psalmus ipsi Dauid'.

Lat. XCVIII. *Heb.* XCIX.

DOminus regnauit, iratcantur populi: \\ qui \\ sedes ' super cherubim, moueatur terra.

† Dominus in Sion magnus: & excelsus super omnes populos.

† Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est:

† & honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.

† Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est.

† Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos qui inuocant nomen eius:

Inuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: † in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, & præceptum quod dedit illis.

† Domine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinuentiones eorum.

† Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

- H. C.

\\ Vedens G. H. \\ sedet e MS. Aug.

† *Psalmus in confessione.*

Lat. XCIX. *Heb.* C.

IVbilate \ Deo ' omnis terra: † seruite Domino in lætitia.

Introite in conspectu eius in exultatione.

\\ Domino 4 MS. H. C. Textus uero sufragatur G.

† Scitote quoniã Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos,

Populus eius & oues pascuæ eius. † introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis: confitemini illi.

† Laudate nomen eius: quoniam suauis est Dominus in æternum misericordia eius, & usque in generationem & generationem ueritas eius.

- MS. R. G. H C.

† *Psalmus ipsi Dauid.*

Lat. C. *Heb.* CI.

MIsericordiam & iudicium cantabo tibi Domine:

† Psallam, & intelligam in uia immaculata quando uenies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.

† Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: † facientes præuaricationes odiui.

† Non adhæsit mihi cor prauum: \\ declinantem a me malignum ' non cognoscebam.

\\ declinãte a me maligno MS. Aug. G.

† Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequebar.

Superbo oculo & insatiabili corde, cum hoc non edebam.

† Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in uia immaculata, hic mihi ministrabat.

† Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non diriexit in conspectu oculorum meorum.

† In matu-

† In matutino interficiebam omnes peccatores terræ : ut disperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem. 8

Oratio pauperis, cum ℣ anxius fuerit, & coram Domino ℣ effuderit precem suam.

Lat. CI. *Heb.* CII. 1

DOmine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. 2

† Non auertas faciem tuam a me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacunque die inuocauero te, uelociter exaudi me. 3

† Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt. 4

† Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum. 5

† A uoce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ. 6

† Similis factus sum ℣ pellicano ' solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio. 7

† Vigilaui, & factus sum sicut passer solitarius in tecto. 8

† Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant. 9

† Quia cinerem tamquam panem manducabam, & ℣ potum ' meum cum fletu miscebam. 10

† A facie iræ * indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me. 11

† Dies mei sicut umbra declinauerunt: & ego sicut fœnum arui. 12

† Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generatione & generationem. 13

† Tu exurgens * misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia uenit tempus. 14

† Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur. 15

† Et timebunt Gentes ℣ nomen tuum Domine', & omnes reges terræ gloriam tuam. 16

† Quia ℣ ædificauit ' Dominus Sion: & uidebitur in gloria sua. 17

† Respexit in orationem humilium: & non spreuit precem eorum. 18

† ℣ Scribantur hæc ℣ in generatione altera: & populus qui creabitur laudabit Dominum: 19

† Quia prospexit de excelso sancto suo, Dominus de cælo in terram aspexit. 20

† Vt audiret ℣ gemitus ' compeditorum, ut solueret filios interemptorum: 21

† Vt ℣ annuncient ' in Sion nomen Domini, & laudem ℣ eius' in Ierusalem, 22

† In conueniendo populos in unum, & reges ut seruiant Domino. 23

† Respondit ei in uia ᵛ uirtutis' suæ, Paucitatem dierum meorum nuncia mihi. 24

† Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione & generationem anni tui. 25

† ‖ Initio tu Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cœli. 26

† Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut uestimentum ueterascent. 27

Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: † tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. 28

† Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in seculum dirigetur. 29

† Ipsi David'.

Lat. CII. *Heb.* CIII. 1

BEnedic anima mea Domino: & omnia quæ intra me sunt nomini sancto eius.

† Benedic anima mea Domino: & noli obliuisci omnes retributiones eius: 2

† Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas. 3

† Qui redimit de interitu uitam tuam: qui coronat te in misericordia & miserationibus. 4

† Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur ut aquilæ iuuentus tua: 5

† Faciens misericordias Dominus: & iudicium omnibus iniuriam patientibus. 6

† Notas fecit uias suas Moysi, filijs Israel uoluntates suas. 7

† ‖ Miserator & misericors Dominus: longanimis & multum misericors. 8 *Num. 14 18.*

† Non in perpetuum irascetur: neque in æternum comminabitur. 9

† Non secundum peccata nostra fecit nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. 10

† Quoniam secundum altitudinem cœli a terra: corroborauit misericordiam suam super timentes se. 11

† Quantum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras. 12

† Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: 13

† quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam puluis sumus: 14

† homo sicut fœnum dies eius: tamquam flos agri sic efflorebit. 15

† Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: & non cognoscet amplius locum suum. 16

† Misericordia autem Domini ab æterno, & usque in æternum super timentes eum. 17

† Et iustitia illius in filios filiorum, his qui seruant testamentum eius, 18

Et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea. 19

† Dominus in cælo parauit sedem suam, & regnum ipsius omnibus dominabitur. 20

† Benedicite Domino omnes ' angeli eius potentes uirtute, facientes uerbum illius, ad audiendam uocem sermonum eius. 21

† Benedicite Domino omnes uirtutes eius: ministri eius qui facitis uoluntatem eius. 22

† Benedicite Domino omnia opera eius: in omni loco ℣ dominationis ' eius benedic anima mea Domino.

† Ipsi David.

Lat. CIII. *Heb.* CIIII. 1

BEnedic anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es uehementer.

† Confessionem, & decorem induisti: 2

amictus

-9 MS. H. C. Addimus autē a G. ℣ *dominationes* MS. Textus le ctio, respōdet G. Vrgās admittit H. & C.

℣ *Graecus, prolixior est textus, Hebraeis & C. nullus. Heb. 1. 7.*

amictus lumine sicut uestimento.
¶ Extendens cælum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius. 3
Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas uentorum.
¶ Qui facis angelos tuos spiritus: & ministros tuos ignem urentem. 4
¶ Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi. 5
¶ Abyssus sicut uestimentum amictus eius: super montes stabunt aquæ. 6
¶ Ab increpatione tua fugient: a uoce tonitrui tui formidabunt. 7
¶ Ascendunt montes, & descendunt campi in locum quem fundasti eis. 8
¶ Terminum posuisti quem non transgredientur, neque conuertentur operire terram. 9
¶ Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montiū pertransibūt aquę. 10
¶ Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua. 11
¶ Super eas uolucres cęli habitabunt: de medio petrarum dabunt ℣ uoces'. 12
¶ Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra: 13
f ¶ Producens fœnum iumentis: & herbam seruituti hominum. 14
¶ Vt ℣ educas' panem de terra: & uinum ℣ lætificet' cor hominis:
Vt exhilaret faciem in oleo: & panis cor minis ℣ confirmet'. 15
¶ Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantauit: 16
¶ illic passeres nidificabunt.
Herodii domus dux est eorum,
¶ montes excelsi ceruis: petra refugium herinacijs. 17 18
¶ Fecit Lunam in tempora: Sol cognouit occasum suum. 19
¶ Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ syluæ. 20
¶ Catuli leonum rugientes ut rapiant, & quærant a Deo escam sibi. 21
¶ Ortus est Sol, & congregati sunt, & in cubilibus suis collocabuntur. 22
¶ Exibit homo ad opus suum, & ad operationem suam usque ad uesperum. 23
¶ Quam magnificata sunt opera tua Domine? omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua. 24
¶ Hoc mare magnum, & spaciosum manibus', illic reptilia quorum non est numerus. 25
¶ Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertransibunt:
Draco iste quem formasti ad illudēdum ei: ¶ omnia a te expectant ut des illis escam in tempore. 26 27
¶ Dante te illis, colligent: aperiente te manū tuā, omnia implebuntur bonitate 28
¶ Auertente autem te faciem, turbabuntur, auferes spiritum eorum, & deficient, & in pulverem suum reuertentur. 29
¶ Emittes spiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terræ. 30
¶ Sit gloria Domini in seculum: lætabitur Dominus in operibus suis: 31
¶ Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes, & fumigant. 32
¶ Cantabo Domino in uita mea, psallam Deo meo quamdiu sum. 33
¶ Iucundum sit ei eloquium meum: ego uero delectabor in Domino. 34
¶ ℣ Deficiant' peccatores a terra, & iniqui, ita ut non sint: benedic anima mea Domino. 35

Hallelu-ia.

Lat. CIIII. *Heb.* CV.

COnfitemini Domino, & inuocate nomen eius: annunciate inter Gentes opera eius. 1
¶ Cantate ei: & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. 2
¶ Laudamini in nomine sancto eius: lætetur cor quærentium Dominum. 3
¶ Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem eius semper. 4
¶ Mementote mirabilium eius quę fecit: prodigia eius & iudicia oris eius: 5
¶ Semen Abraham, serui eius: filij Iacob electi eius. 6
¶ Ipse Dominus Deus noster, in uniuersa terra iudicia eius. 7
¶ Memor fuit in seculum testamenti sui, uerbi quod mandauit in mille generationes, 8
¶ Quod disposuit ad Abraham: & iuramenti sui ad Isaac: 9
¶ Et statuit illud Iacob in præceptum, & Israel in testamentum æternum, 10
¶ Dicens, Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hæreditatis uestræ. 11
¶ Cum essent numero ℣ breui', pauciſſimi, & incolæ eius: 12
¶ Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. 13
¶ Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges, 14
¶ ‖ Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari. 15
¶ Et uocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit 16
¶ Misit ante eos uirum: ‖ in seruum uenundatus est Ioseph. 17
¶ ‖ Humiliauerunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransit ℣ animam' eius, 18
¶ donec ueniret uerbum eius.
Eloquium Domini inflammauit eum: 19
¶ ‖ misit rex & soluit eum: ‖ princeps populorum, & dimisit eum. 20
¶ ‖ Constituit eum dominum domus suę, & principem omnis possessionis suæ: 21
¶ Vt erudiret principes eius sicut semetipsum, & senes eius prudentiam doceret. 22
¶ Et intrauit Israel in Ægyptum, & Iacob accola fuit in Terra Cham. 23
¶ Et auxit populum suum uehementer: & firmauit eum super inimicos eius. 24
¶ Conuertit cor eorum ut odirent populum eius, ℣ & ' dolum facerent in seruos eius. 25
¶ ‖ Misit Moysen seruum suum: Aaron quem elegit ipsum. 26
¶ ‖ Posuit in eis uerba signorum suorum & prodigiorum in Terra Cham. 27
¶ Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos. 28
¶ ‖ Conuertit aquas eorum in sanguinē, & occidit pisces eorum. 29
¶ ‖ ℣ Edidit' terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum. 30

‖ Dixit

℣ uocem 10 MS. R. Hie. Aug. G. H. C.
℣ educat MS. Aug. ℣ lætificat 7 MS. R. Hier. G. ℣ lætificabit H.
℣ confirmat MS. R. Hie. G. ℣ confirmabit H. C.
7 MS. R. Aug.
Inf. 145. 2.
℣ Deficiē. MS. H. C.
Sesum autem quem Aug. Textus indicat. G. Gundacē.
1. Par. 16. 8. Isai. 12. 4
Gen. 22. 16.
℣ breui MS. 8.
1. Par. 16. 22.
2. Reg. 1. 14.
Gen. 37. 36.
Gen. 39. 20.
℣ anima MS. R. G.
Gen. 41. 14.
Gen. 41. 40.
Gen. 46. 6
Exod. 1. 7
Act. 7. 17
℣ ut MS. R. G. H. C.
Exo. 3. 10
4. 29.
Exo. 7. 10
Exod. 10. 21.
Exo. 7. 20
Exo. 8. 6.
℣ Et dedit MS. Aug.

† ‖ Dixit & uenit ᵂ cynomyia' : & cinifes in omnibus finibus eorum. 31

† ‖ Posuit pluuias eorum grādinem ignē cōburentem in terra ipsorum. 32

† Et percussit uineas eorum & siculneas eorum: & contriuit lignum finium eorum. 33

† ‖ Dixit, & uenit locusta & bruchus, cuius non erat numerus. 34

† Et comedit omne fœnum in terra eorum: & comedit omnem fructum terræ eorum. 35

† Et percussit omnē primogenitū in terra eorum, primitias omnis laboris eorum. 36

†‖Et eduxit eos ᵂ cum' argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus. 37

† Lætata est Ægyptus in protectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos. 38

† ‖ Expandit nubem in prosectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem. 39

† Petierunt & uenit coturnix: & pane cœli saturauit eos. 40

† ‖ Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina: 41

†‖Quoniam memor fuit uerbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum. 42

† ‖ Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitia. 43

† ‖ Et dedit illis regiones Gentium, & labores populorum possederunt. 44

† Vt custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant. 45

* *Hallelu-ia.*

Lat. CV. *Heb.* CVI.

COnfitemini ‖ Domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. 1

† ‖ Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius? 2

† Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore. 3

† Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo: 4

† Ad uidendum in bonitate electorum tuorum: ad lætandum in lætitia gentis tuę: ut lauderis cum hæreditate tua. 5

† ‖ Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus. 6

† Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritauerunt ascendentes in mare, Mare-rubrum. 7

† Et saluauit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam. 8

† ‖ Et increpuit Mare-rubrum, & exiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto: 9

† Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici. 10

† ‖ Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit. 11

† Et crediderunt * verbis eius: & laudauerunt laudem eius. 12

† Cito fecerunt, obliti sunt operum eius: & non sustinuerunt consilium eius. 13

† Et concupierunt concupiscentiam in deserto: ‖ & tentauerunt Deum in inaquoso. 14

†‖*Dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in ᵂ animas' eorum. 15

† Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini. 16

† Aperta est terra, & deglutiuit Dathan: & operuit super congregationem Abiron. 17

† Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. 18

†‖Et fecerunt uitulum in Horeb: & adorauerunt sculptile. 19

† Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem uituli comedentis fœnum. 20

† Obliti sunt Deum qui saluauit eos, qui fecit magnalia in Ægypto, 21

† mirabilia in Terra-Cham: terribilia in mari-rubro. 22

† ‖ Et dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus eius steterit in contractione in conspectu eius,

Vt auerteret iram eius ne disperderet eos: † & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem: 23

† Non crediderunt uerbo eius, & murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt uocem Domini. 24

† ‖ Et eleuauit manum suam super eos: ut prosterneret eos in deserto, 25

† Et ut deijceret semen eorum in Nationibus, & dispergeret eos in regionibus. 26

† Et initiati sunt Beel-phegor: & comederunt sacrificia mortuorum. 27

† Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis: & multiplicata est in eis ruina. 28

† ‖ Et stetit Phinees, & placauit; & cessauit quassatio. 29

† Et reputatum est ei ᵂ in 'iustitiam in generatione, & generationem, usque in sempiternum. 30

† ‖ Et irritauerunt eum ad ᵂ Aquas' contradictionis: & uexatus est Moyses propter eos: † quia exacerbauerunt spiritum eius. 31

† Et distinxit in labijs suis, non disperdiderunt gentes quas dixit Dominus illis. 32

† Et commisti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum: † & seruierunt sculptilibus eorum: & factum est illis in scandalum. † Et immolauerunt filios suos, & filias suas dæmonijs. 33

† Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum, quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan. Et ᵂ interfecta' est terra in sanguinibus, 34

† Et contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adinuentionibus suis. 35

† Et iratus est furore Dominus in populum suum: & abominatus est hæreditatem suam. 36

† Et tradidit eos in manus gentium: & dominati sunt eorum qui oderunt eos. 37

† Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: 38

† sæpe liberauit eos.

Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis. 39

† Et uidit cum tribularentur, & ᵂ audiuit 'orationem eorum. 40

† ‖ Et memor fuit testamenti sui: & pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ. 41

† Et dedit eos in misericordias in conspectu 42

Num. 16 31. *Deu.* 11. 6 *Exo.* 32. 4

Exod. 31 10.

Num. 14 31.

Nu. 25. 7

ᵂ *ad* MS *Hier.*

Num. 20 10. ᵂ *Aquam* M S. *Aug* R. 6.

ᵂ *insesti* 4 M S. R

ᵂ *audire* M S. R. *Aug.* G. H. C *Deu.* 30.

specta omnium qui ceperant eos.
¶ Saluos nos fac Domine Deus noster, & congrega nos de Nationibus:
Vt confiteamur nomini sancto tuo: & gloriemur in laude tua.
¶ Benedictus Dominus Deus Israël a seculo & usque in seculum: & dicet omnis populus, Fiat, fiat.

47 48

Hallelu-ia.

Lat. CVI. *Heb.* CVII.

1 COnfitemini Domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
2 ¶ Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici: * de regionibus congregauit eos.
3 ¶ A Solis ortu, & occasu, ab aquilone & mari.
4 ¶ Errauerunt in solitudine in inaquoso: uiam ciuitatis habitaculi non inuenerũt,
5 ¶ Esurientes & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
6 ¶ Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.
7 ¶ Et deduxit eos in uiam rectam: ut irent in ciuitatem habitationis.
8 ¶ Confiteantur Domino ℣ misericordiæ eius, & mirabilia eius filijs hominum.
9 ¶ Quia satiauit animam inanem: & animam esurientem satiauit bonis.
10 ¶ Sedentes in tenebris & umbra mortis: vinctos in mendicitate & ferro:
11 ¶ Quia exacerbauerunt eloquia Dei, & consilium altissimi irritauerunt.
12 ¶ Et humiliatũ est in laboribus cor eorũ: infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.
13 ¶ Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
14 ¶ Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis: & uincula eorum diffupit.
15 ¶ Confiteantur Domino ℣ misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
16 ¶ Quia contriuit portas æreas: & uectes ferreos confregit.
17 ¶ Suscepit eos de uia iniquitatis eorum: propter iniustitias enim suas humiliati sũt.
18 ¶ Omnem e cam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt usque ad portas mortis.
19 ¶ Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
20 ¶ Misit verbum suum, & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum.
21 ¶ Confiteantur Domino ℣ misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
22 ¶ Et sacrificent sacrificium laudis, & annuncient opera eius in exultatione.
23 ¶ Qui descendunt mare in nauibus, faciẽtes operationem in aquis multis.
24 ¶ Ipsi uiderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.
25 ¶ Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati sunt fluctus eius.
26 ¶ Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usq; ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
27 ¶ Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est.
28 ¶ Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum eduxit eos.
29 ¶ Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius.
30 ¶ Et lætati sunt, quia siluerunt: & deduxit eos in portum uoluntatis eorum.
31 ¶ Confiteantur Domino ℣ misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum:
32 ¶ Et exaltent eum in ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudent eum.
33 ¶ Posuit flumina in desertum: & exitus aquarum in sitim:
34 ¶ Terram fructiferam in salsuginem, a malitia inhabitantium in ea.
35 ¶ Posuit desertum in stagna aquarum: & terram sine aqua in exitus aquarum.
36 ¶ Et collocauit illic esurientes: & constituerunt ciuitatem habitationis.
37 ¶ Et seminauerunt agros, & plantauerũt uineas: & fecerunt fructum natiuitatis.
38 ¶ Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: & iumenta eorum non minorauit.
39 ¶ Et pauci facti sunt, & uexati sunt a tribulatione malorum & dolore.
40 ¶ Effusa est ℣ contemptio' super principes: & errare fecit eos in inuio, & non in uia.
41 ¶ Et adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias.
42 ¶ Videbunt recti & lætabuntur: & omnis iniquitas ℣ oppilabit' os suum.
43 ¶ Quis sapiens & custodiet hæc? & intelliget misericordias Domini?

Judith 13 21.
* 2 MS. R.G. H C.
℣ *misericordia* M S.
℣ *misericordia* M S.
℣ *misericordia* M S.
Mat 8.13 *Luc.*7.10.
℣ *misericordia* M S.
℣ *misericordia* M S.
℣ *contemptio* R.' *Hier.Aug.* G. H. C.
Job 22.19
℣ *oppilabit* MS.H. C. *Textus uerus sic habet Aug.* & G.

1 *Canticum Psalmi ipsi Dauid.*

Lat. CVII. *Heb.* CVIII.

2 PAratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloria mea.
3 ¶ Exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo.
4 ¶ Confitebor tibi in populis Domine, & psallam tibi in nationibus.
5 ¶ Quia magna est super cœlos misericordia tua: & usque ad nubes ueritas tua.
6 ¶ Exaltare super cœlos Deus, & super omnem terram gloria tua: ¶ ut liberentur dilecti tui.
7 Saluum fac dextera tua, & exaudi me:
8 ¶ Deus locutus est in sancto suo, Exultabo, & diuidam Sichimam: & conualles tabernaculorum dimetiar.
9 ¶ Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus. ¶ Moab lebes spei meæ. In Idumeã extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.
10 ¶ Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?
11 ¶ Nonne tu Deus qui repulisti nos, & non exibis, Deus, in uirtutibus nostris?
12 ¶ Da nobis auxilium de tribulatione: ℣ quia' uana salus hominis.
13 ¶ In Deo faciemus uirtutem: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Sup. 56.8

℣ & 1 MS. R. G. H. *Conjunxus est uero. Textus ne lusit. C.*

1 ¶ *In finem, Psalmus Dauid.*

Lat. CVIII. *Heb.* CIX.

2 DEus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, ✠ & sermonibus odij circumdederunt me: & expugnauerunt me gratis. 3

✠ Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam. 4

✠ Et posuerunt aduersum me mala pro bonis, & odium pro dilectione mea. 5

✠ Constitue super eum peccatorem: & diabolus stet a dextris eius. 6

✠ Cum iudicatur, exeat condemnatus: & oratio eius fiat in peccatum. 7

✠ ¶ Fiant dies eius pauci: & episcopatum eius accipiat alter. 8

✠ Fiant filij eius orphani, & vxor eius vidua. 9

✠ Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: & ejiciantur de habitationibus suis. 10

✠ Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius: & diripiant alieni labores eius. 11

✠ Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius. 12

✠ Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius. 13

✠ In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini: & peccatum matris eius non deleatur. 14

✠ Fiant contra Dominum semper, & disperent de terra memoria eorum: 15

✠ Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam. 16

Et persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctum corde mortificare.

✠ Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo. 17

✠ Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intrauit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius. 18

✠ Fiat ei sicut vestimentum quo ✠ operitur', & sicut zona, qua semper ✠ præcingitur'. 19

✠ Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum: & qui loquuntur mala aduersus animam meam. 20

✠ Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua. 21

✠ Libera me, quia egenus, & pauper ego sum: & cor meum ✠ conturbatum' est intra me. 22

✠ Sicut vmbra cum declinatur, ablatus sum: ✠ & excussus sum sicut ✠ locusta'. 23

✠ Genua mea infirmata sunt a ieiunio: & caro mea immutata est propter oleum. 24

✠ Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & mouerunt capita sua. 25

✠ Adiuua me Domine Deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam. 26

✠ Et sciant quia manus tua hæc: & tu Domine fecisti ✠ eam'. 27

✠ Maledicent illi, & tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur. 28

✠ Induantur qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua. 29

✠ Confitebor Dño nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum: 30

✠ ✠ Quia' astitit a dextris pauperis, vt saluam faceret a persequentibus animam meam. 31

✠ Psalmus Dauid.

Lat. CIX. Heb. CX.

DIxit Dominus Domino meo, Sede a dextris meis: 1

Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

✠ Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. 2

✠ Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te. 3

✠ Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchi-sedech. 4

✠ Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ suæ reges. 5

✠ Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum. 6

✠ De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput. 7

Matt. 22 i. *Cor.* 15. 25 *Heb.* 1. 13 10. 13. *Act.* 2. 34. *Heb.* 5 6. 7. 17. *Ioa.* 12. 34

Halleluia.

Lat. CX. Heb. CXI.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo: in consilio iustorum & congregatione. 1

✠ Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates eius. 2

✠ Confessio & magnificentia opus eius: & iustitia eius manet in seculum seculi. 3

✠ Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: 4

✠ escam dedit timentibus se. 5

Memor erit in seculum testamenti sui, 6

✠ virtutem operum suorum ✠ annunciabit' populo suo: 7

✠ Vt det illis hæreditatem gentium: opera manuum eius, veritas & iudicium. 8

✠ Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi, facta in veritate & æquitate. 9

✠ Redemptionem misit * populo suo: mandauit in æternum testamentum suum. 10

✠ Sanctum & terribile nomen eius: initium sapientiæ, timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in seculum seculi.

Hier. ad Sun. H. C. Sup. 6. 19

✠ *annunciauit G ii. C. Sup. 104. 44.*

✠ *Dominus Mss. Prou. 1 7 & 9. 10. Eccli. 1. 16 Iob 28. 28. Rom. 11. C. Verum ab Aug. agnoscetur.*

✠ Halleluia, - reuersionis Aggæi & Zachariæ.

Lat. CXI. Heb. CXII.

BEatus vir qui timet Dominum: in mandatis eius volet nimis. 1

✠ Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.

✠ Gloria & diuitiæ in domo eius: & iustitia eius manet in seculum seculi. 3

✠ Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, & miserator & iustus. 4

✠ Iucundus homo qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in iudicio: 5

✠ quia in æternum non commouebitur. 6

✠ In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. 7

℣ confirmatum est cor eius: non commo- 8
uebitur, donec despiciat inimicos suos.
℣ Dispersit, dedit pauperibus, iustitia 9
eius manet in seculum seculi, cornu eius
exaltabitur in gloria.
℣ Peccator videbit, & irascetur, dentibus 10
suis fremet & tabescet: desiderium pecca-
torum peribit.

℣ *Hallelu-ia.* 1

Lat. CXII. *Heb.* CXIII.

LAudate pueri Dominum: laudate
nomen Domini.
℣ Sit nomen Domini benedictum 2
ex hoc nunc & vsque in seculum.
*Mal.*1.11 ℣ ‖ A solis ortu vsque ad occasum, lauda- 3
bile nomen Domini.
℣ Excelsus super omnes gentes Domi- 4
nus, & super cœlos gloria eius.
℣ Quis sicut Dominus Deus noster qui 5
in altis habitat, ℣ & humilia respicit in 6
cœlo & in terra?
℣ Suscitans a terra inopem, & de ster- 7
core erigens pauperem:
℣ Vt collocet eum cum principibus, cum 8
principibus populi sui.
℣ Qui habitare facit sterilem in domo, 9
matrem filiorum lætantem.

℣ *Hallelu-ia.* 1

Lat. CXIII. *Heb.* CXIIII.

Exo. 13.3 IN exitu Israel de Ægypto, domus Ia- 1
cob de populo barbaro:
℣ Facta est Iudæa sanctificatio eius, 2
Israël potestas eius.
℣ Mare vidit & fugit: Iordanis conuer- 3
sus est retrorsum.
℣ Montes exultauerunt vt arietes: & col- 4
les sicut agni ouium.
℣ Quid est tibi mare quod fugisti: & tu 5
Iordanis, quia conuersus es retrorsum:
℣ Montes exultastis sicut arietes, & col- 6
les sicut agni ouium?
℣ A facie Domini mota est terra, a facie 7
Dei Iacob.
℣ Qui conuertit petram in stagna aqua- 8
rum, & rupem in fontes aquarum.

Heb. CXV.

℣ NON NOBIS DOMINE, NON 1
nobis, sed nomini tuo da gloriam.
℣ Super misericordia tua & veritate tua: 2
ne quando dicant Gentes, Vbi est Deus
eorum?
℣ Deus autem noster in cœlo: omnia 3
quæcunque voluit fecit.
*Infr.*134.15 *Sap.*15.15 ℣ ‖ Simulachra gentium, argentum & 4
aurum, opera manuum hominum.
℣ ‖ Os habent, & non loquentur: oculos 5
habent, & non videbunt.
℣ Aures habent, & non audient: nares 6
habent, & non odorabunt.
℣ Manus habent, & non palpabunt: pe- 7
des habent, & non ambulabunt: non cla-
mabunt in gutture suo.
℣ Similes illis fiant qui faciunt ea: & om- 8
nes qui confidunt in eis.
℣ Domus Israël sperauit in Domino: 9
adiutor eorum & protector eorum est.
℣ Domus Aaron sperauit in Domino: 10
adiutor eorum & protector eorum est.
℣ Qui timent Dominum, sperauerunt 11
in Domino: adiutor eorum & protecto-
eorum est.
℣ Dominus memor fuit nostri, & bene- 12
dixit nobis:
Benedixit domui Israel, benedixit do-
mui Aaron.
℣ Benedixit omnibus qui timent Domi- 13
num, pusillis cum maioribus.
℣ Adiiciat Dominus super vos: super vos 14
& super filios vestros.
℣ Benedicti vos a Domino, qui fecit 15
cœlum & terram.
℣ Cœlum cœli Domino: terram autem 16
dedit filijs hominum.
℣ Non mortui laudabunt te Domine, ne- 17
que omnes qui descendunt in infernum
℣ Sed nos qui viuimus, benedicimus Do- 18
mino, ex hoc nunc & vsque in seculum.

Hallelu-ia.

Lat. CXIIII. *Heb.* CXVI.

DIlexi, quoniam exaudiet Dominus 1
vocem orationis meæ:
℣ Quia inclinauit aurem suã mi- 2
hi: & in diebus meis inuocabo.
℣ Circumdederunt me dolores mortis: & 3
pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem & dolorem inueni:
℣ & nomen Domini ℣ inuocaui. 4
℣ O Domine libera animam meam: mi- 5
sericors Dominus, & iustus, & Deus no-
ster miseretur.
℣ Custodiens paruulos Dominus: humi- 6
liatus sum, & liberauit me.
℣ Conuertere anima mea in requiem 7
tuam: quia Dominus benefecit tibi.
℣ Quia eripuit animam meam de mor- 8
te, oculos meos a lachrymis, pedes meos
a lapsu.
℣ Placebo Domino in regione viuorum. 9

Hallelu-ia. *Lat.* CXV.

CRedidi, propter quod locutus sum: 10
ego autem humiliatus sum nimis.
℣ Ego dixi in excessu meo, ‖ Om- 11
nis homo mendax.
℣ Quid retribuam Domino, pro omni- 12
bus quæ retribuit mihi?
℣ Calicem salutaris accipiam: & nomen 13
Domini inuocabo.
℣ Vota mea Domino reddam coram om- 14
ni populo eius: ℣ pretiosa in conspectu 15
Domini mors sanctorum eius:
℣ O Domine quia ego seruus tuus, ego 16
seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.
℣ Dirupisti vincula mea: tibi sacrifica- 17
bo hostiam laudis, & nomen Domini in-
uocabo.
℣ Vota mea Domino reddam in conspe- 18
ctu omnis populi eius: ℣ in atrijs domus 19
Domini, in medio tui Ierusalem.

Hallelu-ia.

Lat. CXVI. *Heb.* CXVII.

LAudate Dominum omnes Gentes: 1
laudate eum omnes populi.
℣ Quoniam confirmata est super 2
nos misericordia eius: & ‖ veritas Domi-
ni manet in æternum.

MS. *Aug.* ℣ H. *Addi-* *tur autem* 1. C. *Baru* 2. 17

℣ *inuoca-* *bo* MS. H. C. *At pro Textu facit Aug.* & C.

PSALmum hunc Hebræi annectũt præcedenti. 2. *Co.*4.13 *Rom.*3.4.

*Ro.*15.11.

*Isa.*12.34

Halle-

Lat. CXVII. Heb. CXVIII.

Confitemini Domino quoniã bonus, quoniã in seculũ misericordia eius. ✝ Dicat nunc Israel quoniã bonus, quoniam in seculum misericordia eius. ✝ Dicat nunc domus Aaron *: quoniam in seculum misericordia eius. ✝ Dicant nũc- omnes' qui timent Dñm: *quoniam in seculum misericordia eius, ✝ De tribulatione inuocaui Dñm: & exaudiuit me in latitudine Dominus. ✝ ‖ Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. ✝ Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos. ✝ Bonum est confidere in Domino, quàm confidere in homine: ✝ Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in principibus. ✝ Omnes gentes circuierunt me: & in nomine Domini - quia ' vltus sum in eos. ✝ Circundantes circundederunt me: & in nomine Dñi - quia ' vltus sum in eos. ✝ Circundederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine Domini - quia ' vltus sum in eos. ✝ Impulsus euersus sum vt caderem: & Dominus suscepit me. ✝ ‖ Fortitudo mea & ℣laus ' mea, Dominus: & factus est mihi in salutem. ✝ Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum. ✝ Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltauit me, dextera Domini fecit virtutem. ✝ Non moriar, sed viuam: & narrabo opera Domini. ✝ Castigans castigauit me Dominus: & morti non tradidit me. ✝ Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino: ✝ hæc porta Domini, iusti intrabunt in ℣ eam'. ✝ Cõfitebor tibi quoniam exaudisti me: & factus es mihi in salutem. ✝ ‖ Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. ✝ A Domino factum est istud: ℣ & 'est mirabile in oculis nostris. ✝ Hæc est dies quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea. ✝ O Domine saluum - me' fac, o Domine - bene' prosperare: ✝ benedictus qui ℣ venit' in nomine Domini. Benedximus vobis de domo Domini: ✝ Deus Dominus, & illuxit nobis. Constituite diem solemnem in condensis vsque ad cornu altaris. ✝ Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudisti me: & factus es mihi in salutem. ✝ Confitemini Domino quoniã bonus; quoniam in seculum misericordia eius.

✝ - *Halleluia*'.

Lat. CXVIII. Heb. CXIX.

ALEPH.

Beati immaculati in via: qui ambulant in lege Domini. ✝ Beati qui scrutantur testimonia

✝ Non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt. ✝ Tu mandasti mandata tua ℣ custodiri nimis. ✝ Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas. ✝ Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis. ✝ Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ. ✝ Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsquequaque.

BETH.

✝ In quo℣ corrigit ' adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos. ✝ In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis. ✝ In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi. ✝ Benedictus es Domine: doce me iustificationes tuas. ✝ In labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui, ✝ In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitijs. ✝ In mandatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas. ✝ In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

GIMEL.

✝ Retribue seruo tuo, viuifica me: & custodiam sermones tuos. ✝ Reuela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua. ✝ Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua. ✝ Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. ✝ Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis. ✝ Aufer a me opprobrium & contemptum: quia testimonia tua exquisiui. ✝ Etenim sederunt principes, & aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. ✝ Nam & testimonia tua, meditatio mea - est ': & consilium meum, iustificationes tuæ.

DALETH.

✝ Adhæsit pauimento anima mea: viuifica me secundum verbum tuum. ✝ Vias meas enunciani, & exaudisti me: doce me iustificationes tuas. ✝ Viam iustificationum tuarum instrue me: & exercebor in mirabilibus tuis. ✝ ℣ Dormitauit ' anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis. ✝ Viam iniquitatis amoue a me: & - de lege tua miserere mei. ✝ Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus. ✝ Adhæsi testimonijs tuis Domine, noli me confundere. ✝ Viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum.

HE.

✝ Legem pone mihi Dñe viam iustificationum tuarũ: & exquiram eam semper. ✝ Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo.

¶Deduc me in semita mandatorum tuorum,quia ipsam volui . 55
¶Inclina cor meum in testimonia tua, & non in auaritiam . 56
¶Auerte oculos meos ne ¶ videant ' vanitatem : in via tua viuifica me . 57
¶Statue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo . 58
¶Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum : quia iudicia tua iucunda. 59
¶Ecce concupiui mandata tua : in æquitate tua viuifica me . 60

VAV.

¶Et¶ veniat ' super me misericordia tua Domine , salutare tuum secundum eloquium tuum . 61
¶Et respondebo exprobrantibus mihi , verbum : quia speraui in sermonibus tuis . 62
¶Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaque : quia in iudicijs tuis supersperaui . 63
¶Et custodiam legem tuam semper : in seculum & in seculum seculi . 64
¶Et ambulabam in latitudine:quia mãdata tua exquisiui . 65
¶Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum,& nõn confundebar . 66
¶Et meditabar in mandatis tuis , quæ dilexi . 67
¶Et leuaui manus meas ad mandata tua quæ dilexi : & ¶ exercebor' in iustificationibus tuis . 68

ZAIN.

¶Memor esto verbi tui seruo tuo,in quo mihi spem dedisti . 69
¶Hæc me consolata est in humilitate mea:quia eloquium tuum viuificauit me . 70
¶Superbi inique agebant vsquequaque: a lege autem tua non declinaui. 71
¶Memor fui iudiciorum tuorum a seculo Domine : & consolatus sum . 72
¶Defectio tenuit me¶ pro' peccatoribus derelinquentibus legem tuam . 73
¶Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ in loco peregrinationis meæ. 74
¶Memor fui*nocte nominis tui Domine : & custodiui legem tuam . 75
¶Hæc facta est mihi,quia iustificationes tuas exquisiui . 76

HETH.

¶Portio mea Domine , dixi, custodire legem tuam . 77
¶Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : miserere mei secundum eloquium tuum . 78
¶Cogitaui vias meas : &¶ conuerti ' pedes meos in testimonia tua . 79
¶Paratus sum , & non sum turbatus : vt custodiam mandata tua . 80
¶Funes¶ peccatorum ' circumplexi sunt me : -& ' legem tuam non sum oblitus. 81
¶Media nocte surgebam ad confitendũ tibi super iudicia iustificationis tuæ . 82
¶Particeps ego sum omnium timẽtium te : & custodientium mandata tua . 83
¶Misericordia tua Domine plena est terra : iustificationes tuas doce me . 84

TETH.

¶Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domine, secundum verbum tuum. 85
¶Bonitatem,& disciplinam,& scientiam doce me : quia mandatis tuis credidi. 86
¶Priusquam humiliarer , ego deliqui : propterea eloquium tuum custodiui . 87
¶Bonus es tu : & in bonitate tua doce me iustificationes tuas . 88
¶Multiplicata est super me iniquitas superborum,ego autem in toto corde - meo' scrutabor mandata tua . 89
¶Coagulatum est sicut lac cor eorum : ego vero legem tuam meditatus sum . 90
¶Bonum mihi quia humiliasti me : vt discam iustificationes tuas . 91
¶Bonum mihi lex oris tui super millia auri & argenti . 92

IOD.

¶Manus tuæ fecerunt me , & plasmauerunt me : da mihi intellectum , ¶ vt' discam mandata tua . 93
¶Qui timent te , videbunt me , & lætabuntur : quia in verba tua supersperaui . 94
¶Cognoui Domine quia æquitas iudicia tua , & - in ' veritate - tua ' humiliasti me . 95
¶Fiat misericordi ' a tua vt consoletur me,secundum eloquium tuum seruo tuo . 96
¶Veniant mihi miserationes tuæ , & viuam: quia lex tua,meditatio mea est . 97
¶Confundantur superbi , quia iniuste iniquitatem fecerunt in me : ego autem exercebor in mandatis tuis. 98
¶Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua . 99
¶Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis,vt non confundar. 100

CAPH.

¶¶Defecit' in salutare tuũ anima mea : -& ' in verbum tuum supersperaui. 101
¶Defecerunt oculi mei in eloquium tuum:dicentes,Quando consolaberis me ? 102
¶Quia factus sum sicut vter in pruina : iustificationes tuas non sum oblitus . 103
¶Quot sunt dies serui tui, quando facies de persequentibus me iudicium ? 104
¶Narrauerunt mihi iniqui fabulationes : sed non vt lex tua . 105
¶Omnia mandata tua veritas :¶ iniqui' persecuti sunt me , adiuua me . 106
¶Paulominus consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua . 107
¶Secundum misericordiam tuam viuifica me:& custodiam testimonia oris tui . 108

LAMED.

¶In æternum Domine verbum tuũ permanet in cœlo . 109
¶In generatione & generationem veritas tua : fundasti terram,& permanet . 110
¶Ordinatione tua¶ perseuerat ' dies : quoniam omnia seruiunt tibi . 111
¶Nisi quòd lex tua , meditatio mea est : tunc forte periissem in humilitate mea . 112
¶In æternum non obliuiscar iustificationes tuas : quia in ipsis viuificasti me . 113
¶Tuus sum ego, saluum me fac : quoniã iustificationes tuas exquisiui . 114
¶Me expectauerunt peccatores vt perderent me : testimonia tua¶ intellexi' . 115
¶¶Omnis consummationis ' vidi ¶ finem' : latum mandatum tuum nimis . 116

MEM.

¶Quomodo dilexi legem tuam - Domine' ? tota die meditatio mea est . 117
¶Super inimicos meos prudentem me 118

fecisti

¶videant MS.R.G. verte vtrumque potest. Ex H. aute e Cognouisti te: ta est rectitus . ¶ non et M.S. H.G. Textus ex versionibus Patrij, & codicibus G. consentior est .

¶exercebar M.S. R. Hilar. Hieron. Aug. G. Textus antem,H. & C. consentiunt .

¶ pre I M.S. ¶aR Hil. Amb. Aug. G.H.C. Si pro , propter denotare intelligatur , textus de est sensus . * in M.S. Aug. R.G. H.C.

¶ auerti M.S. Amb. Aug.

¶ἁμαρτωλῶν - MS.H.C. Legitur autem in Hac. Aug. & libris G.

- 6 M.S. Hil. G. H.C. Hieronymus supposuit longe recentes .

¶¶ § MS. R.G.H.C. - § MS. R. G. H. - M.S. R. Hil. G. H. Chaldæi, illud adverte : hoc , minime.

¶¶ Deficit R. Amb. G. Textus autem Hil. Aug. H. et C. assipulantur . -4 M.S. R.G. H.C.

¶inique I M.S. R. Hil. Amb. Aug. G. H. C.

¶ perseuerant M.S. Textus suffragatur Hila. Amb. Aug. & G. In H. & C. codicibus legitur : ad dispositiones tuas. Hanc hodie,usque ad hunc diem.

¶dilexi o. ¶¶ Omnis consummationis MS. Textus consonat Amb. Aug. et G. ¶¶ fidem o. - § MS. H C. Legitur autem in libris G.

fecisti mandatò tuo : quia in æternum mihi est.

† Super omnes docentes me intellexi : quia testimonia tua, meditatio mea est.

† Super senes intellexi : quia mandata tua quæsiui.

† Ab omni via mala prohibui pedes meos : vt custodiam verba tua.

† A iudicijs tuis non declinaui : quia tu legem posuisti mihi.

† Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo?

† A mandatis tuis intellexi. propterea odiui omnem viam iniquitatis.

NVN.

† Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

† Iuraui, & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

† Humiliatus sum vsquequaque Domine: viuifica me secundum verbum tuum.

† Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & iudicia tua doce me.

† Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam non sum oblitus.

† Posuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erraui.

† Hæreditate acquisiui testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.

† Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum propter retributionem

SAMECH.

† Iniquos odio habui: & legem tuam dilexi.

† Adiutor & susceptor meus es tu: & in verbum tuum superperaui

† Declinate a me maligni: & scrutabor mandata Dei mei.

† Suscipe me secúdum eloquium tuum, & viuam: & non confundas me ab expectationem mea.

† Adiuua me, & saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper.

† Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

† Prævaricantes reputaui omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.

† Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

AIN.

† Feci iudicium & iustitiam: non tradas me calumniantibus me.

† Suscipe seruum tuum in bonum: non calumnientur me superbi.

† Oculi mei defecerunt in salutare tuú: & in eloquium iustitiæ tuæ.

† Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce me.

† Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum, vt sciam testimonia tua.

† Tempus faciendi Domine: dissipauerunt legem tuam.

† Ideo dilexi mandata tua super aurum & topazion.

† Propterea ad omnia mándata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

PHE.

† Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.

† Declaratio sermonum tuorum illuminat: & intellectum dat paruulis.

† Os meum aperui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

† Aspice in me, & miserere mei secundum iudicium diligentium nomen tuum.

† Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia.

† Redime me a calumnijs hominum: vt custodiam mandata tua.

† Faciem tuam illumina super seruum tuum: & doce me iustificationes tuas.

† Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

SADE.

† Iustus es Domine: & rectum iudicium tuum.

† Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

† Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

† Ignitum eloquium tuum vehementer: & seruus tuus dilexit illud.

† Adolescentulus sum ego & contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

† Iustitia tua, iustitia in æternum: & lex tua veritas.

† Tribulatio & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

† Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & viuam.

COPH.

† Clamaui in toto corde meo, exaudi me Domine: iustificationes tuas requiram.

† Clamaui ad te, saluum me fac vt custodiam mandata tua.

† Præuéni in maturitate, & clamaui: quia in verba tua superperaui.

† Præuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

† Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: secundum iudicium tuum viuifica me.

† Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.

† Prope es tu Domine: & omnes viæ tuæ veritas.

† Initio cognoui de testimonijs tuis, quia in æternum fundasti ea.

RES.

† Vide humilitatem meam, & eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

† Iudica iudicium meum, & redime me propter eloquium tuum viuifica me.

† Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.

† Misericordiæ tuæ multæ Domine: secundum iudicium tuum viuifica me.

† Multi qui persequuntur me, & tribulant me, a testimonijs tuis non declinaui.

† Vidi prævaricantes, & tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.

† Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: in misericordia tua viuifica me.

† Principium verborum tuorum veritas: * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

SIN.

† Principes persecuti sunt me gratis: & a verbis tuis formidauit cor meum.

qui inuenit spolia multa.
† Iniquitatem odio habui, & abominatus sum legem autem tuam dilexi. 163
† Septies in die laudem dixi tibi super iudicia iustitiæ tuæ. 164
† Pax multa diligentibus legem tuam: & non est illis scandalum. 165
† Expectabam salutare tuum Domine, & mandata tua dilexi. 166
† Custodiuit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer. 167
† Seruaui mandata tua & testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. 168

TAV.

† Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum. 169
† Intret postulatio mea in cõspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me. 170
† Eructabunt labia mea hymnum, cum docueris me iustificationes tuas. 171
† Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas. 172
† Fiat manus tua vt saluet me: quoniam mandata tua elegi. 173
† Concupiui salutare tuum Domine: & lex tua meditatio mea. 174
† Viuet anima mea, & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me. 175
† Erraui sicut ouis quæ perijt: quære seruum tuum, quia mandata tua non sum oblitus. 176

Canticum graduum.

Lat. CXIX. *Heb.* CXX.

AD Dominum cum tribularer, clamaui, & exaudiuit me. 1
† Domine libera animam meam a labijs iniquis, & a lingua dolosa. 2
† Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam? 3
† Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatorijs. 4
† Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar: 5
† Multum incola fuit anima mea. 6
† Cum his qui oderunt pacem, ‖ eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis. 7

Canticum graduum.

Lat. CXX. *Heb.* CXXI.

LEuaui oculos meos in montes vnde veniet auxilium mihi. 1
† Auxilium meum a Domino qui fecit cœlum & terram. 2
† Non det in commotionem pedem tuũ: neque dormitet qui custodit te. 3
† Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel. 4
† Dominus ‖ custodit' te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam. 5
† Per diem Sol non vret te: neque Luna per noctem. 6
† Dominus ‖ custodit 'te ab omni malo: ‖ custodiat' animam tuam Dominus. 7
† Dominus ‖ custodiat' introitum tuum & exitum tuum, ex hoc nunc & vsque in seculum. 8

† *Canticum graduum.*

Lat. CXXI. *Heb.* CXXII.

LÆtatus sum in his quæ dicta sunt mihi, In domum Domini ibimus. 1
† Stantes erant pedes nostri in atrijs tuis Ierusalem. 2
† Ierusalem quæ ædificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum. 3
† Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini. 4
† Quia illic sederunt sedes in iudicio, sedes super domum Dauid. 5
† Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem, & abundantia diligentibus te: 6
† Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis. 7
† Propter fratres meos & proximos meos loquebar pacem de te: 8
† Propter domum Domini Dei nostri quæsiui bona tibi. 9

Canticum graduum.

Lat. CXXII. *Heb.* CXXIII.

AD te leuaui oculos meos, qui habitas in cœlis. 1
† Ecce, sicut oculi seruorum in manibus dominorum suorum,
Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. 2
† Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione: 3
† Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis. 4

Canticum graduum ipsi Dauid.

Lat. CXXIII. *Heb.* CXXIIII

NIsi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel, † nisi quia Dominus erat in nobis, 1
Cum exurgerent homines in nos, 2
† forte viuos deglutissent nos:
Cum irasceretur furor eorum in nos, 3
† forsitan aqua absorbuisset nos. 4
Torrentem pertransiuit anima nostra.
† Forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem. 5
† Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum. 6
† Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium. Laqueus contritus est, & nos liberati sumus. 7
† Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cœlum & terram. 8

† *Canticum graduum.*

Lat. CXXIIII. *Heb.* CXXV.

QVi cõfidunt in Domino sicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat † in Ierusalem. 1
Montes in circuitu eius: & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsq; in seculum. 2
† Quia nõ relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas. 3
† Benefac Domine bonis & rectis corde 4

† Declinantes

MS. H. C. Additur autẽ 6.

Hier. ad Sun. H. C.

‖ eram

Ps. 20. 17

‖ custodiet G q. C.

‖ custodiet MS. G q. H. C.

‖ custodiet G q. H. C.

‖ custodiet G q. H. C.

MS. Hil. Aug. H. C. Legitur autẽ in eo diebus C. ‖ τῶν ἁμαρτωλῶν

Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

Canticum graduum.

Lat. CXXV. Heb. CXXVI.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut consolati:
Tunc repletum est gaudio os nostrũ, & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter Gentes, Magnificauit Dominus facere cum eis.
Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.
Conuerte Domine captiuitatem nostram, sicut torrens in Austro.
Qui seminant in lachrymis, in exultatione metent.
Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Canticum graduum Salomonis.

Lat. CXXVI. Heb. CXXVII.

NIsi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere surgite postquam sederitis qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas Domini, filij: merces, fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum.
Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Canticum graduum.

Lat. CXXVII. Heb. CXXVIII.

BEati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in vijs eius.
Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.
Filij tui sicut nouellæ oliuarum in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

Canticum graduum.

Lat. CXXVIII. Heb. CXXIX.

SÆpe expugnauerunt me a iuuentute mea, dicat nunc Israel:
Sæpe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.
Dominus iustus concidet cervices peccatorum: confundantur & conuertantur retrorsum omnes qui oderũt Sion.
Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquam euellatur exaruit:
De quo non implebit manum suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit.
Et non dixerunt qui præteribant. Benedictio Domini super vos: benedximus vobis in nomine Domini.

Canticum graduum.

Lat. CXXIX. Heb. CXXX.

DE profundis clamaui ad te Domine:
Domine exaudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam
sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius:
sperauit anima mea in Domino.
A custodia matutina vsque ad noctem:
speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum Dauid.

Lat. CXXX. Heb. CXXXI.

DOmine non est exaltatum cor meũ, neque elati sunt oculi mei:
Neque ambulaui in magnis, neq; in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam:
Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea.
Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & vsque in seculum.

Canticum graduum.

Lat. CXXXI. Heb. CXXXII.

MEmento Domine Dauid, & omnis mansuetudinis eius,
Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob:
Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei,
Si dedero somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem,
Et requiem temporibus meis donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.
Ecce audiuimus eam in Ephrata: inuenimus eam in campis syluæ.
Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.
Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tuæ.
Sacerdotes tui induantur iustitia: & sancti tui exultent.
Propter Dauid seruum tuum, non auertas faciem Christi tui.
Iurauit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eum. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea hæc quæ docebo eos:

Et filij eorum usque in seculum sedebunt super sedem tuam.

¶ Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi. 13

¶ Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo, quoniam elegi eam. 14

¶ Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus. 15

¶ Sacerdotes eius induam salutari: & sancti eius exultatione exultabunt. 16

¶ Illuc producam cornu Dauid, paraui lucernam Christo meo. 17

¶ Inimicos eius induā confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea. 18

Canticum graduum Dauid. 1

Lat. CXXXII. *Heb.* CXXXIII.

ECce quam bonum & quam iucundum habitare fratres in unum:

¶ Sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram uestimenti eius: 2

¶ sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mādauit Dominus benedictionem, & uitam usque in seculum. 3

Canticum graduum. 1

Lat. CXXXIII. *Heb.* CXXXIIII.

ECce nunc benedicite Domino, omnes serui Domini.

Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri,

¶ In noctibus extollite manus uestras in sancta, & benedicite Domino. 2

¶ Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cælum & terram. 3

Hallelu-ia. 1

Lat. CXXXIIII. *Heb.* CXXXV.

LAudate nomen Domini, laudate serui Dominum,

¶ Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri. 2

¶ Laudate Dominum, quia bonus Dominus: psallite nomini eius, quoniam suaue est. 3

¶ Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, Israel in possessionem sibi. 4

¶ Quia ego cognoui quod magnus est Dominus, & Deus noster præ omnibus dijs. 5

¶ Omnia quæcunque uoluit Dominus fecit in cælo & in terra, in mari, & in omnibus abyssis. 6

¶ Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluuiam fecit. 7

¶ Qui producit uentos de thesauris suis: 8

¶ qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.

¶ Emisit signa & prodigia in medio tui Ægypte, in Pharaonem, & in omnes seruos eius. 9

¶ Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes: 10

¶ Sehon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan. 11

¶ Et dedit terram eorum hæreditatem, hæreditatem Israel populo suo. 12

¶ Domine nomen tuum in æternum: Domine memoriale tuum, in generationem, & generationem. 13

¶ Quia iudicabit Dominus populū suum: & in seruis suis deprecabitur. 14

¶ Simulachra Gentium, argentum, & aurum, opera manuum hominum. 15

¶ Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non uidebunt. 16

¶ Aures habent, & non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum. 17

¶ Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis. 18

¶ Domus Israel benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino. 19

¶ Domus Leui benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino. 20

¶ Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Ierusalem. 21

Hallelu-ia. 1

Lat. CXXXV. *Heb.* CXXXVI.

COnfitemini Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia eius.

¶ Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia eius. 2

¶ Confitemini Domino dominorū: quoniam in æternum misericordia eius. 3

¶ Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia eius. 4

¶ Qui fecit cælos in intellectu: quoniā in æternum misericordia eius. 5

¶ Qui firmauit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia eius. 6

¶ Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia eius. 7

¶ Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia eius. 8

¶ Lunam & stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia eius. 9

¶ Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia eius. 10

¶ Qui eduxit Israel de medio eorū: quoniam in æternum misericordia eius. 11

¶ In manu potenti & brachio excelso: quoniam in æternum misericordia eius. 12

¶ Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones: quoniam in æternum misericordia eius. 13

¶ Et eduxit Israel per medium eius: quoniam in æternum misericordia eius. 14

¶ Et excussit Pharaonem & uirtutē eius in Mari rubro: quoniam in æternum misericordia eius. 15

¶ Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia eius. 16

¶ Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia eius. 17

¶ Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia eius. 18

¶ Sehon regem Amorrhæorum: quoniā in æternum misericordia eius. 19

¶ Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia eius. 20

¶ Et dedit terram eorum hæreditatem: quoniam in æternum misericordia eius. 21

¶ Hæreditatem Israel seruo suo: quoniam in æternum misericordia eius. 22

¶ Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia eius. 23

¶ Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia eius. 24

¶ Qui

Ier 10.13 51.16. Ioan.3.8. Exod.12. 29. *Et misit* 35 M S. *Textus Hebraicus, consonat* G. *misit* R. H. G. Ios.12.1-7. Num. 21. 24.33. Ios.13.7-

Sup.113.4. Sap. 15. 15.

Gen.1.1. & 6. 1.

1.

Exod.12. 29.

Exod.13. 17.

Exod.14. 28.

in deserto M S. A. C. H. C. *Quae in Textu Hebraico est expositio.* Num. 21. 24. Num. 21. 33. Ios.13.7-

† Qui dat escam omni carni : quoniam in æternum misericordia eius. 25

† Confitemini Deo cæli: quoniam in æternum misericordia eius. 26

Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia eius.

Psalmus David propter Ieremiam.

Lat. CXXXVI. *Heb.* CXXXVII.

SVPER flumina Babylonis illic sedimus, & fleuimus, dum recordaremur * Sion: 1

† In salicibus in medio eius suspendimus organa nostra. 2

† Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos, uerba cantionum. 3

Et qui abduxerunt nos, Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

† Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena? 4

† Si oblitus fuero tui Ierusalem, obliuioni detur dextera mea. 5

† Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui,

Si non proposuero Ierusalem in principio lætitiæ meæ. 6

† Memor esto Domine filiorum Edom, in die Ierusalem:

Qui dicunt, Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea. 7

† Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis. 8

† ‖ Beatus qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram. 9

Ipsi David.

Lat. CXXXVII. *H.* CXXXVIII.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti uerba oris mei. 1

* In conspectu angelorum psallam tibi: 2

† adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & ueritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

† In quacunque die inuocauero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea uirtutem. 3

† Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ, quia audierunt omnia uerba oris tui. 4

† Et cantent in uijs Domini: quoniam magna est gloria Domini. 5

† Quoniam excelsus Dominus: & humilia respicit, & alta a longe cognoscit. 6

† Si ambulauero in medio tribulationis, uiuificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua. 7

† Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in sæculum, opera manuum tuarum ne despicias. 8

In finem Psalmus Davidis.

Lat. CXXXVIII. *H.* CXXXIX.

DOmine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam & resurrectionem meam. 1

† Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam, & funiculum meum inuestigasti. 2

† Et omnes uias meas præuidisti; quia non est sermo in lingua mea. 3

† Ecce Domine tu cognouisti omnia nouissima, & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam. 4

† Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam. 5

† Quo ibo a spiritu tuo? & quo a facie tua fugiam? 6

† ‖ Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades. 7

† Si sumpsero pennas meas diluculo, & habitauero in extremis maris, 8

† etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua. 9

† Et dixi, Forsitan tenebræ conculcabunt me, & nox illuminatio mea in delicijs meis. 10

† Quia tenebræ non obscurabuntur a te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ eius, ita & lumen eius. 11

† Quia tu possedisti renes meos, suscepisti me de utero matris meæ. 12

† Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es, mirabilia opera tua, & anima mea cognoscet nimis. 13

† Non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ. 14

† Imperfectum meum uiderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis. 15

† Mihi autem nimis honorificati sunt, amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum. 16

† Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum. 17

† Si occideris Deus peccatores: uiri sanguinum declinate a me, 18

† quia dicitis in cogitatione, accipient in uanitate ciuitates tuas. 19

† Nonne qui oderunt te Domine, oderã, & super inimicos tuos tabescebam? 20

† Perfecto odio oderam illos: * inimici facti sunt mihi. 21

† Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas. 22

† Et uide si uia iniquitatis in me est: & deduc me in uia æterna. 23

In finem Psalmus Davidis.

Lat. CXXXIX. *Heb.* CXL.

ERIPE me Domine ab homine malo, a uiro iniquo eripe me. 1

† Qui cogitauerunt iniquitates in corde, tota die constituebant prœlia. 2

† ‖ Acuerunt linguam suam sicut serpentes: uenenum aspidum sub labijs eorum. 3

† Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. 4

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: † abscónderunt superbi laqueum mihi: 5

Et funes extenderunt in laqueum, iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

† Dixi Domino: Deus meus es tu, exaudi Domine uocem deprecationis meæ. 6

† Domine Domine uirtus salutis meæ: obumbrasti super caput meum in die belli. 7

† Ne tradas me Domine a desiderio meo 8

peccatori:

peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

¶ Caput circuitus eorum, labor labiorum ipsorum operiet eos. 10

¶ Cadent super eos carbones: in ignem deijcies eos, in miserijs non subsistent. 11

¶ Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu. 12

¶ Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis, & uindictam pauperum. 13

¶ Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo. 14

Psalmus Dauid.

Lat. CXL. *Heb.* CXLI.

DOmine clamaui ad te, exaudi me: intende uoci meæ, cum clamauero ad te. 1

¶ Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium uespertinum. 2

¶ Pone Domine custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labijs meis. 3

¶ Non declines cor meum in uerba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis, Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum. 4

¶ Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris nō impinguet caput meum. 5

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: ¶ absorpti sunt iuncti petræ iudices eorum. 6

Audient uerba mea quoniam potuerunt: ¶ sicut crassitudo terræ erupta est super terram. 7

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: ¶ quia ad te Domine, Domine oculi mei, in te speraui, non auferas animam meam. 8

¶ Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: & a scandalis operantium iniquitatem. 9

¶ Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam. 10

¶ *Intellectus Dauid, cum esset in spelunca, oratio.* 1. Reg. 24. 1

Lat. CXLI. *Heb.* CXLII.

VOce mea ad Dominum clamaui, voce mea ad Dominum deprecatus sum: 2

¶ Effundo in conspectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuncio. 3

¶ In deficiendo ex me spiritum meum, & tu cognouisti semitas meas.

In uia hac qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi. 4

¶ Considerabam ad dexteram, & uidebā: & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me: & non est qui requirat animam meam. 5

¶ Clamaui ad te Domine, dixi, Tu es spes mea, portio mea in terra uiuentium. 6

¶ Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me. 7

¶ Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi. 8

Psalmus Dauid, quando persequebatur eum Absalom filius eius. 1

2. Reg. 17.

Lat. CXLII. *Heb.* CXLIII.

DOmine exaudi orationem meam: auribus percipe obtestationē meam in ueritate tua, exaudi me in tua iustitia.

¶ Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens. 2

¶ Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliauit in terra uitam meam. 3

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi, ¶ & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum. 4

¶ Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar. 5

¶ Expandi manus meas ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi: 6

¶ Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus. 7

Non auertas faciem tuam a me: & similis ero descendentibus in lacum.

¶ Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui. 8

Notam fac mihi uiam, in qua ambulem, quia ad te leuaui animam meam.

¶ Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: ¶ doce me facere uoluntatem tuam, quia Deus meus es tu. 9 10

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: ¶ propter nomen tuum Domine uiuificabis me, in æquitate tua. 11

Educes de tribulatione animam meam: ¶ & in misericordia tua disperdes inimicos meos. 12

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

¶ *Psalmus Dauid aduersus Goliath.* 1

Lat. CXLIII. *Heb.* CXLIIII.

BEnedictus Dominus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, & digitos meos ad bellum. 1

¶ Misericordia mea, & refugium meum: susceptor meus, & liberator meus.

Protector meus, & in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me. 2

¶ Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum? 3

¶ Homo uanitati similis factus est: dies eius sicut umbra prætereunt. 4

¶ Domine inclina cœlos tuos, & descende: tange montes, & fumigabunt. 5

¶ Fulgura coruscationem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos: 6

¶ Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum. 7

¶ Quorum os locutum est uanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis. 8

¶ Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi. 9

Qui

Aug. c. 6 ... Græcis ... attur, er. ... fluere ... et.

.76.1.

8. R. G. G

¶ *in terra pestis* MS. G.

¶ *omnes* MSq.

H. C.

¶ *subdis* MS. Hist. *subijciens* Hal. G. H. C. *Iob 8. 9. et 14. 2.*

maligno: ℣ eripe me,

Et erue me de manu filiorum alienorũ: quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis.

℣ Quorum filij sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua.

Filiæ eorum compositæ: circumornatæ ut similitudo templi.

℣ Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis:

℣ Boues eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

℣ Beatum dixerunt populum cui hæc sunt: beatus populus cuius Dñs Deus eius.

Laudatio ipsi Dauid.

Lat. CXLIIII. *Heb.* CXLV.

EXaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.

℣ Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

℣ Magnus Dominus & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

℣ Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronunciabunt.

℣ Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuę loquentur, & mirabilia tua narrabunt.

℣ Et virtutem terribilium tuorum dicẽt, & magnitudinem tuam narrabunt.

℣ Memoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabunt: & iustitia tua exultabunt.

℣ Miserator & misericors Dominus: patiens & multum misericors.

℣ Suauis Dominus uniuersis: & miserationes eius super omnia opera eius.

℣ Confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & sancti tui benedicant tibi.

℣ Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur.

℣ Vt notam faciant filijs hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui.

℣ Regnum tuum regnum omnium seculorum: & dominatio tua in omni generatione & generatione.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

℣ Alleuat Dominus omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos.

℣ Oculi omnium in te sperant: & tu das escam illorum in tempore opportuno.

℣ Aperis tu manum tuam: & imples omne animal benedictione.

℣ Iustus Dominus in omnibus vijs suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

℣ Prope est Dñs omnibus inuocãtibus eũ: omnibus inuocantibus eum in ueritate.

℣ Voluntatem timentium se faciet: & deprecationem eorum exaudiet, & saluos faciet eos.

℣ Custodit Dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.

℣ Laudationẽ Domini loquetur os meũ: & benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculum, & in seculum seculi.

Lat. CXLV. *Heb.* CXLVI.

LAuda anima mea Dominum. ℣ Laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quamdiu fuero.

℣ Nolite confidere in principibus, & in filijs hominum, in quibus non est salus.

℣ Exibit spiritus eius, & reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

℣ Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Domino Deo ipsius: ℣ qui fecit cælum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

℣ Qui custodit ueritatem in seculum, facit iudicium iniuriam patientibus: dat escam esurientibus.

℣ Dominus soluit compeditos: Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, Dominus diligit iustos. ℣ Dominus custodit aduenas, pupillum & uiduam suscipiet: & uias peccatorum disperdet.

℣ Regnabit Dominus in seculum Deus tuus Sion, in generatione & generationem.

Halleluia.

Lat. CXLVI. *Heb.* CXLVII.

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus Deo nostro, sit iucunda decorаq. laudatio.

℣ Ædificans Ierusalem Dominus: dispersiones Israëlis congregabit.

℣ Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.

℣ Qui numerat multitudinem stellarum: & omnibus eis nomina uocans.

℣ Magnus Dominus noster, & magna uirtus eius: & de sapientiæ eius nó est numerus.

℣ Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.

℣ Præcinite Domino in confessione: psallite Deo nostro in cithara.

℣ Qui operit cœlum nubibus, & parat terræ pluuiam.

Qui producit in montibus fœnum, & herbam seruituti hominum.

℣ Qui dat iumentis escam ipsorum: & pullis coruorum inuocantibus eum.

℣ Non in fortitudine equi uoluntatẽ habebit: nec in tibijs viri beneplacitũ erit ei.

℣ Beneplacitum est Domino super timẽtes eum, & in eis qui sperant super misericordia eius.

Hallelu-ia.

Lat. CXLVII.

LAuda Ierusalem Dominum, lauda Deum tuum Sion.

℣ Quoniam confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.

℣ Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

℣ Qui emittit eloquium suum terræ: uelociter currit sermo eius.

℣ Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

℣ Mittit crystallum suam sicut bucellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit?

℣ Emittet uerbum suum, & liquefaciet eas: flabit spiritus eius, & fluent aquæ.

℣ Qui

¶ Qui annunciat uerbum suum Iacob: iustitias & iudicia sua Israel.
¶ Non fecit taliter omni nationi: & iudicia sua non manifestauit eis. Hallelu-ia. 19 20

Hallelu-ia: CXLVIII.

LAudate Dominum de cęlis: laudate eum in excelsis. 1
¶ Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes uirtutes eius. 2
¶ Laudate eum Sol, & Luna: laudate eum omnes stellæ & lumen. 3
¶ Laudate eum cęli cœlorum: & aquæ quæ super cęlos sunt. 4
¶ Laudent nomen Domini. 5
Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.
¶ Statuit ea in ℵ æternum', & in seculum seculi: præceptum posuit, & non præteribit: 6
¶ Laudate Dominum de terra, dracones & omnes abyssi. 7
¶ Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt uerbum eius: 8
¶ Montes & omnes colles, ligna fructifera, & omnes cedri. 9
¶ Bestiæ, & uniuersa pecora, serpentes, & uolucres pennatæ: 10
¶ Reges terræ, & omnes populi, principes, & omnes iudices terræ: 11
¶ Iuuenes & uirgines, senes cum iunioribus, ¶ laudent nomen Domini: quia exaltatum est nomen eius solius. 12 13
Confessio eius super cęlum & terram:
¶ & ℵ exaltauit' cornu populi sui. 14
Hymnus omnibus sanctis eius: filiis Israel populo appropinquanti sibi. Hallelu-ia.

Hallelu-ia. CXLIX.

CAntate Domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. 1
¶ Lætetur Israel in eo qui fecit eum: ℵ filiæ' Sion exultent in rege suo. 2
¶ Laudent nomen eius in choro, in tympano & psalterio psallant ei: 3
¶ Quia beneplacitum est Domino in populo suo, & ℵ exaltauit' mansuetos ℵ in salutem'. 4
¶ Exultabunt sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus suis 5
¶ ℵ Exultationes' Dei in gutture eorum, & gladij ancipites in manibus eorum: 6
¶ Ad faciendam uindictam in nationibus increpationes in populis: 7
¶ Ad alligandos reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis. 8
¶ Vt ℵ faciant' in eis iudicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis eius. Hallelu-ia. 9

Hallelu-ia. CL.

LAudate Dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento uirtutis eius. 1
¶ Laudate eum in uirtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius. 2
¶ Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio & cithara. 3
¶ Laudate eum in tympano, & choro: laudate eum in chordis & organo. 4
¶ Laudate eum in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis: 5
¶ omnis spiritus laudet Dominum. Hallelu-ia. 6

ℵ In 1 MS. R. H. C. rom. Aug. D. H. C.
ℵ exaltabit 3 MS. R. G. H. C.
ℵ in al- 1 MS. R. G. H. C.
ℵ Exaltationes 1 MS. G. H.
ℵ Laudet C.
ℵ faciat

LIBER PROVERBIORVM,

QVEM HEBRAEI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

ARABOLAE Salomonis filij Dauid regis Israel: ♀ ad sciendam sapientiam, & disciplinam, ad intelligẽda uerba prudentiæ, ♀ & suscipiẽdam eruditionem doctrinæ, iustitiam, & iudicij & æquitatem: ♀ ut detur paruulis astutia, adolescenti scientia & intellectus. ♀ Audiẽs sapiens, sapientior erit: & intelligens, gubernacula possidebit: ♀ Animaduertet parabolam & interpretationẽ, uerba sapientũ & ænigmata eorum. ♀ ‖ Timor Domini, principium sapientiæ. Sapientiam atq; doctrinam stulti despiciunt. ♀ Audi fili mi disciplinã patris tui, & ne dimittas legẽ matris tuæ: ♀ ut addatur gratia capiti tuo, & torques cullo tuo. ♀ Fili mi, si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. ♀ Si dixerint, Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscõdamus tendiculas contra insontem frustra: ♀ deglutiamus eum sicut infernus uiuentẽ, & integrum quasi descendentem in lacũ. ♀ Omnem pretiosam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spolijs. ♀ Sortem mitte nobiscum, marsupium unũ

Ps. 110. 10. *Eccl.* 1. 16. *Iob* 28. 23. *Sap.* 2. 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

sit omnium nostrum. ♀ Fili mi ne ambules cum eis, prohibe pedẽ tuũ a semitis eorũ: 15
♀ ‖ Pedes enim illorũ ad malum currunt, & festinãt ut effundant sanguinẽ. ♀ Frustra autem iactatur rete ante oculos pennatorum. 16 17
♀ Ipsi quoq; contra sanguinẽ suum insidiãtur, & molliũtur fraudes cõtra animas suas. 18
♀ Sic semitæ omnis auari, animas possidentium rapiunt. ♀ Sapientia foris prædicat, in plateis dat uocem suam: ♀ in capite turbarũ clamitat, in foribus portarũ urbis profert uerba sua, dicẽs, ♀ Vsquequo paruuli diligitis infantiã, & stulti ea quæ sibi sunt noxia cupient, & imprudentes odibunt scientiam? ♀ Conuertimini ad correptionem meam: en proferam uobis spiritum meũ, & ostendam uobis uerba mea. ♀ Quia uocaui, & renuistis: extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret. ♀ Despexistis omne cõsilium meum, & increpationes meas neglexistis. ♀ Ego quoq; in interitu uestro ridebo, & subsannabo, cum uobis id quod timebatis aduenerit: ♀ Cum irruerit repentina calamitas, & interitus quasi tempestas ingruerit: quãdo uenerit super uos tribulatio & angustia. ♀ Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: mane consurgent, & non inuenient me: ♀ eo quòd exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini nõ susceperint, ♀ nec aquieuerint consilio meo, & detraxerint uniuersæ correptioni meæ.

Is. 59. 7.

Is. 65. 11 66. 4. *Ier.* 7. 13 35. 15.

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

♀ Comedent

¶ Comedent igitur fructus uiæ suæ, iusq. consilijs saturabuntur. ¶ auersio parualorum interficiet eos, & prosperitas stultorum perdet illos. ¶ Qui autem me audierit, absque terrore requiescet & abundantia perfruetur, timore malorum sublato. 31 32 33

CAP. II.

Fili mi, si susceperis sermones meos, & mandata mea abscōderis penes te, ¶ vt audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiā. ¶ Si enim sapientiam inuocaueris, & prudentiæ dederis vocem tuam: ¶ si quæsieris eam quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis illam: ¶ tunc intelliges timorem Domini, & scientiam Dei inuenies. ¶ quia Dominus dat sapientiam, & ex ore eius prudentia & scientia. ¶ Custodiet rectorū salutem, & proteget gradientes simpliciter, ¶ seruans semitas iustitiæ, & uias sanctorum custodiens. ¶ Tunc intelliges iustitiam, & iudicium, & æquitatem, & omnem semitam bonam. ¶ Si intrauerit sapientia cor tuum, & scientia animæ tuæ placuerit: ¶ consilium custodiet te, & prudentia seruabit te, ¶ vt eruaris a uia mala, & ab homine qui peruersa loquitur: ¶ qui relinquunt iter rectum, & ambulant per uias tenebrosas: ¶ qui lætantur cum malefecerint, & exultant in rebus pessimis: ¶ quorum uiæ peruersæ sunt, & infames gressus eorum. ¶ Vt eruaris a muliere aliena, & ab extranea quæ mollit sermones suos, ¶ & relinquit ducem pubertatis suæ, & pacti Dei sui oblita est. ¶ inclinata est enim ad mortem domus eius, & ad inferos semitæ ipsius. ¶ omnes qui ingrediuntur ad eam, non reuertentur, nec apprehendent semitas uitæ. ¶ Vt ambules in uia bona: & calles iustorū custodias. ¶ Qui enim recti sunt, habitabunt in terra, & simplices permanebūt in ea. ¶ ‖ Impij uero de terra perdētur: & qui inique agunt, auferentur ex ea. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

CAP. III.

Fili mi ne obliuiscaris legis meæ, & præcepta mea cor tuum custodiat. ¶ ‖ longitudinem enim dierum, & annos uitæ & pacem apponent tibi. ¶ Misericordia & ueritas te non deserant, circumda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui: ¶ & inuenies gratiam & disciplinam bonam coram Deo & hominibus. ¶ Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, & ne innitaris prudentiæ tuæ. ¶ In omnibus uijs tuis cogita illum, & ipse diriget gressus tuos. ¶ ‖ Ne sis sapiens apud temetipsum: time Deum, & recede a malo. ¶ sanitas quippe erit umbilico tuo, & irrigatio ossiū tuorum. ¶ ‖ Honora Dominum de tua substantia, & de primitijs omnium frugum tuarum: * ¶ & implebuntur horrea tua satuitate, & uino torcularia tua redundabunt. ¶ ‖ Disciplinam Domini, fili mi, ne abijcias: nec deficias cum ab eo corriperis. ¶ quem enim diligit Dominus, corripit: & quasi pater in filio complacet sibi. ¶ Beatus homo qui inuenit sapientiam, & qui ^ affluit prudentia. ¶ melior est acquisitio eius negotiatione ^ auri & argenti, & primi & purissimi fructus eius. ¶ pretiosior est cunctis opibus: & omnia quæ desiderantur, huic non ualent comparari. ¶ Longitudo dierum in dextera eius, & in sinistra illius diuitiæ & gloria. ¶ Viæ eius uiæ pulchræ, & omnes semitæ illius pacificæ. ¶ Lignum uitæ est his qui apprehenderint eam & qui ^ tenuerit eam, beatus'. ¶ Dominus sapientia fundauit terram, stabiliuit cœlos prudentia. ¶ Sapientia illius eruperunt abyssi, & nubes rore concrescunt. ¶ Fili mi, ne effluant hæc ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium: ¶ & erit uita animæ tuæ, & gratia faucibus tuis. ¶ tunc ambulabis fiducialiter in uia tua, & pes tuus non impinget. ¶ si dormieris, non timebis: quiescet, & suauis erit somnus tuus. ¶ ne paueas repentino terrore, & irruentes tibi ^ potentias * impiorum. ¶ Dominus enim erit in latere tuo, & custodiet pedem ruum ne capiaris. ¶ Noli prohibere benefacere eum qui potest: si uales, & ipse benefac. ¶ Nec dicas amico tuo, Vade, & reuertere, & cras dabo tibi: cum statim possis dare. ¶ Ne moliaris amico tuo malum, cum ille in te habeat fiduciam. ¶ Ne contendas aduersus hominem frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit. ¶ ‖ Ne æmuleris hominem iniustum, nec imiteris uias eius: ¶ quia abominatio Domini est omnis illusor, & cum simplicibus sermocinatio eius. ¶ Egestas a Domino in domo impij: habitacula autem iustorum benedicentur. ¶ Ipse deludet illusores, & mansuetis dabit gratiam. ¶ Gloriam sapientes possidebunt: situs torum ^ exultatio, ignominia. 18 19 20 21 22 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35

CAP. IIII.

Audite filij disciplinam patris, & attendite: ut sciatis prudentiam. ¶ Donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis. ¶ Nam & ego filius fui patris mei, tenellus & unigenitus coram matre mea: ¶ & docebat me, atque dicebat, Suscipiat verba mea cor tuum, custodi præcepta mea & uiues. ¶ Possside sapientiam, posside prudētiam: ne obliuiscaris, neque declines a uerbis oris mei. ¶ Ne dimittas eam, & custodiet te: dilige eam, & conseruabit te. ¶ Principium sapientiæ, posside sapientiam, & in omni possessione tua acquire prudentiam. ¶ arripe illam, & exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. ¶ dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & corona inclyta proteget te. ¶ Audi fili mi, & suscipe uerba mea, ut multiplicentur tibi anni uitæ. ¶ Viam sapientiæ ^ monstrabo tibi, ^ ducam te per semitas æquitatis: ¶ quas cū ingressus fueris, non arctabuntur gressus tui, & currens non habebis offendiculum. ¶ Tene disciplinam, ne dimittas eam: custodi illam, quia ipsa est uita tua. ¶ Ne delecteris in semitis impiorum, nec tibi placeat malorum uia. ¶ Fuge ab ea, nec transeas per illam: declina & desere eam. ¶ non enim dormiunt nisi malefecerint: & - nō^ rapitur somnus ab eis nisi supplantauerint. ¶ comedunt panem impietatis, & uinum iniquitatis bibunt. ¶ Iustorum autem semita, quasi lux splendens, procedit & crescit usque ad perfectam diem. ¶ Via impiorum tenebrosa: nesciunt ubi corruant. ¶ Fili mi, auiculta sermones meos, & ad eloquia mea inclina aurem tuam. ¶ ne recedāt ab oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

* Comedent igitur fructus uiæ suæ, iusq. consilijs saturabuntur. ¶ auersio parualorum interficiet eos, & prosperitas stultorum perdet illos. ¶ Qui autem me audierit, absque terrore requiescet & abundantia perfruetur, timore malorum sublato.

CAP. II.

Fili mi, si susceperis sermones meos, & mandata mea abscōderis penes te, ¶ vt audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiā. ¶ Si enim sapientiam inuocaueris, & prudentiæ dederis vocem tuam: ¶ si quæsieris eam quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis illam: ¶ tunc intelliges timorem Domini, & scientiam Dei inuenies. ¶ quia Dominus dat sapientiam, & ex ore eius prudentia & scientia. ¶ Custodiet rectorū salutem, & proteget gradientes simpliciter, ¶ seruans semitas iustitiæ, & uias sanctorum custodiens. ¶ Tunc intelliges iustitiam, & iudicium, & æquitatem, & omnem semitam bonam. ¶ Si intrauerit sapientia cor tuum, & scientia animæ tuæ placuerit: ¶ consilium custodiet te, & prudentia seruabit te, ¶ vt eruaris a uia mala, & ab homine qui peruersa loquitur: ¶ qui relinquunt iter rectum, & ambulant per uias tenebrosas: ¶ qui lætantur cum malefecerint, & exultant in rebus pessimis: ¶ quorum uiæ peruersæ sunt, & infames gressus eorum. ¶ Vt eruaris a muliere aliena, & ab extranea quæ mollit sermones suos, ¶ & relinquit ducem pubertatis suæ, & pacti Dei sui oblita est. ¶ inclinata est enim ad mortem domus eius, & ad inferos semitæ ipsius. ¶ omnes qui ingrediuntur ad eam, non reuertentur, nec apprehendent semitas uitæ. ¶ Vt ambules in uia bona: & calles iustorū custodias. ¶ Qui enim recti sunt, habitabunt in terra, & simplices permanebūt in ea. ¶ ‖ Impij uero de terra perdētur: & qui inique agunt, auferentur ex ea.

CAP. III.

Fili mi ne obliuiscaris legis meæ, & præcepta mea cor tuum custodiat. ¶ ‖ longitudinem enim dierum, & annos uitæ & pacem apponent tibi. ¶ Misericordia & ueritas te non deserant, circumda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui: ¶ & inuenies gratiam & disciplinam bonam coram Deo & hominibus. ¶ Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, & ne innitaris prudentiæ tuæ. ¶ In omnibus uijs tuis cogita illum, & ipse diriget gressus tuos. ¶ ‖ Ne sis sapiens apud temetipsum: time Deum, & recede a malo. ¶ sanitas quippe erit umbilico tuo, & irrigatio ossiū tuorum. ¶ ‖ Honora Dominum de tua substantia, & de primitijs omnium frugum tuarum: * ¶ & implebuntur horrea tua satuitate, & uino torcularia tua redundabunt. ¶ ‖ Disciplinam Domini, fili mi, ne abijcias: nec deficias cum ab eo corriperis. ¶ quem enim diligit Dominus, corripit: & quasi pater in filio complacet sibi. ¶ Beatus homo qui inuenit sapientiam, & qui ^ affluit prudentia. ¶ melior est acquisitio eius negotiatione ^ auri & argenti, & primi & purissimi fructus eius. ¶ pretiosior est cunctis opibus: & omnia quæ desiderantur, huic non ualent comparari. ¶ Longitudo dierum in dextera eius, & in sinistra illius diuitiæ & gloria. ¶ Viæ eius uiæ pulchræ, & omnes semitæ illius pacificæ. ¶ Lignum uitæ est his qui apprehenderint eam & qui ^ tenuerit eam, beatus'. ¶ Dominus sapientia fundauit terram, stabiliuit cœlos prudentia. ¶ Sapientia illius eruperunt abyssi, & nubes rore concrescunt. ¶ Fili mi, ne effluant hæc ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium: ¶ & erit uita animæ tuæ, & gratia faucibus tuis. ¶ tunc ambulabis fiducialiter in uia tua, & pes tuus non impinget. ¶ si dormieris, non timebis: quiescet, & suauis erit somnus tuus. ¶ ne paueas repentino terrore, & irruentes tibi ^ potentias * impiorum. ¶ Dominus enim erit in latere tuo, & custodiet pedem ruum ne capiaris. ¶ Noli prohibere benefacere eum qui potest: si uales, & ipse benefac. ¶ Nec dicas amico tuo, Vade, & reuertere, & cras dabo tibi: cum statim possis dare. ¶ Ne moliaris amico tuo malum, cum ille in te habeat fiduciam. ¶ Ne contendas aduersus hominem frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit. ¶ ‖ Ne æmuleris hominem iniustum, nec imiteris uias eius: ¶ quia abominatio Domini est omnis illusor, & cum simplicibus sermocinatio eius. ¶ Egestas a Domino in domo impij: habitacula autem iustorum benedicentur. ¶ Ipse deludet illusores, & mansuetis dabit gratiam. ¶ Gloriam sapientes possidebunt: situs torum ^ exultatio, ignominia.

CAP. IIII.

Audite filij disciplinam patris, & attendite: ut sciatis prudentiam. ¶ Donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis. ¶ Nam & ego filius fui patris mei, tenellus & unigenitus coram matre mea: ¶ & docebat me, atque dicebat, Suscipiat verba mea cor tuum, custodi præcepta mea & uiues. ¶ Possside sapientiam, posside prudētiam: ne obliuiscaris, neque declines a uerbis oris mei. ¶ Ne dimittas eam, & custodiet te: dilige eam, & conseruabit te. ¶ Principium sapientiæ, posside sapientiam, & in omni possessione tua acquire prudentiam. ¶ arripe illam, & exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. ¶ dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & corona inclyta proteget te. ¶ Audi fili mi, & suscipe uerba mea, ut multiplicentur tibi anni uitæ. ¶ Viam sapientiæ ^ monstrabo tibi, ^ ducam te per semitas æquitatis: ¶ quas cū ingressus fueris, non arctabuntur gressus tui, & currens non habebis offendiculum. ¶ Tene disciplinam, ne dimittas eam: custodi illam, quia ipsa est uita tua. ¶ Ne delecteris in semitis impiorum, nec tibi placeat malorum uia. ¶ Fuge ab ea, nec transeas per illam: declina & desere eam. ¶ non enim dormiunt nisi malefecerint: & - nō^ rapitur somnus ab eis nisi supplantauerint. ¶ comedunt panem impietatis, & uinum iniquitatis bibunt. ¶ Iustorum autem semita, quasi lux splendens, procedit & crescit usque ad perfectam diem. ¶ Via impiorum tenebrosa: nesciunt ubi corruant. ¶ Fili mi, auiculta sermones meos, & ad eloquia mea inclina aurem tuam. ¶ ne recedāt ab oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui:

* *In paribus MS. Heb. 12.5 Apoc. 3.19*
^ *effluxi prudentia MS. R. argenti & auri primi & purissimi 6 MS. R. argenti, & auri primi, & auri, simi 14 MS.*

Iob 18.17

Deut. 8.2 30. 16. Rom. 12. 16.

Tob. 4.7. Luc. 14. 13.

^ *tenuerint eam beati MS. R. C.*
^ *tenuerint eam beatus H.*

^ *ruinas R.*

Ps. 36. 1. 3.
^ *exaltatio R H. C. atque hoc modo uideri potest & Beda legisse.*

^ *missitabo MS. H. C.*
^ *duxi MS. H. C.*
Veré pro futuris ac recipiuntur Hebræa præterita.
15 MS. H. C. G.

dis tui : ♀ vita enim sunt inuenientibus ea, 22
& uniuersæ carni sanitas . ♀ Omni custodia 23
serua cor tuum, quia ex ipso vita procedit
♀ Remoue a te os prauum, & detractantia 24
labia sint procul a te . ♀ Oculi tui recta uideant, & palpebræ tuæ præcedant gressus 25
tuos. ♀ Diligite semitam pedibus tuis, & omnes uiæ tuæ stabilientur . ♀ Ne declines ad 26
dexteram, neque ad sinistram : auerte pedem tuum a malo . – uias enim quæ a dextris 27
sunt, nouit Dominus : peruersæ uero sunt quæ a sinistris sunt. Ipse autē rectos faciet cursus tuos, itinera autem tua in pace producet' .

CAP. V.

Filli mi, attende ad sapientiam meam, 1
& prudentiæ meæ inclina aurem tuā:
♀ vt custodias cogitationes, & disciplinam labia tua conseruent . ♀ * Fauus enim 2 3
stillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur eius. ♀ nouissima autem illius amara quasi absynthium, & acuta quasi gladius biceps : ♀ Pedes eius descendunt in 4 5
mortē, & ad inferos gressus eius penetrāt.
♀ Per semitam uitæ nō ambulant, uagi sunt 6
gressus eius & inuestigabiles . ♀ Nunc ergo 7
fili mi audi me, & ne recedas a uerbis oris mei . ♀ Longe fac ab ea uiam tuam, & ne 8
appropinques foribus domus eius. ♀ Ne des 9
alienis honorem tuum, & annos tuos crudeli . ♀ ne forte impleantur extranei uiribus tuis, & labores tui sint in domo aliena. 10
♀ & gemas in nouissimis quando consumpseris carnes tuas, & corpus tuum, & dicas, ♀ Cur detestatus sum disciplinam, & increpationibus non acquieuit cor meum, 11 12
♀ nec audiui uocem docentium me, & magistris non inclinaui aurem meam? ♀ Pene 13 14
fui in omni malo, in medio ecclesiæ, & synagogæ . ♀ Bibe aquam de cisterna tua, & fluenta putei tui : ♀ Deriuentur fontes tui 15 16
foras, & in plateis aquas tuas diuide. ♀ Habeto eas solus, nec sint alieni participes tui. 17
♀ Sit uena tua benedicta, & lætare cum muliere adolescentiæ tuæ : ♀ cerua charissima, 18 19
& gratissimus hinnulus, hubera eius inebrient te in omni tempore, in amore eius delectare iugiter . ♀ Quare seduceris fili mi 20
ab aliena, & foueris in sinu alterius? ♀ IRespicit Dominus uias hominis, & omnes 21
gressus eius considerat . ♀ Iniquitates suæ ^capiunt' impium, & funibus peccatorum ^suorum^ constringitur' . ♀ Ipse morietur, 22 23
quia non habuit disciplinam, & in multitudine stultitiæ suæ decipietur .

CAP. VI.

Filli mi, si spopōderis pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum tuam, 1
♀ illaqueatus es uerbis oris tui, & captus proprijs sermonibus . ♀ Fac ergo quod 2 3
dico fili mi, & temetipsum libera: quia incidisti in manum proximi tui. Discurre, festina, suscita amicum tuum : ♀ ne dederis 4
somnum oculis tuis, nec dormitent palpebræ tuæ . ♀ Eruere quasi damula de manu, 5
& quasi auis de ^manu^ aucupis^a. ♀ Vade ad 6
formicam o piger, & considera vias eius, & disce sapientiam : ♀ quæ cum non habeat ducem, nec præceptorem, nec principem, ♀ parat in æstate cibum sibi, & congregat in messe quod comedat . ♀ vsquequo 7 8 9
piger dormies? quando consurges e somno tuo? ♀ Paululum dormies, paululum 10
dormitabis, paululum conseres manus ut
dormias : ♀ & veniet tibi quasi uiator egestas, & paupertas quasi uir armatus . – Si 11
vero impiger fueris, veniet ut fons messis 12
tua, & egestas longe fugiet a te'. ♀ Homo apostata, uir inutilis, graditur ore peruerso, ♀ annuit oculis, terit pede, digito loquitur, ♀ prauo corde machinatur malum, & 13 14 15
omni tempore iurgia seminat . ♀ huic extemplo veniet perditio sua, & subito conteretur, nec habebit ultra medicinam ♀ Sex sunt quæ odit Dominus, & septimum de- 16 17
testatur anima eius, ♀ Oculos sublimes. Linguam mendacem. Manus effundētes innoxium sanguinem, ♀ Cor machinans cogitationes pessimas, Pedes veloces ad currendū 18
in malum, ♀ Proferentem mendacia testem fallacem, Et eum qui seminat inter fratres 19
discordias . ♀ Conserua fili mi præcepta patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ . 20
♀ Liga ea in corde tuo iugiter, & circunda * 21 22
gutturi tuo . ♀ Cum ambulaueris gradiantur tecum : cum dormieris custodiant te, 23
& euigilans loquere cum eis . ♀ quia mandatum lucerna est, & lex lux, & uia uitæ increpatio disciplinæ, ♀ Vt custodiant te a mu- 24
liere mala, & a blanda lingua extranea . 25
♀ Non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum, ne capiaris nutibus illius . ♀ pretium 26
enim scorti uix est unius panis: mulier autem viri, pretiosam animam capit. ♀ Nunquid potest homo abscondere ignem in si- 27
nu suo, ut uestimenta illius non ardeant? 28
♀ aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantæ eius? ♀ sic qui ingreditur 29
ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tetigerit eam . ♀ Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit, furatur enim 30
ut esurientem impleat animam : ♀ deprehensus quoque reddet septuplum, & omnē 31
substantiam domus suæ tradet. * ♀ Qui autem adulter est, propter cordis inopia perdet animam suam: ♀ turpitudinem & igno- 32 33
miniam congregat sibi, & opprobrium illius non delebitur. ♀ quia zelus & furor uiri non parcet in die uindictæ, nec acquiescet cuiuscunque precibus, nec suscipiet pro 34 35
redemptione dona plurima.

CAP. VII.

Filli mi, custodi sermones meos, & præcepta mea reconde tibi . – Fili, honora 1
Dominum, & ualebis : præter eum ne timueris alienum'. ♀ Serua mandata 2
mea, & mues : & legem meam quasi pupillā oculi tui. ♀ liga ^eam^ in digitis tuis, scri- 3
be ^illā^ in tabulis cordis tui. ♀ Dic sapiētiæ, 4
soror mea es : & prudentiam uoca amicam tuam, ♀ Vt custodiat te a muliere extranea, 5
& ab aliena quæ uerba sua dulcia facit. ♀ De- 6
fenestra enim domus meæ per cancellos prospexi, ♀ & uideo paruulos, considero 7
vecordem iuuenem, ♀ qui transit per plateas iuxta angulum, & prope uiam domus 8
illius, graditur, in obscuro adue persæcuente die, in noctis tenebris, & caligine. ♀ Et 9 10
ecce occurrit illi mulier ornatu meretricio, præparata ad ^decipiendas^ animas, 11
♀ garrula & uaga, quietis impatiens, nec ualens in domo consistere pedibus suis, 12
♀ nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidians . ♀ Apprehensumq; deosculatur iuuenem, & procaci vultu blandi-

tur, di-

-R. H. C. *In Ms. autem & G. leguntur; atque a B. exponuntur .*

** Ne inter deris fallaciæ mulieris MS. B. G. Verū in antiquis M S. R. H. & C. pars ista non reperitur .*

Iob 31. 4. & 34. 21. ^capsus^ MS. H. ^confringetur MS. H. C. Simile ter autē Textus ex posuerunt G.

^ infidijs 10 M S. ^ laqueo B. C. G. Quia in Textu est, bellio vespōdet H. Infr. 24. 33.

- R. H C G. Verum a MS. B. et G q. non omittitur

** 44 MS. H C. Omittitur autē a G.*

^ capiendas 14 MS. B.

tur, dicens. ✝ Victimas pro salute deuoui, hodie reddidit uota mea. ✝ ideirco egressa sum in occursum tuum, desiderans te uidere, & reperi. ✝ Intexui funibus lectulum meum, strauí tapetibus pictis ex Ægypto. ✝ aspersi cubile meum myrrha, & aloe, & cinnamomo. ✝ Veni inebriemur uberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies'. ✝ non est enim uir in domo sua, abiit uia longissima. ✝ sacculum pecuniæ secum tulit: in die plenæ Lunæ reuerturus est in domum suam. ✝ Irretiuit eum multis sermonibus, & blanditiis labiorum protraxit illum. ✝ Statim cã sequitur quasi bos ductus ad uictimam, & quasi agnus lasciuiens, & ✝ ignorans' quod ad uinculã stultus trahatur: ✝ donec transfigat sagitta iecur eius: uelut si auis festinet ad laqueum, & nescit quod de periculo ani mæ illius agitur. ✝ Nunc ergo fili mi, audi me, & attende uerbis oris mei. ✝ Ne abstrahatur in uijs illius mens tua: neque decipiaris semitis eius. ✝ multos enim uulneratos deiecit, & fortissimi quique interfecti sunt ab ea. ✝ Viæ inferi domus eius, penetrantes interiora mortis.

CAP. VIII.

NVnquid non sapientia clamitat, & prudentia dat uocem suam? ✝ In summis excelsis, super ceruicibus suprà uiam, in medijs semitis stans, iuxta portas ciuitatis in ipsis foribus loquitur, dicens, ✝ O uiri ad uos clamito, & uox mea ad filios hominum. ✝ Intelligite paruuli astutiam, & insipientes animaduertite. ✝ Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum: & aperientur labia mea, ut recta prædicent. ✝ Veritatem meditabitur guttur meum, & labia mea detestabuntur impium. ✝ Iusti sunt omnes sermones mei, non est in eis pranum quid, neque peruersum. ✝ recti sunt intelligentibus, & æqui inuenientibus scientiam. ✝ ¶ Accipite disciplinam meam, & non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum eligite. ✝ Melior est enim sapientia cunctis opibus 'pretiosissimis, & omne desiderabile, ei non potest comparari. ✝ Ego sapientia habito in consilio, & eruditis interfui cogitationibus. ✝ Timor Domini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & uiam prauam, & os bilingue detestor. ✝ Meum est consilium & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. ✝ Per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt. ✝ Per me principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. ✝ Ego diligentes me, diligo: & qui mane uigilant ad me, inuenient me. ✝ Mecum sunt diuitiæ & gloria, opes superbæ & iustitia. ✝ Melior est enim fructus meus auro, & lapide pretioso, & genimina mea argento electo. ✝ In uijs iustitiæ ambulo in medio semitarum iudicij, ✝ ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. ✝ ¶ Dominus possedit me in initio uiarum suarum, antequam quicquam faceret a principio. ✝ Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. ✝ Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram: necdum fontes aquarũ eruperant. ✝ Necdum montes gravi mole constiterant, ante colles ego parturiebar: ✝ adhuc terram non fecerat, &

27 flumina, & cardines orbis terræ. ✝ Quando præparabat cœlos, aderam: quando certa lege & gyro uallabat abyssos. ✝ quando æthera firmabat sursum, & librabat fontes
29 aquarum. ✝ quando circumdabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos: quando appendebat
30 fundamenta terræ. ✝ Cum eo eram cuncta componens: & delectabar per singulos dies,
31 ludens coram eo omni tempore: ✝ ludens in orbe terrarum: & deliciæ meæ esse cum
32 filijs hominum. ✝ Nunc ergo fili audite me, beati qui custodiunt uias meas. ✝ Audite disciplinam, & estote sapientes, & nolite
34 abijcere eam. ✝ Beatus homo qui audit me, qui uigilat ad fores meas quotidie, & obser-
35 uat ad postes ostij mei. ✝ Qui me inuenerit, inueniet uitam, & hauriet salutem a
36 Domino: ✝ qui autem in me peccauerit, lædet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem.

CAP. IX.

SApientia ædificauit sibi domum, excidit columnas septem. ✝ Immolauit uictimas suas, miscuit uinum, & proposuit mensam suam. ✝ Misit ancillas suas ut uocarent ad arcem, & ad mœnia ciuitatis. ✝ Siquis est paruulus, ueniat ad me. Et insipientibus locuta est. ✝ Venite comedite panem meum, & bibite uinum quod miscui uobis. ✝ Relinquite infantiam, & uiuite, & ambulate per uias prudentiæ. ✝ Qui erudit derisorem, ipse iniuriam sibi facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. ✝ Noli arguere derisorem, ne oderit te. ✝ Argue sapientem, & diliget te. ✝ Da sapienti occasionem, & addetur ei sapientia. Doce iustum, & festinabit accipere. ✝ ¶ Principium sapientiæ timor Domini: & scientia sanctorum prudentia. ✝ Per me enim multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi anni uitæ. ✝ Si sapiens fueris, tibimetipsi eris: si autem illusor, solus portabis malum. ✝ Mulier stulta & clamosa, plenaq; illecebris, & nihil omnino sciens: ✝ sedit in foribus domus sue super sellam in excelso urbis loco, ut uocaret transeuntes per uiam, & pergentes itinere suo, ✝ Quis est paruulus, declinet ad me. ✝ Et uecordi locuta est, Aquæ furtiuæ dulciores sunt, & panis absconditus suauior. ✝ Et ignorauit quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuæ eius. Qui enim applicabitur illi, desedet ad inferos: nam qui abscesserit ab ea, saluabitur.

PARABOLÆ Salomonis.

CAP. X.

FIlius sapiens lætificat patrem: filius uero stultus mœstitia est matris suæ:
2 ✝ Nil proderunt thesauri impietatis: iustitia uero liberabit a morte.
3 ✝ Nõ affliget Dominus fame animam iusti, & insidias impiorum subuertet.
4 ✝ Egestatem operata est manus remissa: manus autem fortium diuitias parat.
Qui utitur mendacijs, hic pascit uentos: idem autẽ ipse sequitur aues uolantes'.

✝ Qui

Sup. 1.7. & 110. 15. Eccl. 1. 16. Iob 28. 28. MS. H. C. G. MS. R. R. H. C. G. Nec a Beda explicatur.

† Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem stertit æstate, filius confusionis.
† Benedictio Domini super caput iusti: os autem impiorum operit iniquitas.
† Memoria iusti cum laudibus: & nomen impiorum putrescet.
† Sapiens corde præcepta suscipiet: stultus cæditur labijs.
† Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem depravat vias suas, manifestus erit.
† ¶ Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labijs verberabitur.
† Vena vitæ, os iusti: & os impiorum operit iniquitatem.
† ¶ Odium suscitat rixas: & vniuersa delicta operit charitas.
† In labijs sapientis inuenitur sapientia, & virga in dorso eius qui indiget corde.
† Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusioni proximum est.
† Substantia diuitis, vrbs fortitudinis eius: pauor pauperum, egestas eorum.
† Opus iusti, ad vitam: fructus autem impij, ad peccatum.
† Via vitæ, custodienti disciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat.
† Abscondunt odium labia mendacia: qui profert contumeliam, insipiens est.
† In multiloquio non deerit peccatum: qui autem moderatur labia sua, prudentissimus est.
† Argentum electum, lingua iusti: cor autem impiorum pro nihilo.
† Labia iusti erudiunt plurimos: qui autē indocti sunt, in cordis egestate morientur.
† Benedictio Domini diuites facit, nec sociabitur eis affrictio.
† Quasi per risum stultus operatur scelus: sapientia autem est viro prudentia.
† Quod timet impius, veniet super eum: desiderium suum iustis dabitur.
† Quasi tempestas transiens non erit impius: iustus autem quasi fundamentum sempiternum.
† Sicut acetum dentibus, & fumus oculis, sic piger his qui miserunt eum.
† Timor Domini apponet dies, & anni impiorum breuiabuntur.
† Expectatio iustorum lætitia: spes autem impiorum peribit.
† Fortitudo simplicis, via Domini: & pauor his qui operantur malum.
† Iustus in æternum non commouebitur: impij autem non habitabunt super terram.
† Os iusti parturiet sapientiam, * lingua prauorum peribit.
† Labia iusti considerant placita, & os impiorum peruersa.

CAP. XI.

STatera dolosa abominatio est apud Deū, & pondus æquū voluntas eius.
† Vbi fuerit superbia, ibi erit & contumelia: vbi autem est humilitas, ibi & sapientia.
† Simplicitas iustorum diriget eos, & supplantatio peruersorum vastabit illos.
† ¶ Non proderunt diuitiæ in die vltionis: iustitia autem liberabit a morte.
† Iustitia simplicis diriget viam eius: & in impietate sua corruet impius.
† Iustitia rectorum liberabit eos: & in insidijs suis capientur iniqui.
† ¶ Mortuo homine impio nulla erit vltra spes, & expectatio solicitorum peribit.
† Iustus de angustia liberatus est: & tradetur impius pro eo.
† Simulator ore decipit amicum suum: iusti autem liberabuntur scientia.
† In bonis iustorum exaltabitur ciuitas: & in perditione impiorum erit laudatio.
† Benedictione iustorum exaltabitur ciuitas: & ore impiorum subuertetur.
† Qui despicit amicum suum, indigens corde est: vir autem prudens tacebit.
† Qui ambulat fraudulenter, reuelat arcana: qui autem fidelis est, celat amici commissum.
† Vbi non est gubernator, populus corruet: salus autem, vbi multa consilia.
† Affligetur malo, qui fidem facit pro extraneo: qui autem cauet laqueos, securus erit.
† Mulier gratiosa inueniet gloriam, & robusti habebunt diuitias.
† Benefacit animæ suæ vir misericors: qui autem crudelis est, etiam propinquos abiicit.
† Impius facit opus instabile: seminanti autem iustitiam merces fidelis.
† Clementia præparat vitam: & sectatio malorum mortem.
† Abominabile Domino cor prauum, & voluntas eius in ijs qui simpliciter ambulant.
† Manus in manu non erit innocens malus: semen autem iustorum saluabitur.
† Circulus aureus in naribus suis, mulier pulchra & fatua.
† Desiderium iustorum omne bonū est: præstolatio impiorum furor.
† Alij diuidunt propria, & ditiores fiūt: alij rapiunt non sua, & semper in egestate sunt.
† Anima quæ benedicit, impinguabitur: & qui inebriat, ipse quoque inebriabitur.
† Qui abscondit frumenta, maledicetur in populis: benedictio autem super caput vendentium.
† Bene consurgit diluculo qui quærit bona: qui autem inuestigator malorum est, opprimetur ab eis.
† Qui confidit in diuitijs suis, corruet: iusti autem quasi virens folium germinabunt.
† Qui conturbat domum suam, possidebit ventos: & qui stultus est, seruiet sapienti.
† Fructus iusti lignum vitæ: & qui suscipit animas, sapiens est.
† ¶ Si iustus in terra recipit, quanto magis impius & peccator?

CAP. XII.

QVi diligit disciplinam, diligit scientiam: qui autem odit increpationes, insipiens est.
† Qui bonus est hauriet * gratiam a Domino: qui autem confidit in cogitationibus suis, impie agit.
† Non roborabitur homo ex impietate: & radix iustorum non commouebitur.
† Mulier diligens corona est viro suo: &

- ¶ Mss. R. H. C. Alibi autē A G.
Eccl. 27. 25.
2. Pet. 2. 8. 1. Co. 13 4
Eccles 5. 10.
Prou. 10.
Isa. 20. 10 23.
* & 4 Mss. R. C. * al G.
Sap. 5. 15
¶ exultabit 4 Mss. R. H. C.
¶ laudabitur ejus G.
¶ animi Mss. H. C. G.
¶ præparatus est Mss. ¶ præparabit Mss.
¶ ei R. H. C. G.
2. Pet. 2. 18.
* sibi Mss. R. ¶ ager H. G.

putredo in ossibus eius quæ confusione res digna gerit.

¶ Cogitationes iustorum, iudicia: & consilia impiorum, fraudulenta.

¶ Verba impiorum insidiantur sanguini: os iustorum liberabit eos. 6

¶ Verte impios, & non erunt: domus autem iustorum permanebit. 7

¶ Doctrina sua ^ nosci tur' vir: qui autem vanus & excors est, patebit contemptui. 8

¶ ‖ Melior est pauper, & sufficiens sibi, quam gloriosus & indigens pane. 9

¶ Novit iustus iumentorum suorum animas: viscera autem impiorum crudelia. 10

¶ ‖ Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem sectatur otium, stultissimus est. 11

- Qui suauis est in vini moderationibus, in suis munitionibus relinquit contumeliam'.

¶ Desiderium impij ^ monumentum' est peßimorum: radix autem iustorum proficiet. 12

¶ Propter peccata labiorum ruina proximat malo: effugit autē iustus de angustia. 13

¶ De fructu oris sui vnusquisque replebitur bonis, & iuxta opera manuum suarum retribuetur ei. 14

¶ Via stulti recta in oculis eius: qui autem sapiens est, audit consilia. 15

¶ Fatuus statim indicat iram suam: qui autem dissimulat iniuriam, callidus est. 16

¶ Qui quod nouit loquitur, ^ iudex' iustitiæ est: qui autem mentitur, testis est fraudulentus. 17

¶ Est qui promittit, & quasi gladio pungitur - ^ conscientiæ': lingua autem sapientium sanitas est. 18

¶ Labium veritatis firmum erit in perpetuum: qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacij. 19

¶ Dolus in corde cogitantium mala: qui autem pacis ineunt consilia, sequitur eos gaudium. 20

¶ Non contristabit iustum quicquid ei acciderit: impij autem replebuntur malo. 21

¶ Abominatio est Domino labia mendacia: qui autem fideliter agunt, placent ei. 22

¶ Homo versutus celat scientiam: & cor insipientium prouocat stultitiam. 23

¶ Manus fortium dominabitur: quæ autem remissa est, tributis seruiet. 24

¶ Mœror in corde viri humiliabit illum, & sermone bono lætificabitur. 25

¶ Qui negligit damnum propter amicum, iustus est: iter autem impiorum decipiet eos. 26

¶ Non inueniet fraudulentus lucrum: & substantia hominis erit auri pretium. 27

¶ In semita iustitiæ, vita: iter autem deuium ducit ad mortem. 28

CAP. XIII.

FIlius sapiens, doctrina patris: qui autē illusor est, non audit cum arguitur. 1

¶ ‖ De fructu oris - sui' homo satiabitur bonis: anima autem præuaricatorum iniqua. ¶ Qui custodit os suum, custodit animam suam: qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. 3

¶ Vult & non vult piger: anima autem operantium impinguabitur. 4

¶ Verbum mendax iustus detestabitur: 5

impius autem confundit, & confundetur. 6

¶ Iustitia custodit innocentis viam: impietas autem peccatorem supplantat.

¶ Est quasi dives cum nihil habeat: & est quasi pauper, cum in multis diuitijs sit. 7

¶ Redemptio animæ viri, diuitiæ suæ: qui autē pauper est, increpationē non sustinet. 8

¶ Lux iustorum lætificat: lucerna autem impiorum extinguetur. 9

¶ Inter superbos semper iurgia sunt: qui autem agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia. 10

¶ Substantia festinata minuetur: quæ autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur. 11

¶ Spes quæ differtur, affligit animam: lignum vitæ desiderium veniens. 12

¶ Qui detrahit alicui, reipse se in futurum obligat: qui autem timet præceptum, in pace versabitur.

- Animæ dolosæ errant in peccatis: iusti autem misericordes sunt & miserantur'. 13

¶ Lex sapientis fons vitæ, vt declinet a ruina mortis. 14

¶ Doctrina bona dabit gratiam: in itinere contemptorum vorago. 15

¶ Astutus omnia agit cum consilio: qui autem fatuus est, aperit stultitiam. 16

¶ Nuncius impij cadet in malum: legatus autem fidelis, sanitas. 17

¶ Egestas & ignominia ei qui deserit disciplinam: qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur. 18

¶ Desiderium si compleatur, delectat animam: detestantur stulti eos qui fugiunt mala. 19

¶ Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit: amicus stultorum similis efficietur. 20

¶ Peccatores persequitur malum: & iustis retribuentur bona. 21

¶ Bonus relinquit hæredes filios & nepotes: & custoditur iusto substantia peccatoris. 22

¶ Multi cibi in noualibus patrum: & ^ alijs' congregantur absque iudicio. 23

¶ ‖ Qui parcit virgæ *. odit filium suum: qui autem diligit illum, instanter erudit. 24

¶ Iustus comedit, & replet animam suā: venter autem impiorum insaturabilis. 25

CAP. XIIII.

SApiens mulier ædificat domū suam: insipiens extructam quoq; manibus destruet. 1

¶ Ambulans recto itinere, & timens Deum, despicitur ab eo qui infami graditur via. 2

¶ In ore stulti virga superbiæ: labia autem sapientum custodiunt eos. 3

¶ Vbi non sunt boues, præsepe vacuum est: vbi autem plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo bouis. 4

¶ Testis fidelis non mentietur: profert autem mendacium dolosus testis. 5

¶ Quærit derisor sapientiam, & non inuenit: doctrina prudentium facilis. 6

¶ Vade contra virum stultum, & ^ nescit' labia prudentiæ. 7

¶ Sapientia callidi est intelligere viam suam: & imprudentia stultorum errans. 8

¶ Stultus illudet peccatum, & inter iustos morabitur gratia. 9

¶ Cor quod nouit amaritudinem animę suæ, in gaudio eius non miscebitur extra-

neus.

Non scitur M S. H. Pro Textu autem facium R. H. C. et G Eccl. 20. 30. Eccl. 20. 30. Infr. 28. 29.

- 25 M S. R. H. C. ^ munimentum.

Vindex 14 M S. H. C. - H. C. G. ^ conscientia. Hoc modo Beda, aut legisse aut intellexisse videtur.

Sup. 12. 14. - 12 M S. H. G. A scelum est autem o G.

- 26 M S. R. H. C. Versum istum, M S. quadā Latina, & cōdices quædā Græci, habēt post versum hunc capitis nonum.

^ alij 13 M S. H. C. Textus cō formiter legit Beda. * sua 4 MS. H C. Omissum est autem o G. Infr. 23. 13. Eccl. 30. 1. Iob 12. 4.

^ nescito 4 M S. H. Pro Textu facit Beda.

neus. ✝ Domus impiorum delebitur: tabernacula * iustorum germinabunt.
✝ Est via quæ videtur homini iusta: nouissima autem eius deducunt ad mortem.
✝ Risus dolore miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat.
✝ Vijs suis replebitur stultus, & super eum erit vir bonus.
✝ Innocens credit omni verbo: astutus considerat gressus suos.
Filio doloso nihil erit boni: seruo autem sapienti prosperi erunt actus, & dirigetur via eius.
✝ Sapiens timet, & declinat a malo: stultus ‖ tranfilit & confidit.
✝ Impatiens operabitur stultitiam: & vir ‖ versutus odiosus est.
✝ Possidebunt paruuli stultitiam, & expectabunt astuti scientiam.
✝ Incubabunt mali ante bonos: & impij ante portas iustorum.
✝ Etiam proximo suo pauper odiosus erit: amici vero diuitum multi.
✝ Qui despicit proximum suum, peccat: qui autem miseretur pauperis, beatus erit.
Qui credit in Domino, misericordiam diligit.
✝ Errant qui operantur malum: misericordia & veritas præparant bona.
✝ In omni opere bono erit abundantia: vbi autem verba sunt plurima, ibi frequenter egestas.
✝ Corona sapientum, diuitiæ eorum: fatuitas stultorum imprudentia.
✝ Liberat animas testis fidelis: & profert mendacia versipellis.
✝ In timore Domini fiducia fortitudinis, & filijs eius erit spes.
✝ Timor Domini fons vitæ, vt declinet a ruina mortis.
✝ In multitudine populi dignitas regis: & in paucitate plebis ignominia principis.
✝ Qui patiens est, multa gubernatur prudentia: qui autem impatiens est, exaltat stultitiam suam.
✝ Vita carnium, sanitas cordis: putredo ossium, inuidia.
✝ ‖ Qui calumniatur egentem, exprobrat factori eius: honorat autem eum, qui miseretur pauperis.
✝ In malitia sua expelletur impius: speret autem iustus in morte sua.
✝ In corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos ‖ quousque erudiet.
✝ Iustitia eleuat gentem: misericors autem facit populos peccatum.
✝ Acceptus est regi minister intelligens: iracundiam eius inutilis sustinebit.

CAP. XV.

RESponsio mollis frangit iram: sermo durus suscitat furorem.
✝ Lingua sapientum ornat scientiam: os fatuorum ebullit stultitiam.
✝ In omni loco oculi Domini, contemplantur bonos & malos.
✝ Lingua placabilis, lignum vitæ: quæ autem immoderata est, conteret spiritum.
✝ Stultus irridet disciplinã patris sui: qui autem custodit increpationes astutior fiet.
In abundanti iustitia virtus maxima est: cogitationes autem impiorum eradicabuntur.
✝ Domus iusti plurima fortitudo: & in fructibus impij conturbatio.
✝ Labia sapientum disseminabunt scientiam: cor stultorum dissimile erit.
✝ ‖ Victimæ impiorum abominabiles Domino: vota iustorum placabilia.
✝ Abominatio est Domino via impij: qui sequitur iustitiam, diligitur ab eo.
✝ Doctrina mala ‖ deserentium viam vitæ: qui increpationes odit, morietur.
✝ Infernus & perditio coram Domino: quanto magis corda filiorum hominum?
✝ Non amat pestilens eum qui se corripit, nec ad sapientes graditur.
✝ ‖ Cor gaudens exhilarat faciem: in mœrore animi deiicitur spiritus.
✝ Cor sapientis quærit doctrinam: & os stultorum pascitur imperitia.
✝ Omnes dies pauperis, mali: fecura mẽs quasi iuge conuiuium.
✝ Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni & insatiabiles.
✝ Melius est ‖ vocari ad olera cũ charitate: quam ad vitulum saginatum cũ odio.
✝ Vir iracundus prouocat rixas: qui patiens est, mitigat suscitatas.
✝ Iter ‖ pigrorum quasi sepes spinarum: via iustorum absque offendiculo.
✝ Filius sapiens lætificat patrem: & stultus homo despicit matrem suam.
✝ Stultitia gaudium stulto: & vir prudẽs dirigit gressus suos.
✝ Dissipantur cogitationes vbi non est consilium: vbi vero sunt plures consiliarij, confirmantur.
✝ Lætatur homo in sententia oris sui: & sermo opportunus est optimus.
✝ Semita vitæ super eruditum, vt declinet de inferno nouissimo.
✝ Domum superborum demolietur Dominus: & firmos faciet terminos viduæ.
✝ Abominatio Domini cogitationes malæ: & purus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo.
✝ Conturbat domum suam qui sectatur auaritiam: qui autem odit munera, viuet.
‖ Per misericordiam & fidem purgantur peccata: per timorem autem Domini declinat omnis a malo.
✝ Mens iusti ‖ meditabitur obedientiam: os impiorum redundat malis.
✝ Longe est Dominus ab impijs: & orationes iustorum exaudiet.
✝ Lux oculorum lætificat animam: fama bona impinguat ossa.
✝ Auris quæ audit increpationes vitæ, in medio sapientum commorabitur.
✝ Qui abiicit disciplinam, despicit animam suam: qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis.
✝ Timor Domini, disciplina sapientiæ: & gloriam præcedit humilitas.

CAP. XVI.

HOminis est animam præparare, & Domini gubernare linguam.
✝ Omnes viæ ‖ hominis patent oculis eius: spirituum ponderator est Dñs.
✝ Reuela Domino opera tua, & dirigentur cogitationes tuæ.
✝ Vniuersa propter semetipsum operatus est Dominus: impium quoque ad diem malum.

---

* vero 6 MS. H.C.G. *Infr.* 16. 25.

- 24 MS. R.B. H.C.G. *Sententiam istã legunt cũ Græcis, Latini quidã codices, proxime post decimumtertiũ superioris capitis versum.*

‖ transfit, 1 MS.

‖ verbosus o.

*est 6 MS. R. *Textum autem lectio vsque deo H. & accedit G.*

- 4 MS. R.H.C. *In codicibus autem G. subiungitur versus proximo hoc verbo Nouimus misericordiã & fidem fabricatores malorũ: misericordia autẽ & fides apud fabricatores bonos.*

-6 MS.R. H.C.G. *Infr.* 17.

‖ quoque 16 MS. *Infr.* 25. 15.

-12 MS. R.H.C. *Addit autem libri.G.*

Eccls 34. 21.

‖ *deserentis* 5 MS H - 8 MS.R, H.C.G.

Infr. 17. 22.

‖ *vocare* 4 MS. *Beda. G.* ‖ *cũ ira illorũ* H.C. ‖ *impiorũ* M S q.

- 1 MS. R. H.C.G. *Legunt autem & Beda. Infr.* 16. 6.

- 15 M S R. H. C. *Versus iste & Græci quidẽ hoc loco legũt, & Latinis autẽ, hebræis et Chaldæis, capite proxime sequenti.*

‖ *meditatur* M S. ‖ *Sapientiam* 21 M S. R. ‖ *homini* 18 MS.R. *Verũ Textus H. & G. non mutasse.*

† Abominatio Domini est omnis arrogans: etiam si minus ad manum fuerit, non est innocens.
- Initium viæ bonæ, ‖ facere iustitiam: accepta est autè apud Deum magis, quàm immolare hostias'.
‖ Misericordia, & veritate redimitur iniquitas: & in timore Domini declinatur a malo.
† Cum placuerint Domino viæ hominis, inimicos quoque eius conuertet ad pacem.
† Melius est parum cum iustitia, quàm multi fructus cum iniquitate.
† Cor hominis disponit viam suam, sed Domini est dirigere gressus eius.
† Diuinatio in labijs regis, in iudicio non errabit os eius.
† Pondus & statera iudicia Domini sunt: & opera eius omnes lapides ^ seculi'.
† Abominabiles regi qui agunt impie: quoniam iustitia firmatur solium.
† Voluntas regum labia iusta: qui recta loquitur, ^ dirigetur'.
† Indignatio regis, nuncij mortis: & vir sapiens placabit eam.
† In hilaritate vultus regis, vita: & clementia eius quasi imber serotinus.
† Posside sapientiam, quia auro melior est: & acquire prudentiam, quia preciosior est argento.
† Semita iustorum declinat mala, custos animæ suæ seruat viam suam.
† Contritionem præcedit superbia, & ante ruinam exaltatur spiritus.
† Melius est humiliari cū mitibus, quàm diuidere spolia cum superbis.
† Eruditus in verbo reperiet bona: & qui sperat in Domino, beatus est.
† Qui sapiens est corde, appellabitur prudens: & qui dulcis eloquio, maiora ^ reperiet'.
† Fons vitæ eruditio possidentis: doctrina stultorum, fatuitas.
† Cor sapientis erudiet os eius, & labijs eius addet gratiam.
† Fauus mellis composita verba, dulcedo animæ * sanitas ossium.
† ‖ Est via quæ videtur homini recta, & ^ nouissima eius ducunt' ad mortem.
† Anima laborantis laborat sibi, qui compulit eum os suum:
† vir ^ impius' fodit malum, & in labijs eius ignis ardescit.
† Homo peruersus suscitat lites, & verbosus separat principes.
† Vir iniquus lactat amicum suum, & ducit eum per viam non bonam.
† Qui annotitis oculis cogitat praua, mordens labia sua ^ perficit' malum.
† Corona dignitatis senectus quæ in vijs iustitiæ reperietur.
† Melior est patiens viro forti: & qui dominatur animo suo, expugnatore vrbium.
† Sortes mittuntur in sinum, sed a Domino temperantur.

CAP. XVII.

MElior est buccella sicca cum gaudio, quàm domus plena victimis cum iurgio.
‖ Seruus sapiens dominabitur filijs stultis, & inter fratres hæreditatem diuidet.
† Sicut igne probatur argentum, & aurum camino: ita corda probat Dominus
† Malus obedit linguæ iniquæ: & fallax obtemperat labijs mendacibus.
† ‖ Qui despicit pauperem, exprobrat factori eius: & qui ruina lætatur alterius, non erit impunitus.
† Corona senum filij filiorum: & gloria filiorum patres eorum.
† Non decent stultum verba composita, nec principem labium mentiens.
† Gemma gratissima, expectatio præstantis: quocunque se vertit, prudenter intelligit.
† Qui celat delictum, quærit ^ amicitias': qui altero sermone repetit, separat fœderatos.
† Plus proficit correptio apud prudentem, quàm centum plagæ apud stultum.
† Semper iurgia quærit malus: angelus autem crudelis mittetur contra eum.
† Expedit magis vrsæ occurrere raptis fœtibus, quàm fatuo confidenti sibi in stultitia sua.
† ‖ Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.
† Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum: & antequam patiatur contumeliam, iudicium deserit.
† ‖ Qui iustificat impium, & qui condemnat iustum, abominabilis est vterque apud Deum.
† Quid prodest stulto habere diuitias, cū sapientiam emere non possit?
- Qui altam facit domum suam, quærit ruinam: & qui euitat discere, incidet in mala'.
† Omni tempore diligit qui amicus est, & frater in angustijs comprobatur.
† Stultus homo plaudet manibus, cum spoponderit pro amico suo.
† Qui meditatur discordias, diligit rixas: & qui exaltat ^ os suum', quærit ruinam.
† Qui peruersi cordis est, non inueniet bonum: & qui vertit linguam, incidet in malum.
† Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater in fatuo lætabitur.
† ‖ Animus gaudens ætatem floridam facit: spiritus tristis exiccat ossa.
† Munera de sinu impius accipit, vt pervertat semitas iudicij.
† ‖ In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in finibus terræ.
† Ira patris filius stultus, & dolor matris quæ genuit eum.
† Non est bonum, damnum inferre iusto, nec percutere principem qui recta iudicat.
† ‖ Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & preciosi spiritus vir eruditus.
† Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & si compresserit labia sua, intelligens.

CAP. XVIII.

OCcasiones quærit qui vult recedere ab amico, omni tempore enit exprobrabilis.
† Non recipit stultus verba prudentiæ, nisi ea dixeris quæ versantur in corde eius.

† Impius

Infr. 21 3. - 13 MS R. H. C. Legitur autem in codicibus G.
Sup. 15. 27.
^ faceulis 4 MS. R. H.
^ diligetur R. H. C. 6. Pro Textu lacu Beda.
^ perciper MS. B.
* & 5 MS. H.
Sup. 14. 12.
^ nouissima eius ducit 16 MS. H. C. ^ subiecit. MS. R. G. Verum H. & C pro Textu sacunt.
^ perficiet MS. R. B. ^ perficit H.
Eccli. 16 28.
Infr. 27. 21.
Sup. 14. 31.
^ amicitiã MS. H. C. G.
Rom. 12. 17. 1. Pe. 3. 9. 1. The. 5. 15.
Infr. 20. 22. Isai. 5. 23
. 25 MS. R. H. C.
^ ostium suum R. H. C. G.
Sup. 15. 13.
Eccles 2. 14. 8. 1.
Iac. 1. 19.

¶ Impius cum in profundũ venerit peccatorum,contemnit : sed sequitur eũ ignominia & opprobrium. 3

¶ Aqua profunda verba ex ore viri : & torrens redundans fons sapientiæ . 4

¶ Accipere personã impij - in iudicio' nõ est bonum,vt declines a veritate iudicij . 5

¶ Labia stulti miscent se rixis , & os eius iurgia prouocat. 6

¶ Os stulti contritio eius , & labia ipsius ruina animæ eius . 7

¶ Verba bilinguis,quasi simplicia, & ipsa perueniunt vsque ad interiora ventris . 8

- Pigrum deijcit timor : animæ autem effœminatorum esurient '. 9

¶ Qui mollis & dissolutus est in opere suo, frater est suæ opera dissipantis . 10

¶ Turris fortissima , nomen Domini : ad ‖ ipsam' ‖ currit' iustus,& exaltabitur . 11

¶ Substantia diuitis vrbs roboris eius , & quasi murus validus circundans eum. 12

¶ Antequam conteratur, exaltatur cor hominis: & antequam glorificetur, humiliatur . 13

¶ Qui prius respondet quàm audiat , stultum se esse demonstrat , & confusione dignum. 14

¶ Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam : spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit sustinere? 15

¶ Cor prudens possidebit scientiam : & auris sapientium quærit doctrinam . 16

¶ Donum hominis dilatat viam eius , & ante principes spatium ei facit . 17

¶ Iustus prior est accusator sui : venit amicus eius , & inuestigabit eum . 18

¶ Contradictiones comprimit fors,& inter potentes quoque diudicat . 19

¶ Frater qui adiuuatur a fratre, quasi ciuitas firma : & iudicia quasi vectes vrbiũ. 20

¶ De fructu oris viri replebitur venter eius , & genimina labiorum ipsius saturabunt eum . 21

¶ Mors & vita,in ‖ manu' linguæ: qui diligunt eam,comedent fructus eius . 22

¶ Qui inuenit mulierem bonam , inuenit bonum, & hauriet iucunditatem a Domino . 23

- Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum : qui autem tenet adulteram, stultus est & ‖ insipiens'. 24

¶ Cum obsecrationibus loquitur pauper, & diues effabitur rigide . 25

¶ Vir amicabilis ad societatem , magis amicus erit, quàm frater .

CAP. XIX.

MElior est pauper qui ambulat in simplicitate sua,quàm- dives'torquens labia - ‖ sua &' insipiens. 1

¶ Vbi non est scientia animæ,non est bonum:& qui festinus est pedibus, offendet. 2

¶ Stultitia hominis supplantat gressus eius : & contra Deum feruet animo suo. 3

¶ Diuitiæ addunt amicos plurimos : a paupere autem & hi quos habuit separantur . 4

¶ ‖ Testis falsus non erit impunitus : & qui mendacia loquitur , non effugiet. 5

¶ Multi colunt personam potentis , & amici sunt dona tribuentis . 6

¶ Fratres hominis pauperis oderunt eũ , insuper & amici procul recesserunt ab eo. 7

¶ Qui tantum verba sectatur , nihil habebit: qui autem possessor est mentis, diligit animam suam , & custos prudentiæ inueniet bona . 8

¶ Falsus testis non erit impunitus: & qui loquitur mendacia, peribit . 9

¶ Non decent stultum deliciæ , nec seruum dominari principibus. 10

¶ Doctrina viri per patientiam noscitur, & gloria eius est iniqua prætergredi . 11

¶ Sicut fremitus leonis, ita & regis ira: & sicut ros super herbã, ita & hilaritas eius . 12

¶ Dolor patris filius stultus: & tecta iugiter perstillantia, litigiosa mulier . 13

¶ Domus & diuitiæ dantur a parentibus, a Domino autem proprie vxor prudens. 14

¶ Pigredo immittit soporem , & anima dissoluta esuriet . 15

¶ Qui custodit mandatum , custodit animam suam : qui autem negligit ‖ viam suam ' mortificabitur. 16

¶ Fœneratur Dño ,qui miseretur pauperis,& vicissitudinem suam reddet ei . 17

¶ Erudi filium tuum, ne desperes: ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam . 18

¶ Qui * impatiens est,sustinebit damnũ: & cum rapuerit,aliud apponet . 19

¶ Audi consilium,& suscipe disciplinam, vt sis sapiens in nouissimis tuis. 20

¶ Multæ cogitationes in corde viri : voluntas autem Domini * permanebit . 21

¶ Homo indigens misericors est : & melior est pauper * , quàm vir mendax . 22

¶ Timor Domini ad vitam : & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessimi . 23

¶ ‖ Abscondit piger manum suam sub a cella,nec ad os suum applicat eam . 24

¶ ‖ Pestilente flagellato stultus sapientior erit : h autem conuicto sapientem, intelliget disciplinam . 25

¶ Qui affligit patrem,& ‖ fugit'matrem, ignominiosus est & infelix . 26

¶ Non cesses fili audire doctrinam, nec ignores eloquia scientiæ . 27

¶ Testis iniquus deridet iudicium : & os impiorum deuorat iniquitatem. 28

¶ Parata sunt derisoribus iudicia: & malleis percutientes stultorum corporibus. 29

CAP. XX.

LVxuriosa res vinum , & tumultuosa ebrietas : quicunque his delectatur, non erit sapiens. 1

¶ Sicut rugitus leonis,ita & terror regis : qui prouocat eũ,peccat in animam suam . 2

¶ Honor est homini qui separat se a contentionibus : omnes autem stulti miscẽtur contumelijs . 3

¶ Propter frigus piger arare noluit men dicabit ergo æstate, & non dabitur illi . 4

¶ Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri : sed homo sapiens exhauriet illud . 5

¶ Multi homines misericordes vocãtur : virum autem fidelem quis inueniet ? 6

¶ Iustus qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet . 7

¶ Rex qui sedet' in solio iudicij , dissipat omne malum intuitu suo . 8

¶ ‖ Quis potest dicere. Mundum est cor meum, purus sum a peccato? 9

- 3 MS. H. C. G.

- 20 MS. R. H. G. *In codicibus G. vocatur iste hoc loco Legitur: atque ita, præcedit, omittens* ‖ *ipsum* 8 MS. G. *Vtramque lectionem admittit* H. & C. ‖ *currit* H C. *Eccli.* VI. 8.

‖ *manibus* MS. R. B.

- 16 MS. R. H. C. ‖ *impius* G. *& Hieron. enarrans cap.* 19. *Matt. Infr.* 18.6

- 1 MS. R. H. C. G. - 16 MS. ‖ *sua , C' ipse* H. C G.

Deut. 13. 61.

viasfuas 20 MS. H. G.

* *enim* MS Q R.

* *in æternum* MS. R. B. O. *Verum ab* H. *& C. non legitur .* * *iustus* MS. G. *Verum* R. B. H. *& C. nõ legũt. Infr.* 26. 15. *Infr.* 21. 11. ‖ *fugat* H. C. G

2. To. 1. 8. *3. Reg.* 8. 46.

¶ Pondus & pôdus, mensura & mésura, utrumque abominabile est apud Deum.
¶ Ex studijs suis intelligitur puer, si munda & recta sint opera eius.
¶ Aurem audientem & oculum videntem, Dominus fecit utrumque.
¶ Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus.
¶ Malum est, malum est, dicit omnis emptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur.
¶ Est aurum, & multitudo gemmarum: vas autem' pretiosum labia scientiæ.
¶ Tolle vestimentum eius qui fideiussor extitit alieni, & pro extraneis aufer pignus ab eo.
¶ Suauis est homini panis mendacij, & postea implebitur os eius calculo.
¶ Cogitationes consilijs roborantur, & gubernaculis tractanda sunt bella.
¶ Et qui revelat mysteria, & ambulat fraudulenter, & dilatat labia sua, ne commiscearis.
¶ Qui maledicit patri suo & matri, extinguatur lucerna eius in medijs tenebris.
¶ Hæreditas, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit.
¶ Ne dicas, Reddam malum *: expecta Dominum, & liberabit te.
¶ Abominatio est apud Dñm pondus & pondus: statêra dolosa non est bona.
¶ A Domino diriguntur gressus viri: quis autem hominum intelligere potest viam suam?
¶ Ruina est homini ? denotare * sanctos: & post vota" retractare *.
¶ Dissipat impios rex sapiens, & incurvat super eos fornicem.
¶ Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ inuestigat omnia secreta ventris.
¶ Misericordia & veritas custodiunt regem & roboratur clementia thronus eius.
¶ Exultatio iuuenum fortitudo eorum, & dignitas senum canities.
¶ Liuor vulneris abstergit mala, & plagæ in secretioribus ventris.

CAP. XXI.

Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini: quocunque voluerit inclinabit illud.
¶ Omnis via viri recta sibi videtur: appendit autem corda Dominus.
¶ Facere " misericordiam * & iudicium magis placet Domino, quàm victimæ.
¶ Exaltatio oculorum " est' dilatatio cor dis, lucerna impiorum peccatum.
¶ Cogitationes robusti semper in abundantia: omnis autem piger semper in egestate est.
¶ Qui congregat thesauros lingua mendacij, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos mortis.
¶ Rapinæ impiorum detrahent eos, quia noluerunt facere iudicium.
¶ Peruersa via viri, aliena est: qui autem mundus est, rectum opus eius.
¶ Melius est sedere in angulo domatis, quam cum muliere litigiosa, & in domo communi.
¶ Anima impij desiderat malum, non miserebitur proximo suo.
¶ Mulctato pestilente sapientior erit paruulus: & si sectetur sapientem, sumet scientiam.
¶ Excogitat iustus de domo impij, vt detrahat impios " a malo'.
¶ Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.
¶ Munus absconditum extinguit iras: & donum in sinu indignationem maximã.
¶ Gaudium iusto est facere iudicium: & pauor operantibus iniquitatem.
¶ Vir qui errauerit a via doctrinæ, in cœtu gigantum commorabitur.
¶ Qui diligit epulas, in egestate erit: qui amat vinum & pinguia, non ditabitur.
¶ Pro iusto " dabitur ' impius: & pro rectis iniquus.
¶ Melius est habitare in terra deserta, quam cum muliere rixosa & iracunda.
¶ Thesaurus desiderabilis, & oleum in habitaculo iusti: & imprudens homo dissipabit illud.
¶ Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, iustitiam & gloriã.
¶ Ciuitatem fortium ascendit sapiens, " destruxitque ' robur fiduciæ eius.
¶ Qui custodit os suum, & linguam suã, custodit ab angustijs animam suam.
¶ Superbus & arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiam.
¶ Desideria occidunt pigrum: noluerunt enim quicquam manus eius operari:
¶ tota die concupiscit & desiderat: qui autem iustus est tribuet, & non cessabit.
¶ Hostiæ impiorũ abominabiles, " quæ offeruntur ex scelere.
¶ Testis mendax peribit: vir obediens loquetur victoriam.
¶ Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam.
¶ Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum.
¶ Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

CAP. XXII.

Melius est nomen bonum, quàm diuitiæ multæ: super argentum * & aurum, gratia bona.
¶ Diues & pauper obuiauerunt sibi: vtriusque operator est Dominus.
¶ Callidus videt malum, & abscondit se: innocens pertransijt, & afflictus est damno.
¶ Finis modestiæ timor Domini, diuitiæ & gloria & vita.
¶ Arma & gladij in via " peruersi': custos autem animæ suæ lõge recedit ab eis.
¶ Prouerbium est, Adolescens iuxta viã suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.
¶ Diues pauperibus imperat: & qui accipit mutuum, seruus est fœnerantis.
¶ Qui seminat iniquitatem, metet " malã', & virga iræ suæ consummabitur.
¶ Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur: de panibus enim suis dedit pauperi.
Victoriam & honorem acquiret qui dat munera: animam autem aufert accipientium.

¶ Erue

---

2 Pa. 6. 36. Eccli 7. 21. Sup. 11. 1 Infr. 20. 23.
" & vas M 8. B.H. C G.
Infr. 27. 13.
Exod. 21. 16. Leu. 20. 9 Mat. 25. 4. Sup. 17. 17. Ro. 12. 17 1. Pe. 3. 9 1. The. 5. 15.
" pro malo M 87. B. Sup. 11. 1. 20. 10.
" deuorare 13. M8. R. H.
" tractare M 8. H.
" institiã R.H.C.G. " & 12 M 8. R.H. C.
Infr. 19. 25. 29.
Sup. 19. 24.
" in malũ 1 M 8. H. C G.
" datur Ms. B. Eccl. 25. 22 Infr. 25. 24. Sap. 9.
" detrahit R. Conformiter Textus, legũt Ms. & B. " & desere dere fecit H.C. 1 Ja. 1. 13.
" quia 4 M 8. C. G. " etiam quia H.
Eccli 7. 2. * enim M 87. R.
" superbi M 8 9. R. " malum 1 MS. H. Suffragãtur autem Textui R. B. & G. Eccli 31. 28. - 17 M 8. R.H. C. Agnoscitur autem a codicibus G.

† Erue deriſorem, & exibit cum eo iurgium, ceſſabuntq; cauſæ & contumeliæ.
† Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam labiorum ſuorum habebit amicum regem.
† Oculi Domini cuſtodiunt ſcientiam, & ſupplantantur verba iniqui.
† Dicit piger, Leo eſt foris, in medio platearum occidendus ſum.
† Fouea profunda os alienæ: cui iratus eſt Dominus, incidet in eam.
† Stultitia colligata eſt in corde pueri, & virga diſciplinæ fugabit eam.
† Qui calumniatur pauperem, vt augeat diuitias ſuas, dabit ipſe ditiori, & egebit.
† Fili mi', inclina aurem tuam, & audi verba ſapientium: appone autem cor ad doctrinam meam. † quæ pulchra erit tibi cum ſeruaueris eam in ventre tuo, & redundabit in labijs tuis,
† Vt ſit in Domino fiducia tua, vnde & oſtendi eam tibi hodie.
† Ecce deſcripſi eam tibi tripliciter, in cogitationibus & ſcientia: † vt oſtenderem tibi firmitatem & eloquia veritatis, reſpondere ex his illis qui miſerunt te.
† Non facias violentiã pauperi, quia pauper eſt: neque conteras egenum in porta,
† quia iudicabit Dominus cauſam eius, & configet eos qui confixerunt animã eius.
† Noli eſſe amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioſo: † ne forte diſcas ſemitas eius, & lumas ſcandalum animæ tuæ.
† Noli eſſe cum his qui defigunt manus ſuas, & qui vades ſe offerunt pro debitis:
† ſi enim non habes vnde reſtituas, quid cauſæ eſt vt tollat" opertmentum * de cubili tuo'?
† Ne tranſgrediaris terminos antiquos, quos poſuerunt patres tui.
† Vidiſti virum velocem in opere ſuo? ecce tam regibus ſtabit, nec erit ante ignobiles.

CAP. XXIII.

QVando ſederis vt comedas cũ principe, diligenter attende quæ apposita ſunt ante faciem tuam:
† & ſtatue cultrum in gutture tuo, ſi tamen habes in poteſtate animam tuam,
† ne deſideres de cibis eius, in quo eſt panis mendacij.
† Noli laborare vt diteris: ſed prudentiæ tuæ pone modum.
† ne erigas oculos tuos ad opes quas non potes habere: quia facient ſibi pennas quaſi aquilæ, & volabunt in cœlum.
† Ne comedas cum homine inuido, & ne deſideres cibos eius: † quoniam in ſimilitudinem arioli, & coniectoris æſtimat quod ignorat. Comede & bibe, dicet tibi: & mens eius non eſt tecum.
† cibos quos comederas euomes, & perdes pulchros ſermones tuos.
† In auribus inſipientium ne loquaris: quia deſpicient doctrinam eloquij tui.
† Ne attingas paruulorum terminos, & agrum pupillorum ne introeas:
† propinquus enim illorum fortis eſt: & ipſe iudicabit contra te cauſam illorum.
† Ingrediatur ad doctrinam cor tuum, & aures tuæ ad verba ſcientiæ.
† Noli ſubtrahere a puero diſciplinam: ſi enim percuſſeris eum virga, non morietur. † tu virga percuties eum: & animam eius de inferno liberabis.
† Fili mi, ſi ſapiens fuerit animus tuus, gaudebit tecum cor meum:
† & exultabunt renes mei, cum locuta fuerint recta labia tua.
† Non æmuletur cor tuum peccatores, ſed in timore Domini eſto tota die:
† quia habebis ſpẽ in nouiſſimo, & præſtolatio tua non auferetur.
† Audi fili mi, & eſto ſapiens, & dirige in via animum tuum.
† Noli eſſe in conuiuijs potatorum, nec in comeſſationibus eorum qui carnes ad veſcendum conferunt:
† quia vacantes potibus, & dantes ſymbola conſumentur, & veſtietur pannis dormitatio.
† Audi patrem tuum qui genuit te: & ne contemnas cum ſenuerit mater tua.
† Veritatem eme, & noli vendere ſapientiam, & doctrinam, & intelligentiam.
† Exultat gaudio pater iuſti: qui ſapientem genuit, lætabitur in eo.
† gaudeat pater tuus, & mater tua, & exultet quæ genuit te.
† Præbe fili mi cor tuũ mihi, & oculi tui vias meas cuſtodiant.
† fouea enim profunda eſt meretrix, & puteus anguſtus aliena.
† Inſidiatur in via quaſi latro, & quos incautos viderit interficiet.
† Cui væ? cuius patri væ? cui rixæ? cui foueæ? Cui ſine cauſa vulnera? cui" ſuffuſio' oculorum?
† nonne his qui commorantur in vino, & ſtudent calicibus epotandis?
† Ne intueatis vinum quando flaueſcit, cum ſplenduerit in vitro color eius: ingreditur blande, † ſed in nouiſſimo mordebit vt coluber, & ſicut regulus venena diffundet.
† Oculi tui videbunt" extraneas', & cor tuum loquetur peruerſa.
† Et eris ſicut dormiens in medio mari, & quaſi ſopitus gubernator amiſſo clauo:
† & dices, Verberauerunt me, ſed non doluitraxerunt me, & ego non ſenſi. Quando euigilabo, & turſus vina reperiam?

CAP. XXIIII.

NE æmuleris viros malos, nec deſideres eſſe cum eis: † quia rapinas meditatur mens eorum, & fraudes labia eorum loquuntur.
† Sapientia ædificabitur domus, & prudentia roborabitur. † in doctrina replebũtur cellaria, vniuerſa ſubſtantia preciosa & pulcherrima.
† Vir ſapiens, fortis eſt: & vir doctus, robuſtus & validus.
† Quia cum diſpoſitione inibitur bellum: & erit ſalus vbi multa conſilia ſunt.
† Exceſſa ſtulto ſapientia, in porta non aperiet os ſuum.
† Qui cogitat mala facere, ſtultus vocabitur.
† Cogitatio ſtulti peccatum eſt: & abominatio hominum detractor.
† Si deſperaueris" lapſus' in die anguſtiæ: imminuetur fortitudo tua.
† ‖ Erue eos qui ducuntur ad mortem, & qui

* tuum 4 M S. R. H. G. Addatur autẽ a paraphraſte Chaldeo.
" lectio tranſeat ſub te H.C.
" tratum quod ſub ſtratum tuum G.
Sup. 13. 11,20. 21
Sup. 13. 24. Eccli 30. 1.
Infr. 24. 1.
" ſuffuſio M S. R.
" extranea MS. Teſtimonij lectio non ſuffragantur R. & G. vtrãque admittunt H. et C.
Sup. 23. 17.
" laſſus 10 M S. H.C. Pſal. 81. 4.

& qui trahuntur ad interitum liberare ne cesses.
¶ Si dixeris, Vires non suppetunt: qui inspector est cordis, ipse intelligit, & seruatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetq; homini iuxta opera sua. 12
¶ Comede fili mi mel, quia bonum est, & fauum dulcissimum gutturi tuo: 13
¶ sic & doctrina sapientiæ animæ tuæ: quam cum inueneris, habebis in nouissimis spem, & spes tua non peribit. 14
¶ Ne insidieris, & quæras impietatem in domo iusti, neque uastes requiem eius. 15
¶ Septies enim * cadet iustus, & resurget: impij autem corruent in malum. 16
¶ Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius ne exultet cor tuum: 17
¶ ne forte uideat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam. 18
¶ Ne contendas cum pessimis, nec æmuleris impios: ¶ quoniam non habent futurorum spem mali, & lucerna impiorum extinguetur. 19 20
¶ Time Dominum, fili mi, & regem: & cum detractoribus non commiscearis: 21
¶ quoniam repente consurget perditio eorum: & ruinam utriusque quis nouit? 22
¶ Hæc quoque sapientibus, 23
‖ Cognoscere personam in iudicio non est bonum.
¶ Qui dicunt impio, Iustus es: maledicet eis populi, & detestabuntur eos tribus. ¶ qui arguunt - eum'. laudabuntur, & super ipsos veniet benedictio. 24 25
¶ Labia deosculabitur, qui recta uerba respondet. 26
¶ Præpara foris opus tuum, & diligenter exerce agrum tuum, & postea ædificies domum tuam. 27
¶ Ne sis testis frustra contra proximum tuum, nec lactes quemquam labijs tuis. 28
¶ ‖ Ne dicas, Quo modo fecit mihi, sic faciam ei: reddam unicuique secundum opus suum. 29
¶ Per agrum hominis pigri transiui, & per uineam uiri stulti: ¶ & ecce totum repleuerant urticæ, & operuerant superficiem eius spinæ, & macella lapidum destructa erat. 30 31
¶ Quod cum uidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam. 32
‖ - Vsquequo piger dormies? vsquequo de somno consurges'?
¶ Parum inquam dormies, modicum dormitabis, pauxillum manus conseres, ut quiescas: 33
¶ & uenient tibi quasi cursor, egestas tua, & mendicitas quasi uir armatus. 34

CAP. XXV.

HÆ quoque parabolæ Salomonis, quas transtulerunt uiri Ezechiæ regis Iuda. 1
¶ Gloria Dei est celare uerbum, & gloria regum inuestigare sermonem. 2
¶ Cœlum sursum, & terra deorsum, & cor regum inscrutabile. 3
¶ Aufer rubiginem de argento, & egredietur uas purissimum: ¶ aufer impietatem de uultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius. 4 5
¶ Ne gloriosus appareas coram rege, & in loco magnorum ne steteris. 6
¶ melius est enim ut dicatur tibi, Ascende huc: quàm ut humilieris coram principe. 7
¶ Quæ uiderunt oculi tui ne proferas in turgio citone postea emendare non possis, cum dehonestaueris amicum tuum. ¶ Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretũ extraneo ne reueles: 8 9
¶ ne forte insultet tibi cũ audierit, & exprobrare non cesset. 10
- Gratia & amicitia liberant, quas tibi seua, ne exprobrabilis nas'.*
¶ Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur uerbum in tempore suo. 11
¶ Inauris aurea, & margaritum fulgens, qui arguit sapientem & aurem obedientem. 12
¶ Sicut frigus niuis in die messis, ita legatus fidelis ei qui misit eum, animam ipsius requiescere facit. 13
¶ Nubes & uentus, & pluuiæ non sequentes, uir gloriosus, & promissa nõ complens. 14
¶ Patientia lenietur princeps, & ‖ lingua mollis confringet dur- tiam. 15
¶ Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi, ne forte satiatus euomas illud. 16
¶ Subtrahe pedem tuum de domo proximi tui, nequando satiatus oderit te. 17
¶ Iaculum, & gladius, & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. 18
¶ Dens putridus, & pes lassus, qui sperat super infideli in die angustiæ, 19
¶ & auferre pallium in die frigoris. 20
Acetum in nitro, * qui cantat carmina cordi pessimo.
- Sicut tinea uestimento, & uermis ligno: ita tristitia uiri nocet cordi'.
¶ Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquã bibere: ¶ prunas enim congregabis super caput eius, & Dominus reddet tibi. 21 22
¶ Ventus aquilo dissipat pluuias, & facies tristis linguam detrahentem. 23
¶ Melius est sedere in angulo domatis, quàm cum muliere litigiosa, & in domo cõmuni. ¶ Aqua frigida animæ sitienti, & núcius bonus de terra longinqua, 24 25
¶ Fons turbatus pede, & uena corrupta, iustus cadens coram impio. 26
¶ Sicut qui mel multum comedit, non est ei bonum: ‖ sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur a gloria. 27
¶ Sicut urbs patens & absque murorum ambitu, ita uir qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum. 28

CAP. XXVI.

QVomodo nix in æstate, & pluuiæ in messe: sic indecens est stulto gloria. 1
¶ * Sicut auis ad ᵛ alta' transuolãs, & passer quo libet uadens: sic maledictum frustra prolatum in quempiã superuenit. 2
¶ Flagellum equo, & camus asino, & uirga in dorso imprudentium. 3
¶ Ne respondeas, stulto iuxta stultitiam suam, ne efficiaris ei similis. 4
¶ Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi sapiens esse uideatur. 5
¶ Claudus pedibus, & iniquitatem bibés, qui mittit uerba per nuncium stultum. 6
¶ Quomodo pulchras frustra habet claudus tibias: sic indecens est in ore stultorum parabola. 7

¶ Sicut

* in die MS 9.
Lauit. 19 15. Deu. 1. 19 16. 19. Eccl. 42. 1. -20 M 1. R.H. C. G.
Sup. 20. 22.
Sup. 6. 9. -16 M 1. R.H. C. G.
- 16 M S R. H.C. Deũpeus est autem uersiculus iste, ex Græcis libris quibus & hoc additur.
* Sed custodis uias tuas placide. Sup. 15. 1
* & 12 MS. Beda, M - 10 M 1. R.H. R.m. 12. 20.
Sup. 22. 9 19.
Eccl. 3. 22.
* Nam 21 MS. B. Verum a R. H.C. & G. non additur.
ᵛ alia 3 MS. H.

¶ Sicut qui mittit lapidem in aceruum Mercurij: ita qui tribuit insipienti honorē. 8
¶ Quomodo si spina nascatur in manu ebriosi: sic parabola in ore stultorum. 9
¶ Iudicium determinat causas: & qui imponit stulto silentium, iras mitigat. 10
¶ Sicut canis qui reuertitur ad vomitum suum, sic imprudens qui iterat stultitiam suam. 11
¶ Vidisti hominem sapientem sibi uideri? magis illo spem habebit insipiens. 12
¶ Dicit piger, Leo est in uia, & leæna in itinere. 13
¶ sicut ostium uertitur in cardine suo, ita piger in lectulo suo. 14
¶ ‖ Abscondit piger manus sub ascella sua, & laborat si ad os suum eas conuerterit. 15
¶ Sapientior sibi piger uidetur septem uiris loquentibus sententias. 16
¶ Sicut qui apprehendit auribus canem, sic qui transit impatiens, & commiscetur rixæ alterius. 17
¶ Sicut noxius est qui mittit sagittas, & lanceas in mortem: ¶ ita uir qui fraudulenter nocet amico suo: & cum fuerit deprehensus dicit, Ludens feci. 18 19
¶ Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: & susurrone subtracto, iurgia conquiescunt. 20
¶ ‖ Sicut carbones ad prunas, & ligna ad ignem, sic homo iracundus suscitat rixas. 21
¶ Verba susurronis quasi simplicia, & ipsa perueniunt ad intima uentris. 22
¶ Quomodo si argento sordido ornare velis uas fictile, sic labia tumentia cum pessimo corde sociata. 23
¶ Labijs suis intelligitur inimicus, cum in corde tractauerit dolos. ¶ quando submiserit uocem suam, ne credideris ei: quoniam septem nequitiæ sunt in corde illius. 24 25
¶ Qui operit odium fraudulenter, reuelabitur malitia eius in ᵛ consilio'. 26
¶ ‖ Qui fodit foueam, incidet in eam, & qui uoluit lapidem, reuertetur ad eum. 27
¶ Lingua fallax non amat ueritatem, & os lubricum operatur ruinas. 28

CAP. XXVII.

NE glorieris in crastinum, ignorans quid superuenturus pariat dies. 1
¶ Laudet te alienus, & nō os tuū: extraneus, & non labia tua. 2
¶ ‖ Graue est saxum, & onerosa arena: sed ira stulti utroque grauior. 3
¶ Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor: & impetum concitati spiritus' ferre, quis poterit? 4
¶ Melior est manifesta correptio, quàm amor absconditus. 5
¶ Meliora sunt uulnera diligentis, quàm fraudulenta oscula odientis. 6
¶ Anima saturata calcabit fauum: ‖ & anima esuriens etiā amarum pro dulci sumet. 7
¶ Sicut auis transmigrans de nido suo, sic uir qui derelinquit locum suum. 8
¶ Vnguento & uarijs odoribus delectatur cor: & bonis amici consilijs anima dulcoratur. 9
¶ Amicum tuum, & amicum patris tui ne dimiseris: & domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuæ. 10
Melior est uicinus iuxta, quàm frater procul.
¶ Stude sapientiæ fili mi, & lætifica cor meum, ut possim exprobranti respondere sermonem. 11
¶ Astutus videns malum, absconditus est: paruuli transeuntes sustinuerunt dispendia. 12
¶ ‖ Tolle uestimentum eius qui spopondit pro extraneo, & pro alienis aufer ei pignus. 13
¶ Qui benedicit proximo suo uoce grandi, de nocte consurgens maledicenti similis erit. 14
¶ ‖ Tecta ˢ perstillantia' in die frigoris, & litigiosa mulier comparantur: ¶ qui retinet eam, quasi qui ventum teneat, & oleū dexteræ suæ, ʰ vocabit'. 15 16
¶ Ferrum ferro exacuitur, & homo exacuit faciem amici sui. 17
¶ Qui seruat ficum, comedet fructus eius: & qui custos est domini sui, glorificabitur. 18
¶ Quo modo in aquis respondent vultus prospicientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus. 19
¶ ‖ Infernus & perditio nunquam implentur: similiter & oculi hominum insatiabiles. 20
¶ Quo modo probatur in conflatorio argentum, & in fornace aurum: sic probatur homo ore Laudantis.
Cor iniqui inquirit mala, cor autem rectum inquirit scientiam'. 21
¶ Si contuderis stultum in pila quasi ptisanas feriente desuper pilo, non auferetur ab eo stultitia eius. 22
¶ Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosq; greges considera: 23
¶ Non enim habebis * igiter potestatem: sed corona tribuetur * in generatione & generationem. 24
¶ Aperta sunt prata, & apparuerunt herbæ virentes, & collecta sunt fœna de montibus. 25
¶ Agni * ad vestimentum tuum: & hœdi, * agri pretium. 26
¶ Sufficiat tibi lac caprarū in cibos tuos, & in necessaria domus tuæ: & ad victum ancillis tuis. 27

CAP. XXVIII.

FVgit impius nemine persequente: iustus autem quasi leo confidens absq; terrore erit. 1
¶ Propter peccata terræ multi principes eius: & propter hominis sapientiam & horum scientiam quæ dicuntur, vita ducis longior erit. 2
¶ Vir pauper calumnians pauperes, similis est imbri vehementi, in quo paratur fames. 3
¶ Qui derelinquunt legem, laudant impium: qui custodiunt, succenduntur contra eum. 4
¶ Viri mali non cogitant iudicium: qui autem inquirunt Dominum, animaduertunt omnia. 5
¶ ‖ Melior est pauper ambulās in simplicitate sua, quām diues in prauis itineribus. 6
¶ Qui custodit legem, filius sapiens est: qui autem comessatores pascit, confundit patrem suum. 7
¶ Qui coaceruat diuitias vsuris & fœnore liberalis, in pauperes congregat eas. 8
¶ Qui declinat aures suas ne audiat legē. 9

oratio

2. Par. 2. 22.
Sup. 19. 24.
Eccl. 8. 13.
ᵛ concilio M. 3. R. H. C. G. Eccles 10 8.
Eccles 27. 29.
Eccli. 22 18.
- 20 M. 2. H.-C.-G.
Iob 6. 7.
Sup. 10. 16.
Sup. 19. 13.
ˢ stillen tia v. ʰ uocabit v.
Eccli. 14. 10.
Sup. 17. 3
- 16 M 3. R.H.C G. Legitur autem in G 9.
* tibi MS. R. B. Verum abst. C. & G. non addatur.
1 Tim. 6. 8
* sunt MS. R. B.
* ad MS. R. B C. Subaudiū tur autem hæc aut his similia in antiquis MS. & H.
Sup. 19. 1

oratio eius erit execrabilis.
10 ¶ Qui decipit iustos in uia mala, in interitu suo corruet, & simplices possidebunt bona eius.
11 ¶ Sapiens sibi uidetur uir diues: pauper autem prudens scrutabitur eum.
12 ¶ In exultatione iustorum multa gloria est: regnantibus impijs ruinæ hominum.
13 ¶ Qui abscondit scelera sua, non dirigetur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur.
14 ¶ Beatus homo qui semper est pauidus: qui uero mentis est duræ, corruet in malũ.
15 ¶ Leo rugiens, & ursus esuriens, & princeps impius super populum pauperem.
16 ¶ Dux indigens prudentia, multos opprimet per calumniam: qui autem odit auaritiam, longi fient dies eius.
17 ¶ Hominem qui calumniatur animę sanguinem, si usque ad lacum fugerit, nemo sustinet.
18 ¶ Qui ambulat simpliciter, saluus erit: qui peruersis graditur uijs, concidet semel.
19 ¶ Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem sectatur otium, replebitur egestate.
20 ¶ Vir fidelis multum laudabitur: ¶ qui autem festinat ditari, non erit innocens.
21 ¶ Qui cognoscit in iudicio faciem, non benefacit: iste & pro buccella panis deserit ueritatem.
22 ¶ Vir qui festinat ditari, & alijs inuidet, ignorat quod egestas superueniet ei.
23 ¶ Qui corripit hominem, gratiam postea inueniet apud eum magis, quàm ille qui per linguæ blandimenta decipit.
24 ¶ Qui subtrahit aliquid a patre suo, & a matre, & dicit hoc non esse peccatum: particeps homicidæ est.
25 ¶ Qui se iactat & dilatat, iurgia concitat: qui uero sperat in Domino, sanabitur.
26 ¶ Qui confidit in corde suo, stultus est: qui autem graditur sapienter, ipse laudabitur. ¶ Qui dat pauperi, non indigebit: qui despicit deprecantem, sustinebit penuriam.
27
28 ¶ Cum surrexerint impij, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur iusti.

CAP. XXIX.

1 Viro qui corripientem dura ceruice contemnit, repentinus ei superueniet interitus, & cum sanitas non sequetur.
2 ¶ In multiplicatione iustorum lætabitur uulgus: cum impij sumpserint principatum, gemet populus.
3 ¶ Vir qui amat sapientiam, lætificat patrem suum: ¶ qui autem nutrit scorta, perdet substantiam. ¶ Rex iustus erigit terram, uir auarus destruet eam.
4
5 ¶ Homo qui blandis fictisq. sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus eius.
6 ¶ Peccantem uirum iniquum inuoluet laqueus, & iustus laudabit atque gaudebit.
7 ¶ Nouit iustus causam pauperum, impius ignorat scientiam.
8 ¶ Homines pestilentes dissipant ciuitatem, sapientes uero auertunt furorem.
9 ¶ Vir sapiens si cum stulto contenderit, siue irascatur, siue rideat, non inueniet requiem.
10 ¶ Viri sanguinum oderunt simplicem: iusti autem quærunt animam eius.
11 ¶ Totum spiritum suum profert stultus: sapiens differt, & reseruat in posterum.
12 ¶ Princeps qui libenter audit uerba mendacij, omnes ministros habet impios.
13 ¶ Pauper & creditor obuiauerunt sibi: utriusque illuminator est Dominus.
14 ¶ Rex qui iudicat in ueritate pauperes, thronus eius in æternum firmabitur.
15 ¶ Virga atque correptio tribuit sapientiam: puer autẽ qui dimittitur uoluntati suæ, confundit matrem suam.
16 ¶ In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera, & iusti ruinas eorum uidebunt.
17 ¶ Erudi filium tuum, & refrigerabit te, & dabit delicias animæ tuæ.
18 ¶ Cum prophetа defecerit, dissipabitur populus: qui uero custodit legem, beatus est.
19 ¶ Seruus uerbis non potest erudiri, quia quod dicis intelligit, respondere contemnit.
20 ¶ Vidisti hominem uelocem ad loquendum? stultitia' magis sperãda est, quam illius correptio'.
21 ¶ Qui delicate a pueritia nutrit seruum suum, postea sentiet eum contumacem.
22 ¶ Vir iracundus prouocat rixas: & qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum proclivior.
23 ¶ Superbum sequitur humilitas, & humilem spiritu suscipiet gloria.
24 ¶ Qui cum fure participat, odit animam suam: adiurantem audit, & non indicat.
25 ¶ Qui timet hominem, cito corruet: qui sperat in Domino, sublevabitur.
26 ¶ Multi requirunt faciem principis, & iudicium a Domino egreditur singulorum.
27 ¶ Abominantur iusti uirum impium: & abominantur impij eos qui in recta sunt uia.

- Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

CAP. XXX.

1 Verba Congregantis filij Vomentis. Visio quam locutus est uir cum quo est Deus, & qui Deo iecum morante confortatus, ait:
2 ¶ Stultissimus sum uirorum, & sapientia hominum non est mecum.
3 ¶ Non didici sapientiam, & * noui scientiam sanctorum.
4 ¶ Quis ascendit in cœlum atque descendit? quis continuit spiritum in manibus suis? quis colligauit aquas quasi in uestimento? quis suscitauit omnes terminos terræ? quod nomen est eius, & quod nomen filij eius, si nosti?
5 ¶ Omnis sermo Dei ignitus, clypeus est sperantibus in se:
6 ¶ ne addas quicquam uerbis illius, & arguaris, inuentarisq. mendax.
7 ¶ Duo rogaui te, ne deneges mihi antequam moriar.
8 ¶ Vanitatem, & uerba mendacia longe fac a me. Mendicitatem, & diuitias ne dederis mihi: tribue tantum uictui meo necessaria.

correctio M S. R. increpatio H. C. G.

stultitia correctio MS. R.

Iob 22.29

-7 M S. iuxta ueterem H.C. -14 MS.R. H.C.G Legitur autẽ in Gg. sub finem cap. 24.

* nõ 7 MS. Negatio Hebraïs posteriori parte non legitur: uerũ nonnulli, inter quos est Chaldæus, ex priori parte eam repetit: alij cui septuaginta interpretes subsine negatione intelligunt. Psal. 12.7 Deut. 4.2. & 12.32.

¶ Ne

¶ Ne forte satiatus illiciar ad negandum,& dicam, Quis est Dominus? aut egestate compulsus furer, & periurem nomen Dei mei. 9

¶ Ne accuses seruum ad dominum suũ, ne forte maledicat tibi, & corruas. 10

¶ Generatio quæ patri suo maledicit, & quæ matri suæ non benedicit. 11

¶ Generatio quæ sibi munda uidetur, & tamen non est lota a sordibus suis. 12

¶ Generatio cuius excelsi sunt oculi, & palpebræ eius in alta surrectæ. 13

¶ Generatio quæ pro dentibus gladios habet, & commendit molaribus suis, ut comedat inopes de terra, & pauperes ex hominibus. 14

¶ Sanguisugæ duæ sunt filiæ, dicentes, Affer, Affer. 15

Tria sunt insaturabilia, & quartum quod numquam dicit, Sufficit.

¶ Infernus, & os vuluæ, & terra quæ non satiatur aqua: ignis uero nunquam dicit, Sufficit. 16

¶ Oculum qui subsannat patrem, & qui despicit partum matris suæ, effodiant eum corui de torrentibus, & comedant eum filij aquilæ. 17

¶ Tria sunt difficilia mihi, & quartum penitus ignoro. 18

¶ Viam aquilæ in cælo, uiam colubri super terram, uiam nauis in medio mari, & viam uiri in ℣ adolescentia'. 19

¶ Talis est & uia mulieris adulteræ, quæ comedit, & tergens os suum dicit, Non sum operata malum. 20

¶ Per tria mouetur terra, & quartum non potest sustinere. 21

¶ Per seruum cum regnauerit: per stultum cum saturatus fuerit cibo: ¶ per odiosam mulierem cum in matrimonio fuerit assumpta, & per ancillam cum fuerit hæres dominæ suæ. 22 23

¶ Quatuor sunt minima terræ, & ipsa sunt sapientiora sapientibus. ¶ formicæ populus infirmus, ℣ qui præparat' in messe cibum ℣ sibi': ¶ lepusculus plebs inualida, qui collocat in petra cubile suum: 24 25 26

¶ Regem locusta non habet, & egreditur vniuersa per turmas suas: ¶ stellio manibus nititur, & moratur in ædibus regis. 27 28

¶ Tria sunt quæ bene gradiuntur, & quartum quod incedit feliciter: leo fortissimus bestiarum, ad nullius pauebit occursum: ¶ gallus succinctus lumbos: & aries, ℣ nec est rex' qui resistat ei. 29 30 31

¶ Et qui stultus ℣ apparuit' postquam eleuatus est in sublime: si enim intellexisset, ori suo' imposuisset manum. 32

¶ Qui autem fortiter premit hubera ad eliciendum lac, exprimit butyrum: & qui uehementer emungit, elicit sanguinem: & qui prouocat iras, producit discordias. 33

VERBA LAMVELIS Regis visio, qua erudiuit eum mater sua.

CAP. XXXI.

1 2 QVID dilecte mi, quid dilecte uteri mei, quid dilecte votorum meorum?

3 ¶ Ne dederis mulieribus substantiam tuam, & ℣ diuitias tuas ad delendos reges. ℣ uias B. M. C.

4 ¶ Noli regibus ô Lamuel, noli regibus dare uinum: quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas.

5 ¶ ne forte bibant, & obliuiscantur iudiciorum, & mutent causam filiorũ pauperis.

6 ¶ Date siceram mœrentibus, & uinum his qui amaro sunt animo:

7 ¶ Bibant, & obliuiscantur egestatis suæ, & doloris sui non recordentur amplius.

8 ¶ Aperi os tuum muto, & causis omnium filiorum qui pertranseunt:

9 ¶ aperi os tuum, decerne quod iustum est, & ℣ iudica' inopem & pauperem. ℣ vindica MS. B. Lectioni Textus volunt B. H. C. & G.

10 ¶ Mulierem fortem quis inueniet? procul, & de ultimis finibus pretium eius.

11 ¶ Confidit in ea cor uiri sui, & spolijs non indigebit.

12 ¶ Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus uitæ suæ.

13 ¶ Quæsiuit lanam, & linum, & operata est consilio manuum suarum.

14 ¶ Facta est quasi nauis institoris de longe portans panem suum.

15 ¶ Et de nocte surrexit, deditq; prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. ¶ Considerauit agrum, & emit eum, de fructu manuum suarum plantauit uineam.

16 17 ¶ Accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum.

18 ¶ Gustauit - & uidit' quia bona est negociatio eius, non extinguetur in nocte lucerna eius. ¶ Manum suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fusum.

19 20 ¶ Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem.

21 ¶ Non timebit domui suæ a frigoribus nimis: omnes enim domestici eius uestiti sunt duplicibus.

22 ¶ Stragulatam uestem fecit sibi, byssus & purpura indumentum eius.

23 ¶ Nobilis in portis uir eius, quando sederit cum senatoribus terræ.

24 ¶ Sindonem fecit & uendidit, & cingulum tradidit Chananæo.

25 ¶ Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo.

26 ¶ Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius.

27 ¶ Considerauit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit.

28 ¶ Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt: uir eius, & laudauit eam.

29 ¶ Multæ filiæ congregauerunt diuitias: tu supergressa es uniuersas.

30 ¶ Fallax gratia, & uana est pulchritudo: mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

31 ¶ Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius.

ECCLE-

℣ adolescentula 1 MS. H.

℣ quæ præparant 10 MS. H. C. G.

℣ suum 4 MS. B. H. C.

℣ & Rex nec est H. ℣ apparuerit MS. B. B.

¶ MS. H.

R. H. C. G. Nec Beda se legisse, ostendit. Est autem eius quod præcedit, expositio.

ECCLESIASTES,
QVI AB HEBRAEIS
COHELETH APPELLATVR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ecclesiastæ filij Dauid regis Ierusalem. ♀ Vanitas vanitatũ, dixit Ecclesiastes: vanitas vanitatũ & omnia vanitas. ♀ Quid habet amplius homo de uniuerso labore suo quo laborat sub Sole? ♀ Generatio præterit, & generatio aduenit: terra autem in æternum stat. ♀ Oritur Sol, & occidit, & ad locum suum reuertitur: ibiq. renascens, ♀ gyrat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonem: lustrans uniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. ♀ Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum vnde exeunt flumina reuertuntur vt iterum fluant. ♀ Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non satiatur oculus uisu, nec auris auditu impletur. ♀ Quid est quod fuit? ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est. ♀ Nihil sub Sole nouum, nec ualet quisquam dicere. Ecce hoc recens est. iam enim præcessit in seculis quæ fuerunt ante nos. ♀ Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem quæ posthea futura sunt, erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. ♀ Ego Ecclesiastes fui rex Israël in Ierusalem, ♀ & proposui in animo meo quærere & inuestigare sapienter de omnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit Deus filijs hominum, ut occuparentur in ea. ♀ Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, & ecce uniuersa uanitas, & afflictio spiritus. ♀ Peruersi difficile corriguntur, & stultorum infinitus est numerus. ♀ Locutus sum in corde meo, dicens, Ecce magnus effectus sum, & præcessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in Ierusalem, & mens mea contemplata est multa sapienter, & didici. ♀ Dediq. cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam, errores q. & stultitiam: & agnoui quod in his quoque esset labor, & afflictio spiritus, ♀ eo quòd in multa sapientia, multa sit indignatio; & qui addit scientiam, addit & ‖ laborem.

CAP. II.

DIxi ♀ ergo in corde meo, uadam, & affluam delicijs, & fruar bonis. Et vidi quod hoc quoque esset uanitas. ♀ Risum reputaui errorem: & gaudio dixi, Quid frustra decieris? ♀ Cogitaui in corde meo abstrahere a uino carnem meã, ut animum meum transferrem ad sapientiam, detitaremq. stultitiam, donec uiderem quid esset, utile filijs hominum, ‖ quo facto opus est sub sole numero dierum uitæ suæ. ♀ Magnificaui opera mea;

ædificaui

3 MS. Hier. H. C.G.

‖ dolorem 8 MS. R. Hier. H. C.G.

‖ ego 13 MS. R. Hieron. H. C. G.

‖ quod 6 MS. ‖ quod faciens H. C. G.

ædificauit mihi domos, & plantauit uineas. 5
† feci hortos & pomaria, & conseui ea cūcti generis arboribus. † Et extruxi mihi pi 6
scinas aquarū, ut irrigarem siluam lignorum germinantium. † Possedi seruos, & 7
ancillas, multamq. familiam habui: armenta quoque & magnos ouium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem. † Coaceraui mihi argentum, & au- 8
rum, & substantias regum, & prouinciarum. Feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos, & urceos in ministerio ad uina fundenda. † Et 9
supergressus sum opibus omnes qui ante me fuerunt in Ierusalem, sapientia quoq; perseuerauit mecum. † Et omnia quæ de- 10
siderauerunt oculi mei, non negaui eis: nec prohibui cor meum quin omni uoluptate frueretur, & oblectaret se in his quę præparauerat. & hanc tatus sum partem meam, si uterer labore meo. † Cumq. me 11
conuertissem ad uniuersa opera quæ fecerant manus meæ, & ad labores, in quibus fruſtra sudaueram, uidi in omnibus uanitatem, & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. † Transiui ad contem- 12
plandam sapientiam, erroresq. & stultitiam (quid est, inquam, homo ut sequi possit regem factorem suum?) † & uidi quod tantum præcederet sapientia stultitiam, 13
quantum differt lux a tenebris. † ¶ Sapientis oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat. & didici quod unus utriusq; esset interitus. † Et dixi in corde meo, Si 14
unus & stulti, & meus occasus erit, quid mihi prodest, quod maiorem sapientiæ dedi operam? Locutusq. cum mente mea, animaduerti quod hoc quoque esset uanitas. † Non enim erit memoria sapientis si- 15
militer ut stulti in perpetuum, & futura tempora obliuione cuncta pariter operiēt: moritur doctus similiter ut indoctus. † Et 16
idcirco tæduit me uitæ meæ uidentem mala uniuersa esse sub sole, & cuncta uanitatem, & afflictionem spiritus. † Rursus detestatus sum omnem industriam 17
meam, qua sub sole studiosissime laboraui, habiturus hæredem post me, † quem ignoro, utrum sapiens an stultus futurus sit, & dominabitur in laboribus meis quibus defudaui & solicitus fui. & est quicquā tam uanum? † Vnde ecclesiastes renunciauitq. 18
cor meum ultra laborare sub sole. † Nam cum alius laboret in sapientia & doctrina & solicitudine, homini otioso quæsita dimittit. & hoc ☞ ergo, uanitas & magnum malum. † Quid enim proderit homini de uniuerso labore suo & afflictione spiritus, qua sub sole cruciatus est? † Cuncti dies 19
eius doloribus & ærumnis pleni sunt, nec per noctem mente requiescit. & hoc nonne uanitas est? † Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis? & hoc de manu Dei est. † Quis ita deuorabit, & deliciis affluet ut ego? † Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & lætitiam: peccatori autem dedit afflictionem, & curam superfluam, ut addat, & congreget, & tradat ei qui placuit Deo: sed & hoc uanitas est, & cassa solicitudo mentis. 20 21 22 23 24 25 26

CAP. III.

1 OMnia tempus habent, & suis spatiis transeunt uniuersa sub cęlo.
2 † Tempus nascendi, & tempus moriendi.
Tempus plantandi, & tempus euellendi quod plantatum est.
3 † Tempus occidendi, & tempus sanandi, tempus destruendi, & tempus ædificandi.
4 † Tempus flendi, & tempus ridendi.
Tempus plangendi, & tempus saltandi.
5 † Tempus spargendi lapides, & tempus colligendi.
Tempus amplexandi, & tempus longe fieri ab amplexibus.
6 † Tempus acquirendi, & tempus perdēdi.
Tempus custodiendi, & tempus abiiciēdi.
7 † Tempus scindendi, & tempus consuēdi.
Tempus tacendi, & tempus loquendi.
8 † Tempus dilectionis, & tempus odij.
Tempus belli & tempus pacis.
9 † Quid habet amplius homo de labore suo? Vidi afflictionem quam dedit Deus filijs hominum, ut distendantur in ea.
11 † Cuncta fecit bona in tempore suo, & mundum tradidit disputationi eorum, ut non inueniat homo opus quod operatus est Deus ab initio usque ad finem.
12 † Et cognoui quod non esset melius nisi lætari, & facere bene in uita sua.
13 † Omnis enim homo qui comedit, & bibit, & uidet bonum de labore suo, hoc donum Dei est. † Didici quod omnia opera quæ fecit Deus, perseuerent in perpetuum. non possumus eis quicquam addere, nec auferre, quæ fecit Deus ut timeatur. † Quod factum est, ipsum permanet: quæ futura sunt, iam fuerunt: & Deus instaurat quod abijt. † Vidi sub Sole in loco iudicij impietatem, & in loco iustitiæ iniquitatem. † Et dixi in corde meo, Iustum & impium iudicabit Deus, & tempus omnis rei tūc erit. † Dixi in corde meo de filijs hominum, ut probaret eos Deus, & ostenderet similes esse bestijs. † Idcirco unus interitus est hominis, & iumentorum, & æqua utriusque conditio. sicut moritur homo, sic & illa moriuntur. similiter spirant omnia, & nihil habet homo iumēto amplius. cuncta subiacent uanitati: † Et omnia pergunt ad unum locum: de terra facta sunt, & in terram pariter reuertuntur. † Quis nouit si spiritus filiorum Adam ascendat ursum, & si spiritus iumēti deorsum descendat deorsum? † Et deprehendi nihil esse melius quàm lætari hominem in opere suo, & hāc esse partem illius. Quis enim eum adducet, ut post se futura cognoscat?

CAP IIII.

1 VErti me ad alia, & uidi calumnias quæ sub Sole geruntur, & lachrymas innocentiū, & neminem cōsolatorē: nec posse resistere eorum uiolentiæ, cuctorum auxilio destitutos. † Et laudaui magis
3 mortuos, quam uiuentes: † & feliciorem utroq; iudicaui qui necdum natus est, nec
4 uidit mala quæ sub Sole fiunt. † Rursum cōtemplatus sum omnes labores hominum, & industrias animaduerti patere inuidiæ
5 proximi. & in hoc ergo uanitas, & cura superflua est. † Stultus complicat manus suas, & comedit carnes suas, dicens: † Me-

Iob. 3. 1. Prou. 17. 24.

☞ quoque M. S. R.

lior est pugillus cum requie, quàm plena utraque manus cum labore, & afflictione animi. ✠ Considerans reperi & aliam vanitatem sub Sole. ✠ unus est, & secundum non habet, non filium, non fratrem, & tamen laborare non cessat, nec satiantur oculi eius diuitijs: nec recogitat, dicens, Cui laboro, & fraudo animam meam bonis? in hoc quoque uanitas est, & afflictio pessima. ✠ Melius est ergo duos esse simul, quam unum: habent enim emolumentũ societatis suæ: ✠ si unus ceciderit, ab altero fulcietur. uæ soli: quia cum ceciderit, non habet subleuantem se. ✠ Et si dormierint duo, fouebuntur inutuo: unus quomodo calefiet? ✠ Et si quispiam præualuerit contra unum, duo ‖ resistunt ei: funiculus triplex difficile rumpitur. ✠ Melior est puer pauper & sapiens rege sene, & stulto, qui nescit præuidere in posterum. ✠ Quod de carcere, catenisq. interdum quis egrediatur ad regnum: & alius natus in regno, inopia cõsumatur. ✠ Vidi cunctos uiuentes qui ambulant sub Sole cum adolescente secundo qui consurget pro eo. ✠ Infinitus numerus est populi omnium qui fuerunt ante eum: & qui postea futuri sunt, non lætabuntur in eo. sed & hoc uanitas & afflictio spiritus. ✠ Custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinqua ut audias. ‖ Multo enim melior est obedientia, quàm stulto rũ victimæ, qui nescunt quid faciũt mali

CAP. V.

NE temere quid loquaris, neque cor tuum sit uelox ad proferendum sermonem coram Deo. Deus enim in cælo, & tu super terram, ideirco sint pauci sermones tui. ✠ Multas curas sequuntur somnia, & in multis sermonibus ‖ inuenietur illultitia. ✠ ‖ Si quid uouisti Deo, ne moreris reddere, displicet enim ei infidelis & stulta promissio. sed quodcunque uoueris redde. ✠ multoq. melius est non uouere, quàm post uotum promissa non reddere. ✠ Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem tuam. neque dicas coram angelo, Non est prouidentia: ne forte iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. ✠ Vbi multa sunt somnia, plurimæ sunt uanitates, & sermones innumeri: tu vero Deum time. ✠ Si uideris calumnias egenorum, & violenta iudicia, & subuerti iustitiam in prouincia, non mireris super hoc negocio: quia excelso excelsior est alius, & super hos quoq; eminentiores sunt alij, ✠ & insuper vniuersæ terræ rex imperat seruienti. ✠ Auarus non implebitur pecunia: & qui amat diuitias, fructum non capiet ex eis. & hoc ergo uanitas. ✠ Vbi multæ sunt opes, multi ✠ & qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quòd cernit diuitias oculis suis? ✠ Dulcis est somnus operanti, siue parum, siue multum comedat: saturitas autem diuitis non sinit eum dormire. ✠ ‖ Est & alia infirmitas pessima, quam uidi sub Sole: diuitiæ conseruatæ in malum domini sui. ✠ Pereunt enim in afflictione pessima. genera-uit filium, qui in summa egestate erit. ✠ ‖ Sicut egressus est nudus de utero matris suę, sic reuertetur, & nihil auferet secum de labore suo. ✠ Miserabilis prorsus infirmitas: quomodo uenit, sic reuertetur. Quid ergo prodest ei quod laborauit in uentum? ✠ Cunctis diebus uitæ suæ comedit in tenebris, & in curis multis, & in ærumna atque tristitia. ✠ Hoc itaque uisum est mihi bonum ut comedat quis & bibat, & fruatur lætitia ex * labore suo, quo laborauit ipse sub Sole numero dierum uitæ suæ, quos dedit ei Deus, & hæc est pars illius. ✠ Et omni homini cui dedit Deus diuitias, atq; substantiam, potestatemq. ei tribuit ut comedat ex eis, & fruatur parte sua, & lætetur de labore suo: hoc est donum Dei. ✠ Nõ enim fatis recordabitur dierum uitæ suæ, eo quòd Deus occupet delicijs cor eius.

CAP. VI.

EST & aliud malum quod uidi sub Sole, & quidem frequens apud homines: ✠ Vir cui dedit Deus diuitias, & substantiam, & honorem, & nihil deest animæ suæ ex omnibus quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extraneus uorabit illud. hoc uanitas, & miseria magna est. ✠ Si genuerit quispiam centum ‖ liberos, & uixerit multos annos, & plures dies ætatis habuerit, & anima illius non utatur bonis substantiæ suæ, sepulturaq. careat: de hoc ego pronuncio quod melior illo sit abortiuus. ✠ Frustra enim uenit, & pergit ad tenebras, & obliuione delebitur nomen eius. ✠ Non uidit Solem, neque cognouit distantiam boni & mali: ✠ etiam si duobus millibus annis uixerit, & non fuerit perfruitus bonis: nonne ad unum locum properant omnia? ✠ Omnis labor hominis in ore eius: sed anima eius non implebitur. ✠ Quid habet amplius sapiens a stulto? & quid pauper nisi ut pergat illuc ubi est uita? ✠ Melius est uidere quod cupias, quàm desiderare quod nescias. sed & hoc uanitas est, & præsumptio spiritus. ✠ Qui futurus est, iam uocatum est nomen eius: & scitur quod homo sit, & non possit contra fortiorem se in iudicio contendere. ✠ Verba sunt plurima, multamq. in disputando habentia uanitatem:

CAP. VII.

QVid necesse est homini maiora se quærere, cum ignoret quid conducat sibi in uita sua numero dierum peregrinationis suæ, & tempore quod uelut umbra præterit? Aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub Sole sit? ✠ ‖ Melius est nomen bonum, quàm unguenta pretiosa: & dies mortis die natiuitatis. ✠ Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum conuiuij; in illa enim finis cunctorum admonetur hominum, & uiuens cogitat quid ‖ futurum sit. ✠ Melior est ira risu: quia per tristitiam uultus corrigitur animus delinquentis. ✠ Cor sapientium ubi tristitia est, & cor stultorum ubi lætitia. ✠ Melius est a sapiente corripi, quàm stultorum adulatione decipi. ✠ quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti. sed & hoc uanitas. ✠ Calumnia conturbat sapientem, & perdet robur cordis illius. ✠ Melior est finis orationis, quàm principium. Melior est patiens arrogante. ✠ Ne sis uelox ad iracundum:

quia

1. Reg. 15. 22. Osee 6. 6.

Deut. 23. 21.

Iob 20. 20.

Iob 1. 21. 1. Tim. 6. 7

Pro. 22. 1

‖ resistit ✠ MS R. Hier. H. G.

‖ inuenitur 4 MS.

- MS. R. Hier. H. C. Addit autẽ a C

‖ omni 2. MS. Hier. H. C. G.

‖ liberos 1 MS. C. - H. G.

‖ futurus 3 MS. Hebraice legitur: Et nouit dabit ad cor suum

quia ira in sinu stulti requiescit . ✠ Ne dicas , Quid putas causæ est quod priora tempora meliora fuere quàm nunc sunt? stulta enim est huiusce modi interrogatio . ✠ Vtilior est sapientia cum diuitijs, & magis prodest videntibus solem . ✠ Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia . hoc autem plus habet eruditio & sapientia, quòd uitam tribuunt possessori suo. ✠ Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quæ ille despexerit. ✠ In die bona fruere bonis, & malam diem præcaue . sicut enim hanc, sic & illam fecit Deus, ut non inueniat homo contra eum iustas querimonias. ✠ Hæc quoque uidi in diebus uanitatis meæ : Iustus perit in iustitia sua, & impius multo uiuit tempore in malitia sua. ✠ Noli esse iustus multum : neque plus sapias, quàm necesse est, ne obstupescas. ✠ Ne impie agas multùm: & noli esse stultus, ne moriaris in tempore non tuo. ✠ Bonum est te sustentare ℣ iustũ', sed & ab illo ne subtrahas manum tuam : quia qui timet Deum, nihil negligit. ✠ Sapientia confortauit sapientem , super decem principes ciuitatis. ✠ ‖ Non est enim homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet . ✠ Sed & cunctis sermonibus qui dicuntur, ne accommodes cor tuum : ne forte audias seruum maledicentem tibi. ✠ Scit enim conscientia tua quia & tu crebro maledixisti alijs . ✠ Cuncta tentaui in sapientia . Dixi , Sapiens efficiar: & ipsa longius recessit a me, ✠ multo magis quàm erat : & alta profunditas, quis inueniet eã? ✠ Lustraui uniuersa animo meo, ut scirem & considerarem, & quærerem sapientiam, & rationem , & ut cognoscerem impietate stulti , & errorem imprudentium : ✠ & inueni amariorem morte mulierem, quæ laqueus uenatorum est , & sagena cor eius , uincula sunt manus illius . qui placet Deo, effugiet illam : qui autem peccator est, capietur ab illa . ✠ Ecce hoc inueni, dixit Ecclesiastes, unum & alterum , ut inuenirem rationem, ✠ quã adhuc quærit anima mea, & non inueni. Virum de mille unum reperi, mulierem ex omnibus non inueni. ✠ Solummodo hoc inueni , quod fecerit Deus hominem rectum : & ipse se infinitis miscuerit quæstionibus . Quis talis ut sapiens est ? & quis cognouit solutionem uerbi ?

CAP. VIII.

Sup. 2. 14. Prou. 17. 24

SApientia ℌ hominis lucet in uultu eius, & potentissimus faciem illius commutabit. ✠ Ego os regis obserua, & præcepta iuramenti Dei . ✠ Ne festines recedere a facie eius, neq; permaneas in opere malo : quia omne quod uoluerit faciet, ✠ & sermo illius potestate plenus est : nec dicere ei quisquam potest, Quare ita facis : ✠ Qui custodit præceptum, non experietur quicquã mali. Tempus & responsionem cor sapientis intelligit. ✠ Omni negotio tempus est, & opportunitas , & multa hominis affectio: ✠ quia ignorat præterita, & futura nullo scire potest nuncio . ✠ Non est in hominis potestate prohibere spiritum , nec habet potestatem in die mortis , nec finitur quiescere ingruente bello , neque saluabit impietas impium . ✠ Omnia hæc considerauí, & dedi cor meum in cunctis operibus quæ fiunt sub Sole. Interdum dominatur

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

℣ ipsum H C.

3 Reg. 8. 46. 2. Par. 6. 36. Prou. 20. 9. 1. Ioan. 1. 8.

1 homo homini in malum suum . ✠ Vidi impios sepultos : qui etiam cum adhuc uiuerent , in loco sancto erant , & laudabantur in ciuitate quasi iustorum operum. ✠ Sed & 2 hoc uanitas est. ✠ Etenim quia non profertur cito contra malos sententia, absque timore ullo filij hominum perpetrant mala. 3 ✠ Attamen peccator ex eo quòd centies facit malum , & per patientiam sustentatur , ego cognoui quod erit bonum timentibus Deum qui uerentur faciem eius . ✠ Non sit bonum impio, nec prolongentur dies eius , sed quasi umbra transeant qui non timent 4 faciem Domini. ✠ Est & alia uanitas , quæ fit super terram , sunt iusti, quibus ℣ mala prouenient', quasi opera egerint impiorũ : & sunt impij qui ita securi sunt, quasi iustorum facta habeant. sed & hoc uanissimum 5 iudico. ✠ Laudaui igitur lætitiam, quod non esset homini bonum sub sole, nisi quòd comederet, & biberet, atque gauderet: & hoc solum secum auferret de labore suo in diebus uitæ suæ quos dedit ei Deus sub sole . 6 ✠ Et apposui cor meum ut scirem sapientiã, & intelligerem ℣ distentionem' quæ uertatur in terra : est homo qui diebus & noctibus somnum non capit oculis . ✠ Et intellexi quod omnium operum Dei nullã possit homo inuenire rationem eorum quæ fiunt sub sole: & quanto plus laborauerit ad quærendum, tanto minus inueniat: etiã si dixerit sapiens se nosse , non poterit reperire.

℣ multa eueniunt M S. ℣ accidit H. C. Septuaginta Translatores exponunt Chaldæus. ℣ distentionem O.

CAP. IX.

1 OMnia hæc tractaui in corde meo, ut curiose intelligerem . Sunt iusti atque sapientes, & opera eorũ in manu Dei : & tamen nescit homo utrum amore, an odio dignus sit? 2 ✠ sed omnia in futurum seruantur incerta , eo quòd uniuersa æque eueniant iusto & impio; bono & malo, mundo & immundo, immolanti victimas, & sacrificia contemnenti. sicut bonus, sic & peccator est periurus, ita & ille qui uerum deierat. 3 ✠ Hoc est pessimum inter omnia quę sub Sole fiunt, quia eadem cunctis euenient. unde & corda filiorum hominũ implentur malitia, & contemptu in uita sua, & post hæc ad inferos ℣ deducentur'. 4 ✠ Nemo est qui semper uiuat , & qui huius rei habeat fiduciam: melior est canis uiuus leone mortuo . 5 ✠ Viuentes enim sciunt se esse morituros , mortui uero nihil nouerunt amplius, nec habent ultra mercedem, quia oblitioni tradita est memoria eorũ . 6 ✠ Amor quoque, & odiũ, & inuidiæ simul perierunt, nec habent partem in hoc seculo, & in opere quod sub sole geritur . 7 ✠ Vade ergo , & comede in lætitia panem tuũ , & bibe cum gaudio uinum tuum: quia Deo placent opera tua . 8 ✠ Omni tempore sint uestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat . 9 ✠ Perfruere uita cũ uxore quam diligis, cunctis diebus uitæ instabilitatis tuæ, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore uanitatis tuæ . hæc est enim pars in uita , & in labore tuo quo laboras sub sole . 10 ✠ Quodcunque facere potest manus tua, instanter operare : quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos , quo tu properas. 11 ✠ Verti me ℣ ad aliud, & uidi sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientiã

℣ Meditatur 2 M S. -Hier. M. C. ℣ alio modo M S.

panem nec doctorum diuitias, nec artificij gratiam: sed tempus, casumq; in omnibus. ♦ Nescit homo finem suum, sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur: sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo superuenerit. ♦ Hanc quoque sub Sole uidi sapientiam, & probaui maximam: ♦ Ciuitas parua, & pauci in ea uiri: uenit contra eā rex magnus, & uallauit eam, & extruxit cū munitiones per gyrum, & perfecta est obsidio. ♦ Inuentusq; est in ea uir pauper & sapiēs, & liberauit urbem per sapientiam suam, & nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis. ♦ Et dicebam ego, melioremesse sapientiam fortitudine: quomodo ergo sapientia pauperis contempta est, & uerba eius non sunt audita? ♦ Verba sapientium audiuntur in silentio, plus quàm clamor principis inter stultos. ♦ ‖ Melior est sapientia, quàm arma bellica: & qui in uno peccauerit, multa bona perdet.

Sap. 6. 1.

CAP. X.

MVsca morientes perdunt suauitatem unguenti. Pretiosior est sapientia & gloria, parua ad tempus stultitia. ♦ Cor sapientis in dextera eius, & cor stulti in sinistra illius. ♦ Sed & in uia stultus ambulans, cum ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat. ♦ Si spiritus potestatem habentis ascenderit super te, locum tuum ne dimiseris: quia curatio faciet cessare peccata maxima. ♦ Est malum quod uidi sub Sole, quasi per errorem egrediens a facie principis: ♦ positum stultum in dignitate sublimi, & diuites sedere deorsum. ♦ Vidi seruos in equis: & principes ambulantes super terram quasi seruos. ♦ ‖ Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui diffipat sepem, mordebit eum coluber. ♦ Qui transfert lapides, affligetur in eis: & qui scindit ligna, uulnerabitur ab eis. ♦ Si retusum fuerit ferrum, & hoc non ut prius, sed hebetatum fuerit, multo labore exacuetur, & post industriam sequetur sapientia. ♦ Si mordeat serpens in silentio, nihil eo minus habet qui occulte detrahit. ♦ Verba oris sapientis, gratia: & labia insipientis præcipitabunt eum. ♦ Initium uerborum eius stultitia, & nouissimum oris illius error pessimus. ♦ Stultus uerba multiplicat. ignorat homo quid ante se fuerit: & quid post se futurum sit quis ei poterit indicare? ♦ Labor stultorum affliget eos, qui nesciunt in urbem pergere. ♦ Væ tibi terra, cuius rex puer est, & cuius principes mane comedunt. ♦ Beata terra, cuius rex nobilis est, & cuius principes uescuntur in tempore suo, ad reficiendum, & nō ad luxuriam. ♦ In pigritijs humiliabitur contignatio, & in infirmitate manuū perstillabit domus. ♦ In risum faciūt panem, & uinum ut epulentur: & pecuniæ obediunt omnia. ♦ In cogitatione tua regi ne detrahas, & in secreto cubiculi tui ne maledixeris diuiti: quia & aues cœli portabunt uocem tuam, & qui habet pennas annunciabit sententiam.

Prou. 26. 27. Eccli. 10. 8. Eccli. 27. 29.

CAP. XI.

MItte panem tuum super transeuntes aquas: quia post tempora multa inuenies illum. ♦ Da partem septē, nec non & octo: quia ignoras quid futurum sit mali super terram. ♦ Si repletæ fuerint nubes, imbrem super terram effundent. Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit. ♦ Qui obseruat uentum, non seminat: & qui considerat nubes, numquam metet. ♦ Quo modo ignoras quæ sit uia spiritus, & qua ratione compingantur ossa in uentre prægnantis: sic nescis opera Dei qui fabricator est omnium. ♦ Mane semina semen tuum, & uespere ne cesset manus tua: quia nescis quid magis oriatur, hoc aut illud: & si utrumque simul, melius erit. ♦ Dulce lumen, & delectabile est oculis uidere solem. ♦ Si annis multis uixerit homo, & in his omnibus lætatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis, & dierum multorum: qui cum uenerint, uanitatis arguentur præterita. ♦ Lætare ergo iuuenis in adolescentia tua, & in bono sit cor tuum in diebus iuuentutis tuæ, & ambula in uijs cordis tui, & in intuitu oculorum tuorum: & scito quod pro omnibus his adducet te Deus in iudicium. ♦ Aufer iram a corde tuo, & amoue malitiam a carne tua. Adolescentia enim & uoluptas uana sunt.

CAP. XII.

MEmento creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ, antequam ueniat tempus afflictionis, & appropinquent anni, de quibus dicas, ♦ Non mihi placent, antequam tenebrescant Sol, & lumen, & Luna, & Stellæ, & reuertantur nubes post pluuiam: ♦ quando commouebuntur custodes domus, & nutabūt uiri fortissimi, & otiosæ erunt molentes in minuto numero, & tenebrescent uidentes per fenestras. ♦ Et claudent ostia in platea, in humilitate uocis molentis, & consurgent ad uocem uolucris, & obsurdescent omnes filiæ carminis. ♦ Excelsa quoque timebunt, & formidabunt in uia, florebit amygdalus, impinguabitur locusta, & diffipabitur capparis: quoniam ibit homo in domum æternitatis suæ, & circuibunt in platea plangentes. ♦ Antequam rumpatur funiculus argenteus, & recurrat uitta aurea, & conteratur hydria super fontem, & confringatur rota super cisternam, ♦ & reuertatur puluis in terram suam unde erat, & spiritus redeat ad Deum qui dedit illum. ♦ Vanitas uanitatum, dixit Ecclesiastes, & omnia uanitas. ♦ Cumq; esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit populum, & enarrauit quæ fecerat: & inuestigans composuit parabolas multas.

Eccli. 27. 29.

♦ Quæsiuit uerba utilia, & conscripsit sermones rectissimos, & ueritate plenos. ♦ Verba sapientium sicut stimuli, & quasi claui in altum defixi, quæ per magistrorum consilium data sunt a pastore uno. ♦ His amplius fili mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis: frequensq; meditatio carnis afflictio est. ♦ Finem loquendi, pariter omnes audiamus. Deum time, & mandata eius obserua: hoc est enim omnis homo: ♦ Et cuncta quæ fiunt, adducet Deus in iudicium pro omni errato, siue bonum, siue malum sit.

CANTI-

♦ τοῖς ἐπὶ καιρὸς τοῖς ὀκτώ.

♦ uanitas arguitur M 8.

♦ tenebrescat 4 M8. Hier. H. G.

♦ uinētes Hier. H. G.

♦ auis cæli portabit M8. H. C. G.

♦ pertus M8. Textus lectionis ormis est B. H. C. G.

♦ concilium M8. Hier. H.

♦ errata 6 M 8.

♦ abstractio B. Hier. C.

CANTICVM CANTICORVM SALOMONIS, QVOD HEBRAICE DICITVR SIR HASIRIM.

CAPVT PRIMVM.

SCVLETVR me
Osculo oris sui:
quia meliora sunt
2 hubera tua vino,
¶ fragrantia unguē
3 tis optimis. Oleum
effusum nomen tuū:
ideo adolescentulę
dilexerunt te. ¶ Tra
4 hē me: post te curremus in odorem
unguentorum tuorum. Introduxit me rex
in cellaria sua: exultabimus & lætabimur
in te, memores huberum tuorum super vinum: recti diligunt te. ¶ Nigra sum, sed for
5 mosa filiæ Ierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis. ¶ Nolite me
6 considerare quod fusca sim, quia decoloravit me Sol: filii matris meæ pugnaverunt
contra me, posuerunt me custodem in vineis:
vineam meam non custodivi. ¶ Indica mi-
7 hi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi
cubes in meridie, ne vagari incipiam post
greges sodalium tuorum. ¶ Si ignoras te ô
8 pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi post vestigia gregum, * & pasce hœdos
tuos iuxta tabernacula pastorum. ¶ Equi-
9 tatui meo in curribus Pharaonis assimilaui
10 te amica mea. ¶ Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia.
11 ¶ Murenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento. ¶ Dum esset rex in accubitu
12 suo, nardus mea dedit odorem suum. ¶ Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter
13 hubera mea commorabitur. ¶ Botrus cypri dilectus meus mihi, in vineis En-gaddi. ¶ Ec-
14 ce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra
15 es, oculi tui columbarum. ¶ Ecce tu pulcher es dilecte mi, & decorus. Lectulus noster flo-
16 ridus: ¶ tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina.

CAP. II.

1 EGo flos campi, & lilium convallium.
2 ¶ Sicut lilium inter spinas, sic amica
3 mea inter filias. ¶ Sicut malus inter ligna syluarum, sic dilectus meus inter filios. Sub vmbra illius quem desideraueram, sedi: & fructus eius dulcis gutturi meo.
4 ¶ Introduxit me * in cellam vinariam, ordinauit in me charitatem. ¶ Fulcite me
5 floribus, stipate me malis: quia amore lan-
6 gueo. ¶ Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. ¶ Adiuro vos
7 filiæ Ierusalem per capreas, cervosq. camporum, ne suscitetis, neque euigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. ¶ Vox
8 dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus,

Nab obscurius R.H G.

-2 MS R. H. Legitur autem verba ista in codicibus G. & exponit ea D. Gregorio.

* meorum MSq. B.

* rexMB.

Isa. 8. 1 Ier. 3. 5. 5. 8 8. 4.

tibus, transiliens colles. ♦ Similis est dile-
ctus meus capreæ, hinnuloq. ceruorum.
en ipse stat post parietem nostrum respiciés
per fenestras, prospiciens per cancellos. ♦ 10
Ecce dilectus meus loquitur mihi. Surge, pro
pera amica mea, columba mea, formosa
mea, & veni. ♦ Iam enim hyems transiit, 11
imber abiit, & recessit: ♦ Flores apparuerunt 12
in terra nostra, tempus putationis adue-
nit: vox turturis audita est in terra nostra:
♦ ficus protulit grossos suos, vineæ florén- 13
tes dederunt odorem *. Surge, * amica
mea speciosa mea, & veni ♦ Columba mea 14
in foraminibus petræ, in cauerna macerię,
ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua
in auribus meis: vox enim tua dulcis, & fa-
cies tua decora. ♦ Capite nobis vulpes par- 15
uulas quæ demoliuntur vineas: nam vinea
nostra floruit. ♦ Dilectus meus mihi, & ego 16
illi, qui pascitur inter lilia, ♦ donec aspiret 17
dies, & inclinentur umbræ, Reuertere: simi-
lis esto dilecte mi capreæ, hinnuloq. ceru-
orum super montes ✠ Bethel.

CAP. III.

IN lectulo meo per noctes quæsiui quē 1
diligit anima mea: quæsiui illum, & nō
inueni. ♦ Surgam, & circuibo ciuitatem: 2
per vicos & plateas quæram quem ✠ diligit
anima mea: quæsiui illum, & non inueni.
♦ Inuenerunt me vigiles, qui custodiunt ci- 3
uitatem, Num quem ✠ diligit anima mea
vidistis? ♦ Paululum cum pertransissem eos 4
inueni quem diligit anima mea: tenui eū:
nec dimittam, donec introducam illum in
domum matris meæ, & in cubiculum geni
tricis meæ. ♦ ‖ Adiuro uos filiæ Ierusalem 5
per capreas, ceruosq. camporum, ne su-
scitetis, neque euigilare faciatis dilectam,
donec ipsa velit. ♦ Quæ est ista quæ ascen- 6
dit per desertum, sicut virgula fumi ex aro
matibus myrrhæ, & thuris, & uniuersi pul-
ueris pigmentarij? ♦ En lectulum Salomo- 7
nis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis
Israel: ♦ omnes tenentes gladios, & ad bel-
la doctissimi: unusquisque ensis super fe-
mur suum propter timores nocturnos.
♦ Ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis 9
Libani. ♦ Columnas eius, fecit argenteas, 10
reclinatorium aureum, ascensum purpu-
reum: media charitate constratum propter
filias Ierusalem. ♦ Egredimini, & uidete fi- 11
liæ Sion regem Salomonem in diadema-
te, quo coronauit illum mater sua in die
✠ desponsationis illius, & in die lætī-
tiæ cordis eius.

CAP. IIII.

QVàm pulchra es amica mea, quàm 1
pulchra es? Oculi tui columbarum
absque eo quod intrinsecus latet. ‖
Capilli tui sicut greges caprarum quæ ascē- 2
derunt de monte Galaad. ♦ Dentes tui sicut
greges tonsarum, quæ ascenderunt de la-
uacro omnes gemellis fœtibus, & sterilis
non est inter eas. ♦ Sicut vitta coccinea la- 3
bia tua, & eloquium tuū. dulce. Sicut frag-
men mali punici, ita genæ tuæ, absque eo
quod intrinsecus latet. ♦ Sicut turris Dauid 4
collum tuum, quæ ædificata est cum pro
pugnaculis. mille clypei pendent ex ea,
omnis armatura fortiū. ♦ Duo hubera tua, 5
sicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui pa-
scuntur in liliis, ♦ donec aspiret dies, & in- 6
clinentur umbræ. Vadam ad montē myr-
rhæ, & ad collem thuris. ♦ Tota pulchra es 7
amica mea, & macula non est in te. ♦ Veni 8
de Libano sponsa mea, veni de Libano, ve-
ni: coronaberis de capite Amana, de vertice
Sanir & Hermon, de cubilibus leonum,
de montibus pardorum. ♦ Vulnerasti cor 9
meum soror mea sponsa, vulnerasti cor
meum in uno oculorum tuorum, & in uno
crine colli tui. ♦ Quàm pulchræ sunt mam- 10
mæ tuæ, soror mea sponsa? pulchriora sunt
hubera tua uino, & odor unguentorum tuo-
rum super omnia aromata. ♦ Fauus distil- 11
lans labia tua sponsa, mel, & lac sub lingua
tua: & odor vestimentorum tuorum sicut
odor thuris. ♦ Hortus conclusus soror 12
mea sponsa, hortus conclusus, fons signa-
tus. ♦ Emissiones tuæ paradisus malorum
punicorum cum pomorum fructibus. ♦ Cy- 13
pri cum nardo, ♦ nardus, & crocus, fistula,
& cinnamomum cum uniuersis lignis Li-
bani, myrrha & aloe cum omnibus primis
unguentis. ♦ Fons hortorum: puteus aqua- 14
rum viuentium, quæ fluunt impetu de Li-
bano. ♦ Surge Aquilo, & veni Auster, perfla
hortum meum, & fluant aromata illius.

CAP. V.

VENIAT dilectus meus in hortum 1
suum, & comedat fructum pomorū
suorum. Veni in hortum meum so-
ror mea sponsa, messui myrrham meam
cum aromatibus meis: comedi favum cū
melle meo, bibi vinum meum cum lacte
meo: comedite amici, & bibite, & inebria-
mini charissimi. ♦ Ego dormio, & cor meū 2
vigilat: vox dilecti mei pulsantis, Aperi
mihi soror mea, amica mea, columba mea,
immaculata mea: quia caput meum ple-
num est rore, & cincinni mei guttis no-
ctium. ♦ Expoliaui me tunica mea, quo 3
modo induar illa? laui pedes meos, quo-
modo inquinabo illos? ♦ Dilectus meus mi-
sit manum suam per foramen, & venter
meus intremuit ad tactum eius. ♦ Surre- 4
xi, ut aperirem dilecto meo: manus mea
stillauerunt myrrham, & digiti mei pleni
myrrha probatissima. ♦ Pessulum ostij mei 5
aperui dilecto meo: at ille declinauerat, atq;
transierat. Anima mea liquefacta est,
vt * locutus est. Quæsiui, & non inueni il- 6 * dilectus MS Q. R. Sup. 3.2.
lum: uocaui, & non respondit mihi. ♦ Inue-
nerunt me custodes qui circumeunt ciui-
tatē: percusserūt me, & vulnerauerunt me:
tulerunt pallium meum sibi custodes mu-
rorum. ‖ Adiuro uos filiæ Ierusalem, si in- 8 Sup. 2.7. 3.5. 8.4.
ueneritis dilectum meum, ut nuncietis ei
quia amore langueo. Qualis est dilectus tuus 9
ex dilecto, ô pulcherrima mulierum: qualis
est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiura-
sti nos? ♦ Dilectus meus candidus & rubicū- 10
dus, electus ex millibus. ♦ Caput eius aurū 11
optimum. Comæ eius sicut elatæ palmarū,
nigræ quasi coruus. ♦ Oculi eius sicut colū- 12
bæ super riuulos aquarum, quæ lacte lunt
lotæ, & resident iuxta fluenta plenissima.
♦ Genæ illius sicut areolæ aromatum con- 13
sitæ a pigmentarijs. Labia eius lilia distil-
lantia myrrham primam. ♦ Manus illius 14
tornatiles aureæ, plenæ hyacinthis. Venter
eius eburneus, distinctus sapphiris, ♦ Crura
illius columnæ marmoreæ quæ fundatæ
sunt super bases aureas. Species eius, ut

ibam, electus ut cedri. ♦ Guttur illius suauissimum, & totus desiderabilis: talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus, filiæ Ierusalem. ♦ Quo abijt dilectus tuus ô pulcherrima mulierum? quo declinauit dilectus tuus, & quæremus eum tecum? 16 17

CAP. VI.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, & lilia colligat. 1
♦ Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. ♦ Pulchra es amica mea, suauis & decora sicut Ierusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. ♦ Auerte oculos tuos a me, quia ipsi me auolare fecerunt. ‖ Capilli tui sicut greges capraruum, quæ apparuerunt de Galaad. ♦ Dentes tui sicut greges ouium quæ ascenderunt de lauacro, omnes gemellis fœtibus, & sterilis non est in eis. ♦ Sicut cortex mali punici, sic genæ tuæ absque occultis tuis. ♦ Sexaginta sunt reginæ, & octoginta concubinæ, & adolescentularum non est numerus. 2 3 4 5 6 7
♦ Vna est columba mea, perfecta mea: una est matris suæ, electa genitrici suæ. Viderũt eam filiæ, & beatissimam prædicauerunt: reginæ & concubinæ, & laudauerunt eam. 8
♦ Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? 9
♦ Descendi in hortum ¬nucum, vt viderem poma conuallium, & inspicerem si floruisset vinea, & germinassent mala punica. ♦ Nesciui: anima mea conturbauit me propter quadrigas Aminadab. ♦ Reuertere reuertere, ¬Sunamitis: reuertere reuertere, ut intueamur te. 10 11 12

CAP. VII.

Quid videbis in ¬Sunamite, nisi choros castrorum? Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia principis! iunctura femorũ tuorum, sicut monilia quæ fabricata sunt manu artificis. 1
♦ Vmbilicus tuus crater tornatilis, nunquam indigens poculis. Venter tuus sicut aceruus tritici, uallatus liliis. ♦ Duo ubera tua, sicut duo hinnulli gemelli capreæ. 2 3
♦ Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi tui sicut piscinæ in Hesebon, quæ sunt in porta filiæ multitudinis. Nasus tuus sicut turris Libani, quæ respicit contra Damascum. ♦ Caput tuum ut Carmelus: & comæ capitis tui, sicut purpura regis ¬vincta canalibus. ♦ Quam pulchra es, & quam decora charissima, in deliciis? ♦ Statura tua assimilata est palmæ, & ubera tua botris. ♦ Dixi, Ascendam in palmam, & apprehendam fructus eius: & erunt ubera tua sicut botri vineæ, & odor oris tui sicut malorum. * ♦ Guttur tuum sicut uinũ optimum, dignum dilecto meo ad potandum labijsq; & dentibus illius ad ruminandum. 4 5 6 7 8 9 10
♦ Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius. 11
♦ Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in uillis. ♦ Mane surgamus ad uineas, uideamus si floruit uinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt mala punica: ibi dabo tibi ubera mea. ♦ Mandragoræ dederunt odorem. In portis nostris omnia poma: noua, & uetera, dilecte mi, seruaui tibi. 12 13

CAP. VIII.

Quis mihi det te fratrem meum, sugentem ubera matris meæ, ut inueniam te foris, & deosculer te, ¬& iam me nemo despiciat? ♦ Apprehendam te, & ducam in domum matris meæ. * Ibi me docebis, & dabo tibi poculum ex uino condito, & mustum malorum granatorũ meorum. ♦ ‖ Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. ♦ ‖ Adiuro vos filiæ Ierusalem, ne suscitetis, neque euigilare faciatis dilectam donec ipsa ueli. 1 2 3 4
♦ Quæ est ista quæ ascendit in deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitaui te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. 5
♦ Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio: dura sicut infernus æmulatio, lampades eius lampades ignis atque flammarum. ♦ Aquæ multæ non ¬poterunt extinguere charitatẽ, nec flumina obruent illã: si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil ¬despiciet ¬eam? ♦ Soror nostra parua, & ubera non habet, quid faciemus sorori nostræ in die quando alloquenda est? ♦ Si murus est, ædificemus super eũ propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis. ♦ Ego murus: & ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens. 6 7 8 9 10 11
♦ Vinea fuit pacifico in ea quæ habet populos: tradidit eam custodibus, uir affert pro fructu eius mille argenteos. ♦ Vinea mea coram me est. Mille tui ¬Pacifici, & ducenti his qui custodiunt fructus eius. ♦ Quæ habitas in hortis, amici auscultant: fac me audire uocem tuam. ♦ Fuge dilecte mi, & assimilare capreæ hinnuloq; ceruorum super montes aromatum. 12 13 14

* odor MS. R. C. Verum a Greg. N. & G. non repetitur.

¬ aromatis MS. H. G.

Sup. 4. 1.

¬ meũ O. ¬ comas tas 10 MS. Greg. H. G.

¬ Vel 9 MS. H. G.

¬ Sulamitis § MS. H. G.

¬ Sulamitis § MS. H. G. Conformiter Teetus le gat Greg.

¬ iunctis MS. R.

¬ etiam 2 MS. H. C. * & in cubiculum genitricis meæ MS. 9. Sup. 2. 6. Sup. 2. 7. 3. 5. et § 8

¬ potuerunt MSq.

¬ despiciens 10 MS. R. H. G. ¬ eam § M S. R.

¬ Pacifice 1 M S.

LIBER SAPIENTIAE.

CAPVT PRIMVM.

DILIGITE ¶ iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis quærite illum: ¶ quoniam inuenitur ab his qui non tentant illū: apparet autem eis qui fidē habent in illum. ¶ peruersæ enim cogitationes separant a Deo: probata autem uirtus corripit insipientes. ¶ quoniam in maleuolam animam nō introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. ¶ Spiritus enim sanctus' disciplinæ effugiet fictum, & auferet se a cogitationibus quæ sunt sine intellectu, & corripietur a superueniente iniquitate. ¶ Benignus est enim spiritus sapientiæ, & non liberabit maledictum' a labijs suis: quoniam renum illius testis est Deus, & cordis illius scrutator est uerus, & linguæ eius auditor. ¶ Quoniam spiritus Domini repleuit orbem terrarum: & hoc quod continet omnia, scientiam habet uocis. ¶ Propter hoc qui loquitur iniqua, non poterit latere, nec præteriet illum corripiens iudicium. ¶ In cogitationibus enim impij interrogatio erit: sermonum autem illius auditio ad Deum' veniet, ad correptionem iniquitatum illius. ¶ Quoniam auris zeli audit omnia, & tumultus murmurationum non absconde-tur'. ¶ Custodite ergo uos a murmuratione quæ nihil prodest, & a detractione parcite linguæ, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem quod mentitur, occidit animam. ¶ Nolite zelare mortem in errore uitæ uestræ, ¶ neque acquiratis perditionem in operibus manuum uestrarum. ¶ Quoniam Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione uiuorum. ¶ Creauit enim ut essent, omnia', & sanabiles fecit nationes orbis terrarum: & non est in illis medicamentum exterminij', nec inferorum regnum in terra. ¶ Iustitia enim perpetua est, & immortalis. ¶ Impij autem manibus & uerbis accersierunt illam': & æstimantes illam amicam, defluxerunt, & sponsiones posuerunt ad illam: quoniam digni sunt qui sunt' ex parte illius.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

CAP. II.

DIxerunt enim cogitantes apud semetipsos non recte, ¶ Exiguum, & cum tædio est tempus uitæ nostræ, & non est refrigerium in fine hominis, & non est qui agnitus sit reuersus ab inferis: ¶ quia ex nihilo nati sumus, & post hoc erimus tanquam non fuerimus: quoniam fumus flatus est in naribus nostris: & sermo scintillæ ad commouendum cor nostrum: quia extinctus' cinis erit corpus nostrum, & spiritus diffundetur tamquam mollis aer, & transibit uita nostra tanquam uestigium nubis, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est a radijs Solis, & a calore illius aggrauata: ¶ & nomen nostrum obliuionem accipiet per tempus, & nemo memoriam habebit operum nostrorum. ¶ Vmbræ enim transitus est tempus nostrum, & non est

1 2 3 4 5

Deut. 4. 16. 13. Ezech. 18. 23. 33. 11

* *Caput græcum deest.*

iniustitia autem mortis est acquisitio MS.

ἀυτὸν. *mortem.*

apud se cogitantes 4 MS. *Iob 7. 1. 14. 1. 1. Cor. 15. 32.*

afflatus MS. R.

πνεῦμα. *qua exhalat* MS. G.

uestigia 1 MS. 6 1. *Par. 29 15.*

reuelatio finis nostri: quoniam consignata est, & nemo reuertitur. ✝ ‖ Venite ergo, & fruamur bonis quæ sunt, & vtamur creatura tamquam in iuuentute celeriter. ✝ Vino pretioso & vnguentis nos implemus: & non prætereat nos flos temporis. ✝ Coronemus nos rosis, antequam marcescat: nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra. ✝ Nemo ^vestrum exors sit luxuriæ nostræ: vbique relinquamus signa lætitiæ: quoniam hæc est pars nostra, & hæc est sors'. ✝ ‖ Opprimamus pauperem iustum, & non parcamus viduæ, nec ^veterano, nec reuereamur' canos multi temporis. ✝ Sit autem fortitudo nostra lex ^iniustitiæ', quod enim infirmus est, inutile inuenitur. ✝ Circumueniamus ergo iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & improperat nobis peccata legis, & diffamat in nos peccata disciplinæ nostræ. ✝ Promittit se scientiam Dei habere, ‖ & filium Dei se nominat. ✝ ‖ Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum. ✝ Grauis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita illius, & ^v immutatæ sunt viæ eius. ✝ Tamquam nugaces æstimati sumus ab illo, & abstinet se a vijs nostris tamquam ab immunditijs, & præfert nouissima iustorum, & gloriatur patrem se habere Deum. ✝ Videamus ergo si sermones illius veri sint, & tentemus quæ ventura sunt illi, & sciemus quæ erunt nouissima illius. ✝ ‖ Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit illum de ^manibus'contrariorum. ✝ Contumelia & tormento interrogemus eum, vt sciamus reuerentiam eius, & probemus patientiam illius. ✝ Morte turpissima condemnemus eum: erit enim ei respectus ex sermonibus illius. ✝ Hæc cogitauerunt, & errauerunt: excæcauit enim illos malitia eorū. ✝ Et nescierunt sacramenta Dei, neq; mercedem sperauerunt iustitiæ, nec iudicauerunt honorem animarū sanctarum. ✝ Quoniam Deus ‖ creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis suę fecit illum. ✝ ‖ Inuidia autē diaboli mors introiuit in orbem terrarum. ✝ imitantur autem illum, qui sunt ex parte illius.

CAP. III.

IVstorum ‖ autem animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum ^mortis'. ✝ ‖ Visi sunt oculis insipientium mori: & æstimata est afflictio, exitus illorum. ✝ Et ab itinere iusto abierunt in exterminium, & quod a nobis est iter exterminij: illi autem sunt in pace. ✝ Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorū immortalitate plena est. ✝ *In paucis vexati, in multis bene disponentur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se. ✝ Tamquam aurum in fornace probauit illos, & quasi ^holocausti hostiam' accepit illos, & in tempore erit respectus illorum. ✝ ‖ Fulgebunt-iusti^ & tamquam scintillæ in arundineto discurrent. ✝ ‖ Iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit^ Dominus illorum 'in perpetuum. ✝ Qui confidunt in illo, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donū

10 & pax est electis eius. ✝ Impij autem secūdum quæ cogitauerunt, correptionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & a Domino 11 recesserunt. ✝ Sapientiam enim, & disciplinam qui abijcit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, 12 & inutilia opera eorum. ✝ Mulieres eorū insensatæ sunt, & nequissimi filij eorum. 13 ✝ Maledicta creatura eorum: quoniam felix est' sterilis & incoinquinata, quæ nescium thorum in delicto, habebit fructum 14 in respectione animarum sanctarum. ✝ ‖ & spado qui non operatus est per manus suas iniquitatē, nec cogitauit aduersus^ Deum' nequissima, dabitur enim illi fides donū electum, & sors in templo^ Dei' acceptissima. ✝ Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, & quæ non^ concidit' radix sapientiæ. ✝ Filij autem adulterorum in cōsummatione erunt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. ✝ Etsi quidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorum. ✝ Et si celerius, defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die 19 agnitionem allocutionem. ✝ ^ Nationes' enim iniquæ, diræ sunt^ consummationis'.

CAP. IIII.

1 OQuàm pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam & apud 2 Deum nota est, & apud homines. ✝ Cum præsens est, imitantur illam: & desiderant eam cum se eduxerit, & in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum præmium vincens. ✝ Multigena 3 autem impiorum multitudo non erit vtilis, & ^ spuria vitulamina' non dabunt radices altas, nec stabile firmamētum collocabunt. ✝ ‖ Et si in ramis in tempore germinauerint: infirmiter posita a vento cōmouebuntur, & a nimictate ventorū eradicabuntur. ✝ Confringentur enim rami 5 inconsummati, & fructus illorum inutiles, & acerbi ad manducandum, & ad nihilum 6 apti. ✝ Ex iniquis enim omnes filij qui nascuntur, testes sunt nequitiæ aduersus parentes in interrogatione sua. ✝ Iustus autem si morte præoccuparus fuerit, in refrigerio erit. ✝ Senectus enim venerabilis est 8 non diuturna, neque annorum numero computata. cani autem sunt sensus hominis, ✝ & ætas senectutis vita immaculata. ✝ ‖ Placens Deo factus dilectus, & viuēs 10 inter peccatores translatus est. raptus est, 11 ✝ ne malitia mutaret intellectum eius, aut 12 -ne' fictio deciperet animam illius. ✝ Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & ^inconstantia' concupiscentiæ transuertit sensum sine malitia: ✝ Cōsummatus in breui expleuit tempora multa. ✝ placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatū. 15 ✝ populi autem videntes, & non intelligētes, nec ponētes in præcordijs talia: ✝ Quoniam gratia Dei & misericordia * in sanctos eius, & respectus in electos illius. 17 ✝ Condemnat autem iustus mortuus viuos impios, & iuuentus celerius consummata, longam vitam iniusti. ✝ Videbunt enim finem sapientis, & non intelligent quid cogitauerit de illo: Deus, & quare munierit

Isa.22.13 56.12. 1. Co. 15. 32.

^ nostrum TO MS G. ^ nostra M 89. R. Pro.5.11

^ veterani ne reuereamur 12 MS.G. ^ iustitia 6 MS. G.

Matt.27 43. Io.7.7.

^ ἐξηλλαγμένα.

Mat.27. 42. ^ manu 5 MS. G. Psal. 21. 9. Ier. 11. 19.

Gen.1.27 2.7.5.1. Eccli. 17. 1. Gen.3.1.

Deut.33. 3. ^ malitia 2 MS. - G. Infr.5.4. * Et 3 M 3.G. ^ holocaustis hostia 4 MS. ^ holocaustum hostiæ G. Matt.13 43. - 2 MS.G 2 Co.6.2. ^ illorum Dominum 3 MS. G.

10, & pax est electis eius. ✝ Impij autem secūdum quæ cogitauerunt, correptionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & a Domino receſſerunt. ✝ Sapientiam enim, & disciplinam qui abijcit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum. ✝ Mulieres eorū insensatæ sunt, & nequissimi filij eorum. ✝ Maledicta creatura eorum: quoniam felix est' sterilis & incoinquinata, quæ nescium thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. ✝ ‖ & spado qui non operatus est per manus suas iniquitatē, nec cogitauit aduersus^ Deum' nequissima, dabitur enim illi fides donū electum, & sors in templo^ Dei' acceptissima. ✝ Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, & quæ non^ concidit' radix sapientiæ. ✝ Filij autem adulterorum in cōsummatione erunt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. ✝ Etsi quidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorum. ✝ Et si celerius, defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionem allocutionem. ✝ ^ Nationes' enim iniquæ, diræ sunt^ consummationis'.

CAP. IIII.

OQuàm pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam & apud Deum nota est, & apud homines. ✝ Cum præsens est, imitantur illam: & desiderant eam cum se eduxerit, & in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum præmium vincens. ✝ Multigena autem impiorum multitudo non erit vtilis, & ^ spuria vitulamina' non dabunt radices altas, nec stabile firmamētum collocabunt. ✝ ‖ Et si in ramis in tempore germinauerint: infirmiter posita a vento cōmouebuntur, & a nimictate ventorū eradicabuntur. ✝ Confringentur enim rami inconsummati, & fructus illorum inutiles, & acerbi ad manducandum, & ad nihilum apti. ✝ Ex iniquis enim omnes filij qui nascuntur, testes sunt nequitiæ aduersus parentes in interrogatione sua. ✝ Iustus autem si morte præoccuparus fuerit, in refrigerio erit. ✝ Senectus enim venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata. cani autem sunt sensus hominis, ✝ & ætas senectutis vita immaculata. ✝ ‖ Placens Deo factus dilectus, & viuēs inter peccatores translatus est. raptus est, ✝ ne malitia mutaret intellectum eius, aut -ne' fictio deciperet animam illius. ✝ Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & ^inconstantia' concupiscentiæ transuertit sensum sine malitia: ✝ Cōsummatus in breui expleuit tempora multa. ✝ placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatū. ✝ populi autem videntes, & non intelligētes, nec ponētes in præcordijs talia: ✝ Quoniam gratia Dei & misericordia * in sanctos eius, & respectus in electos illius. ✝ Condemnat autem iustus mortuus viuos impios, & iuuentus celerius consummata, longam vitam iniusti. ✝ Videbunt enim finem sapientis, & non intelligent quid cogitauerit de illo: Deus, & quare munierit

- 4 MS.G.

Isa.56.4

^ Dominū 2 M 3. G. ^ Domino 3 M 3. G. ^ concidat 8 M 3.

^ Nationes 2 M 3. G. ^ consummationes 2 M 3. G.

^ adulterinæ plantationes 12 MS. G. Ier.17.5. Matt. 7. 27.

Heb.11.5

- 2 MS.G.

^ iustitia M 3 9.

* est 3 MS. R. Verum ut a Tostato & C. G. iudicatur.

illum Dominus. ✠ Videbunt enim, & contemnent eum: illos autem Dominus irridebit. ✠ & erunt post hæc decidentes sine honore, & in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam diffrumpet illos inflatos sine voce, & commouebit illos a fundamentis, & vsque ad supremum desolabuntur: & erunt gementes, & memoria illorum ‘perier’. ✠ Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traducent illos ex aduerso iniquitates ipsorum.

CAP. V.

TVnc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. ✠ Videntes turbabuntur ‘‘ timore’ horribili, & mirabuntur in subitatione insperatæ salutis, ✠ ‘dicentes’ intra se, pœnitentiâ agentes, & præ angustia spiritus gementes, Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improperij. ✠ ‖ Nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: ✠ - ecce’ quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est. ✠ Ergo errauimus a via veritatis, & iustitiæ lumen non luxit nobis, & Sol intelligentiæ nō est ortus nobis. ✠ Lassati sumus in via iniquitatis, & perditionis, & ambulauimus * ‘ vias difficiles, via autem Domini ignorauimus. ✠ Quid nobis profuit superbia? aut * diuitiarum iactantia - quid’ contulit nobis? ✠ ‖ Transierunt omnia illa tamquam vmbra, & tanquam nuncius præcurrens: ✠ & tanquam nauis quæ pertransit fluctuantem aquam: cuius, cum ‘ præterierit’, nō est vestigium inuenire, neque semitam carinæ illius in fluctibus. ✠ aut * ‘ auis quæ transuolat’ in aëre, ‖ - cuius nullum inuenitur argumentum itineris - illius’, sed tantum sonitus alarum verberans leuem ventum: & scindēs per vim itineris aërem, commotis alis transuolauit, & post hoc nullum signum inuenitur itineris illius. ✠ aut tamquam sagitta emissa in locum destinatum diuisus aër continuo in se reclusus est, vt ignoretur transitus illius: ✠ sic & nos nati continuo desiuimus esse. ✠ & virtutis quidem nullum signum valuimus ostendere: in malignitate autē nostra consumpti sumus. Talia dixerunt in inferno hi qui peccauerunt: ✠ ‖ quoniam spes impij tamquam lanugo est, quæ a vento tollitur: & tamquam spuma gracilis, quæ a procella dispergitur: & tamquam fumus qui a vento diffusus est: & tamquam memoria hospitis vnius diei præteruntis. ✠ Iusti autem in perpetuum viuent, & apud Dominum est merces eorum, & cogitatio illorum apud Altissimum. ✠ Ideo accipient regnum decoris, & diadema speciei de manu Domini: quoniam dextera sua teget eos, & - in’ brachio sancto suo defendet illos. ✠ - ‖ Et’ accipiet armaturam zelus illius, & armabit creaturam ad vltionem inimicorum. ✠ ‖ Induet pro thorace iustitiam, & accipiet pro galea iudicium ‘‘ certum’. ✠ sumet scutum inexpugnabile æquitatem: ✠ acuet autem diram iram in lanceam, & pugnabit cū illo orbis terrarum contra insensatos. ✠ Ibunt directe emissiones fulgurum, &

19 20 21 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

tamquam ‘‘ a bene’ curuato arcu nubium exterminabuntur. & ad certum locum insilient. ✠ Et a petrosa ira plene mittentur grandines, excādescet in illos aqua maris, & flumina concurrent duriter. ✠ Contra illos stabit spiritus virtutis, & tamquam turbo venti diuidet illos. & ad eremum perducet omnem terrā‘‘ iniquitatis’ - illorum, & malignitas euertet sedes potentium.

CAP. VI.

MElior est sapientia, quām vires: & vir prudens * quām fortis’. ✠ Audite ergo reges, & intelligite, discite iudices finium terræ. ✠ Præbete aures vos qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: ✠ ‖ quoniam data est a Dño potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: ✠ quoniam cum essetis ministri regni illius, nō recte iudicastis, nec custodistis legem iustitiæ, neque secūdum voluntatem Dei ambulastis. ✠ Horrēde & cito apparebit vobis: quoniam iudicium durissimum in his qui præsunt, fiet. ✠ Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur. ✠ ‖ Non enim subtrahet personam cuiusquam‘‘ Deus’, nec verebitur magnitudinem cuiusquam: quoniam pusillum & magnum ipse fecit, & æqualiter cura est illi de omnibus. ✠ Fortioribus autem fortior instat cruciatio. ✠ Ad vos ergo reges sunt hi sermones mei, vt discatis sapientiam, & ‘‘ non’ excidatis. ✠ Qui enim custodierint iustitiam, iuste‘‘ iudicabuntur’: & qui didicerint iusta, inuenient quid respondeant. ✠ Concupiscite ergo sermones meos, diligite eos, & habebitis disciplinam. ✠ Clara est, & ‘‘ quæ nunquam‘‘ marcescit’ sapientia, & facile videtur ab his qui diligunt eā, & inuenitur ab his qui quærunt illā. ✠ Præoccupat qui se concupiscunt, vt illis se ‘‘ prior’ ostendat. ✠ Qui de luce vigilauerit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inueniet. ✠ Cogitare ergo de illa, sensus est consummatus: & qui vigilauerit propter illam, cito securus erit. ✠ Quoniam dignos se, ipsa circuit quærens, & in vijs‘‘ ostendet’ se illis hilariter, & in omni prouidētia‘‘ occurret’ illis. ✠ Initium enim illius veritissima est disciplinæ concupiscentia. ✠ Cura‘‘ ergo’ disciplinæ, dilectio est: & dilectio, custodia legum illius - est’: custoditio autem legum, consummatio incorruptionis - est’: ✠ incorruptio autē facit esse proximum Deo. ✠ Concupiscentia itaq; sapientiæ deducit ad regnum perpetuum. ✠ ‖ Si ergo delectamini ‘‘ sedibus *, & sceptris - o’ reges populi, diligite sapientiam, vt in perpetuum regnetis. ✠ diligite lumen sapientiæ omnes qui præestis populis. ✠ quid est autē sapientia, & quem admodum facta sit, referā: & non abscondā a vobis sacramēta Dei, sed ab initio natiuitatis inuestigabo, & ponam in lucem scientiam inuestigabo, & non præteribo veritatem: ✠ neque cum inuidia tabescente iter habebo: quoniā talis homo non erit particeps sapientiæ. ✠ Multitudo autem sapientium, sanitas est’ orbis terrarum: & rex sapiens stabilimentum populi est. ✠ Ergo accipite disciplinam per sermones meos, & proderit vobis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

CAP.

---

peribit 3 MS.

terrore MS.

dicent 4 MS.G.

Sup. 3. 2.

-5 MS.G.

perditionis MG

per 1 MS.

quid 4 MS.G.

Sup. 2. 5.

2. Pa. 29. 15.

præterierit 5 MS.

rāquam 6 MS. G.

ὠκέως διὰ-πτάντος

Prou. 30. 19.

-5 MS.G. - G.

Pro 11.7 -6 MS. G - 7 MS. G.

Eph. 6. 13 Is. 59. 17. Eph. 6. 17

reflum 5 MS. ἀνυπο-κρίτου id est, non ficti, simplex, sincerum.

habeno.

iniquitas 10 MS G - 1 MS.G.

Eccl. 1. 9. 18.

magis 9 MS. G. Multa MS. an reflunt ea quæ præcedenti. Ro. 13. 1.

Deut. 10. 17. 2. Par. 19. 7. Iob 34. 19 Eccles 35. 16 Ro. 2. 11. Gal. 2. 6. Ephe. 6. 9. Col. 3 25. Act. 10 34 1. Pet. 1. 17.

Dominus 7 MS. ne 2 MS. R.

iustificabuntur 9 MS. G.

ἀμέ-μπτους.

marcescet 4 MS.

priorem 2 MS.

ostendit 2 MS. G. occurrit. G. - autem 1 MS. G. - 1 MS.G. 3. Reg. 3. 9.

in 4 MS. G.

perpetuis 2 MS. Verū G. libris non additur. - 4 MS. G. - 1 MS.G.

CAP. VII.

S Vm quidem & ego mortalis homo, similis omnibus, & ex genere ℣ terreno illius qui prior factus est, & in ventre matris figuratus sum caro, ✠ decem mensium tempore, coagulatus sum in sanguine, ex semine hominis, & delectamento somni conueniente. ✠ Et ego natus accepi communem aërem, & in similiter factâ decidi terram, & primam vocem similem omnibus emisi plorans. ✠ in inuolumentis nutritus sum, & curis magnis. ✠ Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. ✠ ✠ Vnus ergo introitus est omnibus ad vitam, & similis exitus. ✠ Propter hoc optaui, & datus est mihi sensus: & ℣ inuocaui, & venit in me spiritus sapientiæ. ✠ & ℣ præposui illam regnis & sedibus, & diuitias nihil esse duxi in comparatione illius. ✠ ✠ nec comparaui illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, & tanquàm lutum æstimabitur argentum in conspectu illius. ✠ Super salutem & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius. ✠ ✠ Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius, ✠ & lætatus sum in omnibus: quoniam antecedebat me ista sapientia, & ignorabam quoniam horum omnium mater est. ✠ Quam sine fictione didici, & sine inuidia communico, & honestatem illius non abscondo. ✠ Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui vsi sunt, participes facti sunt amicitiæ Dei, propter disciplinæ dona commendati.

✠ Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, & præsumere ℣ digna horum quæ mihi datur: quoniam * ipse * sapientiæ dux est, & sapientium emendator: ✠ in manu enim illius & nos, & sermones nostri, & omnis sapientia, & operum ℣ scientiæ disciplina'. ✠ Ipse enim dedit mihi horũ quæ sunt, scientiam veram: vt sciam dispositionem orbis terrarum, & ℣ virtutes' elementorum, ✠ initium & consummationem & medietatem temporum, vicissitudinum permutationes, & consummationes temporum', ✠ - morum mutationes, & diuisiones temporum', anni cursus, & stellarum dispositiones, ✠ naturas animalium, & iras bestiarum, vim ventorum, & cogitationes hominum, differentias ℣ virgultorum', & virtutes radicum, ✠ & quæcumque sunt absconsa, & improuisa: didici omnium enim artifex docuit me sapientia. ✠ est enim in illa spiritus intelligentiæ, sanctus, vnicus, multiplex, subtilis, ℣ disertus, mobilis, incoinquinatus, certus, suauis, amans bonum, acutus, qui nihil ℣ verat' benefacere, ✠ humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, & qui capiat omnes ℣ spiritus: intelligibilis', ℣ mundus, subtilis'. ✠ Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia: attingit autem vbique propter suam munditiã. ✠ Vapor - est enim virtutis Dei, & emanatio quædã - est' claritatis omnipotentis Dei sincera: & ideo nihil inquinatũ in eã incurrit. ✠ candor est enim lucis æternæ, & speculũ sine macula Dei maiestatis, & imago bonitatis illius. ✠ Et cum sit' una ✠ omnia potest: & ℣ in se permanens' omnia innouat, & per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei, & prophetas constituit. ✠ Neminem enim diligit Deus, nisi eum qui cum sapientia inhabitat. ✠ Est enim hæc speciosior Sole, & super omnem dispositionem stellarum, luci comparata inuenitur prior. ✠ Illi enim succedit nox, sapientiam autem non uincit malitia.

CAP. VIII.

ATtingit ergo a fine usque ad finem fortiter, & disponit omnia suauiter ✠ Hanc amaui, & exquæsiui-eam' a iuuentute mea, & quæsiui sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formæ illius. ✠ Generositatem-illius' glorificat, contubernium habens Dei: sed & omnium Dominus dilexit illam. ✠ doctrix enim est disciplinæ Dei, & electrix operum illius. ✠ Et si diuitiæ appetuntur in uita: quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? ✠ Si autem sen us operatur: quis horum quę sunt, magis quam illa est artifex? ✠ Et si iustitiã quis diligit, ℣ labores huius magnas habent', uirtutes: sobrietatem enim, & prudentiam docet, & iustitiam, & uirtutem, quibus utilius nihil est in uita hominibus. ✠ Et si multitudinẽ scientiæ desiderat quis: scit præterita, & de futuris æstimat: scit uersutias sermonum, & dissolutiones argumentorum: signa, & monstra scit antequã fiant, & euentus temporum, & seculorum. ✠ Proposui ergo hanc adducere mihi ad conuiuendum: sciens quoniam mecum cõmunicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis, & tedij mei. ✠ Habebo propter hãc claritatem ad turbas, & honorem apud iuniores iuuenis: ✠ & acutus inueniar in iudicio, & in conspectu potentium admirabilis ero, - & facies principum mirabuntur me'. ✠ tacentę me sustinebunt, & loquentem me respicient, & sermocinante me pluta, manus ori suo imponent. ✠ Præterea habebo per hanc, immortalitatem: & memoriam æternam his qui post me futuri sunt, relinquam. ✠ Disponam populos, & nationes mihi erunt ℣ subditæ'. ✠ Timebunt me audientes reges horrendum in multitudine uidebor bonus, & in bello fortis. ✠ Intrans in domum meam, conquiescam cum illa, non enim habet amaritudinem conuersatio ℣ illius', nec tædium conuictus ℣ illius', sed lætitiam, & gaudium. ✠ Hæc cogitans apud me, & commemorans in corde meo quoniam ℣ immortalis' est in cognitatione ℣ sapientiæ', ✠ & in amicitia illius delectatio bona, & in operibus manuum illius honestas sine defectione, & in certamine loquelæ illius sapientia, & præclaritas in communicatione sermonem ipsius: ℣ circuibam' quærens, ut mihi illam assumerem. ✠ Puer autem eram ingeniosus, & sortitus sum animam bonam. ✠ Et cum essem magis bonus, uenit ad corpus incoinquinatũ. ✠ Et ut sciui quoniam aliter non ℣ possem' esse con timens, nisi Deus det, & hoc ipsum ✠ erat * sapientia', scire cuius esset hoc donum: adij Dominum, & deprecatus sum illum, & dixi ex totis præcordijs meis.

CAP. IX.

DEus ‖ patrum' meorum & Domine misericordiæ, qui fecisti omnia verbo tuo, ¶ & sapientia tua constituisti hominē, ut dominaretur creaturæ quæ a te facta est, ¶ut' disponat orbē terrarum in æquitate & iustitia, & in directione cordis iudicium iudicet: ❡ da mihi sediū tuarū assistricem sapientiam, & noli me reprobare a pueris tuis: ¶ quoniam seruus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exigui temporis, & minor ad intellectum iudicij & legum. ❡ ‖Et si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo abfuerit sapientia tua, in nihilum computabitur, ❡ ‖ Tu elegisti me regē populo tuo, & iudicem filiorum tuorū, & hliarum: ❡ & dixisti - me' ædificare templū in monte sancto tuo, & in ciuitate habitationis tuæ ‖altare', similitudinem tabernaculi sancti tui quod præparasti ab initio: ❡ ‖ & tecum sapientia-tua' quæ nouit opera tua, quæ & affuit - tunc'um orbem terrarum faceres, & sciebat quid esset placitū oculis tuis, & quid directum in præceptis tuis. ❡ Mitte illam de cęlis sanctis tuis & a sede magnitudinis tuæ, ut mecū sit & mecum laboret, ‖ ut' sciam quid acceptum sit apud te. ❡ scit enim illa omnia, & intelligit, & deducet me in operibus meis sobrie & custodiet me in sua potentia. ❡ Et erunt accepta opera mea, & dilponam populum tuum iuste, & ero dignus sediū patris mei. ❡ ‖ Quis enim hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid uelit Deus? ❡ Cogitationes enim mortalium timidæ, & incertæ prouidentiæ nostræ. ❡ Corpus enim quod corrumpitur, aggrauat animam: & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. ❡ Et difficile æstimamus quæ in terra sunt: & quæ in prospectu sunt, inuenimus cum labore. Quæ autem in cælis sunt, quis inuestigabit? ❡ Sensum autem tuum quis ‖sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris spiritum sanctum tuum de altissimis: ❡ & ‖ sic correctæ ‖ sint' semitæ eorum qui sunt in terris, & quæ tibi placent ‖ didicerint' homines? ❡ Nam per sapientiam sanati sunt, quicunq; placuerunt tibi Dñe a principio.

CAP. X.

HAec, illum qui ‖ primus formatus est a Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit: ❡ & eduxit illum a delicto suo, * & dedit illi uirtutem continendi omnia. ❡ Ab hac ut recessit iniustus in ira sua, ‖ per iram homicidij ‖ fraternitas' deperiit. ❡ Propter quod ‖ cum aqua deleret terram, sanauit iterum sapientia, per contemptibile lignū iustum gubernans. ❡ ‖ Hæc & in consensu ‖ superbiæ' cum se nationes ‖ extulissent', sciuit iustum, & conseruauit sine querela Deo, & in filijs ‖ misericordiam' fortem custodiuit. ❡ ‖ Hęc, iustum a pereuntibus impijs liberauit, fugientem ‖ descendente igne' in pentapolim; ‖ quibus in testimonium nequitiæ fumigabunda constat deserta terra, & ‖ incerto' tempore fructus habentes arbores, & incredibilis animæ memoria stans figmentū salis. ❡ Sapientiam enim prætereuntes non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bonā, sed & insipientiæ suæ reliquerunt hominibus memoriā, ut in his quæ peccauerunt, nec latere possent. ❡ Sapientia autem hos qui se obseruant, a doloribus liberauit. ❡ ‖ Hæc-autem', profugum ire fratris iustū deduxit per uias rectas, & ostendit illi regnū Dei, & dedit illi scięntiam sanctorum, honestauit illum in laboribus, & complenit labores illius. ❡ In fraude circumuenientium illum affuit - illi', & honestum fecit illum. ❡ Custodiuit illum ab inimicis, & a seductoribus tutauit illū, & certamē forte dedit illi ‖ ut uinceret ‖ &' sciret quoniā omniū potētior est sapientia. ❡ Hęc, venditū iustū nō dereliquit, sed a ‖ peccatoribus' liberauit eum: descenditq; cum illo in foueā, ❡ ‖ & in uinculis non dereliquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, & potentiam aduersus eos qui eum deprimebant: & mendaces ostendit qui maculauerunt illū, & dedit illi claritatem ęternam. ❡ Hæc, populum iustum, & semen sine querela liberauit a nationibus ‖ quę illum ‖ deprimebant'. ❡ ‖ Intrauit in animam serui ‖ Dei', & stetit contra reges horrendos in portentis & signis. ❡ Et reddidit iustis mercedē laborum suorum, & deduxit illos in uia mirabili: & fuit illis in uelamento ‖ diei', & in luce stellarum ‖ per noctem'. ❡ ‖ & ' transtulit illos per Mare-rubrum, & transuexit illos per aquam nimiam. ❡ Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. ‖ Ideo iusti tulerunt spolia impiorum, ❡ ‖ & decantauerunt Domine nomen sanctum tuum, & uictricem manum tuam laudauerunt pariter. ❡ quoniam sapientia aperuit os mutorum, & linguas infantium fecit disertas.

CAP. XI.

DIrexit opera eorum in manibus prophetæ sancti. ❡ Iter fecerunt per deserta, quæ non ‖ habitabantur': & in locis desertis fixerunt casas. ❡ ‖ Steterunt contra hostes, & de inimicis se uindicauerunt. ❡ Sitierunt, & inuocauerunt te, & data est illis aqua de petra altissima, & requies sitis de lapide duro. ❡ Per quæ enim pœnas passi sunt inimici illorum: - a defectione potus sui: * ❡ cum abūdarent filij Israel, lætati sunt'. ❡ Per hæc, cum illis deesset, bene cum illis actum est. ❡ Nam pro fonte, quidē sempiterni fluminis, humanū sanguinem dedisti iniustis. ❡ Qui cum ‖ minueretur' in traductione infantium occisorū, dedisti illis abundantem aquam inesperate: ❡ ostendens per sitim quæ tunc fuit, quemadmodum tuos exaltare; & aduersarios illorum necares. ❡ Cum enim tentati sunt, & quidem cum misericordia disciplinam ‖ accipientes', scierunt quemadmodum cum ira iudicati impij torquentur. ❡ Hos quidem tanquam pater monens probasti: illos autem tanquam durus rex interrogans condemnasti. ❡ Absentes enim & præsentes similiter torquebantur. ❡ Duplex enim illos acceperat ædium, & gemitus cum memoria præteritorum. ❡ Cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi, commemorati sunt Dominum, admirantes in finem exitus. ❡ Quem enim in expositione prauā * proiectum derisérūt,

in fi-

‖ cuius 7 M s. G.
‖ in certo G.
Gen. 28.5 10.
-1 MS. G.
-2 MS. G.
‖ uincere ‖ ut 2 MS. G.
Genes. 37. 26.
Act. 7. 9.
‖ peccato G.
Genes. 41. 40.
Exo. 1. 11
‖ comprimebant 5 M s.
Exod 5. 4 5. 7. 9.
‖ Domini 6 M s. G.
‖ die 2 M s.
‖ nocte 8 M s.
-9 MS. G.
Exod. 14. 22.
Ps. 77. 14.
Exod. 12. 35.
Exo. 15. 1
Exo. 16. 1
‖ inhabitabantur 6 M s.
‖ habitantur 4 M s.
Exod. 17. 12.
Num. 20. 11.
-G.
* in eis MS. B. - G. -
‖ murmurātur forte legendum est.
‖ iurbatur G.
‖ acceperunt 4 MS. Textus cō formiter est G.
‖ olim 2 MS. G.

in finem euentus mirati sunt: non similiter iustis ℣ facienſ: ✠ pro cogitationibus autem insensatis ℣ iniquitates' illorum. 16

¶ Quod quidam errantes colebant mutos serpentes, & bestias superuacuas, immisisti illis multitudinem mutorum animalium in uindictam: ✠ vt scirent quia per quę peccat quis, per hęc, & torquetur. ✠ ¶ Nō enim impossibilis erat omnipotēs manus tua, quæ creauit orbem terrarum ex materia inuisa, immittere illis multitudinem ursorum, aut audaces leones, ✠ aut noui generis ira plenas- ℣ aut' ignotas bestias, aut uaporem ignium spirantes, aut fumi odorem proferentes, aut horrendas ab oculis scintillas ℣ emittentes': ✠ quarum non solum læsura poterat illos exterminare, sed & aspectus per timorē occidere. ✠ Sed & sine his uno spiritu poterant occidi persecutionem passi ab ipsis factis suis, & dispersi per spiritum uirtutis tuæ: sed omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti. ✠ Multum enim ualere, tibi ℣ soli ℣ supererat' semper: & uirtuti brachij tui quis resistet? ✠ Quoniam tanquam momentum statęræ, sic est ante te orbis terrarum, & tanquam gutta roris ℣ antelucani', quæ descendit in terram. 17 18 19 20 21 22 23

✠ Sed misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam, ✠ Diligis enim omnia quæ sunt, & nihil odisti eorum quæ fecisti: nec enim odiens aliquid constituisti aut fecisti. ✠ Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu uoluisses? aut quod a te uocatum non esset, conseruaretur? ✠ Parcis autem omnibus: quoniam tua sunt Domine, qui amas animas. 24 25 26 27

CAP. XII.

OQuàm bonus, & suauis est Dominе spiritus tuus in omnibus? ✠ Ideoq. eos qui ℣ exerrant, partibus corripis', & de quibus peccant, admones, & alloqueris: ut relicta malitia, credant in te Domine. ✠ ✱ Illos-enim' antiquos inhabitatores terræ sanctæ tuæ, quos * exhorruisti, ✠ quoniam odibilia opera tibi faciebant, per medicamina, & sacrificia iniusta, ✠ & filiorum suorum necatores fine misericordia, & comestores uiscerum hominū, & deuoratores sanguinis, -a medio sacramento tuo', & ✠ auctores parentes animarum inauxiliatarum, perdere uoluisti * per manus parentum nostrorum, ✠ vt dignam ℣ perciperent' peregrinationem puerorum Dei, quæ tibi omnium charior est terra. ✠ Sed & his tanquam hominibus pepercisti, & misisti antecessores exercitus tui uespas, ut illos paullatim exterminarēt. ✠ Non quia impotens eras in bello subijcere impios iustis, aut bestijs sæuis, aut uerbo duro simul exterminare: ✠ sed, partibus iudicans dabas locum pœnitentiæ, nō ignorans quoniam ℣ nequam' est natio eorum, & naturalis malitia ipsorum, & quoniā nō poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum. ✠ Semen enim erat maledictum ab initio: nec timens' aliquem, ueniam dabas peccatis illorum. ✠ Quis enim dicet tibi, Quid fecisti? aut quis stabit contra iudicium tuum? aut quis ℣ in conspectu tuo' ueniet uindex iniquorum hominum? aut quis tibi imputabit, si perierint nationes quas tu fecisti? ✠ ℣ Non' enim est alius Deus quàm tu, cui cura est de omnibus, ut ostēdas quoniam non iniuste ℣ iudicas' iudicij'. ✠ Neque rex, neque tyrannus in conspectu tuo ℣ inquirent' de his quos perdidisti. ✠ Cū ergo sis iustus, iuste omnia disponis: ipsum quoque qui nō debet puniri, condēnare, exterū æstimas a tua uirtute. ✠ Virtus enim tua, iustitiæ initium est: & ob hoc quòd omnium Dominus es, omnibus te parcere facis. ✠ Virtutem enim ostendis tu, qui non crederis esse in uirtute consummatus, & horum ℣ qui te nesciunt', audaciā traducis. ✠ Tu autem dominator uirtutis, cum tranquillitate iudicas, & cum magna reuerentia disponis nos: subest enim tibi cum uoluerit, posse. ✠ Docuisti autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet iustum esse, & humanum, & bonæ spei fecisti filios tuos: quoniam - iudicans 'das locum in peccatis pœnitentiæ. ✠ Si enim inimicos seruorum tuorum, & debitos morti, cum tanta cruciasti attentione, ℣ - & liberasti', dans tempus, & locum, per quę possent mutari a malitia: ✠ cum quanta diligentia iudicasti filios tuos, quorum parentibus iuramenta, & conuentiones dedisti bonarum promissionum? ✠ Cum ergo das nobis disciplinam, inimicos nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogitemus iudicantes: & cum de nobis iudicatur, speremus misericordiam-tuam'. ✠ Vnde & illis qui in uita sua insensate, & iniuste uixerunt, per hęc quæ coluerunt dedisti stimma tormenta. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

✠ ¶ Etenim in erroris uia diutius errauerunt deos æstimantes hæc quæ in animalibus sunt superuacua, infantium insensatorum more uiuentes. ✠ Propter hoc tanquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti. ✠ Qui autem ludibrijs, ℣ & increpationibus non sunt ℣ correpti', dignum Dei iudicium ℣ experti' sunt. ✠ In his enim quæ patiebantur, molestę ferebant': in quibus patientes indignabantur, per hæc ℣ quos' putabant deos, in ipsis cum exterminarentur uidentes, illum quem olim negabant se nosse, uerum Deum agnouerunt: propter quod, & finis condemnationis eorum uenit super illos. 24 25 26 27

CAP. XIII.

VAni autem sunt omnes homines, - in' quibus non ℣ subest' scientia Dei, ¶ & de his quæ uidentur bona, non potuerunt intelligere eum qui est, neque operibus attendentes agnouerunt quis esset artifex: ✠ ¶ sed aut ignem, aut spiritum aut citatum aerem, aut gyrum stellarum, aut uiniam aquam, aut Solem, & Lunā, rectores orbis terrarū deos putauerūt. ✠ Quorum si specie delectati, deos putauerunt: sciant quāto his dominator eorum speciosior est: speciei enim generator hæc omnia constituit. ✠ Aut si ℣ uirtutem', & opera eorum' mirati sunt: intelligant ab illis, ℣ quoniam' qui hęc ℣ fecit', fortior est illis: ✠ a magnitudine enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum uideri. ✠ sed tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum quærentes, & uolentes inuenire. ✠ ¶ Etenim cum in operibus illius conuersentur, in-

quirunt:

℣ *fientes* G.
Ios. 11. 24.
℣ *iniquitatis* 5 MS. G.
Leu. 26. 22.
Ios. 16. 1.
Ier. 8. 17
℣ *et* 3 MS. R.
- G.
℣ *fulgurantes* G.
℣ *adest* G.
℣ *subera* 1 MS.
℣ *imperat* 3 MS. R.
℣ *antelucana* G.
℣ *erraut ex partibus, corripis* 2 M S.
✠ *Etenim* 1 MS. G.
-1 MS. G.
Deut. 9. 3 12. 29. 18. 12.
℣ *odiens* 1 MS.
-6 MS. R.
✠ *modus sacramentum* 6 MS. R.
℣ *percipere* 2 MS. G.
Exod 23. 30 Deu 7. 22
℣ *inquam* 3 MS.
✠ *ἀπορ μεγάλην κα τηρα μένον ἀπ ὀχῆς, οὐδὲ ἐυλαβο ύμενος*
℣ *in contemptum* 6 M S. G.
℣ *nec* 3 MS. G.
1 Pet. 5. 7
℣ *iudicatis* 1 MS G.
- G
℣ *inquiret* 1 MS. G.
℣ *qui ceciit* 3 MS. G.
- 5 MS G
℣ *& obiectationes* G. 9. - G.
- 3 MS. G.
Sup. 11. 16
Rom. 1. 23
℣ *increpationis* 2 MS. G.
℣ *correctii* M S. R.
Aug. in psalmum nonum.
✠ *νους δε τηθεν - τες,*
℣ *experti sunt Aug.* G
- G.
℣ *que* 4 M S.
-1 MS G.
℣ *est* 2 MS.
R. m. 1. 18.
Deu. 4. 13 17. 3
✠ *νδυα - μεθ.*
-1 MS. G.
℣ *quoniam* MS
℣ *constituit* 17 MS G
Rom. 1. 22

quirunt: & perſuaſum habent quoniam bona ſunt quæ uidentur, ✠ Iterum autem nec his debet ignoſci ✠ Si enim tantum potuerunt ſcire, ut poſſent æſtimare ſeculum: quomodo huius Dominum non facilius inuenerunt? ✠ Infelices autem ſunt, & inter mortuos ſpes illorum eſt, qui appellauerũt deos opera manuum hominũ, aurum & argentum, artis inuentionem, & ſimilitudines animalium, aut lapidem inutilem opus manus antiquæ. ✠ Aut, ſiquis artifex faber, de ſylua lignum rectum ſecuerit, & huius docte eradat omnem corticem, & arte ſua uſus, diligenter fabricet vas ✠ vtile in conuerſationem uitæ, ✠ reliquiis' autem eius operis, ad præparationẽ eſcæ abutatur: ✠ & reliquum horum, quod ad ✠ nullos eſt vſus faciat', lignum curuũ, & ✠ uerticibus' plenum, ſculpat diligenter per uacuitatem ſuam; & per ſcientiam ſuę artis figuret illud, & aſſimilet illud imagini hominis, ✠ aut alicui ex animalibus illud comparet, perliniens rubrica, & rubicundum faciens fuco colorem illius, & omnem maculam quæ in illo eſt perliniens: * ✠ & faciat ei dignam habitationem, - &' in pariete ponens illud, - &' confirmans ferro, ✠ ne forte cadat, proſpiciens illi, ſciens quoniam non poteſt adiuuare ſe: imago enim eſt, & opus eſt illi adiutorium. ✠ Et de ſubſtantia ſua, & de filiis ſuis, & de nuptijs uorum faciens inquirit. Non erubeſcit loqui cum illo qui ſine anima eſt: ✠ & pro ſanitate quidem infirmum deprecatur, & pro uita ✠ rogat mortuũ', & in adiutorium inutilem inuocat: ✠ & pro itinere pet t ab eo qui ambulare non poteſt: & de acquirendo: & de operando, & de omnium rerum euentu petit ab eo qui in omnibus eſt inutilis.

CAP. XIIII.

ITerum alius nauigare cogitans, & per feros fluctus iter facere incipiens, ligno portante ſe fragilius lignum inuocat. ✠ Illud enim cupiditas acquirendi excogitauit, & artifex ſapiẽtia fabricauit ſua. ✠ Tua autem, pater, prouidentia * gubernat: quoniam dediſti & in mari uiam, & inter fluctus ſemitam firmiſſimam, ✠ oſten dens quoniam poteſ es ✠ ex omnibus ſanare, etiam ſi ſine rate ✠ aliquis adeat mare'. ✠ Sed ut non eſſent uacua ſapientiæ tuæ opera: propter hoc etiam - &' exiguo ligno credunt homines animas ſuas, & tranſeuntes mare per ratem liberati ſunt: ✠ ✠ Sed & ab initio' cum perirent ‖ ſuperbi gigantes, ſpes orbis terrarum ad ratem confugiens, remiſit ſeculo ſemen natiuitatis, quæ manu tua erat gubernata. ✠ Benedictum eſt enim lignum, per quod fit iuſtitia. ✠ ‖ Ber manus autem quod fit idõlum, maledictum eſt & ipſum, & qui fecit illud: quia ille quidem operatus eſt, illud autem cum eſſet fragile Deus cognominatus eſt. ✠ Similiter autem odio ſunt Deo, impius & impietas eius. ✠ Etenim quod factum eſt, cum illo qui fecit tormenta patietur. ✠ Propter hoc & * idõlis nationum ✠ non erit, reſpectus *: quoniam creaturæ Dei in odium factæ ſunt, & in ✠ tentationem' animabus hominum, & in muſcipulam pedibus inſipientium. ✠ Initium enim fornicationis, - eſt' exquiſitio idolõrum: & adinuentio illorum, corruptio uitæ eſt. ✠ neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum. ✠ Superuacuitas enim ✠ hominum hæc adinuenit' in orbem terrarũ: & ideo breuis illorum finis eſt inuentus. ✠ Acerbo enim luctu dolens pater, cito ſibi rapti filij fecit imaginem: & illum qui tũc - quaſi homo mortuus fuerat, nunc tamquam Deum colere cœpit, & conſtituit inter ſeruos ſuos ſacra & ſacrificia. ✠ Deinde interueniente tempore conualeſcente iniqua conſuetudine, hic error tamquam lex cuſtoditus eſt, & tyrannorum imperio colebantur figmenta, ✠ - Et' hos quos in palam homines honorare non poterant, propter - hoc' quod longe eſſent, e longinquo figura eorum allata, euidentem imaginem regis, quem honorare uolebant, fecerunt: ut illum qui aberat, tamquam præſentem colerent ſua ſolicitudine. ✠ Prouexit autẽ ad horũ culturam & hos qui ignorabãt, artificis eximia diligentia. ✠ Ille enim uolens placere illi qui ſe ✠ aſſumpſit', elaborauit arte ſua, ut ſimilitudinem in melius figuraret, ✠ Multitudo autem ✠ hominum' ✠ inducta' per ſpeciem operis, eum qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat, nunc Deum ✠ æſtimauerunt'. ✠ Et hæc fuit ✠ uitæ humanæ' deceptio, quoniã aut affectui, aut regibus deſeruiẽtes homines, incommunicabile nomen lapidibus, & ligni impoſuerunt. ✠ Et non ſuffecerat ✠ erraſſe' eos circa Dei ſcientiam, ſed & in magno uiuentes inſcientiæ bello, tot & tã magna mala pacem appellant. ✠ Aut enim filios ſuos ſacrificantes, aut obſcura ſacrificia facientes, aut inſaniæ plenas uigilias habentes, ✠ neque uitam, neq; nuptias mundas tam cuſtodiunt, ſed alius alium * per inuidiam occidit, aut adulterans cõtriſtat: ✠ & omnia commiſta ſunt, ſanguis, homicidium, furtum & fictio, corruptio - &' infidelitas, turbatio, - &' periurium, tumultus ✠ bonorum, ✠ Dei' immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, nuptiarum inconſtantia, - inordinatio ✠ mœchiæ & impudicitiæ'. ✠ Infandorum enim idolõrum cultura, omnis mali cauſa eſt, & initium, & finis. ✠ Aut enim, dum lætantur, inſaniunt: aut certe uaticinantur falſa, aut uiuunt iniuſte, aut peierant cito. ✠ Dum enim confidunt in idõlis quæ ſine anima ſunt, male iurantes noceri ſe non ſperant. ✠ Vtraq. ergo' illis euenient digne, quoniam male ſenſerũt de Deo, attendentes idõlis, & iurauerunt iniuſte, in dolo contemnentes iuſtitiam. ✠ Non enim' iurantium eſt uirtus', ſed peccantium pœna perambulat ſemper iniuſtorum præuaricationem.

CAP. XV.

TV autem Deus noſter ✠ ſuauis & uerus - ✠ es', patiens, & in miſericordia diſponens omnia. ✠ Etenim ſi peccauerimus, tui ſumus, ſcientes magnitudinem tuam: ✠ & ſi non peccauerimus, ſcimus' quoniam apud te ſumus computati. ✠ Noſſe enim te, conſummata iuſtitia eſt: & ſcire iuſtitiam, & uirtutem tuam, radix eſt immortalitatis. ✠ Non enim in errorem induxit nos hominum malæ artis excogitatio, nec umbra picturæ labor ſine

fructu,

Iſai 44.9 12. 46.6. Ier.10.3. ✠ inutile 7 MS. R. reliquias 6 MS. ✠ nullum vſum facit 7 MS. ✠ nullius vſus facit 1 MS. R. ✠ habil vtile G. ✠ vorticibus MS. *terra O. - MS. G. -1 MS. G. ✠ mortuũ rogat ſ MS. G. ✠ ab initio cuncta O. Exo. 14. 22. ✠ ex omni ſalutare, cuius ſit fine arte aliquis aſcendat G. ✠ quis eat 1 MS. -ſ MS.G. ✠ Ab initio enim 3 MS. ✠ Et initio enim G. Gen.6.34 7. Pſ.113.8. Bar.6.3. Pſal.5.7 *in ſ MS. R. ✠ ἐπίσκοπος ἐστὶ. viſitatio erit. ✠ ἐπισκοπὴ αὐτῶν ἔσται 4 MS. G. -1 MS.G. ✠ hominũ aduenit 2 MS. G. -2 MS. G. -ſ MS. G. -9 MS. ✠ aſſumpſerat 1 MS. - 1 MS.G. ✠ adducta 8 MS. G. ✠ exiſtimauerunt 3 MS. ✠ τῷ βίῳ. ✠ errare 1 MS. G. ✠ aut G. Ier.7.9. -6 MS. G. -G. ✠ Dominis 10 MS. -3 MS. ✠ mœchia & impudicitia 7 MS. G. ✠ quoque 1 MS. ✠ autẽ G. ✠ ἐν τῶν μιαρῶν ἔργων ὕλαι. μὶς. -1 MS. G. ✠ G 1 MS. ✠ non peccabimus autẽ ſcientes e. & Aug. l. de fide et op. cap. 23.

fructu, effigies sculpta per uarios colores, ♰ cuius aspectus insensato dat concupiscentiam, & diligit mortuæ imaginis effigiem fine anima. ♰ Malorum amatores, digni - sunt' * qui spem \ habent 'in talibus, & qui factunt illos, & qui diligunt, & qui colunt. ♰ Sed & figulus mollem terram premens laboriose fingit ad usus nostros unúquodque uas, & de eodem luto fingit quæ munda sunt in usum uasa, & similiter quę his sunt contraria. horum autem uaforum quis sit usus, index est figulus. ♰ Et cum labore uano Deum fingit de eodem luto: ille qui paulo ante de terra factus fuerat, & post pusillum \ reducit se 'unde acceptus est, repetitus animæ debitum- quam habebat'. ♰ Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam breuis illi uita est, sed concertatur aurificibus & argentarijs: sed & æraríos imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fingit. ♰ Cinis est - enim' cor eius, & terra superuacua spes illius, & luto uilior vita eius: ♰ quoniá ignorauit * qui se finxit, & qui inspirauit illi animam quæ operatur, & qui insufflauit-ei' spiritum uitalem. ♰ Sed - & 'æstimauerunt \ lusum' esse uitam nostram, & conuersationem uitæ compositã ad lucrum, & oportere undecunque etiam ex malo acquirere. ♰ Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terræ materia fragilia uasa, & sculptilia fingit. ♰ Omnes enim insipientes, & infelices supra \ modum animæ superbi', sunt inimici populi tui, - & 'imperantes illi: ♰ quoniam omnia idôla nationum deos æstimauerunt, ‖ quibus neque oculorum \ usus est ad uidendum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad tractãdum, sed & pedes eorum pigri ad ambulandum. ♰ homo enim fecit illos. & qui spiritũ mutuatus est, is finxit illos. Nemo enim sibi similem homo poterit Deum fingere. Cum enim sit mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. Melior enim est ipse his quos colit, quia ipse quidem uixit, cum esset mortalis, illi autem nunquam. ♰ Sed & animalia miserrima coluntinsensata enim comparata his \ illis' sunt deteriora. ♰ Sed nec aspectu \ aliquis 'ex his animalibus bona poteſt conspicere. Effugerunt autem Dei laudem, & benedictionem eius.

CAP XVI.

PRopter \ hæc & per his' similia passi sunt digne tormenta, & per multitudinem bestiarum exterminati sunt. ♰ ‖ Pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum, ‖ quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui nouum saporé, escam parans eis ortygometram, ♰ ut illi quidem concupiscentes escam propter ea quæ illis ostenta & missa sunt, etiam a necessaria concupiscentia auerterentur. Hi autem in breui inopes facti, nouam gustauerunt escã. ♰ Oportebat enim illis, * sine excusatione - quidem 'superuenire interitum exercentibus tyrannidem: his autem tantum ostendere quemãdmodum inimici eorum exterminabantur. ♰ Etenim ‖ cũ illis supervenit sæua bestiarum ira, morsibus* perueríorum colubrorum exterminabantur. ♰ - Sed 'non in perpetunm \ ira tua permansit', sed ad correptionem in breui turbati sunt, signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuæ. ♰ Qui enim conuersus est, nõ per hoc quod uidebat sanabatur, sed per te omnium saluatorem: ♰ & in hoc autem ostendisti inimicis nostris quia tu es qui liberas ab omni malo. ♰ ‖ Illos enim locustarum, & muscarum occiderunt morsus, & non est inuẽta sanitas animæ illorum: quia digni erant ab huiusmodi exterminari. ♰ Filios autem tuos, nec draconum uenenatorum uicerũt dentes, misericordia enim tua adueniens sanabat illos. ♰ In memoria enim sermonum tuorum \ examinabantur', & uelociter saluabantur, ne in altam incidẽtes obliuionem, nõ possent tuo uti adiutorio. ♰ Etenim neque herba, neque malagma sanauit eos, ‖ sed tuus Domine sermo, qui sanat omnia. ♰ ‖ \ Tu es enim Domine, qui uitæ' & mortis habes potestatem, & deducis ad portas mortis & reducis: ♰ homo autem occidit quidem per malitiam animam suã, & cum exierit spiritus, non reuertetur, nec reuocabit animam quæ recepta est. ♰ ‖ Sed tuam manũ effugere impossibile est. ♰ ‖ Negantes enim te nosse impij, per fortitudinẽ brachij tui flagellati sunt: nouis aquis, & grandinibus, & pluuijs persecutionem passi, & per ignem \ consummati', ♰ Quod enim mirabile erat in aqua, quę omnia extinguit, plus ignis ualebat: uindex est enim orbis iustorum. ♰ Quodam enim tempore, mansuetabatur ignis, ne comburerentur, quæ ad impios missa erant animalia: sed, ut ipsi uidentes scirent, quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem. ♰ Et quodam tempore in aqua supra uirtutẽ ignis, \ exardescebat' - undique', ut iniquæ terræ nationem exterminaret. ♰ ‖ Pro quibus angelorum esca nutristi populum tuum, & paratum panem de cęlo præstitisti illis sine labore omne delectamentum in se habentem, & omnis saporis suauitatem. ♰ \ Substantiam enim tuam & dulcedinem tuam, quam in filios habes \ ostendebas'; & deseruiens unjuscuiusque uoluntati, ad quod \ quisque ' volebat conuertebatur. ♰ ‖ Nix autem & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant: ut scirent, quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardẽs in grandine & \ pluuia' cornscans. ♰ Hoc autem iterum, ut nutriterntur iusti, * etiam suæ uirtutis oblitus est. ♰ Creatura enim tibi Factori deseruiens, \ exardescit' in tormentum aduersus iniustos: & lenior fit ad bene faciendum pro his qui in te confidunt. ♰ Propter hoc, & tunc - in 'omnia transfigurata omnium nutrici gratiæ tuæ \ deseruiebant', ad uoluntatem eorum qui \ a' te desiderati sunt: ♰ ut scirent filij tui, quos dilexisti Domine, ‖ quoniam non natiuitatis fructus pascunt homines, sed sermo tuus hos qui in te crediderint cõseruat. ♰ ‖ Quod enim abigne non poterat exterminari, flatim ab exiguo radio solis calefactum tabescebat: ♰ ut notum omnibus esset, quoniam oportet præuenire Solem, ad benedictionem tuam, & ad \ orientem' lucis te adorare. ♰ Ingrati enim \ spes' tamquam hybernalis glacies tabescet, & dispariet tamquam aqua superuacua.

CAP.

-10 MS. \ horrie o \ habeant t MS. Rom. 9. 21

\ ducit se 8 MS. \ it Gr. \ bit C. -G. -6 MS. G.

* eum 2 MS. -3 MS. -4 MS. G. \ ludum 3 MS. \ luto o \ animas in tantum G. \ animam in tantis. Gr. -G. Ps. 113. 4 & 134. 15 \ ipsa G & Cyprianus, tum l. de exhort. martyr. c. 1 tum l. 3. ad Quirinum c. 59. \ alijs 4 MS. G. \ aliquod 2 MS. \ aliquod 2 MS.

\ hoc per his MS G \ hoc per hoc MS \ hæc & his MS R. Infr. 19. 11. Num. 11. 31. -* quidem 4 MS. G. Nu. 21. 6. * g. G. -1 MS. G \ permansit ea tua 6 MS. G.

Exo. 8. 24 & 10. 4. Apoc. 9. 7

* exterminabantur MS. R. Pal. 106. 20. \ Tu enim uita 1 MS. G. Deut. 32. 39. 1. Reg. 2. 6 Tob. 13. 2 Exo. 9. 23 \ consumpti 4 MS. G \ exardebat MS. \ ardebat 6 MS. G. -6 MS G. Exod. 16. 14. Nu. 11. 7. Ps. 77. 25 Ioan. 6. 31 \ Substantia enim tua & dulcedinem 5 MS G. \ ostendebat 3 MS. G. \ quis 7 MS. G. Exo. 9. 13 \ ἐν τοῖς ὕετοῖς * ignis MS 9. R. \ excandescet 6 MS. \ intendistur G. -MS R. \ de cruciabat 4 MS. G. \ ad 1 MS. Deut. 8. 3 Matt. 4. 4 \ ortum 23 MS. R. \ ipse 10 MS R.

CAP. XVII.

MAgna-sunt' enim iudicia tua-Dñe' & inenarrabilia-\ verba tua', propter hoc indisciplinatæ animæ erauerunt. ¶\ Dum' enim persuasum habent iniqui, posse dominari\ nationi' sanctæ: uinculis tenebrarú, & longæ noctis cópediti, incluſi sub tectis, fugitiui perpetuę prouidentiæ\ iacuerunt'. † Et dú putãt se latere in\ obſcuris' peccatis tenebroso obliuionis uelamento diſperſi sunt, pauentes horrende,\ cũ admiratione nimia perturbati †Ne q; enim quæ continebat illos ſpelũca, ſine timore cuſtodiebat: quoniã ſonitus deſcendens perturbabat illos, & perſonæ triſtes illis'apparentes, pauoré illis præſtabant †Et ignis quidé nulla uis poterat illis lumen præbere, nec ſiderũ limpidæ flammæ illuminare poterant illã noctẽ horrẽdã. †Apparebat aũté illis\ ſubitaneus' ignis, timore plenus: & timore percuſſi illius quę nõ uidebatur faciei, æſtimabant deteriora eſſo quæ uidebantur: † & magicæ artis apposita erãt derſus .\ & ſapientiæ'\ gloria' correptio cum contumelia'. †Illi enim qui promittebãt, timores, & perturbationes expellere ſe ab anima láguente, hi cũ derilu ſioni timore languebant. †Nã, etſi nihil illos ex monſtris perturbabat: trãſitu animalíũ, & ſerpentiũ ſibilatione cõmoti, tremebundi peribant: & aeré, quẽ nulla ratione quis effugere poſſet, negantes ſe uidere. †Frequenter enim præoccupant peſſima, redarguente conſcientia'. †Cũ ſit enim timida nequitia, dat teſtimoniũ\ condẽnationis': ſemper enim præſumit ſęua,\ perturbata' cõſcientia. †Nihil enim eſt timor, niſi præſumptionis adiutorium, proditio cogitationis auxiliorum. † Et dũ ab\ intus' minor eſt expectatio, maiorem\ cõputat' ſcientiam' eius\ cauſæ' de qua tormentum præſtat. † Illi autem qui\ impotentem uere'nocterm, & ab infimis & ab altiſſimis inferis ſuperuenientem, eundem ſomnum dormientes, †aliquando monſtrorum exagitabantur timore, aliquando animæ deficiebant tradu ctione. ſubitaneus enim illis & inſperatus timor ſuperuenerat. †Deinde ſi\ quiſquam' ex illis decidiſſet, cuſtodiebatur in carcere fine fcrro reclußus. †\ Si' enim ruſticus quis erat, aut paſtor, aut\ agri' laborum operarius præoccupatus eſſet', ineffugibilem ſuſtinebat neceſſitatem. †Vna enim catena tenebrarũ omnes erant colligati. Siue ſpiritus ſibilans; aut inter ſpiſſos\ arborum' ramos auium ſonus ſuauis, aut lidus præcipitatarum petrarum, aut ludẽtiũ animalium curſus inuiſus, aut mugientiũ ualida beſtiarum uox, aut reſonans de altiſſimis montibus Echo: deficientes faciebant illos præ timore. †Omnis enim orbis terrarum limpido illuminabatur lumine, & non impeditis operibus continebatur. †Solis autem illis ſuperpoſita erat grauis nox, imago tenebrarum, quę ſuperuenturа illis erat. Ipſi ergo ſibi erant grauiores tenebris.

CAP. XVIII.

SAnctis autem tuis maxima erat lux, & \ horum' quidem uocem \ audiebant, ſed figuram non uidebant. Et quia non & ipſi per eadem paſſi erant, magnificabãt te': † & qui ante læſi erãt,\ quia\ non lædebantur, gratias agebant, & ut eſſet\ donum' petebant. † ¶ Propter differentia,\ donum' petebant. † ¶ Propter quod ignis ardẽtem columnam ducem habuerunt ignotæ uiæ, & Solem ſine læſura boni hoſpitij præſtitiſti. † Digni quidem illi carere luce & pati carcerẽ tenebrarum, qui incluſos cuſtodiebãt filios tuos, p quos incipiebat incorrupteũ legis lumen ſeculo dari. † Cum cogitarent iuſtorum occidere infantes: & uno expoſito filio, & liberato, in traductionem illorum,\ multitudinem ſuorũ abſtulißi, & pariter illos perdidiſti in aqua ualida. † Illa enim nox ante cognita eſt a patribus noſtris: ut uere ſciẽtes quibus iuramentis crediderunt, animæ quiores eſſent, † Suſcepta eſt autem a populo tuo ſalnitas quidem iuſtorum, iniuſtorũ aũté exterminatio. † Sicut enim læſiſti aduerſarios: ſic-&' nos prouocans magnificaſti. † Abſcõſe enim ſacrificabant iuſti pueri bonorum, & iuſtitiæ legem in\ concordiam' diſpoſuerunt: ſimiliter & bona & mala\ recepturos' iuſtos,\ patri omnium' decantantes laudes. † \ Reſonabat autem inconuenientes inimicorum uox, & flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium. † Simili autem pœna ſeruus cum domino afflictus eſt', & popularis homo regi ſimilia paſſus, † Similiter ergo omnes, uno nomine mortis, mortuos habebant innumerabiles. Nec enim ad ſepeliendum uiui ſufficiebant: quoniã uno momento, quæ erat præclarior natio illorũ, exterminata eſt. † De omnibus enim non credentes propter\ beneficia', tunc cum primum' fuit exterminium primogenitorum, \ ponderanter\ populum Dei-ſe' eſſe. † Cum enim quietũ ſilentiũ contineret, omnia, & nox in ſuo curſu mediũ iter haberet, omnipotens ſermo tuus-exiliens' de cęlo a regalibus ſedibus, durus\ debellator' in mediam terram profiluit, † gladius acutus inſimulatum imperium tuum portans, & ſtans repleuit omnia morte, & uſque ad cœlum attingebat ſtans in terra, † Tunc cõtinuo uiſus ſomniorũ malorum turbauerunt illos, & timores ſuperuenerunt inſperatis. † Et alius alibi proiectus ſeminuus, propter quam moriebatur cauſam demonſtrabat - mortis'. † Viſiones enim quæ illos turbauerunt,\ hæc' præmonebant, ne, inſci; quare\ mala' patiebantur, periren. † Tetigit autem tunc & iuſtos tentatio mortis, & commotio in eremo facta eſt multitudinis, ſed non diu permanſit ira-tua'. † ¶ Properans enim homo ſine querela deprecari pro populis', proferens ſeruitutis ſuæ ſcutum orationem, & per incenſum deprecationem allegans, reſtitit iræ, & finem impoſuit neceſſitati: oſtendens quoniam tuus eſt famulus. † Vicit autem turbas, non in uirtute corporis, nec armatura potentiæ, ſed uerbo\ illum qui ſe uexabat' ſubiecit, iuramenta parentum, & teſtamentum commemorans. † Cum enim iam aceruatim cecidiſſent ſuper alterutrum mortui, interſtitit, & amputauit impetum, & diuiſit illam quæ ad uiuos ducebat uiam. † ¶ In ueſte enim poderis, quam habebat, totus erat orbis terrarum, & parentum magnalia in quatuor ordinibus lapidum erant ſculpta, &

magni-

-1 MS. G.
-G.
\ opera tua 1 MS. Exod. 10. 23.
\ Cum MS.
\ rationis 1 MS.
\ placuerunt O.
\ occidus 1 MS. G.
-4 MS.
\ ſolis pũ tanem G. Exo. 7. 22 8 7.
\ gloria 7 MS.
\ & eius, quæ ob prudentia arrogãtæ correptio consumeliosa G. -22 MS. G.
\ condemnata 10 MS.
\ condemnationis 4 MS.
\ continuata 6 MS. \ συνεχόμενη τῇ συνειδήσει.
\ ferro MS. R.
\ putat 5 MS. R.
\ potẽtia 12 MS. R.
\ cauſa 8 R.
\ in potestem venere O.
\ quis 6 MS.
\ Siue G.
\ deſerti G.
-G.
-4 MS. G. Exod. 10. 23.
-1 MS. G.
\ quorum G.
\ inimicis MS. R. -MS. R.
-6 MS. G.
\ nouum MS.
\ te Deo MS. R. Exod. 14. 24.
Pſ. 77. 14 & 104. 39 Exo. 1. 16 & 2. 3. Exod. 12. 29. Exod. 14. 27.
-4 MS. G
\ concordia 4 MS G.
\ perceptu ros 1 MS. R.
\ patrum iam 2 MS. G.
\ patriæ 3 MS.
\ patriã 3 MS. Exod. 12. 30.
-5 MS. G.
\ veneficia 2 MS. G.
-7 MS. G.
\ conſpiſſum Dei ſilium populum G.
-1 MS.
-3 MS. G.
\ bellator 4 MS. G.
-6 MS. G.
\ hoc MS.
G.
\ male R. G.
-1 MS. G. Num. 16.
\ propugnauit 3 MS. G.
\ vexatorem 3 MS. G.
Exo. 28. 6

magnificentia tua in diademate capitis illius scripta erat, ✝ His autem cessit, qui exterminabat, & hæc extimuit, erat enim sola tentatio iræ sufficiens.

CAP. XIX.

IMpijs autem usque in nouissimum fine misericordia ira supernenit. Præsciebat enim & futura illorum: ✝ quoniã cum ipsi permisissent ut se educerent, & cũ magna solicitudine præmisissent illos, cõsequebantur illos pœnitẽtiæ actus. ✝ Adhuc enim inter manus habẽtes luctũ, & deplorantes ad monumenta mortuorũ, aliam sibi assumpserunt cogitationẽ insciẽtiæ, & quos rogantes proiecerant, hos tamquã fugitiuos persequebãtur. ✝ ducebat enim illos ad hunc finẽ digna necessitas: & horũ quæ acciderant commemorationem amittebant, ut quæ deerant tormentis, repletet punitio: ✝ & populus quidem tuus mirabiliter transiret, illi autẽ nouã morte inuenirent. ✝ Omnis enim creatura ad suũ genus ab initio refigurabatur, deseruiens tuis præceptis, ut puerili tui custodirentur illæsi. ✝ Nam nubes castra eorũ obumbrabat, & ex aquâ quæ ante erat, terra arida apparuit, & in mari rubro uia sine impedimento, & cãpus germinans de profundo nimio: ✝ per quẽ omnis natio transiuit quæ tegebatur tua manu, uidẽtes tua mirabilia & monstra. ✝ Tamquã enim equi depauerũt, & esuriẽtes sicut agni exultauerunt, magnificantes te Dñe, qui liberasti illos. ✝ Memores enim erant adhuc eorũ quæ in incolatu illorũ facta fuerant, quẽadmodum pro natione animaliũ eduxit terra muscas, & propisibus eructauit fluuius multitudinẽ ranarum. ✝ Nouissime autem uiderunt nouam creaturã auisũ, cũ adducti concupiscẽtia postulauerunt escas epulationis. ✝ In al locutione enim desiderij, ascendit illis de mari ortygometra, & uexationes peccatoribus superuenerunt, non sine illis quæ ante facta erant argumẽtis per uim fluminũ, iuste enim patiebantur secundum suas nequitias. ✝ Etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt, alij quidem ignotos non recipiebant aduenas, alij autem bonos hospites in seruitutem redigebant. ✝ Et nõ solum hæc, sed de alius quidẽ respectus illorũ erat: quoniã inuiti recipiebant extraneos. ✝ Qui autem cum lętitia receperant hos, qui eisdem uũ erãt iustitijs, seuissimis afflixerunt doloribus. ✝ Percussi sunt autẽ cęcitate, sicut illi in foribus iusti, cũ subitaneis cooperti essent tenebris, unusquisq; transitum ostij sui quærebat. ✝ In se enim elementa dũ cõuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, & omnia tuũ sonũ custodit: unde æstimari ex ipso uisu certo poterit. ✝ Agrestia enim in aquatica conuertebantur & quæcũq; erant natãtia, in terrã transibãt. ✝ Ignis in aqua nalebat supra suã uirtutẽ, & aqua extinguẽ eis naturæ obliuiscebatur. ✝ Flammæ econtrario, corruptibilium animaliũ non uexauerunt carnes coambulantium, nec dissoluebant illam quæ facile dissolnebatur, sicut glacies bonam escam. In omnibus enim magnificasti populũ tuum Domine, & honorasti, & non despexisti, in omni tempore, & in omni loco assistens eis.

IN ECCLESIASTICVM Iesu filij Sirach.

PROLOGVS.

MVLTORVM nobis & magnorum per legem et prophetas aliosq; qui secuti sunt illos, sapiẽtia demonstrata est: in quibus oportet laudare Israel doctrinæ & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse et discentes & scribentes doctissimos fieri. Auus meus Iesus, postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit et ipse scribere aliquid horum quæ ad doctrinam et sapientiam pertinent: vt desiderantes discere, & illorum periti fieri, magis magisq; attendant animo, & confirmentur ad legitimam vitam. Hortor itaque venire vos cum benevolentia, & attentiori studio lectionem facere, et veniam habere in illis, in quibus videmur sequentes imaginem sapientiæ, et deficere in verborum compositione. Nam deficiunt & verba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguã Non autem solum hæc, sed & ipsa lex, & prophetæ, cæteraq; aliorum librorum, non paruam habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nam in octauo & tricesimo anno temporibus Ptolemæi Euergetis regis, postquam peruenì in Aegyptum: & cum multum temporis ibi fuissem, inueni ibi libros relictos, non paruæ, neque contemnenda doctrinæ. Itaque bonum & necessarium putaui et ipse aliquam adhibere diligentiam & laborem interpretandi librum istum: & multa vigilia adhibita, attuli doctrinam in spacio temporis ad illa quæ ad finem ducunt, librum istum dare, & illis qui volunt animum intendere, & discere quemadmodum oporteat instituere mores, qui secundum legem Domini proposuerint vitam agere.

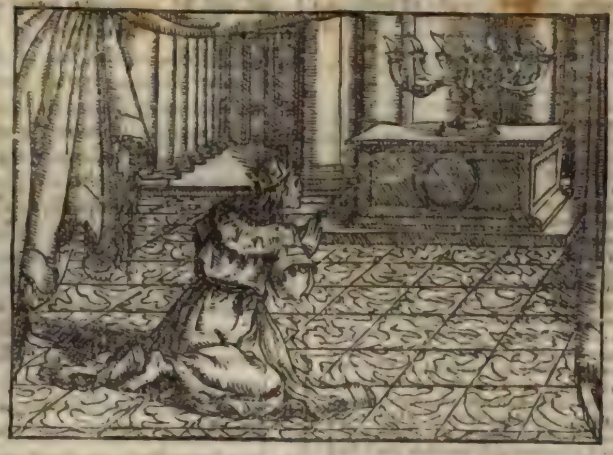

CAPVT PRIMVM.

OMnis sapientia a Domino Deo est, & cũ illo fuit semper, & est ante æuum. ℣ Arenã maris & pluuiæ guttas, & dies seculi quis dinumerauit? Altitudinem cœli, & latitudinẽ terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? ℣ Sapientiã Dei precedentem omnia, quis inuestigauit? ℣ Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ ab æuo. ℣ Fons sapientiæ uerbum Dei in excelsis, & ingressus illius mandata æterna. ℣ Radix sapientiæ cui reuelata est, & astutiæ illius quis agnouit? ℣ Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & magnificentiam ☞ & multiplicationem ingressus illius quis intellexit? ℣ Vnus est altissimus creator ✱ omnipotens, & rex potens & metuẽdus nimis, sedens super thronum illius & dominans Deus. ℣ Ipse creauit illam in Spiritu sancto, & uidit, & dinumeravit, & mensus est. ℣ Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem carnem secundum datum suum: & præbuit illam diligentibus se. ℣ Timor Domini gloria, & gloriatio, & lætitia, & corona exultationis. ℣ Timor Domini delectabit cor, & dabit lætitiam, & gaudium & longitudinem dierum. ℣ Timenti Dominum bene erit in extremis, & in die defunctionis suæ benedicetur. ℣ Dilectio Dei honorabilis sapientia. ℣ Quibus autem apparuerit in uisu, diligunt eam in unione, & in agnitione magnalium suorum. ℣ Initium sapientiæ, timor Domini, & cũ fidelibus in utero creatus est, & cum electis feminis graditur. & cum iustis & fidelibus agnoscetur. ℣ Timor Domini scientiæ religiositas. ℣ Religiositas custodiet & iustificabit cor, iucundabit & dabit gaudium & lætitiam. ℣ Timenti Dominum bene erit, & in diebus consummationis suæ benedicetur. ℣ Plenitudo sapientiæ est timere Deum, & plenitudo a fructibus illius. ℣ Omnem domum illius implebit a generationibus, & receptacula a thesauris illius. ℣ Corona sapientiæ, timor Domini, replens pacem, & salutis fructũ: ℣ & uidit, & dinumeravit eam, ut aqua autem iunt dona Dei. ℣ Scientiam & intellectum prudentiæ sapientia comparitatur: & gloriam tenentium exaltat. ℣ Radix sapientiæ est, timere Dominum: ✱ rami enim illius longæui. ℣ In thesauris sapientiæ intellectus, & scientiæ religiositas, execratio autem peccatoribus sapientia. ℣ Timor Domini expellit peccatum. ℣ nam qui sine timore est, non poterit iustificari: iracundia enim animositatis illius, subuersio illius est. ℣ Vsque in tempus sustinebit patiens, & postea redditio iucunditatis ℣ Bonus sensus usque in tempus abscondet uerba illius, & labia multorum enarrabunt sensum illius. ℣ In thesauris sapientiæ significatio disciplinæ: ℣ execratio autem peccatoris, cultura Dei. ℣ Fili, concupiscẽs sapientiam, conserua & iustitiam, & Deus præbebit illam tibi. ℣ Sapientia enim, & disci-

plina

plina timor Domini: ✠ & quod beneplacitum est illi, fides & mansuetudo, & adimplebit thesauros illius'. ✠ Ne si, ✠ incredibilis' timori Domini: & ne accesseris ad illum duplici corde. ✠ Ne fueris hypocrita in conspectu hominum, & non scandalizeris in labijs tuis, ✠ Attende in illis: ne forte cadas, & adducas animæ tuæ inhonorationem, ✠ & revelet Deus absconsa tua, & in medio synagogæ elidat te: ✠ quoniam accessisti maligne ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

Fili, accedens ad seruitutē Dei, sta in iustitia, & in timore, & præpara animā tuam ad tentationem. ✠ Deprime cor tuum, & sustine: inclina aurem tuam, & suscipe verba intellectus, & ne festines in tempore obductionis. ✠ Sustine sustentationes Dei: coniungere Deo, & sustine, ut crescat in nouissimo vita tua. ✠ Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe: & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habe: ✠ quoniam in igne probatur aurum & argentum' homines uero ✠ receptibiles' in camino humiliationis. ✠ Crede Deo, & recuperabit te: & dirige uiam tuam & spera in illum: Serua timorem illius, & in illo veteraſcе. ✠ Metuentes Dominum sustinete misericordiam eius: & non deflectatis ab illo ne cadatis. ✠ Qui timetis Dominum credite illi: & non euacuabitur merces uestra. ✠ Qui timetis Dominum, sperate in illum: & in oblectationem ueniet uobis misericordia. ✠ Qui timetis Dominum diligite illum, & illuminabuntur corda uestra. ✠ Respicite filij nationes hominum: & scitote quia nullus sperauit in Domino, & confusus est. ✠ ¶ Quis enim permansit in mandatis eius, & derelictus est? aut quis inuocauit eum, & despexit illum? ✠ Quoniam pius & misericors est Deus, & ✠ remittet in die tribulationis peccata: & protector est omnibus exquirentibus se in ueritate. ✠ Væ duplici corde, & labijs scelestis, & manibus malefacientibus, & peccatori terram ingredienti duabus uijs. ✠ Væ dissolutis corde, ✠ qui non credunt Deo: & ideo non protegentur ab eo. ✠ Væ his qui perdiderunt sustinentiam, & qui dereliquerunt uias rectas, & diuerterunt in uias prauas. ✠ Et quid ✠ facient' cum inspicere cœperit Dominus? ✠ Qui timent Dominum, non erunt incredibiles uerbo illius: & qui diligunt illum conseruabunt uiam illius. ✠ Qui timent Dominum, inquirent quæ beneplacita sunt ei: & qui diligunt eum, replebuntur legeipsius. ✠ Qui timent Dominum, præparabunt corda sua, & in conspectu illius sanctificabunt animas suas. ✠ Qui timent Dominum, custodient mandata illius, & sapientiam habebunt usque ad inspirationem illius. ✠ dicentes, Si pœnitentiam non egerimus, incidemus in manus Domini, & non in manus hominum. ✠ Secundum enim magnitudinem ipsius, sic & misericordia illius cum ipso est.

CAP. III.

Filij sapientiæ, ecclesia iustorum: & natio illorum, obedientia & dilectio ✠ (iudicium) patris audite filij, & sic facite ut salui sitis. ✠ Deus enim honorauit patrem in filijs & iudicium matris exquirens, firmauit in filios. ✠ Qui diligit Deum exorabit pro peccatis, & continebit se ab illis, & in orationedierum exaudietur. ✠ Et sicut qui thesaurizat, ita & qui honorificat matrem suam. ✠ Qui honorat patrem suum, iucundabitur in filijs, & in die orationis suæ exaudietur. ✠ Qui honorat patrem suum, uita uiuet longiore, & qui obedit patri, refrigerabit matrem. ✠ Qui timet Dominum honorat patentes, & quasi dominis seruiet his qui se genuerunt. ✠ In opere & sermone, & omni patientia honora patrem tuum, ut superueniat tibi benedictio a Deo, & benedictio illius in nouissimo maneat. ✠ Benedictio patris firmat domos filiorū: maledictio autem matris eradicat fundamenta. ✠ Ne gloriaris in contumelia patris tui: non enim est tibi gloria, sed confusio. ✠ gloria enim hominis ex honore patris sui, & dedecus filij pater sine honore. ✠ Fili, suscipe senectam patris tui, & non contristes eum in uita illius. ✠ & si defecerit sensu, ueniam da, & ne spernas eum in uirtute tua. eleemosyna enim patris non eris in oblione. ✠ ✠ Nam pro peccato' matris restituetur tibi bonum, & in iustitia ædificabitur tibi. ✠ & in die tribulationis commemorabitur tui: & sicut in sereno glacies, soluētur peccata tua. ✠ Quām malæ famæ est qui derelinquit patrem: & est maledictus a Deo, qui exasperat matrem. ✠ Fili in mansuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligeris. ✠ ¶ Quanto magnus es humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam. ✠ quoniam magna potentia Dei solius, & ab humilibus honoratur. ✠ ¶ Altiora te ne quæsieris, & fortiora te ne scrutatus fueris, sed quæ præcepit tibi Deus, illa cogita semper, & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. ✠ Nō est enim tibi necessarium ea quæ abscondita sunt, uidere oculis tuis. ✠ In superuacuis rebus noli scrutari multipliciter, & in pluribus operibus eius non eris curiosus. ✠ Plurima enim super sensum hominum ostensa sūt tibi. ✠ Multos enim supplantauit suspicio illorum, & in uanitate detinuit sensu illorum. ✠ Cor durum habebit male in nouissimo: & qui amat periculum in illo peribit. ✠ Cor ingrediens duas uias, non habebit ✠ successus', & ✠ prauus corde' in illis scandalizabitur. ✠ Cor nequam grauabitur in doloribus, & peccator adiciet ad peccandum. ✠ Synagogæ superborum non erit sanitas: frutex enim peccati eradicabitur in illis, & non intelliget. ✠ Cor sapientis ✠ intelligitur' in sapientia, & auris bona audiet cum omni cupiscentia sapientiam. ✠ Sapiens cor, & intelligibile abstinebit se a peccatis, & in operibus iustitiæ succesſus habebit. ✠ ¶ Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemosyna resistit peccatis: ✠ ✠ & Deus prospector est eius qui reddit gratiam. Meminit' in posterum & in tempore casus sui inueniet firmamētum.

Exo. 20. 12. Deu. 5. 16 Mat. 15. 4. Mar. 7. 10 Eph. 6. 2 Gen. 27. 27. 49. 2.

✠ bono facto O.

Phil. 2. 3. Prou. 15 28.

✠ contem. C M S ✠ irasci or M S. ✠ irascibi M S. ✠ iracundiam or M S. R. Rab. ✠ intelligetur R. G.

Deu. 4. 2. ✠ Deus, prospector (uel ut quida) inspector. actus, ut alias prospector, eius qui reddit (uel reddet) gratiam, memini. M S. Græce legitur & Dominus reuerebues gratias meas.

CAP. IIII.

1 Filli, ♀ eleemosynã pauperis ne defraudes, & oculos tuos ne transuertas a paupere. ♀ Animam esurientem ne despexeris: & non exasperes pauperem in inopia sua. ♀ Cor inopis ne afflixeris, & non protrahas datum angustiando. ♀ Rogationem contribulati ne abijcias: & non auertas faciem tuam ab egeno. ♀ Ab inope ne auertas oculos tuos propter iram: & non relinquas quærentibus tibi retro maledicere. ♀ maledicentis enim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius: exaudiet autem eum qui fecit illum. ♀ Congregationi pauperum affabilem te facito, & presbitero humilia animam tuã, & magnato humilia caput tuum. ♀ Declina pauperi sine tristitia aurem tuam, & redde debitum tuum, & responde illi ^pacifice' in mansuetudine. ♀ Libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi: & non acide' feras in anima tua. ♀ In iudicando esto pupillis misericors, ut pater, & pro uiro matri illorum: ♀ & eris tu uelut filius Altissimi obediens, & miserebitur tui magis quam mater. ♀ Sapientia filijs suis uitam inspirat, & suscipit inquirentes se, & præibit in uia iustitiæ. ♀ & qui illam diligit, diligit uitã: & qui uigilauerint ad illã, complectentur ^placeroꝝ eius. ♀ Qui tenuerint illam, uitam hæreditabunt: & quo ^introibit', benedicet Deus. ♀ Qui seruiunt ei, obsequentes erunt sancto: & eos qui diligunt illam, diligit Deus. ♀ Qui audit illam, iudicabit Gentes: & qui intuetur illam, ^permanebit' confidens. ♀ Si crediderit ei, hæreditabit illam, & erunt in confirmatione creaturæ illorum', ♀ quoniam in tentatione ambulat cum eo, & in primis eligit eum. ♀ Timorem, & metum & probationem inducet super illum: & cruciabit illum in tribulatione doctrinæ suæ, donec tentet eum in cogitationibus suis, & credat animæ illius. ♀ Et firmabit illum, & iter adducet directum ad illum, & lætificabit illum, ♀ & denudabit absconsa sua illi, & thesaurizabit super illum scientiam, & intellectum iustitiæ. ♀ Si autem oberrauerit, derelinquet eum, & tradet eum in manus inimici sui. ♀ Fili, conterua tempus, & deuita a malo. ♀ Pro anima tua ne confundaris dicere uerum. ♀ Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam, & gratiam. ♀ Ne accipias faciem aduersus faciem tuam, nec aduersus animam tuam mendacium. ♀ Ne reuerearis proximum tuum in casu suo: ♀ nec retineas uerbum in tempore salutis. Non abscondas sapientiam tuam in decore ^ suo'. ♀ In lingua enim sapientia dignoscitur: & sensus, & scientia, & doctrina in uerbo sensati, & firmamentum in operibus iustitiæ.

♀ Non contradicas uerbo ueritatis ullo modo, & de mendacio inetudinonis tuæ confundere. ♀ Non confundaris confiteri peccata tua, & ne subijcias te ^ omni' homini pro peccato. ♀ Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum ^ fluuij'. ♀ ^ Pro iustitia agonizare pro anima tua, & usque ad mortem certa pro iustitia', & Deus expugnabit tibi

34 te inimicos tuos. ♀ Noli citatus esse in lingua tua: & inutilis, & remissus in operibus tuis. ♀ Noli esse sicut leo in domo tua, euertens domesticos tuos, & opprimés subiectos tibi. ♀ Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandũ collecta.

CAP. V.

1 Noli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris, Est mihi sufficiens uita: nihil enim proderit in 2 tempore uindictæ, & obductionis. ♀ Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: ♀ & ne dixeris, Quomodo potui? aut quis me subijciet propter factura ^ Deus' enim uindicans uindicabit. 4 ♀ Ne dixeris, Peccaui, & quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens, & reddit'or. ♀ De ^ propitiato peccato' noli esse sine metu, neque adijcias peccatum super peccatum. ♀ Et ne dicas, Miseratio Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. ♀ Misericordia enim & ira ab illo cito proximant, & in peccatores respicit ira illius. ♀ Non tardes conuerti ad Dominum, & ne differas de die in diem. ♀ Subito enim ueniet ira illius, & 10 in tempore uindictæ disperdet te. ♀ Noli anxius esse in diuitijs iniustis: non enim proderunt tibi in die obductionis, & uindictæ. ♀ ¶ Non uentiles-te' in ^ omnem 12 uentum', & non eas in ^ omnem uiam': sic enim omnis' peccator probatur in duplici lingua. ♀ Esto firmus in uia Domini, & in ueritate sensus tui, & scientia, & prosequatur te uerbum pacis, & iustitiæ. 13 ♀ Esto mansuetus ad audiẽdum uerbũ Dei', ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum uerum. ♀ Si est tibi intellectus, 14 responde proximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in uerbo indisciplinato, & confundaris. ♀ Honor, & 15 gloria in sermone sensati, lingua uero imprudentis subuertio est ipsius. ♀ Non ap- 16 pellẽris susurro, * & lingua tua ne capiatis, & confundaris. ♀ Super furtum 17 enim est confusio, & pœnitentia, & ^ deuoratio' pessima super bilinguem: & susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia'. ♀ Iustifica pusillum, & magnum 18 similiter.

CAP. VI.

1 Noli fieri pro amico inimicus proximo improperium enim, & contumeliam malus hæreditabit, & omnis peccator inuidus, & bilinguis.

2 ♀ Nõ te extollas in cogitatione animæ tuæ 3 uelut taurus: ♀ ne forte elidatur uirtus tua per stultitiam, & folia tua ^ comedat', & fructus tuos ^ perdat', & ^ relinquaris' 4 uelut lignum aridum in eremo. ♀ Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimicis ^ dat' illum, & deducet in sortem impiorum. ♀ Verbum dulce 5 multiplicat amicos, & mitigat inimicos: & lingua ^ eucharis' in bono homine ^ abundat'. ♀ Multi pacifici sint tibi, & con- 6 siliarius sit tibi unus de mille. ♀ Si possides amicum, in tentatione posside eum, 7 & ne facile credas ei. * ♀ Est enim amicus secundum tempus suum, & non per- 8 manebit in die tribulationis. ♀ Et est amicus qui conuertitur ad inimicitiam: & est 9 amicus' qui odium, & rixam, & conui-

tia

Tob. 4.7.

^ pacifica MS. G.

^ accide MS.

- G.

^ placeroꝝ eum O.

^ introibit MS. Græcus, & ipsud præcedentia uerba singulari sunt numero.

^ κατὰ συγχώ-ρησει. habitabit, manebit.

^ illius MS. G. q. ^ eius MS Rab. ^ αὐτὸν G q. - G. - MS Rab. G.

^ sulmus MS. G.

^ ἐαν δαπά-νην σὺν πε-ρὶ τῆς ἀλη-θείας.

* & MS. Infr. 16. & 21.

^ propitiatu peccatorum MS. G. Pro. 10 4. 11. 29. - MS G.

^ omnis ini-quus MS. G. ^ omnis MS. G. - MS. Rab. G. - MS. Rab. G.

* in uita tua MS. R. Rab. G q.

^ deuo-catio MS. R. G. ^ deuora-tio O. - G.

^ comedet MS. ^ comedes G. ^ perdet MS. G. ^ perdes G.

^ relinquens MS. G. ^ dedet MS G. ^ gratia-tos MS. ^ cuncta G. ^ abunda-bit MS. R. G q * esplum MS R. Rab. G. Omittitur autẽ in GQ. ^ MS. G.

tia denudabit, ¶ Est autem amicus socius mensæ:& non permanebit in die necessitatis. ¶ Amicus fi permanserit fixus, erit tibi quasi cœqualis, & in domesticis tuis fiducialiter aget. ¶ si humiliauerit se contra te,& a facie tua absconderit se, unanimiem' habebis amicitiam bonam. ¶ Ab inimicis tuis separare, & ab amicis tuis attende ¶ Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum.¶ Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri & argénti contra bonitatem fidei illius. ¶ Amicus fidelis, medicamentum uitæ & immortalitatis; & qui metuunt Dominú, inuenient illum.¶ Qui timet Deum, eque habebit amicitiam bonam: quoniam secundum illum erit amicus illius. ¶ Fili, a iuuentute tua excipe doctrinam, & usque ad canos inuenies sapientiam. ¶ Quasi is qui arat,& qui seminat,accede ad eam, & sustine bonos fructus illius. ¶ in opere enim ipsius exiguum laborabis, & cito edes de generationibus illius.¶ Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excors,¶ Quasi lapidis uirtus probatio erit in illis, & non demorabuntur proiecere illam. ¶ Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius, & non est multis manifesta. quibus autem cognita est, permanet usque ad conspectum Dei.¶ Audi fili,& accipe consilium intellectus, & ne abiicias consilium meum. ¶ Iniice pedem tuum in compedes illius,& in torques illius collum tuum. ¶ subice humerú tuú, & porta illam,& ne acedieris uinculis eius. ¶In omni animo tuo accede ad illam,& in omni uirtute tua conserua uias eius. ¶Inuestiga illam, & manifestabitur tibi & continens factus ne derelinquas eam. ¶ in nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuerteur tibi in oblectationem.¶ Et erunt tibi compedes eius in protectionem fortitudinis,& hases uirtutis, & torques illius in stolam gloriæ.¶ decor enim uitæ est in illa,& uincula illius* alligatura salutaris.¶ Stola' gloriæ indues eam, & coronam gratulationis superpones' tibi ¶Fili, si attenderis mihi,disces,* & si accómodaueris animum tuum, sapiens eris. ¶ Si inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. ¶In multitudine presbyterorum prudentium sta,& sapientiæ illiorum ex corde cómungere, ut omnem narrationem Dei possis audire, & proverbia laudis non effugiant a te.¶Et si uideris sensatum, euigila ad eum,& gradus ostiorum illius exterat pes tuus.¶ Cogitatum tuum habe in præceptis Dei, & in mandatis illius maxime assiduus esto: & ipse dabit tibi cor, & cócupiscentia sapientiæ dabitur tibi.

CAP. VII.

NOli facere mala, & non te apprehendét.¶ Discede ab iniquo,& deficient' mala abs te.¶ Fili,non semines mala in sulcis iniustitiæ, & non metes e in septuplum.¶ Noli quærere ab homine' ducatum, neque a rege cathedram honoris. ¶ Non te iustifices ante Deum, - quoniam agnitor cordis ipse est': & penes regem noli uelle uideri sapiens:¶ Noli quærere fieri iudex, nisi uales uirtute irrumpere iniquitates:ne forte extimescas faciem potentis, & ponas scandalum in agilitate' tua. ¶ Non pectes in multitudine' ciuitatis, nec te immittas in populum,¶ neque alliges duplicia peccata;nec enim in uno eris immunis.¶ Noli esse pusillanimis in animo tuo: exorare,¶& facere eleemosynam ne despicias.¶Ne dicas, In multitudine munerum meorum respiciet Deus, & offerente me Deo Altissimo, munera mea suscipiet. ¶ Non irrideas hominem in amaritudine animæ:¶ est enim qui humiliat & exaltat, circumspector Deus.¶ Noli amare' mendacium aduersus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias ¶ Noli uelle mentiri omne mendacium: assiduitas enim illius non est bona. ¶ Noli uerbosus esse in multitudine presbyterorum, & non iteres uerbum in oratione tua.¶Nóoderis laboriosa opera, & rusticationem creatam ab Altissimo.¶ Non te reputes in multitudine indisciplinatorum.¶ Meméto iræ, quoniam non tardabit. ¶ Humilia ualde spiritum tuum: quoniam uindicta carnis impii ignis & uermis.¶ Noli præuaricari in amicum pecuniam differentem', neque fratrem charissimum, aut sprueris,¶ Noli discedere a muliere sénsata & bona, quam sortitus es in timore Domini: gratia enim uerecundiæ illius super aurum.¶¶Non lædas seruum in ueritate operantem,neque mercenarium dantem animam suam. ¶¶ Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua,-non defraudes illum libertate, neque inopem derelinquas illum.¶ Pecora tibi sunt ? attende illis: & si sunt utilia, perseuerent apud te.¶¶ Filii tibi sunt ? erudi illos, & curua illos a pueritia illorum. ¶ Filiæ, tibi sunt ? serua corpus illarum, & non ostendas hilarem faciem tuam ad illas,¶ Trade filiã, & grande opus feceris, & homini sensato da illam.¶ Mulier si est tibi secundum animam tuam, non proficias illam: & ᵛ odibili' non credas te in toto corde tuo. ¶Honora' patrem tuum,¶ & gemitus matris tuæ ne obliuiscaris. ¶ Memento quoniam nisi per illos- natus' non fuisses: & retribue illis, quomodo & illi tibi.¶ In tota anima tua time Dominum, & sacerdotes illius sanctifica.¶ In omni uirtute tua dilige eum qui te fecit:¶ & ministros eius ne derelinquas.¶ Honora Deú ex tota anima tua,& honorifica sacerdotes. & purga te cum brachijs'.¶ Da illis partem, sicut mandatum est,tibi; primitiarum & purigationis: & de negligentia tua purga te cu paucis.¶ Datum brachiorum tuorum & sacrificium sanctificationis offeres Domino, & initia sanctorum: ¶ & pauperi porrige manum tuam, ut perficiatur propitiatio,& benedictio tua.¶ Gratia latus' in conspectu omnis uiuentis,¶ & mortuo non prohibeas gratiam.¶ Non desis plorántibus in consolatione, & cum lugentibus ambula.¶ Non te pigeat iusitare infirmú: ex his enim in dilectione firmabiris.¶ In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua, & in æternum non peccabis

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

HH CAP.

* *Fila hyacinthina* 6 M S.
ᵛᵛ *Seolam* M S. *Rab.* G.
ᵛᵛ *impones* M S. R.
* *eam* M S. 9. R. *Inf.* 8 9.
ᵛᵛ *discedet* 5 M S - G.
ᵛᵛ *a Domino* G.
Pſ. 142.2 *Eccles.* 7. 17. *Iob* 9. 1. 20. *Luc.* 18.11 21. - G.
ᵛᵛ *a facie tua abscondet se.* *Vnanimẽ* 2 M S. *Rab.*
ᵛᵛ *aquitate* G.
ᵛᵛ *multitudinem Rab* G. *Inf.* 12. 3.
1. *Reg.* 2. 7
ᵛᵛ *arare* G.
Inf. 18. 24
ᵛᵛ *pecunia differenti* M S. G. 9.
Leu. 19. 13 *Inf* 34. 27 *Inf.* 33. 31 *Inf.* 30. 12
ᵛ *μισοῦ μένη.* ᵛᵛ *in toto corde honora* G. *Sup.* 3. 9. *Tob* 4. 3. - M S. *Deu.* 12. 18.
ᵛᵛ *et præcingato cum br.* 5 M S. - G.
Leu. 2. 1. *Nu* 15. 15
καρπὸς ὁλοκαυτώσεως
ᵛᵛ *dari* 2 M S. *Rab.*
Matt. 26. - G

CAP. VIII.

Mat. 5. 25. Insr. 31. 6. Gal. 6. 1. 2 Cor. 2. 6 \\ correptione o. Leu. 19. 32.

NOn litiges cum homine potente, ne forte incidas in manus illius. ¶ Nō contendas cum viro loquace, ne forte contra te construat lites tibi ¶ multos enim perdidit aurum & argentum, & usque ad cor regum extendit, & conuertit. ¶ Non litiges cum homine linguato, & non strues in ignem illius ligna. ¶ Non communices homini indocto, ne male de progenie tua loquatur. ¶ Ne despicias hominem auertentem se a peccato, ‖ neque improperes ei, memēto quoniam omnes in \\ correptione' sumus. ¶ ‖ Ne spernas hominem in sua senectute: etenim ex nobis senescūt. ¶ Noli de mortuo inimico tuo gaudere: sciens quoniam omnes morimur, - & in gaudium \\ uolumus uenire', ¶ ‖ Ne despicias narrationem presbyterorum sapientum, & in prouerbiis eorum conuersare. ¶ ab ipsis enim disces sapientiam, & doctrinam intellectus, & seruire magnatis sine querela. ¶ Non te prætereat narratio seniorum: *ipsi enim didicerunt a patribus suis. ¶ quoniam ab ipsis disces intellectum, & in tempore necessitatis \\ dabis' responsum. ¶ ‖ Non incendas carbones \\ peccatorum arguens eos', & ne incendaris flamma ignis \\ peccatorum illorum'. ¶ Ne contra facie fles contumelios, ne fedeat quasi insidiator ori tuo. ¶ Noli fœnerari homini sortiori te: quod si fœnerauerit, quasi perditum habe. ¶ Non spondeas super uirtutem tuā: quòd si spoponderis, quasi restituens cogita. ¶ Non iudices contra iudicem: quoniam secundum quod \\ iustum' est, iudicat. ¶ ‖ Cum audace non eas in uia, ne forte grauet mala sua in te: ipse enim secundum uoluntatem suam uadit, & simul cum stultitia illius peries. ¶ ‖ Cum iracundo non facias rixam, & cum audace non eas in desertum: quoniam quasi nihil est ante illum sanguis, & ubi non est adiutorium, elidet te. ¶ Cum fatuis consilium non habeas: non enim poterunt diligere nisi quæ eis placent. ¶ Coram extraneo ne facias consiliū: nescis enim quid pariet. ¶ Non omni homini cor tuum manifestes: ne forte infectet tibi gratiam falsam, & conuitietur tibi.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

CAP. IX.

Mat. 5. 28. Gen. 34. 2 2. Re. 11. 4. 1 3. 1. Mat. 10. 15. *ab omnibus præteruntibus MS. R. Versus ille (10) cū eo qui proxime sequitur, in codicibus Græcis non legitur.

NOn æles mulierem sinus tui, ne oblectandat super te malitiam doctrinæ nequam. ¶ Non des mulieri potestatem animæ tuę, ne ingrediatur in uirtute tua, & confundaris. ¶ Ne respicias mulierem multiuolam: ne forte incidas in laqueos illius. ¶ Cum \\ saltatrice' ne assiduus sis: nec audias illam, ne forte pereas in \\ efficacia' illius. ¶ ‖ Virginem ne conspiciatis, ne forte (scandalizeris in decore illius. ¶ ‖ Ne des fornicariis animam tuam in ullo: ne perdas te, & hæreditatem tuam. ¶ Noli circumspicere in uicis ciuitatis, nec oberraueris in plateis illius. ¶ ‖ Auerte faciam tuam a muliere compta, & ne circumspicias speciem alienam. ¶ ‖ propter speciem mulieris multi perierunt: & ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. ¶ Omnis mulier quę est fornicaria, quasi stercus in uia* conculcabitur. ¶ Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt. colloquium enim illius quasi ignis exardescit. ¶ Cum

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

aliena muliere ne sedeas omnino, nec accumbas cum ea super cubitum: ¶ & non alterceris cum illa in uino, ne forte declinet cor tuum in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. ¶ Ne derelinquas amicum antiquum: nouus enim non erit similis illi. ¶ Vinum nouum, amicus nouus \\ uetustescet', & cum suauitate bibes illud. ‖ Non zeles gloriam, & opes peccatoris: nō enim scis quæ futura sit illius subuersio. ¶ Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius. ¶ Longe abesto ab homine potestate habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. ¶ & si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat uitam tuam. ¶ Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingrederis, & super dolentium arma ambulabis. ¶ Secundum uirtutem tuam caue te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudētibus tracta. ¶ Viri iusti sint tibi conuiuæ, & in timore Dei sit tibi gloriatio. ¶ & in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi. ¶ In manu artificum opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, - in sensu uero seniorum uerbum'. ¶ Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus: & temeratus in uerbo suo odibilis erit.

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

CAP. X.

Iudex sapiens iudicabit populum suum, & principatus sensati \\ stabilis' erit. ¶ ‖ Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes in ea. ¶ ‖ Rex insipiens perdet populum suum. & ciuitates inhabitabuntur per sensum \\ prudentium'. ¶ In manu Dei potestas terræ: - & executabilis omnis iniquitas gentium', & utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. ¶ In manu Dei potestas hominis, & super faciem scribæ imponet honorem suum. ¶ ‖ Omnis iniuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniuriæ. ¶ Odibilis coram Deo est' & hominibus superbia: & executabilis omnis iniquitas gentium. ¶ ‖ Regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias, & iniurias, & contumelias, & diuersos dolos. ¶ Auaro \\ autem' nihil est scelestius. Quid superbit' terra & cinis? ¶ Nihil est iniquius quam amare pecuniam: hic enim & animam suam uenalem habet: quoniā in uita sua proiecit intima sua. ¶ Omnis potentatus breuis uita. Languor prolixior grauat medicum. ¶ Breuem languorē præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras morietur. ¶ Cum enim mortuus homo, hæreditabit serpentes, & bestias, & uermes. ¶ Initium superbiæ hominis, apostatare a Deo. ¶ quoniam ab eo qui fecit illum, recessit cor eius, quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subuertet eum in finem. ¶ Propterea exhonorauit Dominus conuentus malorum, & destruxit eos usq; in finem. ¶ Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. ¶ Radices gentium superbarum arefecit Deus: & plantauit humiles ex ipsis gentibus. ¶ Terras gentium euertit Dominus, & perdidit eas usque ad fundamentum. ¶ are-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

feci

\\ uetustescat 3 MS. R. Rab. Ind. 9. 4 2 Re. 15. 10.

\\ terribilis MS. \\ ordinatus G 9. \\ protector G. Pro. 29. 12. 3 Re. 12. 13. \\ potentia G. - G. repetitis 9 quæ in septimo. Leu. 19. 17. - 1 MS. R 16. G. Dan. 4. 14 28. \\ enim 1 MS. \\ μὴ) ἀφ. \\ superbis MS. R. 6 9.

fecit ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum a terra. ✠ Memoriam superborum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensu. ✠ Non est creata hominibus superbia: neque iracundia nationi mulierum. ✠ Semen hominum honorabitur hoc, quòd timet Deum: semen autem hoc exhonorabitur, quòd præterit mandata Domini: ✠ In medio fratrum rector illorum in honore: & qui timent Dominum erunt in oculis illius. ✠ Gloria diuitum, honoratorum, & pauperum, timor Dei est: ✠ non ℣ despicere' hominem iustum pauperem, & ℣ non' magnificare uirum peccatorem diuitem. ✠ Magnus est' iudex, & potens est in honore: & non est maior illo qui timet Deum. ✠ Seruo sensato liberi: seruiēt: & uir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & inscius non honorabitur. ✠ Noli extollere te in faciendo opere tuo, & noli cunctari in tempore angustiæ. ✠ Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quàm qui gloriatur, & eget pane. ✠ Fili, in mansuetudine serua animā tuam, & da illi honorem secundum meritum suum. ✠ Peccantem in animam suam quis iustificabit? & quis honorificabit exhonorantem animam suam? ✠ Pauper gloriatur per disciplinam & timorem suū: & est homo qui honorificatur propter substantiam suam. ✠ Qui autem gloriatur in paupertate, quāto magis in substātia & qui gloriatur in substātia, paupertatē uereatur.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

CAP. XI.

SAPientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum consedere illum faciet. ✠ ‖Non laudes uirum in specie sua, neque spernans hominem in uisu suo, ✠ breuis in uolatilibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. ✠ ‖In uestitu ne glorieris unquam, nec in die honoris tui extollaris: quoniam mirabilia opera Altissimi solius, & gloriosa, & absconsa, & inuisa opera illius. ✠ ‖ Multi tyranni sederunt in throno, & insuspicabilis portauit diadema. ✠ Multi potentes oppressi sunt ℣ ualide', & gloriosi traditi sunt in manus alterorum. ✠ Priusquam interroges, ne uitupereris quēquam: & cum interrogaueris, corripe iuste. ✠ ‖ Priusquam audias, ne respondeas uerbū & in medio ℣ sermonum' ne adiicias loqui. ✠ De ea re, quæ te non molestat, ne ℣ certeris': & in iudicio peccantium ne consitstas. ✠ Fili, ne in multis sint actus tui: ‖ & si dies fueris, non eris immunis a delicto, si enim secutus fueris, non apprehendes: & non effugies, si pregucurreris. ✠ ‖ Est homo laborans, & festinans, & dolens impius: & tanto magis non ℣ abundabit', ✠ ‖Est homo marcidus egens recuperatione, plus deficiens uirtute, & abundans paupertate: ✠ & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius: & mirati sunt in illo multi, & honorauerūt Deum. ✠ ‖ Bona & mala, uita & mors, paupertas & honestas a Deo sunt. ✠ Sapientia & disciplina, & scientia legis apud Deum. Dilectio, & uiæ bonorum apud ipsum. ✠ Error & tenebræ peccatoribus concreata sunt: qui autem exultant in malis, consenescunt in malo'. ✠ Datio Dei permanet iustis, & profectus illius succedit habebit in æternum. ✠ Est qui locupletatur parce agendo, & hæc est pars mercedis illius. ✠ in eo quod dicit: ‖Inueni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus. ✠ ℣ & nescit quod tempus præterea' ℣, & mors appropinquet', & ℣ relinquat' omnia alijs, & moriet'. ✠ Sta in testamento tuo, & in illo colloquere, & in opere mandatorum tuorum uetera fac. ✠ Ne manseris in operibus peccatorum. Confide autem in Deo, & mane in ℣ loco' tuo. ✠ Facile est enim in oculis Dei subito honestare pauperē. ✠ Benedictio Dei in mercedem iusti festinat, & in ℣ honore' ueloci processus illius fructificat. ✠ Ne dicas, Quid est mihi opus, & quæ erunt mihi ex hoc bona? ✠ Ne dicas, Sufficiens mihi sum: & quid ex hoc pessimabor? ✠ ‖ In die bonorum ne immemor sis malorum: & in die malorum ne, immemor sis bonorum: ✠ quoniam facile est coram Deo in die obitus retribuere uniculque secundum uias suas. ✠ Malitia horæ obliuionem facit luxuriæ magnæ, & in fine hominis denudatio operum illius. ✠ Ante mortem ne laudes hominem quēquam, quoniam in filijs suis agnoscitur uir. ✠ Non omnem hominem inducas in domum tuam: multæ enim sunt insidiæ dolosi. ✠ Sicut enim etudiant præcordia ℣ fœtentium', & sicut perdix inducitur in caueam, & ut caprea in laqueum: sic & cor superborum, & sicut ℣ prospector' uidens casum proximi sui. ✠ Bona enim in mala conuertens insidiatur, & in electis imponet maculam. ✠ A scintilla enim una augetur ignis, & ab uno dolo suo augetur sanguis: homo uero peccator sanguini insidiatur. ✠ Attende tibi a pestifero, fabricat enim mala: ne forte inducat super te substantationem in perpetuum. ✠ Admitte ad te alienigenā, & subuertet te in turbine, & abalienabit te a ℣ suis' proprijs.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

CAP. XII.

SI bene feceris, scito cui feceris, & erit gratia in bonis tuis multa. ✠ Benefac iusto, & inuenies retributionem magnam: & si non ab ipso, certe a Domino. ✠ Non est enim' ei bene qui assiduus est in malis, & eleemosynas non danti: quoniam & Altissimus odio habet peccatores, & misertus est pœnitentibus. ✠ ‖ Da misericordi, & ne suscipias peccatorem: & impijs & peccatoribus ℣ reddet' uindictam, custodiens eos in diem uindictæ. ✠ Da bono, & non receperis peccatorem. ✠ Benefac humili, & non dederis impio: prohibe panes ℣ illi dare' ne in ipsis potentior te sit. ✠ nam duplicia mala inuenies in omnibus bonis, quæcunque feceris illi: quoniam & Altissimus odio habet peccatores, & impijs reddet uindictam. ✠ Non agnoscetur in bonis amicus, & non abscondetur in malis inimicus. ✠ In bonis uiri, inimici illius in tristitia & in malitia illius, amicus agnitus est. ✠ Non credas inimico tuo in æternum. sicut enim æramentum, æruginat nequitia illius. ✠ & si humiliatus uadat curuus, adhice animum tuum, & custodi te ab illo. ✠ Non statuas illum pones teniec sedeat ad dexteram tuam, ne cōuersus stet in loco tuo: ne forte conuersus

---

Deſpicias M S. ℣ noli M S. ℣ Magnus & G. Pro. 17. 2

Pro. 12. 9

Gen. 41. 4 Dan. 6. 3. Iob. 7. 18

Act. 12. 21. 1 Re. 15. 28. Esth. 6. 7. ℣ ualde 2 M S. R. ℣ σφῶς

δρα. G.

Deut. 13. 14. 17. 6. Pro. 18. 1.

℣ ermonū 1 M S. Rab. G ℣ certaueris 21. Mt. 1 Tim. 6. 9.

Prou. 10. 23. ℣ abūdat M S. Rab. Iob. 42. 10. Iob. 1. 21. -31 M S. Rab. G.

Luc. 12. 19. ἐγ οὐκ οἶδα τί ἡ καιρὸς παρέχει σοι τοῦτο αὐτόν. illum

M S. R. G. -9 M S. Rab. G. ℣ relinquet M S. G. -5 M S. Rab. ℣ labore G ℣ hora G. Inf. 18. 25. -G. ℣ Satanam M S. ℣ propitiator M S. Rab. -M S. Rab. G.

℣ tui 8 M S. Rab. G. -M S. Rab. G. Gal. 6. 10 ℣ redde ℣ illi dare M S. Rab. ℣ tuos. & ne des illa G.

in locum tuum, inquirat cathedram tuã: & in nouissimo cognoscas uerba mea, & in sermonibus meis stimuleris. ✝ Quis miserebitur incantatori a serpente percussio, & omnibus qui appropiant bestiis? sic & qui comitatur cum uiro iniquo, & obuolutus est in peccatis eius. ✝ Una hora tecum permanebit: si autem declinaueris, non supportabit. ✝ In labiis suis indulcat inimicus, & in corde suo insidiatur, ut iubuertat te in foueam. ✝ In oculis suis lachrymatur inimicus: & si inuenerit tempus, non satiabitur sanguine: ✝ & si incurrerint tibi mala, inuenies eum illic priorem. ✝ In oculis suis lachrymatur inimicus, & quasi adiuuans suffodiet plantas tuas: ✝ Caput suum mouebit, & plaudet manu, & multa susurrans commutabit nultum suum.

CAP. XIII.

QVi tetigerit picem, inquinabitur ab ea: & qui communicauerit superbo, induet superbiam. ✝ Pondus super te ne tolleris, quoniam potentior & locupletior est te. Et quomodo conuenit pactum ollæ ad ollam? quando enim se colliserint, confringetur. ✝ Dives iniuste egit, & fremet: pauper autem læsus tacebit, & si largitus fueris, assumet te: & si non habueris, derelinquet te. ✝ Si habes, consumet te cum, & euacuabit te, & ipse nõ dolebit super te. ✝ Si necessarius illi fueris, supplantabit te, & subridens spem dabit, narrans tibi bona, & dicet, Quid opus est tibi? ✝ Et confundet te in cibis suis, donec te exinaniat bis, & ter: & in nouissimo deridebit te: & postea uidens derelinquet te, & caput suum mouebit ad te. ✝ Humiliate Deo, & expecta manus eius. ✝ Attende, ne seductus in stultitiam humilietis. ✝ Noli esse humilis in sapientia tua, ne humiliatus in stultitiam seducaris. ✝ Aduocatus a potentiore discede: ex hoc enim magis te aduocabit. ✝ Ne improbus sis, ne impingaris: & ne longe sis ab eo, ne eas in obliuionem. ✝ Ne retineas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis uerbis illius, ex multa enim loquela tentabit te, & subridens interrogabit te de abscónditis tuis. ✝ Immitis animus illius conseruabit' uerba tua: & non parcet de malitia, & de uinculis. ✝ Caue tibi, & attende diligenter auditui tuo: quoniam cum subuersione ambulas. ✝ Audiens uero illa, quasi in somnis uide: & uigilabis'. ✝ Omni uita tua dilige Deum, & inuoca illum in salute tua. ✝ Omne animal diligit simile sibi: sic & omnis homo proximum sibi. ✝ Omnis caro ad similem sibi coniungetur, & omnis homo simili sui sociabitur. ✝ Si' communicabit lupus agno: aliquando', sic peccator iusto. ✝ Quæ communicatio sancto homini' ad canem? aut qua pars diuiti ad pauperem? ✝ Venatio leonis onager in eremo: sic & pascua diuitum, sunt pauperes. ✝ Et sicut abominatio est superbo humilitas: sic & execratio diuitis pauper. ✝ Dives commotus confirmatur ab amicis suis: humilis autem cum ceciderit, expelletur' & a notis. ✝ Diuiti decepto multi recuperatores: locutus est superba, & iustificauerunt illum. ✝ humilis decep-

tus est, insuper & arguitur: locutus est sensate, & non est datus ei locus. ✝ Dives locutus est, & omnes tacuerunt, & uerbum illius usque ad nubes perducét. ✝ pauper locutus est, & dicunt, Quis est hic? & si offenderit, subuertent illum. ✝ Bona est substantia, cui non est peccatum in conscientia: & nequissima paupertas in ore impii. ✝ Cor hominis immutat faciem illius, siue in bona, siue in mala. ✝ Vestigium cordis boni, & faciem bonã * difficile inuenies, & cum labore.

CAP. XIIII.

BEatus uir qui non est lapsus uerbo ex ore suo, & non est stimulatus in tristitia delicti. ✝ Felix qui non habuit animi sui tristitiam, & non excidit a spe sua. ✝ Viro cupido & tenaci, sine ratione est substantia, & homini liuido ad quid aurum? ✝ Qui acernat ex animo suo iniuste, aliis congregat, & in bonis illius alius luxuriabitur. ✝ Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit? & non iucundabitur in bonis suis. ✝ Qui sibi inuidet, nihil est illo nequius, & hæc redditio est malitiæ illius: ✝ & si bene fecerit, ignoranter, & non uolens facit: & in nouissimo manifestat' malitiam suam. ✝ Nequam est oculus liuidi, & auertens faciem suam, & despiciens animam suam. ✝ Insatiabilis oculus cupidi, in parte iniquitatis: non satiabitur, donec consumat arefaciens animam suam. ✝ Oculus malus ad mala: & de non satiabitur pane, indigens & in tristitia' erit super mensam suã. ✝ Fili, si habes, benefac tecum, & Deo dignas oblationes offer: ✝ Memor esto, quoniam mors non tardat, & testamentum inferorum quia' demonstratum est tibi: testamentum enim huius mundi morte morieturis. ✝ Ante mortem benefac amico tuo, & secundum uires tuas exporrigens da pauperi. ✝ Non defrauderis a die bono, & particula boni doni non te prætereat. ✝ Nonne alijs relinques dolores & labores tuos in diuisione sortis? ✝ Da & accipe, & iustifica animam tuam. ✝ Ante obitum tuum operare iustitiam: quoniã non est apud inferos inuenire cibum. ✝ Omnis caro sicut fœnum ueterascet, & sicut folium frutificans in arbore uiridi. ✝ Alia generantur, & alia deciuntur: sic generatio carnis & sanguinis, alia finitur, & alia nascitur. ✝ Omne opus corruptibile in fine deficiet: & qui illud operatur, ibit cum illo. ✝ Et omne opus electum iustificabitur: & qui operatur illud, honorabitur in illo. ✝ Beatus uir qui in sapientia morabitur, & qui in iustitia sua meditabitur: & in sensu cogitabit circunspectionem Dei. ✝ Qui excogitat uias illius in corde suo, & in abscónditis suis intelligens, uadens post illam quasi inuestigator, & in uijs illius consistens. ✝ qui respicit per fenestras illius, & in ianuis illius audiens. ✝ qui requiescit iuxta domũ illius, & in parietibus illius figens palum statuet casulam suam ad manus illius, & requiescent in casula illius bona. ✝ per' ruũ' statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis eius morabit. ✝ protegetur sub tegmine illius a feruore, & in gloria eius requiescet.

CAP.

Ier.41.6 -1 M S R. Rab. G. Deu.7.2.4 ✠ tollit 6 M S.R. Rab. ✠ tortiori 1 M S G. -Rab.G. ✠ Inimica 5 M S. R. G. 9. ✠ Iniquitia M S. Pro Textu Rab facit. Est autem uersus iste, pene idem cum præcedente: itaq; Græcis nõ repetitur. *Deest cond. tuis immittis animo illius, & consernabit M S. ✠ ambulas, andiẽ, uerba Rab. ✠ uerba M S. - G. ✠ in somno tuo audita G. Inf.27.10 ✠ consumetur M S. Rab. G. ✠ Sicut M S.R. Pro Textu Rab. facit. ✠ Quid G. -G. ✠ sanctis M S. ✠ vũ vv. hyæne G. ✠ pax 8 M S. G. ✠ expellitur M S. Rab.G.

* et emendatione parabolarũ MS. Græce legitur: Vestigium cordis in bonis, facies uirens (aut hilaris:) et inuentio parabolarũ, cogitatio cum labore. Inf.19.26 23.11.

✠ manifestabit M S. G. Pro 27. 20. Pro 27. 20. ✠ nequam & inuidus M S. ✠ & indigens 1 M S. Rab. G. ✠ & in tristitia 3 M S. ✠ tardabit M S. G. ✠ quod M S. Rab. Sup.4.11. Tob.4.7. Luc.14.13 Isa.40.7. Iac. 1.10. 1 Pet.1. 24. ✠ uestimẽtum G. ✠ uiror-escit M S. G. G. Psal.1.2. - M S. * fructificans M S. R. G. ✠ requiescet G. ✠ enim 1 M S. - G.

CAP. XV.

QVi timet Deum faciet bona: & qui continens est iustitiæ, apprehendet illam, & obuiabit illi quasi mater honorificata, & quasi mulier a virginitate susceptiet illum. Cibabit illum pane uitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potabit illum, & firmabitur in illo, & non flectetur: & continebit illum, & non confundetur: & exaltabit illum apud proximos suos, & in medio ecclesiæ aperiet os eius, & adimplebit illum spiritu sapientiæ & intellectus, & stola gloriæ uestiet illum. Iucunditatē & exultationem thesaurizabit super illum, & nomine æterno hæreditabit illum. Homines stulti nō apprehendent illam, & homines sensati obuiabunt illi: homines stulti non uidebūt eam: longe enim abest a superbia & dolo. uiri mendaces non erunt illius memores: & uiri ueraces inuenientur in illa, & successum habebunt usque ad inspectionem Dei. Non est speciosa laus in ore peccatoris, quoniam a Deo profecta est sapientia. Sapientiæ enim-Dei' affabit laus, & in ore fideli abundabit, & dominator dabit eam illi. Non dicas, Per Deum abest, quę enim odit ne feceris. Non dicas, Ille me implanauit: non enim necessarii sunt ei homines impii. Omne execramentum erroris' odit Dominus, & non erit amabile timentibus eum. Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilii sui. Adiecit mandata & præcepta sua', si uolueris mandata seruare', conseruabunt te, & in perpetuum fidem placitam facere. Apposuit tibi aquā & ignē: ad quod uoluerīs, porrige manum tuam. Ante hominem uita & mors: bonum & malum, quod placuerit ei, dabitur illi. quoniam multa sapientia Dei, & fortis in potentia, & uidens omnes sine interruptione. Oculi Domini ad timentes eum, & ipse agnoscit omnem operam hominis. Nemini mandauit impie agere, & nemini dedit spatium peccandi. non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium & inutilium.

CAP. XVI.

NE iucunderis in filiis impiis, si multiplicentur: nec oblectēris super ipsos, si non est timor Dei in illis. Non credas uitæ illorum, & ne respexeris in labores eorum. Melior est enim unus timens Deum, quam mille filii impii. Et utile est mori sine filiis, quam relinquere filios impios. Ab unoquoque habitabitur patria, & a tribus impiis' deseretur. Multa talia uidit oculus meus, & fortiora horum audiuit auris mea. In synagoga peccantium exardebit ignis, & in gente incredibili exardescet ira. Non exorauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes, qui destruēti sunt confidentes fuæ uirtuti. & non pepercit peregrinationi illorū, & execratus est eos præ superbia uerbi' illorum. Non misertus est illis gentem totam perdens, & extollentem se in peccatis suis. Et sicut' sexcenta millia peditum qui congregati sunt in duritia cordis sui: & si unus fuisset cervicatus, mirum si fuisset in nunis. misericordia enim & ira est cum illo. Potens exoratio', & effundens iram. secundum misericordiam suam, sic correptio illius hominem secundum opera sua iudicat. Non effugiet in rapina peccator, & non retardabit sufferentia' misericordiam facientis. Omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum suorum, & secundum intellectum' peregrinationis ipsius. Non dicas, A Deo abscondar, & ex summo quis mei memorabitur? In populo magno non agnoscar: quæ est enim anima mea in tam immensa creatura? Ecce, cœlum, & cœli cœlorum, abyssus, & uniuersa terra, & quæ in eis sunt, in conspectu illius commouebuntur, montes simul, & colles, & fundamenta terræ: & cum cōspexerit illa Deus, tremore concutientur. Et in omnibus his insensatum est cor: & omne cor intelligitur ab illo. & uias illius quis intelliget, & procellam quam nec oculus uidebit hominis? Nam plurima illius opera sunt in absconsis: sed opera iustitiæ eius quis enunciabit? aut quis sustinebit? Longe enim est testamentum a quibusdā, & interrogatio hominum in contumatione est. Qui minoratur corde, cogitat inania. & uir imprudens & errans cogitat stulta. Audi me fili, & disce disciplinam sensus, & in uerbis meis attende in corde tuo, & dicam in æquitate disciplinam, & scrutabor enarrare sapientiam: & in uerbis meis attende in corde tuo, & dico in æquitate spiritus uirtutes quas posuit Deus in opera sua ab initio, & in ueritate enuncio scientiam eius. In iudicio Dei opera eius ab initio, & ab institutione ipsorum distinxit partes illorum, & initia eorum in gentibus suis. Ornauit in æternum opera illorum, nec esurierunt, nec laborauerunt, & non destiterunt ab operibus suis. Vnusquisq; proximum sibi non angustiabit usque in æternum. Non sis incredibilis' uerbo illius. Post hæc Deus in terram respexit, & impleuit illam bonis suis. Anima autem omnis uitalis denunciabit' ante faciem' ipsius, & in ipsa' iterum reuertio illorum.

CAP. XVII.

DEus creauit de terra hominem, & secundum imaginem suam fecit illum. Et iterum conuertit illum in ipsam, & secundum se uestiuit illum uirtute. Numerum dierum & tempus dedit illi, & dedit illi potestatem eorum quę sunt super terram. Posuit timorem illius super omnem carnem, & dominatus est bestiarum & uolatilium. Creauit ex ipso adiutorii simile sibi, consilium & linguā, & oculos, & aures, & cor dedit illis excogitandi: & disciplina intellectus repleuit illos. Creauit illis scientiam spiritus, sensu impleuit cor illorum, & mala & bona ostendit illis. Posuit oculum ipsorum' super corda illorum ostendere illis magnalia operum suorum, ut nomen sanctificationis collaudent: & gloriari in mirabilibus illius, ut magnalia enarrent opera eius. Addidit illis disciplinam, & legem uitæ hæreditauit illos. Testamentum æternum constituit cum illis, & iustitiam & iudicia sua ostendit illis. Et

magnalia

*illud 30 M 3. Rab. G. 9.

Iob. 4. 10.

*quia non est a Domino missi M 3. R. Rab. - M. 3. G.

- M 3. G. Gen. 1. 27 - G. Mat. 19. 27. consernare & M 3. - 1 M 3. Ier. 21. 8. & M 3 G. Pſl. 33. 16. Heb. 4. 13.

tribus impiorum G. Inf. 21. 10. Gen. 6. 4. Lxx G. - M 3. G. Nu. 14. 20 26. 51. Jac G.

Ἰουδὰ ms ἐξ ἀλλοφύλων. ardabit 1 M 3. misereum nam M 3. G. 9. Rom. 2. 6. meritū 1 M 3. Hæc postrema uersus 15 pars Græce non legitur.

omnium 5 M 3. Rab. G. et 5 M 3. Rab. G. angustiabit M 3. G. & ista in æternū erunt inobedientes G. - M 3. Rab. bang. G. πᾶν τὸς ζῶν ου denunciauit M 3. R. Rab. G. ΠΤΙΣ εἰς αὐτὸν. Gen. 1. 27 2. 7. 5. 1. Sap. 2. 23. 1. Cor. 11. 8. Col. 3. 10. Gen. 1. 22.

oculus meus M 3. Iuuen 4 M 3. G. - 3 M 3. G.

magnalia honoris eius indit oculus illorũ, & honorem vocis audierunt aures illorũ, & dixit illis. Attendite ab omni iniquo. ❡ Et mandauit illis unicuique de proximo suo. ❡ Viæ illorum coram illo sunt semper, non unt abſconſæ ab oculis ipſius. ❡ ¶ In unamquamque gentem præpoſuit rectorem: & pars Dei, Iſrael, facta eſt manifeſta. ❡ Et' omnia opera illorum uelut Sol in conſpectu Dei: & oculi eius ſine intermiſſione inſpicientes in uias eorum. ❡ Non ſunt abſconſa teſtmenta per iniquitatem illorum, & omnes iniquitates eorum in conſpectu Dei. ❡ ¶ Eleemoſyna uiri quaſi ſacculus eius, & gratiam hominis quaſi pupillam conſeruabit. ❡ ¶ & poſtea reſurget, & retribuet illis rettributionem, unicuique in caput ipſorum, & conuertet in interiores partes terræ. ❡ Pœnitentibus autem dedit uiam iuſtitiæ, & confirmauit' deficientes ſuſtinere, & deſtimauit illis ſortem ueritatis. ❡ Conuertere ad Dominum, & relinque peccata tua: preçare ante faciem Domini, & minue offendicula. ❡ Reuertere ad Dominum, & auertere ab iniuſtitia tua, & nimis odito execrationem: ❡ & cogniſce iuſtitias & iudicia Dei, & ſta in ſorte propoſitionis, & orationis altiſſimi Dei. ❡ Inſi partes uade ſeculi ſancti, cum uiuis & dãtibus confeſſionem Deo. ❡ Non demoreris in errore impiorum, ante mortem confitere'. A mortuo quaſi nihil, perit cõfeſſio'. ❡ Confiteberis uiuens, uiuus & ſanus confiteberis, & laudabis Deum, & gloriaberis in miſerationibus illius. ❡ Quam magna miſericordia Domini, & propitiatio illius conuertentibus ad ſe. ❡ Nec enim omnia poſſunt eſſe in hominibus, quoniam non eſt immortalis filius hominis, & in uanitate malitiæ placuerunt. ❡ Quid lucidius ſole? & hic deficiet. Aut quid nequius excogitabit caro & ſanguis? & hoc arguetur. ❡ Virtutem altitudinis cœli ipſe conſpicit: & omnes homines terra & cinis.

CAP. XVIII.

QVi uiuit in æternum, creauit omnia ſimul. Deus ſolus iuſtificabitur, & manet inuictus rex in æternum. ❡ Quis ſufficit enarrare opera illius? Quis enim inueſtigabit magnalia eius? ❡ Virtutem autem magnitudinis eius quis enũciabit? aut quis adiiciet enarrare miſericordiam eius? ❡ Non eſt minuere, neque adiicere, nec eſt inuenire magnalia Dei. ❡ Cum conſummauerit homo, tunc incipiet: & cum quieuerit, operabitur. ❡ Quid eſt homo, & quæ eſt gratia illius? & quid eſt bonum, aut quid nequam illius? ❡ ¶ Numerus dierum hominum, ut multum centum annigua guttæ aquæ maris deputati ſunt: & ſicut calculus arenæ, ſic exiguntur in die æui. ❡ Propter hoc patiens eſt Deus in illis, & effundit ſuper eos miſericordiam ſuam. ❡ Vidit præſumptionem cordis eorum, quoniam mala eſt, & cognouit ſubuerſionem illorum quoniam nequam eſt. ❡ ideo adimpleuit propitiationem ſuam in illis, & oſtendit eis uiam æquitatis. ❡ Miſeratio hominis circa proximum ſuum: miſericordia autem Dei ſuper omnem carnem. ❡ Qui miſericordiam habet, docet, & erudit quaſi paſtor gregem ſuum. ❡ Miſereatur excipiẽs doctrinam miſerationis, & qui feſtinant in iudiciis eius. ❡ Fili, in bonis non des querelam, & in omni dato non des triſtitiam uerbi mali. ❡ Nonne ardorem refrigerabit ros? ſic & uerbum melius quã datum. ❡ Nonne ecce uerbum ſuper datũ bonum? ſed' utraque cum homine iuſtificato. ❡ Stultus acriter improperabit, & datus indiſciplinati exhebescere facit oculos. ❡ Ante iudicium para iuſtitiam tibi, & antequam loquaris diſce. ❡ Ante languorem adhibe medicinam, & ¶ ante iudicium interroga teipſum, & in conſpectu Dei inuenies propitiationem. ❡ Ante languorem humilia te, & in tempore infirmitatis oſtende converſationem tuam. ❡ ¶ Non impediaris orare ſemper, & ne uereris uſque ad mortem iuſtificari: quoniã merces Dei manet in æternum. ❡ Ante orationem præpara animam tuam, & noli eſſe quaſi homo qui tentat Deum. ❡ ¶ Memento iræ in die conſummationis, & tẽpus retributionis in converſatione faciei'. ❡ ¶ Memento paupertatis in tempore abundantiæ, & neceſſitatem, pauperis in die diuitiarum. ❡ A mane uſque ad ueſperam immutabitur tempus, & hæc omnia citata in oculis Dei. ❡ Homo ſapiẽs in omnibus metuit', & in diebus delictorum attendet ab inertia. ❡ Omnis aſtutus agnoſcit ſapientiam, & inuenienti eam dabit confeſſionem. ❡ Senſati in uerbis & ipſi ſapienter egerunt: & intellexerunt ueritatem & iuſtitiam', & inſploraueruntˇ prouerbia & iudicia. ❡ ¶ Poſt concupiſcentias tuas non eas, & a uoluntate tua auertere. ❡ Si præſtes animæ tuæ concupiſcentias eius, faciet te in gaudium inimicis tuis. ❡ Ne oblecteris in turbis nec in modicis' aſſidua enim eſt commiſſio illorum. ❡ Ne fueris mediocris in contentione ex fœnore, & non'eſt tibi nihil in ſeculo': eris enim inuidus uitæ tuæ.

CAP. XIX.

OPerarius ebriolus non locupletabitur: & qui ſpernit modica, paulatim decidet. ❡ Vinum & mulieres apoſtatare faciunt ſapientes, & arguent ſenſatos. ❡ & qui ſe iungit fornicariis, erit nequã, putredo & uermes hæreditabunt illum, & extolletur in exemplum mirus, & tolletur de numero anima eius. ❡ ¶ Qui credit cito, leuis corde eſt, & minorabitur: & qui delinquit in animam ſuam, inſuper habebitur. ❡ Qui gaudet iniquitate, denotabitur: & qui odit correptionem, minuetur uita': & qui odit loquacitatem, extinguit malitiam. ❡ Qui peccat in animam ſuam, pœnitebit: & qui iucundatur in malitia, denotabitur. ❡ Ne teres uerbum nequam & durum, & non minoraberis. ❡ Amico & inimico noli narrare ſenſum tuum: & ſi eſt tibi delictum, noli denudare. ❡ audiet enim te, & cuſtodiet te, & quaſi defendes peccatum odiet te, & ſic aderit tibi ſemper. ❡ Audiſti uerbum aduerſus proximum tuum? commoriatur in te, fidens quoniã non te dirumpet. ❡ A facie uerbi parturit fatuus, tamquam gemitus partus infantis.

Rom. 13 c. 9. 4 M s. ✠ manifeſta. ✠ Super M s. ✠ propter M s. R. In. 29. 16 ✠ Ymaginatum M s. Rab. G. Mat. 25. 35. ✠ & conuerter M s. ✠ in inferiores M s. G. ✠ congregatio 2 M s. ✠ orta M s. ✠ eſt G. ✠ eius 4 M s. ✠ De M s. Rab. G. Ioa. 3 M s. G. ✠ 19 Pſ. 6. 6. 6 M s. 23 M s. ✠ deficit M s. G. ✠ quam quod M s. R. ✠ excogitabit M s. G. Gen. 1. 1. ✠ inueſtigauit Rab. G. Pſ. 89. 10 ✠ gutta 2 M s. Rab. G. ✠ a maris M s. G. ✠ imputatus eſt 1 M s. Rab. G. ✠ effundet 2 M s. G. ✠ effudit M s. Rab. G. q.

Mi' ereatur excipiens M s. Rab. G. ✠ feſtinat M s. ✠ 4 M s. G. 1. Cor. 11. 21. Luc. 18. 1. Luc 18. 1. 1. The. 5. 17. ✠ miſereatis M s Rab. ✠ expoſtet G. Sup. 7. 18. ✠ conuerſione ſacces 4 M s. Rab. G. ✠ temporis ianus G. Sup. 11. 27. ✠ neceſſitatem 1 M s. ✠ mutatur 1 M s. G. ✠ metuet 2 M s. G. ✠ impleuerunt G. Rom. 6. 13 13. 14. ✠ ore immodestis delectaris M s. ✠ nihil G. 1 M s. G. ✠ accuſa M s. Rab. G. 3 Reg. 11. 1. Ioſ. 22. 1 2 2. G. q. Textus ſæpius Retrorum libri. Græcus huius loco alia legat. G. eſt in præcedentium repetitio. ✠ non G.

♦ Sagitta infixa femoris \ carnis': sic uerbum in corde stulti. ♦ Corripe amicum, ne forte nō intellexerit, & dicat: Non feci, ut si fecerit, ne iterū addat facere. ♦ Corripe proximum, ne forte non dixerit: & si dixerit ne forte iteret. ♦ Corripe amicum: ſæpe enim fit commissio. ♦ Et non omni uerbo credas. est qui labitur lingua, sed non ex animo. ♦ Quis est enim qui non deliquerit in lingua sua? ♦ Corripe proximum antequam comminēris. ♦ Et da locum timori Altissimi: quia omnis sapientia timor Dei, & in illa timere Deum, & in omni sapientia dispositio legis. ♦ Et' non est sapientia, nequitiæ disciplina: & non est, \ cogitatus peccatorum', prudentia. Est nequitia, & - in' ipsa execratio, & est insipiens, qui minuitur sapientia. ♦ Melior est homo qui minuitur sapientia, & deficiens sensu in timore, quam qui abundat sensu, & transgreditur legem Altissimi. ♦ Est ſalertia certa, & ipsa iniqua. ♦ Et est qui emittit uerbum certum enarrans ueritatem. Est qui nequiter humiliat se, & interiora eius plena sunt dolo. ♦ - & est iustus qui se nimium submittit - a' multa humilitate: & est iustus' qui inclinat faciem - suam', & fingit se non uidere quod ignoratum est: ♦ * & fi ab imbecillitate uirium uetetur peccare, si inuenerit tempus malefaciendi, malefaciet. ♦ Ex uisu cognoscitur uir, & ab occursu faciei cognoscitur sensatus. ♦ Amictus corporis, & risus dentium, & ingressus hominis enunciant de illo. ♦ Est correptio mendax in ira contumelioſi: & est iudicium quod non probatur esse bonum: & est tacens, & ipse est prudens.

CAP. XX.

QVām bonum est arguere, quàm irasci, & confitentem in oratione non prohibere. ♦ Concupiscentia ſpadonis deuirginabit iuuenculam: ♦ sic qui facit per uim iudicium iniquum. ♦ Quam bonum est correptum manifestare pœnitentiam? sic enim effugies uoluntarium peccatum. ♦ Est tacens, qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui procax est ad loquendum. ♦ Est autem tacens, non habens sensum loquelæ: & est tacens, sciens tempus apti temporis. ♦ Homo sapiens tacebit \ usque ad tempus: lasciuus autem, & imprudens non \ seruabunt' tempus. ♦ Qui multis utitur uerbis, lædet animam suam: & qui potest sibi sumit insulte, odietur. ♦ Est proceſſio in malis uita indisciplinata, & est inuentio in detrimentum. ♦ Est datum quod non est utile: & est datum, cuius retributio duplex. ♦ Est propter gloriam minoratio: & est qui ab humilitate \ leuabit' caput. ♦ Est qui multa redimat modico pretio & restituens ea in ſepeuplū. ♦ Sapiens in uerbis seipsum amabilem facit: gratiæ autem fatuorum effundentur. ♦ Datus insipientis non erit utilis tibi: occulti enim illius ſeptemplices sunt. ♦ exigua dabit, & multa improperabit: & aperto oris sui lius inflammatio est. ♦ Hodie ſæneratur quis, & cras expetit. & odibilis est homo huiusmodi. ♦ Fatuo non erit amicus, & nō erit gratia bonis illius. ♦ qui enim edūt panem illius: fallæ linguæ sunt. ♦ Quoties, & quanti irridebunt eum? ♦ Neque enim quod habendum erat, directo sensu distribuit: similiter & quod non erat habendū. ♦ Lapsus fallæ linguæ, quasi qui - \ in' pauimento \ cadens': sic casus malorum festinanter \ uenient'. ♦ Homo \ acharis' quasi fabula uanauim ore indisciplinatorū assidua erit. ♦ Ex ore fatui reprobabitur parabola: non enim dicit illam in tempore suo. ♦ Est qui uetatur peccare præ inopia, & inanimā suā præ cōfusione, - & ab imprudēti persona perdet eam': - personæ autem acceptione perdet se'. ♦ Est qui præ confusione promittit amico, & lucratus est eum inimicum gratis. ♦ Opprobrium nequam in homine mendacium, & in ore indisciplinatorum assidue erit. ♦ Potior fur quam assiduitas uiri mendacis, perditionem autem ambo hæreditabunt. ♦ Mores hominū mendacium sine honore: & confusio illorum, cum ipſis sine intermissione. ♦ Sapiens in uerbis producet seipsum, & homo prudens placebit magnatis. ♦ ‖ Qui operatur terram suam, multabit acerum. \ frugum'. - & qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur': qui uero placet magnatis, effugiet iniquitatem. ♦ ‖ \ Xenia' & dona excæcant oculos iudicum, & quasi \ mutus in ore auertit' correptiones eorum. ♦ ‖ Sapientia abscondita & thesaurus inuisus: quæ utilitas in utrisque? ♦ Melior est qui celat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

CAP. XXI.

FILI, ♦ peccasti? non adiicias iterum: - \ ed' & de priſtinis deprecare ut tibi dimittantur. ♦ Quasi a facie colubri fuge peccata: & si accesseris ad illam, ſuscipient te. ♦ Dentes leonis dentes eius, interficientes animas hominum. ♦ Quasi romphæa bis acuta omnis iniquitas, plagæ illius non est sanitas. ♦ \ Obiurgatio' & iniuriæ annullabunt ſubſtantiam: \ & domus quæ minus locuples est, annullabitur superbia: sic ſubſtantia superbi eradicabitur'. ♦ Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures - \ eius' perueniet, & iudicium festinato adueniet illi. ♦ Qui odit correptionē, uestigium est peccatoris: & qui timet Deū, conuertetur ad cor suum. ♦ Notus a longe potens lingua audaci: & ſenſatus scit labi te ab ipso. ♦ Qui ædificat domum suam impendiis aliorum, quasi qui colligit lapides tuos in hyemē. ♦ ‖ Stupa collecta \ synagoga peccantium, & consummatio illorum \ flamma ignis. ♦ Via peccantium \ complanata' lapidibus, & \ in fine \ illius \ inferni, & tenebræ, & pœnæ. ♦ Qui custodit iustitiam, continebit ſenſum eius. ♦ Consummatio timoris Dei ſapientia, & ſenſus. ♦ Non erudietur, qui non est ſapiens in bono. ♦ Est autem \ insipientia' quæ abundat in malo: & non est ſenſus ubi \ est' amaritudo. ♦ Sciētia ſapientis tamquam inundatio abundabit, & conſilium illius sicut fons uitæ permanet. ♦ Cor fatui quasi uas confractū, & omnem ſapientiam nō tenebit. ♦ Verbū ſapiens quodcunque audierit ſeius laudabit, & * adiiciet: audiuit luxuriosus & displicebit illi, & proiicit illud post dorsum ſuū. ♦ Narratio fatui quasi ſarcina in uia: nam in labiis ſenſati inuenietur gra-

Wauio 0 Leu. 19. 17 Mat. 18 15. Luc. 17. 3

Iacob. 3. 2

- G.

* Ioseph. Sous λή ἁμαρ- τοις σου

-2 M S. G.

-G. - 1 M S. Rab. G.

* Et ab non fuerit aguisus, anticipabit te 1 M S. G. P.

Eccles. 3. 7. Inf. 32. 6. \ seruabit M S. R. G.

\ leuauit Rab. G. -1 M S. Rab. \ G. \ cadet 1 M S. \ uenter 1 M S. G. \ ingressus 6 M S. Videtur hæc nox subsis

tuisse interpretato Græcæ dictionis, quam interpres reliquerat. - G. - G. ♦ Prou. 12. 11. et 28. 19. \ Iuxta G. - G. \ Munera. - 1 M S. Exo. 23. 8 Deut. 16. 19. \ frenum in ore eorum 1 M S. G. Inf. 41. 18 Sup. 5. 5. - M S. G. \ Complectatur 3 M S. Rab. \ Sic dominus superborum desolabitur. - G. - 1 M S. R. \ Dei M S. Simile uitium est in Rab. & G. Sup. 16. 7. \ complanata 3 M S. R. Rab. G. \ in fine 4 M S. Rab. G. \ Iuxta G. \ sapientia M S. G. \ mundus 5 M S. Rab. Versus iste Græco textu caret ad hunc modum: Est autem cauillatus multiplicans amaritudinē. * ad fo 8 M S. R. Rab. G. quidquam certi reperire ex G. aut ex Latinorum

tia ¶Os prudentis quæritur in ecclesia, & 20
uerba illius cogitabunt in cordibus suis.
¶ Tamquam domus exterminata, sic fatuo 21
sapientia: & scientia insensati inenarrabilia uerba. ¶ Compedes in pedibus, stulto 22
doctrina, & quasi uincula manuum super manum dextram. ¶ Fatuus in risu exal- 23
tat uocem suam: uir autem sapiens uix tacite ridebit. ¶ Ornamentum aureum pru- 24
denti doctrina, & quasi brachiale in brachio dextro. ¶ Pes fatui facilis in domum 25
proximi: & homo peritus confunditur a persona potentis. ¶ Stultus a fenestra respiciet in domum: uir autem eruditus foris stabit. ¶ Stultitia hominis auscultare per 26
ostium: & prudens grauabitur contumelia. ¶ Labia imprudentium stulta narrabunt: uerba autem prudentium statera ponderabuntur. ¶ In ore fatuorum cor 27 28 29
illorum: & in corde sapientium os illorum. ¶ Dum maledicit impius diabolum: ma- 30
ledicit ipse animam suam. ¶ Susurro coinquinabit animam suam, & in omnibus odietur: & qui permanserit, odiosus erit: 31
tacitus & sensatus honorabitur.

CAP. XXII.

IN lapide luteo lapidatus est piger, & omnes loquentur super aspernatione illius. ¶ De stercore boum lapidatus est piger: & omnis qui tetigerit eum, excutiet manus. ¶ Confusio patris est de filio indisciplinato: filia autem in dem- 1 2 3
minoratione stet. ¶ Filia prudens hæreditas uiro suo, nam quæ confundit, in contumeliam sit genitoris. ¶ Patrem & uirum 4 5
confundit audax, & ab impiis non honorabitur: ab utrilque autem inhonorabitur. ¶ Musica in luctu importuna narratio: flagella & doctrina in omni tempore sapientia. ¶ Qui docet fatuum, quasi qui cõglutinat testam. ¶ Qui narrat uerbum nõ audienti, quasi qui excitat dormientem de graui somno. ¶ Cum dormiente loquitur, qui enarrat stulto sapientiam: & in fine narrationis dicit, Quis est hic? Supra mortuum plora, defecit enim lux eius: & supra fatuum plora, defecit enim sensus. ¶ Modicum plora supra mortuum, quoniam requieuit. ¶ Nequissimi enim nequissima uita, super mortem fatui. ¶ Luctus mortui septẽ dies: fatui autem & impii omnes dies uitæ illorum. ¶ Cum stulto ne multum loquaris, & cum insensato ne abieris. ¶ Serua te ab illo, ut non molestiam habeas, & non coinquinaberis peccato illius. ¶ Deflecte ab illo, & inuenies requiem, & non accidiaberis in stultitia illius. ¶ Super plumbum quid grauabitur? & quod illi aliud nomen, quam fatuus? ¶ Arenam & salem, & massam ferri facilius est ferre, quam hominem imprudentem & fatuum, & impium. ¶ Lignamentum lignum colligatum fundamẽto ædificii non dissoluetur: sic & cor confirmatum in cogitatione consilii. ¶ Cogitatus sensati in omni tempore uel metu non deprauabuntur. ¶ Sicut palex in excelsis, & cæmenta sine impensa posita cõtra faciem uenti non permanebunt: ¶ sic & cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistet. ¶ Sicut cor trepidum in cogitatione fatui, omni 20 21 22 23

tempore non metuet: sic & qui in præceptis Dei permanet semper. ¶ Pungens oculum deducit lachrymas: & qui pungit cor, profert sensum. ¶ Mittens lapidem in uolatilia, deniciet illa: sic & qui conuitiatur amico, dissoluit amicitiam. ¶ Ad amicum, etsi produxeris gladium, non desperes: est enim regressus. ¶ Ad amicum. ¶ Si aperuerit os triste, non timeas. est enim concordatio: excepto conuitio, & improperio, & superbia, & mysterii reuelatione, & plaga dolosa, in his hominibus effugiet amicus. ¶ Fidem posside cum amico in paupertate illius, ut & in bonis illius lætereris. ¶ In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, ut & in hæreditate illius coheres sis. ¶ Ante ignem camini uapor & fumus ignis inalitatur: sic & ante sanguinem maledicta, & contumeliæ, & minæ. ¶ Amicum salutare non confundaris, a facie illius non me abscondam: & si mala mihi euenerint per illum, sustinebo. ¶ Omnis qui audierit, cauebit se ab eo. ¶ Quis dabit ori meo custodiam, & super labia mea signaculum certum, ut non cadam ab ipsis, & lingua mea perdat me?

24 25 26 27 28 29 30 31 32 33

CAP. XXIII.

DOmine pater & dominator uitæ meæ ne derelinquas me in consilio eorum: nec sinas me cadere in illa exprobratione. ¶ Quis superponit in cogitatu meo flagella, & in corde meo doctrinam sapientiæ, ut ignorationibus eorum non parcant mihi, & non appareãt delicta eorum, ¶ & ne admireãtur ignorantiæ meæ, & multiplicẽtur delicta mea, & peccata mea abundent, & incidam in conspectu aduersariorum - meorum, & gaudeat inimicus meus? Domine pater & Deus uitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu illorum, ¶ Extollentiam oculorũ meorum ne dederis mihi, & omne desiderium auerte a me. ¶ Auferã me uentris cõcupiscentias, & concubitus concupiscentię ne apprehendant me, & animæ irreuerenti & infrunitæ ne tradas me. ¶ Doctrinam oris audite filii, & qui custodierit illam non periet labris, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. In uanitate sua apprehẽditur peccator, & superbus & maledicus scandalizabitur in illis, ¶ Iuratione mi non assuescat os tuum, ¶ multi enim casus in illa. ¶ Nominatio uero Dei nõ sit assidua in ore tuo, & nominibus sanctorum non admiscearis: quoniam non eris immunis ab eis. ¶ Sicut enim seruus interrogatus assidue, a iuore non minuitur: sic omnis iurans, & nominans, in toto a peccato non purgabitur. ¶ Vir multum iurãs implebitur iniquitate, & non discedet a domo illius plaga. ¶ Et si fruſtrauerit, delictum illius super ipsum erit: & si dissimulauerit, delinquit dupliciter; ¶ & si in uacuum iurauerit, non iustificabitur, replebitur enim res illius tione* domus illius. ¶ Est & alia loquela contraria morti, non inueniatur in hæreditate Iacob. ¶ Etenim a misericordibus omnia hæc auferentur, & in delictis non uolutabuntur. ¶ Indisciplinatæ loquelæ non assuescat os tuum: est enim in illa uerbum peccati. ¶ Memento patris & matris tuæ, in medio

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

cum

---

partiens limpido, & M S. R. ¶ pals ¶ M S. G. ¶ sicut ornatus aurum in pariete limpido. ¶ sic G. M S. Rob. ¶ atui, Omnes MSS. - M S. ¶ Ad amicum si G. ¶ superueneris Rob. G. ¶ proximo 2 M S. Rob. G. ¶ conuiciari M S. Rob. G. - G. Pſ. 140. 3. ¶ in illam exprobrationẽ M S. ¶ in eius M S. Rob. G. ¶ superponat M S. G. ¶ superponet M S. ¶ in 1 M S. G. ¶ animo irreuerenti & infrunito M S. ¶ apprehẽdetur 3 M S. G. Exod. 20. 7. Inſ. 17. 13 Mat. 5. 33. Inſ. 27. 15 * peſſima 2 M S. Rob.

enim magnatorum consistis: ✝ ne forte obliniscatur te Deus in conspectu illorum, & adhibeatur tua infatuatus, impoperium patiaris, & malueris non nasci, & diem natiuitatis tuæ maledicas. ✝ ‖ Homo assuetus in uerbis improperij, in omnibus diebus suis non erudietur. ✝ Duo genera abundant in peccatis, & tertium adducit iram & perditionem. ✝ Anima calida quasi ignis ardens non extinguetur, donec aliquid glutiat: ✝ & homo nequam in ore carnis suæ non desinet donec incendat ignem. ✝ Homini fornicario omnis panis dulcis, non ℵ fatigabitur ' transgrediens usque ad finem. ✝ Omnis homo qui transgreditur lectum suum; contemnens in animam suam, & dicens. ✝ ‖ Quis me uidet? tenebræ circundant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circumspicit me: quem uereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. ✝ Et non ℵ intelligit ' quoniam omnia uidet oculus illius, quoniam expellit a se timorem Dei, huiusmodi hominis timor', & oculi hominum ℵ timentes illum': ✝ & non cognouit quoniam oculi Domini multo plus lucidiores sunt super Solem, circumspicientes omnes uias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in abscónditas partes. ✝ Domino enim Deo antequam creantur, omnia sunt agnita: sic & post perfectum respicit omnia. ✝ ‖ Hic in plateis ciuitatis uindicabitur, & quasi pullus equinus fugabitur: & ubi non sperauit, apprehendetur. ✝ Et erit dedecus omnibus, eo quòd non intellexerit timorem Domini. ✝ Sic & mulier omnis relinquens uirum suum, & statuens hæreditatem ex alieno matrimonio. ✝ primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit: & secundo ℵ uirum suum dereliquit': tertio in adulterio fornicata est, & ex alio uiro filios statuit sibi. ✝ Hæc in ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. ✝ Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. ✝ ℵ derelinquet' in maledictum ℵ memoriam' eius, & dedecus illius non delebitur. ✝ Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est, quàm timor Dei: & nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. ✝ Gloria magna est sequi Dominum, longitudo enim dierum ℵ assumetur ab eo.

CAP. XXIIII.

SApientia laudabit animam suam, & in Deo honorabitur, & in medio populi sui gloriabitur, & in ecclesijs Altissimi aperiet os suum, & in cóspectu uirtutis illius gloriabitur, ✝ & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur, ✝ & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, ✝ dicens', Ego ex ore Altissimi prodiui, primogenita ante omnem creaturam. ✝ Ego feci in cælis ut oriretur lumen indeficiens', & sicut ℵ nebula' texi omnem terram. ✝ Ego in Altissimis habitaui, & thronus meus in columna nubis. ✝ Gyrum cœli circuiui sola, & profundum abyssi penetraui, & in fluctibus maris ambulaui, & in omni terra steti. ✝ Et in omni populo, ✝ & in omni gente primatum

habui. ✝ & omnium excellentium, & humilium corda uirtute calcaui: & in his omnibus requiem quæsiui, & in hæreditate ℵ Domini' morabor. ✝ Tunc præcepit, & dixit mihi creator omnium: & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, ✝ & dixit mihi, In Iacob inhabita, & in Israel hæreditare, & in electis meis mitte radices. ✝ Ab initio * ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum nó desinam: & in habitatione sancta coram ipso ministraui. ✝ Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. ✝ Et radicaui in populo honorificato, ℵ & in partes Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea'. ✝ Quasi cedrus exaltata sum in Libano: ✝ & quasi cypressus in monte ℵ Sion'. quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosæ in Iericho, ✝ Quasi oliua speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. ✝ Sicut cinnamomum, & ℵ balsamum' aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa, dedi suauitatem odoris, ✝ & quasi ℵ storax' & galbanus, & ungula, & gutta, & quasi Libanus non incisus, ✝ & quasi ℵ uaporauit habitationem meam, ✝ & quasi balsamum non mittum odor meus'. ✝ Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiæ. ✝ Ego quasi uitis fructificaui suauitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honestatis. ✝ Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. ✝ In me gratia omnis ℵ uitæ' & ueritatis, in me omnis spes uitæ, & uirtutis. ✝ Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implemini. ✝ ‖ Spiritus enim meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel, & fauum. ✝ Memoria mea in generationes seculorum. ✝ ‖ Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. ✝ Qui audit me, non confundetur: & qui operantur in me, non peccabunt. ✝ Qui elucidant me: uitam æternam habebunt'. ✝ Hæc omnia liber uitæ, & testamentum Altissimi' - & agnitio ueritatis'.

✝ Legem mandauit Moyses in præceptis iustitiarum, & hæreditatem domui Iacob, & Israel promissiones. ✝ Posuit Dauid puero suo excitare regem ex ipso fortissimum, & in throno honoris sedentem in sempiternum. ✝ ‖ * Qui implet' quasi Phison sapientiam, & sicut Tigris in diebus nouorum. ✝ Qui adimplet quasi Euphrates sensum: ‖ qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis. ✝ Qui emittit disciplinam sicut lucem, & assistens quasi Gehon in die uindemiæ. ✝ Qui perfecit primus scire ipsam, & infirmior non inuestigabit eam. ✝ A mari enim ℵ abyssi' cogitatio eius, & consilium illius ℵ in' abyssio magna. ✝ Ego sapientia effudi flumina. ✝ Ego quasi trames aquæ immensæ de fluuio, ego quasi fluuius ℵ Dionis', & sicut aquæ ductus exiui de paradiso. ✝ dixi, Rigabo hortum meum plantationum, & inebriabo ℵ partus' mei fructum. ✝ Et ecce factus est mihi trames abundans, & fluuius meus appropinqua-

ut ad

2.Reg.16. 7.

ℵ effabit 2 MS. Rab. -MS. Rab. Ifa.29.15

ℵ intellexit MS. R. Rab. -G. ℵ mor il lus G.

Leuit. 20 10. Deut. 22. 22.

ℵ in uirū suum delinquit, 1 MS. G.

ℵ derelinquet MS. R. Rab. ℵ relinquetur M S. ℵ memoria M S. ℵ assumes te G. -G.

-G.

-G.

ℵ ὁμίλι- χαν.

ℵ eum M S. Rab. ℵ eum G.

& MSS. R.

ℵ in parte Domini hæreditatis illius G. ✝ ἀπὸ μέρ. ℵ alpalatium MS. Rab. G. ℵ palatius G.

ℵ storax Rab. -G. -G.

ℵ uis MS. Hic uersus Græce non legitur sed in quibusdā codicibus pro ipso, alius, ita ipsū de ec. 24. contra est. Ps. 18 11 Ioan. 6. G. G.

Gen. 2. 13 ΕΥΦΡΑΤΗΣ Ιορ. 3. 15.

Abundauit 4 MS. Rab. G. ℵ ab MS. Rab. G. ℵ storax 3 M S. ℵ pratus MS. G.

uit ad mare. ✠ quoniam doctrinam quasi antelucanum illumino omnibus, & enarrabo illam vsque ad longinquum. ✠ Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormientes, & illuminabo omnes' sperantes in Domino. ✠ Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam illam quærentibus sapientiam, & non desinam in progenies illorum vsque in æuum sanctum. ✠ ¶ Videte quoniam non soli mihi laboraui, sed omnibus exquirentibus veritatem.

CAP. XXV.

IN tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo & hominibus: ✠ Concordia fratrum: & amor proximorum, & uir, & mulier bene sibi consentientes. ✠ Tres species odiuit anima mea, & aggrauor ualde animæ illorum. ✠ Pauperem superbum: & diuitem mendacem: & semen ✠ fatuum' & insensatum. ✠ Quæ in iuuentute tua non congregasti, *quomodo in senectute tua inuenies? ✠ Quam speciosum canitiei iudicium, & presbyteris cognoscere consilium? ✠ Quam speciosa veteranis sapientia, & ✠ gloriosus' intellectus, & consilium? ✠ Corona senum multa peritia, & gloria illorum timor Dei. ✠ Nouem ✠ insuspicabilia cordis' magnificaui, & decimum dicam in lingua hominibus. ✠ Homo qui iucundatur in filijs, uiuens, & uidés subuersionem inimicorum suorum. ✠ ¶ Beatus qui habitat cum muliere sensata, ¶ & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruiuit indigni sc. ✠ Beatus qui inuenit amicum verum, & qui enarrat iustitiam auri audienti: ✠ Quam magnus qui inuenit sapientiam, & scientiam? sed non est super timentem Dominum. ✠ timor Dei super omnia ✠ se' superpoluit. ✠ beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei': qui tenet illum, cui assimilabitur? ✠ Timor Dei initium dilectionis eius: fides autem initio ✠ agglutinandum' est ei. ✠ - Omnis plaga, tristitia cordis est: & omnis malitia, mulieris malitia. ✠ Et' omnem plagam, & non plagam - uidebit' cordis: ✠ & omnem nequitiam, & non nequitiam mulieris: ✠ & omnem obductum, & non obductum odiétium: ✠ & omnem uindictam, & non uindictam inimicorum. ✠ Non est caput nequius super caput colubri: ✠ & non est ira super iram ✠ mulieris'. ¶ Commorari leoni & draconi placebit, quàm habitare cum muliere nequam. ✠ Nequitia mulieris immutat faciem eius: & ✠ obcæcabit' vultum suum tamquam ursus: & quasi saccum ✠ sustendet' ✠ in medio proximorū eius. ✠ Ingemuit uir eius, & audiens suspirauit modicum'. ✠ Breuis omnis malitia super malitiam mulieris, sors peccatorum cadat super illam. ✠ Sicut ascensus arenosus in pedibus ueterani, sic mulier linguata homini quieto. ✠ Ne respicias in mulieris speciem, & non concupiscas mulierem in specie. ✠ Mulieris ira, & irreuerentia, & confusio magna. ✠ Mulier si primatum habeat contraria est uiro suo. ✠ Cor humile, & facies tristis, & plaga ✠ mortis', mulier nequam. ✠ Manus debiles, & genua dissoluta, mulier quæ non beatificat uirum suum. ✠ ¶ A muliere initium factum est peccati, &

per illam omnes morimur. ✠ Non des aquæ exitum, nec mulieri nequam ueniam prodeundi. ✠ Si non ambulauerit ad manum tuam, ✠ - confundet te in conspectu inimicorum'. ✠ A carnibus tuis abscinde illam, ne semper te abutatur.

CAP. XXVI.

VIlieris ¶ bonæ beatus uir: numerus enim annorum ✠ illorum' duplex. ✠ Mulier fortis oblectat uirū suum, & annos uitæ illius in pace implebit. ✠ Pars bona, mulier bona, in parte bona' timentium Deum dabitur uiro pro factis bonis: ✠ diuitis autem, & pauperis cor bonum, in omni tempore vultus illorum hilaris. ✠ A tribus ✠ timuit' cor meum, & in quarto ✠ facies mea metuit': ✠ Delaturam ciuitatis, & collectionem populi, ✠ & calumniam mendacem, super mortem, omnia grauia. ✠ Dolor cordis & luctus, mulier zelotypa. ✠ In mulierem ✠ zelotypa' flagellum linguæ, omnibus communicans. ✠ Sicut boum iugum quod mouetur, ita & mulier nequam. qui tenet illam, quasi qui apprehendit scorpionem: ✠ Mulier ebriosa ira ingens: & contumelia, & turpitudo illius non tegetur. ✠ Fornicatio mulieris in extollentia oculorum, & in palpebris illius agnoscetur. ✠ ¶ In filia non auertente se, firma custodia: ne inuenta occasione utatur se. ✠ Ab omni irreuerentia ✠ oculis' caue, & ne mireris si to neglexerit. ✠ sicut uiator sitiens, ad fontem os aperiet, & ab omni aqua proxima bibet, & contra omnem palum sedebit, & contra omnem sagittam aperiet pharetram, donec deficiat. ✠ Gratia mulieris sedulę delectabit uirum suum, & ossa illius ✠ impinguabit. ✠ Disciplina illius datum Dei est. ✠ Mulier' sensata & tacita, non est immutatio eruditę animæ. ✠ Gratia super gratiam mulier sancta, & pudorata. ✠ Omnis autem ponderatio non est digna continentis animæ. ✠ Sicut Sol orietis mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonæ species in ornamentum domus eius. ✠ lucerna splendens super candelabrum sanctum, & species faciei super aetatem statibilem. ✠ Columnæ autem super bases argenteas, & pedes ✠ firmi' super plantas ✠ stabilis' mulieris. ✠ Fundamenta æterna supra petram solidam, & mandata Dei in corde mulieris sanctæ. ✠ In duobus contristatum est cor meum, & in tertio iracundia mihi adueniet. ✠ Vir bellator deficiens per inopiā, & uir sensatus contemptus: ✠ & qui transgreditur a iustitia ad peccatum, Deus paratus est eum ad romphæam. ✠ Duæ species difficiles & periculosæ mihi apparuerunt, difficile exuitur negocians a negligentia: & nō iustificabitur caupo a peccatis - labiorum'.

CAP. XXVII.

PRopter inopiam multi deliquerunt: ¶ & qui quærit locupletari, auertit oculum suum. ✠ Sicut in medio compagmis lapidum palus figitur: sic & inter medium uenditionis, & emptionis angustiabitur ✠ peccatis', ✠ - Conteretur cum delinquēte delictum', ✠ Si non in timore Domini tenueris te instanter, cito subuertetur domus tua. ✠ Sicut in percussura cribri remanebit ✠ pulus': sic aporia hominis in cogitatu illius. ✠ ¶ Vasa figuli probat for-

nax.

✠ M s. Rab. -G.

S p. 25. 11. ✠ Ilum G.

-M s. G.

✠ ὑλα βάθη.

✠ σφοσάτω ἐφοβήθην.

✠ contra mulierem G.

✠ infideli 6 M s. Rab. Infr. 42. 11.

✠ oculorum 4 M s. G.

✠ oculorū eius 2 M s. R.

✠ imp. de scap. illius. Dativ Dei est nullier M s. G.

✠ formosi G.

✠ stabiles M s. G. Pro Textu facit R. & G.

-G.

1. Tim. 6. 9.

✠ peccatis 2 M s. G. -G.

✠ Iterum 2 M s. Prou. 27. 21.

n ex,& homines iustos tentatio tribulationis. ✠ Sicut rubricatio de ligno ostendit fructum illius: sic uerbum ex cogitatu cordis' hominis. ✠ Ante sermonem nõ laudes uirum: hæc enim tentatio est hominum. ✠ Si sequaris iustitiam apprehendes illam & indues quasi poderem honoris, & inhabitabis cum ea, & proteget te in sempiternum, & in die agnitionis inuenies firmamentum. ✠ Volatilia ad sibi similia conuenient: & ueritas ad eos qui operantur illam, reuertetur. ✠ Leo uenationi insidiatur semper: sic peccata' operantibus iniquitates. ✠ Homo sanctus in sapientia manet sicut Sol: nam stultus sicut Luna mutatur. ✠ In medio insensatorum serua uerbum tempori: in medio autem cogitantiũ assiduus esto. ✠ Narratio peccantium odiosa, & risus illorum in delictis' peccati. ✠ Loquela multum iurans, horripilationem capiti statuet: & irreuerentia ipsius obturatio aurium. ✠ Effusio sanguinis in rixa superborum, & maledictio illorum auditus grauis. ✠ Qui denudat arcana amici, fidem perdit, & non inueniet amicum ad animũ suum. ✠ Dilige proximum, & coniungere fide cum illo. ✠ Quod si denudaueris abscõsa illius, non persequeris' post eum. ✠ Sicut enim homo qui perdit amicum' suũ, sic & qui perdit amicitiam proximi sui. ✠ Et sicut qui dimittit auem de manu sua: sic dereliquisti proximum tuum, & non eum capies. ✠ non illum sequaris, quoniam longe abest: effugit enim quasi caprea de laqueo, quoniam uulnerata est anima eius. ✠ ultra eum non poteris colligare, & maledicti est concordatio. ✠ denudare autem amici mysteria, desperatio est animæ infelicis. ✠ Annuens oculo fabricat iniqua, & nemo eum abiiciet: ✠ in conspectu oculorum tuorum condulcabit' os suum, & super sermones tuos admirabitur. Nouissime autem peruertet os suum, & in uerbis tuis dabit scandalum. ✠ Multa audiui', & non cœquauit ei, & Dominus odiet illum. ✠ Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi' diuidet uulnera. ✠ Et qui foueam fodit, incidit in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo ✠ Facienti nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscet unde adueniat illi. ✠ Illusio, & improperium superborum, & ultio sicut leo insidiabitur illi. ✠ Laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum: dolor autem consumet illos antequam moriantur. ✠ Ira & furor utraque execrabilia sunt, & uir peccator continens erit illorum.

CAP. XXVIII.

QVi uindicari uult, a Domino inueniet uindictam, & peccata illius seruans seruabit. ✠ Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata soluentur. ✠ Homo homini reseruat iram, & a Deo quærit medelam? ✠ In hominem similem sibi non habet misericordiam: & de peccatis suis deprecatur? Ipse dum caro sit, reseruat iram: & propitiationem petit a Deo? quis exorabit pro delictis illius? ✠ Memento nouissimorum, & desine inimicari. ✠ Tabitudo' enim &

8 mors imminent in mandatis - eius'. ✠ Memorare timorem Dei, & non irascaris proximo ✠ Memorare testamentum Altissimi, & despice ignorantiam proximi. ✠ Abstine te a lite, & minues peccata. ✠ homo enim iracundus incendit litem, & uir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium immittet inimicitiam. ✠ Secundum enim ligna syluæ, sic ignis exardescit: & secundum uirtutem hominis, sic iracundia illius erit, & secundum substantiam suam exaltabit iram suam. ✠ Certamen festinatum incendit ignem: & lis festinans effundit sanguinem: & lingua testificans adducit mortem. ✠ Si sufflaueris quasi ignis' exardebit: & si expueris super illam', extinguetur; & utraque ex ore proficiscuntur. ✠ Susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbauit pacem habentes. ✠ Lingua tertia multos commouit, & dispersit illos de gente in gentem. ✠ ciuitates muratas diuitum destruxit, & domos magnatorum effodit. ✠ Virtutes populorum consedit, & gentes fortes dissoluit. ✠ Lingua tertia mulieres viratas' eiecit, & priuauit illas laboribus suis. ✠ qui respicit illam, non habebit requiem, nec habebit amicum in quo requiescat'. ✠ Flagelli plaga liuorem facit: plaga autem linguæ comminuet ossa. ✠ Multi ceciderunt in ore gladij, sed non sic quasi qui interierunt per linguam - suam'. ✠ Beatus qui rectus est a lingua nequam, qui in iracundiam illius non transiuit, & qui non attraxit iugum illius, & in uinculis eius non est ligatus: ✠ iugum enim illius, iugum ferreum est: & uinculum illius, uinculum æreum est. ✠ Mors illius, mors nequissima: & utilis potius inferus, quàm illa. ✠ Perseuerantia illius non permanebit, sed obtinebit uias iniustorum: & in flamma sua non comburet iustos. ✠ Qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardebit in illis, & non extinguetur, & immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus lædet illos. ✠ Sepi aures tuas spinis, & linguam nequam noli audire, & ori tuo facito ostia, & seras - auribus tuis'. ✠ Aurum tuum & argentum tuum confla, & uerbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos: ✠ & attende ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & fit casus tuus insanabilis in mortem.

CAP. XXIX.

QVi facit misericordiam, fœneratur proximo suo: & qui præualet manu, mandata seruat. ✠ Fœnerare proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo. ✠ Confirma uerbum, & fideliter age cum illo: & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est. ✠ Multi quasi inuentionem æstimauerunt fœnus, & præstiterunt molestiam his qui se adiuuerunt. ✠ Donec accipiant, osculantur manus dantis, & in promissionibus humiliant uocem suam: ✠ Et in tempore redditionis postulabit tempus, & loquetur uerba tædij, & murmurationum, & tempus causabitur. ✠ si autem potuerit reddere, aduersabitur, solidi' uix reddet dimidium, & computabit illud quasi in-

uentionem.

-M S. Rab. G.
Pron. 26. 21.
in fcin- illam G. illum Rab. * & MS. Rab. G.
viritas MS. Sortes Rab. ἅγ- δοέα
nec habitabis: cũ requie 2 M S. Rab. G. -G.
Rab. G.
ccedit 2 MS. G. diuer- fatus fi- fide 8 MS. uersa- ns fol. MS. Diuer- fatur fol. MS. -G.

uentionem. ✝ Sin autem, fraudabit illum pecunia sua, & possidebit illum inimicum gratis: ✝ & conuicia & maledicta reddet illi, & pro honore, & beneficio reddet illi contumeliam. ✝ Multi ✠ non causa nequitiæ non fœnerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt. ✝ Verumtamen, super humilem, animo fortior esto, & pro eleemosyna non trahas illum. ✝ Propter mandatum assume pauperem: & propter inopiã eius ne dimittas eum uacuum. ✝ Perde pecuniam propter fratrem, & amicum tuum: & non abscondas illam sub lapide in perditionem. ✝ ‖ Pone thesaurum tuum in præceptis Altissimi, & proderit tibi magis, quam aurum. ✝ Conclude eleemosynam in ✠ corde' pauperis, & hæc pro te exorabit ab omni malo. ✝ ‖ Eleemosyna uiri quasi sacculus cum ipso, & gratiam hominis quasi pupillam conseruabit. ✝ & postea resurget, & retribuet illis retributionem, unicuique in caput illorum'. ✝ Super scutum potentis, & super lanceam, aduersus inimicum tuum pugnabit. ✝ Vir bonus fidem facit * proximo suo: & qui perdiderit confusionem, derelinquet fibi. ✝ Gratiam fideiussoris ne obliuiscaris: dedit enim pro te animam suam. ✝ ✠ Repromissorem' fugit peccator & immundus. ✝ Bona repromissoris sibi adscribit peccator: & ingratus sensu derelinquet liberantem se. ✝ - Vir repromittit de proximo suo: & cum perdiderit erubescentiam, derelinquetur ab eo'. ✝ Repromissio nequissima multos perdidit ✠ dirigentes', & commouit illos quasi fluctus maris. ✝ Viros potentes gyrans migrare fecit, & vagati sunt in gentibus alienis. ✝ Peccator transgrediens mandatum Domini, incidet in promissionem nequã: & qui conatur multa agere, incidet in iudicium. ✝ Recupera proximum secundum uirtutem tuam, & attende tibi ne incidas. ✝ ‖ Initium uitæ hominis, aqua & panis, & uestimentum, & domus protegens turpitudinem. ✝ Melior est uictus pauperis sub tegmine asserum, quàm epulæ splendidæ in peregre sinu domicilio. ✝ ✠ Minimum pro magno' placeat tibi, & impropertium peregrinationis non audies. ✝ Vita nequam hospitandi de domo in domum: & ubi hospitabitur, non fiducialiter aget, nec aperiet os. ✝ Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos, & ad hæc amara audiet: ✝ Transi hospes, & orna mensam: & quæ in manu habes, ciba cæteros. ✝ Exi a facie honoris amicorum meorum, necessitudine domus meæ, hospitio mihi facta ✠ est' frater. ✝ Grauia hæc homini habenti sensum, Correptio domus, & impropertium fœneratoris.

CAP. XXX.

Qui diligit filium suum, assiduat illi flagella, ut lætetur in nouissimo suo, & non palpet proximorum ostia. ✝ ' Qui docet' filium suum, laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. ✝ ‖ ' Qui docet' filium suum, in zelum mittit inimicum, & in medio amicorum gloriabitur in illo. ✝ Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus, similem enim reliquit sibi post se. ✝ In uita sua uidit, & lætatus est in illo: in obitu suo non est contristatus, nec confusus est coram inimicis. ✝ Reliquit enim defensorem domus contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. ✝ Pro animabus filiorum colligabit uulnera sua, & super omnem uocem turbabuntur uiscera eius. ✝ Equus indomitus euadit durus, & filius remissus euadet præceps. ✝ Lacta filium, & pauentem te faciet: lude cum eo, & contristabit te. ✝ Non corrideas illi: ne dulcas, & in nouissimo obstupescent dentes tui. ✝ Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cogitatus illius. ✝ ‖ Curua ceruicem eius in iuuentute, & tunde latera eius dum infans est: ne forte induret, & non credat tibi, & erit tibi dolor animæ. ✝ Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudinem illius offendas. ✝ Melior est pauper sanus, & fortis uiribus, quàm diues imbecillis & flagellatus malitia. ✝ Salus animæ in sanctitate iustitiæ, - & ' melior est omni auro, & argento: & corpus ualidum, quàm ✠ sensus' immensus. ✝ Non est census super censum salutis corporis: & non est oblectamentum super cordis gaudium. ✝ Melior est mors, quàm uita amara: & requies æterna, quàm languor perseuerans. ✝ Bona abscondita in ore clauso, quasi appositiones epularum circumpositæ sepulchro. ✝ ‖ Quid proderit libatio idolo? nec enim manducabit, nec odorabitur: ✝ sic qui efficitur a Domino, & portans mercedes iniquitatis. ✝ Videns oculis, & ingemiscens, sicut spado complectens uirginem, & suspirans. ✝ ‖ Tristitiam non des animæ tuæ, & non affligas temetipsum in consilio tuo. ✝ Iucunditas cordis, hæc est uita hominis, & thesaurus sine defectione sanctitatis: & exultatio uiri est longæuitas. ✝ Miserere animæ tuæ placens Deo, & contine, & congrega cor tuum in sanctitate eius: & tristitiam longe expelle a te. ✝ Multos enim occidit tristitia, & non est utilitas in illa. ✝ Zelus, & iracundia minuunt dies, & ante tempus senectam adducet cogitatus. ✝ Splendidum cor, bonum in epulis est: epulæ enim illius diligenter fiunt.

CAP. XXXI.

Vigilia honestatis ✠ tabefaciet' carnes, & cogitatus illius aufert somnum. ✝ Cogitatus præscientiæ auertit sensum, & infirmitas grauis sobriam facit animam. ✝ Laborauit diues in congregatione substantiæ, & in requie sua replebitur bonis suis. ✝ Laborauit pauper in diminutione uictus, & in fine inops fit. ✝ Qui aurum diligit, non iustificabitur: & qui insequitur consumptionem, replebitur ex ea. ✝ ‖ Multi dati sunt in auri casus, & facta est in specie ipsius perditio illorum. ✝ Lignum offensionis est aurum sacrificantium. uæ illis qui sectantur illud, & omnis imprudens deperiet in illo. ✝ Beatus diues qui inuentus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec sperauit in pecunia, & thesauris. ✝ Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in uita sua. ✝ ✠ Quis' probatus est in illo, & perfectus * est, & erit illi * ✠ gloria æterna'? ✠ qui' potuit transgredi, & non est transgre-

-MS. G. ✠ ουν igitur G. Codex autem Vaticanus conformiter Textui οὐ legit. Tob. 4.10 Vide MS. ✠ veneranda libus tuis G. Sap. 17. 18. -G. atque ex 17. capite, hic adscripta videntur * pro 2 MS. Rab. ✠ Repromissione MS. G. -G. videtur, conciderat conversa 19. & proinde desumpta esse ex altera translatione. ✠ diligentes O. ✠ delinquetes O. Infr. 39. 31. ✠ Super minimum & magnã MS. G. ✠ eo O. Prou. 13. 2 & 33. 13 ὁ πατὴρ ἐν υἱῷ Deu. 6. 7. ὁ δὲ δάκνων. MS. G. ✠ censui MS. R. Rab. G. Dan. Prou. 12. 25. 15. 13 & 17. 22. ✠ tabefaciet MS. G. Sap. 8. 3. ✠ Qui MS. R. * sunctus MS. R. * in to MS. G. ✠ gloriam aternã 3 MS. G. ✠ qui 1 MS. G.

sus: & facere mala, & non fecit. ✝ ideo stabilita sunt bona illius in Domino, & elee mosynas illius enarrabit omnis' Ecclesia sanctorum. ✝ Supra mensam magnam sedisti? non aperias super illam faucem tuã prior. ✝ Non dicas, Vbi multa' sunt quæ super illam sunt. ✝ Memento quoniam malus est oculus nequam. ✝ Nequins oculo quid creatum est? ideo ab omni facie- suã' lachrymabitur. cũm uiderit. ✝ Ne'extendas manum tuam prior, & inuidia contaminatus erubescas. ✝ Ne comprimaris in conuiuio. ✝ Intellige quæ sunt proximi tui ex te ipso. ✝ Vtere quasi homo frugi his quæ tibi apponuntur: & non cum manducas multum, odio habearis. ✝ Cessa prior, causa disciplinæ: & noli nimius esse, ne forte offendas. ✝ Et si in medio multorum sederis, prior illis ne extendas manum tuam: nec prior poscas bibere. ✝ Quam sufficiens est homini erudito- uinum' exiguum, & in dormiendo non laborabis ab illo, & non senties dolorem. ✝ Vigilia, & cholera, & tortura uiro infrunito: ✝ somnus sanitatis in homine parco. dormiet vsque in mane, & anima illius cum ipso delectabitur. ✝ Et si coactus fueris in edendo multum, surge e medio, & uome: & refrigerabit te, & non adduces corpori tuo infirmitatem. ✝ Audi me fili, & ne spernas me: & in nouissimo inuenies uerba mea. ✝ In omnibus operibus tuis esto uelox, & omnis infirmitas non occurret tibi. ✝ ‖ Splendidum in panibus benedicent labia multorum, & testimonium veritatis illius fidele. ✝ In nequissimo pane' murmurabit ciuitas, & testimonium nequitiæ illius uerum est. ✝ Diligentes' in uino noli prouocare': multos enim exterminauit uinum. ✝ Ignis probat ferrum durum: sic uinum corda superborum arguet in ebrietate potatum. ✝ Æqua uita hominibus, uinum in sobrietate: si bibas illud moderate, erit sobrius. ✝ Quæ uita est, quæ minuitur uino? ✝ Quid defraudat uitam? Mors'. ✝ ‖ Vinum in iucunditate creatum est, & non in ebrietatem, ab initio. ✝ Exultatio animæ & cordis uinum moderate potatum. ✝ Sanitas est animæ & corpori sobrius potus. ✝ Vinum multum potatum, irritationẽ, & iram, & ruinas multas facit. ✝ Amaritudo animæ uinum multum potatum. ✝ Ebrietatis animositas, imprudentis offensio, minorans uirtutem, & faciens uulnera. ✝ In conuiuio uini non arguas proximum: & non despicias eum in iucunditate illius: ✝ verba improperij non dicas illi: & non premas illum in repetendo.

CAP. XXXII.

REctorem te posuerunt? noli extolli: esto in illis quasi unus ex ipsis. ✝ Curam illorum habe, & sic conside'ra', & omni cura tua explicita recumbe: ✝ ut læteris propter illos, & ornamentum gratiæ 'accipias coronam, & dignationem' consequaris corrogationis'. ✝ Loquere maior natu: decet enim te. ✝ primum verbum diligenti' scientiam, & ne impedias musicam. ✝ ‖ Vbi auditus non est, non effundas sermonem, & importune noli extolli in sapientia tua. ✝ Gemmula carbunculi in ornamento auri, & comparatio' muficorum in conuitio uini. ✝ Sicut in fabricatione auri signum est' smaragdi: sic numerus' muficorum in iucundo, & moderato uino. ✝ Audi tacens, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. ✝ Adolescens loquere in tua causa uix. ✝ Si bis interrogatus fueris, habeat caput' responsum tuum. ✝ In multis esto quasi insciens, & audi tacens simul & quærens'. ✝ ‖ In medio magnatorum non præsumias: & ubi sunt senes, non multum loquaris. ✝ Ante grandinem præibit coruscatio: & ante uerecundiam præibit gratia. & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. ✝ Et hora surgendi non tardes', præcurre autẽ prior' in domum tuam, & illic auoca're', & illic lude, ✝ & age conceptiones tuas, & non in delictis & uerbo superbo. ✝ Et super his omnibus benedicito Dominum qui fecit te, & inebriantem te ab omnibus bonis suis. ✝ Qui timet Dominum, excipiet doctrinam eius: & qui uigilauerint ad illum, inuenient benedictionem. ✝ Qui quærit legem, replebitur ab ea: & qui insidiose agit, scandalizabitur ab ea. ✝ Qui timẽt Dominum, inuenient iudicium iustum, & iustitias quasi lumen accendent. ✝ Peccator homo vitabit correptionem, & secundum uoluntatem suam inueniet comparationem. ✝ Vir consilij non disperdet intelligentiam, alienus & superbus non pertimelcet timorem. ✝ etiam postquam fecit cum eo fine consilio, & tuis inclectationibus arguetur. ✝ Fili, sine consilio nihil facias, & post factum non pœnitebis. ✝ In uita ruinæ non eas, & non offendes in lapides: nec credas te uiæ laboriosæ, ne ponas animæ tuæ scandalum. ✝ Et a filijs tuis caue, & a domesticis tuis attende. ✝ In omni opere tuo 'crede ex fide' animæ tuæ, hoc est enim conseruatio mandatorum. ✝ Qui credit Deo, attendit mandatis: & qui confidit in illo non minorabitur.

CAP. XXXIII.

TImenti Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conseruabit, & liberabit a malis. ✝ Sapiens non odit mandata & iustitias, & non illidetur quasi in procella nauis. ✝ Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis. ✝ Qui interrogatione manifestat, parabit uerbum, & sic deprecatus exaudietur, & conseruabit disciplinam, & tunc respondebit. ✝ ‖ Præcordia fatui quasi rota carri: & quasi axis versatilis cogitatus illius. ✝ Equus emissarius, sic & amicus subsannator, sub omni supra sedente hinnit. ✝ Quare dies dierum superat? & iterum lux lucem, & annus annum a Sole'. ✝ A' Domini scientia separati sunt, facto Sole, & præceptio custoditę. ✝ Et immutauit tempora, & dies festos ipsorũ, & in illis dies festos celebrauerũt ad horã. ✝ Ex ipsis exaltauit & magnificauit Deus, & ex ipsis posuit in numerũ dierũ. Et omnes homines de solo, & ex terra unde creatus est Adam. ✝ In multitudine disciplinæ Domini' separauit eos, & immutauit uias eorũ. ✝ Ex ipsis benedixit, & exaltauit, & ex ipsis sanctificauit, & ad se applicauit. & ex ipsis maledixit & humiliauit, & cõuertit illos a separatione ipsorum. ✝ ‖ Quasi lutũ figuli

In manu ipſius, plaſmate illud & diſponere. ✝ Omnes uiæ eus ſecundum diſpoſitionem eius: ſic homo in manu illius qui ſe fecit, & reddet illi ſecundum iudicium ſuum. ✝ Contra malum bonum eſt, & contra mortem uita: ſic & contra uirum iuſtum peccator. Et ſic intuere, in omnia opera Altiſſimi. ✝ ‖ Duo ℣ - contra' duo, & unũ contra unum. ✝ Et ego nouiſſimus euigilaui, & quaſi qui colligit acinos poſt uindemiatores. ✝ In benedictione Dei & ipſe ſperaui: & quaſi qui uindemiat, repleui torcular. ✝ ‖ Reſpicite quoniam non mihi ſoli laboraui, ſed omnibus exquirentibus diſciplinam. ✝ Audite me magnati, -& omnes' populi', & rectores Eccleſię, auribus percipite. ✝ Filio & mulieri, fratri & amico non des poteſtatem ſuper te in uita tua: & non dederis alij poſſeſſionem tuam: ne forte pœnitcat te, & deprecetis pro illis. ✝ Dum adhuc ſuperes & aſpiras, non immutabit te omnis caro. ✝ Melius eſt enim ut ſ:lij tui te rogent, quàm te reſpicere in manus filiorum tuorum. ✝ In omnibus operibus tuis præcellens eſto. ✝ Ne dederis maculam in ℣ gloriam tuam'. In die conſummationis dierum uitæ tuæ, & in tempore exitus tui diſtribue hæreditatem tuam. ✝ Cibaria, & uirga, & onus aſino: panis, & diſciplina, & opus ſeruo. ✝ Operatur in diſciplina, & quærit requieſcere: laxa manus illi, & quærit libertatem. ✝ Iugum & lorum curuant collum durum, & -ſeruum inclinant operationes aſſiduæ'. ✝ Seruo maleuolo tortura & compedes, mitte illum in operationem; ne uacet. ✝ multam enim malitiam docuit otioſitas. ✝ In opera conſtitue eum: ſic enim condecet illum. Quòd ſi non obaudierit, curua illum compedibus, & non amplifices ſuper omnem carnem: verum ſine iudicio nihil facias graue. ✝ ‖ Si eſt tibi ſeruus, * ſit tibi quaſi anima tua: quaſi fratrẽ ſic eum tracta: quoniam in ſanguine animæ comparaſti illum. ✝ Si læſeris eum iniuſte, in fugam conuertetur. ✝ & ſi ℣ extollens' diſceſſerit: quem quæras, & in qua uia quæras illum, neſcis.

CAP. XXXIIII.

VAna ſpes, & mendacium viro inſenſato: & ſomnia extollunt imprudẽtes. ✝ Quaſi qui apprehendit umbram, & perſequitur uentum: ſic & qui attendit ad uiſa mendacia. ✝ hoc ſecundum hoc uiſio ſomniorum, ante faciem hominis ſimilitudo - alterius' hominis. ✝ Ab immundo quid mundabitur? & a mendace quid uerum dicetur? ✝ Diuinatio erroris & auguria, mendacia, & ſomnia malefacientium, vanitas eſt, ✝ Et ſicut parturientis, cor tuum phantaſias patitur, niſi ab Altiſſimo fuerit emiſſa viſitatio, ne dederis in illis cor tuum. ✝ multos enim errare fecerunt ſomnia, & exciderunt ſperantes in illis, ✝ Sine mendacio conſummabitur ℣ verbum - legis', & ſapientia in ore fidelis ℣ comprobatur'. ✝ - Qui non eſt tentatus, quid ſcit? Vir in multis expertus, cogitabit multa: & qui multa didicit, enarrabit intellectum. ✝ Qui non eſt expertus, pauca recognoſcit: qui autem in multis ℣ factus' eſt, ℣ multiplicat' inalitiam. ✝ - Qui tentatus non eſt, qualia ſcit? qui implanatus eſt, ℣ abundabit nequitia'. ✝ Multa uidi ℣ enarrando', & plurimas uerborum conſuetudines. ✝ Aliquoties uſque ad mortem periclitatus ſum horum cauſa, & liberatus ſum gratia Dei. ✝ Spiritus timentium Deum ℣ quæritur', - & ', in reſpectu illius ℣ benedicetur'. ✝ Spes enim illorum in ſaluantem illos, & oculi Dei in diligentes ſe. ✝ Qui timet Dominum nihil trepidabit, & non pauebit: quoniam ipſe eſt ſpes eius. ✝ Timentis Dominum beata eſt anima eius. ✝ Ad quem reſpicit, & quis eſt fortitudo eius? ✝ ‖ Oculi Domini ſuper timentes eum, protector potentiæ, firmamentum uirtutis, tegimen ardoris, & umbraculum meridiani, deprecatio offenſionis, & adiutorium caſus, exaltans animam, & illuminans oculos, dans ſanitatem, & uitam & benedictionem. ✝ ‖ Immolantis ex iniquo oblatio eſt maculata, & non ſunt beneplacitæ ſubſannationes iniuſtorum. ✝ Dominus ſuſtinentibus ſe in uia ueritatis & iuſtitiæ. ✝ ‖ Dona iniquorum non probat Altiſſimus, nec reſpicit in oblationes iniquorum: nec in multitudine ſacrificiorum eorum propitiabitur peccatis. ✝ Qui offert ſacrificium ex ſubſtantia pauperum, quaſi qui victimat filium in conſpectu patris ſui. ✝ Panis egentium, uita ℣ pauperum' eſt: qui defraudat illum, homo ſanguinis eſt. ✝ Qui aufert in ſudore panem, quaſi qui occidit proximum ſuum. ✝ ‖ Qui effundit ſanguinem, & qui fraudem facit mercenario, fratres ſunt. ✝ Vnus ædificans, & unus deſtruens: quid prodeſt illis, niſi labor? ✝ Vnus orans, & unus maledicens: cuius uocem exaudiet Deus? ✝ Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit ℣ eum', quid proficit lauatio illius? ✝ ſic homo, qui ieiunat in peccatis ſuis: & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando ſe? orationem illius quis exaudiet?

CAP. XXXV.

QVi conſeruat ℣ legem', multiplicat orationem. ✝ ‖ Sacrificium ℣ ſaluare - eſt' attendere mandatis, & diſcedere ab omni iniquitate: ✝ - & propitiationem litare ſacrificijs ſuper iniuſtitias': & deprecatio pro peccatis, recedere ab iniuſtitia. ✝ Retribuet gratiam qui offert ſimilaginem: & qui facit miſericordiam, offert ſacrificium. ✝ Beneplacitum eſt Domino recedere ab iniquitate: - & deprecatio pro peccatis recedere ab iniuſtitia'. ✝ ‖ Non apparebis ante cõſpectum Domini vacuus. ✝ Hæc enim omnia propter mandatum Dei ſunt. ✝ Oblatio iuſti impinguat altare, & odor ſuauitatis eſt in conſpectu Altiſſimi. ✝ Sacrificium iuſti acceptum eſt, & ℣ memoriam eius' non obliuiſcetur Dominus. ✝ Bono animo gloriam redde Deo: & non minuas primitias manuum tuarum. ✝ ‖ In omni dato hilarem fac vultum tuum, & in exultatione ſanctificã decimas tuas. ✝ ‖ Da Altiſſimo ſecundum datum eius, & in bono oculo ℣ adinuentionem' facito manuum tuarum: ✝ quoniam Dominus retribuens eſt, & ſepties tantum reddet tibi. ✝ ‖ Noli offerre munera prauа, non enim ſuſcipiet illa. ✝ Et noli ℣ inſpicere' ſacrificium iniuſtum, quoniam Dominus iudex eſt, ‖ & non eſt apud

illum

Inſ. 42.25 -1 MS. G. ℣ & MS. Rab.

Sup. 24. 47. -G 9. -G.

℣ gloria tua MS. G.

-G. Sup 7.23. * fidelis M S. R. * bonus MS. Rab. ℣ enſanus MS. Verum codex ibm G. nihil hæ rum addi tur. ℣ tollens' MS. G.

-6 MS. G.

℣ lex G. -MS. Rab. ℣ complãtabitur 3 MS. Rab. ℣ consummatio G. -G ℣ fatuus MS. ℣ multiplicabit MS. -8 MS. Rab.

℣ abundo aut neque MS. ℣ errando 1 MS. G. ℣ quæritur MS. ℣ vincit G. ℣ benedicitur M.S. Rab. -G. P/.32.18.

Prou. 21. 27. Pro. 15. 8 ℣ pauperis MS. R. Rab. Verũ Textus eſt formis eſt G. Leuit. 19. 13. Sup. 7. 22. ℣ mortuũ MS. R. ℣ ὑπὸ τοῦ ℣ verbum 24 MS. 1. Reg. 15. 22. Ier. 7. 3. ℣ ſalutaris MS. G. -1 MS. G. -3 MS. Rab. G. -6 MS. Exod. 23. 15. & 34. 22. Deut. 16. 16. * ΤΟΜΥΝ ΜΟΣΟΥ ΜΟΥ ΣΩΤΗΣ. 2. Cor. 9 7 Tob. 4. 9. ℣ admonitionem 3 MS. Leuit. 22. 20. Deut. 15. 41. ℣ ex pecunia tua Rab. G. Deut. 19. 17. 2. Par. 19. 7. Iob 34. 19 Sap. 6. 8.

illum gloria personæ. ✠ ¶Non accipiet Dominus personam in pauperem, & deprecationem læsi exaudiet. ✠ Non despiciet preces ℣ pupilli: nec viduam, si effundat loquelam gemitus. ✠ Nonne lachrymæ ui- 17
duæ ad maxillam descendunt, & exclamatio eius super deducentem eas? ✠ A maxilla enim ascendunt usque ad cœlum, & Dominus exauditor * delectabitur in illis'. 18
✠ Qui adorat Deum in obiectatione, suscipietur, & deprecatio illius usque ad nubes propinquabit. ✠ Oratio humiliantis se, nu- 19
bes penetrabit: & donec propinquet, non consolabitur: & non discedet, donec Altissimus aspiciat. ✠ Et Dominus non elongabit, sed iudicabit iustos, & faciet iudicium: 20
& Fortissimus non habebit in illis patientiam, ℣ ut' contribulet dorsum ℣ ipsorum': 21
✠ & Gentibus reddet uindictam, donec tollat plenitudinem superborum: & sceptra 22
iniquorum contribules. ✠ donec reddat hominibus secundum actus suos: & ℣ secundum opera Adæ, & secundum præsumptionem ℣ illius', ✠ donec iudicet iudicium plebis suæ, & obiectabit iustos misericordia 23
sua. ✠ Speciosa misericordia Dei: in tempore tribulationis quasi nubes pluuię in tempore siccitatis. 24

CAP. XXXVI.

MIserere nostri Deus omnium, & respice nos: & ostende nobis lucem 1
miserationum tuarum, & immitte timorem tuum super Gentes, quę nõ exquisierunt te: ut cognoscant quia non est 2
Deus nisi tu, ut enarrent magnalia tua. ✠ Aleua manum tuam super Gentes alienas, 3
vt uideant potentiam tuam. ✠ Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis 4
in eis: ✠ ut cognoscant te, sicut & nos cognouimus, quoniam non est Deus præter te 5
Domine. ✠ Innoua signa, & immuta mirabilia. ✠ Glorifica manum, & brachium 6
dextrum. ✠ Excita furorem, & effunde iră. 7
✠ Extolle aduersarium, & affligе inimicum. 8
✠ Festina ℣ tępus', & memento finis, ut enarrent mirabilia tua. ✠ In ira flămæ deuoren- 9
tur qui saluatur: & qui peffimant plebem tuam, inueniant perditionem. ✠ Contere 10
caput principum, inimicorum dicentium, Non est alius præter nos. ✠ Congrega om- 11
nes tribus Iacob: & cognoscant quia non est Deus nisi tu, ut enarrent magnalia tua: 12
& hæreditabis eos, sicut ab initio. ✠ Miserere plebi tuæ, super quam inuocatum est no- 13
men tuum: & Israel, ¶quem cœquasti primogenito tuo. ✠ Miserere ciuitati sanctificationis tuæ Ierusalem, ciuitati requiei tuę. 14
✠ Repie Sion inenarrabilibus verbis tuis, & gloria tua populum tuum. ✠ Da testi- 15
monium ℣ quiæ ab initio creaturæ tuæ sunt, & suscita ℣ prœcationes' quas locuti sunt in 16
nomine tuo prophetæ priores. ✠ Da mercedem sustinentibus te, ut prophetæ tui fideles inueniantur: ℣ & exaudi orationes 17
seruorum tuorum. ✠ ¶ Secundum' benedictionem Aaron ℣ da' populo tuo, & dirige nos in uiam iustitiæ, & sciant omnes qui habitant terram, quia tu es Deus cõspector 18
seculorum. ✠ Omnem escam manducabit uenter, & est cibus cibo melior. ✠ Fauces 19
contingunt cibum feræ, & cor ℣ insensatũ uerba mendacia. ✠ Cor prauum dabit tri- 20
stitiam, & homo peritus resistet illi. ✠ Omnem masculum excipiet mulier: & est filia melior filia. ✠ Species mulieris exhilarat faciem uiri sui, & super omnem concupiscentiam hominis superducit desiderium. ✠ Si est lingua curationis, - est ✠ & mitigationis & misericordiæ: non est ut illius fecundum filios hominum. ✠ Qui possidet mulierem bonam', inchoat possessionẽ: adiutorium secundum illum est, & columna ℣ vt' requies'. ✠ Vbi non est sepes, diripitur possessio: & ubi non est mulier, ingemiscit egens. ✠ ℣ Cui' credit, qui non habet nidum, & deflectens ubicunque obscefrauerit, quasi succinctus latro exiliens de ciuitate in ciuitatem. 21 22 23 24 25 26

CAP. XXXVII.

OMnis amicus dicet, Et ego amicitiam copulaui. sed est amicus solo 1
nomine amicus. Non ne tristitia ineſt usque ad mortem? ✠ Sodalis autem' & amicus ad inimicitiam ℣ conuertentur'. 2
✠ O præsumptio nequissima, unde creata es cooperire aridam malitia, & dolositate 3
illius? ✠ Sodalis amico coniucundatur in obiectationibus, & in tempore tribulationis aduersarius erit. ✠ Sodalis amico con- 4
dolet causa uentris, & contra hostem accipiet scutum. ✠ Non obliuiscaris amici tui 5
in animo tuo, & non immemor sis illius in ℣ operibus' tuis. ✠ Noli consiliari cum ℣ 6
socero tuo', & zelantibus te abscondе consilium. ✠ Omnis consiliarius prodit consi- 7
lium, sed est consiliarius in semetipso. ✠ A consiliario seruа animam tuam. prius sci- 8
to quæ sit illius necessitas: ℣ & ipse enim' animo suo cogitabit'. ✠ ne forte mittat ℣ 9
fudem in terram', & dicat tibi, ✠ Bona est uia tua, & stet e contrario uidere quid tibi 10
eueniat. ✠ Cum uiro ℣ irreligioso' - tracta' de sanctitate, & cum iniusto de iustitia, ✠ & cum mulierе de ℣ his' quæ æmulatur: cum timido de bello', cum negociatore de traiectione, cum emptore de uenditione, cum uiro liuido de gratijs agendis, 11
✠ cum impio de pietate, cum inhonesto de honestate, cum operario agrario de omni 12
opere, ✠ cum operario annuali de consummatione anni, cum seruo pigro de multa 13
operatione. non attendas his in omni consilio. ✠ Sed cum uiro sancto assiduus esto, 14
quemcunque cognoueris obseruantem timorem Dei, ✠ cuius anima est secundum animam tuam: ℣ quicumque titubauerit 15
in tenebris, non condolebit tibi'. ✠ Et cor 16
boni consilij statue tecum: non est enim ti bi aliud pluris illo. ✠ Anima viri sancti enũciat aliquando uera, quam septem circumspectores sedentes in excelso ad speculandum. ✠ Et in his omnibus deprecare Altis- 17
simum, ut dirigat in ueritate uiam tuam. 18
✠ Ante omnia opera uerbum uerax præcedat te, & ante omnem actum consilium stabile. ✠ Verbum nequam immutabit cor: 19
ex quo' partes quatuor oriuntur, bonum & malum, uita & mors: & dominatrix illorum est assidua lingua. ✠ ℣ Vir peritus 20
multos erudiuit, & animæ suæ tuauis est', ✠ Qui sophistice loquitur, odibilis est: in- 21
omni re defraudabitur. ✠ Non est enim illi data a Domino gratia: omni enim sa- 22
pientia defraudatus est. ✠ Est sapiens, ani- 23

Rom. 2. 11 Gal. 2. 6. Ephes. 6. 9 Col. 3. 25. Act. 10. 34.
1. Pet. 1. 17.
℣ populi O.
* non MS. Rab.
-G.
℣ quoniquæ 4 MS. Rab. G.
℣ omni e-visorum MS G.
℣ Τὰ ἐρ γα ἀν θρώ πων.
℣ αὐ τῶν.
Exo. 4. 22 ℣ qui 3 MS. G.
℣ prædicationes 1 H 1.
℣ prophetiæ 6 9.
℣ Et exaudi orat. ser.. fecundum 1 MS. G.
Nu. 6 24. ℣ & c.
℣ insensatũ MS. Rab. G.
- MS. G.
-Rab. G.
℣ & 2 MS. ℣ requies G.
℣ Qui MS. ℣ Quis 2 MS. G.
-2 MS. G. ℣ conuertuntur Rab. G.
℣ opibus G.
℣ eo qui sui pectus habet G
℣ etenim ipse 1 MS. G.
℣ & quid ipse in animo suo cogitabit 10 M S. R. ℣ aperte forsitan G. ℣ religioso 8 MS. Rab.
-1 M S.
* noli consiliari MS. Rab.
℣ ea 3 MS. Rab G.
℣ qui cum tenebras in tenebris condolebit tibi Rab. G.
- 15 MS. G.
℣ Est vir affatim multorum eruditor, & anima sua inutilis est G.
-MS. Rab. G.

mæ suæ sapiens: & fructus sensus illius laudabilis. ℣ Vir sapiens plebem suam erudit, & fructus sensus illius fideles sunt. ℣ Vir sapiens implebitur benedictionibus, & uidentes illum laudabunt. ℣ Vita uiri in numero dierum: dies autem Israel innumerabiles sunt. ℣ Sapiens in populo hæreditabit honorem, & nomen illius erit uiuet in æternum. ℣ Fili, in uita tua tenta animam tuam: & si fuerit nequam, non dessilli potestatem: ℣ ‖ non enim omnia omnibus expediunt, & non omni animæ omne genus placet. ℣ Noli auidus esse in omni epulatione, & non te effundas super omnem escam. ℣ In multis enim escis erit infirmitas, & ✠ iuiditas' appropinquabit usque ad choleram. ℣ Propter ✠ crapulam' multi obierunt: qui autē abstinens est, adjiciet uitam. CAP. XXXVIII.

HOnora medicum propter necessitatem, etenim illum creauit Altissimus. ℣ A Deo est enim omnis medela, & a rege accipiet donationem. ℣ Disciplina medici exaltabit caput illius, & in conspectu magnatorum collaudabitur. ℣ Altissimus creauit de terra medicinam, & uir prudens non abhorrebit illam. ℣ ‖ Nonne a ligno indulcata est aqua amara? ✠ * ℣ Ad agnitionem hominum uirtus illorum', & dedit hominibus scientiam Altissimus, honorari in mirabilibus suis. ℣ In his curans mitigabit dolorem, ✠ & unguentarius faciet ✠ pigmenta' suauitatis, & ✠ unctiones' conficiet sanitatis', & non consummabuntur opera eius. ℣ Pax enim Dei super faciem terræ. ℣ ‖ Fili, in tua infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te. ℣ Auerte a delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum. ℣ Da suauitatem & memoriam similaginis, & impingua oblationem, & da locum medico. ℣ etenim illum Dominus creauit: & non discedat a te, quia operadius sunt necessaria. ℣ Est enim tempus quando in manus illorum incurras: ℣ ipsi uero Dominum deprecabuntur, ut dirigat requiem eorum, & sanitatem, propter conuersationem illorum. ℣ Qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidet in manus medici. ℣ ‖ Fili, in mortuum produc lachrymas, & quasi dira passus incipe plorare, & secundum iudicium contege corpus illius, & non despicias sepulturam illius. ℣ Propter delaturam - autem' amare fer luctum illius uno die, & consolare propter tristitiam, ℣ & fac luctum secundū meritum eius uno die, uel duobus propter detractionem. ℣ ‖ A tristitia enim festinat mors, & cooperit uirtutem, & tristitia cordis flectit ceruicem. ℣ In ✠ abductione' permanet tristitia: & subitantia inopis secundum cor eius. ℣ Ne dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te: & memento nouissimorum, ℣ noli obliuisci, neque enim est conuersio, & huic nihil proderis, & ei ipsum pessimabis. ℣ Memor esto iudicij mei, sic enim erit, & tuum. mihi heri, & tibi hodie. ℣ ‖ In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare - ✠ illum' in exitu spiritus sui. ℣ ✠ Sapientiam scribe' in tempore uacuitatis: & qui minoratur actu, sapientiam percipiet: ✠ quia sapientia replebitur. ℣ Qui tenet aratrum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boues agitat, & conuersatur in operibus eorum, & enarratio eius in filijs taurorum. ℣ Cor suum dabit ad uersandos sulcos, & uigilia eius in sagina uaccarum. ℣ Sic omnis faber, & architectus, qui noctem tamquam diem transigit, qui sculpit ✠ signaculo ✠ sculptilia', & assiduitas eius uariat picturā: cor suum dabit in similitudinem picturæ, & uigilia sua perficiet opus. ℣ Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & consideras opus ferri: Vapor ignis uret carnes eius, & in calore fornacis concertatur: Vox malleï innouat aurem eius, & contra simulitudinem uasis oculus eius: ℣ Cor suum dabit in consummationem operum, & uigilia sua ornabit ✠ imperfectionem'. ℣ Sic hic ut sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in solicitudine positus est semper propter opus suum, & innumera est omnis operatio eius: ℣ In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curuabit uirtutem suam: ℣ Cor suum dabit ut consummet finitionem, & uigilia sua mundabit fornacem. ℣ Omnes hi in manibus sua sperauerunt, & unusquisque in arte sua sapiens est. ℣ sine his omnibus non ædificatur ciuitas. ℣ Et non inhabitabunt, nec inambulabunt, & in ecclesiam non transibit. ℣ Super sellam iudicis non sedebunt, & testamentum iudicij non intelligent, neque palam facient disciplinam & iudicium, & in parabolis non inuenientur: ℣ sed creaturam ✠ui confirmabunt: & deprecatio illorum in operatione artis ✠ accommodantes animam suam, & ✠ conquirentes' in lege Altissimi.

CAP. XXXIX.

SApientiam omnium antiquorum exquiret - sapiens', & in prophetis uacabit. ℣ Narrationem uirorum nominatorum conseruabit, & in uersutias parabolarum simul introibit. ℣ Occulta proverbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. ℣ In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu principis apparebit. ℣ In terram alienigenarum gentium pertransiet, bona enim, & mala in ✠ omnibus' ✠ tentabit'. ℣ Cor suum tradet ad uigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. ℣ Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. ℣ Si enim Dominus magnus uoluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum: ℣ & ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ, & in oratione confitebitur Domino. ℣ Et ipse diriget consilium eius & disciplinam, & in absconditis suis consilabitur. ℣ Ipse palam facit disciplinam doctrinæ suæ, & in lege testamenti Domini gloriabitur. ℣ Collaudabunt multi sapientiam eius, & usque in seculum non delebitur. ℣ Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur a generatione in generationem. ℣ Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enunciabit ecclesia. ℣ Si permanserit, nomen * derelinquet plus quam mille: & si requieuerit, proderit illi: ℣ Adhuc consilabor ut enarrem: ut furore enim repletus sum

1. Cor. 6. 12. 10. 23 ✠ splestia MS. G ✠ splesti. MS G. ✠ epulationem MS.

Eccod. 15. 25. *& 2 MS. ✠ ut cognoscerentur uirtus eius ab homine? G ✠ unguentarius in hoc facit mixtione G. ✠ pigmentum MS. Rab. ✠ unctionem MS Rab. Isai. 38. 3 Sap. 22. 30. -7 MS. Rab. G. Prou. 15. 13. & 17 22. ✠ obdulcatione? MS. G. Pro Textus faciūt R. Rab. & G. 2. Reg. 12 21. -1 MS. ✠ in illo G. ✠ Sapientia scribe G. ✠ Qui a spectu replebitur ejus MS G.

✠ signaculo MS. Rab. ✠ sculpturas signaculorum G. ✠ in perfectionem MS. Rab. G. ✠ Accommodantes an. & C. 2 MS. ✠ accommodantis 2 MS. G. ✠ conquirentis G -G. ✠ hominibus MS. Rab. G. ✠ tentauit, Rab. G. -1 MS. G. * eius G.

*Et o. \ dixit M 8.
-1 MS. C. Gen. 1. 31
Marc. 7. 37.
Gen. 8. 3. \placatus Ms. Rab. \ nêv- Sonia.
Gen. 7. 27 \ inundauit Rab. G Exod. 14. 21.
-7 MS. Rab. \ pijs G. - G. Sup. 29. 28.
-O. \ placabili 1 MS. G. Isa. 40. 9. Exo. 9. 23 4 Reg. 6. 25. Ier. 24. 10. \ latabitur G. \ necessitate 4 MS. G q. nam G. mâ ei
χρείας sed eis χεῖρας legunt. \ ἐξέστην ἀπ' ἐμοῦ in 2 MS. G. \ scripturæ G.
Gen. 1. 31 \ subministrabit 4 MS. Rab. R. G. \ præsidente Ms. R. \ a refidente G. \ mortis 9. \ ἐκ-πτάσεις, Sap. 39. 34.
Gen. 7. 10 Isa. 41. 1

†-*in uoce \ dicit' Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plãtata super riuos aquæ fructificate. † Quasi Libanus odorem suauitatis habete. † Florete flores, quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate cunticum, & benedicite Dominum in operibus suis. † Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in uoce labiorum uestrorum, & in canticis labiorum, & citharis, & sic dicetis in confessione. † ‖Opera Domini uniuersa bona ualde. † ‖ In uerbo eius stetit aqua, sicut congeries: & in sermone oris illius, sicut exceptoria aquarum: † quomiam in præcepto ipsius \ placor' fit, & non est minoratio in salute ipsius. † Opera omnis carnis coram illo, & non est quicquam abs conditum ab oculis eius. † A seculo usque in seculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. † Non est dicere, Quid est hoc, aut quid est istud? omnia enim in tẽpore suo quærentur. † Benedictio illius quasi ‖ fluuius \ inundabit': † & quo modo cataclysmus aridam inebriauit. Sic ira ipsius gentes quæ non exquisierunt eum, hæreditabit: † ‖ quo modo conuertit aquas in siccitatem', & siccata est terra. Et uiæ illius \ uijs illorum' directæ sunt: sic peccatoribus offensiones in ira eius. † Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimis-bona & mala. † ‖ Initium necessariæ rei uitæ hominum, aqua, ignis, & ferrum, sal', lac, & panis similagineus, & mel, & botrus uuæ, & oleum, & uestimentum. † Hæc omnia sanctis in bona, sic & impijs, & peccatoribus in mala conuertẽtur. † Sũt spiritus qui ad uindictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua: † in tempore consummationis effundent uirtutem: & furorem eius qui fecit illos, \ confundent'. † ‖ Ignis-grando, ‖ fames, & mors, omnia hæc ad uindictam creata sunt. † bestiarum dentes, & scorpij, & serpentes, & romphæa uindicans in exterminium impios. † In mandatis eius \ epulabũtur', & super terram in \ necessitate' præparabuntur, & in temporibus suis non præterient uerbum. † Propterea ab initio confirmatus sum, & \ confiliatus sum, & cogitaui', & \ scripta' dimisi. † ‖Omnia opera Domini bona, & omne opus hora sua \ subministrauit'. † Non est dicere, Hoc illo nequius est: omnia enim in tempore suo cõprobabuntur. † Et nunc in omni corde, & ore collaudate, & benedicite nomen Dñi.

CAP. XL.

Occupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, a die exitus de uentre matris eorum, usque in diem sepulturæ, in matrem omnium. † Cogitationes eorum, & timores cordis, adinuentio expectationis, & dies Finitionis: † \ residentes' super sedem gloriosam, usque ad humiliatum in terra & cinere: † ab eo qui utitur hyacintho, & portat coronam, usque ad eũ qui operitur lino crudo. Furor, zelus, tumultus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia persueuerans, & contentio. † & in tempore refectionis in cubili somnus \ noctis' immutat scientiam eius. † Modicum tamquam nihil in requie, & ab eo in somnis

7 quasi in die \ respectus'. † Conturbatus est in usu cordis sui, tamquam qui euaserit in die belli. In tempore salutis suæ exurrexit, & admirans ad nullum timorem: † & i
8 omni carne, ab homine usque ad pecus, &
9 super peccatores septuplum. † ‖ Ad hæc mors, sanguis, contentio, & romphæa, oppressiones, fames, & contritio, & flagella:
10 † super iniquos creata sunt hæc omnia, &
11 propter illos actus est cataclysmus. † Omnia-enim quæ de terra sunt, in terram conuertentur, ‖& \ omnes aquæ' in mare conuertentur. † Omne munus, & iniquitas delebitur, & fides in seculum stabit. † Substantiæ iniustorum sicut fluuius \ siccabuntur', & sicut tonitruum magnũ in pluuia \ pertonabunt'. † In aperiendo manus suas, lætabitur: sic præuaricatores in consummatione tabescent. † Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos, & radices immundæ
16 super cacumen petræ \ -sonant'. † Super
17 omnem aquam uiriditas, & ad oram fluminis ante omne fœnum euellietur. † Gratia sicut paradisus in benedictionibus, &
18 misericordia in seculo permanet. † ‖ Vita sibi sufficientis operarij conduleabitur, & \
19 in ea \ inueniet' thesaurum. † Filij, \ ædificatio ciuitatis \ confirmabit' nomen, & super \ hanc' mulier immaculata computabitur. † Vinum & musica lætificant cor:
20 † super utrumque dilectio sapientiæ. † \ Ti-
21 bię' & psalterium suauem faciunt melodiã,
22 & super utraque lingua tua uis. † Gratiam & speciem dederabit oculus tuus, & super
23 hoc uirides sationes. † Amicus & sodalis in tempore conuenientes, & super utrosq;
24 mulier cum uiro. † Fratres in adiutorium in tempore tribulationis, & super eos mi-
25 sericordia liberabit. † Aurum & argentum
26 \ est constitutio pedum': & super utrumq; consilium \ beneplacitum'. † Facultates & \ uirtutes' exaltant cor, & super hæc timor
27 Domini. † Non est in timore Domini mi-
28 noratio, & non est in eo inquirere adiutorium. † Timor Domini sicut paradisus benedictionis, & super omnem gloriam operuerunt illum. † Filij, in tempore uitæ tuæ
29 ne \ indigeas'. melius est enim mori, quam
30 \ indigere'. † Vir respiciens in mensam alienam, nõ est uita eius in cogitatione uictus.
31 Alit enim animam suam cibis alienis. † Vir autem disciplinatus, & eruditus custodiet
32 se. † In ore \ imprudentis \ conculcabitur' inopia, & in uentre eius ignis ardebit.

CAP. XLI.

O Mors quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantijs suis: † viro quieto, & cuius uiæ derectæ sunt in omnibus, † & adhuc ualenti accipere cibum? † O mors bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur uiribus, defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & increduli \ qui perdit sapientiam'. † Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & quæ superuenturæ sunt tibi: hoc iudicium a Domino omni carni: † & \ quid superueniet tibi' in beneplacito Altissimi? siue decem, siue centum, siue mille anni. † Non est enim in inferno accusatio uitæ. † Filij abominationum sunt filij peccatorum, &

-3 MS. G. Ecclus. 7. \ de aquis G. \ peccabitur 4 MS \ personabit M 8. \ manebunt MS. Rab. \ sonabit M 8. -G.
1 Tim 8. 6 \ super utraque in uenientes. \ inuenies M 8. Rab. \ & G. \ confirmauit MS. Rab. \ confirmant G. \ hæc Rab. \ utraque G q.
\ Tobia 4 MS. Rab. G. \ confiliauit pedẽ M 8. Rab. \ collaudauit pedem 2 MS. \ statuent pedem G. \ ΕΥΔΟΚΙΑ ΜΕΤΑ ΑΛΗΘΕΙΑΣ uitha G. \ ΕΥΧΗΣ ΕΠΑΙ-ΤΕΙΝ. \ imprudẽtis Rab. G. \ conculcabitur G. \ ΕΠΑΙ-ΤΗΣΙΣ. \ & qui perdidit patientiã G. \ qui superuenerit tibi M 8. R. Rab. \ qui superuenerit tibi M 8. \ quid superueniet tibi M 8. \ quid superuenies M 8. \ quid superuenit G.

qu: conuersantur secus domos impiorum.
9 ✝ Filiorum peccatorum periet hæreditas, & cum semine illorum assiduitas opprobrij. ✝ De patre impio queruntur filij, quoniam propter illum sunt in opprobrio.
10 ✝ Væ uobis uiri impij, qui dereliquistis legem Domini Altissimi.
11 ✝ Et si nati fueritis, in ‖ maledictione' nascemini: si mortui fueritis in maledictione erit pars uestra.
12 ✝ ‖ Omnia quæ de terra sunt, in terram conuertentur: sic impij a maledicto in perditionem. ✝ Luctus hominum in corpore ipsorum, nomen autem impiorum delebitur. ✝ Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quàm mille thesauri pretiosi, & magni. ✝ Bonæ uitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in æuum.
13 ✝ Disciplinam in pace conseruate filij. ‖ Sapientia enim abscondita, & thesaurus ‖ inuisus', quæ utilitas in utrisque?
14 ✝ Melior est homio qui abscondit stultitiam suam, quàm homo qui abscondit sapientiam suam.
15 ✝ Verumtamen ‖ reuertimini' in his quæ procedunt de ore meo. ✝ Non est enim bonum omnem ‖ irreuerentiam' obseruare: & non omnia ominibus bene placent in fide. ✝ Erubescite a patre, & a matre de fornicatione: & a præsidente, & a potente de mendacio: ✝ a principe, & a iudice de delicto: a synagoga, & plebe de iniquitate;
16 ✝ a socio, & amico de iniustitia: - & ‖ de' loco in quo habitas: ✝ De furto, de ueritate Dei, & testamento: de discubitu in panibus, & ab obfuscatione dati, & accepti:
17 ✝ a salutantibus de silentio: a respectu mulieris fornicariæ: & ab auersione uultus cognati.
18 ✝ -Ne auertas faciem a proximo tuo', & ab auferendo partem, & non restituendo.
19 ✝ ‖ Ne respicias mulierem alieni uiri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius.
20 ✝ * Ab amicis de sermonibus improperij: & cum dederis, ne improperes.

CAP. XLII.

1 NOn duplices sermonem auditus, de reuelatione sermonis absconditi, & eris uere sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominum: ne pro his omnibus confundaris. ‖ & ne accipias personam, ut delinquas.
2 ✝ De lege Altissimi, & testamento, & de iudicio iustificare impium, ✝ de uerbo sociorum, & uiatorum, & de datione hæreditatis amicorum, ✝ de æqualitate stateræ, & ponderum, de acquisitione multorũ, & paucorum.
3 ✝ de ‖ corruptione' emptionis, & negotiatorum, & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latus sanguinare.
4 ✝ Super mulierem nequam bonum est
5 ✝ signum' ‖ Vbi manus multæ sunt, claude, & quodcumque trades numera, & appende: datum uero, & acceptum omne describe.
6 ✝ De disciplina insensati, & fatui, & de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus: & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium' ‖ uirorum'.
7 ✝ Filia ‖ patris' abscondita est uigilia, & solicitudo eius aufert somnum, ne forte in adolescentia sua ‖ adultera' efficiatur, &
8 cum uiro commorata odibilis fiat: ✝ nequãdo polluatur in uirginitate sua, & in paternis suis grauida inueniatur: ne forte cum uiro commorata transgrediatur, aut certe
9 sterilis efficiatur. ✝ ‖ Super filiam luxuriosam confirma custodiam: ne quando faciat te in opprobrium uenire inimicis, a detractione in ciuitate, & obiectione plebis, &
10 confundat te in multitudine populi. ✝ Omni homini noli intendere in specie: & in
11 medio mulierum noli commorari. ✝ de uestimentis enim procedit tinea, & a mulie-
12 re iniquitas uiri. ✝ Melior est-enim' iniquitas uiri, quàm mulier benefaciés, & mulier confundens in opprobrium.
13 ✝ Memor ero igitur operum Domini, & quæ uidi annunciabo in sermonibus Dñi opera eius.
14 ✝ Sol illuminans per omnia respexit, & gloria Domini plenum est opus eius.
15 ✝ Nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua, quæ confirmauit Dominus omnipotens stabilire in gloria sua?
16 ✝ Abyssum, & cor hominum inuestigauit: & in astutia eorum excogitauit.
17 ✝ Cognouit enim Dominus omnem scientiam, & inspexit in signum æui, annuncians quæ præterierunt, & quæ superuenturæ sunt, reuelans uestigio occultorum.
18 ✝ Non præterit illum omnis cogitatus, & non absondit se ab eo ullus sermo.
19 ✝ Magnalia sapientiæ suæ decorauit: qui est ante seculum, & usque in
20 seculum, ✝ ne quæ adiectum est, neque minuitur, & nõ eget alicuius consilio.
21 ✝ Quàm desiderabilia omnia opera eius, & tãquam
22 ‖ scintilla' quæ est considerare?
23 ✝ Omnia hæc uiuunt, & manent in seculum, & in
24 omni necessitate omnia obaudiunt ei.
25 ✝ ‖ Omnia duplicia, unum contra unum, & non fecit quicquam deesse.
26 ✝ Vnius cuiusque confirmauit bona. Et quis satiabitur uidens gloriam eius.

CAP. XLIII.

1 ALtitudinis firmamentum pulchritudo eius est, species cœli in uisione gloriæ.
2 ✝ Sol in aspectu annuncians
3 in exitu, uas admirabile opus excelsi. ✝ In meridiano exurit terram, & in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere?
4 Fornacem custodiens in operibus ardoris. ✝ tripliciter sol exurens montes, radios igneos exuf
5 flans, & refulgens, radijs suis obcæcat oculos.
6 ✝ Magnus Dominus qui fecit illum, & in sermonibus eius festinauit iter.
7 ✝ Et Luna in omnibus in tempore suo, ostensio temporis, & signum æui.
8 ✝ A Luna signum diei festi, luminare quod minuitur in consummatione.
9 ✝ Mensis secundum nomen eius est crescens mirabiliter in ‖ consummatione'.
10 ✝ Vas castrorum in excelsis, in firmamẽto cœli resplendens ‖ gloriosè'.
✝ Species cœli gloria stellarum, ‖ mundum' illuminans in excelsis Dominus'.
11 ✝ In uerbis sanctis' stabunt ad iudicium, & nõ ‖ deficient' in uigiliis suis.
12 ✝ ‖ Vide arcum, & benedic eũ qui fecit illum: ualde speciosus est in splendore suo.
13 ✝ Gyrauit cœlum in circuitu gloriæ suæ, manus excelsi aperuerunt illum.
14 ✝ Imperio suo accelerauit niuem, & accelerat corruscationes emittere iudicij sui.
15 ✝ Propterea aperti sunt thesauri, & euolauerunt
16 nebulæ sicut aues.
17 ✝ In magnitudine sua posuit nubes, & confracti sunt lapides grãdinis.
✝ In ‖ conspectu eius commouebuntur montes, & in uoluntate eius afflauit

Notus.

---

* maledictionem G.
Sup. 40. 11.
‖ occultus 3 Ms. Rab.
‖ reuertimini Ms. G.
‖ uerecundiam Ms. ‖ irreuerentiam G.
-o. ‖ & 1 Ms. G.
-6.
Mat. 5. 28
* Cane Ms. 9. R.
Leu 19. 15. Deu. 1. 17 16. 19. Pro. 24. 23. Iacob. 2. 2.
‖ correptione 10 Ms.
* φpαγίς.
‖ minorũ G.
‖ patri G.
‖ adulta
Sup. 26. 15.
-Ms. Rab. G.
‖ cintillam Ms.
Sup. 33. 15.
‖ cõsummationem Ms. R. -2 Ms. G.
‖ glorioso Ms. Rab.
‖ mundus G.
‖ Domini G.
‖ sanctis Ms. R. G.
‖ exarde scent 4 Ms. Rab. G. Textus autem lectionis sic fragantur G. 9. Gen. 9. 13
* ὅπλα-σία.
‖ exprobrabit 3 Ms. Rab. G. 9.
-Ms. Rab. G.
‖ dispersit Ms. G.
‖ effundat 1 Ms. G.
‖ flauit 0.
‖ acumina 3 Ms. Rab.
‖ ignes Ms. Rab.
‖ ὑπο-ρχὴ.
‖ ardoris Ms. Rab.
‖ ardore exhilarabit G.
‖ peruadit Ms. Rab. G.
‖ admirantur Ms. Rab. G. Psal. 46. 3. 95. 4. Rab. -1 Ms. G.
‖ peruenit in Ms.

Notus. † Vox tonitrui eius ‖ verberauit' terram, tempestas aquilonis, & congregatio spiritus: †-&' sicut auis deponens ad escendum, ‖ aspergit' niuem, & sicut locusta demergés defœtus eius. †Pulchritud inem candoris eius admirabitur oculus, & super imbré eius expauescit cor. †Gelu sicut sale‖ effundet' super terram, & dũ‖ gellauerit' riet tamquam‖ cacumina' tribuli. † Frigidus uentus aquilo flauit, & gelauit crystallus ab aqua, super omnem congregatio nem aquarum requiescet, & sicut lorica induet se aquis. † Et deuorabit montes, & exuret desertum, & extinguet, uiride sicut ‖ ignem'. † Medicina omnium in festiatione nebulæ: & ros obuians ‖ ab ardore' uenienti humilem efficiet eum'. † In sermone eius siluit uentus, & cogitatione eius placauit abyssum, & plantauit illum Dominus ‖ sᴠs. † Qui nauigant mare, enarrant‖ pericula' eius: & audientes auribus nostris‖ admirabimur'. † Illic præclara opera, & mirabilia: uaria bestiarum genera, & omnium pecorum, & creatura belluarum. † Propter ipsum confirmatus est itineris finis, & in sermone eius compositæ sunt omnia. † Multa dicemus, & deficiemus in uerbis: consummatio autem sermonum, ipse est in omnibus. † Gloriantes ad quid ualebimus? ipse enim omnipotens super omnia opera sua. † ‖ Terribilis Dominus, & magnus uehementer, & mirabilis potentia ipsius. † Glorificantes Dominum quantumcumque potueritis, superexaltabit adhuc, -&' admirabilis' magnificentia eius'. † Benedicentes Dominum, exaltate illum quantum potestis: maior enim est omni laude. †Exaltantes eum replemini uirtute. Ne laboretis: non enim ‖ comprehendetis'. † ‖ Quis ‖ uidebit' eum, & enarrabit? & quis magnificabit eum sicut est ab initio? † Multa abscondita sunt maiora his: pauca enim uidimus operum eius. † Omnia autem Dominus fecit, & pic agentibus dedit sapientiam.

CAP. XLIIII.

LAudemus uiros gloriosos, & parentes nostros ‖ in generatione sua'. † Multam gloriã fecit Dominus magnificentia sua a seculo. †Dominantes in ‖ potestatibus' suis, homines magni uirtute & prudentia sua prædíti, - nunciantes - in prophetis'‖ dignitatem' prophetarum. †& imperantes in ‖ præsenti' populo, & uirtute prudentiæ‖ populis' sanctissima uerba. † In‖ peritia' sua requirentes modos musicos, & narrantes carmina‖ scripturarũ'. † Homines diuites in uirtute pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. † Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. † Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: † & sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint, & nati sunt, quasi non nati, & filij iplorum cum ipsis. † Sed illi uiri misericordiæ sunt, quorum ‖ pietates non defuerunt': † cum semine eorum‖ permanent' bona, † hæreditas-sancta‖ nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum': †& filij eorum propter illos usque in æternum manent:

semen eorum, & gloria eorum non derelinquetur. † Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum uiuit in generationem, & generationem. † Sapientiam ipsorum ‖ narrent' populi, & laudem eorum‖ nunciet' ecclesia. † ‖ Henoch placuit Deo, & translatus est in paradisum, ut det gentibus pœnitentiam. † ‖ Noe inuentus est perfectus iustus, & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio. † Ideo ‖ dimissum est reliquum terræ cum factum est diluuium. † ‖ Testamenta seculi posita sunt apud illum, ne deleri possit diluuio omnis caro. † Abraham magnus pater multitudinis gentium, & non est inuentus similis illi in gloria, qui conseruauit legem Excelsi, & fuit in testamento cũ illo. † ‖ In carne eius stare fecit testamentum, & in tentatione inuentus est fidelis. † ‖ Ideo iureiurando dedit illi ‖ gloriam' in gente sua, crescere illum quasi terræ cumulũ, † & ut stellas exaltare semen eius, & hæreditare illos a mari usque ad mare, & a flumine usq; ad terminos terræ. † Et in Isaac eodem modo fecit propter Abraham patrem eius. † Benedictionem omnium gẽtium dedit illi Dominus', & testamentum * confirmauit super caput Iacob. † Agnouit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hæreditatem, & diuisit illi partem in tribubus duodecim. † ‖ Et conseruauit illi homines misericordiæ, inuenientes' gratiam in oculis omnis carnis.

CAP. XLV.

DIlectus Deo, & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. † Similem illum fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eum in timore inimicorum, & in uerbis: suis mõstra placauit. † Glorificauit illum in conspectu regum, & iussit illi coram populo suo, & ostendit illi gloriam suam. † ‖ In fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. † Audiuit-enim'-eum, & uocem ipsius, & induxit illum in nubem. † ‖ Et dedit illi ‖ cor ad præcepta', & legem uitæ, & disciplinæ docere Iacob testamentum suum, & iudicia sua Israel. † ‖ Excelsum fecit Aaron fratrem eius, & similẽ sibi de tribu Leui. † ‖ Statuit ei testamentum æternum, & dedit illi sacerdotium gentis: & beatificauit illum in gloria. † ‖ & circumcinxit eum zona‖ gloriæ', & induit eum stolam gloriæ, & coronauit eum in uasis‖ uirtutis'. †‖ Circum pedes', & femoralia, & humerale‖ posuit ei', & cinxit illum tintinnabulis aureis plurimis in gyro, † dare sonitum in incessu suo, auditum facere sonitum in templo in memoriã filiis gentis suæ. † ‖ Stola sancta', auro, & hyacintho, & purpura, opus textile, uiri sapientis, iudicio, & ueritate prædíti. † Torto cocco opus artificis, gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri, & opere lapidarij sculptis in memoriam secundum numerum tribuum Israel. † Coronam auream super mitram eius expressam signo sanctitatis: -&' ‖ gloria' honoris, & opus uirtutis, desideria oculorum ornata. † Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia usq; ‖ ad originem'. † Non est indutus illa alienigena aliquis, sed tantum filij ipsius soli, & nepotes eius per omne tempus. † Sacrificia ipsius ‖ consumpta' sunt igne quotidie. *† Cõpleuit

ue. 7 9. 13. Gen. 12. 2 15. 5. 17 5. Gen. 17. 10. Gen. 22. 1 Gal. 3. 6. Heb. 11. 17. Gen. 22. 1 18. ‖ semen 16 Mss. Rab. -G. -Mss. Rab. * iuram Mss. G. R. ‖ Et edixit eo nirum mi sericordiæ inuenien tem G. Exo 11. 3 Exo. 7. 9. 10. Nu. 12. 3. 7. Heb. 3. 5. -6 Mss. Rab. G. -2 Mss. Exo. 19. & 20. ‖ ora præcepta 3 Mss. G. Exo. 4. 14 Exo. 28. 1 Exo. 28. & 26. ‖ iustitia Mss. Pro Textu G. iacunt. ‖ iiquos ‖ Circumpedes les Mss. ‖ impositi es. Mss. -G. ‖ Stolam sanctam Mss. Rab. -Mss R. G. ‖ gloriam Mss. Vadorien em Mss. ‖ Seculi G. Isconsummata Mss. R. * bis G. Leu. 8. 12

Moyses manus eius,& vnxit illum oleo sancto. ¶ Factum est illi in testamentũ æternum, & semini eius sicut dies cęli, fungi sacerdotio. & habere laudem,& glorificare populum suum in nomine suo. ¶ Ipsum elegit ab omni viuente,offerre sacrificium Deo,incensum, & bonum odorem, in memoriam placare pro populo suo:¶ & dedit illis in præceptis suis potestatem, in testamentis iudiciorum, docere Iacob testimonia, & in lege sua lucem dare Israel. ¶ Quia contra illum steterunt alieni, & propter inuidiam circumdederunt illum homines in deserto, qui erant cum Dathan & Abiron, & congregatio Core in iracundia. ¶ Vidit Dominus Deus, & non placuit illi,& consumpti sunt in impetu iracundiæ.¶ Fecit illis monstra, & consumpsit illos in flamma ignis. ¶ Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi hæreditatem, & primitias frugum terræ diuisit illi.¶Panem -ipsis in primis paravit in satietatem:nam & sacrificia Domini edẽt, quæ dedit illi, & semini eius.¶ Cæterum in terra gentes non hæreditabit,& pars non est illi in gente: ipse est enim pars eius,& hæreditas.¶ Phinees filius Eleazari tertius in gloria est, imitando eum in timore Domini,& stare in reuerentia gentis:in bonitate & alacritate animæ suę placuit Deo'Israel. ¶ Ideo statuit illi testamentum pacis, principem sanctorum & gentis suæ, ut sit illi & semini eius sacerdotij dignitas in æternum, ¶ Et testamentum Dauid regi filio Iesse de tribu Iuda,hæreditas ipsi & semini eius,ut daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia : ne obolerentur bona ipsorum, & gloriam ipsorum in gentem eorum æternam fecit.

CAP. XLVI.

FOrtis in bello Iesus Naue successor Movsi in prophetis',qui fuit magnus secundum nomen suum,& magnificus' in salutem'electorum Dei, expugnare insurgentes hostes, ut consequereturhæreditatem Israel.¶ Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas, & iactando contra ciuitates romphæas? ¶ Quis ante illum sic restitit? Nam hostes ipse Dominus perduxit.¶ Aut' non in iracundia eius impedit us est Sol, & unus dies facta est quasi duo? ¶ Inuocauit Altissimum potentem in oppugnando inimicos undique, & audiuit illum magnus & sanctus Deus in saxis grandinis uirtutis ualde fortis. ¶ Impetum fecit contra gentem hostilem,& in, descensu perdidit contrarios,ut cognoscãt gentes potentiam eius,quia contra Deum pugnare non est facile.¶ Et secutus est a tergo potentes.¶ & in diebus Movsi misericordiam fecit ipse & Gal.b filius Iephone, stare contra hostem, & prohibere gentem a peccatis,& perfringere', murmur malitiæ.¶ ¶ Et ipsi duo constituti, a periculo liberati sunt a numero sexcentorum millium peditum, inducere illos in hæreditatem,in terram quæ manat lac & mel.¶Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem,& usque in senectutem permansit illi uirtus, ut ascenderet in excelsum terræ locum, & semen ipsius obtinuit hæreditatem: ¶ ut uiderent omnes filii Israel quia bonum est obsequi sancto Deo. ¶ Et iudices singuli suo nomine,quorũ non est corruptum cor, qui non auersi sunt a Domino,¶ ut sit' memoria illorũ in benedictione,¶ & ossa eorũ pullulent de loco suo,& nomen eorũ permaneat in æternũ, permanens'ad filios illorũ sanctorũ uirorum gloria.¶ Dilectus a Dño Deo suo Samuel propheta Dñi,renouauit imperiũ, & unxit principes in gente sua. ¶ In lege Dñi congregationem iudicauit,& uidit Deũ Iacob ,& in fide sua probatus est propheta. ¶ Et cognitus est in uerbis suis fidelis,qui uidit Deum lucis,¶ & inuocauit Dominũ omnipotentem', in oppugnando hostes circumstantes undique in oblatione uiri inuiolati'. ¶ ¶ Et intonuit de cęlo Dominus,& in sonitu magno auditam fecit uocem suam,& contriuit principes Tyriorũ, & omnes duces Philisthiim.¶ Et ante tẽpus finis uitæ suæ & seculi , testimonium præbuit in conspectu Domini , & Christi , pecunias & usque ad calciamenta ab omni carne non accepit , & non accusauit illum homo. ¶ Et post hoc dormuit,& notum fecit regi , & ostendit illi finem uitæ suæ , & exaltauit uocem eius de terra in prophetia delere impietatem gentis.

CAP. XLVII.

POst hæc' ¶ surrexit Nathan propheta in diebus Dauid.¶ Et' quasi adeps separatus a carne', sic Dauid a filiis Israel.¶ Cũ leonibus lusit quasi cũ agnis: & in ursis similiter fecit sicut in agnis ouium in iuuentute sua.¶ Nunquid nõ occidit gigantẽ, & abstulit opprobrũ de gente ¶ In tollendo in manũ in fixo fundæ deiecit exultationẽ Goliæ,¶ ubi' inuocauit Dominũ omnipotentẽ', & dedit in dextera eius tollere hominẽ forte in bello,& exaltare cornu gentis suæ.¶ Sic in decẽ millibus glorificauit eum,& laudauit eũ in benedictionibus Dñi, in offerendo illi coronam gloriæ.¶ cõtriuit enim inimicos undique, & exturpauit Philisthim cõtrarios usque in hodiernũ diẽ: contriuit cornu ipsorũ usq; in æternũ ¶ In omni opere dedit cõfessionẽ Sancto,-&'Excello in uerbo gloriæ.¶ De omni corde suo laudauit Dominũ, & dilexit Deũ qui fecit illum, & dedit illi contra inimicos potentiã.¶ & stare fecit cantores contra altare , & in sono eorũ dulces fecit modos.¶ Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tẽpora usq; ad cõsummationẽ uitæ,ut laudarent nomen sanctum Domini,& amplificarent mane Dei sanctitatẽ. ¶ Christus'purgauit peccata ipsius,& exaltauit in æternum cornu eius : & dedit illi testamentum regum', & sedem gloriæ in Israel. ¶ Post ipsum surrexit filius sensatus,& propter illum dereliquit omne potentiam inimicorum ¶ Salomon imperauit in diebus pacis,cui subiecit Deus omnes hostes,ut conderet domum in nomine suo,& pararet sanctitatem in sempiternũ,quemadmodũ eruditus est' in iuuentute sua.¶ Et impletus, est' quasi flumen sapientia,& terram retexit anima sua'. ¶ Et repleti in comparationibus ęnigmata: ad insulas longe diuulgatum est nomen tuũ,& dilectus es in pace tua. ¶ In cãtilenis

& pro

-6.MS G. Willi 3 M S. R. Rab G. Nu. 16.1 26.9. W Ipsum M S R. Rab -G. W gens M S. W gẽtis G. Nu. 25.7 1. Mac.2 54. * in Rab. G. W placauit pro G. W prophetiis G.-G. W salute M S. G. W percuf- sit M S.9. Rab. Ios. 10. 14. W A4 MS. W potens I M S. G. Nu. 14.6 W confrẽgere Rab. W compescere G. W perstringere M S. Num. 14. 14. Ios. 14.11 W eG. W Iug. 9. W permanẽte M S. R. Rab. W Dominus 4 M S. O. W potentiã Rab. G. W immolatis M S. W laudẽ G. 1. Reg. 7. 10. 1. Reg. 12 3. 1 Reg. 28 17.

W hoc 3 M S. ab. G. W hunc 3 M S. G. 2 R. G. 1.-M S 11 * salutaris Raban W a salutari G. 1 Re. 17. 34. 2. Re. 17. 49. W mare M S G. W potentiam. M S. W altissimum G. 1 .Re. 18. 7. -1 M S. Rab.-G. - M S G. 2 Re. 12. 13. W Spiritus M S. W Dominus G. W regni 1 H S. R. G. Text us autem cõtra Rab. & G.7. W requiescunt in laudante 3 .M S. Rab. 3 R.-3.1. W Quæ ad. erud. est in sua. fua. & impl. 10 M S. W ei 2 M S. G.-3 R.-4 31. W mo 15 M S. G.

& proueribijs,& comparationibus,& interpretationibus mirate sunt terre,¶& in nomine Domini Dei,cui est cognomen, Deus Israel, ❡ Collegisti quasi aurichalcum autum, & ut plumbum completi argentum, ❡ & inclinasti femora tua mulieribus. Po testatem habuisti in corpore tuo, ❡ dedisti maculam in gloria tua, & prophanasti semen tuum, inducere iracundiam ad liberos tuos, & ¶ in exteris' stultitiam tuam, ❡ vt faceres imperium bipartitum, & ex Ephraim imperare imperium durū. ❡ Deus autem nō derelinquet misericordiam suā, & non corrumpet, nec delebit opera tua, neque perdet a stirpe nepotes electi sui: & semen ejus qui diligit Dominum, non eorrumpet, ❡ Dedit autem reliquum ᵛ Iacob, & Dauid de ipsa stirpe. ❡ Et finem habuit Salomon cum patribus suis. ❡ Et dereliquit post se de semine suo, gentis stultitiam, & ¶ imminutum a prudentia, Roboam, qui auertit gentē cōsilio suo: ¶& Ieroboam filiū Nabat, qui peccare fecit Israel, & dedit uiā peccandi Ephraim, & plurima reduxerunt peccata ipsorum. ❡ Valde auerterunt illos a terra sua. ❡ Et quæsiuit omnes nequitias, usq; dum peruenirent ad illos defensio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

CAP. XLVIII.

ET surrexit Elias propheta, quasi ignis & uerbum ipsius quasi ᵛ facula' ardebat. ❡ qui induxit in illos famem, & ¶ imitantes illum inuidia sua', pauci facti sunt: non enim poterant sustinere præcepta Dñi. ❡ Verbo Dñi continuit cælum, & deiecit a se ignem terræ'. ❡ sic amplificatus ¶ est Elias in mirabilibus suis'. Et quis potest similiter-fic' gloriari tibi? ❡ ¶ Qui sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis, in uerbo Domini Dei. ❡ Qui deiecisti reges ad pernicieni, - & confregisti facile potentiam ipsorum', & gloriosos ᵛ de lecto' suo. ❡ Qui audis in Sina iudicium, & in Horeb iudicia defensionis. ❡ ¶ Qui ungis reges ad ᵛ pœnitentiam', & prophetas-facis' successores post te. ❡ ¶ Qui receptus es in turbine ignis in curru equorum igneorum. ❡ Qui¶ inscriptus' es in ᵛ iudicijs' temporum lenire iracundiam Domini: ¶conciliare cor patris ad filium, & restituere tribus Iacob.

❡ Beati sunt qui te uiderunt, & in amicitia tua decorati sunt. ❡ nam nos uita uiuimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. ❡ Elias ᵛ qui in turbine tectus est, & in Eliseo completus est spiritus eius: in diebus suis non pertimuit principem, & potentia nemo uicit illum. ❡ ¶ nec superauit illum uerbum aliquod, & mortuum prophetauit corpus eius. ❡ In uita sua fecit monstra, & in morte mirabilia operatus est. ❡ In omnibus istis non pœnituit populus, & non receserunt a peccatis suis usque dum electi sunt de terra sua, & dispersi sunt in omnē terrā. ❡ & relicta est gēs perpauca, & princeps in domo Dauid. ❡ Quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo: alij autem multa commiserunt peccata. ❡ Ezechias munuit ciuitatem suam, & induxit in medium ipsius aquam, & fodit ferro rupem, & ædificauit ᵛ ad aquam puteum'. ❡ ¶ In diebus ipsius ascendit Sennacherib, & misit Rabsacen, & sustulit manū suam in Sion, & superbus factus est potētia sua. ❡ Tunc mota sunt corda, & manus ipsorum: & doluerunt quasi parturientes mulieres. ❡ Et inuocauerunt Dominum misericordem, & expandentes manus suas, extulerunt ad cælum: & sanctus Dominus Deus audiuit cito uocem ipsorum. ❡ ᵛ Non est commemoratus peccatorum illorum, neque dedit illos inimicis suis, sed purgauit eos in manu Isaiæ sancti prophetæ. ❡ ¶ Delecit castra Assyriorum, & contriuit illos angelus Domini. ❡ nam fecit Ezechias quod placuit Deo, & fortiter iuit in uia Dauid patris sui, qua mādauit illi Isaias propheta magnus, & fidelis in conspectu Dei. ❡ ¶ In diebus ipsius retro redijt Sol, & addidit regi uitam. ❡ Spiritu magno uidit ultima, & consolatus est lugentes in Sion. ᵛ usque in sempiternum. ❡ Ostendit' futura, & abscondita antequam euenirent.

CAP. XLIX.

MEmoriaꝫ Iosiæ in ᵛcōpositione'odoris facti. ❡ opus pigmentarij. ❡ In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, & ut musica in cōuiio uini. ❡ Ipse est directus diuinitus in ᵛpœnitentia' gētis, & tulit ᵛabominationes'impietatis. ❡¶Et gubernauit ad Dñm cor ᵛ ipsius', & in diebus ᵛ peccatorū' corroborauit pietatē. ❡ Præter Dauid, & Ezechiam, & Iosiam, omnes peccatū commiserūt: ❡ nā reliquerunt legē Altissimi reges Iuda, & contēpserunt timoré Dei. ❡ Dederunt-enim' regnū suum alijs, & gloriam suam ᵛ alienigenę'genti. ❡¶Incenderunt electam sanctitatis ciuitatē, & desertas fecerunt uias ipsius¶in manu Ieremiæ. ❡ Nā male tractauerunt illū,¶ qui a uentre matris consecratus est propheta, euertere, & eruere, & perdere, & iterum ædificare, & renouare. ❡ ¶ Ezechiel, qui uidit conspectū gloriæ, quā ostēdit illi in curru Cherubim. ❡ Nā cōmemoratus est inimicorum in imbre, ❡ benefacere illis qui ostenderunt rectas uias. ❡ Et duodecim prophetarum ossa pululent de loco suo: nam corroborauerunt Iacob, & redemerunt se in fide uirtutis. ❡ Quomodo amplificemus Zorobabel? nam, & ipse qua si ᵛ signum' in dextera manu-Israël'. ❡ ¶ Et Iesum filium Iosedec? qui in diebus suis ędificauerunt domum, & exaltauerunt tēplum sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam. ❡¶Et Nehemias in memoria multi tēporis, qui erexit nobis muros euersos, & ītare fecit portas, & seras, qui erexit domos nostras. ❡ ¶ Nemo natus est in terra qualis Henoch: nam, & ipse receptus est a terra. ❡¶Et Ioseph, qui natus est homo, princeps fratrum, - firmamentum gentis, rector fratrum', stabilimentū populi: & ossa ipsius unitata sunt, & post mortē prophetauerunt, ❡ ¶ Seth, & ¶ Sem apud homines gloriam adepti sunt: & super omnem animam, in origine, Adam.

CAP. L.

SImon¶Onæ filius, sacerdos magnus, qui in uita sua sustulit domum, & in diebus suis corroborauit templum.

❡ Templi' etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex ędificatio & excelsi parietes tem pli. ❡ In diebus ipsius ᵛ emanauerunt' pu-

ᵛ Erro nem. D De ore collegisti 2 Mss. Rab. 3 Re. 10. 27. 3 Re. 11. 4 ᵛ Vncturi 3 Ms. G. 2 Re. 7. 15. 3 Re. 12. 16. ❡ τῶ ἰσ χυῤῥ, ὲ τῷ Δα βὶδ. 3 Re. 12. 28. 3 Re. 12. 28. 3 Re. 17. 1 ᵛ Jax 3 Ms. Rec. G. ᵛ Veritatem 2ª Ms. ᵛ emulatio 2ª Ms. ᵛ Zelo e ius G. ᵛ Qui deduxit ex ca lo ignem ter G. ᵛ Hic Elias in mir. suis G. -7 Ms. Rab. G. 3 Re. 17. 22. -G ᵛ delestio G. 3 Re 10. 16. ᵛ attribuistionem G. -G. 4 Re. 2. 11. ᵛ Scriptus 5 Ms. ᵛ Iudicijs Ms. R. Mal. 4. 6. 4 Reg. 2. 9 ᵛ quidem 1 Ms. -1 Ms. 4 Re. 13. 21. 3 Re. 20. 20. ᵛ ad aquas puteos G. 4 Re. 18. 13. -1 Ms. G.

ᵛ Liberauit C. 4 Re. 19. 35. Tob. 1. 21 Isa. 37. 36. 1 Mach 7. 14. 2 Mac. 8 19. 4 Re. 20. 11. Isa. 38. 8. ᵛ Vsque in sempit. ostendat Ms. G. 4 Re. 22. 1 ᵛ compositione Ms. Rab. G. * est Ms. ᵛ pœnitentiam Ms. ᵛ ab hominibus G. 4 Re. 23. 5 ᵛ nūm. ᵛ ἀγέ μων. * defecerunt Ms. Rab. G. -1 Ms. G. ᵛ alienæ Ms. Rab. G. 4 Re. 25. 9 Ier. 1. 15. Ier. 1. 5 Ezec. 1. 4. ᵛ G Ms. Rab. G. Agg. 2. 24. ᵛ σφρα γὶς. G. 1 Es. 3. 2. 1 Es. 5. 5 Zac. 3. 1 Nehe. 2. 17. 7. 1. Sup. 44. 16. Gen. 41. 40 42. 3. 45. 5. 50. 20 -1 Ms. G. Gen. 4. 25 5. 32. 1 Mac. 12 6. 2 Mach. 3. & 4. ᵛ remanauerunt Ms Rab. ᵛ diminuti sunt G.

ter aquarum,& quasi mare adimpleri sunt supra modum. ¶ Qui curauit gentem suã, & liberauit eam a perditione. ¶ Qui præualuit amplificare ciuitatem, qui adeptus est gloriam in cõuersatione gentis: ‖& ingressum' domus‖ & atrij‖ amplificauit'. ¶Quasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet. ¶Et quasi Sol refulgens: ‖sic ille effulsit in templo Dei. ¶ Quasi arcus refulgẽs, inter nebulas gloriæ,& quasi flos rosarum in diebus vernis,& quasi lilia quæ sunt in transitu aquæ, & quasi thus redolens in diebus æstatis. ¶Quasi ignis effulgẽs,& thus ardẽs in igne. ¶ Quasi vas auri solidum, ornatũ omni lapide pretioso.¶ Quasi oliua pullulans,& cypressus in altitudinẽ se extollẽs, in accipiẽdo ipsum stolã gloriæ, & uestiri eũ cõsummatione uirtutis. ¶In ascẽsu altaris sancti, gloriã dedit sanctitatis amictũ. ¶In accipiẽdo autem partes de manu sacerdotũ:‖ ipse stans iuxta aram. ¶ Circa illũ corona fratrum:-&' quasi plãtatio cedri in monte Libano,sic circa illũ steterunt quasi rami palmæ,& omnes filij Aaron in gloria sua. ¶Oblatio autẽ Dñi in manibus ipsorũ, coram omni synagoga Israël.& ‖cõsummatione' fungẽs in ara,amplificare oblationẽ excelsi regis. ¶ porrexit manũ suã in libatione, & libauit de sanguine uuæ. ¶ Effudit in fundamento altaris odorẽ diuinũ excelso principi. ¶ Tunc exclamauerunt filij Aaron, in tubis productilibus sonuerunt, & audita fecerunt uocem magnã in memoriã coram Deo.¶Tunc omnis populus simul properauerunt, & ceciderunt in facié super terrã, adorare Dñm Deum suũ,& dare preces omnipotenti Deo excelso. ¶ Et amplificauerũt 'psallentes' in uocibus suis,& in magna domo auctus est sonus suauitatis plenus. ¶ Et rogauit populus Dominũ excelsum in precẽ,usquedum perfectus est honor Domini, & munus suũ perfecerunt. ¶ Tunc descendens,manus suas extulit in omnem congregationẽ filiorum Israel ‖dare gloriam Deo a labijs suis,& in nomine ipsius gloriari:¶& iterauit orationem suam,volens ostendere uirtutem Dei. ¶Et‖ plus orauit' Deum omnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros a uentre matris nostræ,& fecit nobiscum secundum suam misericordiam, ¶ det nobis iucunditatem cordis, & fieri pacem in diebus nostris in Israël per dies sempiternos. ¶ credere Israel nobiscũ esse Dei misericordiã,ut liberet nos in diebus suis.¶Duas gẽtes odit anima mea:tertia autẽ nõ est gens-quã oderim':¶qui sedẽt in mõte Seir,& Philisthijm:& stultus populus qui habitat in Sichimis. ¶ Doctrinã sapientiæ & disciplinæ scripsit in codice ‖to Iesus filius Sirach Ierosolymita, qui renouauit sapientiã de corde suo. ¶ Beatus qui in istis uersatur. bonis.qui ‖ponit' illa in corde suo sapiẽs erit semp. ¶Si enim hæc fecerit,ad omnia ualebit.quia lux Dei,uestigiũ eius est.

Oratio Iesu filij Sirach.

CAP. LI.

CONfitebor tibi Domine rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. ¶ Confitebor nomini tuo: quoniam

3 adiutor & protector factus es mihi, ¶ & liberasti corpus meũ a perditione, a laqueo linguæ iniquæ,& a labijs operantiũ mẽdaciũ,& in conspectu astantiũ factus es mihi
4 adiutor. ¶ Et liberasti me secundũ multitudinẽ misericordiæ nominis tui a rugientibus,præparatis ad escã. ¶ de manibus quærentiũ animam meam,& de ‖portis tribu-
6 lationũ' quæ circundederunt me: ¶ a prelatura flãmę,quę circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus. ¶De altitudine uẽtris inferi,& a lingua coinquinata, & a uerbo mendacij,a rege iniquo, & a lingua iniusta. ¶ Laudabit usque ad mortem anima mea Dñm, ¶& uita mea appropinquãs
10 erat in inferno deorsum. ¶ Circumdederũt me undiq;,& nõ erat qui adiuuaret. Respiciens erã ad adiutorũ hominũ,& nõ erat.
11 ¶ Memoratus sum misericordiæ tuę Dñe,& ‖cooperationis' tuæ quæ a seculo ‖sunt'.
12 ¶ quoniã eruis sustinentes te Dñe,& liberas
13 eos de manibus gentiũ. ¶Exaltasti super terrã habitationẽ meã, & pro morte deHuẽte
14 deprecatus sum. ¶ Inuocaui Dñm patrem Dñi mei,ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborũ
15 sine adiutorio.¶Laudabo nomen tuum assidue, & collaudabo illud in confessione, &
16 exaudita est oratio mea.¶Et liberasti me de perditione, & eripuisti me de tempore impio. ¶ Propterea confitebor,& laudem dicã
17 tibi, & benedicam nomini ‖Domini' ¶
18 ¶Cũ adhuc iunior iũm,priusquã oberrarẽ, quæsiui sapientiã palam in oratione mea.
19 ¶Ante ‖tẽpus' potitulabam pro illa, & usq; in nouissimis inquiram eã‖ & florebit' tãquam præcox uua. ¶ Lætatum' est cor meũ in ea. ambulauit pes meus iter rectũ,a iuuentute mea inuestigabam eam. ¶ Inclina-
22 ui modicũ aurem meã,& excepi illã. ¶Multam inueni in meipso sapientiã ,& multũ
23 profeci in ea. ¶ Danti mihi sapientiã,dabo
24 gloriam. ¶ Cõsiliatus sum enim ut facerẽ illam zelatus sum bonum,& non confundar. ¶ Colluctata est anima mea in illa, &
26 in faciendo eã confirmatus sum. ¶ Manus meas extendi in altum ‖& in sapiẽtia eius luxit anima mea';-& ignorantias meas illu-
27 minauit'. ¶ - Animam meã' direxi ad illã,
28 & in agnitione inueni eam.¶ Possedi cũ ipsa cor ab initio: propter hoc non derelinquar. ¶ Venter meus conturbatus est quærendo illam: propterea bonam possidebo
30 possessionem. ¶Dedit enim mihi Dominus linguam mercedem meam: & in ipsa laudabo eum. ¶ Appropiate ad me indocti,&
32 cõgregate uos in domum disciplinæ.quid adhuc retardatis? & quid dicitis in his?anim
33 æ uestræ sitiunt uehementer. ¶ Aperui os meum,& locutus sum,Comparate uobis fi-
34 ue argento, * ¶ & collum uestrum subijcite iugo , & suscipiat anima uestra disciplinam. in proximo est enim inuenire eam.
35 ¶ Videte oculis uestris quia modicum laboraui , & inueni mihi multam requiem.
36 ¶ Assumite disciplinam in multo numero argenti , & copiosum aurum possidete in ea. ¶ Lætetur anima uestra in misericordia ‖ eius', & non confundemini in
38 laude ‖ ipsius'. ¶ Operamini opus uestrum ante tempus, & dabit uobis mercedem uestram in tempore suo.

PROPHE-

‖ in ingressu Ms. Rab. ‖ ingressi G. ‖ uelsimilis G. ‖ amplificatus est M s. Rab.

-3 Ms. G.

‖ confusione Ms. R.

* οἱ λαοὶ ἀναβοὶ

‖ nunc uaria Ms. G.

-Reban. G.

‖ ponet 2 Ms.

‖ multis tribulationibus M s. G.

‖ operationis Ms. G. ‖ est M s. Rab. Oq.

‖ in Domine M s. G. Pro Textu facit Rab. et Oq. ‖ templi G. ‖ Et destruxit Rab. ‖ stylo libri ‖ quã praccupauit uanitatem, &c. 1 M s. ‖ Ex ilore tanquam mastrucẽs uua lætatum G. ‖ in sapientia eius luxit anima mea 2 Ms. -9 Ms. -3 Ms.

* sapientiam Ms. Rb. Textum autem consentit G.

ἀνα-βοῦ-τοῦ.

PROPHETIA ISAIAE.

CAPVT PRIMVM.

VISIO Isaiæ filij Amos quam uidit super Iudam & Ierusalem in diebus Oziæ, Ioatham, Achaz, & Ezechiæ regum Iuda, 1

¶ Audite cœli, & auribus percipe terra, quoniam Dominus locutus est, Filios enutriui, & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. 2

¶ Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini sui: Israel autem me' non cognouit, & populus meus non intellexit. 3

¶ Væ genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequam, filijs sceleratis, dereliquerunt Dominum, blasphemauerunt sanctum Israel, abalienati sunt retrorsum. 4

¶ Super quo percutiam uos ultra, addentes præuaricationem? omne caput languidum, & omne cor mœrens. 5

¶ A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. vulnus, & liuor, & plaga tumens: non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo. 6

¶ Terra uestra deserta: ciuitates uestræ succensæ igni: regionem uestram coram uobis alieni deuorant: & desolabitur sicut in uastitate hostili. 7

¶ Et derelinquetur filia Sion ut umbraculum in uinea, & sicut tugurio in cucumerario: & sicut ciuitas quæ uastatur. 8

¶ Nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuissemus, & quasi Gomorrha similes essemus. 9

¶ Audite uerbum Domini principes Sodomorum, percipite auribus legem Dei nostri populus Gomorrhæ. 10

¶ Quo mihi multitudinem uictimarum uestrarum, dicit Dominus? plenus sum. holocausta arietum & adipem pinguium, & sanguinem vitulorũ & agnorum & hircorum nolui. 11

¶ Cum venieretis ante conspectum meum, quis quæsiuit hæc de manibus uestris, ut ambularetis in atriis meis? ne afferatis ultra sacrificium frustra: incensum abominatio est mihi. 12

¶ Neomeniam, & sabbatum, & festiuitates alias non feram, iniqui sunt cœtus uestri: 13

¶ calendas uestras, & solemnitates uestras odiuit anima mea: facta sunt mihi molesta, laboraui sustinens. 14

¶ Et cum extenderitis manus uestras, auertam oculos meos a uobis: & cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam. manus enim' uestræ sanguine plenæ sunt. 15

¶ Lauamini, mundi estote, auferte malum cogitationum uestrarum ab oculis meis: quiescite agere peruerse, 16

¶ discite benefacere: quærite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite uiduam. 17

¶ Et uenite, & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata uestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra quasi uermiculus, uelut lana alba' erunt. 18

¶ Si volueritis, & audieritis me', bona terræ comedetis. 19

¶ Quod si nolueritis, & me ad iracundiam prouocaueritis: gladius deuorabit uos, quia os Domini locutum est. 20

¶ Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis, plena iudicij? iu- 21

Ier. 6. 29. Amos 5. 22.

\\ Plenus sum holocausto arietum & adipe 5 M 5. Hier. \\ veneritis 14 MS. R. Hier. \\ offeratis 8 MS. Hier. R. Infr. 59. 1-8 M 8. Hier. H. Additũ est autem a C. & G. 1. Pet. 3. 11. -1 M 8. R. H. Textui autẽ suffragantur G. \\ mundi C. -4 MS. R. H. Porro in G. codicibus additur. \\ verbum meum C.

-5 MS. Hier. n. Legitur autem in codicibus G.

Inf. 5. 6.

Rom 9. 29 Gen. 19. 24-

stitia habitauit in ea, nunc autem homicidæ. ¶ Argentum tuum uersum est in scoriam: uinum tuum mistum est aqua. ¶ Principes tui ‖ infideles', socij furum. omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. ‖ Pupillo non iudicant: & causa uiduæ non ingreditur ad illos. ¶ Propter hoc ait Dominus Deus exercituum fortis Israël, Heu, consolabor super hostibus meis, & ultricabor de inimicis meis. ¶ Et conuertam manum meam ad te, & excoquam ad purum scoriam tuam, & auferam omne stannum tuum. ¶ Et restituam iudices tuos, ut fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus. post hæc uocaberis ciuitas iusti, urbs fidelis. ¶ Sion in iudicio redimetur, & reducent eam in iustitia: ¶ & conterent sceleratos, & peccatores simul: & qui dereliquerunt Dominum, consumentur. ¶ Confundentur enim ab idolis quibus sacrificauerunt: & erubescetis super hortis quos elegeratis, ¶ cum fueritis uelut quercus defluentibus foliis, & uelut hortus absque aqua. ¶ Et erit fortitudo uestra, ut fauilla stupæ, & opus uestrum quasi scintilla: & succendetur utrumque simul, & non erit qui extinguat.

CAP. II.

VErbum quod uidit Isaias filius Amos super Iudam, & Ierusalem. ¶ ‖ Et erit in nouissimis diebus præparatus mons domus Domini in uertice montium, & eleuabitur super colles: & fluent ad eum omnes gentes. ¶ Et ibunt populi multi, & dicent, Venite, & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob, & docebit nos uias suas, & ambulabimus in semitis eius: quia de Sion exibit lex, & uerbum Domini de Ierusalem. ¶ Et iudicabit Gentes, & arguet populos multos: & conflabunt gladios suos in uomeres, & lanceas suas in falces: non leuabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad prælium. ¶ Domus Iacob uenite, & ambulemus in lumine Domini. ¶ Proiecisti enim populum tuum domum Iacob: quia repleti sunt ut olim, & augures habuerunt ut Philisthiim, & pueris alienis adhæserunt. ¶ * Repleta est terra *argento, & auro: & non est finis thesaurorum eius: ¶ & repleta est terra eius equis: & innumerabiles quadrigæ eius. Et repleta est terra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. ¶ Et incuruauit se homo, & humiliatus est uir: ne ergo dimittas eis. ¶ Ingredere in petram, & abscondere in fossa humo a facie timoris Domini, & a gloria maiestatis eius. ¶ Oculi sublimes hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo uirorum: exaltabitur autem Dominus solus in die illa. ¶ Quia dies Domini exercituum super omnem superbum & excelsum, & super omnem arrogantem, & humiliabitur. ¶ Et super omnes cedros Libani sublimes, & erectas, & super omnes quercus Basan. ¶ Et super omnes montes excelsos, & super omnes colles eleuatos. ¶ Et super omnem turrim excelsam, & super omnem murum munitum. ¶ Et super omnes naues Tharsis, & super omne quod uisu pulchrum est. ¶ Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo uirorum: & eleuabitur Dominus solus in die illa. ¶ Et idola penitus conterentur. ¶ ‖ & intrabunt in speluncas petrarum, & in uoragines terræ a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. ¶ In die illa proiiciet homo idola argenti sui, & simulachra auri sui, quæ fecerat sibi ut adoraret, talpas, & uespertiliones. ¶ Et ingredietur scissuras petrarum, & in cauernas saxorum a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. ¶ Quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius est: quia excelsus reputatus est ipse.

CAP. III.

ECce enim dominator Dominus exercituum auferet a Ierusalem, & a Iuda ualidum, & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: ¶ fortem, & uirum bellatorem, iudicem, & prophetam, & ariolum, & senem: ¶ Principem super quinquaginta, & honorabilem uultu, & consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem eloquij mystici. ¶ Et dabo pueros principes eorum, & effœminati dominabuntur eis. ¶ Et irruet populus, uir ad uirum, & unusquisque ad proximum suum: tumultuabitur puer contra senem, & ignobilis contra nobilem. ¶ Apprehendet enim uir fratrem suum domesticum patris sui, * Vestimentum tibi est, princeps esto noster, ruina autem hæc sub manu tua. ¶ ‖ Respondebit in die illa, dicens, Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque uestimentum: nolite constituere me principem populi. ¶ Ruit enim Ierusalem, & Iudas concidit: quia lingua eorum, & adinuentiones eorum contra Dominum, ut prouocarent oculos maiestatis eius. ¶ Agnitio uultus eorum respondebit eis: & peccatum suum quasi Sodoma prædicauerunt, nec ab conderunt. uæ animæ eorum, quoniam reddita sunt eis mala: ¶ Dicite iusto quoniam bene, quoniam fructum adinuentionum suarum comedet. ¶ Uæ impio in malum: retributio enim manuum eius fiet ei. ¶ populum meum exactores sui spoliauerunt, & mulieres dominatæ sunt eis. Populus meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & uiam gressuum tuorum dissipant. ¶ ‖ Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. ¶ Dominus ad iudicium ueniet cum senibus populi sui, & principibus eius: uos enim depastis uineam, * & rapina pauperis in domo uestra. ¶ Quare atteritis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum? ¶ Et dixit Dominus, Pro eo quòd eleuatæ sunt filiæ Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum,

ibant

\\ inobedientes Ms. Hier. \\ declinantes H. \\ rebelles C.

\\ ἀπειθοῦσι G.

Isa. 1. 28. Zach. 7 10

Mich. 4. 1

* Et 2 Ms. Hier. H. C.

* nam G * eius R. H.

* eorum C. G.

* dicens Ms. G. C. Verum. in H. non exprimitur.

\ Respondebit M 9. R. Hier. G. Ast ab H. & C. consuetio nō addatur.

Apo. 1. 7

* meam Ms. Hier. G C. Verū. R. & H. omittitur.

ibant, & plaudebant, ambulabant, & pedibus suis compositio gradu incedebant: ¶ Decalluabit Dominus uerticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit. ¶ In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum, & lunulas, ¶ & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminalia, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inaures, ¶ & annulos, & gemmas, ¶ in fronte pendentes, ¶ & mutatoria, & palliola, & linteamina, & acus, ¶ & specula, & sindones, & uittas, & theristra. ¶ Et erit pro suaui odore fœtor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine caluitium, & pro fascia pectorali cilicium. ¶ Pulcherrimi quoque uiri tui gladio cadent, & fortes tui in prœlio. ¶ Et mœrebunt atque lugebunt portæ eius, & desolata in terra sedebit.

CAP. IIII.

ET apprehendent septem mulieres uirum unum in die illa, dicentes, Panem nostrum comedemus, & uestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. ¶ In die illa erit germen Domini in magnificentia, & gloria, & fructus terræ sublimis, & exultatio his qui saluati fuerint de Israel. ¶ Et erit: omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus uocabitur, omnis qui scriptus est in uita in Ierusalem. ¶ Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinem Ierusalem lauerit de medio eius in spiritu iudicij, & spiritu ardoris. ¶ Et creabit Dominus super omnem locum. Montis Sion, & ubi inuocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte. super omnem enim gloriam protectio. ¶ Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab æstu, & in securitatem, & absconsionem a turbine & a pluuia.

CAP. V.

CAntabo dilecto meo canticum patruelis mei uineæ suæ. ¶ Vinea facta est dilecto meo in cornu filio olei. ¶ Et sepiuit eam, & lapides eius elegit ex illa, & plantauit eam electam, & ædificauit turrim in medio eius, & torcular extruxit in ea: & expectauit, ut faceret uuas, & fecit labruscas. ¶ Nunc ergo habitatores Ierusalem, & uiri Iuda, iudicate inter me, & uineam meam. ¶ Quid est quod debui ultra facere uineæ meæ, & non feci ei? an quod expectaui, ut faceret uuas, & fecit labruscas? ¶ Et nunc ostendam uobis quid ego faciam uineæ meæ, auferam sepem eius, & erit in direptionem: diruam maceriam eius, & erit in conculcationem. ¶ ¶ Et ponam eam desertam: non putabitur, & non fodietur: & ascendent * uepres, & spinæ: & nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. ¶ Vinea enim Domini exercituum, domus Israel est: & uir Iuda, germen eius delectabile: & expectaui, ut faceret iudicium, & ecce iniquitas: & iustitiam, & ecce clamor. ¶ Væ, qui coniungitis domum ad domum, & agrum agro copulatis usque ad terminum loci: nunquid habitabitis uos soli in medio terræ? ¶ In auribus meis sunt * hæc, dicit Dominus exercituum. Nisi domus multæ desertæ fuerint grandes, & pulchræ, absque habitatore. ¶ Decem enim iugera uineæ facient lagúculam unam, & triginta modij sementis facient modios tres. ¶ Væ, qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam, & potandum usque ad uesperam, ut uino æstuetis. ¶ Cithara, & lyra, & tympanum, & tibia, & uinum in conuiuijs uestris: & opus Domini non respicitis, nec opera manuum eius consideratis. ¶ Propterea captiuus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti exaruit. ¶ Propterea dilatauit infernus animam suam, & aperuit os suum absque ullo termino: & descendent fortes eius, & populus eius, & sublimes gloriosi eius ad eum. ¶ Et incurvabitur homo & humiliabitur uir, & oculi sublimium deprimentur. ¶ Et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in iustitia. ¶ Et pascentur agni iuxta ordinem suum, & deserta in ubertatem uersa aduenæ comedent. ¶ Væ, qui trahitis iniquitatem in funiculis uanitatis, & quasi uinculum plaustri peccatum. ¶ Qui dicitis, Festinet, & cito ueniat opus eius, ut uideamus: & appropiet, & ueniat consilium sancti Israel, & sciemus illud. ¶ Væ, qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. ¶ ¶ Væ, qui sapientes estis in oculis uestris, & coram uobismetipsis prudentes. ¶ Væ, qui potentes estis ad bibendum vinum, & uiri fortes ad miscendam ebrietatem. ¶ Qui iustificatis impium pro muneribus, & iustitiam iusti aufertis ab eo. ¶ Propter hoc sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit: sic radix eorum quasi fauilla erit, & germen eorum, ut puluis ascendet. Abiecerunt enim legem Domini exercituum, & eloquium sancti Israel blasphemauerunt. ¶ Ideo uratus est furor Domini in populum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum: & conturbati sunt montes, & facta sunt morticina eorum quasi stercus in medio plateæ rum. In his omnibus non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. ¶ Et eleuabit signum in nationibus procul, & sibilabit ad eum de finibus terræ: & ecce festinus uelociter ueniet. ¶ Non est deficiens, neque laborans in eo non dormitabit, neque dormiet, neque soluetur cingulum in renum eius, nec rumpetur corrigia calceamenti eius ¶ Sagittæ eius acutæ, & omnes arcus eius extenti. Vngulæ equorum eius ut silex, & rotæ eius quasi impetus tempestatis. ¶ Rugitus eius ut leonis, rugiet ut catuli leonum: & frendet, & tenebit prædam, & amplexabitur, & non erit qui eruat. ¶ Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus in terram: & ecce tenebræ tribulationis, & lux obtenebrata est in caligine eius.

CAP.

Ier. 2. 21. Mat. 21. 33.

Sup. 1. 7.

* super ea Ms. Hier. & 6. Verum non addimus.

* hæc Dicit Dominus exercituum Ms. Hi

Prou. 3. 7 Rom. 12. 16.

CAP. VI.

IN anno,quo mortuus est rex Ozias, uidi Dominum sedentem super solium excelsum & eleuatum:* & ea quæ sub ipso erant,replebant templum.† Seraphim stabant super illud:sex alæ uni,& sex alæ alteri.duabus uelabãt faciem eius, & duabus uelabant pedes eius, & duabus uolabant. † Et ℣ clamabant alter ad alterum,℣ dicebant',‖Sanctus sanctus sanctus Dominus-Deus'exercituum,plena est omnis terra gloria eius. †Et commota sunt super liminaria cardinum a uoce clamãtis, & domus repleta est fumo.† Et dixi, Væ mihi, quia tacui,quia uir pollutus labiis ego sũ, & in medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem Dominum exercituum uidi oculis meis. † Et uolauit ad me unus de Seraphim, & in manu eius calculus,quem forcipe tulerat de altari. † Et tetigit os meum, & dixit, Ecce℣ tetigi' hoc labia tua,& auferetur iniquitas tua,& peccatum tuum mundabitur. † Et audiui uocem Domini dicentis, Quem mittam? & quis ibit nobis?Et dixi,Ecce ego,mitte me. †Et dixit,Vade,& dices populo huic,‖ Audite audientes,& nolite intelligere: & uidete uisionem,& nolite cognoscere.†Excæca cor populi huius,& aures eius aggraua: & oculos cuis claude:ne forte uideat oculis suis,& auribus suis audiat,& corde suo intelligat,& conuertatur, & sanem eum, †Et dixi, Vsquequo Domine? Et dixit,Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine: & terra relinquetur deserta.† Et longe faciet Dominus homines,& multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terræ.† Et adhuc in ea decimatio,℣ cõuertetur,& erit in ostensiõe sicut terebinthus, & sicut quercus quę expãdit ramos suos:semẽ sanctũ erit id quod steterit in ea.

CAP. VII.

ET factum est in diebus Achaz filii Ioatham, filii Oziæ regis Iuda, ascendit Rasin rex Syriæ,& Phacee filius Romeliæ rex Israël, in Ierusalem, ad prœliandum contra eam: & non potuerunt debellare eam. † Et nunciauerunt domui Dauid, dicentes, Requieuit Syria super Ephraim,& commotum est cor eius,& cor populi eius,sicut mouentur ligna lyuarũ a facie uẽti.†Et dixit Dominus ad Isaiam, Egredere in occursum Achaz tu, & qui derelictus est Iasub filius tuus, ad extremum aquæ ductus piscinę superioris in uia Agri fullonis.† Et dices ad eum, Vide ut sileas: noli timere, & cor tuũ ne formidet a duabus caudis titionum fumigantium istorũ in ira furoris Rasin℣ regis' Syriæ, & filii Romeliæ:eo quòd consilium inierit contra te Syria in malum, Ephraim, & filius Romeliæ,dicentes, † Ascendamus ad Iudam, & suscitemus eum, & auellamus eũ nos,& ponamus regem in medio eius filium Tabeel. †Hæc dicit Dominus Deus, Non stabit, & non erit istud:†sed caput Syriæ Damascus,& caput Damasci Rasin: & adhuc sexaginta & quinque anni, & delinet Ephraim esse populus: † & caput Ephraim Samaria, & caput Samariæ filius Romeliæ. Si non crediderit is, non permanebitis. † Et adiecit Dominus loqui ad Achaz,dicens, † Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, siue in excelsum supra. † Et dixit Achaz, Non petam & non tentabo Dominum. †Et dixit, Audite ergo domus Dauid, Nũnquid parum uobis est,molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? † Propter hoc dabit Dominus ipse uobis signum, ‖ Ecce, uirgo concipiet & pariet filium,℣ uocabitur' nomen eius Emmanuel. †Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum & eligere bonum. † Quia antequam sciat puer reprobare malum,& eligere bonum,derelinquetur terra quam tu detestaris a facie duorum regum suorum. † Adducet Dominus super te, & super populum tuum, & super domum patris tui dies qui non uenerunt a diebus separationis

* & plena erat domus a maiestate eius. O. ℣ clamabat M S. Hier. H. G.

℣ dicebat M S. Hie. H. Textus autem, conformis est G. & G. Apo. 4. 8 -3 M S. Hier. H. G. C.

℣ tetigit 3 M. S. R. H. G. Mat. 13. 14. Mar. 4. 12 Luc. 8. 10 Ioan. 12. 40. Act 28. 26. Rom. 11 8

4. Reg. 16 5.

℣ & 6. M S. Hier. H. C.

Mat. 1. 23. Luc. 1. 31

℣ vocabitur 12. M S.

℣ vocabit 11 M S. Hier. H. G.

nis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum. ♀ Et erit in die illa: fibilabit Dominus mu-
18 scæ quæ est in extremo fluminum Ægy-
pti, & api quæ est in terra Assur: ♀ & ue-
19 nient, & requiescent omnes in torrenti-
bus uallium, & in cauernis petrarum, & in
omnibus frutetis, & in uniuersis foramini-
bus. ♀ In die illa radet Dominus in nouacula conducta ‖ in his qui trans flumen
20 sunt; in rege Assyriorum, caput & pilos pe-
dum, & barbam uniuersam: ♀ Et erit in die
21 illa: nutriet homo uaccam boum, & duas
22 oues, ♀ & præ hubertate lactis comedet butyrum: butyrum enim & mel mandu-
cabit omnis qui relictus fuerit in medio
23 terræ: ♀ Et erit in die illa: omnis locus ubi fuerint mille uites, mille argenteis, in spi-
24 nas & in uepres erunt. ♀ Cum sagittis &
arcu ingredientur illuc: uepres enim &
25 spinæ erunt in uniuersa terra. ♀ Et omnes montes qui in sarculo sarrientur, non ue-
niet illuc terror spinarũ & uepriũ, & erit
in pascua bouis, & in coculcationẽ pecoris.

CAP. VIII.

1 ET dixit Dominus ad me, Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis, Velociter spolia detrahe, cito prædare. ♀ Et adhibui mihi testes fide-
2 les Uriam sacerdotem, & Zachariam filiũ Barachiæ: ♀ accessi ad prophetissam, &
3 concepit & peperit filium. Et dixit Domi-
nus ad me, Voca nomen eius Accelera-
spolia-detrahere, Festina-prædari. ♀ Quia
4 antequam sciat puer uocare patrem suum & matrem suam, auferetur fortitudo Da-
masci, & spolia Samariæ coram rege Assy-
riorum. ♀ Et adiecit Dominus loqui ad me
5 adhuc, dicens, ♀ Pro eo quòd abiecit popu-
6 lus iste aquas Siloe, quæ uadunt cum silẽ-
tio, & assumpsit magis Rasin, & filium Ro-
meliæ: ♀ propter hoc ecce Dominus addu-
7 cet super eos aquas fluminis fortes & mul-
tas, regem Assyriorum, & omnem gloriam eius: & ascendet super omnes riuos eius, &
8 fluet super uniuersas ripas eius, ♀ & ibit per Iudam, inundans, & transiens usque ad collum ueniet. Et erit extensio alarum
eius, implens latitudinem terræ tuæ ô Emmanuel. ♀ Congregamini populi, & uin-
9 cimini, & audite uniuersæ procul terræ: confortamini & uincimini, accingite uos
& uincimini. ♀ inite consilium, & dissipa-
10 bitur: loquimini uerbum, & non fiet: quia nobiscum Deus. ♀ Hæc enim ait Dominus
11 ad me, Sicut in manu forti erudiuit me: ne
12 iter in uia populi huius dicens, ♀ Non di-
catis, coniuratio. omnia enim quæ loqui-
tur populus ille, coniuratio est: & timorem
13 eius ne timueritis, neque paueatis. ♀ Domi-
num exercituum ipsum sanctificate: ipse
14 pauor uester, & ipse terror uester. ♀ Et erit uobis in sanctificationem. ‖ In lapidem au-
tem offensionis, & in petram scãdali duo-
bus domibus Israel in laqueum & in ruinã
habitantibus Ierusalem. ♀ Et offendent ex
15 eis plurimi, & cadẽt, & conterẽtur, & irre-
16 tientur, & capientur. ♀ Liga testimoniũ, si-
17 gna legẽ in discipulis meis. ♀ Et exspecta-
bo Dominũ qui abscondit faciem suam a do-
18 mo Iacob, & præstolabor eum. ‖ Ecce, ego & pueri mei quos dedit mihi Dominus
in signum, & in portentum Israel a Domi-

no exercituum, qui habitat in mõte Sion.
19 ♀ Et cũ dixerint ad uos, Quærite a pytho-
nibus, & a diuinis qui stridentes in incanta-
tionibus suis: Numquid non populus a De-
us suo requiret: uisionem? pro uiuis a mor-
20 tuis? ♀ Ad legem magis, & ad testimoniũ.
Quòd si non dixerint iuxta uerbum hoc,
21 non erit eis matutina lux. ♀ Et transibit per
eam, corruet, & e uriet: & cum esurierit,
irascetur, & maledicet regi suo, & Deo
22 suo, & suspiciet sursum. ♀ Et ad terram in-
tuebitur, & ecce tribulatio & tenebræ, dis-
solutio & angustia, & caligo persequens, &
non poterit auolare de angustia sua.

CAP. IX.

1 PRimo tempore alleuata est Terra Zabulon & Terra Nephthali, & no-
uissimo aggrauata est uia maris trãs Iordanem Galilææ Gentium. ♀ Populus
2 qui ambulabat in tenebris, uidit lucẽ ma-
gnam: habitãtibus in regione umbræ mor-
3 tis, lux orta est eis. ♀ Multiplicasti gentem,
non magnificasti lætitiam, lætabuntur
coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut
exultant uictores cum capta præda, quando di-
uidunt spolia. ♀ Iugum enim oneris eius, &
uirgam humeri eius, & sceptrum exacto-
ris eius superasti, ‖ sicut in die Madian.
4 ♀ Quia omnis uiolenta prædatio cum tu-
multu, & uestimentum mistum sanguine,
5 erit in combustionem & cibus ignis. ♀ ‖ PAR-
VVLVS enim NATVS est nobis, & filius da-
tus est nobis, & factus est principatus su-
per humerum eius: & uocabitur nomen
eius Admirabilis, consiliarius, Deus, for-
tis, pater futuri seculi, princeps pacis. ♀ Mul-
tiplicabitur eius imperium, & pacis non
6 erit finis: super solium Dauid, & super re-
gnum eius sedebit: ut confirmet illud, &
corroboret in iudicio & iustitia amodo &
7 usque in sempiternũ, zelus Domini exer-
8 cituum faciet hoc. ♀ Verbum misit Do-
9 minus in Iacob, & cecidit in Israel. ♀ Et
sciet omnis populus Ephraim, & habitã-
tes Samariam, in superbia & magnitudine
10 cordis dicentes, ♀ lateres ceciderunt, sed
quadris lapidibus ædificabimus; lycamo-
ros succiderunt, sed cedros immutabimus.
11 ♀ Et eleuabit Dominus hostes Rasin super
eum, & inimicos eius in tumultum uertet
12 ♀ Syriam ab Oriente, & Philisthiim ab
Occidente: & deuorabunt Israel toto ore.
In omnibus his nõ est auersus furor eius,
13 sed adhuc manus eius extenta: ♀ & popu-
lus non est reuersus ad percutientem se, &
Dominum exercituum non inquisierunt.
14 ♀ Et disperdet Dominus ab Israel caput &
15 caudam, incuruantem & reprehendẽte die
una. ♀ Longæuus & honorabilis, ipse est ca-
16 put: & propheta docens mendacium, ipse
est cauda. ♀ Et erunt, qui beatificant popu-
lum istum seducentes, & qui beatifican-
17 tur, præcipitati. ♀ propter hoc super adole-
scentulis eius non lætabitur Dominus: &
pupillorum eius, & uiduarum non miserẽ-
bitur: quia omnis hypocrita est & nequã,
& uniuersum os locutum est stultitiam.
In omnibus his non est auersus furor eius,
18 sed adhuc manus eius extenta. ♀ Succen-
sa est enim quasi ignis impietas, ueprem &
spinam uorabit: & succendetur in densita-
te saltus, & conuoluetur superbia fumi-

♀ In

3 Reg. 19. 33.

Luc. 2. 34 Rom. 9. 32 1 Pet. 2. 6

Heb. 2. 13 Mat. 13 & c. 5. n.

Mat. 4. 15

Gen. 1. populus o.

Iud. 7. 22

Luc. 2. 7.

9 M s. & Hier. H. G. C.

Hier. H. G. C.

deprauantem M s. & Hier.

¶ In ira Domini exercituum cõturbata est terra, & erit populus quasi esca ignis: uir fratri suo non parcet. ¶ Et declinabit ad dexteram, & esuriet: & comedet ad sinistram, & nõ saturabitur: unusquisque carnem brachii sui uorabit: ¶ Manasses Ephraim, & Ephraim Manassen, simul ipsi contra Iudã. In omnibus his nõ est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta.

CAP. X.

VÆ qui condunt leges iniquas: & scribentes, iniustitiam scripserunt: ¶ ut opprimerent in iudicio pauperes, & uim facerent causæ humilium populi mei: ut essent uiduæ præda eorum, & pupillos diriperent. ¶ Quid facietis in die uisitationis, & calamitatis delonge uenientis? ad cuius confugietis auxilium? & ubi derelinquetis gloriam uestram, ¶ ne incutuemini sub uinculo, & cum interfectis cadatis? Super omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. ¶ Væ Assur, uirga furoris mei & baculus ipse est, in manu eorũ indignatio mea. ¶ Ad gentem fallacem mittam eum, & contra populum furoris mei mandabo illi, ut auferat spolia, & diripiat prædam, & ponat illum in conculcationem quasi lutum platearum. ¶ Ipse autem non sic arbitrabitur, & cor eius non ita existimabit: sed ad conterendum erit cor eius, & ad interneciones gentium nõ paucarum. ¶ Dicet enim, Nunquid non principes mei simul reges sunt? ¶ Nunquid non ut Charcamis, sic Calano: & ut Arphad, sic Emath? nunquid nõ ut Damascus, sic Samaria? ¶ Quomodo inuenit manus mea regna idoli, sic & simulachra eorum de Ierusalem & de Samaria. ¶ Nunquid non sicut feci Samariæ & idolis eius, sic faciam Ierusalẽ & simulachris eius? ¶ Et erit: cum impleuerit Dominus cuncta opera sua in monte Sion & in Ierusalem, uisitabo super fructum magnifici cordis regis‖ Assur, & super gloriam altitudinis oculorum eius. ¶ Dixit enim, In fortitudine manus meæ feci, & in sapientia mea intellexi: & abstuli terminos populorum, & principes eorum deprædatus sum, & detraxi quasi potens in sublimi residentes. ¶ Et inuenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum: & sicut colliguntur ouа quæ derelicta sunt, sic uniuersam terram ego congregaui: & non fuit qui moueret pennam, & aperiret os, & ganniret. ¶ Nunquid gloriabitur securis cõtra eum qui secat in ea? aut exaltabitur serra contra eum a quo trahitur? quomodo si eleuetur uirga contra eleuantem se, & exalteretur baculus qui utique lignũ est. ¶ Propter hoc mittet dominator Dominus exercituum, in pinguibus eius tenuitatẽ: & subtus gloriam eius succensa ardebit quasi combustio ignis. ¶ Et erit lumẽ Israel in igne, & Sanctus eius in flamma: & succendetur, & deuorabitur spina eius, & uepres in die una. ¶ Et gloria saltus eius, & carmeli eius ab anima usq; ad carnem cõsumetur, & erit terrore profugus. ¶ Et reliquiæ ligni saltus eius præ paucitate numerabuntur, & puer scribet eos. ¶ Et erit in die illa: non adiiciet residuum Israel, & hi qui fugerint de domo Iacob, innitti super eo qui percutit eos: sed innitetur super Dominum sanctum Israel, in ueritate. ¶ Reliquiæ conuertentur, reliquiæ, inquam, Iacob ad Deum fortem. ¶ Si enim fuerit populus tuus Israel quasi arena maris, reliquiæ conuertentur ex eo, consũmatio abbreuiata inundabit iustitiã. ¶ Cõsummationem enim & abbreuiationem Dominus Deus exercituum faciet in medio omnis terræ. ¶ Propter hoc, hæc dicit Dominus Deus exercituum, Noli timere populus meus habitator Sion, ab Assur: in uirga percutiet te, & baculum suum leuabit super te in uia Ægypti. ¶ Adhuc enim pauculum modicumq;, & consummabitur indignatio & furor meus super scelus eorum. ¶ ‖ Et suscitabit super eum Dominus exercituum flagellum, iuxta plagam Madian in Petra Oreb, & uirgam suam super mare, & leuabit eam in uia Ægypti. ¶ Et erit in die illa: auferetur onus eius de humero tuo, & iugum eius de collo tuo, & computrescet iugum a facie olei. ¶ Veniet in Aiath, transibit in Magron: apud Machmas commendabit uasa sua. ¶ Transierunt cursum Gaba sedes nostra: obstupuit Rama, Gabaath Saulis fugit. ¶ Hinni uoce tua filia Gallim, attende Laisa, paupercula Anathoth. ¶ Migrauit Medemena: habitatores Gabim confortarhini. ¶ Adhuc dies est, ut in Nobe stetur: agitabit manum suam super montem filiæ Sion, collem Ierusalẽ. ¶ Ecce, dominator Dominus exercituum confringet lagunculam in terrore, & excelsi statura succidentur, & sublimes humi liabuntur. ¶ Et subuertentur cõdensa saltus ferro: & Libanus cum excelsis cadet.

CAP. XI.

ET‖ egredietur uirga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. ¶ Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis. ¶ & replebit eum spiritus timoris Domini: non secundum uisionem oculorũ iudicabit, neque secundum auditum auris arguet. ¶ Sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ: ‖ & percutiet terram uirga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium. ¶ Et erit iustitia cingulum lumborũ eius: & fides cinctorium renum eius. ¶ Habitabit lupus cum agno: & pardus cũ hœdo accubabit: uitulus & leo, & ouis simul morabuntur, & puer paruulus minabit eos. ¶ Vitulus, & ursus pascentur: simul requiescent catuli eorum: & leo quasi bos comedet paleas. ¶ Et delectabitur infans ab hubere super foramine aspidis: & in ‖ cauerna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet. ¶ Non nocebunt, & non occident in uniuerso monte sancto meo: quia repleta est terra scientia Domini, sicut aquæ maris operientes. ¶ In die illa radix Iesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit sepulchrum eius gloriosum. ¶ Et erit in die illa: adiiciet Dominus secundo manum suam ad possidendum residuum populi sui, quod reliquetur ab Assyriis, & ab Ægypto, & a Phetros, & ab Æthiopia, & ab Ælam, & a Sennaar, & ab Emath, & ab insulis maris.

¶ Et

4 Reg. 19. 35. Infr. 37. 36.

Ad. 13. 23.

2. Thes. 2. 8.

Infr. 65. 25.

Ps. 71. 8. Zach. 9. 10.

Rom. 15. 12. Sup. 10. 22.

¶ In ueritate reliquiæ 14 MS. In codicibus autẽ G. & C. aq; Hier. cõmentarius, ea est distinctio, quæ in Textu.

†Et leuabit signum in nationes, & congregabit profugos Israël, & dispersos Iuda colliget a quatuor plagis terræ. †Et auferetur zelus Ephraim, & hostes Iuda peribunt: Ephraim non æmulabitur Iudam, & Iudas nō pugnabit contra Ephraim. † Et uolabūt in humores Philisthiim per mare, simul prædabuntur filios Orientis: Idumæa & Moab præceptum manus eorum, & filii Ammon obedientes erunt. † Et desolabit Dominus linguam maris Ægypti, & leuabit manum suam super flumen in fortitudine spiritus sui: & percutiet eum in septē riuis, ita ut transeant per eum calceati. †Et erit uia residuo populo meo, qui relinquetur ab Assyriis: sicut fuit Israeli ‖ in die illa qua ascendit de Terra-Aegypti.

Exo. 14. 29.

CAP. XII.

ET dices in die illa, Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus, & consolatus es me. † Ecce Deus saluator meus, fiducialiter agam, & non timebo: quia ‖ fortitudo mea, & laus mea Dominus, * & factus est mihi in salutem. † Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. † Et dicetis in die illa, Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius. †Cantate Domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in uniuersa terra. †Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanctus Israël.

Exo. 15. 2 Psa. 117. 14. *Deus 10 M. S. R. Hie. H C Pro Textu autē. G. facit.

CAP. XIII.

ONus Babylonis, quod uidit Isaias filius Amos. †Super montem caliginosum leuate signum: exaltate uoce mihi, leuate manum, & ingrediantur portas duces. † Ego mādaui sanctificatis meis, & uocaui fortes meos in ira mea, exultantes in gloria mea. † Vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium, uox sonitus regum & gentium congregatarum: Dominus exercituum ✠ præcepit militiæ belli, † uenientibus de terra procul, a summitate cœli: Dominus, & uasa furoris eius, ut disperdat omnem terram. †Vlulate, quia prope est dies Domini: quasi uastitas a Domino ueniet † Propter hoc omnes manus dissoluentur, & omne cor hominis contabescet. †& conteretur. Torsiones & dolores tenebunt, quasi parturiēs dolebunt: unusquisque ad proximum suū stupebit, facies combustæ uultus eorum. †Ecce dies Domini ✠ ueniet crudelis, & indignationis plenus, & iræ furoris, ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius conterendos de ea. † ‖ Quoniam stellæ cœli, & splendor earum non expandent lumen suum: obtenebratus est Sol in ortu suo, & Luna non splendebit in lumine suo. †Et uisitabo super orbis mala, & cōtra impios iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo. † Preciosior erit uir auro, & homo mundo obrizo. †Super hoc cœlum turbabo: & mouebitur terra de loco suo, propter indignationem Domini exercituum, & propter diem iræ furoris eius †Et erit quasi damula fugiens, & quasi ouis: & non erit qui congreget: unusquisque ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. † Omnis qui inuentus fuerit, occidetur: & omnis qui superuenerit, cadet in gladio. † ‖ Infantes eorum allidentur in oculis eorum: diripientur domus eorum, & uxores eorū uiolabuntur. † Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentum non quærant, nec aurum uelint: †sed sagittis paruulos interficient, & lactentibus uteri non miserebuntur, & super filios non parcet oculus eorum. † Et erit Babylon illa gloriosa in regnis, inclyta in superbia Chaldæorum, ‖ sicut subuertit Dominus Sodomam & Gommorrham. † Non habitabitur usque in finem, & non fundabitur usque ad generationem & generationem: nec ponet ibi tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi. † Sed requiescent ibi bestiæ, & replebuntur domus eorum draconibus: & habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi. †& respondebunt ibi ululæ in ædibus eius, & sirenes in delubris uoluptatis.

✠ præcepit 2 M. S. R. C Textum autē conformis est R. Hie. & G.

✠ uenit 4 M. S. Hie. H. G C.

Exo. 32. 7. Joel. 3. 15 Mat. 24. 29. Mar. 13. 24. Luc. 21. 25.

CAP. XIIII.

PRope est ut ueniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim Dominus Iacob, & eliget adhuc de Israël, & requiescere eos faciet super humum suam: adiungetur aduena ad eos, & adhærebit domui Iacob. † Et tenebunt eos populi, & adducent eos in locum suum: & possidebit eos domus Israël super terram Domini in seruos & ancillas: & erunt capientes eos qui se ceperant, & subiicient exactores suos. † Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, & a concussione tua, & a seruitute dura qua ante seruisti, † sumes parabolam istam contra regem Babylonis, & dices, Quomodo cessauit exactor, quieuit tributum? † Contriuit Dominus baculum impiorum, uirgam dominantium, † cædentem populos in indignatione, plaga insanabili, subiicientem in furore gentes, persequentem crudeliter, † Conquieuit & siluit omnis terra, gaudia est & exultauit, † abietes quoque lætatæ sunt super te, & cedri Libani ex quo dormisti, non ascendit qui succidat nos. † Infernus subter conturbatus est in occursum aduentus tui, suscitauit tibi gigantes. Omnes principes terræ surrexerunt de solijs suis, omnes principes nationum. † Vniuersi respondebunt, & dicent tibi, Et tu uulneratus es sicut & nos, nostri similis effectus es. † Detracta est ad inferos superbia tua, concidit cadauer tuum: subter te sternetur tinea, & operimentum tuum erunt uermes. † Quomodo cecidisti de cœlo lucifer, qui mane oriebaris? corruisti in terram, qui uulnerabas gentes? † qui dicebas in corde tuo, In cœlum conscendam, super astra Dei exaltabo solium meum, * sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis. † Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. † Verumtamē ad infernum detraheris in profundum laci. †Qui te uiderint, ad te inclinabūtur, teq. prospicient, Nunquid iste est uir qui conturbauit terram, qui concussit

regna:¶Qui posuit orbem desertum, & ve-
bes eius destruxit, uinctis eius non aperuit
carcerem?¶Omnes reges gentium uniuersi
dormierunt in gloria, uir in domo sua ¶Tu
autem proiectus es de sepulchro tuo, quasi
stirps inutilis pollutus, & obuolutus cum
his qui interfecti sunt gladio, & descen-
derunt ad fundamenta laci, quasi cada-
uer putridum.¶ Non habebis consortium
neque cum eis in sepultura: tu enim terrã
tuam disperdidisti, tu populum tuum oc-
cidisti: non uocabitur in æternum semen
pessimorum.¶Præparate filios eius occisio
ni in iniquitate patrum suorum: non con-
surgent, nec hæreditabunt terram, neque
implebunt faciem orbis ciuitatum. ¶ Et
consurgam super eos, dicit Dominus exer-
cituum: & perdam Babylonis nomen, & re-
liquias, & germen, & progeniem: dicit Do-
minus. ¶ Et ponam eam in possessionem
ericii, & in paludes aquarum, & scopabo
eam in scopa terens, dicit Dominus exer-
cituum.¶ Iurauit Dominus exercituum,
dicens, Si non ut putaui, ita erit: & quomo-
do mente tractaui, sic eueniet. Vt conte-
ram Assyrium in terra mea, & in montí-
bus meis conculcem eum, & auferetur ab
eis iugum eius, & onus illius ab humero
eorum tolletur.¶Hoc consilium quod co-
gitaui super omnem terram, & hæc est
manus extenta super uniuersas gentes.
¶Dominus enim exercituum decreuit: &
quis poterit infirmare? & manus eius ex-
tenta: & quis auertet eam?¶In anno, quo
mortuus est rex Achaz, factum est onus
istud.¶Ne lætetis Philistæa omnis tu, quo
niam comminuta est uirga percussoris tui:
de radice enim colubri egredietur regulus,
& semen eius absorbens uolucrem. ¶ Et
pascentur primogeniti pauperum, & pau-
peres fiducialiter requiescent: & interfe-
ciam in fame radicem tuam, & reliquias
tuas interficiam.¶Vlula porta, clama ciui-
tas: prostrata est Philistæa omnis: ab Aqui-
lone enim fumus uenit, & non est qui
effugiet agmen eius.¶Et quid respondebi-
tur nuntiis gentis? Quia Dominus funda-
uit Sion, & in ipsa sperabút pauperes po-
puli eius.

CAP. XV.

ONus Moab. quia nocte uastata est
Ar-Moab, conticuit: quia nocte ua-
stata est Murus-Moab, conticuit.
¶Ascendit domus & Dibon ad excelsa in
planctum: super Nabo, & super Medaba,
Moab ululabit: in cunctis capitibus eius
calluitium, & omnis barba radetur.¶In tri
uijs eius accincti sunt sacco: super tecta
eius, & in plateis eius omnis ululatus,
descendit in fletum.¶Clamabit Hesebon &
Eleale, usque Iasa audita est uox eorum,
super hoc expediti Moab ululabunt, anima
eius ululabit sibi.¶Cor meum ad Moab cla
mabit, nuectes eius usque ad Segor uitulam
consternantem, per ascensum enim
Luith flens ascendet, & in uia Oronaim
clamorem contritionis leuabunt. ¶ Aquæ
enim Nemrim desertæ erunt, quia aruit
herba, defecit germé, uitor omnis interit.
¶Secundum magnitudinem operis & uisi-
tatio eorum: ad torrentem salicum ducét
eos.¶Quoniam circuibit clamor terminũ
Moab: usque ad Gallim ululatus eius, &
usque ad Puteum-Elim clamor eius.¶Quia
aquæ Dibon repletæ sunt sanguine: ponã
enim super Dibon additamenta: his qui fu
gerint de Moab leonẽ, & reliquiis terræ.

CAP. XVI.

MIttte agnum-Domine dominatorẽ
terræ, de Petra deserti ad montem
filiæ Sion.¶ Et erit: sicut auis fugiés,
& pulli de nido auolantes, sic erunt filiæ
Moab in transcensu Arnon.¶Ini consiliũ,
coge concilium: pone quasi noctem umb-
ram tuam in meridie: absconde fugien-
tes, & uagos ne prodas.¶ Habitabunt apud
te profugi mei: Moab esto latibulum eorũ
a facie uastatoris: finitus est enim puluis,
consummatus est miser: defecit, qui coculcabat terram.¶ Et præparabitur in misericordia solium, & sedebit super eum in ueritate in tabernaculo Dauid iudicans & quærens iudicium, & uelociter reddens, quod iustum est.¶ Audiuimus superbiam Moab, superbus est ualde: superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius plusquã fortitudo eius.¶Idcirco ululabit Moab ad Moab, uniuersus ululabit: his qui lætantur super muros cocti lateris, loquimini plagas suas. ¶ Quoniam suburbana Hesebon deserta sunt, & uineam Sabama domini Gentium excidorunt flagella eius: usque ad Iazer peruenerunt, errauerunt in deserto: propagines eius relictæ sunt, transierunt mare.¶ Super hoc plorabo in fletu Iazer uineam Sabama: inebriabo te lachrymis mea Hesebon, & Eleale: quoniam super uindemiam tuam, & super messem tuam uox calcantium iruit.¶ Et auferetur lætitia & exultatio de Carmelo, & in uineis non exultabit neque iubilabit: uinum in torculari non calcabit qui calcare consueuerat: uocem calcantium abstuli. ¶ Super hoc uenter meus ad Moab quasi citharasonabit, & uiscera mea ad murũ cocti lateris.¶Et erit: cum apparuerit quod laborrauit Moab super excelsis suis, ingredietur ad sancta sua ut obsecret, & non ualebit.
¶Hoc uerbum quod locutus est Dominus ad Moab extunc.¶Et nunc locutus est Dominus, dicens, In tribus annis quasi anni mercenarij auferetur gloria Moab super omni populo multo, & relinquetur* paruus & modicus, nequaquam multus.

CAP. XVII.

ONus Damasci. Ecce Damascus desinet esse ciuitas, & erit sicut acernus lapidum in ruina.¶Derelictæ ciuitates Aroer gregibus erunt, & requiescent ibi, & non erit qui exterreat. ¶ Et cessabit aduitorium ab Ephraim, & regnum a Damasco: & reliquiæ Syriæ, sicut gloria filiorum Israel erũt: dicit Dominus exercituũ.
¶Et erit in die illa, attenuabitur gloria Iacob, & pinguedo carnis eius macrescet.¶ Et erit sicut congregans in messe quod restiterit, & brachium eius spicas leget: & erit sicut quærens spicas in ualle Raphaim.
¶Et relinquetur in eo sicut racemus, & sicut excussio oleæ duarum uel trium oliuarum in summitate rami, sue quatuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius,
dicit Dominus Deus Israel.¶In die illa inclinabitur homo ad factorem suũ, & oculi eius ad sanctum Israel respicient.¶ & nõ

inclina-

17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

1 2 3 4 5 6 7 8

9 1 2 3 4 5 6 7 8

\\ Ipso M s.G. Texius autem tertio cõsonat B. Hier. H. & C.

Ierc. 48. 37. F. 7 18

\\ vlulat 4 B s.H.G. C.

\\ consternantem 7 M s. Hie. \\ tremẽ H. C. G.

\\ reliquiæ 12. M s. 10. M s. Hier. H. G. C.

Ierc. 48. 29.

* in eo sicut racemus o. Desiderii videri potest ex capitis proximi fine / exto ver/u.

inclinabitur ad altaria quæ fecerunt manus eius: & quæ operati sunt digiti eius non respiciet, lucos & delubra. ✠ In die illa erunt ciuitates fortitudinis eius derelictæ sicut aratra, & segetes quæ derelictæ sunt a facie filiorum Israel, & ‖ eris' deserta. ✠ Quia oblita es Dei saluatoris tui, & fortis adiutoris tui non es recordata: propterea plantabis plantationem ‖ fidelem' & germen alienum seminabis. ✠ In die plantationis tuæ ‖ labrusca', & mane semen tuum florebit: ablata est messis in die hæreditatis, & dolebit grauiter. ✠ Væ ‖ multitudo' populorum multorũ, ut multitudo maris sonantis: & tumultus turbarum, sicut sonitus aquarum multarum. ✠ Sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium, & increpabit eum, & fugiet procul: & rapietur sicut puluis montium a facie uenti, & sicut turbo coram tempestate. ✠ In tempore uespere, & ecce turbatio: in matutino, & non subsistet: hæc est pars eorum qui uastauerunt nos, & sors diripientium nos.

9 10 11 12 13 14

CAP. XVIII.

VÆ terræ cymbalo alarum quæ est trans flumina Æthiopiæ, ✠ qui mittit in mare legatos, & in uasis papyri super aquas. Ite angeli veloces ad gentem conuulsam, & dilaceratam: ad populum terribilem, post quem non est alius: ad gentem expectantem * & cóculcatam, cuius diripuerunt flumina terram eius: *

1 2

✠ Omnes habitatores orbis qui moramini in terra, cum eleuatum fuerit signum in montibus, uidebitis, & clangorem tubæ audietis. ✠ quia hæc dicit Dominus ad me, Quiescam, & considerabo in loco meo sicut meridiana lux clara est, & sicut nubes roris in die messis. ✠ Ante messem enim totus ‖ effloruit', & immatura perfectio ‖ germinabit', & præcidentur ramusculi eius falcibus: & quæ derelicta fuerint, abscindentur, & excutientur. ✠ Et relinquentur simul auibus montium, & bestijs terræ: & æstate perpetua erunt super eum uolucres, & omnes bestiæ terræ super illum hyemabunt. ✠ In tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo diuulso, & dilacerato: a populo terribili, post quem non fuit alius, a gente expectante, & expectãte', & conculcata, cuius diripuerunt flumina terram eius, ad locum nominis Domini exercituum montem Sion.

3 4 5 6 7

CAP. XIX.

ONus Ægypti. Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingredietur Ægyptum, & commouebũtur simulachra Ægypti a facie eius, & cor Ægypti tabescet in medio eius. ✠ Et concurrere faciam Ægyptios aduersus Ægyptios: & pugnabit uir contra fratrem suũ, & uir contra amicum suũ, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum. ✠ Et dirumpetur spiritus Ægypti in uisceribus eius, & consilium eius præcipitabo: & interrogabunt simulachra sua, & diuinos suos, & pythones, & ariolos. ✠ Et tradam Ægyptum in manu dominorum crudeliũ, & rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. ✠ Et arescet aqua de mari, & fluuius desolabitur atque siccabitur. ✠ Et deficient flumina: * attenuabuntur, & siccabuntur riui aggerum. Calamus & iuncus marcescet, ✠ nudabitur alueus riui a fonte suo: & omnis sementis irrigua siccabitur, arescet, & non erit. ✠ Et mœrebunt piscatores, & lugebunt omnes mittentes in flumen hamum, & expandentes rete super faciem aquarum emarcescent.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

✠ Confundentur qui operabantur linum ‖ plectentes', & texentes subtilia. ✠ Et erunt irrigua eius flaccentia: omnes qui faciebãt lacunas ad capiendos pisces. ✠ Stulti principes Taneos, sapientes consiliarij Pharaonis dederunt consilium insipiens. quomodo dicitis Pharaoni, Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? ✠ Vbi nũc sunt sapientes tui? annuncient tibi, & indicent quid cogitauerit Dominus exercituum super Aegyptum. Stulti facti sunt principes Taneos, emarcuerũt principes Mempheos, decepérunt Aegyptum, angulum populorũ eius. ✠ Dominus miscuit in medio eius spiritum uertiginis: & errare fecerunt Aegyptũ in omni opere suo, sicut errat ebrius & uomens: ✠ Et nõ erit Aegypto opus quod faciat caput & caudam incuruantem, & refrænantem. ✠ In die illa erit Aegyptus quasi mulieres, & stupebunt, & timebunt a facie commottionis manus Domini exercituum, quam ipse mouebit super eam. ✠ Et erit Terra Iuda Aegypto in pauorem, omnis qui illius fuerit recordatus, pauebit a facie consilij Domini exercituum, quod ipse cogitauit super eam. ✠ In die illa erunt quinque ciuitates in Terra Aegypti, loquẽtes lingua Chanáan, & iurantes per Dominum exercituum: Ciuitas Solis vocabitur vna. ✠ In die illa erit altare Domini in medio Terræ Aegypti, & titulus Domini iuxta terminum eius. ✠ & erit in signum, & in testimonium Domino exercituum in Terra Aegypti. Clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis, & mittet eis saluatorem, & propugnatorem, qui liberet eos. ✠ Et cognoscetur Dominus ab Aegypto, & cognoscent Aegyptij Dominum in die illa, & colent eum in hostijs, & in muneribus: & uota uouebunt Domino, & soluent. ✠ Et percutiet Dominus Aegyptum plaga, & sanabit eam, & reuertentur ad Dominum, & placabitur eis, & sanabit eos. ✠ In die illa erit via de Aegypto in Assyrios, & intrabit Assyrius Aegyptum, & Aegyptius in Assyrios, & seruient Aegyptij Assur. ✠ In die illa erit Israel tertius Aegyptio & Assyrio: benedictio in medio terræ, ✠ cui benedixit Dominus exercituum, dicens, Benedictus populus meus Aegypti, & opus manuum mearum ‖ Assyrio', hæreditas autem mea Israel.

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

CAP. XX.

IN anno, quo ingressus est Tharthan in Azõtum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorum, & pugnasset contra Azõtum, & cepisset eam: ✠ in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaiæ filij Amos, dicens, Vade, & solue saccum de lumbis tuis, & calceamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic vadens nudus, & discalceatus. ✠ Et dixit Dominus, Sicut ambulauit seruus meus Isaias nudus, & discalceatus, trium annorum signum, & portentum

1 2 3

erit super Aegyptum, & super Aethiopiã: ¶ 4
¶ sic minabit rex Assyriorum captiuitatem Aegypti, & transmigrationem Aethiopiæ, ¶ iuuenem, & senem, ¶ nudam & discalceatam, discoopertis natibus ad ignominiam Aegypti. ¶ Et timebunt, & confundentur ab Aethiopia spe sua, & ab Aegypto gloria sua. ¶ Et dicet habitator insulæ huius in die illa, ¶ Ecce hæc erat spes nostra, ad quos confugimus in auxilium, vt ¶ liberarent nos a facie regis Assyriorum: & quomodo effugere poterimus nos? 5 6

CAP. XXI.

ONus deserti maris. Sicut turbines ab Aphrico veniunt, de deserto venit, de terra horribili. ¶ Visio dura nunciata est mihi: qui incredulus est, infideliter agit: & qui depopulator est, vastat. Ascende Aelam, obside Mede: omnem gemitum eius cessare feci. ¶ Propterea repleti sunt lumbi mei dolore, angustia possedit me sicut angustia parturientis: corrui cum audirem, conturbatus sum cum viderem. ¶ Emarcuit cor meum, tenebræ stupefecerunt me: Babylon dilecta mea, posita est mihi in miraculum. ¶ Pone mensam, contemplare in specula: comedentes & bibentes surgite principes, arripite clypeum. ¶ Hæc enim dixit mihi Dominus, Vade, & pone speculatorem: & quodcunque viderit, annunciet. ¶ Et vidit currum duorum equitum, ascensorem asini, & ascensorem cameli: & contemplatus est diligenter multo intuitu. ¶ Et clamauit leo, Super speculam Domini ego sum, stans iugiter per diē: & ‖ super custodiam meam ego sum, stans totis noctibus. ¶ Ecce, iste venit ascensor bigæ equitum, & respondit, & dixit, ‖ Cecidit, cecidit Babylon, & omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram. ¶ Tritura mea, & ¶ filia' aræ meæ, quæ audiui a Domino exercituum Deo Israel, annunciaui vobis. ¶ Onus Duma. Ad me clamat ex Seir, Custos quid de nocte? custos quid de nocte? ¶ Dixit custos, Venit mane & nox: si quæritis, quærite? conuertimini, venite. ¶ Onus in Arabia. In saltu ad vesperam dormietis, in semitis Dedanim. ¶ Occurrentes sitienti ferte aquam, qui habitatis terram Austri, cum panibus occurrite fugienti. ¶ A facie enim gladiorum fugerunt, a facie gladij imminentis, a facie arcus extenti, a facie grauis prælij: ¶ quoniam hæc dicit Dominus ad me, Adhuc in vno anno, quasi in anno mercenarij, & auferetur omnis gloria Cedar. Et reliquiæ numeri sagittariorum fortium de filijs Cedar imminuentur: Dominus enim Deus Israel locutus est. 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

CAP. XXII.

ONus vallis visionis. Quidnam quæso tibi est, quia ascendisti, & tu omnis in tecta? ¶ clamoris plena, urbs frequens, ciuitas exultans: interfecti tui, non interfecti gladio, nec mortui * in bello. ¶ Cuncti principes tui fugerunt simul, duresq; ligati sunt: omnes qui inuenti sunt, vincti sunt pariter, procul fugerūt. ¶ Propterea dixi, Recedite a me, amare flebo: nolite incumbere, ut consolemini me super vastitate filiæ populi mei. ¶ Dies enim interfectionis & conculcationis & turbationis 1 2 3 4 5

Domino Deo exercituum in valle visionis, scrutans murum, & magnificus super montem: ¶ Et Aelam sumpsit pharetram, currum hominis equitis, & parietem nudauit clypeus. ¶ Et erunt electæ valles tuæ plenæ quadrigarum, & equites ponent sedes suas in porta. ¶ Et reuelabitur operimentum Iudæ, & ¶ uidebis' in die illa armamentarium domus saltus. ¶ Et scisturas ciuitatis Dauid uidebitis, quia multiplicatæ sunt: & congregastis aquas piscinæ inferioris. ¶ & domos Ierusalem numerastis, & destruxistis domos ad muniendum murum. ¶ Et lacum fecistis inter duos muros, ¶ & aquam piscinæ ueteris: & non suspexistis ad eum qui fecerat eam, & operatorem eius de longe non vidistis. ¶ Et vocabit Dominus Deus exercituum in die illa ad fletum, & ad planctum, ad calui tium, & ad cingulum sacci: ¶ & ecce, gaudium & lætitia occidere vitulos, & iugulare arietes, comedere carnes, & bibere vinum, ‖ Comedamus, & bibamus, cras enim moriemur. ¶ Et reuelata est in auribus meis vox Domini exercituū, Si dimittetur iniquitas hæc vobis donec moriamini: dicit Dominus Deus exercituum. ¶ Hæc dicit Dominus Deus exercituum, Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum tēpli, & dices ad eum, ¶ Quid tu hic, aut quasi quis hic quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidit in excelso memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. ¶ Ecce, Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic iubleuabit te. ¶ Coronans coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram latā, & spaciosam: ibi morieris, & ibi erit currus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui. ¶ Et expellam te de statione tua, & de ministerio tuo deponam te. ¶ Et erit in die illa: vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, ¶ & induam illum tunica tua, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iudæ. ¶ Et dabo clauem domus Dauid super humerum eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. ¶ Et figam illum paxillum in loco fideli, & erit in solium gloriæ domui patris sui. ¶ Et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera, omne vas paruulum a vasis craterarum vsque ad omne vas musicorum. ¶ In die illa, dicit Dominus exercituum, auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fideli: & frangetur, & cadet, & peribit quod pependerat in eo, quia Dominus locutus est: 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

CAP. XXIII.

ONus Tyri. Vlulate naues maris, quia vastata est domus unde venire consueuerant: de Terra-Chetim reuelatum est eis. ¶ Tacete qui habitatis in insula: negociatio Sidonis transfretantes impleuerunt te. ¶ In aquis multis semen Nili, messis fluminis fruges eius: & facta est negociatio gentium. ¶ Erubesce Sidon, ait enim mare, fortitudo maris, dicens, Non parturiui, & non peperi, & non enutriui iuuenes, nec ad incrementum perduxi virgines. ¶ Cum auditum fuerit in Aegypto, 1 2 3 4 5

Solebunt

¶ iuuenē, & senum 6 MS. H. G. C.
¶ nudam & decalceatam 7 MS. G. C.
¶ Hæc ne MC. R. Textus lectionis volunt H. G. C.
¶ liberaret 7 MS.
¶ liberaremur H. C.
Heb. 2. 1. Ier. 51. 1 A. 9. 14. 8
¶ filij R.
¶ filiHieron. H.
¶ uidebi ris MS. R.
¶ ad 1 MS. R. H. G.
Sap. 2. 6. 1. Cor. 15. 32. Infr. 56. 12.
Apo. 3. 7
Iob 12. 14
¶ mi, mirui MS. G. Verū quæ in Textu est lectio R. Hac. H. & C. conformes est.

dolebunt cum audierint de Tyro. ¶ Transi te maria, ululate qui habitatis in insula, ¶ Nunquid non uestra hæc est, quæ gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua? ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum. ¶ Quis cogitauit hoc super Tyrum quondam coronatam, cuius negociatores principes, institores eius inclyti terræ? ¶ Dominus exercituum cogitauit hoc, ut detraheret superbiam omnis gloriæ, & ad ignominiam deduceret uniuersos inclytos terræ. ¶ Transi terram tuam quasi filumen, filia maris, non est cingulum ultra tibi. ¶ Manum suam extendit super mare, conturbauit regna: Dominus mandauit aduersus Chanaan, ut contererent fortes eius. ¶ & dixit, Non adijcies vltra ut glorieris, calumniam sustinent virgo filia Sidonis: in Cethim consurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. ¶ Ecce terra Chaldæorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam: in captiuitatem traduxerunt robustos eius, suffoderunt domos eius, posuerunt eam in ruinam. ¶ Vlulate naues maris, quia deuastata est fortitudo uestra. ¶ Et erit in die illa: in oblivione erit, ô Tyre, septuaginta annis, sicut dies regis unius: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis. ¶ Sume citharam, * circui ciuitatem meretrix obliuioni tradita: bene cane, frequenta canticum, ut memoria tui sit. ¶ Et erit post septuaginta annos, uisitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad merces suas: & rursum fornicabitur cum uniuersis regnis terræ super faciem terræ. ¶ Et erunt ‖ negociationes eius, & ‖ mercedes eius sanctificatæ Domino. non condentur, neque reponentur: quia his qui habitauerint coram Domino, erit negociatio eius, ut manducent in saturitatem, & uestiantur usque ad uetustatem.

CAP. XXIIII.

ECce, Dominus dissipabit terram, & nudabit eam, & affliget faciem eius, & disperget habitatores eius. ¶ Et erit sicut populus sic sacerdos: & sicut seruus, sic dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui uendit: sicut fœnerator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui repetit, sic qui debet. ¶ Dissipatione dissipabitur terra, & direptione prædabitur. Dominus enim locutus est verbum hoc. ¶ Luxit, & defluxit terra, & infirmata est: defluxit orbis, infirmata est altitudo populi terræ. ¶ Et terra ‖ infecta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt fœdus sempiternum. ¶ Propter hoc maledictio uorabit terrã, & peccabunt habitatores eius. ideoq; insanient cultores eius, & relinquentur homines pauci. ¶ Luxit uindemia, infirmata est uitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur corde: ¶ Cessauit gaudium tympanorum, quieuit sonitus lætantium, conticuit dulcedo citharæ. ¶ Cum cantico non bibent uinum: amara erit potio bibentibus illam. ¶ Attrita est ciuitas uanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. ¶ Clamor erit super uino in plateis: deserta est omnis lætitia: translatum est gaudium terræ. ¶ Relicta est in urbe solitudo, & calamitas opprimet portas. ¶ Quia hæc erunt in medio terræ, in medio populorum, quo modo si paucæ olivæ quæ remanserunt, excutiantur ex olea, & racemi cum fuerit finita uindemia. ¶ Hi leuabunt uocem suam, atque laudabunt, cum glorificatus fuerit Dominus, hinnient de mari. ¶ Propter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in insulis maris nomen Domini Dei Israel. ¶ A finibus terræ laudes audiuimus, gloriam iusti. Et dixi, Secretum meum mihi, secretum meum mihi, uæ mihi: prævaricantes prævaricati sunt, & prævaricatione transgressorum prævaricati sunt. ¶ Formido, & fouea, & laqueus super te qui habitator es terræ. ¶ Et erit: qui fugerit a uoce formidinis, cadet in foueam: & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia cataractæ de excelsis apertæ sunt, & concutientur fundamenta terræ. ¶ Confractione confringetur terra, contritione conteretur terra, commotione commouebitur terra: ¶ agitatione agitabitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum unius noctis: & grauabit eam iniquitas sua, & corruet, & non adijciet vt resurgat. ¶ Et erit: in die illa uisitabit Dominus super militiam cœli in excelso: & super reges terræ qui sunt super terram. ¶ Et congregabuntur in congregatione unius falcis in lacum, & claudentur ibi in carcere: & post multos dies uisitabuntur. ¶ Et erubescet Luna, & confundetur Sol, cum regnauerit Dominus exercituum in monte Sion & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

CAP. XXV.

DOmine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles amen. ¶ Quia posuisti ciuitatem in tumulum, urbem fortẽ in ruinam, domum alienorum: ut non sit ciuitas, & in sempiternum non ædificetur. ¶ Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robustarum timebit te. ¶ Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes a turbine, umbraculum ab æstu. spiritus enim robustorum, quasi turbo impellens parietem. ¶ Sicut æstus in siti, tumultum alienorum humiliabis: & quasi calore sub nube torrente propagmen fortium marcescere facies. ¶ Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc, conuiuium pinguium, cõuiuium uindemiæ pinguium medullatorum, uindemiæ defæcatæ. ¶ Et præcipitabit in monte isto faciem uinculi colligati super omnes populos, & telam quam ordiris est super omnes nationes. ¶ Præcipitabit mortem in sempiternum: ‖ & auferet Dominus Deus lachrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de universa terra: quia Dominus locutus est. ¶ Et dicet in die illa, Ecce Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos: iste Dominus, sustinuimus eum, exultabimus, & lætabimur in salutari eius. ¶ Quia requiescet manus Domini in monte isto: & conculcabitur Moab sub eo, sicuti teruntur paleæ in plaustro. ¶ Et extender manus suas sub eo, sicut

* Ier. 25.

‖ negociatio 7 MS. Hier. II. G. C.
‖ mercedes (numero sunt.) 11 M S. R. Hier. II G. C.

Osee 4.9.

‖ Interfecta MS. Psal. 105 38.

Ier. 48 44.

Apoc. 7. 17. 21. 4

extendit natans ad natandum: & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius. ✠ Et munimenta sublimium murorum tuorum concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram usq; ad puluerē. 12

CAP. XXVI.

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda. 1

Vrbs fortitudinis nostræ Sion', saluator ponetur in ea murus & antemurale.

✠ Aperite portas, & ingrediatur gens iusta, custodiens ueritatem. 2

✠ Vetus error abiit: seruabis pacem: pacē: quia in te speruimus.

✠ Sperastis in Domino in seculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. 3 4

✠ Quia incuruabit habitantes in excelso, ciuitatem sublimem humiliabit: humiliabit eam usque ad terram, detrahet eam usque ad puluerem.

✠ Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum. 5 6

✠ Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum. 7

✠ Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te: nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ. 8

✠ Anima mea desideraui te in nocte: sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane uigilabo ad te: cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent habitatores orbis. 9

✠ Misereamur impio, & non discet iustitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, & non uidebit gloriam Domini. 10

✠ Domine, exaltetur manus tua \\ & 'non uideant: uideant, & confundantur zelantes populi, & ignis hostes tuos deuoret. 11

✠ Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis. 12

✠ Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui. 13

✠ Mortientes non uiuant, gigantes non resurgant: & propterea uisitasti & contriuisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum. 14

✠ Indulsisti genti Domine, indulsisti genti: nunquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terræ. 15

✠ Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis. 16

✠ Sicut quæ concipit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis: sic facti sumus a facie tua Domine. 17

✠ Concepimus, & quasi parturiuimus, & peperimus \\ spiritum: salutes' non fecimus in terra; ideo non ceciderunt habitatores terræ. 18

✠ Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent: expergiscimini, & laudate qui habitatis in puluere: quia ros lucis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam. 19

✠ Vade populus meus, intra in cubicula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio. 20

✠ ¶ Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut uisitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum: & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos. 21

CAP. XXVII.

IN die illa uisitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, super Leuiathan serpentem uectem, & super Leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum qui in mari est. ✠ In die illa uinea meri cantabit ei. ✠ Ego Dominus qui seruo eam, repente propinabo ei: ne forte uisitetur contra eam, nocte & die seruo eā. ✠ Indignatio non est mihi: quis dabit me spinam & ueprem in prœlio: gradiar super eam, succendam eam pariter? ✠ An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi? ✠ Qui \\ ingrediuntur impetu ad' Iacob, florebit & germinabit Israel, & implebunt faciem orbis semine. ✠ Nunquid iuxta plagam percutientis se percussit eum? aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est? ✠ In mensura contra mensuram eum abiecta fuerit, \\ iudicabis' eam. \\ meditata 'est in spiritu suo duro per diem æstus. ✠ Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob: & iste omnis fructus ut auferatur peccatum eius, cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos non stabunt luci & delubra. ✠ Ciuitas enim munita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum: ibi pascetur uitulus, & ibi accubabit, & consumet summitates eius. ✠ In siccitate messes illius conterentur, mulieres uenientes, & docentes \\ eas': non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius qui fecit eum: & qui formauit eum, non parcet ei. ✠ Et erit: in die illa percutiet Dominus ab alueo fluminis usque ad torrentem Aegypti, & uos congregabimini unus & unus filij Israel. ✠ Et erit: in die illa clangetur in tuba magna, & uenient qui perditi fuerant de terra Assyriorum, & qui ejecti erant de terra Ægypti, & adorabunt Dominum in monte sancto in Ierusalem.

CAP. XXVIII.

VAE coronæ superbiæ, ebrijs Ephraim, & flori decidenti gloriæ exultationis eius, qui erant in uertice uallis pinguissimæ, errantes a uino. ✠ Ecce ualidus, & fortis Dominus, sicut impetus grandinis: turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emittarum super terram spatiosam. ✠ Pedibus conculcabitur corona superbiæ ebriorum Ephraim. ✠ Et erit flos decidens gloriæ exultationis eius, qui est super uerticem uallis pinguium, quasi temporaneū ante maturitatem autumni: quod cū aspexerit uidens, statim ut manu tenuerit, deuorabit illud. ✠ In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui: ✠ & spiritus iudicij sedenti super iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portam. ✠ Verum hi quoque præ uino nescierunt, & præ ebrietate errauerunt. sacerdos & prophetæ nescierunt præ ebrietate, absorpti sunt a uino, errauerunt in ebrietate, nescierunt uidentem, ignorauerunt iudicium. ✠ Omnes enim mensæ repletæ sunt uomitu foeditatis quæ, ita ut non esset ultra locus. ✠ Quem docebit scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ablactatos a la-

cte,

-8 M S. R Hier. H. G. C.

\\ ni M S. R. - H. C.

\\ spiri ti salutis M S. Verū Textus lectio, est ista. R. Hier. & H septuaginta autem etiā Hier. testes uertēti, Spiritum salutis tuæ quem fecimus in terra. Mach. 2. 3

\\ egredi tur impe tu a IO M S. R. \\ egredi ur de ra Hier Hier \\ inducet Sic IO M S. R. \\ med a tus M S. R Hier. H. C.

\\ eam M S. R. Hier. H. \\ eos G.

cte, auulsos ab uberibus. † Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. † ‖ In loquela enim labii, & 11
lingua altera loquetur ad populum istum. 12
† Cui dixit. Hæc est requies mea, reficite lassum, & hoc est meum refrigerium: & noluerunt audire. † Et erit eis uerbum 13
Domini, Manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi: ut uadant, & cadant retrorsum, & conterantur, & illaqueentur, & capiantur. † Propter hoc au- 14
dite uerbum Domini uiri illusores, qui dominamini super populum meum qui est in Ierusalem. † Dixistis enim, Per- 15
cussimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit, non ueniet super nos: quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacio protecti sumus. † Idcirco hæc 16
dicit Dominus Deus, ‖ Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, preciosum in fundamento fundatum. ‖ qui crediderit, non festinet. † Et ponam in pondere iu- 17
dicium, & iustitiam in mensura: & subuertet grando spem mendacij: & protectionem aquæ inundabunt. † Et delebi- 18
tur fœdus uestrum cum morte, & pactum uestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cum transierit, eritis ei in conculcationem. † Quandocunque per- 19
transierit, tollet uos: quoniam mane diluculo pertransibit in die, & in nocte, & tantummodo sola uexatio intellectum dabit auditui. † Coangustatum est enim 20
stratum, ita ut alter decidat: & pallium breue utrunque operire non poterit. † ‖ Si- 21
cut enim in monte diuisionem habit Dominus: sicut ‖ in ualle quæ est in Gabaon iratscetur: ut faciat opus suum, alienum opus eius: ut operetur opus suum, peregrinum est * opus eius ab eo. † Et 22
nunc nolite illudere, ne forte constringantur uincula uestra. consummationem enim, & abbreuiationem audiui a Domino Deo exercituum super uniuersam terram. † Auribus percipite, & audite uo- 23
cem meam, attendite, & audite eloquium meum. † Nunquid tota die arabit arans ut ferat, proscindet & sarriet humum suam? † Nonne cum adæquauerit faciem 24
eius, feret gith, & cyminum sparget, & ponet triticum per ordinem, & hordeum, & nihum, & uiciam in finibus suis? † Et 25
erudiet illum in iudicio, Deus suus docebit illum. † Non enim in serris triturabitur gith, nec rota plaustri super cyminum circuibit: sed in uirga excutietur gith, & cyminum in baculo. † Panis autem com- 26
minuetur: uerum non in perpetuum triturans triturabit illum, neque uexabit eum rota plaustri, nec ungulis suis comminuet eum. † Et hoc a Domino Deo exer- 27
cituum exiuit, ut mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam.

CAP. XXIX.

VAE Ariel, Ariel ciuitas quam expugnauit Dauid: additus est annus ad 1
annum: solemnitates euoluta sunt. † Et circumuallabo Ariel, & erit tristis & 2
mœrens, & erit mihi quasi Ariel. † Et cir- 3
cundabo quasi sphæram in circuitu tuo, & faciam contra te agerem, & munimenta ponam in obsidionem tuam. † Humilia- 4
beris, de terra loqueris, & de humo audietur eloquium tuum: & erit quasi pythonis de terra uox tua, & de humo eloquium tuum mussitabit. Et erit sicut puluis tenuis multitudo uentilantium te: & sicut fauilla pertransiens multitudo eorum qui contra te præualuerunt: eritq. repente confestim. † A Domino exercituum uisitabitur in 6
tonitruo, & commotione terræ, & uoce magna turbinis & tempestatis, & flamma ignis deuorantis. † Et erit sicut somnium 7
uisionis nocturnæ multitudo omnium Gentium, quæ dimicauerunt contra Ariel, & omnes qui militauerunt, & obsederunt, & 8
præualuerunt aduersus eam. † Et sicut somniat esuriens & comedit, cum autem fuerit expergefactus, uacua est anima eius: & sicut somniat sitiens & bibit, & postquã fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, & anima eius uacua est: sic erit multitudo omnium Gentium, quæ dimicauerunt contra montem Sion. † Obstupescite, & ad- 9
miramini: fluctuate, & uacillate: inebriamini, & non a uino: mouemini, & non ab ebrietate. † Quoniam miscuit uobis 10
Dominus spiritum soporis: claudet oculos uestros: prophetas & principes uestros qui uidentes uisiones, operiet. † Et erit uobis 11
uisio omnium sicut uerba libri signati quæ cum dederint scienti literas, dicent, Lege istum: & respondebit. Non possum, signatus est enim. † Et dabitur liber nescienti 12
literas, dicetur q. ei, Lege: & respondebit, Nescio literas. † Et dixit Dominus, ‖ Eo *Mat.* 15.
quòd appropinquat populus iste ore suo, 8.
& labiis suis glorificat me, cor autem eius *Mar.*7.6.
longe est a me, & timuerunt me mandato 13
hominum & doctrinis. † Ideo, ecce ego addam ut admirationem faciam populo huic miraculo grandi, & stupendo. ‖ peri- 1. *Cor.* 1.
bit enim sapientia a sapientibus eius, & in- 19.
tellectus prudentium eius abscondetur. 14
† ‖ Væ, qui profundi estis corde, ut a Do- *Abd.*1. 8.
mino abscondatis consilium, quorum sunt in tenebris opera, & dicitis, ‖ Quis uidet nos, *Eccli.*23.
& quis nouit nos? † Peruersa est hæc ue- 15.
stra cogitatio: quasi si lutum contra figulum cogitet, & dicat opus factori suo. Non fecisti me: & figmentum dicat fictori suo, 16
Non intelligis. † Nonne adhuc in modico & in breui conuertentur Libanus in charmel, & charmel in saltum reputabitur? † Et audient in die illa surdi uerba 17
libri, & de tenebris & caligine oculi cæcorum uidebunt. † Et addent mites in Do- 18
mino lætitiam, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt. † Quoniam de- 19
fecit qui prævalebat, consummatus est illusor, & succisi sunt omnes qui uigilabant super iniquitatem, † qui peccare faciebant 20
homines in uerbo, & arguentem in porta supplantabant, & declinauerunt fruſtra a iusto. † Propter hoc, hæc dicit Dominus 21
ad domum Iacob, qui redemit Abraham. Non modo confundetur Iacob, nec mo- 22
do uultus eius erubescet: † sed cum uiderit filios suos, opera manuum mearum in medio sui sanctificantes nomen

*Cor.*1.4. 21

*Psal.*117 22.

Mat. 21. 42. *Act.*4.11. 1.*Pet.* 2. 6. *Rom.*9.33

2.*Reg.*5.20 1 *Par.* 14. 11. *Ioſ.*10.10

1 MACH. 6.

meum, & sanctificabunt sanctum Iacob, & Deum Israël prædicabunt, † & scient errantes spiritu intellectum, & murmuratores discent legem.

24

CAP. XXX.

VÆ filij defertores, dicit Dominus, ut faceretis consilium, & non ex me: & ordiremini telam, & non per spiritum meum, ut adderetis peccatum super peccatum. † qui ambulatis, ut descendatis in Aegyptum, & os meum non interrogastis, sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciam in umbra Aegypti. † Et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem, & fiducia umbræ Aegypti in ignominiam.

1
2
3

℣ *Ierunt* o.

℣ Erant enim in Tani principes tui, & nuncij tui usque ad Hanes peruenerunt. † Omnes confusi sunt super populo, qui eis prodesse non potuit: non fuerunt in auxilium, & in aliquam utilitatem, sed in confusionem, & in opprobrium. † Onus iumentorum Austri. In terra tribulationis, & angustiæ, leæna, & leo ex eis, vipera, & regulus volans portantes super humeros iumentorum diuitias suas, & super gibbum camelorum thesauros suos ad populum qui eis prodesse non poterit.

4
5
6

† Aegyptus enim frustra, & vane auxiliabitur: ideo clamaui super hoc. Superbia tantum est, quiescere. † Nunc ergo ingressus scribe ei super buxum, & in libro diligenter exara illud, & erit in die nouissimo in testimonium usque in æternum. † populus enim ad iracundiam prouocans est, & filij mendaces, filij nolentes audire legem Dei. † Qui dicunt uidentibus, Nolite uidere: & aspicientibus, Nolite aspicere nobis ea quæ recta sunt: loquimini nobis placentia, uidete nobis errores. † Auferte a me uiam, declinate a me semitam, cessetque a facie nostra sanctus Israël. † Propterea hæc dicit sanctus Israël, Pro eo quòd reprobastis uerbum hoc, & sperastis in calumnia & in tumultu, & innixi estis super eo: † propterea erit uobis iniquitas hæc sicut interruptio eadens, & requisita in muro excelso, cuius subito, dum non speratur, ueniet contritio eius. † Et comminuetur, sicut conteritur lagena figuli contritione perualida: & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur ignis de incendio, aut hauriatur parum aquæ de fouea. † Quia hæc dicit Dominus Deus * Israël, Si reuertamini, & quiescentis, salui eritis: in silentio, & in spe erit fortitudo uestra. Et noluistis: † & dixistis, Nequaquam, sed ad equos fugiemus: ideo fugietis. Et super ueloces ascendemus, ideo uelociores erunt, qui persequentur uos. † Mille homines a facie terroris unius: & a facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus nauis in uertice montis, & quasi signum super collem. † Propterea expectat Dominus ut misereatur uestri: & ideo exaltabitur parcens uobis: quia Deus iudicij Dominus: ‖ beati omnes qui expectant eum. † Populus enim Sion habitabit in Ierusalem: plorans nequaquam plorabis, miserans misereberis tui: ad uocem clamoris tui statim ut audierit, respondebit tibi. † Et dabit uobis Dominus panem arctum, & aquam breuem: & non faciet auolare a te ultra doctorem tuum: & erunt oculi tui uidentes præceptorem tuum. † Et aures tuæ audient uerbum post tergum monentis, Hæc est uia, ambulate in ea: & non declinetis neque ad dexteram, neque ad sinistram. † Et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui, & uestimentum conflatilis auri tui, & disperges ea sicut immunditiam menstruatæ. † Egredere, dices ei. Et dabitur pluuia semini tuo, ubicumque seminaueris in terra, & panis frugum terræ erit huberrimus, & pinguis, pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiose: † & tauri tui, & pulli asinorum qui operantur terram, commistum migma comedent sicut in area uentilatum est. † Et erunt super omnem montem excelsum, & super omnem collem eleuatum riui currentium aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint turres. † Et erit lux Lunæ sicut lux Solis, & lux Solis erit septempliciter, sicut lux septem dierum in die qua alligauerit Dominus uulnus populi sui, & percussuram plagæ eius sanauerit. † Ecce nomen Domini uenit de longinquo, ardens furor eius, & grauis ad portandum: labia eius repleta sunt indignatione, & lingua eius quasi ignis deuorans. † Spiritus eius uelut torrens inundans usque ad medium colli, ad perdendas gentes in nihilum, & frenum erroris quod erat in maxillis populorum. † Canticum erit uobis sicut ℣ vox sanctificatæ solemnitatis, & lætitia cordis sicut qui pergit cum tibia, ut intretis in montem Domini ad fortem Israël. † Et auditam faciet Dominus gloriam uocis suæ, & terrorem brachij sui ostendet in comminatione furoris, & flamma ignis deuorantis: allidet in turbine, & in lapide grandinis. † A uoce enim Domini pauebit Assur uirga percussus. † Et erit transitus virgæ fundatus, quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis, & citharis: & in bellis præcipuis expugnabit eos. † Præparata est enim ab heri Tophet, a rege præparata, profunda, & dilatata. Nutrimenta eius ignis, & ligna multa: flatus Domini sicut torrens sulphuris succendens eam.

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

M S. R. *Hier. H. C. Additur in* 6.

℣ *nox* 4 MS. R. H. C.

* *sanctus* 8 M S. R. *Hier. H. C.*

Psa. 13.

CAP. XXXI.

VÆ qui descendunt in Ægyptum ad auxilium, in equis sperantes, & habentes fiduciam super quadrigis, quia multæ sunt: & super equitibus, quia præualidi nimis: & non sunt confisi super sanctum Israel, & Dominum non requisierunt. † Ipse autem sapiens adduxit malum, & uerba sua non abstulit: & consurget contra domum pessimorum, & contra auxilium operantium iniquitatem. † Ægyptus, homo, & non Deus: & equi eorum, caro, & non spiritus, & Dominus inclinabit manum suam, & corruet auxiliator, & cadet cui præstatur auxilium, simulq. omnes consumentur. † Quia hæc dicit Dominus ad me, quomodo si rugiat leo, & catulus leonis super prædam suam, cum occurrerit ei multitudo pastorum, a uoce eorum

rum non formidabit, & a multitudine eorum non paucbit: sic descendet Dominus exercituum, ut prœlietur super montem Sion, & super collem eius. ✝ Sicut aues uolantes, sic proteget Dominus exercituum Ierusalem, protegens & liberans, transiens & saluans. ✝ Conuertimini sicut in profundum recesseratis filij Israël. ✝ ‖ In die enim illa abijciet uir idôla argenti sui, & idôla auri sui, quæ fecerunt uobis manus uestræ in peccatum. ✝ Et cadet Assur in gladio non uiri, & gladius non hominis uorabit eum, & fugiet non a facie gladij, & iuuenes eius uectigales erunt: ✝ & fortitudo eius a terrore transibit, & pauebunt fugientes principes eius: dixit Dominus, cuius ignis est in Sion, & caminus eius in Ierusalem.

Sup. 2. 18

CAP. XXXII.

ECce, in iustitia regnabit rex, & principes in iudicio præerunt. ✝ Et erit uir sicut qui absconditur a uento, & celat se a tempestate, sicut riui aquarum in siti, & umbra petræ prominentis in terra deserta. ✝ Non caligabunt oculi uidentium, & aures audientium diligenter auscultabunt. ✝ Et cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum uelociter loquetur & plane. ✝ Non uocabitur ultra is qui insipiens est, princeps: neque fraudulentus appellabitur maior. ✝ Stultus enim fatua loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad Dominum fraudulenter, & uacuam faciat animam esurientis, & potum sitienti auferat. ✝ Fraudulenti vasa pessima sunt: ipse enim cogitationes concinnauit ad perdendos mites in sermone mendacij, cum loqueretur pauper iudicium. ✝ Princeps uero, ea quæ digna sunt principe cogitabit, & ipse super duces stabit. ✝ Mulieres opulentæ surgite, & audite uocem meam: filiæ confidentes percipite auribus eloquium meum. ✝ Post dies enim & annum uos conturbamini confidentes: consummata est enim uindemia, collectio ultra non ueniet. ✝ Obstupescite opulentæ, conturbamini confidentes: exuite uos, & confundimini, accingite lumbos uestros. ✝ Super hubera plangite, super regione desiderabili, super uinea fertili. ✝ Super humum populi mei \ spinæ / & uepres ascendent: quanto magis super omnes domos gaudij ciuitatis exultantis? ✝ Domus enim dimissa est, multitudo urbis relicta est, tenebræ & palpatio factæ sunt super speluncas usque in æternum. Gaudium onagrorum pascua gregum, ✝ donec effundatur super nos spiritus de excelso: & erit desertum in charmel: & charmel in saltum reputabitur. ✝ Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in charmel sedebit. ✝ Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum. ✝ Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiduciæ, & in requie opulenta. ✝ Grando autem in descensione saltus, & humilitate humiliabitur ciuitas. ✝ Beati qui seminatis super omnes aquas, immittentes [illegible] bouis & asini.

~9 MS. R. Hier. H. C G.

\ spinæ / Ms. Hier. H. G. C.

CAP. XXXIII.

1 VÆ qui prædaris, nonne & ipse prædaberis? & qui spernis, nonne & ipse spernêris? cum consummaueris deprædationem, deprædaberis: cum fatigatus desieris contemnere, contemnêris.
2 ✝ Domine, miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. ✝ A uoce angeli fugerunt populi, & ab exaltatione tua dispersæ sunt gentes. ✝ Et congregabuntur spolia uestra sicut colligitur bruchus, uelut cum fossæ plenæ fuerint de eo. ✝ Magnificatus est Dominus, quoniam habitauit in excelso: impleuit Sion iudicio & iustitia. ✝ Et erit fides in temporibus tuis, diuitiæ salutis sapientia & scientia: timor Domini ipse est thesaurus eius.
7 ✝ Ecce, uidentes clamabunt foris, angeli pacis amare flebunt. ✝ Dissipatæ sunt uiæ, cessauit transiens per semitam: irritum factum est pactum, proiecit ciuitates, non reputauit homines. ✝ Luxit, & elanguit terra: confusus est Libanus, & obstupuit, & factus est Saron sicut desertum: & concussa est Basan, & Carmelus. ✝ Nunc consurgam, dicit Dominus: nunc exaltabor, nunc sublimabor. ✝ Concipietis ardorem, parietis stipulam: spiritus uester, ut ignis, uorabit uos. ✝ Et erunt populi quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni cõburentur. ✝ Audite qui longe estis, quæ fecerim: & cognoscite uicini fortitudinê meã.
14 ✝ Conterriti sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas, quis poterit habitare de uobis cum igne deuorante? quis habitabit ex uobis cum ardoribus sempiternis? ✝ ‖ Qui ambulat in iustitijs, & loquitur \ ueritatem /, qui proiicit auaritiam ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos ne uideat malum: ✝ Iste in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est, aquæ eius fideles sunt. ✝ Regem in decore suo uidebunt oculi eius, cernent terram delongè. ✝ Cor tuum meditabitur timorem: ‖ ubi est literatus? ubi legis uerba ponderans? ubi doctor paruulorum? ✝ Populum imprudentem non uidebis, populum alti sermonis: ita ut non possis intelligere disertitudinem linguę eius in quo nulla est sapientia. ✝ Respice Sion ciuitatem solemnitatis nostræ: oculi tui uidebunt Ierusalem habitationem opulentam, tabernaculum quod nequaquam transferri poterit: nec auferentur claui eius in sempiternum, & omnes funiculi eius non rumpentur: ✝ quia solummodo ibi magnificus est Dominus noster: locus fluuiorum riui latissimi & patentes: non transibit per eum nauis remigum, neque trieris magna transgredietur eum. ✝ Dominus enim iudex noster, Dominus legifer noster, Dominus rex noster: ipse saluabit nos.
23 ✝ Laxati sunt funiculi tui, sed non prævalebunt: sic erat malus tunc, ut dilataret signum non queas. Tunc diuidetur spolia prædarum multarum: claudi diripient rapinam. ✝ Nec dicet uicinus, Elangui, populus qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas.

P'al. 14. 2 \ veritatem / 4 M s. Hier. H.

1. Cor. 1. 20.

CAP. XXXIIII.

ACcedite Gentes, & audite, & populi attendite · audiat terra, & plenitudo eius, orbis, & omne germen eius. ✝ Qu a indignatio Domini super omnes Gentes, & furor super uniuersam militiam eorum: interfecit eos, & dedit eos in occisionem. ✝ Interfecti eorum proijcientur, & de cadaueribus eorum ascendet fœtor: tabescent montes a sanguine eorum. ✝ Et tabescet omnis militia cœlorum, & complicabuntur sicut liber cœli: & omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de uinea & de ficu. ✝ Quoniam inebriatus est in cœlo gladius meus: ecce super Idumæam descendet, & super populum interfectionis meæ ad iudicium.

✝ Gladius Domini repletus est sanguine, incrassatus est adipe, de sanguine agnorum & hircorum, de sanguine medullatorum arietum: victima enim Domini in Bosra, & interfectio magna in Terra Edom. ✝ Et descendent unicornes cum eis, & tauri cum potentibus: inebriabitur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pinguium. ✝ ‖ quia dies ultionis Domini, annus retributionum iudicij Sion. ✝ Et conuertentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur: & erit terra eius in picem ardentem. ✝ Nocte & die non extinguetur, in sempiternum ascendet fumus eius: a generatione in generationem desolabitur, in secula seculorum non erit transiens per eam. ✝ Et possidebunt illam onocrotalus, & ericius: & ibis, & coruus habitabunt in ea: & extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilum, & perpendiculum in desolationem. ✝ Nobiles eius non erunt ibi: regem potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. ✝ Et orientur in domibus eius spinæ & urticæ, & paliurus in munitionibus eius: & erit cubile draconum, & pascua struthionum. ✝ Et occurrent dæmonia, onocentaurus, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubauit lamia, & inuenit sibi requiem. ✝ Ibi habuit foueam ericius, & enutriuit catulos, & circumfodit, & fouit in umbra eius: illuc congregati sunt milui, alter ad alterum. ✝ Requirite diligenter in libro Domini, & legite: vnum ex eis non defuit, alter alterum non quæsiuit. quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. ✝ Et ipse misit eis sortem, & manus eius diuisit eam illis in mensuram: usque in æternum possidebunt eam, in generatione, & generationem habitabunt in ea.

CAP. XXXV.

LÆtabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. ✝ Germinans germinabit, & exultabit lætabunda, & laudans: gloria Libani data est ei, decor Carmeli & Saron, ipsi uidebunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. ✝ Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. ✝ Dicite ℣ pusillanimis, Confortamini, & nolite timere. ecce Deus ℣ uester' ultionem adducet retributionis: Deus ipse ueniet, & saluabit ℣ vos'. ✝ ‖ Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. ✝ Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum, quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. ✝ Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur uiror calami, & iunci. ✝ Et erit ibi semita & uia, & uia sancta uocabitur: non transibit per eam pollutus, & hæc erit uobis directa uia, ita ut stulti non errent per eam. ✝ Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi: & ambulabunt qui liberati fuerint. ✝ Et redempti a Domino, conuertentur, & uenient in Sion cum laude: & lætitia sempiterna super caput eorum: & gaudium & lætitiam obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus.

CAP. XXXVI.

4. Reg. 18 13. 2. Par. 32 1.

ET ‖ factum est: in quartodecimo anno regis Ezechiæ ascendit Senna cherib rex Assyriorum super omnes ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. ✝ Et misit rex Assyriorum Rabsacen de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu graui, & stetit in aquæductu piscinæ superioris in uia Agri-fullonis. ✝ Et egressus est ad eum Eliacim filius Helciæ, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahe filius Asaph a commentarijs. ✝ Et dixit ad eos Rabsaces, Dicite Ezechiæ, Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quæ est ista fiducia qua confidis? ✝ aut quo consilio uel fortitudine rebellare disponis? super quem habes fiduciam, quia recessisti a me? ✝ Ecce, confidis super baculum arundineum confractum istum, super Aegyptum: cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eam: sic Pharao rex Aegypti omnibus qui confidunt in eo. ✝ Quòd si responderis mihi, In Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse est cuius abstulit Ezechias excelsa, & altaria, & dixit Iudæ, & Ierusalem, Coram altari isto adorabitis? ✝ Et nunc trade te Domino meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo millia equorum, nec poteris ex te præbere ascensores eorum. ✝ Et quomodo sustinebis faciem iudicis vnius loci ex seruis Domini mei minoribus? Quòd si confidis in Aegypto, in quadrigis, & in equitibus: ✝ & nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam ut disperderem eam? Dominus dixit ad me, Ascende super terram istam, & disperde eam. ✝ Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahe ad Rabsacen, Loquere ad seruos tuos Syra lingua: intelligimus enim. ne loquaris ad nos Iudaice in auribus populi qui est super murum. ✝ Et dixit ad eos Rabsaces, Numquid ad Dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, ut loquerer omnia uerba ista; & non potius ad uiros qui sedent in muro, ut comedant stercora sua, & bibant urinam pedum suorum uobiscum? ✝ Et stetit Rabsaces, & clamauit uoce magna Iudaice, & dixit, Audite uerba regis magni, regis Assyriorum. ✝ Hæc dixit rex, Non seducat uos Ezechias, quia non poterit eruere vos. ✝ Et non uobis tribuat fiduciam Ezechias super Dominum, dicens,

Isa. 63. 4

℣ pusillanimes M S. G. -19 MS. H. G. ℣ noster M S. G. ℣ nos MS. R. G. Matt. 15. 30.

cens, Eruens liberabit nos Dominus, non dabitur ciuitas ista in manu regis Assyriorum. ✝ Nolite audire Ezechiam: hæc enim dicit rex Assyriorum, Facite mecum benedictionem, & egredimini ad me, & comedite unusquisque uineam suam, & unusquisque ficum suam: & bibite unusquisque aquam cisternæ suę, ✝ donec ueniam & tollam uos ad terram quæ est ut terra uestra, terram frumenti & uini, terram panum & uinearum. ✝ Nec conturbet uos Ezechias, dicens, Dominus liberabit nos. Nunquid liberauerunt dii gentium unusquisque terram suam de manu regis Assyriorum? ✝ Vbi est Deus Emath & Arphad? ubi est Deus Sepharuaim? nunquid liberauerunt Samariā de manu mea? ✝ Quis est ex omnibus diis terrarum istarum, qui eruerit terram suā de manu mea, ut eruat Dominus Ierusalē de manu mea? ✝ Et siluerunt, & non respōderunt ei uerbum. Mandauerat enim rex, dicens, Ne respondeatis ei. ✝ Et ingressus est Eliacim filius Helcię qui erat super domū, & Sobna scriba, & Ioahe filius Asaph a commentariis, ad Ezechiam scissis uestibus, & nunciauerunt ei uerba Rabsacis.

16 17 18 19 20 21 22

CAP. XXXVII.

ET ✝ factum est: cum audisset rex Ezechias, scidit uestimenta sua & obuolutus est sacco, & intrauit in domum Domini. ✝ Et misit Eliacim qui erat super domum, & Sobnam scribam, & seniores de sacerdotibus opertos saccis ad Isaiam filium Amos prophetam, ✝ & dixerunt ad eum, Hæc dicit Ezechias, Dies tribulationis, & correptionis, & blasphemiæ dies hæc: quia uenerunt filii usque ad partum, & uirtus non est pariendi. ✝ Si quomodo audiat Dominus Deus tuus uerba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum dominus suus ad blasphemandum Deum uiuentem, & exprobrandum sermonibus quos audiuit Dominus Deus tuus: leua ergo orationem pro reliquiis quæ repertæ sunt. ✝ Et uenerunt serui regis Ezechiæ ad Isaiam. ✝ & dixit ad eos Isaias, Hæc dicetis domino uestro, Hæc dicit Dominus, Ne timeas a facie uerborum quæ audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. ✝ Ecce, Ego dabo ei spiritum, & audiet nuncium, & reuertetur ad terram suam, & corruere eum faciam gladio in terra sua. ✝ Reuersus est autem Rabsaces, & inuenit regem Assyriorum prœliantem aduersus Lobnam. Audierat enim quia profectus esset de Lachis, ✝ & audiuit de Tharaca rege Aethiopię, dicentes, Egressus est ut pugnet contra te. Quod cum audisset, misit nuncios ad Ezechiam, dicens, ✝ Hæc dicetis Ezechiæ regi Iudæ, loquētes. Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis, dicens, Non dabitur Ierusalem in manum regis Assyriorum. ✝ Ecce, tu audisti omnia quæ fecerunt reges Assyriorum omnibus terris quas subuerterūt & tu poteris liberari. ✝ Nunquid eruerunt eos dii Gentium, quos subuerterunt patres mei Gozam, & Haram, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thalassar? ✝ Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex urbis Sepharuaim, Ana & Aua? ✝ Et tulit Ezechias libros de manu nunciorum, & legit eos, & ascendit in domum Domini, & expandit eos Ezechias coram Domino. ✝ Et orauit Ezechias ad Dominum, dicens, ✝ Domine exercituum Deus Israël: qui sedes super cherubim: tu es Deus solus omnium regnorum terræ, tu fecisti cœlum & terram. ✝ Inclina Domine aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos: & uide, & audi omnia uerba Sennacherib, quæ misit ad blasphemandum Deum uiuentem. ✝ Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras, & regiones earum. ✝ Et dederunt deos earum igni: non enim erant dii, sed opera manuum hominum, lignum & lapis, & comminuerunt eos. ✝ Et nunc Domine Deus noster salua nos de manu eius: & cognoscant omnia regna terræ quia tu es Dominus solus. ✝ Et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel, Pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum. ✝ hoc est uerbum quod locutus est Dominus super eum, Despexit te, & subsannauit te, uirgo filia Sion: post te caput mouit, filia Ierusalem. ✝ Cui exprobrasti, & quem blasphemasti, & super quem exaltasti uocem, & leuasti altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum Israël. ✝ In manu seruorum tuorum exprobrasti Domino: & dixisti, In multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium, iuga Libani: & succidam excelsa cedrorum eius, & electas abietes illius, & introibo altitudinem summitatis eius, saltum Carmeli eius. ✝ Ego fodi, & bibi aquam, & exiccaui uestigio pedis mei omnes riuos aggerum. ✝ Nunquid non audisti quæ olim fecerim ei? ex diebus antiquis ego plasmaui illud: & nunc adduxi: & factum est in eradicationem collium compugnātium, & ciuitatum munitarum. ✝ Habitatores earum breuiata manu contremuerunt, & confusi sunt: facti sunt sicut fœnum agri, & gramen pascuæ, & herba tectorum quæ exaruit antequam matureſceret. ✝ Habitationem tuam, & egressum tuum & introitum tuum cognoui, & insaniam tuam contra me. ✝ Cum fureres aduersum me, superbia tua ascendit in aures meas: ponam ergo circulum in naribus tuis, & frenum in labiis tuis, & reducam te in uiam per quam uenisti. ✝ Tibi autem hoc erit signum, Comede hoc anno quæ sponte nascuntur, & in anno secundo pomis uescere: in anno autem tertio seminate, & metite, & plantate uineas, & comedite fructum earum. ✝ Et mittet id quod saluatum fuerit de domo Iuda, & quod reliquum est, radicem deorsum, & faciet fructum sursum, ✝ quia de Ierusalem exibunt reliquiæ, & saluatio de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet istud. ✝ Propterea hæc dicit Dominus de rege Assyriorū, non introibit ciuitatem hanc, & non iaciet ibi sagittam: & non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. ✝ In uia qua uenit, per eam reuertetur, & ciuitatē hanc non ingredietur, dicit Dñs. ✝ Et protegam ciuitatem istam ut saluē eam propter me, & propter Dauid ser

13 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34

* eis Ms. Hic. Verū in R. H. G. & C. non legitur.

4 Re. 19. 1 2 Par. 32. 1.

uum meum. ¶ Egressus est autem An- 36
gelus Domini, & percussit in castris As-
syriorum centum octoginta quinque
millia. Et surrexerunt mane, & ecce
omnes cadauera mortuorum. ¶ Et egres- 37
sus est, & abijt. & reuersus est Sennache-
rib rex Assyriorum, & habitauit in Nini-
ue. ¶ Et factum est, cum adoraret in tem- 38
plo Nesroch Deum suum, Adramélech. &
Sarasar filij eius percusserunt eum gladio:
ipsi autem in Terram Ararat, & regnauit
Asarhaddón filius eius pro eo.

Sup.10. 12. 4.Reg.19. 35. Tob.1.21 Eccl.48. 24. 2.Mac.7 41. 2.Mac.8 19.

CAP. XXXVIII.

IN diebus illis ægrotauit Ezechias usq; ad 1
mortē: & introiuit ad eū Isaias filius A-
mos propheta, & dixit ei, Hęc dicit Dñs,
Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & nō
uiues. ¶ Et cōuertit Ezechias faciē suā ad pa- 2
rietem, & orauit ad Dñm. ¶ & dixit. Obsecro 3
Dñe, memēto quæso quomodo ambulaue-
rim coram te in ueritate, & in corde perfe-
cto, & quod bonū est in oculis tuis fecerim.
Et fleuit Ezechias fletu magno. ¶ Et factum 4 5
est uerbum Domini ad Isaiam, dicens. ¶ Va-
de, & dic Ezechiæ, Hęc dicit Dominus Deus
Dauid patris tui, Audiui orationem tuam,
& uidi lachrymas tuas. ecce, ego adji-
ciam super dies tuos quindecim annos,

4.Reg.20. 1. 2.Par.32 24.

-Hc. R H. C. Textus autem, vt hoc sit proximo loco respondeat G. Ysachyma tuam 10 MS. H.

¶ &

¶ & de manu regis Assyriorum eruam te, & ciuitatem istam, & protegam eam. 6

¶ Hoc autem tibi erit signum a Domino, quia faciet Dominus uerbum hoc quod locutus est: ¶ Ecce ego reuerti faciã umbrã linearũ per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus quos descenderat. 7 8

¶ Scriptura Ezechiæ regis Iudacũ ægrotasset, & conualuisset de infirmitate sua. 9

¶ Ego dixi, In dimidio dierum meorum iudam ad portas inferi: quæsiui residuum annorum meorum. 10

¶ Dixi, Non uidebo Dominum Deum in terra uiuentium, non aspiciam hominem ultra, & habitatorem quietis. 11

¶ Generatio mea ablata est, & conuoluta est a me, quasi tabernaculum pastorum: præcisa est, uelut a texente, uita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: de mane usque ad uesperam finies me. 12

¶ Sperabam usque ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea: de mane usque ad uesperam finies me. 13

¶ Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba: attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum: Domine, uim patior ‖ responde' pro me. 14

¶ Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cũ ipse ‖ fecerit? recogitabo ‖ omnes annos meos in amaritudine animæ meæ. 15

¶ Domine ‖ si' sic uiuitur, & in talibus uita spiritus mei, corripies me, & uiuificabis mei. 16

¶ Ecce, in pace amaritudo mea amarissima: tu autem eruisti animam meam ut non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. 17

¶ Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, ueritatem tuam. 18

¶ Viuens uiuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filiis notam faciet ueritatem tuam. 19

¶ Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus uitæ nostræ in domo Domini. 20

¶ Et iussit Isaias ut tollerent massam de ficis, & cataplasmarent super uulnus, & sanaretur. ¶ Et dixit Ezechias. Quod erit signũ quia ascendam in domum Domini? 21 22

CAP. XXXIX.

IN ‖ tempore illo misit Merodach Baladan filius Baladan rex Babylonis, libros & munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset, & conualuisset. ¶ Lætatus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri, & odoramẽtorum, & unguẽti optimi, & omnes apothecas ‖ supellectilis suæ, & uniuersa quæ inuenta sunt in thesauris eius. Non fuit uerbum quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. 1 2

¶ Introiuit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei, Quid dixerũt uiri isti, & unde uenerunt ad te? Et dixit Ezechias, De terra longinqua uenerunt ad me, de Babylone. ¶ Et dixit, Quid uiderunt in domo tua? Et dixit Ezechias, Omnia quæ in domo mea sunt, uiderunt: non fuit res quam nõ ostenderim eis in thesauris meis. 3 4

¶ Et dixit Isaias ad Ezechiam, Audi uerbum Domini exercituum: ¶ Ecce dies uenient, & auferentur omnia quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerunt patres tui usque ad diem hanc in Babylonem: nõ relinquetur quicquam, dicit Dominus. ¶ Et de filiis tuis, qui exibunt de te, quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. ¶ Et dixit Ezechias ad Isaiã. Bonũ uerbũ Domini quod locutus est. Et dixit, Fiat tãtũ pax & ueritas in diebus meis. 5 6 7 8

CAP. XL.

CONsolamini consolamini populo meus, dicit Deus uester. ¶ Loquimini ad cor Ierusalem, & aduocate eã: quoniam completa est ‖ militia eius, dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. ¶ ‖ Vox clamantis in deserto. Parate uiã Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. ¶ Omnis uallis exaltabitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & erunt prauа in directa. & aspera in uias planas. ¶ Et reuelabitur gloria Domini, & uidebit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. ¶ Vox dicentis, Clama. Et dixi, Quid Clamabo? ‖ Omnis caro fœnum, & omnis gloria eius quasi flos agri. ¶ Exiccatum est fœnum, & decidit flos, quia spiritus Domini sufflauit in eo. Vere fœnum est populus: ¶ exiccatum est fœnum, & decidit flos: ‖ Verbum autem ‖ Domini' nostri manet in æternum. ¶ Super montem excelsum ascende tu ‖ qui' euangelizas Sion: exalta in fortitudine uocem tuam, ‖ qui' euangelizas Ierusalem: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iudæ, Ecce Deus uester: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

¶ ecce Dominus Deus in fortitudine ueniet, & brachium eius dominabitur: ecce, merces eius cum eo, & opus illius coram illo. ‖ Sicut pastor, gregem suum pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, fœtas ipse portabit. ¶ Quis mensus est pugillo aquas, & cœlos palmo ponderauit? quis appendit tribus digitis molem terræ, & libra uit in pondere montes, & colles in statera. ¶ ‖ Quis adiuuit spiritũ Domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? ¶ Cum quo iniit consilium, & instruxit eum, & docuit eum semitam iustitiæ, & eruditi eum scientiam, & uiam prudentiæ ostendit illi? ¶ Ecce Gentes quasi stilla situlæ, & quasi momentum statera reputatæ sunt: ecce, insulæ quasi pulus exiguus. ¶ Et Libanus non sufficiet ad succendendum, & animalia eius non sufficient ad holocaustum. ¶ Omnes gentes quasi nõ sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum & inane reputatæ sunt ei. ¶ ‖ Cui ergo similẽ fecistis Deum? aut quam imaginem ponetis ei? ¶ Nunquid sculptile conflauit faber? aut aurifex auro circumdedit illud, & lamnis argenteis argentarius? ¶ Forte lignum, & imputribile elegit: artifex sapiens quærit quomodo statuat simulachrum quod nõ moueatur. ¶ Nunquid non ‖ scitis? nunquid non ‖ audistis? nunquid non annunciatum est uobis ab initio? nunquid nõ intellexistis fundamenta terræ? ¶ Qui sedet super gyrum terræ, & habitatores eius sũt quasi locustæ: qui extendit uelut nihilum cœlos, & expandit eos sicut tabernaculum 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

ad inha-

¶ & de manu regis Assyriorum eruam te, & ciuitatem istam, & protegam eam. 6

¶ Hoc autem tibi erit signum a Domino, quia faciet Dominus uerbum hoc quod locutus est: ¶ Ecce ego reuerti faciã umbrã linearũ per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus quos descenderat. 7 8

¶ Scriptura Ezechiæ regis Iudacũ ægrotasset, & conualuisset de infirmitate sua. 9

¶ Ego dixi, In dimidio dierum meorum iudam ad portas inferi: quæsiui residuum annorum meorum. 10

¶ Dixi, Non uidebo Dominum Deum in terra uiuentium, non aspiciam hominem ultra, & habitatorem quietis. 11

¶ Generatio mea ablata est, & conuoluta est a me, quasi tabernaculum pastorum: præcisa est, uelut a texente, uita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: de mane usque ad uesperam finies me. 12

¶ Sperabam usque ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea: de mane usque ad uesperam finies me. 13

¶ Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba: attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum: Domine, uim patior ‖ responde' pro me. 14

¶ Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cũ ipse ‖ fecerit? recogitabo ‖ omnes annos meos in amaritudine animæ meæ. 15

¶ Domine ‖ si' sic uiuitur, & in talibus uita spiritus mei, corripies me, & uiuificabis mei. 16

¶ Ecce, in pace amaritudo mea amarissima: tu autem eruisti animam meam ut non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. 17

¶ Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, ueritatem tuam. 18

¶ Viuens uiuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filiis notam faciet ueritatem tuam. 19

¶ Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus uitæ nostræ in domo Domini. 20

¶ Et iussit Isaias ut tollerent massam de ficis, & cataplasmarent super uulnus, & sanaretur. ¶ Et dixit Ezechias. Quod erit signũ quia ascendam in domum Domini? 21 22

CAP. XXXIX.

IN ‖ tempore illo misit Merodach Baladan filius Baladan rex Babylonis, libros & munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset, & conualuisset. ¶ Lætatus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri, & odoramẽtorum, & unguẽti optimi, & omnes apothecas ‖ supellectilis suæ, & uniuersa quæ inuenta sunt in thesauris eius. Non fuit uerbum quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. 1 2

¶ Introiuit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei, Quid dixerũt uiri isti, & unde uenerunt ad te? Et dixit Ezechias, De terra longinqua uenerunt ad me, de Babylone. ¶ Et dixit, Quid uiderunt in domo tua? Et dixit Ezechias, Omnia quæ in domo mea sunt, uiderunt: non fuit res quam nõ ostenderim eis in thesauris meis. 3 4

¶ Et dixit Isaias ad Ezechiam, Audi uerbum Domini exercituum: ¶ Ecce dies uenient, & auferentur omnia quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerunt patres tui usque ad diem hanc in Babylonem: nõ relinquetur quicquam, dicit Dominus. ¶ Et de filiis tuis, qui exibunt de te, quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. ¶ Et dixit Ezechias ad Isaiã. Bonũ uerbũ Domini quod locutus est. Et dixit, Fiat tãtũ pax & ueritas in diebus meis. 5 6 7 8

CAP. XL.

CONsolamini consolamini populo meus, dicit Deus uester. ¶ Loquimini ad cor Ierusalem, & aduocate eã: quoniam completa est ‖ militia eius, dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. ¶ ‖ Vox clamantis in deserto. Parate uiã Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. ¶ Omnis uallis exaltabitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & erunt prauа in directa. & aspera in uias planas. ¶ Et reuelabitur gloria Domini, & uidebit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. ¶ Vox dicentis, Clama. Et dixi, Quid Clamabo? ‖ Omnis caro fœnum, & omnis gloria eius quasi flos agri. ¶ Exiccatum est fœnum, & decidit flos, quia spiritus Domini sufflauit in eo. Vere fœnum est populus: ¶ exiccatum est fœnum, & decidit flos: ‖ Verbum autem ‖ Domini' nostri manet in æternum. ¶ Super montem excelsum ascende tu ‖ qui' euangelizas Sion: exalta in fortitudine uocem tuam, ‖ qui' euangelizas Ierusalem: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iudæ, Ecce Deus uester: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

¶ ecce Dominus Deus in fortitudine ueniet, & brachium eius dominabitur: ecce, merces eius cum eo, & opus illius coram illo. ‖ Sicut pastor, gregem suum pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, fœtas ipse portabit. ¶ Quis mensus est pugillo aquas, & cœlos palmo ponderauit? quis appendit tribus digitis molem terræ, & libra uit in pondere montes, & colles in statera. ¶ ‖ Quis adiuuit spiritũ Domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? ¶ Cum quo iniit consilium, & instruxit eum, & docuit eum semitam iustitiæ, & eruditi eum scientiam, & uiam prudentiæ ostendit illi? ¶ Ecce Gentes quasi stilla situlæ, & quasi momentum statera reputatæ sunt: ecce, insulæ quasi pulus exiguus. ¶ Et Libanus non sufficiet ad succendendum, & animalia eius non sufficient ad holocaustum. ¶ Omnes gentes quasi nõ sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum & inane reputatæ sunt ei. ¶ ‖ Cui ergo similẽ fecistis Deum? aut quam imaginem ponetis ei? ¶ Nunquid sculptile conflauit faber? aut aurifex auro circumdedit illud, & lamnis argenteis argentarius? ¶ Forte lignum, & imputribile elegit: artifex sapiens quærit quomodo statuat simulachrum quod nõ moueatur. ¶ Nunquid non ‖ scitis? nunquid non ‖ audistis? nunquid non annunciatum est uobis ab initio? nunquid nõ intellexistis fundamenta terræ? ¶ Qui sedet super gyrum terræ, & habitatores eius sũt quasi locustæ: qui extendit uelut nihilum cœlos, & expandit eos sicut tabernaculum 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

ad inha-

* sponde 1 MS. R. H. * fecerim o. * tibi o. - 7 M S. * sic 4 MS.

4. Reg. 20 12.

* militia H.

Mat. 3 3. Mar. 1. 3 Luc. 3. 4. Io. 1. 23.

Eccl. 14 18. Iac. 1. 10. 1 Per. 1. 24

* Dñs MS. Rat. G C. M 1. 5. 18. 24. 35. Mat. 3. 3 Luc. 16. 13. * pro 2 MS. Hier. 11. Io. 10. 11. Ezec. 34 23. 37 24

Ro 11. 34 1. Cor. 2. 16. Sap. 9. 13

Act. 17. 29.

* scietis MS. Hier. R. H. G. * audieris M S. R. Hier. H. G. Præterea expo sui C.

ad inhabitandum. ♦ Qui dat secretorum 23
scrutatores quasi non sint, iudices terræ
uelut inane fecit: ♦ Equidem neque plá- 24
tatus, neque satus, neque radicatus in ter-
ra truncus eorum: repente flauit in eos, &
aruerunt, & turbo quasi stipulam auferet
eos. ♦ Et cui assimilastis me, & adæquastis, 25
dicit sanctus? ♦ Leuate in excelsum oculos 26
uestros, & uidete quis creauit hæc: qui edu-
cit in numero militiam eorum, & omnes
ex nomine uocat: præ multitudine fortitu-
dinis & roboris, uirtutisq. eius, neque
unum reliquum fuit. ♦ Quare dicis Iacob, 27
& loqueris Israel, abscondita est uia mea
a Domino, & a Deo meo iudicium meum
transiuit? ♦ Nunquid nescis, aut non au- 28
distis? Deus sempiternus Dominus, qui
creauit terminos terræ: non deficiet, ne-
que laborabit, nec est inuestigatio sapien-
tiæ eius. ♦ Qui dat lasso uirtutem: & his 29
qui non unt, fortitudinem, & robur mul-
tiplicat. ♦ Deficient pueri, & laborabunt, & 30
iuuenes in infirmitate cadent. ♦ Qui autem 31
sperat in Domino, mutabunt fortitudinē,
assumēt pēnas sicut aquilæ, current & non
laborabunt, ambulabunt & non deficient.

C P P. XLI.

TAceant ad me insulæ, & Gentes mu- 1
tent fortitudinem: accedant, & tūc
loquantur, simul ad iudicium pro-
pinquemus. ♦ Quis suscitauit ab Oriente 2
iustum, uocauit eum ut sequeretur se? dabit
in conspectu eius Gentes, & reges ob-
tinebit: dabit quasi puluerem gladio eius,
sicut stipulam uento raptam arcui eius.
♦ Persequetur eos, transibit in pace, semita 3
in pedibus eius non apparebit. ♦ Quis hęc 4
operatus est, & fecit, uocans generationes
ab exordio? Ego Dominus, ♀ primus & no-
uissimus ego sum. ♦ Viderunt insulæ, & ti- 5
muerunt, extremia terræ obstupuerunt, ap-
propinquauerunt, & accesserunt. ♦ Vnus- 6
quisque proximo suo auxiliabitur, & fra-
tri suo dicet, Confortare. ♦ Confortauit fa- 7
ber ærarius, percutiens malleo, eum qui
cudebat tunc temporis, dicens, Glutino bo-
num est: & confortauit eum clauis, ut non
moueretur. ♦ Et tu Israel serue meus, Ia- 8
cob quem elegi, semen Abraham amici
mei, ♦ in quo apprehendi te ab extremis 9
terræ, & a longinquis eius uocaui te, & di-
xi tibi, Seruus meus es tu, elegi te, & non
abieci te. ♦ Ne timeas, quia ego tecum sū- 10
ne declines, quia ego Deus tuus: confortа-
ui te, & auxiliatus sum tibi, & suscepit te
dextera iusti mei. ♦ Ecce confundentur & 11
erubescent omnes qui pugnant aduersum
te, erunt quasi non sint, & peribunt uiri
qui contradicunt tibi. ♦ Quæres eos, & non 12
inuenies, uiros, rebelles tuos, erunt quasi
non sint & ueluti consumptio hominis
bellantis, aduersum te. ♦ Quia ego Domi- 13
nus Deus tuus apprehendens manum tuā,
dicensq. tibi, Ne timeas, ego adiuui te.
♦ Noli timere uermis Iacob, qui mortuus 14
estis ex Israel: ego auxiliatus sum tibi, dicit
Dominus, & redēptor tuus sanctus Israel.
♦ Ego posui te quasi plaustrum triturans 15
nouum habens rostra serrantia: triturabis
montes, & comminues: & colles quasi pu-
uerem pones. ♦ Ventilabis eos, & uentus 16
tollet, & turbo disperget eos: & tu exulta-
bis in Domino, in sancto Israel lætaberis.
♦ Egeni, & pauperes quærunt aquas, & nō 17
sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dñs ex-
audiam eos, Deus Israel non derelinquam
eos. ♦ Aperiam in supinis' collibus flumi- 18
na, & in medio camporum fontes: ponam
desertum in stagna aquarum, & terram in
uiam in riuos aquarum. ♦ Dabo in solitu- 19
dinem cedrum & spinam, & myrtum, &
lignum oliuæ: ponam in' deserto abietem,
ulmum, & buxum simul. ♦ Vt uideant, & 20
sciant, & recogitent, & intelligant pariter;
quia manus Domini fecit hoc, & sanctus
Israel creauit illud. ♦ Prope facite iudicium 21
uestrum dicit Dominus: afferte, siquid for-
te habetis: dixit rex Iacob. ♦ Accedant, & 22
nuncient nobis quæcunque uentura sunt:
priora quæ fuerunt nunciate: & ponemus
cor nostrum, & sciemus nouissima eo-
rum, & quæ uentura sunt indicate nobis.
♦ Annunciate quæ uentura sunt in futu- 23
rum, & sciemus quia dij estis uos: bene
quoque aut male, si potestis, facite: & lo-
quamur, & uideamus simul. ♦ Ecce, uos estis 24
ex nihilo, & opus uestrum ex eo quod non
est: abominatio est qui elegit uos. ♦ Suscī- 25
taui ab Aquilone, & ueniet ab Ortu solis:
uocabit nomen meum, & adducet magi-
stratus quasi lutum, & uelut plastes cōculcans humum. ♦ Quis annunciauit ab exor- 26
dio, ut sciamus: & a principio, ut dicamus,
Iustus es? non est neque annuncians, ne-
que prædicens, neque audiens sermones
uestros. ♦ Primus ad Sion dicet, Ecce adsum, 27
& Ierusalem euangelistam dabo. ♦ Et uidi, 28
& non erat neque ex illis quisquam qui
iniret consilium, & interrogatus respondē-
ret uerbum. ♦ Ecce omnes iniusti, & uana 29
opera eorum, uentus & inane simulachra
eorum.

C A P. XLII.

ECce puer meus, suscipiam eum ele- 1
ctus meus, complacuit sibi in illo ani-
ma mea: dedi spiritum meum super
eum, iudicium Gentibus proferet. ♦ Non 2
clamabit, neque accipiet personam, nec
audietur uox eius foris. ♦ Calamum quas- 3
satum non conteret, & linum fumigās nō
extinguet: in ueritate educet iudicium. ♦ Nō 4
erit tristis, neque turbulentus, donec ponat
in terra iudicium: & legem eius insulæ ex-
pectabunt. ♦ Hæc dicit Dominus Deus cre- 5
ans cœlos, & extendens eos: firmans terram, &
quæ germinant ex ea: dans flatum populo
qui est super eam, & spiritum calcantibus
eam. ♦ Ego Dominus uocaui te in iustitia, 6
& apprehendi manum tuam, & seruaui te.
Et dedi te in fœdus populi, in lucem Gen-
tium. ♦ Vt aperires oculos cæcorum, & edu- 7
ceres de conclusione uinctum, de domo
carceris sedentes in tenebris. ♦ Ego Domi- 8
nus, hoc est nomen meum: gloriam meā
alteri non dabo, & laudem meam sculpti-
bus. ♦ Quæ prima fuerunt, ecce uenerunt: 9
noua quoq; ego annuncio: antequā oriā-
tur, audita uobis faciam. ♦ Cantate Dño cā- 10
ticum nouum, laus eius ab extremis terræ,
qui descenditis in mare, & plenitudo eius:
insulæ, & habitatores earū: ♦ Subleuetur de- 11
sertum & ciuitates eius: in domibus habi-
tabit Cedar: laudate habitatores Petræ, de
uertice montiū clamabunt. ♦ Ponent Dño 12
gloriam: & laudem eius in insulis nuncia-

bunt.

♦ Et quidē M S. R. ♦ plāstato neque fato, neque radicato in terra trūco 25. M S. R. ♦ plantatio, neque fatos neq; radicato in terra ut unco 2. M S. R. ♦ transiuit 7 M S. R. Hier. H. C. Præterito autem expo fuerunt G.

♦ & 3. M S G. Verum R. H. & C. non addūt. Inf. 44 6. 48. 12. Apo. 1. 18 22. 13.

♦ homines bellatoR. Hier. H. C. G.

♦ supremus 1. M S.

Mat. 12. 18.

Inf. 49. 6.

Inf. 48. 11

bunt. † Dominus ſicut fortis egredietur, 13
*& 7 MS. G. Verum R. Hier. H. & C. non addunt. *ſicut uir prælians: ſuſcitabit zelũ: vociferabitur, & clamabit: ſuper inimicos ſuos confortabitur. † Tacui ſemper, ſilui, patiens 14
fui, ſicut parturiens loquar: ſ ſ ſ

operatus est: in prunis, & in malleis formauit illud & operatus est in brachio fortitudinis suæ: etiuriet & deficiet, non bibet aquam, & lassescet. 13 Artifex lignarius extendit normam, formauit illud in runcina: fecit illud in angularibus, & in circino tornauit illud: & fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo. 14 Succidit cedros, tulit ilicem, & quercú que steterat inter ligna saltus: plãtauit pinum, quam pluuia nutriuit. 15 Et facta est hominibus in focum: sumpsit ex eis, & calefactus est: & succendit, & coxit panes: de reliquo autem operatus est deum, & adorauit: fecit sculptile, & curuatus est ante illud. 16 Medium eius combussit igni, - & de medio eius carnes* comedit: coxit pulmẽtum, & saturatus est, & calefactus est, & dixit, Vah, calefactus sum, vidi focum. 17 Reliquum autem eius deum fecit & sculptile sibi: curuatur ante illud, & adorat illud, & obsecrat, dicens, Libera me, quia Deus meus es tu. 18 Nescierunt, neque intellexerunt: obliti enim sunt, ne uideant oculi eorum, & ne intelligant corde suo. 19 Non recogitant in mente sua, neque cognoscunt, neque sentiunt, ut dicant, Medietatẽ eius combussi igni, & coxi super carbones eius panes: coxi carnes & comedi, & de reliquo eius idolum faciam? ante truncum ligni procidam? 20 Pars eius cinis est: cor insipiẽs adorauit illud, & non liberabit animam suam, neque dicet, Forte mendacium est in dextera mea. 21 Memento horum Iacob & Israel, quoniam seruus meus es tu. formaui te, seruus meus es tu Israel, non obliuiscaris mei. 22 Deleui ut nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua: reuertere ad me, quoniã redemi te. 23 Laudate cœli, quoniam- \\ misericordiam fecit Dominus: iubilate extrema terræ: resonate montes laudationem, saltus & omne lignum eius, quoniam redemit Dominus Iacob, & Israel gloriabitur. 24 Hæc dicit Dominus redemptor tuus, & formator tuus ex utero, Ego sum Dominus faciens omnia, extendens cœlos solus, stabiliens terrã, & nullus mecum. 25 Irrita faciens signa diuinorum, & ariolos in furorem uertens. Conuertens sapientes retrorsum: & scientiam eorum stultam faciens. 26 Suscitãs uerbum serui sui, & consilium nunciorũ suorum complens, Qui dico Ierusalem, Habitaberis: & ciuitatibus Iudæ, Ædificabimini, & deserta eius suscitabo. 27 Qui dico profundo, Desolare, & flumina tua arefaciã. 28 Qui dico Cyro, Pastor meus es: & omnem uoluntatem meam complebis. Qui dico Ierusalem, Ædificaberis: & templo Fundaberis.

CAP. XLV.

1 Hæc dicit Dominus Christo meo Cyro, cuius apprehendi dexteram, ut subiugẽm ante faciem eius Gentes, & dorsa regum uertam, & aperiam coram eo ianuas, & portæ non claudentur. 2 Ego ante te ibo: & gloriosos terræ humiliabo: portas æreas conteram, & uectes ferreos confringam. 3 Et dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum: ut scias quia ego Dominus, qui uoco nomen tuum Deus Israel. 4 Propter seruum meum Iacob, & Israel electum meum, & uocaui

5 uisti me. ? Ego Dominus, & nõ est amplius extra me non est Deus accinxi te, & non 6 cognouisti me: ? Vt sciant hi qui ab ortu solis, & qui ab occidente, quoniã absque me non est. Ego Dominus, & non est alter: 7 formans lucem, & creans tenebras: faciens pacem, & creans malum: ego Dominus 8 faciens omnia hæc. ? Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum: aperiatur terra, & germinet saluatorem: & iustitia oriatur simul. ego Dominus creaui eum. ? Væ qui 9 contradicit \\ fictori suo, testa de samijs terræ. ? numquid dicet lutum figulo suo, Quid facis, & opus tuum absque manibus est? 10 ? Væ qui dicit patri, Quid generas? & mulieri, Quid parturis? ? Hæc dicit Dominus 11 sanctus Israel plastes eius, Ventura interrogate me: super filios meos, & super opus manuum mearum mãdate mihi. ? Ego feci 12 terram: & hominem super eam creaui ego, manus meæ tetẽderunt cœlos, & omni militiæ eorum mandaui. ? Ego suscitaui eum 13 ad iustitiam, & omnes uias eius dirigam; ipse ædificabit ciuitatem meam, & captiuitatem meam dimittet, non in precio, neq; in muneribus, dicit Dominus Deus exercituum. ? Hæc dicit Dominus. Labor Ægypti, & negociatio Æthiopiæ, & Sabæi uiri 14 sublimes ad te transibunt & tui erunt: Post te ambulabunt, uincti manicis pergent: & te adorabunt, teq; deprecabuntur: Tantum in te est Deus, & non est absque te Deus. 15 ? Vere tu es Deus absconditus, Deus Israel 16 saluator. ? Confusi sunt, & erubescunt omnes: simul abierunt in confusionem fabricatores errorum. ? Israel saluatus est 17 in Domino salute æterna: non confundemini, & non erubescetis usque in seculum seculi. ? Quia hæc dicit Dominus creans cæ- 18 los, ipse Deus formans terram, & faciens eam, ipse plastes eius: non in uanum creauit eam ut habitaretur formauit eam. ego Dominus, & non est alius. ? Non in abscõ- 19 dito locutus sum, in loco terræ tenebrosi: non dixi semini Iacob, Frustra quærite me. ego Dominus loquens iustitiam, annuncians 20 recta. ? Congregamini, & uenite, & accedite simul qui saluati estis ex Gentibus: nescierunt qui leuant lignum sculpturæ suæ, & rogant Deum non saluantem. ? Annun- 21 ciate, & uenite, & consiliamini simul: quis auditum fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit illud? nunquid non ego Dominus, & nõ est ultra Deus absque me? Deus iustus, & 22 saluans non est præter me. ? Conuertimini ad me, & salui eritis omnes fines terræ; 23 quia ego Deus, & non est alius. ? In memetipso iurauj, egredietur de ore meo iustitiæ uerbum, & nõ reuertetur, quia ‖ mihi curabitur omne genu, & iurabit omnis lingua. 24 ? Ergo in Domino, dicet, meæ sunt iustitiæ & imperium: ad eum uenient, & confundentur omnes qui repugnãt ei. ? In 25 Domino iustificabitur & laudabitur omne semen Israel.

CAP. XLVI.

1 Confractus est Bel, contritus est Nabo: facta sunt simulachra eorum bestijs, & iumentis, onera uestra grauj 2 ui pondere usque ad lassitudinem. ? Contabuerunt, & contrita sunt simul: non potuerunt saluare portantem, & anima eorũ

in capti-

- M ? H C. *coxit & M ? B.
- ? Ms. B Hier. \\ mis eracordiam Israels G. \\ salutẽ populo suo C.
- H.C. Omnem est tem e
- \\ fabr 16 M ? Rom. 9. Ier. 18.
- Rom. 14. Phil. 2. 10

in captiuitatem ibit. ¶ Audite me domus Iacob, & omne residuum domus Israel, qui portamini a meo utero, qui gestamini a mea uulua ¶ Vsque ad senectam ego ipse, & usque ad canos ego portabo: ego feci, & ego feram: ego portabo, & saluabo. ¶ Cui assimilastis me, & adæquastis, & comparastis me, & fecistis similem? ¶ Qui confertis aurum de sacculo, & argentum statera ponderatis: conducentes aurificem, ut faciat deum: & procidunt & adorant. ¶ Portant illum in humeris gestantes, & ponentes in loco suo, & stabit, ac de loco suo non mouebitur. sed & cum clamauerint ad eum, non audiet: de tribulatione non saluabit eos. ¶ Mementote istud, & confundamini: redite prævaricatores ad cor ¶ Recordamini prioris seculi, quoniam ego sum Deus, & non est vltra Deus, nec est similis mei. ¶ Annuncians ab exordio nouissimum, & ab initio quæ necdum facta sunt, dicens, Consilium meum stabit, & omnis uoluntas mea fiet: ¶ Vocans ab Oriente auem, & de terra longinqua uirum uoluntatis meæ. & locutus sum, & adducam illud: creaui, & faciam illud. ¶ Audite me duro corde, qui longe estis a iustitia. ¶ Prope feci iustitiam meam, non elongabitur. & salus mea non morabitur. Dabo in Sion salutem, & Israeli gloriam meam.

CAP. XLVII.

Descende, sede in puluere uirgo filia Babylon, sede in terra: non est solium filiæ Chaldæorum, quia ultra nó vocaberis mollis & tenera. ¶ Tolle molam, & mole farinam: denuda turpitudinem tuã, discooperi humerum, reuela crura, transi flumina. ¶ Reuelabitur ignominia tua, & videbitur opprobrium tuum: ultionem capiam, & non resistet mihi homo. ¶ Redemptor noster, Dominus exercituum nomen illius, sanctus Israel ¶ Sede tacens, & intra in tenebras filia Chaldæorum: quia non vocaberis ultra domina regnorum. ¶ Iratus sum super populum meum, contaminaui hæreditatem meam, & dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericordias: super senem aggrauasti iugum tuum ualde. ¶ Et dixisti, In sempiternum ero domina, non posuisti hæc super cor tuum, neque recordata es nouissimi tui. ¶ Et nunc audi hæc delicata, & habitans confidenter, quę dicis in corde tuo, ¶ Ego sum, & non est præter me amplius: non sedebo uidua, & ignorabo sterilitatem. ¶ Venient tibi duo hæc subito in die una, sterilitas & uiduitas. uniuersa uenerunt super te, propter multitudinem maleficiorum tuorum, & propter duritiam incantatorum tuorum uehementem. ¶ Et fiduciam habuisti in malitia tua, & dixisti, Non est qui uideat me. Sapientia tua & scientia tua, hæc decepit te. Et dixisti in corde tuo: Ego sum, & præter me non est altera. ¶ Veniet super te malum, & nescies ortum eius: & irruet super te calamitas, quam nó poteris expiare: ueniet super te repente miseria quam nescies. ¶ Sta cum incantationibus tuis, & cum multitudine maleficiorum tuorum, in quibus laborasti ab adolescẽtia tua, si forte quid prosit tibi, aut si possis fieri fortior. ¶ Defecisti in multitudine consiliorum tuorum: stent, & saluent te augures cęli, qui contemplabãtur sydera, & supputabant menses, ut ex eis annunciarent uentura tibi. ¶ Ecce, facti sunt quasi stipula, ignis combussit eos: non liberabunt animam suam de manu flammæ: non sunt prunæ quibus calefiant: nec focus, ut sedeant ad eum. ¶ Sic facta sunt tibi in quibuscumque laborasti: negociatores tui ab adolescentia tua, unusquisque in uia sua errauerunt: non est qui saluet te.

CAP. XLVIII.

Audite hæc domus Iacob, qui uocamini nomine Israel, & de aquis Iuda existis, qui iuratis in nomine Domini, & Dei Israel recordamini non in ueritate neque in iustitia. ¶ De ciuitate enim sancta uocati sunt, & super Deum Israel cõstabiliti sunt: Dominus exercituum nomẽ eius. ¶ Priora ex tunc annunciaui, & ex ore meo exierunt, & audita feci ea: repente operatus sum, & uenerunt. ¶ Sciui enim quia durus es tu, & neruus ferreus ceruix tua, & frons tua ærea. ¶ Prædixi tibi extunc: antequam uenirent indicaui tibi, ne forte diceres, Idòla mea fecerunt hæc, & sculptilia mea, & conflatilia mandauerunt ista. ¶ Quæ audisti, uide omnia: uos autem num annunciastis? Audita feci tibi noua extunc, & conseruata sunt quę nescis: ¶ nunc creata sunt, & non extunc: & ante diem, & non audisti ea, ne forte dicas, Ecce ego cognoui ea. ¶ Neque audisti, neque cognouisti, neque extunc aperta est auris tua: scio enim quia prævaricaturus prævaricaberis, & transgressorem ex utero uocauite. ¶ Propter nomen meum longe faciam furorem meum: & laude mea infrænabo te, ne intereas. ¶ Ecce, excoxi te, sed non quasi argentum, elegi te in camino paupertatis. ¶ Propter me, propter me faciam, ut non blasphemer: ‖ & gloriam meam alteri non dabo. ¶ Audi me Iacob, & Israel quem ego uoco. ‖ ego ipse, ego primus, & ego nouissimus. ¶ Manus quoque mea fundauit terram, & dextera mea mensa est cęlos: ego uocabo eos, & stabunt simul. ¶ Congregamini omnes vos, & audite, quis de eis annunciauit hæc? Dominus dilexit eum, faciet uoluntatem suam in Babylone, & brachium suum in Chaldæis. ¶ Ego ego locutus sum, & uocaui eum: adduxi eum, & directa est uia eius. ¶ Accedite ad me, & audite hoc: non a principio in abscondito locutus sum: ex tempore antequam fieret ibi eram, & núc Dominus Deus misit me, & spiritus eius. ¶ Hæc dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israel, Ego Dominus Deus tuus docens te utilia, gubernans te in uia qua ambulas ¶ Vtinam attendisses mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris. ¶ & fuisset quasi arena semen tuum, & uiscera uentris tui ut lapilli eius: non interisset, & non fuisset attritum nomen eius a facie mea. ¶ ‖ Egredimini de Babylone, fugite a Chaldæis, in uoce exultationis annunciate: auditum facite hoc, & efferte illud usque ad extremum terræ. ‖ Dicite, Redemit Dominus seruum suum Iacob. ¶ Non sitierunt in deserto, quem educeret eos ‖ aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerũt aquæ. ¶ Non est pax impijs, dicit Dominus.

Sup. 42. 8

Sup. 41. 4 44. 6.

Ier. 32 6.

Exo. 17. 6 Num. 20. 12. Isa. 57. 21.

CAP. XLIX.

Vdite insulæ,& attendite populi de longe: Dominus ab utero uocauit me,de uentre matris meæ recordatus est nominis mei.¶ Et posuit os meum quasi gladium acutum: in umbra manus suæ protexit me,& posuit me sicut sagittã electam:in pharetra sua abscondit me.¶ Et dixit mihi, Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor.¶ Et ego dixi, In uacuum laborauí,sine causa,& uane fortitudinem meam consumpsi: ergo iudicium meum cum Domino,& opus meum cũ Deo meo.¶ Et nunc dicit Dominus, formans me ex utero seruum sibi, ut reducam Iacob ad eum,& Israel non congregabitur: & glorificatus sũ in oculis Domini, & Deus meus factus est fortitudo mea.¶ Et dixit, Parum est ut sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob,& fæces Israel conuertendas. ¶ Ecce, dedi te in lucem gentium: ut sis salus mea usque ad extremum terræ.¶ Hæc dicit Dominus redemptor Israel, sanctus eius, ad contemptibilem animam, ad abominatã gentem,ad seruum dominorum:Reges uidebunt,& consurgent principes, & adorabunt propter Dominum,quia fidelis est, & sanctum Israel qui elegit te. ¶ Hæc dicit Dominus, ¶ In tẽpore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruaui te,& dedi te in fœdus populi,ut suscitares terram, & possideres hæreditates dissipatas:¶ ut diceres his qui uincti sunt,Exite: & his qui in tenebris,Reuelamini. Super uias pascentur, & in omnibus planis pascua eorum. ¶ Non esurient, neque sitient,& non percutiet eos æstus & Sol:quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos.¶ Et ponam omnes montes meos in uiam, & semitæ meæ exaltabuntur.¶ Ecce isti de longe uenient, & ecce illi ab Aquilone & mari, & isti de terra australi.¶ Laudate cœli, & exulta terra,iubilate montes laudem: quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserebitur.¶ Et dixit Sion, Dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei. ¶ Nunquid obliuiscí potest mulier infantem suum,ut non miseretur filio uteri sui:& si illa oblita fuerit,ego tamen non obliuiscar tui.¶ Ecce, in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis semper. ¶ Venerunt structores tui: destruentes te, & dissipantes a te exibunt. ¶ Leua in circuitu oculos tuos,& uide:omnes isti congregati sunt, uenerunt tibi: uiuo ego, dicit Dominus,quia omnibus his uelut ornamento uestieris, & circundabis tibi eos quasi sponta. ¶ Quia deserta tua & solitudines tuæ, & terra ruinæ tuæ nunc angusta erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. ¶ Adhuc dicent in auribus tuis filius sterilitatis tuę, Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. ¶ Et dices in corde tuo, Quis genuit mihi istos?ego sterilis,& nõ paries, transmigrata & captiua: & istos quis enutriuit? ego destituta & sola: & isti ubi hi erant?¶ Hæc dicit Dominus Deus, Ecce, leuabo ad Gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in ulnis & filias tuas super humeros portabunt. ¶ Et erunt reges nutritii tui,& reginæ nutrices tuæ: uultu in terra demisso adorabunt te,& puluerem pedum tuorum lingent, Et scies quia ego Dominus,super quo non confundentur qui expectant eum. ¶ Nunquid tolletur a forti præda? aut quod captum fuerit a robusto, saluum esse poterit? ¶ Quia hæc dicit Dominus,Equidem & captiuitas a forti tolletur: & quod ablatum fuerit a robusto, saluabitur.Eos uero qui iudicauerunt te, ego iudicabo, & filios tuos ego saluabo.¶ Et cibabo hostes tuos carnibus suis: & quasi musto, sanguine suo inebriabũtur: & sciet omnis caro,quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob.

CAP. L.

Hæc dicit Dominus, Quis est hic liber repudii matris uestræ, quo dimisi eam? aut quis est creditor meus, cui uendidi uos? ecce in iniquitatibus uestris uẽditi estis, & in sceleribus uestris dimisi matrem uestram. ¶ Quia ueni, & non erat uir:uocaui,& non erat qui audiret.¶ nunquid abbreuiata & paruula facta est manus mea, ut non possim redimere?aut non est in me uirtus ad liberandũ? Ecce, in increpatione mea desertum faciã mare, ponam flumina in siccum: computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti.¶ Induam cœlos tenebris,& saccum ponam operimentum eorum.¶ Dominus dedit mihi linguam eruditam,ut sciam sustentare eum qui lassus est, uerbo: erigit mane,mane erigit mihi aurem,ut audiam quasi magistrum.¶ Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico retrorsum non abii.¶ Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas uellentibus: faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus.¶ Dominus Deus auxiliator meus,ideo non sum confusus: ideo posui faciem meam, ut petram durissimã, & scio quoniam non confundar.¶ Iuxta est qui iustificat me, quis contradicet mihi? stemus simul, quis est aduersarius meus?accedat ad me:¶ Ecce Dominus Deus, auxiliator meus: quis est qui condemnet me?Ecce omnes quasi uestimentum conterentur,tinea comedet eos.¶ Quis ex uobis timens Dominum, audiens uocem serui sui, qui ambulauit in tenebris, & non est lumen ei?speret in nomine Domini, & innitatur super Deum suum.¶ Ecce uos omnes accendentes ignem accincti flammis, ambulate in lumine ignis uestri, & in flammis quas succendistis: de manu mea factũ est hoc uobis,in doloribus dormietis.

CAP. LI.

Vdite me qui sequimini quod iustũ est, & quæritis Dominum:attendite ad petram unde excisi estis, & ad cauernã laci,de qua præcisi estis.¶ Attendite ad Abraham patrem uestrum, & ad Sarã quæ peperit uos: quia unum uocaui eum,& benedixi ei, & multiplicaui eum. ¶ Consolabitur ergo Dominus Sion,& cõsolabitur omnes ruinas eius:& ponet desertum eius quasi delicias, & solitudinem eius quasi hortum Domini. Gaudium & lætitia inuenietur in ea, gratiarum actio, & uox laudis: ¶ Attendite ad me populeus,

Isa.49.16

Sup.42.6 Act.13.47

2 Cor.6.2.

Apo.7.16

Mortabit 4 M s.R.G

Isa.60.4

Isa.59.1. Nu.11.23

Mat.26. 67.

*in me e.

Rom.8.33

meus,& tribus mea me audite: quia lex a me exiet,& iudicium meum in lucem populorũ requiescet.¶ Prope est iustus meus, egressus est saluator meus, & brachia mea populus iudicabunt: me insulæ expectabunt,& brachium meum sustinebunt. ¶ Leuate in cœlum oculos uestros, & uidete sub terra deorsum: quia cœli sicut fumus liquescent, & terra sicut uestimentum atteretur,& habitatores eius sicut hæc interibunt:‖Salus autem mea in sempiternum erit,& iustitia mea non deficiet. ¶ Audite me qui scitis iustũ, populus meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobriũ hominum. & blasphemias eorum ne metuatis.¶ Sicut enim uestimentũ, sic comedet eos uermis:& sicut lanam, sic deuorabit eos tinea.‖Salus autem mea in sempiternum erit & iustitia mea in generationes generationum. ¶ Consurge,consurge, induere fortitudinem brachium Domini: consurge sicut in diebus antiquis,in generationibus seculorum. nunquid nõ tu percussisti superbum, uulneraſti draconem? ¶‖ Nunquid non tu siccasti mare, aquam abyssi uehementis: qui posuisti profundũ maris uiam,ut transirent liberati? Et nũc qui redempti sunt a Domino,reuertentur, & uenient in Sion laudantes,& lætitia sempiterna super capita eorum, gaudiũ & lętitiam tenebunt, fugiet dolor & gemitus. ¶ Ego ego ipse consolabor uos: quis tu ut timeres ab homine mortali, & a filio hominis, qui quasi fœnum ita arescet? ¶ Et oblitus es Domini factoris tui,qui tetendit cœlos, & fundauit terram: & formidasti iugiter tota die a facie furoris eius qui te tribulabat, & parauerat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? ¶ Cito uenit gradiens ad aperiendum, & non interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis eius. ¶ Ego autem sum Dominus Deus tuus,qui conturbo mare,& intumescũt fluctus eius:Dominus exercituum nomen meum. ¶ ‖Posui uerba mea in ore tuo,& in umbra manus meę protexi te, ut plantes cœlos, & fundes terram: & dicas ad Sion,Populus meus es tu.¶ Eleuare eleuare, consurge Ierusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem iræ eius: usque ad fundum calicis soporis bibisti, & potasti usque ad fœces. ¶ Non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos genuit; & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutriuit. ¶‖ Duo sunt quæ occurrerunt tibi: quis contristabitur super te? uastitas,& contritio,& fames, & gladius, quis consolabitur tei ¶ Filii tui proiecti sunt, dormierunt in capite omnium uiarum, sicut oryx illaqueatus: pleni indignatione Domini, increpatione Dei tui. ¶ Idcirco audi hoc paupercula & ebria non a uino. ¶ Hæc dicit dominator tuus Dominus, & Deus tuus, qui pugnabit pro populo suo, Ecce tuli de manu tua calicem soporis, fundum calicis indignationis meæ, non adicies ut bibas illum ultra. ¶ Et ponam illum in manu eorum qui te humiliauerunt, & dixerunt animæ tuæ, Incurua, ut transeamus: & posuisti ut terram corpus tuum, & quasi uiam transeuntibus.

Psal.36.31 39.

Psal.36.31 39.

Exod.14 21.

Sup.49.2.

Sup.47.9

CAP. LII.

1 Consurge,consurge, induere fortitudine tua Sion, induere uestimentis gloriæ tuæ Ierusalem ciuitas sancti: quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus & immundus. ¶ Excutere de puluere,consurge,sede Ierusalem:solue 2 uincula colli tui captiua filia Sion. ¶ Quia hæc dicit Dominus, Gratis uenũdati estis: & sine argento redimemini. ¶ Quia hæc 4 dicit Dominus Deus,‖ In Ægyptum descendit populus meus in principio, ut colonus esset ibi:& Assur absque ulla causa calumniatus est eum. ¶ Et nunquid mihi est hic, 5 dicit Dominus:quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt, dicit Dominus,‖ & iugiter tota die 6 nomẽ meum blasphematur. ¶ Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa:quia ego ipse qui loquebar, ecce adsũ, 7 ¶‖ Quam pulchri super montes pedes annunciantis & prædicantis pacem: annunciantis bonum,prædicantis salutem, dicẽtis Sion,\ Regnabit' Deus tuus! ¶ Vox speculatorum tuorum,leuauerunt uocem, simul laudabunt:quia oculo ad oculum uidebunt cum conuerterit Dominus Sion. 9 ¶ Gaudete, & laudate simul deserta Ierusalem:quia consolatus est Dominus populum suum, redemit Ierusalem. ¶ Parauit 10 Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium:‖ & uidebunt omnes fines terræ salutare Dei nostri. ¶ Recedite, 11 recedite,exite inde,‖ pollutum nolite tangere: exite:de medio eius,mundamini qui fertis uasa Domini. ¶ Quoniam non in tu- 12 multu exibitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim uos Dominus,& congregabit uos Deus Israel. ¶ Ecce intelliget ser- 13 uus meus,exaltabitur, & elevabitur, & sublimis erit ualde,¶ Sicut obstupuerunt super te multi:sic inglorius erit inter uiros aspectus eius, & forma eius inter filios homi- 14 num. ¶ Ille asperget gentes multas, super ipsum cõtinebunt reges os suũ:‖ quia quibus non est narratum de eo, uid erunt: & qui non audierunt,contemplati sunt. 15

Rp.2.24. Exo.36. 20.

Rp.10.15 Nahum.1 15.

\\ Regnauit 9 M s. R. Hic.H. C. Textus autẽ Lectio communis P/.97.3. 2 Cor.6. 17.

CAP. LIII.

1 Vis‖ credidit auditui nostro?& brachium Domini cui reuelatum est? Et\ ascendet' sicut uirgultum corã 2 eo,& sicut radix de terra sitienti:¶ non est species ei, neque decor: & uidimus eum, & non erat a'spectus, & desideauimus eũ: 3 ¶‖Despectum, & nouissimum uirorum uirum dolorum & sciẽtem infirmitatem: & quasi abs conditus uultus eius & despectus,unde nec reputauimus eum. ¶‖ Vere 4 languores nostros ipse tulit,& dolores nostros ipse portauit: & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo & humiliatum.¶‖ Ipse autem uulneratus est 5 propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrę super eum,& liuore eius sanati sumus. ¶ Omnes nos quasi oues errauimus, unus- 6 quisque in uiam suam declinauit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.¶ Oblatus est, quia ipse uoluit, & 7 non aperuit os suum:sicut ouis ad occisionem ducetur,& quasi agnus coram tondẽte se,obmutescet,& ‖ non aperiet os suum.

Iob. 18. 38. Rp. 10.16 \\ scendit 4 M s.H. Futuro reddidit G. Mar.9.12 Matt.8. 17 & 2. 24. 1 Cor.15. 3.

Mat. 26. 63.27.14. Act.8.32

¶ De

† De angustia & de iudicio subl tus est: gene- 8
rationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viuentium propter sce-
lus populi mei percussi eum. † Et dabit 9
impios pro sepultura,& diuitem pro mor-
te sua: ‖ eo quòd iniquitatem non fecerit,
neque dolus fuerit in ore eius. † Et Domi- 10
nus voluit conterere eum in infirmitate.si
posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum & voluntas Domini
in manu eius dirigetur. † Pro eo quòd la- 11
borauit anima eius,videbit & saturabitur:
in scientia sua iustificabit ipse iustus ℵ ser-
uus meus multos, & iniquitates eorum
ipse portabit.† Ideo dispertiā ei plurimos, 12
& fortium diuidet spolia,pro eo quòd tra-
didit in mortem animam suam,‖ & cū sce-
leratis reputatus est:& ipse peccata multo-
rum tulit,& ‖ pro transgressoribus rogauit.

CAP. LIIII.

LAuda ‖ ℵ sterilis quæ nō paris:decā- 1
ta laudem, & hinni quæ non parie-
bas:quoniam multi filii desertæ magis,
quam eius quæ habet uirum dicit Do-
minus. † Dilata locum tentorii tui, & pel- 2
les tabernaculorum tuorum extende, ne
parcas:longos fac funiculos tuos,& clauos
tuos consolida.† Ad dexteram enim, & ad 3
læuam penetrabis: & semen tuum Gentes
hæreditabit, & ciuitates desertas inhabita-
bit.† Noli timere, quia non confundēris, 4
neque erubesces: nō enim te pudebit, quia
confusionis adolescentiæ tuæ oblitus eris,
& opprobrii uiduitatis tuæ non recorda-
beris amplius. † Quia dominabitur tui qui 5
fecit te,‖ Dominus exercituum nomē eius:
& redēptor tuus sanctus Israel, Deus om-
nis terræ uocabitur. † Quia ut mulierē de- 6
relictam & mœrentem spiritu uocauit te
Dominus,& uxorem ab adolescentia abiec-
tam,dixit Deus tuus. † Ad punctum in 7
modico dereliqui te, & in miserationibus
magnis congregabo te. † In momento in- 8
dignationis abscondi faciem meam parūper a te,& in misericordia sempiterna miserti tui tui: dixit redemptor tuus Do-
minus. † Sicut in ‖ diebus Noe istud mihi 9
est,cui iurauī ne inducerem aquas ℵ Noe ultra supra terram: sic iuraui ut non irascar tibi,& nō increpem te.† Montes enim 10
commouebuntur, & colles contremiscēt:
misericordia autem mea non recedet a te,
& fœdus pacis meæ non mouebitur: dixit
miserator tuus Dominus. † Paupercula tē- 11
pestate conuulsa, absque ulla consolatione.Ecce ego sternam per ordinem lapides
tuos,& fundabo te in ſapphiris.† & ponam 12
iaspidem propugnacula tua,& portas tuas
in lapides sculptos,& omnes terminos tuos
in lapides desiderabiles:‖ Vniuersos filios 13
tuos doctos a Domino: & multitudinem
pacis filius tuis. † Et in iustitia fundabe- 14
ris:recede procul a calumnia, quia non timebis: & a pauore, quia non appropinquabit tibi.† Ecce, accola ueniet, qui non 15
erat mecum, aduena quondam tuus adiūgetur tibi.† Ecce, ego creaui fabrum suffiātem in igne prunas,& proferentem uas in 16
opus suum, & ego creaui interfectorem
ad disperdendum.† Omne uas quod fictum 17
est contra te, non dirigetur:& omnem linguam resistentem tibi in iudicio, iudica-
bis Hæc est hæreditas seruorum Domini,
& iustitia eorum apud me,dicit Dominus.

CAP. LV.

OMnes ‖ sitientes uenite ad aquas: & 1 Ecc.li.51
qui non habetis argentum, prope- 33
rate, emite & comedite: ‖ uenite, Apo.22.
emite absque argento,& absque ulla com- 17.
mutatione uinum & lac.† Quare appendi- 2
tis argentum non in panibus, & laborem
uestrum non in saturitate? Audite audientes me,& comedite bonum,& delectabitur
in crassitudine anima uestra. † Inclinate 3
aurem uestram,& uenite ad me: audite, &
uiuet anima uestra, & feriam uobiscum
pactum sempiternum,‖ misericordias Da-
uid fideles.† Ecce testem populis dedi eum, 4 Act.13.
ducem ac præceptorem Gentibus. † Ecce, 5 34.
gentem quam ne ciebas,uocabis:& gentes
quæ te non cognouerunt,ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum
Israël,quia glorificauit te. † Quærite Do- 6
minum dum inueniri potest, inuocate eū
dum prope est. † Derelinquat impius uiam 7
suam,& uir iniquus cogitationes suas, &
reuertatur ad Dominum, & miserebitur
eius,& ad Deum nostrum: quoniam mul-
tus est ad ignoscendum.† Non enim cogi- 8
tationes meæ, cogitationes uestræ: neque
uiæ uestræ,uiæ meæ,dicit Dominus.† Quia 9
sicut exaltantur cœli a terra, sic exaltatæ
sunt uiæ meæ a uiis uestris,& cogitationes
meæ a cogitationibus uestris. † Et quomo- 10
do descendit imber,& nix de cœlo, & illuc
ultra non reuertitur, sed inebriat terram,
& infundit eam, & germinare eam fa-
cit,& dat semen serenti, & panem comedenti:† Sic erit uerbum meum quod egre- 11
dietur de ore meo: non reuertetur ad me
uacuum, sed faciet quęcunque uolui, &
prosperabitur in his ad quæ misi illud.
† Quia in lætitia egredieminī, & in pace 12
deducemini: montes & colles cantabunt
coram uobis laudem,& omnia ligna regio-
nis:plaudent manu. † Pro salunca ascen- 13
det abies, & pro urticāte escet myrtus.: &
erit Dominus nominatus in signum æter-
num, quod non auferetur.

CAP. LVI.

HÆc dicit Dominus,‖ Custodite iudi- 1 Sap. 1. 1.
cium,& facite iustitiam:quia iuxta
est salus mea ut ueniat, & iustitia
mea ut reueletur. † Beatus uir qui facit 2
hoc, & filius hominis qui apprehēdet istud
custodiens sabbathum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne ma-
lum.† Et non dicat filius aduenæ qui ad- 3
hæret Domino, dicens:Separatione diuidet me Dominus a populo suo. Et non dicat Eunuchus, Ecce ego lignum aridum.
† Quia hæc dicit Dominus Eunuchis, Qui 4
custodierint sabbatha mea, & elegerint
quæ ego uolui,& tenuerint fœdus meum:
† Dabo eis in domo mea & in muris meis 5
locum,& nomen melius a filiis & filiabus:
nomen sempiternum dabo eis, quod non
peribit.† Et filios aduenæ qui adhærēt Do- 6
mino, ut colant eum, & diligant nomen
eius,ut sint ei in seruos: omnem custodiē-
tem sabbathum ne polluat illud, & tenen-
tem fœdus meum:† Adducam eos in mon- 7
tem sanctum meum, & lætificabo eos in
domo orationis meæ:holocausta eorum,&

victimæ,

1 Pe.2.22
1.Io.3.5.

ℵ seruus meus MS. R. Mar.15. 28. Lu.22.37 Lu.23.34

ℵ Latere 3.M.8.G. Lu.23.29 Gal.4.27.

Lu. 1.32

Ge 9.15. ℵ diluuius M.9. ℵ diluuii quæ iurauit in diebus Noe G

Io16.23.

uictimæ eorũ placebunt mihi super altari meo: quia ‖ domus mea, domus orationis uocabitur cunctis populis. ¶ Ait Dñs Deus qui congregat dispersos Israel, Adhuc cõgregabo ad eum congregatos eius. ¶ Omnes bestiæ agri uenite ad deuorandum, uniuersæ bestiæ saltus. ¶ Speculatores eius cæci omnes, nescierunt uniuersi: canes muti non ualentes latrare, uidentes uana, dormientes & amantes somnia. ¶ Et canes impudentissimi nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam: omnes in uiam suam declinauerũt unusquisque ad auaritiam suam, a summo usque ad nouissimum. ¶ ‖ Venite, sumamus uinum, & impleamur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

CAP. LVII.

IVstus perit, & non est qui recogitet in corde suo: & uiri misericordiæ colliguntur, quia non est qui intelligat, a facie enim malitiæ collectus est iustus. ¶ Veniat pax, & requiescat in cubili suo qui ambulauit in directione sua. ¶ Vos autem accedite huc filii auguratricis, semen adulteri, & formicariæ. ¶ Super quem lusistis? super quem dilatastis eos, & eiecistis linguã? nunquid non uos filii scelesti, semen mẽdax? ¶ qui consolamini in dijs subter omne lignum frondosum, immolantes paruulos in torrentibus, subter eminentes petras? ¶ In partibus torrentis pars tua, hæc est sors tua: & ipsis effudisti libamen, obtulisti sacrificium, nunquid super his non indignabor? ¶ Super montem excelsum & sublimem posuisti cubile tuum, & illuc ascendisti, ut immolares hostias. ¶ Et post ostium, & retro postem posuisti memoriale tuum, quia iuxta me discooperuisti, & suscepisti adulterum: dilatasti cubile tuum, & pepigisti cum eis fœdus: dilexisti stratum eorũ manu aperta. ¶ Et ornasti te regio unguento, & multiplicasti pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul, & humiliata es usque ad inferos. ¶ In multitudine uiæ tuæ laborasti: non dixisti, Quiescam: uitam manus tuæ inuenisti, propterea non rogasti. ¶ Pro quo sollicita timuisti, quia mentita es, & mei non es recordata, neque cogitasti in corde tuo? quia ego tacens, & quasi nõ uidens, & mei oblita es. ¶ Ego annunciabo iustitiam tuam, & opera tua non prodesse tibi. ¶ Cum clamaueris, liberent te cõgregati tui, & omnes eos auferet uentus, tollet aura. Qui autem fiduciam habent mei, hereditabit terram, & possidebit mõtem sanctum meum. ¶ Et dicam, ‖ Viam facite, præbete iter, declinate de semita, auferte offendiculum de uia populi mei. ¶ Quia hæc dicit excelsus, & sublimis habitans æternitatem, & sanctum nomẽ eius in excelso & in sancto habitans, & cum contrito & humili spiritu: ut uiuificet spiritum humilium, & uiuificet cor contritorum. ¶ Non enim in sempiternum litigabo, neque usq; ad finem irascar: quia spiritus a facie mea egredietur, & flatus ego faciã. ¶ Propter iniquitatem auaritiæ eius iratus fui, & percussi eum: abscondi, & ‖ te faciem meam, & indignatus sum: & abiit uagus in uia cordis sui. ¶ Vias eius uidi, & sanaui eum, & reduxi eum, & reddidi cõ-

19 solationes ipsi, & lugentibus eius. ¶ Creaui fructum labiorũ pacem, pacẽ ei qui longe est & qui prope, dixit Dominus, & sanaui eum. ¶ Impii autem quasi mare feruens, quod quiescere non potest, & redundant fluctus eius in conculcationem & lutum. ¶ ‖ Non est pax impijs: dicit Dñs meus. *

CAP. LVIII.

1 CLama, ne cesses, quasi tuba exalta uocẽ tuã, & annuncia populo meo scelera eorũ, & domui Iacob peccata eorũ. ¶ Me etenim de die in diẽ quærunt, & scire uias meas uolunt: quasi gens quæ iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit: rogant me iudicia iustitiæ, 3 appropinquare Deo uolunt. ¶ Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliauimus animas nostras, & nescisti? Ecce, in die ieiunii uestri inuenitur uoluntas uestra, & omnes debitores uestros repetitis. ¶ Ecce, ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut usque ad hanc diẽ, ut audiatur in excelso clamor uester; ¶ ‖ Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diẽ affligere hominẽ animã suã? nunquid contorquere quasi circulũ caput suum, & saccũ & cinerẽ sternere? nunquid istud uocabis ieiunium, & diẽ acceptabilem Dño? ¶ Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes, dimitte eos qui confracti sunt liberos, & omne onus dirumpe. ¶ ‖ Frange esurienti panem tuũ, & egenos uagos & inducin domum tuam. Cum uideris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. ¶ Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit faciẽ tuã iustitia tua, & gloria Domini colliget te. ¶ Tunc inuocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet, Ecce adsum. si abstuleris de medio tui catenam, & desieris extendere digitum, & loqui quod non prodest. ¶ Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repleueris: orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut meridies. ¶ Et requiem tibi dabit Dominus * semper & implebit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit, & eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius non deficient aquæ. ¶ ‖ Et ædificabuntur in te deserta seculorum: fundamenta generationis & generationis suscitabis: & uocaberis ædificator sepium, auertens semitas in quietem. ¶ Si auerteris a sabbatho pedem tuum, facere uoluntatem tuam in die sancto meo, & uocaueris sabbathũ deliciatũ, & sanctum Domini gloriosum, & glorificaueris eum dum non facis uias tuas, & non inuenitur uoluntas tua, ut loquatis sermonem: ¶ Tunc delectaberis super Dominum, & sustollam te super altitudines terræ, & cibabo te hæreditate Iacob patris tui: os enim Domini locutum est.

CAP. LIX.

1 ECce ‖ non est abbreuiata manus Domini ut saluare nequeat, neq; aggrauata est auris eius ut non exaudiat: 2 ¶ Sed iniquitates uestræ diuiserunt inter uos & Deum uestrum, & peccata uestra absconderunt faciem eius a uobis ne 3 exaudiret. ¶ Manus enim uestræ pollu-

Matt. 21. 13. Mar. 11. 17. Luc. 19. 46.

Ier. 6. 13. 8. 10. Sap. 2. 7. Sup. 22. 13

Inf. 62. 10

-13 M s. R. Hier. M. macella rẽ meã ab ci: C. ¶ faciem meã ab oculis. Hier. Subuadans de cet.

Sup. 4 22. -* imp 6 M s Hier. C. In e uitẽ i kerbor ius, 9 in Tex Sup. 1

Zach.

Ezec. 1 16. Matt. 25. -2 M s Hie. H Addit autem

* Dei M s. 9

Inf. 6

Nu. 11 Sup. 5

Supra.

tæ sunt sanguine, & digiti uestri iniquitate: labia uestra locuta sunt mendacium, & lingua uestra iniquitatem fatur. ✠ Non est qui inuocet iustitiam, neque est qui iudicet uere: sed confidunt in nihilo, & loquuntur uanitates: ¶ conceperunt laborem, & peperunt iniquitatem. ✠ Oua aspidum ruperunt, & telas aranearum texuerunt: qui comederit de ouis eorum morietur; & quod confotum est, erumpet in regulum. ✠ Telæ eorum non erunt in uestimentum, neque operientur operibus suis: opera eorum opera inutilia, & opus iniquitatis in manibus eorum. ✠ ¶ Pedes eorum ad malum currunt, & festinant ut effundant sanguinem innocentem: cogitationes eorum cogitationes inutiles: uastitas & contritio in uiis eorum. ✠ Viam pacis nescierunt, & non est iudicium in gressibus eorum, semitæ eorum incuruatæ sunt eis: omnis qui calcat in eis, ignorat pacem. ✠ Propter hoc elongatum est iudicium a nobis, & non apprehendet nos iustitia: expectauimus lucem, & ecce tenebræ: splendorem, & in tenebris ambulauimus. ✠ Palpauimus sicut cæci, parietem, & quasi absque oculis attrectauimus: impegimus meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui. ✠ Rugiemus quasi ursi omnes, & quasi columbæ meditantes gememus expectauimus iudicium, & non est: salutem, & elongata est a nobis. ✠ Multiplicatæ sunt enim iniquitates nostræ coram te, & peccata nostra responderunt nobis, quia scelera nostra nobiscum, & iniquitates nostras cognouimus, ✠ peccare & mentiri contra Dominum: & auersi sumus ne iremus post tergum Dei nostri: ut loqueremur calumniam, & trāsgressionem: concepimus, & locuti sumus de corde uerba mendacii. ✠ Et conuersum est retrorsum iudicium, & iustitia longe stetit: quia corruit in platea ueritas, & æquitas non potuit ingredi. ✠ Et facta est ueritas in obliuionem: & qui recessit a malo, prædæ patuit: & uidit Dominus, & malum apparuit in oculis eius, quia non est iudicium. ✠ & uidit quia non est uir: & admiratus est, quia non est qui occurrat: & saluauit sibi brachium suum, & iustitia eius ipsa cōfirmauit eum. ✠ ¶ Indutus est iustitia ut lorica, & galea salutis in capite eius: indutus est uestimentis ultionis, & opertus est quasi pallio zeli. ✠ Sicut adiudicatam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis & uicissitudinem inimicis suis: insulis uicem reddet. ✠ Et timebunt qui ab Occidente, nomen Domini: & qui ab Ortu solis, gloriam eius: cum uenerit quasi fluuius uiolentus, quem spiritus Domini cogit: ✠ ¶ & uenerit Sion redemptor, & eis qui redeūt ab iniquitate in Iacob, dicit Dominus. ✠ Hoc fœdus meum cum eis, dicit Dominus, Spiritus meus qui est in te, & uerba mea quæ posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, & de ore semmis tui, & de ore seminis seminis tui, dicit Dominus, amodo & usque in sempiternum.

Isa. 59. 3 Ioh. 15 35. Pro. 1. 16. Ro. 3. 15. 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 b The. 5. 8 18 19 Ro. 11. 26 20 21

CAP. LX.

1 Vrge illuminare Ierusalem: quia uenit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est. ✠ Quia ecce tenebræ operient terram, & caligo populus: super te autem orietur Dominus, & gloria eius in te uidebitur. ✠ Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. ✠ ¶ Leua in circuitu oculos tuos, & uide: omnes isti congregati sunt, uenerunt tibi: filii tui de longe uenient, & filiæ tuæ de latere surgent. ✠ Tunc uidebis, & affluës, & mirabitur & dilatabitur cor tuum, quando conuersa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo Gentium uenerit tibi. ✠ Inundatio camelorum operiet te, dromedarii Madian & Epha: omnes de Saba uenient, aurū & thus deferentes, & laudem Domino annunciātes. ✠ Omne pecus Cedar congregabitur tibi, arietes Nabaioth ministrabunt tibi: offerentur super placabili altari meo, & domum maiestatis meæ glorificabo. ✠ Qui sunt isti, qui ut nubes uolant, & quasi columbæ ad fenestras suas? ✠ Me enim insulæ expectant, & naues maris in principio, ut adducam filios tuos de longe: argētum eorum, & aurum eorum cum eis nomini Domini Dei tui, & sancto Israel, quia glorificauit te. ✠ Et ædificabunt filii peregrinorum muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea percussi te, & in reconciliatione mea misertus sum tui. ✠ ¶ Et aperientur portæ tuæ iugiter: die ac nocte non claudētur, ut afferatur ad te fortitudo Gentium, & reges earum adducantur. ✠ Gēs enim & regnum quod non seruierit tibi, peribit: & Gentes solitudine uastabuntur. ✠ Gloria Libani ad te uenient, abies & buxus, & pinus simul, ad ornandum locum sanctificationis meę, & locum pedum meorum glorificabo. ✠ Et uenient ad te curui filii eorum qui humiliauerunt te, & adorabunt uestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi, & uocabunt te Ciuitatem Domini, Sion sancti Israel. ✠ Pro eo quòd fuisti derelicta, & odio habita, & non erat qui per te transiret, ponam te in superbiam seculorum, gaudium in generationem & generationem. ✠ & sugges lac Gentium, & mamilla regum lactaberis: & scies quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob. ✠ Pro ære afferam aurum, & pro ferro afferam argētum: & pro lignis æs, & pro lapidibus ferrum: & ponam uisitationem tuam pacem, & propositos tuos iustitiam. ✠ Non audietur ultra iniquitas in terra tua, uastitas & contritio in terminis tuis, & occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio. ✠ ¶ Non erit tibi amplius Sol ad lucendum per diem, nec splendor Lunæ illuminabit te: sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuā. ✠ ¶ Nō occidet ultra Sol tuus, & Luna tua nō minuetur: quia erit tibi Dñs. in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctus tui. ✠ Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hæreditabunt terram, germen plātationis meæ, opus manuum meæ ad glorificandum. ✠ Minimus erit in mille, & parulus in gentem fortissimam: ego Dominus in tempore eius subito faciam istud.

Isa. 49. 18 Apo. 21. 23. Apo. 22. 5

CAP. LXI.

1 ✠ Spiritus Domini super me, eo quòd unxerit Dominus me: ad annunciandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, & prædicarem captiuis in-

Luc. 4. 18

dulgen-

-6 Mss. & Hier. H. Additum est autem a G. Gr.

dulgentiam, & clausis apertionem: ✠ Vt prædicarem annum placabilem Domino, & diem ultionis Deo nostro: ‖ ut consolarer omnes lugentes: ✠ Vt ponerem lugentibus Sion, & darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu mœroris; & uocabuntur in ea fortes iustitiæ, plantatio Domini ad glorificandum. ✠ ‖ Et ædificabunt deserta a sæculo, & ruinas antiquas erigent, & instaurabunt ciuitates desertas, dissipatas in generationem & generationem. ✠ Et stabunt alieni, & pascent pecora uestra: & filii peregrinorum, agricolæ & uinitores uestri erunt. ✠ Vos autem sacerdotes Domini uocabimini: Ministri Dei nostri, dicetur uobis: fortitudinem Gentium comedetis, & in gloria earum superbietis. ✠ Pro confusione uestra duplici & rubore laudabunt partem eorum: propter hoc in terra sua duplicia possidebunt, lætitia sempiterna erit eis. ✠ Quia ego Dominus diligens iudicium, & odio habens rapinam in holocausto: & dabo opus eorum in ueritate, & fœdus perpetuum feriam eis. ✠ Et scient in Gentibus semen eorum, & germen eorum in medio populorum: omnes qui uiderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dominus. ✠ Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me uestimentis salutis: & indumento iustitiæ circundedit me, quasi sponsum decoratum corona, & quasi sponsam ornatam monilibus suis. ✠ Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum germinat: sic Dominus Deus germinabit iustitiam, & laudem coram uniuersis Gentibus.

CAP. LXII.

Propter Sion non tacebo, & propter Ierusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor iustus eius, & saluator eius ut lampas accendatur. ✠ Et uidebunt Gentes iustum tuum, & cuncti reges inclytum tuum: & uocabitur tibi nomen nouum, quod os Domini nominauit. ✠ Et eris corona gloriæ in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui. ✠ Non uocaberis ultra Derelicta: & terra tua nō uocabitur amplius Desolata: sed uocaberis Voluntas mea in ea, & terra tua Inhabitabitur, quia complacuit Domino in te: & terra tua inhabitabitur. ✠ Habitabit enim iuuenis cum uirgine, & habitabunt in te filii tui. Et gaudebit sponsus super sponsam & gaudebit super te Deus tuus. ✠ Super muros tuos, Ierusalem, constitui custodes: tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, ✠ & ne detis silentium ei, donec stabiliat, & donec ponat Ierusalem laudem in terra. ✠ Iurauit Dominus in dextera sua, & in brachio fortitudinis suæ, Si dedero triticum tuum ultra cibum inimicis tuis: & si biberint filii alieni uinum tuum in quo laborasti. ✠ Quia qui congregabunt illud, comedent: & laudabunt Dominum: & qui comportauit illud, bibent in atriis sanctis meis. ✠ Transite, transite per portas, ‖ præparate uiam populo, planum facite iter, & eligite lapides, & eleuate signum ad Populos. ✠ ‖ Ecce Dominus auditum fecit in extremis terræ, Idicite filiæ Sion, Ecce saluator tuus uenit: ecce merces eius cum eo, & opus eius coram illo. ✠ Et uocabunt eos Populus sanctus, redempti a Dño. Tu autē uocaberis, Quæsita ciuitas, & nō Derelicta.

CAP. LXIII.

Quis est iste qui uenit de Edom, tinctis uestibus de Bosra, iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ? ego qui loquor iustitiam, & propugnator sum ad saluandum. ✠ ‖ Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & uestimenta tua sicut calcantium in torculari? ✠ Torcular calcaui solus, & de Gentibus non est uir mecum: calcaui eos in furore meo, & cōculcaui eos in ira mea: & aspersus est sanguis eorum super uestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinaui. ✠ ‖ Dies enim ultionis in corde meo annus retributionis meæ uenit. ✠ Circunspexi, & non erat auxiliator: quæsiui, & non fuit qui adiuuaret: & saluauit mihi brachium meum, & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. ✠ Et conculcaui populos in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi in terram uirtutem eorum. ✠ Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus quæ reddidit nobis Dominus, & super multitudinem bonorum domui Israel, quæ largitus est eis secundum indulgentiam suam, & secundū multitudinem misericordiarū suarum. ✠ Et dixit, Veruntamen populus meus est, filii nō negantes: & factus est eis saluator. ✠ In omni tribulatione eorum non est tribulatus, & angelus faciei eius saluauit eos in dilectione sua, & in indulgētia sua ipse redemit eos, & portauit eos, & eleuauit eos cunctis diebus sæculi. ✠ Ipsi autem ad iracundiam prouocauerunt, & afflixerunt spiritum sancti eius: & conuersus est eis in inimicum, & ipse debellauit eos. ✠ Et recordatus est dierum sæculi Moysi & populi sui. Vbi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui? ubi est qui posuit in medio eius spiritum sancti sui? ✠ Qui eduxit ad dexteram Moysen brachio maiestatis suæ: qui scidit aquas ante eos, ut faceret sibi nomen sempiternum. ✠ Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem. ✠ Quasi animal in campo descendens, spiritus Domini ductor eius fuit: sic adduxisti populum tuū ut faceres tibi nomen gloriæ. ✠ ‖ Attende de cœlo, & uide de habitaculo sancto tuo & de gloriæ tuæ: ubi est zelus tuus, & fortitudo tua, multitudo uiscerum tuorum, & miserationum tuarum? super me continuerunt se. ✠ Tu enim pater noster, & Abraham nescuit nos, & Israel ignorauit nos: tu Domine pater noster, redemptor noster, a sæculo nomen tuum. ✠ Quare errare nos fecisti Domine de uiis tuis: induratti cor nostrum, ne timeremus te? conuertere, propter seruos tuos, tribus hæreditatis tuæ. ✠ Quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum: hostes nostri conculcauerunt sanctificationem tuam. ✠ Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri, neque inuocaretur nomen tuum super nos.

Ant.5.§.

p.58.

p.11.

Vant. 8.

C.G.

Apo. 19. 13.

Sup.34.8 Vredeptio nis 14.MS R.Hie. H. G.C.

Vantum 3 M.G. Vindicta tis H.

15 MS. Hie.H. Exo 14. 29

Vduxit 2 MS.R.

Deut.26. 15. Baru.2. 16. Ysaiæ 9.

CAP. LXIIII.

VTinam dirumperes cœlos, & descenderes: a facie tua montes defluerent. ¶ Sicut exustio ignis tabescerent, aquæ arderent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gentes turbarentur. ¶ Cum feceris mirabilia, non sustinebimus: descendisti, & a facie tua montes defluxerunt. ¶ A seculo non audierunt, neque auribus perceperunt: oculus non uidit, Deus absque te, quæ præparasti expectantibus te. ¶ Occurristi lætanti, & facienti iustitiam: in uiis tuis recordabuntur tui: ecce, tu iratus es, & peccauimus: in ipsis fuimus semper, & saluabimur. ¶ Et facti sumus ut immundus omnes nos, & quasi pannus menstruatæ uniuersæ iustitiæ nostræ: & cecidimus quasi folium uniuersi, & iniquitates nostræ quasi uentus abstulerunt nos. ¶ Non est qui inuocet nomen tuū: qui consurgat, & teneat te: abscondisti faciem tuam a nobis, & allisisti nos in manu iniquitatis nostræ. ¶ Et nunc Domine, pater noster es tu, nos uero lutum: & fictor noster tu, & opera manuū tuarum omnes nos. ¶ Ne iraſcaris Domine satis, & ne ultra memineris iniquitatis nostræ: ecce, respice, populus tuus omnes nos. ¶ Ciuitas sancti tui facta est deserta, Sion Deserta facta est, Ierusalem desolata est. ¶ Domus sanctificationis nostræ & gloriæ nostræ, ubi laudauerunt te patres nostri, facta est in exustionem ignis, & omnia desiderabilia nostra uersa sunt in ruinas. ¶ Nunquid super his continebis te Domine, tacebis & affliges nos uehementer?

CAP. LXV.

QVæsierunt me qui ante non interrogabant: inuenerunt qui non quæsierunt me, dixi: Ecce ego, ecce ego, ad Gentem quæ non inuocabat nomen meum. ¶ Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in uia non bona post cogitationes suas: ¶ Populus qui ad iracundiam prouocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres: ¶ qui habitant in sepulchris, & in delubris idolorum dormiunt: qui comedunt carnem suillam, & ius profanum in uasis eorum. ¶ Qui dicunt, Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. ¶ Ecce scriptum est coram me: non tacebo, sed reddam & retribuam in sinum' eorum iniquitates uestras, & iniquitates patrum uestrorum simul, dicit Dominus, qui sacrificauerunt super montes, & super colles exprobrauerunt mihi, & remetiar opus eorum primum in sinu eorum: ¶ Hæc dicit Dominus Quomodo si inueniatur granum in botro, & dicatur, Ne dissipes illud, quoniam benedictio est: sic faciam propter seruos meos, ut non disperdam totum: ¶ Et educam de Iacob semen, & de Iuda possidentem montes meos: & hæreditabunt eam electi mei, & serui mei habitabunt ibi. ¶ Et erunt campestria in caulas gregum, & uallis Achor in cubile armentorum populo meo qui requisierunt me. ¶ Et uos qui dereliquistis Dominum qui obliti estis montem sanctum meum, qui ponitis Fortunæ mensam, & libatis super eam. ¶ Numerabo uos in gladio, & omnes in cæde corruetis: ¶ pro eo quòd uocaui, & non respondistis: locutus sum, & non audistis, & faciebatis malum in oculis meis: & quæ nolui, elegistis. ¶ Propter hoc hæc dicit Dominus Deus, Ecce, serui mei comedent, & uos esurietis: ecce, serui mei bibent, & uos sitietis: ¶ Ecce, serui mei lætabuntur, & uos confundemini': Ecce, serui mei laudabunt præ exultatione cordis: & uos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus ululabitis. ¶ Et dimittetis nomen uestrum in iuramentum electis meis: & interficiet te Dominus Deus, & seruos suos uocabit nomine alio. ¶ In quo qui benedictus est super terram, benedicetur in Deo Amen: & qui iurat in terra, iurabit in Deo Amen: quia obliuioni traditæ sunt angustiæ priores, & quia absconditæ sunt ab oculis nostris. ¶ Ecce enim ego creo ¶ cælos nouos, & terram nouam: & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor. ¶ Sed gaudebitis & exultabitis usque in sempiternum in his quæ ego creo: quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & populum eius gaudium. ¶ Et exultabo in Ierusalem, & gaudebo in populo meo: & non audietur ibi ¶ ultra eo' ultra uox fletus & uox clamoris. ¶ Non erit ibi amplius infans dierum, & senex qui non impleat dies suos: quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit. ¶ Et ædificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt uineas, & comedent fructus earum. ¶ Non ædificabunt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inueterabunt ¶ electi mei'. Non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis. ¶ Et erit antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. ¶ Lupus & agnus pascentur simul, & leo & bos comedent paleas, & serpenti puluis panis eius: non nocebunt neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

CAP. LXVI.

HÆc dicit Dominus, ¶ Cœlum sedes mea, terra autem scabellum pedū meorum: quæ est ista Domus quā ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meæ? ¶ Omnia hæc manus mea fecit, & facta sunt uniuersa ista, dicit Dominus, ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, & trementem sermones meos? ¶ Qui immolat bouem, quasi qui interficiat uirum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret canem: qui offert oblationem, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia elegerunt in uiis suis, & in abominationibus suis anima eorum delectata est. ¶ Vnde & ego eligam illusiones eorum:

Pro. 1.24 Ier. 7.13. Sup. 65. 12.

um: & quia timebant, adduci eis: quia ſi uocaui, & non erat qui responderet: locutus ſum, & non audierunt: feceruntq; malum in oculis meis, & quæ nolui elegerunt. ✠ Audite uerbum Domini, qui tremitis ad uerbum eius: dixerunt fratres uestri odientes uos, & abiicientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & uidebimus in lætitia uestra: ipsi autem confundentur. ✠ Vox ℵℵ populi' de ciuitate, uox de templo, uox Domini reddentis retributionem inimicis suis. ✠ Antequam parturiret, peperit: antequam ueniret partus eius, peperit masculum. ✠ Quis audiuit unquam tale? & quis uidit huic simile? nunquid parturiet terra in die una? aut parietur gens simul, quia parturiuit & peperit Sion filios suos? ✠ Nunquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? si ego, qui generationem cæteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus Deus tuus? ✠ Lætamini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio uniuersi qui lugetis super eã, ✠ ut fugatis, & repleamini ab hubere consolationis eius: ut mulgeatis, & delicijs affluatis ab omnimoda gloria eius. ✠ Quia hæc dicit Dominus, Ecce ego declinabo super eam quasi fluuium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam sugetis: ad hubera portabimini, & super genua blandientur uobis. ✠ Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor uos, & in Ierusalem consolabimini. ✠ Videbitis, & gaudebit cor uestrum, & ossa uestra quasi herba germinabunt, & cognoscetur manus Domini seruis eius, & indignabitur inimicis suis. ✠ Quia ecce Dominus in igne ueniet, & quasi turbo quadrigæ eius:

reddere in indignatione furorem suum, & increpationem suam in flamma ignis; ✠ quia in igne Dominus diiudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem; & multiplicabuntur interfecti a Domino. ✠ Qui sanctificabantur, & mundos se putabant in hortis post ℵℵ ianuam' intrinsecus, qui comedebant carnem suillam, & abominationem & murem: simul consumentur, dicit Dominus. ✠ Ego autem opera eorum, & cogitationes eorum: uenio ut congregem cum omnibus gentibus & linguis: & uenient & uidebunt gloriam meam. ✠ Et ponam in eis signum, & mittam ex eis qui saluati fuerint, ad Gentes in mare, in Africam, & Lydiam tenentes sagittam: in Italiam & Græciam, ad insulas longe, ad eos qui non audierunt de me, & non uiderunt gloriam meam. Et annunciabunt gloriam meam Gentibus, ✠ & adducent omnes fratres uestros de cunctis Gentibus donum Domino, in equis, & in quadrigis, & in lecticis, & in mulis, & in carrucis, ad montem sanctum meum Ierusalem, dicit Dominus, quo modo si inferant filii Israel munus in uase mundo in domum Domini. ✠ Et assumam ex eis in sacerdotes, & leuitas, dicit Dominus: ✠ ‖ Quia sicut cœli noui & terra noua, quæ ego facio stare coram me, dicit Dominus: sic stabit semen uestrum, & nomen uestrum. ✠ Et erit mensis ex mense, & sabbathum ex sabbatho: ueniet omnis caro ut adoret coram facie mea, dicit Dominus. ✠ Et egredientur, & uidebunt cadauera uirorum qui præuaricati sunt in me: ‖ uermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur: & erunt usque ad satietatem uisionis omni carni.

Wf enim 1 MS. Hie ro. G. C. Aurea H.

Vermem 17 M S. H.

Sup. 65. 17. Apo. 21.1

Matt. 9. 44.

PROPHETIA IEREMIAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ieremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus qui fuerũt in Anathoth, in Terra Ben-iamin, 1
♀ Quod factum est 2
uerbũ Domini ad eum in diebus Iosiæ filij Amon regis Iuda, in tertiodecimo anno regni eius. ♀ Et factum est in diebus Ioacim 3
filii Iosiæ regis Iuda, usque ad consummationem undecimi anni Sedeciæ filii Iosiæ regis Iuda, usque ad transmigrationem Ierusalem, in mense quinto. ♀ Et factum est 4
uerbum Domini ad me, dicens, ♀ Priusquã te formarem in utero, noui te: & antequã exires de uulua, sanctificaui te, & prophetam in Gentibus dedi te. ♀ Et dixi, A, a, a, 5
Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer 6
ego sum. ♀ Et dixit Dominus ad me, Noli 7
dicere, Puer sum: quoniam ad omnia quæ mittam te, ibis: & uniuersa quæcumque mandauero tibi loquêris. ♀ Ne timeas a facie eorum: quia tecum ego sum ut eruam 8
te, dicit Dominus. ♀ Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum: & dixit Dominus ad me, ‖ Ecce dedi uerba mea in ore 9
tuo: ♀ ecce constitui te hodie super Gentes, 10
& super regna ut uellas, & destruas, & dissperdas, & dissipes, & ædifices, & plantes. *Isai. 51. 16. 59. 21 Inf. 18. 7*
♀ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, Quid tu uides Ieremia? Et dixi, Virgã 11
uigilantem ego uideo. ♀ Et dixit Dominus 12
ad me, Bene uidisti, quia uigilabo ego super uerbo meo ut faciam illud. ♀ Et factũ 13
est uerbum Domini secundo ad me, dicẽs, Quid tu uides? Et dixi, Ollam succensam ego uideo, & faciem eius a facie Aquilonis ♀ Et dixit Dominus ad me, ‖ Ab Aquilone pandetur * malum super omnes habi- 14
tatores terræ. ♀ quia ecce ego conuocabo 15
omnes cognationes regnorum Aquilonis, ait Dominus: & uenient, & ponent unusquisque solium suum in introitu portarũ Ierusalem & super omnes muros eius in circuitu, & super uniuersas urbes Iuda. ♀ Et 16
loquar iudicia mea cum eis super omnem malitiam eorum qui dereliquerunt me, & libauerunt diis alienis, & adorauerũt opus manuum suarum. ♀ Tu ergo accinge 17
lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi, Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam 18
uultum eorum. ♀ ‖ Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, & in columnã ferream, & in murum æreum, super omnem terram regibus Iuda, principibus eius, 19
& sacerdotibus, & * populo terræ. ♀ Et bellabũt aduersũ te, & non præualebũt: quia ego tecum sum, ait Dñs, ut liberem te.

Inf. 4. 6. 25. 9.
omne o.
Inf. 6. 27. 15. 20.
omni o.

CAP. II.

1 ET factum est uerbum Domini ad
2 me, dicens, ♀ Vade, & clama in auribus Ierusalem, dicens, Hæc dicit Dominus, Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuæ, quando secuta es me in de-
3 serto, in terra quæ non seminatur. ♀ Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum eius: omnes qui deuorant eum, delinquũt: mala uenient super eos, dicit Dominus.
4 ♀ Audite uerbum Domini Domus Iacob,
5 & omnes cognationes domus Israël: ♀ hæc

dicit

dicit Dominus, ‖ Quid inuenerunt patres
uestri in me iniquitatis, quia elongauerũt
a me, & ambulauerunt post uanitatem, & 6
uani facti sunt? ♀ Et non dixerunt, Vbi est
Dominus qui ascendere nos fecit de Terra
Aegypti: qui traduxit nos per desertum,
per terram inhabitabilem & inuiam, per
terram sitis & imaginem mortis, per terrã
in qua nõ ambulauit uir, neque habitauit
homo? ♀ Et induxi uos in terram Carmeli, 7
ut comederetis fructum eius & optima il-
lius: & ingressi contaminastis terram meã,
& hæreditatem meam posuistis in abomi-
nationem. ♀ Sacerdotes non dixerunt, Vbi 8
est Dominus? & tenentes legem nescierũt
me, & pastores præuaricati sunt in me: &
prophetæ prophetauerunt in Baal, & idõ-
la secuti sunt. ♀ Propterea adhuc iudicio 9
contendam uobiscum, ait Dominus: & cũ
filiis uestris disceptabo. ♀ Transite ad insu-
las Cethim, & uidete: & in Cedar mittite,
& considerate uehementer: & uidete si fa- 10
ctum est huiusce modi: ♀ Si mutauit gens 11
deos- suos', & certe ipsi non sunt dii: po-
pulus uero meus mutauit gloriam suam in
idõlum. ♀ Obstupescite cœli super hoc, & 12
portæ eius desolamini uehementer, dicit
Dominus. ♀ Duo enim mala fecit populus 13
meus, Me dereliquerunt fontem aquæ uiuæ,
& foderunt sibi cisternas: cisternas dissi-
patas, quæ continere non ualent aquas,
♀ Nunquid seruus est Israel, aut uernacu- 14
lus? quare ergo factus est in prædam? ♀ Su- 15
per eum rugierunt leones, & dederunt
uocem suam, posuerunt terram eius in so-
litudinem: ciuitates eius exustæ sunt, & nõ
est qui habitet in eis. ♀ Filii quoque Mem- 16
pheos & Taphnes constuprauerunt te usq;
ad uerticem. ♀ Nunquid non istud factum 17
est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum
tuum eo tempore quo ducebat te per uiã?
♀ Et nunc quid tibi uis in uia Aegypti, ut 18
bibas aquam turbidam? & quid tibi cum
uia assyriorum, ut bibas aquam fluminis?
♀ Arguet te malitia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, & uide quia malum & amaru- 19
rum est reliquisse te Dominum Deum tuũ
& non esse timorem mei apud te: dicit
Dominus Deus exercituum. ♀ A seculo con- 20
fregisti iugum meum, rupisti uincula mea:
& dixisti, Non seruiam. ‖ In omni enim
colle sublimi, & sub omni ligno frondoso
tu prosternebaris meretrix. ♀‖ Ego autem 21
plantaui te uineam electam, omne semen
uerum. quomodo ergo conuersa es mihi
in prauum uinea aliena? ♀ Si laueris te ni- 22
tro, & multiplicaueris tibi herbam borith:
inaculata es in iniquitate tua coram me,
dicit Dominus Deus. ♀ Quomodo dicis, 23
Non sum polluta, post Baalim non ambu-
laui? uide uias tuas in conualle, scito quid
feceris: cursor leuis explicans uias suas.
♀ Onager assuetus in solitudine, in deside- 24
rio animę suę attraxit uentum amoris sui:
nullus auertet eam: omnes qui quærunt
eam, non deficient: in mensibus eius inue-
nient eam. ♀ Prohibe pedem tuum a nudi- 25
tate, & guttur tuum a siti. Et dixisti, Despe-
rauí, nequaquam faciam: adamaui quip-
pe alienos, & post eos ambulabo. ♀ Quomo- 26
do confunditur fur quando deprehendi-
tur, sic confusi sunt domus Israel, ipsi &
reges eorum, principes & sacerdotes, &
prophetæ eorum: ♀ dicentes ligno, Pater
meus es tu: & lapidi, Tu me genuisti. ‖ uer-
terunt ad me tergum, & non faciem: & in
tempore afflictionis suæ dicent, Surge, &
libera nos. ♀ Vbi sunt dii tui quos fecisti ti- 28
bi? surgant & liberent te in tempore affli-
ctionis tuæ: ‖ secundum numerum quippe
ciuitatum tuarum erãt dii tui Iuda. ♀ Quid 29
uultis mecum iudicio contendere? omnes
dereliquistis me, dicit Dominus. ♀ Frustra 30
percussi filios uestros, disciplinam non re-
ceperunt: deuorauit gladius uester pro-
phetas uestros, quasi leo uastator, ♀ genera- 31
tio uestra. Videte uerbum Domini, Nun-
quid solitudo factus sum Israëli, aut terra
serotina? quare ergo dixit populus meus,
Recessimus, non ueniemus ultra ad te?
♀ Nunquid obliuiscetur uirgo ornamenti 32
sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? po-
pulus uero meus oblitus est mei diebus in-
numeris. ♀ Quid niteris bonam ostendere 33
uiam tuam ad quærendam dilectionem,
quæ insuper & malitias tuas docuisti uias
tuas, ♀ & in alis tuis inuentus est sanguis 34
animarum pauperum & innocentum? nõ
in foffis inueni eos, ed in omnibus quæ su-
pra memorati. ♀ Et dixisti, A bsque pecca- 35
to & innocẽs ego sum: & propterea auer-
tatur furor tuus a me. Ecce, ego iudicio
contendam tecum, eo quòd dixeris, Non
peccaui. ♀ Quam uilis facta es nimis, ite- 36
rans uias tuas: & ab Aegypto cõfundẽris,
sicut confusa es ab Assur. ♀ Nam & ab ista 37
egredieris, & manus tuæ erunt super caput
tuum: quoniam obtr uit Dominus confiden-
tiam tuam, & nihil habebis prosperũ.

CAP. III.

1 VIgo dicitur, Si dimiserit uir uxorẽ
suam, & recedens ab eo, duxerit ui-
rum alterum: nunquid reuertetur
ad eam ultra? nunquid non polluta, & con-
taminata erit mulier illa? tu autem forni-
cata es cum amatoribus multis: tamen re-
2 uertere ad me, dicit Dominus. * ♀ Leua
oculos tuos in directum, & uide ubi non
prostrata sis: in uiis sedebas, & expectans
eos quasi latro in solitudine: & polluisti
terram in fornicationibus tuis, & in mali-
3 tiis tuis. ♀ Quam ob rem prohibitæ sunt
stillæ pluuiarum, & serotinus imber non
fuit: frons mulieris meretricis facta est ti-
4 bi, noluisti erubescere. ♀ Ergo saltem amo-
do uoca me, Pater meus, dux uirginitatis
5 meæ tu es: ♀ Nunquid irascẽris in perpe-
tuum, aut perseuerabis in finem? Ecce, lo-
cuta es, & fecisti mala, & potuisti. ♀ Et dixit
6 Dominus ad me in diebus Iosiæ regis, ‖ Nũ-
quid uidisti quæ fecerit auersatrix Israel?
abiit sibimet super omnem montem ex-
celsum, & sub omni ligno frondoso, &
7 fornicata est ibi. ♀ Et dixi cum fecisset hæc
omnia, Ad me reuertere: & non est reuer-
8 sa. ♀ Et uidit prænaricatrix soror eius Iuda,
quia pro eo quòd mœchata esset auersa-
trix Israel, dimisissem eam, & dedissem ei
libellum repudii: & non timuit prænarica-
trix Iuda soror eius, sed abiit, & fornicata
9 est etiam ipsa. ♀ Et facilitate fornicationis
suæ contaminauit terram, & mœchata est
10 cum lapide & ligno. ♀ Et in omnibus his
non est reuersa ad me prænaricatrix soror

Mich. 6. 3

Hieron. in c. Addi tur autem R. & G

f. 3. 6. 11. § 1. 21.

Inf. 31. 33

Inf. 11. 13

Sup. 2. 20

* & ego suscepiam te 18 M§. Verum in R. Hier. M. C. G. nõ legitur. *nunc o. Vulg. o.

eius Iuda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dominus. ¶ Et dixit Dominus ad me, Iustificauit animam suam auersatrix Israel, comparatione prævaricatricis Iudæ. ¶ Vade & clama sermones istos contra Aquilonem, & dices, Reuertere auersatrix Israel, ait Dominus, & non auertam faciem meam a uobis: quia sanctus ego sum, dicit Dominus, & non irascar in perpetuum. ¶ Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prævaricata es: & dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & uocem meam nó audisti, ait Dominus. ¶ Conuertimini filii reuertentes, dicit Dominus: quia ego uir uester: & assumam uos unum de ciuitate, & duos de cognatione, & introducam uos in Sion. ¶ Et dabo uobis pastores iuxta cor meum, & pascent uos scientia & Doctrina. ¶ Cumq. multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra, Arca testamenti Domini: neq; ascendet super cor, neque recordabuntur illius: nec uisitabitur: nec fiet ultra. ¶ In tempore illo uocabunt Ierusalem Solium Domini: & congregabuntur ad eam omnes Gentes in nomine Domini in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. ¶ In diebus illis ibit domus Iuda ad domū Israel, & uenient simul de terra Aquilonis ad terram quam dedi patribus uestris. ¶ Ego autem dixi, Quomodo ponam te in filios, & tribuā tibi terrā desiderabilem, hæreditatē præclaram exercituū Gentium? Et dixi, Patrē uocabis me, & post me ingredi non cessabis. ¶ Sed quo modo si contemnat mulier amatorē suum, sic contempsit me domus Israel, dicit Dominus. ¶ Vox in uiis audita est, ploratus & ululatus filiorum Israel: quoniam iniquam fecerunt uiam suam, obliti sunt Domini Dei sui. ¶ Conuertimini filii reuertentes, & sanabo auersiones uestras. Ecce, nos uenimus ad te: tu enim es Dominus Deus noster. ¶ Vere mendaces erant colles, & multitudo montium: uere in Domino Deo nostro salus Israël. ¶ Confusio comēdit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum & armenta eorum, filios eorum & filias eorum. ¶ Dormiemus in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccauimus nos, & patres nostri ab adolescētia nostra usque ad diem hanc: & non audiuimus uocem Domini Dei nostri.

CAP. IIII.

SI ✠ reuertēris Israel, ait Dominus, ad me conuertere: si abstuleris offendicula tua a facie, mea non cōmouebēris. ¶ Et iurabis, Viuit Dñs, in ueritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicent eū Gentes, ipsūq. laudabunt. ¶ Hæc enim dicit Dominus uiro Iuda, & * Ierusalem. ¶ Nouate uobis nouale, & nolite serere super spinas. ¶ circuncidimini Domino, & auferte præputia cordium uestrorum uiri Iuda, & habitatores Ierusalem: ne forte egredia tur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat, propter malitiā cogitationū uestrarū. ¶ Annunciate in Iuda, & in Ierusalem auditū facite: loquimini, & canite tuba in terra: clamate fortiter, & dicite, Congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, leuate signum in Sion. ¶ Confortamini, nolite stare. quia malum ego adduco ab Aquilone, & contritionē magnā. ¶ Ascendit leo de cubili suo, & prædo Gentiū se leuauit: egressus est de loco suo, ut ponat terrā tuā in solitudinē: ciuitates tuæ uastabūtur, remanentes absque habitatore. ¶ Super hoc accingite uos cilicijs, plangite & ululate: quia non est auersa ira furoris Domini a ✠ uobis. ¶ Et erit in die illa, dicit Dominus, Peribit cor regis, & cor principum: & obstupescent sacerdotes, & prophetæ consternabuntur. ¶ Et dixi, Heu heu heu Dñe Deus ergone decepisti populū istum & Ierusalē, dicens, Pax erit uobis: & ecce peruenit gladius usq; ad animā? ¶ In tēpore illo dicetur populo huic & Ierusalē, Ventus urens in uijs quæ sunt in deserto uiæ filiæ populi mei, non ad uentilandum, & ad purgandum. ¶ Spiritus plenus ex his ueniet mihi: & nunc ego *loquar iudicia mea cum eis. ¶ Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas curtus eius: uelociores aquilis equi illius: uæ nobis quoniam uastati sumus. ¶ Laua a malitia cor tuū Ierusalem, ut salua fias: usquequo morabūtur in te cogitationes noxiæ? ¶ Vox enim annunciantis a Dan, & notum faciēntis idōlum de monte Ephraim. ¶ ✠ Concitis cultodes uenire de terra longinqua, & dare super ciuitates Iuda uocem suā. ¶ Quasi cultodes agrorum facti sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiam prouocauit, dicit Dominus. ¶ Viæ tuæ, & cogitationes tuæ fecerunt hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum. ¶ Ventrem meum, uentrem meum doleo, sensus cordis mei turbati sunt in me: non taceo, quoniam uocem buccinæ audiuit anima mea, clamorem prœlii. ¶ Contritio super contritionem uocata est, & uastata est omnis terra: repente uastata sunt tabernacula mea, subito pelles meæ. ¶ Vsquequo uidebo fugientem, audiam uocem buccinæ? ¶ Quia stultus populus meus me non cognouit: filii insipientes sunt, & uecordes: sapientes sunt ut faciant mala, bene autē facere nescierunt. ¶ Aspexi terram, & ecce uacua erat, & nihili. & cœlos, & non erat lux in eis. ¶ Vidi montes, & ecce mouebantur: & omnes colles conturbati sunt. ¶ Intuitus sum, & non erat homo: & omne uolatile cœli recesſit. ¶ Aspexi, & ecce Charmelus desertus: & omnes urbes eius destructæ sunt a facie Domini, & a facie iræ furoris eius. ¶ Hæc enim dicit Dominus, Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam. ¶ Lugebit terra, & mœrebunt cœli desuper: eo quòd locutus sum, cogitaui, & non pœnituit me, nec auersus sum ab eo. ¶ A uoce equitis, & mittentis sagittam fugit omnis ciuitas: ingressi sunt ardua, & ascenderunt rupes: uniuersæ urbes derelictæ sunt, & non habitat in eis homo. ¶ Tu autem uastata quid facies? cum uestieris te coccino, cumornata fueris monili aureo, & pinxeris stibio oculos tuos: frustra componeris, contempserunt te amatores tui, animam tuam quærent. ¶ Vocem enim quasi parturientis

Sup. 1. 14. Inf. 59. 9.

✠ *nobis* 7 M S. *Hier.* R. H. C. G. *S. minister Texeur, legunt* G. 9. *atque ita translatu. unt. Hieronymo teste, septuaginta.*

¶ *sed* M S

✠ *Dicite Gentibus* M S. R. *Hier.*

Sap. 1. 3. 5.

✠ *converteris* 16. M S.

habitato ri MS. G. C. *Verū* R. *Hier. & nō addūt. Oje ce 10. 12*

\\ intermorientis expandentis. 6 MS. H. G. C.

turientis audiui, angustias ut puerperæ. Vox filiæ Sion \\ inter morientes, expandentes: manus suas: uæ mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

CAP. V.

1 CIrcuite uias Ierusalem, & aspicite, & cõsideráte, & quærite in plateis eius, an inueniatis uirum facientem iudicium, & quærentem fidem: & propitius ero ei. ✝ Quòd si etiam Viuit Dominus, dixerunt: & hoc falsò iurabunt. ✝ Domine oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non doluerunt: attriuisti eos, & renuerunt accipere disciplinam: indurauerunt facies suas supra petram, & noluerunt reuerti.

4 ✝ Ego autem dixi, Forsitan pauperes sunt & stulti, ignorantes uiam Domini, iudicia Dei sui. ✝ Ibo igitur ad optimates, & loquar eis: ipsi enim cognouerunt uiam Domini, iudicium Dei sui. & ecce, magis hi simul cõfregerunt iugum, ruperunt uincula. ✝ Id

6 circo percussit eos leo de sylua, lupus ad uesperam uastauit eos, pardus uigilans super ciuitates eorum; omnis qui egressus fuerit ex eis, capietur, quia multiplicatæ sunt prævaricationes eorum, confortatæ sunt auersiones eorum. ✝ Super quo propitius tibi

7 esse potero? filii tui dereliquerunt me, & iurant in his qui non sunt dij: saturati eos, & mœchati sunt, & in domo meretricis luxuriabantur. ✝ Equi amatores, * & emissarij facti sunt: ‖ Vnusquisque ad uxorẽ proximi sui hinniebat. ✝ ‖ Nunquid super his

9 non uisitabo, dicit Dominus? & in gente tali non ulciscetur anima mea? ✝ Ascendite muros eius, & dissipate, consummationem autem nolite facere: auferte propagines eius: quia non sunt Domini. ✝ Prævaricatione enim prævaricata est in me domus Israel, & domus Iuda, ait Dominus. ✝ Negauerunt Dominum, & dixerunt ‖ Non est

13 ipse: neque ueniet super nos malum: gladiũ & famem non uidebimus. ✝ Prophetæ fuerunt in uentum: locuti', & responsum non fuit in eis: hæc ergo euenient illis. ✝ Hæc di

14 cit Dominus Deus exercituum, Quia locuti estis uerbum istud: ecce ego do uerba mea in ore tuo \\ in' ignem, & populum istum ligna, & uorabit eos. ✝ Ecce ego adducam

15 super uos gentem de longinquo domus Israel, ait Dominus: gentem robustam, gentem antiquam, gentem cuius ignorabis linguam, nec intelliges quid loquatur. ✝ Pha-

16 retra eius quasi tepulchrum patẽs, uniuersi fortes. ✝ Et comedet segetes tuas, & panẽ

17 tuum: deuorabit filios tuos, & filias tuas: comedet gregem tuum, & armenta tua: comedet uineam tuam, & ficum tuam, & conteret urbes munitas tuas, in quibus tu habes fiduciã, gladio. ✝ Verumtamẽ in die-

18 bus illis, ait Dominus, nõ faciam uos in cõsummationem. ✝ ‖ Quòd si dixeritis, Quare fecit nobis Dominus Deus noster hæc omnia? dices ad eos, Sicut dereliquistis me, & seruistis Deo alieno in terra uestra: sic

20 seruietis alienis in terra non uestra. ✝ Annunciate hoc domui Iacob, & auditum facite in Iuda, dicentes, ✝ Audi populе stulte, qui non habes cor: qui habentes oculos non uidetis: & aures, & non auditis.

22 ✝ Me ergo non timebitis, ait Dominus: & a facie mea non dolebitis? Qui posui arenam terminũ mari, præceptũ sempiternũ quod non præteribit: & cõmouebuntur, & non poterunt: & murmurent fluctus eius,

23 & non transibunt illud: ✝ populo autẽ huic factũ est cor incredulũ & exasperans, recesserunt & abierũt. ✝ Et non dixerunt in corde suo, Metuamus Dñm Deum nostrũ, qui

24 dat nobis pluuiam tẽporanẽ, & serotinam in tẽpore suo: plenitudinẽ annuę messis custodiẽtẽ nobis. ✝ Iniquitates \\ uestræ declinauerunt hæc: & peccata \\ uestra' prohibuerũt

26 bonũ a \\ uobis'. ✝ Quia inuẽti sunt in populo meo impij insidiantes quasi aucupes, laqueos ponẽtes, & pedicas ad capiendos uiros.

27 ✝ Sicut decipula plena auibus, sic domus eorũ plenę dolo: ideo magnificati sunt & ditati. ✝ Incrassati sunt & impinguati: & præterierunt sermones meos pessime. ‖ Causam \\ uiduæ' non iudicauerunt, causam pupilli

29 non direxerunt, & iudicium pauperũ nõ iudicauerũt. ✝ Nunquid super his nõ uisitabo, dicit Dñs? aut super gentẽ huiusmodi nõ

30 ulciscetur anima mea? ✝ Stupor & mirabilia facta sunt in terra: ✝ prophetę prophetabant mendacium, & sacerdotes applaudebant manibus suis: & populus meus dilexit talia: quid igitur fiet in nouissimo eius?

CAP. VI.

1 COnfortamini filij Beniamin in medio Ierusalẽ, & in Thecua clãgite buccina, & super Bethacarem leuate uexillũ: quia malum uisum est ab Aquilone, &

2 contritio magna. ✝ Speciosę & delicatę assimilaui filiã Sion. ✝ Ad eã uenient pastores, & greges eorũ: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pascet unusquisq; eos qui sub manu

3 sua sunt. ✝ Sanctificate super eã bellũ: consurgite, & ascendamus in meridiem: uę nobis quia declinauit dies, quia longiores factæ

5 sunt umbræ uesperi. ✝ Surgite, & ascẽdamus

6 in nocte, & dissipemus domos eius. ✝ Quia hæc dicit Dñs exercituũ, Cædite lignũ eius, & fundite circa Ierusalẽ aggerẽ: hæc est ciuitas uisitationis, omnis calumnia in me-

7 dio eius. ✝ Sicut frigidã facit cisterna aquã suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas, & uastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas, & plaga. ✝ Erudire Ieru-

8 salem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem. ✝ Hæc dicit Dominus exercituũ, Vique ad racemum colligent quasi in' uinea reliquias Israel: conuerte manũ tuã,

10 quasi uindemiator ad cartallum. ✝ Cui loquar? & quem contestabor, ut audiat? ecce, incircumcisæ aures eorum, & audire non possunt: ecce uerbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipient illud. ✝ Idcirco furore Domini plenus sum,

11 laborauj sustinens: effunde super paruulum foris, & super consilium iuuenum simul: uir enim cum muliere capietur, senex cum pleno dierum. ✝ Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & uxores pariter: quia extendam manum meam super

13 habitantes terram, dicit Dominus. ✝ A minore quippe usque ad maiorem omnes auaritiæ student: & a propheta usque ad

14 sacerdotem cuncti faciunt dolum. ✝ Et curabant contritionem filiæ populi mei cum ignominia, dicentes, Pax, pax: & nõ erat pax. ✝ Confusi sunt, quia abomina-

* in formas M S. Hier. R. Exec. 22. 11. Infr. 9. 9.

Inf. 14. 13 17. 17.

7 MS. H. G. C.

5 MS. C. \\ uc C.

\\ nostri 20 MS. \\ nostra 20 MS. \\ nobis 20 MS. Verum C. & G. Textus citatum reprobat Is. 1. 23 Zac. 7. 11 MS. \\ uerum C.

Is. 56. 11. Inf. 8. 10.

tionem

tionem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt. quam ob rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis suæ corruent, dicit Dominus. ¶ Hæc dicit Dominus, State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: ‖ & inuenietis refrigerium animabus vestris. Et dixerunt, Non ambulabimus. ¶ Et constitui super vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixerunt, Non audiemus. ¶ Ideo audite Gentes, & cognosce congregatio, quanta ego faciam eis. ¶ Audi terra, Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum eius: quia verba mea non audierunt, & legem meam projecerunt. ¶ ‖ Ve quid mihi thus de Saba affertis, & calamum suaue olentem de terra longinqua? holocaustomata vestra non sunt accepta, & victimæ vestræ non placuerunt mihi. ¶ Propterea hæc dicit Dominus, Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruent in eis patres, & filij simul, vicinus, & proximus, & peribunt. ¶ Hæc dicit Dominus. Ecce populus venit de terra Aquilonis, & gens magna consurget a finibus terræ. ¶ Sagittam, & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. uox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendent, præparati quasi vir ad prœlium, aduersum te filia Sion. ¶ Audiuimus famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem. ¶ Nolite exire ad agros, & in uia ne ambuletis: quoniam gladius inimici pauor in circuitu. ¶ Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere cinere: luctum unigeniti fac tibi planctum amarum, quia repente veniet vastator super ‖ nos. ¶ ‖ Probatorem dedi te in populo meo robustum: & scies, & probabis uiam eorum. ¶ Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter, ‖ æs & ferrum: uniuersi corrupti sunt. ¶ Defecit sufflatorium, in igne consumptum est plumbum, frustra conflauit conflator: malitiæ enim eorum non sunt consumptæ. ¶ Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus proiecit illos.

CAP. VII.

VERBVM quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens, ¶ Sta in porta domus Domini, & prædica ibi uerbum istud, & dic, Audite uerbum Domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, ut adoretis Dominum. ¶ Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel, ‖ Bonas facite vias uestras, & studia uestra: & habitabo uobiscum in loco isto. ¶ Nolite confidere in uerbis mendacij, dicentes, Templū Domini, templum Domini, templum Domini est. ¶ Quoniam si ‖ bene direxeritis' vias uestras, & studia uestra: si feceritis iudicium inter virum, & proximum eius, ¶ aduenæ, & pupillo & uiduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaueritis in malum uobismetipsis: ¶ habitabo uobiscum in loco isto, in terra quam dedi patribus uestris a seculo & usque in seculum. ¶ Ecce, uos confiditis uobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt uobis: ¶ furari, occidere, adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos quos ignoratis. ¶ Et uenistis, & stetistis coram me in domo hac: in qua inuocatum est nomen meum, & dixistis, Liberati sumus, eo quòd fecerimus omnes abominationes istas. ¶ ‖ Nunquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua inuocatum est nomē meum in oculis uestris? ego ego sum: ego uidi, dicit Dominus. ¶ Ite ad locum meum in Silo, ubi habitauit nomen meum a principio: & uidete quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israel. ¶ & nunc quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus: & locutus sum ad uos mane consurgens, & locutus sum ad uos, & non audistis: ‖ & uocaui uos, & nō respondistis: ¶ ‖ Faciam domui huic in qua inuocatum est nomen meum, & in qua uos habetis fiduciam: & loco quem dedi uobis & patribus uestris, ‖ sicut feci Silo: ¶ Et proiciam uos a facie mea, sicut proieci omnes fratres uestros uniuersum semen Ephraim. ¶ ‖ Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumas pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi: quia non exaudiam te. ¶ Nonne uides quid isti faciunt in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem? ¶ Filij colligunt ligna, & patres succendūt ignem, & mulieres conspergunt adipem, ut faciant placentas reginæ cœli, & libent dijs alienis, & me ad iracundiam prouocent. ¶ Nunquid me ad iracundiam prouocant. dicit Dominus? nonne semetipsos in confusionem vultus sui? ¶ Ideo hæc dicit Dominus Deus, Ecce furor meus, & indignatio mea cōflatur super locum istum, super uiros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terræ, & succendetur, & non extinguetur. ¶ Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel, Holocaustomata uestra addite uictimis uestris, & comedite carnes. ¶ Quia non sum locutus cum patribus uestris, & non præcepi eis in die qua eduxi eos de Terra-Aegypti, de uerbo holocaustomatum, & uictimarum. ¶ Sed hoc uerbum præcepi eis, dicens, Audite uocem meam, & ero vobis Deus, & uos eritis mihi populus: & ambulate in omni uia quā mandaui uobis, ut bene sit uobis. ¶ Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suā: sed abierunt in ‖ uoluptatibus, & in prauitate cordis sui mali: factiq; sunt retrorsum & non in ante. ¶ a die qua egressi sunt patres eorum de Terra-Aegypti, usque ad diē hanc. Et misi ad uos omnes seruos meos prophetas per diem, consurgens diluculo, & mittens. ¶ Et non audierunt me, nec inclinauerunt aurem suam: sed indurauerunt ceruicem suam: & peius operati sunt, quam patres eorum. ¶ Et loquēris ad eos omnia uerba hæc, & non audient te: & vocabis eos, & non respondebunt tibi. ¶ Et dices ad eos, Hæc est gens quæ non audiuit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam: periit fides, & ablata est de ore eorū. ¶ Tonde capillum tuum, & projice, & sume in directum planctum: quia proiecit Dominus, & reliquit generationem furoris sui, quia fecerunt filij Iuda malum in oculis meis, dicit Dominus. ¶ Posuerunt offendicula sua in domo in qua inuocatum est nomen meum, ut polluerent eam: ¶ &

ædificaue-

Isa. 11. 9.

Infr. 26. 15.

Mat. 21. 13. Mar. 11. 17. Luc. 29. 46.

Pro. 1. 24 Isa. 65. 12.

1. Reg. 4. 10.

Infr. 11. 14. 14.

Infr. 44. 17. 19.

Infr. 16. 12.

adduco MS. G. Textus antè conjunctus R. Hier. H. & C. Sup. 1. 18 Inf. 15. 20. MS 6 MS. G. 9. ut qui MS. cet G. In R. antè Hier. H. & G. nihil additur.

MS. Hier. benedixeritis bonas facietis bonas feceritis H. dirigentes direxeritis G. C. MS R. Hier. Verū H. G. et C. addūt.

MS. Hier. compl. H. C. volueribus

ædificauerunt excelsa Topheth, quæ est in valle filij Ennom: ut incenderêt filios suos, & filias suas igni: quæ non præcepi nec cogitaui in corde meo. ✦ Ideo ecce dies uenient, dicit Dominus, & non dicetur amplius, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed Vallis interfectionis: & sepelient in Topheth, eo quòd non sit locus. ✦ Et erit mor 33
ticinum populi huius in cibos uolucribus cæli, & bestijs terræ, & non erit qui abigat. ✦ ‖ Et quiescere faciam de urbibus Iuda, & 34
de plateis Ierusalem uocem gaudij, & uocem lætitiæ, uocem sponsi & uocem sponsæ: in desolationem enim erit terra.

Exo.26. 13.

CAP. VIII.

In illo tempore, ait Dominus, ejicient 1
ossa regis Iuda, & ossa principum eius, & ossa sacerdotum, & ossa prophetarũ, & ossa eorum qui habitauerunt Ierusalem, de sepulchris suis: ✦ Et expandent ea ad Solem, & Lunam, & omnem militiam cœli, quę dilexerunt, & quibus seruierunt, & post quæ ambulauerunt, & quæ quæsierunt, & adorauerunt: non colligentur, & non sepelientur: in sterquilinium super faciẽ terræ erunt. ✦ Et eligent magis mortẽ quàm 3
uitam omnes qui reliqui fuerint de cognatione hac pessima in uniuersis locis quæ derelicta sunt, ad quæ eieci eos, dicit Dominus exercituum. ✦ Et dices ad eos, Hæc 4
dicit Dominus, Nunquid qui cadit, non resurget? & qui auersus est, non reuertetur? ✦ Quare ergo auersus est populus iste 5
in Ierusalem auersione contentiosa? Apprehenderunt mendacium, & noluerunt reuerti. ✦ Attendi, & auscultaui: nemo, 6
quod bonum est loquitur, nullus est qui agat pœnitentiam super peccato suo, dicens, Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu uadens ad prœlium. ✦ Miluus in cœlo cognouit tempus 7
suum: turtur & hirundo, & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium Domini. ✦ Quomodo dicitis, Sapientes nos su- 8
mus, & lex Domini nobiscum est? uere mẽdacium operatus est stylus mendax Scribarum. ✦ Confusi sunt sapientes, perterriti, & 9
capti sunt: uerbum enim Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis. ✦ Propte- 10
rea dabo mulieres eorum extẽris, agros eorum hæredibus: quia ‖ a minimo usque ad maximum omnes auaritiam sequuntur: a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium. ✦ Et sanabant contritionem filiæ populi mei ad ignominiam, dicentes, Pax, pax: cum non esset pax. ✦ Confusi 12
sunt quia abominationem fecerunt: quinimo confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt: idcirco cadent inter corruentes, in tempore uisitationis suæ corruent, dicit Dominus. ✦ Congregans cõ 13
gregabo eos, ait Dominus: non est uua in uitibus, & non sunt ficus in ficulnea, folium defluxit: & dedi eis quæ prætergressa sunt. ✦ Quare sedemus? conuenite, & ingrediamur ciuitatem munitam, & sileamus ibi: 14
quia Dominus Deus noster silere nos fecit, & potum dedit nobis aquam fellis: peccauimus enim Domino. ✦ ‖ Expectauimus 15
pacem, & non erat bonum: tempus medelæ, & ecce formido. ✦ A Dan auditus est 16
fremitus equorum eius, a uoce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra. & uenerunt, & deuorauerunt terram, & plenitudinem eius: urbem & habitatores eius. ✦ Quia ecce ego mittam uobis ser- 17
pentes regulos, quibus non est incantatio: & mordebunt uos, ait Dominus. ✦ dolor 18
meus super dolorem, in me cor meum mœrens. ✦ Ecce, uox clamoris filiæ populi mei 19
de terra longinqua, Nunquid Dominus nõ est in Sion: aut rex eius non est in ea? Quare ergo me ad iracundiam concitauerunt in sculptilibus suis, & in uanitatibus alienis? ✦ Transijt messis, finita est æstas: & nos 20
saluati non sumus. ✦ Super contritione filiæ populi mei contritus sum, & contristatus, stupor obtinuit me, ✦ Nunquid resina non est in Galaad? aut medicus non 21
est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filiæ populi mei?

Vrigum & MS. R. H. C.G.

CAP. IX.

Quis dabit capiti meo aquam, & ocu- 1
lis meis fontem lachrymarum: & plorabo die ac nocte interfectos filiæ populi mei? ✦ Quis dabit me in solitu- 2
dine diuersorium uiatorum, & derelinquam populum meum, & recedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, ✦ cœtus præua- 3
ricatorum. ✦ Et extenderunt linguam suã quasi arcum mendacij, & non ueritatis: confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognouerunt, dicit Dominus. ✦ Vnusquisque se a 4
proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplãtabit, & omnis amicus fraudulenter incedet. ✦ Et uir fratrem 5
suum deridebit, & ueritatem non loquentur: docuerunt enim linguam suam loqui mendacium: ut iniquè agerent, laborauerunt. ✦ Habitatio tua in medio doli: in do- 6
lo renuerũt scire me, dicit Dominus. ✦ Propterea hęc dicit Dominus exercituum, Ecce 7
ego conflabo, & probabo eos: quid enim aliud faciam a facie filiæ populi mei? ✦ Sagitta uulnerans lingua eorum, dolum locu- 8
ta est. ‖ in ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit ei insidias. ✦ ‖ Nũ- 9
quid super his non uisitabo, dicit Dominus? aut in gente huiusmodi non ulciscetur anima mea? ✦ Super montes assũ- 10
mam fletum ac lamentum, & super speciosa deserti plãctum: quoniam incensa sunt, eo quòd non sit uir pertransiens: & nõ audierunt uocem possidentis: a uolucre cœli usque ad pecora tranſmigrauerunt, & re- 11
cesserunt. ✦ Et dabo Ierusalem in aceruos arenæ, & cubilia draconum: & ciuitates Iuda dabo in desolationem, eo quòd non sit 12
habitator. ✦ Quis est uir sapiens qui intelligat hoc, & ad quem uerbum oris Domini fiat ut annuncietur istud, quare perierit terra, & exusta sit quasi desertum, eo quòd nõ 13
sit qui pertranseat? ✦ Et dixit Dominus, Quia dereliquerũt legem meam quam dedi eis, & non audierunt uocem meam, & 14
non ambulauerunt in ea: ✦ & abierunt post prauitatem cordis sui, & post Baalim, quod didicerunt a patribus suis. ✦ Id- 15
circo hęc dicit Dominus exercituũ Deus Israel, ‖ Ecce ego cibabo populũ istum absinthio, & potum dabo eis aquam fellis. ✦ Et 16
dispergam

Inf.14.19

Inf.23.15

* & MS. R.

P/.27.3. Sup.5 9.

Isa.56.11. Sup.6.13

dilpergam eos in Gentibus quas nō nouerunt ipſi & patres eorum : & mittam poſt eos gladium , donec conſumantur. ¶ Hæc dicit Dominus exercituum . * Contemplamini , & uocate lamentatrices & ut ueniant : & ad eas quæ ſapientes ſunt, mittite, & properent : ¶ feſtinent, & aſſumant ſuper nos lamentum : deducant oculi noſtri lachrymas, & palpebræ noſtræ defluant aquis . ¶ Quia uox lamentationis audita eſt de Sion. Quomodo uaſtati ſumus , & confuſi uehementer ? quia dereliquimus terrā , quoniam ℵ dejecta' ſunt tabernacula noſtra .

¶ Audite ergo mulieres uerbum Domini: & ℵ aſſumat auris ueſtra' ſermonē oris eius : & docete filias ueſtras lamentum : & unaquæque proximam ſuam planctum: ¶ quia aſcendit mors per feneſtras noſtras, ingreſſa eſt domos noſtras , diſperdere paruulos deforis , iuuenes de plateis .¶ Loquere, Hæc dicit Dominus , Et cadet morticinum hominis quaſi ſtercus ſuper faciem regionis , & quaſi fœnum poſt tergum metentis , & non eſt qui colligat . ¶ Hæc dicit Dominus: ‖ Non glorietur ſapiens in ſapientia ſua, & non glorietur fortis in fortitudine ſua , & non glorietur diues in diuitijs ſuis: ¶ ſed in hoc glorietur qui gloriatur, ſcire & noſſe me , quia ego ſum Dñs qui facio miſericordiā, & iudicū, & iuſtitiam in terra : hæc enim placēt mihi, ait Dñs. ¶ Ecce dies ueniēt, dicit Dñs; & viſitabo ſuper omnē qui circūciſum habet præputium, ¶ ſuper Ægyptū, & ſuper Iudam, & ſuper Edom, & ſuper filios Ammon , & ſuper Moab, & ſuper omnes qui attonſi ſunt in comam , habitantes in deſerto: quia omnes gentes habent præputium , omnis autem domus Iſrael incircunciſi ſunt corde .

CAP. X.

AVdite uerbum quod locutus eſt Dominus ſuper uos domus Iſrael. ¶ Hęc dicit Dominus, Iuxta uias Gentium nolite diſcere : & a ſignis cœli nolite metuere, quæ timent gentes : ¶ quia leges populorum uanæ ſunt : quia lignum de ſaltu præcidit opus manus artificis in aſcia. ¶ Argento & auro decorauit illud: clauis, & malleis compegit , ut non diſſoluatur . ¶ In ſimilitudinem palmæ fabricata ſunt, & nō loquuntur: portata tollentur , quia incedere non ualent. nolite ergo timere ea, quia nec male poſſunt facere, nec bene . ¶ ‖ Non eſt ſimilis tui Domine : magnus es tu , & magnum nomen tuum in fortitudine. ¶ ‖ Quis non timebit te ô rex gentium ? tuum eſt enim decus : inter cunctos ſapientes Gentium, & in uniuerſis regnis eorum nullus eſt ſimilis tui. ¶ Pariter inſipientes, & fatui probabuntur : doctrina uanitatis eorum lignum eſt. ¶ Argentum inuolutum de Thariis afferetur , & aurum de Ophaz: opus artificis, & manus æraru : hyacinthus, & purpura indumentum eorum. opus artificū uniuerſa hæc . ¶ Dominus autem Deus uerus eſt : ipſe Deus uiuens , & rex ſempiternus . ab indignatione eius commouebitur terra: & non ſuſtinebunt Gentes comminationē eius . ¶ Sic ergo dicetis eis , Dij qui cœlos , & terram non fecerunt, pereant de terra, & de his quæ ſub cœlo ſunt . ¶ ‖ Qui facit terram in fortitudine ſua, præparat orbem in ſapientia ſua, & prudentia ſua extendit cœlos . ¶ Ad uocem ſuam dat multitudinem aquarum in cœlo , & eleuat nebulas ab extremitatibus terræ : ‖ fulgura in pluuiam facit , & educit ventum de theſauris ſuis . ¶ Stultus factus eſt omnis homo a ſcientia, confuſus eſt artifex omnis in ſculptili: quoniam falſum eſt quod conflauit , & non eſt ſpiritus in eis . ¶ Vana ſunt, & opus riſu dignum: in tempore uiſitationis ſuæ peribūt. ¶ Non eſt his ſimilis pars Iacob : qui enim formauit omnia, ipſe eſt : & Iſrael uirga hęreditatis eius : Dominus exercituum nomē illi . ¶ Congrega de terra confuſionem tuā, quæ habitas in obſidione . ¶ quia hæc dicit Dominus Ecce , ego longe proiciam habitatores terræ in hac uice : & tribulabo eos, ita ut non inueniantur . ¶ Væ mihi ſuper contritione mea , peſſima plaga mea . Ego autem dixi, Plane hæc infirmitas mea eſt, & portabo illam . ¶ Tabernaculum meum uaſtatū eſt, omnes funiculi mei dirupti ſunt : filij mei exierunt a me , & non ſubſiſtunt : non eſt qui extendat ultra tētorium meū, & erigat pelles meas. ¶ Quia ſtulte egerunt paſtores, & Dominum nō quæſierunt: propterea non intellexerūt, & omnis grex eorum diſperſus eſt . ¶ Vox auditionis ecce uenit , & commotio magna de terra Aquilonis: ut ponat ciuitates Iuda ſolitudinem, & habitaculum draconum. ¶ Scio Domine quia non eſt hominis uia eius : nec uiri eſt, ut ambulet, & dirigat greſſus ſuos. ¶ ‖ Corripe me Domine, uerumtamen in iudicio: & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me . ¶ ‖ Effunde indignationem tuā ſuper Gentes quæ non cognouerunt te , & ſuper prouincias quę nomen tuum non inuocauerunt: quia comederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & conſumpſerunt illum, & decus eius diſſipauerunt .

CAP. XI.

VErbum quod factum eſt a Domino ad Ieremiam, dicens. ¶ Audite uerba pacti huius , & loquimini ad uiros Iuda, & ad habitatores Ieruſalem , ¶ & dices ad eos , Hæc dicit Dominus Deus Iſrael, Maledictus uir qui non audierit uerba pacti huius , ¶ quod præcepi patribus ueſtris in die qua eduxi eos de Terra-Aegypti , de fornace ferrea, dicens, Audite uocem meā, & facite omnia quæ præcipio uobis : & eritis mihi in populum , & ego ero uobis in Deum : ¶ Vt ſuſcitem iuramentum quod iurauī patribus ueſtris daturum me eis, terram fluentem lacte & melle , ſicut eſt dies hæc . Et reſpondi , & dixi, Amen Domine. ¶ Et dixit Dominus ad me, Vociferare omnia uerba hæc in ciuitatibus Iuda , & foris Ieruſalem, dicens: Audite uerba pacti huius, & facite illa : ¶ quia conteſtans conteſtatus ſum patres ueſtros in die qua eduxi eos de Terra-Aegypti uſque ad diem hanc : mane conſurgens conteſtatus ſum, & dixi, Audite uocem meam . ¶ & non audierunt, nec inclinauerunt aurem ſuam : ſed abierunt unuſquiſque in prauitate cordis ſui mali : & induxi ſuper eos omnia uerba pacti huius, quod præcepi ut facerent, & non fecerunt. ¶ Et dixit Dominus ad me, Inuenta eſt coniuratio in uiris Iuda , & in habitatoribus Ieruſalem. ¶ Reuerſi ſunt ad iniquitates patrum ſuorum priores , qui noluerunt

luerunt

* Deus Iſrael M87.

ℵ deſerta M 8. ℵ aſſumāt aures ueſtræ M 8. R. G. Textus autem ſuffragatur Hier H. & C.

1. Cor. 1. 31. 2. Cor. 10. 17.

Sup. 23. 11. 14. 8.

Mich. 7. 18. Apoc. 15 4.

Gen. 1. 1. 9. Inf. 51. 15

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

P/. 134. Inf. 51.

1 M 8. Hier. R M G. Paraphraſtes Chaldæus reddidit : Vt recerpant unuſquiſque peccatorum ſuorum.

P/al. 6. 2.

P/. 78. 6.

fuerunt audire uerba mea. & hi ergo abierunt post deos alienos, ut seruirent eis: irritú fecerunt domus Israel, & domus Iuda pactum meum quod pepigi cum patribus eorum. ✠ Quam ob rem hæc dicit Dominus, Ecce, ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. ✠ Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad ✠ eos quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. ✠ ‖ Secundum numerum enim ciuitatum tuarum erant dij tui Iuda: & secundum numerum uiarum * Ierusalem posuisti aras confusionis, aras ad libandum Baalim. ✠ ‖ Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumas pro eis laudem, & orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. ✠ Quid est quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? nunquid carnes sanctæ auferent a te malitias tuas in quibus gloriata es? ✠ Oliuam huberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocauit Dominus nomen tuum: ad uocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteta eius. ✠ Et Dominus exercituú qui plantauit te, locutus est super te malú: pro malis domus Israel & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. ✠ Tu autem Dñe demonstrasti mihi, & cognoui: tu ostendisti mihi studia eorum. ✠ Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad uictimam: & non cognoui quia cogitauerunt super me consilia, dicétes, Mittamus lignum in panẽ eius, & eradamus eum de terra uiuentium, & nomen eius non memoretur amplius. ✠ Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iuste, ‖ & probas renes & corda, uideam ultionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui causam meam: ✠ Propterea hæc dicit Dominus ad uiros Anathoth, qui quærunt animam tuam, & dicunt, Non prophetabis in nomine Domini, & non morieris in manibus nostris. ✠ Propterea hæc dicit Dominus exercituum, Ecce, ego uisitabo super eos: iuuenes morientur in gladio, filij eorum & filiæ eorum morientur in fame. ✠ Et reliquiæ non erunt ex eis: inducam enim malú super uiros Anathoth, annum uisitationis eorum.

CAP. XII.

IVstus quidem tu es Domine, si disputem tecum: uerumtamen iusta loquar ad te; ✠ Quare uia impiorum prosperatur: bene est omnibus qui prævaricantur, & iniquè agunt? ✠ Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: prope es tu ori eorum, & longe a renibus eorú. Et tu Domine nosti me, uidisti me & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad uictimam, & sanctifica eos in die occisionis. ✠ Vsquequo lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal, & auolauerunt, quoniam dixerunt, Non uidebit nouissima nostra. ✠ Si cú peditibus currens laborasti: quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? ✠ Nam & fratres tui & domus patris tui, etiam ipsi pugnauerunt ad uersum te, & clamauerunt post te plena uoce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. ✠ Reliqui domum meam, dimisi hæreditatem meã: dedi dilectã animam meã in manum inimicorum eius. ✠ Facta est mihi hæreditas mea quasi leo in silua: dedit contra me uocẽ, ideo odiui eam. ✠ Nunquid auis discolor hæreditas mea mihi? nũquid auis cincta per totum? uenite, congregamini omnes bestiæ terræ, properate ad deuorándum. ✠ Pastores multi demoliti sunt uineam meam, conculcauerunt partem meam: dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. ✠ Posuerunt eam in dissipationem, luxitq; super me. desolatione desolata est omnis terra: quia nullus est qui recogiter corde. ✠ Super omnes uias deserti uenerunt uastatores, quia gladius Domini deuorabit ab extremo terræ usque ad extremum eius: non est pax uniuersæ carni. ✠ Seminauerunt triticum, & spinas messuerunt: hæreditatem acceperunt, & non eis proderit: confundemini a fructibus uestris, propter iram furoris Domini. ✠ Hæc dicit Dominus aduersum omnes uicinos meos pessimos, qui tangunt hæreditatem, quam distribui populo meo Israel: Ecce, ego euellam eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. ✠ Et cum euulsero eos, conuertar, & miserebor eorum: & reducam eos, uirum ad hæreditatem suam, & uirum in terram suam. ✠ Et erit: si eruditi didicerint uias populi mei, ut iurent in nomine meo, Viuit Dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal: ædificabuntur in medio populi mei. ✠ Quod si non audierint, euellam gentem illam euulsione, & perditione, ait Dominus.

CAP. XIII.

HÆc dicit Dominus ad me, Vade, & posside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud. ✠ Et possedi lumbare iuxta uerbum Domini, & posui circa lumbos meos. ✠ Et factus est sermo Domini ad me secundo, dicens: ✠ Tolle lumbare quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens uade ad Euphratẽ, & absconde ibi illud in foramine petræ. ✠ Et abij, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus. ✠ Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me, Surge, uade ad Euphratẽ: & tolle inde lumbare, quod præcepi tibi, ut abscónderes illud ibi. ✠ Et abij ad Euphratẽ, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce, computruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum esset. ✠ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✠ Hæc dicit Dominus, Sic putrefacere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam: ✠ Populum illum pessimum, qui nolunt audire uerba mea, & ambulant in prauitate cordis sui: abierunt́q; post deos alienos, ut seruirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare illud, quod nulli usui aptum est. ✠ Sicut enim adhæret lumbare ad lumbos uiri, sic aggluti-naui mihi omnem domum Israel, & omnem domũ Iuda, dicit Dominus: ut essent

mihi

mihi in populum, & in nomen, & in laudē, & in gloriam: & non audierunt. ✠ Dices ergo ad eos sermonem istum. Hæc dicit Dominus Deus Israēl. Omnis lagunecula implebitur uino. Et dicent ad te, Nunquid ignoramus quia omnis lagunecula implebitur uino? ✠ Et dices ad eos, Hæc dicit Dominus, Ecce ego implebo omnes habitatores terræ huius, & reges qui sedent de stirpe Dauid super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem, ebrietate: ✠ & dispergam eos unum a fratre suo, & patres, & filios pariter, ait Dominus: non parcam, & non concedam: neque miserebor, ut non disperdam eos. ✠ Audite, & auribus percipite. Nolite eleuari, quia Dominus locutus est. ✠ Date Domino Deo uestro gloriam antequam cō tenebrescat, & antequam offendant pedes uestri ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem. ✠ Quòd si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea a facie superbiæ: ‖ plorans plorabit, & deducet oculus meus lachrymā, quia captus est grex Domini. ✠ Dic regi & dominatrici, Humiliamini, sedete: quoniam descendit de capite uestro corona gloriæ uestræ. ✠ Ciuitates Austri clausæ sunt, & nō est qui aperiat: translata est omnis luda translmigratione perfecta. ✠ Leuate oculos uestros, & uidete qui uenitis ab Aquilone: ubi est grex qui datus est tibi, pecus inclytum tuum? Quid dices cum uisitaueritte? tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuum. numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem? ✠ Quod si dixeris in corde tuo, Quare uenerunt mihi hæc? ‖ Propter multitudinem iniquitatis tuæ reuelata sunt uerecundiora tua, polluteæ sunt plantæ tuæ. ✠ Si mutare potest æthiops pellem suam. aut pardus uarietates suas: & uos poteritis benefacere, cum didiceritis malum. ✠ Et disseminābo eos quasi stipulam quæ uento rapitur in deserto. ✠ Hæc lors tua parsq. mensuræ tuæ a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. ✠ unde & ego nudaui femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, adulteria tua, & hinnitus tuus scelus fornicationis tuæ: super colles in agro uidi abominationes tuas. Væ tibi Ierusalem, non mundaberis post me: usquequo adhuc?

Jer. 30. 4. 15.

CAP. XIIII.

QVod factum est uerbum Domini ad Ieremiam de sermonibus siccitatis. ✠ Luxit Iudæa, & portæ eius corruerunt. & obscuratæ sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit. ✠ Maiores miserunt minores suos ad aquam: uenerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, reportauerunt uasa sua uacua: cōfusi sunt, & afflicti, & operuerunt capita sua. ✠ Propter terræ uastitatem, quia non uenit pluuia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua. ✠ Nam & cerua in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba. ✠ Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt uentum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. ✠ Si iniquitates nostræ responderint nobis: Domine fac propter nomen tuum, quoniam multæ sunt auersiones nostræ, tibi peccauimus. ✠ Expectatio Israēl, saluator eius in tē pore tribulationis: quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi uiator declinans ad manendum? ✠ Quare futurus es uelut uir uagus, ut fortis qui non potest saluare? tu autem in nobis es Domine, & nomē tuū inuocatum est super nos, ne derelinquas nos. ✠ Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit mouere pedes suos, & non quieuit & Domino non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & uisitabit peccata eorum. ✠ Et dixit Dominus ad me, ‖ Noli orare pro populo isto in bonum. ✠ Cum ieiunauerint, non exaudiam preces eorum: & si obtulerint holocaustoma & uictimas non suscipiam ea: quoniam gladio & fame & pestilentia consumam eos. ✠ Et dixi, A, a, a, Domine Deus, Prophetæ dicunt eis, ‖ Non uidebitis gladium, & fames non erit in uobis, sed pacem uerā dabit uobis in loco isto. ✠ Et dixit Dominus ad me, Falso prophetæ uaticinantur in nomine meo: ‖ non misi eos, & non præcepi eis, neque locutus sum ad eos: uisionem mendacem, & diuinationem & fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant uobis. ✠ Idcirco hæc dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego non misi, dicētes, Gladius & fames non erit in terra hac: In gladio, & fame consumentur prophetæ illi. ✠ Et populi quibus prophetant, erunt proiecti in uijs Ierusalem præ fame & gladio, & non erit qui sepeliat eos: ipsi & uxores eorum, filij, & filiæ eorum, & effundā super eos malum suum. ✠ Et dices ad eos uerbum istud, ‖ Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant: quoniam contritione magna contrita est uirgo filia populi mei, plaga pessima uehementer. ✠ Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero in ciuitatem, ecce attenuati fame. Prophetaque namque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. ✠ Nunquid proiiciens abiecisti Iudam aut Sion abominata est anima tua? quare ergo percussisti nos, ita ut nulla sit sanitas? ‖ expectauimus pacem, & non est bonum: & tempus curationis, & ecce turbatio. ✠ Cognouimus Domine impietates nostras iniquitates patrum nostrorum, quia peccauimus tibi. ✠ Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam soliū gloriæ tuæ: recordare, ne irritum facias fœdus tuum nobiscum. ✠ Nunquid sunt in sculptilibus Gētium qui pluant? aut coeli possunt dare imbres? nonne tu es Dominus Deus noster: quem expectauimus? tu enim fecisti omnia hæc.

Sap. 7. 11. 14.

Sap. 5. Infr. 23. 17.

Infr. 23. 21 27. 15 29. 9.

Vers fra dulenne 4 M 8. 6. C.

Thre. 1. 16. 2. 11

✠ quoq & M8. H er. ✠ sanq ria, er H. C. Sup. 8. 1

✠ iniqu ra. ✠ ria nos MS. H H. A. p vals no ro lege G. & C

Zach. 9.

CAP. XV.

ET dixit Dominus ad me, Si steterit Moyses, & Samuel coram me, nō est anima mea ad populum istum: eiice illos a facie mea, & egrediantur. ✠ Quòd si dixerint ad te, Quo egrediemur? dices ad eos, Hæc dicit Dominus, ‖ Qui ad mortē, ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. ✠ Et uisitabo super eos quatuor species, dicit Dominus, Gladium ad occisionem, & canes ad lace-

randum, & uolatilia cœli, & bestias terræ ad deuorandum & dissipandum. ✝ & dabo 4
eos in feruorem uniuersis regnis terræ: ‖ propter Manassen filium Ezechiæ regis Iu
da, super omnibus quæ fecit in Ierusalem. ✝ Quis enim miserebitur tui Ierusalem? 5
aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit
ad rogandum pro pace tua? ✝ Tu reliqui- 6
sti me, dicit Dominus: retrorsum abijsti: &
extédam manum meam super te, & interfi
ciam te: laboraui rogans. ✝ Et dispergam 7
eos uentilabro in portis terræ: interfeci, &
dispersidi populum meum, & tamen a uijs
suis non sunt reuersi. ✝ Multiplicatæ sunt 8
mihi uiduæ eius super arenam maris, in-
duxi eis super matrem adolescentis uasta-
torem meridiei: misi super ciuitates repen
te terrorem. ✝ Infirmata est quæ peperit 9
septem, defecit anima eius, ‖ occidit ei Sol,
cú adhuc esset dies: confusa est, & erubuit:
& residuos eius in gladium dabo in conspe
ctu inimicorum eorum, ait Dominus. ✝ Væ 10
mihi mater mea: quare genuisti me uirú
rixæ, uirum discordiæ in uniuersa terra?
non fœnerauí, nec fœnerauit mihi quis-
quam. omnes maledicunt mihi. ✝ Dicit 11
Dominus, Si non reliquiæ tuæ in bonum, si
non occurri tibi in tempore afflictionis, &
in tempore tribulationis aduersus inimi-
cum. ✝ Nunquid fœderabitur ferrum fer- 12
ro ab Aquilone, & æs? ✝ Diuitias tuas, & the 13
sauros tuos in direptionem dabo gratis in
omnibus peccatis tuis, & in omnibus ter-
minis tuis. ✝ Et adducam inimicos tuos de 14
terra quam nescis: quia ignis succensus est
in furore meo, super uos ardebit. ✝ Tu scis 15
Domine, recordare mei, & uisita me, & tue-
re me ab his qui persequuntur me: noli in
patientia tua suscipere me: scito quoniam
sustinui propter te opprobrium. ✝ Inuen- 16
ti sunt sermones tui, & comedi eos, & fa-
ctum est mihi uerbum tuum in gaudium,
& in lætitiam cordis mei: quoniam inuo-
catum est nomen tuum super me Domine
Deus exercituum. ✝ ‖ Non sedi in concilio 17
ludentium, & gloriatus sum a facie manus
tuæ: solus sedebam, quoniam comminа-
sione repleisti me. ✝ ‖ Quare factus est do- 18
lor meus perpetuus, & plaga mea desperа-
bilis renuit curari? facta est mihi quasi mẽ
dacium aquarum infidelium. ✝ Propter hoc 19
hæc dicit Dominus, Si conuerteris, conuer-
tam te, & ante faciem meam stabis: & si
separaueris pretiosum a uili, quasi os meú
eris. conuertentur ipsi ad te, & tu non con
uerteris ad eos. ✝ ‖ Et dabo te populo huic 20
in murum æreum, fortem: & bellabunt
aduersum te, & non præualebunt: quia ego
tecum sum ut saluem te, & eruam te, dicit
Dominus. ✝ Et liberabo te de manu pessi- 21
morum, & redimam te de manu fortium.

CAP. XVI.

ET factum est uerbum Domini ad me, 1
dicens, ✝ Non accipies uxorem, & nõ 2
erunt tibi filij, & filiæ in loco isto.
✝ Quia hæc dicit Dominus super filios & fi- 3
lias, qui generantur in loco isto, & super ma
tres eorum quæ genuerunt eos: & super pa
tres eorum, de quorum stirpe sunt nati in
terra hac: ✝ Mortibus ægrotationum mo- 4
rientur: non plangentur, & non sepelien-
tur, in sterquilinium super faciem terræ
erunt: & gladio, & fame consumentur: &
erit cadauer eorum in escam uolatilibus
cœli, & bestijs terræ. ✝ Hæc enim dicit Do- 5
minus, Ne ingrediaris domum conuiuij,
neque uadas ad plangendum, neque conso-
leris eos, quia abstulisti pacé meam a popu
lo isto, dicit Dominus, misericordiam, & 6
miserationes. ✝ Et morientur grandes, &
parui in terra ista: non sepelientur neque
plangentur, & nõ se incident, neque calui-
tium fiet pro eis. ✝ Et non frangent inter 7
eos lugenti panem ad consolandum super
mortuo: & non dabunt eis potum calicis
ad consolandum super patre suo, & matre.
✝ Et domum conuiuij non ingrediaris, ut 8 9
sedeas cum eis, & comedas & bibas: ✝ quia
hæc dicit Dominus exercituũ Deus Israel,
Ecce, ego auferam de loco isto in oculis ue-
stris, & in diebus uestris uocem gaudij, &
uocem lætitiæ, uocem sponsi, & uocem spõ
sæ. ✝ Et cum annunciaueris populo huic 10
omnia uerba hæc, & dixerint tibi, ‖ Quare Sup.7.2
locutus est Dominus super nos omne ma-
lum grande istud? quæ iniquitas nostra? &
quod peccatum nostrum quod peccauimus
Domino Deo nostro? ✝ Dices ad eos, Quia 11
dereliquerunt me patres uestri, ait Domi-
nus: & abierunt post deos alienos, & ser-
uierunt eis, & adorauerunt eos: & me de-
reliquerunt, & legem meam non custodie- 12
runt. ✝ ‖ Sed & uos peius operati estis, Sup.5.1
quàm patres uestri. ecce enim ambulat u-
nusquisque post prauitatem cordis sui ma-
li, ut me non audiat. ✝ Et eijciam uos de 13
terra hac, in terram quam ignoratis uos, &
patres uestri: & seruietis ibi dijs alienis die
ac nocte, qui non dabunt uobis requiem.
✝ ‖ Propterea ecce dies ueniunt, dicit Do- 14 Inf.23.
minus, & non dicetur ultra, Viuit Domi-
nus qui eduxit filios Israël de Terra Ægy-
pti: ✝ sed, Viuit Dominus, qui eduxit filios 15
Israël de Terra Aquilonis, & de uniuersis
terris ad quas ejecit eos: & reducam eos in
terram suam, quam dedi patribus eorum.
✝ Ecce, ego mittam piscatores multos, dicit 16
Dominus, & piscabuntur eos: & post hæc
mittam eis multos uenatores, & uena-
buntur eos de omni monte, & de omni col-
le, & de cauernis petrarum. ✝ Quia oculi 17
mei super omnes uias eorum: non sunt ab-
sconditæ a facie mea, & non fuit occultata
iniquitas eorum ab oculis meis. ✝ Et red- 18
dam primum duplices iniquitates, & pec-
cata eorum: quia contaminauerunt ter-
ram meam in morticinis idolorum suorũ,
& abominationibus suis impleuerunt hæ-
reditatem meam. ✝ Domine fortitudo mea, 19
& robur meum, & refugium meum in die
tribulationis: ad te Gentes uenient ab ex-
tremis terræ, & dicent, Vere mendacia pos-
sederunt patres nostri, uanitatẽ quæ eis nõ
profuit. ✝ Nunquid faciet sibi homo deos, 20
& ipsi non sunt dij? ✝ Idcirco ecce ego ostẽ 21
dam eis per uicem hanc, ostendam eis ma-
num meam, & uirtutem meam, & scient
quia nomen mihi Dominus.

CAP. XVII.

PEccatum Iuda scriptum est stylo ferreo 1
in ungue adamantino, exaratum
super latitudinem cordis eorum, & in 2
cornibus aratum eorum. ✝ Cum recorda-
ti fuerint filij eorum aratum suarum, &

lucorum luorum, & in montibus excelsis, ♦ sacrificantes in agro fortitudinem tuam, & omnes thesauros tuos in direptionem dabo excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis. 3
♦ Et relinquêris sola ab hæreditate tua, quã dedi tibi, & seruire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras: quoniam ignem succendisti in furore meo, usque in æternum ardebit. ♦ Hæc dicit Dominus, ‖ Maledictus homo qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & a Domino recedit cor eius. ♦ ‖ Erit enim quasi myrice in deserto, & non videbit cum venerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto in terra salsuginis, & inhabitabili. ♦ Benedictus uir qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia eius. ♦ ‖ Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit cum uenerit æstus. Et erit folium eius uiride, & in tempore siccitatis nõ erit solicitum, nec aliquando desinet facere fructum. ♦ Prauum est cor hominis & inscrutabile: quis cognoscet illud? ♦ Ego Dominus scrutans cor, & probans renes: qui do unicuique iuxta uiam suam, & iuxta fructum adinuentionum suarum. ♦ Perdix fouit quæ non peperit: fecit diuitias, & non in iudicio: in dimidio dierum suorum derelinquet eas, & in nouissimo suo erit insipiens. ♦ Solium gloriæ altitudinis a principio, locus sanctificationis nostræ. ♦ Expectatio Israel Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt uenam aquarum uiuentium Dominum. ♦ Sana me Domine, & sanabor: saluum me fac, & saluus ero: quoniam laus mea tu es. ♦ Ecce, ipsi dicunt ad me, Vbi est uerbum Domini? ueniat. ♦ Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideraui, tu scis. Quod egressum est de labijs meis, rectum in conspectu tuo fuit. ♦ Non sis tu mihi formidini; spes mea tu in die afflictionis. ♦ Confundantur qui me persequuntur, & non cõfundar ego: paueant illi, & non paueam ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos. ♦ Hæc dicit Dominus ad me, Vade, & sta in porta filiorum populi, per quam ingrediuntur reges Iuda, & egrediuntur, & in cunctis portis Ierusalem: ♦ & dices ad eos, Audite uerbum Domini reges Iuda, & omnis Iuda cunctiq; habitatores Ierusalem qui ingredimini per portas istas. ♦ Hæc dicit Dominus, Custodite animas uestras, & nolite portare pondera in die Sabbathi: nec inferatis per portas Ierusalem. ♦ Et nolite eiicere onera de domibus uestris in die sabbathi, & omne opus non facietis, sanctificate diem Sabbathi, sicut præcepi patribus uestris. ♦ Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed indurauerunt cervicem suam, ne audirent me, & ne acciperent disciplinam. ♦ Et erit: si audieritis me, dicit Dominus, ut non inferatis onera per portas ciuitatis huius in die Sabbathi: & si sanctificaueritis diem Sabbathi, ne faciatis in eo omne opus. ♦ Ingredientur per portas ciuitatis huius reges & principes, sedentes super solium Dauid, & ascendentes in curribus & equis, ipsi & principes eorum, uiri Iuda, & habitatores Ierusalem: & habitabitur ciuitas hæc in sempiternum. ♦ Et uenient de ciuitatibus Iuda, & de circuitu Ierusalem, & de terra Beniamin, & de cãpestribus, & de montuosis, & ab Austro, portantes holocaustum, & victimam, & sacrificium, & thus, & inferent oblationem in domum Domini. ♦ Si autem non audieritis me, ut sanctificetis diem Sabbathi, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas Ierusalem in die Sabbathi: succendam ignem in portis eius, & deuorabit domos Ierusalem, & non extinguetur.

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

CAP. XVIII.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

VErbum quod factum est ad Ieremiã a Domino, dicens, ♦ Surge, & descende in domum figuli, & ibi audies uerba mea. ♦ Et descendi in domum figuli, & ecce, ipse faciebat opus super rotam. ♦ Et dissipatum est uas quod ipse faciebat e luto manibus suis: conuersusq; fecit illud, uas alterum, sicut placuerat in oculis eius ut faceret. ♦ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ♦ ‖ Nunquid sicut figulus iste non potero uobis facere, domus Israel? ait Dominus, ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel. ♦ Repente loquar aduersũs gentem, & aduersus regnum, ‖ ut eradicem, & destruam, & disperdam illud. ♦ Si pœnitentiam egerit gens illa a malo suo quod locutus sum aduersus eam: agam & ego pœnitentiam super malo quod cogitauiuit facere mei. ♦ Et subito loquar de gente & de regno, ut ædificem, & plantem illud. ♦ Si fecerit malum in oculis meis, ut non audiat uocem meã: pœnitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei. ♦ Nunc ergo dic uiro Iuda, & habitatoribus Ierusalẽ, dicens, Hæc dicit Dominus, Ecce, ego fingo contra uos malum, & cogito contra uos cogitationem: ‖ reuertatur unusquisque a uia sua mala, & dirigite uias uestras, & studia uestra. ♦ Qui dixerunt, Desperauimus: post cogitationes enim nostras ibimus, & unusquisque prauitatem cordis sui mali facimus. ♦ Ideo hæc dicit Dominus, Interrogate Gentes, Quis audiuit talia horribilia, quæ fecit nimis uirgo Israel? ♦ Nunquid deficiet de petra agri nix Libani? aut euelli possunt aquæ erumpentes frigidæ, & defluentes? ♦ Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, & impingentes in uijs suis, in semitis seculi, ut ambularent per eas in itinere non trito: ♦ ‖ ut fieret terra eorum in desolationem, & in sibilum sempiternũ: omnis qui præterierit per eam, obstupescet & mouebit caput suum. ♦ Sicut uentus urõs dispergam eos coram inimico: dorsum, & non faciem ostẽdam eis in die perditionis eorum. ♦ Et dixerunt, Venite & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: uenite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad uniuersos sermones eius. ♦ Attende Domine ad me, & audi uocem aduersariorum meorum. ♦ Nunquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ? Recordare quod steterim in conspe-

Iuccendistis 3 Ms. *Hier.* II G. *Isai* 30. 2. 31. 1. *Isai.* 48. 7. *Isai.* 48. 6

Psal. 1. 3.

omnia 9 MS. *Hieron.* *super omnia* H. G. G. 1. Reg. 16. 7. *Psal.* 7. 10. *Sap.* 11. 20. *Apoc.* 2. 23.

Ier 49. 2. 50. 2

cu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis.
21 ✠ Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij, fiant uxores eorum absque liberis, & uiduæ: & uiri earum interficiantur morte: iuuenes eorum confodiantur gladio in prœlio. ✠ Audiatur
22 clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderũt foueam, ut caperent me, & laqueos abscondерunt pedibus meis. ✠ Tu autem Domine
23 scis omne consilium eorum aduersum me in mortem: ne propitieris iniquitati eorũ, & peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

CAP. XIX.

1 HÆc dicit Dominus, Vade, & accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi, & a senioribus sacerdotum: ✠ Et egredere ad uallem filij Ennom, quæ est iuxta introitum portæ fictilis: & prædicabis ibi uerba quæ ego loquar
2 ad te. ✠ Et dices, Audite uerbum Domini reges Iuda, & habitatores Ierusalem: hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, Ecce, ego inducam afflictionem super locum
3 istum: ita ut omnis qui audierit illam, tinniant aures eius: ✠ eo quòd dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum, & libauerunt in eo diis alienis, quos nescierũt ipsi, & patres eorum, & reges Iudæ: & repleuerunt locum istum sanguine innocentũ.
4 ✠ Et ædificauerunt excelsa Baalim ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum. ✠ Propterea ecce dies ueniunt, dicit Dominus: & nõ
5 uocabitur amplius locus iste, Topheth, & Vallis filij Ennom, sed Vallis occisionis. ✠ Et dissipabo consilium Iudæ, & Ierusalem in
6 loco isto: & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorũ, & in manu quærentium animas eorum: & dabo cadauera eorum escam uolatilibus cœli, & bestijs terræ. ✠ Et ponam ciuitatem hanc in stupo-
8 rem: & in sibilum: omnis qui prætereierit per eã, obstupescet, & sibilabit super uniuersam plagã eius. ✠ Et cibabo eos carnibus filiorum suorum, & carnibus filiarum suarũ:
9 & unusquisque carnem amici sui comedet in obsidione, & in angustia in qua concludet eos inimici eorum, & qui quærunt animas eorum. ✠ Et conteres lagunculam in
10 oculis uirorum qui ibunt tecum: ✠ Et dices
11 ad eos, Hæc dicit Dominus exercituum, Sic conteram populum istum, & ciuitatem istam, sicut conteritur uas figuli quod non potest ultra instaurari: & in Topheth sepelient, eo quòd non sit alius locus ad sepeliendum. ✠ Sic faciam loco huic, ait Do-
12 minus, & habitatoribus eius: & ponam ciuitatem istam sicut Topheth. ✠ Et erunt domus Ierusalem, & domus regum Iuda sicut
13 locus Topheth, immundæ: omnes domus, in quarum domatibus sacrificauerunt omni militiæ cæli, & libauerunt libamina diis alienis. ✠ Venit autem Ieremias de Topheth, quò miserat eum Dominus ad pro-
14 phetandum, & stetit in atrio domus Domini, & dixit ad omnem populum: ✠ Hæc di-
15 cit Dominus exercituum Deus Israel, Ecce, ego inducam super ciuitatem hãc, & super omnes urbes eius uniuersa mala quæ locutus sum aduersum eam: quoniam indurauerunt ceruicem suam, ut non audirent sermones meos.

CAP. XX.

1 ET audiuit Phasfur filius Emmer sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Ieremiam prophe-
2 tantem hæc uerba. ✠ Et percussit Phasfur Ieremiam prophetam, & misit eum in nerum, quod erat in porta Ben-iamin superiori, in domo Domini. ✠ Cumq; illuxisset in crastinum, eduxit Phasfur Ieremiam de nerũ. & dixit ad eum Ieremias, Non
3 Phasfur uocauit Dominus nomen tuum, sed pauorem undique. ✠ Quia hæc dicit Dominus, Ecce, ego dabo te in pauorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum suorum, & oculi tui uidebunt. & omnem Iudam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutiet eos gladio. ✠ Et dabo uni-
5 uersam substantiam ciuitatis huius, & omnem laborem eius, omneq; pretium, & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum: & diripient eos, & tollent, & ducent in Babylonem. ✠ Tu autem
6 Phasfur, & omnes habitatores domus tuæ ibitis in captiuitatem, & in Babylonem uenies, & ibi morieris: ibiq. sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetasti mendacium. ✠ Seduxisti me Domine, & seductus
7 sum: fortior me fuisti, & inualuisti: factus sum in derisum tota die, omnes subsannãt
8 me. ✠ Quia iam olim loquor, uociferans iniquitatem, & uastitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrũ, &
9 in derisum tota die. ✠ Et dixi, Non recordabor eius, neque loquar ultra in nomine illius. & factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, claususq. in ossibus meis:
10 & defeci, ferre non sustinens. ✠ Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu. Persequimini, & persequamur eum: ab omnibus uiris qui erant pacifici mei, & custodientes latus meum; si quo modo decipiatur, & prævaleamus aduersus eum, &
11 consequamur ultionem ex eo. ✠ Dominus autem mecũ est quasi bellator fortis: idcirco qui persequuntur me cadent, & infirmi erunt: confundentur uehementer, ✠ quia *Infr. 23.*
12 non intellexerunt opprobrium sempiter- *40.*
num quod numquam delebitur. ✠ Et tu Do- *Sup. 11:*
mine exercituum ✠ probator iusti, qui uides renes & cor: uideam quæso ultionem *20.17.10.*
13 tuã ex eis: tibi enim reuelaui causam meã. ✠ Cantate Domino, laudate Dominum: quia liberauit animam pauperis de manu ma-
14 lorum. ✠ Maledicta dies in qua natus sum: *Iob 3.2.*
15 dies in qua peperit me mater mea, non fit benedicta. ✠ Maledictus uir qui annunciauit patri meo, dicens, Natus est tibi puer masculus: & ouasi gaudio lætificauit eum.
16 ✠ Sit homo ille ut sunt ciuitates quas subuertit Dominus, & non pœnituit eum: audiat clamorem mane, & ululatum in tem-
17 pore meridiano: ✠ qui non me interfecit a uulua, ut fieret mihi mater mea sepulchrum, & uulua eius conceptus æternus: *Vl quia 3 MS. B. C.*
18 ✠ Quare de uulua egressus sum, ut uiderem laborem, & dolorem, & consumerentur in confusione dies mei?

CAP. XXI.

VErbum quod factum est ad Ieremiá a Domino quádo misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiæ, & Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, dicens, ✠ Interroga pro nobis Dominú, quia Nabuchodonosor rex Babylonis prœliatur aduersum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, & recedat a nobis. ✠ Et dixit Ieremias ad eos, Sic dicetis Sedeciæ: ✠ Hæc dicit Dominus Deus Israel, Ecce, ego conuertam uasa belli quæ in manibus uestris sunt, & quibus uos pugnatis aduersum regem Babylonis, & Chaldæos, qui obsident uos in circuitu murorum: & cogregabo ea in medio ciuitatis huius. ✠ Et debellabo ego uos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi. ✠Et percutiam habitatores ciuitatis huius: homines, & bestiæ pestilentia magna morientur. ✠ Et post hoc, ait Dominus, dabo Sedeciam regem Iuda, & seruos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in ciuitate hac a peste, & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu quærentium animam eorum: & percutiet eos in ore gladij, & non flectetur, neque parcet nec mi crebitur. ✠ Et ad populum hunc dices, Hæc dicit Dominus, Ecce, ego do coră uobis uiam uitæ, & uiam mortis. ✠ ‖ Qui habitauerit in urbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & trasfugerit ad Chaldæos, qui obsident uos, uiuet, & erit ei anima sua, quasi spolium. ✠ Posui enim faciem meam super ciuitatē hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exuret eam igni. ✠Et domui regis Iuda, Audite uerbum Domini, ✠ Domus Dauid, hæc dicit Dominus, ‖Iudicate mane iudicium, & eruite ui oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum uestrorum. ✠Ecce, ego ad te habitatricem uallis solidæ atque campestris, ait Dominus: qui dicitis, Quis percutiet nos? & quis ingredietur domos nostras? ✠Et uisitabo super uos iuxta fructum studiorum uestrorum, dicit Dominus: & succendā ignem in saltu eius: & deuorabit omnia in circuitu eius.

CAP. XXII.

HÆc dicit Dominus: Descende in domum regis Iuda, & loquēris ibi uerbum hoc, ✠ & dices, Audi uerbum Domini rex Iuda, qui sedes super solium Dauid: tu & serui tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. ✠ Hæc dicit Dominus, ‖Facite iudicium, & iustitiam: & liberate ui oppressum de manu calumniatoris: & aduenam, & pupillum, & uiduam nolite contristare, neque opprimatis iniquē: & sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto. ✠ Si enim facientes feceritis uerbum istud: ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere Dauid super thronum eius, & ascendentes currus, & equos, ipsi, & serui, & populus eorum. ✠ Quod si non audieritis uerba hæc: in memetipso iurauī, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc. ✠ Quia hęc dicit Dominus super domum regis Iuda, Galaad tu mihi caput Libani: si non posuero te solitudinem, urbes inhabitabiles. ✠ Et sanctificabo super te interficientem uirum & arma eius: & succident electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem. ✠ Et pertransibunt gētes multæ per ciuitatem hāc: & dicet unusquisque proximo suo, ‖ Quare fecit Dominus sic ciuitati huic grandi? ✠ Et respondebunt, Eo quòd dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adorauerint deos alienos, & seruierint eis. ✠Nolite flere mortuum, neque lugeatis super eum flete tu: plangite eum qui egreditur, quia non reuertetur ultra, nec uidebit terram nativitatis suæ. ✠ Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosiæ regem Iuda, qui regnauit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non reuertetur huc amplius: ✠ sed in loco ad quem transtuli eum, ibi morietur, & terram istam non uidebit amplius. ✠ Væ qui ædificat domum suam in iniustitia, & cœnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius non reddet ei. ✠ Qui dicit, Aedificabo mihi domum latam, & cœnacula spaciosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laqueria cedrina, pingitq. sinopide. ✠Nunquid regnabis, quoniam confers te cedro? pater tuus nunquid non comedit, & bibit, & fecit iudicium, & iustitiam tunc cum bene erat ei? ✠ Iudicauit causam pauperis, & egeni in bonum suum: nunquid non ideo quia cognouit me, dicit Dominus ✠ Tui uero oculi, & cor ad auaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad curſum mali operis. ✠ Propterea hæc dicit Dominus ad Ioacim filium Iosiæ regem Iuda, Non plangent eum, Væ frater, & uæ soror: non concrepabunt ei, Væ Domine, & uæ inclyte. ✠ Sepultura asini sepelietur, putrefactus, & proiectus extra portas Ierusalem? Ascende Libanum, & clama: & in Basan da uocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatores tui. ✠ Locutus sum ad te in abundantia tua dixisti, Non audiā: hæc est uia tua ab adolescentia tua, quia non audisti uocem meam. ✠Omnes pastores tuos pascet uentus, & amatores tui in captiuitatem ibunt: & tunc confunderis, & erubesces ab omni malitia tua. ✠Quę sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congemuisti cum uenissent tibi dolores, quasi dolores parturientis? ✠ Viuo ego, dicit Dominus: quia si fuerit Iechonias filius Ioacim regis Iuda, annulus in manu dextera mea, inde euellam eum. ✠Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu Chaldæorum. ✠ Et mittam te, & matrem tuam quæ genuit te, in terram alienam, in qua natī non estis, ibiq. moriemini: ✠ & in terram ad quam ipsi leuant animam suam, ut reuertantur illuc: non reuertentur. ✠ Nunquid uas fictile atque contritum uir iste Iechonias? nunquid uas absque omni uoluptate? quare abiecti sunt ipse, & semen eius, & proiecti in terram quam ignorauerunt?

Sup. 38.2

Inf. 12.3

Sup. 21. 12.

uerunt? ✠ Terra, terra, terra, audi sermonem Domini. ✠ Hæc dicit Dominus, Scribe uirum istum sterilem, uirum qui in diebus suis non proſperabitur: nec enim erit de semine eius uir qui ſedeat ſuper ſolium Dauid, & poteſtatem habeat ultra in Iuda. 29 30

CAP. XXIII.

Væ paſtoribus qui diſperdunt, & dilacerant gregem paſcuæ meæ, dicit Dominus. ✠ Ideo hæc dicit Dominus Deus Iſrael ad paſtores qui paſcunt populum meum, Vos diſperſiſtis gregem meum, & eieciſtis eos, & non uiſitaſtis eos: ecce, ego uiſitabo ſuper uos malitiam ſtudiorum ueſtrorum, ait Dominus. ✠ Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris, ad quas eiecero eos illuc: & conuertam eos ad ſuas: & creſcent, & multiplicabuntur. ✠ Et ſuſcitabo ſuper eos paſtores, & paſcent eos: * non formidabunt ultra, & non pauebunt: & nullus quæretur ex numero, dicit Dominus. ✠ ‖ Ecce, dies uenient, dicit Dominus: & ſuſcitabo Dauid germen iuſtũ: & regnabit rex, & ſapiens erit: & faciet iudicium, & iuſtitiam in terra. ✠ In diebus ^ illis ſaluabitur Iuda, & Iſrael habitabit confidenter: & hoc eſt nomen quod uocabunt eum, Dominus iuſtus noſter. ✠ ‖ propter hoc ^ ecce dies uenient, dicit Dominus, & non dicent ultra, Viuit Dominus, qui eduxit filios Iſrael de Terra Aegypti: ✠ Sed, ‖ Viuit Dominus qui eduxit, & adduxit ſemen domus Iſrael de Terra Aquilonis, & de cunctis terris ad quas eieceram eos illuc: & habitabunt in terra ſua. ✠ Ad prophetas, Contritum eſt cor meum in medio mei, contremuerunt omnia oſſa mea: factus ſũ quaſi uir ebrius, & quaſi homo madidus a uino, a facie Domini, & a facie uerborum ſanctorum eius. ✠ Quia ^ adulteris repleta eſt terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefactæ ſunt aruæ deſerti: factus eſt curſus eorum malus, & fortitudo eorum diſſimilis. ✠ Propheta namque, & ſacerdos polluti ſunt: & in domo mea inuenti malum eorum, ait Dominus. ✠ Idcirco uia eorum erit quaſi lubricum in tenebris: impellentur enim & corruent in ea: afferam enim ſuper eos malã, annum uiſitationis eorum, ait Dominus. ✠ Et in prophetis Samariæ uidi fatuitatem: & prophetabant in Baal, & decipiebant populum meum Iſrael. ✠ Et in prophetis Ieruſalem uidi ſimilitudinem ^ adulterantium, & iter mendacij: & confortauerunt manus peſſimorum, ut non cõuerteretur unuſquiſque a malitia ſua: facti ſunt mihi omnes ut Sodoma, & habitatores eius quaſi Gomorrha. ✠ Propterea hæc dicit Dominus exercituum ad prophetas, ‖ Ecce, ego cibabo eos abſinthio, & potabo eos felle: a prophetis enim Ieruſalem egreſſa eſt pollutio ſuper omnem terram. ✠ Hæc dicit Dominus exercituum, ‖ Nolite audire uerba prophetarum, qui prophetant uobis, & decipiunt uos: uiſionem cordis ſui loquuntur, non de ore Domini. ✠ Dicunt his qui blaſphemant me, Locutus eſt Dominus, ‖ Pax erit uobis: & omni qui ambulat in prauitate cordis ſui, dixerunt Non ueniet ſuper uos, malum. ✠ Quis enim affuit in conſilio Domini, & uidit, & audiuit ſermonem eius? quis conſiderauit uerbum illius, & audiuit? ✠ ‖ Ecce turbo Dominicæ indignationis ^ egredietur, & tempeſtas erumpens: ſuper caput impiorum ueniet. ✠ Non reuertetur furor Domini uſque dum faciat, & uſque dum compleat cogitationem cordis ſui: in nouiſſimis diebus intelligetis conſilium eius. ✠ ‖ Non mittebam prophetas, & ipſi currebant: non loquebar ad eos, & ipſi prophetabant. ✠ Si ſteciſſent in conſilio meo, & nota feciſſent uerba mea populo meo: auertiſſem utique eos a uia ſua mala, & a cogitationibus ſuis peſſimis. ✠ Putãſne Deus e uicino ego ſum, dicit Dominus? & non Deus de longe? ✠ Si occultabitur uir in abſconditis: & ego non uidebo eum, dicit Dominus? nunquid non cælum, & terram ego impleo, dicit Dominus? ✠ Audiui quæ dixerunt prophetæ, prophetantes in nomine meo mendacium, atque dicentes, Somniaui, ſomniaui. ✠ Vſquequo iſtud eſt in corde prophetarum uaticinantium mendacium, & prophetantium ſeductiones cordis ſui? ✠ Qui uolunt facere ut obliuiſcatur populus meus nominis mei propter ſomnia eorum quæ narrat unuſquiſque ad proximum ſuum: ſicut obliti ſunt patres eorum nominis mei propter Baal. ✠ propheta qui habet ſomnium, narret ſomnium: & qui habet ſermonem meum, loquatur ſermonem meum uere: quid paleis ad triticum, dicit Dominus? ✠ Nunquid non uerba mea ſunt quaſi ignis, dicit Dominus: & quaſi malleus conterens petram? ✠ Propterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui furantur uerba mea unuſquiſque a proximo ſuo. ✠ Ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui aſſumunt linguas ſuas, & aiunt, Dicit Dominus. ✠ Ecce ego ad prophetas ſomniantes mendacium, ait Dominus, qui narrauerunt ea, & ſeduxerunt populum meum in mendacio ſuo, & in miraculis ſuis: cum ego non miſiſſem eos, nec mandaſſem eis, qui nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus. ✠ Si igitur interrogauerit te populus iſte, uel propheta, aut ſacerdos, dicens, Quod eſt onus Domini? dices ad eos, Vt quid uobis onus? proiiciam quippe uos, dicit Dominus. ✠ Et propheta, & ſacerdos, & populus qui dicit, Onus Domini: uiſitabo ſuper uirum illum, & ſuper domum eius. ✠ Hæc dicetis unuſquiſq; ad proximum, & ad fratrem ſuum, Quid reſpondit Dominus? Et quid locutus eſt Dominus? ✠ Et onus Domini ultra non memorabitur: quia onus erit unicuique ſermo ſuus: & peruertiſtis uerba Dei uiuentis, Domini exercituum Dei noſtri. ✠ Hæc dices ad prophetam, Quid reſpondit tibi Dominus? & quid locutus eſt Dominus? ✠ Si autem onus Domini dixeritis: propter hoc hæc dicit Dominus, Quia dixiſtis ſermonem iſtum, Onus Domini: & miſi ad uos, dicens, Nolite dicere Onus Domini: ✠ Propterea ecce ego tollam uos portans, & derelinquam uos, & ciuitatem quam dedi uobis, & patribus ueſtris a facie mea. ✠ ‖ Et dabo uos in opprobrium ſempiternum, & in ignominiam æternam, quæ nunquam obliuione delebitur. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

Exod. 13. 3. 34. 2.

* & 1 Ms. H. G. C. Iſai. 42. 40. 11. 45. 8.

Infr. 33. 14.

Exo. 34. 11. 24. Dan. 9. 24. Ioh. 1. 45.

^ illius 1 Ms. H. G. C.

Sup. 16. 14. Deu. 33. 28.

^ adulteris Ms. Textus ſequens conformis eſt R. Hier. H. G. & C.

^ Ms. R. Hier. H. G. C.

^ adulterium 15 Ms. Hier.

Sup. 9. 15.

Infr. 27. 9. 29. 8.

Sup. 5. 12 14. 13.

Infr. 30. 14.

^ egredietur 6 Ms. G. C.

Sup. 14. 14. Infr. 27. 15. & 29 9.

Sup. 20. 11.

CAP. XXIIII.

Ostendit mihi Dominus: & ecce duo 1
calathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniã filium Ioacim regẽ Iuda, & principes eius, & fabrum, & inclusorem de Ierusalem, & adduxit eos in Babylonem. ✠ Calathus unus, ficus bonas habebat nimis: ut solent ficus esse primi temporis. & calathus unus, ficus habebat malas nimis, quæ comedi non poterant, eo quòd essent malæ. ✠ Et 3
dixit Dominus ad me, Quid tu vides Ieremia? Et dixi, Ficus, ficus bonas, bonas ualde: & malas, malas ualde: quæ comedi non possunt, eo quòd sint malæ. ✠ Et 4
factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✠ Hæc dicit Dominus Deus Israel, Sicut ficus hæ bonæ: sic cognoscam transmigrationem Iuda, quam emisi de loco isto in Terram Chaldæorum, in bonum. ✠ Et po- 6
nam oculos meos super eos ad placãdum: & reducam eos in terram hanc: & ædificabo eos, & non destruam: & plantabo eos, & non euellam. ✠ Et dabo eis cor, ut sciant 7
Inf.21.33 me, quia ego sum Dominus: ‖ & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum: quia reuertentur ad me in toto corde suo. ✠ ‖ Et 8
Inf.29.17 sicut ficus pessimæ, quæ comedi non possunt, eo quòd sint malæ: hæc dicit Dominus, sic dabo Sedeciam regem Iuda, & principes eius, & reliquos de Ierusalem, qui remanserunt in urbe hac, & qui habitant in Terra - Ægypti. ✠ Et dabo eos in uexatio- 9
nem, afflictionemq. omnibus regnis terræ in opprobrium, & in parabolam, & in prouerbium, & in maledictionem in uniuersis
Inf.29.17 locis ad quæ eiecti eos. ✠ ‖ Et mittam in eis 10
gladium, & famem, & pestem: donec consumantur de terra, quam dedi eis, & patribus eorum. CAP. XXV.

VErbum quod factum est ad Ieremiã 1
de omni populo Iudę in anno quarto Ioacim filij Iosiæ regis Iuda, ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis.) ✠ Quod locutus est Ieremias 2
propheta ad omnem populum Iuda, & ad uniuersos habitatores Ierusalem, dicens, ✠ A tertiodecimo anno Iosiæ filij Amon re- 3
gis Iuda usque ad diem hanc: iste tertius, & uicesimus annus, factum est uerbum Domini ad me, & locutus sum ad uos de nocte consurgens, & loquens: & non audistis.
✠ Et misit Dominus ad uos omnes seruos 4
suos prophetas, consurgens diluculo, mittens: & non audistis, neque inclinastis aures uestras, ut audiretis, ✠ cum dice- 5
rent, ‖ Reuertimini unusquisque a uia sua mala, & a pessimis cogitationibus uestris: & habitabitis in terra quam dedit Dominus uobis, & patribus uestris a seculo, & usque in seculum. ✠ Et nolite ire post deos 6
alienos, ut seruatis eis, adoretisq. eos: neq; me ad iracundiam prouocetis in operibus manuum uestrarum, & non affligam uos.
✠ Et non audistis me, dicit Dominus, ut me 7
ad iracundiam prouocaretis in operibus manuum uestrarum in malum uestrum.
✠ Propterea hæc dicit Dominus exercituũ, 8
Pro eo quòd non audistis uerba mea, ✠ ecce ego mittam, & assumam uniuersas cognationes Aquilonis, ait Dominus, & Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & adducam eos super terram istã, & super habitatores eius, & super omnes nationes quæ in circuitu illius sunt: & interficiam eos, & ponam eos in stuporem, & in sibilum, & in solitudines sempiternas. 10
✠ Perdamq. ex eis uocem gaudij & uocem lætitiæ, uocem sponsi & uocem sponsæ, uocem molæ, & lumen lucernæ. ✠ Et 11
erit uniuersa terra hęc in solitudinem, & in stuporem: & seruient omnes gentes istę regi Babylonis septuaginta annis. ✠ Cumq. 12
impleti fuerint septuaginta anni, uisitabo super regem Babylonis, & super gentem illam, dicit Dominus, iniquitatem eorum, & super terram Chaldæorum: & ponam il- 13
lam in solitudines sempiternas. ✠ Et adducam super terram illam omnia uerba mea quæ locutus sum contra eam, omne quod scriptum est in libro isto, quæcunque prophetauit Ieremias aduersum omnes gen- 14
tes. ✠ Quia seruierunt eis cum essent gentes multæ, & reges magni: & reddam eis secundum opera eorum, & secundum facta manuum suarum. ✠ Quia sic dicit Do- 15
minus exercituum Deus Israel, Sume calicem uini furoris huius de manu mea: & propinabis de illo cunctis gẽtibus ad quas ego mittam te. ✠ Et bibent, & turbabun- 16
tur, & insanient a facie gladij, quem ego mittam inter eos. ✠ Et accepi caliceni de 17
manu Domini, & propinaui cunctis gentibus ad quas misit me Dominus: ✠ Ierusalem, & ciuitatibus Iuda, & regibus eius, & principibus eius: ut darem eos in solitudinem, & in stuporem, & in sibilum, & in 18
maledictionem, sicut est dies ista: ✠ Pharaoni regi Aegypti, & seruis eius, & principibus eius, & omni populo eius, ✠ & 19
uniuersis generaliter: cunctis regibus terræ Ausitidis, & cunctis regibus terræ Philisthiim, & Ascalonis, & Gazæ, & 20
Accaron, & reliquijs Azoti, ✠ & Idumææ, & Moab, & filijs Ammon: ✠ Et cunctis 21
regibus Tyri, & uniuersis regibus Sidõnis: & regibus terræ insulatum qui sunt trans mare. ✠ Et Dedan, & Thema, & 22
Buz, & uniuersis qui attonsi sunt in comam. ✠ Et cunctis regibus Arabiæ, & cunctis regibus Occidentis, qui habitant in 23
deserto. ✠ Et cunctis regibus Zambri, & cunctis regibus Elam, & cunctis regibus 24
Medorum: ✠ cunctis quoque regibus Aquilonis de prope, & de longe, unicuique contra fratrem suum: & omnibus regnis terræ, quæ super faciem eius sunt: & rex Sesach bibet post eos. ✠ & dices ad eos, Hæc 25
4.Reg.17.13. Sup.18.11. Inf.25.5 35.15. dicit Dominus exercituum Deus Israel, Bibite, & inebriamini, & uomite: & cadite, neque surgatis, a facie gladij quem ego mittam inter uos. ✠ Cumq. noluerint 26
accipere calicem de manu tua ut bibant, dices ad eos, Hęc dicit Dominus exercituum, 27
1.Pet.4.17. Bibentes bibetis: ✠ quia ecce, in ciuitate in qua inuocatum est nomen meum, ego incipiã affligere, & uos quasi innocentes, & immunes scritis. non eritis immunes, gladium enim ego uoco super omnes habitatores terræ, dicit Dominus exercituũ. ✠ Et tu pro- 28
phetabis ad eos omnia uerba hæc, & dices ad illos: ‖ Dominus de excelso rugiet, & de habitaculo sancto suo dabit uocem suã: ru- 29
Ioel 3.16 Amos 1.2 giens 30

Dan.9. Inf.26 & 29.10 2.Par.36.22. 2.Esd.1 & 6.3. Is.13.14 & 21. Ier.50. & 51.24.

gens fugiet uper decretum fuum: celeuitum: quam calcantium concinetur aduerfus omnes habitatores terræ. ✝ Peruenit fonitus ufque ad extremu terræ: Quia iudicii Domino cum gentibus: iudicatur ipfe cum omni carne, impios tradidit gladio, dicit Dominus. ✝ Hæc dicit Dominus exercituũ, Ecce, afflictio egredietur de gente in gentem: & turbo magnus egredietur a fummitatibus terræ. ✝ Et erunt interfecti Domini in die illa a fummo terræ ufque ad fummum eius: non plangentur, & nó colligentur, neque fepelientur: in ſterquilinium fuper faciem terræ iacebunt. ✝ Vlulate paſtores, & clamate: & aſpergite uos cinere optimates gregis: quia completi ſunt dies ueſtri, ut interficiamini: & diſſipationes ueſtræ, & cadetis quaſi uaſa pretioſa. ✝ Et peribit fuga a paſtoribus, & ſalnatio ab optimatibus gregis. ✝ Vox clamoris paſtorum, & ululatus optimatum gregis: quia uaſtauit Dominus paſcua eorum. ✝ Et conticuerunt atua pacis a facie iræ furoris Domini. ✝ Dereliquit quaſi leo umbraculum ſuum, quia facta eſt terra eorum in deſolationem a facie iræ columbæ, & a facie iræ furoris Domini.

CAP. XXVI.

IN principio regni Ioacim filij Ioſiæ regis Iuda, factum eſt uerbum iſtud a Domino, dicens: ✝ Hæc dicit Dominus, Sta in atrio domus Domini, & loqueris ad omnes ciuitates Iuda, de quibus ueniunt, vt adorent in domo Domini, uniuerſos ſermones quos ego mandaui tibi, ut loquaris ad eos: noli ſubtrahere uerbum, ✝ ſi forte audiant, & conuertantur vnuſquiſque a uia ſua mala, & pœniteat me mali quod cogito facere eis propter malitiam ſtudiorum eorum. ✝ Et dices ad eos, Hæc dicit Dominus, Si non audieritis me, ut ambuletis in lege mea quam dedi uobis: ✝ ut audiatis ſermones ſeruorum meorum Prophetarum, quos ego miſi ad uos de nocte conſurgens, & dirigens, & non audiſtis: ✝ ‖ Dabo domum iſtam ſicut Silo, & urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terræ. ✝ Et audierunt ſacerdotes, & prophetæ, & omnis populus Ieremiam loquentem uerba hæc in domo Domini. ✝ Cumq. compleſſet Ieremias loquens omnia quæ præceperat ei Dominus, ut loqueretur ad uniuerſum populum: apprehenderunt eum ſacerdotes, & prophetæ, & omnis populus, dicens. Morte morieris. ✝ Quare prophetauit in nomine Domini, dicens, Sicut Silo erit domus hæc: & urbs iſta deſolabitur; eo quòd non ſit habitator: Et congregatus eſt omnis populus aduerſus Ieremiam in domo Domini. ✝ Et audierunt principes Iuda verba hæc: & aſcenderunt de domo regis in domum Domini, & ſederunt in introitu portæ domus Domini nouæ. ✝ Et locuti ſunt ſacerdotes & prophetæ ad principes, & ad omnem populum, dicentes, Iudicium mortis eſt uiro huic: quia prophetauit aduerſus ciuitatem iſtam, ſicut audiſtis auribus ueſtris. ✝ Et ait Ieremias ad omnes principes, & ad uniuerſum populum, dicens, ‖ Dominus miſit me, ut prophetarem ad domum iſtam, & ad ciuitatem hãc omnia uerba quę audiſtis. ✝ ‖ Nũc ergo bonas facite uias veſtras, & ſtudia ueſtra, & audite uocem Domini Dei ueſtri: & pœnitebit Dominum mali quod locutus eſt aduerſum uos. ✝ Ego autem ecce in manibus ueſtris ſum: facite mihi quod bonũ, & rectum eſt in oculis ueſtris: ✝ Verumtamen ſcitote & cognoſcite quod ſi occideritis me, ſanguinem innocentem tradetis contra uoſmetipſos, & contra ciuitatem iſtam, & habitatores eius. In ueritate enim miſit me Dominus ad uos, ut loquerer in auribus ueſtris omnia uerba hæc. ✝ Et dixerunt principes, & omnis populus ad ſacerdotes, & ad prophetas, Non eſt uiro huic iudicium mortis: quia in nomine Domini Dei noſtri locutus eſt ad nos. ✝ Surrexerunt ergo uiri de ſenioribus terræ: & dixerunt ad omnem cœtum populi, loquẽtes: ✝ Michæas de Morafthi fuit propheta in diebus Exechiæ regis Iuda, & ait ad omnem populum Iudæ, dicens, Hæc dicit Dominus exercituum: ‖ Sion quaſi ager arabitur: & Ieruſalem in aceruum lapidum erit: & mons domus * in excelſa ſyluarum. ✝ Nunquid morte condemnauit eum Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda? nunquid nõ timuerunt Dominum, & deprecati ſunt faciem Domini: & pœnituit Dominum malı quod locutus fuerat aduerſum eos? Itaque \\ nos facimus' maluni grande contra animas noſtras. ✝ Fuit quoque uir prophetans in nomine Domini Vrias filius Semei de Chariath-iarim: & propheravit aduerſus ciuitatem iſtam, & aduerſus terram hanc, iuxta omnia uerba Ieremiæ. ✝ Et audiuit rex Ioacim, & omnes potentes, & principes eius uerba hæc: & quæſiuit rex interficere eum. Et audiuit Vrias, & timuit, fugitq., & ingreſſus eſt Ægyptum. ✝ Et miſit rex Ioacim uiros in Aegyptum, Elnathan filium Achobor, & uiros cum eo in Aegyptum. ✝ Et eduxerunt Vriam de Aegypto: & adduxerunt eum ad regem Ioacim, & percuſſit eum gladio: & proiecit cadauer eius in ſepulchris vulgi ignobilis. ✝ Igitur manus Ahicam filij Saphan fuit cum Ieremia, ut non traderetur in manus populi, & interficerent eum.

CAP. XXVII.

IN principio regni Ioacim filij Ioſiæ regis Iuda, factum eſt uerbum iſtud ad Ieremiam a Domino, dicens, ✝ Hæc dicit Dominus ad me, Fac tibi uincula, & catenas: & pones eas in collo tuo. ✝ Et mittes eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiorum Ammon, & ad regẽ Tyri, & ad regem Sidonis: in manu nunciorũ qui uenerunt Ieruſalem ad Sedeciam regẽ Iuda. ✝ Et præcipies eis ut ad dominos ſuos loquantur, Hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael, Hæc dicetis ad dominos ueſtros, ✝ Ego feci terram, & homines, & iumenta, quæ ſunt ſuper faciem terræ, in fortitudine mea magna, & in brachio meo extento: & dedi eam ei qui placuit in oculis meis. ✝ Et nunc itaque ego dedi omnes terras iſtas in manu Nabuchodonoſor regis Babylonis ſerui mei: inſuper & beſtias agri dedi ei, ut ſeruiãt illi. ✝ Et ſeruiẽt ei omnes gẽtes, & filio eius, & filio filij eius: donec ueniat tempus terræ eius & ipſius: & ſeruiẽt ei gentes multæ & reges magni, ✝ Gens

1. Reg. 4. 2. 10.

Sup. 25. 12. 2. Par. 36 22. 1. Eſd. 1. 1 & 6. 3. 3. Eſd. 1. 37. & 2. 1 & 6. 14. Sup. 7. 3.

Mich. 3 13. *Domi M 3 9. */amba rij C.

\\ non ſa ccamus M 8.

buchodonosor regi Babylonis, & quicunque non curuauerit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, & in fame, & in pelte uisitabo super gentem illam, ait Dominus: donec cōsumam eos in manu eius.

Sup. 23. 16. Inf. 29. 8. ¶ Vos ergo nolite audire prophetas uestros 9 & diuinos, & somniatores, & augures, & maleficos qui dicunt uobis, Non seruietis regi Babylonis. ✠ Quia mendacium prophetant uobis: ut longe uos faciant de terra uestra, & eiiciant uos & pereatis. ✠ Porro 10 gens quæ subiecerit cernicem suam sub iugo regis Babylonis, & seruierit ei, dimittā eam in terra sua, dicit Dominus: & colet eam, & habitabit in ea. ✠ Et ad Sedeciam re- 11 gem Iuda locutus sum secundum omnia uerba hæc, dicens, Subiicite colla uestra sub iugo regis Babylonis, & seruite ei, & populo eius, & uiuetis. ✠ Quare moriemini tu, 12 & populus tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dominus ad gentem quæ seruire noluerit regi Babylonis? ✠ Nolite 13 audire uerba prophetarum dicentium uobis, Non seruietis regi Babylonis: quia mēdacium ipsi loquuntur uobis. ✠ ¶ Quia 14

Sup. 14. 14. 23. 21. 29. 9. non misi eos, ait Dominus: & ipsi prophetant in nomine meo mendaciter: ut eiiciant uos, & pereatis tam uos, quàm prophetæ qui uaticinantur uobis. ✠ Et ad sa- 15 cerdotes, & ad populū istum locutus sum, dicens, Hæc dicit Dominus, Nolite audire uerba prophetarum uestrorum, qui prophetant uobis, dicentes, Ecce, uasa * Domini reuertentur de Babylone nunc cito, mendacium enim prophetant uobis. ✠ Nolite 16 ergo audire eos, sed seruite regi Babylonis, ut uiuatis. quare datur hæc ciuitas in solitudinem? ✠ Et si prophetæ sunt, & est ver- 17 bum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, ut non ueniant uasa quæ derelicta fuerant in domo Domini, & in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in Babylonem. ✠ Quia hæc dicit Dominus exerci- 18 tuum ¶ ad columnas, & ad mare, & ad bases, & ad reliqua uasorum, quæ remanserunt in ciuitate hac: ✠ quæ non tulit Na- 19 buchodonosor rex Babylonis, ¶ cum transferret Iechoniam filium Ioacim regem Iuda de Ierusalem in Babylonem, & omnes optimates Iuda, & Ierusalem. ✠ Quia hæc 20 dicit Dominus exercituum Deus Israel ad uasa quæ derelicta sunt in domo Domini, & in domo regis Iuda, & Ierusalem: ¶ In 21 Babylonem transferentur, & ibi erunt usque ad diem uisitationis suæ, dicit Dominus: & afferri faciā ea, & restituam in locum istum.

4. Reg. 25. 13. 4. Reg. 24. 16. 4. Reg. 25. 13.

CAP. XXVIII.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedeciæ regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur propheta de Gabaon, in domo Domini coram sacerdotibus, & omni populo, dicens, ✠ Hæc dicit 1 2 Dominus exercituum Deus Israel, Contrīui iugum regis Babylonis. ✠ Adhuc duo anni dierum, & ego referri faciam ad locum istum omnia uasa domus Domini quæ tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, & transtulit ea in Babylonem. ✠ Et Ie- 3 4 choniam filium Ioacim regem Iuda, & omnem transmigrationem Iudæ, qui in-

ad locum istum, ait Dominus: conteram enim iugum regis Babylonis. ✠ Et dixit Ie- 5 remias propheta ad Hananiam prophetā in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi qui stabat in domo Domini. ✠ & ait Ie- 6 remias propheta, Amen, sic faciat Dominus: suscitet Dominus uerba tua quæ prophetasti: ut referantur uasa in domū Domini, & omnis transmigratio de Babylone ad locum istum. ✠ Verumtamen audi 7 uerbum hoc quod ego loquor in auribus tuis, & in auribus uniuersi populi. ✠ Prophetæ qui fuerunt ante me, & ante te ab 8 initio, & prophetauerunt super terras multas, & super regna magna de prœlio, & de afflictione, & de fame. ✠ Propheta qui uaticinatus est pacem: cum uenerit uerbum 9 eius, scietur propheta quem misit Dominus in ueritate. ✠ Et tulit Hananias pro- 10 pheta catenam de collo Ieremiæ prophetæ, & confregit eam. ✠ Et ait Hananias in 11 conspectu omnis populi, dicens, Hæc dicit Dominus, Sic cōfringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium. ✠ Et 12 abiit Ieremias propheta in uiam suam. Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam, postquam confregit Hananias propheta catenam de collo Ieremiæ prophetæ, dicens, ✠ Vade, & dices Hananiæ, Hæc di- 13 cit Dominus, Catenas ligneas contriuisti: & facies pro eis catenas ferreas. ✠ Quia hæc 14 dicit Dominus exercituum Deus Israel, Iugum ferreum posui super collum cunctarum Gentium istarum, ut seruiant Nabuchodonosor regi Babylonis, & seruient ei: 15 insuper & bestias terræ dedi ei. ✠ Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam, Audi Hanania: non misit te Dominus, & tu confidere fecisti populum istum 16 in mendacio. ✠ Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce, ego mittam te a facie terræ: hoc anno morieris: aduersum enim Dominum locutus es. ✠ Et mortuus est Hananias pro- 17 pheta in anno illo, mense septimo.

CAP. XXIX.

1 ET hæc sunt uerba libri * quæ misit Ieremias propheta de Ierusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, & ad sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem populum quem traduxerat Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylonem: 2 ✠ postquam egressus est Iechonias rex, & domina, & eunuchi, & principes Iuda, & Ierusalem, & faber, & inclusor de Ierusalem: 3 ✠ in manu Elasa filij Saphan, & Gamariæ filij Helciæ, quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem, dicens, ✠ Hæc dicit Do- 4 minus exercituum Deus Israel omni transmigrationi quam transtuli de Ierusalem in Babylonem, ✠ Ædificate domos, & habitate: & plantate hortos: & comedite fru- 5 ctum eorum. ✠ Accipite uxores, & generate filios & filias: & date filijs uestris uxores, & filias uestras date uiris, & pariant filios & filias: & multiplicamini ibi, & nolite 6 esse pauci numero. ✠ Et quærite pacem ciuitatis ad quam transmigrare uos feci: & orate pro ea ad Dominum: quia in pace 7 illius erit pax uobis. ✠ Hæc enim dicit Do- 8

* quem ? MS. Hier. Iunius ster Textus reddidera mus C.

minus

minus exercituum Deus Israel: ‖ Non uos seducant prophetæ uestri qui sunt in medio uestrum, & diuini uestri: & ne attendatis ad somnia uestra quæ uos somniatis: 9
✠ Quia falso ipsi prophetant uobis in nomine meo: & non misi eos, dicit Dominus. 10
✠ ‖ Quia hæc dicit Dominus, Cum cœperint impleri in Babylone septuaginta anni, uisitabo uos: & suscitabo super uos uerbum meum bonum, ut reducam uos ad locum istum. ✠ Ego enim scio cogitationes, quas ego cogito super uos, ait Dominus: cogitationes pacis, & non afflictionis, ut dé uobis finem & patientiam. ✠ Et inuocabitis me, & ibitis: & orabitis me, & ego exaudiam uos. ✠ Quæretis me, & inuenietis: cum quæsieritis me in toto corde uestro. 11 12 13
✠ Et inueniar a uobis, ait Dominus: & reducam captiuitatem uestram: & congregabo uos de uniuersis gentibus, & de cunctis locis ad quę expuli uos, dicit Dominus: & reuerti uos faciam de loco ad quē transmigrare uos feci. ✠ Quia dixistis, ✠✠ Suscitabit nobis Dominus prophetas in Babylone: ✠ Quia hæc dicit Dominus ad regem qui sedet super solium Dauid, & ad omnem populum habitatorem urbis huius, ad fratres uestros, qui non sunt egressi uobiscum in transmigrationem: ✠ Hæc dicit Dominus exercituum, ‖ Ecce, mittam in eos gladium, & famem, & pestem: ‖ & ponam eos quasi ficus malas quæ comedi non possunt, eo quòd pessimæ sint. ✠ Et persequar eos in gladio, & in fame, & in pestilentia: & dabo eos in uexationem uniuersis regnis terræ, in maledictionem, & in stuporem, & in sibilum, & in opprobrium cunctis Gentibus ad quas ego eieci eos: ✠ Eo quòd non audierint uerba mea, dicit Dominus: quæ misi ad eos per seruos meos prophetas de nocte consurgens & mittens, & non audistis, dicit Dominus. ✠ Vos ergo audite uerbum Domini omnis transmigratio, quam emisi de Ierusalem in Babylonem: ✠ Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel ad Achab filium Colię, & ad Sedeciam filium Maasiæ, qui prophetant uobis in nomine meo mendaciter. Ecce, ego tradam eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis: & percutiet eos in oculis uestris. ✠ Et assumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iudæ quæ est in Babylone, dicentium, Ponat te Dominus sicut Sedeciam, & sicut Achab quos frixit rex Babylonis in igne. ✠ pro eo quòd fecerint stultitiam in Israel, & mœchati sunt in uxores amicorum suorum, & locuti sunt uerbum in nomine meo mendaciter quod non mandaui eis. ego sum iudex & testis dicit Dominus. ✠ Et ad Semeian Nehelamiten dices: ✠ Hęc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, Pro eo quòd misisti in nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Ierusalem, & ad Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, & ad uniuersos sacerdotes, dicens, ✠ Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiade sacerdote: ut sis dux in domo Domini super omnem uirum arreptitium, & prophetantem, ut mittas eum in nerum & in carcerem. ✠ Et nunc quare non increpasti Ieremiam Anathothiten qui prophetat uobis? ✠ Quia super hoc misit, in Babylonem ad nos, dicens, Longum est: ædificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructus eorum. ✠ Legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Ieremiæ prophetæ. ✠ Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam, dicens: ✠ Mitte ad omnem transmigrationem, dicens, Hæc dicit Dominus ad Semeian Nehelamiten: Pro eo quòd prophetauit uobis Semeias, & ego non misi eum: & fecit uos confidere in mendacio: ✠ idcirco hæc dicit Dominus, Ecce, ego uisitabo super Semeian Nehelamiten, & super semen eius: non erit ei uir sedens in medio populi huius, & non uidebit bonum quod ego faciā populo meo, ait Dominus, quia prævaricationem locutus est aduersus Dominum.

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

CAP. XXX.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

HOc uerbum quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens: ✠ Hęc dicit Dominus Deus Israel, dicens: Scribe tibi omnia uerba quę locutus sum ad te, in libro. ✠ Ecce enim dies ueniunt, dicit Dominus, & conuertam conuersionem populi mei Israel, & Iuda, ait Dominus: & conuertam eos ad terrā quā dedi patribus eorum, & possidebunt eam. ✠ Et hæc uerba quæ locutus est Dominus ad Israel & ad Iudam: ✠ Quoniam hæc dicit Dominus, Vocem terroris audiuimus: formido, & non est pax. ✠ Interrogate, & uidete si generat masculus: quare ergo uidi omnis uiri manum super lumbum suū, quasi parturientis, & conuersæ sunt uniuersæ facies in aurugínem? ✠ ‖ Væ, quia magna dies illa, nec est similis eius: tempusq. tribulationis est Iacob, & ex ipsa saluabitur. ✠ Et erit in die illa, ait Dominus exercituum: conteram iugum eius de collo tuo, & uincula eius dirumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni: ✠ sed seruient Domino Deo suo, & Dauid regi suo quem suscitabo eis. ✠ ‖ Tu ergo noli timeas serue meus Iacob, ait Dominus, neque paueas Israel: quia ecce ego saluabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captiuitatis eorum: & reuertetur Iacob, & quiescet, & cunctis affluet bonis, & nō erit qui formidet: ✠ Quoniam tecum ego sum, ait Dominus, ut saluem te. & ciam enim consummationem in cunctis Gentibus in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationem: sed castigabo te in iudicio, ut non uideatis tibi innoxius. ✠ Quia hæc dicit Dominus: Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua. ✠ Non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum: curationum utilitas non est tibi. ✠ Omnes amatores tui obliti sunt tui, teq. non quærent. ‖ plaga enim inimici percussi te castigatione crudeli: ‖ propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua. ✠ ‖ Quid clamas super contritione tua: insanabilis est dolor tuus ‖ propter multitudinem iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. ✠ Propterea omnes qui comedunt te, deuorabuntur: & uniuersi hostes tui in captiuitatem ducentur: & qui te uastant, uastabūtur, cunctosq. prædatores tuos dabo in prædam. ✠ Obducam enim cicatricem tibi. & a uulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus. Quia

Sup. 14. & 3. 23. 16 27. 9.

-R. H. C. Addiuntur autē M 8. & G.

Sup. 25. 12. & 26. 22.

2. Par. 36 21. 1. Esd. 1. 1. Dan 9. 2.

3. Esd. 1. 47.

✠✠ Suscitauit 1 M 8. H. G. C.

Sup. 24. 10.

Sup. 24. 8

Ioel 2. 2. 11.

Amos 5. 18.

Soph. 1. 15

Isa. 13. 6

Isai. 43. 1 44. 2.

Luc. 1. 70

Sup. 23. 19.

Sup. 13. 22.

Sup. 15. 18.

Sup. 13. 22.

electam uocauerunt te Sion, Hæc est quæ
non habebat requirentem. ✠ Hæc dicit Do- 18
minus, Ecce, ego conuertam conuersio-
nem tabernaculorum Iacob, & tectis eius
miserebor, & ædificabitur ciuitas in excel-
so suo, & templum iuxta ordinem suum
fundabitur. ✠ Et egredietur de eis laus, 19
voxq. ludentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur. ✠ Et erunt filij eius sicut a 20
principio, & cœtus eius coram me permanebit: & uisitabo aduersum omnes qui tribulant eum. ✠ Et erit dux eius ex eo: & 21
princeps de medio eius producetur: & applicabo eum, & accedet ad me. quis enim iste est, qui applicet cor suum, ut appropinquet mihi, ait Dominus? ✠ Et eritis 22
mihi in populum, & ego ero uobis in Deū.
✠ Ecce, turbo Domini, furor egrediens 23
procella ruens: in capite impiorum conquiescet. ✠ Non auertet iram indigna- 24
tionis Dominus: donec faciat, & compleat cogitationem cordis sui. in nouissimo dierum intelligetis ea.

CAP. XXXI.

IN tempore illo, dicit Dominus, Ero 1
Deus uniuersis cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. ✠ Hæc di- 2
cit Dominus, Inuenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladium: uadet ad requiem suam Israel. ✠ Longe Dominus 3
apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, miserans. ✠ Rur- 4
sumq. ædificabo te, & ædificaberis uirgo Israel: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro ludentium. ✠ Adhuc 5
plantabis uineas in montibus Samariæ: plantabunt plantantes, & donec tempus ueniat, non uindemiabunt: ✠ Quia erit 6
dies in qua clamabunt custodes * in monte Ephraim, ‖ Surgite, & ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum. ✠ Quia hæc 7
dicit Dominus, Exultate in lætitia Iacob, & hinnite contra caput Gentium: personate, & canite, & dicite: Salua Domine populū tuum reliquias Israel. ✠ Ecce, ego adducam 8
eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extremis terræ: in eis quos etiam cæcus & claudus, & prægnans & pariens simul, cœtus magnus reuertentium huc. ✠ In fle- 9
tu uenient: & in ✠ misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarū in uia recta, & nō impingent in ea: quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. ✠ Audite uerbum Domi- 10
ni Gentes, & annunciate in insulis quę procul sunt, & dicite, Qui dispersit Israel, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum. ✠ Redemit enim Do- 11
minus Iacob, & liberabit eum de manu potentioris. ✠ Et uenient, & laudabunt in 12
monte Sion: & confluent ad bona Domini super frumento, & uino, & oleo, & fœtu pecorum, & armentorum: eritq. anima eorum quasi hortus irriguus, & ultra non esurient. ✠ Tunc lætabitur uirgo in choro, 13
iuuenes & senes simul: & conuertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo a dolore suo. ✠ Et im- 14
briabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus. ✠ Hæc dicit Dominus, ‖ Vox in 15

excelso audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorantis filios suos: & noluit consolari super eis, quia non sunt. ✠ Hæc 16
dicit Dominus, Quiescat uox tua a planctu, & oculi tui a lachrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus, & reuertentur de terra inimici. ✠ Et est spes nouissimis 17
tuis, ait Dominus, & reuertentur filij ad terminos suos. ✠ Audiens audiui Ephraim tristantem, Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuuenculus indomitus, conuerte me, & cōuertar: quia tu Dominus Deus meus. 18
✠ Postquam enim conuertisti me, egi pœnitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussi femur meum. Cōfusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. ✠ Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. 19
Idcirco conturbata sunt uiscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus. ✠ Statue tibi speculam, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in uiam rectam, in qua ambulasti: reuertere uirgo Israel, reuertere ad ciuitates tuas istas. ✠ Vsquequo 20
delicijs dissoluēris filia uaga? quia creauit Dominus nouum super terram: FOEMINA CIRCVNDABIT VIRVM. ✠ Hæc dicit Dñs 21
exercituum Deus Israel, Adhuc dicent uerbum istud in terra Iuda, & in urbibus eius, cum conuertero captiuitatem eorum, Benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiæ, 22
mons sanctus: ✠ & habitabunt in eo Iudas, & omnes ciuitates eius simul: agricolæ, & minantes greges. ✠ Quia inebriaui ani- 23
mam lassam: & omnem animam esurientem saturaui. ✠ Ideo quasi de somno fu- 24
scitatus sum: & uidi, & somnus meus dulcis mihi. ✠ Ecce dies ueniunt, dicit Dñs: & 25
seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorū. ✠ Et sicut uigilaui super eos ut euellerem, & 26
demolirer, & dissiparem, & disperderem, & affligerem: sic uigilabo super eos ut ędificē, & plantem, ait Dñs. ✠ In diebus illis nō di- 27
cent ultra, ‖ Patres comederunt uuam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. ✠ Sed unusquisq; in iniquitate sua morietur: om- 28 *Ezec.18.2*
nis homo qui comederit uuam acerbā, obstupescent dentes eius. ✠ ‖ Ecce dies ueniēt, 29
dicit Dñs: & feriam domui Israel & domui Iuda fœdus nouum: ✠ non secundum pactū 30
quod pepigi cū patribus ✠ ueſtris in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de Terra-Aegypti: pactum quod irritū fecerunt, & ego dominatus sum eorum, 31 *Hebr.8.8.*
dicit Dominus. ✠ Sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dominus: ‖ Dabo legē meam in uisceribus eorum, & in corde eorum scribam eā: & 32
ero eis in Deum ‖ & ipsi erunt mihi in populum. ✠ Et non ✠ docebit ultra uir proximum 33 ✠ *Iocebit MS. Hier. H.G.C.*
suum, & uir fratrē suum, dicēs, ✠ Cognosce: Dominum. omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad maximum, ait Dominus: ‖ quia propitiabor iniquitati 34 ✠ *Cognoscite 10 MS. Hier. H.C. Texerunt autem Hebræi cum Hieron. LXX. & 6. Act. 10. 43.*
eorum, & peccati eorum non memorabor amplius. ✠ Hæc dicit Dominus, qui dat Solem in lumine diei, ordinem Lunæ, & Stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Dominus exercituum nomen illi. ✠ Si defecerint 35 36

leges

leges istæ corã me, dicit Dñs: tunc & semẽ Israel deficiet, ut non sit gens coram me cunctis diebus. ✠ Hæc dicit Dominus, Si mẽsurari potuerint cœli sursum, & inuestigari fundamenta terræ deorsum: & ego abiiciam uniuersum semen Israel propter omnia quæ fecerunt, dicit Dñs. ✠ Ecce, dies ueniunt, dicit Dñs: & ædificabitur ciuitas Domino a turre Hanameel usque ad portam anguli. ✠ Et exibit ultra norma mensuræ in conspectu eius super collem Gareb: & circuibit Goatha, ✠ Et omnem uallem cadauerum, & cineres, & uniuersam regionẽ mortis, usque ad angulum portæ equorũ Orientalis: & usque ad torrentem Cedron, sanctum Domini non euelletur, & nõ destruetur ultra in perpetuum.

CAP. XXXII.

VErbum quod factum est ad Ieremiã a Dño in anno decimo Sedeciæ regis Iudæ: ipse est annus decimus octauus Nabuchodonosor. ✠ Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias propheta erat clausus in atrio carceris, qui erat in domo regis Iuda. ✠ Clauserat enim eum Sedecias rex Iuda, dicens, Quare uaticinaris, dicens, Hæc dicit Dñs, Ecce ego dabo ciuitatem istam in manu regis Babylonis, & capiet eam? ✠ Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldæorũ: sed tradetur in manus regis Babylonis: & loquetur os eius cum ore illius, & oculi eius oculos illius uidebunt. ✠ Et in Babylonem ducet Sedeciam: & ibi erit donec uisitem eum, ait Dñs, si autem dimicaueritis aduersum Chaldæos, nihil prosperum habebitis. ✠ Et dixit Ieremias, Factũ est uerbum Dñi ad me, dicens. ✠ Ecce Hanameel filius Sellum patruelis tuus ueniet ad te, dicens, Eme tibi agrum meum qui est in Anathoth: tibi enim competit ex propinquitate ut emas. ✠ Et uenit ad me Hanameel filius patrui mei secundum uerbum Dñi ad uestibulum carceris, & ait ad me, Posside agrũ meum qui est in Anathoth in terra Ben-iamin: quia tibi competit hereditas, & tu propinquus es ut possideas. Intellexi autem quod uerbum Dñi esset. ✠ Et emi agrum ab Hanameel filio patrui mei qui est in Anathoth: & appendi ei argentum septem stateres, & decem argenteos. ✠ Et scripsi in libro, & signaui, & adhibui testes: & appendi argentum in statera. ✠ Et accepi librum possessionis signatũ, & stipulationes, & rata, & signa forinsecus. ✠ Et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiæ in oculis Hanameel patruelis mei, & in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis, in oculis omnũ Iudæorum qui sedebant in atrio carceris. ✠ Et præcepi Baruch coram eis, dicẽs: ✠ Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel, Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum, & librum hunc qui apertus est: & pone illos in uase fictili, ut permanere possint diebus multis. ✠ Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel, Adhuc possidebuntur domus, & agri, & uineæ in terra ista. ✠ Et oraui ad Dominum postquã tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens, ✠ Heu, heu, heu, Domine Deus: ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extenso: non erit tibi difficile omne uerbũ tuum. ✠ Qui facis misericordiam in millibus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos, Fortissime, magne, & potens, Dominus exercituum nomen tibi. ✠ Magnus consilio, & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes uias filiorum Adam: ut reddas unicuique secundum uias suas, & secundum fructum adinuentionum eius: ✠ Qui posuisti signa & portenta in Terra-Aegypti usque ad diẽ hanc, & in Israel, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. ✠ Et eduxisti populum tuum Israel de Terra-Aegypti in signis, & in portentis, & in manu robusta, & in brachio extento, & in terrore magno. ✠ Et dedisti eis terram hanc, quam iurasti patribus eorum ut dares eis terram fluentem lacte & melle. ✠ Et ingressi sunt, & possederunt eam; & non obedierunt uoci tuæ, & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis, ut facerent, non fecerunt: & euenerunt eis omnia mala hæc. ✠ Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciuitatem, ut capiatur: & urbs data est in manus Chaldæorum, *& qui præliantur aduersus eam a facie gladii, & famis, & pestilentiæ: & quæcunque locutus es acciderunt, ut tu ipse cernis. ✠ Et tu dicis mihi Domine Deus, Eme agrum argento, & adhibe testes: cum urbs data sit in manus Chaldæorum? ✠ Et factum est uerbum Domini ad Ieremiã, dicens, ✠ Ecce, ego Dñs Deus uniuersæ carnis: numquid mihi difficile erit omne uerbum? ✠ Propterea hæc dicit Dñs, Ecce, ego tradam ciuitatem istam in manus Chaldæorum, & in manus regis Babylonis, & capient eam. ✠ Et uenient Chaldæi præliantes aduersum urbem hanc, & succendent eam igni, & comburent eam, & domos, in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant dis alienis libamina ad irritandum me. ✠ Erãt enim filii Israel & filii Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filii Israel qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dominus. ✠ Quia in furore & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc, a die qua ædificauerunt eam, usque ad diem istam, qua auferetur de conspectu meo. ✠ Propter malitiam filiorum Israel & filiorum Iuda, quam fecerũt ad irascendum me prouocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophetæ eorũ, uiri Iuda & habitatores Ierusalem. ✠ Et uerterunt ad me terga & non facies: cum docerem eos diluculo & erudirem, & nolent audire ut acciperent disciplinam. ✠ Et posuerunt idola sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, ut polluerent eã. ✠ Et ædificauerunt excelsa Baal, quæ sunt in ualle filii Ennõ: ut initiarent filios suos & filias suas Moloch: quod non mandaui eis, nec ascendit in cor meum, ut facerent abominationem hanc, & in peccatum deducerent Iudam. ✠ Et nunc propter ista, hæc dicit Dominus Deus Israel ad ciuitatem hanc, de qua uos dicitis quod tradatur in manus regis Babylonis in gladio, & in fame, & in pestẽ. ✠ Ecce, ego congregabo

Exo. 34. 7

Numerum M. S. R.

*& in manus regis Babylonis, 0.

3 ap. 2. 26

1 Re. 21. 4

eos

ecs de uniuersis terris aq quas eieci eos in furore meo,& in ira mea, & in indignatione grandi:& reducam eos ad locum istum, & habitare eos faciam confidenter. ✠ Et 38
erunt mihi in populum, & ego ero eis in
Deum.✠Et dabo eis cor unum, & uiá una 39
ut timeant me uniuersis diebus:& bene sit
eis,& filiis eorum post eos. ✠ Et feriam eis 40
pactum sempiternum, & non desinam eis
benefacere:& timorem meú dabo in corde eorum,ut non recedant a me.✠ Et lætabor super eis,cum bene eis fecero: & plantabo eos in terra ista in ueritate in toto 41
corde meo & in tota anima mea. ✠ Quia 42
hæc dicit Dominus, Sicut adduxi super populum istum omne malum hoc grande: sic adducam super eos omne bonum quod
ego loquor ad eos.✠ Et possidebuntur agri 43
in terra ista: de qua uos dicitis quod deserta sit,eo quòd non remanserit homo & iumentum,& data sit in manus Chaldæorú.
✠ Agri ementur pecunia, & scribentur in 44
libro, & imprimetur signum, & testis adhibebitur:in terra Ben-jamin,& in circuitu Ierusalem,in ciuitatibus Iuda,& in ciuitatibus montanis,& in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus quæ ad Austrum sunt: quia conuertam captiuitatem eorum, ait Dominus.

CAP. XXXIII.

ET factum est uerbum Domini ad Ie- 1
remiam secundo, cum adhuc clausus esset in atrio carceris, dicens, ✠ Hæc 2
dicit Dominus qui facturus est✠ & formaturus illud,& paraturus, Dominus nomen eius. Clama ad me,& exaudiam te: & an- 3
nunciabo tibi grandia, & firma quæ nescis.✠ Quia hæc dicit Dominus Deus Israel 4
ad domos urbis huius, & ad domos regis Iuda quæ destructæ sunt, & ad munitiones,& ad gladium,✠ uenientium ut dimicent cum Chaldæis, & impleant eas cadaueribus hominum, quos percussi in furore meo & in indignatione mea, absconderis facies meam a ciuitate hac propter omnem malitiam eorum.✠ Ecce, ego obducá✠ 6
eis' cicatricem & sanitatem, & curabo eos & reuelabo illis deprecationem pacis & ueritatis.✠ Et conuertam conuersionem Iu- 7
da,& conuersionem✠ Ierusalem': & ædificabo eos sicut a principio.✠ Et emundabo 8
illos ab omni iniquitate sua, in qua peccauerunt mihi: & propitius ero cunctis iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi,& spreuerunt me.✠ Et erit mihi in no- 9
men,& in gaudium,& in laudem,& in exultationem cunctis gentibus terræ quæ audierint omnia bona quæ ego faciam eis:& pauebunt,& turbabuntur in uniuersis bonis, & in omni pace quam ego faciá eis.✠ Hæc dicit Dominus, Adhuc audietur 10
in loco isto (quem uos dicitis esse desertú, eo quòd non sit homo nec iumentum: in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, quæ desolatæ sunt absque homine, & absque habitatore & absque pecore)✠ uox gaudii 11
& uox lætitiæ, uox sponsi & uox sponsæ, uox dicentium,Confitemini Domino exercituum,quoniam bonus Dominus, quoniá in æternum misericordia eius: & portantium uota in domum Domini. reducam enim conuersionem terræ sicut a principio, dicit Dominus. ✠ Hæc dicit Dominus 12
exercituum, Adhuc erit in loco isto deserto absque homine, & absque iumento, & in cunctis ciuitatibus eius, habitaculú pastorum accubantium gregum.✠ In ciuitati- 13
bus montuosis,& in ciuitatibus campestribus,& in ciuitatibus quæ ad Austrum sunt: & in terra Ben-iamin, & in circuitu Ierusalem,& in ciuitatibus Iuda adhuc transibunt greges ad manum numerantis, ait
Dominus.✠ Ecce dies uenient, dicit Domi- 14
nus:& suscitabo uerbum bonum quod locutus sum ad domum Israel & ad domum Iuda.✠ In diebus illis,& in tempore illo ger- 15
minare faciam David germen iustitiæ: & faciet iudicium & iustitiam in terra. ✠ In 16
diebus illis saluabitur Iuda, & Ierusalem' habitabit confidenter: & ✠ hoc est nomen quod uocabunt eum', Dominus iustus noster.✠ Quia hæc dicit Dominus,Non interi- 17
bit de Dauid uir, qui sedeat super thronú
domus Israel.✠ Et de sacerdotibus & de Le- 18
uitis non interibit uir a facie mea, qui offerat holocaustomata, & incendat sacrificium,& cædat victimas omnibus diebus.
✠ Et factum est uerbum Domini ad Ie- 19
remiam, dicens,✠ Hæc dicit Dominus,Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & 20
pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in tempore suo:✠ Et pactum meum 21
irritum esse poterit cú Dauid seruo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Leuitæ & sacerdotes ministri mei. ✠ Sicut enumerari non possunt stellæ 22
cœli,& metiri arena maris:sic multiplicabo semen Dauid serui mei, & Leuitas ministros meos. ✠ Et factum est uerbum Do- 23
mini ad Ieremiam, dicens:✠ Nunquid non 24
uidisti quid populus hic locutus sit,dicens, Duæ cognationes,quas elegerat Dominus, abiectæ sunt: & populum meum despexerunt,eo quòd non sit ultra gens coram eis.
✠ Hæc dicit Dominus,Si pactum meum in- 25
ter diem & noctem, & leges cœlos & terræ non posui: ✠ equidem & semen Iacob, & 26
Dauid serui mei proiiciam, ut non assumá de semine eius principes seminis Abrahá, Isaac, & Iacob. reducam enim conuersionem eorum,& miserebor eis.

CAP. XXXIIII.

1 VErbum quod factum est ad Ieremiá a Domino, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius,uniuersq. regni terræ quæ erant sub potestate manus eius,& omnes populi bellabant contra Ierusalem,& contra om-
2 nes urbes eius,dicens,✠ Hæc dicit Dominus Deus Israel,Vade,& loquere ad Sedeciam regem Iuda:& dices ad eum,hæc dicit Dominus, Ecce, ego tradam ciuitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendet eá
3 igni.✠ Et tu non effugies de manu eius:sed comprehensione capieris, & in manu eius tradêris:& oculi tui oculos regis Babylonis uidebunt,& os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis. ✠ Attamen audi
4 uerbum Domini Sedecia rex Iuda. Hæc dicit Dominus ad te, Non morieris in gladio,
5 sed in pace morieris, & secundum cõbustiones patrum tuorum regum priorú qui fuerunt ante te, sic comburent te: & uæ Domine,plangent te:quia uerbum ego

locutus

✠ Dominus ℣. MS. H. G. Textus lectionis suffragatur Rab. & G.

✠ ei 7 MS. Rab. H G. Textus eas ré contorquis elt R. & C.

✠ Israel R. H. C G. q.

Exec. 11. 19. 36. 26.

Sup. 23. 5

✠ Israel M. 1. Rab. ✠ hoc est quod uocabit eam LI MS. H.

locutus fum, dicit Dominus. ✠ Et locutus 6
eſt Ieremias propheta ad Sedeciam regem
Iuda uniuerſa uerba hæc in Ieruſalem. ✠ Et 7
exercitus regis Babylonis pugnabat contra Ieruſalem, & contra omnes ciuitates Iuda quæ reliquæ erant contra Lachis, & contra Azecha: hæ enim ſupererant de ciuitatibus Iuda, urbes munitæ. ✠ Verbum 8
quod factum eſt ad Ieremiam a Domino, poſtquam percuſſit rex Sedecias fœdus cũ omni populo in Ieruſalem, prædicans, ✠ Vt 9
dimitteret unuſquiſque ſeruum ſuum, & unuſquiſque ancillam ſuam, Hebræum & Hebræam liberos: & nequaquam dominarentur eis, id eſt in Iudæo & fratre ſuo. ✠ Audierunt ergo omnes principes, & uniuerſus populus, qui inierant pactum, ut dimitteret unuſquiſque ſeruum ſuum, & unuſquiſque ancillam ſuam liberos, & ultra non dominarentur eis. audierunt igitur, & dimiſerunt. ✠ Et conuerſi ſunt deinceps: & retraxerunt ſeruos & ancillas, ſuas quos dimiſerant liberos, & ſubiugauerunt in famulos & famulas. ✠ Et factum eſt uerbum Domini ad Ieremiam a Domino, dicens, ✠ Hæc dicit Dominus Deus Iſrael, Ego percuſſi fœdus cum patribus ueſtris in die qua eduxi eos de terra Ægypti de domo ſeruitutis, dicens: ✠ Cum completi fuerint ſeptem anni, dimittat unuſquiſque fratrẽ ſuum Hebræum, qui uenditus eſt ei, & ſeruiet tibi ſex annis: & dimittes eum a te liberum: & non audierunt patres ueſtri me, nec inclinauerunt aurem ſuam. ✠ Et cõuerſi eſtis uos hodie, & feciſtis quod rectum eſt in oculis meis, ut prædicaretis libertatem unuſquiſque ad amicum ſuum: & iniſtis pactum in conſpectu meo, in domo in qua inuocatum eſt nomen meum ſuper eam. ✠ Et reuerſi eſtis, & commaculaſtis nomẽ meum: & reduxiſtis unuſquiſque ſeruum ſuum, & unuſquiſque ancillam ſuam quos dimiſeratis ut eſſent liberi & ſuæ poteſtatis: & ſubiugaſtis eos ut ſint uobis ſerui & ancillæ. ✠ Propterea hæc dicit Dominus. 17
Vos non audiſtis me, ut prædicaretis libertatem unuſquiſque fratri ſuo, & unuſquiſque amico ſuo: ecce ego prædico uobis libertatem, ait Dominus, ad gladium, ad peſtem, & ad famem: & dabo uos in commotionem cunctis regnis terræ. ✠ Et dabo uiros qui præuaricantur fœdus meum, & nõ obſeruauerunt uerba fœderis, quibus aſſenſi ſunt in conſpectu meo, uitulum quem conciderunt in duas partes, & tranſierunt inter diuiſiones eius. ✠ Principes Iuda & principes Ieruſalem, eunuchi & ſacerdotes, & omnis populus terræ, qui tranſierũt inter diuiſiones uituli: ✠ Et dabo eos in manus inimicorum ſuorum, & in manus quærentium animam eorum: & erit morticinum eorum in eſcam uolatilibus cœli & beſtiis terræ. ✠ Et Sedeciam regem Iuda & principes eius dabo in manus inimicorum ſuorum, & in manus quærentium animas eorum, & in manus exercituum regis Babylonis, qui receſſerunt a uobis. ✠ Ecce, ego præcipio, dicit Dominus, & reducã eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduerſus eam, & capient eã, & incendent igni: & ciuitates Iuda dabo in ſolitudinem, eo quòd non ſit habitator.

CAP. XXXV.

1 VErbum quod factum eſt ad Ieremiã
2 a Domino in diebus Ioacim filii Ioſiæ regis Iuda, dicens, ✠ Vade ad domum Rechabitarum: & loquere eis, & introduces eos in domum Domini in unam exedram theſaurorum, & dabis eis bibere uinum. ✠ Eraſſumpſi Iezoniam filium Ieremiæ filii Habſaniæ, & fratres eius, & omnes filios eius, & uniuerſam domum Rechabitarum. ✠ Et introduxi eos 4
in domum Domini, ad gazophylacium filiorum Hanan filii Iegedeliæ hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principum, ſuper theſaurum Maaſiæ filii Sellum, qui erat cuſtos ueſtibuli. ✠ Et poſui co- 5
ram filiis domus Rechabitarum ſcyphos plenos uino, & calices: & dixi ad eos, bibite uinum. ✠ Qui reſponderunt, Non bibemus 6
uinum: quia Ionadab filius Rechab, pater noſter, præcepit nobis, dicens, Non bibetis uinum uos & filii ueſtri uſque in ſempiternum. ✠ Et domum non ædificabitis, 7
& ſementem non ſeretis, & uineas non plantabitis, nec habebitis! ſed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus ueſtris, ut uiuatis diebus multis ſuper faciem terræ in qua uos peregrinamini. ✠ Obediuimus 8
ergo uoci Ionadab filii Rechab, patris noſtri, in omnibus quæ præcepit nobis: ita ut non biberemus uinum cunctis diebus noſtris nos & mulieres noſtræ, filij & filiæ noſtræ: ✠ & non ædificaremus domos ad habitandum: & uineam & agrum & ſementem non habuimus: ✠ ſed habitauimus in 10
tabernaculis, & obedientes ✠ fuimus iuxta omnia quæ præcepit nobis Ionadab pater noſter. ✠ Cum autem aſcendiſſet Nabuchodonoſor rex Babylonis ad terram noſtrã, diximus, Venite, & ingrediamur Ieruſalem a facie exercitus Chaldæorũ, & a facie exercitus Syriæ: & manſimus in Ieruſalem. ✠ Et factum eſt uerbum Domini ad 12 13
Ieremiam dicens, ✠ Hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael, Vade, & dic uiris Iuda & habitatoribus Ieruſalem, Nunquid non recipietis diſciplinam, ut obediatis uerbis meis, dicit Dominus? ✠ Præualuerunt ſermones Ionadab filii Rechab, quos præcepit filiis ſuis ut non biberent uinũ: & non biberunt uſque ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris ſui: ego autem locutus ſum ad uos, de mane conſurgens & loquens, & non obeditis mihi. ✠ Miſiq. ad uos omnes ſeruos meos prophetas, conſurgens diluculo, & mittens, & dicens: ✠ Conuertimini unuſquiſque a uia ſua peſſima, & bona facite ſtudia ueſtra: & nolite ſequi deos alienos, neque colatis eos, & habitabitis in terra quam dedi uobis & patribus ueſtris: & non inclinaſtis aurem ueſtram, neque audiſtis me. ✠ Firmauerunt igitur filii Ionadab filii Rechab præceptum patris ſui quod præceperat eis: populus autem iſte non obediuit mihi. ✠ Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Iſrael: Ecce ego ✠ adducam ſuper Iudam & ſuper omnes habitatores Ieruſalem uniuerſam affectionem, quam locutus ſum aduerſum illos, eo quòd locutus ſum ad illos, & non audierunt: uocaui illos, & non reſpon-

-6 M S. H. G. C.

Exo. 21. 2 Deu. 15. 12

✠ Fecimus M M S. H. G. C.

Sap. 18. 11. 25. ✠

✠ Adducã M S. H. G. C.

derunt mihi. ¶ Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael, Pro eo quòd obediſtis præcepto Ionadab patris veſtri, & cuſtodiſtis omnia mandata eius, & feciſti: uniuerſa quæ præcepit uobis: 19 ¶ Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael, Non deficiet uir de ſtirpe Ionadab filii Rechab, ſtans in conſpectu meo cunctis diebus.

CAP. XXXVI.

ET factum eſt in anno quarto Ioacim filii Ioſiæ regis Iudæ factum eſt uerbum hoc ad Ieremiam a Domino, dicens: ¶ Tolle uolumen libri, & ſcribes in eo omnia uerba quæ locutus ſum tibi aduerſum Iſrael & Iudam, & aduerſum omnes gentes: a die qua locutus ſum ad te ex diebus Ioſiæ uſque ad diem hanc: ¶ Si forte audiente domo Iuda uniuerſa mala quæ ego cogito facere eis, reuertatur unuſquiſque a uia ſua peſſima: & propitius ero iniquitati, & peccato eorum. ¶ Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Neriæ: & ſcripſit Baruch ex ore Ieremiæ omnes ſermones Domini quos locutus eſt ad eum in uolumine libri: ¶ & præcepit Ieremias Baruch, dicens, Ego clauſus ſum, nec ualeo ingredi domum Domini. ¶ Ingredere ergo tu, & lege de uolumine in quo ſcripſiſti ex ore meo uerba Domini, audiente populo in domo Domini in die ieiunii: inſuper & audiente uniuerſo Iuda, qui ueniunt de ciuitatibus ſuis, leges eis: ¶ Si forte cadat oratio eorum in conſpectu Domini, & reuertatur unuſquiſque a uia ſua peſſima: quoniã magnus furor & indignatio eſt, quam locutus eſt Dominus aduerſus populum hunc. ¶ Et fecit Baruch filius Neriæ iuxta omnia quę præceperat ei Ieremias propheta, legẽs ex uolumine ſermones Domini in domo Domini. ¶ Factum eſt autem in anno quinto Ioacim filii Ioſiæ regis Iuda, in menſe nono: prædicauerunt ieiunium in conſpectu Domini omni populo in Ieruſalem, & uniuerſæ multitudini quæ confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ieruſalem. ¶ Legitq. Baruch ex uolumine ſermones Ieremiæ in domo Domini in gazophylacio Gamariæ filii Saphan ſcribæ, in ueſtibulo ſuperiori, in introitu portæ nouæ domus Domini audiente omni populo. ¶ Cumq. audiſſet Micheas filius Gamariæ filii Saphan omnes ſermones Domini ex libro: ¶ deſcendit in domum regis ad gazophylacium ſcribę & ecce ibi omnes principes ſedębant, Eliſama ſcriba, & Dalaias filius Semeiæ, & Elnathan filius Achobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius Hananiæ, & uniuerſi principes. ¶ Et nunciauit eis Micheas omnia uerba quæ audiuit: ¶ legentem Baruch ex uolumine in auribus populi. ¶ Miſerunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium Nathaniæ filii Selemiæ, filii Chuſi, dicentes, Volumen ex quo legiſti audiente populo, ſume in manu tua, & ueni. Tulit ergo Baruch filius Neriæ uolumen in manu ſua, & uenit ad eos. ¶ Et dixerunt ad eũ, Sede, & lege hæc in auribus noſtris. Et legit Baruch in auribus eorum. ¶ Igitur cum audiſſent omnia uerba obſtupuerunt unuſquiſque ad proximum ſuum, & dixerunt ad Baruch, Nunciare debemus regi omnes ſermones iſtos. ¶ Et interrogauerũt eum, dicentes, Indica nobis quomodo ſcripſiſti omnes ſermones iſtos ex ore eius. ¶ Dixit autem eis Baruch: Ex ore ſuo loquebatur quaſi legens ad me omnes ſermones iſtos: & ego ſcribebam in uolumine atramento. ¶ Et dixerunt principes ad Baruch, Vade, & abſconde tu & Ieremias, & nemo ſciat ubi ſitis. ¶ Et ingreſſi ſunt ad regem in atrium: porro uolumen commendauerunt in gazophylacio Eliſamæ ſcribæ: & nunciauerunt audiente rege omnes ſermones. ¶ Miſitq. rex Iudi, ut ſumeret uolumen:

\\ legente 1.G.C.

men: qui tollens illud de gazophylacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege, & uniuersis principibus qui stabant circa regem.
22 ¶ Rex autem sedebat in domo hyemali in mense nono: & posita erat aruula coram eo plena prunis. 23 ¶ Cumq. legisset Iudi tres pagellas uel quatuor, scidit illud scalpello scribæ: & proiecit in ignem qui erat super arulam: donec consumeretur omne uolumen igni qui erat in aruula. 24 ¶ Et non timuerunt, neq; ciderunt uestimenta sua rex & omnes serui eius qui audierunt uniuersos sermones istos. 25 ¶ Verumtamen Elnathan, & Dalaias, & Gamarias contradixerunt regi ne combureret librum: & non audiuit eos. 26 ¶ Et præcepit rex Ieremeel filio Amélech, & Saraiæ filio Ezriel, & Selemiæ filio Abdeel, ut comprehenderent Baruch scribam, & Ieremiam prophetam: abscondit autem eos Dominus. 27 ¶ Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam, postquam combusserat rex uolumen & sermones quos scripserat Baruch ex ore Ieremiæ, dicens: 28 ¶ Rursum tolle uolumen aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo uolumine, quod combussit Ioacim rex Iuda. 29 ¶ Et ad Ioacim regem Iuda dices, Hæc dicit Dominus, Tu combussisti uolumen illud, dicens, Quare scripsisti in eo annuncians, Festinus ueniet rex Babylonis, & uastabit terram hanc: & cessare faciet ex illa hominem, & iumentum? 30 ¶ Propterea hæc dicit Dominus contra Ioacim regem Iuda, Non erit ex eo qui sedeat super solium Dauid: & cadauer eius projicietur ad æstum per diem, & ad gelu per noctem. 31 ¶ Et uisitabo contra eum, & contra semen eius, & contra seruos eius iniquitates suas, & adducam super eos, & super habitatores Ierusalem, & super uiros Iuda omne malum quod locutus sum ad eos: & non audierunt. 32 ¶ Ieremias autem tulit uolumen aliud, & dedit illud Baruch filio Neriæ scribæ: qui scripsit in eo ex ore Ieremiæ omnes sermones libri, quē combusserat Ioacim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures, quam antea fuerant.

CAP. XXXVII.

4 Re.24.17. 2 Pa.36. 10. 3 Esd.1. 47.

1 ET regnauit rex Sedecias filius Iosiæ pro Iechonia filio Ioacim: quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in Terra Iuda: 2 ¶ Et non obediuit ipse, & serui eius, & populus terræ uerbis Domini quæ locutus est in manu Ieremiæ prophetæ. 3 ¶ Et misit rex Sedecias Iuchal filium Semeliæ, & Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem ad Ieremiam prophetam, dicens, Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. 4 ¶ Ieremias autem libere ambulabat in medio populi: non enim miserant eum in custodiam carceris. 5 Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Aegypto: & audientes Chaldæi qui obsidebant Ierusalem, huiuscemodi nuncium, recesserunt ab Ierusalem. 6 ¶ Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam, dicens, 7 Hæc dicit Dominus Deus Israel, Sic dicetis regi Iuda, qui misit uos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est uobis in auxilium, reuertetur in terram suam in Aegyptum. 8 ¶ & redient Chaldæi, & bellabunt contra ciuitatem hanc: & capient eam, & succendent eam igni. 9 ¶ Hæc dicit Dominus, Nolite decipere animas uestras, dicentes, Euntes abibunt, & recedent a nobis Chaldæi, quia non abibunt. 10 ¶ Sed, & si percusseritis omnem exercitum Chaldæorum qui prœliantur aduersum uos, & derelicti fuerint ex eis aliqui uulnerati: singuli de tentorio suo consurgent, & incendent ciuitatem hanc igni. 11 ¶ Ergo cum recessisset exercitus Chaldæorum ab Ierusalem propter exercitum Pharaonis, 12 ¶ Egressus est Ieremias de Ierusalem ut iret in Terram-Beniamin, & diuideret ibi possessionem in conspectu ciuium. 13 ¶ Cumq. peruenisset ad portam Ben-iamin, erat ibi custos portæ per uices nomine Ierias, filius Selemiæ filij Hananiæ: & apprehendit Ieremiam prophetam, dicens, Ad Chaldæos profugis. 14 ¶ Et respondit Ieremias, Falsum est, non fugio ad Chaldæos. Et non audiuit eum: sed comprehendit Ierias Ieremiam, & adduxit eum ad principes. 15 ¶ Quam ob rem irati principes contra Ieremiam, cæsum eum miserunt in carcerem qui erat in domo Ionathan scribæ: ipse enim præpositus erat super carcerem. 16 ¶ Itaque ingressus est Ieremias in domum laci, & in ergastulum: & sedit ibi Ieremias diebus multis. 17 ¶ Mittens autem Sedecias rex tulit eum: & interrogauit eum in domo sua abscondite, & dixit, Puta ne est sermo a Domino? Et dixit Ieremias, Est. Et ait, In manus regis Babylonis traderis. 18 ¶ Et dixit Ieremias ad regem Sedeciam, Quid peccaui tibi, & seruis tuis, & populo tuo, quia misisti me in domum carceris? 19 ¶ Vbi sunt prophetæ uestri qui prophetabant uobis, & dicebant, Non uenit rex Babylonis super uos, & super terram hanc? 20 ¶ Nunc ergo audi obsecro, domine mi rex, Valeat deprecatio mea in conspectu tuo: & ne me remittas in Domum Ionathan scribæ, ne moriar ibi. 21 ¶ Præcepit ergo rex Sedecias ut traderetur Ieremias in uestibulo carceris, & daretur ei torta panis quotidie, excepto pulmento, donec consumerentur omnes panes de ciuitate: & mansit Ieremias in uestibulo carceris.

CAP XXXVIII.

1 AVdiuit autem Saphatias filius Mathan, & Gedelias filius Phassur, & Iuchal filius Selemiæ, & Phassur filius Melchiæ, sermones quos Ieremias loquebatur ad omnem populum, dicens, 2 ¶ Hæc dicit Dominus, Qui cumque manserit in ciuitate hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autē profugerit ad Chaldæos, uiuet, & erit anima eius solpes, & uiuens. 3 ¶ Hæc dicit Dominus, Tradendo tradetur ciuitas hæc in manu exercitus regis Babylonis, & capiet eam. 4 ¶ Et dixerunt principes regi, Rogamus ut occidatur homo iste: de industria enim dissoluit manus uirorum bellantium, qui remanent in ciuitate hac, & manus uniuersi populi, loquens ad eos iuxta uerba hæc: iniquidem homo iste non quærit pacem populo huic, sed malum. 5 ¶ Et dixit rex Sedecias

Sup.21.9

Ecce

Ecce ipse in manibus uestris est: nec enim fas est regem uobis quicquam negare. ♦ Tulerunt ergo Ieremiam, & proiecerunt eum in lacum Melchiæ filij Amélech qui erat in uestibulo carceris: & submiserũt Ieremiam in ℣ funibus in lacum in quo non erat aqua, sed lutum: descendit itaque Ieremias in cœnum. ♦ Audiuit autem Abdemélech Æthiops uir eunuchus qui erat in domo regis, quod mississent Ieremiam in lacum: porro rex sedebat in porta Ben-iamin. ♦ Et egressus est Abdemélech de domo regis, & locutus est ad regem, dicens, ♦ Domine mi rex, malefecerunt uiri isti omnia quęcunque perpetrarunt contra Ieremiam prophetam, mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame, non sunt enim panes ultra in ciuitate. ♦ Præcepit itaque rex Abdemélech Aethiopi dicens, Tolle tecum hinc triginta uiros, & leua Ieremiam prophetam de lacu, antequam moriatur. ♦ Assumptis ergo Abdemélech secum uiris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellario: & tulit inde ueteres pannos, & antiqua * quæ computruerant; & submisit ea ad Ieremiam in lacum per funiculos. ♦ Dixitq; Abdemélech Aethiops ad Ieremiam, Pone ueteres pannos, & hæc scissa, & putrida sub cubito manuum tuarum, & ℣ super funes: fecit ergo Ieremias sic. ♦ Et extraxerunt Ieremiam funibus, & eduxerunt eum de lacu: mansit autem Ieremias in uestibulo carceris. ♦ Et misit rex Sedecias: & tulit ad se Ieremiam prophetam ad ostium tertium quod erat in domo Domini: & dixit rex ad Ieremiam, Interrogo ego te sermonem, ne abscondas a me aliquid. ♦ Dixit autem Ieremias ad Sedeciam, Si annunciauero tibi, nunquid non interficies me? & si consilium dedero tibi, non me audies. ♦ Iurauit ergo rex Sedecias Ieremiæ clam, dicens, Viuit Dominus qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, & si tradidero te in manus uirorum istorum qui quærunt animam tuam. ♦ Et dixit Ieremias ad Sedeciam, Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel. Si profectus exieris ad principes regis Babylonis, uiuet anima tua, & ciuitas hæc non succendetur igni: & saluus eris tu, & domus tua. ♦ Si autem non exieris ad principes regis Babylonis, tradetur ciuitas hæc in manus Chaldæorum, & succendent eam igni: & tu non effugies de manu eorum. ♦ Et dixit rex Sedecias ad Ieremiam, Solicitus sum propter Iudæos, qui trasfugerũt ad Chaldæos: ne forte tradar in manus eorum, & illudant mihi. ♦ Respondit autẽ Ieremias, Nõ te tradent: audi quæso uocem Domini, quam ego loquor ad te, & bene tibi erit, & uiuet anima tua. ♦ Quod si nolueris egredi: hic est sermo quem ostẽdit mihi Dominus: ♦ Ecce omnes mulieres quæ remanserunt in domo regis Iuda, educentur ad principes regis Babylonis: & ipsæ dicent, Seduxerunt te, & præualuerunt aduersum te uiri pacifici tui demerserunt in cœno, & in lubrico pedes tuos, & recesserunt a te. ♦ Et omnes uxores tuæ, & filij tui educentur ad Chaldæos: & non effugies manus eorum, sed in manu regis Babylonis capieris: & ciuitatem hanc comburet igni. ♦ Dixit ergo Sedecias ad Ieremiam, Nullus sciat uerba hæc, & non morieris. ♦ Si autem audierint principes quia locutus sum tecum: & uenerint ad te, & dixerint tibi, Indica nobis quid locutus es cum rege, ne celes nos, & non te interficiemus: & quid locutus est tecum rex: ♦ Dices ad eos, Prostrati ego preces meas coram rege, ne me reduci iuberet in domũ Ionathan, & ibi morerer. ♦ Venerunt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eum: & locutus est eis iuxta omnia uerba quæ præceperat ei rex, & cessauerunt ab eo: nihil enim fuerat auditum. ♦ Mansit uero Ieremias in uestibulo carceris, usque ad diem quo capta est Ierusalem: & factum est ut caperetur Ierusalem.

CAP. XXXIX.

ANno nono Sedeciæ regis Iuda, mense decimo, uenit Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalem, & obsidebant eam. ♦ Vndecimo autem anno Sedeciæ, mense quarto, ℣ quinta' mensis aperta est ciuitas. ♦ Et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, & sederunt in porta media: Neregel, Sereser, Semegar-nabu, Sar-sachim, Rabsares, Neregel, Seréer, Reb-mag, & omnes reliqui principes regis Babylonis. ♦ Cumq. uidisset eos Sedecias rex Iuda, & omnes uiri bellatores, fugerunt: & egressi sunt nocte de ciuitate per uiam horti regis, & per portam quæ erat inter duos muros, & egressi sunt ad uiam deserti. ♦ Persecutus est autem eos exercitus Chaldæorum: & comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis Ierichontinæ, & captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblátha, quæ est in Terra-Emath: & locutus est ad eum iudicia. ♦ Et occidit rex Babylonis filios Sedeciæ in Reblátha, in oculis eius: & omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis. ♦ Oculos quoque Sedeciæ eruit: & uinxit eum compedibus, ut duceretur in Babylonem. ♦ Domum quoque regis, & domum uulgi succenderunt Chaldæi igni: & murum Ierusalem subuerterunt. ♦ Et reliquias populi, qui remanserant in ciuitate, & perfugas qui transfugerant ad eum, & superfluos uulgi qui remanserant, transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem. ♦ Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habebant, dimisit Nabuzardan magister militum in Terra-Iuda: & dedit eis uineas, & cisternas in die illa. ♦ Præceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Ieremia, Nabuzardan magistro militum, dicens: ♦ Tolle illum, & pone super eum oculos tuos, nihilq. ei mali facias: sed ut uoluerit, sic facias ei. ♦ Misit ergo Nabuzardan princeps militiæ, & ℣ Nabusezbaz', & Rabsares, & Nérégel, & Seréer, & Rebmag, & omnes optimates regis Babylonis, ♦ miserunt, & tulerunt Ieremiam de uestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliæ filio Ahicham filij Saphan, ut intraret in domum, & habitaret in populo. ♦ ad Ieremiam autem factus fuerat sermo Domini, cum clausus esset in uestibulo carceris, & dicens, Vade, & dic Abdemelech Aethiopi, dicens, Hæc dicit Do-

minus

℣ funibus & in lacum nõ 12 MS. H. C. ℣ funibus in lacum & in lacum non G.

* uestimenta O

℣ subter 4 M S. H C.

4 Reg. 25. 1 Ier. 52. 4.

℣ mense 2. H. G. C.

℣ Nabu & Seban O. ℣ Nabusarsan 1 MS. H. C. G.

minus exercituum Deus Israel. Ecce, ego inducam sermones meos super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum: & erunt in conspectu tuo in die illa. 17 Et liberabo te in die illa, ait Dominus: & non traderis in manus uirorum quos tu formidas: 18 Sed eruens liberabo te, & gladio non cades. sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.

CAP. XL.

SErmo, qui factus est ad Ieremiam a Domino: postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiæ de Rama, quando tulit eum uinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Ierusalem & Iuda, & ducebantur in Babylonem. 1 Tollens ergo princeps militiæ Ieremiam, dixit ad eum, Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum, 2 & adduxit: & fecit Dominus sicut locutus est, quia peccastis Domino, & non audistis uocem eius, & factus est uobis sermo hic. 3 Nunc ergo ecce solui te hodie de catenis quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi ut uenias mecum in Babylonem, ueni: & ponã oculos meos super te. 4 si autem displicet tibi uenire mecum in Babylonem, resside: ecce omnis terra in conspectu tuo est, quod elegeris, & quò placuerit tibi ut uadas, illuc perge. 5 Et mecum noli uenire: sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan, quem præposuit rex Babylonis ciuitatibus Iudæ: habita ergo cum eo in medio populi: uel quocumque placuerit tibi ut uadas, uade. Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, & munuscula, & dimisit eum. 6 Venit autem Ieremias ad Godoliã filium Ahicam in Masphath: & habitauit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra. 7 Cumq; audissent omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant per regiones, ipsi & socii eorum, quod præfecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terræ, & quod commendasset ei uiros, & mulieres, & paruulos, & de pauperibus terræ qui non fuerant translati in Babylonẽ: 8 Venerunt ad Godoliam in Masphath & Ismahel filius Nathaniæ, & Iohanan, & Ionathan filii Caree, & Sareas filius Thanehumeth, & filii Ophi qui erant de Netophathi, & Iezonias filius Maachathi, ipsi & uiri eorum. 9 Et iurauit eis Godolias filius Ahicam filii Saphan, & comitibus eorum, dicés, Nolite timere seruire Chaldæis: habitate in terra, & seruite regi Babylonis & bene erit uobis. 10 Ecce ego habito in Masphath, ut respondeam præcepto Chaldæorum, qui mittuntur ad nos: uos autem colligite uindemiam, & messem & oleum, & condite in uasis uestris: & manete in urbibus uestris quas teneris. 11 Sed & omnes Iudæi qui erant in Moab, & in ᵂ filiis Ammon, & in Idumæa, & in uniuersis regionibus, audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quod præposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan. 12 reuersi sunt, inquam, omnes Iudæi de uniuersis locis ad quæ profugerãt, & uenerunt in Terram Iudæ ad Godoliam in Masphath: & collegerũt uinum, & messem multam nimis. 13 Iohanan autem filius Caree: & omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant in regionibus, uenerunt 14 ad Godoliam in Masphath. Et dixerunt ei, Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathaniæ percutere animam tuam. Et non credidit eis Godolias filius Ahicam. 15 Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphath, loquens, Ibo, & percutiam Ismahel filium Nathaniæ nullo sciente: ne interficiat animam tuam, & dissipentur omnes Iudæi qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquiæ Iuda. 16 Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree, Noli facere uerbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismahel.

CAP. XLI.

1 ET factum est in mense septimo, uenit Ismahel filius Nathaniæ, filii Elisama de semine regali, & optimates regis, & decem uiri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Maspha th: & comederũt ibi panes simul in Maspha th. 2 Surrexit autem Ismahel filius Nathaniæ, & decem uiri qui cum eo erant, & percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio, & interfecerunt eum, quem præfecerat rex 3 Babylonis terræ. Omnes quoque Iudæos qui erãt cũ Godolia in Maspha th, & Chaldæos, qui reperti sunt ibi, & uiros bellatores percussit Ismahel. 4 Secundo autem die postquam occiderat Godoliam nullo adhuc sciente, 5 Venerunt uiri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta uiri: rasi barba, & scissis uestibus, & squalentes: & munera & thus habebant in manu, ut offerrent in domo Domini. 6 Egressus ergo Ismahel filius Nathaniæ in occursum eorũ de Maspha th, incedens & plorans ibat: cũ autem occurrisset eis, dixit ad eos, Venite ad Godoliam filium Ahicam. 7 Qui cum uenissent ad medium ciuitatis, interfecit eos Ismahel filius Nathaniæ circa medium laci, ipsi & uiri qui erant cum eo. 8 Decem autem uiri reperti sunt inter eos, qui dixerunt ad Ismahel, Noli occidere nos: quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et cessauit: & non interfecit eos cum fratribus suis, 9 Lacus autem in quẽ proiecerat Ismahel omnia cadauera uirorum quos percussit propter Godoliam, ipse est quem fecit rex Asa, propter Baasa regem Israel: ipsum repleuit Ismahel filius Nathaniæ occisis. 10 Et captiuas duxit Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in Maspha th: filias regis, & uniuersũ populum qui remanserat in Maspha th: quos commendauerat Nabuzardan princeps militiæ, Godoliæ filio Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Nathaniæ: & abiit, ut transiret ad filios Ammon. 11 Audiuit autẽ Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, omne malũ 12 quod fecerat Ismahel filius Nathaniæ. Et assumptis uniuersis uiris, profecti sunt ut bellarent aduersum Ismahelem filiũ Nathaniæ, & inuenerunt eum ad aquas multas quæ sunt in Gabaon. 13 Cumq; uidissent omnis populus qui erat cum Ismahel, Iohanan filium Caree, & uniuersos principes bellatorum qui erant cum eo, lætati sunt: 14 Et reuersus est omnis populus, quem ceperat Ismahel, in Maspha th. reuersusq;

4 Reg. 25. 24.

ᵂ filiis Ammon.

abiit

abiit ad Iohanan filium Caree. ✝ Ismahel autem filius Nathaniæ fugit cum octo uiris a facie Iohanan, & abiit ad filios Ammon. ✝ Tulit ergo Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum qui erant cũ eo, uniuersas reliquias, uulgi, quas reduxerat ab Ismahel filio Nathaniæ de Masphath, postquam percussit Godoliam filũ Ahicam: fortes uiros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos quos reduxerat de Gabaon ✝ Et abierunt, & sederunt peregrinantes in Chamaam, quæ est iuxta Beth-lehem: ut pergerent, & introirent Aegyptum a facie Chaldæorum: ✝ timebãt enim eos, quia percusserat Ismahel filius Nathaniæ Godoliã filium Ahicã, quẽ præposuerat rex Babylonis in Terra-Iuda.

15 16 17 18

CAP XLIII.

ET accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanan filius Caree, & Iezonias filius ✠ Olaiæ', & reliquum uulgus a paruo usque ad magnum: ✝ Dixeruntq. ad Ieremiam prophetã, Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro uniuersis reliquiis istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur: ✝ Et annunciet nobis Dominus Deus tuus uiam per quam pergamus, & uerbũ quod faciamus. ✝ Dixit autem ad eos Ieremias propheta. Audiui: ecce ego oro ad Dominum Deum uestrum secundum uerba uestra omne uerbum quodcunque responderit mihi, indicabo uobis: nec celabo uos quicquam. ✝ Et illi dixerunt ad Ieremiam. Sit Dominus inter nos testis ueritatis & fidei, si non iuxta omne uerbum in quo miserit te Dominus Deus tuus, ad nos, sic faciemus. ✝ Siue bonum est, siue malum, uoci Domini Dei nostri ad quem nos mittimus te, obediemus: ut bene sit nobis cum audierimus uocem Domini Dei nostri. ✝ Cum autẽ completi essent decem dies, factum est uerbum Domini ad Ieremiam. ✝ Vocauitq. Iohanan filium Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & uniuersũ populum a minimo usque ad magnum. ✝ Et dixit ad eos, Hæc dicit Dominus Deus Israel, ad quem misistis me, ut profterneret preces uestras in conspectu eius, ✝ Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo uos, & non destruam; plantabo, & nõ euellam: iam enim placatus sum super malo quod feci uobis. ✝ Nolite timere a facie regis Babylonis, quem uos pauidi formidatis: nolite metuere eum, dicit Dominus: quia uobiscum ego sum, ut saluos uos faciam, & eruam de manu eius. ✝ Et dabo uobis misericordias, & miserebor uestri, & habitare uos faciam in terra uestra. ✝ Si autem dixeritis uos. Non habitabimus in terra ista, nec audiemus uocem Domini Dei nostri. ✝ Dicentes, Nequaquam, sed ad Terram-Aegypti pergemus; ubi non uidebimus bellum, & clangorem tubæ nõ audiemus, & fame non sustinemus: & ibi habitabimus. ✝ Propter hoc nunc audite uerbum Domini reliquiæ Iuda, Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Si posueritis faciem uestram, ut ingrediamini Aegyptum, & intraueritis ut ibi habitetis: ✝ gladius quem uos formidatis, ibi comprehendet uos in Terra-Aegypti: & fames pro qua estis soliciti, adhærebit uobis in Aegypto, & ibi moriemini. ✝ Omnesq. uiri qui posuerint faciem suam ut ingrediantur Aegyptum, ut habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali quod ego afferam super eos ✝ Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, Sicut conflatus est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem: sic conflabitur indignatio mea super uos, cum ingressi fueritis Aegyptum, & eritis in iusiurandum, & in stuporem, & in maledictum, & in opprobrium: & nequaquam ultra uidebitis locum istũ. ✝ Verbum Domini super uos reliquiæ Iuda: Nolite intrare Aegyptum: scientes scietis quia obtestatus sum uos hodie, ✝ quia decepistis animas uestras: uos enim misistis me ad Dominum Deum ✠ uestrum: dicentes, Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quæcunque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus. ✝ Et annunciaui uobis hodie, & non audistis uocem Domini Dei uestri super uniuersis pro quibus misit me ad uos. ✝ Nunc ergo scientes scietis quia gladio & fame & peste moriemini in loco, ad quem uoluistis intrare ut habitaretis ibi.

16 17 18 19 20 21 22

CAP. XLIIII.

FActum est autem, cum complesset Ieremias loquens ad populum uniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eũ Dominus Deus eorum ad illos, omnia uerba hæc: ✝ dixit Azarias filius ✠ Iosiæ', & Iohanan filius Caree, & omnes uiri superbi, dicentes ad Ieremiam, Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens, Ne ingrediamini Aegyptum, ut habitetis illic. ✝ Sed Baruch filius Neriæ incitat te aduersum nos, ut tradat nos in manus Chaldæorum, ut interficiat nos, & traduci faciat in Babylonem. ✝ Et non audiuit Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, & uniuersus populus, uocem Domini ut manerent in Terra-Iuda. ✝ Sed tollens Iohanan filius Caree, & uniuersi principes bellatorum uniuersos reliquias rum Iuda, qui reuersi fuerant de cunctis Gentibus ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in Terra Iuda: ✝ uiros & mulieres, & paruulos, & filias regis: & omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cũ Godolia filio Ahicam filii Saphan: & Ieremiam prophetam, & Baruch filium Neriæ. ✝ Et ingressi sunt Terram-Aegypti, quia non obedierunt uoci Domini: & uenerunt usque ad Taphnis. ✝ Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens, ✝ Sume lapides grandes in manu tua, & abscõdes eos in crypta quæ est sub muro lateritio in porta domus Pharaonis in Taphnis coram uiris Iudæis. ✝ Et dices ad eos, Hæc dicit Dominus exercituũ Deus Israel: Ecce, ego mittam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum & ponam thronum eius super lapides istos quos abscondi, & statuet solium suum super eos. ✝ Veniensq. percutiet Terram-Aegypti, quos in mortem, in mortem; & quos in captiuitatem, in captiuitatem; & quos

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

* Ofie 8 M 8.
* Iosia o. Quæ in Textu est lectio conformior est H.C & G.
✠ uestrum ℣ M 8.R. H.G.C.
* Ofaie 4 M 8.H. G. C.
* Ofa 4 M 8.R.

in gladium, in gladium. ¶ Et succendet ignē in delubris deorum Aegypti, & comburet ea, & captiuos ducet illos: & amicietur Terra-Aegypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace, ¶ Et conteret statuas domus Solis quæ sunt in Terra-Aegypti: & delubra deorum Aegypti comburet igni,

22 23

CAP. XLIIII.

VErbum quod factum est ad Ieremiã, ad omnes Iudæos qui habitabant in Terra-Aegypti, habitantes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra Phatures, dicens, ¶ Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel, Vos uidistis omne malum istud quod adduxi super Ierusalem, & super omnes urbes Iuda: & ecce desertæ sunt hodie, & non est in eis habitator: ¶ Propter malitiam quam fecerũt, ut me ad iracundiam prouocarent, & irẽt, & sacrificarent, & colerent deos alienos quos nesciebãt & illi & uos & patres uestri. ¶ Et misi ad uos omnes seruos meos prophetas de nocte consurgens, mittensq. & dicens, Nolite facere uerbum abominationis ℣ huiusce modi quam odiui'. ¶ Ε nõ audierunt, nec inclinauerunt aurem suam ut conuerterentur a malis suis, & non sacrificarent diis alienis. ¶ Et conflata est indignatio mea & furor meus: & succensa est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalẽ: & uertæ sunt in solitudinem & uastitatem secũdum diem hanc. ¶ Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel, Quare uos facitis malum grande - hoc contra animas uestras: ut intereat ex uobis uir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquatur uobis quicquam residuũ ¶ Prouocantes me in operibus manuum uestrarum, sacrificando diis alienis in Terra-Aegypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: & dispereatis, & sitis in maledictionem & in opprobrium cunctis gentibus terræ? ¶ Nunquid obliti estis mala patrum uestrorum, & mala regum Iuda, & mala uxorum ℣ eius', & mala uestra, & mala uxorum uestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? ¶ Non mundati usque ad diem hanc. & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram uobis & coram patribus uestris. ¶ Ideo hæc dicit Dominus exercituũ Deus Israel, ‖ Ecce ego ponam faciem meam in uobis in malum: & disperdam omnem Iudam. ¶ Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerũt facies suas ut ingrederentur Terram-Aegypti, & habitarent ibi: & consumẽtur omnes in Terra-Aegypti: cadent in gladio & in fame: & consumentur a minimo usq; ad maximum, in gladio & in fame morientur: & erunt in iusiurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. ¶ Et uisitabo * habitatores terræ Aegypti, sicut uisitaui super Ierusalem, in gladio, & fame, & peste. ¶ Et non erit qui effugiat, & sit residuus de reliquiis Iudeorum qui uadunt ut peregrinẽtur in Terra-Aegypti: & reuertantur in Terrã Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas, ut reuertantur & habitent ibi. non. reuertentur nisi qui fu-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

gerint. ¶ Respondentes autem Ieremiæ omnes uiri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis: & uniuersæ mulieres quarũ stabat multitudo grandis; & omnis populus habitantium in Terra-Aegypti in Phatures, dicentes, ¶ Sermonem qué locutus es ad nos in nomine Domini non audiemus ex te: ¶ ‖ sed facientes faciemus omne uerbum quod egredietur de ore nostro, ut sacrificemus reginæ cœli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos & patres nostri, reges nostri & principes nostri in urbibus Iudã, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus & bene nobis erat, malumq. non uidimus. ¶ Ex eo autem tempore quo cessauimus sacrificare reginæ cœli, & libare ei libamina, ℣ indigemus' omnibus, & gladio & fame consumpti sumus. ¶ Quòd si nos sacrificamus reginæ cœli, & libamus ei libamina: nunquid sine uiris nostris fecimus ei placentas ad colendum eã, & libãdum ei libamina? Et dixit Ieremias ad omnem populum, aduersus uiros, & aduersum mulieres, & aduersum uniuersam plebem, qui responderant ei uerbum, dicens, ¶ Nunquid non sacrificium quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda & in plateis Ierusalem uos & patres uestri, reges uestri & principes uestri & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius? ¶ Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum uestrorum, & propter abominationes quas fecistis: & facta est terra uestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eo quòd non sit habitator, sicut est dies hæc. ¶ Propterea quòd sacrificaueritis idõlis, & peccaueritis Dño: & non audieritis uocem Domini, & in lege & in præceptis & in testimoniis eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt uobis mala hæc, sicut est dies hæc. ¶ Dixit autem Ieremias ad omnem populum & ad uniuersas mulieres, Audite uerbum Dñi omnis Iuda, qui estis in Terra-Aegypti: ¶ Hæc inquit Dñs exercituum Deus Israel, dicens, Vos & uxores uestræ locuti estis ore uestro, & manibus uestris implestis, dicentes, Faciamus uota nostra quæ uouimus, ut sacrificemus reginæ cœli, & libemus ei libamina. implestis uota uestra, & opere perpetrastis ea. ¶ Ideo audite uerbum Dñi omnis Iuda, qui habitatis in Terra-Aegypti, Ecce ego iuraui in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam ultra uocabitur nomen meũ ex ore omnis uiri Iudæi, dicentis, Viuit Dominus Deus, in omni Terra-Aegypti. ¶ ‖ Ecce ego uigilabo super eos in malum, & non in bonum: & consumentur omnes uiri Iuda, qui sunt in Terra - Aegypti, gladio & fame, donec penitus consumantur. ¶ Et qui fugerint gladium, reuertentur de Terra - Aegypti in Terram Iuda uiri pauci: & scient omnes reliquiæ Iuda ingredientium Terram - Aegypti, ut habitent ibi, cuius sermo compleatur, meus, an illorum. ¶ Et hoc uobis signum, ait Dominus, quòd uisitem ego super uos in loco isto: ut sciatis quia uere complebuntur sermones mei contra uos in malum. ¶ Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephtee regem Aegyp-

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

pti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

CAP. XLV.

1 VErbũ quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neriæ, cum scripsisset uerba hæc in libro ex ore Ieremiæ, anno quarto Ioacim filij Iosiæ regis Iuda, dicens: 2 ✠ Hæc dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch, ✠ Dixisti, Væ mihi misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboraui in gemitu meo & requiem non inueni. ✠ Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum, Ecce, quos ædificaui, ego destruo: & quos plantaui, ego euello, & uniuersam terram hanc. ✠ Et tu quæris tibi grandia? noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnẽ, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis ad quæcunque perrexeris.

CAP. XLVI.

1 QVod factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Gentes ✠ ad Aegyptum aduersum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti, qui erat iuxta fluuiũ Euphráten in Charcamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Ioacim filij Iosiæ regis Iuda. ✠ Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum. ✠ Iungite equos, & ascendite equites: state in galeis, polite lanceas, induite uos loricis. ✠ Quid igitur? uidi ipsos pauidos, & terga uertentes, fortes eorum cæsos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror undique, ait Dominus. ✠ Non ℣ fugiat' uelox, nec saluari se putet fortis: Ad Aquilonẽ iuxta flumen Euphráten uicti sunt, & ruerunt. ✠ Quis est iste, qui quasi flumen ascendit: & uelut fluuiorum, intumescunt gurgites eius? ✠ Aegyptus, fluminis instar ascendit, & uelut flumina mouebuntur fluctus eius, & dicet, Ascendens operiam terram: perdam ciuitatem, & habitatores eius. ✠ Ascédite equos, & exultate in curribus, & procedãt fortes, Aethiopia, & Libyes tenẽtes scutum, & Lydi arripientes, & iacientes sagittas. ✠ Dies autem ille Domini Dei exercituum dies ultionis, ut sumat uindictam de inimicis suis: deuorabit gladius, & saturabitur, & inebriabitur sanguine eorum: uictima enim Domini Dei exercituum in Terra Aquilonis iuxta flumen Euphráten. ✠ Ascende in Galaad, & tolle resinam, uirgo filia Aegypti: frustra multiplicas medicamina, sanitas nõ erit tibi. ✠ Audierunt Gentes ignominiam tuam, & ululatus tuus repleuit terrã: quia fortis impegit in fortem, & ambo pariter concidetunt. ✠ Verbum quod locutus est Dominus ad Ieremiam prophetam, super eo quod uenturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis, & percussurus Terram Aegypti: ✠ Annunciate Aegypto, & auditum facite in Magdalo, & resonet in Memphis, & in Taphnis: dicite, Sta, & præpara te: quia deuorabit gladius ea quæ per circuitum tuum sunt. ✠ Quare computruit fortis tuus? non stetit: quoniam Dominus subuertit eum. ✠ Multiplicauit ruentes, cecidit q; uir ad proximum suum: & dicent, Surge, & reuertamur ad populum nostrum & ad terram natiuitatis nostræ, a facie gladij columbæ. ✠ Vocate nomen Pharaonis regis Aegypti tumultum, adduxit tempus. ✠ Viuo ego (inquit rex, Dominus exercituũ nomen eius) quoniam sicut Thabor in mõtibus, & sicut Carmelus in mari, ueniet: ✠ Vasa trãsmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti: ✠ quia Memphis in solitudinem erit, & deseretur, & inhabitabilis erit. Vitula elegans atque formosa Aegyptus: stimulator ab Aquilone ueniet ei: ✠ Mercenarij quoque eius qui uersabantur in medio eius, quasi uituli saginati uersi sunt, & fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum uenit super eos, tempus uisitationis eorum. ✠ Vox eius quasi æris sonabit; quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus ueniet ei, quasi cædentes ligna. ✠ Succiderunt saltum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus. ✠ Confusa est filia Aegypti, & tradita in ℣ manum' populi Aquilonis. ✠ Dixit Dominus exercituum Deus Israel, Ecce, ego uisitabo super tumultum Alexandriæ, & super Pharaonem, & super Aegyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos qui confidunt in eo. ✠ Et dabo eos in ℣ manum' quærentium animam eorum, & in ℣ manum' Nabuchodonosor regis Babylonis, & in ℣ manum' seruorum eius: & post hæc habitabitur sicut diebus priſtinis, ait Dominus.

27 ✠ ‖ Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne paueas Israel: quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis suæ: & reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur; & non erit 28 qui exterreat eum. ✠ Et tu noli timere serue meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes ad quas eiecit te: te uero non consummam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

CAP. XLVII.

1 QVod factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palæsthinos, antequam percuteret 2 Pharao Gazam, ✠ Hæc dicit Dominus, Ecce aquæ ascendunt ab Aquilone, & erunt quasi torrens inundans: & operient terram, & plenitudinem eius urbem, & habitatores eius: clamabunt homines, & ℣ ululabunt omnes habitatores' terræ, ✠ a 3 strepitu pompæ armorum, & bellatorum eius, a commotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis. ✠ pro 4 aduentu diei in quo uastabuntur omnes Philisthijm, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxilijs suis: depopulatus est enim Dominus Palæsthinos, 5 reliquias insulæ Cappadociæ. ✠ Venit caluitium super Gazam: conticuit Ascalon, & reliquiæ uallis earum, usquequo concideris. ✠ O mucro Domini? usquequo non quiesces? Ingredere in uaginam tuam: re- 6 frigerare, & sile. ✠ Quomodo quiescet cum Dominus præceperit ei aduersus Ascalonem, & aduersum maritimas eius regiones, ibiq; condixerit illi?

CAP.

✠ fugiet MS. R. Rab. sic in ister Textui reddidit G.

✠ MS. R. & G.

Vululabit omnis habitator 3 MS. Rab. H. Textus autem cõformiter legunt G. & C.

Numerus 8 MS. G. Textus autem cõformis est H. & C. Numerus 8 MS. R. Rab. Latino Textui cõsimilis est H. C. & G. 1 Ia. 43. 1. 44. 2. Sup. 30. 10.

CAP. XLVIII.

AD Moab Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel, Væ super Nabo, quoniam uastata est & confusa: capta est Cariathaim: confusa est fortis, & tremuit. ✝ Non est ultra exultatio in Moab contra He ebon: cogitauerunt malum. Venite, & disperdamus eam de gente: ergo silens conticesces, sequeturq. te gladius. ✝ Vox clamoris de Oronaim: uastitas, & cõtritio magna. ✝ Contrita est Moab: annunciate clamorem paruulis eius. ✝ Per ascensum enim Luith plorans ascendet in fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt. ✝ Fugite, saluate animas uestras: & ‖ eritis quasi myricæ in deserto. ✝ ‖ Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capiẽris: & ibit Chamos in trasmigrationem, facerdotes eius, & principes eius simul. ✝ Et ueniet prædo ad omnem urbem, & urbs nulla saluabitur, & peribunt ualles, & diffipabuntur: cãpestria: quoniam dixit Dominus, ✝ Date florem Moab, quia florens egredietur: & ciuitates eius desertæ erunt, & inhabitabiles. ✝ Maledictus qui facit opus Domini fraudulenter & maledictus qui prohibet gladium suũ a sanguine. ✝ Fertilis fuit Moab ab adolescẽtia sua, & requieuit in fæcibus suis: nec trasfusus est de uase in uas, & in transmigrationem non abijt: idcirco permansit gustus eius in eo, & odor eius nõ est immutatus. ✝ Propterea ecce dies ueniunt, dicit Dominus: & mittam ei ordinatores, & stratores lagunculârum, & sternent eum: & uasa eius exhaurient, & lagunculas eorum conlident. ✝ Et confundetur Moab a Chamos, ‖ sicut confusa est domus Israela Beth-el, in qua habebat fiduciam. ✝ Quomodo dicitis, ‖ Fortes sumus, & uiri robusti ad prœliandũ? ✝ Vastata est Moab, & ciuitates illius ℣ succenderunt: & electi iuuenes eius descenderunt in occisionem: ait tex, Dominus exercituum nomen eius. ✝ Prope est interitus Moab, ut ueniat: & malum eius uelociter accurret nimis. ✝ Consolamini eum omnes qui estis in circuitu eius, & uniuersi qui scitis nomen eius: dicite, Quomodo confracta est uirga fortis, baculus gloriosus? ✝ Descende de gloria, & sede in siti habitatio filiæ Dibon: quoniam uastator Moab ℣ ascendet ad te, ℣ diffipabit' munitiones tuas. ✝ In uia sta, & prospice habitatio Aroer, interroga fugientem: & ei qui euasit dic, Quid accidit? ✝ Confusus est Moab, quoniam uictus est: ululate, & clamate, annunciate in Arnon quoniam uastata est Moab. ✝ Et iudicũ uenit ad terram campestrem: super Helon, & super Iasa, & super Mephaath, ✝ & super Dibon, & super Nabo, & super domum Deblathaim, ✝ & super Cariathaim, & super Beth-gamul, & super Beth-maon, & super Carioth, & super Bosra: ✝ & super omnes ciuitates terræ Moab, quæ longe, & prope sunt. ✝ Abscissum est cornu Moab, & brachium eius contritum est, ait Dominus. ✝ Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus est: & allidet manum Moab in uomitu suo, & erit in derisum etiam ipse: ✝ fuit enim in derisum tibi Israel quasi inter fures reperisses cũ propter uerba ergo tua quæ aduersum illum locutus es, captiuus ducẽris. ✝ Relinquite ciuitates, & habitate in petra habitatores Moab, & estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis. ✝ Audiumus superbiam Moab superbus est ualde: sublimitatem eius, & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis eius. ✝ Ego scio, ait Dominus, iactantiã eius: & quod non sit iuxta eam uirtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere. ✝ Ideo super Moab eiulabo, & ad Moab uniuersam clamabo, ad uiros muri fictilis lamentantes. ✝ De planctu Iazer plorabo tibi uinea Sabama: propagines tuæ transierunt mare, usque ad mare Iazer peruenerunt: super messem tuam, & uindemiam tuam prædo irruit. ✝ ‖ Ablata est lætitia, & exultatio de Carmelo, & de Terra Moab, & uinum de torcularibus fustuli: nequaquam calcator uuæ solitum celeusma cantabit. ✝ De clamore Hesebon usque Eleale, & Iasa, dederunt uocem suam: a Segor usque ad Oronaim ℣ uitulam ℣ contemantem': aquæ quoque Nemrim pessimæ erunt. ✝ Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in excelsis, & sacrificantem dijs eius. ✝ Propterea cor meum ad Moab quasi tibia ✝ resonabit: & cor meum ad uiros muri fictilis dabit sonitum tibiarum: quia plus fecit quam potuit, idcirco perierunt. ✝ ‖ Omne enim caput calui tui, & omnis barba rasa erit: in cũctis manibus colligatio, & super omne dorsum cilicium. ✝ Super omnia tecta Moab, & in plateis eius omnis planctus: quoniam contriui Moab sicut uas inutile, ait Dominus. ✝ Quomodo uicta est, & ululauerunt? quomodo deiecit cernicẽ Moab, & confusus est? eritq. Moab in derisum, & in exẽplum omnibus in circuitu suo. ✝ Hæc dicit Dominus: Ecce quasi aquila uolabit, & extendet alas suas ad Moab. ✝ Capta est Carioth, & munitiones comprehensæ sunt: & erit cor fortiũ Moab in die illa, sicut cor mulieris parturientis. ✝ Et cessabit Moab esse populus: quoniã cõtra Dominum gloriatus est. ✝ Pauor, & fouea, & laqueus super te ô habitator Moab, dicit Dominus. ✝ ‖ Qui fugerit a facie pauoris, cadet in foueam: & qui conscenderit de fouea, capietur laqueo: adducam enim super Moab annum uisitationis eorũ, ait Dominus. ✝ In umbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon, & flamma de medio Sion: & deuorauit partẽ Moab, & uertice filiorum tumultus. ✝ Væ tibi Moab, periisti populo Chamos: quia comprehensi sunt filij tui, & filiæ tuæ in captiuitatem. ✝ Et conuertam captiuitatẽ Moab in nouissimis diebus, ait Dns.

Sup. 17. 6
Sup. 17. 5.

3 Re. 12 16. 29.
Isa. 16. 6

℣ Ascendent 14 MS. R. H. Alias legitur succederunt; atque, & hæc uox Hebræa significat. ℣ Ascendit (prætemp.) 2 MS. H. G. C.

℣ Dissipauit 1 MS. H. C. ℣ Euertens G.

Hucusque iudicia Moab.

CAP. XLIX.

1 AD filios Ammon. Hæc dicit Dominus, Nunquid non filij sunt Israel? aut hæres non est eis? Cur igitur hæreditate possedit Melchom, Gad: & populus
2 eius in urbibus eius habitauit? ✝ Ideo ecce dies ueniunt, dicit Dominus: & audituin faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum prœlij, & erit in ℣ tumultum' diffipata, filiæq. eius igne succẽdẽtur, & possidebit Israel possessores suos, ait Dominus.

Isa. 16. 10.

℣ Mitula conterentẽ M S. ℣ Conterrantẽ G. ℣ Paras G.

Isa. 15. 2. Ezc. 7. 18

Isa. 24. 18.

℣ Tumultũ 1 MS. R. HC. ℣ Tumultũ G.

clamate filiæ Rabbath, accingite uos cilicijs: plangite & circuite per sepes: quoniã Melchom in transmigrationem ducetur, sacerdotes eius, & principes eius simul.
4 ✠Quid gloriaris in uallibus? defluxit uallis tua filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas, Quis ueniet ad me?
5 ✠Ecce ego inducam super te terrorẽ, ait Dominus Deus exercituum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: & dispergemini singuli a conspectu uestro, nec erit qui congreget fugientes.
6 ✠Et post hæc reuerti faciam *captiuos filiorũ Ammon, ait Dominus.
7 ✠Ad Idumæam. Hæc dicit Dominus exercituum: Nunquid non ultra est sapiẽtia in Theman? Periit consilium a filijs: inutilis facta est sapientia eorum,
8 ✠Fugite & terga uertite, descendite in uoraginem habitatores Dedam: quoniam perditionẽ Esau adduxi super eum, tẽpus uisitationis eius.
9 ✠Si uindemiatores uenissent super te, non reliquissent racemũ: si fures in nocte, rapuissent quod sufficeret sibi.
10 ✠Ego uero discooperui Esau, reuelaui abscondita eius, & celari non poterit: uastatum est semẽ eius, & fratres eius, & uicini eius, & nõ erit.
11 ✠Relinque pupillos tuos: ego faciam eos uiuere: & uidue tuæ in me sperabunt.
12 ✠Quia hæc dicit Dominus, Ecce, quibus nõ erat iudicium ut biberent calicem, b bentes bibẽt: & tu quasi innocens relinquẽris? non eris innocens, sed bibens bibes.
13 ✠Quia per memetipsum iurauí, dicit Dominus, quod in solitudinem, & in opprobrium, & in desertum, & in maledictionem erit Bosra: & omnes ciuitates eius erunt in solitudines sempiternas.
14 ✠Auditum audiui a Dño, & legatus ad Gentes missus est, Congregamini, & uenite contra eam, & consurgamus in prœlium:
15 ✠Ecce enim paruulum dedi te in Gentibus, contemptibilem inter homines.
16 ✠Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui: qui habitas in cauernis petræ, & apprehendere niteris altitudinem collis.
17 ✠Cum exaltaueris quasi aquila nidũ tuum, inde detraham te, dicit Dñs.
18 ✠Et erit Idumæa deserta: omnis qui tranfibit per eam, stupebit, & sibilabit super omnes plagas eius.
19 ✠Sicut subuersa est Sodoma & Gomorrha & uicinæ eius, ait Dñs: non habitabit ibi uir, & non incolet eam filius hominis.
20 ✠Ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinẽ robustã: quia subito currere faciam eum ad illam: & quis erit electus quem præponã ei? quis enim similis mei? & quis sustinebit me? & quis est iste pastor, qui resistat uultui meo?
21 ✠Propterea audite cõsilium Domini quod iniit de Edom: & cogitationes eius, quas cogitauit de habitatoribus Theman, Si nõ deiecerint eos paruuli gregis, nisi dissipauerint eum eis habitaculum eorũ,
22 ✠A uoce ruinæ eorum cõmota est terra, clamor in Mari rubro auditus est uocis eius.
23 ✠Ecce quasi aquila ascendet & auolabit: & expãdet alas suas super Bosran: & erit cor fortiũ Idumææ in die illa, quasi cor mulieris parturientis.
24 ✠Ad Damascum. Confusa est Emath & Arphad: quia auditum pessimum audierunt: turbati sunt in mari: præ solicitudine quiescere non potuit.
25 ✠Dissoluta est prehendit eam: angustia & dolores tenuerunt eam quasi parturientẽ.
26 ✠Quomodo dereliquerunt ciuitatẽ laudabilẽ, urbẽ lætitiæ? Ideo cadent iuuenes eius in plateis eius: & omnes uiri prœlij conticescent in die illa, ait Dñs exercituũ.
27 ✠Et succendam ignẽ in muro Damasci, & deuorabit mœnia
28 Benadad. ✠Ad Cedar, & ad regna Asor, quæ percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, hæc dicit Dñs, Surgite, & ascẽdite ad Cedar, & uastate filios Oriẽtis,
29 ✠Tabernacula eorũ, & greges eorũ capient: pelles eorum, & omnia uasa eorum, & camelos eorum tollent sibi: & uocabunt super eos formidinẽ in circuitu.
30 ✠Fugite, abite uehementer, in uoraginibus sedete qui habitatis Asor, ait Dñs: iniit enim contra uos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium, & cogitauit aduersum uos cogitationes.
31 ✠Consurgite, & ascendite ad gentem quietam, & habitantem confidenter, ait Dominus, nõ ostia, nec uectes eis: soli habitant.
32 ✠Et erunt cameli eorum in direptionem, & multitudo iumentorum in prædam: & dispergã eos in omnem uentum, qui sunt attonsi in comã: & ex omni consilio eorum adducam interitum super eos, ait Dominus.
33 ✠Et erit Asor in habitaculum draconum, deserta usque in æternum: non manebit ibi uir, nec incolet eam filius hominis.
34 ✠Quod factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam aduersus Aelam, in principio regni Sedeciæ regis Iuda, dicens.
35 ✠Hæc dicit Dominus exercituum, Ecce ego confringam arcum Aelam, & sumam fortitudinem eorum.
36 ✠Et inducam super Aelam quatuor uentos a quatuor plagis cœli: & uentilabo eos in omnes uentos istos: & non erit gens ad quam non perueniant profugi Aelam.
37 ✠Et pauere faciam Aelam coram inimicis suis, & in cõspectu quærentium animam eorum: & adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus: & mittam post eos gladium, donec consumam eos.
38 ✠Et ponam solium meum in Aelam, & perdam inde reges & principes, ait Dominus.
39 ✠In nouissimis autem diebus reuerti faciam captiuos Aelam, dicit Dominus.

CAP. L.

1 VErbum quod locutus est Dominus de Babylone, & de terra Chaldæorum in manu Ieremiæ prophetæ.
2 ✠Annunciate in Gentibus, & auditum facite, leuate signum, prædicate, & nolite celare: dicite, Capta est Babylon, confusus est Bel, uictus est Merodach, confusa sunt sculptilia eius, superata sunt idola eorũ.
3 ✠Quoniam ascendit contra eam gens ab Aquilone, quæ ponet terrã eius in solitudinem, & non erit qui habitet in ea, ab homine usque ad pecus, & moti sunt, & abierunt.
4 ✠In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus, uenient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flentes properabũt, & Dñm Deum suum quærent.
5 ✠In Sion interrogabunt uiam, huc facies eorum: uenite, & apponentur ad Dominum fœdere sempiterno, quod nulla obliuione delebitur.
6 ✠Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerũt eos, fecerunt-

* fugientes & o.
Abd. 1. 1.
Abd. 1. 4.
Ge. 19. 24
Isa. 50. 40
Iob. 41. 1.
Isa. 50. 44
* eius o.

uagari in montibus: de monte in collem, transferunt, obliti sunt cubilis sui. ✠ Omnes qui inuenerunt, comederunt eos: & hostes eorum dixerunt, Non peccauimus: pro eo quòd peccauerunt Domino decori iustitiæ, & expectationi patrum eorum Domino. ✠ Recedite de medio Babylonis, & de terra Chaldæorum egredimini: & estote quasi hœdi ante gregem. ✠ Quoniá ecce ego suscito, & adducam in Babylonem congregationé Gentium magnarum de terra Aquilonis: & præparabuntur aduersus eam, & inde capietur: sagitta eius quasi uiri fortis intersectoris, non reuertetur uacua. ✠ Et erit Chaldæa in prædá: omnes uastantes eam replebuntur, ait Dominus. ✠ Quoniam exultatis, & magna loquimini, dirripientes hæreditatem meam: quoniam effusi estis sicut vitulus super herbá, & mugitis sicut tauri. ✠ Confusa est mater uestra nimis & ad erubescendum puperi, quæ genuit uos: ecce nouissima erit in Gentibus, ✠ deserta, inuia, & arens. ✠ Ab ira Domini non habitabitur, sed redigetur tota in solitudinem: omnis qui transibit per Babylonem, stupebit, & sibilabit super uniuersis plagis eius. ✠ Præparamini contra Babylonem per circuitú omnes qui intenditis arcum; & debellate eam, non parcatis iaculis: quia Domino peccauit. ✠ Clamate aduersus eam, ubique dedit manum, ceciderunt fundamenta eius: destructi sunt muri eius, quoniam ultio Domini est, ultionem accipite de ea: sicut fecit, facite ei. ✠ Disperdite fatorem de Babylone, & tenentem falcem in tempore messis: a facie gladii columbæ unusquisque ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. ✠ Grex dispersus Israel, leones eiecerunt eum: primus comedit eum rex Assur: iste nouissimus exossauit eum Nabuchodonosor rex Babylonis. ✠ Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel. Ecce ego uisitabo regé Babylonis, & terram eius: sicut uisitaui regem Assur. ✠ & reducam Israel ad habitaculum suum: & pascetur ✠ Carmelus' & Basan, & in monte Ephraim & Galaad saturabitur anima eius. ✠ In diebus illis & in tempore illo, ait Dominus, quæretur iniquitas Israel, & non erit: & peccatum Iuda, & non inuenietur: quoniam propitius ero eis quos reliquero. ✠ Super terram dominantium ascende, & super habitatores eius uisita, dissipa, & interfice quæ post eos sunt, ait Dominus: & fac iuxta omnia quæ præcepi tibi. ✠ Vox belli in terra, & contritio magna. ✠ Quomodo confractus est, & contritus malleus uniuersæ terræ? quomodo uersa est in desertum Babylon in Gentibus? ✠ Illaqueaui te, & capta es Babylon, & nescriebas: inuenta es & apprehensa: quoniam Dominum prouocasti. ✠ Aperuit Dominus thesaurum suum & protulit uasa iræ suæ: quoniam opus est Domino Deo exercituum in terra Chaldæorum. ✠ Venite ad eam ab extremis finibus, aperite ut exeant qui conculcent eam: tollite de uia lapides: & redigite in aceruos, & interficite eam: nec sit quicquam reliquum. ✠ Dissipate uniuersos fortes eius, descendant in occisionem: uæ eis, quia uenit dies eorum, tempus uisitationis eorum. ✠ Vox fugien-

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

tium, & eorum qui euaserunt de Terra Babylonis: ut annuncient in Sion ultionem Domini Dei nostri, ultionem templi eius.
29 ✠ Annunciate in Babylonem plurimis omnibus qui tendunt arcum: consistite aduersus eam per gyrum, & nullus euadat: reddite ei secundum opus suum: iuxta omnia quæ fecit, facite illi: quia contra Dominum erecta est, aduersum sanctum Israel.
30 Idcirco cadent iuuenes eius in plateis eius: & omnes uiri bellatores eius conticescent
31 in die illa, ait Dominus. ✠ Ecce ego ad te superbe, dicit Dominus Deus exercituú: quia uenit dies tuus, tempus uisitationis tuæ.
32 ✠ Et cadet superbus, & corruet, & non erit qui suscitet eum: & succendam ignem in urbibus eius, & deuorabit omnia in circuitu eius. ✠ Hæc dicit Dominus exercituum, Calumniam sustinent filii Israel & filii Iuda simul: omnes qui ceperunt eos, tenent,
34 nolunt dimittere eos. ✠ Redemptor eorum fortis, Dominus exercituum nomen eius, iudicio defendet causam eorum, ut exterreat terram, & commoueat habitatores
35 Babylonis. ✠ Gladius ad Chaldæos, ait Dominus, & ad habitatores Babylonis, & ad
36 principes, & ad sapientes eius. ✠ Gladius ad diuinos eius, qui stulti erunt: gladius ad
37 fortes illius, qui timebunt. ✠ Gladius ad equos eius, & ad currus eius, & ad omne uulgus quod est in medio eius: & erút quasi mulieres: gladius ad thesauros eius, qui
38 dirripientur. ✠ Siccitas super aquas eius erit, & arescent: quia terra sculptilium est, & in
39 portentis gloriantur. ✠ propterea habitabút dracones cum fatuis ficariis: & habitabunt in ea struthiones: & non inhabitabitur ultra usque in sempiternum, nec extruetur usque ad generationem & generationem: ✠ sicut subuertit ✠ Dominus' Sodomam & Gomorrham, & uicinas eius, ait
41 Dominus: non habitabit ibi uir, & non incolet eam filius hominis. ✠ Ecce populus uenit ab Aquilone: & gens magna, & reges
42 multi consurgent a finibus terræ. ✠ Arcum & scutum apprehendent: crudeles sunt & immisericordes: uox eorum quasi mare sonabit, & super equos ascendent: sicut uir paratus ad prœlium contra te filia Babylon.
43 ✠ Audiuit rex Babylonis famam eorum, & dissoluté sunt manus eius: angustia apprehendit eum, dolor quasi parturientem.
44 ✠ Ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam: quia subito currere faciam eum ad illam: & quis erit electus quem præponam ei? quis est enim similis mei? & quis sustinebit me? & ✠ quis est iste pastor qui resistat uultui meo? ✠ Propterea audite
45 consilium Domini quod mente concepit aduersum Babylonem: & cogitationes eius quas cogitauit super terram Chaldæorum, Nisi detraxerint eos paruuli gregum, nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum. ✠
46 A uoce captiuitatis Babylonis commota est terra, & clamor inter gentes auditus est.

CAP. LI.

1 Hæc dicit Dominus, Ecce, ego suscitabo super Babylonem & super habitatores eius, qui cor suum leuauerunt contra me, quasi uentum pesti-

Ier. 19.24 Sup. 49.8 \\ Deus 4 M 8.8.11. e.

lentem. ✠ Et mittam in babylonem uentilatores, & uentilabunt eam, & demolientur terram eius. quoniam uenerunt super eam undique in die afflictionis eius. ✠ Non tendat qui tendit arcum suum, & non ascendat loricatus, nolite parcere iuuenibus eius, interficite omnem militiam eius. ✠ Et cadent interfecti in terra Chaldæorum, & & uulnerati in regionibus eius. ✠ Quoniam non fuit uiduatus Israel & Iuda a Deo suo Domino exercituum: terra autem eorum repleta est delicto a sancto Israel. ✠ Fugite de medio Babylonis, \\ & saluet unusquisque animam suam: nolite tacere super iniquitatem eius: quoniam tempus ultionis * est a Domino, ultionem ipse retribuet ei: ✠ Calix aureus Babylon in manu Domini, inebrians omnem terram: de uino eius biberunt Gentes: & ideo commotæ sunt. ✠ ‖ Subito cecidit Babylon, & contrita est: ululate super eam, tollite resinam ad dolorem eius, si forte sanetur. ✠ Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam, & eamus unusquisque in terram suam: quoniam peruenit usque ad cœlos iudicium eius, & eleuatum est usque ad nubes. ✠ Protulit Dominus iustitias nostras: uenite & narremus in Sion opus Domini Dei nostri. ✠ Acuite sagittas, implete pharetras: suscitauit Dominus spiritum regum Medorũ: & contra Babylonem mens eius est ut perdat eam, quoniam ultio Domini est, ultio templi sui. ✠ Super muros Babylonis leuate signum augete custodiam: leuate custodes, præparate insidias: quia cogitauit Dominus, & fecit quæcumque locutus est cõtra habitatores Babylonis. ✠ Quæ habitas supes aquas multas, locuples in thesauris: uenit finis tuus pedalis præcisionis tuæ. ✠ Iurauit Dominus exercituum per animam suam, Quoniam replebo te hominibus quasi brucho, & super te celeusma cãtabitur. ✠ ‖ Qui fecit terram in fortitudine sua, & præparauit orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit cœlos. ✠ Dante eo uocem multiplicantur aquæ in cœlo. ‖ qui leuat nubes ab extremo terræ. ✠ fulgura in pluuiam fecit: & produxit uentum de thesauris suis ✠ Stultus factus est omnis homo a scientia: confusus est omnis conflator in sculptili, quia mendax est conflatio eius, nec est spiritus in eis. ✠ Vana sunt opera, & risu digna in tempore uisitationis suæ peribunt. ✠ Non sicut hæc pars Iacob: quia qui fecit omnia ipse est, & Israel sceptrum hæreditatis eius: Dominus exercituum nomen eius. ✠ Collidis tu mihi uasa belli, & ego collidam in te Gentes, & disperdam in te regna: ✠ Et collidam in te equum, & equitem eius: & collidam in te currum, & ascensorem eius: ✠ Et collidam in te uirum & mulierem, & collidam in te senem & puerum, & collidam in te iuuenem & uirginem: ✠ Et collidam in te pastorem & gregem eius, & collidam in te agricolam & iugales eius, & collidam in te duces & magistratus. ✠ Et reddam Babyloni, & cunctis habitatoribus Chaldææ omne malum suum quod fecerunt in Sion, in oculis uestris, ait Dominus. ✠ Ecce, ego ad te mons pestifer, ait Dominus, qui corrumpis uniuersam terram: & extendam manum meam super te, & euoluam te de petris, & dabo te in montem combustionis. ✠ Et non tollent de te lapidem in angulum, & lapidem in fundamenta, sed perditus in æternum eris, ait Dominus. ✠ Leuate signum in terra: clangite buccina in \\ Gentibus: sanctificate super eam Gentes: annunciate cõtra illam regibus Ararat, Menni, & Ascenez: numerate contra eam Taph ar, adducite equum quasi bruchum aculeatum. ✠ Sanctificate contra eam Gentes, reges Medi, duces eius, & uniuersos magistratus eius, cunctamq. terram potestatis eius. ✠ Et commouebitur terra, & cõturbabitur: quia euigilabit contra Babylonem cogitatio Domini, ut ponat Terram Babylonis desertã & inhabitabilem. ✠ Cessauerunt fortes Babylonis a prœlio, habitauerunt in præsidiis: deuoratum est robur eorum, & facti sunt quasi mulieres: incensa sunt tabernacula eius, contriti sunt uectes eius. ✠ Cursens obuiam currenti, & nuncius obuius nuncianti: ut annunciet regi Babylonis quia capta est ciuitas eius a summo usque ad summum: & uada præoccupata sunt, & paludes incensæ sunt igni, & uiri bellatores conturbati sunt. ✠ Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, Filia Babylonis quasi area, tempus trituræ eius: adhuc modicum, & ueniet tempus messionis eius. ✠ Comẽdit me, deuorauit me Nabuchodonosor rex Babylonis: reddidit me quasi uas inane: absorbuit me quasi draco: repleuit uentrem suum teneritudine mea, & eiecit me. ✠ Iniquitas aduersũ me, & caro mea super Babylonem, dicit habitatio Sion: & sanguis meus super habitatores Chaldææ, dicit Ierusalem. ✠ Propterea hæc dicit Dominus, Ecce ego iudicabo causam tuam, & ulciscar ultionem tuam: & desertum faciam mare eius, & siccabo uenam eius. ✠ Et erit Babylon in tumulos, habitatio draconum: stupor & sibilus, eo quòd non sit habitator. ✠ Simul ut leones rugient, excutient comas ueluti catuli leonum. ✠ In calore eorum ponam potus eorum, & inebriabo eos, ut sopiãtur, & dormiant somnum sempiternum, & nõ consurgant, dicit Dominus. ✠ Deducam eos quasi agnos ad uictimam, * quasi arietes cum hædis. ✠ Quomodo capta est Sesach, & comprehensa est laudatio uniuersæ terræ? quomodo facta est in stuporem Babylon inter Gentes? ✠ Ascendit super Babylonem mare: multitudine fluctuum eius operta est. ✠ Factæ sunt ciuitates eius in stuporem: terra inhabitabilis & deserta, terra in qua nullus habitet, nec \\ transeat per eã filius hominis. ✠ Et uisitabo super Bel in Babylone, & eruca quod absorbuerat de ore eius, & non confluent ad eum ultra Gentes, etiquidem & murus Babylonis corruet. ✠ Egredimini de medio eius populus meus: ut saluet unusquisque animam suam ab ira furoris Domini. ✠ Et ne forte molleſcat cor uestrum, & timeatis auditum qui audietur in terra: & ueniet in anno auditio, & post hunc annum auditio: & iniquitas in terra, & dominator super dominatorẽ. ✠ Propterea ecce dies ueniunt, & uisitabo super sculptilia Babylonis: & omnis terra

eius

\\ ii MS. R

*eius Ms. R.G. - M S.H.

*Isa. 21.9. Apoc. 14.8

*Amos. 6.8

*Ge. 1.2.9. Sup. 20. 12. Ps. 134 7. Sup. 10.13

\\ montibus, o.

*& 10. MS. Rab, o. Verum in R.H.& non additur.

\\ præfiet 4 M S.R.H. C.

eius cõfundetur,& uniuersi interfecti eius cadent in medio eius.¶ Et laudabunt super Babylonem cœli & terra,& ómnia quæ in eis sunt:quia ab Aquilone uenient ei prædones,ait Dominus.¶ Et quomodo fecit Babylon ut caderent occisi in Israël : sic de Babylone cadent occisi in uniuersa terra. ¶Qui fugistis gladium,uenite, nolite stare: recordamini procul Domini, & Ierusalem ascendat super cor uestrum. ¶ Confusi sumus , quoniam audiuimus opprobrium : operuit ignominia facies nostras:quia uenerunt alieni super sanctificationem domus Domini.¶Propterea ecce dies uenit, ait Dominus:& uisitabo super sculptilia eius', & in omni terra eius mugiet uulneratus.¶Si ascenderit Babylon in cœlum, & si munierit in excelso robur suum:a me uenient uastatores eius,ait Dominus. ¶ Vox clamoris de Babylone, & contritio magna de Terra-Chaldæorum:¶quoniam uastauit Dominus Babylonem,& perdidit ex ea uocem magnam : & sónabunt fluctus eorum quasi aquæ multæ: dedit sonitum uox eorum.¶ Quia uenit super eam , id est super Babylonem prædo,& apprehensi sunt fortes eius,& emarcuit arcus eorum:quia fortis ultor Dominus reddens retribuet. ¶ Et inebriabo principes eius, & sapientes eius, & duces eius,& magistratus eius , & fortes eius: & dormient somnum sempiternum, & non expergiscentur, ait rex , Dominus exercituum nomen eius.¶Hæc dicit Dominus exercituum,Muri Babylonis ille Watillimus' suffusione suffodietur , & portæ eius excelsæ igni comburentur, & labores populorũ ad nihilum , & gentium in igne erunt & diſperibunt.¶ Verbum quod præcepit Ieremias propheta , Saraiæ filio Neriæ filii Maasiæ , cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem,in anno quarto regni eius:Saraias autem erat princeps prophetiæ.¶Et scripsit Ieremias omne malum quod uenturum erat super Babylonem, in libro uno : omnia uerba hæc quæ scripta sunt cõtra Babylonem. ¶ Et dixit Ieremias ad Saraiam,Cum ueneris in Babylonem, & uideris,& legeris omnia uerba hæc, ¶dices.Domine tu locutus es contra locũ istũ ut diſperderes eum:ne fit qui in eo habite ab homine usque ad pecus, & ut sit perpetua solitudo.¶ Cumq; compleueris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem , & proiicies illum in medium Euphraten : & dices,Sic submergetur Babylon, & non cõsurget a facie afflictionis quam ego adduco super eam , & diſsoluetur . Hucusque uerba Ieremiæ .

CAP LII.

Filius uiginti & unius anni erat Sedecias cum regnare cœpisset:& undecim annis regnauit in Ieruſalem, & nomen matris eius Amital,filia Ieremiæ de Lobna.¶ Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Ioacim: ¶Quoniam furor Domini erat in Ierusalem & in Iuda,usquequo proiiceret eos a facie sua : & recessit Sedecias a rege Babylonis.¶Factũ est autem in anno nono regni eius,in mẽse decimo,decima mensis:uenit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse,& omnis exercitus eius aduersus Ierusalem , & obsederunt eam,& ædificauerunt contra eã munitiones in circuitu.¶Et fuit ciuitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciæ.¶ Mense autem quarto , nona mensis, obtinuit fames ciuitatem:& non erant alimenta populo terræ . ¶ Et dirupta est ciuitas,& omnes uiri bellatores eius fugerunt, exierunt̃q. de ciuitate nocte per uiam portæ quæ est inter duos muros , & ducit ad hortum regis (Chaldæis obsidentibus urbẽ in gyro) & abierunt per uiam quæ ducit in erẽmum: ¶ Perſecutus est autem Chaldæorum exercitus regem: & apprehenderunt Sedeciam in deserto , quod est iuxta Iericho : & omnis comitatus eius diſfugit ab eo.¶Cumq. comprehendiſſent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Rebl. tha,quæ est in terra Emath : & locutus est ad eum iudicia. ¶ Et iugulauit rex Babylonis filios Sedecię in oculis eius : sed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha.¶ Et oculos Sedeciæ eruit, & uinxit eũ compedibus,& adduxit eum rex Babylonis in Babylonem:& posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius.¶In mense autem quinto , decima mensis , ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis: uenit Nabuzaidan princeps militiæ,qui stabat coram rege Babylonis in Ierusalem. ¶ Et incendit domum Domini,& domum regis,& omnes domos Ierusalem , & omnem domum magnam igne combussit.¶Et totum murum Ierusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldæorum quia erat cum magistro militiæ.¶ De pauperibus autem populi,& de reliquo uulgo quod remanserat in ciuitate, & de perfugis qui transfugerant ad regem Babylonis, & cæteros de multitudine:transtulit N buzardan princeps militiæ. ¶ De pauperibus uero terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ in uinitores & agricolas . ¶ Columnas quoque æreas, quæ erant in domo Domini,& bases,& mare æneum quod erat in domo Domini,cõfregerunt Chaldæi : & tulerunt omne æs eorum in Babylonem:¶Et lebetes, & creagras,& psalteria,& phialas, & mortariola, & omnia uasa ærea quæ in ministerio fuerant,tulerunt.¶Et hydrias, & thymiamateria,& urceos , & pelues , & candelabra , & mortaria,& cyathos:quotquot aurea , aurea:& quotquot argentea,argentea : tulit magister militiæ,¶ Columnas duas, - & mare unũ* uitulos duodecim æreos, qui erant sub basibus quas fecerat rex Salomon in domo Domini : non erat pondus æris omnium horum uasorũ ¶ De columnis autem,decem & octo cubiti altitudinis erant in columna una: & funiculus duodecim cubitorum circumdat eam : porro grossitudo eius, quatuor digitorum: & intrinsecus cana erat . ¶ Et capitella super utrãque ærea: altitudo capitelli unius, quinque cubitorum: & retiacula,& malogranata super coronam in circuitu , omnia ærea.W Similiter columnæ secundæ & malogranata'. ¶ Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia: & omnia malogranata centum , retiaculis circumdabantur. ¶ Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum,& Sophoniam

* H C. & Mss. H G C. W Similiter erat columna secunda & malogranata. Et erat super capitellum in circuitu omnia ærea similiter columna altera .. § Mss.

sacerdotem secundum:& tres custodes uestibuli. ¶ Et de ciuitate tulit eunuchum unum,qui erat præpositus super uiros bellatores : & septem uiros de his qui uidebant faciem regis,qui inuenti sunt in ciuitate : & scribam principem militum, qui probabat tyrones:& sexaginta uiros de populo terræ,qui inuenti sunt in medio ciuitatis. ¶ Tulit autem eos Nabuzardan magister militum:& duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha. ¶ Et percussit eos rex Babylonis:& interfecit eos in Reblatha in terra Emath:& translatus est Iuda de terra sua. ¶ Iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor: In anno septimo Iudæos tria millia & uiginti tres. ¶ In anno octauodecimo Nabuchodonosor de Ierusalem animas octingentas triginta duas. ¶ In anno uicesimotertio Nabuchodonosor, transtulit Nabuzardan magister militum animas Iudæorum septingentas quadraginta quinque.omnes ergo animæ,quatuor milia sexcentę.¶ Et factū est in tricesimo septimo anno transmigrationis Ioachin regis Iudæ, duodecimo mense, uicesimaquinta mensis,eleuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Ioachin regis Iudæ: & eduxit eum de domo carceris. ¶ Et locutus est cū eo bona : & posuit thronū eius super thronos regum qui erāt post se in Babylone. ¶ Et mutauit uestimēta carceris eius, & comedebat panem coram eo semper cunctis diebus uitæ suę. ¶ Et cibaria eius cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis statuta per singulos dies, usque ad diē mortis suę cunctis diebus uitæ eius.

THRENI, ID EST, LAMENTATIONES IEREMIÆ: Quæ Hebraice Cinoth inscribuntur.

CAPVT PRIMVM.

Et factum est, postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & eiulans dixit :

Aleph.

QVOMODO sedet sola ciuitas plena populo : facta est quasi uidua domina Gentium ? princeps prouinciarū facta est sub tributo.

Beth. Ier. 13 1.

¶ Plorans ploraui in nocte, & lachrimę eius in maxillis eius : non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius:omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

Ghimel.

¶ Migrauit Iudas propter afflictionem, & multitudinem seruitutis : habitauit inter gentes, nec inuenit requiem : omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

Daleth.

¶ Viæ Sion lugent, eo quòd non sint qui ueniant ad solemnitatem : Omnes portæ eius destructæ : sacerdotes eius gementes : uirgines eius squalidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

He.

¶ Facti sunt hostes eius in capite,inimici eius locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius : paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

Vau.

¶ Et egressus est a filia Sion omnis decor eius:facti sūt principes eius uelut arietes non inuenientes pascua : & abierunt absq; fortitudine ante faciē subsequentis.

Zain.

¶ Recordata est Ierusalē dierū afflictionis suæ,& præuaricationis, omnium desiderabilium suorum quæ habuerat a diebus antiquis cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator:uiderūt eam hostes,& deriserunt sabbatha eius.

Heth.

¶ Peccatum peccauit Ierusalem, propterea instabilis facta est: omnes qui glorificabant eam,spreuerunt illam: quia uiderunt ignominiam eius:ipsa autem gemens,cōuersa est retrorsum.

Teth.

¶ Sordes eius in pedibus eius,nec recordata est finis sui depositi est uehementer, non habens consolatorē: uide Domine afflictionē meā,quoniā erectus est inimicus.

Iod.

¶ Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius:quia uidit Gentes ingressas sanctuarium suum,de quibus præceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

Caph.

¶ Omnis populus eius gemens,& quærès panem: dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam.uide Dñe & considera,quoniam facta sum uilis.

Lamed.

¶ O uos omnes qui transitis per uiā, attendite, & uidete si est dolor sicut dolor meus;quoniam uindemiauit me, ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

Mem.

¶ De excelso misit ignē in ossibus meis & erudiuit me:expādit rete pedibus meis, conuertit me retrorsum:posuit me desolatam,tota die mœrore confectam.

Nun.

¶ Vigilauit iugū iniquitatum mearum: in manu eius conuolutæ sunt, & impositæ

ſtra: collo meo: infirmata eſt virtus mea: dedit me Dominus in manum,de qua non potero ſurgere.

¶ Abſtulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocauit aduerſum me tempus, ut contereret electos meos: torcular calcauit Dominus virgini filiæ Iuda. 15

¶ Idcirco ego plorans: & oculus meus deducens aquas:quia longe factus eſt a me conſolator, conuertens animam meam: facti ſunt filij mei perditi, quoniam inualuit inimicus: 16

¶ Expandit Sion manus ſuas, non eſt qui conſoletur eam: mandauit Dominus aduerſum Iacob, in circuitu eius hoſtes eius: facta eſt Ieruſalem quaſi polluta menſtruis inter eos. 17

¶ Iuſtus eſt Dominus, quia os eius ad iracundiam prouocaui, audite obſecro uniuerſi populi, & uidete dolorem meum: virgines meæ, & iuuenes mei abierunt in captiuitatem. 18

¶ Vocaui amicos meos, ipſi deceperunt me: ſacerdotes mei, & ſenes mei in urbe conſumpti ſunt:quia quæſierunt cibum ſibi, ut refocillarent animam ſuam. 19

¶ Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus eſt uenter meus: ſubuerſum eſt cor meum in memetipſa, quoniam amaritudine plena ſum,foris ℣ interficit gladius, & domi mors ſimilis eſt. 20

¶ Audierunt quia ingemiſco ego, & non eſt qui conſoletur me: omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati ſunt,quoniam tu feciſti: adduxiſti diem conſolationis, & fient ſimiles mei. 21

¶ Ingrediatur omne malum eorum coram te: & uindemia eos ſicut uindemiaſti me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum mœrens 22

CAP. II.

QVomodo obtexit caligine in furore ſuo Dominus filiam Sion: proiecit de cælo in terram inclytam Iſrael, & non eſt recordatus ſcabelli pedum ſuorum in die furoris ſui. 1

¶ Præcipitauit Dominus nec pepercit,omnia ſpecioſa Iacob: deſtruxit in furore ſuo munitiones uirginis Iuda,& deiecit in terram: polluit regnum,& principes eius. 2

¶ Confregit in ira furoris omne cornu Iſrael: auertit retrorſum dexteram ſuam a facie inimici: & fuccendit in Iacob quaſi ignem flammæ deuorantis in gyro. 3

¶ Tetendit arcum ſuum quaſi inimicus, ſtirmauit dexteram ſuam quaſi hoſtis:& occidit omne quod pulchrum erat in uiſu in tabernaculo filiæ Sion, effudit quaſi ignem indignationem ſuam. 4

¶ Factus eſt Dominus uelut inimicus: præcipitauit Iſrael, præcipitauit omnia mœnia eius:diſſipauit munitiones eius,& repleuit in filia Iuda humiliatum & humiliatã. 5

¶ Et diſſipauit quaſi hortum tentorium ſuum,demolitus eſt tabernaculum ſuum: obliuioni tradidit Dominus in Sion feſtiuitatem,& Sabbathum: & in opprobrium,& in indignationem furoris ſui regem, & ſacerdotem. 6

¶ Repulit Dominus altare ſuum, maledixit ſanctificationi ſuæ:tradidit in manus inimici muros turrium eius: uocem dederunt in domo Domini,ſicut in die ſolemni. 7

¶ Cogitauit Dominus diſſipare murum filiæ Sion: tetendit funiculum ſuum, & non auertit manum ſuam a perditione: luxitq; antemurale,& murus pariter diſſipatus eſt. 8 *Heth.*

¶ Defixę ſunt in terra portæ eius:perdidit & contriuit uectes eius: regem eius & principes eius in Gentibus: non eſt lex, & prophetæ eius non inuenerunt uiſionem a Domino. 9 *Teth.*

¶ Sederunt in terra, conticuerunt ſenes filiæ Sion: conſperſerunt cinere capita ſua, accincti ſunt ciliciis, abiecerunt in terram capita ſua uirgines Ieruſalem. 10 *Iod.*

¶ Defecerunt præ lachrymis oculi mei, conturbata ſunt uiſcera mea :effuſum eſt in terra iecur meum ſuper contritionem filiæ populi mei, cum deficeret paruulus, & lactens in plateis oppidi. 11 *Caph.*

¶ Matribus ſuis dixerunt,Vbi eſt triticum & uinum? cum deficerent quaſi uulnerati in plateis ciuitatis: cum exhalarẽt animas ſuas in ℣ ſinu' matrum ſuarum. 12 *Lamed.* ℣ *Sinum 2 MS. O. Mem.*

¶ Cui cõparabo te? uel cui aſſimilabo te filia Ieruſalẽ: cui exæquabo te, & conſolabor te uirgo filia Sion? magna eſt enim uelut mare contritio tua: quis medebitur tui? 13

¶ Prophetæ tui uiderunt tibi falſa,& ſtulta: nec aperiebant,iniquitatem tuam,vt te ad pœnitentiam prouocarent:uiderunt autem tibi aſſumptiones falſas,& eiectiones. 14 *Nun.*

¶ Plauſerũt ſuper te manibus omnes trãſeuntes per uiam:ſibilauerunt, & mouerũt caput ſuum ſuper filiam Ieruſalem,Hęccine eſt urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium uniuerſæ terræ? 15 *Samech.*

¶ Aperuerunt ſuper te os ſuum omnes inimici tui: ſibilauerunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt, ℣ Deuorabimus:en illa eſt dies quam expectabamus: inuenimus, uidimus. 16 *Phe.* ℣ *Deuoratum 4 MS. H. G.*

¶ Fecit Dominus quæ cogitauit, complenit ſermonem ſuum quem præceperat a diebus antiquis: deſtruxit,& non pepercit, & lætificauit ſuper te inimicum, & exaltauit cornu hoſtium tuorum. 17 *Ain. Lam.2.6. 16. 25. Deut.28. 15. Sadi. Ier.14.17 Sup.1.16*

¶ Clamauit cor eorum ad Dominum ſuper muros filiæ Sion: ¶Deduc quaſi torrentem lachrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui, 18

¶ Conſurge, lauda in nocte in principio uigiliarum: effunde ſicut aquam cor tuum ante cõſpectum Domini: leua ad eum manus tuas pro anima paruulorum tuorum qui defecerunt in fame in capite omnium compitorum. 19 *Coph.*

¶ Vide Domine, & conſidera quem uindemiaueris ita:ergone comedent mulieres fructum ſuum,paruulos ad menſuram palmæ? ſi ℣ occiditur' in ſanctuario Domini ſacerdos & propheta? 20 *Res.* ℣ *occiderentur 3 MS. H. G.*

¶ Iacuerunt in terra foris puer & ſenex: uirgines meæ & iuuenes mei ceciderunt in gladio: interfeciſti in die furoris tui: percuſſiſti, nec miſertus es. 21 *Sin.*

¶ Vocaſti quaſi ad diem ſolemnem, qui terrerent me de circuitu, & non fuit in die furoris Domini qui effugeret, & relinqueretur: quos educaui, & enutriui, inimicus meus conſumpſit eos. 22 *Thau.*

CAP.

CAP. III.

Aleph. EGo uir uidens paupertatem meam in
virga indignationis eius. 1
Aleph. ✝ Me minauit, & adduxit in tene-
bras, & non in lucem. 2
Aleph. ✝ Tantum in me uertit, & conuertit ma-
num suam tota die. 3
Beth. ✝ Vetustam fecit pellem meam & carnem
meam, contriuit ossa mea. 4
Beth. ✝ Ædificauit in gyro meo, & circundedit
me felle, & labore. 5
Beth. ✝ In tenebrosis collocauit me, quasi mor
tuos sempiternos. 6
Ghimel ✝ Circumædificauit aduersum me, ut non
egrediar: aggrauauit compedem meum. 7
Ghimel. ✝ Sed & cum clamauero & rogauero, ex-
clusit orationem meam. 8
Ghimel. ✝ Conclusit uias meas lapidibus quadris,
& semitas meas subuertit. 9
Daleth. ✝ Vrsus insidians factus est mihi: leo in
Nabsconditis. 10
Nabscondito Msq. R. ✝ Semitas meas subuertit, & cõfregit me:
posuit me desolatam. 11
Daleth. ✝ Tetendit arcum suum, & posuit me qua-
si signum ad sagittam. 12
Daleth. ✝ Misit in renibus meis filias pharetræ suę. 13
He. ✝ Factus sum in derisum omni populo
meo, canticum eorum tota die. 14
He. ✝ Repleuit me amaritudinibus, inebria-
uit me absinthio. 15
Vau. ✝ Et fregit ad numerum dentes meos, ci-
bauit me cinere. 16
Vau. ✝ Et repulsa est * anima mea, oblitus sum
* a pace 6 bonorum. 17
MS. H. G. C. ✝ Et dixi, Periit finis meus, & spes mea a
Domino. 18
Vau. ✝ Recordare paupertatis, & transgressio-
nis meæ, absinthij & fellis. 19
Zain. ✝ Memoria memor ero, & tabescet in me
anima mea. 20
Zain. ✝ Hoc recolens in corde meo, N ideo'
Nin Deo O. sperabo. 21
✝ Misericordiæ Domini quia non sumus
Heth. consumpti: quia non defecerunt miserationes eius. 22
Heth. ✝ ‖ Nouæ diluculo multa est fides tua. 23
NNoua 7 MS. ✝ Pars mea Dominus, dixit anima mea:
propterea expectabo eum. 24
Heth. ✝ Bonus est Dominus sperantibus in eum,
Teth. animæ quærenti illum. 25
Teth. ✝ Bonum est præstolari cum silentio sa-
lutare Dei. 26
Teth. ✝ Bonum est uiro cum portauerit iugum
ab adolescentia sua. 27
Iod. ✝ Sedebit solitarius, & tacebit: quia le-
*je MS. uauit * super se. 28
Iod. ✝ Ponet in puluere os suũ, si forte sit spes. 29
Iod. ✝ Dabit percutienti se maxillam, satura-
bitur opprobriis. 30
Caph. ✝ Quia non repellet in sempiternum Dñs. 31
Caph. ✝ Quia si abiecit, & miserebitur secundum
multitudinem misericordiarum suarum. 32
Caph. ✝ Non enim humiliauit ex corde suo, &
abiecit filios hominum. 33
Lamed. ✝ Vt contereret sub pedibus suis omnes
uinctos terræ. 34
Lamed. ✝ Vt declinaret iudicium uiri in conspectu
vultus Altissimi, 35
Lamed. ✝ Vt peruerteret hominem in iudicio
suo, Dominus ignorauit. 36
Mem. ✝ ‖ Quis est iste qui dixit ut fieret, Domi-
Amos 3. 6 no non iubente? 37
✝ ‖ Ex ore Altissimi non egredientur nec
Mem. mala nec bona? 38
Amos 3. 6 ✝ Quid murmurauit homo viuens, uir
Mem. pro peccatis suis? 39
✝ Scrutemur uias nostras, & quæramus,
Nun. & reuertamur ad Dominum. 40
✝ Leuemus corda nostra cum manibus
Nun. ad Dominum in cœlos. 41
✝ Nos inique egimus, & ad iracundiam
Nun. prouocauimus: idcirco tu inexorabilis es. 42
✝ Operuisti in furore, & persecutus es nos:
Samech. occidisti, nec pepercisti. 43
✝ Opposuisti nubem tibi, ne trãseat oratio.
Samech. 44
✝ Eradicationem, & abiectionem posuisti
Samech. me in medio populorum. 45
✝ Aperuerunt super nos os suum omnes
Phe. inimici. 46
✝ Formido & laqueus facta est nobis ua-
Phe. ticinatio, & contritio. 47
✝ Diuisiones aquarum deduxit oculus
Phe. meus in contritione filiæ populi mei. 48
✝ Oculus meus afflictus est, nec tacuit,
Ain. eo quòd non esset requies, 49
✝ Donec respiceret, & uideret Dominus
Ain. de cœlis. 50
✝ Oculus meus deprædatus est animam
Ain. meam in cunctis filiabus urbis meæ. 51
✝ Venatione ceperunt me quasi auem
Sadi. inimici mei gratis. 52
✝ Lapsa est in lacum uita mea, & po-
Sadi. suerunt lapidem super me. 53
✝ Inundauerũt aquę super caput meum:
Sadi. dixi, Perij. 54
✝ Inuocaui nomen tuum Domine de la-
Coph. cu nouissimo. 55
✝ Vocem meam audisti ne auertas aurem
Coph. tuam a singultu meo, & clamoribus. 56
✝ Appropinquasti in die quando inuoca-
Coph. ui te: dixisti, Ne timeas. 57
✝ Iudicasti Domine causam animæ meæ,
Res. redemptor uitæ meæ. 58
✝ Vidisti Domine iniquitatem illorum
Res. aduersum me: iudica iudicium meum. 59
✝ Vidisti omnem furorem, uniuersas co-
Res. gitationes eorum aduersum me. 60
✝ Audisti opprobrium eorum Domine,
Sin. omnes cogitationes eorum aduersum me: 61
✝ Labia insurgentium mihi, & medita-
Sin. tiones eorum aduersum me tota die. 62
✝ Sessionem eorum, & resurrectionem eo-
Sin. rum uide, ego sum psalmus eorum. 63
✝ Reddes eis uicem Domine, iuxta opera
Thau. manuum suarum. 64
✝ Dabis eis scutum cordis laborem
Thau. tuum. 65
✝ Persequêris in furore, & conteres eos
Thau. sub cœlis Domine. 66

CAP. IIII.

Aleph. QVomodo obscuratum est aurum,
mutatus est color optimus, dispersi
sunt lapides sanctuarij in capite
omnium platearum? 1
Beth. ✝ Filij Sion inclyti, & amicti auro pri-
mo: quomodo reputati sunt in uasa testea,
opus manuum figuli? 2
Ghimel. ✝ Sed & lamiæ nudauerunt mammam,
lactauerunt catulos suos: filia populi mei
crudelis, quasi struthio in deserto. 3
Daleth. ✝ Adhæsit lingua lactentis ad palatum
eius in siti: paruuli petierunt panem, &
non erat qui frangeret eis. 4
He. ✝ Qui uescebantur uoluptuosè, interie-
runt:

runt in uijs qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

6 ✝ Et maior effecta est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodomorum, ‖ quæ subuersa est in momento, & non ceperunt in ea manus.

7 ✝ Candidiores Nazaræi eius niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores:

8 ✝ Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis: adhæsit cutis eorum ossibus: aruit, & facta est quasi lignum.

9 ✝ Melius fuit occisis gladio, quàm interfectis fame: quoniam isti extabuerunt cõsumpti a sterilitate terræ.

10 ✝ Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos. facti sunt cibus earum in contritione filiæ populi mei.

11 ✝ Compleuit Dominus furorem suum, effudit iram indignationis suæ: & succendit ignem in Sion, & deuorauit fundamenta eius.

12 ✝ Non crediderunt reges terræ, & uniuersi habitatores orbis quoniam ingrederetur hostis, & inimicus per portas Ierusalem:

13 ✝ Propter peccata prophetarum eius, & iniquitates sacerdotum eius, qui effuderũt in medio eius sanguinem iustorum.

14 ✝ Errauerunt cæci in plateis, polluti sunt sanguine: cumq. non possent,* tenuerunt lacinias suas.

15 ✝ Recedite polluti, clamauerunt eis, recedite, abite, nolite tangere: iurgati quippe sunt & commoti: dixerunt inter Gentes, Non addet ultra ut habitet in eis.

16 ✝ Facies Domini diuisit eos, non addet vt respiciat eos facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miserti sunt.

17 ✝ Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum uanum, cum respiceremus attenti ad gentem quæ saluare * non poterat.

18 ✝ Lubricauerunt uestigia nostra in itinere platearum nostrarum, appropinquauit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

19 ✝ Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis cœli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis.

20 ✝ Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris: cui diximus, In umbra tua uiuemus in Gentibus.

21 ✝ Gaude & lætare filia Edom quæ habitas in Terra Hus: ad te quoque perueniet calix, inebriaberis, atque nudaberis.

22 ✝ Completa est iniquitas tua filia Sion, non addet ultra ut transmigret te: uisitauit iniquitatem tuam filia ædom, discooperuit peccata tua.

Oratio Ieremiæ.

CAP. V.

1 REcordare Domine quid acciderit nobis: intuere & respice opprobriũ nostrum. 2 ✝ Hæreditas nostra uersa est ad
3 alienos: domus nostræ ad extraneos. ✝ Pupilli facti sumus absque patre: matres nostræ
4 quasi uiduæ. ✝ Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra precio comparauimus.
5 ✝ Ceruicibus nostris minabamur, lassis non
6 dabatur requies. ✝ Aegypto dedimus manũ, & Assyrijs: ut saturaremur pane. ✝ Patres
7 nostri peccauerunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus. ✝ Serui dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de
9 manu eorum. ✝ In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladij in deser-
10 to. ✝ Pellis nostra, quasi clibanus exusta est
11 a facie tempestatum famis. ✝ Mulieres in Sion humiliauerunt, & uirgines in ciuitatibus Iuda. ✝ Principes manu suspensi sunt:
13 facies senum non erubuerunt. ✝ Adolescentibus impudice abusi sunt & pueri in ligno
14 corruerunt. ✝ Senes defecerunt de portis:
15 iuuenes de choro psallentium. ✝ Defecit gaudium cordis nostri: uersus est in luctum
16 chorus noster. ✝ Cecidit corona capitis nostri: uæ nobis, quia peccauimus. ✝ Propterea mœstum factum est cor nostrum, ideo
18 contenebrati sunt oculi nostri, ✝ Propter montem Sion, quia disperijt: vulpes ambulauerunt in eo. ✝ Tu autem Domine in
19 æternum permanebis, solium tuum in ge-
20 neratione, & generationem. ✝ Quare in perpetuum obliuiscris nostri? derelin-
21 ques nos in longitudine dierum? ‖ Conuerte nos Domine ad te, & conuertemur: innoua dies nostros, sicut a principio.
22 ✝ Sed proiiciens repulisti nos, iratus es contra nos uehementer.

PROPHETIA BARVCH.

CAPVT PRIMVM.

1 ET haec uerba libri quæ scripsit Baruch filius Neriæ, filij Maasiæ, filij Sedeciæ, filij Sedeci, filij Helciæ in Babylonia, ℣ in anno
2 quinto, in septimo mensis, in tempore quo ceperunt Chaldæi Ierusalé,
3 & succenderunt eam igni. ℣ Et legit Baruch uerba libri huius ad aures Iechoniæ filij Ioacim regis Iuda, & ad aures uniuersi populi uenientis ad librum: ℣ & ad aures po-
4 tentium filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad aures populi, a minimo usque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonia, ad flumen Sodi. ℣ Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Domini. ℣ Et
6 collegerunt pecuniam, secundum quod potuit uniuscuiusque manus, ℣ & miserunt
7 in Ierusalem ad Ioacim filium Helciæ, filij Salon sacerdotem, & ad sacerdotes, & ad omnem populum qui inuenti sunt cum eo
8 in Ierusalem: ℣ cum ℵ acciperet' uasa templi Domini quæ ablata fuerant de templo, reuocare in Terram Iuda decima die mensis Siban, uasa argentea quæ fecit Sedecias
9 filius Iosiæ rex Iuda, ℣ postea quam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam, & principes, & ℵ uinctos, & potentes, & populum terræ ab Ierusalem, & duxit eos * in Babylonem. ℣ Et dixerunt, Ec-
10 ce, misimus ad uos pecunias, de quibus

*emite holocautomata, & thus, & facite mánna, & offerte pro peccato ad aram Domini
11 Dei nostri: ℣ & orate pro uita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro uita Balthasar filij eius, ut sint dies eorum sicut dies cœli
12 super terram: ℣ & ut det Dominus uirtutẽ nobis, & illuminet oculos nostros, ut uiuamus sub umbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub umbra Balthasar filij eius, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus
13 gratiam in conspectu eorum. ℣ Et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrũ: quia peccauimus Domino Deo nostro, & nõ
14 est auersus furor eius a nobis usque in hũc diem. ℣ Et legite librum istum, quem misimus ad uos recitari in templo Domini, in
15 die solemni, & in die opportuno: ℣ & dicetis, ‖ Domino Deo nostro iustitia: nobis autem confusio faciei nostrę, sicut est *Infr.2.6.*
dies hæc, omni Iuda & habitantibus in Ie-
16 rusalem, ℣ Regibus nostris, & principibus
17 nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis *Dan.9.5.*
nostris, & patribus nostris. ℣ ‖ Peccauimus
18 ante Dominum Deum nostrum, & non credidimus, diffidentes in eum: ℣ & non fuimus subiectibiles illi, & non audiuimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularemus
19 in mandatis eius quæ dedit nobis. ℣ A die qua eduxit patres nostros de Terra Ægypti, usque ad diem hãc etiamus incredibiles ad
20 Dominum Deum nostrum: & dissipati recessimus, ne audiremus uocem ipsius. ℣ ‖ Et *Deut.28.*
adhæserunt nobis multa mala, & in mali- *13.*
dictiones, quæ cõstituit Dñs Moysi seruo suo
21 qui eduxit patres nostros de Terra Ægypti, dare nobis terrã fluentẽ lac, & mel, sicut hodierna die. ℣ Et non audiuimus vocem Dñi

ℵ *acciperent* MS. R. *Pro Textu lectionẽ* G. ℵ *cunctos* O.

* *uinctos* MS. R C. *missus uerò* a G.

Dei nostri secundum omnia uerba prophe-
-4 Mss.G. tarum quos misit ad nos, & ad iudices nos-
tros: ♦ & abiimus unusquisque in sensum
cordis nostri maligni, operari dijs alienis,
facientes mala ante oculos Domini Dei no-
stri. 22

CAP. II.

PRopter quod statuit Dominus Deus 1
noster uerbum suum quod locutus est
ad nos, & ad iudices nostros qui iudi-
cauerunt * Israel, & ad reges nostros, & ad
principes nostros, & ad omnem Israel, &
Iuda: ♦ ut adduceret Dominus super nos 2
mala magna quæ non sunt facta sub cœlo
quemadmodum facta sunt in Ierusalem, ‖
secundum quæ scripta sunt in lege Moysi,
♦ ut manducaret homo carnes filij sui, & 3
carnes filiæ suæ. ♦ Et dedit eos sub manu re- 4
gum omnium qui sunt in circuitu nostro
in improperium, & in desolationem, & in
omnibus populis in quibus nos dispersit
Dominus. ♦ Et facti sumus subtus, & non 5
supra: quia peccauimus Domino Deo no-
stro non obaudiendo uoci ipsius. ♦ ‖Domi- 6
no Deo nostro iustitia: nobis autem, & pa-
tribus nostris confusio faciei, sicut est dies
hæc. ♦ Quia locutus est Dominus super nos 7
omnia mala hæc quæ uenerunt super nos:
♦ & non sumus deprecati faciem Domini 8
Dei nostri, ut reuerteremur unusquisque
nostrum a uijs nostris pessimis. ♦ Et uigila- 9
uit Dominus in malis, & adduxit ea super
nos: quia iustus est Dominus in omnibus
operibus suis quæ mandauit nobis: ♦ & nó 10
audiuimus uocem ipsius, ut iremus in præ-
ceptis Domini quæ dedit ante faciem no-
stram. ♦ ‖Et nunc Domine Deus Israel, qui 11
eduxisti populum tuum de Terra Aegypti
in manu ualida, & in signis, & in prodigijs,
& in uirtute tua magna, & in brachio ex-
celso, & fecisti tibi nomẽ sicut est dies iste:
♦ peccauimus, impie egimus, inique gessi- 12
mus, Domine Deus noster, in omnibus iu-
stitijs tuis. ♦ Auertatur ira tua a nobis: quia 13
derelicti sumus pauci inter gentes, ubi di-
spersisti nos. ♦ Exaudi Domine preces no- 14
stras, & orationes nostras, & educ nos pro-
pter te: & da nobis inuenire gratiam ante
faciem eorũ qui nos abduxerunt: ♦ ut sciat 15
omnis terra quia tu es Dominus Deus no-
ster, & quia nomen tuum inuocatum est
super Israel, & super genus ipsius. ♦ ‖ Re- 16
spice Domine de domo sancta tua in nos
& inclina aurem tuam, & exaudi nos.
♦ ‖ Aperi oculos tuos, & uide: quia ‖ non 17
mortui qui sunt in inferno, quorum spiri-
tus acceptus est a uisceribus suis, dabunt
honorem, & iustificationem Domino: ♦ sed 18
anima quæ tristis est super magnitudine
mali, & incedit curua, & infirma, & oculi
deficientes, & anima esuriens dat tibi glo-
riam, & iustitiam Domino. ♦ Quia nó se- 19
cundum iustitias patrum nostrorum nos
fundimus preces, & petimus misericor-
diam ante conspectũ tuum Domine Deus
noster: ♦ sed quia misisti iram tuam, & fu-
rorem tuum super nos, sicut locutus es in
manu puerorum tuorum prophetarum,
♦ dicens. Sic dicit Dominus, ‖Inclinate hu- 21
merum uestrum, & ceruicem uestram, &
opera facite regi Babylonis: & sedebitis in
terra quam dedi patribus uestris. ♦ Quòd 22
si non * audieritis uocem Domini Dei ue-

-10 Mss. G. Ier. 27. 8 11. * faceritis nec Mss. B. Verum in G. codicibus non legitur.

stri operari regi Babyloniæ: defectionem
uestram faciam de ciuitatibus Iuda, & a fo-
ris Ierusalem, ♦ & auferam a uobis uocem 23
iucunditatis, & uocem gaudij, & uocem
sponsi, & uocem sponsæ, & erit omnis ter-
ra sine uestigio ab inhabitantibus eam. ♦ & 24
non audierunt uocem tuam, ut operarentur regi Babylonis: & statuisti uerba tua
quæ locutus es in manibus puerorum tuo-
rum prophetarum, ut trasferrentur ossa
regum nostrorum, & ossa patrum nostro- 25
rum de loco suo, ♦ & ecce proiecta sunt in
calore solis, & in gelu noctis: & mortui
sunt in doloribus pessimis, in fame, & in
gladio, & in emissione. ♦ Et posuisti tem- 26
plum, in quo inuocatum est nomen tuum
in ipso, sicut hæc dies, propter iniquitatẽ
domus Israel, & domus Iuda. ♦ Et fecisti 27
in nobis Domine Deus noster secundũ om-
nem bonitatem tuam, & secundum om-
nem miserationem tuam illam magnam:
♦ sicut locutus es in manu pueri tui Moysi 28
in die qua præcepisti ei scribere legem tuam
coram filijs Israel, ♦ dicens, ‖Si non audie- 29 Lev. 26. 14.
ritis uocem meam, multitudo hæc magna
conuertetur in minimam inter Gẽtes, quò 30 Deu. 28. 15.
ego eos dispergam: ♦ quia scio quòd me nõ
audiet populus: populus est enim dura cer-
uice: & conuertetur ad cor suum in terra
captiuitatis suæ: ♦ & sciẽt quia ego sum Do- 31
minus Deus eorum, & dabo eis cor, & intel-
ligent: & aures, & audient. ♦ Et laudabunt 32
me in terra captiuitatis suæ, & memores
erunt nominis mei. ♦ Et auertent se a dor- 33
so suo duro, & a malignitatibus suis: quia
reminiscentur uiam patrum suorum qui
peccauerunt in me. ♦ Et reuocabo illos in 34
terram quam iuraui patribus eorum Abra-
ham, Isaac, & Iacob, & dominabuntur
eius: & multiplicabo eos, & non minora-
buntur. ♦ Et statuam illis testamentum al- 35
ternum sempiternum, ut simillis in Deum,
& ipsi erunt mihi in populum: & non mo-
uebo amplius populum meum filios Israel
a terra quam dedi illis.

CAP. III.

ET nunc Domine omnipotens, Deus 1
Israel, anima in angustijs, & spiri-
tus anxius clamat ad te: ♦ audi Do- 2
mine, & miserere, quia Deus es misericors,
& miserere nostri: quia peccauimus ante te.
♦ Quia tu sedes in sempiternum, & nos pe- 3
ribimus in æuum? ♦ Domine omnipotens, 4
Deus Israel, audi nunc orationem mortuo-
rum Israel, & filiorum ipsorum, qui pec-
cauerunt ante te, & non audierunt uocem
Domini Dei sui, & agglutinata sunt nobis
mala. ♦ Noli meminisse iniquitatum pa- 5
trum nostrorum, sed memento manus tuæ,
& nominis tui in tempore isto: ♦ quia tu 6
es Dominus Deus noster, & laudabimus
te Domine. ♦ quia propter hoc dedisti ti- 7
morem tuum in cordibus nostris, & ut
inuocemus nomen tuum, & laudemus
te in captiuitate nostra, quia conuertí-
mur ab iniquitate patrum nostrorum
qui peccauerunt ante te. ♦ Et ecce nos 8
in captiuitate nostra sumus hodie, quia
nos dispersisti in improperium, & in ma-
ledictum, & in peccatum, secundum
omnes iniquitates patrum nostrorum
qui recesserunt a te Domine Deus no-

ster.

ſter . ✝ Audi Iſrael mandata uitæ : auribus percipe,ut ſciatis prudentiam. ✝Quid eſt Iſrael quòd in terrâ inimicorum es? ✝ inueteraſti in terra aliena , coinquinatus es cũ mortuis: deputatus es cũ deſcendẽtibus in infernũ. ✝Dereliquiſti fontẽ ſapiẽtiæ.✝ nã ſi in uia Dei ambulaſſes,habitaſſes utique in pace ſuper terrã. ✝Diſce ubi ſit prudẽtia,ubi ſit uirtus , ubi ſit intellectus: ut ſcias ſimul ubi ſit lõgiturnitas uitę,& uictus,ubi ſit lumen oculorum, & pax . ✝ Quis inuenit locũ eius ? & quis intrauit in theſauros eius ? ✝ Vbi ſunt principes Gentium,& qui dominantur ſuper beſtias quæ ſunt ſuper terrã . ✝ qui in auibus cęli ludunt, ✝ qui argentũ theſaurizant , & aurum in quo confidunt homines , & non eſt finis acquiſitionis eorum ? qui argentum fabricant , & ſolliciti ſunt,nec eſt inuentio operum illorum?✝ exterminati ſunt,& ad inferos deſcenderunt, & alij loco eorum exurrexerunt . ✝Iuuenes uiderunt lumen,& habitauerunt ſuper terram: uiam autem diſciplinę ignorauerunt, ✝ neque intellexerunt ſemitas eius , neque filij eorum ſuſceperunt eam , a facie ipſorum longe facta eſt: ✝non eſt audita in Terra-Chanaan,neque uiſa eſt in Theman.✝ Filij quoque Agar qui exquirunt prudentiã quæ de terra eſt,negotiatores terræ,& Theman, & fabulatores,& exquiſitores prudẽtiæ,& intelligentiæ: uiam autem ſapientiæ neſcierũt: neque commemorati ſunt ſemitas eius. ✝ O Iſraël,quàm magna eſt domus Dei. & ingens locus poſſeſſionis eius . ✝Magnus eſt,& nõ habet finẽ:excelſus,& immẽſus. ✝Ibi fuerunt gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt ſtatura magna , ſcientes bellum . ✝ Non hos elegit Dominus , neque uiam diſciplinæ \\ inuenerunt' : propterea perierunt . ✝ Et quoniã non habuerunt ſapientiam , interierunt propter ſuam inſipiẽtiam . ✝ Quis aſcendit in cęlum , & accepit eam,& deduxit eam de nubibus? ✝Quis trãſfretauit mare,& inuenit illam,& attulit illam ſuper aurum electum?✝Nõ eſt qui poſſit ſcire uias eius,neque qui exquirat ſemitas eius:✝ſed qui ſcit uniuerſa,nouit eam,& adinuenit eam prudentia ſua:qui præparauit terram in æterno tempore , & repleuit eã pecudibus,& quadrupedibus:✝ qui emittit lumen,& uadit:& uocauit,illud , & obedit illi in tremore .✝Stellæ autem dederunt lumen in cuſtodijs ſuis,& lætatæ ſunt:✝uocatæ ſunt,& dixerunt, Adſumus:& luxerũt ei cum iucunditate , qui fecit illas . ✝ Hic eſt Deus noſter , & non æſtimabitur alius aduerſus eum . ✝ Hic adinuenit omnem uiam diſciplinæ , & tradidit illam Iacob puero ſuo , & Iſraël dilecto ſuo.✝ Poſt hæc in terris uiſus eſt , & cum hominibus conuerſatus eſt.

\\ deſit illis 3 MS. G.

CAP. IIII.

Hic liber mandatorum Dei , & lex quæ eſt in æternum : omnes qui tenent eam peruenient ad uitam:qui autem dereliquerunt eam , in mortem .
✝Conuertere Iacob,& apprehẽde eam, ambula per uiam ad ſplendorem eius contra lumen eius.✝Ne tradas alteri gloriam tuã, & dignitatem tuam genti alienæ.✝Beati ſumus Iſrael: quia quæ Deo placent , manifeſta ſunt nobis . ✝ Animæquior eſto populus Dei , memorabilis Iſrael : ✝ uenundati eſtis Gẽtibus, non in perditionem:ſed propter quod in ira Dei ad iracundiam prouocaſtis Dominum , traditi eſtis aduerſarijs .
✝Exacerbaſtis enim eum qui fecit uos, Deũ æternum , immolantes dæmoniis , & non Deo . ✝ Obliti enim eſtis eum qui nutriuit uos,& contriſtaſtis nutricem ueſtram Ieruſalem . ✝ Vidit enim iracundiam a Deo uenientem uobis,& dixit : Audite\\ confines' Sion,adduxit enim mihi Deus luctum magnum : ✝ uidi enim captiuitatem populi mei,filiorum meorum , & filiarum,quam ſuperduxit illis æternus. ✝Nutriui enim illos cum iucunditate: dimiſi autem illos cũ fletu,& luctu.✝Nemo gaudeat ſuper me uiduam,& deſolatam:a multis derelicta ſum propter peccata filiorum meorum,quia declinauerũt a lege Dei. ✝Iuſtitias autẽ ipſius neſcierunt, nec ambulauerunt per uias mãdatorum Dei , neque per ſemitas ueritatis eius cum iuſtitia ingreſſi ſunt . ✝ Veniant confines Sion , & memorentur captiuitatẽ filiorum,& filiarum mearum,quam ſuperduxit illis æternus.✝Adduxit enim ſuper illos gentem de longinquo , gentem improbam,& alterius linguæ : ✝ qui non ſunt reueriti ſenem, neq; puerorum miſerti ſunt , & adduxerũt dilectos uiduæ,& a filijs unicam deſolauerunt . ✝ Ego autem quid poſſum adiuuare uos? ✝ Qui enim adduxit ſuper uos mala , ipſe uos eripiet de manibus inimicorum ueſtrorum . ✝ Ambulate filij , ambulate : ego enim derelicta ſum ſola .
✝Exui te ſtola pacis , indui autem me ſacco obſecrationis,& clamabo ad Altiſſimum in diebus meis . ✝ Animæquiores eſtote filij , clamate ad Dominum,& eripiet uos de manu principum inimicorum.✝ Ego enim ſpero uidi in æternum ſalutem ueſtram:& uenit mihi gaudium a ſancto ſuper miſericordia quæ ueniet uobis ab æterno ſalutari noſtro, ✝ Emiſi enim uos cum luctu,& ploratu:reducet autem uos mihi Dominus cum gaudio,& iucunditate in ſempiternum. ✝ Sicut enim uiderunt uicinæ Sion captiuitatem ueſtram a Deo : ſic uidebunt, & in celeritate ſalutem ueſtram a Deo,quæ ſuperueniet uobis cum honore magno , & ſplendore æterno . ✝ Filij patienter ſuſtinete iram , quæ ſuperuenit uobis : perſecutus eſt enim te inimicus tuus , ſed cito uidebitis perditionem ipſius:& ſuper ceruices ipſius aſcẽdes.✝Delicati mei ambulauerunt uias aſperas:ducti ſunt enim ut grex direptus ab inimicis . ✝ Animæquiores eſtote filij , & proclamate ad Dominum: erit enim memoria ueſtra ab eo qui duxit uos.✝Sicut enim fuit ſenſus ueſter ut erraretis a Deo: decies tantum iterum conuertentes requiretis eum .
✝ Qui enim induxit uobis mala , ipſe rurſum adducet uobis ſempiternam iucunditatem cum ſalute ueſtra . ✝ Animæquior eſto Ieruſalem , exhortatur enim te qui te nominauit ✝Nocentes peribunt, qui te uexauerunt : & qui gratulati ſunt in tua ruina , punientur . ✝ ciuitates quibus ſeruierunt filij tui, punientur : & quæ accepit filios tuos. ✝Sicut enim gauiſa eſt in tua ruina, & lætata eſt in caſu tuo: ſic contriſtabitur in ſua deſolatione . ✝ Et amputabitur exultatio multitudinis eius,& gaudimoniũ eius erit in luctum . ✝Ignis enim ſuperue-

\\ ciuitates 6.

niet ei

niet ei ab æterno in longiturnis diebus, & habitabitur a dæmonijs in multitudine téporis. ✝ ‖ Circumspice Ierusalem ad Orié- 36
Inf. 5. 5. tem, & vide iucunditatem a Deo tibi uenientem. ✝ Ecce enim uenient filij tui quos 37
dimisisti dispersos: uenient collecti ab Oriente usque ad Occidentem, in uerbo sancti gaudentes in honorem Dei.

CAP. V.

EXue te Ierusalem stola luctus, & uexationis tuæ: & indue te decore, & honore eius quę a Deo tibi est sempiterna gloria. ✝ Circundato te diploide a Deo iu- 1 2
stitiæ, & impone mitram capiti tuo honoris æterni. ✝ Deus enim ostendet splendo- 3
rem suum in te, qui sub cęlo est. ✝ Nominabitur enim tibi nomen tuum a Deo in sem- 4
piternum, Pax iustitiæ, & honor pietatis.
Sup. 4. 36 ✝ Exurge Ierusalem, & sta in excelso: & ‖ circumspice ad Orientem, & vide collectos fi- 5
lios tuos ab Oriente sole usque ad Occidentem, in uerbo sancti gaudétes Dei memoria. ✝ Exierunt enim abs te pedibus ducti ab 6
inimicis: adducet autem illos Dominus ad te portatos in honorem sicut filios regni: ✝ Constituit enim Deus humiliare omnem 7
mótem excelsum, & rupes perennes, & cóualles replere in ęqualitatem terræ: ut ambulet Israel diligenter in honorem Dei. 8
✝ Obumbrauerunt autem, & syluæ, & omne lignum suauitatis Israel mandato Dei. ✝ Ad- 9
ducet enim Deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis suæ cum misericordia, & iustitia quæ est ex ipso.

CAP. VI.

*Exemplar epistolæ quam misit Ieremias ad * abducendos captiuos in Babyloniam a rege Babyloniorum, vt annunciaret illis secundum quod præceptum est illi a Deo.*

* *abducios 14 ms. R.*

Iere. 25. 9. PROpter peccata quæ peccastis ante Deum abducemini in Babyloniá captiui a Nabuchodonosor rege Babyloniorum. ✝ Ingressi itaque in Babylonem, eritis ibi a annis plurimis, & temporibus lõgis usq; ad generationes septem: post hoc autem educam uos inde cum pace. ✝ ‖ Nunc
Isa. 44. 10. 46. 6. 7. autem uidebitis in Babylonia deos aureos, & argenteos, & lapideos, & ligneos in humeris portari, ostentantes metum Gentibus. ✝ Videte ergo ne & uos similes efficiamini factis alienis, & metuatis, & metus uos capiat in ipsis. ✝ Visa itaque turba de re tro, & ab ante adorantes, dicite in cordibus uestris, Te oporter adorari Domine. ✝ Angelus enim meus uobiscum est: ipse autem exquiram animas uestras. ✝ Nam lingua ipsorum polita a fabro, ipsa etiam inaurata, & inargentata falsa sunt: & non possunt loqui. ✝ Et sicut uirgini amanti ornamenta: ita accepto auro fabricati sunt. ✝ Coronas certe aureas habent super capita sua dij illorum: unde subtrahunt sacerdotes ab eis aurum, & argentum, & erogant illud in semetipsis. ✝ Dant autem, & ex ipso prostitutis, & meretrices ornant: & iterum cum receperint illud a meretricibus, ornãt deos

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

suos. ✝ Hi autem non liberantur ab æru- 11
ne, & tinea. ✝ Opertis autem illis uestę pu- 12
purea, extergunt facié ipsorum popter pu
uerem domus, qui est plurimus inter eos
✝ Sceptrum autem habet ut homo, sic 13
iudex regionis, qui in se peccãtem non in
terficit. ✝ Habet etiam in manu gladium 14
& securim: se autem de bello, & a latro
bus non liberat. Vnde uobis notum 15
quia non sunt dij. ✝ Non ergo * uenerem
ni eos. Sicut enim uas hominis confract
inutile efficitur: tales sunt, & dij illorum
✝ Constituntis illis in domo, oculi eorum p 16
ni sunt puluere a pedibus introeuntium
✝ Et sicut alicui qui regem offendit, circun 17
septæ sunt ianuæ, aut sicut ad sepulchrum
adductum mortuum: ita tutantur sacer
dotes ostia clausuris, & seris, ne a latron 18
bus expolientur. ✝ Lucernas accendunt i
lis, & quidem multas, ex quibus nullas
uidere possunt: sunt autem sicut trabes i 19
domo. ✝ Corda uero eorum dicunt elinge
re serpentes qui de terra sunt, dum comé
dunt eos, & uestimentum ipsorum, & no 20
sentiunt. ✝ Nigræ sunt facies eorum a fu 21
mo, qui in domo fit. ✝ Supra corpus eorũ
& supra caput eorum uolant noctuę, & hi
rundines, & aues etiam, similiter, & cattæ 22
✝ Vnde sciatis quia non sunt dij. Ne erg 23
timueritis eos. ✝ Aurum etiam quod ha
bent, ad speciem est. Nisi aliquis exterse
rit æruginẽ, non fulgebunt: neque enim 24
dum conflarentur, sentiebant. ✝ ‖ Ex om
ni pretio empta sunt, in quibus spiritus nõ
inest ipsis. ✝ Sine pedibus ‖ in humeris por 25
tantur, ostentantes ignobilitatem suam he
minibus. Confundantur etiam qui colun 26
ea. ✝ Propterea si ceciderint in terram, a se
metipsis non consurgunt: neque si quis eũ
statuerit rectum, per semetipsum stabit: sec
sicut mortuis * munera eorum illis appo 27
nentur: ✝ Hostias illorum uendunt sacer
dotes ipsorũ, & abutuntur: similiter, & mu
lieres eorum decerpentes, neque infirmo, 28
neque mendicanti aliquid impertiunt, ✝ de
sacrificijs eorum fœtæ, & menstruatæ
contingunt. Scientes itaque ex his quia nõ 29
sunt dij, ne timeatis eos. ✝ Vnde enim uo
cantur dij? Quia mulieres apponunt diis ar 30
genteis, & aureis, & ligneis: ✝ & in domi
bus eorum sacerdotes sedent, habentes tu
nicas scissas, & caput, & barbã rasam, quo 31
rum capita nuda sunt. ✝ Rugiunt autem
clamantes contra deos suos, sicut in cœna
mortui. ✝ Vestimenta eorum auferunt sa 32
cerdotes, & uestiunt uxores suas, & filios
suos. ✝ Neque si quid mali patiuntur ab ali 33
quo, neque si quid boni, poterunt retribue
re: neque regem constituere possunt, ne
que auferre. ✝ Similiter neque dare diui 34
tias possunt, neque malum retribuere. Si
quis illis uotum uouerit, & non reddiderit:
neque hoc requirunt. ✝ Hominem a mor 35
te non liberant, neque infirmum a potén
tiori eripiunt. ✝ Hominem cæcum ad ui 36
sum non restituunt: de necessitate homi
nem non liberabunt. ✝ Viduæ non misere 37
buntur, neque orphanis benefacient. ✝ La 38
pidibus de monte similes sunt dij illorum,
lignei, & lapidei, & aurei, & argentei. Qui
autem colunt ea, confundentur. ✝ Quomo 39
do ergo æstimandum est, aut dicendum il-

non honorantibus ea : qui cum audierint
mutum non posse loqui, offerunt illud ad
Bel, postulantes ab eo loqui : ✝quasi pos-
sint sentire qui non habent motum? & ipsi
cum intellexerint, relinquent ea : sensum
enim non habent ipsi dij illorum ✝Mulie-
res autē circundatæ funibus,in uijs sedent,
succendentes ossa oliuarum. ✝ Cum autem
aliqua ex ipsis attracta ab aliquo transeun-
te dormierit cum eo, proximæ suæ exprob-
rat quod ea non sit digna habita, sicut ip-
sa, neque funis eius diruptus sit. ✝ Omnia
autem quæ illis fiunt, falsa sunt. Quomo-
do æstimandum aut dicendum est illos esse
deos? ✝ A fabris autem & ab aurificibus fa-
cta sunt. Nihil aliud erunt, nisi id quod
uolunt esse facerdotes. ✝ Aurifices etiam
ipsi qui ea faciunt, non sunt multi tempo-
ris. Nunquid ergo possunt ea quæ fabricata
sunt ab ipsis esse dij? ✝ Reliquerunt autem
falsa,& opprobrium posteæ futuris. ✝ Nam
cum superuenerit illis prœlium, & mala:
cogitant facerdotes ~ post se, vbi se absco-
dant cum illis. ✝ Quomodo ergo sentiri de-
beant,quoniam dij sunt,qui nec de bello se
liberant,neque de malis se eripiunt? ✝Nam
cum sint lignea,& inaurata,& inargẽtata,
scietur postea quia falsa sunt ab uniuersis
gentibus, & regibus : quæ manifesta sunt,
quia non sunt dij, sed opera manuum ho-
minum,& nullum Dei opus cum illis ✝Vn-
de ergo notum est,quia non sunt dij, sed o-
pera manuum hominũ, & nullũ Dei opus
in ipsis est? ✝Regem regioni non suscitant,
neque pluuiam hominibus dabunt. ✝ Iudi-
cium quoque non discernent,neque regio-
nes liberabunt ab iniuria : quia nihil pos-
sunt. sicut corniculæ inter medium cœli, &
terræ. ✝ Etenim cum inciderit ignis in do-
mum deorum ligneorum,& argenteorum,
& aureorum, & facerdotes quidem ipsorũ
fugient,& liberabuntur: ipsi uero sicut tra-
bes in medio comburentur. ✝ Regi autē &
bello nõ resistent. Quomodo ergo æstimã-
dum est, aut recipiendum, quia dij sunt?

-§ MS. R. ~ apud se G.

rabunt dij lignei, & lapidei,& inaurati, &
inargentati, quibus iniqui fortiores sunt.
✝ Aurum & argentum,& uestimentum quo
operti sunt, auferent illis, & abibunt, nec
sibi auxilium ferrent. ✝ Ideaque melius est
esse regem ostentantem uirtutem suã : aut
uas in domo utile, in quo gloriabitur qui
possidet illud: uel ostium in domo,quod cu
stodit quæ in pace sunt:quàm falsi dij: ✝Sol
quidem,& Luna, ac sidera, cum sint splen-
dida,& emissa ad utilitates obaudiunt. ✝Si-
militer, & fulgur cum apparuerit, perspi-
cuum est:id ipsum autem,& spiritus in om
ni regione spirat. ✝ Et nubes quibus cum
imperatum fuerit a Deo perambulare in
uniuersum orbem, perficiunt quod impe-
ratum est eis. ✝Ignis etiam missus desuper
vt consumat montes, & syluas, facit quod
præceptum est ei. Hæc autem, neque spe-
ciebus, neque uirtutibus uni eorum similia
sunt. ✝ Vnde neque existimandum est,neq;
dicendum illos esse deos quando non pos-
sunt neque iudicium iudicare,neque quic-
quam facere hominibus. ✝ Scientes itaque
quia non sunt dij, ne ergo timueritis eos.
✝Neq; enim regibus maledicent,neque be-
nedicent. ✝ Signa etiam in cœlo Gentibus
non ostendunt,neq; ut Sol lucebunt,neque
illuminabunt vt Luna. ✝ Bestiæ meliores
sunt illis, quæ possunt fugere sub tectum,
ac prodesse sibi. ✝ Nullo itaque modo no-
bis est manifestum, quia sunt dij : propter
quod ne timeatis eos. ✝ Nam sicut in cucu-
merario formido nihil custodit : ita sunt
dij illorum lignei, & argentei, & inaurati.
✝ Eodem modo, & in horto spina alba, su-
pra quã omnis auis sedet.Similiter & mor-
tuo proiecto in tenebris similes sunt dij il-
lorum lignei,& inaurati,& inargentati. ✝ A
purpura quoque & miarmore,quæ supra il-
los teneant, scietis itaque quia nõ sunt dij.
Ipsi etiam postremo comeduntur,& erunt
opprobrium in regione. ✝ Melior est ho-
mo iustus qui non habet simulachra : nam
erit longe ab opprobrijs.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

Inf.3. 23 10. 20.

Inf.3. 23 10. 20.

1 FACTVM est in tricesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captiuorum ‖ iuxta fluuium Chobar, aperti sunt cœli, & uidi uisiones Dei.
2 ℣ In quinta mensis, ipse est annus quintus trasmigrationis regis Ioachin,
3 ℣ factum est uerbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, ‖ secus fluuium Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. ℣ Et uidi, & ecce uentus turbinis ueniebat ab Aquilone: & nubes magna, & ignis inuoluens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri, id est, de medio ignis: ℣ & ex medio eius similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. ℣ Et quatuor facies uni: & quatuor pennæ uni.
7 ℣ Et pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis uituli, & scintillæ quasi aspectus æris candentis.
8 ℣ Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies, & pennas per quatuor partes habebant.
9 ℣ Iunctæq; erant pennæ eorum alterius ad alterum: non reuertebantur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.
10 ℣ Similitudo autem uultus eorum, facies hominis: & facies leonis a dextris ipsorum quatuor, facies autem bouis, a sinistris ipsorum quatuor: & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor.
11 ℣ Et facies eorum, & pennæ eorum extentæ desuper: duæ pennæ singulorum iungebantur, & duæ tegebant corpora eorum:
12 ℣ & unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent.
13 ℣ Et similitudo animalium, & aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lampadarum. Hæc erat uisio discurrens in medio animalium, splendor ignis, & de igne fulgur egrediens.
14 ℣ Et animalia ibant, & reuertebantur in similitudinem fulguris coruscantis.
15 ℣ Cumq. aspicerem animalia, apparuit rota una super terram iuxta animalia, habens quatuor facies.
16 ℣ & a pectus rotarum, & opus earum, quasi uisio maris: & una similitudo ipsarum quatuor: & aspectus earum, & opera, quasi fit rota in medio rotæ.
17 ℣ Per quatuor partes earum euntes ibant: & non reuertebantur cum ambularent.
18 ℣ Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus: ‖ & totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quatuor.
19 ℣ Cumq. ambularent animalia, ambulabant pariter, & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul, & rotæ.
20 ℣ Quocumque ibat spiritus, illuc eunte spiritu, & rotæ pariter eleuabantur, sequentes eum. Spiritus enim uitæ erat in rotis
21 ℣ Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant: & cum eleuatis a terra, pariter eleuabantur, & rotæ, sequentes ea: quia
22 spiritus uitæ erat in rotis. ℣ Et similitu-

do super capita animalium, firmamenti, quasi aspectus crystalli horribilis, & extenti super capita eorum desuper. † Sub firmamento autem pennæ eorum rectæ alterius ad alterum: unumquodque duabus alis uelabat corpus suum, & alterum similiter uelabatur. † Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarũ, quasi sonum sublimis Dei cum ambularẽt, quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorũ. cum starent, demittebantur pennæ eorũ. † Nam cum fierent uox super firmamentũ quod erat super caput eorum, stabant, & submittebant alas suas. † Et super firmamentum quod erat imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni: & super similitudinem throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. † Et uidi quasi speciem electri, uelut aspectum ignis intrinsecus eius per circuitum: a lumbis eius, & desuper, & a lumbis eius usque deorsum, uidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu. † Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuiæ, hic erat aspectus splendoris per gyrũ.

23 24 25 26 27 28

CAP. II.

HÆc uisio similitudinis gloriæ Domini, & uidi, & cecidi in faciem meam, & audiui uocem loquentis. Et dixit ad me, Fili hominis, sta super pedes tuos, & loquar tecum. † Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi, & statuit me supra pedes meos, & audiui loquentem ad me, † & dicentem. Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad Gentes apostatrices, quæ recesserunt a me: * patres eorum præuaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc. † Et filij dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, † Si forte uel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est: & scient quia propheta fuerit in medio eorũ. † Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. uerba eorum ne timeas, & uultus eorum ne formides: quia domus exasperans est. † Loquẽris ergo uerba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant: quoniam irritatores sunt. † Tu autem fili hominis audi quæcunque loquor ad te: & noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum, & comede quæcunque ego do tibi. † Et uidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber: † & expandit illum coram me, † qui erat scriptus intus & foris: & scripta erant in eo lamentationes, & carmen, & uæ.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

* ipsi & 1 Mg. Hieron. H. G. c.

Apo. 5. 1

CAP. III.

ET dixit ad me, Fili hominis quodcũque inueneris comede: comede uolumen istud, & uadens loquere ad filios Israel. † Et aperui os meum, & cibauit me uolumine illo: † & dixit ad me, Fili hominis uenter tuus comedet, & uiscera tua complebuntur uolumine isto, quod ego do tibi. † Et comedi illud: & factum est in ore meo sicut mel dulce. † Et dixit ad me, Fili hominis uade ad domum Israel, & loquẽris uerba mea ad eos. † Non enim ad populum profundi sermonis, & ignotæ linguæ tu mitteris ad domum Israel: † neq; ad populos multos profundi termonis, & ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones: & si ad illos mitterereris, ipsi audirẽt te. † Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me, omnis quippe domus Israel attrita fronte est, & duro corde. † Ecce, dedi faciem tuam ualentiorẽ faciebus eorum, & frontem tuam duriorẽ frontibus eorum. † Vt adamantem, & ut silicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neq; metuas a facie eorum: quia domus exasperãs est. † Et dixit ad me, Fili hominis, omnes sermones meos quos loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi: † & uade ingredere ad transmigrationem ad filios populi tui, & loquẽris ad eos, & dices eis, Hæc dicit Dñs Deus: si forte audiant & quiescãt. † Et assumpsit me spiritus, & audiui post me uocem commotionis magnæ. Benedicta gloria Domini de loco suo. † & uocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, & uocem rotarum sequentiũ animalia, & uocem commotionis magnæ. † Spiritus quoque leuauit me, & assumpsit me: & abij amarus in indignatione spiritus mei: manus enim Domini erat mecum, confortans me. † Et ueni ad transmigrationem ad Aceruum nouarum frugum, ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar: & sedi ubi illi sedebãt: & mansi ibi septem diebus mœrens in medio eorum. † Cum autem pertransissent septẽ dies, factum est uerbum Dñi ad me, dicens. † Fili hominis, speculatorẽ dedi te domui Israel: & audies de ore meo uerbum, & annunciabis eis ex me. † Si dicente me ad impium, Morte morieris, non annũciaueris ei, neq; locutus fueris ut auertatur a uia sua impia, & uiuat: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autẽ eius de manu tua requirã. † Si autem tu annunciaueris impio, & ille non fuerit conuersus ab impietate sua, & a uia sua impia: ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autẽ animam tuam liberasti. † Sed & si conuersus iustus a iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem: ponam offendiculũ coram eo, ipse morietur: quia non annunciasti eum peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiæ eius quas fecit: sanguinem uero eius de manu tua requiram. † Si autem tu annunciaueris iusto ut nõ peccet iustus, & ille nõ peccauerit: uiuiens uiuet: quia annũciasti ei, & tu animam tuã liberasti. † Et facta est super me manus Dñi, & dixit ad me, Surgens egredere in campum, & ibi loquar tecum. † Et surgens egressus sum in cãpum: & ecce ibi gloria Domini stabat, quasi gloria quam uidi iuxta fluuium Chobar: & cecidi in faciem meam. † Et ingressus est in me spiritus, & statuit me sup pedes meos: & locutus est mihi, & dixit ad me, Ingredere, & includere in medio domus tuæ. † Et tu fili hominis, ecce data sunt super te uincula, & ligabunt te in eis: & non egredieris in medio eorum. † Et linguam tuam adhærere faciam palato tuo, & eris mutus, nec quasi uir obiurgans: quia domus exasperãs est. † Cum autem locutus fuero tibi, aperiã os tuum, & dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Qui audit, audiat: & qui quiescit, quiescat: quia domus exasperans est.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

Inf. 33. 7

Apo. 10. 9 10.

Sup. 2. 1. 3

CAP. IIII.

ET tu fili hominis sume tibi lateremen, & pones eum coram te: & describes in eo ciuitatem Ierusalem. 2 Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & edificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra, & pones arietes in gyro. 3 Et tu sume tibi sartaginem ferream, & pones eam * murum ferreum inter te, & inter ciuitatem: & obfirmabis faciem tuam ad eam, & erit in obsidionem, & circundabis eam: signum est domui Israel. 4 Et tu dormies super latus tuum sinistrũ, & pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum quibus dormies super illud, & assumes ‖ iniquitatem eorum. 5 Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos, & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus Israel. 6 Et cum compleueris hæc, dormies super latus tuum dexterum secundo: & assumes ‖ iniquitatẽ domus Iuda quadraginta diebus, diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi. 7 Et ad obsidionem Ierusalem conuertes faciem tuam, & brachium tuum ‖ erit extentum: & prophetabis aduersus eam. 8 Ecce, circumdedi te funiculis: & nõ te conuertes a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tuæ. 9 Et tu sume tibi frumentum, & hordeum, & fabã, & lentem, & milium, & uiciam: & mittes ea in uas vnum, & facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuũ: trecentis & nonaginta diebus comedes illud. 10 Cibus autem tuus quo uescẽris, erit in pondere uiginti statores in die: a tempore usque ad tempus comedes illud. 11 Et aquam in mensura bibes, sextam partem hin: a tẽpore usque ad tempus bibes illud. 12 Et quasi subcinericium hordeaceum comedes illud: & stercore quod egreditur de homine, operies illud in oculis eorum. 13 Et dixit Dominus, Sic comedent filij Israel ‖ panem suum pollutum inter gentes ad quas eiciam eos. 14 Et dixi, Ah, ah, ah, Domine Deus, ecce anima mea non est polluta, & morticinum, & laceratum a bestijs nõ comedi ab infantia mea usque nunc, & non est ingressa in os meum omnis caro immunda. 15 ‖ Et dixit ad me, Ecce dedi tibi fimum boum pro stercoribus humanis: & facies panem tuum in eo. 16 Et dixit ad me, Fili hominis, ecce ego conteram baculum panis in Ierusalem: & comedent panem in pondere & in solicitudine: & aquam in mensura, & in angustia bibent: 17 Vt deficientibus pane & aqua, corruat unusquisque ad fratrem suum, & contabescant in iniquitatibus suis.

* in Mss. R.

‖ iniquitatem Mss. R. G. C. Numero autem singulari legunt Hieron. & H. Nu. 14. 34

Verit extentum Mss Hier. ‖ disoperiri H. ‖ obarabis G. C.

Ose. 9. 3.

Inf. 5. 16. & 14. 13.

CAP. V.

ET tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, & duces per caput tuum, & per barbam tuam: & assumes tibi statêram pondens, & diuides eos. 2 Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis, iuxta compleuionem dierum obsidionis: & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam uero aliam disperges in uentum, & gladium nudabo post eos. 3 Et sumes inde paruum numerum, & ligabis eos in summitate palli tui. 4 Et ex eis rursum tolles, & proijcies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel. 5 Hæc dicit Dominus Deus, Ista est Ierusalem, in medio Gẽtium posui eam, & in circuitu eius terras. 6 Et contempsit iudicia mea, ut plus esset impia quam Gentes: & præcepta mea ultra quam terræ quæ in circuitu eius sunt. Iudicia enim mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt. 7 Idcirco hæc dicit Dominus Deus, Quia superastis Gentes quę in circuitu uestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non feciſtis, & iuxta iudicia Gentium quæ in circuitu uestro sunt, non estis operati. 8 Ideo hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium: 9 & faciam in te quod non feci, & quibus similia ultra nõ faciam propter omnes abominationes tuas. 10 Ideo patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos: & faciam in te iudicia, & uentilabo uniuersas reliquias tuas in omnem uentum. 11 Idcirco uiuo ego, dicit Dominus Deus, Nisi pro eo quòd sanctum meum uiolasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non parcet oculus meus, & non miserebor. 12 Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam uero partem tuam in omnem uentum dispergam, & gladium euaginabo post eos. 13 Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo, cum impleuero indignationem meam in eis. 14 Et dabo te in desertum, & in opprobrium gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis prætereuntis. 15 Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, & in increpationibus iræ. Ego Dominus locutus sum: 16 Quando misero sagittas famis pessimas in eos, quæ erunt mortiferæ, & quas mittam ut disperdam uos; & famem congregabo super uos, ‖ & conteram in uobis baculum panis, 17 & immittam in uos famem, & bestias pessimas utique ad interneciones: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. ego Dominus locutus sum.

Sup. 4. 16. Inf. 14. 13

CAP. VI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens. 2 Fili hominis pone faciem tuam ad montes Israel: & prophetabis ad eos, 3 & dices, ‖ Montes Israel audite uerbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus mõtibus & collibus, rupibus, & uallibus, Ecce, ego inducam super uos gladium, & disperdam excelsa uestra, 4 & demoliar aras uestras, & confringentur simulachra uestra: & deficiam inter feretos uestros ante idola uestra. 5 Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum uestrorum: & dispergam ossa uestra circum aras uestras. 6 In omnibus habitationibus uestris. Vrbes desertæ erunt, & excelsa demolientur, & dissipabuntur: & interibunt

Inf. 36. 2.

aræ ueſtræ, & confringentur: & ceſſabunt idôla ueſtra, & cõterentur delubra ueſtra, & delebuntur opera ueſtra. ✞ Et cadet interfectus in medio ueſtri: & ſcietis quia ego ſum Dominus. ✞ Et relinquam in uobis eos qui fugerint gladium in Gentibus, cum diſperſero uos in terris. ✞ Et recordabũtur mei liberati ueſtri in Gentibus ad quas captiui ducti ſunt: quia contriui cor eorum fornicans, & recedent a me; & oculos eorũ fornicantes poſt idôla ſua: & diſplicebunt ſibimet ſuper malis quę fecerant in uniuerſis abominationibus ſuis. ✞ Et ſcíẽt quia ego Dominus non fruſtra locutus ſum ut facerem eis malum hoc. ✞ Hæc dicit Dominus Deus, Percute ℣ manum tuam', & allide pedem tuum, & dic, Heu, ad omnes abominationes malorum domus Iſrael: ℣ quia' gladio, fame, & peſte ruituri ſunt. ✞ Qui longe eſt, peſte morietur: qui autẽ prope, gladio corruet: & qui relictus fuerit, & obſeſſus, fame morietur: & complebo indignationẽ meam in eis. ✞ Et ſcietis quia ego Dominus, cum fuerint interfecti ueſtri in medio idôlorum ueſtrorum in circuitu ararum ueſtrarum, in omni colle excelſo, & in cunctis ſummitatibus montium, & ſubtus omne lignum nemoroſum, & ſubtus uniuerſam quercum frondoſam, locum ubi accẽderunt thura redolentia uniuerſis idôlis ſuis. ✞ Et extendam manum meam ſuper eos: ℣ & faciam terram deſolatam, & deſtitutam a deſerto Deblátha in omnibus habitationibus eorum: & ſcient quia ego Dñs.

℣ manum tua 8 MS. R. Hier. H. G C. ℣ pus 15 MS. Hier. Lectionẽ nec amplius admittit H. & C.

CAP. VII.

ET factus eſt ſermo Domini ad me, dicens, ✞ Et tu fili hominis, hæc dicit Dominus Deus terræ Iſrael, Finis uenit, uenit finis ſuper quatuor plagas terræ. ✞ Nunc finis ſuper te, & immittam furorem meum in te: & iudicabo te iuxta uias tuas: & ponam contra te omnes abominationes tuas. ✞ Et non parcet oculus meus ſuper te, & non miſerebor, ſed uias tuas ponam ſuper te, & abominationes tuę in medio tui erunt: & ſcietis quia ego Dominus. ✞ Hæc dicit Dominus Deus, Afflictio, una Afflictio ecce uenit. ✞ finis uenit, uenit finis, euigilauit aduerſum te ecce uenit. ✞ Venit ℣ contritio' ſuper te, qui habitas in terra: uenit tempus, prope eſt dies occiſionis, & non glorię montium. ✞ Nunc de propinquo effundam iram meam ſuper te, & complebo furorem meum in te: & iudicabo te iuxta uias tuas, & imponam tibi omnia ſcelera tua, ✞ Et nõ parcet oculus meus, nec miſerebor: ſed uias tuas imponíam tibi, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & ſcietis quia ego ſum Dominus percutiens. ✞ Ecce dies, ecce uenit: egreſſa eſt ℣ contritio', floruit uirga, germinauit ſuperbia. ✞ Iniquitas ſurrexit in uirgã impietatis: non ex eis, & non expopũlo, neque ex ſonitu eorum: & non erit requies in eis. ✞ Venit tempus: appropinquauit dies: qui emit, non lætetur: & qui uendit non lugeat: quia ira ſuper omnem populum eius. ✞ Quia qui uendit, ad id quod uendidit non reuertetur: & adhuc in uiuentibus uita eorum, uiſio enim ad omnem multitudinem eius non regredietur: & uir in iniquitate uitæ ſuæ non confortabitur. ✞ Canite tuba, præparentur omnes: & non eſt qui uadat ad prœlium: ira enim mea ſuper ℣ uniuerſum populum' eius. ✞ Gladius foris: & peſtis, & fames intrinſecus: qui in agro eſt, gladio morietur: & qui in ciuitate, peſthilentia, & fame deuorabuntur. ✞ Et ſaluabuntur qui fugerint ex eis: & erunt in montibus quaſi columbæ conuallium omnes trepidi, unuſquiſque in iniquitate ſua. ✞ Omnes manus diſſoluentur, & omnia genua fluent aquis. ✞ ‖ Et accingent ſe ciliciis, & operiet eos formido; & in omni facie confuſio, & in uniuerſis capitibus eorum caluitium. ✞ ‖ Argentum eorũ foras proijcietur, & aurum eorum in ſterquilinium erit. Argentum eorum, & aurũ eorum non ualebit liberare eos in die furoris Domini. Animam ſuam non ſaturabũt & uentres eorum non implebuntur: quia ſcandalum iniquitatis eorum factum eſt: ✞ Et ornamentum monilium ſuorum in ſuperbiam poſuerunt, & imagines abominationum ſuarum, & ſimulachrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: ✞ & dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terræ in prædam, & contaminabunt illud. ✞ Et auertam faciem meam ab eis, & uiolabunt arcanum meũ: & introibunt in illud emiſſarij, & contaminabunt illud. ✞ Fac concluſionẽ: quoniam terra plena eſt iudicio ſanguinum, & ciuitas plena iniquitate. ✞ Et adducam peſſimmos de Gentibus, & poſſidebunt domos eorũ: & quieſcere faciã ſuperbiã potentium, & poſſidebunt ſanctuaria eorum. ✞ Anguſtia ſuperueniente requirẽt pacem, & non erit. ✞ Conturbatio ſuper cõturbationem ueniet, & auditus ſuper auditum: & querent uiſionem de propheta, & lex peribit a ſacerdote, & conſilium a ſenioribus. ✞ Rex lugebit, & princeps induetur mœrore, & manus populi terræ cõturbabuntur. Secundum uiam eorum faciam eis, & ſecundum iudicia eorum iudicabo eos: & ſcient quia ego Dominus.

℣ contritio MS. ℣ contritio MS. Hier.

CAP. VIII.

ET factum eſt in anno ſexto, in ſexto menſe, in quinta menſis: ego ſedebam in domo mea, & ſenes Iuda ſedebant coram me, & cecidit ibi ſuper me manus Domini Dei. ✞ Et uidi, & ecce ſimilitudo quaſi aſpectus ignis: ab aſpectu lumborum eius, & deorſum, ignis: & a lũbis eius, & ſurſum, quaſi aſpectus ſplendoris, ut uiſio electri. ✞ ‖ Et emiſſa ſimilitudo manus apprehendit me in cincinno capitis mei: & eleuauit me Spiritus inter terram, & cęlum: & adduxit me in Ieruſalem in uiſione Dei, iuxta oſtium interius quod reſpiciebat ad Aquilonem, ubi erat ſtatutum idôlum zeli ad prouocandã æmulationem. ✞ Et ecce ibi gloria Dei Iſrael ſecũdum uiſionem quam uideram in campo: ✞ Et dixit ad me, Fili hominis, leua oculos tuos ad uiam Aquilonis. Et leuaui oculos meos ad uiam Aquilonis: & ecce ab Aquilone portæ altaris idôlum zeli in ipſo introitu. ✞ Et dixit ad me: Fili hominis, putaſne uides tu quid iſti faciunt, abominationes magnas, quas domus Iſrael facit hîc, ut procul recedam a ſanctuario meo? & adhuc conuerſus uidebis abomina-

Omnem multitudinem 3 M S. Hier. H. G.

Iſa. 15. 2. Ier. 48. 37. Pro. 11. 4 Soph. 1. 18. Eccli 5. 10. 13.

Dan. 14. 3

tiones

tiones maiores. ¶ Et introduxit me ad ostiũ atrij: & uidi, & ecce foramen unum in pariete. ¶ Et dixit ad me, Fili hominis fode parietem. Et cum fodissem parietem, apparuit ostium unum. ¶ Et dixit ad me, Ingredere, & uide abominationes pessimas, quas isti faciũt hic. ¶ Et ingressus uidi, & ecce omnis similitudo reptilium, & animalium, abominatio, & uniuersa idola domus Israel, depicta erant in pariete in circuitu per totum. ¶ Et septuaginta uiri de senioribus domus Israel, & Iezonias filius Saphan stabat in medio eorum, stantium ante picturas: & unusquisque habebat thuribulum in manu sua: & uapor nebulæ de thure consurgebat. ¶ Et dixit ad me, Certe ℣ uidesne fili hominis quæ seniores domus Israel faciunt in tenebris, unusquisq; in abscondito cubilis sui? dicunt enim, Nõ uidet Dominus nos, dereliquit Dominus terram. ¶ Et dixit ad me, Adhuc conuersus uidebis abominationes maiores quas isti faciunt. ¶ Et introduxit me per ostium portæ domus Domini, quod respiciebat ad Aquilonem: & ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. ¶ Et dixit ad me, Certe uidisti fili hominis adhuc conuertens uidebis abominationes maiores his. ¶ Et introduxit me in atrium domus Domini interius: & ecce in ostio templi Domini inter uestibulum, & altare, quasi uiginti quinque uiri dorsa habentes cõtra templum Domini & facies ad Orientem: & adorabant ad ortum Solis. ¶ Et dixit ad me, Certe uidisti fili hominis: nunquid leue est hoc domui Iuda, ut faciant abominationes istas quas fecerunt hic, quia replentes terram iniquitate, conuersi sunt ad irritandum me? & ecce applicant ramum ad nares suas. ¶ Ergo & ego faciã in furore: non parcet oculus meus, nec miserebor: & cũ clamauerint ad aures meas uoce magna, non exaudiã eos.

CAP. IX.

ET clamauit in auribus meis uoce magna, dicens, Appropinquauerunt ui ciationes urbis, & unusquisq; uas interfectionis habet in manu sua. ¶ Et ecce sex uiri ueniebant de uia portæ superioris, quæ respicit ad Aquilonem: & unusquisq; uas interitus in manu eius: uir quoq; unus in medio eorũ uestitus erat lineis, & atramentarium scriptoris ad renes eius: & ingressi sunt, & steterũt iuxta altare æreum: ¶ Et gloria ℣ Dñi Israel assumpta est de cherub, quæ erat super eũ ad limen domus: & uocauit uirum qui indutus erat lineis, & atramentarium scriptoris habebat in lũbis suis. ¶ Et dixit Dñs ad eũ, Transi per mediã ciuitatẽ in medio Ierusalẽ: ¶ & signa thau super frontes uirorũ gementiũ, & dolẽtiũ super cunctis abominationibus quæ fiunt in medio eius. ¶ Et illis dixit audiente me, Transite per ciuitatẽ sequentes eũ, & percutite: non parcat oculus uester, neq; misereamini. ¶ Senem, adolescentulum, & uirginẽ, ℣ paruulos, & mulieres interficite usq; ad internecionem: omnem autem super quem uideritis thau, ne occidatis. & a sanctuario meo incipite. Cœperunt ergo a uiris senioribus, qui erant ante faciem domus. ¶ Et dixit ad eos, Contaminate domũ, & implete atria interfectis: egredimini. ¶ Et egressi sunt, & percutiebant eos qui erãt in ciuitate. ¶ Et cæde completa remansi ego: ruiq; super faciem meam, & clamans aio, Heu, heu, heu, Domine Deus: ergone disperdes omnes reliquias Israel, effundẽs furorem tuum super Ierusalem? ¶ Et dixit ad me, Iniquitas domus Israel, & Iuda magna est nimis ualde, & repleta est terra sanguinibus, & ciuitas repleta est auersione: dixerunt enim, Dereliquit Dominus terrã, & Dominus non uidet. ¶ Igitur & meus nõ parcet oculus, neque miserebor: uiam eorum super caput eorum reddam. ¶ Et ecce, uir qui erat indutus lineis, qui habebat atramentarium in dorso suo, respõdit uerbum, dicens, Feci sicut præcepisti mihi.

CAP. X.

ET uidi, & ecce in firmamento quod erat super caput cherubim, quasi lapis sapphirus, quasi species similitudinis throni, apparuit super eos. ¶ Et dixit ad uirũ qui indutus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarum quæ sunt subtus ℣ cherubim: & imple manum tuam prunis ignis quæ sunt inter cherubim, & effunde super ciuitatem. Ingressusq; est in cõspectu meo: ¶ cherubim autẽ stabant a dextris domus cum ingrederetur uir, & nubes impleuit atrium interius. ¶ Et eleuata est gloria Domini desuper cherub ad limen domus: & repleta est domus nube, & atrium repletũ est splendore gloriæ Domini. ¶ Et sonitus alarũ cherubim audiebatur usque ad atrium exterius, quasi uox Dei omnipotentis loquentis. ¶ Cumq; præcepisset uiro qui indutus erat lineis, dicens, Sume ignem de medio rotarum quæ sunt inter cherubim: ingressus ille stetit iuxta rotam. ¶ Et extendit cherub manum de medio cherubim, ad ignem qui erat inter cherubim: & sumpsit, & dedit in manus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. ¶ Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis subtus pennas eorum. ¶ & uidi, & ecce quatuor rotæ iuxta cherubim: rota una iuxta cherub unum, & rota alia iuxta cherub unum: species autem rotarum erat quasi uisio lapidis chrysolithi. ¶ Et aspectus earum similitudo una quatuor: quasi sit rota in medio rotæ. ¶ Cumq; ambularent, in quatuor partes gradiebantur: - & non reuertebantur ambulantes, sed ad locum ad quem ire declinabat quæ prima erat, sequebantur: & cæteræ, nec conuertebantur. ¶ Et omne corpus earum, & colla, & manus, & pennæ, & circuli plena erãt oculis, in circuitu quatuor rotarum. ¶ Et rotas istas uocauit uolubiles, audiente me. ¶ Quatuor autem facies habebat unũ: facies una, facies cherub: & facies secunda, facies hominis: & in tertio facies leonis, & in quarto facies aquilæ. ¶ Et eleuata sunt cherubim: ipsum est animal quod uideram iuxta fluuium Chobar. ¶ Cumq; ambularent cherubim, ibant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarent cherubim alas suas, ut exaltarentur de terra, non recedebant rotæ, sed & ipsæ iuxta erant. ¶ Stantibus illis, stabant: & cum eleuatis eleuabantur. spiritus enim uitæ erat in eis: ¶ Et egressa est gloria Domini a limine tẽpli: & stetit super cherubim. ¶ Et eleuan-

℣ uidisti. 2 M S. H. C. G.

℣ Dns 3 M S. R. Hier. H. G. C. Exo. 12. 7 Apoc. 7. 3.

℣ paruulum M S. Hier. R. H. C. Numero autem multitudinis exposuerunt G.

℣ Cherub 1 M S. Hier. H. C. Symmachus Text tus legit G.

12 MS. H. C. Ad finem est autem a G. Sup. I. 18

ra coram me: & illis egredientibus, rotæ quoque subsecutæ sunt: & stetit in introitu portæ domus Domini orientalis: & gloria Dei Israël erat super ea. ¶Ipsum est animal ‖ quod uidi subter Deum Israël iuxta fluuium Chobar: & intellexi, quia cherubim essent. ¶ Quatuor * vultus uni, & quatuor alæ vni: & similitudo manus hominis sub alis eorum. ¶ Et similitudo vultuũ eorum, ipsi uultus quos uideram iuxta fluuiũ Chobar, & intuitus eorum, & impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

CAP. XI.

ET eleuauit me spiritus, & introduxit me ad portam domus Domini orientalem, quæ respicit ad Solis ortum: & ecce, in introitu portæ uiginti quinq; uiri: & uidi in medio eorum Iezoniam filium Azur, & Pheltiam filium Banaiæ, principes populi. ¶Dixitq. ad me, Fili hominis, hi sunt uiri qui cogitant iniquitatem, & tractant consilium pessimum in urbe ista: ¶dicentes, Nonne dudum ædificatæ sunt domus? hæc est lebes, nos autem carnes. ¶ Idcirco uaticinare de eis, uaticinare fili hominis. ¶Et irruit in me spiritus Domini, & dixit ad me, Loquere, Hæc dicit Dominus, Sic locuti estis domus Israël, & cogitationes cordis ue stri ego noui. ¶ Plurimos occidistis in urbe hac, & implestis uias eius interfectis. ¶Propterea hæc dicit Dominus Deus: Interfecti uestri, quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educam uos de medio eius. ¶ Gladium metuistis, & gladiũ inducam super uos, ait Dominus Deus. ¶ Et eiiciam vos de medio eius, daboq. uos in manum hostium, & faciam in uobis iudicia. ¶ Gladio cadetis: in finibus Israel iudicabo uos, & scietis quia ego Dominus. ¶ Hæc non erit uobis in lebetem, & uos nõ eritis in medio eius in carnes: in finibus Israel iudicabo uos. ¶ Et scietis quia ego Dominus: quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia gẽtium, quę in circuitu uestro sunt, estis operati. ¶ Et factum est, cum prophetarem, Pheltias filius Banaiæ mortuus est: & cecidi in faciem meam clamans uoce magna, & dixi: Heu, heu, heu Domine Deus: consummationem tu facis reliquiarum Israel? ¶ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ¶Fili hominis, frattes tui* uiri propinqui tui, & omnis domus Israel, uniuersi quibus dixerunt habitatores Ierusalem, Longe recedite a Domino, nobis data est terra in possessionem. ¶Propterea hęc dicit Dominus Deus, quia longe feci eos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris; ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas uenerunt. ¶ Propterea loquere, Hęc dicit Dominus Deus: Congregabo uos de populis, & adunabo de terris in quibus dispersi estis: daboq. uobis humum Israel. ¶Et ingredientur illuc, & auferent omnes offensiones, cunctasq. abominationes eius de illa. ¶ ‖ Et dabo eis cor unum, & spiritum nouum tribuam in uisceribus eorum: & auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum: ¶ Vt in præceptis meis ambulent, & iudicia mea custodiant, faciantq. ea: ‖ & sint mihi in populum, &

Sup.1.i.3

quatuor AMS. R. Her. H. c Textus conformis est codicibus G.

Ier. 31. 33. Infr.18. 32.36.26 Infr.24.7. Hebr.8.10

offendicula, & abominationes suas ambulat, horum uiam in capite suo ponam, dicit Dominus Deus. ¶ Et eleuauerunt cherubim alas suas, & rotæ cũm eis: & gloria Dei Israel erat super ea. ¶ Et ascendit gloria Domini de medio ciuitatis, stetitq. super montem qui est ad Orientem urbis. ¶Et spiritus leuauit me, adduxitq. *in Chaldæam ad transmigrationem, in uisione in spiritu Dei: & sublata est a me uisio quam uideram. ¶ Et locutus sum ad transmigrationẽ omnia uerba Domini quæ ostenderat mihi.

MS. liter. R.H.G.C.

me4MS. H. G. C.

CAP. XII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: ¶ Fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas: qui oculos habent ad uidendum, & non uident: & aures ad audiendum, & non audiunt: quia domus exasperans est. ¶ Tu ergo fili hominis, fac tibi uasa transmigrationis, & transmigrabis per diem coram eis; transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterũ in conspectu eorum, si forte aspiciant: quia domus exasperans est. ¶ Et efferes foras uasa tua quasi uasa \\ transmigrantis per diem in conspectu eorum: tu autem egredieris uespere coram eis, sicut egreditur inigrans. § ¶ Ante oculos eorum perfode tibi parietẽ: & egredieris per eum. ¶ In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine efferis: faciem tuam uelabis, & non uidebis terram: quia portentum dedi te domui Israël. ¶ Feci ergo sicut præceperat mihi: * vasa mea protuli quasi uasa transmigrantis per diem: & uespere perfodi mihi parietem, manu: & in caligine egressus sum, & in humeris portatus in conspectu eorum. ¶ Et factus est sermo Dñi mane ad me, dicens, ¶ Fili hominis, nũquid non dixerunt ad te domus Israël domus exasperãs, Quid tu facis? ¶ Dic ad eos, Hæc dicit Dominus Deus: Super ducem onus istud, qui est in Ierusalẽ, & super omnem domum Israel, quæ est in medio eorum. ¶ Dic, Ego portentum uestrum: quomodo feci, sic fiet illis. in transmigrationem, & in captiuitatem ibunt. ¶Et dux qui est in medio eorũ, in humeris portabitur, in caligine egredietur: parietẽ perfodient, ut educant eum: facies eius operietur, ut non uideat oculo terram. ¶ ‖ Et extendam rete meum super eum, & capietur in sagena mea: & adducam eum in Babylonem in terram Chaldęorum: & ipsam nõ uidebit, ibiq. morietur. ¶ Et omnes qui circa eum sunt, præsidium eius, & agmina eius dispergam in omnem uentum: & gladium euaginabo post eos, ¶ Et scient quia ego Dominus, quando dispersero illos in Gentibus, & disseminauero eos in terris. ¶ Et relinquam ex eis uiros paucos a gladio, & fame, & pestilentia: ut enarrent omnia scelera eorum in Gentibus ad quas ingredientur: & scient quia ego Dominus. ¶ Et factus est sermo Domini ad me dicens, ¶ Fili hominis, panem tuum in cõturbatione comede: sed & aquam tuam in festinatione, & mœrore bibe. ¶ Et dices ad populum terræ, Hæc dicit Dominus Deus ad eos qui habitant in Ierusalem in terra Israël, Panem suum in solicitudine comedent, & aquam suam in desolatione bibent, ut de-

\\ transmigrationis § MS. H.G.C.

** Dominus MS. R.*

\\ transmigrationis § MS. H.G.C.

Infr. 17. 20.& 32. 3. - MS.

soletur terra a multitudine sua, propter iniquitatem omnium qui habitant in ea.
20 ✠ Et ciuitates quæ nunc habitantur, desolatæ erunt, terraq; deserta: & scietis, quia ego Dominus. ✠ Et factus est sermo Domi-
21 ni ad me, dicens, ✠ Fili hominis, quod est
22 prouerbium istud uobis in terra Israel? dicentium, In longum differentur dies, & peribit omnis uisio. ✠ Ideo dicad eos. Hæc
23 dicit Dominus Deus, Quiescere faciã prouerbium istud, neque uulgo dicetur ultra in Israel: & loquere ad eos, quod appropinquauerint dies, & sermo omnis uisionis.
24 ✠ Non enim erit ultra omnis uisio cassa, neque diuinatio ambigua in medio filiorum
25 Israel. ✠ Quia ego Dominus loquar: & quodcunque locutus fuero uerbum, & fiet, non prolongabitur amplius: sed in diebus uestris domus exasperans loquar uerbum, & faciam illud, dicit Dominus Deus. ✠ Et fac-
26 tus est sermo Domini ad me, dicens: ✠ Fili
27 hominis, ecce domus Israel dicentium, Visio quam hic videt, in dies multos: & in tempora longa iste prophetat. ✠ Propterea dic ad eos, Hæc dicit Dominus Deus,
28 Non prolongabitur ultra omnis sermo meus: uerbum quod locutus fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

CAP. XIII.

ET factus est sermo Domini ad me, di- 1
cens: ✠ Fili hominis, uaticinare ad 2
prophetas Israel, qui prophetant: & dices prophetantibus de corde suo, Audite
Ier. 23.1 verbum Domini. ✠ Hæc dicit Dominus 3
Isa. 14.9. Deus, ‖ Væ prophetis insipientibus: qui se-
34.2. quuntur spiritum suum, & nihil uident.
✠ Quasi uulpes in desertis, prophetæ tui Is- 4
rael erant. ✠ Non ascendistis ex aduerso, 5
neq; opposuistis murum pro domo Israel: ut staretis in prœlio in die Domini. ✠ Vidét 6
uana, & diuinant mendacium, dicentes, Ait Dominus: cum Dominus non miserit eos: & perseuerauerunt confirmare sermonẽ.
✠ Nunquid non uisionem cassam uidistis, & 7
diuinationem mendacem locuti estis? & dicitis, ait Dominus: cum ego non sim locutus. ✠ Propterea hæc dicit Dominus Deus, 8
Quia locuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, dicit Dominus Deus: ✠ Et erit manus mea super prophe- 9
tas qui uident uana, & diuinant mendacium: in concilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredientur: & scietis quia ego Dominus Deus: ✠ Eo quòd de- 10
ceperint populum meum, dicentes, Pax, & nõ est pax: & ipse ædificabat parietem, illi autem liniebãt eum luto absque paleis. ✠ Dic 11
ad eos qui liniunt absque tẽperatura, quod casurus sit: erit enim imber inundans, & dabo lapides prægrandes desuper irruentes, & uentum procellæ dissipantem. ✠ Si- 12
quidem ecce cecidit paries: nunquid non dicetur uobis, Vbi est litura quam linistis?
✠ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Et 13
erumpere faciam spiritum tẽpestatum in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit: & lapides grandes in ira in consumptionem. ✠ Et destruam parietẽ 14
quem linistis absque temperamẽto: & adæquabo eum terræ, & reuelabitur fundamẽtum eius: & cadet, & consumetur in medio
15 eius: & scietis quia ego sum Dominus. ✠ Et complebo indignationem meam in pariete, & in his qui liniunt eum absque temperamento, dicamq; uobis, Non est paries, &
16 non sunt qui liniunt eum. ✠ Prophetæ Israel qui prophetant ad Ierusalem, & uidẽt ei uisionem pacis, & non est pax, ait Dominus Deus. ✠ Et cu fili hominis, pone faciẽ
17 tuam contra filias populi tui, quæ prophetant de corde suo: & uaticinare super eas,
18 ✠ & dic, Hæc dicit Dominus Deus: Væ ✠ qui cõsuunt puluillos sub omni cubito manus: & faciunt ceruicalia sub capite uniuersæ ætatis ad capiendas animas: & cum caperẽt animas populi mei, uiuificabant animas
19 eorum. ✠ Et uiolabant me ad populũ meũ, propter pugillum hordei, & fragmen panis, ut interficerent animas, quæ non moriuntur, & uiuificarent animas, quæ non uiuunt, mentientes populo meo credenti
20 mendaciis. ✠ Propter hoc hæc dicit Dominus Deus, Ecce, ego ad puluillos uestros quibus uos capitis animas uolantes: & dirumpam eos de brachijs uestris: & dimittam animas quas uos capitis, animas ad volandum. ✠ Et dirumpam ceruicalia uestra,
21 & liberabo populum meum de manu uestra, neque erunt ultra in manibus uestris ad prædandum: & scietis quia ego Dominus. ✠ Pro eo quòd mœrere feci stis cor iu-
22 sti mendaciter, quem ego non contristaui: & confortastis manus impij, vt non reuerteretur a uia sua mala, & uiueret: ✠ propterea uana non uidebitis, & diminationes nõ
23 diuinabitis amplius, & eruam populũ meũ de manu uestra: & scietis quia ego Dñs.

CAP XIIII.

1 ET uenerunt ad me uiri seniorum Is-
2 rael, & sederunt coram me. ✠ Et factus est sermo Domini ad me, dicens,
3 ✠ Fili hominis, uiri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ statuerunt contra faciem suam: nunquid interrogatus respondebo
4 eis? ✠ Propter hoc loquere eis, & dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Homo homo de domo Israel, qui posuerit immunditias suas in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & uenerit ad prophetam interrogans per eũ me:
5 ego Dominus respondebo ei in multitudine immunditiarum suarum: ✠ Vt capiatur domus Israel in corde suo quo recesserunt
6 a me in cunctis idõlis suis. ✠ Propterea dic ad domum Israel, Hęc dicit Dominus Deus, Conuertimini, & recedite ab idõlis uestris, & ab uniuersis contammationibus uestris
7 auertite facies uestras. ✠ Quia homo homo de domo Israel, & de proselytis quicũque aduena fuerit in Israel, si alienatus fuerit a me, & posuerit idõla sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & uenerit ad prophetam ut interroget per eum me: ego Dominus
8 respondebo ei per me. ✠ Et ponam faciem meam super hominem illum, & faciam eũ in exemplum & in prouerbium, & disperdam eum de medio populi mei: & scietis
9 quia ego Dominus. ✠ ‖ Et propheta cum errauerit, & locutus fuerit uerbum: ego Dominus decepi prophetam illum: & extendam manum meam super illum, & dele-

Sup. 13.3

bo cũ de medio populi mei Israel. ✠ Et portabunt iniquitatem suam: iuxta iniquitatẽ interroganteis, sic iniquitas prophetæ erit: ✠ Vt non erret ultra domus Israel a me, neque polluatur in uniuersis prævaricationibus suis: sed sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum, ait Dominus exercituum. ✠ Et factus est sermo Domini ad me, dicẽs: ✠ Fili hominis, terra cũ peccauerit mihi, ut prævaricetur prævaricans, extendam manum meam super eam, & ‖ conteram virgam panis eius: & immittam in eam famem, & interficiam de ea hominem, & iumentum. ✠ Et si fuerint tres uiri isti in medio eius, Noë, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum. ✠ Quòd si & bestias pessimas induxero super terram, ut uastem eam, & fuerit inuia, eo quòd non sit pertransiens propter bestias: ✠ Tres uiri isti si fuerint in ea, uiuo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabũtur, terra autem desolabitur. ✠ Vel si gladium induxero super terram illam, & dixero gladio, Trani per terram: & interfecero de ea hominem, & iumentum: ✠ Et tres uiri isti fuerint in medio eius: uiuo ego, dicit Dominus Deus, non liberabunt filios neque filias: sed ipsi soli liberabuntur. ✠ Si autem & pestilentiam immisero super terram illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem, & iumentum: ✠ Et Noë, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: uiuo ego, dicit Dominus Deus, quia filium & filiam non liberabunt, sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas. ✠ Quoniam hæc dicit Dominus Deus, Quòd & si quatuor iudicia mea pessima, gladium, & famem, ac bestias malas, & pestilentiam immisero in Ierusalem, ut interficiam de ea hominem & pecus: ✠ Tamen relinquetur in ea saluatio educentium filios, & filias: ecce ipsi egredientur ad uos, & uidebitis uiã eorum, & adinuentiones eorum: & consolabimini super malo quod induxi in Ierusalem, in omnibus quæ importaui super eã, ✠ Et consolabuntur uos, cum uideritis uiam eorum, & adinuentiones eorum: & cognoscetis, quod non frustra fecerim omnia quę feci in ea, ait Dominus Deus.

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 23

Sup. 4. 16. & 5. 16.

CAP. XV.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens, ✠ Fili hominis, quid fiet de ligno uitis ex omnibus lignis nemorũ, quæ sunt inter ligna syluarum? ✠ Nunquid tolletur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcunque uas? ✠ Ecce, igni datum est in escam, utramque partem eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in fauillam: nunquid utile erit ad opus? ✠ Etiam cum esset integrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis deuorauerit, & combusserit, nihil ex eo fiet operis? ✠ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Quo modo lignum uitis inter ligna syluarum quod dedi igni ad deuorandum, sic ✠ tradam habitatores Ierusalem. ✠ Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, & ignis consumet eos: & scietis

1 2 3 4 5 6 7

✠ *tradidi* 9 MS. H. C.

quia ego Dominus, Cum posuero faciem meam in eos, ✠ & dedero terram inuiam & desolatam: eo quòd prævaricatores extiterint, dicit Dominus Deus.

8

CAP. XVI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens, ✠ Fili hominis, notas fac Ierusalem abominationes suas. ✠ Et dices, Hæc dicit Dominus Deus Ierusalem: Radix tua, & generatio tua de Terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. ✠ Et quando nata es, in die ortus tui non est præcisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec inuoluta pannis. ✠ Non pepercit super te oculus, ut faceret tibi unum de his, misertus tui: sed proiecta es super faciem terræ in abiectione animæ tuæ, in die qua nata es. ✠ Transiens autem per te, uidi te conculcari in sanguine tuo. & dixi tibi cum esses in sanguine tuo, Viue. dixi, inquam, tibi, In sanguine tuo uiue. ✠ Multiplicatam quasi germen agri dedi te: & multiplicata es, & grãdis effecta, & ingressa es, & peruenisti ad mũdum muliebrem: ubera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit: & eras nuda, & confusione plena. ✠ Et transiui per te, & uidi te: & ecce tempus tuum, tempus amantium: & expandi amictum meum super te, & operui ignominiam tuam. Et iuraui tibi, & ingressus sum pactum tecum: ait Dominus Deus: & facta es mihi. ✠ Et laui te aqua, & emundaui sanguinem tuum ex te: & unxi te oleo. ✠ Et uestiui te discoloribus, & calceaui te hyacintho: & cinxi te byssо, & indui te subtilibus. ✠ Et ornaui te ornamento, & dedi armillas in manibus tuis, & torquem circa collum tuum. ✠ Et dedi inaurẽ super os tuum, & circulos auribus tuis, & coronam decõris in capite tuo. ✠ Et ornata es auro, & argento, & uestita es byssо, & polymito, & multis coloribus: similam, & mel & oleum comedisti, & decõra facta es uehementer nimis: & profecisti in regnum. ✠ Et egressum est nomen tuum in Gentes propter speciem tuam: quia perfecta eras in decõre meo, quem posueram super te, dicit Dominus Deus. ✠ Et habens fiduciam in pulchritudine tua fornicata es in nomine tuo: & expofuisti fornicationem tuam omni transeunti, ut eius fieres. ✠ Et sumens de uestimentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde colita: & fornicata es super eis, sicut non est factum, neque futurum est. ✠ Et tulisti uasa decõris tui, de auro meo atque argento meo, quę dedi tibi: & fecisti tibi imagines masculinas, & fornicata es in eis. ✠ Et sumpsisti uestimenta tua multicoloria, & ✠ operuisti illas: & oleum meum, & thymiama meum posuisti coram eis. ✠ Et panem meum quem dedi tibi, similam, & oleum, & mel, quibus enutriui te, posuisti in conspectu eorum in odorem suauitatis, & factum est, ait Dominus Deus. ✠ Et tulisti filios tuos, & filias tuas quas generasti mihi: & immolasti eis ad deuorandum. Nunquid parua est fornicatio tua? ✠ Immolasti filios meos, & dedisti, illos consecrans eis. ✠ Et post omnes abominationes tuas & fornicationes, * non es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quando eras

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

✠ *vestita es eis* 16 M. B.

* *tuæ* 1 MS. H. C.

nuda.

nuda, & confusione plena, conculcata in sanguine tuo. 23 Et accidit post omnem malitiã tuam (uæ uæ tibi, ait Dominus Deus) 24 & ædificasti tibi lupanar, & fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis. 25 Ad omne caput uiæ ædificasti signum prostitutionis tuæ: & abominabilem fecisti decorem tuũ & diuisisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas. 26 Et fornicata es cum filiis Aegypti uicinis tuis magnarum carnium: & multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me. 27 Ecce, ego extendam manum meam super te, & auferam ‖ iustificationem tuam: & dabo te in animas odientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in uia tua scelerata. 28 Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo quòd necdum fueris expleta: & postquã fornicata es, nec sic es satiata. 29 Et multiplicasti fornicationẽ tuam in Terra-Chanáan cum Chaldæis: & nec sic satiata es. 30 In quo mundabo cor tuum, ait Dominus Deus: cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis & procacis? 31 Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis uiæ, & excelsum tuum fecisti in omni platea: nec facta es quasi meretrix fastidio augẽs pretium, 32 sed quasi mulier adultera quæ super uirum suum inducit alienos. 33 Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecũ. 34 Factumq; est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, & post te non erit fornicatio: in eo enim quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrarium. 35 Propterea meretrix audi uerbum Domini. 36 Hæc dicit Dominus Deus: Quia effusum est æs tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis: 37 Ecce, ego cõgregabo omnes amatores tuos quibus commista es, & omnes quos dilexisti cum uniuersis quos oderas: & congregabo eos super te undique, & nudabo ignominiam tuam coram eis, & uidebunt omnẽ turpitudinem tuam. 38 Et iudicabo te iudiciis adulterarum & effundentium sanguinem: & dabo te in sanguinem furoris & zeli. 39 Et dabo te in manus eorum, & destruent lupanar tuum: & demolientur prostibulum tuum: & denudabunt te uestimẽtis tuis, & auferent uasa decoris tui: & derelinquent te nudam plenamq; ignominia: 40 Et adducent ‖ super te multitudinem, & lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladiis suis. 41 Et comburent domos tuas igni, & facié in te iudicia in oculis mulierũ plurimarũ: & desines fornicari, & mercedes ultra non dabis. 42 Et requiescet indignatio mea in te: & auferetur zelus meus a te, & quiescam, nec iracar amplius. 43 Eo quòd non fueris recordata dierum adolescentiæ tuæ, & prouocasti me in omnibus his: quapropter & ego uias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus, & nõ feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis. 44 Ecce, omnis qui dicit uulgo prouerbium, in te assumet illud dicens, Sicut 45 mater, ita & filia eius. 46 Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit uirum suum, & filios suos: & soror fororum tuarum es tu, quæ proiecerunt uiros suos & filios suos: mater uestra Chetæa, & pater uester Amorrhæus. 46 Et soror tua maior, Samaria, ipsa & filiæ eius quæ habitant ad sinistram tuam: soror autem tua minor te, quæ habitat a dextris tuis, Sodoma, & filiæ eius. 47 Sed nec in uiis earum ambulasti, neque secundum scelera earum fecisti pauxillum minus: pene sceleratiora fecisti illis in omnibus uiis tuis. 48 Viuo ego, dicit Dominus Deus, quia non fecit Sodoma soror tua ipsa, & filiæ eius, sicut fecisti tu & filiæ tuæ. 49 Ecce ‖ hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuę, superbia, saturitas panis & abundantia, & otium ipsius & filiarum eius: & manum egeno & pauperi non porrigebant. 50 Et eleuatæ sunt, & fecerunt abominationes coram me: & abstulí eas sicut ‖ uidisti. 51 Et Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccauit: sed uicisti eas sceleribus tuis, & iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis, quas operata es. 52 Ergo & tu porta confusionem tuam, quæ uicisti sorores tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis: iustificatæ sunt enim a te: ergo & tu confundere, & porta ignominiã tuam quæ iustificasti sorores tuas. 53 Et conuertam restituens eas conuersione Sodomorum cũ filiabus suis, & conuersione Samariæ & filiarum eius: & conuertam reuersionẽ tuã in medio earum, 54 ut portes ignominiam tuam, & confundaris in omnibus quæ fecisti consolans eas. 55 Et soror tua Sodoma, & filiæ eius reuertentur ad antiquitatem suam: & Samaria, & filiæ eius reuertentur ad antiquitatem suam: & tu, & filiæ tuæ reuertemini ad antiquitatem uestrã. 56 Nõ fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo, in die superbiæ tuæ, antequam reuelaretur malitia tua: 57 sicut hoc tempore in opprobrium filiarum Syriæ, & cunctarum in circuitu tuo filiarum Palæsthinarum, quæ ambiunt te per gyrum. 58 Scelus tuum & ignominiam tuam tu portasti, ait 59 Dominus Deus. Quia hæc dicit Dominus Deus, Et faciam tibi sicut despexisti iuramẽtum, ut irritum faceres pactum: 60 & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ: & suscitabo tibi pactum sempiternum. 61 Et recordaberis uiarũ tuarum, & confunderis: cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus tuis: & dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo, 62 Et suscitabo ego pactum meum tecum. & scies quia ego Dominus, 63 ut recorderis & confundaris, & non sit tibi ultra aperire os præ confusione tua, cum placatus tibi fuero in omnibus quæ fecisti, ait Dominus Deus.

CAP. XVII.

1 Et factum est uerbum Domini ad me, 2 dicens, Fili hominis propone ænigma, & narra parabolam ad domum Israel, 3 & dices, Hæc dicit Dñs Deus, Aquila grandis magnarũ alarum, longo mẽbrorum ductu, plena plumis & uarietate, uenit ad Libanum, & tulit medullam cedri. 4 Summitatem frondium eius auulsit: & transportauit eam in Terram Chanáan,

Ins tuũ 10 MS. Statutum tuum 11. Alegitima tua G.

4 Re. 25. 9

Inf. 23. 10. 45.

Gr. 18. 19

Vidi 2 M 8 R. C. G.

-o.

in urbe negotiatorum posuit illam. ♦ Et tulit de semine terræ,& posuit illud in terra pro semine: ut firmaret radicem super aquas multas, in superficie posuit illud. 5
♦ Cumq. germinasset, creuit in uineam latiorem, humili statura, respicientibus ramis eius ad eā: & radices eius sub illa erāt: facta est ergo uinea, & fructificauit in palmites, & emisit propagines. ♦ Et facta est 6
aquila altera grandis, magnis alis, multisq. plumis: & ecce uinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmites suos extendit ad illam, ut irrigaret eam de areolis germinis sui. ♦ * In terra bona super aquas 7
multas plantata est: ut faciat frondes, & portet fructum, ut sit in uineam grandem
♦ Dic, Hęc dicit Dominus Deus, Ergone pro 9
sperabitur? nonne radices eius euellet, & ‖ fructus eius distringet, & siccabit omnes palmites germinis eius, & arescet: & non in brachio grandi, neque in populo multo, ut euelleret eam radicitus? ♦ Ecce, 10
plantata est: ergone prosperabitur? nonne cum tetigerit eam uentus urens siccabitur, & in areis germinis sui arescet? Et fa- 11
ctum est uerbum Domini ad me, dicens, ♦ Dic ad domum exasperantem, Nescitis 12
quid ista significent? Dic, Ecce, uenit rex Babylonis in Ierusalem: & assumet regem, & principes eius, & adducet eos ad semetipsum in Babylonem. ♦ Et tollet de semi- 13
ne regni, feriętq. cum eo fœdus; & ab eo accipiet iusiurandum: sed & fortes terræ tollet: ♦ Vt sit regnum humile, & non ele- 14
uetur, sed custodiat pactum eius, ut seruet illud. ♦ Qui recedens ab eo, misit nun- 15
cios ad Aegiptum, ut daret sibi equos, & populum multum. Nunquid prosperabitur, uel conseruetur salutem, qui facit hæc? & qui dissoluit pactum, nunquid effugiet? ♦ Viuo ego, dicit Dominus Deus, 16
quoniam in loco regis qui constituit eum regem, cuius fecit irritum iuramentum, & soluit pactum quod habebat cum eo, in medio Babylonis morietur. ♦ Et non in 17
exercitu grandi, neque in populo multo faciet contra eum Pharao prœlium: in iactu aggeris, & in extructione uallorum, ut interficiat animas multas. ♦ Spreuerat 18
enim iuramentum, ut solueret fœdus, & ecce dedit manum suam: & cum omnia hæc fecerit, non effugiet. ♦ Propterea hæc 19
dicit Dominus Deus: Viuo ego, quoniam iuramentum quod spreuit, & fœdus quod præuaricatus est, ponam in caput eius.
♦ ‖ Et expandam super eum rete meum, & 20
comprehendetur in sagena mea; & adducam eum in Babylonem, & iudicabo eum ibi in præuaricatione, qua despexit me.
♦ Et omnes profugi eius cum uniuerso agmine suo, gladio cadent: reliqui autem in omnem uentum dispergentur: & scietis quia ego Dominus locutus sum. ♦ Hæc di- 21
cit Dominus Deus, Et sumam ego de medulla cedri sublimis, & ponam: de uertice ramorum eius tenerum distringam, & plantabo super montem excelsum, & eminentem. ♦ In monte sublimi Israel plan- 22
tabo illud, & erumpet in germen, & faciet fructum, & erit in cedrum magnam: & habitabunt sub ea omnes uolucres, & uniuersum uolatile, sub umbra frondium 23
eius nidificabit. ♦ Et scient omnia ligna regionis, quia ego Dominus humiliaui lignum sublime, & exaltaui lignum humile: & siccaui lignum uiride, & frondere feci lignū aridum. Ego Dominus locutus sum, & feci. 24

CAP. XVIII.

ET factus est sermo Domini ad me, di- 1
cens. ♦ Quid est quod inter uos para- 2
bolam uertitis in prouerbium istud in terra Israel? dicentes, ‖ Patres comederunt uuam acerbam, & dentes filiorum ‖ obstupescunt. ♦ Viuo ego, dicit Dominus 3
Deus, si erit ultra uobis parabola hæc in prouerbium in Israel. ♦ Ecce omnes animę, 4
meæ sunt: ut anima patris, ita & anima filij, mea est: anima quæ peccauerit, ipsa 5
morietur. ♦ Et uir, si fuerit iustus, & fe- 6
cerit iudicium, & iustitiam, ♦ in montibus non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idōla domus Israel: & uxorem proximi sui non uiolauerit, & ad mulierem menstruatam non accesserit: ♦ Et hominē 7
non contristauerit: pignus debitori reddiderit, per uim nihil rapuerit, ‖ panem suū esurienti dederit, & nudum operuerit uestimento: ♦ Ad usuram non commodauerit, & amplius non acceperit: ab iniquitate auerterit manum suam, & iudicium uerum fecerit inter uirum, & uirum: ♦ * in 8
præceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit, ut faciat ueritatem: hic iustus 9
est, uita uiuet, ait Dominus Deus. ♦ Quòd si genuerit filium latronem effundentē sanguinem, & fecerit unum de istis: ♦ & hæc 10
quidem omnia non facientem, sed in mōtibus comedentem, & uxorem proximi sui polluentem: ♦ Egenum, & pauperem con- 12
tristantem, rapientem rapinas, pignus non reddentem, & ad idōla leuantem oculos suos, abominationem facientem: ♦ Ad usu- 13
ram dantem, & amplius accipientem: nunquid uiuet? non uiuet: cum uniuersa hæc detestanda fecerit, morte morietur, sanguis eius in ipso erit. ♦ Quòd si genuerit fi- 14
lium, qui uidens omnia peccata patris sui quæ fecit, timuerit, & non fecerit simile eis: ♦ super montes non comederit, & ocu- 15
los suos non leuauerit ad idōla domus Israel, & uxorem proximi sui non uiolauerit. ♦ Et uirum non contristauerit, pignus 16
non retinuerit, & rapinam non rapuerit, panem suum esurienti dederit, & nudum operuerit uestimento: ♦ A pauperis iniu- 17
ria auerterit manum suam; usuram, & superabundantiam non acceperit, * iudicia mea fecerit, in præceptis meis ambulauerit hic nō morietur in iniquitate patris sui, sed 18
uita uiuet: ♦ Pater eius quia calumniatus est, & uim fecit fratri, & malū operatus est in medio populi sui: ecce mortuus est in 19
iniquitate sua. ♦ Et dicitis, Quare non portabit filius iniquitatem patris? Videlicet, quia filius iudicium, & iustitiam operatus est, omnia præcepta mea custodiuit, & fe- 20
cit illa, uiuet uita. ♦ ‖ Anima quæ peccauerit, ipsa morietur: filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filij: iustitia iusti super eum erit, & impietas impij erit super eum. ♦ Si 21
autem impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis quæ operatus est, & custodierit omnia præcepta mea, & fecerit

iudicium,

* Quæ MS. 9.

‖ fructus MS. Hier. H. G. C.

Sup. 12. 13; Ezech. 32. 3

Ier. 31. 29. ‖ obstupuerunt MS. Hier. G.

*& MS. R. G. Veræ Hier. H. & C. non ad dunt.

Isa. 58. 7 Mat. 25. 35.

*& MS. 9. R.

Deu. 24. 16. 4 Reg. 14. 6. 2 Par. 25. 4.

iudicium, & iustitiam: uita uiuet, & non morietur. ¶ Omnium iniquitatum eius quas operatus est, non recordabor: in iustitia sua quam operatus est, uiuet. ¶ Nunquid uoluntatis meæ est mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut conuertatur a uijs suis, & uiuat? ¶ Si autē auerterit se iustus a iustitia sua, & fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes quas operari solet impius, nunquid uiuet? omnes iustitiæ eius quas fecerat, non recordabuntur: in prænaricatione qua prævaricatus est, & in peccato suo quod peccauit, in ipsis morietur. ¶ ‖ Et dixistis, Non est æqua uia Domini. Audite ergo domus Israel, Nunquid uia mea non est æqua, & non magis uiæ uestræ prauę sunt? ¶ Cū enim auerterit se iustus a iustitia sua, & fecerit iniquitatē, morietur in eis: in iniustitia quam operatus est, morietur. ¶ Et cum auerterit se impius ab impietate sua quā operatus est, & fecerit iudicium, & iustitiam: ipse animam suam uiuificabit. ¶ Considerās enim, & auertēs se ab omnibus iniquitatibus suis quas operatus est, uita uiuet, & non morietur. ¶ Et dicunt filij Israel, Non est æqua uia Domini. Nunquid uiæ meæ non sunt æquæ, domus Israel, & non magis uiæ uestræ prauæ? ¶ Idcirco unumquemque iuxta uias suas iudicabo domus Israel, ait Dominus Deus. ‖ Conuertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus uestris: & nō erit uobis in ruinam iniquitas. ¶ Proijcite a uobis omnes ω prævaricationes uestras in quibus prævaricati estis, & facite uobis cor nouum, & spiritum nouum: & quare moriemini domus Israel? ¶ ‖ Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus: reuertimini, & uiuite.

Pſ. 29.4. *Infr.* 33 11. 2 *Pet.* 3. 9.

Infr. 33. 20.

Mat. 3.2

ω *iniquitates* MS. B. *Sup.* 23. *Infr.* 33. 11.

CAP. XIX.

ET tu * assume planctum super principes Israel, ¶ & dices, Quare mater tua leæna inter leones cubauit, in medio leũculorum enutriuit catulos suos? ¶ Et eduxit unum de leunculis suis, leo factus est: & didicit capere prædam, hominemq. comedere. ¶ Et audierunt de eo Gētes, & non absque uulneribus suis ceperūt eum: & adduxerunt eum in catenis in Terram-Ægypti. ¶ Quæ cum uidisset quoniam infirmata est, & perijt expectatio eius: tulit unum de leunculis suis, leonem constituit eum: ¶ Qui incedebat inter leones, & factus est leo: & didicit prædam capere, & homines deuorare: ¶ Didicit uiduas facere, & ciuitates eorum in desertum adducere: & desolata est terra, & plenitudo eius a uoce rugitus illius. ¶ Et conuenerunt aduersus eum Gentes undique de prouincijs, & expanderunt super eum rete suum, in uulneribus earum captus est. ¶ Et miserunt eum in caueam, in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntq. eum in carcerem, ne audiretur uox eius ultra super montes Israel. ¶ Mater tua quasi uinea in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus eius, & frondes eius creuerunt ex aquis multis. ¶ Et factæ sunt ei uirgæ solidæ in sceptra dominantiū, & exaltata est statura eius inter frondes: & uidit altitudinē suā in multitudine palmitum suorum. ¶ Et euulsa est in ira, in terramq. proiecta: ‖ & uentus urens siccauit fructum eius: marcuerunt, & arefactæ sunt uirgæ roboris eius: ignis comēdit eam. ¶ Et nunc transplantata est in desertum, in terra inuia, & sitienti. ¶ Et egressus est ignis de uirga ramorum eius, qui fructum eius comedit: & non fuit in ea uirga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, & erit in planctum.

** filij hominis* M S. G. 9. *Verum a* R. *Hier.* H. C. & G. *nō additur.*

CAP. XX.

ET factū est in anno septimo, in quinto in decima mensis: uenerunt uiri de senioribus Israel ut interrogarent Dominum, & sederunt coram me. ¶ Et factus est sermo Domini ad me, dicens, ¶ Filij hominis loquere senioribus Israel, & dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Nunquid ad interrogandum me uos uenistis? uiuo ego quia non respondebo uobis, ait Dominus Deus. ¶ Si iudicas eos, si iudicas fili hominis abominationes patrum eorum ostende eis. ¶ Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus, in die qua elegi Israel & leuaui manum meam pro stirpe domus Iacob, & apparui eis in Terra-Ægypti, & leuaui manum meam pro eis, dicens, Ego Dominus Deus uester: ¶ in die illa leuaui manum meam pro eis, ut educerem eos de Terra-Ægypti, in terram quam prouideram eis fluentem lacte, & melle, quæ est egregia inter omnes terras. ¶ Et dixi ad eos, Vnusquisque offensiones oculorum suorū abijciat, & in idōlis Ægypti nolite pollui: ego Dominus Deus uester. ¶ Et irritauerunt me, nolueruntq. me audire: unusquisque abominationes oculorum suorum nō protecit, nec idōla Ægypti reliquerunt: & dixi ut effunderem indignationē meam super eos, & implerem itam meam in eis, in medio Terræ-Aegypti. ¶ Et feci propter nomeu meum, ut non uiolaretur coram Gentibus, in quarum medio erant, & inter quas apparui eis, ut educerem eos de Terra-Aegypti, & eduxi eos in desertum. ¶ ‖ Et dedi eis præcepta mea, & iudicia mea ostēdi eis, quæ faciens homo, uiuet in eis. ¶ Insuper, & ‖ sabbatha mea dedi eis, ut essent signum inter me, & eos: & scirent quia ego Dominus sanctificans eos. ¶ Et irritauerunt me domus Israel in deserto, in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea proiecerunt, ‖ quæ faciens homo uiuet in eis: ‖ & sabbatha mea uiolauerunt uehementer: dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto, & consumerem eos. ¶ Et feci propter nomen meum, ne uiolaretur coram Gentibus de quibus eieci eos in conſpectu earum. ¶ Ego igitur leuaui manum meam super eos in deserto, ne inducerem eos in terram quā dedi eis fluentem lacte, & melle, præcipuam terrarum omnium. ¶ Quia iudicia mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt, & sabbatha mea uiolauerunt; post idōla enim cor eorum gradiebatur. ¶ Et pepercit oculus meus super eos, ut non interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto. ¶ Dixi autem ad filios eorum in solitudine, In præceptis patrum uestrorum nolite incedere, nec iudicia eorum custodiatis, nec in idolis

Ose. 13 15.

Lev. 18 5 *Ro.* 10.5. *Exo.* 20. 8. 31.13 *Deu.* 5. 12.

Gal. 3.12 *Exo.* 16. 28.

eorum

eorum polluamini. ✝ Ego Dominus Deus uester, in præceptis meis ambulate, & iudicia mea custodite, & facite ea. ✝ Et sabbatha mea sanctificate, ut sint signum inter me & uos: ℣ & sciatur quia ego sum Dominus Deus uester. ✝ Et exacerbauerunt me filii, *in præceptis meis non ambulauerũt: & iudicia mea non custodierunt, ut facerent ea: quæ cum fecerit homo, uiuet in eis: & sabbatha mea violauerunt: & comminatus sum ut effunderem furorem meũ super eos, & implerem iram meam in eis in deserto. ✝ Auerti autem manum meam, & feci propter nomen meum, ut non violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in oculis earum. ✝ Iterum leuaui manum meam in eos in solitudine, ut dispergerẽ illos in nationes, & uentilarem in terras: ✝ eo quòd iudicia mea non fecissẽt, & præcepta mea reprobassent, & sabbatha mea violassent, & post idôla patrum suorum fuissent oculi eorum. ✝ Ergo & ego dedi eis præcepta non bona, & iudicia in quibus non uiuent: ✝ Et pollui eos in muneribus suis cum offerrent omne quod aperit uuluam, propter delicta sua: & scient quia ego Dominus. ✝ Quamobrem loquere ad domum Israel fili hominis, & dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Adhuc & in hoc blasphemauerunt me patres uestri, cum spreuissent me contemnentes: ✝ & induxissem eos in terram super quam leuaui manum meam ut darem *eis: uiderunt omnem collem excelsum, & omne lignũ nemorosum, & immolauerunt ibi uictimas suas: & dederunt ibi irritationem oblationis suæ, & posuerunt ibi odorem suauitatis suæ, & libauerunt libationes suas. ✝ Et dixi ad eos, Quid est excelsum ad quod uos ingredimini? & uocatum est nomen eius Excelsum, usque ad hanc diem. ✝ Propterea dic ad domum Israel, Hæc dicit Dominus Deus, Certe in uia patrum uestrorum uos polluimini, & post offendicula eorum uos formeamini: Et in oblatione donorum uestrorum, cum traducitis filios uestros per ignem, uos polluimini in omnibus idôlis uestris usque hodie: & ego respondebo uobis domus Israel: Viuo ego, dicit Dominus Deus, quia non respondebo uobis. ✝ Neque cogitatio mentis uestræ fiet, dicentiũ, Erimus sicut Gentes, & sicut cognationes: terræ, ut colamus ligna & lapides. ✝ Viuo ego, dicit Dominus Deus, quoniam in manu forti, & in brachio extento, & in furore effuso regnabo super uos. ✝ Et educam uos de populis: & cõgregabo uos de terris, in quibus dispersi estis, in manu ualida & in brachio extento, & in furore effuso regnabo super uos. ✝ Et adducam uos in desertũ populorum, & iudicabor uobiscum ibi facie ad faciem. ✝ Sicut iudicio contendi aduersum patres uestros in deserto Terræ Aegyptiæ: sic iudicabo uos, dicit Dominus. * ✝ Et subiiciam uos sceptro meo, & inducã uos in uinculis fœderis. ✝ Et eligam de uobis transgressores & impios, & de terra incolatus eorum educam eos, & in terrã Israel non ingredientur: & scietis quia ego Dominus. ✝ Et uos domus Israel, Hæc dicit Dominus Deus, Singuli post idôla uestra ambulate, & seruite eis. Quòd si & in hoc non audieritis me, & nomen meum sanctum pollueritis ultra in muneribus uestris, & in idôlis uestris: ✝ in monte sancto meo, in monte excelso Israel, ait Dominus Deus, ibi seruiet mihi omnis domus Israel, omnes, inquam, in terra in qua placebunt mihi, & ibi quæram primitias uestras, & initium decimarum uestrarum in omnibus sanctificationibus uestris. ✝ In odorem suauitatis suscipiam uos, cum eduxero uos de populis, & congregauero uos de terris in quas dispersi estis: & sanctificabor in uobis in oculis nationum. ✝ Et scietis quia ego Dominus, cum induxero uos ad terrã Israel, in terram pro qua leuaui manum meam, ut darem eam patribus uestris. ✝ Et recordabimini ibi uiarum uestrarum, & omniũ scelerum uestrorum, quibus polluti estis in eis: & displicebitis uobis in conspectu uestro in omnibus malitiis uestris quas fecistis. ✝ Et scietis quia ego Dominus, cum benefecero uobis propter nomen meum, & non secundum uias uestras malas, neque secundum scelera uestra pessima domus Israel, ait Dominus Deus. ✝ Et factus est sermo Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, pone faciem tuam contra uiam Austri, & istilla ad Aphricum, & propheta ad saltum agri meridiani. ✝ Et dices saltui meridiano, Audi uerbum Domini: hæc dicit Dominus Deus, Ecce, ego succendam in te ignem, & comburam in te omne lignum uiride, & omne lignum aridum: non extinguetur flamma succensionis: & comburetur in ea omnis facies ab Austro usque ad Aquilonẽ. ✝ Et uidebit uniuersa caro quia ego Dominus succendi eã, nec extinguetur. ✝ Et dixi, Ah, ah, ah, Dñe Deus: ipsi dicunt de me, Nũquid non per parabolas loquitur iste?

CAP. XXI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: ✝ Fili hominis, pone faciem tuã ad Ierusalem, & istilla ad sanctuaria, & propheta cõtra humum Israel: ✝ Et dices terræ Israel, Hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego ad te, & educam gladium meum de uagina sua, & occidam in te iustum & impium. ✝ Pro eo autem quod occidi in te iustum & impium, idcirco egredietur gladius meus de uagina sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilonem: ✝ Vt sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de uagina sua irreuocabilem. ✝ Et tu fili hominis ingemisce in cõtritione lũborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. ✝ Cumq; dixerint ad te, Quare tu gemis? dices, Pro auditu: quia uenit, & tabescet omne cor, & dissoluentur uniuersæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ: ecce uenit & fiet, ait Dominus Deus. ✝ Et factus est sermo Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, propheta, & dices, Hæc dicit Dominus Deus, Loquere, Gladius gladius ex cutus est & limatus. ✝ Vt cædat uictimas exacutus est, ut splendeat limatus est: qui mouet sceptrum filii mei, succidit omne lignũ. ✝ Et dedi eum ad leuigandum, ut teneatur manu: iste exacutus est gladius, & iste limatus est, ut fit in manu interficientis. ✝ Clama, & ulula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis duci-

bus

& sciatis 3 MS. R. *Vnd sollen ihr* H.G.C. *&* MS.R. *Verwüstet* H. & C. *non addit.*

** illam* 3 M S. H. G. C.

** Deus* 6 M S R. H. C. G.

bus Israel qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo, idcirco plaude super femur: ℣ quia probatus est, & hoc cum sceptrum subuertetit, & non erit, dicit Dominus Deus. ℣ Tu ergo fili hominis propheta, & percute ℵ manu' ad manum, & dupliciter gladius, ac triplicetur gladius interfectorum: hic est gladius occisionis magnæ qui obstupefcere eos facit, ℣ & corde tabescere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationé gladij acuti, & limati ad fulgendum, amicti ad cædem. ℣ Exacuere, uade ad dexteram siue ad sinistram, quocunque faciei tuæ est appetitus. ℣ Quin, & ego plaudam manu ad manum, & implebo indignationem meam: ego Dominus locutus sum. ℣ Et factus est sermo Domini ad me, dicens, ℣ Et tu fili hominis pone tibi duas uias, ut ueniat gladius regis Babylonis: de terra una egredientur ℵ ambo': & manu capiet cõiecturam, in capte uiæ ciuitatis coniiciet ℣ Viam pones, ut ueniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon, & ad Iudam in Ierusalem munitissimam. ℣ Stetit enim rex Babylonis in biuio, in capite duarum uiarum, diuinationem quærens, commiscens sagittas: interrogauit idòla, exta consuluit. ℣ Ad dexteram eius facta est diuinatio super Ierusalem, ut ponat arietes, ut aperiat os in cæde, ℵ ut' eleuet uocem in ululatu, ut ponat arietes contra portas, ut comportet aggerẽ, ut ædificet munitiones. ℣ Eritq; quasi consulens fruſtra oraculum in oculis eorum, & sabbathorum otium imitans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum, ℣ Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis uestræ, & reuelastis præuaricationes uestras, & apparuerũt peccata uestra in omnibus cogitationibus uestris: pro eo, inquã, quod recordati estis, manu capiemini. ℣ Tu autem profane impie dux Israel cuius uenit dies in tempore iniquitatis præfinitæ: ℣ Hæc dicit Dominus Deus, Aufer cidarim tolle coronam: nonne hæc est quæ humilem subleuauit, & sublimem humiliauit? ℣ Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatẽ ponam eam: & hoc non factum est, donec ueniret cuius est iudicium, & tradam ei. ℣ Et tu fili hominis, propheta, & dic, Hæc dicit Dominus Deus ad filios Ammon, & ad opprobrium eorum: & dices, Mucro mucro euagina te ad occidendum: lima te ut interficias, & fulgeas. ℣ Cum tibi uiderentur uana, & diuinarentur mendacia, ut dareris super colla uulneratorum impiorum, quorum uenit dies in tempore iniquitatis præfinitæ. ℣ Reuertere ad uaginam tuam, ℵ in loco' in quo creatus es, in terra natiuitatis tuæ iudicabo te, ℣ & effundam super te indignationem meã: in igne furoris mei suffłabo in te, & dabo ℣ te in manus hominũ insipientium, & fabricantiũ interitũ. ℣ Igni eris cibus, sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni traderis; quia ego Dominus locutus sum.

CAP. XXII.

ET factum est uerbum Domini ad me, dicens. ℣ Et tu fili hominis, nonne iudicas, nonne iudicas ciuitatem sanguinum? & ostendes ei omnes abominationes suas, ℣ & dices, Hæc dicit Dominus Deus, Ciuitas effundens sanguinem in medio sui, ut ueniat tempus eius: & quæ fecit idòla cõtra semetipsã, ut polluereturt. ℣ In sanguine tuo qui a te effusus est, deliquisti: & in idõlis tuis quæ fecisti, polluta es: & appropinquare fecisti dies tuos. & adduxisti tempus annorum tuorum, propterea dedi te opprobrium Gentibus, & irrisionem uniuersis terris. ℣ Quæ iuxta sunt, & quæ procul a te, triumphabunt de te: sordida, nobilis, grandis interitu. ℣ Ecce principes Israel singuli in brachio suo fuerunt in te, ad effundendum sanguiné. ℣ Patrem, & matrem contumelijs affecerunt in te, aduenam calumniati sunt in medio tui pupillum, & uiduam contristauerunt apud te, ℣ Sanctuaria mea spreuistis, & sabbatha mea polluistis. ℣ Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem, & super montes comederunt in te, scelus operati sunt in medio tui: ℣ ‖ Verecundiora patris discooperuerunt in te, immunditiam menstruatæ humiliauerunt in te ℣ ‖ Et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem, & socer nurum suam polluit nefarie, frater sororẽ suam filiam patris sui oppressit in te. ℣ Munera acceperunt apud te ad effundẽdũ sanguinem: uturam, & superabundantiam accepisti, & auare proximos tuos calũniabaris: meiq. oblita es, ait Dominus Deus. ℣ Ecce, complosi manus meas super auaritiam tuam quam fecisti, & super sanguinem qui effusus est in medio tui. ℣ Nunquid sustinebit cor tuum: aut prævalebunt manus tuæ in diebus quos ego faciam tibi? ego Dominus locutus sum, & faciam. ℣ Et dispergam te in nationes, & uentilabo te in terras, & deficere faciam iniunditiam tuam a te. ℣ Et possidebo te in conspectu Gẽtium: & scies quia ego Dominus. ℣ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: ℣ Fili hominis, uersa est mihi domus Israel in scoriam: omnes isti æs, & stannũ, & ferrum, & plumbum in medio fornacis; scoria argenti facti sunt. ℣ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Eo quòd uersi estis omnes in sconam, propterea ecce ego congregabo uos in medio Ierusalem. ℣ congregatione argenti, & æris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: ut succendam in ea ignem ad conflandũ: sic congregabo in furore meo, & in ira mea, & requiescam: & conflabo uos. ℣ Et congregabo uos, & succendam uos in igne furoris mei, & conflabimini in medio eius. ℣ Vt conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis quia ego Dominus, cum effuderim indignationem meam super uos. ℣ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ℣ Fili hominis, dic ei, Tu es terra immunda, & non compluta in die furoris? Coniuratio prophetarũ in medio eius: sicut leo rugiens rapiensq. prædam, animas deuorauerũt, opes, & pretium acceperunt, uiduas eius multiplicauerunt in medio illius. ℣ Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerũt sanctuaria mea: inter sanctum, & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum, & mundum non intellexerunt: & a sabbathis meis auerterunt oculos suos, & coinqui-

nabar

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

Ier.13.7

Iere.5.8.

ℵ manum A MS R. H. G.

ℵ ambo ℸ MS. R.

ℵ & ℸ MS. G. Textus consimilis est Hier. H. & G.

ℵ in loco MS. Hier.

Mic.3.11 Soph.3.3.

nabat in medio eorum.† Principes eius in medio illius quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdéndas animas, & auare sectanda lucra. † Prophetæ autem eius liniebant eos absque téperamento, uidentes uana, & diuinantes eis mendacium, dicentes, Hæc dicit Dominus Deus: cum Dominus non fit locutus. † Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant uiolenter: egenum & pauperem affligebant, & aduenam opprimebant calumnia absque iudicio. † Et quæsiui de eis uirum qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam: & non inueni. † Et effudi super eos indignationem meam, * in igne iræ meæ consumpsi eos: uiam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

-3 MS G. Ver. MS. Textuariæ confonant R H. & C
Populi terræ calumniabatur calumnia
*4 M S.G. * & MS. 4.R.*

CAP. XXIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens, † Fili hominis, duæ mulieres filiæ matris unius fuerunt. † Et fornicatæ sunt in Aegypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt: ibi subacta sunt hubera earum, & fractæ sunt mammæ pubertatis earum. † Nomina autem earum Oolla maior, & Ooliba soror eius minor: & habuerunt eas, & pepererunt filios & filias. Porro earum nomina Samaria Oolla, & Ierusalē Ooliba. † Fornicata est igitur super me Oolla, & insaniuit in amatores suos, in Assyrios propinquantes. † Vestitos hyacinthо, principes & magistratus, iuuenes cupidinis uniuersos, equites ascensores equorum. † Et dedit fornicationes suas super eos electos filios Assyriorum uniuersos: & in omnibus in quos insaniuit, in immunditiis eorum polluta est. † Insuper & fornicationes suas quas habuerat in Aegypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confregerunt hubera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. † Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insaniuit libidinem. † Ipsi discooperuerūt ignominiam eius, filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & facte sunt famosæ mulieres, & iudicia perpetrauerunt in ea. † Quod cum uidisset soror eius Ooliba, plusquam illa insaniuit libidine: & fornicationem suam super fornicationem sororis suæ. † ad filios Assyriorum præbuit impudenter, ducibus & magistratibus ad se uenientibus indutis uestе uaria, equitibus qui uectabantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. † Et uide quod polluta esset uia una ambarum. † Et auxit fornicationes suas: cumq. uidisset uiros depictos in pariete, imagines Chaldeorum expressas coloribus, † & accinctos balteis renes, & tiaras cinctas in capitibus eorū, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis terræq. Chaldæorum in qua orti sunt. † Insaniuit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuncios ad eos in Chaldæam. † Cumq. uenissent ad eam filii Babylonis ad cubile mammarum, polluerunt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis. † Denudauit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea a sorore eius. † Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiæ suæ, quibus fornicata est in Terra Aegypti. † Et insaniuit libidine super concubitum eorum, quorum carnes sunt ut carnes asinorum, & sicut fluxus equorum fluxus eorum. † Et uisitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando subacta sunt in Aegypto hubera tua, & confracte sunt mammæ pubertatis tuæ. † Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus Deus, Ecce, ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos aduersum te in circuitu, † Filios Babylonis, & uniuersos Chaldæos, nobiles, tyrannosq., & principes omnes filios Assyriorum, iuuenes forma egregia, duces & magistratus uniuersos, principes principū, & nominatos ascensores equorum. † Et uenient super te instructi curru & rota, * multitudo populorum: lorica & clypeo & galea armabuntur contra te undique: & dabo coram eis iudicium, & iudicabunt te iudicijs suis. † Et ponam zelum meum in te, quem exercent tecum in furore: nasum tuum & aures tuas præcident: & quæ remanserint, gladio concident: ipsi filios tuos & filias tuas capient, & nouissimum tuum deuorabitur igni. † Et denudabunt te uestimentis tuis, & tollent uasa gloriæ tuæ. † Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationem tuam de Terra Aegypti: nec leuabis oculos tuos ad eos, & Aegypti non recordaberis amplius. † Quia hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego tradam te in manus eorum quos odisti, in manus de quibus fatia a est anima tua. † Et agent tecū in odio: & tollent omnes labores tuos, & dimittēt te nudam & ignominia plenam, & reuelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum & fornicationes tuæ. † Fecerūt hæc tibi quia fornicata es post gentes, inter quas pollura es in idolis earum. † In uia fororis tuæ ambulasti, & dabo calicem eius in manu tua. † Hæc dicit Dominus Deus, Calicem fororis tuæ bibes profundum & latum: eris in derisum & in subsannationem quæ est capacissimus. † Ebrietate & dolore repleberis: calice, mœroris & tristitiæ, calice fororis tuæ Samariæ. † Et bibes illum, & epotabis usque ad fæces, & fragmenta eius deuorabis, hubera tua lacerabis: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. † Propterea hæc dicit Dominus Deus, Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuū, & fornicationes tuas. † Et ait Dominus ad me, dicens, Fili hominis, nunquid iudicas Oollam & Oolibam, & annuncias eis scelera earum? † Quia adulteratæ sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatæ sunt, insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum. † Sed & hoc fecerunt mihi, Polluerunt sanctuarium meum in die illa, & sabbatha mea profanauerunt. † Cumq. immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut pollueret illud: etiam hæc fecerunt in medio domus mea. † Miserunt ad uiros uenientes de longe, ad quos nuncium miserant;

** Gr. 1 M S. H.G.C.*

** calicem 16.MS.*

-4 MS. H.G.C.

itaque ecce uenerunt: quibus te lauasti, & circunlinisti stibio oculos tuos, & ornata es mundo muliebri. ✝ Sedisti in lecto pulcherrimo,& mensa ornata est ante te: thymiama meum, & unguentum meum posuisti super eam. ✝ Et uox multitudinis exultantis erat in ea:& in uiris qui de multitudine hominum adducebantur, & ueniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum. ✝ Et dixi ei quæ attrita est in adulteriis, Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam hæc. ✝ Et ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebátur ad Oollam & Oolibam mulieres nefarias. ✝ Viri ergo iusti sunt, ipsi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem: quia adulteræ sunt, & sanguis in manibus earum.

*✝ Hæc enim dicit Dominus Deus, Adduc ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum & in rapinam: ✝ Et lapidentur lapidibus populorum, & confodiantur gladiis eorum: filios & filias earum interficient, & domos eorum igne succendent. ✝ Et auferam scelus de terra, & discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum. ✝ Et dabunt scelus uestrū super uos, & peccata idolorum uestrorum portabitis: & scietis quia ego Dominus Deus.

CAP. XXIIII.

ET factum est uerbum Domini ad me in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens, ✝ Fili hominis, scribe tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie. ✝ Et dices per prouerbium ad domum irritatricem parabolam, & loquēris ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Pone ollam: pone inquam, & mitte in eā aquam. ✝ Congere frusta eius in eam, omnem partem bonam, femur & armum, electa & ossibus plena. ✝ Pinguissimum pecus assume, compone quoque strues ossiū sub ea: efferbuit coctio eius, & discocta sunt ossa illius in medio eius. ✝ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Væ ciuitati sanguinū, ollæ cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exiuit de ea: per partes & per partes tuas educ eam, non cecidit super eam sors. ✝ Sanguis enim eius in medio eius est, super limpidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram, ut possit operiri puluere. ✝ Vt superinducerem indignationem meam, & uindicta ulciscerer: dedi sanguinem eius super petram limpidissimam, ne operiretur. ✝ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Væ ciuitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram. ✝ Congere ossa quæ igne succendam: consumentur carnes, & coquetur uniuersa cōpositio, & ossa tabescent. ✝ Pone quoque eā super prunas uacuam, ut incalescat & liquefiat æs eius: & confletur in medio eius immundamentum eius, & consumatur rubigo eius: ✝ Multo labore sudatum est, & nō exiuit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. ✝ Immunditia tua execrabilis: quia mundare te uolui, & non es mundata a sordibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. ✝ Ego Dominus locutus sum, ✠ Veniet, & faciam; non transeam, nec parcam, nec placabor: iuxta uias tuas, & iuxta adinuentiones tuas iudicabo te, dicit Dominus. ✝ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga: & non planges, neque plorabis, neque fluent lachrymæ tuæ. ✝ Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circūligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora uelabis, nec cibus lugentium comedes. ✝ Locutus sum ergo ad populū mane, & mortua est uxor mea uespere: feciq. mane sicut præceperat mihi. ✝ Ex dixit ad me populus, Quare non indicas nobis quid ista significēt quæ tu facis? ✝ Et dixi ad eos, Sermo Domini factus est ad me, dicens, ✝ Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego polluam sanctuarium meum, superbiam imperii uestri, & desiderabile oculorū uestrorum, & super quo pauet anima uestra: & filii uestri & filiæ uestræ quas reliquistis, gladio cadēt. ✝ Et facietis sicut feci. Ora amictu non uelabitis, & cibos lugentiū nō comedetis. ✝ Coronas habebitis in capitibus uestris, & calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus uestris, & unusquisque gemet ad fratrem suum. ✝ Eritq. Ezechiel uobis in portentum: iuxta omnia quæ fecit, facietis cuncta uenerit istud: & scietis quia ego Dominus Deus. ✝ Et tu fili hominis, ecce in die qua tollam ab eis fortitudinē eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum super quo requiescunt animæ eorum, filios & filias eorum: ✝ In die illa cum uenerit fugiens ad te, ut annunciet tibi: ✝ In die inquam illa aperietur os tuum cum eo qui fugit, & loquēris, & non silebis ultra: erisq. eis in portentum, & scietis quia ego Dominus.

CAP. XXV.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, pone faciem tuā contra filios Ammon: & prophetabis de eis. ✝ Et dices filiis Ammon, Audite uerbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quòd dixisti, Euge, euge, super sanctuarium meum, quia pollutum est: & super terram Israel, quoniam desolata est: & super domum Iuda, quoniam ducti sunt in captiuitatem: ✝ Idcirco * ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem, & collocabunt ceulas suas in te, & ponent in te tēntoria sua: ipsi comedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. ✝ Daboq. Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego Dominus. ✝ Quia hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod plausisti manu, & percussisti pede, & gauisa es ex toto affectu super terram Israel: ✝ idcirco ecce ego, extendam manū meam super te & tradam te in direptionē Gentium, & interficiam te de populis, & perdam de terris, & conteram: & * scietis quia ego Dominus. ✝ Hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod dixerunt Moab & Seir, Ecce, sicut omnes Gentes, domus Iuda: ✝ idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de ciuitatibus, de ciuitatibus inquam eius, & de finibus eius inclytas terræ Beth-iesi-

moth,

Sup. 16. 38.

** & cum idolis sui fornicatæ sunt MS. Verum 2. Hie. H. G. & C est uersus 37. hoc uersu nō legunt.*

-15 M 3. Hier. H. G. C.

Nahū 3. 1 Hab. 2. 12

✠ Venit 4. MS. Hier. H. C. Textus consentit G.

** ecce 1 M 3. 3. H. G. C.*

** scies 6 MS. Hier. H. G. C.*

Vulgatus & M S.

simorth,& Beelmeon,& Cariathaim.† Filiis Orientis cum filiis Ammon, & dabo eã in hæreditatem: ut non fit ultra memoria filiorum Ammon in Gentibus.† Et in Moab faciam iudicia: & scient quia ego Dominus. † Hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod fecit Idumæa ultionem, ut se uindicaret de filiis Iuda, peccauitq. delinquẽs, & uindictam expetiuit de eis:† Idcirco hæc dicit Dominus Deus, Extendam manum meam super Idumæam, & auferam de ea hominem & iumentum, & faciam eam desertam ab Austro: & qui sunt in Dedan, gladio cadent. † Et dabo ultionem meam super Idumæam per manum populi mei Israel: & facient in Edom iuxta iram meã & furorem meum: & scient uindictã meã, dicit Dominus Deus.† Hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod fecerũt Palæsthini uindictam,& ulti se sunt toto animo,interficientes, & implentes inimicitias ueteres: † propterea hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego extendam manum meam super Palæsthinos,& interficiam interfectores.& perdam reliquias maritimæ regionis:† faciãq. in eis ultiones magnas arguens in furore: & scient quia ego Dominus, cum dedero uindictam meam super eos.

CAP. XXVI.

ET factum est in undecimo anno, prima mensis, factus est sermo Domini ad me,dicens,† Fili hominis, pro eo quod dixit Tyrus de Ierusalem: Euge,confractæ sunt portæ populorum, conuersa est ad me:implebor,deserta est.† Propterea hæc dicit Dominus Deus,Ecce ego super te Tyre,& ascendere faciam ad te gẽtes multas,sicut ascendit mare fluctuans.† Et dissipabunt muros Tyri, & destruẽt turres eius: & radam puluerem eius de ea, & dabo eã in limpidissimam petram. † Siccatio sagenarum erit in medio maris,quia ego locutus sum,ait Dominus Deus: & erit in direptionem Gentibus.† Filiæ quoque eius quæ sunt in agro,gladio interficientur: & scient quia ego Dominus. † Quia hæc dicit Dominus Deus,Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab Aquilone regem regum,cum equis,& curribus, & equitibus, & cœtu, populoq. magno. † Filias tuas quæ sunt in agro gladio interficiet: & circumdabit te munitionibus, & comportabit aggerem in gyro: & eleuabit contra te clypeum.† Et uineas & arietes tẽperabit in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua. Inundatione equorum eius operiet te puluis eorum: a sonitu equitum & rotarum & curruum mouebuntur muri tui, cum egressus fuerit portas tuas quasi per introitum urbis dissipatæ. † Vngulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas:populum tuũ gladio cædet, & statuæ tuæ nobiles in terram corruent. † Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas: & destruent muros tuos,& domos tuas præclaras subuertent: & lapides tuos, & ligna tua & puluerem tuum in medio aquarum ponẽt.† Et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus cithararum tuarũ non audietur amplius.† Et dabo te in limpidissimam petram, siccatio sagenarum eris, nec ædificaberis ultra: quia ego * locutus sum,ait Dominus Deus.† Hæc dicit Dominus Deus Tyro,Nunquid non a sonitu ruinæ tuæ & gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint, in medio tui commouebuntur insulæ? † Et descendent de sedibus suis omnes principes maris: & auferẽt exuuias suas,& uestimenta sua uaria abicient,& induentur stupore, in terra sedebunt, & attoniti super repentino casu tuo admirabuntur?† Et assumentes super te lamentum,dicent tibi,Quomodo periisti quæ habitas in mari,urbs inclyta,quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant uniuersi? † Nunc stupebunt naues in die pauoris tui: & turbabuntur insulæ in mari, eo quòd nullus egrediatur ex te. † Quia hæc dicit Dominus Deus, Cum dedero te urbem desolatam sicut ciuitates quæ non habitantur: & adduxero super te abyssum, & operuerint te aquæ multæ: † Et detraxero te cum his qui descendunt in lacum ad populum sempiternum, & collocauero te in terra nouissima sicut solitudines ueteres cum his qui deducuntur in lacum, ut non habiteris, porro cum dedero gloriam in terra uiuentium: † In nihilum redigam te, & non eris, & requisita non inuenieris ultra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

Ier.7.34.

* Dominus M S. H.C.

CAP. XXVII.

ET factum est uerbum Domini ad me, dicens,† Tu ergo fili hominis,assume super Tyrum lamentum: † & dices Tyro,quæ habitat in introitu maris,negotiationi populorum ad insulas multas, Hæc dicit Dominus Deus, O Tyre,tu dixisti,Perfecti decõris ego sum, † & in corde maris sita. Finitimi tui qui te ædificauerunt,impleuerunt decõrem tuum:† abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris:cedrum de Libano tulerunt,ut facerent tibi malum. † Quercus de Basan dolauerunt in remos tuos:& trãstra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, & prætoriola de insulis Italiæ. † Byssus uaria de Aegypto texta est tibi in uelum, ut poneretur in malo: hyacinthus & purpura de insulis Elisa, facta sunt operimentum tuum. † Habitatores Sidõnis & Aradii fuerunt remiges tui:sapientes tui, Tyre,facti sunt gubernatores tui. † Senes Giblii & prudentes eius habuerũt nautas ad ministerium uariæ supellectilis tuæ:omnes naues maris & nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ.† Persæ,& Lydii, & Libyes erant in exercitu tuo uiri bellatores tui: clypeum & galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo.† Filii Aradii cũ exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu:sed & Pygmæi qui erãt in turribus tuis, pharetras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum:ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam.† Carthaginenses negotiatores tui,a multitudine cunctarum diuitiarum: argento, ferro,stanno,plumboq. repleuerunt nundinas tuas. † Græcia, Thubal,& Mosoch, ipsi institores tui: mancipia,& uasa ærea adduxerunt populo tuo. † De domo Thogormæ, equos, & equites,& mulos adduxerunt ad forum tuum. † Filii Dedan negotiatores tui:insulæ mul-

tæ

tæ negociatio manus tuæ: dētes eburneos & hebeninos commutauerunt in pretio tuo. ✝ Syrus negociator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmā & purpurā, & scutulata, & byssum, & sericum, & chodchod proposuerunt in mercatu tuo. ✝ Inda & terra Israel ipsi institores tui in fruméto primo: balsamum, & mel, & oleū, & resinam proposuerunt in nundinis tuis. ✝ Damascenus negociator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diuersarum opum, in uino pinguium lanis coloris optimi. ✝ Dan, & Græcia, & Mosel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum: stacte, & calamus in negociatione tua. ✝ Dedan institores tui in tapetibus ad sedendum. ✝ Arabia & uniuersi principes Cedar, ipsi negociatores manus tuæ: cum agnis, & arietibus, & hœdis uenerunt ad te negociatores tui. ✝ Venditores Saba, & Reema ipsi negociatores tui: cum uniuersis primis aromatibus, & lapide pretioso & auro, quod proposuerunt in mercatu tuo. ✝ Haram, & Chene, & Eden, negociatores tui Saba: Assur, & Chelmad uenditores tui. ✝ ipsi negociatores tui multipharium, in uolucris hyacinthi, & polymitorum, gazarumq. pretiosarum, quæ obuolutæ & astrictæ erant funibus: cedros quoque habebāt in negociationibus tuis. ✝ Naues maris principes tui in negociatione tua: & repleta es, & glorificata nimis in corde maris. ✝ In aquis multis adduxerunt te remiges tui: uentus auster contriuit te in corde maris. ✝ Diuitiæ tuæ, & thesauri tui, & multiplex instrumentum tuum, naute tui & gubernatores tui qui tenebant supellectilem tuam, & populo tuo præerant: uiri quoque bellatores tui qui erant in te, cum uniuersa multitudine tua quæ est in medio tui: cadent in corde maris in die ruinæ tuæ. ✝ A sonitu clamoris gubernatorum tuorū cōturbabuntur classes, ✝ Et descendent de nauibus suis omnes qui tenebant remū: nautæ & uniuersi gubernatores maris in terra stabunt: ✝ Et eiulabūt super te uoce magna, & clamabunt amare: & superiacient puluerem capitibus suis, & cinere conspergētur. ✝ Et radent super te calui tium, & accingentur cilicijs: & plorabunt te in amaritudine animæ ploratu amarissimo. ✝ Et assument super te carmen lugubre, & plangent te, Quæ est ut Tyrus, quæ obmutuit in medio maris? ✝ Quæ in exitu negociationum tuarum de mari, implesti populos multos: in multitudine diuitiarum tuarum, & populorum tuorum ditasti reges terræ. ✝ Nūc contrita es a mari, in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua quæ erat in medio tui, ceciderunt. ✝ Vniuersi habitatores insularum obstupuerunt super te: & reges earum omnes tempestate percussi mutauerunt uultus. ✝ Negociatores populorum sibilauerunt super te: ad nihilum deducta es, & non eris usque in perpetuum.

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

CAP. XXVIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis dic principi Tyri, Hæc dicit Dominus Deus, Eo quòd eleuatū est cor tuum, & dixisti, Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum quasi cor Dei. ✝ Ecce sapientior es tu Daniele: omne secretum non est absconditum a te: ✝ In sapientia * & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem: & acquisisti aurum & argentum in thesauris tuis. ✝ In multitudine sapientiæ tuæ, & in negociatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: & eleuatum est cor tuum in robore tuo. ✝ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Eo quòd eleuatum est cor tuū quasi cor Dei: ✝ idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos Gentium: & nudabunt gladios suos super pulchritudinē sapientiæ tuæ, & polluent decorem tuum. ✝ Interficient & detrahent te: & morieris in interitu occisorum in corde maris. ✝ Nunquid dicens loqueris, Deus ego sum, coram interficientibus te: cum sis homo, & non Deus, in manu occidentium te? ✝ Morte incircuncisorum morieris in manu alienorum: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. ✝ Et factus est sermo Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, leua planctum super regem Tyri: & dices ei Hæc dicit Dominus Deus, Tu signaculum similitudinis plenus sapientia, & perfectus decore. ✝ In deliciis paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, & iaspis, chrysolithus, & onyx, & beryllus, saphirus, & carbunculus: & smaragdus: aurū opus decoris tui: & foramina tua, in die qua conditus es præparata sunt. ✝ Tu cherub extentus & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. ✝ Perfectus in uijs tuis a die conditionis tuæ: donec inuenta est iniquitas in te. ✝ In multitudine negociationis tuę repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti: & eieci te de monte Dei, & perdidi te ô cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. ✝ Et eleuatum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram proieci te: ante faciem regum dedi te, ut cernerent te. ✝ In multitudine iniquitatum tuarum, & iniquitate negociationis tuæ polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium uidentium te. ✝ Omnes qui uiderint te in Gentibus, obstupescent super te: nihili factus es, & non eris in perpetuum. ✝ Et factus est sermo Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, pone faciē tuam contra Sidonem: & prophetabis de ea, ✝ & dices, Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificabor in medio tui. & scient quia ego Dominus cum fecero in ea iudicia, & sanctificatus fuero in ea. ✝ Et immittam ei pestilentiam & sanguinem in plateis eius: & corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum: & scient quia ego Dominus. ✝ Et non erit ultra domui Israel offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens undique per circuitum eorum qui aduersantur eis: & scient quia ego Dominus Deus. ✝ Hæc dicit Dominus Deus, Quando congregauero domum Israel de populis in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram Gentibus: & habitabunt in terra sua quam dedi seruo

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

* ina 2. M. B.H.G. C.

\ nouem. ving. R.H. G C.

meo Iacob. † Et habitabunt in ea securi: & ædificabunt domos, & plantabunt uineas, & habitabunt confidenter, cũ fecero iudicia in omnibus qui aduersantur eis per circuitum: & scient quia ego Dñs Deus eorũ. 26

CAP. XXIX.

1 IN anno decimo, * ℣ decimo mense, ℣ undecima' die' mensis, factum est uerbum Domini ad me, dicens, † Fili hominis, pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti: & prophetabis de eo, & de Aegypto uniuersa. † Loquere, & dices, Hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego ad te Pharao rex Aegypti draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum: & dicis, Meus est fluuius, & ego feci memetipsum. 2 3 † Et ponam frenum in maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis: & extraham te de medio fluminum tuorũ, & uniuersi pisces tui squamis tuis adhærebunt. † Et proijciam te in desertum, & omnes pisces fluminis tui: super faciem terræ cades, non colligẽris, neque congregaberis: bestijs terræ, & uolatilibus cæli dedi te ad deuorandum. † Et scient omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus: pro eo quod fuisti baculus arundineus domui Israel. † Quando apprehenderũt te manu, & confractus es, & laceraſti omnẽ humerum eorum: & innitentibus eis super te, comminutus es, & dissoluisti omnes renes eorum. † Propterea hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego adducam super te gladium: & interficiam de te hominem, & iumentum. † Et erit Terra-Aegypti in desertum, & in solitudinem: & scient quia ego Dominus: pro eo quod ℣ dixeris', Fluuius meus est, & ego feci eum. † Idcirco ecce ego ad te, & ad flumina tua: daboq; Terram-Ægypti in solitudines, gladio dissipatã, a turre Syenes, usq; ad terminos Aethiopiæ. † Non ptrãsibit eã pes hominis, neq; pes iumenti gradietur in ea: & nõ habitabitur quadraginta annis. † Daboq; Terrã-Ægypti desertã in medio terrarũ desertarũ, & ciuitates eius in medio urbiũ subuersarũ, & erũt desolatæ quadraginta annis: & dispergam Aegyptios in nationes, & uẽtilabo eos in terras. † Quia hæc dicit Dominus Deus, Post finem quadraginta annorum congregabo Aegyptum de populis in quibus dispersi fuerãt. † Et reducam captiuitatem Aegypti, & collocabo eos in terra Phathures, in terra natiuitatis suæ: & erunt ibi in regnum humile: † inter cætera regna erit humilima, & non eleuabitur ultra super nationes, & imminuam eos ne imperẽt Gẽtibus? † Neque erũt ultra domui Israel in confidentia, docentes iniquitatem, ut fugiant, & sequantur eos: & scient quia ego Dominus Deus. † Et factum est in uicesimo, & septimo anno, in primo, in una mensis: factum est uerbum Domini ad me, dicens, † Fili hominis, Nabuchodonosor rex Babylonis seruire fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Tyrum: omne caput decaluatum, & omnis humerus depilatus est: & merces nõ est reddita ei, neque exercitui eius de Tyro, pro seruitute qua seruiuit mihi aduersus eam. † Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor regẽ Babylonis in Terra-Aegypti: & accipiet multitudinẽ eius, & deprædabitur manubias eius, & diripiet spolia eius: & erit merces exercitui illius. † Et operi quo seruiuit aduersus eam, dedi ei Terram-Aegypti: pro eo quod laborauerunt mihi, ait Dominus Deus. † In die illo pullulabit cornu domui Israel, & tibi dabo apertum os in medio eorum: † & scient quia ego Dominus. 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

CAP. XXX.

1 ET factum est uerbum Domini ad me, 2 dicens, † Fili hominis, propheta, & dic, Hæc dicit Dominus Deus, Vlulate, uæ uæ diei. † quia iuxta est dies, & appropinquat dies Domini, dies nubis, tempus Gentium erit. † Et ueniet gladius in Aegyptum: & erit pauor in Aethiopia, cum ceciderint uulnerati in Aegypto, & ablata fuerit multitudo illius, & destructa fundamenta eius, 3 4 5 † Aethiopia, & Libya, & Lydi, & omne reliquum uulgus, & Chub, & filij terræ fœderis, cum eis gladio cadent. † Hæc dicit Dominus Deus, Et corruent fulcientes Aegyptum, & destruetur superbia imperij eius: a turre Syenes gladio cadẽt in ea, ait Dominus Deus exercituum. † & dissipabuntur in medio terrarũ desolatarum, & urbes eius in medio ciuitatum ℣ desertarũ' erũt. † Et scient quia ego Dominus, cum dedero ignẽ in Aegyto, & attriti fuerint omnes auxiliatores eius. † In die illa egredientur nuncij a facie mea in trieribus ad conterendam Aethiopiæ confidentiam, & erit pauor in eis in die Aegypti: quia absque dubio ueniet. † Hæc dicit Dominus Deus, & cessare faciã multitudinem Aegypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis. † Ipse & populus eius cum eo fortissimi Gentium adducentur ad disperdendam terram: & euaginabunt gladios suos super Aegyptum: & implebunt terram interfectis. † Et faciam alueos fluminum aridos, & tradam terrã in manus pessimorum: & dissipabo terram, & plenitudinem eius in manus alienorum, ego Dominus locutus sum. † ‖ Hæc dicit Dominus Deus, Et disperdam simulachra, & cessare faciã idôla de Memphis: & dux de Terra-Aegypti nõ erit amplius: & dabo terrorem in Terra-Aegypti. † Et disperdam terram Phatures, & dabo ignem in Taphnis, & faciam iudicia in Alexandria. † Et effundam indignationem meam, super Peluſiũ robur Aegypti, & interficiam multitudinẽ Alexandriæ. † & dabo ignem in Aegypto: quasi parturiens dolebit Peluſium, & Alexandria erit dissipata, & in Memphis angustiæ quotidianæ. † Iuuenes Heliopoleos, & Pubasti gladio cadent, & ipsæ captiuæ ducẽtur. † Et in Taphnis nigrescet dies, cũ cõtriuero ibi sceptra Aegypti, & defecerit in ea superbia potentiæ eius: ipsam nubes operiet, filiæ autem eius in captiuitatem ducẽtur. † Et iudicia faciã in Aegypto: & scient, quia ego Dominus. † Et factum est in undecimo anno, in primo mense, in septima mẽsis, factum est uerbum Domini ad me, dicens. † Fili hominis, brachium Pharaonis regis Aegypti confregi, & ecce non est obuolutum, ut restitueretur ei sanitas, ut ligaretur pannis, & fasciaretur linteolis, & recepto robore posset tenere gladium. † Propterea hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti, & comminuam 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

brachium

* *in* MS. H. C. G. ℣ *duodecimo* MS. G. q. ℣ *una* 10 MS. *Hic.* G. ℣ *duodecima* R. H. C. -7 MS. H. C. G.

℣ *dixeris* 2 MS. R. *Hier.* H. C. *Pro Texu sæpe faciunt* G.

℣ *desolatarum* 6 M s.

Zach. 13. 2.

brachiũ eius forte,sed confractum: & deiciam gladium de manu eius: ✠ & dispergã 23
Aegyptum in Gẽtibus, & uentilabo eos in terris. ✠ Et confortabo brachia regis Babylonis,daboq́. gladium meũ in manu eius: & cõfringam brachia Pharaonis, & gemẽt gemitibus interfecti coram facie eius. ✠ Et 24
confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis cõcident: & scíẽt quia ego Dominus, cum dedero gladium meum in manum regis Babylonis, & extenderit eũ super Terram-Aegypti. ✠ Et dispergam Aegyptum in nationes,& uentilabo eos in terras, & scient quia ego Dominus. 25 26

CAP. XXXI.

ET factum est in anno undecimo, tertio mense,una mensis factum est uerbum Domini ad me,dicens, ✠Fili hominis,dic Pharaoni regi Aegypti, & populo eius, Cui similis factus es in magnitudine tua? ✠ Ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis, & frondibus nemorosus,excelsusq́. altitudine, & inter condensas frõdes eleuatum est cacumen eius. ✠Aquę nutrierunt illum,abyssus exaltauit illum: flumina eius manabant in circuitu radicum eius, & riuos suos emisit ad uniuersa ligna regionis. ✠ Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis: & multiplicata sunt arbusta eius,& eleuati sunt rami eius præ aquis multis. ✠Cumq́. extendisset umbram suam, in ramis eius fecerunt nidos omnia uolatilia cęli,& sub frondibus eius genuerunt omnes bestiæ saltuum, & sub umbraculo illius habitabat cœtus gentium plurimarum. ✠Eratq. pulcherrimus in magnitudine sua,& in dilatatione arbustorum suorum:erat enim radix illius iuxta aquas multas. ✠Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei,abietes nõ adęquauerunt summitatem eius, & platani non fuerunt æquę frondibus illius:omne lignũ paradisi Dei non est assimilatum illi,& pulchritudini eius. ✠ Quoniam speciosum feci eum, & multis condensisq́. frondibus: & æmulata sunt eum omnia ligna uoluptatis, quæ erant in paradiso Dei. ✠ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod sublimatus est in altitudine,& dedit summitatem suam inter ramos atque condensam, & eleuatum est cor eius in altitudine sua: ✠Tradidi eum in manus fortissimi gentiũ, faciens faciet ei:iuxta impietatem eius eiecit eum. ✠Et succident eum alieni, & crudelissimi nationum, & proicient eum super montes,& in cunctis conuallibus corruent rami eius,& confringentur arbusta eius in uniuersis rupibus terrę:& recedent de umbraculo eius omnes populi terræ, & relinquent eum. ✠ In ruina eius habitauerunt omnia uolatilia cœli: & in ramis eius fuerunt uniuersæ bestiæ regionis. ✠Quam ob rem non eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum; nec ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa, nec stabũt in sublimitate sua omnia quæ irrigantur aquis: quia omnes traditi sunt in mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos qui descendunt in lacum. ✠Hæc dicit Dominus Deus,in die quando descendit ad inferos,anduxi luctũ, operui eum abysso: & prohibui flumina eius, & coercui aquas multas: contristatus est super eum Libanus, & omnia ligna agri concussa sunt. ✠A sonitu ruinæ eius cõmoui Gentes cum deducerem eum ad infernum cum his qui descendebant in lacum: & consolata sunt in terra infima omnia ligna uoluptatis egregia atque præclara in Libano,uniuersa quæ irrigabantur aquis. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 *Virriẽtur 5 Ms. R.*

17 ✠Nam & ipsi cum eo descendent ad inferũ ad interfectos gladio: & brachium uniuscuiusque sedebit sub umbraculo eius in medio nationum. ✠ Cui assimilatus es ô inclyte atque sublimis inter ligna uoluptatis? Ecce, deductus es cum lignis uoluptatis ad terram ultimam: in medio incircumcisorum dormies, cum eis qui interfecti sunt gladio ipse est Pharao, & omnis multitudo eius, dicit Dominus Deus. 18

CAP. XXXII.

1 ET factum est, duodecimo anno, in mense duodecimo,in una mensis,factum est uerbum Domini ad me, dicens. ✠ Fili hominis,assume lamentum super Pharaonem regem Aegypti, & dices ad eũ Leoni Gentium assimilatus es,& draconi qui est in mari: & uentilabas cornu in fluminibus tuis, & conturbabas aquas pedibus tuis,& conculcabas flumina earum. 2

3 ✠Propterea hæc dicit Dominus Deus, ‖ Expandam super te tete meum in multitudine populorum multorum, & extraham te in sagena mea. ✠Et proijciam te in terrã, super faciem agri abijciam te: & habitare faciã super te omnia uolatilia cęli,& saturabo de te bestias uniuersæ terræ. ✠ Et dabo carnes tuas super montes, & implebo colles tuos fœtore tuo. ✠Et irrigabo terrã fœtore sanguinis tui super montes,& ualles implebũtur ex te. ✠Et operiã cũ extinctus fueris, cęlos:& nigrescere faciam stellas eius: solem nube tegam, & luna non dabit lumẽ suum. 4 5 6 7 8

8 ✠Omnia luminaria cęli mœrere faciam super te: & dabo tenebras super terram tuã, 9
dicit Dñs Deus. ✠ * Et irritabo cor populorũ multorum, cum induxero contritionẽ tuam in Gentibus super terras quas nescis. 10

10 ✠Et stupescere faciã super te populos multos,& reges eorum horrore nimio formidabunt super te, * cum uolare cœperit gladius meus super facies eorũ: & obstupescẽt repẽte singuli pro anima sua in die ruinę suæ. 11

11 Quia hæc dicit Dominus Deus, Gladius regis Babylonis ueniet tibi, ✠in gladijs fortium deijciam multitudinem tuam,inexpugnabiles omnes Gẽtes hæ,& uastabũt superbiam Aegypti,& dissipabitur multitudo eius. 12

13 ✠ Et perdam omnia iumenta eius quæ erant super aquas plurimas:& nõ cõturbabit eas pes hominis ultra, neque ungula iumentorum turbabit eas. 14

14 ✠Tunc puríssimas reddam aquas eorum, & flumina eorum quasi oleũ adducam, ait Dominus 15
Deus: ✠ Cum dedero Terram-Aegypti desolatam, deseraturq́. autem terra a plenitudine sua; quando percussero omnes habitatores eius: & scient quia ego Dominus. 16

16 ✠ Planctus est, & plangent eũ filiæ Gentiũ plangent eũ,super Aegyptũ, & super multitudinem eius plangent eum, ait Dominus 17
Deus: ✠ Et factum est in duodecimo anno, in quintadecima mensis factum est 18
uerbum Domini ad me,dicens,✠Fili homi-

Sup. 12. 13.17.20

Isa. 13. 10. Ioel. 2.10 3. 15. Mat. 14. 29.

Vulnerati tui in medio terræ.aut Dominus Deus Ms.

** propter universas nationes quas operatus es Ms.*

Vinæ 2 Ms. R. Hier. H. G. C.

nis,cane lugubre super multitudinem Aegypti: & detrahe eam ipsam, & filias gentium robustarum ad terram ultimam cū his qui descendunt in lacum. ✝ Quo pulchrior es? descende, & dormi cum incircuncisis, ✝ In medio interfectorum gladio cadent: gladius datus est, attraxerunt eam, & omnes populos eius. ✝ Loquentur ei potentissimi robustorum de medio inferni, qui cum auxiliatoribus eius descenderunt, & dormierunt incircuncisi, interfecti gladio, ✝ Ibi Assur, & omnis multitudo eius. in circuitu illius sepulchra eius: omnes interfecti, & qui ceciderunt gladio. ✝ Quorum data sunt sepulchra in nouissimis lacis: & facta est multitudo eius per gyrum sepulchri eius: uniuersi interfecti, cadentesq. gladio qui dederant quondam formidinē in terra uiuentium. ✝ Ibi Aelam, & omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui. omnes hi interfecti, ruentesq. gladio, qui descenderunt incircuncisi ad terram ultimam, qui posuerūt terrorem suum in terra uiuentium, & portauerunt ignominiā suam cum his qui descenderunt in lacum. ✝ In medio interfectorum posuerunt cubile eius in uniuersis populis eius: in circuitu eius sepulchrum illius. omnes hi incircuncisi, interfecti, gladio. dederūt enim terrorem suum in terra uiuentium, & portauerunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum, in medio interfectorum positi sunt. ✝ Ibi Mosoch, & Thubal, & omnis multitudo eius. in circuitu eius sepulchra illius, omnes hi incircuncisi, interfecti, gladio: quia dederūt formidinem suam in terra uiuentium. ✝ Et non dormient cum fortibus, cadentibusq. & incircuncisis qui de ceciderunt ad infernum cum armis suis, & posuerunt gladios suos sub capitibus suis, & fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum: quia terror fortium facti sunt in terra uiuentium. ✝ Et tu ergo in medio incircuncisorum conteré is, & dormies cum interfectis gladio. ✝ Ibi Idumæa, & reges eius, & omnes duces eius, qui dati sunt cum exercitu suo cū interfectis gladio: & qui cum incircuncisis dormierunt, & cum his qui ℣ descenderūt in lacum. ✝ Ibi principes Aquilonis omnes & uniuersi uenatores: qui deducti sunt cum interfectis, pauentes & in sua fortitudine confusi: qui dormierunt incircuncisi cum interfectis gladio, & portauerunt cōfusionem suam cum his qui descendunt in lacum. ✝ Vidit eos Pharao, & consolatus est super uniuersa multitudine sua, quę interfecta est gladio, Pharao, & omnis exercitus eius, ait Dominus Deus: ✝ quia ℣ dedit' terrorem ℣ suum' in terra uiuentium, & dormiuit in medio incircuncisorum cū interfectis gladio, Pharao & omnis multitudo eius: ait Dominus Deus.

℣ descendēs 1 MS. R.H.G.C.

℣ dedi 10 MS.R. Hier. H. G.

℣ meum 5 MS. R Hier. H.

CAP. XXXIII.

ET factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, loquere ad filios populi tui, & dices ad eos, Terra cum induxero super eam gladium, & tulerit populus terræ uirum unum de nouissimis suis, & constituerit eum super se speculatorem: ✝ Et ille uiderit gladium uenientem super terram, & cecinerit buccinam, & annunciauerit populo: ✝ Audiens autem quisquis ille est. sonitum buccinæ, & non se obseruauerit, uenerit. gladius, & tulerit eū: sanguis ipsius super caput eius erit. ✝ Sonum buccinæ audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: si autē se custodierit, animam suam ℣ saluabit'.

℣ saluauit 1 MS. H. G. C.

✝ Quòd si speculator uiderit gladium uenientem, & non insonuerit buccina: & populus se non custodierit, uenerit. gladius & tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autē eius de manu speculatoris requiram. ✝ Et tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem annunciabis eis ex me. ✝ Si me dicente ad impium, Impie, morte morieris: non fueris locutus ut se custodiat impius a uia sua: ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem autē eius de manu tua requiram, ✝ Si autem annunciante te ad impium ut a uiis suis conuertatur nō fuerit conuersus a uia sua: ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberasti. ✝ Tu ergo fili hominis dic ad domū Israel. Sic locuti estis, dicentes, Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt. & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo uiuere poterimus? ✝ Dic ad eos, Viuo ego, dicit Dñs Deus: nolo mortem impii, sed ut conuertatur impius a uia sua, & uiuat. Cōuertimini* a uiis uestris pessimis: & quare moriemini domus Israel? ✝ Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui, iustitia iusti non liberabit eū in quacunq; die peccauerit: & impietas impii nō nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit uiuere in iustitia sua, in quacūque die peccauerit. ✝ Etiā si dixero iusto quod uita uiuat, & confisus in iustitia sua fecerit iniquitatem: omnes iustitiæ eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua quam operatus est, in ipsa morietur. ✝ Si autem dixero impio, Morte morieris: & egerit pœnitentiā a peccato suo, fecerit q. iudicium & iustitiam. ✝ & pignus restituerit ille impius, rapinamq. reddiderit, in mandatis uitæ ambulauerit, nec fecerit quicquam iniustum: uita uiuet, & nō morietur. ✝ Omnia peccata eius quæ peccauit, non imputabuntur ei: iudicii & iustitiam fecit, uita uiuet. ✝ Et dixerunt filii populi tui, Non est æqui ponderis uia Domini, & ipsorum uia iniusta est. ✝ Cū enim recesserit iustus a iustitia sua, fecerit q. iniquitates: morietur in eis. ✝ Et cum recesserit impius ab impietate sua: fecerit q. iudicium & iustitiam, uiuet in eis. ✝ Et dicitis, Non est recta uia Domini. Vnumquemq; iuxta uias suas iudicabo de uobis, domus Israel. ✝ Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, uenit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens, Vastata est ciuitas. ✝ Manus autem Domini facta fuerat ad me uespere, antequā ueniret qui fugerat: aperuit q. os meum donec ueniret ad me mane, & aperto ore meo non silui amplius. ✝ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✝ Fili hominis, qui habitant in ruinosis his, super humum Israel, loquentes aiunt, Vnus erat Abraham,

Sup. 3.1

Sup. 18. 24 32.

*conuertimini 8 H.G.C.

Sup. 18. 25.

ham,& hæreditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem. ✠ Idcirco dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Qui in sanguine comeditis,& oculos uestros leuatis ad immunditias uestras, & sanguinem funditis: nunquid terram hæreditate possidebitis? ✠ Stetistis in gladijs uestris, fecistis abominationes,& unusquisque uxorem proximi sui polluit: & terram hæreditate possidebitis. ✠ Hæc dices ad eos, Sic dicit Dominus Deus, Viuo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent: & qui in agro est, bestijs tradetur ad deuorandum: qui autem in præsidijs,& speluncis sunt, peste morientur. ✠ Et dabo terram in solitudinem, & in desertū, & deficiet superba fortitudo eius: & desolabuntur montes Israel, eo quòd nullus sit qui per eos transeat. ✠ Et scient quia ego Dominus, cum dedero terram eorum desolatam, & desertā propter vniuersas abominationes suas quas operati sunt. ✠ Et tu fili hominis: filij populi tui qui loquuntur de te iuxta muros,& in ostijs domorum,& dicunt vnus ad alterum, vir ad proximum suum loquentes, Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens a Domino. ✠ Et uenīūt ad te, quasi si ingrediatur populus,& sedēt coram te populus meus & audiunt sermones tuos, & non faciunt eos: quia in canticum oris sui uertunt illos, & auaritiā suam sequitur cor eorum. ✠ Et ecce sicut qui si carmen musicum, quod suaui dulciq; sono canitur: & audiunt uerba tua,& non faciunt ea. ✠ Et cum uenerit quod prædictum est(ecce enim uenit)tunc scient quod propheres fuerit inter eos.

CAP. XXXIIII.

ET factum est uerbum Domini ad me, dicens, ✠ Fili hominis propheta de pastoribus Israel: propheta, & dices pastoribus, Hæc dicit Dominus Deus. ‖ Væ pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos: nonne greges a pastoribus pascuntur? ✠ Lac comedebatis, & lanis operiebamini: & quod crassium erat, occidebatis: gregem autem meum non pascebatis. ✠ Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod ægrorum, non sanastis; quod confractum est non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis, & quod perierat non quæsistis: sed cum austeritate imperabatis eis,& cum potentia. ✠ Et dispersæ sunt oues meæ, eo quòd non esset pastor: & factæ sunt in deuorationem omnium bestiarum agri,& dispersæ sunt. ✠ Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in uniuerso colle excelso,& super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret,nō erat,inquam,qui requireret. ✠ Propterea pastores audite uerbum Domini, ✠ Viuo ego, dicit Dominus Deus, quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & oues meæ in deuorationem omnium bestiarum agri, eo quòd non esset pastor (neque enim quæsierunt pastores mei gregem meum: sed pascebant pastores semetipsos,& greges meos non pascebant) ✠ propterea pastores audite uerbum Domini, ✠ Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores, requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos ut ultra nō pascant gregem,* nec pascant amplius pastores semetipsos: & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam. ✠ Quia hæc dicit Dominus Deus, ‖ Ecce, ego ipse requiram oues meas, & uisitabo eas. ✠ Sicut uisitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ouium suarum diffipatarum: sic uisitabo oues meas, & liberabo eas de omnibus locis in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis. ✠ Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris,& inducam eas in terram suam: & pascam eas in mōtibus Israel, in riuis, & in cunctis sedibus terræ. ✠ In pascuis uberrimis pascam eas, & in montibus excelsis Israel erunt pascuæ earum: ibi requiescent in herbis uirentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel. ✠ Ego pascam oues meas: & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. ✠ Quod perierat,requiram, & quod abiectum erat, reducam: & quod confractum fuerat, alligabo: & quod infirmum fuerat, consolidabo: & quod pingue, & forte,custodiam: & pascam illas in iudicio. ✠ Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego iudico inter pecus, & pecus, arietum & hircorum. ✠ Nonne satis uobis erat pascua bona depasci? insuper & reliquias pascuarum uestrarum conculcastis pedibus uestris: & cum puriſſimam aquam biberetis, reliquam pedibus uestris turbabatis. ✠ Et oues meæ his quæ conculcata pedibus uestris fuerant, pascebantur, & quæ pedes uestri turbauerant, hæc bibebant. ✠ Propterea hæc dicit Dominus Deus ad uos, Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue & macilentum. ✠ Pro eo quod lateribus, & humeris impingebatis, & cornibus uestris uentilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerentur foras: ✠ saluabo gregem meum, & non erit ultra in rapinam, & iudicabo inter pecus, & pecus. ✠ ‖ ET SVSCITABO SVPER EAS PASTOREM VNVM, qui pascat eas. ‖ seruum meū Dauid: ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastorem. ✠ Ego autem Dominus ero eis in Deum: & seruus meus Dauid princeps in medio eorum; ego Dominus locutus sum. ✠ Et faciam cum eis pactum pacis, & cessare faciam bestias pessimas de terra: & qui habitant in deserto,securi dormient in saltibus. ✠ Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem:& deducam imbrem in tēpore suo,* pluuiæ benedictionis erunt. ✠ Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque timore: & scient quia ego Dominus, cum contriuero catenas iugi eorum, & eruero eos de manu imperantium sibi. ✠ Et non erunt ultra in rapinam in Gentibus, neque bestiæ terræ deuorabunt eos: sed habitabunt confidenter absque ullo terrore. ✠ Et suscitabo eis germen nominatum: & non erunt ultra imminuti fame in terra, neque portabunt ultra opprobrium Gentium. ✠ Et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis, & ipsi populus meus domus Israel: ait Dominus Deus. ✠ ‖ Vos autem greges mei, greges pascuæ meæ homines estis: & ego Dominus Deus uester, dicit Dominus Deus.

*mecū MS. R. Hier. G. Verum H. & C. non addunt. -1 MS H. C. G. 9. Inf. 33.

*& MS. R.

Inf. 23. 1 Sup. 13. 3

Joh. 10. 11. 1 Pet. 5. 4.

Dan. 9. 24 & 25. Os. 2. 3. 5.

Ioh. 10. 11 14.

CAP. XXXV.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens, ¶ Fili hominis, pone faciem tuã a fuersum montem Seir, & prophetabi de eo, ¶ & dices illi, Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te mons Seir, & extendam manum meam super te, & dabo te desolatum atque desertum. ¶ Vrbes tuas demoliar, & tu desertus eris: & scies quia ego Dominus. ¶ Eo quòd fueris inimicus sempiternus, & concluseris filios Israel in manus gladii in tempore afflictionis eorũ in tempore iniquitatis extremæ. ¶ Propterea viuo ego, dicit Dominus Deus, quoniã sanguini tradam te, & sanguis te persequetur: & cum sanguinem oderis, sanguis persequetur te. ¶ Et dabo montem Seir desolatum atque desertum: & auferam de eo euntem & redeuntem. ¶ Et implebo mõtes eius occisorum suorum: in collibus tuis, & in uallibus tuis, atque in torrentibus interfecti gladio cadent. ¶ In solitudines sempiternas tradam te, & ciuitates tuę non habitabuntur: & scietis quia ego Dominus Deus'. ¶ Eo quòd dixeris, Duæ gẽtes, & duæ terræ meæ erunt, & hæreditate possidebo eas: cum Dominus esset ibi: ¶ Propterea viuo ego, dicit Dominus Deus, quia faciam iuxta iram tuam, & secundũ zelum tuum quem fecisti odio habens eos: & notus efficiar per eos cum te iudicauero. ¶ Et scies quia ego Dominus audiui uniuersa opprobria tua quę locutus es de montibus Israel, dicens, Deserti, nobis ad deuorandum dati sunt. ¶ Et insurrexistis super me ore uestro, & derogastis aduersum me uerba uestra: ego audiui. ¶ Hæc dicit Dominus Deus, Lætante uniuersa terra, in solitudinem te redigam: ¶ Sicuti gauisus es super hæreditate domus Israel, eo quòd fuerit dissipata, sic faciã tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis: & scient quia ego Dominus.

CAP. XXXVI.

TV autem fili hominis, propheta super montem Israel, & dices, ¶ Montes Israel audite uerbum Domini: ¶ Hæc dicit Dominus Deus, Eo quòd dixerit inimicus de uobis, Euge, altitudines sempiternæ in hereditatem datæ sunt nobis: ¶ propterea uaticinare, & dic, Hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hæreditatem reliquis Gentibus, & ascendistis super labium linguę, & opprobrium populi: ¶ propterea montes Israel audite uerbum Domini Dei, Hęc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus, uallibusq., desertis, & parietinis, & urbibus derelictis, quæ depopulatæ sunt & subsannatæ a reliquis gentibus per circuitum. ¶ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis gentibus, & de Idumæa uniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hæreditatem cum gaudio, & toto corde, & ex animo: & eiecerunt eam ut uastarent. ¶ Idcirco uaticinare super humum Israel, & dices montibus & collibus, iugis & uallibus, Hæc dicit Dñs Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quòd cõfusionem gentium sustinueritis. ¶ Idcirco hæc dicit Dominus Deus, Ego leuaui manum meam, ut Gentes quæ in circuitu uestro sunt, ipsæ confusionem suam portent. ¶ Vos autem montes Israel ramos uestros germinetis, & fructum uestrum afferatis populo meo Israel: prope enim est ut ueniat. ¶ Quia ecce ego ad uos, & conuertar ad uos, & arabimini, & accipietis sementem, ¶ Et multiplicabo in uobis homines, omnemq. domum Israel: & habitabitur ciuitates, & ruinosa instaurabuntur. ¶ Et replebo uos hominibus, & iumentis: & multiplicabuntur, & crescent: & habitare uos faciam sicut a principio, bonisq. donabo uos maioribus, quàm habuistis ab initio: & scietis quia ego Dominus. ¶ Et adducam super uos homines populum meũ Israel, & hæreditate possidebunt te: & eris eis in hæreditatem, & non addes ultra ut absque eis sis. ¶ Hæc dicit Dominus Deus, Pro eo quod dicunt de uobis, Deuoratrix hominũ es, & suffocans gentem tuam: ¶ Propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam non necabis ultra, ait Dñs Deus: ¶ Nec auditum faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gentem tuam non amittes amplius, ait Dñs Deus. ¶ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: ¶ Fili hominis, domus Israel habitauerunt in humo sua, & polluerunt eam in uiis suis, & in studiis suis iuxta immunditiam menstruatæ facta est uia eorum coram me. ¶ Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eã. ¶ Et dispersi eos in Gentes, & uentilati sunt in terras: iuxta uias eorum, & adinuentiones eorum iudicaui eos. ¶ Et ingressi sunt ad gentes ad quas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meum, cum dicerentur de eis, Populus Domini iste est, & de terra eius egressi sunt. ¶ Et perperci nomini sãcto meo, quod polluerat domus Israel in Gentibus ad quas ingressi sunt. ¶ Idcirco dices domui Israel, Hæc dicit Dominus Deus, Non propter uos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in gentibus ad quas intrastis. ¶ Et sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutũ est inter Gentes, quod polluistis in medio earum: ut sciant Gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in uobis coram eis; ¶ Tollam quippe uos de Gentibus, & congregabo uos de uniuersis terris, & adducam uos in terram uestram. ¶ Et effundam super uos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis uestris, & ab uniuersis idolis uestris mũdabo uos. ¶ Et dabo uobis cor nouum, & spiritum nouum ponam in medio uestri: & auferam cor lapideum de carne uestra, & dabo uobis cor carneum. ¶ Et spiritum meum ponam in medio uestri: & faciam ut in præceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiatis & operemini: ¶ Et habitabitis in terra quam dedi patribus uestris: & eritis mihi in populum, & ego ero uobis in Deum: ¶ Et saluabo uos ex uniuersis inquinamentis uestris: & uocabo frumentum, & multiplicabo illud, & non impo-

Ier.6.3.

Ier.11.6.

Isa.52.5. Reg.2. 24.

Inf.39. 28.

Sup.11.19. Inf.39.29.

nam uobis famem. ✝ Et multiplicabo fructum ligni, & genimina agrinut nõ portetis ultra opprobrium famis in Gentibus. 30
✝Et recordabimini uiarum uestrarum pessimarum, studiorumq. non bonorum: & displicebunt uobis iniquitates uestræ & scelera uestra. ✝ Non propter uos ego faciam, ait Dominus Deus, notum sit uobis: confundimini & erubescite super uiis uestris, domus Israël. ✝ Hæc dicit Dominus Deus, In die qua mundauero uos ex omnibus iniquitatibus uestris, & inhabitari fecero urbes, & instauratiuero ruinosa. ✝ & terra deserta fuerit exculta, quæ quondã erat desolata in oculis omnis uiatoris, ✝ dicent, Terra illa inculta facta est ut hortus uoluptatis: & ciuitates desertæ, & destitutæ atque fusossæ, munitæ sederunt. ✝ Et scient Gentes quæcumque derelictæ fuerint in circuitu uestro, quia ego Dominus ædificaui dissipata, plantauiq. inculta, ego Dominus locutus sum & fecerim. ✝ Hæc dicit Dominus Deus, Adhuc in hoc inueniẽt me domus Israël, ut faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum, ut gregem sãctum, ✝ ut gregem Ierusalem in solemnitatibus eius: Sic erunt ciuitates desertæ, plenæ gregibus hominum: ✝ & scient quia ego Dominus.

30 31 32 33 34 35 36 37 38

CAP. XXXVII.

FActa est super me manus Domini, & eduxit me in spiritu Domini: & dimisit me in medio campi qui erat plenus ossibus, ✝ Et circunduxit me per ea in gyro: erant autem multa ualde super faciẽ campi, siccaq. uehementer. ✝ Et dixit ad me, Fili hominis putasne uiuent ossa ista? Et dixi, Domine Deus, tu nosti. ✝ Et dixit ad me, Vaticinare de ossibus istis: & dices eis, Ossa arida audite uerbum Domini. ✝ Hæc dicit Dominus Deus ossibus his, Ecce, ego intromittam in uos spiritum, & uiuetis. ✝ Et dabo super uos neruos, & succrescere faciam super uos carnes, & superextendam in uobis cutem: & dabo uobis spiritum, & uiuetis: & scietis quia ego Dominus. ✝ Et prophetaui sicut præceperat mihi: factus est autem sonitus prophetãte me, & ecce commotio: & accesserũt ossa ad ossa, unumquodque ad iunctũram suã. ✝ Et uidi, & ecce super ea nerui, & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. ✝ Et dixit ad me, Vaticinare ad spiritũ uaticinare fili hominis, & dices ad spiritum, Hæc dicit Dñs Deus: A quatuor uentis ueni spiritus: & insuffla super interfectos istos, & reuiuiscant. ✝ Et prophetaui, sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & uixerũt: steteruntq. super pedes suos exercitus grandis nimis ualde. ✝ Et dixit ad me, Fili hominis, ossa hæc uniuersa, domus Israël est: ipsi dicunt, Aruerunt ossa nostra, & periit spes nostra, & abscissi sumus. ✝ Propterea uaticinare, & dices ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego aperiam tumulos uestros, & educam uos de sepulchris uestris populus meus: & inducam uos in terram Israël. ✝ Et scietis quia ego Dñs. cũ aperuero sepulchra uestra, & eduxero uos de tumulis uestris populo meus: ✝ Et dedero spiritum meum in uobis, & uixeritis, & requiescere uos faciam super humum uestram: & scietis quia ego Dominus locutus sũ, & feci, ait Dominus Deus.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

15 ✝ Et factus est sermo Domini ad me, dicẽs, 16 ✝ Et tu fili hominis, sume tibi lignum unũ: & scribe super illud, Iudæ & filiorum Israël sociorum eius, & tolle lignum alterũ, & scribe super illud, Ioseph lignũ Ephraim & cunctæ domus Israël, sociorumq. eius. 17 ✝ Et adiunge illa, unum ad alterum tibi in lignum unum: & erunt in unionẽ in manu tua. 18 ✝ Cum autem dixerint ad te filii populi tui loquentes, Nonne indicas nobis quid in his tibi uelis? 19 ✝ loquẽris ad eos, Hæc dicit Dominus Deus, ecce, ego assumã lignũ Ioseph, quod est in manu Ephraim, & tribus Israël quæ sunt ei adiunctæ: & dabo eas pariter cum ligno Iuda, & faciam eas in lignum unum: & erunt unum in manu eius. 20 ✝ Erunt autem ligna super quę scripseris in manu tua, in oculis eorum. 21 ✝ Et dices ad eos, Hęc dicit Dominus Deus: Ecce, ego assumam filios Israël de medio nationum ad quas abierunt: & congregabo eos undique, & adducam eos ad humũ suam. ✝‖ Et faciam eos in gentem unam in terra in montibus Israël, & rex unus erit omnibus imperans: & non erunt ultra duę gentes, nec diuidentur amplius in duo regna. 23 ✝ Neque polluentur ultra in idõlis suis & abominationibus suis, & cũctis iniquitatibus suis: & saluos eos faciã de uniuersis sedibus in quibus peccauerunt, & emundabo eos: & erunt mihi populus, & 24 ego ero eis Deus. ✝‖ Et seruus meus Dauid rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum: in iudiciis meis ambulabunt, & 25 mandata mea custodient, & facient ea. ✝ Et habitabunt super terram quam dedi seruo meo Iacob, in qua habitauerũt patres uestri: & habitabunt super eam ipsi, & filii eorum, & filii filiorum eorum, usque in sempiternum: & Dauid seruus meus princeps eorum in perpetuum. ✝ Et percutiam 26 illis fœdus pacis, ‖ pactum sempiternum erit eis: & fundabo eos, & multiplicabo, & dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum. ✝ Et erit tabernaculum meum in eis: & ero eis Deus, & ipsi 27 erunt mihi populus. ✝ Et scient Gentes 28 quia ego Dominus sanctificator Israël cũm fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

Iob.10.16

Sup.34. 23. Iob.1.45. 10.11. Isa.40.11 Ier.23.5. Dan.9.24 25.

Iob.12.34 Ps.109.4 & 106.2.

CAP. XXXVIII

1 ET factus est sermo Domini ad me, dicẽs, 2 ✝ Fili hominis pone faciem tuã contra ‖ Gog & terram Magog, principem capitis Moloch & Thubal: & uaticinare de eo, ✝ & dices: ad eum. Hæc dicit Dominus Deus, Ecce, ego ad te Gog principẽ capitis Moloch & Thubal, ✝ & circumagam te, & ponam frenum in maxillis tuis: & educam te & omnem exercitum tuum, equos & equites uestitos loricis uniuersos, multitudinem magnam hastam & clypeum arripientium & gladium. ✝ Persæ, Æthiopes & Libyes cum eis, omnes scutati & galeati. ✝ Gomer & uniuersa agmina eius, domus Thogorma latera Aquilonis, & totum robur eius, populiq. multi tecũ. 7 ✝ Præpara & instrue te, & omnem multitudinem tuam quæ coacerata est ad te,

1 2 3 4 5 6 7

Inf. 39.1 6. Apo.20.8 -9 M8. Hier. H. C. Addit. sur autem in codicibus G. -IM S.R. H. G C. Legitur autem in G.9.

& eltu eis in præceptum. ¶ Post dies multos uisitaberis: in nouissimo annorum uenies ad terram quæ reuersa est a gladio, & congregata est de populis multis, ad montes Israel, qui fuerunt deserti iugiter: hæc de populis educta est, & habitabunt in ea cõfidenter uniuersi. ¶ Ascendens autem quasi tempestas uenies, & quasi nubes, ut operias terram tu, & omnia agmina tua, & populi multi tecum. ¶ Hæc dicit Dominus Deus, In die illa ascendent sermones super cor tuum, & cogitabis cogitationem pessimam: ¶ & dices, ascendam ad terram absque muro: ueniam ad quiescentes habitantesq; secure: hi omnes habitant sine muro, uectes, & portæ non sunt eis: ¶ Vt diripias spolia, & inuadas prædam, ut inferas manum tuam super eos qui deserti fuerãt, & postea restituti, & super populum, qui est congregatus ex Gentibus, qui possidere cœpit, & esse habitator umbilici terræ. ¶ Saba, & Dedan, & negociatores Tharsis, & omnes leones eius dicent tibi, Nunquid ad sumenda spolia tu uenis? Ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, ut tollas argentum, & aurum, & auferas supellectilem atque substantiã, & diripias manubias infinitas. ¶ Propterea uaticinare fili hominis, & dices ad Gog, Hæc dicit Dominus Deus, Nunquid non in die illo, cum habitauerit populus meus Israel confidenter, scies? ¶ Et uenies de loco tuo a lateribus Aquilonis tu, & populi multi tecum, ascensores equorum uniuersi, cœtus magnus, & exercitus uehemens. ¶ Et ascendens super populum meum Israel quasi nubes, ut operias terram. In nouissimis diebus eris, & adducam te super terram meam: ut sciant Gentes me, cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum ò Gog. ¶ Hæc dicit Dominus Deus, Tu ergo ille es de quo locutus sum in diebus antiquis in manu seruorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerunt in diebus illorum temporum, ut adducerem te super eos. ¶ Et erit in die illa; in die aduẽtus Gog super terram Israel, ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea in furore meo: ¶ Et in zelo meo, in igne iræ meæ locutus sum, Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel: ¶ ‖ & commouebuntur a facie mea pisces maris, & uolucres cœli, & bestiæ agri: & omne reptile quod mouetur super humum, cunctiq; homines qui sunt super faciem terræ: & subuertẽtur montes, & cadent sepes, & omnis murus corruet in terram. ¶ Et conuocabo aduersus eum in cunctis montibus meis gladium, ait Dominus Deus: gladius uniuscuiusque in fratrem suum dirigetur. ¶ Et iudicabo eum peste, & sanguine, & imbre uehementi, & lapidibus immensis, ignem, & sulphur pluam super eum, & super exercitum eius, & super populos multos qui sunt cum eo. ¶ Et magnificabor: & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gẽtium: & scient quia ego Dominus.

CAP. XXXIX.

TV autem fili hominis, uaticinare, ad uersũ Gog, & dices, Hæc dicit Dominus Deus, Ecce ego super te ‖ Gog principem capitis Mosoch, & Thubal: ¶ & circumagam te, ‖ & seducam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israel.

¶ Et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua: & saggitas tuas de manu dextera tua deijciam. ¶ Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tua, & populi tui qui sunt tecum: feris, auibus, omniq. uolatili, & bestijs terræ dedi te ad deuorandum. ¶ Super faciem agri cades quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. ¶ Et immittam ignem in Magog, & in his qui habitãt in insulis confidenter: & scient quia ego Dominus. ¶ Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, & non polluam nomen sanctum meum amplius: & scient Gentes quia ego Dominus sanctus Israel. ¶ Ecce uenit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies de qua locutus sum. ¶ Et egredientur habitatores ciuitatibus Israel, & succendẽt, & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum & sagittas, & baculos, manus, & contos: ¶ & succendent ea igni septem annis. Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de saltibus: quoniam arma succendent igne, & deprædabuntur eos quibus prædæ fuerant, & diripient uastatores suos, ait Dominus Deus. ¶ Et erit in die illa: dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel: uallem uiatorum ad Orientem maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & uocabitur uallis multitudinis Gog. ¶ Et sepelient eos domus Israel, ut mundent terram septem mensibus. ¶ Sepelient autem eum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus. ¶ Et uiros iugiter constituent lustrantes terram qui sepeliant, & requirant eos qui remanserant super faciem terræ, ut emundent eam: post mensES autem septem quærere incipient. ¶ Et circuibunt peragrantes terram: cumq. uiderint os hominis statuent iuxta illud titulum, donec sepeliant illud pollinctores in ualle multitudinis Gog. ¶ Nomen autem ciuitatis Amona, & mundabunt terram. ¶ Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus, Dic omni uolucri, & uniuersis auibus, cunctisq. bestijs agri, Conuenite, properate, concurrite undique ad uictimam meam quam ego immolo uobis, uictimam grandem super montes Israel: & comedatis carnem, & bibatis sanguinem. ¶ Carnes fortium comedetis, & sanguinem principum terræ bibetis: arietum, agnorum, & hircorum, taurorumq. & altilium, & pinguium omnium. ¶ Et comedetis adipem in saturitatem, & bibetis sanguinem in ebrietatem, de uictima quam ego immolabo uobis: ¶ & saturabimini super mensam meam de equo, & equite forti, & de uniuersis uiris bellatoribus, ait Dominus Deus. ¶ Et ponam gloriam meam in Gentibus: & uidebunt omnes gentes iudicium meum quod fecerim, & manum meam quam posuerim super eos. ¶ Et scient domus Israel quia ego Dominus Deus eorum a die illa, & deinceps. ¶ Et scient Gentes quoniam in iniquitate sua

captæ

Mat. 24. 29. Luc. 21. 26.

Sup. 38. 1

Apoc. 20. 8.

¶ reduca 22 M s ¶ reducam 2 Ms. R.

Sup. 38. 1 Apoc. 20. 8.

capta sit domus Israel: eo quòd dereliquerint me, & abscónderim faciem meam ab eis: & tradiderim eos in manus hostium, & ceciderint in gladio uniuersi. ✠ Iuxta 24
immunditiam eorum & scelus feci eis, & abscondi faciem meam ab illis. ✠ Propterea hæc dicit Dominus Deus, Nunc reducã 25
captiuitatem Iacob, & miserebor omnis domus Israel: & æmulabor zelum pro nomine sancto meo. ✠ Et portabunt confusionem suam & omnem præuaricationem 26
quã præuaricati sunt in me, cum habitauerint in terra sua confidenter nemine formidante: ✠ Et reduxero eos de populis, & congregauero de terris inimicorum suorum, & sanctificatus fuero in eis in oculis 27
gentium plurimarum; ✠ Et scient quia ego Dominus Deus eorum, eo quòd transtulerim eos in nationes; & congregauerim eos super terram suam, & non derelinquerim quemquam ex eis ibi. ✠ Et non abscondam ultra faciem meã ab eis, eo quòd 28 29
effuderim spiritum meum super omnem domum Israel, ait Dominus Deus.

Sup. 36. 22.

Sup. 36. 16.

CAP. XL.

IN uicesimo quinto anno transmigrationis nostræ, in exordio anni, decima mensis, quartodecimo anno postquam percussa est ciuitas: in ipsa hac die facta 1
est super me manus Domini, & adduxit me illuc. ✠ In uisionibus Dei adduxit me 2
in terram Israel, & dimisit me super montẽ excelsum nimis: super quem erat quasi ædificium ciuitatis uergentis ad Austrum.
✠ Et introduxit me illuc: & ecce uir, cuius 3
erat species quasi species æris, & funiculus lineus in manu eius, & calamus mensuræ in manu eius: stabat autem in porta. ✠ Et 4
locutus est ad me idem uir, Fili hominis, uide oculis tuis, & auribus tuis audi, & pone cor tuum in omnia quæ ego ostendam tibi: quia ut ostendantur tibi adductus es huc: annuncia omnia quæ tu uides, domui Israel. ✠ Et ecce murus foris secus in 5
circuitu domus undique & in manu uiri calamus mensuræ sex cubitorum & palmo: & mensus est latitudinem ædificii calamo uno, altitudinem quoque calamo uno. ✠ Et uenit ad portam quæ respiciebat 6
uiam orientalem, & ascendit per gradus eius: & mensus est limen portæ calamo uno latitudinem, id est, limen unum calamo uno in latitudine: ✠ Et thalamum 7
uno calamo in longum, & uno calamo in latum: & inter thalamos, quinque cubitos: ✠ & limen, portæ iuxta uestibulũ portæ in- 8
trinsecus, calamo uno. ✠ Et mensus est ue- 9
stibulum portæ octo cubitorum, & frontẽ eius duobus cubitis: uestibulum autẽ portæ erat intrinsecus ✠ Porro thalami portæ 10
ad uiam Orientalẽ, tres hinc & tres inde: mensura una triũ, & mensura una frõtiũ ex utraque parte. ✠ Et mensus est latitudi- 11
nem liminis portæ decem cubitorũ: & lõgitudinem portæ tredecim cubitorum: ✠ Et 12
marginem ante thalamos cubiti unius: & cubitus unus finis utrinque, thalami autẽ, sex cubitorũ erant hinc & inde. ✠ Et mẽsus 13
est portam a tecto thalami, usque ad tectũ eius, latitudinem uigintiquinque cubitorum ostium contra ostium. ✠ Et fecit frõ- 14
tes per sexaginta cubitos: & ad frõtẽ atriũ portæ undique per circuitũ. ✠ Et ante faciẽ 15
portæ quę pertingebat usque ad faciem uestibuli portæ interioris, quinquaginta cubitos. ✠ Et fenestras obliquas in thalamis 16
& in frontibus eorum quæ erant intra portam undique per circuitum: similiter autem erant & in uestibulis fenestræ per gyrum intrinsecus, & ante frontes
17 pictura palmarum. * ✠ Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce gazophylacia, & pauimentum stratum lapide in atrio per circuitum: triginta gazophylacia in

* *alias* 23. M. B.

circuitu

circuitu pauimenti . ¶ Et pauimentum in fronte portarum ſecundum longitudinem portarum erat inferius. ¶ Et menſus eſt latitudinem a facie portæ inferioris uſque ad frontem atrij interioris extrinſecus, centum cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem. ¶ Portam quoque quæ reſpiciebat uiam Aquilonis atrij exterioris, menſus eſt tam in longitudine, quam in latitudine. ¶ Et thalamos eius tres hinc, & tres inde: & frontem eius, & ueſtibulum eius ſecundum menſuram portæ prioris: quinquaginta cubitorum longitudinem eius, & latitudinem uiginti quinque cubitorum. ¶ Feneſtræ autem eius, & ueſtibulum, & ſculpturæ ſecundum menſuram portæ quæ reſpiciebat ad Orientem: & ſeptem graduum erat aſcenſus eius, & ueſtibulum ante eam. ¶ Et porta atrij interioris contra portam Aquilonis, & Orientalem: & menſus eſt a porta uſque ad portam centum cubitos. ¶ Et eduxit me ad uiam auſtralem, & ecce porta quæ reſpiciebat ad Auſtrum: & menſus eſt frontem eius, & ueſtibulum eius iuxta menſuras ſuperiores. ¶ Et feneſtras eius, & ueſtibula in circuitu, ſicut feneſtras cæteras: quinquaginta cubitorum longitudine, & latitudine uigintiquinque cubitorum. ¶ Et in gradibus ſeptem aſcendebatur ad eam: & ueſtibulum ante fores eius: & cælatæ palmæ erant, una hinc, & altera inde in fronte eius. ¶ Et porta atrij interioris in uia auſtrali: & menſus eſt a porta uſque ad portam in uia auſtrali, centum cubitos. ¶ Et introduxit me in atrium interius ad portam auſtralem: & menſus eſt portam iuxta menſuras ſuperiores. ¶ Thalamum eius, & frontem eius, & ueſtibulum eius eiſdem menſuris: & feneſtras eius, & ueſtibulum eius in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis, & latitudinis uigintiquinque cubitos: ¶ Et ueſtibulum per gyrum longitudine uigintiquinque cubitorum, & latitudine quinque cubitorum. ¶ Et ueſtibulum eius ad atrium exterius, & palmas eius in fronte: & octo gradus erant quibus aſcendebatur per eam. ¶ Et introduxit me in atrium interius per uiam orientalem: & menſus eſt portam ſecundum menſuras ſuperiores. ¶ Thalamum eius, & frontem eius, & ueſtibulum eius ſicut ſupra: & feneſtras eius, & ueſtibula eius in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine uigintiquinque cubitorum. ¶ Et ueſtibulũ eius, id eſt atrij exterioris: & palmæ cælatæ in fronte eius hinc & inde: & in octo gradibus aſcenſus eius. ¶ Et introduxit me ad portam, quæ reſpiciebat ad Aquilonem: & menſus eſt ſecundum menſuras ſuperiores. ¶ Thalamum eius, & frontem eius, & ueſtibulum eius, & feneſtras eius per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine uigintiquinque cubitorum. ¶ Et ueſtibulum eius reſpiciebat ad atrium exterius: & cælatura palmarum in fronte eius hinc, & inde: & in octo gradibus aſcenſus eius. ¶ Et per ſingula gazophylacia oſtium in frontibus portarum: ibi lauabant holocauſtum. ¶ Et in ueſtibulo portæ, duæ

- 16 M S. *Hier. Verum, & R. H. G. et C. legitur.*

mensæ hinc, & duæ mensæ inde. ut immoletur super eas holocauſtum, & pro peccato, & pro delicto. ¶ Et ad latus exterius quod aſcendit ad oſtium portæ quæ pergit ad Aquilonem, duæ mensæ: & ad latus alterum ante ueſtibulum portæ, duæ mensæ. ¶ Quatuor mensæ hinc, & quatuor mensæ inde: per latera portæ octo mensæ erant ſuper quas immolabant. ¶ Quatuor autem mensæ ad holocauſtum, de lapidibus quadris extructæ: longitudine cubiti unius & dimidij, & latitudine cubiti unius, & dimidij, & altitudine cubiti unius: ſuper quas ponent uaſa in quibus immolatur holocauſtum, & uictima. ¶ Et labia earum palmi unius, reflexa intrinſecus per circuitum: ſuper menſas autem, carnes oblationis. ¶ Et extra portam interiorem gazophylacia cãtorum in atrio interiori, quod erat in latere portæ reſpicientis ad Aquilonem: & facies eorum cõtra uiam auſtralem, una ex latere portæ Orientalis, quæ reſpiciebat ad uiam Aquilonis. ¶ Et dixit ad me, Hoc eſt gazophylacium quod reſpicit uiam meridianam, ſacerdotum erit qui excubant in cuſtodijs templi. ¶ Porro gazophylacium quod reſpicit ad uiam Aquilonis, ſacerdotum erit qui excubant ad miniſterium altaris. iſti ſunt filij Sadoc, qui accedunt de filijs Leui ad Dominum, ut miniſtrent ei. ¶ Et menſus eſt atrium longitudine centum cubitorum, & latitudine centum cubitorum per quadrum: & altare ante faciem templi. ¶ Et introduxit me in ueſtibulum templi: & menſus eſt ueſtibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & latitudinem portæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorum inde. ¶ Longitudinem autem ueſtibuli, uiginti cubitorum, & latitudinem undecim cubitorum, & octo gradibus aſcendebatur ad eam. Et columnæ erãt in frontibus: una hinc, & altera inde.

V. cum 1 MS. R. G.

CAP. XLI.

ET introduxit me in templum, & menſus eſt frontes ſex cubitos latitudinis hinc, & ſex cubitos latitudinis inde, latitudinem tabernaculi. ¶ Et latitudo portæ, decem cubitorum erat: & latera portæ quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & menſus eſt longitudinem eius quadraginta cubitorum, & latitudinem uiginti cubitorum. ¶ Et introgreſſus intrinſecus, menſus eſt in fronte portæ, duos cubitos: & portam, ſex cubitorum: & latitudinem portæ, ſeptem cubitorum. ¶ Et menſus eſt longitudinem eius uiginti cubitorum, & latitudinem uiginti cubitorum, ante faciem templi: & dixit ad me, Hoc eſt ſanctum ſanctorum. ¶ Et menſus eſt parietem domus ſex cubitorum: & latitudinem lateris, quatuor cubitorum undique per circuitum domus. ¶ Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: & erant eminentia: quæ ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut continerent, & non attingerent parietem templi. ¶ Et platea erat in rotundum, aſcendens ſurſum per cochleam, & in cœnaculum templi deferebat per gyrum: idcirco latius erat tem-

plum

plum in superioribus: & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora, in medium. ¶ Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spacio: ¶ & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum: & erat interior domus in lateribus domus. ¶ Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus undique, ¶ & ostium lateris ad orationem: ostium unum ad viam Aquilonis, & ostium unum ad viam Australem: & latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu. ¶ Et ædificium quod erat separatum, uersumq. ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum. paries autem ædificij, quinque cubitorum latitudinis per circuitum: & longitudo eius, nonaginta cubitorum. ¶ Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum: & quod separatum erat ædificium, & parietes eius, longitudinis centum cubitorum. ¶ Latitudo autem ante faciem domus: & eius quod erat separatum contra Orientem, centum cubitorum. ¶ Et mensus est longitudinem ædificij contra faciem eius quod erat separatum ad dorsum. ethecas ex utraque parte centum cubitorum: & templum interius, & uestibula atrij. ¶ Limina & fenestras obliquas, & ethecas in circuitu per tres partes, contra uniuscuiusque limen, stratumq. ligno per gyrum in circuitu: terra autem usque ad fenestras, & fenestræ clausæ super ostia. ¶ Et usque ad domum interiorem, & forinsecus: & per omnem parietem in circuitu intrinsecus, & forinsecus, ad mensuram. ¶ Et fabrefacta cherubim, & palmæ: & palma inter cherub, & cherub, duasq. facies habebat cherub. ¶ Faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte: expressam per omnem domum in circuitu. ¶ De terra usque ad superiora portæ, cherubim & palmæ celatæ erant in pariete templi. ¶ Limen, quadrangulum: & facies sanctuarij, aspectus contra aspectum. ¶ Altaris lignei trium cubitorum altitudo: & longitudo eius, duorum cubitorum: & anguli eius, & longitudo eius, & parietes eius lignei. Et locutus est ad me, Hæc est mensa coram Domino. ¶ Et duo ostia erant in templo, & in sanctuario. ¶ Et in duobus ostijs ex utraque parte bina erant ostiola, quæ in se inuicem plicabantur: bina enim ostia erant ex utraque parte ostiorum. ¶ Et celata erant in ipsis ostijs templi cherubim, & sculptura palmarum, sicut in parietibus quoque expressa erant: quamobrem, & grossiora erant ligna in uestibuli fronte forinsecus: ¶ Super quæ fenestræ obliquæ, & similitudo palmarum hinc atque inde in humerulis uestibuli: secundum latera domus, latitudinemq. parietum.

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

NOTUS. R. ℵ & ad H.G.G.

CAP. XLII.

ET eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad Aquilonem, & introduxit me in gazophylacium, quod erat contra separatum ædificium, & contra ædem uergentem ad Aquilonem. ¶ In facie longitudinis, centum cubitos ostij Aquilonis: & latitudinis quinquaginta cubitos: ¶ contra viginti cubitos atrij interioris, & contra pauimentum stratum lapide atrij exterioris, ubi erat porticus iuncta porticui triplici, ¶ Et ante gazophylacia deambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens uiæ cubiti unius. Et ostia eorum ad Aquilonem: ¶ Vbi erant gazophylacia in superioribus humiliora: quia supportabant porticus, quæ ex illis eminebant de inferioribus, & de medijs ædificij. ¶ Triplega enim erant, & non habebant columnas, sicut erant columnæ atriorum: propterea eminebant de inferioribus, & de medijs a terra cubitis quinquaginta. ¶ Et peribolus exterior, secundū gazophylacia, quæ erant in uia atrij exterioris ante gazophylacia: longitudo eius, quinquaginta cubitorum, ¶ Quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum: & longitudo ante faciem templi, centum cubitorum. ¶ Et erat subter gazophylacia hæc introitus ab Oriente ingredientium in ea de atrio exteriori. ¶ In latitudine pertboli atrij, quod erat contra uiam Orientalem, in faciem ædificij separati, & erant ante ædificium gazophylacia. ¶ Et uia ante faciem eorum iuxta similitudinem gazophylaciorum, quæ erant in uia Aquilonis: secundum longitudinem eorum, sic, & latitudo eorum: & omnis introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum. ¶ secundum ostia gazophylaciorum, quæ erant in uia respiciente ad Notum: ostium in capite uiæ, quæ uia erat ante uestibulum separatum per uiam Orientalem ingredientibus. ¶ Et dixit ad me, Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Austri, quæ sunt ante ædificium separatum: hæc sunt gazophylacia sancta, in quibus uescuntur sacerdotes qui appropinquant ad Dominum in sancta sanctorum, ibi ponent sancta sanctorum, & oblationem pro peccato, & pro delicto: locus enim sanctus est. ¶ Cum autem ingressi fuerint sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterius: & ibi reponent uestimenta sua in quibus ministrant, quia sancta sunt: uestientur q. uestimentis alijs, & sic procedent ad populum. ¶ Cumq. complesset mensuras domus interioris, eduxit me per uiam portæ quæ respiciebat ad uiam Orientalem: & mensus est eam undique per circuitum. ¶ Mensus est autem contra uentum Orientalem calamo mensuræ: quingentos calamos in calamo mensuræ per circuitum. ¶ Et mensus est contra uentum Aquilonis quingentos calamos, in calamo mensuræ per gyrum. ¶ Et ad uentum Australem mensus est quingentos calamos, in calamo mensuræ per circuitum. ¶ Et ad uentum Occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ. ¶ Per quatuor uentos mensus est murum eius undique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, & latitudinem quingentorum cubitorum diuidentem inter sanctuarium & uulgi locum.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

CAP.

CAP. XLIII.

ET duxit me ad portam quæ respiciebat ad uiam Orientalem. ✠ Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per uiam Orientalem: & uox erat ei quasi uox aquarum multarum, & terra splendebat a maiestate eius. ✠ Et uidi uisionem secundũ speciem quam uideram, quando uenit, ut disperderet ciuitatem: & species secundũ aspectum quem uideram iuxta fluuium Chobar: & cecidi super faciem meam. ✠ Et maiestas Domini ingressa est templum per uiam portæ quæ respiciebat ad Orientem. ✠ Et eleuauit me spiritus, & introduxit me in atrium interius: & ecce repleta erat gloria Domini domus. ✠ Et audiui loquentem ad me de domo, & uir stabat iuxta me. ✠ Et dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus uestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israel in æternũ: & non polluent vltra domus Israel nomen sanctum meum ipsi, & reges eorum in fornicationibus suis, & in ruinis regum suorum, & in excelsis. ✠ Qui fabricati sunt limen suũ iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos: & murus erat inter me & eos: & polluerunt nomen sanctum meũ in abominationibus quas fecerunt: propter quod consumpsi eos in ira mea. ✠ Nunc ergo repellant procul fornicationem suam, & ruinas regum suorum a me: & habitabo in medio eorum semper. ✠ Tu autem fili hominis, ostende domui Israel templũ, & confundantur ab iniquitatibus suis: & metiantur fabricam. ✠ Et erubescant ex omnibus quæ fecerunt: Figuram domus, & fabricæ eius exitus, & introitus, & omnem descriptionem eius, & uniuersa præcepta eius, cunctumq. ordinem eius, & omnes leges eius ostende eis, & scribes in oculis eorum: ut custodiant omnes descriptiones eius, & præcepta illius, & faciant ea. ✠ Ista est lex domus in summitate montis, ✠ Omnis finis eius in circuitu sanctum sanctorum est: hæc est ergo lex domus. ✠ Istæ autem mẽsuræ altaris in cubito ueriſſimo, qui habebat cubitum, & palmum: in sinu eius erat cubitus, & cubitus in latitudine: & definitio eius vsque ad labium eius, in circuitu, palmus unus. hæc quoque erat fossa altaris. ✠ Et de sinu terræ usque ad crepidinem nouiſſimam duo cubiti, & latitudo cubiti unius: & a crepidine minore vsque ad crepidinem maiorem quatuor cubiti, & latitudo cubiti unius. ✠ Ipse autem ariel quatuor cubitorum: & ab ariel usq; ad sursum, cornua quatuor. ✠ Et ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis: quadrangulatũ equis lateribus. ✠ Et crepido quatuordecim cubitorum longitudinis per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius: & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius unius cubiti, per circuitum: gradus autem eius uersi ad Orientẽ. ✠ Et dixit ad me. Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus, Hi sunt ritus altaris, in quacunque die fuerit fabricatum: ut offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis. ✠ Et dabis sacerdotibus, & Leuitis, qui sunt de semine Sadoc, qui accedunt ad me, ait Dominus Deus, ut offerant mihi uitulum de armento pro peccato. ✠ Et assumens de sanguine eius, pones super quatuor cornua eius, & super quatuor angulos crepidinis, & super coronam in circuitu: & mundabis illud, & expiabis. ✠ Et tolles uitulum qui oblatus fuerit pro peccato: & combures eum in separato loco domus extra sanctuarium. ✠ Et in die secunda offeres hircum capraruni immaculatũ pro peccato: & expiabunt altare, sicut expiauerunt in uitulo. ✠ Cumq. compleueris expians illud, offeres uitulum de armẽto immaculatum, & arietem de grege immaculatum. ✠ Et offeres eos in conspectu Domini: & mittent sacerdotes super eos sal, & offerent eos holocaustum Domino.

Sup 9. 1.

Sup. 1. 1. 3

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

✠ Omnes fines MS. R. Hier. G. C. Numero singulari legunt H.

✠ Septem

† Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie: & vitulum de armento, & arietem de pecoribus immaculatos offerent. 25
† Septem diebus expiabunt altare, & mundabunt illud: & implebunt manum eius. 26
† Expletis autem diebus, in die octaua & vltra, facient sacerdotes super altare holocausta uestra, & quæ pro pace offerunt: & placatus ero uobis, ait Dominus Deus. 27

CAP. XLIIII.

ET conuertit me ad uiã portę sanctuarij exterioris, quę respiciebat ad Oriẽte: & erat clausa. † Et dixit Dñs ad me, Porta hæc, clausa erit: non aperietur, & uir non transiet per eam: quoniã Dñs Deus Israel ingressus est per eã, eritq. clausa. † principi. Princeps ipse sedebit in ea, ut comedat panẽ coràm Dño: per uiã portæ uestibuli ingredietur, & per uiam eius egredietur. † Et adduxit me per uiam portæ Aquilonis in conspectu domus: & uidi, & ecce impleuit gloria Domini domũ Domini: & cecidi in faciem meam. † Et dixit ad me Dñs: Fili hominis, pone cor tuum, & uide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia quę ego loquor ad te de uniuersis cæremonijs domus Dñi, & de cunctis legibus eius: & pones cor tuum in introitu templi, per omnes exitus sanctuarij. † Et dices ad exasperantem me domum Israel, Hæc dicit Dñs Deus, Sufficiãt uobis omnia scelera uestra, domus Israel: † eo quòd induxitis filios alienos incircumcisos corde, & incircumcisos carne, ut sint in sanctuario meo, & polluant domũ meam: & offertis panes meos, adipem & sanguinẽ: & dissoluitis pactum meũ in omnibus sceleribus uestris. † Et non seruastis præcepta sanctuarij mei: & posuistis custodes obseruationũ mearum in sanctuario meo uobismetipsis. † Hęc dicit Dñs Deus, Omnis alienigena incircumcisus corde, & incircumcisus carne, non ingredietur sanctuarium meum, omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel. † Sed & Leuitę qui longe recesserunt a me in errore filiorũ Israel, & errauerunt a me post idôla sua, & portauerunt iniquitatem suam: † erunt in sanctuario meo ęditui, & ianitores portarum domus, & ministri domus: ipsi mactabunt holocausta, & victimas populi: & ipsi stabunt in cõspectu eorum, ut ministrent eis. † Pro eo quod ministrauerunt illis in conspectu idôlorum suorum, & facti sunt domui Israel in offendiculum iniquitatis: ideirco leuauit manum meam super eos, ait Dñs Deus, & ‖portauerunt* iniquitatẽ suã: † & non appropinquabunt ad me, ut sacerdotio fungantur mihi, neq; accedent ad omne sanctuarium meũ iuxta sancta sanctorum: sed portabunt confusionem suã, & scelera sua quæ fecerunt. † Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius, & in uniuersis quę fient in ea. † Sacerdotes autem* Leuitæ filij Sadoc, qui custodierunt cæremonias sanctuarij mei, cũ errarẽt filij Israel a me: ipsi accedẽt ad me, ut ministrent mihi: & stabunt in conspectu meo, ut offerãt mihi adipem, & sanguinẽ, ait Dñs Deus. † Ipsi ingredientur sanctuariũ meũ, & ipsi accedent ad mensam meã, vt ministrent mihi, & custodiant cæremonias meas. † Cumq. ingredientur portas atrij interioris, uestibus lineis induentur: nec ascendet super eos quicquam laneũ, quando ministrant in portis atrij interioris & intrinsecus. † Vittæ lineæ erunt in capitibus eorũ, & feminalia linea erunt in lũbis eorũ, & non accingentur in sudore. † Cumq. egredientur atrium exterius ad populum, exuẽt se uestimẽtis suis in quibus ministrauerãt, & reponent ea in gazophylacio sanctuarij, & uestient se uestimentis aliis: & non sanctificabunt populum in uestibus suis. † Caput autem suum non radent, neque comã nutrient: sed tondentes attondent capita sua. † Et uinum non biber omnis sacerdos, quãdo ingrediturus est atrium interius. † Et uiduam, & repudiatam non accipient uxores, sed uirgines de semine domus Israel: sed & uiduam, quæ fuerit uidua a sacerdote, accipient. † Et populum meum docebunt quid sit inter sanctum & pollutum: & inter mundum, & immundum ostendẽt eis. † Et cum fuerit controuersia, stabunt in iudicijs meis, & iudicabunt: leges meas, & præceptamea in omnibus solemnitatibus meis custodient, & sabbatha mea sanctificabunt. † Et ad mortuum hominem non ingrediẽtur, ne polluantur: nisi ad patrem & matrẽ & filium & filiã suã, & fratrem, & sororem, quæ alterum uirum non habuerit: in quibus cõtaminabuntur. † Et postquam fuerit emundatus, septẽ dies numerabũtur ei. † Et in die introitus sui in sanctuariũ ad atriũ interius, ut ministret mihi in sanctuario, offeret pro peccato suo, ait Dñs Deus. † Nõ‖erit autem eis hæreditas, ego hæreditas eorũ: & possessionẽ nõ dabitis eis in Israel, ego enim possessio eorũ. † Victimã, & pro peccato, & pro delicto ipsi comedẽt: & omne uotum in Israel, ipsorũ erit. † ‖Et primitiua omniũ primogenitorũ, & omnia libamenta ex omnibus quæ offertur, sacerdotũ erũt: & primitiua ciborũ uestrorũ dabitis sacerdoti, ut reponat benedictionem domui ‖ sue*. † ‖ Omne morticinũ, & captũ a bestia de auibus & de pecoribus, nõ comedent sacerdotes.

CAP. XLV.

CVmq. cęperitis terrã diuidere sorte, separate primitias Dño sanctificũ de terra lõgitudine uigintiquinque millia, & latitudine decẽ millia sanctificatũ erit in omni termino eius per circuitũ. † Et eritex omni parte sanctificatũ quingentos per quingentos, quadri fariã per circuitũ: & quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrũ. † Et a mensura ista mensurabis longitudinẽ uigintiquinque millũ, & latitudinem decem millium, & in ipso erit templum, sanctumq. sanctorum. † Sanctificatũ de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarij, qui accedunt ad ministeriũ Dñi: & erit eis locus in domos, & in sanctuarium sanctitatis. † Viginti quinq; autẽ millia longitudinis, & decẽ millia latitudinis erũt Leuitis qui ministrant domui: ipsi possidebũt uiginti gazophylacia. † Et possessionem ciuitatis dabitis quinque millia latitudinis, & longitudinis uigintiquinque millia secũdũ separationem sanctuarij, omni domui Israel. † Principi quoque hinc & inde, in separationẽ sanctuarij, & in possessionẽ ciuitatis, contra faciẽ separationis sanctuarij, & contra faciem possessionis urbis a latere Maris usq; ad Mare, & a latere Oriẽtis usq;

ad Orien-

* portabunt] M. S. C. Hebraispretiriti est, quod solu inuenitur cõtendũt indicauit M & M S. Ab H autem. C. & G. nec non R. & Hie. non addit.

* Leuitæ] R. H. G. C. Leui. 21. 24.

* Ezech. 18. 2. Num. 18. 20. Exod. 22. 29.

‖ ita R. H. G. C. Leui. 21. 8

quamq; partē a termino Occidētali usque
ad terminū Orientalem . ¶ De terra erit ei 8
possessio in Israel: & non depopulabuntur
ultra principes populū meū:sed terram da
bunt domui Israel secundū tribus eorum .
¶ Hæc dicit Dñs Deus , Sufficiat uobis prin- 9
cipes Israel:iniquitatē,& rapinas intermit
tite,& iudiciū,& iustitiā facite,separate cō
finia uestra a populo meo , ait Dñs Deus .
¶ Statera iusta, & ephi iustū, & batus iustus 10
erit uobis.¶ Ephi,& batus æqualia, & unius 11
mensuræ erunt : ut capiat decimā partem
cori batus, & decimā partē cori ephi:iuxta
mensurā cori erit æqua libratio eorū. ¶ Si- 12
clus autē uiginti obolos habet : Porro ui-
ginti sicli,& uiginti quinq; sicli,& quinde-
cim sicli,mnā faciunt.¶ Et hæ sunt primitię 13
quas tolletis: sextā partē ephi de coro fru
menti, & sextā partē ephi de coro hordei .
¶ Mensura quoque olei, batus olei,decima 14
pars cori est:& decē bati,corū faciunt:quia
decem bati implent corū. ¶ Et arietem unū 15
de grege ducentorum de his quæ nutriunt
Israel in sacrificiū,& in holocaustum,& in
pacifica,ad expiandū pro eis,ait Dñs Deus .
¶ Omnis populus terræ tenebitur primitijs 16
his principi in Israel. ¶ Et super principem 17
erunt holocausta, & sacrificiū, & libamina
in solemnitatibus,& in Calēdis , & in sabba-
this,in uniuersis solemnitatibus domus Is-
rael:ipse faciet pro peccato sacrificium , &
holocaustum, & pacifica ad expiādum pro
domo Israel . ¶ Hæc dicit Dominus Deus , 18
In primo mense,una mensis sumes uitulū
de armento immaculatum,& expiabis sanc-
tuarium . ¶ Et tollet sacerdos de sanguine 19
quod erit pro peccato: & ponet in postibus
domus, & in quatuor angulis crepidinis al
taris, & in postibus portæ atrij interioris .
¶ Et sic facies in septima mensis pro uno- 20
quoq; qui ignorauit , & errore deceptus est
& ✠ expiabitis' pro domo. ¶ In primo men- 21
se, quartadecima die mensis erit uobis Pa-
schæ solemnitas : septem diebus azyma co-
medentur . ¶ Et faciet princeps in die illa 22
pro se,& pro uniuerso populo terræ,uitulū
pro peccato.¶ Et in septem dierū solemnita 23
te faciet holocaustū Dño septem uitulos,&
septē arietes immaculatos quotidie septem
diebus: & pro peccato hircum caprarum .
¶ Et sacrificiū ephi per uitulum,& ephi per 24
arietem faciet:& olei hin per singula ephi.
¶ Septimo mense , quintadecima die mēsis 25
in solemnitate faciet sicut supra dicta sunt
per septem dies:tā pro peccato , quam pro
holocausto , & in sacrificio , & in oleo .

CAP. XLVI.

HÆc dicit Dominus Deus,Porta atrij 1
interioris, quæ respicit ad Oriētem
erit clausa sex diebus in quibus o-
pus fit:die autem sabbathi aperietur,sed &
in die Calendarum aperietur . ¶ Et intrabit 2
princeps per uiam uestibuli portæ deforis
& stabit in limine portę& facient sacerdo
tes holocaustum eius , & pacifica eius : &
adorabit super limen portæ,& egredietur :
porta autem non claudetur usque ad ue-
sperā. ¶ Et adorabit populus terræ ad ostiū 3
portæ illius in Sabbathis, & in Calendis co
ram Domino . ¶ Holocaustum autem hoc 4
offeret princeps Domino: in die sabbathi

culatum.¶ Et sacrificium ephi per arietem : 5
in agnis autem sacrificiū quod dederit ma
nus eius: & olei hin per singula ephi . ¶ In
die autem Calendarum uitulum de armē-
to immaculatum: & sex agni,& arietes im 6
maculati erunt.¶ Et ephi per uitulum,ephi
quoque per arietem faciet sacrificium : de
agnis autem,sicut inuenerit manus eius:& 7
olei hin,per singula ephi. ¶ Cumq; ingressu
eus est princeps , per uiam uestibuli portæ
ingrediatur,& per eamdem uiam exeat. ¶ Et 8
cum intrabit populus terræ in conspectu
Domini in solemnitatibus : qui ingreditur
per portam Aquilonis, ut adoret , egredia-
tur per uiam portæ meridianæ: porro qui
ingreditur per uiam portę meridianę,egre
diatur per uiam portæ Aquilonis : non re-
uertetur per uiam portæ per quam ingres- 9
sus est,sed e regione illius egredietur. ¶ Prin
ceps autem in medio eorum cū ingredi-
entibus ingredietur, & cū egredientibus egre
dietur. ¶ Et in nundinis , & in solemnitati- 10
bus erit sacrificium ephi per uitulū,& ephi
per arietem: de agnis autem erit sacrificiū
sicut inuenerit manus eius:& olei hin , per
singula ephi.¶ Cum autem fecerit princeps 11
spontaneum holocaustum, aut pacifica uo
lūtaria Domino:aperietur ei porta quæ re-
spicit ad Orientem , & faciet holocaustum
suum,& pacifica sua, sicut facti solet.in die
sabbathi: & egredietur , claudeturq; porta
postquam exierit. ¶ Et agnum eiusdem an- 12
ni immaculatum, faciet holocaustum quo
tidie Domino : semper mane faciet illud .
¶ Et faciet sacrificium super eo cata mane 13
mane sextam partem ephi : & de oleo ter-
tiam partē hin,ut misceatur similæ: sacri-
ficium Domino legitimum , iuge atq; per-
petuum: ¶ Faciet agnum , & sacrificium , & 14
oleum cata mane mane:holocaustum sem
piternum. ¶ Hæc dicit Dominus Deus,Si de- 15
derit princeps ✠ donum' alicui de filiis suis:
hæreditas eius,filiorum suorum erit,possi-
debunt eam hæreditarie. ¶ Si autem dede- 16
rit legatum de hæreditate sua uni seruorū
suorum:erit illius usque ad annum remis-
sionis,& reuertetur ad principē:hæreditas
autem eius filiis eius erit. ¶ Et non accipiet 17
princeps de hæreditate populi per uiolen-
tiam,& de possessione eorum,sed de posses
sione sua hæreditatem dabit filiis suis : ut
non dispergatur populus meus unusquisq;
a possessione sua.¶ Et introduxit me per in- 18
gressum qui erat ex latere portæ in ga-
zophilacia sanctuarij ad sacerdotes , quæ
respiciebant ad Aquilonem : & erat ibi lo-
cus uergens ad Occidentē. ¶ Et dixit ad me, 19
Iste est locus ubi coquēt sacerdotes pro pec
cato,& pro delicto:ubi coquēt sacrificium ,
ut nō ✠ efferant in atriū exterius' , & san- 20
ctificetur populus . ¶ Et eduxit me in atriū 21
exterius, & circūduxit me per quatuor an-
gulos atrij:& ecce,atriolum erat in angulo
atrij,atriola singula per angulos atrij. ¶ In 22
quatuor angulis atrij atriola dispositā, qua
draginta cubitorū per lōgū, & triginta per
latū:mensuræ unius quatuor erāt.Et paries
p circuitū abiēs quatuor atriola:& culinæ fa 23
bricatę erāt subterporticus pgyrū.¶ Et dixit
ad me , Hęc est domus culinarū in qua co-
quēt ministri domus Dñi uictimas populi .

CAP.

Exo. 30. 11. Leu. 27. 25. Num. 3. 47.

✠ expia- bis M3. q. R.

✠ donum M 8.

✠ efferant in atrio exteriori M3.

✠ efferant in atrio exteriori 9.

CAP. XLVII.

ET cõuertit me ad portã domus, & ecce aquæ egrediebãtur subter limẽ domus ad Oriẽtẽ: facies enim domus respiciebat ad Orientẽ: aquæ autẽ descẽdebãt in latus tẽpli dextrũ ad Meridiẽ altaris. ✠Et eduxit me per uiã portæ Aquilonis, & cõuertit me ad uiã foras portã exteriorẽ, uiã quæ respiciebat ad Oriẽtẽ: & ecce aquæ rẽdũdantes a latere dextro. ✠Cũ egrederetur uir ad Oriẽtẽ qui habebat funiculũ in manu sua, & mẽsus est mille cubitos: & traduxit me per aquã usque ad talos. ✠Rursumq; mẽsus est mille, & traduxit me p aquã usq; ad genua: ✠ & mensus est mille, & traduxit me p aquã usq; ad renes. Et mẽsus est mille torrente quẽ nõ potui peꝛtransire: quoniã intumuerãt aquæ profundi torrẽtis qui nõ potest trãsuadari. ✠Et dixit ad me, Certe uidisti fil: hominis. Et eduxit me, & cõuertit ad ripã torrentis. ✠Cũq; me cõuertisset, ecce in ripa torrẽtis ligna multa nimis ex utraque parte. ✠Et ait ad me, Aquæ istę quę egrediũtur ad tumulos sabuli Oriẽtalis, & descẽdũt ad planã deserti, intrabũt mare, & exibũt, & sanabuntur aquę. ✠ Et omnis anima uiuẽs quę serpit, quocunq; uenerit torrens, uiuet: & erũt pisces multi satis postquã uenerint illuc aquę istę, & sanabũtur: & uiuẽt omnia ad quæ uenerit torrens. ✠Et stabunt super illa piscatores, ab Engaddi usque ad Engallim siccatio sagenarum erit: plurimę species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimiæ: ✠ in littoribus autem eius, & in paluꝛtribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. ✠Et super torrentẽ oriẽtur in ripis eius ex utraq; parte omne lignum ℵ pomiferum: nõ defluet folium ex eo, & nõ deficiet fructus eius: per singulos mẽses afferet primitiua, quia aquæ eius de sanctuario egrediẽtur: & erunt fructus eius in cibũ, & folia eius ad medicinã. ✠Hæc dicit Dñs Deus, Hic est terminus in quo possidebitis terrã in duodecim tribubus Israel: Ioseph duplicem funiculũ habet. ✠Possidebitis autem eã singuli æque ut frater suus: ‖ super quam leuaui manũ meã ut daꝛẽ patribus uestris: & cadet terra hæc uobis in possessionẽ. ✠ Hic est autẽ terminus terræ: ad plagã Septentrionalẽ, a mari magno uia Hethalon, uenientibus Sedada. ✠ Emath, Berotha, Sabarim, quę est inter terminũ Damasci, & cõfiniũ Emath, domus Tichon quæ est iuxta terminũ Auran. ✠ Et erit terminus a Mari usq; ad atriũ Enon terminus Damasci, & ab Aquilone ad Aquilonẽ, * terminus Emath: plaga Septentrionalis. ✠Porro plaga Orientalis de medio Auran, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israel, Iordanis disterminãs ad mare Oriẽtale, metiemini etiã plagã Orientalẽ. ✠Plaga autẽ australis meridiana a Thamar usq; ad aquas contradictionis Cades: & torrens usq; ad mare magnũ: & hęc est plaga ad Meridiem australis. ✠Et plaga Maris, mare magnum a cõfinio per directũ, donec uenias Emath: hęc est plaga Maris. ✠Et diuidetis terrã istã uobis per tribus Israel: ✠ & mittetis eam in hæreditatem uobis, & aduenis qui accesserint ad uos, qui genuerint filios in medio uestrũ: & erũt uobis sicut indigenæ inter filios Israel: uobiscũ diuidẽt possessionem in medio tribuum Israel. ✠In tribu autem quacumque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait Dominus Deus.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

ℵ *fructiferum* 4 MS. ℵ *cuius fructus comedatur* H. G. C.

Gen. 48. 22. Gen. 12. 7 13. 16.

* *& 8 MS. H. G. C.*

CAP. XLVIII.

ET hæc nomina tribuum a finibus Aquilonis iuxta uiam Hethalon pergentibus Emath, atrium Enam terminus Damasci ad Aquilonẽm iuxta uiam Emath. Et erit ei plaga Orientalis Mare, Dan una. ✠Et ad terminũ Dan, a plaga Orientali usque ad plagam Maris, Aser una: ✠ & super terminum Aser, a plaga Orientali usq; ad plagam Maris, Nephthali una. ✠ Et

1 2 3 4

super

tali vsq; ad plagam Maris, Manasse una. ✝ Et 5
super terminum Manasse, a plaga Orientali vsq; ad plagam Maris, Ephraim una. ✝ Et 6
super terminum Ephraim a plaga Orientali vsq; ad plagam Maris Ruben una. ✝ Et super terminum Ruben, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Iuda una. ✝ Et super terminum Iuda, a plaga Orientali vsq; ad plagam Maris, erunt primitiæ quas separabitis, uigintiquinque millibus latitudinis, & lõgitudinis, sicuti singulæ partes a plaga Orientali usque ad plagam Maris: & erit sanctuarium in medio eius. ✝ Primitiæ 9
quas separabitis Domino: longitudo uigintiquinque millibus, & latitudo decem millibus. ✝ Hæ autem erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum: ad Aquilonem longitudinis uigintiquinque millia, & ad Mare latitudinis decem millia, sed & ad Orientem latitudinis decem millia, & ad Meridiem longitudinis uigintiquinque millia: & erit sanctuarium Domini in medio eius. ✝ Sacerdotibus sanctuarium erit 11
de filijs Sadoc, qui custodierũt ceremonias meas, & non errauerunt cum errarent filij Israel, sicut errauerunt, & Leuitæ. ✝ Et erũt 12
eis primitiæ de primitiuis terræ sanctum sanctorum, iuxta terminum Leuitarum. ✝ Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotum uiginti quinque millia lõgitudinis, & latitudinis decem millia. Omnis longitudo, uiginti & quinque millium, & latitudo decem millium. ✝ Et non uenundabunt ex 14
eo, neq; mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatæ sunt Domino. ✝ Quinque millia autem quæ supersunt 15
in latitudine per uiginti quinque millia, profana erunt urbis in habitaculum, & in suburbana: & erit ciuitas in medio eius. ✝ Et 16
hæ mensuræ eius: Ad plagam Septentrionalem, quingenta & quatuor millia: & ad plagã Meridianã, quingẽta & quatuor millia, & ad plagam Orientalem, quingenta & quatuor millia: & ad plagam Occidentalẽ, quingenta & quatuor millia. ✝ Erunt autẽ 17
suburbana ciuitatis, ad Aquilonem ducenta, quinquaginta, & ad Meridiem ducenta quinquaginta, & ad Orientẽ ducenta quinquaginta millia, & ad Mare ducenta quinquaginta. ✝ Quod autem reliquum fuerit 18
in longitudine secundũ primitias sanctuarij, decem millia in Orientem, & decẽ mil-

19 qui seruiunt ciuitati. ✝ Seruientes autem ci
uitati, operabuntur, ex omnibus tribubus
20 Israel. ✝ Omnes primitiæ, uiginti quinque
millium, per uigniti quinque millia in quadrum, separabuntur in, primitias sanctuarij
21 & in possessionem ciuitatis. ✝ Quod autem reliquum fuerit, principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarii, & possessionis ciuitatis e regione uigintiquinque millium primitiarum usque ad terminum Orientalẽ: sed & ad Mare e regione uigintiquinque millium usque ad terminum maris, similiter in partibus principis erit: & erunt primitiæ sanctuarij, & sanctuarium templi in
22 medio eius. ✝ De possessione autem Leuitarũ, & de possessione ciuitatis in medio partium principis erit: ℵ in' terminum Iuda, & ℵ in' terminum Ben-iamin, & ad princi-
23 pem pertinebit. ✝ Et reliquis tribubus, A plaga Orientali usque ad plagam Occidentalẽ,
24 Ben-iamin una. ✝ Et contra terminum Ben-iamin, a plaga Orientali usque ad plagam
25 Occidentalem, Simeon una. ✝ Et super terminum Simeonis, a plaga Orientali usq; ad
26 plagam Occidentalem, Issachar una. ✝ Et super terminum Issachar, a plaga Orientali usque ad plagam Occidentalem, Zabulon
27 una. ✝ Et super terminum Zabulon, a plaga Orientali usque ad plagam Maris, Gad
28 una. ✝ Et super terminum Gad, ad plagam Austri in Meridiem: & erit finis de Thámar, vsq; ad aquas contradictionis Cades, hæreditas contra mare magnum. ✝ Hæc est terra
29 quã mittetis in sortẽ tribubus Israel: & hæ
30 partitiones earum, ait Dominus Deus. ✝ Et hi egressus ciuitatis: A plaga Septentrionali quingentos, & quatuor millia mensurabis.
31 ✝ Et portæ ciuitatis ℵ omnibus' tribubus' Israel, portę tres a Septentrione, porta Ruben
32 una, porta Iuda una, porta Leui una. ✝ Et ad plagam Orientalem, quingẽtos, & quatuor millia: & portæ tres, porta Ioseph una, por-
33 ta Ben-iamin una, porta Dan vna. ✝ Et ad plagam Meridianã, quingentos & quatuor millia mensuris: * porta Simeonis una, por-
34 ta Issachar una, porta Zabulon vna. ✝ Et ad plagam Occidentalem, quingentos, & quatuor millia: & portæ eorum tres, porta Gad una, porta Aser una, porta Nephthali una.
35 ✝ Per circuitum, decẽ & octo millia: & nomen ciuitatis ex illa die, Dominus ibidem.

ℵ inter 8 Ms. R. H. G. C.

ℵ in omnibus tribubus 6 Ms. R. Hier. H. G. C.

* & portæ tres 4 Ms. R. Hier. H. G. C.

DANIELIS PROPHETIA.

CAPVT PRIMVM.

ANno tertio regni Ioacim regis Iuda, uenit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem, & obsedit eam: ¶ & tradidit Dominus in manu eius Ioacim regem Iudæ, & partem uasorum domus Dei: & asportauit ea in terram Sénaar, in domum dei sui, & uasa intulit in domum thesauri dei sui. ¶ Et ait rex Aspheneż præposito eunuchorum, ut introduceret de filijs Israel, & de semine regio, & tyrannorum, ¶ Pueros in quibus nulla esset macula, decoros forma, & eruditos omni sapientia, cautos scientia, & doctos disciplina, & qui possent stare in palatio regis: ut docereț eos literas, & linguam Chaldæorũ. ¶ Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, & de uino unde bibebat ipse: ut enutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. ¶ Fuerunt ergo inter eos de filijs Iudę, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. ¶ Et imposuit eis præpositus eunuchorum, nomina: Danieli: Baltasar: Ananiæ, Sidrach, Misaeli, Misach, & Azariæ, Abdenago. ¶ Proposuit autem Daniel in corde suo, ne polluerętur de mensa regis, neque de uino potus eius: & rogauit eunuchorum præpositum ne contaminaretur. ¶ Dedit autem Deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. ¶ Et ait princeps eunuchorum ad Danielem, Timeo ego dominũ meum regem, qui constituit uobis cibũ, & potum: qui si uiderit uultus uestros maciẽtiores præ cæteris adolescentibus cœtus uestris, condemnabitis caput meum regi. ¶ Et dixit Daniel ad Malasar, quem cõstituerat princeps eunuchorum super Danielem, Ananiam, Misaelem, & Azariam, ¶ Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem, & dentur nobis legumina ad uescendum, & aqua ad bibendum: ¶ & contemplare uultus nostros, & uultus puerorum qui uescuntur cibo regio: & sicut uideris, facies cum seruis tuis. ¶ Qui audito sermone huiusce modi, tentauit eos diebus decem. ¶ Post dies autem decem apparuerunt uultus eorum meliores, & corpulentiores præ omnibus pueris qui uescebantur cibo regio. ¶ Porro Malasar tollebat cibaria, & uinum potus eorum: dabatq; eis legumina. ¶ Pueris autem his dedit Deus scientiam, & disciplinam in omni libro, & sapientia: Danieli autem intelligentiam omnium uisionum, & somniorum. ¶ Completis itaque diebus, post quos dixerat rex ut introducerentur: introduxit eos præpositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor. ¶ Cumq; eis locutus fuisset rex, non sunt inuenti tales de uniuersis, ut Daniel, Ananias, Misael, & Azarias: & steterunt in conspectu Regis. ¶ Et omne uerbum sapientiæ & intellectus quod scisciţatus est ab eis Rex, inuenit in eis decuplum super cunctos ariolos, & magos qui erant in uniuerso regno eius. ¶ Fuit autem Daniel usque ad annum primum Cyri regis. *Infra 6. 28.*

IN anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium, & contritus est spiritus eius, & somnium eius fugit ab eo. ✠ ✠ Præcepit autem rex, ut convocarentur arioli, & magi, & malefici, & Chaldæi: ut indicarent reg. somnia sua: qui cum venissent, steterunt coram rege. ✠ Et dixit ad eos rex, Vidi somnium: & mente confusus ignoro quid viderim. ✠ Responderuntq. Caldæi regi Syriace, Rex in sempiternum vive: dic somnium servis tuis, & interpretationem eius indicabimus. ✠ Et respondens rex ait Chaldæis, Sermo recessit a me: nisi indicaveritis mihi somnium, & conjecturam eius, peribitis vos, & domus vestræ publicabuntur. Si autem somnium, & conjecturam eius narraveritis: præmia, & dona, & honorem multum accipietis a me. somnium igitur, & interpretationem eius indicate mihi. ✠ Responderunt secundo, atq; dixerunt. Rex somnium dicat servis suis, & interpretationem illius indicabimus. ✠ Respondit rex, & ait, Certe novi quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me sermo. ✠ Si ergo somnium non indicaveritis mihi, una est de vobis sententia, quod interpretationem quoque fallacem, & deceptione plenam composueritis, ut loquamini mihi donec tempus pertranseat. Somnium itaque dicite mihi, ut sciam quod interpretationem quoque eius veram loquamini. ✠ Respondentes ergo Chaldæi coram rege, dixerunt, Non est homo super terram, qui sermonem tuum, Rex, possit implere: sed neque regum quisquam magnus & potens, verbum huiusmodi sci citatur ab omni ariolo, & mago, & Chaldæo. ✠ Sermo enim quem tu quæris, Rex, gravis est: nec reperietur quisquam qui indicet illum in conspectu regis: exceptis dijs, quorum non est cum hominibus conversatio. ✠ Quo audito, rex in furore & in ira magna præcepit ut perirent omnes sapientes Babylonis. ✠ Et egressa sententia, sapientes interficiebantur: quærebanturq. Daniel, & socij eius, ut perirent. ✠ Tunc Daniel requisivit de lege atq; sententia ab Arioch principe militiæ regis, qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis. ✠ Et interrogavit eum qui a rege potestatem acceperat, quam ob causam tam crudelis sententia a facie regis esset egressa. Cum ergo rem indicasset Arioch Danieli, Daniel ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi. ✠ Et ingressus est domum suam: Ananiæq. & Misaeli, & Azariæ socijs suis, indicavit negotiū: ✠ ut quærerent misericordiam a facie Dei cœli: super sacramento isto, & non perirent Daniel & socij eius, cum cæteris sapientibus Babylonis. ✠ Tunc Danieli mysterium per visionem nocte revelatum est: & benedixit Daniel Deū cœli, ✠ & locutus est, ✠ Sit nomē Dñi benedictum a seculo & usq; in seculū: quia sapientia, & fortitudo eius sunt. ✠ Et ipse mutat tempora, & ætates: transfert regna atq; constituit: dat sapientiā sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinā. ✠ Ipse revelat profunda & abscondita: & novit in tenebris constituta: & lux cū eo laudo: quia sapientiā, & fortitudinē dedisti mihi: & nunc ostendisti mihi, quę rogavimus te, quia sermonem Regis aperuisti nobis. ✠ Post hæc Daniel ingressus ad Arioch quē cōstituerat Rex, ut perderet sapientes Babylonis, sic ei locutus est. Sapientes Babylonis ne perdas: introduc me in cōspectu regis, & solutionē regi narrabo. ✠ Tūc Arioch festinus introduxit Danielē ad Regē, & dixit ei, Inveni hominē de filijs transmigrationis Iudę, qui solutionem regi annunciet. ✠ Respondit Rex, & dixit Danieli, cuius nomen erat Baltassar, Putasne vere potes mihi indicare somniū quod vidi, & interpretationē eius? ✠ Et respondens Daniel corā Rege, ait, Mysterium quod rex interrogat, sapientes, magi, & arioli, & aruspices nequeunt indicare regi: ✠ Sed est Deus in cęlo revelans mysteria, qui indicavit tibi rex Nabuchodonosor, quæ ventura sunt in novissimis temporibus. Somniū tuū, & visiones capitis tui in cubili tuo, huiusce modi sunt: ✠ Tu rex cogitare cępisti in stratu tuo, quid esset futurū post hæc: & qui revelat mysteria, ostendit tibi quæ ventura sunt. ✠ Mihi quoq; non in sapientia quæ est in me plus quām in cunctis viventibus, sacramentum hoc revelatum est, sed ut interpretatio regi manifesta fieret, & cogitationes mētis tuæ scires. ✠ Tu rex videbas, & ecce quasi statua una grādis: statua illa magna, & statura sublimis stabat contra te, & intuitus eius erat terribilis. ✠ Huius statuę caput ex auro optimo erat, pectus autē & brachia de argento, porro venter & femora ex ære. ✠ Tibię autē ferreæ, pedū quædā pars erat ferrea, quædā autē fictilis. ✠ Videbas ita, donec abscissus est lapis de monte sine manibus: & percussit statuā in pedibus eius ferreis, & fictilibus, & comminuit eos. ✠ Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, res, argentum, & aurum, & redacta quasi in favillam æstivæ aræ: quę rapta sunt vento: nullusq. locus inventus est eis: lapis autem qui percusserat statuam, factus est mons magnus, & implevit universam terrā, hoc est somniū. Interpretatio-
nē quoq; eius dicemus coram te, rex. ✠ Tu rex regū es: & Deus cęli regnum & fortitudinē, & imperiū, & gloriā dedit tibi: & omnia in quibus habitant filij hominum, & bestiæ agri, volucres quoq; cęli dedit in manu tua, & sub ditione tua universa constituit. tu es ergo caput aureum. ✠ Et post te cōsurget regnum aliud minus te: & regnū tertium aliud æreum, quod imperabit universæ terræ. ✠ Et regnum quartū erit velut ferrū, quomodo ferrum comminuit & domat omnia: sic comminuet & conteret omnia hæc. ✠ Porro quia vidisti pedum, & digitorum partē testeam' figuli, & partem ferream: regnū divisum erit, quod tamen de plantario ferri orietur, secūdū quod vidisti ferrū mistū testæ ex luto. ✠ Et digitos pedū ex parte ferreos, & ex parte fictiles: ex parte regnū erit solidum, & ex parte contritū. ✠ Quod autē vidisti ferrum mistum testę ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed nō adhærebunt sibi, sicuti ferrum misceri nō potest testæ. ✠ In diebus autē regnorū illorum suscitabit Deus cęli regnum quod in æternum nō dissipabitur, & regnū

Vulgata 15 MS. Hisp. MS. G.

Ps. 122. 2

Vulgata 25 MS. G.

eius alteri populo non tradetur: cõminuet autem, & consumet uniuersa regna hæc: & ipsum stabit in æternum, ❡ Secundũ quod uidisti, quod de monte abscissus est lapis sine manibus, & comminuit testam, & ferrũ, & æs, & argentum, & aurum, Deus magnus ostendit regi quæ uentura sunt postea. & verum est somnium, & fidelis interpretatio eius. ❡ Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, & Danielem adorauit: & hostias, & incensum præcepit ut sacrificarent ei. ❡ Loquens ergo rex, ait Danieli, 45 46 47

Vere Deus uester, Deus deorum est, & Dominus regum, & reuelans mysteria: quoniam tu potuisti aperire hoc sacramentum. ❡ Tunc rex Danielem in sublime extulit, & munera multa, & magna dedit ei: & constituit eum principem super omnes prouincias Babylonis: & præfectum magistratuum super cunctos sapientes Babylonis. ❡ Daniel autem postulauit a rege: & constituit super opera prouinciæ Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdenago: Ipse autem Daniel erat in foribus regis. 48 49

CAP. III.

NAbuchodonosor rex fecit statuã auream altitudine cubitorum sexaginta, latitudine cubitorum sex, & statuit eam in campo Dura prouinciæ Babylonis. ❡ Itaq; Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas, magistratus, & iudices, duces, & tyrannos, & præfectos, omnesq. principes regionum, ut conuenirent ad dedicationem statuæ quam erexerat Nabuchodonosor rex. ❡ Tunc congregati sunt satrapæ, magistratus & iudices, duces, & tyranni, & optimates, qui erant in potestatibus constituti, & uniuersi principes regionum, ut conuenirent ad dedicationem statuæ quam erexerat Nabuchodonosor rex. stabant autem in conspectu statuæ quã posuerat Nabuchodonosor rex, ❡ & præco clamabat ualenter. Vobis dicitur populis, tribubus, & linguis, ❡ In hora qua audieritis sonitum tubæ, & fistulæ, & citharæ, sambucę, & psalterij, & symphoniæ, & uniuersi generis musicorum, cadentes adorate statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. ❡ Si quis autem non prostratus adorauerit, eadẽ hora mittetur in fornacem ignis ardentis. ❡ Post hæc igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubæ, fistu'ę, & citharæ, sambucæ, & psalterij, symphoniæ, & omnis generis musicorum: cadentes 1 2 3 4 5 6 7

omnes populi, tribus, & linguæ adorauerũt statuam auream, quam constituerat Nabuchodonosor rex. ❡ Statimq. in ipso tempore accedentes uiri Chaldæi accusauerunt Iudæos: ❡ dixeruntq. Nabuchodonosor regi, Rex in æternum uiue. ❡ tu rex, posuisti decretum, ut omnis homo qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniæ, & uniuersi generis musicorum, prosternat se, & adoret statuã auream. ❡ si quis autem non procidens adorauerit, mittatur in fornacem ignis ardentis. ❡ Sunt ergo uiri Iudæi, quos constituisti super opera regionis Babyloniæ, Sidrach Misach, & Abdenago: uiri isti contempserunt rex, decretum tuum: deos tuos nõ colunt, & statuam auream quam erexisti nõ adorant. ❡ Tunc Nabuchodonosor in furore & ira præcepit, ut adducerentur Sidrach, Misach, & Abdenago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. ❡ Pronunciansq. Nabuchodonosor rex, ait eis, Verene Sidrach, Misach, & Abdenago deos meos non colitis, & statuam auream quam cõstituĩ non adoratis? ❡ Nunc ergo si estis parati, quacunque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniæ, omnisq. generis musicorũ, prosternite uos. & adorate statuam quam feci: quòd si non adoraueritis, eadem hora 8 9 10 11 12 13 14 15 ‖ erexi 5 M 1.

quis est Deus qui eripiet vos de manu mea? 16
†Respondentes Sidrach, Misach, & Abdenago, dixerunt regi Nabuchodonosor, Non oportet nos de hac re respondere tibi. †Ecce enim Deus noster quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, ô rex, liberare. † Quòd si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos nó colimus, & statuam auream quam erexisti non adoramus. † Tunc Nabuchodonosor repletus est furore: & aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdenago, & præcepit ut succenderetur fornax septuplum quàm succendi consueuerat. † Et uiris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, & Abdenago mitterent eos in fornacē ignis ardentis. †Et conligatis uiri illi uincti cum braccis suis, & tiaris, & calceamentis, & uestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis. †nam iussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro uiros illos qui miserāt Sidrach, Misach, & Abdenago, interfecit flamma ignis. † Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdenago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati.

Quæ sequuntur, in Hebraïs voluminibus non reperi.

† Et ambulabant in medio flammæ laudantes Deum, & benedicentes Domino.
†Stans autem Azarias orauit sic, aperiēsq; os suum in medio ignis, ait.
† Benedictus es Dñe Deus patrum nostrorum, & laudabile, & gloriosum nomen tuū in secula: † quia iustus es in omnibus quæ fecisti nobis, & uniuersa opera tua uera, & uiæ tuæ rectæ, & omnia iudicia tua uera.
† Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia quæ induxisti super nos, & super ciuitatem sanctam patrum nostrorum Ierusalē: quia in ueritate, & in iudicio induxisti omnia hæc propter peccata nostra. † Peccauimus enim, & inique egimus recedentes a te: & deliquimus in omnibus: † & præcepta tua non audiuimus, nec obseruauimus, nec fecimus sicut præceperas nobis ut bene nobis esset. †omnia ergo quæ induxisti super nos, & uniuersa quæ fecisti nobis, uero iudicio fecisti: † & tradidisti nos in manibus inimicorum nostrorum iniquorum, & pessimorum, prævaricatorumq;, & regi iniusto & pessimo ultra omnem terram. † Et nunc nó possumus aperire os: confusio, & opprobrium facti sumus seruis tuis, & his qui colunt te. †Ne, quæsumus, tradas nos in perpetuum propter nomen tuum, & ne dissipes testamentum tuum. † neq; auferas misericordiam tuam a nobis propter Abrahā dilectū tuum, & Isaac seruū tuum, & Israel sanctum tuum: †quibus locutus es, polliceris quod multiplicares semen eorum sicut stellas cœli, & sicut arenam, quæ est in littore maris. †quia Domine imminutisumus plus quam omnes gentes, sumusq; humiles in uniuersa terra hodie propter peccata nostra. † Et non est in tempore hoc princeps, & dux, & propheta, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque te, † ut possimus inuenire misericordiam tuam: sed in animo contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur. † Sicut in holocausto arietum, & taurorum, & sicut in millibus agnorum pinguium: sic fiat sacrificiū nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi: quoniam non est confusio confidentibus in te. † Et nunc sequimur te in toto corde, & timemus te, & quærimus faciem tuam. † Ne confundas nos: sed fac nobiscū iuxta mansuetudiné tuam, & secundū multitudinem misericordiæ tuæ. † Et erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo Domine: † & cōfundantur omnes qui ostendunt seruis tuis mala, confundantur in omni potentia, & robur eorum conteratur: † & sciant quia tu es Dominus Deus solus, & gloriosus super orbem terrarum.
† Et non cessabant qui miserant eos ministri regis succendere fornacem, naphtha, & stupa, & pice, & malleolis. † & effundebatur flamma super fornacem cubitis quadraginta nouem: † & erupit, & incendit quos reperit iuxta fornacem de Chaldæis.
† Angelus autem Domini descendit cum Azaria & sociis eius in fornacem: & excussit flammam ignis de fornace, † & fecit medium fornacis quasi uentum roris flātem, & non tetigit eos omnino ignis, neque contristauit, nec quicquam molestiæ intulit.
† Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabāt & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, dicentes,
† Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum, & laudabilis, * & superexaltatus in secula. & benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum, & laudabile, & super exaltatum in omnibus seculis. * *& glorios*] *in MS. R. Hier. Verum in Græcis codicibus nō additur.*
† Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ, & superlaudabilis, & supergloriosus in secula.
† Benedictus es in throno regni tui, & superlaudabilis, & ✠ superexaltatus in secula. ✠ *superglorios*] *2 MS. Gr.*
† Benedictus es qui intueris abyssos, ‖ & sedes super cherubim, & laudabilis & superexaltatus in secula. *Ps. 79. 2. 98. 1.*
† Benedictus es in firmamento cœli, & laudabilis & gloriosus in secula. *Psal. 144. 10.*
† ‖ Benedicite omnia opera Domini Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
† ‖ Benedicite Angeli Domini Domino, laudate & superexaltate eum in secula. *Psal. 102. 20. 148. 2*
† ‖ Benedicite cœli Domino, laudate, & superexaltate eum in secula. *Ps. 68. 45 148. 4.*
† Benedicite aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino; laudate & superexaltate eum in secula.
† Benedicite omnes uirtutes Domini Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
† ‖ Benedicite Sol, & Luna Domino, laudate, & superexaltate eum in secula. *Ps. 148. 3*
† Benedicite stellæ cœli Domino, laudate & superexaltate eum in secula.
† Benedicite omnis imber, & ros Domino, laudate & superexaltate eum in secula.
† Benedicite omnis spiritus Dei Domino, laudate & superexaltate eum in secula. *-7 MS. G.*
† Benedicite ignis & æstus Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.

† Bene-

67 ¶ Benedicite frigus, & ♆ æstus' Domino laudate, & superexaltate eum in secula.
68 ¶ Benedicite rores, & pruina Domino laudate, & superexaltate eum in secula
69 ¶ Benedicite gelu, & frigus Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
70 ¶ Benedicite glacies, & nives Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
71 ¶ Benedicite noctes, & dies Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
72 ¶ Benedicite lux, & tenebræ Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
73 ¶ Benedicite fulgura, & nubes Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
74 ¶ Benedicat terra Dominum, laudet, & superexaltet eum in secula.
75 ¶ Benedicite montes, & colles Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
76 ¶ Benedicite uniuersa germinantia in terra Domino, laudate, & superexaltate eum in secula
77 ¶ Benedicite fontes Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
78 ¶ Benedicite maria, & flumina Domino laudate, & superexaltate eum in secula.
79 ¶ Benedicite cete, & omnia quæ mouentur in aquis Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
80 ¶ Benedicite omnes uolucres cæli Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
81 ¶ Benedicite omnes bestiæ, & pecora Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
82 ¶ Benedicite filii hominum Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
83 ¶ Benedicat Israel Dominum, laudet, & superexaltet eum in secula.
84 ¶ Benedicite sacerdotes Dñi Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
85 ¶ Benedicite serui Domini Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
86 ¶ Benedicite spiritus, & animæ iustorum Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
87 ¶ Benedicite sancti, & humiles corde Domino, laudate, & superexaltate eum in secula.
88 ¶ Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino, Laudate, & superexaltate eum in secula: quia eruit nos de inferno, & saluos fecit de manu mortis, & liberauit nos de medio ardentis flammæ, & de medio ignis eruit nos.
89 ¶ Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniã in seculum misericordia eius.
90 ¶ Benedicite omnes religiosi Domino Deo deorum, laudate, & confitemini ei, quia in omnia secula misericordia eius.

Hucusque in Hebræo non habetur: & quæ posuimus, de Theodotionis editione translata sunt.

91 ¶ Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & surrexit propere, & ait optimatibus suis, Nonne tres uiros misimus in medium ignis compeditos? Qui respondentes regi dixerunt, Vere rex. ¶ Respondit, * & ait. Ecce ego uideo quatuor uiros solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis est, & species quarti similis filio Dei. ¶ Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis, ardentis, & ait, Sidrach, Misach, & Abdenago serui Dei excelsi, egredimini, & uenite. ¶ Statim q. egressi sunt Sidrach, Misach, & Abdenago de medio ignis. ¶ Et congregati sunt ꝓphetæ, & magistratus, & iudices, & potentes regis, contemplabantur uiros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non esset adustus, etiam saraballa eorum non fuissent immutata, & odor ignis non transisset per eos. ¶ Et erumpens Nabuchodonosor, ait, Benedictus Deus eorum, Sidrach uidelicet, Misach, & Abdenago, qui misit Angelum suum, & eruit seruos suos qui crediderunt in eum: & uerbum regis immutauerunt, & tradiderunt corpora sua ne seruirent, & ne adorarent omnem Deum, excepto Deo suo. ¶ A me ergo positum est hoc decretum, ut omnis populus, tribus, & lingua quæcunque locuta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, & Abdenago, dispereat, & domus eius uastetur: neque enim est alius Deus qui possit ita saluare. ¶ Tunc rex promouit Sidrach, Misach, & Abdenago in prouincia Babylonis. ¶ NABVCHODONOSOR rex, omnibus populis, gentibus, & linguis, qui habitant in uniuersa terra, pax uobis multiplicetur. ¶ Signa, & mirabilia fecit apud me Deus excelsus.
Placuit ergo mihi prædicare, ¶ signa eius, quia magna sunt: & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius - regnum' sempiternum, ‖ & potestas eius in generatione, & generationem'.

CAP. IIII.

1 EGo Nabuchodonosor quietus eram in domo mea, & florens in palatio meo. ¶ somnium uidi quod perterruit me: & cogitationes meę in stratu meo, & uisiones capitis mei cõturbauerunt me.
3 ¶ Et per me propositum est decretum, ut introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, & ut solutionem somnij indicarent mihi. ¶ Tunc ingrediebantur arioli, magi, Chaldæi, & aruspices, & somnium narrani in conspectu eorum: & solutionem eius non indicauerunt mihi:
5 ¶ donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cui nomen Baltassar secundũ nomen dei mei, qui habet spiritum deorũ sanctorum in semetipso: & somnium corã ipso locutus sum. ¶ Baltassar princeps ariolorum, ♆ quoniam' ego scio quod spiritus sanctorum deorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: uisiones somniorum meorum quas uidi, & solutionem earum narra. ¶ Visio capitis mei in cubili meo, Videbam, & ecce arbor in medio terræ, & altitudo eius nimia.
8 ¶ Magna arbor, & fortis: & proceritas eius contingens cœlum: aspectus illius erat usque ad terminos uniuersæ terræ. ¶ Folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius: & esca uniuersorum in ea. subter eam habitabant animalia, & bestiæ, & in ramis eius conuertabantur uolucres cœli: & ex ea uescebatur omnis caro.

93 is in eis est, & species quarti similis filio Dei. ¶ Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis, ardentis, & ait, Sidrach, Misach, & Abdenago serui Dei excelsi, egredimini, & uenite. ¶ Statim q. egressi sunt Sidrach, Misach, & Abdenago de
94 medio ignis. ¶ Et congregati sunt ꝓphetæ, & magistratus, & iudices, & potentes regis, contemplabantur uiros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non esset adustus, etiam saraballa eorum non fuissent immutata, & odor ignis non
95 transisset per eos. ¶ Et erumpens Nabuchodonosor, ait, Benedictus Deus eorum, Sidrach uidelicet, Misach, & Abdenago, qui misit Angelum suum, & eruit seruos suos qui crediderunt in eum: & uerbum regis immutauerunt, & tradiderunt corpora sua ne seruirent, & ne
96 adorarent omnem Deum, excepto Deo suo. ¶ A me ergo positum est hoc decretum, ut omnis populus, tribus, & lingua quæcunque locuta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, & Abdenago, dispereat, & domus eius uastetur: neque enim est alius Deus qui pos-
97 sit ita saluare. ¶ Tunc rex promouit Sidrach, Misach, & Abdenago in prouincia
98 Babylonis. ¶ NABVCHODONOSOR rex, omnibus populis, gentibus, & linguis, qui habitant in uniuersa ter-
99 ra, pax uobis multiplicetur. ¶ Signa, & mirabilia fecit apud me Deus excelsus.
100 Placuit ergo mihi prædicare, ¶ signa eius, quia magna sunt: & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius - regnum' sempiternum, ‖ & potestas eius in generatione, & generationem'.

CAP. IIII.

1 EGo Nabuchodonosor quietus eram in domo mea, & florens in palatio meo. ¶ somnium uidi quod perterruit me: & cogitationes meę in stratu meo, & uisiones capitis mei cõturbauerunt me.
3 ¶ Et per me propositum est decretum, ut introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, & ut solutionem somnij indicarent mihi. ¶ Tunc ingrediebantur arioli, magi, Chaldæi, & aruspices, & somnium narrani in conspectu eorum: & solutionem eius non indicauerunt mihi:
5 ¶ donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cui nomen Baltassar secundũ nomen dei mei, qui habet spiritum deorũ sanctorum in semetipso: & somnium corã ipso locutus sum. ¶ Baltassar princeps ariolorum, ♆ quoniam' ego scio quod spiritus sanctorum deorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: uisiones somniorum meorum quas uidi, & solutionem earum narra. ¶ Visio capitis mei in cubili meo, Videbam, & ecce arbor in medio terræ, & altitudo eius nimia.
8 ¶ Magna arbor, & fortis: & proceritas eius contingens cœlum: aspectus illius erat usque ad terminos uniuersæ terræ. ¶ Folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius: & esca uniuersorum in ea. subter eam habitabant animalia, & bestiæ, & in ramis eius conuertabantur uolucres cœli: & ex ea uescebatur omnis caro.

* rex MS. R. Hier. Verum ac. nõ legitur.

♆ æstus MS. caumæ est καυ-σων, id est, caumæ siue æstus.

- MS. Inf. 4.31. 7. 4.

♆ quoniam MS. G. atque hoc modo in Hieronymi commentariis illos in additio Textus legitur: Virorum ad Chaldaicam ueritatem potest.

¶ Videbam in uisione capitis mei super stratum meum, & ecce uigil, & sanctus de cœlo descendit. ¶ Clamauit fortiter, & sic ait: Succidite arborem, & præcidite ramos eius: excutite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant bestiæ quæ subter eam sunt, & uolucres de ramis eius. ¶ Verumtamen germen radicum eius in terra sinite, & alligetur uinculo ferreo, & æreo in herbis quæ foris sunt, & rore cœli tingatur, & cum feris pars eius in herba terræ. ¶ Cor eius ab humano commutetur, & cor feræ detur ei: & septem tempora mutentur super eum. ¶ In sententia uigilum decretū est, & sermo sanctorum, & petitio: donec cognoscant uiuentes quoniam dominatur Excelsus in regno hominum; & cuicunque uoluerit, dabit illud, & humillimum hominem constituet super eum. ¶ Hoc somnium uidi ego Nabuchodonosor rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra festinus: quia omnes sapientes regni mei non queunt solutionem edicere mihi: tu autē potes, quia spiritus deorum sanctorum in te est. ¶ Tunc Daniel, cuius nomen Baltassar, cœpit intra semetipsum tacitus cogitare quasi una hora: & cogitationes eius cōturbabant eum. Respondens autem rex ait, Baltassar, somnium, & interpretatio eius non conturbens te. Respondit Baltassar, & dixit, Domine mi, somnium his qui te oderunt: & interpretatio eius hostibus tuis sit. ¶ Arborem quam uidisti sublimem atque robustam, cuius altitudo pertingit ad cœlum, & aspectus illius in omnem terrā: ¶ & rami eius pulcherrimi, & fructus eius nimius, & esca omnium in ea, subeer eam habitantes bestiæ agri, & in ramis eius commorantes aues cœli: Tu es rex, qui magnificatus es, & inualuisti: & magnitudo tua creuit, & peruenit usque ad cœlum, & potestas tua in terminos uniuersæ terræ. ¶ Quod autem uidit rex uigilem, & sanctum descendere de cœlo, & dicere, Succidite arborem, & dissipate illam, attamen germen radicum eius in terra dimittite, & uinciatur ferro, & ære in herbis foris, & rore cœli conspergatur, & cum feris sit pabulum eius, donec septem tempora mutētur super eum: ¶ Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ peruenit super dominum meum regem, ¶ Eicient re ab hominibus, & cum bestijs ferisq. erit habitatio tua, ¶ & fœnum ut bos comedes, & rore cœli infunderis: septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus super regnum hominum, & cuicunque uoluerit det illud. ¶ Quod autem præcepit ut relinqueretur germen radicum eius, id est arboris: regnum tuum tibi manebit postquam cognoueris potestatem esse cœlestem. ¶ Quam ob rem rex, consilium meum placeat tibi, ¶ & peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordijs pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis. ¶ Omnia * uenerunt super Nabuchodonosor regem. ¶ Post finem mensium duodecim in aula Babylonis deambulabat. ¶ Respondito. rex, & ait, Nonne hæc est Babylon * magna, quā ego ædificaui in domum regni, in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? ¶ Cumq. sermo adhuc esset in ore regis, uox de cœlo ruit, Tibi dicitur Nabuchodonosor rex. Regnum * ¶ transibit a te, ¶ & ab hominibus eicient te, & cum bestijs * feris erit habitatio tua: fœnum quasi bos comedes, & septem tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus in regno hominum, & cuicunque uoluerit det illud. ¶ Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abiectus est, & fœnum ut bos comedit, & rore cœli corpus eius infectum est: donec capilli eius in similitudinem aquilarum crescerent, & ungues eius quasi auium. ¶ Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad cœlum leuaui, & sensus meus redditus est mihi: & Altissimo benedixi, & uiuentem in sempiternum laudaui, & glorificaui: ¶ quia potestas eius potestas sempiterna, & regnum eius in generatione, & generatione. ¶ Et omnes habitatores terræ apud eum in nihilum reputati sunt: iuxta uoluntatem enim suam facit tam in uirtutibus cœli quàm in habitatoribus terræ: & non est qui resistat manui eius, & dicat ei, Quare fecisti? ¶ In ipso tempore sensus meus reuersus est ad me, & ad honorem regni mei, decoremq. perueni: & figura mea reuersa est ad me: & optimates mei, & magistratus mei requisierunt me, & in regno meo restitutus sum: & magnificentia amplior addita est mihi. ¶ Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem cœli, quia omnia opera eius uera, & uiæ eius iudicia, & gradientes in superbia potest humiliare.

CAP. V.

1 BAlsasar rex fecit grande conuiuium optimatibus suis mille: & unusquisque secundum suam bibebat ætatem.
2 ¶ Præcepit ergo iam temulentus, ut afferrentur uasa aurea, & argentea, quæ asportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo quod fuit in Ierusalem: ut biberent in eis rex & optimates eius, uxores q. eius, & concubinæ. ¶ Tunc allata sunt uasa aurea
3 * quæ asportauerat de templo quod fuerat in Ierusalem: & biberunt in eis rex, & optimates eius, uxores & concubinæ illius. ¶ Hi-
4 bebant uinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, æreos, ferreos ligneosq. & lapideos. ¶ In eadem hora apparuerunt
5 digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulæ regiæ: & rex aspiciebat articulos manus scribentis. ¶ Tunc facies regis commutata est, & cogitationes eius conturbabant eum: & compages renum eius soluebantur, & genua eius ad inuicem colli-
6 debantur. ¶ Exclamauit itaque rex fortiter ut introducerent magos, Chaldæos, & aruspices. Et proloquens rex ait sapientibus Babylonis, Quicunque legerit scripturam hanc, & interpretationem eius manifestam mihi fecerit, purpura uestietur, & torquem aureum habebit in collo, & ter-
7 tius in regno meo erit. ¶ Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerunt nec scripturam legere, nec interpretationem indicare regi. ¶ Vnde rex Balsasar satis conturbatus est, & uultus illius immutatus est. sed
8
9
10 & optimates eius turbabantur. ¶ Regina

autem

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Inf.5.21.

Eccli 3.33.

* hæc Mss. Hier. & G.

* ciuitas Mss. &.

* in Mss. &. Hier. G. Verum C. & G. non legit. ¶ transiit 4 Mss. Hieron. C. G. * & Mss. &. Hier.

Sup. 3.10. Inf. 7. 14.

* & argentea 14 Mss. G. Ver. &. Hier. & C. non addunt.

autem pro re quæ acciderat regi, & optimatibus eius, domum cōiuii ingressa est: & proloquens ait, Rex in æternum uiue: non te conturbent cogitationes tuæ, neque facies tua immutetur. ❡ Est uir in regno 11
tuo, qui spiritum deorum sanctorum habet in se: & in diebus patris tui scientia, & sapientia inuentæ sunt in eo: nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principē magorum, incantatorum, Chaldæorum, & aruspicum constituit eum, pater inquam tuus, & rex: ❡ quia spiritus amplior, & prudentia, intelligentiaq;, interpretatio somniorum, & ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inuentæ sunt in eo, hoc est in Daniele: cui rex posuit nomen Baltassar. nūc itaque Daniel uocetur, & interpretationē narrabit. ❡ Igitur introductus est Daniel 13
coram rege. Ad quem præfatus rex ait, Tu es Daniel de filijs captiuitatis Iudæ, quem adduxit pater meus rex de Iudæa? ❡ Audiui de te quoniam spiritum deorum habeas: 14
& scientia intelligentiaq; ac sapientia ampliores inuentæ sunt in te. ❡ Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, & interpretationem eius indicarēt mihi: & nequiuerunt sensum huius sermonis edicere. 15
* ❡ Porro ego audiui de te, quod possis ob- 16
scura interpretari, & ligata dissoluere: si ergo uales scripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura uestieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. ❡ Ad quæ respondens Daniel, ait coram 17
rege, Munera tua sint tibi, & dona domus tuæ alteri da: scripturam autem legā tibi, rex, & interpretationem eius ostendā tibi. ❡ O rex, Deus altissimus regnum, & 18
magnificentiam, gloriam, & honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo. ❡ Et pro- 19
pter magnificētiam quam dederat ei, uniuersi populi, tribus & linguæ tremebant, & metuebāt eum. quos uolebat, interficiebat: & quos uolebat, percutiebat: & quos uolebat, exaltabat: & quos uolebat, humiliabat. ❡ Quando autem eleūatum est cor 20
eius, & spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, & gloria eius ablata est: ❡ & a filijs hominum 21
Sup. 4. 22 ejectus est, sed & cor eius cum bestijs positum est, & cum onagris erat habitatio eius: fœnum quoque ut bos comedebat, & rore cœli corpus eius infectum est: donec cognosceret quod potestatem haberet Altissimus in regno hominum, & quemcumque uoluerit suscitabit super illud. ❡ Tu quoq; 22
filius eius Balthasar, non humiliasti cor tuū, cum scires hæc omnia: ❡ sed aduersum dominatorem cœli eleuatus es: & uasa domus eius allata sunt coram te: & tu & optimates tui, & uxores tuæ, & concubinæ tuæ vinum bibistis in eis: deos quoque argenteos, & aureos, & æreos, ferreos, ligneosq; & lapideos qui non uident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum qui habet statum tuum in manu sua, & omnes uias tuas non glorificasti. ❡ Idcirco ab eo 24
missus est articulus manus, qui scripsit hoc quod exaratum est. ❡ Hæc est autem scri- 25
ptura, quæ digesta est: MANE, THECEL, PHARES. ❡ Et hæc est interpretatio 26

sermonis. MANE: numerauit Deus re- 27
gnum tuum, & complenit illud. ❡ THE-
CEL: appensus es in statera, & inuentus
es minus habens. ❡ PHARES: diuisum 28
est regnum tuum, & datum est Medis, &
Persis. ❡ Tunc iubente rege indutus est Da- 29
niel purpura, & circundata est torques aurea collo eius: & prædicatum est de eo quod
haberet potestatem tertius in regno. * ❡ Ea- 30
dem nocte interfectus est Balthasar rex
Chaldæus. ❡ Et Darius Medus succepit in 31
regnum, annos natus sexaginta duos.

CAP. VI.

PLacuit ❡ Dario, & constituit super re- 1
gnum satrapas centum uiginti, ut essent in toto regno suo. ❡ Et super 2
eos, principes tres, ex quibus Daniel unus
erat: ut satrapæ illis redderent rationem,
& rex non sustineret molestiam. ❡ Igitur 3
Daniel superabat omnes principes, & satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. Porro rex cogitabat constituere eum
super omne regnum: ❡ unde principes, & 4
satrapæ quærebant occasionem ut inuenirent Danieli ex latere regni: nullamq;
causam, & suspicionem reperire potuerūt,
eo quod fidelis esset, & omnis culpa, & suspicio non inueniretur in eo. ❡ Dixerunt 5
ergo uiri illi, Nō inueniemus Danieli huic
aliquam occasionem, nisi forte in lege Dei
sui. ❡ Tunc principes, & satrapæ surripuerunt regi, & sic locuti sunt ei, Dari rex, in 7
æternum uiue. ❡ consilium inierunt omnes principes regni, magistratus, & satrapæ, senatores, & iudices, ut decretum imperatorium exeat, & edictum, Vt omnis
qui petierit aliquam petitionem a quocūque deo & homine, usque ad triginta dies,
nisi a te rex, mittatur in lacum leonum. 8
❡ Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum: ut non immutetur quod statutum est a Medis, & Persis, nec præuaricari cuiquam liceat. ❡ Porro rex Darius 9 10
proposuit edictum, & statuit. ❡ Quod cum
Daniel comperisset, id est, constitutam legem, ingressus est domum suam: & feneſtris apertis in cœnaculo suo, contra Ierusalem tribus temporibus in die flectebat
genua sua, & adorabat, confitebaturq; coram Deo suo, sicut & ante facere consueuerat. ❡ Viri ergo illi curiosius inquirentes, inuenerunt Danielem orantem, & ob- 11 12
secrantem Deum suum. ❡ Et accedentes
locuti sunt regi super edicto: Rex, nūquid
non constituisti ut omnis homo qui rogaret quemquam de dijs, & hominibus usq;
ad dies triginta, nisi te rex, mitteretur in
lacum leonum? Ad quos respondens rex,
ait, Verus est sermo iuxta decretum Medorum atque Persarum, quod præuaricari non licet. ❡ Tunc respondentes dixe- 13
runt coram rege, Daniel de filijs captiuitatis Iudæ, non curauit de lege tua, & de edicto quod constituisti: sed tribus temporibus per diem orat oblectatione sua. 14
❡ Quod uerbum cum audisset rex, satis contristatus est: & pro Daniele posuit cor ut
liberaret eum: & usque ad occasum Solis 15
laborabat ut eruaret illum. ❡ Viri autem
illi, intelligentes regem, dixerunt ei,
Scito, rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum, quod con-

* mihi 16 mss. G. Vet. Hier. & C. non legunt.

* Deus M. G. Sed M. Hier. C. non addunt.

Infr. 9. 1

* auferent Daniele 3 M. * Regis 4 Mss. Hier.

stituerit rex, non liceat immutari. ♀ Tunc rex præcepit, & adduxerunt Danielem, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitq. rex Danieli, Deus tuus quem colis semper, ipse liberabit te. ♀ Allatusq. est lapis unus, & positus est super os laci: quem obsignauit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, nequid fieret contra Danielem. ♀ Et abijt rex in domum suam, & dormiuit incœnatus, cibiq. non sunt allati coram eo, insuper & somnus recessit ab eo. ♀ Tunc rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: ♀ appropinquansq. lacui, Danielem voce lachrymabili inclamauit, & affatus est eum, Daniel serue Dei uiuentis, Deus tuus cui tu seruis semper, putasne ualuit te liberare a leonibus? ♀ Et Daniel regi respondens ait, Rex in æternum uiue, ♀ ‖ Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia inuenta est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci.

1. Mac. 2. 60.

per eo, & Danielem præcepit educi de lacu: eductusq. est Daniel de lacu, & nulla læsio inuenta est in eo, quia credidit Deo suo. ♀ Iubente autem rege adducti sunt uiri illi, qui accusauerunt Danielem: & in lacum leonum missi sunt, ipsi & filij, & uxores eorum: & non peruenerunt usque ad pauimentum laci, donec arriperent eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt. ♀ Tunc Darius rex scripsit uniuersis populis, tribubus, & linguis habitantibus in uniuersa terra, PAX vobis multiplicetur. ♀ A me constitutum est decretum, ut in uniuerso imperio, & regno meo tremiscant, & paueant Deum Danielis, ipse est enim Deus uiuens, & æternus in secula: & regnum eius non dissipabitur, & potestas eius usq; in æternum. ♀ Ipse liberator atque saluator, faciens signa, & mirabila in cœlo, & in terra: qui liberauit Danielem de ᵛlacu leonum. ♀ ‖ Porro Daniel perseuerauit vsque ad regnum Darij, regnumq. Cyri Persę.

ᵛ manus 1 Ms. C. G. ᵛ ore G

Sap. 1. 21

CAP. VII.

ANno primo Balsafar regis Babylonis, Daniel somnium uidit: uisio autem capitis eius in cubili suo: & somnium scribens, breui sermone comprehendit: summatimq. perstringens, ait, ♀ Videbam in uisione mea nocte, & ecce quatuor uenti cœli pugnabant in mari magno. ♀ Et quatuor bestiæ grandes ascendebant de mari diuersæ inter se. ♀ Prima quasi leæna, & alas habebat aquilæ: aspiciebam donec euulsæ sunt alæ eius, & sublata est de terra, & super pedes quasi homo stetit, & cor hominis datum est ei. ♀ Et ecce bestia alia similis urso in parte stetit: & tres ordines erant in ore eius, & in dentibus eius, & sic dicebant ei, Surge, comede carnes plurimas. ♀ Post hæc aspiciebam, & ecce alia quasi pardus, & alas habebat quasi auis, quatuor super se: & quatuor capita erat in bestia, & potestas data est ei. ♀ Post hæc aspiciebã in uisione noctis, & ecce bestia quarta terribilis atq; mirabilis & fortis nimis, dentes ferreos habebat magnos, comedens atq; comminuens, & reliqua pedibus suis conculcans: dissimilis autem erat cæteris bestijs quas uideram ante eam, & habebat cornua decem. ♀ Considerabam cornua, & ecce cornu aliud paruulum ortum est de medio eorum: & tria de cornibus primis euulsa sunt a facie eius: & ecce oculi, quasi oculi hominis erant in cornu illo, & os loquens ingentia. ♀ Aspiciebam, donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedit, uestimentum eius candidum quasi nix, & capilli capitis eius qua-

Apoc.5.11

Luc.1.33 Atico. 4. 7. Sup.3 106 4. 31.

si lana munda. thronus eius flammę ignis: rotæ eius, ignis accensus. 9 Fluuius igneus rapidusq; egrediebatur a facie eius. Il millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei: iudicium sedit, & libri aperti sunt. 10 Aspiciebam propter uocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur: & uidi quoniam interfecta esset bestia, & perisset corpus eius, & traditum esset ad comburendum igni. 11 aliarum quoque bestiarum ablata esset potestas: & tempora uitæ constituta essent eis usque ad tempus, & tempus. 12 Aspiciebam ergo in uisione noctis, & ecce cum nubibus cœli quasi filius hominis ueniebat, & usque ad antiquum dierum perueniit: & in conspectu eius obtulerunt eū. 13 Et dedit ei potestatem, & honorem, & regnum: & omnes populi, tribus, & linguæ ipsi seruient: Il potestas eius, potestas æterna quæ non auferetur, & regnum eius quod non corrumpetur. 14 Horruit spiritus meus, ego Daniel territus sum in his, & uisiones capitis mei conturbauerunt me. 15 Accessi ad unum de assistentibus, & ueritatem quærebam ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi interpretationem sermonum, & docuit me, 16 Hæ quatuor bestiæ magnæ: quatuor sunt regna, quæ consurgent de terra. 17 Suscipient autem regnum sancti Dei altissimi: & obtinebunt regnum usque in seculum, & seculum seculorum. 18 Post hoc uolui diligenter discere de bestia quarta, quæ erat dissimilis ualde ab omnibus. & terribilis nimis: dentes, & ungues 19 eius ferrei: comedebat, & comminuebat, & reliqua pedibus suis conculcabat. 20 & de cornibus decem quæ habebat in capite: & de alio quod ortum fuerat ante quod ceciderant tria cornua: & de cornu illo quod habebat oculos, & os loquens grandia, & maius erat cæteris. 21 Aspiciebam, & ecce cornu illud faciebat bellum aduersus sanctos, & prævalebat eis: 22 donec uenit antiquus dierum, & iudicium dedit sanctis excelsis, & tempus aduenit, & regnum obtinuerunt sancti. 23 Et sic ait, Bestia quarta, regnum quartum erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit uniuersam terram, & conculcabit, & comminuet eam. 24 Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt: & alius consurget post eos, & ipse potentior erit prioribus, & tres reges humiliabit. 25 Et sermones contra excelsum loquetur, & sanctos Altissimi conteret: & putabit quod possit mutare tempora & leges, & tradentur in manu eius usque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis: 26 Et iudicium sedebit, ut auferatur potentia, & conteratur, & dispereat usque in finem. 27 Regnum autem, & potestas, & magnitudo regni quæ est subter omne cœlum, detur populo sanctorum Altissimi. Iscuius regnum, regnum sempiternum est, & omnes reges seruient ei, & obedient. 28 Hucusque finis uerbi. Ego Daniel multum cogitationibus meis conturbabar, & facies mea mutata est in me, uerbum autem in corde meo conseruaui.

Isa.9.7. Sup.14

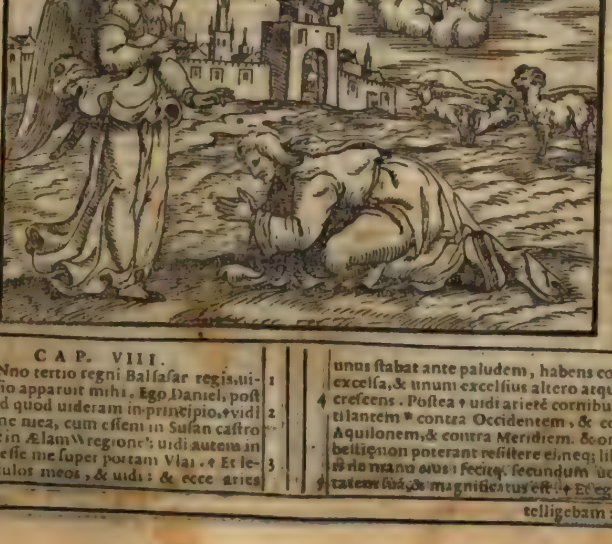

CAP. VIII.

Anno tertio regni Balthasar regis, uisio apparuit mihi, Ego Daniel, post id quod uideram in principio. 2 vidi in uisione mea, cum essem in Susan castro quod est in Ælam: regionis uidi autem in uisione esse me super portam Vlai. 3 Et leuaui oculos meos, & uidi: & ecce aries unus stabat ante paludem, habens cornua excelsa, & unum excelsius altero atque succrescens. Postea 4 uidi arietē cornibus ventilantem * contra Occidentem, & contra Aquilonem, & contra Meridiem. & omnes bestiæ non poterant resistere eius, neq; liberare de manu eius: fecit q; secundum uoluntatem suā, & magnificatus est. 5 Et ego intelligebam:

1 2 3

Vetustate mss.

* contra Orientem & o.

telligebam: ecce autem hircus caprarum
ueniebat ab Occidente super faciem totius
terræ, & non tangebat terram porro hir-
cus habebat cornu insigne inter oculos
suos. ✠ Et uenit usque ad arietem illū cor- 6
nutum, quem uideram stantem ante por-
tam, & cucurrit ad eum in impetu fortitu-
dinis suæ. ✠ Cumq. appropinquasset
prope arietē, efferatus est in eum, & percussit 7
arietem: & comminuit duo cornua eius,
& non poterat aries resistere ei: cumq. eū
misisset in terram, conculcauit. & nemo
quibat liberare arietem de manu eius.
✠ Hircus autem caprarum magnus factus 8
est nimis: cumq. creuisset, fractum est cor-
nu magnum, & orta sunt quatuor cornua
subter illud per quatuor uentos cęli.
✠ De uno autem ex eis egressum est cor- 9
nu unum modicum: & factum est gran-
de contra Meridiem, & contra Orientem,
& contra fortitudinem. ✠ Et magnificatum 10
est usque ad fortitudinem cęli: & deiecit de
fortitudine, & de stellis, & conculcauit eas.
✠ Et usque ad principem fortitudinis ma- 11
gnificatum est: & ab eo tulit iuge sacrifici-
cium, & deiecit locum sanctificationis eius.
* ei m s. ¶. Hier. ✠ Robur autem datum est * contra iuge sa- 12
crificium propter peccata: & prosternetur
ueritas in terra, & faciet, & prosperabitur.
✠ Et audiui unum de sanctis loquentem: 13
& dixit unus sanctus alteri nescio cui lo-
quenti, Vsquequo uisio, & iuge sacrificium,
& peccatum desolationis quæ facta est, &
sanctuarium, & fortitudo conculcabitur?
* dies m s. 2 Hier. 6. ✠ Et dixit ei, Vsque ad uesperam, & manè,* 14
duo millia trecenti: & mundabitur sanctua-
rium. ✠ Factum est autem cum uiderē ego
Daniel uisionem, & quærerem intelligen-
tiam: ecce stetit in conspectu meo quasi spe
cies uiri. ✠ Et audiui uocem uiri inter Vlai: 16
Inf. 9. 23 & clamauit, & ait: ¶ Gabriel fac intelligere
istum uisionem. ✠ Et uenit, & stetit iuxta 17
ubi ego stabam: cumq. uenisset, pauēs cor-
rui in faciem meam, & ait ad me, Intellige
fili hominis, quoniam in tempore finis
complebitur uisio. ✠ Cumq. loqueretur ad 18
me, collapsus sum pronus in terram: & te-
tigit me, & statuit me in gradu meo: ✠ di-
xitq. mihi, Ego ostendam tibi quæ futura
sunt in nouissimo maledictionis: quoniam
habet tempus finem suum. ✠ Aries quem 20
uidisti habere cornua, rex Medorum est at-
que Persarum. ✠ Porro hircus caprarum: 21
rex Græcorum est: & cornu grande quod
erat inter oculos eius: ipse est rex primus.
✠ Quod autem fracto illo surrexerunt qua- 22
tuor pro eo: quatuor reges de gente eius
consurgent, sed non in fortitudine eius.
✠ Et post regnum eorum cum creuerint in- 23
quitates, consurget rex impudens facie,
& intelligens propositiones. ✠ & robora-
bitur fortitudo eius, sed nō in uiribus suis:
& supra quam credi potest, uniuersa uasta-
bit, & prosperabitur, & faciet. Et interfi-
ciet robustos, & populum sanctorum ✠ se- 25
cundum uoluntatem suam, & dirigetur do-
lus in manu eius: & cor suum magnifica-
bit, & in copia rerū omnium occidet plu-
rimos: & contra principem principum cō-
surget, & sine manu conteretur. ✠ Et ui- 26
sio uesperæ, & manè, quę dicta est, uera est:
tu ergo uisionem signa, quia post multos
27 dies erit. ✠ Et ego Daniel langui, & egrotaui
per dies. cumq. surrexissem, faciebam
opera regis, & stupebam ad uisionem, &
non erat qui interpretaretur.

CAP. IX.

Sup. 6. 1 1 In anno primo ¶ Darij filij Assueri de
semine Medorum, qui imperauit super
2 regnum Chaldæorum: ✠ Anno uno re-
Ier. 25. 11 et 29. 10 gni eius, ego Daniel intellexi in libris ¶ nu-
merum annorum de quo factus est sermo
Domini ad Ieremiam prophetam ut com-
pleretur desolationis Ierusalem septua-
3 ginta anni. ✠ Et posui faciem meam ad Do-
minum Deum meum' rogare, & deprecari
4 in ieiunijs, sacco, & cinere. ✠ Et oraui Domi-
num Deum meum, & confessus sum, & di-
xi, ¶ Obsecro Domine Deus magne, & terri-
bilis, custodiens pactum, & misericordiam
diligentibus te, & custodientibus mandata
5 tua. ✠ ¶ Peccauimus, iniquitatem fecimus,
impie egimus, & recessimus: & declinaui-
6 mus a mandatis tuis ac iudicijs ✠ Non obe-
diuimus seruis tuis prophetis qui locuti
sunt in nomine tuo regibus nostris, princi-
pibus nostris, patribus nostris, omniq. po-
7 pulo terræ. ✠ Tibi Domine iustitia: nobis au-
tem confusio faciei, sicut est hodie uiro Iu-
da, & habitatoribus Ierusalem, & omni Is-
raël, his qui prope sunt, & his qui procul
in uniuersis terris ad quas eiecisti eos pro-
pter iniquitates eorum, in quibus peccaue-
8 runt in te. ✠ Domine, nobis confusio faciei,
9 regibus nostris, & principibus nostris, & pa-
tribus nostris qui peccauerūt. ✠ Tibi autem
Domino Deo nostro misericordia, & pro-
10 pitiatio, quia recessimus a te. ✠ & non au-
diuimus uocem Domini Dei nostri ut am-
bularemus in lege eius, quam posuit no-
11 bis per seruos suos prophetas. ✠ Et omnis
Israël prævaricati sunt legē tuam, & decli
nauerunt ne audirent uocem tuam: & stil-
lauit super nos maledictio, & detestatio ¶ Deu. 27.
quæ scripta est in libro Moysi serui Dei, 14.
12 quia peccauimus ei. ✠ Et statuit sermones
suos quos locutus est super nos, & super
principes nostros qui iudicauerunt nos, ut
superinduceret in nos magnum malum,
quale nunquam fuit sub omni cęlo, secun-
13 dum quod factum, est in Ierusalem ✠ sicut
scriptum est in lege Moysi, omne malum
hoc uenit super nos: & non rogauimus fa-
ciem tuam Domine Deus noster, ut reuer-
teremur ab iniquitatibus nostris, & cogita-
14 remus ueritatem tuam. ✠ Et uigilauit Do-
minus super malitiam, & adduxit eam su-
per nos: iustus Dominus Deus noster in om-
nibus operibus suis quæ fecit: nō enim au-
15 diuimus uocem eius. ✠ ¶ Et nunc Domine Bar 2. 11
Deus noster ¶ qui eduxisti populum tuum Exo. 13.
de Terra Aegypti in manu forti, & fecisti 14.
tibi nomen secundum diem hanc, pecca-
16 uimus, iniquitatem fecimus. ✠ Domine
in omnem iustitiam tuam auertatur obse-
cro ira tua, & furor tuus a ciuitate tua Ie-
rusalem, & a monte sancto tuo. Propter
peccata enim nostra, & iniquitates patrū
nostrorum, Ierusalem, & populus tuus in
17 opprobrio sunt omnibus per circuitū no-
strū. ✠ Nunc ergo exaudi Deus noster ora-
tionem serui tui, & preces eius: & ostende
faciem tuam super sanctuarium tuū quod
18 desertum est propter temetipsum. ✠ Inclina

Deus

Deus meus aurem tuam,& audi:aperi oculos tuos, & uide desolationem nostram, & ciuitatem super quã inuocatum est nomen tuum: neq; enim in iustificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. ♀Exaudi Domine,placare Domine:attende & fac, ne moreris propter temetipsum Deus meus:quia nomen tuum inuocatum est super ciuitatem, & super populum tuũ. ♀Cumq; adhuc loquerer,& orarem,& confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, & prosternerem preces meas in cõspectu Dei mei,pro monte sancto Dei mei. 7
♀Adhuc me loquente in oratione, ecce uir Sup.8.16 ‖ Gabriel quem uideram in uisione a principio,cito uolans tetigit me in tempore sacrificij vespertini. ♀ Et docuit me,& locutus est mihi, dixitq.: Daniel,nunc egressus sum Vt docerem te, & intelligeres. ♀ Ab exordio precum tuarum egressus est sermo:ego autem veni vt indicarem tibi,quia uir desideriorum es: tu ℵ autem' animaduertere sermonem,& intellige uisionem.
♀ ‖ Septuaginta hebdomades abbreuiatæ sunt super populum tuum,& super urbem sanctam tuam, ut consummetur præuaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur iustitia sempiterna, & impleatur uisio, & ℵ prophetia': ‖ & ungatur Sanctus sanctorum. ♀Scito ergo, & animaduerte: ab exitu sermonis ut iterum ædificetur Ierusalem, usque ad Christum:ducem, hebdomades septem & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificabitur platea, & muri in angustia temporum. ♀ Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & nõ erit eius populus qui eũ negaturus est. Et ciuitatem,& sanctuarium dissipabit populus cũ duce uẽturo: & finis eius uastitas,& post finem belli statuta desolatio. ♀Confirmauit autem pactum multis hebdomada una: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia,& sacrificium, ‖& erit in templo abominatio desolationis: & usq; ad consummationem, & finem perseuerabit desolatio.

CAP. X.

ANno tertio * Cyri regis Persarũ uerbum reuelatum est Danieli cognomento Baltassar, & uerbum uerũ, & fortitudo magna: intellexitq. sermonẽ, intelligentia enim est opus in uisione. ♀ In diebus illis ego Daniel lugebam triũ hebdomadarum diebus, ♀ panem' desiderabilem non comedi,& caro,& uinum non introierunt in os meum,sed neq; unguẽto unctus sum:donec complerentur trium hebdomadarum dies.♀Die autem uicesima, & quarta mensis primi eram iuxta fluuium magnum, qui est Tigris. ♀ Et leuaui oculos meos, & uidi: & ecce uir unus uestitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo.♀& corpus eius quasi chrysolithus, & facies eius uelut species fulguris, & oculi eius ut lampas ardens: & brachia eius, & quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species æris candentis: & uox sermonum eius ut uox multitudinis. ♀ Vidi autem ego Daniel solus uisionem' porro uiri qui erant mecum, non uiderunt, sed terror nimius irruit super eos, & fugerunt in absconditum. ♀Ego autem relictus solus uidi uisionem grandẽ hanc: & non remansit in me fortitudo,sed,& species mea immutata est in me,& emarcui,nec habui quicquam uirium. ♀ Et audiui uocem sermonum eius: & audiens tacebam consternatus super faciem meam,& uultus meus hærebat terræ. ♀Et ecce manus tetigit me,& erexit me super genua mea, & super articulos manuũ mearũ.♀Et dixit ad me. Daniel uir desideriorum,intellige uerba quæ ego loquor ad te,& sta in gradu tuo:nunc enim sum missus ad te.Cumq. dixisset mihi sermonẽ istũ steti tremens.♀Et ait ad me, Noli metuere Daniel: quia ex die primo quo posuisti cor tuum ad intelligendum, ut te affligeres in cõspectu Dei tui,exaudita sunt uerba tua: & ego ueni propter sermones tuos. ♀ Princeps autẽ regni Persarum restitit mihi uiginti, & uno diebus: & ecce Michaël unus de principibus primis uenit in adiutorium meum, & ego remansi ibi iuxta regẽ Persarum. ♀ Veni autem ut docerem te quæ uentura sunt populo tuo in nouissimis diebus, quoniam adhuc uisio in dies. ♀ Cumq. loqueretur mihi huiusce modi uerbis, deieci uultum meum ad terram,& tacui. ♀ Et ecce quasi similitudo filij hominis tetigit labia mea:& aperiens os meũ locutus sum & dixi ad eum qui stabat contra me:Domine mi, in uisione tua dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me remansit uirtũ. ♀ Et quomodo poterit seruus Domini mei loqui cum Domino meo? nihil in me remansit uirium, sed & halitus meus intercludit. ♀ Rursum ergo tetigit me quasi uisio hominis, & confortauit me, ♀ & dixit, Noli timere uir desideriorum, pax tibi: confortare, & esto robustus. Cumq. loqueretur mecum, conualui, & dixi. Loquere Domine mi, quia confortasti me.
♀ Et ait. Nunquid scis quare uenerim ad te? & nunc reuertar, ut prælier aduersum principem Persarum: cum ergo egrederer,apparuit princeps Græcorum ueniens. ♀ Verumtamen annunciabo tibi quod expressum est in scriptura ueritatis: & nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi Michaël princeps uester.

CAP. XI.

EGo autem ab anno primo Darij Medis stabam ut confortaretur, & roboraretur. ♀ Et nunc ueritatem annunciabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt in Perside,& quartus ditabitur opibus nimijs super omnes: & cũ inualuerit diuitijs suis, concitabit omnes aduersum regnum Græciæ.♀Surget uero rex fortis, & dominabitur potestate multa: & faciet quod placuerit ei. ♀ Et cum steterit, conteretur regnum eius, & diuidetur in quatuor uentos cœli, sed non in posteros eius, neque secundum potentiam illius qua dominatus est: lacerabitur enim regnum eius etiam in externos,exceptis his.♀Et confortabitur rex Austri, & de principibus eius præualebit super eum, & dominabitur ditione: multa enim dominatio eius. ♀ Et post finem annorum fœderabuntur:filiaq. regis Austri ueniet ad regem Aquilonis facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinem brachij, nec stabit semen eius:& tradetur ipsa,& qui adduxe-

runt

runt eam, idole centes eius, & qui confortabãt eam in temporibus. ✠ Et ſtabit de germine radicum eius plantatio: & ueniet cũ exercitu, & ingrẽdietur prouinciam regis Aquilonis: & abutetur eis, & obtinebit. 7
✠ Inſuper, & deos eorum, & ſculptilia, uaſa quoque pretioſa argenti, & auri, captiua ducet in Aegyptum: ipſe prælabitur aduerſus regem Aquilonis. ✠ Et intrabit in regnũ rex Auſtri, & reuertetur ad terram ſuam. 8 9
✠ Filij autem eius prouocabuntur, & congregabunt multitudinem exercituum plurimorum: & ueniet properans, & innundãs & reuertetur, & concitab tur, & congredietur cum robore eius. ✠ Et prouocatus rex Auſtri egredietur, & pugnabit aduerſus regem Aquilonis, & præparabit multitudinẽ nimiam, & dabitur multitudo in manus eius. ✠ Et capiet multitudinem, & exaltabitur cor eius, & deijciet multa millia: ſed non præualebit. ✠ Conuertetur enim rex Aquilonis, & præparabit multitudinem multo maiorem quam prius: & in fine tẽporum annorumq; ueniet properans cum exercitu magno, & opibus nimijs: ✠ ‖Et in temporibus illis multi conſurgent aduerſus regem Auſtri: filij quoque præuaricatorum populi tui extollentur ut impleant uiſionem, & corruent: ✠ Et ueniet rex Aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet urbes munitiſſimas: & brachia Auſtri non reſiſtent, & conſurgent electi eius ad reſiſtendum, & non erit fortitudo. ✠ Et faciet ueniens ſuper eum iuxta placitum ſuum, & non erit qui ſtet contra faciem eius: & ſtabit in terra inclyta, & cõſumetur in manu eius. ✠ Et ponet faciem ſuam ut ueniat ad tenendum uniuerſum regnum eius, & recta faciet cum eo: & filiam fœminarum dabit ei, ut euertat illud: & non ſtabit, nec illius erit. ✠ Et cõuertet faciem ſuam ad inſulas, & capiet multas: & ceſſare faciet principem opprobrij ſui, & opprobrium eius conuertetur in eum. ✠ Et conuertet faciem ſuam ad imperium terræ ſuæ, & impinget, & corruet, & non inuenietur. ✠ Et ſtabit in loco eius uiliſſimus, & indignus decore regio: & in paucis diebus conteretur, non in furore nec in prœlio. ✠ Et ſtabit in loco eius deſpectus, & non tribuetur ei honor regius: & ueniet clam, & obtinebit regnum in fraudulentia. ✠ Et brachia pugnantis expugnabuntur a facie eius, & conterẽtur: inſuper, & dux fœderis. ✠ Et poſt amicitias, cum eo faciet dolum: & aſcendet, & ſuperabit in modico populo. ✠ Et abundantes, & huberes urbes ingredietur: & faciet quæ non fecerunt patres eius, & patres patrum eius: rapinas, & prædam, & diuitias eorum diſſipabit, & contra firmiſſimas cogitationes inibit: & hoc, uſque ad tempus. ✠ Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius aduerſum regẽ Auſtri in exercitu magno: & rex Auſtri prouocabitur ad bellum multis auxilijs, & fortibus nimis: & non ſtabit quia inibunt aduerſus eum conſilia. ✠ Et comedentes panem eius conterent illum, exercitusq; eius opprimetur: & cadent interfecti plurimi. ✠ Duorum quoque regum cor erit ut male faciant, & ad mensam unã mendacium loquentur, & non proficient: quia adhuc finis in aliud tẽpus. ✠ Et reuertetur in terram ſuam cum opibus multis: & cor eius aduerſum teſtamentum ſanctũ, & faciet, & reuertetur in terram uã. ✠ Statuto tempore reuertetur, & ueniet ad Auſtrum: & non erit poſtea ſimile nouiſſimũ. 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

Iſa. 19. 16
1 Mac. 1. 12.

✠ Et ueniet ſuper eum in tempore, & Romani: & percutietur, & reuertetur, & indignabitur contra teſtamentum ſanctuarij, & faciet: reuertetur. & cogitabit aduerſum eos qui dereliquerunt teſtamentum ſanctuarij. ✠ Et brachia ex eo ſtabunt, & polluent ſanctuarium fortitudinis, & auferẽt iuge ſacrificium: & dabunt abominationem in deſolationem. ✠ Et impij in teſtamẽtum ſimulabunt fraudulenter: populus autem ſciens Deum ſuum, obtinebit & faciet. ✠ Et docti in populo docebunt plurimos: & ruent in gladio, & in flamma, & in captiuitate, & in rapina dierum. ✠ Cumq; corruerint, ſubleuabuntur auxilio paruulo: & applicabuntur eis plurimi fraudulenter. ✠ Et de eruditis ruent, ut conflentur: & eligantur, & dealbentur uſque ad tempus præfinitum: quia adhuc aliud tempus erit. ✠ Et faciet iuxta uoluntatem ſuam rex, & eleuabitur, & magnificabitur aduerſus omnẽ Deum: & aduerſus Deum deorum loquetur magnifica, & dirigetur, donec complea tur iracundia: perpetrata quippe eſt definitio. ✠ Et Deum patrum ſuorum non reputabit: & erit in concupiſcentiis fœminarum, nec quemquam deorum curabit: quia aduerſum uniuerſa conſurget. ✠ Deum autem Maozim in loco ſuo uenerabitur: & Deum quem ignorauerunt patres eius, colet auro & argẽto, & lapide pretioſo, rebuſq; pretioſis. ✠ Et faciet ut muniat Maozim cum Deo alieno quem * cognouit, & multiplicabit gloriam, & dabit eis poteſtatem in multis, & terram diuidet gratuito. ✠ Et in tempore præfinito præliabitur aduerſus eum rex Auſtri, & quaſi tempeſtas ueniet contra illum rex Aquilonis in curribus, & in equitibus, & in claſſe magna: & ingredietur terras, & conteret, & pertranſiet. ✠ Et introibit in terram gloriоſam, & multi corruent: hæ autem ſolæ ſaluabuntur de manu eius, Edom, & Moab, & principium filiorum Ammon. ✠ Et mittet manum ſuam in terras: & Terra Aegypti non effugiet. ✠ Et dominabitur theſaurorum auri, & argenti, & in omnibus prætioſis Aegypti: per Libyam quoque, & Aethiopiam tranſibit. ✠ Et fama turbabit eum ab Oriente, & ab Aquilone: & ueniet in multitudine magna, ut conterat, & interficiat plurimos. ✠ Et figet tabernaculum ſuum Apadno inter maria, ſuper montem inclytum, & ſanctum: & ueniet uſque ad ſummitatem eius, & nemo auxiliabitur ei. 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45

** non o.*

CAP. XII.

1 IN tempore autem illo conſurget Michael princeps magnus, qui ſtat pro filijs populi tui: & ueniet tempus quale non fuit ab eo, ex quo gentes eſſe cœperunt uſque ad tempus illud. Et in tempore illo ſaluabitur populus tuus, omnis qui inuentus fuerit ſcriptus in libro. ✠ Et multi de his qui dormiunt in terræ puluere, euigilabunt ‖ alij in uitam æternam, & alij in p- 2
probrium ut uideant ſempet. ✠ Qui autem docti fuerint, ‖ fulgebunt quaſi ſplendor 3

Mat. 25. 46. Sap. 3. 7. Mat. 13. 43.

firma-

firmamenti : & qui ad iustitiam eruditi multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates. ✝ Tu autem Daniel claude sermones, & signa librum usque ad tempus statutū: plurimi pertransibunt, & multiplex erit scientia. ✝ Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabāt: unus hinc super ripā fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. ✝ Et ℵ dixit uiro qui erat indutus lineis, qui stabat super aquas fluminis, Vsquequo finis horum mirabilium? ✝ Et audiui uirum qui indutus erat lineis, qui stabat super aquas fluminis, ‖ cum eleuasset dexteram, & sinistram suam in cælum, & iurasset per uiuentem in æternum, quia in tempus, & tempora, & dimidium temporis. Et cum completa fuerit dispersio manus populi sancti, complebuntur uniuersa hæc. ✝ Et ego audiui, & non intellexi. ✝ Et dixi, Domine mi, quid erit post hæc? ✝ Et ait, Vade Daniel: quia clausi sunt, signatiq; sermones usque ad præfinitum tempus. ✝ Eligentur, & dealbabuntur, & quasi ignis probabuntur multi: & impie agent impij, neque intelligent omnes impij; porro docti intelligent. ✝ Et a tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem: dies mille ducenti nonaginta. ✝ Beatus qui expectat, & peruenit usque ad dies mille trecentos triginta quinque. ✝ Tu autē uade ad præfinitum: & requiesces, & stabis in sorte tua, in finem dierum.

ℵ *dixit* 2 *Reg.* 8. *R. H.*

Apo. 10.5

Hucusque Danielem in Hebræo volumine legimus

Quæ sequuntur vsq; ad finem libri, de Theodotionis editione trãslata sunt.

CAP. XIII

1 ✝ Et erat uir habitans in Babylone, & nomen eius Ioacim: 2 ✝ Et accepit uxorem nomine Susannam filiam Helciæ, pulchram nimis, & timentem Deum. 3 ✝ parentes enim illius cum essent iusti, erudierunt filiam suam secundum Legē Moysi. 4 ✝ Erat autē Ioacim diues ualde, & erat ei pomarium uicinum domui suæ: & ad ipsum confluebant Iudæi, eo quòd esset honorabilior omnium. 5 ✝ Et constituti sunt duo senes iudices in illo anno, de quibus locutus est Dominus, Quia egressa est iniquitas de Babylone a senioribus iudicibus, qui uidebantur regere populum. 6 ✝ Isti frequentabant domum Ioacim, & ueniebant ad eos omnes qui habebant iudicia. 7 ✝ Cum autem populus reuertisset per meridiem, ingrediebatur Susanna, & deambulabat in pomario uiri sui. 8 ✝ Et uidebant eam senes quotidie ingredientem, & deambulantem, & exarserunt in concupiscentiam eius: 9 ✝ & euerterunt sensum suum, & declinauerunt oculos suos ut non uiderent cœlum, neque recordarentur iudiciorum iustorum. 10 ✝ Erant ergo ambo uulnerati amore eius, nec indicauerunt sibi uicissim dolorem suum: 11 ✝ erubescebant enim indicare sibi concupiscentiam suam, uolentes concumbere cum ea: 12 ✝ & obseruabant quotidie solicitus uidere eam. 13 ✝ Dixitq; alter ad alterum, Eamus domū, quia hora prandij est. Et egressi recesserunt a se. 14 ✝ Cumq; reuertissent, uenerunt in unum: & scisciantes ab inuicem causam, confessi sunt concupiscentiam suam: & tunc in communi statuerunt tempus, quando eam possent inuenire solam. 15 ✝ Factum est autem cum obseruarent diem aptum ingressa est aliquando sicut heri, & nudiustertius cum duabus solis puellis, uoluitq; lauari in pomario: æstus quippe erat. 16 ✝ & non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, & contemplantes eam. 17 ✝ Dixit ergo puellis, Afferte mihi oleum, & smigmata, & ostia pomarij claudite, ut lauer. 18 ✝ Et fecerunt sicut præceperat: clauseruntq; ostia pomarij, & egressæ sunt per posticum ut afferrent quæ iusserat: nesciebantq; senes intus esse absconditos. 19 ✝ Cum autem egressæ essent puellæ, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt, 20 ✝ Ecce hostia pomarij clausa sunt, & nemo nos uidet, & nos in concupiscentia tui sumus: quam ob rem assentire nobis, & cōmiscere nobiscum. 21 ✝ quòd si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum iuuenis, & ob hanc causam emiseris puellas a te. 22 ✝ Ingemuit Susanna, & ait, Angustiæ sunt mihi undique, si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus uestras. 23 ✝ Sed melius est mihi absque opere incidere in manus uestras, quàm peccare in conspectu Domini. 24 ✝ Et exclamauit uoce magna Susanna: exclamauerunt autem, & senes aduersus eam. 25 ✝ Et cucurrit unus ad ostia pomarij, & aperuit. 26 ✝ Cum ergo audissent clamorem tumult domus in pomario, irruerunt per posticum, ut uiderent quidnam esset. 27 ✝ Postquam autem senes locuti sunt, erubuerunt serui uehementer: quia nunquam dictus fuerat sermo huiuscemodi de Susanna. Et facta est dies crastina 28 ✝ Cūq; uenisset populus ad Ioacim uirum eius, uenerunt, & duo presbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus Susannam 29 ut interficerent eam. ✝ Et dixerunt coram populo, Mittite ad Susannam filiam Helciæ uxorem Ioacim, Et statim miserunt. 30 ✝ Et uenit cum parentibus, & filijs, & uniuersis cognatis suis. 31 ✝ Porro Susanna erat delicata nimis, & pulchra specie. 32 ✝ At iniqui illi iusserunt ut discooperiretur (erat enim cooperta) ut uel sic satiarentur decore eius. 33 ✝ Flebant igitur sui, & omnes qui noue: ant eam. 34 ✝ Consurgentes autem duo presbyteri in medio populi posuerunt manus suas super caput eius. 35 ✝ Quæ flens suspexit ad cœlum: erat enim cor eius fiduciam habens in Domino. 36 ✝ Et dixerunt presbyteri, Cum deambularemus in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis: & clausit ostia pomarij, & dimisit a se puellas. 37 ✝ Venitq; ad eam adolescens qui erat absconditus, & cubuit cum ea. 38 ✝ Porro nos cum essemus in angulo pomarij, uidentes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & uidimus eos pariter commiscere. 39 ✝ Et illum quidem non quiuimus comprehendere, quia fortior nobis erat, & aperuis ostijs exiluit. 40 ✝ hanc autem cum apprehendissemus, interrogauimus quisnam

esset

esset adolescens, & noluit indicare nobis: huius rei testes sumus. ✝Credidit eis multitudo quasi senibus, & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem. 41 ✝Exclamauit autem uoce magna Susanna, & dixit, Deus æterne, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, 42 ✝tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me: & ecce mator, eam nihil horum fecerim quæ isti malitiose composuerunt aduersum me. ✝Exaudiuit autē Dominus uocē eius. 43 ✝Cūq; duceretur ad mortē, suscitauit Dñs spiritū sanctū pueri iunioris, cuius nomen Daniel: 44 ✝Et exclamauit uoce magna, Mundus ego sum a sanguine huius. 45 ✝Et conuersus omnis populus ad eū, dixit, Quis est iste sermo qué tu locutus es? ✝Qui cū staret in medio eorū, ait, Sic fatui filij Israël, nō iudicantes, neq; quod uerū est cognoscentes, condemnastis filiā Israel: 46 ✝Reuertimini ad iudiciū, quia falsum testimoniū locuti sunt aduersus eam. 47 ✝Reuersus est ergo populus cū festinatione, & dixerunt ei senes, Veni, & sede in medio nostrum, & indica nobis: quia tibi Deus dedit honorem senectutis. 48 ✝Et dixit ad eos Daniel, Separate illos ab inuicē procul, & diiudicabo eos. 49 ✝Cum ergo diuisissent alter ab altero, uocauit unum de eis, & dixit ad eū, 50 Inueterate dierum malorum, nunc uenerunt peccata tua quę operabaris prius: 51 iudicās iudicia iniusta, innocentes opprimēs, & dimittens noxios. Exo. 23 4 Idcirco Domino, Innocentē, & iustum non interficies. 52 ✝Nunc ergo si uidisti eam, dic sub qua arbore uideris eos colloquētes sibi. Qui ait, Sub schino. 53 ✝Dixit autem Daniel, Recte mentitus es in caput tuum: Ecce enim angelus Dei accepta sententia ab eo, scindet te mediū 54 ✝Et amoto eo iussit uenire alterū 2 MS. G. alium', & dixit ei Semen Chanaan, & nō Iuda, species decepit te, & concupiscentia subuertit cor tuum: 55 ✝sic faciebatis filiabus Israel, & illæ timentes loquebantur uobis: sed non filia Iuda sustinuit iniquitatem uestram. 56 ✝Nunc ergo dic mihi, sub qua arbore comprehendisti eos loquētes sibi. Qui ait, Sub prino. 57 ✝Dixit autem ei Daniel, Recte mentitus es, & tu in caput tuum: manet enim angelus Domini, gladium habens, ut secet te medium, & interficiat uos. 58 ✝Exclamauit itaque omnis cœtus uoce magna, & benedixerunt Deum, qui saluat sperantes in se. 59 ✝Et consurrexerunt aduersus duos presbyteros: conuicerat enim eos Daniel ex ore suo falsum dixisse testimonium; 60 fecerūtq; eis sicut male egerant aduersus proximū, Deut. 9. 19. ✝ut facerent secundum legem Moysi: & interfecerūt eos, & saluatus est sanguis innoxius in die illa. 61 ✝Helcias autem, & uxor eius laudauerūt Deum pro filia sua Susanna cū ioachim marito eius, & cognatis omnibus, quia non esset inuenta in ea res turpis. 62 ✝Daniel autem factus est magnus in conspectu populi a die illa, & deinceps. 63 ✝Et rex Astyages appositus est ad patres suos, & suscepit Cyrus Perses regnum eius. 64 65

CAP. XIIII.

ERat autem Daniel conuiua regis, & honoratus super omnes amicos eius. 1 ✝Erat quoque idōlum apud Babylonios nomine Bel: & impendebantur in eo 2 per dies singulos, simile artabæ duodecim' & oues quadraginta, uiniq. amphoræ sex 3 ✝Rex quoq; colebat eum, & ibat per singulos dies adorare eum: porro Daniel adorabat Deum suum. Dixitq. ei rex, Quare non adoras Bel? ✝Qui respondens, ait ei, Quia non colo idōla manufacta: sed uiuentem Deum qui creauit cœlum, & terram, & habet potestatem omnis carnis. 4 ✝Et dixit rex ad eum, Non uidetur tibi esse Bel uiuens Deus? An non uides quanta comedat, & bibat quotidie? 5 ✝Et ait Daniel arridens, Ne er res rex: iste est enim intrinsecus luteus, & forinsecus æreus, neque comēdit aliquando. 6 ✝Et iratus rex uocauit sacerdotes eius, & ait eis, Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedat impensas has, moriemini. 7 ✝Si autem ostēderitis quoniam Bel comedat hęc, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. 8 Et dixit Daniel regi, Fiat iuxta uerbum tuum. ✝Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis uxoribus, & paruulis, & filijs. Et uenit rex cum Daniele in templū Belis. 9 ✝Et dixerunt sacerdotes Belis, Ecce nos egredimur foras: & tu rex pone escas & uinū misce, & claude ostiū, & signa annulo tuo: 10 ✝& cū ingressus fueris mane, nisi inueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, uel Daniel qui mentitus est aduersum nos. 11 ✝ Contemnebant' autem, quia fecerant sub mensa absconditum introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deuorabant ea. Confidebant MS. R. 12 ✝Factum est igitur, post quam egressi sunt illi, & rex posuit escas ante Bel, præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege: & egressi clauserunt ostium: & signantes annulo regis abierunt. 13 ✝Sacerdotes autem ingressi sunt nocte, iuxta consuetudinem suam, & uxores, & filij eorum: & comederunt omnia & biberunt. 14 ✝Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo. 15 ✝Et ait rex, Salua ne sunt signacula Daniel Qui respondit, Salua, rex. 16 ✝Statimq. cum apperuisset ostium, intuitus rex mensam, exclamauit uoce magna, Magnus es Bel, & non est apud te dolus quisquam. 17 ✝Et risit Daniel: & tenuit regem, ne ingrederetur intro: & dixit, Ecce pauimentum, animaduerte cuius uestigia sint hæc. 18 ✝Et dixit rex, Video uestigia uirorum, & mulierum, & infantium. 19 ✝Iratus est rex. 20 ✝Tunc apprehendit sacerdotes, & uxores, & filios eorum: & ostenderunt ei abscondita ostiola per quæ ingrediebantur, & cōsumebant quæ erant super mensam. 21 ✝Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: qui subuertit eum, & templum eius. 22 ✝Et erat draco magnus in loco illo, & colebāt eum Babylonij. 23 ✝Et dixit rex Danieli, Ecce, nunc nō potes dicere quia iste non sit Deus uiuens: adora ergo eum. 24 ✝Dixit q. Daniel Dominum Deum meum adoro, quia ipse est Deus uiuens: *✝Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absque gladio, & fuste. Et ait rex, do tibi. 25 ✝Tulit ergo Daniel picem, & adipem, & pilos, & coxit pariter, fecitq. massas, & dedit in os draconis, & diruptus est draco. Et dixit: 26 *Ecce quem colebatis. 27 ✝Quod cum audissent Babylonii, indignati sunt uehemen-

*iste autē non est Deus uiuens MS. q.R. Hier. * Daniel. MS. R. Hier. Verum in G. non additur.

ter: &

ter: & congregati aduersum regem, dixerút, Ludæus factus est rex: Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit. 28 ¶ Et dixerunt eum uenissent ad regem, Trade nobis Danielé, alioquin interficiemus te, & domum tuam. ¶ Vidit ergo rex quod irruerent in eum uehementer: & necessitate compulsus tradidit eis Danielem. ¶ Qui miserunt eum in lacum leonum, & erat ibi diebus sex. ¶ Porro in lacu erant leones septem, & dabantur eis duo corpora quotidie, & duæ oues: & tunc non data sunt eis ut deuorarent Danielem. ¶ Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intriuerat panes in alueolo: & ibat in campum, ut ferret messoribus. ¶ Dixitq. angelus Domini ad Habacuc, Fer prandium quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonum

29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41

¶ Et dixit Habacuc, Domine, Babylonem non uidi, & lacum nescio. ¶ Et apprehendit eum angelus Domini in uertice eius, & portauit eum capillo capitis sui, posuitq. eum in Babylonem super lacum in impetu spiritus sui. ¶ Et clamauit Habacuc, dicens, Daniel, * tolle prandium quod misit tibi Deus. ¶ Et ait Daniel, Recordatus es enim mei Deus, & non dereliquisti \\ diligentes te. ¶ Surgensq. Daniel comedit. Porro angelus Domini restituit Habacuc confestim in loco suo. ¶ Venit ergo rex die septimo, ut lugeret Danielem: & uenit ad lacú, & introspexit, & ecce Daniel sedens. * ¶ Et exclamauit uoce magna rex, dicens, Magnus es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum. * ¶ Porro illos qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum, & deuorati sunt in momento coram eo.

Exec. 8.3

* Ferme Dei MS. R. Hier. Daniel 6. \\ quærēs 1 MS. 6.

* in medio leonū MS. 9. R. Hier.

* de lacu leonū Hier. R. 9.

LIBER OSEE PROPHETAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBVM Domini quod factum est ad Osee filiū Beeri in diebus Oziæ, Ioathan, Achaz, Ezechiæ regum Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel. ¶ Principium loquendi Domino in Osee: & dixit Dominus ad Osee, Vade, sume tibi uxorem fornicationum, & fac filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra a Domino. ¶ Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim: & concepit, & peperit ei filium. ¶ Et dixit Dominus ad eum, Voca nomen eius Iezrahel: quoniam adhuc modicum, & uisitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, & quiescere faciam regnum domus Israel. ¶ Et in illa die conteram arcum Israel in ualle Iezrahel. ¶ Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei, Voca nomen eius Absque misericordia: quia nō addam ultra misereri domui Israel, sed obliuione obliuiscar eorum. ¶ Et domui Iuda miserebor, & saluabo eos in Dño Deo suo: & non saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. ¶ Et ablactauit eā quę erat absq; misericordia. Et cōcepit, & peperit filiū. ¶ Et dixit, Voca nomen eius, Non populus meus: quia uos non populus meus, & ego non ero uester. \\ ¶ Et erit numerus filiorū Israel quasi arena maris quæ sine mēsura est, & nō numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis, Nō populus meus uos: dicetur eis, Filii Dei uiuentis. ¶ Et congregabūtur filii Iuda, & filii Israel pariter: & ponent sibimet caput unum, & ascendet de terra: quia magnus dies Iezrahel.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

-6 MS. R. Hier. H. 6.

\\ Deus MS 6. 9. Re. 9. 16.

CAP. II.

DICITE fratribus uestris, Populus meus: & sorori uestræ, Misericordiam cōsecuta. ¶ Iudicate matrem uestram, iudicate: quoniam ipsa non uxor mea, & ego nō uir eius: auferat fornicationes suas a facie sua, & adulteria sua de medio humerum suorum. ¶ Ne forte expoliem eam nudam, & statuam eam secundum diem natiuitatis suæ: & ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam uelut terram inuiam, & interficiam eam siti. ¶ Et filiorum illius non miserebor: quoniam filii fornicationum sunt. ¶ quia fornicata est mater eorum, confusa est quæ cōcepit eos: quia dixit, Vadam post amatores meos qui dant panes mihi, & aquas meas, lanā meā, & linum meum, oleum meum, & potum meum. ¶ Propter hoc ecce ego sepiam uiā tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas nō inueniet. ¶ Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet: & dicet, Vadam, & reuertar ad uirum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. ¶ Et hæc nesciuit quia ego dedi ei frumentum, & uinum, & oleum, & argentum multiplicaui ei, & aurum quæ fecerunt Baal. ¶ Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tempore suo, & uinum meum in tempore suo, & liberabo lanam meam, & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. ¶ Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius: & uir non eruet eam de manu mea: ¶ & cessare faciam omne gaudium eius, solennitatē eius, neomenia eius, sabbathū eius, & omnia festa tempora eius. ¶ Et corrumpam uineam eius, & ficum eius: de quibus dixit, Mercedes hæ meę sunt, quas dederunt mihi amatores mei: & ponam eam in saltum & comedet eam bestia agri. ¶ Et uisitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum, & ornabatur inaure sua, & monili suo, & ibat post amatores suos, & mei obliuiscebatur, dicit Dominus. ¶ Propter hoc, ecce ego lactabo eam, & ducam eam in solitudinem: & loquar ad cor eius. ¶ Et dabo ei uineitores eius ex eodem loco, & Vallem Achor ad aperiendam spem: & cantabit ibi iuxta dies iuuentutis suæ, & iuxta

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

dies

erit in die illa, ait Dñs : uocabit me Vir meus, & non uocabit me ultra Baalim. ¶Et auferam nomina Baalim de ore eius, & nó recordabitur ultra nominis eorú. ✠ Et percutiam eum eis fœdus in die illa cum bestia agri, & cum uolucre cœli, & cum reptili terræ: & arcum, & gladium, & bellum conteram de terra: & dormire eos faciam fiducialiter. ✠Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & in miserationibus. ✠Et sponsabo te mihi in fide: & scies quia ego Dominus. ✠Et erit in die illa, exaudiam, dicit Dominus, exaudiam cœlos, & illi exaudient terram. ✠Et terra exaudiet triticú, & uinum, & oleum: & hæc exaudient Iezrael. ✠Et seminabo eam mihi in terram, & miserebor eius quæ fuit Absque misericordia. ¶Et dicá non populo meo, Populus meus es tu: & ipse dicet, Deus meus es tu.

13 nicati sunt a Deo suo. ✠Super capita montium sacrificabant, & super colles accendebant thymiama: subtus quercum, & populum, & therebinthum, quia bona erat umbra eius: ideo fornicabuntur filiæ uestræ, & sponsæ uestræ adulteræ erunt. ✠Nõ uisitabo super filias uestras cum fuerint fornicatæ, & super sponsas uestras cum adulteruerint: quoniam ipsi cum meretricibus conuersabantur, & cum effeminatis sacrificabant, & populus non intelligés uapulabit. ✠ Si fornicaris tu Israel, non delinquat saltē Iuda: & nolite ingredi in Galgala, & ne ascenderitis in Beth-auen, neque iuraueritis, Viuit Dominus. ✠Quoniam sicut uaca lasciuiens declinauit Israel: nunc pascet eos Dominus, quasi agnum in latitudine. ✠ Participes idolorum Ephraim, dimitte eum. ✠ Separatum est conuiuium eorum, fornicatione fornicati sunt: dilexerunt afferre ignominiam protectores eius. ✠ Ligauit eum spiritus in alis suis, & confundentur a sacrificiis suis.

Rom. 9. 25. 2 Pet. 1. 10.

CAP. III.

1 ET dixit Dominus ad me, Adhuc uade, * dilige mulierem dilectam amico, & adulteram: sicut diligit Dominus filios Israel, & ipsi respiciunt ad deos alienos, & diligunt uinacia uuarum. ✠ Et fodi eam mihi quindecim argẽteis, & coro hordei, & dimidio coro hordei. ✠Et dixi ad eá, 3 Dies multos expectabis me: non fornicaberis, & non eris uiro: sed & ego expectabo te. ✠ quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine ephod, & sine theraphim, & post hæc reuertentur filij Israel, & quærent Dominum Deum suum, ‖ & Dauid regem suum: & pauebunt ad Dominum, & ad bonum eius nouissimo dierum.

* Ose. 3. R. 6 Vers. in Hier. H. & C. non legitur.

Ose. 34. 23.

CAP. IIII.

1 AVdite uerbum Domini filij Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terræ: non est enim ueritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. ✠Maledictum, & mendaciú, & homicidium, & furtum, & adulteriú inundauerunt, & sanguis sanguinem tetigit. 2

✠Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis qui habitat in ea, in bestia agri, & in uolucre cœli: sed & pisces maris congregabuntur. ✠ Verumtamen unusquisque non iudicet: & non arguatur uir: populus enim tuus sicut hi qui contradicunt sacerdoti. ✠ Et corrues hodie, & corruet etiam prophetа tecum: nocte tacere feci matrem tuam. ✠ Conticuit populus meus, eo quòd non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblita es legis Dei tui, obliuiscar filiorum tuorum, & ego. ✠ Secundum multitudinem eorum sic peccauerũt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. ✠ Peccata populi mei comedent & ad iniquitatem eorum subleuabunt animas eorum. ✠ Et erit sicut populus, sic sacerdos: & uisitabo super eum uias eius, & cogitationes eius reddam ei. ✠ ‖ Et comedent, & non saturabuntur: fornicati sunt, & non cessauerunt: quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo. ✠ Fornicatio, & uinum, & ebrietas auferunt cor. ✠Populus meus in ligno suo interrogauit, & baculus eius annunciauit ei: spiritus

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Leu. 26. 26. Mich. 6. 19. Agg. 1. 6.

CAP. V.

1 AVdite hoc sacerdotes, & attendite domus Israel, & domus regis auscultate: quia uobis iudicium est, quoniam laqueus facti estis speculationi, & * rete expansum super Thabor, ✠ Et uictimas declinastis in profundum: & ego eruditor omnium eorum. ✠ Ego scio Ephraim, & Israel non est absconditus a me: quia nunc fornicatus est Ephraim, contaminatus est Israël. ✠Non dabunt cogitationes suas ut reuertantur ad Deú suum: quia spiritus fornicationum in medio eorum, & Dominum non cognouerunt. ✠ Et respondebit arrogantia Israel in facie eius & Israel, & Ephraim ruent in iniquitate sua, ruet etiam Iudas cum eis. ✠In gregibus suis, & in armentis suis uadent ad quærendum Dominum, & non inuenient: ablatus est ab eis. ✠In Dominum præuaricati sunt, quia filios alienos genuerunt: nunc deuorabit eos mensis cum partibus suis. ✠ Clangite buccina in Gabaa, tuba in Rama: ululate in Beth-auen, post tergum tuú Ben-iamin. ✠ Ephraim in desolatione erit in die correptionis in tribubus Israel ostẽdi fidẽ. ✠ Facti sunt principes Iuda quasi assumentes terminum: super eos effundam quasi aquá iram meam. ✠Calumniam patiens est Ephraim, fractus iudicio: quoniam cœpit abire post sordes. ✠Et ego quasi tinea Ephraim: & quasi putredo domui Iuda. ✠ Et uidit Ephraim languorem suum, & Iudas uinculum suum: & abiit Ephraim ad Assur, & misit ad regẽ Vltorẽ: & ipse non poterit sanare uos, nec soluere poterit a uobis uinculũ. ✠Quoniã ego quasi læna Ephraim, & quasi catulus leonis domui Iudæ: ego capiam, & uadam: tollam, & non est qui eruat. ✠Vadens reuertar ad locum meũ: donec deficiatis, & quæratis faciem meam.

* ficut MS. R. C. C. Vers. in Hier. C. H. non additur.

CAP. VI.

1 IN tribulatione sua mane consurgent ad me. Venite, & reuertamur ad Dominum ✠ quia ipse cepit, & sanabit nos, percutiet, & curabit nos. ✠ ‖ Viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, & uiuemus in conspectu eius. Scie-

2 3

1 Cor. 15. 34.

mus, sequemur: ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum preparatus est egressus eius, & veniet quasi imber nobis temporaneus, & serotinus terræ. ¶ Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Iuda? misericordia uestra quasi nubes matutina, & quasi ros mane pertransiens. ¶ Propter hoc dolaui in prophetis, * occidi eos in uerbis oris mei: & iudicia tua quasi lux egredientur. ¶ Quia misericordiam uolui, & non sacrificium: ‖ & scientiam Dei plus quàm holocausta. ¶ Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum, ibi prævaricati sunt in me. ¶ Galaad ciuitas operantium idolum, supplantata sanguine. ¶ Et quasi fauces uirorum latronum, participes sacerdotum, in uia interficientium pergentes de Sichen: quia scelus operati sunt. ¶ In domo Israel uidi horrendum: ibi fornicationes Ephraim: contaminatus est Israel. ¶ Sed, & Iuda pone messem tibi, cum conuertero captiuitatem populi mei.

* & Mss. Hier. 2. Verè 11. G. & G. non ad dunt. 1 Reg. 15 22. Mat. 9. 13. 12. 7. Eccles. 4 17.

CAP. VII.

CVm sanare uellem Israël, reuelata est iniquitas Ephraim, & malitia Samariæ, quia operati sunt mendacium: & fur ingressus est spolians, latrunculus foris. ¶ Et ne forte dicant in cordibus suis omnem malitiam eorum me recordatum: nunc circumdederunt eos adinuentiones suæ, coram facie mea factæ sunt. ¶ In malitia sua lætificauerunt regem: & in mendaciis suis principes. ¶ Omnes adulterates, quasi clibanus succensus a coquente: quieuit paululũ ciuitas a commistione fermenti, donec fermentaretur totum.

¶ Die 1 Mss.

¶ Dies regis nostri, cœperunt principes furere a uino: extendit manum suam cum illusoribus. ¶ Quia applicauerunt quasi clibanum cor suum, cum insidiaretur eis: tota nocte dormiuit coquens eos, mane ipse succensus quasi ignis flammæ. ¶ Omnes calefacti sunt quasi clibanus, & deuorauerunt iudices suos: omnes reges eorum ceciderunt: non est qui clamet in eis ad me. ¶ Ephraim in populis ipse commiscebatur: Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reuertatur. ¶ Comederũt alieni robur eius, & ipse nescíuit: sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit. ¶ Et humiliabitur superbia Israel in facie eius: nec reuersi sunt ad Dominum Deum suum, & non quæsierunt eum in omnibus his. ¶ Et factus est Ephraim quasi columba seducta, nõ habés cor: Ægyptum inuocabant ad Assyrios abierunt. ¶ Et cum profecti fuerint, expandam super eos rete meum: quasi uolucrem cæli detraham eos, cædam eos secundum auditionem cœtus eorum. ¶ Vę eis, quoniam recesserunt a me: uastabuntur, quia prævaricati sunt in me: & ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia. ¶ Et non clamauerunt ad me in corde suo, sed ululabãt in cubilibus suis: super triticum, & uinum ruminabant, recesserunt a me. ¶ Et ego erudiui eos, & confortaui brachia eorum: & in me cogitauerunt malitiam. ¶ Reuersi sunt, ut essent absque iugo: facti sunt quasi arcus dolosus: cadent in gladio principes eorum, a furore linguæ suæ. Ista subsannatio eorum in Terra Ægypti.

CAP. VIII.

1 IN guture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini: pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, & legem meã
2 prævaricati sunt. ¶ Me ‖ inuocabunt', Deus
3 meus cognouimus te Israël. ¶ Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur eum.
4 ¶ Ipsi regnauerunt, & non ex me: principes extiterunt, & non cognoui: argentum suũ, & aurum suum fecerunt sibi idõla, ut interirent: ¶ proiectus est uitulus tuus Samaria, iratus est furor meus in eos: usque-
6 quo non potuerunt emundari? ¶ Quia ex Israel, & ipse est artifex fecit illum, & non est Deus: quoniam in aranearum telas erit
7 uitulus Samariæ. ¶ Quia uentum seminabunt, & turbinem metent: culmus stans nõ est in eo, germen nõ faciet farinã: quod
8 & si fecerit, alieni comedent eam ¶ Deuoratus est Israel: nunc factus est in nationibus
9 quasi uas immundum. ¶ Quia ipsi ascenderunt ad Assur onager solitarius sibi. Ephrã
10 im munera dederunt amatoribus. ¶ Sed & cum mercede conduxerint nationes, nunc congregabo eos: & quiescent paulisper ab
11 onere regis, & principũ. ¶ Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum: factæ
12 sunt ei aræ in delictum. ¶ Scribam ei multiplices leges meas, quæ uelut alienæ computatæ sunt. ¶ Hostias offerent, immolabũt
13 carnes, & comedent, & Dñs non suscipiet eas: nunc recordabitur iniquitatis eorum, & uisitabit peccata eorũ, ipsi in Aegyptum
14 conuertentur. ¶ Et oblitus est Israel factoris sui, & ædificauit delubra: & Iudas multiplicauit urbes munitas, & mittam ignem in ciuitates eius, & deuorabit ædes illius.

CAP. IX.

1 NOli lætari Israël, noli exultare sicut populi: quia fornicatus es a Deo
2 tuo, dilexisti mercedem super omnes areas tritici. ¶ Area, & torcular non pa-
3 scet eos, & uinum mentietur eis. ¶ Non habitabunt in terra Domini: reuertus est Ephraim in Aegyptum, & in Assyriis pollutum comẽdit. ¶ Non libabunt Domino uinum, & non placebunt ei: sacrificia eorum quasi panis lugentium: omnes qui comedent eum, contaminabuntur: quia panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in
5 domum Domini. ¶ Quid facietis in die so-
6 lemni, in die festiuitatis Domini? ¶ Ecce enim profecti sunt a uastitate: Aegyptus congregabit eos, Memphis sepeliet eos: desiderabile argentum eorum urtica hæreditabit, lappa in tabernaculis eorum. ¶ Venerunt dies uisitationis, uenerunt dies retributionis: scitote Israël stultum propheta, insanum uirum spiritualem: propter multitudinem iniquitatis tuæ, & ‖ multitudo amentiæ. ¶ Speculator Ephraim cum
8 Deo meo: propheta laqueus ruinæ factus est super omnes uias eius, insania in do-
9 mo Dei eius. ¶ Profunde peccauerunt, ‖ sicut in diebus Gabaa: ‖ recordabitur iniquitatis eorum, & uisitabit peccata eorum.
10 ¶ Quasi uuas in deserto inuenit Israel: quasi primã poma ficulneę in cacumine eius uidi patres eorum: ipsi autem introierunt ad Beelphegor, & abalienati sunt in confusionem, & facti sunt abominabiles sicut
11 ea quæ dilexerunt. ¶ Ephraim quasi auis

‖ Vinnbãt 5 Text. lectio form R. Hi H. G ‖ o omn pore addu super augu & G C.

‖ multitudinem. MS. B. Iud. 19. 25. 1 Reg. 8. 2 Reg. 9.

auolauit,gloria eorum a partu,& ab utero,& a cõceptu. ✝Quòd,& si eẽuutrierint filios suos, absque liberis eos faciam in hominibus:fed & uæ eis,cum recefsero ab eis. ✝ Ephraim (ut uidi) Tyrus erat fundata in pulchritudine: & Ephraim educet ad interfectorẽ filios suos. ✝Da eis Domine. Quid dabis eis? Da eis uuluam sine liberis, & hubera arentia. ✝Omnes nequitiæ eorum in Galgal,quia ibi exosos habui eos:propter malitiam adinuẽtionum eorum de domo mea ejiciam eos:non addam ut diligã eos, omnes principes eorum recedẽtes. ✝ Percussus est Ephraim,radix eorum exiccata est,fructum nequaquam facient. Quòd, & si genuerint,interficiã amantissima uteri eorũ. Abijciet eos Deus meus,quia non audierũt eum: & erunt uagi in nationibus.

CAP. X.

Vltis frondosa Israel,fructus adæquatus est ei: secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria,iuxta hubertatem terræ suæ exhuberauit simulachris. ✝Diuisum est cor eorum, nunc interibunt:ipse confringet simulachra eorum:depopulabitur aras eorũ. ✝Quia nunc dicent, Non est rex nobis:non enim timemus Dominum: & rex quid faciet nobis? ✝ Loquimini uerba uisionis inutilis, & ferietis fœdus: & germinabit quasi amaritudo iudiciũ super sulcos agri. ✝Vaccas Bethauen coluerunt habitatores Samariæ: quia luxit super eum populus eius, & æditui eius super eum exultauerũt in gloria eius, quia migrauit ab eo. ✝ Siquidem & ipse in Assur delatus est, munus regi Vltori:confusio Ephraim capiet, & confunderur Israel in uoluntate sua. ✝ Transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super facies aquæ. ✝Et disperdentur excelsa idõli,peccatum Israel:lappa, & tribulus ascẽdet super aras eorũ, & dicẽt montibus, Operite nos: & collibus ,Cadite super nos. ✝ ¶ Ex diebus Gabaa peccauit Israel, ibi steterunt:nõ cõprehendet eos in Gabaa prœlium super filios iniquitatis. ✝Iuxta desiderium meum corripiam eos? congregabuntur super eos populi,cum corripientur propter duas iniquitates suas. ✝ Ephraim uitula docta diligere triturã, & ego transiui super pulchritudinẽ colli eius: ascendã super Ephraim, arabit Iudas, confringet sibi sulcos Iacob. ✝¶Seminate uobis ✠in iustitia',& metite in ore misericordiæ, innouate uobis nouale: tempus autem requirendi Dominum,cum uenerit qui docebit uos iustitiam. ✝Arastis impietatem,iniquitatem,messuistis,comedistis frugem mendacij: quia confisus es in uijs tuis, * in multitudine fortium tuorũ. ✝ Consurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tuæ uastabuntur, sicut uastatus est Salmana a domo eius ¶ qui ✠ umdicuit' Baal in die prœlij, matre super filios allisa. ✝ Sic fecit uobis Beth-el, a facie malitiæ nequitiarum uestrarum.

CAP. XI.

Sicut mane transiit, pertransiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum: & ¶ ex Aegypto uocaui filium meum. ✝ ✠ocauerunt eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim immolabant, & simulachris sacrificabant. ✝ Et ego quasi nutricius Ephraim, portabam eos in brachijs meis: & nescierunt quod curarem eos. ✝ In funiculis adam trahani eos, in unculis charitatis: & ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum: & declinaui ad eum ut uesceretur. ✝ Non reuertetur in Terram -Aegypti', & Assur ipse rex eius: quoniam noluerunt conuerti. ✝Cœpit gladius in ciuitatibus eius,& consumet electos eius, & comedet capita eorum. ✝ Et populus meus pendebit ad reditum meum:iugum autem imponetur eis simul,quod non auferetur. ✝Quomodo dabo te Ephraim,protegam te Israel? quomodo dabo te ¶ sicut Adama,ponã te ut Seboim? Conuersum est in me cor meũ,pariter conturbata est pœnitudo mea. ✝Non faciã furorem iræ meæ:non conuertar ut disperdam Ephraim: quoniam Deus ego,& non homo:in medio tui sanctus, & non ingrediar ciuitatem. ✝Post Dominum ambulabunt,quasi leo rugiet: quia ipse rugiet,& formidabunt filij maris. ✝Et auolabunt quasi auis ex Aegypto,& quasi columba de Terra Assyriorum: & collocabo eos in domibus suis,dicit Dominus. ✝Circumdit me in ✠ negatione' Ephraim, & in dolo domus Israel: Iudas autem testis descendit cum Deo, & cum sanctis ✠ fidelis'.

CAP. XII.

Ephraim pascit uentum, & sequitur æstum: tota die mendacium,& uastitatem multiplicat: & fœdus cum Assyrijs iniit, & oleum in Aegyptum ferebat. ✝Iudicium ergo Domini cum Iuda. & uisitatio super Iacob:iuxta uias eius,& iuxta adinuentiones eius reddet ei. ✝¶In utero supplantauit fratrem suum:& ¶in fortitudine sua directus est cũ angelo. ✝ Et inualuit ad angelum,& confortatus est: fleuit,& rogauit eum: in Beth-el inuenit eum, & ibi locutus est nobiscum. ✝ Et Dominus Deus exercituum, Dominus memoriale eius. ✝ Et tu ad ✠ Deum tuum conuerteris misericordiam, & iudicium custodi, & spera in Deo tuo semper. ✝ Chanaãn in manu eius statera dolosa,calumniam dilexit. ✝Et dixit Ephraim, Verumtamẽ diues effectus sum, inueni idõlum mihi: omnes labores mei non inuenient mihi iniquitatem quã peccaui: ✝ Et ego Dominus Deus tuus ex Terra-Aegypti ,adhuc sedere te faciam in tabernaculis,sicut in diebus festiuitatis. ✝Et locutus sum super prophetas, & ego uisionem multiplicaui, & in manu prophetarum assimilatus sum. ✝ Si-in'Galaad idõlum ,✠ tamen' fruftra erant in Galgal bobus immolantes: nam,& altaria eorum quasi acerui super sulcos agri. ✝ Fugit Iacob in regionem Syriæ, & seruiuit Israel in uxorem, & in uxorem ✠ seruiuit'. ✝ ¶In propheta autem eduxit Dominus Israel de Aegypto: & in propheta seruatus est. ✝ Ad iracundiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus suis, & sanguis eius super eum ueniet, & opprobrium eius restituet ei Dominus suus.

CAP. XIII

Loquente Ephraim,horror inuasit Israel, & deliquit in Baal, & mortuus est. ✝ Et nunc addiderunt ad peccandum: fecerunt̃q; sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idõlorum, fa-

Isa.2.19. Apo.6.16 9.6. Luc.23. 30. Iud. 10.6 19. 23.

*Ier. 4.3. ✠iustitiæ 2 Mã. ✠in uersutate iustitiam 37 Mã. *& Mã. q'R. Iud.8.11 ✠indecastri Mã.*

Mat. 2. 15.

Gen.19. 14.

✠negotiatione u. ✠fidelibus Mã.

Gen.25. 25. Gen.32. 26.

**Dominum M. C.Veritã Hier. & G. addunt*

-32 Mã. Hier. ✠vergo Mã. Hier. Gen.29 ✠ seruiuit 9 Mã. Hier. G. Vocabo uos ad Exo.12. 21.22.

ctura artificum totum est: his ipsi dicunt, Immolate homines uitulos adorantes † Id circo erunt quasi nubes matutina, & sicut ros matutinus præteriens, sicut puluis turbine raptus ex area, & sicut fumus de fumario. † ¶ Ego autem Dominus Deus tuus ex Terra-Aegypti: & Deum absque me nescies, & saluator non est præter me. † Ego cognoui te in deserto, in terra solitudinis. † Iuxta pascua sua adimpleti sunt, & saturati sunt: * eleuauerunt cor suum, & obliti sunt mei. † Et ego ero eis quasi leæna, sicut pardus in uia Assyriorum. † Occurram eis quasi ursa raptis catulis, & dirumpam interiora iecoris eorum: & consumam eos ibi quasi leo, bestia, agri scindet eos. † Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. † Vbi est rex tuus? maxime nunc saluet te in omnibus urbibus tuis: & iudices tui, ¶ de quibus dixisti, Da mihi ℵ reges', & principes. † Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatione mea. † Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum eius. † Dolores parturientis uenient ei: ipse filius non sapiens, nunc enim non stabit in contritione filiorum. † De manu mortis liberabo eos de morte redimam eos: ¶ ero mors tua ô mors, morsus tuus ero inferne, consolatio abscondita est ab oculis meis. † Quia ipse inter fratres diuidet: ¶ & adducet uentem uentum Dominus de deserto ascendentem: & siccabit uenas eius. & desolabit fontem eius, & ipse diripiet thesaurum omnis uasis desiderabilis.

Isa. 43. 10.

Osee 8. M.C. G.

1 Reg 8.5 ℵ regem. R.M.C.G.

1 Cor. 15. 54. Heb. 2 14 Ezec. 19. 12.

CAP. XIIII.

PEreat Samaria: quoniam ad amaritudinem concitauit Deum suum in gladio pereant, paruuli eorum elidantur, & fœtæ eius discindantur. † ¶ Conuertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniã corruisti in iniquitate tua. † Tollite uobiscum uerba, & conuertimini ad Dominum: & dicite ei, Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum: & reddemus uitulos labiorum nostrorum: † Assur non saluabit nos, super equum nõ ascendemus: nec dicemus ultra, Dij nostri opera manuum nostrarũ: quia eius qui in te est, misereberis pupilli. † Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontanee: quia auersus est furor meus ab eis. † Ero quasi ros ℵ Israel', germinabit' sicut lilium, & erumpet radix eius ut Libani. † Ibunt rami eius, & erit quasi oliua gloria eius: & odor eius ut Libani. † Conuertentur sedentes in umbra eius: uiuet triticũ, & germinabũt quasi uinea: memoriale eius sicut uinũ Libani. † Ephraim quid mihi ultra idôla? ego exaudiam, & dirigam eũ ego, ut abietem uiridem: ex me fructus tuus inuentus est. † Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia rectæ uiæ Domini, & iusti ambulabunt in eis: præuaricatores uero corruent in eis.

Ioel. 2.12. Zach. 1.3

ℵ Israelis R.G.H.C. ℵ & Israel germinabis M.S.q.

PROPHETIA IOEL.

CAPVT PRIMVM.

VErbum Domini quod factum est ad Ioel filiũ Phathuel. † Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: si factum est istud in diebus uestris, aut in diebus patrũ uestrorum? † Super hoc filijs uestris narrate, & filij uestri filijs suis, & filij eorum generationi alteræ. † Residuum erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo, † Expergiscimini ebrij, & flete, & ululate omnes qui bibitis uinũ in dulcedine: quoniã perijt ab ore uestro. † Gens enim ascendit super terram meam, fortis, & innumerabilis: dentes eius, ut dentes leonis: & molares eius, ut catuli leonis. † Posuit uineam meã in desertũ, & ficũ meã decorticauit: nudans spoliauit eã, & proiecit, albi facti sunt rami eius. † Plange quasi uirgo accincta sacco super uirũ pubertatis suę. † Perijt sacrificiũ, & libatio de domo Dñi: luxerunt sacerdotes ministri Dñi. † Depopulata est regio, luxit humus: quoniã deuastatũ est triticũ, confusum est uinũ, elanguit oleum. † Confusi sunt agricolæ, ululauerunt uinitores super frumẽto, & hordeo, quia perijt messis agri. † Vinea confusa est, & ficus elãguit: malogranatum, & palma, & malũ, & omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudiũ a filijs hominũ. † Accingite uos, & plangite sacerdotes, ululate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei quoniã interijt de domo Dei uestri sacrificiũ, & libatio. † ¶ Sanctificate ieiunium, uocate cœtum, congregate senes, omnes habitatores terræ in domum * Dei uestri: & clamate ad Dñm. † A, a, a, dies: quia prope est dies Domini, & quasi uastitas a potente ueniet. † Nũquid non coram oculis uestris alimenta perierũt de domo Dei nostri lætitia, & exultatio? † Cõputruerunt iumẽta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipatæ sunt apothecæ: quoniam cõfusum est triticũ. † Quid ingemuit animal, mugierunt greges armenti? † Quia non est pascua eis, sed, & greges pecorum dispersi sunt. † Ad te Domine clamabo: quia ignis comedit speciosa deserti, & flamma succendit omnia ligna regionis. † Sed, & bestiæ agri quasi area sitiens imbrem, tulerunt ad te: quoniam exiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosa deserti.

Inf. 2.15

** Domini MS R. H.C.*

CAP. II.

CAnite tuba in Sion, ululate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terræ: Quia uenit dies Domini, quia prope est † dies tenebrarum,

& exiginis, dies nubis, & turbinis: quasi mane expãsum super montes populus multus, & fortis: similis ei nõ fuit à principio, & post eum non erit usque in annos generationis & generationis. ❡ Ante faciem eius ignis uorans, & post eum exurens flãma: quasi hortus uoluptatis terra coram eo, & post eum solitudo deserti, neq; est qui effugiat eũ. ❡ Quasi aspectus equorũ, aspectus eorũ: & quasi equites sic current. ❡ Sicut sonitus quadrigarũ super capita montium exilient, sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam, uelut populus fortis præparatus ad prœliũ. ❡ A facie eius cruciabuntur populi: omnes uultus redigẽtur in ollã. ❡ Sicut fortes current: quasi uiri bellatores ascendent murũ: uiri in uijs suis gradientur, & non declinabunt a semitis suis ❡ Vnusquisq; fratre suũ nõ coartabit, singuli in calle suo ambulabunt: sed & per fenestras cadent, & nõ demolientur. ❡ Vrbẽ ingredientur, in muro current: domos conscendent, per fenestras intrabũt quasi fur. ❡ A facie eius cõtremuit terra, mota sũt cæli: ‖Sol & Luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt splendorẽ suũ. ❡ Et Dñs dedit uocẽ suã ante faciẽ exercitus sui: quia multa sunt nimis castra eius, quia fortia, & faciẽtia uerbũ eius. ‖ Magnus enim dies Domini & terribilis ualde: & quis sustinebit eum? ❡ Nunc ergo, dicit Dominus, conuertimini ad me in toto corde uestro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu. ❡ Et scindite corda uestra, & nõ uestimenta uestra, & conuertimini ad Dominũ Deum uestrũ: ‖ quia benignus, & misericors est, patiens, & multæ misericordiæ, præstabilis super malitia. ‖ Quis scit si cõuertatur, & ignoscat, * & relinquat post se benedictionem sacrificiũ, & libamen Dño Deo \ nostro? ❡ Canite tuba in Sion, sanctificate ieiuniũ, uocate cœtũ, ❡ congregate populũ, ‖ sanctificate ecclesiam, coadunate senes: congregate paruulos, & sugẽtes ubera: egrediatur sponsus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo. ❡ Inter uestibulum, & altare plorabunt sacerdotes ministri Dñi: & dicent, Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatẽ tuã in opprobriũ, ut dominentur eis nationes: quare dicunt in populis, Vbi est Deus eorum? ❡ Zelatus est Dñs terrã suã, & pepercit populo suo. ❡ Et respõdit Dominus, & dixit populo suo, Ecce ego mittã uobis frumentũ, & uinũ, & oleum, & replebimini \ eis: & non dabo uos ultra opprobriũ in Gẽtibus. ❡ Et cũ qui ab Aquilone est, procul faciam a uobis: & expellam eum in terrã inuiam, & desertã, faciẽ eius contra mare Orientale, & extremũ eius ad mare nouissimũ: & ascendet fœtor eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. ❡ Noli timere terra, exulta, & lætare: quoniam magnificauit Dominus, ut faceret. ❡ Nolite timere animalia regionis: quia germinauerunt speciosa deserti, quia lignum attulit fructũ suum, ficus, & uinea dederũt uirtutem suam. ❡ Et filij Sion exultate, & lætamini in Domino Deo uestro: quia dedit uobis doctorem iustitiæ, & descendere faciet ad uos imbrem matutinum, & serotinum sicut in principio. ❡ Et implebuntur areæ frumento, & redundabunt torcularia uino, & oleo. ❡ Et reddam uobis annos quos comedit locusta, bruchus, & rubigo, & eruca: fortitudo mea magna, quam misi in uos. ❡ Et comedetis uescentes, & saturabimini: & laudabitis nomen Domini Dei uestri qui fecit mirabilia uobiscum: & non confundetur populus meus in sempiternum. ❡ Et scietis quia in medio Israel ego sum: & ego Dominus Deus uester, & non est amplius: & non confundetur populus meus in æternum. ❡ Et erit post hæc: ‖ effundam spiritum meum super omnem carnem, & prophetabunt filij uestri, & filiæ uestræ: senes uestri somnia somniabunt, & iuuenes uestri uisiones uidebunt. ❡ Sed & super seruos meos, & ancillas in diebus illis effundam spiritum meũ. ❡ Et dabo prodigia in cœlo, & in terra, sanguinem, & ignem & uaporem fumi. ❡ ‖ Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem: antequam ueniat dies Domini magnus, & horribilis. ❡ Et erit: omnis qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit: quia in monte Sion, & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, & in residuis quos Dominus uocauerit.

CAP. III.

1 QVia ecce in diebus illis, & in tempore illo cum conuertero captiuitatem Iuda, & Ierusalem: ❡ Congregabo omnes Gentes, & deducam eas in uallem Iosaphat: & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hæreditate mea Israel, quos diss perserunt in nationibus, & terram meam diuiserunt. ❡ Et super populum meum miserunt sortem: & posuerunt puerum in prostibulum, & puellam uendiderunt pro uino ut biberent. ❡ Verum quid mihi, & uobis Tyrus, & Sidon, & omnis terminus Palæstinorum? nunquid ultionem uos reddetis mihi, & si ulciscimini uos contra me, cito uelociter reddam uicissitudinem uobis super caput uestrum. ❡ Argentum enim meum, & aurum tulistis: & desiderabilia mea, & pulcherrima intulistis in delubra uestra. ❡ Et filios Iudæ, & filios Ierusalem uendidistis filijs Græcorum, ut longe faceretis eos de finibus suis. ❡ Ecce ego suscitabo eos de loco in quo uendidistis eos: & conuertam retributionem uestram in caput uestrum. ❡ Et uendam filios uestros, & filias uestras in manibus filiorum Iudæ, & uenundabunt eos Sabæis genti longinquæ, quia Dominus locutus est. ❡ Clamate hoc in Gentibus, sanctificate bellum suscitate robustos: accedant, ascendant omnes uiri bellatores. ❡ Concidite aratra uestra in gladios, & lignones uestros in lanceas. ❡ Infirmus dicat, Quia fortis ego sum. ❡ Erumpite, & uenite omnes gentes de circuitu, & congregamini: ibi ocumbere faciet Dominus robustos tuos. ❡ Consurgant, & ascendant Gentes in uallem Iosaphat: quia ibi sedebo, ut iudicem omnes gentes in circuitu. ❡ ‖ Mittite falces, quoniam maturauit messis: venite, & descendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum. ❡ Populi populi in ualle consilium: quia iuxta est dies Domini in ualle concisionis. ❡ ‖ Sol & Luna obtenebrati sunt: & stellæ retraxerunt splendorem suum. ❡ ‖ Et

Dñs

Isa. 13. 6. *Ezech.* 32 7. *Infr.* 3. 15 *Mat.* 24. 29. *Mar.* 13. 24. *Luc.* 21. 25. *Ioel.* 13. 6. 9. *Ierem.* 30. 7 *Amos* 5. 18. *Soph.* 1. 15. *Ps.* 85. 5. *Ioan.* 4. 2. *Ioan.* 3. 9. * *Deus* M. 2. 9. *Vuestro* 4 MS. R. H. C. C. *Sup.* 1. 14

M. 69 32 MS. *Hier.* H. C. *Textus autem lectio conformis est* C.

Isa. 44. 3. *Act.* 2. 17

Sup. 1. 10 *Infr.* 3. 15 *Mar.* 24. 29. *Luc.* 21. 25. *Rom.* 10. 13.

Apoc. 14. 15. *Sup.* 2. 11. *Ierem.* 25. 30. *Amos* 1. 2.

Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit uocem suam: & mouebuntur cœli, & terra. & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. ✝ Et scietis quia ego Dominus Deus uester habitans in Sion in monte sancto meo: & erit Ierusalem sancta, & alieni non transibunt per eam amplius. ✝ Et erit in die illa: stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lacte: & per omnes riuos Iuda ibunt aquæ: & fons de domo Domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarum. ✝ Aegyptus in desolationem erit, & Idumæa in desertum perditionis: pro eo quod iniquè egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinem innocentem in terra sua ✝ Et Iudæa in æternũ habitabitur, & Ieru alem in generationé, & generationem. ✝ Et mundabo sanguinem eorum, quem non mundaueram: & Dominus commorabitur in Sion.

Amos 9. 13.

PROPHETIA AMOS.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Amos, qui fuit ℣ in pastoribus* ✝ Thecue: quę uidit super Israel in diebus Oziæ regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israël, ‖ ante duos annos terræmotus. ✝ Et dixit, ‖ Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit uocem suam: & luxerũt speciosa pastorum, & exiccatus est uertex Carmeli. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non conuertam eum: eo quòd triturauerint in plaustris ferreis Galaad. ✝ Et mittam ignem in domũ Azael, & deuorabit domos Ben-adad. ✝ Et conteram uectem Damasci, & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo uoluptatis: & transferetur populus Syriæ Cyrenem, dicit Dominus. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Gazæ, & super quatuor non conuertam ℣ eum*: eo quòd trastulerint captiuitatem perfectam, ut concluderent eam in Idumæa. ✝ Et mittam ignem in murum Gazæ, & deuorabit ædes eius. ✝ Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philisthinorum, dicit Dominus Deus. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor nõ conuertam ℣ eum*: eo quòd concluserint captiuitatem perfectam in Idumæa, & nõ sint recordati fœderis fratrum. ✝ Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Edom, & super quatuor non conuertam eum: eo quòd persecutus sit in gladio fratrem suum, & uiolauerit misericordiam eius, & tenuerit ultra furorem suum, & indignationem suam seruauerit usque in finem. ✝ Mittam ignem in Theman, & deuorabit ædes Bosrę. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quatuor non conuertam eum: eo quòd dissecuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. ✝ Et succendam ignem in muro Rabab: & deuorabit ædes eius in ululatu in die belli, & in turbine in die commotionis. ✝ Et ibit Melchom in captiuitatem ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

1 In pastoribus 6. MS R. *de 8 MS. Hier. H. C. G.
Zach. 14. 5. Ier. 25. 30. Ioel. 3. 16
2
3
4
5
℣ eam 5 MS.
6
℣ eam 3 MS. G.
7
8
9
10
11
12
13
14
15

CAP. II.

HÆc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Moab, & super quatuor non conuertam eum: eo quòd incenderit ossa regis Idumææ usque ad cinerem. ✝ Et mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth: & morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ: ✝ & disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dominus. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Iudæ, & super quatuor non conuertam eum: eo quòd abiecerit legem Domini, & mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. ✝ Et mittam ignem in Iudam, & deuorabit ædes Ierusalem. ✝ Hæc dicit Dominus, Super tribus sceleribus Israel, & super quatuor non conuertam eum pro eo quod uendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis ✝ Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & uiam humilium declinant, & filius ac pater eius ierunt ad puellam, ut uiolarent nomen sanctum meum. ✝ Et super uestimentis pignoratis accubuerunt iuxta omne altare: & uinum damnatorum bibebant in domo Dei sui. ✝ ‖ Ego autem exterminaui Amorrhæum a facie eorum: cuius altitudo cedrorum, altitudo eius, & fortis ipse quasi quercus: & contriui fructum eius desuper, & radices eius subter. ✝ ‖ Ego sum qui ascendere uos feci de Terra Aegypti: ‖ & duxi uos in deserto quadraginta annis, ut possideretis terram Amorrhæi. ✝ Et suscitaui de filijs uestris in prophetas, & de iuuenibus uestris nazaræos: nunquid non ita est filij Israel, dicit Dominus? ✝ Et propinabitis nazaræis uinum: & prophetis mandabitis, dicentes, Ne prophetaueritis. ✝ Ecce, ego stridebo ℣ subter uos, sicut stridet plaustrum onustum fœno. ✝ Et peribit fuga a uelocе, & fortis non obtinebit uirtutem suam, & robustus non saluabit animam suam: ✝ & tenens arcum non stabit, & uelox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi non saluabit animam suam, & robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

Nu. 21. 24. Deu. 2. 24 31. Exo. 14. 21. Deut. 8. 2
℣ super 35 MS.

CAP. III.

1 Vdite uerbũ quod locutus est Dñs super uos,filij Israël: super omnem cognationẽ quam eduxi de Terra Aegypti, dicens, ¶ Tantummodo uos cognoui ex omnibus cognationibus terræ: idcirco uisitabo super uos omnes iniquitates uestras. ¶ Nunquid ambulabunt duo pariter, nisi conuenerit eis? ¶Nunquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? nunquid dabit catulus leonis uocem de cubili suo,nisi aliquid apprehenderit?¶nũquid cadet auis in laqueum terræ, absque aucupe? nunquid auferetur laqueus de terra, antequam quid ceperit? ¶ Si clanget tuba in ciuitate, & populus non expauescet? si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? ¶ Quia non faciet Dominus Deus uerbum, nisi reuelauerit secretum suum ad seruos suos prophetas. ¶Leo rugiet, quis non timebit? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit? ¶Auditum facite in ædibus Azoti,& in ædibus terræ Aegypti: & dicite,Congregamini super montes Samariæ, & uidete infamias multas in medio eius, & calumniam patiẽtes in penetralibus eius.¶Et nescierũt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem, & rapinas in ædibus suis. ¶ Propterea hæc dicit Dominus Deus. Tribulabitur, & circuietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripientur ædes tuæ. ¶ Hæc dicit Dominus, Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ: sic eruentur filij Israël qui habitant in Samaria, in plaga lectuli, & in Damasci grabato. ¶Audite, & contestamini in domo Iacob, dicit Dominus Deus exercituum: ¶quia in die cum uisitare cœpero præuaricationes Israël,super eum uisitabo, & super altaria Beth-el: & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram. ¶ Et percutiam domum hyemalem cum domo æstiua: & peribunt domus eburneæ, & diffibabuntur ædes multæ,dicit Dominus. CAP. IIII.

1 Vdite uerbum hoc uaccæ pingues, quæ estis in monte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes, quæ dicitis dominis uestris,Afferte, & bibemus. ¶ Iurauit Dominus Deus in sancto suo, quia ecce dies uenient super uos, & leuabit uos in contis,& reliquias uestras in ollis feruentibus. ¶ Et per aperturas exibitis altera contra alteram, & proiicietis in Armon, dicit Dominus. ¶Venite ad Beth-el,& impie agite: ad Galgalam, & multiplicate præuaricationem: & offerte mane uictimas uestras, tribus diebus decimas uestras. ¶ Et sacrificate de fermentato laudem: & uocate uoluntarias oblationes,& annũciate: sic enim uoluistis filij Israël, dicit Dominus Deus. ¶Vnde, & ego dedi uobis stuporem dentiũ in cunctis urbibus uestris, & indigentiam panum in omnibus locis uestris: & nõ estis reuersi ad me, dicit Dominus. ¶Ego quoq; prohibui a uobis imbrem, cum adhuc tres menses superessent usq; ad messem: & plui super unam ciuitatem,& super alteram ciuitatem non pluit, pars una compluta est, & pars super quam non pluit,aruit. ¶ Et uenerunt duæ,& tres ciuitates ad unam ciuitatem ut biberent aquam, & non sunt saturatæ: & non rediistis ad me,dicit Dominus. ¶Percussi uos in uento urente,& in aurugine,multitudinem hortorum uestrorum,& uinearum uestrarum, oliuetа uestra, & ficeta, uestra comedit eruca: & non rediistis ad me,dicit Dñs. ¶Misi in uos morẽ in uia Aegypti, percussi in gladio iuuenes uestros usque ad captiuitatem equorum uestrorũ: & ascendere feci putredinem castrorũ uestrorum in nares uestras: & non rediistis ad me,dicit Dominus.¶Subuerti uos,sicut subuertit Deus Sodomam,& Gomorrham,& facti estis quasi torris raptus ab incendio:& non rediistis ad me, dicit Dominus. ¶ Quapropter hæc faciam tibi Israël: postquã auẽ hæc fecero tibi, præparare in occursum Dei tui Israël. ¶Quia ecce formans montes, & creans uentũ, & annuncians hominiloquium suum,faciens matutinam nebulam,& gradiens super excelsa terræ: Dominus Deus exercituum nomen eius.

CAP. V.

1 Vdite uerbum istud quod ego leuo super uos planctum: Domus Israël ¶ cecidit, & non adiiciet ut resurgat. Virgo Israël proiecta est in terram suam,non est qui suscitet eam. ¶ Quia hæc dicit Dominus Deus, Vrbs de qua egrediebantur mille, relinquentur in ea centum: & de qua egrediebantur centum,relinquẽtur in ea decem in domo Israël. ¶Quia hęc dicit Dominus domui Israël, Quærite me, & uiuetis.¶Et nolite quærere Beth-el,& in Galgalam nolite intrare,& in Bersabee nõ transibitis: quia Galgala captiua ducetur, & Beth-el erit inutilis. ¶ Quærite Dominũ & uiuite:ne forte comburatur ut ignis domus Ioseph,& deuorabit,& nõ erit qui extinguat Beth-el. ¶Qui conuertitis in absinthium iudicium, & iustitiam in terra relinquitis. ¶Facientem Arcturum,& Orionem, & conuertentem in mane tenebras, & die in noctem mutãtem:¶qui uocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ: Dominus nomen est eius. ¶Qui subridet uastitatem super robustum, & depopulationem super potentem affert. ¶ Odio habuerunt corripientem in porta: & loquentem perfecte abominati sunt.¶Idcirco,pro eo quod diripiebatis pauperem,& prædam electam tollebatis ab eo: ¶domos quadro lapide ędificabitis, & non habitabitis in eis: uineas plantabitis amœnissimas, & non biberis uinum earum. ¶ Quia cognoui multa scelera uestra, & fortia peccata uestra: hostes iusti accipientes munus,& pauperes deprimentes in porta. ¶Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est. ¶Quærite bonum, & non malum, ut uiuatis: & erit Dominus Deus exercituum uobiscum,sicut dixistis.¶Odite malum, & diligite bonum, & constituite in porta iudicium: si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquijs Ioseph.¶Propterea hæc dicit Dñs Deus exercituũ dominator, in omnibus plateis planctus:& in cunctis quę foris sunt,dicetur uæ uæ:& uocabunt agricolam ad luctum, & ad planctũ eos qui sciũt plangere.¶Et in omnibus uineis erit planctus, quia pertransibo in medio tui, dicit Domi-

Am.2.18

Ge.19.24

Isa.v.9.6.

Soph.1.17.

Rom.12.9 Psa.69.10 33.15 36.27.

Vulg. 39 ms. G.

Vide Damascograbati 16 ms.

Dominus. ¶ Vę desiderantibus diem Domini: ad quid eam uobis? dies Domini ista tenebræ, & non lux. ¶ Quomodo si fugiat uir a facie leonis, & occurrat ei ursus, & ingrediatur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eū coluber. ¶ Nūquid non tenebræ dies Domini, & nō lux: & caligo, & non splendor in ea? ¶ Odi, & proieci festiuitates uestras: & non capiam odorem cœtum uestrorum. ¶ Quòd si obtuleritis mihi holocautomata, & munera uestra, non suscipiam, & uota pinguium uestrorum nō respiciam. ¶ Auferā me tumultum carminum tuorum: & cātica lyræ tuæ non audiam. ¶ Et reuelabitur quasi aqua iudicium, & iustitia quasi torrēs fortis. ¶ Nūquid hostias, & sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis, domus Israel? Et portastis tabernaculum Moloch * uestro, & imaginem idōlorum uestrorum, sydus Dei uestri, quæ fecistis uobis. ¶ Et imigrare uos faciam trans Damascum, dicit Dominus, Deus exercituum nomen eius.

CAP. VI.

VÆ qui opulenti estis in Sion, & cōfiditis in mōte Samariæ: optimates capita populorum, ingredientes pōpatice domum Israel. ¶ Tranlite in Chalanne, & uidete, & ite inde in Emath magnā: & descendite in Geth Palæsthinorū, & ad optima quæque regna horum si latior terminus eorum termino uestro est? ¶ Qui separati estis in diem malū: & appropinquatis solio iniquitatis. ¶ Qui dormitis in lectis eburneis, & lasciuitis in stratis uestris: qui comeditis agnum de grege, & uitulos de medio armenti. ¶ Qui canitis ad uocē psalterij: sicut Dauid putauerunt se habere uasa cantici. ¶ Bibentes uinum in phialis, & optimo unguento deliburi: & nihil patiebantur super contritione Ioseph. ¶ Quapropter nunc migrabunt in capite trasmigrātium: & auferetur factio lasciuientium. ¶ Iurauit Dominus Deus in anima sua, dicit Dominus Deus exercituū, Detestor ego superbiam Iacob, & domos eius odi, & tradam ciuitatē cū habitatoribus suis. ¶ Quòd si reliqui fuerint decem uiri in domo una: & ipsi morientur. ¶ Et tollet eum propinquus suus, & comburet eum, ut efferat ossa de domo: & dicet ei qui in penetralibus domus est, Nūquid adhuc est penes te? ¶ Et respondebit, Finis est. Et dicet ei, Tace, & non recorderis nominis Dñi. ¶ Quia ecce Dominus mandauit, & percutiet domum maiorem ruinis, & domum minorem scissionibus. * ¶ Nunquid currere queunt in petris equi, aut arari potest in bubalis, quoniam conuertistis in amaritudinem iudicium, & fructum iustitiæ, in absinthium? ¶ Qui lętamini in nihilo: qui dicitis, Nunquid non in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? ¶ Ecce enim suscitabo super uos domus Israel, dicit Dominus Deus exercituū, gentē: & conterent uos ab introitu Emath, usque ad torrentem deserti.

CAP. VII.

HÆc ostendit mihi Dñs Deus: & ecce fictor locustæ in principio germinātium serotini imbris, & ecce serotinus post \\ tonsorem \\ gregis'. ¶ Et factū est: cum consummasset comedere herbam terræ, dixi, Dñe Deus, propitius esto obsecro: quis suscitabit Iacob, quia paruulus est? ¶ Misertus est Dñs super hoc. Non erit, dicit Dominus. ¶ Hæc ostendit mihi Dñs Deus: & ecce uocabat iudicium ad ignem Dñs Deus, & deuorauit abyssum multam, & comedit simul partem. ¶ Et dixi, Dñe Deus, quiesce obsecro: quis suscitabit Iacob, quia paruulus est? ¶ Misertus est Dñs sup hoc: Sed, & istud non erit, dicit Dñs Deus. ¶ Hęc ostendit mihi Dñs: * & ecce Dñs stans super murum litum, & in manu eius trulla cementarij. ¶ Et dixit Dñs ad me, Quid tu uides Amos? Et dixi, Tullam cementarij. Et dixit Dñs, Ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israel: nō adiiciam ultra superinducere eum. ¶ Et demolientur excelsa idōli, & sanctificationes Israel desolabuntur: & cōsurgā super domū Ieroboam in gladio. ¶ Et misit Amasias sacerdos Beth-el ad Ieroboam regē Israel, dicēs, rebellauit cōtra te Amos in medio domus Israel nō poterit terra sustinere uniuersos sermones eius. ¶ Hæc enim dicit Amos, In gladio morietur Ieroboam, & Israel captiuus migrabit de terra sua. ¶ Et dixit Amasias ad Amos, Qui uides, gradere, fuge in terrā Iuda: & comede ibi panē, & prophetabis ibi. ¶ Et in Beth-el non adiicies ultrā, ut prophetes: quia sanctificatio regis est, & domus regni est. ¶ Respondit ḡ. Amos & dixit ad Amasiam, Non sum propheta, & non sum filius prophetæ: sed armētarius ego sum uellicans sycomoros. ¶ Et tulit me Dñs cū sequeror gregem: & dixit Dominus ad me Vade, propheta ad populum meum Israel. ¶ Et nunc audi uerbum Domini. Tu dicis, Non prophetabis super Israel, & non illabis super domū idōli. ¶ Propter hoc hæc dicit Dominus, Vxor tua in ciuitatē fornicabitur, & filij tui, & filiæ tuę in gladio cadēt, & humus tua funiculo metietur: & tu in terra pollutā morieris, & Israel captiuus migrabit de terra sua.

CAP. VIII.

HÆc ostendit mihi Dñs Deus: & ecce uncinus pomorū. ¶ Et dixit, Quid tu uides Amos? Et dixi, Vncinū pomorum. Et dixit Dñs ad me, Venit finis super populū meū Israel: nō adiiciā ultra, ut pertranseā eū. ¶ Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dñs Deus: multi morientur: in omni loco proijcietur silētiū. ¶ Audite hoc qui conteritis pauperem, & deficere facitis egenos terræ, ¶ dicentes, Quando trānsibit \\ messis', & uęnundabimus merces, & sabbathū, & aperiemus frumentū: ut imminuamus mensurā, & augeamus siclū, & supponamus stateras dolosas, ¶ Vt possideamus in argento egenos, & pauperes, pro calceamentis, & quisquilias frumenti uēdamus? ¶ Iurauit Dñs in \\ superbia' Iacob, Si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum. ¶ Nunquid super isto non commouebitur terra, & lugebit omnis habitator eius & ascendet quasi fluuius uniuersus, & ejicietur, & defluet quasi riuus Aegypti? ¶ Et erit ¶ in die illa, dicit Dominus, * occidet Sol in meridie, & tenebrescere faciam terram in die luminis. ¶ ¶ & conuertam festiuitates uestras in luctum, & omnia cantica uestra in planctum: & inducam super omne dorsum uestrum saccum, & super

Isa. 13. 6. 9. Ier. 30. 7. Ioel. 2. 11 Soph. 1. 15.

Isa 1. 11. 14. Ier. 6. 20 Mal. 2. 12.

Act. 7. 42.

*Deo MS. 9. R. * idolo MS. 9.

Luc. 6. 24

Ier. 51. 14.

\\ mansionē 1 MS. R. \\ regis 4 MS. R. Hier. H. C. G.

6 MS. R. Hier. H. C. *Deus 19 MS. G. 9.

\\ mensis 1 MS. R. Hier. H. G.

\\ superbiā 3 MS. R. Hier.

*Deus R. H. C. G. 9. Ier. 15. 9. Tob. 2. 6. 1 Ma. 1. 41.

omne caput calui tium: & ponam ea, quasi luctum unigeniti, & nouissima eius quasi diem amarum. ✝ Ecce, dies uenient dicit Dominus, & emittam famem in terram: non famem panis, neque sitim aquę, sed audiendi uerbum Domini. ✝ Et commouebuntur a Mari usque ad mare, & ab Aquilone usque ad Orientem: circuibunt quærentes uerbum Dñi, & non inuenient. ✝ In die illa deficiēt uirgines pulchræ, & adolescētes in sitī. ✝ Qui iurant in delicto Samariæ, & dicunt, Viuit Deus tuus Dan: & uiuit uia Ber-sabee, & cadent, & non resurgent ultra.

CAP. IX.

VIdi Dominum stantem super altare: & dixit, Percute cardinem, & commouēantur superliminaria: auaritia enim in capite omnium, & nouissimū eorum in gladio interficiam: non erit fuga ℵ eis: fugient', & non saluabitur ex eis qui fugerit. ✝ ‖ Si descenderint usque ad infernum, inde manus mea educet eos: & si ascēderint usque in cœlum, inde detrahā eos. ✝ Et si abscōditi fuerint in uertice Carmeli, inde scrutans auferam eos: & si celauerint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti, & mordebit eos. ✝ Et si abierint in captiuitatem coram inimicis suis, ibi mandabo gladio, & occidet eos: ‖ & ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum. ✝ Et Dominus Deus exercituum qui tangit terram, & tabescet: & lugebunt omnes habitantes in ea: & ascendet sicut riuus omnis, & defluet sicut fluuius Aegypti. ✝ Qui ædificat in cœlo ascensionem suam, & fasciculum suum super terram fundauit: qui uocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ, Dominus nomen eius: ✝ Nunquid nō ut filij Aethiopum uos estis mihi, filij Israel, ait Dominus? nunquid non Israel ascendere feci de Terra Aegypti: & Palæsthinos de Cappadocia, & Syros de Cyrene? ✝ Ecce oculi Domini Dei super regnū peccans, & conteram, illud a facie terræ: uerumtamen conterens non conteram domum Iacob, dicit Dominus. ✝ Ecce enim mandabo ego, & concutiam in omnibus gentibus domum Israel, sicut concutitur in cribro: & non cadet lapillus super terrā. ✝ In gladio morientur omnes peccatores populi mei: qui dicunt, Non appropinquabit, & non ueniet super nos malum. ✝ In die illa ‖ suscitabo tabernaculum Dauid, quod cecidit: & reædificabo aperturas murorum eius, & ea quæ corruerant instaurabo: & reædificabo eum sicut in diebus antiquis. ✝ Vt possideant reliquias Idumeæ, & omnes nationes, eo quòd inuocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens hæc. ✝ Ecce dies uenient, dicit Dominus: & comprehēdet arator messorem, & calcator uuæ mittentem semen: ‖ & stillabunt montes dulcedinem, & omnes colles culti erunt. ✝ Et cōuertam captiuitatem populi mei Israel: & ædificabunt ciuitates desertas, & inhabitabunt: & plantabunt uineas, & bibent uinum earum: & facient hortos, & comedent fructus eorum. ✝ Et plantabo eos super humum suam: & non euellam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

Amos. 9. 1

ℵ eis qui fugient 3 m s. Psal. 138 8.

Ier. 44. 11.

PROPHETIA ABDIAE.

ISTO Abdiæ. Hæc dicit Dñs Deus ad Edom, ‖ Auditum audiuimus a Domino, & legatum ad Gentes misit, Surgite, & consurgamus aduersus eum in prœlium. ✝ Ecce paruulū dedi te in Gentibus: cotemptibilis tu es ualde. ✝ Superbia cordis tui extulit te, habitantem in scissūris petrarum, exaltantem solium ℵ tuum: qui dicis in corde tuo', Quis detrahet me in terram? ✝ Si exaltatus fueris, ut aquilā, & si inter sydera possueris nidum tuum: inde detrahā te, dicit Dominus. ✝ Si fures introissent ad te, si latrones per noctem: quomodo conticuisses? nonne furati essent sufficientia sibi? si uindemiatores introissent ad te, nunquid saltē racemū reliquissent tibi? ✝ Quomodo scrutati sunt Esau, inuestigauerunt abscondita eius? ✝ Vsque ad terminū emiserunt te omnes uiri fœderis tui: illuserunt tibi: inualuerūt aduersum te uiri pacis tuę: qui comedunt tecum, ponent insidias subter te: non est prudentia in eo. ✝ ‖ Nunquid non in die illa, dicit Dominus, perdā sapientes de Idumæa, & prudentiam de monte Esau? ✝ Et timebunt fortes tui a Meridie, ut intereat uir de monte Esau. ✝ Propter interfectionem, & ‖ propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob, operiet te confusio, & peribis in æternum. ✝ In die cum stares ℵ aduersus eum', quando capiebant alieni exercitum eius, & extranei ingrediebantur portas eius, & super Ierusalem mittebant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis. ✝ Et non despicias in die fratris tui, in die peregrinationis eius: & non lætaberis super filios Iuda, in die perditionis eorum: & non magnificabis os tuum in die angustiæ. ✝ Neque ingredieris portam populi mei in die ruinę eorum: neque despicies, & tu in malis eius in die uastitatis illius: & non emittēris aduersus exercitum eius in die uastitatis illius. ✝ Neque stabis in exitibus, ut interficias eos qui fugerint: & non concludes reliquos eius in die tribulationis. ✝ Quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes: sicut feceris, fiet tibi: retributionem tuam conuertet in caput tuum. ✝ Quomodo enim ℵ bibistis super montem sanctum meum, bibent omnes gentes iugiter: & bibent, & absorbebunt, & erunt quasi non sint.

Ier. 49. 14.

ℵ suum, qui dicit in corde suo 12 ms. 11. c. 9.

Ier. 49. 16.

Isa. 29. 14.

Gen. 27. 42.

4 ms. ℵ ex aduerso m. c. g.

ℵ bibistis ms. r. hen. g. ve. m. o. c. Textus adstipulatur.

tem ſanctum meum, bibét omnes Gentes iugiter: & bibent,& abſorbebunt, & erunt quaſi non ſint. ✝ Et in monte Sion erit ſaluatio, & erit ſanctus: & poſſidebit domus Iacob eos qui ſe poſſederant. ✝ Et erit domus Iacob ignis, & domus Ioſeph flamma, & domus Eſau ſtipula: & ſuccendentur in eis, & deuorabunt eos: & non erunt reliquiæ domus Eſau, quia Dominus locutus eſt. ✝ Et hæreditabunt hi qui ad Auſtrum ſunt, montem Eſau, & qui in campeſtribus Philiſtiim: & poſſidebunt regionem Ephraim, & regionem Samariæ: & Ben-iamin poſſidebit Galaad. ✝ Et tranſmigratio exercitus huius filiorum Iſrael, omnia * Chananæorum uſque ad Sarepta: & tranſmigratio Ieruſalem, quæ in Boſphoro eſt, poſſidebit ciuitates Auſtri. ✝ Et aſcendent ſaluatores in mótem Sion iudicare mótem Eſau: & erit Domino regnum.

*loco M S. 9. R.

PROPHETIA IONAE.

CAPVT PRIMVM.

ET factum eſt uerbum Domini ad Ionam filium Amathi,dicens,✝ Surge, & uade in Niniuen ciuitatem grandem, & prædica in ea: quia aſcendit malitia eius coram me. ✝ Et ſurrexit Ionas, ut fugeret in Tharſis a facie Domini,& deſcéndit in Ioppen,& inuenit nauem euntem in Tharſis: & dedit naulum eius, & deſcendit in eam,ut iret cum eis in Tharſis a facie Domini. ✝ Dominus autem miſit uentum magnum in mare: & facta eſt tempeſtas magna in mari, & nauis periclitabatur conteri. ✝ Et timuerunt nautæ,& clamauerunt uiri ad deum ſuum: & miſerunt uaſa quæ erant in naui in mare, ut alleuiaretur ab eis: & Ionas deſcendit ad interiora nauis, & dormiebat ſopore graui. ✝ Et acceſſit ad eum gubernator, & dixit ei, Quid tu ſopore deprimeris? ſurge, inuoca Deum tuum, ſi forte recogitet Deus de nobis, & non pereamus. ✝ Et dixit uir ad collegam ſuum, Venite, & mittamus ſortes, & ſciamus quare hoc malum ſit nobis. Et miſerunt ſortes: & cecidit ſors ſuper Ionam. ✝ Et dixerunt ad eum, Indica nobis, cuius cauſa malum iſtud ſit nobis: quod eſt opus tuum? quæ terra tua? & quò uadis? uel ex quo populo es tu? ✝ Et dixit ad eos, Hebræus ego ſum, & Dominum Deum cœli ego timeo, qui fecit mare, & aridam. ✝ Et timuerunt uiri timore magno,& dixerunt ad eum, Quid hoc feciſti? Cognouerunt enim uiri quod a facie Domini fugeret: quia indicauerat eis. ✝ Et dixerunt ad eú, Quid faciemus tibi, & ceſſabit mare a nobis? quia mare ibat, & intumeſcebat. * ✝ Et dixit ad eos, Tollite me,& mittite in mare, & ceſſabit mare a uobis: ſcio enim ego quoniam propter me tempeſtas hæc grandis * ſuper uos. ✝ Et remigabant uiri, ut reuerterentur ad aridam,& non ualebant: quia mare ibat, & intumeſcebat ſuper eos. ✝ Et clamauerunt ad Dominum, & dixerunt, Quæſumus Domine, ne pereamus in anima uiri iſtius, & ne des ſuper nos ſanguinem innocentem: quia tu Domine, ſicut uoluiſti, feciſti. ✝ Et tulerunt Ionam, & miſerunt in mare: & ſtetit mare a feruore ſuo. ✝ Et timuerunt uiri timore magno Dominum, & immolauerunt hoſtias Domino,& uouerunt uota.

* *ſuper eos o. Pertimet ante ad. uerſū 13.*
* *eſt M S. Hier G.*
* *uenit R. Verū Textus conſimilis eſt H. & C.*

CAP. II.

ET præparauit Dominus piſcem grandem ut deglutiret Ionam: ‖ & erat Ionas in uentre piſcis tribus diebus, & tribus noctibus. ✝ Et orauit Ionas ad Dominum Deum ſuum de uentre piſcis. ✝ Et dixit.

‖ Clamaui de tribulatione mea ad Dominum,& exaudiuit me: de uentre inferi clamaui, & exaudiſti uocem meam.

✝ Et proieciſti me in profundũ in corde maris, & flumen circundedit me: omnes gurgites tui, & fluctus tui ſuper me tranſierunt.

✝ Et ego dixi, Abiectus ſum a conſpectu oculorum tuorum;uerumtamen rurſus uidebo templum ſanctum tuum.

✝ Circundederunt me aquæ uſque ad animam, abyſſus uallauit me,pelagus operuit caput meum.

✝ Ad extrema montium deſcendi, terræ uectes concluſerunt me in æternum: & ſubleuabis de corruptione uitam meam, Domine Deus meus.

✝ Cum anguſtiaretur in me anima mea, Domini recordatus ſum:ut ueniat ad te oratio mea ad templum ſanctum tuum.

✝ Qui cuſtodiunt uanitates fruſtra,miſericordiam ſuam derelinquunt.

✝ Ego autem in uoce laudis immolabo tibi: quæcunque uoui reddam pro ſalute Domino.

✝ Et dixit Dominus piſci: & euomuit Ionam in aridam.

CAP. III.

ET factum eſt uerbum Domini ad Ionam ſecundo,dicens,✝ Surge,& uade in Niniuen ciuitatē magnam:& prædica in ea prædicationem quā ego loquor ad te.✝ Et ſurrexit Ionas, & abiit in Niniuen,iuxta uerbum Domini: & Niniue erat ciuitas magna itinere trium dierum.

✝ Et cœpit Ionas introire ciuitatem itinere diei unius: & clamauit, & dixit, Adhuc quadraginta dies, & Niniue ſubuertetur. ✝ ‖ Et crediderunt uiri Niniuitæ in Deum:& prædicauerunt ieiunium,& ueſtiti ſunt ſaccis a maiore uſque ad minorem.

✝ Et peruenit uerbum ad regem Niniue: & ſurrexit de ſolio ſuo, & abiecit ueſtimentum

Mat. 12. 40.16.4. Luc. 11. 30. 1.Cor.15. 4. Pſ.3.5.17. 7.117.5. 119 2.

Pſ 68.1.

Mat. 12. 41. Luc. 11. 32.

mentum luum a te, & indutus es cilicio, & sedit in cinere. ✝ Et clamauit, & dixit in Ninive ex ore regis, & principum eius, dicens: Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gustent quicquam: nec pascan tur, & aquam non bibant. ✝ Et operiantur sacco homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine: ‖ & conuertatur uir a uia sua mala, & ab iniquitate quæ est in manibus eorum. ✝ ‖ Quis scit si conuertatur, & ignoscat Deus: & reuertatur a furore iræ suæ, & non peribimus? ✝ Et uidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de uia sua mala: & misertus est Deus super malitia quam locutus fuerat, ut faceret eis, & non fecit.

Ier.8.11. Deum 4 Mat.8.11. 6. Ioel.2.14

CAP. IIII.

ET afflictus est Ionas afflictione magna, & iratus est: ✝ & orauit ad Dominum, & dixit, Obsecro Domine, nunquid non hoc est uerbum meum, cú adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupaui, ut fugerẽ in Tharsis, ‖ scio enim quia tu Deus clemens & misericors es, patiens & multæ miserationis, & ignoscens super malitia. ✝ Et nunc Domine tolle quæso animá meá a me: quia melior est mihi mors quàm uita. ✝ Et dixit Dominus, Putasne be-

Ps.85.5. Ioel.2.13

uiitate, & sedit contra Orientem ciuitatis: & fecit sibimet umbraculum ibi, & sedebat subter illud in umbra, donec uideret quid accideret ciuitati. ✝ Et præparauit Dominus Deus hederam, & ascendit super caput Ionæ, ut esset umbra super caput eius, & protegeret eum, laborauerat enim: & lætatus est Ionas super hedera lætitia magna. ✝ Et parauit Deus uermem ascensu diluculi in crastinum: & percussit hederá, & exaruit. ✝ Et cum ortus fuisset Sol, præcepit Dominus uento calido, & urenti: & percussit Sol super caput Ionæ, & æstuabat: & petiuit animæ suæ ut moreretur, & dixit, Melius est mihi mori, quàm uiuere. ✝ Et dixit Dominus ad Ionam', Putasne bene iratus es tu super hederam? Et dixit, Bene irascor ego usque ad mortem. ✝ Et dixit Dominus, Tu doles super hederam, in qua non laborasti, neque fecisti ut cresceret, quæ sub una nocte nata est, & sub una nocte perijt: ✝ Et ego non parcam Ninive ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam centum uiginti millia hominum, qui nescunt quid sit inter dexteram, & sinistram suam, & iumenta multa?

PROPHETIA MICHAEAE.

CAPVT PRIMVM.

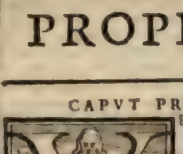

VERBVM Domini quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Ioathan, Achaz, & Ezechiæ regum Iudæ: quod uidit super Samariam, & Ierusalẽ. ✝ ‖ Audite populi omnes, & attẽdat terra, & plenitudo eius: & sit Dñs Deus uobis in testem, Dominus de templo sancto suo. ✝ ‖ Quia ecce Dominus egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terræ. ✝ Et consumentur montes subtus eum: & ualles scindentur sicut cera a facie ignis, sicut aquæ quæ decurrunt in præceps. ✝ In scelere Iacob omne istud, & in peccatis domus Israel. quod scelus Iacob? nonne Samaria? & quæ excelsa Iudæ? nonne Ierusalem? ✝ & ponam Samariam quasi acerum lapidum in agro cum plantatur uinea: & detraham in uallem lapides eius, & fundamenta eius reuelabo. ✝ Et omnia sculptilia eius concidentur, & omnes mercedes eius comburẽtur igne, & omnia idola eius ponã in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt, & usq; ad mercedem meretricis reuertentur. ✝ Super hoc plangam, & ululabo: uadam spoliatus, & nudus: faciam planctum uelut draconum, & luctum quasi struthionum: ✝ Quia desperata est plaga eius, quia uenit usque ad Iudam, tetigit portam populi mei usque ad Ierusalem. ✝ In Geth nolite annũciare, lachrymis ne ploretis: in domo Pulueris puluere uos conspergite. ✝ Et transite uobis habitatio Pulchra, confusa ignominia: non est egressa quæ habitat in exitu: planctum Domus uicinæ, accipiet ex uobis, quæ stetit sibimet. ✝ Quia infirmata est in bonũ, quæ habitat In-amaritudinibus: quia descendit malum a Domino in portam Ierusalem. ✝ Tumultus quadrigæ stuporis habitanti Lachis, principiũ peccati est filiæ Sion quia in te inuenta sunt scelera Israel. ✝ Propterea dabit emissarios super hæreditatem Geth: domos Mẽdacij in deceptionem regibus Israel. ✝ Adhuc hæredem adducam tibi quæ habitas in Maresa, usque ad Odollam ueniet gloria Israel. ✝ Decaluare, & tondẽre super filios deliciarum tuarum: dilata caluitium tuum sicut aquila: quoniam captiui ducti sunt ex te.

Deut.32. Is.1.2.

Is.26.21.

CAP. II.

VÆ qui cogitatis inutile, & operamini malum in cubilibus uestris: in luce matutina faciunt illud, quoniam contra Deum est manus eorum. ✝ Et concupierunt agros, & uiolenter tulerunt, & rapuerunt domos: & calumniabantur uirũ & domum eius, uirum, & hæreditatẽ eius. ✝ Idcirco hæc dicit Dominus, Ecce ego cogito super familiam istã malum: unde non auferetis colla uestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est. ✝ In die illa sumetur super uos parabola, & cantabitur canticum cum suauitate, dicentiũ, Depopulatione uastati sumus: pars populi mei commutata est: quomodo recedet a me, quum reuertatur, qui regiones nostras diuidat? ✝ Propter hoc non erit tibi mittens

funiculum sortis in cœtu Domini. * ✝ Ne lo- 6
quamini loquẽtes, Nõ stillabit super istos,
non comprehendet confusio. ✝ Dicit domus
Iacob, Nunquid abbreuiatus est spiritus Do- 7
mini, aut tales sunt cogitationes eius? Nõne uerba mea bona sunt cum eo qui recte
graditur? ✝ Et e contrario populus meus in 8
aduersarium consurrexit: desuper tunicam
pallium sustulistis: & eos qui transibant sim
pliciter, conuertistis in bellum. ✝ Mulieres 9
populi mei eiecistis de domo deliciarũ iu-
arum: parunlis earum tulistis laudem meã
in perpetuum. ✝ Surgite, & ite, quia non 10
habetis hîc requiem: propter immunditiã
eius corrumpetur putredine pessima. ✝ Vti- 11
nam non essem uir habens spiritum, & mẽ
dacium potius loquerer, stillabo tibi in ui-
num, & in ebrietatem: & erit super quem
stillatur populus iste. ✝ Congregatione cõ- 12
gregabo Iacob totum te: in unum conduc-
am reliquias Israël, pariter ponam illum
quasi gregem in ouili, quasi pecus in me-
dio caularum, tumultuabuntur a multitu-
dine hominum. ✝ Ascendent enim pandẽs 13
iter ante eos: diuident, & transibunt portã,
& ingredientur per eam: & transibit rex
eorum corã eis, & Dominus in capite eorũ.

CAP. III.

ET dixi, Audite principes Iacob, & du- 1
ces domus Israel, Nunquid non ue-
strum est scire iudicium, ✝ qui odio ha- 2
betis bonum, & diligitis malum: qui uiolẽ-
ter tollitis pelles eorum desuper eis, & car-
nem eorum desuper ossibus eorum? ✝ Qui 3
comederunt carnem populi mei, & pellem
eorum desuper excoriauerunt: & ossa eo-
rum confregerunt, & conciderunt sicut in
lebẽte, & quasi carnem in medio ollæ. ✝ Tũc 4
clamabunt ad Dominum, & non exaudiet
eos: & abscondet faciem suam ab eis in tẽ-
pore illo, sicut nequiter egerunt in adin-
uentionibus suis. ✝ Hæc dicit Dominus su- 5
per prophetas qui seducunt populũ meũ:
qui mordent dentibus suis, & prædicant pa-
cem: & siquis non dederit in ore eorum
quippiam, sanctificant super eum prœliũ.
✝ Propterea nox uobis pro uisione erit: & 6
tenebræ uobis pro diuinatione: & occum-
bet Sol super Prophetas, & obtenebrabitur
super eos dies. ✝ Et confundentur qui ui- 7
dent uisiones, & confundentur diuini: &
operient omnes uultus suos, quia non est
responsum Dei. ✝ Verumtamen ego re- 8
pletus sum fortitudine spiritus Domini, iu-
dicio, & uirtute: ut annunciem Iacob sce-
lus suum, & Israel peccatum suum. ✝ Audite 9
hoc principes domus Iacob, & iudices do-
mus Israel: qui abominamini iudicium, &
omnia recta peruertitis. ✝ Qui ædificatis 10
Sion in sanguinibus, & Ierusalem in ini-
quitate. ✝ ‖ Principes eius in muneribus 11
iudicabant, & sacerdotes eius in mercede
docebant, & prophetæ eius in pecunia di-
uinabãt; & sup dñm requiescebãt dicẽtes,
Nunquid nõ Dñs in medio nostrũ non ve-
niet super nos mala. ✝ Propter hoc, causa ve 12
stri, ‖ Sion quasi ager arabitur, & Ierusalem
quasi aceruus lapidũ erit, & mons tẽpli in
excelsa siluarum. CAP. IIII.

ET erit in nouissimo dierum erit mõs 1
domus Domini præparatus in uerti-
ce montiũ, & sublimis super colles: &

* ô Israel M 8 9.

Exech. 22 27.
Soph. 3. 3.
Ier. 26. 18
Is. 2. 2.

2 fluent. ✝ ad eum populi. Et properabunt gentes multæ, & dicent, Venite, ascẽdamus
ad montem Domini, & ad domum Dei Ia-
cob: & docebit nos de uijs suis, & ibimus in
semitis eius: quia de Sion egredietur lex, 3
& uerbum Domini de Ierusalem. ✝ Et iudi-
cabit inter populos multos, & corripiet gẽ-
tes fortes usque in longinquum, & conci-
dent gladios suos in uomeres, & hastas suas
in ligones: non sumet gens aduersus gentẽ
gladium, & non discent ultra belligerare. 4
✝ Et sedebit uir subtus uineam suam, & sub
tus ficum suam, & non erit qui deterreat:
quia os Domini exercituum locutum est.
5 ✝ Quia omnes populi ambulabũt unusquis-
que in nomine Dei sui: nos autem ambu-
labimus in nomine Domini Dei nostri in
6 æternum, & ultra. ✝ In die illa, dicit Do-
minus, congregabo claudicantem: & eam
quam eieceram, colligam, & quam affixe-
7 ram. * ✝ ‖ Et ponam claudicantem, in reli-
quias: & eam quæ laborauerat, in gentem
robustam. ‖ & regnabit Dominus super eos
in monte Sion, ex hoc nunc, & usque in æ-
8 ternum. ✝ Et tu turris gregis, nebulosa ‖ fili-
æ Sion usque ad te ueniet: & ueniet po-
9 testas prima regnum filiæ Ierusalem. ✝ Nũc
quare mœrore contraheris? nunquid rex
non est tibi, aut cõsiliarius tuus periit, quia
comprehendit te dolor sicut parturientem?
10 ✝ Dole, & fatage filia Sion quasi parturiẽs:
quia nunc egredieris de ciuitate, & habita-
bis in regione, & uenies usque ad Babylo-
nem, ibi liberaberis: ibi redimet te Domi-
11 nus de manu inimicorum tuorum. ✝ Et nũc
congregatæ sunt super te gentes multæ:
quæ dicunt, Lapidetur: & aspiciat in Sion
12 oculus noster. ✝ Ipsi autem non cognouе-
runt cogitationes Domini, & non intelle-
xerunt consilium eius: quia congregauit
13 eos quasi fœnum areæ. ✝ Surge, & tritu-
ra filia Sion: quia cornu tuum ponam fer-
reum, & ungulas tuas ponam æreas: &
comminues populos multos, & interficies
Domino rapinas eorum, & fortitudinem
eorum Domino uniuersæ terræ.

CAP. V.

1 NVnc uastaberis filia latronis: obsi-
dionem posuerunt super nos, in uir
ga percutient maxillam iudicis Is-
2 rael. ✝ ‖ ET TV BETHLEHEM Ephrata,
paruulus es in millibus Iuda: ex te mihi
egredietur qui sit dominator in Israel: &
egressus eius ab initio, a diebus æternitatis.
3 ✝ Propter hoc dabit eos usque ad tempus,
in quo parturiens pariet: * reliquiæ fratrũ
4 eius conuertentur ad filios Israel. ✝ Et sta-
bit, & pascet in fortitudine Domini, in su-
blimitate nominis Domini Dei sui: & con-
uertentur, quia nunc magnificabitur usque
5 ad terminos terræ. ✝ Et erit iste ✠ pax: As-
syrius' quum uenerit in terram nostram, &
quando calcauerit in domibus nostris: &
suscitabimus super eum septem pastores, &
6 octo primates homines. ✝ Et pascent ter-
ram Assur in gladio, & terram Nemrod in
lanceis eius: & liberabit ab Assur, quum
uenerit in terram nostram, & quum calcaue-
7 rit in finibus nostris. ✝ Et erunt reliquiæ Ia-
cob in medio populorum multorum quasi
ros a Domino, & quasi stillæ super herbã
quæ non expectat uirum, & non præstola-

* consolabor M 8 9 Soph. 3. 19 Luc. 1. 33. Dan. 7. 14 ✝ plus MS R.

Matt. 2. 6 Ioan. 7. 42.

* ✠ IONAS R. Hier. H. G. C.

✠ pax Assyrij 9 M 8 R.

tur

tur filios hominum. ✠ Et erunt reliquiæ Iacob in Gentibus in medio populorum multorum, quasi leo in fumentis siluarum, & quasi catulus leonis in gregibus pecorum: qui cum transierit, & conculcauerit, & ceperit, non est qui eruat. ✠ ✱ Exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui interibunt. ✠ Et erit in die illa, dicit Dominus: auferam equos tuos de medio tui, & disperdam quadrigas tuas. ✠ Et perdam ciuitates terræ tuæ, & destruã omnes munitiones tuas, ✠ & auferam maleficia de manu tua, & diuinationes non erũt in te. ✠ Et perire faciam sculptilia tua, & statuas tuas de medio tui: & non adorabis ultra opera manuum tuarum. ✠ Et euellam lucos tuos de medio tui: & conteram ciuitates tuas. ✠ Et faciam in furore, & in indignatione ultionem in omnibus gentibus quæ non audierunt.

CAP. VI.

AVdite quæ Dominus loquitur, Surge, contende iudicio aduersum mõtes, & audiant colles uocem tuam. ✠ Audiant montes iudicium Domini, & fortia fundamenta terræ: quia iudicium Domini cum populo suo, & cum Israel diudicabitur. ✠ ‖ Populе meus quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? responde mihi. ✠ ‖ Quia eduxi te de Terra Ægypti, & de domo seruientium liberaui te: & misi ante faciem tuam Moysen, & Aaron, & Mariam. ✠ Populе meus, memento quæso ‖ quid cogitauerit Balach rex Moab, & quid responderit ei Balaam filius Beor, de Setim usque ad Galgalam, ut cognosceres iustitias Domini. ✠ Quid dignum offeram Domino? curuabo genu Deo excelso? nunquid offeram ei holocaustomata, & uitulos anniculos? ✠ Nunquid placari poterit Dominus in millibus arietum, aut in multis milibus hircorum pinguium? nunquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructũ uentris mei pro peccato animæ meæ? ✠ Indicabo tibi ô homo quid sit bonum, & quid Dominus requirat a te, Vtique facere iudicium, & diligere misericordiam, & solicitũ ambulare cum Deo tuo. ✠ Vox Domini ad ciuitatem clamat, & salus erit timentibus nomen ✠ tuũ: Audite tribus, & quis approbabit illud? ✠ Adhuc ignis in domo impij thesauri iniquitatis, & mensura minor irata plena. ✠ Nũquid iustificabo stateram impiã, & saccelli ponderа dolosa? ✠ In quibus diuitiæ eius repleti sunt iniquitate, & habitantes in ea loquebantur mendaciũ, & lingua eorum fraudulenta in ore eorum. ✠ Et ego ergo cepi percutere te perditione super peccatis tuis. ✠ ‖ Tu comedes, & nõ saturaberis: & humiliatio tua in medio tui: & apprehendes, & non saluabis: & quos saluaueris, in gladrũ dabo. ✠ ‖ Tu seminabis, & non metes: tu calcabis oliuam, & non ungeris oleo, & mustũ, & non bibes uinum. ✠ Et custodisti præcepta Amri, & omne opus domus Achab

& ambulasti in ✠ uoluptatibus eorũ, ut darẽ te in perditionẽ, & habitantes in ea in sibilum, & opprobrium populi mei portabitis.

CAP. VII.

1 VÆ mihi, quia factus sum sicut qui colligit in autumno racemos uindemiæ: non est botrus ad comedendũ, præcoquas ficus desiderauit anima mea.
2 ✠ Periit sanctus de terra, & rectus in hominibus non est: omnes in sanguine insidiantur, uir fratrem suum ad mortem uenatur.
3 ✠ Malum manuum suarum dicunt bonum: princeps postulat, & iudex in reddendo est: & magnus locutus est desiderium animæ suæ, & conturbauerunt eam. ✠ Qui optimus in eis est, quasi paliurus: & qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculationis tuæ, uisitatio tua uenit: nunc erit uastitas eorum.
4 ✠ Nolite credere amico: & nolite confidere in duce: ab ea quæ dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui. ✠ ‖ Quia filius contumeliam facit patri, & filia consurgit aduersus matrem suam, nurus aduersus socrum suã
5 ‖ & inimici hominis domestici eius. ✠ Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum saluatorem meum: audiet me Deus meus.
6 ✠ Ne læteris inimica mea super me, quia cecidi, consurgam cum sedero in tenebris, Dominus lux mea est. ✠ Iram Domini portabo, quoniã peccaui ei: donec causam meam iudicet, & faciat iudicium meum: educet me in lucem, uidebo iustitiam eius.
7 ✠ Et aspiciet inimica mea, & operietur confusione, quæ dicit ad me, Vbi est Dominus Deus tuus? Oculi mei uidebunt in eam: nũc erit in conculcationem, ut lutum plateã-
8 rum. ✠ Dies ut ædificentur macerіæ tuæ: in
9 die illa longe fiet lex. ✠ In die illa & usq; ad te uenient Assur, & usque ad ciuitates munitas: & a ciuitatibus munitis usque ad flumen, & ad mare de mari, & ad montem de
10 monte. ✠ Et terra erit in desolationẽ propter habitatores suos, & propter fructum
11 cogitationum eorum. ✠ Pasce populum tuum in uirga tua, gregem hæreditatis tuæ, habitantes seclos in saltu, in medio Carmeli: pascentur Basan, & Galaad iuxta dies
12 antiquos. ✠ Secundum dies egressionis tuę de Terra Ægypti ostendam ei mirabilia.
13 ✠ Videbunt gentes, & confundentur super omni fortitudine sua: ponent manum super os, aures eorum surdæ erunt. ✠ Lingent
14 puluerem sicut ✠ serpentes, uelut reptilia terræ prorumpent de ædibus suis: Dominum Deum nostrum desiderabũt, & timebunt te. ✠ ‖ Quis Deus similis tui, ‖ qui aufers iniquitatem, & transis peccatum reliquiarum hæreditatis tuæ? non immittet ultra
15 furorem suum, quoniam uolens misericordiam est. ✠ Reuertetur, & miserebitur nostri, deponet iniquitates nostras: & proiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Dabis ueritatem Iacob misericordiam Abraham: quæ iurasti patribus nostris a diebus antiquis.

✠ Et MS. R.
✠ Exaltãbitur C. Verum Hier. H. & Q. uirtutibus addit.
Ier. 2. 4.
Exod. 14. 22.
Num. 22. 23. 24. 25
✠ suum G M S. R.
✠ eius MS R. G.
✠ Dominus C. Pro Te xtu scelesto ne Hier. & H sacuum. Leu. 26. 26. Deut. 28. 38. Agge. 1. 6
✠ uoluptatibus MS. Hier. H. G. C
Mat. 10. 21. 35.
Mat. 10. 36.
✠ serpentes MS. R. Hier. Q. Verũ Textus con ormis est H. & C
Ier. 10. 6. Act. 10. 43. Col. 2. 13.

PROPHETIA NAHVM.

CAPVT PRIMVM.

Nvs Niniue, Liber visionis Nahum Elcesæi. ¶Deus æmulator, & ulciscens Dominus, ulciscés Dominus, & habés furorem. ulciscens Dominus in hostes suos, & irascés ipse inimicis suis. ¶ Dominus patiés, & magnus fortitudine, & mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate, & turbine uiæ eius, & nebulæ pulus pedũ eius. ¶ Increpans mare, & exiccans illud: & omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est Basan, & Carmelus: & flos Libani elanguit. ¶ Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt: & contremuit terra a facie eius, & orbis, & omnes habitantes in eo. ¶ Ante faciem indignationis eius quis stabit? & quis resistet in ira furoris eius? indignatio eius effusa est ut ignis: & petræ dissolutæ sunt ab eo. ¶ Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis: & sciens sperantes in se. ¶ & in diluuio præterreunte, consummationem faciet loci eius: & inimicos eius persequentur tenebræ. ¶ Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. ¶ Quia sicut spinæ se inuicem complectuntur: sic conuiuium eorũ pariter potantium, consumentur quasi stipula ariditate plena. ¶ Ex te exibit cogitãs contra Dominum malitiam, mente pertractans præuaricationem. ¶ Hæc dicit Dominus: Si perfecti fuerint: & ita plures, sic quoque attondentur, & ‖ pertransibit'. affixi te, & non affligam te ultra. ¶ Et nunc cõteram uirgam eius de dorso tuo, & uincula tua disrumpam. ¶ Et præcipiet super te Dominus, non seminabitur ex nomine tuo amplius: de domo Dei tui interficiam sculptile, & conflatile, ponam sepulchrum tuũ, quia inhonoratus es. ¶ ‖ Ecce super montes pedes euangelizantis, & annunciantis pacem: celebra Iuda festiuitates tuas, & redde uota tua: quia nõ adijciet ultra ut pertranseat in te Belial, uniuersus interijt.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

‖ *pertransibunt* 14 ms C. *Vetũ* R. *Hie.* & H. *numero legũt singulari.* *Isa.* 52. 7. *Rom.* 10. 15

CAP. II.

Ascendit qui dispergat coram te, qui custodiat obsidionem: contemplare uiam, conforta lumbos, robora uirtutem ualde. ¶ Quia reddidit Dominus superbiam Iacob, sicut superbiã Israel: quia uastatores dissipauerunt eos, & propagines eorum corrupuerunt. ¶ Clypeus fortium eius ignitus, uiri exercitus in coccineis: igneæ habenæ currus in die præparationis eius, & agitatores consopiti sunt. ¶ In itineribus ‖ conturbati sunt: quadrigæ collisæ sunt in plateis: aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrentia. ¶ Recordabitur fortium suorum, ruent in itineribus suis: uelociter ascendent muros

1 2 3 4 5

‖ *conturbata sunt quadrigæ:* 4 ms H, G. C.

6 eius, & præparabitur umbraculum. ¶ Portæ fluuiorum apertæ sunt, & templum ad solum destructum. ¶ Et miles captiuus abductus est: & ancillæ eius minabantur, gemẽtes ut columbæ, murmurantes in cordibus suis. ¶ Et Ninive quasi piscina aquarũ aquæ eius: ipsi uero fugerunt. state state, & non est qui reuertatur. ¶ Diripite argentũ, diripite aurum: & non est finis diuitiarum ex omnibus uasis desiderabilibus. ¶ Dissipata est, & scissa, & dilacerata: & cor tabescens, & dissolutio genuculorum, & defectio in cunctis renibus: & facies omnium eorum sicut nigredo ollæ. ¶ Vbi est habitaculum leonum, & pascua catulorum leonum: ad quam iuit leo, ut ingrederetur illuc: catulus leonis, & non est qui exterreat? ¶ Leo cepit sufficiẽter catulis suis, & necauit leænis suis: & impleuit præda speluncas suas, & cubile suum rapina. ¶ Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum: & succendam uſque ad fumum quadrigas ‖ tuas, & leunculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra prædam tuam, & non audietur ultra uox nunciorum tuorum.

6 7 8 9 10 11 12 13 14

Isa. 2. 7.

‖ *eius* 8 ms *Hier.* H. *Textus autẽ Iuxta, conformis est* R. C. & G.

CAP. III.

Væ ‖ ciuitas sanguinum, uniuersa mẽdacij dilaceratione plena: non recedet a te rapina. ¶ Vox flagelli, & uox impetus rotæ, & equi frementis, & quadrigæ ‖ feruentis, & equitis ascendentis: ¶ Et micantis gladij, & fulgurantis hastę, & multitudinis interfectæ, & grauis ruinæ: nec est finis cadauerum, & corruent in corporibus suis. ¶ Propter multitudinem fornicationum meretricis speciosæ, & gratæ, & habentis maleficia, quę uendidit gentes in fornicationibus suis, & familias in maleficijs suis: ¶ ‖ Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum: & reuelabo pudenda tua in facie tua, & ostendam Gentibus nuditatem tuã, & regnis ignominiam tuam. ¶ Et proiiciam super te abominationes, & contumelijs te afficiam, & ponã te in exemplum. ¶ Et erit, omnis qui uiderit te, resiliet a te, & dicet, Vastata est Ninive: quis commouebit super te caput? vnde quæram consolatorem tibi? ¶ Nunquid melior es * Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus? aquæ in circuitu eius: cuius diuitiæ, mare, aquæ, muri eius. ¶ Æthiopia fortitudo eius, & Aegyptus, & non est finis: Aphrica, & Libyes fuerunt in auxilio tuo. ¶ Sed & ipsa in transmigrationem ducta est in captiuitate: paruuli eius elisi sunt in capite omnium uiarum, & super inclytos eius miserunt sortẽ, & omnes optimates eius conuincti sunt in cõpedibus. ¶ Et tu ergo inebriaberis, & eris despecta: & tu quæres auxilium ab inimico. ¶ Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis: si concutiãtur fuerint, cadent in os comedentis. ¶ Ecce populus tuus mulieres in medio tui: inimicis tuis ad apertionem pandentur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis uectes tuos. ¶ Aquam propter obsidionem hauri tibi, extrue mu-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Ezec. 24. 9 *Habac.* 2. 12.

‖ *feruentes et equites ascendentes: Micantes gladij, & fulgurantes hastæ, & multitudines interfectæ, et graues ruinæ* 7 ms. *Isa.* 47. 3.

* *ab* ms *Hier.*

nitiones tuas: intra in lutum & calca, subigens tene latere. ✠ Ibi comedet te ignis: peribis gladio, devorabit te ut bruchus: congregare ut bruchus, multiplicare ut locusta. ✠ Plures fecisti negociationes tuas, quàm stellæ sint cœli: bruchus expansus est, & auolauit. ✠ Custodes tui quasi locustæ: & principes tui quasi locustæ locustarum, quæ considunt in sepibus in die frigoris: Sol ortus est, & auolauerunt, & non est cognitus locus earum ubi fuerint. ✠ Dormitauerunt pastores tui rex Assur; sepelientur principes tui: latitauit populus tuus in montibus, & non est qui congreget. ✠ Non est obscura contritio tua, pessima est plaga tua: omnes qui audierunt auditionem tuam, compresserunt manum super te: quia super quem non transijt malitia tua semper?

PROPHETIA HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

Nvs quod uidit Habacuc Propheta. ✠ Vsquequo Domine clamabo, & non exaudies? uociferabor ad te uim patiens, & non saluabis? ✠ Quare ostendisti mihi iniquitatem, & laborem, uidere prædam, & iniustitiam contra me? -Quare respicis cõtemptores, & taces, conculcante impio iustiorem se? Et facies homines quasi pisces maris, & quasi reptilia non habentia ducē? & factum est iudicium, & contradictio potentior est. ✠ Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit usque ad finem iudicii: quia impius prævalet aduersus iustum, propterea egreditur iudicium peruersum. ¶ Aspicite in gentibus, & uidete, & admiramini, & obstupescite: quia opus factum est in diebus uestris, quod nemo credet cum narrabitur. ✠ Quia ecce ego suscitabo Chaldæos, gentem amaram & uelocem, ambulantem super latitudinem terræ, ut possideat tabernacula non sua. ✠ Horribilis, & terribilis est: ex semetipsa iudicium, & onus eius egredietur. ✠ Leuiores pardis equi eius, & uelociores lupis uespertinis, & diffundētur equites eius: equites namque eius delonge uenient, uolabunt quasi aquila festinans ad comedendum. ✠ Omnes ad prædam uenient, facies eorum uentus urens: & cõgregabit quasi arenam, captiuitatem. ✠ Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt: ipse super omnē munitionem ridebit, & comportabit aggerē, & capiet eam. ✠ Tunc mutabitur spiritus, & pertransibit, & corruet: hæc est fortitudo eius Dei sui. ✠ Nunquid non tua principio Domine Deus meus, sancte meus, & nō moriemur? Domine in iudicium posuisti eum: & fortem ut corriperes, fundasti eū. ✠ Mundi sunt oculi tui, ne uideas malum, & respicere ad iniquitatem non poteris: quare non respicis super iniqua agentes, & taces deuorante impio iustiorem se? ✠ Et facies homines quasi pisces maris, & quasi reptile non habens principem. ✠ Totum in hamo sublevauit, traxit illud in sagena sua & congregauit in rete suum. Super hoc lætabitur & exultabit. ✠ propterea immolabit sagenæ suæ, & sacrificabit reti suo: quia in ipsis incrassata est pars eius, & cibus eius electus. ✠ Propter hoc ergo expandit sagenam suam, & semper interficere Gentes non ℣ parcet.

CAP. II.

Super ‖ custodiam meam stabo, & figã gradum super munitionem: & contẽplabor, ut uideam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad arguentem me. ✠ Et respondit mihi Dominus, & dixit, Scribe visum, & explana eum super tabulas: ut percurrat qui legerit eum. ✠ Quia adhuc uisus procul, & apparebit in finem, & non mentietur. si morā fecerit, expecta illum: quia ueniens ueniet, & non tardabit. ✠ Ecce, qui incredulus est, non erit recta anima eius in semetipso: ‖ iustus autem in fide sua uiuet. ✠ Et quo modo uinum potantem decipit: sic erit uir superbus, & non decorabitur: qui dilatauit quasi infernus animam suam: & ipse quasi mors, & nō adimpletur: & congregauit ad se omnes gentes, & coacernauit ad se omnes populos. ✠ Nunquid non omnes isti super eum parabolam sument, & loquelam ænigmatum eius: & dicetur, Væ ei qui multiplicat non sua? usquequo & aggrauat contra se densum lutum? ✠ Nunquid non repente consurgent, qui mordeant te: & suscitabuntur lacerātes te, & eris in rapinam eis? ✠ Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis: propter sanguinē hominis, & iniquitatem terræ ciuitatis, & omnium habitantium in ea. ✠ Væ qui concupiscit auaritiam malam domui suæ, ut sit in excelso nidus eius, & liberari se putat de manu mali. ✠ Cogitasti confusionem domui tuæ, concidisti populos multos, & peccauit anima tua. ✠ Quia lapis de pariete clamabit: & lignum quod inter iuncturas ædificiorum est, respondebit. ¶ Væ qui ædificat ciuitatem in sanguinibus, & præparat urbem in iniquitate. ✠ Nunquid non hæc sunt a Domino exercituum? Laborabunt enim populi in multo igne: & gentes in uacuum, & deficient. ✠ Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam Domini, quasi aquæ operientes mare. ✠ Væ qui potum dat amico suo, mittens fel suū, & inebriās, ut aspiciat nuditatem eius. ✠ Repletus es ignominia ℣ pro gloria: bibe tu quoque, & consopire: circumdabit te calix dexteræ Domini, & uomitus ignominiæ super gloriam tuam. ✠ Quia iniquitas Libani operiet te, & vastitas animalium deterrebit eos

de san-

1-22 MS. R. Hier. H. G. G.

Ab.13. 41.

℣ cessat MS. R. Hier.

Isa.21.8.

Ioan.3. 36. Rom.1.17 Gal.3.11 Heb.10. 38.

Ezec.24.9 Nahũ 3. ℣ prę MS. H. G.

de sanguinibus hominis & iniquitate terræ, & ciuitatis, & omnium habitantium in ea. ℣ Quid prodest sculptile, quia sculpsit illud fictor suus conflatile, & imaginē falsam? quia speravit in figmento fictor eius, ut faceret simulachra muta. ℣ Væ qui dicit ligno, Expergiscere: Surge, lapidi tacenti, nunquid ipse docere poterit? Ecce, iste coopertus est auro, & argento: & omnis spiritus non est in visceribus eius. ℣ ‖ Dominus autem in templo sancto suo: fileat a facie eius omnis terra. 18 19 20

Ps.10.4.

Oratio Habacuc pro ignorantijs.* 1

** prophetæ R.H.G.*

CAP. III.

DOMINE audiui auditionē tuā, & timui: Domine opus tuum in medio annorum, uiuifica illud: in medio annorum notū facies, cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis. 2

℣ Deus ab Austro ueniet, & sanctus de monte Pharan. Semper Operuit cælos gloria eius, & laudis eius plena est terra. 3

℣ Splendor eius ut lux erit, cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius. 4

℣ Ante faciem eius ibit mors, & egredietur diabolus ante pedes eius. 5

℣ Stetit, & mensus est terram: aspexit, & dissoluit Gentes, & cōtriti sunt montes seculi: incuruati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis eius. 6

℣ Pro iniquitate uidi tentoria Æthiopię, turbabuntur pelles terræ Madian. 7

℣ Nunquid in fluminibus iratus es Domine? aut in fluminibus furor tuus? uel in mari indignatio tua? \\ qui \\ ascendis super equos tuos, & quadrigæ tuæ saluatio? 8

℣ Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta tribubus quę locutus es Semper Fluuios scindes terræ. 9

℣ Viderunt te, & doluerunt montes, gurges aquarum transijt, dedit abyssus uocem suam, altitudo manus suas leuauit. 10

℣ Sol & Luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis hastæ tuæ. 11

℣ In fremitu concu'cabis terram: *in furore obstupefacies Gentes, 12

℣ Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo: percussisti caput de domo impij, denudasti fundamentum *usque ad collum. Semper. 13

℣ Maledixisti sceptris eius, capiti bellatorum eius, uenientibus ut turbo ad dispergēdum me, exultatio eorum, sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito. 14

℣ Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum. 15

℣ Audiui, & conturbatus est uenter meus, \\ a uoce' contremuerunt labia mea: ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat: vt requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum. 16

℣ Ficus enim non florebit, & non erit germen in uineis: mentietur opus oliuæ, & arua non afferent cibum: abscindetur de ouili pecus, & non erit armentum in præsepibus. 17

℣ Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Iesu meo. 18

℣ Deus Dominus fortitudo mea, & ponet pedes meos quasi ceruorum: & super excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem. 19

** quia 2 Ms. H.G. Gq.*

** ascēdes 2 Ms. Hic. H.G.& cō formius Gq.*

**& Ms. R G. Verum Hier. & H. non legunt.*

**eius Ms. R. Verum H.& G. nō legunt.*

\\ ad uocē 4 Ms. Hier. H.G Similiter Textus legunt G.

PROPHETIA SOPHONIAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBVM Domini quod factū est ad Sophoniam filiū Chusi, filij Godoliæ, filij Amariæ, filij Ezechiæ, in diebus Iosiæ filij Amon regis Iudę. 1

℣ Congregans congregabo omnia a facie terræ, dicit Dominus: ℣ congregans hominem, & pecus, congregans uolatilia cæli, & pisces maris: & ruinæ impiorum erunt: & disperdā homines a facie terræ, dicit Dominus. ℣ Et extendam manum meam super Iudam, & super omnes habitantes Ierusalem: & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina ędituorum cum sacerdotibus: ℣ & eos qui adorant super tecta militiā cęli, & adorant, & iurāt in Domino, & iurant in Melchom; ℣ Et qui auertuntur de post tergum Domini, & qui non quæsierunt Dominū, nec inuestigauerunt eū. ℣ Silete a facie Domini Dei quia iuxta est dies Domini, quia præparauit Dominus hostiam, sanctificauit vocatos suos. ℣ Et erit in die hostiæ Domini visitabo super principes, & super filios regis, & super omnes qui induti sunt uestę peregrina: ℣ & visitabo super omnem qui arrogantet ingreditur super limen in die illa, qui complent domum Domini - Dei sui' iniquitate & dolo ℣ Et erit in die illa, dicit Dñs, vox clamoris a porta piscium, & ululatus a Secunda, & contritio magna a collibus. ℣ Vlulate habitatores Pilæ: conticuit omnis populus Chanāan, disperierunt omnes inuoluti argento. ℣ Et erit in tempore illo: scrutabor Ierusalem in lucernis, & uisitabo super uiros defixos in fecibus suis: qui dicunt in cordibus suis, Non faciet bene Dominus, & non faciet male. ℣ Et erit fortitudo eorum in direptionem, & domus eorū in desertum: & ædificabunt domos, & nō habitabunt: & plantabunt uineas, & nō bibent uinum earum. ℣ Iuxta est dies Domini magnus, iuxta est, & uelox nimis: uox di- 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

-7 Ms. R. H.G. Gq. Textus autem respondet Græco, & Regio, & Vaticano.

Amos 5.18

ei Do-

ei Domini amara, tribulabitur ibi fortis.
Ier.30.7. *Ioel 2.11* *Amos 5.18* ¶Dies iræ dies illa, dies tribulationis & angustiæ, dies calamitatis & miseriæ, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulæ & turbinis: ✝ dies tubæ, & clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excelsos. ✝ Et tribulabo homines, & ambulabunt vt cæci, quia Dño peccauerũt: & effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorũ sicut stercora. ¶Sed & argentum eorum, & aurũ eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini: in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia cõsummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terrã.

Ezec.7.19. *Isa.13.8.*

CAP. II.

COnuenite, congregamini gens non amabilis: ✝ Priusquam pariat iussio quasi puluerem transeuntem diem, antequã veniat super uos ira furoris Dñi, antequã veniat super vos dies indignationis Dñi. ✝ Quærite Dominum omnes mansueti terræ, qui iudiciũ eius estis operati: quærite iustũ, quærite mansuetũdi quomodo abscondamini in die furoris Dñi. ✝ Qua Gaza destructa erit, & Ascalon in desertũ, Azotum in meridie eiicient, & Accaron eradicabitur. ✝ Væ qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: uerbum Domini super vos Chanáan terra Philisthinorũ, & disperdam te, ita ut non sit inhabitator. ✝ Et erit funiculus maris requies pastorum & caulæ pecorum: ✝ & erit funiculus eius qui remanserit de domo Iuda, ibi pascentur: in domibus Ascalonis ad uesperam requiescẽt: quia uisitabit eos Dñs Deus eorum, & auertet captiuitatem eorũ. ✝ Audiui opprobriũ Moab & blasphemias filiorum Ammon: quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorũ. ✝ Propterea viuo ego, dicit Dñs exercituum Deus Israël, quia Moab, ut Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorrha, siccitas spinarum, & acerui salis, & desertum usque in æternũ: reliquiæ populi mei diripiẽt eos, & residui gentis meæ possidebunt illos. ✝ Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerũt, & magnificati sunt super populũ Domini exercituũ. ✝ Horribilis Dñs super eos, & attenuabit omnes deos terræ: & adorabunt eum uiri de loco suo, omnes insulæ Gentium. ✝ Sed & uos Aethiopes interfecti gladio meo eritis. ✝ Et extendet manum suam super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet Speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum.

Isa.34.11. ✝ ‖ Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestiæ Gentium: & onocrotalus & ericius in liminibus eius morabuntur: uox cãtantis in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. ✝ Hæc est ciuitas gloriosa habitans in cõfidentia, quæ dicebat in corde suo, Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertũ cubile bestiæ? omnis qui transit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

CAP. III.

VÆ prouocatrix & redempta ciuitas, columba. ✝ Non audiuit vocem, & non suscepit disciplinam: in Dño non est confisa, ad Deum suũ non appropinquauit. ✝ ‖ Principes eius in medio eius quasi leones rugientes: iudices eius lupi uespere, non relinquẽbãt in mane. ✝ Prophetæ eius uesani, uiri infideles: sacerdotes eius polluerũt sanctum, iniuste egerunt contra legẽ. ✝ Dñs iustus in medio eius non faciet iniquitatem: mane mane iudicium suum dabit in lucẽ, & non abscondetur: nesciuit autẽ iniquus confusionem. ✝ Disperdidi Gentes, & dissipati sunt anguli earũ: desertas feci uias eorũ, dũ non est qui transeat: desolatæ sunt ciuitates eorum, non remanente viro, neq; ullo habitatore. ✝ Dixi, Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculũ eius, propter omnia in quibus uisitaui eã: verumtamen diluculo surgentes corruperũt omnes cogitationes suas. ✝ Quapropter expecta me, dicit Dñs, in die resurrectionis meæ in futurum, quia iudicium meum, ut cõgregem Gentes, & colligam regna: & effundã super eos indignationẽ meam, omnẽ irã furoris mei: ‖ in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. ✝ Quia tũc reddã populis labium electum, ut inuocẽt omnes in nomine Domini, & seruiant ei humero uno. ✝ Vltra flumina Aethiopiæ, inde supplices mei filij dispersorũ meorum deferent munus mihi. ✝ In die illa non confunderis super cunctis adinuentionibus tuis, quibus prævaricata es in me: quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbiæ tuæ, & nõ adijcies exaltari amplius in monte sancto meo. ✝ Et derelinquã in medio tui populũ pauperem, & egenum: & sperabũt in nomine Dñi. ✝ Reliquiæ Israël non facient iniquitatẽ, nec loquentur mendaciũ, & nõ inuenietur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pascentur, & accubabunt, & non erit qui exterreat. ✝ Lauda filia Sion, iubila Israël: lætare, & exulta in omni corde filia Ierusalem. ✝ Abstulit Dñs iudicium tuum, auertit inimicos tuos: rex Israël Dñs in medio tui, non timebis malum ultra. ✝ In die illa dicetur Ierusalẽ, Noli timere: Sion, non dissoluantur manus tuę. ✝ Dñs Deus tuus in medio tui fortis, ipse saluabit: gaudebit super te in lætitia, silebit in dilectione (*tua* *exultabit) super te in laude. ✝ Nugas qui a lege recesserant, congregabo, quia ex te erant: ut nõ ultra habeas super eis opprobriũ. ✝ Ecce ego interficiam omnes qui afflixerũt te in tẽpore illo, ‖ & saluabo claudicantẽ, & eam quæ ejecta fuerat congregabo: & ponã eos in laudem, & in nomen, in omni terra confusionis eorũ: ✝ In tempore illo quo adducã uos, & in tempore quo congregabo uos: dabo enim uos in nomẽ, & in laudem omnibus populis terræ, cũ conuertero captiuitatem uestram coram oculis uestris, dicit Dñs.

Ezec.22.27. *Mich.3.11.*

Sup.1.18

Ier.3.17 *Ioel 3.17* *Zach.14.11*

Ier.31.34 *Mich.4.7.*

Sup.1.18

Ier.3.17 *Ioel 3.17* *Zach.14.11*

Ier.31.34 *Mich.4.7.*

*W fua H. C.G. *& M&B. G. Vermm Hier. H. & C. tollunt.*

PROPHETIA AGGAEI.

CAPVT PRIMVM.

1 *Esd.6.1* 13.

IN ANNO secundo Darij regis, in mẽse sexto, in die una mensis: factum est uerbum Domini in manu Aggæi prophetæ ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotẽ magnum, dicens, ✝ Hæc ait Dñs exercituũ, dicens, Populus iste dicit, Nondum uenit tẽpus domus Domini ædificandę. ✝ Et factum est uerbum Domini in manu Aggæi prophetæ, dicens, ✝ Nunquid tempus uobis est ut habitetis in domibus * laqueatis, & domus ista deserta? ✝ Et nunc hæc dicit Dominus exercituum, Ponite corda uestra super uias uestras. ✝ ‖ Seminastis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satiati: bibistis, & non estis inebriati: operuistis uos, & non estis calefacti: & qui mercedes congregauit, misit eas in sacculũ pertusum. ✝ Hæc dicit Dominus exercituũ. Ponite corda uestra super uias uestras. ✝ ascendite in montem, portate ligna, & ædificate domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus. ✝ Respexistis ad amplius, & ecce factum est minus: & intulistis in domum, & exuflaui illud: quam ob causam, dicit Dominus exercituũ? quia domus mea deserta est, & uos festinatis unusquisque in domum suam. ✝ Propter hoc super uos prohibiti sunt cęli ne darent rorem, & terra prohibita est ne daret germen suum: ✝ & uocaui siccitatem super terram, & super mõtes, & super triticum, & super uinũ, & super oleum, & quæcunque profert humus, & super homines, & super iumenta, & super omnẽ laborem manuum. ✝ Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacerdos magnus, & omnes reliquiæ populi uocem * Dei sui, & uerba Aggæi prophetæ, sicut misit eum Dñs Deus eorum ad eos: & timuit populus a facie Dñi, ✝ Et dixit Aggæus nuncius Domini de nuncijs Dñi, populo dicens, Ego uobiscum sum, dicit Dñs. ✝ Et suscitauit Dñs spiritum Zorobabel filij Salathiel ducis Iuda, & spiritum Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, & spiritum reliquorum de omni populo: & ingressi sunt, & faciebant opus in domo Dominj exercituum Dei sui.

*uestris 2 MS. H.Gq. Vernm R. Hier. G. & c. non addunt. Deut. 28. 38. Mich. 6. 15.

*Domini 4 MS. R. H.G.C.

CAP. II.

IN die uicesima, & quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis. ✝ In septimo mense, uicesima & prima mensis: factum est uerbum Domini in manu Aggæi prophetæ, dicẽs, ✝ Loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnũ, & ad reliquos populi, dicens, ✝ Quis in uobis est derelictus, qui uidit domum istam in gloria sua prima? & quid uos uidetis hanc nunc? nunquid non ita est, quasi non sit in oculis uestris? ✝ Et nunc confortare Zorobabel, dicit Dñs: & confortare Iesu fili Iosedec sacerdos magne, & confortate omnis populus terrę, dicit Dñs exercituũ: & facite (quoniã ego uobiscũ sum, dicit Dñs exercituũ.) ✝ uerbum quod pepigi uobiscum cũ egrederemini de Terra Aegypti: & spiritus meus erit in medio uestrũ: nolite timere. ✝ Quia hæc dicit Dñs exercituũ. ‖ Adhuc unum modicum est, & ego commouebo cęlum, & terrã, & mare, & aridã. ✝ Et mouebo omnes gẽtes, ET VENIET DESIDERATVS cunctis Gẽtibus: & implebo domum istam gloria, dicit Dñs exercituum. ✝ Meum est argentũ, & meum est aurum, dicit Dñs exercituum. ✝ Magna erit gloria domus istius nouissimę, plus quam primę, dicit Dñs exercituũ: & in loco isto dabo pacem, dicit Dñs exercituũ. ✝ In uicesima & quarta noni mensis, in anno secundo Darij regis, factum est uerbum Dñi ad Aggæum prophetam dicens, ✝ Hæc dicit Dominus exercituum, Interroga sacerdotes legem, dicens, ✝ Si tulerit homo carnem sanctificatam in ora uestimẽti sui, & tetigerit de summitate eius panem, aut pulmentum, aut uinum, aut oleum, aut omnem cibum: nunquid sanctificabitur? Respondentes autẽ sacerdotes, dixerunt, Non. ✝ Et dixit Aggæus, Si tetigerit pollutus in anima, ex omnibus his, nunquid contaminabitur? Et respondetunt sacerdotes, & dixerunt, Contaminabitur. ✝ Et respondit Aggæus, & dixit, Sic populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit Dominus, & sic omne opus manuum eorum: & omnia quæ obtulerunt ibi, contaminata erunt. ✝ Et nũc ponite corda uestra, a die hac & supra, antequam poneretur lapis super lapidem in templo Domini. ✝ Cũ accederetis ad aceruum uiginti modiorum, & fierẽt decem: & intraretis ad torcular, ut exprimeretis quinquaginta lagenas, & fiebant uiginti. ✝ ‖ Percussi uos uento urente, & aurugine, & grandine omnia opera manuum uestrarum: & non fuit in uobis qui reuerteretur ad me, dicit Dominus. ✝ Ponite corda uestra ex die ista, & in futurum, a die uicesima, & quarta noni mensis: a die qua fundamenta iacta sunt templi Domini, ponite super cor uestrum. ✝ Nunquid iam semen in germine est: & adhuc uinea, & ficus, & malogranatũ & lignum oliuæ non floruit? ex die ista benedicam. ✝ Et factum est uerbum Domini secundo ad Aggęum, in uicesima, & quarta mensis, dicens, ✝ Loquere ad Zorobabel ducem Iuda dicens, Ego mouebo cęlum pariter & terram. ✝ Et subuertam solium regnorum, & conteram fortitudinem regni Gentium: & subuertam quadrigam, & ascẽsorem eius: & descendent equi, & ascensores eorum, uir in gladio fratris sui. ✝ In die illa, dicit Dominus exercituum, assumã te ‖ Zorobabel fili Salathiel serue meus, dicit Dominus: & ponam te quasi signaculum quia te elegi, dicit Dominus exercituum.

Hebr.12. 26.

Amos 4.9

Eccli 49. 13.

PROPHETIA ZACHARIAE.

CAPVT PRIMVM.

IN MENSE octano, in anno secundo Darij, factum est uerbum Domini ad Zachariam filium Barachię filij Addo prophetam, dicens, ¶ Iratus est Dominus super patres uestros iracundia. ¶ Et dices ad eos, hæc dicit Dominus exercituum: ¶ Conuertimini ad me, ait Dominus exercituum: & conuertar ad uos, dicit Dominus exercituum. ¶ Ne fitis sicut patres uestri, ¶ ad quos clamabant prophetæ priores, dicētes, Hæc dicit Dominus exercituū, ¶ Conuertimini de uijs uestris malis, & de cogitationibus uestris pessimis: non audierunt, neque attenderunt ad me, dicit Dominus. ¶ Patres uestri ubi sunt? & prophetæ nunquid in sempiternum uiuent? ¶ Verumtamen uerba mea, & legitima mea quæ mandaui seruis meis prophetis, nunquid nō comprehenderunt patres uestros, & conuersi sunt, & dixerunt, Sicut cogitauit Dominus exercituum facere nobis secundum uias nostras, & secundum adinuētiones nostras fecit nobis. ¶ In die uicesima & quarta undecimi mensis Sabat, in anno secundo Darij. factum est uerbum Domini ad Zachariam filium Barachiæ filij Addo prophetam, dicens: ¶ Vidi per noctem, & ecce uir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta quę erant in profundo, & post eum equi rufi, uarij, & albi. ¶ Et dixi, Quid sunt isti Domine mi? & dixit ad me angelus *qui loquebatur in me, Ego ostendam tibi quid sint hæc. ¶ Et respondit uir qui stabat inter myrteta, & dixit Isti sunt quos misit Dominus ut perābulēt terram. ¶ Et respōderunt angelo Domini qui stabat inter myrteta, & dixerunt, Perambulauimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit. ¶ Et respondit angelus Domini, & dixit, Domine exercituū usquequo tu non misereberis Ierusalem, & urbium Iuda, quibus iratus es, iste iam septuagesimus annus est? ¶ Et respondit Dominus angelo qui loquebatur in me uerba bona, uerba consolatoria: ¶ Et dixit ad me angelus qui loquebatur in me, Clama, dicens, Hæc dicit Dominus exercituum, ¶ Zelatus sum Ierusalem, & Sion zelo magno. ¶ Et ira magna ego irascor super gētes opulentas: quia ego iratus sum parum, ipsi uero adiuuerunt in malum. ¶ Propterea hæc dicit Dominus, reuertar ad Ierusalem in misericordijs: domus mea ædificabitur in ea, ait Dominus exercituum, & perpendiculum extendetur super Ierusalem. ¶ Adhuc clama, dicens, Hæc dicit Dominus exercituum, Adhuc affluent ciuitates meæ bonis: & consolabitur adhuc Dominus Sion, & eliget adhuc Ierusalem. ¶ Et leuaui oculos meos, & uidi: & ecce quatuor cornua ¶ Et dixi ad angelū qui loquebatur in me, Quid sunt hæc? & dixit ad me, Hæc sunt cornua quæ uentilauerūt Iudam, & Israel, & Ierusalem. ¶ Et ostendit mihi Dominus quatuor fabros. ¶ Et dixi, Quid isti ueniunt facere? Qui ait, dicens, Hęc sunt cornua quę uentilauerunt Iudam per singulos uiros, & nemo eorum leuauit caput suum: & uenerunt isti deterrere ea, ut deijciant cornua gentium quæ leuauerunt cornu super terram Iuda ut dispergerent eam.

Mala. 3. 7. Isa. 21. 8. 31. 6. 45. 22. Iere. 3. 12 15. 19. 33 18. Ezec. 18. 30. 20. 7. 33. 11. Oseę. 14. 2. Ioel. 2. 12

Dominus Ms. Vat. & R. Hisp. H. G. & C. hoc addunt.

9 Ms. Hier. H. C. C.

Infr. 8. 2.

CAP. II.

ET leuaui oculos meos, & uidi, & ecce uir, & in manu eius funiculus mēsorum. ¶ Et dixi, Quò tu uadis? Et dixit ad me, Vt metiar Ierusalem, & uideam quanta sit latitudo eius, & quanta longitudo eius. ¶ Et ecce angelus qui loquebatur in me, egrediebatur, & angelus alius egrediebatur in occursum eius. ¶ Et dixit ad eū, Curre, loquere ad puerum istum, dicēs, Absque muro habitabitur Ierusalem præ multitudine hominum, & iumentorum in me dio eius. ¶ Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu: & in gloria ero in me dio eius. ¶ O, ô, fugite de terra Aquilonis dicit Dominus: quoniam in quatuor uētos cęli dispersi uos, dicit Dominus. ¶ O Sion fuge quæ habitas apud filiā Babylonis: ¶ quia hæc dicit Dominus exercituum, Post gloriam misit me ad gentes quæ spoliauerunt uos: qui enim tetigerit uos tangit pupillam oculi mei: ¶ quia ecce ego leuo manum meam super eos, & erunt prædæ his, qui seruiebāt sibi: & cognoscetis quia Dominus exercituum misit me. ¶ Lauda, & lætare filia Sion: quia ecce ego uenio, & habitabo in medio tui, ait Dominus. ¶ Et applicabuntur gentes multę ad Dominum in die illa, & erunt mihi in populum, & habitabo in medio tui: & scies quia Dominus exercituum misit me ad te. ¶ Et possidebit Dominus Iudam partem suam in terra sanctificata: & eliget adhuc Ierusalem. ¶ Sileat omnis caro a facie Domini: quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

CAP. III.

ET ostendit mihi Dominus Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini: & satan stabat a dextris eius, ut aduersaretur ei. ¶ Et dixit Dominus ad satan: Increpet Dominus in te satan: & increpet Dominus in te, qui elegit Ierusalem: nunquid non iste torris est erutus de igne? ¶ Et Iesus erat indutus uestibus sordidis: & stabant ante faciem angeli. ¶ Qui respondit, & ait ad eos qui stabant coram se, dicens, Auferte uestimenta sordida ab eo. Et dixit ad eum, Ecce, abstuli a te iniquitatem tuam, & indue te mutatorijs. ¶ Et dixit Ponite cidarim mundam super caput eius. Et posuerunt cidarim mūdam super caput eius, & induerunt eum uestibus: & angelus Domini stabat. ¶ Et contestabatur angelus Domini Iesum, dicens, ¶ Hæc dicit Domi-

-7 Ms. Hier. H. C. C.

In cor bus G.

nus

nus exercituum: Si in uijs meis ambulaueris, & custodiam meā custodieris: tu quoque iudicabis domum meam, & custodies atria mea. & dabo tibi ambulantes de his qui nunc hīc assistunt. ℣ Audi Iesu sacerdos magne, tu, & amici tui qui habitant coram te, quia uiri portendentes sunt: ecce enim ego ‖ ADDVCAM SERVVM MEVM ORIENTEM. ℣ Quia ecce lapis quem dedi coram Iesu: super lapidem unum septē oculi sunt ecce ego celabo sculpturam eius, ait Dominus exercituum: & auferam iniquitatem terræ illius in die una. ℣ In die illa, dicit Dominus exercituum, uocabit uir amicum suum subter uineam, & subter ficum.

CAP. IIII.

ET reuersus est angelus qui loquebatur in me: & suscitauit me, quasi uirū qui suscitatur de somno suo. ℣ Et dixit ad me, Quid tu uides? & dixi, Vidi, & ecce candelabrum aureum totum, & lampas eius super caput ipsius: & septem lucernæ eius super illud: & septem * infusoria lucernis quę erant super caput eius. ℣ Et duæ oliuę super illud: una a dextris lampadis, & una a sinistris eius. ℣ Et respōdi, & aio ad angelum qui loquebatur in me: dicens, Quid sunt hæc, Domine mi? ℣ Et respondit angelus qui loquebatur in me, & dixit ad me, Nunquid nescis quid sunt hæc? Et dixi, Nō, Domine mi. ℣ Et respondit, & ait ad me dicens, Hoc est uerbum Domini ad Zorobabel, dicens, Non in exercitu, nec in robore: sed in spiritu meo, dicit Dominus exercituum. ℣ Quis tu mons magne coram Zorobabel? in planum: & educet lapidem primarium, & exæquabit gratiam gratiæ eius. ℣ Et factum est uerbum Domini ad me, dicens, ℣ Manus Zorobabel fundauerunt domum istam, & manus eius perficient eam: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad uos. ℣ Quis enim despexit dies paruos? & lætabuntur, & uidebunt lapidem stanneum in manu Zorobabel. Septem isti oculi sunt Domini, qui discurrunt in uniuersam terram. ℣ Et respondi, & dixi ad eum, Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexteram candelabri, & ad sinistram eius? ℣ Et respondi secundo, & dixi ad eum, Quid sunt duæ spicæ oliuarum, quæ sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex auro? Et ait ad me, dicens, Nunquid nescis quid sunt hæc? Et dixi, Non, Dñe mi. ℣ Et dixit, Isti sunt duo filij olei-splendoris, qui assistunt dominatori uniuersæ terræ.

CAP. V.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos: & uidi, & ecce uolumen uolans. ℣ Et dixit ad me, Quid tu uides? Et dixi, * Ego uideo uolumen uolans: longitudo eius uiginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. ℣ Et dixit ad me, Hæc est maledictio quæ egreditur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur: & omnis iurans, ex hoc similiter iudicabitur. ℣ Educam illud, dicit Dominus exercituum: & ueniet ad domum furis, & ad domum iurantis in nomine meo mendaciter: & commorabitur in medio domus eius, & consumet ‖ eum, & ligna eius, & lapides eius. ℣ Et egressus est angelus qui loquebatur in me: & dixit ad me, Leua oculos tuos, & uide quid est hoc quod egreditur. ℣ Et dixi, Quidnam est? Et ait, Hæc est amphora egredies. Et dixit, ‖ Hæc est oculus eorū in uniuersa terra. ℣ Et ecce talentū plumbi portabatur, & ecce mulier una sedēs in medio amphoræ. ℣ Et dixit, Hæc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbeā in os eius. ℣ Et leuaui oculos meos & uidi: & ecce duę mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebāt alas quasi alas milui, & leuauerunt amphoram inter terram, & cœlum. ℣ Et dixi ad angelum qui loquebatur in me, Quō istæ deferunt amphoram? ℣ Et dixit ad me, ut ædificetur ei domus in terra Sennāar, & stabilitur, & ponatur ibi super basem suam.

CAP. VI.

ET conuersus sū, & leuaui oculos meos & uidi: & ecce quatuor quadrigę egredientes de medio duorum montium & montes, montes ærei. ℣ In quadriga prima equi rufi. & in quadriga secunda equi nigri. ℣ & in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi uarij * fortes. ℣ Et respondi, & dixi ad angelū qui loquebatur in me, Quid sunt hæc Dñe mi? ℣ Et respōdit angelus, & ait ad me, isti sunt quatuor uēti cęli qui egrediuntur ut stent coram dominatore omnis terræ. ℣ In qua erant equi nigri egrediebantur in terrā Aquilonis: & albi egressi sunt post eos: & uarij egressi sunt ad terrā Austri. ℣ Qui autē erāt robustissimi, exierunt, & quærebāt ire, & discurrere per omnē terrā. Et dixit, Ite, perambulate terrā: & perambulauerunt terrā. ℣ Et uocauit me, & locutus est ad me, dicēs, Ecce, qui egrediuntur in terrā Aquilonis requiescere fecerunt spiritū meū in terra Aquilonis. ℣ Et factū est uerbū Dñi ad me, dicens, ℣ Sume a trasmigratione ab Holdai, & a Tobia, & ab Idaia: & uenies tu in die illa, & intrabis domum Iosiæ, filij Sophoniæ, qui uenerunt de Babylone. ℣ Et sumes aurum & argentum: & facies coronas: & ponēs in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, ℣ & loquēris ad eum, dicens, Hæc ait Dominus exercituum, dicens, ‖ ECCE VIR ORIENS NOMEN EIVS: & subter eū orietur, & ædificabit templum Domino. ℣ Et ipse extruet templum Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super solio suo: & erit sacerdos super solio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. ℣ Et coronæ erūt Holem, & Tobiæ & Idaiæ, & Hem filio Sophoniæ, memoriale in templo Domini. ℣ Et qui procul sunt, uenient, & ædificabunt in templo Domini, & scietis quia Dominus exercituum misit me ad uos. Erit autem hoc, si auditu audieritis uocem Domini Dei uestri.

CAP. VII.

ET factum est in anno quarto Darij regis, factum est uerbum Domini ad Zachariam, in quarta mensis noni, qui est Casleu. ℣ Et miserunt ad domum Dei Sarasar, & Rogommelech, & uiri qui erant cum eo, ad deprecandam faciem Domini: ℣ ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis loquentes, nunquid flendum est mihi in quinto mense, uel sanctificare me debeo:

Isa. 42. 6. Luc. 1. 78

* & septē 7. MS. Hier. H. C.

25 MS. R. Hier.

* Ecce MS. 4. R.

\\ Heb. 19 MS. R.

\\ Hier. 11 MS. R. C.

* & MS. R. C. Vrb. ab H. & C. non addunt.

Sup. 3. 8. Luc. 1. 38

ueritatem reci multitis annis? ✦ Et factum est 4
uerbum Domini exercituum ad me,dicés, 5
✦ Loquere ad omnem populum terræ,& ad
Isa.38.5. sacerdotes,dicens,‖Cum ieiunaretis,& plan-
gereris in quinto,& septimo per hos septua-
ginta annos : nunquid ieiunium ieiunastis
mihi ? ✦ & cum comedistis,& bibistis: nun- 6
quid non uobis comedistis, & uobismetip-
sis bibistis? ✦ Nunquid non sunt verba,quæ 7
locutus est Dominus in manu prophetarũ
priorum , cum adhuc Ierusalem habitare-
tur,& esset opulẽta, ipsa & urbes in circui-
tu eius,& ad Austrum,& in cãpestribus ha-
bitaretur? ✦ Et factum est uerbum Domi- 8
ni ad Zachariam,dicens,✦ Hęc ait Dominus 9
exercituum,dicens: Iudicium uerum iudi-
cate,& misericordiam, & miserationes fa-
Exod.22. cite unusquisq; cum fratre suo. ✦ ‖Et uiduã 10
22. & pupillum,& aduenam,& pauperem no-
Isa.1.23. lite calumniari:& malum uir fratri suo nõ
Ier.5 28. cogitet in corde suo . ✦ Et noluerunt attẽ- 11
dere,& auerterunt scapulam recedentes, &
aures suas aggrauauerunt,ne audirent.✦ Et 12
cor suum posuerunt,vt adamantem,ne au-
dirent legẽ & uerba quæ misit\\ Deus'exci-
tuum in spiritu suo per manum prophe-
tarum priorum : & facta est indignatio ma
gna a Domino exercituum. ✦ Et factum est 13
sicut locutus est,&*non audierunt: sic cla-
mabunt,& non exaudiam , dicit Dominus
exercituum . ✦ Et dispersi eos per omnia 14
regna quæ nescisnt: & terra desolata est
ab eis , eo quòd non esset transiens , & re-
uertens : & posuerunt terram desiderabi-
lem in desertum .

CAP. VIII.

ET factum est uerbum Domini exer- 1
cituum,dicens, ✦ Hęc dicit Dominus 2
exercituum , ‖ Zelatus sum Sion zelo
Sup.1.14. magno , & indignatione magna zelatus
sum eam . ✦ Hæc dicit Dominus exercitu- 3
um . Reuersus sum ad Sion : & habitabo
in medio Ierusalem : & uocabitur Ierusa-
lem Ciuitas ueritatis,& Mons Domini exer
cituum,mons sanctificatus. ✦ Hæc dicit Do 4
minus exercituum , Adhuc habitabunt se-
nes , & anus in plateis Ierusalem : & uiri'
baculus in manu eius præ multitudine die-
rum. ✦ Et plateæ ciuitatis complebũtur in- 5
fantibus & puellis ludẽtibus in plateis eius.
✦ Hæc dicit Dominus exercituum, Si uide- 6
bitur difficile in oculis reliquiarum populi
huius in diebus illis, nũquid in oculis meis
difficile erit,dicit Dominus exercituũ?Hæc
dicit Dominus exercituũ, ✦ Ecce ego saluabo 7
populum meum de terra Orientis, & de
terra Occasus solis.✦ Et adducam eos, & ha- 8
bitabunt in medio Ierusalem:& erunt mi-
hi in populum , & ego ero eis in Deum in
ueritate & in iustitia . ✦ Hæc dicit Domi- 9
nus exercituum , Confortentur manus ue-
strę, qui auditis in his diebus sermones
istos per os prophetarum in die qua fun-
data est domus Domini exercituum,ut tem
plum ædificaretur. ✦ Siquidem ante dies il- 10
los merces hominum non erat,nec merces
iumentorum erat,neque introeunti neque
exeunti erat pax præ tribulatione:& dimisi
omnes homines unũquemque contra pro-
ximum suum. ✦ Nunc autem nõ iuxta dies 11
priores ego faciam reliquijs populi huius ,
dicit Dominus exercituum,✦ sed semen pa- 12

cis erit: uinea dabit fructum suum,& terra
dabit germen suum, & cœli dabunt rorem
suum : & possidere faciam reliquias populi
huius uniuersa hæc . ✦ Et erit : sicut eratis 13
maledictio in Gentibus,domus Iuda,& do-
mus Israël : sic saluabo uos , & eritis be-
nedictio: nolite timere , confortentur ma-
nus uestræ . ✦ Quia hæc dicit Dominus 14
exercituum , Sicut cogitaui ut affligerem
uos,cũ ad iracundiam prouocassent patres
uestri me,dicit Dominus,* & non sum mi- 15
sertus : ✦ sic conuersus cogitaui in diebus
illis ut benefaciam domui Iuda, & Ieru-
salem : nolite timere . ✦ Hæc sunt ergo 16
uerba quæ facietis , ‖ Loquimini ueritatem
unusquisque cum proximo suo : ueritateni
& iudicium pacis iudicate in portis uestris.
✦ Et unusquisque malum contra amicum 17
suum ne cogitetis in cordibus uestris : &
iuramentum mendax ne diligatis , omnia
enim hæc sunt quæ odi , dicit Dominus .
✦ Et factum est uerbum Domini exerci- 18
tuum ad me,dicens , ✦ Hæc dicit Dominus 19
exercituum, Ieiunium quarti, & ieiunium
quinti , & ieiunium septimi , & ieiunium
decimi erit domui Iudæ in gaudium,& læ-
titiam ,& in solennitates præclaras: ueritã-
tem tantum , & pacem diligite. ✦ Hæc di- 20
cit Dominus exercituum,Vsquequo uenĩat
populi,& habitẽt in ciuitatibus multis, ✦ & 21
uadant habitatores unus ad alterum , di-
centes , Eamus, & deprecemur faciem Do-
mini , & quæramus Dominum exerci-
tuum , uadam etiam ego . ✦ Et uenient po- 22
puli multi , & gentes robustæ ad quæren-
dum Dominum exercituum in Ierusa-
lem , & deprecandam faciem Domini .
✦ Hæc dicit Dominus exercituum , In die- 23
bus illis , in quibus apprehendent decem
homines ex omnibus linguis Gentium , &
apprehendent fimbriam uiri Iudæi, dicen-
tes , Ibimus uobiscum : audiuimus enim
quoniam Deus uobiscum est .

CAP. IX.

ONus uerbi Domini in terra Hadrach 1
& Damasci requiei eius: quia Do-
mini est oculus hominis, & omniũ
tribuum Israël. ✦ Emath quoque in termi- 2
nis eius, & Tyrus, & Sidon : assumpserunt
quippe sibi sapientiam ualde . ✦ Et ædifica- 3
uit Tyrus munitionem suam, & coacerua-
uit argentum quasi humum , & aurum ut
lutum platearum . ✦ Ecce Dominus possi- 4
debit eam , & percutiet in mari fortitudi
nem eius,& hæc igni deuorabitur. ✦ Vide- 5
bit Ascalon , & timebit:& Gaza , & dolebit
nimis: & Accaron , quoniam confusa est
spes eius:& peribit rex de Gaza, & Ascalon
non habitabitur. ✦ Et sedebit separator in 6
Azoto , & disperdam superbiam Philistĩ-
norum . ✦ Et auferam sanguinem eius de 7
ore eius , & abominationes eius de medio
dentium eius:& relinquetur etiã ipse Deo
nostro,& erit quasi dux in Iuda,& Accaron
quasi Iebusæus . ✦ Et circundabo domum 8
meam ex his qui militant mihi euntes , &
reuertentes , & non transibit super eos
ultra exactor : quia nunc uidi in ocu-
lis meis . ✦ ‖ Exulta satis filia Sion , iubi- 9
la filia Ierusalem : ECCE REX TVVS ve-
niet tibi iustus,& Saluator: ipse pauper , &
ascendens super asinum'& super pullũ fi-

*exerc
nũ 5 H
H.C.G.
Eph.4.

Isa.62.
Matt.
5.
Johañ
8. Hie

lium asinæ. ✝ Et ‖ disperdam quadrigam 10
ex Ephraim, & equum de Ierusalem, & dis-
sipabitur arcus belli: & loquetur pacem
Gentibus, & potestas eius a mari usque ad
mare, & a fluminibus usque ad fines terræ.
✝ Tu quoque in sanguine testamenti tui 11
emisisti uinctos tuos de lacu in quo non est
aqua. ✝ Conuertimini ad munitionem uin- 12
cti spei, hodie quoque annuncians duplicia
reddam tibi. ✝ Quoniam extendi mihi
Iudam quasi arcum, impleui Ephraim: &
suscitabo filios tuos Sion super filios tuos
Græcia, & ponam te quasi gladium fortiũ.
✝ Et Dominus Deus super eos uidebitur, & 14
exibit ut fulgur, iaculum eius: & Dominus
Deus in tuba canet, & uadet in turbine Au-
stri. ✝ Dominus exercituum proteget eos: & 15
deuorabunt, & subiicient lapidibus fundæ:
& bibentes inebriabuntur quasi a uino, &
replebuntur ut phialæ, & quasi cornua al-
taris. ✝ Et saluabit eos Dominus Deus eo- 16
rum in die illa, ut gregem populi sui: quia
lapides sancti eleuabuntur super terram
eius. ✝ Quid enim bonum eius est, & quid 17
pulchrum eius nisi frumentum electorum,
& uinum germinans uirgines?

CAP. X.

PEtite a Domino pluuiam in tempore 1
serotino, & Dominus faciet niues, &
pluuiam imbris dabit eis, singulis her-
bam in agro. ✝ Quia simulachra locuta
sunt inutile, & diuini uiderunt mendaciũ, 2
& somniatores locuti sunt fruſtra: uane
consolabantur. idcirco abducti sunt quasi
grex: affligentur, quia non est eis pastor.
✝ Super pastores iratus est furor meus, & su- 3
per hircos uisitabo: quia uisitauit Dominus
exercituum gregem suum domum Iudæ, &
posuit eos quasi equum gloriæ suæ in bel-
lo. ✝ Ex ipso ‖ angulus, ex ipso paxillus, ex 4
ipso arcus prœlij, ex ipso egredietur omnis
exactor simul. ✝ Et erunt quasi fortes, con- 5
culcantes lutum uiarum in prœlio: & bel-
labunt, quia Dominus cum eis: & confun-
dentur ascensores equorum. ✝ Et confortabo 6
domum Iudæ, & domum Ioseph saluabo:
& conuertam eos, quia miserebor eo-
rũ. & erunt sicut fuerunt quando non pro-
jeceram eos: ego enim Dominus Deus eo-
rum, & exaudiam eos. ✝ Et erunt quasi for- 7
tes Ephraim, & lætabitur cor eorum quasi
a uino: & filij eorum uidebunt, & lætabun-
tur, & exultabit cor eorũ in Domino. ✝ Si- 8
bilabo eis, & congregabo illos, quia redemi
eos: & multiplicabo eos sicut ante fuerant
multiplicati. ✝ Et seminabo eos in populis 9
& delonge recordabuntur mei: & uiuent
cum filijs suis, & reuertentur. ✝ Et reducam 10
eos de Terra Aegypti, & de Assyrijs congre-
gabo eos: & ad Terram-Galaad, & Libani
adducam eos: & non inuenietur eis locus.
✝ & transibit in maris freto, & percutiet in 11
mari fluctus, & confundentur omnia pro-
funda fluminis: & humiliabitur superbia
Assur, & sceptrum Aegypti recedet. ✝ Con- 12
fortabo eos in Domino, & in nomine eius
ambulabunt, dicit Dominus.

CAP. XI.

APeri Libane portas tuas, & comedat 1
ignis cedros tuas. ✝ Vlula abies, quia 2
cecidit cedrus, quoniam magnifici
uastati sunt: ululate quercus Basan, quoniã
succisus est saltus munitus. ✝ Vox ululatus 3
pastorum, quia uastata est magnificẽtia eo-
rum: uox rugitus leonum, quoniam uasta-
ta est superbia Iordanis. ✝ Hæc dicit Domi- 4
nus Deus meus, Pasce pecora occisionis,
✝ quæ qui possederant, occidebant, & non 5
dolebant: & uendebant ea, dicentes, Bene-
dictus Dominus, diuites facti sumus: & pa-
stores eorum non parcebant eis. ✝ Et ego 6
non parcam ultra super habitantes terrã,
dicit Dominus, ecce ego tradam homines
unumquemque in manu proximi sui, & in
manu regis sui: & concident terram, & nõ
eruam de manu eorum. ✝ Et pascam pecus 7
occisionis propter hoc ô pauperes gregis: &
assumpsi mihi duas uirgas, unam uocaui
Decorem, & alteram uocaui Funiculum: &
paui gregẽ. ✝ Et succidi tres pastores in mẽ- 8
se uno, & contracta est anima mea in eis:
siquidem & anima eorum uariauit in me.
✝ Et dixi, Non pascam uos: ‖ quod moritur, 9 *Ier. 15. 2.*
moriatur: & quod succiditur, succidatur, &
reliqui deuorent unusquisq; carnem pro-
ximi sui. ✝ Et tuli uirgam meam quæ uo- 10
cabatur ‖ Decus, & abscidi eam ut irritum ‖ *Decor 6*
facerem fœdus meum quod pepigi cum *mss.*
omnibus populis. ✝ Et in irritum deductũ 11
est in die illa: & cognouerunt sic pauperes
gregis qui custodiunt mihi, quia uerbum
Domini est. ✝ Et dixi ad eos, Si bonum est 12
in oculis uestris, afferte mercedem meam:
& si non, quiescite. ‖ Et appenderunt mer- *Mat. 27.*
cedem meam triginta argenteos. ✝ Et dixit 13 *9.*
Dominus ad me, Proijce illud ad statua-
rium decorum pretium quo appretiatus
sum ab eis. Et tuli triginta argenteos: &
proieci illos in domum Domini, ad statua-
rium. ✝ Et præscidi uirgam meam secun- 14
dam, quę appellabatur Funiculus, ut dissol-
uerem germanitatem inter Iudam, & Is-
rael. ✝ Et dixit Dominus ad me: Adhuc su- 15
me tibi uasa pastoris stulti. ✝ Quia ecce ego 16
suscitabo pastorem in terra, qui derelicta
non uisitabit, dispersum non quæret, & con-
tritum nõ sanabit, & id quod stat non enu-
triet, & carnes pinguium comedet, & ungu-
las eorum dissoluet. ✝ O pastor & idolum, 17
derelinquens gregem: gladius super bra-
chium eius, & super oculum dextrum eius:
brachium eius ariditate siccabitur, & ocu-
lus dexter eius tenebrescens obscurabitur.

CAP. XII.

ONus uerbi Domini super Israel. Di- 1
cit Dominus extendens cœlum, &
fundans terram, & fingens spiritũ
hominis in eo. ✝ Ecce ego ponam Ierusalẽ 2
superliminare crapulæ omnibus populis in
circuitu: sed & Iuda erit in obsidione con-
tra Ierusalem. ✝ Et erit in die illa, ponam Ie- 3
rusalem lapidem oneris cunctis populis:
omnes qui leuabunt eum, concisione lace-
rabuntur: & colligentur aduersus eam om-
nia regna terræ. ✝ In die illa, dicit Dominus, 4
percutiam omnem equum in stuporem, &
ascensorem eius in amentiam: & super do-
mum Iuda aperiam oculos meos, & omnem
equum populorum percutiam cæcita-
te. ✝ Et dicent duces Iuda in corde suo, 5
Confortentur mihi habitatores Ieru'alem
in Domino exercituum Deo eorum. ✝ In 6
die illa ponam duces Iuda sicut caminum ‖ *ufecẽ o.*
ignis in lignis, & sicut ‖ facem ignis in fœ- ‖ *faciẽ o.*

‖ *Is. per-gam o.*

‖ *angelus o.*

no:& deuorabunt ad dexteram, & ad sinistram omnes populos in circuitu: & habitabitur Ierusalem rursus in loco suo in Ierusalem. ¶ Et saluabit Dominus tabernacula Iuda, sicut in principio: ut non magnifice glorietur domus Dauid, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam. ¶ In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi Dauid: & domus Dauid quasi Deus, sicut Angelus Domini in conspectu ‖ eorum'. ¶ Et erit in die illa, quæram conterere omnes gentes quæ ueniunt contra Ierusalem. ¶ Et effundam super domum Dauid, & super habitatores Ierusalem spiritu gratiæ & precum: & ‖ aspicient ad me, quē confixerunt: & plangent eum planctu quasi super unigenitum, & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. ¶ In die illa magnus erit plāctus in Ierusalem, ‖ sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon. ¶ Et planget terra: familiæ & familiæ seorsum: familiæ domus Dauid seorsum, & mulieres eorum seorsum: ¶ familiæ domus Nathan seorsum, & mulieres eius seorsum: familiæ domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum. ¶ Omnes familiæ reliquæ, familiæ & familiæ seorsum, & mulieres eorum seorsum.

CAP. XIII.

IN die illa erit fons patens domui Dauid, & habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruatæ. ¶ Et ‖ erit in die illa, dicit Dominus exercituum, Disperdam nomina idolorum de terra, & nō memorabūtur ultra: & pseudoprophetas, & spiritum immundum auferam de terra. ¶ Et erit: cum prophetauerit quispiam ultra, dicent ei pater eius & mater eius, qui genuerunt eum, Non uiues: quia mendacium locutus es in nomine Domini, & configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius cum prophetauerit. ¶ Et erit: in die illa confundentur prophetæ unusquisque ex uisione sua cum prophetauerit, nec operientur pallio saccino, ut mentiantur: ¶ sed dicet, Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. ¶ Et dicetur ei, Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet, His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. ¶ Phrameа suscitare super pastorem meum, & super uirum cohærentem mihi, dicit Dominus exercituum, ‖ percute pastorem, & dispergentur oues: & conuertam manum meā ad paruulos. ¶ Et erunt in omni terra, dicit Dominus, partes duæ in ea ‖ dispergentur' & deficient: & tertia pars relinquetur in ea. ¶ Et ducam tertiam partem per ignem, & uram eos sicut uritur argentum: & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse uocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. *Dicam, Populus meus es: & ipse dicet, Dominus Deus meus.

CAP. XIIII.

ECce ‖ uenient' dies Domini, & diuidētur spolia tua in medio tui. ¶ Et congregabo omnes gentes ad Ierusalem in prælium, & capietur ciuitas, & uastabuntur domus, & mulieres uiolabūtur: & egredietur medietas ciuitatis in captiuitatē, & reliquum populi nō auferetur ex urbe. ¶ Et egredietur Dominus, & prælиabitur cōtra gentes illas, sicut prælиatus est in die certaminis. ¶ Et stābunt pedes eius in die illa super Montem oliuarum qui est contra Ierusalem ad Orientem: & scindetur Mons oliuarum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem præruptu grandi ualde, & separabitur medium montis ad Aquilonem, & medium eius ad Meridiem. ¶ Et fugietis ad uallem montium eorum, quoniā continguetur uallis montium usq; ad proximum: & fugietis sicut fugistis ‖ a facie terræ motus in diebus Oziæ regis Iuda: & ueniet Dominus Deus meus, omnesq; sancti cum eo. ¶ Et erit in die illa: non erit lux, sed frigus & gelu. ¶ Et erit dies una quæ nota est Domino, non dies neque nox: & in tempore uesperi erit lux. ¶ Et erit in die illa: exibunt aquæ uiuæ de Ierusalem: medium earum ad mare Orientale, & medium earū ad mare nouissimum: in æstate & in hieme erunt. ¶ Et erit Dominus rex super omnem terram: in die illa erit Dominus unus, & erit nomen eius unum. ¶ Et reuertetur omnis terra usque ad desertum de colle Remmon ad Austrum Ierusalem: & exaltabitur, & ‖ habitabit' in loco suo, a porta Ben-iamin usque ad locum portæ prioris * usque ad portam angulorū: & a turre Hananeel usque ad torcularia regis. ¶ Et habi abunt in ea: & anathema non erit amplius: sed sedebit Ierusalem secura. ¶ Et hæc erit plaga quā percutiet Dominus omnes gentes quæ pugnauerūt aduersus Ierusalem, Tabescet caro uniuscuiusq; stantis super pedes suos, & oculi eius contabescent in foraminibus suis, & lingua eorum cōtabescet in ore suo. ¶ In die illa erit tumultus Domini magnus in eis: & apprehēdet uir manum proximi sui, & conseretur manus eius super manū proximi sui. ¶ Sed & Iudas pugnabit aduersus Ierusalem: & congregabuntur diuitiæ omnium gentium in circuitu, aurum & argentū, & uestes multæ satis. ¶ Et sic erit ruina equi, & muli, & cameli, & asini, & omnium iumentorum quæ fuerint in castris illis, sicut ruina hæc. ¶ Et omnes qui reliqui fuerint de uniuersis gentibus quæ uenerūt contra Ierusalem, ascendēt ab anno in annum, ut adorent regem Dominum exercituum, & celebrent festiuitatē tabernaculorum. ¶ Et erit: qui nō ascenderit de familijs terræ ad Ierusalem, ut adoret regē Dominum exercituum, non erit super eos imber. ¶ Quōd & si familia Aegypti nō ascenderit, & non uenerit: nec super eos erit: sed erit ruina qua percutiet Dominus omnes gentes quæ non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum. ¶ Hoc erit peccatum Aegypti, & hoc peccatū omnium gentium quæ non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum. ¶ In die illa erit quod super frenum equi est, sanctum Domino: & erunt lebetes in domo Domini quasi phialæ coram altari. ¶ Et erit omnis lebes in Ierusalem, & in Iuda sanctificatus Dño exercituum: & uenient omnes immolantes, & sument ex eis, & coquent in eis: & non erit mercator ultra in in domo Domini exercituum in die illo.

Zach. 13. 1.

Ezec. 30. 31.

Matt. 26. 31. Mar. 14. 27.

Zach. 12. 10. Ioh. 19. 37.

2. Par. 35 22.

Amos 1.

¶ in MS.

¶ dispergentur o. * Eras. R. G Verum ab Hier. H. & C. hoc addit.

¶ uenient MS. Hie. G.

¶ habitabitur MS R. * & MS. R. G Verum ab Hier. H. C. & G. q. non legitur.

¶ uenient MS. R. C.

¶ uenient MS. M.

PROPHETIA MALACHIAE.

CAPVT PRIMVM.

1 ONus verbi Domini ad Israel in manu ℣ Malachiæ. *
2 ¶ Dilexi uos, dicit Dominus: & dixistis, In quo dilexisti nos? Nõne frater erat Esau Iacob, dicit Dominus, ¶ & dilexi Iacob, ¶ Esau autem
3 odio habui & posui * montes eus in solitudinem, & hæreditatem eius in dracones deserti. ¶ Quòd si dixerit Idumæa, Destructi sumus, sed reuertentes ædificabimus quæ
4 destructa sunt: hæc dicit Dominus exercituum, Isti ædificabunt, & ego destruam: & uocabuntur termini impietatis, & populus cui iratus est Dominus usque in æternum.
5 ¶ Et oculi uestri uidebunt: & uos dicetis, Magnificetur Dominus super terminum Israel. ¶ Filius honorat patrem, & seruus
6 dominum suum: si ergo pater ego sum, ubi est honor meus: & si dominus ego sum, ubi est timor meus: dicit Dominus exercituũ ad uos ô sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? ¶ Offertis super altare meum
7 panem pollutum: & dicitis, In quo polluimus te? In eo quod dicitis, Mensa Domini despecta est ¶ Si offeratis cœcum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est?
8 offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. ¶ Et nũc deprecamini uultum Dei, ut misereatur uestri (de manu enim uestra factum est hoc, si quomodo suscipiat faciem
9 uestram, dicit Dominus exercituum. ¶ Quis est in uobis qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi uoluntas in uobis, dicit Dominus exercituum: &
10 munus nõ suscipiam de manu uestra. ¶ Ab
11 ortu enim solis usque ad occasum, magnũ est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. ¶ Et uos polluistis illud in eo quod di
12 citis, Mensa Domini contaminata est: & quod superponitur, contemptibile est cum
13 igne qui illud deuorat ¶ Et dixistis, Ecce de labore, & exuffiastis illud, dicit Dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudũ, & languidum, & intulistis munus. nunquid suscipiam illud de manu uestra, dicit Dominus? ¶ Maledictus dolosus, qui habet in
14 grege suo masculum, & uotum faciens immolat debile Domino: quia rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

℣ *Malachi* MS. *Hier.* H.C. * *prophetæ.* MS.

Rom. 9. 13

* *Seir.* MS 9.

CAP. II.

Leuit. 26. 14. *Deut.* 28. 15.

1 ET nunc ad uos mandatũ hoc ô sacerdotes. ¶ Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor ut detis gloria nomini meo, ait Dñs exercituũ: mittam
2 in uos egestatem, & maledicã benedictionibus uestris, & maledicã illis: quoniã non posuistis super cor. ¶ Ecce ego proiiciam uobis brachiũ, & dispergã super uultũ uestrũ stercus solennitatum uestrarum, & assumet
3 uos secum. ¶ Et scietis quia misi ad uos mãdatum istud: ut esset pactum meum cum
4 Leui, dicit Dñs exercituum. ¶ Pactũ meum fuit cum eo uitæ & pacis: & dedi ei timorẽ: & timuit me, & a facie nominis mei pauebat. ¶ Lex ueritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius: in pace & in æquitate ambulauit mecum, & multos auertit ab iniquitate. ¶ Labia enim sacerdotis custodient scientiã, & legem requirẽt ex ore eius: quia Angelus Dñi exercituũ
8 est. ¶ Vos autẽ recessistis de uia, & scandalizastis plurimos in lege: irritũ fecistis pactum
9 Leui, dicit Dñs exercituũ. ¶ Propter quod & ego dedi uos cõtemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut nõ seruastis uias meas', & accepistis faciem in lege. ¶ ℣ Nunquid nõ
10 pater unus omnium nostrum? nunquid nõ Deus unus creauit nos? quare ergo despicit unusquisque ℣ nostrum fratrem suum, vio-
11 lans pactũ patrũ ℣ uestrorum? ¶ Tranigressus est Iuda, & abominatio facta est in Israel, & in Ierusalem: quia contaminauit Iudas sanctificationem Dñi, quam dilexit, &
12 habuit filiam Dei alieni. ¶ Disperdet Dñs uirũ qui fecerit hoc, magistrum & discipulũ de ℣ tabernaculis Iacob, ℣ & offerentem munus Dño exercituum ¶ Et hoc rursum feci-
13 stis. operiebatis lachrymis altare Dñi, fletu & mugitu, ita ut non respiciam ultra ad sacrificium, nec accipiã placabile quid de manu uestra. ¶ Et dixistis, Quã ob causam? quia
14 Dñs testificatus est inter te, & uxorem pubertatis tuæ, quam tu despexisti: & hæc particeps tua, & uxor fœderis tui. ¶ Nonne unus fecit, & residuum spiritus eius est? Et quid
15 unus quærit, nisi semen Dei? Custodite ergo spiritum uestrum, & uxorem adolescentiæ
16 tuæ noli despicere. ¶ Cum odio habueris, dimittẽ, dicit Dominus Deus Israel: operiet autem iniquitas uestimentum eius, dicit Dñs exercituum custodite spiritũ uestrũ, & no-
17 lite despicere. ¶ Laborare fecistis Dominũ in sermonibus uestris. Et dixistis, In quo eum fecimus laborare? ¶ In eo quod dicitis, Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu Domini, & tales ei placent: aut certe ubi est Deus iudicij?

Matt. 23 9. *Eph.* 4. 5. ℣ *nostrum* MS. R. Q. *vestrorum* MS R. *Hier.* H. C. *Textum autem adstipulantur* Q. ℣ *tabernaculo* MS. R. *Amos* 5. 22

CAP. III.

Matt. 11. 10. *Mar.* 1. 2 *Luc.* 1. 17 & 7. 27. *Psal.* 31. 17

1 ECce ¶ ego mitto Angelum meum, & præparabit uiam ante faciem meam. Et statim ueniet ad templum suum Dominator quem uos quæritis, & Angelus
2 testamenti quem uos uultis. Ecce uenit, dicit Dominus exercituum, ¶ & quis poterit cogitare diem aduentus eius? & quis stabit ad uidendum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, & quasi herba fullonum: & sedebit
3 conflans & emundans argentum & purgabit filios Leui, & colabit eos quasi aurum & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. ¶ Et placebit
4 Domino sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies seculi, & sicut anni antiqui

¶ Et accedam ad uos in iudicio, & ero testis uelox maleficis & adulteris, & periuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij,* uiduas & *pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit Dominus exercituum. ¶ Ego enim Dominus, & non mutor: & uos filij Iacob non estis consumpti. ¶ A diebus enim patrum uestrorum recessistis a legitimis meis, & non custodistis. ‖ Reuertimini ad me, & reuertar ad uos, dicit Dominus exercituum. Et dixistis, In quo reuerteмur? ¶ Si affiget homo Deum: quia uos configitis me? Et dixistis, In quo configimus te? In decimis, & in primitiis. ¶ Et in penuria uos maledicti estis, & me uos configitis gens tota. ¶ Inferte omnem decimam in horreum, & sit cibus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero uobis cataractas cæli, & effudero uobis benedictionem usque ad abundantiam, ¶ & increpabo pro uobis deuorantem, & non corrumpet fructum terræ uestræ: nec erit sterilis uinea in agro, dicit Dominus exercituum. ¶ Et beatos uos dicent omnes gentes: eritis enim uos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituũ. ¶‖ Inualuerunt super me uerba uestra, dicit Dns. ¶ Et dixistis, Quid locuti sumus contra te? Dixistis, Vanus est qui seruit Deo: & quod emolumentum quia custodiuimus præcepta eius, & quia ambulauimus tristes coram Dmino exercituum? ¶ Ergo nunc beatos dicimus arrogantes: siquidem ædificati sunt facientes impietatem, & tentauerunt Deum, & salui facti sunt. ¶ Tunc locuti sũt timentes Dominum unusquisque cũ proximo suo: Et attendit Dominus, & audiuit: & scriptus est liber monimenti coram eo timentibus Dominum, & cogitantibus nomen eius. ¶ Et erunt mihi, ait Dominus exercituum, in die qua ego facio, in peculium: & parcam eis sicut parcit uir filio suo seruienti sibi. ¶ Et conuertimini, & uidebitis quid sit inter iustũ & impium: & inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

*& humiliant MS R.G.
*qui percutiunt. G. Textum autem conformis est Hier. H. & C.
Zac. 1.3 \ conf mut 6. MS H.G.C.
Iob. 21.14 Ia. 58.2

CAP. IIII.

ECce enim dies ueniet succensa quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem stipula: & inflammabit eos dies ueniens, dicit Dominus exercituum, quæ non derelinquet eis radicem & germen. ¶‖ Et orietur uobis timentibus nomen meum Sol iustitiæ, & sanitas in pennis eius: & egrediemini, & salietis sicut uituli de armento. ¶ Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum uestrorum in die qua ego facio, dicit Dominus exercituum. ¶‖ Mementote legis Moysi serui mei, quã mandaui ei in Horeb ad omnem Israel præcepta & iudicia. ¶ ‖ Ecce ego mittam uobis Eliam prophetam, antequam ueniat dies Domini magnus & horribilis. ¶ Et cõuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte ueniam, & percutiam terram anathemate.

Zac. 3. 8. 6.11.
Luc. 1.78
Exod 20. Deu 4.5. 6.
Matt. 11 14. 17.10
Marc. 9. 11.
Luc. 1.17 9.8.

LIBER PRIMVS MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

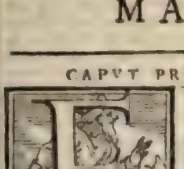

1 T FACTVM est, postquam percussit Alexãder Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia, egressus de terra Cethim, Dariũ regem Persarũ & Medorum: ✠ Constituit prælia 2
multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ: ✠ & pertransijt usque ad fines terræ, 3
& accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. ✠ Et cõgregauit virtutem, & exercitum fortem nimis: & exaltatum est & eleuatum cor eius: 4
✠ & obtinuit regiones Gentium, & tyrãnos: & facti sunt illi in tributum. ✠ Et post 5
hæc decidit in lectum, & cognouit quia moreretur. ✠ Et uocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a iuuentute: & diuisit illis regnum suum, cum adhuc uiueret. ✠ Et regnauit Alexander annis duo- 6
decim, & mortuus est. ✠ Et obtinuerunt 7
pueri eius regnum, unusquisque in loco suo: ✠ & imposuerunt omnes sibi diademata post mortem eius, & filij eorum post 8
eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. ✠ Et exiit ex eis radix ✠ pecca- 9
trix Antiochus illustris, filius Antiochi regis qui fuerat Romæ obses: & regnauit in anno centesimo tricesimo septimo regni Græcorum. ✠ In diebus illis exierunt ex 10
Israel filij iniqui, & suaserunt multis, dicẽtes, Eamus & disponamus testamentum cũ Gentibus quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. ✠ Et bonus uisus est sermo in oculis 11
eorum. ✠ Et destinauerunt aliqui de populo, & abierunt ad regem: & dedit illis potestatem, ut facerent iustitiam Gentium. 12
✠ Et ædificauerunt gymnasium in Ierosolymis secundũ leges Nationum: ✠ & fecerunt sibi præputia, & recesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus, & uænundati sunt ut facerent malum. 13
✠ Et paratum est regnum in conspectu Antiochi, & cœpit regnare in Terra-Aegypti, ut regnaret super duo regna. ✠ Et intrauit 14
in Aegyptum in multitudine grauj, in curribus & elephantis, & equitibus, & copiosa nauium multitudine. ✠ & constituit bel- 15
lum aduersus Ptolemæum regem Aegypti, & ueritus est Ptolemæus a facie eius, & fugit, & ceciderunt uulnerati multi. ✠ Et 16
comprehendit ciuitates munitas in Terra Aegypti: & accepit spolia Terræ-Aegypti. ✠ Et conuertit Antiochus, postquam percussit Aegyptum in centesimo & quadragesimo & tertio anno: & ascendit ad Israel, 17
✠ & ascendit Ierosolymam in multitudine graui. ✠ Et intrauit in sanctificationem cũ 18
superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & uniuersa uasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & uelũ, & coronas, & ornamentũ aureum quod in fa- 19
cie templi erat: & cõminuit omnia. ✠ Et accepit argentum, & aurũ, & uasa concupiscibilia: & accepit thesauros occultos quos inuenit: & sublatis omnibus, abiit in terrã suã. ✠ Et fecit cædem hominum, & locutus 20
est in superbia magna. ✠ Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eorum: ✠ & ingemuerunt principes & seniores, & iuuenes, & uirgines infirmati sunt, & 21
speciositas mulierũ immutata est. ✠ Omnis maritus sumpsit lamentũ: & quæ sedebant in thoro maritali, lugebãt: ✠ & cõmota est terra super habitantes in ea, & uniuersa domus Iacob induit cõfusionẽ. ✠ Et 22
post duos annos dierum misit rex principẽ tributorum in ciuitates Iuda, & uenit Ierusalem cum turba magna. ✠ Et locutus est 23
ad eos uerba pacifica in dolo: & crediderunt ei. ✠ Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eã plaga magna, & perdidit populũ multum ex Israel. ✠ Et accepit spo- 24
lia ciuitatis: & succendit eam igni, & destruxit domos eius, & muros eius in circuitu: ✠ & captiuas duxerunt mulieres, & 25
natos, & pecora possederunt. ✠ Et ædificauerunt ciuitatẽ Dauid muro magno, & firmo, & turribus firmis, & facta est illis in 26
arcẽ: ✠ & posuerunt illic genẽ peccatricẽ uiros iniquos, & cõualuerunt in ea: ✠ & posuerunt arma, & escas, & congregauerunt 27
spolia Ierusalẽ, & reposuerunt illic: & facti sunt in laqueum magnũ. ✠ Et factũ est 28
hoc ad insidias sanctificationis, & in diabolũ malum in Israel: ✠ & effuderunt sanguinẽ innocentẽ per circuitum sanctificationis, & contaminauerunt sanctificationẽ. 29
✠ Et fugerunt habitatores Ierusalẽ propter eos, & facta est habitatio exterorũ, & facta est extera semini suo, & nati eius reliquerunt eã. ✠ Sanctificatio eius desolata est 30
sicut solitudo, ¶ dies festi eius conuersi sũt in luctũ, sabbatha eius in opprobriũ, honores eius in nihilũ. ✠ Secundum gloriã eius 31
multiplicata est ignominia eius: & sublimitas eius conuersa est in luctũ. ✠ Et scripsit rex Antiochus omni regno suo, ut esset 32
omnis populus, unus: & relinqueret unusquisque legem suã. ✠ Et consenserunt omnes gentes secundum uerbũ regis Antio- 33
chi: ✠ & multi ex Israel consenserunt seruituti eius, & sacrificauerunt idolis, & coinquinauerũt sabbathũ. ✠ Et misit rex libros 34
per manus nunciorũ in Ierusalẽ & in omnes ciuitates Iudæ ut sequerentur leges 35
Gentiũ terræ, ✠ & prohiberent holocaustã & sacrificia, & placationes fieri in templo Dei, ✠ & prohiberent celebrari sabbathũ, & 36
dies solẽnes. ✠ & iuffit coinquinari sãcta, & 37
sanctũ populũ Israel. ✠ Et iussit ædificari

a pecca. M 8.y.R.

Tob.2 6. Amos 8. 10.

aras, & tépla, & idóla, & immolari carnes
suillas, & pecora cómunia, ¶ & relinquere
filios suos incircuncisos, & coinquinari ani
mas eorú in omnibus immúditijs, & ab
minationibus, ita ut obliuiscerentur legé,
& immutarent omnes iustificationes Dei.
¶ Et quicunque non fecissent secundú uer
bú regis Anthiochi, morerentur. ¶ Secundú
omnia uerba hęc scripsit omni regno suo,
& proposuit principes populo qui hęc fieri
cogerét. ¶ Et iusserunt ciuitatibus Iudeę sa
crificare. ¶ Et cógregati sunt multi de popu
lo ad eos qui dereliquerát legé Dñi: & fece
runt mala super terrá: ¶ & effugauerút popu
lú Israel in abditis, & in abscónditis fugitiuorú locis. ¶ Die quintadecima mésis Cas
leu, quinto, & quadragesimo, & céteśimo
anno ędificauit rex Antiochus abominandú idólú detolationis super altare Dei, &
per uniuersas ciuitates Iudę in circuitu ędificauerút aras: ¶ & ante ianuas domorú, &
in plateis incendebát thura, & sacrificabát:
¶ & libros legis Dei cóbusserunt igni, scin
dentes eos: ¶ & apud quęcunq; inuenichantur libri testaméti Dñi, & quicunq; obseruabat legé Dñi, secundú edictú regis trucidabant eú. ¶ In uirtute sua faciebant hæc populo Israel qui inueniebatur in omni mé
se, & mése in ciuitatibus: ¶ Et quinta, & uicesima die mésis sacrificabant super aram
quæ erat cótra altare. ¶ Et mulieres quę circuncidebát filios suos trucidabátur secundú iusú regis Antiochi. ¶ & iuspendebant
pueros a ceruicibus per uniuersas domos
eorú: & eos qui circunciderant illos trucidabant. ¶ Et multi de populo Israel definierunt apud se, ut non manducarent immúda: & elegerút magis mori, quam cibis coinquinari immundis: ¶ & noluerút infringere legé Dei sanctá, & trucidati sunt: ¶ &
facta est ira magna super populum ualde.

CAP. II.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Iohannis filij Simeonis, sacerdos ex filiis Ioarim ab Ierusalem, & consedit in monte Modin: ¶ & habebat filios quinque, Iohannem, qui cognominabatur Gadis: ¶ & Simonem qui cognominabatur Thasi: ¶ & Iudam, qui uocabatur Machabæus: ¶ & Eleazarum, qui cognominabatur Abaró: & Ionathanı, qui cognominabatur Apphus. ¶ hi uiderunt mala quæ fiebant in populo Iuda, & in Ierusalem. ¶ Et dixit Mathathias, Væ mihi, ut quid natus sum uidere contritionem populi mei, & contritionem ciuitatis sanctæ, & sedere illic, cum datur in manibus inimicorum? ¶ Sancta in manu extraneorum facta sunt templum eius sicut homo ignobilis. ¶ Vasa gloriæ eius captiua abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis, & iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. ¶ Quæ gens non hæreditauit regnum eius, & non obtinuit spolia eius? ¶ Omnis compositio eius ablata est. ¶ Quæ erat libera facta est ancilla. ¶ Et ecce sancta nostra, & pulchritudo nostra, & claritas nostra desolata est, & coinquinauerunt ea gentes. ¶ Quò ergo nobis adhuc uiuere? ¶ Et scidit uestimenta sua Mathathias, & filij eius: & operuerunt se cilicijs, & planxerunt ualde. ¶ Et uenerunt illuc qui missi erant a rege Anticho, ut cogerent eos qui confugerant in ciuitatem Modin, immolare, & accendere thura, & a lege Dei discedere. ¶ Et multi de populo Israel consentientes accesserunt ad eos: sed Mathathias, & filij eius constanter steterunt. ¶ Et respondentes qui missi erant ab Anthiocho, dixerunt Mathathiæ, Princeps, & clarissimus, & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filijs, & fratribus. ¶ ergo accede prior, & fac iussum regis, sicut fecerunt omnes gétes, & uiri Iuda, & qui remanserunt in Ierusalem: eris tu, & filij tui inter amicos regis, & amplificatus auro, & argento, & muneribus multis. ¶ Et respondit Mathathias, & dixit magna uoce. Etsi omnes gentes regi Antiocho obediunt, ut discedant unusquisque a seruitute legis patrum suorum, & consentiant mandatis eius: ¶ ego, & filij mei, & fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. ¶ propitius sit nobis Deus: non est nobis utile relinquere legem, & iustitias Dei: ¶ non audiemus uerba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostræ mandata, ut eamus altera uia. ¶ Et ut cessauit loqui uerba hæc, accessit quidam Iudæus in omnium oculis sacrificare idólis super aram in ciuitate Modin, secundum iussum regis: ¶ & uidit Mathathias, & doluit, & contremuerunt renes eius, & accensus est furor eius secundum iudicium legis, & insiliens trucidauit eum super aram. ¶ sed & uirum quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, & aram destruxit. ¶ & zelatus est legem, ¶ sicut fecit Phinees Zamri filio Salomonı. ¶ Et exclamauit Mathathias uoce magna in ciuitate dicens. Omnis qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me. ¶ Et fugit ipse, & filij eius in montes, & reliquerunt quæcunque habebant in ciuitate. ¶ Tunc descenderunt multi quærentes iudicium, & iustitiam, in desertum: ¶ & sederunt ibi ipsi, & filij eius, & mulieres eorum, & pecora eorum: quoniam inundauerunt super eos mala. ¶ Et renunciatum est uiris regis, & exercitui qui erant in Ierusalem ciuitate Dauid, quoniam discessissent uiri quidam, qui dissipauerunt mandatum regis in loca occulta in deserto, & abijssent post illos multi. ¶ Et statim perrexerunt ad eos, & constituerút aduersus eos prælium in die sabbathorum, ¶ & dixerunt ad eos, Resistitis, & nunc adhuc? exite, & facite secundum uerbum regis Anthiochi, & uiuetis. ¶ Et dixerunt, Non exibimus, neque faciemus uerbum regis, ut polluamus diem sabbathorum. ¶ Et concitauerunt aduersus eos prælium. ¶ Et non respónderunt eis, nec lapidem miserunt in eos, nec oppiluerunt loca occulta: dicentes, ¶ Moriamur omnes in simplicitate nostra: & testes erunt super nos cælum, & terra, quod inique perditis nos. ¶ Et intulerunt illis bellum sabbathis: & mortui sunt ipsi, & uxores eorum, & filij eorum, & pecora eorum usque ad mille animas hominum. ¶ Et cognouit Mathathias, & amici eius, & luctum habuerunt super eos ualde. ¶ Et dixit uir proximo suo, Si omnes fecerimus sicut fratres nostri

-19 MS G.q.

Num. 25. 7. 13.

*induraverunt 20 MS. *multiplicata sunt 20.

ſtri fecerunt, & non pugnauerimus aduerſus gentes pro animabus noſtris, & iuſtificationibus noſtris: nunc citius diſperdent nos a terra. ✠ Et cogitauerunt in die illa, dicentes, Omnis homo quicunque uenerit ad nos in bello die ſabbathorum pugnemus aduerſus eum: & non morietur omnes, ſicut mortui ſunt fratres noſtri in occultis. ✠ Tunc congregata eſt ad eos ſynagoga Iudeorum fortis uiribus ex Iſrael, omnis uoluntarius in lege: ✠ & omnes qui fugiebant a malis, additi ſunt ad eos, & facti ſunt illis ad firmamentum. ✠ Et collegerunt exercitum, & percuſſerunt peccatores in ira ſua, & uiros iniquos in indignatione ſua: & cæteri fugerunt ad nationes ut euaderet. ✠ Et circuiuit Mathathias, & amici eius, & deſtruxerunt aras: ✠ & circunciderunt pueros incircúciſos quotquot inuenerunt in finibus eorum: & in fortitudine. ✠ Et perſecuti ſunt filios ſuperbiæ, & proſperatum eſt opus in manibus eorum. ✠ & obtinuerũt legem de manibus gentiũ, & de manibus regum: & non dederunt cornu peccatori. ✠ Et appropinquauerunt dies Mathathiæ moriendi, & dixit filijs ſuis, Nunc confortata eſt ſuperbia, & caſtigatio, & tempus euerſionis, & ira indignationis: Nunc ergo ô filij, emulatores eſtote legis, & date animas neſtras pro teſtamẽto patrum neſtrorum. ✠ & mementote operum patrum, quę fecerunt in generationibus ſuis: & accipietis gloriam magnam, & nomen æternum. ✠ ‖ Abraham nonne in tẽtatione inuentus eſt fidelis: & reputatũ eſt ei ad iuſtitiam? ✠ ‖ Ioſeph in tempore anguſtiæ ſuæ cuſtodiuit mandatum: & factus eſt Dominus Aegypti. ✠ Phinees pater noſter, zelando zelum Dei, accepit teſtamẽtum ſacerdotij æterni. ✠ ‖ Ieſus dum impleuit uerbũ, factus eſt dux in Iſrael. ✠ ‖ Caleb dum teſtificatur in eccleſia, accepit hereditatem. ✠ ‖ Dauid in ſua miſericordia conſecutus eſt ſedem regni in ſecula. ✠ ‖ Elias dum zelat zelum legis, receptus eſt in cęlum. ✠ ‖ Ananias, & Azarias, & Miſael, credentes liberati ſunt de flamma. ✠ ‖ Daniel in ſua ſimplicitate liberatus eſt de ore leonum. ✠ Et ita cogitate per generationem, & generationem: quia omnes qui ſperant in eum, non infirmantur. ✠ Et a uerbis uiri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius, ſtercus, & uermis eſt: ✠ hodie extollitur, & cras non inuenietur: quia conuerſus eſt in terram ſuam, & cogitatio eius perit. ✠ Vos ergo filij confortamini, & uiriliter agite in lege: quia * in ipſa glorioſi eritis. ✠ Et ecce Sion frater ueſter, ſcio quod uir conſilij eſt: ipſum audite ſemper, & ipſe erit uobis pater. ✠ Et Iudas Machabæus fortis uiribus a iuuentute ſua, ſit uobis princeps militiæ, & ipſe aget bellum populi. ✠ Et adducetis ad uos omnes factores legis: & uindicate uindictam populi ueſtri. ✠ Retribuite retributionem Gentibus, & intendite in præceptum legis. ✠ Et benedixit eos, & appoſitus eſt ad patres ſuos. ✠ Et defunctus eſt anno centeſimo, & quadrageſimo ſexto: & ſepultus eſt a filijs ſuis in ſepulchris patrum ſuorum in Modin, & planxerunt eum omnes Iſrael planctu magno.

41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70

Gen. 22. 2. 9. Gen. 41. 40. Num. 25. 7. 13. Eccli. 45. 28. Ioſ. 1 2. Num. 14. 6. Ioſ. 14. 14. 2 Reg. 2. 4 4 Reg. 2. 11 Dan. 3. 16. 24. Dan. 6. 22

* Aſideorũ 3 ms. G.

* cum ſeueritis quæ nobis præcepta ſunt in lege a Domino Deo noſtro &c.

CAP. III.

1 ET ſurrexit Iudas qui uocabatur Ma-
2 chabæus filius eius pro eo: ✠ & adiuuabant eum omnes fratres eius, & uniuerſi qui ſe coniunxerant patri eius, & prœliabatur prœlium Iſrael cum lætitia.
3 ✠ Et dilatauit gloriam populo ſuo, & induit ſe loricam ſicut gigas, & ſuccinxit ſe armis bellicis ſua in prœlijs, & protegebat caſtra gladio ſuo. ✠ Similis factus eſt leoni in operibus ſuis, & ſicut catulus leonis rugiens in uenatione. ✠ Et perſequutus eſt iniquos perſcrutans eos: & qui conturbabant populum ſuum, eos ſuccendit flammis: ✠ & repulſi ſunt inimici eius præ timore eius, & omnes operarij iniquitatis conturbati ſunt: & directa eſt ſalus in manu eius. ✠ Et exacerbabat reges multos, & lætificabat Iacob in operibus ſuis, & in ſeculum memoria eius in benedictione. ✠ Et
9 perambulabat ciuitates Iuda, & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Iſrael. ✠ Et
10 nominatus eſt uſque ad nouiſſimum terræ, & congregauit pereuntes. ✠ Et congregauit Apolonius Gentes, & a Samaria uirtutem multam, & magnam, ad bellandum contra Iſrael. ✠ Et cognouit Iudas, & exiit obuiam illi, & percuſſit, & occidit illum: & ceciderunt uulnerati multi, & reliqui fugerunt. ✠ & accepit ſpolia eorum: & gladium Apolonij abſtulit Iudas, & erat
13 pugnans in eo omnibus diebus. ✠ Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ quod congregauit Iudas congregationem hdehum, & eccleſiam ſecum, ✠ & ait, Faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & eos qui cum ipſo ſunt
15 qui ſpernebant uerbum regis. ✠ Et præparauit ſe: & aſcenderunt cum eo caſtra impiorum fortes auxiliarij, ut facerent uindictã in filios Iſrael. ✠ Et appropinquauerunt uſque ad Beth-horon: & exiit Iudas obuiã illi cum paucis. ✠ Vt autem uiderunt exercitum uementem ſibi obuiam, dixerunt Iudæ. Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortem: & nos fatigati ſumus ieiunio hodie? ✠ Et ait Iudas, Facile eſt concludi multos in manu paucorum: & non eſt differentia in conſpectu Dei cęli liberare in multis & in paucis: ✠ quoniam non in multitudine exercitus uictoria belli, ſed de cœlo fortitudo eſt. ✠ Ipſi ueniunt ad nos in multitudine contumaci, & ſuperbia, ut diſperdant nos, & uxores noſtras, & filios noſtros, & ut ſpolient nos. ✠ nos uero pugnabimus pro animabus noſtris, & legibus noſtris: ✠ & ipſe Dominus conteret eos ante faciem noſtram. uos autem ne timueritis eos. ✠ Vt ceſſauit autem loqui, inſiluit in eos ſubito: & contritus eſt Seron, & exercitus eius in conſpectu ipſius: ✠ & perſecutus eſt eum in deſcenſu Beth-horon uſque in campum, & ceciderunt ex eis octingenti uiri, reliqui autem fugerunt
25 in terram Philiſthiim. ✠ Et cecidit timor Iudæ ac fratrum eius, & formido ſuper omnes gentes, in circuitu eorum.
26 ✠ & peruenit ad regem nomen eius, & de prœlijs Iudæ narrabant omnes
27 gentes. ✠ Vt audiuit autem rex Antiochus ſermones iſtos, iratus eſt animo: &

misit, & congregauit exercitū uniuersi regni sui, castra fortia ualde: 28
† & aperuit ærarium suū, & dedit stipendia exercitui in annū: & mādauit illis, ut essent parati ad omnia. † Et uidit quod defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissensionē, & plagam quam fecit in terra, ut tolleret legitima quæ erant a primis diebus. † & timuit ne nō haberet ut semel, & bis in sumptus, & donaria quæ dederat ante larga manu: & abundauerat super reges qui ante eū fuerant. † Et confortatus erat animo ualde, & cogitauit ire in Persidē, & accipere tributa regionū, & cōgregare argentū multū. † Et reliquit Lysiā hominē nobilē de genere regali, super negocia regia, a flumine Euphrāte usq; ad flumen Aegypti: † & ut nutriret Antiochū filiū suum, donec rediret. † Et tradidit ei medium exercitum, & elephantos: & mandauit ei de omnibus quę uolebat, & de inhabitātibus Iudæā, & Ierusalē. † & ut mitteret ad eos exercitū, ad conterendā, & extirpandā uirtutē Israel, & reliquias Ierusalem, & auferendā memoriā eorū de loco: † & ut cōstitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorū, & sorte distribueret terram eorum. † Et rex assumpsit partem exercitus residui, & exiuit ab Antiochia ciuitate regni sui anno centesimo, & quadragesimo septimo: & transfretauit Euphrātem flumen, & perābulabat superiores regiones. † Et elegit Lysias Ptolemæum filiū Dorymini, & Nicanorem, & Gorgiam, uiros potentes ex amicis regis: † & misit cum eis quadraginta millia uirorū, & septē millia equitū: ut uenirent in terrā Iuda, & dissiperderēt eā secundū uerbū regis. † Et processerunt cū uniuersa uirtute sua, & uenerunt, & applicauerūt Emmaum in terra cāpestri. † Et audierūt mercatores regionum nomen eorū: & acceperunt argentū, & aurū multū ualde, & pueros: & uenerunt in castra, ut acciperent filios Israel in seruos & additi sunt ad eos exercitus Syriæ, & terræ alienigenarum. † Et uidit Iudas, & fratres eius, quia multiplicata sunt mala, & exercitus applicabant ad fines eorū, & cognouerunt uerba regis quæ mandauit populo facere in interitū, & consummationē † & dixerunt unusquisque ad proximum suū, Erigamus deiectionē populi nostri, & pugnemus pro populo nostro, & sanctis nostris. † Et congregatus est conuentus, ut essent parati in prœliū: & ut orarent, & peterent misericordiā, & miserationes. † Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut desertū: non erat qui ingrederetur, & egrederetur de natis eius: & sanctū conculcabatur: & filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: & ablata est uoluptas a Iacob, & defecit ibi tibia, & cithara. † Et congregati sunt, & uenerūt in Maspha cōtra Ierusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. † Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se ciliciis, & cinerem imposuerunt capiti suo: & discidерunt uestimenta sua, † & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulachrorū suorū. † & attulerūt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas, & suscitauerūt Nazaræos, qui impleuerant dies: † & clamauerunt uoce magna in cælum dicentes, Quid facienus istis, & quō eos ducemus? & sancta tua conculcata sunt, & contaminata sunt, & sacerdotes tui facti sunt in luctū, & tu humiliatē: † & ecce Nationes conuenerunt aduersum nos ut nos diiperdant: tu scis quæ cogitant in nos. † Quomodo poterimus subsistere ante faciē eorū, nisi tu Deus adiuues nos? Et tubis exclamauerunt uoce magna. † Et post hæc constituit Iudas duces populi, tribunos & centuriones, & pentacontarchos, & decuriones. † Et dixit his qui ædificabant domos, & sponsabant uxores, & plantabāt uineas, & formidolosis, ut redirent unusquisque in domum suam secundum legē. † Et mouerunt castra, & collocauerunt ad Austrum Emmaum. † Et ait Iudas, Accingimini, & estote filij potentes, & estote parati in mane: ut pugnetis aduersus Nationes has quę conuenerunt aduersus nos dispердere nos, & sancta nostra: † quoniam melius est nos mori in bello, quām uidere mala gentis nostræ, & sanctorum. † Sicut autem fuerit uoluntas in cœlo, sic fiat.

CAP. IIII.

ET assumpsit Gorgias quinque millia uirorum, & mille equites electos: & mouerunt castra nocte, † ut applicarent ad castra Iudeorū, & percuterent eos subito: & filij qui erant ex arce, erant illis duces. † Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes pœnitere uirtutē exercitui regis, qui erāt in Emmaum. † Adhuc enim dispersus erat exercitus a castris. † Et uenit Gorgias in castra Iudæ noctu, & neminem inuenit, & quærebat eos in montibus: quoniā dixit, Fugiunt hi a nobis. † Et cum dies factus esset, apparuit Iudas in cāpo cū tribus millibus uirorū tantū: qui tegumenta, & gladios nō habebant: *† & uiderunt castra Gentiū ualidā, & loricatos, & equitatus in circuitu eorū, & hi docti ad prœliū. † Et ait Iudas uiris qui secūm erāt. Nelimueritis multitudinē eorū, & impetū eorum ne formidetis. † Memētote qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro, cum sequerentur eos Pharao cū exercitu multo. † Et nūc clamemus in cælum: & miserebitur nostri Dñs, & memor erit testamenti patrum nostrorum, & conteret exercitū istū ante faciē nostrā hodie: † & scient omnes gentes quia est qui redimat, & liberet Israel. † Et eleuauerunt alienigenæ oculos suos, & uiderunt eos uenientes ex aduerso. † Et exierunt de castris in prœliū, & tuba cecinerunt hi qui erant cum Iuda. † Et congressi sunt: & contritæ sunt Gentes, & fugerunt in cāpum. † Nouissimi autem omnes ceciderunt in gladio, & persecuti sunt eos usque Gezeron, & usque in campos Idumææ, & Azoti, & Iamniæ: & ceciderunt ex illis usque ad tria millia uirorum. † Et reuertit se Iudas & exercitus eius, sequens eum. † Dixitq, ad populum, Non concupiscatis spolia: quia bellum contra nos est, † & Gorgias, & exercitus eius prope nos in mōte: sed state nūc contra inimicos nostros, & expugnate eos & sumetis postea spolia securi. † Et adhuc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars quędā prospiciens de monte. † Et uidit * quod in fugam conuersi sunt, *& ut succenderūt

Deu. 20 5.6. Iudi. 7.3

* ut nolebant MS. G.

Exo. 14. 9.22.

* Gorrhio. * ut MS. R. ut succesa sunt MS. R. Succedunt G.

qui erat in Iudæa c. q.

castra fumus eiuſm qui uidebatur,declarabat quod factũ eſt.† Quibus illi cõſpectis timuerunt ualde,aſpicientes ſimul & Iudã & exercitũ in campo paratũ ad prælĩũ.† Et fugerunt omnes in cãpũ alienigenarũ:† & Iudas reuerſus eſt ad ſpolia caſtrorum, & acceperunt aurũ multum,& argentum, & hyacinthum,& purpuram marinã,& opes magnas.† Et conuerſi hymnum canebant, & benedicebant Deũ in cœlũ, quoniam bonus eſt,quoniã in ſeculũ miſericordia eius.† Et facta eſt ſalus magna in Iſrael in die illa.† Quicunque autẽ alienigenarũ euaſerunt,uenerunt, & nunciauerũt Lyſiæ uniuerſa quę acciderant.† Quibus ille auditis, conſternatus animo deficiebat: quòd non qualia uoluit, talia contigerunt:in Iſrael, & qualia mandauit rex.† Et ſequenti anno congregauit Lyſias uirorũ electorũ ſexaginta millia,& equitum quinque millia,ut debellaret eos.† Et uenerunt in Iudæã, & caſtra poſuerũt in Beth-horon, & occurrit illis Iudas cum decem millibus uiris.† Et uiderunt exercitum fortem, & orauit, & dixit. Benedictus es ſaluator Iſrael, ‖ qui contriuiſti impetum potentis in manu ſerui tui Dauid, ‖ & tradidiſti caſtra alienigenarũ in manu Ionathę filii Saul,& armigeri eius.† Conclude exercitũ iſtum in manu populi tui Iſrael,& cõfundatur in exercitu ſuo & equitibus.† Da illis formidinẽ, & tabeſac audaciã uirtutis eorum,& commoueantur contritione ſua.† Deiice illos gladio diligentiũ te: & collaudent te omnes qui nouerunt nomen tuum in hymnis.† Et commiſerunt prœlĩũ: & ceciderũt de exercitu Lyſiæ quinque millia uirorũ.† Videns autẽ Lyſias fugam ſuorũ, & Iudæorum audaciã, & quod parati ſunt aut uiuere aut mori fortiter,abiit Anthiochiã, & elegit milites,ut multiplicati rurſus uenirent in Iudæam.† Dixit autem Iudas,& fratres eius: Ecce cõtriti ſunt inimici noſtri: aſcendamus nunc mundare ſancta, & renouare.† Et congregatus eſt omnis exercitus, & aſcenderunt in montẽ Sion.† Et uiderunt ſanctificationẽ deſertam, & altare profanatũ,& portas exuſtas, & in atriis uirgulta nata ſicut in ſaltu, uel in montibus,& paſtophoria diruta.† Et ſciderunt ueſtimenta ſua,& planxerunt plãctu magno, & impoſuerunt cinerẽ ſuper caput ſuũ:† & ceciderunt in faciem ſuper terrã, & exclamauerunt tubis ſignorum, & clamauerunt in cœlum.† Tunc ordinauit Iudas uiros, ut pugnarent aduerſus eos qui erant in arce, donec emundarent ſancta.† Et elegit ſacerdotes ſine macula, uoluntatem habentes in lege Dei:† & mundauerunt ſancta,& tulerunt lapides cõtaminationis in locum immundum.† Et cogitauit de altari holocauſtorum quod profanatum erat,quid de eo faceret.† Et incidit illis conſiliũ bonũ,ut deſtruerent illud: ne forte illis eſſet in opprobriũ,quia cõtaminauerunt illud Gentes, & demoliti ſunt illud.† Et repoſuerunt lapides in mõte domus in loco apto,quoaduſq; ueniret propheta,& reſponderet de eis.† Et acceperunt lapides integros ſecundum legem,& ædificauerunt altare nouum ſecundum illud quod fuit prius:† & ædificauerunt ſãcta,& quæ intra domum erãt intrinſecus. & ædem,& atria ſanctificauerunt,† Et fecerunt uaſa ſancta noua, & intulerunt cãdelabrum, & altare incenſorum,& menſã in templum.† Et incenſum poſuerunt ſuper altare,& accenderunt lucernas quę ſuper candelabrum erant. & lucebant in tẽplo.† Et poſuerunt ſuper menſam panes, & appenderunt uela, & conſummauerunt omnia opera quæ fecerant.† ‖ Et ante matutinũ ſurrexerunt quinta & uiceſima die menſis noni (hic eſt menſis Caſleu) centeſimi quadrageſimi octaui anni:† & obtulerunt ſacrificium ſecundum legẽ ſuper altare holocauſtorum nouum,quod fecerũt.

† Secundum tẽpus & ſecundum diẽ in qua contaminauerunt illud gentes in ipſa renouatum eſt in canticis,& citharis & cinyris,& in cymbalis.† Et cecidit omnis populus in facĩ,& adorauerunt & benedixerũt in cœlum eum qui proſperauit eis.† ‖ Et fecerunt dedicationẽ altaris diebus octo, & obtulerunt holocauſta cũ lætitia,& ſacrificium ſalutaris & laudis:† Et ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis & ſcutulis: & dedicauerunt portas & paſtophoria,& impoſuerunt eis ianuas.† Et facta eſt lætitia in populo magna ualde, & auerſũ eſt opprobriũ Gentium.† Et ſtatuit Iudas,& fratres eius,& uniuerſa eccleſia Iſrael, ut agatur dies dedicationis altaris in tẽporibus ſuis ab anno in annũ per dies octo a quinta & uiceſima die menſis Cauſleu,cum lętitia & gaudio.† & ædificauerunt in tempore illo montẽ Sion,& per circuitũ muros altos & turres firmas: nequando uenirent Gentes, & conculcarent eum ſicut antea fecerunt.

† Et collocauit illic exercitum,ut ſeruarẽt eum, & munirent eum ad cuſtodiendam Beth-ſuram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

CAP. V.

ET factũ eſt,ut audierunt Gẽtes in circuitu quia ædificatũ eſt altare & ſanctuarium,ſicut prius,ſtratæ ſunt ualdẽ:† & cogitabãt rollere genus Iacob qui erãt inter eos, & cœperunt occidere de populo, & perſequi.† Et debellabat Iudas filios Eſau in Idumæa, & eos qui erant in Arabathane:quia circũſedebãt Iſraelitas: & percuſſit eos plaga magna.† Et recordatus eſt malitiã filiorum Bean, qui erãt populo in laqueũ & in ſcandalum inſidiantes ei in uia.† Et cõcluſi ſunt ab eo in turribus,& applicuit ad eos,& anathematizauit eos, & incendit turres eorũ igni cum omnibus quæ in eis erant.† Et tranſiuit ad filios Ammõ, & inuenit manum fortem, & populũ copioſum, & Timotheum ducem ipſorum:† & commiſit cũ eis prœlia multa, & contriti ſunt in conſpectu eorum, & percuſſit eos:† & cepit Gazer ciuitatẽ, & filias eius, & reuerſus eſt in Iudæam.† Et congregatæ ſunt Gentes quæ ſunt in Galaad, aduerſus Iſraelitas qui erant in finibus eorum, ut tollerent eos: & fugerunt in Datheman munitionẽ,† & miſerunt literas ad Iudã & fratres eius,dicentes,Cõgregatæ ſũt aduerſum nos gentes per circuitũ,ut nos auferãt:† & parãt uenire, & occupare munitionẽ in quam confugimus:& Timotheus eſt dux exercitus eorũ.† Nunc ergo ueni,

& eripe

& eripe nos de manibus eorū, quia cecidit
multitudo de nobis. † Et omnes fratres no-
stri qui erant in locis Tubin, interfecti sūt:
& captiuas duxerunt uxores eorū, & natos
& spolia, & peremerunt illic ferre mille ui-
ros. † Et adhuc epistolæ legebantur, & ecce
alij nuncij uenerūt de Galilæa cōscissis tu-
nicis, nunciantes secundū uerba hæc: † dicē-
tes conuenisse aduersum se a Ptolemaida,
& Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Ga-
lilæa alienigenis, ut nos cōsumāt. † Vt audi-
uit autē Iudas & populus sermones istos,
conuenit Ecclesia magna cogitare quid fa-
cerēt fratribus suis qui in tribulatione erāt
& expugnabātur ab eis. † Dixitq. Iudas Si-
moni fratri suo, Elige tibi uiros, & uade, &
libera fratres tuos in Galilæa: ego autem &
frater meus Ionathas ibimus in Galaaditim.
† Et reliquit Iosephū filiū Zachariæ, &
Azariam duces populi cum residuo exerci-
tu in Iudæa ad custodiā: † & præcepit illis,
dicens, Præsidete populo huic: & nolite bel-
lū committere aduersum gētes: donec re-
uertantur. † Et partiti sunt Simoni uiri tria
millia, ut iret in Galilæam: Iudæ autē octo
millia in Galaaditim. † Et abiit Simon in
Galilæam, & commisit prœlia multa cum
gentibus: & contritæ sunt gentes a facie
eius, & persecutus est eos usque ad portam.
† Ptolemaidis: & ceciderūt de gentibus fe-
re tria millia uirorū, & accepit spolia eo-
rū, † & assumpsit eos qui erāt in Galilæa
& in Arbatis cū uxoribus, & natis & omi-
bus quæ erant illis, & adduxit in Iudæā cū
lętitia magna. † Et Iudas Machabæus & Io-
nathas frater eius transierunt Iordanē, &
abierunt uiā triū dierum per desertū. † Et
occurrerūt eis Nabuthæi, & susceperūt eos
pacifice, & narrauerunt eis omnia quæ ac-
ciderāt fratribus eorū in Galaaditide, † &
quia multi ex eis cōprehensi sunt in Bara-
sa, & Bosor, & in Alimis, & in Casphor, &
Mageth, & Carnaim hę omnes ciuitates
munitæ, & magnæ. † Sed & in cęteris ci-
uitatibus Galaaditidis tenentur cōprehē-
si, & in crastinū constituerunt admouere
exercitū ciuitatibus his, & comprehende-
re, & tollere eos in una die. † Et conuertit
Iudas & exercitus eius uiam in desertum
Bosor repente, & occupauit ciuitatē: & oc-
cidit omnē masculū in ore gladii, & acce-
pit omnia spolia eorum, & succendit eam
igni. † Et surrexerunt inde nocte, & ibāt us-
que ad munitionē. † Et factū est diluculo,
cum eleuassent oculos suos, & ecce popu-
lus multus, cuius non erat numerus, portā-
tes scalas & machinas, ut cōprehenderent
munitionē: & expugnabant eos. † Et uidit
Iudas quia cœpit bellum, & clamor belli
ascendit ad cœlū sicut tuba, & clamor ma-
gnus de ciuitate: † & dixit exercitui suo,
Pugnate hodie pro fratribus uestris. † Et
uenit tribus ordinibus post eos, & excla-
mauerunt tubis, & clamauerūt in oratione.
† Et cognouerunt castra Timothei quia
Machabæus est, & refugerunt a facie eius:
& percussērunt eos plaga magna, & ceci-
derūt ex eis in die illa fere octo millia uiro-
rū. † Et diuertit Iudas in Malpha, & ex-
pugnauit, & cepit eā: & occidit omnē ma-
sculū eius, & assumpsit spolia eius, & suc-
cendit eā igni. † Inde perrexit, & cepit Cas-
bon, & Mageth, & Bosor, & reliquas ciui-
tates Galaaditidis: † Post hæc autem uerba
congregauit Timotheus exercitū alium,
& castra posuit contra Raphon transtor-
rentem, † Et misit Iudas speculari exercitū:
& renunciauerunt ei, dicentes. Quia con-
uenerunt ad eum omnes gētes quæ in cir-
cuitu nostro sunt, & exercitus multus ni-
mis: † & Arabas conduxerunt in auxilium
sibi, & castra posuerunt transtorētem, pa-
rati ad ce uenire in prœlū. Et abiit Iudas
obuiā illis. † Et ait Timotheus principibus
exercitus sui, Cum appropinquauerit Iu-
das & exercitus eius ad torrentē aquæ: si
transierit ad nos prior, non poterimus su-
stinere eum: quia potens poterit aduersū
nos. † Si uero timuerit transire, & posuerit
castra extra flumen, transfretemus ad eos,
& poterimus aduersus illum. † Vt autē ap-
propinquauit Iudas ad torrentē aquæ, sta-
tuit scribas populi secus torrentem, & mā-
dauit eis, dicens: Neminem hominum reli
queritis, sed ueniant omnes in prœliū. † Et
transfretauit ad illos prior, & omnis popu-
lus post eū, & contritæ sunt omnes gentes
a facie eorū, & proiecerunt arma sua, &
fugerunt ad phanū quod erat in Carnaim.
† Et occupauit ipsam ciuitatē, & phanum
succendit igni cum omnibus quæ erant in
ipso: & oppressa est Carnaim, & nō potuit
sustinere contra faciem Iudæ. † Et congre-
gauit Iudas uniuersos Israelitas qui erant
in Galaaditide, a minimo usque ad maxi-
mum, & uxores eorum, & natos, & exerci-
tū magnū ualde, ut uenirent in terram Iu
dæ. † Et uenerunt usque Ephron: & hæc ci-
uitas magna in ingressu posita, munita
ualde, & non erat declinare ab ea dextera
uel sinistra, sed per mediam iter erat. † Et
incluserunt se qui erant in ciuitate, & ob-
struxerunt portas lapidibus: & misit ad eos
Iudas uerbis pacificis, † dicēs, Transeamus Num. 20.
per terram uestrā ut eamus in terram no-
stram: & nemo uobis nocebit, tantum pe-
dibus ut ambibimus. Et nolebāt eis aperire.
† Et præcepit Iudas prædicari in castris,
ut applicarēt unusquisque in quo erat lo-
co. † & applicuerunt se uiri uirtutis, & op-
pugnauit ciuitatē illā tota die & tota no-
cte, & tradita est ciuitas in manu eius: † &
peremerunt omnē masculū in ore gladii,
& eradicauit eam, & accepit spolia eius, &
transiuit per totam ciuitatem super inter-
fectos. † Et transgressi sunt Iordanem in
campo magno, contra faciem Beth-san.
† Et erat Iudas congregans extremos, & ex-
hortabatur populum per totam uiam, do-
nec uenirent in terram Iudæ: & ascende-
runt in montem Sion cum lætitia & gau-
dio, & obtulerunt holocaustā, quòd nemo
ex eis cecidisset donec reuerterētur in pa-
ce. † Et in diebus quibus erat Iudas & Io-
nathas in terra Galaad, & Simon frater
eius in Galilæa contra faciem Ptolemai-
dis, † audiuit Iosephus Zachariæ filius, &
Azarias principes uirtutis res bene gestas,
& prœlia quæ facta sunt, † dixit, Faciamus
& ipsi nobis nomē, & eamus pugnare ad-
uersus gentes quæ in circuitu nostro sūt.
† Et præcepit his qui erant in exercitu suo,
& abierunt Iamniam. † Et exiuit Gorgias
de ciuitate, & uiri eius obuiam illis in pu-

gnam.

gnam. ✝ Et fugati sunt Iosephus & Azarias usque in fines Iudææ: & ceciderũt illo die de populo Israël ad duo milia uiri, & facta est plaga magna in populo: ✝ quia non audierunt Iudã & fratres eius, existimantes fortiter se facturos. ✝ Ipsi autẽ nõ erant de semine uirorum illorum per quos salus facta est in Israel. ✝ Et Wuiri Iudæ, magnificati sunt ualde in cõspectu omnis Israël, & gentium omnium ubi audiebatur nomẽ eorũ. ✝ Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. ✝ Et exiuit Iudas & fratres eius, & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, & percussit Chebron, & filias eius: & muros eius, & turres succẽdit igni in circuitu. ✝ Et mouit castra, ut iret in terram alienigenarũ, & perambulabat Samariam. ✝ In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dũ Wuolunt' fortiter facere, dum sine consilio Wexeunt in prœlium. ✝ Et declinauit Iudas in Azotum in terrã alienigenarũ, & diruit aras eorũ, & sculptilia deorũ ipsorũ succẽdit igni: & cepit spolia ciuitatum, & reuersus est in terrã Iuda.

Wuir Iudas & fratres eius MS.G.

Wwult 20 MS.G

Wexit 20 MS.G.

60 61 62 63 64 65 66 67 68

CAP. VI.

1 ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audiuit esse ciuitatem Elymaidem in Persida nobilissimam, & copiosam in argento & auro, ✝ templumq; in ea locuples ualde: & illic uelamina aurea, & loricæ, & scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnauit primus in Græcia. ✝ Et uenit, & 2
quærebat capere ciuitatem, & deprædari eam, & non potuit: quoniam innotuit sermo his qui erant in ciuitate; ✝ & insurrexerunt in prœlium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. ✝ Et uenit qui nuntiaret ei in Persida, quia fugata sunt castra quæ erãt in terra Iuda: ✝ & quia abiit Lysias cum uirtute forti in primis, & fugatus est a facie Iudæorũ, & inualuerunt armis & uiribus, & spoljs multis, quæ ceperunt de castris quæ exciderunt: ✝ & quia diruerunt abominationẽ quã ædificauerant super altare quod erat in Ierusalem: & sanctificationẽ, sicut prius circumdederunt muris excelsis: sed & Beth-suram ciuitatem suã. ✝ Et factum est, ut audiuit rex sermones istos, expauit, & cõmotus est ualde: & decidit in lectũ, & incidit in languorẽ præ tristitia, quia non factũ est ei sicut cogitabat. ✝ Et erat illic per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori ✝ Et uocauit omnes amicos suos, & dixit illis, Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corrui corde præ sollicitudine: ✝ & dixi in corde meo, In quantã tribulationẽ deueni, & in quos fluctus tristitiæ in qua nunc sum: qui iucundus eram, & dilectus in potestate mea? ✝ Nunc uero reminiscor malorum quæ feci in Ierusalem, unde & abstuli omnia spolia aurea & argentea quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Iudæã, sine causa. ✝ Cognoui ergo quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce pereo tristitia magna in terra aliena. ✝ Et uocauit Philippum unum de amicis suis, & præposuit eũ super uniuersum regnũ suũ: ✝ & dedit ei diadema, & stolam suã, & annulum, ut adduceret Antiochum filiũ suũ, 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
16 & nutriret eum, & regnaret. ✝ Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadragesimo nono. ✝ Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Anthiochum filiũ eius, quem nutriuit adolescentem: & uocauit nomen eius Eupatorem. ✝ Et hi qui erant in arce, concluserãt Israël in circuitu sanctorũ: & quærebant eis mala semper & firmamentum Gentium. ✝ Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit uniuersum populum, ut obsiderent eos. ✝ Et conuenerunt simul, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt ballistas & machinas. ✝ Et exierunt quidam ex eis qui obsidebãtur: & adiunxerunt se illis aliqui impii ex Israël, ✝ & abierunt ad regem, & dixerũt, Quousque non facis iudicium, & uindicas fratres nostros? ✝ Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius: ✝ & filij populi nostri, propter hoc alienabant se a nobis, & quicunque inueniebãtur ex nobis, interficiebantur, & hæreditates nostræ diripiebantur. ✝ Et non ad nos tantum extenderunt manum, sed & in omnes fines nostros. ✝ & ecce applicuerunt hodie ad arcem in Ierusalẽ occupare eam, & munitionẽ in Beth-suram munierunt. ✝ & nisi præueneris eos uelocius, maiora, quàm hæc, facient, & non poteris obtinere eos. ✝ Et iratus est rex ut hæc audiuit: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos qui super equites erant. ✝ sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis uenerunt ad eũ exercitus conductitij. ✝ Et erat numerus exercitus eius, centum millia peditum, & uiginti millia equitum, & elephãti triginta duo docti ad prœlium. ✝ Et uenerunt per Idumæã, & applicuerunt ad Beth-surã, & pugnauerunt dies multos, & fecerunt machinas: & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnauerunt uiriliter. ✝ Et recessit Iudas ab arce, & mouit castra ad Bethzachariã contra castra regis. ✝ Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitus in impetum contrà uiam Beth-zachariã: & comparauerunt se exercitus in prœlium, & tubis cecinerunt: ✝ & elephantis ostenderunt sanguinem uuæ & mori, ad acuendos eos in prœlio. ✝ & diuiserunt bestias per legiones: & astiterunt singulis elephantis mille uiri in loricis concatenatis, & galeæ æreæ in capitibus eorum: & quingenti equites ordinati unicuique bestiæ electi erãt. ✝ Hi ante tempus ubicũque erat bestia, ubi erãt: & quocunque ibat, ibant, & non discedebãt ab ea. ✝ Sed & turres ligneę super eos firmæ protegentes super singulas bestias: & super eas machinæ: & super singulas uiri uirturis triginta duo, qui pugnabant desuper: & intus magister bestiæ. ✝ Et residuum equitatũ hinc & inde statuit in duas partes, tubis exercitum commouere, & perurgere constipatos in legionibus eius. ✝ Et ut refulsit sol in clypeos aureos & æreos, refulserunt montes ab eis, & resplenduerunt sicut lampades ignis. ✝ Et diuisa est pars exercitus regis per montes excelsos, & alia per loca humilia: & ibant caute & ordinate. ✝ Et commouebantur omnes inhabitantes terram a uoce multitudinis eo

rum,& incessu turbæ, & collisione armorũ: erat enim exercitus magnus ualde & fortis,¶ Et appropiauit Iudas, & exercitus eius in prœlium:& ceciderunt de exercitu regis sexcenti uiri. ¶ Et uidit Eleazar filius Sáura, unã de bestiis loricatã loricis regis, & erat eminens super ceteras bestias,& uisum est ei quod in ea esset rex:¶ & dedit se ut liberaret populũ suũ, & acquireret sibi nomen æternũ. ¶ Et cucurrit ad eã audacter in medio legionis interficiens a dextris,& a sinistris,& cadebant ab eo hinc atque illuc.¶ Et iuit sub \\pedes elephantis', & suppositi se ei, & occidit eũ:& cecidit in terrã super ipsum, & mortuus est illic.¶ Et uidentes uirtutẽ regis,& impetũ exercitus eius, diuerterunt se ab eis. ¶ Castra autem regis ascenderunt contra eos in Ierusalẽ, & applicuerunt castra regis ad Iudæam & monte Sion.¶ Et fecit pacẽ cum his qui erãt in Bethsura: & exierunt de ciuitate,quia non erant eis ibi alimenta concluſis, quia sabbatha erant terræ.¶ Et cõprehendit rex Bethsuram: & constituit illic custodiã seruare eam.¶ Et conuertit castra ad locũ sãctificationis dies multos: & statuit illic balistas,& machinas,& ignis iacula,& tormẽta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpios ad mittendas sagittas & fundibula. ¶ Fecerunt autẽ & ipsi machinas aduersus machinas eorũ, & pugnauerunt dies multos. ¶ Eiæ autẽ non erant in ciuitate, eo quòd septimus annus esset: & qui remanserant in Iudæa de Gentibus, consumpserant reliquias eorũ quæ repositæ fuerant. ¶ Et remanserunt in sanctis uiri pauci,quoniã obtinuerat eos fames: & dispersi sunt unusquisque in locũ suum.¶ Et audiuit Lysias quod Philippus, quẽ constituerat rex Antiochus cum adhuc uiueret,ut nutriret Antiochum filũ suũ,& regnaret, ¶ reuersus esset a Perside & Media, & exercitus qui abierat cũ ipso,& quia quærebat susipere regni negotia:¶ & festinauit ire.& dicere ad regẽ & duces exercitus, Deficimus quotidie, & esca nobis modica est, & locus quẽ obsidemus est munitus, & incũbit nobis ordinare de regno. ¶ Nunc itaque demus dextras hominibus istis, & faciamus cũ illis pacem,& cum omni gente eorum:¶ & constituamus illis ut ambulẽt in legitimis suis sicut prius, propter legitima enim ipsorum,quæ desperximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc. ¶ Et placuit sermo in conspectu regis & principum: & misit ad eos pacẽ facere:& receperunt illã. ¶ Et iurauit illis rex & principes:& exierunt de munitione. ¶ Et intrauit rex monte Sion, & uidit munitionẽ loci: & rupit citius iuramentum quod iurauit,& mandauit destruere murũ in gyro.¶ Et discessit festinãter,& reuertus est Antiochiam, & inuenit Philippũ dominantẽ ciuitati: & pugnauit aduersus eum, & occupauit ciuitatem.

CAP. VII.

ANno cẽtesimo quinquagesimo primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma, & ascẽdit cũ paucis uiris in ciuitatẽ maritimam,& regnauit illic.¶ Et factum est ut ingressus est domum regni patrum suorũ, comprehendit exercitus Antiochum & Lysiam,ut adducerent eos ad eũ.¶ Et res ei innotuit:& ait, Nolite mihi ostendere faciẽ eorum. ¶ Et occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedẽ regni sui,¶ & uenerunt ad eũ uiri iniqui & impii ex Israel:& Alcimus dux eorũ, qui uolebat fieri sacerdos.¶ Et accusauerũt populũ apud regẽ,dicentes, Perdidit Iudas & fratres eius omnes amicos tuos, & nos disperdidit de terra nostra.¶ Núc ergo mitte uirũ cui credis,ut eat & uideat exterminiũ omne quod fecit nobis\\& regionibus regis:& puniat omnes amicos eius & adiutores eorum. ¶ Et elegit rex ex amicis suis Bacchidẽ, qui dominabatur trans flumen magnũ in regno,& fidelẽ regi: & misit eũ, ¶ & Alcimũ impiũ constituit in sacerdotiũ,& mandauit ei facere ultionẽ in filios Israel.¶ Et surrexerunt, & uenerunt cum exercitu magno in terrã Iuda: & miserũt nuncios,& locuti sunt ad Iudam,& ad fratres eius uerbis pacificis in dolo. ¶ Et non intẽderũt sermonibus eorũ: uiderũt enim quia uenerunt cum exercitu magno. ¶ Et conuenerunt ad Alcimum & Bacchidem congregatio scribarũ requirere quæ iusta sunt:¶ & primi, Assidæi qui erant in filiis Israel:& exquirebant ab eis pacẽ. ¶ Dixerunt enim,Homo sacerdos de semine Aaron uenit,non decipiet nos.¶ & locutus est cum eis uerba pacifica:¶ & iurauit illis, dicens,Non inferemus uobis malum, neque amicis uestris.¶ Et crediderunt ei. Et comprehendit ex eis sexaginta uiros, & occidit eos in una die,secundum uerbũ quod scriptum est:¶ Carnes sanctorũ tuorũ. & sanguinem ipsorũ effuderunt in circuitu Ierusalẽ,& non erat qui sepeliret. ¶ Et incubuit timor & tremor in omnẽ populum: quia dixerunt,Non est ueritas & iudicium in eis:transgressi sunt enim constitutũ, & iusiurandum quod iurauerunt.¶ Et mouit Bacchides castra ab Ierusalẽ, & applicuit in Bethzecha: & misit,& cõprehendit multos ex eis qui ad se refugerant,& quosdam de populo mactauit,& in puteum magnũ proiecit.¶ Et cõmisit regionẽ Alcimo, & reliquit cum eo auxiliũ in adiutoriũ ipsi. ¶ Et abiit Bacchides ad regẽ:& satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotii sui. ¶ & conuenerũt ad eum omnes qui perturbabant populũ suũ,& obtinuerunt terrã Iudæ,& fecerunt plagã magnã in Israel. ¶ Et uidit Iudas omnia mala quæ fecit Alcimus & qui cũ eo erant,filijs Israel, multo plus quam Gentes.¶ & exiit in omnes fines Iudææ in circuitu,& fecit uindictã in uiros desertores,& cessauerunt ultra exire in regionẽ.¶ Vidit autem Alcimus quod prævaluit Iudas & qui cũ eo erant : & cognouit quia nõ potest sustinere eos, & regressus est ad regẽ, & accusauit eos multis crimẽ. ¶ Et misit rex Nicanorẽ, unũ ex principibus suis nobilioribus, qui erat inimicissimus exercens contra Israel:& mandauit ei euertere populũ.¶ Et uenit Nicanor in Ierusalẽ cum exercitu magno, & misit ad Iudã & ad fratres eius uerbis pacificis cũ dolo,¶ dicens, Non sit pugna inter me & uos:uenã cũ uiris paucis, ut uideam facies uestras cum pace.¶ Et uenit ad Iudã & salutauerunt se inuicem pacifice:& hostes parati erant rapere Iudã.¶ Et innotuit Ier-

\\ elephãtis G.

\\ in o.

Inf 10.4

Pſ.78. 1 2.3.

2. Matt. 15.1.

mo Iudæ quomã cũ dolo uenerat ad eũ:& cõteritus est ab eo, & amplius noluit uidere facié eius. ✞Et cognouit Nicanor quomã denudatũ est cõsiliũ eius: & exiuit obuiã Iudæ in pugnã iuxta Capharsalama, ✞Et ceciderũt de Nicanoris exercitu, fere quinq; millia uiri & fugerũt in ciuitatẽ Dauid. ✞Et post hęc uerba ascendit Nicanor in montẽ Sion:& exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace,& demõstrare ei holocautomata quæ offerebantur pro rege. ✞Et irridẽs spreuit eos, & polluit:& locutus est superbe. ✞& iurauit cũ ira dicẽs, Nisi traditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas:cõtinuo cũ egressus fuero in pace,succendã domũ istã. Et exijt cũ ira magna. ✞& intrauerunt sacerdotes, & steterũt ãte faciẽ altaris, & tẽpli: & flentes dixerunt, ✞ Tu Dñe elegisti domum istã ad inuocandũ nomen tuum in ea, ut esset domus orationis,&obsecrationis populo tuo: ✞ sacuindictã in homine isto, & exercitu eius, & cadãt in gladio:memento blasphemias eorũ,& ne dederis eis ut permaneãt. ✞Et exijt Nicanor ab Ierusalẽ, & castra applicuit ad Beth-horon:& occurrit illis exercitus Syriæ. ✞ Et Iudas applicuit in Adarsa cũ tribus millibus uirisi:& orauit Iudas, & dixit:✞Qui missi erãt a rege Sennacherib. Dñe,quia blasphemauerunt te, ‖ exijt angelus, & percussit ex eis centũ octoginta quinque millia. ✞sic cõtere exercitũ istũ,in cõspectu nostro hodie,& sciãt cæteri quia male locutus est super sanctã tuã.& iudicabis illũ secundũ malitiã illius. ✞Et cõmiserunt exercitus prœlium tertiadecima die mẽsis Adar: & contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus in prœlio. ✞ Vt autẽ uidit exercitus eius quia cecidisset Nicanor, proiecerunt arma sua,& fugerunt:✞& persecuti sunt eos uiã unius diei ab Adazer,usquequo ueniatur in Gazara, & tubis cecinerunt post eos cum significationibus: ✞ & exierũt de omnibus castellis Iudææ in circuitu,& uentilabant eos cornibus,& conuertebanturiterũ ad eos, & ceciderũt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec unus. ✞Et acceperunt spolia eorũ in prędã: & caput Nicanoris amputauerũt,& dexterã eius quã extenderat superbe, & attulerunt,& suspẽderunt cõtra Ierusalẽ. ✞Et lætatus est populus ualde, & egerunt diẽ illã in lætitia magna. ✞Et constituit agi omnibus annis diẽ istã tertiadecima die mẽsis Adar. ✞Et siluit terra Iuda dies paucos.

4 Re. 19. 35. Tob. 1.21 Eccl. 48. 25. Isa. 31. 36. 2 Mac 8 19.15.22

CAP. VIII.

ET audiuit Iudas nomen Romanorũ, quia sunt potentes uiribus,& acquiescũt ad omnia quę postulãtur ab eis: & quicũq; accesserunt ad eos, statuerunt cũ eis amicitias,& quia sunt potentes uiribus. ✞Et audierunt prœlia eorũ,& uirtutes bonas quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos,& duxerunt sub tributũ: ✞ & quanta fecerunt in regione Hispaniæ, & quod in potestatẽ redegerunt metalla argenti,& auri quæ illic sunt, & possederũt omnem locũ consilio suo,& patientia:✞locaq. quæ longe erant ualde ab eis, & reges qui superuenerãt eis ab extremis terræ,cõtriuerũt,& percusserunt eos plaga magna exteri autẽ dãt eis tributũ omnibus annis

✞& Philippum,& Perseu Cetiorũ regẽ, & cæteros qui aduersum eos arma tulerant contriuerunt in bello,& obtinuerunt eos. ✞& Antiochũ magnum regẽ Asiæ, qui eis pugnã intulerat,habens centũ uiginti elephantes,& equitatũ,& currus, & exercitũ magnum ualde contritum ab eis. ✞ & quia ceperunt eũ uiuũ, & statuerunt ei ut daret ipse,& qui regnarẽt post ipsum, tributum magnum,& daret obsides,& constitutum, ✞ & regionẽ Iudæorũ, & Medos, & Lydos de optimis regionibus eorum: & acceptas eas ab eis,dederunt Eumeni regi: ✞ & quia qui erãt apud Helladam,uoluerunt ire, & tollere eos:& innotuit sermo his, ✞ & miserũt ad eos ducẽ unũ,& pugnauerunt cõtra illos,& ceciderũt ex eis multi,& captiuas duxerunt uxores eorũ,& filios,& diripuerũt eos,& terrã eorũ possederũt,& destruxerũt muros eorũ, & in seruitutẽ illos redegerunt usq; in hunc diẽ: ✞& residua regna,& insulas quę aliquãdo restiterãt illis, exterminauerunt, & in potestatẽ redegerunt. ✞ Cũ amicis autẽ suis, & qui in ipsis requiẽ habebant,cõseruauerunt amicitiã, & obtinuerũt regna quæ erant proxima,& quæ erãt lõge:quia quicũq; audiebant nomen eorũ,timebãt eos.✞quibus uero uellẽt auxilio esse, ut regnarẽt regnabãt:quos autẽ uellẽt,regno deturbabãt: & exaltati sũt ualde. ✞Et in omnibus istis nemo portabat diadema, nec induebatur purpura, ut magnificaretur in ea. ✞Et quia curiã fecerunt sibi, & quotidie cõsulebãt trecẽtos uiginti cõsiliũ agẽtes semper de multitudine, ut quę digna sũt,gerãt: ✞ & cõmittũt uni homini magistratũ suũ p singulos annos dominari uniuersæ terræ suæ,& omnes obediunt uni,& nõ est inuidia,neq; zelus inter eos. ✞Et elegit Iudas Eupolemum filium Iohánis filij Iacob.& Iasoné filium Eleazari, & misit eos Romã cõstituere cũ illis amicitiã,& societatẽ: ✞& ut auferrẽt ab eis iugũ Græcorũ,quia uiderũt quod in seruitutẽ premerẽt regnũIrael. ✞Et abierũt Romã uiã multã ualde,& introierunt curiã,& dixerũt Iudas Machabæus, & fratres eius, & populus Iudæorũ miserunt nos ad uos statuere uobiscũ societatẽ,& pacẽ, & cõscribere nos socios, & amicos uestros. ✞Et placuit sermo in cõspectu eorũ. ✞Et hoc scriptũ est quod rescripierũt in tabulis æreis,& miserũt in Ierusalẽ,ut esset apud eos ibi memoriale pacis,& societatis. ✞BENE SIT ROMANIS,& gẽti Iudæorũ in mari, & in terra in æternũ:gladiusq. & hostis procul sit ab eis. ✞Quòd si inferierit bellum Romanis prius, aut omnibus sociis eorũ in omni dominatione eorũ: ✞auxilium ferẽt gẽs Iudæorum prout tempus dictauerit, corde pleno: ✞& prędictibus non dabunt,neq; subministrabunt triticum,arma, pecuniã,naues, sicut placuit Romanis:& custodiẽt mãdata eorũ, nihil ab eis accipiẽtes. ✞Similiter autẽ,& si gẽti Iudæorũ prius acciderit bellũ, adiuuabũt Romani ex animo,prout eis tẽpus permiserit: ✞ & adiuuãtibus nõ dabitur triticũ,arma,pecunia,naues, sicut placuit Romanis:& custodiẽt mãdata eorũ absq; dolo. ✞ secundum hæc uerba constituerunt Romani populo Iudæorum. ✞Quòd si post hęc uerba hi aut illi addere,aut demere ad

hæc aliquid uoluerint, facient ex proposito suo: & quæcunq; addiderint uel dempserint, rata erunt. ♦ Sed & de mandatis quæ Demetrius rex fecit in eos, scripsimus ei, dicentes, Quare grauasti iugum tuum super amicos nostros, & socios Iudæos? ♦ Si ergo iterum 31 32 adierint nos aduersum te faciemus illis iudicium, & pugnabimus tecum mari terraq.

CAP. IX.

INterea ut audiuit Demetrius quia cecidit Nicanor & exercitus eius in prælio, appositit & Bacchidē & Alcimū rursum mittere in Iudæā, & dextrū cornu cū illis. ♦ Et abierunt uiā quæ ducit in Galgala, & castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: & occupauerunt eā, & peremerunt animas hominū multas. ♦ In mense primo anni cētesimi & quinquagesimi secundi applicuerunt exercitū ad Ierusalē: ♦ & surrexerunt, & abierunt in Bereā uigenti milia uirorū, & duo millia equitum. ♦ Et Iudas posuerat castra in Laisa, & tria millia uiri electi cū eo: ♦ & uiderunt multitudinē exercitus quia multi sūt, & timuerunt ualde: & multi subtraxerunt se de castris, & nō remānerunt ex eis nisi octingēti uiri. ♦ Et uidit Iudas quod defluxit exercitus suus, & bellū perurgebat eū, & cōfractus est corde, quia non habebat tēpus cōgregandi eos, & dissolutus est. ♦ Et dixit his qui residui erāt, Surgamus, & eamus ad aduersarios nostros, si poterimus pugnare aduersus eos. ♦ Et auertebāt eū, dicētes: Nō po terimus, sed liberemus animas nostras modo, & reuertamur ad fratres nostros, & tunc pugnabimus aduersus eos: nos autem pauci sumus. ♦ Et ait Iudas, Absit ista rē facere, ut fugiamus ab eis: & si appropiauit tēpus nostrum, moriamur in uirtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen gloriæ nostræ. ♦ Et mouit exercitus de castris, & steterunt illis obuiā: & diuisi sunt equites in duas partes, & fundibularii & sagittarii præibant exercitui, & primi certaminis omnes potentes. ♦ Bacchides autē erat in dextro cornu, & proximauit legio ex duabus partibus, & clamabāt tubis: ♦ exclamauerūt autē & hi qui erant ex parte Iudę etiā ipsi, & cōmota est terra a uoce exercituū: & cōmissum est prælium a mane usq; ad uesperā. ♦ Et uidit Iudas quod firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris, & cōuenerunt cum ipso omnes cōstātes corde: ♦ & cōtrita est dextera pars ab eis & persecutus est eos usq; ad mōte Azoti. ♦ Et qui in sinistro cornu erant, uiderunt quod cōtritū est dextrū cornu, & secuti sūt post Iudā & eos qui cum ipso erant a tergo. ♦ & ingrauatū est prælium, & ceciderūt uulnerati multi ex his & ex illis. ♦ Et Iudas cecidit, & ceteri fugerunt. ♦ Et Ionathas, & Simon tulerunt Iudā fratrē suum, & sepelierunt eū in sepulchro patrum suorū in ciuitate Modin. ♦ Et fleuerunt eum omnis populus Israel planctu magno: & lugebant dies multos, ♦ & dixerunt: Quomodo cecidit potens, qui saluū faciebat populum Israel? ♦ Et cętera uerba bellorum Iudę, & uirtutum quas fecit, & magnitudinis eius nō sunt descripta: multa enim erant ualde. ♦ Et factum est post obitum Iudæ emerserunt iniqui in omnibus finibus Israel, & exorti sunt omnes qui operabātur iniquitatē. ♦ In diebus illis facta est fames magna ualde, & tradidit se Bacchidi omnis regio eorū cum ipsis. ♦ Et elegit Bacchides uiros impios, & cōstituit eos dominos regionis: ♦ & exquirebāt & perscrutabātur amicos Iudæ, & adducebāt eos ad Bacchidē, & uindicabat in illos, & illudebat. ♦ Et facta est tribulatio magna in Israel, qualis non fuit ex die qua nō est uisus propheta in Israel. ♦ Et congregati sunt omnes amici Iudæ, & dixerunt Ionathæ, ♦ Ex quo frater tuus Iudas defunctus est, uir similis ei non est qui exeat cōtra inimicos Bacchidē, & eos qui inimici sunt gentis nostræ. ♦ Nunc itaq; te hodie elegimus esse pro eo nobis in principē & ducē ad bellandū bellum nostrum. ♦ Et suscepit Ionathas tēpore illo principatū, & surrexit loco Iudæ fratris sui. ♦ Et cognouit Bacchides, & quærabat eū occidere. ♦ Et cognouit Ionathas & Simon frater eius, & omnes qui cum eo erāt: & fugerūt in desertum Thecuę, & cōsederunt ad aquā lacus Asphar. ♦ Et cognouit Bacchides: & die sabbathorum uenit ipse & omnis exercitus eius trās Iordanē. ♦ Et Ionathas misit fratrē suum ducē populi, & rogauit Nabuthæos amicos suos ut cōmodarent illis apparatum suum qui erat copiosus. ♦ Et exierunt filii Iābri ex Madaba, & cōprehēderunt Iohannē & omnia quæ habebat, & abierunt habentes ea. ♦ Post hęc uerba, renunciatum est Ionathæ & Simoni fratri eius, quia filii Iābri faciūt nuptias magnas, & ducunt sponsā ex Madaba filiā unius de magnis principibus Chanaan cum ambitione magna. ♦ Et recordati sunt sanguinis Iohannis fratris sui: & ascēderunt, & abscōderunt se sub tegumento mōtis. ♦ Et eleuauerunt oculos suos, & uiderunt: & ecce tumultus, & apparatus multus: & sponsus processit, & amici eius, & fratres eius obuiā illis cum tympanis, & musicis, & armis multis. ♦ Et surrexerunt ad eos ex insidiis, & occiderunt eos, & ceciderunt uulnerati multi, & residui fugerunt in mōtes: & acceperunt omnia spolia eorum, ♦ & cōuersæ sūt nuptię in luctum, & uox musicorum ipsorum in lamētum. ♦ Et uindicauerunt uindictā sanguinis fratris sui: & reuersi sūt ad ripā Iordanis. ♦ Et audiuit Bacchides, & uenit die sabbathorum usq; ad orā Iordanis in uirtute magna. ♦ Et dixit ad suos Ionathas, Surgamus, & pugnemus cōtra inimicos nostros, nō est enim hodie sicut heri, & nudiustertius. ♦ ecce enim bellum ex aduerso, aquæ uero Iordanis hinc & inde, & ripæ, & paludes, & saltus: & nō est locus diuertēdi. ♦ Nunc ergo clamate in cęlum, ut liberemini de manu inimicorum uestrorum. ♦ Et cōmissum est bellum, ♦ Et extēdit Ionathas manum suā percutere Bacchidē, & diuertit ab eo retro: ♦ & diffiliit Ionathas & qui cū eo erāt in Iordanē, & trānauerunt ad eos Iordanē. ♦ & ceciderunt de parte Bacchidis die illa mille uiri: & reuersi sunt in Ierusalē. ♦ & ędificauerunt ciuitates munitas in Iudæa, munitionē quæ erat in Iericho, & in Ammaū, & in Bet-horō, & in Beth-el, & Thamnata, & Phara, & Thopho munitas excelsis & portis & seris. ♦ Et posuit custodiā in eis, ut inimicitias exerce-

1 Par. 20 3.

rem

rēt in Israēl:¶ & munuit ciuitatē Beth-sura, & Gazarā, & arcē, & posuit in eis auxilia,& apparatū escarum: ¶ & accepit filios principū regionis obsides, & posuit eos in arce in Ierusalē in custodiā.¶ Et anno cēte-
54 simo quinquagesimotertio, mense secūdo præcepit Alcimus destrui muros domus sāctæ interioris, & destrui opera prophetarū:& cēpit destruere.¶ In tēpore illo pcussus est Alcimus: & impedita sunt opera illius,& occlusū est os eius, & dissolutus est
55 paralysi, nec ultra potuit loqui uerbum & mādare de domo sua ¶ Et mortuus est Al-
56 cimus in tēpore illo cum tormēto magno. ¶Et uidit Bacchides quoniā mortuus est Al-
57 cimus: & reuersus est ad regē, & siluit terra Iuda annis duobus.¶Et cogitauerunt om-
58 nes iniqui dicētes,Ecce Ionathas, & qui cū eo sunt,in silentio habitāt cōfidenter: nūc ergo adducamus Bacchidē, & cōprehēdet eos omnes una nocte.¶Et abierunt, & cōsiliū ei dederunt. ¶ Et surrexit ut ueniret cū
60 exercitu multo : & misit occulte epistolas suis in Iudæa, ut cōprehēderent Ionathā & eos qui cū eo erāt: sed non potuerunt,qa innotuit eis cōsiliū eorū.¶Et
61 apprehēdit de uiris regionis, qui principes erāt,& militiæ' quinquaginta uiros,& occidit eos ¶ & fecessit Ionathas, & Simon, &
62 qui cū eo erāt in Beth-bessen,quę est in deserto:& extruxit diruta eius,& firmauerūt cā.¶Et cognouit Bacchides, & cōgregauit
63 uniuersā multitudinē suā: & his qui de Iudæa erāt denunciauit,¶Et uenit, & castra posuit desuper Beth-bessen:& oppugnauit eā dies multos,& fecit machinas ¶ Et reli-
65 quit Ionathas Simonē fratrē suū in ciuitate,& exiit in regionē, & uenit cū numero, ¶ & pcussit Odaren & fratres eius, & filios
66 Phaseron in tabernaculis ipsorū, & cœpit cædere & crescere in uirtutibus.¶Simō uero,& qui cū ipso erāt, exierunt de ciuitate, & succenderunt machinas ¶& pugnauerūt
68 cōtra Bacchidē,& cōtritus est ab eis, & affixerunt eū ualde,quoniā consiliū eius & cōgressus eius erat inanis,¶Et iratus contra
69 uiros iniquos qui ei cōsiliū dederāt ut ueniret in regionē ipsorū,multos ex eis occidit:ipse autē cogitauit cū reliquis abire in regionē suā,¶ Et cognouit Ionathas: & misit ad eū legatos cōponere pacē cū ipso, & reddere ei captiuitatē.¶ Et libenter accepit
71 & fecit secundū uerba eius,& iurauit se nihil facturū ei mali omnibus diebus uitæ
72 eius . ¶ Et reddidit ei captiuitatē quā prius erat prædatus de terra Iuda : & conuersus ibit in terrā suā, & non apposuit amplius uenire in fines eius ¶Et cessauit gladius ex
73 Israēl: & habitauit Ionathas in Machmas, & cepit Ionathas ibi iudicare populum & exterminauit impios ex Israel.

CAP. X.

ETanno centesimo sexagesimo ascēdit Alexāder Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupauit
1 Ptolemaidā, & receperunt eū, & regnauit illic.¶Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitū copiosū ualde, & exiuit obuiā illi in prēlia ¶Et misit Demetrius epistolā ad Ionathā uerbis pacificis, ut magnificaret eū:dixit enim, Anticipemus facere
2 pacē cūeo,priusquā faciat cū Alexadro ad-
3 uersū nos precordabitur enim omniū malorū quæ fecimus in eū,& in fratrē e us,&
4 in gentē eius.¶ Et dedit ei potestatē cōgregādi exercitū,& fabricare arma,& esse ip sū sociū eius,& obsides qui erāt in arce iussit tradi ei. ¶ Et uenit Ionathas in Ierusalē, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorū qui in arce erāt. ¶ Et timuerunt timore magno,quoniā audierūt quòd dedit
5 ei rex potestatē cōgregādi exercitū.¶Et traditi sunt Ionathæ obsides, & reddidit eos parētibus suis:¶& habitauit Ionathas in Ierusalē, & cepit ædificare & innouare ciuitatē.¶ Et dixit faciētibus opera , ut extruerēt muros, & mōtē Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionē:& ita fecerūt.
6 ¶Et fugerunt alienigenæ qui erāt in munitionibus quas Bacchides ædificauerat: ¶&
7 reliquit unusquisq; locū , & abiit in terrā suā.¶tātū in Beth-sura remāserunt aliqui
8 ex his qui reliquerāt legē & præcepta Dei. erat enim hęc eis ad refugiū. ¶ Et audiuit Alexāder rex promissa quæ promisit Demetrius Ionathæ: & narrauerūt ei prelia , & uirtutes quas ipse fecit,& fratres eius,&
9 labores quos laborauerūt:¶ & ait , Nūquid inuenimus aliquē uirū talē? & nūc faciemus eū amicū,& sociū nostrū.¶ Et scripsit
10 epistolā,& misit ei secundū hæc uerba , dicens:¶R E X Alexāder fratri Ionathæ salutē.¶ Audiuimus de te quod uir potēs sis uiribus,& aptus es ut sis amicus noster: ¶ &
11 nunc cōstituimus te hodie sūmū sacerdotē gētis tuæ,ut amicus uocē is regis (& misit ei purpurā & coronā aureā) & quæ nostra sunt sentias nobiscū , & cōserues amicitias ad nos. ¶ Et induit se Ionathas stola
12 sācta septimo mēse, anno centesimo sexagesimo in die solenni scenopegiæ: & congregauit exercitum, & fecit arma copiosa.
13 ¶ Et Audiuit Demetrius uerba ista,& cōtristatus est nimis,& ait,¶ Quid hoc fecimus, quòd præoccupauit nos Alexāder apprehēdere amicitiā Iudæorū ad muniмē sui?
14 ¶ Scribā & ego illis uerba deprecatoria , & dignitates,& donaūt sint mecū in adiutoriū.¶Et scripsit eis in hæc uerba,Rex Demetrius gēti Iudæorū salutē ¶ Quoniā seruastis ad nos pactū , & manstitis in amicitia nostra,&nō accessistis ad inimicos nostros,
15 audiuimus,& gauisi sumus. ¶ Et nunc pseuerate adhuc cōseruare ad nos fidē , & retribuemus uobis bona pro his quæ fecistis
16 nobiscū. ¶ Et remittemus uobis præstationes multas,& dabimus uobis donationes.
17 ¶ Et nunc absoluo uos & omnes Iudęos a tributis,& præsta salis indulgeo,& coronas remitto,& tertias seminis:¶& dimidiā partē fructus ligni quod est portionis meę relinquo uobis ex hodierno die & deincepe, ne accipiatur a terra Iuda & a tribus ciuitatibus quæ additæ sunt illi ex Samaria &
18 Galilæa ex hodierna die & in totū tēpus: ¶& Ierusalē sit sācta & libera cum finibus
19 suis:& decimæ & tributa,ipsius sint. ¶ Remitto etiā potestatē arcis quæ est in Ierusalē:& do eā sūmo sacerdoti , ut cōstituat in ea uiros quoscunq; ip e elegerit,q custodiāt eā.¶Et omnē animā Iudæorū,quæ captiua est a terra Iuda in omni regno meo,relinquo liberam gratis, ut omnes a
20 tributis soluātur, etiā pecorum suorū. ¶ Et

-18 M s. R. *Verum in codicibus G. legitur.*

Malitiæ 3 M s.G.

omnes dies solennes, & sabbatha, & neomenię, & dies decreti, & tres dies ante diē solennē, & tres dies post diē solennem sint omnes immunitatis & remissionis omnibus Iudæis q̄ sunt in regno meo: ✠ & nemo habebit potestatē agere aliquid, & mouere negocia aduersus aliquē illorum in omni causa. ✠ Et ascribātur ex Iudæis in exercitu regis ad triginta millia uirorū, & dabūtur illis copiæ ut oportet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinabuntur q̄ sint in munitionibus regis magni: ✠ & ex his cōstituētur sup negocia regni quę aguntur ex fide, & principes sint ex eis, & ambulēt in legibus suis, sicut præcepit rex in terra Iuda. ✠ Et tres ciuitates quæ additæ sūt Iudææ ex regione Samariæ, cū Iudæa reputentur: ut sint sub uno, & nō obediāt alienæ potestati, nisi sūmi sacerdotis: ✠ Ptolemaida & cōfines eius, quas dedi donū sāctis q̄ sūt in Ierusalē ad necessarios sūptus sāctorū. ✠ Et ego do singulis annis quindecim millia siclorū argēti de rationibus regis, quæ me cōtigunt: ✠ & omne quod reliquum fuerit, quod nō reddiderāt, q̄ sup negocia erāt annis prioribus, ex hoc dabunt in opera domus. ✠ Et sup hæc quinq; millia siclorū argēti, quæ accipiebāt de sāctorū ratione per singulos annos; & hæc ad sacerdotes pertineāt, q̄ ministerio fungūtur. ✠ Et quicunque cōfugerint in tēplū quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxii regi in omni negocio dimittātur, & uniuersa quæ sunt eis in regno meo, libera habeāt. ✠ Et ad ędificāda uel restaurāda opera sanctorum, sūptus dabūtur de ratione regis: ✠ & ad extruēdos muros in Ierusalē & cōmunēdos in circuitu, sūptus dabuntur de ratione regis, & ad cōstruēdos muros in Iudæa. ✠ Vt audiuit autē Ionathas & populus sermones istos, nō erediderūt eis, nec receperūt eos: qa recordati sunt malitiæ magnæ quā fecerat in Israel, & tribulauerat eos ualde. ✠ Et cōplacuit eis in ℵ Alexandrū, quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis, & ipsi auxiliū ferebāt omnibus diebus. ✠ Et cōgregauit rex Alexāder exercitū magnū, & admouit castra cōtra Demetriū. ✠ Et cōmiserūt pręliū duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & insecutus est eū Alexāder, & incubuit sup eos. ✠ Et inualuit pręliū nimis, donec occidit Sol: & cecidit Demetrius in die illa. ✠ Et misit Alexander ad Ptolemeū regē Ægypti legatos secūdū hæc uerba dicens, ✠ QVONIAM regressus sū in regnum meū, & sedi in sede patrū meorū, & obtinui principatū, & cōtriui Demetriū, & possedi regionē nostrā, & cōmisi pugnā cum eo, & cōtritus est ipse, & castra eius a nobis, & sedemus in sede regni eius; ✠ & nūc statuamus adinuicē amicitiā: & da mihi filiā tuā uxorē, & ego ero gener tuus, & dabo tibi dona, & ipsi dignitatē. ✠ Et respōdit rex Ptolemæus, dicēs: FELIX dies in qua reuersus es ad terrā patrū tuorū, & sedisti in sede regni eorū. ✠ Et nunc facta tibi quod scripsisti: sed occurre mihi Ptolemaidā, ut uideamus inuicē nos, & spōdeā tibi sicut dixisti. ✠ Et exiuit Ptolemæus de Ægypto, ipse & Cleopatra filia eius, & uenit Ptolemaidā anno cētesimo sexagesimo secundo. ✠ Et occurrit ei Alexāder rex, & dedit ei Cleopatrā filiā suā: & fecit nuptias eius Ptolemaidæ, sicut reges, in magna gloria. ✠ Et scripsit rex Alexāder Ionathæ, ut ueniret obuiā sibi. ✠ Et abiit cū gloria Ptolemaidā, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argēti multū, & aurū, & dona: & inuenit gratiam in cōspectu eorū. ✠ Et cōuenerūt aduersus eū uiri pestilentes ex Israel, uiri iniqui interpellātes aduersus eū: & nō intēdit ad eos rex. ✠ Et iussit spoliari Ionathan uestibus suis, & indui eū purpura: & ita fecerunt. Et collocauit eū rex sedere secū. ✠ Dixitq; prīcipibus suis, Exite cū eo in mediū ciuitatis, & prædicate, ut nemo aduersus eum interpellet de ullo negocio, nec q̄squā ei molestus sit de ulla ratione. ✠ Et factū est, ut uiderūt q̄ interpellabāt gloriā eius quæ p̄dicabatur, & opertū eū purpura fugerūt omnes. ✠ & magnificauit eū rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eū ducē, & participē principatus. ✠ Et reuersus est Ionathas in Ierusalē cū pace & lętitia. ✠ In anno cētesimo sexagesimoquinto, uenit Demetrius filius Demetrii a Creta in terrā patrū suorū. ✠ Et audiuit Alexāder rex, & cōtristatus est ualde, & reuersus est Antiochiā. ✠ Et cōstituit Demetrius rex Appolloniū ducē, q̄ præerat Cęlesyriæ: & cōgregauit exercitū magnū, & accessit ad Iamniā: & misit ad Ionathan summū sacerdotē, ✠ dicens, Tu solus resistis nobis: ego autē factus sū in derisum & in opprobrium, propterea quia tu potestatē aduersum nos exerces in mōtibus. ✠ Nūc ergo si cōfidis in uirtutibus tuis, descēde ad nos in cāpum, & cōparemus illic inuicē; qa mecū est uirtus bellorū. ✠ Interroga & disce qs sum ego & cæteri q̄ auxilio sunt mihi, q̄ & dicunt qa non potest stare per uestes ante faciē nostrā, quia bis in fugā cōuersi sunt patres tui in terra sua: ✠ & nunc quomodo poteris sustinere equitū & exercitū tātum in cāpo, ubi nō est lapis, neq; saxum, neq; locus fugiēdi? ✠ Vt audiuit autē Ionathas sermones Apolloni, motus est animo: & elegit decē millia uirorū, & exiit ab Ierusalē, & occurrit ei Simō frater eius in adiutoriū: ✠ & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eū a ciuitate: quia custodia Apolloni Ioppe erat, & oppugnauit eā. ✠ Et exterriti q̄ erāt in ciuitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen. ✠ Et audiuit Apollonius, & admouit tria millia equitum, & exercitum multum. ✠ Et abiit Azotum tāquā iter faciens, & statim exiit in cāpum: eo quòd haberet multitudinē equitum, & cōfideret in eis. Et insecutus est eū Ionathas in Azotum, & cōmiserunt pręliū. ✠ Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte. Et cognouit Ionathas quoniā insidiæ sunt post se, & circuierunt castra eius, & iecerūt iacula in populū a mane usq; ad uesperā. ✠ Populus autem ităbat, sicut præceperat Ionathas: & laborauerunt equi eorum. ✠ Et eiecit Simon exercitum suum, & cōmisit contra legionem, equites enim fatigati erant; & contriti sunt ab eo, & fugerunt. ✠ Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Berthdagon idōlum suum, ut ibi se liberarent. ✠ Et succendit Ionathas Azotū, & ciuitates quæ erant in circuitu eius, & acce-

Sup. 7. 12

ℵ *Alexādro 3 Mss.*

pit spolia eorum,& templum Dagon : & omnes qui fugerunt in illud, succedit igni. ✝Et 85
fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui succensi sunt,fere octo millia virorum. ✝Et 86
mouit inde Ionathas castra,& applicuit ea
Ascalonem:& exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. ✝Et reuersus est Iona- 87
thas in Ierusalem cum suis,habentibus spolia multa. ✝Et factum est:ut audiuit Alexã- 88
der rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionathan. ✝ Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron,& omnes fines eius in possessionem. 89

CAP. XI.

ET rex Ægypti cõgregauit exercitum, sicut arenã quæ est circa orã maris,& naues multas:& quærebat obtinere regnũ Alexandri dolo, & addere illud regno suo. ✝Et exijt in Syriã verbis pacificis,& apperiebant ei ciuitates, & occurebant ei : quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiã, eo quòd socer suus esset. ✝ Cũ autẽ introiret ciuitatẽ Ptolemæus, ponebat custodias militũ in singulis ciuitatibus. ✝Et ut appropinquauit Azoto, ostenderunt ei templũ Dagon succensum igni,& Azotũ,& cętera eius demolita,& corpora proiecta, & eorũ qui cęsi erãt in bello tumulos quos fecerãt secus uiã. ✝Et narrauerunt regi quia hęc fecit Ionathas:ut inuidiã faceret ei : & tacuit rex. ✝Et occurrit Ionathas regi in Ioppe cũ gloria,& inuicẽ se salutauerunt, & dormierũt illic. ✝Et abijt Ionathas cũ rege usq; ad fluuium qui uocabatur Eleutherus : & reuersus est in Ierusalẽ. ✝Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum usq; Seleuciã maritimam,& cogitabat in Alexãdrum consilia mala . ✝ Et misit legatos ad Demetrium,dicens, VENI, cõponamus inter nos pactum,& dabo tibi filiã meã quã habet Alexãder, & regnabis in regno patris tui.✝pœnitet enim me quod dederim illi filiã meã quæ siuit enim me occidere. ✝Et uituperauit eum,propterea quòd cõcupierat regnũ eius. ✝ Et abstulit filiam suam,& dedit eam Demetrio,& alienauit se ab Alexandro, & manifestatę sunt inimicitię eius.✝Et intrauit Ptolemæus Antiochiã, & imposuit duo diademata capiti suo,Aegypti,& Asiæ.✝Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis.✝Et audiuit Alexãder, & uenit ad eum in bellum:& produxit Ptolemæus rex exercitũ,& occurrit ei in manu ualida, & fugauit eum.✝Et fugit Alexãder in Arabiam,ut ibi protegeretur:rex autẽ Ptolemæus exaltatus est . ✝ Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri:& misit Ptolemæo.✝Et rex Ptolemęus mortuus est in die tertia:& qui erãt in munitionibus, perierũt ab his q erãt intra castra.✝Et regnauit Demetrius anno centesimo sexagesimoseptimo.✝In diebus illis congregauit Ionathas eos qui erant in Iudæa:ut expugnarent arcem quæ est in Ierusalẽ: & fecerunt cõtra eam machinas multas . ✝ Et abierunt quidã qui oderant gentẽ suã uiri iniqui ad regem Demetrium , & renunciauerunt ei quod Ionathas obsideret arcẽ. ✝Et ut audiuit tratus est : & statim uenit ad Ptolemaidam,& scripsit Ionathę ne obsideret arcẽ,sed occurreret sibi ad colloquium festinato.✝Vt audiuit autẽ Iona- 23
thas,iussit obsidere : & elegit de senioribus Israel, & de sacerdotibus , & dedit se periculo.✝Et accepit aurũ,& argentũ,& uestẽ , & alias res multas, & abijt ad regẽ Ptolemaidam, & inuenit gratiã in conspectu eius . ✝ Et interpellabant aduersus eũ quidã iniqui ex gente sua.✝Et fecit ei rex sicut fecerãt ei qui ante eũ fuerãt:& exaltauit eũ in cõspectu omniũ amicorũ suorũ.✝ Et statuit ei principatum facere dotij,& quęcunq; alia habuit prius preciosa, & fecit eũ principẽ amicorũ. ✝Et postulauit Ionathas a rege ut immunẽ faceret Iudęã, & tres toparchias,& Samariam,& cõfines eius : & promisit ei talenta trecenta.✝Et consensit rex: & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus,hunc modũ cõtinentes. ✝ REX Demetrius fatri Ionathæ salutẽ , & genti Iudęorũ.✝Exẽplum epistolæ, quã scripsimus Lastheni parenti nostro de uobis, misimus ad uos ut sciretis : ✝ Rex demetrius Lastheni parenti salutem. ✝ Genti Iudæorum amicis nostris,& conseruãtibus quę iuxta sunt apud nos,decreuimus benefacere, propter benignitatẽ ipsorũ quã erga nos habent . ✝Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ,& tres ciuitates,Lydan,& Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria,& omnes cõfines earum sequestrari omnibus sacrificãtibus in Ierosolymis pro his quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & pro fructibus terræ,& pomorum . ✝ Et alia quæ ad nos pertinebant decimarum,& tributorum,ex hoc tempore remittimus eis : & areas salinarum , & coronas quæ nobis deferebantur , ✝omnia ipsis concedimus : & nihil horũ irritum erit ex hoc,& in omne tempus . ✝ Nunc ergo curate facere horum exemplum,& detur Ionathę,& ponatur in monte sancto,& in loco celebri . ✝Et uidens Demetrius rex quod siluit terra in cõspectu suo,& nihil ei resistit , dimisit totum exercitum suum , unumquẽq; in locũ suum,excepto peregrino exercitu quem traxit ab insulis Gętium: & inimici erãt ei omnes exercitus patrũ eius. ✝Tryphon autẽ erat quidam partium Alexandri prius:& uidit quoniam omnis exercitus murmurauit cõtra Demetrium,& iuit ad Emalchuel Arabem , qui nutriebat Antiochum filium Alexãdri: ✝ & assidebat ei, ut traderet eum ipsius regnaret loco patris sui, & enunciauit ei quanta fecit Demetrius , & inimicitias exercituum eius aduersus illum . Et mansit ibi diebus multis. ✝ Et misit Ionathas ad Demetrium regem , ut ejiceret eos qui in arce erant in Ierusalẽ, & qui in præsidijs erãt :quia impugnabãt Israel . ✝Et misit Demetrius ad Ionathan , dicens, Non hęc tantum facia tibi,& genti tuę, sed gloria illustrabo te,& gentẽ tuã cum fuerit opportunum.✝Nũc ergo recte feceris,si miseris in auxiliũ mihi uiros: quia discessit omnis exercitus meus . ✝ Et misit ei Ionathas tria millia uirorũ fortiũ Antiochiã:& uenerũt ad regẽ, & delectatus est rex in aduẽtu eorũ ✝Et cõuenerunt qui erant de ciuitate centũ viginti millia uirorum,& uolebant interhęre regẽ. ✝Et fugit rex in aulam: & occupauerunt qui erant de ciuitate,itinera ciuitatis , & cœperunt pugnare. 47 ✝Et uocauit rex Iudęos in auxiliũ,& cõue-

erunt omnes simul ad eũ, & dispersi sunt, 48
omnes per ciuitatẽ:& occiderũt in illa die
entũ millia hominũ,& succederũt ciuita-
é, & ceperũt spolia multa in die illa,& li-
beruerũt regẽ. ¶Et uiderũt qui erãt de ci- 49
itate,quod obtinuissent Iudæi ciuitatẽ ſi-
ut uolebant:& infirmati sunt mẽte ſua, &
clamauerunt ad regẽ cũ precibus,¶dicẽtes, 50
Da nobis dextras.& cesſent Iudęi oppugna
re nos,& ciuitatẽ.¶Et proiecerũt arma ſua,
& fecerũt pacẽ, & glorificati sunt Iudæi in 51
cõſpectu regis, & in cõſpectu omniũ qui
erãt in regno eius, & nominati sunt in re-
gno:& regreſſi sunt in Ieruſalẽ,habẽtes ſpo
lia multa. ¶ Et ſedit Demetrius rex in ſede 52
regni ſui : & ſiluit terra in cõſpectu eius.
¶Et mẽtitus eſt omnia quæcunque dixit, & 53
abalienauit ſe a Ionatha , & non retribuit
ei ſecundũ beneficia quæ ſibi tribuerat, &
uexabat eũ ualde. ¶ Poſt hæc autẽ reuerſus
eſt Tryphon,& Antiochus cũ eo puer adole 54
ſcẽs,& regnauit,& impoſuit ſibi diadema.
¶ Et cõgregati sunt ad eũ omnes exercitus
quos diſperſerat Demetrius,& pugnauerũt
contra eũ,& fugit,& terga uertit. ¶Et accepit 56
Tryphon beſtias, & obtinuit Antiochiã:
¶ & ſcripſit Antiochus adoleſcens Ionathę,
dicens,conſtituo tibi ſacerdotiũ,& cõſtituo 57
te ſuper quatuor ciuitates , ut ſis de amicis
Regis. ¶ Et miſit illi uaſa aurea in miniſte-
riũ,& dedit ei poteſtatẽ bibendi in auro,& 58
eſſe in purpura,& habere fibulã aureã: ¶ & 59
Simonem fratrẽ eius conſtituit ducẽ a ter-
minis Tyri uſque ad fines Ægypti.¶Et exijt 60
Ionathas,& perãbulabat trans flumen ciui
tatis, & cõgregatus eſt ad eũ omnis exerci
tus Syrię in auxiliũ,& uenit Aſcalonẽ,& oc
currerũt ei honorifice de ciuitate.¶Et abijt 61
inde Gazam: & cõcluſerunt ſe qui erãt Ga-
zæ,& obſedit eã, & ſuccendit quæ erant in
eis extra ciuitatis,& prædatus eſt eã .¶Et ro- 62
gauerunt Gazenſes Ionathan,& dedit illis
dextrã:& accepit filios eorũ obſides, & mi-
ſit illos in Ieruſalem : & perambulauit re-
gionẽ uſq; Damaſcũ. ¶ Et audiuit Ionathas 63
quod prænuntiati ſint principes Deme-
trij in Cades quę eſt in Galilæa cũ exercitu
multo,uolentes eum remouere a negocio
regni:¶Et occurrit illis:fratrem autẽ ſuum
Simonem reliquit intra prouinciam.¶Et ap 64
plicuit Simon ad Bethſuram , & expugna-
bat eũ diebus multis, & concluſit eos. ¶ Et 65
poſtulauerũt ab eo dextras accipere, & de- 66
dit illis : & eiecit eos inde, & cepit ciuitatẽ
& poſuit in ea præſidium. ¶Et Ionathas, & 67
caſtra eius applicuerũt ad aquam Geneſar,
& ante lucem uigilauerũt in campo Aſor .
¶ & ecce caſtra alienigenarum occurrẽbãt
in campo,& tendebant ei inſidias in mon 68
tibus:ipſe autem occurrit ex aduerſo.¶Inſidiæ
uero exurrexerunt de locis ſuis,& com 69
miſerunt prœlium. ¶Et fugerunt qui erant
ex parte Ionathæ omnes, & nemo relictus 70
eſt ex eis, niſi Mathathias filius Abſolomi ,
& Iudas filius Chalphi princeps militiæ
exercitus. ¶ Et ſcidit Ionathas ueſtimenta 71
ſua , & poſuit terram in capite ſuo ,& ora-
uit.¶Et reuerſus eſt Ionathas ad eos in præ-
lium,& conuertit eos in fugam , & pugna- 72
uerunt.¶Et uiderũt qui fugiebant partis il-
lius,& reuerſi ſunt ad eum, & inſequebãn- 73
tur cũ eo omnes uſque Cades ad caſtra ſua

& peruenerunt uſque illuc: & ceciderunt
de alienigenis in die illa tria millia uiro-
rũ: & reuerſus eſt Ionathas in Ieruſalem .

CAP. XII.

1 ET uidit Ionathas quia tẽpus eũ iuuat,
& elegit uiros,& miſit eos Romã ſta-
tuere , & renouare cum eis amicitiã :
2 ¶ & ad Sparciatas, & ad alia loca miſit epi-
3 ſtolas ſecundũ eandẽ formã . ¶ & abierunt
Romã,& intrauerunt curiã, & dixerunt,Io
4 nathas ſummus ſacerdos, & gens Iudæorũ
miſerunt nos,ut renouaremus amicitiã, &
5 ſocietatẽ ſecundũ priſtinũ. ¶Et dederunt il
lis epiſtolas ad ipſos per loca , ut deducerẽt
eos in terrã Iuda cũ pace . ¶Et hoc eſt exẽ-
6 plũ epiſtolarũ quas ſcripſit Ionathas Spar-
tiatis . ¶ IONATHAS ſummus ſacerdos, &
ſeniores gẽtis,& ſacerdotes,& reliquus po-
7 pulus Iudæorũ,Spartiatis fratri ſuo ſalutẽ .
¶Iampridẽ miſſæ erant epiſtolæ ad Oniam
ſummum ſacerdotẽ a Dario qui regnabat
8 apud uos,quoniã eſtis fratres noſtri ſicut ℣
ſcriptũ,continet quod ſubiectũ eſt. ¶ Et ſu-
ſcepit Onias uirũ qui miſſus fuerat,cũ ho-
nore:& accepit epiſtolas,-in' quibus ſigni-
9 ficabatur de ſocietate, & amicitia. ¶ ℣ Nos
cũ nullo horũ indigeremus,habentes ſolã-
tio ſanctos libros qui ſunt in manibus no-
10 ſtris, ¶ maluimus mittere ad uos renouare
fraternitatẽ & amicitiã, ne forte alieni ef-
ficiamur a uobis: multa enim tẽpora tran-
11 ſierunt , ex quo miſiſtis ad nos . ¶ Nos er-
go in omni tempore ſine intermiſſione in
diebus ſolemnibus, & cæteris quibus opor-
tet,memores ſumus ueſtri in ſacrificijs quę
12 offerimus, & in obſeruationibus ſicut fas
eſt,& decet meminiſſe fratrum ¶Lætamur
13 itaq; de gloria ueſtra. ¶ Nos autẽ circunde-
derunt multæ tribulationes , & multa prę-
14 lia , & impugnauerunt nos reges qui ſunt
in circuitu noſtro . ¶ Noluimus ergo uobis
15 moleſti eſſe neque cæteris ſociis , & amicis
noſtris in his prœlijs. ¶ habuimus enim de
16 cęlo auxiliũ,& liberati ſumus nos,& humi
liati ſunt inimici noſtri. ¶ Elegimus itaque
Numenium Antiochi,& Antipatrem Iaſo-
17 nis-filiũ',& miſimus ad Romanos renoua-
re cũ eis amicitiã,& ſocietatẽ priſtinã. ¶Mã
dauimus itaq; eis ut uenirent etiã ad uos,
& ſalutent uos: & reddant uobis epiſtolas
noſtras de innouatione fraternitatis no-
18 ſtræ.¶Et nunc benefacietis reſpondẽtes no-
19 bis ad hæc. ¶ Et hoc reſcriptũ eſt' epiſtola-
20 rũ ℣quod miſerat Onias.¶Rex Spartiatarũ
21 Onias Ionathę ſacerdoti magno ſalutẽ.¶In
uẽtũ eſt in ſcriptura de Spartiatis,& Iudęis,
quoniã ſũt fratres,& quod ſũt de genere A
22 brahã.¶Et nũc ex quo hęc cognouimus ℣be
23 nefactis ſcribẽtes nobis depaceueſtra.¶Sed
& nos reſcripſimus uobis , pecora noſtra
& poſſeſſiones noſtrę,ueſtrę ſũt; & ueſtræ ,
noſtre : mãdauimus itaq; hęc nunciari uo-
24 bis. ¶Et audiuit Ionathas quoniam regreſſi
ſũt principes Demetrij cũ exercitu multo
25 ſupra quã prius,pugnare adeſſus eum. ¶ &
exijt ab Ieruſalẽ, & occurrit eis in Amathi
te regione: nõ enim dederat eis ſpatiũ, ut
26 ingrederẽtur regionẽ eius.¶Et miſit ſpecu-
latores in caſtra eorũ: & reuerſi renũciaue
runt quod conſtituunt ſuperuenire illis no
27 cte . ¶ Cum occidiſſet autem ſol , præcepit
Ionathas ſuis uigilare , & eſſe in armis pa-

ratos

¶ reſcri-
ptũ MS.G.

-5 MS.
℣ cuius
MS.R.
℣ Et no
ſtitur G.

-4 MS. G.

-MS. G.
℣quod mi
ſerat O-
nias . Rex Spar-
tiatarum
Onię G.q.
℣benefa-
ctis 2
MS. G.

ratos ad pugnam tota nocte, & posuit cu-
stodes per circuitū castrorū. ♀ Et audierunt 28
aduersarii quod paratus est Ionathas cum
suis in bello: & timuerūt, & formidauerūt
in corde suo: & accenderunt focos in castris
suis. ♀ Ionathas autē & qui cū eo erant, nō 29
cognouerunt usque manè: uidebāt autem
luminaria ardentia. ♀ & secutus est eos Io- 30
nathas, & non cōprehendit eos: transierat
enim flumen Bleutherū. ♀ Et diuertit Io- 31
nathas ad Arabas, qui uocabātur Zabadei:
& percussit eos, & accepit spolia eorū. ♀ Et 32
iunxit, & uenit Damascū, & perambulabat
omnē regionē illam. ♀ Simon autem exiit, 33
& uenit usque ad Alcalonē, & ad proxima
præsidia: & declinauit in Ioppen, & occupa-
uit eā. ♀ (audiuit enim quod uellent præsi-
diū tradere partibus Demetrij) & posuit
ibi custodes, ut custodirent eā. ♀ Et reuersus 35
est Ionathas, & conuocauit seniores popu-
li, & cogitauit cū eis ædificare præsidia in
Iudæa, ♀ & ædificare muros in Ierusalem, 36
& exaltare altitudine magna inter mediū
arcis & ciuitatis, ut separaret eā a ciuitate,
ut esset ipsa singulariter, & neque emant,
neque uendant. ♀ Et conuenerunt ut ædifi- 37
carent ciuitatē: & cecidit murus qui erat
super torrentem ab ortu solis, & reparauit
eum qui uocatur Caphetetha. ♀ & Simon 38
ædificauit Adiada in Sephela, & munuit
eam, & imposuit portas & seras. ♀ Et cum 39
cogitasset Thryphon regnare Asiæ, & assu-
mere diadema, & extendere manū in An-
tiochū regē. ♀ timens ne forte nō permitte- 40
ret eū Ionathas, sed pugnaret aduersus
eū, quærebat cōprehendere eū, & occidere.
Et exurgens abiit in Betsan. ♀ Et exiuit Io- 41
nathas obuiā illi cum quadraginta millibus
uirorū electorū in prælium, & uenit
Bethsan. ♀ Et uidit Tryphon quia uenit Io- 42
nathas cum exercitu multo, ut extenderet
in eū manus & timuit. ♀ & excepit eū cū 43
honore, & commendauit eum omnibus
amicis suis, & dedit ei munera: & præcepit
exercitibus suis ut obedirent ei sicut sibi.
♀ Et dixit Ionathæ, Vt quid uexastis uni- 44
uersum populum, cum belli nobis nō sit?
♀ Et nunc remitte eos in domos suas: elige
autē tibi uiros paucos qui tecū sint, & ue-
ni mecū Ptolemaidam, & tradā eam tibi,
& reliqua præsidia & exercitū & uniuer-
sos præpositos negotii, & conuersus abibo:
propterea enim ueni. ♀ Et credidit ei, & fe- 46
cit sicut dixit: & dimisit exercitum, & abie-
rūt in terrā Iuda. ♀ retinuit autē secū tria 47
millia uirorum: ex quibus remisit in Gali-
læā duo millia, mille autē uenerunt cum
eo. ♀ Vt autē intrauit Ptolemaidam Iona- 48
thas, clauserunt portas ciuitatis Ptolemē-
ses: & cōprehenderunt eū: & omnes qui cū
eo intrauerant, gladio interfecerunt. ♀ Et 49
misit Tryphon exercitū & equites in Gali-
læā, & in cāpū magnū, ut perderent omnes
socios Ionathæ. ♀ At illi cū cognouissent 50
quia cōprehensus est Ionathas, & periit, &
omnes qui cū eo erāt: hortati sunt semet-
ipsos, & exierūt parati in prœliū. ♀ Et uidē- 51
tes hi qui insecuti fuerant, quia pro ani-
ma res est illis, reuersi sunt: ♀ illi autē ue- 52
nerunt omnes cū pace in terram Iuda. Et
planxerunt Ionathā, & eos qui cum ipso
erant ualde: & luxit Israel luctu magno.

53 ♀ Et quæsierunt omnes gentes quæ erant
54 in circuitu eorū, cōterere eos. ♀ dixerunt
enim, Non habent principē & adiuuantē:
nunc ergo expugnemus illos, & tollamus
de hominibus memoriam eorum.

CAP. XIII.

1 ET audiuit Simon quod congregauit
Tryphon exercitū copiosū, ut uenī-
2 ret in terrā Iuda, & attereret eā. ♀ Vi-
dens quia in tremore populus est & in ti-
more, ascendit Ierusalē, & cōgregauit po-
3 pulū: & adhortans dixit, Vos scitis quāra
ego, & fratres mei, & domus patris mei fe-
cimus pro legibus & pro sanctis prœlia, &
4 angustias quales uidimus: ♀ horū gratia
perierūt fratres mei omnes propter Israel,
5 & relictus sū ego solus. ♀ Et nunc nō mihi
contingat parcere animæ meæ in omni
6 tēpore tribulationis: nō enim melior sum
fratribus meis. ♀ Vindicabo itaq; gētē meā
& sanctuarium quoque \\ nostros, & uxo- \\ uestros
res: quia congregatæ sunt uniuersæ gentes 13 MS. G.
7 conterere nos inimicitiæ gratia. ♀ Et accē- Pro Texu autē se
sus est spiritus populi simul ut audiuit ser- cundū R.
8 mones istos: ♀ & respōderunt uoce magna & G. q.
9 dicentes, Tu es dux noster loco Iudæ & Io-
nathæ fratris tui. ♀ pugna prœlia nostrū: &
10 omnia quæcūque dixeris nobis faciemus.
♀ Et congregans omnes uiros bellatores,
accelerauit consummare uniuersos muros
11 Ierusalē, & muniuit eā in gyro. ♀ Et misit
Ionathan filiū Absalomi, & cū eo exercitū
nouū in Ioppen, & electis his qui erant in
12 arce, remansit ille ipse. ♀ Et mouit Tryphō
a Ptolemaida cum exercitu multo, ut ueni-
13 ret in terrā Iuda, & Ionathas cū eo in cu-
stodia. ♀ Simon autē applicuit in Addus cō-
14 tra faciē cāpi. ♀ Et ut cognouit Tryphō quia
surrexit Simon loco fratris sui Ionathæ; &
quia cōmissurus esset cū eo prœlium; misit
15 ad eū legatos, ♀ dicens, pro argento quod
debebat frater tuus Ionathas in ratione
Regis, - propter negotia quæ habuit, detu-
16 numus eū. ♀ Et nunc mitte argenti talēta centum, & duos filios eius obsides, ut non dimissus fugiat a nobis, & remittemus eū. - 18 MS. Verum in Græcodicibus legitur.
17 ♀ Et cognouit Simon quia cū dolo loque-
retur secū, iussit tamē dari argentū, & pue-
ros: ne immitigā magnā sumeret ad po-
18 pulū Israel, dicentē, ♀ Quia non misit ei ar-
19 gentū & pueros, propterea periit. ♀ Et mi-
sit pueros, & centū talenta: & mentitus est
20 & non dimisit Ionathan. ♀ Et post hæc ue-
nit Tryphon intra regionē, ut contereret
eā, & gyrauerunt per uiā quæ ducit Ador,
& Simon & castra eius ambulabāt in om-
21 nē locum quocunq; ibant. ♀ Qui autē in
arce erant, miserunt ad Thryphonē lega-
tos, ut festinaret uenire per desertum &
22 mitteret illis alimōnias. ♀ Et parauit Try-
phon omnē equitatum, ut ueniret illa no-
cte: erat autē nix multa ualde, & non uenit
23 in Galaaditim. ♀ Et cum appropinquasset
Balcamam, occidit Ionathan & filios eius
24 illic. ♀ Et conuertit Tryphon, & abiit in terrā
25 suā. ♀ Et misit Simon, & accepit ossa Io-
nathæ fratris sui, & sepeliuit ea in Modin
26 ciuitate patrum eius. ♀ Et planxerunt eū
omnis Israel planctu magno, & luxerunt
27 eum dies multos. ♀ Et ædificauit Simon su-
per sepulchrum patris sui & fratrum suo-
rum ædificium altum uisu, lapide polito

unam cõtra unã patri & matri:& quatuor fratribus: ¶ & his circumposuit columnas magnas: & super columnas arma, ad memoriam æternã: & iuxta arma naues (sculptas, quæ uiderentur ab omnibus nauigãtibus mare. ¶ hoc est sepulchrum quod fecit in Modin,usque in hunc diem. ¶ Tryphon autẽ cum iter faceret cum Antiocho rege adolescente dolo occidit eum .¶ Et regnauit loco eius, & imposuit sibi diadema Asiæ, & fecit plagam magnam in terra. ¶ Et ædificauit Simon præsidia Iudææ, muniens ea turribus excelsis,& muris magnis, & portis,& seris:& posuit alimenta in munitionibus. ¶Et elegit Simon uiros,& misit ad Demetriũ regẽ ut faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionẽ fuerant gesti. ¶ Et Demetrius rex ad uerba ista respõdit ei,& scripsit epistolã talẽ.¶Rex Demetrius Simoni summo sacerdoti,& amico regũ, & senioribus, & Genti Iudeorũ salutẽ.¶Coronam aureã, & bahem quam misistis,suscepimus:& parati sumus facere uobiscũ pacẽ magnam , & scribere præpositis regis remittere uobis quæ indulsimus. ¶ Quæcunque enim constituimus,uobis constant.Munitiones quas ædificastis,uobis sint ¶ remittimus quoq; ignorantias,& peccata usque in hodiernũ diem,& coronã quam debebatis : & siquid aliud erat tributarium in Ierusalem , iam non sit tributariũ.¶ Et si qui ex uobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribãtur , & sit inter nos pax. ¶ Anno centesimo septuagesimo ablatũ est iugum Gentium ab Israel. ¶ Et cepit populus Israel scribere in tabulis & gestis publicis ,anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce & principe Iudæorũ. In diebus illis applicuit Simon ad Gazã,& circumdedit eã castris : & fecit machinas , & applicuit ad ciuitatẽ, & percussit turrem unam, & comprehẽdit eam,¶Et eruperant qui erant intra machinam in ciuitatem:& factus est motus magnus in ciuitate. ¶ Et ascenderunt qui erãt in ciuitate cũ uxoribus & filijs suis rutum scissis tunicis suis,& clamauerunt uoce magna , postulantes a Simone dextras sibi dari, ¶ & dixerunt,Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas.* ¶ Et flexus Simon nõ debellauit eos: eiecit tamen eos de ciuitate,& mundauit ædes in quibus fuerant simulachra,& tunc intrauit in eam cũ hymnis benedicens Dominum:¶& eiecta ab ea omni immunditia , collocauit in ea uiros qui legem facerent:& minuit eam, & fecit sibi habitationem. ¶ Qui autem erant in arce Ierusalem , prohibebantur egredi & ingredi regionem,& emere,& uendere : & esurierunt ualde, & multi ex eis fame perierunt, ¶ & clamauerunt ad Simonem ut dextras acciperet,& dedit illis:& eiecit eos inde, & mundauit arcem a contaminationibus. ¶ & intrauerunt in eam tertia & uicesima die secundi mẽsis , anno centesimo septuagesimo primo , cum laude & ramis & Imalum,& cynniris & cymbalis , & nablis, & hymnis & canticis , quia contritus est inimicus magnus ex Israel. ¶ Et constituit ut omnibus annis agerentur dies hi

* & Jeremias in his M.S. Verũ in libris G. no legitur.

qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant. ¶ Et uidit Simon Iohannem filium suum quod uir esset: & posuit eũ ducem uirtutum uniuersarum, & habitauit in Gazara.

CAP. XIIII.

1 ANno centesimo septuagesimo secũdo cõgregauit rex Demetrius exercitum suum , & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia,ut expugnaret
2 Thryphonem.¶ Et audiuit Arsaces rex Persidis & Mediæ , quia intrauit Demetrius confines suos , & misit unum de principibus suis ut comprehenderet eum uiuum.
3 ¶ Et abiit , & percussit castra Demetrii : & comprehendit eum , & duxit eum ad Arsacem,& posuit eum in custodiam . ¶ Et siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis,& quæsiuit bona genti suæ : & placuit illis potestas eius,& gloria eius omni-
5 bus diebus.¶ Et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum , & fecit introitũ in insulis maris,¶ Et dilatauit fines gẽtis suæ,
7 & obtinuit regionem . ¶ Et congregauit captiuitatem multã , & dominatus est Gazaræ,& Bethsuræ , & arci : & abstulit immunditias ex ea, & non erat qui resisteret
8 ei. ¶ Et unusquisque colebat terram suam cum pace,& terra Iuda dabat fructus suos,
9 & ligna camporum fructum suum. ¶ Seniores in plateis sedebant omnes,& de bonis terræ tractabant,& iuuenes induebant
10 se gloriam,& stolas belli . ¶ Et ciuitatibus tribuebat alimonias , & constituebat eas ut essent uasa munitionis quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius usque ad
11 extremum terræ. ¶ Fecit pacem super terram , & lætatus est Israel lætitia magna .
12 ¶ Et sedit unusquisque sub uite sua , & sub
13 ficulnea sua : & non erat qui eos terreret. ¶ Defecit impugnans eos super terram: re-
14 ges contriti sunt in diebus illis. ¶ Et confirmauit omnes humiles populi sui , & legem exquisiuit, & abstulit omnẽ iniquum
15 & malum: ¶ sancta glorificauit , & multi-
16 plicabit uasa sanctorum. ¶ Et audiuit est Romæ quia defunctus esset Ionathas , & usque in Spartiatas:& contristati sunt ual-
17 de,¶ Vt audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius , & ipse obtineret omnem regionem,
18 & ciuitates in ea: ¶ scripserunt ad eum in tabulis æreis , ut renouarent amicitias & societatẽ quam fecerant cum Iuda & cum
19 Ionatha fratribus eius. ¶ Et lectæ sunt in
20 conspectu ecclesiæ in Ierusalem. ¶ Et hoc exemplum epistolarum , quas Spartiatæ miserunt. SPARTIANORVM princípes' & ciuitates' Simoni Sacerdoti magno,& senioribus , & sacerdotibus,& reliquo populo Iudæorum fratribus salutem.
21 ¶Legati qui missi sunt ad populum nostrũ, nunciauerũt nobis de uestra gloria. & honore & lætitia: & gauisi sumus in introitu
22 eorũ.¶ Et scripsimus quæ ab eis erant dicta in cõciliis populi,sic: Numenius Antiochi, & Antipater Iasonis filius legati Iudæorũ, uenerunt ad nos, renouantes nobiscum
23 amicitiam pristinã.¶ Et placuit populo excipere uiros gloriose,& ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi li-

princeps 13 MS. principes & ceteri O.

bris,

bris, ut sit ad memoriã populo Spartiatarum. Expẽlum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti. ♦ Post hæc autẽ misit Simon Numenium Romã, habentẽ clypeum aureum magnum, põdo mnarum mille, ad ſtatuẽdã cum eis societatẽ. ♦ Cum autẽ audiſſet populus Romanus ſermones iſtos, dixerunt, Quã gratiarum actionẽ reddemus Simoni & filiis eius? ♦ Reſtituit enim ipſe fratres ſuos, & expugnauit inimicos Iſrael ab eis, & ſtatuerunt ei liberatẽ. & deſcripſerunt in tabulis æreis, & poſuerunt in titulis in monte Sion. ♦ Et hoc eſt exemplum ſcripturæ. OCTAVA decima die mẽſis Elul, anno cẽtẽſimo ſeptuageſimo ſecundo, anno tertio ſub Simone ſacerdote magno in Aſaramel, ♦ in cõuẽtu magno ſacerdotum, & populi, & principũ gẽtis, & ſeniorum regionis, nota facta ſunt hæc, Quoniã ſi equẽrer facta ſunt prælia in regione noſtra: Simon autẽ Mathathię filius ex filiis Iarib, & fratres eius dederunt ſe periculo, & reſtiterunt aduerſariis gẽtis ſuæ, ut ſtarẽt ſacta ipſorum & lex, & gloria magno glorificauerunt gẽtẽ ſuã. ♦ Et congregauit Ionathas gẽtẽ ſuã, & factus eſt illis ſacerdos magnus, & appoſitus eſt ad populum ſuum. ♦ Et uoluerunt inimici eorũ calcare, & atterere regionẽ ipſorum, & extendere manus in ſancta eorũ. ♦ Tunc reſtitit Simõ, & pugnauit pro gẽte ſua, & erogauit pecunias multas, & armauit uiros uirtutis gẽtis ſuæ, & dedit illis ſtipẽdia. ♦ & muniuit ciuitates Iudææ, & Bethſurã quæ erat in finibus Iudææ, ubi erãt arma hoſtiũ antea: & poſuit illic præſidium uiros Iudæos. ♦ Et ioppẽ minuit quæ erat ad mare: & Gazarã, quæ eſt in finibus Azoti, in qua, hoſtes antea habitabãt, & collocauit illic Iudæos: & quæcunq; apta erant ad correptionẽ eorum poſuit in eis. ♦ Et uidit populus actum Simonis, & gloriã quã cogitabat facere gẽti ſuæ, & poſuerunt eum ducem ſuum, & principẽ ſacerdotum, eo quòd ipſe fecẽrat hæc omnia, & iuſtitiã & fidem quã cõſeruauit genti ſuę, & exquiſiuit omni modo exaltare populum ſuum. ♦ Et in diebus eius proſperatum eſt in manibus eius, ut tollerentur gentes de regione ipſorum, & qui in ciuitate Dauid erãt in Ieruſalẽ in arce, de qua procedebãt & contaminabãt omnia quæ in circuitu ſãctorum ſunt, & inferebãt plagã magnã caſtitati. & collocauit in ea uiros Iudæos ad tutamentum regionis, & ciuitatis, & exaltauit muros in Ieruſalẽ. ♦ Et rex Demetrius ſtatuit illi ſummum ſacerdotium ♦ Secundũ hæc fecit eum amicum ſuum, & glorificauit eũ gloria magna. ♦ Audiuit enim quod appellati ſunt Iudæi a Romanis amici, & ſocii, & fratres, & quia ſuſceperunt legatos Simonis glorioſe. ♦ & quia Iudæi & ſacerdotes eorum conſenſerunt eum eſſe ducem ſuum & ſummum ſacerdotẽ in æternum, donec ſurgat propheta fidelis. ♦ & ut ſit ſuper eos dux, & ut cura eſſet illi pro ſãctis, & ut conſtitueret præpoſitos ſuper opera eorum, & ſuper regionẽ, & ſuper arma & ſuper præſidia. ♦ & cura ſit illi de ſanctis: & ut audiatur ab omnibus, & ſcribãtur in nomine eius omnes cõſcriptiones in regione: & ut operiatur purpura & auro. ♦ & ne licẽat ulli ex populo & ex ſacerdotibus irritum facere aliquid horum, & cõtradicere his quæ ab eo dicuntur, aut conuocare cõuentum in regione ſine ipſo: & ueſtiri purpura, & uti fibula aurea. ♦ qui autẽ fecerit extra hęc, aut irritum fecerit aliquid horum: reus erit. ♦ Et cõplacuit omni populo ſtatuere Simonẽ, & facere ſecundum uerba iſta. ♦ Et ſuſcepit Simõ, & placuit ei ut ſummo ſacerdotio fungeretur, & eſſet dux & princeps gẽtis Iudęorum & ſacerdotum, & præeſſet omnibus. ♦ Et ſcripturã iſtã dixerunt ponere in tabulis æreis, & ponere eas in peribolo ſanctorum in loco celebri: ♦ exemplum autem eorum ponere in ærario, ut habeat Simon & filii eius.

CAP. XV.

ET miſit rex Antiochus filius Demetrii epiſtolas ab inſulis maris Simoni ſacerdoti, & principi gẽtis Iudæorũ, & uniuerſę gẽti: ♦ & erãt cõtinẽtes hũc modũ, REX Antiochus Simoni ſacerdoti magno, & gẽti Iudęorũ ſalutem. ♦ Quoniã quidem peſtilentes obtinuerunt regnũ patrũ noſtrorũ, uolo autẽ uẽdicare regnũ, & reſtituere illud ſicut erat antea: & electã feci multitudinẽ exercitus, & feci naues bellicas. ♦ Volo autẽ procedere per regionẽ, ut ulciſcar in eos qui corruperunt regionem noſtrã, & qui deſolauerunt ciuitates multas in regno meo. ♦ Nunc ergo ſtatuo tibi omnes oblationes quas remiſerunt tibi antę me omnes reges, & quæcunq; alia dona remiſerunt tibi: ♦ & permitto tibi facere percuſſurã proprii numiſmatis in regione tua: ♦ Ieruſalẽ autẽ ſancta eſſe & liberã, & omnia arma quę fabricata ſunt, & præſidia quæ cõſtruxiſti, quæ tenes, maneãt tibi. ♦ Et omne debitũ regis, & quæ futura ſunt regi, ex hoc & in totũ tẽpus remittuntur tibi. ♦ Cũ autẽ obtinuerimus regnũ noſtrũ, glorificabimus te, & gentem tuã, & tẽplũ gloria magna, ita ut manifeſtetur gloria ueſtra in uniuerſa terra. ♦ Anno centeſimo ſeptuageſimo quarto exiit Antiochus in terrã patrũ ſuorũ, & cõuenerunt ad eum omnes exercitus, ita ut pauci relicti eſſent cũ Thryphone. ♦ Et inſecutus eſt eũ Antiochus Rex, & uenit Dorã fugiens per maritimã. ♦ ſciebat enim quod cõgregata ſunt mala in eũ, & relinquit eũ exercitus. ♦ & applicuit Antiochus ſuper Dorã cũ centũ uiginti millibus uirorũ belligeratorum, & octo millibus equitũ. ♦ & circuiuit ciuitatẽ, & naues a mari acceſſerunt: & uexabãt ciuitatem a terra & mari, & neminẽ ſinebãt ingredi uel egredi. ♦ Venit autẽ Numenius, & qui cũ eo fuerant ab urbe Roma, habẽtes epiſtolas regibus & regionibus ſcriptas, in quibus cõtinebãtur hęc: ♦ LVCIVS cõſul Romanorũ, Ptolemęo regi ſalutem. ♦ Legati Iudæorũ uenerunt ad nos amici noſtri, renouãtes priſtinam amicitiã & ſocietatem, miſſi a Simone principe ſacerdotum, & populo Iudæorum. ♦ Attulerunt autem & clypeum aureum minarum mille. ♦ Placuit itaq; nobis ſcribere regibus & regionibus, ut non inferant illis mala, neq; impugnent eos, & ciuitates eorum, & regiones eorũ: & ut non ferant auxilũ pugnantibus aduerſus eos. ♦ Vilum autẽ eſt nobis accipere ab eis clypeum. ♦ Siqui ergo

peſtilentes

7 M 1. *Verum in R. & G. codicibus legitur.*

regiones 18 M 1. *Textus autẽ conſentit cum iis eſt R & G.*

pestilentes fugerint de regione pri-
uos, tradite eos Simoni principi sacerdotú:
ut ipse ulciscet in eos secundú legem suã. ✠ Hęc 22
eadem scripta sunt Demetrio regi, & Attalo, & Arabæ, & Arsaci, ✠ & in omnes regiones, & Sampsamæ, & Spartiatis, & Delo, & Mido, & Sicyoni, & Cariæ, & Samum, & Pámphyliam, & Lyciã, & Alicarnassum, & Rhodum, & Phaselida, & Coo, & Siden, & Arado, & Cortynam, & Gnidum, & Cyprum, & Cyrenen. ✠ Exemplum autem eorú scripsérút Simoni principi sacerdotum. ✠ Antio- 24
chus autem rex applicuit castra in Doram secundo, admouẽs ei semper manus, & machinas faciens: & conclusit Tryphonem, ne 25
procederet. ✠ & misit ad eum Simon duo 26
millia uirorum electorum in auxilium, & argentum, & aurum, & uasa copiosa: ✠ & no 27
luit ea accipere, sed rupit omnia quę pactus est cum eo antea, & alienauit se ab eo. ✠ Et 28
misit ad eum Athenobium unum de amicis suis, ut tractaret cum ipso, dicens, Vos tenetis Ioppen, & Gazaram, & arcem quæ est in Ierusalem ciuitates regni mei: ✠ fines 29
earum desolastis, & fecistis plagam magnã in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo. ✠ Nunc ergo tradite ciuitates 30
quas occupastis, & tributa locorum in quibus dominati estis extra fines Iudææ. ✠ sin 31
autem, date pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij quod exterminastis, & tributorum ciuitatum alia talenta quingẽta: sin autem, ueniemus, & expugnabimus vos. ✠ Et uenit Athenobius amicus Regis 32
in Ierusalem, & uidit gloriam Simonis, & claritatem in auro, & argento, & apparatú copiosum, & obstupuit: & retulit ei uerba Regis. ✠ Et respódit ei Simon, & dixit ei, Ne- 33
que alienam terram sumpsimus, neq; alienam detinemus: sed hæreditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. ✠ Nos uero tẽ- 34
pus habentes, uendicamus hæreditatẽ patrum nostrorum. ✠ Nam de Ioppe, & Gazara quæ expostulas, ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respó- 35
dit ei Athenobius uerbum. ✠ Reuersus autẽ 36
cum ira ad regem, renũciauit ei uerba ista. & gloriam Simonis, & uniuersa quæ uidit, & iratus est rex ira magna. ✠ Tryphon autẽ 37
fugit naui in Orthoiadam. ✠ Et constituit rex 38
Cendebæum ducem maritimum, & exercitum peditum, & equitum dedit illi. ✠ Et 39
mandauit illi mouere castra cõtra faciem Iudææ: & mandauit ei ædificare Cedronẽ, & obstruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem persequebatur Tryphonem. ✠ Et peruenit Cendebæus Iamniã, 40
& cœpit irritare plebem, & conculcare Iudæam, & captiuare populum, & interficere, & ædificare Cedronem. ✠ Et collocauit il 41
lic equites, & exercitum: ut egressi perambularent uiam Iudææ, sicut constituit ei rex.

CAP. XVI.

ET ascendit Ioannes de Gazaris, & nũciauit Simoni patri suo quæ fecit Cẽ- 1
debæus. in populo ipsorum'. ✠ Et uo- 2
cauit Simon duos filios seniores, Iudam, & Ioannem, & ait illis, Ego & fratres mei, & domus patris mei expugnauimus hostes Israel ab adolescentia usque in hunc diem: & 3
re Israël aliquoties. ✠ Nunc autem senui, sed estote loco meo, & fratres mei, & egressi pugnate pro gente nostra: auxilium uero de cœlo uobiscum sit. ✠ Et elegit de re- 4
gione uiginti millia uirorum belligeratorum, & equites; & profecti sunt ad Cendebæum: & dormierunt in Modin. ✠ Et 5
surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copiosus in obuiam illis peditum, & equitum, & fluuius torrens erat inter medium ipsorum. ✠ Et ad- 6
mouit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & uidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem, & trãsfretauit primus: & uiderunt eum uiri, & transierunt post eum. ✠ Et diuisit popu- 7
lum, & equites in medio peditum. erat autem equitatus aduersariorum copiosus nimis. ✠ Et exclamauerunt sacris tubis: 8
& in fugam conuersus est Cendebæus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi uulnerati; residui autem in munitionem fugerunt. ✠ Tunc uulneratus est Iudas frater 9
Ioannis: Ioannes autem insecutus est eos, donec uenit Cedronem quam ædificauit: ✠ & fugerunt usque ad turres quæ erant in 10
agris Azoti, & succendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo millia uirorum, & reuersus est in Iudæã in pace. ✠ & Ptolemæus 11
filius Abobi constitutus erat dux in campo Iericho, & habebat argentum, & aurum multum. ✠ erat enim gener summi sacer- 12
dotis. ✠ Et exaltatum est cor eius, & uolebat obtinere regionem, & cogitabat dolum aduersus Simonem, & filios eius ut tolleret eos. ✠ Simon autem perambulans ciuita- 13
tes quæ erant in regione Iudææ, & solicitudinem gerens earum, descendit in Iericho ipse & Mathathias filius eius, & Iudas anno centesimo septuagesimo septimo, mense undecimo, hic est mensis Sabat. ✠ Et sus- 14
cepit eos filius Abobi in munitiunculam, quę uocatur Doch, cum dolo, quam ædificauit, & fecit eis conuiuium magnum, & abscondit illic uiros. ✠ Et cum inebriatus esset Si- 15
mon, & filij eius, surrexit Ptolemæus cum suis, & sumpserunt arma sua, & intrauerũt in conuiuium, & occiderunt eum, & duos 16
filios eius, & quosdam pueros eius. ✠ & fecit 17
deceptionem magnam in Israël, & reddidit mala pro bonis. ✠ Et scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium, & traderet ei regionem, 18
& ciuitates eorũ, & tributa. ✠ Et misit alios in Gazaram tollere Ioannem: & tribunis misit epistolas, ut uenirent ad se, & daret 19
eis argentum, & aurum, & dona. ✠ Et alios misit occupare Ierusalem, & montem tem- 20
pli. ✠ Et præcurrens quidam, nunciauit Ioanni in Gazara, quia perijt pater eius, & fratres eius, & quia misit te quoque interfici. ✠ Vt audiuit autem, uehementer expa- 21
uit: & comprehendit uiros qui uenerant perdere eum, & occidit eos: cognouit enim quia quærebant eum perdere. ✠ Et cætera 22
sermonum Ioannis, & bellorum eius, & bonarum uirtutum quibus fortiter gessit, & ædificij murorum quos extruxit, & rerum 23
gestarum eius: ecce hæc scripta sunt in libro dierum sacerdotij eius, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suũ. 24

*& populo Iudaorũ MS B. Codices autem Gr non agnoscunt.

-3 MS.G.

LIBER SECVNDVS MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

FRATRIBVS † qui sunt per Ægyptum Iudæis, salutem dicunt fratres qui sunt in Ierosolymis Iudæi, & qui in regione Iudæa, & pacem bonam. † Benefaciat vobis Deus, & memmerit testamenti sui quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob seruorum suorum fidelium: † & det uobis cor omnibus ut colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno, & animo uolenti. † Adaperiat cor uestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem. † Exaudiat orationes uestras, & reconciliet uobis, nec uos deserat in tempore malo. † Et nunc hic sumus orantes pro uobis. † Regnante Demetrio, anno centesimo sexagesimo nono, nos Iudæi scripsimus uobis in tribulatione, & impetu qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason a sancta terra & a regno. † Portam succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem: & oraauimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similaginem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes. † Et nunc frequentate dies † scenopegiæ mensis Casleu. † Anno centesimo octogesimo octauo, populus qui est Ierosolymis, & in Iudæa, senatusq; & Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis qui est de genere christorum sacerdotum, & his qui in Ægypto sunt Iudæis, salutem & sanitatem † De magnis periculis a Deo liberati magnifice gratias agimus ipsi, utpote qui aduersus talem regem dimicauimus. † Ipse enim ebullire fecit de Perside eos qui pugnauerunt contra nos & sanctam ciuitatē. † Nam cum in Perside esset dux ipse, & cū ipso imminensus exercitus, cecidit in templo Nanee, consilio deceptus sacerdotum Nanee. † Veruntamen' cum ea habiturus uenit ad locum Antiochus, & amici eius, & ut acciperet' pecunias multas dotis nomine. † Cumq. proposuissent eas sacerdotes Naneæ, & ipse cū paucis ingressus esset intra ambitum phani, clauserunt templum. † cū intrasset Antiochus: apertoq. occulto aditu templi, mittentes lapides percusserunt ducem, & eos qui cum eo erant, & diuiserūt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt. † Per omnia benedictus Deus, qui tradidit impios. † Facturi igitur quinta, & uicesima die mensis Casleu, purificationem templi, necessarium duximus significare uobis: ut & nos quoque agatis diem † scenopegiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificato templo, & altari obtulit sacrificia. † Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri, sacerdotes qui tunc cultores Dei erāt, acceptū † ignem de altari occulte absconderunt in valle ubi erat puteus altus, & siccus, & in eo contutari sunt eum, ita ut omnibus ignotus esset locus † Cum autem præteriissent anni multi, & placuit Deo ut mitteretur Nehemias a rege Persidis: nepotes sacerdotū illorū qui absconderant, misit ad requirendum igné: & sicut narrauerunt nobis, non inuenerūt igné, sed aquam crassam. † Et iussit eos haurire, & afferre sibi: & sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita. † Vtq. hoc factū est, & tempus afluit quo sol refulsit qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarētur. † Orationē aute faciebant omnes sacerdotes dum cōsummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, cæteris autem respondēbitur. † Et Nehemię erat oratio hunc habēs modum, DOMINE Deus omnium creator, terribilis, & fortis, iustus & misericors, qui solus es bonus rex, † solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israël de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: † accipe sacrificium pro uniuerso populo tuo Israel, & custodi pacem tuam, & sanctifica. † Congrega dispersionem nostrā, libera eos qui seruiunt Gentibus, & contemptos, & abominatos respice: ut sciant Gentes quia tu es Deus noster. † Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbia. † Constitue populū tuum in loco sancto tuo, † sicut dixit Moyses. † Sacerdotes aute psallebant hymnos, usquequo cōsumptum esset sacrificiū. † Cum autem consumptum esset sacrificiū, ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores perfundi. † Quod ut factum est, ex eis flamma accensa est: sed & ex lumine quod refulsit ab altari consumpta est. † Vt uero manifestata est res, renunciatum est regi Persarum, quod in loco, in quo igné absconderant hi qui translati fuerant sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehemias, & qui cū eo erant, purificauerunt sacrificia. † Considerans autem rex, & rem diligenter examinans, fecit ei rēplum, ut probaret quod factum erat". † & cū probasset, sacerdotibus donauit multa bona, & alia atque alia munera, & accipiens manu sua, tribuebat eis'. † Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur purificatio. Vocatur autem apud plures Nephi.

CAP. II.

INuenitur autem in descriptionibus Ieremiæ prophetæ, quod iussit eos ignem accipere qui transmigrabantur significatum est, & ut mandauit trāsmigratis. † Et dedit iis legem ne obliuiscerentur præcepta Domini, & ut non exerrarent mentibus uidentes simulacra aurea & argentea, & ornamenta eorum. † Et alia huiusmodi dicēs, hortabatur ne legē amoueret a corde suo.

† Erat

-10 MS. G.

Vet enim 10 MS. G. -1 MS. G. Accipere vēt 8 MS.

-16 MS. G.

-4 MS. G. * fecisse 4 MS.

Lev. 6. 9. 12. 13. & 13. 1. & 16. 3. 12.

Deut. 30. 3. 5. Inf. 2. 18.

Baruch 6.

-8 MS. Vet si quibus donauerat rex multa bona accepit hoc ex hoc & tribuebat. 8 MS. G.

† Erat autē in ipsa scriptura, quōmodo tabernaculum,& arcā iussit propheta diuino respōso adsē facto comitari secum,usquequo exijt in montē,‖ in quo Moyses ascendit,& uidit Dei hæreditatē. † Et ueniens ibi Ieremias inuenit locum spelunæ: & tabernaculum, & arcā, & altare incensi intulit illuc,& ostium obstruxit. † Et accesserunt quidā simul,qui sequebantur, ut notarent sibi locum:& non potuerunt inuenire. † Vt autē cognouit Ieremias,culpās illos, dixit, Quod ignotus erit locus, donec congreget Deus congregationem populi, & propitius fiat:& tunc Dñs ostendet hæc, & apparebit maiestas Dñi,& nubes erit sicut, & Moysi manifestabatur, ‖ & sicut cum Salomon petijt' ut locus sāctificaretur magno Deo, manifestabat hæc † Magnifice etenim sapientiā tractabat:& ut sapientiā habens, ‖ obtulit sacrificium dedicationis & cōsummationis tēpli. † Sicut, & Moyses orabat ad Dñm,‖& descendit ignis de cælo,& cōsumpsit holocaustū. † *Et dixit Moyses,eo quòd nō sit ℣ comestum' quod erat pro peccato, -&' cōsumptum est. † Similiter,& Salomon octo diebus celebrauit dedicationē. † Inferebātur autem in descriptionibus,& commentarijs Nehemiæ hæc eadē, & ℣ qualiter' ℣ constituens' bibliothecā cōgregauit, de℣ regibus' libros,& prophetarum,& Dauid,& epistolas regum,& de donarijs. † Similiter autē, & Iudas ea quæ ℣ didicerat' per bellum quod nobis acciderat,congregauit omnia,& sunt apud nos. † Si ergo deliberatis hæc, mittite qui perferant nobis. † Acturi itaq; purificationē scripsimus uobis: bene ergo facietis si egeritis hos dies. † Deus autē qui liberauit populum suum, & reddidit hæreditatē omnibus,& regnum & sacerdotium,& sāctificationem, ‖ sicut promisit in lege, & speramus quod cito nostri miserebitur, & congregabit de sub cælo in locum sanctum. † Eripuit enim nos de magnis periculis,& locum purgauit.† De Iuda uero Machabæo, & fratribus eius, & de templi magni purificatione,& de aræ dedicatione: † sed & de prælijs quæ pertinent ad Antiochum Nobilem,& filium eius Eupatorem: † & de illuminationibus quæ de cælo factæ sunt ad eos qui pro Iudæis fortiter fecerunt, ita ut uniuersam regionem cum pauci essent,uindicarent,& barbaram multitudinem fugarent,† & famosissimum in toto orbe templum recuperarent,& ciuitatem liberarent, & leges quæ ℣ abolendæ' erant restituerentur, Dño cum omni tranquillitate propitio facto illis. † Item' quæ ab Iasone Cyreneo,quinque libris comprehensa, tentauimus nos uno uolumine breuiare. † Cōsiderantes enim multitudinem librorum, & difficultatem uolentibus aggredi narrationes historiarū propter multitudinem rerum: † curauimus uolentibus quidem legere, ut essent animi oblectatio studiosis uero, ut facilius possint memoriæ cōmendare:omnibus autem legentibus utilitas cōferatur. † Et nobis quidem ipsis, qui hoc opus breuiādi causā suscepimus, nō facilem laborem,imo uero negocium plenū uigiliarum,& sudoris assumpsimus. † Sicut hi qui præparāt cōuiuium,& quærunt alium uoluntati parere,propter multorum

Deu.34.1

3.Reg.8. 14.23.30. 2.Par.6. 14.21. 3.Reg.8. 62. Leu.9.24 3.Reg.18. 38. 2.Par.7.1 *sic & Salomō orauit, & descendit ignis de cælo,& consumpsit holocaustum M8 R G. Leuit.10 16 17. ℣ mandatum 2 M5. -M8.G. ℣ ut M8. ℣ constituens. O. ℣ regionibus M8.R. ℣ de cōdemnant.5 M8 G. Deut.30. 3.5.

℣ abolere 8 M5. R. Pro ℣ testimonium lethon facium codice G. -G.

gratia,libenter laborem humeris.† Veritatem quidem de singulis authoribus cōcedētes, ipsi autem secundum datā formā breuitati studentes † Sicut enim nouæ domus architecto de uniuersa structura curā dum est: ei uero qui pingere curat quæ apta sūt ad ornatū,exquirēda sunt,ita æstimādum est,& in nobis. † Etenim intellectum colligere,& ordinare sermonem, & curiosius partes singulas quasq; disquirere,historiæ cōgruit authori,† breuitatē uero dictionis sectari,& executiones rerū uitare,breuiāti concedendum est † Hinc ordo narrationē incipiemus; de prefatione tantum dixisse sufficiat;stultum etenim est ante historiā effudere:in ipsa autem historia succingi.

CAP. III.

IGitur cum sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiā adhuc optime custoditentur,propter Oniæ pōtificis*pietatem, & ℣ animos odio habentes' mala, † fiebat ut & ipsi reges, & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrārēt: † ita ut Seleucus Asiæ rex de redditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministeriū sacrificiorum pertinētes † Simon autē de tribu Beniamin præpositus tēpli cōstitutus, cōtendebat obsistēte sibi principe sacerdotū, iniquum aliquid in ciuitate moliri. † Sed cum uincere Oniam nō posset,uenit ad Apollonium Tharsææ filium qui eo tempore erat dux Cœlesyriæ,& Phœnicis:† & nunciauit ei pecunijs innumerabilibus plenum esse ærarium Ierosolymis: & cōmunes copias immēsas esse quæ nō pertinent ad rationē sacrificiorum:esse autē possibile,sub potestate regis cadere uniuersa.† Cumq. retulisset ad regē Apolonius de pecunijs quæ delatæ erāt, ille accitum Heliodorum qui erat super negocia eius, mīsit cū mādatis, ut prædictā pecuniā transportaret.† Statimq. Heliodorus iter est aggressus,specie quidē quasi per Cœlesyriam, & Phenicē ciuitates esset petagraturus, re uera autē regis propositū perfecturus. † Sed cū uenisset Ierosolymā, benigne a summo sacerdote in ciuitate esset exceptus,narrauit de dato indicio pecuniarum,& cuius rei gratia adesset aperuit: interrogabat autem si uere hæc ita essent, † Tunc summus sacerdos ostendit depositā esse hæc,& uidualia uiduarum,& pupillorum. † quēdam uero esse Hircani Tobię uiri ualde eminētis, in his quæ detulerat impius Simon:uniuersa autem argenti talenta esse quadringenta,& auri ducenta. † decipi uero eos qui credidissent loco, tēplo, quod per uniuersum mundum honoratur, pro ūa ueneratione,& sanctitate omnino impossibile esse. † At ille pro his quæ habebat in mandatis a rege,dicebat ℣ omni genere regi' ea esse deferenda. † Cōstituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus. † Nō modica uero per uniuersam ciuitatem erat trepidatio † Sacerdotes autem ante altare cum stolis sacerdotalibus iacluerunt se, & inuocabant de cælo eum qui de depositis legē posuit, ut his qui deposuerant ea, salua custodiret. † Iam uero qui uidebat summi sacerdotis uultum, mēte uulnerabatur: facies enim, & color immutatus declarabat internum animi dolo-

*Dispositione et ℣ animum odio habentes 3 M5.

℣ omnimo regia 2 M5. ℣ omnino in regiam G.

rem. ¶circumfusa enim erat mœstitia quædã uiro,& horror corporis: per quæ manifestus aspiciẽtibus dolor cordis eius efficiebatur. ¶ Alij etiam gregatim de domibus confluebant: publica supplicatione obsecrãtes, pro eo quòd in contemptum locus esset uêturus. ¶Accinctæq. mulieres cilicijs pectus,per plateas confluebant:sed & uirgines quæ concluſæ erant, procurrebant ad Oniam,aliæ autem ad muros, quædam uero per fenestras aspiciebant:¶ vniuersæ autem protendentes manus in cælum, deprecabãtur: erat enim misera cõmixtæ multitudinis, & magni sacerdotis in agone constituti expectatio.¶Et hi quidẽ inuocabant omnipotentem Deum, ut crediꝫ sibi, his qui crediderant, cum omni integritate cõseruarẽtur. ¶Heliodorus autem, quod decreuerat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium,præsens.¶Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostẽsionis euidentiã,ita ut omnes qui ausi fuerant pariẽre ei,ruentes Dei uirtute, in dissolutionẽ,& formidinẽ conuerterentur. ¶ Apparuit enim illis quidam equus terribilẽ habens sessorẽ, optimis operimentis adornatus: isq. cũ impetu Heliodoro priores calces elisit:qui antẽ ei sedebat,uidebatur arma habere aurea. ¶ Alij etiam apparuerunt duo iuuenes uirtute decori, optimi gloria,speciosiq. amictu, qui circunsteterunt eum, & ex utraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis uerberantes.¶Subito autẽ ¶Heliodorus cõcidit in terrã, eumiq. multa caligine circumfusum rapuerunt, atq; in sellã gestatoria positum eiecerunt. ¶Et is qui cum multis curioribus,& satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxiliũ ferrente,manifesta Dei cognita uirtute:¶& ille quidẽ per diuinam uirtutẽ iacebat mutus, atq; omni spe, & salute priuatus.¶Hi autẽ Dñm benedicebãt, quia magnificabat locum suum: & templum quod paulo ante timore ac tumultu erat plenum,apparente omnipotente Dño,gaudio,& lętitia impletum est. ¶ Tunc uero ex amicis Heliodori quidam rogabant cõfestim Oniam, ut inuocaret Altissimum, ut uitã donaret ei qui in supremo spiritu erat constitutus. ¶Considerans autem summus sacerdos ne forte rex suspicaretur malitiam aliquam ex Iudæis circa Heliodorum consummatã, obtulit pro salute uiri hostiã salutarẽ. ¶ Cũq. summus sacerdos exoraret, iidem iuuenes eisdem uestibus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt,Onię sacerdoti gratias age: nam propter eum Dominus tibi uitam donauit. ¶ tu autem a Deo flagellatus, nuncia omnibus magnalia Dei, & potestatem. Et his dictis,non comparuerunt. ¶Heliodorus autẽ hostia Deo oblata, & uotis magnis promissis ei qui uiuere illi concessit,& Oniæ gratias agens, recepto exercitu repedabat ad regem. ¶Testabatur autem omnibus ea quæ sub oculis suis uiderat opera magni Dei.¶Cũ autẽ rex interrogasset Heliodorũ, quis esset aptus adhuc semel Ierosolymã mitti, ait, ¶ Si quem habes hostem,aut regni tui insidiatorem,mitte illuc, & flagellatum eũ recipies,si tamen euaserit:eo quòd in loco sit uere Dei quædã uirtus.¶ Nã ipse qui habet in cęlis habitationẽ, uisitator,& adiutor est loci illius,& uenientes ad male faciẽdũ,percutit ac perdit. ¶ Igitur de Heliodoro,& ærarij custodia ita res se habet

Inf.5.18 18 *Inf.5.18*

19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39

CAP. IIII.

1 SImon autem prædictus pecuniarũ, & patriæ delator, male loquebatur de Onia, tanquã ipse Heliodorum instigasset ad hæc, & ipse fuisset incẽtor malorũ: 2 ¶prouisoremq; ciuitatis ac defensorem gentis suæ, & æmulatorẽ legis Dei audebat 3 insidiatorẽ regni dicere. ¶ Sed cum inimicitiæ in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia 4 herent: ¶considerans Onias periculum cõtentionis,& Apollonium infanire, utpote ducem Cœlesyriæ,& Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis, 5 ad regẽ se contulit,non ut ciuium accusator,sed communem utilitatem apud semetipsum uniuersæ 6 multitudinis cõsiderãs ¶Videbat enim sine regali prouidẽtia impossibile esse pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare a stultitia sua.¶Sed post Seleuci uitæ excessum, cũ suscepisset regnũ Antiochus qui 7 Nobilis appellabatur, ambiebat Iason frater Oniæ summũ sacerdotiũ: ¶ adito rege promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex redditibus alijs talẽta octo- 8 ginta.¶super hoc promittebat, & alia centum, quinquaginta, si potestati eius cõcederetur gymnasiũ,& ephebiam sibi constituere,& eos qui in Ierosolymis erant, An- 9 tiochenos scribere.¶Quod cum rex annuisset,& obtinuisset principatũ,statim ad gẽtilẽ ritum contribules suos transferre cœ- 10 pit.¶ & amotis his quæ humanitatis causa Iudæis a regibus fuerãt constituta, & per Ioannẽ patrẽ Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia, & societate functus est le- 11 gatione legitima,ciuiũ iura destituens,præua instituta sanciebat. ¶ Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasiũ constituere, & optimos quosq; epheborũ in lupanaribus po- 12 nere.¶Erat autẽ hoc nõ initiũ.sed incremẽtum quoddam,& profectus gẽtilis,& alienigenæ conuersationis, propter impij, & non sacerdotis Iasonis nefariũ & inauditũ 13 scelus: ¶ita ut sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent, sed contempto templo, & sacrificijs neglectis festinarent participes fieri palęstręq; & prębitionis eius 14 iniustę,& in exercitijs discῖ.¶Despatrios quidem honores nihil habentes, Græcas gloias optimas arbitrabantur: ¶quarũ gratia 15 periculosa eos contentio habebat, & eorũ instituta æmulabãtur,ac per omnia his cõsimiles esse cupiebãt, quos hostes, & perpetores habuerant. ¶ In legis enim diuinas 16 impię agere impune non cedit:sed hoc rẽpus sequens declarabit. ¶ Cum autẽ quinquennalis agon Tyri celebraretur, & rex 17 præsens esset, ¶ misit Iason facinorosus ab Ierosolymis uiros peccatores, portantes argenti didrachmas trecentas in sacrificium Herculis, quas postulauerunt hi qui asportauerant ne in sacrificijs 18 erogarentur, quia non oporteret, sed in alios sumptus eos deputari. ¶ Sed hæc, oblata sunt quidem ab eo qui miserat in sacrificium Herculis: propter præsentes autem data sunt in fabricam nauium

triremium.

triremium. ¶ Missō autem in Aegyptum, 21
Apollonio Mnesthei filio propter primates
Ptolemæi Philometoris regis, Cum cognouisset Antiochus alienum se a negocijs regni effectum, proprijs utilitatibus consulēs profectus inde uenit Ioppen, & inde Ierosolymam. ¶ Et magnifice ab Iasone, & ciuitate susceptus, cum facularum luminibus, & laudibus ingressus est: & inde in Phœnicen exercitum conuertit. ¶ Et post trien- 22
nij tempus misit Iason Menelaum supradicti Simonis fratrem portantem pecunias regi, & de negocijs necessarijs responsa perlaturum. ¶ At ille commendatus regi, cum magnificasset faciem potestatis eius, in se- 23
metipsum retorsit summum sacerdotium, superponens Iasoni talenta argenti trecenta. ¶ Acceptisq. a rege mandatis uenit, nihil 24
quidem habēs dignum sacerdotio: animos uero crudelis tyranni, & feræ beluæ iram gerens. ¶ Et Iason quidem qui proprium fra- 25
trem captiuauerat, ipse deceptus profugus in Ammanitem expulsus est regionem. 26
¶ Menelaus autem principatum quidē obtinuit: de pecunijs uero regi promissis nihil agebat, cum exactionem faceret Sostratus qui arci erat præpositus. ¶ nam ad hunc exactio uectigalium pertinebat: quam ob causam utrique ad regem sunt euocati. ¶ Et Me- 27
nelaus amotus est a sacerdotio, succedente Lysimacho fratre suo: Sostratus autem præ- 28
latus est Cyprijs. ¶ Et cum hæc agerentur, contigit Tarsenses, & Mallotas seditionem mouere, eo quòd Antiochi regis concubinę 29
dono essent dati. ¶ Festinanter itaque rex uenit sedare illos, relicto suffecto uno ex co- 30
mitibus suis Andronico. ¶ Ratus autem Menelaus, accepisse se tēpus opportunum, aurea quædam uasa e templo furatus donauit Andronico. & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuitates. ¶ Quod cum certissime 31
cognouisset Onias, arguebat eum, ipse in loco tuto se continens Antiochię iuxta Daphnem. ¶ Vnde Menelaus accedens ad Andro- 32
nicum, rogabat ut Oniam interficeret. Qui cum uenisset ad Oniam, & datis dextris cū iureiurando (quamuis esset ei suspectus) suasisset de asylo procedere, statim eum pe- 33
temit, non ueritus iustitiam. ¶ Ob quam causam non solum Iudæi, sed etiam aliæ quoque nationes indignabantur, & molestę ferebant de nece tanti uiri iniusta. ¶ Sed re- 34
gressum regem de Ciliciæ locis adierunt Iudæi apud Antiochiam, simul & Græci, conquerentes de iniqua nece Oniæ. ¶ Contristatus itaque est animo Antiochus propter Oniam, & flexus ad misericordiam, lachrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem & modestiam. ¶ accensisq. animis Andro- 35
micum purpura exutum, per totam ciuitatem iubet circumduci: & in eodem loco in quo in Oniam impietatem commiserat, sacrilegum uita priuari, Domino illi condignam retribuente pœnam. ¶ Multis autem 36
sacrilegijs in templo a Lysimacho commissis Menelai consilio, & diuulgata fama, congregata est multitudo aduersū Lysimachū multo iam auro exportato. ¶ Turbis autem 37
insurgentibus, & animis ira repletis, Lysimachus armatis fere tribus millibus iniquis manibus uti cepit, duce quodam tyranno, ætate pariter & demētia prouecto. ¶ Sed 38
ut intellexerunt conatum Lysimachi, alij lapides, alij fustes uultibus arripuēre: quidā 39
vero cinerem in Lysimachum iecere. ¶ Et multi quidem uulnerati, quidam autem, & prostrati, omnes uero in fugam conuersi sunt: ipsum etiam sacrilegum secus æra- 40
rium interfecerunt. ¶ De his ergo cœpit iudicium aduersus Menelaum agitari. ¶ Et cū 41
uenisset rex Tyrum, ad ipsum negociū detulerunt missi tres uiri a senioribus. ¶ Et cū 42
superaretur Menelaus, promisit Ptolemęo multas pecunias dare ad suadendum regi. 43
¶ Itaque Ptolemæus in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia, regem adijt, & deduxit a sententia: ¶ & Menelaum quidem uniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit: miseros autem qui etiam si apud 44
Scythas causam dixissent, innocentes iudicarentur, hos morte damnauit. ¶ Cito ergo 45
iniustam pœnam dederunt, qui pro ciuitate, & populo, & sacris uasis causam prosecuti sunt. ¶ Quam ob rem Tyri quoque indi- 46
gnati, erga sepulturam eorum liberalissimi exiterunt. ¶ Menelaus autem propter eo- 47
rum qui in potentia erant, auaritiam, permanebat in potestate, crescens in malitia ad insidias ciuium.

CAP. V.

EOdem tempore Antiochus secundam 1
profectionem parauit in Ægyptum.
¶ Contigit autem per uniuersam Ie- 2
rosolymorum ciuitatem uideri diebus quadraginta per aera equites discurrentes, auratas stolas habentes, & hastas quasi cohortes armatas, & ¶ cursus equorum per ordines digestos, & cōgressiones fieri cominus, & scutorum motus, & galeatorum multitudinem gladijs districtis, & telorum iactus, & aureorum armorum splendorem, omnisq. generis loricarum. ¶ Quapropter om- 3
nes rogabant in bonum monstra conuerti. 4
¶ Sed cum falsus rumor existeret, tamquam 5
uita excessisset Antiochus, assumptis Iasone nō minus mille uiris, repente aggressus est ciuitatem: & ciuibus ad murum conuolantibus ad ultimum apprehensa ciuitate, Me- 6
nelaus fugit in arcem. ¶ Iason uero nō parcebat in cæde ciuibus suis, nec cogitabat prosperitatem aduersum cognatos malum esse maximum, arbitrans hostium, & non ciuium se trophæa capturum. ¶ Et principatum quidem non obtinuit, finem uero insidiarum suarum confusionē accepit, & pro- 7
fugus iterum abiit in Ammaniten. ¶ Ad ul- 8
timum in exitium sui conclusus ab Areta Arabum tyranno fugiens de ciuitate in ciuitatem, omnibus odiosus ut refuga legum & execrabilis, ut patriæ & ciuium hostis, in Ægyptum extrusus est: ¶ & qui multos de 9
patria sua expulerat, peregre periit. Lacedemonias profectus, quasi pro cognatione ibi refugium habiturus: ¶ & qui insepultos mul- 10
tos abiecerat, ipse & illamentatus, & insepultus abijcitur: sepultura neque peregrina usus, neque patrio sepulchro participans. 11
¶ His itaque gestis, suspicatus est rex societatem desertores Iudæos: & ob hoc profectus ex Aegypto effertus animis, ciuitatem 12
quidem armis cepit. ¶ Iussit autem militibus interficere, nec parcere eo qui occurrebant, & per domos ascendentes trucidare. ¶ Fiebat 13
ergo cædes iuuenum, ac seniorum, & mu-

lierum

lierum,& natorũ exterminia, uirginumq; & paruulorum neces. ¶ Erant autem toto triduo octoginta millia interfecti: quadraginta millia uincti, non minus autem uenundati. ¶Sed nec ista sufficiunt: ausus est etiam intrare templum vniuersa terra sanctius, Menelao ductore, qui legum patriæ fuit proditor · & scelestis manibus sumens sancta uasa quæ ab alijs regibus & ciuitatibus erant posita ad ornatum loci & gloriã, cõtrectabat indigne,& contaminabat. ¶ Ita alienatus mente Antiochus,non considerabat quod propter peccata habitantium ciuitatem,modicum Deus fuerat iratus:propter quod,& accidit circa locum despectio. ¶ alioquin nisi contigisset eos multis peccatis esse inuolutos, ¶ sicut Heliodorus qui missus est a Seleuco rege ad expoliandum ærarium,etiam hic statim aduentens flagellatus,& repulsus utique fuisset ab audacia. ¶ Verum non propter locum, gentem: sed propter gẽtem,locum Deus elegit. ¶ Ideoq; & ipse locus particeps factus est populi malorum. postea autem fiet socius bonorum. & qui derelictus in ira Dei omnipotentis est,iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur. ¶ Igitur Antiochus mille, & octingentis ablatis de templo talentis, uelociter Antiochiam regressus est. existimans se præ superbia terram ad nauigandum, pelagus uero ad iter agendum,deducturum propter mentis elationẽ. ¶Reliquit autem & præpositos ad affligendam gentem: Ierosolymis quidem Philippum genere Phrygem, moribus crudeliorem eo ipso a quo constitutus est. ¶ in Garizim autem Andronicum, & Menelaũ, qui grauius quam cæteri imminebant ciuibus. ¶ Cumq; appositus esset contra Iudæos, misit odiosum principem Apollonĩũ cum exercitu uiginti & duobus millibus, præcipiens ei omnes perfectę ætatis interfecere,mulieres ac iuuenes uendere. ¶Qui cum uenisset Ierosolymam,pacem simulãs, quieuit usque ad diem sanctum Sabbathi: & tũc feriatis Iudæis,arma capere suis præcepit. ¶Omnesq; qui ad spectaculũ processerant,trucidauit: & ciuitatem cum armatis discurrens,ingentẽ multitudiem peremit. ¶Iudas autem Machabęus,qui decimus fuerat, secesserat in desertum locum, ibiq; inter feras uitam in mõtibus cum suis agebat:& fœni cibo vescentes, demorabantur, ne participes essent coinquinationis.

Sup.3.25 27.

CAP. VI.

SEd non post multum temporis misit rex senem quendam Antiochenum qui compelleret Iudæos ut le transferrent a patrijs,& Dei legibus: ¶ contaminare etiam quod in Ierosolymis erat templũ, & cognominare Iouis Olympij: & in Garizim,prout erant hi qui locum inhabitabãt, Iouis hospitalis. ¶Pessima autem & uniuersis grauis erat malorum incursio: ¶ nam templum luxuria,& comessationibus Gentium erat plenum. & scortãtium cum meretricibus,sacratisq; ædibus mulieres se ultro ingerebant, intro ferentes ea quæ non licebat. ¶ Altare etiam plenum erat illicitis,quæ legibus prohibebantur. ¶Neque autem Sabbatha custodiebantur, neque dies solemnes patrij seruabantur, nec simpliciter Iudęum se esse quisquam confitebatur.

¶ Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: & cum liberi sacra celebrarentur, cogebantur hedera coronati Libero circuire. ¶ Decretum autem exijt in proximas gentilium ciuitates,suggerentibus Ptolemæis,ut pari modo & ipsi aduersus Iudæos agerent, ut sacrificarent: ¶eos autem qui nollent transire ad institutа gentium,interficerent. erat ergo uidere miseriam. ¶Duæ enim mulieres delatę sunt natos suos circumcidisse: quas infantibus ad hubera suspensis, cum publice per ciuitatem circumduxissent,per muros præcipitauerunt. ¶ Alij uero ad proximas cœuntes speluncas,& latenter sabbathi diẽ celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi sunt:eo quòd uerebantur propter religionem,& obseruantiam, manu sibimet auxilium ferre. ¶Obsecro autem eos, qui hunc librum lecturi sunt,ne abhorreant propter aduersos casus, sed reputẽt ea quę acciderunt,non ad interitum,sed ad correptionem esse generis nostri. ¶ Etenim multo tempore non sinere peccatoribus exsententia agere,sed statim ultiones adhibere: magni beneficij est indiciũ. ¶ Non enim sicut in alijs nationibus Dominus patienter expectat,ut eas cum iudicij dies aduenerit,in plenitudine peccatorum puniat: ¶ita & in nobis statuit, ut peccatis nostris in finem deuolutis,ita demum in nos uindicet. ¶ Propter quod nunquam quidem a nobis misericordiam suam amouet: corripiens uero in aduersis populum suum,non derelinquit. ¶ Sed hæc nobis ad commonitionẽ legentium dicta sint paucis. Iam autem ueniendum est ad narrationem. ¶Igitur Eleazarus unus de primoribus scribarum,uir ætate prouectus,& vultu decorus,aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare. ¶ At ille glorioſiſſimam mortem magis quam odibilem uitam complectens, uoluntarie præibat ad supplicium. ¶ Intuens autem quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens,destinauit non admittere illicita propter uitæ amorẽ. ¶ Hi autem qui astabant,iniqua miseratione commoti,propter antiquam uiri amicitiam, tollentes eum secreto rogabant afferri carnes,quibus uesci ei licebat,ut simularetur manducasse,sicut rex imperauerat de sacrificij carnibus: ¶ ut hoc facto a morte liberaretur & propter ueterem uiri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem. ¶At ille cogitare cœpit ætatis,ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenitæ nobilitatis canitiem,atque a puero optimę cõuersationis actus, & secundum sanctæ,& a Deo conditæ legis constituta, respondit cito, dicens, præmitti se uelle in infernum: ¶Non enim ætati nostrę dignum est,inquit, fingere: ut multi adolescentes, arbitrantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad uitam alienigenarum: ¶ & ipsi propter meam simulationem,& propter modicum corruptibilis uitæ tẽpus decipiantur, & per hoc maculam atque execrationem meę senectuti conquiram. ¶ Nam etsi in præsenti tempore suppliciis hominum eripiar,sed manum Omnipotentis nec uiuus, nec defunctus effugiam. ¶ Quam ob rem fortiter

vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo: ♀ adolescentibus autem exemplum forte relinquam, si prompto animo, ac fortiter pro grauissimis, ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis confestim ad supplicium trahebatur. ♀ Hi autem qui eum ducebant, & paulo ante fuerant mitiores, in iram conuersi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur. ♀ Sed Domine qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis quia cum a morte possem liberari, duros corporis sustineo dolores: secundum animam uero propter timorem tuum libenter hæc patior. ♀ Et iste quidem hoc modo uita decessit, non solum iuuenibus, sed & uniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum uirtutis & fortitudinis derelinquens.

CAP. VII.

CONtigit autem septem fratres una cum matre sua apprehensos, compelli a rege edere contra fas carnes porcinas, flagris, & taureis cruciatos. ♀ Vnus autem ex illis qui erat primus, sic ait, Quid quæris, & quid vis discere a nobis? parati sumus mori magis quam patrias Dei leges præuaricari. ♀ Iratus itaque rex iussit sartagines & ollas æneas succendi. Quibus factum succensis, iussit ei qui prior fuerat locutus, amputari linguam: & cute capitis abstracta, summas q uoq; manus, & pedes ei præcindi, exteris eius fratribus, & matre inspicientibus. ♀ Et cum iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignem admoueri, & adhuc spirantem torreri in sartagine: in qua cum diu cruciaretur, cæteri una cũ matre inuicem se hortabantur mori fortiter, ♀ dicentes. Dominus Deus aspiciet ueritatem, & cõsolabitur in nobis, ♀ quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses: Et in seruis suis cõsolabitur. ♀ Mortuo itaque illo primo hoc modo, sequentẽ deducebant ad illudendum: & cute capitis eius cum capil is abstracta, interrogabant si manducaret, prius quam toto corpore per membra singula puniretur. ♀ At ille respõdens patria uoce, dixit, Non faciã. Propter quod & iste sequenti loco primi tormenta suscepit: ♀ & in ultimo spiritu constitutus, sic ait, Tu quidem scelestissime in præsenti uita nos perdis: sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus, in æternę uitę resurrectione suscitabit. ♀ Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatus cito protulit, & manus constanter extendit: ♀ & cum fiducia ait, E cęlo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero. ♀ Ita ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus. ♀ Et hoc ita defuncto, quartum uexabant similiter torquentes. ♀ Et cũ iam esset ad mortem, sic ait, Potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo, iterum ab ipso resuscitandos. tibi enim resurrectio ad uitam non erit. ♀ Et cũ admouissent quintum, uexabant eum. At ille respiciens in eum, ♀ dixit, Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod uis: noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum. ♀ tu autem patienter sustine, & uidebis magnam potestatem ipsius, qualiter te, & semen tuũ torquebit. ♀ Post hunc ducebant sextum: & is mori incipiens, sic ait, Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hoc patimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis. ♀ tu autẽ ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaueris. ♀ Supra modum autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quæ pereuntes septẽ filios sub unius dici tempore conspiciens, bono animo ferebat propter spem quam in Deo habebat: ♀ singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia, & femineæ cogitationi masculinum animum inferens, ♀ dixit ad eos, Nescio qualiter in utero meo apparuistis: neque enim ego spiritum, & animam donaui uobis & uitam, & singulorum membra non ego ipsa compegi, ♀ sed enim mundi creator, qui formauit hominis natiuitatem, quique omnium inuenit originem, & spiritum uobis iterum cum misericordia reddet & uitã, sicut nunc uosmetipsos despicitis propter leges eius. ♀ Antiochus autem contemni se arbitratus, simul, & exprobrantis uoce despecta, cum adhuc adolescentior superesset, non solũ uerbis hortabatur, sed & cum iuramento affirmabat se diuitem, & beatum facturũ, & translatum a patrijs legibus amicum habiturum, & res necessarias ei præbiturum. ♀ Sed ad hæc cum adolescens nequaquam inclinaretur, uocauit rex matrem, & suadebat ei ut adolescenti fieret in salutem. ♀ Cum autem multis eam uerbis esset hortatus, promisit suasuram se filio suo. ♀ Itaque inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria uoce, Fili mi, miserere mei, quæ te in utero nouem mensibus portaui, & lac triẽnio dedi, & alui, & in ætatem istam perduxi. ♀ Peto ♀ te nate, ut aspicias ad cœlum, & terram, & ad omnia quæ in eis sunt: & intelligas quia ex nihilo fecit illa Deus, & hominum genus: ♀ ita fiet, ut non timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illa misericordia cum fratribus tuis te recipiam. ♀ Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescẽs, Quem sustinetis? non obedio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. ♀ Tu uero qui inuentor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei. ♀ Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. ♀ Et si nobis propter increpationem, & correptionem Dominus Deus noster modicum iratus est: sed iterum reconciliabitur seruis suis. ♀ Tu autem ô scelestę & omnium hominum flagitiosissime, noli frustra extolli uanis spebus in seruos eius inflammatus. ♀ nondum enim omnipotentis Dei, & omnia inspicientis iudicium effugisti. ♀ Nam fratres mei modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ uitæ effecti sunt: tu uero iudicio Dei iustas superbiæ tuæ pœnas exolues. ♀ Ego autem sicut, & fratres mei, animam, & corpus meum trado pro patrijs legibus: inuocans Deum maturius genti nostræ propitium fieri, teq. cum tormentis

Deu. 32. 36. 43.

♀ 42 Mss.

mentis,& verberibus cõfiteri quod ipse est Deus solus. ✠ In me uero, & in fratribus meis definet omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum iuste superducta est. ✠ Tunc rex accensus ira,in hunc super omnes crudelius desæuit,indigne ferens se derisum. ✠ Et hic itaque mundus obijt, per omnia in Dño confidens.✠Nouissime autẽ, post filios,& mater consumpta est. ✠ Igitur de sacrificijs,& de numijs crudelitatibus satis dictum est. 38 39 40 41 42

CAP. VIII.

IVdas uero Machabæus, & qui cum illo erant,introibant latenter in castella: & conuocantes cognatos,✠& eos qui permanserunt in Iudaismo assumentes, eduxerunt ad se sex millia uirorum. ✠Et inuocabant Dñm,ut respiceret in populum qui ab omnibus calcabatur, & misereretur templo quod contaminabatur ab impijs: ✠ misereretur etiam exterminio ciuitatis, quæ esset illico complananda,& uocem sanguinis ad se clamantis audiret:✠memoraretur quoque iniquissimas mortes paruulorum innocentum,& blasphemias nomini suo illatas,& indignaretur sup his. ✠At Machabæus congregata multitudine, intolerabilis gentibus efficiebatur. ira enim Domini in misericordiam conuersa est.✠Et superueniens castellis, & ciuitatibus improuisus, succendebat eas: & opportuna loca occupans,nõ paucas hostium strages dabat:✠maxime autem noctibus ad huiuscemodi excursus ferebatur, & fama uirtutis eius ubique diffundebatur.✠Videns autem Philippus potiatim uirum ad profectum uenire, ac frequentius res ei cedere prosperè,ad Ptolemæum ducem Cœlesyriæ, & Phœnices scripsit ut auxilium ferret regijs negocijs. ✠At ille uelociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicum, datis ei de permistis gentibus,armatis non minus uiginti millibus,ut uniuersum Iudæorum genus deleret,adiuncto ei,& Gorgia uiro militari, & in bellicis rebus experientissimo. ✠Cõstituit autem Nicanor,ut regi tributum,quod Romanis erat dãdum,duo millia talentorum de captiuitate Iudæorũ suppleret:✠statimq; ad maritimas ciuitates misit,conuocans ad coemptionem Iudaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mãcipio talento distractorum,non respiciens ad uindictam quę eum ab omnipotente esset cõsecutura. ✠Iudas autem ubi cõperit,indicauit his qui secum erant Iudæis, Nicanoris aduentum. ✠Ex quibus quidã formidãtes,& nõ credentes Dei iustitiæ, in fugã uertebantur: ✠ alij uero siquid eis supererat vẽdebant, simulq; Dñm deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos prius quãm cominus veniret uendiderat;✠& si non propter eos, propter testamentum tamen quod erat ad patres eorum, & propter inuocationẽ sancti, & magnifici nominis eius super ipsos. ✠Cõuocatis autem Machabæus septem millibus,qui cum ipso erant,rogabat, ne hostibus recõciliarentur, neq; metuerent iniquè uenientium aduersum se hostium multitudinem,sed fortiter cõtenderent; ✠ante oculos habentes cõtumeliã quę loco sancto ab his iniustè esset illata,itemq. & ludibrio habitæ ciuitatis iniuriã, adhuc etiã ueterum institutа cõuulsa. ✠ Nam illi quidem armis confidunt, ait:simul & audacia nos autem in omnipotente Domino qui potest. & uenientes aduersum nos,& uniuersum mundum uno nutu delere,confidimus.✠Admonuit autem eos,& de auxilijs Deiquæ facta sunt erga parentes.✠quod sub Sennacherib centum octoginta quinque millia perierunt: ✠ & de prœlio quod eis aduersus Galatas fuit in Babylonia ut omnes ubi ad rem uentum est, Macedonibus socijs hæsitãtibus,ipsi sex millia soli peremerunt centum uiginti millia, propter auxilium illis datum de cælo,& beneficia pro his plurima consecuti sunt.✠His uerbis constantes effecti sunt,& pro legibus,& patria mori parati.✠Constituit itaq; fratres suos duces utriusque ordini,Simonem, & Ioseph, & Ionathã,subiectis unicuiq; millenis, & quingentenis. ✠ Ad hoc etiã ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adiutorij Dei, in prima acie ipse dux cõmisit cũ Nicanore. ✠Et facto sibi adiutore omnipotente interfecerunt sup nouem millia hominum:maiorem autem partem exercitus Nicanoris uulneribus debilẽ factã fugere cõpulerunt. ✠ Pecunijs uero eorum qui ad emptionem ipsorum uenerant,subluris ipsos undequaque persecuti sunt, ✠ sed reuersi sunt hora concluſi,nam erat ante sabbathum:quã ob causam non persequebantur insequentes. ✠Arma autem ipsorum, & spolia cõgregãtes, sabbathum agebant, benedicẽtes Dñm qui liberauit eos in isto die, misericordiæ initium stillans in eos.✠Post sabbathum uero debilibus,& orphanis, & uiduis diuiserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuere.✠His itaq; gestis,& communiter ab omnibus facta obsecratione,misericordẽ Dñm poltulabant, ut in finem seruis suis recõciliaretur. ✠ Et ex his qui cum Timotheo, & Bacchide erãt contra se contendentes, sup uiginti millia interfecerunt,& munitiones excelsas obtinuerunt: & plures prædas diuiserunt,æquã portionem debilibus,pupillis & uiduis,ted & senioribus facientes.✠Et cum arma eorum diligenter collegissent, omnia compositerunt in locis opportunis, residua uero spolia Ierololymã detulerunt. ✠& Philarchen qui cum Timotheo erat,interfecerunt,impium scelestum,qui in multis Iudæos afflixerat. ✠ Et cum epimicia agerẽt in Ierosolymis,cum qui sacras ianuas incẽderat,id est,Callisthenem,cum in quoddam domicilium refugisset,incenderunt, digna ei mercede pro impietatibus suis reddita. ✠Facinorosissimus autem Nicanor,qui mille negociantes ad Iudæorum uenditionem adduxerat, ✠ humiliatus auxilio Domini ab his quos nullos existimauerat, depositа uestе gloriæ,per mediterranea fugiens, solus uenit Antiochiam,tantam infelicitatem de interitu sui exercitus cõsecutus. ✠Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captiuitate Iero olymorum. prædicabat nunc protectorem Deum habere Iudæos,& ob ipsum inuulnerabiles esse,eo quòd sequerentur leges ab ipso constitutas. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

CAP. IX.

EOdem tempore Antiochus inhonestè reuertebatur de Perside. ✠ Intrauerat enim in eam quæ dicitur Persepolis,& tentauit expoliare templum, 1 2

✠ & amicos o.

4. Reg. 19. 35. Tob. 1. 21 Eccl. 48. 24. Ifi. 37. 36. 1. Mac. 7. 41. Ifa. 15. 22

ἱερουσυλῆσαι. templa

& cuitatem opprimere. sed multitudine ad arma concurrente, in fugam uersi sunt: & ita contigit ut Antiochus post fugã turpiter rediret. ¶Et cum uenisset circa Ebbatanã, recognouit quæ erga Nicanorem, & Timotheũ gesta sunt. ¶Elatus autẽ in ira, arbitrabatur se iniuriã illorũ qui se fugauerãt posse in Iudæos retorquere: ideoq; iussit agitari currũ suum, sine intermissione agẽs iter, cœlesti eũ iudicio perurgente, eo quòd ita superbe locutus est se uenturũ Ierosolymã, & cõgeriẽ sepulchri Iudæorũ eã facturũ. ¶Sed ‖ qui uniuersa conspicit Dñs Deus Israel percussit eum insanabili & inuisibili plaga. Vt enim finiuit húc ipsum sermoné, apprehẽdit eũ dolor diruus uiscerũ, & amara internorum tormenta: ¶ & quidem satis iuste, quippe qui multis & nouis cruciatibus aliorũ torserat uiscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. ¶Sup hoc autẽ superbia repletus, ignẽ spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negocium, cõtigit illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione membra uexari. ¶Cõq. qui sibi uidebatur etiã fluctibus maris imperare, supra humanũ modũ superbia repletus, & montiũ altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terrã in gestatorio portabatur, manifestã Dei uirtutẽ in semetipso contestans: tita ut de corpore impij uermes scaturirent, ac uiuẽtes in doloribus carnes eius effluerẽt, odore etiam illius & fœtore exercitus grauaretur. ¶& qui paulo ante sidera cœli contingere se arbitrabatur, eum nemo poterat propter intolerãtiã fœtoris portare. ¶Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus ad ãgnitionẽ sui uenire, diuina admonitus plaga, per momẽta singula doloribus suis augmẽta capientibus. ¶& cũ nec ipse iã fœtore suũ ferre posset, ita ait, Iustũ est subditũ esse Deo, & mortalẽ non paria Deo sentire. ¶Orabat autẽ hic scelestus Dñm, a quo non esset misericordiã consecuturus. ¶Et ciuitatẽ, ad quã festinãs ueniebat ut eã ad solum deduceret, ac sepulchrũ cõgestorũ faceret, nunc optat liberã reddere. ¶& Iudæos quos nec sepultura quidẽ se dignos habiturũ, sed auibus ac feris diripiẽdos traditurũ, & cum paruulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Athenien sibus facturũ pollicetur: templum etiã sanctum, quod prius expoliauerat, optimis donis ornaturũ, & sanctã uasa multiplicaturũ, & pertinentes ad sacrificia sumptus de reditibus suis præstaturũ: & hæc, & Iudæum se futurũ, & omnẽ locũ terræ perambulaturũ, & prædicaturũ Dei potestatẽ. ¶Sed nõ cessantibus doloribus (supuenerat enim in eũ iustũ Dei iudiciũ) de per ãs scripsit ad Iudæos in modũ deprecationis epistolã hæc continentẽ. ¶OPTIMIS ciuibus Iudæis plurimã saluté, & bene valere, & esse felices, rex & princeps Antiochus. ¶Si bene ualetis, & filij uestri, & ex sententia uobis cuncta sunt, maximas agimus gratias. ¶Et ego in infirmitate constitutus, uestri autẽ memor benigne reuersus de Persidis locis, & infirmitate graui apprehensus, necessariũ duxi pro communi utilitate curã habere: non desperãs memetipsum, sed spem multã habens effugiẽdi infirmitatẽ. ¶Respiciẽs autẽ quod & pater meus, quibus tẽpo-

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

.Par.26.

ribus in locis superioribus ducebat exercitũ, ostẽdit quẽ post se suscuperet principatũ: ¶ut si quid contrarii accideret, aut difficile nunciaretur, scientes hi qui in regionibus erant, cui esset rerum summa derelicta, nõ turbarentur. ¶Ad hæc, considerans de proximo potentes quosque & uicinos tẽporibus insidiantes & euentũ expectãtes, designaui filiũ meum Antiochũ regẽ, quẽ sæpe percurrens in superiora regna multis uestrũ commẽdãbã: & scripsi ad eũ quę subiecta sunt. ¶Oro itaq; uos, & peto memores beneficiorũ publice, & priuatim, ut unusquisq; conseruet fidẽ ad me, & ad filiũ meum. ¶Confido enim eũ modeste, & humane acturũ, & sequentẽ propositũ meũ, & cõmune uobis fore. ¶Igitur homicida, & blasphemus pessime pcussus, & ut ipse alios tractauerat, pegre in montibus, miserabili obitu uita functus est. ¶Trãsferebat autẽ corpus Philippus collactaneus eius; qui metuens filiũ Antiochi, ad Ptolemæum Philometorẽ in Aegyptum abiit.

CAP. X.

MAchabæus autẽ & qui cũ eo erant, Dño se protegente, templum quidẽ, & ciuitatẽ recepit: ¶aras autẽ quas alienigenæ per plateas extruxerant, itemq. delubra demolitus est. ¶& purgato templo, aliud altare fecerunt: & de ignitis lapidibus igne cõcepto sacrificia obtulerunt post biẽniũ, & incensum, & lucernas, & panes propositionis posuerunt. ¶Quibus gestis, rogabant Dñm prostrati in terrã, ne amplius talibus malis inciderẽt: sed & si quando peccassent, ut ab ipso mitius corriperentur, & non barbaris ac blasphemis hominibus traderentur, ‖Qua die autẽ templum ab alienigenis pollutũ fuerat, contigit eadẽ die purificationem fieri, uicesima quinta mensis, qui fuit Casleu. ¶& cum lætitia diebus octo egerunt in modũ tabernaculorũ: recordantes quod ante modicum temporis diẽ solennẽ tabernaculorũ in montibus, & in speluncis more bestiarum egerant. ¶Propter quod thyrsos, & ramos uirides, & palmas præferebant ei qui prosperauit mundare locum suum. ¶Et decreuerunt cõmuni præcepto & decreto, uniuersę genti Iudæorum omnibus annis agere dies istos. ¶ Et Antiochi quidẽ qui appellatus est Nobilis, uitæ excessus ita se habuit. ¶Núc autẽ de Eupatore Antiochi impij filio, quæ gesta sunt narrabimus, breuiantes mala quæ in bellis gesta sunt. ¶Hic enim suscepto regno, cõstituit super negotia regni Lysiã quemdã Phœnicis & Syrię militæ principẽ. ¶Nã Ptolemæus, qui dicebatur Macer, iusti tenax, erga Iudæos esse cõstituit, & præcipue propter iniquitatẽ quæ facta erat in eos, & pacifice agere cum eis. ¶ Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorẽ, cũ frequenter proditor audiret, eo quòd Cyprum creditam sibi a Philometore deseruisset, & ad Antiochum Nobilẽ trãsitus etiã ab eo recessisset, teneno vitã finiuit. ¶Gorgias autẽ cum esset dux locorum, assumptis aduenis frequẽter Iudæos debellabat. ¶Iudæi uero qui tenebãt opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebãt, & bellare tẽtabãt. ¶Hi uero qui erãt cum Machabæo per orationes Dñm rogantes ut esset sibi adiutor, impetum fecerunt in munitiones Idumæorũ: ¶multaq. ui in-

1.Mac.4. §2.

* quinque ms. 2. Vetus Textus conf. libri 6.

sistentes,locaq; obtinuerũt,occurrẽtes interemerunt,& omnes simul nõ minus viginti millibus trucidauerunt. ¶ Quidã autẽ cum fugissent in duas turres ualde munitas,omnemq; apparatum ad pugnandũ habentes ¶Machabæus ad eorũ expugnationẽ,relicto Simone & Ioseph o, itẽq. Zachæo,eiq. qui cum ipsis erant satis multis,ipse ad eas quæ amplius perurgebãt pugnas,conuersus est ¶ Hi uero qui cum Simone erãt,cupiditate ducti,a quibusdã qui in turribus erãt, suasi sunt pecunia: & septuaginta millibus drachmis acceptis, dimiserunt quosdã effugere. ¶Cum autẽ Machabæo nunciatũ esset quod factum est,principibus populi congregatis accusauit, quod pecunia fratres uẽdidissent,aduersarijs eorũ dimissis. ¶Hos igitur proditores factos interfecit,& cõfestim duas turres occupauit. ¶Armis autẽ ac manibus omnia prospere agendo in duabus munitionibus plus quãm uiginti millia peremit. ¶ Et Timotheus, qui prius a Iudæis fuerat superatus,cõuocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Asiano aduenit,quasi armis Iudæam capturus. ¶Machabæus autẽ,& qui cum ipso erãt appropinquante illo,deprecabantur Dñm, caput terra aspergentes, lumbosq; cilicijs præcinctis,ad altaris crepidinem prouoluti,ut sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & aduersarijs aduersaretur, ‖ sicut lex dicit. ¶Et ita post orationem sumptis armis,longius de ciuitate procedentes, & proximi hostibus effecti,resederunt. ¶Primo autem Solis ortu utriq; cõmiserunt: illi quidem uictoriæ & prosperitatis spon one cum uirtute Dñm habentes: illi autem ducẽ belli animum habebãt. ¶Sed cum uehemẽs pugna esset,apparuerunt aduersarijs de cælo uiri quinq; in equis,frenis aureis decori, ducatum Iudæis præstantes: ex quibus duo Machabæum medium habentes,armis suis circumseptum incolumem cõsernabant: in aduersarios autem tela,& fulmina iaciebã ex quo & cæcitate confusi,& repleti perturbatione cadebãt. ¶Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, & equites sexcenti. ¶ Timotheus vero confugit in Gazaræ præsidium munitum,cui præerat Chæreas. ¶Machabæus autem,& qui cum eo erant,lætantes obsederunt præsidium diebus quatuor. ¶At hi qui intus erant,loci firmitate confisi,supra modum maledicebãt, & sermones nefandos iactabant. ¶Sed cum dies quinta illucesceret,uiginti iuuenes ex his qui cum Machabæo erãt,accẽsi animis propter blasphemiã,uiriliter accesserunt ad murum, & feroci animo ineedentes ascendebant: ¶sed & alij similiter ascendẽtes, turres portasq; succedere & aggressi sunt,atq; ipsos maledicos uiuos concremare. ¶Per cõtinuum autẽ biduum præsidio vastato,Timotheũ occultantem se in quodã repertum loco peremunt: & fratrem illius Chæream & Apollophanem occiderunt. ¶Quibus gestis,in hymnis & cõfessionibus benedicebant Dñm, qui magna fecit in Israel,& uictoriã dedit illis.

* exercitus o.

Exod. 23. 20. Deu. 20 4 28. 7.

CAP. XI.

SEd paruo post tempore,Lysias procurator regis, & propinquus, ac negociorũ præpositus,grauiter ferens de his quæ acciderant. ¶cõgregatis octoginta millibus, & equitatu uniuerso uenit ad iudæos,existimãs se ciuitatem quidem capiã Gentibus habitaculũ facturum, ¶templum uero in pecuniæ quæstum, sicut cætera delubra Gentium,habiturum,& per singulos annos uenale facerdotium: ¶ nusquã recogitãs Dei potestatem,sed mente effrenatus in multitudine peditũ, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis cõfidebat. ¶Ingressus autem Iudæã,& appropiãs Bethsuræ,quæ erat in angusto loco, ab Ierosolyma interuallo quinq; stadiorũ, illud præsidium expugnabat. ¶Vt autẽ Machabæus,& qui cũ eo erãt,cognouerunt expugnari præsidia,cum fletu,& lachrymis rogabãt Dñm, & omnis turba simul,ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. ¶Et ipse primus Machabæus sumptis armis,ceteros adhortatus est simul secum periculũ subire,& ferre auxilium fratribus suis. ¶Cumq. pariter prompto animo procederent, Ierosolymis apparuit præcedens eos eques in ueste candida,armis aureis hastã uibrans. ¶Tunc omnes simul benedixerũt misericordem Dñm & cõualuerunt animis:nõ solum homines sed & bestias ferocissimas,& muros ferreos parati penetrare. ¶Ibant igitur prompti,de cælo habentes adiutorem,& miserantem super eos Dñm. ¶Leonum autem more impetu irruentes in hostes, prostrauerunt ex eis undecim millia peditũ,& equitũ mille sexcentos: ¶ uniuersos autem in fugam uertebant, plures autem ex eis uulnerati nudi euaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter fugiens euasit. ¶Et quia nõ infantia erat,secum ipse reputãs factã erga se diminutionem, & intelligens inuictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes,misit ad eos: ¶promisitq. se cõsensurum omnibus quæ iusta sunt, & regem cõpulsurum amicum fieri. ¶Annuit autem Machabæus precibus Lysiæ,in omnibus utilitati cõsulens: & quæcunq; Machabæus scripsit Lysiæ de Iudæis,ea rex cõcessit. ¶Nã erãt scriptæ Iudæis epistolæ a Lysia,siquidem hunc modum cõtinentes: LYSIAS populo Iudæorum salutẽ ¶Ioannes & Absalom qui missi fuerãt a uobis, tradẽtes scripta,postulabãt ut ea quæ per illos significabãtur,implerem. ¶Quæcunq; igitur regi potuerunt perferri, exposui; & quæ res permittebãt,cõcessit. ¶Si igitur in negocijs hdem cõseruaueritis,& deinceps bonorum uobis causa esse tentabo. ¶ De cæteris autẽ p singula uerba mandaui & illis,& his qui a me missi sunt,colloqui uobiscum. ¶Bene ualete. Anno centesimo quadragesimo octauo mensis Dioscori,die uicesima & quarta. ¶Regis autem epistola,ista continebat: REX Antiochus Lysiæ fratri salutem. ¶Patre nostro inter deos translato, nos uolentes eos qui sunt in regno nostro sine tumultu agere,& rebus suis adhibere diligentiã,audiuimus Iudæos nõ cõsensisse patri meo ut transferrentur ad ritum Græcorũ, sed tenere uelle suum institutum,ac propterea postulare a nobis concedi sibi legitima sua. ¶Volentes igitur hãc quoq; gentẽ quietã esse,statuẽtes iudicauimus templum restitui illis,ut agerẽt secundum suorum maiorum consuetudinẽ. ¶Bene igitur feceris,si miseris ad eos,& dexterã dederis;ut cognita nostra uoluntate,bono animo sint,& utili-

regis epistola talis erat, REX Antiochus senatui Iudæorũ,& cæteris Iudæis salutẽ. 28
¶Si ualetis, sic est: ut uolumus: sed & ipsi 29
bene ualemus.¶ Adiit nos Menelaus, dicẽs uelle uos descendere ad uestros qui sunt apud nos.¶ His igitur qui cõmeant usq; ad diẽ tricesimũ mensis Xanthici, damus dextras securitatis,¶ ut Iudaicis utantur cibis, & legibus suis, sicut & prius: & nemo eorũ ullo modo molestẽt patiatur de his quæ per ignorantiã gesta sunt. ¶ Misimus autẽ & Menelaũ, qui uos alloquatur. ¶ Valete. 30 31 32 33
Anno cẽtesimo quadragesimo octauo, Xãthici mensis quintadecima die.¶ Miserunt autẽ etiã Romani epistolã ita se habentẽs: 34
QVINTVS Memmius & Titus Manilius legati Romanorũ, populo Iudæorum salutẽ.¶ De his quæ Lysias cognatus Regis concessit uobis, & nos concessimus.¶ De quibus autẽ ad regem indicauit referendũ, confestim aliquẽ mittite, diligentius inter uos conferentes: ut decernamus, sicut cõgruit uobis: nos enim Antiochiam accedimus. 35 36
¶ Ideoq; festinate referre ut nos quoq; sciamus cuius estis uoluntatis.¶ Bene ualete. Anno centesimo quadragesimo octauo, quintadecimã die mensis Xanthici. 37 38

CAP. XII.

HIs factis pactionibus, Lysias pergebat ad regẽ, Iudæi autẽ agriculturæ operam dabant.¶ Sed hi qui resederant Timotheus & Appollonius Gẽnæi filius, sed & Hieronymus, & Demophõ, super hos & Nicanor Cyprarches, non finebant eos in silentio agere, & quiete. ¶ Ioppẽ quẽdam uero tale quoddã flagitiũ perpetrarũt. 1 2 3
Rogauerunt Iudæos cũ quibus habitabant, ascendere scaphas quas parauerant, cum uxoribus, & filijs, quasi nullis inimicitijs inter eos subiacentibus. ¶ Secundũ cõmune itaque decretũ ciuitatis, & ipsis acquiescentibus, pacisq. causa nihil suspectũ habentibus: cũ in altũ processissent, submerserunt nõ minus ducẽtos.¶ Quã crudelitatẽ Iudas in suæ gẽtis hominẽs factã ut cognouit, præcepit uiris qui erant cũ ipso: & 4 5
inuocato iusto iudice Deo,¶ uenit aduersus 6
interfectores fratrũ, & portũ quidẽ nocte succendit, scaphas exussit, eos autẽ qui ab igne refugerãt, gladio peremit.¶ Et cũ hæc ita egisset, discessit quasi iterũ reuersurus, & uniuersos Ioppitas eradicaturus. ¶ Sed 7 8
cũ cognouisset & eos qui erãt Iamniæ, uelle pari modo facere habitãtibus fecũ Iudæis, ¶ Iamnitis quoq; nocte superuenit, & portũ cũ nauibus succendit: ita ut lumẽ ignis appareret Ierosolymis a stadijs ducentis quadraginta, ¶ Inde cũ stadijsent nouem stadijs, & iter facerent ad Timotheũ, commiserunt cũ eo Arabes quinque millia uiri, & equites quingenti.¶ Cumq. pugna ualida fieret, & auxilio Dei prospere cessisset, resídui Arabes uicti, petebãt a Iuda dextrã sibi dari, promittentes se pascua daturos, & in cæteris profuturos.¶ Iudas autẽ arbitratus uere in multis eos utiles, promisit pacẽ; dextrisq. acceptis, discessere ad tabernacula sua.¶ Aggressus est autẽ & ciuitatẽ quandã firmã põtibus murisq. circumseptã, quæ a turbis habitabatur gentrũ promiscuarũ, cui nomẽ Casphin.¶ Hi uero qui 9 10 11 12 13 14
intus erãt, confidentes in habilitate murorũ & apparatu alimoniarũ, remissius agebãt, maledictis lacessentes Iudã, ac blasphemãtes, ac loquentes quæ fas non est. ¶ Machabæus autẽ inuocato magno, mundi principe, qui sine arietibus & machinis ¶ tẽporibus Iesu præcipitauit Iericho, irruit ferociter muris: ¶ & capta ciuitate per Dñi uolũtatẽ innumerabiles cædes fecit, ita ut adiacens stagnũ stadiorũ duorũ latitudinis, sãguine infectũ fluere uideretur. ¶ Inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta, & uenerunt in Characa ad eos qui dicuntur, Tubianẽi. ¶ Iudæos & Timotheum quidẽ in illis locis non comperiebant, nulloq. negocio perfecto regressus est, relicto in quodã loco firmissimo præsidio ¶ Dositheus autẽ & Sosipater, qui erant duces cũ Machabæo, peremerunt a Timotheo relictos in præsidio, decẽ millia uiros. ¶ At Machabæus ordinatis circũ se sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timotheũ processit, habẽtẽ secũ centũ uiginti millia peditũ, equitumq. duo millia quingentos.¶ Cognito autẽ Iudæ aduentu, Timotheus præmisit mulieres & filios & reliquũ apparatũ, in præsidiũ quod Carnion dicitur erat enim inexpugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias. ¶ Cumq. cohors Iudæ prima apparuisset, timor hostibus incussus est, ex præsentia Dei qui uniuersa conspicit, & in fugã uersi sũt alius ab alio, ita ut magis a suis deterrentur, & gladiorũ suorum ictibus debilitarẽtur.¶ Iudas autẽ uehementer instabat puniens prophanos, & prostrauit ex eis triginta millia uirorum. ¶ Ipse uero Timotheus incidit in partes Dosithei & Sosipatris: & multis precibus postulabat ut uiuus dimitteretur, eo quòd multorum ex Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos morte eius decipi eueniret. ¶ Et cum fidẽ dedisset restituturum se eos secundum constitutũ, illesum eũ dimiserunt, propter fratrum salutẽ. ¶ Iudas autem regressus est a Carnĩ, interfectis uiginti quinq; millibus. ¶ Post horum fugã & necem, mouit exercitũ ad Ephron ciuitatem munitã, in qua multitudo diuersarum gentiũ habitabat: & robusti iuuenes pro muris consistentes fortiter repugnabantin hac autẽ machinæ multę, & telorũ erat apparatus. ¶ Sed cum omnipotentem inuocassent, qui potestate sua uires hostium confringit, ceperunt ciuitatem: & ex eis qui intus erant, uiginti quinque millia prostrauerunt.¶ Inde ad ciuitatem Scytharum abierunt, quæ ab Ierosolymis sexcentis stadijs aberat.¶ Cõtẽ stãtibus autem his qui apud Scythopolitas erãt Iudæis, quod benigne ab eis haberentur, etiã temporibus infelicitatis quod molestẽ secũ egerint: ¶ gratias agentes eis, & exhortati etiã de cætero erga genus suũ benignos esse, uenerũt Ierosolymã die solenni septimanarũ instante.¶ Et post Pentecosten abierunt contra Gorgiã præpositum Idumææ. ¶ Exiuit autem cũ peditibus tribus millibus, & equitibus quadringentis.¶ Quibus cõgressis, cõtigit paucos ruere Iudæorum.¶ Dositheus uero quidã de Bacenoris eques, uir fortis, Gorgiã tenebat, & cũ uellet illũ capere unũ, eques quidã de Thra-

cibus

Iosf.6.20.

cibus irruit in eũ, humerumq; eius amputauit, atque ita Gorgias effugit in Marefa. ¶ At illis qui cũ Eldrin erãt, diutius pugnãtibus & fatigatis, inuocauit Iudas Dñm adiutorẽ, & ducẽ belli fieri: incipiẽs uoce patria, & cum hymnis clamoré extollens, fugã Gorgiæ militibus incussit. ¶ Iudas autẽ eo lecto exercitu uenit in ciuitatẽ Odollã & cũ septima dies superueniret, secundum cõsuetudinẽ purificati, in eodẽ loco sabbathũ egerunt. ¶ Et sequenti die uenit cũ suis Iudas, ut corpora proſtratorum tolleret, & cũ parentibus ponerẽt in sepulchris paternis. ¶ Inuenerunt autẽ sub tunicis interfectorũ de donariis idolorũ, quæ apud tamniã fuerunt. Iã quibus lex prohibet Iudæos: omnibus ergo manifestũ factũ est ob hãc causã eos corruisse. ¶ Omnes itaq; benedixerunt iustũ iudicũ Dñi, qui occulta fecerat manifesta. ¶ Atque ita ad preces cõuersi, rogauerũt ut id quod factũ erat delictũ, obliuioni traderetur. At uero fortissimus Iudas hortabatur populũ cõseruare se sine peccato, sub oculis uidentes quæ facta sũt pro peccatis eorũ qui proſtrati sunt. ¶ Et facta collatione, duodecim millia drachmas argẽti misit Ierosolymam offerri pro \\peccato sacrificiũ, bene & religiose de resurrectione cogitãs. ¶ (nisi enim eos qui ceciderãt, resurrecturos iperaret, superfluũ uideretur & uanũ orare pro mortuis) ¶ & quia cõsiderabat, quod hi qui cum pietate dormitionẽ acceperant, optimã haberent repositã gratiã. ¶ Sancta ergo & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis soluantũr. CAP. XIII.

ANno cẽtesimo quadragesimonono, cognouit Iudas Antiochũ Eupatorẽ uenire cum multitudine aduersus Iudæã, & cũ eo Lysiã procuratorẽ & præpositũ negociorũ, secum habẽtẽ peditumi centum decẽ millia, & equitum quinque millia, & elephãtos uiginti duos, currus cũ falcibus trecẽtos. ¶ Cõmiscuit autẽ se illis & Menelaus, & cum multa fallacia depiecabatur Antiochum, nõ pro patria salute, sed (sperãs se cõstitui in principatum.) ¶ Sed rex regum suscitauit animos Antiochi in peccatorẽ. & suggerẽs Lysia hunc esse causã omnium malorum, iussit (ut eis est consuetudo) apprehensum in eodẽ loco necari. ¶ Erat autẽ in eodẽ loco turris quinquaginta cubitorum, aggestum undiq; habens cineris: hæc prospectũ habebat in præceps. inde in cineré detici iussit sacrilegũ, omnibus eũ propellẽtibus ad interitũ. ¶ Et tali lege præuaricatorẽ legis cõrigit mori, nec terrã dari Menelaũ. ¶ Et quidẽ satis iuste. nã quia multa erga arã Dei delicta cõmisit, cuius ignis & cinis erat sãctus: ipse in cinere eius morte damnatus est. ¶ Sed rex mẽte efferenatus ueniebat, nequiorẽ se parte quo Iudæis ollẽsurus. ¶ Quibus Iudas cognitis, præcepit populo, ut die ac nocte Dñm inuocarent, quo sicut semper, & nunc adiuuaret eos: quippe qui lege & patria, sanctoq; tẽplo priuari uererentur, ac populum qui nuper paululũ respirasset, ne sineret blasphemis rursus nationibus subdi. ¶ Omnibus itaq; simul id faciẽtibus & petẽtibus a Dño misericordiã cũ fletu & ieiunijs, per triduũ cõtinuũ proſtratis, hortatus est eos Iudas

ut se præparaꝛent. ¶ Ipse uero cũ senioribus cogitauit prius, quam rex admoueret exercitũ ad Iudæã, & obtineret ciuitatẽ, exire, & Dñi iudicio cõmittere exitũ rei. ¶ Dans itaq; potestatẽ omnibus Deo mundi creatori & hortatus suos ut fortiter dimicarent, & uiq; ad morte pro legibus, tẽplo, ciuitate, patria, & ciuibus starent: circa Modin exercitũ cõstituit. ¶ Et dato signo suis Dei uictoriæ, iuuenibus fortissimis electis, nocte aggressus aulã regiã, in castris interfecit uiros \\ quatuor' millia, & maximũ elephantorũ cum his qui superpositi fuerãt. ¶ summoq. metu ac perturbatione hostium castra repleuerũt, rebusq. prospere gestis abierunt. ¶ Hoc autẽ factũ est die illucescente, adiuuãte eũ Dñi protectione. ¶ Sed rex accepto gustu audaciæ Iudæorũ, arte difficultatẽ locorum tentabat: ¶ & Bethsuræ quæ erat Iudææ præsidiũ munitum, castra admouebat: sed fugabatur, impingebat, minorabatur. ¶ His autẽ qui intus erãt, Iudas necessaria mittebat. ¶ Enunciauit autẽ mysteria hostibus Rhodocus quidã de Iudaico exercitu, qui requisitus cõprehensus est, & cõclusus. ¶ Iterũ rex sermonẽ habuit ad eos qui erãt in Bethsuris: dextrã dedit: accepit, abiit. ¶ cõmisit cum Iuda. superatus est. Vt autẽ cognouit rebellasse Philippũ Antiochiæ, qui relictus erat super negocia, mente cõsternatos Iudæos deprecãs subditusq; eis iurat de omnibus quibus iustũ uisum est: & reconciliatus obtulit sacrificium, honorauit tẽplum, & munera posuit. ¶ Machabæũ amplexatus est, & fecit eũ a Ptolemaide usq; ad Gerrenos ducẽ & principẽ. ¶ Vt autẽ uenit Ptolemaidã, grauiter ferebãt Ptolemenses amicitię cõuentionẽ, indignãtes ne forte fœdus irrumperẽt. ¶ Tunc ascendit Lysias tribunal, & exposuit rationem, & populum sedauit, regressusq. est Antiochiã: & hoc modo regis profectio & reditus processit. CAP. XIIII.

SEd post triennii tẽpus cognouit Iudas & qui cum eo erãt Demetriũ Seleuci cum multitudine ualida, & nauibus per portum Tripolis ascendisse ad loca opportuna, ¶ & tenuisse regiones aduersus Antiochum & ducẽ eius Lysiã. ¶ Alcimus autem quidã qui summus sacerdos fuerat, sed uoluntarie coinquinatus est tẽporibus cõmixtionis, cõsiderãs nullo modo sibi esse salutem, neq; accessum ad altare, ¶ uenit ad regẽ Demetriũ cẽtesimo quinquagesimo, anno, offerens ei coronã auteã, & palmã, super hæc & ramos qui tẽpli esse uidebãtur. Et ipsa quidẽ die siluit. ¶ Tẽpus autẽ opportunũ demẽtiæ suæ nactus, cõuocatus a Demetrio ad consiliũ, & interrogatus quibus rebus & cõsiliis Iudæi niterẽtur. ¶ respondit, ipsi qui dicũtur Assidęi Iudæorum, quibus præest Iudas Machabæus, bella nutriũt, & seditiones mouẽt, nec patiũtur regnũ esse quietũ. ¶ nã & ego defraudatus paterĕtum gloria (dico autẽ summo sacerdotio, huc ueni. ¶ primo quidẽ utilitatibus regis hdẽ seruãs, secũdo autẽ etiã ciuibus cõsulẽs. nã illorũ pauitate uniuersũ genus nostrũ nõ minime uexaꝛ. ¶ Sed* his singulis ô rex cognitis, & regiom & generi iecũdũ humanitatẽ tuã, ꝓmulgatã oibus, ꝓspice. ¶ nã quãdiu superest Iudas, impossibile est pacẽ esse negociis.

¶ Talibus

Deu. 7. 25

¶ peccatis mortuo. ii M. 9. q. 2.

¶ quatuor decim. M. 2. \\ lno C. Pro Ex. facti C. 9. q.

¶ oro M. 7. 2.

ci hostiliter se habentes aduersus Iudā, inflamauerunt Demetrii. ♦Qui statim Nicanorem præpositum elephantorum ducem misit in Iudæā: ♦datis mādatis ut ipsum quidem Iudā caperet, eos uero qui cū illo erāt, dispergeret, & cōstitueret Alcimū maximi templi summum sacerdotē. ♦ Tunc gentes quæ de Iudea fugerant Iudā, congregatim se Nicanori miscebāt, miseriās, & clades Iudæorum, prosperitates rerum suarū existimantes. ♦Audito itaq; Iudæi Nicanoris aduentu, & cōuentu nationum, cōspersi terrā rogabāt eum qui populum suum cōstituit, in æternum custodiret, quiq; suā portionem signis euidentibus protegit. ♦Imperāte autē duce, statim inde mouerunt, cōueneruntq. ad castellum Dessau. ♦ Simon uero frater Iudę cōmi erat cum Nicanore: sed cōterritus est repentino aduentu aduersariorum. ♦Nicanor tamen audiens uiri tutem comitū Iudæ, & animi magnitudinem quā pro patriæ certaminibus habebant, sanguine iudicium facere metuebat. ♦Quā ob rem præmisit Posidonium, & Theodotium, & Matthiā, ut darent dextras atq; acciperent. ♦ Et cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinem retulisset: omnium vna fuit sentētia amicitijs annuere. ♦Itaq; diem cōstituerunt qua secreto inter se agerent: & * singulis sellæ prolatæ sunt, & positæ. ♦ Præcepit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne forte ab hostibus repēte mali aliquid oriretur: & congruū colloquium fecerunt. ♦Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilq. inique agebat, gregesq. turbarum quæ congregatæ fuerant, dimisit. ♦Habebat autem Iudā semper charum ex animo, & erat uiro inclinatus. ♦Rogauitq. eum ducere uxorem, filiosq. procreare. Nuptiasfecit: quiete egit, comiterq uiuebant. ♦Alcimus autem uidens charitatem illorum adinuicem, & conuentiones, uenit ad Demetrium, & dicebat, Nicanor rebus aliens affentire, Iudamq. regni insidiatorem successorem sibi destinasse. ♦Itaq rex exasperatus, & pessimis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori, dicens, grauiter quidem se ferre de amicitiæ conuentione, iubere tamen Machabæum citius uinctum mittere Antiochiam. ♦Quibus cognitis Nicanor consternabatur, & grauiter ferebat, si ea quę cōuenerant irrita facere, nihil læsus a uiro. sed quia regi resistere nō poterat, opportunitatem obseruabat ut præceptum perficeret. ♦ At Machabæus uidens secum austerius agere Nicanorem, & cōluetum occursum ferocius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum cōgregatis occultauit se a Nicanore. ♦Quod cum ille cognouit forsitter se a uiro præuentum, uenit ad maximum & sanctissimum templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi tradi uirū. ♦quibus cum iuramento dicentibus nescire se ubi esset qui quærebatur: extendens manū ad templum, iurauit, dicens, Nisi Iudā mihi uinctum tradideritis, illud Dei fanum in planitiem deducā, & altare effodiā, & templum hoc Libero patri consecrabo. ♦Et his dictis abijt. Sacerdotes autem protēdentes manus in cælum, inuocantes eum qui semper gentis ipsorum, hæc dicentes, ♦Tu Dñe universorum, qui nullius indiges, uoluisti tem plū habitationis tuæ fieri in nobis. ♦Et nūc sanctē sanctorum omnium Dñe, conserua in æternum impolluta domum istam, quæ nuper mundata est. ♦Razias autem quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori, suæ amator ciuitatis, & bene audiens: qui pro affectu, Pater Iudæorum appellabatur. ♦Hic multis temporibus continentię propositum tenuit in Iudaismo, corpusq. & animā tradere contentus pro perseuerantia. ♦ Volens autē Nicanor manifestare odium quod habebat in Iudæos, misit milites quingentos, ut eum cōprehenderēt. ♦putabat enim si illum decepisset, sese cladem Iudæis maximā illaturum. ♦Turbis autē irruere in domum eius, & ianuā disrumpere, atq; ignem admouere cupientibus, cū ia cōprehenderetur, gladio se petijt: ♦eligēs nobiliter mori, potius quam iubditus fieri peccatoribus, & cōtra natales suos indignis iniurijs agi. ♦Sed cū per festinationem non certo ictu plagam dedisset, & turbæ intra ostia irrūperent, recurrens audacter ad murum, præcipitauit semetipsum uiriliter in turbas: quibus uelociter locū dantibus cassus eius, uenit per mediā ceruicem: ♦ & cū adhuc spiraret, accensus animo, surrexit: & cum sanguis eius magno fluxu deflueret, & grauissimis uulneribus esset laceratus, curtu turbā pertransijt: ♦& stans supra quandā petrā præruptā, & ia exanguis effectus, cōplexus intestina sua, utrisq; manibus proiecit sup turbas, inuocās dominatorē uitæ ac spiritus, ut hęc illi iterū redderet: atq; ita uita defunctus est.

CAP. XV.

1 Nicanor autem ut compertū Iudā esse in locis Samarię, cogitauit cū omni impetu die sabbathi committere
2 bellum. ♦Iudæis uero qui illum per necessitatem sequebantur dicentibus, Ne ita ferociter, & barbare feceris, sed honorē tribue diei sanctificationis, & honora eū qui uniuersa conspicit: ille infelix interrogauit, si est potens in cęlo qui imperauit agi diem
3 sabbathorum. ♦ Et respondentibus illis, est Dñs viuus ipse in cœlo potens, qui iussit agi septimam diem: ♦ At ille ait, Et ego potens sum super terram, qui impero sumi arma, & negocia regis impleri. Tamen non obtinuit ut consilium perficeret. ♦ Et Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitauerat cōmune trophæū statuere de Iu
7 8 da. ♦Machabęus autē semper confidebat cū omni spe auxilij sibi a Deo affuturum. ♦& hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationum, sed in mēte haberent adiutoria sibi facta de cœlo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam uictoriam.
9 ♦ Et allocutus eos de lege & prophetis, admonens etiā certamina quæ fecerāt prius,
10 promptiores constituit eos: ♦ & ita animis eorum erectis simul ostendebat Gentium fallaciā, & iuramentorum prævaricationem. ♦ Singulos autem illorum armauit,
11 non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis & exhortationibus, expositoq digno fide somnio, per quod uniuersos lętificauit. ♦ Erat autem huiusmodi ui
12 sus: Oniam qui fuerat summus sacerdos,

1. Mac. 7 26.

uirum bonum & benignum,uerecundum uisu,modestum moribus, & eloquio decorum,& qui a puero in uirtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Iudæorum. ¶ Post hoc apparuisse & alium uirum ætate & gloria mirabilem,& magni decôris habitudine circa illum.¶ Respondentem uero Oniam dixisse,Hic est fratrum amator.& populi Israel: hic est qui multum orat pro populo & uniuersa sancta ciuitate, Ieremias propheta Dei. ¶ Extendisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ gladium aureú dicentem,¶ Accipe sanctum gladium munus a Deo, in quo deiicies aduersarios populi mei Israel. ¶ Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis ualde,de quibus extolli posset impetus,& animi iuuenum confortari,statuerunt dimicare & confligere fortiter: ut uirtus de negociis iudicaret, eo quòd ciuitas sancta, & templum periclitarentur. ¶ erat enim pro uxoribus & filiis, itemq. pro fratribus & cognatis minor sollicitudo:maximus uero & primus pro sanctitate timor erat templi. ¶ sed & eos qui in ciuitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his qui congressuri erant.¶ Et cum iam omnes sperarent iudicium futurum,hostesq. adesse, atque exercitus esset ordinatus, bestiæ equitesq. opportuno in loco compositi, ¶ considerans Machabæus aduentum multitudinis, & apparatú uariarum armorum, & ferocitatem bestiarum,extendens manus in cœlum, prodigia facientem Dominum inuocauit, qui non secundum armorum potentiam,sed prout ipsi placet,dat dignis uictoriá. ¶Dixit autè inuocans hoc modo.§ Tu Domine qui misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: ¶ & nunc dominator cœlorum mitte angelum tuú bonum ante nos in timore,& tremore magnitudinis brachij tui, ut metuant qui cú blasphemia ueniunt aduersus sanctú populum tuum. Et hic quidem ita peroravit.

4 Reg. 10 73. Ioel 1. 21 Eccli 48. 24. Isa. 7. 36. 2. Mac. 7 41. Sup. 8. 19

¶ Nicanor autem,& qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admouebant.¶ Iudas uero & qui cum eo erat,inuocato Deo, per orationes congressi sunt: ¶ manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes prostrauerunt non minus triginta quinque millia, præsentia Dei magnifice delectati. ¶ Cumq. cessassent,& cum gaudio redirét cognouerût Nicanorem ruisse cum armis suis.¶ Facto itaque clamore,& perturbatione excitata,patria uoce omnipotentê Dominum benedicebant. ¶ Præcepit autê Iudas qui per omnia corpore & animo mori pro ciuibus paratus erat, caput Nicanoris,& manum cum humero abscissam, Ierosolymam perferri. ¶ Quo cum peruenisset, conuocatis contribulibus, & sacerdotibus ad altare,accersijt & eos qui in arce erant. ¶ Ostenso capite Nicanoris, & manu nefaria quam extenderat côtra domum sanctam omnipotentis Dei,magnifice gloriatus est. ¶ Linguam etiá impii Nicanoris præcisam iussit particulatim auibus dari; manum autem dementis contra templú suspendi. ¶ Omnes igitur cœli benedixerunt Dominum, dicentes, Benedictus qui locum suum incôtaminatum seruauit. ¶ Suspêdit autem Nicanoris caput in summa arce,ut euidens esset,& manifestum signum auxilij Dei. ¶ Itaq; omnes communi consilio decreuerunt nullo modo diem istú absq; celebritate præterire:¶ habere autem celebritatem tertiadecima die mêsis Adar, quę dicitur uoce Syriaca,pridie Mardochęi diei. ¶ Igitur his erga Nicanorem gestis,& ex illis temporibus ab Hebręis ciuitate possessa, ego quoq; in his faciá finem sermonis.¶ Et si quidem bene,& ut historiæ cõpetit,hoc & ipse uelim:si autem minus digne concedendum est mihi,¶ Sicut enim uinum semper bibere aut semper aquâ, contrariú; est;alternis autem uti delectabile: ita legentibus si semper exactus sit sermo, non erit gratus. Hic ergo erit consummatus.

FINIS.

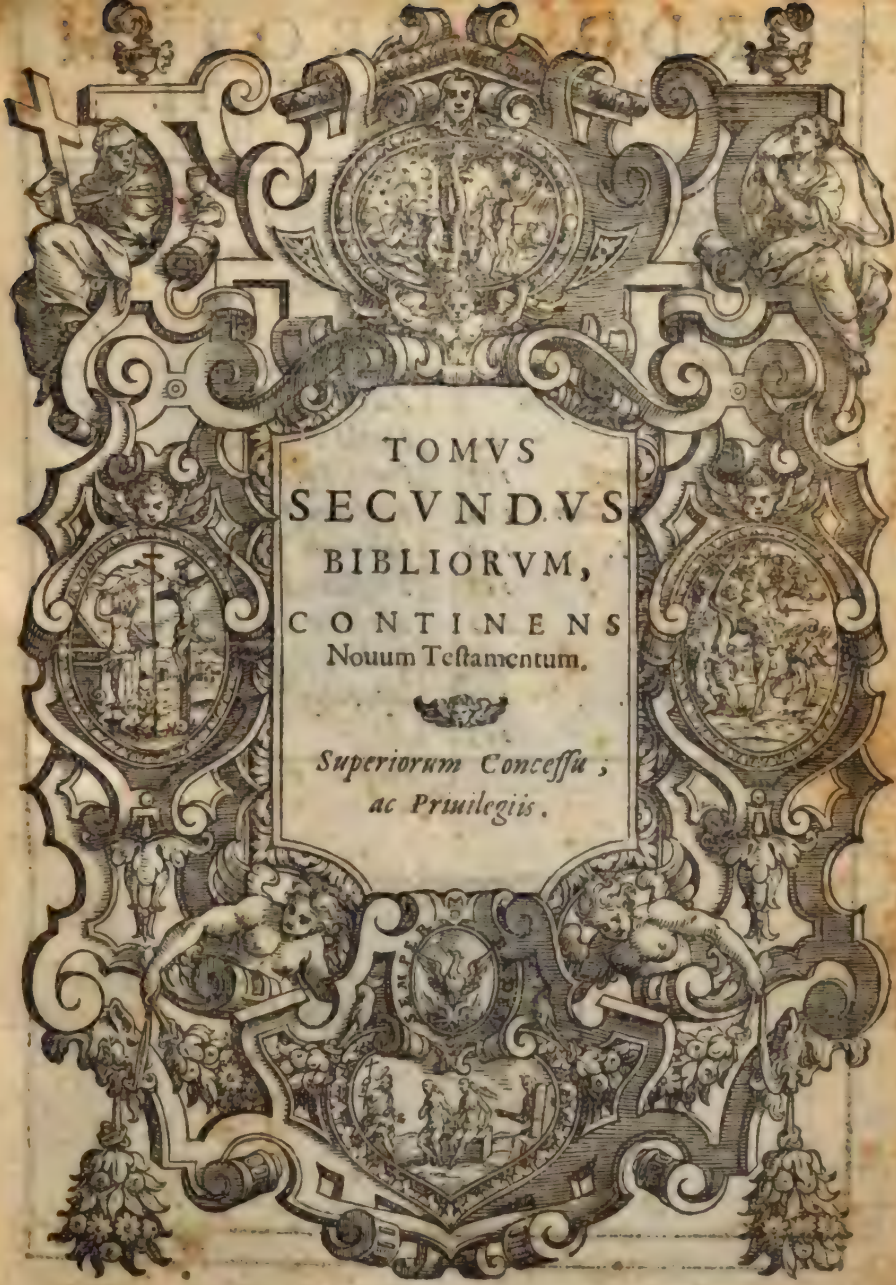

TOMVS
SECVNDVS
BIBLIORVM,
CONTINENS
Nouum Testamentum.

Superiorum Concessu,
ac Priuilegiis.

ORDO LIBRORVM NOVI TESTAMENTI.

EVangelium secundum Matthæum. Folio 3
Euangelium secundum Marcum. 33
Euangelium secundum Lucam. 55
Euangelium secundum Iohannem. 88
Acta Apostolorum. 113
Pauli Epistola ad Rom. 134
Ad Corinthios I. 142
Ad eosdem II. 150
Ad Galatas. 155
Ad Ephesios. 158
Ad Philippenses. 161
Ad Colossenses. 163
Ad Thessalonicenses I. 165
Ad eosdem I I. 167
Ad Timotheum I. 168
Ad eumdem I I. 170
Ad Titum. 172
Ad Philemonem. 173
Ad Hebræos. 173
Iacobi Epistola. 179
Petri Epistola I. 181
Eiusdem I I. 184
Iohannis Epistola I. 185
Eiusdem I I. 188
Eiusdem III. 188
Iudæ Epistola. 189
Apocalypsis. 190

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM,

Secundum Matthæum.

CAPVT PRIMVM.

LIBER generationis IESV CHRISTI filij ‖ Dauid, filij Abraham. ✝ ‖ Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. ‖ Iacob autem genuit Iudam, & fratres eius. ✝ ‖Iudas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar. ‖ Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminadab. ✝Aminadab autem genuit Naasson. Naasson autem genuit Salmon. ✝ Salmon autem genuit Booz de Rahab. ‖ Booz autē genuit Obed ex Ruth Obed autē genuit Iesse. ✝Iesse autem genuit Dauid regem. ‖Dauid autem rex genuit Salomonem ex ea quę fuit Uriæ. ✝ ‖Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abia autē genuit Asa. ✝Asa autē genuit Iosaphat. Iosaphat autē genuit Ioram. Ioram autē genuit Oziam. ✝ ‖Ozias autē genuit Ioatham. Ioatham autem genuit Achaz. Achaz autē genuit Ezeciam. ✝ ‖Ezechias autē genuit Manassen. ‖Manasses autē genuit ‖ Amon. Amon autē genuit Iosiā. ✝Iosias autem genuit Iechoniam, & fratres eius in transmigratione Babylonis. ✝Et post trā migrationem Babylonis, ‖ Iechonias genuit Salathiel. ‖ Salathiel autem genuit Zorobabel. ✝Zorobabel aūt genuit Abiud. Abiud autē genuit ‖Eliacim. Eliacim autē genuit Azor. ✝Azor aūt genuit Sadoc. Sadoc aūt genuit Achim. Achim autē genuit Eliud. Eliud autē genuit Eleazar. Eleazar autē genuit Mathan. Mathan autem genuit Iacob. ✝ Iacob autē genuit Ioseph virum Mariæ: de qua natus est IESVS qui vocatur CHRISTVS. ✝Omnes itaque generationes, ab Abrahā vsque ad Dauid, generationes quatuordecim. & a Dauid vsque ad transmigrationē Babylonis, generationes quatuordecim. & a trāsmigratione Babylonis vsque ad CHRISTVM generationes quatuordecim. ✝CHRISTI autē generatio sic erat. Cum esset desponsata mater eius MARIA Ioseph, antequam conuenirent, inuenta est in vtero habens de Spiritu Sancto. ✝Ioseph autem vir eius cum esset iustus, & nollet eam ‖traducere: voluit occulte dimittere eam.

Luc. 3, 31.

Gen. 21, 6

Gē. 25, 26
Gē. 29, 25

1. Pa. 2, 5.
Ruth 4, 18
1 Pa 1, 10
Nu. 7, 12.
1 Pa. 2, 11
Ruth 4, 17
1 Pa. 2, 12
1 Re. 16, 1.
17, 12.
2 Re 12, 24
3 Re. 11, 43
1 Pa. 3, 10
3 Re. 14, 31
2 Par. 26, 23.

2 Pa. 27, 9
2 Pa. 28, 27.
4 Re. 20, 21
4 Re. 21, 18
4 Re. 21, 24
4 Reg. 23, 30
1 Pa. 3, 16
1 Pa 3, 17
1 Pa. 3, 19
1 Es. 3, 2. 5, 2.
Agg. 1, 1.

Luc. 1, 27

Deu. 24, 1

¶ Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens, Ioseph fili Dauid, noli timere accipere Mariã cõiugem tuam quod enim in ea natũ est, de Spiritu Sancto est. ¶ pariet autem filium ‖ & vocabis nomen eius IESVM. ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. ¶ (Hoc autem totum factum est vt adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem. ¶ Ecce virgo in vtero habebit, & pariet filiũ: & vocabunt' nomen eius Emmanuel: quod est interpretatum Nobiscum Deus.) ¶ Exurgẽs autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, & accepit coniugẽ suam. ¶ Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum: & vocauit nomen eius Iesum.

Luc. 1,31. Act. 4, 12

Isa. 7, 14. Vocabitur 0.

CAPVT II.

CVM ergo natus esset Iesus in Bethlehẽ Iudæ' in diebus Herodis regis, ecce Magi ab oriente venerunt Ierosolymam, ¶ dicentes, Vbi est qui natus est rex Iudæorum? vidimus enim stellam eius in oriente, & venimus adorare eum. ¶ Audiens autem Herodes rex, turbatus est, & omnis Ierosolyma cum illo. ¶ Et cõgregans omnes principes sacerdotum & Scribas populi, sciscitabatur ab eis vbi Christus nasceretur. ¶ At illi dixerunt ei, In Bethlehem Iudæ. Sic enim scriptum est per prophetam: ¶ ‖ Et tu Beth-lehem terra Iuda, nequaquam minima es in principibus Iuda: ex te enim exiet dux qui regat' populum meum Israël. ¶ Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis: ¶ & mittens illos in Bethlehem, dixit, Ite & interrogate diligenter de puero: & cum inueneritis, renunciate mihi, vt & ego veniens adorem eum. ¶ Qui cum audissent regem, abierunt. & ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra, vbi erat puer

Mich. 5, 2. Ioh 7, 42. Reges 5. MS. G.

¶ Videntes autem stellam, gauisi sunt gaudio magno valde. ¶ Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerunt eum: ‖ & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus & myrrham. ¶ Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. ¶ Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens, Surge, & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum: & esto ibi vsque dum dicam tibi. Futurum est enim vt Herodes quærat puerum ad perdẽdum eum.

Ps. 71, 10

¶ Qui Vcõsurgens 'accepit puerum & matrem eius nocte: & recessit in Aegyptum:

Vsurgẽs 3 MS. G 8.

& erat ibi vsque ad obitum Herodis: ¶ Vt adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem, ‖ Ex Aegypto vocaui filium meum. ¶ Tunc Herodes videns quoniam illusus esset a Magis, iratus est valde, & mittens necidit omnes pueros qui erant in Beth lehem, & in omnibus finibus eius, a bimatu & infra, secundum tempus quod exquisierat a Magis. ¶ Tunc adimpletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicentem. ¶ ‖ Vox in Rama audita est, ploratus & vlulatus multus, Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt. ¶ Defuncto autem Herode, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, ¶ dicẽs, Surge, & accipe puerum & matrem eius, & vade in terram Israel: defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri. ¶ Qui consurgens, accepit puerum & matrem eius, & venit in terram Israël. ¶ Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illo ire: & admonitus in somnis, secessit in partes Galilææ. ¶ Et veniens habitauit in ciuitate quæ vocatur Nazareth vt adimpleretur quod dictum est per prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur.

Osee 11, 2

Ier 31, 15

CAP.

CAP. III.

*Mar.*1.4 *Luc.*3.3. ✠ *approp inquasnet* 4 ms. 2. *Hist.* G. 2.

IN diebus autē illis uenit Iohānes Bapti
sta prędicāns in deserto Iudęę,¶& dicēs,¶ 1
Pœnitētiā agite:✠approbinquabit enim 2
regnū cœlorum.¶Hic est enim ✠ qui dictus
est p Isaiā Prophetā,dicentē,¶Vox clamā- 3
tis in deserto. Parate uiā Dñi, rectas facite
semitas eius.¶Ipse autē Iohannes habebat 4
uestimentū de pilis camelorū,& zonā pel
liceā circa lūbos suos:esca autē eius erat lo
custæ,& mel syluestre. ¶ Tunc exibat ad eū 5
Ierosolyma,& omnis Iudæa,& omnis regio
circa Iordanem; ¶& baptizabātur ab eo in 6
Iordane, cōfitētes peccata sua.¶Vidēs autē 7
multos Phariseorū,& Sadducæorū uenié-
tes ad baptismū suū,dixit eis ,¶ Progenies
uiperarū, quis demōstrauit uobis fugere a 8
uētura ira?¶Facite ergo fructū dignū pœni-
tētiæ.¶Et ne uelitis dicere intra uos,¶Patrē 9
habemus Abrahā.dico enim uobis quoniā
✠ potēs est Deus de lapidibus istis suscitare
filios Abrahę.¶Iā enim securis ad radicē ar 10
borū posita est.¶Omnis ergo arbor quæ nō
facit fructū bonū ✠excidetur,&in ignē mit
tetur'. ¶ Ego quidē baptizo uos in aqua in 11
pœnitētiā.qui autē post me uēturus est fo
tior me est,cuius nō sum dignus calceamē
ta portare .) ipse uos baptizabit in Spiritu 12
sācto & igni.¶Cuius uētilabrū in manu sua
& pmundabit aream suā:& cōgregabit trití-

Inf. 23 33. *Ioan.* 8 39. *Act.* 13 26. ✠ *potes* M 2. *Luc.*7.1 ✠*excid tur & ignè mi tetur.* MS. G. 1 *Mar.*1. *Luc.*3.1 *Ioan.*1. 26. *Act.* 12. 16.& 19 4. *Mar.*1.9 *Luc.*3.2

cum suum in horreum,paleas autem com
buret igni inextinguibili. ¶Tunc uenit Ie- 13
sus a Galilæa in Iordanem,ad Ioha 14
nem, ut baptizaretur ab eo . ¶ Iohannes autem

prohibebat eum, dicens, Ego a te debeo baptizari, & tu uenis ad me? ♦ Respondens autem Iesus, dixit ei, Sine modo. sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum. ♦ Baptizatus autem Iesus, cōfestim ascēdit de aqua. & ecce aperti sunt ei cęli: & uidit spiritum Dei descendentem sicut columbam, & uenientē super ℣ se. ♦ Et ecce uox de cœlis dicens, ¶ Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

15 16 17

℣ ipsum 1 MS. *Luc.* 3. 35. *2 Pet.* 1. 17.

CAP. IIII.

Mar. 1. 12. *Luc.* 4. 1.

TVnc Iesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. ♦ Et cum ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esurijt. ♦ Et accedens tentator dixit ei, Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. ♦ Qui respondens dixit, Scriptum est, ¶ Non in solo pane ℣ uiuit' homo, sed in omni uerbo quod procedit de ore Dei. ♦ Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum super pinnaculum templi, ♦ & dixit ei, Si filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim, ¶ Quia angelis suis ℣ mandabit' de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. ♦ Ait illi Iesus rursum, Scriptum est, ¶ Non tentabis Dominum Deum tuum. ♦ Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum ualde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, ♦ & dixit ei, Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me. ♦ Tunc dicit ei Iesus, Vade * Satana: scriptum est enim, ¶ Dominum Deum tuum adorabis: & illi soli seruies. ♦ Tunc reliquit eū diabolus: & ecce Angeli accesserūt, & ministrabant ei. ♦ Cum autem audisset Iesus quod Iohānes traditus esset, ¶ secessit in Galilæam: ♦ & relicta ciuitate Nazareth, uenit ¶ & habitauit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon, & Nephthali: ♦ ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam: ¶ Terra Zabulon, & terra Nephthali, ℣ uia ℣ maris trans Iordanem ℣ Galilææ gentium: ♦ populus qui ℣ sedebat' in tenebris, uidit lucem magnam: & sedentibus in regione ℣umbræ, mortis, lux orta est eis. ♦ Exinde cœpit Iesus prædicare, & dicere, ¶ Pœnitentiam agite: ℣ appropinquabit' enim regnum cœlorum. ♦ ¶ Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, uidit duos fratres, Simonem qui uocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare (erant enim piscatores:) ♦ & ait illis, Venite post me: & faciam uos fieri pīscatores hominum. ♦ At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. ♦ Et procedens inde, uidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Iohānem fratrem eius in naui cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua: & uocauit eos. ♦ Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. ♦ Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & prædicans euangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. ♦ Et abijt ℣ opinio' eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes male habentes, uarijs languoribus, & tormentis comprehensos, & qui dæmonia habebant, & lunaticos, & paralyticos, & curauit eos: ♦ ¶ & secutæ sunt eum turbæ multæ de Galilæa, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de Iudæa, & de trans-Iordanem.

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

Deut. 8. 3. ℣ *sanct* M S. *Mat.* 4. 4. *Psal.* 90. 11. ℣ *mandauit* MS *Heb.* 1. 14. *Deut.* 6. 16. ℣ *ambulabat* MS. *Mat.* 4. 18. ℣ *& umbra* 3 MS. R. G. S. *Mar.* 1. 15. ℣ *appropinquauit* 11 MS. R. G. S. *Mar.* 1. 16. *Luc.* 5. 1. ** retro* 5 M S. G. *Deu.* 6. 13. *Mar.* 1. 14. *Luc.* 4. 14 *Ioan.* 4. 43. *Isaiæ.* 9. 1 ℣ *uiam* 2 MS. G. ℣ *Galilæa* 2 MS. R. G. S. ℣ *famæ* M S. G. *Mar.* 3. 7. *Luc.* 6. 17. ** Iesu* MS. *Hie* 1. *Luc.* 6. 20. *Psal.* 36. 11. *Isa.* 61. 1. & 65. 13. & 66. 10.

CAP. V.

1 VIdens autem * turbas ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, 2 & aperiens os suum docebat eos dicens, ♦ ¶ Beati 3 pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum. ♦ ¶ Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. ♦ Beati qui lugent: 4 5 quoniam ¶ ipsi consolabuntur. ♦ ¶ Beati qui

eorum, & ſitiunt iuſtitiã: quoniam ipſi ſaturabuntur. ✞ Beati miſericordes: quoniã ipſi miſericordiã conſequentur. ✞ Beati mundo corde: quoniam ipſi Deum uidebunt. ✞ Beati pacifici: quoniam * filii Dei uocabuntur. ✞ Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum. ✞ Beati eſtis cum maledixerint uobis *, & perſecuti uos fuerint, & dixerint omne malum aduerſum uos mentientes, propter me: ✞ gaudete & exultate, quoniam merces ueſtra copioſa eſt in cœlis. ſic enim perſecuti ſunt prophetas, qui fuerunt ante uos. ✞ Vos eſtis ſal terræ. ✞ Quòd ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? ad nihilum ualet ultra, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. ✞ Vos eſtis lux mundi. Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita, ✞ neque accendunt lucernam, & ponunt eam ſub modio, ſed ſuper candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo ſunt. ✞ Sic luceat lux ueſtra coram hominibus, ut uideant opera ueſtra bona, & glorificent patrem ueſtrum qui in cœlis eſt. ✞ Nolite putare quoniam ueni ſoluere legem aut prophetas: non ueni ſoluere; ſed adimplere. ✞ Amen quippe dico uobis, donec tranſeat cœlum & terra, iota unum aut unus apex non præteribit a lege: donec omnia fiant. ✞ Qui ergo ſoluerit unum de mandatis iſtis minimis, & docuerit ſic homines: minimus uocabitur in regno cœlorum. qui autem fecerit & docuerit: hic magnus uocabitur in regno cœlorum. ✞ Dico enim uobis, quia niſi abundauerit iuſtitia ueſtra ‖ plus quàm Scribarum & Phariſæorum, non intrabitis in regnum cœlorum. ✞ Audiſtis quia dictum eſt antiquis, ‖ Non occides. qui autem occiderit, reus erit iudicio. ✞ Ego autem dico uobis, quia omnis qui iraſcitur fratri ſuo, * reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri ſuo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennæ ignis. ✞ Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduerſum te: relinque ibi munus tuum ante altare, & uade prius ✠ reconciliari' fratri tuo: & tunc ueniens offeres munus tuum. ‖ Eſto conſentiens aduerſario tuo cito dum es in uia cum eo: ne forte tradat te aduerſarius iudici, & iudex tradat te miniſtro, & in carcerem mittaris. ✞ Amen dico tibi, non exies inde donec reddas nouiſſimum quadrantem. ✞ Audiſtis quia dictum eſt antiquis: ‖ Non mœchaberis. ✞ Ego autem dico uobis, quia omnis ‖ qui uiderit mulierem ad concupiſcendum eam, iam mœchatus eſt eam in corde ſuo. ✞ ‖ Quòd ſi oculus tuus dexter ſcandalizat te, erue eum, & proiice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum mittatur in gehennam. ✞ Et ſi dextra manus tua ſcandalizat te, abſcinde eam, & proiice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum eat in gehennam. ✞ Dictum eſt autem, ‖ Quicunque dimiſerit uxorem ſuam, det ei libellum repudii. ✞ Ego autem dico uobis, quia omnis qui dimiſerit uxorem ſuam, excepta fornicationis cauſa, facit eam mœchari: & qui dimiſſam duxerit, adulterat. ✞ Iterum audiſtis quia dictum eſt antiquis, ‖ Non periurabis: reddes autem Domino iuramenta tua. Ego autem dico uobis non iurare omnino; neque ‖ per cœlum, quia thronus Dei eſt; ✞ neque per terram, quia ſcabellum eſt pedum eius; neque per Ieroſolymam, quia ciuitas eſt magni regis; ✞ neque per caput tuum iurabis, quia non potes unum capillum album facere aut nigrum. ✞ Sit ſermo autem ueſter, eſt, eſt; non, non: quod autem his abundantius eſt, a malo eſt. ✞ Audiſtis quia dictum eſt. ‖ Oculum pro oculo, & dentem pro dente. ✞ Ego autem dico uobis non reſiſtere malo: ſed ſiquis te percuſſerit in dexteram' maxillam tuam, præbe illi & alteram: ✞ & ei qui uult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium. ✞ & quicunque te angariauerit mille paſſus, uade cum illo alia' duo. ✞ ‖ Qui petit a te, da ei: & uolenti mutuare a te, ne ✠ auertaris'. ✞ Audiſtis quia dictum eſt, ‖ Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. ✞ Ego autem dico uobis, Diligite inimicos ueſtros, benefacite his qui oderunt uos ‖ & orate pro perſequentibus & calumniantibus uos: ✞ ut ſitis filii patris ueſtri qui in cœlis eſt, qui ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos & malos, & pluit ſuper iuſtos & in iuſtos. ✞ Si enim diligitis eos qui uos diligunt, quam mercedem ✠ habebitis'? nonne & publicani hoc faciunt? ✞ Et ſi ſalutaueritis fratres ueſtros tantum, quid amplius facitis? nonne & ethnici hoc faciunt? ✞ Eſtote ergo uos perfecti, ſicut & pater ueſter ✠ cœleſtis' perfectus eſt.

CAP. VI.

ATTENDITE ne iuſtitiam ueſtram faciatis coram hominibus, ut uideamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrem ueſtrum qui in cœlis eſt. ✞ Cum ergo facis eleemoſynam, noli tuba canere ante te, ſicut hypocritæ faciunt in ſynagogis & in uicis, ut honorificentur ab hominibus: Amen dico uobis, receperunt mercedem ſuam. ✞ ‖ Te autem faciente eleemoſynam, neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua: ✞ ut ſit eleemoſyna tua in abſcondito, ‖ & pater tuus qui uidet in abſcondito, reddet tibi. * ✞ Et cum oratis, ‖ non eritis ſicut hypocritæ, qui amant in ſynagogis & in angulis platearum ſtantes orare, ut uideantur ab hominibus: amen dico uobis, receperunt mercedem ſuam. ✞ ‖ Tu autem cum orueris, intra in cubiculum tuum, & clauſo oſtio, * ora patrem tuum in abſcondito: & pater tuus qui uidet in abſcondito, reddet tibi. * ✞ Orantes autem, nolite multum loqui, ſicut ethnici. * putant enim quod in multiloquio ſuo exaudiantur. ✞ Nolite ergo aſſimilari eis. ſcit enim pater ueſter quid opus ſit uobis, antequam petatis eum.

Pſ.23. 4.
* ipſi 2 MS. R. G. 8.
1 Per. 2. 20. & 3. 14. & 4. 14.
* homines MS. q Hier.
Mar. 9. 50.
Luc. 14. 34.
Mar. 4. 21.
Luc. 8. 16 & 11 33.
1 Per. 2. 12.
Luc. 16. 17.
Iac. 2. 10
Luc. 11. 39.
Exo. 20. 13.
Deu. 5. 17
* ſine cauſa MS. G. 8.
✠ reconciliare 6 MS. R. G. 8.
Luc. 12. 58.
Exo. 20. 14.
Eccli 41. 25.
Iſa. 18. 8.
Mar. 9. 47.
Deu. 24. 1
Iſa. 19 7.
Mar. 10. 4.
Luc. 16. 18.
1 Cor. 7. 10.
Leuit. 19. 11.

Exo. 20. 7.
Deu. 5. 11.
Iſa. 23. 22.
Iac. 5. 12
Exo. 21. 24.
Deu. 19. 21.
Leu. 24. 20.
Luc. 6 29 MS. G. 8 MS. G. 8.
1 Co. 6. 7.
Auguſtinus ſuperſcribit Aug.
Deu. 15. 7
Leu. 19. 18.
Luc. 6. 27
Rom. 12. 17.
Luc. 23. 24.
Act. 7. 60
1 Co. 4. 13
✠ habetis 2 M S.
Hier. G. ✠ qui in cœlis eſt 2 M S G 8.

Ro. 12. 8.
Luc. 14. 14.
* in palam 1 MS. G. 8.
1 Sa. 29. 15 3
4 Reg. 4. 33
Pſa. 10. 9
* tuo MS.
Hie. G. 8.
* in manifeſto 6 8.
* iacuiſti MS. q Hier.

Luc. 11.2

\\Veniat 2 M 8. G. 8.

\\quotidianum 11. M 8. \\ interas Inf. 18. 33 Marc. 11 25. zech. 28 7

-M 8. 8

*in propatulo G. 9. Luc. 12. 35. 1 Ti. 6. 19. Luc. 12. 34. Luc. 11. 34. -6 M'8. G. 8. -5 M8. G. 8. *igitur 1 M 8. R. G. 8. Luc. 11. 34. Luc. 16. 13. Luc. 22. 22. 1 Pet. 5. 7 Pſ. 54 25 Phil. 4. 6. 1 Ti. 6. 8.

\\ modica M 8. R. Hil. Hie. G. 8. 3 Re. 3. 9. \\ autem M 8. G. 8.

† Sic ergo uos orabitis, ‖ Pater noſter qui es in cœlis, ſanctificetur nomen tuũ. 9
\\ Adueniat' regnum tuum. Fiat uoluntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. † Panem noſtrũ \\ ſuperſubſtantialem' da nobis hodie. † Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. † Et ne nos \\ inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen. † ‖ Si enim dimiſeritis hominibus peccata eorum, dimittet & uobis pater ueſter cœleſtis delicta ueſtra. 10 11 12 13 14
† Si autem non dimiſeritis hominibus: nec pater ueſter dimittet uobis peccata ueſtra. † Cum autem ieiunatis, noſlite fieri ſicut hypocritæ triſtes. exterminant enim facies ſuas, ut pareant hominibus ieiunantes. Amen dico uobis, quia' receperunt mercedem ſuam. 15 16
† Tu autem cum ieiunas, unge caput tuum, & faciem tuam laua: ne uideaſ hominibus ieiunans, † ſed patri tuo qui eſt in abſcondito: & pater tuus qui uidet in abſcondito, reddet tibi. *‖ Nolite theſaurizare uobis theſauros in terra: ubi ærugo & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt & furantur. † Theſaurizate autem uobis theſauros in cœlo: ubi neque ærugo neque tinea demolitur, & ubi fures non effodiunt nec furantur. † ‖ Vbi enim eſt theſaurus tuus, ibi eſt & cor tuum. † ‖ Lucerna corporis tui' eſt oculus tuus'. Si * oculus tuus fuerit ſimplex: totum corpus tuum lucidum erit. † Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum corpus tuum tenebroſum erit. Si ergo lumen quod in te eſt, tenebræ ſunt: ipſæ tenebræ quantę erũt? 17 18 19 20 21 22 23
† ‖ Nemo poteſt duobus dominis ſeruire, aut enim unum odio habebit, & alterum diliget: aut unum ſuſtinebit, & alterum contemnet. Non poteſtis Deo ſeruire & mammonæ. † Ideo dico uobis, ‖ ne ſolliciti ſitis animæ ueſtræ quid manducetis, neque corpori ueſtro quid induamini. Non ne anima plus eſt quàm eſca: & corpus plus quam ueſtimentum? 24 25
† Reſpicite uolatilia cœli, quoniam non ſerunt neque metunt, neque congregant in horrea: & pater ueſter cœleſtis paſcit illa. Non ne uos magis pluris eſtis illis? † Quis autem ueſtrum cogitans, poteſt adiicere ad ſtaturam ſuam cubitum unum? † Et de ueſtimento quid ſolliciti eſtis? Conſiderate lilia agri quomodo creſcunt: non laborant neque nent. 26 27 28
† Dico autem uobis, quoniam nec Salomon in omni gloria ſua coopertus eſt ſicut unum ex iſtis. † Si autem fœnum agri, quod hodie eſt, & cras in clibanum mittitur, Deus ſic ueſtit: quanto magis uos \\ minimæ' fidei? † Nolite ergo ſoliciti eſſe, dicentes. Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? † † hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater ueſter quia his omnibus indigetis. † ‖ Quærite \\ ergo' primum regnum Dei & iuſtitiam eius: & hæc omnia adiicientur uobis. † Nolite ergo ſoliciti eſſe in craſtinum. Craſtinus enim dies, ſolicitus erit ſibi ipſi, ſufficit diei malitia ſua. 29 30 31 32 33 34

CAP. VII.

1 NOLITE iudicare, ut non iudicemini. * † In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: ‖ & in qua menſura menſi fueritis, remetietur uobis. † Quid autem uides feſtucam in oculo fratris tui: & trabem 2 3
4 in oculo tuo non uides? † Aut quomodo dicis fratri tuo, * Sine eiciam feſtucam de oculo tuo: & ecce trabs eſt in 5 oculo tuo? † Hypocrita, eice primum trabem de oculo tuo, & tunc uidebis eicere feſtucam de oculo fratris tui.
6 † Nolite dare ſanctum canibus: neque mittatis margaritas ueſtras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus ſuis, & 7 conuerſi dirumpant uos. ‖ Petite & dabitur uobis: quærite, & inuenietis: pulſate, & aperietur uobis. † ‖ Omnis enim 8 qui petit, accipit: & qui quærit, inuenit: & pulſanti aperietur. † Aut quis eſt ex uobis homo, quem ſi petierit filius ſuus panem, nunquid lapidem porriget ei? † Aut ſi piſcem petierit nũquid 9 10 ſerpentem porriget ei? † Si ergo uos cum ſitis mali, noſtis bona' data' dare filiis ueſtris: quanto magis pater ueſter qui in 11 cœlis eſt, dabit bona petentibus ſe? † Omnia ergo quæcunque uultis ut faciant uobis homines: * & uos facite illis. Hæc 12 eſt enim lex & Prophetæ. † ‖ Intrate per anguſtam portam: quia lata porta, & ſpatioſa uia eſt quæ ducit ad perditionem, 13 & multi ſunt qui intrant per eã. † \\ Quàm' anguſta porta, & arcta uia eſt quæ ducit 14 ad uitam: & pauci ſunt qui inueniunt eam? † Attendite a falſis prophetis, qui ueniunt ad uos in ueſtimentis ouium, 15 intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. † ‖ A 16 fructibus eorum cognoſcetis eos. Nunquid colligunt de ſpinis uuas, aut de tribulis ficus? † Sic omnis arbor bona, fru- 17 ctus bonos facit: mala autem arbor, ma- 18 los fructus facit. † Non poteſt arbor bona, malos fructus facere: neque arbor 19 mala bonos fructus facere: † ‖ Omnis arbor quę non facit fructum bonum, ex- 20 cidetur, & in ignem \\ mittetur'. † Igitur ex fructibus eorum cognoſcetis eos.
21 † Non omnis qui dicit mihi, ‖ Domine, Domine, intrabit in regnum cęlorum: ſed qui facit uoluntatem patris mei qui 22 in cęlis eſt, ipſe intrabit in regnum cęlorum. † Multi dicent mihi in illa die, Domine, Domine, non ne in nomine tuo prophetauimus, ‖ & in nomine tuo dæmonia eiecimus, & in nomine tuo uirtutes multas fecimus? † Et tunc confitebor illis, Quia numquam noui uos: ‖ diſcedite a me * qui operamini iniquitatẽ. 23 24
† ‖ Omnis ergo qui audit uerba mea hæc, & facit ea: aſſimilabitur uiro ſapienti qui ædificauit domum ſuam ſuper pe- 25 tram. † & deſcendit pluuia, & uenerunt flumina, & flauerunt uenti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit, fundata enim erat ſuper petram. † ‖ Et omnis qui 26 audit uerba mea hæc, & non facit ea, ſimilis erit uiro ſtulto qui ædificauit 27 domum ſuam ſuper arenam: † ‖ & deſcendit pluuia, & uenerunt flumina, & flauerunt uenti, & irruerunt in domum

illam,

* Nolite condemnare, ut non condemnemini M 8. G. 9. Luc. 6. 37. Rom. 2. 1. Mar. 4. 24. * Frater M 8. 9. Hier.

Inf. 21. 22. Marc. 11. 24. Luc. 11. 4. Iob. 19. 13. Iac 1. 6. - M 8. 9. Hier. Luc. 6 31 Tob. 4. 16 *ita 5 M G. 8. Luc. 13. 24

\\ Quoniã 3 M8. -

Luc. 6. 44

Sup. 3. 10 \\ excidetur G. 8. \\ mittetur G. 8. Inf. 25. 1

Act. 19. 1

* omnes M 8. G. Pſ. 6. 9. Inf. 25. 41 Leu. 13. 1 Luc. 6. 46 Rom. 2. 13 Iac. 1. 22 Iac. 1 23

Ezech. 13. 11.

illam, & cecidit, & fuit ruina illius magna. ¶ Et factum est: cum consummasset Iesus uerba hæc, ‖ admirabantur 28 turbæ super doctrina eius. ¶ Erat enim docens eos sicut potestatem habens, & non sicut Scribæ - eorum' & Pharisæi. 29

Marc. 1. 22. Luc 4.32

CAP. VIII.

CVM autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: ¶ ‖ & ecce leprosus ueniés, adorabat eum dicens, Dñe, si uis, potes me mundare. ¶ Et extendens Iesus manũ, tetigit eum, 1 2 dicens, Volo. Mundare. ¶ Et cõfestim mundata est lepra eius. Et ait illi Iesus, Vide nemini dixeris: sed unde, ‖ ostende te sacerdoti, & offer munus quod præcepit Moyses in testimonium illis. ¶ ‖ Cum autẽ introisset Capharnaũ, accessit ad eũ Cẽ- 4 5

Mar. 1. 40. Luc. 5. 12.

L. 11. 14 Luc. 7. 1. Ioã. 4. 46

turio, rogans eum, ¶ & dicens, Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. ¶ Et ait illi Iesus, Ego ueniam, & curabo eum. ¶ Et respondens Centurio, ait, ‖ Domine non sum dignus 6 7 8 ut intres sub tectum meum: sed tantũ dic uerbo, & sanabitur puer meus, ¶ Nam & ego homo sum sub potestate- constitutus', habẽs sub me milites: & dico huic, uade, & uadit: & alij, ueni, & uenit: & 9

Luc. 7. 6.

- 14. Mc. Hier. C 8

seruo

seruo meo, fac hoc, & facit. ¶ Audiens autem Iesus, miratus est: & sequentibus se dixit, Amen dico uobis, non inueni tantam fidem in Israel. ¶ Dico autem uobis, quod multi ‖ ab Oriente & Occidente uenient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno cœlorum: ¶ filii autem regni eicientur in tenebras exteriores: ‖ ibi erit fletus & stridor dentium. ¶ Et dixit Iesus Centurioni, ‖ Vade: & sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. ¶ ‖ Et cum uenisset Iesus in domum Petri, ‖ uidit socrum eius iacentem & febricitantem: ¶ & tetigit manum eius, & dimisit eam febris, & surrexit, & ministrabat ei. ¶ ‖ Vespere autem facto, obtulerunt ei multos dæmonia habentes: & eiiciebat spiritus uerbo: & omnes male habentes curauit: ¶ ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam dicentem, ‖ Ipse infirmitates nostras accepit: & ægrotationes*

portauit. ¶ Videns autem Iesus turbas multas circum se, iussit * ire trans fretum. ‖ Et accedens unus scriba, ait illi, Magister, te quar te, quocunque ieris. ¶ Et dicit ei Iesus, Vulpes foueas habent, & uolucres cæli nidos: filius autem hominis non habet ubi caput * reclinet. ¶ Alius autem de discipulis eius ait illi, Domine, permitte me primum ire, & sepelire patrem meum. ¶ Iesus autem ait illi, Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. ¶ ‖ Et ascendente eo in nauiculam, secuti sunt eum discipuli eius. ¶ & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut nauicula operiretur fluctibus, ipse uero dormiebat. ¶ Et accesserunt ad eum, * & suscitauerunt eum, dicentes, Domine, salua nos, perimus. ¶ Et dicit eis, * Quid timidi estis modicæ fidei? Tunc surgens imperauit uentis & mari, & facta est tranquillitas magna. ¶ Porro homines mirati sunt dicentes, Qualis est hic, quia uenti & ma

re obediunt ei? ¶ Et cum uenisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes, sæui nimis, ita ut nemo posset transire per uiam illam. ¶ Et ecce clamauerunt dicentes, Quid nobis, & tibi Iesu fili Dei? Veniti huc ante tempus torquere nos? ¶ ‖ Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens. ¶ Dæmones autem rogabant eum dicentes, Si eiicis nos, mitte nos in gregem porcorum. ¶ Et ait illis, Ite. At ille exeuntes abierunt in porcos, & ecce impetu abiit totus grex per præceps in mare: & mortui sunt in aquis. ¶ Pastores autem fugerunt: & uenientes in ciuitatem, nunciauerunt omnia, & de eis qui dæmonia habuerant. ¶ Et ecce tota ciuitas exiit obuiam Iesu, & uiso eo ‖ rogabant, ut transiret a finibus eorum.

CAP. IX.

ET ascendens * in nauiculam, transfretauit, & uenit in ciuitatem suam. ¶ Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. Et uidens Iesus fidem illorum, dixit paralytico, Cõfide fili, remittuntur tibi peccata tua. ¶ Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se, Hic blasphemat. ¶ Et cum uidisset Iesus cogitationes eorum, dixit, Vt quid cogitatis mala in cordibus uestris? ¶ Quid est facilius, dicere, ‖ Dimittuntur tibi peccata: * an dicere, Surge & ambula? ¶ Vt autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc

ait pa-

ait paralitico) Surge, tolle lectũ tuũ, & uade in domum tuã. ¶Et surrexit, & abijt in domũ suã. ¶Videntes autẽ turbę timuerũt, & glorificauerunt Deũ, qui dedit potestatẽ talẽ hominibus ¶Et cũ trãsiret inde Iesus, uidit hominẽ sedentẽ in telonio, Matthæũ nomine. Et ait illi, Sequere me. Et surgens, secutus est eũ. ¶Et factũ est: dũ cumbẽte eo in domo, ecce multi publicani, & peccatores ueniẽtes, discũbebant cũ Iesu, & discipulis eius. ¶Et uidẽtes Pharisęi, dicebãt discipulis eius, Quare cũ publicanis, & peccatoribus mãducat magister uester? ¶At Iesus audiẽs, ait, ¶Nõ est opus ualẽtibus medicus, sed male habentibus. ¶ Euntes autẽ discite quid est, ¶Misericordiã volo, & non sacrificium. Nõ enim ueni uocare iustos, sed peccatores. ¶¶ Tunc accesserunt ad eũ discipuli Iohãnis, dicentes, ¶Quare nos, & Pharisęi ieiunamus frequenter: discipuli autẽ tui nõ ieiunãt? ¶Et ait illis Iesus, Nunquid possunt filij sponsi lugere, quamdiu cũ illis est sponsus? Veniẽt autẽ dies cũ auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. ¶Nemo autem immittit cõmissurã pãni tudis in uestimẽtum uetus, tollit enim plenitudinẽ eius a uestimento: & peior scissura fit. ¶Neq; mittunt uinũ nouũ in utres ueteres, alioquin rũpuntur utres, & uinũ effunditur, & utres pereũt. Sed uinũ nouũ in utres nouos mittẽdũ: & ambo cõseruãtur. ¶¶Hęc illo loquẽte ad eos, ecce princeps unus accessit, & adorabat eũ, dicens, Dñe filia mea modo defuncta est: sed ueni, impone manũ tuã supeã, & uiuet. ¶ Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli eius. ¶Et ecce mulier quę sanguinis fluxũ patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit fimbriã uestimẽti eius. ¶ Dicebat enim intra se, Si tetigero tãtũ uestimẽtũ eius: salua ero. ¶At Iesus cõuersus, & uidẽs eã, dixit, Cõfide filia, fides tua te saluã fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. ¶Et cũ uenisset Iesus in domũ principis, & uidisset tibicines, & turbã tumultuãtẽ, ¶dicebat, Recedite: nõ est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eũ. ¶Et cũ ejecta esset turba, intrauit: & tenuit manum eius. *Et surrexit puella. ¶ Et exijt fama hæc in uniuersam terrã illã. ¶Et trãseunte inde Iesu, secuti sunt eũ duo cæci clamãtes, & dicẽtes, Miserere nostri, fili Dauid. ¶Cũ autẽ uenisset domũ, accesserũt ad eũ cæci. Et dicit eis Iesus, Creditis quia hoc possum facere uobis? Dicunt ei, Vtiq; Dñe. ¶Tunc tetigit oculos eorum, dicẽs, Secundũ fidẽ uestrã fiat uobis. ¶Et aperti sunt oculi eorum, & cõminatus est illis Iesus, dicẽs, Videte ne quis sciat. ¶Illi autẽ exeũtes, diffamauerunt eũ in tota terra illa. ¶Egressis autẽ illis, ¶ecce obtulerunt ei hominem mutum, dæmoniũ habentẽ. ¶Et ejecto dæmonio, locutus est mutus, & miratęsũt turbę, dicẽtes, Nunquã apparuit sic in Israel. ¶¶Pharisæi autẽ dicebãt, In principe dæmoniorũ ejicit dæmones. ¶¶Et circuibat Iesus oẽs ciuitates, & castella, docẽs in synagogis eorũ, & prædicãs euangeliũ regni, & curãs omnẽ languorẽ, & omnẽ infirmitatẽ. ¶¶Videns autẽ turbas, misertus est eis: quia erãt uexati, & iacẽtes sicut oues nõ habẽtes pastorẽ. ¶¶Tunc dicit discipulis suis, Messis qdẽ multa, operarij autem pauci. ¶Rogate ergo dñm messis, ut emittat operarios in messem suam.

CAP. X.

ET cõuocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatẽ spirituũ immundorũ, ut eijcerẽt eos, & curarent omnẽ lãguorẽ, & omnẽ infirmitatẽ. ¶ Duodecim autẽ apostolorũ nomina, sunt hæc: Primus, Simon qui dicitur Petrus, & Andreas frater eius, ¶Iacobus Zebedæi, & Iohannes frater eius, Philippus, & Bartholomæus, Thomas, & Matthæus publicanus, & Iacobus Alphæi, & *Thaddæus, ¶Simon Cananæus, & Iudas Iscariotes, qui & tradidit eũ. ¶Hos duodecim misit Iesus: præcipiẽs eis, dicẽs, In uiã gẽtiũ ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorũ ne intraueritis: ¶sed potius

ite ¶

*Mar.2.14 *Luc.5.27.

*Mar.2.17

*Osee 6.6. *Inf.12.7. 1.Tim.1.15.

*Ad pœnitentiam 2 Mt. Hel 6.

*Mar.2.18. *Luc.5.33.

*Mar.5.22 *Luc.8.41. *adorauit M 5.9. -13 Mt. G 5. Hier. Leuit. 15. 24. *Mar 5.25 *Luc.8.43.

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

1 2 3 4 5 6

*dixit ad eos, 1 Ms. G. 8. *& dixit. Puella surge .o.

*Inf.12.22 *Luc.11. 14. *Inf.12.14 *Mar.3 22 *Luc.11. 15. *Mar.6.6 *Luc. 13. 10. *Mar.6.34 *Luc. 10.2 *Ioã.4 36. *eijciat M 8. Hil.

*Mar.3.13 & 6.7. *Luc.6.13. & 9.1. & 10.1.

*Lebbæus qui cognominatus est 1 Ms. R. 6.5.

ite ¶ ad oues quæ perierunt domus Israel. 7
†Euntes autē prædicate, dicētes, Quia appropinquauit regnū cęlorū. †Infirmos cu- 8
rate, mortuos suscitate, leprosos mūdate, dæmones eiicite: gratis accepistis, gratis
date. †¶Nolite possidere aurū neq; argētū, 9
neq; pecuniā in zonis uestris: † nō perā in 10
uia, neq; duas tunicas, neq; calceamēta, neque uirgā. dignus enim est operarius cibo
suo. ¶In quācūq; autē ciuitatē aut castellū 11
intraueritis, interrogate qs in ea dignus
sit: & ibi manete donec exeatis. † Intrātes 12
autē in domum, salutate eā, dicentes, Pax
huic domui. † Et si quidē fuerit domus illa 13
digna, ℵ ueniet pax uestra super eā. si autē
non fuerit digna: pax uestra ℵ reuertetur
ad uos. ¶Et quicūq; nō receperit uos, neq; 14
audierit sermones uestros: exeuntes foras
de domo uel ciuitate ✱ ¶ excutite puluerē
de pedibus uestris. †Amen dico uobis, tole- 15
rabilius erit terræ Sodomorū, & Gomorrhæorum in die iudicij, quām illi ciuitati.
† ¶ Ecce ego mitto uos sicut oues in medio 16
luporū. Estote ergo prudētes sicut serpētes,
& simplices sicut colūbæ. †Cauete autē ab 17
hominibus. Tradēt enim uos in cōciliis, &
in synagogis suis flagellabūt uos. †& ad p̄ç 18
fides, & ad reges ducemini propter me, in
testimoniū illis, & gentibus. ¶Cū autē tra- 19
dent uos, nolite cogitare quomodo aut qd
loquamini: dabitur enim uobis in illa hora
quid loquamini. †nō enim uos estis qui 20
loquimini, sed spiritus patris uestri q̄ loqtur in uobis. †¶Tradet autē frater fratrē in 21
mortē & pater filiū: & insurgent filij in parentes, & morte eos afficiēt. † & eritis odio 22
omnibus ✱ propter nomē meū. qui autem
p̄seuerauerit usque in finē, hic saluus erit.
† Cum autē p̄sequētur uos in ciuitate ista: 23
fugite in aliā. Amen dico uobis, nō cōsummabitis ciuitates Israel, donec ueniat filius
hominis. †¶Nō est discipulus sup magistrū, 24
nec seruus sup dñm suū. †sufficit discipulo 25
ut sit sicut magister eius: & seruus, sicut dñs
eius. Si patrē familias Beel-zebub uocaue-
runt: quāto magis domesticos eius? †Ne er- 26
go timueritis eos: ¶Nihil enim est operetū,
quod nō reuelabitur: & occultū, quod non 27
scietur. †Quod dico uobis in tenebris, dicite
in lumine: & quod in ℵ aure audit is, prædi- 28
cate sup tecta. † Et nolite timere eos qui occidūt corpus, animā autē nō possunt occidere: sed potius timete eū qui potest & animā, & corpus p̄dere in gehennā. †Nōne duo 29
passeres asse ueneunt: & unus ex illis nō cadet sup terrā sine patre uestro? †Uestri autē 30
& capilli capitis oēs numerati sūt. †Nolite 31
ergo timere multis passeribꝰ meliores estis
uos. †¶Oīs ergo qui cōfitebitur me corā ho- 32
minibus, cōfitebor & ego eum corā patre
meo qui in cęlis est. †qui aūt negauerit me 33
corā hominibus: negabo & ego eū corā patre meo q̄ in cęlis est. † Nolite arbitrari, qa 34
pacē uenerim mittere in terrā. nō ueni pacē mittere, sed gladiū. †ueni enim separare
hominē aduersus patrē suū, & filiā aduersus matrē suā. & nurūs aduersus socrū suā: 35
†& inimici hominis, domestici eius. † Qui 36
amat patrē aut matrē plus quām me, nō
est me dignus. & qui amat filiū aut filiā su- 37
per me, nō est me dignus. ¶¶Et q̄ nō accipit
crucē suā, & sequtur me, nō est me dignus. 38
¶¶Qui inuenit animā suā: perdet illā. & q̄ pdi- 39
derit animā suā propter me: inueniet eā.
¶¶Qui recipit uos, me recipit: & qui me re- 40
cipit, recipit eū qui me misit. † Qui recipit
prophetā in nomine ꝓphetę, mercedē prophetæ accipiet. & qui recipit iustū in noīe 41
iusti mercedē iusti accipiet. ¶¶Et qu cūq; po
tū dederit uni ex minimis istis calicē aquæ
frigidæ tātum in nomine discipuli: Amen 42
dico uobis, non perdet mercedem suam.

Luc.8.40 Ioan.13. 16.& 13. 20.

Mar.4.22 Luc.8.17 & 12.2. ℵ aurē G.

Mar.8.38 Luc.9.26 & 12.8. 2.Tim.2. 12. Luc.12. 51. Mich.7.6

Luc.14. 26.

Mar.8.34 Iuſa.6.24 Luc.9.24 14.26.& 17.33. Ioan.12. 25. Luc.10. 16. Ioan.13. 20. Mar.9.41

CAP. XI.

ET factum est cum consummasset Iesus 1 2 præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde, ut doceret, & prædicaret in ciuitatibus eorum. † ¶Iohannes autem cū audisset in uinculis opera Christi: mittens

Luc.7.18.

duos

duos de discipulis suis, ait illi, ✝Tu es qui ve- 3
turus es, an aliū expectamus? ✝Et respōdēs 4
Iesus ait illis, Euntes renūciate Iohāni quę
audistis & vidistis. ✝‖Cęci vidēt, claudi am- 5
bulāt, leprosi mūdātur, surdi audiūt, mor-
tui resurgūt, pauperes euangelizantur: ✝& 6
beatus est qui non fuerit scandalizatus in
me. ✝‖Illis aūt abeūtibus cępit Iesus dicere 7
ad turbas de Iohāne, Quid existis in deser-
tū videre? arūdinē vēto agitatā? ✝Sed quid 8
existis videre? hominē mollibus vestitū? ec
ce qui mollibus vestiūtur, in domibus re-
gū sunt. ✝Sed quid existis videre? prophe- 9
tā? Etiā dico vobis, & plus quā prophetā.
✝Hic est enim de quo scriptū est, ‖Ecce ego 10
mitto angelū meū ante faciē tuā, qui præ-
parabit viā tuā ante te. ✝ Amē dico vobis, 11
nō surrexit inter natos mulierū maior Io
hāne Baptista: qui aūt minor est in regno
cęlorū, maior est illo. ✝‖A diebus aūt Iohā 12
nis Baptistæ vsque nūc, regnū cęlorū vim
patitur, & violēti rapiūt illud. ✝ Oēs enim 13
prophetæ & lex vsque ad Iohāne prophe-
tauerūt. ✝& si vultis recipere, ‖ ipse est Elias 14
qui venturus est. ✝Qui habet aures audiēdi,
audiat. ✝ ‖ Cui aūt similē æstimabo gene- 16
rationē istā? Similis est pueris sedētibus in
foro: qui clamātes coæqualibus, ✝ dicunt, 17
Cecinimus vobis, & nō saltastis: lamēta-
uimus, & nō plāxistis. ✝ Venit enim Iohan 18
nes neque māducās neque bibēs: & dicūt,
Dæmonium habet. ✝ Venit filius hominis 19
māducās & bibēs, & dicūt, Ecce homo vo-
rax & potator vini, publicanorū & pecca-
torū amicus. Et iustificata est sapiēntia a tū-
lis suis. ✝Tūc cępit exprobrare ciuitatibus, 20
in quibus factæ sunt plurimæ virtutes eius,
quia nō egissent pœnitentiā. ✝‖Væ tibi Co- 21
rozain, vę tibi Beth-saida: quia si in Tyro
& Sidone factæ essent virtutes quæ factæ
sunt in vobis, olim in cilicio & cinere pœ-
nitentiā egissent. ✝Verūtamē dico vobis, Ty- 22
ro & Sidoni remissius erit in die iudicij,
quā vobis. ✝Et tu Capharnaū, nūquid vsq; 23
in cęlū exaltaberis? vsque in infernū de-
scēdes. quia si in Sodomis factæ fuissent
virtutes quæ factæ sunt in te, forte mansis-
sent vsque in hāc diē. ✝Verūtamē dico vo- 24
bis, quia terræ Sodomorū remissius erit in
die iudicij, quā tibi. ✝‖In illo tēpore respō- 25
dēs Iesus dixit, Cōfiteor tibi pater Domine
cœli & terræ, quia abscōdisti hæc a sapiēn-
tibus & prudētibus, & reuelasti ea paruu-
lis. ✝Ita pater: quoniā sic fuit placitū ante 26
te. ✝Omnia mihi tradita sunt a patre meo 27
‖Et nemo nouit filiū nisi pater: neque pa-
trē quis nouit, nisi filius, & cui voluerit fi-
lius reuelare. ✝ Venite ad me omnes qui 28
laboratis, & onerati estis, & ego reficiam
vos. ✝‖ Tollite iugum meum super vos, & 29
discite a me quia mitis sum & humilis
corde: & inuenietis requiem animabus
vestris. ✝Iugum enim meum suaue est, & 30
onus meum leue.

CAP. XII.

IN illo tēpore abiit Iesus per sata sabba 1
tho: discipuli aūt eius esuriētes cœpe-
rūt vellere spicas, & māducare. ✝Phari- 2
sæi aūt vidētes, dixerūt ei, Ecce discipuli
tui faciūt quod nō licet eis facere sabba-
chis. ✝At ille dixit eis, Nō legistis quid ‖ fe- 3
cerit Dauid quando esuriit, & qui cum eo
erāt? quomodo intrauit in domū Dei, & 4
panes propositionis comedit, quos nō lice-
bat ei edere, neque his qui cum eo erant,
nisi ‖ solis sacerdotibus? ✝Aut nō legistis in 5
lege, ‖ quia sabbathis sacerdotes in templo sab-
bathū violāt, & sine crimine sūt? ✝Dico au 6
tē vobis, quia templo maior est hīc. ✝ Si aūt 7
scireris quid est, ‖ Misericordiā volo, & non
sacrificiū: nūquā cōdēnasses innocentes:
✝Dominus enim est filius hominis etiā sab 8
bathi. ✝Et cū inde trānsisset, venit in synago 9
gā eorū. ✝Et ecce homo * manū habēs ari-
dā, & interrogabāt eū dicētes, Si licet sab- 10
bathis curare? vt accusārēt eū. ✝Ipse aūt di-
xit illis, ‖ Quis erit ex vobis homo qui ha- 11
beat ouē vnā, & si ceciderit hæc sabbathis

Isai 35,5 & 61,1.
Lu.7,24.
Mal.3,1. Mar 1,2 Lu.7,27.
Lu.17,16
Mal 4,5. Lu.7,31
* ebia G.
Marc. 2. 23. Luc.6,1.
-4 M.S.R. G S. 1 Reg.21,5
Leu.24,8.
Lu.10,13
Mat w/q in cælum exaltata es, &c.
Lu.10,21
Ioh.7,28. & 8, 19 & 10 15. Ier 6,16.
1.Ioh.5,3
Nu 28,9
Osee 6,6
* erat 1 M.S. R G S.
Mar. 3,1 Luc. 6,6. Deu.22,4

in foucá,nõ ne tenebit & leuabit eã? Quã to magis melior eſt homo ouẽ? Itaq; licet ſabbathis benefacere.¶Tũc ait homini.Ex 13
réde manũ tuã Et extẽdit:& reſtituta eſt ſa nitati ſicut altera.¶Exeũtes autẽ Phariſæi, 14
cõſilũ faciebãt aduerſus eũ, quomodo pderẽt eũ.¶Ieſus aũt ſciẽs,receſſit inde:& ſe cuti ſunt eũ multi , & curauit eos oẽs: ¶ & 15
præcepit eis ne manifeſtũ eũ facerẽt . ¶ Vt 16
ĩdimpleretur quod dictũ eſt per Iſaiã pro 17
phetã,dicẽtẽ,¶ Ecce puer meus quẽ elegi, 18
dilectus meus in quo bene cõplacuit ani mæ meæ. Ponã ſpiritũ meũ ſuper eũ,& iu diciũ gẽtibus nũciabit.¶Nõ cõtẽdet,neque 19
clamabit:neque audiet aliqs in plateis vo cẽ eius.¶ arũdinẽ quaſſatã nõ cõfringet,& 20
linũ fumigãs nõ extinguet : donec ejiciat ad victoriã iudicium : ¶ & in nomine eius 21
Gẽtes ſperabũt.¶Tũc oblatus eſt ei dæmo 22
niũ habẽs, cæcus & mutus , & curauit eũ, ita vt loqueretur & videret.¶ Et ſtupebant 23
oẽs turbæ,& dicebãt, Nũquid hic eſt filius Dauid? ¶ Phariſæi aũt audiẽtes dixerunt, 24
Hic nõ eicit dæmones niſi in Beel-zebub principe dæmoniorũ. ¶ Ieſus aũt ſciẽs cogitationes eorũ,dixit eis,¶ Omne regnũ di 25
uiſum cõtra ſe,deſolabitur:& omnis ciui tas vel domus diuiſa cõtra ſe,nõ ſtabit.¶Et 26
ſi ſatanas ſatanã eicit, aduerſus ſe diuiſus eſt:quomodo ergo ſtabit regnũ eius? Et ſi 27
ego in Beel-zebub eicio dæmones:filii ve ſtri in quo eiciunt?Ideo ipſi iudices veſtri erũt. ¶ Si aũt ego in ſpiritu Dei eicio dæ 28
mones:igitur peruenit in vos regnũ Dei. ¶aut quomodo poteſt quiſquã intrare in 29
domum fortis, & vaſa eius diripere : niſi prius alligauerit fortẽ? & tũc domũ illius diripiet.¶Qui nõ eſt mecũ,cõtra me eſt: & 30
qui nõ cõgregat mecũ,ſpargit.¶Ideo dico 31
vobis, omne peccatũ & blaſphemia remit tetur hominibus, ſpiritus aũtẽ \\ blaſphemia'nõ remittetur.¶Et quicunque dixerit 32
verbũ cõtra filiũ hominis,remittetur ei:q aũt dixerit cõtra Spiritũ Sanctũ;nõ remit- 33
tetur ei neque in hoc ſeculo , neque in fu turo.¶Aut facite arboré bonã , & fructũ eius bonũ: aut facite arboré malã , & fru ctũ eius malum ; ſiquidẽ ex fructu arbor 34
agnoſcitur.¶Progenies vipẽrarũ , quomo do poteſtis bona loqui,cum ſitis mali? ¶ ex abũdãtia enim cordis os loquitur.¶ Bonus 35
homo de bono theſauro ꝓfert bona:& ma lus homo de malo theſauro ꝓfert mala. 36
¶Dico aũt vobis,qm oẽ verbũ otioſũ quod locuti fuerint hoĩes , reddẽt rationẽ de eo 37
in die iudicij. ¶ Ex verbis enim tuis iuſtifi caberis,& ex verbis tuis cõdẽnaberis.¶Tũc reſpõderũt ei qdã de Scribis & Phariſæis, dicẽtes,Magiſter,volumus a te ſignũ vide 38
re.¶Qui reſpõdẽs ait illis,¶Generatio mala & adultera ſignũ quærit & ſignũ nõ dabi 39
tur ei,niſi ſignum Ionæ Prophetæ.¶Sicut enim fuit Ionas in vẽtre ceti tribus diebus & tribus noctibus:ſic erit filius hoĩs in cor 40
de terræ tribus diebus & tribus noctibus 41
¶Viri Niniuitæ ſurgẽt in iudicio cũ gene ratione iſta, & cõdẽnabũt eã: qa pœnitẽtiã egerũt in prædicatione Ionæ. Et ecce plus 42
quã Ionas hĩc.¶Regina auſtri ſurget in iudi cio cũ generatione iſta,& cõdẽnabit eã: qa venit a finib⁹ terræ audire ſapiẽtiã Salomo 43
nis,& ecce pl⁹ quã Salomõ hic ¶Cũ aũt im mũd⁹ ſpũs exierit ab hoĩe,ambulat p̃ loca 44
rida,qrẽs requẽ, & nõ inuenit. ¶ Tũc dicit, Reuertar in domũ meã vnde exiui . Et ve niẽs inuenit eã vacãtẽ,ſcopis mũdatã,& or natã.¶Tũc vadit,& aſſumit ſeptẽ alios ſpũs 45
ſecũ negores ſe,& intrãtes habitãt ibi: ¶ & aũt nouiſſima hoĩs illi⁹ peiora prioribus. Sic erit & generationi huic peſſimæ.¶Ad 46
huc eo loquẽte ad turbas,ecce mr ei⁹ & fra 47
tres ſtabãt foris,qrẽtes loq ei.¶Dixit aũt ei qdã,Ecce mr tuа& ffres tui foris ſtãt qrẽtes \\re'.¶At ipſe reſpõdẽs dicẽti ſibi ait,Quæ é 48
mr mea, &q ſũt ffres mei?¶Et extẽdẽs manũ ſuã i diſcipulos ſuos,dixit, Ecce mr mea & ffres 49
mei.¶Quicũqꝫ fecerit volũtatẽ pris meiq ĩ cœlis é:ipſe me⁹ frater,& ſoror, & mr eſt. 50

Lu.6, 45.

Iſa.42.3.

Iuſ.16.4. Lu.11.29 1.Co.1.22. Ionæ 2.2.

Ionæ 3.5.

3 Re.10.1. 2 Pa.9.1.

Lu.11,24.

2 Pe.2,20

Marc. 3, 31. Lu.8, 20

Aloqui le- ctõ 2 MS. \\ le allo- qui R G 8 * G 9 MS

CAP.

CAP. XIII.

Mar. 4, 1 Luc. 8, 4.

IN illo die exiens Iesus de domo, sedebat 1
secus mare. ¶Et congregatæ sunt ad eũ 2
turbæ multæ, ita vt in nauiculã ascẽdes
sederet: & omnis turba illorum stabat in littore. & 3
locutus est eis multa in parabolis, dicẽs, Ec
ce exiit qui seminat, seminare. ¶ Et dũ 4
minat, quædã ceciderũt secus viã, & vene-
rũt volucres cœli & comederunt ea. ¶ Alia 5
ceciderũt in petrosa, vbi nõ habebãt
terrã multã: & cõtinuo exorta sunt, quia
nõ habebãt altitudinẽ terræ. ¶ sole autẽ or 6
to æstuauerũt: & quia nõ habebãt radicẽ,
aruerũt. ¶ Alia autẽ ceciderũt in spinas: & 7
creuerũt spinæ, & suffocauerunt ea. ¶ Alia 8
autẽ ceciderũt in terrã bonã: & dabãt fru-
ctũ, aliud centesimũ, aliud sexagesimum,
aliud tricesimũ. ¶ Qui habet aures audien 9
di, audiat. ¶ Et accedẽtes discipuli dixerunt 10
ei, Quare in parabolis loqueris eis? ¶ Qui re 11
spõdens, ait illis, Quia vobis datũ est nosse
mysteria regni cœlorũ: illis autẽ nõ est da
tũ. ¶ Qui enim habet, dabitur ei, & abun- 12
dabit: qui autẽ nõ habet, & quod habet au-
feretur ab eo. ¶ Ideo in parabolis loquor 13
eis: quia videntes nõ vident, & audientes non
audiũt, neque intelligunt. ¶ & adimplebi- 14
tur in eis prophetia Isaiæ dicẽs. ¶ Auditu
audietis, & nõ intelligetis: & videntes vi-
debitis, & non videbitis. ¶ Incrassatum est 15
enim cor populi huius, & auribus grauiter
audierũt, & oculos suos clauserũtne quã-
do videãt oculis, & auribus audiãt, & cor-
de intelligãt & cõuertantur, & sanem eos.
¶ Vestri autẽ beati oculi quia vidẽt, & aures 16
vestræ quia audiũt. ¶ Amẽ quippe dico vo 17
bis, quia multi prophetæ & iusti cupierũt
videre quæ videtis, & nõ viderũt: & audi-
re quæ auditis, & nõ audierunt. ¶ Vos ergo 18
audite parabolã eminãtis. ¶ Omnis qui au 19
dit verbũ regni & nõ intelligit, venit ma-
lus, & rapit quod seminatum est in corde
eius: hic est qui secus viam seminatus est.
¶ Qui autẽ super petrosa seminatus est, hic 20
est, qui verbũ audit, & cõtinuo cũ gaudio
accipit illud; ¶ nõ habet autẽ in se radicẽ,
sed est tẽporalis. facta autẽ tribulatione & 21
persecutione propter verbũ, cõtinuo scan
dalizatur. ¶ Qui autẽ seminatus est in spi- 22
nis, hic est, qui verbum audit, & solicitudo
seculi istius & fallacia diuitiarum suffocat
verbũ & sine fructu efficitur. ¶ Qui vero in 23
terrã bonã seminatus est: hic est qui audit
verbũ, & intelligit, & fructũ affert, & facit
aliud quidẽ centesimũ, aliud autẽ sexage-
simũ, aliud vero tricesimũ. ¶ Aliã parabolã 24
proposuit illis, dicẽs, Simile factum est re-
gnũ cœlorũ homini q seminauit bonũ se-

me in agro suo. ¶ Cũ autẽ dormirẽt homi- 25
nes, venit inimicus eius, & superseminauit
zizania in medio tritici, & abiit. ¶ Cũ autẽ 26
creuisset herba, & fructũ fecisset: tũc appa
ruerũt & zizania. ¶ Accedẽtes autẽ serui pa 27
tris familias, dixerũt ei, Domine, nõne bo-
nũ semẽ seminasti in agro tuo? Vnde ergo
habet zizania? ¶ Et ait illis, Inimicus homo 28
hoc fecit. Serui autẽ dixerũt ei, Vis? imus, &
colligimus ea? ¶ Et ait, Nõ: ne forte colligẽ 29
tes zizania, eradicetis simul cũ eis & tritici-
cũ. ¶ Sinite vtraque crescere vsque ad mes- 30
sem, & in tẽpore messis dicã messoribus,
Colligite primum zizania, & alligate ea in
fasciculos ad cõburẽdũ, triticũ autẽ cõgre-
gate in horreũ meũ. ¶ Aliã parabolã pro- 31
posuit eis, dicẽs, Simile est regnũ cœlorum
grano sinapis, quod accipiens homo semi-
nauit in agro suo: quod minimũ quidẽ est
omnibus seminibus: cũ autẽ creuerit, ma- 32
ius est omnibus oleribus, & fit arbor, ita vt
volucres cœli veniãt, & habitent in ramis
eius. ¶ Aliã parabolã locutus est eis. Simile 33
est regnũ cœlorũ fermẽto, quod acceptum
mulier abscõdit in farinæ satis tribus, do-
nec fermẽtatũ est totũ. ¶ Hæc omnia locu 34
tus est Iesus in parabolis ad turbas: & sine
parabolis nõ loquebatur eis: ¶ vt impleretur 35
quod dictũ erat per prophetã dicẽtẽ. ¶ Aperiã in parabolis os meũ, eructabo abscõdi-

Mar. 4, 1 Luc. 8, 4.

* semen suum o.

Sap. 2, 24

* igitur n. o.

Mar. 4, 13 Luc. 8, 11

Mar. 4, 26.

Mar. 4, 30. Luc. 13, 18.

Luc. 13, 21

Mar. 4, 33.

Psal. 77, 2.

MS. H. c. 8 Isa. 6, 9. Mar. 4, 12 Luc. 8, 10 Ioh. 12, 40 Act. 28, 26. Ro. 11, 8 Lu. 10, 23 Marc. 4, 14 Lu. 8, 11

Marc. 4, 26.

W secundum aliud Iexagesima, aliud trigesimo 1. M s. G. Sic paul. post v 23. W mysterium o. Inf. 25, 29 W ad abundandum o. W discentis,

a a cõstitutione mũdi.¶ Tũc dimissis turbis venit in domũ:& accesserũt ad eũ discipuli eius,dicẽtes ✠Edissere nobis parabolã zizaniorũ agri.¶Qui respõdẽs ait illis, Qui seminat bonũ semen, est filius hoís.¶Ager aũt est mũdus.Bonũ vero semẽ:hi sunt filii regni.Zizania aũt filii sunt nequã'.¶Inimicus aũt q seminauit ea: é diabolus.‖Messis vero,cõsũmatio seculi est.Messores aũt angeli sunt.¶Sicut ergo colliguntur zizania, & igni cõburũtur: sic erit in cõsũmatione seculi.¶ mittet filius hoís angelos suos, & colligẽt de regno eius oía scãdala, & eos q faciunt iniquitatẽ:¶ & mittẽt eos in caminũ ignis,ibi erit fletus & stridor dẽtiũ.¶ Tũc iusti fulgebũt sicut Sol in regno pris eorũ Qui habet aures audiendi, audiat.¶Simile est regnũ cœlorum thesauro abscõdito in agro:quẽ q inuenit homo,absCõdit,& pra gaudio illius vadit, & vẽdit vniuersa quæ habet,& emit agrũ illũ.¶Iterum simile est regnũ cœlorũ homini negociatori,quærẽti bonas margaritas.¶Inuẽta aũt vna pretiosa margarita,abiit, & vendidit oía quæ habuit,& emit eã.¶ Iterũ simile est regnũ cœlorũ sagenæ missæ in mare,& ex omni genere pisciũ' cõgregãti.¶quã, cũ impleta esset,educẽtes,& secus littus sedẽtes,elegerũt bonos in vasa, malos aũt foras miserũt.¶Sic erit in cõsũmatione seculi:exibũt angeli,& separabũt malos de medio iustorũ ¶& mittẽt eos in caminũ ignis,ibi erit fletus& stridor dẽtiũ Intellexistis hæc oía? Dicũt ei,Etiã*.¶Ait illis,Ideo, oĩs scriba doctus in regno cœlorũ, similis est homini patrifamilias ,q̃ profert de thesauro suo noua & vetera ¶Et factũ est:cũ cõsummasset Iesus parabolas istas, trãsiit inde ¶Et veniẽs in patriã suã,docebat eos in synagogis eorũ,ita vt mirarẽtur , & dicerẽt, Vnde huic sapiẽtia hæc,& virtutes?‖Nõne hic est fabri filius?Nõne mr eius dicit Maria, & fratres eius,Iacobus & Ioseph',& Simõ & Iudas ¶& sorores ei⁹,nõne oẽs apud nos sũt? Vnde ergo huic oía ista?¶Et scãdalizabãt in eo.Iesꝰ aũt dixit eis,‖Nõ é ꝓpheta sine honore nisi i pria sua,& i domo sua.¶Et nõ fecit ibi virtutes multas ꝓpter incredulitatẽ illorum.

CAP. XIIII

1 IN illo tẽpore,‖audiuit Herodes tetrarcha famam Iesu:¶& ait pueris suis,Hic
2 est Iohannes Baptista: ipse surrexit a mortuis,& ideo virtutes operantur in eo.
3 ¶‖Herodes enim tenuit Iohãnẽ, & alligauit eũ:& posuit in carcere propter Herodiadẽ vxorẽ*fratris sui.¶Dicebat enim illi
4 Iohãnes,Nõ licet tibi habere eã. ¶ Et volẽs
5 illũ occidere,timuit populũ:‖quia sicut ꝓphetã eũ habebãt.¶ Die aũt natalis Herodis saltauit filia Herodiadis in medio : &
6 placuit Herodi ¶Vnde cũ iuramẽto pollicitus est ei dare quodcunque postulãsset ab
7 eo ¶At illa præmonita a matre sua, Da mihi, inquit, hĩc in disco caput Iohãnis Baptistæ.¶Et contristatus est rex:propter iuramẽtũ aũt & eos qui pariter recũbebãt,iussit dari.¶ Misitq. & decollauit Iohannẽ in
8 carcere ¶ Et allatũ est caput eius in disco :
9 & datũ est puellæ,& attulit matri suæ ¶Et accedẽtes discipuli eius, tulerunt corpus*, & sepelierũt illud:& venientes nũciauerũt
10 Iesu ¶‖Quod cũ audisset Iesus , recessit inde in nauicula,in locũ desertum seorsum: & cum audissent turbæ.‖ secutæ sunt eum
11 pedestres de ciuitatibus ¶ Et exiens vidit turbã multã,& misertus est eis, & curauit
12 languidos eorũ ¶Vespere aũt facto,accesserunt ad eũ discipuli eius,dicẽtes, Desertus est locus,& hora iam præterita: dimitte turbas,vt euntes in castella, emant sibi
13 escas. ¶ Iesus autem dixit eis , Non habent necesse ire:‖date illis vos manducare ¶Re-

14 sponderunt ei , ‖ Non habemus hĩc nisi quinque panes & duos pisces. ¶ Qui ait
15 eis , Afferte mihi illos huc. ¶ Et cum iussisset turbam discumbere super fœnum , acceptis quinque panibus & duobus piscibus, aspiciens in cœlum bene-

dixit

* Differe MS. Hier. ✠ Exarra MS. *τοῦ πνεύματος

Sap. 3,7 Dã.12, 3.

Mar 6,1. Luc 4,16 Ioh.6,42.

Luc.9,13. Ioh.6, 9.

* Domine M S. R. G. S.

* Iosephi MS. Hier. G q. S. Lu.9, 10. Mar 6,31 Ioh. 6, 2.

* Philippi 2 M S R Hier. G S. Inf. 21,26

Mar 6,37

dixit & fregit, & dedit discipulis panes, discipuli autem turbis. ✝ Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et tulerũt reliquias, & duodecim cophinos fragmentorum plenos. ✝ Manducantium autem fuit numerus, quinque millia uirorum, exceptis mulieribus & paruulis. ✝ Et statim ℣ iussit Iesus discipulos ascendere in nauiculam, & præcedere eum trãs fretum, donec dimitteret turbas. ✝ Et dimissa turba, ‖ ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto solus erat ibi. ✝ nauicula autem in medio mari iactabatur fluctibus, erat enim contrarius uẽtus. ✝ Quarta autem uigilia noctis, uenit ad eos ambulans super mare. ✝ Et uidentes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes, Quia phantasma est. Et præ timore clamauerunt. ✝ Statimq; Iesus locutus est eis, dicens, Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. ✝ Respondens autẽ Petrus dixit Domine si tu es, iube me ad te uenire super aquas. ✝ At ipse ait, Veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam ut ueniret ad Iesum. ✝ Videns uero uentum ualidum, timuit: & cum cœpisset mergi, clamauit dicens, Domine, saluum me fac. ✝ Et continuo Iesus extendens manum, apprehendit eum: & ait illi, Modicæ fidei, quare dubitasti? ✝ Et cum ℣ ascendissent in nauiculam, cessauit uentus. ✝ Qui autem in nauicula erant, uenerunt, & adorauerunt eum, dicentes, Vere filius Dei es. ✝‖ Et cum transfretassent, uenerunt in terram Genesar. ✝ Et cum cognouissent eum uiri loci illius, miserunt in uniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes: ✝ & rogabant eum ut uel fimbriam uestimenti eius tangerent. Et quicunque tetigerunt, salui facti sunt.

Mar.6.45 ℣ cœpulit. ‖ M 8. R. Hier. G 5 Ioã.6.17. Luc.6.12

CAP. XV.

Mar.7.1

TVnc accesserunt ad eum ab Hierosolymis Scribæ & Pharisæi, dicentes, ✝ Quare discipuli tui transgrediuntur ℣ traditionem' seniorum? non enim lauant manus suas cum panem mãducant. ✝ Ipse autem respondens ait illis, Quare & uos transgredimini mandatum Dei propter traditionem uestram? Nam Deus dixit, ✝‖ Honora patrem & matrem; &c, ‖ Qui maledixerit patri, uel matri, morte moriatur. ✝ Vos autem dicitis, Quicunque dixerit patri uel matri, Munus quodcunque est ex me, tibi proderit: ✝ & non honorificabit patrem suum aut matrem suam: & irritum fecistis mandatũ Dei propter traditionem uestram. ✝ Hypocritæ, bene prophetauit de uobis Isaias, dicens, ✝‖ Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. ✝ Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas, &c mandata hominum. ✝ Et cõuocatis ad se turbis, dixit eis, Audite & intelligite. ✝ Non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem. ✝ Tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei. Scis quia Pharisæi, audito uerbo hoc, scandalizati sunt? ✝ At ille respondens ait, ‖ Omnis plantatio quam non plantauit pater meus cœlestis, eradicabitur. ✝‖ Sinite illos: cæci sunt, ✝ duces cæcorum. Cæcus autem si cæco ducatum præstet, ambo in foueam cadunt.

Mar.8.1 ℣ tanti 1 M 8 G. - 6 M 8. 9 Mar.7.17

✝ Respondens autem Petrus dixit ei, Edissere nobis parabolam istam. ✝ At ille dixit, Adhuc & uos sine intellectu estis? ✝ Nõ intelligitis quia omne quod in os intrat, in uentrem uadit, & in secessum emittitur? ✝ Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquinant hominẽ: ✝ de corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiæ. ✝ hæc sunt quæ coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinat hominem. ✝ Et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri & Sidõnis. ✝‖ Et ecce mulier Chananæa a finibus illis egressa clamauit, dicens ei, Miserere mei Domine fili Dauid: filia mea male a dæmonio uexatur. ✝ Qui non respondit ei uerbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes, Dimitte eam: quia clamat post nos. ✝ Ipse autem respondens, ait, Non sum missus nisi ‖ ad oues quæ perierunt domus Israel. ✝ At illa uenit, & adorauit eum, dicens, Domine adiuua me. ✝ Qui respondens ait. Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. ✝ At illa dixit, Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. ✝ Tunc respondens Iesus, ait illi, O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut uis. Et sanata est filia eius ex illa hora. ✝ Et cum transisset inde Iesus, uenit secus Mare-Galilææ: & ascendens in montem, sedebat ibi. ✝‖ Et accesserunt ad eũ turbæ multæ, habentes secũ mutos, cæcos, claudos, debiles, & alios multos: & proiecerunt eos ad pedes eius, & curauit eos: ✝ ita ut turbæ mirarentur uidẽtes mutos loquentes, claudos ambulãtes, cæcos uidẽtes: & magnificabant Deum Israel. ✝‖ Iesus autem conuocatis discipulis suis, dixit, Misereor turbæ: quia triduo iã perseuerant mecum, & non habent quod manducẽt: & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficiãt in uia. ✝ Et dicunt ei discipuli, Vnde ergo nobis in deserto panes ℣ tantos, ut saturemus turbã tantã? ✝ Et ait illis Iesus, Quot habetis panes? At illi dixerunt, Septem, & paucos piscsiculos. ✝ Et præcepit turbæ ut discumberent super terrã. ✝ Et accipiẽs septem panes, & pisces, & gratias agẽs fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo. ✝ Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis tulerunt, septem sportas plenas. ✝ Erant autem qui manducauerunt, quatuor millia hominum, extra paruulos & mulieres. ✝ Et dimissa turba, ascendit in nauiculam: & uenit in fines Magedan.

Mar.8.12 Luc.12. 54. * Hipocrisie M 8. G. 8. *fere M 9 Hier. G. 9 Sup. 12. 8. Sup. 10 6 Luc. 19. 10. Ioã.10. 3. Isa.35.5. Luc. 7.22 Mar.7.25

CAP. XVI.

1 ET accesserunt ad eũ Pharisæi & Sadducæi tentantes: & rogauerunt eum ut signũ de cælo ostẽderet eis. ✝ At ille respondens, ait illis, Facto uespere dicitis, Serenum erit, rubicundum est enim cœlum. ✝ Et mane, Hodie tempestas, rutilat enim triste cœlum. * Faciem ergo cœli diiudicare nostis: signa autem temporum non potestis? * ✝‖ Generatio mala & adultera signũ quærit: & signum non

Mar.6.45 ℣ cœpulit. ‖ M 8. R. Hier. G 5 Ioã.6.17. Luc.6.12

Mar.7.1 ℣ traditionem M 8. 9. Hier. Exo.20. 12. Deu.5.16 & 27.16. Eph.6.2. Leu.20.9 Pro.20. 20. Exo.21. 16. Ifa.27.13. Mar.7.6 - 5 M 8. G. 8.

Ioã.15.2 Luc.6.39

Mar. & cum discisset o. Mar.6.53

dabitur eis nisi signum Ionę-prophetæ. Et relictis illis, abiit. ♦ Et cum uenissent discipuli eius trâs fretum, obliti sunt panes accipere. ♦ Qui dixit illis, ¶ Intuemini & cauete a fermento Pharisæorum & Sadducęorum. ♦ At illi cogitabant inter se dicentes, Quia panes nō accepimus. ♦ Sciens autem Iesus, dixit, Quid cogitatis inter uos modicę fidei, quia panes non habetis? ♦ Nōdum intelligitis, neque recordamini quumque panum, ℣ in quinque ℣ millia' hominum, & quot cophinos sumpsistis? ♦ ¶ neque septem panum, ℣ in quatuor ℣ millia' hominum, & quot sportas sumpsistis? ♦ Quare non intelligitis quia non de pane dixi uobis. Cauete a fermento Pharisæorum & Sadducæorum? ♦ Tunc intellexerunt quia non dixerit cauendum a fermento panum, sed a doctrina Pharisęorum & Sadducæorū. ♦ ¶ Venit autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens, ¶ Quem *dicunt homines esse filium hominis? ♦ At illi dixerunt, Alii Iohannem Baptistam, alii autem Eliam, alii uero Ieremiam, aut unum ex prophetis. ♦ Dicit illis Iesus, Vos autem quem me esse dicitis? ♦ Respondens Simon Petrus dixit, ¶ Tu es Christus filius Dei uiui. ♦ Respondens autem Iesus, dixit ei, Beatus es Simon ¶ Bar-Iona: quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus qui in cœlis est. ♦ Et ego dico tibi, quia tu es Petrus: & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferi non

prævalebunt aduersus eam. ♦ ¶ Et tibi dabo claues regni cœlorum. Et quodcunque ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis, & quodcunque solueris super terram, erit solutum & in cęlis. ♦ Tunc præcepit discipulis suis ut nemini dicerent quia ipse esset Iesus Christus. ♦ Exinde cępit Iesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Ierosolymam, & multa pati a senioribus & scribis & principibus sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere. ♦ Et assumens eum Petrus, cępit increpare illum dicens, Absit a te Domine, non erit tibi hoc. ♦ Qui conuersus, dixit Petro, ¶ Vade post me Satana scandalum es mihi: quia non sapis ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum. ♦ Tunc Iesus dixit discipulis suis, ¶ Si quis uult post me uenire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. ♦ Qui enim uoluerit animam suam saluam facere, perdet eam. qui autem perdiderit animam suam propter me, inueniet eam. ♦ Quid enim prodest homini, si mundum uniuersum lucretur, animæ uero suæ detrimentum patiatur? ¶ Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? ♦ ¶ Filius enim hominis uenturus est in gloria patris sui cum angelis suis: ♦ & tunc reddet unicuique secundum opera eius. ♦ ¶ Amen dico uobis, ¶ sunt quidam de hîc stantibus qui non gustabunt mortem, donec uideant filium hominis uenientem in regno suo.

CAP. XVII.

ET post dies sex ℣ assumit' Iesus Petrū & Iacobū & Iohannē fratrem eius, & ducit illos in montē excelsum seorsum: ♦ & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut Sol: uestimenta autem eius facta sunt alba sicut ℣ nix. ♦ Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias

cum eo loquentes. ♦ Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum, Dñe, bonum est nos hîc esse: si uis, faciamus hîc tria tabernacula, tibi unum, & Moysi unum, & Eliæ unum. ♦ Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbrauit eos. ¶ Et ecce uox de nube, dicens, Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui: ipsum

audite.

Ion. 2. 2. -Mat 12. 40.
Mar. 8. 14
Luc. 12. 1
Sup. 14. 37
Iob. 6 9
℣ 3 Mss R. ℣ millium Mss. R.
Sup. 15. 34.
℣ 2 Mss. R.
Mar. 8. 27
Luc. 9. 18
℣ 3 Mss R. G. 8. al
Hic se non legisse aperte loquitur.
Ion. 6. 69
Ioā. 1. 42.
Inf. 18. 18.
Ioan. 20. 23. & 21. 15.
-9 M 8. Hier. G. 3.
-6 M 8. G. 8.
Mar. 8. 33
Sup. 10. 38.
Luc. 9. 23 & 14. 17. 17. 33.
Ioan. 12. 25.
Ps. 48. 8. Ps. 61. 13 Act. 17. 31.
Rom. 2. 6.
Mar 9. 1
Luc. 9. 27
℣ assumpsit Mss 3. Mar. 9. 2 Luc. 9 28
Mar 6. 8.
2. Pet. 1 17.
Sup. 3. 17

audite. ℣ Et audientes discipuli, ceciderunt 6
in faciem suam, & timuerunt uehe. ℣ Et 7
accessit Iesus, & tetigit eos: dixitq. eis, Surgite, & nolite timere. ℣ Leuantes autem 8
oculos suos, neminem uiderunt, nisi solum Iesum. ℣ Et descendentibus illis de monte, præcepit eis Iesus, dicens, Nemini dixeritis uisionem, donec filius hominis a mortuis resurgat. ℣ Et interrogauerunt eum 10
discipuli, dicentes, ¶ Quid ergo scribæ dicunt quod Eliam oporteat primum uenire? ℣ At ille respondens, ait eis, Elias quidē 11
uenturus est, & restituet omnia. ℣ dico autem vobis, ¶ quia Elias iam uenit, & nō cognouerunt eum, ¶ sed fecerunt in eo quæcunque uoluerunt. Sic & filius hominis passurus est ab eis. ℣ Tunc intellexerunt discipuli, quia de Iohanne Baptista dixisset 13
eis. ℣ ¶ Et cum uenisset ad turbam, accessit 14
ad eum homo genibus prouolutus ante eum, dicens, ℣ Domine miserere filio meo, 15
quia lunaticus est, & male patitur: nam sæpe cadit in ignem, & crebro in aquam. ℣ & obtuli eum discipulis tuis: & non potuerunt curare eum. ℣ Respondens * Iesus, 16 17
ait, O generatio incredula, & peruersa, quousque ero uobiscum? usquequo patiar uos? Afferte huc illum ad me. ℣ Et increpauit illum Iesus, & exijt ab eo dæmonium 18
& curatus est puer ex illa hora. ℣ Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt, Quare nos non potuimus eijcere 19 20
illum? ℣ Dixit illis Iesus, Propter incredulitatem uestram. ¶ Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic, transi hinc illuc: & transibit, & nihil impossibile erit 21
uobis. ℣ Hoc autem genus non eicitur 22
nisi per orationem, & ieiunium. ℣ ¶ Conuersantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus, Filius hominis tradendus est in 23
manus hominum: ℣ & occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt uehementer. ℣ Et cum uenissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei, Magister uester non soluit didrachma: ℣ Ait, 24 25
Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens, Quid tibi uidetur Simon? Reges terræ a quibus accipiunt tributum uel censum? a filijs suis, an ab alienis? ℣ Et ille dixit, Ab alienis. 26
Dixit illi Iesus, Ergo liberi sunt filij. ℣ Ve 27
autem non scandalizemus eos, uade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore eius, inuenies stateremillum sumens, da eis pro me, & te.

Mar. 9. 11
Mal. 4. ℣ *primum
I Mss. R. G. 8.
Sap. 11. 14.
Sup. 14. 9
Mar. 9. 14
Luc. 9. 37

Luc. 17. 16

Mar. 9. 31
Luc. 9. 44
& 24. 7.
Is. 20. 18

* autem
M S. R.
Hier. G.

CAP. XVIII.

In illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes, ¶ Quis, putas, maior est in 1
regno cœlorum? ℣ ¶ Et aduocans Iesus 2
paruulum, statuit eum in medio eorum, ℣ & dixit, Amen dico uobis, nisi conuersi 3
fueritis, & efficiamini sicut paruuli non intrabitis in regnum cœlorum. ℣ Qui- 4
cumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno cœlorum. ℣ Et qui susceperit unum paruulum 5
talem in nomine meo, me suscipit. ℣ ¶ qui 6
autem scandalizauerit unum de pusillis istis qui in me credunt, expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius, & 7
demergatur in profundum maris. ℣ ¶ Væ mundo a scandalis. Necesse est enim ut ueniant scandala: uerumtamen uæ homini illi, per quem scandalum uenit. ℣ ¶ Si 8
autem manus tua, uel pes tuus scandalizat te: abscinde \\ eum', & proijce abs te: bonum tibi est ad uitam ingredi debilem uel claudum, quàm duas manus, uel duos pedes habentem mitti in ignem æternum. 9
℣ Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & proijce abs te: bonum tibi est

Mat. 9. 34
Luc. 9. 46
Infr. 19. 14.
1. Cor. 14. 20.

Mar. 9. 42

Luc. 17. 1

Sup. 5. 30
Mar. 9. 43
Vet. R. G.

dos oculos habentes mitti in gehennam ignis. ♀ Videte ne contemnatis unũ ex his pusillis: dico enim uobis, quia Angeli eorũ in cęlis semper uident faciem patris mei qui in cęlis est. ♀ ¶ Venit enim filius hominis saluare quod perierat. ♀ ¶ Quid uobis uidetur? si fuerint alicui centum oues, & errauerit una ex eis: nonne reliquit nonaginta nouẽ in montibus, & uadit quærere eã quæ errauit? ♀ & si contigerit ut inueniat eã: amen dico uobis, quia gaudet super eã magis, quàm super nonaginta nouẽ quæ non errauerunt. ♀ Sic nõ est uoluntas ante patrẽ uestrũ, qui in cęlis est, ut pereat unus de pusillis istis. ♀ ¶ Si autẽ peccauerit in te frater tuus, uade, & corripe eũ inter te & ipsum solum. si te audierit: lucratus eris fratrem tuũ. ♀ si autem te non audierit: adhibe tecũ adhuc unũ uel duos, ut ¶ in ore duorũ uel triũ testiũ stet omne uerbũ. ♀ Quòd si nõ audierit eos: dic ecclesiæ. si autẽ ecclesiã non audierit: sit tibi sicut ¶ ethnicus & publicanus. ♀ ¶ Amen dico uobis, quæcunq; alligaueritis super terrã, erunt ligata & in cęlo: & quæcunq; solueritis super terrã, erunt soluta & in cœlo. ♀ Iterũ dico uobis, quia si duo ex uobis cõsenserint super terram, de omni re quamcunq; petierint fient illis a patre meo qui in cęlis est. ♀ Vbi enim sunt duo uel tres cõgregati in nomine meo, ibi sũ in medio eorũ. ♀ Tunc accedens Petrus ad eũ, dixit, ¶ Dñe, quoties peccabit in me frater meus, & dimittã ei? usq; septies? ♀ Dixit illi Iesus, nõ dico tibi usq; septies: sed usq; septuagies septies. ♀ Ideo assimilatus est regnum cęlorũ homini regi, q uoluit rationẽ ponere cũ seruis suis. ♀ Et cũ cępisset rationem ponere, oblatus est ei unus qui debebat ei decẽ millia talenta. ♀ Cũ autẽ nõ haberet unde redderet, iussit eũ dñs eius uenũdari, & uxorẽ eius & filios, & omnia quæ habebat, & reddi. ♀ Procidens autẽ seruus ille, orabat eũ, dicens, Patientiã habe in me, & omnia reddã tibi. ♀ Misertus autem dñs serui illius, dimisit eũ, & debitũ dimisit ei. ♀ Egressus autẽ seruus ille, inuẽnit unũ de conseruis suis qui debebat ei cẽtũ denarios: & tenens suffocabat eũ, dicẽs, Redde quod debes. ♀ Et procidens cõseruus eius, rogabat eũ, dicens, Patientiã habe in me, & omnia reddã tibi. ♀ Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerẽ, donec redderet debitum. ♀ Videntes autem conserui eius quæ fiebant, contristati sũt ualde: & uenerunt, & narrauerunt dño suo omnia quæ facta fuerant. ♀ Tunc uocauit illũ dñs suus: & ait illi, Serue nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: ♀ nõne ergo oportuit & te misereri conserui tui, sicut & ego tui misertus sũ? ♀ Et iratus dominus eius, tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet uniuersum debitum. ♀ Sic & pater meus cęlestis faciet uobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus uestris.

Ps. 33.8. *Luc.* 19.10 *Luc.* 15.4 *Gen.* 17.3 *Leu.* 19.17 *Eccl.* 19.13. *Iac.* 5.19. *Deu.* 19.15 2 *Cor.* 13.1. *Heb.* 10.28. *Ioã.* 8.17 2 *Thes.* 3.14. 1 *Cor.* 5.9. *Ioã.* 20.23. *Luc.* 17.4 *Sup.* 6.12 *Mar.* 11.25.

CAP. XIX.

Mar. 10.1

ET factum est, cum cõsummasset Iesus sermones istos, migrauit a Galilæa. ♀ & uenit in fines Iudææ trans Iordanẽ, & secutæ sunt eum turbæ multæ, & curauit eos ibi. ♀ Et accesserunt ad eum pharisæi tentantes eum, & dicentes ei, Si licet homini dimittere uxorẽ suã, quacunq; ex causa? ♀ Qui respondens, ait eis, Nõ legistis, quia qui fecit, ab initio, masculũ & feminã fecit eos? & dixit, ♀ Propter hoc, dimittet homo patrẽ & matrem, & adhærebit uxori suæ: & erũt duo in carne una. ♀ itaq; iã non sunt duo: sed una caro. Quod ergo Deus cõiunxit, homo nõ separet. ♀ Dicunt illi, Quid ergo ¶ Moyses mandauit dare libellũ repudii, & dimittere? ♀ Ait illis, Quoniã Moyses ad duritiã cordis uestri permisit uobis dimittere uxores uestras: ab initio autẽ nõ fuit sic. ♀ ¶ Dico autẽ uobis, quia quicunq; dimiserit uxorẽ suã, nisi ob fornicationẽ, & aliã duxerit, mœchatur: & qui dimissã duxerit, mœchatur. ♀ Dicunt ei discipuli eius, Si ita est causa hominis cum uxore, no expedit nubere. ♀ Qui dixit illis, Nõ omnes capiunt uerbũ istud, sed quibus datũ est. ♀ Sunt enim eunuchi qui de matris utero sic nati sunt: & sunt eunuchi q facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi qui seipsos castrauerunt propter regnum cęlorum. Qui potest capere capiat. ♀ ¶ Tunc oblati sunt ei paruuli, ut manus eis imponeret & oraret. Discipuli autẽ increpabãt eos. ♀ Iesus uero ait eis, ¶ Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me uenire: talium est enim regnũ cęlorum. ♀ Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. ♀ ¶ Et ecce unus accedens, ait illi, Magister bone, quid boni faciã ut habeã uitã æternã? ♀ Qui dixit ei, Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si autem uis ad uitã ingredi, serua mandata. ♀ Dicit illi, Quæ? Iesus autẽ dixit, ¶ Non homicidium facies. Nõ adulterabis. Non facies furtum. Non falsum testimonium dices. ♀ Honora patrẽ tuum & matrem tuã. Diliges proximum tuum sicut teipsum. ♀ Dicit illi adolescẽs, Omnia hęc custodiui a iuuentute mea: quid adhuc mihi deest? ♀ Ait illi Iesus, Si uis perfectus esse, uade, uende * quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo: & ueni, sequere me. ♀ Cum audisset autẽ adolescens uerbũ, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. ♀ Iesus autem dixit discipulis suis, Amen dico uobis, quia diues difficile intrabit in regnum cœlorũ. ♀ Et iterum dico uobis. Faciliꝰ est camelũ per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum cęlorum. ♀ Auditis autẽ his, discipuli mirabantur ualde, dicentes, Quis ergo poterit saluus esse? ♀ Aspiciens autẽ Iesus, dixit illis, Apud homines hoc impossibile est, apud Deum autem omnia possibilia sunt. ♀ ¶ Tunc respondens Petrus, dixit ei, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? ♀ Iesus autem dixit illis, Amen dico uobis, quod uos qui secuti estis me, in regeneratione cũ sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & uos super sedes duodecim, iudicãtes duodecim tribus Israël. ♀ Et omnis qui reliquerit domũ, uel fratres, aut sorores, aut patrẽ, aut matrẽ, aut uxorẽ, aut filios, aut agros propter nomẽ meum: centuplum accipiet, & uitam æternã possidebit. ♀ ¶ Multi autem erunt primi, nouissimi: & nouissimi, primi.

Gen. 1.27 * *homini* M 8.9. R *Gen.* 2.21 *Eph.* 5.31 1 *Cor.* 6.16. *Deu.* 24.1. *Sup.* 5.32 *Mar.* 10.11. *Luc.* 16.18. 1 *Cor.* 7.1 *Mar.* 10.13. *Luc.* 18.15 *Sup.* 18.3 *Mar.* 10.17. *Luc.* 18.18. *Exo.* 20.13. 8 MS. * *omnia* 8. 9. *Mar.* 10.28. *Luc.* 18.28. *Luc.* 22.30. *Isa.* 20.16 *Mar.* 10.31. *Luc.* 13.30.

CAP.

Similé est*regnū cęlorū homini patri-familias qui exiit primo mane conducere operarios in uineā suā. ¶ Cōuentione autē facta cū operarijs ex denario diurno, misit eos in uineā suā. ¶ Et egressus circa horā tertiā, uidit alios stātes in foro otiosos, ¶ & dixit illis, Ite & uos in uineā *& quod iustū fuerit, dabo uobis. ¶ Illi aūt abierūt. Iterū autē exiit circa sextā, & nonā horā: & fecit similiter. ¶ Circa undecimā uero exiit, & inuenit alios stantes, & dicit illis, Quid hīc statis tota die otiosi? ¶ Dicunt ei. Quia nemo nos conduxit. Dicit illis, Ite & uos in uineā *¶ Cū sero aūt factū esset, dicit dñs uineæ procuratori suo, Voca operarios, & redde illis mercedē, incipiēs a nouissimis usq; ad primos. ¶ Cū uenissent ergo qui circa undecimā horā uenerāt, acceperunt singulos denarios. ¶ Uenientes autē & primi, arbitrati sūt quod plus essēt acceptu-
rī: acceperūt autē & ipsi singulos denarios. ¶ Et accipientes murmurabāt aduersus patrē familias, ¶ dicētes, Hi nouissimi una hora fecerūt: & pares illos nobis fecisti q portauimus pōdus diei & æstus. ¶ At ille respōdēs uni eorū dixit, Amice, nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario cōuenisti mecum? ¶ Tolle quod tuum est, & uade: uolo autē & huic nouissimo dare sicut & tibi. ¶ Aut non licet mihi quē uolo, facere? an oculus tuus nequā est qa ego bonus sum? ¶ Sic erūt nouissimi, primi: & primi nouissimi. ¶ multi enim sūt uocati: pauci uero electi. ¶ Et ascēdēs Iesus Ierosolymā, assumpsit duodecim discipulos secreto, & ait illis, ¶ Ecce ascēdimus Ierosolymā, & filius hominis tradetur principibus sacerdotū, & Scribis, & cōdemnabunt eū morte, ¶ & tradēt eū Gentibus ad illudēdū, & flagellādū, & crucifigendū, & tertia die resurget. ¶ Tūc accessit ad eū mater

aliquid ab eo. ¶ Qui dixit ei, Quid uis? Ait illi, Dic ut sedeant hi duo filij mei, unus ad dexterā tuā, & unus ad sinistram in regno tuo. ¶ Respōdēs aūt Iesus, dixit, Nescitis qd petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sū? Dicūt ei, Possumus. ¶ Ait illis, Calicē quidē meū bibetis: sedere autem ad dexterā meā \\ &' sinistrā, nō est meū dare
-vobis: sed quibus paratū est a patre meo.
¶ Et audiētes decē, indignati sunt de duobus fratribus. ¶ Iesus aūt vocauit eos ad se: & ait, Scitis quia principes gentiū dominātur eorū & qui maiores sunt, potestatē exercent in eos. ¶ Non ita erit inter uos: sed quicūq; voluerit inter vos maior fieri, sit vester minister: ¶ & qui uoluerit inter uos primus esse, erit uester seruus. ¶ Sicut filius hominis nō uenit ministrari, sed ministrare, & dare animā suā redēptionē p multis. ¶ Et egredientibus illis ab Iericho, secuta est cū turba multa: ¶ & ecce duo cæci sedentes secus uiā, audierūt qa Iesus transiret, & clamauerūt dicentes, Dñe, miserere nostri, fili Dauid. ¶ Turba aūt increpabat eos vt tacerent. At illi magis clamabāt dicentes, Dñe, miserere nostri, fili Dauid. ¶ Et stetit Iesus, & vocauit eos, & ait, Quid vultis ut faciā vobis? ¶ Dicūt illi, Dñe, ut aperiantur oculi nostri. ¶ Misertus aūt eorū Iesus, tetigit oculos eorū. Et cōfestim uiderūt, & secuti sūt eū.

CAP. XXI.

Et cū appropinquassēt Ierosolymis, & uenissent Beth-phagē ad Mōte-oliuē ti, tūc Iesus misit duos discipulos, ¶ dicens eis, Ite in Castellū quod cōtra uos est, & statim inuenietis asinā alligatā & pullū cū ea: soluite, & adducite mihi: ¶ & si quis vobis aliqd dixerit, dicite, qa Dñs his opus habet: & cōfestim dimittet eos. ¶ Hoc aūt factū est ut adimpleretur quod dictū est p

Prophetā, dicentē, ¶ Dicite filiæ Sion, Ecce rex tuus uenit tibi māsuetus, & sedens super \\ asinam' & pullum filiam subiugalis. ¶ Euntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. ¶ Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt su-

* enim 2 Mr. G. 8.

*autē Mr. Hier. G3.

*meā Mr. G3. Addit hic quoq; G & 8. Et quod infrā / uersi, accipietis

Sup. 19. 30. Mar. 10. 38. Luc. 13. 31. Infr. 22. 14. Mar. 10. 32. Luc. 18. 31. Mar. 10. 33.

Esa 62. 11. Zach. 9. 9. Ioan. 12. 15.

\\ asinam

per ℣ eos uestimenta sua, & eum deposuerunt. 8
Plurima autem turba strauerunt uestimenta sua in uia: alii autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in uia: 9
turbæ autem quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes, Hosanna filio Dauid:

benedictus qui uenit in nomine Domini: hosanna in altissimis. 10
Et cum introisset Ierosolymam, commota est uniuersa ciuitas, dicens, Quis est hic? 11
populi autem dicebant, Hic est Iesus propheta, a Nazareth Galilææ. 12
Et introiuit Iesus in templum Dei, & eiiciebat omnes uendentes, & ementes in templo, & mensas numulariorum, & cathedras uendentium columbas euertit: 13
& dicit eis, Scriptum est, Domus mea, domus orationis uocabitur: uos autem fecistis illam speluncam latronum. 14
Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanauit eos. 15
Videntes autem principes sacerdotum, & Scribæ mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes, Hosanna filio Dauid: indignati sunt, 16
& dixerunt ei, Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis, Vtique. nunquam legistis, Quia ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem? 17
Et relictis illis, abijt foras extra Ciuitatem in Bethaniam: ibiq; mansit. 18
Mane autem reuertens in Ciuitatem, esurijt. 19
Et uidens ficiarborem unam secus uiam, uenit ad eam: & nihil inuenit in ea nisi folia tantum, & ait illi, Nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et aresecta est continuo ficulnea. 20
Et uidentes discipuli, mirati sunt dicentes, Quomodo continuo aruit? 21
Respondens autem Iesus, ait eis, Amen dico uobis, si habueritis fidem, & non hæsitaueritis, non solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis, ℣ Tolle' & ℣ iacta te' in mare: fiet. 22
Et omnia quæcunque petieritis in oratione credentes, accipietis. 23
Et cum uenisset in templum, accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum, & seniores populi, dicentes, In qua potestate hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? 24
Respondens Iesus dixit eis, Interrogabo uos, & ego unum sermonem: quem si dixeritis mihi, & ego uobis dicam in qua potestate hæc facio. 25
Baptismus Iohannis, unde erat? e cœlo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se, dicentes, Si dixerimus e cœlo, dicet nobis, Quare ergo non credidistis illi? 26
Si autem dixerimus ex hominibus: timemus turbam: omnes enim ℣ habent' Iohannem sicut prophetam. 27
Et respondentes Iesu, dixerunt: Nescimus. Ait illis, & ipse, Nec ego dico uobis in qua potestate hæc facio. 28
Quid autem uobis uidetur? Homo quidam habebat duos filios: & accedens ad primum, dixit, Fili, uade hodie operare in uinea mea. 29
Ille autem respondens, ait, Nolo. Postea autem pœnitentia motus, abijt. 30
Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait, ℣ Eo' domine. & non iuit. 31
quis ex duobus fecit uoluntatem patris? Dicunt ei, Primus. Dicit illis Iesus, Amen dico uobis, quia publicani, & meretrices præcedunt ℣ uos in regnum Dei. 32
Venit enim ad uos Iohannes in uia iustitiæ: & non credidistis ei: publicani autem, & meretrices crediderunt ei: uos autem uidentes nec pœnitentiam habuistis postea, ut crederetis ei. 33
Aliam parabolam audite: Homo erat paterfamilias

qui

Deut. 14. 25. Luc. 19. 45. Isa. 56. 7 Ier. 7. 11. Marc. 11 18. Luc. 19. 47. Psal. 8. 3.
Marc. 11 13.
Marc. 11 20.
℣ Tollere 6. 8. ℣ iacta e 6.
Sup. 7. 7. Marc. 11 24. Ioan. 15. 7.
1. Ioh. 3. 22. Marc. 11 28. Luc. 20. 2
Sup. 14. 5 ℣ habeba Mag. Hieron. Marc. 6. 20
℣ Ego e
℣ præce dent.
Marc. 12. 1 Luc. 20. 9 Is 5. 1. 5. Ier. 2. 21.

qui plantauit uineam, & sepem circumdedit ei, & fodit in ea torcular, & ædificauit turrim, & locauit eam agricolis: & peregre profectus est. ✦ Cum autem tempus fructuum appropinquasset, misit seruos suos ad agricolas, ut acciperent fructus eius. ✦ Et agricolæ apprehensis seruis eius, alium ceciderunt, alium occiderunt, alium uero lapidauerunt. ✦ Iterum misit alios seruos plures prioribus: & fecerunt illis similiter. ✦ Nouissime autem misit ad eos filium suum, dicens, Verebuntur filium meum. ✦ Agricolæ autem uidentes filium, dixerunt intra se, ‖ Hic est hæres, uenite, occidamus eum, & habebimus hæreditatem eius. ✦ Et apprehensum eum eiecerunt extra uineam, & occiderunt. ✦ Cum ergo uenerit dominus uineæ, quid faciet agricolis illis? ✦ Aiunt illi, Malos male perdet: & uineam suam locabit alijs agricolis, qui reddent ei fructum temporibus suis. ✦ ‖ Dicit illis Iesus, Nunquam legistis in scripturis, Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic est factus in caput anguli? A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris. ✦ Ideo dico uobis, quia auferetur a uobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus eius. ✦ ‖ Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem uero ceciderit, conteret eum. ✦ Et cum audissent principes sacerdotum, & Pharisæi parabolas eius: cognouerunt quod de ipsis diceret. ✦ Et quærentes eum tenere, timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

Inf. 26.3 & 27.2. *Ioh.* 11. 53. *Psf.* 117. 22. *Act.* 4.11. *Rom.* 9.33 1 *Pet.* 2.7 *Luc.* 20. 17. *Mar.* 12. 10. *Zach.* 12. 3. *Dan.* 2. 34. 12. *Mar.* 12. 12. *Luc.* 14. 16. *Apoc.* 19 9.

CAP. XXII.

ET respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens, ✦ ‖ Simile factum est regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. ✦ Et misit seruos suos uocare inuitatos ad nuptias: & nolebant uenire. ✦ Iterum misit alios seruos, dicens, Dicite inuitatis, Ecce prandium meum paraui: tauri mei, & altilia occisa, & omnia parata: uenite ad nuptias. ✦ Illi autem neglexerunt: & abierunt, alius in uillam suam: alius uero ad negociationem suam: ✦ reliqui uero tenuerunt seruos eius, & contumelijs affectos occiderunt. ✦ Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. ✦ Tunc ait seruis suis, Nuptiæ quidem paratæ sunt: sed qui inuitati erant, non fuerunt digni: ✦ ite ergo ad exitus uiarum: & quoscumque inueneritis, uocate ad nuptias. ✦ Et egressi serui eius in uias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos, & bonos: & impletæ, sunt nuptiæ discumbentium. ✦ Intrauit autem rex, ut uideret discumbentes: & uidit ibi hominem non uestitum ueste nuptiali. ✦ Et ait illi, Amice, quomodo huc intrasti non habens uestem nuptialem? At ille obmutuit. ✦ Tunc dixit rex ministris, ‖ Ligatis manibus, & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. ✦ Multi enim sunt uocati, pauci uero electi. ✦ ‖ Tunc abeuntes Pharisæi, consilium inierunt ut caperent eum in sermone. ✦ Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis, dicentes, Magister, scimus quia uerax es, & uiam Dei in ueritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum: ✦ dic ergo nobis quid tibi uidetur, licet censum dare Cæsari, an non? ✦ Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait, Quid me tentatis hypocritæ? ✦ ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. ✦ Et ait illis Iesus, Cuius est imago hæc, & superscriptio? ✦ Dicunt ei, Cæsaris. Tunc ait illis, ‖ Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. ✦ Et audientes mirati sunt, & relicto eo abierunt. ✦ In illo die accesserunt ad eum Sadducæi, qui dicunt non esse resurrectionem: & interrogauerunt eum, ✦ dicentes, Magister, ‖ Moyses dixit, Si quis mortuus fuerit non habens filium, ut ducat frater eius uxorem, illius, & suscitet semen fratri suo. ✦ Erant autem apud nos septem fratres: & primus uxore ducta defunctus est: & non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo. ✦ Similiter secundus, & tertius usque ad septimum. ✦ Nouissime autem omnium: & mulier defuncta est. ✦ In resurrectione ergo, cuius erit de septem, uxor? omnes enim habuerunt eam. ✦ Respondens autem Iesus, ait illis, Erratis, nescientes scripturas, neque uirtutem Dei. ✦ In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed sunt sicut angeli Dei in cœlo. ✦ De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente uobis, ✦ ‖ Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob? Non est Deus mortuorum, sed uiuentium. ✦ Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina eius. ✦ ‖ Pharisæi autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, conuenerunt in unum: ✦ & interrogauit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum, ✦ Magister, quod est mandatum magnum in Lege? ✦ Ait illi Iesus, ‖ Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. ✦ Hoc est maximum, & primum mandatum. ✦ Secundum autem simile est huic, ‖ Diliges proximum tuum sicut teipsum. ✦ In his duobus mandatis uniuersa lex pendet, & prophetæ. ✦ Congregatis autem Pharisæis, interrogauit eos Iesus, ✦ dicens, ‖ Quid uobis uidetur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei, Dauid. ✦ Ait illis, Quomodo ergo Dauid in Spiritu uocat eum Dominum, dicens, ✦ ‖ Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? ✦ Si ergo Dauid uocat eum Dominum: quomodo filius eius est? ✦ & nemo poterat ei respondere uerbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

Mar. 12. 13. *Luc.* 20. 20. *Ro.* 13.7. *Mar.* 12. 15. *Luc.* 20. 28. *Act.* 23.6 *Deu.* 2. 35. *Exo.* 3.6. *Mar.* 12. 28. *Deu.* 6.5. *Luc.* 10. 27. *Lu.* 19. 13. *Mar.* 12. 31. *Mar.* 12. 5. *Luc* 20. 41. *Psal.* 109. 1.

CAP. XXIII.

TVnc Iesus locutus est ad turbas & ad discipulos suos, † dicens, Super cathedrā Moysi sederūt ‖ Scribę & Pharisęi. † Omnia ergo quæcunq; dixerint uobis, * seruate & facite: secundū opera uero eorū nolite facere, dicūt enim & non faciūt. † ‖ Alligant enim onera grauia & importabilia, & imponūt in humeros hominū: digito autē suo nolūt ea mouere. † Omnia uero opera sua faciūt, ut uideātur abhominibus. dilatāt enim ‖ phylacteria sua, & magnificāt fimbrias, † Amāt aūt primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, † ‖ & salutationes in foro, & uocari ab hominibus, rabbi. ‖ Vos aūt nolite uocari rabbi. unus est enim magister uester, omnes autē uos, fratres estis. † ‖ Et patrē nolite uocare uobis sup terrā: unus est enim pater uester q in cęlis est. † Nec uocemini magistri: qa magister uester unus est Christus. † Qui maior est uestrū, erit minister uester. † ‖ Qui autē se exaltauerit, humiliabitur: & q se humiliauerit, exaltabitur. † Væ autē uobis Scribæ & Pharisęi hypocritæ: qa clauditis regnū cęlorū ante homines. uos enim nō intratis: nec introeūtes sinitis intrare. † Væ uobis Scribę & Pharisęi hypocritæ. ‖ qa comeditis domos uiduarū, orationes lōgas orātes. propter hoc amplius accipietis iudiciū'. † Væ uobis Scribæ & Pharisęi hypocritæ: qa circuitis mare & aridā, ut faciatis unū proselytū: & cū fuerit factus, facitis eū filiū gehēnæ duplo quam uos. † Væ uobis duces cęci q dicitis, Quicunq; iurauerit per tēplū, nihil est, q autē iurauerit in auro templi, debet. † Stulti & cęci, quid enim maius est, aurum an tēplū quod sanctificat aurū? † Et quicunq; iurauerit in altari, nihil est: qcunq; aūt iurauerit in dono quod est super illud, debet. † * Cæci, quid enim maius est, donū, an altare quod sanctificat donū? † Qui ergo iurat in altari, iurat in eo & in omnibus quæ super illud sunt. † & qui cunq; iurauerit in tēplo, iurat in illo & in eo q habitat in ipso: † ‖ & q iurat in cęlo, iurat in throno Dei & in eo q sedet sup eum. † ‖ Væ uobis Scribæ & Pharisęi hypocritæ: qa decimatis mētā & anethū & cyminū, & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudiciū, & misericordiā, & fidē. hæc oportuit facere, & illa nō omittere: † Duces cęci, excolātes culicē, camelū autē glutientes. † ‖ Vę uobis Scribę & Pharisęi hypocritæ: qa mundatis quod deforis est calicis & paropsidis: intus autē ‖ pleni estis' rapina & immunditia. † Pharisæe cæce, munda prius quod intus est, calicis & paropsidis, ut fiat id quod deforis est, mundum. † Væ uobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: qa similes estis sepulchris dealbatis, quę a foris parēt hominibus speciosa, intus uero plena sunt ossibus mortuorū, & omni spurcitia. † sic & uos a foris qdē paretis hominibus iusti: intus aūt plenі estis hypocrisi & iniquitate. † Væ uobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ: qa ædificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iustorū, & dicitis, † Si fuissemus in diebus patrū nostrorū, nō essemus socii eorū in sanguine prophetarū. † ita q; testimonio estis uobis metipsis qa filij estis eorum qui prophetas occiderūt. † Et uos implete mensurā patrū uestrorū. † ‖ Serpētes genimina uiperarū, quomodo fugietis a iudicio gehennæ? † Ideo ecce ego mitto ad uos prophetas & sapientes & scribas, & ex illis occidetis & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in synagogis uestris, & persequemini de ciuitate in ciuitatē: † ut ueniat super uos omnis sāguis iustus q effusus est super terrā, a sanguine Abel iusti usq; ad sāguinem Zachariæ filij ‖ Barachiæ', ‖ quē occidistis inter templum & altare. † Amen dico uobis, uenient hæc omnia super generationem istam. † ‖ Ierusalem Ierusalē, quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt, quoties uolui congregare

filios

2 Esd. 8. 4 Luc. 11. 46 * Ieremię 6. 8.

Act. 15. 10 Deu. 6. 8 Nu. 15. 38 Marc. 12 38. Luc. 11. 43 & 20. 46. Iac. 3 1. Mal. 2. 6.

Luc. 14. 11 & 18. 14

Ro. 14 8. Mar. 12. 40. Luc. 20. 47.

* Stulti Ro. 6. 8.

Sup. 5. 34 Luc. 11. 42.

Luc. 11. 39. ‖ plena sunt 7. ‖ 8. 6. 9.

Sup. 3. 7.

Gen. 4. 8. Heb. 11. 4 ‖ Ioiada. 2 Par. 24. 22. Luc. 13. 34

4 Esd.1.30. Woolmistis 4.MS.G.8.

filios tuos,¶ quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas,& nō voluistis? ¶ Ecce relinquetur uobis domus 38

uestra deserta. ¶ Dico enim uobis, non me uidebitis amodo donec dicatis, Benedictus qui uenit in nomine Domini. 39

CAP. XXIIII.

Mar.13.1 Luc.21.5.

ET egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli eius ut ostenderēt ei ædificationes templi. ¶ Ipse autem respondens dixit illis, Videtis hæc omnia? Amen dico uobis, nō relinquetur hic lapis super lapidē q nō destruatur. ¶ Sedente autē eo supr̄ Mōte oliueti, accesserunt ad eū discipuli secreto, dicentes. Die nobis, quando hæc erunt? & quod signū aduentus tui, & cōsummationis seculi? ¶ Et respōdens Iesus, dixit eis, Videte nequis uos seducat. 4

Luc.19.44

Eph.5.6. Col.2.18. Wmitē G.8

¶ Multi enim uenient in nomine meo, dicentes; Ego sū Christus: & multos seducēt. ¶ Audituri enim estis prēlia & opiniones prēliorū. Videte ne turbemini. oportet enim hæc fieri: sed nōdū est finis. 6 cōsurget enim gēs in gentē, & regnū in regnū: & erūt pestilentiæ, & fames, & terræmotus p̄ loca. ¶ hæc aūt omnia, initia sunt dolorū. ¶ Tunc tradēt uos in tribulationē, & occident uos: & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meū. ¶ Et tūc scādalizabuntur multi: & inuicē tradent: & odio habebunt inuicē. ¶ Et multi pseudoprophetæ surgent: & seducent multos. ¶ Et quoniā abūdabit iniqtas: refrigescet charitas multorū. ¶ q aūt pseuerauerit usq; in finē, hic saluus erit. ¶ Et prædicabitur hoc Euāgeliū regni in uniuerso orbe, in testimoniū omnibus gētibus: & tūc ueniet cōsummatio.

Ioā.15.20 & 16.2. Sup.10.17 Luc.21.12

Mar.13.14 Luc.21.20. Dan.9.27

¶ Cū ergo uideritis abominationē desolationis, quæ dicta est ā Daniele prophetā, stātē in loco sācto (q legit intelligat) tunc q in Iudæa sunt, fugiāt ad mōtes: ¶ & q in tecto nō descendat tollere aliqd de domo sua: ¶ & q in agro, nō reuertatur tollere tunicā suā. ¶ Væ aūt prægnātibus & nutrientibus in illis diebus. ¶ Orate aūt, ut nō fiat fuga uestra in hyeme uel sabbatho. ¶ erit enim tūc tribulatio magna, qualis nō fuit

2.MS.8.C Act.1.12

ab initio mūdi usq; modo, neq; fiet. ¶ Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi. ¶ Tūc siqs uobis dixerit, Ecce hīc est Christus, aut illic: nolite credere. 24 ¶ Surgēt enim pseudochristi, & pseudoprophetæ: & dabūt signa magna & prodigia, ita ut in errorem inducātur (si fieri potest) etiā electi. ¶ Ecce prædixi uobis. ¶ Si ergo dixerint uobis, Ecce in deserto est: nolite exire: ecce in penetralibus: nolite credere. ¶ Sicut enim fulgur exit ab Oriente & paret usq; in Occidentē: ita erit & aduentus filii hois. ¶ Vbicūq; fuerit corpus, illic cōgregabūtur & aquilæ. ¶ Statim aūt post tribulationē dierū illorū Sol obscurabitur. & Luna nō dabit lumē suū, & stellæ cadent de cælo, & uirtutes cælorū cōmouebūtur: ¶ & tunc parebit signū filii hois in cælo. & tūc plāgēt omnes tribus terræ: & uidebunt filiū hois uenientē in nubibus cæli cū uirtute multa & maiestate. ¶ Et mittet angelos suos cū tuba, & uoce magna: & congregabūt electos eius a quatuor uētis, a sūmis cælorū usq; ad terminos eorū. ¶ Ab arbore aūt fici discite parabolā: cū iā ramus eius tener fuerit, & folia nata, scitis qa ppe est æstas. ¶ ita & uos, cū uideritis hæc omnia, scitote qa ppe est in ianuis. ¶ Amen dico uobis, qa nō præteribit generatio hæc, donec oīa hæc fiāt. ¶ Cælū, & terra trāsibunt. uerba aūt mea nō præterībūt. ¶ De die aūt illa, & hora nemo scit, neq; angeli cælorū, nisi solus pater. ¶ Sicut aūt in diebus Noe: ita erit & aduentus filii hois. ¶ sicut enim erāt in diebus ante diluuiū comedentes & bibētes, nubētes & nuptui tradētes, usq; ad eū diē quo intrauit Noe in arcā, & nō cognouerunt donec uenit diluuium, & tulit oēs: ita erit & aduentus filii hois. ¶ Tunc duo erūt in agro: unus assumetur & unus

Mar.13.21. Luc.17.23

Luc.17.37. Mar.13.24. Luc.21.25 Eze.32.7 Isa.13.10 Ioel.2.31. & 3.15. Ag.o.1.7. 1 Cor.15.51.

Mar.13.31. * neque filius 3.MS. Water lo. 1.MS.G. Luc.17.26. Gen.7.5. 1 Pet.3.20 Luc.17.36

relin-

* duo in scotorum assumenda & unus relinquetur. M 8. Hil. G q. 1. The. 5. 17. Marc. 13 32. Marc. 13 32. Luc. 12. 39. Luc. 12. 42. Apoc. 16. 15. Sup. 13. 42. Infr 25. 30.

-G. \\ G. & 8. inuenient.

sumetur,& una relinquetur. * ¶ Vigilate ergo qa nescitis qua hora Dñs uester uēturus sit.ꝙIllud aũt scitote,‖ quoniã si sciret pater familias qua hora fur uēturus esset, uigilaret utiq;,& nõ sineret pfodi domum suã.ꝙIdeo & uos estote parati ; qa qua nescitis hora filius hois uēturus est. ꝙ ¶ Quis, putas,est fidelis se ruus & prudẽs,quẽ cõstituit Dñs suus sup familiã suã,ut det illis cibũ in tẽpore?ꝙBeatus ille seruus,quẽ cum uenerit dñs eius, inuenerit sic facientem. ꝙamẽ dico uobis quoniã sup oĩa bona sua cõstituet eũ.ꝙSi aũt dixerit malus seruus ille in corde suo,Morã facit dñs meus uenire:ꝙ& ceperit pcutere cõseruos suos,mãducet aũt & bibat cũ ebriosis:ꝙueniet dñs serui illius in die qua nõ sperat, & hora qua ignorat:ꝙ& diuidet eũ , partemq; eius ponet cum hypocritis,ubi erit fletus & stridor dentium.

CAP XXV.

TVnc simile erit regnũ cęlorũ decẽ uirginibus: quæ accipiẽtes lãpades suas exierũt obuiã sponso-& sponsę.

ꝙQuinq; aũt ex eis erãt \\ fatuæ,& quinq; prudẽtes'.ꝙsed quinq; fatuæ,acceptis lãpadibus,nõ sumserũt oleũ secũ:ꝙ prudẽtes uero acceperũt oleũ in uasis suis cũ lãpadibus.ꝙ Morã aũt faciẽte sponso dormitauerunt oẽs & dormierunt.ꝙMedia aũt nocte clamor factus est , Ecce sponsus uenit exite obuiã ei.ꝙTũc surrexerũt oẽs uirgines illę, & ornauerũt lãpades suas.ꝙFatuæ autẽ sapiẽtibus dixerunt , Date nobis de oleo uestro:qa lãpades nostræ extinguũtur.ꝙ Respõderũt prudentes, dicẽtes , Ne forte nõ sufficiat nobis & uobis, ite potius ad uẽdentes:& emite uobis.ꝙ Dũ aũt irẽt emere,uenit sponsus: & quæ pararæ erãt intrauerũt cũ eo ad nuptias,& clausa est ianua.ꝙ Nouissime uero ueniunt & reliquæ uirgines, dicẽtes,Dñe,Dñe,aperi nobis.ꝙAc ille respõ-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

dens ait,Amẽ dico uobis,nescio uos. ꝙ ¶ Vigilate itaq; qa nescitis diẽ neq;horã.ꝙSicut enim homo pegre,proficiscẽs,uocauit seruos suos.& tradidit illis bona sua.ꝙ Et uni dedit qnq;talenta,alii aũt duo,alii uero unũ, unicuiq;secundũ ppriã uirtutẽ & pfectus est itatim.ꝙ Abiit aũt q qnq; talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia qnq;.ꝙSimiliter & q duo acceperat,lucratus est alia duo.ꝙ Qui aũt unum acceperat,abiens fodit in terrã,& abscõdit pecuniã dñi sui.ꝙ Post multum uero tẽporis uenit dñs seruorum illorũ,& ponit rationẽ cũ eis.ꝙ Et accedens q qnq; talenta acceperat, obtulit alia qnq; talenta dicens , Dñe qnq; talenta tradidisti mihi:ecce alia qnq; superlucratus sum.ꝙAit,illi dñs eius. Euge serue bone,& fidelis, qa super pauca fuisti fidelis,sup multa te cõstituã:intra in gaudium dñi tui.ꝙAccessit autem & q duo talenta acceperat , & ait , Dñe,duo talenta tradidisti mihi : ecce alia duo lucratus sũ. ꝙAit illi dñs eius,Euge serue bone & fidelis,qa super pauca fuisti fidelis,super multa te constituã : intra in gaudium dñi tui. ꝙ Accedens autem & q unum talentũ acceperat,ait, Dñe, scio qa homo durus es, metis ubi non seminasti, & congregas ubi nõ sparsisti : ꝙ & timens abij , & abscondi talentum tuum in terra : ecce habes quod tuum est.ꝙRespondens autem dñs eius,dixit ei, Serue male,& piger,sciebas qa meto ubi nõ semino , & congrego ubi non sparsi: ꝙ oportuit ergo te committere pecuniã meam numulariis,& ueniens ego recepissem utique quod meum est cũ usura.ꝙ Tollite itaq; ab eo talentum,& date ei qui habet decem talenta. ꝙ ¶ omni enim habenti dabitur,& abundabit: ei autem qui nõ habet, & quod uidetur habere , auferetur ab eo.ꝙEt inutilem seruum eiicite in tenebras exteriores. ¶ Illic erit fletus,& stridor den-

Mar. 13 33. Sup. 24. 42. Luc. 19. 12.

Sup. 13 12. Mar. 4. 25 Luc. 8. 18 & 19. 26.

Sup. 8. 12. & 22. 13.

tium.ꝙ ¶ Cum autem uenerit filius hominis in Maiestate sua,& omnes Angeli cum

31 32

eo , tunc sedebit super sedem Maiestatis suæ:ꝙ & congregabuntur ante eum om-

nes gen-

nes gentes, & separabit eos ab inuicem, sicut pastor segregat oues ab hœdis: ♀ & statuet oues quidem a dextris suis, hœdos autem a sinistris. ♀ Tunc dicet rex his qui a dextris eius erunt: Venite benedicti patris mei, possidete paratum uobis regnum a constitutione mundi. ♀ ‖ Esuriui enim: & dedistis mihi manducare. sitiui: & dedistis mihi bibere. hospes eram: & collegistis me ♀ nudus: & operuistis me. ‖ infirmus: & uisitastis me in carcere eram: & uenistis ad me. ♀ Tunc respondebunt ei iusti, dicentes, Domine, quando te uidimus esurientem, & pauimus: sitientem, & dedimus tibi potum? ♀ quando autem te uidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te? ♀ aut quãdo te uidimus infirmum, aut in carcere: & uenimus ad te? ♀ Et respondens rex, dicet illis, Amen dico uobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis mininimis, mihi fecistis. ♀ Tunc dicet, & his qui a sinistris erunt. ‖ Discedite a me maledicti in ignẽ æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. ♀ esuriui enim; & non dedistis mihi manducare. sitiui: & non dedistis mihi potum. hospes eram: & non collegistis me. ♀ nudus: & non operuistis me. infirmus, & in carcere: & non uisitastis me.

♀ Tunc respondebunt ei, & ipsi, dicentes, Domine, quando te uidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere: & non ministrauimus tibi? ♀ Tunc respondebit illis dicens, Amen dico uobis, quamdiu non fecistis uni de minoribus his, nec mihi fecistis. ♀ ‖ Et ibunt hi in supplicium æternum: iusti autem, in uitam æternam.

Is.58.7. Ezc.18.7 Luc.7.39 Psal.6.9 Sap.7.23 Luc.13.27 Dan.12.2

CAP. XXVI.

ET factum est: cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis, ♀ ‖ Scitis quia post biduum Pascha fiet, & filius hominis tradetur ut crucifigatur. ♀ Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiphas: ♀ & consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent, & occiderent. ♀ Dicebant autem. Non in die festo: ne forte tumultus ℣ *fiat* heret' in populo. ♀ ‖ Cum autem Iesus esset in Bethania in domo Simonis Leprosi, ♀ accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius recumbentis. ♀ Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes, Vt quid perditio hæc? ♀ potuit enim istud venundari multo, & dari pauperibus. ♀ Sciens autem Iesus, ait illis, Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. ♀ ‖ nam semper pauperes habetis uobiscum: me autem non semper. ℣ *habebis* MSS. ♀ Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum: ad sepeliendum me, fecit. ♀ Amen dico uobis, ubicunque prædicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo, dicetur, & quòd hæc fecit, in memoriam ℣ *eius*. ♀ Tunc abijt unus de duodecim, qui ℣ *dicebatur* Iudas Iscariotes, ad principes sacerdotum ♀ & ait illis, Quid uultis mihi dare, & ego uobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. ♀ Et exinde quærebat opportunitatem ut eum traderet. ♀ ‖ Prima autem die ℣ Azymorum accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi uis paremus tibi comedere Pascha? ♀ At Iesus dixit, Ite in ciuitatem ad quendam & dicite ei, Magister dicit, Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cũ discipulis meis. ♀ Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus: & parauerũt Pascha. ♀ ‖ Vespere autẽ facto discumbebat cum duodecim discipulis suis. ♀ ‖ Et edentibus illis, dixit ℣ Amẽ dico uobis, quia unus uestrũ me traditurus

Deut.15.11 Marc.14.10. Luc.22.3 ℣ dicitur 6 MS. Marc.14.12. Luc.22.7 ♀ MS. G. Marc.14.17. Luc.22.14. Ioan.13.21.

diturus est. ¶Et cœperunt tri-
stari, & dicere ei singuli: Nunquid ego sum Dñe? At qui
respondens ait, Qui intingit mecum manum in
paropside, hic me tradet. Filius quidē ho-
minis vadit, sicut scriptum est de illo: væ au-
tem homini illi, per quē filius hominis tradetur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo
ille. Respondens autem Iudas qui tradidit eum
dixit, Numquid ego sum rabbi? Ait illi: Tu di-
xisti. ¶Cœnantibus autem eis, accepit Iesus pa-
nem, & benedixit, ac fregit: dedit que discipulis
suis, & ait, Accipite, & comedite: hoc est cor-
pus meum. ¶Et accipiens calicem, gratias egit, & 27
dedit illis, dicens, Bibite ex hoc omnes. ¶Hic est 28
enim sanguis meus noui testamenti, qui pro

Ioan. 13. 21.

Psal. 40. 10 *Matt.* 26. *Marc.* 14. *Luc.* 22. *Ioan.* 13.

Matt. 26. 24.

1. Cor. 11. 24.

multis effundetur in remissionem peccato-
rum. Dico autem vobis, non bibam amodo de
hoc genimine vitis usque in diē illū, cū illud
bibam vobiscū nouum in regno patris mei. ¶Et 30
hymno dicto, exierūt in montē oliueti. ¶Tūc 31
dixit illis Iesus, Omnes vos scandalū patiemini
in me in ista nocte. Scriptum est enim, Per-
cutiam pastorem, & dispergentur oues gregis.
¶Postquam autem resurrexero, præcedam vos in 32
Galilæam. ¶Respondens autem Petrus ait illi, Etsi
omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam
scandalizabor. ¶Ait illi Iesus, Amen dico tibi, 34
quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter
me negabis. ¶Ait illi Petrus, Etiam si oportue-
rit me mori tecum, non te negabo. Simili-

effundetur. G. 1.

Matt. 14. 27. *Ioan.* 16. 32. *Zach.* 13. 7. *Matt.* 14. 28. & 16. 7. *Ioan.* 13. 38.

ter & omnes discipuli dixerunt. ¶Tunc ue- 36
nit Iesus cum illis in villam quæ dicitur 37
Gethsemani, & dixit discipulis suis, Sedete
hic donec vadā illuc, & orē. ¶Et assumpto

Matt. 26. 32. *Luc.* 22. 39.

Petro

Petro & duobus filiis Zebedæi, cœpit cõtristari & mœstus esse. ℣ Tunc ait illis, Tristis est aſa mea uſq; ad mortẽ: ſuſtinete hîc, & uigilate mecũ. ℣ Et, progreſſus puſillũ, cecidit in faciẽ ſuã, orãs, & dicẽs, Pater mi, ſi poſſibile eſt, tranſeat a me calix iſte. uerumtamẽ nõ ſicut ego uolo, ſed ſicut tu. ℣ Et uenit ad diſcipulos ſuos, & inuenit eos dormientes. & dicit Petro, ¶ Sicẽnõ potuiſtis una hora uigilare mecũ? ℣ Vigilate, & orate, ut nõ intretis in tẽtationẽ. Spiritus quidẽ prõptus eſt, caro autẽ infirma. ℣ Iterũ ſecũdo abiit, & orauit, dicẽs, Pater mi, ſi nõ poteſt hic calix tranſire niſi bibã illũ, fiat uoluntas tua. ℣ Et uenit iterũ, & inuenit eos dormientes, erãt enim oculi eorũ grauati. ℣ Et relictis illis, iterũ abiit: & orauit tertio, eundẽ ſermonẽ dicens. ℣ Tunc uenit ad diſcipulos ſuos, & dicit illis, Dormite iã, & requieſcite: ecce appropinquauit hora, & filius hoſs tradetur in manus peccatorum. ℣ Surgite eamus: ecce ✠ appropinquauit q̃ me ✠ tradet

✠ Sic non M 3. R. Hie. G. 8.

✠ appropinquabit O. ✠ tradet ℣ M 8 G. 5. Mar. 14 43 Luc. 22. 47. Ioã. 18. 3.

℣ Adhuc eo loquente, ecce Iudas unus de duodecim uenit, & cũ eo turba multa cũ gladiis & fuſtibus miſſa principibus ſacerdotũ & ſenioribus populi. ℣ Qui autẽ tradidit eũ, dedit illis ſignũ, dicẽs, Quẽcunq; oſculatus fuero, ipſe eſt: tenete eũ. ℣ Et cõfeſtim accedẽs ad Ieſũ, dixit, Aue rabbi. Et oſculatus eſt eũ. ℣ Dixitq; illi Ieſus, Amice, ad q̃d ueniſti? Tunc acceſſerũt, & manus iniecerũt in Ieſũ & tenuerũt eũ. ℣ Et ecce unus ex his q̃ erãt cũ Ieſu, extẽdẽs manũ, exemit gladiũ ſuũ: & percutiẽs ſeruũ principis ſacerdotũ amputauit auriculã eius. ℣ Tũc ait illi Ieſus, Cõuerte gladiũ tuũ in locũ ſuũ. ¶ omnes enim q̃ acceperint gladiũ, gladio peribũt. ℣ An putas q̃a nõ poſſũ * rogare patrẽ meũ: & exhibebit mihi modo pluſq̃ duodecim legiones angelorũ? ℣ Quomodo ergo implebũtur ¶ ſcripturæ, q̃a ſic oportet fieri? ℣ In illa hora dixit Ieſus turbis, Tanq̃ ad latronẽ exiſtis cũ gladiis & fuſtibus cõprehendere me: quotidie apud uos ſedebã docẽs in tẽplo: & nõ me tenuiſtis. ℣ Hoc autẽ totũ factũ eſt, ſut adimplerẽtur ſcripturæ prophetarũ. Tũc diſcipuli omnes, ¶ relicto eo fugerunt. ℣ At illi tenẽtes Ieſũ duxerũt ad Caiphã principẽ ſacerdotũ, ubi Scribæ & ſeniores conuenerant. ℣ Petrus autẽ ſequebatur eum a longe, uſque in atriũ principis ſacerdotum. Et ✠ ingreſſus intro, ſedebat cum miniſtris: ut uideret finẽ. ¶ ✠ Principes autẽ ſacerdotum & omne concilium quærebant falſum teſtimonium contra Ieſum, ut eũ morti traderent; ℣ & non inuenerunt, cũ multi falſi teſtes accediſſent. Nouiſſime autẽ uenerunt duo falſi teſtes: ℣ & dixerunt, Hic dixit, ¶ Poſſũ deſtruere templũ Dei, & ✠ poſt' triduũ ✠ reædificare illud. ℣ Et ſurgens princeps ſacerdotũ, ait illi, Nihil reſpondes ad ea quæ iſti aduerſum te teſtificantur? ℣ Ieſus autẽ tacebat. Et princeps ſacerdotũ ait illi, Adiuro te per Deum uiuũ, ut dicas nobis ſi tu es Chriſtus filius Dei. ℣ Dicit illi Ieſus, Tu dixiſti. uerumtamẽ dico uobis, amodo uidebitis ¶ filiũ hominis ſedentẽ a dextris uirtutis Dei, & uenientẽ in nubibus cœli. ℣ Tunc princeps ſacerdotũ ſcidit ueſtimenta ſua, dicens, Blaſphemauit: quid adhuc egemus teſtibus? ecce, nũc audiſtis blaſphemiam. ℣ q̃d uobis uidetur? At illi reſpõdẽtes dixerunt, Reus eſt mortis. ℣ ¶ Tũc expuerunt in faciẽ eius: & colaphis eũ ceciderũt, alii autẽ palmas in faciẽ eius dederũt, ℣ dicẽtes, Prophetiza nobis Chriſte, quis eſt qui te percuſſit? ℣ ¶ Petrus uero ſedebat foris in atrio: & acceſſit ad eũ una ancilla, dicẽs, Et tu cum Ieſu Galilæo eras. ℣ At ille negauit coram omnibus, dicẽs, Neſcio q̃d dicis. ℣ Exeunte autẽ illo ianuã, uidit eum alia ancilla: & ait his qui erant ibi, Et hic erat cum Ieſu Nazareno. ℣ Et iterum negauit cum iuramento, Quia non noui hominem. ℣ Et poſt puſillum acceſſerunt qui ſtabant: & dixerũt Petro, Vere & tu ex illis es: nam

Gen. 9. 6. Apo. 13. 10. * modo 2 M 8. G.

- 2 M 8. G. Iſ. 53. 10.

Sup. 31. Mar. 14. 53. Luc. 22. 54. Ioã. 18. 24. ✠ Principes M 8. 9. Mar. 14. 55.

Ioã. 2. 19. ✠ per 6 ✠ ædificare 3 M 8. 6. 8.

* nisi M 6. 9. Sup. 16. 17. 1 The. 4. 14 Ap. 14. 10.

Iſa. 50. 6. Mar. 14. 65.

Luc. 22. 55. Ioã. 18. 25. - 3 M 8. G. 8.

pit detestari, & iurare quia nō nouisset ho | 75
minem. Et continuo gallus cantauit. ¶ Et re | rat, Priusquam gallus cantet, ter me ne-
gabis. Et egressus foras, flevit amare.

CAP. XXVII.

Mar. 15. 16. Luc. 22. 61. Luc. 23. 1. Ioan. 18. 28.

MAne autē facto cōsiliū inierūt oēs | 1
principes sacerdotū, & seniores po-
puli aduersus Iesum, ut eū morti
traderēt. ¶ Et uinctum ‖ adduxerūt eū, & | 2
tradiderunt Pontio Pilato præsidi. ¶ Tunc vi- | 3
dēs Iudas quj eū tradidit quod damnatus
esset; pœnitentia ductus retulit triginta ar-
gēteos principibus sacerdotū, & senioribus
¶ dicēs, Peccauj tradēs sanguinē iustū. At illi | 4
dixerūt, Quid ad nos? tu videris. ¶ Et pro- | 5
iectis argenteis in templo, recessit: & abiens

6 ‖ laqueo se suspendit. ¶ Principes autē sacer-
dotū acceptis argenteis, dixerunt, Nō licet
eos mittere in corbanā: quia pretū sangui-
7 nis est. ¶ Cōsilio autē inito, emerunt ex illis
8 agrū figuli, in sepulturā peregrinorū. ¶ Pro-
pter hoc vocatus est ager ille, ‖ - Haceldā-
ma, hoc est, ager sanguinis, vsq; in hodier-
9 nū diem. ¶ Tunc impletū est quod dictū est
per Ieremiā prophetā, dicentem, ‖ Et acce-
perunt triginta argenteos pretū appretia-
10 ti quem appreciauerunt a filijs Israel: ¶ & | Act. 1. 18.
dederunt eos in agrum figuli, sicut consti- | -19. 8.
-1 MS. 9. Zac. 11. 12. Ier. 30. 2

MS. 15. 2 Luc 23. 3. Ioan. 18. 33.

tuit mihi Dñs. ¶ Iesus autē stetit ante præsi- | 11
dē. ‖ & interrogauit eum præses, dicens, Tu | 12
es Rex Iudæorū? ¶ Dicit illi Iesus, Tu dicis
Et cū accusaretur a principibus sacerdotū,

& senioti-

& senioribus,nihil respõdit.℣Tũc illi dicit Pilatus, Nõ audis quãta aduersũ te dicunt testimonia?℣Et non respondit ei ad ullum verbũ:ita ut miraretur præses vehemẽter. 13 14

℣Per diẽ autẽ solennẽ consueuerat præses populo dimittere vnũ uinctũ quẽ voluissent.℣habebat autẽ tunc uinctũ insignem qui dicebatur Barabbas. ℣Cõgregatis ergo illis,dixit Pilatus,Quẽ vultis dimittã vobis Barabbã,an Iesum q dicitur Christus?℣Sciebat enim quod p inuidiã tradidissent eũ. ℣Sedente autem illo pro tribunali,misit ad eũ uxor eius, dicẽs, Nihil tibi,& iusto illi. multa enim passa sum hodie p uisum propter eũ. ℣ ¶Principes autẽ sacerdotũ,& seniores psuaserũt populis ut peteret Barabbã,Iesum uero perderent.℣Respondens autẽ præses,ait illis,Quẽ vultis uobis de duobus dimitti?At illi dixerũt,Barabbã. ℣Dicit illis Pilatus, Quid igitur faciã de Iesu q dicitur Christus?Dicũt omnes, Crucifigatur. ℣Ait illis præses,Quid enim mali fecit?At illi magis clamabant dicentes,Crucifigatur. ℣Videns autẽ Pilatus,quia nihil proficeret, 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Matt. 15. 11. *Luc.* 23. 18. *Ioan.* 18. 40. *Act.* 3. 19.

sed magis tumultus fieret: accepta aqua,lauit manus corã populo,dicẽs, Innocẽs ego sum a sanguine iusti huius: uos uideritis. 25 ℣Et respondens uniuersus populus,dixit,Sanguis eius super nos, & super filios nostros. 26 ℣Tunc dimisit illis Barabbã: Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. 27 ℣Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætoriũ, ¶cõgregauerunt ad eum uniuersam cohortem: 28 ℣& exuentes eum,chlamydem coccineã circumdederũt ei, 29 ℣& plectentes coronã de spinis,posuerunt super caput eius,& arundinẽ in dextera eius. Et genu flexo ante eũ,illudebãt ei,dicentes, Aue rex Iudæorũ. 30 ℣Et expuentes in eũ, acceperunt arundinẽ, & percutiebãt caput eius. 31 ℣Et postquã illuserunt ei,exuerunt eũ chlamyde:& induerunt eũ uestimentis eius,& duxerunt eũ ut crucifigerent. 32 ℣ ¶Exeuntes autẽ inuenerunt hominẽ Cyrenæũ,nomine Simõnẽ: hunc angariauerunt ut tolleret crucẽ eius. 33 ℣Et uenerunt in locum qui dicitur ✕ Golgotha', quod est Caluariæ locus. 34 ℣Et dederunt ei ✕ vinum bibere cũ fel-

Marc. 15. 16. *Ioan.* 19. 1. *Mar.* 15. 21. *Luc.* 23. 33. *Ioan.* 19. 17. ✕ *Golgotha.* ✕ *acetum.*

le mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. 35 ℣ ¶Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt uestimenta eius, sortem mittentes: - ut impleretur quod dictum est per prophetã dicentẽ, ¶Diuiserunt sibi uestimenta mea:& super uestẽ meã miserunt sortẽ. 36 ℣Et sedentes seruabant eum. 37 ℣Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: HIC EST IESVS REX IVDÆORVM. 38 ℣Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a destris, & unus a sinistris. 39 ℣Prætereuntes autẽ blasphemabãt eũ mouentes capita sua,℣& dicẽtes, I - Vah'qui ✕ destruis' tẽplum Dei,& in triduo illud ✕ reedificas', salua temetipsum:si filius Dei es, descende de cruce. 40 ℣Similiter & principes sacerdotum illudentes cum Scribis, & senioribus,dicebãt, 41 ℣Alios saluos fecit: seipsum non potest saluum facere: ¶ si rex Israël est,descẽdat nũc de cruce,& credimus ei: 42 ℣ ¶confidit in Deo:liberet nunc eum si vult: * dixit enim,Quia filius Dei sum. 43 ℣Idipsum autẽ,& latrones qui crucifixi erant cum eo,improperabant ei. 44 ℣A sexta autẽ hora,tenebræ factæ sunt super uniuersam terram,usq; ad horam nonã. 45 ℣Et circa horã nonam clamauit Iesus uoce magna,dicẽs,Eli,Eli,lãma sabacthani? hoc est, ¶ Deus meus,Deus meus,ut quid dereliquisti me? 46 ℣Quidã autem illic stantes,& audientes,dicebãt,Eliã uocat iste. 47 ℣Et continuo currens unus ex eis,acceptã spongiã impleuit aceto:& imposuit arundini, & dabat ei bibere. 48 ℣Cæteri uero dicebãt, Sine uideamus an ueniat Elias liberans eum. 49 ℣Iesus autẽ iterum clamãs uoce magna,emisit spiritum. 50

Matt. 15. 24. *Luc.* 23. 34. *Ioan.* 19. 18. - 15 M s. *Hier.* G s. *Ps.* 21. 19. *Ioan.* 19. 24. -2 M s. G s. *Isa.* 2. 19. ✕ *destruis* M s. ✕ *reedificas* M s. *Sap.* 2. 18. *Ps.* 21. 9. *Ps.* 68. 22. * *in* G. s.

tes, a summo usque deorsum, & terra mota est, & petræ scissæ sunt, † & monumẽta aperta sunt: & multa corpora sanctorũ qui dormierant, surrexerunt. † Et exeuntes de monumẽtis post resurrectionẽ eius, uenerunt in sanctã ciuitatẽ: & apparuerunt multis. † Centurio autẽ, & qui cum eo erãt custodientes Iesum, uisa terræmotu & his quæ fiebant, timuerunt ualde dicentes, Vere filius Dei erat iste. † Erant autẽ ibi mulieres multæ a longe, quæ secutæ erant Iesum a Galilæa, ministrãtes ei: † inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & ℣ Ioseph mater, & mater filiorũ Zebedæi. † Cum autẽ sero factũ esset, uenit quidam homo diues ab Arimathea, nomine Ioseph qui & ipse discipulus erat Iesu. † hic accessit ad Pilatum, & petijt corpus Iesu. Tũc Pi

52 53 54 55 56 57 58

tes iussit reddi corpus. † Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone mũda. † & posuit illud in monumento suo nouo quod exciderat in petra. Et aduoluit saxũ magnum ad ostium monumenti, & abijt.

59 60 61

† Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrũ. † Altera autem die, quæ est post Parasceuen, cõuenerunt principes sacerdotũ, & Phariszi ad Pilatũ, † dicentes. Dñe recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc uiuens, Post tres dies resurgã. † Iube ergo custodiri sepulchrũ usq; in diem tertium: ne forte ueniant discipuli eius, & furentur eũ, & dicãt plebi, Surrexit a mortuis: & erit nouissimus error peior priore. † Ait illis Pilatus, Habetis custodiã, ite, custodite sicut scitis.

62 63 64 65

† Illi autẽ abeuntes, munierunt sepulchrũ, signantes lapidem, cum custodibus.

66

Marc. 15. 40. ℣ Iose. 8. Mar. 15. 42. Luc. 23. 50. Ioan. 19. 38.

CAP. XXVIII.

Mar. 16. 6 Ioan. 20. 11.

VEspere autem sabbathi quæ lucescit in prima sabbathi, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre sepulchrũ. † Et ecce terræmotus factus est magnus. Angelus enim Dñi descendit de cælo: & accedens, reuoluit lapidẽ, & sedebat supeũ: † erat autẽ aspectus eius sicut fulgur: & ℣ uestimentũ eius sicut nix. † Præ timore autẽ eius exterriti sunt custodes, & facti sunt uelut mortui. † Respõdẽs autẽ Angelus dixit mulieribus, Nolite timere uos. Scio enim quod Iesum qui crucifixus est, quæritis. † nõ est hĩc: surrexit enim, sicut dixit. uenite, & uidete locũ ubi positus erat Dñs. † Et cito euntes, dicite discipulis eius quia surrexit: & ecce ℣ præcedit' uos in Galilæã. ibi eũ uidebitis. ecce prædixi uobis. † Et exeuntes cito de monumẽto cũ timore, & gaudio magno, currentes nunciare discipulis eius. † Et ecce Iesus occurrit illis, dicẽs, Auete. Illæ autẽ accesserũt, & tenuerũt pedes eius, & adorauerũt eũ. † Tunc ait illis Iesus, Nolite timere. ite, nunciate fratribus meis

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ut eant in Galilæã, ibi me uidebunt. † Quæ cũ abiissent, ecce quidã de custodibus uenerunt in ciuitatẽ, & nunciauerunt principibus sacerdotũ omnia quæ facta fuerãt.

11

† Et cõgregati cũ senioribus cõsilio accepto pecuniã copiosam dederunt militibus, † dicentes. Dicite, Quia discipuli eius nocte uenerunt, & furati sunt eũ nobis dormientibus. † Et si hoc auditũ fuerit a præside, nos suadebimus ei, & securos uos faciemus.

12 13 14

† At illi accepta pecunia, fecerũt sicut erãt edocti. Et diuulgatũ est uerbũ istud apud Iudæos, usq; in hodiernũ diẽ. † Vndecim autem discipuli abierunt in Galilæã, in montẽ ubi cõstituerat illis Iesus. † Et uidentes eũ, adorauerunt, quidã autẽ dubitauerũt.

15 16 17 18

† Et accedẽs Iesus locutus est eis, dicẽs, ‖ Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. † euntes ergo docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, † docẽtes eos seruare omnia quæcumque mandaui uobis; & ecce ego uobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem seculi.

19 20

Ioã. 17. 2. Heb. 2. 8. Mar. 16. 15.

SAN-

Act. 2. 3. 14.

Mar. 15 40. ℣ Iose G. 8. Mar. 15. 42. Luc. 23. 50. Ioan. 19. 38.

Mar. 16 6 Ioan. 20. 11.

℣ pellimenta M 89.

-3 MS. G. 8. ℣ præcedet M 89.

CAPVT PRIMVM.

Matt. 3. Marc. 1. Luc. 3. Ioan. 1.

INITIVM euãgelij Ie- 1
su Christi filij Dei. 2
Sicut scriptũ est in
Isaia prophetã, Ecce ego mitto An-
gelũ meũ ante faciẽ tuã, q̃ præpara-
bit viã tuã ante te: 3
Vox clamãtis in
deserto, Parate viã
Dñi, rectas facite semitas eius. Fuit Iohã- 4
nes in deserto baptizãs, & prædicãs baptis-
mũ pœnitentiæ in remissionẽ peccatorum.
Et egrediebatur ad eũ omnis Iudææ re- 5
gio, & Ierosolymitæ vniuersi: & baptizabã-
tur ab illo in Iordanis flumine cõfitentes
peccata sua Et erat Iohãnes uestitus pilis 6
cameli, & zona pellicea circa lũbos eius: &
locustas & mel syluestre edebat. Et prædi- 7
cabat dicens. Venit fortior me post me: cu-
ius nõ sum dignus procũbens soluere cor-
rigiã calceamẽtorum eius. Ego baptizaui 8
vos aqua: ille uero baptizabit vos Spiritu

Matt. 3. 14. sancto Et factũ est in diebus illis, uenit Ie- 9
sus a Nazareth Galilææ: & baptizatus est a 10
Iohanne in Iordane. Et statim ascendẽs
de aqua, uidit cælos apertos, & Spiritũ tã-

quã columna discedente, & manete in ipso. ¶Et vox facta est de cœlis. Tu es filius meus 11
dilectus, in te complacui. ¶Et statim Spiritus 12
expulit eũ in desertum. ¶Et erat in deserto 13

Mar. 4. 1.
Luc. 4. 1.

quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & tentabatur a Satana. eratq; cũ bestijs, & angeli ministrabãt illi. ¶Postquã aũt tra 14
ditus est Iohannes, uenit Iesus in Galilæã, prę 15
dicãs euãgeliũ regni Dei, & dicẽs Quoniã
implet ũ est tẽp⁹, & appropinquauit regnũ
Dei: pœnitemini & credite Euangelio. ¶Et 16
præteriẽs secus Mare-Galilæ, vidit Simonẽ
& Andreã fratrẽ eius, mittẽtes retia in ma
re (erãt enim piscatores) & dixit eis Iesus, 17
Venite post me, & faciã vos fieri piscatores 18
hominũ. ¶Et ꝓtinus relictis retibus, secuti
sũt eũ. ¶Et progressus inde pusillũ, vidit Ia 19
cobũ Zebedæi, & Iohãnẽ fratrẽ eius, & ipsos cõponẽtes retia in nauí: & statim uo- 20
cauit illos. Et relicto patre suo Zebedæo in
nauí cũ mercenarijs, secuti sũt eũ. ¶Et in- 21

Mat. 4. 12.
Luc. 4. 14.
Ioã. 4. 43
Mat. 4 18.
Luc. 5. 2.
Mat. 4. 13.
Luc. 4. 31

grediũtur Capharnaũ: & statim sabbathis 22
ingressus in synagogã, docebat eos. ¶Et stu
pebant sup doctrina eius. erat enim docẽs
eos quasi potestatẽ habẽs, & nõ sicut Scri- 23
bę. ¶Et erat in synagoga eorũ, homo in spi
ritu immũdo: & exclamauit, ¶ dicẽs, Quid 24
nobis & tibi Iesu Nazarene? venisti * pdere
nos? scio q̃ sis Sãctus Dei. ¶Et cõminatus est 25
ei Iesus, dicens, Obmutesce, & exi de hoſe.
¶Et discerpẽs eũ spiritus immũdus, & excla 26
mãs voce magna exijt ab eo. ¶Et mirati sũt 27
oẽs: ita vt cõgrerẽt inter se dicẽtes, Quidnã
est hoc? quænã doctrina hęc noua? qa in po
testate etiã spiritibus immũdis imperat, &
obediũt ei. ¶Et ꝓcessit rumor eius statim in 28
omnẽ regionẽ Galilęæ. ¶Et ꝓtinus egredi 29
entes de synagoga, venerũt in domũ Simonis

Luc. 4. 32

* ante tẽpus o.

Mat. 8. 14.
Luc. 4. 42.

& Andreę cũ Iacobo, & Iohãne. ¶ Decũbebat aũt socrus Simonis febricitãs: & statim dicũt ei de illa. ¶ Et accedẽs eleuauit eã apprehẽsa manu eius: & cõtinuo dimisit eã febris, & ministrabat eis. ¶ vespere aũt facto cũ occidisset sol, afferebãt ad eũ oẽs male hãbites, & dęmonia habẽtes: ¶ & erat oĩs ciuitas cõgregata ad ianuã. ¶ Et curauit multos qvexabãtur varijs lãguoribus. ‖ & dęmonia multa eiiciebat. & nõ sinebat ea loqquoniã sciebãt eũ. ¶ Et diluculo ualde surgẽs, egressꝰ abijt in desertũ locũ: ibiq. orabat. ¶ Et prosecutꝰ est eũ Simõ, & q cũ illo erãt. ¶ Et cũ inuenissẽt eũ, dixerũt ei, Quia oẽs quęrũt te. ¶ ‖ Et ait illis, Eamus in ꝓximos uicos, & ciuitates, ut & ibi prędicẽ: ad hoc enim veni. ¶ Et erat prędicãs in synagogis eorũ, & in oĩ Galilęa: & dęmonia eiiciẽs. ¶ ‖ Et venit ad eũ

Luc. 4. 42.

Luc. 4. 43

Mat. 8. 2
Luc. 5. 12

leprosus deprecãs eũ, & genu flexo dicit ei, Si vis, potes me mũdare. ¶ Iesus aũt misertꝰ ei, extẽdit manũ suã, & tãgẽs eũ, ait illi, volo, Mundare. ¶ Et cũ dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mũdatꝰ est. ¶ Et cõminatꝰ est ei, statimq. eiecit illũ: ¶ & dicit ei, vide nemini dixeris: sed vade, ostẽde te principi sacerdotũ, & offer ꝓ emũdatione tua ſq̃ pcepit Moyses, in testimoniũ illis. ¶ At ille egressꝰ cępit ꝑdicare, & diffamare sermonẽ, ita ut iã nõ posset manifeste introire in ciuitatẽ ‖ sed foris in desertis locis ∖∖ esset'. & conue-

Leu. 14. 3

Luc. 4. 42. ∖∖ esse MS. 9. B.

niebant ad eum undiq;. CAP. II.

ET iterũ intrauit Capharnaũ post dies, * & audĩtũ est quod in domo esset, ¶ & cõcucurrerũt multi, ita ut nõ ∖∖ caperet' neq; ad ianuã, & loquebatur eis uerbũ. ¶ Et venerũt ad eũ ferẽtes paralyticũ, qui a quatuor portabatur.

Mat. 9. 1. Luc. 5. 18 * ollo MS 9. B. * cõfestim 3 MS. G. ∖∖ caperẽt 6 MS. B. G.

portabatur. ℣ Et cùm non possent offerre eum illi præ turba, nudauerunt tectum ubi erat: & patefacientes submiserunt grabatum in quo paralyticus iacebat. ℣ Cum autem uidisset Ie us fidem illorum, ait paralytico, Fili dimittuntur tibi peccata tua. ℣ Erant autem illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis, ℣ Quid hic sic loquitur? blasphemat. ‖ Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? ℣ Quo statim cognito Iesus spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, dicit illis, Quid ista cogitatis in cordibus uestris? ℣ Quid est facilius, dicere paralytico, Dimittuntur tibi peccata: an dicere, Surge, tolle grabatum tuum, & ambula? ℣ Vt autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait paralytico) ℣ tibi dico, Surge, tolle grabatum tuum, & uade in domum tuam. ℣ Et statim surrexit ille: & sublato grabato, abijt coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes, Quia nunquam sic uidimus. ℣ Et egressus est rursus ad mare: omnisq. turba ueniebat ad eum, & docebat eos. ℣ ‖ Et cum præteriret, uidit ℵ Leui' Alphæi sedentem ad telonium: & ait illi, Sequere me. Et surgens secutus est eum. ℣ Et factum est

Iob 14. 4
Isa. 43. 25.

Mat. 9. 9
Luc. 5. 27
ℵ *Leuin*
9 M 8. G.

cum accumberet in domo illius, multi publicani, & peccatores simul discumbebant cum Iesu, & discipulis eius, erant enim multi qui, & sequebantur eum. ℣ Et Scribæ, & Phari æi uidentes, quia manducaret cum publicanis, & peccatoribus, dicebant discipulis eius, Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat, & bibit- magister uester? ℣ Hoc audito Iesus ait illis, Non necesse habent sani, ℵ medico': sed qui male habent. ‖ non enim uenì uocare iustos, sed peccatores. ℣ Et erant discipuli Iohannis, & Pharisæi ieiunantes; & ueniunt, & dicunt illi, Quare discipuli Iohannis, & Pharisæorum ieiunant: tui autem discipuli non ieiunant? ℣ Et ait illis Iesus, Nunquid possunt filij nuptiarum quamdiu sponsus cum illis est, ieiunare? Quanto tempore habent secum sponsum, non possunt ieiunare. ℣ ‖ Venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt in illis diebus. ℣ Nemo assumentum panni rudis assuit uestimento ueteri: alioquin aufert supplementum nouum a ueteri, & maior scissura fit. ℣ Et nemo mittit uinũ ℵ nouum' in utres ueteres: alioquin ℵ dirumpit' uinum utres, & uinum effundetur, & utres peribunt. sed uinum nouum in utres nouos mitti debet. ℣ ‖ Et factum est i: eum

eum sabbathis ambularet per sata, & discipuli eius cœperunt progredi, & uellere spicas. ℣ Pharisæi autem dicebant ℣, Ecce, quid faciunt * sabbathis quod non licet? ℣ Et ait illis, ‖ Nunquam legistis quid fecerit Dauid, quando necessitatem habuit & esurijt ipse, & qui cum eo erant? ℣ quomodo introiuit in domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum, & panes propositionis manducauit quos non licebat manducare, ‖ nisi sacerdotibus, & dedit eis * qui cum eo erant? ℣ Et dicebat eis, Sabbathum propter hominem factum est: & non homo propter sabbathum. ℣ Itaque Dominus est filius hominis, etiam sabbathi.

discipuli ms MS. 9. G 4. 1. *Reg.* 21. 6.

CAP. III.

ET introiuit iterum in synagogam: & erat ibi homo habens manum aridam. ℣ Et obseruabant eum ſ

sabbathis

sabbathis curaret: ut accusarent illum.
† Et ait homini habenti manum aridam, surge in medium. † Et dicit eis, 4
Licet sabbathis benefacere, an male? animam saluam facere, an perdere? At illi tacebant. † Et circumspiciens eos 5
cum ira, contristatus super cæcitate cordis eorum, dicit homini, Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est manus illi. † ‖ Exeuntes autem Pharisæi, statim cum Herodianis consilium 6
faciebant aduersus eum quomodo eum perderent. † Iesus autem cum discipulis suis secessit ad mare: & multa 7
turba a Galilæa, & Iudæa secuta est
8 eum, † & ab Ierosolymis, & ab Idumæa, & * trans Iordanem, & qui circa Tyrum, & Sidonem, multitudo magna, audientes quæ faciebat, uenerunt ad
9 eum. † Et dixit discipulis suis, ut nauicula sibi deseruiret propter turbam, ne
10 comprimerent eum. † multos enim sanabat, ita ut irruerent in eum, ut illum
11 tangerent quotquot habebant plagas. † Et spiritus immundi, cum illum uidebant, procidebant ei: & clamabant dicentes,
12 † Tu es filius Dei. Et uehementer comminabatur eis ne manifestarent illum.

*de MS.

Matt. 12. 14. Ioan. 10. 19

Matt. 10. 1 Luc. 6. 13 & 9. 1. Infr. 6. 7

† ‖ Et ascendens in montem vocauit 13
ad se quos uoluit ipse: & uenerunt ad eum. † Et fecit ut essent duodecim cum illo: & ut mitteret eos prædicare. † Et, dedit illis potestatem cu- 14
randi infirmitates, & eiiciendi dæmonia. † Et imposuit Simoni nomen Pe- 15
trus. † & Iacobum Zebedæi, & Iohannem fratrem Iacobi: & impositi eis 16
nomina ** Boanerges*, quod est, filij tonitrui. † & Andream, & Philippum, 17
& Bartholomæum, & Matthæum, & Thomam, & Iacobum Alphæi, & Tad- 18
dæum, & Simonem Cananæum, † & Iudam Iscariotem qui, & tradidit illum. † Et uenient ad domum: & conue- 19
nit iterum turba, ita ut non possent neque panem manducare. † Et 20
cum audissent sui, exierunt tenere eum. dicebant enim, Quoniam in furorem uersus est. † Et Scribæ qui ab Ieroso- 21
lymis descenderant, ‖ dicebant. Quoniam Beelzebub habet: & quia in principe dæmoniorum eiicit dæmonia. † Et conuocatis eis, in parabo- 22
lis dicebat illis, Quomodo potest satanas satanam eijcere? † Et si regnum 23
in se diuidatur, non potest regnum illud stare. † Et si domus super semet- 24
ipsam dispertiatur: non poterit domus 25
illa stare. † Et si satanas consurrexerit in semetipsum, dispertitus est, & non ** poterit* stare, sed finem habet. 26
† Nemo potest uasa fortis ingressus in 27
domum *dirripere, nisi prius fortem alliger, & tunc domum eius diripiet. † ‖ Amen dico uobis, quoniam omnia 28
dimittentur filijs hominum peccata, & blasphemiæ quibus blasphemauerint. qui autem blasphemauerit in Spiritum 29
sanctum, non ** habet* remissionem in æternum, sed reus erit æterni delicti. † Quoniam dicebant, Spiritum im- 30
mundum habet. † ‖ Et ueniunt mater- 31
eius, & fratres: & foris stantes miserunt ad eum uocantes eum, † & sedebat 32
circa eum turba: & dicunt ei, Ecce mater tua, & fratres tui foris quærunt te. 33
† & respondens eis, ait, Quæ est mater mea, & fratres mei? †, Et circumspiciens 34
eo qui in circuitu eius sedebant ait, Ecce mater mea, & fratres mei. †. Qui enim 36
fecerit uoluntatem Dei, hic frater meus & soror mea & mater est.

** Boanerges.*

Matt. 9. 34 & 12. 24. Luc. 11. 15

** potest* MS G. S. * eius MS. R. G. S. Matt. 12. 31. Luc. 12. 10. 1. Ioh. 5. 16. ** habebit* MS j. Matt. 12. 46. Luc. 8. 19

CAP. IIII.

Matt. 13 1. *Luc.* 8.4.

ET iterum cœpit docere ad mare: & congregata est ad eum turba multa, ita ut nauim ascendens sederet in mari, & omnis turba circa mare sup terrā erat. ¶ & docebat eos in parabolis multa,& dicebat illis in doctrina sua, ¶ Audite: ecce,exiit seminans ad seminandum. ¶ Et dum seminat,aliud cecidit circa uiam, & uenerunt uolucres cœli & comederunt illud.¶ Aliud uero cecidit super petrosa ubi non habuit terrā multam: & statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terræ: ¶ & quando exortus est sol, exæstuauit, & eo quòd non habebat radicem,exaruit.¶Et aliud cecidit in spinas: & ascenderunt spinæ, & suffocauerunt illud,& fructum non dedit. ¶ Et aliud cecidit in terram bonam: & dabat fructum ascendentem & crescentem, & afferebat unum ℣ triginta', unum ℣ sexaginta', & unum ℣ centum'. ¶ Et dicebat, Qui habet aures audiendi, audiat. ¶ Et cum esset singularis, interrogauerunt eum hi qui cum eo erant duodecim parabolam. ¶ Et dicebat eis, Vobis datum est nosse mysterium regni Dei: illis autem qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt: ¶ ut uidentes uideāt, & non uideant: & audientes audiant, & non intelligant: nequando conuertantur & dimittatur eis peccata. ¶ Et ait illis, Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes parabolas cognoscetis? ¶ Qui seminat uerbum seminat. ¶ Hi autem sunt qui circa uiam: ubi seminatur uerbum, & cum audierint, confestim uenit satanas, & tollit uerbum quod seminatum est in cordibus eorum. ¶ Et hi sunt similiter qui super petrosa seminantur: qui cum audierint uerbum, statim cum gaudio accipiunt illud: & non habent radicem in se, ¶ sed temporales sunt: deinde orta tribulatione & persecutione propter uerbū, confestim scandalizantur. ¶ Et alii sunt qui in spinis seminantur: hi sunt qui uerbum audiunt, ¶ & ærumnæ seculi, & ‖ deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiæ introeuntes suffocant uerbum, & sine fructu efficitur. ¶ Et hi sunt qui super terram bonam seminati sunt qui audiunt uerbum & suscipiunt,& fructificāt, unum ℣ triginta', unum ℣ sexaginta', & unum ℣ centum'. ¶ Et dicebat illis, ‖ Nunquid uenit' lucerna ut sub modio ponatur, aut sub lecto? nonne ut super candelabrum ponatur? ‖ Non est enim aliquid absconditum quod non manifestetur: nec factum est occultum, ℣ sed ut in palam ueniat'. ¶ Si quis habet aures audiendi audiat. ¶ Et dicebat illis, Videte quid audiatis ‖ In qua mensura mēsi fueritis, remetietur uobis', & adijcietur uobis'. ℣ ¶ ‖ Qui enim habet,dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet, auferetur ab eo. ¶ Et dicebat, Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, ¶ & dormiat,& exurgat nocte & die,& semen germinet,& increscat dum nescit ille. ¶ Vltro enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica. ¶ Et cum ℣ se produxerit fructus: statim mittit falcem, quoniam adest messis. ¶ Et dicebat, Cui assimilabimus regnū Dei? aut cui parabolæ comparabimus illud? ¶ ¶ Sicut granum sinapis: quod cum seminatū fuerit in terra, minus est omnibus seminibus quæ sunt in terra: ¶ & cum ℣ seminatum' fuerit, ascendit ℣ & fit huius omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita ut possint sub umbra eius aues cœli habitare. ¶ Et talibus multis parabolis loquebatur eis uerbum, prout poterant audire. ¶ sine parabola autem non loquebatur eis. seorsum autem, discipulis suis disserebat omnia. ¶ Et aie illis in illa die, cum

fero

℣ *tricesimum.* ℣ *sexagesimum.* ℣ *centesimū* *Mc* 8.9.

Isai. 6.9. *Matt.* 13. 14. *Luc.* 8.10 *Ioā.* 12.40 *Act.* 28. 26. *Rom.* 11.8

1 *Ti.* 6.1

Matth. 5. 15. *Luc.* 8.16 *& 11.33* *Matt.* 10. 26. *Luc.* 8.17 ℣ *quod non* *palam*

Matt. 7. *Luc.* 6.38 *-8 Mc.* 4. ℣ *qui habet* *dabit.* *Mc* 4. 8. *& 25.* *Luc.* 8.18 *& 19.26* ℣ *ex Mc* 4. 7. *Mc.* 4. *Matt.* 13. 31. *Luc.* 13. 19. ℣ *natū* ** in arborem* *Matt.* 13. 34.

fero esset factum, Transeamus contra
¶ Et dimittentes turbam, assumunt eum 36
ita ut erat in nauí: & aliæ naues erant cum
illo. ¶ Et facta est procella magna uenti, 37
& fluctus mittebat in nauim, ita ut im-
pleretur nauis. ¶ Et erat ipse in puppi su- 38
per cervical dormiens: & excitant eum,
& dicunt illi, Magíster, non ad te perti-

39 net quia perimus? ¶ Et exurgens commi-
natus est uento, & dixit mari, Tace, ob-
mutesce. Et cessauit uentus: & facta est
40 tranquillitas magna. ¶ Et ait illis, Quid
timidi estis? necdum habetis fidem? Et
timuerunt timore magno: & dicebant
ad alterutrum, Quis, putas, est iste, quia
& uentus & mare obediunt ei?

CAP. V.

ET uenerunt trans fretũ maris in re- 1
gionem Gerasenorum. ¶ Et exeunti 2
ei de naui, statim occurrit de monu-
mentis homo in spiritu immundo, ¶ qui 3
domicilium habebat in monumentis, &
neq; catenis iam quisquam poterat eum
ligare: ¶ quoniam sæpe compeditus & ca- 4
tenis uinctus, dirupisset catenas, & cõpe-
des cõminuisset. & nemo poterat eum
domare. ¶ & semper die ac nocte in mo- 5
numentis & in montibus erat, clamans
& concidens se lapidibus. ¶ Videns au- 6
tem Iesum a longe, cucurrit & adorauit
eũ: ¶ & clamans uoce magna dixit, Quid 7
mihi & tibi Iesu fili Dei altissimi? adiu-
ro te per Deum ne me torqueas. ¶ Dice- 8
bat enim illi, Exi spiritus immunde ab
homine. ¶ Et interrogabat eum, Quod tibi 9
nomen est? Et dicit ei, Legio mihi nomen
est: quia multi sumus. ¶ Et deprecabatur 10
eum multum, ne se expelleret extra re-
gionem. ¶ Erat autem ibi circa montẽ 11
grex porcorum magnus, pascens. ¶ Et de- 12
precabantur eum spiritus, dicentes, Mitte
nos in porcos, ut in eos introeamus. ¶ Et 13
concessit eis statim Iesus. Et exeuntes spi-
ritus immundi, introierunt in porcos: &
magno impetu grex præcipitatus est in
mare, ad duo millia, & suffocati sunt in
mari. ¶ Qui autem pascebant eos, fugerũt, 14
& nunciauerunt in ciuitatem & in agros.
Et egressi sunt uidere quid esset factum:
¶ & ueniunt ad Iesum, & uident illũ qui 15
a dæmonio uexabatur, sedentem, uestitũ,
16 & sanæ mentis: & timuerunt. ¶ Et narra-
uerunt illis, qui uiderant, qualiter factũ
esset ei qui dæmonium habuerat: & de
17 porcis. ¶ Et rogare cœperunt eum, ut disce-
18 deret de finibus eorum. ¶ Cumq; ascen-
deret nauim, cœpit illum deprecari qui a
dæmonio uexatus fuerat, ut esset cum il-
19 lo, ¶ & non admisit eum, sed ait illi, Vade
in domum tuam ad tuos, & annuncia illis
quanta tibi Dominus fecerit, & misertus
20 sit tui. ¶ Et abiit, & cœpit prædicare in
Decapoli quanta sibi fecisset Iesus: & om-
21 nes mirabantur. ¶ Et cum transcendisset
Iesus in naui rursum trans fretum, con-
22 uenit turba multa ad eum, & erat circa
nare. ¶ Et uenit quidam de archisyna-
23 gogis nomine Iairus: & uidens eum, pro-
cidit ad pedes eius, ¶ & deprecabatur eum
multum, dicens, Quoniam filia mea in
extremis est, Veni, impone manus iu-
24 per eam, ut salua sit & uiuat. ¶ Et abiit cum
illo, & sequebatur eum turba multa, &
25 comprimebant eum. ¶ Et mulier quæ
erat in profluuio sanguinis annis duo-
26 decim, ¶ & fuerat multa perpessa a com-
pluribus medicis, & erogauerat omnia
sua, nec quicquam profecerat, sed magis
27 deterius habebat: ¶ cum audisset de Iesu,
uenit in turba retro, & tetigit uestimen-
28 tum eius. ¶ dicebat enim, Quia si uel ue-
stimentum eius tetigero, salua ero. ¶ Et
29 confestim siccatus est fons sanguinis eius:
& ensit corpore quia sanata esset a pla-

Matt. 8. 23. Luc. 8. 22
Matt. 8. 28. Luc. 8. 26
Matth. 8 30. Luc. 8, 32
Luc. 8. 37 Act. 16. 39
Mar. 9. 18. Luc. 8. 42
Matt. 9. 20. Luc. 8. 43

cens uirtutem quæ exierat de illo, conuersus ad turbam, aiebat, Quis tetigit uestimenta mea? ✠ Et dicebant ei discipuli sui, Vides turbam comprimentem te, & dicis, Quis me tetigit? ✠ Et circumspiciebat uidere eam quæ hoc fecerat. ✠ Mulier uero timens & tremens, sciens quod factum esset in se: uenit & procidit ante eum, & dixit ei omnem ueritatem. ✠ Ille autem dixit ei, ‖ Filia, fides tua te saluam fecit: uade in pace, & esto sana a plaga tua. ✠ Adhuc eo loquente ueniunt ℣ ad archisynagogum, dicentes, Quia filia tua mortua est: quid ultra uexas magistrum? ✠ Iesus autem audito uerbo quod dicebatur, ait archisynagogo, Noli timere: tantummodo crede. ✠ Et non admisit quemquam se sequi, nisi Petrum & Iacobum & Iohannem fratrem Iacobi. ✠ Et ueniunt in domum archisynagogi, & uidit tumultum, & flentes, & ululantes multum. ✠ Et ingressus, ait illis, Quid turbamini & ploratis? ‖ puella non est mortua, sed dormit. ✠ Et irridebant eum. Ipse uero eiectis omnibus, assumit patrem & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingreditur ubi puella erat iacens. ✠ Et tenens manum puellæ, ait illi, ‖ Talitha cumi, quod est interpretatum, Puella (tibi dico) surge. ✠ & confestim surrexit puella: & ambulabat. erat autem annorum duodecim, & obstupuerunt stupore magno. ✠ Et præcepit illis uehementer ut nemo id sciret: & ℣ dixit' dari illi manducare.

Luc. 7. 50
Luc. 8. 44
℣ ab archisynagogo
11 MS. G. quibus fauêt Syris legunt enim, E domo principis synagogæ.
Matth. 9. 24.
Act. 9. 40
℣ iussit M 8. 9. B.

CAP. VI.

Matt. 13. 54.
Luc. 4. 16
Ioã 4. 44
Ioã. 6. 42
℣ Iose. G 8
Matt. 13 57.
Luc. 4. 24
Ioã. 4. 44.
Matth. 9. 35.
Luc. 13. 22.
Matt. 10 1.
Sup. 3. 14.
Luc. 9. 1.
Act. 12. 8
Matt. 10. 14.
Luc. 9. 5.
M 8. 9.
Act. 13. 51. & 18 6.
Luc. 5. 14.
℣ sanabatur M 8. 9. B.
Matt. 14 1.
Luc. 9. 7.
℣ dicebãt

ET egressus inde, abiit in patriam suam: & sequabantur eum discipuli sui. ✠ & facto sabbatho cœpit in synagoga docere: & multi audientes admirabantur in doctrina eius, dicentes, Vnde huic hæc omnia? & quæ est sapientia quæ data est illi, & uirtutes tales quæ per manus eius efficiuntur? ✠ ‖ Nonne hic est faber filius Mariæ frater Iacobi & ℣ Ioseph' & Iudæ & Simonis? nonne & sorores eius hîc nobiscum sunt? Et scandalizabantur in illo. Et dicebat illis Iesus. ✠ ‖ Quia non est propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua, & in cognatione sua. ✠ & non poterat ibi uirtutem ullam facere: nisi paucos infirmos imposuis manibus curauit. ✠ & mirabatur propter incredulitatem eorum. ‖ & circuibat castella in circuitu docens. ✠ ‖ Et uocauit duodecim: & cœpit eos mittere binos, & dabat illis potestatem spirituum immundorum. ✠ Et præcepit eis ne quid tollerent in uia, nisi uirgam tantum: non peram, non panem, neque in zona æs, ✠ sed calceatos ‖ sandaliis, & ne induerentur duabus tunicis. ✠ Et dicebat eis, Quocunque introieritis in domum: illic manete donec exeatis inde. ✠ ‖ & quicumque non receperint uos, nec audierint uos ℣ exeãtes inde excutite pulueren de pedibus uestris in testimonium illis. ✠ Et exeuntes prædicabant ut pœnitentiam agerent: ✠ & dæmonia multa eiiciebant, & ‖ ungebat oleo multos ægros, & ℣ sanabant'. ✠ ‖ Et audiit rex Herodes (manifestum enim factum est nomen eius) & ℣ dicebat', Quia

Matt. 1. 2.
Luc. 3. 19
Lev. 18. 16.
℣ in vasal. ino 8 MS. G.
Esth. 5. 6.
* confestim 1. M 8. 9. B.
Matth. 9. 36. & 14. 14.
Matt. 14 15.
Luc. 9. 12
Matt. 14 16.
Luc. 9 13
Ioan. 6. 9.

tuens in cęlũ, benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis ut ponerẽt ante eos: & duos pisces diuisit oibus. ¶ Et mãducauerũt oẽs, & saturati sunt. ¶ Et sustulerunt reliquias, fragmẽtorũ duodecim cophinos plenos: & de piscibus. ¶ Erãt aũt q mãducauerũt quinq; millia uirorũ. ¶ Et statim coẽgit discipulos suos ascẽdere nauim, ut præcederẽt eũ trãs fretũ ad Bethsaidã, dũ ipse dimitteret populũ. ¶ Et cũ dimisisset eos, abiit in montẽ orare. ¶ Et cũ sero esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. ¶ Et widẽs eos laborãtes in remigãdo (erat enim uẽtus cõtrarius eis) & circa quartã uigiliã noctis uenit ad eos ambulãs sup mare: & uolebat præterire eos. ¶ At illi ut uiderũt eũ ambulãtẽ sup mare, putauerũt phãtasma esse. & exclamauerũt. ¶ Oẽs enim uiderũt eũ, & cõturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis, Cõfidite, ego sũ: nolite timere. ¶ Et ascendit ad illos in nauim, & cessauit uẽtus. Et plus magis intra se stupebãt: nõ enim intellexerũt de panibus: erat enim cor eorũ obcæcatũ. ¶ Et cũ trãsfretassent, uenerunt in terrã Genezareth: & applicuerũt. ¶ Cũq; egressi essent de naui, continuo cognouerũt eũ: ¶ & percurrẽtes uniuersã regionẽ illã, cęperũt in grabatis eos q se male habebãt circũferre, ubi audiebãt eũ esse. ¶ Et quocunq; introibat in uicos uel in uillas aut ciuitates, in plateis ponebãt infirmos. & deprecabantur eũ ut uel fimbriã uestimẽti eius tãgerẽt: & quotquot tãgebãt eũ, salui fiebant.

Matt. 14 21.
Iod. 6.10
Matt. 14 34.

CAP. VII.

ET cõueniunt ad eũ Phariſæi & quidã de Scribis, ueniẽtes ab Ierosolymis. ¶ Et cum uidissent quosdã ex discipulis eius cõmunibus manibus, id est non lotis manducare panes, uituperauerunt. ¶ Phariſæi enim & omnes Iudæi, nisi crebro lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: ¶ & a foro, nisi baptizentur, non comedunt. & alia multa sunt quæ tradita sunt illis seruare, baptismata calicũ & urceorũ, & æramentorũ & lectorũ. ¶ Et interrogabãt eũ Phariſæi & Scribæ, Quare discipuli tui nõ ambulãt iuxta traditionẽ seniorũ, sed cõmunibus manibus mandũcãt panẽ? ¶ At ille respõdẽs, dixit eis, Bene prophetauit Isaias de uobis hypocritis, sicut scriptũ est, ¶ Populus hic labiis me honorat, cor aũt eorũ lõge west a me. ¶ in uanũ aũt me colũt, docẽtes doctrinas *præcepta hoũm. ¶ Relinquẽtes enim mãdatũ Dei, tenetis traditiones hoũm, baptismata urceorũ & calicũ: & alia similia his facitis multa. ¶ Et dicebat illis, Bene irritũ facitis præceptũ Dei, ut traditionẽ uestram seruetis. ¶ Moyses enim dixit, ¶ Honora patrẽ tuũ & matrẽ tuã &, ¶ Qui maledixerit patri uel matri, morte moriatur. ¶ Vos aũt dicitis, Si dixerit homo patri aut matri, Corbã, (quod est donũ) quodcũq; ex me, tibi, pfuerit. ¶ & ultra nõ dimittitis eũ q quã facere patri suo aut matri, ¶ resci ndẽtes uerbũ Dei p traditionẽ uestrã quã tradidistis: & similia huiusmodi multa facitis. ¶ Et aduocãs iterũ turbã, dicebat illis, Audite me oẽs, & intelligite. ¶ Nihil est extra hominẽ introiẽs in ũ, quod possit eũ cõinquinare, sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ cõmunicãt hominẽ. ¶ Si quis habet aures audiẽdi, audiat. ¶ Et cũ introisset in domũ a turba, interrogabant eũ discipuli eius parabolã. ¶ Et ait illis, Sic & uos imprudẽtes estis: Nõ intelligitis qa oẽ extrinsecus introiens in hominẽ, nõ potest eũ cõmunicare; ¶ quia non intrat in cor eius, sed in uentrẽ uadit, & in secessum exit, purgans oẽs escas? ¶ Dicebat aũt quoniã quæ de homine exeũt, illa communicant hominem. ¶ Intus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, ¶ furta auaritiæ, nequitiæ, dolus, impudicitiæ, oculus malus, blasphemia, superba, stultitia. ¶ Omnia hæc

Matt. 15.2
Mar. 15.2
Isa. 29.13
Mabeli 8 M 3.6.
*Or Mã q-
Deciſtis
Exod. 20. 12.
Deu. 5. 16
Eph. 6.2.
Exod. 21. 16.
Leu. 20.9
Prou. 20 20.
Matt. 15 10
Gen. 6.5. & 8. 21.

Matt.15. 21.

malā abintus p.ocedūt, & cōmunicāt hominē. ¶Et inde surgēs abijt in fines Tyri & Sidonis: & ingressus domū neminē uoluit scire, & nō potuit latere. ¶Mulier enim stātim vt audiuit de eo, cuius filia habebat spiritū immūdū, intrauit, & procidit ad pedes eius. ¶Erat \\enim mulier Gētilis, Syrophœnissa gñe Et rogabat eū ut dæmoniū eiceret de filia eius. ¶Qui dixit illi, Sine prius saturari filios. non est enim bonū sumere pa

24 25 26 27

\\ autem Mar. 7. 3.

29 iub mēsa de micis puerorū. ¶Et ait illi, Propter hūc sermonē uade, exijt dæmoniū a filia tua. ¶Et cū abijsset domū suam, inuenit puellā iacētē supra lectū, & dæmoniū exijsse. ¶Et iterū exiēs de finibus \\Tyri, venit per Sidonē ad Mare-Galilææ inter medios fines Decapoleos. ¶Et adducūt ei surdū, & mutū: & \\deprecabātur eū vt imponat illi ma

30 31 32

\\ Tyri et Sidonis venit. Matt. 9. 32. Luc. 11. 14

\\ deprecantur eum

nū. ¶Et apprehēdēs eū de turba seorsū, misit digitos suos in auriculas eius: & expuēs, tetigit linguā ei⁹. ¶& suspiciēs in cēlū, ingemuit, & ait illi, Ephphetha, hoc est, adaperī

33 34

e. ¶Et statim aptæ sūt aures eius, & solutū

35

est vinculū linguæ eius. & loquebat recte.

36 ¶Et præcepit illis ne cui dicerēt. Quāto autē eis præcipiebat, tāto magis plus prædicabāt;

37 & eo amplius admirabātur, dicētes, Bene oīa fecit: & surdos fecit audire, & mutos loq

Gen. 1. 31 Eccls 39. 21.

Matt. 15. 32.

** cum Iesu.*

CAP. VIII.

IN diebus illis iterū cū turba multa esset, 1
* nec haberent quod manducarent: cō 2
uocatis discipulis, ait illis, Misereor super turbā: quia ecce iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: ¶ & si dimi-

sero eos ieiunos in domū suā, deficiēt in
uia: quidā enim ex eis de lōgo uenerūt. ¶Et
respōderūt ei discipuli sui, Vnde illos quis
poterit hīc saturare panib⁹ in solitudine?
¶ Et interrogauit eos, Quot panes habetis? Qui dixerūt, Septē. ¶ Et præcepit turbæ discūbere sup terrā. Et accipiēs septē panes, gratias ages fregit, & dabat discipulis suis ut apponerēt, & appoſuerūt turbæ. ¶Et habebāt pisciculos paucos: & ipſos benedixit, & iuſſit apponi. ¶Et māducauerūt, & ſaturati ſunt: & ſuſtulerūt quod ℣ſuperauerat de fragmētis, septē ſportas. ¶ Erāt autē qui māducauerāt, quaſi quatuor millia: & dimiſit eos. ¶Et ſtatim aſcēdēs nauim cū discipulis ſuis, uenit in partes ℣Dalmanutha'. ¶Et exierūt Phariſæi, & cœperūt cōquirere cū eo, quærētes ab illo ſignū de cœlo, tētantes eū. ¶Et ingemiſcēs ſpiritu, ait, Quid generatio iſta ſignū quærit? Amē dico uobis, ſi dabitur generationi illi ſignū. ¶Et dimittēs eos, aſcēdit iterū nauim, & abiit trās fretū. ¶Et obliti ſūt panes ſumere: & niſi vnū pane nō habebāt ſecū in naui. ¶Et præcipiebat eis, dicēs, Videte & cauete a fermento Phariſæorū, & fermēto Herodis. ¶Et cogitabāt ad alterutrū, dicētes, Quia panes nō habem⁹. ¶Quo cognito, ait illis Iesus, Quid cogitatis, q̄a panes nō habetis? nōdū cognoſcitis nec intelligitis? adhuc cæcatū habetis cor ueſtrū? ¶oculos habentes nō uidetis? & aures habētes nō auditis. ¶Nec recordamini? ¶quādo quīq; panes fregi in quīq; millia: & quot cophinos fragmentorū plenos ſuſtuliſtis? Dicūt ei, Duodecim. ¶ Quādo & ſeptē panes in quatuor millia, quot ſportas fragmentorū tuliſtis? & dicūt ei, Septē. ¶Et dicebat eis, Quōmodo nondū intelligitis? ¶Et venūt Bethſaidā. & adducūt ei cæcū, &

rogabāt eū, ut illū tangeret. ¶Et apprehēſa manu cæci, eduxit eū extra uicū: & expuēs in oculos eius impoſitis manibus ſuis, interrogauit eū ſi qd uideret. ¶Et aſpiciēs, ait, Video hoīes uelut arbores, ambulātes. ¶Deinde iterū impoſuit manus ſup oculos ei⁹: & cœpit uidere, & reſtitut⁹ eſt, ita ut clare uideret oīa. ¶Et miſit illū in domū ſuā, dicēs, Vade in domū tuā: & ſi in uicū introieris, nemini dixeris. ¶¶Et egreſſus eſt Iesus & discipuli eius in caſtella Cæſareæ Philippi: & in uia interrogabat discipulos ſuos, dicens eis. ¶Quē me dicūt eſſe hoīes? ¶Qui reſpōderūt illi, dicētes, ⁹Iohānē Bapti ſtā, alij Eliā, alij uero quaſi unū de ꝓphetis. ¶ Tūc dicit illis, vos uero quē me eſſe dicitis? ¶Reſpōdēs Petrus, ait ei, Tu es Chriſtus. ¶Et cōminatus eſt eis, ne cui dicerēt de illo. ¶Et cœpit docere eos, quoniā oportet filiū hominis pati multa, & reprobari a ſenioribus & a ſūmis ſacerdotibus & Scribis, & occidi; & poſt tres dies reſurgere. ¶Et palā uerbū loquebatur. Et apprehēdēs eū Petrus, cœpit increpare eū. ¶Qui cōuerſus, & uidēs diſcipulos ſuos, cōminatus eſt Petro, dicēs, Vade retro me ſatana, quoniā nō ſapis quę Dei ſunt, ſed quę ſūt hominū. ¶Et cōuocata turba cū discipulis ſuis, dixit eis, ¶Si q̄s vult me ſeq̄, deneget ſemetipſum: & tollat crucē ſuā, & ſequatur me. ¶Qui enim voluerit animā ſuā ſaluā facere, perdet eā: q̄ autē perdiderit animā ſuā propter me, & Euangeliū, ſaluā faciet eā. ¶Quid enim ꝓdeſt homini, ſi lucretur mūdū totū: & detrimētū aīæ ſuæ faciat? ¶Aut, q̄d dabit homo cōmutationis pro anima ſua? ¶Qui enim me℣ cōfuſus fuerit, & verba mea in ḡnatione iſta adultera, & peccatrice: & filius hoīs ℣ cōfundetur eū, cū uenerit in gloria patris ſui cū angelis ſāctis.

CAP. IX.

ET dicebat illis, ¶Amē dico uobis, quia ſunt quidam de ſtātibus hīc, qui nō guſtabunt mortē, donec uideant regnū Dei uenīens in uirtute. ¶ ¶ Et poſt dies ſex aſſūmit Iesus Petrum, & Iacobū, & Iohānem: & ducit illos in montē excelſū ſeoſum ſolos, & trāſfiguratus eſt coram ipſis.

Matt. 16. 27. Luc. 9 27

Matt. 17. 1. Luc. 9. 28 ℣ aſſūpſit MS. B. 2.

℣ ſupereſſet 1 MS.

Matt. 16. 9. ℣ Magedan. Matt. 15. 1. Luc. 11. 54. Matt. 16. 5.

Sup. 6 41 Ioā. 6. 11. 1 MS 6. 8.

Matt. 10. 38. & 16 24. Luc. 9. 23. & 14. 27. Luc. 17. 33. Ioan. 12. 25. Matt. 10 33. Luc. 9. 26 & 12. 9. ℣ confeſſus MS. O. ℣ confitebitur O.

lis. Vestimenta eius facta sunt splendentia & candida nimis uelut nix, qualia fullo nō 3
potest super terrā cādida facere. ¶Et appa- 4
uit illis Elias cū Moyse: & erāt loquentes
cū Iesu. ¶Et respōdens Petrus, ait Iesu, Rab 5
bi, bonum est nos hīc esse: & faciamus tria
tabernacula, tibi unū, & Moysi unū, & Eliæ
unū. ¶Non enim sciebat quid diceret: erāt 6
enim timore exterriti: ¶ & facta est nubes 7
obumbrās eos: & uenit uox de nube, dicēs,
Hic est filius meus charissimus: audite il-
lū. ¶Et statim circunspicientes, neminē am 8
plius uiderunt, nisi Iesum tantum secum.
Mat. 17.9 ¶Et descendentibus illis de monte, præce- 9
pit illis ne cuiquā quæ uidissent, narrarēt:
nisi cū filius hominis a mortuis resurrexe-
rit. ¶Et uerbū cōtinuerūt apud se: cōquiē-
tes quid esset, Cū a mortuis resurrexerit. 10
Mal. 4.5. ¶Et interrogabāt eū dicētes, ¶Quid ergo di- 11
cunt Pharisæi, & Scribæ, quia Eliā oportet
uenire primū? ¶Qui respōdēs, ait illis, Elias 12
cū uenerit primo, restituet omnia: & quo-
Isa 53.3. modo scriptū est in filiū hominis, ut mul-
Mal 4.5. tapatiatur, & cōtemnatur. ¶Sed dico uobis 13
Matt. 17 quia, & Elias venit (& fecerūt illi quæcūq;
12. uoluerūt) sicut scriptū est de eo. ¶Et ueniēs 14
ad discipulos suos, uidit turbā magnā circa
eos, & Scribas conquirentes cū illis. ¶Et 15
confestim omnis populus uidēs Iesum, stu-
pefactus est, & expauerūt: & accurrētes sa-
lutabant eū. ¶Et interrogauit eos, Quid in- 16
Matt. 17 ter uos cōquiritis? ¶ ¶Et respōdens unus de 17
14. turba, dixit, Magister, attuli filiū meū ad te
Luc. 9 37 habētem spiritū mutū: ¶ qui ubicūq; eum 18
apprehenderit, allidit illū, & spumat, & stri-
det dētibus, & arescit: & dixi discipulis tuis
ut ejicerēt illū, & non potuerunt. ¶Qui re- 19
ℵ ei M S. G. spōdens ℵ eis, dixit, O generatio incredula,
quamdiu apud uos ero? quamdiu uos pa-

Et cum uidisset eum, statim spiritus contur-
bauit illū: & elisus in terram, volutabatur
21 spumans. ¶ Et interrogauit patrem eius,
Quantum temporis est ex quo ei hoc acci-
22 dit? At ille ait, Ab infantia: ¶ & frequenter
eū in ignē, & in ℵ aquas misit, ut eū perde- ℵ aquam MS. G.
ret. sed si quid potes, adiuua nos, misertus
23 nostri. ¶Iesus autem ait illi, Si potes crede-
24 dere, omnia possibilia sunt credenti. ¶Et cō-
tinuo exclamans pater pueri, cum lachry-
mis aiebat, Credo Dñe: adiuua incredulita-
25 tem meam. ¶Et cum uideret Iesus concur-
rentem turbam, cōminatus est spiritui im-
mundo, dicens illi, Surde & mute spiritus,
ego præcipio tibi, exi ab eo: & amplius ne
26 introeas in eum. ¶Et exclamās, & multum
discerpens eum, exiit ab eo, & factus est si
cut mortuus, ita ut multi dicerent, Quia
27 mortuus est. ¶Iesus autē tenēs manū eius,
28 eleuauit eū: & surrexit ¶Et cū introisset in
domū, discipuli eius secreto interrogabāt
eum, Quare nos non potuimus eicere eū?
29 ¶ Et dixit illis, Hoc genus in nullo potest
30 exire, nisi in oratione, & ieiunio. ¶Et inde Matt. 17.
profecti prætergrediebantur Galilæā: nec 22.
31 volebat quēquā scire. ¶Docebat autem di- Luc. 9. 22
scipulos suos, & dicebat illis, Quoniā filius
hominis tradetur in manus hominum, &
occident eū, & occisus tertia die resurget.
32 ¶ At illi ignorabant uerbum: & time-
33 bant interrogare eum. ¶ Et uenerunt
Capharnaum. Qui cum domi ℵ esset, ℵ esset MS. B.
interrogabat eos, Quid in uia tracta-
34 batis? ¶ At illi tacebant. siquidem in
uia inter se disputauerant, ¶ quis eorum
35 maior esset. ¶ Et residens uocauit duo- Matt. 18.1
decim, & ait illis, Siquis uult primus Luc. 9. 46.
esse, erit omnium nouissimus, & om-

nium minister. ¶ Et accipiens puerum, 36
statuit eum in medio eorum. quem
cum complexus esset, ait illis, ¶ Quicun- 37
que unum ex huiusmodi pueris receperit in
nomine meo; me recipit. & quicunque
me susceperit, non me suscipit, sed cum

qui

qui misit me. ¶ Respondit illi Iohannes, dicens, Magister, uidimus quemdam in nomine tuo eiicientem dæmonia qui non sequitur nos, & prohibuimus eum. ¶ Iesus autem ait, Nolite prohibere eum, ‖ nemo est enim qui faciat uirtutem in nomine meo, & possit cito male loqui de me. ¶ qui enim non est aduersum uos, pro uobis est. ¶ ‖ Quisquis enim potum dederit uobis calicem aquæ * in nomine meo, quia Christi estis, amen dico uobis, non perdet mercedem suam. ¶ ‖ Et quisquis scandalizauerit unum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circundaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur. ¶ ‖ Et si scandalizauerit te manus tua, abscinde illam. bonum est tibi debilem introire in uitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem, ¶ ‖ Vbi uermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. ¶ Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudū introire in uitā æternam quàm duos pedes habentem, mitti in gehennā ignis inextinguibilis, ¶ ubi uermis eorū non moritur, & ignis nō extinguitur. ¶ Quòd si oculus tuus scandalizat te, eiice eum. bonum est tibi fusum introire in regnum Dei, quam duos oculos habentem, mitti in gehennā ignis, ¶ ubi uermis eorum non moritur, & ignis nō extinguitur. ¶ ‖ Omnis enim igne salietur. & omnis uictima sale salietur. ¶ ‖ Bonum est sal, quod si sal insulsum fuerit: in quo illud condietis? H bete in uobis sal, & pacem habete inter uos.

Luc. 9. 49. Matt. 9. 38. 1 Cor. 12. 3. Nemo, pro nobis. 1. M S G 9. Matt. 10 42. *Frigidæ c Matt 18 6. Luc. 17. 2 Matth. 5. 30. & 18 8. Isa. 66. 42. Leu. 2. 13 Matth. 5. Luc. 14. 34.

CAP. X.

1 ET inde exurgens, uenit in fines Iudææ ultra Iordanem: & conueniunt iterum turbæ ad eum, & sicut consueuerat, iterum docebat illos. ¶ Et accedētes Pharisæi, interrogabant eum, Si licet uiro uxorem dimittere? tentantes eum. 3 ¶ At ille respondens, dixit eis, Quid uobis præcepit Moyses? ¶ Qui dixerunt, 4 ‖ Moyses permisit libellum repudii scribere, & dimittere. ¶ Quibus respondens 5 Iesus, ait, Ad duritiam cordis uestri scripsit uobis præceptum istud. ¶ ab initio 6 autem creaturæ ‖ masculum & fœminam fecit eos Deus. ¶ ‖ Propter hoc, relinquet 7 homo patrem suum & matrem: & adhærebit ad uxorem suam, ¶ & erunt duo 8 in carne una. Itaque iam non sunt duo, 9 sed una caro. ¶ ‖ Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. ¶ Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. ¶ Et ait illis, Quicunque 11 dimiserit uxorem suam & aliam duxerit, adulterium committit super eam. ¶ Et 12 si uxor dimiserit uirum suum, & alii nupserit, mœchatur. ¶ Et offerebāt illi paruulos, ut tangeret illos. Discipuli autem 14 comminabantur offerentibus. ¶ Quos cum uideret Iesus, indigne tulit, & ait illis, Sinite paruulos uenire ad me: & ne prohibueritis eos, talium enim est regnum 15 Dei. ¶ Amen dico uobis: quisquis non receperit regnum Dei uelut paruulus, non 16 intrabit in illud. ¶ Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. ¶ Et cum egressus esset in uia, 17

Mar. 19. 1 Deu. 24. 1 Gen. 1. 27. Matt. 19 4. Gen. 2 24 1 Cor. 6. 16. Eph. 5 31 1 Cor. 7. 10. Matt. 19 8. Luc. 18. 15. Mar. 9. 36 M 8. B. G.

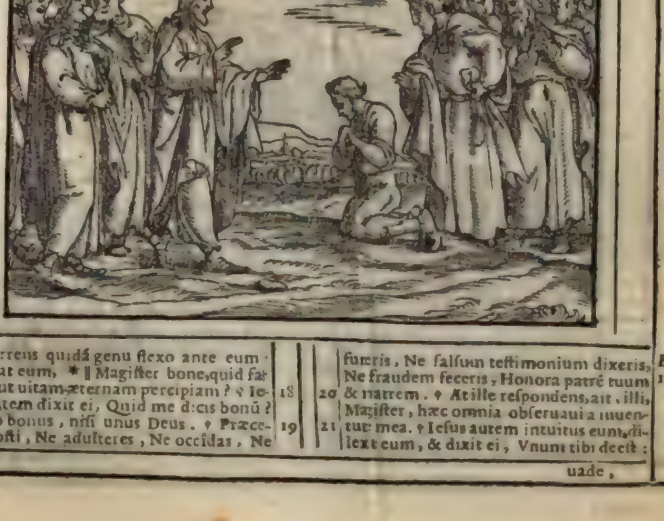

procurrens quidā genu flexo ante eum rogabat eum, * ‖ Magister bone, quid faciam ut uitam æternam percipiam? ¶ Iesus autem dixit ei, Quid me dicis bonū? 18 Nemo bonus, nisi unus Deus. ¶ Præcepta nosti, Ne adulteres, Ne occidas, Ne furaris, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudem feceris, Honora patrē tuum 19 & matrem. ¶ At ille respondens, ait, illi, Magister, hæc omnia obseruaui a iuuentute mea. ¶ Iesus autem intuitus eum, dilexit eum, & dixit ei, Vnum tibi deest: 20 21

* dicens. M 8. B. S. Matt. 19. 16. Luc. 18. 18. Exod. 20. 13.

uade,

ribus,& habebis thesaurũ in cœlo:& veni, sequere me . ✝ Qui contristatus in uerbo abiit mœrens. erat enim habens multas possessiones.✝Et circunspiciẽs Iesus.ait discipulis suis , Quàm difficile qui pecunias habent,in regnũ Dei introibũt? ✝ Discipuli aũt obstupefcebãt in uerbis eius . At Iesus rursus respõdẽs ait illis,Filioli,quàm difficile est confidentes in pecuniis , in regnũ Dei introire?✝Facilius est camelũ per foramen acus transire,quàm diuitẽ intrare in regnũ Dei. ✝ Qui magis admirabantur,dicentes ad semetipsos , Et quis potest saluus fieri? ✝ Et intuens illos Iesus , ait , Apud homines impossibile est : sed non apud Deũ:omnia enim possibilia sũt apud Deũ.✝‖Et cœpit ei Petrus dicere, Ecce, nos dimisimus omnia,& secuti sumus te.✝Respondẽs Iesus,ait.Amen dico uobis,nemo est qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores,aut patrẽ,aut matrẽ,aut filios,aut agros propter me & propter Euangeliũ ✝ qui non accipiet centies tantum, nũc, in tempore hoc:domos,& fratres,& sorores. & matres , & filios, & agros , cũ persecutionibus,& in seculo futuro , uitam æternam.✝‖Multi autem erunt primi, nouissimi;& nouissimi,primi.✝ Erant autẽ in uia ascendentes Ierosolymam: & præcedebat illos Iesus,& stupebant : & sequẽtes timebant.‖ Et assumens iterum duodecim , cœpit illis dicere quę essent ei euẽtura.✝Quia ecce ascendimus Ierosolymam , & filius hominis tradetur principibus sacerdotũ ,

Matt. 19 27. *Luc.* 18. 28.

Matt. 19. 30. *Luc.* 18. 30. *Matt.* 20 17. *Luc.* 18. 31.

eum morte, & tradent eum gentibus. ✝ & illudent ei, & conspuent eum,& flagellabunt eum,& interficient eum,& tertia die resurget.✝‖Et accedũt ad eũ Iacobus & Iohannes filii Zebedæi , dicentes, Magister , uolumus ut quodcunq; petierimus faciasnobis.✝At ille dixit eis , Quid uultis ut faciam uobis? ✝ Et dixerũt,Da nobis ut unus ad dexterã tuam,& alius ad sinistrã tuam sedeamus in gloria tua . ✝ Iesus autem ait eis , Nescitis quid petatis . potestis bibere calicem quem ego bibo : aut ℣ baptismo quo ego baptizor,baptizari? ✝At illi dixerunt ei.Possumus.Iesus autem ait eis , Calicem quidem quem ego bibo bibetis , & ℣ baptisma quo ego baptizor , baptizabimini: ✝sedere autem ad dexterã meã , uel ad sinistrã,nõ est meũ dare-uobis' , sed q̃bus paratũ est. ✝‖Et audientes decẽ cœperunt indignari de Iacobo & Iohãne. ✝ Iesus autem uocans eos ait illis:‖ Scitis quia hi qui uidentur principari gentibus , dominantur eis : & principes eorũ potestatẽ habent ipsorum.✝Non ita est autem in uobis , sed quicunque uoluerit fieri maior,* erit uester minister: ✝& quicunq; uoluerit in uobis primus esse, erit omnium seruus. ✝ Nam & filius hominis non uenit ut ministraretur ei , sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. ✝‖Et ueniunt Iericho : & proficiscente eo de Iericho , & discipulis eius & plurima multitudine , filius Timæi Bartimæus cæcus , sedebat iuxta uiam mendicans.

Matt. 20. 20.

℣ *baptismũ* MS.G

℣ *baptismo* M S. R.B. -GMS.G

Matt. 20. 24. *Luc.* 22. 25.

* *in uobis* G.S.

Matt. 20. 29. *Luc.* 18. 35.

✝ Qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est. cœpit clamare , & dicere , Iesu fili Dauid , miserere mei. ✝ Et comminabantur ei multi , ut taceret. At ille multomagis clamabat , Fili Dauid miserere mei. ✝ Et stans Iesus præcepit illum uocari . Et uocant cæcum dicentes ei , Animæquior esto , surge , uocat te. ✝ Qui proiecto uestimento suo exiliens , uenit ad eum. ✝Et respondens Iesus dixit illi , Quid tibi uis faciam ? Cæcus autem dixit ei , Rabboni ut uideam. Iesus autem ait illi , Vade , fides tua te saluum fecit . Et confestim uidit , & sequabatur eum in uia.

CAP. XI.

ET cum appropinquarent Ierosolymæ & Bethaniæ ad Montem oliuarũ, mittit duos ex discipulis suis, 2 & ait illis, Ite in castellũ quod cõtra uos est, & statim introeũtes illuc, inuenietis pullũ ligatũ, super quẽ nemo adhuc hominũ sedit: soluite illũ, & adducite. 3 Et si quis uobis dixerit, Quid facitis? dicite quia Dñio necessarius est: & continuo illũ dimittet huc. 4 Et abeuntes inuenerunt pullum ligatũ ante ianuã foris in biuio: & soluunt eũ. 5 Et quidã de illic stantibus dicebant illis, Quid facitis soluentes pullũ? 6 Qui dixerũt eis sicut præceperat illis Iesus: & dimiserunt eis. 7 Et duxerunt pullum ad Ie-

sum: & imponunt illi uestimenta sua, & sedit super eum. 8 Multi autem uestimenta sua strauerunt in uia: alii autem frondes cædebant de arboribus, & sternebant in uia. 9 Et qui præibant & qui sequebãtur clamabant, dicentes, Hosanna, Benedictus qui uenit in nomine Domini. 10 benedictum quod uenit regnum patris nostri Dauid, Hosanna in excelsis. 11 Et introiuit Ierosolymam in templum: & circumspectis omnibus, cum iam uespera esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim. 12 Et alia die cum exirent a Bethania, esurit. 13 Cumq; uidisset a longe ficum habentem folia, uenit si quid forte inueniret in ea. & cum uenisset ad eam, nihil inuenit præter folia: non enim erat tempus ficorum. 14 Et respondens dixit ei, Iam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet. Et audiebant discipuli eius. 15 Et ueniunt Ierosolymam. Et cum introisset in templum, cœpit eicere uendentes & ementes in templo: & mensas numulariorum, & cathedras uendentium columbas euertit. 16 & non sinebat ut quisquam transferret uas per templum: 17 & docebat, dicens eis, Nonne scriptum est, Quia domus mea, domus orationis uocabitur omnibus gentibus? Vos autem fecistis eam spelũcam latronum. 18 Quo audito, principes sacerdotum & Scribæ quærebant quomodo eum perderent: timebant enim eum: quoniam uniuersa turba admirabatur super doctrina eius. 19 Et cum uespera facta esset, egrediebatur de ciuitate. 20 Et cum mane tranirent, uiderũt ficum aridam factam a radicibus. 21 Et recordatus Petrus, dixit ei, Rabbi, ecce, ficus cui maledixisti, aruit. 22 Et respondens Iesus ait illis, Habete fidem Dei. 23 amen dico uobis quia quicumque dixerit huic monti, Tollere & mittere in mare, & non hæsitauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat: fiet ei. 24 Propterea dico uobis, omnia quæcunque orantes petitis, credite quia accipietis, & euenient uobis. 25 Et cũ stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: ut & pater uester qui in cœlis est, dimittat uobis peccata uestra. 26 Quòd si uos non dimiseritis: nec pater uester qui in cœlis est, dimittet uobis peccata uestra. 27 Et ueniunt rursus Ierosolymam. Et cum ambularet in templo, accedunt ad eum summi sacerdotes & Scribæ & seniores, 28 & dicunt ei, In qua potestate hæc facis? & quis dedit tibi hanc potestatem ut ista facias? 29 Iesus autem respondens, ait illis, Interrogabo uos & ego unum uerbum, & respondete mihi: & dicam uobis in qua potestate hæc faciam. 30 Baptismus Iohannis, de cœlo erat, an ex hominibus? Respondete mihi. 31 At illi cogitabant secum, dicentes Si dixerimus, De cœlo; dicet, Quare ergo non credidistis ei? 32 Si dixerimus, Ex hominibus, timebant populum: omnes

Matt. 21. Luc. 19. 9.

Matt. 21. 9. Luc. 19. 38. Psa. 117. 24. Matt. 21 10. Luc. 19. 45. Matt. 21 19.

Isa. 56. 7. Ier. 7. 11

dicebat Mat. 9.

Ioã. 12. 14

Matt. 21 19.

Matt. 7. 7. & 21. 22. Luc. 11. 9 Matt. 6. 14 & 18. 35

Matt. 21 15. Luc. 20. 1

timemus Mat. 9. 8.

nes enim habebant [illegible] propheta esset. † Et respondentes dicunt Iesu, Nescimus. Et respondens Iesus ait illis, Neque ego dico uobis in qua potestate hæc faciam. 33

CAP. XII.

Matt. 21 33. *Luc.* 20. 9 *Isai.* 5. 1. *Ier.* 2. 21. ET cœpit illis in parabolis loqui, Vineam plantauit homo, & circumdedit sepem, & fodit lacum, & ædificauit turrim, & locauit eam agricolis: & peregre profectus est. † Et misit ad agricolas in tempore seruum, ut ab agricolis acciperet de fructu uineæ. † Qui apprehensum eum cecciderunt: & dimiserunt uacuum. † Et iterum misit ad illos alium seruum: & illum in capite uulnerauerunt, & contumeliis affecerunt. † Et rursum alium misit, & illum occiderunt: & plures alios: quosdam cædentes, alios uero occidentes. † Adhuc ergo unum habés filium charissimum: & illum misit ad eos nouissimum, dicens, Quia reuerebúntur filium meum. † Coloni autem dixerúnt ad inuicem, Hic est hæres: uenite, occidamus eum: & nostra erit hæreditas. † Et apprehendentes eum, occiderunt: & eiecerunt extra uineam. † Quid ergo faciet dominus uineæ? Veniet, & perdet colonos: & dabit uineam aliis. † Nec scripturam hanc legistis. ¶ Lapidem quem reprobauerunt ædificántes, hic factus est in caput anguli, † A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris? † Et quærebant eum tenere: & timuerunt turbã, cognouerũt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit. Et relicto eo abierunt. ¶ Et mittunt ad eum quosdam ex Phariſæis & Herodianis: ut eũ caperẽt in uerbo. † Qui uenientes dicunt ei, Magister, scimus quia uerax es, & non curas quenquã: nec enim uides in faciem hominum, sed in ueritate uiam Dei doces. licet dari tributum Cæsari: an non dabimus? Qui sciens uersutiam illorum, ait illis, Quid me tentatis? afferte mihi denarium ut uideam. † At illi attulerunt ei. Et ait illis, Cuius est imago hæc, & inscriptio? Dicunt ei, Cæsaris. † Respondens autem Iesus dixit illis, ¶ Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo. † Et uenerunt ad eum Sadducæi qui dicunt resurrectionem non esse: & interrogabant eum dicentes, Magister, † Moyses nobis scripsit, ut si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit, accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscitet semen fratri suo. † Septem ergo fratres erant: & primus accepit uxorem, & mortuus est non relicto semine. † Et secundus accepit eã, & mortuus est: & neciste reliquit semẽ. Et tertius similiter. † Et acceperunt eam similiter septem: & non reliquerunt semẽ. Nouissima omnium defuncta est & mulier. † In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit uxor? septẽ enim habuerunt eam uxorem. † Et respondens Iesus, ait illis, Nonne ideo erratis, non scientes scripturas, neque uirtutem Dei? † Cum enim a mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur, sed sunt sicut angeli * in cœlis. † De mortuis aũt

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

Psa. 117. 21. *Isai.* 28. 16. *Act.* 4. 11. *Rom.* 9. 33. 1 *Pet.* 2. 8. *Matt.* 21 42. *Matt.* 22 15. *Luc.* 20. 20. *Rom.* 13. 7. *Matt.* 22 23. *Luc.* 20. 27. *Deut.* 25. 5

* *Dei o*

quod relictum est a regibus in libro Moysi, super rubum quomodo dixerit illi Deus inquiens, ¶ Ego sum Deus Abrahã & Deus Isaac, & Deus Iacob? † Non est Deus mortuorum, sed uiuorum. Vos ergo multum erratis. † Et accessit unus de Scribis qui audierat illos conquirentes & uidens quoniam bene illis respondérit, interrogauit eum quod esset primum omnium mandatum. † Iesus autem respondit ei, Quia primum omnium mãdatũ est, ¶ Audi Israel, Dominus Deus \\ tuus, \\ Deus unus est. † Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota uirtute tua. Hoc est primum mandatum. † Secundum autem simile est illi, ¶ Diliges proximum tuum tanquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est. † Et ait illi Scriba, Bene Magister, in ueritate dixisti, quia unus est Deus, & non est alius præter eum. † Et ut diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudine: & diligere proximum tamquam seipsum: maius est omnibus holocaustomatibus & sacrificiis. † Iesus autem uidens quod sapienter respondisset, dixit illi, Non es longe a regno Dei. Et nemo iam audebat eum interrogare. ¶ Et respondens Iesus, dicebat, docés in templo. Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse Dauid? † Ipse enim Dauid dicit in Spiritu Sancto, ¶ Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum, † Ipse ergo Dauid dicit eũ Dominum: & unde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiuit. † Et dicebat eis in doctrina sua, ¶ Cauete a Scribis, qui uolunt in stolis ambulare, & salutari in foro, † & in primis cathedris sedere in synagogis, & primos discubitus in cœnis: † qui deuorant domos uiduarum sub obtentu prolixæ orationis: hi accipient prolixius iudicium. † ¶ Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret æs in gazophylacium, & multi diuites iactabant multa. † Cum uenisset autem uidua una pauper, misit duo minuta, quod est quadrans. † & conuocás discipulos suos, ait illis, Amen dico uobis, quoniam uidua hæc pauper plus omnibus misit qui miserunt in gazophylacium. † Omnes enim ex eo quod abundabat illis, miserunt: hæc uero, de penuria sua, omnia quæ habuit misit, totum uictum suum.

Exo. 3. 6. *Matt.* 22 32. *Luc.* 20. 27.

CAP. XIII.

Matt. 24. 1 *Luc.* 21. 5. ET cum egrederetur de templo, ait illi unus ex discipulis suis, Magister, aspice quales lapides, & quales structuræ. † Et respondens Iesus, ait illi, Vides has omnes magnas ædificationes? ¶ Non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur. † Et cum sederet in Monte oliuarum contra templum: interrogabant eum seperatim Petrus & Iacobus & Iohannes & Andreas, † Dic nobis, quando ista fient? & quod signum erit quando hæc omnia incipient consummari? † Et respondes Iesus cœpit dicere illis, † ¶ Videte ne quis uos seducat. multi enim uenient in nomine meo dicentes

Deut. 6. 7. \\ *neister* M 8. 6. 9. \\ *noster* 7 M 8. 6. 8. \\ *Dominus* 7 M 8. 6. 8. *Lev.* 19. 18. *Matt.* 22. 39. *Rom.* 13. 9 *Gal.* 5. 14. *Luc.* 2. 3. *Matt.* 22 42. *Luc.* 20. 41. *Psa.* 109. 1 *Matt.* 23. 6. *Luc.* 11. 43. & 20. 46. *Luc.* 21. 1 *Ephe.* 5. 6 2 *Thes.* 2. 3

quia ego sum: & multos seducent. ¶ Cum 7
audieritis autem bella & opiniones bellorum, ne timueritis: oportet enim hæc
fieri: sed nondum finis. ¶ Exurget enim 8
gens contra gentem, & regnum super regnum: & erunt terræmotus per loca, & fames. Initium dolorum, hæc. ¶ Videte 9
autem uosmetipsos. Tradent enim uos in conciliis, & in synagogis uapulabitis, & ante præsides & reges stabitis propter me, in testimonium illis. ¶ Et in omnes 10
gentes primum oportet prædicari euangelium. ¶‖ Et cum duxerint uos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini: 11
Matt.10. 19. Luc. 12. 11. & 21. 14.
sed quod datum uobis fuerit in illa hora, id loquimini. non enim uos estis loquentes: sed Spiritus Sanctus. ¶ Tradet 12
autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & consurgent filii in parentes, & morte afficient eos. ¶ Et eritis odio omnibus, propter nomen meum. Qui autem 13
Dan.9.27 Matt.24. 16. Luc.21.21
sustinuerit in finem, hic saluus erit. ¶‖ Cũ 14
autem uideritis abominationem desolationis stantem, ‖ ubi non debet (qui
legit intelligat) tunc qui in Iudæa sunt, 15
fugiant in montes: ¶ & qui super tectũ, ne descendat in domum, nec introeat ut
tollat quid de domo sua: ¶ & qui in agro 16
erit, non reuertatur retro, tollere uestimentum suum. ¶ Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. ¶ Ora- 17 18 19
te uero ut hyeme non fiant. ¶ Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non
fuerunt ab initio creaturæ quam condidit Deus usque nunc, neque fient. ¶ Et ni- 20
si breuiasset Dominus dies, non fuisset
salua omnis caro: sed propter electos quos elegit, breuiauit dies. ¶ ‖ Et tunc si- 21
Matt.24. 26. Luc. 21.8
quis uobis dixerit, Ecce, hic est Christus, 22
ecce illic, ne crediderit is, ¶ Exurgent enim pseudochristi & pseudoprophetæ: & dabunt signa & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. ¶ Vos er- 23 24
Exe.32.7. Isa.13.10 Ioel.2.10 31.3.15.
go uidete, ecce prædixi uobis omnia. ¶‖ Sed
in illis diebus post tribulationem illam 25
Sol contenebrabitur, & Luna non dabit splendorem suum. ¶ & stellæ cœli erunt
decidentes, & uirtutes quæ in cœlis sunt,

mouebuntur. ¶ Et tunc uidebunt filium 26
Matt.24. 31.
hominis uenientem in nubibus, cum uirtute multa & gloria. ¶‖ Et tunc mittet 27
angelos suos, & congregabit electos suos a quatuor uentis, a summo terræ usque
ad summum cœli. ¶ A ficu autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia: cog- 28
noscitis quia in proximo sit æstas. ¶ sic 29
& uos cum uideritis hæc fieri, scitote quod in proximo sit in ostiis. ¶ Amen 30
dico uobis, quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista fiant. ¶ Cœ- 31
Matt.24. 42.
lum & terra transibunt, uerba autem mea non transibunt. ¶ De die autem illo uel hora nemo scit, neque angeli in 32
cœlo, neque filius: nisi pater. ¶‖ Videte, 33
uigilate, & orate. nescitis enim quando
tempus sit. ¶ Sicut homo qui peregre 34
profectus reliquit domum suam: & dedit seruis suis potestatem cuiusque ope-
ris. & ianitori præcepit ut uigilet. ¶ Vi- 35
gilate ergo (nescitis enim quando dominus domus ueniat: serò, an media
nocte, an gallicantu, an mane) ¶ ne 36
cum uenerit repente, inueniat uos dor- 37
Mat.26.2 Luc.22.1. \\ autem I M s. B. G.s. \\ in populo M s. R. B s. Mat.26.6 Ioan.12,1
mientes. ¶ Quod autem uobis dico, omnibus dico, Vigilate.

CAP. XIIII.

1 ERat autem Pascha & Azyma post biduum: & quærebant summi sacerdotes & Scribæ quomodo eum dolo
2 tenerẽt & occiderẽt. ¶ Dicebãt\\ enim', Nõ in die festo, ne forte tumultus fieret\\populi'. ¶ ‖ Et cũ esset Bethaniæ in domo Si-
3 monis Leprosi, & recumberet, uenit mu-

℣ pistici 2 Mt. G. Mar. 26.8 Ioā. 12.4.

lier habés alabastrū unguēti nardi ℣spica-
ti ꝓciosi: & fracto alabastro, effudit sup
caput eius. ¶Erāt autē quā indigne ferētes 4
intra semetipsos,& dicētes, Vt qd perditio
ista unguēti facta est? Poterat enim unguē 5
tū istud venūdari plus quā trecentis dena-
rijs,& dari pauperibus. Et fremebant in eā
¶Iesus aūt dixit, Sinite eā, quid illi molesti 6
estis? Bonū opus operata est in me. ¶semp
enim pauperes ℣habetis ꝓvobiscū: & cū vo- 7
luerit is, potestis illis benefacere: me autē
nō semp habetis. ¶Quod habuit hęc, fecit: 8
prēuenit ungere corpus meū in sepulturā.

Matt. 26 24. Luc. 22.4

¶Amē dico uobis, ubicūq; prędicatū fuerit 9
Euāgeliū istud in uniuerso mūdo, & quod
fecit hęc narrabitur in memoriā eius. ¶Et 10
Iudas Iscariotes unꝰ de duodecim abijt ad
11 sūmos sacerdotes, ut ꝓderet eū illis. ¶Qui
audientes gauisi sunt: & promiserunt ei
pecuniā se daturos. Et quęrebat quomodo
12 illū opportune traderet. ¶Et primo die A- Matt. 26
zymorū quando pascha immolabāt, dicūt 16.
ei discipuli, Quō uis eamus, & paremus ti- Luc. 22.6
13 bi ut māduces pascha? ¶Et mittit duos ex di
scipulis suis, & dicit eis, Ite in ciuitatē: & oc
curret uobis homo lagenā aquæ baiulās,
14 sequimini eū: ¶& quocūq; introierit, dicite
dño domus qꝫ magister dicit, Vbi est refe-
ctio mea, ubi pasca cū discipulis meis man-
15 ducē? ¶Et ipse uobis demōstrabit cœnaculū
16 grāde, stratū: & illic parate nobis. ¶Et abie-
rūt discipuli eius, & uenerūt in ciuitatē: &

Matt. 26 20.

immenerūt sicut dixerat illis, & parauerūt 17
pascha. ¶Vespere autē facto uenit cū duo- 18
decim. ¶Et discūbētibus eis, & māducanti-
bus, ait Iesvs, Amen dico uobis, qꝫ unus ex

Luc. 22. 14. Ioā. 13. 21

uobis

uobis tradet me, qui manducat mecum. 19
¶ At illi cœperunt contristari, & dicere 20
ei singulatim, Nunquid ego? ¶ Qui ait
illis, ‖ Vnus ex duodecim qui intingit
mecum manum in catino. ¶ ‖ Et filius 21
quidem hominis uadit ‖ sicut scriptum
est de eo, uæ autem homini illi, per quem
filius hominis ℣ tradetur. bonum erat
ei, si non esset natus homo ille. ¶ Et 22
manducantibus illis, ‖ accepit Iesus pa-
nem: & benedicens fregit, & dedit eis,
& ait, Sumite, hoc est corpus meum. ¶ Et 23
accepto calice, gratias agens dedit eis. &
biberunt ex illo omnes. ¶ Et ait illis, 24
Hic est sanguis meus noui testamenti,
qui pro multis effundetur. ¶ Amen dico 25
uobis, ℣ quia iam non bibam de * geni-
mine uitis usque in diem illum cum il-
lud bibam (nouum) in regno Dei. ¶ Et 26
hymno dicto exierunt in Montem oliua-
rum. ¶ Et ait eis Iesus, ‖ Omnes scanda- 27
lizabimini in me in nocte ista: quia
scriptum est, ‖ Percutiam pastorem, & di-
spergentur oues * ¶ Sed postquam resur- 28
rexero, ‖ præcedam uos in Galilæam. ¶ Pe- 29
trus autem ait illi, Et si omnes scandali-
zati fuerint, * sed non ego. ¶ Et ait illi Ie- 30
sus, Amen dico tibi, quia tu hodie in no-
cte hac, priusquam gallus uocem bis de-
derit, ter me es negaturus. ¶ At ille am- 31
plius loquebatur, Et si oportuerit me si-
mul commori tibi non te negabo. Simi-
liter autem & omnes dicebant. ¶ ‖ Et ue- 32
niunt in prædium, cui nomen Gethse-
mani. Et ait discipulis suis, ‖ Sedete hic 33
donec orem. ¶ Et assumit Petrum & Ia-
cobum & Iohannem secum: & cœpit pa-
uere & tædere. ¶ Et ait illis, Tristis est ani- 34
ma mea usque ad mortem: sustinete hic,
& uigilate. ¶ Et cum processisset paululũ, 35
procidit super terram; & orabat ut si fie-
ri posset, transiret ab eo hora: ¶ & dixit, 36
Abba, pater, omnia tibi possibilia sunt,
transfer calicem hunc a me, sed non
quod ego uolo, sed quod tu. ¶ Et uenit, 37
& inuenit eos dormientes. Et ait Petro,
Simon dormis? non potuisti una hora
uigilare? ¶ Vigilate, & orate ut non in- 38
tretis in tentationem. Spiritus quidem
promptus est, caro uero infirma. ¶ Et, ite- 39
rum abiens, orauit, eundem sermonem
dicens. ¶ Et reuersus, denuo inuenit eos 40
dormientes (erant enim oculi eorum
grauati) & ignorabant quid respondere-
rent ei. ¶ Et uenit tertio, & ait illis, Dor- 41
mite iam & requiescite. Sufficit; uenit
hora: ecce, filius hominis ℣ tradetur in
manus peccatorum. ¶ Surgite, eamus. 42
ecce, qui me ℣ tradet, prope est. ¶ Et ad- 43
huc eo loquente, uenit Iudas Iscariotes
unus de duodecim, & cum eo ‖ turba mul-
ta cum gladiis & lignis, * a summis sacer-
dotibus & Scribis & senioribus. ¶ Dede- 44
rat autem traditor eius signum eis dicens,
Quemcunque osculatus fuero, ipse est:
tenete eum, & ducite caute. ¶ Et cum ue- 45

nisset, statim accedens ad eum ait, Rab- 46
bi, & osculatus est eum. ¶ At illi manus
iniecerunt in eum: & tenuerunt eum.
¶ Vnus autem quidam de circumstantibus 47
educens gladium, percussit seruum sum-
mi sacerdotis: & amputauit illi auricu-
lam. ¶ Et respondens Iesus, ait illis, Tan- 48
quam ad latronem existis cum gladiis &
lignis comprehendere me? ¶ quotidie 49
eram apud uos in templo docens, & non
me tenuistis. Sed ut impleantur scriptu- 50
re. ¶ ‖ Tunc discipuli eius relinquentes 51
eum, omnes fugerunt. ¶ Adolescens au-
tem quidam sequebatur eum amictus
sindone super nudo: & tenuerunt eum.
¶ At ille ℣ relicta sindone, nudus profugit 52

Luc. 22. 21.
-9 MS G.S P/-40.10. Act. 1.16. Matt. 26 24.
℣ traditur t MS. G.S. 1 Cor. 11. 24.
℣ quòd M S. 9.B. * hoc M S. 9. Ioã 16.32 -10 M S.B Zac. 13.7 * gregis Isa. 16.7. *matt R.G
Matt. 26 36.
Luc. 22. 40.
℣ traditur G.S. ℣ tradit 9.S. Matt. 26. 47. Luc. 22. 47. Ioan. 18.3 * mil. M S. G.9.
Mar. 26 56.
℣ relicta M S. G.S.

ab eis. ❡ ¶ Et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem: & conuenerunt omnes sacerdotes & Scribæ & seniores. ❡ Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. ❡ ¶ Summi uero sacerdotes & omne concilium quærebant aduersus Iesum testimonium, ut eum morti traderent, nec inueniebant. ❡ Multi enim testimonium falsum dicebant aduersus eum: & conuenientia testimonia non erant. ❡ Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant aduersus eum, dicētes, ❡ Quoniam nos audiuimus eum dicentem, ¶ Ego dissoluam templum hoc manu factum, & per' triduum aliud non manufactum, ædificabo. ❡ Et non erat conueniens testimonium illorum. ❡ Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogauit Iesum, dicens, Non respondes quicquam ad ea quæ tibi obiiciuntur ab his? ❡ Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum: & dixit ei, Tu es Christus filius Dei benedicti? ❡ Iesus autem dixit illi, Ego sum, ¶ & uidebitis filium hominis sedentem a dextris uirtutis, & uenientem cum nubibus cœli. ❡ Summus autem sacerdos scindens uestimenta sua, ait, Quid adhuc desideramus testes? ❡ Audistis blasphemiam. quid uobis uidetur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis. ❡ Et cœperunt quidam conspuere eum, & uelare faciem eius, & colaphis eum cædere, & dicere ei, Prophetiza. & ministri alapis eum cædebant. ❡ ¶ Et cum esset Petrus in atrio deorsum, uenit una ex ancillis summi sacerdotis. ❡ & cum uidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait, Et tu cum Iesu Nazareno eras. ❡ At ille negauit. dicens, Neque scio, neque noui quid dicas. Et exiit foras ante atrium: & gallus cantauit. ❡ ¶ Rursus autem cum uidisset illum ancilla, cœpit dicere circunstantibus, Quia hic ex illis est. ❡ At ille iterum negauit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro, Vere ex illis es: nam & Galilæus es. ❡ Ille autem cœpit anathematizare & iurare, Quia nescio hominem istum quem dicitis. ❡ Et statim gallus iterum cantauit. ¶ Et recordatus est Petrus uerbi quod dixerat ei Iesus, Priusquàm gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere.

CAP. XV.

ET confestim, mane consilium faciētes summi sacerdotes cum senioribus & Scribis & uniuerso concilio, uinctentes Iesum, duxerunt & tradiderunt Pilato. ❡ Et interrogauit eum Pilatus, Tu es rex Iudæorum? At ille respondens, ait illi, Tu dicis. ❡ ¶ Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. ❡ ¶ Pilatus autem rursum interrogauit eum, dicens, Non respondes quicquam? uide in quantis te accusant. ❡ Iesus autem amplius nihil respondit: ita ut miraretur Pilatus. ❡ Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex uinctis quemcúque petissent. ❡ Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat uinctus, qui in seditione fecerat homicidium. ❡ Et cum ascendisset' turba, cœpit rogare? sicut semper faciebat illis. ❡ Pilatus autem respondit eis, & dixit, Vultis dimittam uobis regem Iudæorum? ❡ Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. ❡ Pontifices autem concitauerunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. ❡ ¶ Pilatus autem iterum respondens, ait illis, Quid ergo uultis faciam regi Iudæorum? ❡ ¶ At illi iterum clamauerunt, Crucifige eum. ❡ Pilatus uero dicebat illis, Quid enim mali fecit,

At

Luc. 22. 54. Ioan. 18. 13

Matt. 26 55.

56

57

58

Ioan. 2. 19 & p. ſſ. M. 8. 31.

59 60

61

62

Matt. 24 30. ❡ Dei o.

63

64

65

Matt. 26. 69. Luc. 22. 55. Ioa 18. 17

66

67

68

69

70

71

72

Matt. 26 71.

Luc. 22. 58. Ioan. 18. 25. Matt. 26. 75. Ioan. 13. 38.

Mat. 27. 1 Luc. 22. 66. Ioan. 18. 28. Matt. 27 12. Luc. 25. 6 Ioan. 18. 33.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

Nouciſſra ſeſſ. et 6. 8.

Matt. 27 22. Luc. 23. 14. Ioan. 18. 39. & 19. 6.

At illi magis clamabant, Crucifige eum.
¶ Pilatus autem uolens populo satisface-
re, dimisit illis Barabbam, & tradidit Ie-
sum flagellis cæsum ut crucifigeretur.

¶ Milites autē duxerunt eū in atriū prætorij, & conuocant totā cohortem: ¶ & induunt eum purpura, & imponunt ei, plectentes, spineā coronā. ¶ Et ceperunt salutare eum, Aue rex Iudæorum. ¶ Et percutiebant caput eius arundine: & conspuebant eum. & ponentes genua, adorabant eum. ¶ Et postquā illuserunt ei, exuerūt illū pur-
pura, & induerunt eum uestimētis suis. & educunt illū ut crucifigerēt eū. ¶ Et angariauerunt prætereuntem quempiā, Simonem Cyrenæum uenientem de uilla, patrem Alexandri & Rufi, ut tolleret crucem eius. ¶ Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum, Caluariæ locus. ¶ Et dabant ei bibere myrrhatum uinum:

& non accepit. ¶ Et crucifigentes eū, diuiserunt uestimenta eius, mittentes sortē super eis, quis quid tolleret. ¶ Erat autē hora tertia & crucifixerūt eum. ¶ Et erat titulus causæ eius inscriptus, REX IVDÆORVM. ¶ Et cū eo crucifigunt duos latrones: unū a dexteris, & alium a sinistris eius. ¶ Et impleta est scriptura, quæ dicit, ¶ Et cū iniquis reputatus est. ¶ Et prætereuntes blasphemabāt eū mouētes capita sua, & dicētes, Vah quī destruit templū, & in tribus diebus ædificat, ¶ saluū fac temetipsum descendēs de cruce.

¶ Similiter & sūmi facerdotes illudentes, ad alterutrū cū Scribis dicebant. Alios faluos fecit, seipsū nō potest faluum facere. ¶ Christus rex Israel descēdat nūc de cruce: ut videamus & credamus. Et q cū eo crucifixi erāt, cōuitiabātur ei. ¶ Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt p totā terrā vsq; in horā nonā. ¶ Et hora nona exclamauit Iesus uoce magna, dicēs, ¶ Eloi, eloi, lāma sabacthani? quod est interpretatū, Deus meus, Deus meus, ut qd dereliquisti me? ¶ Et qdā de circūstātibus audiētes, dicebāt, Ecce, Eliā uocat. ¶ Currens aūt unus, & implens spongiā aceto, circumponēsq; calamo, potū dabat ei, dicens, Sinite: videamus si ueniat Elias ad deponendū eū. ¶ Iesus aūt emissa uoce magna expirauit. ¶ Et uelū templi scissum est in duo, a sūmo vsq; deorsum. ¶ Videns aūt centurio qui ex aduerso stabat, quia sic clamans expirasset: ait, Vere hic homo filius Dei erat. ¶ ¶ Erant

31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

aute & mulieres de longe aspicientes; inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris & ℣ Ioseph' mater. & Salome; 41 *& cū esset in Galilæa, ¶ sequabantur eū & ministrabant ei. & alię multæ quę simul cū eo ascenderant Ierosolymā. ¶ 42 Et cū iā sero esset factū, (quia erat Parasceue, quod est ante sabbathū) 43 uenit Ioseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnū Dei, & audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. 44 ¶ Pilatus autem mirabatur si iam obiisset. Et accersito centurione, interrogauit eum si iam mortuus esset. ¶ 45 Et cū cognouisset a cēturione, donauit corpus Ioseph. 46 ¶ Ioseph autē mercatus sindonē, & deponens eū inuoluit sindone, & posuit eū in monumento quod erat excisum de petra, & aduolutit lapidem ad ostium monumēti. ¶ 47 Maria autem Magdalene & Maria ℣ Ioseph' aspiciebant ubi ponerētur.

*Ioseph. c. 1 * qua R. G. 8.

Luc. 8. 2
Matt. 27. 57.
Luc. 23. 50.
Ioā. 19. 38

CAP. XVI.

ET cū trāsisset sabbathū, Maria Magdalene & Maria Iacobi, & Salome emerūt aromata, ut uenientes ungerēt Iesū. 1 ¶ Et ualde mane una sabbathorū, ueniūt ad monumētū: orto iā Sole. 2 ¶ Et dicebāt ad inuicē, Quis reuoluet nobis lapidē ab ostio monumēti? 3 ¶ Et respicientes uiderūt reuolutū lapidē. Erat qppe magnus ualde. 4 ¶ Et introeūtes in monumētū uiderūt iuuenē sedētē in dextris, coopertū stola cādida: & obstupuerūt. 5 ¶ Qui dicit illis, Nolite expauescere: Iesū quæritis Nazarenū, crucifixum: surrexit, nō est hīc, ecce locus ubi posuerūt eū. 6 ¶ Sed ite, dicite discipulis eius & Petro, ¶ a præcedit' uos in Galileā: ibi eū uidebitis, ¶ sicut dixit uobis. 7 At illæ exeūtes, fugerūt de monumēto. inuasérat enim eas tremor & pauor: & nemini quicquā dixerūt. timebāt enim. 8 ¶ Surgēs aūt mane, prima sabbathi, ¶ apparuit primo Mariæ Magdalenæ, ¶ de qua ieceràt septē dæmonia. 9 ¶ Illa uadēs nūciauit his q cum

Mat. 28. 1
Luc. 24. 1
Ioā. 20. 1
Mar. 28. 1
Luc. 24. 4
Ioā. 20. 12
Matt. 26. 32.
℣ præcedet Mat. 9. 9.
Sup. 14. 28.
* Iesus

10 eo fuerāt, lugētibus & flētibus. 11 ¶ Et illi audiētes qa uiueret, & uisus esset ab ea, non crediderūt. 12 ¶ Post hæc aūt ¶ duobus ex his ambulātibus ostēsus est in alia effigie, cūtibus in uillā. 13 ¶ & illi eūtes nūciauerūt cęteris: nec illis crediderūt. 14 ¶ Nouissime recumbētibus illis undecim apparuit: & exprobrauit incredulitatē eorū & duritiā cordis, qa iis q uiderāt eū resurrexisse, nō crediderūt. 15 ¶ Et dixit eis, ¶ Eūtes in mundum uniuersū prædicate Euāgelū omni creaturæ. 16 ¶ Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit. q uero nō crediderit: cōdemnabitur. 17 ¶ Signa aūt eos q crediderint, hęc sequētur: ¶ In nomine meo dæmonia eiicēt, ¶ linguis loquētur nouis, 18 ¶ Serpentes tollēt. Et si mortiferū qd biberint, non eis nocebit, ¶ Super ægros manus imponēt: & bene habebunt. 19 ¶ Et Dñs quidē Iesus postquā locutus est eis, assūptus est in cęlū, & ℣ sedit' a dextris Dei. 20 ¶ Illi aūt profecti prędicauerunt ubiq; Dño cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis.

Mat. 28. 1. R. G.
Ioā. 20. 16
Luc. 8. 2.
Luc. 24. 13.
Luc. 24. 36.
Ioā. 20. 19
Matt. 28. 19.
Act. 16. 18
Act. 2. 4
& 10. 46
Act. 28. 5
Act. 28. 8
Luc. 24. 51.
℣ sedet
M 8. 9. B

SAN.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM, SECVNDVM LVCAM.

CAPVT PRIMVM.

QVONIAM quidē multi conati sunt ordinare narrationem, quę in nobis completæ sunt rerum; sicut tradiderunt nobis, ꝙ qui ab initio ipsi uiderunt, & ministri fuerunt sermonis: ꝙ uisum est, & mihi, assecuto omnia a principio diligenter, ex ordine tibi scribere, ‖ optime Theophile, ꝙ vt cognoscas, eorū uerborū, de quibus eruditus es, ueritatem. ꝙ Fuit in diebus Herodis regis Iudææ, sacerdos quidam nomine Zacharias, de uice ‖ Abia: & uxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elisabeth. ꝙ Erāt autē iusti ambo ante Deū, incedētes in omnibus mandatis, & iustificationibus Dñi sine querela. ꝙ & nō erat illis filius: eo quòd esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis. ꝙ Factū est autē: cū sacerdotio fungeretur * in ordine uicis suæ ante Deū, ꝙ secundum consuetudinē sacerdotij, sorte exijt vt ‖ incensum poneret ingressus in templū Dñi: ꝙ ‖ & omnis multitudo populi erat orans foris hora incēsi. ꝙ Apparuit autē illi Angelus Dñi, stans a dextris altaris incensi. ꝙ Et Zacharias turbatus est, uidens: & timor irruit super eū. ꝙ Ait autē ad illū Angelus, Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua; & uxor tua Elisabeth pariet tibi filiū, ‖ & uocabis nomen eius Iohannē: ꝙ & erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in natiuitate eius gaudebunt. ꝙ erit enim magnus corā Domino: & uinum, & sicerā non bibet: & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ. ꝙ & multos filiorū Israel conuertet ad Dñm Deum ipsorum. ꝙ & ipse præcedet ante illum ‖ in spiritu, & uirtute Eliæ: ‖ vt conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem perfectam. ꝙ Et dixit Zacharias ad Angelum, Vnde hoc sciam? ego enim sum senex: & uxor mea processit in diebus suis. ꝙ Et respondens Angelus dixit ei, Ego sum Gabriel qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizare. ꝙ Et ecce, eris tacens, & non poteris loqui usque in diem quo hæc fiant: pro eo quòd non credidisti uerbis meis, quæ implebuntur in tempore suo. ꝙ Et erat plebs expectans Zachariam: & mirabantur quod tardaret ipse in templo. ꝙ Egressus autem non poterat loqui ad illos, & cognouerunt quod uisionem uidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, & permansit mutus. ꝙ Et factum est: ut impleti sunt dies officij eius, abiit in domum suam. ꝙ post hos autem dies concepit Elisabeth uxor eius: & occultabat se mensibus quinque, dicens, ꝙ Quia sic fecit mihi Dominus in diebus quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines. ꝙ In mense

Act.1.1.

1.Par.24 10.

** Zacharias Mes. Ambr. Exo.30.6 Leuit.16. 17.*

Infr.63.

Matt.11 14. Mal.4.6.

autem sexto, missus est Angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ♦ ‖ ad uirginem desponsatam 27
Matt. 1. 18
uiro ♦ cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid: & nomen Virginis Maria. ♦ Et ingressus Angelus, ad eam dixit, Aue gra 28

tia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. ♦ Quæ cum ℣ audisset turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio. ♦ Et ait Angelus ei, Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum. ♦ ‖ ecce concipies in utero, & paries filium: ‖ & uocabis nomen eius Iesum. ♦ hic erit magnus, & Filius altissimi uocabitur, & dabit illi Dominus Deus sedē Dauid patris eius: ♦ & ‖ regnabit in domo Iacob in æternum, & regni eius non erit finis. ♦ Dixit autem Maria ad Angelum, Quomodo fiet istud? quoniam, uirum nō cognosco. ♦ Et respōdens Angelus, dixit ei, Spiritus sanctus superueniet in te, & uirtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; & quod nascetur ex te sanctū, uocabitur filius Dei. ♦ Et ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis, sextus est illi quæ uocatur sterilis: ♦ quia non erit impossibile apud Deū omne uerbum. ♦ Dixit autem Maria, Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum uerbum tuum. Et discessit ab illa Angelus.

♦ Exurgēs autem Maria in diebus illis, abijt in montana cū festinatione in ciuitatē Iuda: ♦ & intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elisabeth. ♦ Et factum est ut audiuit salutationem Mariæ Elisabeth, exultauit infans in utero eius. & repleta est Spiritu sancto Elisabeth: ♦ & exclamauit uoce magna, & dixit, Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus uentris tui. ♦ Et unde hoc mihi, ut ueniat mater Domini mei ad me? ♦ Ecce enim ut facta est uox salutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio infans in utero meo. ♦ & beata quæ credidit, quoniā perficientur ea quæ dicta sunt ei à Domino. ♦ Et ait Maria:

℣ uidisset 2 MS. Ambros. 6 8.
Isa. 7. 1. Inf. 2. 21. Mat. 1. 21
Dan. 7. 14 & 27.
Mich. 4. 7
-8 MS. 6 9.
℣ credidi sti. ℣ ribi MS Ambr.

47 Magnificat anima mea Dominum: ♦ & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.
48 ♦ Quia respexit humilitatem ancillę suę, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
49 ♦ Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.
50 ♦ Et misericordia eius ℣ a progenie in progenies, timentibus eum.
51 ♦ Fecit potentiam in ‖ brachio suo: ‖ dispersit superbos mente cordis sui.
52 ♦ Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles.
53 ♦ ‖ Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.
54 ♦ Suscepit Israël puerum suum, ℣ recordatus ‖ misericordiæ suæ.
55 ♦ ‖ Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham, & semini eius in secula.
56 ♦ Mansit autē Maria cum illa quasi mensibus tribus: & reuersa est in domum suā.
57 ♦ Elisabeth autē impletum est tempus pariendi: & peperit filium. ♦ Et audierunt uicini, & cognati eius quia magnificauit Dominus misericordiam suam cum illa, ‖ & congratulabantur ei. ♦ Et factum est: in die octauo uenerunt circuncidere puerum, & uocabant eum nomine patris sui, Zachariā. ♦ Et respondens mater eius, dixit, Nequaquam, sed uocabitur Iohannes. ♦ Et dixerunt ad illam. Quia nemo est in cognatione tua qui uocetur hoc nomine. ♦ Innuebant autem patri eius, quem uellet uocari eum. ♦ Et postulans pugillarem, scripsit, dicens, ‖ Iohannes est nomen eius. Et mirati sunt uniuersi. ♦ Apertum est autem illico os eius, & lingua eius, & loquebatur benedicens Deum. ♦ Et factus est timor su-

℣ in generationem, & generationem 1 MS. 6 9.
℣ in progenies, & progenies 8 MS. 6 9.
Is. 12. 9. Ps. 32. 10.
Is. 29. 15. Ps. 33. 12
1. Reg. 2. 5
℣ memorari 11 MS. R. 6.
Is. 30. 18. & 41. 8. & 54. 5.
Ps. 131. 11
Gen. 17. 9 & 22. 16.
Sup. 14.
Sup. 13.

per

montana Iudææ diuulgabantur omnia
verba hæc: & posuerunt omnes qui audie- 66
rant in corde suo, dicêtes, Quis, putas, puer
iste erit? Etenim manus Domini erat cum
illo. ✠ Et Zacharias pater eius repletus est 67
Spiritu sancto: & prophetauit, dicens,

✠ ‖Benedictus Dñs Deus Israël: quia uisi 68
tauit, & fecit redemptionem ✠ plebis suæ:
‖Et erexit cornu salutis nobis, in domo 69
Dauid pueri sui:

✠ ‖ Sicut locutus est per os sanctorum, 70
qui a seculo sunt prophetarum eius.

✠ ‖ Salutem ex inimicis nostris, & de ma 71
nu omnium qui oderunt nos:

✠ Ad faciendam misericordiam cum pa 72
tribus nostris: & memorari testamenti
sui sancti.

✠ ‖ Iusiurandum quod iurauit ad Abra 73
ham patrem nostrum, ✠ daturum se nobis, 74
Vt, sine timore, de manu inimicorum
nostrorum liberati, seruiamus illi.

✠ ‖ In sanctitate, & iustitia, coram ipso, om 75
nibus diebus nostris.

✠ ‖ Et tu puer, propheta Altissimi voca- 76
ris: præibis enim ante faciem Domini
parare uias eius,

77 ✠ Ad dandam scientiam salutis plebi eius,
in remissionem peccatorum eorum,

78 ✠ Per uiscera misericordiæ Dei nostri, in
quibus uisitauit nos, ‖ Oriens, ex alto,

79 ✠ Illuminare his qui in tenebris, & in
umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes
nostros in uiam pacis.

80 ✠ Puer autem crescebat, & confortaba
tur spiritu, & erat in desertis usq; in diem
ostensionis suæ ad Israël.

CAP. II.

1 FActum est autem, in diebus illis exijt
edictum a Cæsare Augusto, ut descri-
2 beretur uniuersus orbis. ✠ Hæc descri-
ptio prima, facta est a præside Syriæ Cyri-
3 no. ✠ Et ibant omnes ut profiterentur, sin
4 guli in suam ciuitatem. ✠ Ascendit autem
& Ioseph a Galilæa de ciuitate Nazareth,
in Iudæam, * ciuitatem Dauid quæ uocatur
‖ Beth-lehem: eo quòd esset de domo, & fa
5 milia Dauid, ✠ ut profiteretur cum Maria
desponsata sibi uxore prægnante ✠ Factum
6 est autem, cum essent ibi, impleti sunt dies

ut parerent. ✠ Et peperit filium suum pri- 7
mogenitum, & pannis eum inuoluit, & re-
clinauit eum in præsepio: quia non erat ✠
eis locus in diuersorio. ✠ Et pastores erant 8
in regione eadem uigilantes, & custodien-
tes uigilias noctis super gregem suum. ✠ Et 9
ecce, Angelus Domini stetit iuxta illos, &
claritas Dei circunfulsit illos, & timuerũt
timore magno. ✠ Et dixit illis Angelus, No- 10
lite timere: ecce enim euangelizo uobis
gaudium magnum, quod erit omni popu-
lo: ✠ quia natus est uobis hodie Saluator, 11
qui est Christus Dominus in ciuitate Da-
uid. ✠ Et hoc uobis signum, Inuenietis in- 12
fantem pannis inuolutum, & positum in
præsepio. ✠ Et subitò facta est cum Angelo 13
multitudo militiæ cælestis, laudantium
Deum, & dicentium, ✠ Gloria in altissi- 14
mis Deo: & in terra pax * hominibus ✠ bo
næ uoluntatis'. ✠ Et factum est: ut discesse- 15
runt ab eis angeli in cælum, pastores loque
bantur ad inuicem: Transeamus usq; Be-
thlehem, & uideamus hoc uerbum quod
factum est, ✠✠ quod Dominus ostendit' no- 16
bis. ✠ Et uenerunt festinantes, & inuene-
runt Mariã, & Ioseph, & infantem positũ
17 in præsepio. ✠ Videntes autem cognouerũt
de uerbo quod dictum erat illis de puero
18 hoc. ✠ Et omnes qui audierũt, mirati sunt:
& de his quæ dicta erant a pastoribus ad
19 ipsos. ✠ Maria autem conseruabat omnia
20 uerba hæc, conferens in corde suo. ✠ Et re-
uersi sunt pastores, glorificantes, & lau-
dantes Deum in omnibus quæ audierant,

& uiderant sicut dictum est ad illos. ¶ Et 21
postquá cósummati sunt dies octo ut circuncideretur puer: ‖uocatũ est nomẽ eius
Iesus, quod uocatum est ab angelo prius
quám in utero conciperetur. ✠ Et postquá 22
impleti sunt dies purgationis eius ‖ secundú legẽ Mosi, tulerunt illũ in Ierusalẽ, vt
sisterent eũ Dño, (sicut scriptũ est in lege 23
Dñi, ‖ Quia omne masculinum adaperiens
uuluam, sanctum Dño uocabitur.) ✠ & ut 24
darent hostiam ‖ secundum quod dictũ est
in lege Dñi, par turturum, aut duos pullos columbarum. ✠ Et ecce, homo erat in 25
Ierusalẽ, cui nomen Simeon, & homo iste
iustus & timoratus, expectans consolationem Israël: & Spiritus Sanctus erat in eo.
✠ Et responsũ acceperat a Spiritu Sancto, 26
non uisurum se mortem, nisi prius uideret Christum Dñi. ✠ Et uenit in spiritu in 27
templũ. Et cum inducerent puerũ Iesum
parentes eius, ut facerent secundũ cõsuetudinem legis pro eo: & ipse accepit eum 28
in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit,
✠ Nunc dimittis seruum tuum Domine, 29
secundum uerbum tuum in pace:
✠ Quia uiderunt oculi mei, salutare tuum, 30
✠ Quod parastiante facié omniũ populorũ: 31
✠ Lumen ad reuelationem gentium, & 32
gloriam plebis tuæ Israël.
✠ Et erat \\pater eius' & mater *mirãtes su- 33
per his quæ dicebantur de illo. ✠ Et bene- 34
dixit illis Simeon, & dixit ad Mariã matrẽ
eius, ‖ Ecce positus est hic in ruinã, & in resurrectionẽ multorũ in Israël, & in signũ
cui \\cõtradicetur', ✠ & tuã ipsius animam 35
pertrãsibit gladius, ut reuelẽtur ex multis
cordibus cogitationes. ✠ Et erat Anna pro- 36
phetissa, filia Phanuel, de tribu Aser: hæc

Ge. 17.12
Leu. 12.3
Sup. 1 31.
Mat. 1. 21
Leu. 12.6
Exo. 13.2
Nu. 8. 16
Leu. 12.8.
\\ *Ioseph*
MS. R. G. 2
**eius* MS.
R. ❍ 2.
Isai. 8.14
Ro. 9. 32.
1 *Pet.* 2.2.
\\ *cõtradicetur*
Aug. 6.

processerat in diebus multis, & uixerat cũ 37
uiro suo annis septẽ a uirginitate sua. ✠ Et
hęc uidua *usq; ad annos octoginta quatuor: quæ nõ discedebat de templo, ieiuniis
& obseruationibus seruiẽs nocte ac die.
✠ Et hæc, ipsa hora superueniẽs cõfitebatur 38
Dño: & loquebatur de illo omnibus q expectabãt redẽptionẽ \\Israël.' ✠ Et ut pfe- 39
cerũt omnia secundũ legẽ Dñi, reuersi sũt
in Galilæã, in ciuitatẽ suã Nazareth. ✠ Puer 40
aũt crescebat, & cõfortabatur *plenus sapiẽtia, & gratia Dei erat in illo. ✠ Et ibant 41
parentes eius per omnes annos in Ierusalẽ, ‖ in die solenni Paschæ. ✠ Et cũ factus es- 42
set annorũ duodecim, ascendẽtibus illis in
Ierosolymã secúdũ consuetudinẽ diei festi, ✠ consummatisq. diebus cum redirent, 43
remansit puer Iesus in Ierusalem: & non
cognouerunt parentes eius. ✠ Existimãtes 44
autem illum esse in comitatu, uenerunt
iter diei, & reqrebãt eũ inter cognatos &
notos. ✠ Et nõ inuenientes, regressi sũt in 45
Ierusalẽ, reqrẽtes eũ. ✠ Et factum est, post tri- 46
duũ inuenerũt illũ in tẽplo sedẽtẽ in medio doctorũ, audiẽtẽ illos & interrogantẽ
eos. ✠ ‖ Stupebãt aũt omnes qui eũ audie- 47 *Mat.* 7.28
bãt, super prudentia & responsis eius. ✠ Et 48 *Mar.* 1.22
uidẽtes admirati sunt. Et dixit mater eius *Inf.* 4.32
ad illũ. Fili, qd fecisti nobis sic? ecce pater *Ioã.* 7.15.
tuus & ego dolẽtes quęrebamus te. ✠ Et ait 49
ad illos, Quid est quod me qrebatis? nesciebatis qa in his quæ patris mei sũt, oportet
me esse? ✠ Et ipsi nõ intellexerũt uerbum 50
quod locutus est ad eos. ✠ Et descẽdit cũ eis, 51
& uenit Nazareth: & erat subditus illis.
✠ Et mater eius conseruabat omnia uerba 52
hęc in corde suo. ✠ Et Iesus ꝓficiebat sapiẽtia & ætate & gratia apud Deum & hoies.

* *erat*
M 8.9.R.

\\ *Ierusalẽ*
25 MS. ❍
2.
**spiritu*
MS. R. G. 2

Exod. 23.
15. & 34.
17.
Deu. 16.1

CAP. III.

ANno autem quintodecimo imperij 1
Tiberii Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudæam, tetrarcha autẽ
Galilææ Herode, Philippo autem fratre 2
eius tetrarcha Ituræę & Trachonitidis regionis, & Lysania Abilinæ tetrarcha, ✠ sub
principibus sacerdotum Anna & Caipha,

factum

facrum est verbum Domini super Iohannem Zachariæ filium, in deserto. ¶Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro sermonum Isaiæ prophetæ ¶Vox clamantis in deserto: Parate uiam Domini, rectas facite semitas eius. ✝ omnis uallis implebitur: & omnis mons & collis humiliabitur. & erunt praua in directa: & aspera in uias planas, ✝ & uidebit omnis caro salutare Dei. ✝ Dicebat ergo ad turbas quæ exibant ut baptizarentur ab ipso ¶ Genimina uiperarum, quis ostendit uobis fugere a uentura ira? ✝ Facite ergo fructus dignos pœnitentiæ: & ne cœperitis dicere, Patrem habemus Abraham. Dico enim uobis quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. ✝ Iam enim securis ad radicem \\arborum' posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, \\ excidetur, & in ignem mittetur. ✝ Et interrogabant eum turbæ, dicentes, Quid ergo faciemus? ✝ Respondens autem dicebat illis, ¶ Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. ✝ Venerunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum, Magister, quid faciemus? ✝ At ille dixit ad eos, Nihil amplius quam quod constitutum est uobis, faciatis. ✝ Interrogabant autem eum & milites, dicentes, Quid faciemus & nos? Et ait illis, Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis: & contenti estote stipendiis uestris. ✝ Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Iohanne, ne forte ipse esset Christus: ✝ respondit Iohannes, dicens omnibus, ¶ Ego quidem aqua baptizo uos: \\ ueniet' autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: ipse uos baptizabit in Spiritu Sancto, & igni. ¶cuius uentilabrum in manu eius, & purgabit aream suam: & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. ✝ Multa quidem & alia exhortans euangelizabat populo, ✝ ¶ Herodes autem tetrarcha cum corriperetur ab illo de Herodiade uxore fratris sui, * & de omnibus malis quæ fecit Herodes, addiecit & hoc super omnia, & inclusit Iohannem in carcerem. ¶ Factum est autem

Matt.3.1 Mar.1.4

Isa.40.3. Ioan.1.23

Matt.3.7

\\ Vtid es ξεν.

\\ arboris M 3.8. \\ excidi-tur, & in ignē mit-tetur L

M 3.6.8. Luc. 2.15. Ioa.3.17

Mat.3.11 Mar.1.8 Ioā. 1.26 Act. 1.5. & 11 16. & 19.4. \\ uenit M 1. Amb. G. 8.

Mat.3.12 Mar. 1.4.3 Mar. 6.17 *Philippi R. 6.9.

Mar. 3.13 Mar.1.9. Ioā. 1.32 Isai. 42.1

cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato & orante, apertum est cœlum: ✝ & descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & uox de cœlo facta est: ¶Tu es filius meus dilectus, in te complacuit mihi. ✝ Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta: ut putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, ✝ qui fuit Matthat, qui fuit Leui, qui fuit Melchi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph, ✝ q fuit Matthathiæ, qui fuit Amos, q fuit, Naum, qui fuit Hesli, qui fuit Nagge, ✝ qui fuit Mahath, qui fuit Mattathiæ, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, ✝ qui fuit Iohanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, ✝ qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosam, qui fuit Elmadam, qui fuit Her, ✝ qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Matthat, qui fuit Leui, ✝ qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Eliacim, ✝ qui fuit \\ Melcha' qui fuit Menna, qui fuit Mattbatha, qui fuit Nathan, qui fuit Dauid, ✝ ¶ qui fuit Iesse, qui fuit Obed, quit fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naasson, ✝ qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Efron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, ✝ qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abrahæ, qui fuit Thare,

Mat.3 17 & 17.5. Isa. 9.33. 2Pe. 1.19 Matt.13. 55. Mar. 6.3 Inf. 4.22. Ioā. 1.45 & 6.42.

\\ Melca G. 8. Mat. 1.6

qui

Ragau, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, † qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sem, qui fuit Noe, qui 36

fuit Henoch, qui fuit Iared, qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan, † qui fuit Henos, qui 38
fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

CAP. IIII.

Iesus autem plenus Spiritu Sancto, regressus est à Iordane, & agebatur in Spiritu in ℣ deserto', † diebus quadraginta & tentabatur a diabolo. Et nihil manducauit in diebus illis: & consummatis illis * esuriit. † Dixit autem illi diabolus, Si filius Dei es, dic lapidi huic ut panis fiat. † Et respondit ad illum Iesus, Scriptū est, ‖ Quia non in solo pane ℣ viuet' homo, sed in omni uerbo Dei. † Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento temporis: † & ait illi, Tibi dabo potestatem hãc uniuersam, & gloriam illorū: quia mihi tradita sunt, & cui uolo do illa. † Tu ergo si adoraueris corã me, erunt tua omnia. † Et respondens Iesus, dixit illi, Scriptum est, ‖ Dominū Deum tuum adorabis, & illi soli seruies. † Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnã templi: & dixit illi, Si filius Dei es, mitte te hinc deorsum. † Scriptum est enim, quod ‖ Angelis suis mandauit de te, ut conseruent te; † & quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. † Et respondens Iesus, ait illi, Dictum est, Non tentabis Dominum Deum tuum. † Et consummata omni tentatione diabolus recessit ab illo, usque ad tempus. † ‖ Et regressus est Iesus in uirtute Spiritus in Galilæam, & fama exiit per uniuersam regionem de illo. † Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus. † Et uenit Nazareth ubi erat nutritus: & intrauit secundum consuetudinem suam die sabbathi in synagogam: & surrexit legere. † Et traditus est illi liber Isaiæ prophetæ. Et ut reuoluit librum, inuenit locum ubi scriptum erat, † ‖ Spiritus Domini super me; propter quod unxit me euangelizare pauperibus, misit me sanare contritos corde, † prædicare captiuis remissionem, & cæcis uisum, dimittere cõfractos in remissionem, prædicare annũ Domini acceptum, & diem retributionis. † Et cum plicuisset librum, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum. † Cœpit autem dicere ad illos: Quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus uestris. † Et omnes testimonium illi dabant: & mirabantur in uerbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant, Nonne hic est filius Ioseph? † Et ait illis, Vtique dicetis mihi hanc similitudinem, Medice, cura teipsum: quanta audiuimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua. † Ait autem, Amen dico uobis, ‖ quia nemo propheta acceptus est in patria sua. † In ueritate dico uobis, ‖ multæ uiduæ erãt in diebus Eliæ in Israel, quando clausum est cælum annis tribus & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: † & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ, ad mulierem uiduam. † Et ‖ multi leprosi erant in Israel sub Eliseo propheta: & nemo eorum mundatus est nisi Naamam Syrus. † Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc audientes. † Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatẽ: & duxerunt illum usque ad supercilium montis, super quem ciuitas illorum erat ædificata, ut præcipitarent eum. † Ipse autem transiens per medium illorum, ibat. † ‖ Et descendit in Capharnaum

Matt. 4.1. Mar. 1.12 ℣ deserti Ma. Amb. G. S. -G. * postea I M S. R. G. S. Deu. 8 3. Mat. 4.4 ℣ uiuit MS. Amb. S. Deu. 6.13 & 10. 20 Psal. 90. 11 Deu. 6.16 Mat. 4.12 Mar. 1.14 Ioã. 4.45. Matt. 13. 54. Mar 6.1 Isai. 61.1 Ioã. 4. 44 3 Reg. 17.9 Iac. 5. 18 4 Reg. 5.14 Mat. 4.13 Mar. 1. 21

bat illos sabbathis . ¶ ‖ Et stupebant in
Mar.7.28 Mar.2.23 doctrina eius : quia in potestate erat
sermo ipsius . ¶ Et in synagoga erat ho-
mo habens dæmonium immundum ,
& exclamauit uoce magna , ¶ dicens ,
Sine , quid nobis , & tibi Iesu Nazare-
ne ? uenisti perdere nos ? scio te ℣ qui'
℣ quia B M8. sis , Sanctus Dei . ¶ Et increpauit illum
℣ quis G. Iesus , dicens , Obmutesce , & exi ab
eo . Et cum proiecisset illum dæmo-
nium in medium , exijt ab illo , ni-
hilq; illum nocuit . ¶ Et factus est pa-
uor in omnibus , & colloquebantur ad
inuicem , dicentes , Quod est hoc ue-
bum ', quia in potestate , & uirtute
imperat immundis spiritibus , & ex-
eunt ? ¶ Et diuulgabatur fama de il-
lo in omnem locum regionis , ¶ Sur-
Mar.8.14 Mar.1.30 gens autem Iesus de synagoga , introi-
uit in domum Simõnis . ‖ Socrus au-

bus : & rogauerunt illum pro ea . ¶ Et
stans super illam imperauit febri : &
dimisit illam . Et continuo surgens , mi-
nistrabat illis . ¶ Cum autem sol occi-
disset , omnes qui habebant infirmos
uarijs languoribus ducebant illos ad
eum . At ille singulis manus impo-
nens curabat eos . ¶ ‖ Exibant autem Mar.1.3
dæmonia a multis , clamantia , & di-
centia , Quia tu es * filius Dei . & in- * Christi
crepans non sinebat ea loqui , quia scie- G.S.
bant ipsum esse Christum . ¶ Facta au-
tem die , ‖ egressus ibat in desertum Mar.1.4
locum : & turbæ requirebant eum , &
uenerunt usque ad ipsum : & detine-
bant illum ne discederet ab eis . ¶ Qui-
bus ille ait , Quia , & alijs ciuitatibus
oportet me euangelizare regnum Dei :
quia ideo missus sum . ¶ Et erat præ-
dicans in synagogis Galilææ .

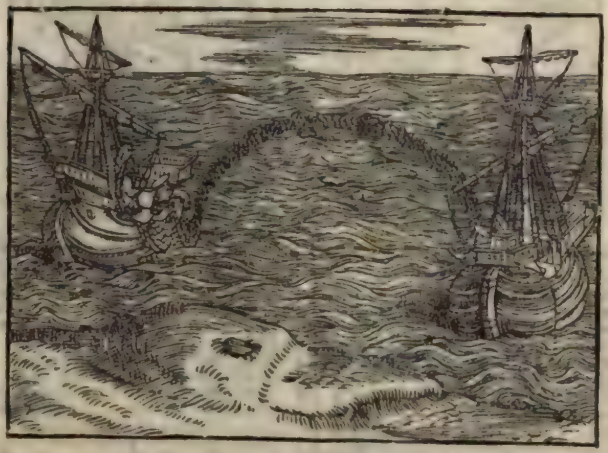

CAP. V.

FActum est autem , cum turbæ irrue-
rent in eum , ut audirent uerbum 1
Dei , & ipse stabat secus stagnum Ge-
Mar.4.18 nezareth . ¶ ‖ Et uidit duas naues stantes
Mar.1.16 secus stagnum : piscatores autem descen- 2
derant , & lauabant retia . ¶ Ascendens au-
tem in unam nauem quæ erat Simõnis , 3
rogauit eum a terra reducere pusillum .
Et sedens , docebat de nauicula turbas .
¶ Vt cessauit autem loqui , dixit ad Si- 4
monem , Duc in altum , & laxate retia
uestra in capturam . ¶ Et respondens Si- 5
mon , dixit illi , Præceptor , per totam no-
ctem laborantes , nihil cepimus : in ver-
bo autem tuo laxabo rete . ¶ Et cum 6
hoc fecissent , concluserunt piscium mul-
titudinem copiosam , rumpebatur autem
rete eorum . ¶ Et annuerunt socijs qui 7
erant in alia naui , ut uenirent , & adiu-

uarent eos . Et uenerunt , & impleuerunt
ambas nauiculas , ita ut * mergeren- * ;ene MS
8 tur . ¶ Quod cum uideret Simon Pe- Ambr. G
trus , procidit ad genua Iesu , dicens , .8.
9 Exi a me , quia homo peccator sum Do-
mine . ¶ Stupor enim circumdederat
10 eum , & omnes qui cum illo erant , in
captura piscium quam ceperant . ¶ Simi-
liter autem Iacobum , & Iohannem fi-
hos Zebedæi , qui erant socij Simonis .
Et ait ad Simõnem Iesus , Noli timere:
11 ex hoc iam homines eris capiens . ¶ Et sub- Mat.8.2
ductis ad terram nauibus , relictis omni- Mar.1.40
12 bus secuti sunt eum . ¶ Et factum est , cum
esset in una ciuitatum , & ecce uir plenus
13 lepra , & uidens Iesum , & procidens in ¶ MS. G.
faciem , rogauit eum , dicens , Domine , si
uis , potes me mundare . ¶ Et extendens
manum , tetigit eum , dicens , Volo . Mun-
dare . Et confestim lepra discessit ab illo .

¶ & ip-

Luc. 14.4

† & ipse præcepit illi, ut nemini diceret, sed: Vade, ostendo te sacerdoti, & offer pro emundatione tua, ‖ sicut præcepit Moyses, in testimonium illis. † Perambulabat autem magis sermo de illo: & conuenerebant turbæ multæ, vt audirent, & curarentur ab infirmitatibus suis. † Ipse autem secedebat in desertum, & orabat. † Et factum est in una dierum: & ipse sedebat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis doctores qui uenerant ex omni castello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalem: & virtus Domini erat ad sa-

Mat. 9. 2
Mar. 2. 3

nandum eos. † ‖ Et ecce uiri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus: & quærebant eum inferre, & ponere ante eum. † Et non inuenientes qua parte illum inferrent præ turba, ascenderunt supra tectum, & per tegulas summiserunt eum cum lecto in medium ante Iesum. † Quorum fidem ut uidit, dixit, Homo, remittuntur tibi peccata tua. † Et cœperunt cogitare Scribæ, & Pharisæi, dicentes, Quis est hic qui loquitur blasphemias? quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? † Vt cognouit autem Iesus cogitationes eorum, respondens, dixit ad illos, Quid cogitatis * in cordibus uestris? † Quid est facilius dicere, Dimittuntur tibi peccata: an dicere, Surge, & ambula? † Vt autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, (ait paralytico) Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, & uade in domum tuam. † Et confestim consurgens coram illis, tulit * in quo iacebat: & abiit in domum suam, magnificans Deum. † Et stupor apprehendit omnes: & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes, Quia uidimus mirabilia hodie. † Et post hæc exiit, & uidit publicanum nomine Leui, sedentem ad Telonium, & ait illi, Sequere me. † Et relictis omnibus, surgens secutus est eum. † & fecit ei con-

*mala Ms. Amb. 69.

*lectum Ms 9. \\ Lectum 99. Mat. 9 9 Mar. 2. 14

uiuium magnum Leui in domo sua: & erat turba multa publicanorum, & aliorum qui cum illis erant discumbentes. ‖ Et murmurabant Pharisæi, & Scribæ eorum dicentes ad discipulos eius, Quare cum publicanis, & peccatoribus manducatis, & bibitis? † Et respondens Iesus, dixit ad illos, Non egent qui sani sunt, medico: sed qui male habent. † ‖ Non ueni uocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam. † At illi dixerunt ad eum, ‖ Quare discipuli Iohannis ieiunant frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Pharisæorum: tui autem edunt & bibunt? † Quibus ipse ait, Nunquid potestis filios sponsi, dum cum illis est sponsus, facere ieiunare? † Venient autem dies: & cum ablatus fuerit ab illis sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus. † Dicebat autem, & similitudinem ad illos, Quia nemo commissuram a nouo uestimento immittit in uestimentum uetus: alioquin, & nouum rumpit, & ueteri non conuenit commissura a nouo. † ‖ Et nemo mittit uinum nouum in utres ueteres: alioquin rumpet uinum nouum utres, & ipsum effundetur, & utres peribunt. † Sed uinum nouum in utres nouos mittendum est: & utraque conseruantur. † Et nemo bibens uetus, statim uult nouum, dicit enim, Vetus melius est.

Mat. 9. 10 Mar. 2. 15

Luc. 5. 33. Mat. 9. 14 Mar. 2. 18

1. Tim. 1. 13.

CAP. VI.

1 FActum est autè in ‖ Sabbatho secundo primo, cũ transiret per sata, vellebãt di-

Mat. 12. 1 Mar. 2. 23

scipuli eius spicas, & mãducabãt cõfricãtes manibus. ¶Quidã aũt Pharisæorũ dicebãt illis, Quid facitis quod non licet in Sabbathis? ¶Et respondens Iesus ad eos, dixit, Nec hoc legistis quod fecit Dauid, cũ esuriisset ipse & q cũ illo erãt? ¶Quomodo intrauit in domũ Dei, & panes propositionis sũpsit, & mãducauit, & dedit *his q cũ ipso erãt, quos nõ licet mãducare nisi tãtũ sacerdotibus? ¶Et dicebat illis, Quia Dñs est filius hois et sabbathi. ¶Factũ est aũt & in alio sabbatho ut intraret in synagogã, & doceret. Et erat ibi homo, & manus eius dextra erat arida. ¶Observabãt aũt Scribæ & Pharisæi si in sabbatho curaret: ut inuenirẽt unde accusarẽt eũ. ¶Ipse vero sciebat cogitationes eorũ: & ait homini q habebat manũ aridã. Su & sta in medio. ¶Et surgẽs steti. ¶Ait aũ illos Iesus, *interrogo vos, si licet sabba benefacere an malefacere? animã saluã facer ¶Et circũspectis oĩbus dixit hom Extẽde manũ tuã. Et extẽdit: & restitut *manus eius. *¶Ipsi aũt repleti sũt in tia: & colloquebãtur ad inuicẽ, quid rẽt *Iesu. ¶Factũ est aũt in illis dieb, in monte orare, & erat pernoctãs in orati ¶Et cũ dies factꝰ esset, vocauit dis los suos: & elegit duodecim ex ipsis, qu ¶Apostolos nominauit. ¶Simonẽ, quẽ co minauit Petrũ, & Andreã fratrẽ eius, Ia bũ, & Iohannẽ, Philippũ, & Bartholom ¶Matthæũ, & Thomã, Iacobũ Alphæi, &

1. Reg. 21. 6.
* & 9. Exod. 29. 32.
Leu 8. 31 & 24. 9.
Matt. 12 10.
Mar. 3. 1

monẽ q vocatur Zelotes, ¶& Iudã Iacobi. & Iudã Iscariotẽ: q fuit proditor. ¶Et descẽdens cũ illis, steterit in loco cãpestri, & turba di pulorũ eius, & multitudo copiosa plebis

omni Iudea & Ierusalem:& maritima-&
Tyri & Sidonis,q̃ venerãt vt audirẽt eũ,
& curarẽtur a lãguoribus suis.Et q̃ uexabã
tur a spiritibus immũdis,curabanť.¶Et om
nis turba quærebat eũ tãgere:qa uirtus de
illo exibat, & sanabat omnes.¶Et ipse ele
uatis oculis in discipulos suos,dicebat.Bea
ti pauperes:qa uestrũ est regnũ Dei.¶Beati
q̃ nũc esurítis:qa saturabimini. ‖Beati q̃
nũc fletis:qa ridebitis.¶‖Beati eritis cũ vos
oderint homines, & cũ separáuerint uos,
& exprobrauerint,& eiecerint nomen ve
strũ tãquã malũ,propter filiũ hois. ¶Gau
dete in illa die,& exultate:ecce enim mer
ces uestra multa est in cęlo: secũdũ hæc e
nim faciebãt Prophetis patres eorũ. ¶‖Ve
rũtamen vę vobis diuitibus,℣ quia habetis
cõsolationẽ uestrã. ¶ ‖ Væ vobis q̃ saturati
estis:qa esurietis. Væ vobis q̃ ridetis nunc:
quia lugebitis,& flebitis.¶Væ*cũ benedixe
rint vobis - omnes' homines. secundum
hæc enim faciebant ℣ pseudoprophetis'
patres eorum. ¶ Sed vobis dico qui audi
tis, ‖ Diligite inimicos vestros, benefacite
his qui oderunt vos. ¶ Benedicite ma
ledicentibus vobis, & orate pro calumniã
tibus vos.¶‖Et qui te percutit in maxillam,
præbe*& alteram. ‖ Et ab eo qui aufert tibi
uestimẽtũ,etiã tunicã noli ꝓhibere.¶Omni
aut petẽti te,tribue:& q̃ aufert quę tua
sunt,ne repetas. ¶‖Et prout vultis ut faciãt
vobis hoies,& vos facite illis similiter.¶‖Et
si diligitis eos q̃ uos diligunt,quæ uobis est
gratia?nã & peccatores,diligẽtes se diligũt.
¶Et si bene feceritis his q̃vobis benefaciũt:
quæ vobis est gratia? siquidẽ & peccatores
hoc faciũt.¶‖Et si mutuũ dederitis his a q̃
bus ſperatis recipere: quæ gratia est vobis?
nã & peccatores peccatoribus fęnerantur,
vt recipiant æqualia. ¶ ‖Verũtamẽ diligite
inimicos uestros:benefacite & mutuũ da
te,nihil inde ſperantes: & erit merces ue
stra multa,& eritis filij Altissimi,quia ipse

benignus est ſup ingratos,& malos.¶Estote
ergo misericordes sicut, & pater uester
misericors est. ¶ Nolite iudicare,& nõ iu
dicabimini.nolite cõdemnare,& nõ cõdẽ
nabimini.Dimittite,& dimittemini.¶Date
& dabitur vobis.mensurã bonã,& cõfertã
& coagitatã & superefluentẽ dabunt in si
num uestrũ ‖Eadem quippe mensura qua
mẽsi fueritis, remetietur uobis. ¶Dicebat
autem illis & similitudinem:‖Nunquid po
test cæcus cæcũ ducere? nonne ambo in fo
ueam ℣ cadunt? ¶ ‖ Non est discipulus sup
magistrũ:perfectus autẽ omnis erit,si sit si
cut magister eius.¶‖Quid autẽ uides festu
cã in oculo fratris tui: trabem autem,quæ
in oculo tuo est,non cõsideras?¶Aut quo
modo potes dicere fratri tuo,Frater, sine,
ejiciam festucam de oculo tuo:ipse in ocu
lo tuo trabem non uidens?Hypocrita ejice
primum trabem de oculo tuo: & tunc per
spicies ut educas festucam de oculo fratris
tui. ¶ ‖Non est enim arbor bona quæ facit
fructus malos:neq; arbor mala,faciens fru
ctũ bonum. ¶ ‖ Vnaquæque enim arbor de
fructu suo cognoscitur. Neq; enim de spi
nis colligunt ficus:neq; de rubo uindemiãt
uuã. ¶Bonus homo de bono thesauro cor
dis sui profert bonũ:& malus homo de ma
lo thesauro profert malũ. Ex abundantia
enim cordis,os loquitur.¶Quid autẽ voca
tis me ‖ Domine, Domine: & non facitis,
quæ dico? ¶Omnis qui uenit ad me, & au
dit sermones meos.& facit eos:ostendã vo
bis cui similis sit.¶Similis est homini ædifi
cãti domũ,qui fodit in altũ,& posuit fun
damentum ſuper petram.inundatione au
tem facta,illisum est flumen domui illi,&
non potuit eã mouere:fundata enim erat
ſuper petrã.¶Qui autẽ audit, & nõ facit:si
milis est homini ædificanti domum ſuam
ſuper terram ſine fundamento: in quam
illisus est fluuius: & continuo cecidit, &
facta est ruina domus illius magna.

CAP. VII.

CVm autem impleſſet omnia uerba ſua in aures plebis, ‖ intrauit Capharnaum. ✝ ‖ Centurionis autem cuiuſdam ſeruus male habens, erat moriturus: qui illi erat pretioſus. ✝ Et cum audiſſet de Ieſu, miſit ad eum ſeniores Iudæorum, rogans eum vt ueniret, & ℣ ſaluaret ſeruum eius. ✝ At illi cum ueniſſent ad Ieſum, rogabant eum ſolicite, dicentes ei, Quia dignus eſt ut hoc illi præſtes, ✝ diligit enim gentem noſtram: & ſynagogam ipſe ædificauit nobis. ✝ Ieſus autem ibat cum illis. Et cum iam non longe eſſet a domo, miſit ad eum Centurio amicos, dicens, ‖ Domine, noli uexari. Non enim ſum dignus ut ſub tectum meum intres. ✝ propter quod & meipſum non ſum dignum arbitratus, ut uenirem ad te: ſed dic uerbo, & ſanabitur puer meus. ✝ nam & ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus, habens ſub me milites: & dico huic uade, & uadit: & alij, ueni, & uenit: & ſeruo meo, fac hoc, & facit. ✝ Quo audito, Ieſus mi-

Mat.8.5
Ieſ.4.46
℣ *ſanaret* 1 M 8.
Mat.8.8

turbis, dixit, Amen dico uobis, nec in Iſrael tantam fidem inueni. ✝ Et reuerſi qui miſſi fuerant, domum: inuenerunt ſeruum qui languerat, ſanum. ✝ Et factum eſt, deinceps ibat * in ciuitatem quæ uocatur ℣ Naim': & ibant cum eo diſcipuli eius & turba copioſa. ✝ Cum autem apptopinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur, filius unicus matris ſuæ: & hæc, uidua erat: & turba ciuitatis multa cum illa. ✝ Quam cum uidiſſet Dominus, miſericordia motus ſuper eam, dixit illi: Noli flere. ✝ Et acceſſit, & tetigit loculum. (Hi autem qui portabant, ſteterunt:) Et ait, Adoleſcens, tibi dico, ſurge. ✝ Et reſedit qui erat mortuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. ✝ Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes, ‖ Quia propheta magnus ſurrexit in nobis: & quia Deus uiſitauit plebem ſuam. ✝ Et exiit hic ſermo in uniuerſam Iudæam de eo, & in omnem circa regionem. ✝ Et nunciauerunt Iohanni diſcipuli eius de omnibus

Pſal.106. 20.
Sap. 16. 12.
* *Ieſus* M19. *Am bro.*
℣ *Naim* G.a.
Luc.24. 19.
Ioã.4. 19 & 6. 14. & 7. 40.

Mat.11.2

his. ✝ Et conuocauit duos de diſcipulis ſuis Iohannes: & miſit ad Ieſum, dicens, Tu es qui uenturus es, an alium exſpectamus? ✝ Cum autem ueniſſent ad eum uiri, dixerunt, Iohannes Baptiſta miſit nos ad te dicens, Tu es qui uenturus es, an alium exſpectamus? ✝ (in ipſa autem hora multos curauit a languoribus, & plagis, & ſpiritibus malis: & cæcis multis donauit uiſum.) ✝ Et reſpondens, dixit illis, Euntes renunciate Iohanni quæ audiſtis, & uidiſtis: ‖ Quia cæci uident, claudi ambulabant, leproſi mundantur, ſurdi audiunt, mortui

Iſ.29.8. & 35. 5.

reſurgunt, ✝ ‖ pauperes euangelizantur: & beatus eſt quicumque non fuerit ſcandalizatus in me. ✝ ‖ Et cum diſceſſiſſent nuncij Iohannis, cœpit de Iohanne dicere ad turbas, Quid exiſtis in deſertum uidere? arundinem uento * moueri? ✝ Sed quid exiſtis uidere? hominem mollibus ueſtimentis indutum? Ecce, qui in ueſte pretioſa ſunt, & delicijs, in domibus regum ſunt. ✝ Sed quid exiſtis uidere? prophetam? Vtique dico uobis, & pluſquam prophetam. ✝ hic eſt de quo ſcriptum eſt: ✝ ‖ Ecce mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit uiam

Matt. 15 30.
Iſai. 65.1
Mat.1.17
* *agitatã* M8. R. G. 8.
Mal.3.1
Matt.11. 10.
Mar.1.2

ior inter natos mulierum propheta Iohanne Baptista nemo est . qui autem minor est in regno Dei, maior est illo.

29 ♀ Et omnis populus audiens , & publicani , iustificauerunt Deum , baptizati baptismo Iohannis . 30 ♀ Pharisæi autem , & legis periti consilium Dei spreuerunt in semetipsos , non baptizati ab eo.

- 12 M S. Cy. 9. Mar. 11 16

31 ♀ - Ait autem Dominus', Cui ergo similes dicam homines generationis huius ? & , cui similes sunt ? 32 ♀ Similes sunt pueris sedentibus in foro , & loquentibus adinuicem , & dicentibus ,

33 ♀ ‖ Venit ℣ autem ' Iohannes Baptista ‖ neque manducans panem , neque bibens vinum : & dicitis , Dæmonium habet . 34 ♀ Venit Filius hominis manducans , & bibens : & dicitis , Ecce homo deuorator , & bibens uinum , amicus publicanorum , & peccatorum . 35 ♀ Et iustificata est sapientia ab omnibus filijs suis . 36 ♀ Rogabat autem illum quidam de Pharisæis , ut manducaret cum illo . Et ingressus domum Pharisæi discubuit . 37 ♀ ‖ Et ecce mulier quæ erat in ci-

℣ enim G.S. MS. G.S. Mat.3.4. Mar.1.6

Mat.26.7 Mar.14.3 Ioã 12.3.

uitate , peccatrix , ut cognouit quod * accubuisset in domo Pharisæi , attulit alabastrum unguenti : 38 ♀ & stans retro secus pedes eius , lachrymis cœpit rigare pedes eius , & capillis capitis sui tergebat , & osculabatur pedes eius , & unguento ungebat . 39 ♀ Videns autem Pharisæus qui uocauerat eum , ait intra se , dicens , Hic si esset Propheta , sciret utique quæ , & qualis est mulier quæ tangit eum , quia peccatrix est . 40 ♀ Et respondens Iesus , dixit ad illum , Simon , habeo tibi aliquid dicere . At ille ait , Magister , dic . 41 ♀ Duo debitores erant cuidam fœneratori : unus debebat denarios quingentos , & alius quinquaginta . 42 ♀ Non habentibus illis unde redderent , donauit utrisque . Quis ergo * eum plus ℣ diligit ? 43 ♀ Respondens Simon dixit , Æstimo quia is cui plus donauit . At ille dixit ei , Recte iudicasti . 44 ♀ Et conuersus ad mulierem , dixit Simoni , Vides hanc mulierem ? Intraui in domum tuam , aquam pedibus meis non dedisti : hæc autem lachrymis rigauit pedes meos , & capillis suis tersit . 45 ♀ Osculum mihi non dedisti : hæc autem ex quo

* Iesus MSq.

*torũ G.S ℣ diliget MS.G.S.

46 ℣ intraui' , non cessauit osculari pedes meos . 47 ♀ Oleo caput meum non unxisti : hæc autem unguento unxit pedes meos . ♀ Propter quod dico tibi , Remittuntur ei peccata multa : quoniam dilexit multum . Cui autem minus dimittitur , minus diligit . 48 ♀ Dixit autem ad illam , ‖ Remittuntur tibi peccata . 49 ♀ Et cœperunt , qui simul accumbebant , dicere intra se : Quis est hic qui etiam peccata dimittit ? 50 ♀ ‖ Dixit autem ad mulierem , Fides tua te saluã fecit , uade in pace.

℣ intraui MS G.S.

Mat.9.2.

Mar.5.34

CAP. VIII.

1 ET factum est deinceps , & ipse iter faciebat per ciuitates , & castella prædicans , & euangelizans regnum 2 Dei : & duodecim cum illo , ♀ & mulieres aliquæ quæ erant curatæ a spiritibus malignis , & infirmitatibus , ‖ Maria quæ uocatur Magdalene , de qua septem dæmonia 3 exierant , ♀ & Iohanna uxor Chuzæ procuratoris Herodis , & Susanna , & aliæ multæ quæ ministrabant ei de facultatibus suis . 4 ♀ Cum autem turba plurima conueniret , & de ciuitatibus properarent 5 ad eum , dixit per similitudinem : ♀ Exijt

Mar.16.9

Mat.13.3 Mar.4.2

qui seminat, seminare semen suum. & dum seminat, aliud cecidit secus uiam, & conculcatum est, & uolucres cœli comederunt illud. ✠ Et aliud cecidit supra petram: & natum aruit, quia non habebat humorem. ✠ Et aliud cecidit 7
inter spinas, & simul exortæ spinæ suffocauerunt illud. ✠ Et aliud cecidit in 8
terram bonam: & ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens clamabat, Qui habet aures audiendi, audiat. ✠ ¶ Interrogabant autem eum di- 9
scipuli eius, quæ esset hæc parabola.
✠ Quibus ipse dixit, Vobis datum est 10
nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis, ¶ ut uidentes non uideant, & audientes non intelligant.
✠ Est autem hæc parabola: Semen, est 11
uerbum Dei. ✠ Qui autem secus uiam: 12
hi sunt qui audiunt, deinde uenit diabolus, & tollit uerbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. ✠ Nam 13
qui supra petram: qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt uerbum: & hi radices non habent: ℣ quia' ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. ✠ Quod autem in spinas cecidit: hi sunt qui audierunt, & a solicitudinibus, & diuitijs, & uoluptatibus uitæ, euntes, suffocantur, & non referunt fructum. ✠ Quod autem in bo- 14
nam terram: hi sunt, qui in corde bono, & optimo audientes uerbum retinent, & fructum afferunt in patien- 15
tia. ✠ ¶ Nemo autem lucernam ac- 16
cendens, operit eam uase, aut subtus lectum ponit: sed supra candelabrum ponit, ut intrantes uideant lumen.
✠ ¶ Non est enim occultum quod non 17
manifestetur: nec absconditum quod non cognoscatur, & in' palam ueniat.
✠ ¶ Videre ergo quomodo ℣ audiatis' 18
Qui enim habet, dabitur illi: & quicumque non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo. ✠ ¶ Vene- 19
runt autem ad illum mater, & fratres eius: & non poterant adire eum præ turba. ✠ Et nunciatum est illi, Mater tua, 20
& fratres tui stant foris, volentes te uidere. ✠ Qui respondens, dixit ad eos, 21
Mater mea, & fratres mei, hi sunt qui uerbum Dei audiunt, & faciunt. ✠ ¶ Fa- 22
ctum est autem in una dierum: & ipse ascendit in nauiculam, & discipuli eius, & ait ad illos, Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. ✠ Et nauigantibus illis obdormiuit: & descendit procella uenti in stagnum, & ℣ complebantur', & periclitabantur. ✠ Accedentes au- 23
tem suscitauerunt eum, dicentes, * Præceptor, perimus. At ille surgens, increpauit uentum, & tempestatem aquæ: & 24
cessauit, & facta est tranquillitas. ✠ Dixit autem illis, Vbi est fides uestra? Qui timentes, mirati sunt adinuicem, dicentes, Quis, putas, hic est, quia, & uentis, & mari imperat, & obediunt 25
ei? ✠ ¶ Et nauigauerunt' ad regionem 26
Gerasenorum ‡, quæ est contra Galilæam. ✠ Et cum egressus esset ad ter- 27
ram, occurrit illi uir quidam qui habebat dæmonium iam temporibus multis, & uestimento non induebatur, neque in domo manebat, sed in monumentis.
✠ Is ut uidit Iesum, procidit ante illum: 28
& exclamans uoce magna, dixit, Quid mihi, & tibi est Iesu fili Dei Altissimi? obsecro te ne me torqueas. ✠ Præcipie- 29
bat enim spiritui immundo ut exiret ab homine. Multis enim temporibus arri-

Mat. 13. 10. *Mar.* 4. 10 — *Isai.* 6. 9. *Matt.* 13 14. *Mar.* 4. 12 *Ioan.* 12. 40. *Act.* 28. 26. *Rom.* 11. 8 ℣ *qui* 2 *Mſ.* G.

Mat. 5. 15 *Mar.* 4. 21 — *Matt.* 10. 26. *Mar.* 4. 22

Mat. 13. 12. & 25. 29. ℣ *auditis* 7 *Mſ.* G. *Mar.* 4. 25 *Matt.* 12. 46. *Mar.* 3. 31

Mat. 8. 23 *Mar.* 4. 36

℣ *compellebatur* O. & *Præceptor* G 9. 1.

Mat. 8. 28 *Mar.* 5. 1. ℣ *Euangelizarunt autem* M 8. G. 8.

piebat illum, & uinciebatur catenis, & compedibus custoditus: & ruptis uinculis agebatur a dæmonio in deserta.
¶ Interrogauit autem illum Iesus, dicens, Quod tibi nomen est? At ille dixit, Legio, quia intrauerant dæmonia multa in eum. ¶ Et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent. ¶ Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte: & rogabant eum, ut permitteret eis in illos ingredi, Et permisit illis. ¶ Exierunt ergo dæmonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & impetu abiit grex per præceps in stagnum, & suffocatus est. ¶ Quod ut uiderunt factum qui pascebant, fugerunt: & nunciauerunt in ciuitatem & in uillas. ¶ Exierunt autem uidere quod factum est: & uenerunt ad Iesum: & inuenerunt hominem sedentem a quo dæmonia exierant, uestitum, ac sana mente ad pedes eius, & timuerunt. ¶ Nunciauerunt autem illis & qui uiderant, quomodo sanus factus esset a legione, ¶ & rogauerunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse autem ascendens nauim, reuersus est. ¶ Et rogabat illum uir a quo dæmonia exierant, ut cum eo esset. Dimisit autem eum Iesus, dicens, ¶ Redi in domum tuam, & narra quanta tibi fecit Deus. Et abiit per uniuersam ciuitatem, prædicans quanta illi fecisset Iesus. ¶ Factum est autem: cum rediisset Iesus, excepit illum turba: erant autem omnes exspectantes eum. ¶ Et ecce uenit uir cui nomen Iairus, & ipse princeps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum ut intraret in domum eius, ¶ quia unica filia erat ei fere annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et contigit, dum iret, a turbis comprimebatur. ¶ Et

Mat. 8.30 Mar. 5.1.

Mat. 9.18 Mar. 5.22

mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari: ¶ accessit retro, & tetigit fimbriam uestimenti eius: & confestim stetit fluxus sanguinis eius. ¶ Et ait Iesus, Quis est qui me tetigit? Negantibus autem omnibus dixit Petrus, & qui cum illo erant, Præceptor, turbæ te comprimunt & affligunt, & dicis, Quis me tetigit? ¶ Et dixit Iesus, Tetigit me aliquis, nam * ego noui uirtutem de me exisse. ¶ Videns autem mulier, quia non latuit, tremens uenit, & procidit ante pedes eius: & ob quam causam tetigerit eum, indicauit coram omni populo: & quemadmodum confestim sanata sit. ¶ At ipse dixit ei, Filia, fides tua saluam te fecit: uade in pace. ¶ Adhuc illo loquente, uenit quidam ℣ ad principem synagogæ, dicens ei, Quia mortua est filia tua, noli uexare illum. ¶ Iesus autem audito hoc uerbo, respondit patri puellæ, Noli timere: crede tantum, & salua erit. ¶ Et cum uenisset domum non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobum, & Iohannem, & patrem & matrem puellæ. ¶ Flebant autem omnes, & plangebant illam. At ille dixit, Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit. ¶ Et deridebant eum, scientes quod mortua esset. ¶ Ipse autem tenens manum eius clamauit, dicens, Puella surge. ¶ Et reuersus est spiritus eius, & surrexit continuo. Et iussit illi ℣ dare manducare. ¶ Et stupuerunt parentes eius, quibus præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

* & o.

℣ a principe G B.

℣ dari G M S.

CAP. IX.

Mat. 10.1. Mar. 3.13

1 Conuocatis autem duodecim Apostolis, dedit illis uirtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut
2 languores curarent. ¶ Et misit illos prædica-

re regnum Dei: & sanare infirmos. ¶ Et 3
ait ad illos, Nihil tuleritis in uia, neque
uirgam, neque peram, neque panem, neq;
pecuniam, neque duas tunicas habeatis.
¶ Et in quamcumque domum intraueri- 4
tis, ibi manete, & inde ne exeatis. ¶ Et 5
quicumque non receperint uos: ¶ exeun-
tes de ciuitate illa, etiam puluerem pedũ
uestrorum excutite in testimonium su-
pra illos. ¶ Egressi autem circuibant per 6
castella euangelizantes, & curantes ubi-
que. ¶ Audiuit autem Herodes tetrarcha 7
omnia quæ fiebant ab eo: & hæsitabat eo
quòd diceretur a quibusdam, Quia Iohan-
nes surrexit a mortuis: ¶ a quibusdam ue- 8
ro, Quia Elias apparuit: ¶ ab aliis autem,
Quia Propheta unus de antiquis surrexit.
¶ Et ait Herodes. Iohannem ego decolla- 9
ui: Quis est autem iste de quo ego talia
audio? Et quærebat uidere eum. ¶ Et re- 10
uersi Apostoli, narrauerunt illi quæcum-
que fecerunt: & assumptis illis secessit
seorsum in locum desertum, qui est Beth-
saidæ: ¶ Quod cum cognouissent turbæ, se- 11
cutæ sunt illum: & excepit eos, & loque-
batur illis de regno Dei, & eos qui cura in-
digebant sanabat. ¶ Dies autem cœperat 12
declinare. Et accedentes duodecim, dixe-
runt illi, ¶ Dimitte turbas, ut euntes in
castella uillasq. quæ circa sunt, diuertant,
& inueniant escas, quia hic in loco deser-
to sumus. ¶ Ait autem ad illos, Vos date 13
illis manducare. At illi dixerunt. ¶ Non
sunt nobis plus quàm quinque panes, &
duo pisces: nisi forte nos eamus, & eme-
mus in omnem hanc turbam escas. ¶ Erant 14
autem fere uiri quinque millia. Ait au-
tem ad discipulos suos, Facite illos discum-
bere per conuiuia quinquagenos. ¶ Et ita 15
fecerunt. Et discumbere fecerunt om-

nes. ¶ Acceptis autem quinque panibus, 16
& duobus piscibus respexit in cælum, & be-
nedixit illis: & fregit, & distribuit discipu-
lis suis, ut ponerent ante turbas. ¶ Et man- 17
ducauerunt omnes: & saturati sunt. Et su-
blatum est quod superfuit illis, fragmen-
torum cophini duodecim. ¶ Et factũ est 18
cum solus esset orans, erant cum illo, & 19
discipuli: & interrogauit illos dicens, Quẽ
me dicunt esse turbæ? ¶ At illi respon-
derunt, & dixerunt, * Iohannem Baptistam,
alij autem Eliam, alii uero quia unus Pro-
pheta de prioribus surrexit. ¶ Dixit autem 20
illis. Vos autem quem me esse dicitis? Re-
spondens Simon Petrus dixit, Christum
Dei. ¶ At ille increpans illos, præcepit ne 21
cui dicerent hoc, ¶ dicens, quia oportet 22
filium hominis multa pati, & reprobari a
senioribus, & principibus sacerdotum, &
Scribis, & occidi, & tertia die resurgere.
¶ Dicebat autem ad omnes, Si quis uult 23
post me uenire, abneget semetipsum, &
tollat crucem suam quotidie, & sequa-
tur me. ¶ Qui enim uoluerit animam 24
suam saluam facere, perdet illam: nam
qui perdiderit animam suam propter me,
saluam faciet illam. ¶ quid enim profi- 25
cit homo, si lucretur uniuersum mundũ,
se autem ipsum perdat, & detrimentum
sui faciat? ¶ Nam qui me erubuerit, & 26
meos sermones; hunc filius hominis eru-
bescet cum uenerit in maiestate sua, & pa-
tris, & sanctorum Angelorum. ¶ Dico 27
autem uobis uere, sunt aliqui hic stantes
qui non gustabunt mortem donec u-
dent regnum Dei. ¶ Factum est autem 28
post hæc uerba fere dies octo, & assum-
psit Petrum, & Iacobum, & Iohannem:
& ascendit in montem ut oraret. ¶ Et facta 29
est, dum oraret, species uultus eius alte-
ra: & uestitus eius albus & refulgens. ¶ Et 30
ecce duo uiri loquebantur cum illo.
¶ Erant autem Moyses, & Elias, uisi in 31
maiestate: & dicebant excessum eius,
quem completurus erat in Ierusalem.
¶ Petrus uero, & qui cum illo erant, 32

Mat. 10. 9
Mar. 6. 8
Vna mitra
Mat. G. 8.
-8 Mat. G. 8.
Act. 13. §1.
Mat. 14. 1
Mar. 6. 14
Mat. 14. 13.
Mar. 6. 31
Mat. 16. 13.
Mar. 8. 27
* Alij 1 Mat.
Mat. 17. 23.
Mar 8. 31
Mat. 10 38. & 16. 24.
Mar. 8. 34
Infr. 14. 27. & 17. 33.
Mat. 14. 15.
Mar. 6. 36
Ioan. 6. 9.
Genes 6. 8.
Ioan. 12. 25.
Mat. 10 33.
Mar. 8. 38
2. Tim. 2. 12.
Mat. 16 28.
Mar. 9. 1.
Mat. 17. 1
Mar. 9. 2.

grauati erant somno. Et euigilantes uiderunt maiestatē eius,& duos uiros q̄ stabant cū illo. ¶ Et factū est:cū discederēt ab illo, ait Petrus ad Iesū. Præceptor,bonū est nos hīc esse:& faciamus tria tabernacula, unū tibi,& unū Moysi,& unū Eliæ:nescies qd diceret. ¶ Hæc autē illo loquēte,facta est nubes,& obumbrauit eos:& timuerūt intrātibus illis in nubē. ¶ Et uox facta est de nube,dicēs,¶Hic est filius meus dilectus: ipsū audite. ¶ Et dū fieret vox,inuentus est Iesus solus. Et ipsi tacuerūt,& nemini dixerūt in illis diebus q̄quā ex his quæ uiderāt. ¶ Factū est autē in sequēti die,descendētibus illis de mōte,occurrit illi turba multa. ¶ Et ecce uir de turba exclamauit,dicens. Magister,obsecro te,respice in filiū meū q̄a unicus est mihi: ¶ & ecce spiritus apprehēdit eū & subito clamat,& elidit,& dissipat eū cū spuma,& uix discedit dilaniās eū. ¶ & rogaui discipulos tuos,ut ejicerēt illū,& nō potuerūt. ¶ Respōdēs autē Iesus,dixit. O generatio infidelis & puersa,usquequo ero apud uos & patiar uos? Adduc huc filiū tuū. ¶ Et cū accederet,elisit illū dæmoniū,& dissipauit. Et increpauit Iesus spiritū immūdū,& sanauit puerum:& reddidit illū patri eius, ¶ Stupebant autē oēs in magnitudine Dei: omnibusq̄. mirātibus in oībus quæ faciebat,dixit ad discipulos suos, ¶ Ponite uos in cordibus uestris sermones istos,filius enim hominis futurū est ut tradatur in manus hominū. ¶ At illi ignorabāt uerbū istud,& erat velatū ante eos,ut nō sentirēt illud:& timebāt eū interrogare de hoc uerbo. ¶ Ingressus autē cogitatio in eos,q̄s eorū maior esset. ¶ At Iesus uidēs cogitationes cordis illorū,apprehēdit puerum, & statuit illū se-

33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47

Mat.3.17. 2.Pet.1. 17.

Matt.17 14. Mar.9.17 Vbi ms. 8.

Infr.22. 24. Mat.18.1 Mar.9.34

cus se. ✝ & ait illis, Quicunque susceperit puerum istum in nomine meo, me recipit: & quicunque me receperit, recipit eum qui me misit. Nam qui minor est inter uos omnes, hic maior est. ✝ Respondens autem Iohannes dixit, Præceptor uidimus quendam in nomine tuo eiicientem dæmonia, & prohibuimus eum: quia non sequitur nobiscum. ✝ Et ait ad illum Iesus, Nolite prohibere. qui enim nō est aduersum \\ vos, pro uobis' est. ✝ Factum est autem dum complerentur dies assumptionis eius, & ipse faciem suam firmauit ut iret in Ierusalem. ✝ Et misit nuncios ante conspectum suum: & euntes intrauerunt in ciuitatem Samaritanorum ut pararent illi. ✝ Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierusalem. ✝ Cum uidissent autem discipuli eius Iacobus, & Iohannes, dixerunt, Domine uis \\ dicimus' ut ignis descendat de cœlo, & consumat illos? * ✝ Et conuersus increpauit illos, dicens, Nescitis cuius spiritus estis. ✝ ‖ Filius hominis non uenit animas perdere, sed saluare. Et abierunt in aliud castellum. ✝ Factum est autem: ambulantibus illis in uia, dixit quidam ad illum, ‖ Sequar te quocumque ieris. * ✝ * Dixit illi Iesus, Vulpes foueas habent, & uolucres cæli nidos: filius autem hominis non habet ubi caput * reclinet. ✝ Ait autem ad alterum, Sequere me. ille autem dixit, Domine, permitte mihi primum ire, & sepelire patrem meum. ✝ Dixitq. ei Iesus, Sine ut mortui sepeliant mortuos suos: tu autem uade, * annuncia regnum Dei. ✝ Et ait alter, Sequar te Domine, sed permitte mihi primum renunciare his \\ qui ' domi sunt. ✝ Ait ad illum Iesus, Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.

CAP. X.

POst hæc autem designauit Dominus, & alios septuaginta - duos', & misit illos binos ante faciem suam in omnem ciuitatem, & locum quo erat ipse uēturus. ✝ Et dicebat illis, ‖ Messis quidem multa: operarij autem pauci. Rogate ergo dominum messis, vt mittat operarios in messem suam. ✝ ‖ Ite: ecce ego mitto uos sicut agnos inter lupos. ✝ ‖ Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta: ‖ & neminem per uiam salutaueritis. ✝ In quamcunque domum intrauerītis, primum dicite, pax huic domui. ✝ & si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax uestra: sin autem, ad uos reuertetur. ✝ In eadem autem domo manete edentes, & bibentes quæ apud illos sunt, ‖ dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. ✝ Et in quamcunque ciuitatem intraueritis, & susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis: ✝ & curate infirmos qui in illa sunt, & dicite illis, Appropinquauit in uos regnum Dei. ✝ In quamcunque autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint uos, exeuntes in plateas eius, dicite, ✝ ‖ Etiam puluerem qui adhæsit nobis de ciuitate uestra, extergimus in uos tamen hoc scitote, quia appropinquauit regnum Dei. ✝ Dico uobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quam illi ciuitati. ‖ Væ tibi Corozaim, uæ tibi Bethsaida: quia si in Tyro, & Sidone factæ fuissent uirtutes quæ factę sunt in uobis, olim in cilicio, & cinere sedentes pœniterent. ✝ Verumtamen Tyro, & Sidoni remissius erit in iudicio, quam uobis. ✝ Et tu Capharnaum usque ad cœlum exaltata: usque ad infernum demergeris. ✝ ‖ Qui uos audit, me audit: & qui uos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. ✝ Reuersi sunt autem septuaginta - duo' cum gaudio, dicentes, Domine, etiam dæmonia subiiciuntur nobis in nomine tuo. ✝ Et ait illis, Videbam satanam sicut fulgur de cœlo cadentem. ✝ Ecce, dedi uobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem uirtutem inimici, & nihil uobis nocebit. ✝ Verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus uobis subiiciuntur: gaudete autem quod nomina uestra scripta sunt in cœlis. ✝ In ipsa hora exultauit \\ spiritu, & dixit. Confiteor tibi pater, Domine cœli, & terræ, quod abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam pater, quoniam sic placuit ante te. ✝ Omnia mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo scit quis sit filius, nisi pater: & quis sit pater nisi filius, & cui uoluerit filius reuelare. ✝ Et conuersus ad discipulos suos, dixit, ‖ Beati oculi qui uident quæ uos uidetis. ✝ Dico enim uobis, quod multi prophetæ & reges uoluerunt uidere quæ uos uidetis, & non uiderunt: & audire, quæ auditis, & non audierunt. ✝ ‖ Et ecce quidam Legisperitus surrexit, tentans illum, & dicens. Magister, quid faciendo uitam æternam possidebo? ✝ At ille dixit ad eum, In lege quid scriptum est? quomodo legis? ✝ Ille respondens dixit. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus uiribus tuis, & ex omni mente tua, & proximum tuum sicut teipsum. ✝ Dixitq. illi, Recte respondisti, hoc fac, & uiues. ✝ Ille autem volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum, Et quis est meus proximus? ✝ \\ Suscipiens' autem Iesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliauerunt eum: & plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. ✝ Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem uia: & uiso illo præteriit. ✝ Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & uideret eum, pertransijt. ✝ Samaritanus autem quidam iter faciens, uenit secus eum: & uidens eū, misericordia motus est. ✝ Et appropians alligauit uulnera eius, infundens oleum, & uinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit. ✝ Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait, Curam illius habe: & quodcunque supererogaueris, ego cum rediero reddam tibi. ✝ Quis horum trium uidetur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? ✝ At ille dixit, Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus, Vade, & tu fac similiter. ✝ Factum est autem dum irent, & ipse intrauit in

Martha nomine, excepit illum in domum suam, ¶ & huic erat soror nomine Maria. quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat uerbum illius. ¶ Martha autem satagebat circa frequens ministerium. quæ stetit, & ait: Domine, non est tibi curæ quòd soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, ut me adiuuet. ¶ Et respondens dixit illi Dominus: Martha Martha, sollicita es, & turbaris erga ℣ plurima: ¶ Porro unum est necessarium. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

CAP. XI.

ET factum est: cum esset in quodam loco orans, ut cessauit, dixit unus ex discipulis eius ad eum, Domine, doce nos orare, sicut docuit, & Iohannes discipulos suos. ¶ Et ait illis, ‖ Cum oratis, dicite, Pater, sanctificetur nomen tuum: Adueniat regnum tuum. * ¶ panem nostrum quotidianum da nobis ℣ hodie: ¶ & dimitte nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem. ¶ Et ait ad illos, Quis uestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi, Amice, commoda mihi tres panes, ¶ quoniam amicus meus uenit de uia ad me: & non habeo quod ponam ante illum: ¶ & ille deintus respondens dicat, Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili: non possum surgere, & dare tibi. ¶ Et si ille perseuerauerit pulsans: dico uobis, etsi non dabit illi surgens eo quòd amicus eius sit, propter improbitatem tamen eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios. ¶ ‖ Et ego dico uobis, Petite, & dabitur uobis: quærite, & inuenietis; pulsate, & aperietur uobis. ¶ Omnis enim qui petit, accipit; & qui quærit inuenit, & pulsanti aperietur. ¶ ‖ ℣ Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi? Aut piscem: nunquid pro pisce serpentem dabit illi? ¶ Aut si petierit ouum: nunquid porriget illi scorpionem? ¶ Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data dare filijs vestris: quanto magis pater uester * de cœlo dabit spiritum bonum petentibus se? ¶ Et erat ejiciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cum ejecisset dæmonium, locutus est mutus: & admiratæ sunt turbæ. ¶ ‖ Quidam autem ex eis dixerunt, In Beelzebub principe dæmoniorum ejicit dæmonia. ¶ Et alij tentantes, signum de cœlo quærebant ab eo. ¶ Ipse autem ut uidit cogitationes eorum, dixit eis, Omne regnum in seipsum diuisum ℣ desolabitur, & domus supra domum, ℣ cadet. ¶ Si autem, & Satanas in seipsum diuisus est: quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me ejicere dæmonia. ¶ Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmonia: filij uestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi, iudices uestri erunt. ¶ Porro si in digito Dei ejicio dæmonia: profectò peruenit in uos regnum Dei. ¶ Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt ea quæ possidet. ¶ Si uero fortior eo superueniens uicerit eum, uniuersa arma eius ℣ auferet, in quibus confidebat, & spolia eius ℣ distribuet.

¶ Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. ¶ Cum immundus spiritus exierit de homine, perambulat per loca inaquosa, quærens requiem. Et non inueniens dicit, Reuertar in domum meam unde exiui. ¶ Et cum uenerit, inuenit * scopis mundatam, & ornatam. ¶ Tunc uadit, & assumit septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. ¶ Factum est autem: cum hæc diceret, extollens uocem quædam mulier de turba dixit illi, Beatus uenter qui te portauit, & hubera quæ suxisti. ¶ At ille dixit, Quinimmo beati qui audiunt uerbum Dei, & custodiunt illud. ¶ Turbis autem concurrentibus cœpit dicere. ‖ Generatio hæc, generatio nequè est: signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ Prophetæ. ¶ ‖ Nam sicut fuit Ionas signum Niniuitis: ita erit, & filius hominis generationi isti. ¶ ‖ Regina austri surget in iudicio cum uiris generationis huius, & condemnabit illos: quia uenit a finibus terræ audire sapientiam Salomonis. & ecce plus quam Salomon hîc.

¶ Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione hac, & condemnabunt illam, ‖ quia pœnitentiam egerunt ad prædicationem Ionę, & ecce plus quàm Ionas hîc.

¶ ‖ Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen uideant. ¶ ‖ Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. ¶ Vide ergo ne lumen quod in te est, tenebræ sint. ¶ Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum: erit lucidum totum, ℣ & sicut lucerna fulgoris illuminabit te. ¶ Et cum loqueretur, rogauit illum quidam Pharisæus ut pranderet apud se. Et ingressus recubuit. ¶ Pharisæus autem cepit intra se reputans dicere, quare non baptizatus esset ante prandiū. ¶ Et ait Dominus ad illum, ‖ Nunc uos Pharisæi quod deforis est calicis, & catini mundatis: quod autem intus est uestrum, plenum est rapina, & iniquitate. ¶ Stulti, nonne qui fecit quod deforis est, etiam id quod deintus est, fecit? ¶ Verumtamen quod superest, date eleemosynam: & ecce omnia munda sunt uobis. ¶ Sed uæ uobis Pharisæis, quia decimatis mentam, & rutam, & omne olus: & præteritis iudicium & charitatem Dei. hæc autem oportuit facere, & illa non omittere. ¶ ‖ Væ vobis Pharisæis, quia diligitis primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro. ¶ Væ uobis quia estis ut monumenta quæ non apparent, & homines ambulantes supra, nesciunt. ¶ Respondens autem quidam ex Legisperitis, ait illi, Magister, hæc dicens etiam contumeliam nobis facis. ¶ At ille ait: Et vobis Legisperitis uæ: ¶ quia oneratis homines oneribus quæ portare non possunt, &

Mat. 6. 9
* Fiat voluntas tua sicut in cœlo, & in terra. 8 MS. G. 5.
℣ quotidie 21 MS. G. 6.
℣ MS. G. 8.
Matt. 7. 7 & 21. 22. Mar. 11. 24. Ioan. 14. 13 & 15. 7. & 16. 23. Iac. 1. 5. Mat. 7. 9
* cœlestis MS. 9. Mat. 9. 32 & 12. 22. Mar. 3. 22
℣ desolatur § MS. G.
℣ alit § MS. G.
℣ plura MS.
℣ auferet § MS. G. 8.
℣ distribuit 7 MS. G. 8.
* eam MS. R. 8.
Mat. 12. 39.
Iona 2. 2.
3. Reg. 10. 1.
2. Par. 9. 1
Iona 3. 5.
Mat. 5. 15 Mar. 4. 21
Mat. 6. 22
℣ ut si cũ Ex G. 8. et Syllabarũ discrepantie videri possit, Interpretes sic vertisse. Mat. 23. 25.
Infr. 20. 45. Mat. 23. 6. Mar. 12. 38.
Matt. 23. 4.

ipſi uno digito ueſtro non tangitis ſarcinas. ✝ Væ uobis, qui ædificatis monumenta Prophetarum: patres autem ueſtri occiderunt illos. ✝ Profecto teſtificamini quod conſentitis operibus patrum ueſtrorum: quoniam ipſi quidem eos occiderunt, uos autem ædificatis eorum ſepulchra. ✝ ‖ Propterea & ſapientia Dei dixit, Mittam ad illos Prophetas & Apoſtolos, & ex illis occident & perſequentur: ut inquiratur ſanguis omnium Prophetarum, qui effuſus eſt a conſtitutione mundi a generatione iſta, ✝ ‖ a ſanguine Abel, uſque ad ſanguinem Zacharię ‖ qui periit inter altare & ædem. Ita dico uobis, requiretur ab hac generatione. ✝ Væ uobis Legiſperitis, quia tuliſtis clauem ſcientiæ, ipſi non introiſtis, & eos qui introibant prohibuiſtis. ✝ Cum autem hæc ad illos diceret, cœperunt Phariſæi, & Legiſperiti grauiter inſiſtere, & os eius opprimere de multis, ✝ inſidiantes ei, & quærentes aliquid capere de ore eius, ut accuſarent eum.

CAP. XII.

MVltis autem turbis circunſtantibus, ita ut ſe inuicem conculcarent, cœpit dicere ad diſcipulos ſuos, ‖ Attendite a fermento Phariſæorũ, quod eſt hypocriſis. ✝ Nihil \autem/ opertum eſt, quod non reueletur: neque abſcõditum quod non ſciatur. ✝ Quoniam quæ in tenebris dixiſtis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti eſtis in cubiculis, prædicabitur in tectis. ✝ Dico autem uobis amicis meis, Ne terreamini ab his qui occidunt corpus, & poſt hæc non habent amplius quid faciant. ✝ Oſtendam autem uobis quem timeatis: timete eum qui poſtquam occiderit, habet poteſtatem mittere in gehennam. ita dico uobis, hunc timete. ✝ Nonne quinque paſſeres ueneunt dipondio: & unus ex illis non eſt in oblioione coram Deo? ✝ Sed & capilli capitis ueſtri omnes numerati ſunt. Nolite ergo timere: multis paſſeribus pluris eſtis. ✝ ‖ Dico autem uobis, Omnis quicũque confeſſus fuerit * me coram hominibus, & filius hominis confitebitur \illum/ coram angelis Dei. ✝ ‖ qui autem negauerit me coram hominibus, \& negabitur/ coram angelis Dei. ✝ ‖ Et omnis qui dicit uerbum in filium hominis, remittetur illi: ei autem qui in Spiritum ſanctum blaſphemauerit, non remittetur. ✝ ‖ Cum autẽ inducent uos in ſynagogas, & ad magiſtratus & poteſtates, nolite ſolliciti eſſe qualiter, aut quid reſpondeatis, aut quid dicatis. ✝ Spiritus enim ſanctus docebit uos in ipſa hora \quid/ oporteat uos dicere. ✝ Ait autem ei quidam de turba, Magiſter, dic fratri meo ut diuidat mecum hereditatem. ✝ At ille dixit ei, Homo quis me conſtituit iudicem aut diuiſorem ſuper uos? ✝ Dixit ǫ. ad illos, Videte & cauete ab omni auaritia: quia, non in abundantia \cuiuſquam/ uita eius eſt, ex his quæ poſſidet. ✝ Dixit autem ſimilitudinem ad illos, dicens ‖ Hominis cuiuſdam diuitis bubereſ fructus ager attulit. ✝ & cogitabat intra ſe dicens: Quid faciam, quia non habeo quo congregem fructus meos? ✝ Et dixit: Hoc faciam, Deſtruam horrea mea, & maiora faciam: & illuc cõgregabo omnia quæ nata ſunt mihi, & bona mea, ✝ & dicã animæ meæ, Anima, habes multa bona poſita in annos plurimos: requieſce, comede, bibe, epulare. ✝ Dixit autem illi Deus, Stulte, hac nocte animam tuam repetunt a te: quæ autem paraſti, cuius erunt? ✝ Sic eſt qui ſibi theſaurizat, & non eſt in Deum diues. ✝ Dixitq. ad diſcipulos ſuos, Ideo dico uobis: ‖ Nolite ſolliciti eſſe animæ ueſtræ quid manducetis: neq; corpori quid induamini. ✝ Anima plus eſt quam eſca, & corpus plus quam ueſtimentum. ✝ Conſiderate coruos, quia nõ ſeminant, neque metunt, quibus non eſt cellarium neque horreum, & Deus paſcit illos. Quanto magis uos pluris eſtis illis? ✝ Quis autem ueſtrum cogitando poteſt adiicere ad ſtaturam ſuam cubitum unũ? ✝ Si ergo neque quod minimum eſt poteſtis, quid de cæteris ſoliciti eſtis? ✝ Conſiderate lilia quomodo creſcunt: non laborant, neque nent. dico autem uobis, nec Salomon in omni gloria ſua ueſtiebatur ſicut unum ex iſtis. ✝ Si autem fœnum quod hodie eſt in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus ſic ueſtit: quanto magis uos, puſillæ fidei! ✝ Et uos nolite quærere, quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in ſublime tolli: ✝ hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Pater autem ueſter ſcit quoniam his indigetis. ✝ Verumtamen quærite primum regnum Dei: * &, hæc omnia adiicientur uobis. ✝ Nolite timere puſillus grex, quia complacuit patri ueſtro dare uobis regnum. ✝ ‖ Vendite quæ poſſidetis, & date eleemoſinam. ‖ Facite uobis ſacculos qui non ueterẽſcunt, theſaurum non deficientem in cœlis: quo fur non appropiat, neque tinea corrumpit. ✝ Vbi enim theſaurus ueſter eſt, ibi & cor ueſtrum erit. ✝ Sint lumbi ueſtri præcincti, & lucernæ ardentes: ✝ in manibus ueſtris, ✝ & uos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum quando reuertatur a nuptiis: ut cum uenerit & pulſauerit, confeſtim aperiant ei. ✝ Beati ſerui illi, quos cum uenerit Dominus, inuenerit uigilãtes. amẽ dico uobis, quod præcinget ſe, & faciet illos diſcumbere, & tranſiens miniſtrabit illis. ✝ Et ſi uenerit in ſecunda uigilia, & ſi in tertia uigilia uenerit, & ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. ✝ ‖ Hoc autem ſcitote, quoniam ſi ſciret paterfamilias, qua hora fur ueniret, uigilaret utique, & non ſineret perfodi domum ſuam. ✝ Et uos eſtote parati: quia qua hora non putatis, filius hominis uenit. ✝ Ait autem ei Petrus, Domine ad nos dicis hanc parabolam: an & ad omnes? ✝ Dixit autem Dominus, Quis, putas, eſt fidelis diſpenſator & prudens, quem \ conſtituit dominus ſupra familiam ſuam, ut det illis in tempore tritici menſuram? ✝ Beatus ille ſeruus, quem cum uenerit Dominus, inuenerit ita facientem. ✝ Vere dico uobis, quoniam ſupra omnia quę poſſidet, conſtituet illum. ✝ Quod ſi dixerit ſeruus ille in corde ſuo, Moram facit dominus meus uenire: & cœperit percutere ſeruos & ancillas,

Matt. 23. 29. — 47
Gen. 4. 8. 2 Par. 24. 22. — 48
— 49
— 50
— 51
— 52
— 53
— 54
Mar. 16 6. Mar. 8. 15 Matt. 10. 26. Mar. 4. 22 \ enim M S.R. Amb. — 1
— 2
— 3
— 4
— 5
Matt. 10. 32. Mar. 8. 38 2 Ti. 2. 12 \ in 1 Mss. G.S. \ in illo 1 M S.G.S. Matt. 12 33. Mar. 3. 28 \ denegabitur 6 M S.G. Matt. 20 29. Mar. 13. 11. \ quæ 3 Mss. Amb. G. — 6
— 7
— 8
— 9
— 10
— 11
— 12
— 13
— 14
— 15
— 16
Ambr. G. \ quicquã G Eccli. 11. 19. — 17
— 18
— 19
Pſ. 54. 25 Mat 6. 25 1 Pet. 5. 7 — 20
— 21
— 22
— 23
— 24
— 25
— 26
— 27
— 28
— 29
— 30
— 31
— 21 M S. Amb. G. 8 \& inſtitutã eius o Matt. 19 21. Mar. 6. 20 — 32
— 33
— 34
— 35
— 36
* 26 M S. Amb. G. 8. — 37
— 38
Mar. 13. 33. Apoc. 16. 15. — 39
— 40
— 41
— 42
\ conſtituet 2 M S.G. 8 — 43
— 44
— 45

dominus serui illius in die qua nō sperat, & hora qua nescit, & diuidet eum, partemq; eius cum infidelibus ponet. ❡ Ille autem seruus qui cognouit uoluntatem domini sui, & non præparauit, & non fecit secundum uoluntatem eius: uapulabit multis. ❡ qui autem non cognouit, & fecit digna plagis: uapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. ❡ Ignem ueni mittere in terram: & quid uolo, nisi ut accendatur? ❡ Baptismo autem habeo baptizari: & quomodo coarctor, usquedum perficiatur? ❡ ‖ Putatis quia pacem ueni dare in ℣ terram? Non dico uobis: sed separationem. ❡ erūt enim ex hoc quinque in domo una diuisi, tres in duos, & duo in tres: ❡ diuidentur pater in filium, & filius in patrem suum, mater in filiam, & filia in matrē, socrus in nurum suam, & nurus in socrū suam. ❡ ‖ Dicebat autem & ad turbas, Cum uideritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis, Nimbus uenit: & ita fit. ❡ & cum austrum flantem, dicitis, Quia æstus erit: & fit. ❡ Hypocrite, faciem cœli & terræ nostis probare: hoc autem tempus quomodo non probatis? ❡ Quid autem & a uobisipsis non iudicatis quod iustum est? ❡ ‖ Cum autem uadis cum aduersario tuo ad principem, in uia da operam liberari ab illo: ne forte trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in car-

Matt. 10 34.
℣ terra M S. G.
Matt. 16.2
Matt. 5.25

47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58

cer. Dico tibi non exies inde donec & nouissimum minutum reddas.

CAP. XIII.

Aderant autē quidam ipso in tēpore nunciantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cū sacrificiis eorum. ❡ Et respondens dixit illis. Putatis quod hi Galilæi præ omnibus Galilęis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? ❡ Non, dico uobis: sed nisi pœnitētiam habueritis, omnes similiter peribitis. ❡ Sicut illi decem & octo supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos: putatis quia & ipsi debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Ierusalem? ❡ Non, dico uobis: sed si pœnitentiam non ℣ habueritis', omnes similiter peribitis. ❡ Dicebat autem hanc similitudinem, Arborem fici habebat quidam plantatam in uinea sua: & uenit quærens fructum in illa, & non inuenit. ❡ Dixit autem ad cultorem uineæ, Ecce anni tres sunt ex quo uenio quærens fructum in ficulnea hac: & non inuenio. Succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? ❡ At ille respondens dicit illi, Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora. ❡ & si quidem fecerit fructum: sin autē, in futurum succides eam. ❡ Erat autem docens in synagoga eorum sabbathis. ❡ Et ecce mulier quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. ❡ Quam cum uideret Iesus, uocauit eam ad se, & ait illi, Mulier dimis-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

℣ egeritis M S.

sa es ab infirmitate tua. ❡ Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deū. ❡ Respondēs autem archisynagogus, indignans quia sabbatho curasset Iesus, dicebat turbæ, Sex dies sunt in quibus oportet operari. in his ergo uenite, & curamini: & nō in die sabbathi. ❡ Respondēs autē ad illū Dñs dixit. ℣ Hypocritā, unusquisque uestrum sabbatho non soluit bouem suum aut asinū a præsepio, & ducit adaquare? ❡ Hanc autem filiam Abrahæ quam alligauit satanas, ecce, decem &

13 14 15 16

℣ Hypocrita M S. R. Amb. G

octo

octo annis non oportuit solui a vinculo isto die sabbathi? ✦ Et cum hæc diceret, erubescebant omnes aduersarii eius: & omnis populus gaudebat in uniuersis quæ gloriose fiebant ab eo. ✦ ‖ Dicebat ergo, Cui simile est regnum Dei, & cui simile ✱ \estimabo' illud? ✦ Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & creuit: & factum est in arborem magnam, & uolucres cœli requieuerunt in ramis eius. ✦ ‖ Et iterum dixit, cui simile \æstimabo' regnum Dei? ✦ Simile est fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ sata tria: donec fermentatum esset totum. ✦ Et ibat per ciuitates & castella docens, & iter faciens in Ierusalem. ✦ Ait autem illi quidam, Domine, si pauci sunt qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos, ✦ Contendite intrare per angustam portam: quia multi, dico uobis, quærent intrare, & non poterunt. ✦ ‖ Cum autem intrauerit pater familias, & clauserit ostium, & incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes, Domine aperi nobis: & respondens dicet uobis, Nescio uos unde sitis: ✦ tunc incipietis dicere, Manducauimus coram te & bibimus, & in plateis nostris docuisti. ✦ Et dicet uobis, ‖ Nescio uos, unde sitis: ‖ discedite a me omnes operarii iniquitatis. ✦ Ibi erit fletus & stridor dentium: cum uideritis Abraham & Isaac & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, uos autem expelli foras. ✦ Et uenient ab Oriente & Occidente & Aquilone & Austro: & accumbent in regno Dei. ✦ ‖ Et ecce sunt nouissimi qui \erunt' primi, & sunt primi, qui \erunt' nouissimi. ✦ In ipsa die accesserunt quidam Pharisæorum, dicentes illi, Exi & uade hinc: quia Herodes uult te occidere. ✦ Et ait illis, Ite, & dicite uulpi illi, Ecce eicio dæmonia, & sanitates perficio hodie & cras, & tertia die consummor. ✦ Verumtamen oportet me hodie & cras & sequenti die ambulare: quia non capit prophetam perire extra Ierusalem. ✦ ‖ Ierusalem, Ierusalem quæ occidis Prophetas, & lapidas eos qui \mittuntur' ad te, quoties uolui congregare filios tuos quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluisti? ✦ Ecce \relinquetur' uobis domus uestra deserta'. Dico autē uobis, quia non uidebitis me donec ueniat cū dicetis, ‖ Benedictus q uenit in nomine Domini.

Matt. 13 31.
Mar. 4.30
✱ esse 2 M s.
\ existimabo 4. M s.
Matt. 13 33.
\ existimabo 3 M s.
Mat. 7.13
Matt. 25 10.
Mat. 7.23 & 25.41. Psal. 6.9.
Mat. 19. 30. & 20 16.
Mar. 10. 31.
\ erunt 6
-4 M s. G.
Matt. 23 37.
\ missi sunt M s. G.5.
\ relinquetur G.8. -2 M s. G.9
In. 19.37

CAP. XIIII.

ET factum est: cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Pharisæorum sabbatho manducare panem, & ipsi obseruabant eum. ✦ Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. ✦ Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos & Pharisæos, dicens, Si licet sabbatho curare? ✦ At illi tacuerunt. Ipse uero apprehensum sanauit eum: ac dimisit. ✦ Et respondens ad illos dixit, Cuius uestrum asinus aut bos in puteum cadet: & non continuo extrahit illum die sabbathi? ✦ Et non poterant ad hæc respondere illi. ✦ Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos, ✦ Cum inuitatus fueris ✱ ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo: ✦ & ueniens is qui te & illum uocauit, dicat tibi, Da huic locum: & tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere. ✦ sed cum uocatus fueris, uade, recumbe in nouissimo loco: ut cum uenerit qui te inuitauit, dicat tibi, ‖ Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: ✦ ‖ quia omnis qui se exaltat humiliabitur: & qui se humiliat exaltabitur. ✦ Dicebat autem & ei qui se inuitauerat, ‖ Cum facis prandium aut cœnam, noli uocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque uicinos diuites: ne forte te & ipsi reinuitent, & fiat tibi retributio. ✦ sed cum facis conuiuium, uoca pauperes, debiles, claudos, & cæcos, ✦ & beatus eris, quia non habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum. ✦ Hæc cum audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi, Beatus qui \ manducabit' panem in regno Dei. ✦ At ipse dixit ei, ‖ Homo quidam fecit cœnam magnam, & uocauit multos. ✦ Et misit seruum suum hora cœnæ dicere inuitatis ut uenirent, quia iam parata sunt omnia. ✦ Et cœperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei, Villam emi, & necesse habeo exire & uidere illam, rogo te habe me excusatum. ✦ Et alter dixit, Iuga boum emi quinque, & eo probare illa, rogo te habe me excusatum. ✦ Et alius dixit, Vxorem duxi, & ideo non possum uenire. ✦ Et reuersus seruus, nunciauit hęc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo, Exi cito in plateas & uicos ciuitatis: & pauperes ac debiles & cæcos & claudos introduc huc. ✦ Et ait seruus, Domine, factum est ut imperasti: & adhuc locus est. ✦ Et ait dominus seruo, Exi in uias & sepes: & compelle intrare, ut impleatur domus mea. ✦ Dico autem uobis, quod nemo uirorum illorum qui uocati sunt, gustabit cœnam meam. ✦ Ibant autem turbæ multę cum eo: & conuersus dixit ad illos, ✦ ‖ Si quis uenit ad me, & non odit patrem suum & matrem, & uxorem & filios, & fratres & sorores, adhuc autem & animam suā: non potest meus esse discipulus. ✦ ‖ Et qui non baiulat crucem suam, & uenit post me: non potest meus esse discipulus. ✦ Quis enim ex uobis uolens turrim ædificare, \ non prius sedens computat sumptus qui necessarii sunt, si habeat ad perficiendum: ✦ ne postea quam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui uident, incipiant illudere ei, ✦ dicentes, Quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare? ✦ Aut quis rex iturus committere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum uiginti millibus uenit ad se? ✦ alioquin adhuc illo longe agente legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt: ✦ Sic ergo omnis ex uobis qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. ✦ ‖ Bonum est sal. Si autē sal ✱ euanuerit: in quo

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

Pro. 25.7 Matt. 23 12. Isa. 18.14
Tob. 4.7. Prou. 3.9
\ mandaca t 2. Mat 22.2 Apo. 19.9
Matt. 10. 37.
Matt. 10 38. & 16. 24.
Mat. 8.34 \ nonne M s. 9. R.
Mat. 5. 15. Mar. 9 50
✱ quoque M s. 5.
*abeliqua G.8.

condie-

condietur? ¶ Neque in terram, neque in sterquilinium utile est, sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi, audiat.

CAP. XV.

1 ERant autem appropinquãtes ei publicani & peccatores ut audirent illum. 2 ¶ Et murmurabant Pharisæi & Scribæ, dicentes, Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. 3 ¶ Et ait ad illos parabolam istam, dicens, 4 ¶ Quis ex uobis homo qui habet centum oues: & si perdiderit unam ex illis, ℣nõne' dimittit nonagintanouem in deserto, & uadit ad illam quæ perierat donec inueniat eam? 5 ¶ Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens: 6 ¶ & ueniens domum conuocat amicos & uicinos, dicens illis, Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam quæ perierat? 7 ¶ Dico uobis quod ita gaudium erit in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agente, quam super nonagintanouem iustis qui non indigent pœnitentia. 8 ¶ Aut quæ mulier habens drachmas decem: si perdiderit drachmá unam, ℣nonne' accendit lucernam, & ℣euertit' domum, & quærit diligenter, donec inueniat? 9 ¶ Et cum inuenerit, conuocat amicas & uicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inueni drachmam quam perdideram? 10 ¶ Ita, dico uobis, gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente. 11 ¶ Ait autem, Homo quidam habuit duos filios: 12 ¶ & dixit adolescentior ex illis patri. Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et diuisit illis substantiam. 13 ¶ Et non post multos dies, congregatis omnibus adolescẽtior filius peregre profectus est in regionem longinquam: & ibi dissipauit substantiam suam uiuendo luxuriosè. 14 ¶ Et postquam omnia ℣ consummasset', facta est fames ualida in regione illa, & ipse cœpit egere. 15 ¶ Et abiit, & adhæsit uni ciuium regionis illius. Et misit illum in uillam suam ut pasceret porcos. 16 ¶ Et cupiebat implere uentrem suum de siliquis, quas porci manducabãt: & nemo illi dabat. 17 ¶ In se autem reuersus, dixit, Quanti mercenarij * patris mei abundant panibus: ego autem hic fame pereo? 18 Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei, Pater peccaui in cœlum & coram te: 19 ¶ iam non sum dignus uocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis.

20 ¶ Et surgens uenit ad patrem suum. Cum autem adhuc lõge esset, uidit illum pater ipsius, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum eius, & osculatus est eum. 21 ¶ Dixitq. ei filius, Pater peccaui in cœlum & coram te, iam non sum dignus uocari filius tuus. 22 ¶ Dixit autem pater ad seruos suos, Cito proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manum eius, & calceamenta in pedes eius: 23 ¶ & adducite uitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur: 24 ¶ quia hic filius meus mortuus erat & reuixit, perierat & inuentus est. Et cœperunt epulari. 25 ¶ Erat autem filius eius senior in agro. & cum ueniret & appropinquaret domui audiuit symphoniam & chorum: 26 ¶ & uocauit unum de seruis, & interrogauit quid hæc essent. 27 ¶ Isq. dixit illi, Frater tuus uenit, & occidit pater tuus uitulum saginatum, quia saluũ illum recepit. 28 ¶ Indignatus est autem, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus cœpit rogare illum. 29 ¶ At ille respondens, dixit patri suo, Ecce tot annis seruio tibi, & nunquam mandatum tuum præteriui, & nunquam dedisti mihi hœdum ut cum amicis meis epularer: 30 ¶ sed postquam filius tuus hic, qui deuorauit substantiam ℣ suam' cum meretricibus, uenit, occidisti illi uitulum

saginа-

Matt.18. 12.

℣ non 1 M 8.

℣ euertit 1 M 8. R. G.S.

*cũ M3.S.

℣ consumpsisset 1 M 8. G.S. ℣ dissipasset 3 M 8.

* indomo M 8.1

℣ suã G. 9

saginatum. ✠ At ipse dixit illi, Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt. ✠ epulari autem, & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit, perierat, & inuentus est. 31 32

CAP. XVI.

Dicebat autem, & ad discipulos suos, Homo quidam erat diues qui habebat uillicum: & hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. ✠ Et uocauit illum, & ait illi, Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: iam enim non poteris uillicare. ✠ Ait autem uillicus intra se, Quid faciam, quia Dominus meus aufert a me villicationem? fodere non ualeo, mendicare erubesco. ✠ Scio quid faciam, ut cum amotus fuero a uillicatione, recipiant me in domos suas. ✠ Conuocatis itaque singulis debitoribus Domini sui, dicebat primo, Quantum debes Domino meo? ✠ At ille dixit, Centum ℣ cados ' olei. Dixitq; illi, Accipe cautionem tuam: & sede, cito scribe quinquaginta. ✠ Deinde alij dixit, Tu uero quantum debes? Qui ait, Centum coros tritici. Ait illi, Accipe literas tuas, & scribe octoginta. ✠ Et laudauit Dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij huius seculi, prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. ✠ Et ego uobis dico, facite uobis amicos de mammona iniquitatis: ut cum defeceritis, recipiant uos in æterna tabernacula. ✠ Qui fidelis est in minimo, & in maiori fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in maiori iniquus est. ✠ Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis: quod uerum est quis ℣ credat ' uobis? ✠ Et si in alieno fideles non fuistis: quod uestrum est, quis dabit uobis? ✠ ‖ Nemo seruus potest duobus Dominis seruire, aut enim unum odiet, & alterum diliget: aut uni adhærebit, & alterum contemnet: non potestis Deo seruire, & mammonæ. ✠ Audiebant autem omnia hæc * Pharisæi qui erant auari: & deridebant illum. ✠ Et ait illis, Vos estis qui iustificatis uos coram hominibus, Deus autem nouit corda uestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum. ✠ Lex, & prophetæ, usque ad Iohannem. ex eo regnum Dei euangelizatur, & omnis in illud uim facit. ✠ ‖ Facilius est, autem cælum, & terram præterire, quàm de lege unum apicem cadere. ✠ ‖ Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam a uiro ducit, mœchatur. ✠ Homo quidam erat diues ℣ &* indubatur purpura, & byſſo: & epulabatur quotidie splendide. ✠ Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius, uiceribus plenus: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

21 ✠ cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa diuitis, * sed & canes ueniebant, & lingebant ulcera eius. ✠ Factum est autem ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mortuus est autem, & diues: & sepultus ℣ est in inferno. ✠ Eleuans autem' oculos suos cum esset in tormentis, uidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu eius. ✠ & ipse clamans dixit, Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. ✠ Et dixit illi Abraham, Fili, recordare, quia recepisti bona in uita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu uero cruciaris. ✠ & in his omnibus, inter nos, & uos ℣ chaos' magnum firmatum est: ut hi qui uolunt hinc transire ad uos, non possint, neque inde huc transmeare. ✠ Et ait, Rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei, habeo enim quinque fratres: ✠ ut testetur illis, ne & ipsi ueniant in hunc locum tormentorum. ✠ Et ait illi Abraham, Habent Moysen, & prophetas: audiant illos. ✠ At ille dixit, Non pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam agent. ✠ Ait autem illi, Si Moysen, & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent. 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

CAP. XVII.

Et ait ad discipulos suos, Impossibile est ut non ueniant scandala: ‖ uæ autem illi per quem ueniunt. ✠ ‖ Vtilius est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius, & proiiciatur in mare, quàm ut scandalizet unum de pusillis istis. ✠ Attendite uobis, ‖ Si peccauerit- in te' frater tuus, increpa illum: & si pœnitentiam egerit, dimitte illi. ✠ Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicens, Pœnitet me, dimitte illi. ✠ Et dixerunt Apostoli Domino, Adauge nobis fidem. ✠ ‖ Dixit autem Dominus, Si haberetis fidem sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro, Eradicare, & transplantare in mare, & obediret uobis. ✠ Quis autem uestrum habens seruum arantem aut pascentem, * qui regresso de agro dicat illi, Statim, Transi, recumbe: ✠ & non ℣ dicit' ei, Para quod cœnem, & præcinge te, & ministra mihi donec manducem, & bibam, & post hæc tu manducabis, & bibes? ✠ Nunquid gratiam habet seruo illi, quia fecit, quæ ei imperauerat? ✠ Non puto. Sic & uos cum feceritis omnia quæ præcepta sunt uobis, dicite, Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus. ✠ Et factum est, dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam. ✠ Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem uiri leprosi, qui ite-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

terunt

* Matt. 11. 12. Matt. 5. 18.

Matt. 5. 32 Marc. 10. 11. 1 Cor. 7. 10

* qui Mt.

* & nemo illi dabat Mt. 8. 4.

** Est. Et in inferno eleuat Aug. serm. 25. de diuers. & alibi. G. 8.

** chaſma est Græce, quod hiatus significat, casus significationis est & Syriaca uox

Matt. 18. 21. Luc. 19. 17. Eccli. 19. 13. -19 Mt 8. Matt. 17. 20.

* bones o. * ones. Amb. G. 8. ℣ dicat 7 Mt 8. 8.

Matt. 5. 28. Marc. 10. 11. 1 Cor. 7. 10

* qui Mt.

Matt. 23. 8. Matt. 9. 42.

Leu.14.2

Matt.24.25. Mar.13.21.

Matt.24.37. Gen.7.5.

Ge.19.24.

¶ M.S.G.

¶ Die3 MS R.G.S.

Sup.9.24. Matt.10.39. Mar.8.35 Ioh.12.25 Matt.24.40. 1 Th.4.17 ¶ M.S.G.q. Matt.24.41.

Eccli.28.22. 1 Th.5.17

terunt a longe. ¶ & leuauerunt uocem, dicentes, Iesu præceptor, miserere nostri. ¶ Quos ut uidit, dixit, Ite, ‖ ostendite uos sacerdotibus. Et factum est dum irent, mundati sunt. ¶ Vnus autem ex illis, ut uidit quia mundatus est: regressus est, cum magna uoce magnificans Deum, ¶ & cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. ¶ Respondens autem Iesus, dixit, Nonne decem mundati sunt? & nouem ubi sunt? ¶ Non est inuentus qui rediret, & daret gloriā Deo, nisi hic alienigena. ¶ Et ait illi, Surge, uade: quia fides tua te saluum fecit: ¶ Interrogatus autem a Pharisæis, Quando uenit regnum Dei? respondit eis, & dixit, Non uenit regnum Dei cum obseruatione: ¶ neque dicent, Ecce hīc, aut ecce illic. Ecce enim regnum Dei intra uos est. ¶ Et ait ad discipulos suos, Venient dies quando desideretis uidere unum diem filii hominis: & non uidebitis. ¶ Et dicent uobis, Ecce hīc & ecce illic. Nolite ire, neque sectemini. ¶ nam sicut fulgur coruscans de sub cœlo, in ea quæ sub cœlo sunt, fulget: ita erit filius hominis in die sua. ¶ Primum autem oportet illum multa pati, & reprobari a generatione hac. ¶ Et sicut factum est in diebus Noe, ita erit & in diebus filii hominis. ¶ Edebant, & bibebant, uxores ducebant, & dabantur ad nuptias, usque in diem qua intrauit Noe in arcam: & uenit diluuium, & perdidit omnes. ¶ Similiter ‖ sicut factum est in diebus Lot: Edebant & bibebant; emebant, & uendebant; plantabant, & ædificabant: ¶ qua die autem exiit Lot a Sodomis, pluit ignem & sulphur de cœlo, & omnes perdidit: ¶ secundum hæc erit qua die filius hominis reuelabitur. ¶ In illa hora qui fuerit in tecto, & uasa eius in domo, ne descendat tollere illa: & qui in agro, similiter non redeat retro. ¶ Memores estote uxoris Lot. ¶ ‖ Quicunque quæsierit animam suam saluam facere, perdet illam: & quicunque perdiderit illam, uiuificabit eam. ¶ Dico uobis, in illa nocte erunt duo in lecto uno: unus assumetur, & alter relinquetur: ¶ duæ erunt molentes in unum: una assumetur, & altera relinquetur. – duo in agro, unus assumetur, & alter relinquetur. ¶ Respondentes dicunt illi, Vbi Domine? ¶ Qui dixit illis, Vbicunque fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilæ.

CAP. XVIII.

Dicebat autem & parabolam ad illos quoniam oportet ‖ semper orare & non deficere, ¶ dicens, Iudex quidam erat in quadam ciuitate, qui Deū non timebat, & hominem non reuerebatur. ¶ Vidua autem quædam erat in ciuitate illa: & uenichat ad eum, dicens, Vindica me de aduersario meo. ¶ Et nolebat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se, Etsi Deum non timeo, nec hominem reuereor: ¶ tamen quia molesta est mihi hæc uidua, uindicabo illam, ne in nouissimo ueniens suggillet me. ¶ Ait autem Dominus, Audite quid iudex iniquitatis dicit: ¶ Deus autem non faciet uindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte: & patientiam habebit in illis? ¶ Dico uobis quia cito faciet uindictam illorum. Verumtamen filius hominis ueniens, putas, inueniet fidem in terra? ¶ Dixit autem & ad quosdam qui in se confidebant tam quam iusti, & aspernabantur cæteros, parabolam istam: * ¶ Duo homines ascendebant in templum ut orarent; unus Pharisæus, & alter publicanus. ¶ Pharisæus stans, hæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut cæteri hominum: raptores, iniusti, adulteri: uelut etiam hic publicanus. ¶ ieiuno bis in sabbatho: decimas do omnium quæ possideo. ¶ Et publicanus a longe stans, nolebat nec oculos ad cœlum leuare: sed percutiebat pectus suū, dicens, Deus propitius esto mihi peccatori. ¶ Dico uobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo, ‖ quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. ¶ ‖ Afferebant autem ad illum & infantes, ut eos tangeret. Quod cum uiderent discipuli, increpabant illos. ¶ Iesus autem conuocans illos, dixit, Sinite pueros uenire ad me, & nolite uetare eos, talium est enim regnum Dei. ¶ Amen dico uobis, quicunque non acceperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud. ¶ ‖ Et interrogauit eum quidā princeps, dicens, Magister bone, quid faciens uitam æternam possidebo? ¶ Dixit autem ei Iesus, Quid me dicis bonum? nemo bonus nisi solus Deus. ¶ Mandata nosti: Non occides, Non mœchaberis, Non furtum facies, Non falsum testimonium dices, Honora patrem tuum & matrem. ¶ Qui ait, Hæc omnia custodiui a iuuentute mea. ¶ Quo audito, Iesus ait ei, Adhuc unum tibi deest: omnia quæcunque habes uende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo: & ueni, sequere me. ¶ His ille auditis, contristatus est: quia dines erat ualde. ¶ Videns autem Iesus illum tristem factum, dixit, Quam difficile, qui pecunias habent in regnum Dei intrabunt? ¶ Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quàm ditem intrare in regnum Dei. ¶ Et dixerunt qui audiebant, ¶ Et quis potest saluus fieri? Ait illis, Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. ¶ Ait autem Petrus, Ecce, nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. ¶ Qui dixit eis, Amen dico uobis, nemo est qui reliquit domum aut parentes, aut fratres, aut uxorem, aut filios propter regnum Dei, ¶ & non recipiat multo plura in hoc tempore, & in sæculo uenturo uitā æternam. ¶ ‖ Assumpsit autem Iesus duodecim, & ait illis, Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur omnia quæ scripta sunt per prophetas de filio hominis. ¶ tradetur enim Gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur. ¶ & postquam flagellauerint, occident eum, & tertia die resurget. ¶ Et ipsi nihil horum intellexerunt, & erat uerbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quæ dicebantur. ¶ ‖ Factum est autem,

* dicens M 8.9.

Sup.14.11 Matt.23.12. Matt.19.13. Mar. 10.13.

Matt. 19.16. Mar. 10.17. Exo.20.13.

Matt. 1 17. Mar. 1 32.

Matt. 1 29. Mar. 1 46.

cum

cunt appropinquaret Iericho, cæcus quidam sedebat secus uiam, mendicans. ♀ Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat quid hoc esset. ♀ Dixerunt autem ei, quod Iesus Nazarenus transiret. ♀ Et clamauit dicens, Iesu fili Dauid miserere mei. ♀ Et qui præibant, increpabant eum ut taceret. Ipse uero multo magis clamabat, Fili Dauid miserere mei. ♀ Stans autem Iesus, iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum. ♀ dicens, Quid tibi uis faciam? At ille dixit: Domine, ut uideam. ♀ Et Iesus dixit illi, Respice, fides tua te saluum fecit. ♀ Et confestim uidit & sequebatur illū magnificans Deū. Et omnis plebs ut uidit, dedit laudem Deo.

CAP. XIX.

ET ingressus perambulabat Iericho. ♀ Et ecce uir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. ♀ & quærebat uidere Iesum, quis esset: & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. ♀ Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum ut uideret eum: quia inde erat transiturus. ♀ Et cum uenisset ad locum suspiciens Iesus uidit illum, & dixit ad eum, Zachæe, festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere ♀ Et festinans descendit, & excepit illū gaudens. ♀ Et cum uiderent omnes, murmurabant, dicentes, quod ad hominem peccatorem diuertisset. ♀ Stans autem Zachæus, dixit ad ✠ Dominum, Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. ♀ Ait Iesus ad eum, Quia hodie salus domui huic facta est: eo quòd & ipse filius sit Abrahæ. ¶ Venit enim filius hominis quærere, & saluū facere quod perierat. ♀ Hæc illis audientibus adiiciens, dixit parabolam, eo quòd esset prope Ierusalem; & quia existimarent quòd confestim regnum Dei manifestaretur. ♀ Dixit ergo,

¶ Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquā accipere sibi regnum, & reuerti. ♀ Vocatis autē decē seruis suis, dedit eis decē mnas, & ait ad illos, Negociamini dū uenio. ♀ Ciues autem eius oderant eum: & miserunt legationem post illum, dicentes, Nolumus hūc regnare super nos. ♀ Et factū est ut rediret accepto regno: & iussit uocari seruos, quibus dederat pecuniam: ut sciret quantum quisq; negociatus esset. ♀ Venit autē primus dicens, Domine, mna tua decē mnas acquisiuit. ♀ Et ait illi, Euge bone serue, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem ciuitates. ♀ Et alter venit, dicens, Dñe, mna tua fecit quinq; mnas. ♀ Et huic ait, & tu esto super quinque ciuitates. ♀ Et alter venit, dicens, Dñe, ecce mna tua quā habui repositam in sudario. ♀ timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, & metis quod non seminasti. ♀ Dicit ei, De ore tuo te iudico serue nequam. sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod non seminaui: & quare non dedisti pecuniā meam ad mensam, & ego ueniens cum usuris utique exegissē illam? ♀ Et astantibus dixit, Auferte ab illo minam, & date illi qui decem mnas habet. ♀ Et dixerunt ei, Domine, habet decem mnas. ¶ Dico autem uobis, quia omni habēti dabitur: *ab eo autē qui non habet, & quod habet auferetur ab eo. ♀ Verumtamē inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se, adducite huc: & interficite ante me. ¶ Et his dictis, præcedebat ascendens Ierosolymā. ♀ Et factū est, ¶ cū appropinquasset ad Bethphagē, & Bethaniā ad montē qui uocatur Oliueti, misit duos discipulos suos, ♀ dicens, Ite in castellū quod cōtra * est: in quod introeūtes, inuenietis pullum asinæ alligatum, cui nemo unquā hominum sedit: soluite illum, & adducite.

Matt. 25. 13.

Luc. 6 Mat. 6. 5

Sup. 8. 18 Matt. 13. 12. 25. 29 Mar. 4. 25 * & abundabit M's. 6. 9. Mat. 21. 1 Mar. 11. 1 * nos o.

✠ Iesum M's. 8.

Matt. 18 12.

uitis

desiderat. ¶ Abierunt autē qui missi erant & inuenerunt sicut dixit illis, stantē pullū. 32

eius ad illos. Quid soluitis pullum? 34 At illi dixerunt, Quia Dominus eum necessariū

habet. ¶ Et duxerunt illum ad Iesum. Et iactantes uestimenta sua supra pullum, imposuerunt Iesum. ¶ Eunte autē illo substernebant uestimēta sua in uia. ¶ Et cū appropinquaret iam ad descēsum Montis oliueti, cœperunt omnes turbæ discendentium' gaudentes laudare Deum uoce magna, super omnibus quas uiderant uirtutibus, dicentes, Benedictus qui uenit rex in nomine Domini, pax in cœlo: & gloria in excelsis. ¶ Et quidam Pharisæorum de turbis, dixerunt ad illum, Magister increpa discipu-

35 36 37 38 39

los tuos. ¶ Quibus ipse ait, Dico uobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt. ¶ Et ut appropinquauit, uidens ciuitatem, flenit 41 42 super illam, dicens, ¶ Quia si cognouisti & tu quidem in hac die tua, quæ ad pacē tibi. nunc autē abscōdita sunt ab oculis tuis. ¶ Quia uenient dies in te: & circūdabūt te inimici tui uallo, & circundabūt 43 44 te; & coangustabunt te undique; ¶ & ad terram prosternent te, & filios tuos qui in te sunt. & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quòd non cognoueris tē-

pus uisitationis tuæ. ¶ Et ingressus in templum, cœpit eiicere uendentes in illo 45 46 & ementes, dicens illis, Scriptum est, Quia domus mea, domus orationis est.

¶ Vos

Iere.7. 11.

‖ Vos autem feciſtis illam ſpeluncã latrorũm.† Et erat docens quotidie in templo. Principes autem ſacerdotum & Scribæ & Principes plebis quærebãt illũ perdere:† & nõ inueniebãt qd facerẽt illi. Omnis enim populus ſuſpenſus erat, audiens illum.

47 48

CAP. XX.

Matt. 21 23. Mar. 11. 27.

ET factum eſt: in una dierũ docente illo populum in templo & euangelizante, conuenerunt principes ſacerdotũ & Scribæ cũ ſenioribus, †& aiunt dicentes ad illũ, Dic nobis, in qua poteſtate hæc facis? aut, Quis eſt qui dedit tibi hanc poteſtatẽ? † Reſpondens autẽ Ieſus, dixit ad illos, Interrogabo uos & ego unũ uerbũ: reſpondete mihi, † Baptiſmus Iohãnis de cælo erat, an ex hominibus? † At illi cogitabant intra ſe, dicentes, Quia ſi dixerimus, De cælo; dicet, Quare ergo non credidiſtis illi? † Si autẽ dixerimus, Ex hominibus plebs uniuerſa lapidabit nos: certi ſunt enim Iohannẽ prophẽtã eſſe. † Et reſponderunt ſe neſcire unde eſſet. † Et Ieſus ait illis, Neq; ego dico uobis in qua poteſtate hæc facio. † Cœpit autẽ dicere ad plebẽ parabolã hanc, ‖ Homo * plantauit uineam, & locauit eam colonis: & ipſe peregre fuit multis temporibus. † Et in tẽpore * miſit ad cultores ſeruũ, ut de fructu uineæ darent illi. Qui cæſum dimiſerũt eũ inanẽ. † Et addidit alterũ ſeruũ mittere. Illi aũt hunc quoque cædentes & afficientes contumelia, dimiſerunt inanẽ. † Et addidit tertiũ mittere: qui & illũ uulnerantes eiecerunt. † Dixit aũt dñs uineæ, Quid faciã? mittam filium meum dilectum fortaſſan cũ hunc uiderint, uerebuntur. † Quẽ cum uidiſſent coloni, cogitauerunt intra ſe, dicentes, Hic eſt hæres, * occidamus illũ, ut noſtra fiat hæreditas. † Et eiectũ illũ extra uineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dñs uineæ? ueniet, & perdet colonos iſtos, & dabit uineam aliis. Quo audito, dixerunt illi, Abſit. † Ille autem aſpiciens eos ait, Quid eſt ergo hoc quod ſcriptũ eſt, ‖ Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli? † Omnis qui ceciderit ſuper illum lapidẽ, conquaſſabitur: ſuper quem autem ceciderit, comminuet illum. † Et quærebant principes ſacerdotum & Scribæ mittere in illum manus illa hora: & timuerunt populum. cognouerunt enim quod ad ipſos dixerit ſimilitudinẽ hanc. † ‖ Et obſeruantes, miſerunt inſidiatores qui ſe iuſtos ſimularent: ut caperent eum in ſermone, ‖ & traderent illũ principatui & poteſtati præſidis. † Et interrogauerunt eum, dicentes, Magiſter, ſcimus quia recte dicis & doces: & non accipis perſonam, ſed uiã Dei in ueritate duces. † Licet nobis tributũ dare Cæſari, an non? † Conſiderans aũt dolum illorum, dixit ad eos, Quid me tẽtatis? † Oſtendite mihi denarium: Cuius habet imaginem & inſcriptionem? Reſpondentes dixerunt, Cæſaris. † Et ait illis, ‖ Reddite ergo quæ ſunt Cæſaris, Cæſari: & quæ ſunt Dei, Deo. † Et non potuerunt uerbum eius reprehendere coram plebe: & mirati in reſponſo eius, tacuerũt. † ‖ Acceſſerunt autem quidam Sadducæorum qui negant eſſe reſurrectionem, & interrogauerunt eum, † dicentes, Magiſter Moyſes ſcripſit nobis, ‖ Si frater alicuius mortuus fuerit habens uxorem, & hic ſine liberis fuerit, ut accipiat eam frater eius uxorem, & ſuſciset ſemen fratri ſuo. † ſeptem ergo fratres erant: & primus accepit uxorẽ, & mortuus eſt ſine filiis. † Et ſequens accepit illam, & ipſe mortuus eſt ſine filio. † Et tertius accepit illã. Similiter & omnes ſeptẽ, & non reliquerunt ſemẽ, & mortui ſunt. † Nouiſſime omniũ mortua eſt & mulier. † In reſurrectione ergo, cuius eorũ erit uxor? ſiquidem ſeptẽ habuerunt eã uxorẽ. † Et ait illis Ieſus, Filii huius ſeculi nubunt, & traduntur ad nuptias: † illi uero qui digni habebuntur ſeculo illo & reſurrectione ex mortuis, neque \ nubunt, neq; ducunt uxores. † neq; *ultra mori poterũt, æquales enim angelis ſunt: & filii ſunt Dei, cũ ſint filii reſurrectionis. † Quia uero reſurgant mortui, & Moyſes oſtendit, ſecus rubũ ſicut dicit ‖ Dñm, Deũ Abrahã, & Deũ Iſaac, & Deũ Iacob. † Deus aũt nõ eſt mortuorũ, ſed uiuorũ omnes enim uiuunt ei. † Reſpõdentes aũt quidã Scribarũ, dixerunt ei, Magiſter, bene dixiſti. † Et amplius non audebãt eũ quicquã interrogare. † Dixit autẽ ad illos, Quomodo dicunt Chriſtũ, filium eſſe Dauid? † & ipſe Dauid dicit in libro Pſalmorũ, ‖ Dixit Dñs Dño meo, ſede a dextris meis, † donec ponam inimicos tuos, ſcabellum pedum tuorum? † Dauid ergo Dominum illum uocat: & quomodo filius eius eſt? † Audiente autem omni populo, dixit diſcipulis ſuis, † ‖ Attendite a Scribis qui uolunt ambulare in ſtolis, & amant ſalutationes in foro, & primas cathedras in ſynagogis, & primos diſcubitus in conuiuiis. † qui deuorant domos uiduarum: ſimulantes longam orationem. Hi accipient damnationem maiorem.

Matt. 21 33. Mar. 12. 1 Iſa. 5. 1. Ier. 2. 21. * quidam Mſ G 7. 5. * nudemi 46 Mſ. Amb. legiſſe uidetur fructum. * uenite G. 8.

Pſa. 117. 21. Act. 4. 11 Ro. 9. 33. 1 Pe. 2. 8. Iſa. 28. Matt. 21 42. Matt. 22 15. Mar. 12. 13. \ nubi 6 Mſ G.

Ro. 13. 7.

Matt. 22 23. Mar. 12. 18.

Deu. 25

\ nubi neq; cent Mſ R. G. *enim Mſ 8. G Exo. 3 Matt. 32. Mar. 26.

Mar. 44. Mar. 36. Pſ. 10 Mar. 23 Mar. 36. Sup. 1 43.

CAP. XXI.

Mar. 42.

RE ſpiciens autem, uidit eos qui mittebant munera ſua in gazophylaciũ diuites. † Vidit autem & quãdã uiduam pauperculam mittentem æra minuta duo. † Et dixit, Vere dico uobis, quia uidua hæc pauper, plus quam omnes misit. † nam omnes hi, ex abundanti ſibi miſerunt in munera Dei: hæc autem ex eo quod deeſt illi, omnem victum ſuum quẽ habuit, miſit. † Et quibuſdam dicentibus de templo quod bonis lapidibus & donis ornatum eſſet, dixit: † Hæc quæ uidetis, ‖ uenient dies in quibus non relinquetur lapis ſuper lapidem qui non deſtruatur. † Interrogauerunt aũt illũ, dicentes, Præceptor, quando hæc erunt: & quod ſignũ cum fieri incipient? † Qui dixit, Videte ne ſeducamini. multi enim uenient in nomine meo, dicentes quia ego ſum: & tẽpus appropinquauit. nolite ergo ire poſt eos. † Cum autem audieritis prœlia & ſeditiones, nolite terreri: oportet primum hæc fieri, ſed nondum ſtatim finis. † Tunc dicebat illis, Surget gens contra gentem, & regnum aduerſus regnum. † Et terræmotus magni erunt per loca, & peſtilentiæ, & fames, terroreſq. de cælo, & ſigna magna erunt. † Sed ante hæc omnia iniicient uobis manus ſuas: & perſequentur

Mat. 2 Mar 1 Sup. 1 44.

tes ad reges & præsides propter nomen meũ, ¶continget autem uobis in testimoniũ. ¶ Ponite ergo in cordibus uestris non præmeditari quemadmodum respondeatis. ¶ ego enim dabo uobis os & sapientiã, cui non poterunt resistere & contradicere omnes aduersarii uestri. ¶ Trademini autem a parentibus & fratribus,& cognatis & amicis : & morte afficient ex uobis. ¶ & eritis odio omnibus * propter nomen meũ: ¶& capillus de capite uestro nõ peribit. ¶ In patientia uestra possidebitis animas uestras. ¶Cũ autẽ uideritis circũdari ab exercitu Ierusalẽ : tũc scitote quia appropinquauit desolatio eius. ¶tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in medio eius, discedãt:& qui in regionibus, nõ intrẽt in eã. ¶quia dies ultionis hi sũt, ut impleantur omnia quæ scripta sũt. ¶Væ autẽ prægnãtibus & nutrientibus in illis diebus: erit enim pressura magna super terrã,& ira populo huic. ¶Et cadent in ore gladii:& captiui ducentur in omnes gẽtes. & Ierusalẽ calcabitur a Gentibus : donec impleantur tẽpora nationũ. ¶Et erunt signa in Sole & Luna & Stellis : & in terris pressura gentiũ præ confusione sonitus maris & fluctuũ, ¶arescẽtibus hominibus præ timore & expectatione,quæ superuenient uniuerso orbi.nã uirtutes cęlorũ mouebuntur: ¶ & tunc uidebunt filiũ hominis uenientẽ in nube cũ potestate magna & maiestate. ¶His autẽ fieri incipientibus, respicite & leuate capita uestra : ¶ quoniã appropinquat redẽptio uestra. ¶Et dixit illis similitudinem,¶Videte ficulneã & omnes arbores:cũ producunt iã ex se fructũ, scitis quoniam prope est æstas. ¶Ita & uos cũ uideritis hęc fieri, scitote quoniã prope est regnũ Dei. ¶Amen dico uobis quia nõ

* hominibus MS 9. Matt. 24 15. Mar. 13. 14. Dan. 9. 27

Matt. 24 29. Mar. 13. 24. Isa. 13. 10 Ezec. 32. 7 Ioel. 3. 15

Isa. 8. 23.

33 hant. ¶Cęlũ & terra transibunt: uerba autẽ
34 mea nõ transibunt. ¶Attendite autem
uobis, ne forte grauentur corda uestra in
crapula & ebrietate & curis huius uitæ: &
35 superueniat in uos repentina dies illa. ¶tan-
quã laqueus enim superueniet in omnes
36 qui sedent super faciẽ omnis terræ. ¶ Vigilate itaque,omni tẽpore orantes, ut digni
habeamini fugere ista omnia quæ futura
37 sunt,& stare ante filiũ hominis. ¶ Erat autem diebus docens in templo : noctibus
uero,exiens, morabatur in monte qui uocatur Oliueti. ¶ Et omnis populus mane
38 cabat' ad eum in templo audire eum.

CAP. XXII.

1 APpropinquabat autem dies festus
2 Azymorũ, qui dicitur Pascha : ¶ & quærebant principes sacerdotũ & Scribæ, quomodo eũ interficerent : timebant uero plebẽ. ¶ ¶ Intrauit autẽ satanas
3 in Iudã qui cognominabatur Iscariotes,
4 unum de duodecim.¶ & abiit, , & locutus
est cũ principibus sacerdotum & magistratibus,quẽadmodũ illũ traderet eis.¶Et
5 gauisi sunt,& pacti sunt pecuniã illi dare.
6 ¶Et spopondit.Et quærebat opportunitatẽ
7 ut traderet illũ sine turbis.¶ Venit autem
dies Azymorũ, in qua necesse erat occidi
8 Pascha.¶Et misit Petrũ & Iohannẽ dicens,
Euntes parate nobis pascha, ut manducemus.¶ At illi dixerunt, Vbi uis paremus?
10 ¶ Et dixit ad eos , Ecce, introeuntibus uobis in ciuitatẽ,occurret uobis homo *amphorã aquę portãs:sequimini eũ in domũ
12 in quã intrat,¶ & dicetis patrifamilias domus.Dicit tibi Magister,Vbi est diuersoriũ
ubi pascha cũ discipulis meis manducem?
13 ¶ Et ipse ostendet uobis cœnaculum magnum stratum:& ibi parate. ¶ Euntes autem inuenerunt sicut dixit illis, & para-

uerunt pascha.¶ ¶Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim Apostoli cum

Matt 26 20.

14 15 eo. ¶ & ait illis,Desiderio desideraui hoc pascha manducare uobiscum, antequam

Mar 17.

patiar.

patiar. ♀ Dico enim uobis, quia ex hoc non 16
manducabo illud, donec impleatur in re-
gno Dei. ♀ Et accepto calice, gratias egit, & 17
dixit, Accipite & diuidere inter uos. ♀ dico 18
enim uobis quod non bibam de genera-
1. Cor. 11 24 tione uitis, donec regnū Dei ueniat. ♀ ‖ Et 19
accepto pane, gratias egit, & fregit & de-
dit eis, dicens, Hoc est corpus meum quod
pro uobis datur. hoc facite in meam com-
memorationem. ♀ similiter & calicē, post- 20
quam cœnauit, dicens, Hic est calix nouū
Matt. 26 21. Mar. 14. 20. Ioan. 13. 18 Psl. 40. 10 ℣ tradi mr 1 Ms. G. 8. Matt. 20 25. Mar. 10 42. ℣ minor M 2. 8. testamentum in sanguine meo, qui pro
uobis fundetur. ♀ ‖ Verumtamen ecce ma- 21
nus tradentis me, mecū est in mensa. ♀ Et 22
quidem filius hominis ‖ secundum quod
definitum est, uadit: uerumtamen uæ ho-
mini illi per quē ℣ tradetur'. ♀ Et ipsi cœ- 23
perunt quærere inter se, quis esset ex eis
qui hoc facturus esset. ♀ Facta est au- 24
tem, & contentio inter eos, quis eo-
rum uideretur esse maior. ♀ Dixit au- 25
tem eis, ‖ Reges gentium dominantur
eorum: & qui potestatem habent super
eos, benefici uocantur. ♀ Vos autem 26
non sic: sed qui maior est in uobis,
fiat sicut ℣ iunior': & qui præcessor est,
sicut ministrator. ♀ Nam quis maior 27
est, qui recumbit, an qui ministrat?
nonne qui recumbit? Ego autem in
medio uestrum sum, sicut qui minis-
trat: ♀ uos autem estis qui permansi- 28
stis mecum in tentationibus meis. ♀ Et 29
ego dispono uobis sicut disposuit mih 30
pater meus, regnum: ♀ ut edatis, &
bibatis super mensam meam in regno
meo, & sedeatis super thronos iudi- 31
cantes duodecim tribus Israel. ♀ Ait
autem Dominus, ℣ Simon, Simon', ecce sa-
tanas expetiuit uos ut cribraret sicut tri- 32
ticum: ♀ ego autem rogaui pro te, ut
non deficiat fides tua: & tu aliquando
conuersus, confirma fratres tuos. ♀ Qui 33
dixit ei, Domine, tecum paratus sum,
& in carcerem, & in mortem ire. ♀ ‖ Et 34
ille dixit, Dico tibi Petre, non canta-
bit hodie gallus, donec ter abneges nos-
se me. ♀ Et dixit eis, Quando misi uos 35
‖ sine sacculo, & pera, & calceamentis:
nunquid aliquid defuit uobis? At illi
dixerunt; Nihil. ♀ Dixit ergo eis, Sed 36
nunc qui habet sacculum, ℣ tollat', si-
militer, & peram: & qui non habet,
℣ vendat' tunicam suam, & ℣ emat' gla-
dium. ♀ Dico enim uobis, quoniam 37
adhuc hoc ‖ quod scriptum est, opor-
tet impleri in me, Et cum iniquis de-
putatus est. Etenim ea quæ sunt de me,
finem habent. ♀ At illi dixerunt, Do- 38
mine, ecce duo gladij hīc. At ille di-
xit eis, Satis est. ♀ ‖ Et egressus ibat 39
secundum consuetudinem in Montem
oliuarum. Secuti sunt autem illum, & 40
discipuli. ♀ Et cum peruenisset ad lo-
cum, dixit illis, Orate, ne intretis in
tentationem. ♀ ‖ Et ipse auulsus est ab 41
eis quantum iactus est lapidis: & posi-

Matt. 26 34. Mar. 14. 30. Mat. 10. 9 ℣ tollet M 1. G. 1. ℣ vendet G. 8. ℣ emet G. 8. Ilis. 53. 12. Matt. 26 36. Mar. 14. 32. Ioā. 18. 1 Matt. 26 39. Matt. 14 31.

tis genibus, orabat, dicens, Pater, si 42
uis, transfer calicem istum a me: Ve-
rumtamen non mea uoluntas, sed tua
fiat. ♀ Apparuit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et fa- 43
ctus in agonia, prolixius orabat. ♀ Et 44
factus est sudor eius sicut guttæ sanguí-
nis ℣ decurrentis in terram. ♀ Et cum 45
surrexisset ab oratione, & uenisset ad
discipulos suos, inuenit eos dormien-
tes præ tristitia. ♀ Et ait illis, Quid dor- 46
mitis? surgite, orate, ne intretis in tenta-
tionem. ♀ ‖ Adhuc eō loquente, ecce 47
turba: & qui uocabatur Iudas, unus

℣ decurrē tes G. Matth. 26 47. Mar. 14. 43. Ioā. 18. 3

de duodecim, ✓ accedebat eos, & ap
propinquauit Iesu, ut oscularetur eum. 48
✝ Iesus autem dixit illi, Iuda, osculo
filium hominis tradis? ✝ Videntes au- 49
tem hi qui circa ipsum erant, quod
futurum erat, dixerunt ei, Domine,
si ✓ percutimus' in gladio? ✝ Et per- 50
cussit unus ex illis seruum principis sa-
cerdotum: & amputauit auriculam
eius dexteram. ✝ Respondens autem 51
Iesus, ait, Sinite usque huc. Et cum
tetigisset auriculam eius, sanauit eum.
✝ Dixit autem Iesus ad eos qui uene- 52
rant ad se, principes sacerdotum, &
magistratus templi, & seniores, Quasi
ad latronem existis cum gladijs, &
fustibus? ✝ Cum quotidie vobiscum 53
fuerim in templo, non extendistis ma-
nus in me, sed hæc est hora uestra, &
potestas tenebrarum. ✝ ‖ Comprehen- 54
dentes autem eum, duxerunt ad do-
mum principis sacerdotum: Petrus uero
sequebatur a longe. ✝ ‖ Accenso au- 55
tem igne in medio atrij, & circumse-
dentibus illis, erat Petrus in medio eo-
rum. ✝ Quem cum uidisset ancilla 56
quædam sedentem ad lumen, & eum
fuisset intuita, dixit, Et hic cum illo
erat. ✝ At ille negauit eum, dicens, 57
Mulier, non noui illum. ✝ ‖ Et post 58
pusillum alius uidens eum, dixit, Et
tu de illis es. Petrus uero ait, O ho-
mo non sum. ✝ Et interuallo facto, qua- 59
si horæ unius, ‖ alius quidam affirma-
bat, dicens, Vere & hic cum illo erat,
nam & Galilæus est. ✝ Et ait Petrus, 60
Homo nescio quid dicis. Et continuo ad-
huc illo loquente cantauit gallus. ✝ Et 61
conuersus Dominus respexit Petrum.
✝ Et recordatus est Petrus ver-
bi Domini,
sicut dixerat, ‖ Quia prius quam gal-

percutie mus G.8.

Matt. 26. 57. Mar. 14. 43. Ioan. 18. 12. 24. Matt. 26. 69. Mar. 14. 66. Ioan. 18. 25. Matt. 26. 73. Mar. 14. 70. Ioan. 18. 26. Matt. 26. 34. Mar. 14. 30. Ioa. 13. 38.

lus cantet, ter me negabis. ✝ Et egres- 62
sus foras Petrus fleuit amare. ✝ Et uiri 63
qui tenebant ✓ illum,' illudebant ei, ce-
dentes. ✝ Et uelauerunt eum, & percu- 64
tiebant faciem eius: & interrogabant
eum dicentes, Prophetiza, quis est qui te
percussit? ✝ Et alia multa blasphemantes 65
dicebant in eum. ✝ ‖ Et ut factus est 66
dies, conuenerunt seniores plebis, & prin
cipes sacerdotum, & Scribæ, & duxerunt
illum in concilium suum, dicentes, ✝ Si 67
tu es Christus dic nobis. Et ait illis, Si 68
uobis dixero, non credetis mihi: ✝ si au-
tem & interrogauero, non respondebi- 69
tis mihi, neque dimittetis. ✝ Ex hoc au-
tem erit filius hominis sedens a dextris 70
uirtutis Dei. ✝ Dixerunt autem omnes,
Tu ergo es filius Dei? Qui ait, Vos dici- 71
tis, quia ego sum. ✝ At illi dixerunt, Quid
adhuc desideramus testimonium? ipsi
enim audiuimus de ore eius.

CAP. XXIII.

ET surgens omnis multitudo eo- 1
rum, duxerunt illum ad Pilatum.
✝ Ceperunt autem illum accusare, di- 2
centes, Hunc inuenimus subuertentē gen-
tem nostram, & prohibentem tributa da-
re Cæsari, & dicentem se Christum regem
esse. ✝ ‖ Pilatus autem interrogauit eum, 3
dicens, Tu es rex Iudæorum? At ille re-
spondens ait, Tu dicis. ✝ At autem Pila- 4
tus ad principes sacerdotum, & turbas:
Nihil inuenio causæ in hoc homine. ✝ At 5
illi inualescebant, dicentes, ✓ Commouet'
populum docens per uniuersam Iudæam,
incipiens a Galilæa usque huc. ✝ Pilatus 6
autem audiens Galilæam, interrogauit
si homo Galilæus esset. ✝ Et ut cognouit 7
quod de Herodis potestate esset, remisit
eum ad Herodem, qui & ipse Hierosoly-
mis erat illis diebus. ✝ Herodes autem 8

✓ Iesum M 8. R. G. 8.

Mat. 27. 2. Mar. 15. 1. Ioan. 18. 28.

Matt. 22. 21. Mar. 12. 17. Mat. 27. 11. Mar. 15. 2. Ioan. 18. 33.

✓ Commouit M 8 9.

ui-

usto Iesu, gaudens est valde. erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quòd audiret multa de eo: & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. ✠ Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. ✠ Stabant autem principes sacerdotum & Scribæ constanter accusantes eum. ✠ Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illusit indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. ✠ Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die, nam antea inimici erant ad invicem. ✠ Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum & magistratibus, & plebe, ✠ dixit ad illos, Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, ‖ nullam causam invenio in homine isto ex his in quibus eum accusatis. ✠ Sed neque Herodes. nam remisi vos ad illum, & ecce, nihil dignum morte actum est ei. ✠ Emendatum ergo illum dimittam. ✠ Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum unum. ✠ Exclamavit simul universa turba, dicens, Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam, ✠ qui erat propter seditionem quandam factam in civitate & homicidium, missus in carcerem. ✠ Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. ✠ At illi

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

clamabant, dicentes, Crucifige, crucifige eum. ✠ Ille autem tertio dixit ad illos, ‖ Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invenio in eo. corripiam ergo illum, & dimittam. ✠ At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur: & invalescebant voces eorum. ✠ Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. ✠ Dimisit autem illis eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant, Iesum: uero tradidit voluntati eorum. ✠ ‖ Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. ✠ Sequebatur autem illum multa turba populi & mulierum: quæ plangebant & lamentabantur eum. ✠ Conversus autem ad illas Iesus, dixit, Filiæ Ierusalem, nolite flere super me? sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. ✠ Quoniam, ecce, venient dies, in quibus dicent, Beatæ steriles, & ventres qui non genuerunt, & ubera quæ non lactaverunt. ✠ Tunc incipient dicere montibus, ‖ Cadite super nos: & collibus, Operite nos. ✠ Quia si in viridi ligno hæc faciunt; in arido quid fiet? ✠ Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. ✠ ‖ Et postquam venerunt in locum

22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33

qui vocatur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: & latrones, unum a dextris, & alterum a sinistris. ✠ Iesus autem dicebat, Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt. Dividentes vero vestimenta eius, miserunt sortes. ✠ Et stabat populus Wexpectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes, Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus, Dei electus. ✠ Illudebant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, ✠ ✠ dicentes, Si tu es Rex Iudæorum, salva te ipsum. ✠ Erat autem & superscriptio scripta super eum literis Græcis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est Rex Iudæorum. ✠ Unus autem de his qui pendebant latronibus, blasphemabat eum, dicens, Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, & nos. ✠ Respondens autem alter increpabat eum, dicens, Neque tu times Deum, ✠ quod in eadem damnatione es? ✠ Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. ✠ Et dicebat ad Iesum, Domine, memento mei, cum veneris in re-

34 35 36 37 38 39 40 41 42

Wpellans M. 8. R. G. 8.

✠ & 3 Mss. G. 8.

Wqui Mss. 8.

Wquia M. 8. G.

Matt. 23. Mar. 14.

Mat. 27. 32. Mar. 15. 21.

Isa. 2. 13. Ose. 10. Apo. 6. 16. 9. 6.

Mat. 24. 33. Mar. 13. 22. Ioa. 19. 18.

Ioan. 18. 38. 19. 4.

gnum tuum. ¶ Et dixit illi Iesus. Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiso. 43

¶ Erat autem fere hora sexta: & tenebræ factæ sunt in uniuersam terram usq; in horam nonã. ¶ Et obscuratus est Sol: & uelum templi scissum est medium. ¶ Et clamans uoce magna Iesus ait: ¶ Pater, in manus tuas cõmendo spiritũ meum. Et hæc dicens expirauit. ¶ Videns autẽ Centurio quod factũ fuerat, glorificauit Deũ, dicens, Vere hic homo iustus erat. ¶ Et omnis turba eorũ qui simul aderant ad spectaculum istud, & uidebant quæ fiebant, percutientes pectora sua reuertebantur. ¶ Stabant autem omnes noti eius a longe: & mulieres quæ secutæ eum erant a Galilæa hæc uidentes. 44 45 46 47 48 49

¶ Et ecce uir nomine Ioseph, qui erat decurio, uir bonus, & iustus, ¶ hic non consenserat consilio, & actibus eorum. ab Arimathæa ciuitate Iudææ, qui exspectabat & ipse regnum Dei. ¶ hic accessit ad Pilatũ, & petiit corpus Iesu: ¶ & depositum inuoluit sindone, & posuit eum in monumẽto excisio, in quo nondum quisquã positus fuerat. ¶ Et dies erat parasceues, & sabbathum illucescebat. ¶ Subsecutæ autem mulieres quæ cum eo uenerant de Galilæa, uiderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius. ¶ Et reuertentes parauerunt aromata, & unguenta: & sabbatho quidem siluerunt secundum mandatum. 50 51 52 53 54 55 56

Matt.27 57. Mar.15. 45. Ioã.19. 38. Vallad G 2.

CAP. XXIIII.

VNa autem sabbathi ualde diluculo uenerunt ad monumentum, portãtes quæ parauerant aromata: ¶ & inuenerunt lapidem reuolutum a monumento. ¶ Et ingressæ, non inuenerunt corpus Domini Iesu. ¶ Et factum est: dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo uiri steterunt secus illas in uestę fulgenti. ¶ Cum timerent autẽ, & declinarent uultum in terram, dixerũt ad illas, Quid quæritis uiuentem cum mortuis? non est hic, sed surrexit. recordamini qualiter locutus est uobis, cum adhuc in Galilæa esset, ¶ dicens, ¶ Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi: & die tertia resurgere. ¶ Et recordatæ sunt uerborum eius. ¶ Et regressæ a monumento, nunciauerunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus. ¶ Erat autem Maria Magdalene, & Iohanna, & Maria Iacobi, & cæteræ quæ cum eis erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc. ¶ Et uisa sunt ante illos sicut deliramentum uerba illa, & non credebant illis. ¶ Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum: & procũbens uidit linteamina sola posita, & abiit secum mirans quod factum fuerat. ¶ Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spacio stadiorum sexaginta a Hierusalem, nomine Emmaus. ¶ & ipsi loquebãtur ad inuicem de his omnibus quæ acciderant. ¶ Et factum est: dum fabularentur, & secum quærerent, & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis. ¶ oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent. ¶ Et ait ad illos, Qui sunt hi sermones quos confertis ad inuicem ambulantes, & estis tristes? ¶ Et respondens unus cui nomen Cleophas, dixit ei, Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognouisti quæ facta sunt in illa, his diebus? ¶ Quibus ille dixit, Quæ? Et dixerunt: De Iesu Nazareno, qui fuit uir propheta, potens in opere, & sermone coram Deo & omni populo: ¶ Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes & principes nostri in damnationem mortis, & crucifixerunt eum. ¶ nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel: & nunc super hæc om-

Matt.28.8 Mar.16.2 Ioã.20.1

Matt.16 21.17.23 Mar.9.31 Sup.9.22

Matt.16 12.

nia,

nia, tertia dies est hodie quod hæc facta sunt. ¶ Sed & mulieres quædam ex nostris, terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, ¶ & non inuento corpore eius, uenerunt, dicentes se etiam uisionem Angelorum uidisse, qui dicunt eum uiuere. ¶ Et abierunt quidā ex nostris ad monumentum: & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum uero non inuenerunt. ¶ Et ipse dixit ad eos: O stulti, & tardi corde ad credendū in omnibus quæ locuti sunt Prophetæ! ¶ Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriā suā? ¶ Et incipiens a Moyse & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis quæ de ipso erant. ¶ Et appropinquauerunt castello quo ibant: & ipse se finxit longius ire. ¶ Et coegerūt illū, dicentes, Mane nobiscū, quoniā aduesperascit, & inclinata est iam dies. Et intrauit cū illis. ¶ Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit ac fregit, & porrigebat illis. ¶ Et aperti sunt oculi eorum, & cognouerunt eum: & ipse euanuit ex oculis eorum. ¶ Et dixerunt ad inuicem, Nonne cor nostrū ardens erat in nobis, dum loqueretur in uia, & aperiret nobis scripturas? ¶ Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem: & inuenerunt congregatos undecim, & eos qui cum illis erāt, ¶ dicentes, Quòd surrexit Dominus vere, & apparuit Simoni. ¶ Et ipsi narrabant quæ gesta erant in uia: & quomodo cognouerunt eum in fractione panis. ¶ Dū autem hæc loquuntur, stetit Iesus in medio eorum, & dicit eis, Pax uobis ego sum, nolite timere. ¶ Conturbati uero & conterriti, existimabant se spiritum uidere. ¶ Et dixit eis, Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda uestra? ¶ Videte manus meas, & pedes, quia ego ipse sum, palpate, & uidete: quia spiritus carnem, & ossa non habet, sicut me uidetis habere. ¶ Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & pedes. ¶ Adhuc autem illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit, Habetis hic aliquid quod manducetur? ¶ At illi obtulerunt ei partem piscis assi, & fauum mellis. ¶ Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis. ¶ Et dixit ad eos, Hæc sunt uerba quæ locutus sum ad uos cū adhuc essem uobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quę scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me. ¶ Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerēt scripturas. ¶ & dixit eis, Quoniam sic scriptū est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere a mortuis tertia die: ¶ & prædicari in nomine eius pœnitentiam, & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierosolyma. ¶ Vos autem testes estis horum. ¶ Et ego mitto promissum patris mei in uos: ¶ vos autem sedete in ciuitate, quoad usque induamini uirtute ex alto. ¶ Eduxit autem eos foras in Bethaniam; & eleuatis manibus suis benedixit eis. ¶ Et factum est: dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cœlum. ¶ Et ipsi adorantes regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno: ¶ & erant semper in templo, laudantes, & benedicentes Deum. Amen.

Matt. 16 14. *Ioan.* 20. 19.

* meos 3 M 8. G. 8.

Psa. 18.7 *Act.* 1.8. *Ioan.* 14 26.15.26.

* ecce 1 M 8. R G. *Act.* 1.4. ℣ mittam M 8. 8.

Iob. 15.35 *Mar.* 16. 19. *Act.* 1.9.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM, Secundum Iohannem.

CAPVT PRIMVM.

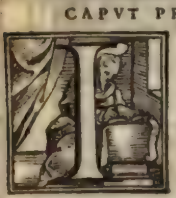

N PRINCIPIO erat verbum, & uerbũ erat apud Deum, & Deus erat uerbum. ℣ Hoc erat 2
in principio apud Deum. ℣ Omnia 3
per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est ℣ nihil quod factum est.
℣ In ipso uita erat, & uita erat lux homi- 4
num: ℣ & lux in tenebris lucet, & tene- 5
bræ eam non comprehenderunt. ℣ ¶ Fuit 6
homo missus a Deo, cui nomen erat Iohã-
nes. ℣ Hic uenit in testimonium: ut testimo- 7
nium perhiberet de lumine, ut omnes cre-
derent per illum. ℣ non erat ille lux: sed ut 8
testimonium perhiberet de lumine. ℣ ¶ Erat 9
lux uera quæ illuminat omnẽ hominẽ ue-
nientẽ in hunc mundum. ℣ in mũdo erat, 10
& ¶ mundus per ipsum factus est, & mun-
dus eum non cognouit. ℣ In propria uenit, 11
& sui eum non receperũt. ℣ quotquot autẽ 12
receperunt eum, dedit eis potestatẽ filios
Dei fieri, his qui credunt in nomine eius.
℣ qui non ex sanguinibus, neq; ex uolun-
tate carnis, neque ex uoluntate uiri, sed ex
Deo nati sunt. ℣ ¶ Et uerbum caro factum 14
est, & habitauit in nobis, & uidimus glo-
riam eius, gloriã quasi unigeniti a patre, 15
plenum gratiæ & ueritatis. ℣ Iohannes
testimonium perhibet de ipso, & clamat
dicens, Hic erat quem dixi, Qui post me uẽ-
turus est, ante me factus est: quia prior
me erat. ℣ ¶ Et de plenitudine eius nos om- 16
nes accepimus, & gratiã pro gratia. ℣ quia 17
lex per Moysen data est, gratia & ueritas
per Iesum Christum facta est. ℣ ¶ Deum 18
nemo uidit unquam: unigenitus Filius
qui est in sinu Patris, ipse enarrauit. ℣ Et
hoc est ¶ testimonium Iohannis, quando 19
miserunt Iudæi ab Ierosolymis sacerdotes
& Leuitas ad eum, ut interrogarent eum,
Tu quis es? ℣ Et confessus est, & non nega- 20
uit: ¶ & confessus est, Quia non sum ego
Christus. ℣ Et interrogauerunt eum, Quid 21
ergo? Elias es tu? Et dixit, Non sum. Pro-
pheta es tu? Et respondit, Non. ℣ Dixe- 22
runt ergo ei, Quis es, ut responsum de-
mus his qui miserunt nos? quid dicis
de te ipso? ℣ Ait, ¶ Ego uox clamantis 23
in deserto, Dirigite uiam Domini, si-
cut dixit Isaias Propheta. ℣ Et qui mis- 24
si fuerant, erant ex Pharisæis. ℣ Et in- 25
terrogauerunt eum, & dixerunt ei, Quid
ergo baptizas, si tu non es Christus, neque 26
Elias, neque Propheta? ℣ Respondit eis
Iohannes, dicens, ¶ Ego baptizo in a-
qua: medius autem uestrum stetit quem 27
uos nescitis. ℣ ¶ Ipse est qui post me uẽ-
turus

1 Ti.6.17

1Ioã.4.12

1 Ti.6.16
Ins.3.26.

Ins.r.3.28

Is.40.3
Mat.3.3.
Mar.1.3
Luc.3.4.

Mat.3.11
Mar.1.7.
Luc.3.16
Act.1.5.
2.2.11.16
19.4.

rus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut soluam eius corrigiam calceamenti. ✠ Hæc in ℣ Bethania facta sunt trans Iordanem, ubi erat Iohannes baptizans. ✠ ℣ Altera die 29
uidit Iohannes Iesum uenientem ad se, & ait, Ecce agnus Dei, ecce qui tollit ℣ peccatum mundi. ✠ Hic est de quo 30
dixi, Post me uenit uir, qui ante me factus est: quia prior me erat. ✠ & ego 31
nesciebam eum, sed ut manifestetur ℣ in Israël, propterea uenit ego in aqua baptizans. ✠ Et testimonium perhibuit Iohannes, dicens, ‖ Quia uidi Spiritum de- 32
scendentem quasi columbam de cœlo, & mansit super eum. ✠ Et ego nesciebam 33
eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit, Super quem uideris Spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in
34 Spiritu sancto. ✠ Et ego uidi: & testimonium perhibui quia hic est Filius

℣ Bethabara. ℣ Posteriora uide 3 M 1. 6. ℣ peccatis M 2. 9. ℣ Israël M 1. Aug. 6. 8.

Mat. 3. 16 Mar. 1. 10 Luc. 3. 22

Dei. ✠ Altera die iterum stabat Iohannes, & ex discipulis eius duo. ✠ Et respi- 35
ciens Iesum ambulantem, dicit, Ecce 36
agnus Dei. ✠ Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. 37
✠ Conuersus autem Iesus, & uidens eos 38
sequentes se, dicit eis, Quid quæritis? Qui dixerunt ei, Rabbi (quod dicitur, interpretatum, Magister) ubi habitas?
✠ Dicit eis, Venite, & uidete. Venerunt, 39
& uiderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. ✠ Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audie- 40
rant a Iohanne, & secuti fuerant eum.
✠ Inuenit hic primum fratrem suum Si- 41
monem, & dicit ei, Inuenimus Messiam. (quod est, interpretatum, Christus.) ✠ Et adduxit eum ad Iesum. In- 42
tuitus autem eum Iesus, dixit, Tu es Simon filius ℣ Iona: tu uocaberis Cephas. (quod interpretatur, Petrus.) ✠ In cras- 43
tinum uoluit exire in Galilæam: & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus, Sequere me. ✠ Erat autem Philippus a 44
Bethsaida, ciuitate Andreæ, & Petri.
✠ Inuenit Philippus Nathanael, & dicit 45
ei, Quem ‖ scripsit Moyses in lege, & ‖ Prophetæ, inuenimus Iesum filium Ioseph, a Nazareth. ✠ Et dixit ei Natha- 46
nael, A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus, Veni, & uide.
✠ Vidit Iesus Nathanael uenientem ad 47
se, & dicit de eo, Ecce, uere Israëlita, in quo dolus non est. ✠ Dicit ei Na- 48
thanaël, Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei, Prius quam te Philippus uocaret, cum esses sub ficu, uidi te.
✠ Respondit ei Nathanael, & ait, Rab- 49
bi, tu es Filius Dei, tu es rex Israël. ✠ Re- 50
spondit Iesus, & dixit ei, Quia dixi tibi, Vidi te sub ficu, credis: maius his uidebis. ✠ Et dicit ei, Amen, amen di- 51
co uobis, * uidebitis cœlum apertum, & ‖ Angelos Dei ascendentes, & descendentes, supra Filium hominis.

Isa. 40. 10 45. 8. Ier. 23. 5. Ezec. 34. 23. 37. 24 25. Dan. 9. 24 25.

* simile R. G. 1. Matt. 24 30. 28. 18.

CAP. II.

ET die tertia nuptiæ factæ sunt in 1
Cana Galilææ: & erat mater Ie- 2
sibi. ✠ Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias. ✠ Et deficiente uino dicit mater Iesu ad eum, Vinum 3
non habent. ✠ Et dicit ei Iesus, Quid 4
mihi, & tibi est mulier? nondum uenit hora mea. ✠ Dicit mater eius mi- 5
nistris, Quodcunque dixerit uobis, facite. ✠ Erant autem ibi lapideæ hydriæ 6

℣ Iohannis 8 9. ℣ Iohannis 6 9.

Gen. 3 15 49. 10. Deu. 18. 18

sex

ſex poſitæ, ſecundum purificationem Iudæorum, capientes ſingulæ metretas binas uel ternas. ¶ Dixit eis Iesus, Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas 7
uſque ad ſummum. ¶ Et dicit eis Ie- 8
ſus, Haurite nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt. ¶ Vt autem guſtauit 9
Iſ.4.46 architriclinus ‖ aquam uinum factam, & non ſciebat unde eſſet, miniſtri autem ſciebant quod hauſerant aquam: uocat ſponſum architriclinus, ¶ & dicit ei, 10
Omnis homo primum bonum uinum

& numularios ſedentes. ¶ Et cum feciſ- 14
ſet quaſi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oues quoque & boues, & numulariorum effudit æs, & menſas ſubuertit. ¶ Et his qui columbas uendebant, dixit, Auferte iſta hinc, & nolite facere domum patris mei, domum ne- 16
gociationis. ¶ Recordati ſunt uero diſci- 17
Pſ.68.10 puli eius quia ſcriptum eſt: ‖ Zelus domus tuæ comedit me. ¶ Reſponderunt 18
ergo Iudæi & dixerunt ei, Quod ſignum oſtendis nobis quia hæc facis? Reſpondit 19
Matt.26 61.27.40 Ieſus, & dixit eis, ‖ Soluite templũ hoc, Mar.14. & in tribus diebus excitabo illud. ¶ Di- 58.23.29 xerunt ergo Iudæi, Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud? ¶ Ille au- 21
tem dicebat de templo corporis ſui. ¶ Cum ergo reſurrexiſſet a mortuis re- 22
Pſal.15.6. cordati ſunt diſcipuli eius, quia hoc di- 56.9. cebat, ‖ & crediderunt ſcripturæ, & ſermoni quem dixit Ieſus. ¶ Cum autem 23
eſſet Ierosolymis in paſca in die feſto, multi crediderunt in nomine eius, uidentes ſigna eius quæ faciebat. ¶ Ipſe 24
autem Ieſus non credebat ſemetipſum eis, eo quòd ipſe nosſet omnes, ¶ & quia 25
opus ei non erat ut quis teſtimonium perhiberet de homine: ipſe enim ſciebat quid eſſet in homine.

CAP. III.

1 Erat autem homo ex Phariſæis, Nicodemus nomine, princeps Iudæo-
2 rum. ¶ Hic uenit ad Ieſum nocte, & dixit ei, Rabbi ſcimus quia a Deo uenisti ᵛ magiſter, nemo enim poteſt hæc ſigna facere quæ tu facis, niſi fuerit Deus cum
3 eo. ¶ Reſpondit Ieſus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, niſi quis ᵂ natus fuerit ᵂ denuo, non poteſt uidere regnum Dei.
4 ¶ Dicit ad eum Nicodemus, Quomodo poteſt homo naſci, cum ſit ſenex? numquid poteſt in uentrem matris ſuæ iterum introire & ᵂ naſci? ¶ Reſpondit Ieſus,
5 Amen, amen dico tibi, niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu, non poteſt introire in regnum Dei. ¶ Quod natum eſt
6 ex carne, caro eſt, & quod natum eſt ex
7 ſpiritu, ſpiritus eſt. ¶ Non mireris, quia
8 dixi tibi, oportet uos naſci denuo. ¶ Spiritus ubi uult ſpirat: & uocem eius audis, ‖ ſed neſcis unde ueniat & quo uadat: ſic
9 eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu. ¶ Reſpondit Nicodemus, & dixit ei, Quo-
10 modo poſſunt hæc fieri? Reſpondit Ieſus, & dixit ei, Tu es magiſter in Iſrael, &
11 hæc ignoras? ¶ Amen, amen dico tibi, quia quod ſcimus loquimur, & quod uidimus teſtamur, & teſtimonium noſtrum
12 non accipitis. ¶ Si terrena dixi uobis &

non

non creditis, quomodo si dixero uobis cælestia, credetis? ℣ Et nemo ascendit in 13
cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis qui est in cœlo. ℣ ‖ Et sicut 14
Moyses exaltauit serpentem in deserto: ita exaltari oportet filium hominis: ℣ ut 15
omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat uitam æternam. ℣ Sic enim 16
Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat uitã æternam. ‖ ℣ Non enim misit Deus filium 17
suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. ℣ Qui 18
credit in eum, non iudicatur; qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credidit in nomine unigeniti filij Dei. 19
℣ Hoc est autem iudicium: quia ‖ lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucé: erant enim eorũ mala opera. ℣ Omnis enim qui male 20
agit, odit lucem, & non uenit ad lucem, ut non arguantur opera eius. ℣ qui autem 21
facit ueritatem, uenit ad lucem, ut manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. ℣ Post hæc uenit Iesus & discipuli eius in Iudæam terram: & illic demorabatur cum eis, & ‖ baptizabat. ℣ Erat au- 22 23

credit MSS. Sup. 1 9.

mala 5 MS. G. S.

Inf. 4. 1.

tem, & Iohannes baptizans in Ænon iuxta Salim; quia aquæ multæ erant illic, & ueniebant, & baptizabantur. ℣ Nondum enim missus fuerat Iohannes in carcerem. ℣ Facta est autem quæstio ex discipulis Iohannis cum Iudæis de purificatione. ℣ Et uenerunt ad Iohannem, & dixerunt ei, Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem cui tu ‖ testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes ueniunt ad eum. ℣ Respondit Iohannes, & dixit, Non potest homo accipere quicquam, nisi fuerit ei datum de cœlo. ℣ Ipsi uos mihi testimonium perhibetis, ‖ quòd dixerim, Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum. ℣ Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter uocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est. ℣ Illum oportet crescere: me autẽ minui. ℣ Qui desursum uenit, super omnes est. Qui est de terra de terra est, & de terra loquitur. Qui de cœlo uenit, super omnes est. ℣ Et quod 32
uidit & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit: ℣ Qui * accepit 33
eius testimonium, signauit ‖ quia Deus 34
uerax est. ℣ Quem enim misit Deus, uerba Dei loquitur, non enim ad mensurã 35
dat Deus spiritum. ℣ Pater diligit filium: 36
& omnia dedit in manu eius. ℣ ‖ Qui credit in filium habet uitam æternam: qui autem incredulus est filio, non uidebit uitam, sed ira Dei manet super eum.

Sup. 1. 19

Sup. 1. 20

* autem MS Aug. 5 Rom. 3. 4. Inf. 8. 26.

1. Ioh. 5. 10.

Sup. 3. 22

CAP. IIII.

VT ergo cognouit Iesus quia audierunt Pharisæi quod Iesus plures discipulos facit, & ‖ baptizat, quàm Iohannes, ℣ (quamquam Iesus nõ baptizaret sed discipuli eius) ℣ reliquit Iudæam, & abijt iterum in Galilæam. ℣ oportebat autem eum transire per Samariam. ℣ Venit ergo in ciuitatem Samariæ quæ dicitur Sichar: ‖ iuxta prædium quod dedit Iacob Ioseph filio suo. ℣ Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat * quasi sexta. ℣ Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus, Da mihi bibere. ℣ Discipuli enim eius abierant in ciuitatem, ut cibos emerent. ℣ Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu, Iudæus cum sis, bibere a me poscis, quæ sum mulier Samaritana? non enim cõ-

Sichem legendum putat Hieron. Genes. 33. 19. 48. 22. Ios. 24. 32.

* autem MSS.

tuntur

tuntur Iudæi Samaritanis. ¶Respondit Ie- 10
sus,& dixit ei:Si scires donũ Dei & quis est
qui dicit tibi,Da mihi bibere:tu forsitã pe-
tisses ab eo,& dedisset tibi aquã uiuã. ¶Di- 11
cit ei mulier, Dñe, neque in quo haurias
habes,& puteus altus est; unde ergo habes
aquam uiuã? ¶ Nunquid tu maior es patre 12
nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, &
ipse ex eo bibit,& filij eius, & pecora eius?
¶Respõdit Iesus, & dixit ei, Omnis qui bi- 13
bit ex aqua hac, sitiet iterũ, qui autẽ bibe-
rit ex aqua quã ego dabo ei, nõ sitiet in æ-
ternũ.¶sed aqua quã ego dabo ei, fiet in eo 14
fons aquæ salientis in vitã æternã.¶Dicit ad 15
eũ mulier:Dñe,da mihi hãc aquã, ut non
sitiã:neq; ueniã huc haurire.¶Dicit ei Iesus 16
Vade,voca virũ tuũ,&veni huc.¶Respõdit
mulier,& dixit,Nõ habeo uirũ. Dicit ei Ie- 17
sus,Bene dixisti,qa nõ habeo uirũ.¶quinq; 18
enim uiros habuisti:& nũc quẽ habes,non
est tuus uir. hoc uere dixisti. ¶ Dicit ei mu- 19
lier, Domine, uideo quia Propheta es tu.
¶Patres nostri in mõte hoc adorauerũt, & 20
uos dicitis,‖quia Ierosolymis est locus ubi
adorare oportet.¶Dicit ei Iesus,Mulier,cre 21
de mihi,quia \venie/ hora,quãdo neq; in
mõte hoc, neq; in Ierosolymis adorabitis
Patrẽ.¶‖vos adoratis quod nescitis:nos ado- 22
ramus quod scimus, quia‖ salus ex Iudæis
est. ¶Sed uenit hora, & nũc est, quãdo ue-
ri adoratores adorabunt Patrem in spiritu
& ueritate. Nã & Pater tales quærit,q ador-
ent eũ.¶‖Spiritus est Deus:&,eos qui ador- 24
ãt eũ,in spiritu, & ueritate oportet adora-
re.¶Dicit ei mulier,Scio,quia Messias ve- 25
nit,(qui dicitur Christus:) cũ ergo venerit,
ille nobis annunciabit omnia.¶Dicit ei Ie- 26
sus,Ego sum qui loquor tecũ. ¶ Et cõtinuo 27
uenerũt discipuli eius: & mirabãtur quia
cũ muliere loquebatur. Nemo tamen di-
xit, Quid quæris?aut quid loqueris cũ ea?
¶ Reliquit ergo hydriã suã mulier: & abijt 28
in ciuitatẽ,& dicit illis hominibus, ¶Veni- 29
te, & uidete hominẽ qui dixit mihi omnia
quæcunq; feci, nunquid ipse est Christus?
30 ¶Exierunt ergo de ciuitate, & ueniebãt ad
31 eũ.¶Interea rogabant eũ discipuli,dicẽtes,
32 Rabbi,manduca.¶Ille autẽ dixit eis,Ego ci
33 bũ habeo manducare quẽ uos nescitis.¶Di
cebant ergo discipuli ad inuicẽ, Nunquid
34 aliquis attulit ei manducare? ¶Dicit eis Ie-
sus,Meus cibus est ut faciã uoluntatẽ eius,
35 qui misit me,ut perficiã opus eius.¶Nonne
uos dicitis, quòd adhuc quatuor menses
sunt,& messis uenit?Ecce dico vobis,leuate
36 oculos uestros,& uidete regiones, quia al-
bæ sunt iam ad ‖ messem. ¶ Et qui metit, Mat.9.37
mercedẽ accipit, & congregat fructũ in ui Luc.10.
tã æternã: ut & qui seminat,simul gaudeat
37 & qui metit.¶In hoc enim est uerbũ uerũ:
38 quia alius est qui seminat, & alius est qui
metit.¶Ego misi uos metere quod uos non
laborastis: alij laborauerunt, & uos in la-
39 bores eorum introistis. ¶ Ex ciuitate autẽ
illa multi crediderũt in eũ Samaritanorũ,
propter uerbũ mulieris testimoniũ perhi
bentis,Quia dixit mihi omnia quæcunque
40 feci. ¶Cũ uenissent ergo ad illũ Samarita-
ni,rogauerũt eũ ut ibi maneret. Et mãsit
41 ibi duos dies. ¶Et multo plures crediderũt
42 *propter sermonem eius.¶Et mulieri dice- *in eum
bãt, Quia iã nõ propter tuã loquelam cre- Mt.9.18.
dimus,ipsi enim audiuimus, & scimus qa
43 hic est uere Saluator mundi. * ¶ Post duos *Christus
44 autẽ dies exiit inde:& abiit in Galilęã. ¶Ip C. 8.
se enim Iesus ‖ testimoniũ perhibuit quia Matt.13.
Propheta in sua patria honorẽ nõ habet. 57.
45 ¶Cũ ergo uenisset in Galilęã,exceperũt eũ Mar.6.4
Galilęi,cũ omnia uidissent quę fecerat Ie- Luc.4.24
rosolymis in die festo: & ipsi enim uene- Mar.4.11
46 rant ad diẽ festũ.¶Venit ergo iterũ in Ca- Mar.1.14
na Galilęę,ubi fecit aquã uinũ. Et erat qui- Luc.4.14
dam regulus cuius filius infirmabatur Ca- Sup.2.9
47 pharnaũ.¶Hic cũ audisset quia Iesus adue
niret a Iudæa in Galilæã,abijt ad eũ,& ro-
gabat eũ ut descenderet & sanaret filium
48 eius. incipiebat enim mori. ¶ Dixit ergo
Iesus ad eum, Nisi signa, & prodigia uide-

Deu.12.6. Vvenit 2 Mss. 6. 8. 4. Reg. 17 28.36. 2. Cor. 3. 17.

Vvrederis M 8.G.5.

ritis,nō ꝟcreditis'. ¶Dicit ad eū regulus,Dñe 49
descende prius quā moriatur filius meus. 50
¶Dicit ei Iesus,Vade,filius tuus viuit.Credi
dit homo sermoni quem dixit ei Iesus . & 51
ibat. ¶Iā aūt eo descēdēte,seruí occurrerūt
ei,& nūciauerūt dicētes,quia filius eius vi
uerer. ¶ Interrogabat ergo horā ab eis , in 52
qua melius habuerit. Et dixerunt ei,Quia
heri hora septima reliqt eū febris.¶Cogno 53
uit ergo pater, qa illa hora erat in qua di
xit ei Iesus,Filius tuus viuit,& credidit ip 54
se & domus eius tota . ¶ Hoc iterū secūdū

signū fecit Iesus,cū ueniſſet a Iudea in
lilæam.

CAP. V.

1 POst hęc erat dies festus Iudęorū,
2 Ascēdit Iesus Ierosolymā. ¶Est au
tem Ierosolymis ꝟsuper Probatica,
quæ cognominatur Hebraice ꝟBethsa
quinq; porticus habēs.¶In his iacebat
3 titudo magna lāguētiū,cæcorū, claud
4 aridorū ex spectātiū aquæ motū.¶Ang
ꝟ aurē' Dñi descēdebat secūdū tēpus in
scinā:& mouebatur aqua. Et q prior de
disset in piscinā post motionē aquæ, s

fiebat a quacūq; detinebatur infirmitate .
¶Erat aūt qdā homo ibi triginta & octo an 5
nos habēs in infirmitate sua.¶Hūc cū vidis 6
set Iesus iacētē,& cognouisset,qa iā multū
¶ tēpus haberet,dicit ei,Vis sanꝰ fieri?¶Respō 7

dit ei lāguidus,Dñe,hominē nō habe
cū turbata fuerit aqua, mittat me in
nā:dū uenio enim ego,alius ante me
8 dit . ¶ Dicit ei Iesus , Surge , tolle gra
9 tuum , & ambula . ¶ Et statim sanꝰ

ctus est

ctus est homo illi: & sustulit grabatū suū, & ambulabat. Erat autē sabbathū in die illo. ¶ Dicebāt ergo Iudæi, illi qui sanatus fuerat, ¶ Sabbathū est, ¶ nō licet tibi tollere grabatum tuum. ¶ Respondit eis, Qui me sanū fecit ille mihi dixit, Tolle grabatū tuū, & ambula. ¶ Interrogauerūt ergo eū, Quis est ille homo qui dixit tibi, Tolle grabatū tuū, & ambula? ¶ Is autē qui sanus fuerat effectus, nesciebat qs esset. Iesus enim declinauit a turba cōstituta in loco. ¶ Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi, Ecce sanus factus es: iā noli peccare, ne deterius tibi aliqd cōtingat. ¶ Abiit ille homo, & nūciauit Iudæis quia Iesus esset qui fecit eū sanū. ¶ Propterea persequebantur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in sabbatho. ¶ Iesus autē respondit eis, Pater meus usq; modo operatur: & ego operor. ¶ Propterea ergo magis quærebāt eū Iudæi interficere: quia nō solū soluebat sabbathū, sed & patrē suū dicebat Deū, æqualē se faciēs Deo. ¶ Respōdit itaq; Iesus, & dixit eis, Amen, amē dico vobis, nō potest Filius a se facere quicquā, nisi quod uiderit Patrē faciētē. quæcūque enim ille fecerit, hæc, & Filius similiter facit. ¶ Pater enim diligit Filiū, & oſa demonstrat ei quæ ipse facit: & maiora his demōstrabit ei opera, ut uos miremini. ¶ Sicut enim Pater suscitat mortuos & uiuificat: sic & Filius quos vult viuificat. ¶ Neq; enim Pater iudicat quēquā: sed omne iudicium dedit Filio, ¶ vt omnes honorificēt Filium, sicut honorificant Patrem. qui non honorificat Filium, non honorificat Patrē, qui misit illū. ¶ Amē, amē dico uobis, quia q̄ verbū meū audit, & credit ei qui misit me, habet uitā æternā, & in iudiciū nō uenit: sed ✠ tranſiet' a morte in uitā. ¶ Amen, amē dico vobis, quia uenit hora & nūc est, quādo mortui audiēt vocē Filij Dei, & q̄ audierint viuēt. ¶ Sicut enim Pater habet vitā in semetipſo: sic dedit & Filio habere vitā in semetipſo: ¶ & potestatē dedit ei Ꝟeritā iudi-

Exo. 20. 11. Ier. 17. 24

✠ transiit 7 Ms. Aug. de 2.

✠ & 4 Ms. Aug. de.

ciū facere, quia Filius hominis est. ¶ Nolite mirari hoc, quia uenit hora in qua omnes qui in monumētis sunt, audiēt vocē ✠ eius, ¶ & procedēt, q̄ bona fecerūt in resurrectionē vitæ: qui uero mala egerūt, in resurrectionē iudicij. ¶ Nō possum ego a meipſo facere quicquā. Sicut audio, iudico: & iudicium meū iustum est, quia nō quæro voluntatem meā, sed uoluntatē eius qui misit me. ¶ Si ego testimoniū perhibeo de meipſo, testimoniū meū nō est uerū. ¶ Alius est qui testimoniū perhibet de me: & scio quia uerū est testimoniū * quod perhibet de me. ¶ Vos misistis ad Iohānē: & testimoniū perhibuit ueritati. ¶ Ego autē non ab homine testimoniū accipio: sed hæc dico ut uos salui sitis. ¶ Ille erat lucerna ardens & lucens. Vos autē voluistis ad horā exultare in luce eius. ¶ Ego autē habeo testimoniū maius Iohanne. Opera enim quæ dedit * Pater ut perficiā ea: ipſa opera quæ ego facio, testimoniū perhibent de me, quia Pater misit me. ¶ & qui misit me Pater, ¶ ipſe testimoniū perhibuit de me. neq; uocē eius unquā audistis neq; ¶ speciē eius uidistis, ¶ & uerbum eius non habetis in uobis manens: quia quē misit ille, huic uos non creditis. ¶ Scrutamini scripturas, qa uos putatis in ipſis uitā æternā habere: & illæ sunt quæ testimoniū perhibēt de me: ¶ & nō vultis uenire ad me ut uitā habeatis. ¶ Claritatē ab hominibus nō accipio. ¶ Sed cognoui uos quia dilectionē Dei non habetis in uobis. ¶ Ego ueni in nomine Patris mei, & non ✠ accipitis me; si alius uenerit in nomine suo, illū accipietis. ¶ Quomodo uos potestis credere, qui gloriā ab inuicem accipitis: & gloriam quæ a solo Deo est, non quæritis? ¶ Nolite putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrē. est qui accusat uos, Moyses, in quo vos speratis. ¶ Si enim crederetis Moysi: crederetis forsitan & mihi de me enim ille scripſit. ¶ Si autē illius literis non creditis: quomodo uerbis meis credetis?

✠ filii D o Matt. 2 46.

Mat. 3. 1

✠ eius M G 7. 8. Sup. 1. 19.

* mihi Ms. R. G

Mat. 3. 1 17. 3. Den. 4.

✠ accep filis Ms

Gen. 3. 1 22. 18. 49 10. Deut. 1 15.

CAP. VI.

Matt. 14. 13. Mar. 6. 32. Luc. 9. 10.

1 POst hæc ¶ abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: 2 & sequebatur eum multitudo magna, quia uidebant signa quæ faciebat super his qui infirmabatur. 3 Subijt ergo in mõtem Iesus & ibi sedebat cum discipulis suis. 4 Erat autem proximum ¶ Pascha, dies festus Iudæorum. 5 Cum subleuasset ergo oculos Iesus, & uidisset quia multitudo maxima uenit ad eum, dicit ad Philippum, Vnde ememus panes, ut manducent hi? 6 Hoc autem dicebat tentans eum. ipse enim sciebat quid esset facturus. 7 Respondit ei Philippus, Ducentorum denariorũ panes nõ sufficiunt eis, ut unusquisq; * modicum quid accipiat. 8 Dicit ei unus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri. 9 Est puer unus hîc qui habet ¶ quinq; panes ordeaceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? 10 ℣ Dicit' ergo Iesus, Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo uiri, numero quasi quinque millia. 11 Accepit

Exo. 12. 15. Leu. 23. 5 Deu. 16. 2

* torũ G

Matt. 17. Mar. 6. Luc. 9. ℣ Dat M 8. G

ergo Iesus panes: & cũ gratias egisset, distribuit discumbentibus, similiter & ex piscibus quantũ volebant. 12 Vt autẽ impleti sunt, dixit discipulis suis, Colligite quæ superauerunt fragmẽta, ne pereant. 13 Collegerunt ergo, & impleuerunt duodecim cophinos fragmentorũ ex quinq; panibus ordeaceis * quæ superfuerunt his qui mãducauerant. 14 Illi ergo homines cũ uidissent quod Iesus fecerat signum, dicebant, Quia hic est uere propheta qui venturus est in mundũ. 15 Iesus ergo cum cognouisset quia uenturi essent, ut raperent eũ. & facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus.

* & duobus piscibus O.

Matt. 14. 23. Mar. 6. 46

16 Vt autẽ sero factũ est, descenderunt discipuli eius ad mare. 17 Et cũ ascendissẽt nauim, uenerũt trãs mare in Capharnaũ. & tenebræ iã factæ erant: & nõ uenerat ad eos Iesus. 18 Mare autem, uento magno flante, exurgebat. 19 Cũ remigassent ergo quasi stadia uiginti quinque aut triginta, uident Iesum ambulantem super mare, & proximum naui fieri, & timuerunt. 20 Ille autem dicit eis, Ego sum, nolite timere. 21 Voluerunt ergo accipere eum in nauim: & statim nauis fuit ad terram, quam ibant. 22 Altera die turba quæ stabat trans mare, uidit quia nauicula alia nõ erat ibi nisi una, & quia non introisset cũ discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent:

* in M S. * ad M S. Aug. G.

23 ¶ aliæ uero superuenerunt naues a Tiberiade iuxta locum ubi manducauerant panem, gratias ℣ agente Domino'. 24 Cum ergo uidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in naviculas, & uenerunt Capharnaum quærentes Iesum. 25 Et cum inuenissent eum trans mare, dixerunt ei, Rabbi, quando huc uenisti? 26 Respondit eis Iesus, & dixit, Amen, amen dico uobis, quæritis me non quia uidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis. 27 Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in uitam æternam, quem filius hominis dabit uobis. ¶ Hunc enim Pater signauit Deus. 28 Dixerunt ergo ad eum, Quid faciemus ut operemur opera Dei? 29 Respondit Iesus, & dixit eis ¶ Hoc est opus Dei, ut credatis in eũ quẽ misit ille. 30 Dixerunt ergo ei, Quod ergo tu facis signum, ut uideamus, & credamus tibi? quid operaris? 31 ¶ Patres nostri manducauerunt manna in deserto: sicut scriptũ est, ¶ Panem de cœlo dedit eis manducare. 32 Dixit ergo eis Iesus, Amen amen dico uobis, non Moyses dedit uobis panem de cœlo, sed Pater meus dat uobis panem de cœlo uerũ. 33 Panis enim Dei est qui de cœlo descẽdit, & dat uitam mundo. 34 Dixerunt ergo ad eum, Domine, semper da nobis panẽ hunc. 35 Dixit autem eis Iesus, ¶ Ego sum panis vi-

℣ agente Deo M 8

Sup. 1. 32. Mat. 3. 17 & 17. 5. 1 Ioan. 3. 23.

Exo. 16. 4 14. Nu 11. 7 Ps. 77. 24 Sap. 16. 20

tæ,

ne,qui uenit ad me, non esuriet: & qui credit in me , non sitiet unquam . † Sed dixi uobis quia & uidistis me , & non creditis . 36
† Omne quod dat mihi Pater, ad me ueniet & eum qui uenit ad me , non eiciam foras . † quia descendi de cœlo, non ut faciã uoluntatem meam , sed uoluntatem eius qui misit me . † Hæc est enim\ voluntas eius qui misit me , Patris : ut omne quod dedit mihi,non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die . † Hæc est\ autem\ uoluntas Patris mei,qui misit me: ut omnis qui uidet filium , & credit in eum , habeat uitam æternam,& ego resuscitabo eum in nouissimo die. † Murmurabant ergo Iudæi de illo,quia dixisset,Ego sum panis * qui de cœlo descendi : & dicebant : † ‖ Nonne hic est Iesus filius Ioseph , cuius nos nouimus patrem , & matrem ? Quomodo ergo dicit hic : Quia de cœlo descendi? † Respondit ergo Iesus, & dixit eis. Nolite murmurare * inuicem: † nemo potest uenire ad me, nisi Pater qui misit me,traxerit eum : & ego resuscitabo eum in nouissimo die . † Est scriptum in Prophetis , ‖ Et erunt omnes docibiles Dei . Omnis qui audiuit a Patre , & didicit , uenit ad me . † Non quia Patrem uidit quisquam, ‖ nisi is qui est a Deo: hic uidit Patrem. † Amen, amen dico uobis , qui credit in me , habet uitam æternam . † Ego sum panis uitæ . † Patres uestri ‖ manducauerunt manna in deserto: & mortui sunt . † Hic est panis de cœlo descendens : ut si quis ex ipso mãducauerit,non moriatur . † Ego sum panis uiuus,qui de cœlo descendi . Si quis manducauerit ex hoc pane , uiuet in æternum: & panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi uita.† Litigabant ergo Iudæi ad inuicem , dicentes, Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? † Dixit ergo eis Iesus,Amen,amen dico uobis , Nisi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sanguinem,non habebitis uitam in nobis . † Qui manducat meam carnem,& bibit meum sanguinem, habet uitam æternam : & ego resuscitabo eum in nouissimo die. † ‖ Caro enim mea, uere est cibus: & sanguis meus uere est potus . † qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinẽ, in me manet, & ego in illo . † Sicut misit me uiuẽs Pater , & ego uiuo propter Patrem : & qui manducat me, & ipse uiuet propter me. † Hic est panis qui de cœlo descendit Non sicut mãducauerunt patres uestri manna : & mortui sunt . Qui manducat hunc panem , uiuet in æternum . † Hæc dixit in synagoga docens in Capharnaum . † Multi ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt, Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? † Sciens autem Iesus apud semetipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius , dixit eis , Hoc uos scandalizat? † Si ergo uideritis ‖ Filium hominis ascendentem ubi erat prius? † Spiritus est qui uiuificat: caro non prodest quicquam . uerba quæ ego locutus sum uobis , spiritus, & uita sunt . † Sed sunt quidam ex uobis,qui non credunt , Sciebat enim ab initio Iesus qui essent non credentes,& quis traditurus esset eum . † Et dicebat, Propterea dixi uobis , quia nemo potest uenire ad me , nisi fuerit ei datum a Patre meo. † Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro:& iam non cum illo ambulabant . † Dixit ergo Iesus ad duodecim, Nunquid & uos vultis abire? † Respondit ergo ei Simon Petrus, Domine, ad quem ibimus? uerba uitæ æternæ habes. † & nos\ credimus\ & cognouimus quia tu es Christus filius Dei. * † Respondit eis Iesus , Nonne ego uos duodecim elegi: & ex uobis unus diabolus est? † Dicebat autem\ Iudam\ Simonis\ Iscariotem : hic enim erat traditurus eum, cũ esset unus ex duodecim .

CAP. VII.

1 POst hæc *ambulabat Iesus in\ Galilæam', non enim uolebat in\ Iudæa\ ambulare : quia quærebant eum Iudæi interficere . † Erat autem in proximo 2 dies festus Iudeorum. ‖ Scenopegia.† Dixerunt autẽ ad eum fratres eius, Transi hinc, & uade in Iudæã, ut & discipuli tui uideãt 3 opera tua quæ facis . † Nemo quippe in occulto quid facit, & quærit ipse in palam esse . si hęc facis, manifesta teipsum mundo. † Neque enim fratres eius credebant 4 5 in eum.† Dicit ergo eis Iesus,Tempus meũ nondum\ aduenit : tempus autem uestrũ 6 semper est paratum . † Non potest mundus odisse uos . me autem odit : quia ego testimonium perhibeo de illo quod opera 7 eius mala sunt.† Vos ascendite ad diem festum hunc, ego * † non\ ascendo\ ad diem festum istum : quia meum tempus nondũ 8 impletum est.† Hæc cum dixisset,ipse mansit 9 10 in Galilæa.† Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum, non manifeste,sed quasi in occulto . 11 † Iudæi ergo quærebant eum in die festo , 12 & dicebant , Vbi est ille ? † Et murmur\ multus' erat in turba de eo.Quidam enim dicebant:Quia bonus est. Alij autem dicebant,Non, sed seducit turbas . † Nemo tamen palam loquebatur de illo , propter 13 14 metum Iudæorum . † Iam autem die festo mediante , ascendit Iesus in templum, 15 & docebat . † Et mirabantur Iudæi, dicentes , Quomodo hic literas scit, cum nõ didicerit? † Respondit eis Iesus,& dixit,Mea 16 17 doctrina non est mea , sed eius qui misit me . † Si quis uoluerit uoluntatem eius facere : cognoscet de doctrina , utrum ex 18 Deo sit,an ego a meipso loquar.† Qui a semetipso loquitur, gloriam propriam quærit:qui autem quærit gloriam eius qui misit eum,hic uerax est , & iniustitia in illo 19 non est . † Nonne Moyses dedit vobis legem:& nemo ex vobis facit legem?‖ Qu d 20 me quæritis interficere ? Respondit turba , & dixit , Dæmonium habes : quis te 21 quærit interficere? † Respondit Iesus,& dixit eis , Vnum opus feci : & omnes miramini . † Propterea ‖ Moyses dedit uobis 22 circuncisionem : (non quia ex Moyse est , sed ex ‖ patribus ,) & in sabbatho 23 circuncidítis hominem . † Si circuncisionem accipit homo in sabbatho , ut non soluatur lex Moysi : mihi indignamini , quia totum hominem sanum feci in sabbatho? † Nolite iudicare secundum faciem: 24 25 sed ‖ iustum iudicium iudicate. † Dicebant ergo quidem ex Ierosolymis , Nonne hic

Matt.16 16.
Mar.8.29
Luc.9.20
\credidi\ mus 1 MS.
Aug. G.
* v. mi 2 MS. Aug. G. 5.
\ le Iuda MS. 5.
\ Scario tis MS. 8.
* autem MS. R. G.
\ Galilæa 2 MS. G. 5.
\ Iudæa 2 MS. G. 8.
Leuit.23. 34.
*autem c \nondũ\ MS. 8. 5.
\ ascenda MS.
\ multum 2 MS. Aug. gust.
Exod. 20 20.& 24 3.
Sup.5.18
Leu.12.3
Genes.17 10.
Deu.1.16
1.Cor.11. 27.
Exod.16. 13.
Matt.11 27.
Il.5.4.13
* in 4 MS. G 8.
\ uiuus MS. R. Matt.13. 55.
\ autem MS. Aug. 5.8.
\ enim MS. Aug. 29. 8.
-MS. Aug. G.8.
Sup.3.13

W *Aliqui* MS.

est quem quærunt interficere? ✠ W Et ecce palam loquitur, & nihil ei dicunt. Nunquid uere cognouerunt principes, quia hic est Christus? ✠ Sed hunc scimus unde sit: Christus autem cum uenerit, nemo scit unde sit. ✠ Clamabat ergo Iesus in templo docens, & dicens, Et me scitis, & unde sim scitis, & a meipso nō ueni, sed est uerus qui misit me, quem uos nescitis. ✠ Ego scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. ✠ Quærebant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum uenerat hora eius. ✠ De turba autem multi crediderunt in eū, & dicebant, Christus cum uenerit, nunquid plura signa faciet quam quæ hic facit? ✠ Audierunt Pharisæi turbam murmurantem de illo hæc: & miserunt principes * & Pharisæi ministros, ut apprehenderent eum. ✠ Dixit ergo eis Iesus, Adhuc modicum tempus uobiscum sum: & uado ad eum qui me misit. ✠ Quæretis me, & non inuenietis: & ubi ego sum, uos non potestis uenire. ✠ Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsos, Quo hic iturus est, quia non inueniemus eum? nunquid in dispersionem Gentium iturus est, & docturus Gentes? ✠ Quis est hic sermo quem dixit, Quæretis me, & non inuenietis: & ubi sum ego, uos non potestis uenire: ✠ In nouissimo autem ‖ die magno festiuitatis stabat Iesus, & clamabat, dicens, Si quis sitit, ueniat ad me, & bibat. ✠ ‖ Qui credit in me, sicut dicit scriptura, ‖ flumina de uentre eius

sacerdotum MS. G. 8. *In v.* 13. 35.

Levit. 23. 27. *Deut.* 18. 15. *Ioel* 2. 28 *Act.* 2. 17

fluent aquæ uiuæ. ✠ (Hoc autem dixit de Spiritu quem accepturi erant credentes in eum. nondum enim erat Spiritus - W datus: quia Iesus nondum erat glorificatus.) ✠ Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius, dicebant, Hic est uere propheta. ✠ Alij dicebant, Hic est Christus. Quidam autem dicebant, Nunquid a Galilæa uenit Christus? ✠ Nonne ‖ scriptura dicit, quia ex semine ‖ Dauid, & de Beth-lehem castello ubi erat Dauid, uenit Christus? ✠ Dissensio itaque facta est in turba propter eum. ✠ Quidam autem ex ipsis uolebant apprehendere eum: sed nemo misit super eum manus. ✠ Venerunt ergo ministri ad Pontifices, & Pharisæos. ✠ Et dixerunt eis illi: Quare non adduxistis illum? ✠ Responderunt ministri, Nunquam sic locutus est homo, sicut hic homo. * ✠ Responderunt ergo eis Pharisæi, Nunquid, & uos seducti estis? ✠ Nunquid ex principibus aliquis credidit in eum, aut ex Pharisæis? ✠ sed turba hæc quæ non nouit legem, maledicti sunt. ✠ Dixit Nicodemus ad eos, ‖ ille qui uenit ad eum nocte, qui unus erat ex ipsis: ✠ Nunquid lex nostra iudicat hominem: nisi prius audierit ab ipso, ‖ & cognouerit quid faciat? ✠ Responderunt, & dixerunt ei, Nunquid, & tu Galilæus es? Scrutare, * & uide quia a Galilæa propheta non W surgit'. ✠ Et reuersi sunt unusquisque in domum suam.

loquitur MS. 8.

Sup. 3. 2

Deut. 17. & 19. 1

* *scripturas* MS. *Aug.* Cc. W *surrexit* MS. R. 6. 2.

CAP. VIII.

IEsus autem perrexit in montem Oliueti: ✠ & diluculo iterum uenit in templum, & omnis populus uenit ad eum, & sedens docebat eos. ✠ Adducunt autem Scribæ & Pharisæi mulierem in adulterio deprehensam: & statuerunt eā in medio, ✠ & dixerunt ei, Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. ✠ ‖ In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? ✠ Hoc autem dicebant tentantes

1 MS. *August.* MS. G.

Mich. 5. *Mat.* 2.

Levit. 20. 10.

eum : ut possent accusare eum . Iesus autem inclinans se deorsum , digito scribebat in ℣ terra' . ℣ Cum ℣ ergo' perseverarent interrogantes eum: erexit se , & dixit eis , ‖ Qui sine peccato est uestrum , primus in illam lapidem mittat. ℣ Et iterum se inclinans, scribebat in ℣terra'. ℣ Audiétes autem , * unus post unum exibant, incipientes a senioribus : & remansit solus Iesus,& mulier in medio stans. ℣ Erigens autem se Iesus , dixit ei , Mulier, ubi sunt qui te accusabant? nemo te condemnauit ? ℣ Quæ dixit: Nemo Domine . Dixit autem Iesus, Nec ego te condemnabo . Vade, & iam amplius noli peccare . ℣ Iterum ergo locutus est eis Iesus , dicens. ‖ Ego sum lux mundi . qui sequitur me , non ℣ ambulat' in tenebris : sed habebit lumen uitæ . ℣ Dixerunt ergo ei Pharisæi, Tu de teipso testimonium perhibes; testimonium tuum non est uerum . ℣ Respondit Iesus , & dixit eis , Etsi ego testimonium perhibeo de meipso , uerum est testimonium meum : quia scio unde ueni,& quò uado: uos autem nescitis unde uenio, aut quò uado. ℣ Vos secundum carnem iudicatis : ego non iudico quenquam . ℣ & si iudico ego,iudicium meum uerum est : quia solus non sum , sed ego & qui misit me,Pater . ℣ Et in lege uestra scriptum est , ‖ quia duorum hominum testimonium uerum est . ℣ Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso : & testimonium perhibet de me,qui misit me, Pater . ℣ Dicebant ergo ei , Vbi est Pater tuus ? Respondit Iesus , Neque me scitis , neque Patrem meum. si me scireti: forsitan & Patrem meum sciretis ℣ Hæc uerba locutus est Iesus in gazophylacio , docens in templo : & nemo apprehendit eum , quia necdum uenerat hora eius . ℣ Dixit ergo iterum eis Iesus , Ego uado, & quæretis me , & in peccato uestro moriemini . Quò ego uado, uos non potestis uenire . ℣ Dicebant ergo Iudæi , Nunquid interficiet semetipsum , quia dixit , Quo ego uado , uos non potestis uenire ? ℣ Et dicebat eis , Vos de deorsum estis, ego de supernis sum . Vos de mundo hoc estis: ego non sum de hoc mundo . ℣ Dixi ergo uobis quia moriemini in peccatis uestris . si enim non crediderit is quia ego sum , moriemini in ℣ peccato uestro' . ℣ Dicebant ergo ei , Tu quis es? Dixit eis Iesus , Principium ℣ qui' & loquor uobis . ℣ Multa habeo de uobis loqui & iudicare. sed qui me misit , uerax est: & ego quæ audiui ab eo , hæc loquor in mundo . ℣ Et non cognouerunt quia patrem ℣ eis' dicebat- Deum'. ℣ Dixit ergo eis Iesus , Cum exaltaueritis filium hominis , tunc cognoscetis quia ego sum , & a meipso facio nihil , sed sicut docuit me Pater , hæc loquor : ℣ & qui me misit, mecum est , & non reliquit me solum: quia ego quæ placita sunt ei , facio semper . ℣ Hæc illo loquente multi crediderunt in eum . ℣ Dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei, Iudæos , Si uos manseritis in sermone meo , uere discipuli mei eritis: ℣ & cognoscetis ueritatem , & ueritas liberabit uos. ℣ Responderunt ei , Semen Abrahæ sumus , & nemini seruiuimus unquam : quo modo tu dicis , Liberi eritis? ℣ Respondit eis Iesus , Amen, amen dico uobis, quia ‖ omnis qui facit peccatum, seruus est peccati . ℣ seruus autem non manet in domo in æternum: filius manet in æternum . ℣ si ergo uos filius liberauerit, uere liberi eritis . ℣ Scio quia filii Abrahæ estis: sed quæritis me interficere , quia sermo meus non capit in uobis . ℣ Ego quod uidi apud Patrem , * loquor: & uos quæ uidistis apud patrem uestrum, facitis. ℣ Respondérunt & dixerunt ei , Pater noster Abraham est. Dicit eis Iesus , Si filii Abrahæ estis , opera Abrahæ facite. ℣ Nunc autem , quæritis' me interficere hominem , qui uerit atem uobis locutus sum , quam audiui a Deo. hoc Abraham non fecit . ℣ Vos facitis opera patris uestri. Dixerunt itaque ei, Nos ex fornicatione non sumus nati. unum patrem habemus Deum . ℣ Dixit ergo eis Iesus : Si Deus pater uester esset : diligeretis utique me. ego enim ex Deo processi,& ueni: neque enim a meipso ueni , sed ille me misit. ℣ Quare loquelam meam non cognoscitis ? Q℣ia non potestis audire sermonē meum. ℣ Vos ex patre diabolo estis:& desideria patris uestri uultis facere. ille homicida erat ab initio , & in ueritate non stetit: quia non est ueritas in eo . cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur , quia mendax est, & pater eius . ℣ Ego autem quia ueritatem dico,non creditis mihi . ℣ Quis ex uobis ℣ arguet' me de peccato? Si ueritatem dico : quare uos non creditis mihi? ℣ ‖ Qui ex Deo est , uerba Dei audit. Propterea uos nō auditis, quia ex Deo non estis . ℣ Respónderunt ergo Iudæi , & dixerunt ei , Nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu , & dæmonium habes? ℣ Respondit Iesus , Ego dæmonium non habeo : sed honorifico patrem meum , & uos ℣ inhonorastis' me. ℣ Ego autem non quæro gloriam meam: est qui quærat, & iudicet. ℣ Amen , amen dico uobis , si quis sermonem meum seruauerit,mortem non uidebit in æternum. ℣ Dixerunt ergo Iudæi , Nunc cognouimus quia dæmonium habes . Abraham mortuus est & Prophetæ: & tu dicis , Si quis sermonem meum seruauerit , non gustabit mortem in æternum. ℣ Nunquid tu maior es patre nostro Abraham , qui mortuus est? & Prophetæ mortui sunt. Quem teipsum facis? ℣ Respondit Iesus, Si ego glorifico meipsum , gloria mea nihil est . est pater meus qui glorificat me , quem uos dicitis quia Deus uester est. ℣ & non cognouistis eum , ego autem noui eum . Et si dixero quia non scio eum : ero similis uobis, mendax . Sed scio eum , & sermonem eius seruo. ℣ Abraham pater uester exaltauit ut uideret diem meum : & uidit , & gauisus est. ℣ Dixerunt ergo Iudæi ad eum. Quinquaginta annos nondum habes , & Abraham uidisti? ℣ Dixit eis Iesus , Amen , amen dico uobis, antequam Abraham fieret, ego sum . ℣ Tulerunt ergo lapides ut iacerent in eum . Iesus autem abscondit se , & exiuit de templo .

C A P.

Deu.17.7. ℣ terram M S G. ℣ auté 3 S. G. ℣ terram M S. G. ℣ hæc MS

1 Ioā.1.5 ℣ ambulabat 5 MS. Aug. G.S.

Deu.17.6 & 19.15. Matt.18 16. 2 Cor.13. 1. Heb. 10. 20.

℣ peccatis uestris 1 MS. Aug. G S. ℣ quia 2 MS. Aug. G. ℣ quod 1 M S. Sup.3.33 Rom.3.4. ℣ eius MS & q. -3 M S. Aug. G.S.

Ro.6.14. 2 Pet. 2. 19.

* meum 4 M S Aug. G.S.

1 Ioā.3.9

℣ arguit 4 M S.G.S. 1 Ioā. 4.6

℣ inhono rastis MS R. G. S

CAP. IX.

ED præteriens-Iesus' vidit hominem cæcum a natiuitate: ¶ & interrogauerũt eum discipuli eius,Rabbi,quis peccauit,hic,aut parentes eius,ut cæcus nasceretur?¶Respõdit Iesus, Neq; hic peccauit,neq; parentes eius:sed ut manifestẽtur opera Dei in illo. ¶Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est . uenit nox,quando nemo potest operari.¶quamdiu sum in mundo,lux sum mundi.¶ Hæc cum dixisset,expuit in terram , & fecit lutum ex sputo , & linuit lutum super oculos eius: ¶ & dixit ei, Vade,laua in natatoria Siloe, (quod interpretatur , Missus . Abiit ergo,& lauit:& uenit videns. ¶ Itaq; uicini*& qui ꝟ uiderant' eum prius quia mendicus erat,dicebant.Nonne hic est qui sedebat,& mendicabat?Alij dicebant,Quia hic est. ¶ Alij autem,Nequaquam, sed similis est ei . Ille uero dicebat, Quia ego sum ¶ Dicebant ergo ei , Quomodo aperti sunt tibi oculi? ¶ Respondit,¡He homo qui dicitur Iesus, lutũ fecit:& unxit oculos meos, & dixit mihi,Vade ad natatoriam Siloe,& laua. Et abij,& laui,& vidi.¶ ꝟ Et dixerunt' ei,Vbi est ille?Ait,Nescio.¶ Adducunt eum ad Pharisæos qui cęcus fuerat.¶ Erat autem sabbathum quando lutum fecit Iesus , & aperuit oculos eius.¶ Iterum ergo interrogabant eum Pharisæi quomodo uidisset . Ille autem dixit eis,Lutum mihi posuit super oculos,& laui:& uideo.¶Dicebant ergo ex Pharisæis quidam,¶Non est hic homo a Deo, qui sabbathum non custodit. Alij autem dicebant,Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et scisma erat inter eos.¶Dicunt ergo cęco iterum,Tu,quid dicis de illo ꝟ qui' aperuit oculos tuos? Ille autem dixit,Quia propheta est. ¶Non crediderunt ergo Iudęi de illo,quia cęcus fuisset,& uidisset;donec uocauerunt parentes eius qui uiderat: ¶& interrogauerunt eos, dicentes,Hic est filius uester quem uos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc uidet? ¶ Respondentes eis parentes eius, & dixerunt, Scimus quia hic est filius noster , & quia cæcus natus est : ¶ quomodo autem nunc uideat, nescimus; aut quis eius aperuit oculos , nos nescimus : ipsum interrogate:ætatem habet , ipse de se ꝟ loquatur'.¶Hæc dixerunt parentes eius,quoniam timebant Iudæos iam enim conspirauerant Iudæi,ut si quis eum cõfiteretur -esse' Christum , extra synagogam fieret . ¶Propterea parentes eius dixerunt , Quia ætatem habet,ipsum interrogate. ¶ Vocauerunt ergo rursum hominem qui fuerat cæcus.& dixerunt ei,Da gloriam Deo. nos scimus quia hic homo peccator est. ¶Dixit ergo-eis' ille , Si peccator est,nescio: unum scio,quia cæcus cum essem , modo uideo . ¶Dixerunt ergo illi,Quid fecit tibi?quomodo aperuit tibi oculos? ¶ Respondit eis,Dixi uobis iam,& *auditis:quid iterum uultis audire? nunquid,& uos uultis discipuli eius fieri? ¶ Maledixerunt ergo ei,& dixerunt , Tu discipulus illius sis : nos autem Moysi discipuli sumus . ¶ Nos scimus quia Moysi locutus est Deus: hunc autem nescimus unde sit. ¶Respondit ille homo, & dixit eis, In hoc enim mirabile est quia uos nescitis unde sit , & aperuit meos oculos . ¶ scimus autem quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est , & uoluntatem eius facit,hunc exaudit . ¶ A seculo non est auditum quia quis aperuit oculos cæci nati . ¶ Nisi esset hic a Deo,non poterat facere quicquam.¶Respondérunt,& dixerunt ei , In peccatis natus es totus,& tu doces nos? Et eiecerunt eum foras . ¶ Audiuit Iesus quia eiecerunt eum foras:& cũ

-8 M 8. G.S.

* eius 1 MS.8. ꝟ uidebãt 7 MS. August G.

ꝟ Dixerũt ergo 1MS. G.

ꝟ quia G

ꝟ loquatur G.

-3 MS. gust. G

-3 MS. gust.G.

*non G

inuenisset eum, dixit ei, Tu credis in filium Dei? ℣ Respondit ille, & dixit, Quis est Domine, ut credam in eum? ℣ Et dixit ei Iesus, Et uidisti eum: & qui loquitur tecum, ipse est. ℣ At ille ait, Credo Domine. Et procidens adorauit eum. ℣ Et dixit-ei' Iesus, In iudicium ego in hunc mundum ueni: ut qui non uident uideant, & qui uident cæci fiant. ℣ Et audierunt quidam ex Pharisæis qui cum ipso erant: & dixerunt ei, ℣ Nunquid & nos cæci sumus? ℣ Dixit eis Iesus, Si cæci esſetis, non haberetis peccatum. nunc uero dicitis, Quia uidemus. Peccatum * uestrum manet.

- 1 M s. G.8.
* ergo M s.G.s.

CAP. X.

AMen, amen dico uobis, qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde; ille fur est & latro. ℣ Qui autem intrat per ostium, pastor est ouium. ℣ Huic ostiarius aperit: & oues uocem eius audiunt: & proprias oues uocat nominatim, & educit eas. ℣ Et cum proprias oues emiserit, ante eas uadit: & oues illum sequuntur, quia sciunt uocem eius. ℣ Alienum autē non sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt uocem alienorum. ℣ Hoc prouerbium dixit eis Iesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. ℣ Dixit ergo eis iterum Iesus, Amen, amē dico uobis, quia ego sum ostium ouium. ℣ Omnes quotquot uenerunt, * fures sunt & latrones: sed non audierunt eos oues. ℣ Ego sum ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingredietur & egredietur, & pascua inueniet. ℣ Fur non uenit nisi ut furetur & mactet & perdat. Ego ueni ut uitam habeant, & abundantius habeant. ℣ Ego sum pastor bonus. ‖ Bonus pastor animam suam ℵ dat' pro ouibus-suis'. ℣ Mercenarius autem & qui non est pastor, cuius non sunt oues propriæ, uidet lupum uenientem, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oues. ℣ mercenarius autē fugit, quia mercenarius est: & non pertinet ad eum de ouibus. ℣ Ego sum pastor bonus: & cognosco meas, & cognoscunt me meæ. ℣ ‖ Sicut nouit me pater, & ego agnosco patrem: & animam meam pono pro ouibus-meis'. ℣ ‖ Et alias oues habeo quæ non sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & uocem meam audient, ‖ & fiet unum ouile & unus pastor. ℣ Propterea me diligit pater; ‖ quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam. ℣ ‖ Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam a meipso, & potestatem habeo ponendi eam: & potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi a patre meo. ℣ Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos ℣ Dicebant autem multi ex ipsis, Dæmonium habet & insanit: quid eum auditis? ℣ Alii dicebant, Hæc uerba non sunt dæmonium habentis. nunquid dæmonium potest cæcorum oculos aperire? ℣ ‖ Facta sunt autem Encænia in Ierosolymis: & hiems erat. ℣ Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis. ℣ Circundederunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei, Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. ℣ Respondit eis Iesus, Loquor uobis: & non creditis. opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc testimonium perhibent de me: ℣ sed uos non creditis, quia non estis ex ouibus meis * ℣ Oues meæ uocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me. ℣ & ego uitam æternam do eis: & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea. ℣ Pater meus ℵ quod dedit mihi, maius' omnibus est: & nemo potest rapere de manu patris mei. ℣ Ego & pater unum sumus. ℣ Sustulerunt * lapides Iudæi, ut lapidarent eum. ℣ Respondit eis Iesus, Multa bona opera ostendi uobis ex patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? ℣ Responderunt ei Iudæi, De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia, & quia tu homo cum sis, facis teipsum Deum. ℣ Respondit eis Iesus, Nonne scriptum est in lege uestra, quia ‖ Ego dixi, dii estis? ℣ Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui scriptura: ℣ quem pater sanctificauit & misit in mundum, uos dicitis, Quia blasphemas: quia dixi Filius Dei sum? ℣ Si non facio opera patris mei: nolite credere mihi. ℣ Si autem facio: & si mihi non uultis credere, operibus credite: ut cognoscatis & credatis quia pater in me est, & ego in patre. ℣ Quærebant ergo eum apprehendere: & exiuit de manibus eorum. ℣ Et abiit iterum trans Iordanem in eum locum ubi erat Iohannes baptizans primum: & mansit illic. ℣ & multi uenerunt ad eum, & dicebant, Quia Iohannes quidem signum fecit nullum. Omnia autem quæcunque dixit Iohannes de hoc, uera erant. ℣ Et multi crediderunt in eum.

1 Ioan. 5.12.
Ioan. 3.36.
Ioan. 8.12.
Ioan. 12.46.
Ioan. 1.5.
Ioan. 3.19.
Ioan. 12.35.
Ioan. 8.12.
Ioan. 11.9.
Ioan. 12.35.
1 Ioan. 2.11.
Ioan. 9.39.
Ioan. 12.40.
Rom. 11.8.
Ioan. 8.47.
Ioan. 18.37.
Ioan. 8.45.
Ioan. 8.46.
Ioan. 15.22.
Ioan. 15.24.
Ioan. 5.36.
Ioan. 14.10.
Ioan. 14.11.
Ioan. 7.30.
Ioan. 8.59.
Ioan. 10.39.
Ioan. 3.23.
Ioan. 3.26.
Ioan. 3.30.
Ioan. 4.1.
Ioan. 4.2.
Ioan. 3.22.
Ioan. 4.3.
Ioan. 3.24.
Ioan. 1.28.
Ioan. 1.29.
Ioan. 1.35.
Ioan. 1.43.
Ioan. 2.1.
Ioan. 2.11.
Ioan. 2.12.
Ioan. 2.13.
Ioan. 2.23.
Ioan. 3.2.
Ioan. 4.45.
Ioan. 4.46.
Ioan. 4.54.
Ioan. 5.1.
Ioan. 5.2.
Ioan. 5.5.
Ioan. 5.6.
Ioan. 5.8.
Ioan. 5.9.
Ioan. 5.10.
Ioan. 5.11.
Ioan. 5.12.
Ioan. 5.13.
Ioan. 5.14.
Ioan. 5.15.
Ioan. 5.16.
Ioan. 5.17.
Ioan. 5.18.
Ioan. 5.19.
Ioan. 5.20.
Ioan. 5.21.
Ioan. 5.22.
Ioan. 5.23.
Ioan. 5.24.
Ioan. 5.25.
Ioan. 5.26.
Ioan. 5.27.
Ioan. 5.28.
Ioan. 5.29.
Ioan. 5.30.
Ioan. 5.31.
Ioan. 5.32.
Ioan. 5.33.
Ioan. 5.34.
Ioan. 5.35.
Ioan. 5.36.
Ioan. 5.37.
Ioan. 5.38.
Ioan. 5.39.
Ioan. 5.40.
Ioan. 5.41.
Ioan. 5.42.
Ioan. 5.43.
Ioan. 5.44.
Ioan. 5.45.
Ioan. 5.46.
Ioan. 5.47.
Ioan. 6.1.
Ioan. 6.2.
Ioan. 6.3.
Ioan. 6.4.
Ioan. 6.5.
Ioan. 6.6.
Ioan. 6.7.
Ioan. 6.8.
Ioan. 6.9.
Ioan. 6.10.
Ioan. 6.11.
Ioan. 6.12.
Ioan. 6.13.
Ioan. 6.14.
Ioan. 6.15.
Ioan. 6.16.
Ioan. 6.17.
Ioan. 6.18.
Ioan. 6.19.
Ioan. 6.20.
Ioan. 6.21.
Ioan. 6.22.
Ioan. 6.23.
Ioan. 6.24.
Ioan. 6.25.
Ioan. 6.26.
Ioan. 6.27.
Ioan. 6.28.
Ioan. 6.29.
Ioan. 6.30.
Ioan. 6.31.
Ioan. 6.32.
Ioan. 6.33.
Ioan. 6.34.
Ioan. 6.35.
Ioan. 6.36.
Ioan. 6.37.
Ioan. 6.38.
Ioan. 6.39.
Ioan. 6.40.
Ioan. 6.41.
Ioan. 6.42.
Ioan. 6.43.
Ioan. 6.44.
Ioan. 6.45.
Ioan. 6.46.
Ioan. 6.47.
Ioan. 6.48.
Ioan. 6.49.
Ioan. 6.50.
Ioan. 6.51.
Ioan. 6.52.
Ioan. 6.53.
Ioan. 6.54.
Ioan. 6.55.
Ioan. 6.56.
Ioan. 6.57.
Ioan. 6.58.
Ioan. 6.59.
Ioan. 6.60.
Ioan. 6.61.
Ioan. 6.62.
Ioan. 6.63.
Ioan. 6.64.
Ioan. 6.65.
Ioan. 6.66.
Ioan. 6.67.
Ioan. 6.68.
Ioan. 6.69.
Ioan. 6.70.
Ioan. 6.71.
Ioan. 7.1.
Ioan. 7.2.
Ioan. 7.3.
Ioan. 7.4.
Ioan. 7.5.
Ioan. 7.6.
Ioan. 7.7.
Ioan. 7.8.
Ioan. 7.9.
Ioan. 7.10.
Ioan. 7.11.
Ioan. 7.12.
Ioan. 7.13.
Ioan. 7.14.
Ioan. 7.15.
Ioan. 7.16.
Ioan. 7.17.
Ioan. 7.18.
Ioan. 7.19.
Ioan. 7.20.
Ioan. 7.21.
Ioan. 7.22.
Ioan. 7.23.
Ioan. 7.24.
Ioan. 7.25.
Ioan. 7.26.
Ioan. 7.27.
Ioan. 7.28.
Ioan. 7.29.
Ioan. 7.30.
Ioan. 7.31.
Ioan. 7.32.
Ioan. 7.33.
Ioan. 7.34.
Ioan. 7.35.
Ioan. 7.36.
Ioan. 7.37.
Ioan. 7.38.
Ioan. 7.39.
Ioan. 7.40.
Ioan. 7.41.
Ioan. 7.42.
Ioan. 7.43.
Ioan. 7.44.
Ioan. 7.45.
Ioan. 7.46.
Ioan. 7.47.
Ioan. 7.48.
Ioan. 7.49.
Ioan. 7.50.
Ioan. 7.51.
Ioan. 7.52.
Ioan. 7.53.
Ioan. 8.1.
Ioan. 8.2.
Ioan. 8.3.
Ioan. 8.4.
Ioan. 8.5.
Ioan. 8.6.
Ioan. 8.7.
Ioan. 8.8.
Ioan. 8.9.
Ioan. 8.10.
Ioan. 8.11.
Ioan. 8.12.
Ioan. 8.13.
Ioan. 8.14.
Ioan. 8.15.
Ioan. 8.16.
Ioan. 8.17.
Ioan. 8.18.
Ioan. 8.19.
Ioan. 8.20.
Ioan. 8.21.
Ioan. 8.22.
Ioan. 8.23.
Ioan. 8.24.
Ioan. 8.25.
Ioan. 8.26.
Ioan. 8.27.
Ioan. 8.28.
Ioan. 8.29.
Ioan. 8.30.
Ioan. 8.31.
Ioan. 8.32.
Ioan. 8.33.
Ioan. 8.34.
Ioan. 8.35.
Ioan. 8.36.
Ioan. 8.37.
Ioan. 8.38.
Ioan. 8.39.
Ioan. 8.40.
Ioan. 8.41.
Ioan. 8.42.
Ioan. 8.43.
Ioan. 8.44.
Ioan. 8.45.
Ioan. 8.46.
Ioan. 8.47.
Ioan. 8.48.
Ioan. 8.49.
Ioan. 8.50.
Ioan. 8.51.
Ioan. 8.52.
Ioan. 8.53.
Ioan. 8.54.
Ioan. 8.55.
Ioan. 8.56.
Ioan. 8.57.
Ioan. 8.58.
Ioan. 8.59.
Ioan. 9.1.
Ioan. 9.2.
Ioan. 9.3.
Ioan. 9.4.
Ioan. 9.5.
Ioan. 9.6.
Ioan. 9.7.
Ioan. 9.8.
Ioan. 9.9.
Ioan. 9.10.
Ioan. 9.11.
Ioan. 9.12.
Ioan. 9.13.
Ioan. 9.14.
Ioan. 9.15.
Ioan. 9.16.
Ioan. 9.17.
Ioan. 9.18.
Ioan. 9.19.
Ioan. 9.20.
Ioan. 9.21.
Ioan. 9.22.
Ioan. 9.23.
Ioan. 9.24.
Ioan. 9.25.
Ioan. 9.26.
Ioan. 9.27.
Ioan. 9.28.
Ioan. 9.29.
Ioan. 9.30.
Ioan. 9.31.
Ioan. 9.32.
Ioan. 9.33.
Ioan. 9.34.
Ioan. 9.35.
Ioan. 9.36.
Ioan. 9.37.
Ioan. 9.38.
Ioan. 9.39.
Ioan. 9.40.
Ioan. 9.41.
Ioan. 10.1.
Ioan. 10.2.
Ioan. 10.3.
Ioan. 10.4.
Ioan. 10.5.
Ioan. 10.6.
Ioan. 10.7.
Ioan. 10.8.
Ioan. 10.9.
Ioan. 10.10.
Ioan. 10.11.
Ioan. 10.12.
Ioan. 10.13.
Ioan. 10.14.
Ioan. 10.15.
Ioan. 10.16.
Ioan. 10.17.
Ioan. 10.18.
Ioan. 10.19.
Ioan. 10.20.
Ioan. 10.21.
Ioan. 10.22.
Ioan. 10.23.
Ioan. 10.24.
Ioan. 10.25.
Ioan. 10.26.
Ioan. 10.27.
Ioan. 10.28.
Ioan. 10.29.
Ioan. 10.30.
Ioan. 10.31.
Ioan. 10.32.
Ioan. 10.33.
Ioan. 10.34.
Ioan. 10.35.
Ioan. 10.36.
Ioan. 10.37.
Ioan. 10.38.
Ioan. 10.39.
Ioan. 10.40.
Ioan. 10.41.
Ioan. 10.42.
Ioan. 11.1.
Ioan. 11.2.
Ioan. 11.3.
Ioan. 11.4.
Ioan. 11.5.
Ioan. 11.6.
Ioan. 11.7.
Ioan. 11.8.
Ioan. 11.9.
Ioan. 11.10.
Ioan. 11.11.
Ioan. 11.12.
Ioan. 11.13.
Ioan. 11.14.
Ioan. 11.15.
Ioan. 11.16.
Ioan. 11.17.
Ioan. 11.18.
Ioan. 11.19.
Ioan. 11.20.
Ioan. 11.21.
Ioan. 11.22.
Ioan. 11.23.
Ioan. 11.24.
Ioan. 11.25.
Ioan. 11.26.
Ioan. 11.27.
Ioan. 11.28.
Ioan. 11.29.
Ioan. 11.30.
Ioan. 11.31.
Ioan. 11.32.
Ioan. 11.33.
Ioan. 11.34.
Ioan. 11.35.
Ioan. 11.36.
Ioan. 11.37.
Ioan. 11.38.
Ioan. 11.39.
Ioan. 11.40.
Ioan. 11.41.
Ioan. 11.42.
Ioan. 11.43.
Ioan. 11.44.
Ioan. 11.45.
Ioan. 11.46.
Ioan. 11.47.
Ioan. 11.48.
Ioan. 11.49.
Ioan. 11.50.
Ioan. 11.51.
Ioan. 11.52.
Ioan. 11.53.
Ioan. 11.54.
Ioan. 11.55.
Ioan. 11.56.
Ioan. 11.57.
Ioan. 12.1.
Ioan. 12.2.
Ioan. 12.3.
Ioan. 12.4.
Ioan. 12.5.
Ioan. 12.6.
Ioan. 12.7.
Ioan. 12.8.
Ioan. 12.9.
Ioan. 12.10.
Ioan. 12.11.
Ioan. 12.12.
Ioan. 12.13.
Ioan. 12.14.
Ioan. 12.15.
Ioan. 12.16.
Ioan. 12.17.
Ioan. 12.18.
Ioan. 12.19.
Ioan. 12.20.
Ioan. 12.21.
Ioan. 12.22.
Ioan. 12.23.
Ioan. 12.24.
Ioan. 12.25.
Ioan. 12.26.
Ioan. 12.27.
Ioan. 12.28.
Ioan. 12.29.
Ioan. 12.30.
Ioan. 12.31.
Ioan. 12.32.
Ioan. 12.33.
Ioan. 12.34.
Ioan. 12.35.
Ioan. 12.36.
Ioan. 12.37.
Ioan. 12.38.
Ioan. 12.39.
Ioan. 12.40.
Ioan. 12.41.
Ioan. 12.42.
Ioan. 12.43.
Ioan. 12.44.
Ioan. 12.45.
Ioan. 12.46.
Ioan. 12.47.
Ioan. 12.48.
Ioan. 12.49.
Ioan. 12.50.
Ioan. 13.1.
Ioan. 13.2.
Ioan. 13.3.
Ioan. 13.4.
Ioan. 13.5.
Ioan. 13.6.
Ioan. 13.7.
Ioan. 13.8.
Ioan. 13.9.
Ioan. 13.10.
Ioan. 13.11.
Ioan. 13.12.
Ioan. 13.13.
Ioan. 13.14.
Ioan. 13.15.
Ioan. 13.16.
Ioan. 13.17.
Ioan. 13.18.
Ioan. 13.19.
Ioan. 13.20.
Ioan. 13.21.
Ioan. 13.22.
Ioan. 13.23.
Ioan. 13.24.
Ioan. 13.25.
Ioan. 13.26.
Ioan. 13.27.
Ioan. 13.28.
Ioan. 13.29.
Ioan. 13.30.
Ioan. 13.31.
Ioan. 13.32.
Ioan. 13.33.
Ioan. 13.34.
Ioan. 13.35.
Ioan. 13.36.
Ioan. 13.37.
Ioan. 13.38.
Ioan. 14.1.
Ioan. 14.2.
Ioan. 14.3.
Ioan. 14.4.
Ioan. 14.5.
Ioan. 14.6.
Ioan. 14.7.
Ioan. 14.8.
Ioan. 14.9.
Ioan. 14.10.
Ioan. 14.11.
Ioan. 14.12.
Ioan. 14.13.
Ioan. 14.14.
Ioan. 14.15.
Ioan. 14.16.
Ioan. 14.17.
Ioan. 14.18.
Ioan. 14.19.
Ioan. 14.20.
Ioan. 14.21.
Ioan. 14.22.
Ioan. 14.23.
Ioan. 14.24.
Ioan. 14.25.
Ioan. 14.26.
Ioan. 14.27.
Ioan. 14.28.
Ioan. 14.29.
Ioan. 14.30.
Ioan. 14.31.
Ioan. 15.1.
Ioan. 15.2.
Ioan. 15.3.
Ioan. 15.4.
Ioan. 15.5.
Ioan. 15.6.
Ioan. 15.7.
Ioan. 15.8.
Ioan. 15.9.
Ioan. 15.10.
Ioan. 15.11.
Ioan. 15.12.
Ioan. 15.13.
Ioan. 15.14.
Ioan. 15.15.
Ioan. 15.16.
Ioan. 15.17.
Ioan. 15.18.
Ioan. 15.19.
Ioan. 15.20.
Ioan. 15.21.
Ioan. 15.22.
Ioan. 15.23.
Ioan. 15.24.
Ioan. 15.25.
Ioan. 15.26.
Ioan. 15.27.
Ioan. 16.1.
Ioan. 16.2.
Ioan. 16.3.
Ioan. 16.4.
Ioan. 16.5.
Ioan. 16.6.
Ioan. 16.7.
Ioan. 16.8.
Ioan. 16.9.
Ioan. 16.10.
Ioan. 16.11.
Ioan. 16.12.
Ioan. 16.13.
Ioan. 16.14.
Ioan. 16.15.
Ioan. 16.16.
Ioan. 16.17.
Ioan. 16.18.
Ioan. 16.19.
Ioan. 16.20.
Ioan. 16.21.
Ioan. 16.22.
Ioan. 16.23.
Ioan. 16.24.
Ioan. 16.25.
Ioan. 16.26.
Ioan. 16.27.
Ioan. 16.28.
Ioan. 16.29.
Ioan. 16.30.
Ioan. 16.31.
Ioan. 16.32.
Ioan. 16.33.
Ioan. 17.1.
Ioan. 17.2.
Ioan. 17.3.
Ioan. 17.4.
Ioan. 17.5.
Ioan. 17.6.
Ioan. 17.7.
Ioan. 17.8.
Ioan. 17.9.
Ioan. 17.10.
Ioan. 17.11.
Ioan. 17.12.
Ioan. 17.13.
Ioan. 17.14.
Ioan. 17.15.
Ioan. 17.16.
Ioan. 17.17.
Ioan. 17.18.
Ioan. 17.19.
Ioan. 17.20.
Ioan. 17.21.
Ioan. 17.22.
Ioan. 17.23.
Ioan. 17.24.
Ioan. 17.25.
Ioan. 17.26.
Ioan. 18.1.
Ioan. 18.2.
Ioan. 18.3.
Ioan. 18.4.
Ioan. 18.5.
Ioan. 18.6.
Ioan. 18.7.
Ioan. 18.8.
Ioan. 18.9.
Ioan. 18.10.
Ioan. 18.11.
Ioan. 18.12.
Ioan. 18.13.
Ioan. 18.14.
Ioan. 18.15.
Ioan. 18.16.
Ioan. 18.17.
Ioan. 18.18.
Ioan. 18.19.
Ioan. 18.20.
Ioan. 18.21.
Ioan. 18.22.
Ioan. 18.23.
Ioan. 18.24.
Ioan. 18.25.
Ioan. 18.26.
Ioan. 18.27.
Ioan. 18.28.
Ioan. 18.29.
Ioan. 18.30.
Ioan. 18.31.
Ioan. 18.32.
Ioan. 18.33.
Ioan. 18.34.
Ioan. 18.35.
Ioan. 18.36.
Ioan. 18.37.
Ioan. 18.38.
Ioan. 18.39.
Ioan. 18.40.
Ioan. 19.1.
Ioan. 19.2.
Ioan. 19.3.
Ioan. 19.4.
Ioan. 19.5.
Ioan. 19.6.
Ioan. 19.7.
Ioan. 19.8.
Ioan. 19.9.
Ioan. 19.10.
Ioan. 19.11.
Ioan. 19.12.
Ioan. 19.13.
Ioan. 19.14.
Ioan. 19.15.
Ioan. 19.16.
Ioan. 19.17.
Ioan. 19.18.
Ioan. 19.19.
Ioan. 19.20.
Ioan. 19.21.
Ioan. 19.22.
Ioan. 19.23.
Ioan. 19.24.
Ioan. 19.25.
Ioan. 19.26.
Ioan. 19.27.
Ioan. 19.28.
Ioan. 19.29.
Ioan. 19.30.
Ioan. 19.31.
Ioan. 19.32.
Ioan. 19.33.
Ioan. 19.34.
Ioan. 19.35.
Ioan. 19.36.
Ioan. 19.37.
Ioan. 19.38.
Ioan. 19.39.
Ioan. 19.40.
Ioan. 19.41.
Ioan. 19.42.
Ioan. 20.1.
Ioan. 20.2.
Ioan. 20.3.
Ioan. 20.4.
Ioan. 20.5.
Ioan. 20.6.
Ioan. 20.7.
Ioan. 20.8.
Ioan. 20.9.
Ioan. 20.10.
Ioan. 20.11.
Ioan. 20.12.
Ioan. 20.13.
Ioan. 20.14.
Ioan. 20.15.
Ioan. 20.16.
Ioan. 20.17.
Ioan. 20.18.
Ioan. 20.19.
Ioan. 20.20.
Ioan. 20.21.
Ioan. 20.22.
Ioan. 20.23.
Ioan. 20.24.
Ioan. 20.25.
Ioan. 20.26.
Ioan. 20.27.
Ioan. 20.28.
Ioan. 20.29.
Ioan. 20.30.
Ioan. 20.31.
Ioan. 21.1.
Ioan. 21.2.
Ioan. 21.3.
Ioan. 21.4.
Ioan. 21.5.
Ioan. 21.6.
Ioan. 21.7.
Ioan. 21.8.
Ioan. 21.9.
Ioan. 21.10.
Ioan. 21.11.
Ioan. 21.12.
Ioan. 21.13.
Ioan. 21.14.
Ioan. 21.15.
Ioan. 21.16.
Ioan. 21.17.
Ioan. 21.18.
Ioan. 21.19.
Ioan. 21.20.
Ioan. 21.21.
Ioan. 21.22.
Ioan. 21.23.
Ioan. 21.24.
Ioan. 21.25.

Isa. 40.11.
Ezec. 34.23. & 37.24.
℣ ponit M s.R.G.8.
- 6 M s. G.s.
Matt. 11.27.
Luc. 10.22.
- 5 M s. G.s.
Matt. 28.19.
Mar. 16.15.
Luc. 24.47.
Act. 10.35.
13.47.
15.7.
Gal. 1.9.
Ezec. 37.22.
Isa. 53.7.
1 Mach. 4.36 59.

1 Ioan. 5.12.
Ioan. 3.36.
Ioan. 8.12.
Ioan. 12.46.
Ioan. 1.5.
Ioan. 3.19.
Ioan. 12.35.
Ioan. 8.12.
Ioan. 11.9.
Ioan. 12.35.
1 Ioan. 2.11.
Ioan. 9.39.
Ioan. 12.40.
Rom. 11.8.
Ioan. 8.47.
Ioan. 18.37.
Ioan. 8.45.
Ioan. 8.46.
Ioan. 15.22.
Ioan. 15.24.
Ioan. 5.36.
Ioan. 14.10.
Ioan. 14.11.
Ioan. 7.30.
Ioan. 8.59.
Ioan. 10.39.
Ioan. 3.23.
Ioan. 3.26.
Ioan. 3.30.
Ioan. 4.1.
Ioan. 4.2.
Ioan. 3.22.
Ioan. 4.3.
Ioan. 3.24.
Ioan. 1.28.
Ioan. 1.29.
Ioan. 1.35.
Ioan. 1.43.
Ioan. 2.1.
Ioan. 2.11.
Ioan. 2.12.
Ioan. 2.13.
Ioan. 2.23.
Ioan. 3.2.
Ioan. 4.45.
Ioan. 4.46.
Ioan. 4.54.
Ioan. 5.1.
Ioan. 5.2.
Ioan. 5.5.
Ioan. 5.6.
Ioan. 5.8.
Ioan. 5.9.
Ioan. 5.10.
Ioan. 5.11.
Ioan. 5.12.
Ioan. 5.13.
Ioan. 5.14.
Ioan. 5.15.
Ioan. 5.16.
Ioan. 5.17.
Ioan. 5.18.
Ioan. 5.19.
Ioan. 5.20.
Ioan. 5.21.
Ioan. 5.22.
Ioan. 5.23.
Ioan. 5.24.
Ioan. 5.25.
Ioan. 5.26.
Ioan. 5.27.
Ioan. 5.28.
Ioan. 5.29.
Ioan. 5.30.
Ioan. 5.31.
Ioan. 5.32.
Ioan. 5.33.
Ioan. 5.34.
Ioan. 5.35.
Ioan. 5.36.
Ioan. 5.37.
Ioan. 5.38.
Ioan. 5.39.
Ioan. 5.40.
Ioan. 5.41.
Ioan. 5.42.
Ioan. 5.43.
Ioan. 5.44.
Ioan. 5.45.
Ioan. 5.46.
Ioan. 5.47.
Ioan. 6.1.
Ioan. 6.2.
Ioan. 6.3.
Ioan. 6.4.
Ioan. 6.5.
Ioan. 6.6.
Ioan. 6.7.
Ioan. 6.8.
Ioan. 6.9.
Ioan. 6.10.
Ioan. 6.11.
Ioan. 6.12.
Ioan. 6.13.
Ioan. 6.14.
Ioan. 6.15.
Ioan. 6.16.
Ioan. 6.17.
Ioan. 6.18.
Ioan. 6.19.
Ioan. 6.20.
Ioan. 6.21.
Ioan. 6.22.
Ioan. 6.23.
Ioan. 6.24.
Ioan. 6.25.
Ioan. 6.26.
Ioan. 6.27.
Ioan. 6.28.
Ioan. 6.29.
Ioan. 6.30.
Ioan. 6.31.
Ioan. 6.32.
Ioan. 6.33.
Ioan. 6.34.
Ioan. 6.35.
Ioan. 6.36.
Ioan. 6.37.
Ioan. 6.38.
Ioan. 6.39.
Ioan. 6.40.
Ioan. 6.41.
Ioan. 6.42.
Ioan. 6.43.
Ioan. 6.44.
Ioan. 6.45.
Ioan. 6.46.
Ioan. 6.47.
Ioan. 6.48.
Ioan. 6.49.
Ioan. 6.50.
Ioan. 6.51.
Ioan. 6.52.
Ioan. 6.53.
Ioan. 6.54.
Ioan. 6.55.
Ioan. 6.56.
Ioan. 6.57.
Ioan. 6.58.
Ioan. 6.59.
Ioan. 6.60.
Ioan. 6.61.
Ioan. 6.62.
Ioan. 6.63.
Ioan. 6.64.
Ioan. 6.65.
Ioan. 6.66.
Ioan. 6.67.
Ioan. 6.68.
Ioan. 6.69.
Ioan. 6.70.
Ioan. 6.71.
Ioan. 7.1.
Ioan. 7.2.
Ioan. 7.3.
Ioan. 7.4.
Ioan. 7.5.
Ioan. 7.6.
Ioan. 7.7.
Ioan. 7.8.
Ioan. 7.9.
Ioan. 7.10.
Ioan. 7.11.
Ioan. 7.12.
Ioan. 7.13.
Ioan. 7.14.
Ioan. 7.15.
Ioan. 7.16.
Ioan. 7.17.
Ioan. 7.18.
Ioan. 7.19.
Ioan. 7.20.
Ioan. 7.21.
Ioan. 7.22.
Ioan. 7.23.
Ioan. 7.24.
Ioan. 7.25.
Ioan. 7.26.
Ioan. 7.27.
Ioan. 7.28.
Ioan. 7.29.
Ioan. 7.30.
Ioan. 7.31.
Ioan. 7.32.
Ioan. 7.33.
Ioan. 7.34.
Ioan. 7.35.
Ioan. 7.36.
Ioan. 7.37.
Ioan. 7.38.
Ioan. 7.39.
Ioan. 7.40.
Ioan. 7.41.
Ioan. 7.42.
Ioan. 7.43.
Ioan. 7.44.
Ioan. 7.45.
Ioan. 7.46.
Ioan. 7.47.
Ioan. 7.48.
Ioan. 7.49.
Ioan. 7.50.
Ioan. 7.51.
Ioan. 7.52.
Ioan. 7.53.
Ioan. 8.1.
Ioan. 8.2.
Ioan. 8.3.
Ioan. 8.4.
Ioan. 8.5.
Ioan. 8.6.
Ioan. 8.7.
Ioan. 8.8.
Ioan. 8.9.
Ioan. 8.10.
Ioan. 8.11.
Ioan. 8.12.
Ioan. 8.13.
Ioan. 8.14.
Ioan. 8.15.
Ioan. 8.16.
Ioan. 8.17.
Ioan. 8.18.
Ioan. 8.19.
Ioan. 8.20.
Ioan. 8.21.
Ioan. 8.22.
Ioan. 8.23.
Ioan. 8.24.
Ioan. 8.25.
Ioan. 8.26.
Ioan. 8.27.
Ioan. 8.28.
Ioan. 8.29.
Ioan. 8.30.
Ioan. 8.31.
Ioan. 8.32.
Ioan. 8.33.
Ioan. 8.34.
Ioan. 8.35.
Ioan. 8.36.
Ioan. 8.37.
Ioan. 8.38.
Ioan. 8.39.
Ioan. 8.40.
Ioan. 8.41.
Ioan. 8.42.
Ioan. 8.43.
Ioan. 8.44.
Ioan. 8.45.
Ioan. 8.46.
Ioan. 8.47.
Ioan. 8.48.
Ioan. 8.49.
Ioan. 8.50.
Ioan. 8.51.
Ioan. 8.52.
Ioan. 8.53.
Ioan. 8.54.
Ioan. 8.55.
Ioan. 8.56.
Ioan. 8.57.
Ioan. 8.58.
Ioan. 8.59.
Ioan. 9.1.
Ioan. 9.2.
Ioan. 9.3.
Ioan. 9.4.
Ioan. 9.5.
Ioan. 9.6.
Ioan. 9.7.
Ioan. 9.8.
Ioan. 9.9.
Ioan. 9.10.
Ioan. 9.11.
Ioan. 9.12.
Ioan. 9.13.
Ioan. 9.14.
Ioan. 9.15.
Ioan. 9.16.
Ioan. 9.17.
Ioan. 9.18.
Ioan. 9.19.
Ioan. 9.20.
Ioan. 9.21.
Ioan. 9.22.
Ioan. 9.23.
Ioan. 9.24.
Ioan. 9.25.
Ioan. 9.26.
Ioan. 9.27.
Ioan. 9.28.
Ioan. 9.29.
Ioan. 9.30.
Ioan. 9.31.
Ioan. 9.32.
Ioan. 9.33.
Ioan. 9.34.
Ioan. 9.35.
Ioan. 9.36.
Ioan. 9.37.
Ioan. 9.38.
Ioan. 9.39.
Ioan. 9.40.
Ioan. 9.41.
Ioan. 10.1.
Ioan. 10.2.
Ioan. 10.3.
Ioan. 10.4.
Ioan. 10.5.
Ioan. 10.6.
Ioan. 10.7.
Ioan. 10.8.
Ioan. 10.9.
Ioan. 10.10.
Ioan. 10.11.
Ioan. 10.12.
Ioan. 10.13.
Ioan. 10.14.
Ioan. 10.15.
Ioan. 10.16.
Ioan. 10.17.
Ioan. 10.18.
Ioan. 10.19.
Ioan. 10.20.
Ioan. 10.21.
Ioan. 10.22.
Ioan. 10.23.
Ioan. 10.24.
Ioan. 10.25.
Ioan. 10.26.
Ioan. 10.27.
Ioan. 10.28.
Ioan. 10.29.
Ioan. 10.30.
Ioan. 10.31.
Ioan. 10.32.
Ioan. 10.33.
Ioan. 10.34.
Ioan. 10.35.
Ioan. 10.36.
Ioan. 10.37.
Ioan. 10.38.
Ioan. 10.39.
Ioan. 10.40.
Ioan. 10.41.
Ioan. 10.42.
Ioan. 11.1.
Ioan. 11.2.
Ioan. 11.3.
Ioan. 11.4.
Ioan. 11.5.
Ioan. 11.6.
Ioan. 11.7.
Ioan. 11.8.
Ioan. 11.9.
Ioan. 11.10.
Ioan. 11.11.
Ioan. 11.12.
Ioan. 11.13.
Ioan. 11.14.
Ioan. 11.15.
Ioan. 11.16.
Ioan. 11.17.
Ioan. 11.18.
Ioan. 11.19.
Ioan. 11.20.
Ioan. 11.21.
Ioan. 11.22.
Ioan. 11.23.
Ioan. 11.24.
Ioan. 11.25.
Ioan. 11.26.
Ioan. 11.27.
Ioan. 11.28.
Ioan. 11.29.
Ioan. 11.30.
Ioan. 11.31.
Ioan. 11.32.
Ioan. 11.33.
Ioan. 11.34.
Ioan. 11.35.
Ioan. 11.36.
Ioan. 11.37.
Ioan. 11.38.
Ioan. 11.39.
Ioan. 11.40.
Ioan. 11.41.
Ioan. 11.42.
Ioan. 11.43.
Ioan. 11.44.
Ioan. 11.45.
Ioan. 11.46.
Ioan. 11.47.
Ioan. 11.48.
Ioan. 11.49.
Ioan. 11.50.
Ioan. 11.51.
Ioan. 11.52.
Ioan. 11.53.
Ioan. 11.54.
Ioan. 11.55.
Ioan. 11.56.
Ioan. 11.57.
Ioan. 12.1.
Ioan. 12.2.
Ioan. 12.3.
Ioan. 12.4.
Ioan. 12.5.
Ioan. 12.6.
Ioan. 12.7.
Ioan. 12.8.
Ioan. 12.9.
Ioan. 12.10.
Ioan. 12.11.
Ioan. 12.12.
Ioan. 12.13.
Ioan. 12.14.
Ioan. 12.15.
Ioan. 12.16.
Ioan. 12.17.
Ioan. 12.18.
Ioan. 12.19.
Ioan. 12.20.
Ioan. 12.21.
Ioan. 12.22.
Ioan. 12.23.
Ioan. 12.24.
Ioan. 12.25.
Ioan. 12.26.
Ioan. 12.27.
Ioan. 12.28.
Ioan. 12.29.
Ioan. 12.30.
Ioan. 12.31.
Ioan. 12.32.
Ioan. 12.33.
Ioan. 12.34.
Ioan. 12.35.
Ioan. 12.36.
Ioan. 12.37.
Ioan. 12.38.
Ioan. 12.39.
Ioan. 12.40.
Ioan. 12.41.
Ioan. 12.42.
Ioan. 12.43.
Ioan. 12.44.
Ioan. 12.45.
Ioan. 12.46.
Ioan. 12.47.
Ioan. 12.48.
Ioan. 12.49.
Ioan. 12.50.
Ioan. 13.1.
Ioan. 13.2.
Ioan. 13.3.
Ioan. 13.4.
Ioan. 13.5.
Ioan. 13.6.
Ioan. 13.7.
Ioan. 13.8.
Ioan. 13.9.
Ioan. 13.10

Vuttexii M 8.8.

† Dixerunt ergo discipuli eius, Domine, si dormit, saluus erit. † Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. † Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste, Lazarus mortuus est: † & gaudeo propter uos, ut credatis, quoniam non eram ibi. sed eamus ad eum. † Dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus & nos, ut moriamur cum eo. † Venit itaque Iesus: & inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. † (Erat autem Bethania iuxta Ierosolymam quasi stadiis quindecim.) † Multi autem ex Iudæis uenerant ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. † Martha ergo ut audiuit quia Iesus uenit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. † Dixit ergo Martha ad Iesum, Domine si fuisses hîc, frater meus non fuisset mortuus. † sed & nunc scio quia quæcunque popposceris a Deo, dabit tibi Deus. † Dicit illi Iesus, Resurget frater tuus. † Dicit ei Martha, Scio quia resurget ‖ in resurrectione, in nouissimo die. † Dixit ei Iesus, Ego sum resurrectio & uita: ‖ qui credit in me; etiam si mortuus fuerit, uiuet. † & omnis qui uiuit, & credit in me: non morietur in æternum. Credis hoc? † Ait illi, Vtique Domine, ego credidi quia tu es Christus filius Dei *qui in hunc mundum uenisti? † Et cum hæc dixisset, abiit, & uocauit Mariam sororem suam silentio, dicens, Magister adest, & uocat

Sup. 5.29 Luc. 14. 14. Sup 6.33 47.

*uinisti 9. -7 M 8.8.

29 te. † Illa ut audiuit, surgit cito, & uenit
30 ad eum † nondum enim uenerat Iesus
in castellum. sed erat adhuc in illo loco
31 ubi occurrerat ei Martha. † Iudæi ergo
qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum uidissent Mariam quia
cito surrexit & exiit, secuti sunt eam dicentes, Quia uadit ad monumentum, ut
32 ploret ibi. † Maria ergo cum uenisset ubi
erat Iesus, uidens eum, cecidit ad pedes
33 eius, & dicit ei, Domine, si fuisses hic, non
esset mortuus frater meus. † Iesus ergo
ut uidit eam plorantem, & Iudæos qui
venerant cum ea, plorantes, infremuit
34 spiritu, & turbauit semetipsum, † & dixit,
Vbi posuistis eum? Dicunt ei, Domine,
35 ueni & uide. † Et lachrymatus est Iesus.
36 † Dixerunt ergo Iudæi, Ecce quomodo
37 amabat eum. † Quidam autem ex ipsis
dixerunt, Non poterat hic, ‖ qui aperuit oculos cæci, *facere, ut* hic non
38 moreretur? † Iesus ergo rursum fremens in semetipso, uenit ad monumentum. erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei. † Ait Iesus, Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror eius qui
39 mortuus fuerat, Domine, iam fœtet,
40 quatriduanus est enim. † Dicit ei Iesus,
Nonne dixi tibi quoniam si credideris,
41 uidebis gloriam Dei? † Tulerunt ergo lapidem. Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit, Pater, gratias ago tibi quoniam
42 audisti me. † ego autem sciebam quia
semper me audis, sed propter populum qui circumstat, dixi, ut credant
43 quia tu me misisti. † Hæc cum dixis-

Sup. 9.6. * mais M 8.9. *& 3 Mss Aug. 6.8.

set, uoce magna clamauit, Lazare, ueni
44 foras. † Et statim prodiit qui fuerat
mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus, Soluite eum, & sinite

45 abire. † Multi ergo ex Iudæis qui uenerant ad Mariam & Martham, & uide-
rant quæ fecit Iesus, crediderunt in
46 eum. † Quidam autem ex ipsis abierunt
ad Pharisæos, & dixerunt eis quæ fecit

Iesus. ¶ Collegerunt ergo Pontifices & Pha- 47
risæi concilium, & dicebát, Quid ℣ facimus?
quia hic homo multa signa facit? ¶ Si dimit- 48
timus eum sic, omnes credent in eum: & uenient
Romani, & tollent * nostrum locum, & gentem.
¶ Vnus autem ex ipsis ‖ Caiphas - nomine,
cum esset Pontifex anni illius, dixit eis, Vos 49
nescitis quicquam, ¶ nec cogitatis quia ex- 50
pedit ℣ nobis, ut unus moriatur homo pro
populo, & non tota gens pereat. ¶ Hoc autem 51
a semetipso non dixit: sed cum esset pontifex anni illius, prophetauit quod Iesus moriturus erat pro gente: ¶ & non tantum 52
pro gente, sed ut * filios Dei qui erant dis-
sperſi, cógregaret in unum. ¶ Ab illo ergo die 53
cogitauerunt ut interficerent eum. ¶ Iesus 54
ergo iam non in palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit in regionem iuxta desertum in
ciuitatem quæ dicitur ℣ Ephrem, & ibi mo- 55
rabatur cum discipulis suis. ¶ Proximum autem
erat Pascha Iudæorum: & ascenderunt multi Ierosolymam de regione ante Pascha, ut
sanctificarent seipsos. ¶ Quærebant ergo Ie- 56
sum: & colloquebantur ad inuicem in tem
plo stantes, Quid putatis, quia non uenit ad
diem festum? Dederat autem Pontifices, & Pharisæi mandatum, ut si quis cognouerit ubi
sit, indicet, ut apprehendant eum.

CAP. XII.

IEsus ergo ante sex dies Paschæ uenit 1
Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus
quem suscitauit Iesus, ¶ Fecerunt au- 2
tem ei cœnam ibi: & Martha ministrabat, Lazarus uero unus erat ex discumbentibus cum eo. ¶ Maria ergo accepit libram 3
unguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit

pedes

℣ faciemus M S. Aug. 3. * & 9 M S G. inf. 18. 4. 8 M S. Aug. G. nobis O.

℣ Ephraim G. Hieron. l. de locis Hebraicis. Syro utro modo legatur, discet.

* & M S. G. S.

Mat. 26 6 Mar. 14 3

pedes Iesu, & exterſit pedes eius capillis ſuis: & domus impleta eſt ex odore unguenti. ♦Dixit ergo unus ex diſcipulis eius Iudas Iſcariotes, qui erat eum traditurus, 4
Quare hoc unguentum non uenit trecentis denarijs, & datum eſt egenis? ♦Dixit autem hoc, nõ quia de egenis pertinebat ad eum: ſed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur portabat. ♦Dixit ergo Iesus, ℣ Sine illam, ut in ℣ diem ſepulturæ meæ ſeruet illud. ♦ Pauperes 5 6 7 8

℣ Sinite o ℣ die M 2.

9 enim ſemper habetis uobiſcum: me autem non ſemper ℣ habebitis'. ♦ Cognouit ergo turba multa ex Iudæis quia illic eſt: & uenerunt, non propter Iesum tantum, ſed ut Lazarum uiderent, quem ſuſcitauit a 10 mortuis. ♦ Cogitauerunt autem principes ſacerdotum ut & Lazarum interficerent: 11 ♦quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. ♦ In craſtinum autem turba multa quæ uenerat ad 12 diem feſtum cum audiſſent quia uenit Ie-

℣ habeis M 2. G

ſus Ieroſolymam: ♦ acceperunt ramos palmarum, & proceſſerunt obuiam ei, & clamabant, Hoſan-na, benedictus qui uenit in nomine Domini, Rex Iſrael. ♦ Et 14 inueniit Iesus aſellum, & ſedit ſuper eum, ſicut ſcriptum eſt. ♦ Noli timere filia Sion: 15 ecce rex tuus uenit ſedens ſuper pullum aſinæ. ♦ Hæc non cognouerunt diſcipuli eius primum: ſed quando glorificatus eſt 16 Iesus, tunc recordati ſunt quia hæc erant ſcripta de eo; & hæc fecerunt ei. ♦ Teſtimonium ergo perhibebat turba quæ erat 17 cum eo quando Lazarum uocauit de monumento, & ſuſcitauit eum a mortuis. ♦ Propterea, & obuiam uenit ei turba: quia 18 audierunt eum feciſſe hoc ſignum. ♦ Phariſæi ergo dixerunt ad ſemetipſos, Videris 19 quia nihil proficimus? ecce mundus totus poſt eum abiit. ♦ Erant autem quidam Gen- 20 tiles ex his qui aſcenderant ut adorarent in die feſto. ♦ Hi ergo acceſſerunt ad Phi- 21 lippum qui erat a Bethſaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes, Domine, uolumus Iesum uidere. ♦ Venit Philippus, & dicit 22 Andreæ, Andreas rurſum, & Philippus dixerunt Iesu. Iesus autem reſpondit eis, dicens, Venit hora, ut clarificetur filius hominis. ♦ Amen, amen dico uobis, niſi granũ 23 24 frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipſum ſolum manet. ſi autem mortuũ

Matt.21.7 Mar.11.7 Luc.19. 35. Zach.9.9

25 fuerit, multum fructum affert. ♦ Qui amat animam ſuam, perdet eam: & qui odit animam ſuam in hoc mundo, in uitam æternam cuſtodit eam. ♦ Si quis mihi miniſtrat, 26 me ſequatur: & ubi ſum ego, illic & miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtrauerit, honorificabit eum Pater meus. 27 ♦ Nunc anima mea turbata eſt. Et quid dicam? Pater, ſalui fica me ex hac hora. Sed, 28 propterea ueni in horam hanc. ♦ Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo uox de cœlo, * Et clarificaui, & iterum clarifi- 29 cabo. ♦ Turba ergo quæ ſtabat & audierat, dicebat tonitruũ eſſe factũ. Alij dicebant, 30 Angelus ei locutus eſt. ♦ Reſpõdit Iesus, & dixit, Non propter me hæc uox uenit, ſed 31 propter uos. ♦ Nunc iudicium eſt mũdi nunc 32 princeps huius mundi eiicietur foras. ♦ Et ego ſi exaltatus fuero a terra, omnia trahã 33 ad meipſum? ♦ (hoc autem dicebat, ſignificans qua morte eſſet moriturus.) ♦ Reſpondit ei turba, Nos audiuimus ex lege, 34 quia Chriſtus manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari filium hominis? Quis eſt iſte filius hominis? ♦ Dixit ergo eis Iesus. Adhuc modicũ, 35 lumen in uobis eſt. Ambulate dum lucem habetis, ut non uos tenebræ comprehendant, & qui ambulat in tenebris, neſcit 36 quo uadat. ♦ Dum lucem habetis, credi-

Matt. 1 39. & 16 25. Mar. 8. 35. Luc. 9. 2 & 17. 33

* dicen M 3.

Pſ. 109. & 116. Iſa. 40. Ezec. 3 25.

te in lucem, ut filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab eis. 37 ✠ Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum: ✠ ut sermo 38
Isaiæ prophetæ impleretur, quem dixit, ‖Domine, quis credidit auditui nostro & brachium Domini cui reuelatum est? 39
✠ Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias, ✠ ‖ Excæcauit oculos 40
eorum, & indurauit cor eorum: ut non uideant oculis, & non intelligant corde, & conuertantur, & sanem eos. ✠ Hæc dixit Isaias, quando uidit gloriam eius, & 41
locutus est de eo. ✠ Verumtamen, & ex 42
principibus multi crediderunt in eum: sed propter Pharisæos non confitebantur, ut e synagoga non eicerentur. ✠ dilexerunt 43
enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei. ✠ Iesus autem clamauit, & dixit, 44
Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui misit me. ✠ Et qui uidet me, uidet eum qui misit me. ✠ Ego lux in mundum 45 46
uenì: ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. ✠ Et si quis audierit 47
uerba mea, & non custodierit: ego non
iudico eum. non enim ueni ut iudicem mundum, sed ut saluificem mundum. 48
✠ Qui spernit me, & non accipit uerba mea: habet qui iudicet eum. ‖ sermo quē 49
locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die: ✠ Quia ego ex meipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar. ✠ Et scio quia mandatum eius uita æterna est. Quæ ergo ego loquor: sicut dixit mihi Pater, sic loquor. 50

Isa. 53. 1. Ro. 10. 16.
Mar. 16. 16.
Isa. 6. 9. 10. Matt. 13. 14. Mar. 4. 12. Luc. 8. 10. Act. 28. 27. Ro. 11. 8.

CAP. XIII.

1 ANte diem autem festum Paschæ, sciens Iesus quia uenit hora eius, ut transeat ex hoc mundo ad Patrē: cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. ✠ Et cœna facta, cum diabolus iam misisset in cor, ut traderet 2 3 eum Iudas Simōnis Iscariotes: ✠ sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia a Deo exiuit, & ad Deum uadit: ✠ surgit a cœna, & ponit uestimenta sua: & cum 4 5 accepisset linteum, præcinxit se. ✠ Deinde ℣ mittit aquam in peluim, & cœpit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo

Mat. 26. 2. Mar. 14. 1. Luc. 22. 1.
℣ mittit S. M. S. G.

quo erat præcinctus. ✠ Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus, Domine, tu mihi lauas pedes? ✠ Respondit Iesus, & dixit ei, Quod ego facio, tu nescis 6 7 modo, scies autem postea. ✠ Dicit ei Petrus, Non lauabis mihi pedes in æternū. Respondit ei Iesus, Si non lauero te, non 8 ℣ habebis partem mecum. ✠ Dicit ei Simon 9 Petrus, Domine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput. ✠ Dicit ei Iesus, Qui 10 lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus. Et uos mundi estis, sed non omnes. ✠ Sciebat enim quisnam 11 esset qui traderet eum. propterea dixit, Non estis mundi omnes. ✠ Postquam ergo lauit pedes eorum, & accepit uestimenta sua, cum recubuisset, iterum dixit eis, 12 Scitis quid fecerim uobis? ✠ Vos uocatis me Magister, & Domine: & bene dicitis, 13 sum etenim. ✠ Si ergo ego laui pedes uestros, dominus, & magister: & uos debetis 14 alter alterius lauare pedes. ✠ Exemplum enim dedi uobis, ut quemadmodum ego 15 feci uobis, ita & uos faciatis. ✠ ‖ Amen, amen dico uobis, non est seruus maior domino suo; neque Apostolus maior est eo 16 qui misit illum. ✠ Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea. ✠ Non de omnibus uobis 17 18 dico: ego scio quos elegerim. Sed ut adimpleatur scriptura, ‖ Qui manducat mecum panem, ℣ leuabit contra me calcaneum suum. ✠ Amodo dico uobis, priùs 19

℣ habet S. M. S. G.
Inf. 13. 20. Mat. 10. 24. Luc. 6. 40.
Psal. 40. 10. ℣ leuauit S. M. S. R. G. B.

quàm

quàm fiat: ut cum factum fuerit, credatis, quia ego sum. ❡ ¶ Amen, amen dico 20
Mat. 10. 40. Luc. 10. 16. uobis, qui accipit si quem misero, me accipit. qui autem me accipit, accipit eum qui me misit. ❡ Cum hæc dixisset Iesus, 21

turbatus est spiritu: & protestatus est, & dixit: ¶ Amen, amen dico uobis: quia unus 22
Mat. 26 18. Mar. 14. Luc. 22. 21. Inf. 21. 2 ex uobis tradet me. ❡ Aspiciebant ergo ad inuicem discipuli, hæsitantes de quo dice- 23
ret. ❡ ¶ Erat ergo recumbens unus ex discu-

pulis eius in sinu Iesu, quem diligebat Ie- 24
sus. ❡ Innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei, Quis est de quo dicit? ❡ Itaque cũ 25
recubuisset ille supra pectus Iesu, dicit ei, Domine, quis est? ❡ Respondit Iesus: Ille 26
est cui ego intinctum panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit Iudæ Simõnis, Iscariotæ. ❡ Et post buccellam, tũc 27
introiuit in eum Satanas. Et dicit ei Iesus, Quod facis, fac citius. ❡ Hoc autem ne- 28
mo scuit discumbentium ad quid dixerit ei. ❡ Quidam enim putabant, quia loculos habebat Iudas, quòd dixisset ei Iesus, 29
Eme ea quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis ut aliquid daret. ❡ Cum 30
ergo accepisset ille buccellam, exiuit continuo. Erat autem nox. ❡ Cum ergo exisset, dixit Iesus. Nunc clarificatus est filius 31
hominis: & Deus clarificatus est in eo. ❡ Si 32
Deus clarificatus est in eo, & Deus clarificabit eum in semetipso: & continuo clarificabit eum. ❡ Filioli, adhuc modicum uo- 33
Sup. 7.34 Luc. 19. 18. Mar. 12. 39. Inf. 13. 12. biscum sum. ¶ Quæretis me: & sicut dixi Iudæis, Quo ego uado, uos non potestis
venire: & uobis dico modo. ❡ ¶ Mandatũ 34
nouum do uobis, ut diligatis inuicem. sicut dilexi uos, ut & uos diligatis inuicem. ❡ In 35
hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicẽ.
❡ Dicit ei Simon Petrus, Domine, quo va- 36
Mat. 26. 35. Mar. 14. 29. Luc. 22. 33. dis? Respondit Iesus, Quo ego uado, non potes me modo sequi, sequeris autem pos-
tea. ❡ Dicit ei Petrus, Quare non possum 37
te sequi modo? ¶ animam meam pro te ponam. ❡ Respondit ei Iesus, Animam tuã 38
pro me pones? Amen, amen dico tibi, non cantabit gallus, donec ter me neges.

CAP. XIIII.

1 NOn* turbetur cor uestrum. Creditis in Deum, & in me credite. ❡ In
2 domo Patris mei mansiones multæ sunt. si quo minus, dixissem uobis. Quia uado parare uobis locum. ❡ Et si abie-
3 rõ, & præparauero uobis locum: iterum uenio, & accipiam uos ad meipsum, ut ubi
4 sum ego, & uos sitis. ❡ Et quo ego uado scitis, & uiam scitis. ❡ Dicit ei Thomas, Domi-
5 ne, nescimus quo uadis: & quomodo possumus uiam scire? ❡ Dicit ei Iesus, Ego
6 sum uia, & ueritas, & uita. nemo uenit ad Patrem nisi per me. ❡ Si cognouissetis me & patrem meum utique cognouissetis: &
7 amodo ‖ cognoscetis eum, & uidistis eũ.
8 ❡ Dicit ei Philippus, Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis. ❡ Dicit ei Ie-
9 sus, Tanto tempore uobiscum sum: & nõ ‖ cognouistis me? Philippe, qui ‖ uidet me, uidet & Patrem. * Quomodo tu di-
10 cis Ostende nobis patrem? ❡ Non ‖ credis quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba quæ ego loquor uobis, a meipso non
11 loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. ❡ Non creditis ‖ quia ego in Patre, & Pater in me est? Alioquin propter
12 opera ipsa credite. ❡ Amen, amen dico uobis, qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet: ❡ quia ego ad Patrem uado. ¶ Et quod-
13 cunque petieritis* in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in filio. ❡ Si
14 quid petieritis - me in nomine meo, hoc faciam. ❡ Si diligitis me: mandata mea
15 seruate. ❡ Et Ego rogabo Patrem, & alium
16 Paracletum dabit uobis, ut maneat uo-

biscum

* Et non discipulis suis MS 9.G 9

‖ cognouistis 1 MS. Aug. G. 8.
‖ cognouisti 1 MS. Aug. G. 8.
‖ uidit me uidit ¶ MS. G. *Er 2. MS R. G. 8.
‖ creditis O. Inf. 16. 22. Mat. 7.7 & 21. 22 Mar. 11. 24.
* Patrem M 8.9. - 3 M 8. Aug. G

biſcum in æternum. ✠ Spiritum veritatis, quem mundus non poteſt accipere, quia non uidet eum, nec ſcit eum: uos autem ℣ cognoſcitis' eum: quia apud uos ℣ manebit', & in uobis erit. ✠ Non relinquam uos orphanos: ueniam ad uos, ✠ Adhuc modicum: & mundus me iam non uidet. Vos autem uidetis me: quia ego uiuo, & uos uiuetis. ✠ In illo die uos cognoſcetis quia ego ſum in Patre meo, & uos in me, & ego in uobis. ✠ Qui habet mandata mea, & ſeruat ea: ille eſt qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo: & ego diligam eum, & manifeſtabo ei me ipſum. ✠ Dicit ei Iudas, non ille Iſcariotes, Domine, quid factum eſt, quia manifeſtaturus es nobis teipſum, & non mundo? ✠ Reſpondit Ieſus, & dixit ei. Si quis diligit me, ſermonem meum ſeruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum ueniemus, & manſionem apud eum faciemus. ✠ qui non diligit me, ſermones meos non ſeruat. Et ſermonem quem auditis, non eſt meus: ſed eius qui miſit me, Patris. ✠ Hæc locutus ſum uobis apud uos manens. ✠ Paracletus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille uos docebit omnia, & ſuggeret uobis omnia quæcunque dixero uobis. ✠ Pacem relinquo uobis, pacem meam do uobis. non quomodo mundus dat, ego do uobis. Non turbetur cor ueſtrum, neque formidet. ✠ Audiſtis quia ego dixi uobis, Vado & uenio ad uos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia uado ad Patrem: quia Pater maior me eſt. ✠ Et nunc dixi uobis priuſquam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. ✠ Iam non multa loquar uobiſcum. uenit enim princeps mundi huius', & in me non habet quicquam. ✠ Sed, ut cognoſcat mundus quia diligo Patrem, ‖ & ſicut mandatum dedit mihi Pater, ſic facio: Surgite, eamus hinc.

CAP. XV.

EGo ſum uitis uera: & Pater meus agricola eſt. ✠ Omnem palmitem in me, non ferentem fructum, ℣ tollet' eum: & omnem qui fert fructum, ℣ purgabit' eum, ut fructum plus afferat. ✠ Iam uos ‖ mundi eſtis propter ſermonem quem locutus ſum uobis. ✠ Manete in me: & ego in uobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum a ſemetipſo, niſi manſerit in uite: ſic nec uos niſi in me manſeritis. ✠ Ego ſum uitis: uos palmites. qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia ſine me nihil potestis facere. ✠ Si quis in me non manſerit, mittetur foras ſicut palmes, & ℣ arefiet', & ℣ colligent eum', & in ignem ℣ mittent', & ℣ ardet'. ✠ Si manſeritis in me, & uerba mea in uobis manſerint: quodcunque uolueritis petetis, & fiet uobis. ✠ In hoc clarificatus eſt Pater meus: ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei diſcipuli. ✠ Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi uos. Manete in dilectione mea. ✠ Si præcepta mea ſeruaueritis, manebitis in dilectione mea, ſicut & ego Patris mei præcepta ſeruaui, & maneo in eius dilectione. ✠ Hæc locutus ſum uobis: ut gaudium meum in uobis ſit: & gaudium ueſtrum impleatur. ✠ ‖ Hoc eſt præceptum meum, ut diligatis inuicem, ſicut dilexi uos. ✠ Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. ✠ Vos amici mei eſtis, ſi feceritis quæ ego præcipio uobis. ✠ Iam non ℣ dico' uos ſeruos: quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quæcunque audiui a Patre meo, nota feci uobis. ✠ Non uos me elegiſtis: ſed ego elegi uos, & poſui uos: ut ‖ eatis, & fructum afferatis. & fructus ueſter maneat: ut quodcunque petieritis Patrem in nomine meo, det uobis. ✠ ‖ Hæc mando uobis ut diligatis inuicem. ✠ Si mundus uos odit ſcitote quia me priorem uobis odio habuit. ✠ Si de mundo fuiſſetis: mundus quod ſuum erat diligeret. quia uero de mundo non eſtis ✠ ſed ego elegi uos de mundo, propterea odit uos mundus. ✠ Mementote ſermonis mei quem ego dixi uobis. ‖ Non eſt ſeruus maior domino ſuo. ‖ Si me perſecuti ſunt: &: uos perſequentur. ſi ſermonem meum ſeruauerunt: & ueſtrum ſeruabunt. ✠ Sed hæc omnia facient uobis propter nomẽ meũ: quia neſciunt eum qui miſit me. ✠ Si non ueniſſem, & locutus fuiſſem eis, peccatum non haberent: nunc autem excuſationem non habent de peccato ſuo. ✠ Qui me odit: & Patrem meum odit. ✠ Si opera non feciſſem in eis quæ nemo alius fecit: peccatum non haberent. nunc autem & uiderunt & oderunt & me & Patrem meum. ✠ Sed ut adimpleatur ſermo qui in lege eorum ſcriptus eſt: ‖ Quia odio habuerunt me gratis. ✠ Cum autem uenerit Paracletus, ‖ quẽm ego mittam uobis a Patre ℣ ſpiritum' ueritatis, qui a Patre procedit, ille teſtimonium perhibebit de me: ✠ & uos teſtimonium ℣ perhibebitis'; quia ab initio mecum eſtis.

CAP. XVI.

HAec locutus ſum uobis, ut nõ ſcandalizemini. ✠ Abſque ſynagogis facient uos: ſed uenit hora, ut omnis qui interficit uos, arbitretur obſequiũ ſe præſtare Deo. ✠ & hæc facient uobis, quia non nouerunt Patrem neque me. ✠ Sed hæc locutus ſum uobis: ut cum uenerit hora, eorũ reminiſcamini, quia ego dixi uobis. ✠ Hæc autem uobis ab initio non dixi, quia uobiſcum eram: ℣ Et' nunc, uado ad eum qui miſit me; & nemo ex uobis interrogat me, Quò uadis? ✠ Sed quia hæc locutus ſum uobis, triſtitia impleuit cor ueſtrum. ✠ Sed ego ueritatem dico uobis: expedit uobis ut ego uadam, ſi enim ℣ nõ abiero, paracletus non uenit ad uos: ſi autem abiero, mittam eum ad uos. ✠ Et cum uenerit ille, arguet mundum de peccato, & de iuſtitia, & de iudicio. ✠ de peccato quidem: quia non ℣ credunt' in me. ✠ de iuſtitia uero: quia ad Patrem uado: & iam non uidebitis me. ✠ de iudicio autem: quia princeps huius mundi iam iudicatus eſt. ✠ Adhuc multa habeo uobis dice-

cognoscitis MS. manet S. G 1.
℣ pollicit 2 MS G.S. ℣ purgo G.S. Sup. 13. 20.
℣ arefcit 2 M S.S. ℣ colligẽt eos 3 MS. G. ℣ mittunt 4 MS G S. ℣ ardẽt' 4 M S. G.
Sup. 13. 3. 4. Ephe. 5 9. 1 Tim 4.9.
℣ Accam MS' Aug.
Matt. 28 19. 1. Ioã. 3. 1 & 4.7.
Sup. 13. 16 Matt. 10. 24. Luc. 6. 40 Mat. 24. 9
Psa. 24. 19
Luc. 24. 49 ℣ spiritũ 1 M S.S. autem de hoc / unt ℣ perhibẽtis 5 M G.S.
℣ Ac 2 MS. cus / uem Ac G.S habẽtem.
Nũc añ ego &.
℣ credi tur M S Aug.

diceret: sed non potestis portare modo. 13
℣ Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, ℣ docebit vos omnem veritatem'. non enim loquetur a semetipso: sed quæcunque audiet loquetur, & quæ ventura sunt annunciabit vobis. Ille 14
me clarificabit; quia de meo accipiet, & annunciabit vobis. ℣ Omnia quæcunque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi, quia de meo accipiet, & annunciabit vobis. Modicum, & iam' 15
non ℣ uidebitis' me: & iterum modicum, & uidebitis me: quia uado ad Patrem. ℣ Dixerunt ergo ex discipulis 16
eius ad inuicem, Quid est hoc quod dicit nobis: Modicum, & non uidebitis me: & iterum modicum, & uidebitis me, & quia uado ad Patrem? ℣ Dicebant ergo, Quid est hoc quod dicit, Modicum? nescimus quid loquitur. 17
℣ Cognouit autem Iesus, quia volebant eum interrogare: & dixit eis, De hoc quæritis inter uos, quia dixi, Modicum, & non uidebitis me, & iterum modicum, & uidebitis me. ℣ Amen, amen dico uobis, quia plorabitis, & flebitis uos, mundus autem gaudebit: uos autem contristabimini, sed tristitia uestra uertetur in gaudium. ℣ Mulier cum 18
parit, tristitiam habet, quia uenit hora eius: cum autem peperierit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. ℣ Et uos igitur, nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem uidebo uos, & gaudebit cor uestrum: & gaudium uestrum nemo ℣ tollet' a uobis. ℣ Et in illo 19
die me non rogabitis quicquam. ‖ Amen, amen dico uobis, quicquid petieritis Patrem in nomine meo, dabit uobis. ℣ Vsque modo non petistis quicquam in nomine meo. Petite, & accipietis: ut gaudium uestrum sit plenum. ℣ Hæc in prouerbiis locutus 20
sum uobis. Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar uobis, sed palam de Patre annunciabo uobis. ℣ in illo die in 21
nomine meo petetis: & non dico uobis, quia ego rogabo Patrem de uobis. ℣ Ipse 22
enim Pater amat uos, quia uos me amastis, & credidistis, quia ego a Deo exiui. 23
℣ Exiui a Patre, & ueni in mundum: iterum relinquo mundum, & uado ad Patrem. 24
℣ Dicunt ei discipuli eius, Ecce, nunc palam loqueris, & prouerbium nullum dicis. ℣ nunc scimus quia scis omnia, 25
& non opus est tibi, ut quis te interroget. in hoc credimus quia a Deo exiisti. 26
℣ Respondit eis Iesus, Modo creditis? ‖ Ecce uenit hora, & iam uenit, ut dispergamini unusquisque in propria, & me 27
solum relinquatis: & non sum solus, quia Pater mecum est. ℣ Hæc locutus 28
sum uobis, ut in me pacem habeatis. ‖ In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego uici mundum. 29
30
31
32
33

CAP. XVII.

HÆc locutus est Iesus: & sublenatis oculis in cœlum, dixit, Pater, uenit hora, clarifica filium tuum, ut * filius tuus clarificet te: ℣ ‖ Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut, omne quod dedisti ei, det eis, uitam æternam. ℣ Hæc est autem uita æterna, Vt cognoscant te, solum Deum uerum, & quem misisti Iesum Christum. ℣ Ego te clarificaui super terram: opus cōsummaui quod dedisti mihi ut faciam: ℣ & nunc clarifica me tu Pater apud temetipsum, claritate quam habui prius quam mundus esset, apud te. ℣ Manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo: Tui erant, & mihi eos dedisti: & sermonem tuum seruauerunt. ℣ Nunc cognouerunt quia omnia quæ dedisti mihi, abs te sunt: ℣ quia uerba quæ dedisti mihi dedi eis: & ipsi acceperunt, & cognouerunt uere quia a te exiui, & crediderunt quia tu me misisti. ℣ Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi: ℣ quia tui sunt: & mea omnia, tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis: Et iam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te uenio. ℣ Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint unum, sicut, & nos. ℣ Cum essem cum eis, ego seruabam eos in nomine tuo. ‖ Quos dedisti mihi, custodiui: & nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, ‖ ut scriptura impleatur. ℣ Nunc autem ad te uenio: & hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. ℣ Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut, & ego non sum de mundo. ℣ Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serues eos a malo. ℣ De mundo non sunt: sicut & ego non sum de mundo. ℣ Sanctifica eos in ueritate. Sermo tuus ueritas est. ℣ Sicut tu me misisti in mundum, & ego misi eos in mundum. ℣ Et pro eis ego sanctifico meipsum: ut sint, & ipsi sanctificati in ueritate. ℣ Non pro eis autem rogo tantum, sed, & pro eis qui credituri sunt per uerbum eorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti. ℣ Et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis: ut sint unum, sicut & nos unum sumus. ℣ Ego in eis, & tu in me: ut sint consummati in unum, & cognoscat mundus quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. ℣ Pater, quos dedisti mihi, uolo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut uideant claritatem meam quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante cōstitutionem mundi. ℣ Pater iuste, mundus te non cognouit, ego autem te cognoui: & hi cognouerunt, quia tu me misisti. ℣ Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam: ut dilectio qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

CAP. XVIII

HÆc cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis trans Torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introiuit ipse, & discipuli eius. ℣ Sciebat autē & Iudas, qui tradebat eum, locum, quia frequenter Iesus conueniebat illuc cum discipulis suis. ℣ ‖ Iudas ergo cum accepisset cohortem, & a Pontificibus, & Phariſæis ministros: uenit illuc cum la-

tet nis

* deducet nos in omnem ueritatem M S. teste Aug. G. S.

– G. S.

* uidebis I M S. G.

* tollet I M S. G. Sup. 14. 13. Matt. 7. 7 & 21. 22. Mar. 11. 24. Luc. 11. 9. Iac. 1. 5.

Matt. 26 31. Mar. 14. 27.

* & G. Matt. 28 18.

Inf. 18. 9

P. 40. 10 & 108. 8

Matt. 26 36. Mar. 14. 32. Luc. 22. 39. 2 Reg. 15. 23. Matt. 26 47. Mar. 14. 43. Luc. 22. 47.

ternis,& facibus, & armis. ✝ Iesus itaque 4
sciens omnia quæ uentura erant super se,
processit,& dixit eis,Quē quæritis? ✝Respō 5
derūt ei,Iesum Nazarenū. Dicit eis Iesus,
Ego sum. Stabat autem & Iudas qui trade-
bat eū,cū ipsis. ✝Vt ergo dixit eis, Ego sum: 6
abierunt retrorsum,& ceciderūt in terrā.
✝Iterum ergo interrogauit eos, Quem 7
quæritis? Illi autem dixerunt, Iesum Na-
zarenum. ✝ Respondit Iesus, Dixi uobis, 8
quia ego sum. si ergo me quæritis, sinite
hos abire. ✝ Vt impleretur sermo quem 9
dixit, ‖ Quia quos dedisti mihi, non per-
didi ex eis quemquam. ✝ Simon ergo Pe- 10
trus habens gladium eduxit eum: & per-
cussit pontificis seruum: & abscidit auri-
culam eius dexteram. Erat autem nomen 11
seruo Malchus. ✝ Dixit ergo Iesus Petro,
Mitte gladium tuum in uaginam. Calicem
quem dedit mihi Pater, non * bibam illū? 12
✝ Cohors ergo & tribunus & ministri Iu-
dæorum comprehenderunt Iesum, & li-

Sup. 17. 12.

* uis ut Mſq. *Aug.*

gauerunt eum; ✝ Et adduxerunt eum ad ‖ 13
Annam primum, erat enim socer Caiphę,
qui erat pontifex anni illius. ✝ Erat au- 14
tem ‖ Caiphas, qui consilium dederat Iu-
dæis, Quia expedit unum hominem mori
pro populo. ✝ Sequebatur autem Iesum 15
Simon Petrus, & alius discipulus. Disci-
pulus autem ille erat notus pontifici, &

Luc. 3. 2.

Sup. 11. 49.

introiuit

introiuit cum Iesu in atrium pontificis.
18 ¶ Petrus autem stabat ad ostium foris. ¶ Exiuit ergo discipulus * alius qui erat notus pontifici, & dixit ostiariæ: & introduxit Petrum. 17 ¶ Dicit ergo Petro ancilla ostiaria, Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille, Non sum. 18 ¶ Stabant autem serui, & ministri ad prunas, quia frigus erat, & ꝰ calefaciebant se: erat autem cum eis, & Petrus stans, & calefaciens se.
19 ¶ Pontifex ergo interrogauit Iesum de discipulis suis, & de doctrina eius. 20 ¶ Respondit ei Iesus, Ego palam locutus sum mundo: ego semper docui in synagoga, & in templo quo omnes Iudæi conueniunt: & in occulto locutus sum nihil. 21 ¶ Quid me interrogas? interroga eos qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce, hi sciunt quę dixerim ego. 22 ¶ Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens, Sic respondes pontifici? 23 ¶ Respondit ei Iesus, Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem bene, quid me cędis? 24 ¶ ꝰ Et misit eum Annas ligatum ad Caipham pontificem. 25 ¶ Erat autem Simon Petrus stans, & calefaciens se. ¶ Dixerunt ergo ei, Nunquid & tu ex discipulis eius es? Negauit ille & dixit: Non sum.
26 ¶ Dicit ei unus ex seruis pontificis, cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam, Nonne ego te uidi in horto cum illo? 27 ¶ Iterum ergo negauit Petrus: & statim gallus cantauit.
28 ¶ Adducunt ergo Iesum ꝰ a Caipha in prætorium. Erat autem mane: & ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent

Matt.26 § 8. Mar. 14 § 4. Luc. 22. § 4. * ille 6 M 8. G 8 ꝰ calefaciebant 7 M 8. G 8. Matt.25 § 7. Mar.14 § 3. Luc. 22. § 4. - G. ꝰ emisit 1 M 8. Matt.26 69. Mar.14. 67. Luc.22. 56. Mat.27.2 Mar.15.1 Luc. 23.1 ꝰ ad Caiphaм M 8 August. Act. 10. 28. & 11 3.

29 Pascha. ¶ Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit, Quam accusationem affertis aduersus hominem hunc? 30 ¶ Respondérunt, & dixerunt ei, Si non esset hic malefactor, nō tibi tradidissemus eum. 31 ¶ Dixit ergo eis Pilatus, Accipite eum uos, & secundum legem uestram iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi, Nobis nō licet interficere quēquam. 32 ¶ ¶ Vt sermo Iesu implerétur quem dixit, significans qua morte esset moriturus. 33 ¶ Introiuit ergo iterum in prætorium Pilatus, & uocauit Iesum, & dixit ei, Tu es rex Iudæorum? 34 ¶ Respondit Iesus, A temetipso hoc dicis, an alij dixerunt tibi de me? 35 ¶ Respondit Pilatus, Nunquid ego Iudæus sum? Gens tua, & pontifices tradiderunt te mihi, quid fecisti? 36 ¶ Respondit Iesus, Regnum meum non est de hoc mundo. si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Iudæis. nunc autem regnum meum non est hinc. 37 ¶ Dixit itaque ei Pilatus, Ergo rex es tu? Respondit Iesus, Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc ueni in mundum: ut testimonium perhibeam ueritati: omnis qui est ex ueritate, audit uocem meam. 38 ¶ Dicit ei Pilatus, Quid est ueritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiuit ad Iudæos, & dicit eis, Ego nullam inuenio in eo causam. 39 ¶ ¶ Est autem consuetudo uobis, ut unum dimittam uobis in Pascha: uultis ergo dimittam uobis regem Iudæorum? 40 ¶ Clamauerunt ergo rursum omnes, dicentes, Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro.

Matt.20 19. Matt. 27 11. Mar.15.2 Luc.23.4 Matt.27 15. Mar.15.6 Luc. 23. 17.

CAP. XIX.

Matt.27 27. Mar. 15. 16.

1 TVnc ergo apprehendit Pilatus Iesum & flagellauit. 2 ¶ Et milites plectentes coronā de spinis, imposuerūt capiti eius: & ueste purpurea circūdederūt eum.
3 ¶ Et veniebāt ad eū, & dicebāt, Aue rex Iudæorū. & dabāt ei alapas. 4 ¶ Exiuit iterū Pilatus foras, & dicit eis, Ecce adduco uobis eū foras, ut cognoscatis quia nullā inuenio in eo causam. 5 ¶ Exiuit ergo Iesus * portans

* ergo B. G. 8. * foras B. G. 8.

coronam ſpineam, & purpureum veſtimẽtum: Et dicit eis, Ecce homo. ¶ Cum ergo uidiſſent eum pontifices, & miniſtri, clamabant dicentes, Crucifige, crucifige eũ. Dicit eis Pilatus: Accipite eũ uos, & crucifigite. ego enim non inuenio in eo cauſam. ¶ Reſpõderunt ei Iudæi, Nos legẽ habemus: & ſecundũ legem * debet mori, quia filiũ Dei ſe fecit. ¶ Cum ergo audiſſet Pilatus hunc ſermonem, magis timuit. ¶ Et ingreſſus eſt prætoriũ iterum: & dicit ad Ieſum, Vnde es tu? Ieſus autem reſponſum nõ dedit ei. ¶ Dicit ergo ei Pilatus, Mihi non loqueris? neſcis quia poteſtatem habeo crucifigere te, & poteſtatem habeo dimittere te? ¶ Reſpondit Ieſus, Non haberes poteſtatem aduerſum me ullam, niſi tibi datum eſſet deſuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. ¶ * Exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes, Si hunc dimittis, non es amicus Cæſaris omnis * qui ſe regẽ facit, contradicit Cæſari. ¶ Pilatus autem cum audiſſet hos ſermones, adduxit foras Ieſum: & ſedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithoſtrotos, Hebraice autẽ Gabbatha. ¶ Erat autem paraſceue Paſchæ, hora quaſi ſexta, & dicit Iudæis, Ecce rex veſter. ¶ Illi autem clamabant, Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus, Regem veſtrum crucifigam? Reſponderunt pontifices, Non habemus Regem, niſi Cæſarem. ¶ Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Suſceperunt autem Ieſum: & eduxerunt. * ¶ Et baiulans ſibi crucem exiuit in eum qui dicitur Caluariæ locũ, Hebraice * Gol-

*Et MS. 8

* enim MS. Aug. 8.

* cum 3 M S. * autem MS. Aug. 8. Matt. 27 33. Mar. 15. 22. Luc. 23. 33.

*6 M S. 9.

*noſtram 1 M S. B. G. 8.

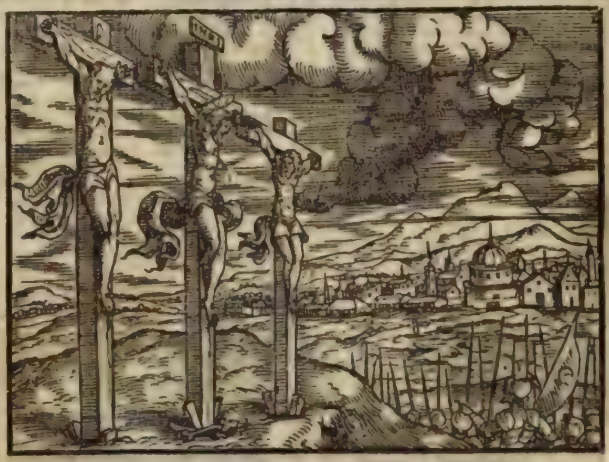

gotha: ubi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc, & hinc, medium autem Ieſum. ¶ Scripſit autem, & titulum Pilatus: & poſuit ſuper crucem. Erat autem ſcriptum, Ieſus Nazarenus Rex Iudæorum. ¶ Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia prope ciuitatem erat locus, ubi crucifixus eſt Ieſus: Et erat ſcriptum Hebraice, Græce, & Latine. ¶ Dicebant ergo Pilato Pontifices Iudæorum, Noli ſcribere Rex Iudæorum: ſed quia ipſe dixit, Rex ſum Iudæorum. ¶ Reſpondit Pilatus, Quod ſcripſi, ſcripſi. ¶ Milites ergo cum crucifixiſſent eũ, acceperunt veſtimenta eius (& fecerunt quatuor partes: unicuique militi partẽ.) & tunicam. Erat autem tunica inconſutilis, deſuper contexta per totum. ¶ Dixerunt ergo adinuicem, Non ſcindamus eam, ſed ſortiamur de illa cuius ſit. Vt ſcriptura impleretur, dicens, ‖ Partiti ſunt veſtimenta mea ſibi: & in ueſtem meam miſerunt ſortem. Et milites quidem hæc fecerunt. ¶ Stabant autem iuxta crucem Ieſu mater eius, & ſoror matris eius. Maria Cleopæ, & Maria Magdalene. ¶ Cum uidiſſet ergo Ieſus matrẽ & diſcipulum ‖ ſtantem quem diligebat, dicit matri ſuæ: Mulier, ecce filius tuus. ¶ Deinde dicit diſcipulo, Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ‖ ſua. ¶ Poſtea ſciens Ieſus quia omnia iam conſummata ſunt, ‖ vt conſummaretur ſcriptura, dicit, Sitio. ¶ Vas ergo erat poſitum aceto plenum. Illi autem ſpongiam plenam aceto, hyſſopo circumponẽtes, obtulerunt ori eius. ¶ Cum ergo accepiſſet Ieſus acetum, dixit, Conſummatum eſt. Et inclinato capite tradidit ſpiritum. ¶ Iudæi ergo (quoniam Paraſceue erat) vt non remanerent in cruce corpora ſabbatho (erat enim magnus dies ille Sabbathi) rogauerũt Pilatum ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. ¶ Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus eſt cum eo. ¶ Ad Ieſum autem cũ ueniſſent, ut uiderunt eum iam mortuũ, non fregerunt eius crura. ¶ ſed unus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit ſanguis, & aqua. ¶ Et qui uidit teſtimonium perhibuit: & uerum eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit quia uera dicit: ut &

‖ aſtantem R. G. 8.

‖ ſuam M S 9. Pſ. 68. 22

Matt 27 35. Mar. 15. 24. Luc. 23. 34. Pſ. 21. 19

Exo. 12. 46. Nu.9.12. Zac.12. 10. Matt.27 57. Mar.15. 42. Luc.23. 50.

uos credatis. ¶Facta sunt enim hæc ut scriptura impleretur, ‖ Os non comminuetis 36
ex eo. ¶Et iterum alia scriptura dicit. ‖ Videbunt in quem transfixerunt. ¶‖Post hæc 37
autem rogauit Pilatum Ioseph ab Arimathæa (eo quòd esset discipulus Iesu, occultus autem propter metum Iudæorum) vt 38
tolleret corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. ¶Venit autem 39
& ‖ Nicodemus, qui uenerat ad Iesum no-
cte primum, ferens mixturam myrrhæ, & 40
aloes, quasi libras centum. ¶Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. ¶ Erat autem in loco ubi crucifixus 41
est, hortus: & in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus erat. ¶ Ibi ergo propter Parasceuen Iu- 42
dæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

Sup. 3. & 7. 5

CAP. XX.

Mat.28.1 Mar.16.1 Luc.24.1

VNa autem sabbathi, Maria Magdalene uenit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum: & uidit lapidem sublatum a monumento. ¶Cucurrit ergo, & uenit ad Simonem Petrum, & ad alium discipulum quem amabat Iesus, & dicit illis, Tulerunt Dominum de monumento, & nescimus ubi posuerunt eum. ¶ Exiit ergo Petrus, & ille alius discipulus, & uenerunt ad monumentum. ¶Current autem duo simul, & ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, & uenit primus ad monumentum. ¶ Et cum se inclinasset, uidit posita linteamina: non tamen introiuit. ¶ Venit ergo Simon Petrus sequens eum, & introiuit in monumentū, & uidit linteamina posita, ¶ & sudarium quod fuerat super caput eius, non cum linteaminibus positum, sed separatim inuolutum in unum locum. ¶Tunc ergo introiuit & ille discipulus qui uenerat primus ad monumentum: & uidit, & credidit. ¶non-dum enim sciebant scripturam, quia Woportebat eum a mortuis resurgere. ¶Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos ¶Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinauit se, ‖& prospexit in monumentum: ¶ ‖ & uidit duos Angelos in albis, sedentes, unum ad caput & unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Iesu. ¶ Dicunt ei illi, Mulier, quid ploras? Dicit eis, Quia tulerunt Dominum meum: & nescio ubi posuerunt eum.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Woportebat M 8. Mat.28.1

Mar.16.5 Luc.24.4 Wuidet 1 M 8. G.5.

14 ¶Hęc cum dixisset, conuersa est retrorsum, & uidit Iesum stantem: & non sciebat quia
15 Iesus est. ¶ Dicit ei Iesus, Mulier, quid ploras? quem quæris? Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi posuisti eum: &
16 ego eum tollam. ¶ Dicit ei Iesus, Maria. Conuersa illa dicit ei, Rabboni (quod dicitur, Magister.)
17 ¶ Dicit ei Iesus, Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: uade autem ad fratres meos, & dic eis, Ascendo ad Patrem meum, & Patrem uestrum, Deum meum, & Deum uestrum.
18 ¶Venit Maria Magdalene annuncians discipulis, Quia uidi Dominum, & hæc dixit
19 mihi. ¶ ‖ Cum ergo sero esset die illo, una sabbathorum, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum: uenit Iesus, & stetit in medio, &
20 dicit eis, Pax uobis; ¶ Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & latus. Gauisi sunt ergo discipuli uiso Domino. ¶Dixit ergo eis*
21 iterum, Pax uobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto uos. ¶Hoc cum dixisset, insufflauit: & dicit eis, Accipite Spiritum sanctum:
23 ¶‖quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt.
24 ¶Thomas autē unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando uenit Iesus.
25 ¶Dixerunt ergo ei alij discipuli, Vidimus Dominum. Ille autē dixit eis, Nisi uidero in manibus eius Wfixuram clauorum, & mittam digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam

Mar.16. 14. Luc. 24. 36. 1 Cor.15. 5. *Iesus R. G.8.

Matt.18 18.

Wfiguram 5 M 8. G.

in latus eius: nõ credam. ♀ Et post dies octo iterũ erant discipuli eius intus: & Thomas cũ eis. Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit, Pax uobis. ♀ Deinde dicit Thomæ, Infer digitum tuum huc, & uide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latum meum: & noli esse incredulus, sed fidelis. ♀ Respondit Thomas, & dixit ei, Dominus meus & Deus meus. ♀ Dicit ei Iesus, Quia uidisti me, Thoma, credidisti: beati qui non uiderunt, & crediderunt. ♀ ‖ Multa quidem, & alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. ♀ Hæc autẽ scripta sunt, ut credatis quia Iesus est Christus filius Dei: & ut credentes, uitam habeatis in nomine eius.

26 27 28 29 30 31

CAP. XXI.

1 POstea manifestauit se iterum Iesus * ad mare Tiberiadis. Manifestauit autẽ sic: ♀ Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui dicitur Didymus, & ‖ Nathanael qui erat a Cana Galilææ, & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius duo. ♀ Dicit eis Simon Petrus, Vado piscari. Dicunt ei, Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil prendiderunt. ♀ Mane autem iam facto stetit Iesus in littore: non tamen cognouerunt discipuli quia Iesus est. ♀ Dicit ergo eis Iesus, Pueri, nũquid pulmentarium habetis? Re-

2 3 4 5

sponderunt ei, Non. ♀ Dicit eis, ‖ Mittite in dexterã nauigij rete: & inuenietis. Miserũt ergo: & iã non ualebant illud trahere præ multitudine piscium. ♀ Dicit ergo discipulus ille quẽ diligebat Iesus, Petro, Dñs est. Simon Petrus cũ audisset quia Dñs est: tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. ♀ Alij autẽ discipuli nauigio uenerunt (nõ enim longe erãt a terra, sed quasi cubitis ducẽtis) trahentes rete piscium. ♀ Vt ergo descenderunt in terram, uiderunt prunas positas, & piscẽ superpositũ & panem. ♀ Dicit eis Iesus, Afferte de piscibus quos prẽdidistis nunc. ♀ Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terrã, plenum magnis piscibus centũ quinquaginta tribus. Et cũ tanti essent, non est scissum rete. ♀ Dicit eis Iesus, Venite, prandete. Et nemo audebat ℣ discipulorũ interrogare eum, Tu quis es? sciẽtes quia Dñs est. ♀ Et uenit Iesus, & ℣ accipit panẽ, & ℣ dat eis, & piscem similiter. ♀ Hoc iã tertio manifestatus est Iesus discipulis suis, cũ resurrexisset a mortuis. ♀ Cũ ergo prandissent, dicit Simoni Petro Iesus, Simõ ℣ Iohannis, diligis me plus his? Dicit ei, Etiã Dñe: tu scis quia amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos. ♀ Dicit ei iterum, Simon ℣ Iohannis, diligis me? Ait illi, Etiã Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos. ♀ Dicit ei

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

tertio, Simon ℣ Iohannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & dixit ei, Domine, tu omnia ℣ scis: tu scis quia amo te. Dicit ei, * Pasce oues meas. ♀ Amen, amẽ dico tibi, cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas ubi uolebas. cũ autẽ senueris, extendes manus tuas & alius te cinget, & ducet quo * non uis. ♀ Hoc autem dixit, significãs qua morte clarificaturus esset Deũ. Et cũ hoc dixisset, dicit ei, Sequere me. ♀ Conuersus Petrus, uidit illum discipulum quem diligebat Iesus sequentẽ, ‖ qui & recubuit in cœna super pectus eius, & dixit, Domine quis est qui tradet te? ♀ Hunc ergo cum uidisset Petrus, dicit Iesu, Domine, hic autem quid? ♀ Dicit ei Iesus, ℣ Sic eum uolo manere donec ueniam, quid ad te? tu me sequere. ♀ Exiuit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus, Non moritur. sed, ℣ Sic eum uolo manere donec ueniam, quid ad te? ♀ Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus quia uerum est testimonium eius. ♀ ‖ Sunt autem, & alia multa quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos qui scribendi sunt, libros.

18 19 20 21 22 23 24 25

ACTA

Lucæ 5. 4.

℣ discẽtium 1 MS.
℣ discipulorũ G. 3.
℣ accepit MS. Aug. 5.
℣ dabat MSS.
℣ Iona Christi infra 2148 G. 5.

* Disc. 4 R G Sup. 1 Mar. 4 Mar. 1

MS. Aug. G. 5.

Infr. 21. 25.

℣ Si R. G. ℣ Si MS. G. 8. Si sic Sup. 30.

Sup. 23.

* Isa. MS. 2 Pe.

CAPVT PRIMVM.

PRIMVM quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cœpit Iesus facere, & docere, ¶vsq; in diem qua præcipiēs Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit assumptus est: ¶quibus, & præbuit seipsum viuū post passionē suā in multis argumentis, per dies quadraginta apparēs eis, & loquens de regno Dei. ¶ Et conuescens, præcepit eis, ab Ierosolymis ne discederēt, sed exspectarēt promissionē Patris, quā audistis (inquit) per os meū: ¶quia Iohannes quidē baptizauit aqua, vos aūt baptizabimini Spiritu sancto nō post multos hos dies. ¶Igitur qui cōuenerāt, interrogabant eū, dicētes, Dñe, si in tpe hoc restitues regnū Israēl? ¶Dixit aūt eis, Non est vestrū nosse tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: ¶sed accipietis virtutē superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierusalē, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsq; ad vltimū terræ. ¶ Et cum hæc dixisset, videntibus illis eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. ¶Cumq. intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astiterunt

Luc. 24. 49. Ioh. 14. 26. Mat. 3. 11. Mar. 1. 8 Luc. 3. 16 Ioh. 1. 26 Infr. 12. 16. 19. 4 Infr. 2. 2 4. Luc. 24. 48. Infr. 2. 33

Mat. 19 16.

Luc. 24 51.

iuxta illos in vestibus albis, ¶ qui & dixerunt, Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? hic Iesus qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum. ¶ Tunc reuersi sunt Ierosolymam a monte qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbathi habens iter. ¶ Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt vbi manebant Petrus, & Iohannes, Iacobus, & Andreas, Philippus, & Thomas, Bartholomæus, & Matthæus, Iacobus Alphæi, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. ¶ hi omnes erant perseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus ᵛ eius. ¶ In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum, dixit (erat autem turba ᴺ hominum ᵛ simul, fere centum viginti) ¶ Viri fratres, oportet impleri scripturam ‖ quam prædixit Spiritus sanctus per os Dauid de Iuda, ‖ (qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum: ¶ qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. ¶ ‖ Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, ‖ & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. ¶ Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem: ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldema, hoc est, ager sanguinis.) ¶ Scriptum est enim in libro Psalmorum: ‖ Fiat commoratio ᴺ eorum ' deserta, & non sit qui inhabitet in ea: ‖ Et episcopatum eius accipiat alter. ¶ Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati, in omni tempore quo intrauit, & exiuit inter nos Dominus Iesus, ¶ incipiens a baptismate Iohannis vsque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri unum ex illis. ¶ Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Mathiam. ¶ Et orantes dixerunt, Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum, ¶ accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo præuaricatus est Iudas, ut abiret in locum suum. ¶ Et dederunt sortes eis, & cecidit sors super Matthiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis.

ᵛ αὐτου ᴺ nominis 1 Ms. G. Psal. 40. 9. Ioa. 13. 18. 18. 3. Mat. 27. 7. Mat. 27. 5. Psal. 68. 26 ᵛ eius 4 Ms. B. G. 2. Psal. 108. 8

CAP. II.

ᴺ complentur G. Mar. 3. 11 Mar 1. 8. Luc. 3. 16 Sup. 1. 8. Infr. 11. 15. 19. 6. ᵀ τυφος Ioa. 7. 39. ᵛ alijs M 1. G.

ET cum ᴺ complerentur ' ¶ dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: ¶ ‖ & factus est repente de cœlo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis, & replenit totam domum vbi erant sedentes. ¶ Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tanquam ᵛ ignis, ' sedit. supra singulos eorum: ¶ & ‖ repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui ᴺ varijs ' linguis prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. ¶ Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione quæ sub cœlo est. ¶ Facta autem hac voce conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque lingua sua illos loquentes. ¶ Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: * Nonne, ecce, omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt, ¶ & quomodo nos ᴺ audiuimus ' unusquisque linguam

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 1 2 3 4 5 6 7 8

9 nostram, in qua nati sumus? ¶ Parthi, & Medi, & Ælamitæ, & qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam, 10 Pontum, & Asiam, ¶ Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Libyæ quæ est circa Cyrenen, & aduenæ Romani, Iu- 11 dæi quoque ¶ & Proselyti, Cretes, & Arabes: ᴺ audiuimus ' eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. ¶ Stupebant autem 12 omnes, & mirabantur, adinuicem dicentes, Quidnam vult hoc esse? ¶ Alij autem 13 irridentes dicebant, Quia musto pleni sunt isti. ¶ Stans autem Petrus cum undecim, 14 eleuauit uocem suam, & locutus est eis, Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem uniuersi, hoc uobis notum sit, & auribus percipite uerba mea. ¶ Non enim, sicut uos æsti- 15 matis, hi ebrij sunt, cum sit hora diei tertia: ¶ sed hoc est quod dictum est per prophetam Ioël, ¶ ‖ Et erit in nouissimis die- 16 bus (dicit Dominus) effundam de Spiritu meo super omnem carnem: & prophetabunt filij vestri, & filiæ vestræ, & iuuenes vestri uisiones uidebunt, & seniores vestri somnia somniabunt. ¶ Et quidem super 17 seruos meos, & super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt: ¶ & dabo prodigia in cœlo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinē, 18 & ignem, & vaporem fumi. ¶ Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam ueniat dies Domini magnus, & manifestus. ¶ Et erit ‖ omnis 19 quicunque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. ¶ Viri Israelitæ, audite uerba hæc, Iesum Nazarenum uirum approbatum a Deo in uobis, uirtutibus, & prodigijs, & signis quæ fecit Deus per illum in 20 medio uestri, sicut * vos scitis: ¶ hunc definito consilio, & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum affigentes, interemistis. ¶ quem Deus suscitauit solutis 21 doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. ¶ Dauid enim dicit in eum; ‖ Prouidebam Dominum in 22 conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi ne commouear. ¶ Propter 23 hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea insuper, & caro mea requiescet in spe. ¶ Quoniam non derelinques 24 animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. ¶ Notas mihi fecisti uias uitæ: replebis me iu- 25 cunditate cum facie tua. ¶ Viri fratres, liceat audenter dicere ad uos de patriarcha Dauid ‖ quoniam * defunctus est, & sepultus est: & sepulchrum eius est apud 26 nos, usque in hodiernum diem. ¶ Propheta igitur cum esset, & sciret, quia iureiurando ‖ iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super sedem eius: ¶ prouidens locutus est de resurrectione Christi 27 quia ‖ neque derelictus est in inferno, ‖ neque caro eius uidit corruptionē. ¶ Hunc 28 Iesum resuscitauit Deus, ‖ cuius omnes nos testes sumus. ¶ Dextera igitur Dei exalta- 29 tus, & promissione Spiritus sancti accepta a Patre, effudit ᴺ hunc quem ' uos uidetis, & auditis. ¶ Non enim Dauid ascendit in 30 cœlum: dicit autem ipse, ‖ Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, ¶ donec 31 ponam inimicos tuos scabellum pedum

audiuimus 1 Ms. G. Psal. 15. Act. 13. Sup. 1. ᴺ hoc dicunt quidam Ms. G. Psal. 109.

tuorum. ¶ Certissime sciat ergo omnis 36
domus Israel, quia & Dominum eum, & Christum fecit Deus, hunc Iesum, quem vos crucifixistis. ¶ His autem auditis cum 37
punctí sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos Apostolos. Quid faciemus viri fratres? ¶ Petrus vero ad illos, Pœnitentiam (inquit) agite, & baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum: & accipietis donum Spiritus sancti. ¶ Vobis 39
enim est repromissio, & filijs vestris, & omnibus qui longe sunt, quoscumque advocauerit Dominus Deus noster. ¶ Aliis 40
etiam verbis plurimis testificatus est, & exhortabatur eos, dicens, Saluamini a generatione ista praua. ¶ Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt: & appositæ sunt in die illa animæ circiter tria millia. ¶ Erant autem perseuerantes 42
in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus.
¶ Fiebat autem omni animæ timor: multa 43
quoque prodigia, & signa per Apostolos in Ierusalem fiebant, & metus erat magnus in universis. ¶ Omnes etiam qui credebant, erant pariter, & habebant omnia 44
communia. ¶ Possessiones, & substantias 45
vendebant, & diuidebant illa omnibus, prout cuique opus erat. ¶ Quotidie quo- 46
que perdurantes unanimiter in templo, & frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione, & simplicitate cordis: ¶ collaudantes Deum, & ha- 47
bentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat, qui salui fierent quotidie in idipsum.

CAP. III.

PEtrus autem, & Iohannes ascendebant in templum, ad horam orationis nonam. ¶ Et quidam vir qui erat 1
claudus ex utero matris suæ, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. 2
¶ Is cum uidisset Petrum, & Iohannem incipientes introire in templum, rogabat, ut eleemosynam acciperet. ¶ Intuens 3
autem in eum Petrus cum Iohanne, dixit, Respice in nos. ¶ At ille intendebat in eos, 4
sperans se aliquid accepturum ab eis.
¶ Petrus autem dixit, Argentum, & au- 5
rum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesu Christi Nazareni surge, & ambula. ¶ Et apprehen- 6
sa manu eius dextera, alleuauit eum, & protinus consolidatæ sunt bases eius, & plantæ. ¶ Et exiliens stetit, & ambulabat: 7
& intrauit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum. ¶ Et 8
vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. ¶ Cognoscebant au- 9
tem illum, quòd ipse erat qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi: & impleti sunt stupore, & extasi in eo quod contigerat illi. ¶ Cum \\ tene- 10
ret autem Petrum, & Iohannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum quæ appellatur Salomonis, stupentes. ¶ Videns 11
autem Petrus, respondit ad populum, Viri Israelitæ quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra uirtute, aut 12
pietate fecerimus hunc ambulare? ¶ Deus 13
Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob Deus patrum nostrorum glorificauit filiũ suum Iesum, quem uos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti: ¶ Vos autem sanctum 14
& iustum negastis, & petistis uirum homicidam donari uobis: ¶ authorem uero uitæ interfecistis, quem Deus suscitauit a 15
mortuis, cuius nos testes sumus. ¶ Et in 16
fide nominis eius, hunc quem uos \\ uidetis & nostis, confirmauit nomen eius: & fides quæ per eum est, dedit * integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum. ¶ Et nunc fratres scio quia per igno- 17
rantiam fecistis, sicut & principes uestri. ¶ Deus autem \\ qui prænunciauit per os 18
omnium prophetarum, pati Christũ suũ, sic impleuit. ¶ Pœnitemini igitur, & con- 19
uertimini, ut deleantur peccata uestra: ¶ ut cum uenerint tempora refrigerii a 20
conspectu Domini, & miserit eum, qui prædicatus est uobis Iesum Christũ, ¶ quẽ oportet quidem cœlum suscipere usque in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est Deus per os sanctorum suorum 21
a seculo, prophetarum. ¶ Moyses quidem dixit, ‖ Quoniam prophetam iuscitabit uobis Dominus Deus uester de fratribus uestris tanquam me: ipsum audietis iuxta omnia quæcumque locutus fuerit uobis. ¶ Erit autem, omnis 22
anima quæ non audierit prophetam illum, exterminabitur de plebe. ¶ Et omnes 23
prophetæ a Samuel, & deinceps qui locuti sunt, * annunciauerunt dies istos. ¶ Vos 24
estis filii prophetarum, & testamenti quod disposuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham, ‖ Et in semine tuo benedicentur omnes familiæ terræ. ¶ Vobis pri- 25
mum Deus suscitans Filium suum, misit eum benedicentem uobis: ut conuertat se unusquisque a nequitia sua.

CAP. IIII.

LOquentibus autem illis ad populũ, 1
superuenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducæi, ¶ dolentes quod docerent populum, & annunciarent in \\ Iesum resurrectionem ex 2
mortuis: ¶ & iniecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam, in crastinũ, erat enim iam uespera. ¶ Multi autem eo- 3
rum qui audierant uerbum, crediderunt: & factus est numerus uirorum quinque millia. ¶ Factum est autem in crastinum, 4
ut congregarentur principes eorum, & seniores, & scribæ in Ierusalem. ¶ & Annas 5
princeps sacerdotum, & Caiphas, & Iohannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. ¶ Et statuentes eos in me- 6
dio, interrogabant: In qua uirtute aut in quo nomine fecistis hoc uos? ¶ Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos, Prin- 7
cipes populi, & seniores: ** ¶ Si nos hodie diiudicamur in beneficio hominis infir- 8
mi, in quo iste saluus factus est, ¶ notum sit omnibus uobis, & omni plebi Israel, quia in nomine Iesu Christi Nazareni, quẽ vos crucifixistis, quem Deus suscitauit a mortuis, in hoc iste adstat coram uobis sanus. 9
¶ Hic est lapis q reprobatus est a uobis ædi- 10
ficãtibus: qui factus est in caput anguli: & 11
12

\\ tenerent M 8.
\\ videret o.

\\ poteſtate MS. 8.

Mat. 27. 20. Mar. 15. 11. Luc. 23. 18. Io. 18. 40.

\\ vidiſtis o.

*ſalus MS. R. G. 8.

\\ qua ſ MS. G.

\\ quemadmodũ 8.

Deut. 18. 15.

*Of MS. G. 8.

Gen. 12. 3 & 22. 18. & 26. 4.

\\ Ieſu 7 MS. G.

*Iſrael 3 MS. G. 8. * audite MS. 8.

Pſ. 117 22. Mat. 21. 42. Mar. 12. 10. Luc. 20. 17. Iſai. 28. 16. 1. Pe. 2. 7 Ro. 9. 33.

aliud nomen est sub cælo datum hominibus,in quo oporteat nos saluos fieri. ✝Videntes autem Petri constantiam, & Iohannis,comperto quòd homines essent sine literis,& idiotæ,admirabantur,& cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant: ✝hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere. ✝Iusserunt autem eos foras extra concilium secedere:& conferebant adinuicem, ✝dicentes,Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos,omnibus habitantibus Ierusalem manifestum est,& non possumus negare. ✝Sed ne amplius diuulgetur in populũ,comminemur eis,ne ultra loquantur in nomine hoc vlli hominum. ✝Et vocantes eos, denunciauerunt ne omnino loquerentur, neque docerent in nomine Iesu. ✝Petrus vero, & Iohannes respondentes, dixerunt ad eos,Si iustum est in conspectu Dei,vos potius audire quam Deum,iudicate. ✝non enim possumus quæ vidimus, & audiuimus non loqui. ✝At illi comminantes, dimiserunt eos:non inuenientes quomodo punirent eos, propter populũ, quia omnes clarificabant id quod factum fuerat, in eo quod acciderat. ✝Annorũ enim erat amplius quadraginta homo in quo factum fuerat signum istud sanitatis.✝Dimissi autem venerunt ad suos: & annunciauerunt eis quanta ad eos principes sacerdotum,& seniores dixissent. ✝Qui cum audissent, vnanimiter leuauerunt vocem ad Deum, & dixerunt,Domine, tu *qui fecisti cælum,& terram,mare, & omnia quæ in eis sunt, ✝qui Spiritu sancto per os patris nostri Dauid pueri tui dixisti, ¶ Quare fremuerunt Gentes,& populi meditati sunt inania? ✝Astiterunt reges terræ,& principes conuenerunt in vnũ aduersus Dominum,& aduersus Christum eius?✝conuenerũt enim vere in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuum Iesum, quem unxisti, Herodes,& Pontius Pilatus,cum Gentibus & populis Israel, ✝facere quæ manus tua, & consilium tuum decreuerunt fieri. ✝Et nunc Domine respice in minas eorum, & da seruis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum,✝in eo quod manum tuam extendas ad sanitates & signa,& prodigia fieri per nomen sancti filij tui Iesu. ✝Et cum orassent, motus est locus in quo erant congregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto,& loquebantur verbum Dei cum fiducia. ✝Multitudinis autem credentiũ erat cor vnum'& anima una:nec quisquam eorum quæ possidebat aliquid suum esse dicebat,sed erãt illis omnia communia. ✝Et virtute magna reddebãt Apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri:'& gratia magna erat in omnibus illis. ✝Neque enim quisquam egens erat inter illos.Quotquot enim possessores agrorum,aut domorum erant, uendentes afferebant pretia eorum quæ uendebant, ✝& ponebant ante pedes Apostolorum. Diuidebatur autem singulis prout cuique opus erat. ✝Ioseph autem qui cognominatus est ✠ Barnabas 'ab Apostolis (quod est interpretatum filius consolationis) Leuites,

vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

CAP. V.

1 VIr autem quidam nomine Ananias, cum Saphira uxore sua uendidit agrum, ✝ & fraudauit de pretio agri,
2 conscia uxore sua: & afferens partẽ quandam,ad pedes Apostolorum posuit. ✝Dixit
3 autem Petrus, * Anania,cur tentauit satanas cor tuum,mentiri te Spiritui sancto,& fraudare de pretio agri? ✝ Nonne manens tibi manebat, & uenundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hãc rem? Nõ es mentitus hominibus,sed Deo.
4 ✝Audiens autem Ananias hæc uerba,cecidit, & expirauit. Et factus est timor magnus
5 super omnes qui audierunt. ✝ Surgentes autem iuuenes, amouerunt eum,
6 & efferentes sepelierunt. ✝Factum est autem quasi horarum trium spatiũ, & uxor ipsius,nesciés quod factum fuerat, introiuit. ✝Respondit autem ei Petrus, Dic mihi-mulier, 'si tanti agrum vendidistis? At
7 illa dixit, Etiam tanti. ✝ Petrus autem ad eam, Quid utique conuenit uobis tentare Spiritum Domini? Ecce, pedes eorum qui sepelierunt virum tuum, ad ostium, & efferent te. ✝ Confestim cecidit ante pedes
8 eius, & expirauit. Intrantes autem iuuenes,inuenerunt illam mortuam:& extulerunt, & sepelierunt ad uirum suum. ✝ Et
9 factus est timor magnus in uniuersa ecclesia, & in omnes qui audierunt hæc. ✝ Per manus autem Apostolorum fiebant signa, & prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis ✝Cæterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus.
10 ✝ Magis autem augebatur credentiũ in Domino multitudo uirorum ac mulierum:
11 ✝ita ut in plateas eiicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut ueniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quenquam illorum, & liberarentur omnes ab infirmitatibus suis. ✝ Concurrebat
12 autem,& multitudo vicinarum ciuitatum Ierusalem ,afferentes ægros , & uexatos a spiritibus immundis: qui curabantur omnes. ✝Exurgens autem princeps sacerdotũ & omnes qui cum illo erant , quæ est hæresis Sadducæorum, repleti sunt zelo: ✝ &
13 iniecerunt manus in Apostolos , & posuerunt eos in custodia publica. ✝Angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas
14 carceris, & educens eos,dixit, ✝Ite:& stantes loquimini in templo plebi omnia uerba uitæ huius. ✝ Qui cum audissent, intrauerunt diluculo in templum , & docebant. Adueniens autem princeps sacerdotum , & qui cum eo erant , conuocauerunt concilium , & omnes seniores filiorum Israel :& miserunt ad carcerem , ut
15 adducerentur. ✝ Cum autem uenissent ministri, & aperto carcere non inueniissent illos: reuersi nunciauerunt, ✝ dicentes,Carcerem quidem inuenimus clausum cum omni diligentia , & custodes stantes ante
16 ianuas:aperientes autem, neminem intus inuenimus. ✝Vt autem audierunt hos sermones magistratus templi, & principes sacerdotum , ambigebant de illis quidnam

fieret.

* Deut. 2 Mss.R.G. 8. Psal. 2.1.

-5 Mss G.

-6 Mss. G. 8.

* ad Ananiam O. * ad eum Mss. G.q.

-6 Mss.G. 8.

-5 Mss. G. 8.

fieret. ✝ Adueniens autem quidam nunciauit eis, Quia ecce uiri quos posuistis in carcerem, sunt in templo stantes, & docentes populum. ✝ Tunc abiit magistratus cum ministris, & adduxit illos sine ui: timebant enim populum ne lapidarentur. ✝ Et cum adduxissent illos, statuerunt in concilio. Et interrogauit eos princeps sacerdotum, ✝ dicens, Præcipiendo præcepimus uobis ne doceretis in nomine isto: & ecce replestis Ierusalem doctrina uestra, & uultis inducere super nos sanguinem hominis istius. ✝ Respondens autem Petrus, & Apostoli, dixerunt, Obedire oportet Deo magis, quàm hominibus. ✝ Deus patrum nostrorum suscitauit Iesum, quem uos interemistis, suspendentes in ligno. ✝ Hunc principem, & saluatorem Deus exaltauit dextera sua, ad dandam pœnitentiam Israeli, & remissionem peccatorum. ✝ & nos sumus testes horum verborum. & Spiritus sanctus, quem dedit Deus omnibus obedientibus sibi. ✝ Hæc cum audissent, dissecabantur, & cogitabant interficere illos. ✝ Surgens autem quidam in concilio Pharisæus, nomine Gamaliel, legisdoctor honorabilis uniuersæ plebi, iussit ℣ foras ad breue homines fieri, ✝ dixitq. ad illos, Viri Israelitæ, attendite uobis super hominibus istis quid actu ri sitis. ✝ Ante hos enim dies extitit Theodas, dicens se esse aliquem, cui consensit numerus uirorum circiter quadringentorum, qui occisus est, & omnes ℣ qui 'credebant ei, dissipati sunt, & ℣ redacti ' ad nihilum. ✝ Post hunc extitit Iudas Galilæus in diebus professionis, & auertit populum post se, & ipse periit: & omnes quotquot consenserunt ei, dispersi sunt. ✝ Et nunc ita que ' dico uobis, discedite ab hominibus istis, & sinite illos: quoniam si est ex hominibus consilium hoc aut opus, dissoluetur: ✝ si uero ex Deo est, non poteritis dissoluere ℣ eos, ' ne forte, & Deo repugnare inueniamini. Consenserunt autem illi. ✝ Et conuocantes Apostolos, cæsis denunciauerunt ne loquerentur in nomine Iesu, & dimiserunt eos. ✝ Et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. ✝ Omni autem die non cessabant in templo, & circa domos docētes, & euangelizantes Christū Iesum.

CAP. VI.

IN diebus autem illis crescente numero discipulorum, factum est murmur Græcorum aduersus Hebræos, eo quòd despicerentur in ministerio quotidiano uiduæ eorum. ✝ Conuocantes autem duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt, Non est æquum, nos derelinquere uerbum Dei, & ministrare mensis. ✝ Considerate ergo, fratres, uiros ex uobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus. ✝ Nos uero, orationi, & ministerio uerbi instantes erimus. ✝ Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum uirum plenum fide, & Spiritu sancto, & ‖ Philippum, & Prochorum, & Nicanorem, & ℣ Timonem, ' & Parmenam, & Nicolaum aduenam An-

tiochenum. ✝ Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerunt eis manus. ✝ Et uerbum ℣ Dei 'crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalem ualde: multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei. ✝ Stephanus autem plenus gratia, & fortitudine faciebat prodigia, & signa magna in populo. ✝ Surrexerunt autem quidam de synagoga, quæ appellatur Libertinorum, & Cyrenensium, & Alexandrinorum, & eorum qui erant a Cilicia, & Asia, disputantes cum Stephano. ✝ & non poterant resistere sapientiæ, & Spiritui, qui loquebatur. ✝ Tunc summiserunt uiros, qui dicerent se audiuisse eum dicentem uerba blasphemiæ in Moysen, & Deum. ✝ Commouerunt itaque plebem, & seniores, & Scribas: & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium, ✝ & statuerunt falsos testes, qui dicerent, Homo iste non cessat loqui uerba aduersus locum sanctum, & legem. ✝ audiuimus enim eum dicentem, quoniam Iesus Nazarenus hic, destruet locum istum, & mutabit traditiones, quas tradidit nobis Moyses. ✝ Et intuentes eum omnes, qui sedebant in concilio, uiderunt faciem eius tamquam faciem angeli.

CAP. VII.

DIxit autem princeps sacerdotum, Si hæc ita se habent? ✝ Qui ait, Viri fratres, & patres audite. Deus gloriæ apparuit patri nostro Abrahæ cum esset in Mesopotamia, prius quàm moraretur in Charan, ✝ & dixit ad illum, ‖ Exi de terra tua, & de cognatione tua, & uenі in terram quam monstrauero tibi. ✝ Tunc exiit de terra Chaldæorum, & habitauit in Charan. Et inde postquam mortuus est pater eius, transtulit illum in terram istam, in qua nunc uos habitatis. ✝ Et non dedit illi hæreditatem in ea nec passum pedis; ℣ & 'repromisit dare illi eam in possessionem, & semini eius post ipsum cum non haberet filium. ✝ Locutus est autem ei Deus, ‖ Quia erit semen eius accola in terra aliena, & seruituti eos subiicient, & male tractabunt eos annis quadringentis: ✝ & gentem cui seruierint, iudicabo ego, ℣ dixit Deus. ' & post hæc exibunt, & seruient mihi in loco isto. ✝ ‖ Et dedit illi testamentum circumcisionis, ‖ & sic genuit Isaac, & ‖ circumcidit eum die octauo: & ‖ Isaac, Iacob: & ‖ Iacob, duodecim Patriarchas. ✝ Et Patriarchæ æmulantes, Ioseph uendiderunt in Ægyptum. & erat Deus cū eo: ✝ & eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius, & ‖ dedit ei gratiam, & sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti, & constituit eum præpositum super Aegyptum, & super omnem domum suam. ✝ Venit autem fames in uniuersam Aegyptum, & Chanaan, & tribulatio magna: & non inueniebant cibos patres nostri. ✝ ‖ Cum audisset autem Iacob esse frumentum in Aegypto: misit patres nostros primum. ✝ & ‖ in secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis, & manifestatum est Pharaoni genus eius. ✝ Mittens autem Ioseph, accersiuit Iacob patrem suum, & omnem

✝ Dominus MS. G.

✝ postillum foras Apostolos fecerunt § MS. G. 2.

✝ quicunque § MS. G. ✝ edo/bus est 10 MS. -IMS. G. 5.

✝ illud 2 MS. G. 8.

Isa/21. 8. ✝ Timotheum G

✝ sed 6.

-6 MS. G. Ge. 15. 13

✝ dicit Dominus MS. G.

Ge. 17. 10 Ge. 21. 24 Ge. 25. 24 26. Ge. 29. 32 30. 35. 23 Ge. 37. 28 Ge. 41. 37

Gen. 42. 2

Gen. 45. 3. 4.

cognationem in ammitidi septuaginta quinque. ✠ ‖ Et descendit Iacob in Ægyptum: & ‖ defunctus est ipse, & patres nostri. ✠ ‖ Et translati sunt in Sichem, & positi sunt in sepulchro ‖ quod emit Abraham precio argenti a filijs Hemor filij Sichem. ✠ Cum autem appropinquaret tempus promissionis, quam confessus erat Deus Abrahæ, crevit populus, & multiplicatus est in Ægypto. ✠ quoadusque surrexit alius rex in Ægypto, qui non sciebat Ioseph. ✠ Hic circumueniens genus nostrum, afflixit patres nostros: vt exponerent infantes suos, ne vivificarentur. ✠ ‖ Eodem tempore natus est Moyses, & fuit gratus Deo, qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui. ✠ Exposito autem illo, sustulit eum filia Pharaonis, & nutriuit eum sibi in filium. ✠ Et eruditus est Moyses omni sapientia Ægyptiorum: & erat potens in verbis, & in operibus suis. ✠ Cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus, ascendit in cor eius, vt visitaret fratres suos filios Israel. ✠ ‖ Et cum vidisset quendam iniuriam patientem, vindicauit illū: & fecit vltionem ei qui iniuriam sustinebat, percusso Aegyptio. ✠ Existimabat autem intelligere fratres, quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis: at illi non intellexerunt. ✠ ‖ Sequenti vero die apparuit illis litigantibus: & reconciliabat eos in pace, dicens, Viri, fratres estis, vt quid nocetis alteruter? ✠ Qui autem iniuriam faciebat proximo, repulit eum, dicens, Quis te constituit principem, & iudicem super nos? ✠ numquid interficere me tu vis, quemadmodum interfecisti heri Aegyptium? ✠ Fugit autem Moyses in verbo isto: & factus est aduena in terra Madian, vbi genuerunt filios duos. ✠ Et expletis annis quadraginta, ✠ apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammæ rubi. ✠ Moyses autem videns, admiratus est visum. Et accedente illo, vt consideraret, facta est ad eum vox Domini, * ✠ Ego sum Deus Patrum tuorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Tremefactus autem Moyses, non audebat considerare. ✠ Dixit autem illi Dominus, Solue calceamentum pedum tuorum: locus enim in quo stas, terra sancta est. ✠ Videns vidi afflictionem populi mei qui est in Aegypto, & gemitum eorum audiui, & descendi liberare eos. Et nunc veni, & ‖ mittam te in Aegyptum. ✠ Hunc Moysen, quem negauerunt, dicentes, Quis te constituit principem, & ducem? hunc Deus principem, & redemptorem misit, cum manu angeli qui apparuit illi in rubo. ✠ ‖ Hic eduxit illos faciens prodigia, & signa in terra Aegypti, & in rubro mari, & in deserto annis quadraginta. ✠ Hic est Moyses qui dixit filijs Israel, ‖ Prophetam suscitabit vobis Deus de fratribus vestris tanquā me: ipsum audietis. ✠ ‖ Hic est qui fuit in ecclesia in solitudine, cum angelo qui loquebatur ei in monte Sina, & cum patribus nostris: qui accepit verba vitæ dare nobis. ✠ Cui noluerunt obedire patres nostri: sed repulerunt, & auersi sunt cordibus suis in Aegyptum, ✠ dicentes ad Aaron: § Fac nobis Deos qui præcedant nos:

41 ✠ Et vitulum fecerunt in diebus illis, & obtulerunt hostiam simulachro, & lætabantur in operibus manuum suarum. ✠ Conuertit autem Deus, & tradidit eos seruire militiæ cœli, sicut scriptum est in Libro Prophetarum: ‖ Nunquid victimas, & hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto, domus Israel? ✠ Et susceptistis tabernaculum Moloch, & sydus Dei vestri Rempham, figuras quas fecistis, adorare eas. Et transferam vos trans Babylonem.

44 ✠ Tabernaculum testimonij fuit patribus nostris in deserto, sicut disposuit Deus, ‖ loquens ad Moysen, vt faceret illud secundum formam quam viderat. ✠ ‖ Quod & induxerūt, susscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium, quas expulit Deus a facie patrum nostrorum, usque in diebus Dauid, ✠ qui inuenit gratiam ante Deum, & ‖ petiit, vt inueniret tabernaculum Deo Iacob. ✠ ‖ Salomon autem ædificauit illi domum. ✠ Sed ‖ non Excelsus in manufactis habitat, sicut prophetæ dicit: ✠ ‖ Cœlum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum. Quam domum ædificabitis mihi, dicit Dominus? aut quis locus requietionis meæ est? ✠ Nonne manus mea fecit hæc omnia? ✠ Dura ceruice, & incircuncisis cordibus, & auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis, sicut patres vestri, & vos. ✠ Quem Prophetarum non sunt persecuti patres vestri? Et occiderunt eos, qui prænunciabant de aduentu Iusti, cuius vos nunc ✠ proditores, & homicidæ fuistis: qui accepistis legem in dispositione angelorum, & non custodistis. ✠ Audientes autem hæc dissecabantur cordibus suis, & stridebant dentibus in eum. ✠ Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in cœlum, vidit gloriam Dei, & Iesum stantem a dextris Dei. ✠ Et ait, Ecce video cœlos apertos, & filium hominis stantem a dex tris* Dei. ✠ Exclamantes autē voce magna, continuerunt aures suas, & impetum fecerunt unanimiter in eum. ✠ Et ejicientes eum extra ciuitatem, lapidabant: & testes deposuerunt vestimēta sua secus pedes ‖ adolescentis, qui vocabatur Saulus. ✠ Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: Domine Iesu, suscipe spiritum meum. ✠ Positis autem genibus, clamauit voce magna, ✠ dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit. * Saulus autem erat consentiens necti eius.

CAP. VIII.

1 FActa est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quæ erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudææ, & Samariæ, præter Apostolos.
2 ✠ Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt planctum magnum super eum. ✠ ‖ Saulus autem deuastabat ecclesiam: per domos intrans, ‖ & trahens viros ac mulieres, tradebat in custodiam.
4 ✠ Igitur qui dispersi erant pertransibant, euangelizantes verbum. * ✠ Philippus autem descendens in ciuitatem Samariæ, 6 prædicabat illis Christum. ✠ Intendebant

autem

Gen.46. 1.5.
Gen.49. 32.
Gen.50.7
Gen.23. 16.50.13
Iosue 24. 32.
Exo.1.7.
Exo.2.2. Heb.11. 23.
Exo.2.12
Exo.2.13
Exo.3.2.
Exo.3.5. Iosue 5. 16.
Exo.3.6. Mat.22. 32. Marc.12. 26. Luc.20. 37.
Exo.3.7. 9.10.11. 14.
Exo.16.1
Deut.18. 15.
Exo.19. 3.19.
Exo.32.1

* Moyses enim hic, qui eduxit nos de terra Aegypti, nescimus quid factum sit ei.

Amos 5. 25.

* 4 ms. 6. 5. Exo. 25. 40. Heb.8.5. Ios.3.14. 1.Reg.16. 13. Psal.131.5 3.Reg.6.11 1.Par.17 12. Infr. 17. 25.

* per prophetā o. Ilan.66.1 3 Reg.8. 27. 2 Par.6. 18.

* resistitis o.

* virtutis o.

Infr. 22. 20.

3 ms. 6.

* in Domino o.

Infr.22. 4. 19.

* Deum ms. 6.

autem turbæ his quæ a Philippo dicebantur, unanimiter audientes, & uidentes signa quæ faciebat. ✠ Multi enim eorum, 7
qui habebant spiritus immundos, clamantes uoce magna, exibant. Multi autem
paralytici, & claudi curati sunt. ✠ Factum 8
est ergo gaudium magnum in illa ciuitate. ✠ Vir autem quidam nomine Simon, 9
qui ante fuerat in ciuitate magus, seducés gentem Samariæ, dicens se esse aliquem
magnum: ✠cui auscultabant omnes a mi- 10
nimo usque ad maximum, dicentes, Hic
est uirtus Dei, quæ uocatur magna. ✠ Ar- 11
tendebant autem eum, propter quod multo tempore ‖ magicis suis ' * dementasset
eos. ✠ Cum uero credidissent Philippo 12
euangelizanti de regno Dei, & ' nomine
Iesu Christi, baptizabantur uiri ac mulieres. ✠ Tunc Simon, & ipse credidit: & cum 13
baptizatus esset, adhærebat Philippo. Videns etiam signa, & uirtutes maximas fieri, stupens admirabatur. ✠ Cum autem au- 14
dissent Apostoli, qui erant in Ierosolymis,
quòd recepisset Samaria uerbum Dei: miserunt ad eos Petrum, & Iohannem. ✠ Qui 15
cum uenissent, orauerunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum sanctum. ✠ Nondum 16
enim in quenquam illorum ‖ uenerat, '
sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. ✠ Tunc imponebant manus su- 17
per illos, & accipiebant Spiritum sanctũ.
✠ Cum uidisset autem Simon, quia per 18
impositionem manus Apostolorum, daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam,
✠ dicens, Date & mihi hanc potestatem, ut 19
cuicunque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. ✠ Petrus autem dixit ad 20
eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. ✠ Non est tibi pars, neque 21
sors in sermone isto. cor enim tuum non
est rectum coram Deo. ✠ Pœnitentiam 22
itaque age ab hac nequitia tua: & roga
Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. ✠ In felle enim amaritudi- 23
nis, & obligatione iniquitatis uideo te esse. ✠ Respondens autem Simon dixit: Pre- 24
camini uos pro me ad Dominum, ut nihil
ueniat super me horum quæ dixistis. ✠ Et 25
illi quidem testificati, & locuti uerbum
Domini, redibant Ierosolymam, & multis regionibus Samaritanorum euangelizabant. ✠ Angelus autem Domini locutus est 26
ad Philippum, dicens: Surge, & uade contra meridianum, ad uiam quæ descendit ab Ierusalem in Gazam: hæc est deserta.
✠ Et surgens abiit. Et ecce, uir Aethiops, 27
eunuchus, potens ‖ Candaces ' Reginæ Aethiopum, qui erat super omnes gazas eius:
uenerat adorare in Ierusalem: ✠ & reuertebatur sedens super currum suum, legensq;
Isaiam prophetam. ✠ Dixit autem Spi- 29
ritus Philippo: Accede, & adiunge te
ad currum istum. ✠ Accurrens autem Phi- 30
lippus, audiuit eum legentem Isaiam Prophetam, & dixit: Putasne intelligis quæ legis? ✠ Qui ait, Et quomodo possum, si non 31
aliquis ostenderit mihi? Rogauitq; Philippum, ut ascenderet, & sederet secum. ✠ Lo- 32
cus autem scripturæ quã legebat, erat hic: ‖
Tanquam ouis ad occisionem ductus est:
& sicut agnus coram tondente se, sine uo-

ce, sic non aperuit os suum. ✠ In humilitate iudicium eius sublatum est. Generationem eius quis enarrabit, quoniam ‖ tollitur de terra uita eius? ‖ Respondens autem 34
eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de
quo propheta dicit hoc? de se, an de alio
aliquo? ✠ Aperiens autem Philippus os 35
suum, & incipiens a scriptura ista, euangelizauit illi Iesum. ✠ Et dum irent per uiam, 36
uenerunt ad quandam aquam: & ait eunuchus, Ecce aqua, ‖ quis prohibet me baptizari? ✠ Dixit autem Philippus, Si credis ex 37
toto corde, licet. Et respondens ait, Credo
filium Dei esse Iesum Christum. ✠ Et iussit
stare currum: & descenderunt uterque in
aquam, Philippus, & eunuchus, & baptizauit eum. ✠ Cum autem ascendissent de 39
aqua, Spiritus Domini rapuit Philippum,
& amplius non uidit eum eunuchus. Ibat autem per uiam suam gaudens. ✠ Philippus autem inuentus est in Azoto, & pertransiens euangelizabat ciuitatibus cunctis, donec ueniret Cæsaream.

CAP. IX.

SAulus autem adhuc spirans minarum 1
& cædis in discipulos Domini, accessit ad principem Sacerdotum, ✠ & pe- 2
tiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas, ut si quos inuenisset huius uiæ uiros ac mulieres, uinctos perduceret in Ierusalem. ✠ Et cum iter faceret: contigit, 3
ut appropinquaret Damasco: ¶ & subito
circumfulsit eum lux de cœlo. ✠ ¶ Et ca- 4
dens in terram, audiuit uocem dicentem
sibi, Saule, Saule quid me persequeris? ✠ Qui dixit, Quis es Domine? Et ille, Ego 5
sum Iesus, quem tu persequeris. durum est 6
tibi contra stimulum calcitrare. ✠ Et tremens ac stupens dixit, Domine, quid me
uis facere? ✠ Et Dominus ad eum, Surge, 7
& ingredere ciuitatem, & dicetur tibi quid
te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem uocem, neminem autem 8
uidentes. ✠ Surrexit autem Saulus de terra, apertisq; oculis nihil uidebat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerũt 9
Damascum. ✠ Et erat * tribus diebus non uidens, & non manducauit, neque bibit. 10
✠ Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: & dixit ad illum in uisu Dominus, Anania. ¶ At ille ait, Ecce 11
ego Domine. ✠ Et Dominus ad eum, Surge, & uade in uicum qui uocatur Rectus: & quære in domo Iudæ Saulum nomine
Tarsensem, ecce enim orat. (✠ Et uidit uirum Ananiam nomine, introeuntem, & 12
imponentem sibi manus, ut uisum recipiat.) ✠ Respondit autem Ananias, Domine, audiui a multis de uiro hoc, quanta ma- 13
la fecerit sanctis tuis in Ierusalem: ✠ & hic
habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui inuocant nomẽ
tuum. ✠ Dixit autem ad eum Dominus, Va- 15
de, quoniam uas electionis est mihi iste, ut
portet nomen meum coram gentibus, & regibus, & filiis Israel. ✠ Ego enim osten- 16
dam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. ✠ Et abiit Ananias, & introiuit in domum: & imponens ei manus, di- 17
xit, Saule frater, Dominus misit me Iesus,
qui apparuit tibi in uia qua ueniebas: ut

‖ magis G. S. * artibus 9 M S. Quã MS.

‖ superue nerat 1 MS. R. G.

Isai. 53. 7

‖ Candacis MS 9. L.

‖ tollitur MS. G. L.

‖ quid 1 MS. G. L.

* ibi ●.

Gal. 1. 13. Inf. 22. 5.

Inf. 22. 6. 1. Co. 15. 8 2. Co. 12. 1

quam squamæ, & visum recepit: & surgens baptizatus est. ✠ Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot. ✠ Et continuo ingressus in synagogas, prædicabat Iesum, quoniam hic est filius Dei. ✠ Stupebant autem omnes qui audiebant, & dicebant, Nonne hic est, qui expugnabat in Ierusalem eos, qui invocabant nomen istud: & huc ad hoc venit, ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum? ✠ Saulus autem multo magis convalescebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. ✠ Cum autem implerentur dies multi, consilium fecerunt Iudæi ut eum interficerent. ✠ Notæ autem factæ sunt Saulo insidiæ eorum. Custodiebant autem, & portas die ac nocte, ut eum interficerent. ✠ Accipientes autem eum discipuli * nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. ✠ Cum autem venisset in Ierusalem, tentabat se iungere discipulis, & omnes timebant eum, non credentes quod esset discipulus. ✠ Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos: & narravit illis quomodo in via vidisset Dominum, & quia locutus est ei, & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu. ✠ Et erat cum illis intrans, & exiens in Ierusalem, & fiducialiter agens in nomine Domini. ✠ Loquebatur quoque Gentibus, & disputabat cum Græcis: illi autem quærebant occidere eum. ✠ Quod cum cognovissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tarsum. ✠ Ecclesia quidem per totam Iudæam, & Galilæam, & Samariam habebat pacem, & ædificabatur ambulans in timore Domini, & consolatione sancti Spiritus replebatur. ✠ Factum est autem, ut Petrus dum transiret universos, deveniret ad sanctos, qui habitabant Lyddæ. ✠ Invenit autem ibi hominem quendam, nomine Æneã, ab annis octo iacentem in grabato, qui erat paralyticus. ✠ Et ait illi Petrus, Aenea, ℣ sanet te Dominus Iesus Christus: surge, & sterne tibi: Et continuo surrexit. ✠ Et viderunt eum omnes, qui habitabant Lyddæ, & Saronæ: qui converſi sunt ad Dominum. ✠ In Ioppe autem fuit quædam discipula nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis, & eleemosynis quas faciebat. ✠ Factum est autem in diebus illis, ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt eam in cœnaculo. ✠ Cum autem prope esset Lydda ab Ioppe, discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum, rogantes, Ne pigriteris venire usque ad nos. ✠ Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cum advenisset, duxerunt illum in cœnaculum: & circumsteterunt illum omnes viduæ flentes, & ostendentes ei tunicas, & vestes, quas faciebat illis Dorcas. ✠ Eiectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua orauit: & conversus ad corpus, dixit: Tabitha surge.

In synagogis prædicabat 8 MS. G. 8

2. Cor. 11. 32.

* *eius* MS. 9.

℣ *sanet* 3 MS. G. 5.

manum, erexit eam. Et cum vocasset sanctos, & viduas, assignauit eam uiuam. ✠ Notum autem factum est per uniuersam Ioppen: & crediderunt multi in Domino. ✠ Factum est autem ut dies multos moraretur in Ioppe, apud Simonem quendam coriarium.

CAP. X.

Vir autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, centurio cohortis quæ dicitur Italica, ✠ religiosus, ac timens Deum cum omni domo sua, faciens eleemosynas multas plebi, ✠ Et deprecans Deum semper. ✠ is vidit in visu manifeste, quasi hora diei nona, angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi, Corneli. ✠ At ille intuens eum, timore correptus, dixit, Quis es Domine? Dixit autem illi, Orationes tuæ, & eleemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei. ✠ Et nunc mitte viros in Ioppen, & accersi Simonem quendam, qui cognominatur Petrus. ✠ hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium, cuius est domus iuxta mare. hic dicet tibi quid te oporteat facere. ✠ Et cum discessisset angelus, qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem metuentem Dominum ex his, qui illi parebant. ✠ Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Ioppen. ✠ Postera autem die iter illis facientibus, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora, ut oraret circa horam sextam. ✠ Et cum esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus: ✠ & ℣ uidit cœlum apertum, & descendens uas quod dam, uelut linteum magnum, quatuor initiis submitti de cœlo in terram, ✠ in quo erant omnia quadrupedia, & serpentia terræ, & volatilia cœli. ✠ Et facta est uox ad eum, Surge Petre: occide, & manduca. ✠ Ait autem Petrus, Absit Domine, quia nunquam manducaui omne commune, & immundum. ✠ Et uox iterum secundo ad eum, ℣ Quæ Deus purificauit, tu commune ne dixeris. ✠ Hoc autem factum est per ter. & statim receptum est uas in cœlum. ✠ Et dum intra se hæsitaret Petrus quidnam esset uisio quam uidisset, ecce uiri, qui missi erant a Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad ianuam. ✠ Et cum vocassent, interrogabant, si Simon, qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium. ✠ Petro autem cogitante de uisione, dixit Spiritus ei, Ecce uiri tres quærunt te. ✠ Surge itaque, & descende, & uade cum eis, nihil dubitans: quia ego misi illos. ✠ Descendens autem Petrus ad viros, dixit, Ecce, ego sum quem quæritis: quæ causa est, propter quam uenistis? ✠ Qui dixerunt, Cornelius Centurio, uir iustus, & timens Deum, & testimonium habens ab uniuersa gente Iudæorum, responsum accepit ab Angelo sancto accersire te in domum suam, & audire uerba abs te. ✠ Introducens ergo eos, recepit hospitio. Sequenti autem die surgens profectus est cum illis: & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum. ✠ Altera au-

℣ *uidet* 1 MS. G.

℣ *Quod* M S.

Inf. 15. 7.

tem

tem die introiuit Cæsaream. Cornelius uero exspectabat illos, conuocatis cognatis suis, & necessariis amicis. † Et factum 25
est cum introiisset Petrus, obuius uenit ei
*uenio. Cornelius: & procidens ad pedes eius adorauit. * † Petrus uero eleuauit eum, dicens, 26
Surge, & ego ipse homo sum. † Et loquens 27
cum illo intrauit, & inuenit multos qui conuenerant: † dixitq. ad illos, Vos scitis
28 quomodo abominatum sit uiro Iudæo cõiungi, aut accedere ad alienigenam: sed mihi ostendit Deus, neminem communem aut immundum dicere hominem.
29 † Propter quod sine dubitatione ueni accersitus. Interrogo ergo, quam ob causam accersitis me? † Et Cornelius ait, Anti-
30 duisquarta die usque ad hanc horam, orans eram hora nona in domo mea, & ecce uir stetit ante me in ueste candida, † &
31 ait, Corneli, exaudita est oratio tua, & eleemosynæ tuæ commemoratæ sunt in conspectu Dei. † Mitte ergo in Ioppen,
32 & accersi Simonem qui cognominatur Petrus: hic hospitatur in domo Simonis coriarii iuxta mare. † Confestim ergo
33 misi ad te: & tu benefecisti ueniendo. Nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus, audire omnia quæcumque tibi
34 præcepta sunt a Domino. † Aperiens autem Petrus os suum, dixit, In ueritate cõperi, quia non est personarum acceptor
Deu. 10 17. 35 Deus, † sed in omni gente, qui timet eum,
2 Pa. 19. 7. & operatur iustitiam, acceptus est illi.
Iob. 34. 19. 36 † Verbum misit Deus filiis Israel, annuns. 6. 8. cians pacem per Iesum Christum: (hic est
Eccl. 35. 16. 37 omnium Dominus.) † Vos scitis, quod factum est uerbum per uniuersam Iudæam, incipiens enim a ‖ Galilæa, post
Rom. 2. 11 Gal. 2. 6. baptismum quod prædicauit Iohannes:
Eph 6. 9. Col. 3. 25. 38 † Iesum a Nazareth quomodo unxit eum
1 Pet. 1. 17. Deus Spiritu sancto, & uirtute, qui pertransiit benefaciendo, & sanando omnes
Mat. 4. 18 Luc. 4. 14 oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. † Et nos testes sumus omnium
39 quæ fecit in regione Iudæorum, & Ierusalem, quem occiderunt suspendentes in
40 ligno. † Hunc Deus suscitauit tertia die, & dedit eum manifestum fieri
41 non omni populo, sed testibus prædinatis a Deo: nobis, qui manducauimus, & bibimus cum illo, postquam resurrexit a
*per dies quadraginta Mat. 8. 42 mortuis: * † Et præcepit nobis prædicare populo, & testificari quia ipse est qui con-
Ier. 31. 34 Mich. 7. 18. 43 stitutus est a Deo iudex uiuorum, & mortuorum. † Huic ‖ omnes prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes
44 qui credunt in eum. † Adhuc loquente Petro uerba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes qui audiebant uerbum.
Inf. 15. 8. 45 † Et obstupuerunt ex circumcisione fideles qui uenerant cum Petro, ‖ quia & in
46 nationes gratia Spiritus sancti effusa est. † Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc
47 respondit Petrus, † Nunquid aquam quis prohibere potest, ut non baptizentur hi qui Spiritum sanctum acceperunt sicut
48 & nos? † Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquot diebus.

CAP. XI.

1 Audierunt autem Apostoli, & fratres qui erant in Iudæa, quoniam & Gentes receperunt uerbum Dei.
2 † Cum autem ascendisset Petrus Ierosolymam, disceptabant aduersus illum qui
3 erant ex circumcisione, dicentes. † Quare introisti ad uiros præputium habentes, & manducasti cum illis? † Incipiens au-
4 tem Petrus exponebat illis ordinem, dicens: † Ego eram in ciuitate Ioppe orans, & uidi in excessu mentis uisionem,
5 descendens uas quoddam uelut linteum magnum quatuor initiis summitti de cœlo, & uenit usque ad me. † In quod intuens, considerabam, & uidi quadru-
6 pedia terræ, & bestias, & reptilia, & uolatilia cœli: † Audiui autem, & uocem
7 dicentem mihi, Surge Petre, occide, & manduca. † Dixi autem, Nequaquam
8 Domine: quia * commune aut immundum nunquam introiuit in os meum.
*nihil R. G. 8. 9 † Respondit autem * uox secundo de cœlo: Quæ Deus mundauit, tu ne commune dixeris. † Hoc autem factum est per
10 ter: & recepta sunt omnia rursum in cœlum. † Et ecce, uiri tres confestim astiterunt in domo in qua eram, missi a Cæsarea
11 ad me. † Dixit autem spiritus mihi, ut irem cum illis, nihil hæsitans. Venerunt autem mecum, & sex fratres illi: & ingressi sumus in domum uiri. † Narrauit au-
12 tem nobis, quomodo uidisset angelum in domo sua, stantem, & dicentem sibi, Mitte in Ioppen, & accersi Simonem, qui co-
13 gnominatur Petrus, † qui loquetur tibi uerba in quibus saluus eris tu, & uniuersa domus tua. † Cum autem cœpissem lo-
14 qui, cecidit Spiritus sanctus super eos, sicut, & in nos in initio. † Recordatus sum
15 autem uerbi Domini, sicut dicebat, ‖ Iohannes quidem baptizauit aqua, ‖ uos au-
16 tem baptizabimini Spiritu sancto. † Si ergo eandem gratiam dedit illis Deus, sicut & nobis qui credidimus in Dominum Ie-
17 sum Christum: ego quis eram, qui possem prohibere Deum? † His auditis tacuerunt: & glorificauerunt Deum, dicentes, Ergo, & Gentibus pœnitentiam dedit Deus
18 ad uitam. † Et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt usque Phœnicem, & Cyprum, & Antiochiam, nemini loquentes uerbum, nisi solis Iu-
19 dæis. † Erant autem quidam ex eis uiri Cyprii, & Cyrenæi, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur ad Græcos, annunciantes Dominum Iesum. † Et erat
20 manus Domini cum eis: multusq. numerus credentium conuersus est ad Dominum. † Peruenit autem sermo ad aures ecclesiæ quæ erant Ierosolymis, super
21 istis: & miserunt Barnabam usque ad Antiochiam. † Qui cum peruenisset, & uidisset gratiam Dei, gauisus est: & hortabatur omnes * proposito cordis permanere in Domino: † quia erat uir bonus, &
22 plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposita est multa turba Domino. † Profectus
23 est autem Tarsum, ut quæreret Saulum: † quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. Et annum totum conuersati sunt
*in M s. 24

tam, ita ut cognominarẽtur primum Antiochiæ discipuli. Christiani. ✝ In his autem diebus superuenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam. ✝ & surgens unus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in uniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. * ✝ Discipuli autem prout quis habebat proposuerunt singuli in ¶ ministerium mittere habitãtibus in Iudæa fratribus: ✝ quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ, & Sauli.

*Cæsare 1 M3. G 2. Ios. 12. 24.

CAP. XII.

EOdem autem tempore misit Herodes rex manus ut affligeret quosdam de ecclesia. ✝Occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio. ✝Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit apprehendere, & Petrum. Erant autem dies Azymorum. ✝Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, ℵ tradens quatuor quaternionibus militum ℵ custodiendum, uolens post Pascha producere eum populo. ✝Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. ✝ Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, uinctus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem. ✝ Et ecce angelus Domini astitit: & lumen re fulsit in habitaculo: percussoq. latere Petri, excitauit eum, dicens, Surge uelociter. Et ceciderunt catenæ de manibus eius. ✝ Dixit autem angelus ad eum, præcingere, & calcea te ℵ caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi, Circunda tibi uestimentum tuum, & sequere me. ✝ Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia uerũ est quod fiebat per angelum: existimabat autem se uisum uidere. ✝Transeuntes autem primam, & secundam custodiam, uenerunt ad portam ferream quæ ducit ad ciuitatem, quæ ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt uicum unum, & continuo discessit angelus ab eo, ✝Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio uere quia misit Dominus angelum suum, & eripuit de manu Herodis, & de omni exspectatione plebis Iudæorum. ✝ Considerans q. uenit ad domum Mariæ matris Iohannis, qui cognominatus est Marcus, ubi erant multi congregati, & orantes. ✝ Pulsante autem ℵ eo' ostium ianuæ, processit puella ad uidendum, nomine Rhode. ✝ Et ut cognouit uocem Petri, præ gaudio non aperuit ianuam, sed intro currens nunciauit stare Petrum ante ianuam. ✝ At illi dixerunt ad eam, insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant, Angelus eius est. ✝Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent, * uiderunt eum, & obstupuerunt. ✝ Annuens autem eis manu, ut tacerent, narrauit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, dixitq. Nunciate Iacob, & fratribus hæc. Et egressus abijt in alium locum. ✝ Facta autem die, erat nõ parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro. ✝ Herodes autem cum requisisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodibus, iussit

ℵ tradẽs. ℵ ad custodiendum eum M3. B. G. 2.

ℵ Sanctitas tua G 3.

ℵ Petro 3 M3. G.

*ostiũ G.

ream, ibi cõmoratus est. ✝ Erat autem iratus Tyrijs, & Sidonijs. At illi unanimes uenerunt ad eum, & persuaso Blasto, qui erat super cubiculũ regis, postulabant pacem, eo quòd alerentur regiones eorum ab illo. ✝ Statuto autem die Herodes uestitus ueste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos. ✝ Populus autem acclamabat, Dei uoces, & non hominis. ✝ Confestim autem percussit eum angelus Dñi eo quòd non dedisset honorem Deo: & cõsumptus a uermibus expirauit. ✝ Verbum autem Domini crescebat, & multiplicabatur. ✝ Barnabas autẽ, & Saulus reuersi sunt ab Ierosolymis expleto ¶ ministerio, assũpto Iohanne qui cognominatus est Marcus.

CAP. XIII.

ERant autem in ecclesia quæ erat Antiochiæ, ¶ Prophetæ, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon qui uocabatur Niger, & Lucius Cyrenẽsis, & Manahen qui erat Herodis Tetrarchæ collactaneus, & Saulus. ✝ Ministrantibus autem illis Domino, & ieiunantibus, dixit Spiritus sanctus: ¶ Segregate mihi Saulum, & Barnabã in opus, ad quod assumpti eos. ✝ Tunc ieiunantes, & orantes, imponentesq. eis manus, dimiserunt illos. ✝ Et ipsi quidẽ missi a Spiritu sancto abierunt Seleuciã, & inde nauigauerunt Cyprum. ✝ Et cum uenissent Salaminam, prædicabant uerbũ Dei in synagogis Iudæorum. Habebant autẽ, & Iohannem in ministerio. ✝ Et cum perambulassent uniuersam insulam usque ad Paphum, inuenerunt quẽdam uirum magnum pseudoprophetam, Iudæum, cui nomen erat ℵ Bar- Iesu, ✝ qui erat cum Proconsule Sergio Paulo uiro prudente. Hic accersitis Barnaba, & Saulo, desiderabat audire uerbum Dei. ✝ Resistebat autem illis Elymas, magnus (sic enim interpretatur nomen eius) quærentes auertere Proconsulem a fide. ✝ Saulus autem, qui & Paulus repletus Spiritu sancto, intuens in eum, ✝ dixit, O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, non desinis subuertere uias Domini rectas. ✝ Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, non uidens Solẽ usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circuiens quærebat qui ei manum daret. ✝ Tunc Proconsul cum uidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini. ✝ Et cum a Papho nauigassent Paulus, & qui cum eo erant, uenerunt Pergen Pamphyliæ. Iohannes autem discedens ab eis, reuersus est Ierosolymam. ✝ Illi uero pertranseuntes Pergen, uenerunt Antiochiam Pisidiæ: & ingressi synagogam die sabbathorum, sederunt. ✝ Post lectionem autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes, Viri fratres, si quis est in uobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. ✝ Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait, Viri Israelitæ, & qui timetis Deum, audite: ✝ Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltauit cum essent incolæ ¶ in terra Ægypti, & ¶ in brachio excelso eduxit eos ex ea, ✝ & per ¶ quadraginta annorum tem-

Barion M 1.

pus

Prou. 1. 1.

Exo. 1. 1. Exo. 15. 16. 14. 22 29. Exo. 16. 2.

pus mores eorum sustinuit in deserto. † Et destruens gentes septem in terra Canáan, † sorte distribuit eis terram eorum, † quasi post quadringentos, & quinquaginta annos: & † post hæc dedit iudices, usque ad Samuel Prophetam. † Et exinde † postulauerunt regem: & dedit illis Saul filium Cis, uirum de tribu Ben-iamin, annis quadraginta. † & amoto illo, † suscitauit illis Dauid regem: cui testimonium perhibens, dixit: † Inueni Dauid filium Iesse, uirum secundum cor meum, qui faciet omnes uoluntates meas. † Huius Deus ex semine † secundum promissionem eduxit Israel saluatorem Iesum, † † prædicante Ioanne ante faciem aduentus eius baptismum pœnitentiæ omni populo Israel. † Cum impleret autem Ioannes cursum suum, dicebat, Quem me arbitramini esse? † non sum ego, sed † ecce uenit post me, cuius non sum dignus calceamenta pedum soluere. † Viri fratres, filij generis Abraham, & qui in uobis timent Deum, uobis uerbum salutis huius missum est. † Qui enim habitabant Ierusalem, & principes eius hunc ignorantes, & uoces Prophetarum quæ per omne sabbathum leguntur, iudicantes impleuerunt, † & nullam causam mortis inuenientes in eo, † petierunt a Pilato, ut interficerent eũ. † Cumq. consummassent omnia quæ de eo scripta erãt, deponentes eum de ligno, posuerunt in monumento. † † Deus uero suscitauit eum a mortuis tertia die: † qui uisus est per dies multos his qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Ierusalem, qui usque nunc sunt testes eius ad plebem. † Et nos uobis annunciamus eam quæ ad patres nostros repromissio facta est: † quoniam hanc Deus adimpleuit filijs ℣ nostris, resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo ℣ secundo scriptum est: † Filius meus es tu, ego hodie genui te. † Quod autem suscitauit eum a mortuis, amplius iam non reuersurum in corruptionem, ita dixit, † Quia dabo uobis sancta Dauid fidelia. † Ideoq. & alijs dicit: † Non dabis Sanctum tuum uidere corruptionem. † Dauid enim in sua generatione cum administrasset, uoluntati Dei † dormiuit: & appositus est ad patres suos, & uidit corruptionem. † Quem uero Deus suscitauit, * non uidit corruptionem. † Notum igitur, sit uobis uiri fratres, quia per hunc uobis remissio peccatorum annunciatur, * ab omnibus quibus non potuistis in lege Moysi iustificari. † In hoc omnis qui credit iustificatur. † Videte ergo ne superueniat uobis quod dictũ est in Prophetis, † † Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus uestris, opus quod non credetis, siquis enarrauerit uobis. † Exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbatho loquerentur sibi uerba hæc. † Cumq. dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Iudæorum, ℣ & colentium * aduenarum Paulum & Barnabam: qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei. † Sequenti uero sabbatho pene uniuersa ciuitas conuenit audire uerbum Dei. † Videntes autẽ turbas Iudæi, repleti sunt zelo, & contradicebant his quæ a Paulo dicebantur, blasphemantes. † Tunc constanter Paulus & Barnabas dixerũt: Vobis oportebat primum loqui uerbum Dei: sed quoniam repellitis illud, & indignos uos iudicatis æternæ uitæ: ecce conuertimur ad Gẽtes. † sic enim præcepit nobis Dominus: † Posui te in lucem Gentium: ut sis in salutem usque ad extremum terræ. † Audientes autem Gentes gauisæ sunt, & glorificabant uerbum Domini: & crediderũt quotquot erant prædestinati ad uitam æternã. † Disseminabatur autem uerbum Domini per uniuersam regionem. † Iudæi autẽ cõcitauerũt mulieres religiosas, & honestas, & primos ciuitatis, & excitauerunt persecutionem in Paulum & Barnabam: & eiecerunt eos de finibus suis. † † At illi excussa puluere pedum in eos, uenerunt Iconium. † Discipuli quoque replebantur gaudio & Spiritu Sancto.

CAP. XIIII.

FActum est autem Iconij ut simul introirent synagogam Iudæorum, & loquerentur, ita ut crederet Iudæorum, & Græcorum copiosa multitudo. † Qui uero increduli fuerunt Iudæi, suscitauerunt, & ad iracundiam concitauerunt animas Gentium aduersus fratres. *† Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agẽtes in Domino, testimonium perhibente uerbo gratiæ suæ, dante signa, & prodigia fieri per manus eorum. † Diuisa est autem multitudo ciuitatis: & quidam quidem erant cum Iudæis, quidam uero cum Apostolis. † Cum autem factus esset impetus Gentilium & Iudæorum cũ principibus suis, ut contumelijs afficerent, & lapidarent eos, † intelligentes confugerunt ad ciuitates Lycaoniæ Lystram & Derben, & uniuersam in circuitu regionem, & ibi euangelizantes erant. † *Et quidam uir Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus ex utero matris suæ: qui nunquam ambulauerat. † Hic audiuit Paulum loquentem. Qui intuitus eum, & uidens quia fidem haberet ut saluus fieret, † dixit magna uoce: * Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit: & ambulabat. † Turbæ autem cum uidissent quod fecerat Paulus, leuauerunt uocẽ suam Lycaonice dicentes, Dij similes facti hominibus, descenderunt ad nos. *† Et uocabant Barnabam, Iouem: Paulum uero Mercurium, quoniam ipse erat dux uerbi. † Sacerdos quoq; Iouis qui erat ante ciuitatẽ, tauros, & coronas ante ianuas afferens, cũ populis uolebat sacrificare. † Quod ubi audierunt Apostoli Barnabas, & Paulus consciss tunicis suis exilierunt in turbas clamantes, † & dicentes, Viri, quid hæc facitis? & nos mortales sumus, similes uobis homines annunciantes uobis ab his uanis conuerti ad Deum uiuum † qui fecit cælũ & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt: † qui in præteritis generationibus † dimisit omnes gentes ingredi uias suas. † Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit, bene faciens de cælo, dans pluuias, & tempora fructifera, implens cibo & lætitia corda ℣ nostra. † Et hæc dicentes, uix sedauerunt turbas ne sibi immolarẽt. † Superuenerunt autem qui iam ab Antiochia, & Iconio Iudæi: & persuasis turbis ℣ lapidantes q.

Isa. 14.2 *Iud.* 3.9 1 *Reg.* 8. 1 *Reg.* 9. 16. 17. 10 1. 1 *Reg.* 16 1. 13. *Psal.* 88.3 *Isa.* 11.1 *Matt.* 3.1 *Mar.* 1.2 *Luc.* 3.3. *Ioh.* 1.20. *Mat.* 3.11 *Mar.* 1.7 *Luc.* 3.16 *Ioh.* 1.27 *Mat.* 27 20.22. *Mar.* 15. 13. *Luc.* 23. 21.23. *Ioh* 19.6. *Mat.* 28 6. *Mar.* 16 6. *Luc.* 24.5 *Ioh.* 20.1 10 19. ℣ *uestris* Græcũ habẽtibus 1 MS. G q. - 1 MS. ℣ *primo* MS. G q. *Psal.* 2.7. *Heb.* 1.5. & 5.4. *Isa.* 55.3 *Psal.* 15.10 *Sup.* 2.31 3 *Reg.* 2. 10. * *a mortuis* o. *† et* 1 MS. R. G 5. *Abac.* 1.5 *Deũ* MS. ℣ *et eius aduena, seu, proselyti, qui timebant Deum* 8. *καὶ τῶν σεβομένων προσήλυτων.* *hoc est, et colentiũ proselytorum* 6.

Deus autẽ pacem fecit MS. & G q. *te ste Beda.*

Et commota est omnis multitudo in doctrina eorum. Paulus autem & Barnabas morabãtur Lystris MS. R. G q. *Tibi dico, In nomine Domini nostri Iesu Christi.* MS. R. G. 8 *Psal.* 145.6 *Apo.* 14. 7. *Psal.* 13. ℣ *uestra* 17 MS. G q. 2 *Cor.* 11. 24. 25. ℣ *Lapidauerunt Paulo* MS. R. 8.

uitatem, existimantes eum mortuum esse. ✝Circundantibus autem eum discipulis, surgens intrauit ciuitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. ✝Cumq; euangelizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam: ✝confirmantes animas discipulorum, exhortantesq; ut permanerent in fide, & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. ✝ Et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino in quem crediderunt. ✝ Transeuntesq. Pisidiam, uenerunt in Pamphyliam, ✝& loquentes uerbum Domini in ℣ Pergen' descenderunt in Attaliam: ✝‖ & inde nauigauerunt Antiochiam, unde erant traditi gratiæ Dei in opus quod compleuerunt. ✝ Cum autem uenissent, & congregassent ecclesiam retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei. ✝ Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

℣ Pergen MS. G 8.
Sup. 13. 1

CAP. XV.

Gal. 5. 2

ET quidam descendentes de Iudæa, docebant fratres: ‖ Quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non poteritis saluari. ✝Facta ergo seditione non minima Paulo, & Barnabæ aduersus illos, statuerunt ut ascenderent Paulus, & Barnabas, & quidam alii ex ℣lliis' ad Apostolos, & presbyteros in Hierusalem, super hac quæstione. ✝Illi ergo deducti ab ecclesia pertranssibant Phœnicem, & Samariam, narrantes conuersionem Gentium. & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. ✝ Cum autem uenissent Ierosolymam, susceptí sunt ab ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus, annunciantes quanta Deus fecisset cum illis. ✝ Surrexerunt autē quidam de hæresi Pharisæorum qui crediderunt, dicentes, Quia oportet circuncidi eos, præcipere quoque seruare legē Moysi. ✝Conueneruntq. Apostoli, & seniores uidere de uerbo hoc. ✝ Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: ‖ Viri fratres, uos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes uerbum Euangelii, & credere. ✝Et qui nouit corda Deus, testimonium perhibuit, ‖ dans illi Spiritum sanctum sicut, & nobis. ✝ & nihil discreuit inter nos, & illos, fide purificans corda eorum. ✝Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices discipulorū quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? ✝ Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum, & illi. ✝Tacuit autem omnis multitudo: & audiebant Barnabam, & Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos. ✝ Et postquā tacuerunt, respondit Iacobus, dicens, Viri fratres, audite me. ✝Simon narrauit quem admodum primum Deus uisitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. ✝Et huic concordant uerba Prophetarum, sicut scriptum est: ✝‖ Post hæc reuertar, & reædificabo tabernaculum Dauid, quod decidit, &

Sup. 14. 27.
Sup. 10. 29.
Sup. 10. 45.
Amos 9. 11.

requirant cæteri hominum Dominum, & omnes gentes super quas inuocatum est nomen meum, dicit Dominus faciēs hæc. ✝Notum a seculo est Domino opus suum. ✝Propter quod ego Iudico, non inquietari eos qui ex Gētibus conuertuntur ad Deū, ✝ sed ‖ scribere ad eos ut abstineant se a cōtaminationibus simulachrorum, & fornicatione, & suffocatis & sanguine. ✝Moyses enim a temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum prædicent in synagogis, ubi per omne sabbathum legitur. ✝Tunc placuit Apostolis, & senioribus cum omni ecclesia, eligere uiros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo, & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam uiros primos in fratribus. ✝ Scribentes per manus eorum. * APOSTOLI, & seniores, fratres his qui sunt Antiochiæ & Syriæ, & Ciliciæ fratribus ex Gentibus, salutem. ✝ Quoniam audiuimus, quia quidam ex nobis exeuntes, turbauerunt uos uerbis, euertentes animas uestras, quibus non mandauimus: ✝ placuit nobis collectis in unum, eligere uiros, & mittere ad uos cum charissimis nostris Barnaba, & Paulo, ✝ hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi. ✝Misimus ergo Iudam, & Silā, qui, & ipsi uobis uerbis referent eadē. ✝Visum est enim Spiritui sancto, & nobis, nihil ultra imponere uobis oneris quam hæc necessaria: ✝ ut ‖ abstineatis uos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, a quibus custodientes uos, bene agetis. ualete. ✝Illi ergo dimissi descenderunt Antiochiam: & congregata multitudine tradiderunt epistolam. ✝Quā cum legissent, gauisi sunt super consolatione: ✝ Iudas autem, & Silas, & ipsi cum essent prophetæ, uerbo plurimo consolati sunt fratres, & confirmauerunt. ✝ Facto autem ibi aliquanto tempore, dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant illos. ✝Visum est autem Silæ ibi remanere; -Iudas autem solus abiit': * ✝ Paulus autem, & Barnabas demorabantur Antiochię, docentes, & euangelizantes cum aliis pluribus uerbum Domini. ✝ Post aliquot autem dies, dixit ad Barnabam Paulus, Reuertentes uisitemus fratres per uniuersas ciuitates, in quibus prædicauimus uerbum Domini, quomodo se habeant.

Sup. 15. 1.
Sup. 15. 20
Inf. 21. 25.
-7 MS G 8.
** Ierusalē. nam, cist 6 q. præcedētia habēt verba: hāc tamen dictionē in nullis exemplaribus. * quo mihi si iuerant MS. 9.*

37 ✝ Barnabas autem uolebat secum assumere, & Iohannem, qui cognominabatur Marcus. 38 ✝ Paulus autem rogabat eum, (ut qui discessisset ab eis de Pāphylia, & non isset cum eis in opus *) non debere recipi. 39 ✝Facta est autē dissensio, ita ut discederēt ab inuicem, & Barnabas quidem assumpto Marco nauigaret Cyprum. ✝ Paulus uero electo Sila profectus est, traditus gratiæ Dei a fratribus. ✝ Perambulabat autem Syriam, & Ciliciam, confirmans ecclesias: -præcipiens custodire præcepta Apostolorum, & seniorum'.

-4 MS. G. 8.

CAP. XVI.

1 PErueniit autem in Derben, & Lystram. Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus, filius mulieris ℣iuidæ' fidelis, patre Gentili. ✝Huic testi

℣ uiuinfidē Iudæa 3 MS. R. G. 8.

monium bonum reddebant qui in Lystris erant, & Iconio fratres. ✝ Hunc uolunt Paulus secum proficisci: & assumens circuncidit eum propter Iudæos qui erant in illis locis. Sciebant enim omnes quod pater eius erat Gentilis. ✝ Cum autem pertransirent ciuitates, tradebant eis custodire dogmata, qui erant decreta ab Apostolis, & senioribus qui erant Ierosolymis. ✝Et ecclesiæ quidem confirmabantur fide, & abundabant numero quotidie. ✝ Transeuntes autem Phrygiam, & Galatiæ regionem, uetati sunt a Spiritu Sancto loqui uerbum * in Asia. ✝ Cum uenissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesu. ✝ Cum autem pertransissent Mysiam, descenderunt Troadem: ✝ & uisio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat stans, & deprecans eum, & dicens, Transiens in Macedoniam, adiuua nos. ✝ Vt autem uisum uidit, statim quæsiuimus proficisci in Macedoniam, certi facti quod uocasset nos Deus euangelizare eis. ✝ Nauigantes autem a Troade, recto cursu uenimus Samothraciam, & sequenti die Neapolim: ✝ & inde Philippos: quæ est prima partis Macedoniæ ciuitas colonia. Eramus autē in hac urbe diebus aliquot, ✝ consistentes.

✝ Die autem sabbathorum egressi sumus foras portam iuxta flumen ubi uidebatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus quæ conuenerant. ✝ Et quædam mulier nomine Lydia, purpuraria ciuitatis Thyatirenorum, colens Deum, audiuit: cuius Dominus aperuit cor intendere his quæ dicebantur a Paulo. ✝ Cum autem baptizata esset, & domus eius, deprecata est, dicens, Si iudicastis me fidelem Domino esse, introite in domum meam, & manete. Et coegit nos. ✝ Factum est autem euntibus nobis ad orationem, puellam quandā habentem spiritum phithonem obuiare nobis, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis diuinando. ✝ Hæc subsecuta Paulum, & nos, clamabat dicēs, Isti homines, serui Dei excelsi sunt, qui annunciant uobis uiam salutis. ✝ Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, & cōuersus, spiritui dixit Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exijt eadem hora. ✝ Videntes autem domini eius quia exiuit spes quæstus eorum, apprehendentes Paulum, & Silam perduxerunt in forum ad principes: ✝ & offerētes eos magistratibus, dixerunt, Hi homines conturbant ciuitatem nostram, cum sint Iudæi. ✝ & annunciant morem quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani. ✝ Et ✝ cucurrit plebs aduersus eos: & ✝ magistratus * scissis tunicis ✝ eorum, iusserunt eos uirgis cædi. ✝ Et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi ut diligenter custodirent eos. ✝ Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno. ✝ Media autem nocte, Paulus, & Silas orantes, laudabant Deum. Et audiebant eos qui in custodia erant. ✝ Subito uero terræmotus factus est magnus, ita ut moueretur fundamēta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: & uniuersorum uincula soluta sunt. ✝ Expergefactus autē custos carceris, & uidens ianuas apertas carceris, euaginato gladio uolebat se interficere, æstimans fugisse uinctos. ✝ Clamauit autem Paulus uoce magna dicens, Nihil tibi mali feceris: uniuersi enim hīc sumus. ✝ Petitoq. lumine introgressus est: & treme factus procidit Paulo, & Silæ ad pedes: ✝ & producens eos foras, ait, Domini, quid me oportet facere, ut saluus fiam? ✝ At illi dixerunt, Crede in Dominum Iesum: & saluus eris tu, & domus tua. ✝ Et locuti sunt ei uerbum Domini cum omnibus qui erant in domo eius. ✝ Et tollens eos in illa hora noctis, lauit plagas eorum: & baptizatus est ipse, & omnis domus eius continuo. ✝ Cumq. perduxisset eos in domum suam, appouit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credēs Deo. ✝ Et cum dies factus esset, miserunt magistratus lictores, dicentes, Dimitte homines illos. ✝ Nunciauit autem custos carceris uerba hæc Paulo: Quia miserunt magistratus ut dimittamini, nunc igitur exeuntes, ite in pace. ✝ Paulus autem dixit eis, Cæsos nos publice, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerem, & nunc occulte nos ejciunt? Non ita: sed uenirant, & ipsi nos ejciant. ✝ Nunciauerunt autem magistratibus lictores uerba hæc. Timueruntq. audito quod Romani essent: ✝ & uenientes deprecati sunt eos, & educentes rogabant ut egrederentur de urbe. ✝ Exeuntes autem de carcere, introierunt ad Lydiam: & uisis fratribus, consolati sunt eos, & profecti sunt.

CAP. XVII.

✝ Vm autem perambulassent Amphipolim, & Apolloniam, uenerunt Thessalonicam, ubi erat synagoga Iudæorum. ✝ Secundum consuetudinem autem Paulus introiuit ad eos, & per sabbatha tria disserebat eis de scripturis, ✝ adaperiens, & insinuās quia Christum oportuit pati, & resurgere a mortuis: & quia hic est Iesus Christus, quem ego annuncio uobis. ✝ Et quidam ex eis crediderunt, & adiuncti sunt Paulo, & Silæ, & de colentibus Gentilibus multitudo magna, & mulieres nobiles non paucæ. ✝ Zelantes autem Iudæi, assumentesq. de uulgo uiros quosdam malos, & turba facta, concitauerunt ciuitatem: & assistens domui Iasonis, quærebant eos producere in populum. ✝ Et cum non inuenissent eos, trahebant Iasonem, & quosdam fratres ad principes ciuitatis, clamantes, Quoniam hi qui ✝ orbem' concitant, & huc uenerunt, ✝ quos suscepit Iason, & hi omnes contra decreta Cæsaris faciunt, regem alium dicentes esse, Iesum. ✝ Concitauerunt autem plebem, & principes ciuitatis audientes hæc. ✝ Et accepta satisfactione a Iasone, & a cæteris, dimiserunt eos. ✝ Fratres uero cōfestim per noctem dimiserunt Paulum, & Silam in Beræam. Qui cum uenissent, in synagogam Iudæorum introierunt. (✝ Hi autē erant nobiliores eorum qui sunt Thessalonicæ, qui susceperunt uerbum cum omni auiditate, quotidie scrutantes scripturas, si hæc ita se haberent. ✝ Et multi qui-

dem

✝ Dei M. S. S.

✝ conferentes o

✝ concurrit M S. ✝ οἱ ὄχλοι Τηγοὶ ΘΘ o. ✝ iussit M S.

2 Cor. 11 25. 1 Thes. 2. 2 Phil. 1. 13. 29.

✝ urbem o.

CAP. XVIII.

1 POst hæc egressus ab Athenis, uenit
2 Corinthum. † & Inueniens quendam Iudæum, nomine Aquilam, Ponticũ genere, qui nuper uenerat ab Italia, & Priscillam uxorem eius (eo quòd præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos a Roma) accessit ad eos. † Et quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur (erant autem scenofactoriæ artis.) † Et
4 disputabat in synagoga per omne sabbathum, interponens nomen Domini Iesu',
5 suadebatq; Iudæis, & Græcis. † Cum uenissent aũt de Macedonia Silas, & Timotheus, instabat uerbo Paulus, testificans Iudæis
6 esse Christum Iesum. † Contradicentibus autem eis, & blasphemantibus, excutiẽtes uestimenta sua, dixit ad eos, Sanguis uester super caput uestrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes uadam. † Et migrans inde, intrauit in domum cuiusdam, nomine
8 Titi Iusti, colentis Deum cuius domus erat coniuncta synagogæ. † Crispus autem archisynagogus credidit Domino, cum omni domo sua: & multi Corinthiorum audientes credebant, & baptizabantur. † Dixit autem Dominus nocte per uisionem
10 Paulo, Noli timere, sed loquere, & ne taceas, † propter quod ego sum tecum: & ‖ nemo apponetur tibi, ut noceat te': quoniam populus est mihi multus in hac ci-
11 uitate. † Sedit autem * annum, & sex menses, docens apud eos uerbum Dei. † Gallione autem proconsule Achaie, insurrexerunt uno animo Iudæi in Paulum, & ad-
13 duxerunt eum ad tribunal, † dicentes, Quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum. † Incipiente autem
14 Paulo aperire os, dixit Gallio ad Iudæos, Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum ô uiri Iudæi, recte uos sustinerem. † Si uero quæstiones sunt de uerbo, & nominibus, & legis uestræ, uos ipsi
16 uideritis: Iudex ego horum nolo esse. † Et
17 minauit eos a tribunali. † Apprehendentes autem omnes Sosthenem principẽ synagogæ, percutiebant eum ante tribunal: & nihil eorum Gallioni curæ erat. † Paulus uero cum adhuc sustinuisset dies multos fratribus ualefaciens, nauigauit Syriam, (& cum eo Priscilla, & Aquila) qui sibi ‖ totonderat in Cenchris caput. habebat
19 enim uotum. † Deuenitq; Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipse uero ingressus synagogam, disputabat cum Iudæis. † Rogantibus autem eis, ut ampliori tempore maneret, non consensit, † sed ualefaciens, & dicens, Iterum reuertar ad uos Deo uolente: profectus est ab Epheso. † Et de-
22 scendens Cæsaream, ascendit, & salutauit ecclesiam, & descendit Antiochiam.
23 † Et facto ibi aliquanto tempore profectus est, perambulans ex ordine Galaticam regionem, & Phrygiam, confirmans
24 omnes discipulos. † Iudæus autem quidam, Apollo nomine, Alexandrinus ‖ genere, uir eloquens, deuenit Ephesum, potens in scripturis. † Hic erat edoctus uiam
25 Domini: & feruens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Iesu, sciens tantum baptisma Iohannis. † Hic ergo cœpit fiducialiter agere in synagoga. Quem

‖ uirorum MS. B. G.

† Cum autem cognouissent in Thessalonica Iudæi, quia, & Beroææ prædicitum est a Paulo uerbum Dei uenerunt, & illuc, commouentes, & turbantes multitudinem.
† Statimq; tunc Paulum dimiserũt fratres, ut iret usque ad mare: Silas autem, & Timotheus remanserunt ibi. † Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum usq; ad Athenas, & accepto mandato ab eo ad Silam, & Timotheum, ut quam celeriter uenirent ad illum: profecti sunt. † Paulus autem cum Athenis eos exspectaret, incitabatur spiritus eius in ipso, uidens idolatriæ deditam ciuitatem. † Disputabat igitur in synagoga cum Iudæis, & colentibus, & in foro per omnes dies ad eos qui ‖ aderant'.
† Quidam autem Epicurei & Stoici philosophi disserebant cum eo, & quidam dicebant, Quid uult ‖ seminator uerborum' hic, dicere? Alii uero, Nouorum dæmoniorum uidetur annunciator esse, quia Iesum & resurrectionem annũciabat eis.
† Et apprehensum eum, ad Areopagum duxerunt, dicentes, Possumus scire quæ est hæc noua, quæ a te dicitur, doctrina? † noua enim quædam infers auribus nostris: Volumus ergo scire quidnam uelint hæc esse. (†Athenienses autem omnes, & aduenæ hospites, ad nihil aliud uacabant, nisi aut dicere, aut audire aliquid noui.)
†Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait; Viri Athenienses, per omnia quasi ‖ superstitiosos uos uideo. † Præteriens enim & uidens simulachra uestra, inueni & aram in qua scriptum erat, IGNOTO DEO. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annũncio uobis. ‖ †Deus qui fecit mundum & omnia quæ in eo sunt, hic cœli, & terræ cum sit Dominus, ‖ non in manufactis templis habitat, † nec manibus humanis colitur, indigens aliquo, cum ipse det omnibus uitam, & inspirationem, & omnia: † fecitq; ex uno omne genus hominum, inhabitare super uniuersam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum, † quærere Deum, si forte attrectent eum ‖ aut' inueniant, quamuis non longe sit ab unoquoque nostrum. † In ipso enim uiuimus & mouemur, & sumus sicut, & ‖ quidam uestrorum poetarum dixerunt, Ipsius enim, & genus sumus † Genus ergo cum simus Dei, ‖ non debemus æstimare auro aut argento, aut lapidi, sculpturæ artis, & cogitationis hominis: Diuinum esse similes. † Et tempora quidem huius ignorantiæ despiciens Deus, nunc annunciat hominibus ut omnes ubique pœnitentiã agant, † eo quòd statuit diem in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in uiro in quo statuit fidem præbens omnibus, ‖ suscitans eum a mortuis. † Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidam uero dixerunt, Audiemus te de hoc iterum.
† Sic Paulus exiuit de medio eorum.
† Quidam uero uiri adhærentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

MS. B. G.

‖ adierãt M 3.
‖ audiebant O. ‖ seminerbius MS. B. G.

‖ superstitiosiores 2 MS. G. 8.

Gen. 1. 2.

Sup. 7. 48

‖ & B. G. 8.

Aratus

Isai. 40. 18.

MS. B. G. s. minus uero prohanda uidentur illa MS. quæ toti huic uersiũ tollunt.

‖ nullus nocere poterat tibi 3 MS 8. *ubi MS quibus 3. uenit Gq. & 8. addit enim in Corintho.

Num 6. 18. Infr. 21. 24.

‖ nationem MS.

cum audissent Priscilla, & Aquila, assumpserit eum, & diligentius exposuerunt illi viam ℣ Domini'. ♦ Cum autem vellet ire Achaiam, exhortati fratres, scripserunt discipulis, ut susciperent eum. Qui cum venisset, contulit multum his qui crediderant. ♦ Vehementer enim Iudæos revincebat publice, ostendens per scripturas esse Christum, Iesum.

℣ Dei 5 Ms.R.G.

27

28

CAP. XIX.

1 FActum est autem cum Apollo esset Corinthi, ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum, & inueniret quosdam discipulos: ♦ dixitq. ad eos: Si Spiritum sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum, Sed neque si Spiritus sanctus est, audiuimus. ♦ Ille uero ait, In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt, In Iohannis baptismate. ♦ Dixit autem Paulus: Iohannes baptizauit baptismo pœnitentiæ populum, dicens: In eum qui uenturus esset post ipsum ut crederent, hoc est, in Iesum. ♦ His auditis, baptizati sunt in nomine Domini Iesu. ♦ Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus sanctus super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant. ♦ Erant autem omnes uiri fere duodecim. ♦ Introgressus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, & suadens de regno Dei. ♦ Cum autem quidam indurarentur, & non crederent, maledicentes ℣ uiam' -Domini' coram multitudine, discedens ab eis, segregauit discipulos, quotidie disputans in schola tyranni cuiusdam. ♦ Hoc autem factum est per biennium, ita ut omnes qui habitabant in Asia, audirent uerbum Domini, Iudæi atque Gentiles. ♦ Virtutesq. non quaslibet faciebat Deus per manum Pauli: ♦ ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria uel semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. ♦ Tentauerunt autem quidam & de circumeuntibus Iudæis exorcistæ, inuocare super eos qui habebant spiritus malos, nomę Domini Iesu, dicentes: Adiuro uos per Iesum quem Paulus prædicat. ♦ Erant autem quidam Sceuæ Iudæi principis sacerdotum septem filij, qui hoc faciebant. ♦ Respondens autem spiritus nequam dixit eis, Iesum noui, & Paulum scio: uos autem qui estis? ♦ Et insiliens homo in eos in quo erat dæmonium pessimum, & dominatus amborum, inualuit cōtra eos, ita ut nudi, & uulnerati effugerent de domo illa. ♦ Hoc autem notum factum est omnibus Iudæis atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen Domini Iesu. ♦ Multiq. credentium ueniebant confitentes, & annunciantes actus suos. ♦ Multi autem ex eis qui fuerant curiosa sectati, contulerunt libros, & combusserunt coram omnibus: & computatis pretijs illorum, inuenerunt pecuniā denariorum quinquaginta millium. ♦ Ita fortiter crescebat uerbum Dei & ℣ confirmabatur'. ♦ His autem expletis proposuit Paulus in Spiritu, transita Macedonia, & Achaia ire Ierosolymam, dicens, postquam fuero ibi, oportet me, & Romam uidere.

Mat. 3. 11. Mar. 1. 8 Luc. 3 16 Ioh. 1. 26

Sup. 1. 5. 11. 16. 19 4.

Sup. 2. 4.

℣ via 1 Ms. -1 Ms. G. at Syrus Dei legum.

-R. B. G.

\℣ confortabatur 1 Ms. annuebat sibi G.

22 ♦ Mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheum, & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. ♦ Facta est autem illo tempore turbatio non minima de uia-Domini'. ♦ Demetrius enim quidam nomine, argentarius, faciens ædes argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicum quæstum: ♦ quos conuocans, & eos qui huiusmodi erant opifices, dixit, Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio: ♦ & uidetis, & auditis quia non solum Ephesi, sed pene totius Asiæ. Paulus hic suadens auertit multam turbam, dicens, Quoniam non sunt dij qui manibus fiunt. ♦ Non solum autem hæc periclitabitur nobis pars in redargutionem uenire, sed & magnæ Dianæ templum in nihilum reputabitur, sed & destrui incipiet maiestas eius, quam tota Asia, & orbis colit. ♦ His auditis, repleti sunt ira, & exclamauerunt dicentes, Magna Diana Ephesiorum. ♦ Et impleta est ciuitas tota confusione, & impetum fecerunt uno animo in theatrum, rapto Gaio, & Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli. ♦ Paulo autem uolente intrare in populum, non permiserunt discipuli. ♦ Quidam autem, & de Asia principibus qui erant amici eius miserunt ad eum, rogantes ne se daret in theatrum: ♦ alij autem aliud clamabant. Erat enim ecclesia confusa: & plures nesciebant qua ex causa conuenissent. ♦ De turba autem detraxerunt Alexandrum, propellentibus eum Iudæis. Alexander autem manu silentio postulato, uolebat reddere rationem populo. ♦ Quem ut cognouerunt Iudæum esse, uox facta una est omnium, quasi per horas duas clamantium, Magna Diana Ephesiorum. ♦ Et cum tedasset scriba turbas, dixit, Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cultricem esse magnæ Dianæ, Iouisq. prolis? ♦ Cum ergo his contradici non possit, oportet uos sedatos esse, & nihil temere agere. ♦ Adduxistis enim homines istos, neque sacrilegos, neque blasphemantes deam uestrā. ♦ Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt artifices, habent aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & proconsules sunt accusent inuicem. ♦ Si quid autem alterius rei quæritis, in legitima ecclesia poterit absolui. ♦ Nam & periclitamur argui seditionis hodiernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possimus reddere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit ecclesiam.

22 -R. B. G.

23

24 -§ Ms.G.

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

CAP. XX.

1 POstquam autem cessauit tumultus, uocatis Paulus discipulis, & exhortatus eos ualedixit, & profectus est ut iret in Macedoniam. ♦ Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, uenit ad Græciam.

2

3 ♦ ubi cum fecisset menses tres, factę sunt illi insidię a Iudæis nauigaturo in Syriam, habuitq. consilium ut reuerteretur per Macedoniam. ♦ Comitatus est autem eum ♦ ℣ Sosipater' Pyrrhi Beroensis, Thessalonicensium uero Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus,

4

♦ usque in Asiam 3 Ms.G.S. ℣ Sopater § Ms.G.a

cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade: ♦nos uero nauigauimus post dies Azymorum a Philippis ♦ & uenimus ad eos Troadem in diebus quinque, ubi demorati sumus diebus septem. ♦Vna autē Sabbathi cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat eis profecturus in crastinum, protraxitq. sermonem usq. in mediam noctem. ♦Erant autem lampades copiosæ in cœnaculo ubi eramus congregati. ♦Sedens autem quidam adolescēs nomine Eutychus, super fenestram, cum mergeretur somno graui, disputante diu Paulo, ductus somno, cecidit de tertio cœnaculo deorsum, & sublatus est mortuus. ♦Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit. Nolite turbari, anima enim ipsius in ipso est. ♦Ascendens autem, frangensq. panem, & gustans, satisq. allocutus usque in lucem, sic profectus est. ♦Adduxerunt autem puerum uiuentem, & consolati sunt non minime. ♦Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Asson, inde suscepturi Paulum. sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus. ♦ Cum autem ♣ inuenisset nos in Asson, assumpto eo uenimus Mitylenem. ♦ Et inde nauigantes, sequenti die uenimus contra Chium: & alia applicuimus Samum: & sequenti die uenimus Miletum, ♦ proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, nequa mora illi fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diem ♣ Pentecosten faceret Ierosolymis. ♦ A Mileto autem mittēs Ephesum, uocauit maiores natu Ecclesiæ. ♦Qui cum uenissent ad eum, & simul essent, dixit eis, Vos scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam, qualiter uobiscum per omne tēpus fuerim, ♦ seruiens Domino cum omni humilitate, & lachrymis, & tentationibus quæ mihi acciderunt ex insidijs Iudæorum: ♦ quomodo nihil subtraxerim utilium, quo minus annunciarem uobis, & docerem uos publice, & per domos, ♦ testificans Iudæis atque Gētilibus in Deum pœnitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. ♦Et nunc ecce alligatus ego spiritu, uado in Ierusalem: quæ in ea uentura sint mihi ignorans, ♦ nisi quod Spiritus Sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicēs: quoniam uincula, tribulationes Ierosolymis me manent. ♦Sed nihil horum uereor: nec facio animā meam pretiosiorem quam me, dum modo consummem cursum meum, & ministerium * quod accepi a Domino Iesu: testificari Euangelium gratiæ Dei. ♦ Et nunc ecce ego scio, quia amplius non uidebitis faciem meam uos omnes, per quos transiui prædicans regnum Dei. ♦ Quapropter contestor uos hodierna die quia mundus sum a sanguine omnium. ♦ Non enim subter fugi, quominus annunciarem omne consilium Dei uobis. ♦Attendite uobis, & uniuerso gregi, in quo uos Spiritus sanctus posuit episcopos, regere ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. ♦ Ego scio quoniā intrabunt post discessionem meam lupi ♣ rapaces in uos, non parcentes gregi. ♦ Et ex uobismetipsis exurgent uiri

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

♣ conuenisset 1 MS.

-1 MS G.

♣ Pentecosten R. G. 8.

*uerbi o.

♣ grauis 1 MS G. 8. autem lupi efferi.

los post se. ♦Propter quod uigilate, memoria retinentes quoniam per triennium nocte, & die non cessaui, cum lachrymis monens unumquemque uestrum. ♦Et nūc commendo uos Deo, & uerbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hæreditatem in sanctificatis omnibus. ♦Argentum ♣ & aurum, aut uestem nullius concupiui. ♦ * Ipsi ‖ scitis quoniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministrauerunt manus istæ. ♦ Omnia ostendi uobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse uerbi Domini Iesu, (quoniam ipse dixit,) Beatius est magis dare, quam accipere. ♦Et cum hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum omnibus illis. ♦ Magnus autē fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, ♦dolentes maxime in uerbo quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent uisuri. Et deducebant eum ad nauem.

31 32 33 34 35 36 37 38

♣ aut MS. G 8.

* sicut o.

2 Cor. 4. 12.

2 Thes. 2. 3.

2 Thes. 3. 8.

CAP. XXI.

1 CVm autem factum esset ut nauigaremus, abstracti ab eis, recto cursu uenimus Coum, & sequenti die Rhodum, & inde Patara. ♦ Et cum inuenissemus nauem trāsfretantem in Phœnicem: ascendentes nauigauimus. ♦Cum apparuissemus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, nauigauimus in Syriam, & uenimus Tyrum: ibi enim nauis exponitura erat onus. ♦ Inuentis autem discipulis, mansimus ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per Spiritum, ne ascenderet Ierosolymam. ♦Et expletis diebus profecti ibamus, deducentibus nos omnibus cum uxoribus, & filijs usque foras ciuitatem: & positis genibus in litore, orauimus. ♦Et cum ualefecissemus inuicem, ascendimus nauem: illi autem redierunt in sua. ♦ Nos uero nauigatione ♣ explicita Tyro descendimus Ptolemaidam: & salutatis fratribus, mansimus die una apud illos. ♦Alia autem die profecti, uenimus Cæsaream. Et intrantes domum ‖ Philippi Euāgelistæ, qui erat unus de septem, mansimus apud eum. ♦ Huic autem erant quatuor filiæ uirgines, prophetantes. ♦Et cum moraremur per dies aliquot, superuenit quidam a Iudæa propheta, nomine Agabus. ♦Is cum uenisset ad nos, tulit zonam Pauli: & alligās sibi pedes, & manus dixit, Hæc dicit Spiritus sanctus: Virum cuius est zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in manus Gentium. ♦Quod cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam. ♦ Tunc respondit Paulus, & dixit, Quid facitis flētes, & affligentes cor meū? Ego enim non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu. ♦Et cum ei suadere non possemus, quieuimus, dicentes, Domini uoluntas fiat. ♦Post dies autem istos præparati, ascendebamus in Ierusalem. ♦Venerunt autem, & ex discipulis a Cæsarea nobiscū, adducentes secum (apud quem hospitaremur) ♣ Iasonem quendam Cyprium, antiquum discipulum. ♦ Et cum uenissemus Ierosolymam, libenter exceperunt

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

♣ explicita 12 MS. G.

Sup. 6. 5. -2 MS. G.

♣ Mnasone MS. G. 8.

nos fratres. ♦ Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum, omnesq; collecti sunt seniores. ♦ Quos cum salutasset, narrabat per singula, quæ Deus fecisset in Gentibus per ministerium ipsius. ♦ At illi cum audissent, magnificabant Deum, dixeruntq; ei. Vides frater quot millia sunt in Iudæis qui crediderunt: & omnes æmulatores sunt legis. ♦ Audierunt autem de te quia discessionem doceas a Moyse eorum qui per Gentes sunt Iudæorum: dicens nō debere eos circumcidere filios tuos, neque secundum consuetudinem ingredi. ♦ Quid ergo est? utique oportet convenire multitudinem: audiet enim te supervenisse. ♦ Hoc ergo fac quod tibi dicimus. Sunt nobis viri quatuor votum habentes super se. ♦ His assumptis, sanctifica te cum illis: & impende in illis, ‖ ut radant capita: & scient omnes quia quæ de te audierunt, falsa sunt, sed ambulas & ipse custodiés legē. ♦ De his autem qui crediderunt ex Gentibus nos ‖ scripsimus, iudicantes ut abstineant se ab idolis immolato, & sanguine, & suffocato, & fornicatione. ♦ Tūc Paulus assumptis viris, postera die ‖ purificatus cum illis intrauit in templū, annunciās expletionem dierū purificationis: donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio. ♦ Dum autem septem dies consummarentur, hi qui de Asia erāt Iudæi, cū uidissent eum in templo, concitauerunt omnem populū, & iniecerunt ei manus. ♦ clamantes, Viri Israelitæ, adiuuate: hic est homo qui aduersus populum, & legem, & locum hunc, omnes ubique docens, insuper, & Gentiles induxit in templum, & polluauit sanctum locum istum. (♦ Viderāt enim Trophimum Ephesium in ciuitate cum ipso, quem æstimauerunt quoniam in templum introduxisset Paulus.) ♦ Commotaq; est ciuitās tota: & facta est concursio populi. Et apprehendētes Paulum, eiciebant eum extra templū: & statim clausæ sunt ianuæ. ♦ Quærentibus autem eum occidere nunciatum est tribuno cohortis, Quia tota confunditur Ierusalem. ♦ Qui statim assumptis militibus, & centurionibus, decurrit ad illos. ‖ Qui cum uidissent tribunum, & milites, cessauerunt percutere Paulum. ♦ Tunc accedens tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis duabus: & interrogabat quis esset, & quid faciſet. ♦ Alij autem aliud clamabant in turba. Et cum non posset cognoscere cum cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in castra. ♦ Et cum uenisset ad gradus, contigit ut portaretur a militibus propter uim populi. ♦ Sequebatur enim multitudo populi, clamans, Tolle eum. ♦ Et cum cœpisset induci in castra Paulus, dicit tribuno, Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit, Græce nosti? ♦ Nonne tu es Ægyptius qui ante hos dies tumultum concitasti, & eduxisti in desertum quatuor milia uirorum sicariorum? ♦ Et dixit ad eum Paulus, ‖ Ego homo sum quidem Iudæus a Tarso, Ciliciæ non ignotæ ciuitatis ✠ municeps. Rogo autem te, permitte mihi loqui ad populum. ♦ Et cum ille permisisset, Paulus, stans in gradibus, annuit manu ad plebem, & magno silentio facto, allocutus est lingua Hebræa, dicens.

Num. 6. 18.
Sup. 18.8
Sup. 15. 20.29.
Infr. 24. 18.
Inf. 26. 21.
✠ civis MS. B.

CAP. XXII.

1 Viri fratres, & patres, audite quam ad
2 uos nunc reddo rationem. (♦ Cū audissent autē quia Hebræa lingua loquerētur ad illos, magis præstiterunt silentium. ♦ Et dicit.) ‖ Ego sum uir Iudæus natus
3 Tarso Ciliciæ, nutritus autē in ista ciuitate secus pedes Gamalihel eruditus iuxta ueritatē paternæ legis, æmulator legis, sicut
4 uos omnes estis hodie: ♦ qui hanc uiā persecutus sum usque ad mortem, alligans, & tradens in custodias uiros ac mulieres,
5 sicut princeps sacerdotū mihi testimonium reddit, & omnes maiores natu. ‖ A quibus, & epistolas accipiens ad fratres, Damascū pergebā, ut adducerem inde uinctos in Ierusalem, ut punirentur. ♦ ‖ Factū est autem
6 eūnte me, & appropinquāte Damasco media die, subito de cœlo circumfulsit me lux copiosa: ♦ & decidens in terrā, audiui uocē
7 dicentē mihi, Saule, Saule, quid me persequeris? ♦ Ego autē respondi, Quis es Domine? Dixitq; ad me, Ego sum Iesus Nazarenus, quē tu persequeris. ♦ Et qui mecū erāt,
8 lumen quidē uiderunt, uocem autem non audierunt eis qui loquebatur mecum. ♦ Et dixi, Quid faciam Domine? dominus autē dixit ad me, Surgens uade Damascū: & ibi
9 tibi dicetur de omnibus quę te oporteat facere. ♦ Et cū non uiderē præ claritate luminis illius ad manū deductus a cōmitibus,
10 ueni Damascum. ♦ Ananias autem quidam uir ♦ secundum legem testimonio habens
11 ab omnibus habitantibus Iudæis, ♦ ueniēs ad me, & astans dixit mihi, Saule frater, respice. Et ego eadem hora respexi in eū.
12 ♦ At ille dixit, Deus patrum nostrorū præordinauit te, ut cognosceres uoluntatē eius
13 & uideres iustum, & audires uocē ex ore eius: ♦ quia eris testis illius ad omnes homines eorū quæ uidisti, & audisti. ♦ Et nūc
14 quid moraris? Exurge, & baptizare, & ✠ ablue peccata tua, inuocato nomine ipsius.
15 ♦ Factum est autē reuertenti mihi in Ierusalem, & oranti in templo, heri me in stupore mentis, ♦ & uidere illū dicentē mihi,
16 Festina, & exi uelociter ex Ierusalē: quoniam non recipient testimoniū tuum de
17 me. ♦ Et ego dixi, Domine, ipsi sciunt quia ‖ ego erā concludens in carcerem, & cædēs
18 per synagogas eos qui credebāt in te: ♦ Et cū funderetur sanguis Stephani testis tui ego
19 astabā, & consentiebā, & custodiebā uestimenta interficientiū illū. ♦ Et dixit ad me, Vade, quoniā ego in nationes lōge mittā
20 te. ♦ Audiebāt autē eum usq; ad hoc uerbū & leuauerunt uocem suam dicentes, Tolle de terra huiusmodi: non enim fas est eum uiuere. ♦ Vociferātibus autem eis, & proiicētibus uestimēta sua, & puluerem iactātibus in aērem, iussit tribunus induci eum in castra, & flagellis cædi, & torqueri eum: ut sciret propter quam causam sic acclamarent ei. ♦ Et cum astrinxissent eum lorīs, dicit astanti sibi Centurioni Paulus: Si hominem Romanum, & indemnatum licet uobis flagellare? ♦ Quo audito, Centurio accessit ad tribunum, & nunciauit, dicēs, Quid acturus es? hic enim homo ciuis Romanus est. ♦ Accedens autem tribunus, dixit illi, Dic mihi, si tu Romanus es: At ille dixit, Etiam. ♦ Et respondit tribunus, Ego

Sup. 21. 39.
Sup. 8. 3.
Sup. 7. 58
* timorato MS. B. G.
* iustus 3.
✠ ablue re 3 MS. B. G. aute dubio fuit.

multa summa ciuitatem hanc consecutus sum. Et Paulus ait, Ego autem & natus sum. † Protinus ergo discesserunt ab illo qui eum torturi erant. Tribunus quoq; timuit postquam resciuit, quia ciuis Romanus esset, & quia alligasset eum. † Postera autem die uolens scire diligentius quæ ex causa accusaretur a Iudæis, soluit eū, & iussit sacerdotes conuenire, & omne concilium: & producens Paulum, statuit inter illos.

CAP. XXIII.

Intendens autem in concilium Paulus ait, Viri fratres, ego omni conscientia bona conuersatus sum ante Deū, usq; in hodiernum diem. † Princeps autē sacerdotum Ananias præcepit astantibus sibi percutere, os eius. † Tunc Paulus dixit ad eum, Percutiet te Deus, paries dealbate. Et tu sedens iudicas' me secundū legem, & contra legem iubes me percuti? † Et qui astabant dixerunt: Summum sacerdotem Dei maledicis? † Dixit autē Paulus. Nesciebā fratres, quia princeps est sacerdotum. Scriptū est enim: Principē populi tui non maledices. † Sciēs autem Paulus quia una pars esset Sadducæorum, & altera Pharisæorū, exclamauit in cōcilio, Viri fratres, ego Pharisæus sum filius Pharisæorum': de spe, & resurrectione mortuorum ego iudicor. † Et cū hæc dixisset, facta est dissensio inter Pharisæos, & Sadducæos, & soluta est multitudo. † Sadducæi enim dicunt nō esse resurrectionem, neq; Angelum, neq; Spiritum: Pharisæi autem utraq; confitentur. † Factus est autem clamor magnus. Et surgentes quidam Pharisæorum, pugnabant, dicētes, Nihil mali inuenimus in homine isto. quid si Spiritus locutus est ei, aut angelus? † Et cum magna dissensio facta esset, timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis, iussit milites descendere, & rapere eū de medio eorum, ac deducere eū in castra. † Sequenti autem nocte assistens ei Dominus, ait, Cōfāa esto: sicut enim testificatus es de me in Ierusalē, sic te oportet, & Romæ testificari. † Facta autem die collegerunt se quidam ex Iudæis, & deuouerunt se dicentes, neque manducaturos neque bibituros donec occiderent Paulū. † Erant autem plus quām quadraginta-uiri', qui hāc coniurationem fecerant: † qui accesserūt ad principes sacerdotum, & seniores, & dixerunt, Deuotione deuouimus nos nihil gustaturos, donec occidamus Paulum. † Nunc ergo uos notum facite tribuno cum concilio, ut producat illum ad uos tamquā aliquid certius cogniturі de eo. Nos uero prius quam appropriet, parati sumus interficere illum. † Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, uenit, & introuit in castra, nunciauitq; Paulo. † Vocās autem Paulus ad se unum ex Centurionibus, ait, Adolescentem hunc perduc ad tribunū, habet enim aliquid indicare illi. † Et ille quidem assumēs eū duxit ad tribunū, & ait, Vinctus Paulus rogauit me hunc adolescentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi. † Apprehēdens aute eū tribunus manum illius, recessit cum eo seorsum, & interrogauit illum, Quid est quod habes indicare mihi? Ille autem dixit, Iudæi cōuenit rogare te, ut crastina die producas Paulū in concilium, quasi aliquid certius inquisturi sint de illo: tu uero ne credideris illis, insidiantur enim ei ex eis uiri amplius quām quadraginta, qui se deuouerunt nō manducare neq; bibere, donec interficiant eū: & nunc parati sunt, exspectantes promissum tuum. † Tribunus igitur dimisit adolescentē, præcipiens ne cui loqueretur quoniā hæc nota sibi fecisset. † Et conuocatis duobus cēturionibus, dixit illis, Parate milites ducentos, ut eant usq; Cæsaream, & equites septuaginta, & lanceatios ducentos, a tertia horā noctis: † & iumenta præparate, ut imponentes Paulum, eū saluum perducerent ad Felicē præsidē. † Timuit enim ne forte raperent eū Iudæi, & occiderent, & ipse postea calumniā sustineret, tamquā acceperus pecuniam') † scribens epistolā continentē hæc: CLAVDIVS Lysias optimo Præsidi Felici salutē. † Virum hunc comprehensum a Iudæis, & incipientem interfici ab eis, superueniens cum exercitu, eripui, cognito quia Romanus est: † Volēs q. scire causam quam obiciebant illi, deduxi eum in concilium eorū. † Quem inueni accusari de quæstionibus legis ipsorum: nihil uero dignum morte aut uinculis habentem crimen. † Et cū mihi perlatum esset de insidijs quas parauerāt illi, nisi eum ad te denuncians, & accusatoribus, ut dicant apud te. Vale. † Milites uero, secundū præceptū sibi, assumentes Paulum, duxerunt per noctem in Antipatridē. † Et postera die dimissis equitibus ut cum eo irent, reuersi sunt ad castra. † Qui cum uenissent Cæsaream, & tradidissent epistolam præsidi, statuerunt ante illū, & Paulum. † Cum legisset autem, & interrogasset de qua prouincia esset, & cognouisset quia de Cilicia: † Audiam te, inquit, cum & accusatores tui uenerint. Iussitq; in prætorio Herodis custoditi eum.

CAP. XXIIII.

Post quinque autē dies descendit princeps Sacerdotum Ananias, cū senioribus quibusdam, & Tertullo quodā oratore, qui adierunt præsidem aduersus Paulum. † Et citato Paulo cœpit accusare Tertullus, dicens, † Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam prouidentiam: † semper & ubique suscipimus optime Felix, cum omni gratiarum actione. † Ne diutius autem te protraham, oto breuiter ut audias nos pro tua clemētia. † Inuenimus hunc hominem pestiferū & cōcitantem seditiones omnibus Iudæis in uniuerso orbe, & authorem seditionis sectæ Nazarenorum, † qui etiam templum uiolare conatus est, quem, & apprehensum' uoluimus secundū legem nostrā iudicare. † Superueniens autē tribunus Lysias, cum ui magna eripuit eum de manibus nostris, † iubens accusatores eius ad te uenire', a quo poteris ipse iudicās, de omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. † Adiecerunt autem & Iudæi dicentes hæc ita se habere. † Respondit autē Paulus, (annuente sibi Præside dicere) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satis faciam. † Potes enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies quām duodecim ex q[illegible]

ascendi

---

* iustissimæ MS.R.B. ** πολυτέλειαν. *** municipij s.

* Vides iudicans R. G s.

Exo. 22. 21.

Phil.3.5. ** Pharisæus R.G.s Inf. 24 22. Matt. 22 23.

* MS.G. al R.G s. legunt.

* vocauit 6 MS.R. G.s.

ascendi adorare in Ierusalem. † & neq; in
templo inuenerunt me cū aliquo disputā
tem aut concursum facientē turbæ, neque
in synagogis, neq; in ciuitate: † neq; proba
re possunt tibi de quibus nūc me accusant.
† Confiteor autē hoc tibi quod secundum
sectam, quam dicunt hæresim, sic deseruio
patri Deo meo, credēs omnibus quæ in
Lege, & Prophetis scripta sunt: † spem ha
bens in Deū quam, & hi ipsi exspectant, re
surrectionem futuram iustorum, & ini
quorum. † In hoc, & ipse studeo sine offen
diculo conscientiam habere ad Deum, &
ad homines semper. † Post annos autem
plures, eleemosynas facturus in gentem
meā ueni, & oblationes, & uota. † In qui
bus inuenerūt me purificatum in templo:
non cum turba, neq; cum tumultu. * † Quī
dam autem ex Asia Iudæi, quos oportebat
apud te præsto esse, & accusare, si quid ha
berent aduersum me: † aut hi ipsi dicant,
si quid inuenerunt in me iniquitatis, cum
stem in concilio, † nisi de una hac solum
modo uoce, qua clamaui inter eos stans, †
Quoniam de resurrectione mortuorū ego
iudicor hodie a uobis. † Dissuit autem il
los Felix, certius sciens de uia hac, dicēs,
Cum Tribunus Lysias descenderit, audiam
uos. † Iussitq; Centurioni custodire eum, &
habere requiem, nec quemquam de suis
prohibere ministrare ei. † Post aliquot au
tem dies ueniens Felix cum Drusilla uxo
re sua, quæ erat Iudæa, uocauit Paulum, &
audiuit ab eo fidem quæ est in Christum
Iesum. † Disputante autē illo de iustitia, &
castitate, & de iudicio futuro, tremefactus
Felix respondit, Quod nunc attinet, uade:
tempore autem opportuno accersam te.
† simul, & sperans, quod pecunia ei daretur
a Paulo, propter quod, & frequenter ac
cersens eum loquebatur cum eo. † Biēnio
autem expleto accepit successorem Felix
Portium Festum. Volens autem gratiam
præstare Iudæis Felix, reliquit Paulum uin
ctum. . . . . CAP. XXV.

FEstus ergo cum uenisset in prouinciā
† post triduum ascendit Ierosolymam
a Cæsarea. † Adierunt̄q; eum princi
pes sacerdotum, & primi Iudæorum aduer
sus Paulum: & rogabant eum, † postulan
tes gratiam aduersus eum, ut iuberet per
duci eum in Ierusalem, insidias tendentes
ut interficerent eum in uia. † Festus autem
respondit, seruari Paulum in Cæsarea: se
autem maturius profecturum. † Qui ergo
in uobis (ait) potentes sunt, descendentes
simul, si quod est in uiro crimen, accusent
eum. † Demoratus autem inter eos dies nō
amplius quām octo aut decem, descendit
Cæsaream, & altera die sedit pro tribuna
li: & iussit Paulum adduci. † Qui cum per
ductus esset, circunsteterunt eum qui ab
Ierosolyma descenderant Iudæi, multas, &
graues causas obicientes, quas non pote
rant probare, † Paulo rationem reddente,
Quoniam neq; in legem Iudæorum, neq;
in templum, neq; in Cæsarem quicquam
peccaui. † Festus autem uolens gratiā præ
stare Iudæis, respondens Paulo, dixit, Vis
Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudi
cari apud me? † Dixit autem Paulus, Ad tri
bunal Cæsaris ste, ubi me oportet iudicari:
Iudæis non nocui, sicut tu melius nosti. † Si
enim nocui, aut dignū morte aliquid feci,
non recuso mori. si uero nihil est eorum
quæ hi accusant me, nemo potest me illis
donare. Cæsarē appello. † Tunc Festus cum
concilio locutus, respondit, Cæsarē appel
lasti? ad Cæsarē ibis. † Et cū dies aliquot trā
facti essent, Agrippa rex, & Bernice descen
derunt Cæsaream ad salutandū Festū. † Et cū
dies plures ibi demorarentur, Festus regi
indicauit de Paulo, dicens, Vir quidam est
derelictus a Felice uinctus, † de quo cū es
sem Ierosolymis, adierunt me principes sa
cerdotum & seniores Iudæorum, postulan
tes aduersus illū damnationem. † Ad quos
respondi, Quia non est Romanis consuetu
do donare aliquem hominem, prius quam
is qui accusatur, præsentes habeat accusa
tores, locūq; defendendi accipiat ad abluē
da crimina. † Cū ergo huc conuenissent, sī
ne ulla dilatione sequenti die sedens pro
tribunali, iussi adduci uirū. † De quo cum
stetissent accusatores, nullam causam de
ferebant, de quibus ego suspicabar malū.
† Quæstiones uero quasdā de sua superstī
tione habebant aduersus eū, & de quodā
Iesu defuncto quē affirmabat Paulus uī
uere. † Hæsitans autem ego de huiusmodi
quæstione, dicebā si uellet ire Ierosolymā,
& ibi iudicari de istis. † Paulo autē appellā
te ut seruaretur ad Augusti cognitionē,
iussi seruari eū, donec mittā eum ad Cæsa
rem. † Agrippa autē dixit ad Festū, Volebā,
& ipse hominem audire. Cras, inquit, au
dies eū. † Altera autē die cū uenisset Agrip
pa, & Bernice cū multa ambitione, & in
troissent in auditoriū cū tribunis, & uiris
principalibus ciuitatis, iubente Festo, addu
ctus est Paulus. † Et dicit Festus, Agrippa
rex, & omnes qui simul adestis nobiscum
uiri, uidetis hunc, de quo omnis multitu
do Iudæorum interpellauit me Ierosoly
mis, petētes, & acclamantes nō oportere
eū uiuere amplius. † Ego uero cōperi, nihil
dignū morte eū admisisse. Ipso autē hoc
appellante ad Augustum iudicaui mittere.
† De quo quid certū scribā domino, nō ha
beo. Propter quod produxi eum ad uos, &
maxime ad te, rex Agrippa, ut interroga
tione facta, habeam quid scribam. † Sine
ratione enim mihi uidetur, mittere uin
ctum, & causas eius non significare.

CAP. XXVI.

AGrippa uero ad Paulum ait, Permit
titur tibi loqui pro temetipso. Tūc
Paulus extenta manu cepit ratione
reddere. † De omnibus quibus accusor a Iu
dæis, rex Agrippa, æstimo me beatum, apud
te cū sim defensurus me hodie, † maxime
te sciente omnia quæ apud Iudæos sunt
cōsuetudines, & quæstiones: propter quod
obsecro, patienter me audias. † Et quidē ui
tam meam a iuuentute, quæ ab initio fuit
in gente mea in Ierosolymis, nouerunt
omnes Iudæi: præscientes me ab initio (si
ueline testimonium perhibere) quoniam
secundum certissimam sectam nostræ re
ligionis uixi Pharisæus. † Et nūc in spe quæ
ad patres nostros repromissionis facta est
a Deo, sto iudicio subiectus, † in quā duo
decim tribus nostræ nocte, & die deser
uientes, sperant deuenire. De qua spe accu-

Aparisi 2 MS. G. 6 -7 MS. G

Sup. 21. 26.

* Et apprehendentes me, clamarent, & dicerent, Tollendus est huiusmodi uir MS. 9. Sup. 23. 6

* Augusti cognitionis MS.

* & hic 4 MS. G. 8.

Omnes 8. G. 8.

* in quam 5 MS. G. 8.

or a Iudæis, rex. ¶ Quid incredibile iudicatur apud uos, si Deus mortuos suscitat. 8
¶ Et ego quidē existimauerā, me aduersus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere. ¶ Quod & feci Ierosolymis, & 9
Sup. 8. 3. 2. 22. 4. multos sanctorū ego in carceribus inclusi, a principibus sacerdotū potestate accepta: & eū occiderētur, detuli sententiā. ¶ Et per 10
omnes synagogas frequenter puniens eos compellebā blasphemare: & amplius insaniens in eos, persequebar usque in exteras
Sup. 9. 2. ciuitates. ¶ In quibus ‖ dū irē Damascū cū 11
Sup. 9. 3. 22. 9. potestate, & permissu principum sacerdotum, ¶ die media, in uia, uidi, rex, de cœlo supra splendorē Solis circūfulsisse me lumen, & eos qui mecū simul erant. ¶ Omnes q̄; nos cū decidissemus in terrā, audiui 12
uocē loquentē mihi Hebraica lingua: Saule, Saule, quid me persequeris? dūrū est tibi contra stimulū calcitrare. ¶ Ego autē di- 13
xi, Quis es Domine? Dominus autē dixit, Ego sum Iesus, quem tu persequeris. ¶ Sed 14
exurge & sta super pedes tuos: ad hoc enim apparui tibi ut constituā te ministrum, & 15
testem eorum quæ uidisti, & eorū quibus apparebo tibi, ¶ eripiens te de ℣ populis', & 16
populo 2 MS. G. 8 gentibus in quas nunc ego mitto te, ¶ ape- 17
rire oculos eorū, ut conuertantur a tenebris ad lucē, & de potestate Satanæ ad Deū, 18
ut accipiant remissionē peccatorū, & sortem inter sanctos per fidē quæ est in me.
Sup. 9. 20 28. 13. 14. 24. 1. ¶ Vnde, rex Agrippa, non fui incredulus cœlesti uisioni: ¶ sed his qui sunt Damasci primum, & Ierosolymis, & in omnem regionem Iudææ, & Gentibus annunciabā, ut 19 20
pœnitentiam agerent, & conuerterētur ad Deum, digna pœnitentiæ opera facientes.
Sup. 21. 32 - 4 MS. G. 8. ¶ Hac ex causa me Iudæi cū essem in templo, ‖ comprehensum tentabant - uolentes me' interficere. ¶ Auxilio autē adiutus Dei, 21 22
usq; in hodiernum diem sto, testificans minori atque maiori, nihil extra dicēs quam ea quæ prophetæ locuti sunt futura esse, & 23
Moyses, ¶ si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annunciaturus est populo, & Gentibus. ¶ Hæc loquente eo, & ratione reddente, Festus ma- 24
gna uoce dixit, Insanis Paule: multæ te literæ ad insaniam conuertunt. ¶ Et Paulus: Non insanio (inquit) optime Feste: sed 25
ueritatis, & sobrietatis uerba loquor. ¶ Scit 26
enim de his rex ad quem, & constanter loquor. Latere enim eum nihil horum arbitror. Neque enim in angulo quicquam horū gestū est. ¶ Credis rex Agrippa prophetis? 27
Scio quia credis. ¶ Agrippa autē ad Paulū: 28
In modico suades me Christianū fieri. ¶ Et 29
Paulus: Opto apud Deū, & in modico, & in magno: non tantum te, sed etiam omnes qui audiunt hodie fieri tales qualis, & ego sum, exceptis uinculis his. ¶ Et exurrexit 30
rex, & præses, & Bernice, & qui assidebant eis. ¶ Et cum secessissent, loquebātur ad in- 31
uicem, dicentes, Quia nihil morte aut uinculis dignum quid ℣ fecit' homo iste. ¶ A- 32
fecit 2. ms. G. grippa autem Festo dixit. Dimitti poterat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

CAP. XXVII.

VT autem iudicatum est nauigare eū 1
in Italiam, & tradi Paulum cum reliquis custodijs centurioni nomine Iulio cohortis Augustæ, ¶ ascendentes na- 2
2 Co. 11. 25.

uem ℣ Adrumetinam' ℣ incipientes' nauigare circa Asiæ loca, sustulimus, perseuerante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicensi. ¶ Sequenti autem die deuenimus Sidonem. Humane autem tractās Iulius Paulum, permisit ad amicos ire, & curam sui agere. ¶ Et inde cum sustulissemus, subnauigauimus Cyprum: propterea quòd essent uenti contrarij. ¶ Et pelagus Ciliciæ, Pamphylię nauigantes, uenimus ℣ Lystram' quæ est Lyciæ. ¶ & ibi inueniens centurio nauem Alexandrinam nauigantem in Italiam, trāsposuit nos in eam. ¶ Et cum multis diebus tarde nauigaremus, & uix deueniremus contra Gnidum prohibente nos uētō, adnauigauimus Cretæ iuxta Salmonem. ¶ & uix iuxta nauigantes, uenimus in locum quendam qui uocatur Boni portus, cui iuxta erat ciuitas Thalassa. ¶ Multo autem tempore peracto, & cum iam non esset tuta nauigatio, eo quòd ¶ ieiunium iam præteriisset, ℣ consolabatur' ¶ Paulus, ¶ dicens eis, Viri, uideo quoniam cū iniuria, & multo damno non solum oneris, & nauis, sed etiam animarum nostrarum incipit esse nauigatio. ¶ Centurio autem gubernatori, & nauclero magis credebat, quā his quæ a Paulo dicebantur. ¶ Et cum aptus portus non esset ad hiemandum, plurimi statuerunt consilium nauigare inde, si quomodo possent deuenientes Phœnicē, hiemare, portum Cretæ respicientem ad Africū, & ad Corum. ¶ Aspirante autē Austro, æstimantes propositum se tenere, cum sustulissent de Asson, legebāt Cretam. ¶ Non post multum autem misit se contra ipsam uentus Typhonicus qui uocatur Euroaquilo. ¶ Cumq; arrepta esset nauis, & non posset conari in uētum, data naue flatibus, ferebamur. ¶ In insulam autem quandam decurrentes, quæ uocatur Cauda, potuimus uix obtinere scapham. ¶ Qua sublata, adiutorijs utebantur, accingentes nauem. ¶ timentes ne in Syrtim inciderent, summisso uase, sic ferebantur. ¶ Valide autem nobis tempestate iactatis, sequenti die iactū fecerunt. ¶ & tertia die suis manibus armamenta nauis proiecerunt. ¶ Neq; autē Sole, neq; sideribus apparētibus per plures dies, & tempestate non exigua imminēte, iam ablata erat spes omnis salutis nostræ. ¶ Et cū multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorū, dixit, Oportebat quidē ō uiri, audito me non tollere a Creta, lucrīq; facere iniuriam hanc, & iacturā. ¶ Et nunc suadeo uobis bono animo esse, amissio enim nullius animæ erit ex uobis, præterquam nauis. ¶ Astitit enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego, & cui deseruio, ¶ dicens, Ne timeas Paule, Cæsari te oportet assistere: & ecce donauit tibi Deus omnes qui nauigāt tecum. ¶ Propter quòd bono animo estote uiri: credo enim Deo, quia sic erit, quemadmodum dictū est mihi. ¶ In insulam autem quandam oportet nos deuenire. ¶ Sed posteaquam quartadecima nox superuenit, nauigantibus nobis in Adria circa mediam noctem, suspicabantur nautæ apparere sibi aliquam regionem. ¶ Quis, & submittentes bolidem, inuenerunt passus uiginti: & pusillum inde separati, inuenerunt passus quindecim.

¶ Timentes

† Timentes autem ne in aspera loca incideremus, de puppi mittentes ancoras quatuor, obtabant diem fieri. † Nautis uero quærentibus fugere de naui, cum mississent scapham in mare, sub obtentu quasi incepturi a prora ancoras extendere, † dixit Paulus Centurioni, & militibus, Nisi hi in naui manserint, uos salui fieri non potestis. † Tunc abciderunt milites funes scaphæ, & passi sunt eam excidere. † Et cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens. Quarta decima die hodie exspectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes. † Propter quod rogo uos accipere cibum pro salute uestra: quia nullius uestrum capillus de capite peribit. † Et cum hæc dixisset, sumens panem, gratias egit Deo in conspectu omnium: & cum fregisset, cepit manducare. † Animæquiores autem facti omnes, & ipsi sumpserunt cibum. † Eramus uero universæ animæ in naui duocentæ septuaginta sex. † Et satiati cibo alleuiabant nauem, iactantes triticum in mare. † Cum autem dies factus esset, terram non agnoscebant: sinum uero quendam considerabant habentem litus, in quem cogitabant, si possent eicere nauem. † Et cum ancoras tulissent, committebant se mari, simul laxantes iuncturas gubernaculorum: & leuato artemone secundum aurę flatum, tendebant ad litus. † Et cum incidissemus in locum dithalassum, impegerunt nauę, & prora quidem fixa manebant immobilis: puppis uero soluebatur a ui maris. † Militum autem consilium fuit, ut custodias occiderent: nequis cum enatasset, effugeret. † Centurio autem uolens seruare Paulum, prohibuit fieri: iussitq. eos qui possent natare, emittere se primos, & euadere, & ad terram exire: † & cæteros alios in tabulis ferebant: quosdam super ea quę de naui erant. Et sic factum est ut omnes animæ euaderent ad terram.

CAP. XXVIII.

ET cum euasissemus, tũc cognouimus quia Mitylene, insula uocabatur. Barbari uero præstabant non modicam humanitatem nobis. † Accensa enim pyra reficiebant nos omnes, propter imbrem qui imminebat, & frigus. † Cum cõgregasset autem Paulus sarmitorum aliquãtam multitudinem, & imposuisset super ignem, cum pera a calore eum processisset, inuasit manum eius. † Vt uero uiderunt Barbari pẽdentem bestiam de manu eius, adinuicem dicebant, Vtique homicida est homo hic, qui cum euaserit de mari, ultio non sinit eum uiuere. † Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus est: † At illi existimabant eum in tumorem conuertendum, & subito cadere, & mori. Diu autem illis exspectantibus, & uidentibus nihil mali in eo fieri, cõuertentes se, dicebant eum esse Deum. † In locis autem illis erant prædia principis insulæ, nomine Publii, qui nos suscipiens, triduo benigne exhibuit. † Contigit autẽ patrem Publii febribus, & dysenteria uexatum iacere. Ad quẽ Paulus intrauit: & cũ orasset, & imposuisset ei manus, saluauit eum. † Quo facto, & omnes qui in insula habebant infirmitates, accedebãt, & curabantur: † qui etiam multis honoribus nos honorauerunt, & nauigantibus impositure sunt quæ necessaria erant. † Post menses autem tres, nauigauimus in naui Alexandrina, quæ in insula hiemauerat, cui erat insigne Castorum. † Et cum uenissemus Syracusam, mansimus ibi triduo. † Inde circumlegentes deuenimus Rhegium, & post unum diem flante Austro, secunda die uenimus Puteolos. † Vbi inuẽtis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem: & sic uenimus Romã. † Et inde cum audissent fratres, occurrerũt nobis usq; ad Appii forum, ac tres Tabernas. Quos cum uidisset Paulus, gratias agens Deo, accepit fiduciam. † Cum autem uenissemus Romam, permissum est Paulo manere sibimet cũ custodiente se milite. † Post tertium autem diem cõuocauit primos Iudęorum. Cũq; conuenissent, dicebat eis, Ego, uiri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut more paterno, uinctus ab Ierosolymis traditus sum in manus Romanorum, † qui cum interrogationem de me habuissent, uoluerũt me dimittere, eo quòd nulla esset causa mortis in me. † Cõtradicentibus autem Iudæis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare. † Propter hanc igitur causam rogaui uos uidere, & alloqui. Propter spem enim Israel, catena hac circundatus sum. † At illi dixerunt ad eum, Nos neque literas accepimus de te a Iudæa, neque adueniens aliquis fratrum nunciauit, aut locutus est quid de te malum. † Rogamus autem a te audire quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis quia ubiq; ei contradicitur. † Cum cõstituissent autem illi diẽ, uenerunt ad eum in hospitiũ plures: quibus exsponebat, testificans regnum Dei, suadẽsq. eis de Iesu ex Lege Moysi, & Prophetis, a mane usq; ad uesperam. † Et quidã credebant his quæ dicebantur: quidam uero non credebant. † Cũq; inuicem non essent consentientes, discedebant, dicente Paulo unum uerbum: Quia bene Spiritus sanctus locutus est per Isaiã Prophetã ad patres nostros, † dicens, Vade ad populũ istũ, & dic ad eos, Aure audietis, & nõ intelligetis; & uidentes uidebitis, & nõ perspicietis. † Incrassatum est enim cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos cõpresserunt: ne forte uideant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. † Notum ergo sit uobis, quoniam Gẽtibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient. † Et cum hęc dixisset, exierunt ab eo Iudęi, multam habentes inter se quæstionem. † Mansit autem biennio toto in suo conducto: & suscipiebat omnes qui ingrediebãtur ad eum, † prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione.

Matt.10 30. Luc.12.7

Melita B.G.S.

Matt.8.G. peregrinis M.S.

Isai.6. Matt.13 14. Mar.4. 12. Luc.8.10 Ioh. 12. 40. Rom.11.8

Vlegeo.

EPISTOLA PAVLI APOSTOLI AD ROMANOS.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, seruus Iesu Christi, uocatus Apostolus, ‖ segregatus in Euāgeliū Dei, ¶ quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis, ¶ de filio suo, (qui factus est ex semine Dauid secundum carnem, ¶ qui prædestinatus est filius Dei in uirtute, secundum spiritum sanctificationis, ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri, ¶ per quē accepimus gratiam, & Apostolatum ad obediendum fidei in omnibus Gentibus pro nomine eius, ¶ in quibus estis, & uos uocati Iesu Christi:) ¶ omnibus, qui sunt Romæ dilectis Dei, uocatis sanctis. Gratia uobis, & pax a Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo. ¶ Primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus uobis, quia fides uestra annunciatur in uniuerso mundo. ¶ Testis enim mihi est Deus, cui seruio in spiritu meo in Euangelio filij eius, quod sine intermissione memoriam uestri facio ¶ semper in orationibus meis, obsecrans si quomodo tandem aliquando prosperum iter habeam in uoluntate Dei, ueniendi ad uos. ¶ Desidero enim uidere uos, ut aliquid impertiar uobis gratiæ spiritualis, ad confirmandos uos: ¶ id est, simul consolari in uobis per eam quæ inuicem est, fidem uestram atque meam ¶ Nolo autem uos ignorare fratres, quia sæpe proposui uenire ad uos, (& prohibitus sum usque adhuc) ut aliquem fructum habeam * in uobis, sicut & in cæteris gentibus. ¶ Græcis ac Barbaris, sapientibus, & insipientibus debitor sum: ¶ ita', quod in me, promptum est, & uobis qui Romæ estis, euangelizare ¶ Non enim erubesco Euangelium. Virtus enim Dei est, in salutem omni credenti, Iudæo primum, & Græco. ¶ Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est: ‖ Iustus autem ex fide ¶ uiuit', ¶ Reuelatur enim ira Dei de cœlo, super omnem impietatem, & iniustitiam hominum eorum qui ueritatem Dei in iniustitia detinent: ¶ quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestauit. ¶ Inuisibilia enim ipsius, a creatura mundi, per ea quæ facta sunt intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque eius uirtus, & diuinitas: ita' ut sint inescusabiles. ¶ Quia cum cognouissent Deum; non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt: sed euanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorum. ¶ dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. ¶ Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptilis hominis, & uolucrum, & quadrupedum, & serpentium. (¶ Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiam: ut contumelijs afficiant

Act. 13. 2

-2 MS. G. 8.

* & 4 MS. Amb. G 9. 8. Vsque 9 MS. Amb. 8.

Hoc. 2. 4. Heb. 10. 38. Gal. 3. 11 Nunc 2. MS. R. 6. 5. -1 MS. G. 8. -2 MS. G. 5. Eph. 4. 17. 18.

ficiant corpora sua in semetipsis.) † qui commutauerunt veritatem Dei in ‖mendacium‖: & coluerunt, & seruierunt creaturæ potius quàm creatori, qui est benedictus in secula. Amen. † Propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiæ. Nã fœminæ eorum immutauerunt naturalem usum, in eum usum qui est contra naturã. † Similiter autem, & masculi, relicto naturali usu fœminæ, exarserunt in desideriis suis inuicem, masculi in masculos turpitudinem operantes, & mercedem (quam oportuit) erroris sui in semetipsis recipientes. † Et sicut non probauerunt Deum habere in notitia: tradidit illos Deus in reprobum sensum: ut faciant ea quæ non ‖conueniunt‖: † repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia, plenos inuidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate, susurrones, † detractores, Deo odibiles, contumeliosos, superbos, elatos, inuentores malorum, parentibus non obedientes, † insipientes incompositos, sine affectione, absque fœdere, sine misericordia: † qui cum iustitia Dei cognouissent, non intellexerunt: quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.

CAP. II.

PROpter quod inescusabilis es ô homo omnis qui iudicas. ‖ In quo enim iudicas alterum, teipsum condemnas. eadem enim agis ‖quæ iudicas. † Scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt. † Existimas autem hoc ô homo qui iudicas eos qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugies iudicium Dei? † An diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis ‖ contemnis, ignorans quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit? † Secundum autem duritiam tuam, & impœnitens cor, thesaurizas tibi iram, in ‖ die iræ, & reuelationis iusti iudicij Dei, † ‖ qui reddet unicuique secundum opera eius. † Ijs quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, & honorem & incorruptionem ‖quærunt‖ uitam æternam. † Ijs autem qui sunt ex contentione, & qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati: ira & indignatio. † Tribulatio, & angustia in omnem animam hominis operantis malum, Iudæo primum, & Græci: † gloria autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Iudæo primum, & Græco. † ‖ non enim est acceptio personarum apud Deum. † Quicunque enim sine lege peccauerunt, sine lege ‖ peribunt: & quicunque in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur. † ‖ Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum: sed factores legis iustificabuntur. † Cum enim Gentes quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt: eiusmodi legem non habentes, † ipsi sibi sunt lex: † qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis, † testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se inuicem ‖ cogitationum accusantium, aut etiam defendentium‖, † in die cum iudicabit Deus occulta hominum, secundum euangelium meum, per Iesum Christum. Si autem tu Iudæus cognominaris, & requiescis in lege, & gloriaris in Deo, † & nosti uoluntatem eius‖, & probas utiliora, instructus per legem, † confidis teipsum esse ducem cæcorum, lumen eorum qui in tenebris sunt, † eruditorem insipientium, magistrum infantium, habentem formã scientiæ, & ueritatis in lege. † Qui ergo alium doces, teipsum non doces. qui prædicas nõ furandum, furaris: † qui dicis non mœchãdum, mœcharis: qui abominaris idõla, sacrilegium facis † qui in lege gloriaris, per præuaricationem legis Deum inhonoras. † ‖ Nomen enim Dei per uos blasphematur inter Gentes, sicut scriptum est.) † Circumcisio quidem prodest, si legem obserues: si autem præuaricator legis sis, circumcisio tua præputium facta est. † Si igitur præputiũ iustitias legis custodiat nonne præputium illius in circumcisionem reputabitur? † & iudicabit id quod ex natura est præputium, legem consummans, te qui per literam, & circumcisionem præuaricator legis es? † Non enim qui in manifesto, Iudæus est, neque quæ in manifesto, in carne, est circumcisio: † sed qui in abscondito, Iudæus est: & circumcisio cordis, in spiritu, non litera: cuius laus non ex hominibus, sed ex Deo est.

CAP. III.

QVid ergo amplius Iudæo est? aut quæ utilitas circumcisionis? † Multum per omnem modum. Primum quidem quia credita sunt illis eloquia Dei. † quid enim si quidam illorum non crediderunt? ‖ Nunquid incredulitas illorum fidem Dei ‖euacuit‖? † Absit. ‖ ‖Est‖ autem Deus uerax: ‖ omnis autem homo mendax, sicut scriptum est. ‖ Vt iustificeris in sermonibus tuis: & uincas cum iudicaris. † Si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat, quid dicemus? Nunquid iniquus est Deus qui infert iram? (secundum hominem dico.) † Absit. alioquin quomodo iudicabit Deus hũc mundum? † Si enim ueritas Dei in meo mẽdacio abũdauit, in gloria mi ipsius: quid adhuc, & ego tamquam peccator iudicor. † & non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere) faciamus mala, ut ueniant bona? quorum damnatio iusta est. † Quid ergo? præcellimus eos. Nequaquam.

‖ Causati enim sumus Iudæos, & Græcos, omnes sub peccato esse: † sicut scriptum est: ‖ Quia non est iustus quisquam. † ‖ non est intelligens, non est requirens Deum. † ‖ Omnes declinauerũt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. † ‖ Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant. ‖ Venenum aspidum sub labijs eorum. † ‖ Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: † ‖ Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. † Contritio, & infelicitas in uijs eorum: † & uiam pacis non cognouerunt. † ‖ Non est timor Dei ante oculos eorũ. † Scimus autem quoniam quæcumque lex loquitur, ijs qui in lege sunt loquitur: ut omne os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus Deo: † ‖ quia ex operibus legis non iu-

‖mendacio 2 MS G. 3.

‖ conuenit 1 MS. 3.

-G. 9.
-1 MS. G. 8.
-1 MS. G. 8.

Mat. 7. 2.

‖ qui 1 MS. G.

‖ coram? ignorat MS. Ambr. 8.
‖ diem 2 MS. 8.
Matt. 16

‖ quærentibus MS. Ambr. G.

Deu. 10. 17.
2 Par. 19 7.
Iob 34 19.
Act. 10. 34.
* et 2 MS. G. 8.
Matt. 7. 21.
Iac. 1. 22.

‖ cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus MS. Amb.

-1 MS. G.

Isai. 5 2. 5.
Ezec. 36. 20.

2 Ti. 2. 13
‖ mendacium MS. R. G.
Iob. 3. 33
‖ Esto G.
Ps. 115. 11.
Ps. 50. 6.
-4 MS. 8.

‖ Præcausati sumus 1 MS. R. G. 8.
Gal. 3. 22
Ps. 13. 1. 52. 3.
Ps. 5. 11.
Ps. 139. 4
Ps. 9. 7
Isai. 59. 7
Pro. 1. 16

Ps. 35. 2.
Gal 2. 16

Gal. 2. 16

stificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. ♦ Nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est: testificata a lege, & prophetis. ♦ Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes, & super omnes qui credunt in eum. non enim est distinctio. ♦ Omnes enim peccauerunt: & egent gloria Dei. ♦ Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem quæ est in Christo Iesu, ♦ quem proposuit Deus ‖ propitiationem', per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiæ suæ, propter remissionem præcedentium delictorum, ♦ in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiæ eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus, & iustificans eum qui est ex fide Iesu Christi. ♦ Vbi est ergo gloriatio tua'. Exclusa est. Per quam legem factorum; Non, sed per legem fidei. ♦ Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. ♦ An Iudæorum Deus tantum nonne, & Gentium Imo, & Gentium, ♦ quoniam quidem unus est Deus, qui ‖ iustificat' circuncisionem ex fide, & præputium per fidē. ♦ Legem ergo destruimus per fidē Absit, sed legem statuimus.

CAP. IIII.

Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrū secundū carnem! ♦ Si enim Abraham ex operibus ♦ iustificatus est: habet gloriam, sed non apud Deum. ♦ Quid enim dicit scriptura: ‖ Credidit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. ♦ Ei autem qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. ♦ Ei uero qui non operatur, credenti autem in eum qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam - secundum propositum gratię Dei'. ♦ Sicut, & Dauid dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus: ♦ ‖ Beati, quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. ♦ Beatus uir cui non ‖ imputauit' Dominus peccatum. ♦ Beatitudo ergo hæc in circuncisionem *-manent', an etiam in præputio! Dicimus enim quia reputata est Abrahę fides ad iustitā. ♦ Quomodo ergo reputata est: in circuncisione, an in præputio! Non in circuncisione, sed in præputio. ♦ ‖ Et signum accepit circuncisionis, signaculum iustitiæ fidei quæ est in præputio: ut sit pater omniū credentium per præputium, ut reputetur, & illis ad iustitiam: ♦ & sit pater circuncisionis, non ijs tantum qui sunt ex circuncisione, sed, & ijs qui sectantur uestigia fidei quæ est in pręputio patris nostri Abrahæ. ♦ Non enim per legem promissio Abrahæ, aut semini eius, ut hæres esset mundi: sed per iustitiam fidei. ♦ Si enim qui ex lege, hæres sunt: exinanita est fides, abolita est promissio. ♦ Lex enim iram operatur. Vbi enim non est lex: nec præuaricatio. ♦ Ideo ex fide, ut' secundum gratiam *firma sit promissio omni semini, non ei qui ex lege est solum, sed & ei qui ex fide est Abrahæ, qui pater est omnium nostrum: ♦ (sicut scriptum est: ‖ Quia patrem multarum gentium posui te) ante Deum ‖ cui credidisti', qui uiuificat mortuos: & uocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt.

♦ qui contra spem in spem credidit: ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est ei': ‖ Sic erit semen tuum - sicut stellæ cęli, & arena maris'. ♦ Et nō infirmatus est fide: nec consideravit corpus suum *emortuum, cum fere centum esset annorum, & emortuam uuluam Saræ. ♦ In repromissione etiam Dei nō hæsitauit diffidentia: sed confortatus est fide, dans gloriam Deo: ♦ plenissime sciens quia quæcūque promisit, potens est & facere. ♦ Idco, & reputatum est illi ad iustitiam. ♦ Non est autem scriptum tantum propter ipsum quia reputatum est illi - ad iustitiam': ♦ (sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum, qui iuscitauit Iesum - Christum' Dominum nostrum a mortuis, ♦ qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

CAP. V.

Iustificati ergo ex fide, pacem ‖ habeamus' ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum: ♦ ‖ per quem, & habemus accessum ‖ per fidem' in gratiam istā in qua stamus, & gloriamur, in spe gloriæ - filiorum' Dei. ♦ Non solum autem: sed & gloriamur in tribulationibus: ‖ scientes quod tribulatio patientiam operatur: ♦ patientia autem probationem, probatio uero spem. ♦ Spes autem non confundit: quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum qui datus est nobis. ♦ Vt quid enim ‖ Christus, cum adhuc infirmi essemus, secundum tempus pro impijs mortuus est ♦ Vix enim pro iusto quis moritur: nam pro bono forsitan quis audeat mori. ♦ Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam * cum adhuc peccatores essemus, ♦ Christus pro nobis mortuus est. ♦ Multo igitur magis nūc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. ♦ Si enim cum inimici essemus, reconciliati ‖ sumus Deo per mortem Filij eius: multo magis reconciliati, salui erimus in uita ipsius. ♦ Non solum autem: sed & gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus ♦ Propterea sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, & per peccatū mors: & ita in omnes homines mors pertransijt, in quo omnes peccauerūt ♦ Vsque ad legem enim peccatum erat in mūdo: peccatum autem non ‖ imputabatur, cum lex non esset'. ♦ Sed regnauit mors ab Adam usque ad Moysen, etiam in eos qui non peccauerūt in similitudinem prævaricationis Adæ, qui est forma futuri. ♦ Sed non sicut delictum, ita & donum. si enim unius delicto multi mortui sunt: multo magis gratia Dei, & donum, in gratia unius hominis Iesu Christi in plures abundauit. ♦ Et non sicut per unum ‖ peccatum', ita & donum. nam iudicium quidem ex uno, in condemnationem: gratia autem ex multis delictis in iustificationem ♦ Si enim in unius delicto mors regnauit per unum, multo magis abundantiam gratiæ, & donationis, & iustitiæ accipientes, in uita regnabunt per unū Iesum Christum. ♦ Igitur sicut per unius delictū, in omnes homines in condemnationem:

\\ propitiatorem MS. Amb. & pol- sunt hoc modo etiā uersi G. -1 MS. G.

\\ iustificabit 3 MS. G.

*legit MS. Amb. Gen. 15. 6 Gal. 3. 6. Iac. 2. 23.

-2 MS. G.

\\ imputabit 6 MS. R. Amb. G *tantum MS. Amb

-3 MS. G.

Gen. 17. 16. 11.

-Amb. 2. *ut 1 MS. Amb. G Gen. 17. 4.

\\ qui credidit 2 MS. G.

-1 MS. Amb. G. 2 Gen. 15. 5 -7 M S. Amb. G. S. *ita 2 MS. G.

-3 MS. G.

-1 MS. G.

\\ habemus G. Eph. 2. 18 \\ fide 1 MS. G. Iac. 1. 3.

Heb. 9. 14

Heb. 9. 15 28. 1 Pet. 3. 18.

* fo. *secundū tepus MS.

\\ imputatur sin lex non est 5 MS. G.

\\ peccatū 5 MS. G.

sic,& per unius iustitiam,in omnes homines in iustificationem vitæ. ✝ Sicut enim per inobedientiam vnius hominis, peccatores cõstituti sunt multi: ita & per vnius obeditionẽ,iusti constituentur multi. ✝Lex autem subintrauit, ut abũdaret delictum. Vbi autem abundauit delictum,superabũdauit gratia ✝ vt sicut regnauit peccatum ✠ in mortem': ita, & gratia regnet per iustitiam in vitam æternam, per Iesum Christum Dominum nostrum.

CAP. VI.

QVid ergo dicemus? Permanebimus in peccato,vt gratia abundet? ✝Absit. Qui enim mortui sumus peccato,quomodo ádhuc viuemus in illo? ✝ An ignoratis * quia ‖ quicunque baptizati sumus in Christo Iesu,in morte ipsius baptizati sumus?‖ Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem:vt quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriã patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus. ✝ ‖ Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul,& resurrectionis erimus. ✝ Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, vt destruatur corpus peccati,ut ultra nõ seruiamus peccato.✝Qui enim mortuus est,iustificatus est a peccato. ✝Si autem mortui sumus cũ Christo: credimus quia simul etiã viuemus cum Christo,✝scientes quod Christus resurgens ex mortuis iam non moritur,mors illi vltra nõ dominabitur.✝Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel:quod autem viuit,viuit Deo. ✝ Ita & vos existimate, vos mortuos quidé esse peccato: viuentes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro. ✝ Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, vt obedatis concupiscentiis eius. ✝ Sed neque exhibeatis mẽbra vestra arma iniquitatis peccato:sed exhibete uos Deo, tanquã ex mortuis viuentes : & membra vestra arma iustitiæ Deo.✝Peccatum enim uobis non dominabitur:non enim sub lege estis,sed sub gratia. ✝ Quid ergo?peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit. ✝ ‖Nescitis quoniã cui exhibetis uos seruos ad obediendũ, serui estis eius cui obeditis, siue peccati ad mortẽ, siue obeditionis ad iustitiam? ✝ Gratiæ autẽ Deo quòd fuistis serui peccati, obeditis autem ex corde in eam formã doctrinæ in ✠ qua'traditi estis. ✝Liberati autem a peccato, serui facti estis iustitiæ.✝Humanum dico,propter infirmitatem carnis vestræ. sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ, & iniquitati, ad iniquitatem:ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ,in sanctificationem. ✝ Cum enim serui esletis peccati,liberi fuistis iustitiæ. ✝Quem ergo fructũ habuistis tunc-in illis,' in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. ✝ Nunc vero liberati a peccato ,serui autẽ facti Deo, habetis fructũ uestrũ in sanctificationé,finem vero uitam æternã. ✝Stipendia enim peccati,mors. Gratia autem Dei, vita æterna in Christo Iesu Dño nostro.

CAP. VII.

AN ignoratis fratres (sciẽtibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur quanto tempore viuit?

✝ Nam quæ sub uiro est mulier: ✠ viuente' viro alligata est ✠legi'.si autẽ mortuus fuerit uir eius,✠soluta'est a lege viri. ✝Igitur viuente uiro, uocabitur adultera, si fuerit cum alio uiro.si autem mortuus fuerit vir eius,liberata est a lege-viri:'ut nõ sit adultera si fuerit cũ alio uiro. ✝ Itaque fratres mei, & uos mortificati estis legi per corpus Christi,ut sitis alterius,qui ex mortuis resurrexit, ut fructificemus Deo. ✝ Cum enim essemus in carne, passiones peccatorum,quæ per legem erant,operabantur in membris nostris, vt fructificarent morti. ✝nunc autem soluti sumus a lege ✠mortis,' in qua detinebamur: ita ut seruiamus in nouitate spiritus,& nõ in uetustate litteræ. ✝Quid ergo dicemus?lex peccatũ est? Absit. Sed peccatũ non cognoui, nisi per legem. nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: ‖Non concupisces. ✝Occasione autem accepta, peccatum per mandatũ operatum est in me omnẽ concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. ✝ Ego autem uiuebam sine lege aliquãdo. Sed cum uenisset mandatum : peccatũ reuixit. ✝Ego autem mortuus sum.& inuentum est mihi mandatum, quod erat ad uitam,hoc esse ad mortem.✝Nam peccatum occasione accepta per mandatum, seduxit me,& per illud occidit. ✝ Itaque lex quidé sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum ✝Quod ergo bonum est,mihi factum est mors: Absit,sed peccatũ, ut appareat peccatũ, per bonum operatũ est mihi mortem,ut fiat supra modum peccans peccatum per mãdatum. ✝Scimus enim quod lex spiritualis est:ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. ✝Quod enim operor non intelligo. non enim quod uolo, * hoc ago:sed quod odi, * illud facio.✝Si autẽ quod nolo,illud facio:consentio legi,quoniam bona est. ✝Nunc autem iam non ego operor illud, sed quòd habitat in me peccatũ ✝ Scio enim quia non habitat in me, hoc est,in carne mea,bonum. Nam uelle adiacet mihi:perficere autem bonum,non inuenio. ✝ Non enim quod uolo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum,hoc ago. ✝Si autem quod nolo, illud facio:iam non ego operor illud. sed quod habitat in me, peccatum. ✝Inuenio igitur legem,uolenti mihi facere bonum,quoniam mihi malum adiacet. ✝ Condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem: ✝ uideo autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ,& captiuantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. ✝ Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? ✝ Gratia*✠Dei' per Iesum Christum Dominum nostrum.Igitur ego ipse mente seruio legi Dei:carne autem, legi peccati.

CAP. VIII.

NIhil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu: qui non secũdũ carnẽ ambulant. *✝Lex enim spiritus uitæ in Christo Iesu liberauit me a lege peccati,& mortis.✝Nã quod impossibile erat legi,in quo infirmabatur per carnẽ: Deus Filiũ suũ mittens in similitudinẽ carnis peccati, & de peccato dãnauit peccatũ in carne,✝vt iustificatio legis impleretur in

✠ in morte
1.MS.G.1.

* f. in vt
MS. G.1.
Gal.3.27
Col.2.12.

Eph.4.23
Col.3.10.
Heb.9.14
12.2.
1.Pe.2.21.

To.8.34
2.Pe.2.19

✠ quam
Amb.G.1.

1.MS.G.

1Co.7.39

✠ vincente
G.8.
✠ lege
Amb.G.8
1 MS.G
✠ liberata
1 MS. G
1.MS.G.1

✠ mortua
G.1. uerũ
textus cõformus est
MS. B.
Amb. &
G.9.
Exod.20.
17.
Deut.5.
21.

1.Ti.1.8.

* bonum
M S.
* malum
M S.

* autem
MS G.9.
✠ Deo G.

* sed secundum
f per totum
G at textus noster
Amb. cum
sunt &
S.

nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum. ¶ Qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt, sapiunt. qui vero secundum spiritū sunt, quæ sunt spiritus, sentiunt. ¶ Nam prudētia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita, & pax. ¶ quoniam sapientia carnis, inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta, nec enim potest. ¶ Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. ¶ Vos autem in carne non estis, sed in spiritu; si tamé Spiritus Dei habitat in vobis. Siquis autem Spiritum Christi non habet: hic nō est eius. ¶ Si autē Christus in uobis est: corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus uero viuit propter iustificationem. ¶ Quòd si Spiritus eius, qui suscitauit Iesum a mortuis, habitat in uobis: qui suscitauit Iesum Christum a mortuis, uiuificabit, & mortalia corpora uestra, propter inhabitantem Spiritum eius in uobis. ¶ Ergo fratres, debitores sumus: non carni, vt secundum carnem uiuamus. ¶ Si enim secundum carnem uixeritis, morieminī. si autem spiritu, facta carnis mortificaueritis, viuetis. ¶ Quicunque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt filij Dei. ¶ Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba, (Pater) ¶ Ipse enim Spiritus, testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filij Dei. ¶ Si autem filij: & hæredes; hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamē compatimur, vt & conglorificemur. ¶ Existimo enim quod non sunt condignæ passiones huius temporis, ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. ¶ Nam expectatio creaturæ, reuelationem filiorum Dei expectat. ¶ Vanitati enim creatura subiecta est, non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe: ¶ quia & ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis, in libertatem gloriæ filiorum Dei. ¶ Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc. ¶ Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes, & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorū-Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. ¶ Spe enim salui facti sumus. Spes autē quæ videtur, non est spes: nam quod uidet quis; quid speret? ¶ Si autem quod non uidemus, speramus: per patientiam expectamus. ¶ Similiter autem, & Spiritus adiuuat infirmitatem nostram. nam quid oremus sicut oportet nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. ¶ Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret Spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis. ¶ Scimus autem quoniam diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum, ijs qui secundum propositum uocati sunt sancti. ¶ Nam quos præscisuit: & prædestinauit conformes fieri imaginis Filij sui: ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. ¶ Quos autem prædestinauit, hos & uocauit: & quos uocauit: hos & iustificauit. quos autem iustificauit: illos & glorificauit. ¶ Quid ergo dicemus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos? ¶ Qui etiam proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illū: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? ¶ Quis accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat. ¶ Quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, imo qui, & resurrexit, qui & est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. ¶ Quis ergo nos separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? ¶ sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis. ¶ Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos. ¶ Certus sum enim quia neque mors, neque uita, neque angeli, neque principatus, neque uirtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

CAP. IX.

VERitatem dico in Christo, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto, quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. ¶ Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundū carnem, ¶ qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentū, & legislatio, & obsequium, & promissa, ¶ quorum patres, & ex quibus est Christus secundū carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula. Amen. ¶ Non autem quòd exciderit uerbum Dei. Nō enim omnes qui ex Israel, ij sunt Israelitæ. ¶ neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filij: ¶ sed in Isaac uocabitur tibi semen: ¶ id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine. ¶ Promissionis enim uerbum hoc est, ¶ Secūdum hoc tempus ueniā: & erit Saræ filius. ¶ Non solum autem illa: sed & Rebecca ex uno concubitu habens, Isaac patris nostri. ¶ Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali (vt secundum electionem propositum Dei maneret,) ¶ non ex operibus, sed ex uocante dictum est ei: ¶ Quia maior seruiet minori, sicut scriptum est: ¶ Iacob dilexi, Esau autem odio habui. ¶ Quid ergo dicemus? nunquid iniquitas apud Deū? Absit. ¶ Moysi enim dicit, ¶ Miserebor cuius misereor: & misericordiam præstabo cui miserebor. ¶ Igitur non uolentis, neque currentis, sed miserentis est Deus. ¶ Dicit enim scriptura Pharaoni: ¶ Quia in hoc ipsum excitaui te, ut ostendam in te uirtutem meā: & ut annuncietur nomen meum in uniuersa terra. ¶ Ergo cuius uult miseretur: & quem uult indurat. ¶ Dicis itaque mihi: Quid adhuc queritur: uoluntati enim eius quis resistit? ¶ O homo, tu quis es qui respondeas Deo? Nunquid dicit figmentū ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus luti, ex eadē massa facere aliud quidem uas in honorē, aliud uero in contumeliam? ¶ Quod si Deus uolens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia, uasa iræ apta in interitum, ¶ ut ostenderet diuitias gloriæ suæ in uasa misericordię, quæ

præ-

Inimica est in Deum 1 MS. S. Nubjec-tur 3 MS G.S.

Vita 1 MS Amb. G S. Iustitia 1 MS.G.S.

2. Ti. 1.7 Gal. 4. 5.

5 MS. Amb. G.S.

Vim spem MS.

5 MS. Amb. G.S.

C. 8.

Magnificauit 19 MS Amb. & Iuo MS. 9.

Non habebit G S.

Pater Aug. G.S.

1 MS. Amb. G.S.

Ioan MS. Amb.

AB. 9.2. 1. Co. 15. 9

Testamenta 3 MS. Amb. G.S.

Quia 15 MS R. Amb. G.S. Ge. 21. 12 Gal. 4 28

Ge. 18. 10

2 MS. G Illa 4 MS. hic S. Ge 25. 2

Concubitum G. S

Patre nostro 5 MS. G.S Ge. 25. 23 Mal. 1. 2. 3. Exo. 33 19.

Cuius MS.

Miserebor. Exo. 9. M

Dicet R. G.S. Isai. 45. Iere 18. Sap. 15.

Aperuit M.S.R. Amb. G.S

præparauit in gloriam. ♦ Quos & uocauit nos: non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gentibus, ♦ sicut in Osee dicit, ‖ Vocabo nō plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: ' & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. ♦ ‖ Et erit: in loco ubi dictum est eis, Non plebs mea uos: ibi uocabuntur filij Dei uiui. ♦ Isaias autem clamat pro Israel: ‖ Si fuerit numerus filiorum Israël tanquam arena maris, reliquiæ saluæ fient. ♦ Verbum enim consummians, & abbreuians in æquitate: quia uerbum breuiatum faciet Dominus super terram. ♦ & sicut prædixit Isaias: ‖ Nisi Dominus sabaoth reliquisset nobis semen: sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomorrha similes fuissemus. ♦ Quid ergo dicemus? Quòd gentes quæ non sectabantur iustitiam, apprehenderunt iustitiam, iustitiam autem quæ ex fide est. ♦ Israel uero sectando legem iustitiæ, in legem iustitiæ non peruenit. ♦ Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex operibus. offenderūt enim in lapidem offensionis. ♦ sicut scriptū est: ‖ Ecce pono in Sion lapidem offensionis, & petram scandali: & omnis qui credit in eum, non confundetur.

CAP. X.

FRatres, uoluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deum, fit pro illis in salutem. ♦ Testimonium enim perhibeo illis quod æmulationem Dei habent, sed non secundum scientiam. ♦ Ignorantes enim iustitiam Dei, & suam quærentes statuere, iustitiæ Dei non sunt subiecti. ♦ Finis enim legis, Christus: ad iustitiam omni credenti. ♦ Moyses enim scripsit, quoniam iustitiam, quæ ex lege est ‖ qui fecerit homo, viuet in ea. ♦ Quæ autem ex fide est iustitia, sic dicit, ‖ Ne dixeris in corde tuo, quis ascendet in cœlum? id est, Christum deducere. ♦ Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis reuocare. ♦ Sed quid dicit-scriptura? ‖ Prope est uerbum in ore tuo, & in corde tuo. hoc est uerbū fidei quod prædicamus. ♦ Quia si confiteaberis in ore tuo Dominum Iesum', & in corde tuo credideris quod Deus illum ✠ suscitauit,' a mortuis: saluus eris. ♦ Corde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem. ♦ Dicit enim scriptura: ‖ Omnis qui credit in illum, non confundetur. ♦ Non enim est distinctio Iudæi, & Græci: nam idem Dominus omnium, dues in omnes, qui inuocant illum. ♦ ‖ Omnis enim ✠ quicūque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. ♦ Quomodo ergo inuocabunt in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante? ♦ Quomodo uero prædicabunt nisi mittantur? ♦ sicut scriptū est. ‖ Quam speciosi pedes euangelizantiū pacem, euangelizantium bona! ♦ Sed non omnes ✠ obediunt Euangelio. Isaias enim dicit, ‖ Domine, quis credidit auditui nostro? ♦ Ergo fides, ex auditu: auditus autem per uerbum Christi. ♦ Sed dico, Nunquid non audierunt? Et quidem ‖ in omnem terram exiuit sonus eorum: & in fines orbis terræ uerba eorum. ♦ Sed dico, Nunquid Israël nō cognouit? Primus Moyses dicit, ‖ Ego ad æmulationem uos adducam in nō gentem: in gentem insipientem, in iram uos mittam. ♦ Isaias autem audet, & dicit, ‖ Inuentus sum a non quærentibus me: palam apparui ijs, qui me non interrogabāt. ♦ Ad Israel autem dicit, ‖ Tota die expandi manus meas ad populum nō credentem, & contradicentem. ' mihi. '

CAP. XI.

DIco ergo: Nunquid Deus repulit populum suum? Absit. Ná & ego Israelita sum, ex semine Abraham, de tribu Beniamin. ♦ Non repulit Deus plebem suam quam præscinit. An nescitis in Elia quid dicit scriptura: quemadmodum interpellat Deum aduersum Israel? ♦ ‖ Domine, prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt; & ego relictus sum solus, & quærunt animam meam. ♦ Sed quid dicit illi diuinum responsum? ‖ Reliqui mihi septem millia uirorum, qui nō curuauerūt genua ✠ Baal.' Sic ergo & in hoc tempore reliquiæ secundum electionem gratiæ. saluæ factæ sunt. ♦ Si autem gratia: iam non ex operibus. alioquin gratia iam non est gratia. ♦ Quid ergo? quod quærebat Israel, hoc non est consecutus: electio autē consecuta est: cæteri uero excæcati sunt. ♦ sicut scriptum est: ‖ Dedit illis Deus spiritū compunctionis: oculos, ut nō uideant: & aures, ut non audiant, usque in hodiernum diē. ♦ Et Dauid dicit: ‖ Fiat mensa eorum ✠ in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributionē illis. ♦ Obscurentur oculi eorum ne uideant: & dorsum eorum semper incurua. ♦ Dico ergo, Nunquid-sic' offenderunt, ut caderent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus, ut illos æmulētur. ♦ Quòd si delictum illorum diuitiæ sunt mundi, & diminutio eorum diuitiæ Gentium: quanto magis plenitudo eorum? ♦ Vobis enim dico Gentibus. ✠ quandiu' quidem ego sum Gentium Apostolus, ministerium meum ✠ honorificabo. ' ♦ si quomodo ad æmulandum prouocem carnem meam, & saluos faciā aliquos ex illis. ♦ Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quæ assumptio, nisi uita ex mortuis? ♦ Quòd si delibatio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami. ♦ Quòd si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster esses, insertus es in illis, & socius radicis, & pinguedinis oliuæ factus es. ♦ noli gloriari aduersus ramos. Quòd si gloriaris: nō tu radicem portas, sed radix te. ✠ Dicis' ergo: Fracti sunt rami, ut ego inserar. ♦ Bene: propter incredulitatem fracti sunt, tu autem fide stas: noli altum sapere, sed time. ♦ Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. ♦ Vide ergo bonitatem, & seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderūt, seueritatem: in te autem bonitatem Dei, si permāseris in bonitate, alioquin & tu excideris. ♦ Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inserentur. potens est enim Deus iterum inserere illos. ♦ Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam oliuam: quāto magis ij, qui secundum naturam, inserentur suæ oliuæ? ♦ Nolo enim uos ignorare fratres mysterium hoc, (ut non sitis uobismetipsis sapientes) quia cæcitas ex parte cōtigit in Israel, donec plenitudo Gentium intra-

Osee 2. 23. 1. Pet. 2. 10. - 8 MS. Osee 1. 16

Isai. 10. 22. Osee 1. 10. ✠ λόγον.

Isai. 1. 9.

✠ sellam 6 MS. 6. 8.

Isai. 8 14 28. 16. 1. Pe. 2. 7

Leu. 18. 5 Exec. 20. 11. Deut. 30. 12.

- 3 MS. 6. 8. Deut. 30. 14. ✠ excita uit 4 MS. Isai. 28. 16.

Ioel 2. 32 Act. 2. 21 ✠ qui 1 MS. 6. 8

Isai. 52. 7 Nah. 1. 15 ✠ obedierunt 1 MS. 6. 8. Isai. 53. 1 Ioa. 12. 38 Ps. 18. 5.

Deut. 32. 21.

Isai. 65.

Isa. 65. 1. - 6 MS. 8. Aug. 6. 8.

3. Reg. 19. 10.

3. Reg. 19. 18. - MS. 9. * aut MS. 9. - 2 MS. 6. 8.

Isai. 6. 9. Mat. 13. 14. Iob. 12. 40. Act. 28. 26. Ps. 68. 23 * Coram ipsis 1 MS. 8. - 6. 8.

✠ ad quam rem G. ✠ honorifico 1 MS. 6. 8.

✠ Dico 2 MS. 6. 8.

sicut scriptum est: ‖ Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem a Iacob. ✦ Et hoc illis a me testamentum: cum abstulero peccata eorum. ✦ Secundum Euangelium quidem, inimici propter vos: secundú electionem autem, charissimi propter patres. ✦ Sine pœnitentia enim sunt dona, & vocatio Dei. ✦ Sicut enim aliquando & vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiã consecuti estis propter incredulitatem illorum: ita & isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam: ut & ipsi misericordiam consequantur. ✦ Conclusit enim Deus ‖ omnia in incredulitatem, ut omnium misereatur. ✦ O altitudo diuitiarum, * sapientiæ, & scientiæ Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viæ eius! ‖ Quis enim cognouit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit? ✦ Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? ✦ Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula, Amen.

CAP. XII.

OBsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei, ‖ vt exhibeatis corpora uestra hostiam uiuentẽ, sanctam, Deo placentem, rationabile' obsequium uestrum. ✦ Et nolite cõformari huic seculo: sed reformamini in nouitate sensus uestri, ‖ ut probetis quæ sit uoluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta.' ✦ Dico enim, per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter uos, Non plus sapere, quàm oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, ‖ vnicuique sicut Deus diuisit mensuram fidei. ✦ Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent: ✦ ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. ✦ Habẽtes autem donationes, secundum gratiam quæ data est nobis, differentes, siue prophetiam secundum rationem fidei, ✦ siue ministerium in ministrando, ✦ siue qui docet in doctrina: ✦ qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in solicitudine, qui misereatur in hilaritate. ✦ Dilectio sine simulatione. ‖ Odientes malum: adhærentes bono. ✦ ‖ Charitatem' fraternitatis inuicem diligẽtes. ‖ Honore inuicem præuenientes. ✦ ‖ Solicitudine non pigri. Spiritu feruentes: Domino ' seruientes. ✦ Spe gaudentes. In tribulatione patientes. Orationi instãtes. ✦ Necessitatibus' sanctorum communicantes. ‖ Hospitalitatem sectantes. ✦ ‖ Benedicite persequentibus uos: benedicite, & nolite maledicere. ✦ Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus. Idipsum inuicem sentientes. ‖ Non alta sapientes, sed humilibus consentientes ‖ Nolite esse prudentes apud uosmetipsos. ✦ ‖ Nulli malum pro malo reddentes. ‖ prouidentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. ✦ ‖ Si fieri potest, quod ex uobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes. ✦ ‖ Non uosmetipsos defendentes charissimi, sed date locum iræ. scriptũ est enim: ‖ Mihi ' vindictam: ' * ego retribuam, dicit Dominus. ✦ Sed ‖ si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potũ da illi: hoc enim faciens, carbones ignis

malo: sed vince in bono malum.

CAP. XIII.

OMni ‖ anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Non est enim potestas nisi a Deo quæ autem sunt, a Deo ordinata' sunt. ✦ Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirũt. ✦ nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac: & habebis laudem ex illa. ✦ Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris: time. non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram, ei qui malum agit. ✦ Ideo necessitate' subditi estote: non solũ propter iram, sed etiam propter conscientiam. ✦ Ideo enim & tributa præstatis. ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruientes. ✦ ‖ Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui uectigal, uectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorẽ. ✦ Nemini quicquam debeatis: nisi, ut inuicem diligatis. qui enim diligit proximum, legem impleuit. ✦ Nam, ‖ Non adulterabis, Non occides, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, Non concupisces, & si quod est aliud mandatum: in hoc uerbo instauratur, ‖ Diliges proximum tuũ sicut teipsum. ✦ Dilectio ' proximi, ' malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. ✦ Et hoc scientes tempus, quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. ✦ Nox præcessit, dies autem appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. ✦ Sicut in die honeste ambulemus: ‖ non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitijs, non in contentione, & æmulatione: ✦ ‖ sed ‖ induimini' Dominum Iesum Christũ, & carnis curã ne feceritis in desiderijs.

CAP. XIIII.

INfirmum autem in fide assumite: non in dissceptationibus cogitationũ. ✦ Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus ' manducet. ' ✦ Is qui manducat, non manducantẽ non spernat, & qui non manducat; manducantem non iudicet. Deus enim illum assumpsit. ✦ Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit. stabit autem: potens est enim Deus statuere illum. ✦ Nã alius iudicat diem inter diem: alius autem iudicat omnem diem. vnusquisque in suo sensu abundet. ✦ Qui sapit diem, Domino sapit: * Et qui manducat, Domino manducat: gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Domino non manducat, & gratias agit Deo. ✦ Nemo enim nostrum sibi uiuit: & nemo sibi moritur. ✦ Siue enim uiuimus, siue morimur, Domino morimur. Siue ergo uiuimus, siue morimur, Domini sumus. ✦ In hoc enim Christus * mortuus est, & ' resurrexit ': ut & mortuorum, & uiuorum dominetur. ✦ Tu autem quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? ‖ Omnes enim stabimus ante tribunal Christi. ✦ Scriptum est enim, ‖ Viuo ego, dicit Dominus, quoniam mihi ' flectetur ' omne genu: & omnis lin-

gua

---

fai. 59. 20.

' omne. Aug. 6 8. * & 6.8 Sup. 9. 13 Isai. 40 13. 1. Cor. 2. 16. Phil. 4. 18

' rationale Eph. 5. 17 1. Thes 4. 3. 1. Co. 12. 11. Eph. 4. 7. Amos 5. 15. Eph. 4. 3. 1. Pe. 2. 22. 17. ' Charitatem 4 MS. G. Heb. 13. 1 1. Pe. 5. 5. ' Tempora Amb. ' Memoriã.

Heb. 13. 2 1. Pe. 4. 9 Mat. 5. 44. 1. Cor. 3. 1. Prou. 3. 7 Isai. 5. 21 Prou. 20. 22. 1. Pe 3. 9 2. Co. 8. 21. G. 9. Heb. 12. 14. Eccl. 28 1. Mat. 5. 39. Deut. 32. 35. Heb. 10. 30.

' vindictã 1 MS R. G. * 6 MS. 7. Prou. 25. 21.

necessitas MS. Mat. 22. 21. Exo. 20. 14. Deu. 5. 18 Mat. 19. 18. Leu. 19. 18. Mat. 22. 39. Mar. 12. 31. Gal. 5. 14 Iac. 2. 8. ' proximo 1 MS. G. 9. 8. Luc. 21. 34 Gal. 5. 16 1. Pe. 2. 11. ' induite 4 MS. Amb. 8 G. nero atrouus modo trã ferus posfunt.

' manducat 1 MS. G. 8.

Iac. 4. 12.

* Et, qui non sapit diem. Domino non sapit G. 5. * & 10. MS. Amb. G. 1. ' reuixit 6 MS. 1. Cor. 5. 10. Isai. 45. 23. Phil. 2. 10 ' flectet 5 MS. G. 8.

gua confitebitur Deo. ❡ Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. 12
❡ Non ergo amplius invicem iudicemus, sed hoc iudicate magis, ne ponatis offendiculum fratri, uel scandalum. ❡ Scio & confido in Domino Iesu, quia nihil commune per ℣ ipsum': nisi ei qui existimat, quod commune esse, illi commune est. ❡ Si enim propter cibum frater tuus contristatur: iam non secundum charitatem ambulas. ‖ Noli cibo tuo illum perdere pro quo Christus mortuus est. ❡ Non ergo 16
blasphemetur bonum℣ nostrum'. ❡ Non 17
est enim regnum Dei esca & potus: sed iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto. ❡ qui enim in hoc seruit Christo, placet 18
Deo, & probatus est hominibus. ❡ Itaque 19
quæ pacis sunt, sectemur: & quæ ædificationis sunt, inuicem-custodiamus'. ❡ Noli 20
propter escam destruere opus Dei. ‖ omnia quidem sunt munda: sed malum est homini, qui per offendiculum manducat. ❡ ‖ Bonum est non manducare carnem, & 21
non bibere uinum, neque in quo frater tuus℣ offenditur', aut scandalizatur, aut infirmatur. ❡ Tu fidem habes? penes te- 22
metipsum habe coram Deo: Beatus qui non iudicat semetipsum in eo quod probat. ❡ Qui autem discernit, si manducauerit, 23
damnatus est: quia non ex fide. Omne autem quod non est ex fide, peccatum est.

CAP. XV.

DEbemus autem nos firmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & non nobis placere. ❡ Vnusquisque 1
℣ ueſtrum' proximo suo placeat in bonum, ad ædificationem. ❡ Etenim Christus non 2
sibi placuit, sed sicut scriptum est, ‖ Improperia improperantium tibi, ceciderunt super me. ❡ Quæcunque enim℣ scripta sunt, 3
ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam, & consolationem scripturarum, spem habeamus. ❡ Deus autem patientiæ, 4
& solatii, ‖ det uobis idipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum: ❡ ut 5
unanimes, uno ore honorificetis Deum, & patrem Domini nostri Iesu Christi. ❡ Propter quod suscipite inuicem: sicut & Chri- 6
stus suscepit uos in honorem Dei. ❡ Dico 7
enim Christum Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter ueritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum: ❡ Gentes 8
autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est: ‖ Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine, & nomini tuo cantabo. ❡ Et iterum dicit, Lætamini Gentes 9
cum plebe eius. ❡ Et iterum, ‖ Laudate omnes gentes Dominum: & magnificate eum 10
omnes populi. ❡ Et rursus Isaias ait, ‖ Erit 11
radix Iesse, & qui exurget regere Gentes, in℣ eum' Gentes sperabunt. ❡ Deus autem 12
spei repleat uos omni gaudio, & pace in credendo, ut abundetis in spe, ℣ & ❡ uirtute Spiritus sancti. ❡ Certus sum autem fra- 13
tres mei, & ego ipse de uobis, quoniam & ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut possitis alterutrum monere. ❡ Au- 14
daciùs autem scripsi uobis fratres ex parte tanquam in memoriam uos reducès: propter gratiam quæ data est mihi a Deo, ut 15
sim minister Christi Iesu in Gentibus: sanctificans Euangelium Dei, ut fiat oblatio 16
Gentium accepta - & ❡ sanctificata in Spiritu sancto. ❡ Habeo igitur gloriam in 17
Christo Iesu ❡ ad Deum. ❡ Non enim audeo aliquid loqui eorum quæ per me non 18
℣ efficit' Christus in obedientiam Gentiũ, verbo & factis, ❡ in uirtute signorum, & prodigiorum, in uirtute Spiritus sancti: ita ut ab Ierusalem per circuitum usque 19
ad Illyricum repleuerim Euangelium Christi. ❡ Sic autem ℣ prædicaui' Euangelium hoc, non ubi nominatus est Christus, ne super alienum fundamentum ædificarem: ❡ sed sicut scriptum est, ‖ 20
Quibus non est annunciatum de eo, uidebunt, & qui non audierunt, intelligent. ❡ Propter quod & impediebar plu- 21
rimum uenire ad uos ❡ ❡ Nunc uero ulterius locum non habens in his regionibus, cupiditatem autem habens ueniendi ad 22
uos ex multis iam- præcedentibus' annis: ❡ ❡ cum in Hispaniam proficisci cœpero, ❡ 23
spero quod præteriens℣ uidear' uos, & a uobis deducar illuc: ❡ si uobis primum 24
ex parte fruitus fuero. Nunc igitur℣ proficiscar'- in' Ierusalem ministrare sanctis. 25
❡ Probauerunt enim Macedonia, & Achaia collationem aliquam facere in pauperes sanctorum, qui sunt in Ierusalem. 26
❡ Placuit enim eis: & debitores sunt eorum. ‖ Nam si spiritualium eorum participes ℣ facti' sunt gentiles', debent & in carnalibus ministrare illis. ❡ Hoc igitur cum 27
consummauero, & assignauero eis fructum hunc: per uos proficiscar in Hispaniam. ❡ Scio autem quoniam ueniens ad 28
uos, in abundantia benedictionis ❡ Christi ueniam. ❡ Obsecro ergo uos fratres 29
per Dominum nostrum Iesum Christum, & per charitatem - sancti ' Spiritus, ut adiuuetis me in orationibus ❡ pro me' ad 30
Deum, ❡ ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudæa, & obsequij mei oblatio ❡ accepta fiat in Ierusalem' sanctis, ❡ ut ueniam 31
ad uos in gaudio per uoluntatem Dei, ℣ ut' 32
℣ refrigerer' uobiscum. ❡ Deus autem pacis sit cum omnibus uobis. Amen. 33

CAP. XVI.

COmmendo autem uobis Phœben 1
sororem nostram, quæ est in ministerio ecclesiæ quæ est in Cenchris: 2
❡ ut eam suscipiatis in Domino digne sanctis: & assistatis ei in quocunque negotio uestri indiguerit. etenim ipsa quoque altri- 3
cata multis, & mihi ipsi. ❡ Salutate ‖ Priscam & Aquilam adiutores meos in Christo Iesu, ❡ (qui pro anima mea suas ceruices 4
supposuerunt: quibus non solus ego gratias ago, sed & cunctæ ecclesiæ Gentium) ❡ & domesticam ecclesiam eorum. Salutate 5
Epænetum dilectum mihi: qui est primitiuus ℣ Asiæ' in Christo. ❡ ❡ Salutate 6
Mariam, quæ multum laborauit in ❡ uobis ❡. ❡ Salutate Andronicum, & ‖ Iuliam' 7
cognatos, & concaptiuos meos: qui sunt nobiles in Apostolis, qui & ante me fuerunt in Christo. ❡ Salutate Ampliatum 8
dilectissimum mihi in Domino. ❡ Salutate Vrbanum adiutorem nostrum in Christo Iesu, & Stachyn dilectum meum. 9
❡ Salutate Apellen probum in Christo. Salutate eos, qui sunt ex Aristoboli. ❡ 10
❡ Salutate Herodionem cognatum meum. 11

Salutate

-5 MS. G.
* in ij, quæ G.
℣ effecta MS. G. 8.
℣ unitorem prædicare G. 8.
Isai. 52. 13.
*& probatus sum usque ad hunc G.
- G. 8.
*sed MS.
* unum ad uos, nam G.
℣ uidebo 2 M 8.
Amb. G. 8.
℣ proficiscor 1 MS. G. 8.
- MS.
1. Cor. 9. 11
℣ facta sunt gentes 1 MS. Amb. G. 8.
* euangelium G. 8.
lij G. 8.
- 1 MS. G. 8.
- MS. 9. * in Ierosolymam 14 MS. G. 14 MS. G. & 9 MS. Amb. G. 8.
℣ requiescam 1 MS. G. 8.

Act. 18. 2 26.

*Iesu MS. 9.
℣ uobis MS. Amb. G. 9. 8.
℣ Iuniam 1 MS. R. G. 8.
* domo MS. 8. at textus consentit G.

Salutate eos, qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in Domino. ✠ Salutate Tryphænam, & Tryphosam: quæ laborant in Domino. Salutate Persidem charissimam, quæ multũ laborauit in Domino. ✠ Salutate Rufum electum in Domino, & matrem eius, & meam. ✠ Salutate Asyncritum, Phlegontẽ, Hermam, Patrobam, Hermen, & qui cum eis sunt, fratres. ✠ Salutate Philologum, & Iuliam, Noreum, & sororem eius, & Olympiadem: & omnes, qui cum eis sunt, sanctos. Salutate inuicem in osculo sancto. ✠ Salutant uos omnes Ecclesiæ Christi. ✠ Rogo autem vos fratres, vt obseruetis eos, qui dissensiones, & offendicula præter doctrinã quã uos didicistis faciunt, & declinate ab illis. ✠ Huiusce modi enim Christo Domino nostro non seruiunt, sed suo ventri: & per dulces sermones, & benedictiones seducunt corda innocentium. ✠ Vestra enim obedientia in omnem locum diuulgata est. Gaudeo igitur in uobis. Sed uolo uos sapientes esse in bono: & simplices in malo. ✠ Deus autem pacis conterat Satanam sub pedibus uestris velociter. Gratia Domini Nostri Iesu Christi uobiscum. ✠ Salutat uos Timotheus adiutor meus, & Lucius, & Iason, & Sosipatet cognati mei. ✠ Saluto uos ego Tertius, qui scripsi epistolam, in Domino. Salutat uos Caius hospes meus, & uniuersa ecclesia. ✠ Salutat uos Erastus arcarius ciuitatis, & Quartus frater. ✠ Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus uobis, Amen. ✠ ‖ Ei autem, qui potens est uos confirmare iuxta Euangelium meum, & prædicationem Iesu Christi, secundum reuelationem mysterij temporibus æternis taciti, ✠ quod nunc patefactum est per scripturas prophetarum secundum præceptum æterni Dei, ad obeditionem fidei, in cunctis Gentibus cogniti, ✠ soli sapienti Deo, per Iesum Christum, cui honor, & gloria in secula seculorum, Amen.

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

conteret 4 MS. Amb. C. 8. Aft. 16. 1. Phil. 2. 19

uniuersa ecclesia 6 MS. Amb. G. 8. Eph. 3. 20

1 MS. R. G. 8. · 2 MS. Amb. G. 8. · 3 MS.

EPISTOLA PAVLI AD CORINTHIOS PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS vocatus Apostol⁹ Iesu Christi, per voluntatẽ Dei, & Sosthenes frater, ✠ Ecclesiæ Dei quæ est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, uocatis sanctis, cũ omnibus qui inuocãt nomẽ Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum, & nostro. ✠ Gratia uobis, & pax a Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo. ✠ Gratias ago Deo meo semper pro uobis in gratia Dei quæ data est uobis in Christo Iesu. ✠ quod in omnibus diuites facti estis in illo in omni uerbo, & in omni scientia. ✠ (sicut testimonium Christi confirmatum est in uobis,) ✠ ita ut nihil uobis desit in ulla gratia, expectantibus reuelationem Domini nostri Iesu Christi, ✠ qui & confirmabit uos usque in finem sine crimine, in die aduentus Domini nostri Iesu Christi. ✠ ‖ Fidelis Deus: per quem uocati estis in societatẽ filij eius Iesu Christi Domini nostri. ✠ Obsecro autem uos fratres, per nomen Domini nostri Iesu Christi, ut idipsum dicatis omnes, & non sint in uobis schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem scientia. ✠ Significatum est enim mihi de uobis fratres mei, ab iis, qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter uos. ✠ Hoc autem dico, quod unusquisque uestrũ dicit, Ego quidem sum Pauli, ego autem ‖ Apollo ego uero Cephæ, ego autem Christi. ✠ Diuisus est Christus? Nũquid Paulus crucifixus est pro uobis? aut in nomine Pauli baptizati estis? ✠ Gratias ago Deo* quod neminem uestrum baptizaui, nisi Crispum, & Caium ne quis dicat quod in nomine meo baptizati estis. ✠ baptizaui aũt, & Stephanę domũ. Cæterũ nescio si quem aliũ *baptizauerim. ✠ Nõ enim misit me Christus baptizare, sed euãgelizare: non in sapientia uerbi, ut nõ euacuetur crux Christi. ✠ Verbũ enim crucis pereuntibus quidem stultitia est: iijs autem qui salui fiunt, id est nobis, ‖ Dei uirtus est. ✠ Scriptum est enim, ‖ Perdam sapientiã sapientium: & prudentiam prudentiũ reprobabo. ✠ ‖ Vbi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius seculi? Nonne stultã fecit Deus sapientiã huius mundi? ✠ Nam quia in Dei sapientia non cognouit mundus per sapiẽtiam Deum: placuit Deo per stultitiã prædicationis saluos facere credentes. ✠ Quoniam & Iudæi signa petunt, & Græci sapiẽtiam quærunt: ✠ nos aũt prędicamus Christum crucifixum, Iudæis quidem scandalũ Gentibus aũt stultitiam, ✠ ipsis aũt uocatis Iudæis atq; Græcis Christũ Dei uirtutẽ & Dei sapientiam: ✠ quia quod stulteum est Dei, sapientius est hominibus, & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus. ✠ Videte enim uocationem uestrã fratres, quia non multi sapientes secundum carnẽ, non multi potentes, nõ multi nobiles: sed quæ stulta sunt mũdi, elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: ✠ & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt,

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

*uno MS. 5. Act. 18. 8.

*ostrũ o

2. Pet. 1. 16. Ro. 1. 16. Isai. 9. 14 Isai. 33. 18.

sunt, vt ea quæ sunt destrueret: 30 vt nō glo-
rietur omnis caro in conspectu eius. ✝ Ex
ipso autem uos estis in Christo Iesu, qui fa-
ctus est nobis sapientia a Deo & ‖ iustitia,
& sanctificatio, & redemptio: 31 vt quem-
admodum scriptum est: Qui gloriatur,
in Domino glorietur.

CAP. II.

ET ego cum uenissem ad uos fratres, 1
veni ‖non ᵛᵛ in sublimitate sermonis,
aut sapientiæ, annuncians uobis testi-
monium Christi. ✝ Non enim iudicaui me 2
scire aliquid inter uos nisi Iesum Christū,
& hunc crucifixum. ✝ Et ego in infirmitate 3
& timore, & tremore multo fui apud uos:
✝ & ‖ sermo meus, & prædicatio mea nō in 4
persuasibilibus humanæ sapientiæ uerbis,
sed in ostensione spiritus, & uirtutis: 5 vt fi-
des uestra non sit in sapientia hominū, sed
in uirtute Dei. Sapientiam autē loquimur
inter perfectos, ✝ sapientiā uero non huius 6
seculi, neque principum huius seculi, qui
destruuntur: ✝ sed loquimur Dei sapientiā 7
in mysterio, quæ abscondita est, quā præde-
stinauit Deus ante secula in gloriā nostrā,
✝ quam nemo principū huius seculi cogno- 8
uit: si enim cognouissent, nunquam Dñm
gloriæ crucifixissent. ✝ Sed sicut scriptum 9
est, ‖ Quod oculus non uidit, nec auris
audiuit, nec in cor hominis ascēdit, quę
præparauit Deus iis, qui diligunt illū. ✝ nо- 10
bis autem reuelauit Deus per spiritū suū.
Spiritus enim omnia scrutatur, etiam pro-
funda Dei. ✝ Quis enim hominum scit, quæ 11
sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in
ipso est? ita & quæ Dei sunt nemo cogno-
uit, nisi spiritus Dei. ✝ Nos autem non spiri- 12
tum, qui ex Deo est: ut sciamus, quæ a Deo
donata sunt nobis. ✝ quę & loquimur non 13
in doctis humanæ sapientiæ verbis: sed in
doctrina Spiritus, * spiritualibus spiritua-
lia comparantes. ✝ Animalis autem homo 14
non percipit ea, quæ sunt spiritus Dei. stul-
titia enim est illi, & nō potest intelligere,
ᵛᵛ quia ‘spiritualiter ᵛᵛ examinatur’. ✝ Spiritua- 15
lis autem iudicat omnia: & ipse a nemine
iudicatur. ✝ ‖ Quis enim cognouit sen- 16
sum ᵛᵛ Domini, qui instruat eum ’? Nos
autem sensum Christi habemus.

CAP. III.

ET ego fratres non potui uobis loqui 1
quasi spiritualibus, sed quasi carnali-
bus. ✝ Tamquam paruulis in Christo, 2
lac uobis potum dedi, non escam: nōdum
enim poteratis. sed nec nunc quidem pote-
stis: adhuc enim carnales estis. ✝ Cū enim 3
sit inter uos zelus, & contentio, nonne car-
nales estis, & secundum hominem ambu-
latis? ✝ Cum enim quis dicat, Ego quidem
sum Pauli, alius autem, Ego Apollo, nonne
ᵛᵛ homines ’ estis? Quid igitur est Apollo? 4
quid uero Paulus? Ministri eius cui credi-
distis, & unicuique sicut Dominus dedit. 5
✝ Ego plantaui, Apollo rigauit: sed Deus in- 6
crementum dedit. ✝ Itaque neque qui plā- 7
tat est aliquid, neque qui rigat: sed qui in-
crementum dat, Deus. ✝ ‖ Qui autē plantat, 8
& qui rigat, unum sunt. ‖ Vnusquisque au-
tem propriam mercedem accipiet secun-
dum suum laborē. ✝ Dei enim sumus adiu- 9
tores: Dei agricultura estis: Dei ædificatio
estis. ✝ Secundum gratiam Dei quæ data 10
est mihi, ut sapiens architectus fundamen-
tum posui: alius autē superædificat. Vnus-
quisque autem uideat quomodo superædi-
ficet. 11 ✝ Fundamentū enim aliud nemo po-
test ponere, præter id quod positum est:
ᵛᵛ quod ’est Christus Iesus. 12 ✝ Si quis autē su-
perædificat super fundamentum hoc, au-
rum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fe-
num, stipulam, 13 ✝ vnuscuiusque opus mani-
festum erit: Dies enim Domini declarabit,
quia in igne reuelabitur: & uniuscuiusque
opus quale sit, ignis probabit. 14 ✝ Si cuius
opus manserit quod superædificauit: mer-
cedem accipiet. 15 ✝ Si cuius opus arserit, de-
trimentū patietur: ipse autem saluus erit:
sic tamen quasi per ignem. 16 ✝ Nescitis, quia
templum Dei estis: & Spiritus Dei habitat
in uobis? 17 ✝ Si quis autem templū Dei uio-
lauerit, disperdet illum Deus. ‖ Templum
enim Dei sanctum est: quod estis uos. 18 ✝ Nē-
mo se seducat: si quis uidetur inter uos sa-
piens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit
sapiens. 19 ✝ Sapientia enim huius mundi,
stultitia est apud Deum. Scriptū est enim:
‖ Comprehendam sapientes in astutia eo-
rum. 20 ✝ Et iterum, ‖ Dominus nouit cogi-
tationes sapientium quoniam uanæ sunt.
21 ✝ Nemo itaque glorietur in hominibus.
22 Omnia enim uestra sunt: ✝ siue Paulus,
siue Apollo, siue Cephas, siue mundus,
siue uita, siue mors, siue præsentia, siue
futura, omnia enim uestra sunt: 23 ✝ uos au-
tem Christi: Christus autem Dei.

CAP. IIII.

SIc nos existimet homo, ut ‖ ministros 1
Christi, & dispensatores mysteriorum
Dei. ✝ Hic iam quæritur inter dispen-
tores, ut fidelis quis inueniatur. 3 ✝ Mihi au-
tem pro minimo est, ut a uobis iudicer, aut
ab humano die: sed neque meipsum iudi-
co. 4 ✝ Nihil enim mihi conscius sum: sed nō
in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat
me, Dominus est. 5 ✝ Itaque nolite ante tem-
pus iudicare: quoadusque ueniat Domi-
nus, qui & illuminabit abscondita tene-
brarum, & manifestabit consilia cordium,
& tunc laus erit unicuique a Deo. 6 ✝ Hæc
autem fratres trāsfiguraui in me, & Apol-
lo, propter uos, ut in nobis discatis, ne su-
pra quam scriptum est, unus aduersus alte-
rum infletur pro alio. 7 ✝ Quis enim te di-
scernit? Quid autem habes quod non acce-
pisti? Si autē accepisti, quid gloriaris quasi
non acceperis? 8 ✝ Iam saturati estis, iam di-
uites facti estis: sine nobis regnatis: & utinā
ᵛᵛ regnetis ’, ut & nos uobiscum ᵛᵛ regne-
mus’. 9 ✝ Puto enim quod Deus nos Aposto-
los nouissimos ostendit, tanquam mortī
destinatos, quia spectaculum facti sumus
mundo, & angelis, & hominibus. 10 ✝ Nos stul-
ti propter Christum: uos autem prudentes
in Christo, nos infirmi: uos autem fortes,
uos nobiles, nos autem ignobiles. 11 ✝ Vsque
in hanc horam, & esurimus, & sitimus, &
nudi sumus, & colaphis cædimur, & insta-
biles sumus, 12 ✝ & laboramus operantes ma-
nibus nostris. maledicimur: & benedici-
mus. persecutionem patimur: & sustine-
mus. 13 ✝ blasphemamur: & obsecramus, tam
quam purgamenta huius mundi facti su-
mus, omnium peripsema usque adhuc.
14 ✝ Non ut confundam uos, hæc scribo: sed

ut

Ier. 23. 5. 6.
Ier. 9. 22. 23.
2. Co. 10. 17.
Sup. 1. 17 ᵛᵛ ver. sublimitatē. 2 Ms. G. Act. 18. 1
Sup. 1. 17
Isai 64. 4 - 3 Ms. 5. 2. Pet. 1. 16. * sancti 2 Ms. G.
ᵛᵛ te quę 4 M 8.
ᵛᵛ quæ 2 M 8.
ᵛᵛ examinatur 6 Ms. R.
Isai. 40. 13.
Sap. 9. 13 Ro. 11. 34
ᵛᵛ Domini. ? aut quis instruxit eū? Ms. 5.
ᵛᵛ carnales 3 Ms. G. 8.
Psl. 61. 13 Gal. 6. 5.
Inf. 6. 19. 2. Cor. 6. 16.
Iob 5. 13
Psl. 93. 11
1. Co. 6. 4.
ᵛᵛ regnare 111 9 Ms. ᵛᵛ regnare mus 5 M 8.
Act. 20. 34. 1. Th. 2. 9. 2. Th. 3. 8

ut filios meos charissimos moneo. ♦ Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Iesu, per euangelium ego vos genui. ♦ Rogo ergo vos, imitatores mei estote. * ♦ Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Domino: qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt in Christo Iesu, sicut ubique in omni Ecclesia doceo. ♦ Tanquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam. ♦ Veniã autem ad vos cito, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum, qui inflati sunt: sed virtutem. ♦ Non enim in sermone est regnũ Dei: sed in virtute. ♦ Quid vultis? in virga veniam ad vos: an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

CAP. V.

OMnino auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxorem patris aliquis habeat. ♦ Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis, ut tollatur de medio uestrum, qui hoc opus fecit. ♦ Ego quidem absens corpore, præsens autẽ spiritu, iam iudicaui, ut præsens, eum qui sic * operatus est, ♦ in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis uobis, & meo spiritu, cum uirtute Domini nostri Iesu, * tradere huiusmodi Satanæ in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. ♦ Non est bona gloriatio uestra. ♦ Nescitis quia modicum fermentum totã massam corrumpit? ♦ Expurgate * vetus fermentum, ut sitis noua cõspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum * immolatus est Christus. ♦ Itaque epulemur non in fermento ueteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiæ: sed in azymis sinceritatis, & ueritatis. ♦ Scripsi uobis in epistola, Ne commisceamini fornicariis. ♦ non utique fornicariis huius mundi, aut auaris, aut rapacibus, aut idõlis seruientibus: alioquin debueratis de hoc mundo exisse. ♦ Nunc autem scripsi uobis non commisceri, si is qui frater nominatur, est fornicator, aut auarus, aut idõlis seruiens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. ♦ Quid enim mihi de iis, qui foris sunt iudicare? Nonne de iis, qui intus sunt uos iudicatis? ♦ nam eos, qui foris sunt Deus iudicabit. Auferte malũ ex uobismetipsis

CAP. VI.

AVdet aliquis uestrum habens negotium aduersus alterũ, iudicari apud iniquos, & non apud sanctos? ♦ An nescitis quoniam sancti de * mundo iudicabunt? Et si in uobis iudicabitur mundus: indigni estis, qui de minimis iudicetis? ♦ Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? ♦ Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles qui sunt in ecclesia, illos constituite ad iudicandũ. ♦ Ad uerecundiam uestram dico. Sic nõ est inter uos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? ♦ Sed frater cũ fratre iudicio contendit: & hoc apud infideles? ♦ Iam quidem omnino delictum est in uobis, quod iudicia habetis inter uos. ♦ Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudẽ patimini? ♦ ♦ Sed uos iniuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus. ♦ An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarii, neque idõlis seruientes, neq; adulteri, neque molles, neque masculorũ concubitores, ♦ neque fures, neque auari, neq; ebriosi, neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. ♦ Et hæc quidem fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. ♦ ‖ Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. Omnia mihi licent: sed ego sub nullius redigar potestate. ♦ Esca uentri, & uenter escis: Deus autem, & hunc, & has destruet: corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori. ♦ Deus uero, & Dominum suscitauit, & nos suscitabit per uirtutem suam. ♦ Nescitis quoniã corpora uestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciã membra meretricis? Absit. ♦ An nescitis, quoniam qui adhæret meretrici, unum corpus efficitur? ‖ Erũt enim (inquit) duo in carne una. ♦ Qui autem adhæret Domino, unus spiritus est. ♦ Fugite fornicationem. Omne * peccatum quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. ♦ An nescitis quoniam membra uestra, templum ‖ sunt Spiritus sancti qui in uobis est, quem habetis a Deo, & non estis uestri? ♦ ‖ Empti enim eltis precio magno. Glorificate, & portate Deum in corpore uestro.

CAP. VII.

DE quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tãgere. ♦ propter fornicationem autẽ unusquisq; suam uxorem habeat, & unaquæque suum uirum habeat. ♦ ‖ Vxori uir debitum reddat: similiter autem, & uxor uiro. ♦ Mulier sui corporis potestatem non habet, sed uir. Similiter autem & uir, sui corporis potestatem nõ habet: sed mulier. ♦ Nolite fraudare inuicem, nisi forte ex cõsensu ad tempus, ut uacetis * orationi & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet uos Satanas propter incõtinentiam uestram. ♦ Hoc autem dico secundum indulgentiã, non secundum imperium. ♦ Volo autẽ omnes homines esse sicut meipsum: sed unusquisque proprium donum habet ex Deo; alius quidem sic, alius uero sic. ♦ Dico autẽ non nuptis, & uiduis: bonum est illis si sic * permaneant sicut & ego. ♦ Quod si non se continent: nubant. Melius est enim nubere, quãm uri. ♦ Iis autem qui matrimonio iuncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, ‖ uxorem a uiro non discedere: ♦ quod si discesserit, manere innuptam, aut uiro suo reconciliari. Et uir uxorem non dimittat. ♦ Nam cæteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo: nõ dimittat illam. ♦ Et si qua mulier habet uirũ infidelem, & hic consentit habitare cum illa: non dimittat uirũ. ♦ sanctificatus est enim uir infidelis per mulierem fidelem: & sanctificata est mulier infidelis per uirũ fidelem: alioquin filij uestri immundi essent: nunc autem sancti sunt. ♦ Quod si infidelis discedit: discedat. non enim seruituti subiectus est frater, aut soror in huiusmodi. ♦ in pace autem uocauit nos Deus. ♦ Vnde

enim

Ieu.18.8 20 11.

Col.2.5.

** hoc 1 MS G.8. * Christi 9MS G.5. -3 Ms. Amb. G -3 MS. G.9. Gal.5.9.*

** ægitur 4 MS.G. uerũ nec in 8. nec in 9. inueniur. * pro nobis G.8.*

** hoc MS. Amb.*

Mat.5. 39. Luc.6.29 Ro.12.19 1.Th.4.6.

** sicut & ego Christi MS G.9.*

1 Cor.15.10. 2.Cor.1.12. 1.Tim.1.2. Tit.1.4.

** Ecce MS. G.*

Phil.2.5.

** Ecce MS. G.*

Mat.18.15. Luc.17.3.

** Ecce MS. G.*

** Ecce MS. G.*

** Ecce MS. G

enim scis mulier, si uirū saluū facies? aut unde scis uir, si mulierem saluā faciet? nisi uniuscuiq; sicut diuisit Dñs, unumquemq; sicut uocauit Deus, ita ambulet, & sicut in omnibus ecclesiis doceo. ¶ Circúcisus aliquis uocatus est? non adducat præputium. In præputio aliquis uocatus est? non circumcidatur. ¶ Circumcisio nihil est, & præputiū nihil est: sed obseruatio mandatorū Dei. ¶ Vnusquisque in qua uocatione uocatus est: in ea permaneat. ¶ Seruus uocatus es? nō sit tibi curæ, sed & si potes fieri liber: magis utere. ¶ Qui enim in Dño uocatus est seruus, libertus est Dñi: similiter & liber uocatus est, seruus est Christi. ¶ Pretio empti estis, nolite fieri serui hominū. ¶ Vnusquisque in quo uocatus est, frater, in hoc permaneat apud Deū. ¶ De uirginibus autem præceptum Dñi nō habeo: consilium autem do, tanquam misericordiam cōsecutus a Dño ut sim fidelis. ¶ Existimo ergo hoc bonū esse propter instantem necessitatē, quoniā bonū est homini sic esse. ¶ Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorē. ¶ Si autē acceperis uxorē: non peccasti. Et si nupserit uirgo, non peccauit, tribulationem tamen carnis habebūt huiusmodi. Ego autē uobis parco. ¶ Hoc itaq; dico fratres, tēpus breue est, reliquū est, ut & qui habent uxores, tāquā nō habentes sint: ¶ & qui flent, tāquā non flentes: & qui gaudent, tamquā non gaudentes: & qui emunt, tamquā non possidentes: ¶ & qui utuntur hoc mundo, tamquā non utātur, præterit enim figura huius mundi. ¶ Volo autem uos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Dñi sunt, quomodo placeat Deo. ¶ Qui autem cū uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori: & diuisus est. ¶ Et mulier innupta & uirgo, cogitat quæ Dñi sunt: ut sit sancta & corpore & spiritu. Quæ autē nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat uiro. ¶ Porro hoc ad utilitatē uestrā dico: non ut laqueū uobis iniciā, sed ad id quod honestum est, & quod facultatē præbeat sine impedimento Dñi obsecrandi. ¶ Si quis autē turpē se uideri existimat super uirginē suā, quod sit supadultera, & ita oportet fieri: quod uult faciat, non peccat, si nubat. ¶ Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autē habēs suę uoluntatis, & hoc iudicauit in corde suo, seruare uirginē suā: bene facit. ¶ Igitur & qui matrimonio iungit uirginē suā, bene facit: & qui non iungit, melius facit. ¶ Mulier alligata est legi quanto tempore uir eius uiuit, quod si dormierit uir eius, liberata est: cui uult nubat: tantum in Domino. ¶ Beatior autem erit, si sic permanserit, secundum meum consilium; puto autem quod & ego spiritum Dei habeam.

CAP. VIII.

DE ijs autem quæ idōlis sacrificantur, scimus quia omnes scientiam habemus. Scientia inflat: charitas uero ædificat. ¶ Si quis autem se existimat scire aliquid, nondum cognouit, quemadmodum oporteat eum scire. ¶ Si quis autem diligit Deum, hic cognitus est ab eo. ¶ De escis autem quæ idōlis immolantur, scimus quia nihil est idōlū in mūdo, & quod nullus est Deus, nisi unus. ¶ Nā etsi sunt qui dicantur dii, siue in cœlo, siue in terra, siquidem sunt dii multi, & dñi multi) ¶ nobis tamen unus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos in illū: & unus Dñs, Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum. ¶ Sed non in omnibus est scientia. Quidam autem conscientia usq; nunc idōli, quasi idōlothytum manducant: & conscientia ipsorum cum sit infirma, polluitur. ¶ Esca autem nos non cōmendat Deo. Neque enim si manducauerimus, abundabimus: neque si non manducauerimus, deficiemus. ¶ Videte autē ne forte hæc licentia uestra offendiculū fiat infirmis. ¶ Si enim quis uiderit eum qui habet scientiam, in idolio recumbentem, nonne conscientia eius, cum sit infirma, ædificabitur, ad manducandum idōlothyta? ¶ Et peribit infirmus in tua scientia? frater, propter quem Christus mortuus est? ¶ Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. ¶ Quapropter si esca scandalizat fratrem meū: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem.

CAP. IX.

NOn sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dominum nostrum uidi? Nónne opus meum uos estis in Domino? ¶ Et si aliis non sum Apostolus: sed tamen uobis sum. nam signaculum apostolatus mei uos estis in Domino. ¶ mea defensio apud eos qui me interrogant, hæc est: ¶ Nunquid non habemus potestatem manducandi & bibendi? ¶ Nunquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi, sicut & cæteri Apostoli & fratres Domini, & Cephas? ¶ Aut ego solus & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? ¶ Quis militat suis stipendiis unquam? Quis plantat uineā: & de fructu eius non edit? Quis pascit gregem: & de lacte gregis non manducat? ¶ Nunquid secundum hominem hæc dico? An & lex hæc non dicit? ¶ Scriptum est enim in lege Moysi, Non alligabis os boui trituranti. Nunquid de bobus curæ est Deo? ¶ An propter nos utique dicit? Nam propter nos scripta sunt. quoniam debet in spe qui arat, arare: & qui triturat, in spe fructus percipiendi. ¶ Si nos uobis spiritualia seminauimus: magnum est si nos carnalia uestra metamus? ¶ Si alii potestatis uestræ participes sunt: quare nō potius nos? Sed non usi sumus hac potestate: sed omnia sustinemus, ne quod offendiculum demus Euangelio Christi. ¶ Nescitis quoniam qui in sacrario operantur; quæ de sacrario sunt edunt: & qui altari deseruiunt; cum altari participant? ¶ Ita & Dominus ordinauit ijs qui Euangelium annunciant, de Euangelio uiuere. Ego autem nullo horum usus sum. Non autem scripsi hęc, ut ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quam ut gloriam meam quis euacuet. ¶ Nam & si euangelizā-

uero,non est mihi gloria: necessitas enim mihi incumbit ; væ enim mihi est si non euangelizauero. ¶Si enim uolés hoc ago : 17
mercedem habeo. si autem inuitus:dispẽsatio mihi credita est. ¶Quæ est ergo mer- 18
ces mea? Vt Euangelium prædicans, sine sumptu ponam Euangelium, ut non abutar potestate mea in Euangelio.¶Nam cũ liber essem ex omnibus, omnium me seruum feci ut plures lucrifacerem ¶ Et fa- 20
ctus sum Iudæis tamquam Iudæus: ut Iudæos lucrarer.¶iis qui sub lege sunt:quasi 21
(sub lege essem (cum ipse non essem sub lege) ut eos qui sub lege erant, lucrifacerem . iis qui sine lege erant tamquam sine lege essem (cum sine lege Dei non essem: sed in lege essem Christi) ut lucrifacerem eos: qui sine lege erant. ¶ Factus 22
sum infirmis infirmus: ut infirmos lucrifacerem . Omnibus omnia factus sum : ut omnes facerem saluos.¶Omnia autem fa- 23
cio p'opter Euangelium:ut particeps eius efficiar. ¶ Nescitis quod ii qui in stadio 24
currunt,omnes quidem currun t:sed unus accip it brauium ? Sic currite ut comprehendatis.¶Omnis autem qui in agone cõtendit, ab omnibus se abstinet, & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiãt : 25
nos autem incorruptam . ¶ Ego igitur sic curro , non quasi in incertum : sic pugno, non quasi aëtem uerberans : ¶ sed 26
castigo corpus meum, & in seruitutem redigo ; ne forte cum aliis prædicauerim,ipse reprobus efficiar .

CAP. X.

Exo. 13. 21. *Nu. 5.18* NOlo enim uos ignorare fratres, quoniam patres nostri omnes‖sub nube fuerunt:& omnes‖mare trãsierunt. ¶ & omnes in Moyse baptizati sũt 1 2
in nube & in mari: ¶ & ‖omnes eandem escam spiritalem manducauerunt , ¶ & ‖ 3 4
omnes eundem potum spiritalem biberunt:‖bibebant autem de spiritali , consequente eos, petra:petra autem erat Chri- 5
stus) ¶ sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo . nam ‖ prostrati sunt in deserto. ¶ Hæc autem in figura facta sunt 6
nostri , ut non simus concupiscentes malorum, sicut ‖ & illi concupierunt . ¶ neq; 7
ℵ idololatræ efficiamini , sicut quidam ex ipsis:quemadmodum scriptum est:‖Sedit populus manducare & bibere , & surrexerunt ludere.¶Neque formicemur,‖ si- 8
cut quidam ex ipsis fornicati sunt , & ceciderunt una die uiginti tria millia.¶Neque tentemus Christum: sicut quidam 9
eorum tentauerunt, & ‖ a serpentibus perierunt . ¶ Neque murmuraueritis : si 10
cut quidam eorum murmurauerunt , & perierunt ab exterminatore . ¶ Hæc autem omnia in figura contingebant illis: 11
scripta sunt autem ad corruptionem nostram , in quos , fines seculorum deuenerunt ¶ Itaque qui se existimat stare uideat 12
ne cadat.¶ Tentatio uos non ℵ apprehendat', nisi humana , fidelis autem Deus est,qui non patietur uos tentari supra id 13
quod potestis ; sed faciet etiam cum tentatione prouentum , ut possitis sustinere . ¶ Propter quod charissimi mihi fugite ab 14
idolorum cultura . ¶ Vt prudentibus loquor : uos ipsi iudicate quod dico. ¶ Calix 15
benedictionis cui benedicimus : nonne communicatio sanguinis Christi est ? & panis quem frangimus , nonne participatio corporis Domini est? ¶ Quoniam unus 16 17
panis, unum corpus multi sumus, ℵ omnes qui' de uno pane* participamus. ¶Vi- 18
dete Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias , participes sunt altaris ? 19
¶ Quid ergo? dico quod idõlis immolatum sit aliquid ? aut quod idõlum sit aliquid? ¶ Sed quæ immolant Gentes , dæ- 20
moniis immolant,& non Deo . Nolo autem uos socios fieri dæmoniorum . ¶ Non 21
potestis,calicem Domini bibere , & calicẽ dæmoniorum : nõ potestis mensæ Domini participes esse , & mensæ dæmoniorũ.
¶ An æmulamur Dominum ? Nunquid 22
fortiores illo sumus ? ‖Omnia mihi licẽt, 23
sed non omnia expediunt. ¶ Omnia mihi 24
licent, sed non omnia ædificant . ¶ Nemo quod suum est quærat : sed quod alterius. 25
¶ Omne quod in macello uenit, manducate: nihil interrogantes propter conscièntiam. ¶‖ Domini ℵ est terra , & plenitudo 26
eius . ¶ Si quis uocat uos infidelium , & ‖ 27
uultis ire : omne quod uobis apponitur manducate , nihil interrogantes propter conscientiam . ¶ Si quis autem dixe- 28
rit , Hoc ℵ immolatum' est idõlis : nolite manducare propter illum qui indicauit, 29
& propter conscientiam : ¶ conscientiam autem dico non tuam , sed alterius. Vt quid enim libertas mea iudicatur ab ℵ alie- 30
na' conscientia ? ¶ Si ego cum gratia participo: quid b'asphemor pro eo quòd gratias ago ? ¶‖ Siue ergo manducatis,siue bi- 31
bitis,siue - aliud' quid facitis : omnia in gloriam Dei facite.¶ Sine offensione estote Iudæis & Gentibus, & ecclesiæ Dei: 32
¶ sicut & ego per omnia omnibus placeo, non quærens quod mihi utile est , sed 33
quod multis: ut salui fiant.

CAP. XI.

IMitatores mei estote,sicut & ego Christi.¶Laudo autem uos fratres quod per omnia mei memores estis: & sicut tradidi uobis,præcepta mea tenetis . ¶ Volo 1 2 3
autem uos scire,‖quod omnis uiri caput, Christus est.caput autem mulieris,uir: caput uero Christi, Deus.¶ Omnis uir orans 4
aut prophetans uelato capite : deturpat caput suum.¶Omnis autem mulier orans aut prophetans non uelato capite: deturpat caput suum: unum enim est ac si decaluetur. ¶ Nam si non uelatur mulier, 5 6
tondeatur. Si uero turpe est mulieri tonderi aut decaluari: uelet caput suum.¶ Vir 7
quidem non debet uelare caput - suum': quoniam imago & gloria Dei est , mulier autem gloria uiri est . ¶ Non enim uir ex 8
muliere est,sed mulier ex uiro. ¶‖Etenim 9
non est creatus uir propter mulierẽ , sed 10
mulier propter uirum. (¶Ideo debet mulier ℵ potestatẽ habere supra caput* propter angelos.) ¶ Verumtamen neque uir 11
sine muliere : neque mulier sine uiro , in Dño. ¶Nam sicut mulier de uiro,ita & uir 12
per mulierẽ : omnia autẽ ex Deo.¶ Vosipsi iudicate: decet mulierẽ non uelatã orare 13
Deũ?¶ Nec ipsa natura docet uos,quod uir quidẽ si comã nutriat, ignominia est illi: 14
¶ mulier uero si comã nutriat,gloria est il- 15

li,quo-

ℵ nam omnes GMs. Ambros. G.s. * & de uno calice M s.*

Eccli 37. 31 . Sup. 6.12.

Pſ. 23. 1. 49. 12. * *enim* 1 *MS. Amb. G.s.* * *ad cænã* M s 9. ℵ *immolatitiũ* 7 *MS. Amb.* ℵ *alia* 3 *MS. Amb. G.s.* *Col. 3.17.* *- 2 M s. Amb. G.s.*

Eph. 5.23

o & 21. MS. G.s. - 5 M s. Amb. G.

Gen. 2.21 22. ℵ *velamen* M s. * *sum* M s.s.

li, quoniã capilli pro uelamine ei dati sũt. ¶ 16
¶ Si quis autẽ uidetur contentiosus esse: 17
nos talem consuetudinem non habemus, neque ecclesiæ Dei. ¶ Hoc autem præci- 18
pio: non laudans quod non in melius, sed in deterius conuenitis. ¶ Primum qui- 19
dem conuenientibus uobis in ecclesiam, audio scissuras esse inter uos, & ex parte credo. ¶ Nã oportet & hæreses esse: ut & q̃ 20
probati sunt, manifesti fiant in uobis. ¶ Cõuenientibus ergo uobis in unum, iam nõ est dominicam cœnã manducare. ¶ Vnus- 21
quisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. ¶ Nunquid domos 22
non habetis ad manducandũ & bibendũ, aut ecclesiam Dei contemnitis: & cõfun- 23
ditis eos qui non habẽt? Quid dicã uobis? Laudo uos in hoc? non laudo. ¶ Ego enim accepi a Dño quod & tradidi uobis, quoniam Dñs Iesus in qua nocte tradeba- 24
tur, accepit panẽ: & gratias agens fregit, & dixit: Accipite & manducate, hoc est corpus meum, quod pro uobis tradetur: hoc facite in meam commemorationẽ. 25
¶ Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens. Hic calix, nouum testamentum est in meo sanguine. hoc facite, quotiescunq; bibetis, in meam commemorationem. 26
¶ Quotiescunque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortẽ Dñi annunciabitis, donec ueniat. ¶ Itaq; qui- 27
cunque manducauerit panem hunc, uel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis & sanguinis Domini. ¶ Probet 28
autem seipsum homo: & sic, de pane illo edat, & de calice bibat. ¶ Qui enim mãducat & bibit indigne: iudiciũ sibi manducat & bibit, non diudicans corpus Domini. ¶ Ideo inter uos multi infirmi & imbe- 30
cilles, & dormiunt multi. ¶ Quod si nos- 31
metipsos diudicaremus: non utique iudicaremur. ¶ Dum iudicamur autem, a Do- 32
mino corripimur: ut non cum hoc mũdo damnemur. ¶ Itaque fratres mei, cum 33
conuenitis ad manducandum, inuicem expectate. ¶ Siquis esurit, domi mandu- 34
cet: ut non in iudicium conueniatis. Cætera autem, cum uenero, disponam.

CAP. XII.

DE spiritualibus autẽ, nolo uos igno- 1
rare fratres. ¶ Scitis quoniam cũ 2
Gentes essetis, ad simulachra muta prout ducebamini eunt es. ¶ Ideo notũ uo- 3
bis facio, quod nemo in Spiritu Dei loquens dicit anathema Iesu. ¶ Et nemo 4
potest dicere, Dominus Iesus: nisi in Spiritu Sancto. ¶ Diuisiones uero gratiarũ sũt: 5
idem autem Spiritus. ¶ Et diuisiones mi- 6
nistrationum sunt: idem autem Dñs. ¶ Et 7
diuisiones operationum sunt, idem uero Deus, qui operatur omnia in omnibus.
¶ Vnicuique autem datur manifestatio 8
Spiritus ad utilitatem. ¶ Alii quidem per 9
Spiritum datur sermo sapientiæ: alii autẽ sermo scientiæ secundum eundem Spiri- 10
tum: ¶ alteri fides in eodem Spiritu: alii gratia sanitatum, in uno Spiritu: alii operatio uirtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, ¶ alii genera linguarũ, alii interpretatio sermonum. ¶ Hæc autẽ 11
omnia operatur unus atque idem Spiri- 12
tus, diuidens singulis prout uult. ¶ Sicut enim corpus unum est, & membra habet multa, omnia autem membra corporis cũ sint multa, unum tamen corpus sunt: ita 13
& Christus. ¶ Etenim in uno Spiritu omnes nos in unum baptizati sumus, siue Iudæi, siue Gentiles, siue serui, siue liberi: & omnes in uno Spiritu potati sumus. 14
¶ Nam & corpus non est unum membrũ 15
sed multa. ¶ Si dixerit pes, Quoniam non sum manus, non sum de corpore: num 16
ideo non est de corpore? ¶ Et si dixerit auris, Quoniam non sum oculus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore? 17
Si totum corpus oculus: ubi auditus? 18
Si totum auditus: ubi odoratus? ¶ Nunc autem posuit Deus membra, unumquodque eorum in corpore sicut uoluit. ¶ Quod si 19
essent omnia unum membrum, ubi corpus? ¶ Nunc autẽ multa quidẽ membra: 20
unum autem corpus. ¶ Non potest autem 21
oculus dicere manui, Opera tua non indigeo. aut iterum caput pedibus, Non estis mihi necessarii. ¶ Sed multo magis quę 22
uidentur membra corporis infirmiora esse, necessariora sunt. ¶ & quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorẽ 23
abundantiorem circundamus: & quæ inhonesta sunt nostra, abundantiorem honestatem habent. ¶ Honesta autẽ nostra, 24
nullius egent: sed Deus temperauit corpus, ei cui deerat abundantioꝛ tribuendo honorem, ¶ ut non sit schisma in corpore, sed idipsum pro inuicem solicita sint 25
membra. ¶ Et siquid patitur unum membrũ: compatiuntur omnia membra. siue 26
gloriatur unum membrum: congaudent omnia membra. ¶ Vos autẽ estis corpus 27
Christi, & membra de mẽbro. ¶ Et quosdam quidẽ posuit Deus in ecclesia primũ Apostolos, secundo prophetas, tertio doctores, deinde uirtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, 28
genera linguarum. ¶ Nunquid omnes Apostoli? nunquid omnes prophetæ? nunquid omnes doctores? ¶ nũquid omnes uir- 29
tutes? nũquid omnes gratiã habent curationũ? nũquid omnes linguis loquuntur? 30
nunquid omnes interpretantur. ¶ Aemulamini autẽ charismata meliora. Et adhuc excellentiorem uiam uobis demonstro. 31

CAP. XIII.

SI linguis hominum loquar & angelorum, charitatem autẽ nõ habeã: factus sum uelut æs sonãs, aut cymbalum tinniens. ¶ Et si habuero prophetiã, 1
& nouerim mysteria omnia, & omnem scientiam, & si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero: nihil sum. ¶ Et si di- 2
stribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meũ ita ut ardeã, charitatẽ autem non habuero, nihil mihi prodest. ¶ Charitas patiens 3
est, benigna est: Charitas nõ æmulatur, nõ agit perperã: non inflatur, ¶ non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, ¶ non gaudet super iniquitate: congaudet autẽ ueritati: 4
¶ omnia sufert, omnia credit, omnia spe- 5
rat, omnia sustinet. ¶ Charitas nunquam excidit: siue prophetiæ euacuabũtur, siue 6
7
8

K ij linguæ

\\ ecclesiæ 2 MS.G.
\\ Laudabo G.S. \\ uos? in hoc non MS.G. Matt. 26. 26. Mar. 14. 22. Luc. 22. 19.
\\ frangitur Amb. G.S. Ioã. 6. § 9. 2. Co. 13. § 5
Mar. 9. 39 \\ Iesum MS.G 2. Rom. 12. 6 1. Pet. 4. 10.
\\ linguarum G. 1. Rom. 12. 3 Ephes. 4. 7
Rom. 12. 4
\\ omni spiritum purissimus MS. Amb. 8.
-3 MS. Ambros. G. 8
\\ ex parte G.
\\ in loco uestro S. Eph. 4. 11. *interpretationes sermonũ MS. Amb.
-6.

linguæ cenabunt, nec scientia detitue-
tur. ℣ Ex parte enim cognoscimus, & ex 9
parte prophetamus. ℣ Cum autem uene- 10
rit quod perfectum est, euacuabitur quod
ex parte est. ℣Cum essem paruulus, loque- 11
bar ut paruulus, sapiebam ut paruulus, co-
gitabam ut paruulus. Quando autem fa-
ctus sum uir: euacuaui quę erant paruuli.
℣ Videmus nunc per speculum in ęnigma- 12
te: tunc autē facie ad faciem. Nunc cogno-
sco ex parte: tunc autem cognoscam sic-
ut & cognitus sum. ℣ Nunc autem ℣ ma- 13
nent', fides, spes, charitas; tria hæc. ma-
ior autem horum est charitas.

℣manet ℣ M 8 G.

CAP. XIIII.

SEctemini charitatē, æmulamini spi-
ritalia: magis autem ut prophetetis. 1
℣ Qui enim loquitur lingua, non ho- 2
minibus loquitur, sed Deo: nemo enim
audit ℣ Spiritu' autem loquitur mysteria.
℣ nam qui prophetat: hominibus loquitur 3
-ad ædificationē, & exhortationem, & cō-
solationem ℣Qui loquitur lingua, semet- 4
ipsum ædificat: qui autem prophetat, ec-
clesiam ædificat. ℣ Volo autem omnes uos
loqui linguis: magis autem prophetare.
Nam maior est qui prophetat, quam qui
loquitur linguis: nisi forte interpretetur
ut ecclesia ædificationē accipiat. ℣ Nunc 6
autem fratres, si uenero ad uos linguis
quens: quid uobis prodero, nisi uobis lo-
quar aut in reuelatione, aut in scientia, aut
in prophetia, aut in doctrina? ℣ Tamē quę 7
sine anima sunt uocem dantia, siue tibia,
siue cithara: nisi distinctionem sonituum
dederint, quomodo scietur id quod cani-
tur, aut quod cithara tzatur? ℣ Etenim si in- 8
certā uocem det tuba: quis parabit se ad
bellū: ℣ Ita & uos per linguā nisi manife-
stum sermonem dederitis: quomodo scie- 9
tur id quod dicitur? eritis enim in aēra lo-
quentes. ℣ Tam multa, ut puta, genera lin-
guarū sunt in-hoc' mundo: & nihil sine
uoce est. ℣ Si ergo nesciero uirtutem uo- 11
cis, ero ei cui loquor barbarus: & q loqui-
tur, mihi barbarus. ℣ Sic & uos, quoniam 12
æmulatores estis spirituum: ad ædifica-
tionē ecclesię quęrite ut abūdetis. ℣Et ideo 13
qui loquitur lingua: oret ut interpretetur.
℣ Nam si orem lingua, spiritus meus orat, 14
mens autem mea sine fructu est. ℣ Quid 15
ergo est? Orabo spiritu, orabo & mente:
psallam spiritu, psallam & mente. ℣ Cęte- 16
rum si benedixeris spiritu: ℣ qui supplet
locum idiotæ, quomodo dicet, Amen, su-
per tuam benedictionem? quoniam quid
dicas, nescit. ℣ nam tu quidem bene gra- 17
tias agis: sed alter non ædificatur. ℣ Gra- 18
tias ago Deo meo, quōd omnium uestrū
lingua loquor. ℣ Sed in ecclesia uolo po- 19
que uerba sensu meo loqui, ut & alios in-
struam: quam decem millia uerborum in
lingua. ℣ Fratres, nolite pueri effici sensi- 20
bus, sed malitia paruuli estote: sensibus
autē perfecti estote. ℣ In lege * scriptū est, 21
‖ Quoniam in aliis linguis & labiis aliis
loquar populo huic: & nec sic exaudient
me, dicit Dñs. ℣ Itaque linguæ in signum 22
sunt non fidelibus, sed infidelibus ℣ pro-
phetię autem, non infidelibus, sed fideli-
bus. ℣ Si ergo conueniat uniuersa ecclesia 23
in unum, & omnes linguis loquantur, in-
trent autem idiotæ aut infideles, nonne
dicent, ℣ quod' insanitis? ℣ Si autem om- 24
nes prophetent, intret autē quis infidelis
uel idiota: cōuincitur ab omnibus, diiudi-
catur ab omnibus. ℣ occulta cordis eius 25
manifesta fiunt: & ita cadens in faciem
adorabit Deum, pronuncians quod uere
Deus in uobis sit. ℣ Quid ergo est fratres: 26
cum conuenitis, unusquisque uestrū psal-
mum habet, doctrinā habet, apocalypsin
habet, linguā habet, interpretationē ha-
bet: omnia ad ædificationem fiant. ℣ Siue 27
lingua quis loquitur secundum duos, aut
ad multum tres, & per partes, & unus in-
terpretetur. ℣ Si autem non fuerit inter- 28
pres, taceat in ecclesia, sibi autem loqua-
tur & Deo. ℣ Prophetæ autē duo aut tres 29
dicant, & cæteri diiudicent. ℣ Quōd si alii 30
reuelatū fuerit sedenti, prior taceat. ℣ Po- 31
testis enim omnes per singulos prophe-
rare: ut omnes discant, & omnes exhortē-
tur. ℣ & spiritus prophetarum, prophetis 32
℣ subiecti sunt'. ℣ Non enim est dissensionis 33
Deus, sed pacis: sicut & in omnibus eccle-
siis sanctorum doceo'. ℣ ‖ Mulieres in ec- 34
clesiis taceant, non enim permittitur eis
loqui, ‖ sed subditas esse, sicut & lex dicit.
℣ Si quid autem uolunt discere, domi u- 35
ros suos interrogent. Turpe est enim mu-
lieri loqui in ecclesia. ℣ An a uobis uerbū 36
Dei processit? aut in uos solos peruenit?
℣ Si quis uidetur prophetа esse, aut spiri- 37
tualis, cognoscat quæ scribo uobis, quia
Domini sunt mandata. ℣ Si quis autem 38
ignorat ℣ ignorabitur'. ℣ Itaq; fratres æmu- 39
lamini prophetare: & loqui linguis nolite
prohibere. ℣ Omnia autē honestē & secū- 40
dū ordinē fiant in uobis. CAP. XV.

NOtum autem uobis facio, fratres, 1
Euangeliū quod prædicauī uobis,
quod & accepistis, in quo & statis,
℣ per quod & saluamini, qua ratione prę- 2
dicauerim uobis si tenetis nisi frustra cre-
didistis. ℣ ‖ Tradidi enim uobis in primis 3
quod & accepi: ‖ quoniā Christus mortuus
est pro peccatis nostris secūdū scripturas:
℣ & ‖ qa sepultus est, & qa resurrexit tertia 4
die, secūdū scripturas. ℣ & ‖ qa uisus est Ce-
phæ: & post hoc undecim. ℣ Deinde uisus 5
est plus quam qngētis fratribus simul: ex
quibus multi manēt usq; adhuc, q dā aūt dor- 6
mierūt. ℣ Deinde uisus est Iacobo, deinde
Apostolis omnibus. ℣ ‖ Nouissime aūt om- 7
niū tāquā abortiuo, uisus est & mihi. ‖ Ego 8
enim sū minimus Apostoloru: q nō sū di-
gnus uocari Apostolus, quoniā persecutus
sū ecclesiā Dei. ℣ Gratia aūt Dei sū id quod 9
sū: & gratia eius in me uacua nō fuit, sed
abūdātius illis omnibus laborauī: nō ego 10
aūt, sed gratia Dei mecū ℣ Siue enim ego,
siue illi: sic prædicamus, & sic credidistis.
℣ Si aūt Christus prædicatur quod resurre- 11
xit a mortuis: quomodo qda dicūt in uo-
bis, quoniā resurrectio mortuorū non est
℣ Si aūt resurrectio mortuorū nō est, neq; 12
Christus resurrexit. ℣ Si aūt Christus non 13
resurrexit, inanis est ergo prædicatio no-
stra, inanis est & fides uestra. ℣ inuenimur 14
aūt & falsi testes Dei: quoniā testimoniū
diximus aduersus Deū, quod suscitauerit
Christū, quē non suscitauit, si mortui non 15
resurgunt. ℣ Nam si mortui non resur- 16

gunt ℣

℣ enim M 8 9. Amb. Is. 28. 11. ℣ prophe- tia 1 M 8 Amb. R. G

℣ quid M 8.

℣ Iubi- ctus est Ms. Amb. 8. -12 M 8. G 8. 1 Ti. 2. 12 Ge. 3. 16.

℣ ignorer G 8. -1 Ms. Amb. G 8. Gal. 1. 15

1 Pet. 2. 24. Is. 53. 5. 8. Ion. 2. 2. Mic. 12. 40. Matt. 28 6. Mar. 56. 6 Luc. 24. 6 34. Ioā. 20. 19 Act. 9. 3. Ephe 3. 8

-2 M 8 G. 8.

℣ quis supplet locū idiotæ? O.

-3 M 8. G. 8.

℣ Spiritus O.

℣ manet M 8 G.

gunt, neq; Christus resurrexit. ¶ Quod si Christus non resurrexit: vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccatis vestris. 17
¶Ergo & qui dormierunt in Christo, perierunt. ¶Si in hac vita tantum, in Christo sperantes sumus: miserabiliores sumus omnibus hominibus. ¶Nunc autem Christus resurrexit a mortuis, primitiæ dormientium, quoniam quidem per hominem mors: & per hominem resurrectio mortuorum. ¶Et sicut in Adam omnes moriuntur: ita & in Christo omnes viuificabuntur. ¶Vnusquisq; autem in suo ordine, primitiæ Christus: deinde ij qui sunt Christi, qui in aduentum eius credituri sunt. ¶Deinde finis: cum tradiderit regnum Deo, & Patri, cum euacuauerit omnem principatum & potestatem, & virtutem. ¶Oportet autem illum regnare: donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius. Nouissima autem inimica destruetur mors. ¶Omnia enim subiecit sub pedibus eius. Cum autem dicat, Omnia subiecta sunt ei: sine dubio, præter eum qui subiecit ei omnia. ¶ Cum autē subiecta fuerint illi omnia: tūc & ipse Filius subiectus erit ei qui subiecit sibi omnia, ut sit Deus omnia in omnibus. ¶ Alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt? ut quid, & baptizantur pro illis? ut quid, & nos periclitamur omni hora? ¶ Quotidie morior per vestram gloriā fratres, quam habeo in Christo Iesu Domino nostro. ¶Si (secundum hominem) ad bestias pugnaui Ephesi, quid mihi prodest, si mortui non resurgunt? manducemus, & bibamus, cras enim moriemur. ¶Nolite seduci: Corrumpunt mores bonos colloquia mala. ¶ Euigilate iusti, & nolite peccare. ignorātiā enim Dei quādā habent. ad reuerentiam uobis loquor. ¶ Sed dicet aliquis, Quomodo resurgunt mortui? quali autem corpore uenient? ¶ Insipiens, tu quod seminas non uiuificatur, nisi prius moriatur. ¶ Et quod seminas, non corpus quod futurum est, seminas, sed nudum granum, utputa, tritici aut alicuius cæterorum. ¶ Deus autem dat illi corpus sicut vult: & unicuique seminum proprium corpus. ¶Non omnis caro, eadem caro: sed alia quidem hominum, alia pecorum, alia uolucrum, alia piscium. ¶Et corpora cœlestia, & corpora terrestria: sed alia quidē cælestium gloria, alia aut terrestrium. ¶ Alia claritas Solis, alia claritas Lunæ, & alia claritas Stellarū. Stella enim a stella differt in claritate: ¶sic & resurrectio mortuorū. Seminatur in corruptione surget in incorruptione. Seminatur in ignobilitate, surget in gloria. Seminatur in infirmitate, surget in uirtute. ¶Seminatur corpus animale: surget corpus spirituale. Si est corpus animale, est & spirituale. ¶ sicut scriptū est, ¶Factus est primus homo Adam in animā uiuentem: nouissimus Adam in spiritum uiuificantem. ¶Sed non prius quod spirituale est, sed quod animale: deinde quod spirituale. ¶ Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de cœlo, cœlestis. ¶ Qualis terrenus, tales & terreni. & qualis cœlestis, tales & cœlestes. ¶Igitur sicut portauimus imaginem terreni: portemus, & imaginem cœlestis. ¶Hoc autem dico fratres, quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt, neque corruptio, incorruptelam possidebit. ¶ Ecce mysterium uobis dico. Omnes quidem resurgemur: sed non omnes immutabimur. ¶ In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba (canet enim tuba) & mortui resurgēt incorrupti: & nos immutabimur. ¶ Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionē: & mortale hoc induere immortalitatē. ¶Cū autē mortale hoc induerit immortalitatē: tūc fiet sermo qui scriptus est: ¶ Absorpta est mors in uictoria. ¶ Vbi est mors uictoria tua? ubi est mors stimulus tuus? ¶ Stimulus autē mortis, peccatum est: uirtus uero peccati, lex. ¶Deo autē gratias qui dedit nobis uictoriā ¶Dñm nostrum Iesum Christū. ¶Itaq; fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles: abundantes in opere Dñi semper, scientes quōd labor uester non est inanis in Dño.

CAP. XVI.

De collectis autem quæ fiunt in sanctos, sicut ordinaui ecclesijs Galatiæ, ita & uos facite. ¶Per unam sabbathi unusquisq; uestrum apud se ponat, recondēs quod ei bene placuerit: ut nō cū uenero, tūc collectæ fāt. ¶Cū autē prælens fuero: quos probaueritis per epistolas, hos mittā perferre gratiam uestram in Ierusalē. ¶Quod si dignū fuerit ut & ego eā: mecū ibunt. ¶Veniam autē ad uos, cum Macedoniā pertrāsiero: nā Macedoniā pertrānsibo. ¶ Apud uos autē forsitan manebo, uel etiā hyemabo: ut uos me deducatis, quocunque iero. ¶Nolo enim uos modo in transitu uidere: spero enim me aliquantulum temporis manere apud uos, si Dñs permiserit. ¶Permanebo autem Ephesi usque ad Pentecosten. ¶ Ostium enim mihi apertū est magnum & euidens: & aduersarij multi. ¶Si autē uenerit Timotheus, uidete ut sine timore sit apud uos. opus enim Dñi operatur, sicut & ego. ¶ Nequis ergo illum spernat: deducite autem illum in pace: ut ueniat ad me: expecto enim illum cum fratribus. ¶De Apollo autē fratre uobis notū facio, quoniam multū rogaui eū ut ueniret ad uos cum fratribus: & utique non fuit uoluntas eius ut nunc ueniret, ueniet autē cū ei uacuum fuerit. ¶ Vigilate, state in fide, uiriliter agite, & confortamini. ¶ omnia uestra in charitate fiant. Obsecro autem uos fratres, nostis domum Stephanæ, & Fortunati, quoniam sunt primitiæ Achaiæ, & in ministerium sanctorum ordinauerunt seipsos: ¶ ut & uos subditi sitis eiusmodi, & omni cooperanti, & laboranti. ¶ Gaudeo autem in præsentia Stephanæ, & Fortunati, & Achaici, quoniam id quod uobis deerat, ipsi suppleuerūt. ¶refecerunt enim & meum spiritum, & uestrum. Cognoscite ergo qui huiusmodi sunt. ¶Salutant uos ecclesiæ Asiæ. Salutāt uos in Dommo multum, Aquila, & Priscilla cū domestica sua ecclesia. ¶ Salutant uos omnes fratres. Salutate inuicem in osculo sancto. ¶Salutatio, mea manu Pauli. ¶Si quis non amat Dominum nostrum Iesum Christum, sit anathema. Maranatha. ¶Gratia Domini nostri Iesu-Christi uobiscum. ¶ Charitas mea cum omnibus uobis in Christo Iesu. Amen.

Apo. 1. 5. Col. 1. 18. ℵ enim 3 MS. G. Gen. 3. 6. Rom. 5. 12 6. 23. 1. Thes. 4. 15. -2 MS. G. 8. ℵ adueru 1 MS. Ambros. G. 8 -2 MS. Amb. G. 8. Ps. 109 1 Heb. 1. 13 10. 13. ℵ Nouissime MS. Ps. 8. 8. Heb. 2. 8. ℵ propter MS. Is. 22. 13. 56. 12. Sap. 2. 6. ℵ iuste 4 MS. G. 3. ℵ dicet 4 MS. G 8. ℵ ueniunt 8 MS. G. ℵ solui 8 MS. Amb. ℵ quidem 1 MS. Amb. G. ℵ uero 1 MS. Amb. G. ℵ surgit 1 MS. G. 8. Gen. 2. 7

-8 MS. 8. * corruptum hoc induerit incorruptionem, & 1 MS. G. 8. Os. 13. 14 Heb. 2. 14 1. Ioh 5. 5

-3 MS. G. 8. -G. 8. * & Achaici. 6. * omnes MS. 8. * apud quos & hospitor MS. Ambr. -MS. Ambros.

EPISTOLA PAVLI AD CORINTHIOS II.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per uoluntatem Dei, & Timotheus frater ecclesiæ Dei quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis qui sunt in vniuersa Achaia. ❡ Gratia uobis & pax a Deo Patre nostro, & Dño Iesu Christo. ❡ Benedictus Deus & Pater Dñi nostri Iesu Christi, pater misericordiarũ, & Deus totius consolationis, ❡ qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: ut possimus & ipsi cõsolari eos qui in omni pressura sunt per exhortationẽ qua exhortamur & ipsi a Deo. ❡ quoniã sicut abundant passiones Christi in nobis: sita & per Christũ abundat & consolatio nostra. ❡ Siue autẽ tribulamur, pro uestra exhortatione & salute: * siue exhortamur, pro uestra exhortatione & salute', quæ operatur ✠ tolerantiã' earundẽ passionũ quas & nos patimur: ❡ ✠ & spes nostra firma est' pro uobis: sciẽtes quod sicut socii passionum estis, sic eritis & consolationis. ❡ Non enim uolumus ignorare uos fratres, de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia: quoniã supra modũ grauati sumus supra uirtutẽ, ita ut tæderet nos etiã uiuere. ❡ Sed ipsi in nobis metipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui suscitat mortuos, ❡ qui de tantis periculis nos eripuit & eruit: in quem speramus, quoniã & adhuc eripiet, ❡ adiuuantibus & uobis in oratione pro nobis: ut ex multarum personis facierũ eius quę in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro ✠ nobis'. ❡ Nam gloria nostra hæc est, testimoniũ conscientiæ nostrę, quod in simplicitate & sinceritate Dei, & nõ in sapiẽtia carnali, sed in gratia Dei conuersati sumus, in hoc' mundo: abundantius autem ad uos. ❡ Non enim alia scribimus uobis, quam quæ ✠ legitis' & ✠ cognoscitis'. Spero autẽ quod usque in finem cognoscetis: ❡ sicut & cognouistis nos ex parte, quod gloria uestra sumus, sicut & uos nostra, in die Dñi nostri Iesu Christi. ❡ Et hac confidentia uolui prius uenire ad uos, ut secũdam gratiam haberetis: ❡ & per uos transire in Macedoniã, & iterũ a Macedonia uenire ad uos, & a uobis deduci in Iudæã. ❡ Cum ergo hoc uoluissem, nunquid leuitate usus sum? Aut quæ cogito, secundum carnẽ cogito, ut sit apud me EST, & NON? ❡ Fidelis autem Deus, quia sermo noster qui ✠ fuit' apud uos, non est in illo EST, & NON. ❡ Dei enim filius Iesus Christus qui in uobis per nos prędicatus est, per me & Syluanum & Timotheum, non fuit EST & NON, sed EST in illo fuit. ❡ Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo EST: ideo & per ipsum, Amen Deo ad gloriã ✠ nostram'. ❡ Qui autẽ confirmat ✠ nos uobiscũ' in ✠ Christo', & q unxit nos, Deus: ❡ qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. ❡ Ego autem testẽ Deum inuoco in animam meam, quod parcens uobis, non uenerim ultra Corinthũ, nõ, qa dominamur fidei uestræ: sed adiutores sumus gaudii uestri: nam fide statis.

1 Epb. 1. 3. & 1 Pet. 1. 3

* siue consolamur pro uestra consolatione Ms. ❡ 1. Cor. 8 Amb. 2. ✠ in tolerantia 9 Ms. G. ✠ ut spes uestra firma sit Ms

✠ uobis 4 Ms. G.

2 Ms 8. Vlegitis 2 Ms. G. ✠ cognouistis o.

CAP. II.

STatui autem hoc ipsum apud me ne iterum in tristitia uenirem ad uos. ❡ Si enim ego contristo uos: & qs est qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? ❡ Et hoc ipsum scripsi uobis: ut non cũ uenero, tristitiã super tristitiã habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus uobis, quia meum gaudiũ omniũ uestrũ est. ❡ Nam ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi uobis per multas lachrymas: non ut contristemini, sed ut sciatis ✠ quam charitatem ✠ habeã' abundãtius in uobis. ❡ Si quis autẽ contristauit, non me contristauit: sed ex parte, ut non omeẽ omnes uos. ❡ Sufficit illi q eiusmodi est obiurgatio hęc quę fit a plurib⁹: ita ut e contrario magis donetis & consolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est. ❡ Propter quod obsecro uos ut confirmetis in illum charitatẽ. ❡ Ideo enim & scripsi, ut cognoscam experimentum uestrum, an in omnibus obedientes sitis. ❡ Cui autem aliqd ✠ donatis' & ego. Nã & ego quod donaui, siquid donaui, propter uos in pśona Christi: ut non circumueniamur a Satana. nõ enim ignoramus cogitationes eius. ❡ Cum uenissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostiũ mihi apertum esset in Dño, ❡ non habui requiem spiritui meo, eo quòd non inuenerim Titum fratrem meum, sed ualefaciens eis, profectus sum in Macedoniam. ❡ Deo autẽ gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorẽ notitiæ suæ manifestat p nos in omni loco. ❡ quia Christi bonus odor sumus Deo in iis qui salui fiunt, & in iis qui pereunt: ❡ alis quidẽ odor mortis in mortem: alis autem odor uitæ in uitã. Et ad hæc quis tam idoneus? ❡ Non enim sumus sicut plurimi, adulterantes uerbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo coram Deo, in Christo loquimur.

✠ charitatem quam habeo Ambros. 6. 1. ✠ habeo 3 M 8. ✠ donaris, 5 MS. G. 8.

CAP. III.

INcipimus iterum nosmetipsos commendare? aut numquid egemus (sicut quidã) cõmendatitiis epistolis ad uos, aut ex uobis? ❡ Epistola nostra uos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus: ❡ manifestati

1 Cor. 3. 1. 2 Cor. 5. 12. 2 Cor. 10. 18.

festati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis, & scripta non atramẽto, sed Spiritu Dei uiui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. ¶Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum: non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est. ¶ qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti: non ✠litera, sed Spiritu': litera enim occidit: Spiritus autem uiuificat. ¶Quod si ministratio mortis, literis deformata in lapidibus, fuit in gloria: ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysi, propter gloriam uultus eius, quæ euacuatur: ¶quomodo nõ magis ministratio Spiritus erit in gloria? ¶Nam si ministratio damnationis in gloria est, multo magis abũdat ministerium iustitiæ in gloria. ¶Nam nec glorificatum est, quod clarum in hac parte, propter excellentem gloriam. ¶Si enim quod euacuatur per gloriã est multo magis quod manet, in gloria est. ¶Habentes igitur talẽ spem, multa fiducia ✠utimur: ¶ & non ✠sicut Moyses ponebat uelamen super faciem suam, ut non intenderent filii Israel in faciem eius quod euacuatur, ¶ sed obtusi sunt sensus eorum. Vsque in hodiernum enim diem, idipsum uelamẽ in lectione ueteris testamenti manet nõ reuelatum ✠quoniam in Christo euacuatur. ¶sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moy es, uelamen positum est super cor eorum. ¶Cum autem conuersus fuerit ad Dñm, auferetur uelamen. ¶Dñs autem Spiritus est. Vbi autem Spiritus Dñi, ibi libertas. ¶ Nos uero omnes, reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eamdem imaginem transformamur a claritate in claritatem, tanquam a Domini Spiritu.

✠litera: sed Spiritus MS.G.

✠ MS. Amb.G.I.

✠uramur ℣ MS. Ambros. Exod. 34. 33.

✠ quod 6 MS R.G.I

Ioã.4.24.

CAP. IIII.

IDeo habentes hanc ministrationẽ: iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus. ¶ sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulãtes in astutia, neque adulterantes uerbum Dei, sed in manifestatione ueritatis commendantes nos metipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. ¶Quod si etiã opertum est Euangelium nostrum: in iis qui pereunt est opertum, ¶in quibus Deus huius seculi excæcauit mentes infidelium ut non fulgeat ✠illuminatio Euangelii gloriæ Christi, qui est imago Dei. ¶Nõ enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christũ Dominum: nostrum': nos autem, seruos uestros per Iesum, ¶quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse ✠illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei in facie Christi Iesu. ¶Habemus autẽ thesaurum istum in uasis fictilibus: ut sublimitas ✠ uirtutis Dei, & non ex nobis. ¶ In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed nõ destituimur: ¶persecutionem patimur, sed non derelinquimur: ✠deiicimur, sed non perimus: ¶ semper mortificationem Iesu in corpore nostro circũferentes, ut & uita Iesu manifestetur in corporibus nostris. ¶ Sẽper enim nos qui uiuimus, in mortem tradimur propter Iesum: ut & uita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. ¶ Ergo mors in nobis operatur, uita autem in uobis.

✠ qui 3 MS G.

✠ ipse qui 8.

✠ uirtutis sit G.S

✠ humiliamur, sed non confundimur M 8.

¶Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est. ✠Credidi, Propter quod locutus sum, & nos credimus propter quod & loquimur: ¶ scientes quoniam qui suscitauit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit & constituet nobiscum. ¶Omnia enim propter uos: ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei. ¶Propter quod non deficimus: sed licet is qui foris est noster homo, corrumpitur: tamen is qui intus est renouatur de die in diem. ¶Id enim quod in præsenti est momentaneum & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis ¶ non contemplantibus nobis quæ uidentur, sed quæ nõ uidentur. Quæ enim uidentur, temporalia sunt: quæ autem non uidentur, æterna sunt.

Psal.115. 10.

2 MS R.G. 8.

CAP. V.

SCimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod ædificatio nem ex Deo habemus, domum non manufactam æternam in cœlis. ¶ Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram quæ de cœlo est, superindui cupientes: ¶ si tamen uestiti, non nudi inueniamur. ¶ Ná & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus grauati: eo quòd nolumus expoliari, sed superuestiri, ut absorbeatur quod mortale est, a uita. ¶ Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. ¶Audentes igitur semper, & scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Dño. ¶ (per fidem enim ambulamus, & non per speciem) ¶ audemus autem, & bonam uoluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & præsentes esse ad Dñm. ¶ Et ideo contendimus, siue absentes, siue præsẽtes placere illi. ¶Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, siue bonũ siue malum. ¶Scientes ergo timorem Domini hominibus suademus: Deo autem manifesti sumus. Spero autem & in conscientiis uestris manifestos nos esse. ¶ Nõ iterum cõmendamus nos uobis, sed occasionem damus uobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos qui in facie gloriãtur, & non in corde. ¶Siue enim mente ✠excedimus', Deo: siue sobrii sumus, uobis. ¶Charitas enim Christi urget nos: æstimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt. ¶ & pro omnibus mortuus est Christus: ut & qui uiuunt, iam non sibi uiuant, sed ei qui pro ipsis mortuus est & resurrexit. ¶ Itaq; nos, ex hoc nemínem nouimus secũdum carnem. Et si cognouimus secundum carnẽ Christum: sed nunc iam non nouimus. ¶Si qua ergo in Christo noua creatura: uetera transierunt, ¶ ecce facta sunt omnia noua. ¶Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per Christum: & dedit nobis ministerium reconciliationis. ¶quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illi delicta ipsorum, & posuit in nobis uer-

Pro.14.10.

✠ exiit-mus M 8. Syra trat ferunt: in animus similiter uerti possunt Græca. Textus conformus est Ambr. 1 Cor.13.19. Apo.21.5

bum reconciliationis. ¶ Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. ¶ Eum qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit: ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

CAP. VI.

A Diuuantes autem *exhortamur, ne in uacuum gratiam Dei recipiatis. ¶ Ait enim, ‖Tempore accepto exaudiui te: & in die salutis adiuui te. Ecce, nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis.¶ Nemini dantes ullam offensionem, ut non uituperetur ministerium nostrum: ¶ sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos ‖sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, ¶ in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in uigiliis, in ieiuniis, ¶ in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu Sancto, in charitate non ficta, ¶ in uerbo ueritatis, in uirtute Dei, per arma iustitiæ a dextris, & a sinistris, ¶ per gloriam & ignobilitatem, per infamiã & bonam famã: ut seductores & ueraces: sicut qui ignoti & cogniti: ¶ quasi morientes. & ecce uiuimus: ut castigati, & non mortificati: ¶ quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes. ¶ Os nostrum patet ad uos ô Corinthii, cor nostrum dilatatum est. ¶ Non angustiamini in nobis: angustiamini autem in uisceribus uestris. ¶ eandem autem habentes remunerationem (tamquam filiis dico) dilatamini & uos. ¶ Nolite iugum ducere cũ infidelibus. Quę enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras? ¶ Quæ autem conuentio Christi ad Belial? Aut quæ pars fideli cum infideli? ¶ Qui autem consensus templo Dei cum idõlis? ‖ Vos enim estis templum Dei uiui: sicut dicit Deus, ‖Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo, & ero illorũ Deus: & ipsi erunt mihi populus. ¶‖Propter quod exite de medio eorũ, & separamini, dicit Dñs, & immundũ ne tetigeritis: & ego recipiam uos. ¶‖ & ero uobis in patrem: & uos eritis mihi in filios & filias, dicit Dominus omnipotens.

CAP. VII.

HAS ergo habentes promissiones charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore Dei. ¶ Capite nos. Neminem læsimus, neminem corrupimus, neminem circumuenimus. ¶ Non ad condemnationẽ * dico prædixi enim quod in cordibus nostris estis ad commoriendum & ad conuiuendum. ¶ Multa mihi fiducia est apud uos, multa mihi gloriatio pro uobis: repletus sum consolatione: superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. ¶ Nam & cũ uenissemus in Macedoniã, nullam requiẽ habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris, pugnæ: intus, timores. ¶ Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus, in aduentu Titi. ¶ Nõ solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in uobis, referens nobis uestrum desiderium, uestrum fletum, uestram æmulationẽ pro me, ita magis ut gauderem. ¶ Quoniam & si contristaui uos in epistola, non me pœnitet: etsi pœniteret, uidens quod epistola illa (& si ad horam) uos contristauit. ¶ nũc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad pœnitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis. ¶ ‖ Quæ enim secundum Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem operatur: sęculi autem tristitia mortem operatur. ¶ Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristari uos, quantam in uobis operatur solicitudinem: sed defensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed æmulationem, sed uindictam. in omnibus exhibuistis uos, incontaminatos esse negotio. ¶ Igitur etsi scripsi uobis, non propter eum qui fecit iniuriã nec propter eum qui passus est. sed ad manifestandam solicitudinem nostram quã habemus pro uobis *coram Deo. ¶ ideo cõsolati sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gauisi sumus super gaudio Titi, quia refectus est spiritus eius ab omnibus uobis. ¶ & si quid apud illum de uobis gloriatus sum, nõ sum cõfusus: sed sicut omnia uobis in ueritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra quæ fuit ad Titum, ueritas facta est, ¶ & uiscera eius abundantius in uobis sunt: reminiscentis omnium uestrum obedientiam, quomodo cum timore & tremore excepistis illum. ¶ Gaudeo quod in omnibus confido in uobis.

CAP. VIII.

NOtam autem facimus uobis fratres gratiam Dei, quæ data est in ecclesiis Macedoniæ, ¶ quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudii ipsorũ fuit, & altissima paupertas eorũ abundauit in diuitias simplicitatis eorũ, ¶ quia secundum uirtutem (testimonium illis reddo) & supra uirtutem uoluntarii fuerunt, ¶ cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam & cõmunicationem ministerii quod fit in Sanctos. ¶ Et nõ sicut sperauimus, sed semetipsos dederũt primum Domino, deinde nobis per uoluntatem Dei. ¶ ita ut rogaremus Titum, ut quemadmodum cœpit, ita & perficiat in uobis' etiam gratiam istam. ¶ Sed sicut in omnibus abundatis fide & sermone, & scientia, & omni solicitudine, insuper & charitate uestra in nos, ut & in hac gratia abundetis. ¶ Non quasi imperans dico: sed per aliorum solicitudinem, etiam uestræ charitatis 'ingenium' bonum comprobans. ¶ Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter uos egenus factus est, cum esset diues: ut illius inopia uos diuites essetis. ¶ Et consilium in hoc do: hoc enim uobis utile est, qui non solum facere, sed & uelle cœpistis ab anno priore: nunc uero & facto perficite. ut quemadmodum promptus est animus uoluntatis: ita sit & perficiendi ex eo quod habetis. ¶ Si enim uoluntas prompta est, secundum id quod habet, accepta est,

*Or 7 MS Amb. G
Isa. 49.8
1 Cor. 10 32.
2 Cor. 4.2
*ad nos 6 MS. G.
1 Pe. 2.19
*uestram MS. B.
2 not 2 MS. Amb. G.
6 MS. G.
'ingenium' MS. G. Pro ingenio bono. Amb. item legit Bonum Spiritus Consilium.
1 Cor. 3. 27. 6. 19. Lev. 16. 12. Isa. 52. 11 Ier. 31. 1. 9.

est non secundum id quod nō habet. ✠Nō enim ut alijs sit remissio, vobis autē tribulatio: sed ex æquitate. ✠ In præsenti tempore uestra abundantia, illorum inopiam supleat: ut & illorum abundantia uestræ inopiæ sit supplementum, ut fiat æqualitas, ✠sicut scriptum est: ✠Qui multū, *non abundauit: & qui modicum nō minorauit. ✠ Gratias autem Deo, qui dedit eandem solicitudinem pro uobis in corde Titi, ✠quoniam exhortationē quidē suscepit: sed cum solicitior esset, sua uoluntate profectus est ad uos. ✠Misimus etiam cum illo fratrem, cuius laus est in Euāgelio per omnes ecclesias: ✠non solum autē, sed & ordinatus est ab ecclesijs comes peregrinationis nostræ in hanc gratiā quæ ministratur a nobis ad Domini gloriam, & destinatam uoluntatem nostram: ✠deuitantes hoc, ne quis nos uituperet in hac plenitudine quæ ministratur a nobis: ✠✠Prouidemus enim bona non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus. ✠Misimus autē cum illis & fratrē nostrū, quem probauimus in multis sæpe solicitum esse: nunc autem multo solicitiorē, confidentia multa in uos. ✠ siue pro Tito qui est socius meus & in vos adiutor, siue fratres nostri Apostoli ecclesiarū, ✠gloriæ Christi. ✠Ostentionem ergo quæ est charitatis uestræ & nostræ glorię pro uobis, in illos ostendite in facie ecclesiarum.

Exod 16. 18. *habuit 11 MS. Amb. 2.

Rp. 12. 17

✠ vobis MS. Amb. 2. ✠ gloriæ MS. G.

CAP. IX.

NAm de ministerio quod fit in sanctos ex abundanti est mihi scribere uobis. ✠ Scio enim promptum animum uestrum: pro quo de uobis glorior apud Macedones. Quoniā & Achaia parata est ab anno præterito, & uestra æmulatio prouocauit plurimos. ✠ Misi autē fratres, ut ne quod gloriamur de uobis, euacuetur in hac parte, ut quemadmodū dixi, parati sitis: ✠ne cum uenerint Macedones mecum, & inuenerint uos imparatos, erubescamus nos, ut non dicamus uos in hac substantia. ✠Necessarium ergo existimaui rogare fratres ut peruenirent ad uos, & præparent repromissam benedictionem hanc paratam esse sic, quasi benedictionem, non tamquam auaritiam. ✠ Hoc autem dico, Qui parce seminat, parce & metet: & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. ✠Vnusquisque prout destinauit in corde suo: nō ex tristitia aut ex necessitate. ✠Hilarē enim datorem diligit Deus. ✠ Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in uobis: ut in omnibus semper omnē sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, ✠sicut scriptum est: ✠✠Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in æternum. ✠Qui autem administrat semen seminanti: & panem ad manducandum præstabit: & multiplicabit semē uestrum, & augebit incrementa frugum iustitiæ uestræ: ✠ ut in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitatem, quæ operatur per nos gratiarum actionē Deo. ✠Quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quæ desunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarū actiones in Domino, tper probationē ministerii huius, glorificantes Deum in obedientia confessionis uestræ in Euangelio Christi, & simplicitate cōmunicationis in illos, & in omnes. ✠& in ipsorum obsecratione pro uobis, desiderantium uos propter eminentem gratiam Dei in uobis. ✠Gratias Deo super enarrabili dono eius.

Eccli 35. 11.

Ps. 111. 9

✠ seculum ✠ seculi MS. G.

Ephes. 4. 8

CAP. X.

IPse autem ego Paulus obsecro uos per mansuetudinem & modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter uos, absens autem confido in uobis. ✠ Rogo autem, ne præsens audeam per eā confidentiam qua existimor audere in quosdam: qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulemus. ✠In carne enim ambulantes, non secundum carnē militamus. ✠Nam arma militiæ nostræ nō carnalia sunt: sed potentia Deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes, ✠ & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei, & in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi, ✠& in promptu habētes ultiscī omnem inobedientiam, cum impleta fuerit uestra obedientia. ✠ Quæ secundum faciem sunt, uidete. Si quis cōfidit sibi, Christi se esse: hoc cogitet iterū apud se, quia sicut ipse Christi est: ita & nos. ✠Nam & si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in ædificationem, & non in destructionem uestram: non erubescam. ✠ Vt autem non existimer tamquam terrere uos per epistolas, ✠ (quoniam quidē epistolæ inquiunt, graues sunt & fortes: præsentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis)? hoc cogitet qui eiusmodi est, ✠quia quales sumus uerbo per epistolas absentes, tales & præsentes in facto. ✠ Non enim audemus inserere aut comparare nos quibusdam, qui ipsos commendant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes & comparantes nosmetipsos nobis. ✠ Nos autem non in immensum gloriabimur, ✠ sed secundum mensuram regulæ, qua mensus est nobis Deus, mensuram pertingendi usque ad uos. ✠ Non enim quasi non pertingentes ad uos, superextendimus nos. Vsque ad uos enim peruenimus in Euangelio Christi. ✠ non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spem autē habentes crescēte fide uestra in uobis magnificari secūdū regulam nostram in abundantiā, ✠etiā in illa quę ultra uos sunt, euangelizare, non in aliena regula, in iis quæ præparata sunt gloriari. ✠✠Qui autem gloriatur, in Domino glorietur. ✠ Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem ✠ Deus commendat.

Ier. 9. 23. 1 Cor. 1. 31.

✠ Dominus 3 MS. Amb. G. E.

CAP. XI.

VTinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ: sed & supportate me. ✠Aemulor enim uos Dei æmulatione. Despondi enim uos uni uiro, uirginem castam exhibere Christo. ✠ Timeo autem ne sicut serpens Heuam seduxit astutia sua: ita corrumpantur sensus uestri, & excidant a simplicitate quæ est in Christo. ✠ Nam si is qui uenit, aliū Christum prædicat quem non prædicauimus,

Gen. 3. 4.

aut

aut alium spiritum accipitis quem nō accepistis: aut aliud euangelium quod non recepistis: recte pateremini. ✠ Existimo enim nihil me minus fecisse a magnis Apostolis. ✠ Nā etsi imperitus sermone, sed non sciētia, in omnibus autem manifestati sumus uobis. ✠ Aut nunquid peccatū feci, meipsum humilians, ut uos exaltemini? quoniam gratis Euangelium Dei euangelizaui uobis? ✠ Alias ecclesias expoliaui, accipiens stipendium ad ministerium uestrum. ✠ Et cum essem apud uos, & egerem; nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat, supplemerunt fratres qui uenerunt a Macedonia: & in omnibus sine onere me uobis seruaui, & seruabo. ✠ Est veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio non infringetur in me in regionibus Achaiæ. ✠ Quare? quia non diligo vos? Deus scit. ✠ Quod autem facio: & faciam, ut amputem occasionem eorum qui uolunt occasionem: ut in quo gloriantur, inueniātur sicut & nos. ✠ Nam eiusmodi pseudoapostoli, sunt operarii fubdoli, transfigurantes se in apostolos Christi. ✠ Et non mirum: ipse enim Satanas transfigurat se in Angelum lucis. ✠ non est ergo magnū si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ: quorum finis erit secundum opera ipsorū. ✠ Iterum dico, (ne quis me putet insipientem esse, alioquin uelut insipientem accipite me. ut & ego modicum quid glorier) ✠ quod loquor, nō loquor (secundū Deū), sed quasi in insipientia, in hac substantia gloriæ. ✠ Quoniam multi gloriantur secundum carnem: & ego gloriabor. ✠ Libēter enim sustertis insipientes: cum sitis ipsi sapientes. ✠ Sustinetis enim si quis uos in seruitutē redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem uos cædit. ✠ Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus: in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico) audeo & ego. ✠ Hebræi sunt: & ego. Israelitæ sunt: & ego. Semen Abrahæ sunt: & ego. ✠ Ministri Christi sunt: (& ego) (ut minus sapiēs dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. ✠ A Iudæis quinquies, ‖ quadragenas, una minus accepi. ✠ ‖ Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte, & die in ‖ profundum maris fui, in itineribus sæpe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus, ✠ in labore, & erumna, in uigiliis multis, in fame, & sitim, in ieiuniis multis, in frigore, & nuditate: ✠ præter illa quę extrinsecus sūt, instātia mea quotidiana, sollicitudo omnium ecclesiarū. ✠ Quis infirmatur, & ego nō infirmor? quis scādalizatur, & ego nō uror? ✠ Si gloriari oportet, quę infirmitatis meę sūt, gloriabor. ✠ Deus & pater Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in secula, scit quod non mentior. ✠ ‖ Damasci præpositus Gentis Aretę regis, custodiebat ciuitatem Damascenorum, ut me comprehenderet: ✠ & per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & ✠ sic effugi manus eius.

CAP. XII.

Si gloriari oportet (non expedit quidē) ueniam autem ad uisiones, & reuelationes Domini. ✠ ‖ Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (siue in corpore, nescio: siue extra corpus, nescio: Deus scit) raptum huiusmodi usque ad tertium cœlum. ✠ Et scio huiusmodi hominem (siue in corpore, siue extra corpus, nescio: Deus scit) ✠ quoniam raptus est in Paradisum: & audiuit arcana uerba, quæ nō licet homini loqui. ✠ Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. ✠ Nam & si uoluero gloriari, non ero insipiens: ueritatem enim dicam, parco autem: ne quis * me existimet supra id quod uidet - in me, aut aliquid audit ex me. ✠ Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus satanę, vt me colaphizet. ✠ Propter quod ter Dominum rogaui, ut discederet a me: ✠ & dixit mihi Sufficit tibi gratia mea, nam uirtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me uirtus Christi. ✠ Propter quod placeo mihi in infirmitatibus, in contumelijs, in necessitatibus, in persequutionibus, in angustijs pro Christo. Cum enim infirmor: tunc potens sum. ✠ Factus sum insipiens: vos me coegistis. Ego enim a vobis debui commendari: nihil enim minus ‖ fui ab ijs qui sunt supra modū Apostoli: tametsi nihil sum. ✠ Signa tamen ‖ Apostolatus mei facta sunt super uos in omni patientia, in signis, & prodigijs, & uirtutibus. ✠ Quid est enim quod minus habuistis præ cæteris ecclesijs: nisi quod ego ipse non grauaui vos? Donate mihi hanc iniuriam. ✠ Ecce, tertio hoc paratus sum uenire ad uos: & non ero grauis uobis. Non enim quæro quæ uestra sunt, sed uos. Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filijs. ✠ Ego autem libentissime impendam, & superimpendar ipse pro animabus uestris: licet plus uos diligens minus diligar. ✠ Sed esto: ego uos non grauaui: sed cum essem astutus, dolo uos cepi. ✠ Nunquid per aliquem eorum quos misi ad uos, circumuenni uos? ✠ Rogaui Titum: & misi cum illo fratrem. Nunquid Titus uos circumuenit? nonne eodem spiritu ambulauimus? nonne isdem uestigijs? ✠ Olim putatis quòd excusemus nos apud uos? Coram Deo, in Christo loquimur: omnia autem charissimi propter ædificationem uestram. ✠ Timeo enim ne forte cum uenero, non quales uolo, inueniam uos: & ego inueniar a uobis, qualem non uultis: ne forte contēsiones, æmulationes, animositates, dissensiones, detractiones, susurrationes, inflationes, seditiones sint inter uos. ✠ ne iterum cum uenero, humiliet me Deus apud vos: & lugeam multos ex ijs qui ante peccauerunt, & non egerunt pœnitentiam super immunditia, & fornicatione, & impudicitia quam gesserunt.

CAP. XIII.

Ecce tertio hoc uenio ad vos: ‖ In ore duorum uel trium testium stabit omne uerbum. ✠ Prædixi, & prædico, ut præsens, * & nunc absens, ijs qui ante pecca-

Act 9 3. 22. 17.

*in 1 MS. G. 8.

-1 MS. Ambros. G. 8.

Vfeci MS. R. Ambr. Apostolus 6 MS. Amb. G. 8.

Deut. 19. 15. Mat. 17. 16. Ioā 8. 17 Heb. 10. 28. *in 4 MS. G. 8.

eccauerunt, & cęteris omnibus, quoniam
i uenero iterum non parcam. ¶ An expe-
rimentum quæritis eius qui in me loqui-
tur Christus: qui in ℣ vobis' non infirma-
tur, sed potens est in uobis? Nam etsi cru-
cifixus est ex infirmitate: sed uiuit ex vir-
tute Dei. Nam & nos infirmi sumus in il-
lo: sed ℣ uiuemus' cum eo ex uirtute Dei
in uobis. ¶ ‖ Vosmetipsos tentate si estis in
fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis
uosmetipsos, quia Christus Iesus in uobis
est? nisi forte reprobi estis. ¶Spero autem
quod ℣ cognoscitis' quia nos non sumus re-
probi. ¶Oramus autem Deum, ut nihil ma-
le faciatis, non ut nos probati appareamus,
sed ut uos quod bonum est, faciatis: nos au-
tem ut reprobi simus. ¶ Non enim possu-
mus aliquid aduersus ueritatem: sed pro
ueritate. ¶Gaudemus enim, quoniam nos
infirmi sumus, uos autem potentes estis.
Hoc & oramus, uestrā consummationem.
¶Ideo hæc absens scribo: ut non præsens
durius agam secundū potestatem quā Do-
minus dedit mihi in ædificationem, & nō
in destructionem. ¶De cætero fratres, gau-
dete, perfecti estote: exhortamini, idē sa-
pite: pacem habete, & Deus pacis, & dile-
ctionis erit uobiscum. ¶ Salutate inuicem
in osculo sancto. Salutant uos omnes san-
cti. ¶Gratia Domini nostri Iesu Christi, &
charitas Dei, & communicatio sancti Spi-
ritus sit cum omnibus uobis. Amen.

3 ℣ uos] MS. C.

4 ℣ uiuimus] 9 MS. 5 1. Cor. 11. 28.

5 ℣ cognoscitis 9 MS. Ambr. 6 8.

EPISTOLA PAVLI AD GALATAS.

CAPVT. PRIMVM.

PAVLVS Apostolus nō ab hominibus, neque per hominē, sed per Iesum Christum. & Deū patrem qui suscitauit eum a mortuis. ¶ & qui mecū sūt omnes fratres: ecclesijs Galatię. ¶ Gratia uobis, & pax a Deo patre, & Domino nostro Iesu Christo, ¶qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de præsenti seculo nequam, secundum uoluntatem Dei, & patris nostri: ¶cui est gloria in secula seculorum. Amen. ¶Miror, quod sic tam cito trāsferimini ab eo qui uos uocauit in gratiā Christi, in aliud Euangelium: ¶quod nō est aliud, nisi sunt aliqui qui uos cōturbāt, & uolunt conuertere Euangelium Christi. ¶Sed licet nos, aut Angelus de cœlo euangelizet uobis præterquam quod euangelizauimus uobis, anathema sit. ¶ Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis uobis euangelizauerit præter id quod accepistis, anathema sit. ¶ Modo enim hominibus suadeo, an Deo? An quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. ¶ ‖Notum enim vobis facio fratres Euangelium quod euāgelizatum est a me, quia non est secūdum hominem. ¶ ‖ neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per reuelationem Iesu Christi. ¶ Audistis enim conuersationem meam aliquando in Iudaismo, quoniam supra modum persequebar ecclesiam Dei, & expugnabam illam, ¶& proficiebam in Iudaismo supra multos coætaneos meos in genere meo, abundantius æmulator existens paternarum mearum traditionum. ¶ Cum autem placuit ei qui me segregauit ex utero matris meę, & uocauit per gratiam suam, ¶ ut reuelaret filium suum in me, ut euangelizarem illum in Gentibus, continuo non acquieui carni, & sanguini, ¶neque ueni Ierosolymam ad antecessores meos apostolos: sed abij in Arabiam, & iterum reuersus sum Damascum. ¶ Deinde post annos tres ueni Ierosolymam uidere Petrum: & mansi apud eum diebus quindecim. ¶Alium autem Apostolorum uidi neminem: nisi Iacobum fratrem Domini. ¶Quæ autem scribo uobis: ecce coram Deo, quia non mentior. ¶ Deinde ueni in partes Syriæ, & Ciliciæ. ¶ Eram autem ignotus facie ecclesijs Iudææ, quæ erant in Christo: ¶ tantum autem auditum habebāt, Quoniam qui persequebatur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quam aliquando expugnabat, ¶& in me clarificabant Deum.

CAP. II.

DEinde post annos quatuordecim, iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto & Tito. ¶Ascendi autem secundum reuelationem: & cōtuli cum illis Euangelium quod prædico in Gentibus, seorsum autē iis qui uidebantur ℣ aliquid esse': ne forte in uacuum currerem aut cucurrissem. ¶ Sed neque Titus qui mecum erat, cum esset Gentilis, compulsus est circumcidi: ¶sed' propter ‖subintroductos falsos fratres, qui subintroierūt explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo Iesu, ut nos in seruitutem redigerent. ¶ – Quibus' neque ad horam cessimus ℣ subiectioni': ut ueritas Euangelij permaneat apud uos. ¶Ab ijs autem qui uidebantur esse aliquid (quales aliquando fuerint, nihil mea interest. ‖ Deus personā hominis non accipit, mihi enim qui uidebantur esse aliquid, nihil cōtulerunt. ¶Sed econtra cum vidissent quod creditum est mihi Euangelium præputij, sicut Petro circumcisionis. (¶qui enim operatus est Petro in Apostolatum circumcisionis: operatus est, & mihi inter Gentes) ¶ & cum cognouissent gratiam quæ data est mihi, Iacō-

bus &

7 MS. Hier. G. ℣ mansuros esse MSS. MS. 15 MS. Ambr. ℣ subiectione 3 MS. Deut. 10. 17. 2. Par. 9. 17. Iob 34. 19. Sap. 6. 8. Eccli. 35. 16. Rom. 2. 11. Ephe. 6. 9. Col. 3. 25. Act. 10. 34. 1. Pet. 1. 17. & MS Hier. G.

1. Cor. 15. 8.

Ephes. 3. 3

bus & Cephas, & Iohannes qui uidebantur columnæ esse, dextras dederunt mihi, & Barnabæ societatis: ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisionem: ¶ tantum, ut pauperum memores essemus, quod etiam solicitus fui hoc ipsum facere. ¶ Cum autē uenisset ℣ Cephas Antiochiam: in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. ¶ Prius enim quam uenirent quidam a Iacobo, cū Gentibus edebat: cum autem venissent, subtrahebat, & segregabat se, timens eos qui ex circumcisione erant. ¶ Et simulationi eius consenserunt cæteri Iudæi: ita ut & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. ¶ Sed cum uidissem quod non recte ambularent ad ueritatem Euangelij, dixi Cephæ coram omnibus: Si tu cum Iudæus sis, gentiliter uiuis, & non Iudaice: quomodo Gentes cogis Iudaizare? ¶ Nos natura Iudæi, & non ex Gentibus peccatores. ¶ Scientes autem quod non iustificatur homō ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu ℣ credimus, ut iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis: propter quod ‖ ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. ¶ Quod si quærentes iustificari in Christo, inuenti sumus & ipsi peccatores: nunquid Christus peccati minister est? Absit. ¶ Si enim quæ destruxi, iterum hæc ædifico: præuaricatorem me constituo. ¶ Ego enim per legē, legi mortuus sum, ut Deo uiuam: Christo confixus sum cruci. ¶ Viuo autem, iam nō ego: uiuit uero in me Christus. Quod autem nunc, uiuo in carne: in fide uiuo filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. ¶ Non abicio gratiam Dei. Si enim per legem iustitia, ergo gratis Christus mortuus est.

CAP. III.

O Insensati Galatæ, quis uos fascinauit nō ℣ obedire' ueritati, ante quorum oculos Iesus Christus proscriptus est, in uobis crucifixus? ¶ Hoc solum a uobis uolo discere, Ex operibus legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei? ¶ Sic insulsi estis, ut cum spiritu cœperitis, nunc carne consummemini? ¶ Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. ¶ Qui ergo tribuit uobis Spiritum, & operatur uirtutes in uobis: ex operibus legis, an ex auditu fidei? ¶ Sicut * Abraham credidit Deo, & reputatum est illi ad iustitiam, ℣ Cognoscite ergo quia qui ex fide sunt, ij sunt filij Abrahæ. ‖ Prouidens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes Deus, prænunciauit Abrahæ, ‖ Quia benedicentur in te omnes gentes: ¶ Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fideli Abraham. ¶ Quicunq; enim ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim: ‖ Male dictus omnis qui non permanserit in omnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut faciat ea. ¶ Quoniam autē in lege nemo iustificatur apud Deum, manifestum est, ‖ quia iustus ex fide ℣ viuit. ¶ Lex autem non est ex fide, sed ‖ Qui fecerit ea, uiuet in illis. ¶ Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum (quia scriptum est ‖ Maledictus omnis qui pendet in ligno) ¶ ut in Gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Iesu: ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem. ¶ Fratres, secundum hominem dico, tamen hominis confirmatū testamentum nemo spernit, aut superordinat. ¶ Abrahæ dictæ sunt promissiones: & semini eius. Non dicit, Et seminibus, quasi in multis: sed quasi in uno, Et semini tuo qui est Christus. ¶ Hoc autem dico, testamentum confirmatum a Deo: quæ post quadringentos, & triginta annos facta est lex, non irritum facit ad euacuandam promissionem. ¶ Nam si ex lege hæreditas, iam nō ex promissione. Abrahæ autem per repromissionem donauit Deus. ¶ Quid igitur lex? Propter ℣ transgressiones posita est, donec ueniret semen cui promiserat: ordinata per Angelos in manu mediatoris. ¶ Mediator autem, unius non est: Deus autem unus est. ¶ Lex ergo aduersus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex quæ ℣ posset uiuificare, uere ex lege esset iustitia. ¶ Sed ‖ conclusit scriptura omnia sub peccato: ut promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus. ¶ Prius autem, quàm ueniret fides: sub lege custodiebamur conclusi, in eam fidem quæ reuelanda erat. ¶ Itaq; lex, pædagogus noster fuit in Christo: ut ex fide iustificemur. ¶ At ubi uenit fides: iam non sumus sub pædagogo. ¶ Omnes enim filij Dei estis per fidem in Christo Iesu. ¶ ‖ Quicunque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. ¶ Nō est Iudæus neq; Græcus, non est seruus, neq; liber, non est masculus, neque femina. Omnes enim uos unum estis in Christo Iesu. ¶ Si autē uos Christi: ergo semen Abrahæ estis; secundum promissionem hæredes.

CAP. IIII.

DIco autem, quanto tempore hæres parulus est, nihil differt a seruo, cū sit dominus omnium, ¶ sed sub tutoribus, & actoribus est usque ad præfinitum tempus a patre: ¶ ita & nos, cum essemus paruuli, sub elementis mundi eramus seruientes. ¶ At ubi uenit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex mulier, factum sub lege: ¶ ut eos qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorū reciperemus. ¶ Quoniam autem estis filij, * misit Deus Spiritum filij sui in corda uestra clamantem: Abba, Pater. ¶ Itaque iam non est seruus, sed filius. Quòd si filius: & hæres per Deum. ¶ Sed tunc quidem ignorantes Deum, ijs qui natura non sunt dij, seruiebatis. ¶ Nunc autem cum cognoueritis Deum, immo cogniti sitis a Deo: quomodo conuertimini iterum ad infirma, & egena elementa, quibus denuo seruire uultis? ¶ Dies obseruatis, & menses, & tempora, & annos. ¶ Timeo uos, ne forte sine causa laborauerim in uobis. ¶ Estote sicut ego, quia & ego sicut uos: fratres, obsecro uos. Nihil me læsistis. ¶ Scitis autem quia per infirmitatem carnis euangelizaui uobis iampridem: ¶ & tentationem ℣ uestram in carne mea, non spreuistis, neque respuistis, sed sicut Angelum Dei excepistis me sicut Christum Iesum. ¶ Vbi est ergo beatitudo uestra? Testimonium enim perhibeo uobis quia si fieri posset, oculos uestros eruisstis, & dedisstis mihi. ¶ Ergo inimicus uobis factus sum uerum dicens uobis? ¶ Æmulantur uos non bene: sed exclude-

re uos

℣ Petru MS. R. Hieron. G.

Rom. 3. 19 20.

℣ credidit mus 3 MS. Hier. G. Rom. 3. 20

℣ credere 21 MS. Hier.

* Scripsit est MS. Gen. 15. 6 Rom. 4. 3. 18. Iac. 2. 23.

℣ Cognoscitis 6 MS. Hier. Gen. 12. 3 22. 18. 26. 4 Eccli. 44 20. Deut. 27. 26. Abac. 2. 4. Rom. 1. 17 ℣ uiuet 3 MS. R. Hier. G. 5 Lev. 18. 5. Deu. 21. 23.

Heb. 9. 17

℣ Et cre fione M & S.

℣ possit 3 M 1. Rom. 3. 9.

Rom. 6. 3.

* Dei MS. Hier.

℣ meā R. G. Textus consonat M 1. & Hier.

re uos uolunt,ut illos æmulemini. ✝Bonũ autem æmulamini in bono semper:& non tantum cum præsens sum apud uos. ✝Filioli mei,quos iterum parturio,donec formetur Christus in uobis. ✝Vellem autem esse apud uos modo, & mutare uocem meam: quoniam confundor in uobis. ✝Dicite mihi qui sub lege uultis esse, legem non legistis? ✝Scriptũ est enim quoniam Abraham duos filios habuit: ‖ unum de ancilla, & ‖unum de libera. ✝Sed qui de ancilla,secundum carnem natus est: qui autem de libera, per remissionem. ✝quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Vnum quidem ✠ a' monte Sina, in seruitutem generans: quæ est Agar. ✝ ‖Sina enim,mons est in Arabia: qui coniunctus est ei quæ nunc est Ierusalem) & seruit cũ filijs suis. ✝Illa autem quæ sursum est Ierusalem,libera est:quæ est mater nostra. ✝Scriptum est enim: ‖ Lætare sterilis, quæ non paris: erumpe, & clama, quæ non parturis: quia multi filij desertæ, magis quam eius quę habet virum. ✝ ‖ Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filij sumus. ✝Sed quomodo tunc is qui secundum carnem natus fuerat, persequebatur eum qui secundum spiritum: ita & nunc. ✝Sed quid dicit scriptura? ‖ Eice ancillam, & filium eius. non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. ✝Itaque fratres,non sumus ancillæ filij, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberauit.

CAP. V.

STate:& nolite iterum iugo seruitutis contineri. ✝ ‖ Ecce ego Paulus dico uobis quoniam si circuncidamini, Christus uobis nihil proderit. ✝Testificor autem rursus omni homini circumcidẽti se, quoniam debitor est uniuersæ legis faciendæ. ✝Euacuati estis a Christo, qui in lege iustificamini a gratia excidistis. ✝Nos enim spiritu,ex fide,spem iustitię expectamus. ✝Nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid ualet,neque præputium: sed fides quę per charitatẽ operatur. ✝Currebatis bene: quis uos impediuit ueritati nõ obedire? ✝ ✠Persuasio. *non est ex eo qui uocat uos. ✝ ‖Modicum fermentum totam massam corrũpit. ✝Ego cõfido in uobis in Domino, quod nihil aliud sapieris: qui autem conturbat uos,portabit iudicium, quicunque est ille. ✝Ego autem fratres, si circuncisionem adhuc prædico: quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatum est scandalum crucis. ✝ Vtinam & abscindantur qui uos conturbant. ✝ Vos enim in libertatem uocati estis fratres: tantum ne libertatem in occasionem detis carnis, sed per charitatem *seruite inuicem. ✝Omnis enim lex in uno sermone impletur. ‖ Diliges proximum tuum sicut teipsum. ✝Quòd si inuicem mordetis, & comedetis: uidete ne abinuicem consumamini. ✝ Dico autem ‖Spiritu ambulate,& ‖ desideria carnis non perficietis. ✝Caro enim cõcupiscit aduersus spiritum: ✝ spiritus autem aduersus carnem. hęc enim sibi inuicem aduersantur: ut non quæcunque uultis,illa faciatis. ✝Quòd si spiritu ducimini:non estis sub lege. ✝ Manifesta sunt autem opera carnis, quę sunt, fornicatio, immunditia, ✝impudicitia,luxuria, ✝idolorum seruitus,ueneficia, inimicitiæ, contentiones,æmulationes,iræ rixæ,dissensiones, sectæ, ✝inuidiæ,homicidia, ebrietates, comessationes,& his similia. quæ prædico uobis,sicut prędixi: quoniã qui talia agũt, regnum Dei non consequentur. ✝ Fructus autem Spiritus est:charitas,gaudium,pax, patientia,benignitas, bonitas, longanimitas, ✝ mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas: . Aduersus huiusmodi non est lex. ✝ Qui autem sunt Christi carnem suam crucifixerunt cum uitijs, & concupiscentijs. ✝ Si uiuimus spiritu: spiritu, & ambulemus. ✝ Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes,inuicem inuidentes.

CAP. VI.

FRatres, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto,nos qui spirituales estis,huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne & tu tenteris. ✝Alter alterius onera portate: & sic adimplebitis legem Christi. ✝ Nam si quis existimat se aliquid esse, cũ nihil sit: ipse se seducit. ✝ Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit,& non in altero. ✝ ‖Vnusquisque enim onus suum portabit. ✝Communicet autem is qui catechizatur ✠ uerbo', ei qui se catechizat, in omnibus bonis. ✝ Nolite errare: Deus non irridetur. ✝ Quæ enim seminauerit homo: hæc, & metet. Quoniam qui seminat in carne sua: de carne,& metet corruptionem. qui autem seminat in spiritu:de spiritu metet uitam æternam. ✝ ‖ Bonum autem facientes, non deficiamus. tempore enim suo metemus non deficientes. ✝ Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei. ✝ Videte qualibus literis scripsi uobis mea manu. ✝ Quicunque * uolunt placere in carne: hi cogunt uos circumcidi, tantum utcrucis Christi persecutionem non patiantur. ✝ Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt. sed uolunt uos circumcidi: ut in carne uestra glorientur. ✝ Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ✝ In Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid ualet, neque præputium: sed noua creatura. ✝ Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. ✝ De cætero nemo mihi molestus sit, ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto. ✝ Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu uestro fratres. Amen.

Genę. 16 15. Gen. 21.2 — ✠ in o.
Isai. 54.1 — Rom. 9. 8.
Genes. 21 10. — Act. 15. 1. 2.
✠ Nemini sonsenserunt o. * hæc ms. 6. * uestra, Hier. 3. 1. Cor. 5. 6 * spiritus ms. Leuit. 19. 18. Matt. 22. 39. Mar. 12. 31. Rom. 13. 8 Iac. 2. 8. Rom. 13. 13 ✝ 2. Pet. 2. 11.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
-9 ms. Hier. G. 2. — -1 ms. Hier. G. — 1. Cor. 3. 8 — ✠ verbum ‖ ms Hieron. G. 2. — 1. Thes. 3. 12. — * enim o.

EPISTOLA PAVLI AD EPHESIOS.

CAPVT PRIMVM.

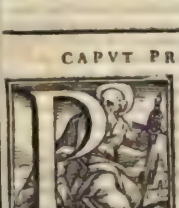

PAVLVS Apostolus Iesu Christi p voluntatem Dei omnibus sanctis qui sunt Epheſi, & fidelibus in Christo Iesu. † Gratia vobis, & pax a Deo patre nostro, & Dño Iesu Christo. † ‖ Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali, in cælestibus, in Christo: † sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti, & immaculati in conspectu eius in charitate. † Qui prædestinauit nos in adoptionem filiorũ, per Iesum Christum, in ipsum: secũdum propositum voluntatis suæ, † in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. † In quo habemus redemptionem per sanguinem eius (remissionẽ peccatorum) secundum diuitias gratiæ eius, † quæ superabundauit in nobis in omni sapientia, & prudentia, † notum faceret nobis sacramentum voluntatis suæ, secundũ beneplacitum eius, quod proposuit in eo, † ‖ in dispensatione' plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt in ipso. † In quo etiam nos sorte uocati sumus: prædestinati secundum propositum eius qui operatur omnia, secundum consiliũ uoluntatis suæ: † ut simus in laudẽ gloriæ eius nos, qui ante sperauimus in Christo: † in quo, & uos, cum audiſſetis verbum ueritatis, (Euangelium salutis uestræ;) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, † qui est pignus hæreditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius. † Propterea & ego audiens fidem uestram, quæ est in ‖ Domino' Iesu, & dilectionem in omnes sanctos: † nõ cesso gratias agens pro uobis, memoriam uestri faciens in orationibus meis, † ut Deus, Domini nostri Iesu Christi pater, gloriæ, det uobis spiritum sapientiæ, & reuelationis, in ‖ agnitione' eius, † illuminatos oculos cordis uestri, ut sciatis quæ sit spes uocationis eius, & quæ diuitiæ gloriæ hæreditatis eius in sanctis, † & quæ sit supereminens magnitudo uirtutis eius in nos, qui credimus ‖ secundum operationem potentiæ uirtutis eius, † quã operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituẽs ad dexteram suam in cœlestibus, † supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo, sed etiam in futuro. † ‖ Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput ‖ supra omnem ecclesiam', † quæ est corpus ipsius, * plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

CAP. II.

ET vos * cum essetis mortui delictis, & peccatis uestris, in quibus aliquando ambulastis secundum seculum mundi huius, secundum principem potestatis aëris huius, spiritus qui nunc operatur in filios diffidentiæ, † in quibus, & nos omnes aliquando conuersati sumus in desideriis carnis nostræ, facientes ‖ uoluntatem' carnis, & cogitationum, & eramus natura filij iræ sicut & cæteri: † Deus autem (qui diues est in misericordia) propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos, † & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos Christo, (cuius gratia estis saluati,) † & consuscitauit, & consedere fecit in cœlestibus in Christo Iesu, † ut ostenderet in seculis superuenientibus abundantes diuitias gratiæ suæ, in bonitate super nos in Christo Iesu. † Gratia enim estis saluati per fidem (& hoc non ex uobis, Dei enim donum est) † non ex operibus, ut ne quis glorietur. † Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit Deus ut in illis ambulemus. † Propter quod memores estote, quod aliquando vos *-eratis' Gentes in carne, qui dicebamini præputium ab ea quæ dicitur circumcisio in carne manu facta: † ‖ qui' eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, & hospites testamentorum promissionis spem nõ habentes, & sine Deo in hoc' mundo. † Nunc autem in Christo Iesu uos qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi, † Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem maceriæ soluens, ‖ inimicitias' in carne sua: † legem mandatorum decretis euacuans: ut duos condat in semetipso in unum nouum hominem, faciens pacem, † ‖ & reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens ‖ inimicitias' in ‖ semetipso'. † Et ueniens euangelizauit pacem uobis qui lõge fuistis, & pacem iis qui prope. † ‖ quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem. † Ergo iã non estis hospites & aduenę, sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei, † superædificati super fundamẽtum Apostolorũ, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Iesu Christo: † in quo omnis ædificatio constructa, crescit in templum sanctum in Domino, † in quo & uos coædificamini in habitaculum Dei in Spiritu sancto.

CAP. III.

HVius rei gratia, ego Paulus uinctus Christi Iesu, pro uobis Gentibus: † si tamen audistis dispensationem gratiæ Dei quæ data est mihi in uobis, † quoniam

1.Cor.1.5
1.Pet.1.3

2 MS. Hier. G.

‖ in dispensatione 2 MS. G.

‖ Christo MSq. Syri habent: In Domino nostro Iesu Christo

‖ agnitionem MS.

Infr.3.7.

Psal.8.8.

‖ super omnia ipse ecclesiæ † MS Hier. G.

‖ MS. Col.2. 13. 3.3.

* commisscatur MSq.

‖ volunt ates 2 MS. Hier. G.

* qui MSq. 1 MS. Hier. G.

‖ quod MS Hier. G.

2 MS. Hieron. G.8.

‖ inimicitiam MS. Hier. G.

‖ inimicitiam MS. Hier. G.

‖ MS Hier.

Rom.5.2.

niam secundum reuelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui, ¶prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi, ¶quod aliis generationibus nō est agnitum filijs hominum, sicuti nunc reuelatū est sanctis Apostolis eius, & Prophetis in Spiritu, ¶Gentes esse cohæredes, & concorporales, & cōparticipes promissionis eius in Christo Iesu per Euangelium: ¶Cuius factus sum minister secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi ‖ secundum operationem uirtutis eius. ¶ ‖ Mihi omnium sanctiorum minimo, data est gratia hæc, in Gentibus euāgelizare inuestigabiles diuitias Christi, ¶ & illuminare omnes quæ sit dispensatio sacramenti abscōditi a seculis in Deo, qui omnia creauit: ¶ ut innotescat ℣ principibus' & potestatibus, in cœlestibus, per ecclesiam, multiformis sapientia Dei, ¶ secundum præfinitionem seculorum, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro: ¶ In quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia, per fidem eius. ¶ Propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro uobis, quæ est gloria uestra. ¶ Huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, ¶ ex quo omnis paternitas in ℣ cœlis' & in terra nominatur, ¶ ut det uobis secundum diuitias gloriæ suæ, ℣ uirtutem' corroborari per Spiritum eius in ℣ interiorem hominē': ¶ Christum habitare per fidē in cordibus uestris, in charitate radicati, & fundati, ¶ ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas & profundum, ¶ scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. ¶ ‖ Ei autem qui potens est omnia facere superabunderanter quam petimus aut intelligimus, secundū uirtutem quæ operatur in nobis: ¶ Ipsi gloria in ecclesia, & in Christo Iesu in omnes generationes seculi seculorum. Amen.

Sup. 1. 19
1. Cor. 13. 9.
℣ nunc R. Hier. G.
℣ principatibus 3 M S. R. Hier. G. 5.
℣ cælo 9 M R.
℣ uirtute 3 M S. R. Hier. G. 5
℣ interiorem hominem 3 MS. Hier. G.
Ro. 16. 25
Ro. 16. 27.

CAP. IIII.

Obsecro itaque uos ego uinctus in Domino, ‖ ut digne ambuletis uocatione qua uocati estis, ¶ cum omni humilitate, & mansuetudine, cū patientia, supportātes inuicem in charitate, ¶ solliciti seruare unitatem spiritus in uinculo pacis. ¶ Vnum corpus, & unus spiritus sicut * uocati estis in una spe uocationis uestræ. ¶ Vnus Dominus, una fides, unum baptisma. ¶ ‖ Vnus Deus, & Pater omnium, qui est super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis ¶ Vnicuique autem nostrum data est gratia ‖ secundum mensuram donationis Christi. ¶ Propter quod dicit ‖ Ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatē: dedit dona hominibus. (¶ Quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ? ¶ Qui descendit, ipse est, & qui ascendit supra omnes cœlos, ut impleret omnia.) ¶ ‖ Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdā autem Prophetas, alios vero Euangelistas, alios autem pastores, & doctores, ¶ ad consummationem sanctorum in opus ministerij, in ædificationem corporis Christi: ¶ donec occurramus omnes in unitatem fidei, & agnitionis filij Dei, in uirum perfectū, ¶ in mensuram ætatis plenitudinis Christi: ¶ ut iam non simus paruuli fluctuantes, & circumferamur omni uento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circūuentionem erroris. ¶ ‖ Veritatem autē facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput, Christus: ¶ ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iunctūram subministrationis, secundum operationē in mensuram uniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in ædificationem sui in charitate.

1 Pet. 4. 10.
Phil. 1. 27
Col. 1. 10.
1. Thes. 2. 12 4. 1.
Ro. 12. 10
1. Co. 7. 10 * & M S.
Hier. G.
Deu. 4. 35
Mat. 28. 19.
Rom. 12 3
1. Cor. 12. 11.
2. Cor. 10. 15.
Ps. 67 19.
1. Cor. 12. 28.
Zach. 8. 16
Rom. 1. 9
1. Pet. 4. 3
Rom. 1. 21
℣ deponere M S. R. Hier. G. 9
Col. 3. 8.
Heb. 4. 1
1. Pet. 4. 2
Rom. 6. 4. 2. 2.
Col. 3. 12.
1. Pet. 2. 1
Zach. 8. 16
Psal. 4. 5.
Iac. 4. 7.
℣ opportunitatis 3 M & G
℣ in diem 8 M S. G.
Col. 3. 12.
Ioan. 13. 34. & 15. 12.
1. Ioh. 4. 13.
Col. 3. 5.
℣ pertinet 1 M S. R. Hier. G 5
℣ qui est idolorum seruus R. G.
Mat. 24. 4
Mar 13. 5
Luc. 21 8.
Col. 2. 18.
2. Thes. 2. 3.

17 ¶ Hoc igitur dico & ¶ testificor in Domino: ut iam non ambuletis ‖ sicut & Gentes ambulant in uanitate sensus sui, ¶ ‖ tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a uita Dei per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum, ¶ qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiæ, in operationem immunditiæ omnis, in auaritiam. ¶ Vos autem non ita didicistis Christum: ¶ si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, (sicut est ueritas in Iesu,) ¶ ℣ Deponite' uos, secundum priorem conuersationem, ueterem hominē qui corrumpitur secundum desideria erroris. ¶ Renouammini autem spiritu mentis uestræ: ¶ & ‖ induite nouum hominē qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate ueritatis. ¶ ‖ Propter quod deponentes mendacium, ‖ loquimini ueritatem unusquisque cum proximo suo: quoniam sumus inuicem membra. ¶ ‖ Irascimini, & nolite peccare. sol non occidat super iracundiam uestram. ¶ Nolite locum dare diabolo. ¶ Qui furabatur, iam non furetur: magis autem laboret, operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. ¶ Omnis sermo malus ex ore uestro non procedat: sed si quis bonus ad ædificationem ℣ fidei', ut det gratiam audientibus. ¶ Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei: in quo signati estis ℣ in die' redemptionis. ¶ Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur a uobis cum omni malitia. ¶ ‖ Estote autem inuicem benigni, misericordes, donantes inuicem sicut, & Deus in Christo donauit uobis.

CAP. V.

1 Estote ergo imitatores Dei: sicut filij
2 charissimi. ¶ ‖ & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis. ¶ ‖ Fornicatio autem & omnis immunditia, aut auaritia, nec nominetur in uobis, sicut decet sanctos, aut turpitudo, aut stultiloquiū, aut scurrilitas, quæ ad rem non ℣ pertinet': 5
sed magis gratiarum actio. ¶ Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut auarus (℣ quod est idolorum seruitus') non habet hereditatem in regno Christi, & Dei. ¶ ‖ Nemo uos seducat inanibus uerbis. propter hæc enim uenit ira Dei in filios diffidentiæ. ¶ Nolite ergo effici participes eorum. ¶ Eratis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Vt filij lucis ambulate, (¶ fructus enim lucis, est in omni bonitate, & iustitia, & ueritate) ¶ probantes quid sit beneplacitum Deo: ¶ & nolite communicare operibus

ribus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite. ¶ Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est & dicere. ¶ Omnia autem quæ arguuntur a lumine manifestantur: omne enim quod manifestatur, lumen est. ¶ Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exurge a mortuis: & illuminabit te Christus. ¶ Videte itaque fratres quomodo caute ambuletis: non quasi insipientes, sed ut sapientes: ¶ redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. ¶ Propterea nolite fieri imprudentes: ¶ sed intelligentes, quæ sit voluntas Dei. ¶ Et nolite inebriari vino in quo est luxuria, sed implemini Spiritu. loquentes vobis in ipsis in psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes, & psallentes in cordibus vestris Domino: ¶ gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo, & Patri. ¶ Subiecti invicem, in timore Christi. ¶ Mulieres viris suis subditæ sint sicut Domino: ¶ quoniã vir, caput est mulieris: sicut Christus caput est ecclesiæ. Ipse, salvator corporis eius. ¶ Sed sicut ecclesia subiecta est Christo, ita & mulieres viris suis in omnibus. ¶ Viri, diligite uxores vestras, sicut & Christus dilexit ecclesiã & seipsum tradidit pro ea: ¶ ut illam sanctificaret, mundans eam lauacro aquæ in verbo, ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta, & immaculata. ¶ Ita & viri debent diligere uxores suas, ut corpora sua. Qui suã uxorem diligit: seipsum diligit. ¶ Nemo enim unquam carnem suam odio habuit: sed nutrit, & fouet eam, sicut & Christus ecclesiam: ¶ quia membra sumus corporis eius, de carne eius, & de ossibus eius. ¶ Propter hoc relinquet homo patrem, & matrẽ suam: & adhærebit uxori suæ, & ‖ erunt duo in carne una. ¶ Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, & in ecclesia. ¶ Verumtamẽ, & uos singuli, vnusquisque uxorem suam sicut seipsum diligat: uxor autem timeat virum suum.

CAP. VI.

Filij obedite parentibus vestris in Domino, hoc enim iustum est. ¶ ‖ Honora patrem tuum, & matrẽ tuam. (quod est mandatum primum in promissione) ut bene sit tibi, & sis longæuus super terram.

Et uos patres, nolite ad iracundiam prouocare filios uestros: sed educate illos in disciplina, & correptione Domini. ¶ ‖ Serui obedite dominis carnalibus, cum timore & tremore, in simplicitate cordis uestri, sicut Christo: non ad oculũ seruientes, quasi hominibus placentes, sed ut serui Christi, facientes uoluntatem Dei ex animo, cum bona uoluntate seruientes, sicut Domino, & non hominibus. ¶ scientes quoniã unusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, siue seruus, siue liber. ¶ Et uos domini eadem facite illis, remittentes minas. scientes quia & illorum, & uester Dominus est in cælis: & ‖ personarũ acceptio non est apud eum. ¶ De cætero fratres, confortamini in Domino, & in potentia uirtutis eius. ¶ Induite uos armaturam Dei: ut possitis stare aduersus insidias diaboli. ¶ quoniã non est nobis colluctatio aduersus carnem, & sanguinem: sed aduersus principes, & potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum: contra spiritualia nequitiæ, in cœlestibus. ¶ Propterea accipite armaturam Dei: ut possitis resistere in die malo, & omnibus perfecti stare. ¶ State ergo succincti lumbos uestros in ueritate, & induti loricam iustitiæ, ¶ & calceati pedes in præparationem Euangelij pacis: ¶ in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. ¶ & ‖ galeam salutis assumite: & gladium spiritus, (quod est uerbum Dei) ¶ per omnem orationem, & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: & in ipso ‖ uigilantes in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis: ¶ ‖ & pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia, notum facere mysterium Euangelij, ¶ pro quo legatione fungor in catena. ita ut in ipso audeam, prout oportet me loqui. ¶ Vt autem & uos sciatis quæ circa me sunt, quid agã: omnia uobis nota faciet Tychicus, charissimus frater, & fidelis minister in Domino: ¶ quem misi ad uos in hoc ipsum, ut cognoscatis quæ circa nos sunt, & consolentur corda uestra. ¶ Pax fratribus, & charitas cum fide a Deo patre, & Domino Iesu Christo. ¶ Gratia cum omnibus qui diligunt Dominum nostrum Iesum Christum in incorruptione. Amen.

EPISTOLA PAVLI AD PHILIPPENSES

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Timotheus serui Iesu Christi omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis cũ epi-
scopis, & ^Diaconibus'. ¶ Gratia vobis, & pax a Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo. ¶ Gratias ago Deo meo in omni memoria uestri, ¶ semper in cũctis orationibus meis pro omnibus uobis, cũ gaudio deprecationem faciens) ¶ super communicatione uestra in euangelio Christi a prima die usque nunc. ¶ confidens hoc ipsum quia qui cepit in uobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Iesu. ¶ Sicut est mihi iustum, hoc sentire pro omnibus vobis, eo quòd habeam uos in corde, & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione Euangelij, socios gaudij mei omnes uos esse. ¶ Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes uos in uisceribus Iesu Christi. ¶ Et hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu: ut probetis potiora, ut sitis sinceres, & sine offensa in diem Christi, repleti fructu iustitiæ per Iesum Christum in gloriam, & laudem Dei. ¶ Scire autẽ uos volo fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profectum uenerunt Euangelij: ¶ ita ve vincula mea manifesta fierent in Christo in omni prætorio, & in cæteris omnibus. ¶ ut plures e fratribus in Domino, confidentes in vinculis meis, abundantius auderent sine timore uerbũ Dei loqui. ¶ Quidam quidem, & propter inuidiam, & contentionem: quidam autem, & propter bonam uoluntatem Christum prædicant. ¶ Quidam ex charitate: scientes quoniam in defensionem Euangelij positus sum. ¶ Quidam autem ex contentione Christum annuncrant non sincerè existimantes pressuram se suscitare uinculis meis. ¶ Quid enim? Dum omni modo, siue per occasionem, siue per ueritatem, Christus ^annuncietur', & in hoc gaudeo, sed & gaudebo: ¶ Scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem, per uestram orationem, & subministrationem Spiritus Iesu Christi, ¶ secundũ expectationẽ, & spem meam, quia in nullo cõfundar, sed in omni fiducia sicut semper, & nũc magnificabitur Christus in corpore meo, siue per uitam, siue per mortẽ. ¶ Mihi enim uiuere Christus est: & mori lucrum. ¶ Quod si uiuere in carne, ^hic' mihi fructus operis est, & quid eligam nescio. ¶ Coarctor autem e duobus: desiderium habens dissolui, & esse cum Christo, multo magis melius: ¶ permanere autem in carne, *necessarium propter uos. ¶ Et hoc confidẽs scio quia manebo, & permanebo omnibus uobis, ad profectum uestrum, & gaudium fidei: ¶ ut gratulatio uestra abundet in Christo Iesu in me, per meum aduentũ iterum ad uos. ¶ Tantum digne Euangelio Christi conuersamini, ut siue cum uenero, & uidero uos, siue absens, audiam de uobis quia statis in uno spiritu, unanimes, collaborantes fidei Euangelij. ¶ Et in nullo terreamini ab aduersariis, quæ illis est causa perditionis: uobis autem salutis, & hoc a Deo: ¶ quia uobis donatum est pro Christo, non solum, ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini; ¶ idem certamen habentes quale, & uidistis in me, & nunc ^auditis' de me.

CAP. II.

SI qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua uiscera ^miserationis'. ¶ Implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unanimes, idipsum sentientes: ¶ nihil per contentionem, neque per inanem gloriam: sed in humilitate, superiores sibi inuicem arbitrantes: ¶ non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea quæ aliorum. ¶ Hoc enim sentite in uobis, quod & in Christo Iesu: ¶ qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, ¶ sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominũ factus, & habitu inuentus, ut homo. ¶ Humiliauit semetipsum, factus obediens usque ad mortem: mortem autem crucis. ¶ Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod est super omne nomen: ¶ ut in nomine Iesu omne genu flectatur, cœlestium, & terrestrium, & infernorũ, ¶ & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris. ¶ Itaque charissimi mei (sicut semper obedistis:) non ut in præsentia mea tantũ, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu, & tremore uestram salutem operamini. ¶ Deus est enim qui operatur in uobis, & uelle, & perficere, pro bona uoluntate. ¶ Omnia autem facite sine murmurationibus, & hæsitationibus: ¶ ut sitis sine querela, & simplices filij Dei, sine reprehensione in medio nationis prauæ, & peruersę, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo: ¶ uerbum uitæ continentes ad gloriam meam in die Christi, quia non in uacuum cucurri, neque in uacuum laboraui: ¶ Sed & si immolor, super sacrificium, & obsequium fidei uestræ, gaudeo & congratulor omnibus uobis. ¶ Idipsum autem, & uos gaudete, & congratulamini mihi. ¶ Spero autem in Domino Iesu, ‖ Timotheum me cito mittere ad uos, ut & ego bonum animo sim, cognitis quæ circa uos sunt. ¶ Ne-

Vide Acboni 2 MS G.

^ annuncietur 1 MS. G.

Vbi c R.G.

* magis 4 MS. G. * valde Amb.

1 phil. 4.1 Col. 1.10. 1. Thes. 2. 12.

^ auditis MS. Amb. G.S.

^ ac mile rationes 7 MS. Amb. G.S.

1. Cor. 10. 24. 3. 5.

Heb. 1. 2.9.

Isai. 45. 23. Ro. 14.11. & 2 MS. G 8.

1. Pe. 4.9.

Act. 16. 1.

minem enim habeo tam vnanimem, qui sincera affectione pro uobis solicitus sit.
21 ¶Omnes enim quæ sua sunt quærunt, nõ
22 quæ sunt Iesu Christi. ¶Experimentum autem eius cognoscite, quia sicut patri filius, mecũ seruiuit in ‖ Euãgelio. ¶Hunc igitur
23 spero me mittere ad uos, mox, vt videro
24 quæ circa me sunt. ¶Confido autem in Domino quoniã, & ipse veniam ad uos cito.
25 ¶Necessarium autem existimaui, Epaphroditum fratrem, & cooperatorem, & commilitonem meum, uestrum autem apostolum, & ministrum necessitatis meæ, mittere ad uos. ¶ quoniam quidem omnes uos
26 desiderabat: & mœstus erat, propterea quod audieratis illum infirmatum. ¶Nam & infirmatus est vsq; ad mortem: sed Deus misertus est eius: non solum autem eius, verũ
27 etiam & mei, ne tristitiam super tristitiam haberem. ¶ Festinantius ergo misi illum, vt uiso eo, iterum gaudeatis, & ego sine tristitia sim. ¶ Excipite itaque illum cũ omni
29 gaudio in Domino, & eiusmodi cum honore habetote. ¶quoniam propter opus Christi, vsque ad mortem accessit: tradens animam suam, ut impleret id quod ex uobis deerat erga meum obsequium.

CAP. III.

1 DE cætero fratres mei, gaudete in Domino. Eadem uobis scribere, mihi quidem non pigrum, uobis autem
2 necessarium. ¶ Videte canes, videte malos
3 operarios, videte concisionem. ¶Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu seruimus Deo, & gloriamur in Christo Iesu, & non in carne fiduciam habentes, ¶quamquam & ego habeam confidentiam in carne. Si
4 quis alius videtur confidere in carne: ego magis, ¶ circumcisus octauo die, ex genere Israel, de tribu Ben-iamin, ‖ Hebræus ex
5 Hebræis, secundum legem Pharisæus, ¶ secundum æmulationem persequens ecclesiam Dei, secundum iustitiam quæ in lege
6 est conuersatus sine querela. ¶Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. ¶ Verumtamen
7 existimo omnia detrimẽtum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei: propter quem omnia detrimẽtum feci, & arbitror ut stercora, ut Christum lu-
8 crifaciam: ¶& inueniar in illo non habens meam iustitiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi, ¶quæ ex Deo est iu-
9 stitia in fide: ¶ad cognoscendum illum, & uirtutem resurrectionis eius, & societatẽ passionum illius: cõfiguratus morti eius,
10 ¶ si quo modo occurram ad resurrectionẽ quæ est ex mortuis. ¶Non quod iam acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autẽ, si comprehendam in quo, & comprehensus sum a Christo Iesu. ¶ Fratres, ego me non
11 arbitror comprehendisse. Vnum autẽ quæ quidem retro sunt obliuiscens, ad ea uero
12 quæ sunt priora extendens meipsum, ¶ ad destinatum persequor, ad brauium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu. ¶Quicunque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus, &
13 si quid aliter sapitis, & hoc uobis Deus reuelauit. ¶ Veruntamen ad quid peruenimus, in eidem ambulemus regula. ¶ Imitatores mei estote fratres, & obseruate eos, qui ita ambulant
14 sicut habetis formam nostram. ‖ Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam uobis (nunc autem, & flens dico) inimicos
15 crucis Christi: ¶ quorum finis, interitus: quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt.
16 ¶ Nostra autem conuersatio in cœlis est: vnde etiam Saluatorem expectamus, Dominum nostrum Iesum Christum, ¶ qui
17 reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem qua etiam possit subijcere sibi omnia.

CAP. IIII.

1 ITaque fratres mei charissimi, & desideratissimi, gaudium meum, & corona mea: sic state in Domino, charissimi. ¶ ‖ Euchodiam rogo, & Syntychen deprecor idipsum sapere in Domino. ¶ Etiam rogo, & te germane compar, adiuua illas quæ mecum laborauerunt in Euangelio cum Clemente, & cæteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro uitæ. ¶ Gaudete in Domino semper: iterum dico gaudete. ¶ Modestia uestra nota sit omnibus hominibus: Dominus prope est. ¶ Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione petitiones uestræ innotescãt apud Deum. ¶ Et pax Dei quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda uestra, & intelligentias uestras in Christo Iesu.
8 ¶ De cætero fratres, quæcunque sunt uera, quæcunque pudica, quæcunque iusta, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, si qua uirtus, si qua laus, disciplinæ, hæc cogitate.
9 ¶ Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & uidistis in me: hæc agite, & Deus pacis erit uobiscum. ¶ Gauisus sum autem in Domino uehementer, quoniam tandem aliquando refloruistis pro me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem
11 eratis. ¶Non quasi propter penuriam dico. ego enim didici, in quibus sum sufficiẽs
12 esse. ¶ Scio & humiliari, scio & abundare: (ubique, & in omnibus instituta sum) & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati.
13 ¶ omnia possum in eo qui me
14 confortat. ¶ Veruntamen bene feci stis, communicantes tribulationi meæ. ¶ Scitis autẽ & uos Philippenses, quod in principio Euangelii quando profectus sum a Macedonia, nulla mihi ecclesia communicauit in ratione dati, & accepti, nisi uos
16 soli: ¶ quia & Thessalonicam, semel & bis
17 in usum mihi misistis. ¶ Non quia quæro datum: sed requiro fructum abundantem
18 in ratione uestra. ¶ Habeo autem omnia, & abundo: repletus sum, acceptis ab Epaphrodito quæ misistis, odorem suauitatis, hostiam acceptam, placentem Deo. ¶Deus
19 autem meus impleat omne desiderium uestrum secundum diuitias suas in gloria, in
20 Christo Iesu. ¶ Deo autem, & patri nostro gloria in secula seculorum. Amen.
21 ¶ Salutate omnem sanctum in Christo
22 Iesu. ¶ Salutant uos qui mecum sunt fratres. Salutant uos omnes sancti: maxime autem qui de Cæsaris domo sunt.
23 ¶ Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu uestro. Amen.

EPISTOLA

---

1. Cor. 10. 24. 13. 5.

In Euangelium 1 MS. G.

- 4 MS. Amb. G. 8.
- 2 MS. Amb. G. 8. 2. Cor. 11. 22. Act. 23. 6

In Iesu MS. 9.

In passionis MS. 9.

In resurrectionem 6 MS. B. G. 8.

In nostri 1 MS. G. Ro. 16. 17.

-1 MS. G. Amb. In Euchodia MS. B. G. 8. In Eudoxia Amb.

-2 MS. G. 8.

In rationem uestram. 2 MS. Amb. G. Ro. 12. 1.

EPISTOLA PAVLI AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timothe⁹ frater: ✠ eis qui sunt Colossis sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. ✠ Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo, & Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro uobis orantes: ✠ audientes fidem uestram in Christo Iesu, & dilectionem quã habetis in sanctos omnes, ✠ propter spem quæ reposita est uobis in cœlis; quam audistis in uerbo ueritatis Euangelij, ✠ quod peruenit ad uos, sicut & in uniuerso mundo est, & fructificat, & crescit sicut in uobis, ex ea die qua audistis, & cognouistis gratiam Dei in ueritate, ✠ sicut didicistis ab Epaphra charissimo conseruo nostro, qui est fidelis pro uobis minister Christi Iesu, ✠ qui etiam manifestauit nobis dilectionem uestram in spiritu. ✠ ideo & nos ex qua die audiuimus, nõ cessamus pro uobis orantes, & postulantes, ut impleamini agnitione uoluntatis eius, in omni sapientia, & intellectu spirituali: ut ambuletis digne, Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei: ✠ in omni uirtute confortati secundum potẽtiam claritatis eius, in omni patientia, & longanimitate cum gaudio ✠ gratias agentes ℣ Deo & Patri ¹ qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum, in lumine: ✠ qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnũ filij dilectionis suæ, ✠ in quo habemus redẽptionem, *remissionem peccatorum, ✠ qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ: ✠ quoniam ℣ in ipso condita sunt uniuersa in cœlis, & in terra, uisibilia, & inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt: ✠ & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. ✠ Et ipse est caput corporis ecclesiæ, qui est principium, ‖ primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum tenẽs. ✠ quia in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare. ✠ & per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in cœlis sunt. ✠ Et uos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu, in operibus malis: ✠ nũc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere uos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles cõra ipso. ✠ si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles a spe Euangelij, quod audistis, quod prædicatum est in uniuersa creatura quæ sub cœlo est, cuius factus sum ego Paulus minister. ✠ Qui nunc gaudeo in passionibus pro uobis, & adimpleo ea quæ desunt passionũ Christi, in carne mea pro corpore eius, quod est ecclesia: ✠ cuius factꝰ sum ego minister secundũ dispẽsationem Dei, quæ data est mihi in uobis, ut impleã verbũ Dei, ✠ mysterium quod absconditum fuit a seculis, & generationibus, nunc autẽ manifestatum est sanctis eius, ✠ quibus uoluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramẽti huius in Gentibus, quod est Christus, in uobis spes gloriæ, ✠ quẽ nos annũciamus corripientes omnẽ hominẽ, & docẽtes omnem hominem in omni sapientia, ut exhibeamus omnẽ hominẽ perfectũ in Christo Iesu. ✠ in quo & laboro, certando secũdum operationẽ eius quã operatur in me in uirtute.

CAP. II.

VOlo enim uos scire qualẽ sollicitudinẽ habeã pro uobis, & pro ijs, q̃ sunt Laodiciæ, & quicunque nõ uiderut faciẽ meã in carne, ✠ ut consolentur corda ipsorũ, instructi in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionẽ mysterij Dei* Patris* Christi Iesu, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ abscõditi. ✠ Hoc autẽ dico, ut nemo uos decipiat in sublimitate sermonũ ‖ Nã etsi corpore absens sum, sed spiritu uobiscum sum: gaudens, & videns ordinẽ uestrũ, & firmamentũ eius quæ in Christo est, fidei uestræ. ✠ Sicut ergo accepistis Iesum Christũ Dñm, in ipso ambulate, ✠ radicati & superædificati in ipso, & confirmati fide, sicut & didicistis, abundantes ℣ in illo in gratiarũ actione. ✠ Videte ne quis uos decipiat per philosophiã, & inanẽ fallaciã secundũ traditionẽ hominũ, secundũ elementa mũdi, & non secundũ Christũ. ✠ quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: ✠ & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus, & potestatis: ✠ in quo & circuncisi estis circuncisione nõ manu facta in expoliatione corporis * carnis, * in circuncisione Christi. ✠ consepulti ei in baptismo: in quo & relurrexistis per fidẽ operationis Dei, qui suscitauit illũ a mortuis. ✠ Et uos cũ mortui essetis in delictis, & præputio carnis uestræ, conuiuificauit cũ illo: donans uobis omnia delicta, ✠ delens quod aduersus nos erat, chirographum ℣ decreti, quod erat contrarium nobis. & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: ✠ & expolians principatus, & potestates, traduxit cõfidenter palam, triumphãs illos in semetipso. ✠ Nemo ergo uos iudicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomeniæ, aut sabbathorum: ✠ quæ sunt umbra futurorum, corpus autem Christi. ✠ ‖ Nemo uos seducat, uolens in humilitate, & religione angelorum, quæ non uidit ambulans, frustra inflatus sensu carnis suæ, ✠ & non tenens caput, ex quo totum corpus

¹ Patri 2 MS. Amb. G 9.
℣ Deo patri 19 MS. 8.
* ℣ MS. 5 Ioh. 1. 3.
† Co. 15. 25 & Apoc. 1. 5
℣ nos MS. Amb G.
℣ Decreti 3 MS. Amb. G.
Mat. 2. 4.

pus per nexus, & conjunctiones subministratum, & constructum, crescit in augmentum Dei. ❡ Si ergo mortui estis cū Christo ab elementis huius mundi: quid adhuc tāquam viuentes in mundo decernitis? ❡ Ne tetigeritis, neque gustaueritis, neque contrectaueritis? ❡ quæ sunt omnia in interitum ipso vsu, secundū præcepta & doctrinas hominum? quæ sunt rationem quidē habentia sapientiæ in superstitione & humilitate & non ad parcendum corpori, nō in honore aliquo ad saturitatem carnis.

CAP. III.

IGitur si consurrexistis cum Christo: quæ sursum sunt quærite: vbi Christus est in dextera Dei sedens. ❡ quæ sursum sunt sapite: non quæ super terrā. ❡ Mortui enim estis: & vita vestra est abscōdita cū Christo in Deo. ❡ Cum Christus apparuerit vita vestra: tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. ❡ Mortificate ergo membra vestra quæ sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & auaritiam, quæ est simulachrorum seruitus: ❡ propter quæ, venit ira Dei super filios incredulitatis. ❡ in quibus & vos ambulastis aliquando, cū viueretis in illis. ❡ Nunc autem deponite, & vos omnia: ірā, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. ❡ Nolite mentiri inuicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, ❡ & induentes nouum eum qui renouatur in agnitionē, secūdum imaginem eius, qui creauit illū. ❡ vbi non est, *Gentilis, & Iudæus, circuncisio, & præputium, Barbarus, & Scytha, seruus & liber: sed omnia, & in omnibus Christus. ❡ Induite uos ergo sicut electi Dei, sancti & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiā, patiētiam, ❡ supportantes inuicem: & donantes vobismetipsis si quis aduersus aliquem habet querelam, sicut & Dominus donauit vobis: ita & uos. ❡ Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est uinculū perfectionis: ❡ & pax Christi exulteret in cordibus vestris, in qua & vocati estis in uno corpore, & grati estote. ❡ Verbum Christi habitet in uobis abundanter, in omni sapietia: docentes, & commonentes uosmetipsos, *psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantātes in cordibus vestris Deo. ❡ Omne quodcumque facitis in uerbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, ❡ gratias agentes Deo, & Patri per ipsum. ❡ ‖ Mulieres subditæ estote uiris tuis sicut oportet, in Domino. ❡ ‖ Viri diligite uxores: ❡ & nolite amari esse ad illas. ❡ ‖ Filii, obedite parentibus per omnia, hoc enim placitum est in Domino. ❡ ‖ Patres, nolite ad indignationem prouocare filios vestros, vt non pusillo animo fiant. ❡ Serui, obedite per omnia dominis carnalibus, nō ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timētes Deū. ❡ Quodcumque facitis, ex animo operamini sicut Domino, & non hominibus: ❡ scientes quod a Domino accipietis retributionem hæreditatis. Domino Christo seruite. ❡ qui enim iniuriam facit, ‖ recipiet id quod iniquе gessit: & ‖ non est personarum acceptio apud Deum.

CAP. IIII.

DOmini, quod iustum est, & æquum, seruis præstate: scientes quod & vos Dominum habetis in cœlo. ❡ ‖ Orationi instate: vigilantes in ea in gratiarum actione. ❡ ‖ orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis, ad loquēdum mysterium Christi, (propter quod etiam vinctus sum) ❡ ut manifestem illud ita ut oportet me loqui. ❡ ‖ In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt, tempus redimentes. ❡ Sermo uester semper in gratia sale sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat uos unicuique respondere. ❡ Quæ circa me sunt, omnia uobis nota faciet Tychicus charissimus frater, & fidelis minister, & conseruus in Domino. ❡ quem misi ad vos ad hoc ipsum, ut cognoscat quæ circa uos sunt, & consoletur corda uestra, ❡ cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, qui ex vobis est. ❡ Omnia quæ hic aguntur, nota facient uobis. ❡ Salutat uos Aristarchus cōcaptiuus meus, & Marcus consobrinus Barnabæ (de quo accepistis mandata. Si venerit ad uos, excipite illum.) ❡ & Iesus qui dicitur Iustus, qui sunt ex circumcisione hi soli sunt adiutores mei in regno Dei: qui mihi fuerunt solatio. ❡ Salutat uos Epaphras, qui ex uobis est, seruus Christi Iesu, semper sollicitus pro uobis in orationibus, ut stetis perfecti, & pleni in omni uoluntate Dei. ❡ Testimonium enim illi perhibeo quod habet multū laborem pro uobis, & pro his, qui sunt Laodiciæ, & qui Hierapoli. ❡ Salutat vos ‖ Lucas medicus charissimus, & Demas. ❡ Salutate fratres, q̄ sunt Laodiciæ, & Nymphan, & quæ in domo eius est ecclesiā. ❡ Et cum lecta fuerit apud uos epistola, facite, ut & in Laodicensium ecclesia legatur, & eam quæ Laodicensiū est, uos legatis. ❡ Et dicite Archippo, vide ministerium quod accepisti in Domino, ut illud impleas. ❡ Salutatio mea manu Pauli. Memores estote uinculorum meorū. Gratia *vobiscum. Amen.

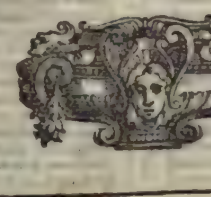

EPISTOLA PAVLI AD THESSALONICENSES PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS & Siluanus, & Timotheus ecclesiæ Thessalonicensium in Deo patre, & Domino Iesu Christo. ❡ Gratia uobis, & pax. * Gratias agimus Deo semper pro omnibus uobis: memoriam uestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, ❡ memores operis fidei uestræ, & laboris, & charitatis, & sustinentiæ spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum, & Patrem nostrum: ❡ scientes fratres dilecti a Deo, electionem uestram, ❡ quia Euangelium nostrum non fuit ad uos in sermone tantum, sed in uirtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in uobis propter uos. ❡ Et uos imitatores nostri facti estis, & Domini: excipientes uerbum in tribulatione multa, cum gaudio spiritus sancti: ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. ❡ A uobis enim diffamatus est sermo Domini: non solum in Macedonia, & in Achaia, sed * in omni loco, fides uestra quæ est ad Deum, profecta est, ita ut nō sit nobis necesse quicquam loqui. ❡ Ipsi enim de nobis annunciant qualem introitū habuerimus ad uos: & quomodo conuersi estis ad Deum a simulachris, seruire Deo uiuo & uero. ❡ & expectare Filium eius de cœlis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira uentura.

CAP. II.

NAm ipsi scitis fratres introitum nostrum ad uos, quia non inanis fuit: ❡ sed ante passi, & contumelijs affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro, loqui ad uos Euangelium Dei in multa sollicitudine. ❡ Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo: ❡ sed sicut probati sumus a Deo, ut crederetur nobis Euangelium, ita loquimur: non quasi hominibus placētes, sed Deo, qui probat corda nostra. ❡ Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione auaritiæ, Deus testis est: ❡ nec quærentes ab hominibus gloriam, neque a uobis, neque ab alijs ❡ Cū possemus uobis * oneri esse, ut Christi Apostoli: sed facti sumus * paruuli in medio uestrum, tanquā si nutrix foueat filios suos: ❡ ita deliderantes uos, cupide uolebamus tradere uobis non solum Euangelium Dei, sed etiā animas nostras: quoniam charissimi nobis facti estis. ❡ Memores enim estis fratres laboris nostri, & fatigationis. ❡ nocte, & die operantes, ne quem uestrum grauaremus, prædicauimus in uobis Euangelium Dei. ❡ Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & iuste, & sine querela, uobis, qui credidistis, fuimus. ❡ sicut scitis qualiter unumquēque uestrum (sicut pater filios suos) ❡ deprecantes uos, & consolantes, testificati sumus, ut ambularetis digne Deo, qui uocauit uos in suum regnum, & gloriā. ❡ Ideo & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum accepissetis a nobis uerbum auditus Dei, accepistis illud non ut uerbum hominum, sed (sicut est uere) uerbum Dei, qui operatur in uobis qui credidistis. ❡ Vos enim imitatores facti estis fratres ecclesiarum Dei quæ sunt in Iudæa, in Christo Iesu, quia eadem passi estis, & uos a contribulibus uestris, sicut & ipsi a Iudæis, ❡ qui & Dominum occiderūt Iesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur, ❡ prohibentes nos Gentibus loqui, ut saluæ fiāt, ut impleant peccata sua semper. * Peruenit enim * ira Dei super illos usque in finem. ❡ Nos autem fratres desolati a uobis ad tempus horæ, a facie, non corde, abundantius festinauimus faciem uestram uidere cum multo desiderio. ❡ quoniam uoluimus uenire ad uos, ego quidem Paulus, & semel & iterum, sed impediuit nos Satanas. ❡ Quæ est enim nostra spes, aut gaudiū aut corona gloriæ? Nonne uos ante Dominum nostrū Iesum Christū estis in aduētu eius? ❡ uos enim estis gloria nostra & gaudium.

CAP. III.

PRopter quod nō sustinētes amplius, placuit nobis remanere Athenis, solis. ❡ & misimus ‖ Timotheum fratrē nostrum, & ministrum Dei in Euangelio Christi, ad confirmandos uos, & exhortandos pro fide uestra: ut nemo moueatur in tribulationibus istis: ipsi enim scitis, quod in hoc positi sumus. ❡ Nam & cum apud uos essemus, prædicebamus uobis passuros nos tribulationes, sicut & factum est, & scitis. ❡ Propterea & ego amplius non sustinens, misi ad cognoscendam fidem uestrā: ne forte tentauerit uos is qui tentat, & inanis fiat labor noster. ❡ Nunc autem ueniente Timotheo ad nos a uobis, & annunciante nobis fidem, & charitatem uestram, & quia memoriam nostri habetis bonā semper, desiderantes nos uidere, sicut nos quoque uos: ❡ ideo consolati sumus fratres, in uobis in omni necessitate, & tribulatione nostra per fidem uestram. ❡ quoniam nunc uiuimus, si uos statis in Domino. ❡ Quam enim gratiarum actionem possumus Deo

* a Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo 3 MS. R G.

Act. 20. 34. 1.Co 4.12 2.Thes. 3. 8.

- ‖ MS. Amb. G.

* & 1 MS. G.

Act. 16. 19. 22. * habuerimus 1 MS. M S

-MS G * * oneri 1 MS. * Nutrices 3 MS. G.S

* peruenit MS. S. * autem 3 MS. Amb. G.S.

Act. 16.1

retribuere pro vobis, in omni gaudio quo gaudemus propter vos ante Deum nostrũ, ¶ nocte ac die abundantius orantes, vt videamus faciem vestram, & compleamus ea quæ desunt fidei vestræ? ¶ Ipse autem Deus, & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus dirigat viam nostram ad vos. ¶ Vos autem Dominus multiplicet, & abũdare faciat \\charitatem* in inuicem, & in omnes: quemadmodũ, & nos in uobis, ¶ ad confirmanda corda vestra sine querela, in sanctitate: ante Deum, & Patrem nostrum, in aduẽtu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

\\charitate Amb. G. * vestram MS. 8.

CAP. IIII.

DE cætero ergo fratres, rogamus vos & obsecramus in Domino Iesu, ut quemadmodum accepistis a nobis, quomodo oporteat uos ambulare, & placere Deo, \\sicut & ambulatis', ut abundetis magis. ¶ Scitis enim quæ præcepta\\ dederim' vobis per Dominum Iesum. ¶ Hæc est enim uoluntas Dei, sanctificatio vestra, ut abstineatis uos a fornicatione, ¶ ut sciat vnusquisque uestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore: ¶ non in passione desiderij, sicut, & Gentes quæ ignorant Deum, ¶ & nequis supergrediatur, neque circumueniat in negotio fratrẽ suum: quoniam uindex est Dominus de his omnibus, sicut* prædiximus uobis, & testificati sumus. ¶ non enim uocauit nos Deus in immunditiam: sed in sanctificationem. ¶ Itaque qui - hæc' spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam dedit Spiritũ suum sanctum in nobis. ¶ De charitate autem fraternitatis nõ necesse habemus scribere uobis: ¶ ipsi enim uos a Deo didicistis, vt diligatis inuicem. ¶ Etenim illud facitis in omnes fratres in uniuersa Macedonia. Rogamus autem uos fratres, ut abundetis magis: ¶ & operam detis, ut quieti sitis, & vt vestrum negotium agatis, & operemini manibus uestris, sicut præcepimus uobis: ¶ & ut honeste ambuletis ad eos, qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis. ¶ Nolumus autẽ uos ignorare fratres de dormientibus, ut non contristemini, sicut & cæteri qui spem non habent. ¶ Si enim credimus quod Iesus mortuus est, & resurrexit: ita & Deus eos, qui dormierunt per Iesum, adducet cum eo. ¶ Hoc enim uobis dicimus in uerbo Domini, ‖ quia nos qui viuimus, qui reſidui sumus\\ in aduentu ' Domini non præueniemus eos, qui dormierunt. ¶ Quoniam ipse Dominus in iussu, & in voce archangeli, & in tuba Dei descendet de cœlo, & mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi. ¶ Deinde nos, qui viuimus, qui relinquimur: simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam\\ Christo* in aera, & sic semper cum Domino erimus. ¶ Itaque consolamini inuicẽ in uerbis istis.

\\sic & ambulatis MS. R. - G. 8. \\dederimus 2 MS. R. G. 8. Ro. 12. 2. Ephes. 5. 17.

*& 2 MS. Amb. G. 8.

\\Domini 4 MS. G. 8. \\Domino Christo Amb.

CAP. V.

DE temporibus autem', & momentis fratres, non indigetis, ut scribamus vobis. ¶ ‖ Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Domini, sicut fur in nocte, ita uenit. ¶ cum enim dixerint, pax & securitas: tunc repentinus eis superueniet interitus, sicut dolor\\ in utero habenti', & non effugient. ¶ Vos autem fratres, non estis in tenebris, ut uos dies illa tanquam fur comprehendat. ¶ omnes enim uos, filij lucis estis, & filij diei: non sumus noctis neque tenebrarum. ¶ Igitur non dormiamus sicut, & cæteri: sed vigilemus, & sobrij simus. ¶ Qui enim dormiunt, nocte dormiunt: & qui ebrij sunt, nocte ebrij sunt. ¶ Nos autem qui diei sumus, sobrij simus, ‖ induti loricam fidei, & charitatis, & galeam spem salutis: ¶ quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum, ¶ qui mortuus est pro nobis, ut siue uigilemus, siue dormiamus; simul cum illo uiuamus. ¶ Propter quod consolamini inuicem: & ædificate alterutrum, sicut, & facitis. ¶ Rogamus autem vos fratres, ut noueritis eos, qui laborant inter uos, & præsunt uobis in Domino, & monent uos: ¶ ut habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum. pacem habete cum eis. ¶ Rogamus autem vos fratres, corripite inquietos, consolamini pusillamines, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. ¶ ‖ Videte nequis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini inuicem, & in omnes. ¶ Semper gaudete. ¶ ‖ Sine intermissione orate. ¶ In omnibus gratias agite. hæc est enim uoluntas Dei in Christo Iesu in omnibus uobis. ¶ Spiritum nolite extinguere. ¶ Prophetias nolite spernere. ¶ Omnia autem probate: quod bonum est tenete. ¶ Ab omni specie mala abstinete vos. ¶ Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia, ut integer spiritus uester, & anima, & corpus sine querela, in aduentu Domini nostri Iesu Christi seruetur. ¶ ‖ Fidelis est qui uocauit uos, qui etiam faciet. ¶ Fratres orate pro nobis. ¶ Salutate fratres omnes in osculo sancto. ¶ Adiuro vos per Dominũ, ut legatur epistola-hæc omnibus sanctis fratribus. ¶ Gratia Domini nostri Iesu Christi uobiscum. Amen.

1. Cor. 15. 23. 51. \\in aduentum 6 MS. Amb. G.

Isai. 59. 17. Ephes. 6. 17.

Prou. 17. 13. 20. 22. Ro. 12. 17. 1 Pet. 3. 9. Eccl. 18. 22. Luc. 18. 1. Col. 4. 2.

1 Cor. 5.

- 3 MS.

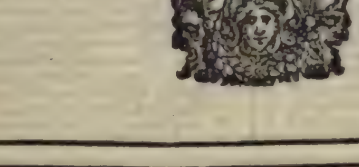

EPISTOLA PAVLI AD THESALONICENSES SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

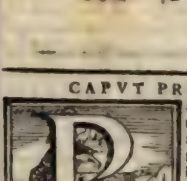

PAVLVS, & Siluanus,& Timotheus: Ecclesiæ Thessalonicensium in Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. ❡Gratia vobis, & pax a Deo patre nostro,& Domino Iesu Christo. ❡Gratias agere debemꝰ semper Deo pro uobis fratres, ita ut dignũ est, quoniã supercrescit fides uestra,& abũdat charitas uniuscuiusq; *✶uestrũ in inuicẽ ita ut & nosipsi in uobis gloriemur in ecclesiis Dei,pro patiẽtia uestra,& fide in omnibus persecutionibus uestris,& tribulationibus,quas sustinetis:in exemplũ iusti iudicij Dei. ut digni habeamini ✶ regno Dei, pro quo,& patimini. ❡ si tamen iustum est apud Deũ retribuere \tribulationẽ,iis qui vos tribulant:❡& uobis,qui tribulamini requiẽ nobiscũ in reuelatione Dñi Iesu de cœlo cũ angelis uirtutis eius, ❡ in flãma ignis dãtis uindictã iis, qui non nouerũt Deũ,& qui non obediunt Euangelio Dñi nostri Iesu Christi. ❡ qui pœnas dabunt in interitu æternas a facie Domini, & a gloria virtutis eius;❡cum uenerit glorificari in sanctis suis,& admirabilis fieri in omnibus,quì crediderunt,quia creditum est testimoniũ nostrũ super uos in die illo. ❡In quo etiã oramus semper pro uobis, ut dignetur uos uocatione sua Deus noster, & impleat omnẽ voluntatẽ bonitatis* & opus fidei in uirtute, ❡ ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in uobis,& uos in illo,secundũ gratiã Dei nostri, & Domini Iesu Christi.

CAP. II.

ROgamus autẽ uos fratres per aduentũ Dñi nostri Iesu Christi,& nostræ cõgregationis in ipsum: ❡ut nõ cito moueamini a uestro sensu, neq; terreamini, neque per spiritũ, neque per sermonẽ, neque per epistolã tãquã per nos missam', quasi instet dies Dñi. ❡Nequis uos seducat ullo modo, quoniam nisi uenerit discessio primũ,& renelatus fuerit homo peccati, filius perditionis,❡qui aduersatur,& extollit supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat,ostendens sẽ tamquã' sit Deus. ❡ Num retinetis quod cũ adhuc essem apud uos, hæc dicebã uobis? ❡Et nũc quid detineat scitis:ut reueletur in suo tẽpore. ❡Nã mysteriũ iam operatur iniquitatis: tantum ut qui tenet nunc,teneat,donec de medio fiat.) ❡Et tũc reuelabitur ille iniquus: ‖ quem Dñs Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui cũ,❡cuius est aduentus secundũ operationem Satanæ,in omni virtute,& signis, & prodigiis mendacibus, ❡& in omni seductione iniquitatis iis, qui pereunt, eo quòd charitatẽ ueritatis non receperunt, ut salui fierent. ❡ Ideo mittet illis Deus operationẽ errotis,ut credãt mẽdacio, ❡ut iudicentur omnes, qui non crediderunt ueritati, sed consenserunt iniquitati.❡Nos autẽ debemus gratias agere Deo semper pro uobis fratres dilecti a Deo, quod elegerit \vos' Deus primitias in salutem,in sanctificatione spiritus,& fide ueritatis.❡\in quam'& vocauit uos per Euãgelium nostrum, in acquisitionẽ gloriæ Dñi nostri Iesu Christi. ❡Itaque fratres state,& tenete traditiones quas didicistis, siue per sermonẽ,siue per epistolam nostrã. ❡ Ipse autem Dñs noster Iesus Christus, & Deus, & pater noster,qui dilexit nos, & dedit cõsolationem æternam, & spem bonam in gratia:❡Exhortetur corda uestra,& confirmet in omni opere,& sermone bono.

A P. III.

DE cætero fratres,orate pro nobis,ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud uos:❡& ut liberemur ab importunis, & malis hominibus nõ enim omniũ est fides.❡Fidelis aũt Dñs est,qui cõfirmabit uos,& custodiet a malo.❡Confidimus aũt de uobis in Dño,quoniã quæ ✶præcipimur',& facitis,& facietis. ❡ Dñs autem dirigat corda uestra in charitate Dei,& patientia Christi. ❡Denunciamus autẽ uobis fratres in nomine Dñi nostri Iesu Christi, ut subtrahatis uos ab omni fratre ambulãte inordinate, & nõ secundũ traditionem quã acceperunt a nobis. ❡ Ipsi enim scitis quemadmodũ oporteat imitari nos: quoniã nõ inquieti fuimus inter uos: ❡neque gratis panẽ manducauimus ab aliquo, sed in labore,& in fatigatione nocte, & die operãtes,ne quem uestrũ grauaremus.❡ Nõ quasi non habuerimus potestatem : sed ut nosmetipsos formã daremus uobis ad imitandum nos. ❡ Nam & cum essemus apud uos,hoc denunciabamus uobis: quoniam siquis nõ vult operari,nec mãducet. ✶\ Audiimus' enim inter uos quosdam ambulantes inquiete,nihil operantes,sed curiosè agentes. ❡ Iis autem \i' eiusmodi sunt, denunciamus, & obsecramus in Dño Iesu Christo,ut cũ silentio operantes,suũ panẽ manducent.❡Vos autẽ fratres nolite deficere benefacientes.❡Quod si quis nõ obedit verbo nostro,per epistolã hũc notate: & ne cõmisceamini cũ illo, ut confundatur : ❡& nolite quasi inimicum existimare, sed corripite,ut frattem. ❡ Ipse autẽ Dñs pacis det uobis pacẽ sempiternã in omni loco. Dñs sit cũ omnibus uobis. ❡Salutatio,mea manu Pauli, quod est signum in omni epistola.ita scribo ❡Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus uobis. Amen.

*omnium 3 MS. R Amb. G. 8.

* in O.

\ retributionẽ O.

* sua MS. G.

1 MS. G. 8.

Eph 5. 6.

\ quia 1 MS G

Isai. 11 4

\ nos MS. \ ad quod 20 MS. G. 8.

Eph. 6. 18 Col. 4. 3.

\ præcepimus M S. Amb. 8.

Act. 20. 34. 1 Co. 4 12 1. Thes. 2. 9.

\ Audiimus TMS. G.

Gal. 6. 9.

EPISTOLA PAVLI AD TIMOTHEVM PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi secundum imperiū Dei saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ: 2 Timotheo dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, & pax, a Deo patre, & Christo Iesu Domino nostro. 3 Sicut rogaui te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniā, ut denunciares quibusdam ne aliter docerent, 4 neque intenderent fabulis, & genealogiis interminatis: quæ quæstiones præstant magis quam ædificationem Dei quæ est in fide. 5 Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. 6 A quibus quidam aberrantes, conuersi sunt in uaniloquium, 7 uolentes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. 8 Scimus autē quia bona est lex, si quis ea legitime utatur: 9 sciens' hoc quia lex iusto non est posita, sed iniustis, & non subditis, impiis, & peccatoribus, sceleratis, & contaminatis, patricidis, & matricidis, homicidis, 10 fornicariis, masculorum concubitoribus, plagiariis, mēdacibus, periuris, & si quid aliud sanæ doctrinæ aduersatur, 11 quæ est secundum Euangelii gloriæ beati Dei, quod creditū est mihi. 12 Gratias ago ei qui me confortauit, Christo Iesu Domino nostro, quia fidelē me existimauit, ponens in ministerio. 13 qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus, sed misericordiā Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. 14 Superabūdauit autem gratia Domini nostri cū fide, & dilectione, quæ est in Christo Iesu. 15 Fidelis sermo, & omni acceptione dignus, quod Christus Iesus uenit in hunc mundū peccatores saluos facere: quorū primus ego sum. 16 Sed ideo misericordiam consecutus sum: ut in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patientiam, ad informationem eorum, qui credituri sunt illi in uitā æternam. 17 Regi autem seculorum immortali, inuisibili, soli Deo honor, & gloria in secula seculorum. Amen. 18 Hoc præceptū commendo tibi fili Timothee: secundum præcedentes in te prophetias, ut milites in illis bonam militiam, 19 habens fidem, & bonam conscientiam, quam quidam repellētes, circa fidem naufragauerunt. 20 ex quibus est Hymenæus, & Alexander: quos tradidi Satanæ, ut discant non blasphemare.

CAP. II.

OBsecro igitur primū omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, 2 pro regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt: ut quietā & tranquillam uitam agamus in omni pietate, & castitate. 3 hoc enim bonum est, & acceptū coram saluatore nostro Deo, 4 qui omnes homines uult saluos fieri, & ad agnitionē ueritatis uenire. 5 Vnus enim Deus, unus & mediator Dei, & hominū homo Christus Iesus: 6 qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus: cuius testimoniū temporibus suis confirmatū est. 7 in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus (ueritatem dico, non mentior) doctor Gentium in fide, & ueritate. 8 Volo ergo uiros orare in omni loco: leuantes puras manus, sine ira & disceptatione. 9 Similiter & mulieres in habitu ornato: cum uerecundia, & sobrietate ornantes se, non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, uel uestē preciosa, 10 sed quod decet mulieres promittentes pietatē per opera bona. 11 Mulier in silētio discat, cū omni subiectione. 12 Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in uirum: sed esse in silentio. 13 Adam enim primus formatus est: deinde Heua. 14 & Adam non est seductus: mulier autem seducta, in præuaricatione fuit. 15 Saluabitur autem per filiorum generationē: si permanserint in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate.

CAP. III.

1 FIdelis sermo. Si quis episcopatū desiderat, bonum opus desiderat. 2 Oportet ergo episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris uirum, sobrium prudentem, ornatum, pudicum, hospitalē, doctorem, 3 non uinolentū, non percussorē: sed modestū, nō litigiosum, non cupidū, 4 suę domui bene præpositū, filios habentē subditos cū omni castitate. 5 Si quis autem domui suæ præesse nescit: quomodo ecclesiæ Dei diligentiā habebit? 6 Non neophytum: ne in superbiā elatus, in iudicium incidat diaboli. 7 Oportet autē illū, & testimoniū habere bonū ab his qui foris sunt, ut nō in opprobrium incidat, & laqueum diaboli. 8 Diaconos similiter pudicos, nō bilingues, non multo uino deditos, non turpe lucrū sectantes: 9 habentes mysterium fidei in cōscientia pura. 10 Et hi autem probentur primum, & sic ministrent, nullum crimen habentes. 11 Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. 12 Diaconi sint unius uxoris uiri, qui filiis suis bene præsint, & suis domibus. 13 Qui enim bene ministrauerint, gradum bonum sibi acquirent, & multam fiduciam in fide quæ est in Christo Iesu. 14 Hæc tibi scribo, sperans me ad te uenire cito. 15 si autem tardauero, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est ecclesia Dei uiui, columna & firmamentum ueritatis. 16 Et manifeste magnum est pietatis

Act. 16. 1. - 4 MS Amb. G.

Ro. 7. 12. \ cuentes o.

* in o.

Mat. 9. 13. Mat. 18. 17. - 1 MS. 8. \ deprecationem o.

-14 MS. G. S. -14 MS. 2. Tim. 1. 11.

1. Pe. 3. 3.

1. Cor. 14. 34. Ge. 1. 27. Ge. 3. 6. \ ermanserit MS. 9.

Tit. 1. 7. \ num o. Tit. 1. 6. - 5 MS.

* sed MS. 5.

* filii Timothee MS. 5.

tatis sacramentū. quod manifestatū est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatū est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

CAP. IIII.

2 Tim. 3. 1 2 Per. 3. 3 Iud. 18.

SPiritus autem manifeste dicit quia in nouissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis dæmoniorum, in hypocrisi loquentium mendacium, & cauteriatam habentium suam conscientiam, prohibentium nubere, abstinere a cibis quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & ijs qui cognouerunt veritatem. ¶ Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reijciendum quod cum gratiarum actione percipitur. ¶ sanctificatur enim per uerbum Dei, & orationem. ¶ Hæc proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu, enutritus uerbis fidei, & bonæ doctrinæ quam assecutus es. ¶ Ineptas autē, & aniles fabulas deuita: exerce autem' teipsum ad pietatem. ¶ Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autē ad omnia utilis est promissionem habens uitæ quæ nunc est, & futuræ. ¶ Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. ¶ In hoc enim laboramus, & maledicimur, ℣ quia speramus' in Deum uiuum qui est Saluator omnium hominum, maxime fidelium. ¶ Præcipe hæc, & doce. ¶ Nemo adolescentiam tuam contemnat: sed exēplum esto fideliūm in uerbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. ¶ Dum uenio, attende lectioni, exhortationi, * doctrinæ. ¶ Noli negligere gratiā quæ in te est: quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterij. ¶ Hæc meditare, in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus. ¶ Attende tibi, & doctrinæ: insta in illis. Hoc enim faciens, & teipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

CAP. V.

SEniorem ne increpaueris: sed obsecra ut patrem: iuuenes ut fratres: ¶ anus ut matres, iuuenculas, ut sorores in omni castitate. ¶ Vidnas honora: quæ uere uiduæ sunt. ¶ Si qua autem uidua filios aut nepotes habet: ℣ discat' primum domum suam regere, & mutuam uicem reddere parentibus. hoc enim acceptum est coram Deo. ¶ Quę autem uere uidua est, & desolata: ℣ sperat' in Deum, & ℣ instet' obsecrationibus, & orationibus nocte, & die. ¶ Nā quæ in deliciis est uiuiens mortua est. ¶ Et hoc præcipe ut irreprensibiles sint. ¶ ℣ Si quis' autem suorum, & maxime domesticorum curam non habent, fidem negauit & est infideli deterior. ¶ Vidua eligatur nō minus sexaginta annorū, quæ fuerit unius uiri uxor, ¶ in operibus bonis testimonium habens, si filios educauit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministrauit, si omne opus bonum subsecuta est. ¶ Adolescēciores autem uiduas deuita. Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere uolunt: ¶ habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. ¶ simul autem, & otio ℣ discunt circuire domos: non solum otiosæ, sed & uerbosæ, & curiosæ, ¶ loquentes quę non oportet. ¶ Volo ergo iuniores nubere: filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. ¶ Iam enim quedam conuersæ sunt retro * Satanam. ¶ Si quis fidelis habet uiduas, subministret illis. ℣ & non grauetur ecclesia: ut ijs quæ uere uiduæ sunt, sufficiat. ¶ Qui bene præsunt presbyteri, duplice honore digni habeantur: maxime qui laborant in uerbo, & doctrina. ¶ Dicit enim scriptura: ¶ Non infrænabis' os bouis triturantis, & ¶ dignus est operarius mercede sua. ¶ Aduersus presbyterū accusationem noli recipere: nisi sub duobus aut tribus testibus. ¶ Peccantes coram omnibus argue: ut & cæteri timorem habeant. ¶ Testor coram Deo, & Christo Iesu, & electis angelis, ut hæc custodias sine præiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando. ¶ Manus cito nemini imposueris, neque communicaueris peccatis alienis. Teipsum castum custodi. ¶ Noli adhuc aquam bibere: sed modico uino utere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. ¶ Quorumdum hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem * subsequuntur. ¶ Similiter, & facta bona, manifesta sunt: & quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

CAP. VI.

QVicunque sunt sub iugo serui, dominos suos omni honore dignos, ut bitteretur nō nomen Domini, & doctrina blasphemetur. ¶ Qui autem fideles habent dominos, non contemnāt quia fratres sunt, sed magis seruiant, quia fideles sunt, & dilectr, qui beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhortare. ¶ Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei quæ secūdum pietatem est, doctrinæ: ¶ superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & pugnas uerborum: ex quibus oriuntur inuidiæ, contentiones, blasphemiæ, suspiciones malæ, ¶ conflictationes hominum mente corruptorum, & qui ueritate priuati sunt, existimātium quæstum esse pietatem. ¶ Est autem quæstus magnus, pietas cum sufficientia. ¶ ‖ Nihil enim intulimus in hunc' mūdum: haud dubium, quòd nec auferre quid possumus. ¶ Habentes autem alimēta, & quibus tegamur, his contēti simus. ¶ Nam qui uolunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & laqueum - diaboli', & desideria multa * inutilia, & nociua, quæ mergunt homines in interitū, & perditionem. ¶ Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes errauerunt a fide, & inseruerunt se doloribus multis. ¶ Tu autē ô homo Dei, hæc fuge: sectare uero iustitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem. ¶ Certa bonum certamen fidei: apprehende uitam æternam, in qua uocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. ¶ Præcipio tibi coram Deo qui uiuificat omnia, & Christo Iesu, ‖ qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem: ¶ ut serues mādatum sine macula, irreprehensibile usq; in aduentum Domini nostri Iesu Christi

¶ quem

2 Tim. 2 23. Tit. 3. 9. -13 MS. Amb.

℣ quod sperauimus 1 MS G.

* & MS Amb. 8.

℣ Iuſtē 2 MS. G. 8.

℣ sperat 10 MS. Amb 8. ℣ instet 3 MS. R. G.

℣ instā 10 MS. Amb. R. G. 8.

℣ Vidua deuita pro uiduæ ad uocem ætatis ſchelia. Itaq; Siqua, pro Si qua potius ſcripſit.

* poſſ. o. MS. 9.

Deut. 25 4. 1 Co. 9. 9. ℣ alligabis MS. G. 8. Matt. 10 10. Luc. 10. 7

* & 4 MS. R. Amb. G

Matt. 27 10. Iob 28 37.

Apoc. 17. 14. & 19. 16.
Ioh. 1. 18. 1 Ioh. 4. 12.
*in MS. 3.
Luc. 12. 15.

quę suis temporibus ostendet beatus, & solus potens, ‖ Rex regũ, & Dominus dominantium, ♦ qui solus habet immortalitatem, & lucę inhabitat inaccessibilem, ‖ quẽ nullus hominum uidit, sed nec uidere potest, cui honor, & imperium * sempiternũ. Amen. ♦ Diuitibus huius seculi præcipe nõ sublimo sapere, ‖ neque sperare in incerto diuitiarum, sed in Deo uiuo (qui præstat

15 16 17

nobis omnia abunde ad fruendum) ♦ bene agere, diuites fieri in bonis operibus, facile tribuere, cõmunicare, ♦ thesaurizare sibi fundamentũ bonũ in futurum, ut apprehendant uerã uitã. ♦ O Timothee, depositum custodi: deuitans profanas uocũ nouitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, ♦ quam quidam promittentes circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

18 19 20 21

EPISTOLA PAVLI AD TIMOTHEVM SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

Paulus Apostolus Iesu Christi per uoluntatem Dei, secundum, promissionem uitæ quæ est in Christo Iesu: ♦ Timotheo carissimo filio: gratia, misericordia, *pax a Deo Patre, & Christo Iesu Dño nostro. ♦ Gratias ago Deo, * cui seruio a progenitoribus *in conscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die, ♦ desiderans te uidere, memor lachrymarum tuarum, ut gaudio implear, ♦ recordationem accipiens eius fidei quæ est in te non ficta, quæ, & habitauit primum in auia tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod, & in te. ♦ Propter quam causam admoneo te ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. ♦ ‖ Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris: sed uirtutis, & dilectionis, & sobrietatis. ♦ Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me uinctum eius: sed collabora Euangelio secundũ uirtutẽ Dei. ♦ qui nos liberauit, & uocauit uocatione sua' sancta, ‖ non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ‖ ante tempora secularia. ♦ Manifestata est autẽ nunc per illuminationem saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminauit autem uitam, & incorruptionem per Euangelium: ♦ in quo ‖ positus sum ego prædicator, & Apostolus, & magister Gentium. ♦ Ob quam causam etiam hæc patior: sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum quia potẽs est depositum meũ seruare in illum diem: ♦ Formam habe sanorum uerborum, quæ a me audisti in fide, & in dilectione in Christo Iesu. ♦ Bonum depositum custodi per spiritum sanctum, qui habitat in nobis. ♦ Scis * hoc, quod auerti sunt a me omnes qui in Asia

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

sunt: ex quibus est \ Phigelus', & Hermogenes. ♦ Det misericordia Dominus ‖ Onesiphori domui: quia sæpe me refrigerauit, & catenam meam non erubuit, sed cũ Romam uenisset: solicite me quæsiuit, & inuenit. ♦ Det illi Dominus inuenire misericordiam a Domino in illa die. ♦ Et quanta Epheſi ministrauit, ' tu melius nosti.

16 17 18

CAP. II.

Tv ergo fili mi, confortare in gratia quæ est in Christo Iesu: & quæ audisti a me per multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt, & alios docere. ♦ Labora sicut bonus miles Christi Iesu. ♦ Nemo militans Deo', implicat se negocijs secularibus: ut ei placeat cui se probauit. ♦ Nam, & qui certauit in agone, non \ coronatur' nisi legitime certauerit. ♦ Laborãtem agricolam oportet primum de fructibus percipere. ♦ Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. ♦ Memor esto Dominũ' IESVM CHRISTVM resurrexisse a mortuis, ex semine Dauid, secundum Euangelium meum, ♦ in quo laboro usque ad uincula, quasi malẽ operãs: sed uerbum Dei non est alligatum. ♦ Ideo omnia sustineo propter electos: ut, & ipsi consequantur quæ est in Christo Iesu, cum gloria cælesti. ♦ Fidelis sermo. Nam si cõmortui sumus: & conuiuemus. ♦ si sustinebimus: & conregnabimus. ‖ si negauerimus: & ille negabit nos. ♦ ‖ si non credimus: ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. ♦ Hæc commone: testificans coram \ Domino'. Noli contendere uerbis, \ ad' nihil enim' utile est', nisi' ad subuersionem audientium. ♦ Solicite cura teipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, recte tractantem uerbum ueritatis. ♦ Profana autem, \ inaniloquia deuita: multum enim \ proficiunt' ad impietatem: ♦ & sermo eorum ut cancer \ serpit': ex quibus est Hymenæus, & Philetus: ♦ qui a ueritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subuerterunt quorundam fidem. ♦ Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc, Cognouit Dominus

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

qui

\ Phigellus § MS. R. G.
\ Philetus O. Inf. 4. 19.
-1 MS. G. s.
\ coronabitur O.
-6 MS. Amb. C. 8
Matt. 10 33. Mar. 8. 38. Rom 3. 3. \ Deo MS. 9.
\ in § MS.
\ quod s.
-5 MS.
-MS G. 8.
-6 MS. G. s.
-2 MS. G. s.
\ proficiet 7 MS. R. Amb. C. 5. \ serpet 7 MS. R. C. 8

qui sunt eius.& discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Domini. 19
In magna autem domo, nō solum sunt uasa aurea,& argentea,sed,& lignea,& fictilia, & quædam quidem in honorem,quædam autem in contumeliam. 20
¶ Si quis ergo emūdauerit se ab istis: erit uas in honorem sanctificatum,& utile Domino,ad omne opus bonum paratum. 21
¶ Iuuenilia autem desideria fuge:sectare uero iustitiam,fidem. charitatem,& pacem cum ijs qui inuocāt Dominum de corde puro. 22
¶ Stultas autem, & sine disciplina quæstiones deuita : sciens quia generant lites. ¶ Seruum autem Domini non oportet litigare:sed mansuetum esse ad omnes, docibilem,patientem, ¶ cum modestia corripientem eos qui resistunt ueritati': nequando Deus det illis pœnitentiam ad cognoscendam ueritatem,¶ & resipiscant a diaboli laqueis ,a quo\ captiui' tenentur ad ipsius uoluntatem. 23 24 25 26

CAP. III.

HOc autem scito , quod ‖ in nouissimis diebus instabunt tempora periculosa:¶ & erunt homines seipsos amantes,cupidi,elati, superbi, blasphemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti, ¶ sine affectione, sine pace, criminatores,incontinentes,inmites, sine benignitate, ¶ proditores,proterui, tumidi, & uoluptatum amatores magis quàm Dei: habentes speciem quidem pietatis, uirtutem autem eius abnegantes.Et hos deuita. ¶ ex his enim sunt qui penetrant domos:& captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis,quę ducuntur uarijs desideriis:semper discentes,& nūquam ad scientiam ueritatis peruenientes. ¶ ‖ Quemadmodum autē Iannes, & Mambres restiterunt Moysitæ, & hi resistunt ueritati,homines corrupti mente,reprobi circa fidem. ¶ sed ultra nō proficient: insipientia enim eorum manifesta erit omnibus , sicut , & illorum fuit.¶ Tu autem assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum , fidem , longanimitatem,dilectionem, patientiā , ¶ persecutiones,passiones: qualia mihi facta sunt Antiochiæ , Iconij ,Lystris: quales persecutiones sustinui , & ex omnibus eripuit me Dominus . ¶ Et omnes qui pie uolunt uiuere in Christo Iesu , persecutionem patientur ¶ Mali autem homines , & seductores proficient in peius: errantes, & in errorem mittentes ¶ Tu uero permane in ijs quæ didicisti, & credita sunt tibi: sciens a quo didiceris . ¶ & quia ab infantia sacras literas nosti, quæ te possunt instruere ad salutem , per fidem quæ est in Christo Iesu . ¶ ‖ Omnis scriptura diuinitus inspirata , utilis est ad docendum , ad arguendum, ad\ corrigendum', ad erudiendum in iustitia · ¶ ut perfectus sit homo Dei , ad omne opus bonum instructus. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

CAP. IIII.

TEstificor coram Deo,& Iesu Christo qui iudicaturus est uiuos, & mortuos,& per aduentum ipsius, & regnum eius: ¶ prædica uerbum. insta opportune,importune:argue,obsecra,increpa in omni patientia,& doctrina.¶ Erit enim tēpus cum sanam doctrinam non sustinebunt:sed ad sua desideria,coacernabunt sibi magistros,prurientes auribus, ¶ & a ueritate quidem auditum auertent,ad fabulas autem conuertentur.¶ Tu uero uigila , in omnibus labora, opus fac Euangelistæ , ministerium tuum imple . -Sobrius esto'. ¶ Ego enim iam delibor : & tempus resolutionis meæ instat. ¶ Bonum certamen certaui,cursum consummaui, fidem seruaui. ¶ In reliquo,reposita est mihi corona iustitiæ , quam reddet mihi Dominus in illa die , ¶ iustus iudex: non solum autem mihi, sed , & ijs qui diligunt aduentum eius. ¶ Festina ad me uenire cito. ¶ Demas enim me reliquit, diligens hoc seculum & abiit Thessalonicam:Crescens in Galatiam , Titus in Dalmatiam. ¶ Lucas est mecum solus. Marcū assume,& adhuc tecū: est enim mihi utilis in \ ministerium'.¶ Tychicum autem misi Ephesum.¶ Penulam quam reliqui Troade apud Carpum , ueniens affer tecum, & libros, maxime autē mębranas . ¶ Alexāder ærarius multa mala mihi ostēdit.\ reddet' illi Dominus secundum opera eius: ¶ quem , & tu deuita : ualde enim restitit uerbis nostris . ¶ In prima mea defensione nemo mihi affuit , sed omnes me dereliquerunt:non illis \ imputetur'. ¶ Dominus autem mihi astitit,& confortauit me,ut per me prædicatio\ impleatur\ & audiant omnes Gentes:& liberatus sum de ore leon.s.¶ Liberauit'me Dominus ab omni opere malo : & saluum faciet in regnum suum cęleste,cui gloria in secula seculorum. Amen.¶ Saluta\ Priscā',& Aquilā, &‖ Onesiphori domū. ¶ Erastus remansit Corinthi , Trophimum autē reliqui infirmū Mileti.¶ Festina ante hiemē uenire. \ Salutāt' te Eubulus,& Pudens,& Linus,& Claudia .& fratres omnes.¶ Dñs Iesus Christus cum spiritu tuo. gratia\ uobiscū'. Amē. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

1 Tim. 1. 2. Tit.3.9.

-10 MS. Amb.G.8. \ capis 3 MS. Amb.

1 Tim.4.1

2 Reg.3.3 Iude 18.

Exo.7 11 22.

Aliorum 13.& 14.

1 Pet. 1. 20. \ corripiē dā MS.9

-2 MS. Amb.C.8

Col.4 14.

\ mittetur MS.9. \ impleret MS. Amb. \ Liberabit autē 3 MS Amb G.8. \ Priscillā MS. R. Amb.G 8. Sup.1.16. \ Salutat 3 M S. Amb.G.8. \ uobiscū G 9. \ tecum S.

EPISTOLA PAVLI AD TITVM.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, seruus Dei, Apostolus autē Iesu Christi secundū fidem electorum Dei, & agnitionē veritatis: quæ secundum pietatem est, ✣ in spem vitæ 2
æternæ, quam promisit qui non mentitur, Deus, ‖ ante
1 Tim. 1. 9. tempora secularia · ✣ manifestauit autem 3
temporibus suis uerbum suum in prædicatione, quæ credita est mihi secundum præceptum saluatoris nostri Dei: ✣ Tito dilecto filio secūdum communem fidem: gratia, & pax à Deo patre, & Christo Iesu saluatore nostro. ✣ Huius rei gratia reliqui te 5
Cretæ, ut ea quæ desunt corrigas, & constituas per ciuitates presbyteros, sicut & ego dispositi tibi. ‖ Si quis sine crimine est, 6
1 Tim. 3. 2. unius uxoris uir, filios habens fidèles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos.
1 Tim. 3. 2. ✣ ‖ Oportet enim episcopum sine crimine 7
esse, sicut Dei dispensatorem: non superbū, nō iracundum, non uinolentū, nō percussorem, non turpis lucri cupidum: ✣ sed 8
hospitalem, benignum, * sobrium, iustum, sanctum, continentem: ✣ amplectentem 9
eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut potens sit * exhortari in doctrina sana & eos qui contradicunt, arguere. ✣ Sunt enim multi inobedientes, uaniloqui, & seductores, maxime qui de circūcisione sunt: ✣ quos oportet redargui qui 10 11
uniuersas domos subuertunt, docētes quæ nō oportet, turpis lucri gratia. ✣ ‖ Dixit quidam ex illis, proprius ipsorum propheta, 12
Cretenses semper mendaces, malæ bestiæ, uentres pigri. ✣ Testimonium hoc uerum 13
est. Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide, ✣ non intendentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominum auertentium se à ueritate. ✣ ‖ Omnia munda 14
Epimenides. mundis: coinquinatis autē, & infidelibus nihil est mundū, sed inquinatæ sunt eorū & mens, & cōscientia. ✣ Confitentur se nosse Deum: factis autē negāt cū sint abominati, & increduli, & ad omne opus bonum reprobi. 15
16

CAP. II.

TV autem loquere quæ decent sanā doctrinā. ✣ Senes, ut sobrij sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia. ✣ Anus similiter in habitu sancto non criminatrices, nō multo uino seruientes: bene docentes, ✣ ut prudētiam doceant adolescentulas, ut uiros suos ament, filios suos diligant, ✣ prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas uiris suis, ut non blasphemetur uerbum Dei. ✣ Iuuenes similiter hortare ut sobrij sint, ✣ In omnibus teipsum
3 MS. Hier. G. præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, ✣ in integritate, in grauitate, 8
✣ uerbum sanum, irreprehensibile: ut is qui ex aduerso est, uereatur, nihil habens malum dicere de nobis. ✣ ‖ Seruos domi- 9
nis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes: ✣ non fraudantes, 10
sed in omnibus fidem bonam ostendentes: ut doctrinam Saluatoris nostri Dei ornēt in omnibus. ✣ Apparuit enim gratia Dei 11
✣ saluatoris nostri omnibus hominibus: 12
✣ erudiens nos ut abnegantes impietatem & secularia desideria, sobrie, & iuste, & pie uiuamus in hoc seculo, exspectantes beatam spem, & aduentum gloriæ magni 13
Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi, ✣ qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. ✣ Hæc loquere, & exhortare, & argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

CAP. III.

ADmone illos principibus, & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse, neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos: omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines.
✣ Eramus enim aliquando, & nos insipientes, increduli, errantes, seruientes desiderijs & uoluptatibus uarijs, in malitia, & inuidia agentes, odibiles, odientes inuicem. ✣ Cum autem benignitas, & humanitas apparuit saluatoris nostri Dei: ‖ non ex operibus iustitiæ quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit, per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, ✣ quem effudit in nos abunde per Iesum Christum saluatorem nostrum: ✣ ut iustificati gratia ipsius, hæredes simus secundum spem uitæ æternæ. ✣ Fidelis sermo est: & de his uolo te confirmare: ut curent boni operibus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona & utilia hominibus. ✣ ‖ Stul- 1 Tim. 1. 9.
tas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis deuita, sunt enim inutiles, & uanæ. ✣ Hæreticum 1 Tim. 4. 7. 2 Tim. 2. 23.
hominem post unam, & secundam correptionem deuita: ✣ sciens quia subuersus est qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. ✣ Cum mittero ad te Artemam aut Tychicum, festina ad me uenire Nicopolim. ibi enim statui hyemare. ✣ Zenam legisperitum, & Appolo sollicite præmitte, ut nihil illis desit. ✣ Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad usus necessarios, ut non sint infructuosi. ✣ Salutant te qui mecum sunt omnes: saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus uobis, Amen.

integritate, grauitate 1 MS G. S. Textus cū formis est Hier. Ephes. 6. 5. Col. 3 22. 1 Pet. 2. 18. Salutari 1 MS. G. S. forte interpres noster legit ΣΩΤΗ pro ΣΩΤΗΡΙΟΣ.

EPISTO-

EPISTOLA PAVLI
AD PHILEMONEM.

PAVLVS, uinctus Christi Iesu, & Timotheus frater Philemoni dilecto, & adiutori nostro, ✠ & Apiæ sorori charissimæ, & Archippo commilitoni nostro, & ecclesiæ quæ in domo tua est. ✠ Gratia uobis, & pax a Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo. ✠ Gratias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis, ✠ audiens charitatem tuã, & fidem quam habes in Domino Iesu, & in omnes sanctos: ✠ ut communicatio fidei tuæ euidens fiat in agnitione omnis ✠ boni - ℣ quod est in uobis in Christo Iesu. ✠ Gaudiũ enim magnum habui, & consolationem in charitate tua: quia uiscera sanctorum requieuerunt per te frater. ✠ Propter quod multam fiduciam habens in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rẽ pertinet: ✠ propter charitatem magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem, & uinctus Iesu Christi. ✠ Obsecro te pro meo filio quem genui in uinculis; Onesimo, ✠ qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem, & mihi, & tibi utilis, ✠ quem remisi tibi. Tu autem illum ℣ ut mea uiscera, suscipe. ✠ quem ego uolueram mecum detinere, ut pro te mihi ministraret in uinculis Euangelij: ✠ sine consilio autem tuo nihil uolui facere, uti ne uelut ex necessitate bonum tuum esset, sed uoluntarium. ✠ Forsitan enim ideo discessit ad horam a te, ut æternum illum reciperes. ✠ iam non ut seruum, sed pro seruo charissimum fratrem. maxime mihi; quanto autem magis tibi, & in carne, & in Domino? ✠ Si ergo habes me socium: suscipe illũ sicut me. ✠ Si autem aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi imputa. ✠ Ego Paulus scripsi mea manu: ego reddamut non dicam tibi, quod & teipsum mihi debes. ✠ ita frater. Ego te fruar in Domino. Reficiuiscera mea in ℣ Domino. ✠ Confidens in obœdientia tua scripsi tibi: sciens quoniam, & super id quod dico, facies. ✠ Simul autem, & para mihi hospitium: nã spero per orationes uestras donari me uobis. ✠ Salutat te Epaphras concaptiuus meus in Christo Iesu, ✠ Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas adiutores mei. ✠ Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu uestro. Amen.

EPISTOLA PAVLI
AD HEBRAEOS.

CAPVT PRIMVM.

MVLTIFARIAM multisq; modis olim Deus loquens patribus in Prophetis: ✠ ℣ nouissimo diebus istis locutus est nobis in Filio, quẽ constituit hæredẽ uniuersorũ, per quẽ fecit, & sæcula. ✠ ‖ qui cũ sit splendor gloriæ & figura substantiæ eius, portansq; omnia uerbo uirtutis suæ, purgationẽ peccatorum faciens, ℣ sedet ad dexteram maiestatis in excelsis: ✠ tanto melior angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hæreditauit. ✠ Cui enim dixit aliquando angelorũ. ‖ Filius meus es tu ego hodie genui te? Et rursum: ‖ Ego ero illi in patrem: & ipse erit mihi in filiũ? ✠ Et cũ iterũ introducit primogenitũ in orbẽ terræ, dicit. ‖ Et adorent eũ omnes angeli Dei. ✠ Et ad angelos quidẽ dicit. ‖ Qui facit angelos suos spiritus: & ministros suos flammam ignis. ✠ Ad filiũ autẽ. ‖ Thronus tuus Deus in sæculũ sæculi: uirga æquitatis, uirga regni tui. ✠ Dilexisti iustitiã, & odisti iniquitatẽ; propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. ✠ Et ‖ Tu in principio Domine terrã fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli: ipsi peribunt, tu autem permanebis: & omnes ut uestimentum ueterascent. ✠ Et uelut amictum ℣ mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. ✠ Ad quẽ autem angelorum dixit aliquando. ‖ Sede a dextris meis quoad usque ponã inimicos tuos scabellũ pedum tuorũ? ✠ Nõne omnes, sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos qui hæreditatem capient salutis?

CAP. II.

PRopterea abundantius oportet obseruare nos ea quæ audiuimus: ne forte pereffluamus. ✠ Si enim qui per angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis præuaricatio, & inobedientia

accepit iustã mercedis retributionẽ: ♀quomodo nos effugiemus si tãtam neglexerimus salutem: quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis qui audierunt, in nos cõfirmata est, ♀contestante Deo signis, & portentis, & variis uirtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secũdum suam uoluntatem. ♀Non enim angelis subiecit Deus orbem terræ futurum, de quo loquimur. ♀Testatus est autem in quodam loco quis, dicẽs, ‖ Quid est homo quod memor es eius: aut filius hominis quoniã uisitas eum? ♀Minuisti eum paulominus ab angelis: gloria, & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarũ. ♀Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo enim quod omnia ei subiecit: nihil dimisit non subiectum ei. Nunc autẽ necdum uidemus omnia subiecta ei. ♀Eũ autem qui modico quàm angeli, minoratus est uidemus Iesum propter passionẽ mortis, gloria, & honore coronatum: ut ᵛ gratia' Dei, pro omnibus gustaret mortẽ. ♀Decebat enim eum propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, authorem salutis eorum, per ᵛ passionem ᵛ cõsummare. ♀Qui enim sanctificat & qui sanctificãtur: ex uno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos uocare, ♀dicens, ‖ Nunciabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te. ♀Et iterum, ‖ Ego ero fidens in eum. Et iterum: ‖ Ecce ego, & pueri mei: quos dedit mihi Deus. ♀Quia ergo pueri communicauerunt carni, & sanguini: & ipse similiter participauit eisdem: ‖ ut per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium, id est, diabolum: ♀ & liberaret eos qui timore mortis per totam uitam obnoxii erant seruituti. ♀Nusquam enim angelos apprehẽdit: sed semẽ Abrahæ apprehendit. Vnde debuit per omnia fratribus similari. ♀ut misericors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi. ♀In eo enim in quo passus est ipse, & tentatus: potens est, & eis qui tentantur auxiliari. CAP. III.

VNde fratres sancti, ‖ uocationis cœlestis participes, cõsiderate Apostolum, & pontificem confessionis nostræ Iesum: ♀qui fidelis est ei qui fecit illum, sicut, & ‖ Moyses in omni domo eius. ♀Ampliores enim gloriæ iste præ Moyse dignus est habitus, quãto ampliorem honorem habet domus, qui fabricauit illam. ♀Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autẽ omnia creauit, Deus est. ♀ Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus, in testimonium eorum quæ dicenda erant: ♀Christus uero tamquam filius in domo sua: quæ domus sumus nos si fiduciam, & gloriam spei usq; ad finem firmam retineamus. ♀ Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus, ‖ Hodie si uocem eius audieritis, ♀ nolite obdurare corda uestra sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, ♀ ubi tẽtauerunt me patres uestri: probauerunt, & uiderunt opera mea. ♀ quadraginta annis. Propter quod infensus fui generationi huic, & dixi. Semper errant corde. Ipsi autem non cognouerunt uias meas. ♀quibus iuraui in ira mea. Si introibunt in requiẽ meam. ♀ Videte fratres, ne forte sit in aliquo uestrum cor malũ, incredulitatis, discedẽdi a Deo uiuo: ♀sed adhortamini uosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex uobis fallacia peccati. ♀ Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initiũ substantiæ eius usq; ad finem firmum retineamus. ♀ Dũ dicitur, Hodie si uocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra quẽadmodum in illa exacerbatione. ♀Quidam enim audientes exacerbauerunt: sed non uniuersi qui profecti sunt ex Ægypto per Moysen. ♀Quibus autem infensus est quadraginta annis? Nonne illis qui peccauerunt ‖ quorum cadauera prostrata sunt in deserto? ‖ Quibus autẽ iurauit non introire in requiem ipsius: nisi illis qui incredduli fuerunt? ♀Et videmus quia non potuerũt introire * propter incredulitatem.

CAP. IIII.

TImeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius, existimetur aliquis ex uobis deesse. ♀ Etenim, & nobis nunciatum est, quẽadmodum, & illis: sed non profuit illis sermo auditus, nõ admixtus fidei ex ijs quę audierunt. ♀ Ingrediemur enim in requiẽ qui credidimus: quemadmodum dixit, ‖ Sicut iuraui in ira mea, si introibunt in requiẽ meã: & quidẽ operibus ab institutione mundi ᵛ perfectis'. ♀Dixit enim quodã loco de die septima sic: ‖ Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis. ♀Et in isto rursum, Si introibunt in requiem meam. ♀ Quoniam ergo superest introire quosdã in illam, & ij quibus prioribus annunciatum est, nõ introierunt propter incredulitatem: iterũ terminat diẽ quendã, Hodie, in Dauid dicẽdo, post tantum tẽporis, sicut supra dictum est. ‖ Hodie si uocem eius audieritis: nolite obdurare corda uestra. ♀ Nam si eis Iesus requiem præstitisset: nũquam de alia loqueretur posthac die. ♀ Itaq; relinquitur sabbathismus populo Dei. ♀Qui enim ingressus est in requiem eius: etiã ipse requieuit ab operibus suis, sicut * a suis Deus. ♀Festinemus ergo ingredi in illã requiẽm: ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. ♀ Viuus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usque ad diuisionem animæ ac spiritus, compagum quoq; ac medullarum, & discretor cogitationum, & intentionum cordis. ♀Et non est ulla creatura inuisibilis in conspectu eius, omnia autem nuda, & aperta sunt oculis eius, ad quem nobis sermo. ♀ Habẽtes ergo pontificem magnum qui penetrauit cœlos, Iesum filium Dei: teneamus * cõfessionem. ♀Non enim habemus pontificẽ, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. ♀ Adeamus ergo cum fiducia ad thronũ gratiæ: * ut misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

CAP. V.

OMnis nãq; Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus cõstituitur in ijs quæ sunt ad Deum: ut offerat

-2 Mss. Gr. Ps.8.5.

Matt.28. 18. 1 Cor. 15. 26. Ephes. 1. 22. Phil 2. 8

ᵛ χάρις-τι.

ᵛ passione 6 Mss. Gr. ᵛ consummari Mss. 9. Ps.21.23 Ps.17. 3. Isai.8.18

Osee.13. 14. 1 Cor.15. 54.

*Christũ 6 Mss. Gr. 3. Num.12. 7.

Ps.94.8.

12 iuramẽti in ira mea. Si introibunt in requiẽ meam. ♀ Videte fratres, ne forte sit in aliquo uestrum cor malũ, incredulitatis, dis-
13 cedẽdi a Deo uiuo: ♀sed adhortamini uosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex
14 uobis fallacia peccati. ♀ Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initiũ substantiæ eius usq; ad finem firmum retineamus. ♀ Dũ dicitur, Hodie si uocem eius au-
15 dieritis, nolite obdurare corda uestra quẽadmodum in illa exacerbatione. ♀Quidam enim audientes exacerbauerunt: sed non uniuersi qui profecti sunt ex Ægypto per
16 Moysen. ♀Quibus autem infensus est quadraginta annis? Nonne illis qui peccauerunt ‖ quorum cadauera prostrata sunt in
17 deserto? ‖ Quibus autẽ iurauit non introire in requiem ipsius: nisi illis qui incredduli fuerunt? ♀Et videmus quia non potuerũt
18 introire * propter incredulitatem.

CAP. IIII.

1 TImeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius, existimetur aliquis ex uobis
2 deesse. ♀ Etenim, & nobis nunciatum est, quẽadmodum, & illis: sed non profuit illis sermo auditus, nõ admixtus fidei ex ijs quę
3 audierunt. ♀ Ingrediemur enim in requiẽ qui credidimus: quemadmodum dixit, ‖ Sicut iuraui in ira mea, si introibunt in requiẽ meã: & quidẽ operibus ab institutione mundi ᵛ perfectis'. ♀Dixit enim quodã
4 loco de die septima sic: ‖ Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis. ♀Et
5 in isto rursum, Si introibunt in requiem meam. ♀ Quoniam ergo superest introire quosdã in illam, & ij quibus prioribus annunciatum est, nõ introierunt propter in-
6 credulitatem: iterũ terminat diẽ quendã, Hodie, in Dauid dicẽdo, post tantum tẽporis, sicut supra dictum est. ‖ Hodie si uocem eius audieritis: nolite obdurare corda
7 uestra. ♀ Nam si eis Iesus requiem præstitisset: nũquam de alia loqueretur posthac
8 die. ♀ Itaq; relinquitur sabbathismus populo Dei. ♀Qui enim ingressus est in requiem
9 eius: etiã ipse requieuit ab operibus suis, sicut * a suis Deus. ♀Festinemus ergo ingredi in illã requiẽm: ut ne in idipsum quis in-
10 cidat incredulitatis exemplum. ♀ Viuus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usque ad diuisionem animæ ac spiritus, compagum quoq; ac medullarum, & discretor
11 cogitationum, & intentionum cordis. ♀Et non est ulla creatura inuisibilis in conspectu eius, omnia autem nuda, & aperta sunt
12 oculis eius, ad quem nobis sermo. ♀ Habẽtes ergo pontificem magnum qui penetrauit cœlos, Iesum filium Dei: teneamus * cõfessionem. ♀Non enim habemus pontificẽ,
13 qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. ♀ Adeamus ergo
14 cum fiducia ad thronũ gratiæ: * ut misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

CAP. V.

1 OMnis nãq; Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus cõstituitur in ijs quæ sunt ad Deum: ut offerat

Num. 14. 37. Num. 14. 21. 23. *super quibus ipsius Mss. 9.

Ps.94.11.

ᵛ factus 4 Mss. Gr. S. Gen.2. 2.

Sup.3.7.

*Gr Mss.9

Ps.33.16 Eccli.15. 20.

*ipsi nostra o.

*eius Mss Gr.

ferat

ferat dona, & sacrificia pro peccatis. † qui cū dolere possit ijs qui ignorant, & errant: quoniā, & ipse circūdatus est infirmitate: † & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiā pro semetipso offerre pro peccatis. † Nec quisquā sumit sibi honorē, sed qui uocatur a Deo, tamquam Aaron. † Sic & Christus non semetipsum clarificauit ut pōtifex fieret: sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu: ego hodie genui te. † Quemadmodum. & in alio loco dicit, Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedec. † Qui in diebus carnis suæ, preces supplicationesq. ad eū qui possit illū saluum facere a morte cū clamore ualido, & lachrymis offerens, * exauditus est pro sua reuerētia. † Et quidē cū esset filius, * didicit ex ijs quæ passus est obedientiā. † & consummatus, factus est omnibus obtēperantibus sibi. causa salutis æternæ, † appellatus a Deo pōtifex iuxta ordinem Melchi-sedec. † De quo nobis grandis sermo, & ‖ interpretabilis ad dicendū: quoniā imbecilles facti estis ad audiēdū. † Etenim cū deberetis magistri esse propter tempus rursum ind getis, ut uos doceamini quæ sint elementa exordij sermonum Dei: & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo. † Omnis enim qui lactis est particeps, expers est sermonis iustitiæ: paruulus enim est. † Perfectorū autē est solidus cibus: eorū qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

CAP. VI.

QVapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem ad perfectionē feramur, nō rursum iacientes fundamentum pœnitentiæ ab operibus mortuis, & fidei ad Deū, † baptismatū doctrinæ, impositionis quoq; manuū, ac resurrectionis mortuorū, & iudicij æterni. † Et hoc faciemus, si quidem permiserit Deus. † ‖ Impossibile enim est eos qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiā donū cœleste, & participes facti sunt Spiritus sancti, † gustauerunt nihilominus bonū Dei uerbū, uirtutesq. seculi uenturi, † & prolapsi sunt, rursus renouari ad pœnitentiā, rursum crucifigentes sibimetipsis filiū Dei, & ostentui habentes. † Terra enim sæpe uenientē super se bibens imbrē, & generās herbā opportunā illis a quibus colitur: accipit benedictionē a Deo. † proferens aute spinas ac tribulos: reproba est, & maledicto proxima, cuius consummatio in cōbustionem. † Cōfidimus aut de uobis dilectissimi meliora, & uiciniora saluti: tametsi ita loquimur. † Non enim iniustus Deus, ut obliuiscatur operis uestri, & dilectionis quam ostēditis in nomine ipsius, qui ministratis sanctis, & ministratis. † Cupimus autē unumquemq; uestrū eandē ostentare solicitudinē ad explētionē spei usq; in finē: † ut non segnes efficiamini, uerū imitatores eorū qui fide, & patientia hęreditabūt promissiones. † Abrahæ namq. promittens Deus quoniā neminē habuit per quē iurauret maiorē, iurauit per semetipsum, † dicens, ‖ Nisi benedicens benedicā te, & multiplicans multiplicabo te. † Et sic longanimiter ferens, adeptus est repromissionem. † Homines enim per maiorē sui iurant: & omnis controuersiæ eorū finis, ad confirmationē, est iuramentū. † In quo abundātius uolens Deus ostendere pollicitationis hæredibus immobilitatē consilij sui, interposuit iusiurandū: † ut per duas res immobiles, quibus impossibile est mentiri Deū, fortissimū solatiū, habeamus, qui confugimus ad tenendam propositā spem, † quam sicut ancoram habemus animæ tutam ac firmam, & incedentem usque ad interiora uelaminis, † ubi præcursor pro nobis introijt Iesus, secundum ordinem Melchisedec pontifex factus in æternum.

CAP. VII.

HIc enim ‖ Melchi-sedec, rex Salē, sacerdos Dei summi, qui obuiauit Abrahæ regresso a cēde regū, & benedixit ei: † cui, & decimas omniū diuisit Abraham: primū quidē qui interpretatur rex iustitiæ: deinde autē, & rex Salē, quod est, rex pacis, † sine patre, sine matre, † sine genealogia, neque initium dierum neque finem uitæ habens, assimilatus autem filio Dei, manet sacerdos in perpetuum. † Intuemini autem quantus sit hic, cui, & decimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha. † Et quidem ‖ de filijs Leui sacerdotium accipientes, ‖ mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem, id est, a fratribus suis: quamquam, & ipsi exierint de lumbis Abrahæ. † Cuius autem generatio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habebat repromissiones, benedixit. † Sine ulla autem contradictione, quod minus est, a meliore benedicitur. † Et hic quidem, decimas morientes homines accipiunt: ibi autem contestatur, quia uiuit. † Et (ut ita dictū sit) per Abraham, & Leui, qui decimas ℣ accepit, decimatus est. † adhuc enim in lumbis patris erat, quando obuiauit ei Melchi-sedec. † Si ergo consumatio per sacerdotium Leuiticum erat (populus enim sub ipso legē accepit) quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchi-sedec, aliū surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? Translato enim sacerdotio, necesse est ut & legis translatio fiat. † In quo enim hæc dicuntur: de alia tribu est, de qua nullus altario præsto fuit. † Manifestū est enim quod ex Iuda ortus sit Dominus noster: in qua tribu nihil de ℣ sacerdotibus' Moyses locutus est. † Et amplius adhuc manifestum est: si secundum similitudinem Melchi-sedec exurgat alius sacerdos, † qui non secundum legē mādati carnalis factus est, sed secundum uirtutem uitæ insolubilis. † Contestatur enim, ‖ Quoniam tu es sacerdos in æternum, † secundū ordinem Melchi-sedec. † Reprobatio quidem fit præcedentis mandati: propter infirmitatem eius, & inutilitatem. † nihil enim ad perfectum adduxit lex: introductio uero melioris spei, per quam proximamus ad Deum. † Et quantum est non sine iureiurando (alii quidem, sine iureiurando sacerdotes facti sunt: † hic autē cū iureiurando per eū qui dixit ad illum, ‖ Iurauit Dominus, & non pœnitebit eū: tu es sacerdos in æternum) † in tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus. † Et alij quidem plures facti sunt sacerdotes,

2 Pe.26 18.
Ps. 2. 7.
Ps. 109. 4
* & 10 MS. G.S.
* Des MS. 7.
Gen. 22. 16. Gen. 12. 3 18. 18. 22 17.
Matt. 12 45. Infr. 10. 26. 2 Pet. 2. 20.
Num. 18. 22. Deut. 18. 13. Ios. 14. 4
℣ accipit 6 MS. G.
℣ sacerdotio 1 MS. R.G.S.
Ps. 109. 4
Ps. 109. 4

dotes, ideirco quod morte prohiberentur permanere: ✠ hic autē eo quòd maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotiū. 24
✠ Vnde & saluare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper viuens ad interpellandum pro nobis. 25
✠ Talis enim decebat, ut nobis esset pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, & excelsior cœlis factus. ✠ qui non habet necessitatem quotidie (quemadmodum sacerdotes) ‖ prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi: hoc enim fecit semel, se ipsum offerendo. ✠ Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iusiurandi qui post legem est, Filium in æternum perfectum.

CAP. VIII.

CApitulum autē super ea quæ dicuntur, Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cœlis: ✠ sanctorum minister, & tabernaculi ueri, quod fixit ℣ Dominus, & non homo. ✠ Omnis enim pontifex, ad offerendū munera, & hostias constituitur, unde necesse est, & hūc habere aliquid quod offerat: ✠ si ergo esset super terram, nec esset sacerdos: cum essent qui offerrent secundum legem munera, ✠ qui exemplari, & umbræ deseruiunt cœlestium. Sicut responsum est Moysi, cum consummaret tabernaculum, ‖ Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar quod tibi ostensum est in monte. ✠ Nunc autem melius sortitus est ministerium quanto, & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sanctum est. ✠ Nam si illud prius culpa uacasset: non utique secūdi locus inquireretur. ✠ Vituperans enim eos dicit. ‖ Ecce dies uenient, dicit Dominus: & consummabo super domum Israel, & super domū Iuda testamentum nouum, ✠ non secundum testamentum quod feci patribus eorum in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de Terra Ægypti: quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo: & ego neglexi eos, dicit Dominus. ✠ Quia hoc est testamentum quod disponā domui Israel post dies illos, dicit Dominus: Dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas: & ero eis in Deū, & ipsi erunt mihi in populum: ✠ & non docebit unusquisque proximum suum, & unusquisque fratrem suum, dicens, Cognosce Dominū: quoniam omnes scient me a minore usq; ad maiorem eorum: ✠ quia propitius ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum iam non memorabor. ✠ Dicendo autē nouum ueterauit prius. Quod autem antiquatur, & senescit: prope interitum est.

CAP. IX.

HAbuit quidem & prius, & iustificationes culturæ, & sanctum seculare. ✠ Tabernaculum enim factū est primum in quo erant candelabra, & mensa, & propositio panum, quæ dicitur Sancta. ✠ Post uelamentum autem secundum, tabernaculum, quod dicitur Sancta sanctorum: ✠ aureum habens thuribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua urna aurea habens manna, & uirga Aaron quæ fronduerat, & tabulæ testamenti, ✠ superq; eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium: de quibus non est modo dicendū per singula. ✠ His uero ita compositis, in priori quidem tabernaculo semper introibant Sacerdotes, sacrificiorum officia cōsummantes. ✠ In secundo autem, ‖ semel in anno solus pontifex: non sine sanguine quem ℣ offert pro sua & populi ignorantia: ✠ hoc signi ficante Spiritu Sancto, nondū propalatam esse sanctorum uiam, adhuc priore tabernaculo habente statum. ✠ quæ parabola est temporis instantis: iuxta quam munera & hostiæ offeruntur, quæ non possunt iuxta conscientiam perfectū facere seruientem, ✠ solummodo in cibis, & in potibus, & uariis baptismatibus, & iustitijs carnis usque ad tempus correctionis impositis. ✠ Christus autem assistēs pōtifex futurorum bonorum, per amplius, & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non huius creationis: ✠ neque per sanguinem hircorum ℣ aut uitulorum, sed ‖ per proprium sanguinem, introiuit semel in Sancta, æterna redemptione inuenta. ✠ Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis uitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: ✠ quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum ‖ obtulit immaculatum Deo, ℣ emundabit conscientiā ℣ nostram ab operibus mortuis, ad seruiendum Deo uiuentem? ✠ Et ideo noui testamenti mediator est: ut morte intercedente, in redemptionem earum prauaricationum quæ erant sub priori testamento repromissionem accipiant qui uocati sunt, æternæ hæreditatis. ✠ Vbi enim testamentū est: mors necesse est intercedat testatoris. ✠ Testamentū enim in mortuis confirmatū est: alioquin nōdū ualet, dum uiuit qui testatus est. ✠ Vnde nec primū quidē sine sanguine dedicatū est. ✠ Lecto enim omni mandato legis a Moyse uniuerso populo: accipiens sanguinē uitulorū, & hircorū cū aqua, & lana coccinea, & hyssopo: ipsum quoq; librū, & omnē populū aspersit, ✠ dicens, ‖ Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad uos Deus. ✠ Etiam tabernaculum, & omnia uasa ministerij sanguine similiter aspersit. ✠ Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: & sine sanguinis effusione non fit remissio. ✠ Necesse est ergo exemplaria quidem cœlestiū, his mundari: ipsa autem cœlestia, melioribus hostijs quàm istis. ✠ Non enim in manufacta sancta Iesus introiuit exemplaria uerorum: sed in ipsum cœlum, ut appareat nunc uultui Dei pro nobis. ✠ Neq; ut sæpe offerat semetipsum, quemadmodum Pōtifex intrat in Sancta, per singulos annos in sanguine alieno: ✠ alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc autem semel ℣ in consummatione seculorum, ad ℣ destitutionem peccati per hostiam suam apparuit. ✠ Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium: ✠ ‖ sic, & Christus semel oblatus est ad multorū exhaurienda peccata, secundo sine peccato apparebit exspectantibus se, in salutem.

CAP.

✠ accedentes 13 MS. R. G. 8. Sen. 7 MS. G. 8.
Leu. 9. 7. 16. 6
℣ Deus MS. B. 8.
Exo. 25. 9. 40. Act. 7. 44.
Ier. 31. 31.
Exo. 25. 8. 26. 1. 36. 8.
3 Reg. 8. 9. 2 Par. 5. 10. Exo. 25. 22.
Exo. 30. 10. Leu. 16. 2. 30.
℣ & ferro MS. B.
℣ & 6 MS. G. 5. Act. 20. 28. 1 Pet. 1. 19. 1 Ioh. 1. 7. Apoc. 1. 5. Leu. 9. 8. 16. 6. 14. Num. 19. 4. Luc. 1. 17. Rom. 5. 5. 6.
℣ mundat 17 MS. R. G. 8.
℣ nostra 7 MS. G. 5. Gal. 3. 15
Exo. 24. 8. Matt. 26. 28.
℣ in consummatione MS. 9. ℣ defectione 15 MS. R. 5. 6. 8. 1 Pet. 3. 18.

CAP. X.

Leuit.16 14.

VMbram ‖ enim habens lex, futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum: per, singulos annos eisdem ipsis hostiis quas offerunt indesinenter, numquam potest accedentes perfectos facere: ✝ alioquin cessassent offerri ideo quòd nullam haberent ultra conscientiam peccati, cultores semel mundati. ✝ sed in ipsis cómemoratio peccatorum per singulos annos fit. ✝ impossibile enim est sanguine taurorú & hircorú auferri peccata. ✝ Ideo ingrediens mundum dicit: ‖ Hostiam & oblationem noluisti: corpus autem aptasti mihi: holocausta omata, & pro peccato, nó tibi placuerunt. ✝ Tunc dixi, Ecce uenio ‖ in capite libri scriptum est de me: Vt faciá Deus uoluntatem tuam. ✝ Superius dicens, Quia hostias & oblationes, & holocaustomata, & pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi, quæ secundum legem offeruntur, ✝ tunc dixi, Ecce uenio, ut faciam Deus uoluntatem tuam: aufert primum, ut sequens statuat. ✝ In qua uoluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel. ✝ Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, & easdem sæpe offerens hostias, quæ numquá possunt auferre peccata: ✝ hic autem unápro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, ✝ de cætero expectans, ‖ donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. ✝ Vna enim oblatione, consummauit in sempiternú sanctificatos. ✝ Contestatur autem nos & Spiritus Sanctus. Postquam enim dixit: ✝ ‖ Hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, ‖ Dando' leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas: ✝ & peccatorum & iniquitatum eorum iam non recordabor amplius. ✝ Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio pro peccato. ✝ Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi. ✝ quam initiauit nobis uiam nouam & uiuentem per uelamen, id est, carnem suam, ✝ & sacerdotem magnum super domum Dei. ✝ accedamus cú uero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, ✝ teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem (✝ fidelis enim est qui repromisit) ✝ & consideremus inuicé in prouocationem charitatis & bonorum operum: ✝ non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quáto uidetis appropinquantem diem. ✝ ‖ Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam ueritatis, iam nó relinquitur pro peccatis hostia, ✝ terribilis autem quædam expectatio iudicii & ignis æmulatio, quæ consumptura est aduersarios. ✝ Irritam quis faciens legem Moysi sine ulla miseratione, ‖ duobus uel tribus testibus moritur. ✝ quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit an quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit? ✝ Scimus enim qui dixit ‖ Mihi ‖ uindictam', ego ‖ retribuam'. Et iterum: ‖ Quia' iudicabit Dñs populum suú. ✝ Horrendum est incidere in manus Dei uiuentis. ✝ Rememoramini autē pristinos dies: in quibus illuminati, magnum certamē sustinuistis passionum. ✝ & in altero quidem opprobriis & tribulationibus spectaculum factí: in altero autem socii taliter conuersantium effecti. ✝ Nam & uinctis compassi estis: & rapinam bonorum uestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes uos habere melliorem & manentē substantiam. ✝ Nolite itaque amittere cōfidentiam uestrā, quæ magnam habet remunerationem. ✝ Patientia enim uobis necessaria est: ut uoluntatem Dei facientes, reportetis promissionem. ✝ ‖ Adhuc enim modicum, aliquantulumq., qui uenturus est, ueniet, & non tardabit. ✝ ‖ iustus autem meus ex fide ‖ uiuit'. quod si subtraxerit se nō placebit animæ meæ. ✝ Nos autē non sumus subtractionis filii' in perditionem: sed fidei in acquisitionē animę.

Psal.39. 7.

Ibidem.

Sup.6.4.

Deut.17. 19.15. Matt.18 16. Ioā.8.17 2.Cor.13 1. Deut.32 35. Ps.12.19

1 MS Q. Vvreddam

4 MS.

-5 MS. Q. Psal.34.14

Abac.2.3 1.Pet.1.6 Rom.1.17 Gal.3.12 Hebræ 12. 3.

-6 MS. Q. 8.

CAP. XI.

ESt autem fides, sperandarum substantia rerum, argumentum nō apparentium. ✝ In hac enim testimonio consecuti sunt senes. ✝ ‖ Fide, intelligimus aptata esse secula uerbo Dei: ut ex inuisibilibus uisibilia fierent. ✝ ‖ Fide, pluriman hostiā Abel quam Cain, obtulit Deo. ‖ per quā testimonium consecutus est esse iustus, testimoniū perhibente muneribus eius Deo, & per illā defunctus adhuc loquitur. ✝ Fide, ‖ Henoch translatus est, ne uideret mortē, & nō inueniebatur: quia transtulit illum Deus: ante translationē enim, testimonium habuit placuisse Deo. ✝ Sine fide autem impossibile est placere Deo'. Credere enim oportet accedentem ad Deū quia est, & inquirentibus se remunerator sit. ✝ Fide, ‖ Noe cū responso accepto de his quæ adhuc nō uidebātur, metuens, aptauit arcā in salutē domus suæ, per quā damnauit mundum: & iustitiæ quę per fidem est, hæres est institutus. ✝ Fide, ‖ qui uocatur Abraham obediuit in locum exire quē accepturus erat in hæreditatem: & exiit, nesciens quò iret. ✝ Fide, demoratus est in Terra repromissionis, tamquam in aliena, in casu is habitando cum Isaac & Iacob cohæredibus repromissionis eiusdem. ✝ Expectabat enim fundamenta habentē ciuitatem: cuius artifex & cōditor Deus. ✝ Fide, ‖ & ipsa Sara sterilis uirtutem in conceptione seminis accepit, etiā præter tempus ætatis: quoniā fidelem credidit esse eum qui repromiserat. ✝ Propter quod & ab unò orti sunt (& hoc emortuo) tamquam sidera cęli in multitudine, & sicut arena quæ est ad o ā maris innumerabilis. ✝ Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non accepto repromissionibus, sed a longe eas aspicientes, & salutantes, & cōfitentes quia peregrini & hospites sunt super terrā. ✝ Qui enim hęc dicunt significant se patriam inquirere. ✝ Et si quidem ipsius memoriam essent de qua exierunt: habebāt utiq; tempus reuertendi. ✝ nunc autē meliorem appetunt, id est, cœlestē. Ideo non confunditur Deus uocari Deus eorum, parauit enim illis ciuitatem. ✝ Fide,

Gen.1.1.3

Gen.4. 4. Matt.23. 34.

Gen.5.24 Eccli.44. 16.49.16

-5 MS. Q

Gen.6.13 18. Eccli 44. 17. Gen.2. 4. 15.1.

Genes.17 19.18.10 21.2.

Eccli.44. 22.23.

Gen 22.9 Eccli 44. 21. ℣ in quo Msq.B. Ge. 21.12 Rom.9.7. Gen.27. 27.36. Ge.48.15 Ge.47.31 Ge. 50.24 25. Exo. 2.2. Act. 7.20 Exo.1.16 Exo.2.12

Exod.12. 13.21.

Exod.14. 22. Ios. 6. 20 Ios. 6.23 25. Ios.2.1.

℣ effugerunt 4. Ms.G.S.

Rom. 6.4 Col.3.8. Eph.4.23 1 Pe.2.1 4.1.

-pMS.G.S ℣ sedet 2 Ms.G.S

-1MS.G.S

obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur, & unigenitum offerebat, ℣ qui susceperat repromissiones; ♦ | ad quem dictum est, ‖ Quia in Isaac vocabitur tibi semen) ♦ arbitrans quia & a mortuis suscitare potés est Deus. vnde eum, & in parabolam accepit. ♦ Fide, ‖ & de futuris, benedixit Isaac, Jacob, & Esau. ♦ Fide. ‖ Iacob moriens, singulos filiorum Ioseph benedixit: ‖ & adorauit fastigium uirgæ eius. ♦ Fide, ‖ Ioseph moriens, de profectione filiorum Israel memoratus est, & de ossibus suis mandauit. ♦ Fide, ‖ Moyses natus, occultatus est mensibus tribus a parentibus suis: eo quòd vidissent elegantem infantem, & non timuerunt ‖ regis edictum. ♦ Fide, ‖ Moyses grandis factus negauit se esse filium filiæ Pharaonis: ♦ magis eligens affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere iucunditatem, ♦ maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorum, improperium Christi. aspiciebat enim in remunerationem. ♦ Fide, reliquit Ægyptũ: non veritus animositatem regis. inuisibilem enim tanquam uidens sustinuit. ♦ Fide, ‖ celebrauit Pascha, & sanguinis effusionem: ne qui uastabat primitiua, tangeret eos. ♦ Fide, ‖ transierunt Mare rubrũ tanquam per aridam terram: quod experti Ægyptij, deuorati sunt. ♦ Fide, ‖ muri Iericho corruerunt, circuitu dierum septẽ. ♦ Fide, ‖ Rahab meretrix non periit cum incredulis: ‖ excipiens exploratores cum pace. ♦ Et quid adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon, Barac, Sampson, Iephte, Dauid, Samuel, & Prophetis: ♦ qui per fidem, deuicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones, obturauerunt ora leonum, ♦ extinxerunt impetum ignis, ℣ effugauerunt aciem gladij, conualuerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum: ♦ acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. alij autem distenti sunt, non suscipientes redemptionem, ut melioremi nuenirent resurrectionem. ♦ Alij uero ludibria, & verbera experti, insuper & vincula, & carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt, circuierunt in melótis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti: ♦ quibus dignus non erat mundus. in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cauernis terræ. ♦ Et hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt repromissionem, ♦ Deo pro nobis melius aliquid prouidente, ut non sine nobis consummarentur.

CAP. XII.

Ideoq. & nos tantam habentes impositam nubem testium: ‖ deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatũ, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, ♦ aspicientes in authorẽ fidei, & consummatorem Iesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contepta, atque in dextera sedis Dei ℣ sedet'. ♦ Recogitate enim eum, qui talem sustinuit a peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini animis vestris deficientes. ♦ Nondũ enim' vsque ad sanguinẽ restitistis, aduersus peccatum repugnantes: ♦ & obliti estis consolationis quæ uobis, tamquam filiis loquitur, dicens, ‖ Fili, mi noli negligere disciplinam Domini: neque fatigeris dum ab eo argueris. ♦ ‖ Quem enim diligit Dominus, castigat: flagellat autẽ omnem filium quem recipit. ♦ In disciplina perseuerate. Tamquam filiis uobis offert se Deus, quis enim filius, quem non corripit pater? ♦ Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes: ergo adulteri, & non filij estis. ♦ Deinde patres quidẽ carnis nostræ eruditores habuimus, & reuerebamur eos. num multo magis obtéperabimus Patri spirituum, & viuemus? ♦ Et illi quidem in tempore paucorum dierum. secundum uoluntatẽ suã erudiebant nos: hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem eius. ♦ Omnis autem disciplina in præsenti quidem uidetur non esse gaudij sed mœroris: postea autem fructum pacatissimũ exercitatis per eam, ℣ reddet iustitiæ. ♦ Propter quod remissas manus & soluta genua erigite: ♦ & gressus rectos facite pedibus uestris: ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur. ♦ Pacem sequimini cũ omnibus, & sanctimoniam: sine qua nemo uidebit Deum: ♦ contemplãtes nequis desit gratiæ Dei: neq; qua radix amaritudinis sursum germinans impediat, & per illam inquinentur multi. ♦ Nequis fornicator aut profanus ‖ ut Esau: qui propter unam escam uendidit primitiua sua: scitote enim quoniam & ‖ postea cupiés hæreditare benedictionem, reprobatus est: non enim inuenit pœnitentiæ locum, quamquam cum lacrymis inquisisset eam. ♦ ‖ Non enim accessistis ad tractabilem montem, & ℣ accessibilem' ignem, & turbinem, & caliginem, & procellam, ♦ & tubæ sonum, & uocem uerborũ, quã qui ℣ audierunt, excusauerunt se, ne eis fieret uerbũ (♦ Non enim portabant quod dicebatur, ‖ Et si bestia tetigerit montem, lapidabitur. ♦ Et ita terribile erat quod uidebatur. Moyses dixit: Exterritus sum & tremebundus. ♦ Sed accessistis ad Sion mõtem, & ciuitatem Dei uiuentis, Ierusalem cœlestem, & multorum millium angelorum frequentiam, ♦ & ecclesiam primitiuorum, qui conscripti sunt in cœlis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, ♦ & testamenti noui mediatorem Iesum, & sanguinis aspersionem melius loquentem quàm Abel. ♦ Videte ne recusetis loquentem. Si enim illi non effugerunt recusantes eum qui super terram loquebatur: multo magis nos, ♦ qui de cœlis loquentem nobis, auertimus. ♦ cuius uox mouit terram tunc: nunc autem repromittit, dicens, ‖ Adhuc semel: & ego mouebo non solum terram, sed & cœlum. ♦ Quod autem Adhuc semel dicit: declarat mobilium translationem tanquam factorum, ut maneant ea quę sunt immobilia. ♦ Itaque regnum immobile suscipientes, habemus gratiam: per quam seruiamus placentes Deo, cum metu & reuerentia. ♦ Etenim ‖ Deus noster ignis consumens est.

Pro. 3.11 Ioa. 5.17 Apo. 3.19

℣ reddit 6 MS G.

Rom.12.8

Ge.25.33 Ge.27.38

Exo. 19. 12. 20.21 ℣ accessibilem 4. MS.B.G.S ℣ audierant 1 MS. Exo.19. 13.

Aggei 2.7

Deu.4.24 Ro.12.10

CAP. XIII.

CHaritas fraternitatis maneat in vobis'. ¶ Et hospitalitatem nolite obliuisci, ¶per hanc enim placuerũt quidã, angelis hospitio receptis. ¶Mementote uinctorum, tamquã simul uncti: & laborantium, tamquã & ipsi in corpore morantes. ¶Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus. Fornicatores enim & adulteros iudicabit Deus. ¶Sint mores sine auaritia: contenti præsentibus. ipse enim dixit: ¶ Non te deseram, neque derelinquam. ¶ita ut confidenter dicamus: ¶ Dñs mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. ¶Mementote præpositorũ uestrorũ, qui uobis locuti sunt uerbũ: Dei quorũ intuentes exitũ conuersationis, imitamini fidem. ¶ Iesus Christus heri & hodie: ipse & in secula. ¶ Doctrinis uariis & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratia stabiliri cor, non escis: quæ non profuerunt ambulãtibus in eis. ¶Habemus altare: de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deseruiunt. ¶ Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificẽ, horũ corpora cremãtur extra castra. ¶ Propter quod & Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. ¶Exeamus igitur ad eum extra castra: improperium

1 Mis 6.
Ro 12.13
1 Pet. 4.9
Gen 18.3
19.2.
Hebræis
1 Mis 6.6.
Deu. 31.8
Ios. 1.5.
Ps. 55.12
117.6.
Stabilire Mis 8.
Leu. 4.12
6.30.16.
27.
Rom. 5.3.
Implicite 8.9.
Mat. 7.7
21.22.
Mar. 11.
24.
Luc. 11.9
Ioã. 14.13
16.23.24.
Ps. 102.
13.
Eccli. 14
18.
Isa. 40.6
1 Pe. 1.24

14 eius portantes. ¶ ¶Non enim habemus hic manentẽ ciuitatem: sed futuram inquirimus. ¶Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo. id est, fructum labiorũ confitentium nomini eius. ¶ Beneficentiæ autem & communionis nolite obliuisci. talibus enim hostiis promeretur Deus. 15 ¶Obedite præpositis uestris, & subiacete eis. Ipsi enim peruigilant quasi rationem pro animabus uestris reddituri: ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes. hoc enim non expedit uobis. ¶ Orate pro nobis. confidimus enim quia bonam conscientiam habemus: in omnibus bene uolentes conuersari. ¶ Amplius autem deprecor uos hoc facere, quo celerius restituar uobis. ¶ Deus autem pacis qui eduxit de mortuis pastorem magnum ouium, in sanguine testamenti æterni, Dominũ nostrum Iesum Christum: ¶aptet uos in omni bono, ut faciatis eius uoluntatẽ, faciẽs in uobis quod placeat coram se per Iesum Christum: cui est gloria in secula seculorũ. Amen. ¶ Rogo autem uos fratres ut sufferatis uerbum solatii. Etenim perpaucis scripsi uobis. ¶Cognoscite fratrem nostrũ Timótheum dimissum: cum quo (si celerius uenerit) uidebo uos. ¶Salutate omnes præpositos uestros, & omnes sanctos. Salutant uos de Italia fratres'. ¶ Gratia cum omnibus uobis. Amen.

Mis 2. 10.
8 Mis 6.8.

EPISTOLA CATHOLICA IACOBI APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

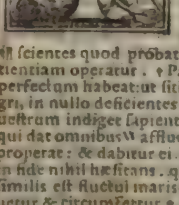

IACOBVS Dei & Domini nostri Iesu Christi seruus, duodecim tribubus quæ sunt in dispersione, salutem. ¶ Omne gaudium existimate fratres mei, cum in tentationes uarias incideritis: ¶ scientes quod probatio fidei uestræ patientiam operatur. ¶ Patientia autẽ opus perfectum habeat: ut sitis perfecti & integri, in nullo deficientes. ¶ Si quis autem uestrum indiget sapientia, postulet a Deo qui dat omnibus affluenter, & nõ improperat: & dabitur ei. ¶Postulet autem in fide nihil hæsitans. qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a uento mouetur & circumfertur. ¶ non ergo æstimet homo ille quod accipiat aliquid a Dño. ¶ Vir duplex animo inconstans est in omnibus uiis suis. ¶ Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua. ¶diues autem in humilitate sua, quoniam sicut flos fœni transibit: ¶exortus est enim. Sol cũ ardore, & arefecit fœnum, & flos eius decidit, & decor uultus eius deperiit: ita & diues in itineribus suis marcescet. ¶ Beatus uir qui suffert tentationẽ: quoniã cũ probatus fuerit, accipiet coronã uitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. ¶ Nemo cũ tentatur, dicat quoniã a Deo tẽtatur: Deus enim intentator malorũ est. ipse autem neminẽ tentat. ¶ Vnusquisque uero tentatur a concupiscentia sua abstractus & illectus. ¶ Deinde cõcupiscentia cũ cõceperit, parit peccatum: peccatum uero cũ consummatum fuerit, generat mortẽ. ¶ Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. ¶Omne datũ optimum, & omne donũ perfectum, desursum est, descendẽs a Patre luminũ, apud quẽ non est transmutatio, nec uicissitudinis obumbratio. ¶ Voluntarie genuit nos uerbo ueritatis, ut simus initium aliquod creaturæ eius. ¶Scitis fratres mei dilectissimi. ¶ Sit autẽ omnis homo uelox ad audiendũ: tardus autẽ ad loquendũ, & tardus ad iram. ¶ Ira enim uiri, iustitiã Dei non operatur. ¶ Propter quod abiicientes omnẽ immunditiã & abundantiã malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum uerbum, quod potest saluare animas uestras. ¶Estote autẽ factores uerbi

Iob 5 17.
* enim MS.8.6.
Prou. 17. 27.
Mat. 7. 12 21.

& non audi tores tantū fallentes uosmet-
ipsos. ¶Quia si quis auditor est uerbi, & nō
factor: hic cōparabitur uiro considerāti
nultū natiuitatis suę in speculo. ¶consi-
derauit enim se, & abiit, & statim oblitus est
qualis fuerit. ¶Qui autē perspexerit in le-
ge perfectæ libertatis, & permanserit in
ea, nō auditor obliuiosus factus, sed factor
operis: hic beatus in facto suo erit. ¶ Si qs
autē putat se religiosū esse, nō refrenans
linguā suā, sed seducens cor suū: huius va-
na est religio. ¶Religio mūda & immacu-
lata apud Deū & Patrem, hæc est, Visitare
pupillos & uiduas in tribulatione eorū: &
immaculatū se custodire ab hoc seculo.

CAP. II.

FRatres mei, ¶nolite in personarū ac-
ceptione habere fidē Dñi nostri Iesu
Christi glorię. ¶Etenim si introierit in
conuentū uestrū uir aureū annulū habēs
in ueste cādida, introierit autē & pauper
in sordido habitu. ¶ & intendatis in eum
qui indutus est ueste præclara, & dixeritis
ei, Tu sede hīc bene; pauperi autē dicatis,
Tu sta illic; aut sede sub scabello pedum
meorū: ¶nonne iudicatis apud uosmetip-
sos, & facti estis iudices cogitationū iniqua-
rū? ¶Audite fratres mei dilectissimi:
nonne Deus elegit pauperes in hoc mun-
do, diuites in fide, & hæredes regni quod
repromisit Deus diligentibus se? ¶Vos autē
exhonorastis pauperē. Nonne diuites per
potentiā opprimunt uos: & ipsi trahūt uos
ad iudicia? ¶ Nonne ipsi blasphemant bo-
nū nomē quod inuocatū est super uos? ¶Si
tamē legē perficitis regalē secundū ✠scrip-
turas, Diliges proximū tuū sicut teipsū:
bene facitis: ¶ si autē personas accipitis,
peccatū operamini, redarguti a lege qua-
si transgressores. ¶ Quicunq; autem totā
legē seruauerit, offendat autē in unō: fa-
ctus est omniū reus. ¶Qui enim dixit, Non
mœchaberis, dixit &, Non occides. Quod si
non mœchaberis, occides autem factus es
trāsgressor legis. ¶ Sic loquimini, & sic fa-
cite sicut per legē libertatis incipientes
iudicari. ¶Iudiciū enim sine misericordia
illi qui nō ✠fecit misericordiam. Super-
exaltat autē misericordia iudiciū. ¶ Quid
proderit fratres mei, si fidē quis dicat se
habere: opera autem non habeat? Numqd
poterit fides saluare eū? ¶ Si autem frater
aut soror nudi sint, & indigeāt uictu quo-
tidiano: ¶ dicat autē aliquis ex uobis, illis:
Ite in pace, calefacimini & saturamini: nō
dederitis autē eis quæ necessaria sunt cor-
pori: quid proderit? ¶Sic & fides, si nō ha-
beat opera, mortua est in semetipsa. ¶Sed
✠dicit quis: Tu fidē habes, & ego opera
habeo. Ostēde mihi fidem tuam sine ope-
ribus: & ego ostendam tibi ex operibus fi-
dem meā. ¶Tu credis quoniā unus est Deus.
Benefacis: & dæmones credunt, & contre-
miscunt. ¶Vis autem scire ô homo inanis,
quoniā fides sine operibus ✠otiosa est?
¶ Abraham pater noster nonne ex operi-
bus iustificatus est, ¶ offerens Isaac filium
suum super altare? ¶ Vides quoniam fides
cooperabatur operibus illius: & ex operi-
bus fides consummata est? ¶ Et suppleta
est scriptura, dicens, ¶ Credidit Abraham
Deo, & reputatum est illi ad iustitiam, &
amicus Dei appellatus est. ¶ Videtis quoniā
ex operibus iustificatur homo & non
ex fide tantū? ¶Similiter autem & ¶Rahab
meretrix nonne ex operibus iustificata est,
suscipiens nuncios, & alia uia eiciens? ¶Si-
cut enim corpus sine spiritu mortuum
est: ita & fides sine operibus mortua est.

CAP. III.

NOlite ¶ plures magistri fieri fratres
mei, scientes quoniā maius iudi-
cium ✠sumitis. ¶ In multis enim
offendimus omnes. Si quis in uerbo non
offendit: hic perfectus est uir. ✠potest etiā
freno circumducere totū corpus. ¶Si au-
tē ✠equis frena in ora mittimus ad con-
sentiendū nobis, ✠etiā omne corpus illo-
rū circumferimus. ✠✠ Et eccē, naues cum
magnæ sint, & a uentis ualidis minentur:
circumferuntur ✠ - autē a modico guber-
naculo ubi impetus dirigentis uoluerit.
¶ Ita & lingua modicū quidē membrū est,
& magna exaltat. Ecce ✠ quantus ignis
quām magnā syluā incendit? ¶ Et lingua,
ignis est, uniuersitas iniquitatis. Lingua
cōstituitur in membris nostris, quæ ma-
culat totum corpus, & inflammat rotam
natiuitatis nostrę inflammata a gehenna.
¶ Omnis enim natura bestiarū & uolucrū
& serpentium & cęterorum domantur, &
domita sunt a natura humana. ¶ linguam
autem nullus hominū domare potest, in-
quietū malū, plena uenenomortifero. ¶In
ipsa benedicimus Deū & Patrem: & in ip-
sa maledicimus homines qui ad similitu-
dinē Dei facti sunt. ¶Ex ipso ore procedit
benedictio & maledictio. Non oportet
fratres mei hæc ita fieri. ¶ Numquid fons
de eode foramine emanat dulce, & ama-
rā aquā? ¶ Numquid potest, fratres mei, fi-
cus uuas facere: aut uitis, ficus? Sic neque
✠salsa, dulce potest facere aquam. ¶ Quis
sapiens & disciplinatus inter uos? Ostēdat
ex bona cōuersatione operationē suā
in mansuetudine sapientiæ. ¶ Quod si zelū
amarū habetis, & contentiones sint in
cordibus uestris: nolite gloriari & mēda-
ces esse aduersus ueritatē. ¶ non est enim
ista sapientia desursum descendens: sed
terrena, animalis, diabolica. ¶ Vbi enim ze-
lus & contentio: ibi inconstantia, & om-
ne opus prauum. ¶ Quæ aut est desursum
est sapientia, primum quidem pudica est:
deinde pacifica, modesta, suadibilis, bo-
nis cōsentiens, plena misericordia & fru-
ctibus bonis, non iudicans, sine simula-
tione. ¶ Fructus autem iustitiæ in pace se-
minatur, facientibus pacem.

CAP. IIII.

VNde bella & lites in uobis? Nonne
hinc? ex concupiscentiis uestris quę
militant in membris uestris? ¶ Cōcu-
piscitis: & nō habetis, occiditis, & zelatis:
& nō potestis adipisci, litigatis & belligē-
ritis: & nō habetis, propter quod non po-
stulatis. ¶ Petitis, & non accipitis: eo quōd
male petatis: ut in cōcupiscentiis uestris in-
sumatis. ¶ Adulteri, ✠nescitis q. ¶ amicitia
huius mūdi, inimica est Dei. ¶ Quicūqer-
go uoluerit amicus esse seculi huius: ini-
micus Dei cōstituitur. ¶ An putatis qa ina-
niter scriptura ✠dicit: Ad inuidiā cōcupi-
scit spiritus q habitat in ✠uobis? ¶ Maiorē au

Iac. 2. 10. 26. 25. Heb. 11. 32.

Mat. 23 8

✠ Summe M S. G. ✠ potens M S. G. ✠ Sicus M S. ✠ equorū frenos ✠ & M S. B. G. ✠ Ecce & M S. G. ✠ tamen M S. 9. -5 M S. D. G 8

✠ quantū, 5 G 8.

✠ salsam M S. G.

-7 M S. G. 8.

-4 M S. G. 8.

Gen. 6. 5. 8. 21. 1 Ioh. 2. 15. ✠ & adultera ! M S. G. Ioa. 15. 19. ✠ An M S ✠ dicit ad inuidiā? Concupiscit. ✠ nobis ? M S. G. 8.

rem dat gratiam. Propter quod dicit, ¶Deus superbis resistit, ¶humilibus autem dat gratiam. ♦ Subditi ergo estote Deo, ¶ resistite autem diabolo, & fugiet a uobis. ♦Appropinquate Deo: & appropinquabit uobis. Emundate manus, peccatores: & purificate corda, duplices animo. ♦ Miseri estote, & lugete, & plorate: risus uester in luctū conuertatur, & gaudium in mœrorem. ♦ Humiliamini in conspectu Domini: & exaltabit vos. ♦ Nolite detrahere alterutrum fratres mei'. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum: detrahit legi, & iudicat legē. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex. ♦ Vnus est enim' legislator, & iudex qui potest perdere, & liberare. ¶Tu autem quis es qui iudicas proximū? Ecce nunc qui dicitis, Hodie aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrū faciemus ♦ (qui ignoratis quid erit in crastino. Quę est enim uita uestra? uapor est, ad modicum parens, & deinceps exterminabitur) ♦ pro eo ut dicatis: Si Dominus uoluerit: &, Si uixerimus, faciemus hoc aut illud. ♦ Nunc autem exultatis in superbijs uestris. Omnis exultatio talis, maligna est. ♦ Scienti igitur bonum facere, & non facienti: peccatum est illi.

CAP. V.

AGite nunc diuites, plorate, ululantes in miseriis uestris quæ aduenient uobis. ♦ Diuitiæ uestræ putrefactæ sunt: & uestimenta uestra a tineis comesta sunt. ♦ Aurum, & argentum uestrum æruginauit: & ærugo eorum in testimonium uobis erit, & manducabit carnes uestras sicut ignis. Thesaurizastis uobis ira in nouissimis diebus. ♦ Ecce merces operariorum qui messuerunt regiones uestras, quę fraudata est a uobis, clamat: & clamor eorum, in aures Domini sabbaoth introiuit. ♦ Epulati estis super terram: & in luxuriis enutristis corda uestra in die occisionis. ♦ Adduxistis'-& occidistis iustum, -& non ♦ resistit' uobis. ♦ Patientes igitur estote fratres, usque ad aduentum Domini. Ecce, agricola expectat pretiosum fructum terræ: patienter ferens donec accipiat temporaneum, & serotinum: ♦ Patientes estote & uos, & confirmate corda uestra: quoniam aduentus Domini appropinquabit'. ♦ Nolite ingemiscere fratres in alterutrū: ut nō iudicemini. ♦ Ecce, iudex ante ianuā assistit. Exemplum accipite fratres ♦ laboris, & patientiæ, Prophetas: qui locuti sunt in nomine Domini. ♦ Ecce beatificamus eos qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini uidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator. ♦ Ante omnia autem fratres mei, ¶nolite iurare, neque per cœlum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo uester, est, est, non, non: ut non sub iudicio decidatis. ♦ Tristatur* aliquis uestrum? oret. Aequo animo est? psallat. ♦ Infirmatur quis in uobis? inducat presbyteros ecclesiæ, & orent super eum, ¶ ungentes eum oleo in nomine Domini. ♦ & oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei. ♦ Confitemini ergo alterutrum peccata uestra: & orate pro inuicem, ut saluemini. multum enim ualet deprecatio iusti assidua. ♦ ¶ Elias, homo erat similis nobis passibilis: & oratione orauit, ut non pluueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. ♦ Et ¶ rursum orauit: & cœlum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum. ♦ Fratres mei, si quis ex uobis errauerit a ueritate, & conuerterit quis eum: ♦ scire debet, quoniam qui conuerti fecerit peccatorem ab errore uiæ suæ, saluabit animam ♦ eius' a morte, & ♦ operit 'multitudinem peccatorum.

EPISTOLA PETRI APOSTOLI I.

CAPVT PRIMVM.

PETRVS Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatię, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, ♦ secundum præscientiam Dei patris, in sanctificationē Spiritus in obedientiā, & aspersionē sanguinis Iesu Christi: Gratia uobis & pax multiplicetur. ♦ ¶Benedictus Deus & pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem uiuā, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, ♦ in hæreditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in cœlis in uobis, ♦ qui in uirtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo. ♦ In quo ♦ exultabitis', modicum nunc si oportet contristari in uariis tentationibus: ♦ ut probatio uestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inuentatur in laudem, & gloriā, & honorem in ♦ reuelatione Iesu Christi: ♦ quem cum non uideritis, diligitis: in quē nunc quoque non uidentes credite': credentes autem exultatis lætitia inenarrabili, & glorificata, ♦ reportantes finem fidei uestræ, salutem animarum. * ♦ De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetæ,

1.Pet.5.5 Prouer.3.34. Ephes.4.27. 1.Pet.5.9 1.Pet.5.6 -6 MS. G. -1 M S.G. Rom.14.4 * enim 1 MS.R.G. -7 MS. G. 1.Cor.1.3 Eph.1.3

¶ Adduxistis 16 MS G. R. -M S. G. -M S. G. ♦ resistit 7 M S. G. ♦ appropinquauit 5 MS. G.S * exitus mali & locutionis, & MS. B. Mat.5.34 * autem M S G. Mat.6.13 3. Reg.17. 1. Luc.4.25 3. Reg.18. 41. 45. ♦ sed MS. ♦ operiet 3 M S. R. Beda, G.A ♦ exultatis. 6 MS.G ♦ reuelationem G. -M S.G.S * uestrarū MS.B.

phetæ, qui de futura in uobis gratia prophetauerunt ‡scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: ‡prænuncians eas quæ in Christo sunt passiones & posteriores glorias. ‡quibus revelatum est quia non sibimetipsis, uobis autem ministrabant ea quæ nunc nunciata sunt uobis per eos qui euangelizauerunt uobis, Spiritu sancto ‖misso de cœlo, in ℣ quem' desiderant angeli prospicere. ‡Propter quod succincti lumbos mentis uestræ, ‖sobrij, ℣ perfecte ‖perate in eam quæ offertur uobis gratiam, in ℣ revelatione'le su Christi. ‡quasi filij obedientiæ, non configurati prioribus ignorantiæ uestræ desideriis: ‡ sed secundum eum qui uocauit uos, Sanctum, & ipsi in omni cõuersatione sancti sitis: ‡ quoniam scriptum est: ‖ Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum.

‡Et si Patrem inuocatis eum ‖qui sine acceptione personarum iudicat secundum vnius cuiusque opus: in timore, incolatus uestri tempore conuersamini. ‡ ‖ Scientes quod non corruptibilibus auro uel argento redempti estis de uana uestra conuersatione paternæ traditionis: ‡ ‖ sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati, ‡ præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem nouissimis téporibus propter uos, ‡ qui per ipsum fideles estis in Deo qui suscitauit eum a mortuis, & dedit ei gloriã, ut fides uestra, & spes esset in ℣ Deo'. ‡Animat uestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore simplici ex corde inuicem diligite attentius: ‡ renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per uerbum Dei uiui, & permanentis in æternum. ‡ ‖ quia omnis caro ut fœnum: & omnis gloria eius tamquam flos fœni. exaruit fœnum: & flos eius decidit. ‡ Verbum autem Domini manet in æternum. hoc est autem uerbum quod euangelizatum est in ℣ uobis'.

CAP. II.

Deponentes igitur omnem malitiam & omnem dolum, & simulationes, & inuidias, & omnes detractiones, ‡tícut modo geniti infantes ℣ rationabiles', sine dolo lac concupiscite: ut in eo crescatis in salutem. ‖si tamen' gustastis quoniam ℣ dulcis'est Dominus. ‡Ad quem accedentes, lapidé viuum, ab hominibus quidem reprobatum, a Deo autem electum, & honorificatũ: ‡& ipsi tamquam lapides uiui superædificamini, ℣ domos spirituales' sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christũ. ‡Propter quod continet scriptura. ‖Ecce pono in Sion lapidem summum angularem electũ, pretiosum: & qui crediderit in eũ, non confundetur. ‡Vobis igitur honor ei credentibus: non credentibus autem, ‖ lapis quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli: ‡ & lapis offensionis, & petra scandali, his qui offendunt uerbo nec credunt in ℣ quo' & positi sunt. ‖‡Vos autem genus electum, regale sacerdotiũ, gens sancta, populus acquisitionis: ut uirtutes annuncietis eius qui de tenebris uos uocauit in admirabile lumen suum. ‡‖Qui aliquando nõ populus: nunc autẽ populus Dei, qui non consecuti misericordiam: nũc autem misericordiã consecuti. ‡‖Charissimi obsecro uos' tamquam aduenas, & peregrinos, abstinere uos a carnalibus desideriis quæ militant aduersus animam, ‡‖cõuersationem uestram inter Gentes habentes bonam: ut in eo quod detractant de uobis tamquam de malefactoribus, ex bonis operibus uos considerantes, glorificent Deum in die visitationis. ‡‖Subiecti igitur estote omni humanæ creaturæ propter Deum: siue regi, quasi præcellenti: ‡ siue ducibus tamquam ab eo missis ad uindictã malefactorum, laudem uero bonorum: ‡ quia sic est uoluntas Dei, ut bene facientes obmutescere faciatis imprudentiã hominum ignorantiam: ‡quasi liberi, & non quasi uelamen habentes malitiæ libertatẽ sed sicut serui Dei. ‡ Omnes honorate. ‖fraternitatem diligite. Deum timete. Regem honorificate. ‖‡Serui, subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis, & modestis, sed etiã dyscolis. ‡‖Hæc est enim gratia, si propter Dei cõscientiam sustinet quis tristitias, patiens iniuste. ‡ Quæ enim est ℣ gloria' si peccantes, & colaphizati fuertis? Sed si benefacientes ℣ patienter'fuerit sustinetis: hæc est gratia apud Deum. ‡In hoc enim uocati estis: quia & Christus passus est pro ℣ nobis, uobis' relinquens exẽplum ut sequamini uestigia eius. ‡‖ qui peccatũ nõ fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. ‡qui cum malediceretur, nõ maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem iudicanti ℣ se iniuste'. ‡ ‖ qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ut peccatis mortui, iustitiæ uiuamus: cuius liuore sanati estis. ‡ Erratis enim sicut oues errantes: sed conuersi estis nunc ad pastorem, & episcopum animarum uestrarum.

CAP. III.

Similiter & ‖ mulieres subditæ sint uiris suis: ut & si qui non credunt uerbo, per mulierum conuersationem sine uerbo lucrifiant, ‡considerantes in timore ℣ castam' cõuersationem uestram. ‖‡Quarum non sit extrinsecus capillatura, aut circundatio auri, aut indumenti uestimentorum cultus: ‡ sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti, & modesti spiritus, ℣ qui' est in conspectu Dei locupletes. ‡Sic enim aliquãdo & sanctæ mulieres sperantes in Deo, ornabant se, subiectæ proprijs uiris. ‡‖ Sicut Sara obediebat Abrahæ, dominum eum uocãs: eius estis filiæ, bene facientes, & non pertimentes ullam perturbationem. ‡ ‖ Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori uasculo mulebri impartientes honorem, tamquam & cohæredibus gratiæ uitæ: ut non impediantur orationes uestræ. ‡‖ In fide' autem: omnes unanimes, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles: ‡‖non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto; sed e contrario, benedicentes: quia in hoc uocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis. ‡ ‖ Qui enim vult uitam diligere, & dies uidere bonos: Coerceat linguam suam a malo, & labia eius ne loquãtur dolum. ‡‖Declinet ℣ a ma-

℣ quæ 2 MS.G ‡. ℣ per fectionem MS 9. ℣ revelationem MS 9. * vr O. Leuit. 11. 44. 19. 2. 20. 7. Deut. 10. 17. Rom. 2. 11 Gal. 2. 6. 1. Cor. 6. 20. 7. 23 Act. 20. 28. Hebr. 9. 12 14. 1. Ioh. 1. 7. Apoc. 1. 5 ℣ Deum MS. G. 8. Isai. 40. 6 Eccle. 14. 18. Iac. 1. 10 ℣ vos 1 MS. R. G. Rom. 6. 4 Eph 4. 22. Col. 3. 8. Hebr. 12. 1 ℣ rationabile 4 MS R. B. G. 1. 3 MS. G. 8. ℣ suauis 3 MS. ℣ domus spiritualis 3 MS. R G. Isa. 28. 16. Rom. 9 33 1. Pet. 1. 17. 22. Matt. 21. 42. Act. 4. 11 Isa. 8 14. ℣ quod 3 MS B G. Exo. 19. 6 Ose. 2. 23 Rom. 9. 25 Rom. 13. 14 Gal. 5. 16 19. 2 MS G Inf. 3. 14 Rom. 13. Eph. 6. 5 Col. 3. 22 Tit. 2. 9. 1. Cor. 7. 10. ℣ gratia MS 9. *G 3 MS. B G 8. ℣ patientes 4 MS 1 G. 3. ℣ nobis uobis MS G 9. ℣ nobis uobis 3 MS. G 9. Isa. 53. 9 1. Ioh. 3. 5 ℣ iuste G Isa. 53. 4. 5 Eph. 5. 25 Col. 3. 18 ℣ faultã MS. 2. Tim. 2. 9. ℣ quod MS 5.

lo,& faciat bonum inquirat pacē, & sequatur eā: ✝Quia oculi Domini super iustos,& aures eius in preces eorū: Vultus autē Domini super facientes mala. ✝Et quis est qui uobis noceat,si boni æmulatores fueritis? ✝Sed & si quid patimini propter iustitiā: beati. Timorem autem eorum ne timueritis,\ & non conturbemini. ✝Dominum autem Christum sanctificate in cordibus uestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti uos rationē de ea, quæ in uobis est,spe: *✝sed cum modestia. & timore, conscientiam habentes bonam: ut in eo quod detrahunt uobis, confundantur qui calumniantur uestram bonam in Christo cōuersationem. ✝Melius est enim ut bene facientes (si uolūtas Dei velit) pati,quā male facientes. ✝Quia & Christus semel pro peccatis-nostris mortuus est,iustus pro iniustis: ut nos offerret Deo \ mortificatos quidem carne, uiuificatos autem spiritū. ✝ In quo & his qui in carcere erant\ spiritu ueniens prædicauit: ✝qui increduli fuerant aliquando,quando expectabatur Dei patientia in diebus Noë, cum fabricaretur arca:in qua pauci,id est octo animæ saluæ factæ sunt per aquam. ✝ Quod & \ vos nunc similis formæ saluos facit baptisma: non carnis depositio sordium,sed conscientiæ bonæ interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi: ✝ qui est in dextera Dei,deglutiens morte,ut uitæ æternę hęredes efficeremur: profectus in cælū,subiectis sibi angelis,& potestatibus & uirtutibus.

CAP. IIII.

CHristo igitur passo in carne, & uos eadem cogitatione armamini,quia qui passus est in carne,desijt a peccatis. ✝ ut iam non desideriis hominum,sed uoluntati Dei quod reliquum est in carne uiuat temporis. ✝Sufficit enim præteritū tempus ad uoluntatem Gentiū cōsummādam,his qui ambulauerūt in luxurijs,desiderijs,vinolētijs,comessationibus,potationibus,& illicitis idōlorū cultibus. ✝In quo \admirantur non concurrentibus uobis in eandem luxuriæ eū fusionem,blasphemātes. ✝qui reddent rationem ei, qui paratus est iudicare uiuos, & mortuos. ✝ Propter hoc enim, & mortuis euangelizatum est: ut iudicentur quidem secundum homines in carne, uiuant autem secundum Deum in Spiritu. ✝Omnium autem finis \ appropinquabit. Estote itaque prudentes: & uigilate in orationibus. ✝ Ante omnia autem, mutuam in \ vobismetipsis charitatē continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorū ✝Hospitales inuicem sine murmuratione. ✝Vnusquisq; sicut accepit gratiam,in alterutrum illā administrantes,sicut boni dispēsatores multi formis gratię Dei. ✝Si quis loquitur,quasi sermones Dei: si quis ministrat; tanquam ex uirtute,quam administrat Deus. ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria,& imperium in sęcula sęculorum. Amen. ✝ Charissimi, nolite \ peregrinari in feruore qui ad tentationem uobis fit, quasi noui aliquid uobis contingat: ✝ sed communicantes Christi passionibus,gaudete, ut & in reuelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes. ✝ Si exprobramini in nomine Christi,beati eritis:quoniam \ quod est honoris,gloriæ, & uirtutis Dei, & qui est eius Spiritus: super uos requiescet. ✝Nemo autem uestrum patiatur ut homicida,aut fur, aut maledicus, aut alienorū appetitor. ✝Si autem ut Christianus: non erubescat, glorificet autem Deum in isto nomine. ✝ quoniam tempus est ut incipiat iudicium a domo Dei. Si autem primū a nobis: quis finis eorum qui non credunt Dei Euangelio? ✝ Et si iustus \vix \saluabitur: impius & peccator ubi parebunt? ✝ Itaque & hi qui patiuntur secundum uoluntatem Dei: fideli creatori commendent animas suas in benefactis.

CAP. V.

SEniores ergo qui in uobis sūt obsecro, consenior & testis Christi passionum, qui' & eius quæ in futuro reuelanda est,gloriæ communicator: ✝ pascite qui in uobis est gregem Dei,prouidentes non coacte,sed spontanee secundum Deum: neq; turpis lucri gratia,sed uoluntarie: ✝neque ut dominantes in cleris, sed \ formæ facti gregi' ex animo'. ✝Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilē gloriæ coronam. ✝ Similiter adolescentes subditi estote senioribus. ✝ Omnes autem inuicem humilitatem insinuate;quia Deus superbis resistit,humilibus autem dat gratiam. ✝✝Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut uos exaltet in tempore uisitationis: ✝ ✝ Omnem solicitudinem uestram proijcientes in eum,quoniam ipsi cura est de uobis. ✝ Sobrij estote,& uigilate: quia aduersarius uester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem deuoret. ✝ Cui resistite fortes in fide: scientes eandem passionem ei quæ in mundo est, uestræ fraternitati fieri. ✝Deus autem omnis gratiæ,qui uocauit nos in æternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet,confirmabit,solidabitq;. ✝Ipsi gloria, & imperium in sęcula sęculorū. Amen. ✝ Per Siluanum fidelem fratrem uobis, ut arbitror, breuiter scripsi: obsecrans, & contestans hanc esse ueram gratiam Dei, in qua statis. ✝ Salutat uos ecclesia,quæ est in Babylone, \ coelecta: & Marcus filius meus. ✝ Salutate inuicem in osculo sancto: Gratia uobis omnibus qui estis in Christo Iesu. Amen.

Mat.5.10 \ Mss * & hab MS.
Sup.2.12 Rom.5.6 Heb.9.14 28.
-† MS. G. \ mortificatum quidē carne, uiuificatus † MS G.S.
\ spiritibus MS. G. 3.
Gen.6.14 Matt.24. 37. Luc. 17. 26.
\ nos] MS. R. G. Pro lectione textus faciunt B.S. & ut uidetur, scholiastes Græcanicus.
Ephes.4. 23. \ in quibus nunc obstupescunt 13 MS.
\ peregrinamini 3 MS. G. -1MS.G 3
\ appropinquauit 3 MS G.S.
\ nos] metipsos 3 MS. G.S.
Prou. 10. 12.
Rom.12. 13 Heb.13.2 Phil.2.14. Rom.12 6 1.Cor.4.2
\ si quis MS. R. 8.
\ gloria Dei Spiritus in nobis requiescit 1 MS. 8.
\ gloria & Dei Spiritus in uobis requiescit 3 MS.G.
Prou. 11. 31.
\ quidē o. \ aliarum 1 MS.G.8.
-MS. 8.
\ formæ facti gregi MS. R. 8.
-G. 8.
Rom.12.10. Iacob 4 6 Luc.4.10. Psal.54.23. Matt.6.25 28. Luc. 12. 22.
\ collecta o.

EPISTOLA PETRI APOSTOLI II.

CAPVT PRIMVM.

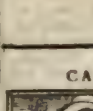

1 ¶ Simon Petrus, seruus & Apostolus Iesu Christi, his qui coæqualē nobiscum sortiti sūt fidem in iustitia Dei nostri, & Saluatoris Iesu Christi. ✠ Gratia uobis & pax adimpleatur in cognitione
2 Dei & Christi Iesu Dñi nostri: quomodo
3 omnia nobis diuinæ uirtutis suæ, quæ ad uitam & pietatem, donata sunt, per cognitionem eius, qui uocauit nos propria gloria & uirtute, ✠ per quem maxima
4 & pretiosa nobis promissa donauit: ut per hæc efficiamini diuinæ consortes naturæ, fugientes eius quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptionem. ✠ Vos autem curam omnem subinferentes, ministrate in
5 fide uestra uirtutem, in uirtute autē scientiam, in scientia autem abstinentiam, in
6 abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autē amo-
7 rem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatē. ✠ Hæc enim si uobiscū
8 adsint, & superent: non uacuos, nec sine fructu uos constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione. ✠ Cui enim non
9 præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, obliuionem accipiens purgationis ueterum suorum delictorum. ✠ Quapro-
10 pter fratres magis satagite ut per bona opera certam uestram uocationem & electionem faciatis: hæc enim facientes, non
11 peccabitis aliquando. ✠ Sic enim abundanter ministrabitur uobis introitus in æternum regnum Domini nostri & saluatoris Iesu Christi. ✠ Propter quod incipiam uos
12 semper commonere de his: & quidē scientes & confirmatos uos in præsenti ueritate. ✠ Iustum autem arbitror quamdiu sū
13 in hoc tabernaculo, suscitare uos in commonitione: ✠ certus quod uelox est depositio tabernaculi mei secundum quod &
14 Dominus noster Iesus Christus significauit mihi. ✠ Dabo autem operam & frequenter habere uos post obitum meum, ut
15 horum memoriam faciatis. ✠ Non enim
16 indoctas fabulas secuti, notam fecimus uobis Domini nostri Iesu Christi uirtutem & præscientiam: sed speculatores facti: illius magnitudinis. ✠ Accipiēs
17 enim a Deo patre honorem & gloriā, uocē delapsā ad eum huiusce modi a magnifica gloria, ✠ Hic est filius meus dilectus, in
18 quo mihi complacui, ipsum audite. ✠ Et hanc uocem nos audiuimus de cœlo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. ✠ Et habemus firmiorem propheticū
19 sermonem: cui benefacitis attendentes

Simeon 1 MS. Gr.

donatæ est 7 MS. G. Vtraq; lectionem agnoscit Beda.

quæ 7 MS. G.

quam 8 MS. B. Textus cōstat Gr.

cubiculo adsint 5 MS. Virtus modo intelligi possit G & cs.

Ioan. 21. 19.

1. Cor. 1. 17. 13. 20

dotias 3 MS.

præsentiam 5 MS R. G.

EXEMPLVM. Mat. 17. 5

quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco, donec dies elucescat, & lucifer oriatur in cordibus uestris: ✠ hoc primum intelligentes, quod omnis prophetia scripturæ propria interpretatione non fit. ✠ Non enim uoluntate humana allata est aliquando prophetia: sed Spiritu Sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

20
21

2. Tim. 3. 16.

CAP. II.

1 FVerunt uero & pseudoprophetæ in populo, sicut & in uobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, & eū qui emit eos, Dominū negant, superducentes sibi celerem perditionem. ✠ Et multi sequentur eorum luxurias, per quos uia ueritatis blasphemabitur. ✠ & in auaritia fictis uerbis de uobis negociabuntur. quibus iudicium iā olim non cessat: & perditio eorum non dormitat. ✠ Si enim Deus angelis peccantibus
4 non pepercit: sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciādos, in iudicium reseruari: ✠ Et originali mundo non pepercit, sed octauum Noe iustitiæ præconem custodiuit, diluuium mundo impiorum inducens. ✠ Et ciuitates Sodomorum & Gomorrhæorum in cinerem
7 redigens, euersione damnauit, exemplū eorum qui impie acturi sunt ponēs: ✠ & iustum Lot oppressum a nefandorū iniuria ac luxuriosa conuersatione eripuit:
8 ✠ aspectu enim & auditu iustus erat: habitans apud eos qui de die in diem animā
9 iustam iniquis operibus cruciabant. ✠ Nouit Dominus pios de tentatione eripere; iniquos uero in diem iudicii reseruare
10 cruciandos: ✠ magis autem eos qui post carnem in concupiscentia immunditiæ ambulant, dominationemq; contemnūt, audaces, sibi placentes: sectas non metuunt introducere blasphemantes. ✠ Vbi
11 angeli, fortitudine & uirtute cū sint maiores, non portant aduersum se execrabile iudicium. ✠ Hi uero uelut irrationabilia pecora, naturaliter in captionem &
12 in perniciem in his quę ignorāt blasphemantes in corruptione sua peribunt, percipientes mercedem iniustitię, uoluptatē, existimantes diei delicias, conuiuationis, & maculæ: delicijs affluentes, in
13 conuiuijs suis luxuriantes uobiscū, oculos habentes plenos adulterij & incessabilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor exercitatum auaritia habentes,
14 maledictionis filij: derelinquentes rectā uiam errauerunt, ✠ secuti uiam Balaam ex Bosor, qui mercedem iniquitatis amauit,
15 correptionem uero habuit suæ uesaniæ. subiugale mutum animal hominis uoce loquens, prohibuit prophetæ insipientiam. ✠ Hi sunt fontes sine aqua, & nebulæ turbinibus exagitatæ, quibus cali-
18 go tenebrarū reseruatur. ✠ Superba enim

Iud. 4. 18. Iuda 6.

Gen. 7. 1.

Genes. 19. 25.

1 MS. B. G. impudicos 1 MS.

Deus MS.

ἀσελγείας 6 MS. G. a Domino 1 MS. B. G.

coinquinationes 1 MS. G.

Num. 22. 23. Iuda 11. 4 MS. B. G. in MS R. B. G. Iuda 12. Superba G.

uanita-

uanitatis loquentes, pelliciunt in desideriis carnis luxuriæ, eos qui paululũ effugiunt, qui in errore conuersantur, 19 libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis. ‖ a quo enim quis superatus est, huius & seruus est. ¶ Si enim re- 20
Ioã. 8. 24. Ro. 6. 20. Heb. 6. 4. 10. 26. Matt. 12. 45.
fugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri & saluatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. Melius enim erat illis non cognoscere uiam iustitiæ, quam post agnitionẽ, retrorsum conuerti ab eo quod illis traditũ est sancto mãdato. Cõtigit enim eis 21 22
Pro. 26. 12.
illud ueri prouerbii: ‖ Canis reuersus ad suũ uomitũ: &, Sus lota in volutabro luti.

CAP. III.

HAnc ecce uobis chariſſimi secundam scribo epistolã, in quibus uestram excito in commonitione 1
sinceram mentem: ut memores sitis eorum quæ prædixi uerborum a sãctis prophetis, & Apostolorum uestrorum, præceptorum Domini & Saluatoris. ¶ hoc pri- 2 3
1 Ti. 4. 1. 2 Ti. 3. 1. Iuda 18.
mum scientes, quod uenient in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, ¶ di- 4
Ezec. 12. 27.
centes, ‖ Vbi est promissio aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierũt, omnia sic perseuerant ab initio creaturæ. ¶ Latet enim eos hoc uolentes, quod cœli erãt prius & terra, de aqua, & per aquã, consistens Dei uerbo: 5 6
¶ per quę, ille tunc mundus aqua inundatus perijt. ¶ Cœli autem 7
qui nunc sunt, & terra eodem uerbo repositi sunt, igni reseruati in diem iudicii & perditionis impiorum hominum.
8 ¶ Vnum uero hoc non lateat uos chariſſimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus.
9 ¶ Non tardat Dominus \\ promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter uos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reuerti. 10 ¶ ‖ Adueniet autem dies Domini ut fur: in quo cœli magno impetu transient, elementa uero calore soluentur, terra autem & quæ in ipsa sunt opera, exurentur. ¶ Cum igitur hæc omnia dissoluenda sint: quales oportet uos esse in 11 12
sanctis cõuersationibus & pietatibus, ¶ expectantes & properantes in aduentum diei \\ Domini, per quem cœli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore tabescent? ¶ ‖ Nouos uero cœlos & nouam 13
terram \\ secundum promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. ¶ Propter quod chariſſimi hæc expectantes, 14
satagite immaculati & inuiolati ei inueniri in pace. ¶ ‖ & Dommi nostri longanimitatem, salutem arbitremini, sicut & chariſſimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit uobis: 15 16
¶ sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis de his in quibus sunt quædam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles deprauant, sicut & cæteras scripturas, ad suam ipsorum perditionem. 17
¶ Vos igitur fratres præscientes, custodite, ne insipientium errore traducti excidatis a propria firmitate. 18 ¶ crescite uero in gratia & in cognitione Domini nostri & saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc & in diem æternitatis. Amen.

\\ promisit 4 M S G. \\ promissi M 89. 1 Thes. 5. 2 Apo. 3. 3. 16. 15.
\\ Dei M S. G. Apo. 21. 1 Isa. 65. 17 66. 22. \\ & O.
Rom. 2. 4. * Iesu Christi M 89.

EPISTOLA IOHANNIS APOSTOLI I.

CAPVT PRIMVM.

QVod fuit ab initio, quod audiuimus, quod uidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ cõtrectauerunt de 1
verbo uitæ? (& uita manifestata est: & uidimus, & testamur, & annunciamus uobis uitam æternam quæ erat apud patrẽ, & apparuit nobis) ¶ quod 2
uidimus & audiuimus, annunciamus uobis, ut & uos societatem habeatis nobiscũ, & societas nostra sit cum Patre & cum Filio eius Iesu Christo. ¶ Et hæc scribimus 3 4
uobis ut gaudeatis, & ‖ gaudium uestrum sit plenum. ¶ Et hæc est annunciatio quã 5
audiuimus ab eo, & annunciamus uobis, ‖ Quoniam Deus lux est: & tenebræ in
3 M S. Aug. 6. 3 Ioa. 8. 12
6 eo non sunt ullæ. ¶ Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus: mentimur, & ueritatem non facimus. 7 ¶ Si autem in luce ambulamus sicut & ipse est in luce: societatem habemus ad inuicem. ‖ & sanguis Iesu Christi filii eius emundat nos ab omni 8
peccato. ¶ ‖ Si dixerimus quoniam peccatum non habemus: ipsi nos seducimus, & ueritas in nobis non est. 9 ¶ Si confiteamur peccata nostra: fidelis est & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & 10
emundet nos ab omni iniquitate. ¶ Si dixerimus quoniam non peccauimus: mendacem facimus eum, & uerbum eius non est in nobis.

CAP. II.

FIlioli mei, hæc scribo uobis, ut non 1
peccetis. ¶ Sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: ¶ & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris
Heb. 9. 14. 1 Pe 1. 19 Apoc. 1. 5 3 Re. 8. 46 2 Par. 6. 36. Pro. 20. 9 Eccles 7. 21.

autem

autem tantum, sed etiam pro totius mundi. ✝ Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruemus. 3
✝ Qui dicit se nosse eum, & mandata 4
Deum M 14. eius non custodit: mendax est, & in hoc ueritas non est. ✝ Qui autem seruat uerbum eius: uere in hoc charitas Dei perfecta est, in hoc scimus quoniam in ipso sumus. ✝ Qui dicit se in ipso manere, debet 5 6
Ioā 13 34 15. 12. - R. Aug. G 1. sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. ✝ Charissimi, non mandatum nouum scribo uobis, sed mandatum uetus quod habuistis ab initio. Mandatum uetus est uerbum quod audistis. ✝ ‖ Iterum mandatum nouum scribo uobis, quod uerum est in eo & in uobis: quia tenebræ transierunt, & uerum lumen iam lucet. 7 8
✝ Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit: in tenebris est usque adhuc. ✝ ‖ Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est. ✝ Qui autem odit fratrem suum: in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quò eat: quia tenebræ obcæcauerunt oculos eius. 9 10 11 12
Scribo uobis filioli, quoniam remittuntur uobis peccata propter nomen eius. ✝ Scribo uobis patres, quoniam cognouistis eum qui ab initio est. Scribo uobis adolescentes, quoniam uicistis malignum. ✝ Scribo uobis infantes, quoniam cognouistis patrem. Scribo uobis iuuenes, quoniam fortes estis, & uerbum Dei manet in uobis, & uicistis malignum. ✝ Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo. ✝ quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia uitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. ✝ Et mundus transit, & concupiscentia eius. Qui autem facit uoluntatem Dei, manet in æternum. ✝ Filioli, nouissima hora est: & sicut audistis, quia Antichristus uenit: nunc Antichristi multi facti sunt. unde scimus, quia nouissima hora est. ✝ Ex nobis prodierunt: sed non erant ex nobis. nam si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum: sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis. ✝ Sed uos unctionem habetis a Sancto, & nostis omnia. ✝ Non scripsi uobis quasi ignorantibus ueritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex ueritate non est. ✝ Quis est mendax, nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus? Hic est Antichristus qui negat Patrem & Filium. ✝ Omnis qui negat Filium: nec Patrem habet. qui confitetur Filium: & Patrem habet. ✝ Vos quod audistis ab initio, in uobis permaneat: si in uobis permanserit quod audistis ab initio, & uos in Filio & Patre manebitis. ✝ Et hæc est repromissio quam ipse pollicitus est nobis, uitam æternam. ✝ Hæc scripsi uobis de his qui seducunt uos. ✝ Et uos unctionem quam accepistis ab eo, maneat in uobis. Et non necesse habetis ut aliquis doceat uos: sed sicut unctio eius docet uos de omnibus, & uerum est, & non est mendacium. Et sicut docuit uos, manete in eo. ✝ Et nunc filioli manete in eo: ut cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduentu eius. ✝ Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam & omnis qui facit iustitiam, ex ipso natus est. 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

Scripsi 1 MS. G 9 5. Scripsi uobis adolescentes 3 MS. G 5
Transibit MS. Aug.
§ M 8.

CAP. III.

VIdete qualem charitatem dedit nobis Pater, ut Filii Dei nominemur & simus. Propter hoc mundus non nouit nos: quia non nouit eum. ✝ Charissimi, nunc filii Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cũ apparuerit, similes ei erimus: quoniam uidebimus eum sicuti est. ✝ Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. ✝ Omnis qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas. ✝ ‖ Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tolleret: & ipse peccatum in eo non est. ✝ Omnis qui in eo manet, non peccat: & omnis qui peccat, non uidit eum, nec cognouit eum. ✝ Filioli, nemo uos seducat. Qui facit iustitiam, iustus est: sicut & ille iustus est. ✝ ‖ Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius Dei, ut dissoluat opera diaboli. ✝ Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. ✝ In hoc manifesti sunt filii Dei, & filii diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum. ✝ quoniam hæc est annunciatio, quam audistis ab initio. ‖ Vt diligatis alterutrum. ✝ Non sicut Cain qui ex maligno erat: & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius, iusta. ✝ Nolite mirari fratres, si odit uos mundus. ✝ Nos scimus quoniam ‖ translati sumus de morte ad uitam, ✝ quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte. ✝ ‖ Omnis qui odit fratrem suum: homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet uitam æternam in semetipso manentem. ✝ ‖ In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. ✝ ‖ Qui habuerit substantiam * mundi, & uiderit fratrem suum necesse habere, & clauserit uiscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? ✝ Filioli mei, non diligamus uerbo, neque lingua, sed opere & ueritate. ✝ in hoc cognoscimus quoniam ex ueritate sumus: & in conspectu eius suadebimus corda nostra. ✝ Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum: maior est Deus corde nostro, & nouit omnia. ✝ Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos: fiduciam habemus ad Deum. ✝ & quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea quæ sunt placita coram eo facimus. ✝ Et hoc est mandatum eius, Vt credamus in nomine filii eius Iesu Christi: & ‖ diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. ✝ ‖ Et qui seruat mandata eius: in illo manet, & ipse in eo, & in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu quem dedit nobis. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Non facit iustitiam R. G 5.
diligamus R. Aug. G Gen.

CAP. IIII.

Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint: quoniam multi pseudoprophetæ exierunt in mundum. ¶ In hoc cognoscitur spiritus Dei omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne uenisse, ex Deo est: ¶ & omnis spiritus qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est ℣ Antichristus', de quo audistis quoniam uenit, & nunc iam in mundo est. ¶ Vos ex Deo estis filioli, & uicistis ℣ eum*, quoniam maior est qui in uobis est, quam qui in mundo. ¶ Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. ¶ Nos ex Deo sumus. ‖ Qui nouit Deum: audit nos. qui non est ex Deo: non audit nos. in hoc cognoscimus spiritum ueritatis, & spiritum erroris. ¶ Charissimi, diligamus nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. ¶ Qui non diligit, non nouit Deum; quoniam Deus charitas est. ¶ ‖ In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut uiuamus per eum. ¶ In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus Deũ, sed quoniam ipse * dilexit nos, & misit filium suum propitiationem pro peccatis nostris. ¶ Charissimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere. ¶ ‖ Deum nemo uidit unquam. Si diligamus inuicem: Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. ¶ In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de Spiritu suo dedit nobis. ¶ Et nos uidimus, & testificamur quoniam Pater misit Filium ‖ suum' Saluatorem mundi. ¶ Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est filius Dei: Deus in eo manet, & ipse in Deo. ¶ Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. ¶ In hoc perfecta est charitas* nobiscum, ut fiduciã habeamus in die iudicii: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. ¶ Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor pœnam habet. qui autem timet: non est perfectus in charitate. ¶ Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. ¶ Si quis dixerit, quoniam diligo Deum: & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem ℣ uidet', Deum quem non ℣ uidet', quomodo potest diligere? ¶ Et hoc mandatum habemus ℣ a Deo': ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

1 Antichristus G ℣ est 4 M 5. G. 5.
Ioã. 8 47 10. 27.
Ioã. 3. 16
* prior M 5 q.
1 Ioan. 1. 2 Tim. 1. 16
-1 M 5. G.
* Dei M 5 q. * eius 5.
℣ uidit 4 M 5. R. G. Ioan. 13. 34. 15. 12 Eph. 5. 2 ℣ ab eo 5 MS. Aug. G. 5.

CAP. V.

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis qui diligit eum qui genuit: diligit & eum qui natus est ex eo. ¶ In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei: cum Deum diligamus, & mandata eius faciamus. ¶ Hæc est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: ‖ & mandata eius grauia non sunt. ¶ Quoniam omne quod natum est ex Deo: uincit mundum: & hæc est uictoria, quæ uincit mundum: fides nostra. ¶ ‖ Qui est * qui uincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est filius Dei? ¶ hic est qui uenit per aquam & sanguinem Iesus Christus: non in aqua solum: sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est qui testificatur, quoniam ℣ Christus' est ueritas. ¶ Quoniam tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus. & hi tres unum sunt. ‹ Et tres sunt qui testimonium dant in terra: Spiritus, aqua, & sanguis. - & hi tres unum sunt': ¶ Si testimonium hominum accipimus: testimonium Dei maius est. quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est, quoniam testificatus est de filio suo. ¶ Qui credit in filium Dei, habet testimonium Dei in se. ‖ Qui non credit filio, mendacem facit eum: quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de filio suo. ¶ Et hoc est testimonium, quoniam uitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc uita in filio eius est. ¶ Qui habet filium: * habet uitam. qui non habet filium Dei, uitam non habet. ¶ Hæc ℣ scribo' uobis: ut sciatis quoniam uitam habeatis æternam qui creditis in nomine filii Dei. ¶ Et hæc est fiducia, quam habemus ad ℣ eum'; Quia ‖ quodcunque petierimus secundum uoluntatem eius, audit nos. ¶ Et scimus quia audit nos quicquid petierimus: scimus quoniam habemus petitiones quas ℣ postulamus' ab eo. ¶ Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem. ℣ petat, & dabitur ei uita, peccanti' non ad mortem. Est peccatum ad mortem: non pro illo dico ut roget quis. ¶ Omnis iniquitas, peccatum est: &, est peccatum, * ad mortem. ¶ Scimus, quia omnis qui natus est ex Deo, non peccat: sed generatio Dei conseruat eum, & malignus non tangit eum. ¶ Scimus quoniam ex Deo sumus: & mundus totus in maligno positus est. ¶ Et scimus quoniam filius Dei uenit: ‖ & dedit nobis sensum ut cognoscamus uerum Deum, & simus in uero filio eius. Hic est uerus Deus: & uita æterna. ¶ Filioli, custodite uos a simulachris. Amen.

1 Ioã. 3. 36
* Dei M 5 G q. ℣ scripli 7 MS R. G. 5
℣ Deum M 5 q. Sup. 3. 22
℣ postulauimus 3 M 5. G 5. ℣ peter, & dabit ei uitã, peccantibus. 6 MS. G. 5 * non G. 5.
Luc. 24. 45.

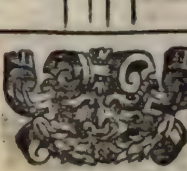

EPISTOLA IOHANNIS APOSTOLI II.

SENIOR, Electæ Domiñ, & natis eius, quos ego diligo in ueritate, & nō ego solus, sed & omnes qui cognouerunt ueritatem, 1
† propter ueritatē quæ permanet in nobis, & nobiscum erit in æternum. 2
† Sit uobiscum gratia, misericordia, pax a Deo patre, & a Christo Iesu filio Patris in ueritate, & charitate. † Gauisus sum ualde, quoniam inuenti de filijs tuis ambulantes in ueritate, sicut mandatum accepimus a Patre. † Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum nouum scribés tibi, sed quod habuimus ab initio, † ut diligamus alterutrum. † Et hæc est charitas, ut ambulemus secundum mandata eius. Hoc est enim mandatum, ut quemadmodū audistis ab initio, in eo ambuletis: † quoniam multi seductores exierūt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum uenisse in carnem: hic est seductor, & antichristus. † Videte † uosmetipsos, ne perdatis quę operati estis: sed ut mercedem plenam accipiatis. † Omnis qui recedit, & non permanet in doctrina Christi: Deum non habet. qui permanet in doctrina: hic & Patrem, & Filium habet. † Si quis uenit ad uos, & hanc doctrinam non affert: nolite recipere eū in domum, nec AVE ei dixeritis. † Qui enim dicit illi AVE: communicat operibus eius malignis. * † Plura habés uobis scribere, nolui per chartam, & atramentum: † spero enim me futurum apud uos, & os ad os loqui: ut gaudium uestrum plenum sit. † Salutant te filij sororis tuæ electæ.

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Ioan. 30. 34. 15. 12 1. Ioh. 3. 11

* Ecce, prædixi uobis, ut in die Domini non confundar meis.

EPISTOLA IOHANNIS APOSTOLI III.

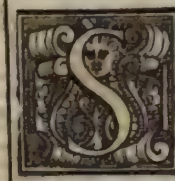

SENIOR Gaio charissimo, quem ego diligo in ueritate: 1
† Charissime de omnibus orationē facio prospere te ingredi, & ualere, sicut prospere agit anima tua. † Gauisus sum ualde uenientibus fratribus, & testimoniū perhibentibus ueritati tuæ, sicut tu in ueritate ambulas. † \\ Maiorem horum, non habeo gratiam' quām ut audiā filios meos in ueritate ambulare. † Charissime, fideliter facis quicquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos † testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu ecclesiæ: quos \\ benefacies, deducent' digne Deo. † Pro nomine enim eius profecti sunt nihil accipientes a Gentibus. † Nos ergo debemus suscipere huiusmodi: ut cooperatores simus ueritatis. † Scripsissem forsitan ecclesiæ: sed is qui amat primatū gerere in eis, Diotrepes, nō recipit nos. † propter hoc si uenero, commoneam eius opera quæ facit: uerbis malignis garriēs in nos. & quasi non ei ista sufficiant: neq; ipse suscipit fratres, & eos qui suscipiunt, prohibet, & de ecclesia eicit. † Charissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: qui male facit, non uidit \\ Deum'. † Demetrio testimoniū redditur ab omnibus, & ab ipsa ueritate, sed & nos testimoniū perhibemus: & nosti quoniā testimonium nostrum uerū est. † Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentū, & calamum scribere tibi. † Spero autē protinus te uidere, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

\\ Maiorē horū non habeo gaudium R.G

\\ benefaciens, deduces O.

\\ Deum M.Sg.

IVDAE APOSTOLI
EPISTOLA CATHOLICA.

IVDAS Iesu Christi seruus, frater autem Iacobi: his qui sunt in Deo patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis, & vocatis. ℣ Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur. ℣ Charissimi, omnem solicitudinem faciens scribendi uobis de communi uestra salute, necesse habui scribere uobis: deprecans \\ supercertari semel traditæ sanctis fidei. ℣ Subintroierunt enim quidam homines (qui olim prescripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem, & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. ℣ Commonere autem uos uolo, sciétes semel omnia, quoniam Iesus, populum de terra Aegypti saluans, ‖ secundo eos qui non crediderunt, perdidit. ℣ Angelos uero qui nó seruauerunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, uinculis æternis sub caligine reseruauit. ‖ Sicut Sodoma, & Gomorrha, & finitimæ ciuitates simili modo exformicatæ, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplũ, ignis æterni pœnam sustinentes. ℣ Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, maiestatem autem blasphemant. ℣ ‖ Cum Michael Archangelus, cum diabolo disputans altercaretur de Moysi corpore: non est ausus iudicium inferre blasphemiæ, sed dixit \\ Imperet tibi Dominus. ℣ Hi autem quæcunque quidem ignorant, blasphemant: quæcunque autem naturaliter, tamquam muta animalia, norunt, in his corrumpuntur. ℣ Væ illis \\ qui in via ‖ Cain abierunt: & ‖ errore Balaam, mercede effusi sunt: & ‖ in contradictione Core perierũt. ℣ Hi sunt in epulis suis, maculæ, conuiuantes sine timore, semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quæ a uentis \\ circumferuntur, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, ℣ fluctus feri maris, despumantes suas confusiones, sydera errantia: quibus procella tenebrarum seruata est in æternum. ℣ Prophetauit autem de his septimus ab Adam, Enoch, dicens, ‖ Ecce uenit Dominus in sanctis millibus suis, ℣ facere iudicium cõtra omnes, & arguere omnes impios, de omnibus operibus impietatis eorum quibus impie egerũt, & de omnibus duris quæ locuti sunt contra \\ eum peccatores impij. ℣ Hi sunt murmuratores queruloſi, secundum desideria sua ambulantes, ‖ & os eorum loquitur \\ superbiam mirantes personas quæstus causa. ℣ Vos autem charissimi memores estote uerborum quæ prædicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu, Christi, ℣ qui dicebant uobis, quoniam ‖ \\ in nouissimo tempore uenient illusores, secundum desideria sua ambulantes \\ in impietatibus. ℣ Hi sunt qui segregant semetipsos, animales, Spiritum non habentes. ℣ Vos autem charissimi, superædificates uosmetipsos sanctissimæ \\ nostræ fidei, in Spiritu sancto, orantes, ℣ \\ vosmetipsos in dilectione Dei seruate, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in uitam æternam. ℣ Et hos quidem arguite iudicatos: ℣ illos uero saluate, de igne rapientes. Aliis autem miseremini in timore: odientes, & eam quæ carnalis est, maculatam tunicam. ℣ Ei autem qui potens est uos cõseruare sine peccato, & constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in adnuentu Domini nostri Iesu Christi, ℣ Soli Deo Saluatori nostro per Iesum Christum Dominum nostrum gloria, & magnificentia, imperium, & potestas ante omne seculum, & nunc & in omnia secula seculorum. Amen.

\\ *supercertare* 2 Ms.

Num. 14. 37.

Genes. 19 24.

Zach. 3. 1 \\ *Increpet te* Ms. G.

\\ *quia* 3 Ms. R. G. 5 Ms. G.

Gen. 4. 8. *Num.* 22. 23. 24.

Num. 16. 1. 32. 27. 3.

2. *Pet.* 2. 17.

\\ *conseruantur* R.

Apoc. 1. 7

\\ *Deum* Ms. 7. *P.* 16. 10. \\ *superba* 4 Ms. R. G.

1. *Tim.* 4. 1 2. *Tim.* 3. 1. 2. *Pet.* 3. 3.

\\ *in nouissimis temporibus* M s. \\ *impietatum* 4 Ms. G. \\ *in impietate* Ms. 7. \\ *uestra* 8 Ms. B. G. \\ *ipsos uos* 3 Ms. -o. -3 Ms. B. G.

APOCALYPSIS IOHANNIS APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

APOCALYPSIS Iesu Christi quã dedit illi Deus, palam facere seruis suis, quæ oportet fieri citò: & significauit mittens per Angelum suum seruo suo Iohanni, qui testimonium perhibuit uerbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcunque uidit. Beatus qui legit, & audit uerba prophetiæ huius: & seruat ea quę in ea scripta sunt. tempus enim prope est. Iohannes septem ecclesijs quæ sunt in Asia. Gratia uobis & pax ab eo ‖ qui est, & qui erat, & qui uenturus est. & a septem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt: & a Iesu Christo qui est testis fidelis ‖ primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ, qui dilexit nos, & lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo, & fecit nos regnum & sacerdotes Deo & patri suo: ipsi gloria, & imperium in secula seculorum. Amen. Ecce uenit cum nubibus, & uidebit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: etiã, Amen. Ego sum Α & Ω, principiũ, & finis, dicit Dominus Deus, qui est, & qui erat, & qui uenturus est omnipotens. Ego Iohannes frater uester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Iesu, fui in insula quæ appellatur Patmos, propter uerbum Dei, & testimonium Iesu. Fui in spiritu in Dominica die, & audiui post me uocem magnam tamquam tubæ, dicentis, Quod uides, scribe in libro: & mitte septem ecclesijs quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiciæ. Et conuersus sum, ut uiderem uocem quę loquebatur mecum. Et conuersus uidi septem candelabra aurea: & in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis, uestitum podere, & præcinctum ad mamillas zona aurea. caput autem eius, & capilli erant candidi tanquam lana alba, & tamquam nix, & oculi eius tanquam flamma ignis: & pedes eius similes Χαλκολιβάνῳ, sicut in camino ardenti. & uox illius tamquam uox aquarum multarum: & habebat in dextera sua stellas septem. & de ore eius gladius utraq; parte acutus exibat; & facies eius, sicut Sol lucet in uirtute sua. Et cum uidissem eum, cecidi ad pedes eius tanquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens, Noli timere. Ego sum primus & nouissimus, & uiuus, & fui mortuus, & ecce sum uiuens in secula seculorum, & habeo claues mortis, & inferni. Scribe ergo quæ uidisti, & quę sũt, & quæ oportet fieri post hæc. Sacramentum septem stellarũ quas uidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea. septem stellæ: Angeli sunt septem ecclesiarũ. & candelabra septem: septem ecclesiæ sunt.

Exo. 3. 14
3. Cor. 15. 20.
Col. 1. 18.
Heb. 9. 12
14.
1. Pet. 1. 10
1. Ioh. 1. 7
Ps. 3 13.
Matt. 24. 30.
Iude 14.
Ise. 44. 6
Iasp. 21 6
22. 13.

Ps. 118. Prou. 8.

Ἀ ωὶ τὸ Χαλκολιβάνῳ Ezech. 1.

Ise. 41. 4 & 44 6.

CAP.

CAP. II.

ET Angelo Ephesi ecclesiæ scribe, Hæc dicit qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum; ✝ Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam: & quia non potes sustinere malos, & tentasti eos qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt, & inuenisti eos mendaces: ✝ & patientiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. ✝ Sed habeo aduersum te pauca, quòd charitatem tuam primam reliquisti. ✝ Memor esto itaque unde excideris: & age pœnitentiam, & prima opera fac. sin autem: uenio tibi, & mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi pœnitentiam egeris. ✝ Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi. ✝ Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat ecclesijs. Vincenti dabo edere de ligno uitæ, quod est in Paradiso Dei mei. ✝ Et Angelo Smyrnæ ecclesiæ, scribe, Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, & uixit: ✝ Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuã, sed diues es: & blasphemaris ab his qui se dicunt Iudæos esse & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. ✝ Nihil horum timeas, quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex uobis in carcerem ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem: & dabo tibi coronam uitæ. ✝ Qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesijs, Qui uicerit, non lædetur a morte secunda. ✝ Et angelo Pergami ecclesiæ scribe, Hæc dicit qui habet rhomphæam utraque parte acutam, ✝ Scio ubi habitas, ubi sedes est satanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meã. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud uos, ubi satanas habitat. ✝ Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam Balaam qui docebat Balac mittere scandalũ coram filijs Israel edere, & fornicari: ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. ✝ Similiter pœnitentiam age. si quo minus: uenio tibi cito, & pugnabo cum illis in gladio oris mei. ✝ Qui habet aurem, audiat quid spiritus dicat ecclesijs, Vincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculum candidum: & in calculo, nomẽ nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. ✝ Et angelo Thyatiræ ecclesiæ scribe, Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos tamquam flammam ignis, & pedes eius similes aurichalco: ✝ Noui opera tua, & fidẽ, & charitatẽ tuam, & ministerium, & patientiam tuam, & opera tua nouissima plura prioribus. ✝ Sed habeo aduersus te pauca: quia permittis mulierem Iezabel, quæ se dicit prophetem, docere, & seducere seruos meos, fornicari, & manducare de idolothytis. ✝ Et dedi illi tempus ut pœnitentiam ageret: & non vult pœnitere a fornicatione sua. ✝ Ecce mittam eam in lectũ, & qui mœchantur cum ea, in tribulatione maxima erunt, nisi pœnitentiam ab operibus suis egerint. ✝ & filios eius interficiã in mortem, & scient omnes ecclesiæ quia ego sum scrutans renes, & corda, & dabo unicuique uestrum secundum opera sua. ✝ Vobis autem dico, & cæteris qui Thyatiræ estis, Quicunque non habent doctrinam hanc, qui non cognouerunt altitudines satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super uos aliud pondus, ✝ tamen id quod habetis, tenete donec ueniã. ✝ Et qui uicerit, & custodierit usque in finem opera mea: dabo illi potestatem super Gentes, ✝ & reget eas in uirga ferrea, & tamquã vas figuli confringentur, ✝ sicut & ego accepi a patre meo: & dabo illi stellam matutinam. ✝ Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAP. III.

ET Angelo ecclesiæ Sardis, Scribe, Hæc dicit qui habet septem Spiritus Dei, & septem stellas, Scio opera tua, quia nomen habes quod uiuas, & mortuus es. ✝ Esto uigilans, & confirma cætera quæ mortua erant. Non enim inuenio opera tua plena coram Deo meo. ✝ In mente ergo habe qualiter acceperis, & audieris: & serua, & pœnitentiam age. Si ergo non uigilaueris, ‖ veniam ad te tamquam fur, & nescies qua hora ueniam ad te. ✝ Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinauerunt uestimenta sua: & ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. ✝ Qui uicerit, sic uestietur uestimentis albis, & non delebo nomen eius de libro uitæ, & cõfitebor nomen eius coram patre meo, & coram angelis eius. ✝ Qui habet aurẽ, audiat quid Spiritus dicat ecclesijs. ✝ Et Angelo Philadelphiæ ecclesiæ scribe, Hæc dicit Sanctus & Verus, ‖ qui habet clauẽ Dauid; qui aperit, & nemo claudit, claudit, & nemo aperit: ✝ Scio opera tua. Ecce dedi coram te ostium apertum quod nemo potest claudere; quia modicam habes uirtutem, & seruasti uerbum meum, & non negasti nomen meum. ✝ Ecce dabo de synagoga satanæ, qui dicunt se Iudæos esse, & non sunt, sed mentiuntur: Ecce faciam illos ut ueniãt, & adorent ante pedes tuos. & scient quia ego dilexi te. ✝ quoniam seruasti uerbum patientiæ meæ, & ego seruabo te ab hora tentationis, quæ uentura est in orbem uniuersum tentare habitantes in terra. ✝ Ecce uenio cito: tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. ✝ Qui uicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei: & foras non egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen ciuitatis Dei mei nouæ Ierusalem, quæ descendit de cœlo a Deo meo, & nomen meum nouum. ✝ Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat ecclesijs. ✝ Et angelo Laodiciæ ecclesiæ scribe, Hæc dicit, Amen, testis fidelis, & uerus, qui est principium creaturæ Dei. ✝ Scio opera tua, quia neque frigidus es, neque calidus, utinam frigidus esses, aut calidus. ✝ sed quia tepidus es, & nec frigidus nec calidus, incipiam te euomere ex ore meo. ✝ quia dicis, Quòd diues sum, & locupletatus, & nullius egeo; & nescis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. ✝ Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum, ut locuples fias, & uestimentis albis indueris, ut non appareat confusio nuditatis tuæ: & collyrio inunge oculos tuos ut uideas. ✝ ‖ Ego quos amo, arguo, & castigo. Æmulare er-

go, &

-7 MS. G.

-9 MS. Pr. G.

Vixerit R. G.

Nu 24.3. 2 c. 31. 16.

-1 MS. Pr. G. Iob 24 13. Vo mihi 90 1 MS. R Pr. G. In manibus MS G. 1. Reg. 16. 7. Ps. 7. 10. Ier. 11. 20. 17. 10. 20. 12. & MS. G.

N altitudines 5 MS G.

* qui 3 MS. Psal. 2. 8. -1 MS Pr. G.

Numeris MS. Pr. G.

Inf. 16. 15. 1. The. 5. 2. 2. Pet. 3. 10.

Is. 22. 22. Iob 12. 14

Eccli 24. 5. 14. Col. 1. 15.

Pro. 3. 12. Heb. 12. 6.

go, & pœnitentiam age. ♦Ecce sto ad ostiú & pulso, si quis audierit vocem meam, & aperuerit * ianuam, intrabo ad illum, & cœnabo cum illo, & ipse mecum. ♦ Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum patre meo in throno eius. ♦ Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat ecclesijs.

* mihi Ms. Pr.

CAP. IIII.

POst hæc vidi: & ecce ostium apertú in cœlo, & vox prima quam audiui tamquam tubæ loquentis mecum, dicens, Ascende huc, & ostendam tibi, quæ oportet fieri citò. ♦ post hæc. ♦ Statim fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in cœlo, & supra sedem sedens. ♦ Et qui sedebat, similis erat aspectu lapidis iaspidis, & sardini: & iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinæ. ♦ Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor: & super thronos, viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. ♦ Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, ‖ qui' sunt septem Spiritus Dei. ♦ Et in conspectu sedis tamquam mare vitreú simile crystallo: & in medio sedis & in circuitu sedis quatuor animalia plena oculis ante & retro. ♦ Et animal primum, simile leoni: & secundum animal, simile vitulo: & tertium animal, habens faciem quasi hominis: & quartum animal, simile aquilæ volanti. ♦ Et quatuor animalia, singula eorum, habebant alas senas in circuitu: & intus plena sunt oculis, & requiē non habebant die ac nocte, dicentia, ‖ Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. ♦ Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum, viuenti in secula seculorum: ♦ procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viuentem in secula seculorum, & mittebant coronas suas ante thronum dicentes. ♦ Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.

7 Ms. Pr. R. Q. ‖ Post hæc statim Ms. q. ‖ Erat Ms. R. G.

‖ qui 2 Ms. R. G.

Isaiæ 6

CAP. V.

ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signatum sigillis septem. ♦ Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna, Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? ♦ Et nemo poterat neque in cœlo neque in terra, neque subtus terram aperire librum, neque respicere illum. ♦ Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre eum. ♦ Et unus de senioribus ‖ dixit' mihi, Ne fleueris: ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere septem signacula eius: ♦ Et vidi, & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio seniorum, agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. ♦ Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. ♦ Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum: ♦ & cantabant tanquam nouum dicentes, Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua & populo, & natione ‖ & fecisti nos Deo nostro ‖ regnum' & sacerdotes, & ‖ regnabimus' super terram. ♦ Et vidi, & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum ‖ millia millium, ♦ dicentium voce magna: Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & ‖ diuinitatem', & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. ♦ Et omnem creaturam, quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audiui dicentes, Sedenti in throno, & Agno, benedictio & honor & gloria, & potestas in secula seculorum. ♦ Et quatuor animalia dicebant, Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas': & adorauerunt viuentem in secula seculorum'.

6 Ms. Pr. G. ‖ regnes G. ‖ regnabunt 12 Ms G. Dan. 7. 10

‖ diuitias Pr. G.

CAP. VI.

ET vidi quod aperuisset Agnus unum de septem sigillis, & audiui unum de quatuor animalibus, dicens, tamquā vocem tonitrui, Veni, & vide. ♦ Et vidi, & ecce equus albus, & qui sedebat super illū habebat arcum, & data est ei corona, & exiit vincens ut vinceret. ♦ Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicēs, Veni, & vide. ♦ Et exiuit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut tumeret pacem de terra, & ut inuicem se interficiant, & datus est ei gladius magnus. ♦ Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens, Veni, & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. ♦ Et audiui tamquam vocem in medio quatuor animalium ‖ dicentium': ‖ Bilibris' tritici denario, & tres ‖ bilibres' hordei denario, & unum, & oleum ne læseris. ♦ Et cum aperuisset sigillū quartū, audiui vocem quarti animalis dicentis, Veni & vide. ♦ Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terræ, interficere gladio, fame, & morte, & bestijs terræ. ♦ Et cum aperuisset sigillum quintum: vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. ♦ & clamabant voce magna, dicentes, Vsquequo Domine, sanctus, & verus) non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra? ♦ Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ: & dictum est illis, ut requiescerent adhuc tempus modicum, donec compleantur conserui eorum, & fratres eorum qui interficiendi sunt sicut & illi. ♦ Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum: & ecce terræmotus magnus factus est, & Sol factus est niger tamquā saccus cilicinus: & Luna

‖ dicentium 6 Ms. Pr. G.

‖ χοῖ ‖ βλ ‖ χοίνικ ‖ λς.

tota facta est sicut sanguis · 9 & stellæ ℣ de- 13
cælo cecidérũt super terrã, sicut ficus emit-
tit grossos suos cũ a uento magno moueã-
tur: 9 cælum recessit sicut liber involutus 14
& omnis mons, & ℣ insulæ de locis suis
motæ sunt 9 & reges terræ, & principes, & 15
tribuni, & diuites, & fortes, & omnis ser-
uus, & liber abscónderunt se in speluncis,
& in petris montium. 9 & dicunt monti- 16
bus, & petris: ¶Cadite super nos, & abscón-
dite nos a facie sedentis super thronum, &
ab ira Agni: 9 quoniam uenit dies ma- 17
gnus iræ ipsorum. & quis potest stare?

CAP. VII.

POst hæc uidi quatuor angelos stantes 1
super quatuor angulos terræ, tenen-
tes quatuor uentos terræ ℣ ne flarẽt
super terrã, neq; super mare, neq; in ullam
arborem. 9 Et uidi alterum angelum ascen- 2
dentẽ ab ortu solis, habẽtem signũ Dei uiui:
& clamauit uoce magna quatuor an-
gelis, quibus datum est nocere terræ ℣ & 3
mari, dicens, Nolite nocere terræ ℣ & mari,
neq; arboribus, quoadusque signemus ser-
uos Dei nostri in frontibus eorũ. 9 Et audi- 4
ui numerum signatorum, centum quadra-
ginta quatuor millia signati ex omni tri-
bu filiorum Israël. 9 Ex tribu Iuda, duode- 5
cim millia signati. Ex tribu Ruben, duode-
cim millia signati. Ex tribu Gad, duodecim
millia signati. 9 Ex tribu Aser, duodecim 6
millia signati Ex tribu Nephthali, duode-
cim millia signati. Ex tribu Manasse, duo-
decim millia signati. 9 Ex tribu Simeon, 7
duodecim millia signati. Ex tribu Leui,
duodecim millia signati. Ex tribu Issachar,
duodecim millia signati. 9 Ex tribu Zabu- 8
lon, duodecim millia signati. Ex tribu Io-
seph, duodecim millia signati. Ex tribu
Ben-lamin duodecim millia signati. 9 Post 9
hæc uidi turbam magnam quam dinumera-
re nemo poterat, ex omnibus gentibus,
& tribubus, & populis, & linguis: stantes an-
te thronũ, & in conspectu Agni, amicti sto-
lis albis, & palmæ in manibus eorum, 9 & 10
clamabant uoce magna, dicẽtes, Salus Deo
nostro qui sedet super thronum, & Agno.
9 Et omnes angeli stabant in circuitu thro- 11
ni, & seniorum, & quatuor animalium: &
ceciderunt in conspectu throni in facies
suas, & adorauerunt Deũ, 9 dicentes, Amen
Benedictio, & claritas, & sapientia, & gra- 12
tiarũ actio honor, & uirtus, & fortitudo
Deo nostro in secula seculorum. Amen. 9 Et 13
respondit unus de senioribus: & dixit mi-
hi, Hi qui amicti sunt stolis albis, qui sunt
& unde uenerunt? 9 Et dixi illi, Domine mi 14
tu scis. Et dixit mihi, Hi sunt qui uenerunt
de tribulatione magna, & lauerunt stolas
suas, & dealbauerũt eas in sanguine Agni.
9 Ideo sunt ante thronum Dei, & seruiunt 15
ei die ac nocte in templo eius: & qui sedet
in throno, habitabit super illos. ¶Non esu-
rient neq; sitient amplius, nec cadet super 16
illos sol, neq; ullus æstus. 9 quoniam Agnus 17
qui in medio throni est, reget illos, & dedu-
cet eos ad uitæ fontes aquarum, & ℣ abster-
get Deus omnem lachrymam ab oculis
eorum.

CAP. VIII.

ET cum aperuisset sigillum septimũ. 1
factum est silentium in cœlo, quasi
media hora. 9 Et uidi septem angelos 2
stantes in conspectu Dei: & datæ sunt illis
septem tubæ. 9 Et alius angelus uenit, & ste- 3
tit ante altare, habens thuribulum aureũ:
& data sunt illi incensa multa, ut daret de
orationibus sanctorum omnium super al-
tare aureum: quod est ante thronum Dei.
9 Et ascẽdit fumus incensorum de oratio- 4
nibus sanctorum de manu angeli coram
Deo. 9 Et accepit angelus thuribulum, & 5
impleuit illud de igne altaris, & misit in
terram, & facta sunt tonitrua, & uoces, &
fulgura, & terræmotus magnus. 9 Et sep- 6
tẽ angeli qui habebant septem tubas, præpa-
rauerunt se ut tuba canerent. 9 Et primus 7
angelus tuba cecinit, & facta est grando, &
ignis mista in sanguine, & missum est in
terram, & tertia pars terræ combusta est,
& tertia pars arborum concremata est, &
omne fœnum uiride combustum est.
9 Et secundus angelus tuba cecinit: & tam- 8
quam mons magnus igne ardens, missus
est in mare, & facta est tertia pars maris,
sanguis: 9 & mortua est tertia pars creatu- 9
ræ eorum quæ habebant animas in mari,
& tertia pars nauium interiit. 9 Et tertius 10
angelus tuba cecinit, & cecidit de cælo stel-
la magna ardens tamquam facula, & ceci-
dit in tertiam partem fluminum, & in fon-
tes aquarum: 9 & nomen stellæ dicitur Ab- 11
sinthium; & facta est tertia pars aquarum
in absinthium: & multi hominum mortui
sunt de aquis, quia amaræ factæ sunt. 9 Et 12
quartus angelus tuba cecinit: & percussa est
tertia pars Solis, & tertia pars Lunæ, & ter-
tia pars stellarum, ita ut obscuraretur ter-
tia pars eorum, & diei non lucéret pars ter-
tia, & ℣ noctis similiter. 9 Et uidi, & audi- 13
ui uocem unius aquilæ uolãtis per mediũ
cæli, dicentis uoce magna: Væ, uæ, uæ habi-
tantibus in terra: de cæteris uocibus ✻ trũ
angelorum qui erant tuba canituri.

CAP. IX.

ET quintus angelus tuba cecinit, & ui- 1
di stellam de cælo cecidisse in terrã,
& data est ei clauis putei abyssi. 9 Et 2
aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus
putei, sicut fumus fornacis magnæ: & ob-
scuratus est Sol, & aër de fumo putei. 9 Et 3
de fumo putei exierunt locustæ in terrã, &
datа est illis potestas, sicut habent potesta-
tem scorpiones terræ: 9 & præceptum est il- 4
lis ne lædérent fœnum terræ neque omne
uiride, neque omnem arborem: nisi tantũ
homines qui non habent signum Dei in
frontibus suis. 9 & ℣ datum est illis ne oc-
cidérent eos: sed ut ℣ cruciarentur menſi-
bus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciа- 5
tus scorpii cum percutit hominem. 9 Et in 6
diebus illis quærent homines mortem, &
non inuenient eam: & desiderabunt mo-
ri, & fugiet mors ab eis. 9 Et similitudines 7
locustarum, similes equis paratis in prœliũ
& super capita earum tamquam coronæ,
similes auro: & facies earum tamquam fa-
cies hominum. 9 Et habebant capillos sicut 8
capillos mulierum: & dentes earum, sicut
leonum erãt. 9 & habebant loricas sicut lo- 9
loricas ferreas, & uox alarum earum sicut
uox curruum equorum multorum currẽ-
tium in bellum. 9 & habebant caudas simi- 10
les scorpionum, & aculei erant in caudis
earum: & potestas earum nocere homini-

ℵ cæli 2 MS. G.

ℵ insula R.G.

Isai.2.19 Osee 10.8 Luc. 23. 30. Ioan.9.6.

ℵ nec flarent neuentus 4 MS. G.

ℵ neq; 4 MS.P.G.

Isai.49. 10.

Isai.25.8 Ioan 21. 4

ℵ nox 3 MS. ℵ nolli 9 M S.

✻ iubet M.S.G.

-MS.G.

-7 MS. Pr G.

*aureum MS.9.

ℵ illiũ.o. ℵ cruciarentur Ant. R.G. Textus cõformis est 9. 9. Isai.2.19 Osee 10.8 Luc.23. 30. Sup.6.16 Sup.16.9 * dentes MS. 9.

bus mensibus quinque. † & habebant super se regem angelum abyssi, cum nomen Hebraice Abaddon, Græce autē Apollyon: Latine habens nomen Exterminans. † Væ unum abiit, & ecce uenunt adhuc duo uę post hæc. † Et sextus angelus tuba cecinit: & audiui uocem unam ex quatuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei, † dicentem sexto angelo qui habebat tubā Solue quatuor angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. † Et soluti sunt quatuor angeli, qui parati erant in horā, & diem, & mentem, & annum: ut occiderent tertiam partem hominum. † Et numerus equestris exercitus uicies millies dena millia. Et audiui numerum eorum. † Et ita uidi equos in uisione: & qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas, & capita equorum erant tamquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. † Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum, de igne, & ex fumo, & sulphure, quæ procedebant de ore ipsorū. † Potestas enim equorum in ore eorū est, & in caudis eorum. nam caudæ eorum, similes serpētibus, habētes capita: & in his nocent. † Et cęteri homines qui non sunt occisi in his plagis, neque pœnitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut non adorarent dæmonia, & simulachra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea quæ neque uidere possunt, neq; audire, neque ambulare, † & non egerunt pœnitentiam ab homicidijs suis, neque a uenefcijs suis, neque a fornicatione sua, neque a furtis suis. CAP. X.

ET uidi alium angelum fortem descēdentem de cœlo, amictum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat ut sol, & pedes eius tamquam † columna ignis. † & habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dexterum super mare, sinistrū autem super terrā. † & clamauit uoce magna, quemadmodū cum leo rugit. Et cū clamasset, locuta sunt septem tonitrua uoces suas. † Et cum locuta fuissent septem tonitrua uoces suas, ego scripturus eram: & audiui uocem de cęlo dicentem mihi, Signa quæ locuta sunt septem tonitrua: & noli ea scribere. † Et angelus quem uidi stantem super mare, & super terram, leuauit manum suam ad cęlū. † & iurauit per uiuentem in sęcula sęculorū, qui creauit cęlum, & ea quæ in eo sunt: & terram, & ea quæ in ea sunt: & mare, & ea quæ in eo sunt: Quia tempus non erit amplius: † sed in diebus uocis septimi angeli, cum cœperit tuba canere, consummabitur mysterium Dei, sicut euangelizauit per seruos suos Prophetas. † Et audiui uocem de cęlo iterum loquentem mecum, & dicentem, Vade, & accipe librum apertum de manu angeli stantis super mare, & super terrā. † Et abij ad angelum, dicens ei ut daret mihi libri. Et dixit mihi: ‖ Accipe librū, & deuora illū: & faciet amaricari uentrē tuū, sed in ore tuo erit dulce tamquam mel. † Et accepi librū de manu angeli, & deuorauī illum: & erat in ore meo tamquā mel, dulce: & cum deuorassem eum, amaricatus est uenter meus, † & dixit mihi,

Oportet te iterum prophetare Gentibus, & populis, & linguis, & regibus multis.

CAP. XI.

ET datus est mihi calamus similis uirgæ: & dictū est mihi, Surge, & mensura templū Dei, & altare, & adorantes in eo. † Atriū autē quod est foris templi, ejice foras, & ne mensueris illud: quoniā datū est Gentibus, & ciuitatē sanctā calcabūt mēsibus quadraginta duobus. † & dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducētis sexaginta, amicti saccis. † Hi sunt duæ oliuæ, & duo candelabra in conspectu Domini terræ stantes. † Et si quis uoluerit eos nocere: ignis exiet de ore eorum & deuorabit inimicos eorum, & si quis uoluerit eos lædere: sic oportet eum occidi. † Hi habent potestatem claudendi cęlū, ne pluat diebus prophetiæ ipsorum: & potestatē habent super aquas conuertendi eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quotiescunque uoluerint. † Et cū finierint testimonium suū: bestia quæ ascēdit de abysso, faciet aduersum eos bellū, & uincet illos, & occidet eos. † Et corpora eorū iacebūt in plateis ciuitatis magnæ, quæ uocatur spiritualiter Sodoma, & Ægyptus, ubi, & dominus eorum crucifixus est. † Et uidebūt de tribubus, & populis, & linguis, & Gentibus corpora eorum per tres dies, & dimidium, & corpora eorū nō sinēt poni in monumentis. † & inhabitantes terrā gaudebunt super illos, & iucundabuntur: & munera mittent inuicem, quoniam hi duo prophetæ cruciauerunt eos qui habitabant super terrā. † Et post dies tres, & dimidiū, spiritus uitæ a Deo intrauit in eos. Et steterūt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos qui uiderunt eos. Et audierunt uocē magnā de cęlo, dicentem eis, ascendite huc. Et ascenderunt in cęlum in nube: & uiderunt illos inimici eorum. † Et in illa hora factus est terræmotus magnus: & decima pars ciuitatis cecidit: & occisa sunt in terræmotu nomina hominum septem millia: & reliqui in timorem iunt missi, & dederūt gloriam Deo cęli. † Væ secundum abiit: & ecce uæ tertium uenit cito. † Et septimus angelus tuba cecinit: & factæ sunt uoces magnæ in cœlo, dicētes, Factum est regnum huius mūdi, Domini nostri, & Christi eius, & regnabit in sęcula sęculorum. Amen. † Et uiginti quatuor seniores qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis, cecidērūt in facies suas, & adorauerunt Deum, † Dicētes, Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui uenturus es: quia accepisti uirtutem tuam magnam, & regnasti. † Et iratæ sunt Gentes, & aduenit ira tua, & tēpus mortuorum, iudicari, & reddere mercedem seruis tuis Prophetis, & sanctis, & timentibus nomen tuū pusillis, & magnis, & exterminandos qui corrumpebant terram. † Et apertum est templum Dei in cœlo: & uisa est arca testamenti eius in templo eius, & facta sunt fulgura, & uoces, & terræmotus, & grandō magna.

CAP. XII.

ET signum magnū apparuit in cœlo: Mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus eius, & in capite eius coron.

stellarum

Dan 12.7

Exod.3.8.

\\ columna] 1 MS. B. Pr.G.

6 MS Pr.G.

stellarum duodecim: ♦ & in utero habens 2
& clamabat parturiens, & cruciabatur ut pariat. ♦ Et uisum est aliud signū in cœlo, & ecce draco magnus rufus habens capita septem, & cornua decem: & in capitibus eius diademata septem, ♦ & cauda eius trahebat tertiam partem stellarū cœli, & misit eas in terram. & draco stetit ante mulierem quæ erat paritura: ut cum peperisset, filium eius deuoraret. ♦ Et peperit filium masculum, qui recturus erat omnes Gētes in uirga ferrea: & raptus est filius eius ad Deum, & ad thronū eius. ♦ & mulier fugit in solitudinem ubi habebat locū parātum a Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta. ♦ Et factum est prœlium magnum in cœlo: Michael, & angeli eius prœliabantur cum draco ne, & draco pugnabat, & angeli eius. ♦ & non ualuerunt, neq; locus inuentus est eorum amplius in cœlo. ♦ Et proiectus est draco ille magnus serpens antiquus, qui uocatur diabolus, & satanas, qui seducit uniuersum orbem: & proiectus est in terram, & angeli eius cum illo missi sunt. ♦ Et audiui uocem magnam in cœlo dicentem, Nunc facta est salus, & uirtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. ♦ Et ipsi uicerunt eū propter sanguinem Agni, & propter uerbum testimonij sui, & non dilexerunt animas suas usque ad mortem. ♦ propterea lætamini cœli, & qui habitatis in eis. Væ terræ, & mari: quia descendit diabolus ad uos habens iram magnam, sciens quod modicum tēpus habet. ♦ Et postquam uidit draco quod proiectus esset in terram, persecutus est mulierem quæ peperit masculum. ♦ & datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, ut uolaret in desertum in locum suū, ubi alitur per tempus, & tempora, & dimidiū temporis a facie serpentis. ♦ Et misit serpēs ex ore suo post mulierem, aquam tamquā flumen: ut eā faceret trahi a flumine. ♦ Et adiuuit terra mulierē, & aperuit terra os suum, & absorbuit flumen quod misit draco de ore suo. ♦ Et iratus est draco in mulierē: & abijt facere prœlium cū reliquis de semine eius, qui custodiunt mādata Dei, & habent testimoniū Iesu Christi. ♦ Et steti super arenam maris. CAP. XIII.

Et uidi de mari bestiam ascendentem habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decē diademata, & super capita eius nomina blasphemiæ. ♦ Et bestia quam uidi, similis erat pardo, & pedes eius sicut ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco uirtutem suam, & potestatem magnā. ♦ Et uidi unū de capitibus suis quasi occisum in mortē: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est uniuersa terra post bestiam. ♦ Et adorauerunt draconem qui dedit potestatem bestiæ: & adorauerunt bestiam, dicentes, Quis similis bestiæ? & quis potent pugnare cum ea? ♦ Et datum est ei os loquēs magna & blasphemias: & data est ei potestas facere menses quadraginta duos. ♦ Et aperiit os suum in blasphemias ad Deū, blasphemare nomen eius, & tabernaculum 7
eius, & eos qui in cœlo habitant. ♦ Et est datum illi bellū facere cum sanctis, & uincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populū, & linguam, & gentem, 8
♦ & adorauerunt eam omnes qui inhabitant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro uitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. ♦ Si quis habet aurem, audiat. 9
♦ Qui in captiuitatem duxerit, in captiuitatem uadit: ♦ qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est 10
patientia, & fides sanctorum. ♦ Et uidi aliā bestiam ascendentem de terra: & habebat cornua duo, similia Agni, & loquebatur sicut draco. ♦ Et potestatem prioris bestiæ omnem faciebat in conspectu eius: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam primam, cuius curata est plaga mortis. ♦ Et fecit signa magna, ut etiam ignem faceret de cœlo descendere in terram in conspectu hominum. ♦ Et seducit habitantes in terra propter signa quæ data sunt illi facere in conspectu bestiæ, dicens, habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestiæ, quæ habet plagam gladij, & uixit. ♦ Et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiæ, & ut loquatur imago bestiæ: & faciat ut quicunque non adorauerint imaginē bestiæ, occidantur. ♦ Et faciet omnes pusillos, & magnos, & diuites, & pauperes, & liberos, & seruos habere characterem in dextera manu sua, aut in frōtibus suis. ♦ & ne quis possit emere aut uendere, nisi qui habet characterem, aut nomē bestiæ, aut numerum nominis eius. ♦ Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestiæ. Numerus enim hominis est: & numerus eius sexcenti sexaginta sex. CAP. XIIII.

Et uidi, & ecce Agnus stabat supra mōtem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia habētes nomē eius, & nomen Patris eius scriptum in frōtibus suis. ♦ Et audiui uocem de cœlo, tamquam uocem aquarum multarum, & tamquam uocem tonitrui magni: & uocem quam audiui, sicut citharœdorum citharizantiū in citharis suis. ♦ Et cantabant quasi canticum nouum ante sedem, & ante quatuor animalia, & seniores, & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centū quadragintaquatuor millia, qui empti sunt de terra. ♦ Hi sunt qui cū mulieribus nō sunt coinquinati. Virgines enim sunt. Hi sequūtur Agnū quocunque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, & Agno: ♦ & in ore eorum non est inuentum mendacium, sine macula enim sunt ante thronum Dei. ♦ Et uidi alterum angelum uolantem per medium cœli, habentem Euāgelium æternum, ut euangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum; 7
♦ dicens magna uoce, Timete Dominum, & date illi honorem, quia uenit hora iudicij eius: & adorate eum qui fecit cœlū, & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt, & fontes aquarum. ♦ Et alius angelus 8
secutus est dicens, Cecidit cecidit Babylon illa magna: quæ a uino iræ fornicationis suæ potauit omnes gentes. ♦ Et tertius 9
angelus secutus est illos, dicens uoce ma-

-5 Mſs. R G.
Vulgata Mſs G q. V fuis 2 Mſs. R.
V pascat O. -5 Mſs. Pr. G.
-2 Mſs. R Pr. G.
* pedes Mſs. q.
-4 Mſs G. Vocalis 1 Mſs. R. 4 Eſ. 16. 68. Eccles 12 13. P. 145. 6 Act. 14. 15 V & mare M S. R. Pr. G. Ier. 51. 8 Ion. 18. 2.
V habet Mſs. Pr. Gen. 9. 6. Matt. 26 52.
V faciat Mſs. G.

gna,Siquis adorauerit bestiam, & imaginẽ eius, & acceperit characterem in fronte sua,aut in manu sua: ✝ & hic bibet de uino
10 irę Dei, quod mistum est mero in calice irę ipsius, & cruciabitur igne, & sulphure in conspectu angelorum sanctorum, & ante
11 conspectum Agni. ✝ & fumus tormentorũ eorum ascendet in secula seculorum: nec habẽt requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiã, & imaginem eius, & siquis acceperit characterem nominis eius. ✝ Hic
12 patientia sanctorũ est, qui custodiunt mãdata Dei,& fidem Iesu. ✝ Et audiui uocẽ de cœlo,dicentem mihi,Scribe, Beati mortui qui in Domino moriuntur. Amodo iã dicit Spiritus,ut requiescant a laboribus suis,
13 opera enim illorum sequũtur illos. ✝ Et uidi, & ecce nubẽ candidã: & super nubẽ sedentẽ similẽ Filio hominis, habentẽ in capite suo coronã aureã, & in manu sua falcẽ acutã. ✝ Et alius angelus exiuit de templo,
14 clamans uoce magna ad sedentẽ super nubẽ, ¶Mitte falcem tuã, & mete,quia uenit hora,ut metatur, quoniã aruit messis terræ. ✝ Et misit qui sedebat super nubẽ, falcẽ
15 suã in terrã: & demessa est terra. ✝ Et alius angelus exiuit de templo quod est in cœlo, habẽs & ipse falcem acutam. ✝ Et alius angelus exiuit de altari qui habebat potestatem supra ignem: & clamauit uoce magna
16 ad eum qui habebat falcem acutam, dicẽs, Mitte falcem tuam acutam, & uindemia botros uineæ terræ,quoniam maturæ sunt
17 uuæ eius. ✝ Et misit angelus falcem suam acutam in terram,& uindemiauit uineam
18 terræ, & misit in lacum irę Dei magnum: ✝ & calcatus est lacus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu usq;ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

*Ioel 3.13 Matt.13 19.

CAP. XV.

ET uidi aliud signum in cœlo magnum & mirabile: angelos septem, habentes plagas septẽ nouissimas. Quoniã
2 in illis consummata est ira Dei. ✝ Et uidi tã quasi mare uitreum mistum igne, & eos qui uicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius stantes super mare uitreum, habentes citharas Dei: ✝ & cantãtes canticum Moysi serui Dei, & canticum
3 Agni, dicentes, Magna, & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotens: iustæ, & ueræ sunt uiæ tuæ * rex ℣ seculorũ. ¶ Quis nõ timebit te Domine, & magnificabit nomẽ tuum? quia solus pius es; quoniam omnes gentes uenient, & adorabunt
4 in cõspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. ✝ Et post hæc uidi, & ecce apertũ est templũ tabernaculi testimonij in cœlo:
5 ✝ & exierunt septẽ angeli, habentes septem plagas, de templo: uestiti ℣ lapide* mũdo, & cãdido, & præcincti circa pectora zonis aureis. ✝ Et unũ de quatuor animalibus, dedit
6 septẽ angelis septẽ phialas aureas, plenas iracundię Dei uiuentis in secula seculorũ.
7 ✝ Et impletũ est templũ fumo a maiestate Dei, & de uirtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem angelorum.

*Domine o. ℣ sanctorũ 2 MS. & q. Ier. 10. 7.

℣ lino 2 MS R.G. quibus ac cedit Pe. Vestitus lineo mũdo.

CAP. XVI.

ET audiui uocem magnã de templo, dicentem septem angelis: Ite, & effundite septẽ phialas iræ Dei in ter-
1 ram. ✝ Et abiit primus,* & effudit phialam suam in terram, & factum est uulnus fœtuum, & pessimũ in homines, qui habebant characterem bestiæ, & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. ✝ Et secundus - angelus effudit phialam suã in mare, & factus
2 est sanguis tanquam mortui, & omnis anima uiuens, mortua est in mari. ✝ Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis.
3 ✝ Et audiui angelum ℣ aquarum dicentem eum, Iustus es Domine, qui es, & eras, sanctus, ℣ quia hæc iudicasti, ✝ quia sanguinẽ
4 sanctorum, & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim
5 sunt. ✝ Et audiui alterum dicentem, Etiam Domine Deus omnipotens uera, & iusta iudicia tua. ✝ Et quartus - angelus effudit
6 phialam suam in sole, & datũ est illi æstu affligere homines, & igni: ✝ & æstuauerũt homines æstu magno, & blasphemauerũt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt pœnitentiam, ut darent illi gloriam. ✝ Et quintus - angelus effu-
7 dit phialam suam super sedem bestiæ, & factum est regnum eius tenebrosum, & cõmanducauerunt linguas suas præ dolore.
8 ✝ & blasphemauerunt Deum cœli præ doloribus, & uulneribus suis, & non egerunt
9 pœnitentiam ex operibus suis. ✝ Et sextus - angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphraten, & siccauit aquã eius, ut præpararetur uia regibus ab ortu
10 solis. ✝ Et uidi de ore draconis, & de ore bestiæ, & de ore pseudo- prophetæ * spiritus tres immundos in modum ranarũ. ✝ Sunt
11 enim spiritus dæmoniorũ facientes signa, & procedunt ad reges totius terræ congregare illos in prœlium ad diem magnũ omnipotentis Dei. ✝ ¶ Ecce uenio sicut fur. ¶ Beatus qui uigilat, & custodit uestimenta
12 sua, ne nudus ambulet, & uideant turpitudinem eius. ✝ Et congregabit illos in locum
13 qui uocatur Hebraice Armagedon. ✝ Et septimus - angelus ' effudit phialam suam in
14 aerem, & exiuit uox magna de templo a throno, dicens, Factum est. ✝ Et facta sunt fulgura, & uoces, & tonitrua, & terræmotus factus est magnus, qualis nunquã fuit
15 ex quo homines fuerunt super terrã, talis terræmotus, sic magnus. ✝ Et facta est ciuitas magna in tres partes, & ciuitates Gentium ceciderunt. Et Babylon magna uenit
16 in memoriam ante Deũ, dare illi calicem
17 uini indignationis iræ eius. ✝ Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. ✝ Et
18 grando magna sicut talentum descendit de cœlo in homines, & blasphemauerunt Deum homines propter plagã grandinis: quoniam magna facta est uehementer.

*angelus MS.4.

-j MS.P.

✝ quarto. ℣ 3 MS. 1.

-MS 5.

-MS.6.

-MS.7.

* exiit MS. Pr.

Sup.3.3 Matt.24. 42.43. Luc.12. 39.40. 2 Cor.5. 3. -MS.9.

CAP. XVII.

ET uenit unus de septem angelis, qui habebat septem phialas, & locutus
1 est mecum, dicens, Veni, ostendã tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terrã de uino prostitutionis eius.
2 ✝ Et abstulit me in spiritu in desertum. Et
3 uidi mulierem sedentem super bestiã coccineam, plenam nominibus blasphemiæ, habentem capita septem, & cornua decẽ.

✝ Et

¶ Et mulier erat circundata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum ℣abominatione', & immunditia fornicationis ℣eius': ¶ Et in fronte eius nomen scriptum, Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terræ. ¶ Et vidi mulierē ebriā de sanguine sanctorū, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna. ¶ Et dixit mihi angelus, Quare miraris Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestiæ quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem. ¶ Bestia quam vidisti fuit, & non est, & ascensura est de abysso, & in interitū ibit, & mirabuntur inhabitātes terrā (quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ a constitutione mundi) videntes bestiā quæ erat, & non est. ¶ Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita: septem mōtes sunt, super quos mulier sedet, & reges septē sunt. ¶ Quinque ceciderunt, unus est, & alius nondum venit, & cum venerit, oportet illum breue tempus manere. ¶ Et bestia quæ erat, & non est, & ipsa octaua est, & de septem est, & in interitū uadit. ¶ Et decem cornua quę vidisti: decem reges sunt, qui regum nondum acceperunt, sed potestatem tanquam reges una hor. ℣ accipiēt ℣ post bestiam'. ¶ Hi unum consilii habent, & virtutem, & potestatem suam bestiæ tradent. ¶ Hi cum Agno pugnabunt, & Agnus uincet illos, ¶ quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cū illo sunt, uocati, & electi, & fideles. ¶ Et dixit mihi, Aquæ quas vidisti ubi meretrix sedet: populi sunt, & Gentes, & linguæ. ¶ Et decē cornua quæ vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illā, & nudam, & carnes eius māducabunt, & ipsam igni concremabunt. ¶ Deus enim dedit in corda eorum, ut faciant quod placitum est illi, ut dent regnum suum bestiæ, donec consummentur uerba Dei. ¶ Et mulier quam vidisti est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

CAP. XVIII.

ET post hæc vidi alium angelū descēdentem de cœlo, habentem potestatem magnam, & terra illuminata est a gloria eius. ¶ Et exclamauit in ℣fortitudine' dicens, ¶ Cecidit cecidit Babylon magna, & facta est habitatio dæmoniorū, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis uolucris immundæ, & odibilis: ¶ quia de uino iræ fornicationis eius biberunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicati sunt, & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. ¶ Et audiui aliam uocem de cœlo, dicentē, Exite de illa populus meus, ut ne participes fiatis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis. ¶ Quoniam peruenerūt peccata eius usque ad cœlum, & recordatus est ℣ Deus ' iniquitatum eius. ¶ Reddite illi sicut, & ipsa reddidit nobis, & duplicate duplicia secundum opera eius: in poculo quo miscuit, miscete illi duplum. ¶ Quantum glorificauit se, & in deliciis fuit: tantum date illi tormentum, & luctum, quia in corde suo dicit, ¶ Sedeo regina, & uidua nō sum, & luctum non uidebo. ¶ Ideo in una die uenient plagæ eius, mors, & luctus, & fames, & igne comburetur, quia fortis est ℣ Dominus qui ℣ iudicabit illam. ¶ Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cū illa fornicati sunt, & in deliciis uixerunt, cum viderint fumum incendij eius; longe stantes propter timorem tormentorum eius, dicentes, Væ, væ, ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis: quoniam una hora uenit iudicium tuum. ¶ Et negociatores terræ flebunt, & lugebunt super illam: quoniam merces eorum nemo emet amplius. ¶ merces auri & argenti, & lapidis pretiosi, & ℣ margaritæ, & byssi, & purpuræ, & serici, & ℣ cocci', & omne lignum thyinum, & omnia uasa eboris, & omnia uasa de lapide pretioso, & æramento, & ferro, & marmore, & ℣ cinnamomum', ℣ & odoramentorum, & unguenti, & thuris, & uini, & olei, & similæ, & tritici, & iumentorū, & ouiū, & equorum, & rhedarum, & mancipiorū, & animarum hominum. ¶ Et poma desiderij animæ tuæ discesserunt a te, & omnia pinguia, & præclara perierunt a te, & amplius illa iam non inuenient. ¶ Mercatores ℣ horum' qui diuites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius, flentes ac lugentes, ¶ & dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna, quæ amicta erat byssō, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pretioso, & margaritis: ¶ quoniam una hora deuastata est tanta diuitiæ, & omnis gubernator, & omnis qui in locū nauigat, & nautæ, & qui in mari operantur, longe steterunt, ¶ & clamauerunt uidentes locum incendij eius, dicētes, Quæ similis ciuitati huic magnæ? ¶ Et miserunt puluerem super capita sua, & clamauerūt flentes, & lugentes, dicentes, Væ, væ ciuitas illa magna, in qua diuites facti sūt omnes qui habebant naues in mari de pretijs eius: quoniā una hora desolata est. ℣ Exulta super eam cœlum', & sancti Apostoli, & Prophetæ: quoniam iudicauit Deus iudicium uestrum de illa. ¶ Et sustulit unus Angelus fortis lapidē quasi molarem magnū, & misit in mare, dicens, Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas illa magna, & ultra iā non inuenietur. ¶ Et uox citharœdorum, & musicorum, & tibia canentiū, & tuba, non audietur in te amplius, & omnis artifex omnis artis non inuenietur in te amplius, & uox molæ non audietur in te amplius: ¶ & lux lucernæ non lucebit in te amplius, & uox sponsi, & sponsæ non audietur adhuc in te, quia mercatores tui erant principes terræ, quia in uenēficiis tuis errauerunt omnes gentes. ¶ Et in ea sanguis prophetarum, & sanctorum inuentus est, & omnium qui interfecti sunt in terra.

CAP. XIX.

POst hæc audiui quasi uocem ' turbarum ' multarum in cœlo dicentium, Allelu-ia. ℣ Laus, & gloria, & uirtus Deo nostro est': ¶ quia uera, & iusta iudicia sunt eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, & uindicauit sanguinem seruorū suorum de manibus eius. ¶ Et iterum ℣ dixerunt, Allelu-ia. Et fumus eius ascendit in secula seculorum. ¶ Et ceciderunt seniores

℣ abominationum 11 MS. Pr. G.
℣ Pr. legit plenū abominationū. & immunditie fornicationis totius terre. Cui ō sentis Arethas Cæsarea.
7 MS. G.
℣ accipiēt § MS. Pr. G.
℣ cum bestia Pr. quomodo Græci reciissime uertiūt. 1 Tim. 6. 15. Inf. 19. 16.
℣ fortitudine 18 MS. G. Isai. xl. 19 Ier. § 1. 9 Sup. 14. 8
℣ Dominus MS. I.
Isai. 47. 8.
* Dominus B. G.
℣ iudicabit 4 MS. B. G.
℣ margaritis MS. G.
℣ coccini § MS. B. G.
℣ cinnamomi Pr. * & amomum O.
¶ hominum O.
℣ Exultate super eam cœli 7 MS. Pr.
℣ tubarū O.
℣ Salus, et uirtus, & gloria Dei nostri B. G.
℣ dixit B. G.

viginti quatuor. & quatuor animalia. & adorauerunt Deum sedentem super thronum, dicentes, Amen, Allelu-ia. ¶ Et vox de throno exiuit, dicens, Laudem dicite Deo nostro omnes serui eius, & qui timetis eũ pusilli, & magni. ¶ Et audiui quasi uocem multarum, & sicut uocem tonitruorũ magnorum, dicentium, Allelu-ia, quoniã regnauit Dominus Deus noster omnipotes, ¶ Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerũt nuptiæ Agni, & uxor eius præparauit se. ¶ Et datum est illi, ut cooperiat se byssino splendenti, & candido. Byssinum enim iustificationes sunt sanctorum. ¶ Et dixit mihi, Scribe: ‖ Beati qui ad cœnam nuptiarum agni vocati sunt, & dicit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. ¶ Et cecidi ante pedes eius, vt adorarem eum. Et dicit mihi, Vide ne feceris: conseruus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu. Deum adora. Testimonium enim Iesu, est spiritus prophetiæ. ¶ Et vidi cœlum apertum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis, & Verax, & ✠ cum iustitia iudicat, & pugnat. ¶ Oculi autem eius sicut flamma ignis, & in capite eius diademata multa, habens nomen scriptum, quod nemo nouit nisi ipse. ¶ ‖ Et vestitus erat veste aspersa sanguine: & ✠ vocatur nomen eius. Verbum Dei. ¶ Et exercitus qui sunt in cœlo, sequebantur eũ in equis albis, vestiti byssino albo, & mundo. ¶ Et de ore eius procedit gladius* acutus, ut in ipso percutiat Gentes. ‖ Et ipse reget eas in virga ferrea, & ipse calcat torcular vini furoris iræ Dei omnipotentis. ¶ Et habet in vestimento, & in femore suo scriptum, ‖ Rex Regum, & Dominus dominantium. ¶ Et vidi vnum Angelum stantem in sole, & clamauit voce magna, dicens omnibus auibus quæ volabant per medium cœli, Venite, & congregamini ad cœnã magnam Dei: ¶ ut manducetis carnes regum, & carnes tribunorum, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & seruorũ, & pusillorum, & magnorum. ¶ Et vidi bestiam, & reges terræ, & exercitus eorũ congregatos ad faciendum prœlium cum illo, qui sedebat in equo, & cum exercitu eius. ¶ Et apprehensa est bestia, & cum ea Pseudopropheta, qui fecit signa corã ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestiæ, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo in stagnũ ignis ✠ ardentis de ‖ sulphure: ¶ Et cæteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius, & omnes aues saturatæ sunt carnibus eorum.

CAP. XX.

ET vidi angelum descendentẽ de cœlo, habentem in manu sua. ¶ Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus, & satanas, & ligauit eum per annos mille: ¶ & misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum, ut non seduceat amplius gentes, donec consummentur mille anni. & post hæc oportet illum solui modico tempore. ¶ Et vidi sedes, & sederũt super eas, & iudicium datũ est illis, & animas decollatorum propter testimoniũ Iesu, & propter uerbum Dei, & qui non adorauerunt bestiam, neque imaginem eius, nec acceperunt characterem in fronte sua aut in manibus suis, & uixerũt, & regnauerunt cum Christo mille annis. ¶ Cæteri mortuorum non uixerunt, donec consummẽtur mille anni. Hæc est resurrectio prima. ¶ Beatus & sanctus, qui habet partẽ in resurrectione prima. in his secũda mors nõ habet potestatem, sed erunt sacerdotes Dei, & Christi, & regnabunt cum illo mille annis. ¶ Et cum cõsummati fuerint mille anni, soluetur Satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes quæ sunt super quatuor angulos terræ, Gog, & Magog, & congregabit eos in prœlium, quorũ numerus est sicut arena maris. ¶ Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circuierunt castra sanctorũ, & ciuitatem dilectam. ¶ Et descendit ignis a Deo de cœlo, & deuorauit eos: ¶ & Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris, ubi & bestia, & pseudopropheta cruciabũtur die ac nocte in secula seculorum. ¶ Et vidi thronum magnum candidũ, & sedentem super eum, a cuius conspectu fugit terra, & cœlũ, & locus nõ est inuentus ✠ eis'. ¶ Et vidi mortuos magnos, & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt, & alius liber apertus est, q̃ est uitæ, & iudicati sunt mortui ex his quæ scripta erant in libris secundum opera ipsorum. ¶ & dedit mare mortuos, qui in eo erant, & mors, & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant, & iudicatum est de singulis secundũ opera ipsorũ. ¶ Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. ¶ Et qui non inuentus est in libro uitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

CAP. XXI.

ET vidi cœlum nouum, & terrã nouã. ‖ Primum enim cœlũ, & prima terra abiit, & mare iam non est. ¶ Et ego Iohannes vidi sanctam ciuitatem Ierusalem nouam descendentem de cœlo, a Deo paratam, sicut sponsam ornatam uiro suo. ¶ Et audiui uocem magnam de throno dicentem, Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cũ eis. Et ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorũ Deus. ¶ ‖ & absterget Deus omnem lachrymã ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neq; luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra. ✠ quæ prima abierunt. ¶ Et dixit qui sedebat in throno, ‖ Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi, Scribe, quia hæc verba fidelissima sunt & vera. ¶ Et dixit mihi, Factum est. ego sum ✠ & ω initium, & finis. Ego sitienti dabo de fonte aquæ uitæ, gratis. ¶ Qui uicerit possidebit hæc, & ero illi Deus & ille erit mihi filius. ¶ Timidis autem, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololatris, & omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne, & sulphure, quod est mors secunda. ¶ Et uenit unus de septẽ angelis habentibus phialas plenas septẽ plagis nouissimis, & locutus est mecũ, dicens, Veni, & ostendã tibi sponsam, uxorẽ Agni. ¶ Et sustulit me in spiritu in montem magnum, & altum, & ostẽdit mihi ciuitatem

sanctam

* rubeo.
* rubæ magnæ, & sicut uocem aquarum multarum, & sicut uocem tonitruorũ magnorum, dicentium, Allelu-ia, quoniã regnauit Dominus Deus noster omnipotes,

Mat. 21. 2. Luc. 14. Inf. 18. 9.

* in 2 MS. Vocabatur MS.

* ex vtraque parte MS. R. Pr. G. Psal. 9. Sup. 17. 14. 2. Tim. 2. 15

* ardens 2 MS. Alia nonnulla legunt, ardentis sulphure. Pr. habet, ardentis igne, & sulphure. Graeca legunt, ardet in sulphure.

* 5 MS. Pr. 6.

Ezec. 39. 2. 39.

* eorum Pr. * eis G.

Isai. 65. 17. & 66. 22. 2. Pe. 3.

Isai. 25. Sup. 7.

* 1 MS. Pr. Isai. 19. 2. Co. Sup. 1. Inf. 2.

sanctam Ierusalem descendentem de cælo, a Deo, ¶habentem claritatem Dei, & lumen eius simile lapidi precioso tamquã lapidi Waspidis, sicut crystallum'. ¶Et habebat murum magnum, & altum, habentem portas duodecim, & in portis Wangelos' duodecim, & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel. ¶Ab oriente, portæ tres, & ab Aquilone, portæ tres, & ab Austro, portæ tres, & ab occasu, portæ tres. ¶Et murus ciuitatis habens fundamẽta duodecim, & in ipsis duodecim nomina, duodecim Apostolorum Agni. ¶Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram Warundineam' auream, ut metiretur ciuitatem, & portas eius, & murum. ¶ & ciuitas in quadro posita est, & longitudo eius tanta est, quanta, & latitudo, & mensus est ciuitatem de arundine * per stadia duodecim millia, & longitudo, & altitudo, & latitudo eius æqualia sunt. ¶ Et mensus est murum eius centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis quæ est angeli. ¶Et erat structura muri eius ex lapide iaspide: ipsa uero ciuitas aurum mundum, simile vitro mundo. ¶ Et fundamenta muri ciuitatis, omni lapide precioso ornata. Fundamentum primum, iaspis: secundum, sapphirus: tertium, chalcedonius: quartũ, smaragdus: ¶ quintum, sardonyx: sextum, sardius: septimum, chrysolithus: octauum, beryllus: nonum, topazius: decimum, chrysoprasus: undecimum, hyacinthus: duodecimum, amethystus. ¶ Et duodecim portæ: duodecim margaritæ sunt, per singulas, & singulæ portæ, erant ex singulis margaritis, & platea ciuitatis aurum mundũ, tamquam uitrum perlucidum. ¶ Et templũ nõ vidi in ea. Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, & Agnus. ¶ Et ciuitas non eget Sole neque Luna, ut luceant in ea. nam claritas Dei Willuminauit' eam, & lucerna eius est Agnus. ¶Et ambulabunt Gentes in lumine eius, & reges terræ afferent gloriam suam, & honorem in illam. ¶ Et portæ eius non claudentur per diem: nox enim non erit illic. ¶ Et afferent gloriam & honorem gentium in illam. ¶ Non intrabit in eam aliquod coinquinatũ, aut abominationem faciens, & mendacium, nisi qui scripti sunt in libro uitæ Agni.

Wialyidis crystallizans. G. Wingulos.

Warundinem6 MS. Pr. G.

* aurea MS. 9.

Isai.60. 19. Willuminabit. MS. 9.

Isai.60. 11.

CAP. XXII.

ET ostẽdit mihi fluuium aquę Wviuæ', splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, & Agni. ¶In medio plateæ eius, & ex utraque parte fluminis lignum uitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem Gentium. ¶ Et omne maledictum non erit amplius, & sedes Dei, & Agni in illa erunt, & serui eius seruient illi. ¶ Et videbunt faciem eius, & nomen eius in frontibus eorum. ¶ ‖ Et nox ultra non erit, & non egebunt lumine lucernæ, neque lumine solis, quoniam Dominus Deus W illuminat' illos, & regnabunt in secula seculorum. ¶ Et dixit mihi, Hæc uerba fidelissima sunt, & vera. Et Dominus Deus spirituum prophetarum misit Angelum suum ostendere seruis suis, quæ oportet fieri cito. ¶ Et ecce uenio uelociter. Beatus qui custodit uerba prophetiæ libri huius. ¶ Et ego Iohannes qui audiui, & vidi hæc. ‖ Et postquam audissem, & vidissem, cecidi, ut adorarem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendebat. ¶ & dixit mihi, Vide ne feceris; conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum prophetarum, & eorum qui seruant uerba* libri huius. Deum adora. ¶ Et dicit mihi, Ne signaueris verba prophetiæ libri huius: tempus enim prope est. ¶ Qui nocet, noceat adhuc, & qui in sordibus est, sordescat adhuc, & qui iustus est, W iustificetur' adhuc, & sanctus, sanctificetur adhuc. ¶ Ecce uenio cito. & merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua. ¶ Ego sum & &, primus & nouissimus, principium, & finis. ¶ W Beati qui lauant stolas suas': * ut sit potestas eorum in ligno uitæ, & per portas intrent in ciuitatem. ¶ Foris canes & uenefici, & impudici, & homicidæ, & idolis seruientes, & omnis qui amat, & facit mendacium. ¶ Ego Iesus misi angelum meum, testificari uobis hæc in ecclesiis. Ego sum radix, & genus Dauid, stella splendida, & matutina. ¶ Et spiritus, & sponsa dicunt, Veni. Et qui audit, dicat, Veni. Et qui sitit, ueniat' ‖ & qui vult, accipiat aquam uitæ, gratis. ¶ Contestor enim omni audienti uerba prophetiæ libri huius, Si quis apposuerit ad hæc: apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. ¶ Et si quis diminuerit de uerbis libri prophetiæ huius: auferet Deus partem eius de libro uitæ, & de ciuitate sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. ¶ dicit qui testimonium perhibet istorum. Etiam uenio cito: Amen. Veni Domine Iesu. ¶ Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus uobis. Amen.

Wuitæ MS. R Pr. G.

Isai.60. 20. Willuminabit MS. R. Pr. Q. Textus cõformis est G. 9.

Sup. 10. 10.

* prophetiæ MS. 9. Pr.

Wiustitiã faciat. 9 MS. G. Isai.41.4. 44.6. Sup. 1.8. 21.6.

* in sanguine agni 0.

Isai.55.1

FINIS.

RERVM, SENTENTIARVM
ET VOCABVLORVM,

De quibus precipue in Sacris Bibliis agitur, iuxta Alphabeti seriem summa brevitate accuratissimus INDEX.

Prior numerus, Libri caput, sequentes post subdistinctionem, vsque ad punctum finale, eiusdem capitis versiculos designant. Asteriscu huiusmodi, * numero appositus, denotat, vel rem, qua de agitur, pe plures capitis eius versiculos tractari: vel locum illum inter reliqua di ligentius esse notandum. Eccles. Ecclesiastæ, Eccli. Ecclesiastici est nota

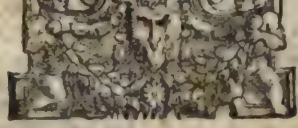

IT ω Deus. *Apoc.* 1,8. 21, 6. 22, 13.

Aaron adiungitur fratri suo *Moysi* socius. *Exod.* 4, 14, 16, 30. 5, 1. 6, 13. 7, 1, 2. *Mich.* 6, 4.

benedicit populo post oblationem factam, extensa manu. *Leuit.* 9, 22.

Aaron & Hur ad radices montis expectant *Moysen* cum Domino loquentem. *Exod.* 24, 14.

Aaron & Maria murmurantes contra *Moysen* a Domino increpantur. *Num.* 12, 5.

Aaron insigni miraculo ostenditur pra ceteris a Deo in Sacerdotem summum electus. *Num.* 17, 8. iure perpetuo accipit pro officio sacerdotali oblationes & primitias a populo. *Num.* 18, 8, 9, 11, 12, * & a Leuitis decimas decimarum. *Num.* 18, 26, 28.

Aaron iussus ab Israelitis conflat vitulum aureum: quem ipsi adorant. *Exo.* 32, 1, 2 * obiurgatur ideo a *Moyse*. *ibid.* 21.

Aaron moritur. *Num.* 20, 26, 33, 38. *Deu.* 10, 6, 32, 50. non ingressurus terram promissionis, ob infidelitatem. *Num.* 20, 12.

Aaron peculiari ritu consecratur cum filijs suis ad ministerium sacerdotij. *Leuit.* 8.* *Num.* 3, 10. *Deut.* 18, 5. *Hebr.* 5, 4. sicut Dominus præscripserat. *Exo.* 29, *40, 12.

Aaron proncpos Leui. Exod. 6,16, 18,20.
Aaronis autoritatem agnoscere nolentes, gemere mortis interemt inusitato. Num. 16, 3,11,30,31.
Aaronis & filiorum eius oblatio in die unctionis sux. Leui. 6,20. ornatus sacerdotalis. Exod. 28.1,*.
Aaronis filij. Num. 3,2. 1. Paralip. 6.3. & vxor. Exod. 6,23.
Aaronis filij, Nadab, & Abiu, ignem alienum offerentes occiduntur. Leu. 10,1. Num. 3,4. 26,61. 1. Paral. 24,1.
Aaronis hereditas, Deus. Num. 18,20. Deu. 10,9. 18,2. Ios. 13,14,33. Ez. 44,28.
Aaronis laus. Eccli. 45,7,8,*.
Aaronis oblatio pro se, & populo. Leu. 9,2.
Aaronis virga germinat. Num. 17,8.
Aaroni succedit in summo sacerdotio Elea Zar. Num. 20,26, Deut. 10,6.
Abalienati a Deo. Esa. 1,4.
Abarim mons, vnde moriturus iam Moyses terram Chanaan prospexit. Num. 27,12, 33,44. Deut. 32,49.
Abba pater. Mar. 14,36. Ro. 8,15. Ga. 4,6
Abdemelech eunuchus, propugnator, & patronus Ieremiæ. Ierem. 38,7. ob fiduciam in Deum, liberatur a gladio Chaldæorũ, Ier. 39,16,17,18.
Abdenago mittitur in fornacem ardentem. Dan. 3,21. appellatur Azarias. Dan. 1,7
Abdias abscondit centum prophetas, quos occidere quærebat Iezab 3. Reg. 18.4,13
Abdias propheta aduersus Edom. Abd. 1,1
Abdon iudex Israel quadraginta filios habuit, & triginta nepotes. Iudic. 12,13,14
Abel occisus a fratre Cain: Ge. 4,8. Matth. 23,35. Lu. 11,51. Heb. 12,24. 1. Io. 3,12
Abelis fides. Hebr. 11,4.
Abela ciuitas seruatur mulieris prudentis cõsilio, ne destruatur a Ioab. 2. Re. 20,16,*
Abesan, iudicis Israel, triginta filij, & totidem filiæ. Iudic. 12,9.
Abiam filius Roboam, rex Iuda. 3. Reg. 14, 31. 15,1. 2. Par. 13,1,15. reliquit Asa regni successorem. 3. Reg. 15,8. Mat. 1,7.
Abiathar sacerdos effugit manus Saulis. 1. Reg. 22,20. in Ceilam ad Dauid confugit cum Ephod. 1. Reg. 23, 6. partes Adoniæ adiuuat. 3. Reg. 1,7. sacerdotio priuatur. 3. Regum 2,26.
Abidan, Axe Beu-iamin. Num. 1,11.
Abigail, vxor impij Nabal, it obuiam Dauidi cum cibariis. 1. Reg. 25,18. nubit Dauidi, post mortem Nabal. ibid. 39.
Abimelech, rex Geraræ, aufert Abrahæ Saram. Gen. 20,1. init fœdus cũ Abrahã. Gen. 21,22,31. item cũ Isaac. Ge. 26,31
Abimelech filius Gedeonis. Iud. 8,31. occidit 70. suos fratres. Iud. 9,5. ictu lapidis molaris interficitur. Iudic. 9,53. 2. Reg. 11,21.
in Abinadab domo in Gubaa est arca Dei, quam reducit Dauid. 1. Reg. 7,1. 2. Re. 6,3.
Abiron, Dathan, & Core, efferunt se contra Mosen, & Aaronem: vnde & terra dehiscens absorbet eos. Nu. 16,*. 26,9,10. Deut. 11,6. Ps. 105,17. Eccli. 45,22.
Abisag Sunamitis dormit in sinu Dauidis senis frigidi, ut eum calefaceret. 3. Reg. 1.3. petitur ab Adonia in vxorem. 3. Re. 2,17
Abisai filius Saruiæ. 2. Reg. 2, 18. 16,9. 19,21. 20,6. 23,18. 1. Par. 18,12.
Abiu cum Nadab, & Aarone, & Moyse vident Deum in monte Sinai: & qua specie. Exod. 24 9,10.
Abiu, & Nadab igne consumuntur. Leuit. 10,2. Num. 26,61.
Abiud filius Bale. 1. Par. 8, 3. filius Zorobabel. Mat. 1,13. appellatur Hanania. 1. Paral. 3,19.
abnegatio omnium rerũ. Gen. 12,1. Deu. 33,8, 9. Ruth 2,11. 2. Par. 25,9. Mat. 4,19, 20 19,21,27. Mat. 1,17,18. 10,28. Lu. 5, 11. 14,26. 18,22. Iohan. 12,25. 1. Co. 7, 29. Philip. 3,7.
abnegatio suiipsius. Gen. 12,4. 22,1,9. Deu. 33,9. 2. Reg. 15,26. 3. Reg. 19,19,20. 2. Mach. 6,19,23. Matth. 4,19. 5,29. 10, 39. 16,24. 19,21. Mar. 8,34. 10,21. Luc. 9,23. 14,26. 17,33. Iohan. 12,25.
Abner, præfectus militũ Saulis, creat Isboseth

seth regem Israel. 2. Reg. 8, 8. cum Dauid paciscitur. 2. Reg. 5, 12. occiditur a Ioab. ibid. 27.

abominari iubet Moyses Ammonitas, & Moabitas, non autem Idumæos, & Aegyptios. Deut. 23, 3, 7.

abominatur Deus populum inobedientem præceptis suis. Leu. 26, 30.

abominatio coram Deo, quod excelsum reputant homines. Luc. 16, 15.

abominatio Dei, idola, & imagines. Deut. 7, 25. 27, 15.

abominatio desolationis, stans in loco sancto. Dan. 9, 27. Matth. 24, 15. Mar. 13, 14. Luc. 21, 20.

abominationes gentium prohibet imitari Deus. Leu. 18, 29. imitatur eas tribus Iuda. 3. Regu 4, 24.

Abra, ancilla Iudith. Iudith 8, 32. 10, 2 dilectate donatur. Iudith 16, 28.

Abrahã, filius Thare, ducit Sarai in vxorẽ. Gen. 11, 29. egreditur ex patria in terram Chanaan, præcipiente Domino. Gen. 12, 4 proficiscitur in Aegyptum. ibid. 10. redit inde in Chanaan. Gen. 13, 1. liberat Loth fratrem suum ex manibus hostium. Gen. 14, 14. promissionem accipit seminis. Gen. 15, 4. 17, 16. 18, 10. cõcumbit cũ Agar, ex consensu vxoris. Gen. 16, 4. appellatur Abraham: & quare. Gen. 17, 5.

Abræ apparet Deus, eumq; consolatur. Gen. 17, 1.

Abra reddit vxorem Pharao, a Domino percussus. Gen. 12, 17.

Abraham appellatur pater multarum gentium, & omnium credentium. Gen. 17, 5. Esa. 51, 2. Matth. 3, 9. Luc. 19, 9. Iohan. 8, 39. Rom. 4, 11, 17, 18. 9, 7. Gal. 3, 8.

*Abraham mittit seruum, qui quærat vxorẽ filio suo Isaac. Gen. 24, 4. orat pro Sodomitis. Gen. 18, 23, *. paratus est offerre Isaac. Gen. 22, 9. sepelitur mortuus in spelunca duplici. Ge. 25, 8, 9. tentatur a Deo, immolatione filij Isaac. Gen. 22, 1, 2. videre optauit Christi aduentum in carnem: quem & vidit. Iohan. 8, 56.*

*Abrahæ fides. Rom. 4, 17, *. Hebr. 11, 8, *.*

Abrahæ filius Zacheus, Christo credens. Lucæ 19, 9.

Abrahæ filij. Matth. 3, 9. Iohan. 8, 33. Ro. 9, 7. Gal. 3, 7.

*Abrahæ hospitalitas. Gen. 18, 1, *. laus. Eccli. 44, 20. obedientia. Gen. 22, 16. 26, 5. semen verum. Gen. 21, 12.*

Abrahæ dolenti ob Sarę de ejiciendo Ismaele iussum; præcipit Deus voci Sarę obedire. Gen. 21, 12.

Abrahæ nascitur Isaac. Gen. 21, 2.

Abrahæ prædicit Deus interitum Sodomorum. Gen. 18, 17.

ante Abraham Christus erat. Iohan. 8, 58.

propter Abraham Deus Liberauit Loth. Gen. 19, 29. multiplicauit ipsum Isaac. Gen. 26, 24.

cum Abraham erat Deus in omnibus, quæ agebat. Gen. 21, 22.

de Abraham, & eius semine. Iof. 24, 3, 2. Esd. 9, 7. Esa. 41, 8. 51, 2. Ezech. 33, 24. Matt. 8, 11. Act. 7, 2, 16 Hebr. 11, 17.

Absalom, filius Dauid. 2. Reg. 3, 3. conatur patris occupare regnum. 2. Reg. 15, 6. concumbit cum patris concubinis. 2. Reg. 16, 22. idq; iuxta prophetiam Nathan. 2. Regum 12, 11. occidit fratrem suum Ammon. & fugit ad Tholomai, regem Gessur. 2. Reg. 13, 29, 37. tribus hastis transfigitur a Ioab. 2. Reg. 18, 14.

Absalõ mortuũ luget Dauid. 2. Reg. 18. 33. quẽ Ioab audacter consolatur. 2. Reg. 19, 5

abscondit Deus faciem suam a filijs Israel, conuersis ad idola Deus. 32, 20.

abscondit se populus Israel in cauernis paludus, & quare. 1. Reg. 13, 6.

absconditur Elias iussu Dei, ne ab Achab occidatur. 3. Reg. 17, 3.

*abstinentia a quibusdam cibis. Gen. 1. 29, 30. 2, 17. 3, 11. 9, 4. Exod. 12, 9, *. 13, 6. 21. 28. 22, 31. 29, 34. Leu. 6, 23. 7, 18, *. 11, 4, *. 17. 12, *. 19, 7. 22, 8, *. 23, 14. Num. 6, 4. 18, 10. Deut. 12, 16. 14, 3, * Tob. 1, 12.*

Iudith 12,2. *Dan.*1,8. 2. *Mac.*7,1. *Mat.* 12,4. *Mar.*2,23,* *Luc.*6,1. *Actor.*15,29.
*Abstinentia a vino. Leu.*10,9. *Nu.*6,3. *Iud.* 13,4,14. *Ier.*35,6. *Eze.*44,21. *Luc.*1,15.
*Abstinentia Eliæ. 3. Reg.*19,6. *Moysi. Exo.* 34,28.
abstinentiæ præceptum violare nolentes. Ier. 35,6.3. *Mach.*6,19,*7,2.*
abstinendum a cibo & potu, etiam licito, propter scandalum alterius. 2. Mach. 6,24. *Rom.*14,20,21. *1. Cor.*8,13.
*abundantia rerum omnium à Deo. Deut.*8,7,* *non in Abundantia rerum temporalium, est vita hominis. Luc.*12,20.
*abusus vestium. Esth.*14,16. *Esa.*3,18. *Ezec.* 7,20. *Matt.*11,8. *Mar.*12,38. *Luc.*7,25. 16,19.20,46. *1. Tim.*2,9. *1. Pet.*3,3.
*abyssus, iudicia Dei. Psal.*35,7.
*Accaron vrbem capit Iudas. Iudic.*1,18.
Accaronitæ ejiciunt arcam Dei *e finibus suis, timentes sibi a Deo. 1. Reg.*5,10.
acceptio munerum, personarum. Vide Munus, Persona.
accepimus a Deo quicquid habemus. 1. Cor. 4,7.
*accessum habent Iudæi, & Gentes ad Deum & gratiam eius per Christum. Roman.*5,2 *Ephes.*2,18.3,12.
*accipitres non comedebant Iudæi. Deuteron.*14,15.
*accedia. 2 Reg.*11,* *Prouerb.*6,6. 10,4,26. 12,11.13,4.18,8.19,15,24.20,4,13. 22,25.24,30. 26,13.28,19. *Eccli.*33, 26. *Ezech.*16,49. *Rom.*12,11.
acetum Christo sitienti in cruce offertur. Psal. 68,22. *Mat.*27,34. *Iohan.*19,29.
in Aceto vt intingat buccellam Ruth, præcipit Booz Ruth 2,14.
*Achab, impius rex Israel. 3. Reg.*16,29,30 *exercet tyrannidem in Naboth. 3. Reg.*21, 2,* *iuit fœdus cũ Ben-adad rege Syriæ. 3. Reg.*20,34. *odit Michæam prophetam: & quare. 3. Reg.*22,8. 2. *Paralip.*18,7. *vincit Syros. 3. Reg.*20,20,29. *traiicitur telo, & sanguinem eius canes lambũt. 3. Reg.*22, 38. *secundum verba Heliæ. 3. Reg.*21,19. *Achab filij percunt. 4. Reg.*10,7,11. *secundum illud. 3. Reg.*21,21. *4. Reg.*9,8.
*Achaia. Act.*18,12,27. 19,21. *Rom.*15, 26. *1. Cor.*16,15. *2. Cor.*1,1.9,2,1 11,10. *1. Thes.*1,7,8.
*Achan de anathemate contra præceptũ Dei accipiens, lapidatur. Ios.*7,* 5. *2. Par.*2,7 *in valle Achor. Ios.*7,24.
*Achaz filius Ioatham, impius rex Iudæ. 4. Reg.*16,1,*2. *Par.*28,1,* *Esa.*7,* *Mat.*1, 9. *appellatur Eliezer. Luc.*3,29. *consecrat filiũ suũ per ignẽ. 4. Reg.*16,3. 2. *Par.*28, 3. *moritur. 4. Reg.*16,20. 2. *Par.*28,27.
Achaz promittitur a Deo auxilium: cuius promissionis iubetur signum quærere. Esa. 7,3,* *succedit Ezechiæ filius in regnum. 4. Reg.*16,20. 2. *Par.*28,27. *Matt.*1,10.
*Achias, filius Achitob, sacerdos Domini. 1. Reg.*14,3,18.
*Achimaas cum Ionatha, nunciat Dauidi consilium Achitophel. 2. Reg.*17,17,* *victoriam item de Absalom denũcio. 2. Regum.*18,19,*
*Achi-melech sacerdos accusatur coniurationis a Saule impio: & quare. 1. Reg.*22, 18,* *dat Dauidi panes propositionis. 1. Reg.*21,4.
*ad Achi-melech sacerdotem fugit Dauid in Nobe. 1. Reg.*21,1.
*Achi-noam vxor Dauid. 1. Reg.*25,43.
Achior, dux Ammonitarum. Iudith 5,5. *traditur in manus filiorum Israel. Iudith* 6,7 *relicta gentilitate, credit Deo, & circumciditur. Iudith.*14,6.
*Achis, rex Geth, donat, Siceleg ciuitatem Dauidi. 1. Reg.*27,6.
*apud Achis regem simulat insaniam Dauid, vt euadat. 1. Reg.*21,13.
*Achitophel consiliarius Dauidis, adhæret Absaloni. 2. Reg.*15,12. *dat impium consilium: quod a Domino dissipatur. 2. Reg.* 17,1,* *suspendit se. ibid.*23.
*Achitophel consilium, habitum tamquam verbum Dei. 2. Reg.*16,23.

Achor, vallis. *Ioſ.*7, 24. 15, 7. *Eſa.*65, 10. *Oſea* 2, 15.

acquiſitionis populus, Chriſtiani a Petro dicti. 1. *Pet.*2, 9.

Ada, altera vxor Lamech. *Gen.*4, 19.

Adad Idumæus fugit a facie Dauidis. 3. *Reg.*11, 15, 17. *ſuſcitatur a Domino aduerſus Salomonem. ibid.*14.

*Adam creatur. Gen.*1, 27. *collocatur in Paradiſo, & ligni ſcientiæ vſus ei interdicitur. Gen.*2, 15, 16, 17. *perſuaſione Euæ præceptum violat, & paradiſo pellitur. Ge.*3, 6, 23. *Oſea* 6, 7. *moritur. Gen.* 5, 5.

Adam, nomen viro, & mulieri commune. *Gen.*5, 2.

*Adæ ætas. Gen.*5, 5. *genealogia. ibid.*1, **genealogia vſque ad Eſau, & Iacob* 1. *Par.* 1, 1, * *pœna propter peccatum. Gen.*3, 17, * *per Adam omnes obnoxij morti.* 1. *Co.*15. 21, 22. *omnes conſtituti peccatores. Rom.*5, 19.

Adarezer, rex *Soba*, percutitur a *Dauide.* 2. *Reg.*8. 3.

*vt Adipem agnorum comederent, introduxit Deus Iſraelitas in terram promiſſionis. Deut.*32. 14.

*adipem hoſtiarum prohibet Deus comedere Leuit.*7, 25.

*adhortari ad bonum. Gen.*13, 8. 45, 24. *Ioſue* 22, 5. 2. *Paral.*30, 6. 32, 7. 2. *Eſd.*5, 8, 9. *Act.*11, 23. 14, 22. 20, 18, * 1. *Theſ.*5, 11. *Tit.*2, * 3, 1, * *Heb.*3, 12, 13.

*adinuentiones ſuas malas ſequentes, derelicto Deo, conterit ſames. Deut.*28. 20.

*adinuentiones ſuas ſequentes Iſraelitæ, afflguntur. Iudic.*2, 19, 20.

adiutores Dei, Apoſtoli. 1. *Cor.*3, 9.

adiutores Pauli, in prædicatione Euangelij. *Rom.*16, 3. *Col.*4, 11.

adiutorium viri, mulier. *Gen.*2, 18.

*adoleſcentis modeſtia in loquendo. Eccli.*32, 10, *.

*adoleſcentulæ quales eſſe debeant. Tit.*2, 4.

Adonias filius Dauidis, affectat regnum patris ſui. 3. *Reg.*1, 5. *fugit, tenens cornua altaris: a quibus iuſſu Salomonis auulſus, reducitur in domum ſuam. ibid.*51, * *vxorem petit Abiſag.* 3. *Reg.*2, 13, * *occiditur. ibid.*25, 34.

*Adonibezec comprehenſo abſcinditur ſummitates manuum ac pedum, & moritur in Ieruſalem. Iudic.*1, 6, 7.

*adoptare nos in filios prædeſtinauerat Deus ante ſecula. Epheſ.*1, 5. *vtq; ita eſſet, venit Chriſtus. Galat.*4, 5.

adorat Dauid Dominum in ſummitate montis, fugiens Abſalom. 2. *Reg.*15. 32.

adorat Elcana cum vxoribus ſuis coram Domino. 1. *Reg.*1, 3.

adorat Saul Dominum, ſed non in fide. 1. *Reg.* 15, 31.

adorat populos vitulos, quos fecerat Ieroboã. 3. *Reg.*12, 30.

*adorant Apoſtoli Chriſtum, aſcendentem in cœlum. Luc.*24, 52.

*adorant beſtiam vniuerſi, qui non ſunt ſcripti in Libro vitæ. Apoc.*13, 4, 8. *eorum plaga. Apoc.*16, 2.

*adorant Deum Iſraelitæ, loquentem ad Moyſen in nube, in oſtio tabernaculi. Exod.*33, 10.

adorant idola Iſraelitæ, ignorantes Dei opera, & traduntur in manus hoſtium. Iudic. 2, 12, 13, *.

adorabant procul ſeniores Iſrael, cum Aaron, non appropinquãtes monti Sinai. Exo. 24, 1, 2.

*adorare volens Iohannes angelum, ab eo prohibetur. Apoc.*19, 20. 22, 8, 9.

*adorandus Deus, timendus, & illi procidendũ. Deu.*6, 13. 10, 20. *Mat.*4, 10. *Lu.*4, 8.

*non Adorandus Deus alienus. Exo.*23, 24. 34, 14. *ne a Deo derelinquamur.* 3. *Reg.*9, 6, 7, *.

*adoratores veros futuros poſt publicatum Euangeliũ prædixit Chriſtus, qui adorent Patrem in ſpiritu, & veritate. Iohan.*4, 23

*adoraſſe dicit Scriptura Gedeonem, id eſt, gratias egiſſe Deo, & credidiſſe promittenti victoriam. Iudic.*7, 15. *populum item Iſrael, quòd viſitaſſet eos Deus, & reſpe-*

x. ſſet afflictionem illorum. Exod. 4, 31.

adoraſſe populum dicitur Abrahã pro Gratias egiſſe populo, cum genuflexione aut geſtu decoro. Exod. 23, 12.

adorare, pro inclinari & incurvare ſe coram aliquo, honoris & reuerentiæ gratia, vtitur Scriptura, Ge. 18, 2. 19, 1. 27, 29. 33, 3. 42, 6. 43, 26. Exod. 18, 7. Nu. 22, 31. 1. Reg. 20, 41. 25, 23. 28, 14. 2. Reg. 9, 6. 14. 4. 3. Re. 1, 16, 23. Iud. 10, 20. Eſth. 3, 2, Dan. 2, 46. Act. 10, 25.

Adramelech idolum. 4. Reg. 17, 31.

Adramelech vſus ſubſidio fratris ſui Saraſar, occidit patrem Sennacherib. 4. Reg. 19, 37. Eſa. 37, 38.

aduenæ iudicium non peruertendũ. Deut. 24, 17. peruertens, maledictus. Deut. 27, 19.

aduenæ non exprobrandum. Exod. 22, 21. Leuit. 19, 33.

aduenis præcipitur legi Deuteronomium. Deut. 31, 12. triennales primitiæ dandæ. Deut. 26, 12.

aduenis, pupillis, & viduis relinquende reliquiæ meſſis, vindemiæ, & olivarum. Deu. 24, 19, 20, 21.

aduentus Chriſti expectatus. Eſa. 62, 1. ſedentis ſuper aſinam. Zach. 9, 9.

*aduentus Chriſti, & victoria aduerſus mortem, peccatum, & infernũ. Habac. 3, 3,**

*aduentus Chriſti ſigna. Eſa. 35, 5,**

aduentus Domini ad iudicium. Eſa. 3, 13, 14. 13, 9, Dan. 7, 13. Apoc. 6, 17. qualis futurus Actor. 1. 11. tam inopinatus ut dies diluuii. Mat. 24, 37,* Luc. 17, 26,* ut fulgur exiens ab Oriente, & patens in Occidentem. Matt. 24, 27. Luc. 17, 24. ut fur in nocte. 1. The. 5, 2. 2. Pe. 3. 10. Apo. 3, 3. 16. 15.*

aduentus Domini expectandus. Mat. 24, 43. 25, 13. 26, 41. Marc. 13, 33. Luc. 12, 40 21, 34. Ro. 13, 12,* Eph. 6, 18. Col. 4, 2 1. Th. 5, 6. 1. Pe. 4, 7. 5, 8. Apo. 3, 3. 16, 15*

aduentum Domini inſtare, dicit Iacobus. Iacob. 5, 9.

aduentum ſuum breui per Euangelium toti orbi affuturum, cum maxima virtute & ſignis, prædicit Chriſtus. Mat. 16, 27, 28 Marc. 9, 1. Luc. 9, 27.

aduentum ſuum quare tardat Dominus. 2. Pet. 3, 9.

de Aduentu Domini. Malach. 4, 1.

aduerſarius noſter diabolus tamquã leo rugiẽs circuit, quærẽs quẽ deuoret. 1. Pet. 5, 8

aduerſarii Domini formidant ipſum. 1. Reg. 2, 10.

aduerſarios ſuſcitat Deus Salomoni, conuerſo ad idola, Adad & Razon. 3. Reg. 11, 14, 23.

adulationis pernicies. Prou. 27, 6. 28, 23. Eccle. 7, 6. Eſa. 3, 12. Hab. 2, 15.

adulterium, luxuria, & fornicatio. Ge. 6, 2. 19, 5, 31, 33, 38, 15. Exod. 22, 16. Leuit. 18, 6,* 19, 29. 20, 10, 13. 21, 9. Nu. 25, 1, 6. Deut. 22, 13, 22, 23. 23, 17. Iudi. 19, 2, 25. 1. Reg. 2, 22. Tob. 4, 13. Prouer. 2, 16. 5, 2,* 7, 10,* 22, 14. 23, 27, 28. 29, 3. Eccleſ. 7, 27. Eccli. 23, 25,* Ezec. 22, 10. Act. 15, 20. Rom. 1, 26. 1. Cor. 5, 1. 6, 9, 15. 10, 8. Ephe. 5, 5. Col. 3, 5. 1. Theſ. 4, 3. 1. Tim. 1, 10. Heb. 13, 4.*

adulterium, carnale & ſpirituale prohibetur, committitur, & punitur. Gen. 20, 2, 26, 7. Exod. 20, 14. Leu. 18, 7,* 20, 10. Nu. 5, 13. Deut. 5, 18. 22, 22, 30. Iud. 19, 2,* 2. Reg. 11, 2,* 12, 1, 9. Iob. 24, 15. 31, 1, 9. Pſal. 72, 27. Prou. 5, 3, 8, 20. 6, 24, 32. 7, 5,* Sap. 3, 16. Eſa. 57, 3. Ier. 2, 36. 3, 1. 5, 7. 13, 26. Oſee 2, 4. 4, 2. Matt. 5, 27. 14, 3. 19, 9. Iohan. 8, 3. 1. Corint. 6, 9. 1. Theſſ. 4, 3. Heb. 13, 4. Iacob. 4, 4.*

aduocatus noſter IESVS Chriſtus. 1. Iohan. 2, 1.

Aduram, ſuper tributa ſeu quæſtor erarius Dauidi. 2. Reg. 20, 24. poſtea a tributis ipſi Roboam, lapidatur. 3. Reg. 12, 18. 2. Paralip. 10, 18.

ædificat Deus domos obſtetricibus timentibus ſe. Exod. 1, 21.

ædificauerunt domum Iſrael, Rachel & Lia. Ruth. 4, 11.

ædificemus singuli singulos. 1.*Thess.*5,11.

ædificare, pro facere, more Scripturæ. Genesis 2,22.

ædificare domum fratris, pro fratris defuncti uxorem accipere, & ex ea suscipere filium, qui fratris defuncti nomine nocetur. Deut.25,5,*.

ædificantes sacerdotes Iudæi, Christum quem docere debebant populo reiiciunt. Matth. 21,42. *Mar.*12,10. *Luc.*20,17. *Act.*4,11

ædificaturum se domum fidelem promittit Deus Ieroboam, ambulanti iuxta præcepta sua. 3.*Reg.*11,38.

ædificatio Dei, docere fidem in Christum. 1.*Timot.*1,4.

ædificia Salomonis. 3.*Reg.*9,17,*.

ægrotatio, & morbus, pœna peccati. Exod.15, 26. *Leu.*26,16. *Num.*12,*. Deut.7,15. 28,27,60. 2.*Reg.*24,13. 4.*Reg.*5,27. 2.*Par.*21,18. *Ioham.*5,14.

in Ægrotatione, morbo, & decessu ab hac uita, quomodo se habuerint uiri sancti. Gen. 49,*. 50,14. *Deut.*31,1,*. *Ios.*23,*. 24, *. 1.*Reg.*1,2,*. 3.*Reg.*2,*. 2.*Par.*32,24. *Tob.*4,*. *Esa.*38,1. 1.*Mach.*2,49,*.

ægroti uisitandi, & consolandi. Gen.48,1,4. *Reg.*8,29. 13, 14. *Iob* 2, 11. *Psal.*40,4. *Eccles.*7,3. *Eccli.*7, 38. *Matt.*25,36,40 *Iohan.* 11,3. 12,9. 2 *Corinth.*1,4.

Ægyptus affligitur uariis plagis. Exod.7, *.8,*.9,*.10,*.11,*. *ut prædixit Dominus.* Exod.3,20. *expugnatur a rege Babyloniæ.* 4.*Reg.*24,7. *Ier.*46,2.

in Ægyptum fugit Christus Herodem. Matt.2,13,*.

contra Ægyptum prophetatur. Esa.19,1, 11,18. 20,3. *Ier.*43,10. 44, 30. 46,*. *Ezec.*29,*. 30,*. 31,*. 32,*.

in Ægyptum redire, improbe flagitat Israeliticus populus. Exo.14,11. 16, 3. 17,3. *Num.*11,5. 14,3,4. 20,3.

de Ægypto exitus, et liberatio Israelis promittitur. Gen.15,16. 48,21. 50, 24. Exod.3,17. 6,6. *adimpletur, & exeunt uiri.* 600000. Exod.12,37,51. 13,*. 14,*. Nu.33,1. *Deu.*16.1. *Osee* 13,4. *Mic.*6,4

Ægypto potitur Antiochus 1.*Mach.*1,17.

Ægyptiaca captiuitas prædicitur. Gen.15, 13. *incipit.* Exod.1,8,13. *Act.*7,18.

Ægyptiaca redemptio frequenter in memoriã reuocatur, tam quã summũ beneficiũ. Exodo 20,2. *Leu.*22,33. 26,13. *Deut.*4,37. 5,6. 7,8. 8,14. 16,6. *Iudic.*2,1. 6 8,9. 1.*Re.*10,18. 4.*Reg.*17,7. *Mich.*6,4.

Ægyptij prodeunt in pugnam contra Iudã. 2.*Par.*12,2.

*Æneas sanatur. Act.*9,33,*.

ænigma. Vide Problema.

æqualitas qualis inter diuites, & pauperes sanctos 2.*Cor.*8,13.

ærugo propter peccata. 3.*Reg.*8,37.

*æstu percutiuntur, præcepta Dei non custodientes. Deut.*28,22.

*Æthiopibus interitum Dominus minatur. Sophon.*2,12.

affinitatis gradus in Lege prohibiti. Leuit. 18,6,*.

*affligit nos tamdiu Deus, donec peccata nostra ipsi confiteamur. Leu.*26,39,40.

*affligere animas. Leu.*23,27.

*afflictorum gemitus exaudiebat Deus, propter iudices quos super eos constituerat. Iudic.*2,18.

*afflictis adest Deus, & eos exaudit, exemplo Agar. Gen.*16,7,*. 21,13.

*afflictis succurendum. Eccli.*7,38.

*afflictionẽ populi sui uidet Deus. Exo.*3,7.

*in Afflictione Ierusalem uidetur afflictus Dominus. Ier.*8,21.

*afflictiones multas minatur Deus ijs qui a se fornicantur. Deut.*31,17. *Ios.*24,20.

in Afflictionibus constituti Israelitæ, confitentur Deo peccata, & liberantur. Iudic. 10,10. 15,16.

de Afflictionibus liberat Deus Israelem, per impium Ieroboam. 4.*Reg.*14,26,27.

*Agabus propheta imminentem famen prædicit. Act.*11,28. *& Paulum Ierosolymis alligandum. Act.*21,11.

Agag, rex Amalecitarũ, capitur a Saule

1. Reg. 15, 8. occiditur a Samuele. ibid. 33 iuxta prophetiam, Num. 24, 20.
Agar, ancilla Sarę, parit Ismaelē. Gen. 16, 15. expellitur cum filio suo. Genes. 21, 14. Galat. 4, 30.
Agareni e terra sua per Rubenitas profligantur. 1. Par. 1, 19, 20.
ager emptus a Ieremia, significat populum a captiuitate reuersurum. Ier. 32, 7, 15.
ager non serendus diuerso semine. Leu. 19, 19
ager sanguinis. Act. 1, 19.
agrum vel vineam proximi ladentis pœna. Exod. 22, 5.
agrorū termini non transferendi. Deu. 19, 14
Aggæus increpat Iudæos, qui neglecto tēplo propria ædificia curabant. Agg. 1, 4,*
Aggæi, & Zachariæ adhortatione reædificatur templum. 1, Esd. 5, 1. 6, 14.
aggrauare corda sua. 1. Reg. 6, 6.
aggrauata manus Dei supex aliquem dicitur, quem vehementer affligat. 1. Reg. 5, 6.
agnus Christus, redimens & auferēs peccata nostra sanguine suo. Ioh. 1, 29. Apo. 5, 9.
agni paschalis edendi ritus. Exod. 12, 3,*
agni visio, quem omnis terra adorat. Apoc. 5, 6. stantis supra montem Sion. Apoc. 14, 1
de Agnis oblatio. Leuit. 3, 7,*
agricola Adam. Gen. 3, 23. Cain. Gen. 4, 2. Esau. Gen. 25, 27. Noe. Gen. 9, 20.
agricolam vocat Christus Patrem, auferentē a se omnem palmitem non ferentem fructum. Iohan. 15, 1, 2.
agricultura Dei, Christiani. 1. Cor. 3, 9.
ab Agricultura ad prophetiam vocatur Eliseus a Deo per Eliam. 3. Reg. 19, 19.
Aggrippa audit Paulum. Act. 26, 1,*
Ahias propheta in Silo, secat pallium in duodecim partes. 3. Reg. 11, 30. prædixit mala vxori Ieroboam. 3. Reg. 14, 6, 10. scripsit prophetias, 2. Par. 9, 29.
Ahimelech. Vide Achimelech.
Ahio, & Oza, filij Abinadab, 2. Reg. 6, 3.
Ahira, dux Nephthali. Num. 1, 15.
sub Alas Dei confugerat Ruth Moabitis: & alitur. Ruth 2, 11.
alapa percutitur IESVS. Iohan. 18, 22.
Alcimus, periurus Iudæus, adeptus est sacerdotium. 1. Mach. 7, 5, 9. 2. Mach. 14, 3, 13 perit subita morte, 1. Mach. 9, 55, 56.
Alexander erarios aliquando fidelis, Paulo nocuit. 2. Tim. 4, 14.
Alexander Antiochi Nobilis F. regnat in Ptolemaida. 1. Mach. 10, 1. committit prælium cum Demetrio. ibid. 49. amicitiā iungit cum Ptolemæo, rege Aegypti. ibid. 54.
Alexander, rex Græcorum, occiso Dario, regnum suum filijs diuisit. 1. Mach. 1, 7. Vide Dan. 7, 6. 8, 8. 11, 4.
alienigenæ, adducti fama nominis Dei, orantes exaudiuntur. 3. Reg. 8, 41,* separantur a populo Israel, iuxta legem Deuteronomij. 2. Esd. 13, 1,*
allegoria Pauli de filio Agar, & Sara. Gal. 4, 22.*
Alphæus, pater Iacobi Apostoli. Matt. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 15. Act. 1, 13.
altare holocaustis. Exod. 27, 1. 38, 1. 40, 10. Num. 7,* 2. Reg. 24, 25. 3. Reg. 18, 32. 4. Reg. 16, 15. 2. Par. 1, 5. 4, 1. 15, 8. 1. Esdræ 3, 2. Ezech. 43, 13. 1. Mach. 4, 47. 53.
altare incensi, Exo. 30, 1, 10. 37, 25. 40, 26.
altare nostrum, Christus. Hebr. 13, 10.
altari olim seruientes, victum inde habebant: multo magis qui Euangelio seruiunt. 1. Cor. 9, 13, 14.
Amalec filius Esau, nascitur. Gen. 36, 12, 16 contra Israel pugnat. Exo. 17, 8. Nu. 14, 43. Iud. 6, 3. cæditur. Iud. 7,* funditus deletur. 1. Reg. 15, 3, 8. iuxta prædictionem. Exod. 17, 14. Num. 24, 20. Deut. 25. 19
Aman postquam ad honores fuit euectus, fit lethalis hostis Iudæorum. Esth. 3,* suspenditur. Esth. 7, 10. eodem supplicio & decem eius filij afficiuntur, Esth. 9, 13, 14.
Amasa, filius Abigail, sororis Dauidis. 1. Par. 2. 17. fit dux militiæ apud Absalonem. 2. Reg. 17, 25. post mittit Dauidis præficitur. 2. Reg. 19, 13. tandem a Ioab per fraudem occiditur. 2. Reg. 20, 10.
Amasias filius Ioas, bello deuincit Idumæos.

4.Reg.14,7.capitur,& occiditur.ibid.13, 19,recenſet populũ. 2.Par.25,5.relinquit ſucceſſorem filium Azarium regem.4.Regum 15, 1. vlciſcitur eadem patris ſui. 4.Reg.14, 5.

Amaſias, ſacerdos Bethel, obſiſtit Amos prophetæ Dei. Amos 7,10.

ambulare coram Deo. Gen.17,1.in veritate, & corde perfecto.4.Reg.20,3.

ambulare cum Deo. Gen.5,22,24.

ambulare Deum cum aliquo. Exod.33,16.

ambulare in cordis pranitate. Deut.29,19.in luce.Iohan.12,35.1.Iohan.1,7.in præceptis Dei.3.Reg.3,3.in tenebris.Ioh.8,12 12,35.1.Ioh.1,6.2,11.in vijs Dei. Deuter.8,6.10,12.11,22.Ioſ.22,5.3.Reg.2, 3.3,14.in vijs patris. 1.Reg.8,3.

ambulare ipſi Deo ex aduerſo. Leuitic.26, 21,23.

ambulantes meditantur verbum Dei. Deut. 11,19.

ambulaturum ſe inter Iſraelitas promittit Deus, ſeruantes ipſius mandata. Leuit. 26,12.

amentia percutit Deus non ſeruantes præcepta. Deut.28,28.

amici veri,& fidi.Deut.13,6.33,9. 2.Reg. 3,27.13,14.15,19.20,8,* Pſal.40,10 54,14. Prou.14,20.18,24.27,10, 19. Eccle 6,7.7,20.9,14.12,14.22,25,* 37,1,10. Ier.9,4.12,6.41,1,*Dan.11, 26. Mich.7,5.Matt.10,35.Luc.12,53. Iohan.13,18.1.Theſ.2,14.

Amminadab filius Aram. Matth.1,4. eius ſucceſſor in regno, Nahaſſon filius. Nu.1, 7.7,12.10,14.

Ammon filius Loth ex filia minore. Geneſ. 19,38.

Ammonitæ ab ingreſſu templi prohibentur. Deut.23,3. 2.Eſd.13,1.cæduntur ab Iſrael.Iud.11,32. 1.Reg.11,11. 2.Reg.8, 12.10,*12,26.

aduerſus Ammonitas prophetatur. Pſ.82,8 49.1,* Ezech.21,20.25,2,* Amos 1, 13,*Sophon.2,8,*

Ammon, filius Dauid, oppreſsit ſororẽ ſuam Thamar.2.Reg.13,14.vnde & ab Abſalone fratre ſuo confoditur.ibid.28,*

Amon filius Manaſſe, rex Iudæ occiditur, 4.Reg.21,18,23.ſucceſſor eius in regno, filius Ioſiasibid.24. 4.Reg.22,1.

amare. Vide Diligere.

amor Iacob in Rachelem maximus. Gen.29, 18,20,30.

amor Ionathæ & Danidis. 1.Reg.18,1.

amor proximorum Deo,& hominibus gratus. Eccli.25,2.

amore mulierum idololatrarum captus Salomon,idola colit.3.Reg.11,4.

Amorrhæus,filius Chanaan. Gen.10,16.

Amorrhæus tributarius filijs Ioſeph. Iudic. 1,35.

Amorrhæi bellum inferunt Gabaonitis,quòd pacem cum Ioſue feciſſent: quos Amorrhæos tradit Deus in manus ipſius. Ioſue 10,1,*non patiuntur Iſraelem per terminos ſuos proficiſci. Num.21,23. Iud.11, 19,20.occidit Iſraelitas, Deut.1,44.occiduntur a Codorlahomor. Gen.14,7.

Amorrhæorum vrbes habitat Iſrael. Num. 21,24,*

Amorrhæos iubet Deus penitus excindi. Deut.20, 17.relictos facit Salomon ſibi tributarios.3.Reg.9,21.

Amos armentarius, vellicans ſycomoros. Amos 7,14.eius conditio,& prophetiæ tempus. Amos 1,1.

amphora viſio, Iudæ tranſlationem in Babylonem deſignantis. Zach.5,5,*

Amram filius Caath,pater Moyſis et Aaronis.Exod.6,18,20.

Amri impius rex Iſrael. 1.Reg.16,16,17, 22,23,*moritur.ibid.28.

contra Amri.Mich.6,16.

Anamelech,idolum Sepharuaim. 4. Regum 17,31.

Ananias cum vxore Sapphira ſubito moritur.Act.5,5,10.

Ananias, diſcipulus quidam Damaſci, baptizat Paulum. Act.9,10,18.

Ananias princeps Sacerdotum, percuti iubet os Pauli. Act.23,2.
anathema erat Iericho. Ios.6,17.
anathema sit, qui Christum non amat. 1.Cor. 16,22. aut docet, per aliud saluari nos posse, quàm per Christum. Gal.1,9.
anathema esse pro fratribus suis, optat Paulus. Rom.9,3.
de Anathemate, qui accepisset, iubet Deus comburi. Ios.7,15.
Anathoth, ciuitas Beniamin. Ier.32,8. vbi & Ieremias est natus. Ier.1,1.29,27. & Abiathar sacerdos. 3.Reg.2,26.
Anathothite Ieremiæ audire nolüit. Ier.11,21.
ad Ancillæ vocẽ Christũ negat Petrus. Mat. 26,70, Mar.14,68,* Luc.22,57. Ioh. 18,25.*
ancillã se dicit Abigail Dauidis. 1.Reg.25. 24,41. Anna Heli sacerdotis. 1.Reg.1. 16,18. Maria Domini. Luc.1,38. Ruth ipsius Booz. Ruth 2,13.
in Ancillam vendita filia. Exod.21,7.
in Ancillã vendita fratri suo Hebræo, quomodo libertate donata. Deut.15,12,.*
cum Ancilla dormientis pœna. Leui.19,20.
ancillæ Iudæorum ex peregrinis erant, & alijs nationibus, non ex fratribus: & possidebantur, vt iumenta. Leui.25,44,.*
*ancillas suas dant marito suo Rachel, & Lia: ex quibus suscipiunt liberos. Gen.3,*9,*.*
Andreas a Christo vocatur. Matt.4,18,19. Marc.1,16,17. Ioban.1,39,40.
Andronicus sacerdotem Oniam interficit. 2.Mach.4,34. occiditur. ibid.38.
angeli, eorumq; ministerium, & natura. Gen. 16,7, 18,* 19,* 21,17.22,11.24,7.28. 12.31,11.32,1,24.48,16. Exod.13, 21.14,19.23,20.32,34.33,2. Num. 20,16.22,22. Ios.5,13. Iudic.2,1.5,23. 6,11.14,20.13,6,9.1. Reg.29,9,2. Reg. 14,17.19,27.24,16.3. Re.13,18.19,5. 4 Reg.1,3.15.19,35.1. Par.21,15.2. Par.32,21. Tob.5,27.6,*7,5.8,3.9,*10, 11.11,2.12,* Iudith.13,20. Ps.33,8.90 11.102,20.103,4.148,2. Esa.6,2,* 37,36. Baruch 6,6. Daniel 3,49.6,22. 8,16.9,21.10,5,10,16.12, 1. Zac.2,3. 3,1,6.4,1.5,5,10.6,4. Mal.2,7.3,1.2. Mach.11,8. Matt.1,20.2,13,19.4,11. 11,10.13,39.49.16,27.18,10.22,30. 24,31.26,53.28, 2. Mar.13,32.16,5. Luc 1,13,19,28.2,9,*12,8.16,22.22, 43. Io.1,51.5,4.20,12. Act.1.10.5,19. 6,15.7,30.8,26.10,3.11,13.12,7,11, 23.23,8.27, 23. Rom.8, 38. Gal.1,8.3, 19.4, 14. Coloss.2,18. 2. Thes.1,7. 1. Ti. 3,16.5,21. Heb.1,4,*2,2.12,22.13,2. 1. Pet.1,12.3, 22. 2. Pet.2, 11. Iude 9. Apocal.*.*
angelorum ruina. Iob 4,18.15, 15. Esa.14, 9. Ezech. 28, 2,14, 17. Iohan. 8, 44. 2. Pet.2,4. Iude 6.
*angelorum nomine appellantur doctores. Esa. 33,7. Malac.2,7.3,1. Mat.11,10. Mar. 1,2. Luc.7,27. Gal.4,14. Apoc.2,*3,*.*
angustia spiritus afflicti Israelitæ sub pharaone. Exod.6,9.
in Angustijs constitutos, clamantes ad se, respicit Deus, & exaudit. Deut.26,7.
anima eius carnis est in sanguine. Leu.17,14.
anima pro anima exigenda. Deut.19,21.
animam suam effundere in conspectu Domini. 1.Reg.1, 15. ponere in manibus suis. Iudic.12, 3.1.Reg.19,5.
animam suã posuit Christus pro ouibus suis. Iohan.10,11.
animã suã, qui inuenit, perdit: & qui perdit, inuenit propter Christum. Matth.10,39. 16,25.
anima tota conuersis ad se promittit Deus misericordiam. Deut.30,2,.*
anima tota quærendus Deus, & diligendus. Deut.4,29.10,12.11,13.
animæ piorum statim post mortem sunt cum Christo. 2.Cor.5,8. Phil.1,23. Apoc.14,13
animarum nostrarum episcopus Christus. 1. Pet.2,25.
pro Animabus nostris reddituri rationem præpositi nostri. Hebr.13,17. (11,18.
in Animis nostris verbũ Dei reponẽdũ. Deut.

animalia munda,& immunda Iudæis.Leuit. 11,2,*Deut.14,3,*
animalis homo non percipit ea quæ sunt spiritus Dei.1.Cor.2,14.
Anna,vxor Elcanæ,parit Samuelem prophetam.1.Reg.1,20.parit tres alios filios,& duas filias.1.Reg.2,21.
Anna prophetissa laudat Deũ.Luc.2,36,.*
Anna Tobiæ senioris vxor.Tob.1,9.
Annas,socer Caiphæ. Luc.3,2.Iohan.18,13.Act.4,6.
annuli aurei in summitate rationalis. Exod.28,23.
annus iubileus quinquagesimo quoque anno celebratus.Luc.25,10.
anno septimo remissio fiebat debitorum. Deu.15.1.
*Antichristus,et eius regnũ.Esa.11,4.Ezech.38,*39,*Dan.7,7,19,24.8,9,23.9,27 11,14,*Zac.11,15,*Mat.24,24.Mar.13,6.Io.5,43.Act.20,29.2.Thes.2,3.1.Ti.4,1.2.Tim.3,2.2.Pet.2,*1.Ioh.2,18,22.4,3.2.Iohan.7.Iudæ 10.Apocal.11,7.12,8.13,*14,9.17,*19,20,20,2,8*
*Antiochia suscipit Apostolorum de Christo prædicationem.Act.11,19,*13,1.*
Antiochus illustris proficiscitur in Ægyptũ,1.Mach.1,18.destruit tẽplũ,& subuertit ciuitatẽ Ierusalẽ.ibid.23,33.2.Machab.5,16.erigit idolum super altare Domini.1.Machab.1,57.moritur.1.Mach.6,16.2.Mach.9,.*
Antiochus Eupator, Antiochi Illustris F, fit rex.1.Mach.6,17.cum exercitu redit in Iudæam.ibid.31.non seruat Israeli fidem. ibid.62.cæditur.1.Mach.7,4.
anus quales esse debeant.Tit.2,3.
*Aod occiso rege Moabitarum,liberat Israelem.Iudic.3.15,**
aperire os suum ad Dominum.Iudic.11,36.
Apollo,vir facundus,& Scripturarum peritus.Act.18,24.1.Cor.1,12.3,4.16,12.
Apollonius,dux in Syria,a Iuda Machabæo deuincitur.1.Mach.3,10,11.a Ionatha profligatur.1.Mach.10,69,.*
Apostolus,& Pontifex confessionis nostræ, Iesvs. Heb.3,1.
Apostoli eliguntur ex discipulis. Luc.6,13. mittuntur ad annunciandum regnum Dei in Iudæa. Mat.10,. Luc.9.1,*reuertuntur.ibid. 10. mittuntur in uniuersum mundum ad euangelizandum. Matth.28,19. Mar.16,15.Luc.24,47.Ioh.15,16,27. 20,21.Act.1,8.10,42.*
Apostoli & Prophetæ habuerunt Spiritum Dei. Exo.4,12.2.Reg.23,2.Dan.9.10. Zach.7,7.Mat.10,20.Mar.13,11.Iohã.14,16,17.Act.1,5.2,4.4.31.9.17. 19,6.1.Cor.2,12.12,3.2.Cor.13,3,1. Thes.4,8.2.Tim.3,16.1.Pet.1,11.2. Pet.1,11.
Apostoli hortantur ad studium legendi. 1. Tim.4,13,15.
*apparitiones Dei,angelorum,& hominũ.Ge. 32,24,Exo.3,*Num.22,22.Ios.5,13.1. Reg.28,11.Mat.17,3.28,2,9.Mar.9. 4.16,5,9,12,14.Luc. 9, 30.24,4,15, 36.Ioh.20.12,14,19,26,21,1.Act.1, 10.16,9.18,9.*
*apum examen cũ melle reperit Samson in corpore leonis quem occiderat, Iudi.14,6.**
aqua nihil nocumenti,vel impedimenti adfert electis Dei. Exod.14,22. Ps.65,6.Esa. 43 2. Ione 2, nominatur persecutio. Ps. 68,2.143,7.Prouerb.17,14.Mat.7,25. Luc.6,48.Apoc.11,18.*
*aquæ assimilãtur cognitio Dei,& dona Spiritus sancti. Esa.11,9.12,3.35,6.43,20. 44,3.Ezs.47,*Zac.14,8.Io.4,10.7,38*
*aquam in uinum uertit Christus. Ioh.2,**
aquæ amaræ,rogante Moyse,dulcescunt. Exo. 15,23, mortiferæ item,immisso per Elisæum sale.1.Reg.2,19,**
aquæ contradictionis.Num.20,13.
aquæ Iordanis siccantur. Ios.3,15.
aquas diuidit pallio suo Elias.4.Reg.2,8.
aquilam non comedebant Iudæi.Leui.11,13. Deut.24,12.
*aquilarum duarum parabola.Ezech.17,**
Aquila,& Priscilla, hospites Pauli.1.Cor.

16, 19. apud quos sconofactoriam artem exercet. Act. 18, 2, 3.
aram Baal ut destruat Gedeon. iubet Deus: quam & destruit nocte. Iudic. 6, 25 27.
aras gentium destrui iubet Deus Israelitis. Exod. 34, 13.
Arabum ruina, ob denegatam filiis Israel hospitalitatem. Esa. 21, 13.
in Arabiam profectus Paulus. Galat. 1, 17
Arad, rex Chananæus, pugnat contra Israel. Num. 21, 1. interficitur. ibid. 3.
Aram, qui & Ram nominatur. filius Esron, genuit Aminadab. Ruth. 4, 19. 1. Paral. 2, 10. Matth. 1. 4. Luc. 3, 33.
Aran, frater Abrahæ, & pater Loth. Ge. 11, 27. moritur in Vr Chaldæorum. ibid. 28
Arbee, quæ & Hebron. Gen. 35, 27.
arbor bona bonos facit fructus: mala contra. Matth. 7, 17.
arbor bona sit oportet, prius quàm bonos fructus ferat. Matt. 12, 33. propterea mundauit nos Deus, ut bona opera faciamus. Tit. 2, 14.
arbor non faciens fructum bonum, excidi-tur. Matt. 7, 19.
arbor vitæ in medio paradisi. Ge. 2, 9. 3, 3, 22
de Arbore vitæ ne edat Adam, & viuat in æternũ, eiicitur e paradiso. Gen. 3, 22. 23.
arbores fructibus replebuntur, si præcepta Dei seruauerimus: & contra. Leu. 26, 4. Deut. 28, 42.
arborum præputia auferenda. Leui. 19, 23.
arbores, ex quarum fructu vescerentur, iubet Deus reseruari in urbium excidione. Deut. 20, 19.
arca Noe. Gen. 6, 14. 7, * 8, * Sapien. 10, 4. 14, 6. Mat. 24, 38. Luc. 17, 27. Heb. 11, 7. 1. Pet. 3, 20.
arca fœderis Domini paratur. Exod. 25, 10, * assumitur in castra contra Philisthæos. 1. Reg. 4, 5. capitur. ibid. 11. quid continuerit. Exod. 16, 34. Deu. 10, 2. 31, 26. 3. Reg. 8, 9. 2. Paral. 5, 10 Heb. 9, 4.
arcana Dei non inquirenda curiosius. Eccli. 3, 22. Rom. 12, 3.
ad Archangeli vocem & tubæ sonum, mortui resurgent. 1. Thess. 4, 16.
Archelaus regnat loco patris sui Herodis. Matth. 2, 22.
arcus cœlestis in nubibus, signum fœderis, numquam futurum diluuium. Gen. 9, 13.
ardore percutiuntur, præcepta Dei non custodientes. Deut. 28, 22.
aream hordei ventilat Booz. Ruth. 3, 2.
Areuna dat aream & holocausta Dauidi pro pecunia in oblationem. 2. Regum 24, 22, *
argentum, aurum, æs & ferrum in excidione Iericho, Domino consecrabantur. Ios. 6, 19.
argentum nihili æstimatum tempore Salomonis. 3. Reg. 10, 21.
arguendus frater, non odio habendus. Leuit. 19, 17.
arida, quæ & terra. Gen. 1, 9, 10.
arioli & aruspices. Dan. 2, 2, 27 4, 6. 5, 7, 11. Act. 19, 13.
arioli non consulendi. Leu. 19, 31. Deut. 18, 10. vide Incantatores.
Aristarchus socius D. Paulo, & in itinere, & in vinculis. Actor. 19, 29. 20, 4 27, 2. Coloss. 4, 10.
arma Dauid, quibus processit contra Goliath. 1. Reg. 17, 40.
arma Pauli. 2. Corint. 10, 4.
armatura Dei. Ephes. 6, 11.
non Arandum in boue simul & asino. Deu. 22, 10.
Arphaxad, rex Medorum, a Nabuchodonosore victus. Iudith. 1, 1, 5, 6. eius generatio & ætas. Gen. 10, 22, * 11, 10, *
Arsaces, rex Persarum & Medorum, Demetrium superat. 1. Mach. 14, 3.
Artaxerxes, rex Persarum, recipit literas plenas querelis, aduersus Iudæos. 1. Esd. 4. 6, * respondet, iubet ædificationem templi impediri. ibid. 21. permittit Israeli ædificare templum. 1. Esdr 7, *
Artaxerxis epistolæ contra Iudæos exemplar. Esther. 13, * pro Iudæis. Esth. 16, *

*Asa filius Abiam, rex Iuda, tollit idola. 3. Regum 15, 8, 12. subsidium quærit a Syris, & moritur: ibid. 19, 24. Iosaphat, filius eius, rex post eum. 1. Par. 3, 10.

*Asael, frater Ioab. 2. Reg. 2, 18. occiditur. ibid. 23.

*Asaph, cantor Davidis. 1 Par. 6, 39. 16, 5

*Asarhaddan, patre Semacherib cõfesso, succedit in regnũ. 4. Reg. 19, 37. Esa. 37, 38

*Aseneth, uxor Ioseph, parit Ephraim & Manasse. Gen. 41, 50. 46, 20.

*Aser, filius Iacob, ex Zelpha. Ge. 30, 12, 13

*Aseroth & Baalim idolis feruiunt Israelitæ: & a Deo affliguntur. Iudic. 3, 7, 8.

*Asia subiicitur imperio Romanorum. 1. Machab. 8, 6.

*Asina Balaam loquitur. Iudic. 22, 28.

*Asina cum pullo ad Christum adducuntur. Matt. 21, 7. Mar. 11, 7 Luc. 19, 35.

*Asini maxilla occidit Samson mille Philistæos: Iudic. 15, 15.

*Asor ciuitas a Iosue expugnata. Iosue 11, 10, 11.

*Assuerus, rex Persarum, instruit splendidam cœnam. Esth. 1, 3. accipit Esther uxorem. Esth. 2, 9, 17. relinquit Darium filium suum successorem. Dan. 9, 1.

*Assur, filius Sem, filii Noe, constituit regnũ Assyriorum. Gen. 10, 22. 1. Paral. 1, 17

*Assur, uirga furoris Domini. Esa. 10, 5.

vox Assur expugnat Israelitas, & transfert in Assyrium. 4. Reg. 15, 29, *16, 5, *17, *expugnat ciuitates Iudæ. 4. Reg. 18, *2. Paral. 32, *. Ezech. 36, *.

Assyriorum exercitus ab angelo cæditur. 4. Reg. 19, 35. 2. Paral. 32, 21. Tob. 1, 21. Eccli. 48, 24. Esa. 37, 36. 1. Mach. 7, 41 2. Mach. 8, 19. 15, 22.

contra Assyrios prophetatur. Num. 24, 24. Esa. 10, 5. 14, 25. 17, 3. 30, 28, 31. 31, 8.

*Astarthen, deam Sidoniorum, colit Salomon. 3. Reg. 11, 5, 33.

*Astaroth idolum. Iudic. 2, 13. 10, 6. 1. Reg. 7, 3. 12, 10.

*Athalia filia Amri, regis Israel. 4. Reg. 8, 26. perdit totam fere regiam stirpem. 4. Reg. 11, 1. regnat sex annos in Iuda. 2. Paral. 22, 12. interimitur. 4. Re. 11, 16, 20

Athenienſium curioſitas. Act. 17, 21.

Athenobius mittitur ad Simonem. 1. Mach. 15, 28.

atrii forma. Exod. 27, 9. 38, 9. eius situs. Exo. 40, 33.

atrij templi Salomonis fabricatio. 2. Par. 4, 9

auaritia. Ios. 7, 21. 1. Reg. 8, 3. 25, 3, 10. 3. Reg. 21, 2. 4. Reg. 5, 20, 22. Pſ. 36, 16, 21. Prou. 1, 19. 21, 28. 22, 29. 15, 6, 16, 27, 28, 16, 22. 30, 15. Eccleſ. 2, 26. 4, 8. 5, 9. 6, *. Eccli. 14, 3. 31, 3. 41, 4. Esa. 5, 8. 56, 11. Ier. 6, 13. 8, 10. Exec. 22, 13. Amos 8, 4. Mich. 6, 10. Abac. 2, 9. 2. Mach. 4, 50. 10, 20. Matt. 6, 19. 26, 14, 46. 27, 3. Mar. 8, 36. Luc. 12, 15. Ioh. 12, 4. Actor. 5, 1. 8, 19. 24. 26. 1. Corin. 6, 10. Ephe. 5, 3. Philip. 4, 11. Col. 3, 5. 1. Tim. 6, 9. Tit. 1, 7, 11. Hebr. 13, 5.

audiendum uerbum Dei. uide Verbum Dei.

aues munda & immunda. Leu. 11, 13. Deu. 14, 12.

auium offerendarum ritus. Leu. 1, 14.

auguria prohibita. Leu. 19, 26.

auguriis non credendum. Eccli. 34. 5.

auris perforata. Exod. 21, 6. Deut. 15, 17.

aures ad audiendum. Matt. 11, 15. 13, 9, 43. Mar. 4, 9, 23. 7, 16. Luc. 8, 8. 14, 35.

auri pondus singulis annis delatum ad Salomonem. 3. Reg. 10, 14.

absque auro & argento mittit Apostolos ad prædicandum Christus. Matth. 10, 9. Mar. 6, 8. Luc. 9, 3.

Axa, filia Caleb, traditur Othoniel in uxorem. Ios. 15, 17. Iudic. 1, 13.

*Azarias, filius Amasiæ, rex Iuda, fit leprosus. 4. Reg. 15, 5. 2. Paral. 26, 19. reliquit filiũ Ioathan regem. 4. Reg. 15, 7, 32. 1. Para. 3, 12. appellatur Ozias. 2. Paral. 26, 19. Mat. 1, 9. Matth. Luc. 3, 29.

Azarias propheta mittitur ad regem Asa. 2. Paral. 15, *.

*Azarie, qui et Abdenago, oratio. Dan. 3, 25.

azymi panes. Exod. 12, 15.

azymorum festum. Leuit. 23, 6. Solemnitas. Exod. 23, 15. 34, 18.

in Azymis sinceritatis, et veritatis epulandū nobis, ob pascha nostrū Christum immolatum. 1. Cor. 5, 7, 8. B

Baal idolum Samaritanorum. 3. Reg. 16, 31. altare Baal destruitur. Iud. 6, 25, 30. sacerdotes Baal occiduntur. 3. Reg. 18, 40. 4. Reg. 10, 25. 23, 5.

Baal-pharasim locus quare sic dictus. 2. Regum. 5, 20.

Baana, & Rechab suspēdūtur. 2. Reg. 4, 12.

Baasa impius rex Israel, pugnat contra Asa regem Iuda. 3. Reg. 15, 16, *. cum omni progenie sua extirpatur. 3. Reg. 16, 4, 11. secundum uerbum Iehu. 1, 2, 3. ibid.

Babel turris ædificatur. Gen. 11, 3, *.

Babyloniorū De Socoth-benoth. 4. Reg. 17. 30

Babylonica captiuitas. 70. annorum prædicitur. Leu. 26, 31. Deut. 4, 26, 28. 36, 49. 4. Reg. 20, 17. Esa. 5, 13, 19. Ierem. 13, 19, 24. 16, 9. 20, 4, 6. 25, 8. Baruc 6, 1. Ezech. 7, *. 12, *. 22, 5. Mic. 3. 12. 4, 10. Abac. 1, 6.

Babylonicæ captiuitatis initium. 4. Reg. 34, *. 35, *. 2. Paral. 36, *. 3. Esd. 1, 40, 52. finis eiusdē promittitur, et prophetatur. Leuit. 26, 42. Deut. 4, 29. 30. 2. 3. Reg. 8, 33. 2. Par. 6, 24, 37. Esa. 14. 1. 40, 1. 48, 20. Ierc. 12, 15. 16, 15. 24, 5. 25, 12. 29, 10. 30, *. 31, 9. 32, 37. 46, 27. Baruch. 6, 2. Ezech. 11, 17. Dan. 9, 2, 25. liberatio fit. 1. Esd. 1, 3, *. 2. *. 3. Esd. 2, 1, *.

Babylonicæ captiuitatis causa. 4. Reg. 17, 7, 13, 18.

contra Babylonem. Ps. 136, 8. Esa. 13, *. 14, 2, 4. 21, 2. 9. 47, *. Ierem. 25, 12. 50, *. 51, *. Baruch 4, 27. Apoc. 14, 8. 16. 19. 17, *. 18, *.

Bacchides, dux Demetrij. 1. Mach. 7, 8. occidit Iudæ ex præcepto Demetrij 1. Mach. 9, 18.

báculus panis. Leu. 26, 26.

baculos in manibus tenebant, agnum paschalem manducantes. Exod. 12, 11.

Bala, ancilla Rathelis. Gen 29, 29. parit Iacobo Dan & Nephtali. Gen. 30, 6, 8.

Bala ciuitas, quæ, et Segor dicitur. Gen. 14, 2

Balaam conducitur ad maledicendum Israel. Num. 22, *. 23, *. docetur a Domino quid illi loquendum sit. Num. 23, 5, 26.

Balaã doctrina, et mia. 2. Pet. 2, 15. Apo. 2. 14.

Balac rex Moabitarum mittit nuncios ad Balaam. Num. 22, 5. Iosue 24, 9. inde Iudic. 11, 25. Mich. 6. 5. Apoc. 2. 14.

Baldad, amicus Iob. Iob, 2, 11.

Balthasar uidet manum scribentem. Dan. 5. 5. occiditur, & regnum eius delabitur ad manus Darij. ibid. 30, 6, 1.

Banaias, dux Cerethi, & Plethi. 2. Reg. 20, 23. Dauidi a consiliis. 3. Reg. 2, 23. 1. Par. 11, 25. postea præfectus militum Salomonis. 3. Reg. 2, 35.

Baptismus a Christo præceptus. Matth. 28, 19. Marc. 16, 16. Iohan. 3, 5.

baptismus est lauacrū regenerationis. Tit. 3, 5. quomodo saluetur. 1. Pet. 3. 21.

baptismus in Spiritu sancto, & igne. Matth. 3, 11. Mar. 1, 8. Luc. 3, 16. Ioh. 1, 33. Act. 1, 5. 2, 4. 11, 15.

baptismus Iohã. Mat. 3, 6. 21, 25. Mar. 1, 4, 11, 30. Luc. 3. 16. 7, 29. 20, 4. Ioh. 1, 25, 33. 3. 23. Act. 1, 5. 11, 16. 13, 24. 19, 3.

baptismus nō est iterandus. Eph. 4, 5. Idē declarat ipsius figura. Ge. 17, 14. 1. Co. 10, 2.

baptismus pœnitentiæ prædicatur. Marc. 1, 4. Luc. 3, 3. Act. 2, 38. 13, 24. 19, 3. Rom. 6. 3. Col. 2, 12.

baptismi nomine significatur passio. Matth. 20, 22. Mar. 10, 38. Luc. 12, 50.

baptismi uis, & efficacia. Gen. 17, 14. Esaiæ 44, 3. Ezech. 36, 25. Zach. 13, 1. Matt. 18, 14. 28, 19. Mar. 1, 4. 16. 16. Iohan. 1, 33. 3, 5. Act. 2. 38. 8, 12, 38. 16. 33. 18, 8. Rom. 6, 3, 4, 5, 6, *. 1. Cor. 6. 11. Eph. 5. 26. Col. 2, 11, *. Tit. 3, 5, *. Heb. 10, 22. 1. Pet. 3, 21.

baptismū docuerūt Apostoli, & administra-

runt. Act. 2, 38 41. 8, 12. 36. 9, 18. 10, 47. 16, 15, 33. 19, 4. 22, 16. Rom. 6, 3. 1. Cor. 1, 14. Gal. 3, 17. Eph. 4, 5. Heb. 6, 2.

baptizandi sunt parvuli. Gen. 17, 14. Exod. 4, 24. 25, 26. Matt. 11. 28. 18, 14, 19, 13. Mar. 10, 14. Luc. 18, 15. Iohan. 3, 5. Act. 2. 39, 41. 16, 15, 33. 18, 8. 1. Cor. 1, 16. 10, 2. 15, 22. 1. Timot. 2, 4.

baptizatus Christus. Matth. 3, 15. Mar. 1. 9. Luc. 3. 21.

in baptizatum Christum delabitur Spiritus sanctus. Matth. 3, 16. Mar. 1, 10. Luc. 3, 21. Ioh. 1, 33.

baptizat Christus discipulos. Ioh. 3, 22. 4, 2

baptizata integra domus. Act. 16, 15. 33, *, 18, 8. 1. Cor. 1, 16.

baptizati accipiũt Spiritũ Sanctũ. Act. 2. 38. 19, 5, 6. induũt Christũ. Gal. 3, 27. in morte ipsius baptizantur. Rom. 6, 3. in unũ corpus baptizãtur. 1. Cor. 12, 13. 27.

baptizatus Simon Magus. Act. 8, 13.

baptizatus Eunuchus. Act. 8. 38.

baptizatus Cornelius gentilis. Act. 10, 47.

Barrabas latro dimittitur. Matth. 27, 26. Mar. 15, 15. Luc. 23, 25. Ioh. 18. 40. Act. 3, 14.

Barac, & Debora liberant populum. Iudic. 4, 6, *. ob Sisaram deiectum gratias Deo agunt. Iudic. 5, *.

barba nõ radenda in honorem defuncti. Leu. 19, 27. 21, 5.

barba tonsa, signum luctus apud Iudaeos. Esa. 15, 2.

Barichia a Deo per Paulum usu oculorum privatur. Act. 13, 11.

Barnabas ponit pretium agri ante pedes Apostolorũ. Act. 4. 37. ducit Paulum ad Apostolos. 9, 27. mittitur Antiochiam. 11, 22. reddit in Ierusalem. 11. 30. iterum recipit se Antiochiã cum Paulo. 12, 25.

Bartimaeus visu donatur. Mar. 10, 46, 52.

Baruch, filius Neriae. Ierem. 32, 12. dictante Ieremia scribit librum, qui combvritur. Ierem. 36, *. conscribit alium, qui populo praelegitur. Ierem. 45, 1. Baruch 1, 3.

Barzellai prouidit regi Dauid de cibis. 2. Reg. 17, 27. deducit eũ usq; ad Iordanẽ. 2. Reg. 19, 31, *. ut Barzellai filius benefiat, praecipit Dauid. 3. Reg. 2, 7.

Barzellai quoniã sua genealogia scripturam demõstrare non poterat, reiicitur a Sacerdotio. 1. Esd. 2. 62. 2. Esd. 7, 64.

Basemath, filia Salomonis, uxor Achimaas. 3. Reg. 4, 15.

Bathuel, filius Nachor, pater Rebeccae. Gen. 22, 23.

beatitudo, seu beatorum gaudium, & vita aeterna. Sapient. 3, 7. 5, 1, 16. Esaiae 25, 9. 30, 29. 49, 10. 60, *. 64, 2. Ierem. 31, 3, 8, 13. Daniel. 12, 13. Matth. 13, 43. 19, 28, 25, *. Mar. 12, 25. Luc. 9, 33. 16. 22, 22, 29. Iobũ. 16, 20. 17, 24. Ro. 8, 30. 1. Corinth. 2, 9. 15, 41. 2. Corint. 12, 3. 2. Timoth. 4, 8. Hebr. 10, 35. 12, 23. Iacob. 1, 12. 1. Petr. 1, 4. 8. 5, 4. Apoc. 2, *. 3, *. 7, 9, 15. 14, 1. 2, *. 22, *.

beatitudo quomodo comparetur. Esa. 25, 9. Matth. 20, 23. 25. 34. Marc. 10, 40. Iohan. 3, 15, 16, 36. 5, 24. 20, 29. Act. 2, 21. 15. 11. 16, 31. Rom. 1, 16. 10, 4. Eph. 1, 13. 2, 6. 1. Thess. 5, 9. 2. Thes. 2, 13. 2. Tim. 1, 9. Tit. 1, 3, 5. 1. Pet. 1, 9.

Beelphegor cultores occisi. Deut. 4, 3.

Belzebub vim, & potentiam Christi in miraculis tribuunt Iudaei. Matth. 12, 24. Marc. 3, 22. Luc. 11, 15.

Belzebub cõsulit Ochozias infirmus. 4. Reg. 1, 2

Behemoth, eiusq; malitia Iob 40, 10, *.

Belial cum Christo nulla conuentio. 2. Corinth. 6, 15.

Belis, & Draconis historia. Dan. 14, *.

Bellum est pœna peccati. Leuit. 26, 24. Deu. 28, 36, 49. Iudic. 2, 14. 3, 1, 8. 4, 1. 6. 1. 10, 6, 7. 13, 1. Esa. 5, 25. Ierem. 5. 15.

in Bello necessitate quomodo se quis habere debeat. Exod. 17, 8. 12. 1. Reg. 17, 20, *. 2. Par. 12, 2, 6. 14. 9, 12. 18, *. 20, 1. 32, 1, 6. Iudith 8, 9, *. 2. Machab. 3, 16, 20 4, 7, 20. 7, 41, 45. 2. Macha. 8, 16, 19.

Deus pugnat pro suis. Exod. 14, 13.

Deuteronom. 1, 30. 3, 22. 2. *Reg.* 17, 46. 2. *Paralip.* 20, 15. *Psalm.* 17, 35. 143, 1. *Esa.* 30, 15. *Quare Victoria.*

Bellum quibus de causis *susceperint* olim fideles. *Gen.* 14, 14. *Iosue.* 10, 1, 7. *Iudic.* 9, 27. 20, *. 1. *Reg.* 30, 1, 8.

Bellandum armis quoque spiritualibus Romanor. 13, 12. 2. *Corin.* 10, 4. *Ephe.* 6, 11.

Benadad. vide Benhadad.

benedicendi papalium modus. Num. 6, 24. *.

benedictio divina. Ge. 3, 3. 5, 2. 9, 1. 12, 3. 18, 18. 22, 18. 26. 4. 28, 14. 30, 27. 39, 5. *Exod.* 20, 11. *Leu.* 25, 21. *Deut.* 7, 13, *. 28, 10. 23, 20. *Mar.* 10, 16. *Luc* 24, 50.

benedictio qua homo homini benedicit. *Gen.* 14, 19. 27. 4, *28, 4. 48, 9. *Exod.* 12, 32. 39. 43. *Leui.* 9, 22. *Nu.* 24, 9. * *Deu.* 10, 8. 33, 1. *Ios.* 8, 33. 14, 13. 15, 19. 22, 6. 1. *Reg.* 2, 20. 2. *Reg.* 6, 18. 13, 25. 14, 11. 19, 39. 3. *Reg.* 1, 47. 8, 14. 4. *Reg.* 10, 15. 1. *Paral.* 16, 2. 2. *Paral.* 6, 3. *Iudith.* 15, 10. *Psal.* 117, 26. 128, 8. *Proverb.* 17, 14. 1. *Machab.* 1, 69. *Luce* 2, 34. 6, 28. *Ro.* 12, 14. *Heb.* 7, 1.

benedictiones seruantibus mandata. Leui. 26, 3, * *Deut.* 7, 13, *. 11, 26, 27. 28, 1, *.

Benhadad seruat fidem & pactum cum rege Asa. 3. *Reg.* 15, 20. *obsidet Samariam.* 3. *Reg.* 20, 1. 4. *Reg.* 6, 24. *agrotat & moritur.* 4. *Reg.* 8, 7, 15.

Benhadad, filius Hazael, fit rex Syriæ. 4. *Regum* 13, 24.

Beniamin filius Iacob nascitur Gen. 35, 16, *

Beniamita abuntuntur uxore Leuita. Iudic. 19, 25. *puniuntur. Iudic.* 20, 41.

benignitas saluatoris nostri Dei apparuit nobis. Tit. 3, 4, *

Berzellai. Vide BarZellai.

Beseeel insignis artifex. Exod. 31, 3, 30.

Bestiæ & bruta animantia non crudeliter tractanda Ge. 33, 13. *Exod.* 23, 22. *Nu.* 22, 24, 26. *Deut.* 5, 14. 22, 10. *Prou.* 12, 19. *Eccli.* 7, 24.

Bethel, quæ & Luza. Genes. 35, 6. *Iudic.* 1, 23. *in Bethel colebatur Deus a Iudæis. 1. Reg.* 10, 3.

Bethlehem, qua & Ephrata. Gen. 35, 19. *in Bethlehē parit Christū Maria. Luce* 2, 4, *

Bethsabee, filia Eliam, uxor Vriæ, a Dauid cognoscitur & parit. 2. Re. 11, 4. 27. *puer ægrotat & moritur. 2. Reg.* 12, 15, 18. *fit uxor Dauidis, parit & Salomonem. 2. Reg.* 14, 24. 1. *Paral.* 3, 5. *Matt.* 1, 6.

Betsaida urbs natiua Andreæ & Philippi, Iohan. 1, 44. 12, 21. *deploratur. Matt.* 11, 21. *Luc.* 10, 13.

Bethsamite graviter puniuntur. 1. Reg. 6, 19.

Bethuliam obsidet Holofernes. Iudith 7, 1, *

bigamia Lamech. Ge. 4, 19. *Esau. Ge.* 26, 34

blasphemia impiorum in Deum. Malachi. 3, 13. *Niceneris. 2. Mach.* 15, 3. *Sennacherib. 4. Reg.* 18, 32, *. 19, 6.

blasphemia in Spiritum Sanctum irremissibilis. Mat. 12, 31. *Mar.* 3, 28. *Luce* 12, 10.

blasphemia uitanda. Ephe. 4, 31. *Coloss.* 3, 8.

blasphemus, maledicens nomini Domin. lapidatur Dei præcepto. Leu. 24, 10, *

Boanerges, uocat Christus Iacobum & Iohannem. Marc. 3, 17.

Bona opera pietasq; uera in Deum commendantur. Exod. 19, 5. 20, *. 23, 19, 25. *Deuter.* 5, 6, * 10, 12. *Iosue* 22, 5. 1. *Reg.* 15, 22. *Psal.* 2. 10. 39, 7. 49, 14. *Prouerb.* 3, 1. 14. 31. 1, 3. *Eccli.* 35, 12. *Esaiæ* 1, 16 58, 6. *Ierem.* 22, 3. *Ezec.* 18, 6. *Osee* 6, 6. *Mich.* 6, 8. *Zach.* 7, 9. 8, 16. *Matt.* 5, 24, 29, 39. *Luce* 1, 75. 3, 11. *Iohan.* 12, 26. *Rom.* 12, *. 13, *. 14, 17. *Phil.* 3, 3. *Iacobi* 1, 27. *uide Opera.*

Bonitas & benignitas Dei erga suos. Gene. 18, 26, 30. *Exod.* 6, 1. 9, 26. 11, 7. 20, 6. 34, 6. *Num.* 20, 8. *Deuter.* 4, 29. 5, 10. 7, 9. 10, 18. 28, 1. 30, 3. 32, 10. 2. *Reg.* 7, 12 12, 13. 24, 14. 3. *Reg.* 8, 23. 4. *Reg.* 20, 5. 2. *Esd.* 9, 8. *Sap.* 11, 24. *Psal.* 32, 5. 35, 7. 36, 25. 85, 5. 102, * 135, *. 144, 8. *Eccli.* 2, 12. 18, 1, *. *Esaiæ* 30, 18. 54, 55. 57. 7. *Iere.* 12, 15. 18, 8. *Exech.* 18, 27. 33, 15. *Osee* 2, 22. *Ioel.* 2, 13. *Ionæ* 4, 2. *Matt.*

11, 28. 18, 19. *Luc.* 1, 30. 6, 36. 15, 20, 27. 23, 43. *Rom.* 11, 4, 31. 2. *Cor.* 1, 3. *Epheſ.* 2, 4. 1. *Tim.* 1, 13, 16.

Booz accipit Ruth in uxorem, recuſante eam propinquo uiri eius. Ruth 4, *.

bos cornupeta. Exod. 21, 28 *.

boui trituranti non alligandum os. Deut. 25, 4. 1. *Cor.* 9, 9.

boum fuſilium in templo Salomonis fabricatio. 2. Par. 4, 3.

de Bubus oblatio. Leuit. 1, 1, *.

brachium Dei ubiq; extentum. 3. Reg. 8, 42.

buccinæ clangor auditus cum daretur. Lex. Exod. 19, 16.

butyrum, & lac apponit peregrinis Abraham. Gen. 18, 8.

C

CAATH *filij. Exod.* 6, 18.

Caathiarum ſors, & urbes. Ioſ. 21, 5, 10, *.

Cades ciuitas, in extremis finibus Edom. Exod. 20, 16.

Cæcitas tum corporis, tum animi. Gen. 19, 11. *Deut.* 28, 28. 4. *Reg.* 6, 18. *Tob.* 2. 11, *Pſ.* 68, 24. 145, 8. *Sap.* 2, 11. *Eſa.* 6, 10. 29, 18. 35, 5, 42, 7, 16, 18. 43, 8. 56, 10. 59, 10. 2. *Machab.* 10, 30. *Matth.* 15, 14. *Mar.* 8, 18. *Luc.* 4, 19. *Ioh.* 9, 1, 4. 12, 40. *Act.* 9, 8, 18. 13, 11. *Rom.* 1. 21, 11, 10. 2. *Cor.* 4, 4. *Epheſ.* 4. 18. 2. *Pet.* 1, 9. 1. *Iohan.* 2, 11. *Apoc.* 3, 17.

Cæci illuminantur. Tob. 11, 15. *Matt.* 9, 30, 20, 34. *Marc.* 8, 25. 10, 46. *Luc.* 18, 35. *Iohan.* 9, 7.

cælum, quod, & firmamentum, creatum uerbo Dei. Gen. 1, 7, 8.

cælum, & cælum cæli, Domini Dei eſt Deu. 10, 14.

cæli militiam adorat Manaſſes. 4. Regum 21, 3. *adorantes lapidabantur. Deuteron.* 17, 3, 5.

cæli noui, & terræ nouæ viſio. Apoc. 21, 1.

in Cælum nouum raptus Paulus. 2. Cor. 12, 2

cælos nouos, & terram nouam expectamus. 2. Pet. 3, 13.

in Cælis eſt converſatio noſtra Phil. 3, 20.

Cæremoniæ Eccleſiaſticæ, ſeu cultus externus. Geneſ. 8, 20. 14, 18. 15, 9. 17, 10. 22, *. 26, 5. 28, 11. 33, 20. *Exod.* 12, *. 18, 20. 19, *. *Leuit.* 8, 34. 9, *. 10, 19. 12, *. 14, *. 23, *. 24, *. *Num.* 1, 50. 4, *. 5, *. 6, * 7, *. 8, *. 9, *. 15, *. 1. *Par.* 23, *. 1. *Eſd.* 6, *. *Matth.* 2, 11.

ceremoniæ ſeu ritus certi in orando. 3. Reg. 8, 22, 54. 17, 21. 18. 42. 2. *Par.* 5, 12, *. *Matth.* 2, 11. 26, 39. *Marc.* 14. 35. *Luc.* 22, 41. 1. *Cor.* 11, 4, *. 1. *Tim.* 2, 8.

Cain primus filius Adam naſcitur. Gen. 4, 1. *occidit ſuum fratrem Abel. Gen.* 4, 8. *Sap.* 10, 3. 1. *Iohan.* 3, 12.

Cain uia. Iude 11.

Caiphæ prophetia. Iohan. 11, 49, 50.

Caiphæ interroganti Chriſtum ſe eſſe fatetur Ieſus. Matth. 26, 63, 64.

Caius hoſpes Pauli. Rom. 16, 23. *eius comes cum Ariſtarco. Act.* 19, 29.

Caleb filius Heſron. 1. *Par.* 2, 18. *filius Iephone explorator terræ Chanaan. Num.* 13, 8, 31, 14, 6, 24, 30, 38. *poſtulat, & conſequitur terram Hebron. Ioſ.* 14, 6, 9, 13, 21, 12. *Iudic.* 1, 20. 1. *Par.* 6. 56.

Calix iræ, & furoris. Eſa. 51, 17. *Ierem.* 25, 15. *Pſ.* 59, 5. 74, 9. *Apoc* 16, 19.

Calix paſſionis. Matt. 20, 22. 26, 39. *Mar.* 10. 38. *Luc.* 22, 42. *Iohan.* 16, 11.

calutium ne faciant ſuper mortuo, more Gentium prohibet Deus. Deut. 14. 1.

calumnia uitanda. Leuit. 19, 13.

calumniæ innocentium. Eccli. 4, 1.

Camos. Vide Chamos.

Cana, ciuitas Galilææ, ubi Chriſtus aquam in uinum mutauit Iohan. 2, 7, *.

Canaan. Vide Chanaan.

candelabri aurei uiſio. Zach. 4, 2.

candelabri fabricatio. Exod. 37, 17. *Nu.* 8, 4. *forma. Exo.* 25, 31. *ſitus. ibid.* 35. 40, 4.

candelabrorum aureorum ſeptem uiſio. Apoc. 1, 12.

canis reuerſus ad uomitum. 2. Pet. 2, 22.

canes uocat Chriſtus Gentes. Matt. 15, 26.

Marc.7,27. Paulus pseudoprophetas Philip.3,2.

canticum Annæ.1.Reg.2.. Deboræ, & Baraci.Iudic.5,* Esaiæ. Esa.12,*. Ezechiæ. Esa.38,10,*. Habacuc.Hab.3,*. Mariæ. Luc.1,46,*. Moysi. Deut.32,*. Moysi, & filiorum Israel. Exod.15,*. Simeonis. Luc. 2,29,*. Zachariæ. Luc.1,68,*.*

Capharnaum, civitas Galilææ, in qua cœpit Iesus prædicare. Matt.4,17. Luc.4,31. curat ibidem servum Centurionis. Matt. 8,13. appellatur civitas eius. Mat.5,1. increpatur. Matt.11,22.

capilli capitis nostri omnes numerati. Matt. 10,30.

Cappadoces expellunt Hebræos, & habitant in terra ipsorum. Deut.2,23.

de Capris oblatio. Levit.3,12.

captivos inviſere. Genes.14,14. 1.Reg.30.9 Tob.1,15. Ierem. 38,9. Matt. 25,36. Act.12,5.2. Tim.1,16. Heb.13,3.

captivos non deserit Deus. Gen.39,21. Sap. 10,13. Esa. 42,7. Act.5,19.12,17. 16,25.

caput Christi, Deus. 1.Cor.11,3. Ecclesiæ, Christus. 2.Reg.22,44. Ephe.4,15. Col. 1,18. mulieris, vir. 1.Cor.11,3. viri, Christus, ibid.

caput pulvere conspersum, & vestis scissa, signum Luctus Iudæis. 1.Reg.4,12.

in Capite funiculus, signum subiectionis, & servitutis. 3.Reg.20,31.

carbones ignis succesi a Deo. 2.Reg.22,13. carbones ignis congerere super caput inimici, benefaciendo. Rom.12,20.

in Carcerem conjicitur Petrus. Act.12,3, conjiciuntur Apostoli. Act.5,18,*.*

Cariath arbe, quæ, & Hebron, possessio fuit Caleb. Ios.14,13,.15,54. Iudic.1,10.*

Cariath-iarim, quæ & Cariath-baal, urbs in tribu Beniamin. Ios.18,14.

Cariath-senna, quæ, & Dabir, urbs in tribu Iuda. Ios.15,49.

*Cariath-sepher urbs, quæ, et Dabir, ab Othoniele expugnata. Ios.15,16,17. Iudic.1,11,**

carnem suam crucifigere quomodo quisque debeat. Eccli.19,1. Ro.6,12.8,12.13,14 Gal.5,16. Ephe.4,22.5,3. Tit. 2.12 Heb.12,1. Pet.2,1.4,2,6.

castitatis laus. 1.Reg.21,5. Tob.6,16.. Iudith 15,11.16,26. Ps.44,15. Prou.22. 11. Sap.3,13,14.4,1.2.6,20. Eccl.6,28 26,20. Esa.7,14.56,3,4,5,*. Zach.9, 17.2. Mach 14,38. Matt. 5,8.19,12. 22,30,*.25,1. Luc.1,27.20,34. Act. 24.26. Rom.2,7,1. Cor.7,25,*.2. Cor. 6,6.11,2.1. Tim.2,2.3,2.4,12.5,2. Tit. 1,8.2,5. Apoc.14,4.*

extra Castra venter levandus. Deut.23,12.

cathedra Moysi. Matth.23,2.

cavendum a pseudoprophetis. Matth.7,15. Mar. 8,15.13,6. Luc. 17,23.

Cayphas. Vide Caiphas.

Ceilã liberat Dauid a Philisthæis. 1.Re.1,. virorũ Ceilæ ingratitudo in Dauidẽ. ibid,12.*

Cendebæus, dux exercitus Antiochi, a filiis Simonis, fratris Iudæ, profligatur. 1.Mach.16,8.

centumplum receptures promittit Christus, propter nomen suum temporalia relinquẽtes. Matt.19,29. Mar.10,29,30. Luc. 18,29,30.

Centurio, & qui cum eo Christum custodiebant, confitentur Iesum esse Christum. Matt.27,54.

Centurionis gentilis servus a Christo sanatus. Matt.8,5,. Luc.7,2,*.*

Cephas. Vide Petrus.

ceremonia. Vide Cæremonia.

cervicis duræ populus Israel. Exod.32,9.33, 3. Deut.9,13.

cervicem ne induremus, exhortatur Moyses. Deut.10,16.

cessionis iuris propinquitatis mos in Israel. Ruth 4,.*

Cerula, uxor Abrahæ. Gen.25,1,.*

Caldæi a Domino suscitati, ad iustorum correptionem. Habac.1,6.

Chaldæorum ferocitas. Ierem.5,15,. victoria aduersum Assyrios. Nahum 2,*.*

Cham irridet patrem *Noe* ebrium. *Genes.*9, 22. maledicitur a patre suo *Noe.*ibid.25. pater *Chanaan.*ibid.22. eius filii. *Gen.*10. 6,1. *Par.*1,8.

Chamaan comitatur regem *Davidem*, in *Ierusalem* reuertentem. 2. *Reg.*19,37,*.

Chamos, siue *Camos*, idolum *Moabitarum*. *Num.*21,29. huic *Salomon* ædificat templũ. 3. *Reg.*11,7. destruitur. 4. *Reg.*23,13.

Chanaan maledicitur. *Gen.*9,25.

Chanaan filii. *Gen.*10,6,15.

Chanaan terra promittitur *Abrahæ*, & eius semini. *Gen.*12,7.13,15.15,18.17, 8.26,4.35,12. *Exod.*3,8,17. *Leuit.*20, 24. *Deut.*9,6. datur. *Ios.*13,6.

Chanaan terræ descriptio, & diuisio. *Gen.* 10,19. *Exo.*23,31. *Num.*26,52,*.33, 54.34,*. *Ios.*13,*.14*.15,*,16,*.17,*. 18,*.19,*. *Ezech.*47,13,21. *Iaus. Deut.* 11,10,*.

Chananæos quam ob causam Deus expulerit. *Leuit.*18,25. *Deut.*9,4.18,12.20, 17,18. quamobrem paulatim, & non simul illas nationes expulerit. *Exod.*23,29. *Deut.*7,22. *Iudic.*2,23.3,1.

Chananæa mulieris filia a dæmonio liberatur. *Mat.*15,28.

Charitas virtus. *Prou.*10,12. *Matt.*22,37, 38.25,*. *Mar.*12,33.1. *Cor.*12,31.13, 1,*. *Col.*3,14.1. *Tim.*1,5.1. *Pet.*4,8.1. *Iohan.*4,16.

Charitas fraterna. *Gen.*13,8. *Leu.*19,18. *Deut.*22,1.1. *Reg.*18,1. *Ps.*132,1. *Prou.* 10,12. *Eccli.*25,2. *Mat.*7,3.19.19.22, 37. *Iohan.*13,14,34.15,12. *Ro.*12,10. 13,9.1. *Cor.*13,*. *Gal.*5,14. *Ephe.*4,15. 5,2. *Philip.*2,2. *Col.*3,13. 1. *Thes.*4,9. 1. *Tim.*1,5. *Hebr.*13,1.1. *Pet.*4,8.1. *Iohan.*3,23.4,7.

charitate prosequendi etiam inimici. *Exod.* 23,4.1. *Reg.*24,5,7.26,5.30,11.2. *Re.* 19,19.4. *Reg.*6,21. *Iob* 31,21. *Prouer.*25,21. *Matth.*5,44. *Luc.*6,27, 35.23,34. *Act.*7,60. *Rom.*12,20. *Vide Dilectio*.

Cherubim ante paradisum voluptatis. *Genes.*3,24.

Cherubim forma. *Exod.*25,18,19. *visio. Ezech.*10,14.

chirographum decreti deluit *Christus*. *Col.* 2,14.

chœrogryllus, immundum animal. *Leuit.*11, 5. *Deut.*14,7.

choreas ducere. *Exod.*32,6,19. *Iudic.*11,34. 21,21.2. *Reg.*6,14. *Ps.* 149,3.150,4.

Christus Iesus uerus Deus, & homo promittitur. *Gen.*3,15.12,3.17, 19,21.22, 18, 26,4.28,14.49,10. *Nu.*24,17. *Deu.*18, 18.1. *Reg.*2,10.35.2. *Reg.*7,13. *Ps.*2,*. 21,*.109,1. *Esa.*7,14.8,3.9,6.11. 1,10. 28, 16.40,9.42,1.45,1.46,13.49,1, 6,10.50,5.52,10.53,*.59,20.60,1.62, 11. *Ierem.*23,5.30,9.33,15. *Ezech.*17, 22.34,11,15,23.37,24. *Daniel.*7,13. 9,24. *Mich.*5,2. *Agg.*2,8. *Zachar.*2, 10.3,8.9,9. *Malach.*3,1.

Christus secundum promissum Dei Patris primum in tempore propter nos uerus homo factus, & nobiscum conuersatus *Ioh.* 1,14. *Deus in carne manifestatus est.*1. *Timoth* 3.16.1. *Ioh.*4.2. *Deus misit filium suũ in similitudinẽ carnis peccati. Ro.*8,3.

Christus est uerus Dei Filius. *Matt.*3,17. 14,33.17,5. *Mar.*1,11.5,7.9,7.15,39. *Luc.*1,31.3,22. 9,35. *Iohan.*1,34,49. 6,69.9,36.11,27.19,7. *Rom.*1,4.8,3. *Hebr.*1,2.5,8.6,6.7,3.10,29.2. *Pet.*1, 17.1. *Iohan.*3,8.4,9.5,20.

Christus conceptus de Spiritu Sancto. *Matt.* 1,20. *Luc.*1,35.

Christus natus ex *Maria Virgine*. *Esa.*7, 14. *Matt.*1,25. *Luc.*1,31.2,6,11. *Gal.* 4,4. natus in *Bethlehem*. *Mich.*5,2. *Mat.* 2,1. *Luc.*2,6,11. *Iohan.*7,42.

Christus sine peccato. *Esa.*53,9,12. *Iohan.*8, 46.2. *Cor.*5,21. *Hebr.*4,15.7,26.1. *Pet.* 2,22.1. *Ioh.*3,5. circunciditur. *Luc.*2,21. baptizatur in Iordane. *Matt.*3,16. *Mar.* 1,9. *Luc.*3,21.

Christus manifestatur, & demonstratur certis

testimoniis. Matt.1,1, 16, 2 3.3, 11.8, 29. 11, 5.16, 16.17 5.22, 44.26, 64.27, 54. Mar.9, 7.15, 39. Luc.1, 1, 41, 2, 10, 16, 29.*.9, 22, 69. Ioh.1, 14.29, 32, 49. 2, 11.3, 2, 13, 16, 35.5, 39.6, 69.7, 40.9, 35.10, 7, 24, 36.11, 27.41.12, 17, 14,*. 15, 25.17, 1.20, 28. Rom.1, 2.8, 3.9, 5. 2. Cor.5, 19. Gal.4.4 Phil.2, 6. Col.2, 9.1 Tim.3, 13. Tit.2, 11. Heb.1,*5,*.1.10.5, 20

Christus est agnus Dei. Esa.53, 7. Ioh.1, 29. Act.8, 32. 1. Cor.5, 7. Apoc.5, 6, 12, 7, 9, 17.13, 8.14, 1.17, 14.

Christus est dominus Dominantium, & rex regum. Psal.2, 6. Ezech.37, 24. Col.2, 10. 1. Tim.6, 15. Apoc.1, 5.17, 14.19, 16.

Christus est imago Dei. Sap.7, 26. 2. Cor.4, 4. Hebr.1, 3.

Christus est lux gentium, & totius mundi. Esai.2, 5.9, 2.42, 6.49, 6.60, 1, 19. Matth.4, 16. Luc.2, 32. Ioh.1, 4.3, 19. 8, 12.9, 5.12, 35, 46. Act.13, 47.1. Iohan.1, 5.2, 8. Apoc.21, 23.

Christus uerus pastor. Esai.40, 11. Ezech. 34,*.37, 24. Mich.5, 4. Zach.13, 7. Mat. 26, 31. Marc.14, 27. Iohan.10, 11. Hebr. 13, 20.1. Pet.2, 25.5, 4.

Christus docuit, & prædicauit. Mat.4, 17.5, *.6,*.7,*. Marc.1, 14. Luc.4, 15.6, 20,*. curauit omnem infirmitatē. Matt.4, 23. 8,*.9, 2, 20, 28. Mar.8, 23. Luc.17, 12.

Christus est transfiguratus. Mat.17, 2. Mar. 9, 2. Luc.9, 29.

Christus per proditorē traditur. Quere Iudas.

Christus passus est. Psal.21,*. Esa.53,*. Dan. 9, 26. Matth.16, 21.17, 12, 22, 20, 18, 22.26, 37, 66.27,*. Mar.8, 31, 9, 31. Luc.17, 25, 18, 31.23,*. Ioh.18, 28.19,* Act.3, 18.8, 32.17, 3. Rom.8, 32. Heb. 2, 18.13, 12.1. Pet.2, 21.4, 1.

Christus est crucifixus. Matt.27, 35. Marc. 15, 24. Luc.23, 33. Ioh.19, 18. Act.2, 23.4 10.1. Cor.2, 2.Cor.13, 4.

Christi passio prædicta, et præfigurata est. Ge. 22, 2. Nu.21, 8. Psal.21,*. Esa.53,*. Dan.9, 26. Mat.20, 22. Ioh.3, 14, 16.8, 28.12, 32.

Christus mortuus est, & sepultus propter peccata nostra Matth.27, 50, 58. Mar. 15, 37, 42. Luc.23, 46, 50. Iohan.19, 30, 40. Actor.13, 29. Rom.5, 6.6, 10. 8, 34. 14, 9. 1. Cor.15, 3. 2. Cor.5, 15. 1. Thes.5, 10. ut prædixerat Christus ipse futurum. Matth.16, 21.20, 22.

Christus tertia die resurrexit a mortuis. Psal.15 10. Mat.28, 6. Mar.16, 6. Luc.24, 5. Iohan.20, 9. Act.2, 24, 31.10, 40.13, 30, 17, 31. Ro.4, 25.8, 34.14, 9.1. Cor.15, 4, 12.2. Tim.2. 8. idq; prædicta, & præfiguratum est. Ps.15, 20. Ione 2, 1. Mat 12, 40.16, 21.17, 22.9, 20, 22. Mar.8, 31. 9, 31.10, 34. Luc.11, 30.18, 33. Ioh.2, 19

Christus ascendit in cœlum. Psalm.67, 19. Marc.16, 19. Luc.24, 51. Iohan.3, 13. 6, 62. Act.1, 9. Ephe.1, 20.4, 8. Hebr. 4.14.1. Pet.3, 22.

Christus est Deus, et Dei filius a principio, et ab æterno. Ioh.1, 1.8, 58, 17, 5, 24. Prouer.8, 22. Mich.5, 2. Col.1, 16. Hebr.1, 2.

Christus mediator, reconciliator, & aduocatus. Ioh.6, 44, 65.10, 7.14, 6. Act.14, 12. Rom.3, 25.5, 2.8, 34. Gal.3, 20. Ephe.2, 14, 17. Col.1, 20.1. Tim.2, 5. Heb. 7, 25.8, 6.9, 15.12, 24.1. Ioh.2, 1.4, 10.

Christus sedet ad dexteram Dei Patris. Psalm.109, 1. Matth.22, 44. Mar.16, 19. Luc.22, 69. Act.7, 56. Rom.8, 34. Ephes.1, 20. Colos.3, 1. Hebr.1, 13.10, 12. 12, 2.1. Pet.3, 22.

Christus uenturus est iudicare uiuos, & mortuos. Psal. 95, 13. Matth.16, 27.24, 30.25, 31. Luc.17, 24, 30.21, 27. Ioh. 5, 22. Actor.1, 11.10, 42.17, 31. Rom.2, 16.2. Cor.5, 10.1. Thes.4, 16.2. Thes.1, 7.2. Tim.4.1. Hebr.9, 28.1. Pet.4, 5. Iude 14. Apoc.1, 7.20, 11.

Christo omnia tradita sunt a Patre, & subiecta. Mat.11, 27 28, 18. Luc.10, 22. Io. 3, 35.17, 2. Eph.1, 22.

per Christum cuncta sunt creata. Ps.32, 6. Ioh.1, 3. Ephe.3, 9. Col.1, 16. Hebr.1, 2.

Christus manet in æternum. Psalm.109, 4.

Esa.9,7.Dan.7,14.Mich.5, 2 Ioh.12,34.
Christus est Leo. Apoc.5,5.
Christus est Stella matutina. 2. Pet. 1, 19. Apocal.22, 16.
Christus nouit omnia. Iohan. 16,30.21,17. Apoc.2,23.
Christus est unum cum Patre. Iohan.10, 30. 14, 10, 20, 17, 21.
Christus sibi reputat fieri quod Christianis fit. Prouer.14, 31. 17,5. Zach.2,8. Matt. 10,40.18,5.25,35. Mar.9,40. Luc.10, 16. Act. 9,4. 1. Thes.4,8.
Christiani appellantur fideles. Act.11, 26. 26,28 2. Cor.10,7.
Christiani dicuntur sancti. Act.9,41. Rom. 1,7.12,13.15,6.16,2.15,1. Cor.1,2.6,1. 14,33. 2. Cor.1,1.9,1,12.13,12. Ephe.1,1, 15 4,12.5,8,18, 6,18. Philip.1, 14,21. Col.1,.1. Thes.5, 27.1. Tim oth.5,10. Hebr.6,10.13,24.*
Christianis viuendum sicut Christus vixit. Gal.2, 19.1. Iohan.1,7.2,6.3,3.
Christiani erunt cum Christo. Iohan.12,26. 14.3.17.24.
Chus filius Cham. Gen.10,6.1. Paral.1,8.
Chusa amicus Dauidis, nunciat Dauidi quid in eum meditetur Absalon. 2. Reg. 15,32.17,15,16.
Chusan-rasathaim, rex Syriæ, regnat super Israel octo annos. Iudic.3,8.
cibus qui Iudæis vetitus. Exod.21, 18.22, 31. Leuit. 3,17.7,23.11 4.17,10.13.19, 26. Deut.12,16,23.14,7,10.1. Reg.14,32.
cibus sumendus cum gratiarum actione. Vide Gratia.
ciborum concessio propter suffocatum. Genesis 9,3 4.
*ob Ciborum delectum non iudicandus frater. Rom.14, 1, *.*
ciborum & potus in conuiuijs luxus. Esa.5, 12. Ezec.16,49. Luc.16 19.21,34. Rom. 13,13. Gala.5,21.1. Pet.4,3.2. Pet.2,13. Vide Ebrietas.
cibare esurientes, seu fame laborantes. Deut, 23, 4. Iudic.8, 5. 1. Reg. 21,3.5. 8,23. 2. Reg. 16,1. Esa. 58, 7. Mat.25,35.
Cinæi, cognati Moysi, filij habitant cum Iuda. Iudic.1,16.
Cinæorum destructio prædicta. Num.24,21.
cinyphes in hominibus et iumentis. Exo.8,17.
circumcisio carnalis & spiritualis. Ge.17,10. 21,4.34.24. Exo.4,25.12 44. Leuit.12, 3. Deut.10.16.30, 6. Ios.5,2, 7. Iudith. 14, 6. Ierem.4, 4.6,10.9, 25.1. Mach.1, 16,51,63.2. Mach.6,10. Luc.1,59.2,21. Iohan.7,22. Act.7,8.15,1,24.16,3. Roman.2,25,29.3,1.4.10. 1. Corinth.7.19. Gal.2,3.5,2.6.12. Ephes.2,11. Philip.3, 3. Col.2,11.3.11.
ciuitas abducta a fiducia in Deum, comburenda: & ciues occidendi Deut.13,12,.*
ciuitas Dauid, quæ & arx Sion. 2. Reg.5,7.
ciuitas prima, Henoch. Gen.4,17.
ciuitas supra montem. Matth.5.14.
*ciuitatis Ierusalem portæ. Ezech.48. 31, *. nouæ visio. Apoc.3,12.21,2. cuius artifex & conditor Deus. Hebr.11,10.*
ciuitatem hic permanentem non habemus. Hebr.11,14.
ciuitates perfugij. Deut.4,41,.19,2,*. Ios. 20,*.*
clamantes in afflictione respicit Deus. Exodi 3,7.14,15. Deuter.26,7.1. Regum 9,16. 2. Regum 22,19.
clamor tollatur a nobis. Ephes 4.31.
claudicat Iacob. Gen.32,31.
claudicare vtraque parte. 3. Reg.18,21.
Claudius Cæsar Romanus, præcipit omnes Iudæos exire Roma. Act.18,2. huius tempore magna eras in orbe annonæ caritas. Act.11,28.
Claudius Lysias mittit Paulum ad Felicem, præfectum Cæsareæ. Act.23,23,30.
claudus ex vtero matris, fide sanatur. Act. 3, 7.
clauis Dauid. Esa.22,22. Apoc.3,7.
claues ligandi & soluendi promittit suis Christus. Mat.16,19. dat ipsis. Io.20,23.
clemens Deus in quem vult. Exod. 33.19.
Cleopatra, filia Ptolemæi, traditur Alexan-

dro. 1. Mach. 10. 58. huic adimitur, et traditur Demetrio. 1. Mach. 11, 12.
Cleophas ibat cū altero discipulo in Emaus. Luc. 24. 13. cognouit Christum in fractione panis. ibid. 30.
in Clero sne dominentur presbiteri. 1. Pet. 5. 3. cœna Domini cum discipulis. Matthæo 26, 26. Mar. 14, 22. Luc 22, 19. 1 Cor. 11, 23. in mortis Christi commemorationem percipienda. Luc. 22, 19. 1. Cor. 11, 24, 25.
cœna magna parabola. Luc. 14 16,*.
in Cœnis primi recubitus. Mat. 23, 6.
cogitare bonum ex nobis non possumus. 2. Cor. 3, 5.
cogitatio cordis hominis prava ab adolescētia. Gen. 6, 5. 8, 21.
cogitationes prauæ quas odit Dominus. Prouer. 6, 14. Zach. 8, 17. Matthæo 15, 19. Mar. 7, 21.
cogitationes cordis Deus nouit. 3. Reg. 8, 39. 2. Par. 6, 30. Iohan. 2, 25. & nulla latet eum. Iob 42, 2. Eccli. 42, 19. Esa. 29, 15. Matt. 9. 4. Hebr. 4. 12. nouerunt eas, & alij, quibus Deus voluerit reuelare. 4. Regum 5, 26. 6. 12. Dan. 2, 29,*.
cognoscere Deum solum, & quem misit IESVM Christum. Iohan. 17, 3.
cognoscere Deum, est mandata eius obseruare. 1. Iohan. 2, 3.
cognoscere licet subinde homines ex verbis, & factis. Eccli. 19, 27. 27, 8. Mat. 7, 16. 12, 33. Luc. 6, 44.
cognosci Deus humana sapientia non potest, nisi ipse reuelet paruulis, & humilibus. Matt. 11, 25. 16, 17. Luc. 10, 21. Ioh. 7, 28, 8, 19, 27. 10, 14. 14, 4. 15, 15. 17. 6. Act. 17, 23. 1. Cor. 1, 17, 18. 2, 6, 10. 3. 19. Col. 1, 66.
cognosci a Deo. Galat. 4, 9.
coitus illiciti. Exod. 22, 19. Leu. 18, 6, *. 20, 10, *. Deut. 27. 20, *.
colaphis cæditur Christus. Mat. 26, 67.
collecta, seu contributio Domini, die septimo Phase. Deut. 16, 7.
collecta in usus pauperum. Rom. 15, 26. 1. Corinth. 16, 1.
colloquia mala corrumpunt bonos mores. 1. Cor. 15, 33.
in Colubrum uersa uirga Moysi. Exod 4, 3. 7, 10.
columba emissa ex arca. Gen. 8, 8.
columna nubis præcedit Israelitas. Exo. 13, 21
columnarum tabernaculi forma. Exod. 27, 10, 17. coma non attendenda in rotundū. Leuit. 19 27. 21, 5.
comam nutrire, mulieri decorum. 1. Cor. 11, 10.
comburitur Baal 4. Reg. 10, 26. corpus Saulis, & filiorum. 1. Reg. 31 12. Iericho, & omnia quæ in ea erant. Ios. 6, 24. turris Sichem, cū mille hominibus. Iud. 9, 49. uxor Samsonis a Philisthæis. Iudic. 15, 6.
cōburuntur a Deo murmuratores. Nu. 11, 1.
comburendus, qui supra uxorem filiam, matrem eius duxerit. Leuit. 20, 14.
non Comburendi filij in honorem deorum. Deut 12, 31.
comburenda filia sacerdotis fornicans. Leuitici 21, 9.
vt Comedamus, dat Deus frumentum, &c. Deut. 11, 14, 15.
postquā Comederunt, & saturati fuerūt Israelitæ, cōuersi sunt ad idola. Deu. 31, 20.
non Comedenda morticina. Deut. 14, 21.
comessationes uitandæ. Pron. 23, 20.
commodandum fratri. Deut. 23, 20.
commodati lex. Exod. 22, 14.
communes manus, non lotæ. Mar. 7, 2.
cōmunicare passionibus Christi. 1. Pet. 4, 13.
communio rerum omnium fidelibus primis. Act. 2. 44.
Concionatorum, Pastorum, & Prophetarum officium. 1. Reg. 12, 23. Esa. 58, 1. 61, 1. Ier. 1, 5. Ezec. 3, 1. 9, 12. 33, 2, 7. Act. 3, 18, 24. Vide Episcoporum electio, & officium.
concordia fratrum commendatur. Psal. 132, 1. Eccli. 25, 2. Rom. 12, 16 idem sapere, idemq; sentire iubemur. Rom. 12, 16. 15,

6.1.Cor.1,10.Ephe.4,3.Phil.2,2.3,17.4,2.1.Pet.3,8.
concubina pro vxore. Iudic.19,24.
concubinæ Salomonis trecentæ. 3.Reg.11,3.
concupiscentia prohibetur, & punitur. Exod.20,17. Num.11,33.21,5,6. Ios.7,21,24. Iob 31,1. Prou.6, 25. Eccli.23, 5.36,24.45,14. Matt.5,28. Marc.4,19. Rom.6,12.7,8.13,14.1.Cor.10,6.Gal.5,16. Col.3,5.1.Thes.4.3. 1.Tim.6,1.2.Tim.2,22.Iacob 1,14. 1.Pet.1.14.2, 11.4,3.2.Pet.1,4,1.Ioh.2,16.4.1. Iudæ 18.
concupiscentias carnis crucifigere, refrenare, & mortificare iubemur. Eccl.18.30. Ro.6,12.8 8,12.13.14. Gal.5,16.Ephe.4.22.5,3.Col.3.5.Tit.2, 12. Hebr.12, 1.1.Pet.2, 1.4 3, 6.
condemnatio vtte alienæ prohibetur. Matt.7, 1,*.
conditio omnium eadem.Sap.7,1,*.
condonandum fratri in nos peccanti. Eccli.28.8.Mat.5,23.6,14.18,22,35. Luc.17.3.Ephe.4,32.Col.3,13.
confessio peccatorũ in Scripturis varia, et multiplex.Genes.41.9. Leuit.16 21.26,40. Num.5,7.Ios.7.19.2.Reg.24,17.1.Esdr.9,6.2.Esd.9,2.Psal.27 7.31,5.37,19.73,19.94,2.Prou.16,3.18,17.28,13.Eccli.4,25,31,7,34.17.27.Esa.38,15. Dan.9.5. Mat.3,6. Luc.11,4. 18,13.Iac.5,16 1.Iohan.1,8,9.
confiteri Christum, & eius doctrinam, Mat.10,32. Luc.12.8. Rom.10.9. 1.Pet.3,15.Vide Erubescere Euangelium.
cõformes fieri imagini Filij Dei.Rom.8,29.
congregari ad populum, pro mori. Gen.25,8.49, 29.
coniugati nuper, absoluuntur primo anno a muneribus publicis. Deut.24,5.
coniugij confirmatio.Gen.9,1.
coniuratio & seditio, eiusq; punitio.Nu. 16,*.20,2.Iudic.9,23.31.34.12,1.4.2.Regum 20.*.3.Reg.1,5.Esth.2,21.Actor.5,36,37.19,23.23,11,20.
connubium. Vide Matrimonium.
connubium spirituale inter Deum & animã. Cantic.*.Esaiæ 50,1.54,5.62,4. Ierem.31,22.Ezec.16,7.8.Osee 2,20. Mat.9,15. 22,2.25,5. Marc.2,19. 2.Cor.11,2.Apoc.19,7.21,2,9.
conscientiæ bonæ tranquillitas. Pro.15,15.Eccli.13,30.2.Cor.1,12.1 Iohan.3,21.
conscientiæ malæ perturbatio.Sap.17 10,11
consecratio Aaron sacerdotis, & filiorum eius, Leuit.8,*.
consecratio Leuitarum Num.8,6,*.
consecrationis Sacerdotum modus. Exo.29,1,*.
consecratorũ siue naZaræorũ Lex.Nu.6,1,*.
consepulti sumus cũ Christo per baptismum in mortem.Rom.6,4.
consilia mala dissipat Deus. Gen.11,7. 37,18.50,19.Num.22,*.2.Reg.15,*.17,14.2.Esd.4,8,11.Esth.7,9,*.Iob. 5,13 Psal.4.20, 12.32, 10. Esa.7, 8.19, 3. Mat.27,62.Act.5,19.9,24.23.12.19.27.42.
consolatio pauperum Vide Eleemosyna.
consolator afflictorum, & humilium, Deus. 2.Cor.1,4.7,6.
consolemur inuicem, maxime pusillanimes. 1.Thes.4.17.5,14.
consortium bonorum & malorum. Vide Societas.
conspuitur Christus. Matth.26, 67.27,30. Marc.14.65.
constantia fidelium.1. Reg.13.13. 16,6,*.3. Reg.18,4,13.4.Reg.3,13,3,10. Sap.5,1.Dan.13,*.1.Macha.1,65.2,16.24 34, 42.2.Mach.6,10,19,*.7 *. Mat.14, 3. Act.4,8,13. 1.Thes.1,6.
consuetudo assidua fastidium parit. Pro.25, 16,17.
consuetudo mali, indelebilis. Prou.22,6.
consuetudo sapientum, sapientes facit. Prou. 13,20.
consulendus Deus dubijs in rebus Gen. 25, 22. Exod.18,19. Leuit.24,12. Num.9,8, 23.15,34.27.5. Deut.1.17.17,8. Ios.9.

14. *Iud.* 1, 1. 18, 5. 20, 18, 23. 21, 2. 1. *Regum* 10, 22. 23, 2, 10, 22. 30, 8. 2. *Reg.* 2, 1. 5, 19, 23. 21, 1. 3. *Reg.* 14. 2. 22, 5, 6, 15. 4. *Reg.* 3, 11, 16. 8, 8. 22, 13. 2. *Par.* 18, 14. 31, 18. *Tob.* 4, 19. *Psal.* 118. 24. *Eccli.* 37, 19. *Esaiæ* 8, 11. 30, 1. 45. 11. *Ier.* 37, 3, 5. 42, 2. *Ezech.* 14. 1, 2. *Zach.* 7 2. *Luc.* 16, 29.

consulendi non sunt diuini, uel magi, uel incãtatores, & arioli. Leu. 19, 31, 20, 6. *Deu.* 18, 11. 1. *Reg.* 28, 7, 9. 1 *Re.* 22, 6. 4. *Reg.* 1, 2, 6. 3, 13. 2. *Par.* 18, 5. *Da.* 2. 2. 4, 5, 7.

consulturi Dominum, olim adibant Prophetas. 1. Reg. 9, 6.* 4. *Reg.* 22, 13, 14.

contemnentes Deum, ignobiles. 1. Reg 2, 30.

contentio, opus tenebrarum. Rom. 13, 13.

vbi Contentio, & æmulatio, ibi omne opus pranum: Iacob. 3, 16.

qui Continere se nequeunt, ducant uxorem. 2 Cor. 7, 9.

contristare Spiritum Sanctum. Ephe. 4, 30.

contristari ad pœnitentiam, commendatur. 2. Cor. 7, 9.

contritio quærenda, & amplectenda, dum sani sumus. Eccli. 17, 24. 18, 25.

contritio uera prædicatur. Ierem. 7, 3. *Matt.* 3, 2. 4, 17. *Luc.* 3, 3, 8. 13, 3. 24, 47. *Act.* 2, 38. 3, 19. 8, 22. 17, 30. 20, 21. 26, 20.

contritionis falsæ exempla. Ge. 4, 13. 27, 38. *Exod.* 8, 8. 9, 27. 10, 16. *Ios.* 7, 20. *Iudic.* 1. 7. 1. *Reg.* 15, 24, 30. 14. 17. 3. *Reg.* 13. 6. 21. 27. *Sap* 5, 3. 1. *Mach.* 6, 12. 2. *Mach.* 9, 12 *Matth.* 27, 4. *Act.* 8, 13, 23. *Hebr.* 12, 17.

contritionis ueræ exẽpla. Iudic. 10, 15. 2. *Regum* 12, 13. 24, 10, 17, 2. *Par.* 12, 6. 33, 12. *Iudith* 4, 8. *Iona* 3, 5. *Mat.* 26, 75. *Luc.* 7, 37, 44. 15, 18, 18, 13. 19, 8. 22, 62. 23, 41. *Act.* 2. 37.

contritioni ueræ promittitur remissio seu uenia. Deut. 4, 29. 30, 2. 1. *Reg.* 7, 3. 2. *Par.* 7, 14. 30, 6. 34, 26, 27. *Iob* 22, 23. *Psal.* 31 5. *Prou.* 28. 13. *Eccli.* 17, 23. *Esa.* 1, 16. 30, 18. 45, 22. 55, 7. 59, 20. *Ierem.* 3, 10, 17. 18, 8. 29, 12. 31, 18, 20. *Ezech.* 18, 21, 27. 33, 14. *Osee* 14, 2. *Ioel* 2, 12. *Ion* 3, 8. *Zach.* 1, 3. *Mal.* 3, 7. *Luc.* 15, 18. *Act.* 3, 19. 26, 18, 20.

conuersatio gentium ante cognitum Christũ. Ephes. 2, 3.

conuersatio nostra in cœlis. Philip. 3, 20.

conuersationem sanctorum considerantes, imitemur fidem eorum. Hebr. 13, 7.

conuertit Deus populum suum ad se per tribulationes. Deut. 4, 30.

conuertit nos Deus errantes de tenebris ad lucem Euangelicam. 1. Pet. 2, 9.

conuertitur ad nos Deus, memor promissionum. 4. Reg. 13, 23.

conuertamur, & efficiamur, uelut paruuli. Mat. 18, 3.

conuerti ad Deũ toto corde. 3. Re. 8, 47, 48.

ad Conuiuium inuitat Tobias timentes Deũ Tob. 2, 2. *inuitari uult Christus pauperes. Luc.* 14, 13.

ad Conuiuia inuitati, postremum locum occupent. Luc. 14, 10.

cooperabatur Christus Apostolis prædicantibus. Mar. 16, 20.

coquere cibos in Sabbatho non licebat. Exod. 16, 23.

cor hominis prauum. Gen. 6, 5. 8, 21. *bonum bona loquitur, & contra. Matt.* 12, 35.

cor sine uoluntas hominis a Deo pro facto acceptatur. Gen. 4, 4. 22, 11. *Exod.* 25, 2. 35, 5. *Deut.* 19, 5. *Matth.* 15, 8. *Mar.* 12, 41. *Luc.* 21, 1. 1. *Cor.* 8, 12. *Quare Voluntas pro facto.*

cor mundatur, & sanctificatur per Christũ. Ps. 50, 4. *Iohan.* 13, 10. 15, 3. 17. 19. *Act.* 15, 9. 1. *Cor.* 6, 11. *Eph.* 5, 26. *Hebr.* 1, 3. 9, 14. 10, 10, 14. 13, 12. 1. *Pet.* 1, 22. 1. *Iohan.* 1, 7. 3, 3.

ex Cordis abundantia os loquitur. Matt. 12, 34. *Luc.* 6, 45.

cordis æquitati nihil tribuendum. Deut. 9, 5.

cordis custodia. Prou. 4, 23.

in Cordis simplicitate ambulãdũ. 2. Cor. 1. 12.

corde incircuncisi. Ier. 9, 26. *Ezech.* 44, 9. *Actor.* 7, 51.

de Corde exeunt malæ cogitationes. Matth. 15,19.
corde toto quærendus Deus. Deut.4,29.
corda nostra inclinanda ad Deũ. Ios.24.23.
cordium intima nouit Deus. 1. Reg.16, 7.3. Re.8, 39.1.Par.28,9.2.Par.6,30.Pſ.7. 10,Eccli.23,28. Iere.11, 20.17,10. 20, 12.Luc.16,15. Act.15,8.1. Theſ.2,4.1. Iohan.3,20. Apoc.2,23.
in Cordibus fidelium leges inſcripſit Deus. Hebr.8,10.
Core, Datan, & Abiron rebellio. Nu.16,*.
apud Coriarium hoſpitatur Petrus. Act. 9, 43.10,6.
Cornelius Cẽturio cõuertitur. Act.10,3,44.
corona uitæ.4.Eſdr.2,43.Sup.5,17.2.Tim. 4,8.Iac.1,12.1.Pet.5,4.Apoc.2,10.
corpus Chriſti, Eccleſia. Ephe.1,23.
corpus noſtrum domus terreſtris. 2. Cor.5.1. tabernaculum. ibid.4.2.Pet.1,13.mas fictile.2.Cor.4,7.
corpus ſuum caſtigat Paulus.2. Cor.9.27.
corpus unum ſunt omnes fideles. Rom.12,5. Ephe.4,4
corpora noſtra mẽbra ſũt Chriſti.1.Cor.6,15.
Corozaim infidelitatem exprobrat Chriſtus. Matt.11,21.
correptio fraterna.Gen.37,21. Leuit.19,18. Pſ.140,5.Prou.1,20.9,7.10,17.12,1.13, 1.15.31.17, 10.24,25.25,12.27, 5.28, 23.29,1.Eccle.7,6.Eccli.19,15.20,1.21, 7.32, 13. Oſee 4,4. Matth.18,15.Luc. 17,3.Gal.2,11.6,3.1.Tim.5,20.2.Tim. 2,25.Hebr,3,13.Iac.5.19.
correptio impiorum eſt pijs in timorem, & cautionem Vide Impiorum.
ad Correptionem noſtram ſcriptum Dei uerbum.1.Cor.10,11.
corripit Deus iuſtos in bonum. Tobiæ 2, 12.13,2,*.
corripiens alterum, qualis eſſe debeat. Matt. 7, 3. Luc. 6, 41. Iohan.8,3.1. Tim.3,2. Tit.1.6.
cortinarum fabricatio in tabernaculo. Exodi 36, 8.
cornus emittitur ex arca. Gen.8,6,7.
cornum non comedunt Iudæi. Leuit.11,15. Deut.14,14.
cornorum miniſterio paſcitur Elias a Deo. 3.Reg.17,4,6.
e Coſta Adæ creatur mulier. Gen.2,21.
coturnices, et man pluit Deus Iſraelitis. Exodi 16,4.*.Num.11,31.
Cozbi fornicaria occiditur a Phinees. Num. 25,8.
crapula fugienda. Luc.21,34.
creatio hominis.Gen.1,26,27.Eccli.17,1.
creata omnia per Chriſtũ. Ioh.1,3.Col.1,16
creator omnũ rerum Deus. Gen.1,1. Exod. 20,11.1.Par.29,11. Pſal.88, 12.95,5. 113,15.120,2.123,8.145,6. Eccli.1, 8. Eſa.37,16.40,28.42, 5.44,24.45, 12.48,13.51,13.Ier.10,12.31,17.51, 15.Baruch 3, 32. Ionæ 1,9. Zach.12,1. Matt.11,25.Ioh.1,3.Act.4,24.14,15 17,24.1. Cor.8,6. Ephe.3,9. Col.1.16. Heb.1,2,10.3,4.11,3. Apoc.4,11.10, 6.14, 7.
creatura Dei omnis bona.1. Tim.4,4.
creatura noua ſumus per fidem in Chriſto. 2.Cor.5,17.
creatura omnis uanitati ſubiecta, non uolens. Rom.8,20.
creaturæ uniuerſæ prædicatum Euangelium. Col.1,23.
in Creaturis fidentes decipiuntur. Eſa.30,16
creaturis utitur Deus pro ſua uoluntate. Eſai.45,9,*.
credat oportet, qui ad Deũ accedit. Heb.11,6.
vt Credamus, & credendo uitam habeamus, ſcriptum eſt Euangelium, a Iohanne. Iohan.20,31.
credere, Dei donum eſt. Mat.13, 11.16,17.
credens Chriſto non morietur in æternum. Iohan.3,36.
credenti omnia poſſibilia Mar.9.23.
credentibus Deum Patrem, & Ieſum eſſe Chriſtum, uita æterna Iohan.17,3.
credentibus datur Spiritus Sanctus. Iohan. 7,39.Ephe.1,13.

Crescere in scientia. Ephes.4,15. Col.1,10. 1.Pet. 2,2.
Cretenses mendaces. Tit.1,12.
cruminatores ne simus. Leuit.19,16.
Crispus archisynagogus. Christo credit. Actor.18,8.
Christum, & Canum baptizat Paulus. 1.Cor.1,14.
crux & tribulatio omnibus pie viuentibus. Gen.4,8. 27,41.37,18. 2.Reg.16, 5, 13. Ps. 33,20. Prou.24,16. Eccli.2,1. Mat.10,16, 12,14.16,24.24,9. Mar. 13,9. Luc.14,26.21,12. Ioh.15,20. 16, 1. Act.9,23. Gal.4.29. 1.Thes.3,3. 2.Tim.3,12. 1.Pet.4,1.12 5,10.*
crux a Deo imponitur ad nostrā vilitatem. 2.Reg.7,14. Tob.2,8.12,13. Iudith 8, 22.Iob 5,17. 31.16. Prou.3,11. Ierem. 46,28.2.Mach.6,12.1.Cor.11,32. Heb. 12,5.1.Pet.4,16. Apoc.3,19.
crucis & rerum aduersarum vilitas. Exod. 1,12.2.Par.33,11. Iudith 8,15,21. Prouerb.6,23. Matt.7,24. Luc.24,26.46. Ioh an. 2,25. Act.14,22. Rom.8,17. 2. Cor.4,8,17. 5,1. Phil.2,8. 2.Thes.1, Hebr.2,9.12,2.*
crux patienter & lato animo ferenda. Mat. 5,10.10,38. Iohan. 15,20.16,33. Act. 5,41.16,25. 2.Cor.8,2. Col.1,24. Heb. 10,34. Iac.1,2.12.1.Pet.4,12,16.
*in Cruce & afflictione consolatio. Iob 5,17 *Prou.18,12. Esai.26,12,19. Thren.3, 28. Mat.5,10. Ioha n.15,20.16, 20, 33. Rom.8,18.1.Cor.10,13. 2.Cor.1,4,8.*
per Crucem experitur nos Dominus. Iudith 8,21. Prou.17,3. Sap.3,5,6. Eccli.2,1. 27,8. 2. Thes.1,4. 1.Pet.1,7.
crucifigere carnem suam cum concupiscentijs. Gal.5,24.
crucifixus mundo Paulus. Gal.6, 14.
culicem excolantes Pharisæi. Matt.23,24.
*cultus Dei verus. Esai.1,10,16.**
*cultus externus, fide destitutus, reijcitur a Deo. Esa.41,22,**
cupiditas inexplebilis. Prou.27,20. radix omnium malorum. 1.Tim.6, 10.
*curas Dei erga populum suum. Ier.6,16,*pro Iacobe nocent et Laban. Gen.31,24,29*
a Curis huius vitæ maxime cauendum Luc. 21,34.
in Curiosos et nihil agētes. 2.Thes.3,11,12.
currus Israel dicitur Elias ab Eliseo. 4.Reg. 2,12.
curribus ferratis vtebantur Chananæi. Iud. 1,19.
custodit Deus populum suum, vt pupillam oculi. Deut.32,10.
vt Custodiat nos Deus, orādum. Num.6,24.
custodem se futurum ipsius Iacob, quocunque pergat, promittit Deus. Gen.28,16.
Cyrus, rex Persarum, permittit captiuos Israelitas in Iudæam redire. 2.Par.36,22. 1.Esd.1,1. 3.Esd.2,1. restituit eis vasa, quondam a Nabuchodonosor ablata. 1.Esdræ 1,7.5,14. Dan.1,2.
*Cyro prosperitas magna obtigit propter Israelem. Esa 45,1,**

D

DAbir vrbs, aliàs Cariath-senna. Ios.15,49. aliàs Cariath-sepher. ibid. 15. expugnatur a Iosue. Ios.10,38,39.
Dæmones expelluntur. Matt.8,16,31.9,33 12,22.17, 18. Luc.4,35.8,2,28.9,42. 10,17.13,11. Act.5.16.8.7.16,18. etiam per malos. Mat.7,22. Mar.9,38. Luc.9, 49. Act.19,13.
Dæmones agnoscunt, & credunt Deum. Matt.8,29. Mar.1,24.3,11.5,7. Luc.4, 34 41.8,28. Actor.19,15. Iac.2,19.
dæmonibus immolare, nefas. Leuit.17,7. Deuter.32,17.2.Par.11,15. Ps.105,37. Baruc.3,4.1.Cor.11,20.
Dagon idolum Philisthinorum. Iudic 16,23 1.Reg.5,2.1. Mach.10,83.11,4.
Dalila meretrix prodit Samsonē. Iud.16,19.
Damaris mulier Christo credit. Act.17,34.
Damascus metropolis Syriæ vastatur a Theglath. Phalasar. 4.Reg.16,9.
contra Damascum prophetia. Esaiæ 8,

4.17,1.Iere.49,23.Amos.1,3.
damnatio æterna, quæ parata est diabolo & omnibus impiis. Tob.10,22.36,12.Sap. 5,* Esa.24,21.30,33.66,24. Dan.7, 11. Matt.3,12.5,29 8,12 ,29.13,50. 18,8.22,13.23,33.25,30,41.Mar.9, 47. Luc.3,17.16, 23,25.2. Thess.1,8. Hebr.10,27.1.Petr.2,4. Iudæ 6.Apoc. 19 20,10.21,8.
damnationis ministratio. Lex.2.Cor.3,9.
de Damno facto. Exod.22, 5.
Dan, filius Iacob. Gen.30,6.
tribus Dan quærit sibi possessionem. Iudic. 18.1.pugnat contra Lesem, & expugnat. Iosue 19,47.
Dan urbs, quæ & Lais. Iud.18,29.
Daniel appellatur Balthasar. Daniel.1,7. interpretatur somnia. Dan.2,31.4,7.11, 18,25. constituitur gubernator totius regni Babel. Dan.6,3. proicitur in lacum leonum. Dan.6,16. liberat Susannã. Dan. 13,51,60. dare melius, quam accipere. Eccli.4,36.Act.20,33.
dandum sine acceptione personarum, maxime autem domesticis fidei. Eccli.7, 35.12,8. Mar.5,42. Luc.6,30,38. Rom.12,13. Galat.6,10. uide Eleemosyna.
Darius filius Assueri. Dan.9,1. occupat regnum Babel. Dan.6,1. impiam legem statuit. ibid.8. præparat regium connubium. 3.Esdræ 3,1,*
Darius renouat mandatũ Cyri.1. Esd.6,1,*
Darius cæditur ab Alexandro, rege Macedonũ.1.Machab.1,1.
Dathan, Core, & Abiron rebellio. Nu.16,*
David, filius Isai (qui Iesse appellatur, Mat. 1,6.) a Samuele ungitur. 1.Reg.16,13. interfecit leonem, ursum & Goliath gigãtem.17,34,49. pacisci tur cum Ionatha. 18,3.20,8,16,23.23,18. manducat panes propositionis.21,3. simulat amentiam coram Achis rege.21,13. fugit cum patre & matre in Maspha.22,3. præcidit oram chlamydis Saul. 24,5. mittit ad Nabal decem iuuenes.25,5. tollit hastam Saulis.26,11. fugit ad Achis, regem Geth. 27,2. ungitur in Hebron in regem Iuda. 2.Reg.2,4. poscitq; cum regem uniuersus Israel.2. Reg.5,1.1. Para.11,3.12,38. (iuxta nerbam Ionathæ.1.Reg.23,17.& Saulis.24,21.) committit adulterium & homicidium. 2.Reg.11,* pœnitet eũ peccati.12,13. fugit a facie filii sui Absalon.15,14. libauit aquam Domino.23, 16. recensct populum.24,2. emit ab Areuna aream.24,24. consilium capit de domo Dei ædificanda. 1.Para.17, 1. constituit operarios & architectos.23,24,* 25,* 26,* 27,* relinquit sibi successurem Salomonem filium.3.Reg.1,30. moritur & sepelitur. 2,10. Act.2,29,13.36. commendatur. Eccli.47,2.
David spiritualis (qui est Christus) promittitur. Iere.30,9. Ezec.34,24.37,24.
Dauidis filius appellatur Christus, Mat.1,* 15,22.12,45. Mar.12,35. Luc.20,41. Act.2,30.13,23.2.Tim.2,8. Apo.5,5.
debitum & ins inter Christianos, charitas. Rom.13,8.
debita septimo quoque anno remissa. Deut. 15,1,*
Debora, nutrix Rebeccæ, moritur. Gene.35,8
Debora, uxor Lapidoth, iudicat Israelem. Iudic.4,4.
Decalogi repetitio. Deut.5,6,*
decanos constituit Moyses super populum. Exod.18,25, Deut.1,15.
decem præcepta. Exod.20,*
decem tribus Israel a Deo electa. Esa. 9,8,* 17,4,* Iere.3,6,*
decimarum usus, & decimæ. Ge.14,20.28, 20. Lem.17,30. Nu.18,21,28. Deu.12, 6.14.28.26,12.1.Reg.8,15.2. Para.31, 5.2. Esdr.10,37. Heb.7,2.
Decimæ debentur Sacerdotibus, Deu.18,3. 2.Par.31,4. uide Sacerdotes.
dedicatio altaris sub Iuda Machab. 1.Mac. 4,38,* templi sub Esdra. Esd.6,17. templi sub Salomone.3.Reg.8,62.* 2.Par.6,* dedicatum templum Salomonis ab ipso

Deo.3.Reg.9,3.
pro Delicto,lex hostia.Leu.7,1,.*
Demetrius filius Selenci, exercet tyrannidē. 1.Machab.7,1. fœdus inire cupit cum Ionatha.10,3.fœdus ictum violat.11,53.
Demetrius aurifaber negotium facessit Paulo. Act.19,24.
dentem excutienti, dens excutiebatur. Exod. 21.24.
depositi lex.Exo.22,7.
non Derelinquit Deus populum, agnoscentem peccatum.1.Reg.12,22.
derelinquit Deus alij fidentes, quàm sibi Deut.31.17.
derelictum se a Deo, clamat in cruce Christus.Mat.27,46.
descensus Christi, ad inferos.Ps.15,10.
in Desertis moratur Christus, Mar.1.45.
deserunt viam Dei Israelitæ. Exo.32,8,.*
desideria nostra ne faciamus. 1.Pet.1,14.2, 11.inuentilia fugienda. 2.Tim.2,22.
desperat Cain.Gen.4.13.
desperant Israelitæ de salute & murmurant. Exod.14.10.
despexit Deum Dauid adulterando. 2. Reg. 12,10.
detrahunt Moysi Aaron, & Maria: & ob id a Deo corripiuntur. Num.12,.*
detrahens fratri, detrahit Legi. Iac.4,11.
detractio.Psal.14,3. 100,5.Prouerb.10,18. 11,13.16,28.20,19.26,20. Eccles.10, 20.Roman.1,30. 2.Cor.12,20.Iacob.4, 11.1.Pet.2,1,12.
*Deus est omnipotens, & nihil apud eum est impossibile.Gen.17,1.18,14.35,11.43, 14.48,3. Num.11,23. 1.Reg.14,6.2. Par.14.11. Iob 42,2.Sap.11,22.Esaiæ 50,10,*46,9,50,2.59,1 Ierem.32,17, 27.Zach.8,6.Mar.19,26.Marc.9,23. 10,27.14,36.Luc.1,37.18,27.Ephes.3, 20.Apoc.16,7,14.19,6.*
*Deus omnia regit, & gubernat pro sua voluntate. Gen.45.5,50,19. Deuter.8,18. 1.Reg.9,*Sap.12,13.Tob.7,12.Iob 9, 5.12.13.Psal.102,19.113,3.126, 1. Prou.10,22.16,4,9.19.21.20,24.21,1, 30.Eccles.3,15. Esaiæ 26,15.45,7 Ier. 10,23.27,5.Dan.2.21.5,18.Matth.6, 33.11,26.20,14.Luc.12, 31.Iohan.5, 17.Rom.9,15.2.Cor.3.5.Phil.2,13,21. Hebr.13,21.Apoc.4,11.*
Deus est pater omnium fidelium ipsi obtemperantium, Deuter.32,6.Psal.102,13. Prou.1, 7.Ierem.3.4.14,19.Malach.1, 6.Mat.6,9.18,14.23,9.Luc.11, 2.Ioh. 20,17.Rom.8,15.1.Cor.8,6.2.Corinth. 1,3.6,18.Ephes.3,14.4,6.1.Thess.1,3. 2.Thes.1,1,2.2.16.
Deus est verax, & fidelis.Exo.34,6.Num. 23,19.Deuter.7,9.32,4. 1.Reg.15,29. Esa.49, 7.Iohan.2,33. 8. 26.Rom.3,4. 1.Cor.1,9.10,13.1.Thess.5.24.2.Thess. 3,3.2.Tim.2,13.Tit.1, 2.Heb.10,23. 1.Iohan.1,9.5,20.Apoc.3,7,14.
Deus est in essentia vnus, præter quem non est alius.Exod.3, 14 Deuter.4,35,6,4.7,9. 10,17.32,39.2.Reg.7,22.3.Reg.8,60, 18,36.1.Par.9,20.Tob.8,19.13.4.Sap. 12,13.Eccli.36,5.Esa.37, 16. 43,10. 44,6,24.45, 46,9.13,4.Mar.12, 29. Iohan.17,3. 1.Cor 8,6. 12.6 Gal 3,20. Ephes.4,6.1.Tim.2,5.*
Deus est trinus in personis, & vnus in essentia.vide Trinitas.
Deus æternus est, nec principium habet, nec finem: sed est ipse principium, & finis. Ge. 21,33.Exod.15,18.Iob 36,26.Esa.41,4. 43,10.44,6.48,12.57,15. Dan.7,9. Roman.16.26.Hebr.1,8.Apoc.1,8,17.21, 6.22,13.
*Deus audit, audit, & videt omnia. Exod.3, 19.Num.12,2.Deut.31,21. 1.Reg.2,3. 16,7.2.Paral.16,9.Iob 14,5.22,15.28, 24.31,4.42,2.Psal.7,10,32,13.37,10. 89,8.Prou.5,21.15,3,11.24,12.Sap.1, 10.Eccli.16,15,*17,13.23,27.39,24,*. 29,15.40,27. 48,4.Ierem.1,5. 7,11.17, 10.23,24. 32,19.Ezech.11,5. 2.Mach. 9,5.12,22.Mat.6,4.21,2.Mar.2,8.14, 13 Luce 22 10.Iohan.1,47. 13,21.16,

30.21,17, *Act.*15,8. *Rom.*8,27.1. *Thes.* 2,4. *Heb.*4,13.1. *Ioh.*3,20. *Apoc.*2,23.

*Deũ nemo uidere potest. Exo.*33,20. *Deu.*4, 12 *Ioh.*1,8.6,46.1. *Tim.*6,16.1. *Io.*4,12.

*Deus & diuina omnia non possunt humana industria aut ingenio cõprehẽdi. Exo.*33. 20, 3. *Reg.*3,5. *Iob* 32,8. *Psalm.*93,10. 118,*.142,8. *Esa.*22,22.54,13. *Mat.*11, 25.13,11.16,17. *Luc.*8,10.10,21.24,45. *Iohã.*1,18.3,3.6,44,65,14,8,17.17,6. *Act.*16,14. *Rom.*1,19.11,34.1. *Cor.*2, *Gal.*1,11. 1. *Tim.*6,16. *Apoc.*3,7.

Deus est immensus & incircumscriptus. 3. *Reg.*8,27.2. *Para.*2,6.6,18. *Iob* 11.8. *Psal.*138,7,10. *Sapien.*1,7. *Esa.*6,3.66, 1. *Iere.*23.24. *Amos* 9,2. *Matth.*5, 35. *Act.*7,48.17,24.

*Deus testatur se Deũ, id est, saluatorẽ & consolatorem Israelis, omniumq; eorum qui rite ipsum colunt & inuocant. Gen.*17,1 7. *Exod.*6,2.20,2.29, 45. *Leuit.*26,11. *Psal.*17,1.49, 6. *Esa.*30,19. *Iere.*32,33. 32,38. *Ezech.*37,23, *Iohan.*10,17.

Deus est Dominus ac creator cœli & terræ. Vide Creator.

*Deus nihil eorum quæ fecit, odit. Sap.*11,25.

*Deus est iudex totius mundi, reddens vnicuique mercedem pro merito. Genes.*18, 25. *Deut.*10,17. *Iob* 34,11. *Psal.*7,9.61,13. 93,2,95,13. *Eccli.*35,22,24. *Esa.*11,3. *Ier.*17,10.25,14. *Matth.*16,27.25,31. *Act.*17,31. *Roman.*2,6.2. *Timoth.*4,8. *Hebr.*12,23.

Dei misericordia, patientia, charitas, sapientia, verbum: quæ re suis quæque locis.

*Deo soli attributa, subinde in Scripturis & aliis per communicationem tribuuntur: ut vocabulum, Deus, soli Deo tribuitur: Deut.*6,4.32,39.1. *Reg.*2, 2. *Psal.*85, 10.2. *Mach.*7,38. *Marc.*12,29. *aliis tribuitur: Exod.*21,6.22,8.1. *Reg.*28,13. *Psal.*46,10.81,*.

*Deus solus bonus. Matt.*19,17. *Luc.*18,19. *aliis tribuitur bonitas. Gen.*1,31.3,6.49. 15. *Num.*14,7.1. *Reg:*29,9.2. *Reg.*18. 27.1. *Parali.*28,8. *Tob.*12,8. *Iudith* 12, 12,14 *Psal* 110,10 146,1. *Prouer.*18, 22.22,1. *Eccle.*7,2 *Sapien.*8,19. *Eccli.* 14, 5. *Ierem.*7 3. *Matth.*7,17. *Marc.*9, 50. *Luc.*6,45.

Deus solus sanctus. 1. *Reg.*2,2. *aliis sanctitas tribuitur. Exo.*3,5.12,16.22,31,28, 2.29,29,31.30,29. 35,2. *Leuit.*11,44. *Num.*16, 5. *Deut.*7, 6. *Ios.*5,15.2. *Reg.* 22, 26.4. *Reg.*4. 9. *Iudith* 8,29. *Psal.*5. 8. *Matth.*7,6. *Rom.*7.12.

Deus solus fortis, 1. *Reg.*2,2. *aliis fortitudo attributa. Gen.*32,28.49,24. *Psal.*53,5. *Cantic.*3,7. *Esaiæ* 19,4. *Iere.*9,23. *Mat.* 12,29. *Mat.*3,27. *Luc.*11,21. *Heb.*11, 34. 1. *Pet.*5,9.

Deus solus iustus. 2. *Mach.*12, 25. *alij quoq; iusti. Genes.*7,1.18,23. *Psal.*33,16.36, 29,30. *Prou.*8,8. *Sap.*5,16. *Matt.*1,19. 10,41.25, 46. *Luc.*1, 6. *Rom.*1,17.

*Deus solus pius. Apoc.*15,4. *alij etiam pij,* 1. *Pet.*2,9.

Deus solus beatus. 1. *Tim.*6, 15. *alij beati. Gen.*30,13. *Psal.*1,1.31,1,2 40, 1.118, 1.127, 1. *Mat.*5,*.16,17.24, 47. *Luc.*1, 45,48.14, 14. *Iacob.*1,12.

Deus solus potens. 1. *Tim.*6, 15. *alij potentes, Exod.*18,21. *Psal.*121, 2. *Luc.*1,52. *Act* 8, 27.18,24.

Deus solus immortalis. 1. *Timoth.*6, 16. *aliis tribuitur immortalitas. Sapien.*1,15.4, 1.8, 17.

Deus facit mirabilia solus. Psal 71,18.135, 4. *Eccli.*11, 4. *alij quoque faciunt mirabilia. Deut.*34,12. *Eccli.*31,9.84,4,15.

Deus solus nouit arcanas animi cogitationes. 3. *Reg.*8,39.2. *Para.*6,30. *alij quoque noverunt.* 1. *Reg.*9,19.4. *Reg.*5, 26.

*Deus solus peccata remittit. Luc.*5,21. *dimittunt & alij. Matt.*28,18 *Iohan.*20, 23.

*Deo soli honor & gloria. Psal.*113,1. *Esa.* 42,8.1. *Timo.*1,17. *aliis quoque tribuuntur.* 4. *Regum* 14,10. 2. *Paral* 17,5. *Psal.* 149, 9. *Eccli.*31,10. *Luc.*14,10. *Iohan.* 5,44.

Deus solus adorandus, Exod.20,5. Levi.26, 1. Deut.5,9. Mat.4,10. aliis adoratio tributur. Ge.18,2. vide Adoratio.

Deo soli seruiendum. Deuter.6,13.10,20. 1.Reg.7,3. Mat.4,10. Luca 4,8. aliis etiã post Deum seruiendum. Gen.25,23.29, 20.47,25. 1.Tim.6,2.

Deus cuius mali sit causa, & cuius non sit. vide Malum.

Deuteronomiũ legat rex, & quare. Deut.17, 19. legit Iosias coram populo. 4.Reg.23,2. traditur Leuitis, & senioribus. Deu.31,9.

ad Dexteram Christi sedere volum filij Zebedæi. Mat.20,21. Mar.10,37.

*Diabolus studet semper perditioni hominũ. Ge.3,1,*1.Par.21,1. Iob 1,* 2,* Zach. 3,1. Mat.4,3.9.8,28.13,19. Luc.8,12. 13,22,31. Act.5,3.13,8.2.Co.4,4.11, 12. Ephes.6,11.1.Thes.2,18.1.Pet.5,8. Apoc.2,10.12,20,7.*

diabolus non plura potest quàm ei Deus permittit. 3.Reg.22,22.2.Par.18,20. Iob 1, 12.2,6. Mat.8,31. Mar.5,12,13. Ephe. 2,2. 2.Thim.2,2.26. Apoc.20,7.

diabolus pater, & princeps mundi, omniumq; impiorum. Iob 41,25. Matth.4,9. Luc.4, 6. Ioh.8,44.12,31.14,30.16,11.2.Co. 4,4. Ephes.2,2.6,12. Col.2,15.

diaboli imperium per Christum sublatum. Ge.3,15.1.Reg.17, Iob 26,13. Esai.9, 4.14,8,12.27,1. 52,3. Zach.3,2. Mat. 12,29. Luc.10,5,18. 11,22. Ioh.22,31. Col.1,13.2,15. 2.Tim.1,10. Heb.2,14. 1.Ioh.3,8. Apoc.12,9.20,2.*

diaboli filij. Iohan.8,44. Actor.13,10. 1. Ioh.3,10.

diaconi. Act.6,3. 21,8. Phil.1,1. 1.Ti.3,8.

Diana colitur Ephesi, & in vniuersa Asia. Act.19,27.

*dies nouissimi, & iudicium extremum. 1.Reg. 2,10. 4.Esd.2,27. 13,32. Psal.95, 13. Esai.2,10,19.13,4,6,13.26,21.27,1. 30,30. 66,15, 24. Ier.30,23. Dan.7,9. Soph.1,2,14. Malach.4,1. Mat.12,36. 13,41 49.16,27. 24,*25,31,41. Mar. 13,* Luc.17,24,30. Act.1,11. 3,20. 17,31. Rom.2,5,16.14,10. 1.Cor.15,*. 2.Co.5,10. 1.Thes.4,16.5,2. 2.Thes.1, 7.2,1. Tit.2,13. Heb.9,28. 2.Pe.3,1. Iuda 14. Apoc.1,7.20,11.*

dies Domini. 4.Esd.2,27. Esa.13,6. Ier.30, 7. Amos 5,18. Ioel 2,1, 31. Soph.1,14. Malac.4,1. Philip.1,6. 2,16. 1.Thes.5, 2. 2.Tim.4,8.

dies Domini, & hora nulli cognita. Mat.24, 36,49. Mar.13,32. Luc.17,24,30. Actor.1,7. 1.Thes.5,1. 2.Pet.3,10. Apoc. 3,2.16,15.

dies longa, temporibus Iosue. Ios.10,13.

dies verbo Dei creatur. Gen.1,5.

dies boni. 1.Pet.3,10. mali. Ephes.5,16.

dierũ nostrorũ longitudo, Deus. Deut.30,20.

dies pro annis. Num.14,34. Ezech.4,6.

difficile nihil est Deo. Gen.18,14.

difficilia quatuor cognita. Prouer.30,18.

digitus, & potentia Dei. Exod.8, 19. Luc. 11,20.

digito Dei scripta tabula Moysi. Ex.31,18.

digiti seni in manibus gigantis. 2.Re.21,20.

dij gentium neminem saluant. Baruch 6,14.

dij hominum manu fabricati. Deut.4,28.

dij pro iudicibus, & auditoribus verbi Dei. Exod.22,8,28. Psal.81, Ioh.10,14.*

deos alienos adorantes lapidabantur. Deuter. 17,3,4,5.

dilectio Dei erga suos. Exod.20,6. 34,14. Deu.4,24.6,15.7,8. Ios.24,19. Prou.8, 17. Eccli.4. 18. Ier.31,3. Ioh.3, 16. 10, 11.13,1.18,15,9,16,27. Ro.5,8. Gala. 2,21. Ephes.3, 19.5,2.

dilectio proximi, Legis impletio. Rom.13,8.

diligendus est Deus super omnia. Ge.22,2, 9. Exo.20,6. Deut.5,10.6,5.10,12.11, 1.30,6. Ios.22,5. Eccli.7,32.34,19.47, 10. Matth.10,37. 22,37. Marc.12,30. Luc.7,47.10,27. Iohan.21,15. Rom.5, 5.8,28.35,1.1.Cor.10,21. 1.Ioh.4,17. Vide Charitas.

diligendi inimici. Prouer.25,21. Mat.5.44. Rom.12,20.

*Diluuium temporibus Noe. Ge. 6,*7,*8,*
Dina filia Iacob. Gen. 30,21. violatur a Sichem. Gen. 34,2.
Dionysius Areopagita conuertitur. Act. 17,34.
Diotrephes reprehensus a Iohan. 3. Ioh. 10.
discalceati domus quæ dicta Israelitis. Deut. 25,10.
disciplina Domini. Deut. 11,2. Prouer. 3,11. Hebr. 12,5.
*disciplinam non recipientibus minatur Deus. Leuit. 26,23,**
sine Disciplina Dei qui sunt, non sunt eius filij. Hebr. 12,8.
discipulus Christi patrem, & odit pro Christo. Mat. 10,37. Luc. 14,26.
discipuli Christi sunt, qui in fide eius permanent. Iohan. 8,31. quomodo dignoscantur. Iohan. 13,35.
discordia vitanda. Prou. 6,19. 12,13. 15,18. 16,28. 11,18. 6,30,33. Matth. 12, 24, Luc. 11,17. 1. Corint. 14,33. Galat. 5,15. 2. Tim. 2,23.*
dispensatores gratiarum, & donorum Dei, fideles. 1. Pet. 4,10. mysteriorum Dei, Apostoli. 1. Cor. 4,1.
disputationes, & quæstiones stultæ vitandæ. Tit. 3,9.
diuini. Vide incantatores.
*diuites quomodo se erga pauperes habere debeant. Leuit. 25,35. Deuter. 15,7,10. Iob 31,16. Psal. 61, 11. Proverb. 14,31. 17,5. 19,17. 21,13. 22,7. 28,27. 30,7. Eccles. 11,1. Eccli. 4,4. 7,36. 11,10. 29,12. 31,8. Esa. 23,18. Matt. 6,19. 19,21. Luc. 14,13. 16,*18,22. Act. 2,45. 4,34. 1. Tim. 6, 17. Vide Eleemosyna.*
*diuitiarum vanitas, & contemptus: & quemadmodū in diuitijs non sit sperandū Psal. 38,7. 48,*51,9. Prou. 10,2. 11,4. 28. 15, 16. 18,11. 22,16. 23,4. 28,11. 30,7. Eccl. 5,9,12. 6,2, Eccli. 5,1. 10. 10,10. 11,10. 14,3. 31. 33. Esa. 2,7. Ier. 17,3,11. 22,13. Eze. 7,19 Soph. 1,8. Mat. 33,22. 19,21. Luc. 8,14. 12,15. 1. Ti. 6,9,19. Iac. 1,11.*
contra Diuites impios. 1. Reg. 25,2. Iob 20. 19. 24. Pron. 23,4 28,8,20,27. Eccles. 6,2. Esa. 5,8 32,9. Ierem. 5,13. Amos 6,1. 8,4. Habac. 2,5. Luc. 6,24. 16,19, 24. Iac. 5 1. Vide Auaritia.*
diuortium non quærant, qui connubio iuncti sunt. 1. Cor. 7. 27.
docti a Deo Christiani. Esa. 54,13. Iere. 31, 34. Iohan. 6,45. Hebr. 8,11.
doctor Apostolorum, & fidelium omnium, Spiritus Sanctus Ioh. 14,26. 16,13.
doctores in Ecclesia a Christo constituti, & ad quid. 1 Corint. 12, 29. Ephes. 4,11,12. quæstum fugiant, & quæstiones. 1, Tim. 6,4, 20.
doctrina Apostolica firmiter tenenda. Rom. 16,17. Gal. 1,8,11. 2. Thes. 2,15.
doctrina Apostolorum est Christi doctrina. Luc. 10,16. 1. Cor. 14,36. 2. Co. 2,14,17. 8,20. Col. 1,11 1. Thes. 2,2,13.
Doeg seruus Saulis, prodit sacerdotem Abimelech. 1. Reg. 22,9,18. cædit Sacerdotes Domus. ibid. 18.
dolus. Psal 9,28. 34 20 Prouer. 12,17. Ier. 9,6 Mar. 7, 22. Act. 5,2. Rom. 1,29.
domesticis fides benefaciendum. Gal. 6,10.
domini, & domina erga seruos, & ancillas totamq; familiam officium, & potestas. Exod. 21, 2, 20, 26. Leuit. 19,13. 25,3. Deut. 5,14, 21. 15,12, 16. 24,15. Iob 31, 13. Prouer. 29,19. Eccli. 7, 22. 33, 31. 42, 5. Ier. 34, 9, 14. Ephes. 6, 9. Col. 4, 1.
domus ædificata super petram, firma manebit. Psal. 45,2 Mat. 7,24. 16,18. Luc. 6, 48. Rom. 8. 35.
domus corporis nostri. 2. Cor. 5,1. 2. Pet. 1,14.
donaria accipere, sit ne prohibitū. Gen. 14. 22. Exod. 18, 21. Num. 22, 18. Deut. 10, 17. 27, 25. 1. Reg. 8, 3. 12, 3. 3. Re. 13. 7. 4. Re. 5, 16. 2. Par. 19. 7. Iob 15, 34. Psal. 14, 5. 25, 10. Prouerb. 15, 27. 17, 23. Eccli. 8, 3. 20, 31. Esa. 1, 23. 5, 23. 33, 15. 45. 13. Eze. 13, 19. 22, 12. Dan. 5, 17. Mich. 3, 11. Act. 20, 35.
domum Dei, est fides. Matth. 16, 17. quòd sal-

uamur.

namar. Ephes. 2, 8. Scripturas intelligere. Luc. 24, 45.

Bona Dei sunt omnia quæ habemus: vt vides de talentis. Mat. 25, 14, *.

Bona Dei àdministremus in alterutrum. 1. Petri 4, 10.

Bona varia dedit Christus ascendens in cælum, ad ædificationem Ecclesiæ. Eph. 4. 8, *. 2. Pet. 1, 3, 4.

Bormire, pro mori corporaliter. Gen. 47, 30. Deu. 31, 16. 3. Reg. 1, 21. Mat. 9, 24. Mat. 5, 39. Luc. 8, 52. Ioh. 11, 11. Act. 7, 60.

Bormientis cũ ancilla punitio Leuit. 19, 20.

Bormientium primitiæ, Christus. 1. Cor. 15, 23.

Bormituri meditemur verbũ Dei. Deu. 11, 19.

Bdrachmæ perditæ parabola. Luc. 15, 8, *.

Bdraco diabolus ligatus. Apoc. 20, 2.

Bdraconem interficit Daniel. Dan. 14, 26.

Drusilla vxor Felicis præfecti, audit doctri nam euangelicam a Paulo. Act. 24, 25.

Bduritia populi Israelitici. Deut. 9, 27.

Bdux populi Israel, Deus. Deut. 1 30.

Bdux incredulus prouidentiæ Dei, moritur. 4. Reg. 7, 2, 17.

Bduces quare a regib. in prouincias mittantur, quibus nos subijci oportet. 1. Pet. 2, 14.

E

Ebrietas & gula. Gen. 9, 21. 19, 32, 35. 25, 29. Leuit. 10, 9. 1. Reg. 25, 36. 2. Reg. 11, 13. 13, 28. 3. Reg. 20, 12, 16. Iudith 13, 4. Prouer. 20, 1. 21, 17. 23, 1, 2, 3, 20, 29. 31, 4. Sap. 2, 7. Eccli. 19, 1. 23, 6. 31, 12, 17, *, 31, 35. 37. 32, *. Esa. 5, 11, 22. 22, 13. 28, 7. 56, 12. Ezec. 16, 49. Dan. 5, 2. Osee 4, 11. Ioel. 1, 5. Mich. 2, 11. Abac. 2, 5, 16. 1. Mach. 16, 16. Luc. 12, 45. 21, 34. Rom. 13, 13. 1. Cor. 5, 11. 6, 10. 15, 32. Gal. 5, 21. Ephes. 5, 18. 1. Thes. 5, 7. 1. Tim. 3, 3. Tit. 1, 7. 1. Pet. 4, 3. Heb. 12, 16. Vide Ieiunium.

Ebrietas irã Dei prouocat. Esa. 5, 11, 22. 28. 1. Dan. 5. 2 Ioel 1, 4, 5. 1. Cor. 6, 10 mentẽ alienat. Prou. 23, 31. Eccli. 19, 2. Esa. 28, 1. 7. Osee 4, 11. ad libidinẽ incẽdit. Prou. 20, 1. Eph. 5, 18. facultates dissipat. Prou. 25, 20. Eccli. 19, 1. secretum detegit. Prou. 31, 4. Abac. 2. 15. ad furorem & rixas excitat. Prouer. 20, 1. 23, 29. Eccli. 31, 38. 40. Osee 7, 5.

Ebron. Vide Hebron.

Ecclesia accipitur pro tẽplo materiali. Deut. 23, 1. Iudic. 20, 2. Iudith 6, 21. Psal. 67, 27. Thren. 1, 10. Ioel. 2, 16. 1. Cor. 11, 18. 14, 34. pro cœtu fideliũ. Num. 19, 20. 20, 4. 1. Reg. 17, 47. 3. Reg. 8, 14, 55. 1. Par. 29 1, *. 2. Par. 1, 5. Psa. 21, 26. 25, 12. 34, 18. 106 32. 149, 1. 1. Mach. 4, 59. 5, 16. 14, 19. Mat. 16, 18. Act. 5, 11. 8, 1. 16, 5. Rom. 16, 16, 23. 1. Cor. 6, 4. 11, 16. 12, 28. 14, 5. 2. Cor. 8, 18, 23, 24. 11, 8. 12, 13. Eph. 5, 23 Phil. 4, 15 Col. 1, 18, 1. Tim. 3, 5, 15. Iac. 5, 14. Apoc. 1, 11. 22, 16. pro cœtu vnius prouinciæ. 3. Reg. 8, 14. Act. 9, 31. 11, 26. 12, 1. 13, 1. 19, 32 20, 17. Rom. 16, 1. 1. Cor. 1, 2. 16, 1. 2. Cor. 8. 1. Gal. 1, 2. 2. Thes. 1, 1. 1. Pet. 5, 13. Apoc. 2, 1, *. 3. 1.

Ecclesia est vna & visibilis, præfigurata per vnã & visibilem arcã Noe. Gen. 6, 14. 1. Pet. 3, 20. per ciuitatẽ sanctã Ierusalem. Apoc. 21 2. per hortũ cõclusum, & fontẽ signatũ. Cant. 4, 12. per vnã columbã. Cãtic. 6, 8. per vineã. Psal. 79, 9. Cãt. 2, 15. Esa. 5, 1, *. Iere. 2, 21. 12, 10. Mat. 20, 1, *. Mat. 12, 1. Luc. 20, 9. Apoc. 14, 15. per nauem. Luc. 5, 3. per sagenã cõprehendentẽ bonos et malos pisces. Mat. 13 47. p agrũ. Mat. 13, 24. per regnũ cælorũ. Mat. 13, *. 25, *.

Ecclesia, columna & firmamentũ veritatis. 1. Tim. 3, 15. corpus Christi. 1. Cor. 12, 27 Eph. 1, 23. Col. 1, 24. domus Dei. 1. Tim. 3, 15. plenitudo Christi. Ephes. 1, 23. sponsa Christi. Psal. 44, 11. Cantic. 4, *. 5, *. Ezech. 16, 9. 2. Corinth. 11, 12. Ephes. 5, 26. Apoc. 19, 8. 21, 9.

Ecclesia fidelium quomodo nascatur, & propagatur. Iohan. 1, 12. 3, 3. Rom. 8, 13. 9. 8. 1. Cor. 4, 15. Gal. 3, 26. 4, 19. Ephes. 1, 5. Tit. 1, 1. Phile. 10, 1. Iac. 1, 18. 1. Pet. 1, 23. 1. Iohan. 3, 9. 5, 1. 18.

Ecclesia seu fidelium cœtus, tenetur præpositis suis quæ ad uitam sunt tuendam necessarii, suppeditare, Deut.12,19,14,27.16, 11.25,4.1.Esd.2,23.Matt.10.10.Luc. 10,7.Ro.15,27.1.Cor.9,7,11.Gal.6, 8.Phil.2,29.4,10,16.1.The.5,12.Heb. 13,7.tenetur etiã pro suis præfectis orare. Act.4,29.12,5.Ro.15,30.Ephe.6,18. Phi.1,19.Col.4,3.2.Th.3,1.Heb 13,18

Ecclesiæ caput est Christus. Osee 2, 2.Ephe. 1,22.4,15.5,25.Col.1,18.2,10.

ecclesiæ quasi membra quædã sũt ueri fideles, eidẽ capiti Christo subiecti, cuiuscũq; nationis fuerint, siue Iudæi, siue Gẽtiles. Isa.43, 9.Ioh.10,16.1.Corin.12,12.Ephes.3,6

ecclesiæ claues promittuntur, & potestas. Matth.16,19. traduntur. Iohan. 20,23. exercentur. Matt.18,17.

ecclesiam sibi Christus comparauit, & emit sanguine suo. Act.20,28.1.Cor.6,20.9, 23.Eph.2,13.Col.1,14.Heb.9,12.1.Pet. 1,18.1.Ioh.1,7.Apo.1,5.5,9.14,4.

ecclesiam suam Deus protegit & custodit. Exod.13,21.29,45.Leu.26,11.Deu.7, 21.23,14.31,3.3.Reg.6,13.Psa.90,1, 11.31,13.Esa.43,2.Ier.46,28.Matth. 18,20.28,20.Ioh.14,23.2.Cor.6,16.

Edom, frater Iacob, filius Isaac, appellatur Esau.Gen.25,25.

*Edumæi negant Israelitis transitũ per suam regionem.Nu.20,14. cæduntur, & fiunt serui domui Israel.2.Reg.4,18. deficiunt ab Israel & creant sibi regẽ.4.Reg.8,28 superãtur a Iuda.4.Re.14,7.2.Pet.2,12 contra Edumæos prophetia. Nu.24,18.Psa. 136,7.Esa.21,11.34,5.Ier.49,7.Thre. 4,22.Ezec.25,13,14.32,29.35, *36, 5.Amos 1,11.Abdiæ 1,1,*Vide Esau. effœminati.3.Reg.14,24.15, 12.22, 47.4. Reg.23,7.Iob.36,14.Prou.18,8.Esa.3, 4.Osee 4,14.*

egenis succurrendum. Prou.28,27.

egestas inobedientibus Deo. Deut.28,22.

*Eglon, rex Moab.Ios.10,3,*Iudi.3,12.*

Eglon urbs expugnata a Ios Ios.10,34,35.

egressio filiorũ Israel ex Aegypto. Exo.12,41

Ela, rex Israel.3.Reg.16,6.

elatio Corinthiorum reprehensa a Paulo.1. Cor.4,7.

elcana uxores.1.Reg.1,2.

eldad & Medad prophetant. Num.11,26.

*eleazar filius Aaron. Exo.6,23. 28,1.partitur cũ Iosue terrã Chanaan.Ios.14,1.iuxta præceptũ Domini.Nu.34,17.cõsecratur Sacerdos. Leu.8,24,*sit post mortẽ patris sũmus Sacerdos. Nu.28,26.Deu.10, 6.moritur & sepelitur. Ios.24,33.filium habet cui Phinees nomen erat. Exo.6,25. quem in demortui patris locum sufficiunt. Nume.25,7,12.*

eleazar, filius Saura, occidit elephantem: quo in ruinere procumbente, ipse oppressus suffocatur.1.Mach.6,43,

eleazari senis martyrium.2.Mach.6,18,24.

electi Christiani ante creatum mundum. Eph. 1,4.1.Pet.1,1,

electi pauci. Mat 19,30.20,16.

electos nemo potest accusare. Rom.8.33.

electio ex gratia Dei, nõ ex operibus. Ro.9,12

eleemosyna pauperibus eroganda. Exod.22, 25.23,11. Leuit.19,10.23,22.25,39. Deu.15,7,10.24,19.3.Reg.17, 10.2. Esd.8,10.Tob.1,3.4,7,17.12,9.14,11. Esth.9,21.Psa.40,1.81,4.111,9.Pro.3,9, 28.11, 18,25.14,21,31.18,17.21, 13, 21.22,9.28,27.31,20.Eccl.11,1.Eccli. 4,1,2.7,36.12,3.14,1, 29, 12, 35,4. Isa.58,7.Zec.16,49.18,7. Daniel.4, 24. Mat.6,3.10,42.19,21.25,35,42. Luc.3,11.6,35.11,41.12,33.14,13.16,9, 21.19,8.21,1.Act.2,42.6,2.9,39,10,2 11,29.20,35.Ro.12,8,15,26.1.Cor.16, 1,*2.Cor.8,4,15.9,* 2phes.4,28.Heb. 13,16.Iac.2, 5.1.Iohan.3, 17. Quare Misericordia.*

elementa calore soluenda.2. Pet.3,10.

elementa mundi, ciborum delectus, observatio dierum, &c. Gal.4,9,10.

eleuator noster, Deus. 2.Reg.22,3.

Eli. Vide Heli.

Eliacim, qui & Ioacim. 4.*Reg.*24,1.2.*Par.* 36,4.
Elias.vide Helias.
Eliezer filius Moysi. *Exod.*2,22.18,4.
Elimelech Bethlehemita, cum uxore Noemi, peregrinatur in regione Moabitide: & ibi moritur. *Ruth.*1.1,2,3.
Eliphaz amicus Iob. *Iob* 2,11.4,1 *5,1,* 15,1-22,1,42,7,9.
Elisabeth, uxor Aaron. *Exod.*6,23.*uxor Zachariæ sterilis concipit.* *Luc.*1,24.*salutatur a Maria.ibid.*40.*parit Iohannem Baptistam.ibid.*57.
Elisæus ungitur propheta. 3.*Reg.*19,19.*iuxta præscriptū Domini.ibid.*16.*strāsit Iordanē.*4.*Reg.*2,14.*sanat aquā.ibid.*20.*revocat puerū ad uitā.*4.*Reg.*4,32.*mundat Naaman a lepra* 4.*Reg.* 5,14.*percutit Syrios cæcitate.* 4.*Reg.*6,18.*prædicit rērum abūdātiā.*4.*Reg.*7,1.*ægrotat, & moritur.* 4.*Reg.*13,14.20.*cōmēdatur.Eccli.* 48,13.
*Elymas magus sit cæcus, Actor.*13,8,*
emere & uendere quomodo oporteat. *Ge.*23, 9.13.25,31.33,19.41,57.42,*Leui.*19, 13,35.25,14.46. *Deut.*15,1.25,13.2. *Reg.*24,21. *Prou.*11,1,26.16,11.20,10, 23. *Eccli.*27,2.42,25. *Esa.*23,18. *Iere.* 32,6. *Ezec.*45,10. *Mich.*6,10.*Mat.*7, 2.*Luc.*14,18.1.*Cor.*7,30.1.*Thes.*4,6.
Emmanuel dictus Christus. *Esa.*7,14.*Matt.* 1,23.
*in Emmaunta proficiscuntur duo discipuli Luc.*24,13,*
Emor.Vide Hemor.
*Enacim interficitur a Iosue.Ios.*11,21.
*Enceniorum institutio.*1.*Mach.*4,59.
Enoch.Vide Henoch.
*Enos filius Seth.Gen.*4,26.
Epænetus inter Asianos primus credidit. *Rom.*16,5.
*Epaphras euangelizauit Colossis.Colos.*1,7. *eius solicitudo.Colos.*4,12.
*Ephesii Dianæ cultores.Act.*19,35.
*ephod accinctus lineo Dauid, saltat.*2.*Reg.* 6,14.*Samuel, ministrat in tabernaculo coram Domino.*1.*Regum* 2,18.
*Ephraim genus & acta.Ge.*41,52.48,5,13 49,22,*
*Ephraim fors.Ios.*16,*
*Ephraimita insurgunt in Gedeonē.Iud.*8,1,*
Ephrata, qua & Bethlehem. *Gen.*35,19.
*Ephron, quia negabat Iudæ trāsitū, funditus perdita est.*1.*Mach.*5,46.2.*Mach.*12,27
Epicurei & Stoici cum Paulo disputant. *Act.*17,18.
*episcopus noster Christus.*1.*Pet.*2,25.
episcopi, eorum electio & officium. *Mat.*20, 23,26.*Luc.*4,16.22,26.*Iohan.*10,4,14 21,15.*Act.*1,24.6,4.11,22.14,20.20, 28.*Ro.*15,16,25.1.*Cor.*3,5.4,1.16,19. 2.*Cor.*3,6.4,5.6,4.10,8. *Ephe.*1,15.3, 2.*Col.*1,23.1.*Tim.*3,1.4,6.2.*Tim.*2,1, 15,24.*Tit.*1,5.1.*Pet.*5,2.
*epistola Christi fuerūt Corinthii.*2.*Cor.*3,3.
*epistolæ Pauli difficiles.*2.*Pet.*3,16.
*epulari & lætari coram Domino Deut.*16, 11.26,11.
epulandum & exultandum nobis ob pascha nostrum immolatum. 1.*Cor.*5,7,8.
equorū Salomonis numerus. 3.*Regum* 4,26.
equos ne multiplicet sibi rex. *Deu.*17,16.
*erubescere nullus debet Euangelium.Psa.*39, 11. *Eccli.*42,21. *Mar.*8,38. *Luc.*9,26. *Rom.*1,16.2.*Tim.*1,8.
erubescendum propter peccata.Eccli. 42, 11. *Ezec.*16,52.
Esaias, filius Amos. *Esa.*1,1.*vocatur, & mittitur.Esa.*6,8.49,1.
Esau filius Isaac, nascitur. *Gen.*25,25.*vendit sua primogenita.ibid.*31.*Hebr.*12,16. *supplantatura fratre suo Iacob.Gen.*27,* *ducit filiā Ismaelis.Ge.*28,9.36,3.*procedit contra Iacob cū* 400. *viris.Ge.*32,6. *osculatur suū fratrem Iacob.* *Gene.*33,4. *in Esau pugnare prohibetur Israel.* *Deut.*2, 4.*Vide Edom,*
*esca nos non commendat Deo.*1.*Corint.*8,8.
*esca spiritualis manna.*1 *Cor.*10,3.
ab Esca scandalizante fratrem, abstinendū. 1.*Cor.*8,13

Esdras Scriba proficiscitur ex Babylone. 1. Esdr. 7, 6. separat mulieres Gentiles ex Israel. 1. Esdr. 9, 10,* legit coram multitudine librum Legis. 2. Esdr. 8, 2. appellatur Iosedec. 2. Par. 6, 15.*

Esli & non, in sermonibus Pauli non fuit, neque in promissionibus Dei. 2. Corin. 1, 17, 18, 19.

Esther regina acta. Esther 2, 4,* 5,* 7,* oratio ad Deum, pro liberatione populi sui. Esth. 14,**

esurit Christus. Matt. 5, 2.

esurite iustitiam. Ps. 116, 9. Esa. 55, 1. Mat. 5, 6. Luc. 1, 53. 6, 21. Apoc. 21, 6. 22, 17.

esurienti Eliæ ministrat angelus. 3. Reg. 19, 5

ethnici proselythus, sequitur Dauidem. 2. Reg. 15, 19.

ut ethnicus sit, qui admonitus non resipuerit. Matt. 18, 17.

Eua formatur ex costa Ade. Ge. 2, 21. comedit fructum uetitum. Gen. 3, 6.

euangelium Christi, eiusq; prædicatio. Ge. 3, 15. Esa. 53, 1. 55, 5. 61, 1. Mat. 1, 21. 11, 28, 28, 19. Mar. 16, 15. Luc. 2, 10. 24, 46. Ioh. 3, 16. 6 35. 8, 12. 10, 9. 12, 46. Ro. 1, 16. 3, 21, 24. 8, 3. 1. Cor. 1, 17, 2. 9. 4, 15. 15, 1, 2. 2. Cor. 5, 18. Gal. 1, 6. 11. Eph. 1, 13. 1. Tim. 1, 15. 2. Ti. 1, 8. 2, 8. 1. Pet. 4, 17

euangelium discidia parit. Matt. 10, 34.

in euangelij contemptores iudicium. 2. Thes. 2, 11, 12.

euangelizanti debetur necessaria uitæ sustentatio. Matt. 10, 9. Marc. 6, 8. Luc. 9, 4. 10, 7. Ro. 15, 27. 1. Cor. 9, 7. 11, 13. Gal. 6, 6 1. Tim. 5 17. 2. Tim. 2, 6.

Eucharistiæ Sacramentum quomodo a Christo institutum. Mat. 26, 26. Mar. 14, 22. Luc. 22, 19. 1. Cor. 11, 23.

Eunice, mater Timothei. 2. Tim. 1, 5.

eunuchus credit Christo. Act. 8, 37.

eunuchi non admittebantur in Ecclesiam, Deut. 23, 1.

eunuchi propter Euangelium. Mat 19, 12.

Eupator uenit in Iudæam. 2. Mach. 13, 1.

Euphrates fluuius. Gen. 2, 14.

Eutychum suscitat Paulus. Act. 20, 9, qui Exaltant se, humiliabuntur. Luc. 14, 11. 18, 14.*

non Exasperandus Deus. 1. Reg. 12, 14.

exaudit Deus afflictos clamantes Exo. 22, 27

exaudare quando Deus dicatur per ignem. 3. Reg. 18, 24.

exauditur Moyses pro Israele orans. Exod. 32, 14. Nu. 14, 20. Deut. 9, 19.

execrationis nostræ causa, peccatū. Isa. 59, 9.

excelsa ædificantur a Ieroboam. 3. Reg. 12, 31. dissipantur ab Ezec. 4. Reg. 18, 4.

in excelsis, ante ædificationem templi, immolat populus. 3. Reg. 3, 2.

exactio, census, & tributum debetur principibus. Mat. 17, 24. 22, 21. Mar. 12, 17. Luc. 20, 25. Rom. 13, 7.

excommunicabantur apud Iudæos, qui Christum confitebantur. Iohan. 9, 22. 12, 42.

excōmunicandi modus Pauli. 1. Cor. 5, 3, 5*

excommunicatio exercenda ad ædificationem & emundationē ecclesiæ, & ad correctionem eius qui excommunicatur. 1. Cor. 5, 5. 1. Tim. 1, 20.

examplar nostrum Christus. Iohan. 13, 15. Philip. 2, 5, 1. Pet. 2, 21.*

exemplar uitæ & doctrinæ, Paulus. Phil. 3, 17

Exequiæ celebrantur, Gene. 23, 2, 3. 50, 10. Deut. 34. 8 2. Reg. 3, 31.

exhortari posse, Dei donum est. Rom. 12, 8.

exhortemur inuicem per singulos dies ad fidem in Christum. Heb. 3, 13.

exhortatio, ut Christum adeamus uero corde & fide, ac opera bona faciamus. Hebr. 4, 11, 10, 19,* 12, 12,**

*exorcistæ uulnerātur a diabolo. Act. 19, 13,**

expiatio iuramenti, & aliorum peccatorum. Leu. 5,. Nu 5, 6. sanctuarii, tabernaculi, altaris. Leu 16, 14, 16, 18.*

expiationum dies. Leui. 23, 27. festum. Leu. 16, 29, 30.

*exploratores mittuntur in Iericho. Ios. 2,**

exploratores terræ promissionis moriuntur, præter Caleb, & Iosue Num. 14, 36, 37.

Ezechias filius impij Achab cum esset rex

tamen pius fuit.4.Reg.16,20.frangit serpentem æneum.4.Reg.18,4.deficit ab Assyriis. ibid.7. mittit nuncium ad Esaiam Prophetam.4 Reg.19,2.Esa.37,2. decubit ex graui morbo.4.Reg.20,1.Esa.38, 1.ostendit Babylonis suum thesaurum, & reprehenditur.9.Reg.20,12,14. Esa.39, 1,15.commendatur.Eccli.48,19.

Ezechiel cum aliis captiuis uehitur in Babylonem. Ezech.1, 1.uocatur, & mittitur. Ezech.2,3.commendatur. Eccli.49,10.

F

FABER *erat Ioseph, Pater Christi putatiuus: faber & ipse Christus. Matt.13,55. Marc.6,3 Faber ferrarius primus Tubal-cain.Gen.4,22.*

in Fabulam uulgi fuerunt Iudæi inobedientes.Deut.28,37.

fabulæ uitandæ ministris uerbi. 1.Tim.4,7.

fabulas non sunt secuti Apostoli.2.Pet.1.16

Faciat hæc tibi Deus, & hæc addat : modus adiurandi apud Hebræos.1.Reg.3,17.

faciendum aliis quod nobis fieri uelimus. Matt.7,12.Luc.6,31.

factor noster, Deus.Deut.32,15.

factores uerbi, non auditores tantum, iusti sunt apud Deum.Matth.7,21.Rom.2,13 Iacob.1,22.

facies Dei præcedebat Israelitas. Exod.33, 14,17.

iuxta Faciem non iudicat Deus. 1.Regum 16,7.

ut Faciem suam ostendat nobis Deus eundum.Num.6,25.

facie ad faciem locutus Moysi Deus. Exod. 33,11. Deut.5,4.34,10.

facie ad faciem quando Deum simus cognituri.1.Cor.13,12.

fallit Dauid regem Achis.1.Reg.27,10, Saulem. 1.Reg.20,5,* Michol patrem suum Saulem,1. Reg.19,13,**

falsi prophetæ, ab operibus cognuti. Matth. 7,16.

falsum testimonium non dicendum. Exod. 20,16.Deuter.5,20.

fama bona præstantior diuitiis. Proverb.22, 1.Eccle.7,2.Eccli.41,15,16.

*fames & annona caritas. Gen.12,10.26,1. 41,*42,*43,*44,*45,*47,*. Exod.16, 3.Deu.28,53.32,24. Ruth.1,1.1.Reg. 21,1.24,13.3. Reg.8,37.18, 2.4. Reg. 4,38.6,25.8,1.25,3.2.Para.6,28.20, 9.2.Esd.5,*.Psal.36,19. Esa.5,23.Ierem. 14,1.12,25.15,2.29,17.34,17. Ezec.5, 12,16.6,11.Ioel.1,* Amos.4,6. Agg. 1,6,10.2,17. Matt.24,7.Luc.4,25.15, 14. Act.7,11.11,28. Ro.8,35. 2.Cor. 8,14.11,27. Apo.6,8.18,8.*

fames uerbi Dei.1.Reg.3, 1.2.Paral.15,3. Osee 3,4.4,1. Amos. 8,11.

familia curanda.Prou.27,23.

familiam docebat Abraham. Gen.18,19.

*famulorum famularumq; officium. Gen.16. 4,6.24,*30,25.31,4.39,3,6. Exo.21, 2,20.4.Reg.5,20,25.Prou.14,35.17, 2.19,10 29,19.Eccle.2,7.Eccl.7,22.10, 28.Ier.34,9.Ioel.2,29.Luc.12,37,45. Act.12,13.1.Cor.7,21.Eph.6, 5.Col. 3,22.1. Tim.6,1.Tit.2,9.1.Pet.2,18.*

febri percutiuntur, præcepta Dei non custodientes.Deut.28,22.

*a Febre socrus Petri sanatur.Matt.8,15.filius item Reguli.Iohan.4,50,**

fel draconum, uinum Iudæorum. Deuter. 32,33.

fel germinans radix in corde infidelis. Deut. 29,18.

*Felix Præfectus Iudææ. Act.23,24,24,**

femoralibus utebantur Aaron & filii eius: & quare. Exod.28,42.43.

*feria a Iudæis celebranda: & quid in eis offerendum. Leu.23,**

fermentum, mala doctrina. Leuit.2,11.6,16. Deut.16,3.Matt.16,6. Mar.8,15.Luc. 12, 1.1.Cor.5,6.Galat 5,9.

fermentum non erat in oblationibus. Leuit. 2,11.

fermentum qui comedisset in celebratione Phasæ, moriebatur. Exod.12,15.13,7.

fermentum veteris malitiæ expurgandum. 1. *Corinth.* 5, 7.
ferménti parabola. Matth. 13, 33.
ferrum natare facit Eliseus. 4. *Reg.* 6, 6.
ferreum iugũ inobedientibus. Deuter. 28, 48.
festiuitates Iudæorum quare reiiciat Deus. Amos 3, 21.
festuca in oculo fratris. Matth. 7, 4.
Festum Paschæ. Vide Paschæ.
festum Pentecostes. Exod. 23, 16. 34, 22. *Num.* 28, 26. *Deuter.* 16, 9. *Iohan.* 5, 1. *Act.* 2, 1. 20, 16.
festum tubarum. Leuit. 23, 24. *Num.* 29, 1. 2. *Paral.* 5, 3.
festum expiationum. Leuit. 16, 30. 23, 27. *Num.* 29, 7, 8.
festum tabernaculorũ. Exo. 23, 16. *Leuit.* 23, 34. *Deut.* 16, 13. 31, 10. 1. *Esd.* 3, 4. 2. *Esd.* 8, 15, 17. 2. *Mach.* 1, 9. 10, 6. *Iohan.* 7, 2.
festum Sabbati. Vide Sabbatum.
festum neomeniæ. Num. 28, 11. 1. *Reg.* 20, 5. *Ezech.* 45, 18.
festo die quare non captus Christus. Matth. 26, 5.
festa anni apud Iudæos tria. Exo. 23, 14, 17. *Leuit.* 23. *. *Deut.* 16, *.
festorum violatio quàm graviter puniatur. Num. 15, 32.
Festus præfectus Iudææ. Act. 24, 28.
Ficus parabola. Matth. 24, 32.
ficus infructiferæ parabola. Luc. 13, 6.
fides quid. Hebr. 11, 1.
fides in Scripturis varie accipitur: videlicet pro fidelitate & veritate Dei in seruandis promissis. Psal. 32, 4. *Esa.* 11, 5. *Thren.* 3, 23. *Osee* 2, 20. 5, 9. *Rom.* 3, 3. *pro veritate & constantia verborum inter homines. Genes.* 39, 16. 44, 32. *Leuit* 6, 2. *Eccli.* 21, 28. *Iere.* 42, 5. 1. *Mach.* 10, 27. 1. *Tim.* 2, 7. *pro virtute Theologica, & viua fide. Sap* 1, 2. 3, 14 *Abacuc* 2, 4. *Matt.* 8, 13. 9, 22. 15, 28. 17, 20. *Marc.* 5, 34. 10, 52. *Luc.* 5, 20. *Rom.* 3, 22. 4, 3. 5, 1. *Gal.* 5, 6. *Hebr.* 11, *. *Iac.* 1, 6. *pro fide mortua. Mat.* 7, 21. 22. 1. *Cor.* 13, 2. 15, 2. *Iacob.* 2, 26.
fides Abrahæ in promissiones Dei. Genes. 24, 7.
fides adhibẽda verbo Dei. Hebr. 4, 11. *charitatẽ habeat.* 1. *Tim.* 1, 5. *ex auditu est. Rom.* 10, 17. *necessaria accedenti ad Christum. Heb.* 11, 6. *sine operibus mortua. Iacob.* 2.
fides viua magnæ virtutis est. Mat. 9, 2, 22, 29. 21, 22. *Mar.* 16, 16. *Luc.* 18, 42. *Ioh.* 1, 12. 3, 15, 16, 36. 6, 35. 7, 38. 11, 25. 14, 12. 20, 29. *Actor.* 3, 16. 10, 43. 15, 9. 16, 31. *Roman.* 1, 16. 3, 22. *Gala.* 3, 8. *Ephes.* 2, 8. *Hebr.* 11, 6, *.
fidei finis, salus animarum. 1. Pet. 1, 9. *probatio. ibid.* 7. *scutum. Ephes.* 6, 16.
fidẽ adangeri sibi orant Apostoli. Luc. 17, 5.
fidem imitemur Apostolorum. Hebr. 13, 7.
fidem suam tentet vnusquisque. 2. Cor. 13, 5.
fide accipitur Spiritus Sanctus. Gal. 3, 2.
sine fide impossibile est placere Deo. Heb. 11, 6
pro fide Petri orat Christus. Luc. 22, 32.
in fide perseuerandum. Coloss. 1, 23.
fide plena accedamus ad Christum. Hebr. 10, 22.
fide purificantur corda. Actor 15, 9.
fide resistimus diabolo. 1. Pet. 5, 9. *resurgimus a peccatis. Coloss.* 2, 12. *vincimus diabolum & mundum. 1. Iohan.* 2, 13. 5, 4, 5.
fidelis Deus manet in promissis. 1. Cor. 1, 9.
fideles Deus liberat a communi perditione & internecione impiorum. Gen. 6, *. 7, *. 8, *. 19, *. *Exod.* 8, 22. 9, 4. 6, 26. 10, 23. 11, 7. *Num.* 16, 20, 26, 31. *Iere.* 39, 18. *Dan.* 6. 23. 2. *Pet.* 2, 7.
fidelitas in dispensatoribus & ministris verbi requisita. 1. Cor. 4, 2.
fidere Deo, beatitudo est. Prouer. 16, 20.
fidentes in Domino, benedicti. Ierem. 17, 7. *in homine, maledicti. ibid.* 5.
cum Fiducia ad thronum gratiæ adeamus. Hebr. 4, 16.
vt Figmentum non conqueritur aduersus figulum: sic nec fidelis aduersus factorem conqueri debet. Rom. 9, 20.
figulus facit quod vult. Iere. 18, 6. *Rom.* 9, 21.
figura mundi huius præterit. 1. Cor. 7, 31.

filius inobedientis pœna. Deut. 21, 18, * Prou. 20, 20.
filii Abrahæ fideles. Rom. 9, 7, 8.
filii castigandi Prou. 13, 24. 19, 18. 22, 15. 23, 13, 29, 15. Eccli. 30, 1, * docendi mysterium paschæ, Exod. 12, 25, * nos esse liberatos ex captiuitate diaboli. Deu. 4, 9, * 6, 20, * quare primogenita Deo offerantur. Exod. 13, 14.
filii Dei sumus per fidem. Galat. 3, 26.
filiorum duorum parabola. Matt. 21 28, *
filiorum officium erga parentes. Gene. 9, 23. 22, 2, 7. 27, 1. 28, 7. 37, 2. Exod. 20, 12. 21, 17. Leu. 19, 3. 20, 9. 21, 9. Num. 30, 6. Deut. 5, 16. 21, 25, * 27, 16. Iudi. 14, 21. Reg. 2, 11, 18, 20. 3, 5, * 8, 1. 18, 5 3. Reg. 2, 19. 4. Reg. 2, 23. 11, 2. 22, 1. 2. Paralip. 34, 3. Tob. 4, 1. 14 5. Iob 1, 4. 8, 4. 32, 4, 6. Prou. 1, 8. 4, 1. 6, 20. 10, 1. 13, 1. 15, 20 19, 26. 20, 11, 20. 22, 15. 23, 19, 25. 28, 24. 30, 17. Eccli. 3, 1. 8. 6, 18. 7, 29. 8, 7, 11. 22, 3. 23, 18. 25. 10. 32, 24. Iere. 35, 16. Ezech. 22, 7. Matt. 4, 21. 10, 35. 15, 4 19, 19. Marc. 10, 19. Luc. 2, 48. 18, 20. Actor. 7, 14. 22, 3. Ephes. 6, 2. Coloss. 3, 20. 1. Tim. 5, 1. 2. Tim. 3, 2. 1. Petr. 5, 5.
filios consecrant idolis per ignem Israelitæ. 4. Reg. 17, 17.
in Filios Dei adoptati sumus per Christum. Ephes. 1, 5.
fimbriæ per angulos uestimentorum. Nu. 15, 38. Deut. 22, 12. Matth. 23, 5.
fingit Dauid, aliud narrans. 1. Reg. 21, 2.
fingit Samuel quod immolet. 1. Reg. 16, 4.
finis hominum inseratus. Eccle. 9, 12.
finis omnium appropinquauit. 1. Pet. 4, 7.
in Finē seculorum incidimus. 1. Corint. 10, 11.
firmamenti creatio Gen. 1, 6.
flagellatur Christus. Matth. 27, 26. Paulus. Actor. 22. 24.
flagellātur præfecti filiorū Israel. Exod. 5, 14
flet IESVS. Luc. 19, 41. Iohan. 11, 35.
flere nosipsos debemus potius, quam mortem Christi. Luc. 23, 28.
flentes, beati: & quare. Luc. 6, 21.
flendam cum flentibus. Rom. 12, 15.
vt Flos herbæ, præterent tam mala quàm bona huius mundi. Iacob. 1, 10, 11.
fluuius irrigans paradisum. Gen. 2, 10.
vt Fœcunda essent sicut Rachel & Lia, precabatur populus uirginibus nubentibus. Ruth. 4, 11.
fœdus. Vide Pactum & Promissio.
fœlicitate nesrit uti stultus. Prouer. 26, 1.
fœnum dat Deus iumentis timentium se. Deut. 11, 15.
fœnum & herba cito transiens, omnis homo. Psa. 89, 6. 128, 6. Eccli. 14, 18. Esa. 40. 6, * Iacob. 1, 10. 1. Petr. 1, 24.
fœnus. Vide Vsura.
non Fœnerandum fratri. Deut. 23, 19.
folio uolante terret Deus inobedientes. Leui. 26, 36.
fons irrigans terram. Gen. 2, 6.
fons gratiæ & ueritatis. Christus. Zach. 13, 1
formidolosi non procedant ad bellum. Deute. 20, 8.
fornax ferrea, Aegyptus. Deut. 4, 20.
fornicatio iram Dei prouocat. Deut. 22, 21. Prouer. 23, 27. Eccli. 19, 3. Iere. 5, 7. Osee 4, 14. 1. Cor. 6, 9, 13, 15. Colloss. 3, 5. Heb. 13, 4. corpus eneruat, & facultates absumit. Iob. 31, 12. Prou. 23, 27. 29, 30, 31, 3. Eccli. 9, 6. infamiam adfert. Eccli. 9, 10. 41, 21.
fornicationis occasiones uitandæ. Eccli. 9, 4, 12. 42, 12.
fornicatio nō solū in opere externo, sed & in affectu prohibetur. Exo. 20, 17. Mar. 5, 28.
fornicatio spiritalis. Deut. 31, 16. Iudi. 2, 17 8, 27, 33. Esa. 1, 21. 57, 3. Iere. 3, 1. Ezec. 6, 9. 16, 15, * Osee 1, 2. 2, 4, 4, 15. Apoc. 18, 3.
fortis Deus noster. Ios. 22, 22. 2. Reg. 22, 3.
fortitudo Dei ostēsa in Pharaone. Exod. 9, 16
fortitudo nostra, Deus. Exod. 15, 2.
fortitudinem aufert Deus inobedientibus. Deut. 28, 32.
quod Fortunæ uulgo tribuitur, Scriptura ad Deum defert: ut uidere est. Exod. 21, 13.

fractio panis. Act.2,42.
frater abducēs a fide, occidēdus. Deu.13,6.9
fratris mortui absque liberis, uxorem accipiebat alter frater. Gen.38,8. Deu.25,5.
fratri peccāti remittēdū. Mat.18,21. Luc.17.3
fratres & sorores Christi qui sint. Ps.21,23. Matt.12,40.28,10. Mar.3,33. Luc.8,21. Iohan.20,17. Heb.2,12.
fratres siue cognati Christi non credunt in eum. Iohan.7,5.
inter Fratres primogenitus Christus Ro.8,29
fraternitatem diligamus. Ro.12,10. 1. Thes. 4,9. Heb.13,1. 1. Pet.1,22.2,17.3,8.2. Petr.1,7.
fraudulenti non saluabuntur. 1. Cor.6,9.
fraus ferenda, non inferenda. 1. Corint.6,7. quare Dolus.
fructus iustitiæ & peccati. Rom.6,20,22.
a Fructibus cognoscitur arbor. Matth.7,17. Luc.6,44.
*ad Frugalitatem exhortatio. Prou.27,25,**
fruges cōsumūtur inobediētibus. Deu.28,42
frumentū dat Deus diligētibus se. Deu.11,14
fugiendum, si persequuntur nos inimici. Matth.10,23.
fundamentum est Christus. 1. Corinth.3,11. Ephes.2,20. 1. Pet.2,6.
furtum prohibetur, committitur, & punitur. Exod.20,15.21,16.22.1. Leuit.19.11. Deut.5,19.24.7. Ios.7,1,19. Tob.2,21 Prou.6,30. Osee 4,2.2. Machab.12,40. Mat.19,18. Ie.12,6.1. Cor.6.10. Apo.9,21
*furis pœna. Exod.21,1,**
cum Fure non uersandum Prou.29,24.
fures dicuntur, uerbū Dei & doctrinā uerā adulterantes. Ierem.23,30. Iohan.10,1.
fures laborēt manibus: & ad quid. Eph.4,28
furore mentis percutit Deus inobedientes. Deut.28,28.

G

Gal opponit se Abimelech. Iudic.9,26.35,39.
*Gabaonitæ redimunt uitam astu quodam, Iosue 9,3, *obsidentur & obsidione liberātur. Ios.10,5,* propter ipsos iniuste a Saule occisos suspēdūtur filii Saulis. 2. Reg.21,1,6,9.*
Gabelus uenit cum Raphael ad nuptias Tobiæ. Tob.9,7.
Gabriel apparet prophetæ Danieli. Daniel. 8,16.9,21. Zachariæ sacrdoti. Luc.1,11 virgini Mariæ. ibid.26.
Gad filius Iacob ex Lia. Ge.30,11.46,15
Gaddita recipiunt suam hæreditatem. Num. 3,2. Deu.3,12. Iosue 13,24.
Gad propheta admonet Dauid, ut non maneat in terra Moabitarum. 1. Reg.22,5. nunciat Dauidi iram Dei. 2. Regum 24,11,18.
Gaius. 1. Corint.1,14. capitur. Act.19,29. deducit Paulum in Asiam. Actor.20,4, hospitio eum suscipit. Rom.16,23.
Gal. ad mons quare sic dictus. Genes.31,48.
Galgal, siue Galgala, ciuitas Israel. Iosue 4.19.
in Galgal circunciditur populus, & celebrat Pascha. Iosue 5,2.7,10. egreditur inde ad liberandos Gabaonitas. Iosue 10,7. reuertitur ibid.43.
Galilæa recipit Christum. Iohan.4,45.
in Galilæa incipit Christus prædicare. Matt. 4,12. Actor.10,37.
Gamaliel, uir peritus Legis. Act.5,34.22,3
Gamaliel dux Manassitarum. Num.1,10.
Garizim, mons benedictionum. Deut.27,12.
gaudere & lætari honeste licet. 1. Par.29,9, Esdr.12,42. Ps.67,4 Luc.1,14. 1. Thes. 1.6.5,16.*
gaudendum non est more Gentilium. Prou.2, 14. Eccle.2,2.7,3. Osee 9,1. Amos 6,8. Iac.4,9.
gaudiū in persecutione. Mat.5,12. Act.5,41 20,24. Ro.5,3. Col.1,14. Heb.10,34.11.25
gaudium spiritus. Luc.10,21. Ro.12,12.14. 17 Galat.5,22. Philip.4,4.1. Thess.5,16
gaudium salutis æternæ. Sap.3,1,7. Esa.25, 18.26,1.32,20.65,13. Vide Beatitudo.
Gaza urbs a Iuda capta. Iudic.1,18.
Gazer urbs expugnata a Iosue Ios.10,33. succensa, Chananæo occiso. 3. Reg.9,16.

Gedeon dux, & iudex in Israel. Iudic. 6, *. 7, *. 8, *.
in Gehenna ignis perpetuus. Marc. 9, 43.
Gehon fluuius. Gen. 2, 13.
gemitus quis probandus, quis improbandus. Exod. 2, 24. Tob. 3, 1. Ezec. 9. 4. 2. Machab. 6, 30. Rom. 8, 22. Iacob. 5, 9.
generandi usum dedit Deus omnibus quæ super terram sunt. Gen. 1, 11, *. 9, 1, 7.
gentium vocatio. Gen. 49, 10. Num. 24, 17. Deut. 32, 43. 2. Reg. 22, 44. 50. 3. Reg. 8, 41. Psal. 2, 8. 21, 18. 67, 32. 71, 8, 17. 85, 9. 86, 4. Esa. 2, 2. 11, 10. 19, 18. 25, 7. 27, 13. 29, 17. 35, * 41, 2. 45, 3. 45, 14. 49, *. 51, 5. 54. *. 55, *. 56, 3. 60, 3. 65, 1. 66, 19, 20. Iere. 9, 24. 12. 16. 16, 19. Osee 2, 1, 2. Ioel 2, 28. Mich. 4, 2. Soph. 3, 9. Zach. 2, 11. 8, 20. 9, 10. Matt. 2, 2, 7. 8, 11. 21, 31, 43. 22, 9. Iohan. 10, 16. Actor. 8, 26. 30. 10, *. 1. Cor. 12, 13. Ephes. 2, 11.
gentium mores non sunt nobis imitandi. Leuit. 18, 3. 20, 23. Ierem. 10, 2.
genu omne flectendum Domino. Psal. 21, 30. Esa. 45, 23. Rom. 14, 11. Philip. 2, 10.
Gerson, filius Leui. Num. 3, 17.
Gersonitarum ministerium. Nu. 3, 25. 4. 22.
Giezi, minister Elisei. 4. Reg. 4, 25. fit leprosus. 4. Reg. 5, 27.
gigantes in terra Chanaan. Num. 13, 23.
gigantes, uiri potentes. Gen. 6, 4.
Gladius non cuius permittendus. Matth. 26, 51. Marc. 14, 47. Luc. 22, 49. Iohan. 18, 10.
Gladius spiritus est uerbum Dei. 4. Esdr. 13, 9, 27. Esai. 11, 4. 27, 1. 31, 8. 49, 2. 66, 16. Ephe. 6, 17. 2. Thes. 2, 8. Hebr. 4, 12. Apoc. 1, 16. 2, 16. 19, 15.
gloria Dei in omnibus quærenda. Ios. 7, 19. Psal. 11, 1. Matt. 6, 9. Ioh. 9, 24. 17, 4. Act. 3, 12. 12, 23. 1. Cor. 6, 20. 10, 31. Phil. 1, 20. Col. 3, 17. Tit 2, 10. Vide Honor.
gloria beatorum. Vide Beatitudo.
Godolia, filius Ahicam, gladio interimitur. 4. Reg. 25, 25. Ierem. 41, 2.
Gog interitus. Ezech. 38, 21. 39, *.
Goliath interficitur a Dauide. 1. Reg. 17, 50.
gomor quæ mensura. Exod. 16, 36.
Gomorrha comburitur a Deo. Gen. 19, 24.
gradus affinitatis in lege prohibiti. Leuit. 18, 6, *.
Græci sapientiam quærunt. 1. Cor. 1, 22.
de Grano frumenti in terram cadente. Iohan. 12, 24.
Gratia in Scripturis uarie accipitur. Gen 6, 8. 18, 3, 19, 19. 39, 21. Exod. 12, 36. Ruth. 2, 20. 2. Reg. 2, 6. 15, 20. Tob. 1, 13. Esth. 2, 17. 15, 17. Psal. 44, 3. 83, 12. Proverb. 1, 9. 3, 22. 4, 9. 12, 2. 13, 15. 16, 3. 22, 11. 31, 30. Eccles. 10, 12. Eccli. 4, 25. 7, 21, 37. 21, 19. 26 16, 19. 29, 20. 40, 22, Daniel. 1, 9. 2. Machab. 5, 45. Luc. 1, 28. 2, 40. 4, 22. 6, 33. Ioh. 1, 16. Act. 2, 47. 14, 28. 25, 9. Rom. 1, 7. 1. Corinth. 12, *. 16, 23. 2. Corinth. 1, 12. Gal. 5, 4. Ephes. 4, 7, 29. Hebr. 13, 9. Iacob. 4, 6. 1. Pet. 2, 19. 4, 10.
gratia qua quis hominibus est gratus, a Deo est. Exo. 3, 21. 11, 3. 12, 36. 4. Re. 2, 27. 2. Esdr. 2, 5. Tob. 1, 13. Psal. 105, 46. Iere. 40, 2. 3, 4. Dan. 1, 9. Act. 24, 23. 27, 3. 28, 16.
gratus animus erga Deum, & homines commendatur. Genes. 4, 3. 8, 20. 14, 21. 23, *. 24, 48. 26, 25. Exod. 15, 1. Num. 15, 17. 31, 48. Deut. 4, 9. 6, 5. Iudic. 5, 1. 1. Reg. 2, 1. 14, 35. 31, 11. 2. Reg. 10, 2. 19, 33. 3. Reg. 2, 7. 1. Par. 29, 10. 2. Par. 1, 11. 20, 26. Iob 9, 1. 12, 1, 7. Esth. 6, *. Eccli. 7, 22, 32, 28, 35. 13. 1. Mach. 4, 24. 5, 54. 2. Mach. 3, 33. Matth. 11, 25. Mar. 5, 19. Luc. 18, 43. Ioh. 11, 41. Act. 4, 21, 27, 35. Rom. 6, 17. 2. Cor. 6, 1. Ephes. 5, 19 Philip. 4, 6. Col. 2, 7. 3, 15. 1. Thes. 5, 18. 2. Thes. 1, 3, 1. Tim. 4, 3.
gratiæ agendæ ante, & post cibum sumptum Deu. 8, 10. 1. Reg. 9, 13. Esa. 62, 9. Mat. 14, 19. 15, 36. 26, 26. Mar. 6, 41. 8, 6. 14, 22. Luc. 9, 16. Ioh. 6, 11, 23. Act. 27, 35 Rom. 14, 6. 1. Cor. 10, 30. 1. Tim. 4, 3.

gratis cõmunicãdum Euangeliũ. Matt. 10, 8.
gregem pascens, de lacte gregis manducat. 1. Cor. 9, 7.
greges ouium multiplicãtur seruantibus Dei præcepta. Deut. 28, 4.
gula, opus tenebrarum. Rom. 13, 13. Vide Ebrietas, & Ciborum luxus.

H

HABACVC pascit Danielem. Dan. 14, 42.
Habitant fideles confidenter. Deut. 33, 28.
habitaculũ Dei, terra Chanaan. Exo. 15, 13.
habitaculum Dei facti Christiani per Spiritum Sanctum. Ephes. 2, 22.
hæreditas cœlestis datur ex promissione. Mat. 25, 34. Gal. 3, 18, *.
hæreditas Dei, populus Israel. Exod. 15, 17. Deut. 4, 20. 9, 26. 32, 9. 33, 4. 3. Re. 8, 51
hæreditas Leuitarum, Deus. Num. 18, 20. Deut. 10, 9. 18, 2. Ios. 13, 14. 33. Ezech. 44, 28.
hæreditatem diuidere non vult Christus inter fratres. Luc. 12, 13, 14.
de Hereditate mortui absque masculo. Numer. 27, *.
hæres universorum Christus. Lucæ 20, 24. Hebr. 1, 2.
hæresis, fornicatio spiritualis. Vide Fornicatio.
hæreses oportet esse: & quare. 1. Cor. 11, 19.
hæreticos & infideles relinquit Deus ad iustorũ probationem. Iudic. 3, 1. 1. Cor. 11, 19.
hæretici iam inde a temporibus Apostolorum exiterunt. 1. Tim. 1, 20. 2. Tim. 2, 1, 7. 1. Iohan. 2, 18. 2. Iohan. 7. Apoc. 2, 15.
hæreticos futuros etiam nostris temporibus, prædictum est. Matt. 24, 5, 24. Ioh. 5, 43. 1. Tim. 4, 1. 2. Tim. 3, 1. 2. Pet. 2, 1. 3, 3. Iudæ 18.
hæreticorum mores, & doctrina. ibid.
hæretici vitandi. Deut. 13, 1. Matt. 7, 15. Roman. 16, 17. 2. Thes. 3, 14. 2. Tim. 2, 17. 3, 5. Tit. 3, 10. 2. Iohan. 10.
hæretici male tolerãtur a præfectis. Apo. 2. 14. Hai vrbs exploratur. Ios 7, 2. succenditur. Ios. 8, 19.
Hanania propheta falsa prophetia. Ierem. 28, 1, *.
Hanõ iniuria in seruos Dauidis. 2. Re. 10, 4.
in Haran, quæ, & Charan, moritur Thare. Gen. 11, 32.
Hazael, famulus Ben-adad, regis Syriæ. 4. Reg. 8. 8, * suffocato rege regnat in Syria. ibid. 15. iuxta mandatum Domini. 3. Reg. 19, 15. percussit Israel in universis finibus suis. 4. Reg. 10, 32, 12. 17. 13, 3. quemadmodum prophetatum est. 4. Reg. 8, 11, 13. moritur. 4. Reg. 13, 24.
Hebal, mons maledictionum. Deut. 27, 13.
hebdomadarum solemnitas. Exod. 34, 22.
hebdomadum septuaginta visio. Dan. 9, 24, *
Heber nascitur. Gen. 11, 14.
Hebræum se iactat Paulus. 2. Cor. 11, 22.
cum Hebræis edere Aegyptijs illicitum. Genes. 43, 32.
Hebron, quæ, & Arbee. Gen. 35, 27. quæ & Mambre. Gen. 23, 19.
Heli sacerdos in Silo. 1. Reg. 1, 3. filii eius reprehẽdũtur. 1. Re. 2, 12, 22 e solio lapsus, fractis cervicibus moritur. 1. Reg. 4, 18.
Helias vir pilosus, & Zona pellicea cinctus renibus. 4. Reg. 1, 8. assumitur per turbinẽ in Cœlum. 4. Reg. 2, 11. apparet in transfiguratione Domini. Matt. 17, 3. Luc. 9, 30. alitur ministerio corui. 3. Re. 17, 2, * excitat puerum mortuum. 3. Reg. 17, 19. occidit prophetas Baal. 3. Reg. 18. 40, *. fugit Iezabel. 3. Reg. 19, 3. mittitur in Damascum, ut ungeret Hazael regem Syriæ. ibid. 15. mittitur ad Achab. 3. Reg. 21, 17.
Heliæ orationis efficacia. 3. Reg. 17, 1. Iac. 5, 17, 18.
ad Heliam missi principes quinquagenarij cum suis, igne cœlitus demisso consumuntur. 4. Reg. 1, 10.
Heliodorus a cubiculis Selenco, tentat thesaurum templi auferre. 2. Mach. 3, 7, 13. punitur a Deo. ibid. 24.
Heliseus. Vide Eliseus.

Hemã cantor. 1. *Paralipomen.* 6, 33.
Hemor occiditur a Simeone. Gen. 34, 26.
Henoch, filius Cain: a quo Henoch ciuitas. Gen. 4, 17.
Henoch transfertur ad Deum. Gen. 5, 22, 24 *Hebr.* 11, 5.
Henoch fides. Hebr. 11, 5. *Iaus. Eccli.* 44, 16, 49, 16. *prophetia de impijs. Iudæ* 14.
Her occiditur a Deo. Gen. 38, 7.
herbæ uerbo dei creantur cum seminibus suis Geneſ. 1 11.
Hermon mons, qui, et Sarion, & Sanir. Deuteron. 3 8, 9.
Herodes Aſcalonita occidit innocentes pueros. Matt. 2, 16. *& moritur ibid.* 19.
Herodes Antipas, filius Herodis, tetrarcha. Galilææ. Luc, 3, 1. *occidit Iohanem Baptiſtam, Matt.* 14, 9.
Herodes, & Pilatus morte Chriſti inter ſe reconciliantur. Luc. 23, 12. *Act.* 4, 27.
herus, & hera. Vide Dominus, & Domina.
Heſron. filius Phares. Ge. 46, 12. *Mat.* 1, 3.
Heſter. Vide Eſther.
Hethæi penitus delendi. Deut. 20, 17.
Heua cur ſic dicta. Gen. 3, 20. *ſeducta a ſerpente, ibid.* 1. 2. *Cor.* 11, 3.
Heuæus induratus a Deo, reſiſtit Iſraeli. Ioſ. 11, 19.
Hieremias. Vide Ieremias.
Hieruſalem. Vide Ieruſalem.
in Hilaritate miſerendum. Rom. 12, 8.
Hiram, artifex æraríus eximius. 3. Re. 7, 13.
Hirã, regis Tyri, acta. 2. Reg. 5, 11. 3 *Re.* 5,*
hircus peccatis populi onuſtus. Leu. 16, 9, 10.
Hobab, qui, & Raguel ſocer Moyſi, renuit cum Moyſe proficiſci in terram promiſſionis. Num. 10, 29, *.
hœdus quamdiu lac ſugit, non coquendus. Exod. 23 19. 34, 26. *Deut.* 14, 21.
hœdi a Chriſto uocantur maledicti. Mat. 25, 33
holocauſti lex. Leuit. 6, 9.
holocauſtum deuorat ignis a Domino. Leuit. 9, 24.
Holofernes, dux Nabuchodonoſor, mittitur contra Iſrael. Iudith 2. 4. *blaſphemat Deum* 6, 1. *obſidet Bethuliam.* 7, 1. *proprio gladio ceruix ei præciditur.* 13, 8. *caput eius conſpiciendum ponitur in muris ciuitatis.* 14, 1. *totus Aſſyricus exercitus ſe in fugam dedit.* 15, 1.
homo creatus eſt ad imaginem Dei. Gen. 1, 26. 2, 7. 5, 1. 9, 6. *Eccli.* 17, 1. *Sap.* 2, 23. *Iob* 10, 8. *Pſ.* 118, 73. *Iacob* 3, 9.
homo maledicitur. Gen. 3, 17 *benedicitur in Chriſto. Gen.* 12, 3. 22, 18. *Gal.* 3, 8.
hominis regeneratio. Matt. 18, 3. *Iohan.* 1, 13. 3, 6. 4, 14. 7, 38. 2. *Cor.* 4, 15. *Gal.* 4, 19. *Epheſ.* 4, 22 *Col.* 3, 8, *Tit.* 3, 5. *Iac.* 1, 18. 1. *Pet.* 1, 23. 2, 2.
homo puluis, & lutum. Gen. 2, 7. 3, 19. 18, 27. *Iob* 4, 19. 10, 9. 34. 15. *Pſal.* 77, 39. 102, 14. 145, 4. *Eſa.* 40, 6. *Eccle.* 12, 7. *Eccli.* 17, 1. 18, 8. 41, 13.
homicida diabolus, Iohan. 8, 44.
homicida, qui fratrem odit. 1. Iohan. 3, 15.
homicida uoluntarius occidendus. Deuteron. 19. 11, *.
Homocidium, latrocinium, & ſanguinis effuſio. Geneſ. 4, *. 9, 6. 37, 18. *Exod.* 2, 12, 20, 13, 21, 2. *Leui.* 24, 21. *Num.* 25, 7. *. *Deut.* 3, 17. 19, 4. 21, 21, 1. 27, 24. *Ioſ.* 20, 3. *Iudic.* 9, 5. 1. *Reg.* 18, 17, 2. *Reg.* 3, 27. 4, 7, 12. 3. *Reg.* 2, 5, 25. 34, 46. 4. *Reg.* 14. 5. 21, 16. *Prou.* 6, 17. 28, 17. *Eccli.* 34, 25, 27. *Thren.* 4, 13. *Ezech* 11, 6. 22, 2. 24, 6. *Oſee* 4, 2. *Matt,* 5, 21. 19, 18. 23, 34. 26, 51. *Ioh* 8, 44 *Rom.* 13, 9. *Galat.* 5, 21. 1. *Ioh.* 3, 12. *Apoc.* 13, 10.
homicidij lex. Exod. 21, 12, *. *Num.* 35, 16.
homicidij ultor Deus. Gen. 9, 6.
honor credentibus in Chriſtum. 1. Pet. 2, 7.
honor tribuendus cui debetur. Rom. 13, 7.
honor qui ab hominibus profiſcitur, non magnificiendus. Num 16, 1. *Iudic.* 9, 1. 1. *Regum* 10, 27. 2. *Reg.* 15, 1. 3. *Reg.* 1, 5. *Eſther.* 31, 1, *. 6, 6. *Eccli.* 9, 18. 10, 29, 30. *Ierem.* 9, 23. *Matth.* 6, 2. 8, 4. 9, 30. 17, 9. 20, 21. 26. *Marc* 1, 44. 5, 43. 7, 36. 8, 26. 9, 9. 10, 35, 43. *Luc.* 2, 24. *Iohan.* 6, 15. 8, 50. 12, 43. *Act.* 10, 26. 14, 14.

*Galat.*6 2, *Philip.*2, 3.1. *Thes.*2, 6.1. *Pet.* 5 3.3. *Ioh.*9. *Apoc.*19, 10 22, 9.
honor Dei. Quare Gloria.
honorandi parentes Vide parentes.
honorificat patrem Christus. Ioh. 8, 49.
honorificans Deum, fidens ei, honoratur. 1. *Regum* 2, 30.
non honorificans Filium, nec honorat Patrem. *Iohan.* 5, 23.
horæ diei duodecim. *Iohan.* 11, 9.
Horã, rex Gaser, occiditur a Ioſ. Ioſ. 10, 33.
Horeb mons, qui, & Sinai. Deut. 1, 2.
horrea benedicuntur obedientibus Deo. Deuteron. 28, 5.
horrendum incidere in manus Dei. Hebr. 10, 31.
Horrhæi expulſi a filijs Eſau. Deut. 2, 12.
Hoſanna precantur turbæ Chriſto, Hieruſalem ingredienti. Matt. 21, 9.
hoſpitalitas commendatur. Eſa. 58, 2. *Matt.* 25, 36. *Luc.* 14, 13. *Rom.* 12, 13. 1. *Tim.* 3, 2. *Tit.* 1, 8. *Hebr.* 13, 2. *Iac.* 1, 27. 1. *Pet.* 4, 9. 3. *Iohan.* 5, 8.
hoſpitalitatis exempla. Ge. 18, 3. 19, 2. 24, 31. *Iſ.* 2, *. *Iudic.* 13, 15. 19, 4, 9. 3. *Reg.* 17, 10, 17. 4. *Reg.* 4, 8. *Tob.* 2, 1. *Iob* 1, 4. 31, 17. *Luc.* 10, 38. 19, 6. *Act.* 16, 15. 28, 2, 7.
hoſtia laudis offeratur per Chriſtum. Hebr. 13, 15.
hoſtia munda Gentium. Malac. 1, 11,
hoſtiam ſeipſum obtulit Chriſtus. Heb. 7, 27.
hoſtiæ, & munera Chriſtum ſignificabant. Hebr. 9, 9, *.
hoſtias reijcit Deus, unica Chriſti hoſtia contentus. Hebr. 10, 5, *.
hoſtibus ſuis uindictam retribuit Deus. Deuteron. 32, 43.
hoſtibus tradit Deus inobedientes. Deu. 28, 25
humilitas Deo grata eſt. Gen 18, 27. 29, 31. 41, 40. *Iudic.* 6, 15. 1. *Reg.* 1, *. 2, 1, 8. 7, 9, 10. 2. *Reg.* 6, 16, 21. 2. *Par.* 12, 6, 8. 32, 26. 33, 12. 34, 26. *Iudit* 4, 7, 11. 9, 16. *Pſ.* 33, 19. *Prou.* 11, 2. 16, 19. 18, 12. 22, 22. 25, 7. 29, 23. *Eccli.* 3, 19. 7, 19. *Eſa.* 37, 1. 57, 15 66, 2. *Ier.* 1, 6. *Ion.* 3, 5. *Mat.* 3, 11. 5, 3. 8, 8. 11, 29. 15, 27. 18, 4. 20, 26. 21, 5. 23, 7, 11. *Mar.* 9. 34. 10, 43. *Luc.* 1, 47. 9, 48. 14, 9, 11. 15, 19. 18, 13. 22, 26. *Ioh.* 13, 4. *Act.* 10, 26. *Ro.* 11, 20. 12, 16. 1. *Co.* 4, 6. 15, 8. *Epheſ.* 4. 2. *Phil.* 2, 3. *Col.* 3, 12. *Heb.* 11, 24. *Iac.* 1, 9. 4, 10. 1. *Pet.* 5, 5. *Apoc.* 4, 10. 19, 10.
humilium, & afflictorum conſolator Deus. 2. Cor. 1, 3. 7, 6.
hydropicus ſanatur ſabbatho. Luc. 14, 2, *.
Himeneus pſeudoapoſtolus. 2. *Tim.* 2, 17.
hypocriſis. 1. *Reg.* 15, 11, *. 18, *. 2. *Reg.* 15, 2, 7. 4. *Reg.* 1, 6, 9. *Iob* 8, 13. 13, 16. 15. 34. 20, *. 27, 8. 36, 13 *Prou.* 30. 13. *Eccli.* 1, 36. 19, 24. *Eſai.* 29, 13. 58, 2. *Ier.* 9, 8. *Ezech.* 33, 30. *Mal.* 3, 13. 2. *Mach.* 6, 24. *Mat.* 2, 7, 16. 6, 2, 16. 7, 5. 15, 7. 16, 3. 22, 18. 23, *. 24, 51. *Marc.* 7, 6. *Luc.* 11, 44. 12, 1, 56. 18, 11. *Act* 5, 1. 8, 18. 13, 8. *Rom.* 2, *. *Galat.* 2, 13. 1. *Thes.* 5, 22. 1. *Tim.* 4. 2. 2. *Tim.* 3, 5. 1. *Pet.* 2, 1.
hyſſopi faſciculus. Exod. 12, 22.

I

Abel *primus inuenit tentoria. Geneſ.* 4, 20.
Iabes in Galaad opprimitur ab Iſrael. Iudicum 21, 10. *obſidetur.* 1. *Reg.* 11, 1.
uiri Iabes Galaad exibent miſericordiã Saulo, & filio eius. 1. *Reg.* 31, 11.
Iabin, *rex Chanaan. Iudic.* 4, 2.
Iacob *filius Iſaac, naſcitur. Gen.* 25, 23. *emit a fratre Eſau primogenita. ibid.* 31 *præripit Eſau benedictionem. Gen.* 27, 5, *. *proficiſcitur ad Laban. Gen.* 28, 10. *uidet ſcalam, & uouet uotum. ibid.* 12, 20. *ſeruit Laban pro duabus filiabus. Gen* 29, 18. *reuertitur in patriam. Gen.* 31, 17. *luctatur cum angelo. Gen* 32, 24. *uocatur Iſrael. ibid.* 27. 35, 10, 3. *Reg.* 18, 31. *mittit filios in Aegyptum. Gen.* 42, 1. *migrat cum tota ſua familia in Aegyptum. Gen.* 46, *. *Deu.* 10, 22. *filios Ioſeph adoptat in ſuos. Gen.* 48, 5, 8. *benedicit duodecim filijs, et moritur. Gen* 49, 2, *, 33. *ſepelitur cum patribus ſuis in terra Chanaan. Gen.* 50 4, 7.

secundum promissionem. Gen.47,29. & secundum mandatum. Gen.49,29. commendatur. Eccli.44,25. Vide Israel.
Iacobus Zebedæi filius uocatur. Matt. 4, 20. occiditur. Act.12,2.
iactantia fugienda. Prouerb.25,5.
Iahaziel propheta.2.Par.20,14.
Iahel, uxor Haber, occidit Sisaram. Iudic. 4,17,.*
Iair, iudex in Israel. Iudit.10,3.
Iairi, principis synagogæ filiã suscitat Christus. Mat.9,18,. Mar.5,22. Luc.8,41,**
Iannes, & Mambres resistunt Moysi. 2. Tim.3,8.
Iapheth generatio. Gen.9,18.10,2,.*
Iason mulctam soluit ob susceptum Paulum. Act.17.9.
Ichabod nascitur.1.Reg.4,19.
in Iconio prædicat Paulus. Act.14,1.
idolum non faciendum. Leuit.26,1.
idola fugienda. Leuit.19,4. Deut.18,9. unde traxerint originem. Sap.14,15.
idololatra occidendus. Exod.22,20.
idolatræ regnũ Dei non possidebũt. 1.Cor.6,9
idolatriæ mala. Sap.14,23. abominationes. Exech.8,4,.*
idolatriam omnem abiiciamus. 1. Cor.10,7. de Idolothytis. 1.Cor.8,.*
Idumæa ruina, & uastatio. Esa.21,11. Amos 1,11.
Idumæi. Vide Edumæi.
Iebus appellatur Ierusalem. Ios.15,8. Iudic. 19,10.1.Par.11,4.
Iebusæos expugnare non poterat Israel. Iudic. 1,21. superatur tamen a Dauid. 2.Re.5,8.
Iehu, filius Hanani prophetæ, arguit regem Iosaphat. 2.Par.19,2. mittitur ad Baasa, regem Israel. 3.Reg.16,1,7.
Iehu, filius Iosaphat filii Namsi, ungitur, ut rex esset Israel, ad delendam domum Achab 4.Reg.9,1,6. iuxta præscriptum. 3. Reg.19,16. occidit. Iezabel. 4.Reg.9,30. 33. occidit LXX. filios Achab. 4.Reg.10, 1. iubet comprehendi, & iugulari fratres Ochoziæ, regis Iudæ. ibid.14. perdit seruos Baal. ibid.17,25. moritur. ibid.35.
ieiunat, & orat Paulus. Act.14,23.
ieiunauit Moyses. XL. diebus & totidem noctibus. Exo.34,28. Deut.9,9. sic, et Christus. Matt.4,2. quod non ieiunent, reprehenduntur Apostoli. Matt.9,14.
ieiunium quomodo faciendum. Mat.6.17.
ieiunio suũ non obsiciendum Deo. Esa.58,3. quale ieiunium optet Dominus. Esa.58,6.
ieiunio, & oratione eiicitur dæmonium. Mat. 17,21.
ieiunio humiliat se Christus. Psal.34,13.
ieiunia nulla, absque operibus misericordiæ. Zach.7,5.
ieiunii exempla. Exod.24,18.34,28. Deut. 9,9,18. Iudic.20,26. 1.Reg.7,6.31,13. 2.Reg.3,35.12,16. 2.Par.20,3.1. Esd. 8,21.2.Esd.1,4. Tob.3,10. Iudith.4,7. 8,5. Esth. 4,3. Ps.34,13. Ier.36,9. Dan. 10,3. Ion.3,5. Mat 4,2.9,14. Luc.2,32. 5,33. Act.10.30.13,3.14,23.
ieiunium indictum a rege Saule. 1. Reg. 14, 24. a Iosaphat. 2.Par.20,3. a Ninuitis, & eorũ rege Ion.3,5,7 ab Esdra. 1.Esd. 8,21 ab Esther, & Mardochæo. Esth 4, 16. Vide Abstinentia.
Iephthe acta. Iudic.11,.12,*.*
Ieremias propheta ex Anathoth. Ierem.29, 27. uocatur, & a Deo mittitur. Ier.1,4.
Ieremias persecutionem patitur. Ier. 18,19. 20,1.26,7,33.1.37,12.38,4,7.
Ieremias inuenit gratiam apud Nabuchodonosor. Ier.39,11.
Ieremias uinculis soluitur a Nabuxardan. Ierem.40,1.
Ieremias luget Iosiam. 2.Par.35,25.
Iericho expugnatur, & exuritur. Ios.6,20, 24. readificatur ab Hiel. 3. Reg.16,34. appellatur ciuitas palmarum. Deut.34, 3.2.Par.28,15.
Ierobaal quare uocatus Gedeon. Iudic.6,32.
Ieroboam filius Nabat, seruus Salomonis, fit inimicus Israeli. 3. Reg.11,26. 2. Par. 13,6. fit rex decem tribuum. 3. Reg.12, 20. iuxta uerbum Abiæ. 3.Reg.11,20.

erigit duos aureos vitulos, & falsum cultum Dei. 3. Reg. 12, 28, 31. idq; punitur, & exprobratur. 3. Reg. 14, 7. 15. 25, 16. 19, 26. 4. Reg. 3, 3. 10, 29, 31. 13, 2, 6, 11. 14, 24. 15. 9, 18, 24. 17, 22. 23, 15. manus eius exaresc. 3. Reg. 13, 4. curatur. ibid. 6. moritur. 3. Reg. 14, 20. tota eius domus perditur. 3. Reg. 15, 29. iuxta quod prædictum fuerat. 3. Reg. 14, 10.

contra Ieroboam. Amos 7, 10.

Ieroboam, filius Ioas, fit rex Israel. 4. Reg. 13, 13, 14, 16. moritur. ibid. 29.

Ierosolymam quæ tribus Iacob inhabitaverint. 1. Par. 9, 3. 2. Esdr. 11, 1.

Ierusalem expugnatur a filiis Iudæ. Iudic. 1, 8, eligitur a Deo in habitaculum. 3. Reg. 8, *. 2. Par. 6, 2. 7, 16.

Ierusalem apellatur Iebus. Ios. 15, 8. Iudic. 19, 10. 1. Par. 11, 4.

Ierusalem appellatur Salem. Psal. 75, 3.

Ierusalem obsidetur a rege Syriæ, & Israelis. 3. Reg. 16, 5. a rege Nabuchodonosor. 4. Reg. 24, 10. 25, 1.

Ierusalem exuritur, & euertitur. 4. Reg. 25, 9. iterum excolitur, & reparatur. 2. Esdr. 3, *. 6, 15.

contra Ierusalem, & eius ciues. 4. Reg. 21, 12. 23, 27. Esai. 2. 6. 3, 1. 22, 1, 8. 29, 1, 7. 65, 2. Ier. 4, 3, 9. 7, *. 17, 19. 19, 3, 6, 21, 3. 23, 39. 25, 8. 32, 3. 26. 34, 1. 38, 3. 39, 8. Ezr. 3, 6. 4, *. 5, *. 10, 2. 15, *. 21, 6. 22, *. 23, *. Sophon. 3, 1.

Ierusalem destruenda per Romanos. Dan. 9, 26. Zach. 14, 1. Matt. 24, 1, 15. Luc. 13, 35. 19, 41. 20. 16. 21, 6. Ioan. 11, 48.

Ierusalem spiritualis, Ecclesia Sancta. Tob. 13, 19. Psalm. 121, 3. Esaiæ 33, 20. 54, 11. 60, *. 62, 6. 65, 16. 18. Bar. 5, 1, 7. Galat. 4, 26. Hebr. 12, 10. 12, 22. Apoc. 3, 12. 21. 2, 10.

Iesus, filius Iosedec. Zach. 6, 11. eius laus. Eccli. 49, 14.

Iesus, filius Syrach, Ecclesiasticis libri autor. Eccli. 50, 29.

IESVS, Messiæ nomen. Luc. 1, 31. quare sic dictus. Matth. 1, 21.

ad Iesu nomen omnia se subiiciunt. Philip. 2, 10.

Iether, primo genitus Gedeonis. Iudic. 8, 20.

Iethro, socer Moysi. Exod. 3, 1. 18, 1.

Iezabel impia, impij Achab coniux. 3. Regum 16, 31. 21, 5, 7. occidit prophetas Domini. 3. Regum 18, 4, 13. minatur Heliæ prophetæ mortem. 4. Regum 19, 2. a canibus dilaceratur. 4. Regum 9, 33. iuxta verbum Heliæ prophetæ. 3. Reg. 21, 23.

ignis consumens, Deus. Deuter. 4, 24. 9, 3. Hebr. 12, 29.

ignis non accendebatur in Sabbatho. Exodi 35, 3.

ignis perpetuus. Leuit. 6, 13.

ignis columna deducens Israelem. Exod. 40, 38. Num. 9, 15.

ignem prædicationem Euangelii, optat Christus accendi. Luc. 12, 49.

igne tribulationum probamur. 1. Cor. 3, 13. salietur victima. Marc. 9, 49.

ignea lex. Deut. 33, 2.

igneo curru tollitur. Elias. 4. Reg. 2, 11.

igneis serpentibus percussi Israelitæ. Numer. 21, 6.

ignobiles, qui Deum contemnunt. 1. Re. 2, 30.

ignobilia mundi elegit Deus. 1. Cor. 1, 28.

illuditur Christus. Matt. 27, 29.

imago Dei, Christus. 2. Cor. 4, 4. Col. 1, 15.

imago Dei, & gloria, vir. 1. Cor. 11, 7.

ad Imaginem Dei factus homo. Genes. 1, 27. 9, 6.

imagines gentium subuerti præcepit Deus. Deut. 7, 5, 25.

imagines odit Deus, quæ fiunt ut adorentur. Deut. 16, 22. quas qui fecerit, maledictus. Deut. 27, 15.

imagines prohibet fieri Deus, ut adoremus eas. Exo. 20, 4. 5. 34, 17. Leu. 26, 1. Deu. 4, 15, *. 5, 8, 9.

imitemur Deum ut filii charissimi Eph. 5, 1.

imitemur non malum, sed bonum. 3. Ioh. 11.

itari Paulũ quomodo oporteat. 2. Thes. 3, 7
itator Christi, Paulus. 1. Cor. 4, 6.
maculata Dei via. 2. Reg. 22, 31.
misericordia, & eius punitio. Exod. 1, 12, Deu. 23, 3. Iudic. 8, 6, 15. 1. Reg. 25, 15, 38. Iob. 20, 19. Prouerb. 21, 10. Eccli. 12, 13. Amos 1, 6. Matt. 18, 30, 34. 25, 42. Luc. 16, 21, 23. Iac. 2, 13.
mortalis Deus. 1. Tim. 6, 16.
mūditia omnis non nominanda. Eph. 5, 3.
mundum non tangendi lex. Num. 19, 16.
munda animalia. Leuit. 11, 4. Deut. 14, 7.
mpatientia, et eius punitio. Exod. 14, 11. 15, 24. 16, 2, 7. 17, 2. Num. 11, 1, 10. 14, 1, 26. 21, 5. Iob 3, 1. Prou. 12, 16. Eccli. 2, 16
mperium datum Christo. 1. Reg. 2, 10.
mperium Dei contemnentes, puniuntur. Deut. 9, 23.
mpiorum dicta, facta, & cogitata cõtra pios. Pſ. 9, *. 10, *. 11, *. 13, *. Prou. 4, 14. Sap. 2, *. proſperitas. 4. Eſdr. 3, 28, 31. Iob 10, 3. 21, 7, 20. Pſ. 72, 2, 8. 91, 8. Ier. 12, 1. Abac. 1, 13. 2. Mach 6, *.
mpiorum proſperitas bonis admirationẽ parit. Iob 21, 7. 13. Pſ. 72, 2. Eccle. 7, 16. Ier. 12, 1. Abac. 1, 13. Malach. 3, 15.
impij incidunt in mala quæ pijs pararunt. 1. Reg. 17, 42. 31, 4. Iudith 13, 4. Eſth. 7, 10. Pſalm. 7, 16, 9, 16. 34, 8. 36, 14. Prouerb. 26, 27. Eccleſ. 10, 8. Eccli. 28, *. Eſa. 13, 1. Ier. 48, *. Dan. 3, 22. 6, 24. 13, 62. Apoc. 18, 6.
impij incidunt frequenter in malum quod timent. Iob 6, 16. Prou. 1, 26. 10, 24. Eſa. 66, 4.
impiorum ſubita, & improuiſa punitio, diſperſio, & euerſio. Gen. 7, 21. 14, 15. 19, 24. 34, 25. Exod. 14, 24. Leuit. 10, 2. Nu. 11, 33. 16, 31. Ioſ. 10, 9. 11, 7. Iudic. 4, 20. 7, 12. 15, 21. 18, 11. 16, 28. 1. Reg. 30, 16. 2. Reg. 13, 28. 3. Re. 16, 2. 18 40. 20, 13, 19. Iob 4, 8. 5, 3. 8, 13. 15 20. 18, *. 20, *. 27, 14. 36, 12. Pſ. 1, 5. 36, *. Prou. 1, 27. 6, 15. 10, 25. 12, 7. Eſa. 5, 24. 47, 9. Ier. 15, 8. Dan. 5, 30. 1. Mach. 2, 62. 4, 3. Matth. 24, 38. Luc. 12, 20, 46. 16, 23, 25. 17. 27, 29. 1. Theſ. 5, 3.
impiorum punitio bonis eſt ad timorem, & cautionem. Deut. 13, 11. 17, 13. 19, 20. 21, 21. Prou. 19, 25. 21, 11. Eccli. 23, 37. Act. 5, 11. 1. Tim. 5, 20.
impios deridebit Deus. Pſ. 2, 4. 36, 12. 58, 9. Prou. 1, 26. Sap. 4, 12.
impoſitio manuum uaria in ueteri, & nouo Teſtamento. Geneſ. 48, 14. Exod. 29, 10. Leuit. 1, 4. 3, 2. Nu. 27, 23. Dan. 13, 34. Mar. 10, 16. Act. 6, 6. 8, 17. 13, 3. 19, 6. 1. Tim. 4, 14. 15, 22. 2. Tim. 1, 6.
impudicitia contra naturam. Gen. 19, 5. 38, 7. Leuit. 18, 22. 20, 13. Iudic 19, 22, 30. Rom. 1, 27. 1. Corint. 6, 10. Epheſ. 5, 12. 1. Timot. 1, 19. 2. Petr. 2, 7, 8.
incantationes, & maleficia. Exod. 7, 11. 8, 18. 22, 18. Leuit. 19, 31. 20, 6. 27. Nu. 23, 23. Deut. 18, 10. 1. Re. 28, *. 4. Re. 17, 17. 21, 6. Eſa. 2, 6. 44, 25. 47, 13. Ier. 10, 2. Dan. 2, 2, 10. Mich. 5, 11. Act. 8, 8. 13, 6. 16, 16. 19, 19. Galat. 5, 20. Apoc. 18, 23. 21, 8.
incenſa, orationes ſanctorum. Apoc. 8, 4.
inceſtus graue peccatum. Leuit. 18, 6, 7. 20, 11, 14. Deut. 22, 30. 1. Cor. 5, 1, 2.
incidebant ſe ſacerdotes Baal. 3. Reg. 18, 28.
incircunciſus labiis Moyſes, Exod. 6, 12, 30.
incircunciſus non manducat Paſcha. Exod. 12, 48.
incircunciſa mens. Leuit. 26, 41.
inclinanda corda ad Deum. Ioſ. 24, 23.
inconſtantia ubi contentio. Iacob. 3, 16.
incredulitatem diſcipulorum increpat Chriſtus. Mat. 17, 20. Mar. 9, 19. Luc. 9, 41.
incredulitatem ſuam ut adiuuet, orat Chriſtum pater dæmoniaci. Mat. 9, 24.
incredulitate abiecti Iudæi. Rom 11, 20.
increduli Nazarei. Matt. 13, 54.
incredulo non ingredientur requiem. Hebr. 3, 18.
indignatio tollenda a nobis. Epheſ. 4, 31. Col. 3, 8.
induimus Chriſtũ per baptiſmum. Gal. 3, 27.

vt Induamus Christum, exhortatio. Rom. 13,11,*.
indulgentia Heli erga liberos. 1. Reg. 2,22.
indurat Deus cor Pharaonis. Exod. 7,3,22.
indurat Deus quem vult. Rom. 9,18.
induravit Deus Hevæos. Ios. 11,20.
induratur a Deo cor Sehon. Ios. 2,30.
ne induremus ceruices nostras. Deut. 10,16.
infamia. 2 Cor. 6,8.
sicut Infantes modo geniti simus. 1. Pet. 2,2.
infantibus similes nos esse oportet. Matth. 19,14.
infidelitas seu incredulitas punitur. Gen. 19, 11,17,26. Num. 11,21.14,2,11. 20.12. Deut. 9,20. 4. Reg. 7,2,17. 4. Esdr. 15,4. Ps. 77,32. Eccli. 2,15. Matth. 8,28. 14, 30. 17,17. Marc. 16,16. Luc. 1,16. 24, 24. Iohan. 3,18,36. 6,7. 8, 24. 12, 48. 20,27. Rom. 11,20. Hebr. 3,18. 4. 2,11,6. Apoc. 21,8.
infidelium mētes a Deo excæcatæ. 2. Cor. 4,4
cum Infidelibus nullum commercium habendum. 2. Cor. 6,14.
infirmitas corporalis. Vide Ægrotatio.
infœcunda nulla nulla obedienti Deo. Exod. 23,26.
inhospitalitas. Iudic. 8.5,19,18.1. Reg. 25,9, 14. Sap. 19,13.
ingratitudo, & eius punitio. Genes. 31,1.40, 23. Exod. 1,8. Deut. 23,3,*. Iudic. 2,1. 6,8.8,33.12,1.1. Reg. 10,18.12,8.25,3, 10.2. Reg. 14,30.2. Par. 24,21. Prou. 17, 13. Sap. 16,29. Esa. 1,2.5,4. Ierem. 2,5, 6. Ezech. 16,*. Osee 10,1.13,2 6. Mich. 6, 3,1. Mach. 16, 16 19. Matth. 11,20. Luc. 17,18. Ioh. 11,46. Rom. 1,21.2. Tim. 3,2.
ingredi viam universæ terræ: pro mori. 3. Regum 2,2.
inimicus non passim contemnendus. 1. Regum 14,14.17,43.2. Reg. 21,20. 3. Reg. 20,*. 4. Reg. 14,8.
inimico reconciliato non temere credendum. 1. Reg. 24,17.26,21.2. Reg. 3,26.1. Machab. 12,24.
iniquitas abūdavit. 4. Esdr. 5,2.14,16. Matt. 24,12.1. Ioh. 5,19. vide Impii, & Mali.
iniuria propria non ulciscenda. Matt. 5,39.
iniuriæ ne simus memores. Leuit. 19,18.
iniurias Semei fert David. 2. Reg. 16,5,*.
innocens nullus apud Deum. Exod. 34,7.
innocentia Samuelis. 1. Reg. 12,3.
innocentia sua cuique tuenda, & malæ suspiciones amouendæ. Iosue 22,22. 1. Reg. 1,14.3. Reg. 18,17. Ierem. 37,12. Act. 2,14.6,14.7,2.28,17.
inobedientia, eiusq; punitio. Genes. 3,16,17. 19,17,26. Leuit. 10,1.26,14,*. Num. 14,28,41.16,31.20,24. Deuter. 11, 16, 28.17,12.18, 19,20 27,16,*. 28,15, *.1. Reg. 12,15.13,11.15,24.28,16. 2. Reg. 6,6.3. Reg. 11,9.13,15,21.14,17.20, 35,*.2. Par. 7,19.26,16,19. Esa. 24,5. Ierem. 11, 3,8.13,8.17,17.26,4.35,*. Ione 1,3. Matt. 17,17. Act. 7,39. Rom. 2,8. Gal. 3,10.2. Thes. 1,8.
insatiabilia tria. Prou. 30,15.
insons non occidendus. Exod. 23,7.
intelligere Iudæos Deus optat. Deut. 32,29.
intelligens cor. Deut. 29,4.
intelligentia nostra, est verbū Dei. Deut. 4,6.
intelligentia, recedere a malo. Iob 28,28.
intelligentia replentur artifices. Exod. 31, 3. 35,31.
intercedit Abraham pro Sodomitis. Genes. 18,23.*.
intercessor noster, Christus. Rom. 8,34.
internus homo, spiritus per verbum Dei conceptus. Rom. 7,23.
interpretatio, a spiritu Dei est. 1. Cor. 12,11.
interpretatio somniorū, est Dei. Gen. 40,8.
interrogandus Deus in infirmitatibus. 4. Regum 1,16.
inuidia, & odium. Gen. 4,5,26,14.27,41. 30,1.37,4,11. Exod. 1,8.20,13. Leuit. 19,17. Num. 12,1.35,20,23. Deut. 19, 21.1. Reg. 18,7,11. Sap. 2,24. Proverb. 10,12,18. Ezech. 25,15. Dan. 6,3. Luc. 15,28. Iohan. 12.4. Rom. 1,29.13,13. Galat. 5,15,20. Iacob. 3,14.4,2.1. Pet. 2,1.1. Iohan. 3,13,15.4,20.

nuocare nomen Dei super aliquē. Nu.6,27.
nuocantibus Deum, salus. Rom.10,13.
nuocandus Deus corde puro. 2. Timoth. 2, 22.
inuocatus Deus in tribulatione , exaudit 2.Reg.22,7.
Ioab, filius Saruiæ. 2. Reg. 2, 13. confodit Abner.2.Reg.3,27. reconciliat Absalonem per Thecuam. 2.Reg.14,. confodit Amasa.2.Reg.20,9. confoditur ipse. 3. Reg.2.28, 34. iuxta mandatum Dauid. ibid. 5, 6.*
Ioachaz , filius Iehu,rex Israel. 4.Reg.10, 35.13, 1.
Ioachaz , filius Iosiæ, exuitur regno,& uehitur in Aegyptum: vbi,et moritur.4.Reg. 23,34. captiuitas eius prædicitur. Ezec. 19,4.appellatur Iob.1.Par.3,15. post ipsum creatur rex frater eius Eliachim . 4.Reg.23,34.
Ioachim, filius Ioacim, fit rex Iuda. 4.Reg. 24, 8. ducitur captiuus a Nabuchodonosor in Babyloniam.ibid.12,15.dimittitur ex carcere,& ad honores euehitur.4.Reg. 25,24. appellatur Iechonias.Ierem.37,1. appellatur Neri.Luc.2,27.ei succedit patruus Mathanias.4.Reg.24.17.
Ioacim,antea dictus Eliacim, filius Iosiæ, fit rex Iuda.4.Reg.23,34.3.Esd.1.37.combussit libros sermonum Ieremiæ.Ierem.36, 21.appellatur Melchi. Luc.3, 24.moritur.4.Reg.24,1,5.post ipsum constituitur rex filius Ioachim.ibid.6.
Ioanna, uxor Chusæ,sequitur Christum.Luc.8, 3.
Iohannes baptista , filius Zachariæ. Luc.1, 55,59, 60.Euangeliū regni denunciat,& baptizat. Matt.3,1. Marc.1,4, 5.Ioh.1, 28.3,23,26.uestitus eius ex pilis camelorum,& uictus locustæ , & mel siluestre . Mar.1,6.noluit haberi maior quam erat. Ioh.1,19,20, 26.3,28.mittit discipulos ad Christum. Matt.11,2. capite truncatur.Matt.14,6.dicitur Helias.Mal.4,5. Matt.11,14.17,10.Luc.1,17.
Iohannes,filius Zebedæi,uocatur. Matth.4, 21. unice a Christo diligitur Ioh.13,23. 19,26.20,2.21,7,20.scribit quæ uidit. Ioh.19, 35.21,24.1.Ioh.1,1.
Ioas, filius Ochoziæ , solus euadit , dum senatus regius occiditur.4.Reg.11. coronatur rex in Iuda. ibid. 12. occidit Zachariam,filium Ioiadæ.2.Par.24,22.Matth. 23,35. occiditur a suis ministris. 4. Reg. 12,20.2.Par.24,25. post ipsum filius eius Amasias rex constitutus est. 2. Par. 3,12.2.Par.24,27.
Ioas,filius Ioachaz, rex Israel.4.Reg.13,9. pugnat contra Amasiam , subuertit mœnia Ierusalem,destruit templum,& moritur . 4.Reg.14,13,16.
Ioathan,filius Gedeonis.Iudic.9,5.
Ioathan regnat pro Azaria.4.Reg.15,7.
Iob uita,& acta describuntur in libro ipsius: quem imitari debemus in patientia. Iacob.5,11.
Iochabed, uxor Amram. Exod.6,20.
Iohanan acta.Ierem.40,13.41,,42,*.43,**
Ioiada sacerdos iussit occidi Athaliam reginam.4.Re.11,15.2.Par.24,14.moritur. 2.Par.24,15.
Ionadab,prudens carnalis. 2.Reg.13,3.
Ionadab,filius Rechab,pius.4.Reg.10,15.
Ionas prophetat. 4.Reg.14,25. præcipitatur in mare. Ione 1,15. deglutit eum piscis a Domino præparatus . Ione 2, 1. in cuius uentre erat tribus diebus,& tribus noctibus,ibidem.Matt.12,40.
Ionathas,filius Saulis , prosternit Philistæos . 1.Reg.13,3.14,1,11. liberatur per populum a patre ob mel degustatum occidendus. 4.Reg.14,45. fuit fœdus cum Dauide.4.Reg.18,3.20,8.23,18. cadit tur.4.Reg.31,7.
Ionathas, filius Mathatiæ,præfectus militaris Iudæorum.1.Machab.9,31.fœdus init cum Demetrio. 1.Mach.10,3, 15. capitur. 1.Mach.,2,48. occiditur cum suis filiis.1.Mach.13,23.
Ioram,filius Iosaphat,rex Iuda.3.Reg.22,51

occidit sex fratres suos. 2. Par. 21, 4. moritur. 4. Reg. 8, 24. 2. Par. 21, 19.
Ioram, rex Israel. 4. Reg. 1, 17. 3, 1. procedit contra Hazael regem Syriæ. 4. Reg. 8, 28. accepto vulnere curatur in Iezrahel 4. Regum 9, 15. moritur. ibid. 24.
Iordanis terra irrigua. Gen. 13, 10.
Iordanis aquæ siccantur, & transit populus. Ios. 3, 15, *.
in Iordane lavatur Naaman, & sanatur. 4. Reg. 5, 14.
Iosaphat, filius Asa, rex Iuda. 3. Reg. 22, 41. mittit qui uerum Dei cultum doceant in ciuitates Iuda. 2. Pa. 17, 7. fœdere iũgitur cum impio Achab. 2. Par. 18, 3. ideóq; arguitur a propheta. 2. Par. 19, 2. iungit se Ochoziæ. 2. Par. 20, 35. moritur. 2. Par. 21, 1. habuit successorem filium Ioram. 1. Par. 3, 11. 2. Par. 21, 1.
Ioseph, filius Iacob. Gen. 30, 23. uidet somnium. Gen. 37, 5. 9. uenditur a fratribus Ismaelitis. ibid. 26. Ps. 104, 17. falso accusatur. Gen. 39, 17. mittitur in carcerem ibid. 20, 41, 14. constituitur dns uniuersæ Aegipti. Gen. 41, 40. datur ei filia Putipharis uxor. ibid. 45. detegit se fratribus suis. Gen. 45, 1. moritur. Gen. 50, 24. ossa eius transferuntur ex Aegypto. Exod. 13, 19. sepelitur in Sichem. Ios. 24, 32.
Ioseph, coniux Beatæ Virginis Mariæ. Mat. 1, 16. fugit in Aegyptum. Matth. 2, 14.
Iosias, filius Amon, rex Iuda. 4. Re. 21, 24. 22, *. eius nativitas prædicta est. 3. Re. 13, 2. legit librum Legis. 4. Reg 23, 2. celebrat Paschа. ibid. 21. uulneratur a sagittarijs, & moritur. 2. Par. 35, 23, 24. 4 Reg. 23, 29. lugetur. 2. Par. 35, 24. ei succedit Ioachaz. 4. Reg. 23, 30, 34.
Iosue pugnat cõtra Amalech. Exo. 17 9, 13. mittitur exploraturus terram Chanaan. Nu. 13, 2. cũ populo cõmẽdat. Nu. 14, 6 cõstituitur loco Moysis dux populi. Nu. 27, 18. Deu 3, 21. 31, 3, 7, 14. Ios. 1, 1, 6. mittit exploratores. Ios. 2, 1. transit Iordanẽ. Ios. 3, 16. erigit 12. lapides in Galgal. Ios. 4, 3, 8, 20. angelus Domini apparet ei. Ios. 5, 13. benedicit populo. Ios. 8, 33. ascẽdit Iosue ad liberãdos Gabaonitas. Ios. 10, 7. Sol, et Luna stetерunt ad imperiũ Iosue. ibid. 12. reuertitur Iosue in Galgal post liberatos Gabaonitas. ibid. 43. percutit 31. reges. Ios. 12, *. accipit suã portionem in diuisione terræ. Ios. 19, 49. moritur. Ios. 24, 29. Iudic. 2, 8. commendatur. Eccli. 46, 1.
iracundia quantũ mali pariat. Gen. 4, 5. Iob 5, 2. Prou. 12, 16. 14, 30. 15, 18. 17, 19. 19, 19. 27. 3. 29, 22. Eccles. 7, 10. Eccli. 25, 22. 28, 6, 14. 30, 26. Matt. 5, 22. Luc. 4, 28. Gal. 5, 20. Ephe. 4. 26. Col. 3, 8. Tit. 1, 7. Iacob. 1. 19.
iræ alterius cedendum potius quàm repugnãdum. Gen. 27, 42. Prou. 22, 24. 29, 22. Eccli. 8, 19. Matt. 2, 13.
ire ad Christum, credere ei. Ioh. 6, 35.
ire ad patres, pro mori. Gen. 15, 15.
iris in nubibus. Gen 9, 13.
irridentes pueri Elisæum, deuorantur. 4. Reg. 2, 23, 24.
irridetur Christus. Ioh. 19, 2.
non Irritatur charitas. 1. Cor. 13, 5.
Isaac, filij Abrahæ, acta. Gen. 15, usque ad 27. caput eiusdem.
Isai, pater Danidis. Ruth 4, 17. 1. Reg. 16, 3
Isaiæ prophetæ acta. 4. Reg. 19, 20, *. 20, *. Esa. 1, *. 37, *. 38, *. 39, *.
Isaiam legit populo Iohannes. Luc. 3, 4.
Isboseth acta. 2. Reg 2, 8, *. 3, *. 4, *.
Ismael filius Abrahæ, ex Agar nascitur. Genes. 16, 15. moritur. Gen. 25, 17.
Ismael, filius Nathaniæ, occidit Godoliam. aliosq; Iudæos Ierem. 41, 2, 6.
Israel appellatur, qui ante Iacob dicebatur: quære Iacob.
Israel populus, & hæreditas Domini. Exod. 3, 7. 5, 1. 6, 7. 19, 5. Leu. 30, 26. Deut. 4, 20. 7, 6 9, 29. 10, 15. 14, 2. 26, 18. 32, 9. 1. Reg. 10, 1. 12, 22. 2. Reg. 7, 23. 3. Reg. 8, 53. Esa. 19, 25, 43, 1. Ierem. 13, 11, decem tribus Israel separant se a domo Dauid. 3. Re, 12, 3, 9, 16. se-

cundum uerba Ahiæ prophetæ. 3. Reg. 11,29. transferuntur in Assyriam. 4. Regum 15,29. 17,6. secundum prophetiam. Deut. 4,26.

nulli ex Israel sequuntur Leuitas in Ierusalem. 2. Par. 11,13.

contra decem tribus Israel. Vide Samaria.

Issachar, filius Iacob. Gen. 30,18. 49,14.

itineris filiorum Israel, dux Deus fuit diu & noctu. Exod. 13,21.

itineris Iacob comes Deus. Gen. 28,15.

Iubal citharæ inuentor. Gen. 4,21.

iubileus annus. Leuit. 25,8.

Iudæorum ceremoniæ erant umbra futurorũ. Exod. 13,9,14. Num. 15,38. Deut. 16,1. Ezech. 20,10. 1. Cor. 10,1. 2. Cor. 3,13. Heb. 7,17. 8,5. 9,1,10,23. 10,1.

Iudæorum quædam certæ consuetudines. Genes. 32,31. Iudic. 11,40. Ruth 4,7. 1. Paralip. 35,25.

Iudas filius Iacob nascitur. Gen. 29,35. nescius concumbit cum filia sui uxore Thamar. Gen. 38,15. spondet pro fratre suo Beniamin. Gen. 43,9. prædicitur sceptrũ non auferendum de Iuda, donec ueniat Messias. Gen. 49,10. Deut. 33,7. Iudic. 1, 2. 1. Reg. 7,12. 2. Par. 6,6.

contra Iudam & Ierusalem. Vide Ierusalem.

Iudas Machabæus eligitur dux fratrum suorum. 1. Mach. 2,66. pugnat strenue. 1. Mach. 3,*4,*5,*7,25. 2. Mac. 8,10, 16,*11, 6.12,*13,*14,*15,*. cæditur. 1. Mach. 9,17.

Iudas Iscariotes eligitur in Apostolum. Matth. 10,4. init pactum cum Pharisæis. Luc. 22,4. prodit Christum. Mat. 26,20, 46. Marc. 14 43. Iohan. 18,5. secundum prophetiam. Psal 40,10. 54,14. 108,8. Ioh. 6,70. 12,4. 13,1. suspendit se Matt. 27,4. Act. 1,18.

Iudas Galilæus dispersus cum suis. Act. 5,37.

Iudas & Silas cum Paulo & Barnaba Antiochiam mittuntur. Act. 15,22,27.

iudicabunt sancti de hoc mundo. Sap. 3,8. 5, 1. Matt. 19,28. 1. Cor. 6,2. Iuda 14.

iudicium peruersum. Eccli. 11,9. Matt. 7,1. 12,7. Luc. 6,37. 7,33. Ioh. 7,24. 9,16. Act. 18,4. Rom. 2,1. 14,4,13. 1. Cor. 4, 5. 1. Tim. 5,21. Iac. 4,11.

Iudicium Dei extremum, & quemadmodum Christus in fine mundi iudicaturus sit. 1. Reg. 2,10, &c. Vide Dies nouissimi.

iudicium debet præcedere deliberatio, & cognitio causæ. Gen. 3,11. 11,5. 18. 21. Exod. 3,8. 23,1. Deut. 13,6. 17,9. 19. 18. Ios. 7,18. 22,13. Iudic. 20,3,12. Prou. 18, 13. Eccli. 11,7. Dan. 13,51. 1. Mac. 7,7

iudicium hominum. Vide Opinio.

iudicium officium, & autoritas. Exod. 18, 13,21. *22,*23,*. Leu. 19,15. 24, 11,23. Deut. 1,13,16. 17,*18. 25,5,1. 27, 19. Ios. 7, 18. 1. Reg. 8, 1. 12,5. 2. Par. 19,6. Eccli. 4,50. 10, 1. 43,12. Ps. 81,*. Prou. 18,19. 24,23. 28, 15. Esa. 5, 16. 10, 1. Ierem. 5, 26. Luc. 18,2. 23, 1. 13,23. Ioh. 7,24. 8, 15. Iac. 2,4.

Iudices Israel rexerunt circa 350 annos Act. 13,20.

iudex uniuersi mundi est Deus. Vide Deus.

Iudith uidua Bethuliæ diues & honesta. Iudith 8,1,*. præcidit Holoferni caput. Iudith 13,10. moritur. Iudith 16,28.

iugum Christi suaue ferendũ. Mat. 11,29,30

iugũ ferreum inobedientibus. Deut. 28, 48.

iurare quatenus liceat uel non liceat, et quãm uarijs modis contingat. Gen 14,22. 21, 24. 22, 16. 24, 3. 25, 33. 26, 3. 31, 53. 42 15. 47, 31. 50, 5. Exod. 13, 19. 20, 7 22, 11. 23, 13. Leuit. 5, 4 19, 12. Num. 14, 21. 30, *. Deut. 6 13. 7, 8. 10, 20. Ios. 2, 12. 6, 22. 9, 15. 23, 7. Iudic. 21, 1, 7, 18 1. Reg. 14, 24. 19, 6. 24, 23. 25, 34 28, 10. 30, 15. 2. Reg. 3, 35. 19, 7. 21, 2, 17 3. Reg. 1, 13, 29. 2, 8. 8, 31. 19, 2. 2. Par 6, 22. 15, 14. 36, 1. 1. Esdr. 10, 5. 2. Esdr 10, 29, Iudith 1, 12. Iob 27, 1. Ps. 14, 4 23, 4. 62, 12. 88. 4. 94, 11. 101, 9. 109, 4 Eccli. 23, 9, 17. Esa 14, 24 19, 18. 45 23. 49, 18. 54, 9. 65, 15. Ier. 4, 2. 5, 2 7 12, 16. 22, 5 44, 26. 51, 14 Osee. 4, 15

Amos 6,8.8,7. *Soph.*1,5. *Zach.*8,17. *Matt.*5,33.23,16,18.20,21.22. *Heb.* 6,13,16. *Apoc.*10,6.

*iurandum non est temere, nec per cœlum, nec per terram, nec per aliquid quod in ijs est. Matt.*5,34. *Iacob.*5,12.

*ius belli in expugnādis urbibus. Deu.*20,13

*ius gladij. Gen.*9,6.

*ius publicū nō violandū. Prou.*16,11.20,10.

*ius regis regnaturi super Israel.*1.*Reg.*8,11.

iustitiæ summa perfectio non habetur in hac vita, in qua sine peccato non viuimus. Gen. 6,5.8,21. *Exod.*34,7. *Num.*14, 18.3. *Re.*8,46.2.*Par.*6,36. *Iob* 4,17.9,1,15, 20.25, 4. *Psal.*13,1.50,7.52,1.129,3. 142,1. *Pro.*20,9. *Eccles.*7,21. *Sap.*12, 10. *Esa.*64,4. *Ierem.*2,19,20. 30, 11. *Mich.*7,2. *Nah.*1, 3. *Matth.* 6,12. *Luc.* 17,3,10. *Rom.*3,9,23.7,*. *Galat.*3,22. *Ephes.*1, 3. 1. *Ioh.*1,8. *Vide Peccatum.*

*iustitia nostra est per Christum, & iustificationem peccatorumq; remissionem nulla præcedunt merita. Gen.*15,6. *Esa.*45,25. 53,8,13. *Ierem.*23,6.33,16. *Dan.*6,22. *Abac.*2,4. *Zach.*9,11. *Act.*10,43.13, 39. *Rom.*1,17.3,22,24.5, 1, 18.10,4, 10.1.*Cor.*1,30. *Gal.*2,16.3,11.5,5. *Philip.*3,9. *Tit.*3,7.1.*Pet.*3,18.

*iustificari, quid. Actor.*13,38,*.2.*Corinth.* 5,19. *Tit.*2,14.3,4.

*iustificamur fide in Christum. Actor.*13,39. *Rom.*4,16.5, 1. *Gal.*2,16. *non ex operibus Legis. Gal.*3,10.

*iustificamur ex verbis nostris. Matt.*12,37.

*iustificati secūdū spiritū ambulēt. Ro.*8,12,*.

*iustus accusatur sui. Prou.*18,17.

*iustus Christus.*1.*Petr.*2,22.

*iustus coram Deo nemo. Iob.*4,17.9, 2.25 4. *Ps.*142,2. *Eccli.*7,5.

*iustus Deus. Deut.*32,4.

*iustus fide sua vivit. Habac.*2,4. *Rom.*1,17. *Gal.*3,11. *Hebr.*10,38.

*iustus publicanus pronunciatur. Luc.*18,14.

iustus vix effugit tribulationes. 1.*Petr.*4,18.

iusto asserenti se a recta via, mors Ezech. 18,24.33.12.

*iusto non est lex posita. Gal.*5,23.1.*Tim.*1.9,

*iusti, & beati. Psal.*31,1.

*iusti iudicabunt impios. Prou.*14,19.

*iustorum finis incognitus. Esa.*57,1.

*iuuenes quales esse debeant. Tit.*2,6.

iuuenum consilium secutus Roboam punitur. 3.*Reg.*12,*.

iuuenilia desideria fugienda. 2. *Tim.*2,22.

*a Iuuētute benefaciendū. Eccle.*11,9.12,1,*.

L

LABAN *hospitio excipit famulū Abrahæ. Gen.*24, 32. *mercede conducit Iacob. Gen.*29,14. 20. *psequitur Iacob. Ge.*31,22.

*laborum fructus laus Deo facta per Christum. Hebr.*13,15.

*labor, & dolor cōmunis omnibus hominibus. Gen.*3,17. *Exod.*20,9.34,21. *Deu.* 5,13 *Tob.*2.19. *Psal.*127,2. *Prouerb.*6,6.10, 4.14,4.20,4. *Eccles.*5,11. *Eccli.*29,29. *Iob.*21,3. *Act.*18,3.20,34.1.*Cor.*4,12. *Eph.*4,28.1.*The.*2,9.4,1.2.*The.*3,8,12

labor non ditat sine Dei benedictione. Gen. 3,17.26,3,12.30,27. *Deut.*8,18. *Iob* 42,12. *Prou.*10,22. *Eccli.*11,6.

*laboranti merces debetur. Leu.*19,13. *Deut.* 24,15.25,4. *Tob.*4,15. *Eccli.*7,22.34, 25,26. *Ier.*22,13. *Mal.*3,5. *Matth.*10, 10. *Luc.*10,7.1.*Cor.*9,9,14.1.*Tim.*5,18. *Iacob.*5,4.

*laboris manuū, & agriculturæ laus, & utilitas. Pro.*12,11.13,4.14,23.24,27.28,19.

*Lac, & butyrum peregrinus apponitur. Genes.*18,8.

*lac rationabile concupiscamus.*1.*Pet.*2,2.

*lacte fluit terra Chanaan. Exod.*3,8.

*lacte opus parvulis. Hebr.*5,12. *quo Paulus pascit Corinthios, adhuc parvulos in Christo.*1.*Cor.*3,2.

*Lachis traditur in manibus Israelis. Ios.*10, 32. *extruitur.*2.*Par.*11,9.

*cū Lachrymis monet Paulus fratres. Act.*20, 18,*. *orat pater dæmoniaci, incredulitatem suam a Christo iuuari. Marc.*9,24.

chrymis pedes Christi rigat peccatrix. Luc.7,38.
tatur Deus benefacere nobis. Deut.28,63
titia obedientibus Deo. Deut.16,15.
ganorum oblatio. Leuit.2,4.
ici ne se sacris præter officium misceãt. Leuit.10,1,*. Num.1, 51.3, 10. nec vasa sacrata temere cõtingant. Nu.1,51.4,15. 19,20.18,7.2.Reg.6,6.2.Par.26,18.
aici panes. 1.Reg.21,4
Lais oppugnatur a Danitis, expugnatur ædificatur, & appellatur Dan. Iudic.18,27. appellatur Lesen. Ios.1,9,47.
Lamech bigamus, & homicida. Ge.4,19,23.
lamẽtatione sua Iohãnes Baptista nõ pellexit Iudæos ad pœnitentiam. Matth.11,18.
lamina sacræ forma. Exod.28,36.39,30.
langueres inobedientibus Deo. Deut.28,61.
lapis unus, Christus. Matt.21,42.1.Petr. 2,6. offensionis. 1.Petr.2,7.
lapidem tulit Iacob in titulum. Gen.28,18.
lapides collecti in acerũ, in testimoniũ fœderis inter Iacob, & Laban. Gen.31,46.
lapides unus, Christiani. 1.Petr 2,5.
lapidare volunt Christum Iudæi. 1.Iohan.5, 59,10,31.
lapidatur Naboth innocens. 3.Reg.21,13. Paulus. Act. 14,19.
lapidetur abducens a fiducia in Deũ. Deut. 13,6. blasphemus Leuit.24, 10. divinus. Leuit.20,27.
laquei mortis. 2.Reg.22,6.
latitudo cordis data Salomoni. 3.Reg.4,29.
latro alter cum Christo pendens salvatur. Luc.23.43.
latus Christi aperitur. Iohan.19,34.
lauacro regenerationis salvamur. Tit.3,5.
laudandus Deus ante, & post sumptum cibum. Deut.8,10. Vide Gratia.
laudare Deum pro merito non possumus. Ps.95,4.105,2.118,16.144,3. Eccli. 43.2,32.
laus nostra, Deus. Exod.15,2. Deut.10,21.
laudis hostia offerenda per Christum. Hebr. 13,15.
in Laudem suã elegit nos deus. Deut.26,19
laudes immodicæ suspectæ. Prou.27,21.
lauabant Iudæi mortuos. Amos.9,37.
lauatur David & ungitur. 2.Reg.12,20.
lauabantur pedes hospitio susceptis. Iudic. 19,21.
laudes Deo canendæ. Ps.46,2.146,7.149. 1.Esa.12,4. Ephes.5,19. Col.3,16. Hebr.13,15. Iacob 5,13.
Lazarus iacet ante ostium diuitis epulonis. Luc.16,20.
Lazarus suscitatur a morte. Iohan.11,43. persecutionẽ sustinet a Iudæis. Ioh.12,10.
Lebbæus cognomine Thadæus, discipulus Christi Matth.10,3. appellatur Iudæ filius Iacobi. Luc.6,16.
Lebna expugnatur. Ios.10,30.
leo de tribu Iuda. Apoc.5,5.
leonem occidit David. 1.Reg.17,34.
a Leone percutitur mobediens propheta. 3. Reg.20,36.
leones in gentes impias immissi. 4. Regum 17,25.
lepra quomodo cognoscatur. Leuit. 13,*. 14,*.
lepram mittit Deus propter peccatum. Exod. 4,6. Num.12,8.4.Regum 5,1,2.15,5. 2.Par.26,18,19,11.
lepra mundatur. Exod.4,7. Num.12,15.4. Reg.5,14. Matt.8,2. Luc.17,14.
leprosorum segregatio. Leuit.13,40. Num. 5.2.4.Reg.15,5.
Leui nascitur. Gen.29,34. occidit cum fratre suo Simeone Sichemitas. Gen.34,25. punitio istius facti. Gen.49,5.
Leuitarum habitatio, ius, & debita vitæ sustentatio Leuit.19,12.25,32. Num.18, 21,24.35,21.7. Deut.10,8.12, 12.19, 14,27.18,1.26,11. Ios.13,14,33.18, 7.21,*.2 Esdr.10,33,37.13,10. Eccli. 7.32. Ezech 48,13.
Leuitarum ministerium, & officium. Num. 1,49.3,*.4,1.8,*. 18,2,23. Deut. 10, 8.Ios.3,6,1.Par.6,31,*.9.4,*.2.Paralip.19,8.Ezech.44,11.

*Leuitæ assumit sibi in ministerium Deus pro primogenitis Israelis. Num. 3, 12, 40, * 8, 16.*

Leuitæ puniunt peccatum erecti vituli. Exodi 32, 26.

leuitæ expelluntur ex Israel. 2. Par. 11, 14.

lex prima et præceptum datur. Gen. 2, 16. violatur. Gen. 3, 4, 6.

*lex decem mandatorum datur Moysi. Exod. 20. * Deut. 5, **

legis tabulæ dantur. Exo. 31, 18. Deu. 5, 32. franguntur. Exod. 32, 19. Deut. 9, 17. dantur aliæ tabulæ. Exod. 34, 1. 7. Deut 10, 1.

legis natura, officium & operatio. Rom. 3, 20. 4, 15. 5, 20. 7, 1, 7. Gal. 3, 19. 1. Timot. 1, 8. Heb. 7, 18, 27.

legem Dei præuaricantium, vel obseruantium punitio vel merces. Vide Obedientia, & Inobedientia.

legis ceremoniæ abrogantur per Christum. Mat. 11, 13. Mar. 15, 38. Act. 13, 38. 15, 11. Rom. 6. 14. 7, 4. 8, 3. Gal. 3, 13. 4, 5. Ephes. 2, 13. Col. 2, 14. 1. Pet. 1, 11, 18.

lex legitur. Deuter. 1, 5. 31, 9, 11. Ios. 8. 33. 4. Reg. 22, 2. 2. Esd. 8, 8. 9, 3. 3. Esd. 9, 39. 2. Mach. 8, 19, 23.

lex noua Christianorum in quo potissimum consistat. Matt. 5, 44. 7, 12. 22, 36. Ioh. 13, 34. Rom. 13, 10. Gal. 5, 14. 6, 2. 1. Timoth. 1, 5.

Lia nubit Iacob patriarchæ. Gen. 29, 21. gignit ei multos liberos. ibid. 31.

libamentorum lex. Leuit. 6, 14.

liber vitæ. Exod. 32, 32. Ps. 68, 29. Phil. 4, 3. Apoc. 3, 5. 13, 8. 20, 12. 21, 27.

de Libro Dei deletur peccator. Exod. 32, 33.

libri curiosa sectatorum combusti. Act. 19, 19.

*libellus repudij. Deut. 24, 1, **

*liber Paulus non e sua libertate vsus, nisi vbi necessarium erat. 1. Cor. 9, 1, * 12, **

liberi sunt Christiani. Ioh. 8, 36. 1. Pet. 2, 16.

*libertas Euangelica. Ioh. 8, 32. Rom. 6, 18. 8, 2, 21. Galat. 2, 4. 1. Pet. 1, 18. 2, 16, * 2. Pet. 2, 19.*

libertas prauæ, & improbanda. Iob 11, 12. Ier. 34, 15. Osee 7, 16. 2. Pet. 2, 18.

libertas non danda in occasionem carnis. Galat. 5, 13.

*liberat de tribulatione Deus se inuocantes, 2. Reg. 4. 9. 22, 7, 18, **

liberauit nos Christus a peccato. Luc. 1, 7, 4. Ioh. 8, 36. 2. Tim. 1, 9. Hebr. 2, 15.

liberationis ex Ægypto dies celebrandus a filijs Israel. Exod. 13, 3.

libido, opus tenebrarum. Rom. 13, 12, 13.

*ob Libidinem hominum diuinum. Gen. 6, **

licent omnia, sed non expediunt. 1. Cor. 6, 12. 10, 23.

ligare quid. Matt. 18, 18. Ioh. 20, 23.

lignum scientiæ boni, & mali. Gen. 2, 9.

ligno immisso, aquæ dulcescunt. Exod. 15, 25.

lignorum casores inter Israelitas. Deut. 29, 11. Ios. 9, 23.

*lignorum parabola. Iudic. 9, 8, **

limites non transferendi. Prou. 22, 28. 23, 10

lingua vna in terra. Gen. 11, 6.

*a Lingua mala cauendum. Leuit. 19, 16. Iob 5, 21. Ps. 51, 4. 139, 4. 12. 140, 3 Prou. 4, 24. 10, 18. 11, 9. 12, 13. 19. 15, 2. 16, 27, 28. 17, 20. 1, * 20, 19. 21, 23. 26, 20. 30, 11. Eccles. 5, 2. Sap. 1, 11. Eccli. 5, 16. 25, 12. 28, * 1. Cor. 15, 33. 1. Pet. 2, 1. Iac. 1, 19. 3, 3, 8. 4, 11. Vide Detractio.*

lingua discrete moderanda. Prou. 10, 19. 12, 14. 13, 2, 3. 17, 27. 18, 21. 21. 23. Eccli. 14. 1. 20, 5. 22, 33. 23, 17. Matt. 12, 36. Luc. 6, 45. Iac. 1, 19. 3, 2 1. Pet 3. 10. Vide Loquenda.

lites fugiendæ. Prou. 20, 3. 2. Tim. 2, 23.

litera quæ occidit, lex Moysi: quæ irritat ad peccatum, quod mortem generat. 2. Corinth. 3, 6.

*literas mortis suæ fert Vrias. 2. Reg. 11, 14, * Lobna occupatur. Ios. 10, 29. deficit à Iuda. 4. Reg. 8, 22. oppugnatur ab Assyrijs. 4. Reg. 19, 8.*

locustæ visio. Amos 7.

locustæ propter peccata. 3. Reg. 8, plaga oc-

ua Aegypti. Exod. 10, 4.
ois avia Timothei. 2. Tim. 1, 5.
nganimitas. Vide Patientia.
nganimitas Domini, salus nostra. 2. Petri 3, 15.
nganimis Paulus. 2. Cor. 6, 6.
equitur Christus verba Patris. Deut. 18, 18.
oquentem Deum ferre non potest populus Israel. Exod 20, 18, *.
oquenda sunt vera, honesta, & quæ audientibus prodesse queant, Exod. 2, 22, 28. Psal. 14, *. Prov. 13, 2. 24, 26. 25, 11. 29, 20. Eccles. 5, 2. Eccli. 7, 39. Marc. 5, 37. 12, 36. Eph. 4, 29. 5, 3. Col. 3, 8. 1. Pet. 3, 10.
loquendi tempus, & opportunitas. Proverb. 15, 23. 25, 11. Eccles. 8, 5. Eccli. 11, 8. 20, 6. 32, 9. 33, 4.
quomodo Loquendum. Iob 6, 29. Prov. 15, 4. 16, 20, 22. 29, 11. Eccli. 4, 34. 5, 16, 6, 5. Col. 4, 6.
Loth liberatur ab incendio Sodomorum. Genes. 19, 15, 17. 2. Petr. 2, 7. uxor eius mutatur in statuam salis. Gen. 19, 26. Sap. 10, 7. Luc. 17, 32. concumbit cum duabus filiabus suis. Gen. 19, 31, 35.
lotio pedum. Gen. 18, 4. 19, 2. 24, 32. 43, 24 Ioh. 13, 4, 14. 1. Tim. 5, 10.
Lucas medicus. Col. 4, 14. manet cum Paulo. 2. Tim 4, 11.
lucerna Israel, Dauid. 2. Reg. 21, 17. 3. Regum 11, 36.
lucerna nostra, Deus. 2. Reg. 22, 29.
lucernarum compositio, & dispositio in tabernaculo fœderis. Leuit. 24, 2. *. Num. 8, 2, *. forma. Exod. 25, 37. oleum. Exod. 27, 20.
Lucifer cecidit e cœlo. Esai. 14, 12.
lucri gratia docentes. Tit. 1, 7.
luci plantatio. Deut. 16, 21.
luci Gentium excidi iubentur. Exod. 34, 13. quod, & fecit Iosias. 4. Reg. 23, 6.
ludit Dauid coram arca. 2. Reg. 6, 12, *.
ludunt coram vitulo Israelitæ. Exod. 32, 6.
luget Dauid Ammonem filium. 2. Reg. 13, 37. Iacob filium suum Ioseph. Genes. 37, 34. Samuel Saulem reprobatum. 1. Reg. 15, 35.
lugendi non sunt mortui. 1. Thes. 4, 13.
lugentibus consolatio promittitur. Luc. 6, 21.
lumbi mentis succingendi. Luc. 12, 35. 1. Petri 1, 13.
lumen est Euangelium. Act. 26, 18, 23.
luminaria in mundo, Christiani. Philip. 2, 15.
luminaria, Sol, Luna, & Stellæ, verbo Dei creantur. Gen. 1, 14.
luna verbo Dei creatur. Gen. 1, 16.
luna gloria alia quàm solis. 1. Cor. 15, 41.
lunam adorantes occidebantur. Deuteron. 17, 3, 5.
lunaticus sanatur a Christo. Matt. 17, 18.
luteres anei in templo Salomonis. 3. Regum 7, 38.
lux creatur verbo Dei. Gen. 1, 3.
lux est Christus. Esai. 9, 2. 42, 6. 49, 6. 60, 1, 19. Ioh. 1, 5. 8, 12. 9, 5. 12, 35. 46. 1. Ioh. 1, 5. 2, 8.
lux sunt Christiani. Prov. 4, 18. Matt. 5, 15. Rom. 2, 19. Philip. 2, 15.
lux Gentes, post Christum cognitum. Ephes. 5, 8.
lucis opera, omnis bonitas. Ephes. 5, 9.
cum Luce societatem habere 1. Ioh. 1, 7.
luxuria, & superfluitas in vino. Ephes. 5, 18.
Luza, quæ, & Bethel. Gen. 28, 19.
Lydia purpuraria credit in Christum. Actor. 16, 14.
Lysias, dux exercitus Antiochi. 1. Mach. 3, 32. pactum init cum Iudeis. 1. Mach. 6, 58. capitur, & iussu Demetrij occiditur. 1. Machab. 7, 2.

M

MAACHA, filia Tholmai regis in Gessur, mater Absalonis. 2. Reg. 3, 3.
Maachæ, filiæ Absalomi mater Abiam regis Iuda. 3. Reg. 15, 2. appellatur Michæa. 2. Par. 13, 2.
Macedæ urbs capitur. Ios. 10, 28.

Macedonia mittit eleemosynas pauperibus Ierosolymitanis. Rom.15,26. 2.Cor.8,1.
in Macedoniam Paulus vocatur. Act.16,9.
maceriam, & inimicitias inter Gentes, et Iudæos abstulit Christus. Ephes.2,14.
Machabæorum, & matris eorum passio. 2.Machab.7,.*
Machiritarũ possessio. Deu.3,15. Ios.17,1,3.
Madian filius Abraham. Gen.25,2.
vt Madianitæ cædantur præcipit Deus. Numer.25,16.
Madianitæ cæduntur cum suo rege. Num.31, 7. opprimunt Israelem. Iudic.6,1. irruit in eos Gedeon. Iudic.7,.*
Magdalena. Vide Maria.
Magi Pharaonis virgas suas vertunt in colubros. Exod.7,12.
Magi primitiæ Gentium, Christum adorant. Matt.2,11.
magia. Vide Incantationes.
magister noster Christus. Matth.23,10. Iohan.13,13.
magistri mendaces, quales. 2.Petr.2,1.
magistratus malus malo populo. Iob 34,30.
magistratui tributum soluit Christus. Matt. 17,24,.*
magistratus Deum timentes. Exod 18,25. Deut.1 15. impij. Prou.29,8,10,11.
magistratibus non detrahendum. Exod.22, 28. parendum. Rom.13,1,.*
magnifica Dei erga Ierusalẽ. 1.Reg.12,24.
magnificentia Dei danda. Deut.32,3.
maiestas Dei qua, & gloria. Exod.40,35.
maior in regno cælorum quis. Matt.18,1,.*
Malaleel nascitur. Gen.5,12.
Malcho præcidit Petrus auriculam. Iohan. 18,10.
maledicit Paulus ijs qui abduxerant Galatas ab Euangelij veritate. Gal.5,12.
non Maledicendum persecutoribus. Rom. 12,14.
maledicens nomini Dei lapidatur. Leuit. 24,10.
maledicenti non maledicit Christus. 1. Petri 2,23.
maledicens Semei non maledicit Dauid. 2. Reg.16,10.
maledicentibus nobis benedicendum. 1. Petr. 3,9. Paulus benedicit. 1.Cor.4,12.
maledictio, & benedictio. Genes.3,14,17. 8,21.9,25.24,41.27,28.48,15,20. 49,7. Leu.26,3,. Nu.5,21,*.22,*.23, *. Deut.11,26.27,15. Ios.8,34.9,23. Iudic.9,20. 1.Reg 17,43. 2. Reg.2 5. 16,7.4.Reg.2,24.2.Esd.5,13. Prou 26, 2. Ierem.29,22.49,3. Zach.8,13.*
maledictus factus pro nobis Christus. Galat.3,13.
maledictus qui Legem non implet. Deuter. 27,26. Gal.3,10. qui pendet in ligno. Deut.21,23. Gal.3,13.
maledicti hœdi. Matt.25,41.
maledici non possidebunt regnũ. 1.Cor.6,10.
maleficia beneficijs vincenda. Rom.12,20.
maleficia. Vide Incantationes.
malitia hominis multa. Gen.6,5.
malitia omnis auferenda. Ephes.4,31. Colos.3,8.
malitiæ veteris fermentum. 1.Cor.5,8.
in Malitia perseverantes pereunt. 1. Reg. 12,25.
malitia, pueri efficiamur. 1.Cor.14,20.
malum dicens bonum, punietur. Esa.5,20. Malach.2,17. Prou.24,24.
malum declinandum, & bonum faciendum. Prou.3,7. Esa.1,16. Zach.8,21.
malorum consortium vitandum. Psalm.1,. 25,4. Proverb.1,10.14,7.24,21.29, 24. Eccli.8,13.13,*.2.Cor.6,14. 2.Iohan.10. Apoc.18,4.*
malum non est reddendum pro malo. Proverb. 20,22.24,29 Rom.12,14,17. 1.Cor.4, 13. 1.Thes.5,15. 1.Pet.3,9.
malum pœna est a Deo. Deuteron.32,23, 3. Regum 9, 9.21,29. Esa.45,7. Ier. 11,11.32,42. Bar.2,2. Amos 3,6. Ion. 3,10. Mich.1,12.2,3.
malum culpæ summe auersatur Deus, tantum abest ut eum autorem habeat. Exod. 23,7.2.Par.19,7. Iudit 5,21. Iob.34,10

Psal.5,5,7.44,8. Prouerb.15,8,9. Sap.14, 9. Eccli,15,21. Osee 13,9. Rom.9, 14.2.Cor.6,15.Iac.1,13.

malos rectores, & præpositos permittit Deus ob peccata populi. 3.Reg.12, 24. Iob 34, 30. Esa.29,10. Ezech.14,9. Osee 13,11. 2.Thes.2,11 iubetq; obedictiam illis præstare. Matth.23,3.

malorũ etiam ministrorũ opera utitur Deus. Matth.7,22. Marc.9,38. Luc.9,49.

Mambre, quæ, & Hebron dicitur. Genes 23, 19.

mammona iniquo parandi amici. Luc.16,9

Manahem, rex Israel 4.Reg.15,14.

Manasses primogenitus Ioseph nascitur. Gen.41,51.48,14.

Manasses impius, filius pij Ezechia, rex Iuda.4.Regum 21,1,6 2.Paral.32,23.33, 1.Ierem.15,4. ducitur vinctus in Babylonem, & per pœnitentiam conuertitur ad Dominum, & exauditus recuperat regnum. 2. Paralip. 33, 11, 13. relinquit post se Amon.4.Reg.21,18. Matt.1,10. appellatur Her. Luc.3,28.

mandatum Christi nouum, dilectio. Iohan. 13, 34.

mandatum maximum, & primum. Matt. 22, 38.

per Mandatum, libido peccandi. Rom.7,8,.*

mandata seruat, qui diligit. Ioh.14,15,23.

mandata seruantibus, benedictio. Leuit. 26, 3. Deut.28,.*

mandatis hominum aduersantium Deo, non attendendum. Tit.1,14.

mandragoræ Lia. Gen.30,14.

manducet Christianus in gloriam Dei. 1.Corinth.10,31.

non Manducet qui non laborat. 2.Thessal. 3, 10.

manducare Christi carnem. Ioh.6,51,.*

quando Maneat Deus in nobis. 1.Ioh.3,24.

manere in Christo. 1.Iohan.2,6,24.

manendum est nobis in Christo. Iohan.15,4. Rom.8,1.1.Cor.4,15.12.13.Col.2,6.1. Iohan.2,6,28.3,24.4,13.

mansiones filiorum Israel. Num.33,.*

mansiones parata fidelibus. Ioh.14,2.

manna. Exod.16,. Num.11,7. Deut.8,3. Ios.5,12. Psalm.77,24. Sap.16,20. Iohan.6,31.*

mansuetudo. Ios.7,19.1.Reg.25,.2.Re.16, 10. Prou.15.1. Eccli.1,29. Matt.5,4.11, 29. Gal.5,23.6,1. Ephes.4,2. Col.3,12. 2.Tim.2,25. Tit.3,2.*

mansuetudo Pauli. 1.Cor.4,21.

mansuetissimus Moyses. Num.12,3.

Manue pater Samsonis. Iudic.13,2,.*

manus abscindenda falso testi. Deut.19,21. arida sanatur. Matt.12,10.

manus Dei est super aliquem, quando percutitur: de Iudæis legimus. Iudic.2,15.

manus Domini dicitur facta super aliquem, qui spiritu Dei, & fortitudine sit accensus. 3.Reg.18.46.

manus Ieroboam arescit. 3. Reg.13,4,

manus non cõtrahenda pauperi. Deut.15,7.

nos scandelizans abscindenda. Mat.5,30

nanum Dei nemo euadit. Deuter. 32, 39. Amos 9,2.

manũ ponere sub femore. Ge.24,2,9.47,29.

manuum impositione replentur Spiritu Sancto Christiani. Act.19,6. 1.Tim.4,14. repletur Spiritu Iosue. Deut.34,9. sanat Christus. Luc.4,40.

manum nostrarum opera fructificare facit Deus obedientibus sibi. Deut.30,9.

vt Manus imponeret eis, adducũt pueros ad Christũ. Mat.19,13 Mar.10.13. Luc.18,15

manus lauare ante cibum. Matt. 15, 2. non lauat Christus. Luc.11,38.

manus tendere ad cœlum, agnoscendo peccatum, & orando. Exod.9,29.17,11. 3.Reg.8,38.

in Mara ueniunt Israelita. Exod.15,23.

Marcus consobrinus Barnabæ. Col.4,10.

Mardochæus defensor, & tutor Esther, captiuus abductus in Babylonem. Esth.2,5, 7. a rege summo honore affectus. Esth.6, 10. reuertitur de captiuitate in Ierusalem. 1.Esdr.2,2.2.Esdr.7,7.

mare creatur, Gen.1,9. concluditur suis terminis ibid. Iob 26,10. 28,26. Prou.8,29 Ier.5,21. cedit filijs Israel. Exod.14,21. sedatur verbis Christi. Matt.8,26.

Maria, soror Aaron, laudat Domin. Exodi 15,21. fit leprosa. Num.12, Deu.24,9 moritur. Num.20,1.*

MARIA *vocatur et est mater Domini, Luc.1,43. Mater Iesu Mat.2,13. Ioh.19,25*

Maria salutatur ab Angelo, Luc.1,28. visitat Elizabeth, & laudat Deum. ibid.39,46. proficiscitur cum Ioseph in Bethlehē. Luc.2,4. in Aegyptum. Matt.2,14. revertitur inde in terram Israel. ibid.21. invenit Christum in templo. Luc.2,46. assistit cruci, & Apostolo Iohanni commendatur. Ioh.19,25. manet cum Apostolis. Act 1,14.

Maria Magdalena deflet sua peccata. Luc.7,38. obtinet peccatorum remissionē. ibid.48. liberata septem dæmonijs, adhæret & ministrat Christo. Luc.8,2,3. vngit Dominum. Matt.26,6. Mar.14,3. Ioh.11,2. 12,3. adest CHRISTO in Cruce morienti. Ioh.19,25. stat ad monumentū plorans. Ioh.20,11. CHRISTVS ei apparet post resurrectionē. Mar.16,9. Iob 20,14. nunciat resurrectionem discipulis ibid.8.

mariti officiū & autoritas in vxorē. Gen.3,16. Num.5,12,18. 30,7,13. Deu.22,5,13. 24,1. Pro.5,18. 18,22. 31,10. Eccles.9,9. Eccli.7,28. 9,1. 25,2,27. 26,1. Mal.2,14,16. 1.Cor.7, 11,2,10. Eph.5,22. Col.3,18. 1.Tim.2,11. Tit.2,4. 1.Pet.3,1*

maritum vocat Sara, vxor Abrahæ, dominum, Gen.18,12.

de Maritorum in vxores dominatione, regis Assueri edictum. Esth.1,19.

Martha hospitio excipit Dominum. Luc.10,38. ostendit suam fidem. Ioh.11,27.

masculi & fœmina creatio. Gen.1,27. 5,2. Matt.17,4.

masculorum concubitores. 3.Regum 14,24. 1.Cor.6,9.

in Maspha congregati Israelitæ. Iud.20,1.

matrem qui non honorat, maledictus. Deut.27,16.

matrem suam commendat CHRISTVS Iohanni. Ioh.19,27.

matres et patres CHRISTI, qui, Mat.12,47, Mathan sacerdos Baal occiditur. 4.Reg.11,18. 2.Par.23,17.*

Mathathias. Vide Matthathias.

Mathias eligitur in Apostolum. Act.1,26

Mathusael nascitur. Gen.4,18.

Mathusalem filius Henoch nascitur. Gen.5,21. vivit 969 annis, & moritur. Gen.5,27

matrimonium Gen.1,27,28. 2,21,22,23,24. 3,6,12,17. 4,1,17,9,1. 19,26. 24,3. 29,21. Exod.2,1. 20,17. Leu.18, 20,10. Deut.5,21. 7,3. 22,29. 24,1. Ios.23,12. Iud.3,6. 14,2,7. 15,1. Esd.9,2. 10. Esd.13,23. Tob.4,13. 6,17. 7,15,16. 8,9. Esth.2,17. Prou.18,22. 19,14. Eccli.25,1. Ier.3,1. Mat.5,32. 19,3,7. 22,24,30 Mar.6,18. 10,2,6,7,8,9,12,20.* Luc.2,5,3,19. 16,18. 20,34. Ioh.2,1,2. Ro.7,1,3. 1.Cor.7,* Eph.5,31,32. 1.Tim.3,2. 5,9. Hebr.13,4. 1.Pet.3,1.*

matrimonium indissolubile, Gen.2,24. Mat.5,32. 19,7. Marc.10,11. Luc.16,18. 1.Cor.7,10.

matrimonium cuius rei sacramentum. Ephes.5,32.

Matthæus publicanus vocatur. Mat.9,9. 10,3. appellatur Leui, filius Alphæi. Mar.2,14. Luc.5,27.

Matthanias, patruus Ioachim, constituitur rex Iuda. 4.Reg.24,17. appellatur Zedechias. 1.Par.3,15.

Matthathias sacerdos ostendit studium protuenda religione. 1.Mach.2,24. pugnat strenue. ibid.24. monet filios suos ad observationem Legis Dei. ibid.49,64.

maxillam percutienti, alteram danda. Matt.5,39. Luc.6,29.

maxilla asini occiditur Philisthæi. Iud.15,15

Medad & Eldad prophetant. Num.11,27.

mediator inter Deum, & populum Israel Moyses. Deut.5,5.

mediator noster, Christus. 1. *Tim.* 2, 5. *Hebr.* 12, 24.
medicina a Deo creata. Eccli. 38, 1,*
meditandum uerbum Dei. Deut. 11, 18, 19. *Iosue* 1, 8.
Medi occupant regnũ Babyloniæ. Deu. 5, 31.
mel in corpore leonis. Iudic. 14, 8.
ut Mel de petra sugeret, cõstituit Deus Israelitas super excelsam terram. Deuteron. 32, 13.
mel gustat Ionathas, edicti paterni ignarus. 1. Reg. 14, 27.
Melchisedec sacerdos, & rex Salem. Ge. 14, 18. *Psa.* 109, 4. *Heb.* 7, 1.
Mello ædificatur a Salomone. 3. Reg. 9, 24.
membra corporis peccati mortificãda. Col. 3, 5
membra nostra templum Spiritus Sancti. 1. Cor. 6, 19.
mendacium. Ge. 3, 4. 37, 19. 39, 17. *Leu.* 19, 11. 2. *Reg.* 1, 2, 7. 3. *Reg.* 13, 18, 4. *Reg.* 5, 25. *Prou.* 6, 19. 12, 22. *Sap.* 1, 11. *Eccli.* 7, 13. 20, 26, 28. 25, 4. *Osee* 4, 2. *Ioha.* 8, 44. *Act.* 5, 4, 8. *Ephes.* 4, 25. *Coloss.* 3, 9. *Vide Testimonium.*
mendacium non suscipiendum a iudice. Exod. 23, 1, 7.
mendax omnis homo. Psa. 115, 11. *Esa.* 9, 17. *Rom.* 3, 4.
mendax, qui negat Christum. 1. Iohan. 2, 22.
mendax spiritus in prophetis. 3. Reg. 22, 22.
mendax Spiritui Sancto Ananias cum uxore Saphira moritur. Act. 5, 3, 5,*
mendici nulli, si obediatur Deo. Deut. 15, 4.
Menelaus proditor patriæ, usurpat sibi summum sacerdotium. 2. Mach. 4, 24. *extremo supplicio afficitur. 2. Mach.* 13, 4. 5, 6.
mensæ tabernaculi forma. Exo. 25, 23. 37, 10
menstruosa mulier. Leui. 15, 19.
mensura qua mensi fuerimus, remetietur nobis. Exod. 21, 23. *Iudi.* 1, 7. 1. *Reg.* 15, 33. 2. *Reg.* 22, 25. *Ps.* 17, 21. *Prouer.* 22, 23. *Esa.* 33, 1. 65, 6. 66, 4. *Ier.* 50, 15. 29. 51, 49. *Ezech.* 16, 59. *Ioel.* 3, 7. *Matth.* 7, 2. *Marc.* 4, 24. *Luc.* 6, 38.
mensuræ & pondera debent esse iusta. Leuit. 19, 35. *Deut.* 25, 13. *Prou.* 16, 11. 20, 10. *Ezech.* 45, 10. *Mich.* 6, 11. *Amos* 8, 5.
mentitur Iacob se primogenitum. Ge. 27, 19.
mentiri non potest Deus: præstat promissa, Tit. 1, 2. *Heb.* 6, 18.
Merari filius Leui. Num. 3, 17.
Meraritarum officium. Nu. 3, 33. 4. 42. *eorundem sors & urbes. Ios.* 21, 7,*
mercenarius pastor. Iohan. 10, 12.
mercenariorum merces non deneganda. Leui. 19, 13. *Deuter.* 24, 14. *Tob.* 4, 15. *Eccli.* 34, 27.
merces Abræ, & omnium nostrum, Deus. Gene. 15, 1.
merces laboris nõ detinẽda. Deu. 24, 4. 25, 4
merces persecutionem pasis. Matt. 5, 12.
merces prostibuli, nec precium canis, offerenda pro uoto. Deut. 23, 18.
merces secundum opus. 1. Cor. 3, 8, 14.
merces uinitoribus ex aquo. Matt. 20, 8.
meretrix fugienda. Pron. 23, 27,*
meretricis magna ruina. Apo. 17,*
meretrici adhærens, unum corpus. 1. Cor. 6, 16
meretrices & publicani, Euangelio credentes, regnũ Dei ingrediuntur. Mat. 21, 31, 32.
Merob, filia Saulis. 1. Reg. 14, 49. *promittitur Dauidi in uxorem. 1. Reg.* 18, 17.
Mesa rex Moab, tributarius regi Israel. 4. Reg. 3, 4.
Messias, id est Christus, & uerus unctus est Dominus noster IESVS. *Matth.* 16, 64. *Marc.* 14, 62. *Luc.* 22, 67. *Iohan.* 1, 4, 4, 25. 7, 41. 11, 27. *Act.* 17, 3. 18, 28. 19, 4. 1. *Iohan.* 5, 1.
Messiæ tempus desiderat fidelis. Esa. 45, 8.
messis abundans obedientibus. Leui. 26, 5.
messis multa populi prædicatione Euangelii colligenda. Matt. 9, 37, 38.
messem Ioab succendit Absalon: & quare. 4. Reg. 14, 29.
de Messe, lex. Leui. 19, 9. 23, 22.
metens segetes quid pauperibus relinquere debeat. Leu. 19, 9. 23, 22. *Deut.* 24, 19.
non Metuendum fideli in afflictionibus. Deu. 7, 17, 18.

cum Metu & tremore operemur noſtram ſalutem. Philip.2,12.
Micha parat Ephod idolo matris ſuæ. Iudic. 17,5. conducit Leuitam. ibid.7,10. idolũ & Ephod auferuntur, ſimiliter & ſacerdos abducitur. Iudi.18,13,18,20.
Micha filius Miphiboſeth.2.Reg.9,12.
Micheas prophetat contrarium pſeudoprophetis.3.Reg.22.13,15,23.2.Par.18,14.
Michael pugnat cum diabolo. Daniel.12,13 Iudæ.9. Apo.12,7.
Michol ſine Michal filia Saulis, datur Dauidi in vxorem. 1.Regum 18,27. iuxta promiſſionem regis. 1.Regum 17,25. conſeruat Dauidi vitam, dimittens eum per feneſtram. 2.Reg.19,12. ſubducitur ei, & datur Phalti ſiue Phalthiel. 1.Reg.25,44 redditur ei. 2.Reg.3,14,15. deridet ipſum ſaltantem coram Domino. 2.Reg.6,16.
militare. Vide Bellum.
minimus in regno Dei. Matt.5,19.
minima terræ, quatuor, quæ ſunt ſapientibus ſapientiora. Prou.30.
miniſter noſter, Chriſtus. Mutt.20,28. Mar. 10,45. Heb.8,2.
miniſter ſit, qui primatũ quærit. Mat.20,26.
*miniſtri Dei ſunt Paulus, Apollo, & huiuſmodi prædicatores. 1.Cor.2,*4,1.*
miniſtri Dei, quales. Leui.21,17,
miniſtri uerbi a Deo petendi. Mat.9,38. diligendi. 1.Theſ.5,12,13.
miniſtrorum etiam malorum opera dignatur uti Dei bonitas. Mat.7,22. Marc.9,38. Luc.9,49. quos & iubet audiri. Mat.23,3.
miniſtris uerbi Dei debetur uictus. Mat.10, 10. 1.Cor.9,7. Gal 6,6. quem præſtiterũt Paulo Philippenſes. Philip.4,14,15.
contra miniſtros Dei murmurans, murmurat contra Deum. Exod.16,7.
miniſterium reconciliationis accepit Paulus euangelium nuncians. 2.Cor.3,18.
miniſterium uerbi, prædicatio euangelii. Act. 20,24.
miniſteria uaria Chriſtianis data. Eph.4,7,
miniſtrationes ſpiritus diuerſæ. 1.Cor.12,5.
Miphiboſeth, filius Ionathæ. 2.Regum 4,4. inuenit gratiam coram Dauide. 2.Regum 9,7, parcit ei Dauid. 2,Reg.21,7. appellatur Meribbaal. 1.Para.9,40.*
Miphiboſeth, filius Saulis, ſuſpẽditur. 2.Regum 21,8.
mirabile nomen Dei Iudic.13,14.
miracula, confirmatio uerbi. Marc.16,17. pſeudoprophetarum. Ierem.23,32.
miracula per ſe fieri orant Apoſtoli. Act. 4,30.
miraculis a fide abducens, occidendus. Deuteron.13,6.
miraculis Chriſti glorificatur Pater. Matth. 15,31.
miraculis mentientes ſe Chriſtum. Matth. 24,24.
miraculis noſtram fidem tentat Deus. Deuter.13,3.
miraculis potuit cognoſci Chriſtus. Iohan. 10,25.
miraculis probatus eſt Chriſtus a Deo eſſe miſſus. Act.2,22.
miſerationis multæ Deus. Exod.34,6.
miſeretur Deus cuius uult. Exod.33,19. Roman.9,15.
miſeretur Deus propter promiſſiones ſuas. 4.Reg.13,23.
ut Miſereatur noſtri Deus, orandum. Numer.6,25.
miſereatur tui Deus, benedictio. Ge.43,29.
miſeri ſimus, ut fœlices efficiamur. Iac.4,9.
miſericordia. Vide Bonitas Dei: item Charitas.
*miſericordiæ opera proximo exhibenda. 1. Reg.15,6.2.Par.28,9,15. Pſalm.111, 5,9. Prou.11,17.14,21,*15,27.24,21, 31.19,7,25,21. Eccli.4,2,29.35,18. Eſa.59 7. Oſee 6,11. Mach.6,8. Zach. 7,9. Mat.5,7.9,13.10,41.18,33.25 50 41. Mar.9,40. Luc.6,35.10,33. Ro.21, 23. Gal.6,12. Coloſſ.3,12.1. Tim.5,10. Quare Eleemoſyna.*
Miſphat, alias Cades. Gen.14,7.
miſſus a Deo Chriſtus. Iohan.8,42.

mites & humiles corde esse discamus a Christo Matt.11,29.
mites & mansueti quid a Deo accepturi. Matth.5,4.
mitissimus Moyses. Nu.12,3.
mna cuius ualoris. Ezech.45.12.
Moab, filius Loth & filiæ eius nato maiores. Gen.19,37.
contra Moabitas pugnare, Israeli a Deo prohibetur. Deut.2,8.
factus est Moab seruiens Dauidi sub tributo.2.Reg.8,2.
deficiunt Moabitæ ab Israel.4.Reg.1,1.3,5.
irruunt latrunculi de Moab in terram Israel. 4.Reg.13,20.
Moabita non admittebantur in Ecclesiam. Deut.23,3.2.Esd.13,1.
contra Moab prophetatur. Num.21,29.24, 17.Psal.59,10.107,10.Esa.16,*25,10. Ierem.48,1.Ezech.25,8. Amos 2,1. Soph. 2,8.
modesti simus.1.Petr.3,8.sitq; omnibus hominibus nota nostra modestia.Philip.4,5.
modius iustus & æqualis. Leuit.19,36.Deu. 25,15.
non Mœchandum. Exôd. 20,14. Deu.5,18.
mœchus moriatur. Leui.20,10.
mœrore consumitur inobediens. Deu.28,65
mola inferior & superior. Deut.24,6.
molles non possidebunt Regnũ Dei.1.Cor.6,9
Moloch idolum. Leu.18,21.20,2. appellatur Melchom.1.Par.20,2. Ierem.49,1. Amos 1,15.Soph.1,5.
de Moloch uide item 3.Regum 11,5,7.4. Reg.23,10.
morbus. Vide Ægrotatio.
mors est pœna peccati. Ge.2,17.3,10. Rom. 5,12,17.6,13.1.Cor.15,21. Ephe.2,2. Colos.2,13.1.Tim.5,6.Iac.1,15.
mors, & certus dies mortis, omni homini constitutus est.Deut.31,14.Iôs.23,14.1.Reg. 26,10.Iob.14,5.Psal.88,49.Eccles.3,3. 8,8.9,5. Eccli.17,3.41,1.Iohan.7,30. 8,20.Ro.5,12.6,23. Heb.9.27.
mortis hora incertissima. Eccle.9,12. Matt. 24,43.Luc.12,40.1.Thes.5,2.2.Thes. 2,2.Iacobi 4,13.
mors corporis, iustis est quasi somnus quidam, & dormitio. Deu.31,16.2.Reg.7,12.3. Reg.2,10.11,21,43.14,20.Sapien.3,3. Matt.9,24. Iohan.11,11. Act.7,60.13, 36.1.Cor.11,29.1.Thes.4,13.
mortem nostram sua morte deuicit Christus. Esa.25,8. Osee 13,14. Rom.6,9.1.Cor. 15,54. 2.Timot.1,10. Hebr.2, 14. Apo.21,4.
moriem qui sibi intulerint. Iudic.9,54.16, 29.1.Regum 31,4.2.Reg.17,23.3.Reg. 16,18 2.Machab.10,13.14,41. Matt. 27,5. Act.1,18.
mortuos lugere quatenus permittatur, aut prohibeatur. Leui.19,28 Deut.14.1.34, 8.2.Reg.1,11.3,32.10,2.12,16.14,2. 19,1.21,10.13. Eccles.22,10.38,16.1. Mach.9,20.11,52.13,26. Matt.9,23. Luc.7,13.Iohan.11,33. Act.8,2.9,39. 2.Thes.4,13.
mortui ad uitam reuocantur. 3.Reg.17,20. 4.Reg.4,33.13,21.Matth.9,25.27,52. Mar.5,41.Luc.7,13.8,54.Iohã.11,43. Act.9,40.20,10.
murtuorum sepultura. Vide Sepelire mortuos.
Moyses nascitur ex Leui. Exo.2,1.6,20.Act. 7,20.percutit Ægyptium, & fugit in Madiam. Exo.2,11,15. accipit Sepphorã Madianiten uxorem.ibid.21. mittitur ad Pharaonem in Ægyptum. Exod.3,10,* 5,1.6.11.7,*8,*9,*10,* reuertitur cum uxore & liberis in Ægyptum. Exôd.4, 20.orat pro Pharaone. Exod.8,12, 30.9, 28 33.10,17. orat pro populo. Exod.14, 15.17.4,11.32,11,13,31.Nu.11,2.14, 13,17.21,7.Deut.9,18, 26. accipit primo tabulas. Exod.31,18. has confringit, uidens populi idololatriam. Exod.32,19. accipit iterum nouas. Exod.34,28.in faciem eius intueri non poterat populus Israeliticus.ibid.30.2.Cor.3,7. mittit exploratores in terram Chanaan, Nu.13,2. probat se a Deo esse missum. Nu.16,28,

31. videt terram promissionis, & moritur. 20,12.27,12. Deut. 34,1,5. apparet in transfiguratione Christi. Matt. 17,3. Luc. 9,30. commendatur. Eccli. 45,1.
de Moysi corpore diabolus altercatur cum angelo Michaele. Iudæ 9.
super Mulam Davidis incedit Salomon. 3. Reg. 1,33.
mulier captiua. Deut. 21. 10. creatur e costa Adæ. Gen. 2. 21. familiam curet. Prouer. 12,4. Tit. 2,5. formosa, & fatua. Prou. 11,22. gloria viri. 1. Cor. 11,7. litigiosa fugienda. Proverb. 21,9. pulchra, & prudens Abigail. 1. Reg. 25,3. sanguinis fluxum patiens sanatur a Christo. Mat. 9,20. sedens super bestiã coccineam. Apocalip. 17,3. seducitur a serpente. Gen. 3,1,*. uestæ virilis ne utatur. Deut. 22,5. uouens. Num. 30,4.
mulieris prudentis consilium. 2. Reg. 20,16.
mulieres Christus euangelizat. Ioh. 4,7,*.
mulieres non dandus primatus. 1. Tim. 2,12.
mulierem bonum non tangere. 1. Cor. 7,1.
mulieres cantant canticum cum Maria. Exo. 15,20. coheredes gratiæ. 1. Pet. 3,7. Christum surrexisse prædicant. Mat. 28,8,11. reseruentur in expugnatione urbiũ. Deut. 20,14. saluantur per liberorum generationem. 1. Tim. 2,15.
mulierum ornatus, & mores. Ephes. 5,22. Col. 3,18. 1. Petr. 3,1,*.
mulieribus etiam legendum Deuteronomium. Deut. 31,12.
mulieribus prædicat Paulus. Act. 16,13.
mundus nemo coram Deo. Iob 25,4.
mundi corde. Ps. 23,4. 50,12. 72,1. Matth. 5,8. 1. Petr. 1,22.
mundities interior, et exterior commendatur. Matt. 23,25. Luc. 11,39. 2. Cor. 10,7,1.
mundi ætas ultima. 1. Cor. 10,11.
mundum iudicabunt fideles. 1. Cor. 6,2. non diligamus. 1. Ioh. 2,15.
pro Mundo non orat Christus. Ioh. 17,9.
munera accipiunt filij Israel iudices, & male iudicant. 1. Reg. 8,3. accipiens Giezi, leprosus factus. 4. Reg. 5,21,27.
munera accipiens, ut occidat innocentem, maledictus. Deut. 27,25.
munera non accipit Deus. Deut. 10,17.
munera non accepit Elisæus a Naaman gentili, quem sanauerat. 4. Reg. 5,16.
munera non accipienda. Exod. 23,8. Deut. 16,19. 27,25. 1. Reg. 8,3. 12,3. Reg. 13,7. 4. Reg. 5,16. Ps. 14,5. Prou. 15,27. 17,23. Eccli. 8,3. 20,30. Esa. 1,23. 5,23. Ezec. 13,19. 22,12. Amos 5,12. Mic. 3,11.
mures aurei Philisthinorum. 1. Reg. 6,5.
murmuratores quos mittentur, & quæ illis pœna metuenda. Exod. 14,11. 15,24. 16,2,7,8. 17,2. Num. 11,1,*. 12,1,9,10. 14,2,27,*. 16,3. 17,13. 20,2. 21,5,*. Deut. 1,27. Ios. 9,18. Iudith 8,10. Sap. 1,11. Mat. 20,12. Luc. 15,2. 19,7. Ioh. 6,41,*. Act. 6,1. 1. Cor. 10,10. Iud. 16.
mutatur homo in alium uirum a spiritu Dei. 1. Reg. 10,6.
mutuum dandum omnibus. Deuter. 15,7,8. Matt. 5,43.
mutui lex. Exod. 22,14,15.
mutum facit Deus. Exod. 4,11.
mutus sanatur. Matt. 9,32,33.
mysteriũ absconditũ salus nostra. Ro. 16,25.
mysteriũ extremæ resurrectionis. 1. Cor. 15,51.
mysteriorum Dei dispensatores Apostoli. 1. Cor. 4,1.

N

NAAMAN, militum præfectus apud regem Syriæ, mundatur a lepra. 4. Regum 5. 14. Luc. 4,27.
Naas, rex Ammonitarum, pugnat contra Iabes. 1. Reg. 11,1. moritur. 2. Reg. 10,1.
Naas, pater Abigail. 2. Reg. 17,25.
Nabal uir iniquus. 1. Reg. 25,25,26.
Naboth, quia regi Achab uineam negabat, lapidatur. 3. Reg. 21,2,13.
Nabuchodonosor, potentissimus rex Babylonis. Ier. 27,6. inuadit Aegyptiũ. 4. Reg. 24,7. Ier. 46,2. ascendit in Ierusalem. 4. Reg. 24,1,10. 25,1. Ier. 39,1. iuxta prophetiã

Ier.25,8.32,28. erigit auream statuam. Dan.3,1. habitat septem annos inter feras. Dan.4,28,30. ingens superbia eius, amplitudo dominij, & crudelitas explicatur. Esa.14,2.8.

Nabuzardan, dux militiæ regis Babylonis, destruit domum Dei, muros Ierusalem, & populum qui remanserat, transfert, cum omnibus uasis templi, in Babylonem. 4. Regum 25,8. Ier.39,9.11.32.12.

Nachor, auus Abraham. Gene.11,23,25.

Nadab & Abiu igne consumuntur. Leui.10,1.16,1. Nu.3,4.26,61.

Nadab, rex Israel. 3. Reg.14,20. caditur. 3. Reg.15,28.

Nahasson, filius Aminadab, princeps & dux tribus Iuda. Nu.1,7.2,3.7,12.

*Nahũ prædicat in Ninive. Nah.1,*1,*3,* *natalis sui cœnã celebrat Herodes. Mar.6,21*

Nathan filius Dauidis. 2. Reg.5,14.

Nathan Propheta mittitur ad regem Dauid 2. Reg.7,4.12,1.

Nathanael dux tribus Issaschar. Nu.1,8.

Nathanael uidetur a Christo. Ioh. 1,47. ipsi se Christus manifestat. Iohan.21,2.

natura impuritas. Iob 25,4.

natus ex Deo. Ioh.1,13.1. Ioh.5,4. peccatũ non facit. 1. Iohan.3,9.

*naufragium Pauli. Act.27,39 *

nazaræorum lex. Nu.6 2.

in Nazareth educatur Christus. Mat.2,23. Luc.4,16.

Nazareni conantur Christum præcipitare. Luc.4,29. non honorant Christum. Mat. 13,54.

Nebo mons. Deut.32,49.34,1.

nebula impletur templum. 3. Reg.8,10.

in Necessitatibus Paulus. 2. Cor.6,4.

Nechao, rex Aegypti. 4. Reg.23,29.2. Par. 35,20.36,3.

negat Christum Petrus. Mat.26,69,

negabit nos Christus, si negauerimus eum. 2. Tim 2.12.

negotiatio. Vide Emere & Vendere.

Nehemias, pincerna Artaxerxis. 2. Esdr.1, 11. mittitur in Iudæam ad ædificandum quæ erant destructa. 2. Esd.2,9. appellatur Athersata. 2. Esdr.8,9.

Nemrod potens erat & robustus uenator. Gen.10,8.

nemus plantat Abraham in Betsabee. Genes.21,33.

Nephthalis nascitur. Gen.30,8. benedicitur. Gen.49,21. Deut.33,23. eius filii. Gen. 46,24. sors. Ios.19,32.

neruum femoris non comedunt Iudei. Gene. 32,32.

Nicanor, dux Lysiæ. 1. Mach.3,38. & etiã dux exercitus Demetrii. 1. Mach.7,26. minatur se succensurum templum. ibid.34 cæditur. ibid.43. 2. Mach. 15,28.

*Nicodemus occultus discipulus Christi. Iohã. 3,1.7,50,*19,39.*

de Nido inuento lex. Deut.22,6,7.

Ninive ædificatur ab Assur. Ge.10,11. pœnitentiam agit de peccatis suis. Ion.3,5, desolatio & destructio Ninive. Tobiæ 14,5. Nah.1,*2,*3,* Soph.2,13.*

Ninive stabit in iudicio, & condemnabitur obcæcatos Iudæos. Mat.12,41.

Nobe ciuitatem destruit Saul. 1. Reg.22,19.

nocturnam non comedunt Iudæi. Deut.14,15.

Noe, filius Lamech. Gen.5,30. præco diuinæ iustitiæ. 2. Pet.2,5. ædificat arcam. Ge.6, ingreditur arcam. Genes.7,1,7. egreditur. Gen.8,15. accipit signum fœderis. Gen.9, 8,14. commendatur. Eccli.44,17.*

Noemi uxor Elimelech. Ruth.1,2.

nomen Dei auditum ubique. 3. Reg.8,42. nõ assumendum frustra. Exod.20,7. pollnitur periurio. Leui.19,12.

nomen Dei, Sum qui sum. Exod.3,14.

nomen Dei inuocare super aliquẽ. Nu.6,27.

in Nomine Domini benedicit Dauid populo. 2. Reg.6,18. sic maledicit. Elisæus. 4. Reg.2,24.

*nomina imponebant matres. Ge.29,32,*30, 6,* Iudi.13,24. 1. Reg.1,10.*

nomina patrum inuocata supra Ephraim & Manassen. Gen.48,16.

nonacula non raduntur pili Nazaræorum. Num.6,5

nouissima prouidenda. Deut.32,29.

nouissima tempora.2.Timo.4,1.2.Tim.3,1. 2.Petri 3,3.

nouissimi primi. Matt.20,16.

in Nouitate uita ambulemus. Rom.6,4.

noua creatura in Christo. Galat.6,15.

nouus homo. Ephes.4,24.

nouum Testamentum. Ier.31,31. Matt.26, 28. Mar.14,24 Luc.21,20. 1.Cori.11, 24. Heb.8,8.9,15.10,16.13,20.

nouum cœlum & noua terra post mundi innouationem. Esa.65,17.66,22.2.Pet.3, 13. Apoc 21,1.

nox uerbo Dei creatur. Gen.1,5.

nubes in ecclasi orta, pluuiæ signũ. Leu.11,54

nubis candidæ uisio. Apoc.14,14.

in Nubis columna apparet Deus Moysi. Deut.31,15.

in Nube loquitur Deus Moysi. Exod.33,9. Num.11,25.12,10.

nubes discurrunt magnificentia Dei. Deut. 33,26.

nubunt priores quæ maiores sunt ætate sorores. Gen.29,26.

ne quis Nubat prohibere, doctrina demoniorum. 1 Tim.4,3.

nubant, qui se continere non possunt. 1.Corin. 7,9.

nuditas inobedientibus. Deut.28,48.

nudus Israel inter hostes. Exod.32,25.

nudi Adam & Eua. Gen.2,25.

nudi uestiendi. Tob.1,20. Esa.58, 7. Ezec. 18,7. Mat.25,26,39. Vide Misericordia.

nuptiæ Rebeccæ cum timore Dei. Ge.24,.*

nuptiarum sanctitas in Tobia. Tob.6,18.

*nuptiis interfuit Christus. Iohan.2,**

nuptias celebrat Laban. Gen.29,22.

nuptialem uestem non habens, eicitur. Matt. 22,13.

ut Nutrix fouet filios suos, sic Paulus Thessalonicenses, nihil ab eis exigens. 1.The.2,7

nycticoracem non comedunt Iudæi. Deuter. 14.17.

O

OBED filius Boos ex Ruth. Ruth. 4,17. Mat.1,5.

Obed edom benedicit Deus. 2. Reg.6,11.

obediendum Deo, eiusq; præceptis: & quæ obedientibus sit constituta merces. Ge.12, 4.17,9,23.22, 26,5. Exod.1,17.15, 26.19,5.20,6.23,22,25. Leuit.20,22. 26,3,11. Deut.4,10.7,*11,* 13,4.17, 25.18.15.24.8.27,10.28,1,12. Ios.22, 1.1. Reg.12,14.15,22.4. Reg.10,30.2. Par.7,17. Pro.1,8,33.15,31. Eccli.35, 7. Esa 1,19.48,18.55,2. Ier.7,23.11, 4.17,24,35,*. Dan.3,16.2. Macha.7, 30. Mat.4.19.7,24.8,21.15 3.17, 5. 25,3. Luc.5,4.10,16. Iohan.2,7. Actor. 4,19.5,32. Ro.16,19. Philip.2,8,12.1. 1. Thes.4,3.5,18. Iac.1,22.1. Pet.1,22.*

obedientia inferiorum erga superiores. Vide Subditorum officium.

oblatio debet esse sine uitio aut macula. Leui. 1,3.3,1.22,19. Nu.28,3,31. Deut.15, 21. Eccli.35,14. Ezs.43,23 Mala.1,8,14

oblationes Deo gratæ cœlitus accenduntur. Ge.4,4.8,20.15,17. Leu.9,24. Iudic.6, 21.13,19.3. Reg.18,38.1. Par.21,26.2. Para.7,1.2. Mach.1,22.2,10.

oblationes quotidianæ. Exod.29,38. Num. 28,3.1. Esd.3,2.

oblationes propriorum filiorum. Leui.18,21. 20,2. Deut.12,31.18,10. Iud.11,39.4. Reg.3,27.16,3.17,17.21,6.2. Par.28, 3. Psa.105,37. Esa.57,5. Ier.7,31.19,5. Ezec.16,20,36.20,31.23,37.

*oblationum comitia cum gaudio celebrabãtur. Ge.31,46. Exod.18,12.32,6. Num. 25,2. Deuter.12,*27,*7 1. Reg.1,4.9, 22,*16,5.2. Reg.15,12.3. Reg.1,9.3,15. 1. Par.29,21.*

oblationes impiorum. Ge.4,5.1. Reg 15,21. Psa.39,7.49,7.50,18. Prou.15,8.21, 27. Eccli.35,15. Esa.1,10.43, 23 61,8. 66,3. Ier.6,20.7,20.14,12. Osee 5,6.8, 13.9,4. Amos 5,22. Mich.6,7 Malac.

1,7,13. *Mat.*9,13.12,7. *Marc.*12,33. *Hebr.*10,5.
ne Oblumiscamur Dei in diuitiis. *Deu.*6,12. 8,11.
oblitus Dei Israel, affligitur. *Deute.*32,18. *Iudic.*3,7.
obliti Dei peribimus. *Deut.*8,19,20.
obsecrat Ephesios Paulus. *Ephes.*4,1.
obstetricum Aegyptiarum pietas. *Exo.*1,17
obstinatorum interitus. *Ezech.*6,11.
occidere. *Vide* Homicidium.
Ochozias, filius Ioram, rex Iuda. 4.*Reg.*8, 24. fugit in Mageddo a facie Iehu, & caditur. 4.*Reg.*9,27. habet sibi succeſſorem Ioas regem. 1.*Par.*3,11.
oculus ſimplex & rectus. *Eccli.*35,12. *Mat.*6,22. *Luc.*11,34.
oculus nequam. *Ge.*6,2. *Prouer.*6,13. *Eccleſ.*4,8. *Eccli.*14,8.31,14. *Mat.*6,22. *mat.*7,22. *Luc.*11,34. 1. *Iohan* 2,16.
oculorum cuſtodia quantopere ſit neceſſaria ad uitandum peccata. *Ge.*3,6.6,2.34,2. 38,15.39,7.2. *Reg.*11,2,*13,1. *Iud.*10, 17,18,* 12,16. *Prou.*23,26.33. *Eccli.* 9,5,7,8.9,11,* 25,28,* 41,25.42, 12. *Daniel.*13,8,* *Mat.*5,28.2. *Pet.*2,14
oculus mentis uel intellectus. *Nu.*24,3. *Deu.* 29,4. *Eſaiæ* 6, 9. *Luc.*24,29. *Act.*26, 18. *Ephes.*1,18.
odium. *Vide* Inuidia.
odio habenda malitia. *Pſalm.*96,10.138,21. *Amos* 5,15.6,8. *Ro.*12,9.
odoratur Deus ſacrificium pii. *Gen.*8,21.
offendiculum fratri non obiiciendum. *Roma.* 14,13.
ſine Offendiculo ſit Chriſtianus. 1.*Cor* 9,12.
offerendum Deo, non dæmonibus. *Leu.*17,7
non Offerenda hoſtia uitioſa. *Deut.*17,1.
offerendarum pecudum, armentorum, &c, ritus. *Leui.*1,*.
officium ſubditorum. *Vide* Subditorum officium.
Oſi rex Baſan caditur. *Nu.*21,33. *Deu.*3,1 29,7.31,4. *Pſal.*135,20.
Olda prophetiſſa. 2.*Par.*34,22.
oleribus neſcitur infirmus. *Ro.*14,2.
olea, Chriſtus. *Rom.*11,17.
oleaſter, populus Gentium. *Rom.*11,17.
oles ſanctæ confectio. *Exod.*30,23.
oleum dat Deus diligentibus ſe. *Deu.*11,14
oleum fundit Iacob ſuper lapidem, quem erexerat in titulum. *Gen.*28,18.35,14.
oleo non unguntur inobedientes. *Deu.*28,40
oleo ungitur rex Saul. 1.*Reg.*10, 1. ungatur infirmus a presbyteris. *Iac.*5,14. uncti ab Apoſtolis, ſanantur. *Mar.*6,13.
oliuarum reliquiæ relinquendæ aduenis, pupillis & uiduis. *Deut.*24,20.
olla liqueſacta. *Ezech.*24,3,*
omnipotens Deus. *Gene.*17,1.35,11.48,3. *Exod.*15,3. *Num.*11,23.
Onam percutitur a Deo. *Gen.*38,10.
Oneſimus, ſeruus Philemonis, a Paulo ad Chriſtum conuerſus. *Philem.**.
Oneſiphoro optat Paulus miſericordiam. 2. *Tim.*1,16.
Onias ſummus ſacerdos offert pro Heliodoro 2. *Mach.*3,32. caditur. 2. *Mach.*4,34.
onus Chriſti ferendum. *Matt.*11,29.
onus & infirmitas fratris ferenda. *Gal.*6,2.
onus graue populo imponunt Scribæ & Phariſæi. *Matt.*23,4.
onus ſuum quiſque portabit. *Gal.*6,5.
onerati & laborantes accedunt ad Chriſtum. *Matt.*11,28.
Ooliab artifex. *Exod.*31,6.35,34.
Oolla & Ooliba. *Ezech.*23,4.
operimentum tabernaculi. *Exod.*26, 11,14.
Ophini & Phinees, filii Heli. 1.*Reg.*1,3.2, 12,34.4,4,11,17.
in Ophir mittit Salomon claſſem. 3.*Reg.*9, 28. item Ioſaphat. 3.*Reg.*22,49.
opprimitur inobediens. *Deut.*28,33.
non Opprimendus frater. *Leui.*19,13.
opus Dei, credere in Chriſtum. *Iohan.*6,29. 1.*Theſ.*2,13.
opera Dei imperueſtigabilia. *Eccleſ.*8,17. non ſcrutanda curioſius. *Iob* 33, 13,* renocanda in memoriam, nec obliuiſcenda. *Deut.*4,9.7,18.

opera Gentium non imitanda. Ephes.4,17.
opera lucis. Ephe.5,9 misericordiæ. Mat.25, 35, tenebrarum abneganda Ro.13,12. Tit.2,12.*
ad Opera fidei provocat Christus. Mat.5,16 sic & Paulus. Act.26,20.
*ante Opera bona mûdemur oportet per Christum. Iohan.9,35,*15.1, Tit.2,14.*
opera retributio seu merces. Ps.111,118. Pro. 11,18. Eccli.36,18. Esa.3,10. Mat.5, 12,10,42.16,27,25,34. Ro.1, 6.1.Cor. 15,28.2.Cor.5,10 1.Tim 4 8. Hebr.6, 10.10,35.11,26. Iac.2,24. Apoc.20,7, 8.22,12.
non in quolibet Opere homo peccat. 2.Pet.1, 10.1.Iohan.3,6,9.5,18.
opera a nobis proxima exhibita, tamquam sibi facta reputat Deus, sive bona sint sive mala. Esa.37,23. Ierem.1,19. Zach.2,8. Matt.25,40. Act.9,5.1.Cor.8,12.
operarius cibo dignus. Matth.10,
operarii iniquitas. Mat.7,
ut Operarios extrudat, orâdus Deus. Matt.9.
operatur manibus Paulus. Act.18.
operatus cum Deo Ionathas. 1.Reg.14,
operandum manibus. 1.Thes.4,
opiniones & cogitationes hominum frequenter sunt erroneæ. Len.10,1. Num.15,39. Deu 12,8.29 19.1.Reg 15.9 2.Reg.6,6 Prou.12,15.14,12. 21,2. Esa.5,21.7,12. 14,13 55,8. Matt.3,14.16,22. Mar. 8,32. Iohan.12,4.13,8.
orare in nomine IESV. Iohan.14,13.15,16 23,26.1.Iohan.5,14.
orare quemadmodum oporteat, frequenter ignoramus. Matt.20,20. Mar.10,35. Roman.8,26. Iac.4,3.
orare noctes & dies. Psal.118,62. Luc.18,1. 1.Thes.3,10.1.Tim.5,5.2.Tim.1,3.
orare sine intermissione. Matt.7,7. Luc.11,9. 18.1. Act.10,2. Ephes.6,18. Col.4,2. 1 Thes.5,17.
orare, vt fides prædicatio successus habeat felices. Ephes.6,19. Col.4,3. 2.Thes.3,1.
orare alium pro alio. Ier.42,20. Bar.1,13.2. Mach.1,6. Eph.6,18. Col.4,2.1.Thes.5, 25. 2.Thes.3,1. 1.Tim.2,1. Iac.5,16.
orare pro inimicis. Nu.16,22,46.2.Mach.3, 33 Mat.5,44. Luc.6,28.23,34. Act.7,60
oratio quomodo, quando, cui & vbi fieri debeat: & quid petendum. Num.11,16,24. Deu.4,7 Iud.10,10.15. 1.Re.1,11.2.Re. 22,2,7.3 Reg.3,7. Tob.3, 11, Iudith 4, 11. Eccli.35,26. Es.5,24. Amos7,2. Mat. 6 5,9.7,7. 18,19. 20,20.21,22 26,38. Mar.11,24.13,33. Luc.11,2,9.18,1.22, 40. Ioh.4,23. 9,31. 14,13.15,7.16,23. Act.1,14. 2,42.4,24.31.10,2. Rom.8, 26.12.12.1.Cor.14,13. Eph.6 18. Col.4, 2.1.Thes.5,17. 1.Tim.2,1. Heb 13,18. Iac.1,6.4,3-5,13.1.Pet 3,12.1.Ioh.5,4. Apoc.19,10 22,9.*
orationes quæ fiunt quemadmodum oportet, exaudit Deus. Gen.16,11.21,17. Exo.2, 24.3.7.6,5.22,23.27. Deut.4,7.15,9. 1 Reg.7,9,10.9,16.12,18.2.Reg.12,4, 7. 3 Reg.13,6.17,22.18, 36.4.Reg.13, 5.20,5.2.Par.32,22-33,13.4. Esd.15, 7. Tob.3,24. Iudith 4,8,12. Ps 3,5.4.4. 9,13.17,7.21,25. 33.7.49,15.54.17. 117,5.119,1 144,19. Pron.15,29. Eccli.4,9.21,6,36,24.26.48,22. Esa.30, 19.37,15,21.55,7. Ier.29,12. Thren. 3.56, Dan.13,44. Ion.2,3. Zach.13,9. 2.Mach.3,22. Ioh.9,31. Act.10,4.
orationes quorundam quare non exaudiat Deus. Deu 1,45.31,18. Iud.10,11. Reg. 8 18. 4.Esd.9.29. Ps.17.42. Pron.1,28. 15,29.21,13.28,9. Eccli.34,29,31. Es. 1,15 Ier.7,16.11,11,14.14,12.15,1. Ezec.8,18.14,16,20. Mich.3,4 Zach.7, 13. 2.Mach.9,13. Iohan.9,31. Hebr.12, 17. Iacob 4,3.
*Orationum Sanctorum exempla. Gen.32,9. Exo.32,11,13. Num.14,19. Deut.9,26. 3.Reg.8,15,*4.Reg.20,3. 2.Par.6,16,* 14,10.20,6,12. 1.Esd.9,6,* 2.Esd.1,* 3.Esd.8,74. 4.Esd.3,* 6, 38,* Sap.9,* Tob.3,1,12. 8,7. 13,1. Iudith 9, 2.16,* Esth.4,1. Eccli.23,2.36,1,*51.* Es.33*

2.37,16.64,*.Ier.10,24.17,13,14,18, 19.32,16.Thre. 5,*Baruch 1,17,21.2, 6,*3,1,9. Dan.9, 6.13,42. Ione 2,*. Abac.3,*.1.Machab.7,37.2.Mach.6, 30. Actor.4,24.
oraculi forma. Exod.37,6.
orbis descriptio, edicto Cæsaris Augusti. Luc.2,1,*.
orbis totius desolatio. Esa.24,3.
Oreb & Zeb interficiuntur. Iudic.7,25.
organorum inuentor Iubal. Gen.4,21.
ornatus Aaronis & filiorum. Exod.28,*.
orphanos non relinquit Apostolos Christus. Iohan.14,
orygen comedunt Iudæi. Deut.14,5.
oris & oculorum custodia. Prou.4,24,25.
os hominis fecit Deus. Exod.4,11.
ore prædicare euangelium. Deut.30,14.
osculum pudicum, pacis et charitatis symbolū. Gen.29,13.45,14.48,10.49,34. Exod. 4,27.1.Reg.20,41. Luc.15,20. Act.37. Rom.16,5.2.Corint.16,20, 2.Cor.13, 12.1.Thess 5.26.1.Petr.5,14.
osculo Christum prodit Iudas. Matt 26,49.
Osee, qui & Iosue. Num.13,17.
Osee, regis Israel, acta. 4.Reg.15,30.17,1,*.
Osee quo tempore prophetauerit. Ose.1,1. accepta uxore fornicaria idololatriam populi ostendit. ibid.2.
ossa Ioseph secum effert Moyses. Exo.13,19.
ossa Prophetæ Dei seruantur a Iosue. 4.Reg. 23,16.
ostium Christus. Iohan.10,1,7,*.
Othamel, iudex Israel. Iudic.1,13.
otium. Vide Acedia.
ouem comedunt Iudei, Deut.14,4.
oues errantes ante conuersionē. 1.Petr.2,25.
oues errantes Iudæi. Matth.15,24
oues, benedicti Dei. Matth.25,33.
oues Christi uocem eius audiunt. Iohā.10,4.
ouium caula multiplicantur obedientibus Dei preceptis. Deut.28,4.
ouiū parabola proponit Mich.4.Reg.22,17.
de Ouibus oblatio. Leui.3,6.
ouile, Ecclesia Christi ex Iudæis & Gentibus. Iohan. 10,16.
Oza & Ahio, filii Abinadab. 2.Reg.6,3
Ozias sacerdos recipit Achior in domū suā, Iudith 6,19. præscribit Dominū miserationi tempus quinque dierum. Iudith 7,23.
Ozias. Vide Vsia.

P

PACIFICVS Salomon. 1.Par. 22,9.
pacificorum hostiæ. Leui.3,1,*.
pactum cum quibus non sit ineundum. Exod.23,32.34,15. Deut.7,3. 20,13.3.Reg.20,36,42.
pactum contra Dei uoluntatem cum infidelibus initum, punitur. Iudic.1,24,27.33. 5.3. Reg.20,34,41.2.Paral 19,2.
pactum init Deus cum populo. Gen.17,2,7. Exod.19,5. Deut.5,2. Ierem.31,31,33.
pactū init populus cū Deo. Ios.24,25.4.Reg. 23,3.2.Par.15 12.23,16.2.Esdr.10,29
pædagogus Leu. Vide Lex.
pallium Eliæ & Elisæi. 3.Reg.19,19.4.Regum 2,8,13.
palmas dant in faciem Christi. Mat.26,67.
palpat in meridie inobediens. Deut.28,29.
panis comedēdus in sudore uultus. Ge.3,19.
panis euangelii, Iudæorum erat. Matth.15, 26. Marc.7,27.
panis laicus. 1.Reg.21,4.
panis uitæ, caro Christi. Iohan.6,51.
panis unius & calicis participatio. 1.Corint. 10,16.
pane & aqua cibatur Elias. 3.Reg.19,6,8
pane fulcitur cor. Genes.18,5. Iudic.19,5. Psal.103,15.
pane solo non uiuit homo. Deut.8,3. Matt. 4.4. Luc.4.4.
panes primitiarū multiplicari. 4.Reg.4,42,*
panes propositionis. Leui.24,5.1.Reg.21,4, 6. Matth.12 4.
panum oblatio. Leui.2.4.
pambus obedientium sibi benedixit Deus, comedunt; in futuritate. Lu.26,5.
panes pluit Deus de cælo. Exod.16, 13.
panibus quinque 5000 hominum satiati. Matth.

*Matt.*14,17,21. *septem, quatuor millia. Matth.*15,34,38.
*parabolæ Salomonis.3.Reg.*4,32.
*parabolas interpretatur Christus suis Apostolis. Marc.*4,34.
*sine Parabolis non locutus Christus. Matth.*13,13,34. *Mar.*4,34.
*Paracletus pmittitur. Iob.*14,16.15,26.16,7
*e Paradiso voluptatis ejectus Adam. Genes.*3,23.
*paralyticus sanatur. Matth.*9,2,*.
*parentes honorandi & timendi. Exod.*20,12. *non percutiendi, nec eis. maledicendum. Exod.*21,17. *Leui.*20,9.
*ob Parentum inhonorationem mittitur populus in exilium. Ezech.*22,7.
*parentes honorare, est illis benefacere. Matth.*15,5,6. *Marc.*7,10,11,12.
*parentū officiū. Ge.*18,19.21,19.24,2.25,6.34,4,29.49,*. *Exod.*10,2.12,26.13,13,14.21,10. *Leu.*19,29. *Nu.*36,*. *Deu.*4,9.6,7,10.11,19.21,19.22,15.19,32,46. *Ios.*4,21. *1.Reg.*2,3.3,13.3. *3.Reg.*2,1. *Tob.*1,10,4.*10,13.14,5,11. *Iob*1,5. *Ps.*77,3. *Pro.*1,8.4 1.5,7.11,29.13,24.19,18.20,7.22,6,15.23,13.29,17. *Eccli.*4,23.7,25.8,11.17,1.25,10.26,13 30,1.11.33,32.42,5. *Dan.*13,3.1. *Machab.*2,49,64. *2.Mach.*6,24,28.7,20,21,27. *Matth.*10,37. *Ephes.*6,4. *Col.*3,21. *2.Tim.*3,15. *Tit*2,4.
*pars Dei, Israel. Deut.*32,9.
*parsimonia opes auget. Prouer.*13,7.
*participes Christi facti sumus, si in fide permaneamus. Hebr.*3,14.
*parui in Christo. 1.Cor.*3,1.
*paruulis legendū Deuteronomiū. Deu.*31,12
*Pascha nostrum Christus. 1.Cor.*5,7.
*Paschæ festi institutio et celebratio. Exo.*12,*13,6.23,15.34,18. *Leui.*23,5. *Nu.*9,2,11.28,17. *Deu.*16,1,5. *Iosu.*5,10.4. *Reg.*23,21.2. *Par.*30,1,15.35,1.1. *Esd.*6,19 3. *Esdr.*1,10.9.10. *Ezech.*45,21. *Matt.*26,19. *Marc.*14,12. *Luc.*22,7.
*pascalis agnus. Exod.*12,3.
*pascit Dauid populū Israel. 2.Reg.*5,2.7,8.
*pascant greges episcopi. 1.Pet.*5,2.
*passerculus non occiditur sine Dei voluntate. Matt.*10,29.
*passiones & affectus peccati. Rom.*7,7,*.
*passiones huius uitæ. Rom.*8,18.
*passionibus Christi communicare. 1.Pet.*4,13 *in Passionibus exultādū. Col.*1,11. *1.Pet.*1,6
*pastor bonus, Christus. Iohan.*10,11. *1.Pet.*2,25. *promittitur. Ezech.*34,23.
*pastores, præceptores, & alii præfecti, qua debeant esse solicitudine & cura in eos quos sua fidei commissos habent Prouc.*27,23,24. *Sap.*6,23,26. *Ezech.*34,4,*. *Matt.*18,12.24,45. *Luc.*15,4. *Ioh.*10,11,*13,1,*17,9,11,*18,8. *Act.*20,22,28,31 *Rom.*9,2,3.12,7,8. *1.Cor.*4,14. *2.Cor.*11,28,29. *Gal.*3,19.
*pastores gregem lacerantes. Ierem.*23,1.
*pastores ouium filii Iacob. Gen.*46,32.
*pastores, populi seductores. Ierem.*12,10.
*pastoribus nūciatur Christus natus. Luc.*2,8
*pater Christi, pater nostri. Iohan.*20,17.
*pater noster, Deus. Deut.*32,18. *Matt.*23,9 *2.Cor.*6,18.
*pater Corinthiorum, Paulus. 1.Cor.*4,15.
*patri non maledicendum. Prou.*20,20.
*patrem innoccmus Deum. Gal.*4,6.
*patres pro filiis non occidentur Deu.*24,16.
*patrum officium erga filios. Ephes.*6,4.
*pati propter iustitiam. 1.Pet.*3,14.
*patiēs et lōganimis est Deus. Gen.*6,3. *Exod.*34,6. *Nu.*14,18. *Ps.*85,15.102,8.144,8. *Eccli.*8,12. *Sap.*11,24.15,1. *Esa.*30,18. *Ioel*2,13. *Ionæ*4,2. *Nahū*1,3. *Mat.*18,27. *Ro.*2,4.1. *Tim.*1,16.2. *Petr.*4,9.
*patientia & longanimitas fidelium in omni genere afflictionum. Genes.*12,4,6.2. *Regum*16,10. *Iob*1,20.2,9.7,4. *Esdr.*10,15. *Tob.*2,8. *Prouerb.*3 11.14,19. 15,1.16,32.25,15. *Eccli*1,29.2,4.2. *Mach.*6,20.7,*. *Mat.*5,39. *Ro.*5,3.12, 12.15,4.2. *Cor.*6,4. *Gal.*5,22. *Eph.*4,2. *1.The.*5,14.2. *The.*1,4.7.1. *Tim.*6,11.2. *Ti.*2,3,12. *Heb.*10,36.11,25.12,1. *Iac.*5,7

1. Pet. 1, 6. 2, 19. 3, 14. 17, 4. 1. 2. Pet. 1, 6
impatientia. & eius punitio. Exo. 14, 11. 15, 24. 16, 2, 7. 17, 2. Nu. 11, 1, 10. 14, 1, 28 21, 6. Iob 3, 1. Eccli. 2, 16.
patria Christi Nazareth. Mat. 13, 54.
pauidum cor inobedientibus. Deu. 28, 65.
Paulus Iudæus ex tribu Beniamin. Ro. 11, 1. Phil. 3, 5. natus et educatus Tharsi. Act. 22, 3. persequitur Christianos. Act. 9, 1. Gal. 1, 13. 1. Tim. 1, 13. conuersio eius singularis. Act. 9, *.
Paulus doctor gẽtiũ. Ro. 11, 13. 15, 16. Gal. 2, 2, 8. 1. Tim. 2, 7. 2. Ti. 1, 11. prædicat Antiochiæ. Act. 13, 16, *Iconiæ. Act. 14, *1. Lystris ibid. 6, 13 Thessal. Act. 17, 1. Beroeæ ibid. 10. Athenis ibid. 22, 28. Corinthi. Act. 18, 1. vocatur in Macedoniã. Act. 16, 9. capitur. Act. 21, 27. deducitur Cæsareã. Act. 23, 23. 30. uehitur Romam. Act. 27, *28, *sistitur Neroni. 2. Tim. 4, 22.
Paulus nemini uoluit esse oneri. Act. 20, 33. 2. Cor. 11, 9, 11. 12, 13. 1. Th. 2. 9. 2. Th. 3, 8
uocabatur olim Saulus, Act. 7, 59. 9, 1. 13, 1
pauor cordibus inobedientium. Leu. 26, 36.
pauperes. Vide Eleemosyna.
Pax, pax uobis, salutatio. Hebræorum. gene. 43, 23. Iudic. 19, 20. 1. Reg. 25, 6.
Pax, Vade in pace, frequens sermo Hebræorum erga abeuntes. 1. Reg. 1, 17.
pax quædã tẽporalis, quædã æterna. Ge. 3, 6, 8. 26, 2. 2. 45, 24. Leui. 26, 6. Nu. 6, 26. Eccli. 2, 5, 22. 28, 1, 5, 19. Ier. 29, 7. Mat. 5, 9. Mar. 9, 50. Luc. 14, 32. Act. 9, 31. Ro. 12, 18. 1. Cor. 14, 33. Eph. 4, 3. 2. Tim. 2, 22. Heb. 12, 14. Iac. 3, 18. 1. Pet. 3, 11. Apo. 6, 4
pax interna qualis est inter Deũ & eius amicos. Esa. 2, 4. 9, 6. 11, 6, 7. 66, 12. Ose. 2, 14, 20. Mich. 4, 3. Zach. 9, 10. Luc. 2, 14. 24, 36. Ioh. 14, 27. 16, 33. 20, 19. Act. 10, 36. Ro. 5, 1. Ephe. 2, 14. Philip. 4, 7.
pacem & misericordiã promittunt mendaces prophetæ. Ier. 6, 14. 8, 8, 11. 14, 13. 23, 16. Eze. 13, 10, 16. Mich. 3, 5. 1. Thess. 5, 3.
peccati origo. Ge. 2, 17. 3, 6. Rom. 5, 12. 1. Cor. 15, 21.
peccatũ originale. Iob 14. 4. 15, 14, Ps 50, 7. Ro. 3, 9, 23. 5, 12, * effectus eius. Ge. 8. 21. Eccli. 17, 30. Ro. 5, 12. 17. 6, 23. 7, 8, 11, 13, 17, *Ga'. 5, 17. Eph. 2, 3. tollitur eius reatus p Christũ. Ioh. 1, 29. Ro. 3, 23, 24. 5, 9. 15. 17 18, 19. 6, 3. 7, 24. 8, 1, 2. Gal. 3. 22. 1. ph. 2, 5
peccatũ sibi Deus propria autoritate remittere potest. Exo. 34, 7. Ps 18, 13. 31, 32. 102, 12, Esa. 43, 25. 44, 22. 53, * Iere. 31, 34. 33, 8. Mich. 7, 18. Mat. 9, 2. Marc. 2, 5. Luc. 5, 20. 7, 48.
peccatum minister uerbi remittit autoritate diuina. Matt. 18, 18. Iohan. 20, 23.
peccatũ remittitur p Christũ. Esa. 53, * Dan. 9, 24. Mat. 1, 21. 9, 2. 11, 18. 20, 28. 26, 27 Mar. 2, 5. Luc. 24, 46. Ioh. 1, 29. Act. 2, 38. 4, 12. 10, 35, 43. 13, 38. 26. 4, 25. 5, 9. 1. Cor. 6, 11. 15, 3. 2 Cor. 5, 21. Gal. 1, 4. Col. 1, 14. Eph. 1, 7. 5, 23. 1. Tim. 1, 15. Tit. 2, 14. Heb. 1, 3. 9, 12, 14. 1. Pet. 1, 18. 2, 24. 3, 18. 4, 1. 1. Ioh. 1, 7. 2, 12. 3, 5. Apo. 1. 5
peccatũ in Spiritũ Sanctũ. Mat. 12, 31. Mar. 3, 28. Luc. 11, 15. 12, 10. Hebr. 6, 6. 10, 26. 1. Iohan. 5, 16.
peccatum uindictam clamans. Ge. 4, 10, 18, 20. Exo. 22, 23, 27. Eccli. 35, 18. Iac. 5, 4
peccanti in nos fratri condonandum. Vide Remittendum.
propter Peccatum unius aut paucorum puniuntur multi. Ge. 3, * Nu. 16, 20, * Ios. 7, *. Iudic. 19, 25. 2. Reg. 24, *.
peccatum contra naturam. Ge. 19, * Iudi. 19, 22, *. Leu. 20, 13. Ro. 1, 27. 1. Corin. 6, 10. 1. Tim. 1, 10.
peccatum ex ignorantia. Leu. 4, 2. 5, 15. Nu. 15, 27. Luc. 23, 34. Iohan. 9, 41. 15, 24. Act. 3, 17 1. Tim. 1, 13.
peccatum ex malitia, & data opera. Nu. 15, 30. Eccli. 10. 14. Matth. 28, 13. Ioh. 11, 49. Act. 4, 18. Heb. 6, 5. 10, 26.
peccatum non solum non imputatur, sed etiã uere remittitur, & anima abluitur ac mũdatur. Ps. 50, 12. Actor. 2, 38. 1. Cor. 6, 11. 2. Pet. 1, 9. 1. Iohan. 2, 9.
erga nos Peccatores. Dei benignitas ostendi-

tur in filio prodigo. Luc. 15, 11, *.
pecudum offerendarum ritus. Leu. 1, 10.
peculium Dei, eius populus. Exo. 19, 5. Deu. 7, 6. 14, 2. Ioh. 1, 11. Ephe. 1, 14. 1. Pet. 2, 9
pecunia non danda ad usuram. Deut. 23, 19.
de Pecunia deposita apud amicum. Exod. 22, 7 mutuo data pauperi. ibid. 25.
pecunia donũ spiritus nõ possidetur. Act. 8, 20
pecuniis confidentes. Mar. 10, 24.
pecuniis constituti sacerdotes. 3. Reg. 15, 33.
pediculi in hominibus. Exod. 8, 17.
pedes calceati ad prædicandum Euangelium. Ephes. 6, 15.
pedum lotio. Vide Lotio.
ad Pedes Christi sedet Maria. Luc. 10, 39.
pedes Christi ungit peccatrix. Luc. 7, 37, *.
pedes dolet Asa. 3 Reg. 15, 23.
pedes sanctorum seruat Deus. 1. Reg. 2, 9.
pedibus Dei appropinquantes, docentur ab eo. Deut. 33, 3.
Pentecostes festum. Exod. 23, 26. Leu. 23, 15. Deut. 16, 16.
penuria rerum inobedientibus. Deut. 28, 48. 32, 24.
percutiens hominem, moriatur. Leuit. 24, 17. patrem, aut mulierem prægnantem, moriatur. Exod. 21, 15, 23.
de Perdito bone, oue, aut alia re proximi, quid agendum. Deut. 22, 1, *.
peregrinamur a Domino. 2. Cor. 5, 6.
peregrinatio, uita Iacob. Gen. 47, 9.
peregrinis benefaciendum est. Gene. 18, 2. Exod. 22, 21. 23, 9. Leuit. 19, 33. 23, 22. Nu. 15, 14. Deu. 10, 18. 14, 21. 24, 14. 17. 26, 11. Ezc. 22, 29. 47, 21. Zac. 7, 10
peregrini sumus & aduenæ in hac uita. Gen. 15, 13. 23, 4. 47, 9. 1. Par. 29, 15. Ps. 38, 13. 118, 19. 2. Cor. 5, 7. Phil. 3, 20. Heb. 11, 13. 1. Pet. 2, 11.
perfectus est, qui est sicut magister eius Christus. Luc. 6, 40.
perfectus, qui uerbo non labitur Iacob. 3, 2
ut perfectios fiat, hortatur Deus Abraham. Gen. 17, 1.
perfecti simus cum Deo. Deut. 18, 13.
perfectio Dei imitanda Matt. 5, 48.
ad Perfectionẽ exhortatio. 1. Cor. 1, 10. 14, 20 2. Cor. 13, 11. Ephe. 6, 13. 1. Pet. 1, 13.
in Periculo Deus adest suis. Exod. 14, 13, *.
ut Peripsema omnium. Paulus. 1. Cor. 4, 13
periurii & falsi crimẽ. Exo. 8, 8, 15. 28. Leu. 5, 4. 1. Reg. 19, 6, *. 3. Reg. 8, 31. Ier. 7, 9. Zac. 5, 3. Mal. 3, 5, 1. Mach. 6, 62. 7, 15, 18. 11, 53. 13, 16, 19, 2. Mac. 4, 34. 12, 3. Mat. 26, 72. 1. Tim. 1, 10.
Persæ inuadunt Babylonẽ. Dan. 5, 28. iuxta prophetiam. Esa. 21, 9. Ier. 51, 8. 11. 41, 55
persecutio. Vide Crux.
perseuerãtia. Ge. 19, 16, 17. Iob. 2, 3. Prou. 3, 31. 23, 17. Ezc. 18, 24. 33, 13. Eccli. 2, 2. 11, 11. 35, 9. Mat. 10, 22. 15, 22. 24, 13. Luc. 9, 54. Ioh. 6, 62. Act. 2, 42. 11, 23. 13, 43. 14, 21. Hebr. 3, * 2. Petr. 2, 20. 1. Iohan. 2, 24. Apoc. 2, 16.
personarũ acceptio illicita, nec Deus personã respicit. Leu. 19, 15. Deu. 1, 17. 10, 17. 17, 2. 1. Reg. 16, 7. 2. Par. 19, 7. Iob. 34, 19. Pro. 18, 5. 24, 23. 28, 21. Sap. 6, 8. Eccli. 35, 15, 16. Esa. 11, 3. Mala. 2, 9. Mat. 22, 16. Mar. 12, 14. Luc. 20, 21. Act. 10, 34. Ro. 2, 11. Gal. 2, 6. Eph. 6, 9. Col. 3, 25 1. Pet. 1, 17. Iacob. 2, 1, 9.
pestilentia inobedientibus. Leu. 26, 25. Deu. 28, 21. 3. Reg. 8, 37.
pestem elegit Dauid. 2. Reg. 24, 14.
petere. Vide Orare.
petra Christus, de qua hauserunt fideles Iudæi. 1. Cor. 10, 4.
petra scandali Christus. 1. Pet. 2, 8.
super Petram Christum fundata Ecclesia. Mat. 16, 18.
e Petra datur aqua. Exod. 17, 6. Nu. 20, 11.
in Petra stat Moyses. Exod. 33, 21.
petræ scissæ in morte Christi. Mat. 27, 51.
Petrus a Christo uocatur. Mat. 4, 18. confitetur Christum. Matt. 16, 16. appellatur Simon. Mat. 4, 18. 10, 2. Ioh. 20, 2. appellatur Cepha. Ioh. 1. 42. 1. Cor. 1, 12. 3, 22. 9, 5. Gal. 2, 9. appellatur Simõ Bar-Iona, et Simõ Ioh. Mat. 16, 17. Ioh. 21. 15. negat Chri-

*ſtum, & de negatione facta pœnitentiam agit. Mat.26,69,70,72,75.prædicat, et loquitur. Act.1,16,2,*3,12,*4,1.10, 34.ſanat claudum. Act.3, 4. coniicitur in carcerem. Act.12,3.*

Phacee, filius Romeliæ, poſtquam occidit Phaceiam, fit rex Iſrael.4.Reg.15,25,27.pugnat contra Ieruſalem. Eſa.7, 1.occidit de Iuda centum uiginti millia uirorũ uno die.2.Para.28,6.

Phaceia filius Manahem, fit rex Iſrael.4.Regum 15,22,23.

Phaleg filius Heber. Gen.10,25.11,16.1.Par.1,19.

Phanuel turris ſubuertitur a Gedeone, occiſis habitatoribus ciuitatis. Iudi.8,8, 13,17.

Pharao affligitur propter Saram uxorem Abraham. Gen.12,17.

Pharao ſomnia uidet. Ge.41, 1.quæ ei a Ioſeph explicantur. ibid.25.

Pharao Iſraelem opprimit ſeruitute. Exo.1, 8, ſubmergitur cum omni ſuo exercitu. Exod.14,24,28.*

Pharaonis filiam accipit. Salomon uxorem. 3.Reg.3,1.

Pharao Nechao capit regẽ Ioachaz. 4.Reg. 23,34.

*Phares naſcitur. Ge.38,29. eius filii. Ge.46, 12. generationes. Ruth.4,18,**

phariſæus inuitat Chriſtum. Luc.7, 36.

phariſæus & publicanus orant ſimul in templo Luc.18,10.

*phariſæi grauiter increpantur. Matt.3,7.7, 1.16,4.23,*Ioh.8,44. Act.7, 51.23,3*

phaſe Domini præcipitur. Exo.12,18. Leuit. 23,5. Deut.16,2. ritu perpetuo celebrandum. Exod.12,17.

phaſſur percutit Ieremiã prophetã. Ier.20,2.

phegiel, dux tribus Aſer. Nu.1, 13.

pheltias moritur. Ezech.11,13.

phenenna, uxor Elcanæ altera. 1.Reg.1,2.

phereæos penitus excidi iubet Deus Deut. 20,17. reliquos Salomon facit ſibi tributarios. 3.Reg.9,20,21.

phialarum templi fabricatio. 2.Par.4,8.

philetus & Hymenæus excidunt a ueritate 2.Tim.2,17.

Philippus uocatur a Chriſto. Ioan.1,43. recenſetur inter Apoſtolos. Mat.10,3. cupit uidere patrem. Ioan.4,8.

philippus diaconus eligitur. Act.6, 5. prædicat in Samaria. Act.8,5. baptizat Aethiopẽ eunuchum. ibid.37. ſuſcipit Paulum & ſocios eius hoſpitio. Act.21,8.

*philiſthæi perſequuntur Iſraelẽ. Iud.3,3.10, 7.15,9.1.Re.4,*5,*13,5.17,*23,1.28, 29,39,1.2.Reg.5,17,22.21,15,18.*

philiſthæi cæduntur. Iud.3,31.1.Reg.7,11. 13,3.14, 17, 50.18, 27.19,8.23,5.2. Reg.5,24.8,1.4.Reg.18,8.*

contra philiſthæos. Eſa.14,29. Iere.47,1.4. Ez.25.15. Amos.1,6. Soph.2,5.Zac.9,6

ne per Philoſophiam ſeducamur, cauendum. Coloſſ.2,8.

phinees, filius Eleazari. Exod.6,25. Iud.20, 28. placat Deũ Zelo ſuo. Nu.25,7,12. Pſ. 105,30. mittitur terrã Galaad. Ioſ.22,13

phinees, filius Heli. 1.Reg.1,3. periit propter ſua peccata. 1.Reg.4,11.

Phiſon fluuius. Gen.2,11.

Phithom urbs ædificatur. Exod.1,11.

Phul, rex Aſſyriorum, copias adducit contra Ieruſalem. 4.Reg.15,19.

Phrygellus & Hermogenes auertũtur a Paulo.2,Tim.1,15.

pie uolentes uiuere in Chriſto, perſecutionem patiuntur. 2.Tim.3,12.

pietas reges fœlices facit. Prou.25,5. ſperat uitam æternam. Tit.1,1,2.

pietas uel impietas non Deo, ſed homini prodeſt uel nocet. Iob 35,6,.*

in Pietatibus ſimus aſſidui. 2.Par.3,11.

piger excitatur ad laborem. Prou.6,6. laborẽ fugiens, in egeſtate erit. Pro.20,4.21,5

pigri lapidatio. Eccli.22,1,2.

in Pigrum. Prou.21,25,26.22,13.26,15.

pigritiæ incommoda. Prouer.24,30,. Vide Acedia.*

pignus ſalutis noſtræ eſt Spiritus Sanctus, Ro. 8,16. 2.Cor.1,22.5,5. Eph.1,13.4,30.

pignora quando reddenda. Exod.22, 26. Deut.24,12,13.
*de Pignoribus. Deut.24,6,10,*17.*
Pilatus & Herodes fiunt amici. Luc.23,12.
Pilatus Christum innocentem morti addicit. Mat.27,26. Iohan.19,16.
pilosus Elias. 4.Reg.1,8.
pinguis Israel derelinquit Deũ. Deu.32,15.
piscina in Ierusalem. Iohan.5,2.
pisces uerbo Dei creantur. Gene.1,21. mundi & immundi. Leu.11,9,,Deut.14, 9,10.*
pius solus Deus, Apoc.15,4.
pii sola Dei misericordia fidunt. Ps.51,10.
pios eripit Dominus de tentatione. 2.Pet.2,9
placatur Deus oratione Moysi. Exod.32,14. ut Placeamus Deo orat Paulus. Heb.13,21. non ut placeret hominibus, prædicauit Paulus, sed Deo. Gal.1,10.1.Thes.2, 4.
non Placendum sibi ob cognitam libertatem, per Christum nobis partam. Rom.15,1,2.
*plagæ Aegyptiorum. Exod.7,*8,*9,*10,* 11,*12,29.*
plaga corporis Christi. Psal.21,18.
plagarum modus. Deut.25,2.
plagis quadraginta uerberabantur, qui cædebantur iudicis sententia. Deut.25,3.
qui plagis multis mapulabunt a Deo. Luca 12,47.
plangitur Iacob ab Aegyptiis. Gene.50,10. Moyses ab Israelitis. Deu.34,8. propheta mortuus ab altero propheta. 3.Reg.13,30
planctus super mortuum. 2.Reg.3,31.
plantauit Deus Israelem. Exod.15,17. Paulus Christianos. 1.Cor.3,6.
plantatio non plantata a Deo, eradicabitur. Matth.15,13.
plebs Dei, Israel. Rom.11,2.
plenitudo Christi, Ecclesia. Ephe.1,23.
plorat populus, agnoscens peccatum. Deuter. 1,45.
plorandum in hac uita, ut sine fine gaudeamus. Iacob.4,9,10.
pluit coturnices & man Deus. Exod.16,13. Num.11,31.
pluit lapides. Ios.10,11.
pluuia de cœlo dabatur terræ promissionis. Deut.11,11.
pluuiæ non dantur aliquando propter peccata. 3.Reg.8,35.17.1.
pluuiæ temporaneæ obedientibus. Leu.26,4. Deut.11,14.28,12.
pœna damni facti. Exod.22,5. furis. ibid.7,. homicidii. Exod.21,12. idololatræ. Exod. 22,30. per superbiam peccantis. Nu.15, 30. talionis Gen.9,6. Exod.21,23. Leui. 24,17. Deut.19,19.*
pœnæ delinquentium. Deut.25,1,.*
pœnarum genera tria, Dauidi proposita a Deo. 2.Reg.24,13.
pœnitentia prædicatur. Ier.7,3. Mat.3, 2.4, 17. Luc.3,3,8.13,3.24,47. Act.2, 38. 3,19.8,21.17,30.20,22.26, 20.
pœnitentiæ uera & non ficta, promissa est uenia. Deu.4,29.30,2.1.Reg.7,3. 2.Para. 7,14.20,6.34,26. Iob 22,23. Prou.28, 13. Psal.31,5. Eccli.17,23. Esa.1,16.30, 18.45,22.55,7.59,20. Ier.3,10,17.18, 8.29,12.31,18,30. Eze.18,21,27.33, 14. Osee 14,2. Ioel.2,12. Ione 3, 8. Zach. 2,4. Malac.3,7. Luc.15,18. Act. 3,19. 26,18,20.
pœnitentia agẽda est, dum sani sumus. Eccli. 17,24.18,25.
pœnitentiæ uera exempla, Iudi.10,15.2.Reg. 12,13.24,10,17.2.Par.12,6.33,12. Iudit.4,8. Ione 3,. Matth.26,75. Luc.7, 37.44.15,18.18, 13.19, 8.22, 62.23, 41. Act.2,37.*
pœnitentiæ falsæ exempla. Ge.4,13.27, 38. Exod.8,8.9,27.10,16. Ios.7,20. Iud.1,7 1.Reg.15,24.30.24,19.3.Reg.13,6.21, 27. Sap.5,3.1.Mach.6,12.2. Mach.9, 11. Matth.27,4. Actor.8,13,23. Heb. 12,17.
polluebant nomen Dei, sacrificantes idolo Moloch. Leui.18,21.20,3.
polluitur nomen Dei periurio. Leui.19,12.
pollutionis nocturnæ expiatio. Deut.23,10.
põderis æquitas. Deu.25,13. iniquitas damnatur. Osee 12,7.

Pontifex ad quid constitutus. Heb.5,1.8,3.
non adsit exequiis. Leuit.21,1,.*
pontifex noster, Christus. Hebr.2,17.3,1.4,
14.5,5.6,20.8,1.
populus Dei, Christiani. 1.Petr.2,9.
in Populum assumpti Israelitæ. Exo.6,7.19,
5,6. Deut.4,20.7,7.27,9.29,13. 2.Re
gum 6,21.7,8.3. Reg.8,16.
populis omnibus missus Christus. Luc.2,31.
in Porcos abeunt dæmones. Matt.8,31,32.
ante Porcos margaritæ. Matt.7,6.
in Porta ciuitatis sedebant iudices. Deuter.
22,15.
portæ inferi non præualebunt aduersus fidem
in Christum. Matt 16,18.
portæ inimicorum pro potentia, Geneſ.22,
17,24,60.
portauit Deus filios Israel. Exod.19,4. Deu-
ter.32,11.
possessio Leuitarũ, Deus. Nu.18,20. Deu.10,
9. 18,2. Ioſ.13,14,33. Ezech.44,28.
posteriora Dei videt Moyses. Exod.33,23.
potentia Dei in vasa iræ. Rom.9,22. non mi-
nuitur. Eſa.50,2.
potestas omnis a Deo. Rom.13,1. Deo subda-
*tur. Pſ.23,7,**
potestatibus parẽdum. Rom.13,1. 1.Pet.2,13.
potus immundus. Leuit.11,34. spiritualis.
1.Cor.10,4.
præcepta Decalogi. Exod.20, Deut.5,6,* in*
duabus tabulis scripta. Deut.5,22.
*præcepta diuina filijs inculcãda. Deut.6,20.**
*præcepta de charitate. Prou.3,27,**
præcepta fiant in agnitione Dei, & charita-
*te, 1.Iohan.2,3,**
præcepta custodiẽtibus Deus misericors. Deu
ter.7,9. seruantibus, benedictio: non ſer-
uantibus, maledictio. Exod.20,5,6. Leu.
*26,3,14. Deut.7,11.11,27,28,28,**
præcursor noster, Christus. Hebr.6,20.
præda ex aquo diuidenda. Num.31,26,27.
Deut.20,14. Ioſ.22,8. 1.Reg.30,24.
prædestinauerat Deus ante cõstitutionem mun
di, nos saluare. Eph.1,4. 2.Tim.1,9.9. 1.
Petri 1,10,20.
ob Prædestinationem non disceptandum ci
Deo. Rom.9,20.
prædicat Christus in naui. Matt.13,2. Mar.4
qui Prædicat, prædicet Dei sermones. 1.Pe
4,11.
prædicauit Christus semper palã. Ioh.18,2
prædicare non possunt nisi missi. Rom.10,1
prædicantibus Apostolis Deus dat increm
tum. Act.2,47.
prædicatores. Vide Concionatores.
prædo vẽdens hominẽ, moriatur. Deut.24,
præfecti. Vide Superiores, & Pastores.
prægnantẽ percutiens rixãdo. Exo.21,22,2
prægnãtes scindũtur a Manahẽ. 4.Reg.15,1
ad Prælium docet Deus. 2.Re.22,35. Pſ.17,3
præpositis obediendum. Hebr.13,17.
præputium nihil prodeſt Christiano, aut ci
cumcisio, sed obseruatio mãdatorum De
1.Cor.7,19.
præputia lignorum auferenda. Leuit.19,2
præscisi, qui & prædestinati. Rom.8,29.
in Præsepio natus CHRISTVS. Luc.2,7.
præsidendum in solicitudine. Rom.12,8.
ad Prandium inuitatur Christus a Phariſæ
Luc.11,37.
precari. Vide Orare.
presbyteri in singulis ciuitatibus. Act.14,1
presbyteros, & Episcopos pro iisdem accip
Paulus. Actor.20,28. Tit.1,5.
*ad Presbyteros exhortatio. 1.Pet.5,1,**
*presbyteros quales esse oporteat. Tit.1,6,**
pretio mortis Christi redempti. 1.Cor.6,20
7,23.1.Pet.1,19.
primatum tenet Christus. Coloſſ.1,18.
de Primatu contendunt Apostoli. Matth
*18,1,**
primitiæ fructuum debentur Deo, eiusq;
ministris; Exod.23,19.34,26. Leu.23,
10. Numer.18,13. Deuter.18,4.26,2,
10. 2.Paralip.31,5.2. Eſd.10,35,37.
Prou.3,9. Tob.1,7.
primitiæ resurgentium, Christus. 1.Cor.15,
23. Col.1,18.
primitias spiritus habentes Apostoli. Rom.
8,23.

de Primitijs. Exech. 45, 13,.*
primogenita omnia Aegyptiorũ moriuntur. Exod. 12, 29. Psal. 77, 51. 134, 8. 135, 10.
primogenitũ omne Deo cõsecratur. Exod. 13, 2. 22, 29. 34, 20. Leu 27, 26. Num. 3, 13. 8, 17. Deut. 15, 19. 1. Reg. 1, 24. Luc. 2, 23
primogenitorũ iura, priuilegia, et prærogatiuæ Gen. 25, 31. 49, 3. Deut. 21, 15. 2. Par. 21, 3.
primogeniti aliquando a Deo reijciuntur. Genes. 48, 17. 49, 4. Rom. 9, 13.
primogenitus Christus inter fratres. Rom. 8, 29. Colos. 1, 15.
princeps aeris huius, & mundi, diabolus. Ioh. 12, 31. Ephes. 2, 2. Col. 2, 15.
principes impij sunt, & impij ministri. Prouerb. 29, 12. Eccle. 10, 2.
princeps non maledicendum. Exod. 22, 28.
principes Dei ministri. Rom. 13, 4. quales esse oporteat. Deut. 1, 13.
principes, ignorantes crucifixerunt Christum. Act. 3, 17. 1. Cor. 2, 8. multi ex Iudæis credunt Christo, non audentes tamen confiteri. Iohan. 12, 42.
ad Principes exhortatio. Ezech. 45, 9.
in Principes pauperum oppressores. Amos 4. 1. 6, 1. Soph. 3, 1.
principatus omnis caput, Christus. Col. 1, 10.
Prisca, & Aquila, Pauli adiutores in Euãgelij prædicatione. Rom. 16, 3.
probanda omnia. 1. Thess. 5, 21,
probemus an simus in fide. 1. Cor. 11, 28. 2. Cor. 13, 5.
probatio spem auget. Rom. 5, 4.
prodigalitas prohibetur. Prou. 5, 9.
prodigia in morte Christi. Matt. 27, 45,.*
proditio, et eius punitio. Gen. 37, 23. Iudic. 1, 24. 1. Reg. 23, 19. Esa. 22, 15. 2. Mach. 3, 4. 4, 1. 10, 20. 13, 21. Matt. 26, 14, 47.
non Prohibendi quomodocunque uerbũ Dei annunciantes. Mar. 9, 39. Luc. 9, 50.
proijcere sermones Dei. 1. Reg. 15, 26.
quod Promiserimus Deo, reddendum. Deuter. 23, 21.
promissio Patris, Spiritus Sanctus. Act. 1, 4. 2, 33. salutis ab æterno. Ephes. 1, 4. 5, 13.
promissionis filij qui. Rom. 9, 8.
promissionis terra qualis. Deut. 8, 7.
promissionis uerbum Abrahæ factum. Rom. 4, 13. 9, 9.
*promissiones Dei cum conditione fiunt. Deuter. 19, 8. 28, *. 33, 4. Leuit. 26, *. 1. Reg. 2, 30. Ezech. 18, * 33, 15, 19. Mar. 16. 16. Iohan. 3, 16, 36. 6, 47. 8, 31. 13, 17. 15, 7, 14. Rom. 8, 17. Col. 1, 23. Hebr. 3, 14. 2. Petr. 1, 4. Apoc. 2, * 3, *. 21, 7.*
promissionum Dei memor Iacob, orat. Genes. 32, 9.
promissiones Deo obijcit orans Moyses pro peccato Israel. Exod. 32, 13. Deut. 9, 27.
promissiones omnes adimpleuit Deus Iudæis. Ios. 21, 43. 23, 15.
propter Promissiones suas ad Abraham, etc. factas, omnia egit Deus erga Iudæos. Exod. 2, 24. 6, 5, 6. Leuit. 26. 42. Deut. 4, 20. 7, 8. 1. Reg. 12, 22. 2. Reg. 7, 24. 25. 4. Reg. 13, 23. 19, 34 20. 6.
promissiones suas implenit Deus, missio Filio suo. Act. 3, 18. 13, 33.
prophana uitet episcopus. 2. Tim. 2, 16.
Prophetæ. Vide Concionatores.
prophetia, Dei donũ. Rom. 12, 6 1. Cor. 12, 10.
*prophetiæ donum optandum. 1. Cor. 14, 1, *.*
interpretatio, a Deo. 2. Petr. 1, 20, 21.
propinquitatis iuri quomodo cesserint. Iudæi. Ruth 4, 7.
propitiatio pro peccatis, Christus. 1. Ioh. 2, 2.
propiatorij forma. Exod. 25, 17.
propositionis panes. Leu. 24, 5. comedit David, necessitate coactus. 1. Reg. 21, 6. Mat. 12. 3. Mar. 2, 25. Luc. 6, 3.
proselytos faciebant Iudæi. Matth. 23, 15.
prospera, & aduersa a Deo. Prou. 3, 43.
*prosperitas impiorum, & eorumdem repentinus interitus. Iob 21, 1, *.*
prostibuli merces nõ offerenda. Deut. 23, 18.
protector Abrahæ, Deus. Gen. 15, 1. 20, 3.
*noster, Deus: Psalm. 17, 3, 19, 31. 26, 1. 27, 7, 8. 30, 5. 32, 20. 36, 39. 39, 18. 58, 12. 70, 3. 6. 83, 10. 113, 9, 10. 11, 143, 2. Eccli. 2, 13. 34, 19. 51, 2.

in Proverbium facti Iudei. Deut. 28,37
providentia. Vide Dei gubernatio, & providentia.
proximus omnis indigens ope nostra: vt vides. Luc. 10,30,*.
proximi dilectio, impletio est Legis Rom.13,8
proximo placendum ad ædificationem. Rom. 15,2.
proximorum contemptores. Malach. 2,10
prudens Dauid in omnibus. 1. Reg. 18,14.
prudentes & simplices simus. Mat. 10,16
prudentia spiritus. Rom. 8,6.
prudentiæ carnis non imitendum. Abd. 1,8.
prurigine percutiuntur inobedientes. Deuter. 28,27.
psallendum Deo spiritu & mente: id est, gratiæ agendæ. Iudic. 5,3. 1. *Cor.* 14,15.
psallente Dauide, recedit spiritus malus a Saule. 1. *Reg.* 16,23.
psalmis Deo canendum. Ephes. 5,19. *Col.* 3,16.
psaltes egregius Dauid. 2. *Reg.* 23,1.
pseudapostoli, operarij subdoli. 2. *Cor.* 11,13.
a Pseudapostolis cauendum. Phil. 3,18.
pseudoprophetæ, & eorum punitio, & quòd non sint audiendi, Deuter. 13,1. 18,20. 3. *Reg.* 13,11. 18,40. 22,6,10. 4. *Reg.* 10,19. *Prou.* 28,10. *Esaiæ* 3,11. 28,7. 56,10. *Ier.* 14,13,15. 23,* 27,8. 28,* 29,8,21,25. *Ezech.* 13,* 14,9. 22,25. 34. 2,8,18. *Amos* 7,10. *Mich.* 3,5. *Zachar.* 13,2. *Mar.* 7,15. 24,11. *Luc.* 12,1. *Act.* 20,29. 1. *Cor.* 15,12. *Phil.* 3,2. *Col.* 2,8. 1. *Tim.* 4,1. 2. *Tim.* 2,17. 3,1. 2. *Pet.* 2,* 1. *Ioh.* 4,1. *Iudæ* 4,8,*
pseudoprophetæ habentur, qui currunt antequam per ordinariam potestatem mittantur. Ier. 14. 14. 23,32. 27,15. *Ezech.* 13,6
Ptolemæus oppugnatur ab Antiocho. 1. *Machab.* 1,19. *init amicitiam cum Alexandro filio Antiochi.* 1. *Machab.* 10,51. *pugnat cum Alexandro, & moritur.* 1. *Mach.* 11,1,18.
Ptolemæus Macer veneno vitam suam finiuit. 2. *Mach.* 10,12,13.
publicani, & pharisæi parabola. Luc. 18,1
publicani Deum laudant. Luc. 7,29. *Euangelio credunt. Matth.* 21,32. *ne plus exigant quàm constitutum est eis. Luc.* 3,1
Publius suscipit hospitio Paulum. Act. 28
puella vouens. Num. 30,4.
puer efficiatur, qui vult ingredi regnum D. Mat. 18,3.
puerum amplectitur Christus. Marc. 9,3. 10,16.
pueri adducuntur ad Christum. Mat. 19,1. *non scandalizandi. Matt.* 18,6. *precantur Christo salutem. Matt.* 21,15.
pueri irridentes Elisæum, deuorantur ab vr sis. 4. *Reg.* 2,23.
puerorum est regnum cœlorum. Mat. 19,14.
pueris angeli custodes. Mat. 18,10.
puericia virgis coercenda. Prou. 22,15. 23,13,29,15.
pugnat pro Israelitis Deus. Exodi 14,14. *Deut.* 3,22.
pugnator noster Deus. Exod. 15,3.
pulicem se dicit Dauid præ Saule. 1. *Reg.* 26,20.
puluis homo. Gen. 3,19. 19,18,27.
puluis pedum excutiendus in contemptore Euangelij. Mat. 10,14.
puluere caput aspergebant Iudæi dolentes 1. *Reg.* 4,12.
vt pupilla oculi custoditus Israel. Deu. 32,10
pupillam oculi Dei tangit, qui tangit Christos suos. Zach. 2,8.
pupillo iudicium facit Deus. Deut. 10,18.
pupilli decimis alendi. Deut. 14,29.
de Pupillis. Deut. 24,17. 26,12. 27,19.
purgatio peccatorum per Christum. Hebr. 1,3.
purificatio Leuitarum. Num. 8,7.
pusillanimes consolandi. 1. *Thes.* 5,14.
puteos Abraham obturant Philisthæi inuidi. Gen. 26,14,15.
pythonem consulit Saul. 1. *Reg.* 28,8.
pythones non moriantur. Leu. 20,27. *non consulendi. Deut.* 18,11.
pythones aufert Iosias. 4. *Reg.* 23,24.

Q

Quærendus Deus toto corde. Deuteron. 4,29.
Quæstiones inutiles uitande. Genes. 3,1,6. Prou. 25,27. Eccles. 7,11. Eccli. 3,22. Matth. 24,2. Ioh. 6, 52. 21,21. Act. 1,6. 1. Tim. 1,4. 6,3. 2. Tim. 2,16. Tit. 3,9.
Quæstus magnus, pium esse. 1. Tim. 6,6.
sine Querela uiuamus. Philip. 2,15. 1. Thes. 3,13.
quiescendum a peccatis. Rom. 6, 6,* Galat. 2,18.
quies contingit populo Dei. Hebr. 4,9.
quietem, & pacem certam consequentur iusti. Sap. 3,3. 4,1. Esaie 57,2. Luca 16,22. Apoc. 14,13.
quietem inuenire anime sue. Ier. 6,16. Mat. 11,29.
quieti simus. 1. Thes. 4,11.
quinquagenarios constituit Moyses super Israelem. Exod. 18,25. Deut. 1,15.

R

Rabba obsidetur. 2. Reg. 11, 1. 12,26. 1. Par. 20, 1.
Rabbath, urbs Ammonitarum, 2. Reg. 12,26. 1. Par. 20, 1.
Rabbi, magister noster. Mat. 23, 8.
Rabsaces, Sennacherib archipincerna. 4. Regum 18,17. Esa. 36,37.
Rachel pascit oues patris sui. Genes. 29, 9. traditur Iacob in uxorem. ibid. 29. clam tollit idola patris sui. Gen. 31,19. ob difficultatem partus periclitatur. Genesis 35,17.
radix Dauid, Christus. Rom. 15,12. Apocap. 22,16. Iudæorum, sancti patres. Roman. 11,16.
Raguel, sacerdos Madian. Exod. 2,18.
Raguel, socer Tobiæ iunioris. Tob. 3,7. 6,11 7,*8,16,*
Rahab exploratores missos in urbem Iericho, excipit hospitio. Ios. 2,1,* Iacob. 2,25. seruatur cum suis. Ios. 6,17,23.
Rahab, uxor Salmon. Mat. 1,5.
Rama ædificatur. 3. Reg. 15,17. destruitur. ibid. 22.
Rames ædificatur. Exod. 1,11.
rami naturalis oleæ, Iudei. Rom. 11, 17.
Ramoth-Galaad obsidetur. 2. Reg. 22,3.
rana super terram Ægypti. Exod. 8,2.
Raphael Angelus Domini, medicus datus & Tobiæ. Tob. 5, 5. 6,*12,12.
rapiuntur bona non obedientium. Deuter. 28,31.
raptores rerum alienarum. 1. Cor. 6,10.
rationale iudicij quale. Exod. 28,15.
ratio ad omnes reddenda de spe nostra, si interrogauerint. 1. Pet. 3,15.
rationi propriæ non fidendum. Deuter. 12,8. Prou. 3,5. 14,12.
rationem Deo quisque pro se redditurus est. Matth. 12,36. 18,23. 25,31,* Rom. 14. 12. 2. Cor. 5,10.
Razias Iudæus gladio se interimit. 2. Mach. 14. 37,41.
Razin, rex Syriæ, interficitur a rege Assyriorum. 4. Reg. 16,9.
Razon aduersarius Israelis. 3. Reg. 11,23.
Rebecca, filia Bathuelis. Gen. 22,23. uxor Isaac. Genes. 24,50. parit geminos. Genes. 25,24.
rebelles in Moysem, combusti. Num. 16,35.
rebelles Israelitæ. Deut. 9,24. 31,27.
rebellio Core. Num. 16,1,*.
recalcitrauit Israel. Deut. 32,15.
recedere a tergo Dei. 1. Reg. 12,20.
non Recedendum a Deo. Deut. 11,16.
Rechab, pater Ionadab, amici Iehu regis Israel. 4. Reg. 10,15.
Rechabitarum obedientia. Ierem. 35,8.
recipere Christum. Ioan. 1,12.
reconciliauit nos sibi Deus per Christum. Rom 5,10.
reconciliemur cum fratre. Matth. 5,23.
recordatur nostri Deus, cum nos liberat, aut aliquid donat. Gen. 30,22. 1. Reg. 1,11.
ut Recordemur beneficiorum Dei, exhortatio. Deut. 8,2.
rectus Deus. Deut. 32,4.

rectum coram Deo faciendum. Exod.15,26.
quod Rectum nobis uidetur, ne faciamus. Deut.12,8.
redimere nouit Deus suos multis modis ex angustia. Gen.19,. Exod.14,*. 18, 8. 1.Reg.23,14,26.4.Reg.7,*.2.Par.18, 31.20,24.1.Esdr.8,22.Esth.7, 5.Psal. 4,9.90,9.Esa.41,10.43,1.Dan.3,91. 6,21,23.2.Petr.2,9.*
redemptio per sanguinem Christi. Ephes.1, 7.Hebr.9,12.1.Pet.1,18,19.
redemptionem nostram percipiemus in die iudicij. Luc.21,28.
redemptor noster, Christus.1.Corinth.1,30. 1.Tim.2,6.
refugij ciuitates. Exod.21,13. Numer. 35, 11.Deut.4,41.19,2,7.Ios.20,.3.Reg. 1, 50. 2.2.*
refugium nostrum, Deus.2.Reg.22,3.Ps.9, 10.17,3.45,2.93,22.143,2.Ier.16,19.
regeneratio. Vide Homo.
regenerati interius, etiam exterius in nouitate uitæ ambulabunt. Rom.6,.7,6.12,1. 1.Cor.5,7.2.Cor.5,15.Ephes.4,22.Col. 3,9.1.Petr.4,2.*
reges. Vide Rex.
regina Saba audit Salomonem. 3.Reg.10,1.
regiones a quibus diuisæ. Gen.10,5.
regiones albæ ad messem. Ioh. 4,35.
regnabat Deus super Israelem, antequam regem peterent.1.Reg.12,12.
regnabit Deus in perpetuum. Exod.15,18.
regnare nolentes Christum, occidantur coram ipso. Luc.19,27.
ne Regnet peccatum in nobis. Rom.6,12.
regnum Dei uim patitur. Matt.11,12. Luc. 16,16. Gal.5,16. Apoc.2,.3,*.21,7.*
regnum Dei spirituale, internum, & æternum. Gen.49,10. Num.24,17. 1.Reg.2,10. 7,9,10. 1.Par.18,11.29,2,4 Ps.2,2, 6.9,8.21, 28.44, 7.71,1.109,. 144, 11.Esa.9,6.11,*.32,16.40,9.42. 1.Jerem.23,5,6.33,*. Ezech.34,23,37.24. Dan.2,44.4,33.7.14,27.9,24.25.Osee 3,5. Mich.4,1,4,5. 1. Zachar.9,9. Mat.13,*. Luc.1,28.12,31,32.22,29. 23,2.Ioh.6,14.12,14,34.18,33.35.1. Tim.1,17.Hebr.1,8.2,9.*
regnorum mutatio a Deo. Iob 34,24.
de Regnis quatuor mundi. Dan.7,.*
regula æqua. Leuit.19,35.
regulam Christi qui sequitur, pax Dei super illum. Gal.6,16.
in Regula eadem permaneamus. Phil.3,16.
religio munda quæ. Iacob.1,27.
non Relinquit nos Deus. Deut.4,31.
relinquere patrem, &c. propter Christum. Matth. 19, 29.
relinquentes Deum affliguntur. Ios.24, 20. Iudic. 10, 6.
relinquentes omnia propter Christum, centuplum recipient. Matt.19,29. Mar.10, 29. Luc.18,29.
reliquiæ populi Israel seruandæ. Ier.23, 3. 31.7. Rom.9,27.11,5.
remissio debiti. Deut.15,1.
remissio Iubileus. Deut.25,10.
remissio peccatorum gratuita. Ps.18,1. Act. 2,38. Col 1,20.
remittendum proximo in nos peccanti. Eccli. 28,8. Matt.5,23.6,13.18,22,35. Luc. 17,3. Ephe.4 32. Col.3.13.
renascimur per verbum Dei. 1. Petr.1,23.
renatus ex aqua, & Spiritu Sancto. Iohan. 3, 5.
renes accincti in agno paschali. Exod.12,11, vt Renouaremur, uenit Christus. Tit.3,5.
renunciandum omnibus quæ possidemus. Luc. 14, 26.
reprobrum se non esse, certo scit Paulus. 2. Cor. 13,3.
le Reprobis. Matth.13,13. Marc. 4, 12. Luc.8, 10.
reptile immundum. Leuit.11,41.
reptilia terræ creantur. Gen.1,20.
repudij libellus. Deuteron. 24,1. Esa.50, 1. Ierem.3,3. Malach.2,16. Matt.5,30. 19,7. Marc.10,4.
repulerunt Deum Israelitæ. Num 11,20.
requies fœtibus in tugum Christi. Matt.11.29.

tribulatis.2.Thes.1,7. nulla inobedientibus. Dent.28,65.
in requiem Dei ingressuri credentes. Hebr. 4,3.
requievit Deus die septimo. Gen.2,2.
respicere omnes desiderat Deus. 2. Pet.3,9.
respiscentia, donum Dei. Thren.5,21.
respiscentia Israelis. Ierem.3,22,.*
Respha, concubina Saul, ad quam ingressus est Abner. 2. Reg.3,7. custodiat corpora eorum qui in crucem sublati erant. 2.Reg.21,10.
respicit Deus super obedientes. Leuit.26,9.
vt Respiciat ipsum Deus, orat Israel. Deuteron.26,15.
respublica quando floret. Prou.28,12.29,2.
resurgunt in morte Christi corpora. Matth. 27.52.
resurrexit Christus. Matt.28,. propter iustificationem nostram. Rom.4,25.*
resurgere cum Christo. Rom.6,5.
resurrexisse Christum, testantur Apostoli. Act.4,33.
resurrectio Christi a Dauide predicta. Actor.2,25.
resurrectionis Christi virtus. Osee 13,14.
resurrectione Christi, vita aeterna. 1. Petr. 1,3.4.
de Resurrectione Christi. 1 Cor.15,.*
resurrectio, & vita, Christus. Ioh 11 25.
resurrectio mortuorum & carnis ad gloriam facta mutatio. Exod.3,6.4. Esdr.2,16. 14,35. Iob 14,13.19,26.27, 30. Esa. 26,19.66,14. Ezech.37,1,9. Dan.12, 12. Ion 2,11. Soph.3,8.2. Machab.7,9, 14,23. Mat.22,23,31. Luc.20,35. Ioh. 5,21,28.6,39.11,24. Act.24,15.1. Cor.15,. 2 Cor.4,14.5,*. Coloss.3,4. Phil.3,21.4,3.1. Thes.4,13,16.2. Timoth.2,11. Apoc.20,12.*
retribuit Deus iuxta iustitiam. 1. Reg.26, 23. obedientibus se. Deut.32,43.
Reu nascitur. Gen.11,18.
reuelare animum alicuius: pro, indicare ei aliquid. 1. Reg.20.13.2. Reg.7,27.
reuelationes, & uisiones. Ios.5,13.4. Reg.17, 9.2. Machab.3, 24.5,2.10,29.11,8. Vide Apparitiones.
rex Salomon petit a Deo sapientiam. 3. Regum 3,9.
rex Saul constituitur inuitus. 1. Regum 10, 21,22.
rex seculorum immortalis. 1. Tim.1,17.
regis cor in manu Dei. Prou.21,1.
a Regis indignatione cauendum. Prouerb. 16,14.
regem honorificemus. 1. Pet.2,13.
regem nolunt Christum constituere. Iohan. 6,15.
reges Dei, Christiani. 1. Pet.2,9.
reges quid facere, quidue fugere debeant. Deut.17,19. 1. Reg.8,. 3. Reg.2,2.10, 9.2. Par.9,1.19.5. Iob 34,30. Ps.2,10. 100,*. Pro.14,28.19,12.20,8,26.28, 15.29,4,14.31,4. Sap.6, 9. Ier.22,2. Vide Superiorum officium.*
pro Regibus orandum. 1. Tim 2,2.
rhamni parabola. Iudic.9,8,.*
Rhode puella. Act.12,13.
ridentibus nunc, vae: & quare. Luc.6,25.
rigauit Apollo. 1. Cor.3,6.
rixa, opus carnis. Gal.5,20.
de Rixarum suscitatione. Prou.10, 12, 15, 18.17,19.18,6.23, 29.26,27.29,22.
de Rixantibus lex. Exod.21,18.
Roboam, filius Salomonis, rex Iuda constituitur. 3 Reg.12,1.
deficit Israel a Roboam ad Ieroboam. ibid. 19. praecipit ei Deus ne pugnet contra Israel. 2. Par.11,2. oppugnatur a Sisac rege Aegypti. 2. Par.12,2,9. moritur. 3. Reg.14,31. regnat Abiam filius eius pro eo. 3. Reg.15,1.
non Roboratur homo in fortitudine sua. 1. Reg.2,9.
rogat Paulus eos quibus euangelizat. 2. Thessal.2,1.
Roma, concubina Nachor: Gen.22,24.
Romam appulit Paulus. Act.28,14.
Romanum se dicit Paulus. Act.16,37.22,25.

Romani cum Iudæis pacis, & societatis fœdera incunt. 1. *Mach.* 8, 14, 17, 27. 12, 1. 14, 17, 10.

Romanorum Gentilium laus. 1. *Mac.* 8, 2, 9.

Romanorum Christianorum laus. Rom. 1, 8.

Romanos destructores Ierusalem, & templum Domini. Num. 24, 24. *Esa.* 5, 26. 6, 11. *Dan.* 9, 26, 11, 30, 31. *Luc.* 19, 41. 21, 20. *Ioh.* 11, 48.

ros in solitudine, qui, & manu. Exod. 16, 13.

ros, & pluuia non data est tribus annis, temporibus Achab. 3. *Reg.* 17, 1.

rotarum visio. Zech. 10, 9.

Ruben primogenitus Iacob nascitur. Gen. 29 32. *violat thorum patris sui. Gen.* 35, 22. *datur ob id primogenita eius filijs Ioseph. Gen.* 49 4. 1. *Par.* 5, 1. *mittitur fratrē suum Ioseph liberare. Gen.* 37, 21, 22, 29. *dicit patri, Duos filios meos interfice, si non reduxero Beniamin. Gen.* 42. 37.

filijs Ruben primo requies datur. Num. 32, *. *Deut.* 3, 12. 29, 8. *Ios.* 1, 12. 13, 23. *cædūtur.* 4. *Reg.* 10, 33. *trāferūtur ad terrā Assyriorū.* 4 *Re.* 15, 29. 1. *Par.* 5, 26. *secū.lū prophetiā. Ge.* 49, 4. *ædificāt altare. Ios.* 22, 10 *dimicauerūt cōtra Agarenos.* 1. *Par.* 5, 19 *rubus ardens, & non comburens.* Exod. 3, 2. *ruinam præcedit exaltatio. Prou.* 18, 12. *in Ruinam reliquit Deus Iudæis Chananæos. Iudic.* 2, 3. *ruituros multos Iudæos prædicit Simeon. Luc.* 2, 34.

Ruth Moabitis. Ruth 1, 4. *accipit eū uxorem Booz. & parit Obed. Ruth* 4, 13. 1. *Paralip.* 2, 12. *Matt* 1, 5.

S

SAba regina inuisit Salomonem. 3. *Reg.* 10, 1. *Matt.* 12, 42.

Sabbathum. Gen. 2, 2. *Exod.* 16, 23. 20, 8. 23, 12. 31, 14, 17. 34, 21. 35, 2. *Leuit.* 19, 3. 23, 3, 15. 25, 4. *Num.* 15, 32. 28, 9. *Deut.* 5, 12. *Esai.* 56, 2, 4. 58, 13. 66, 23. *Ier.* 17, 21, 27. *Ezech.* 20, 12. 22, 8. 2. *Esdr.* 13, 16, 21. 1. *Mach.* 1. 47. 2, 13, 41. 2. *Mach.* 15, 1. *Mat.* 12, 1, 10. *Mar.* 2, 23. 3, 2. 6, 2. *Luc.* 4, 16, 31. 6, 13, 14. 13, 14. *Ioh.* 5, 10, 7, 22. 9, 14. *Act.* 13, 14, 27, 44. 15, 21. 18, 4. 20, 7. 1. *Cor.* 16. 2. *Hebr.* 4, 4, 10.

saccus. in lumbis. 3. *Reg.* 20, 31. 21, 27.

sacerdos uester, Christus. Hebr. 5, 6. 7, *.

sacerdos uirginem ducat in uxorem in ueteri testamento. Leu. 21, 13.

sacerdotis filia fornicans. Leuit. 21, 9.

sacerdotes Legis, & horum munus. Exod. 29, 44. 30, 7. *Leuit.* 10, 1. 6, 9. 21, *. 22, *. 24, 3. *Num.* 3, 10. 4, 5, 21. 10, 8. 18, 1, 7. *Deut.* 21, 5. 1. *Reg.* 2, 28, 35. 1. *Par.* 6, 49. 2. *Par.* 26, 17. *Ezech.* 44, 15, 20. *Mal.* 2, 4. *Hebr.* 5, 7. 10, 11.

sacerdotum multitudo in ueteri Lege. 1. *Par.* 23, 3. *ubi numerantur* 38000.

sacerdotum Legis indumenta, ornamenta, & ordinatio. Exod. 28, *. 29, 1. 39, 1. 40, 12. *Leuit.* 8, 1, 8.

sacerdotibus dabantur decimæ, & primitiæ. Num. 5, 9, 10. 18, 8, 11. *. *Deut.* 18, 3. *ut liberi a sollicitudine comparandi uictū, possent uocare Legem Dei.* 2. *Par.* 31, 4. *. *Vide Decimæ.*

sacerdotibus Legis assignabatur necessaria uitæ sustētatio. Exod. 29, 26. *Leu.* 2, 3, 10, 5, 13, 6, 9, 19. 7, 6, 32. 10, 13. 24. 9. *Nu.* 3. 48. 5, 9. 18, 8, 11, 18. *Deut.* 18, 1. 1. *Reg.* 2, 28. 4. *Reg.* 12, 16. *Par.* 6, 54. 1. *Par.* 31, 4. 2. *Esdr.* 10, 36. *Eccli.* 45, 25.

sacerdotes mali, & eorum puntio. Num. 16, *. 1. *Reg.* 2, 22, *. 3, 13. 3. *Reg.* 2, 26, *Esa.* 3, 11. *Ier.* 2, 5. 8. 7. *Osee* 4, 6, 9. 5, *. *Mal.* 1, *. 2, 1, 8. 1. *Mach.* 7, 5, 9. 21.

sacerdotū consecrandorū modus. Exod. 29, 1, *hæreditas, Deus. Deut.* 18, 2. *principes fuerunt causa mortis Christi. Matth.* 27, 20. *turba multa obedit fidei. Act.* 6, 7.

sacerdotes Baal occidūtur. 3. *Reg.* 18, 40. 4. *Reg.* 10, 18. 23, 5.

sacerdotes Christiani, spirituales hostias offerentes per Christum. 1. *Petr.* 2, 5.

a Sacerdotibus Legem accipiat rex. Deuter. 17, 18.

Sacerdotium Leui translatum. Hebr. 7, 12.
Sacerdotale Dei regnũ, Israelita. Exod. 19, 6.
Sacramentum, Christus natus. 1. Tim. 3, 16.
Sacramentum Dei renelatum Paulo. Col. 1, 27
Sacras literas nouerat Timotheus ab infantia 2. Tim. 3, 15.
Sacrificij lex. Leuit. 6, 14. Deut. 18, 3.
Sacrificio misericordia potior. Osee. 6, 6. Matt. 9, 13. 12, 7.
Sacrificia carnalium subsannantur. Osee. 5. 6. fidelium. Psal. 50, 18. Mal. 3, 16. Iudæorum polluta. Agg. 2, 15.
Sacrificia quæ requirat Dominus. Mich. 6, 6. ceteris legis reijcit Deus. Psalm. 49, 8. Ier. 6, 20. Mal. 2, 13.
Sacrificijs maior delectio. Marc. 12, 33.
Sadducæi negant mortuorum resurrectionem Matt. 22, 23. Act. 4, 1. 23, 8.
Sadoc sacerdos. 1. Reg. 2, 35. 3. Reg. 2, 36.
Sagenæ parabola. Matth. 13, 47.
Saga tabernaculi. Exod. 26, 7.
Sagittis suis minatum Deus Israeli. Deut. 32, 23.
Sal terræ, Apostoli. Matt. 4, 13.
Salis ardore tomburendi inobedientes. Deut. 29, 23.
in Salis statuam uersa uxor Loth. Gen. 19, 26
Sal seminauit Abimelech super solum urbis a se destructæ. Iudic. 9, 45.
Sale conditus sit sermo. Col. 4, 6. conlita uictima. Marc. 9, 49. conditum sacrificium. Leuit. 2, 13.
Sale nascitur. Gen. 11, 12.
Salmana occidantur. Iudic. 8, 12.
Salmanasar, rex Assyriorum, egreditur primo contra Samariam, & transfert Israel cum Osee rege in Assyrios. 4. Reg. 17, 6. secundo capit Samariam. 4. Reg. 18, 9.
Salomonis filij Dauidis nativitas promittitur. 2. Reg. 7, 12. nascitur. 2. Reg. 5, 14. 12, 24. ungitur in regẽ super Israel. 3. Reg. 1, 33. Dñs apparuit ei per somnium nocte in Gabaon, a quo sapientiam postulat. 3. Reg. 3, 5, 9. 2. Par. 1, 7. dirimit luẽ meretricũ. 3. Reg. 3, 16, 24. de eius sapientia, magnitudine diuitiarũ, potestate, & ministris. 2. Par. 9, 3. init fœdus cum Hiram, rege Tyri. 3. Reg. 5, 12. postquam ædificauit templũ, dedit Hiram urbes oppida. 3. Reg. 9, 12. uenit ad eum regina Saba. 3. Reg. 10, 1. Mat. 12, 42. Luc. 11, 31. ædificauit phanum Chamos, idolo Moab, in monte. 3. Reg. 11, 7. Chananæos facit sibi tributarios. 1. Par. 8, 7. ungitur secundo in regem. 1. Par. 29, 22. moritur. 3. Reg. 11, 43. succedit ei filius Roboam. 3. Reg. 14, 21.
*Salphaad filiæ. Num. 27, 1, *. 36, 2.*
Saltãtem Dauidẽ ridet Michol. 2. Reg. 6, 16
Salutare in pace. 1. Reg. 10, 4. in sancto osculo. Rom. 16, 16. 1. Corinth. 16, 20. 2. Cor. 13, 12. 1. Pet. 5, 14.
Salutare neminem per uiam. Luc. 10, 4.
Salutatio Angeli ad Mariam. Luc. 1, 28.
Salutationes in foro. Matt. 23, 7.
Saluat Deus absque gladio. 1. Reg. 17, 47.
Saluare animam suam. Mar. 8. 35.
Saluandorum numerus paruus. Luc. 13, 23.
Saluator Israelis, Othoniel. Iudic. 3, 9. omnium Deus. 1 Tim. 4. 10.
Salus uera a Deo Ps. 3, 9. 67, 1. Ier. 3, 23.
Salus ex Iudæis. Iohan. 4, 22 nusquam nisi in Christo. Act. 4, 12.
Salutis autor, Christus. Hebr. 2, 10. dies, dies Christi 2. Cor. 6, 2.
Salutem feciſſe dicitur Deus, quando dedit uictoriam. 1. Reg. 23, 10, 12.
Salutem habemus per Christum. 1. The. 5, 9.
Salutare Dei, Christus. Gen. 49, 18. Luc. 2, 30
Saluum se fieri ex instanti periculo mortis petit Christus. Iohan 12, 27.
Vt Saluos faceret peccatores, uenit Christus. 1. Tim. 1, 15.
Saluos nos omnes uult Deus. 1. Tim. 2, 4.
Samaria, quæ postea metropolis fuit decẽ tribuũ Israel, extruitur. 3. Reg. 16, 17. obsidetur a Syrijs. 4. Reg. 6, 24. obsidetur ab Assyrijs usq; in tertium annum: capitur. & abducitur populus. 4. Reg. 17, 5.
Samariæ malũ. Osee 14, 1.
Samariæ mons. 3. Reg. 16, 24.

contra Samariam prophetatur. Esa.7,30.9, 7.Ezech.23,* Osee 8,* 13,* Amos 3, 12.Mich.1,5.
Samaria nolebat recipere verbum Dei. Luc. 9,52.recepit verbum Dei. Act.8, 5.
Samarita Deo & damonibus seruiunt. 4. Reg.17,28,*.
Samaritanus miseretur vulnerati Luc.10,33
Samaritana historia.Ioh.4,7,*.
Samaritanum blasphemant Iudæi esse Christum Iohan.8,48.
ex Samaritanis Christo credunt.Ioh.4, 39.
Samgar percutit Philisthæos.Iudic.3,31.
Samsau scriba.1 Esdr.4,8,9.
Samson nascitur.Iudic.13,24.iuxta promissionem angeli. ibid. 3. vxorem accipit in Thamnata,& dilacerat leonem.Iudic.14, 1,5,10.nocet Philisthæis,eisq; vim infert. Iudic.15,4,8.moritur.Iudic.16,29,30.
Samuel.1 Regum 1,20.adducitur ad domum Domini in Silo.ibid. 24. vocatur a Domino. 1 Regum 3,4,10. congregat vniuersum Israel in Masphat,& clamat ad Dominum pro Israel. 1 Regum 7,5. 9. posuit filios suos Iudices Israel. 1. Regum 8,1.probat se innocentem.1 Regum 12,3. interficit Agag.1 Regum 15,33.Dauid regem vngit. 1 Regum 16, 13.moritur. 1 Regum 25,1.prophetat Sauli post mortem.1 Regum 28,15,16. Eccli.46, 23. laudatur.Eccli.46,16.
Sanaballat,præfectus Samariæ, conatur impedire templi ædificationem.2 Esd.2, 10.
Sanctificat seipsum Patri Christus pro nobis & immolat.Iohan.17,19.
Vt Sanctificet Pater Apostolos,orat Christus.Iohan.17,17.
Sanctificemus Christum in cordibus. 1 Petri 3,15.
Sanctificemus nos.1 Iohan.3,3.
Sanctificare.pro consecrare.Leu.25,10:
Sanctificare Dominum coram populo. Numer.20,13.27.14.
Sanctificare festum.Leu.25,10.
Sanctificari vult Deus.Leu.10, 3.
Sanctificati Christiani per Christum. 1 Cor. 6,11.
Sanctificatio nostra,Christus.1 Cor.1, 30.
Sanctificator noster,Deus.Leuit. 20, 8. Ezech.37,28.
Sanctimoniam sectemur.Hebr 12,14.
Ad Sanctitatem nos hortatur Deus. Leuit. 11,44.
Sanctuarium Dei metuendum.Leu.19,30.
Sanctuarium Dei, terra Chanaan.Exod.15, 17.
Sanctuarij expiatio.Leu.16,14.forma.Exodi 25,8.
Sanctus est Deus.Esa 6,3.Apoc.4,8.
Sanctus Dei populus,Israelitæ.Deut.14,21.
Sanctus panis 1 Reg.21 4.
Sanctus pro sua impietate orat.Psal. 31. 6.
Sancti & mundi esse debemus.Leuit.11, 44. 19,2.20, 7,26. 21, 6. Num. 15,40. Deut.26,19.Ephes.5,2.6.1 Thess.4,3. 1 Pet.1,16.
qui Sanctus, sanctificetur adhuc. Apoc.l. 22,11.
Sanctum Domini.Exod.35,2. Leuit. 16,* Psal.113,2.Matth 7,6.Luca 1,31.
Sanctorum ministerio aliquando tribuitur, quod soli Deo præcipue conuenit. Matth. 18,16,18.Iohan.20, 13.Rom.11,14. 1 Cor.9,20,21.1 Tim.4.16.Iac.5,19. vide titulum, Deo soli attributa,&c.
Sancti sunt cum Christo in cælis regnantes. Iohan.12,26.17,24.2 Cor.5,8.Phil.1, 23.Apocal.3,21.7,9.14,13.
in Sanctis suis Deus laudatur.Psal.150, 1.
vt Sanctos nos faceret & mundos,misit Deus Filium suum.Colos.1,22.
pro Sanctis Christianis semper orandum. Ephes.6,18.
Sanctum non dandum canibus. Matth.7,6.
Sanguis,anima omnis carnis.Leu.17 11.
Sanguis & aqua exit de latere Christi.Ioh. 19,34.
Sanguis,pro homine occiso.Ios.20,3.
Sanguis vuæ.Deut.32,14.
Sanguinis conspersio. Exod.24,6. 29, 20.

Leuit.1,5,11.3,2,8,13.4,6.16.7,2.8,19, 30.9,18.16,14,18.17,6. 2.Par.30,16. Ezech.43, 20.Heb.9,13,14,19,21,22,
sanguinis Christi conspersio. Hebr.9,14.10, 19.12,24.1.Petr.1,2.
sanguinis esus prohibitus. Gen.9,4.Leuit.3, 17.7,26.17,10,14.19.26.Deu.12,16. 23.15,25.1.Re.14,32.Act.15,20,21.25
sanguinis fluuius siſtitur. Matt.9,20.
sanguinis innocentis effusio. Deut.19,5,11. 27,24.2.Reg.20,9.3.Reg.21,13.4.Regum 21,16.24,4. 2.Par.24,22. Prou. 6,17.28,17.Esa.26,21. Ier.7,6.22,3. Ezech.22, 4. Esdr.1,32.Matth.23,34. Luc.11,50.Apoc.6, 10.18,24.
sanguinis innocentis effusio clamat uindictam coram Deo.Genes.4,10.4.Esd.15,8.Apoc.6,10.
sanguine Christi empti sumus.1.Cor.6,10.7, 23.Act.20,28.1.Pet.1,18.Apoc.5,9.
sanati sumus a peccatis p Christū.1.Pet.2,24
sanator noster, Deus. Exod.15,26.
Saph gigas occiditur.2.Reg.21,18.
ne Sapiamus alta.Rom.11,20.
ut Sapiant Iudæi, optat Deus. Deut.32,29.
quomodo Sapiendum.Rom,12,3.
sapiens audit consilia,& gaudet argui. Prouerb.13,1.25,12.
sapiens, uir artificiosus. Exod.28,3.35,10.
sapientes in bono.Rom.16,19. sui amantes. Prou.26,12.
sapientia carnis non potest subiici Legi Dei. Rom.8,7.1.Cor.1,20.2,1.3,18.mundi, stultitia.1.Cor.3,19.
sapientiæ diuinæ origo, proprietas,laus,& utilitas. Deut.4,6.29, 9.Iob 28,20.32, 7. Eccles.7,12.5,13.Sap.6,13,16.7, 8,*9,*10,*Eccli.1,* 3,1,31.4,12, 28, 29.21,11.24,*39,14.Luc.21,15.Rom. 11,33.1.Cor. 1, 17.2,6, 10,3, 19. Col.2,3.Iacob.1,5.3,16.*
Sapphira mentitur Spiritui Sancto,& cadit in terram mortua.Act.5,1,8.
Sara Abrahæ marito obediens. 1.Petr.3,6.
eiusdem ætas. Gen. 11, 29.16, 17, 15. 18,9.21,1.*fides. Hebr.11,11.*
Sara filia Raguelis, Tobiæ in uxorem traditur.Tob.7,10,15.
*Sareptana mulier.3.Reg.17,9,**
Saruiæ sororis Dauid filij. 1.Par.2,16.quos timet Dauid.2.Reg.3,39.16,10.19,22
Satan, deus huius seculi. 2.Cor.4,4.a Deo impetrata facultate,percutit Iob.Iob.1,12,. Apostolus,appetierat.Luc.21,31.in angelū lucis transfiguratus.2.Cor.11,14.*
Satanæ traditur fornicator. 1.Cor.5,5,
Satanam uocat Christus Petrum. Mar.8,33.
a Satana impeditur Paulus. 1.Thes.2,18.
satiati ne obliuiscamur Dei. Deut.8,10,11.
saturat Deus obedientes. Deut.11,15.
saturatus Israel relinquit Deū. Deut.32,15
saturati ne Dei obliuiscamur. Deut.6,11,12
saturis ne:& quare. Luc.6,25.
*Saul de tribu Beniamin quærit asinas.1.Reg. 9,3.ungitur in regē a Samuele.1.Reg.10, 1,11,14.Act.13,21 iuxta mandatum.1. Reg.9,15.percussit Ammon.1.Reg.11,11. obtulit holocaustū.1.Re.13,9.a regno reijcitur.1.Reg.13,15,22,26,28.16,*exagitat eū spiritus nequā.1.Reg.16,14.18,10. 19,9.nititur Dauid cōfigere.1.Reg.18,10 19,10.persequitur eū.1.Reg.23,*trucidat sacerdotes Dñi.1.Reg.22,18.mulierē habentē pythonē consulit.1.Reg.28,7.seipsū interficit.1.Reg.31.4.sepelitur. ibid.13. filij eius in crucem tolluntur.2.Reg.21,9.*
*Saulus, qui,& Paulus. Act.7,58.9,1,**
scabie percutiūtur inobedientes. Deut.28,27.
*scādalū seu offendiculū proximo nec in uita nec in doctrina ponēdū. Leu.4.3.Nu.31, 16.2.Reg.12,14.1.Esdr.8,22.Prou.28, 10.2.Mach.6,24.Matth.17,27.18,6. Mar.9,42.Luc.17, 1.Rom. 14,1.15.1. Cor.8,*10,32.2.Cor.6,3.1.Thes.5,22.*
quicunque nobis Scādalo esse potest, uitabimus.Exod.34,12.Deu.7,2.16.13, mat. 5,29.16,22.Mar.9,42.Rom.16.17.*
scenofactoriā artē exercet Paulus. Act.18,3.
scenopegiæ oblationes. Ezech.45,23.
schismata uitanda. 1.Cor.1,10. Corinthio-

rum uitanda. 1. Corinth. 3, 3,* 11, 18.
schismaticus arguitur. Prou. 6, 12.
scientia IESV CHRISTI. Phil. 3, 8. salutis. Luc. 1, 77. ueritatis. 2. Tim. 3, 7.
scientia quæ inflet. 1. Cor. 8, 1.
scientiarum Dominus est Deus. 1. Reg. 2, 3.
scintillam suam uocat filium suum unicum uidua. 2. Reg. 14, 7.
scortatio uitanda. Prou. 5, 2,* 7, 6,*
scortatores ne sint in Israel. Deut. 23, 17.
scriba cuidam obijcit paupertatem suã Christus. Matt. 8, 20.
scribarũ opa reprehẽdit Christus. Mat. 23, 5,*
scribit Deus Legem ac mãdata. Exod. 24, 12
scribatur uerbũ DEI in ostijs. Deu. 6, 9, 11, 20,
Scriptura Sacra unde sit, et quis eius usus. Exod. 17, 14. 34, 27. Deut 4, 1. 17, 18. 31, 9. Ios. 1, 8. 8. 32. Esd. 8, 2. 3. Esd. 9, 39. 4. Esd. 15, 1. Esa. 8, 9. 30, 8. 34, 16. Ier. 3, 20. 36, 2. 10 45, 1. Bar. 1, 3, 14. 4, 1. Dan. 10, 21. Mar. 4, 4. 22, 29. Luc. 4, 4. 16, 29. Ioh. 5, 39. 10, 44. 20, 30. Act. 15, 21. 17, 11. Roma. 1, 2. 4, 23. 15, 4. 1. Corinth. 9. 9. 10, 11. 15, 3. 2. Tim. 3, 15. 2. Petr. 1, 20. 3, 1. Apoc. 1, 19
scrutatio cordium Deus. Rom. 8, 27.
sculptile qui faciunt maledictos. Deut. 27, 15
scurrilitas uitanda. Ephes. 5, 4.
scutũ auxilii, Deus. Deu. 33, 29. 2 Re. 22, 3.
scuta aurea Salomonis. 3. Reg. 14, 26.
Seb, & Oreb interficiuntur. Iudic. 7, 25.
Seba, quia regnum affectarat, caput præciditur. 2. Reg. 20, 22.
secta Christianorum. Act. 28, 22.
secta, opus carnis. Gal. 5, 20.
in Sectarum introductores. 2. Petr. 2, 1.
securitas populo promittitur. Exod. 34, 24.
Sedecias, qui, & Mathanias, patruus Ioachim, substituitur pro eo in regno Iudæ. 4. Reg. 24, 18. Ier. 37, 1. obsessa a Nabuchodonosor Ierusalem, effossis oculis ac uinctus necatisq; coram se filijs, in Babylonem ducitur. 4. Reg. 25, 1, 6, 7. Ier. 39, 4, 7. 52, 3. quemadmodum et prædictum erat. Ier. 27, 12. 37, 16. Ezech. 12, 3. 17, 16. 21, *.
Sedecias pseudopropheta. 3. Reg. 22, 11. 2. Par. 18, 10. comburitur. Ierem. 29, 22.
seditiosi puniuntur. Numer. 16, 31.*. Vide Murmuratores.
seductor quis dicendus. 2. Iohan. 7.
vt Seductor habitus Christus. Matt. 27, 63.
seductores proficiunt in peius. 2. Tim. 3, 13.
sedulitas patris familias. Prou. 20, 13.
de Segete proximi. Deut. 23, 25.
Segor cuitas saluatur. Gen. 19, 22. quæ, & Bala dicta. Gen. 14, 2.
Sehon occiditur. Dent. 2, 33.
Seir mons. Deut. 2, 1. 33, 2.
Sela, filius Iudæ tertius. Gen. 38, 5.
Seleucus Asiæ rex. 2. Mach. 3, 3.
Sellum interficit Zachariam. 4. Reg. 15, 14.
Sem generatio. Gen. 9, 18. 10, 22. 11, 10.
Semeia mittitur ad Roboam. 3. Reg. 12, 22. 2. Par. 11, 2. 12, 5, 7.
Semei maledicit Dauid. 2. Reg. 16, 5, 13. ueniam impetrat a Dauid 2. Reg. 19, 23. occiditur ex præcepto Dauid. 3. Reg. 2, 9, 42, 46.
sementis, & messis non cessant. Gen. 8, 22.
semen Abrahæ uerum, qui ex Isaac nati, & filij sunt promissionis. Gen. 21, 12.
semen Dauidis, Christus. 2. Reg. 7, 12,*
semen ex Iudæis Apostoli. Rom. 9, 29.
semen fructificans. Marc. 4, 27.
semen paucum inobedientibus. Deut. 28, 38.
semen, uerbum Dei. Luc. 8, 11.
seminis fratris suscitandi lex. Deut. 25, 5.
quæ Seminamus metimus. Gal. 6, 7.
seminantis parabola. Matt. 13, 3*
seminfluus uir. Leuit. 15, 2.
Sẽma percutit Philistæos 2. Reg. 23, 11, 12.
senes quales esse debeãt. Tit. 2. honorandi. Leu. 19, 32. sensibus florebunt. Esa. 65, 20.
senum consilium. 3. Reg. 12, 7.
seniores LXX super Israelem. Num. 11, 24.
senioribus traditur Deuteron. Deut. 31, 9.
senectutis commendatio. Pro. 26, 31.
Sẽnacherib oppugnat uniuersas ciuitates Iudæ munitas. 4. Reg. 18, 13. 2. Par. 32, 1. blasphemat Deum. Esa. 36,* intermittur a filijs. 4. Reg. 19, 37, Esa. 37, 37. secun-

dum uerba. Esa. 10, 33. 31, 8. 33, 1.
sensum Christi tenet Paulus. 1. *Cor.* 2, 16.
sensum Dei nemo nouit. Rom. 11, 34.
non Sensu, sed malitia pueri simus. 1. *Cor.* 14, 20.
in Sēsu suo abūdet unusquisque. Rom. 14, 5.
sepelire mortuos, opus misericordiæ. Gen. 23, 19. 25, 9. 35, 19. 50, 5, 13. 25. *Num.* 20, 1. *Deut.* 10, 6. 21, 23. *Ios.* 24, 30. *Iudic.* 11, 7. 1. *Reg.* 25, 1. 31, 13. 2. *Reg.* 2, 32. 3, 32. 3. 4. *Reg.* 2, 10, 31, 34. 11, 43, 13, 29. 14, 31. 14. *Reg.* 13, 20. 1. *Par.* 16, 14. 24, 16. 35, 24. 4. *Esdr.* 2, 23. *Tob.* 1, 20. 2, 3, 7. 4, 3, 18. 8, 14. 12, 12. 14, 13, 16. *Eccli.* 7, 37. 38, 16. *Matt.* 14, 12. 27, 58. *Ioh.* 19, 39. *Act.* 13, 26. 1. *Cor.* 15, 4.
Sephora, uxor Moysi. Exod. 2, 21. *circuncidit filium suum. Exod.* 4, 25.
septuagintaduo discipuli prædicāt. Luc. 10, 1.
sepulchrum Christi. Mat. 27, 57,*
sepulchrum Moysi ignoratur. Deut. 34, 6.
sepulchra concupiscentiæ. Num. 11, 34.
sepulchra dealbata. Matt. 23, 27.
in Sepulchra prophetarum extruentes. Mat. 23, 24.
sequitur Caleb Deū. Num. 14, 24. *Deu.* 1, 36
sequi Christum, crux. Mat. 10, 38. *uestigia Christi. 1. Petr.* 2, 21.
sequens Christum, immobilis sit. Matt. 8, 22.
sequēs Christū propter tēporalia. Matt. 8, 19.
sequētibus Christū nihil deest. Mat. 14, 15,*
sequendus Deus. Deut. 13, 4. 1. *Reg.* 12, 14.
Sergius Paulus. Act. 13, 7.
sermo Christianorum, Est, est. Mat. 5, 37. *Vide Loquenda.*
sermonem Dei quærere. 3. Reg. 22, 5.
vt in Sermone confirmet nos Deus, orat Paulus. 2. Thes. 2, 17.
sermones Dei loquatur, qui loquitur populo. 1. Petr. 4, 11.
sermones Dei proijcere. 1. Reg. 15, 26.
serit Israel, & pdit omnia: & quare. Iud. 6, 3.
serpens seduxit mulierem. Gen. 3, 1,*.
serpens æneus erigitur. Num. 21, 8. *tollitur, & appellatur Nehustan. 4. Reg.* 18, 4.
cuius typum gesserit. Iohan. 3, 14.
serpentes Pharisæi. Mat. 23, 33.
seruiamus inuicem. Gal. 5, 13.
vt Seruiremus ei redemit nos Christus. 1. Thes. 1, 9.
seruire Deo. Ios. 22, 27. *Deo, et dæmonibus. 4. Reg.* 17, 18.
seruiendum soli Deo. Exod. 23, 25. *Deut.* 6, 13. 10, 12. 11, 13. 13, 4. *Mat.* 4, 10. *Luc.* 4, 8
seruitium Dei quale. Luc. 1, 74, 75.
seruitus, circuncidi. Gal. 2, 4.
de Seruitute diaboli liberati. Deut. 5, 6. *item Legis. Hebr.* 2, 15.
serui Christianorum. Mat. 20, 26, 27.
serui Dei esse nequit, qui quærit hominibus placere. Gal. 1, 10.
serui Dei, Moyses. Num. 12, 7.
serui fidelis, serui Abrahæ. Gen. 24, 2,*
serui omnium Paulus. 1. Cor. 9, 19.
serui probus Iacob. Gen. 31, 38.
serui quomodo tractandus. Pro. 29, 15. *non est maior domino. Iohan.* 15, 20.
serui Dei Israelitæ. Leuit. 25, 42.
serui Dei, omnes nos, quibus data talenta. Matt. 25, 14.
serui Dei sumus inutiles. Luc. 17, 10.
serui Dei sumus, liberati a peccato. Ioh. 8, 36. *Rom.* 6, 22.
serui diaboli liberati per Christū. Deu. 6, 12.
serui Iudæorum peregrini. Leu. 25, 44.
serui peccati. Ioh. 8, 34.
serui regis omnes. 1. Reg. 8. 17.
serui quales esse debeant. Ephes. 6, 5. *Col.* 5, 22. 1. *Tim.* 6, 1. *Tit.* 2, 9. 1. *Pet.* 2, 18.
serui sumus iustitiæ. Rom. 6, 22.
de Seruis emēdis. Exod. 21, 2. *Deut.* 15, 12.
Sesac, rex Aegypti. 3. Reg. 14, 15.
Seth nascitur. Gen. 4, 25.
seueritas Dei in Iudæos. Rom. 11, 22.
Siba, seruus Saulis, constituitur procurator Miphiboseth. 2. Reg. 9, 9. *donātur ipsi omnia bona Miphiboseth. 2. Reg.* 16, 2. *procedit obuiam regi Dauid. 2. Reg.* 19, 17.
siccitas in Iudæa. Ier. 14, 1.
Siceleg donatur regi Dauid. 1. Reg. 27, 5.

exuritur ab Amalechitis. 1. Reg. 30, 1.
siceră nō biberĭt Iudæi 22 annis. Deu. 29, 6
Sichē filius Hemor, Dinam rapit, & concŭbit cum illa. Gen. 34, 2. necatur. ibid. 26.
Sichem ædificat Ieroboam. 3. Reg. 12, 25.
Sichimita dēstruuntur. Iudic. 9, 57.
siclus. Exod. 30, 13.
in Sidonem sermo Domini. Ezech. 28, 21
Sidrach in fornace. Dan. 3, 21.
signati Dei. Apoc. 7, 4.
signum Ezechiæ in horologio. 4. Reg. 20, 9.
signum petit Abraham. Gen. 15, 8. 17, 11. Gedeon. Iudic. 6, 17.
signo certificatur Ionathas. 1. Reg. 14, 10. cōfirmatur Saul. 1. Reg. 10, 1.
signa futurorŭ. Gen. 9, 12. Exod. 31. 13. Ios. 2, 18. 1. Reg. 2, 34. 10, 2. 2. Reg. 5, 24. 4. Re. 19, 29. Tob. 5, 3. Esa. 38, 7. Luc. 2, 12
*signa in memoriă præteritorŭ. Exod. 12, 3, 8. Nu. 15, 38. 16, 38, 40. 17, 10. Ios. 4, 6, **
signa, & miracula fiunt, ut per ea omnipotentia, meritas, iustitia, & bonitas Dei innotescat. Exod. 4, 2, 6. 7, 17. 16, 12. Ios. 3, 10, 14. 3. Reg. 13, 4. 17, 14. 18, 38. 20, 13, 28. 4. Reg. 5, 14. 20, 9. Matt. 8, 26. 9, 2. 14, 28.
signa præcedentia indicium. Luc. 21, 25. sequentia credentes. Mar. 16, 17.
signa petunt Iudæi. Matt. 12, 38.
in Signa, Sol, & Luna. Gen. 1, 14.
Sihon rex Amorrhæorum, concedere noluit vt Israel transiret per fines suos. Num. 21, 23. Deut. 2, 30. percussus est in ore gladij. Num. 21, 24.
Silas cum Paulo mittitur Antiochiam. Act. 15, 27. profectus est cum Paulo. ibid. 40. remansit Beroæ. Act. 17, 14.
silere est utile. Pron. 17, 27. 25, 28. Eccles. 3, 7. Eccli. 20, 6. 32, 12.
Silo locus in quo fuit domus Dei. Ios. 18, 1. Iudic. 18, 31. 20, 18. 1. Reg. 1, 3.
conuenerunt omnes in Silo propter Rubenitas. Ios. 22, 12.
de Silo affertur arca. 1. Re. 4, 4. Ier. 7, 12. 26, 6
in Silo cessat apparere Deus. 1. Reg. 3, 1.
Siluanus. 2. Cor. 1, 19. 1. The. 1, 1. 1. Pet. 5, 12
Simeon nascitur. Gen. 29, 33. interficit cum Leui Sichemitas. Gen. 34, 25. eam ob rē arguŭntur a patre. ibid. 30. 49. 5. in vinculis tenetur in Ægypto. Gen. 42, 25.
similæ oblatio. Leu. 2, 1.
*Simon, frater Iudæ. 1. Mach. 13, * 14, 4.*
Simon in Bethania excipit Dominum. Mat. 26, 6. Mar. 14, 3. Ioh. 12, 1.
*Simon magus. Act. 8, 9, **
Simon Petrus dicitur. Mar. 3, 16.
*apud Simonem pharisæum manducat Christus. Luc. 7, 36, **
Simonia. Vide Vendi dona Dei.
simplex, & rectus. Gen. 20, 6. 25, 27. Iob 1, 1, 8. Mat. 10, 16. Actor. 2, 46. Rom. 16, 18. Ephes. 6, 5. Col. 3, 22.
simplici corde diligendum. 1. Pet. 1, 22.
simplices in malo. Rom. 16, 19.
simplicibus, & humilibus revelat subinde Deus, quod abscondit ijs qui sibi videntur sapientes. Esa 29, 18, 24. 32, 4. Eccles. 9, 15. Matt. 11, 25. Luc. 2, 9. 5, 8. 10. 21. Act. 4, 13. 1. Cor. 1, 24. 2, 1.
ad Simplicitatē hortatur Christus. Mat. 10, 16.
in Simplicitate conversatus Paulus. 2. Corinth. 1. 12.
in Simplicitate tribuendum. Rom. 12, 8.
simulachrorum seruitus, anaritia. Coloss. 3, 5. cultus fugiendus. Act. 15, 20.
simulat Dauid insaniam. 1. Reg. 21, 13.
*simulatio, & hypocrisis cauenda. Eccls. 1, 36. Iob 15, 34. Esa 32, 6. Ier. 9, 6. 2. Mach. 6, 24. Matt. 23, **
simulationes absint a Christianis. 1. Pet. 2, 1.
Sinai mons. Exod. 19, 18. Gal. 4, 25.
sinapis parabola. Matt. 13, 31.
Sion, ciuitas Dauid. 1. Par. 11, 5.
Sisara occiditur. Iudic. 4, 21.
sitiens Christus potatur aceto. Ioh. 19, 29.
sitiendi Dauidi affertur potus. 2 Reg. 17, 27
sitiens vitam æternam. Ioh. 7, 37.
sitis inobedientibus. Deut. 28, 48.
Subach occiditur. 2. Reg. 10, 18.
Sobna, præfectus domus Ezechiæ. Esa. 22, 15

obrietas. Vide Temperantia.
ad Sobrietatem exhortatio. 1. Thes. 5, 6.
ad Sobrietatem sapiendum. Rom. 12, 3.
societas bonorū quærēda, malorū uitāda. Gen. 19, 15. Leu. 7, 19. Num. 16, 25. 25, 4. Ios. 23, 12. 2. Par. 19, 2. Iob. 31, 1. Tob. 1, 5. Psal. 25, 4, 8, 36, 1. Prou. 1, 10, 24. 4, 24. 6, 25. 13, 20. 20, 19. 22, 10, 24. 23, 6, 17. 24, 1, 21. 29, 27. Eccli. 6, 35. 8, 1, 18. 9, 21. 12, 10. 13, 1. 20. Ier. 16. 8. Matt. 7, 15. Act. 19, 9. 2. Cor. 6, 14. Ephes. 5, 11. 2. Tim. 4, 14. Apoc. 18, 4.
societatem habere cum Deo. 1. Ioh. 1, 3.
Socothbita occiduntur. Iudic. 8, 16.
socrus Petri sanatur. Matt. 8, 15.
Sodoma, & Gomorrha amœnissimo loco sita. Gen. 13, 10. spoliantur. Gen. 14, 11. subuertuntur a Dño. Gen. 19, 25. Deut. 29, 23. Sap. 10, 6, 7. secundum uerba Domini. Gen. 18, 20. causa. Ezech. 16, 49.
Sol, & Luna creantur. Gen. 1, 16. steterunt ad imperium Iosue. Ios. 10, 12.
retrocessit Sol decem gradibus ad petitionem Ezechiæ, & preces Esa. 4. Reg. 20, 11. amittet lumen. Mat. 27, 44. Mar. 15, 33. Luc. 23, 44.
Solis, & Lunæ æqui. 4. Reg. 23, 11.
Soli, & Lunæ sacrificātes occidit Ios. 4. Regum 23, 5.
solennitates Iudæorum. Exod. 23, 14.
solicitudo nimia Exod. 34, 21. Leuit. 25, 20. Deut. 8, 3. Iob 7, 16. Psal. 54, 23. 144, 15, 16. Prou. 10, 3. 13, 25. Matt. 6, 25. 10, 9, 23. 13, 22. 16, 7. Luc. 8, 14. 12, 22. 14, 18. 21, 31. 1. Cor. 7, 32. Philip. 4, 6. Hebr. 13, 5. 1. Petr. 5, 7.
solicitudo Pauli pro Ecclesia. 2. Cor. 7, 12.
solicitus Deus pro Abraham. Gen. 12, 17.
solliciti simus seruare unitatem spiritus, uinculo pacis. Ephes. 4, 3.
solitarij molestia uana. Eccles. 4, 7, 8.
soluere peccata quid. Mat. 16, 19. Ioh. 20, 23
somnia, & uisiones, in quibus olim Deus suā uoluntatē aperiebat. Gen. 20, 3. 28, 12. 31, 24. 37, 5, 9. 40, 8. 41, 1. 46, 2. Num. 12, 6. Iudic. 7, 13, 15. 1. Reg. 3, 4, 8, 11. 28, 6. 2. Reg. 7, 4. 3. Reg. 4, 5. 15. Iob 7, 13. 33, 15. Dan. 2, 1. 7, 1. Mach. 15, 11. 14. Mat. 1, 20. 2, 12, 13. Act. 16, 9. 18, 9. 23, 11. 27, 23.
somnia, & uisiones quæ non conueniunt cum doctrina Christi, & Ecclesiæ, sunt contemnenda. Deut. 13, 1. Eccles. 5, 2. 2. Eccli. 34, 1. Ier. 23, 19, 25. 27, 9. 29, 8.*
Sorobabel. Vide Zorobabel.
soror Abrahæ, quomodo fuerit uxor eius Sara. Gen. 20, 12.
sorores Christi. Vide Fratres.
sors. Leu. 16, 8. Nu. 17, 26, 55. 33, 54. Ios. 7, 14. 18, 10. 1. Reg. 10, 20. 14, 17, 42. 1. Par. 25, 5. 2. Esd. 11, 1. Prou. 16, 33. 18, 18. Ezech. 21, 19. Ion. 1, 7. Act. 1, 17.*
Sosipater, comes Pauli. Act. 20, 4.
Sosthenes princeps Synagogæ percutitur. Act. 18, 17.
ab omni Specie mala abstinēdū. 1. Thes. 5, 22.
spectaculū facti mundo Apostoli. 1. Cor. 4, 9
in Speculo fidei Deū intuemur. 1. Cor. 13, 12.
spelunca latronum fecerant domum Dei Iudæi. Matt. 21, 13.
spes iustorum non in temporalibus rebus, sed in Deo, eiusq; promissionibus fundatur. Gen. 26, 5. Iudic. 7, 2, 4. 1. Regum 4, 3. 17, 45. 22, 1, 3. Regum 20, 28. 1. Paral. 19, 13. 2. Paralip. 25, 7. 32, 7. 16, 7. 20, 15. 20. Iudith 9, 13. Psal. 9, 11. 13, 9. 21, 5. 10. 24. 30. 32. 39, 5. 61, 7. 70, 1. 90, 2. 113, 9, 10, 11. 141, 6. 145, 5. Prou. 3, 5. 22, 19. 28, 25. 30, 5. Sap. 3, 4, 9. Eccli. 2, 6, 12. 13, 9. 32, 9. 34, 14. Esa. 26, 4. 29, 19. 30, 1, 15. 31, 1. 36, 7. 40, 30. Ier. 2, 33. 7, 4. 9, 22. 17, 7. 39, 18. Thren. 3, 24. Ezech. 29, 6. Ose 12, 6. Mic. 7, 5, 7. Nahum 1, 7. 1. Machab. 3, 18. Matth. 10, 37. 12, 21. Rom. 5, 2. 8, 24. 2. Corinth. 5, 2. Coloss. 1, 27. 1. Thess. 1, 3. 1. Tim. 1, 1. 6, 17. Hebr. 3, 6. 1. Petr. 1, 13.*
spes non facit nos securos, nec excludit timorem. Vide Timor.
spes impiorum euanescet, & in quibus confidunt, uana sunt omnia. 4. Regum 18, 21.

Iob 8,13.11,20.14,19.20, 4. *Prouerb.* 10,28.11,7,23.25,19. *Sap.*5,15. *Eccli.* 5,1,10. *Esa.*28,15,18.30,2, 12.57, 11. *Ier.*9,12.17,7. 1. *Mach.*3,62.

*spicas licebat colligere in segete proximi. Deut.*23,25.

spicas colligit Ruth in agro Booz, unde nutriat Noemi socrum suam. Ruth 2,*.

*spinæ appellantur solicitudines huius mundi, diuitiæ, & voluptatis uitæ. Matth.*13,7, 19,22. *Marc.*4,7,18.10,22. *Luc.*8,7, 14.18,22.

*spinæ, & tribuli propter peccatum Adæ nascuntur in terra. Gen.*3,18.

spinea corona coronatur Christus. Matth. 27,29.

*Spiritus Sanctus promittitur. Esa.*44,3. *Ezech.*11, 19. 36,26.39,29. *Ioel* 2, 28. *Matt.*3,11. *Ioh.*7,39.14,16,26.15,26. 16,7. *mittitur. Act.*2,1.

*Spiritus Dei edocet mentes. Exod.*4,12. *Ps* 31,8. *Esa.*54,13. *Matth.*10,20. *Marc.* 13,11. *Luc.*12, 11.21,14. *Ioh.*6,45.14, 16,26.15,26.16,13. *Rom.*8,16,26. 2. *Cor.*1,22.5,5. *Ephes.*1,13.4,20,21.1. *Iohan.*2,27.

spiritus mendacij in ore prophetarum. 3. *Reg.* 22,22. *Esa.* 19, 14. *odij inter Abimelech, & Sichimitas. Iudic.*9,23.

Spiritus probandi sunt, utrum a Deo sint. Iudith 8,28. 1. *Corinth.*14,29. 1. *Thes.*5, 21. 1. *Ioh.*4,1.

*spolia hostiũ ex æquo diuidẽda. Deut.*20, 14.

*sponsorẽ instruit Salomõ. Prou.*6,1*.22,26.

*spõsus spiritualis est Christus. Esa.*54,5.62, 4. *Ier.*31,22. *Ezec.*16,8. *Matt.*9,15.25, 1. *Mar.*2,19. *Luc.*5,34. *Ioh.*3,29. 2. *Cor.* 11,2. *Ephes.*5,24. *Apoc.*19,7.21,2.

sponsa Christi. Vide Ecclesia.

*stans uideat ne cadat. 1. Cor.*10,12.

*statera æqua. Leuit.*19,36.

*stellæ uerbo Dei creatæ. Gen.*1,14.

*Stephanus eligitur. Act,*6,5. *accusatur. ibid.* 11. *respondit ad accusationem. ibid.*7,*. *lapidatur. ibid.* 57.

*Stephanæ familia. 1. Cor.*1,16.16,15.

*sterilis nulla obedientibus. Exod.*23,26.

Sterilitas opprobrio Iudæis. 1. Regum 1,6. *Luc.*1,36.

*Stigmata, id est, afflictiones Christi circumfert Paulus Gal.*6,17.

*Stipendium peccati, mors. Rom.*6,23.

*Stoici cum Paulo disputant. Act,*17 18.

stultitia. Prou. 14,29.20,3.26,1.27,22. *Eccles.*10,2. *Eccli.*33,5. *Bar.*3,23. *Matt.*7, 26.25,2. *Mar.*7,21, *Ephes.*5,4.

*stultitia est apud Deum sapientia huius mundi. 1. Cor.*1,18,*.3,19.

stultorum corda in eorũ sunt ore, & contra sapientiam os in corde est. Eccli. 21,23.

*Sua, rex Ægypti. 4. Reg.*17,4.

*Sua uxor Iudæ. Gen.*38,2.

*subcinericij panes. Exod.*12,39.

*subditi simus inuicem. Ephes.*5,21.

subditorum officium. Exod. 10, 28.22,28. *Num.*16,*. *Ios.*1.16.2. *Esdr.*5,16. *Prouerb.*13,13.20,2.24. 21.25,6. *Eccles.* 8,2.10,16. *Bar.*1,11. *Ierem.*29,7. *Mat.* 17,24.22,16,21. *Luc.*20,22. *Rom.*13, 1,7. *Thes* 5,12. 1. *Tim.*2, 1. *Hebr.*13, 17. *Tit.*3,1. 1. *Petr* 2,13.

*sufficientiam didicerat Paulus. 2. Cor.*3,5. *Philip.*4,11.

*suffocatum prohibetur. Gen.*9,4.

*sulphur super terram inobedientium. Deuter.*29,23.

*Sum qui sum, nomen Dei. Exod.*3,14.

*Sunamitis alitur Dei prouidentia in aliena terra 4. Reg.*8,1.

*superbia prohibetur, committitur, & punitur. Genes.*3,17.11,3, 7. *Exod.*5,2.14, 26. 1. *Regum* 17,*. 4. *Reg.*18,19,*.19, 35. *Tob.*4,14. *Iudith* 9, 16.13.*. *Prou.* 6,17.11,2.13,10.15,25.16,5,18.18, 12.25,6.29,23. *Eccli.*10,9,11,16.25, 4. *Esa.*3,15,17.9,8.10,8, 14,9.36,*. 37,10,24.39,2,5.47,8. *Ier.*48,29.49. 16. *Ezech.*16,49.28,2.31,10. *Dan.*4, 19,27.5,22. *Abd.*1, 3. *Malac.*2,11.2. *Mach.*9,4,8. *Luc.*1, 51. 14, 15. 14,7,

11.18,

11.18,11.22,24. *Act.* 12,21. *Rom.* 1, 30.11,20.2. *Tim.* 3,2.1. *Pet.* 5,5.2. *Pet.* 2,18. *Iude* 16. *Apoc.* 18,*.

Superiorum, iudicum, & rectorum officium, & potestas in subditos. Gen. 9,6. *Exod.* 1, 8,*.9,*.18,13,17.22,8. *Leuit.* 24,10, 23. *Num.* 11,16,24.25,4,27,15.18. *Deut.* 1,13,17.17,1.19,17. *Ios.* 1,10. *Iud.* 2,7,16. 1. *Reg.* 10,24. 3. *Reg.* 3,7. 2. *Par.* 19,5,8. *Iob* 29,*.34,30. *Ps.* 81,* *Prou.* 8,15.11,14.12,24.16,10.20,8. 28,15.29,4.14. 31,4. *Eccle.* 10,1,12. *Sap.* 1,1.6,*. *Eccli.* 7,4. 10, 1,24. 17, 18. *Esa.* 1,23,26.3,2.10,1.32,1. *Ier.* 5. 26.22,2.27,*. *Ezech* 22,6,12.45,9, *Dan.* 2,21. *Osee* 13,10. *Mich.* 3, 1, 9. *Mat.* 22, 17, 21.26,51. *Luc.* 20,22. *Ioh.* 3,31.19,11. 1. *Cor.* 15,24. *Rom.* 12,8. 13,1.2. *Tim.* 2, 1. *Tit.* 3, 1. *Hebr.* 13, 17. 1. *Petr.* 2.13. *Vide* Rex. *Index.*

Superbus, non credens Euangelio. 1. Tim. 6,4.

Superbi deitchi a Deo. Iudi. 2 9,20.

non superbe de se sentiendum Phil. 2, 3.

Superhumerale quale. Exod 28,6.

Superstitio Atheniēsium taxatur. Act. 17,22

Supportemus inuicem. Ephes. 4,2.

surdus sanatur. Marc. 7,31.

surdo non maledicendum. Leuit 19,14.

surdum facit Deus. Exod. 4 11.

surgētes verbū Dei meditemur. Deut. 11,19.

sus, immundū animal. Leuit. 11,7. *Deu.* 14,8.

Susanna historia. Dan. 13,*

suscitabit nos Deus. 1. Cor. 6, 14.

suspensus ipso die sepelrebatur. Deut. 21,23.

susurro in populo. Leuit. 19,16. *Prou.* 26,20

synagoga impia. Osee 2,1.

Syri imperant Israeli. Iudic. 3,8. *opprimuntur ab Othoniel, ibid.* 10. *cæduntur a Dauide, eiq; fiunt tributarij. 2. Reg.* 8,5. *iuuant filios Ammon cōtra Dauid. 2. Reg.* 10,6. *fugientes a facie Israel, occiduntur a Dauid. ibid.* 13,18. *Samariam obsidentes, cæduntur. 3. Reg.* 20,29. *pugnāt cōtra Israel. 4. Reg.* 6,8. *mentis stupore immisso, quasi cæci ducuntur Samariā. ibid.* 18,19. *obsident Samariam. ibid.* 24. *territi a Deo fugiunt obsidionem. ibid.* 7,6,7. *vastantur a rege Assyriorum, & transferuntur Cyrenen. 4. Reg.* 16,9. *desolatio eorum prænunciatur. Esa.* 17,1. *Ier.* 49,23. *Amos* 1,3.

T

TABERNACVLVM, *corpus nostrum. 2. Cor.* 5,4.

Tabernaculi forma. Exod. 26,1. 36,*.39,32.

tabernaculorum festum. Exod. 23,16.

in Tabernaculis habitat Abrā. Gen. 12,8.

Tabitha suscitatur a mortuis. Act. 9,36,40.

tabulæ testimonij. Exod. 31,18.

tabulas frangit Moyses. Exod. 32,19.

taciturnitas laudatur. Prou. 10,19. 17,27. *Eccli.* 20,1.

talentorum parabola Matt. 25,14.

talionis lex. Gen. 9,6, *Exod.* 21,23.

tectum domus, muro muniendum. Deut. 22,8

temeritas infœlix. Pro. 15,22.

temperantia in cibo, potu, & concubitu. Tob. 6, 15. *Eccles.* 3,6. *Eccli.* 31, 18. 32,7. *Dan.* 1, 8, 11. *Rom.* 13, 13. 14, 17. 1. *Corinth.* 7,*. *Galat.* 5,23. 1. *Tim.* 3,2.2. *Tim.* 1,7. *Tit.* 1,8.2,6.12. 1. *Pet.* 1,13.5,8.2. *Petr.* 1,6.

templum Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extructum. 3. Reg. 6,*.7,*.2. *Paralip.* 3,*.4,*. *promissio eius. 2. Regum* 7,13. *extruitur ope Gentilium. 3. Regum* 5,*. *consecratur. 2. Regum* 8,*.2. *Paralip.* 7, 7. *prophanatur per Achaz. 2. Paralip.* 28,21. *iterum consecratur per Ezechiam. 2. Paralip.* 29,*. *prophanatur, & denuo consecratur per Manassen. 2. Paralip.* 33,7,15. *exuritur. 4. Reg.* 25,9. *prout prædictum erat. 2. Par.* 7,20. *iterum extruitur. 1. Esd.* 1,*.3, *.4,*.5,*.6,3,7. *spoliatur, & accenditur. 1. Mac.* 1,23,33. *prophanatur. ibid.* 49,57 *mundatur, & consecratur. 1. Mac* 4 36,2. *Mach.* 10, 1. *eius deuastatio. Dan.* 9,26 *Matth.* 24,2. *Marc.* 13,2. *Luc.* 19,41 *cōtra Templū prophetatur. Leu.* 26,31,3. *Reg.*

9,7.4. *Reg.*21,12,2. *Par.*7,20. *Pſ.*73,6 *Eſa.*66,1. *Ier.*7,3,17.26,6.12. *Amos* 9,1. *Mich.*3,12. *Zach.*11,1.

templum ſpirituale, & domus Dei. 2. *Reg.*7. 13. *Prou.*9,1. *Aggæi* 2,8. *Mat.*7,24 16,18. *Ioh.*2,19.1. *Cor.*3,16.6,19.2. *Cor.*6,16. *Epheſ.*2,20.1. *Tim.*3,15. *Hebr.*3,6.1. *Pet.*2,5. *Vide Eccleſia.*

templa idolorum. 1. *Reg.*5,2.31,9.3. *Reg.*11, 7.4. *Reg.*10,21.17, 32.19,37. 1. *Par.* 11,10. *Eſa.*37,38. *Ier.*43,12. *Bar.*6,16, 30,54. *Dan.*14,*. 1. *Mach.*1,50.6,2. 10.8,2. *Mach.*6, 2. *Act.*19,27.

templum domus Dei, & domus orationis uocatur. *Eſa.*56,7. *Matt.*21,13.

Chriſtus ipſe, & omnes fideles frequenter in tẽplo uerſabantur. *Mat.*24,1. *Mar.*11,11. 13,45. *Luc.*2,37.19,45. *Act.*2,46.3, 1.5,20,21.21,26.22,17.

in Templo inuocatur Deus, & exaudit. 3. *Reg.*8,29.9,3.2. *Par.*6,19. *Matt.*21,13

templa manufacta non inhabitat Deus; quaſi ijs concludi poſſit, uel illis indigeat ut homo ædibus. 3. *Reg.*8,27.2. *Par.*6,18. *Eſa.* 66,1. *Ier* 23,24. *Act.*7,48.17,5.

alioqui Deus *in Templis* materialibus habitare dicitur. 3. *Reg.*6,13.8,12.1. *Par.*25, 25. *Pſ.*77,60.31,13. *Ier.*7,3,7 *Mat.*23, 21. *Act.*7,46.

templum dicitur locus ſanctus. *Geneſ.*28. 1. *Exod.*3,5.

templum magnis muneribus dotatum. 2. *Par.* 1,*.2,*.3,*.4,*.5,*.2. *Mach.*3,2.

templi prophanatores a Deo puniuntur. *Eſa.* 56,5,*.2. *Machab.*3,25,26,*. *Matth.* 21,12. *Iohan.*2,15.

tempus uitæ breue. 1. *Cor.*7,29. redimendum. *Col.*4,5.

temporis opportunitas in omnibus rebus obſeruanda. *Eccleſ.*3,1.8,5. *Eccli.*20,6.32, 20. *Rom.*12,11.

tempora diſtincta. *Gen.*1,14.8,22.

tempora noſſe, non eſt noſtrum. *Act.*1,7.

tenebræ, Gentes. *Epheſ.*5,8.

tenebræ non ſunt in Deo. 1. *Ioh.*1,5.

tenebræ trium dierum in Aegypto. *Exod.*10, 21. *Pſ.*104,28. *Sap.*17,2.19,16.

tenebrarum opera. *Rom.*13,12.

tenebras Deus illuminat. 2. *Reg.*22,29.

in Tenebris uerſatur mundus, et amat eas. 4. *Eſdr.*14,20. *Eſa.*9,1.59,9.60,2. *Ioh.*1, 5,3,19.8,12.12,35. *Actor.*26,17. 1. *Theſ.*5,7,1. *Iohan.*2,11.

tẽtare Deũ nõ licet. *Exo.*14,11.17,2. *Deut.*6, 16 *Iudith* 8,11. *Matt.*4,7.1. *Cor.*10,9.

tentat ſeu uerius probat Deus ſuos uarijs modis. *Gen.*22,1,*. *Exod.*15,25.16,4.20, 20. *Deut.*8,2.13,3. *Iudic.*2,22. 3,1. 1 *Par.*32,21. *Tob.*2,8. *Iob* 1,12,*. *Sap.*, 5. *Eccli.*2,4.27 18. *Zach.*13,9. *Rom.*5, 4. *Iacob.*1,2.2. *Petr.*2,9.

tẽtari nõ patitur Deus ſuos ſupra id quod poſſint. 1. *Cor.*10,13.2. *Pet.*2,9. *Apoc.*2,10.

tentorij forma. *Exod.*26,36.

tepidus euomendus. *Apoc.*3,16.

termini nõ transferendi. *Deut.*19,14.27,17

terra bibens imbrem. *Hebr.*6,7.

terra maledicta. *Gen.*3,17.

terra omnis Dei. *Exod.*9,29.19,5. *Pſ.*23,1.

terræ creatio. *Geneſ.*1, 1. ſanctus maledictus inobedientibus. *Leuit.*26,19,20. *Deuter.* 11,17.28,23.29,27.

terræ uenditio. *Leuit.*25,23.

in Terram reuertetur homo. *Gen.*3,19.

terræ a quibus diuiſæ *Gen* 10,5.

terrenus, primus homo. 1. *Cor.*15,47.

terribilis Deus noſter. *Deut.*10,17.

Tertullus orator accuſat *Paulũ*. *Act.*24,2.

teſtamentum. *Gal.*4,24. *Hebr.*9,1.13,20. *Vide Nouum teſtamentum.*

teſtamentum uetus. *Gen.*12,7. *Hebr.*9,4.

teſtamenti ueteris repetitio. *Ioſ.*24,*.

teſtimonium tuũ uerũ, tuũ falſum *Exod.*20, 16.23,1. *Nume.*35,30. *Deut.*5,20.17, 11.19,15,18. 3. *Reg.*21,10. *Pſ.*26,12. 34,11. *Prou.*6,19.14,5.19,5.21,28. 24,28.25,18. *Dan.*13,34,* *Matt.*18, 16.19,18.26,59.28,13. *Marc.*10,19. *Ioh.* 8,17. *Act.*6,11. *Rom.*13,9.2. *Cor.*13,1.1. *Tim.*5,19. *Heb.*10,28. *Vide Mẽdacium.*

teſticuli attriti. Deut. 23, 1.

teſtis falſi pœna. Deut. 19, 16.

teſte uno nemo occidebatur. Num. 35, 30.

teſtes Chriſti Apoſtoli. Luc. 24, 48.

teſtium duorum teſtimonium Deut. 17, 6.

Thaddæus. Vide Lebbæus.

Thamar concubit cum Juda, ſuo ſocero. Gen. 38, 15. gignit geminos, Phares & Zara. ibid. 27. 46, 12.

Thamar violatur ab Ammon fratres ſuo. 2. Reg. 13, 14.

Thamar filia Abſalonis. 2. Reg. 14, 27.

Thare, pater Abraham. Gene. 11, 26.

Thebes obſidetur. Judic. 9, 50.

Thebni, rex Iſrael. 3. Reg. 16, 21.

*Thecuitis mittitur ad regem Dauid, ut impetret reductionem Abſalon. 2. Regum 14. 2, **

Theglath-phalaſar deuictam magnam partem Iſraelitarum tranſtulit in Aſſyrios. 4. Reg. 15, 29.

Theodas occiſus eſt. Act 5, 37.

theſaurus minus diligendus magis diligitur. Oſee 9, 1 Matth. 6, 19. 19, 22. Marc. 10, 22. Luc. 12, 22, 33. 18, 23. Iohan. 6, 26. 2. Cor. 4, 18.

theſauri abſconditi parabola. Matt. 13. 44.

theſauri ſapientiæ in Chriſto. Gal. 2, 3.

*in Thelam Zantes. Leu. 12, 16, **

Thola, dux in Iſrael. Iud. 10, 1.

Tholomai rex Geſſur. 2. Reg. 13. 37.

Thomas Didymus paratum ſe offert cum Chriſto ire in mortem. Ioh. 11, 16. erat incredulus. Ioh. 20, 25, 27.

Thopheth deſtruitur. 4. Reg. 23, 19.

Thou, rex Emath. 2. Reg. 8, 9.

*thuris oblatio Leuit 2, **

*thymiamatis confectio. Exod. 30, 23, **

tibicines, mortua filia principis ſynagogæ, tibijs canunt. Mat. 9, 23.

tibijs cecinit Chriſtus Iudeis. Matt. 11, 19.

Tigris fluuius. Gen. 2, 14.

*timendus eſt Deus, & ante oculos habendus. Geneſ. 22, 12. 31, 49. Exod. 1, 17. 20, 20. Deut. 4, 9. 6, 2, 13, 24. 10, 12, 20. 13, 4. Ioſ. 24, 14. Iud. 6, 10. 4. Reg. 17, 36. 2. Paral. 22, 15. 4. Eſd. 16, 68. Iob 1, 8. 28, 28. Pſal. 26, 1. 32, 8. 33, 8, 10. 110, 5. 111, 1. 127, 1. Proverb. 1, 7. 3, 7. 9, 10. 14, 2, 27. 15, 16. 16, 6. 22, 4. 24, 21. Eccleſ. 12, 11. Eccli. 1, 11, * 2, 7, 12, 18. 7, 31. 10, 23. 15, 5. 25, 16. 33, 1. 34. 16. 41, 16. Eſaiæ 8, 5. 41, 10. 43. 1. 51, 12. Ieremæ 10, 7. 32. 39. Baruch 3, 7. Matth. 10, 28. Luc. 12, 5. 1. Petr. 2, 17. 3, 15. Apoc. 14, 7.*

*timoris Dei fructus, vtilitas, & laus. Gen. 20, 9. Pſal. 102, 17. 124, 1 127, * Prouerb. 10, 27. 14, 27. 19, 23. 22, 4. eius defectus, cauſa peccandi. Gen. 20, 11.*

timore punit Deus, & errore. Geneſ. 35, 5. Exod. 23, 27. Leuit. 26, 36. Deuter. 2, 24. 11, 25. 28, 10, 65. Ioſue 2, 9. 10, 10. Iud. 4, 5. 7, 21. 1. Reg. 10. 4. Reg. 7, 6. 1. Paral. 15, 17. 2. Paral. 14, 14. 17, 10. 20, 29. Iudith 14, 14. 15, 1. Pſal 9, 20 Ierem. 49, 37. 2. Mach. 3, 24.

*timoris Dei exempla. Exod. 1, 17. 14, 31. 3. Reg. 18, 3. 2. Paral. 19, 7 Tob. 1, * 2, 9, 13. 3, 18. 9, 12 Iudith 8, 8. Iob 31, 23. Prouer. 31, 30. Ionæ 1, 16. 2. Mach. 6, 30. Luc. 2, 25. Actor. 8, 2. 9, 31. 10, 2, 35.*

*timor & ſolicitudo non repugnat fidei, aut ſpei. Pſalm 2, 11. Eccleſ. 9, 1, 2 Eccli. 5, 5 Rom. 11, 20, * 1. Cor. 9, 27. 10, 12. Phi lip. 2, 12, * 3, 11, 13. Hebr. 3, 14. 4, 1, * 2. Pet. 3, 17.*

timent & reuerentur bonos etiam mali. Geneſ. 20, 8. Exod. 14. 25. 1. Reg. 18, 12. 4. Regum 1, 14. 2. Eſdr. 6, 16. 1. Machab. 3, 25. 12, 28. Marc. 6, 20. Actor. 5, 13. 16, 29.

Timothæus circumciditur, & proficiſcitur cum Paulo. Act. 16, 3 mittitur cum Paulo in Macedoniam. Act. 19, 22. accipit gratiam per impoſitionem manuum 1. Timoth. 1, 6.

tintinnabula in tunica Aaronis. Exod. 28, 33, 34. 39, 25, 26.

Titus a Paulo conſtitutus Epiſcopus Cretenſis. Tit 1, 5.

Titum Gentilem noluit Paulus circuncidi. Gal.2,3.
apud Titum Iustum hospitatur Paulus. Act.18,7.
titulus crucis Christi. Matt.27,37.
Tobias vir pius, & in pietate constans. Tob. 1,1, sit cæcus. Tobiæ 2,11. nisum recipit. Tob.11,14.*
tonantes Deo conteruntur Philisthæi ad preces Samuelis. 1.Reg.7,10.
tonitrua, cum Lex datur Exod.19,16.
tonitruis percutiuntur Ægyptii. Exo.9,23.
tonsio ouium. 1.Reg.25,7. 2.Reg.13,23.
traditiones humanæ vitandæ. Rom.16,17.
trahuntur credentes. Iohan.6,39.
transfertur Enoch & Elias. Genes.5,24. 4. Reg.2,11.
transfiguratur Christus. Matt.17,2.
transgressio Adæ. Gene.3,6.
transgressionum expiatio. Num.5,6.
transit Deus ante populum; id est, deducit eum. Deut.31,3.
transire ad numerum: pro recenseri. Exodi 30,13.
transitus victima, agnus paschalis. Exo.12,11.
tribulatio. Vide Crux.
ad Tribunal Christi omnes sisti oportet. 2. Cor.5,10.
tribuni constituti super Israelē. Exod.18,25.
tribuendum in simplicitate. Rom.12,8.
tribuum sortes. Ezech.48,.*
tributaria ciuitas. Deut.20,10,11.
tributum. Vide Exactio.
Trinitas figurata, & declarata. Genes.1,26. 18,2. Exod.3,6,15,16.4,5. Psal.32,6. Esa.6,3.34.16.48,16.61,1. Matth.3, 16.10,20.17,5.28,19. Luc.4,18. Iohā. 3,35.14,16,26.15,26.16,3.1.Ioh.5,7
tripudiare. Vide Chereas ducere.
tristari immoderate propter temporalia, minime laudandum. Prouer.12,25.15,13. 17,22. Eccli.30,22.38,19.1. Macha.6, 8,2. Corint.7,10.
tristis Christus ob cæcitatem Iudæorum. Marc.3,5.
tristis iuuenis diues. Luc.18,23.
tristis oret. Iac.5,13.
tristis anima Christi est usque ad mortem. Matt.26,38.
tristitia salutaris. 2.Cor.7,10.
non ex Tristitia subuenientium. 2.Cor.9,7.
trulla cementaris visio. Amos 7,7.
Tryphon partiū Alexandri transit ad Emalchuel Arabem. 1.Machab.11,39. cupiēs regnum Antiochi occupare et fingens se amicum apud Ptolemaida, dolo capit Ionathan. 1.Macha.12,39,49. a Simone accepta pecunia Ionathan occidit cum filiis. ibid.19,23. interimit Antiochum, filium Alexandri. 1.Machab.13,31.
tuba clangent angeli in consummatione seculi Matt.24,31.1.Cor.15,52.1.Thes.4,16
tubæ argenteæ. Num.10,2.
tubarum festum. Leui.23,24.
Tubalcain erarius. Gene.4,22.
tunica Aaron. Exod.28,4,. Christi. Iohā. 19,23.*
turbator terræ, Achab. 3. Reg.18,17.
turpiloquiū abiiciendum. Ephe.3,4. Col.3,8.
cum Tympanis canunt Deo mulieres. Exod. 15,20. Iudi.11,34.
tyranni imago. Prouer.28,15.
*Tyrus euertenda. Ezech.26,*27,*.*

V

ACCA *rufa. Num.19,2. ua ua, quibus, & quas ob causas interminatur Scriptura. Nu. 21,29. Iudith.16,20. Eccles. 4 10.10,16. Eccli 2,14.41,11. Esa.1, 4.24-3,9,11.5,8,18.6,5.10, 1.17,12. 18,1.24,16.28,1.29,1.30,1.31,1.33, 1.45,9. Iere.4,31.13,27.22,13.23,1. 45,3.48,1. Ezech.6,11.13,3,18.16,23 30,2.34,2. Osee 7,13. Ioel 1,15. Amos 5,18.6,1. Mich.2,1. Nahum 3,1. Abac. 2,6,12. Sophon.2,5.3,1. Matth.11,21. 18,7.23,13,*. Luc.6,24.10,13.11,42 17,1.1. Corinth.9,16. Iudæ 11. Apoc. 8,13.9,12.11,14.12,12.18,10,16.*
Vagao Eunuchus. Iudith 12,10

vaniloquia uitanda. 2. Tim. 2, 16.
vanitati subiecta creatura. Rom. 8, 20.
vanitates, idola. 1. Regum 12, 21. 3. Regum 16, 13, 26.
vasa ad usũ tabernaculi. Exo. 25, 29. 37, 16
vasa fictilia, corpora nostra. 2. Corint. 4, 7.
vasa, pro corpore hominum. 1. Reg. 21, 5.
Vasthi spernit regis imperium, & ab eo repudiatur. Esth. 1, 9, 19.
vectigal pendendum. Rom. 13, 7.
vectium tabernaculi forma. Exod. 26, 26.
velamen super faciem Moysi. Exod. 34, 33*
super cor Iudæorum. 2. Cor. 3, 15.
velamen tabernaculi Heb. 10, 20.
velum tabernaculi quale. Exod. 26, 31.
velum templi scissum. Matt. 27, 51.
velle & perficere operatur Deus. Phili. 2, 13
vellus Gedeonis. Iudi. 6, 37,*.
venator Esau. Gen. 25, 27.
venator robustus Nemrod. Gen. 10, 9.
vendere, & dare pauperibus. Matth. 19, 21. Luc. 12, 34. 18, 22.
venduntur hostibus inobedientes. Deuter. 32, 30. Iudic. 2, 14.
vendi non debẽt dona Dei. 4. Reg. 5, 22, 26,* Daniel. 5, 17. Mat. 10, 8. Act. 8, 20. 20, 35. 1. Corinth. 9, 15. 2. Corin. 11, 9. 12, 13. Quære Emere.
de Venditionibus. Leui. 25, 14,*.
de Venditore. Eccli. 26, 28. 27, 2.
venter leuandus extra castra. Deut. 23, 12.
venter pro Deo eligitur. Roma. 16, 18. Philip. 3, 19.
ventris fructus multiplicatur obedientibus Deo. Deut. 28, 4.
venundatus Achab ut faceret malum. 3. Regum 21, 20.
verax Deus. Exod. 34, 6. Iohan. 3, 33.
verberibus cæduntur impii. Deut. 25, 2.
verbum Dei semper ob oculos ponendum. Deut. 4, 1. 6, 6, 17. 11, 18. Num. 15, 39. Psal. 1, 2. Prouer. 3, 1. 4, 1, 20. 6, 20. 7, 1.
a Verbo Dei non recedendum. Deut. 4, 2. 5, 32. 28, 14. Iosue 1, 7. 23, 6. Prouer. 4 27. Esa. 30, 21.
verbum Dei, non audiendum solum & loquendum, sed & corde credendum, & factis præstandum. Deu. 5, 1, 27. 6, 1. 31, 12. Esa. 29, 13. Ezech. 33, 31. Matt. 5, 22. 7, 24. 15, 8. 28, 20. Luc 6, 47 11, 28. 12, 47. Iohan. 13, 17. Heb. 4, 2. Iac. 1, 22.
verbi Dei contemptus, & punitio eius. 3. Reg. 1, 3, 4. 4 Reg. 17, 14, 19. 2. Par. 30, 6, 10. 36, 15. Prou. 1, 24 28. 28, 9. Esa. 28, 14. 30, 9. 14. 65, 10. 66. 4. Ier. 2, 5. 5, 12, 20. 7, 13. 26, 9. 19,* 25, 4. Ezechiel. 33, 30. Matth. 10, 14. Luc. 10, 10. Act. 13, 45. 18, 6. Roman. 1, 21, 30. 2. Thessal. 2, 10. Heb. 2, 3. Vide Inobedientia.
verbum Dei manet in æternum. Nu. 23, 19. Tob. 14, 6. Iſ. 32, 11. 116, 2. 118, 89. Esa. 40, 8. 51, 6. 54, 10. Matth. 5, 18. 24, 35. Mar. 13, 31. Luc. 16, 17. 21, 31. 1. Pet. 1, 25
verbum Dei quanta sit virtutis et efficacitatis. Gene. 1,*. Psal. 32, 9. Iob 38, 11. Esa. 46, 10. 55, 11. Mat. 8, 13, 26. Mat. 1, 27. Luc. 5, 13, 24. 8, 24. 18, 42.
verbum Dei est cibus animæ. Deut. 8, 3. Sap. 16, 26. Ierem. 15, 16. Ezech. 3, 3. Matth. 4, 4. Luc. 4, 4.
verba sunt ponderanda, & non leuiter effutienda. Pſ. 111, 5. Prouer. 15, 2, 23. 13, 3. 20, 15. 17, 27. 21, 23. 25, 11. Eccles. 5, 2. 12, 10. Eccli. 5, 12. 20, 7. 23, 7. 28, 29. 32, 18. Mat. 12, 36. Col. 4, 6. Iac. 1, 19.
verecundia Sara. Gen. 18, 9. 21, 6.
veritas. 3. Esdr. 3, 12. 4, 33. 4. Esdr. 14, 17. Esa. 59, 15. Zach. 8, 16. Ephes. 4, 25.
veritas Christus. Iohan. 14, 6. Euangelium. 2. Petr. 1, 12.
veritas cinctorium renum. Ephes. 6, 14.
veritas Dei in promissionibus. Gene. 32, 10.
veritas in iudicibus. Exod. 18, 21.
veritas tandem uincit. Prouer. 28, 23.
veritatis doctrina, a Deo. Zach. 10, 1.
veritati Euãgelii resistẽtes. 2. Tim. 2, 18. 3, 8
contra Veritatem ne propinquissimis quidem acquiescendum. Mich. 7, 5.
in Veritate ambulandum. 3. Regum 2, 4. seruiendum Deo. Ios. 24, 14.

vermis mœroris corrodens. Mat. 9, 44, 46, 48
a Vero non deuiet iudex. Exod. 23, 2.
veſicæ in hominibus. Exod. 9, 9.
veſpertilionem non comedunt Iudæi. Leuit. 11, 19. Deut. 14, 18.
veſtiendi ſunt nudi. Tob. 1, 17. Eſa. 58, 7. Ezec. 18, 7. Mat. 25, 36. Vide Eleemoſyna.
veſtimentum uiduæ Deut. 24, 27.
veſtimenti textura Deut. 22, 11.
veſtimentũ auferenti tunica danda. Luc. 6, 29
veſtimentis fimbriæ faciendæ. Deut. 22, 12.
veſtimenta Chriſti patiuntur milites. Matt. 27, 35.
veſtis nuptialis. Matth. 22, 11.
veſtem non habentibus, det unam qui duas habet. Luc. 3, 11.
veſte uirili non utatur mulier. Deut. 22, 5.
veſtium abuſus. Vide Abuſus.
veſtes ſcindere. Gen. 44, 13. Ioſ. 7, 6. Iudi. 11, 35. 1. Reg. 4, 12. 2. Reg. 13, 31. 3. Reg. 21, 27. 4. Reg. 5, 7. 6, 30. 11, 14. 18, 37. 19, 1. 22, 11, 19. Eſth. 4, 1. Ierem. 36, 24. Ioel. 2, 13. Machab. 2, 14. 3, 47. 4, 39. 11, 71. Mat. 26, 65. Act. 14, 13. 16, 22.
veſtitum & uiaticum petit Iacob a Deo. Geneſ. 28, 20.
veſtitum & uictum habentes, ſimus contenti. 1. Tim. 6, 8. dat Deus uiduæ, peregrino & pupillo. Deut. 10, 18.
vetus teſtamentum. Vide Teſtamentum.
vetus homo exuendus & crucifigendus. Rom. 6, 6. Col. 3, 5.
via CHRISTVS. Ioan. 14, 6.
via per quam iuſti ambulant, quæ et qualis ſit. Pſ. 118, 5. Prouer. 3, 6, 17. 16, 5, 17, Eccli. 5, 12. Eſa. 26, 7. 30, 31. 35, 8. 40, 3. Ierem. 31, 21. Oſee 14, 10. 1. Theſſ. 4, 1. Hebr. 12, 13.
via iuſtorum a Domino dirigitur. Tob. 4, 20 Pſal. 16, 5. 24, 4. 118, 35. Prouer. 4, 12, 18. 13, 6. 16, 9. 20, 24. Eſa. 48, 17. Iere. 10, 23. Mich. 4, 2.
via iuſtorum remunerationẽ a Deo expectat. Pſ. 24, 12. Prouer. 12, 28. Iere. 6, 16. 7, 3
via impiorum quales. Pſ. 118, 3. Prou. 4, 19, 26, 27. 12. 15, 21, 22, 22, 5. Eſa. 57, 10.
viæ impiorum exitus et finis. Iob 6, 18. Prou. 14, 12. 28, 18. Eccli. 2, 16. 21, 11. Ierem. 2, 36. 4. 18.
vicinus bonus. Prouer. 27, 10.
victima omnis ſale ſalitur in lege Moyſi. Marci 9, 49.
victima & ieiunia obſtinatis non proſunt. Ierem. 14, 12.
victimas in Paſcha immolare. Deut. 33, 19.
victoria a Deo expectanda eſt. Geneſ. 14, 14. Exod. 17, 9. Deut. 7, 18. Ioſ. 11, 6. Iudic. 7, 7. 1. Reg. 14, 6. 17, 45. 2 Paral. 14, 11. 16, 8. 24, 24. 25, 8. Iudit. 9, 15. Pſ. 117, 16. Prouer. 21, 31.
victoria potiuntur pauci contra multos. Gen. 24, 14. Iudic. 7, 2, 4. Ioſ. 11, 1, 7. 1. Reg. 14, 6, 14. 2. Para. 13, 14. 14, 11, 12. 24, 24. 1. Mach. 3, 16, 22.
poſt partam Victoriam triumphus inſtituitur. Nume. 31, 13 Iudic. 11, 34. 1. Reg. 18, 6. 2. Macha. 3, 7.
victus. Vide Veſtitus.
victus parandus in ſudore. Gen. 3, 19.
victum prouidet Deus omnibus. Gen. 1, 29.
videt Deum Iacob. Geneſ. 32, 30. Moyſes. Exodi 24, 18.
videre Deum nemo poteſt. Exod. 33, 20.
videns, pro prophetã. 1. Reg. 9, 9.
videntes oculi, obedientibus. Deut. 29, 4.
viduæ parabola, quæ crebris orationibus iudicũ obtinuit a iudice iniquo. Luc. 18, 2, *.
viduæ iudicium facit Deus. Deut. 10, 18.
viduis benefaciendum eſt Exod. 22, 22. Deu. 16, 14. 24, 17, 19. 26, 12. 27, 19. Iudith 16, 28. Iob 24, 3. 31, 16. Eccli. 4, 10. Eſa. 1, 23. Ier. 22, 3. Zacha. 7, 10. Mala. 3, 5. Mat 23, 14. 1. Tim. 5, 3, 16. Iac. 1, 27.
viduas pias quid deceat. Iudith 8, 4. Luc. 2, 37. 1. Tim. 5, 3, 5. Tit. 2, 3.
vigilare. Vide Aduentus Domini.
vigilemus & ſobrii ſimus. 1. Theſſ. 5, 6.
vigilemus in orationibus. Coloſ. 4, 4.
vigilandum omnibus. Matt. 24, 43. 25, 13.
villici parabola. Luc. 16, 1, *.

vim patitur regnum cœlorum. Matth. 11,12
vinctorum meminerimus. Heb. 10,34. 13,3.
vindemia abundas obedientibus. Leui. 26,5.
vindemiæ leges. Leui. 19,10.
vindex Deus. 1. Thess. 4,6.
vindicta soli Deo, eiusq; ministris ac magistratui commissa, unde & aliis est prohibita. Genes. 15,14. Leuit. 19,18. Deuter. 32,35 Iudith 8,20. 16,20. Psalm. 7,7. 9,13. 93. 1. Prouerb. 17,11. 20,22. 24,29. 28,22. Eccli. 28,1. Ezech. 25,12,14. Nahum 1,2. Matt. 5,39. Luc. 9,54. 18,6,7,8. Rom. 12,19. Gal. 5,10. 1. Thess. 5,15. 2. Tim. 4,14. Heb. 10,30. 1. Pet. 3,9 Iac. 5,4. Apoc. 6,10. Vide. Remissio.
vinea. Gen. 9,20. Deut. 23,24. Canti. 8,11. Esa. 5,1. Matt. 20,1. 21,33.
vinum felle mistum propinatur Christo in cruce. Matth. 27,34.
vinum lætificat cor. Iudicum 9,13. Psalmo 103,15.
vini potatorem esse Christum, criminantur Iudæi. Matth. 11,19.
vinum dat Deus obedientibus. Deut. 11,14. 28,39.
vinū nō biberunt Iudæi 40. annis. Deu. 29,6
vino interdicitur sacerdotibus. Leui. 10,9.
vino non inebriemur. Ephes. 5,18.
a Vipera morsus Paulus. Act. 28,3.
viperarū genimina. Mat. 3,7. 12,34. 23,33
vir Dei propheta. 1. Reg. 9,6.
vir ne utatur uestē muliebri. Deuter. 22,5.
vxorem habeat. 1. Cor. 7,2.
virorum raritas in excidio Ierusalem. Isa. 4,1 de Viris multa. 1. Cor. 7,* 11,3,* Ephes. 5,*
viriliter agamus. Deut. 31,6.
virago. Gene. 2,23.
viribus nostris non uult Deus nos quicquam tribuere. Ios. 24,8,* Iudic 7,2,*
vires tribuit Deus. Deut. 8,18.
de Viribus diffidit Gedeon. Iudic. 6,15.
virga Aaronis germinat. Num. 17,8. Moysi uersa in colubrum. Exod. 4, 3. Pauli erga Corinthios. 1. Cor. 4,21.
virga percutit petram Moyses. Exod. 17,5.
virginis constuprata lex. Exod. 22,16. Deuter. 22,23.
virgines in bello raptæ. Num. 31, 18. in choreis raptæ. Iudic. 21,23.
virginum exeuntium obuiam sponso parabola. Matth. 25,1,*
virginitas commendatur. Matth. 19, 12. 1. Cor. 7,25,* Apoc. 14,4.
virginitatem filiæ quomodo testati parentes apud Iudæos. Deut. 22,15,*
viridi ligno Christo non parcitur. Luc. 23,31.
virtus Dei, Euangelium, quo nos saluat. Roman. 1,16.
virtus in infirmitate perficitur. 2. Corint. 12,9.
virtute Dei custodimur in fide. 1. Petr. 1,5.
virtute indui ex alto. Luc. 24,49.
virtutes operatur Deus in nobis. Gal. 3,5.
viscera misericordiæ Dei. Luc. 1,78.
per Visionem loquitur Deus Abraha. Genes. 15,1.
in Visione raro se manifestabat Deus, temporibus Heli in Silo. 1. Reg. 3,1.
visitat Deus peccata, cum punit. Exodi 32,34.
visitare & consolari infirmos seu ægrotos, opus misericordiæ. Gen. 48,1. 4 Regum 8, 29. 13,14. Iob 2,11. Psal. 40,4. Eccles. 7,3. Eccli. 7,38. 38,13. Matth. 25,37, 40. Iohan. 11,3. 12,9. 2. Cor. 1,4.
visere Sanctos desiderat Paulus. Roma. 1,11 15,23,32. Gal. 4,20. 1. Thess. 2,17.
vita æterna, Christus. Iohan. 14,6. Coloss. 3, 4. cognoscere Deum & Iesum. Iohan. 17,3. datur gratis. Roman. 6,23. datur ex obseruatione mandatorum. Matth. 19,17. reuelata nostris temporibus. Ephes. 1,17.
vita Christianorum abscondita in Christo. Coloss. 3,3.
vita fidelium ad quam regulam sit instituenda. Ge. 17,1. Exod 20,11,* Leui. 11,44. 19, 2. 20,7,26. 21,8. Mat. 5,48. 11,29. Luc. 6,36. Iohan. 12,26. 13,13. 15,12. 21,15.

*Rom.*6,4.8,29.13,14.15, 2.*Ephes.*2,9. 4,1,23.5,19 *Philip.*1,27.2,5, 14.*Col.* 2,6.3,9,12,* 1.*Thes.*4,3.*Tit.*2, 11.3, 8.*Hebr.*12,2.1.*Petr.*1,15.2,* 3,17.4, 1.1.*Iohan.*1,7.2,6.

uita longior obedientibus Deo. *Deut.*30,15, 20.*obedientibus parentibus. Ephes.*6,3.

*vita arbor. Gen.*2,9.

*vita humana breuitas & uanitas. Gen.*3,19. 2.*Reg.*14,14.1.*Para.*29,15.*Tob.*4,23. *Iob* 3,20.7,6.8,9.9.21,25.13, 28.14, 1.*Psalm.*38,6.89,5,9.101,4,12.102, 15.108,23.143,4.*Eccles.*2,23.3, 10.7, 1.*Sap.*2,5.5,9.*Eccli.*14,18.17,31.18,8 40,6.41 1.*Esa.*40,6.*Luc.*12,18.*Ephe.* 5,16. *Hebr.*13,14. *Iacob* 1,10.4, 14.1. *Petr.*1,14.

vitam pro fratribus ponere. Iudith 13,3,25. *Esth.*4,15.*Iohan.*15,13.1.*Iohan.*3,16.

*vitis. Gen.*49,11.*Iudic.*9, 11. *Zach.*3, 10. 1.*Mach.*14,12.*Iohan.*15,1.

*vitis Christus. Iohan.*15,1.

vitis palmes appellatur populus Israeliticus. Osea 10,1.*Iohan.*15,5.

*vitare quos debeamus.*2.*Tim.*3,2,*

*vitulus erigitur in idolum. Exo.*32, 4. *Deu.* 9,16.3.*Reg.*12,28.4.*Reg.*10,29. 17, 16.*Psa.*105,19.*Osea* 8,5. *Act.*7,40.

vituli aurei. 3.*Reg.*12,28.4.*Reg.*17,16.

*Viuo ego, iuramentum Dei Deut.*32,40.

Viuit anima tua, asseueratio Hebræis. 1.*Regum* 1,26.

*viuit Christus in Christianis. Gal.*2,21.

Viuit Dominus, iurantis uox. Ruth 3,13.

*viuit homo fide, etiam in fame. Deuter.*8,3.

*viuimus in gloriam Dei. Rom.*14,8.

*viuunt omnes Deo. Luc.*20,38.

*Viuat rex.*1.*Reg.*10,24.

*vt Viuamus, mandata seruanda. Deut.*4,1. 32,47.

*viuere Deo, est opera Dei facere. Rom.*6, 11,12.

*viuere facit Deus, & occidit. Deut.*32,49.

*viuens Deus. Ios.*3,10.

*viuendum Deo, non sibi. Rom.*14, 7.2.*Cor.* 5,15.*Gal.*2,20.2.*Thes.*5,10.1.*Pet.*4,2

*viuendum in latitia. Eccles.*8,15.9,7.

*vlcere percutiuntur inobedientes. Deu.*28,35

*vlcera in hominibus. Exod.*9,9,10,11.

vlciscitur Dauid, iniuriam seruis factam. 2. *Reg.*10,7.

*vltio non quarenda. Leui.*19,20. *Luc.*9,54.

*vltionem capere. Dei est. Deut.*32,35.

*vmbra, Vetus testamentum. Heb.*8,5.

*vnanimitas commendatur. Philip.*1,27.

*vnctio Christi. Dan.*9,24.

vnctio Christi, Spiritus Sanctus. 1.*Iohan* 2,27.

*vnctionis oleum. Exod.*30,23,*

non Vnguntur oleo suo inobedientes. Deut. 28,40.

*vngebantur corpora mortuorum. Genes.*50,2.

*vngebantur reges: ut de Saule & Dauide legimus.*1.*Reg.*10,1.16,13.

*vnitas fidei Christianorum. Iohan.*17, 11. *Actu.*4,32.

*vnitas spiritus commendatur. Ephes.*4,3.*

*vnum simus in Christo. Gal.*3,28.

*vt Vocaret peccatores, uenit Christus. Matth.*8,13.

*vocatur Samuel a Deo.*1.*Reg.*3,4,*

*vocati multi. Matth.*20,16.22,14.

vocatio Gentium & Iudæorum. Roman. 15,8,9.

*vocationis nostræ brauium, uita. Philip.*3,14.

vocationem nostram demonstremus operibus. 2.*Petr.*1,10.

*volatilibus cæli dantur cadauera inobedientium. Deut.*28,26.

*non Volentis est, sed miserentis Dei. Roman.*9,16.

*voluntas Dei. Matth.*7,21.12,50.*Marc.* 3,35.*Ioh.*6,39.*Ro.*12,2.*Eph.*5,17.*Col.* 1,9.1.*The.*4,3.1.*Tim.*2,4.1. *Ioh.*2,17.

*voluntas Dei non est ut aliquis pereat. Ezechiel.*18,23.*Iohan.*6,39.1.*Timoth.*2,4. 2.*Petr.*3,9.

*voluntas nostra accommodanda voluntati diuinæ.*1.*Reg.*3,18. 2.*Reg.*10,12.15,20. 1.*Mac.*3,60.*Mat.*6,10.26,39.*Marc.*

14,36. Luc. 22,42. Act. 21,14. 1. Cor. 4,19. Heb. 6,3. Iac. 4,15. Vide Abnegatio.
voluntatem pro opere acceptat Deus. Genes. 20,3,6. 22,9. 2. Reg. 11,14. 12,9. 3. Regum 21,10. Vide Cor.
voluptas carnis. Vide Concupiscentia.
voluptates huius seculi impediunt, ne qui uerbum audierunt, referant fructum. Luc. 8,14.
vomere percussi Philisthæi. Iudic. 3,31.
votum Gene. 28,20. Leui. 27,1. Numer. 6,* 21,2. 30,* Deut. 23,21. Iudic. 11,30. 1. Reg. 1,11. 2. Reg. 15,8. Psal. 75,12. Eccle. 5,3. Baruch 6,34. Matth. 14,7. Act. 18,18. 21,23. 23,12.
vouere Deo, pro sanctificare, seu consecrare, frequens est in Leui. cap. 27,*
vox Dei audienda. Exod. 15,26. Deutero. 30,8,10.
vocem Dei non audientes, puniuntur. Deuter. 9,23.
vocem suam ut audiamus, conuertit nos Deus. Deut 4,33.
vocum nouitates uitanda. 1. Tim. 6,20.
vrbes refugii. Numm. 35,10.
vrbium protector Deus. 4. Reg. 19,34.
Vrias defert literas Danidis ad Ioab. 2. Regum 11,14.
Vrias prophetat contra Ierusalem, ideoq; eductus de Aegypto, occiditur a Ioacim. Ieremiæ 26,20,23.
Vrias sacerdos iuxta præceptū regis Achaz extruit altare. 4. Reg. 16,11.
Vriel, angelus Dei. 4. Esdr. 4,1. 5,20.
vrsum occidit Dauid. 1. Reg. 17,35.
Vsia, rex Iuda, pugnat aduersus Philisthæos. sumit sibi officium Sacerdotum, adolere uolens incensum, lepra punitur, moritur. 2. Paralip. 26,17,20,23. appellatur Azarias. 4. Regum 15,1. appellatur Ozias. Matthæi 1,9.
vsura. Exod. 21,25. Leui. 25,35. Deut. 23,19. 2. Esdr. 5,7. Psal. 14,5. Prouer. 22,16. 28,8. Ierem. 15,10. Ezec. 18,8,13. 22,12. Luc. 6,34. 19,8.
ad Vtilitatem datur Spiritus. 1. Cor. 12,7.
vua Iudæorum, uua fellis. Deut 32,32.
vulpes Herodes Luc. 13,32.
vulpes foueas habent: Christus nō habet ubi caput reclinet. Matt. 8,20. Luc. 9,58.
vulpes Samsonis. Iudic. 15,4.
ut Vultum suum conuertat ad nos Deus, orandum. Numm. 6,26.
vulua Annæ concluserat Deus. 1. Reg. 1,5,6.
vxor abducens a fide, occidenda. Deut. 13,6.
vxor diligenda. Prouerb. 5,18. Ephes. 5,25. nō plus ametur quàm Christus. Mat. 10,37
vxor Loth sit nobis exemplo. Luc. 17,32.
vxor Pilati. Matth. 27,19.
vxor prudens, Dei donum. Prouer. 19,14.
vxoris adulterium quomodo possit deprehendi. Numm. 5,14,*
vxoris officium. Gen. 2,22. 3,16. Numm. 30,7,13. Deuter. 22,5. Tobiæ 10, 12. Esth. 1,19,*. Prouer. 11,16. 12,4. Esa. 3,15. 17. 1. Cor. 7,*11,5,9. 14,34. Eph. 5,22. Col. 3,18. 1. Tim. 2,11. 3,11. 5,2,10. Tit. 2,10. 1. Petr. 3,1. Vide Mariti officium.
vxorē ducētes, immunes primo anno. Deu. 24,5
vxorem non licet repudiare, nisi ob solam fornicationem. Matth. 5,32.
cum Vxore inobedientis Deo, dormit alienus. Deut. 28,30.
de Vxore non inuenta uirgine. Deut. 22,13.
vxores Danidis captiuæ. 1. Reg. 30,5.
vxores alienigenas accipientes arguuntur. Malach. 2,11.
vxores de filiabus Chanaan non licebat Iudæis accipere. Exod. 34,16.
vxores & concubinas accipit Dauid in Ierusalem. 3. Reg. 5,13.

Z

Zabulon, filius Iacob ex Lia. Gene. 30,20. benedicitur. Gen. 49,13. Deut. 33,18. non expulsos Chananæos facit tributarios. Iudic. 1,30. eius filii. Gene. 46,14. hæreditas. Ios. 19,10.
Zachæus excipit Christum suis ædibus. Luc. 19,6.

Zacharias, filius Ieroboam, rex Israel. 4. Regum 15, 8. occisus a Sellum. ibid. 10.
Zacharias, filius Ioiadæ, siue Barachiæ sacerdotis, lapidatur. 2. Paral. 24, 20. Mat. 23, 35.
Zacharias propheta tempore Darii. Zachariæ 1, 1.
Zacharias, pater Iohannis Baptistæ. Luc. 1, 5
Zadoch, filius Abiathar, fit summus Sacerdos. 3. Reg. 2, 35.
Zalphaad filiæ postulant hæreditatem. Nu. 27, 1, 7-36, 2. Ios. 17, 3.
Zambri, regis Israel, acta. 3. Reg. 16, 9, *
Zara, filius Iudæ e Thamar. Gene. 38, 30.
Zaruia, filia Isai, soror Davidis, genuit Abisai, Ioab, & Asael. 2. Regum 2, 18. 1. Paralip. 2, 16.
Zeb, princeps exercitus Madianitarum, occiditur ab Israelitis. Iudic. 7, 25.
Zebedæus, pater Iacobi & Iohannis. Mat. 4, 21. uxor eius Salome intercedit pro filiis apud Christum. Matth. 20, 20.
Zebee & Salmana reges Madianitarum capiuntur. Iudic. 8, *
Zedecias. Vide Sedecias.
Zelotes, nomen Dei. Exod. 20, 5. 34, 14.
Zelotypiæ lex. Num. 5, 12, *
Zelpha, ancilla Liæ. Gene. 29, 24. 30, 9-35, 26. 37, 2. 46, 18.
Zelus & Zelotypia. Gen. 34, 2, 25, 27. Exod. 32, 19, 27. Numer. 25, 7. Iudic. 20, 1, 8. 1. Regum 11, 6. 15, 11. 32, 3. Regum 18, 40. 19, 10, 14 4. Regum 10, *. 1. Macha. 2, 24. Matth. 21, 12. Iohan. 2, 17. Acto. 9, 1. Philip. 3, 2.
Ziba. Vide Siba.
Zicclech. Vide Siceleg.
Ziphæi produnt Davidem. 1. Reg. 23, 19.
Ziphora. Vide Sephora.
Zizaniorum parabola. Matth. 13, 24.
Zomzommim gigantes. Deut. 2, 20.
Zona pellicea accinctus Elias. 4. Reg. 1, 8.
Zorobabel filius Salathiel. 2 Esd. 12, 1. Agg. 1, 1. Matt. 1, 12. Luc. 3, 27. instaurat templum Domini Ierololymis. 1. Esdr. 3, 3. 3. Esdr. 5, 70. commendatur. Eccli. 49, 13. genuit Abiud. Matth. 1, 13.
Zorobabel, typus Christi. Agg. 2, 22, *

Indici Biblici Finis.

HEBRAEA, CHALDAEA, GRAECA,
ET LATINA NOMINA VIRORVM,
MVLIERVM, POPVLORVM, IDOLORVM,
VRBIVM, FLVVIORVM, MONTIVM,

Cæterorumq. Locorum, quæ in Bibliis sparsa leguntur, cum latina interpretatione: additis etiam Bibliorum locis, in quibus ita scripta leguntur: adiecta nominibus, quorum proprij characteres ignorabantur, D litera, qua dubiam esse interpretationem significet. Græcis vero G litera, quæ petitam esse a Græcis interpretationem admoneat.

Aaron, Mons, siue montanus: aut docens, siue concipiens. Filius Amram, Exod. 4. 1. Paral. 6

Aaronitæ, Idem, pluralis numeri.

Aasbai, Confidés in me, vel frater circundans: aut ex Hebræo, & Syro, frater senectutis. Filius Machati. 2. Regum 23. Heb. Ahasbai: per heth in secunda.

A B

Abba, Pater, Syrum est. Marc. 14. Rom. 8. Gal. 4.

Abdon, Exterminás, vel pditio, Abyssus, Apoc. 9.

Abana, Lapideus, vel ædificatio: siue pater obsecro nunc. Nomen fluuij Damasci. 4. Reg. 5

Abarim, Transitus, p.n. siue transeuntes aut furores, uel prægnantes: aut Syriace, frumenta. Mons est Moabitarum contra Iericho, supra Iordanem, idem ille cum montanis Arabiæ, in quorum vertice est mõs Nebo in summitate phasga, vbi Israelitæ castra fixerant. 41. mansione Eremi, Num. 21. 33 morte Mosis notus. Num 27. Deut. 32. Testatur Hieronymus in locis Hebr ostendi Abarim ascendentibus de Libyade in Hesebon antiquo vocabulo iuxta montem Phogor nomen priscinum retinentem, a quo citra eum regio vsque nunc appellatur Phasga.

Abaron, Idem singularis numeri: vel robur, aut fortitudo D. Filius Mathathiæ filij Iohã 1. Mach 2.

Abda, Seruus, aut seruitus: vel ex Hebræo, & Syro, nubes ista. Pater Adoniram. 3 Reg 4 2. Esdræ 11.

Abdai, Seruus, aut seruitus: vel nubes abundans, Pater Cis Leuitæ. 2 Par. 29.

Abdeel. Seruus Dei, vel nubes abundantiæ Dei. Pater Selemiæ, Ierem 36.

Abdemélech, Seruus regis, vel seruus consilij. Nomen Æthiopis cuiusdam eunuchi, Ierem. 38.

Abdenago, Seruus claritatis, vel seruus anxius. Nomen viri, qui & Azarias dicitur, Dan. 1.

Abdi, Seruus aut seruitus, uel nubes abundans. Filius Maloch filij Azabiæ. 1 Par. 6.

Abdias, Seruus domini Dispensator domus regis Achab 3 Reg 18 Propheta idem, abd. 1.

Abdiel. Seruus Dei, aut nubes abundantiæ Dei. Filius Guni e tribu Gad. 1 Par 6.

Abdon, Seruus, aut nubes iudicij. Filius Michai siue Micha. 2 Para. 34. qui 4 Reg 22. Achobor dicitur. Nomen item ciuitatis, Iosue 21. 1. Paral. 6. Fuit & nomen iudicis in Israel, Iudic 12.

Abed, Seruus vel operarius Nomen viri, 1. Esd 8.

Abel per aleph, Luctus Ciuitas, quæ (vt Hier. inquit) duodecim a Gadaris miliaria, orientem versus distat. 1. Reg 6. 3 Reg 15. 4 Reg. 15. Est & villa in septimo Philadelphiæ lapide, vbi Iephte cum Ammonitis manum conseruit

Abel per he in principio, Vanitas, siue anhelitus:

aut Syriace,vapor. Filius Adam. Gen.4.

abelá,Luctus. Nomen urbis,2.Reg.20.quæ & Abel ibidem uocatur.

abel-maim, Luctus aquarum, Ciuitas quam, ut narrat historia Paralipomenon (2.Par.16.) rex Asa per Benhadad Syrum expugnauit.3.Reg.15.

abel-mehula,Luctus infirmitatis,aut luctus chorisue tympani:siue ex Hebræo,& Syro, luctus uenię.Nomen loci,Iudic.7. 3.Regum 4.19. Hieronymus in locis Hebraicis ait uicum esse in Aulone.

Abel satim,Luctus spinarū,uel luctus,declinationū, aut præuaricationū: uel uallis aut planities cedrorum imputribilium. Non procul a Iordane locus in deserto ad meridiem Moabitarum, a spinarum copia habens nomē Num.33. Ioel.3. Illic fuit XLIII. manſio Iudæorum.

abén-bóen,Lapis pollicis:aut pollex,uel lapis in eis, Nomen loci,Iosue 18.

abes Ouum,siue cœnotus,aut lineus.Nomen ciuitatis in tribu Issachar Iosue,19.

abesan,Pater scuti, aut patris scutum,uel arma, aut pater fortitudinis. Nomen iudicis in Israël de Bethlehem,Iud.12.

abesſalom,Pater pacis,siue pater consummationis,siue pater retributionis:aut patris pax,siue patris cōsummatio,siue patris retributio. Pater Maacha,siue Michai matris Abiam.3.Reg.15.qui 2.Paral.13.dicitur Vriel.

abgatha,Pater torcularis,uel patris torcular.Eunuchus Assueri regis Persarum. Hester.1.

abi, Pater meus, Mater Ezechiæ regis Iudæ 4. Reg.18.quæ 2.Paral.29 dicitur Abia.

abia,Pater domini,aut uolumtas domini. Mater Ezechię regis,2.Par.29.quę.4.Reg.18.dicitur Abi. Filius Samuelis prophetæ,1.Reg.8 1.Par 6. Filius itē Roboā,1.Par.1.qui 3.Re.14.dicitur Abiá.vxor Efron filij Phares, 1.Par.2 Filius itē Ieroboam,3.Reg.14

abi-albon,Pater superintelligēs,aut pater superēdificans:aut ex Hebræo & Syro,pater iniurię. Nomen uiri,2.Reg.23.qui 1.Par.11. dicitur Abiel.

abiasaph,siue Abiaph,Pater congregans,siue pater consummans uel finiens,Filius Core,1.Par.6.9 Exodi 6.filius Eleazar,1.Paral.6 9

abiam, Pater maris,filius Roboam, 3.Reg.14. & 15 qui Abia,1 Par.3.dicitur.

abiathar, Pater excellens, aut pater residui uel remanentis: siue pater explorationis,uel contemplationis,aut pater funiculi.filius Ahimélech sacerdotis,1.Reg 22.Marci 2.

abida,Pater scientiæ,uel sciētia patris.Filius Madian filij Abrahæ, Gen.25.

abidan,Pater iudicij:aut ex Hebræo,& Syro pater meus iste, filius Gedeonis. Num.1.

abiel,Pater meus Deus.filius Seror,1.Reg 9.Pater Neri 1 Reg 14 nomē item cuiusdam alterius 1.Par, 11 qui 2 Reg 23.dicitur Abi-albon.

abiézer,Pater adiutorij,siue patris adiutorium" uel pater atrij,aut patris atrium.filius Manasſę,Iosue.17.vnus ex fortibus Dauid, 2.Reg.23.1.Par.7.

abi-gabaon,Pater collis,siue pater calicis,uel scyphi,aut pater dorsi peccati. Pater Gabaon, cuius uxor Maacha.1 Paralip.8.

abigáil, Pater exultationis, uel patris exultatio. Nomē uxoris Nabal,1 Reg.25.30.Vxor Dauid mortuo Nabal. 1 Par.3. Est & filia Naas, soror Saruiæ, mater Ioab,2.Reg.17 1 Par.2

abihāil, per heth in penultima,Pater fortitudinis,aut pater exercitus,siue pater diuitiarum, aut pater antemuralis, uel pater doloris. Pater Suriel principis Moholitarū,Num 3 ubi corrupte legitur Abihaiel Vxor itē Roboā filij Salomonis, 2 Par 11.

Abihāil per het in penultima,Pater lāmūis,uel laudis,Vxor Abiſur filij Semei filij Oziæ,1.Par.2.

abilina,Lugens uel plorans, siue pater māsionis uel murmurationis.D. Nomē regionis,cui præerat Lysias a Romanis constitutus,Luc 3.

Abimael, Pater a deo uel de deo. Filius Iectam, Gen. 10.

abimélech, Pater meus rex, aut pater regis,uel consilij.Generale nomen est Palæstinorum regū, perinde atque Cæsar Romanorum Imperatorum. Rex igitur fuit Geraræ,Gen 20.Filius item Gedeonis,Iudic 8 Filius etiā Ieroboēth,2 Reg.11.

abinadab, Pater spontaneus,aut pater uouentis uel uoti, siue pater principis Filius Iesse patris Dauid,1.Reg.16 Filius Saul,1 Par.8. vide etiam 1 Reg. 7.2.Reg 6 1 Par.2.9 10 13.

abinóem,Pater pulchritudinis uel iucunditatis, aut pater motionis eorum Pater Barac ducis exercitus populi Iudæorum,Iudic 4

abiram, Pater celsitudinis,uel electionis:aut pater Fraudis,uel proiectionis Primogenitus Hiel ædificatoris Iericho:3 Reg 16.

abiron,Idem Heb Abiram.Filius Eliab,Num 16. Deut 11.

abisag,Patris ignorantia,uel patris error: siue pater apprehendens uel attingens:aut pater multiplicans Virgo adolescentula quæ calefaciebat regem Dauid senio confectum 3 Reg 1.

abisai, Patris munus, uel pater muneris. Filius Saruiæ sororis Abigáil,frater Ioab, 1.Reg 26.2.Regum 10 1 Par.2 11.

Abisúe, Pater salutis uel exclamationis: aut pater respicies,siue pater magnificus uel potens. Filius Phinees filij Eleazar, filij Aaron,4 Par 6. filius item Bela,filij Beniamin filij Iacob,1 Par 8.

Abisur,Pater muri, aut pater bouis,siue pater clamitis,uel pater aspicientis,aut pater rectitudinis. Filius Semei filij Oziæ filij Ieramel, 1 Par.2.

abital.Pater roris: uel ex Hebræo,& Syro, pater umbræ.Mater Saphatię filij Dauid,2 Reg 3.1 Par 3

abitob.Pater bonitatis Filius Melusim, 1 Par 8.

abiu, Pater ipse,uel pater eius. Filius Aaron filij Amram filij Caath filij Leui,Exod 6 1 Par.6.

abiud.Pater laudis uel confessionis.Filius Bela filij Beniamin,filij Iacob,1 Par.8.

abner,Patris lucerna,uel patris nouale. Nomen principis militiæ Saul,filius Ner patruelis Saul,1. Reg 14.

Abobi, Pater incantationis vel abſconſionis. D. Nomen uiri,1 Mach.16

abra,ancilla uel famula.G Iudith.8.

abram, Pater excelsus. Filius Thare Chaldæus, Genes.11.

abraham,pater multitudinis Filius Thare sic nominatus a deo,cum prius Abrā diceretur, Gen.17.

Abran,Transitus,aut ira, siue impręgnatio, uel nubes cantici:aut Syriace,frumentum.Nomen ciuitatis, Iosue 19.

Abſalom, pater pacis, siue pater consummationis , siue pater retributionis : aut patris pax , siue patris consummatio , aut patris retributio . Filius Dauid de Macha . 2. Regum 3. 1. Paralipomen. 3.

abiolomi, Pater pacis, siue pater consummationis uel retributionis. D Nomen uiri. 1 Mach. 11.

A C

Acan, tribulatio, uel stridor, aut antemurale. Filius Eser filij Seir Horræi, Gen. 36.

acar, sterilis, siue eneruans, aut euellens, uel truncus. filius Ram primogeniti Ierameel. 1 Par 2.

accain, possessio, siue emptio, aut nidus. Nomen ciuitatis, Iosue. 15

accaron, sterilitas, siue eneruatio, aut euulsio, uel truncus Nomen urbis. Ier 25 Iosue. 15. 1 Reg. 17

accaronitæ, steriles, siue eneruati, aut euulsi, uel truncati populi, 1 Reg. 5.

acces, peruersus aut prauus. Pater Hira, 2 Reg 23 1 Paralip 11.

accho, compressus, uel confractus. Nomen urbis, Iudicum 1.

accos, spina, uel aestas, aut tædium, seu uigilia, uel finis Nomen uiri. 1 Par. 24 1 Esd 2.

accub, ueltigium uel supplantatio: aut prauitas, uel calcaneum, siue retributio Filius Elioenai filij Nzariæ 1. Par. 3 9. 2 Esd. 8

Achab. Frater patris, uel fratris pater, siue arula patris filius Amri regis Israel. 3. Reg. 16

achad, amphora, uel hydria, aut scintilla. Ciuitas in qua regnauit Nemrod, Gen. 10. quæ nunc dicitur Nisibis.

Achaia, interpretatur dolor uel tristitia, G Græciæ regio, & pene insula, ipsa enim Aegeo, & Ionio cingitur æquore, ab Isthmo incipit, de qua lege Plinium, lib 4. cap. 5 naturalis historiæ, Strabonem in 8 Profemæum, lib. 3 cap. 15. Rom. 15. 1 Cor. 16.

achaicus, dolés siue tristis. G. Nomé uiri. 1. Cor. 16

achan, contentens, siue conturbatis Filius Charmi filij Zabdi, filij Zaræ, Iosue. 7. 22 qui, 1. Par 2. dicitur Achar.

achar, conturbans Filius Charmi filij Zabdi filij Zaræ filij Iudæ. 1. Par. 2 qui Ios 7. dicitur Achani

achaz, apprehendens, siue possidens. aut uidens: Filius Ioathan regis Iuda. 4 Reg 16. 1. Paralip 3 qui alias El eser Luc 3 dicitur.

achazib mendax, mendacium, aut ceffans, siue fluens utique. Nomé urbis tribus Aser, Iud. 1. f. quæ Achzib, Iosue 19 dicitur.

achia, siue achias, frater domini Filius Achitob fratris Ichabod. 1 Reg. 14 Filius item Ierameel filij Esron. 1 Paral 2.

achim, Resurgens uel confirmans, aut uindicás, uel frater eorum D.

Achimáas, frater consilij, vel frater consiliarius, aut frater ex ligno. Pater Achinoam uxoris regis Saul, 1 Reg. 14 Filius item Sadoc sacerdotis, 2 Reg 15. 1. Paral 6.

achiman frater præparatus, uel frater dexteræ, aut frater quid? Filius Enac. Num 13.

achimélech, frater meus rex, aut frater regis uel cõsilij. Nomẽ uiri sacerdotis, 1. Reg. 21. Itẽ filius Abiathar. 2. Reg. 8. qui 1 Par. 18. Abimélech dicitur.

achimoth, frater mortis, uel frater mortuus, vel frater dierum Filius Elcana, 1. Par 6.

achinóã, fratris pulchritudo uel iucunditas, aut frater motionis Nomé uxoris regis Saul. 1. Reg. 14. Vxor item Dauid Iezraelitis, 1. Reg. 25. 1. Par. 3.

achior, fratris lumen, aut frater ignis. D. dux filiorum Ammon, Iudith 5.

achiram, fratris celsitudo uel elatio, aut fratris dolus uel profectio. Filius Beniamin, Num. 26.

achiramitæ, Idem, p. n. Num. 26

achis, utique est, uel sic est. Rex Geth, 1. Reg. 21. Filius Maoch, 1. Reg 27.

achitámec, frater sustentationis uel firmitatis: aut frater coniungens Pater Ooliabde tribu Dan. Exod. 31.

achitob, frater bonitatis Pater Achias, 1. Reg. 14. Pater Achimélech sacerdotis, 1 Reg. 22. Pater item Sadoc, 2 Reg. 8. 1. Par. 6. 9.

achitóphel. frater ruinæ, uel frater defectus, aut frater insipiditatis, id est rei insulsę. Cõsiliarius regis Dauid, 2. Reg. 15. Pater Eliã. 2. Reg. 23. 1. Par 27.

achobor, mus, uel conterens siue cõprimens puteum. Filius Michai, 4. Reg. 22. Pater item Balanan septimi regis in Edom. Gen. 36.

achor, turbatio. Vallis in tribu Iuda. Ios. 15. ad septentrionem Iericho haud procul a Galgal, a tumultu & turbatione Israelitici populi appellationem habens, & non ab Achan sacrilego, qui illic lapidatus est propter anathematis furtum, Ios. 7.

achsa, composita uel adornata, aut lasciuiens: siue confractio uel diruptio uelaminis. Filia Caleb, 1 Par 2. quæ Ios 15. & Iud 1 Axa scribitur.

achsaph, Venenosus, siue conterens utique aut labium utique. Nomẽ urbis in tribu Aser, Ios. 11. Hęc Hieronym. Chasalus dicitur in octauo lapide Dioce sarię ad radicem mõtis Thabor in capestribus sita.

achzib, siue achziba, mélax, siue celsás, aut fluës utiq; Nomẽ ciuitatis in tribu Iudę. Ios. 15. 19. in primo capite Michææ, legitur, Domos mẽdacij in deceptionẽ populo Israel. Vbi legẽdum, Domos achzib in deceptionẽ siue in mendaciũ tribus Israel.

acron sterilitas siue eneruatio, aut euulsio, uel truncus. Nomen loci, Ios. 13 19.

A D

Ada, Cœtus, uel congregatio: siue ornata. uel retinens, aut transiens, uel prædata: aut Syriace, ablata. Altera uxor Lamech, Gen. 4 Vxor etiam Esau, filia Elon, Gen. 36

adad per alephamteritus, aut nubes, uel uapor, seu fons. Nomen uiri. 3 Reg. 11.

adad per he, conitus aut clamor, siue celeusma: seu mammilla uel delectio filius Badad, rex Edom quartus Gen. 36.

adada, Testimonium cœtus uel congregationis, aut testimonio ornata uel testis transitus, siue prædæ eius, genere fœminino: aut prædæ suæ prædæ, uel æternitas sui testimonij. Nomẽ ciuitatis, Ios. 15

adadremmon, Celeusma mali granati, siue altitudinis. Vrbs iuxta Iezraheleni, quę hodie uocatur Maximianopolis. Zach. 12.

adara siue adaias, Testis domini, siue ornatus uel prædæ domini, aut trãsitus uel æternitas domini. Filius Ethan filij Zamma, 1. Par. 6 8. 1. Esd. 10. Filius item Ieroham, 1 Par 9. Pater Iudith matris Iosiæ, 4. Regum 22.

adalia, Hauriens siue pauperras: aut nubes uel interitus laboris. Filius Amã filij Amadatha. Esth. 9

adam, Homo, siue terrenus, aut rufus uel sanguineus. Nomẽ primi hominis creati a Deo. Gen. 2 Luc 3. Nomen etiã cõmune quo uocauit Deus hominẽ & mulierem Gen. 5. Est & nomen urbis, Ios. 3.

adama, Terra, aut rufa, aut sanguinea. Vrbs Pentapolcos. Gen. 10.

adami, Homo uel humanus, siue terrenus, aut rufus, uel sãguineus aut nubes uel uapor, siue interitus aquarũ. Nomẽ ciuitatis, q & Neceb dicitur Ios. 19

Adar, Pulchritudo, siue habitaculum, aut generatio. Oct auus rex in Edom, Gen 36. qui. 1 Paral. 1. dicitur Adid.

Adar-ézer, Decor aut pulchritudo auxilij; siue habitaculum aut generatio auxilij aut atrium pulchritudinis siue habitaculi, vel generationis Filius Rohob, rex Sóbæ. 2 Reg 8. 1. Par. 18.

adarsa, testificans solem vel surdum, aut testimonium arantis D Nomen loci. 1 Mach 7.

adazer, Testis vel testimonium auxilij D. Nomé vrbis. 1 Mach 7.

adbeel, Vapor vel nubes apud Deum vel cum Deo siue contristari faciens Deus. Filius Ismahelis, Gen 25. 1 Paral 1.

addar, siue addara, Palliũ, siue potentia, aut magnitudo. Nomen ciuitatis, Ios. 15. Nomen ité mensis, siue lunationis duodecimæ, quandoque integre, & aliquando pro parte nostro respondentis Februario. 1. Esdræ 6. Postremo filius Balæ filij Beniamin. 1 Par. 8.

addi, Testis, vel testimonium, siue ornatus, vel transitus, aut præda. Pater Melchi patris Neri: Luc. 3.

addo, Testis siue ornatus, aut transitus vel præda: Filius Ioach. 1 Paral 6 Pater item Barachiæ, patris Zachariæ. Zach 1 Nomen prophetæ. 2 Par. 9. Vide Nehe. 12.

Addon, Dominus, aut basis vel Syriace, auris Nomen loci. 2 Esd 7. qui Adon. 1. Esd. 2. scribitur.

addus, Nouitas, vel mensis, aut triturario D. Nomen loci. 1 Mach 13

adeodatus, Quod latinum est, & in Hebræo dicitur Elhanan: & interpretatur 2 Deodatus, siue gratia Dei, aut misericordia uel donum Dei. Filius Saltus. 2 Reg. 21. 1 Par. 20.

adiada, Testimonium manus, siue testimonium testimonij, aut præda manus. D.

adiel, Testimonium Dei, siue ornatus, vel transitus Dei, aut præda, uel æternitas Dei. Nomen principis. 1 Par. 4 filius Iezra. 1 Par. 9 27

adin, Deliciosus, siue uoluptuosus, aut ornatus; vel Syriace, temporalis nomen viri. 1 Esd 2. 8.

adina, idem Filius Siza. 1. Par. 11.

adithaim, Cœtus, siue congregationes, aut testimonia Nomen urbis, Ios. 15.

Adii, Testis mihi, siue ornatus mihi, aut trãsitus, vel præda, vel æternitas mihi. Nomen viri. 1 Pa 27.

admátha, Nubes, vel vapor mortis, siue interitus mortis, vel terrestris, aut rubeus. Principis nomen, Esth. 1.

adommin, Terreni, vel rufi, aut sanguinei. Nomen loci, Ios. 15. 18.

adon, Dominus, aut basis: vel Syriace, auris. Nomen loci 1 Esd 2. qui Addon. 2 Esd 7 scribitur.

adonai, Beatus Hieronymus, Exod 6 pro nomine Dei tetragrammaton, id est quatuor literarum adonai transtulit: in aliis autem locis semper interpretatus est Dominus. Notãdum autẽ est quod quatuor istæ literæ huius nominis, scilicet Iehouah non sunt compactæ ad hoc, vt ex eis dictio aliqua formetur, & idcirco nomẽ est ineffabile. Licet Hebræis ineffabile reuerẽ dici putem, quod tunc reuelatum est non fuerit trinitatis sacramentum, etsi literis fuerit adumbratum. Hinc Exod 5. dicit Deus, Et nomen meum Iehouah non indicaui eis. Quòd si in syllabas cogeretur, pronunciaretur q. esse vel essentiam, aut generationem significaret. Nec ignorandum etiam quod adonai, domini mei numero multitudinis significat, quando scribitur eisdem literis, & punctis quibus pronunciatur adonai. Præterea in translatione Chaldaica pro hoc nomine Dei quod est nomen illud tetragrammaton, semper ponitur triplex iod quod non sine mysterio.

adonia, siue adonias, Dominator dominus: aut basis domini: vel ex Syro, & Hebræo, auris domini. Filius Dauid ex Aggith. 2 Reg 3. 1 Par 3.

adoni-bézec, Domini fulgur, siue dominus fulguris, aut dominus in compedibus. Nomẽ viri. Iud. 1.

adonicã, Dominus surrexit. Nomẽ uiri. 1 Esd 2.

adoniram, Dominus excelsus, siue dominus celsitudinis, uel elationis Filius Abda. qui erat super tributa Salomonis. 3 Reg 4.

adonis in Hebræo est Thamuz, id est cõsumptus, siue ittendium, Syrum est Nomen idoli, Ezech. 8

adoni sédec, Domini iustitia, siue Dominus iustitiæ. Rex Ierusalem, Ios. 10.

ador, Generatio, uel habitatio, aut testimonium lucis uel ignis D Nomen loci. 1 Mach 13.

adoram, Decor eorum, aut laus, vel confessio sublimis, siue clamor excelsus, filius Iectan. Gen 10. 1. Par. 18 2 Par 10.

adramélech, Pallium regis, siue magnitudo vel potentia regis, vel consilij. Filius Sennacherib tegis. 4 Reg. 19 Isa. 37 Deus Ire Sepharuaim. 4 Reg. 17

adria, nomẽ maris contra Rationam, quod per ostia Padi fluuij intratur, sũpto vocabulo ab Adria proxima ciuitate, quæ idẽ mari nomẽ Adriatici dedit Strabo lib 5 Hoc Pelag. Paulus emẽsus est. Act. 27

adrumetina. In Græco, Adramiytena: & interpretatur sodalitias munda vel certa Adrumetum siue Adrumetium, ciuitas est Mysiæ Est & Adramitis insula Lyciæ, & Adrumes Adrumetis ciuitas Aphricæ. Hieronymus autem, aut si quis alius fuit autor, in Catal locorum actor. Apostoli corũ indicat. Adrumetum esse ciuitatem in Bazatio regione Aphricæ. Plinius Adrumetũ uocat neut. gen. Act. 27.

adullam, testimonium, siue ornamentũ illis, aut testimonij siue ornamentũ suę misericordiæ, trãsitus aut præda suæ misericordiæ, nomen ciuitatis Ios. 12 15.

aduram, Pallium eorũ siue potentia uel magnitudo eorũ: aut uapor excelsus, siue nubes excelsa: aut dolor: siue interitus sublimitatis. Nomẽ uiri qui erat super tributa regis Dauid. 2 Reg. 20 3 Reg 12.

adurã, in Hebræo Adorãin, Fortitudo uel potẽtia maris, aut uapor siue interitus eleuatus, uel nubes eleuata. nomẽ ciuitatis ædificatæ a Roboã. 2 Par. 11

A E

aen, Oculus, siue fons. Nomen ciuitatis. Iosue 15. 1. Paralip 4.

ægyptia, Angustians, siue tribulans. Gen 16.

ægypti, angustiantes, siue tribulantes. Num 14.

ægyptius, idem Exod. 2.

ægyptus, Angustiæ, siue tribulationes. Aegyptus, ad Occidentẽ Iudææ sita, Aphricæ regio est Plinius tamen lib 5. c 9 naturalhist & Pomponius Melæ in primo, A sic attribuunt proxime Africam hęc ab Oriente iungitur Assyriæ, & mari rubro: ab Occidẽte habet Lybiam, atque Cyrenen: a Meridie limitẽ, qui Stenem ab Aethiopia dirimit, atque Oceanũ: a Septentrione mare magnũ. Sinumq. Arabicum, & terrã ad Syriã usque irrigatur Nilo authores sunt Iosephus lib 5. c 11 de bel Iud. Egesippus lib 4. Inferiorẽ eius partem Nilus dextra leuaq; diuisus am-

plexus

plexu suo,determinat.Ideoq. insulam quidã dixerunt Aegyptum, ita se findente Nilo, vt triquetrã terræ figuram efficiat. Ideo multi Græcæ literæ delta vocabulo delta appellauére Aegyptum. ita Plin lib.4.c 5 & Strabo lib.17.Ptolom.lib.5.c 6.Ammia.Marcel.li 22 Oppida insignia, Saijs,Memphis, Sienę,Bubastis,Elephantis,Thebæ. Alexandria,Pelusium:testis Mela in 1 Canopus,Bolbis,Sebennis, Pachmis,Mẽdes,Tanis,Vide Raph. Vola.li.12.Geog. Non est autem negligendum Aegyptum prophetis appellatam Misraim a Mesraim filio Cham,etiãdẽ appellationis Iosephus,lib.1. c 22 antiquit Iudaic Mesrim,& Mesraim nominatam refert.Hæc quonã Aetia dicta est,velut Eusebius in Chronicis annotauit Adde quod Psal 78.&105.dicitur Aegyptus Cham, quòd eius filius Mesraim occupauerit Aegyptum.

ælam,adolescẽs, vel virgo m g.siue occultus,aut eculum filius Sem. Genes.10 filius item Sesac. 1. Par.8. 1 Esd 2. Est & nomen regionis, Media aliàs, siue Bactriana dicta. Isaiæ 11. A quo Aelamitæ, rincipes Persidis.

ælamitæ,idem p.n.Gen 14.Act 2.

æneas,Laudatus.G Nomen viri.Act.9.

ænon,vide ænon.

æthiopia, in Hebræo dicitur Cus, & interpretatur nigra vel nigredo Aethiopia autem græce arorem siue incendium significat. Aethiopum reio ab Indo flumine consurgens iuxta Aegyptum, nter Nilum,& Oceanũ,& in Meridie sub ipsa solis icinitate iacet Gens ipsa vniuersa primũ Etheria ppellata est:deinde Atlantia: mox a Vulcani filio ethiopiæ, Aethiopia:author est Plin.hist.mundi, b 6.c 30 Multa de hac congessit Raphael Volater. b.12.G ographiæ,quem consule Similiter Ptoleæum lib 4 c 7 Pli in 5 c 8.vbi quoque de duabus ethiopijs clarissime legis. Ezechielis. 29. & 30. Amos 9 Nahum 3 Sophoniæ 2 Isa 11.

æthiops, Hebraice Cusi, id est, niger Aethiops ræce,ardens siue incensus.Act 8.2.Par.14.

æthiopes,idem p n.2.Par.12.

æthiopes, Psal.71.73. In Hebræo est Siim, & interpretatur siccitates, aut naues, siue trieres, siue remones.

æthiopissa in Hebræo dicitur Cusith, & interetatur nigra. Græce vero Aethiopissa,ardentem el incensam significat. Num.12.

A G

Agabus. Locusta, vel festiuitas patris. D.Nomen ophetæ Act.11.21.

Agag Tectum, vel solarium, quod scilicet est in periori parte domus. Nomen Regis Amalec. 1. g.15.Esth 3.

agagites,idem,de stirpe Agag Esth.3.

Agar,aduena,sine peregrina, aut ruminans, vel nens,ancilla Abraham.Gen.16.

Agarai, aduena, siue peregrinus, aut ruminans, el timens Nomen viri 1 Par.11.

agareni,idem,nomen populi. 1.Par.5.

agarenus,idem 1 Par.27.

age,Vallis,siue profunditas. Pater Semma 2.Reum 23.

Aggæus,Festiuus,siue solennis,vel gyrans nomẽ ophetæ Agg.1.Heb Haggæus.

aggi,idẽ filius Gad,filij Iacob Ge.46 Heb Haggi.

aggitæ, festiuitates, vel solennitates,vel gyrans Num.26. familiæ nomen, ab Aggi,filio Gad.

aggith,festiua,vel solennis,vel gyrans:Mater Adoniæ filij Dauid.2 Reg 3.2.Par.3.Heb Haggith.

Agrippa,Latinum est,dictum ab eo quod ægros, id est difficiles partus faciat: vel dicitur ille, qui in nascendo prius emittit pedes.Filius Herodis Agrippæ,illius,inter Herodes tertij,qui occidit Iacobũ, & in carcerem coniecit Petrum.Act 12.

A H

Ahalab, fratres cordis, siue lacteus, vel lactans, aut adeps.Nomen vrbis.Iud.1.

ahara,frater redolens,aut pratum odoris. filius Ben-iamin.1 Par 8 qui Gen.46 Gera dicitur.

ahareel,Alter exercitus, siue nouissimus exercitus:aut alter dolor, siue nouissimus dolor:aut ouis fratris filius Arum 1.Par.4.

ahasbai,confidens in me, vel frater circundans: aut ex Hebræo,& Syro,frater senectutis:filius Machati.2 Reg.23.

ahastari, Cursor, vel veredarius, siue festinatio turturis,aut festinatio exploratoris:siue frater qui explorat:vel ex Syro,& Hebræo,princeps turturis, vel princeps explorationis.Filius Ashur ex Maara. 1 Paral. 4.

ahaua.Efsétia,siue generatio,fluuij nomẽ.1.Esd 8.

ahaz,apprehendens,siue possidens,aut videns.Filius Micha filij Meribbaal 1.Par 8.

ahazi, Videns, siue apprehendens Nomen viri. Nehem.11.

aher,alter siue posterior,aut nouissimus. Nomẽ viri.1 Par.7.

ahi,frater meus,vel fratres mei: filius Somer,filij Heber filij Bariæ.1 Par 7.

ahia siue ahias, frater domini: filius Sisa, princeps exercitus Salomonis,3 Reg.4.1. Paral.11.Pater Baasa.4 Reg 9.fuit,& propheta quidam Silonites, 3.Reg 13.

ahiam,frater matris,aut frater gentis: filius Sarar.2.Reg 23.qui 1 Par 11. dicitur filius Sachar.

ahicam, frater refurgens, vel frater vindicans 2 filius Saphan.4 Reg.22.

ahiezer,frater adiutorij, vel fratris adiutorium, aut fratris atrium,filius Ammisaddai,princeps tribus fuæ Dan Num.1 2,7,10,& 2 Par.12.

ahilud,frater natus,vel frater genitus Pater Iosaphat illius qui erat a cõmentarijs Dauid. 2.Re.8.

ahiman,frater præparatus, siue frater dexteræ, aut frater meus quid?Nomen viri,1.Par 9.18,filius Enac.Ios.15 Iudicum 1.

ahi-mélech,frater meus rex,vel frater regis siue consilij.Nomen viri de filijs Ithamar 1 Par.24.

ahin, frater vini, vel fratres: filius Semidæ filij Galaad,1 Par.7.Hebr.ahian.

ahinadab,frater spontaneus,aut frater vouentis vel uoti:siue frater principis:filius Addo.3.Reg.4.

ahio,frater eius,vel fratres eius:filius Abigabaõ, 1 Par.8.filius item Iehiel,1.Par.9. filius Abinadab, 2 Reg.6.1 Par.8.

ahion Intuitus, aut fons,vel oculus. Nomen vrbis,3 Reg.15.4 Reg.15.2.Par.16.

ahira,frater iniquitatis,siue frater socij,aut frater pastoris, vel fratrem confringens filius Enam, princeps tribus fuæ Nephthali,Num.1.

ahiud,frater laudis vel confessionis: filius Salomi,princeps tribus Aser,Num.34.

ahihud,frater vnitatis, siue frater acuminis,aut frater ænigmatis,vel gaudij.Nomen viri.1.par.8.

Ahisar, frater principis, siue frater directionis

vel cantici, aut frater insidians. Præpositus domus Salomonis. 3 Reg 4.

ahisahar, frater auroræ, siue frater matutinus, aut frater niger, vel ingredimis: filius Balam filij Iadihel filij Beniamin, 1 Par 7.

ahobban, frater filij, vel fratris filius, siue frater intelligentiæ, aut frater ædificans, vel absconditus: filius Abiur filij Semei filij Onam, 1. Par 2

ahod, laudans siue confitēs: filius Simeonis filij Iacob. Gen 46 Hebr. Ohad: qui 1 Par 4 dicitur Iarib.

Ahod, Idem: filius Balan filij Iadihel filij Beniamin, 1 Par. 7.

Ahod, vnitas siue gaudium, aut ænigma, vel acumen, nomen viri, 1 Para. 8.

ahoe. Tribulus vel spina, siue fraternitas, aut hamus, filius Bela filij Beniamin filij Iacob, 1 Par. 8.

aholites, frater viuus, aut tribulus vel spina mea, 1. Reg. 23. 1. Par. 27.

ahumai pratum aquarum, vel frater aquarum: filius Iahath filij Subal, 1. Paral 4.

A I

Aia, per aleph, Vultur, vel heu, siue vbi est? aut insula eius: filius Sebeon filij Seir Horræi, Gen. 26. 1. Par. 1. Item Respa concubinæ Saulis, 2 Reg 3. 31.

Aia per ain, aceruus, ciuitas tribus Ephraim, 1. Paralip. 7.

aialon, Ilex, vel quercus, aut fortitudo, siue cernus, nomen ciuitatis constructæ a Roboam, 2. Paral. 11. 1. Paralip 8. 2 Paral. 28. Vallis nomen, Iosue 10. iudicum 1. Ciuitas de tribu Dan data Leuitis, Iosue 21. Ciuitas refugij, 1. Paralip. 6. Filius Sellum filij Sadoc. 1 Paralip 6 Filius Amasai, filij Bori, 1. Paral 6 Fuit & altera ciuitas in tribu Zabulon, vt iudicum 12. legimus iuxta Hebræum, Mortuus: & est ac sepultus in Aialon in terra Zebulon.

aiath, Hora, siue coacernatio. Est ea vrbs quæ Hebræis vocatur Hai. Meminit Isaias cap. 10. per quam Sennacherib transijt oppugnaturus Ierusalem. Nehem 7. sit eiusdem mentio.

Aila, vrbs quæ Elath dicitur. Vide Elath.

Ailam. Occultus, aut iuuenis, vel seculum. filius Sefac, 1. Paralip 8.

ailath siue ailoth, Ilices, vel quercus, aut ceruæ, vel fortitudines. Nomen ciuitatis ab Ozia ædificatæ, 3 Regum 9 2 Paral 8. 26.

Ain, Oculus siue fons. Ciuitas est in termino Iudæ ad Orientem, Num. 34. quam tribus Iuda, atq; Simeonis forte accepit, Iosue 15. & 19 1. Paral. 5. quæ deinceps Leuitis est tradita. Iosue 21. Iuxta hāc Saul produxit exercitum contra Philisthij m, 3. Regum 29. Hieronymo Bedhennim dicta.

A L

Alámath siue Alámeth. Occultatio, siue iuuentus, aut seculā: vel super mortem Filius Becor filij Beniamin filij Iacob. 1. Paralip. 7. filius item Iare, 1 Paral. 8 9. Vide Almath.

alcimus, fortis. G. Nomen sacerdotis impij, 1 Machab. 7.

alexander, adiutor virorum vel auxiliator virilis, vel fortissimus G Nomen regis Macedonum, 1 Machab. 1. Item alius de quo Marc. 15. Fuit & vir quidam qui recessit a fide, quem Paulus satanæ tradit. 1 Timoth. 1.

alexandria. Hebraice dicitur No, & interpretatur crudum siue irritatio, aut prohibitio. At Alexandria Græce, Latine dicitur adiutorij virorum, siue auxilium virile vel fortissimum. Iere. m. 46. Inter Aegyptū, Africam, & mare quā clausitrum posita, ab Alexandro Magno condita in parte Africæ, teste Plinio, lib. 5 c 10.

alexandrini, adiutores virorum siue auxiliatores virales, vel fortissimi. G. Act. 6.

alexandrinus, idem. G. Act. 11 27.

aliah, folia vel excelsus. filius Sobal, 1. Para. 1. qui Gen. 36. Aluan dicitur.

alicarnassum, Caput maritimæ habitationis. G. alicarnassus, idem. G Nomen loci, 1. Machab 15. alimis, Vestibulum, vel porticus, aut fortitudo. D. Nomen ciuitatis, 1 Machab. 5.

Allon. Quercus vel fortis, Pater Sephei patris Zuz, 1. Paral. 4.

almath, occultatio, siue iuuentus, aut secula, vel super mortem. Nomen ciuitatis, 1. Paralip 6 Filius item Bechor filij Beniamin, 1 Paral 7 Hebr. Alémeth. Vide Alámath.

almon, occultum, aut iuuentus, vel seculum ipsius. Ciuitas tribus Beniamin, Iosue 21.

aloes, Incantator aut tacēs Nomen viri, 2 Esd. 3.

alphæus, Millesimus, vel doctus, aut dux. D. Pater Iacobi apostoli, Matth 10. Marc 2. Luc 6.

alua ascensus eius, siue præuaricatio ipsius. Ciuitas Idumęorum, Gen 36.

aluan, Superior, vel excelsus: aut Syriace, peruersus, filius Sobal Gen. 36.

alas, commissio siue conspersio. Nomen loci, ad quem descenderunt filij Israel a Daphea, ascendentes in terram Chanaan, Num. 33.

A M

Amaad, Populus testimonij, aut populi transitus: vel præda, siue populus æternitatis. Ciuitas tribus Aser. Iosue. 19.

Amadathi, conturbans legem, vel mensura, Heb. Ammadátha Pater Aman. Esth. 3.

amal, Labor, aut iniquitas Filius Helem. 1. Par. 7.

amalec, Populus lambens: vel ex Hebræo & Syro, populus percutiens. filius Eliphaz ex Thamna concubina, Gen. 36. A quo Amalecitæ.

amalecitæ, Populi lābētes, vel ex Hebręo & Syro, populi pcutiētes. Nomē populi, Ge. 14. 21. Reg. 30.

amalecites. Idem. 1. n. 1. Reg 27.

amam, Mater siue timor eorum, aut vlna siue cubitus eorū. Nomē ciuitatis in tribu Iuda, Iosu. 15.

aman, Conturbans, aut tumultuans, siue præpotans. Nomen principis, Esth 3.

amana, fides siue veritas, aut credulitas, vel nutrix. Fluuius Damasci, qui & Abana dicitur, 4 Reg. 5. Est & mōs Cilicię, qui & Amanus dicitur, in quo oppidum Bonite est. hic a Syris (vt Plinius inquit lib 5. c. 22.) Ciliciā separat Huius mētio fit Cant. 4.

amaria siue amarias, dicit dominus, aut cellitudo domini: vel ex Syro & Hebręo, Agnus domini. Pater Godoliæ patris Chusi patris Sophoniæ prophetæ Sopho. 1. filius item Meraioth filij Zaraiæ, 1. Paralipomenon 6 2. Paralip. 31

amasa. Populus parcens, siue populum tollens, vel populum eleuans. filius Abigail sororis Dauid, cuius Amasæ pater Iether dicebatur, 2. Regum 17. 1. Paralip 2. filius item Hadali, 2 Paral 28.

amasai, per aleph in prima, fortis vel robustus. filius Bani filij Somer, 1 Paral 6.

amai per ain in prima, populi meus, vel cum munere. Filius Elcana filij Ioel filij Azarię, 1 Para. 6 12. 15 Pater item Mahath. 2 Paral 29.

amasa, siue amasias, fortitudo domini Pater

Iosa

Iosa principis. 1. Paral. 4. Filius Eleiæ filij Amasai: 1. Paral 6. Nomen item sacerdotis. amos 7. Deniq; rex Iuda filius Ioas filij Ochoziæ filij Ioram filij Achab. 4 Regum 14. 1. Paral. 3.

amasias Onus domini filius Zechri, 2 Par. 17.

amassai, Populi cœculcatio. Nomé viri, 2. Esd. 11.

amathi, verax, siue timens, aut cubitus, vel famulatus. Pater Ionæ prophetæ. 4. Reg. 14.

amathitis, Idem.

amélech. Rex siue cõsiliarius Pater Ioas, 3. Re. 22. 2. Para 18. Fuit & alter quidam de quo Iere. 36. 38.

amen, fiat, efficiatur, vel firmum sit Deuter 27. 1. Corinth. 14.

ami, Mater, aut timor, siue cubitus: vel Syriace, gens. Nomen viri, 1. Esdr. 2.

Aminadab, Populus spontaneus, siue populus voués, aut populi princeps Filius Ram, filij Efron filij Phares, 1. Para 2. Pater item Nahassõn Principis tribus Iuda, Num. 1. 1. Para. 2. Ruth. 4.

amital, Calor roris, aut indignatio roris: vel ex Hebræo & Syro. caloris sui vmbra. Mater Ioachaz filij Iosiæ, 4 Reg. 23. Mater idem Sedeciæ fratris Ioachaz 4 Reg 24

amizabad, populi dos vel dotatio. Nomen viri, 1. Paralip. 27.

amma, Obscurata siue cooperta: aut populus eius, siue cum ea. Ciuitas in tribu Aser, Iosue 19.

ammanitæ, Populares.

ammanites, Idem. Esr. 2. Esd. 2. 2. Mach 5.

ammanitis, Popularis. 3. Reg. 14.

ammath, ciuitas, q & Emath. Vide Emath, Ios. 19

ammaum, Populus abiectus, siue populus obscuratus D. nomen ciuitatis. 1. Mach 9.

ammiel. Populus Dei, siue mecum Deus. Pater Bethsúa matris Salomonis, 1 Par. 3 quę & Bethabee dicta est Filius item Gemal 1, Nume. 13. Pater Machir de Lodabar. 2. Reg 9. 1. Para 26.

ammisaddai, Populus omnipotentis, siue mecum omnipotens, aut mecum deuastator. Pater Abiézer principis tribus Dan. Num 1.

ammiud. Populus laudis vel confessionis, siue mecum laus vel confessio. Pater Elisama principis tribus Ephraim, Nume 1. pater item Samuil principis tribus Simeon, Nume. 34. pater item Tholomai, 2 Reg. 13. 1 Para 9.

ammiur, populus libertatis vel foraminis, siue populus albedinis.

ammon, Populus eius, Viri nomen, 1. Reg. 11. & 14. Isaiæ 11.

aminon, in 19. geneseos, legendum Ben-ammi: quod interpretatur filius populi mei. Filius Lot ex filia sua minore.

ammoni, Popularis. Ciuitatis nomen. 2. Reg 23.

ammonitæ, Idem p n.

ammonitæ. 2 Paralip 26. vbi dicitur, Et contra Ammonitas: interpretatur habitacula, siue afflicti. aut delinquẽtes, vel reipõdẽtes, Heb. Meonitæ.

ammonites, Populares.

ammonitides, Populares. 3 Reg. 11.

ammonitis, Popularis. 2 Para 24

amnon. Fidelis aut verax, siue nutritius. vel pædagogus, aut matris filius Primogenitus Dauid ex Achinoam vxore, 2 Regum 3. 1. Paralip. 3. Filius Simonis 1. Para 4.

amoc, Vallis, aut profunditas: nomé viri. 2. Esd. 12.

Amõ, fiddis, aut verax: seu artifex, vel nutritius, aut pædagogus Filius Manasse, rex Iuda, 4 Reg 21. 1 Para. 3. 2 Paralip. 33. Iere. 1. 25. Sopho. 1. Matth. 1. Princeps item Samariæ ciuitatis. 3 Reg. 22. 2 Para 18. Tertius quidam, de quo Nehem. 7

amona Numerãs siue præparãs, aut multitudo eius, siue tumultus eius: vel Syriace, veritas Vrbs in terra Israel versus mare morteũ, quod est in parte orientali Iudææ, iuxta quã Gog sepultꝰ iacet. Eze. 39

amorrhæi, amari, aut rebelles, vel loquaces nomen populi, trans Iordanem habitantis ad orientem Iudææ. Gen. 15.

amorrhæus, Idem, s. n. Filius Chanáan, Gen 10. amos per aleph in principio, fortis vel robustus. Pater Isaiæ prophetæ. Isa. 1.

amos, per ain in principio, Oneratus, vel onerans Propheta vnus ex duodecim. Amos 1.

amosa, Iurgium, vel adinuentio, siue azymum aut compressio. Nomen ciuitatis. Iosue 18.

amphipolis, Vallata vel circundata ciuitas G Ciuitas Macedoniæ, per quem etiã Paulus profectus est: de qua Volaterranus lib 8 Geographiæ: primũ Nouenuiæ appellata. Stephanus Cradennam & Adradaonũ antiquitus vocatam dicit. Alia eiusdẽ nominis in Syria apud Euphratem a Seleuco condita, quam Turmedam Syri vocant Hæc Raphael Volateran. lib 8 titulo De Macedonia Act. 17.

ampliatus, Latinũ est, a uerbo Amplio ampliat. Paulo amicissimus hic fuit Rom. 16

amrã, Populus excelsus, vel manipulus eorũ, aut cũ excelso. Filius Caath filij Leui. Exo. 6. 1. Par. 6. 23

amramitæ, idem. p n. 1. Para. 26.

amri per aleph, amarus, vel loquens, siue exaltatio: aut Syriace, aries Pater Zacchur Nehem. 3.

amri, per ain, manipulus, vel dominium, siue populus rebellis vel amarus Princeps militiæ super Israël rex tandem constitutus. 3. Reg 16. Mich. 6. Pater Athaliæ matris Ochoziæ filij Ioram, 4. Reg. 8 Filius Bechor filij Beniamin filij Iacob, 1 Par. 7.

amraphel, loquens ruinam, aut loquens occultum, vel loquens iudicium. Rex Sennaar, Gen. 14.

amisi, fortis vel robustus. nomen viri. 2. Esd 11.

amthar. Species, siue forma vel figuratus, vel depictus, siue morte maledicens. nomen loci, Ios. 19.

A N

Ana respondens vel cantans, siue affligens, vel pauper. Pater Oolibama vxoris Esau, Gene. 36. Filius item Sebeon filij Seir Horræi. Gen. 36. 1 Par. 1.

ana, commotio uel motus. nomen idoli, 4. Reg. 18. 19. Isa. 37.

anab, Vua: aut Syriace, nodus. Nomen ciuitatis siue montis. Ios. 11. 15.

anaharath, ariditas, aut incensio, vel ira, siue hinnitus, aut raucedo: vel Syriace, suffocatio. Ciuitas in tribu Issachar. Ios. 19.

anamélech, responsio aut canticum regis, siue afflictio vel paupertas regis vel consiliarij. Deus Sepharuaim. 4 Reg. 17.

anamim, fons siue oculꝰ aquatũ: aut respõsio vel afflictio, seu cáticũ aquarũ. Filius Mettráim, Ge 10.

anan. Nubes, siue augurium, aut diuinatio. Nomen viri, Nehem. 10.

anani, nubes, siue augurio aut diuinatio. filius Elioenai filij Naatiæ 1 Para 3.

anania, siue ananias, Nubes domini, aut diuinatio domini. Nomen vnius ducis regis Oziæ. 2. Par. 26. nomen etiam ciuitatis, in qua filij Beniamin habitarũt post Babylonicam captiuitatem, 2. Esd. 11 nomen item viri cuiusdam, de quo actorum 5

anath,respõsio, siue canticum,aut afflictio,siue paupertas.Pater Samgar iudicis Israel,Iudicum 3.

anathoth,Idem.p.n.Ciuitas quæ tribus militaribus distat a Ierusalem,Isa 10 Ios.21. Item filius Bechor filij Beniamin filij Iacob. 1.Par.7.

anathothia,Respõsiones, vel cãtica domini, aut afflictiones,vel inopiæ dñi.filius Sesac.1 Par 8

anathothites,respõsio, siue canticum:aut afflictio,siue paupertas,Ier 29

andreas,Virilis,vel fortissimus G,nomẽ Apostoli,Matt 4 10 qui ante uocationem suam discipulus erat Iohannis Baptistæ,Iohan.1.

andronicus,Vir victoriosus G.Nomen viri,2 Mach.10 4 Rom 16.

anem,respõsio,aut canticum eorum,siue afflictio,vel paupertas eorum aut Syriace,ouis eorum.nomen ciuitatis,1 Par.6.

aner,respõsio,aut canticũ lucernę, siue affligés lucernam. Frater Mambræ. Gen.14.Nomen item ciuitatis in tribu Manasse.1 Par 6.

ange,Gratiæ,siue misericordię vallis,D.

ani,respõsio, siue canticũ,siue afflictus vel pauper.Nomen sacerdotis,1.Par.15.

ania,Respõsio,aut canticum domini,siue afflictus vel pauper domini Nomen viri,2.Esd.8.

Aniam.Ego populi,siue nauis populi,aut dolor, siue fortitudo populi. Filius Samidæ filij Galaad filij Machir filij Manasse.2.Par 7.

Anim, Respondentes siue cantantes, aut afflicti siue pauperes.Nomen ciuitatis,Ios 15.

anna,Gratiosa,siue misericors, aut requiescens, vel donans.Altera vxor Elcanæ, 1 Reg.1.Heb Hanna. Nomen item prophetissæ cuiusdam filij Phanuel,de qua Luc.2.

annas,Affligens, vel humilians,aut respondens. D. Nomẽ pontificis Iudæorum soceri Caiphæ etiã pontificis,Ioan.18.Luc.3.Act.4

anob,Vua:aut Syriace, nodus Filius Cos,1.Par.4.

antilibanus, Excelsus mons ad septentrionẽ Iudææ ex aduerso Libani:de quo Plin.lib 5.c.20 quo omnis regio supra Libanum ad orientalem plagam respiciens,Antilibanus appellatur,citra regionem Damasci quæ cecidit in sorte tribus Manasse:quibusdã videtur non esse monte proprię a Libano, sed iugũ aut cornu in occasum protẽsum, iunctũ huic circa Cę̃sareã Philippi: tanta vero magnitudine,ut mons proprius iuste appellari possit.

antiochia,Pro uehiculo,vel curru,id est loco currus:siue contra uehiculum uel currum. G. Antiochię duæ sunt clarissimæ ciuitates. altera Syriæ Cœles ,alias Emath Zach 9. dicta.in hac Discipuli primum cœperunt dici Christiani , Acto.11 in qua Barnabas, & Paulus sunt ordinati , Act.13. De hac multa Procopius lib 2. de bello Persico , Strabo in 15 .Altera Pisidię prouinciæ, de qua Plin. in 5 c.27. Strabo lib.12. in hac Paulus, & Barnabas prædicarunt Act 13 .Gal 2.

antiocheni,Idem,p n G.

antiochenus,Idem,s n.G Act.6.

antiochus,idem quod Antiochia G.

antipas,pro omnibus,uel contra omnes.G.Apocalyp. 2.

antipater,Pro patre,vel contra patrem.G.Filius Iasonis,1 .Mach 12.

antipatris, Palęsthinę ciuitas nunc diruta,quam Herodes rex Iudææ ex patris sui Antipatris nomine uocauerat.de hac Raphael Volater.lib.11.Geographiæ , ad hanc Paulus ductus est captiuus. Act.23.

A O

aod,Laudans, siue confitens, Filius Gera filij Iemini,Iudicum,3.

A P

apameæ siue Apamia, Expellens vel abigens.G.

apedno, Ornamentum eius,siue ita iudicij eius. Nomen loci,Daniel.11.

apelles,Expellens vel abigens. G.Vir commendatus a Paulo.Rom.16.

aphara,Vacca,siue frugifera,aut accrescens,siue irritans.Vrbs tribus Beniamin,Ios.18.

apharsathachæi , diuidentes siue dilacerantes pauones. Populi nomen,1.Esd.4.

apharsachæi,Diuidentes,siue dilacerantes, 1.Esdræ 5 6.

apharsæi,Idem. Populi.1 Esd.4.

aphec,siue apheca,Pelagus vel fortitudo,aut vigor:vel Syriace, exitus. Vrbs in tribu Iuda, Ios.12. Terminus Amorrhæorum supra Iordanem in sorte tribus Ruben,Iosue 13. Hieronymo in locis Hebraicis vsque ad suam ætatem , Castellum grande Apheca nomine,iuxta oppidum Palæsthinæ. Vrbs præterea in tribu Aser,Ios.19. Iudicum 1 iuxta uicum Esrom ciuitatis Iezrael:vbi dimicauit Saul in sorte Aser , & ubi Philisthiim contra Israel posuerunt castra.1.Reg.4.& 29.eo loci Bennadab Rex Syriæ vincitur.3.Reg 20.

aphia,Flans,vel exuffians,siue loquens,aurillaqueans.Filius uiri gentis,1.Reg.9.

aphrica iuxta Geographos, maxime Plinium in prologo tertii,tertia orbis pars est inter Asiam , & Europam ad Austrum sita, incipiens ab Aegypto , & in Gaditanofreto desinit , in qua populi habitant Mauri,Getuli, Numidæ,Garamantes; & Carthago vrbs. Mare quo cingitur Aphrica, a Septentrione Libycum,a meridie Aethiopicum, ab Occidente Atlanticum dicimus:testis Pompo.Mela lib. 2.vide Plin lib 5.c.4.historiæ mundi Strabo lib.2. Geographiæ . Hæc Aphrica eadem quoque Libya dicitur Plinio teste in prologo quinti.Cuius regionis Nahum 3 fit mentio:& alibi sæpe in scripturis.

aphrica, Ita.66. in Hebræo dicitur Pul , & interpretatur casus vel ruina, aut faba.

aphrica , Nahum 3. in Hebræo est Put: & interpretatur crassa uel pinguis.Syrum est.

aphtes,Comminuens,uel eriptens,aut aperiens, aut destruens Nomen viri,1.Par.24.

apocalypsis,Reuelatio.G.Apoc 1.

Apollo.Perdens, vel destruens.G. Vir quidã Alexandrinus,Act.18.

apollophanes, Perditionem , uel destructionem ostendens.G.Nomen viri,2.Mach.12.

apollonia.Perditio vel destructio. G.Ciuitas Macedoniæ,per quam Paulus profectus est.Act. 17. Achedoro tantum fluuio a Thessalonica diuisa.Volaterr. lib.8. Geograph. Est & altera in prouincia Aphricæ,quæ dicitur Pentapolis.

appolonius,Perdens vel destruens,G. Nomen viri,quem occidit Iudas Machabæus,1.Mach 3.

apolyon,Exterminans,uel perdẽs ,aut destruẽs. G.Apoc 9.

apostolus , Missus. G. Sic uocauit suos Christus quos misit ad prædicandum euangelii sui.Luc 6.

Appaim,Vultus uel facies,aut furoris,siue nares, uel pistores.Filius Nadab filij Semei filij Onã.1 Par 2.

apphia, Producens uel pulsulans. G. nomen fœminæ ad Phile.

app⁹, Indignationis cõsiliũ, aut nolãs cõsiliũ, uel secutator D. Filius Mattathiæ filii Iohãnis 1 Mac. 2

appij forũ, Hieronymus putat fuisse nomẽ fori Romani ab Appio quõdã cõsule appellatũ: quo, & una Appia cognominata fuerit uerbũ Apii forũ oppidũ fuit longius a Roma quã Aricia distans, quod Horatius lib. 1 Serm Saty. ostẽdit his uerbis Egressum magna me excepit Aricia Roma Hospitio modico, rhetor comes Heliodorus.

Græcorum linguæ doctissimus, inde forum Appi, Differtum nautis, cauponibus atque malignis. Ad hãc urbem Paulus uenit, quum duceretur Romã, Act. 28.

A Q

aquæductus, Heb. Amma. Collis in tribu Beniamin iuxta Giab, & Gabaon, ubi Asael frater Ioab confossus fuit ab Abner 2 Reg. 2

aquila, Latinũ est, Vir ludæis ex Ponto. Act. 18.

A R

ar, Suscitatio, siue uigilia: aut euacuatio, uel denudatio, seu ciuitas aut ęmulus Principalis urbs Moabitarum, ad Arnon sita. Deuter. 2. Isa. 15. Num 21.

Ara, Mons, aut prægnans, siue demõstratio Vrbs Assyriorum, cuius meminit liber primus Paral. 5 Hieronymus in quæst Heb. ipsam Reges esse scribit Medorum ciuitatem, de qua Tobiæ 1.

ara, Maledicẽs aut uidẽs, Filius Iether. 1. Par 7.

ara, Ira uel calor confidentiæ siue protectionis. Pater Thecuæ patris Sellum mariti Oldæ prophetidis, 4 Reg. 22. Heb. Harchas, qui 2. Par. 34 dicitur Hasra.

araba, Insidians, uel multiplicans: aut feneſtra siue locusta Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios. 15

araba, Idem D. Nomen uiri. 1. Mach. 15.

arabathane, Insidiatio fortis, aut feneſtræ uel locustæ fortitudo uel donum: aut multiplicatio fortitudo uel doni D. Nomen ciuitatis, 1. Mach. 5.

arabes, Vespertini, aut fideiussores, siue suaues, aut campestres, uel corui aut salices, uel mistiones. 2 Par 26.

arabes, Pſ 71 In Hebræo est Saba, id est conuersio siue captiuitas, aut canities, uel sessio. Act 2.

arábia, uel pera aut uespertina, uel fideiussio, siue suauitas: aut coruus, siue coruina, seu desertũ, uel salix, aut cõmista. Regio Asię maioris inter Iudæũ & Ægyptũ, Cassio mõte nobis, quę Sinã esse affirmant. De hac plura Plinius lib 4 cap. 11. & lib 6 cap 28 Ptolemæus lib. 5 cap. 17 Strabo lib 16. Põponius Mela in 2 Hæc Hieronymo authore gentes habet multas, Moabitas, Ammonitas, Idumæos, Saracenos aliosq; quã plurimos. Ezechiel, 27 huius fit mentio. Arabũ regionẽ triplicẽ fecit Ptolemæus Petreã Arabiã eã nominat, quæ supra Palæsthinã ad Cassium montẽ, & mare rubrũ excurrit Nomen habet a Petra uetustissimo oppido. Hãc Arabiã Strabo in 16 Nabatheam uocat, Alteram Arabia deserta, quæ Fœlici a meridie a Septentrione Syria, & Mesopotamiæ parte finitur, ut Ptolemæus lib. 5. c. 19. scribit, hãc Scenitẽ, & Arabas illic scenitas, id est uagos Nomades, & in tabernaculis habitãtes nominat Plinius li 5. ca. 11. & 24 & Strabo li. 16 tertiã Ptolem. li. 6. ca. 8. Fœlicẽ nominat, diuitẽ, & beatæ cognomine inclytã, quæ peninsulæ forma inter Persicũ, & Arabicũ sinũ in meridiẽ tẽditur de qua plura Põponius Mela li. 3. Geograph Græcis (ut habet ille) εὐδαίμων, appellatur, id est fœlix, quod sit thuriferа, odores creans: hæc alias Sabea dicta est, Iob 1. Pſ 71. In hac Paulus prædicauit, Galat 1.

Arábia, Pſ 71. in Hebræo est Saba. id est cõuersio, siue captiuitas, aut canities, uel sessio.

araboth, Cataractæ siue feneſtræ, aut insidiæ uel locustæ. Nomen ciuitatis, 3 Reg 4 2. par 9.

arabs, Vespertinus, aut fideiussor, uel suauis, siue cãpestris, aut coruus, uel salix, seu mistio 2 Esd. 2.

aracæus, Nerussus: aut Syriace, fugitiuus. Filius Chanaán Gen. 10 qui arcas oppidum condidit, contra Tripolim in radicibus Libani situm.

arach, Longitudo, siue medicina, uel sanitas Ciuitas in qua regnauit Nemrod, Gen 10. Hanc, & Edeſſam uocari testatur Hieronymus.

arachites, Longus uel procerus, siue sanans, aut medicina, 2 Reg. 15.

arad, Onager aut Syriace, draco. Ciuitas Amorrhæorum ad sortem Iuda pertinens, ad austrum solitudini Cades uicina, in qua habitauerunt filii Obabioceri Moysi in medio Israelis. Refert Hieronymus in locis Hebraicis usque ad suam ætatẽ ostendi uillam ab oppido Malatis, quarto lapide, ab Hebron 20 Num 21 Iud 1.

aradius, Maledictionis abundantia, aut descendens uel imperans Filius Canáan, Gen. 10.

aradius, Etzech 27 Imperans aut descendens.

arado, Stupor, aut tremor, siue descensio, uel dominum. D. Nomen loci, 1. Mach. 15.

aram, Celsitudo, aut sublimitas, seu decipiẽs, aut maledictio eorũ. Filius Sem, Gen. 10 a quo Armenij siue Syri Græcis, Gen. 22. Num. 23. 1. Par. 2. Vide Syria, Filius item Somer filii Heber 1 Par. 7

aram, In Hebræo Ram, filius Esron filii Phares, Ruth 4 Mat 1. & Luc 3. interpretatur excelsus, uel sublimis, aut proficiens.

arama, Excelsa, siue sublimis: aut uermis siue proficiens. Ciuitas tribus Nepthali, Ios. 19.

aran, Mons, siue montanus, aut prægnans, siue concipiens, uel cantans, aut præco. Filius Thare patris Abraham, Gen. 11. 1. Par. 23.

aran. Arca, siue exultans, aut maledictio eorũ. Filius Dison filii Seir, & filius Ierameel primogeniti Esron Gen. 36. 1. Par 1. 2 vbi dicitur, Et Buna, & Aran.

arapha, Medicina, siue relaxatio, aut gigantissa, uel montis os, labium, aut mons hic. 1. in hoc loco Nomen uiri 2. Reg 21.

ararat, Maledictio tremoris: aut ex Hebræo, & Syro, maledictio siue lux currentis. Est regio Armeniæ, aut ipsa Armenia, 4 Reg. 19 Isa 37 Mons est iuxta Boccatium maioris Armeniæ.

arari, Siue Ararites, Montanus.

ararites, Maledictus, siue maledicens, 2. Reg. 23.

arbatis, Fideiussor, uel suauis: aut mistus, uel uespertinus, siue planities. D. 1 Mac. 5 scribe Arbathis

arbathites, Ierem 2. Reg. 23.

arbee, Quatuor, siue accubatio. Nomen ciuitatis quæ, & Hebron, & Mambre dicitur, Gen. 23 35.

arbella, Suscitatio uetustatis, siue insidians ei, uel multiplicans eam, siue locusta eius. D. Terminus Iudæ, ortum solis aspiciens, de quo Hieronymus in locis Hebraicis, Est usq; hodie uicus Arbel trans Iordanem in finibus Pellæ ciuitatis Palæsthinę Et alius hoc uocabulo in campo prægrãdi distans ab oppido legionis millibus noue. Hæc Hieronymus Strabo lib. 16.

arbi.Occulta, uel tenebræ : siue insidiator, aut multiplicans.Nomen loci.2.Reg.23.

archelaus,Princeps populi. G. Filius Herodis ille ius qui innocentes occidit,rex Iudęę. Matt 2.

archi-ataroth. Longitudo coronarum uel circulorũ , aut sanitas uel cicatrix coronarũ uel circulorum.Nomen loci.Ios.16.limes tertæ Ioseph.

archippus,Princeps,uel præfectus equorum.G Nomen uiri,Colos 4.ad Philem.

architriclinus,Princeps triclinii,id est triũ mensarum.G Iohan.2.

ardon, Imperans, siue descendens,aut maledictionis iudicium.Filius Caleb ex Azuba uxore.1.Pa 2

area.Via,siue semita,aut uiator,uel odorãs,siue annona,id est diuina portio.Nomen uiri, 1. Esdræ 2.2.Esdræ 6.

arebba.Magna,siue multa,aut proiiciens,uel litigiosa,siue mons in ea.Nomen ciuitatis,Ios.15.

arecon , Vacuus , siue mons lamentationis : uel mons possessionis.Nomen ciuitatis, Ios.19

ared, Imperans , siue descendens Filius Beniamin, Gen.46.

aree,Via,siue semita,aut uiator , uel odorans,siue annona id est diuina portio.Filius Olla.1.Par 7

areli,Altare,siue lux dei,aut uisio dei,Filius Gad filii Iacob,Gen.46.qui & ariel dicitur.

areogagita,De colle Martis. G.act.17.

areopagus. Collis Mortis. G. Author Stephano de urbibus, promontoriũ Athenis clarissima Græciæ urbe fuit:in quo iudicia necis ferro factæ exercebãtur:sic appellatus , quasi dicas uicũ Martis. Et Augustinus lib.8 .de ciuitate dei, cap 10. Valerius Max.lib.2 cap.1.de institutis antiqs.Vnde & Areopagitę iudices feuerissimiæ innocentissimi dicti sũt.

aretas,Virtuosus,aut placidus. G. Socer Herodis Tetrarchæ,Arabiæ Petreæ & Damascenæ ciuitatis dominus.2.Mach. 5 .2.Cor.11.

arẽuna,Arca,uel canticum , siue exultatio : aut lux nostra , siue maledictio nunc. Viri nomen, 2. Reg.24.qui.1.Par.21.dicitur Ornan.

argob,gleba,uel glarea, aut maledictio putei uel dorsi,siue lux altitudinis. Nomẽ regionis Balanitidis,Deu.3.3.Reg.4 .4.Reg.15.quæ in sorte dimidię tribus Manassę cecidit,uocata terra Raphaim.

aridai, Ieo abundans , aut maledictionis abundantia Filius Aman filii Amadatha. Esth.9.

aridatha,Leonis lex,siue maledictionis lex uel itus Filius Aman filii Amadatha.Esth.9.

arie,Leo,siue lux domini. Nomẽ loci, 4.Reg.15.

ariel,Altare,siue leo dei,aut lux dei. Capite.29. ra:,accipitur pro ciuitate Ierusalẽ , in qua erat trare holocaustũ.In 43.uero Ezechielis,altare hocaustũ significat.Est itẽ nomẽ uiri, 1. Paralip.11.

ariel,Altare,siue lux dei , aut uisio Dei. Nomen iri Num.26.

arielite,Idem.p.n.Num.26.

arimathæa , Ieo mortuus dño, uel lux mortis umini.D.Nomen ciuitatis,Matt.27. Vide Ruma.

roch Lõgus uel procerus,siue satietas uel ebrietas tua,aut Ieo tuus,Rex ponti,Gen.14.

ristian,Spontius.aut Syriace,colonus , siue uenem Filius Aman filii Amadatha.Esth.9.

ristarchus , Optimus Princeps. G. Nomen uiri ccdonis Thes.Act 19 27.Colos 4.

ristobulus,Optimus consultor , uel optimum nsilium.Magister Ptolemæi,2.Mach 1.Rom.16

armageddon , Mons congregationis uel congregationis,aut mons pomorum, uel fructuosi electorum.D.Nomen loci.Apoc 16.

armenia.Hebraice dicitur Ararat : & interpretatur maledictio tremoris : aut ex Hebræo & Syro,maledictio , siue lux currentis. Nomen regionis,super cuius montes requieuit arca Noé, Gen. 8.Dicitur & Aram , ab Aram filio Sem.

armenii , Idem.

armon, Malum granatum , uel mons numerationis,aut mons præparationis,siue mons doni siue muneris. Nomen montis.Amos.1.

armoni,Aula.siue palatium,aut maledictio numerationis,uel præparationis,aut luminis munus, filius Saul.ex Resepha,2.Regum 21.

arnan.Exultans, siue arca eorum , aut lux filii , uel lux,aut maledictio permanens uel æterna. Filius Raphaiæ filii Ieieiæ filii Phalmæ, 1. Para.3.

arnon,Idé Fluuius est Moabitarũ , qui Iosepho lib. 4:antiquit.Iudaic cap.4. de montibus Arabiæ fluit,ac per totã solitudinẽ labens in Asphaltiten lacũ erumpit,seiungẽs Moabitudinẽ,& Ammonitida.Hieronymo uero est rupes excelsa in limite Amorrhęorũ & Moabitarũ. Nu.21 Deu.2.Ios.12.& 13.Iud.11 Ier 46.Est etiã Arnon ciuitas Moabitarũ & demceps Seon regis Amorrhęorũ,Nu.21 Ios.12

Arod,Imperans, siue descendens , filii Gad filii Iacob,Num. 26.

arod,Onager:aut Syriace,draco, filius Beriæ.1.Par.8

arodi, Imperantes siue descendentes, filius Gad filii Iacob,Gen.46.

arodiæ,Idem,Numeri 26.

arodites,Idé.2.Reg.23.ubi nũc ararites legimus iuxta quorũdã exemplariũ hebraicorũ lectionẽ.

aroer,Myrica,siue fusciratio uigiliæ , aut uigiliæ uigiliæ,uel denudatio pellis, aut denudatio æmuli. Vrbs Moabitarũ sita super tipam torrentis Arnon,extructa a filiis Gad.Deu.2.Ios. 12. & 13.Ier. 46.Est contra Rabbath,Ios.13 cessit tribus Gad.Iudic.11 fit eius mentio .1.Reg.30.2.Reg. 24.Nu.21 32.33.4.Reg. 10.Alia est in agro Damasceno, cuius meminit Isaias cap. 17.

arorites,Montanus.1.Par.11.

arphad,Lux redẽptionis,aut sternẽs,scilicet alicui ad reclinandũ. Nomen insulę in Phœnicia sitæ nõ lõge a Damasco,Plinii.lib.5 .cap.31. Põpo.Mela lib 1.Ezec.27.Isaiæ 10.4.Reg.18.& 19.Ier.49.

arphaxad,Sãnans uel laxãs quasi deprędationẽ aut quasi mammillã: uel laxans aut sanans siue dæmon,filius Sem,Gen.10.Luc.3.a quo Chaldæi.

arsa terra,siue uolũtas,aut cursus, siue maledictionis exitus.Nomẽ præfecti ciuitatis Theræ.3. Re.

arsaces, eleuans scutum , aut eleuatio scuti.G nomen uiri,1.Mach 15.

artaba,genus est mensuræ.Daniel 14.D.

artaxerxes,Iumẽ siue maledictio,silẽtiũ uel festinationẽ ponẽs,aut feruor Iętitię grãde nomẽ est regũ Persarũ,qui eadmodũ Cęsar,Romanũ Imp.1.Esd.

artaxerxes,lumẽs siue maledictionis silentiũ uel festinationẽ persuadens , aut feruor direptionis.Esd.4.7.& 8.Nehem.2.5.& 13.

arteman,integer,uel incolumis,aut uenustus.G nomen uiri.Tit.3.

arum excelsus siue sublimis, aut separans , siue proiiciens , pater Aharchel.1.Par.4

A S

Asa,medicus,aut sanãs.Syrũ est,filius Abiã regis

3 Reg.15.1.Par.3. filius item Helcana. 1.Par.4.9

asael,fecit Deꝰ,siue factura Dei,filiꝰ Saruię.2 Re 2.frater itē Ioab.2.Reg.23.1 Par.2.2.6 2.Par.31.

asaia,fecit dñs,siue factura dñi. Seruus. Iosię regis,4.Reg.22.nomē item principis 1.Par.4.6.9.15

asaelphuni,umbra uel submersio uultus,aut sonitus uel tinnitus uultus. filia Etam.1.Par.2.4.

asalia,prope dominum, siue ablatio uel separatio domini.pater Saphan scribæ.4.Reg 22.

asan fumus,aut fumigans nomen ciuitatis,Ios. 15.10.1 Reg.30.1.Para.4 &6.

asana,rubus:aut Syriace.inimicus. pater Oduia. 1.Parap.9.

asaph:cōgregās,siue colligēs,aut finiēs filius Barachiæ filii Samua.1.Par 6 pater itē Zechri,1.Pa.9

asarhaddon,ligans acumē,uel lætitiā:aut Syrace prohibēs nouitatē uel unitatem. filius Sennacherib qui post eum regnauit.4. Reg. 19.Isa.37.

asara mel, beatitudo populi Dei . aut uestigium circuncisionis.D. nomen loci.1. Macha.14.

asarela, beatitudo dei, aut intuens forté uel quercum,siue gressus dei. nomen uiri.1.Par.25.

asbaim,damulæ,uel pulchritudines,siue militię nomen uiri.2.Esdr. 7.

asabel,ignis uctustatis,aut ignis defluens uel decidēs.filius Beniamin.Ge 46 q.1.Pa.7 .Iadiel dicit absbelitæ,idem.p.n.Num.26.

ascalon,appēfio uel statera,siue ignis infamiæ, ciuitas ampla. Phalestinæ, siue ut Iosephus habet, Lib.5.cap.3.Iud. antiquit superioris Idumææ quā Iudas expugnauit,Iud. 1, Vbi Samson triginta uiros percussit,Iud.14.quæ a cōditore Ascalo Hymenei filio id nominis Stephano teste,inuenit. Hæc secundū Egesippum Lib.3 cap.4.septingētis uiginti stadiis ab Ierosolyma distat, De qua Volater. lib.11.Geog Ios.11.Ier.25 .Amos.1.Soph.2 Zac.9.Ab hac reguli Philistinorū Ascalonitę appellant Iud.3

ascalona,Idem.D.1.Mach.10.

ascalonitæ,Idem,p.n.populi nomen,Ios.13.

ascenez,ignis quasi distillans,uel quasi aspergēs. filius Gomer, Gen.10.populi itē quos Græci Rheginos uocant.Iere.31 .secundum Iosephum, Eusebio autem,gentes sunt Gothicæ.

ascēsus scorpionis,Heb.Maale accerabim, locus tribus Iudæ Ios.15.Iud.1. de quo Hieronymus in locis Hebraicis qui confinium Amorrhęorum Acrabitenen di ctum refert.

asebaim,damulæ,siue pulchritudines,aut militiæ.Nomen uiri.1 .Esdr.2.

asedoth,effusiones,siue decliuia . aut cāpestria, uel deprædationes,nomen regionis,& ciuitatis in tribu Ruben,urbs Amorrhæorum, Ios.10.12.13.

asel, prope, aut uixta, siue ablatio uel separatio. filius Elasa filii Rapha 1.Par.8.9.

asem os ab osse:aut fortitudo:aut clausura ,scilicet oculorū:uel ignū eorū.nomē ciuitatis,Ios.19

asemona, os nunc ab osse.siue fortitudo nostra, uel censuta nostra,siue lignum uel consilium numerantis uel præparātis. urbs tribus Iudæ.Ios.15.

asena, periculum, siue infortunium , uel rubus. Nomen uiri. 1.Esd.2.

ascena , mutatio uel duplicitas,aut dormitatio, siue ignis nunc nomen urbis in tribu Iudæ Ios.15

asenaphan:periculum siue infortunium tauri, aut periculi incrementum. Nomen uiri.1 .Esd.4

asenech,periculum siue infortunium, filia Phuthipharis uxor Ioseph,Gen.41.46.

aser,iunctus.siue incarceratus:aut Syriace, prohibitus.Heb Asir.filius Caath.filii Leui,1.Par.6.siue filius Core filii Isaar filii Caath Exod.6.

aser, beatitudo siue fœlicitas. Octauus filius Iacob ex Zelpha ancilla Liæ uxoris suæ,Gen.30 nomen item loci,Ios.17.3.Reg.4.

aseroth,memora,siue luci, aut beatitudines. uel infidiæ,siue gressus.Nomen idōli,Iud.3.

ashur.denigratus,siue ignis libertatis , uel albedinis, aut foraminis , filius Efron filii Phares,ex Abia uxore,1 Par.2.pater item Thecuæ, 1 Para.4.

asia,limosa,uel cœnosa. G. Minor pars Asię,quæ tertia pars orbis censetur: ista cōtinet prouincias, Phrygiā,Pamphiliā,Ciliciā,Lycaoniā,Galatiā,Cotiāq; alias:Ephesum quoq; specialiter hæc præter orientalē partem,qua ad Cappadociam, Syriamq. progreditur,undique mari est circunflua. Hāc suspicantur hodie Turcia dici Author Hieronymus. Huius multa fit mētio in Actis apoſ.& Epist.Pauli.

asiani, limosi,uel cœnosi.G.Act.20.

asiel,fecit Deus,siue factura Dei. filius Saraiæ filii Iosabiæ.1.Para.4.

asima , delictum , siue positio, aut ignis maris. Nomen idōli uirorum Emath.3.Reg.17.

asion gāber,lignū uiri uel robusti,aut cōsiliū uiri uel robusti.nomen loci est,in quo castramentati sūt filii Israēl egressi de Hebrona Nu.33. Nomen itē ciuitatis regni Edom ad mare rubrum. Deu.2 . 3.Reg.9.2.Para.8.

asir,uinctus,siue incarceratus:aut Syriace , prohibitus. filius Iechoniæ filii Ioacim filii Iosiæ.1.-Par.3.filius item Core,1.Par.6.

asmodęus,destructor, uel diffipator , aut delicti abundantia:uel peccatum abundans , siue ignem mensurans.D.Nomen dæmonii. Tob.3.

asnaa,rubus:aut Syriace,inimicus.Nomen uiri, 2 Esd.3.

aspha r , plasmatio onagri , aut festinatio tauri. D.Nomen loci,1.Mach.9.

aspheneż, pharetra aspersionis uel destillationis,siue magus aspersus , præpositus eunuchorum regis Nabuchodonosor.Dan.1.

asom,festinatio eorum,siue ieiunans.Sextus filius Isai.1 Par 2.filius item Ieramēel primogeniti Efron.1.Para 2.

asom,Os ab osse,uel fortitudo siue clausura,scilicet oculorū:aut lignū eorū.nomē ciuitatis1.Pa.4

asor,uide Hasor.

asorhaddan,ligās acumē uel lętitiā: aut Syriace prohibens unitate uel nouitatē.Rex Assur,1.Esd.4.

asoth, Factens,uel factura,aut tineę.l-uestimentorum Filius Sephlat filii Heber, 1. Para.7.

asrael,Beatitudo dei,uel intuitus fortis,aut gressus dei Filius Jaleleel,1 Par.4

asriel.Idem Filius Galaad filii Machir filii Manasse,Nu.26.qui Ios.17 Esriel dicitur.

asrielitæ.Idem p n.Num.26.

assem,Nomen,uel nominatus, siue positio uel positus,Nomen uiri,1.Para.11.

assedim,Venationes,aut insidię uel latera:aut Siriace,destructiones Ciuitas in tribu Nephali Ios.19

assidęi,Milui,uel herodii,aut uenantes, uel insidiantes. D. Genus hominum inter Iudæos, 1.Machab 7.2.Machab 14.

asson,Appropinquatio uel approximatio G cōplures sunt huius nominis urbes. Vna Lyciæ ciuitas maritima in edito sita promōtorio,ade ꝛ ut pa-

fum tutum sit accedere. Vnde locus Nicopolitani citharœdi: Assos ea ut citius exiti terminos perueniat. Altera in Aeolide. Tertia in Mysia. Quarta in Lydia. Quinta in Epiro minore. Cleantis philosophi patria, quæ eadem, & Appolonia sit dicta, suffragante, & Plinio in 5. cap 30. hanc postremam Paulus adnauigauit, Act. 20. & 27.

assuerus, Princeps, & caput. Pater Darii regis Medorum. Dan 9 1. Esd 4. Heb. Ahasuerus. Hic a Metasthene Persa Artaxerxes Assuerus uocatur.

assur. Insidias, siue beatus, aut aspiciens, uel gradiens. Filius Sem, Gen. 10. de terra Senaar egressus Gen. 10 Isa. 7.

assuri, Beatitudo, aut intuitus, uel egressus. Ciuitas in tribu Aser. 2 Reg. 2.

assurim, Insidiátes, siue beati: aut aspiciétes uel gradientes Filius Dedan, filii Iesran, Gen. 25.

Assyrij. Idem. Heb Assurim Assyrii post Euphratem loca tenent, amne tantum a Babylonis diuisi. Herodotus eosdem populus cum Syris esse dicit, sed a Græcis Syros, a barbaris Assyrios uocari. In Assyria autem fuerunt. XVIII. regna, tam ampla, & potens regio fuit. Lege Raphaelem Volater. lib 11. Geogroph. Strabonem, lib. 16. Geographiæ.

assyrius. Idem. S. n.

astaroth, Greges, siue diuitiæ: aut faciens, exploratione, seu tinea legis. Vrbs in campestribus Moab in dimidia tribu Manasse, Og regis Balan regia. Deu 1 Ios 9 & 12 13. gigãtũ terra quos Chodorlahomor interfecit Gen. 14 in supercilio Sodomorum sita, postremo Leuitis, concessa, 1. Par. 6 fuit, & Deus Palæstinorum. Iosephus libro sexto cap. 14 Iudaic. antiquit testis, quem fustulerunt Iudæi Samuelis iussu. 1. Reg. 7. Est & alius quem adorauit Salomon. 4 Reg. 23. ubi Astoret legitur: a Græcis astarti dictum. Vide Astarte.

astarothites, Greges, siue diuitię, aut faciens exploratonem, siue legis. 1. Par. 11.

astárte, Idem. Nomen deæ Sidoniorum; quã colebat Salomõ. 3 Re 11. De qua, & 4 Re 23 fit mentio, quo in loco Astarte legẽdũ esset pro Astaroth.

astyages, Ciuitatis ductor, uel dux. G. Rex Persarum Dan 13.

asyncritus, Incõparabilis. G. Viri nomẽ, Rom 16

A T

Atad, Rhamnus, siue spinetũ. Locus trãs Iordanẽ, ubi exequias atq; plãctus peregerũt filii Israel super morte Iacob, tertio ab Iericho lapide, duobus milibus a Iordane, qui locus dictus est postea Plãctus Aegypti. Gen. 50 Nunc Beth-hagla, quod interpretatur locus gyri, eo quòd ibi more plangẽtium circuierunt in funere Iacob. Hieronymus in locis Hebraicis.

ataroth, Coronę siue calamus inebriationis: uel saturitatis: aut ex Syro, & Hebræo, consilium inebriationis, uel saturitatis. Ciuitas in tribu Gad, numer. 32. Est, & altera Ataroth-sophan. Vide Roth.

ataroth-addar, Coronę siue calamus inebriationis, uel saturitatis palii, siue potentiæ, aut magnitudinis. Ciuitas in tribu Ephraim Ios 16 18.

atara, Corona. Altera uxor Ierameel primogeniti Elron filii Phares filij Iudæ. 1 Par. 2.

ater. Sinister, uel clausus, nomen uiri. 1 Esd 2.

athach, Hora tua, siue tempus tuum. nomẽ ciuitatis, 1. Reg. 30.

athac. Percutiens, uel humilians, aut subiiciens nomen eunuchi. Esther 4.

atharaes. Hora uel tẽpus Dñi nomẽ uiri, 2. Esd. 11.

athalai, Hora mea siue tempus meum uel mihi nomen uiri, 1 Esd 10.

athalia. Hora uel tẽpus Dño Mater Ochozię filii Ioră regis Iudæ, filia Amri regis Israel. 4 Reg. 8.

athanai. Fortis siue Asinimus, aut donans. Filius Zara filij Adaia. 1 Par 6.

athar. Ofo aut deprecatio nomẽ ciuitatis Tob. 19

athenę, siue cumulo uel ab Athena, id est Minerua, Mineruales. G. Ciuitas Achaię, Philosophiæ dicata studiis, & idõlorum cultui, ubi Paulus etiam Christum prædicauit, Act. 17. huius urbis piræus portus (cuius Terentius in Eunucho meminit) septemplici muro quõdam communitus fuisse describitur. Athenæ hodie sub Turcæ imperio sunt, a Barbaris corrupto uocabulo Sethniæ uocantur Raphaelo Volater. lib. 38. Paralipomenõ authore.

athenienses, Idem. G Act. 17.

athenobius, Mineruæ arcus. G. Nomen uiri, 1. Macab 15.

atharsatha, dissoluens fundamentum, uel contemplans fundamentum uel potum, siue turturis fundamentum: aut ex Hebræo, & Syro, contemplans annum uel tempus. Filius Achelai, 2. Esd. 10. de quo, & 1. Eldræ 2. 8.

athmatha, Lacerta uel stellio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Iosue 15 Heb Humeta.

attalia, Augẽs, uel nutriens. G. Ciuitas Pamphyliæ maritima a Ptolemæo Philadelpho ædificata, iuxta Raphaelem Volater 1 lib. 10 Geograph. quam Paulus, & Barnabas pertranfierunt, Act. 14.

attalus Auctus siue nutritus. G. Nomen uiri, 1. Machab 15.

A V

Aua, iniquitas. Nomen idõli, 4. Reg. 18. 19 Isa 37.

augustus, latinum est, uel ab augurio dictus, uel (ut alii uolunt) ab augendo. Romanorum Imperator (secũdus patre Octauio senatore genitus, Cæsaris nepos, imperauit annos 56. Hic cum quadragesimo secundo anno imperij sui firmissimam uectissimamq; pacẽ cõposuisset, Christus Dñs in Bethelẽ natus est: cuius aduentui pax ista famulata est, quẽadmodũ scribit Eutropius rerũ Romanorũ lib. 7 cap. 2. Et Lucas Euangelista cap 2 refert ab hoc edictũ exisse, ut cẽseretur orbis uniuersus.

auim, Iniqui, siue peruersi. Nomen ciuitatis, Ios. 18.

auith, Iniqua, siue peruersa, aut temporalis. Nomen ciuitatis, in qua regnauit Adad quartus rex in Edom, Gen 36.

aulon, authore Hieronymo in Heb locis, non Græcum, ut quidam putant, sed Hebræum uocabulum est. Appellatur autem uallis grandis atque campestris in immensam longitudinem se extendẽs, quæ circundatur ex utrique parte mõtibus sibi inuicem succedentibus, & cohærentibus, qui incipientes a Libano, & ultra, usq; ad desertũ Pharan perueniunt. Suntq. in ipso Aulone, id est ualle campestri urbes nobiles, Scitopolis, Tyberias stagnũq. prope eam: sed, & Iericho, mare mortuũ, & regiones in circuitu, per quas medius Iordanis fluit.

auran, Foramen, siue libertas, aut albedo. Oppidũ Damasci in solitudine, Ezec 47. Heb Haurã.

ausitis Hebraice dicitur Hus, & interpretatur consilium, aut lignum: aut Syriace, affixus aut affixio. Nomen loci. Iere. 25.

A X

axa. Compósita uel adornata, aut lasciuiens, siue confractio uel diruptio uelaminis. Filia Caleb Iosue. 15. Iudicũ 1. quæ 1 Para 2. Achsa scribitur.

axaph Veneficus, siue utique conterens. Nomen ciuitatis Ios. 19.

A Z

Aza, Fortitudo, aut capra. Nomen uiri. 1. Esd. 2.

azanias, Auris domini, siue auscultatio domini uel arma domini. Nomen uiri 2. Esd. 11.

azanoth thabor, Aures electionis siue punitatis, aut ex Hebræo, & Syro, aures contritionis aut confractionis Ciuitas tribus Nephtali. Ios. 19.

azareel. Adiutorium Dei, siue Atrium Dei. Nomen uiri. 1. Para 12. 25.

azarias. Auxilium domini, siue Atrium domini Filius Amasiæ regis Iudæ. 4 Reg. 14. qui. 2 Par. 26 Ozias dicitur. Est, & nomen sacerdotis. 2 Par. 26 Filius Iohanan. 2 Par. 28. Filius item Ethan filij Zaræ, filij Iudæ. 1 Para 2 Vide, & 1 Para 6.

azaricam, siue Azricam, Auxilium resurgentis uel uindicantis, aut fortitudo uacua. Nomen uiri. 2. Esd. 11.

azaz. Videns aut prophetans Filius Nachor ex Melcha Genes. 22 Heb Hazo.

azaz, Fortis Pater Bala 1. Par. 5.

azazias Fortitudo domini Nomẽ uiri 2 Par. 31.

azbai Hyssopus mea. Nomen uiri. 1. Para. 11.

azbi, Derelictio siue dimissio, uel nundinatio mea.

azboc. Hircus uel fortitudo uacuitatis, aut fortus dissipatio, Nomen uiri. 2 Esd 3.

azeca, Fortitudo, siue murata uel septa: aut Syriace, anulus. Ciuitas Amorrhæorum, quæ sorte cessit tribui Iuda, Iosue. 15. nehem 11 Hieronymo inter Eleuthero polim, & Aeliam sita: quo loci Deus grandine, & lapidibus grẽes perdidit, Ios. 10 Philisthijm illic castra contra Israel habuerũt. 1. Regum 17 Hanc reparauit Roboam rex Iudæ 2 Par. 11. & rex Babylonis eamdẽ debellauit Ierẽ 34

azer. Adiutorium siue atrium. Nomen uiri. 2 Esd 3

Azgad, Fortis exercitus, aut fortitudo felicitatis, uel ex Hebræo, & Syro, forus (scissura: Viri nomen. 1 Esd 2.8

azia, Fortitudo domini, siue hircus domini. Nomen uiri 2 Esd 11.

azizæ, fortitudo, aut fortis Nomẽ uiri. 1. Esd. 10

azmaueth. Fortis mors, siue hircus, aut fortitudo mortis. Nomen uiri cuiusdam 2 Reg. 23. qui. 1 Par 11. dicitur Azmoth ijsdem consonantibus, & punctis 1 Esd 2.

azmoth. Idem, Filius Ioada filij Achaz 1 Par. 8 12. 27. Filius item Iore. 1. Par. 9 Nomen præterea cuiusdam alterius 1 Par. 11. qui 2 Reg 23. dicitur Azmáueth. ijsdem consonantibus, & pũctis.

azor. Adiutor, uel accinctus: aut Syriace conuersus D Filius Eliacim filij Abiud. Matt. 1.

azoudv, Hebraice dicitur Asdodioth, & interpretatur deprædatrices, siue ignis dilectionum. 2 Esd 13.

azotij. In Hebræo dicitur Asdodim, id est, deprædantes, siue ignis dilectorum uel patruorum. Genus populi in terra Chanaan contra aquilonem. Ios 13

azoto. Hebraice dicitur Asdod, id est, deprædatio, siue ignis dilecti, aut ignis patrui. Insignis Palæsthinæ urbs inter Ascalonem, & Ioppen, in qua gigantes habitarũt, capta a Iosue duce. Ios. 11. Sorte cessit tribui Iudæ. Ios 15 Hęc una e quinque ciuitatibus Allophylorum templo Dagon idoli nobilitata. 1 Reg 6. Quam, ut ait Stephanus, condidit quidam e mari rubro profugus, ex nomine uxoris suæ Azeas. Volater lib 11 Geogra. cuius in scripturis multa est mentio, Ierem. 25. amos. 1 & 2. soph. 2. Zach 9 Isa. 20 2. Par. 26. In hac Philippus prædicauit Christum. Act. 8.

azriel. Adiutorium Dei, siue atrium Dei. nomẽ uiri. 1 Par. 12.

azuba. Derelicta, siue deserta, aut fortitudo eius in ea. Mater Iosaphat filia Salai. 3 Reg. 22. Vxor item Caleb filij Efron filij Iudæ 1. Par. 2. 2. Par. 20.

azur. Adiutus, siue adiutor. Pater Ananiæ prophetæ, Ierem. 28. Pater item Iezoniæ Ezech. 11.

azymus, Infirmentatus. Gal. Act 12. 1 Cor 5.

azzi. Fortitudo mea, siue hircus meus. Nomen uiri. 2. Esd 11.

B

BAAL, Iddõlũ, aut dominãs, uel subiiciens, aut possidẽs. Nomẽ idoli in Samaria, & Moabitarũ. Græci Martẽ putãt, Num 12 quod destruxit Gedeõ. Iudic. 6 Est, & nomẽ loci. 1 Par. 4. 3. Filius item Ioel. 1 Par 5 Filius Abigabaam. 1 Par 8 Postremo Filius Ahiel. 1. Par. 9.

baal. In Osee. 10 legitur, Vindicauit Baal: cum legendum sit, Vindicauit Arbel: & interpretatur Pugnauit Deus, siue uindicauit Deus, aut ultus est pro Deo.

Baala, Idõlum eius, aut dominans ei, uel subiectans uel possessa, siue in ascẽsione, uel in eleuatione. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios 15. quæ, & Cariath-iarim, & Cariath-baal dicitur.

baalath. Subiecta, siue possessa: aut in exaltatione, uel ascẽsione. Nomẽ ciuitatis in tribu Dan, Iosue. 19. Ciuitas a Salomone condita. 3. Reg 9.

baal-berith. Idõlum fœderis uel pacti, aut subiiciens uel possidens fœdus uel pactum. Nomẽ idõli. Iudicum 9.

baal-gad. Idõlum fortunæ uel fœlicitatis, seu exercitus: aut subiiciẽs siue possidens felicitatem uel exercitum: aut ex Hebræo, & Syro, Idõlum scissuræ. Vrbs in terra Chanaan sub monte Hermon, Ios. 11. 13

baal-hasor, idõli atrium uel fœnum, aut possessor gratiæ uel doni. Locus est infra Ephraim urbem Benjamin. 2. Reg 13.

baal-hermon, idõlum aut author siue possessor destructionis siue anathematis, uel retis, siue retiaculi, aut dedicati uel cõsecrati Deo scilicet. Mõs circa Libanum, in Palæsthinæ finibus, Iudic 3.

baali Idõlum meum, siue dominans mihi, aut subiiciens uel possidens me Osee 2.

baalia, Idõli dominus, id est Deus idoli, uel subiiciens aut possidens dominus. siue in ascẽsu uel in cœnaculo. Nomen uiri. 1 Par 12.

baal-iada, Idõlum apertum uel manifestatum, siue possessor scientiæ. Filius Dauid 1 Para. 14

baalim, idola, siue dominantes: aut subiicientes uel possidentes. Nomẽ idoli. 1 Reg. 7. 2 Par. 28. Ierem 2 Rex item filiorum Amon. Ierem. 40

baal-imeon, Idõlum habitaculi, uel idõlum peccato, aut subiiciens siue possidens habitaculũ, siue dominium ex peccato. Ciuitas Amorrhæorũ, quæ sorte obtigit filijs Ruben, Num. 32. Ios. 13

baal-

baalphaarim, idolum duitionum, aut fubiciens fiue poſſidens diuiſiones. Nomen loci in terra Chanaan. 2. Reg 5. 1. Para. 14.

Baal thamar, idolum, palmæ aut ſubiciens; uel poſſidens palmam arborem, aut idolum commutationis, ſiue ſubiciens aut poſſidens commutationé. Vicus iuxta Gabaa, i tribu Beniamin. Iud. 20

baana, in reſponſione, ſiue in afflictione, aut in canticos uel Syriacé, deprecatio. filius Remmon Berothitæ, 2 Reg 4. Pater item Bled. 2. Regum. 23 Filius item Ahiud 3. Reg. 4.

baaſa, in factura, ſiue in tinea, aut in compreſſione, uel ſcrutationem tollens. Nomen regis Iſrael 3. Reg. 15. 2 Para. 16. Filius Ahia. 4. Reg 9.

babel, Confuſio ſiue commiſtio. Nomen ciuitatis, Ge. 11. quę Stephano Seleucis quoque dicta eſt.

babylóné eſſe duplicé, Coſmographorum conſenſus eſt: Vna in Aſſyria, ſiue Chaldæa in campo Senaar caput regni Chaldęorũ, regia Nemrod. ſita ad Orientem terræ Iuda, quæ a confuſis labiis nomen habet, teſtes Moyſes. Ge. 10. & 11 Ioſephus lib. 1. cap 9. antiq. Iudaic. Auguſtinus libr. 16 cap. 4. de ciuitate Dei, Plura de hac Babylone lege apud Plinium in 6. naturalis hiſt. cap. 26 Strabonem lib. 15 & 16. Herodotum lib. 1 Pompon Melam lib. 1. Ptolem. lib. 5 cap. 20. & 6 cap. 26 Ab hac & regio circũpoſita Babylonia uocatur. In hac populus Iudęorũ LXX annis captiuus ſeruitus fuit, iuxta prophetiã Ieremię. cap. 25. per Nabuchodonoſor regẽ Babyloniorum tranſmigrare coactus. 4. Reg 25. & 2. Para. 36. Nunc Seleucia uocata Straboni lib. 16. Geogra. & Stephano de urbibus. Ipſa Babylonia Meſopotamię cõmunctа eſt inter Euphratis ipſius conuerſiones auſtralior eſt: Syriam tamen Ptolemæo, Plinioq. non excedit, author Raphaël Volater. lib. 11. Geograph. Plinius lib. 6 cap. 26. natur. hiſto. Strabo in. 16. refert ex Tigri & Euphrate irrigari. Altera in Aegypto ſita, uel Aegypto proxima in finibus Arabię iuxta Heliopolin & Aphroſiopolin: Arabũ lingua Chavrum illam uocãt. nũc Alcayr dicitur, Soldani ſedes. Ex hac urbe dmus Petrus priorem ſuam ſcripſit epiſtolam, ad Chriſti fideles ſparſos per Põtum, Galatiam, Cappadociam, Aſiam, & Bythiniam. Hæc a Ptolemæo tabula 3. Aphricæ cap. 5. Babylis appellatur. De hac Raphael Volater. lib. 12. Et Ioſephus lib. 2 cap. 13. antiquit. Iudic.

babylonia, idem.

babylonii, confuſi, ſiue commiſti. 1. Eſd 4.

bacchenor, Ebrius, uel uinoſus G.

bacchides, idem G. Nomen uiri. 1. Mach. 7.

bacenor, Puto idem eſſe nomẽ cum Bacchenor, & illud elle corruptum. Nomen uiri, 2 Mach 12.

bacbacar, Vacua, uel manis uiſitatio, aut matutinatio uel uapulatio, aut inanis uacca. Viri. nomen. 1. Para. 9.

badacerim compunctione, ſiue in tranſfixione, aut in confuſione, ſiue uectis frigiditatis, uel ſola frigiditas. Nomen ducis exercitus Iehu. 4 Reg. 9.

badad, Solitarius, ſiue in mamilla, uel in dilectione. Pater Adad regis quarti in Edom Gen. 36.

badarias, Solus dominus, uel uectis domini Nomen uiri 1. Eſdr 10.

badan, Vectis, uel ſolus, aut in iudicio. Nomẽ uiri 1 Reg. 12. Filius Vlam filii Sures. 1. Para 7.

bagatha, In torculari. Nomen Eunuchi, Eſth. 1.

bagath nam torculari, aut cibum tribuens. Nomen eunuchi. Eſth. 2.

balalis, in lętitia, ſiue in arrogantia.

bahenim, in electis, uel cum electis. D. 1 Mach. 13.

bahurim. Electi, ſiue iuuenes, aut in foraminibus ſiue in libertatibus. Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. 2. Reg. 3.

bala, Inueterata ſiue Vetuſtata, aut defluens. Nomen ciuitatis in tribu Simeon. Ioſ 19. 1. Par. 4 Ancilla item Rachel uxoris Iacob. Ge. 29. Vxor item Nepthali. 1 Par. 7. quæ Hebraice dicitur, Hilia, urbs uero Bala dicitur.

bala, Deglutiens ſiue deſtruẽs. Nomẽ urbis, quæ Segor item Saliſa, ſiue Vitula conternans in ſacris literis dicitur. Gen. 14. Eſt & filius Azar filii Somma filii Ioel. 1. Par. 5.

balá, Vetuſtas populi, uel abſq; populo, ſiue deuoratio aut deſtructio corũ. Filius Beor ariolus, Nu. 22 Ioſ 13 Eſt & nomen ciuitatis. 1 Par. 6.

balaan, Inueteratus ſiue turbatus Filius Eſer filii Seir Horræi, Gen. 36.

balac Inuoluens, aut deſtruens, uel cum lambẽte aut Syriace, cũ percutiente Filius Seph. Nu 22

baladan, Abſq; imperio, uel abſque iudicio, aut uetuſtas imperantis, uel iudicii. Nomen uiri. 4. Reg 20 Iſai 39.

balan, Inueteratus, ſiue turbatus Filius Iadihel filii Beniamin 1 Par 7.

bálanan, Idoli gratia uel donum, aut poſſeſſor gratię uel doni. Filius Achobor, ſeptimus rex Edom, Gen 36. 1 Par 27 Heb Baal hanan.

baldad, Vetuſta dilectio uel mamilla, ſiue inueteratus motus, aut abſque motu, ſiue abſque dilectione uel mamilla Nomen uiri. Iob 8.

baloth, Subiectæ ſiue poſſeſſæ, aut in aſcenſione Nomen ciuitatis in tribu Iuda Ioſu. 15.

bal-taſia, idolum tertium, aut idolum ducis uel principis, ſiue poſſeſſor triũ, aut poſſeſſor ducatus uel principatus Nomen loci 4 Reg 4

balſafar, Non portans angutiã, uel non theſaurizans: aut ex Syro & Hebræo, ſeruãtur theſauri. Filius Nabuchodonoſor. Dan. 5 7.8. Secundum Ioſephum filius fuit Euilmerodach.

baltaſar, Abſcondite theſaurizans, ſiue in malleatore theſaurizans, uel occulte portãs angutiã. Nomẽ prophetæ. 9 & Daniel dicebatur, Dan. 1. 5.

banaal, In circumciſione, aut in miſtione. Filius Iolaphat filii Heber filii Bariæ. 1 Par. 7.

bamoth, Altaria uel excelſa, ſiue in morte. Nomen uallis, Num 21.

bamot-bâal, Altaria ſiue excelſa idóli, aut in morte idóli Nomẽ ciuitatis in tribu Dan. Ioſ 13.

banaa, In motu. Filius Moſa filii Zamri 1 Par 8. 9

banaia, ſiue Banaias, Filius dñi, aut intelligentia dñi, ſiue ædificatio dñi Nomen uiri 2 Reg 23 Nomẽ principis cuiuſdam 1 Par. 4 15. 2 Para 31. Pater item Pheltiæ, Ezech 11 Filius Ioiadæ, 2. Reg 8.

bane, filii, aut ædificantes, ſiue intelligentes Nomẽ ciuitatis in tribu Dan Ioſ 19. Quãuis puté legendum Bani-baraca, ut unius ciuitatis nomen ſit, non duarum, quum Hebræis iungantur.

baneas, ſiue Baneas. Filius domini, aut intelligẽtia uel ædificatio domini Nomen uiri, 1. Eſd. 10.

bani. Filius meus, aut ædificatio uel intelligentia mea Nomen uiri 1 Eſd 10. 2 Eſd 9

bani, Idem Nomen uiri, 2. Reg 23. Filius Somee filii Moholi. 1 Par 6.

baninu, Filii noſtri, aut ædificatores noſtri, ſiue intelli-

intelligentes nos. Nomen uiri. 2 Esd. 10.

bara. Incendium, siue expurgatio, aut pastus, uel iumentum, siue insipientia, uel in uigilia. Nomen alterius uxoris Saharaim. 1 Par. 8

bara, In malo, siue in socio, aut in clamore, uel in pastu, siue in constructione. Rex Sodomæ. Ge. 14

baria, In societate, siue in malitia, aut in ululatione, uel in pastu Nomen uiri. 1 Par. 8.

barabbas. Filius patris uel magistri, aut filius cõfusionis uel ignominiæ. D. Nomen insignis cuiusdam latronis. Matt. 27.

barac. Fulgor, siue in uanum, uel in uacuum Nomen ciuitatis in tribu Dan. Iosu. 19 Vide Bane, Filius Abinoem. Iudic. 4.

bar cha. benedictio, aut genuflexio. Nomen uiri. 1 Esd. 12.

barachel, Benedicens Deum, aut genu flectens Deo Nomen uiri. Iob. 32.

barachia, siue Barachias, Benedicens Dominũ, aut genu flectẽs dño Pater Zachariæ, pphetæ Zac. 1 Filius Mosollamoth. 2 Par. 28 Filius Zorobabel filii Phadaiæ. 1 Par. 3.

barad, Grando, siue in discensu, aut in imperio Nomen loci in deserto Sur. Gen. 16.

baraia. Creatura dñi, siue impinguatio, aut electio domini, siue in uisione Filius Semei. 1. Par. 8

barasa, in egestate, aut filii plasmatio, siue in cursu, uel in beneplacito D. Nomen ciuitatis. 1. Mac. 5

bared, grando, siue in descensu, aut in imperio. Filius Suthalæ filii Ephraim. 1 Par. 7

baria, Sera, uel uectis siue fugitiuus, aut in odore. Filius Semeiæ filii Secheniæ. 1 Par. 3.

baria, In malo, siue in clamore, aut in ululatione, uel in pastu Filius Aser filii Iacob. 1. Par. 7 § 23. q Beria. Ge. 46 dicitur, iisdẽ cõsonãtibus & pũctis

bariesu, Maleficus, uel magus, siue in nequitia D. Cognomen pseudoprophetæ. Act 13.

bar-iona Filius colũbæ, ex Syro & Hebræo D. Mat. 16

barnabas, Filius prophetæ, uel filius consolationis, D. Nomen uiri. Act. 4

barsabas, filius reuersionis, uel conuersionis, aut filius setis, uel filius iuramẽti. D. Nomẽ uiri. Act. 1

barthumæus, Beatus Hieronymus dicit quod corrupte legitur, scribi autem debere Barsemæus: quod Syriace interpretatur filius cęcus, uel filius excitatis. D. Nomẽ cæci cuiusdã a natiuitate, quẽ Iesus sanauit. Marc 10.

bartholomæus, filius suspendẽtis aquas. D. Nomen apostoli. Matt. 10 Luc. 6.

baruch, Benedictus, uel genuflexus. Filius Neriæ, Ieremi 32.

barzaith. Filius anguli, aut puritas anguli, siue frumentum anguli Filius Melchiel filij Bacee, filij Aser filij Iacob. 1. Par. 7.

basaia, In factura domini. Filius Melchiæ filij Athanai. 1 Par. 6.

Basan, In dente, siue in ebore, aut in mutatione, uel in somno, seu in dormitatione: aut confusio, uel ignominia Regio Og regis, quæ pascuis, ac memoribus abundans, ceciit in sortem dimidiæ, tribus Manasse. Ios. 21 quæ & Hauoth-iair Deut. 3 dicitur & terra Raphaim.

bascath, Massa, siue inflatio, aut in angustia, vel in effusione Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15

baschama, Confusio, uel erubescentia iræ uel caloris. D. Nomen loci. 1. Mach 13.

basemath, Aromata, uel confusio mortis, aut in dilatatione, siue in positione, aut in nominib Alte 2 uxor Esau. Ge. 26 Filia item Salomonis 3. Reg. 4.

bathuel, Filiatio Dei, aut mensura Dei, uel defectus Dei Filius Nachor ex Melcha. Gen. 22. Nomen ciuitatis. 1 Par. 4.

batus, Genus mensuræ liquidorum. Ezech. 45.

bauai, in uæ, id est, in luctu, uel in miseria. Syrũ est, Nomen uiri. 2 Esd. 3.

bauramites. Eligens aquas, aut eligens quis? 1. P. 11 Q 2 Reg 23 dicitur Beromi, Heb Baharumi.

bazar, Cõceptus, uel despectus, siue depredatio, aut in oliua Nomen eunuchi cuiusdam Esth 1.

baziothia, Cõceptus, uel despectiones eius, siue precis eius: aut in oliua Dñi. Nomẽ ciuitatis in tribu Iuda, Iosu. 15.

B E

Bean in afflictione, uel in respõsione, aut scrutatio earum. uel Siriace, deprecatio.

bebai, pupilla, siue cõcauus, aut uacuus. Nomen uiri. 1 Esd 2.

becbecia, euacuatio, uel dissipatio Domini, siue lagunçula Domini.

becbuc, Vacuitas, aut euacuatio, uel dissipatio, siue lagunçula. Nomen uiri. 1 Esd 2.

becher, Primogenitus, aut primitiæ, siue in ariete. Filius Ephraim, Num 26.

bechetitæ, Idem plurale. Num 26.

bechor, Idem quod Becher, iisdem consonantibus, & uocalibus scriptũ Filius Beniamin, Gen. 46.

bechorath, Primogenitura, uel primitiæ, Filius Aphia. 1 Reg 9.

bedã, Vectis, uel solus, siue in iudicio, Vide dictionem Badan.

Beel-phegor, idôlũ hiatus, uel aperturæ. Nomẽ idôli Moabitarum. Osee 9 Num 25. Deut. 4.

beelphegor, Apertura, siue hiatus Nomen idôli, Iosu 22 Heb Phegor.

beel-meõ, siue Baal-meon, Idôli habitaculũ, uel idôlũ de peccato, aut possessio habitaculi, uel possessio ex peccato. Nomẽ ciuitatis, Ezech. 25. 1 Para. 5

beel-sephon, Idôlũ aquilonis, uel idôlũ occultũ, aut idôlũ speculæ, uel possessor aquilonis, uel speculatoris, aut secreti. Nomẽ loci, siue urbis in Aegypto, Exo. 14. Num. 33 Iosephus lib. 2 cap. 13.

bêel-teem. Idôlũ, siue possessor saporis, uel gustus, aut rationis, uel eloquij Nomen uiri, 1 Esd. 4.

bêelzebub, Idôlũ muscæ, uel possessor muscæ. Nomẽ idôli Accaronitarũ. 4. Reg 1 Luc. 11 Alias Beel-phegor appellabatur a gentibus Priapus.

beera, Puteus, siue explanatio, uel declaratio: aut in luce eius Filius Ioel. 1. Paralip 5.

beeri, Puteus, siue explanãs, aut declarãs, uel in luce, siue in lucẽ. Pater Iudith uxoris Esau, Gen. 16. Pater item Oseæ pphetæ, Oseæ 1.

beer-ramath, Put⁹ uel decliuio celsitudinis, aut ia culatiõis, siue i luce excelsa. Vrbs trib Simeõ, Ios. 19 begoai. In corpore meo, siue in gente: aut Syriace, intrinsecus. 2. Esd 7.

beguai, Idem Nomen uiri. 1 Esd 2

begui, Idem Nomen uiri. 1 Esd. 8.

behemoth. multitudinẽ animalium terrestriũ significat, unde plerunque pro Satanæ potentia accipitur. Iob 40.

bel, Vetustus, aut nihil, siue defluens. Nomẽ idôli Babyloniorum, Isai 46

Bela, Deglutiens, siue destruẽs Filius Beniamin, Gen. 46. 1 Para. 7. 8. Num 26 Nomen item urbis, quę aliãs Segor, Gen. 14. dicitur, & Soar, & Salisa, teste

, teste Hieronymo. Filius item Beor, rex Edom, en 16.

belaitæ, idem p.n. Num. 26.

belga, Refrigerium, uel cõfortatio, aut uetustas ultus. Nomen uiri. 1 Par. 24. 2 Esd 12.

belgai, Refrigerium, siue confortatio, aut uetus allis Nomen uiri. Nehem 10.

belial, peruersus, uel absque iugo, siue nõ ascẽ lens Iudic 19 1. Reg. 10. Nahum 1. 2 Cor 6. pro diabolo sumitur.

belma, Nihilum, aut uetustas nimia. D Nomen oti Iudith 7.

belsan, in lingua, aut in detractione, siue uetu tas dentis, aut uetus eburnus Syriace, scrutans. Nomen uiri. 1, Esd. 2.

Ben, Filius uel ædificans, aut intelligẽs. 1. Par. 15

Ben-abinadab, Filius patris spontanei, aut filius patris uouentis, uel principis cuius præfectorum annonæ Salomonis 3. Reg 4

Ben-adad, Filius sonitus uel clamoris, aut filius dilecti, aut patrui, siue mammillæ, rex Syriæ. 3. Reg. 15. Ier. 49. Filius Tabremon. 3. Reg. 15. 2. Para 16.

ben-décar. Filius compunctionis, uel trasfixionis, præfectus annonæ domus Salomonis in Macces. 3 Reg 4

bene-iaacan, filii tribulationis uel laboris, aut ædificatores tribulationis uel laboris, aut intelligentes laborem uel tribulationem. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israel profecti de Moleroth Num 33

ben ennon, Filius diuitiarum suarum, aut filius decipientis uel contristantis eos Nomen uallis in tribu Ben-iamin quę alias Thophet dicitur. 2 Par 28. 33.

Ben-gáber, Filius uiri, aut filius robusti, uel potẽtis. Nomen præfecti annonæ Salomonis in Ramoth-Galaad 3 Reg 4.

Ben-háil, Filius fortitudinis uel exercitus, aut filius diuitiarum, uel antemuralis siue doloris. nomen uiri. 2. pa. 17.

ben-hesed. Filius misericordiæ, uel opprobrij. Nomen præfecti annonæ Salomonis in Aruboth 3 Reg 4

ben-hur. Filius liberatis uel foraminis, aut albedinis Præfectus annonę regis Salomonis in monte Ephraim 3. Reg. 4.

beni, Filius meus, aut intelligentia, siue ædificatio mea.

beniamin, filius dexterę. Filius duodecimus Iacob ex Rachel uxore, ab ipsa matre Ben-oni uocatus. Gen. 35. Est, & nomen loci. 3. Reg. 4.

ben-iamin. 2. Par. 31. ubi dicitur Esdem, & Beniamin: legendum ex Hebræo Miniamin, & interpretatur de dextera, siue præparatio dexterę. Nomen uiri.

bennoi. Ædificatio, aut filiatio, siue in habitaculo meo, aut in pulchritudine. Nomen uiri. 1 Esd. 8.

benno, filius eius, aut ædificatio, uel intelligentia eius Nomen uiri 1. Par. 24.

Ben-oni, Filius doloris mei. Filius duodecimus Iacob ex Rachel, qui, & Beniamin. Ge. 35. dicitur.

benoth, filiæ, siue intelligentiæ, uel ædificationes. Nomen Idoli Babyloniorum 4 Reg. 17.

bennui, Ædificatio, uel filiatio: siue in habitaculo meo, aut in pulchritudine. Nomen uiri. 1. Esd 10.

ben-zoheth, Filius separationis, aut filius iftius formidinis uel contritionis. Filius Iesi 1. Par. 4.

beon, In afflictione, uel in responsione, aut in cantico, uel scrutatio earum: aut Syriace, deprecatio. Ciuitas Amorrhæorũ ultra Iordanẽ. Nu. 32.

beor, incendium, uel expurgatio, aut insipiẽs, siue iumentum, uel pastus. Pater Bela, regis Edom, Gen 36 Pater item Balaam arioli, Num. 22.

bera, Puteus, siue explanatio, uel declaratio, aut in luce eius. Nomen loci, Iudic. 9. Filius Supha filii Helem. 1. Par. 7.

bercos, Filius concisionis uel separationis. Nomen uiri. 1. Esd. 2.

berea, Puteus eius, uel filia eius, aut declaratio eius. D. Nomen urbis, 1. Mach. 9.

beresith, Primus liber legis sic uocatur, id est, in principio, more Hebræorum, qui libros ab eorum principijs, ut plurimum, denominare solent. Græce uero appellatur Genesis, id est generatio, quod ibi generationes cœli, & terræ continentur.

Beri, filius meus, siue purus, uel electus, aut frumentũ meum. Filius Supha filii Helem. 1. Par. 7.

beria, in malo, siue in clamore, aut in ululatione, uel in Pastu. Filius Aser filii Iacob, Gen. 46 qui, 1. Par. 7 Baria dicitur. Filius item Ephraim. 1. Par. 7

berith, pactum, siue fœdus Nomen idoli Sichimorum, Iudic 9.

bernice, Grauis uictoria, uel pondus uictoriæ, G. Nomen uiri. Act. 25.

berodach, creans contritionem, uel electio interitus aut filius interitus, uel uaporis tui, siue frumentũ, uel purritas nubis uel uaporis tui. Rex Babyloniorũ, 4. Reg. 20. qui Isa. 39. dicitur Merodach.

berom. Filius caloris uel indignationis, aut puritas, siue frumentum indignationis, uel fugiens aquam. Nomen ciuitatis, 2 Reg. 23. quæ 1. Par. 11. dicitur Bauramites.

beroth, siue Beeroth, Putei, siue explanationes uel declarationes, aut in luminibus. Ciuitas Heuęorũ Iosue 9 non longe ab Hai spatio trũ dierum in tribu Ben-iamin, Iosue 18. 2. Reg. 4. Inde Beerothites, 2. Reg 23. 1. Esd. 2.

beroth. Putei, siue pacta, uel puritas, aut cupressus. Nomen urbis. 2 Reg 8. Heb. Berothai.

berotha, Idẽ, s.nu. Terminus terræ Israëliticæ, Ezechielis 47.

berothitæ, Putei, siue explanationes, uel declarationes, aut in luminibus. 2 Reg 4

berothites, idem, s.n.

berothites, 1. Par. 11. interpretatur puteus, siue pactum, uel puritas, aut cupressus.

berrhœa, Grauis uel pœderosa. G. Ciuitas Macedoniæ ad Citarum montem, Act. 17.

berthœensis, grauis uel ponderosus. G. Act. 20.

bersa, In malo, uel in iniquitate, siue in condemnatione, aut filius respiciẽs. Rex Gomorrhę Ge. 14

ber-sabee, Puteus fons ue iurantis, siue puteus saturitatis, aut puteus septimus. Locus tribus Iudę in terra Idumæorum, quæ est Palæstina, Ios. 15. Iud. 19. Iosephus. lib 8. cap. 13. Iudaic. antiquit. finis atque terminus terræ Israelis ab Austro, 1. Reg. 3. & 2. Reg 24. 3. Reg. 19. 4. Reg. 23 Hęc, & in sortem filiorum Simeonis cecidit, Ios. 19. 1. Par. 5. Aiuramento, & percussio fœdere Abrahæ cum Abimelech rege Gerar, Gen. 21. similiter Isaacũ eo-

dem

dem Abimelech, Genes. 26. nomen habens. Beer enim fontem significat, Saba iusiurandum, uel septem, quod septem agnas Abimelech de manu Abrahę acceperit, Genes. 21. 26. Illic indicabant Ioel & Abia filij Samuelis finistre. 1. Reg. 8. Hanc nunc Barbari Gibelinam nominant, authore Volaterrano. lib. 11. Eodem loci habitauit aliquandiu Isaac, Gen 28. Hanc Ptolemæus Bersanam appellat: Vide Hieronymū in locis Heb Est in finibus Iudææ & Aegypti, Amos. 5. Nehe. 11.

beerzellai, Ferreus: aut, ex Syro & Hebræo, filius contemptus, uel despectus. Nomen viri. 2. Reg. 17. qui regem Dauid traduxit Iordanem. 2. Regum. 19. Pater item Hadrielis generi Saul sic vocabatur. 2. Reg. 21.

besai nehem. 7. Conculcatio, siue contemptio, vel despectus. Nomen viri.

besai, Ouа, siue cœnosus, uel humidus aut in naui. Nomen viri. 1. Esd. 2. Esd 7.

besecath. Massa, siue inflatio, aut in angustia, vel in effusione. Nomen loci. 4 Reg 22.

betee, Conculcatio, siue contemptio, vel despectus. Nomen viri. 1. Esd. 2.

beselam, In pace, vel in retributione, siue decoctio eorum. nomen viri. 1. Esd. 4.

beseleel, in vmbra Dei. Filius Vri filii Hur filij Caleb ex Ephrata vxore, Exo. 31. 1. Par. 2.

besluth, In vmbris, aut in aßatione: vel Syriace, in oratione. Nomen viri. 1 Esd. 2.

besodia, in secreto Domini, siue in consilio Domini. Nomen viri. 2. Esd. 3.

besor, euangelizatio, siue incarnatio, aut in boue, vel in muro, Nomen torrentis in regione Philistinorum. 1. Reg. 20.

Bete, fiducia, vel confidentia, aut in limitione, Ciuitatis nomen. 2. Reg 8.

beten, Venter, siue terebinthus. Nomen ciuitatis in tribu Aser. Iosue. 19.

Beth-abara, Domus transitus, aut iræ: vel Syriace, frumenti: D. Nomen loci trans Iordanem. Iohan. 1.

beth-acharam, domus vineæ, siue domus cognitionis eorum. Nomen vici, Iere. 6 2. Esd. 3.

beth-hagla, Domus festiuitatis, vel reuolutionis eius. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue. 15. & in tribu Beniamin Iosue. 18.

beth-anath, Domus cantici, vel responsionis, aut domus afflictionis, Nomen ciuitatis in tribu Nephtali. Iosue 19. Iudic. 1.

beth-anat, Domus obedientiæ vel afflictionis, aut domus cantici, siue domus gratiæ Domini, D Villa in latere montis Oliueti, Matth. 21 Luc 19. Vbi Saluator noster Lazarum suscitauit, distans ab Ierusolymis stadijs quasi quindecim, Io. 11

beth-anite, domus cantici, vel responsionis, aut domus afflictionis Dicebantur populi qui habitabant in Beth-anath, Iudic. 1

beth-anoth, idem Nomen ciuitatis in tribu Iuda Iosue. 15.

beth-thaphua, Domus pomi, vel domus inflationis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue, 15.

beth-araba, Domus planitiei, siue domus suauitatis, aut domus fidentissionis, vel domus vesperti: aut domus salicis. Nomen ciuitatis in tribu Iudaloſ. 15 Est & nomen ciuitatis in tribu Beniamin, Iosue 18.

beth-aram, Domus celsitudinis, aut domus prægnantium, vel montium eorum. Ciuitas in tribu Gad Iosue 13.

beth-aran, Domus montis vel prægnantis, siue domus cantantis, vel prænoscentis. Nomen vibis quam ædificauerunt filij Gad, Nume. 32. Antea ciuitas Amorrhæorum.

beth-auen, Domus vanitatis vel doloris, aut domus fortitudinis vel iniquitatis. Vrbs Chananææ terræ in tribu Ephraim, item in tribu Beniamin, Osee, 4. 1. Reg. 13.

beth-azmoth, Domus fortitudinis mortis. Nomen ciuitatis, 2 Esd. 7.

beth-bera, Domus filij eius, siue domus electa, aut domus puritatis, vel frumenti eius. Nomen ciuitatis a Gedeone expugnatæ, Iudic. 7.

Beth-berai, Domus creatoris mei, aut domus sanitatis, vel pinguedinis, vel electionis meæ. Nomen ciuitatis, 1. Par. 4. quam inhabitauerunt posteri Simeonis.

beth-besse, Domus confusionis, vel domus erubescentiæ. D. Nomen vrbis, 1. Mach. 9.

beth-char, domus agni, siue domus cognitionis, aut domus fodientes. Vrbs iuxta quam filij Israel percusserunt Philisthæos, 1 Reg. 7.

beth-dagon, Domus frumenti, vel domus piscis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Iosſ 15. 19. 1. Mach. 10.

beth-el, Domus Dei. Nomen vrbis in tribu Beniamin, sic primum cognominatæ a Iacob, Gen. 12. 28. 1. Par. 7. Iud. 4 Eadem & Luza dicta Iudic. 1. Est & nomen montis, 1. Reg. 13.

beth-emec. Domus vallis, vel profunditatis nomen ciuitatis in tribu Aser. Iosſ. 19.

Bether, Diuisio, siue in turture: aut in exploratione, vel contemplatione: aut Syriace, posterior. Nomen montis. Cantic. 2.

beth-esda, Domus effusionis, id est, locus ad quē aquæ pluuiales confluebant. D. Iohan. 5.

beth-gader, domus muri, vel in muris. Nomen loci, 1. Paral. 2.

beth-gamul, domus retributionis, siue domus ablactationis, aut domus cameli. Nomen ciuitatis in terra Moab, Iere. 48.

beth-hanan, Domus gratiæ. siue misericordiæ, vel doni. Nomen ciuitatis, 3 Reg 4

beth-horon, Domus ire, siue domus libertatis, aut foraminis, vel albedinis. Ciuitas est terræ Chanaam, quæ ducta sorte, tribui Ephraim obtigit, quemadmodum legis Iosue 16. 1. Paral. 7. Hæc Leuitis concessa est Iosſ. 21. A Sara filia Ephraim ædificata, 1. Para. 7. Ipsam Salmon reparauit, 3. Reg. 9. 2. Par. 8 Est superioris simul & inferioris Beth-horon passim in scripturis mentio. Iosſ. 16. 18. & alias non raro.

Bethia, Filia Domini, vel mensura Domini. Filia Pharaonis vxor Mered. 1 Paral. 4.

beth-iesimoth. domus desolutionum, aut domus repositionum, vel nominationū. Vrbs in cāpestribus Moabitarum, quæ sorte cessit filijs Ruben, Iosſ 13 Eze. 25.

beth-lebaoth. Domus leænarum, aut domus cordis, literæ vel signi, siue domus venientibus. Nomē ciuitatis in tribu Simeonis, Iosſ. 19.

beth-lehem, Domus panis, siue domus belli. Bethlehem duæ sunt: vna in tribu filiorum Zabulon, de qua Iosſ. 19. Ex hac erat Abessan iudex populi Israeliticiiud. 12. Alia est in tribu Iuda, ciuitas

Diuid,e qua fuit Leuita,cuius vxorem illicito con cubitu necarũt Gabaonitæ Iudi.19. vbi rex Dauid habitabat. 1.Reg.16. Hæc fuit patria Iesu Christo, Mich.5.Matt.2. Olim dicta Ephrata,Gen.35.& 48. hãc Roboam ędificijs munijuit 2 Par 11 Vide multa de hac apud Hieronym. locis Hebr. Ed.2.vocatur, & ciuitas Dauid, Luc.2 Iohan.7.

beth-lehemites,Idem.1 Reg 16.

beth-maacha, Domus compressa , vel contrita , aut domus fixa . Ciuitas est Chananææ regionis, ad quam vsque persecutus est Ioab perduellem Seba 2.Reg 20.

beth-maon , Domus habitaculi , vel domus ex peccato . Nomen ciuitatis in terra Moab , Ier.48.

beth-marchaboth , Domus quadrigarum , siue domus amaritudinis extinctæ . Nomen ciuitatis in tribu Simeonis, Ios.19.1 Par 4.

beth-nemra,Domus pardi,siue domus rebellionis,vel amaritudinis,aut domus commutationis : Nomen ciuitatis quam ædificauerunt filij Gad , Num 32. quæ alias fuerat Amorrhæorum.

bethoron, Diuisio , siue in exploratione ipsius , aut filia cantici : vel Syriace , posterius . Nomen ciuitatis,2 Reg.2.

beth-phage. Domus oris vallũ, vel domus buccæ vallis,siue domus ficuum, scilicet præcoquarũ. D. Villula in monte Oliueti , ad quam venit Iesus saluator noster,Luc 19.

beth-phalet , siue Bet-pheleth . Domus liberationis,siue expulsionis:aut ex Hebræo,& Syro domus vomitus . Nomen ciuitatis in tribu Iuda,Iosue 15.2. Esd 11.

beth-pheses, Domus diuisionis , vel confractionis. Nomen ciuitatis in tribu Issachar,Ios.19.

beth-phogor,Domus hiatus,siue domus apertura.Ciuitatis nomen in tribu Ruben, Ios 13.

beth-rapha, Domus sanitatis, vel medicinæ,aut domus laxationis. Filius Esthon.1. Par.4.

beth-sabe,filia iuramenti, vel saturitatis, aut filia septima Filia Eliã, vxor Uriæ, 2 Reg 11.12 quæ & mater Salomonis, 3.Reg 1.2 Psal 50. in titulo.

beth-sabee,Domus iuramẽti, vel saturitatis,aut domus septima.Nomen ciuitatis,Ios.15.

beth-saida,Domus frugum, vel cibariorum,aut domus venatorum,vel insidiantium.D.Ciuitas Galilææ, ex qua Petrus,& Andreas,& Philippus apostoli Ioan 1.Mat.11.

beth-semes, siue Beth-semes , Domus solis : vel ex Heb.& Syro,domus seruitij,vel ministerij Ante Abel dicta,Hieronymo teste in quæst. Heb 2 Paral 28.Iosephus lib.6.c.1.Vrbs ad tribum Iuda, Ios 15. pertinens,quæ postea filijs Aaronis , Leuitis scilicet,est assignata.Ios.21. 1.Reg 6. 2.Par 6. 4.Reg.14. Est alia in tribu Nephthali , Ios 19 e qua pristinos habitatores nõ potuit expellere tribus Nephthali, Iud 1 Numeratur præterea , & alia Bethsemes in sorte filiorum Issachar Ios 19.

bethsamitæ, Idem.1.Reg 6.

beth-samites,Idem,1 Reg 6.

beth-san, Domus dentis , vel eboris. aut domus mutationis, vel dormitionis , vel Bethsean, id est domus tumultus, aut domus opulentiæ Vrbs tribus Manasse in Issachar,& Aser,Ios.17 18 Iudic 1. cuius situm habes, 3.Reg 4.1 Par 8 quæ Scythopolis,& Iosepho lib.5.c.14 antiq. Scythopolis appellatur. In hac corpus Saulis suspenderunt Philisthiim 1. Regum 31.Hieronymus in quæst Heb duas Bethsan fuisse scribit 2 Regum 21.

beth-seta,Domus deuiationis,aut domus exercitionis , siue domus spinæ, Locus Palæstinæ,Iudicum 7.

beth-semes, vide Bethsames,

bethsemitæ,Idem,Iudic 1.

beth-simoth, domus desolationum, siue domus repositionum,vel nominationum. Nomen ciuitatis,Ios.12.Num.33.

beth-sor, Domus rupis,vel fortitudinis,siue domus plasmationis, aut domus obsidionis, vel vinculi. Vide Bethsur.

beth-sua , Filia saluationis , vel exclamationis Mater Salomonis,1.Paralip.3.quæ 3.Reg.1.dicitur Beth-sabee,siue corrupte Bersabee.

Beth-sur, Idem quod Beth-sor Nomen ciuitatis in montanis locis sitæ in tribu Iuda,Ios.15 constructæ a Roboam. 2.Par.11.

beth-sura,idem.D Nomen ciuitatis,1.Mach.4.

bethul,Virgo. Ciuitatis nomen in tribu Simeonis, Iosue 19

bethulia, Virgo domini , aut domus parturientium dominum D.Nomen vrbis Iud.ch 6.

beth-zachara,Domus memoriæ,vel recordationis.D.Nomen ciuitatis,1.Mach.6.

beth-zecha , Domus tribulationis , siue domus compedum , aut domus conflationis : vel ex Hebræo,& Syro,domus vtris D.

betonim,Ventres,vel terebinthi. Ciuitas in tribu Gad. Ios 13.

bezec, Fulgur , siue in compedibus . Chananææ vrbs regia, Iudic.1.

B I

Bithinya,Violenta properatio G Prouincia Asiæ minoris , quæ & quondam Hebrycia Solino,& deinde Mygdonia dicta est , & maior Phrygia , Ierax flumine a Galatia disterminata : habet ciuitatem eiusdem nominis Hęc ab Heraclea Ponti vsque ad os protenditur , quo ex occidentis parte terminatur,ex oriente Sangario flumine, ab austro Epicteto,Ponto uero ab aquilone Hæc Raphael Volaterr. lib.10 Geograph. Vide Plin.lib 5.c.32.Ptolemæum lib.5. cap. 1. Strabonem lib. 12. Huius mentio est , 1.Petri 1.

B L

Blastus, Germinans, vel producens . G. Nomen viri,Act 12.

B O

Boanerges , Beatus Hieronymus docet debere scribi Banereem,quod interpretatur filij tonitrui. Sic a Christo cognominati fuerunt Iacobus , & Ioannes filij Zebedæi,Marc 3.

boeci, Vacuus, aut dissipatio,siue in vomitu . Filius Iogli princeps tribus filiorum Dan, Nume.34

Filius Abisue filij Phinees, 1 Par6

bocciau, Euacuatio, vel dissipatio domini . Nomen viri.1.Par.25.

bochri, Primogenitus, vel primitię,siue in aratro, Pater Sebæ.2.Reg.20

bochru,idem. Filius Asel filij Elasa. 1 Par 8,9.

boen,Pollex, siue,in eis Lapis in tribu Iuda a filio Ruben sic appellata. Ios.15.18. Hebræis dicitur abenboen.Lapis Boen. rectus nus est tribus Iudæ . Io ue 15.

boni,Filius meus,aut ædificans,siue intelligens. Filius Somer, 1.Par.6

boni portus,per n.Latinæ dictionis sunt. Ciuitas.

opinor, Cretensium, cui nomen Scali Actij id est, pulchrum litus: cuius meminit B. Lucas. Act. 27.

bonni, Aedificans me, siue adoptans, aut intelligens me. Pater Oniae. 1. Par 9. 2 Esd. 9.

booz. In fortitudine, aut in hirco. Filius Salmon, filij Nahassion. consanguineus Elimélech Bethlehemitæ, Ruth 2. 4 1 Par. 2 Nomen item secundę columnæ in porticu Salomonis, 3 Reg 7. 2. Par. 3.

borith, Herba in qua est acrimonia saponis, Ierem. 2.

boses, Cœnum, aut in ipso flos, siue in ipso respiciens. Nomen scopuli, 1 Reg. 14.

bosphorus, Hebraice dicitur Sepharad, & interpretatur liber, siue codex descendens, vel imperans: aut finis, vel consummatio descensionis, vel imperij, Abdiæ 1.

Bosor, Munitio, vel vindemia, siue ablatio, vel prohibitio: aut in angustia, vel in tribulatione. Filius Supha filij Helem. 1. Par. 7. Nomen item ciuitatis Moabitarum trans Iordanem orientem versus, ad solitudinem nonnihil vergentis. 1. Mach. 5. Deu. 4 Ios 20. 1 Par 6 De tribu Ruben Leuitis data.

bosra, Idem, Ciuitas in Edom, Ge. 36. Isa. 34.

bostra, In grege eius, aut in diuitijs, siue in tinea legis, vel in tinea explorationis. Heb. Beasthara. Ciuitas de media tribu Manasse data Leuitis, Ios 21.

B R

Brie, In malitia, vel in societate, aut in clamore, siue in vlulatione, vel in pastu. Filij Aser filius Iacob. Num. 26.

Brieitæ, Idem. p. n Num. 26.

R V

Bugæus, Iactator. G Esth. 12.

bul, Germen, siue vetustas, aut defluens. Nomen mensis octaui, nostro Octobri respondentis. 3. Re. 6.

buna, Aedificans, siue intelligens, aut adoptans. Filius Ierameel primogeniti Esron filij Phares. 1. Paralip 2.

buz, contemptus, siue deprædatus. Nomen loci in terra Cedar. Ier. 25. Filius item Nachor ex Melcha, Gen 22 Pater Ieddo, 1. Par. 5.

buzi, Idem Pater Ezechielis prophetæ, Ezech. 1.

buzytes, Idem, Iob 32.

C

Caath, Congregatio, siue ruga, aut obtusio. Filius Leui filij Iacob, Gen. 46 1 Par 6.

caathitæ, Congregationes, siue rugæ, aut obtusiones, Num 26. 1 Par. 6.

cabseel, Congregatio Dei. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios 15. 2. Reg. 23. 1 Par 11.

cabul, compeditus, vel quasi germen, aut quasi defluens, vel quasi ustera fœns Regio Galilææ est, quæ Iosepho Lib 8 c 5 antiqui Iud. lingua Phœnicum a displicendo, alijs a terra tenaci, ob copiam argillæ qua figuli utuntur, nomen accepit. Hanc Salomon Hiram regi Tyri dedit, 3. Reg. 9. Est quoque ciuitas tribus Aser, Ios. 19.

Cademoth Antiquiores vel priores: siue orientales: aut incendium, vel incuruatio mortis. Nomen solitudinis, Deuter. 2 siue nomen oppidi in possessione tribus Rubé, quod Ios. 13. Cedimoth dicitur.

Cades sanctitas. Ciuitas regionis Moabitarum, vicina terræ, siue tribui Iuda versus austrum, hoc est, meridiem, ad montem Amorrhæorum limes terræ, quæ aliàs Fons Misphat, id est, iudicij dicitur. Gen. 14. Nomen item solitudinis, Gen. 30 quæ Num. 13 desertum Pharan dicitur: & Num. 33. Desertum Sin perzade dicitur. Quod legitur in fine. 1. capitis Deuteronomij. Sedistis ergo in Cades-barne, & legendum tantum in Cades.

cadesbarne, Sanctitas filij instabilis, aut sanctitas frumenti, vel puritatis commotæ, vel instabilis. Terminus est tribus Iudæ ad meridionalem plagam, Deut. 1.

Cadumim, Antiqui, uel priores, siue orientales: aut antiquum, siue orientale mare: aut incendium vel humiliatio aquarum Nomen torrentis, Iudi. 5.

Cæsar, a cæso matris utero dictus est, vel a Cæsarie, id est, coma, vel capillatura, cum qua ortus est: vel quod cæsus, id est, glaucos habuerit oculos, vt quidam volunt. Latinum est, Mat. 22.

Cæsarea Idem. Maritima vrbs Palæsthinæ in litore magni maris sita, quam Herodes Ascalonita pater Herodis tetrarchæ Traconitidis instaurauit in honorem Augusti Cæsaris quæ prius Πύργος, siue turris Stratonis vocabatur: de qua Iosephus Lib. 1. bel Iud. c. 3 & 2 16. Plin Lib. 1. c 13 Egesippus lib. 1. c. 18. de excidio Ierosolymorum, & lib. 3. c. 19. Similiter lib 15. c. 10. antiq. Iudaic Huius fit mentio, Act. 9. 10 quod in ea Cornelius Centurio baptizatus sit, & Act. 21. quod Philippus Euangelista domum in ea habuerit In hac Cæsarea Herodes etiá templum albo marmore extruxit Augusto Cæsari, author Iosephus, lib. 15 c. 12. antiq. in qua nepos eius Herodes Agrippa ab angelo percussus est, Act. 12. de hac Raph Volater. lib 11. Geographiæ. Alia Cæsarea, ciuitas est ad radices Libani sita, iuxta Iordanis fontem, a Philippo Tetrarcha Iturææ, & Traconitidis, Luc. 2. filio Herodis maioris, & fratre Tetrarchæ, qui Iohannem decollauit, ampliata, & in Tyberi, Cæsaris honorem Cæsarea appellata; quæ mutato nomine deinceps Paneas dicta est in prouincia Phœnices, vbi Iordanis e duobus oritur fontibus, Ior, & Dan. author Hieronymus. Quam magis postea exornans Agrippa in honorē Neronis, Neronias appellauit, velut scribit idem Iosephus lib. 18. c. 3. antiquit. Iudaic. & lib. 20 c 16. antiquit Huius fit mentio Mat 16. Mar. 8. Raphael Volat. lib. 12 hanc primum Lesser, deinde Dan, postremo Cæsaream, nunc Belinam vocitatam scribit. Est etiam tertia Cæsarea Cappadociæ metropolis, cuius similiter in Act. Apost. cap. 18. fit mentio. Profectus ab Epheso, & descendens Cæsaream, ascendit, & salutauit Ecclesiam, Hebraice dicitur Dor-Vide Dor.

caiphas, Inuestigator, vel fagax, seu vomés ore, aut vomitus oris. D Princeps quidam sacerdotum inter Iudæos, qui fuit tempore Christi. Matth. 26. Iohan 10.

cain, Possessio, vel Possessus, Filius Adam, Ge. 4.

caiman, Possessor, vel emptor, aut lamentator, vel nidus. Filius Enos, Gen 5. Luc 3.

caius, Lingua Latina prisca interpretatur Dominus. Latinum est Nomen viri Macedonensis, Act. 19 hospes Pauli, Rom 16.

calano, Consummatio eius, vel totus ipse. Ciuitas Babyloniæ. Isa 10

caleb, Quasi cor, aut canis, siue canitium. Filius Iephone, Num. 13 Iosue 14 1 Reg. 25. qui 1. Paralip. 2. dicitur Calubai, filius Etron filij Phares filij Iuda.

calphi, Vox oris, vel consummatum, aut perfectum os D Nomen viri, 2. Mach. 11.

calithēnes, Pulchrum robur, siue pulchra pozentia. G.

calita, refugium, siue contractio, aut vox declinans. Nomen viri. 1. Esd. 10.

calubai, Caninus, aut canistrum meum. siue totus ipse in me Filius Esron filij Phares. 1. Paral. 2. qui ibidem dicitur Caleb, vt & in alijs locis.

camon, resurrectio, siue confirmatio eius. nomē ciuitatis. Iudic. 10.

camuel, Surrexit Deus, vel suscitauit, aut confirmauit eum Deus Filius Nachor ex Melcha, pater Syrorum. Gen. 22. 1. Para. 27. Filius item Sephtan, Num. 34.

cana zelus, vel æmulatio, siue possessio aut lamentatio, vel nidus eius: aut canna, id est, arundo. nomen ciuitatis in tribu Manasse, in Galilæa. Ios. 19. Iohan. 2. 4.

cananæus, sic uocabatur Simon qui fuit vnus ex duodecim Apostolis, & interpretatur Zelotes, aut æmulator, vt habetur Luc. 6. Non enim erat ex Cananæa, sed ex Cana vico Galilææ, quæ in Zelum, vel æmulationem conuertitur. D.

canath. Emptio, siue possessio, aut lamentaito. nomen vrbis in tribu Manasse, quæ & Nobe dicitur, Num. 32.

candace, possidens contritionem, aut ex Hebræo & Syro, possessio munda vel purissima. D. nomen commune omnibus reginis Aethiopum. Act 8.

caphara, Leuncula, aut propitiatio, siue limitio, vel villa, aut oppidū, siue glacies, aut Syriace, negatio. nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Ios. 18.

capharnaum, Ager pœnitentiæ, vel villa consolationis, aut propitiatio pœnitentis. D. Iuxta stagnū Genezareth vlq; hodie oppidū in Galilæa gemino situm in finibus Zabuló & Nephthali. Matt. 4. Luc. 4. in quo Christus Centurionis filium sanum fecit, Matt 8. In hac Christus versatus est multum, & plurima miracula edidit Vnde & sua ciuitas appellata est, Matt. 9. & 11. Egesippo in 4. cap. 26. est fons in regione Genezaris Capharnaum nomine.

capharsalama, Ager, vel villa pacis vel retributionis. D. nomen vrbis quæ Antipatrida. 1 Mach. 7.

caphereth, Manus domini aut Syriace, vinculum vel colligatio. D. nomen muri. 1. Mach. 12.

caphira. Leuncula, aut propitiatio, siue limitio, vel villa aut oppidum, siue glacies: aut Syriace, negatio, nomen ciuitatis. Ios 9.

caphtorim, Speculæ vel poma, aut vola, vel palma turturum vel exploratorum. Nomen populi, qui Cappadoces dicuntur. Gen. 10.

capadoces, in Hebræo est Caphtorim, & interpretatur sphæruleæ, siue poma, aut vola vel palma turturum vel exploratorum, Deut. 2.

cappadocia, Idem. f.u. Asiæ regio Pontica est, Armeniæ confinis, quam ab oriente claudit, ab septentrione longo litore in Euxinum expanditur, sicut angusto excursu a meridie Ciliciam attingit, ab occasu Galatia & Paphlagonia reliqua terminata, vt Ptol. lib. 5 ca. 6 Nomen habet a Cappadoce amne: eius populi Cappadoces ante a Leucosyri dicti author Plinius lib 6. cap 3. Strabo lib. 12. a principio Plura Pom. Melalib. 1.

carcea Pauimentum, siue frigiditatē dissoluens. Vrbs in tribu Iuda. Iosue 15.

caree, Caluus, siue glacies Pater Iohanan, 4. Regum 25.

carchum, Idem. p n. nomen Loci. 1. Paral. 12.

caria, Capitalis. G nomen loci, 1. Mach. 15.

cariath. Ciuitas, vel vocatio: aut lectio, vel occursus. Nomen ciuitatis. Ios. 18.

cariathiam, Ciuitates, aut vocationes, siue lectiones, vel occursus. Vrbs in tribu Ruben Ios. 13. etiā Moabitarum ciuitas, Numo. 32. Iere. 48. Ezech. 25. vbi olim Emim gygantes habitarunt. Gen. 14. 1. Para. 6. Inter vrbes nephthali Leuitis cōfessis cessetur. Hieronym. in ecloga scribit eam iuxta Medabam urbem Arabiæ, & appellari Coraiatha.

cariath-arbe. Ciuitas quatuor. Ciuitas in tribu Iuda, sic dicta ab Arbea conditore, non autē a quatuor patriarcharum Adam, Abraham, Isaac & Iacob, qui ibi sepulti sunt, sepulchris, vt quidam interpretantur. Ios. 15. quę & Hebron dicitur, Ios 20.

cariath-arim, Ciuitas ciuitatum vel oppidorum, aut ciuitas vigilantium: vel ex Hæbreo & Syro, ciuitas inimicorum. Nomen viri. 2. Esd. 2.

cariath-baal, Ciuitas idōli, vel imperantis aut possidentis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, quæ & cariath-iarim dicitur. Iosu. 15. 18. Iere. 26. Dicitur & Baala.

cariath-iarim, Ciuitas syluarum. Ciuitas Heuęorum in tribu Iuda. Ios 15. 26 quæ & Cariath-baal & Baala dicitur. Ios. 15. 18. Vno tantum miliario ab Aelia, qua pergimus Diospolim, distat.

cariath-sepher, Ciuitas literarum. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, quæ & Dabir dicitur. Ios. 15. & Cariathsęgna, Iosue 15.

cariath-senna, Ciuitas rubi: vel ex Hebræo, & Syro, ciuitas inimicitiæ. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, quę & Dabir dē. Ios 15. & Cariathsepher, Ios. 15

carioth, Ciuitates, aut uocationes, siue lectiones, vel occursus. nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. Ier. 48.

Carith. Cōcisio siue confessio, aut exterminatio. Nomen torrentis qui est contra Iordanē. 3. Re. 17.

carmel, cognitio circumcisionis, vel agnus circuncisus aut tenentudo, Cilla quæ est segetum, vel coccinus.

Ciuitas uide Carmel.

carmelites, Idem.

carmelitis, Idem. fœ. 1. Par. 3.

carmelus, Idem. Carmeli duo sunt montes: vnus Tyriorum frugifer maxime uini, excelsus valde in Galilęa, haud ita procul a Ierusalem in tribu Aser, Iosue. 19. iuxta Ptolemaidem ciuitatem & mare. In quo Elias Videns frequenter versabatur, 3. Regum 18. In hoc etiam Nabal habitauit, 1. Reg. 25. Huius plurima fit mentio (parsim in Prophetis, 1. Regum 15. Isa. 33. Ier. 36. Amos 1. & 9. Mitchęę 7. Nah. 1. Cantic. 7. Vide quoque Iosephum lib. 3. cap. 2. de bello Iudaico. Alius in Iudæa qua itur Aegyptum ad meridionalem plagam, de quo Isaię 23. & Ios. 15. in quo ciuitas eiusdem nominis extrueta uidetur.

carmion. Quasi malum granatum, uel uinea doloris siue fortitudinis. D

Carnaim, Cornua. Populi sunt ciuitatis Astaroth Ge. 14. Est & nomen ciuitatis 1 Mach. 5.

carnion, Cornu. nomen præsidij. 2 Mach. 12.

carpum, Fructus, uel fructuosus. G. nomen. uiri. 2. Tim. 4.

carpus, Idem

cartha, ciuitas, siue uocatio, aut, lectio, uel occursus. Ciuitas Leuitarum in Zabulonia tribu. Ios 21.

Carthaginenses, in Hebræo est Tharsis,& interpretatur contemplatio gaudij, vel exploratio maroris,aut turtur gaudij, siue chrysolithus lapis, si ue preciosus , aut mare , Ezech.27.

garthan, Ciuitas, vel vocatio, aut lectio, vel occursus,siue frigiditatem dans. Ciuitas refugij atq; sacerdotum in tribu Nephthali, Ios 20.

casaloth, Temeritates, siue fiduciæ, aut ilia nomen ciuitatis,Ios 19.

casbon, Numeratio, vel cogitatio,aut festinans filius D Nomen ciuitatis,1.Machab.5.

cased , Quasi dæmoniaut quasi deprædator , vel quasi mamilla , aut quasi ager . Filius Nachor ex Melcha,Gen.22.a quo Chasdim, id est,Chaldæi.

casphin , Argentaria , siue cupiditas:aut Syriace verecundia.D. Nomen ciuitatis.2 Mach.12.

casphor, Argenteus , aut desyderabilis mons D. Nomen ciuitatis, 1.Mach.5.

casaia,Duritia,aut grauitas eius,siue scandalum ipsius,Pater Ethan,1.Paral.15.

casia, Species aromatica , vel angulus , Exod. 30 Psal.44.

casis,concisio,aut finis.Nomen ciuitatis,Ios.18.

casseu,Spes aut temeritas eius, siue thronus, uel calix illius , aut ilia eius . Decimus mensis nostro Decembri quandoque respondens, Zach.7.

cateth,Tædium,siue contentio, Terminus Zabulonitæ tribus ,Ios.19.

C E

Cedar,Nigredo,aut tristitia,filius Ismahelis.Ge. 25 Arabiæ item regio est Hieronymo in Agarenorum, id est Saracenorum solitudine, a Cedar filio Ismahelis 1.Par.1.Ge.25 ita cognominata.Ferunt quidam Cedar esse ciuitatem,quæ Iosepho Camala uocatur.Meminit Isaias c 60. Ezech.27.Psal.120. Ierem. 2.

cedes,Sanctitas,Vrbs in tribu Iudæ,velut.Ios 15. indicat Alia vrbs Galilææ in montanis Nephthali, Ios.10. deputata fugitiuis , qui nescij homicidium perpetrauerant Ios. 20. & Leuitis quoque attributa,Ios.21.1.Par.6.

cedimoth,Antiquiores, vel priores,aut orientales,siue incendium,uel incuruatio mortis Nomen oppidi in possessione tribus Ruben, Ios 23.quod so lirudno Cademoth in Deut 2. dicitur.

cedma,antiquus, vel prior,aut orientalis. Filius Ismahelis. Gen.25.

cedniel , Antiquitatis , vel prioritatis Deus , aut orientis Deus. Nomen viri.2 Esd.3.

cedmonæi,Antiquiores,vel priores,aut orientales, nomen populi, Gen.15.

cedron, Denigratus, aut tristis.nomen vallis , & fluuij in eadem valle, quæ inter Ierosolymam , & montem oliuarum est,4.Reg. 23. Siue torrentis nomen.2 Reg.15 Iohan.18.

cehilatha, Cœtus, vel congregatio, siue ecclesia. Nomen loci ad quem venerunt filij Israel profecti de Reselanum. Num 33.

cella Dissoluens eam, siue diuidens, aut scindés eam,vel fixio eius. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios 15.1.Reg 23.1 Par.4.2 Esd 3.

celaia, Vox Domini, aut alleuatio Domini: siue torrefactio Nomen viri,1.Esd.10.

celai, Leuis siue torrefactus , aut uox mea. Nomen uiri,Nehem.12.

celiai. Refugium,uel contractio,aut uocis declinatio. Nomen uiri,2.Esd 8.

cenchreis, Milium , legumen. G Portus Corinthiorum ab vrbe Itadia ad 70 longinquus , Strabo lib.8 Rom.16

cendebeus, Zelus, vel possessio doloris , aut zeli emanatio.D Nomen ducis,1.Mach.15.

cenereth.Cithara,vel quasi lucerna Ad Orientē Iudææ mare in tribu Nephthali,Num 34. Deut 3. Ios.11.12.13 16.Alias mare Tiberiadis,& lacus Genezarethicus,seu Galilææ dicitur 40.stadiis in latitudine diffunditur centumq. in longitudine extenditur, teste Iosepho lib 3 belli Iud. c.18. per hunc medium Iordanis Iudææ amnis profluit . Porro Ptolomæus cur ex hoc duos faciat, non uideo.

ceneroth,Idem p.n. Vrbs in tribu Nephthali,Iosue 11.19 iuxta lacum Genezareth,quam Herodes magnificis ornauit ædificiis,atque in honorem Tiberij Cæsaris, Tiberiadem nominauit:a qua,& lacus, & regio circumiacens nomē inuenerunt. Hæc Iosephus lib.18.c 4 antiquitatum, Ben-adad Syriæ rex hanc cepit, 3 Reg.15.

cenez,Nidus iste,aut lamentatio hęc:siue possessio,vel emptio hæc Filius Eliphaz,filij Esau ex Ada vxore, Gen. 36. Ciuitas principum Idumæorum; Gen. 36.

cenezæi.Idem,p.n. Nomen populi,Gen.15.

cenez-rus,Idem. Num.32

cen,possessio,vel emptio,siue nidus,aut lamentatio.Regio Philisthinorum,1.Reg 27.

cephas, Petrus a petra. Syrum est.Sic dictus fuit Simon Petrus frater Andreæ, Ioh. 1. 1.Cor.15.

cephira, Leuncula,aut propitiatio, siue limitio : aut uilla,vel oppidū,siue glacies:aut Syriace,negatio. Nomē viri,1 Esd 2 Est & nomen vrbis.2 Esd.7.

cerethi,Concisio,siue transfossio,vel exterminatio populi qui,& Philisthijm;ut Lira ait in libro de ferentiarū:siue nomen legionū, aut bellatorū Dauid.1.Reg.30.2.Reg.8.15 20.1.Par.18.

cerethi,4.Reg.11.Milites, siue cursores,aut arietes Heb Cari.

ceros, Vncinus,aut incuruatio.Nomē viri,1.Esd.2

cesil, Arcturus,nomē stellæ:siue stultitia,aut ilia. Nomen ciuitatis in tribu Iuda,Ios.15.

cesion,Duritia,siue stipula, aut cucumerarium , Ciuitas Leuitarum in tribu Issachar,Ios.19

cethim, Conterentes, siue contritio maris , aut diadema,siue aurum, uel tinctura:aut ex Syro, & Hebræo,coceruatio maris . Filius Iauan,Gen.10. Ab hoc, Berosus dicit Italos esse appellatos . Interpres nostet, Daniel 11. transtulit Romanos . Vide Italia,& Romani. Sunt & Græcorum insulani, Macedones,Isa.23.Cyprus quæ & Citium dicitur.

cethlis, Paries est:aut ex Syro, & Hebræo caterua leenæ : uel Syriace, quasi eiusdus Nomen ciuitatis Ios 15

cetura,Aromatizans, vel fumigans, siue ligata . Altera uxor Abrahæ.Gen.25.

C H

Chabri,Socius, aut particeps, siue incitator,aut liuor D.Nomen ciuitatis,Iudith 8.

chabul, Compeditus , vel quasi germinans: aut quasi defluens,vel quasi uetercscens Nomen ciuitatum earum,quas Salomon dedit Hitami regi Tyri in terra Galilææ,3 Reg.9.

chæreas,gaudēs vel lętus.G nomē viri.2 Mac.10.

chalal,Cōsummatio,vel totalitas,aut quasi nox uel.Syriace,corona Nomen uiri,1.Esd.10.

chalanne,omnes nos, siue omnia hæc,aut con-

immatio nostra, vel sicut manens, aut quasi mu-
nurans. Ciuitas in qua regnauit Nérod, Gen 10.
quæ nunc Seleucia a Seleuco Rege, siue Ctesiphon
dicitur Amos 6.

chalannus, idem.

chalcol, nutriens, siue consummans omnia, aut
sustinens omnia. Filius Maol, 3 Reg 4. Filius item
Zaræ filij Iudæ 1 Par. 2.

chaldæa, quasi dæmones, aut quasi deprædato-
res, vel quasi mammillæ, aut quasi agri Regio ad
Orientem Iudææ inter Babyloniam, & Arabiam,
Tygrim, & Euphraten, de qua Plin. lib 6. c. 28 Stra-
bo lib 16 Volater lib. 11. Geograph Ier. 50, 51 Heb
Chasdim.

Chaldæi, Idem Populi, Isa. 13. Heb Chasdim.

chaldæus, Idem S n.

chaldæi, 2. Paralip. 36. Vide quid significet Babel.

chale, Opportunitas, vel quasi viriditas, vel qua-
si humiditas, aut quasi tabula. Ciuitas quam ædi-
cauit Assur Gen. 10.

chali, infirmitas, siue deprecatio, aut expectatio,
vel principium, aut gemma, vel monile. Ciuitas
quæ terminus Aser est. Ios 19.

cham, Calidus, vel calor, aut niger. Filius Noe,
Gen. 5 Ab hoc sæpe in sacris literis Aegyptus terra
Cham dicitur, ut Psal. 105. testis est Hieronym. in
quæstionibus Hebraicis.

chamaam, sicut illi, aut similes eis, vel quasi tur-
batio. Nomen vrbis iuxta Beth-lehem, Ierem 41.
Proprium item nomen viri. 2 Reg. 19.

chamos, Quasi palpans, aut quasi recedens, vel
quasi auferens. Nomé idoli Moabitarum, Num. 21.
3 Reg. 11 4 Reg 23 Ier 48.

chanáan, Mercator vel negociator, siue contri-
tus, vel confractus, aut recte respondens, uel recte
affligens. Filius Cham Gen. 10 In 10. c Iudicum,
legitur Amalec, & Chanáan: cum legendum sit,
Amalec, & Maon, quod significat habitaculum, si-
ue delictum aut ex peccato.

Chanána, Mercatrix, vel negociatrix, siue con-
trita, vel confracta, aut recte respondens, vel recte
affligens. Pater Sedeciæ prophetæ, 3. Reg 22 Filius
Balan filij Iadihel filij Beniamin 1. Par. 7.

chananæa. Idem. Mat. 15.

chananææ vero, seu terræ sanctæ limites sunt.
Ad orientem est Iordanis fluuius, & magnus Eu-
phrates Ad occidentem est Aegyptus, & mare ma-
gnum, quod mediterraneum dicitur. Ad Austrum,
hoc est, meridiem, iacet desertum Arabiæ. Ad aqui
lonem siue septentrionem mons Libanus eminet.

chananæi, Mercatores, siue negociatores, aut cō
triti, vel confracti, siue recte respondentes, vel re-
cte affligentes Nomen populi. Gen. 15.

chananæus. Idem, S. n. Num. 21.

chananitis. Idem Gen. 46.

chanani, Præparatio, vel basis mea Nomen viri.
2. Esd. 9.

characa, Euolutio, aut indumentum, siue pal-
lium D Nomen loci 2 Mach. 12.

charan, Quasi cantans, aut quasi clamans, siue
agnus, vel cognitio eorum. Filius Disan filij Seir
Horræi Gen. 36.

charan Tob 11 Iudith 5 Act. 7. Tra, siue irascens:
vel Syriace libertas. Mesopotamiæ ciuitas ad quā
Abraham concessit, vbi & Thare pater eius mor-
tuus est, Gen. 11 Act 7. Charta Syriæ fluuio nomen
tuenit Stephano. Ibi romanus exercitus est exerci-
tus, & Crassus dux captus. Lucanus: A Sy rias La-
tio maculauit sanguine Carras. Eadem est Carræ,
& Haram.

charcamis, Agnus quasi ablatus, aut agnus quasi
palpans: vel ex Syro, & Hebræo ciuitas ablata No-
men ciuitatis iuxta fluuium Euphraten. Isa. 10.

charchas, agni coopertmentum, aut agni thro-
mus, vel calix, uel quasi tortuosum, scilicet non pla
num. Nomen eunuchi, Esther 1.

charmel, Cognitio circumcisionis, vel agnus cir
cumcisus, aut teneritudo, scilicet illa quæ est sege-
tum, vel coccinus Nomen ciuitatis in tribu Iudæ,
Ios. 15 Isa. 29.

charmi Vinea, siue cognitio aquarum, vel agnus
aquarum, aut quasi celsitudo Filius Ruben, Ge. 46.
1 Par 5 Filius item Iudæ 1 Par. 4. qui Ge. 46 dicitur
Her. Filius præterea Zabdi, filij Zaræ, filij Iudæ, pa-
ter Achar siue Achan, Ios. 7.

charmitæ, Idem. Num. 26.

charsena, Agnus anniculus, siue agnus dormiens
vel muratus. Nomen viri, Esth. 1.

chaselon, Fiducia vel temeritas eius, siue illa
eius, aut thronus mansionis, vel calix siue tegumé
tum mansionis. Pater Elidad principis tribus Be-
niamin, Num. 34.

chassuim, Tegumentum tabularum, vel sedes ta
bularum, aut spes vel temeritas uitæ. Filius Mes-
raim, Gen. 10. Heb Casluim Populi nomen qui, &
Philisthijm, siue corrupte Palesthini.

chásphia, Argentaria siue cupiditas: aut Syriace,
verecundia Nomen regionis, quæ a Chaspio mari
vocabulum sumpsit, vt quidam putant. Nicolaus
Lyra in Babylonis regione locum esse putat, ubi
plures Leuitarum post captiuitatem manserint,
1. Esd 8.

chebbon, Extinguēs vel extinctus, aut quasi in-
telligens, vel quasi ædificans. Ciuitas in tribu Iu-
da, Ios. 15.

chebron, Societas, siue participatio, aut adhęsio,
siue incantatio, vel liuor D. 1 Mach. 5.

chellon, Consummatio, uel perfectio, aut alle-
uians dolorem, vel tristitiam. D. Nomen terræ.
Iudith 2.

cheleab, Totus, vel omnis pater, siue consumma
tio, vel prohibitio patris Secundus filius Dauid de
Abigail vxore Nabal Carmeli. 2 Reg. 3.

chelliáu, Omnis vel totus ipse, aut consumma-
tio eius, siue prohibens eum. Nomé viri, 1 Esd. 10.

chelion, Consummatus, siue perfectus, aut totus
columbinus. Filius Elimelech Beth-lehemitæ,
Ruth, 1.

chelmad Quasi docens, aut totus mésurans, siue
omne indumentū, consummatio, vel cessatio mē-
surę, vel indumenti. Nomen vrbis. Ezech. 27.

chelmon, Exercitus præparatio, vel numeratio,
aut somnium eius. D Nomen loci Iudith 8.

chelub, canistrum, vel canunus nomen viri, 1. Pa-
ralip. 27.

cheme, Basis, aut rectitudo, siue præparatio No
men regionis, Ezech. 27.

cherub, quasi magister, vel quasi multiplicans,
aut quasi pugnans, vel cognitionis, aut scientiæ mul
titudo. Nomen viri, 1 Esd. 2. In 2 Reg. 22 debet legi
Cherub, non Cherubim.

cherubim. Idem pl. n.

chefeleth, Temeritates, siue fiducię, aut illa. No-
men ciuitatis in tribu Iisachar, Ios. 19

chesion,

chessón,Fiducia,aut temeritas eius,siue ilia eius aut thronus mansionis,uel calix,seu tegumentum mansionis. Nomen villæ in Ierosolymæ finibus. Iosue 15.

chetæa,Confracta,siue formidolosa:aut Syriace descendens.Ezech.19.

Chetæe,Idem,p.n.3.Reg.11.

chidon,Iaculum,vel infortunium,siue quasi iudicans.Nomen loci,1.Par.13.

chium,Aperta,vel apertura, G. Insula inter Cycladas atque Bythiniam:cuius nomen Syra lingua masticen designat, eo quòd ibi mastix gignatur. hác aliqui Chiam appellauere a Chione Nympha Coos.Act.20.

chloe,Familiæ Corinthiorum.Nomen.1.Cor.1.

chobar, Fortitudo vel potentia,aut quasi filius, siue quasi puritas, vel quasi frumentum, aut iam, id est,quod iá præterijt. Flumen est in terra Chaldæorũ,apud quod Ezechiel visionẽ vidit, Ezech.1. Hoc quidam Euphraten interpretantur:alij Abor ram putant.de quo Ptolomæus, & Strabo.

chodchod,Iaspis aut hydria hydriæ, Ezech 27.

chodorlahomor,Quasi generatio seruitutis,aut quasi habitatio seruitutis,siue sphærula.vel rotunditas manipuli.Rex Aelamitarum,Gen.14.

colhoza, Omnis propheta,siue omnis vidés, aut omne pectus.Nomen viri,Pater Sellon,2.Esd.3,11.

choreuias,Præparatio, aut firmitas,vel rectitudo domini.Frater Semei 2.Par 31.

chorræi, Furores, aut libertates, seu foramina. Populi Gigantes, expulsi a filiis Edom ex monte Seir.Gen.14.qui & Horræi, Deut 2.dicuntur.

Christus,Vnctus,G.

chub,Extinguens.Nomen gentis, Ezech 30.

chun, Præparatio, siue placenta:aut Syriace,fenestra.Nomen vrbis, 1.Par.18.

chus,Aethiops,aut niger.Filius Cham,Gene.10.a quo descenderunt Aethiopes.

chusan-rasathaim,Aethiops uel nigredo iniquitatum.Nomen regis Mesopotamiæ,Iudic.3..

chusai,Sensus,aut festinans, vel silens. Amicus Dauid,2.Reg.15,16,17.& 1.Par.27.

chusi,Aethiops,aut niger. Pater Selemiæ patris Nathaniæ patris Iudi,filius Iemini,2.Reg.18. Iere. 36 Legitur Psal 7. in titulo Chusi, cum legendum sit Chus.

chusa,videns, aut prophetans D.

C I

Cibsaim, Congregationes. Ciuitas ex tribu Ephraim data Leuitis,Ios.21.

cilicia,Voluens,vel reuoluta,G.Regio maritima Asiæ in sinu Issico, ubi porticus in Tharso celebris ad septentrionem Iudææ, de qua multa Strabo li. 14.Mela in 1.Plin.lib 5. c.27 Ptolem. in 5.c.8.quam Cydnus amnis interfecat,& mõs Amanus(ita Hieron.) a Syria cœle separat. Vide Volaterra lib.11. Geograph Ex hac Paulus Apostolus fuit oriundus, Act 23.& Christum in ea prædicauit.Gal.1.

cin,possessio, vel emptio, siue nidus,aut lamentatio. Nomen viri,a quo Cinæi,Num 24.

cina, Idẽ.Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios.15.

cinæi,Idem.p.n.Nomen populi, Gen. 15.

cinæus.Idem,s.n.Num.24. 1.Reg.15.1 Par.2.

cinoth,Lamentationes,quæ & Græce threni dicuntur.

cis,Durus,aut stipula,vel cucumerarium. Filius Abiel patet Saul regis,1.Reg 9.1.Par 23.Filius item Abigabaon,1.Par.8.& vocabatur filius Abdai Leuitæ.2.Par 29.

cison,Idem.Torrens Galilææ iuxta montem Tabor. Hic e monte Tabirio in mare cadit, Iudic 4 3.Reg.18.Psal.82.

citron,Aromatizans, vel fumigans, aut colligatio,vel uinculum, siue attædiati canticum:aut Syriace,nodus.Ciuitas in tribu Zabulon,Iud.1.

C L

Claudа,Vox fracta,vox flebilis.G.Insula spectãs Cretam inter meridiem, & occidentem,Act.27.

claudia, Latinum est,2.Tim.4.

claudius, Idem. Nomen Imperatoris Romanorum Act.11.18.

clemens,Latinum est,significatq.mitem,vel modestum,Philip. 4.

cleophas,in Græco Cleopas,& interpretatur gloria omnis, vel omnimoda gloria G Nomen alterius viri,qui proficiscens in Emmãunta, Christum alloquebatur in itinere,Luc.24 Iohan.19.

cleopatra,Gloria patriæ,vel patris.G Filia Ptolomæi,vxor Alexandri.1.Mach 10.

C N

Cnidus,Atriplex.genus herbæ purgatiuæ vel laxatiuæ.Insula oppositа Asiæ,1.Mach.15 Act.27.

C O

Coa,Spes vel congregatio: siue linea,aut regula. Nomẽ insulæ,3 Reg.10 2.Par.1.Fortasse ea est quæ Cos,siue Coo dicitur,Act.21.

cœlesyria, siue Cœles syria, Curua,siue depressa Syria G.1.Mach 3,10.

coheleth,Ecclesiastes,vel concionator.

colaia,Vox Domini, aut alleuiatio Domini,siue torrefactio.Nomen viri,2.Esd.11.

colia,Idem, Pater Achab,Ier.29.

colonia , Latinum est a colendo,id est, habitando dicta.

colossenses, Puniti,uel supplicio affecti. G.

colossis, Punitio vel supplicium G.Ciuitas Phrygiæ quæ est in Asia minore, Coloss.1.

coos,Vertex,vel summitas.Nomen insulæ,1.Machab 15 Eã puto Hebraice dici Co.(Dicitur & Græce Con, & Ceos quondam, unde & Plinius admonet dictam fuisse Ceam,& Coon.

corbam , siue corbana. D. Donum , vel oblatio. Mar. 7.

core,Caluus,uel caluitium,siue glacies,uel gelu. Filius Isaar filij Caath,filij Leui. Exod 6.1.Paral.6. In eod. c.dicitur filius Caath. Filius item Hebron sic uocabatur,1 Par.2. Sic & filius Esau ex Oolibama uxore, Gen.36.

core,1.Par.9 Vbi dicitur, Sellum uero filius Core,& 26. & 2. Par. 31. interpretatur uocans vel legens,aut perdix.Filius Iemna.

coriæ, idem significat quod corih. p.n. 1.Par.9. Hebr.Corihæ.

corites,Idem,s.n. 1.Par.9.

corinthus, Saturitas, vel satietas,aut ornamentum. G. Ciuitas Achaiæ maritima, quæ & Ephyra dicebatur Act.18.

corinthij saturati, uel satiati, aut ornati. G. Act 18.

Cornelius , Latinum est, a cornu . Nomen viri . Act 10.

corozaim,Hoc secretum, vel hic est mysterium. D. Galilææ oppidum est , nunc desertum inquit Hieronymus in ecloga , in secundo lapide a Ca-

harua.) Luc 10 Matth. 11.

cos, ſpina, aut æſtas, ſiue tædium, vel vigilia, aut nis Pater Anob & Sobobæ , 1 Para.4.

coſam , Diuinans. D Pater Addi , patris Melchi, uc. 3.

cozbi, Mendax, aut ceſſans, ſiue quaſi fluens, aut quaſi fluxus , Filia Suri, illa quæ cum Zambri occita eſt, Madianitis , Num 25.

C II

Creſcens, Latinum eſt, a creſcendo. Nomen viri, 2. Tim 4.

creta, Carnea, vel carnalis. G Græciæ inſula inter Cyrenæam & Græciam: ab ſeptentrione, Aegeo profunditur pelago, ſimul & Cretico: ab auſtro au em , Aphricano alluitur , Aegyptium attingente elagus Hæc dicta eſt hecatómpolis , id eſt, centum vrbibus inſtructa: hodie Candia vocatur . dionis Venetorum eſt. De hac lege Strabonem lib. o. Ptolom. lib 3. c. 19. Plinium in 4 cap. 12. Virg. 3. Aeneid Pompo. Mela. lib. 2 Meminit Lucas. Act. 2. Paulus ad Titum 1 Hieronymus refert hanc ſanigeratam diuitis maxime æris, quòd prima illic ius metalli inuentio & vtilitas fuerit , 1. Machæorum 10. Act. 27.

cretenſes, Idem. p. n. G. tit. 1.

cretes , Idem. G. Populi. Act. 2.

criſpus, Latinum eſt, Princeps ſynagogæ Iudæorum, Act. 18. 1. Cocinth. 1.

C V

Cuſi, Dures, ſiue ſtipula, aut cucumerarium Filius Abdi filij Maloch, 1. Para 6.

cutha, Combuſtio, ſiue contuſio Regio eſt Perſidis, a flumine Cutha, ſicut Ioſephus lib 9 c 15. antiq. Iud. ſcriptum reliquit, vocata. Inde Cutheæi, de quibus idem lib. 11. c 2 antiq. in hunc modum ſcribit Salmanaſar etenim tranſmigrans Iſraelitas, in eorum regione conſtituit Cutheæorum gentem, quæ prius in interiore parte Perſidis & Mediæ morabatur, 4. Reg 17.

C Y

Cypriarches , Princeps Cypri , vel princeps pulchritudinis G 2 Macha 12.

cyprij , Pulchri. G Act. 11.

cyprius, Idem, ſ. n. G. Act 4.

Cyprus, pulchra, vel pulchritudo. G. nomen inſulæ, 1. Mach. 15. Act. 11 27.

cyprus , Cantic. 1 c. 4. Camphora interpretantur nonnulli, aroma quoddã ſic vocatũ. Heb. Copher.

cyrinus, in Græco Cyrinius, quod interpretatur dominans. Præſens Syriæ, Luc. 2.

cyrus, Quaſi niſer, vel quaſi hæres, aut venter. Rex Perſarum, 1 Eſd. 1. Act 13.

cyrene, Partes, ſiue trabes, aut frigiditas, vel occurſus nomẽ ciuitatis Aphricæ, 4 Reg 16. quæ & Pentapolis dicitur a quinq; vrbibus quibus fulget; hæ ſunt, Heſperia, alias Berenice dicta Plinio authore lib. 5. c. 5 Apollonia. Ptolemais antiquo nomine Barce appellata. Arſinoe aliquãdo Teuchira vocitata: arq; vnde teucris nomẽ eſt, ipſa Cyrene omniũ harum clariſſima. Vide plura in Pomp. Mela lib. 1. Plinio lib. 5 cap. Straboni in 17. Ammiano Marcellino lib. 22 Huius mentio fit. Act. 2.

cyrenæi. Idem p. n.

cyrenenſes , Idem. Act 6. e ſynagoga Iudæorum priuatæ ſectæ homines.

cyrenenſis , Idem, ſ. n. Act 13.

cyrenæus , Idem, 2. Mach 3. Mat. 27.

D

DAbai , Detrahens, ſiue loquens, aut ſenectus , vel Siriace, ſluens.

dabereth , Verbũ, ſiue res, aut apes, vel ſubiectio, aut Syriace ductrix. Ciuitas quæ de tribu Iſſachar data fuit Leuitis , Ioſ. 19. 21. Ciuitas item refugij 1. Para. 6

dabir, Oratorium, ſiue verbum, aut res, vel ſubiectio, aut Syriace ductor. Rex, Eglon, Ioſ. 10. nomen vrbis in tribu Iuda & Simeonis , Ioſ 11. 21 Eſt & altera in tribu Gad, quę & Cariath-ſepher dicitur, Ioſ 13 & Cariath-ſenna, Ioſ 15. Iudic. 1. In quam confugiebant qui homicidium perpetrarant. 1. Paralip 6.

dabir, Oratorium, ſiue verbum meum : aut res vel apes , ſiue ſubiectio mea : aut Syriace , ductor meus .

dadan, Mamilla, vel dilectio, aut patruus, vel iudicans , Filius Regina Gen. 10 Filius Iecſan, Gen. 25 Gen. Aethiopiæ in occidente.

dagon, frumentum, vel piſcis, nomen idóli Philiſthinorum . Iudic. 16. 1. Mach. 10.

Dalaia ſiue Dalaias. Pauper Domini, ſiue exhauſtio , aut ramus Domini , vel macilentus . Filius Elioenai filij Naariæ, 1 Par. 3. Filius Semeiæ, Ier. 36

dalila, Paupertas vel ſitula eius, aut ramus eius, ſiue exhauriens , aut macilenta . nomen mulieris quam amauit Samſon, Iudic 16.

dalmanutha , Situla præparata , vel exhauſtio Numerata , ſiue macies vel ramus præparatus vel Numeratus. D. nomen regionis , Marc 1.

dalmatia , Lampas fruſtratoria , aut fulgur vanitatis. G Pannoniæ ad Hadriaticum mare regio. De qua plura Plin lib 3. natur hiſt cap. 22. & 25. in quam Titus ad prædicandum Euangelium profectus eſt 2 Tim. 4.

damaris , Vxorcula, id eſt, parua vxor G. mulier quæ ad prædicationem Pauli , Chriſto credidit. Actuum 17.

Damaſceni, ſanguinis ſacci, vel ſanguinis potula , aut ſanguis fœmorum vel incendiorum vel procuratoris . Dicuntur a Damaſcene, quæ eſt regio Syriæ inter Libanum & Antilibanum montes ad Septentrionem Iudeæ . Vnde deſcribitur terra a Dan vſque Berſabee. 1. Reg. 3. 2. Reg 24 in hac eſt Damaſcus : a qua tota regio appellationem ſumpſit. De hac Mela lib 1 Plin. in 5 c. 12,

damaſcus , Idem Filius procuratoris domus Abraham Gen. 15. Eſt & Damaſcus potens & inſignis Phœnices ciuitas, quæ quondam in omni Syria tenuit principatum terminis Iudeæ ad ſeptentrionem, Ezec. 47 Iſa. 7. 10. 2 Reg. 8. 3. Reg. 11. 1. Par. 18. quæ Stephano a conditore Damaſco Mercurij & Alimedes filio Iuſtino lib 36. a Damaſco rege: Hieron in Heb quæſt vero Damaſec Eliezer, cuius in lib 1 Moyſis fit mentio, nomen accepit, Gen. 15. de hac Iſa. 7. Ezech 27 Amos 1 Cant. 7 Ier. 49. nunc Saracenorum metropolis . Tertull. lib. 3 aduerſus Marcionem Damaſcum ciuitatem Syrophœnices ſcribit, quæ quondam Arabiæ deputabatur inter Libanum & Antilibanum ſita , e qua Paulus per murum demiſſus fuit, Act. 9. 2. Para 12.

damaſcus, 4 Reg. 16. Similitudo incẽdij, aut oſculi vel poculi, ſiue facci, aut ſimilis fœmori, vel tacitum oſculum, aut poculũ , Heb. Dumẽiec. Licet exemplaria quædam Hebraica legant Dumẽſec

damna,

damna, Sterquilinium, aut cruentatio.vel taciturnitas, aut similitudo nostra. Ciuitas in terra Zabulon data Leuitis, Ios 21.

dan,Iudicans,siue iudicium.Nomen loci,Ge.14. Filius item quintus Iacob ex Bala ancilla Rachel vxoris suæ, Gen.30. Est & ciuitas Phœnices ad fontes Iordanis sita,in qua tribus Dan habitauit,& nomen impositum nec Lesem appellata,Ios.19.& Lais, Iud.18. siue Laila . Isa.10. Ipse fuit terminus terræ Israël ab Aquilone,1.Reg 3. Ezech.27.In qua Ieroboam Rex Israël vitulum adorandum erexit . 3.Reg 12.Amos 8.Hieronymus in Hebraeis traditionibus Paneas vocatam putat,quæ alias Cæsarea Philippi.

daniel Iudicium Dei . Nomen Prophetæ , quem præpositus Eunuchorum Nabuchodonosor, vocauit Baltassar,Dan.1.Filius item secundus Dauid ex Abigail Carmelitide,1.Par.3.

Danna, Iudicium, vel iudicans:aut Syriace, ista. Nomen ciuitatis in tribu Iuda,Ios.15.

daphca,Pulsatio, siue impulsio. Nomen loci in quem venerunt filij Israël a deserto Sin, Num 33.

daphne,Laurus.G.

daphnin, Num.34.vbi dicitur,fontem Daphnin. non est in Hebræo.

Dara, Generatio siue habitatio pastoris , aut societatis,siue iniquitatis : vel Syriace,brachium. Filius Zaræ,filij Iudæ,1 Par 2.

darcon,Generationis,vel habitationis possessio, vel emptio:aut Syriace,draco Nomen viri,1.Esd 2.

darius,Requirens, aut inquirens . Rex Medorũ. Daniel 5.1.Esd.4.

darmascus, Generationis , aut habitationis procuratio, aut generatio, vel habitatio incendij , vel procuratoris, Vide Damascus,1 Par.18.2.Paral.16. 24. 28.

datham,Ritus,aut lex.Filius Eliab,Nu.16.Deu 11

datheman Legis præparatio,vel legis munus.D. Nomen vrbis,1.Mach 5 .

Dauid,dilectus . Filius Isa.1.Reg.17.1.Par.2.

D E

Debbaseth. Mellifluus , aut insamiam apponens. Nomẽ ciuitatis terminus Zabulonię tribus,Ios 19.

debelaim, Palatæ,id est,massæ ficibus compactæ,massæ ficuum siccarum, caricæ,Osee 1.

debera,Oratorij,siue verbũ,aut res.vel apes,aut subiectio vel Syriace,ductrix.Nomen loci,Ios.15.

deblatha, Palata id est,massa ficuum siccarum , aut massa de ficibus compacta . Ciuitas est apud Ezechielem,quam ego plane Reblatha esse credo . nam similitudo literarum Res,& Daleth,sæpenumero multis imponit , propterea quòd hæ parum admodum apice inter se distent.

deblathaim,Idem p.n Nomen ciuitatis in terra Moab,Iere.48.

debora,Apes,vel verbum,aut res.siue subiectio: vel Syriace ductrix,Nutrix Rebeccæ,Gen.35. Vxor item Lapidoth prophetæ,Iudic.4.

decapolis, Decem ciuitatum, regio. G Regio est decem virbium vltra Iordanem ad orientẽ Iudææ sita, cuius frumentio,Mat 4. Marc.5.8.de qua Plin. lib.5.c.18.nat.hist.& Hieronymus in Ecloga.

decla, Comminutio eius.vel Syriace palma , illa scilicet quæ est arbor. Filius Iectan,Gen.10.

dedan, Mansilla, vel dilectio earũ:aut patruus , vel iudicans.Nomen vrbis,Ier 25.

dedanim,Idem p n. Filij Dedan,Isa.21.

delean,Pauper,afflictus, siue pauperis respõsio. vel canticum, aut exhaustũs, siue macilenta. afflictio,vel respõsio:vel ex Hebræo, & Syro. Pauperis.Nomen ciuitatis in tribu Iudæ,Ios.15.

delphon,Stillicidium,aut pauperem respiciens, siue exhaustum,vel macilentum respiciens. Filius Aman.filij Amadatha,Esth.9.

delos,manifestata,vel offensa G Nomen insulę 1 Mach.15.

demas,popularis,vel plebeius,aut pinguis.G nomen viri,Colos.4 2.Tim.4

demetrius. Cerealis a Cerere,quã Gẽtiles Deam frumenti putabant,Seleuci filius 1 Mat.7.Nomen etiam argentarij cuiusdam,Act.19.

demophõ, Populi interfectio,aut populi cædes. G.Nomen viri,2. Mach.12.

denaba,Iudicium eius in ea,aut iudiciũ præbẽs, Vrbs est in Edom,in qua regnauit Bela,Ge.36.

derben,Circunsepta,vel vallata G Nomẽ ciuitatis Licaoniæ,siue Isauriæ,vt Strabo ait li.12.Act.14.

derbeus,Circunseptus,vel vallatus. G.Act 20.

desiau Pinguedo,aut cinis. D. Nomen castelli, 2.Machab.14.

D I

Diabolus,criminator siue Calumniator,aut accusator.G.1.Mach.1.Luc.8 Iohan.6.

diabolus , Habacuc 3. in Hebræo est Reseph , & interpretatur volucres , siue flamma , vel lampas, vel sagitta .

diana, Lucinum est:& dicta est a die,eo quòd habeat lucem æmulã diei . Nã luna hoc nomine appellatur Nomen deæ quã colebant Ephesij.Act.19.

dibon Abundans filius,aut abundantia intelligẽtiæ,vel ædificationis:aut Syriace,fluxus. Nomẽ excelsi Moabitarum,vbi colebantur idõla,Isa.15 Nu. 21.Ier 48.Est & vrbs Moabitarum primo,& postea Sehon regis Amorrhæorum , in tribu Ruben vltra Iordanem ad orientem posita, Ios.13.

dibon,Isa.15.vbi legitur,Quia aquę Dibon repletæ sunt sanguine. Ponam enim super Dibon,& in Hebræo habetur Dimon, & interpretatur sanguinolenta,siue sterquiliniũ Ciuitas in tribu Gad sita.

dibon-gad,Abundantia filij felicis,aut abundantia intellectus,vel ædificationis fœlicis,siue abundantia filij accincti,Nomen loci in quo filij Israel fixere tentoria,profecti de Oboth.Num.33.

dibre-haiamim, Verba dierum,Grece autẽ nocatur hic liber Paral.1.relictorum, quòd in eo libro ea maxima tractentur,quę in lib.Reg relicta sunt.

didymus,Geminus, vel gemellus,ille scilicet qui cum alio,vno. & eodem partu nascitur.G.Sic dicebatur Thomas apostolus, Iohan.11 20.

dieu, De generatione,aut existentes,Syrum est.

dilatau, Pauper Domini, siue exhaustio, vel ramus Domini,aut macilentus Nomẽ viri,1 Par 24

dimona , Sterquilinium , siue coacervatio . aut abundans numerus, vel munus . Nomen ciuitatis in tribu Iuda,Ios 15.

dina,Iudicium, vel iudicans:aut Syriace,ista. Filia Iacob ex Lia uxore,Gen.30.

dinæi, Iudices, siue iudicia . Nomen populi , 1.Esd 4.

dionysius,Diumitus, stimulatus,vel compunctus. G. Vir Athenien sis , prædicante Paulo ad fidem Christi conuersus,Act 17.

diospolis, Diuina saturitas , vel diuinum ornamentum G.Nomen mensis 2.Mach.11

nistrephes, a Ioue nutritus. G Vir pessimus, ut tatur Iohannes in tertia sua epistola.

lisan, Trituratio, siue pinguedo, uel cinis, aut andans dens uel ebur Filius Seir Horræi, Ge 36

dison, Trituratio, siue pinguedo, uel cinis Filius it Horræi, Genes.36. Filius item Aue filii Se- on, ibid.

dithalassum, Duo maria, siue bimaris, qui utrin- e mari alluitur, quod in nauigatione uix sine riculo euenire solet G Act.27.

D O

Doch Cómotus, siue impulsus, aut cóminutus. D dodan, Dilectio, aut mamilla eius, uel patruus us Nomen uiri. 2 Par. 20.

dodanim Dilecti uel patruelis somnus, aut ma- illa dormientis, Filius Iauan, Genes. 10. a quo hodii.

dodanim. 1. Paralip. 1. Imperantes, siue descen- entes: aut impera ntis uel descendentis somnus, ebr Rodanim. Filius Iauan, qui Genes. 10. dici- ur Dodanim.

doeg Solicitus, siue anxius, aut piscator. Vnus ex aſtoribus Saulis, 1 Reg. 21.

dommim, Sanguinei, aut silentes: uel similes: uel Syriace, pecuniæ Nomen regionis. 1. Reg. 17.

dor, Generatio, uel habitatio Nomen prouin- iæ, Ios. 11 uel Iudi 1 Est & nomen ciuitatis in tri- u Manasse, Ios. 17 1 Par. 7 Maritima ciuitas, quæ deinceps ab Herode instaurata, Cæsarea, in hono- em Cesaris appellata est.

Doran, Generatio, uel habitatio populi. D. No- men loci 1. Mach 15

dorcas, Caprea, uel damula G. Nomen mulieris quæ & Tabitha Syriace dicebatur, Act 9.

dorda, habitaculum scientiæ uel generatio scié- tiæ. Filius Maoli 3 Reg 4

doriminis, Generatio, uel habitatio dexteræ. D. do. ix. Rapidus, aut uelox. D. Eccli. 24.

dosiitheus, Deodatus. G. Nomen ducis 2 Mat. 12.

dothain, siue Dothan. Ritus aut lex. Locus est, ubi Ioseph reperit fratres suos pecora pascétes, Gen. 37 qui etiam temporibus Hieronymi superera- rat in duodecimo a Sebaste miliario contra aqui- lonis plagam. 4. Reg. 6.

D R

Drusilla, Rore conspersa. G. Vxor Fœlicis præsi- dis Iudææ Act. 24.

D V

Dudia, Dilectus, aut patruus meus. Nomen uiri. 1. Parap 27.

duel, Cognoscite Deum, aut scientia Dei, Pater Elia saph principis tribus Gad, Num. 1.

duma, Silentium uel similitudo Nomen ciuita- tis in tribu Iuda. Isa 21 Filius Ismahelis, Gen. 25.

dura, Generatio, uel habitatio, aut pyra scilicet ignis. Vallis prouinciæ Babylonis. Dan. 3.

E

Bal. Aceruus uetustatis, aut aceruus deflués. Filius Sobal filii Seir, Ge. 36 Est & mons ultra Iordané in terra Chanaan, non longe ab Hierichunte, in quo altari constructo posuit Mose maledictiones Deu. 11. & 27. Ios. 8. Iosephus lib. 4. cap 6. antiq Iud.

E C

Eccetan, Paruus, siue minimus. Nomen uiri. 1 Esdr. 8.

ecclesiastes. Concionator, uel congregans, Hebraice coheleth, id est, concionator.

ecbathana, Frater mortis. D Nomen regionis 2. Machab. 9.

ecbathanis. Idem. Heb. Echmatha. Metropolis maioris Mediæ a Seleuco, ut inquit Volater. lib. XII. seu, ut authori historiæ Iudit. 1 placet, ab Arphaxato Medo condita, ubi reges eo quòd frigida sit æstiuare solent. Hæc Ptolemæo lib. 6. dicitur Achbathana: Stephano uero interdum Agbatana, interdum Echbatana dicitur. 1. Esd 6.

echaia, Frater domini Nomen uiri, 2. Esd. 10.

echi, Frater meus. Filius Beniamin, Gene. 46. qui 1. Para 8. Rapha dicitur.

E D

Eddo, Vapor, aut nubes, uel interitus eius Nomen uiri, 1 Esd. 8.

edema, Terra, aut rufa, siue sanguinea. Ciuitas in tribu Nephthali, Iosue 19.

eden, Voluptas siue delicię: aut Syrince. tempus. Orientalis regio. Isa 37 4 Reg. 19. Est & nomen proprium uiri 2 Para 29.

eder, Grex, siue defectio, uel priuatio. Filius Musi, filii Merari. 1 Par 23. Vrbs item in tribu Iuda. Ios. 15. & 19 Est quoque turris nomen, ubi filii Iacob tabernaculum fixerunt, Gen. 35. ubi legitur, Fixit tabernaculum trans turrem gregis Hebraice, turrem Eder. Item Michææ. 4 Et tu turris gregis. Hebraice, Et tu turris Eder.

edissa, Myrtus, aut Syriace, lætitia. Nomen mulieris, quæ & Esther, Esth 2.

edna, siue Ednas, Voluptas: aut Syriace tempus. Nomen uiri, 1. Esd. 10

edna, 1. Para 12. Æterna requies, siue testimonium quietis. Princeps militum in Manasse

edom Rufus, siue terrenus, aut sanguineus. Sic cognominatus fuit Esau, Gen 25. 36. Nomé regionis, quæ & Idumæa. 3 Reg. 11 Isa. 34 Hęc in Syria ad meridiem Iudææ sita, habet Arabiam ab Austro, Phœniciam a Borea Alias potro Gabalene, item & Amalechitis ab Amalech uocitatur: uelut Ioseph lib 2. cap 1. indicat. Verumtamen idem Iosephus lib. 5. cap 5. antiq duplicem Idumæam ponit, Superiorem & Inferiorem. Superiorem elegit tribus Iudæ, quæ in longum quidem extenditur usque ad Ierosolymam: latitudine uero usque ad paludem Sodomæ constituta est. In hac autè sorte ciuitates erant Ascalon & Gaza: istam, Palæstinam alias dicunt Inferior Idumæa sorte cessit Simeonis tribui. Hæc circa Aegyptum est, & Arabiæ montem. Hæc ille Edomitæ noluerunt filiis Israël transitum permittere per terram ipsorum, Num. 20 Saulistos expugnauit. 1. Reg. 14 Dauid ipsos sibi seruire fecit, 2. Reg 8. 1. Par. 19.

edom, Ios.; Homo, siue rufus, aut terrenus, uel sanguineus. Heb Adam. & est nomen urbis.

edrai, fortitudinis uel magnitudinis aceruus: aut nubes, siue interitus iniqui aut socii uel pastoris, siue confractionis. In regione Amorrhæorum urbs regis Og ubi ipse contra Israel pugnauit & cæsus est, Deu. 1. & 3. Num. 21. Ios. 12. Est & alia in tribu Nephthali Ios. 19

E G

Egeus, Meditatio, siue loquela, uel gemitus, aut ablactatio. Eunuchus Persarum regis, Esth 2.

egla, uitula, aut currus, siue rotunda. Vxor Dauid 2. Reg. 3 1 Par. 3.

Eglon, Vitulus, aut currus, siue rotundus. Nomẽ urbis, cuius rex fuit Dabir, Ios.10.15. Nomen regis Moab, Iud.3.

E L

Ela, Ilex, uel quercus, siue fortitudo: aut maledictio, uel iuramentum, scilicet imprecationis: aut Syriace, Deus Ciuitas Idumæorum. Gen 36 Pater Oseæ Prophetæ, 4.Reg 15 Filius Caleb filii Iephone. 1.Par.4. Pater Semei præfecti in Beniamin. 3.Reg.4 Filius Ozi, 1.Parap.9. Filius Baasa regis Israel, 3.Reg.16.

elad, Dei æternitas: uel Dei testimonium, aut Dei præda. Filius Suthalæ filii Zabad, 1 Par 7.

elada, Dei cœtus uel congregatio, aut Dei æternitas siue testimonium, uel Dei præda Filius Tahath, filii Bared filii Suthalæ filii Ephraim, 1. Par.7

elasa, Fortis, uel Deus meus. D. Iudith. 8.

elasa, Dei factura Filius Helles, filii Azariæ, filii Iehu. 1.Par.2. Filius Rapha filii Banaa, 1.Par.8. Filius Saphan, Ierem 29.1.Esd 10.

elath, Cerua, siue fortitudo: aut ilex uel quercus. Nomen ciuit tis regni Edom ad mare rubrum, unde ex Aegypto Indiam uersus, & inde ad Aegyptum nauigatur. Deuter 2 Hæc dicitur Aila in. 4.Reg.14.16 eamq; ædificauit Azarias.

elcana, Deus Zelotes, aut Dei possessio, uel Dei calamus, siue Deus nidus eius. Filius Core filii Isaar, filii Caath. Exod 6 Filius item Ieroboam, 1 Reg.1.1.Par.12. Filius Asir, 2.Par.6.28.

Elceseus, Dei durities, uel serotinus Viculi nomen in Galilæa, unde Nahum Propheta, Nahũ.1.

Eldaa, Dei scientia, aut Dei cognitio. Filius Madian, filii Abrahæ, Gen 25.

eldad, Dei dilectio aut dilectus. Nomen uiri, super quem requieuit spiritus Domini in castris, Num.11.

eleale, Dei ascensio, siue Dei holocaustum Ciuitas Amorrhæorum in Galaaditide regione, tribui Iudæ adscripta, Isa.15. quam ædificauerunt filii Ruben Nu 32.

eleazar, Dei adiutorium, siue dei atrium. Filius Aaron filii Amram filii Caath, filii Leui, Exod.6. 1 Paralip 6.

eleazarus, Idem filius Mathathiæ, filii Iohannis. 1.Machab. 2. Pater item Phinees filius, Mosollamiæ 1.Par.9

electa, Latinum est, & Græce idem significat. Mulier ad quam scribit Iohannes, 2. Iohan. 1.

elehanan, Dei gratia, siue Dei misericordia, aut Dei donum. Nomen uiri. 2. Reg. 23. 1 Par 11.

eleph, Mille, siue doctrina, aut bos, uel dux. Vrbs in tribu Beniamin, Ios.18.

eleutherus, Liber, uel ingenuus. G. Nomen fluuii. 1. Mach 11.

eli, Deus meus Matth 27

elia, Deus dominus, aut fortis dominus. Filius Ieroam, 1. Par.8 1. Esd.10.

eliab, Deus meus Pater. siue Deus Patris. Filius Phallu filii Ruben, Num 26. Primogenitus filiorum Isai Patris Dauid, 1. Reg. 17. 1. Paralip. 2. Filius etiam Helon, princeps tribus suæ Zabulon, Nume 1.

eliacim, Dei resurrectio, aut affirmatio, siue Deus resurrectionis uel firmitatis: aut deus uindicans Filius Helciæ, Isa. 22 4. Reg 18 præpositus domus regis Ezechiæ, Filius item Iosiæ regis, a Pharaone Nechao Ioacim appellatus 4. Regum 23.

Pater Iona, Luc. 3.

eliada, Dei scientia, uel Dei cognitio. Pater Razon, 3. Reg. 11. Filius Dauid, 2. Reg 5. 1. Par. 3.

eliam, Dei populus, aut deus populi. Filius Achitophel, 2. Reg. 23.

elias Deus dominus, aut fortis Dominus. Nomen Prophetæ, 3. Reg. 17.

eliasaph, Deus augens, uel Deus augmentationis, aut Deus finiens Filius Duel, princeps tribus tuæ Gad, Num 1.

eliasib, Deus conuersionis, aut Dei sessio uel habitatio, siue Dei insufflatio. Filius Elioenai filii Naatiæ, 1 Par, 3 24. 2 Esdr. 10.

eliatha, Deus meus tu, aut Deus meus uenit. Nomen uiri, 1 Par 25.

elica, Dei Pelicanus, aut fortis uomitus Nomen uiri, 2. Reg 23.

elici, Nigri, aut circumuoluti, uel retorti. G.

elidad, Dei dilectus, uel Dei dilectio. Filius Chaselon princeps tribus Beniamin, Nu. 34.

eliel, Deus meus deus, uel Dei fortitudo, siue Dei potentia Filius Thohu, 1. Par. 6. 8 Mahumites, 1 Par. 11 2 Par. 31.

eliézer, Dei adiutorium, siue Dei atrium: Nomẽ filii procuratoris domus Abraham. Gen. 15. Filius item Moysis, Exod. 18. 1 Par. 23. Filius etiã Bechor filii Beniamin filii Iacob, 1. Paralip 7. Filius Iorim, Luc 3.

elihóreph, Dei hyems, aut Deus iuuentutis, siue forte opprobrium: aut ex Hebræo & Syro, deus acuminis Filius Sisa princeps exercitus Salomonis, 3. Reg 4

elim, arietes, aut fortes, uel cerui siue valles. Nomen ciuitatis Moabitarum non procul a limite: ad quam peruenerunt filii Israel profecti de Mara, Exod. 16. Num. 33. Est & nomen putei, Isa. 15 aut nomen ciuitatis Et debet legi Beerelim.

elimélech, Deus meus rex, aut Dei consilium. Nomen Beth-lehemitæ cuiusdam, maritus Noemi, Ruth. 1.

eliœnái, Ad ipsum oculi mei, siue ad ipsum fontes mei, aut ad ipsum afflictio uel paupertas. Filius Naatiæ filii Semeię filii Sechenię, 1, Para. 3 4. Filius item Bechor filii Beniamin filii Iacob, 1. Para. 7. 8.

eliœnái, 1 Par. 26. Esd. 8. Ad Dominum oculi mei, aut Deus ipse oculorum meorum.

eliphal, Dei miraculum, uel Dei iudicium. Filius Vr, 1 Para 11.

eliphálet, Deus liberationis, siue Deus expellés. Filius Dauid, 2. Reg. 5. qui 1. Par. 3. 14. dicitur Elipheléet. Est & filius Esec. 1. Par. 8.

eliphalu, Deus mirabilis, siue deus iudicii Nomẽ sacerdotis, 1. Par. 15.

eliphaz, Dei nisus, uel conatus, aut Dei obrizũ. Filius Esau ex Ada uxore, Gen. 39.

eliphelet, Deus liberationis, siue deus meus expellens. Filius Aasbai, 2. Reg. 23. Filius item Dauid, 1. Para 3. qui 2 Reg. 5 dicitur Eliphalet.

elisa, Deus est, aut Dei agnus, siue Deus commodans Filius Iauan, Gen. 10. Ab hoc Aeoles, siue insulæ Ionii maris Ezech. 27.

elisabeth, Deus iuramenti, uel saturitatis, siue Dei septenarium. Vxor Aaron, filia Aminadab, Exod. 6. Vxor item Zacharię, mater Iohannis Baptistæ, Luc. 1.

elisaphan, Deus Aquilonis, siue Deus abscondi-

tus, aut

tus, aut Deus speculator. Filius Othel, filii Caath filii Leui. Exod. 6. Filius item Pharnach, Nu. 34.

el saphat. Deus iudicans.

elisama, Deus exauditionis, siue Dei exauditio. Filius Ammiud, princeps tribus suæ Ephraim. Nu. 1. 1 Par. 7. Filius item Dauid. 1. Par. 3. 14. qui 2 Reg. 5. dicitur Elisua. Pater Nathaniæ. 4. Reg. 25. Sic nominabatur filius Icamia filii Sellum filii Sisamoi. 1. Paralip. 2.

eliseus, Dei salus, uel Deus saluans. Nomen prophetæ filii Saphat. 3. Reg. 19. 4 Reg. 3. Luc. 4.

elisua. Idem. Filius Dauid. 2. Reg. 5. qui elisama, 1. Par. 3. d citur.

elitur. Dei fortitudo, siue Dei petra: aut Dei plasmatio. uel collectio. Filius Sedeur, princeps tribus suę Ruben. Nu. 1.

eliu, Deus meus ipse, aut fortitudo ipsius. Filius Ieroham patris Elcanæ. 1. Reg. 1. Nomen principis militiæ. 1. Par. 12. 26. 27.

eliud, Deus laudis, siue Deus cõfessionis, aut Dei laus, uel confessio. D Filius Achim filii Sadoc Matth. 1.

ellada, Græcia. G. Hellada.

elle-haddebarim. Hæc sunt uerba. sic incipit quintus liber Legis, qui Græce deuteronomios, id est, secundaria lex dicitur etiam ab ipso Moyse. Deut. 17. Senehattorah. Non quòd alia sit quàm ea quę in mõte Sinai data est: sed quòd denuo repetita sit nouo pacto per ministerium Moysi, corã iis qui priorem in monte Sinai non audierant.

ellel. Laudans, siue lucifer, aut stultitia. Pater Abdon iudicis in Israel. Iudi. 12.

elmadan. Deus mensurę eorum, uel Deus inducmenti, eorum D.

elmélech. Dei regnum, uel Dei consilium. Nomen ciuitatis in tribu Aser, Iosu. 19.

elmodad. Dei mensura, aut atrium dilecti. Filius Iectan. Gen. 10.

elnaem. Dei pulchritudo, siue Deus monẽs eos. Pater Iosaia & Ieribati. 1. Par. 11.

elnathan, Deus dedit, siue Dei donum. Filius Achobor Ier. 26. Pater Noestæ matris Ioachim filii Ioacim. 4. Reg. 24.

elon, alex, uel quercus, aut fortis. Filius Zabulon. Gen. 46. Iudex Israelitici populi. Iudic. 12. Nomen ciuitatis in tribu Nephthali. Iosu. 19. 3 Reg 4. Tale fuit nomen patri Basemath & Ada uxorum Esau. Gen. 26. 36.

elonitæ, Idem, p n Num. 26.

elphaal, Dei opus, uel Dei operatio. Filius Mehusim 1 Par. 8.

elthece. Ex Hebræo & Syro. Dei theca, uel capsa. Nomen ciuitatis in tribu Dan, Iosu. 19 quæ Iosu. 21. Eltheco dicitur.

eltheco, Idem. Nomen ciuitatis Iosu. 21. quæ Iosue 19. dicitur Elthece.

elthecon. Dei correctio, siue Dei præparatio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Iosu. 15.

elthold, Dei generatio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Iosu. 15 in tribu Simeon, Iosu. 19.

elui, Vulgatus, siue pernoctatio. Nomen sextę lunationis, partim Augusto, partim Septembri respondentis. 1. Mach. 14.

eluzai. Dei fortitudo. Nomen uiri. 1. Par. 12.

elymaida, Panicea, a panico, quod est genus seminis. G. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 6.

elymas, Magus, siue corruptor, uel perniciosus. G. Nomen magi. Act. 13.

elzabad, Dei dotatio, nomen principis, 1. Paralip. 12. 26.

E M

Emalchuel. Rex Deus, aut regnum Dei, uel nuncius Dei. D. Nomen uiri. 1 Mach. 11.

eman. Multus, aut tumultuans: uel Syriace fidelis. filius Zare filii Iudæ. 1 Par. 2.

emath. Ira, uel indignatio, aut calor, siue muros, aut uter, uel lagena. Vrbs Syriæ Damasci. Iere 49. Vbi hostes Israelis remanserunt, Iud. 3. Hæc Eusebio Epiphania, aliis Antiochia dicitur. Ciuitas est munitissima tribus Nephthali, Iosu. 13. 19. 1 Par. 14 19. Vide Hieronymum in locis Heb. Ipsa est terminus Chananæorum a Sidone. Iosu. 13. qua urbe accepit nomen circumiacens regio, cuius mentionem habes 4. Reg. 14 25. Isa. 10. 11. Zach. 9. Repete quæ supra in Amath habes.

emath. Nehem 12. interpretatur, centum. Heb. Meah nomen turris.

emer, Dicens, uel loquens, siue exaltatio: aut Syriace agnus. Nomen loci, 1. Esd. 2

emim, Timores, aut terribiles, uel populi: siue insula aquarum, Gigantes quos expulerunt Moabitę a terra ipsorum, Deut. 2. In Gen. 14 non est proprium nomen, sed uertendum, terribiles, uel horrendos, quod fecit Chaldæus interpres: sic etiam transferendum esse dicit Hieronymus in quæstionibus suis Hebraicis in Genesin. licet LXX. Emmæto transtulerint. Puto tamen populos esse Raphaim a Moabitis Emim dictos: ab Ammonitis uero Zomzómimim. Deut. 2.

emmanuel, nobiscum Deus. Isa. 7. Matth. 1.

emmaus, Timens consilium, uel matris augentis consilium, seu populus abiectus. D. Nomen castelli distantis ab Ierusalem stadiis 60. Luc. 24.

emmer, Dicens, siue loquens, uel exaltatio: aut Syriace, agnus. Pater Phashur sacerdotis Iere. 20. 1. Esdr. 2. Pater item Mosollamith. 1. Par. 9. 24.

E N

enac. Gigas, aut torques, uel monile, siue onerator. Gigantes, Num. 13. quos expulerunt Chananæi. Deut. 2.

enacim, Idem pl. nu.

en-agallim, Fons, siue oculus uitulorum, uel curruum aut rotunditatum. Nomen uici in principio maris mortui, Ezech. 47.

enaim, Fons, uel oculus eorum. Locus in tribu Iuda. Iosu. 15. Hodieq. uilla est Bethemin circa Terebinthum. Hieronymus in locis Hebraicis, Hebr. Enam.

enan, nubes, uel augurium, siue fons, aut oculus earum nomen uillæ, siue uiculi. Num. 34. Ezech. 48. Pater item Ahira principis tribus Nephthali, Nume. 1.

encænia, Renouatio, uel dedicatio, id est, festum pro renouatione uel dedicatione templi. G. Ioh 10

en-dor, fons, siue oculus generationis, uel habitationis. Vrbs tribus Manasse in Iezrael iuxta Naim urbem sita, Iosu. 17. 1. Reg. 28. Psa. 82.

en-gaddi, fons, siue oculus hœdi uel felicitatis: aut ex Hebræo & Syro, fons siue oculus incisionis, uel scissuræ. Vrbs in tribu Iuda iuxta mare mortuum contra occidentem. Dicitur & Hatasson-thamar. 1. Reg. 24. Ezec. 47. Canti 1.

en-gannim, Fons hortorum siue oculus protectionum. Locus tribus Iudę, Iosu. 15. Et Hieronymo in

mo in locis Heb. est vicus iuxta Bethel. Alia ciuitas facerdotum in tribu Iſſachar, Ioſ 19.

enhadda, oculus acutus vel lætus: aut fons æmi minis, vel lætitiæ: ſiue ex Syro & Hebræo, fons vel oculus vnus ſiue nouus, nomen ciuitatis, Ioſ. 19.

en-haſor, Fons, ſiue oculus atrij vel veſtibuli, aut fontis fœnum vel herba. Ciuitas tribus Nephthali, Ioſ. 19.

ennom, Ecce illi, ſiue diuitiæ eorum: aut decipiens vel contriſtans eos nomen viri, Iere. 7.

enon, nubes, vel obnubilatio, ſiue fons aut oculus eius, vel augurium. Terminus Damaſci, Ezech. 47 Eſt & Enon iuxta Salim oppidum haud longe a Iordane, vbi Baptizabat Ioannes, ſicut Iohan 3. ſcriptum eſt. Hieronymus in locis Hebraicis ad ſuã ætatẽ locũ in oct. uo lapide Scythopoleos ad meridiem iuxta Salim & Iordanẽ eſſe memorat.

Enos, Homo, vel vir, ſiue oblitus aut deſperatus. Filius Seth, Gen. 4. Luc. 3.

enſémes, fons, ſiue oculus ſolis: aut ex Hebræo & Siro, fons ſiue oculus miniſterij vel famulatus. Nomen loci, Ioſu. 18.

E P

epaphras, Spumans G. Viri fidelis nomen, Col 4.

epaphroditus, venuſtus, ſiue iocundus G Phil 2

epænetus Laudabilis G Amicus Pauli, Rom 16.

epha, Laſſus, aut volans: vel Syriace plicatus vel complicatus. Filius Madian filij Abrahæ, Gene. 25 Ab eo, Arabia fœlix, deſerta, ſiue petræa, dicta eſt Epha, Iſai 60 Fuit & nomen concubinæ Caleb, 1. Para 2 Filius Iahaddai, 1 Para 2.

Epher, Pulvis, ſiue hinnulus, aut phumbum. Filius Madian filij Abrahæ, Gene. 25. 1 Para. 1. Filius Ezra, 1. Para 4 5.

Epheſij. Deſyderabiles. G Act. 10.

epheſius, Idem, ſ. n. G. Minoris Aſiæ metrópolis, & emporium celeberrimum, Amazonum opus, Ionicarum clariſſima, a nomine & ipſa Amazonis appellata, pluribus ante nominibus dicta, Vryvchia, Ortygia, Pteiis, A ſinoe ab vxore Lyſimachi. In hac templum Dianæ celeberrimũ, a tota Aſia, annos CC. ædificatum. Hæc Raph. Volat lib. 10. Geogr. In Epheſo etiã Paulus prædicauit, Act. 18. Huius meminit Apoſtolus, 1. Cor 16 Apocal. 1. & 2 Extat & Pauli epiſtola ad Epheſios.

ephi, Genus eſt menſuræ, Exech. 45.

ephod, Superhumerale, aut ornamentum, Iud. 7. 8. 17. 1. Reg. 2. 1. Par. 15. Sic vocabant pater Hamiel num. 34.

ephra, Puluerulenta, ſiue plumbea, aut damula. Ciuitas Gedeonis, Iudic 6. 8. 1. Reg. 13.

ephráim, Fugifer, aut creſcens. Filius ſecundus Ioſeph. Gene. 41. 1. Par 6. Ab hoc tribus Ephraim nomenclaturam habet, quæ a Iordane flumine vſque ad Gazer longitudinem habuit: latitudine vero, quæcunque a Bethel vſque ad campum maximũ terminatur Ioſepho lib 5 cap. 3. Iud. antiq. Vide Ezechielem 48. Eſt etiam mons in terra Iuda ad aquilonem, quem poſſederunt filij Ioſeph, Ioſ. 13. & 17 Dictæ ſunt quoque decem tribus Iſrael ſine regnum Iſrael, Ephraim: ſ. velut Iſaiæ 7. & 9. Oſee 5 Iegis, & Pſal 59. Ephraim fortitudo capitis mei. Et Pſalm 78 Tribum Ephraim non elegit. Similiter Pſal 108.

ephrata, Vbertas, ſiue frugifera, vel creſcés, aut incinerata. Vxor fuit Caleb filij Hefron poſt defunctam priorem vxorem Azubam. Ipſa peperit ipſi Caleb Hur filium, 1. Paral. 2. Ab hac Caleb vxore Ephrata vrbs nomenclaturam accepit, quæ eſt in tribu Iudæ, Geneſ. 35. Aliàs Beth-lehem dicta, Gene. 48. 1 Par. 2. & 4. Videtur eadem eſſe quæ Caleb Ephratha appellatur, 1. Para 2, vbi mortuus eſt Heſron. Vide de hac re etiam Hieronymum in traditionibus Hebraicis.

ephræthæi, Vbertates, ſiue frugiferi, aut creſcentes, vel incinerati.

Ephrathæus, Idem. Iudicum 12. 3 Reg 11.

ephree. Cooperimentũ iniqui vel locij aut confracti, ſiue portus iniqui vel locij, aut confracti Rex Ægypti, Ierem 44 Heb. Hephree.

ephrem, Frugifer, aut creſcens. nomen ciuitatis, Pſal. 77. Iohan. 11. Heb. Ephráim.

ephron, Puluis, ſiue hinnulus, aut plumbeus. Filius Seor, Gen. 23. a quo ciuitas in tribu Iuda, 2. Para 13. 1 Mach. 5.

epicuræi, adiutores, ſiue auxiliatores. G Act. 18.

epinicium, Canticum victoriæ. G.

E R

Eraſtus. Amabilis G. miniſter Pauli, Act. 19. Rom. 16. 2. Tim. 4.

erchueni, Longi, aut ſanantes, ſiue maledictio combuſtionis Populi, 1 Eſd. 4.

erioch, Longus, aut procerus, ſiue ſatietas vel ebrietas tua, aut leo tuus, D. rex Elicorũ, Iudith 1.

E S

Eſaan, Innixus, vel ſuſtentatus, ſiue ignis afflictionis vel reſponſionis, nomen ciuitatis in tribu Iuda Ioſ. 15.

eſaias, Vbique ſcribe Iſaias, aut ſi mauis ex Hebræo Ieſaias vide interpretationẽ 7 dictionẽ Iſaias. e. au, faciens, vel operans, aut tinea eius. Filius Iſaac, Gen. 25 qui & Edom, Gene. 36. dicitur.

es-bál, Ignis idóli, ſiue ignis dominantis, aut ſubiicientis vel poſſidentis. Filius Saul, 1. Par 8 9.

esbon, Feſtinans intelligere, ſiue feſtinans ædificare. Filius Bale filij Beniamin, 1. Par. 7.

eſdhol, Botrus, ſiue cibatio, aut ignis oſi. Frater Mábre, Gen. 14 Eſt & vallis & torrés terræ Chanaã.

eſdras, Adiutor, ſiue atrium nomen prophetæ ſacerdotis, 1 Eſd. 7.

eſdrelon, Adiutorium fortitudinis, vel quercus auxilij. D. nomen ciuitatis, Iudith 1,

eſdrin. Adiutorium. D. nomen viri, 2 Mach 12.

eſeban, Ignis filij vel ædificantis, aut intelligentis. Filius Dilon Horræi, Gen. 36.

eſebon, Feſtinatio filij, aut feſtinatio intelligentis, vel ædificantis. Filius Gad filij Iacob. Gen. 46 Filius item Bela filij Beniamin, filij Iacob, 1. Para 7.

eſec, Violentia, ſiue calumnia. Frater Aſel filij Elaia. 1 Par 8.

eſélias, Liberás, vel reſeruás dñs, aut prope dñm. Pater Saphã, 2. Par. 34 qui. 4 Re. 22. A Eſaias dicitur. 1 eſem, Os ab oſſe, ſiue fortitudo, aut lignum eorum, vel cõſilium eorum, aut clauſura, oculorum. Ciuitas in tribu Iuda, Ioſ. 15.

eſer, Cellarium, ſiue theſaurus, aut anguſtians. Filius Seir Horræi, Gen. 36.

eſphátha, Cõgregatio, ſiue collectio, aut cõſummãs vel finiẽs. Filius Aman filij Amadátha. Eſth 9.

eſna, Mutatio, vel dormitatio, aut iteratio, vel ſecundatio. Nomen ciuitatis, Ioſ. 15.

eſriel, Beatitudo Dei, aut intuitus fortis, vel greſſus Dei. Filius Galaad filij Machir, Ioſ. 17. 1 Par 7. qui num 26. dicitur Afriel.

eſron,

eſtron,Sagitta exultationis, ſiue diuiſio cantici. aut atrium,uel fœnum.Filius Ruben.Gene.46.Filius item Iuda 1.Par.4 qui Gen.46.Sara dicitur.Filius item Phares filii Iuda, Gen.46. Nomen preterea loci, Ioſ.15.Heb.Heltron

eſtronite,Idem.p.n.Num.26.

Eſthaol,Poſtulans,aut mulier fortis, uel mulier ſtulta, ſiue ignis laboris. Vrbs tribus Iudæ inter Aſdod & Aſcalonem in Philiſtina, Ioſ.15.Alia in tribu Dan. Ioſ 19.ubi filii Iſrael polluerunt caſtra contra Philiſthium, Iud.13.iuxta quam ſepultus erat Samſon.Iud.16.Hieronymo uillula Aſco dicta.

eſthaoſitæ,Idem.p.n 1.Par.2.

eſthamo,exauditio,uel mulieris uterus. Nomen ciuitatis.1.Reg 3 0.1 Par.4

eſthemo,hue eſthemoa,Idem, Ciuitas quæ Aaronis nepotibus e tribu Iudæ eſt aſſignata, Ioſ.21. 1.Paralip 6

eſther,Occulta,ſiue abſcondita, uel demoliens: aut ex Syro & Hebræo „medicinę exploratio uel contemplatio,aut medicina turturis.Nomen mulieris,quæ & Ediſſa filia Abibáil dicta eſt, Eſth 2.

eſthon,Vxor eius,aut ignis donũ. Filius Mahir. 1.Para.4.

E T

Etam, Auis,eorum , ſiue inuolutio eorum , uel calamus eorum : aut Syriace , conſilium eorum. Nomen uiri, 1 Par.4. Eſt & petra munita quæ in tribu Iuda erat.ubi Samſon aliquando habitauerat,iuxta Torrentem,Iud 15.Ioſeph lib.aut.5.cap. 13 Eſt quoque ciuitas Iudæ a Roboam ædificiis munita. 1.Par.4 & 11.

ethai,Robuſtus,ſiue ſignum meum, aut uomer ſiue aduentus.Nomen uiri,2.Reg. 15.qui & Ithai, 2.Reg.23.

Ethai,Hora,uel tempus,ſiue paratus. Filius Roboam ex Maacha,2.Par.11.

etham,Fortitudo eorum,aut uomer,uel aduentus eorum, ſiue ſignum eorum . Nomen loci ad quę uenerunt filii Iſrael profecti de Socoth,Exod 13.Num 33.

ethan, Fortitudo ſiue uomer earum. aut inſulæ donum: Vir quidam ſapiens, filius.Moal,3.Reg.4. Filius Zaræ filii Iuda,1.Par.2.Filius Cazaiæ, 1.Par. 15.Filius Zamma filii Semei,1.Par.6.Filius Cuſi filii Abdi.1.Par 6.

ethanim, Robuſti,uel fortes, aut munera , ſiue fortitudo maris Nomen menſis ſeptimi, qui noſtro Septembri reſpondet.3.Reg.16.

ethbaal.Ad idõlum , ſiue ad dominantem , uel ad ſubiicientem,ſiue ad poſſidentem , aut ſignum idõli uel dominantis aut ſubiicientis uel poſſidẽtis.Nomen regis Sidoniorum, 3.Reg.8.

etheca,p n.Ezec. 41.Ædificia quædam in atrio templi fundata, ſeu muro templi iuncta.Iudæ angulos uocãt uocãt & ſtatuas. h.Hieronymus in 42.cap.Ezec.tranſtulit porticus , kimhi dicit eſſe generale uocabulum ad cameră & gazophylaciũ.

etheel,Mecum Deus,ſiue ſignum Dei,aut aduẽtus uel uomer Dei,Nomen uiri.Eſd.11.

ether,Hora mea,uel tempus meum. Filius filiæ Sefan ex ſeruo Aegyptio 1.Par.2.

Ether,oratio,ſiue deprecatio. Nomen ciuitatis, Ioſu.15.

ethi , Hora uel tempus meum . Nomen uiri, 1.Paralip.12.

ethan,Donum,aut merces uel ſignum filii, aut aduentus filii.Filius Aſhur ex uxore Halaa.1.Par.4

E V

Eubulus,Prudens, aut bene conſulens. G.Nomẽ uiri.1.Tim.4.

Euæ,iniquiti,ſiue peruerſi, Populi habitantes ad meridiem,quos expulerunt Cappadoces, Deute.2. Ioſ.13.4.Reg.17.

euergetes,Benefactor,ſiue beneficus.G.

eui,Væ,aut deſyderans, uel deſyderium meum, Rex Madianitarum.Num.31.

euil-merodach,Stulti amaritudinem conterẽs, aut ſtultus amare contritus , Rex Babylonis , 4.Regum 25 .

eumenis,Mitis,ſiue beneuolus.G.

eunice, Bona, victoria. G. mater Timothei.2. Tim.1.

euodia,Bonus odor,ſiue bene olens.G.Philip.4. mulieris Nomen.

eupater,Bonus pater.G.

eupater,Idem. G.Filius Antiochi, 1.Mach.6.

euphrates,Frugifer,ſiue fructificans,aut creſcẽs. magnus fluuius Syrię Meſopotamię e paradiſo promanãs Moyſi,Ge.2.Ptolomęo uero in Armenia maiore oritur in monte Periardæ ad Orientem, in ſeptentrionem flexus,terræ Chananææ terminus,Deu.1.Ioſ.1 Ieſephus lib.1.cap.2. Iudaï.antiq. Vide Plinium lib.5 cap.24.Strabonem lib.16.Volaterranum lib.11.Geograh.in fine.Vltra hunc Aſſyriorum ſita eſt terra.

eupolemus,Bene pugnãs,uel bonus pugnator G

eutychus,Fœlix , aut bene fortunatus G.Nomen adoleſcentis,quem ſuſcitauit Paulus,Act.20.

E Z

Ezechias, Fortitudo Domini , ſiue apprehenſio Domini.Rex Iuda,filius Achaz,4.Reg.18.1.Para.3. Heb.Hezecias.

Ezechiel, Fortitudo Dei, ſiue adprehenſio Dei. Nomen Prophetæ,1.Par.24 Ezech.1.

ezechiel,Eld.8.Videns Deum. Nomen uiri.Heb. Iahaziel.

ezel, Ambulatio , ſiue uilificatio , aut ſtillatio. Nomen lapidis,1 Reg.20.

ezer.Adiutorium , ſiue atrium. Filius Hur primogeniti Ephratæ,1 Par.4. Filius item Suthalæ filii Zabad,1.Par 7 .22.

eziel,Fortitudo Dei, ſiue hircus Dei , Filius Harim,1.Eſd.3.

ezri,Adiutorium ſiue attiũ,Nomen uiri,1.Par.4.

ezrahites indigena,ſiue orientalis,3.Reg.4.

ezrel, Adiutorium Dei,ſiue atrium Dei. Nomen uiri,1.Eſd 10.

ezri,Adiutorium ſiue atrium meum . Nomen uiri Iud.6.1.Par.27.

ezriam,Auxilium reſurgentis uel uindicantis , ſiue attiũ reſurgentis uel uindicantis. Dux domus Achaz.1.Par.28.Filius Naariæ filii Semeiæ,1.Par.3 Filius Haſel filii Elaſa,1.Par.8.

ezriel,auxilium Dei,ſiue attium Dei. Pater Saraię, Iere.36 1.Par.5.

F

Elix,Latinum eſt.Præſes fuit Iudææ, Act.24.

Feſtus ,Latinum eſt Nomen Portii præſidis Palæſthinæ & Iudææ.Act. 24.25.

Fortunatus , Latinum eſt , Nomen uiri , 1.Corinth.16.

G

GAal.Abiectio,siue abominatio.Filius Obed. Iudic.9.

gaas.Tempestas,vel commotio. Nomen montis, Ios.24 Iud.2. Torrentis nomen, 2.Reg.23. in monte ephtaim.

gaba,Collis,siue calix Nomen ciuitatis, Isa.10.

gabaa, Idem, nomen ciuitatis, Ios.15.1.Reg 23. 1.Paral.2 2 Par.16.

gabaa, 1.Reg 13.vbi dicitur, Sub malo grauato quæ erat in agro Gabaa. In Hebræo est Migron,& interpretatur, De gutture, aut timor, siue horreum eius.

gabaath,Collis,aut Calix, siue excelsa hora. Nomen oppidi in tribu Beniamin, Isa.10 Iosue 18.2. Regum 23.

gabaathites,Idem,1.Paral.12.

gabae, Collis, aut calix. Nomen ciuitatis,Ios.21.

gabaon,Collis,vel calix,aut deorsum, vel eleuatio iniquitatis. Metropolis Heuæorum,ab Hierosolymis L.stadijs distans, Ios.18 Iere.18. Hæc e tribu Beniamin filijs Aaron est adscripta,Ios.21.

gabaonitæ, Idem, p.n.

gabaonites, Idem, 2.Reg.21.

gabatha, Eminens. vel excelsum. Græce dicitur Litostos,id est,lapidibus stratus.& erat locus editior vel stratum lapideum eminens Ierosolymis. iudicio accommodatum, Iohan 19.

gabathon, Dorsum, vel eleuatio eius,aut palpebræ eius, siue excelsum donum. Nomen ciuitatis, Ios.21 quæ in 19 dicitur Gebbethon.

gabee, Collis,aut calix. Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Ios.18.1.Paral.6

gabalus, Terminus,vel limes,aut confinium D. Nomen viri, Tob 1.

gaber, Vir,aut virilis vel fortis:aut Syriace, gallus gallinaceus. Filius Suri,3.Reg.4.

gabim, Cisternæ, aut locultæ, siue altitudines. Nomen ciuitatis, Isa.10.

Gabriel, Vir deus, vel dei,aut fortitudo Dei,vel fortis meus Deus. Nomen Angeli, Dan.8.Luc.1.

gad, Fœlix vel accinctus, Filius Iacob septimus ex Zelpha ancilla Liæ vxoris eius, Gen 30.1.Par.5. Nomen item prophetæ,1.Reg 22.

gaddel, Magnus, siue magnitudo, aut fimbria. Nomen viri, 1 E d.2.

gaddi, Hœdus siue fœlix,aut accinctus: vel Syriace, incisus, Filius Susi, princeps tribus Ioseph, Num 13. Nomen populi, 1.Paral 12.

gaddis, Acerbus, vel congeries, siue fœlix, vel accinctus vir. D Filius Mathathiæ, 1 Mach 2

gaddiæ De Gad,quod interpretatur hœdus,siue felix vel accinctus,Ios.1.

gader,Murus,siue maceria,vel sepes Ciuitas in tribu Iuda. Ios 12 quæ Ios.15.dicitur Gedera, & a Stephano Antiochia,item & Seleucia.

gaderoth, Idem,p.n. Nomen vrbis in tribu Iuda,2 Para.28.

gaderothites, Idem,1 1 Paral 12.

gadgad,Fœlicitas fœlicitatis,aut accinctus exercitus Nomen loci in quo aliquando castrametati sunt filij Israel, Num.33 Quæ dictio Deut.10. Hebraice scribitur Gudgodah, eademque est interpretatio

gadi, Hœdus, siue fœlix, aut accinctus: vel Syriace,incisus. Pater Manahem,4 Regum 15.Est & nomen loci, 2.Regum 23.

gador, Murus, siue maceria, aut sepes. Nomen loci,1.Paral 4.

gahiam,Educens eos, siue exitus eorum,aut exitus caloris. Filius Nachor ex Roma concubina. Genes. 22.

gaher, Exitus caloris vel iræ Nomē viri,1 Esd 2.

galaad, Aceruus testimonii. Filius Machir filij Manasse filij Ioseph, Numeri 26.Pater Iara patris Hari, 1.Paral 5. Regio item Galilææ ad Orientem vltrà Iordanem Gen.32 vbi & dimidia tribus Manasse accepit possessionem cum tribubus Ruben & Gad,Num 32 Deuter 3.Ios 13. Est autem ad tergum Phœnices & Arabiæ, collibus Libani copulatus, extenditur per desertum ad regionē Amorrhæorum vbi Sehon regnauit, Psal.60 108. Mons item in sorte tribus Gad vltra Iordanem in terra Basan, 1 Paral.6 vt Eusebius memorat:ad dorsum Phœnices & Arabiæ situs, collibus Libani iunctus.

galaaditæ,Idem,p.n.Num 26.

galaadites, Idem,s.n.Iudic 12.

galaaditini Idem,1.Mach.5.

galaaditis, Idem.

galal, Rota. siue reuelatio, aut confinium, uel marmor. Nomen viri,1. Par 9.

galalai, Idem,2.Esd 12.

galatæ, Lactantes,vel Lactei G.

galatia,Lactans:vel lactea.G. Alias Gallogræcia Asiæ minoris prouincia Bithyniæ contermina, a Gallis vocabulum trahens,qui in auxilium a rege Bithyniæ euocati,regnum cum eo, facta victoria diuiserunt:ficó; deinde Græcis admixti Gallogræci,deinde Galatæ appellati sunt, Vide Plinii lib 5. c.32 Ptolomæum in 5.cap.4 & Strabonem in 4.

galgal, Rota, siue reuolutio, vel ablatio, aut aceruus acerui,vel reuolutio acerui. Nomen ciuitatis vltra Iordanem, non procul ab Iericò, Osee 9 2 Esd.12.

galgala, Idem. Nomen loci, Ios.15 1.Reg.10.

galgalis, Idem, Ios 4 5.

galilæa, volubilis,siue volutabilis,aut rota. Syriæ regio ad septentrionem Iudææ sita,quæ ab Ios lis occasu Ptolemaide ciuitate & Carmelo monte disterminatur. Ab oriente eam Hippene siue Ioppe & Gadara suis finibus resecant. A meridiano latere Scythopolis & Samariæ suis vtrag; excipiuntur regionibus,nec vltra fluentia Iordanis patiuntur extendi. Septentrionalis eius a dextro latere Tyrus claudit,ficuti scribit Egesippus lib 3.cap.6.de Ierosolymorum excidio, & Iosephus cipite 2.lib 2 belli Iud. Tradunt vero historici duplicem esse Galilæam,superiorem scilicet & inferiorem. Superior iuxta Tyrum, Sydonem & Cæsaream Philippi,sita est,qua Gentes attingit ad aquilonem. Ista, Galilæa Gentium,Isa.9.& Matth 4 appellatur. Vel quia illic Gentes vsq; ad Salomonis tempora habitarint, vel quòd Hiram regi Tyriorum oblata sit.3.Reg.9. Hæc in tribu Nephthali sita est. Inferior Galilæa circa Tiberiadem & stagnum Genezareth in tribu Zabulon posita est De qua Matt.3. & 4.Christus frequenter versatus est in Galilæa. Iohan 4. Vnde etiam Galilæus vocatus est. Matth. 26.aut propter Nazareth & Capharnaum, in quibus habitabat, Luc 2 & 4 Quapropter etiam Iulianus Imperator Christianos solebat Galilæos nuncupare, quod Eusebius lib 10.cap 35.ecclesiastice hist & alias sæpe memorat Galilæi vero dicti

sunt

elron,Sagitta exultationis, siue diuisio cantici: ut atrium,uel fœnum.Filius Ruben Gene.46.Eius item Iuda 1.Par.4 qui Gen.46.Sara dicitur.Eius item Phares filii Iuda, Gen.46. Nomen pretea loci, Ios.15.Heb.Helrom

eſromiq,Idem.p.n.Num.26.

Ethaol,Pollulans,aut mulier fortis, uel mulier fultus, siue ignis laboris . Vrbs tribus Iudæ inter Asdod & Ascalonem in Philæstina, Ios.15.Alia in tribu Dan. Ios 19.ubi filii Israel poluerunt castra contra Philisthium, Iud.13.iuxta quam sepultus erat Samson,Iud.16.Hieronymo uillula Asco dicta.

esthaolitæ,Idem.p.n 1.Par.2.

esthamo,exauditio,uel mulieris uterus. Nomen ciuitatis.1 Reg 3 0.1 Par.4.

esthemo,siue esthemoa.Idem , Ciuitas quæ Azonis nepotibus e tribu Iudæ est assignata, Ios.21. 1.Paralip 6

esther,Occulta,siue abscondita , uel demoliens: aut ex Syro & Hebræo ,medicinę exploratio uel contemplatio,aut medicina turturis.Nomen mulieris,quæ & Edista filia Abibäl dicta est, Esth 2.

esthon,Vxor eius,aut ignis donũ. Filius Mahir. 1.Par.2.4.

E T

Etam, Auis,eorum , siue inuolutio eorum , uel calamus eorum : aut Syriace , consilium eorum. Nomen uiri, 1 Par.4. Est & petra munita quæ in tribu Iuda erat,ubi Samson aliquando habitauerat,iuxta Torrentem,Iud 15.Ioseph lib.aut.5.cap. 13 Est quoque ciuitas Iudæ a Roboam ædificata munita, 2.Par.4 & 11.

ethai,Robustus,siue signum meum, aut uomer siue aduentus.Nomen uiri,2.Reg.15.qui & Ithai, 2.Reg.23.

Ethai,Hora,uel tempus,siue paratus. Filius Roboam ex Maacha,2.Par.11.

etham,Fortitudo eorum,aut uomer,uel aduentus eorum, siue signum eorum . Nomen loci ad quę uenerunt filii Israel profecti de Socoth,Exod 13.Num 33.

ethan, Fortitudo siue uomer earum. aut insulæ donum. Vir quidam sapiens, filius.Moal,3.Reg.4. Filius Zaræ filii Iudæ,1.Par.2.Filius Cazaiæ, 1.Par. 15.Filius Zamma filii Semei,1.Par.6.Filius Cusi filii Abdi.1.Par.6.

ethanim, Robusti,uel fortes, aut munera , siue fortitudo maris Nomen mensis septimi, qui nostro Septembri respondet.3.Reg.16.

ethbaal.Ad idolum , siue ad dominantem , uel ad subiicientem,siue ad possidentem , aut signum idoli uel dominantis aut subiicientis uel possidentis. Nomen regis Sidoniorum, 3.Reg.8.

ethecæ,p.n.Ezec. 41.Ædificia quædam in atrio templi fundata , seu muro templi iuncta.Iudæi angulos uocãt uocãt & statuas. B.Hieronymus in 41.cap.Ezec.transfulit porticus , nimhi dicit esse generale uocabulum ad cameră & gazophylaciũ.

etheel,Mecum Deus,siue signum Dei,aut aduẽtus uel uomer Dei,Nomen uiri,Esd.11.

ethei,Hora mea,uel tempus meum. Filius filiæ Sesan ex seruo Aegyptio 1.Par.2.

Ether,oratio,siue deprecatio. Nomen ciuitatis, Ios.15.

ethi , Hora uel tempus meum . Nomen uiri, 1.Paralip.12.

ethan,Donum,aut merces uel signum filii, aut aduentus filii.Filius Ashur ex uxore Halaa 2.Par.4

E V

Eubulus,Prudens, aut bene consulens. G.Nomẽ uiri.2.Tim.4.

Euæi,iniqui,siue peruersi, Populi habitantes ad meridiem,quos expulerunt Cappadoces, Deute.2. Ios.13.4.Reg.17.

euergetes,Benefactor,siue beneficus.G.

eui,Væ,aut desyderans, uel desyderium meum, Rex Madianitarum,Num.31.

euil-merodach,Stulti amaritudinem conterẽs, aut stultus amare contritus , Rex Babylonis , 4.Regum 25.

eumenis,Mitis,siue beneuolus.G.

eunice, Bona, victoria. G. mater Timothei,2. Tim.1.

euodia,Bonus odor,siue bene olens.G.Philip.4. mulieris Nomen.

eupater,Bonus pater.G.

eupater,Idem. G.Filius Antiochi, 1.Mach 6.

euphrates,Frugifer,siue fructificans,aut crescẽs. magnus fluuius Syrię Mesopotamię e paradiso promanãs Moysi,Ge.2.Ptolomęo uero in Armenia maiore oritur in monte Periardæ ad Orientem, in septentrionem flexus,terræ Chananææ terminus,Deu.1.Ios1 Iosephus lib.1.cap.2 . Iud21.antiq. Vide Plinium lib.5 cap.24.Strabonem lib.16 Volaterranum lib.11.Geograh.in fine. Vltra hunc Assyriorum sita est terra

eupolemus,Bene pugnãs,uel bonus pugnator G

eutychus,Felix , aut bene fortunatus G.Nomen adolescentis,quem suscitauit Paulus,Act.20.

E Z

Ezechias, Fortitudo Domini , siue apprehensio Domini.Rex Iudæ,filius Achaz,4.Reg.18. .Para.3. Heb.Hezecias.

Ezechiel, Fortitudo Dei, siue adprehensio Dei. Nomen Prophetæ,1.Par.24 Ezech.1.

ezechiel,Esd.8.Videns Deum. Nomen uiri.Heb. Iahaziel.

ezel, Ambulatio , siue uilificatio , aut stillatio. Nomen lapidis,1 Reg.20.

ezer.Adiutorium , siue atrium. Filius Hur primogeniti Ephrãta,1 Par.4. Filius item Suthalæ filii Zabad,1.Par 7 .12.

eziel,Fortitudo Dei, siue hircus Dei , Filius Harara,1.Esd.1.

ezri,Adiutorium siue attiũ,Nomen uiri,1.Par.4.

ezrahites indigena,siue orientalis3.Reg.4.

ezrel, Adiutorium Dei,siue atrium Dei. Nomen uiri,1.Esd 10.

ezri,Adiutorium siue atrium meum . Nomen uiri Iud.6.1.Par.27.

ezriam,Auxilium resurgentia uel uindicantis , siue attiũ resurgentis uel uindicantis. Dux domus Achaz.2.Par.28.Filius Naariæ filii Semeia,1.Par.3 Filius Hasel filii Elasa,1.Par 8.

ezriel,auxilium Dei,siue attium Dei. Pater Saraię, Iere.36 1.Par.5.

F

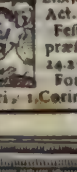

Elix,Latinum est.Præses fuit Iudææ, Act.24.

Festus ,Latinum est Nomen Portii præsidis Palæsthinæ & Iudææ,Act. 24.25.

Fortunatus , Latinum est , Nomen uiri , 1.Corinth.16.

G

GAal.Abiectio,siue abominatio.Filius Obed. Iudic.9.

gaas.Tempestas,vel commotio. Nomen montis, Ios.24 Iud.2. Torrentis nomen, 2.Reg.23. in monte ephtaim.

gaba,Collis,siue calix Nomen ciuitatis, Isa.10.

gabaa, Idem, nomen ciuitatis. Ios.15 1.Reg 23. 1.Paral.2 2 Par.16.

gabaa, 1.Reg 11.vbi dicitur, Sub malo granato quæ erat in agro Gabaa. In Hebræo est Migron,& interpretatur, De gutture, aut timor, siue horreum eius.

gabaath,Collis,aut Calix, siue excelsa hora. Nomen oppidi in tribu Beniamin, Isa.10 Iosue 18.2. Regum 23.

gabaathites,Idem,1.Paral.12.

gabae, Collis, aut calix. Nomen ciuitatis.Ios.21.

gabaon,Collis,vel calix,aut deorsum, vel eleuatio iniquitatis. Metropolis Heuæorum,ab Hierosolymis L.stadijs distans, Ios.18 Iere.18 Hæc e tribu Beniamin filijs Aaron est adscripta,Ios.21.

gabaonitæ, Idem, p.n.

gabaonites, Idem, 2.Reg.21.

gabatha, Eminens. vel excelsum. Græce dicitur Liστrotos,id est,lapidibus stratus,& erat locus editior vel stratum lapideum eminens Ierosolymis, iudicio accommodatum, Iohan.19.

gabathon, Dorsum, vel eleuatio eius,aut palpebræ eius. siue excelsum donum. Nomen ciuitatis, Ios.21 quæ in 19 dicitur Gebbethon.

gabee, Collis,aut calix.Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Ios 18.1 Paral.6

gabalus, Terminus,vel limes,aut confinium D. Nomen viri, Tob 1.

gaber,Vir,aut virilis vel fortis:aut Syriace, gallus gallinaceus. Filius Suri,3.Reg.4.

gabim, Cisternæ, aut locutæ, siue altitudines. Nomen ciuitatis, Isa.10.

Gabriel, Vir deus, vel dei,aut fortitudo Dei,vel fortis meus Deus. Nomen Angeli, Dan.8.Luc.1.

gad, Fœlix vel accinctus, Filius Iacob septimus ex Zelpha ancilla Liæ vxoris eius, Gen 30.1.Par.5. Nomen item prophetæ,1.Reg 22.

gaddel, Magnus, siue magnitudo, aut fimbria. Nomen viri, 1 E d.2

gaddi, Hœdus siue fœlix,aut accinctus: vel Syriace, incisus, Filius Susi, princeps tribus Ioseph, Num 13. Nomen populi, 1.Paral 12.

gaddis, Accinctus, vel congeries, siue fœlix, vel accinctus vir. D Filius Marhathiæ, 1 Mach 2

gadditæ De Gad,quod interpretatur hœdus,siue felix vel accinctus,Ios 1.

gader,Murus,siue maceria,vel sepes Ciuitas in tribu Iuda. Ios 12 quæ Ios.15 dicitur Gedera, & a Stephano Antiochia,item & Seleucia.

gaderoth, Idem,p.n. Nomen vrbis in tribu Iudæ,2 Para.28

gaderothites, Idem, 1 Paral 12.

gadgad,Feelicitas fœlicitatis,aut accinctus exercitus Nomen loci in quo aliquando castrametati sunt filij Israel. Num.33 Quæ dictio Deut.10. Hebraice scribitur Gudgodah, eademque est interpretatio

gadi, Hœdus, siue fœlix, aut accinctus : vel Synagoga incisus. Patet Manahem 4 Regum 15. Est & nomen loci, 2.Regum 23.

gador, Murus, siue maceria, aut sepes. Nomen loci,1.Paral 4

gahiam,Educens eos,siue exitus eorum,aut exitus caloris. Filius Nachor ex Roma concubina. Genes. 22.

gaher, Exitus caloris vel iræ Nomẽ viri,1.Esd 2.

galaad, Aceruus testimonii. Filius Machir filij Manasse filij Ioseph, Numeri 26 Pater Iara patris Hari, 1.Paral 5. Regio item Galilææ ad Orientem vltrà Iordanem Gen.32.vbi & dimidia tribus Manasse accepit possessionem cum tribubus Ruben & Gad,Num 32 Deuter.3.Ios 13. Est autem ad tergum Phœnices & Arabiæ, collibus Libani copulatus, extenditur per desertum ad regionẽ Amorrhæorum vbi Sehon regnauit, Psal.60 108. Mons item in sorte tribus Gad vltra Iordanem in terra Basan, 1.Paral.6 vt Eusebius memorat:ad dorsum Phœnices & Arabiæ situs, collibus Libani iunctus.

galaaditæ,Idem,p.n.Num.26.

galaadites, Idem,s.n.Iudic 12.

galaaditini Idem,1.Mach.5.

galaaditis, Idem.

galal, Rota. siue reuelatio, aut confinium, uel marmor. Nomen viri,1.Par 9.

galalai, Idem,2.Esd 12.

galatæ, Lætantes,vel Lactei G.

galatia,Lactans.vel lactea G. Aliàs Gallogræcia Asiæ minoris prouincia Bithyniæ contermina, a Gallis vocabulum trahens,qui in auxilium a rege Bithyniæ euocati,regnum cum eo, facta victoria diuiserunt:sicq; deinde Græcis admixti Gallogræci,deinde Galatæ appellati sunt, Vide Plinij lib.5. c.32 Ptolomæum in 5.cap.4 & Strabonem in 4.

galgal, Rota, siue reuolutio, vel ablatio, aut aceruus acerui,vel reuolutio acerui. Nomen ciuitatis vltra Iordanem, non procul ab Ierico, Osee 9.2 Esd.12.

galgala, Idem. Nomen loci, Ios.15 1.Reg.10.

galgalis, Idem, Ios 4.5.

galilæa, volubilis,siue volutabilis,aut rota. Syriæ regio ad septentrionem Iudææ sita,quæ ab Ioliocasu Ptolemaide ciuitate & Carmelo monte disterminatur. Ab oriente eam Hippene siue Ioppe & Gadara suis finibus resecant. A meridiano latere Scythopolis & Samariæ suis vtraq; excipiuntur regionibus,nec vltra fluentia Iordanis patiuntur extendi. Septentrionalis eius a dextro latere Tyrus claudit,sicut scribit Egesippus lib 3.cap.6 de Ierosolymorum excidio, & Iosephus capite 2.lib 3 belli Iud. Tradunt vero historici duplicem esse Galilæam,superiorem scilicet & inferiorem. Superior iuxta Tyrum, Sydonem & Cæsaream Philippi,sita et ltqua Gentes attingit ad aquilonem. Ista, Galilæa Gentium,Isa.9.& Matth 4 appellatur. Vel quia illic Gentes vsq; ad Salomonis tempora habitarint, vel quòd Hiram regi Tyriorum oblata sit.3.Reg.9 Hæc in tribu Nephthali sita est. Inferior Galilæa circa Tiberiadem & stagnum Genezareth in tribu Zabulon posita est De qua Matt.3. & 4.Christus frequenter versatus est in Galilæa. Iohan 4.Vnde etiam Galilæus vocatus est. Matth. 26.aut propter Nazareth & Capharnaum, in quibus habitabat, Luc 2 & 4 Quapropter etiam Iulianus Imperator Christianos solebat Galilæos nuncupare, quod Eusebius lib 10.cap 35.ecclesiasticę hist & aliàs sæpe memorat Galilæi vero dicti

sunt

tum, quod vicini sunt Gentibus: & Galilæa interpretatur confinium, sicut Ios.13. Galilæa Philisthiim dicitur. Vide Iosephum lib.3.ca.2 de bello Iudaico. Egesippum lib.3.cap.6.

galilæa, Ios 13. Idem, p n Heb Galioth.

Galilæi, Volubiles, siue volutabiles, aut rotantes. Luc.13.

galilæus, Idem, ſ n.

gallim. coaceruantes, siue transmigrantes, vel reuoluentes, aut discooperientes. Nomen viri, 1 Reg 25 Ifa 10.

gallum, Isa.15 Guttæ, aut gutta maris, siue coaceruantes, vel trãsmigrantes, aut reuoluẽtes. Heb. Agallim. Ciuitas non procul a limite Monbitarũ

gallion, Lactans, vel lactens G. Proconsul Achaiæ, Act.18.

Gamaliel, Retributio Dei, aut camelus Dei, siue ablactatus Dei. Filius Phadasur, princeps tribus Iuæ Manasse, Nu.1. Act.5. Præceptor Pauli, Act.22.

Gamarias, Consummatio Domini, siue consumptio domini Filius Helcæ, Ierem.29 Filius item Saphan Scribæ, Ierem.36.

gamul, Retributio, siue ablactatio.

gamzo, etiam iste, aut scirpus, vel iuncus iste. Nomen vrbis, 2 Par.28.

gareb. Scabies: aut Syriace, hydria. Nomen collis, Ierem. 1. Nomen item viri, 2. Reg. 23. 1 Para 11.

garizim, Secures, vel scissores. Nomen montis Samariæ iuxta Galgal, vltra Iordanem. Stichimorũ imminens ciuitati, Iudic 9. Deut 11. 2. Mach 6.

garmi, Osseus, vel ossa, aut peregrinationis aqua: vel Syriace, causa mea, 1. Paral. 4.

gaspha, Appropinquatio oris, siue accedens huc. Nomen loci, 1 Esd 11.

gathan, Tactus eorum, vel mugitus eorum, aut mugitus perfecti vel simplici. Filius, Eliphaz filij Esau, ex Ada vxore, Gen.36

gaulon, trãsmigratio eorum, vel reuolutio eorum: aut ex Syro & Hebræo, intus manens. Nomen ciuitatis refugij in Basan, Ios 20 1 Para 6.

gaza, Fortis, aut capra. Nomen vrbis Palæsthinę Gen.10. 1 Reg.6. Act.8.

gazabar, Thesaurarius, Pater Mitridatis, 1. Esd.1

gazam, Aeruca, vel vellus eorum, aut transitus eorum, siue tondens eos. Nomen viri, 1. Esd 2.

gazzi, Fortes, aut capræ, vel hirci. Nomen populi, Iosue 13.

gazenses, Fortes aut capræ, vel hirci. D.

gazer, siue Gazera, Præcisio, aut diuisio, vel sententia. Nomen ciuitatis a Salomone ædificatæ, 3 Reg 9. Ios 10.16. quæ ex tribu Ephraim data fuit Leuitis, Iosue 21.1 Para 6.7.14.

gazaris, Idem D.1 Mach.13.

gazophylacium, Vbi gaza, id est, thesauri templi seruabantur, ex Persico, & Græco. Luc.21.

G E

Geba, Collis, aut calix, siue vas, nomen ciuitatis, de tribu Beniamin, posteris. Aarõ datæ, 2. Esd.7.11.

gabal, Terminus, vel limes. Nomen ciuitatis Syriæ. Ps 82 quę nũc Gibel dicitur, teste Volaterrano.

Gebbai, Dorsum, siue eleuatio, aut cisterna, vel loculta: vel Syriace exactor. Nomen viri. 2. Esd. 11.

gebbar, Vir, aut virilis, siue fortis: vel Syriace, gallus gallinaceus. Nomen viri. 1. Esd 2.

Gebbethon. Dorsum, siue eleuatio eius, aut palpebræ eius, siue excelsum donum. Nomen ciuitatis Leuitis datæ ex tribu Dan. Ios. 13. quæ in 21. dicitur Gabathon Vrbs Philisthinorum, 3. Reg. 15.

geddel, Magnus, siue magnitudo, aut fimbria. Nomen viri, 1. Esd.2

geddiel, Hœdus Dei. siue fœlicitatis Deus, aut accinctionis vel expeditionis Deus. Filius Sodi, Num. 13.

gedelias, Magnitudo Domini, aut fimbria Domini. Filius Phasiur, Ierem.38.

Gedeon, Conterens, vel confringens: aut ex Syro & Hebræo, abscissio iniquitatis: Pater Abidan, principis tribus Beniamin, Num.1. Filius Ioas, Iudex in Israel, Iudic 6. qui & Ierobaal dictus est. Iudic.6.

gedera, Murus, siue maceria, aut sepes. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios 15 quæ a Stephano Antiochia item & Seleucia uocatur.

gederithes, Idem. 1 Par.27.

gederothaim, Idem, p.n. nomen vrbis in tribu Iuda, Ios 15.

Gedlethi. Magnitudo, aut fimbria: nomen viri, 1 Paralip.25.

gedor, Murus, siue maceria, aut sepes: nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios 15.1 Par.4 12. Filius Phanuel. 1. Par 4. Filius Abigabaon 1. Para.8.

gehenna, Vallis deceptionis vel tristitiæ, siue diuitiarum: aut Syriace, Infernus. D. nomen loci. Matth 18.

ge-hennom, Vallis decipiens vel contristans eos, siue vallis diuitiarum suarum: aut Syriace, infernus. Nomen vallis, Ios.15. tribui Beniamin datæ, 18. Interdum scriptum reperies Ge-ennom.

gehon Pectus, siue eductio, aut exitus, siue vallis gratiæ vel mansionis. Fluuius qui e paradiso terrestri labitur. Gen.2. Iosephus Nilum vocat.

gelbõe, Reuolutio inuestigationis vel scrutationis, aut aceruus tumoris vel inflationis ex Hebræo & Syro, reuoluens deprecationem: nomen ciuitatis 1. Regum 18. 31. nomen montis Palæstinæ. 1. Paral. 10.

gelonites, Exultans, siue reuoluens, aut transiens: aut reuelans, vel detegens. 2 Reg. 23.

gemalli, Retributio, vel merces, aut ablactatus, vel camelus. Pater Amiel, Num. 13.

gemelli, Vallis salinarum, aut nautarum. Sic interpretatur Hieronymus, 2. Reg 8. nomen vallis.

genezar. Hortus principis, vel protectio principis. D. nomen aquæ, 1 Mach.11.

genezar, Matth 14 In Græco Genezareth: & Hebraice interpretatur hortus, aut protectio principis, siue hortus vel protectio ministrantis. D.

genezareth, Idem. D. nomen loci, Marc.6. Stagnum Galilææ, iuxta quod Christus Apostolus vocauit, Luc 5 alias mare Galilææ & Cinnereth appellatum. Habes elegantissimum huius lacus, limul etiam regionis vicinæ descriptionem in Egesippo lib 3 cap 26 de excidio Ierosolymorum.

gennæus, Generosus. G. nomen viri, 2. Mach. 12.

genthon, Hortus vel viridarium, aut protectio eius nomen viri, 2 Esd.10.

genubath. Furtiua, vel furtum, aut protectio, vel hortus filiæ. Filius Addad Idumęi aduersarij Salomonis. 3 Reg.11.

gera, Ruminatio, siue peregrinatio, aut certatio vel cõflictus Filius Beniamin, Gen 46. qui 1 Par.8. Ahara, dicitur, in 1. Par 8 dicitur filius Bela filij Beniamin. Pater item Aod, Iud.3 Pater item Semei viri de cognatione domus Saul, 2. Reg.16.

gerara, Peregrinatio, vel certatio, aut conflictus. Metropolis terræ Palesthinę, in qua natus est Isaac, Gen. 10. 20 26 Ab hac Geraritica regio nomenclaturam sumpsit 2. Par 14. quæ olim terminus Chananęorum fuit ad austrałem plagá, & ciuitas metropolis Palesthinæ. Scriptura sacra commemorat fuisse eam inter Cades & Sur, hoc est, inter duas (o litudines quarum vna Aegypto iungitur, ad quam populus transfretú rubri matis aduenit. Altera vero Cades vsque ad Saracenorú efemú extenditur.

geraris. Idem, Gen. 20.

geraseni, In Græco Gergeseni: & Hebraice interpretatur peregrinationi siue conflictui aut ruminationi appropinquantes. D. nomen ciuitatis quæ est vltra Galilæam, Matt. 8.

geraseni, Marc 5. Luc 8. In Græco Gadareni: & Hebraice interpretatur sepi vel murati D.

gergesęi, Peregrinationi vel conflictui aut ruminationi appropinquante. Populi Gen. 15.

gergesæus, Idem, Cui Filius Chanaan, Gen. 10.

gerreni, Incolæ, siue peregrini, aut certantes, vel confligentes. D Populi, 2. Mach. 13.

gersam, Aduena ibi, siue peregrinus nominatus Filius Movsis, Exod. 2 Hebraice Gerson.

gerson, Idem, Filius Movsis, 1. Paral 6 15. 23 qui Exod. 2. Hebraice dicitur Gersom: licet ibi & alijs aliquot locis corrupte impressum sit Gersam. Est & alius Gersom de filijs Phinees, 1. Esd. 8.

gerson, Exilium eius, vel peregrini mutatio. Filius Leui filij Iacob, Gen 46. 1. Par. 6. vbi & per Nun & Mem finales scriptum repetitur.

gerson, Exul, vel peregrini mutatio. nomen viri, 1. Par. 26.

gersonitæ, Idem. Num. 26 Gersonites, Idem.

gerze Securis, siue scissor. nomen pagi, 1. Reg. 27.

gesam, Appropinquans, aut vallis mutationis siue eboris vel somni Filius Iehaddai, 1 Par 2.

gessen, Appropinquatio, vel approximatio Regio Aegypti, vbi Iacob patriarcha cum suis habitauit liberis, quam nonnulli (vt Hieron. in hebraicis quæstionibus autor est) Theba idę vocant Gen. 46.

gessur. Vallis alpectus, aut vallis bouis, siue vallis murus, aut pons. nomen regionis Syriæ, 2. Re 3. 1. Para. 2. 1.

gessuri, Idem Regio Syriæ, quę & Gessur, Deu. 3. Ios 13 1. Reg. 27

geth. Torcular nomen ciuitatis Palesthinæ à Roboam constructæ. 2. Para. 11. Vnde Ionas Propheta. 1. Reg. 6. 17. 4. Re. 14. Quæ alias & Anthedon, itę & Agrippia, autore Volar lib 11 dicitur

gethaim, Idem. pl. n. nomen ciuitatis, 2. Reg. 4.

geth-hepher, Torcular fodiens vel explorans, siue torcular confundens aut exprobrans nomen loci Ios 19.

gerhæus. Torcular. 2. Reg. 6.

gethæi, Torcularia nomen populi, Iosu 13. 2. Regum 15.

gether, Vallis explorationis vel contemplationis, siue torcular explorationis, aut vallis turturis. Filius Aram. Gene. 10 Ab hoc Acarnanij siue Carij (vt refert Hieron in quæst. Heb.) originę traxere.

gether. 1. Reg. 30. scribe Iether, & vide Iether.

geth-remmon, Torcular mali punici, aut torcular excelsum nomen ciuitatis. Duæ autem fuerũt: altera data tribu Dan in possessionem, Ios. 19. altera tribui Manasse. Ambæ autem Leuitis postea assignatæ. Iosue 21.

gethsemani, Vallis pinguissima, siue vallis olei Scribi debet Gesemani. D. nomen vallis quæ est ad radices montis Oliueti, Matt. 26. Marc. 14.

gezer, Præscissio, siue diuisio, aut sententia. nomẽ ciuitatis, 2. Reg. 5.

gezeron Præscissio doloris, siue fortitudinis. aut diuisio vel sententia doloris siue fortitudinis, D. nomen ciuitatis. 1. Mach 4.

gezonites, Tondens, siue transiens, 1. Par. 11.

gezez, Tondens, aut vellus, siue transitus. Filius Caleb, 1. Par. 2.

G I

Giah, Eductio, extractio. deriuatio, eruptio, aut germen, siue suspirum. nomen loci. 2. Reg. 2. in tribu Beniamin: pro quo interpres vertit vallis.

gibli, Terminus, vel cõfinia, aut terminus maris. Populi ciuitatem Gebal in Syria habitãtes: de qua Psal. 82. Ezech. 27. 3 Reg. 5.

gideroth, Muri. siue macerię, aut sepes. nomẽ ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15.

giezi, Valles visionis, aut vallis pectoris Famulus Eliseę 4 Reg. 4.

gibon. Pectus. aut eductio, vel exitus, siue vallis gratiæ vel mansionis. Fons in occidentali Dauidicæ ciuitatis parte, 3 Reg. 1. 2 Par. 32.

gilo. Exultatio, siue reuolutio, vel transmigratio, aut reuelatio vel detectio. nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. 2. Reg. 15.

gilomites, Exultans, siue reuoluens, vel transmigrans, aut reuelans, vel detegens, 2. Reg. 15.

gineth, Hortus vel protectio. Pater Thebni, 3. Regum 16.

G O

goátha. Tactus eius. aut mugitus eius. nomen loci non procul a Ierosolymis distantis. Ier. 31. Hunc Lyranus Golgoltha esse putat.

Gob, Cisterna, vel loculta, aut cicutudo. nomen loci, 2 Reg 21.

godolias, Magnitudo Domini, aut fimbria domini. Filius Achicam filij Saphan. 4. Reg. 25. Filius idẽ Amariæ, Sopho. 1.

gog, Tectum, vel fõlarium, siue tegulatũ. nomẽ gentis, Ezech. 38. Apoc 20. Filius Iohel, 1. Par. 5.

golam, Transmigratio, siue reuolutio. aut ex Syro & Hebræo, mtus manens. nomẽ ciuitatis in Basan Deut 4. quæ Ios. 20 dicitur Gaulũ, licet Hebraice Golan legatur, sicut & hic.

Golgoltha, Caluaria, scilicet vbi sunt capita mortuorum. Syrum, siue Chaldaicũ vocabulũ. Locus in quo crucifixus fuit Christus dñs noster, Ioh. 19.

goliath. Transmigratio, aut accumulatio, siue reuolutio. vel detectio. nomen gigantis, quem expugnauit Dauid. 1. Reg. 17.

Gomer, Consummans, vel consumens, aut deficiens Filius Iaphet, Genes 10 a quo Gomeritæ, qui nunc Galathæ dicuntur. Hoc nomen habuit & filia Debelaim vxor Osee, Osee 1.

gomor, Genus mensurę. 1. decima pars ephi, Exod 16.

gomorrha, populus rebellis, aut populus timens siue manipulus, vel seruitus: aut Syriace lama. Ciuitas Pentapoleos, ad orientalem plagam terræ Iudæ sita. Gen. 19.

gomorrhæi, Idem.

gorgias Terribilis, vel velox G. nomẽ viri. 1. Ma. 3.

gortina, Pharetra G. nomen loci, 1. Mach 15.

gosen, appropinquatio, vel approximatio. nomẽ

ciuitatis in tribu Iuda, Ioſ 10.15. A qua tetie Ioſue, circunscens plaga, terra Goſen nuncupatur.

Goſſem, Pluuia, aut appropinquatio eorum: vel Syriace corporalis. nomen viri. 2 Eſd 2.

gothoniel, Hora ſiue tempus meum Deus nomen viri, 1. Par 27.

gozan, Tonſio, aut vellus, ſiue tranſitus, vel corpus nutriens: aut ex Syro & Hebræo, intus nutriés. Nomen fluuij in Meſopotamia, 4. Reg. 19. 1. Par. 5. Iſa. 37.

G R

Græci, Hebraice dicitur Ieuanim, id eſt, deceptores, vel contriſtantes, ſiue cœnoſi, aut columbini, Græce vero, robuſti vel fortes interpretatur.

Græcia, Iſa. 66 Ezech 27. In Hebræo eſt Iauan, qui fuit filius Iapheth, a quo denominata eſt Græcia vel Ionia, & interpretatur decipiens vel contriſtans, ſiue cœnoſa, aut columbina. Græce vero robuſta vel fortis. act. 20.

Græcus, Idem. m g grægis, Turris. vide Eder.

G V

Guel, redemptio Dei, ſiue exaltatio Dei. filius Machi, princeps tribus Gad, Num. 13.

guni, Hortus, ſiue protegens. Filius Nephthali, Gen 46 1 Par. 7.

gunitæ Idem, Num. 26.

gur, Catulus, ſiue habitatio, aut collectio, vel timor nomen ciuitatis iuxta Ieblaam. 4. Reg. 9.

guibáal, Catulus idoli vel dominantis, aut ſubijcientis vel poſſidétis, aut peregrinatio ſiue timor aut habitatio idoli vel dominantis aut ſubijcientis vel poſſidentis. nomen loci. 2. Paral. 26. in quo Arabes habitauerunt.

H

Aba, Abſconſio, vel dilectio: aut Syriace peccatū, vel obligatio. Filius Gomer filij Heber, 1. Par 7.

habacuc, Luctator, vel amplexans nomen prophetæ Habac. 1.

háber, Socius, aut particeps, ſiue incantator, aut Iluor. Filius Baria, filii Aſer, filii Iacob. 1. Par. 7. Iudic 4. vir Cinæus.

haberitæ, Idem. p. m.

habia, Abſconſio Domini, aut dilectio Domini: vel ex Syro & Hebræo, debitum, vel obligatio Domini nomen viri. 1. Eſd. 2.

Habor, Socius, aut particeps, ſiue incantatio, aut Iluor. nomen vrbis Aſſyriorum. 4 Reg. 17 18. 1 Paral 5.

habſanias, Debitū clypei domini, ſiue dilectio, vel abſconſio clypei Domini. Pater Ieremiæ filij Iezoniæ, Ierem. 35.

hacel-dema, Ager ſanguinis Syrum eſt. nomen agri pecunijs illis quibus Chriſtum vendiderat Iudas proditor empti in ſepulturam peregrinorum Qui hodie monſtratur in Achia ad Auſtralem plagam montis Sion, teſte Hieron. in locis Hebraicis, Mat. 27. Act. 1.

hachamoni, Sapiés, vel ſapiẽtiſſimus, aut hamus numerationis vel muneris, ſiue expectatio muneris Pater Iesbaſ. 1. Par. 11. Pater Iahiel, 1. Paral 27.

hachelai. Expectans dominum, ſiue hamus domini. Pater Athersatha, 2 Eſd 10

achila, Spes in ipſa, aut hamus in ipſa, ſiue palatum vel dulcedo in ipſa. Collis eſt in ſorte tribus Iudæ, ad deſertum Ziph, in quo latuit Dauid, 1 Re 23. & 26. arcem habés natura munitiſſimam. olim ab Herode extructam. Melida nomine, id eſt, munitionem, 1 Reg. 23. 26.

hacoc, Sculptor, aut ſcriba, ſiue legiſlator. Nomen ciuitatis 1. Par 6 in tribu Aſer.

hacupha, præceptum oris, aut ſculptura oris. nomen viri, 1. Eſdr. 2.

hacus, Spina, ſiue æſtas, aut tædium, ſiue vigilia, vel finis. nomen viri, 2. Eſdr. 3.

hadad, Acutus, vel gaudens: aut Syriace, nouus vel vnitas. filius Iſmahelis, Gén. 25 1. Par. 1.

hadali, ceſſatio, vel vetatio, aut defectus. Pater Amaſa. 2. Par. 28.

hadaſſa, Nouitas, aut menſis: vel ex Syro & Hebræo, vnus aries. nomen ciuitas in tribu Iuda, Ioſu 15.

hadid, Acutus, ſiue gaudens: aut Syriace, nouitas: vel ex Syro & Hebræo, vna manus, Ciuitas, 2. Eſdr. 11.

hadriel, Grex Dei, aut ablatio Dei, ſiue ptiuatio Dei Gener Saulis, mariti Merob. 1. Reg 18.

hadrach, Acumen, ſiue gaudium tenerit udinis, vel cubiculum tuum: aut ex Syro & Hebræo, vnitas vel nouitas tenerit udinis. Ciuitatis nomen Zach. 9. Quidam Syriam fuiſſe putant Hieronym. in locis Heb. terram Damaſci credidit.

hadſi, Nouitas, aut menſis: aut ex Syro & Hebræo, vnius munus, aut nouum munus. nomen loci, 2 Reg 24.

hag-b, ſiue Hagaba, Locuſta nomen viri. 1. Eſd 2

haggia, geſtiuitas Domini, vel ſolennitas Domini, aut gyrus Domini. Filius Merarij. 1 Par. 6.

hai, Acerruus, vel coáceruatio. Ciuitas Amorrhęorum trans Iordanem ſupra Iericho ſita, iuxta Aphauen, ad orientalem plagam oppidi Bethel non longe ab eo diſtans. Altera quæ a filijs Iſrael duce Ioſua expugnata eſt poſt Iordanis tranſitū Ioſ. 7. & 12. Cuius regem ſuſpenderunt filij Iſrael Ioſ 8 Hæc Iſa. 10. Aiath appellatur. Hieronymus in locis Heb. Agai quoque appellat. Huius mētio habetur etiam Gen. 12 Ier. 46. Ioſ 12. 1. Eſd 2.

hai, Idem. Nomen etiam vibis Nehem. 11.

hala, Dolor, ſiue infirmitas maxillæ, ſiue principium humilitatis vel tenerit udinis. nomen loci 4 Reg. 17. 18.

halaa, infirmitas, ſiue rubigo. altera vxor Aſhur. 1. Paral. 4.

halcat, Portio, ſiue diuiſio, aut lenitas, vel lubricatio. Ciuitas in tribu Aſer, data Leuitis, Ioſ 19.

halhul, Dolor, ſiue principium doloris vel immunditiæ: aut expectatio doloris vel prophanationis, ſiue obſtetricatio doloris. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ioſ 15.

hallelu-ia, Laudate Dominum, Pſal. 104.

hamathæus. Indignatio, ſiue calor: aut murus ſiue vter, vel lagena. Filius Chanaan, Gen. 10 1. Para. 1. a quo Hamat vrbs, quam Macedones Epiphaniam nuncupauerunt: alij Antiochiam.

hamdan, Cupiditas aut calor iudicij. Filius Diſan filij Seir Horrhæi, Gen 36 qui 1. Par. 1. dicitur Hamran

hammath, Ira, vel indignatio, ſiue calefactio aut vter nomē ciuitatis in tribu Nephthali. Ioſ. 19. Quæ Eufebio Epiphania aliis vero Antiochia dicitur.

Hāmoth-dor, Indignatio, vel calor generationis aut pilæ vel ſphæræ ſiue habitationis Ciuitas Ioſ. 21. quæ de tribu Nephthalī non ſolum Leui

tis, imo etiam profugis homicidis pro tutissimo asylo est assignata.

hamon, Calor, aut sol, siue ira eius. Nomen ciuitatis Ios.19.1 Par.6.in tribu Nephthali.

hamran, Asinus, vel lutum aut vinosus. filius Disan, filii Seir Horrhæi, 1 Paral.1.qui Gen.36.dicitur Hamdan.

Hamuel, Calor, siue ira Dei: aut ex Syro & Hebræo viderunt Deum. filius Masma, 1.Par.4.

hamul, Pius, siue misericors. Filius Phares filij Iudæ, Gen 46.1 Par.2.

hamulitæ, Idem.p.n Num.26.

hanameel, Gratia ex Deo, siue misericordia vel donum à Deo Filius Sellum patruelis Ieremiæ prophetæ Ierem.32.

hanan, Gratiosus, vel pius, siue misericors, aut donans filius Maacha, 1.Par.11.filius Sisac, 1.Paral.8. Filios Asel filij Elasa, 1.Par.8.9 2.Esd.7.8. filius Iegdaliæ, Ier 35 1.Par.4.

hananeel, Gratia Dei, siue misericordia Dei, aut donū Dei. Nomen turris Ierosolymæ.2.Esd 3 Ier.31.

hanani, Gratiosus, aut donans, vel pius, siue misericors. Pater Iehu prophetæ, 3.Reg.16.1.Para 16. Nehem.12.

hanania, siue Hananias, gratia Domini, siue misericordia Domini, aut donum domini. Pater Selemiæ patris Ieriæ, Ier.37. Pater item Sedeciæ principis, Ier.36.filius Zorobabel filii Phadaia, 1. Par 3. 8. Nomen prophetæ, Ier.28. Etiam hoc nomine vocabatur ille qui cum Daniele propheta à Nabucho donosor in captiuitate enutritus fuit, cui præpositus eunuchorū, Sidrach nomen imposuit, Dan.1.

hanathon, Gratiæ vel misericordię donum. Ciuitas in terra Zabulon, Ios 19.

hanes, Gratiæ vexillum, siue gratiæ tentatio vel fuga: aut ex Heb & Syro, gratiæ miraculum. Ciuitas Aegypti, Isa.30

haniel, gratia siue misericordia Dei, aut requies vel donum Dei. filius Olla, 1.Paral.7. filius Ephod, princeps tribus Manasse, Num 34.

hanni, Afflictus, vel pauper, siue respondens. Nomen viri, 2 Esdr.12.

hanon, gratiosus, siue misericors: vel donans, siue requiescens filius Naas Regis filiorum Ammō, 2 Reg 10.1.Par.19.

hanuni Idem Nomen viri, 2 Esd.3.

hapham, Thalamus eorum, siue coopertura eorum. aut litus eorum. filius Hir, 1 Par.7.

haphsiba, Voluntas mea in ea. mater Manas. 4 Reg.21.

haphphim, Thalami, siue cooperti, aut litus maris Filius Machir, 1.Par.7.

hapharaim, Fodientes, aut explorantes, siue confundentes, aut explorans, siue confundens mare. Ciuitas in tribu Zabulon, Ios 19.

harad, siue harada, Stupor, aut tremor. Nomen fontis, siue loci in quo castrametati sunt filij Israel, profecti de Sepher. Iud.7 Num 33.

haraia, Calor, aut ira Dñi. Pater Eziel, 2 Esd.3.

haram, Destructus, siue anathematizatus vel rete siue retiaculum, aut dedicatus siue consecratus, scilicet Deo Nehem 10 12.

harama, Idem. 1 Reg.30. Vide Harma.

haran, Ira siue iracès: aut Syriace, libertas Charræ ciuitas Mesopotamiæ à Charra Syriæ fluuio, in qua habitauit Thare, Genes. 11.12.27 28 29. De qua & 4.Reg 19. Isa 37 Ezechi. 27. Dicitur & Charan a Græcis, Act.7 Est & nomen viri, 1.Para.2. vbi dicitur. Peperit Haran.

harbona, Destructio, siue gladius eius nunc, aut siccitas eius nunc: siue ira ædificantis vel intelligentis Nomen eunuchi, Esth.1.

hareph, Hyems, siue opprobrium, vel adolescentia: aut Syriace, acutus. nomē viri.2. Esd.7. Nehē.10.

hares, Sol, aut testa. nomen montis, Iud.1.2. Esd.8

hareth, Sculptura, aut libertas. nomen villæ ad Occidentem, 1.Reg 22.

harhur, Calefactus siue arefactus: aut ira siue calor albedinis vel foraminis, aut libertatis. nomen viri, 1 Esd.2.

harim, Destructus, siue anathematizatus, aut rete vel retiaculum: siue dedicatum vel consecratū, scilicet Deo. nomen sacerdotis, 1. Par.24.1. Esd.2.10.

hariph, Hiems, siue opprobrium, vel adolescentia: aut Syriace, acutus filius Hur, 1.Par.2.

harmaphet, Ira tauri, siue ira crescens: aut ex Syro & Hebræo, Libertas tauri, siue ira crescens. filius Supha filii Helem 1.Par 7.

harma siue Harama, Destructio, siue anathema, aut rete vel retiaculum, siue dedicatum vel consecratum, scilicet Deo. Ciuitas in tribu Iuda, Ios 15.1. Reg.30 Etiam in tribu Simeon ciuitas est, Iosu.19 Iud.1.dicitur Sephath.

harodi, Tremefactus, siue stupefactus, vel caloris aut iræ abundantia. nomen ciuitatis, 2 Reg.23.

haromaph, Destructio, siue anathema oris: aut ex Hebræo & Syro, ira cooperimenti. Filius Iedaia.2 Esd.3.

harōseth, Artificium, vel aratura, siue testa aut silentium, vel furditas, aut Syriace, sylua. Ciuitas quæ iuxta Iosephum lib.5. antiq. Iud. super paludem Samachonitipem sita est, Iud.4.

harsa, Artificiū, vel atatura, siue testa, aut silētiū vel furditas: aut Syriace. sylua. nomē viri, 1 Esdr.2.

haraphites, Opprobrium, aut hyems, vel inuentus: aut Syriace, acutus 1. Par.12.

harus, Incisus, siue aureus, aut solicitus, siue tritu ratus. Pater Meshalēmeth matris Amon, regis Iuda, 4.1 Reg.21.

hassemō, Legatio, siue acceleratus numerus, vel festinata portio, aut silentium numeri, vel portionis Ciuitas tribus Iudæ, Ios.15.

hassub, Aestimatus aut numeratus: siue cogitatio vel artificium. filius Ezricam, 1.Par.9.

hasaba, Numeratio, siue æstimatio vel cogitatio aut artificium, vel festinatio, aut silentium in ea. Filius Zorobabel filij Phadaiæ.1.Par 3.

hasabia, siue Hasabias, Numeratio vel æstimatio, aut cogitatio domini, siue artificium domini, aut festinatio vel silentium in dño. filius Amasij, 1 Par.6. Princeps Leuitarum.2.Par.35.1.Para.25.

hasadias. Misericordia Domini. filius Zorobabel filii Phadaiæ.1. Par.3.

hasar-moth, Atrium mortis, vel fœnum mortis. Filius Iectan, Gen 10.

hasar-subal, Atrium vel fœnum vulpis, aut fœnū semitæ Nomen ciuitatis, 1.Paral 4.

hasar-susim, Atrium equorum, aut fœnū equorum nomen ciuitatis.1.Par.4 quæ & Hasersusa.

hasason-thamar, Glarea, vel lapillus communationis. aut diuisio siue sagitta palmæ, id est, dactyli. Nomen oppidi, quod & En-gaddi dicitur, Gene 14.2.Par.20.

hasbadana, Festinans, aut cogitans indiciū suū,

siue silens aut computans iudicium suum. nomen viri.2 Esd 8.

hasebia, Numeratio. vel æstimatio Domini. aut cogitat o domum, siue artificium domini, aut festi natio. vel silentium in dño. filius Merari. 1 Para 9.

hasebna, Numeratio siue festinatio intelligentis siue ædificantis. nomen viri.2. Esd. 10.

hasebnia, Numeratio domini, siue silentium, vel festinatio filii Domini. nomen viri, Nehem 9.

hasebonias. Idem. nomen viri.2. Esdr. 3.

hasem. Silentium eorum, siue festinatio eorum. nomen viri.2. Esdr. 7.

haser-galda, Atrium hœdi eius, vel fœlicitatis eius: aut ex Hebræo & Syro, atrium incisionis vel scissuræ nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios. 15.

haser-sufa, Atrium equi, aut fœnum equi. Ciuitas in tribu Simeonis, Ios. 19 quæ & Hasar-sufim.

haser-tim, Atria, siue vestibula, aut sagitta excelsa. Ciuitas in dorso montis Seir inter Aegyptum & Chananæam qua Hauim, id est, Heuæi gigantes habitarunt ab Caphthorim expulsi. Deut. 2. Ios. 13. alias Haseroth, vt quibusdam videtur, appellata.

hasor, Atrium, aut fœnum. Ciuitas regni Iabin Chananæorum regis, quę & Hesron dicitur, quam Iosue incendit, Ios 11.1. Reg. 12.4. Reg. 15. quę principatū tenuerat inter omnia regna Amorrhæorum Ios. 11. 12. Fuit vna in tribu Iuda, Ios. 15. Alia in tribu Nephthali, Ios. 19. Vbi regnauit Iabin Iud. 4. 3. Reg. 9. 4. Reg. 15.

Haseroth, atria, siue vestibula. nomen eremi, per quam transierunt Israelitæ ascendentes in terrá Chanaan ex Aegypto, Deut 1. Num. 13. 33.

hasor-iual, Atrium vulpis, vel fœnum vulpis, aut semitæ, vel pugilli. Ciuitas in tribu Iudæ & Simeonis, Ios. 19.

hasim, Tacentes, siue festinantes, aut silentium vel festinatio maris. nomen viri, 1 Par. 7.

hasom, silentium, vel festinatio eorum. nomen viri. 1 Esd 10

hasra, Defectus siue deficiens. Pater Thecuæ patris Sellum mariti Oldæ prophetidis, 2. Par 34 qui 4. Reg 22 dicitur Araas

hasum, silentium, aut festinatio eorum. nomen viri 1 Esd 2. 2. Esd 8.

hasub, Aestimatus, aut numeratus, siue cogitatio vel artificium. nomen viri, 2. Esd. 11.

hasupha, Discooperta, aut exhausta, vel nudata. nomen viri. 1. Esd. 2.

hathath, contritio aut timor. Filius Othoniel. 1. Paral. 4.

hatii, Peccati vlulatio nomen viri, 1. Esd 2.

hatipha, Rapina, siue peccati coma, aut reliquię. nomen viri. 1 Esdr. 2.

hatita. Peccati declinatio. nomen viri, 1. Esd 2.

hattus, Peccatū derelinquēs. Filius Semeæ filij Secheniæ, 1. Par 3. 1. Esd 8 Nehem 10. 12.

hauoth-iair, Oppida illuminationis, vel annunciationis luminis. Ciuitates quas expugnauit Iair filius Segub, Num. 32. Siue nomen regionis, quę & Bassan dicitur, Deut 3.

hazael, Videns Deum. nomen viri 3. Reg. 19 2. Para 22. Successor Ben-adad in regnum Syriæ, 4 Re 8. Amos 1.

hazia, Videns Dominum. nomen viri, 2. Esdr 19.

hazir, Porcus: aut Syriace, conuersus, vel reuersus nomen viri, 2. Esd. 10.

H E

Hebal, Aceruus vetustatis, siue aceruus defluens. Filius Ioctan, Gen. 10. Est & nomē mōtis, Deut 11.

héber, Gen. 46. 1. Par. 4. 7. 8. vbi dicitur, Et Hezezi. & Heber: interpretatur socius, aut particeps, vel adhærens, siue incantator, aut luor. Item Num. 26. filius Brie.

hebes, Transiens, vel transitus: aut ira, seu prægnans: vel Syriace, fiumentum. filius Sale Gen. 10. Luc. 3. a quo Hebræi, 1 Para. 5. Filius item Elphaal filij Mehusim, 1 Paral 8.

hebræa, Transiens, siue irata, aut prægnans.

hebræi, Transeuntes siue irati, aut prægnantes: vel Syriace, fiumenta, 1 Reg 4.

hebræus, Idem, i. n. Gen 41.

hebri, Idem. nomen viri, 1 Par 24.

hebron Societas siue participatio, vel adhæsio, aut incantatio, vel luor. Ciuitas in terra Chanaan in montanis Iudææ, ciuitas Amorrhæorum, quondam Philisthinorum metropolis. Hæc dicta est & conuallis Mambre, Gen. 13. Num. 13. 1. Par 3. & Arbee, Gen. 23. & Cariath-arbe Ios. 15. Filius item Caath filij Leui Exo 6. 1. Par. 2. 6.

hebrōna, Transiens, aut irascens. nomen loci, in quo castrametati sunt filij Israel. Num 33

hebroni, Societas, siue participatio, vel adhæsio, aut incantatio, vel luor. Num 26.

hebronitæ. Idem, pl. n. 1 Par. 26.

hechelias, Expectans dominum, siue hamus domini. Pater Nehemiæ. 2. Esd. 1.

heddai, Laudatio, siue confessio, aut clamor. nomen viri. 2 Reg. 23. qui Huri. 1. Par. 11. dicitur.

héder, Grex, siue delectio, aut priuatio. Filius Beriæ. 1 Pa. 8.

hegla, Festiuitas, aut gyratio eius. Filia Salphaad filij Hephet, filii Galaad, Num. 26.

helā, exercitus matris vel gētis siue ancillæ: aut dolor siue expectatio matris vel ancillæ aut gētis, vel somnii. ciuitas. 2 Re 10. haud procul Iordane.

helba, Lac siue adeps, aut manūs in ea: siue principium. vel dolor in ea. nomen ciuitatis, quæ forte tribu Aser euenit, Iud. 1.

helcath, Portio, siue pars, aut lenitas. Ciuitas quę & tribu Aser data fuit Leuitis, Ios 21.

helci, Portio, siue pars, aut lenis. nomen viri, 2. Esdr. 12.

helcia, siue Helcias, Portio, siue pars domini, aut lenitas domini. Pater Eliacim. 4. Reg 18. Isa. 22. Et & nomen sacerdotis. 1. Reg 22. Pater item Ieremiæ prophetæ. Ier. 1. 1 Par 6 2. Esd. 12.

helee, Portio, siue pars, aut lenitas. Filius Galaad filij Machir filij Manasse filij Ioseph, Nu. 26. Ios. 17

helecitæ, Idem. p. n Num 26.

heled, Mundus, id est, orbis, vel mustela. aut Syrice, rubigo. Filius Baana, 2. Reg. 23

helem, Somnians, aut sanans, siue expectatio eorum, aut dolor eorum. nomen viri, Zach 6. 1 Par. 7

héleph, Mutatio, siue trāsitus, aut perforatio. nomen ciuitatis, Ios. 19. Terminus Nephthali.

heles, Armatus, siue liberatus, aut nudatus. nomen viri, 2 Reg. 23.

helles, Idem. Filius Azariæ filii Iehu filij Obed. 1 Par. 2. 11 27

heli, Eleuatio, siue oblatio, aut eleuans, vel offerēs, seu pila. nomē sacerdotis illius, qui Samuelem vnxit in prophetā. 1. Re. 1. Pater item Ioseph mariti Mariæ virginis, Luc. 3 qui Matt. 1 dicitur Iacob

Heliodorus, Solis donum G nomen viri, 2. Machabeo. 3.

heliopolis, Hebraice dicitur On: & interpretatur dolor, siue tristitia, aut fortitudo. Græce vero Heliopolis, Solis ciuitas interpretatur. Vrbs Aegypti, quæ Thebæ alias dicitur; Ezech. 30.

helmon-deblathaim, Duo nomina sunt, Helmō quod interpretatur occultatio, siue adolescentia, aut seculum, vel contemptus. Deblathaim, palatheæ, id est, maſſæ de ficubus compactæ. nomen loci in quo castrametati sunt filii Israel profecti de Dibon-gad. Num. 33.

helon, Fenestra, vel prophanatio, siue dolor, vel infirmitas. nomen ciuitatis in terra Moab, Num. 2 Ier. 48. Pater Eliab principis tribus Zabulon Num 1. 10. Eit & nomen vrbis, 1. Par. 6. quæ Ios. 21. dicitur Holon.

heman. Turbatio eorum, aut tumultus eorum. filius Lotan, filii Horræi, Genes. 36. qui 1. Paralip 1. dicitur Homam.

Heman, Multus, aut tumultuans vel Syriace, fidelis. filius Maol, 3. Reg. 4. filius Ioel, Par. 6 15. 16

hemath, Vide Emath.

hemona, Popularis, siue populus noster. nomen ciuitatis in tribu Beniamin, Ios 18.

hemor. Asinus, siue lutū, aut vmosus: vel Syriace, grauis, aut pōderosus. Pater Sichem, Gen 33. 34. Act. 7.

hen, Gratia, siue misericordia, aut mansio, vel requies Nomen viri, Zach 6.

henadad, Gratia, vel misericordia dilecti. nomē viri, 2. Esdr 8.

Henoch, Dedicatus, vel disciplinatus aut morigeratus. filius Cain, Gen. 4. filius præterea Iared. Gen. 5. Luc. 3 filius etiam Madian filii Abrahæ, Gen. 25. filius item Ruben, Gen. 46. 1. Paral. 5. Ciuitas item quam Cain extruxit, illiq. filii nomen indidit.

henochitæ. Idem pl. n. Num. 26.

hepher. Fodiens, aut explorans, siue opprobrium, vel confusio. filius Ashur ex Naara vxore, 1. Par. 4. Portio regni, terræq. Chanaā, quā Iosue expugnauit, Ios 12. 4 Reg. 14. Vrbs in tribu Zabulon, Ios 19.

hepherita, Idem, pl. n. Num. 26.

hephethah Adapeiure: imperatiui modi passiuę vocis, Marc. 7.

her, Vigil, aut denudans, vel effundens, siue æmulus vel ciuitas. filius Iudæ, ex Sue vxore sua, Gene. 38. 1. Par. 4. Pater Elmadan, Luc. 3.

heran, Idem: filius Suthala filii Ephraim, Nu. 26.

heranita, Idem, pl. n. Num 26.

hercules, Iunonis vel dominatricis gloria. G. 2. Machab 4

hered, Imperans, siue descendens. filius Balæ filii Beniamin, Num 26. Heb. Ared.

hered, Ios. 12 Onager: aut Syriace, draco. nomen ciuitatis.

hereditæ. Imperantes, siue descendentes Nu. 26.

herem, Destructio, siue anathema, aut rete, vel retiaculum: siue dedicatum, aut consecratum, 1 Deo. nomen viri 1. Eid. 10.

heri, Vigil, seu denudans, aut effundens, vel ciuitas mea: aut Syriace, inimicus filius Gad filii Iacob Genes. 46.

heritæ, Idem pl n.

herma Destructio, siue anathema, aut rete, vel retiaculum, siue dedicatum, vel consecratū. f. Deo. Ciuitas in tribu Iuda, Ios. 12. Vide Harma.

herman, Sustentaculum, vel manus. G. Vir quidam, Rom. 16.

hermes, Mercurius, aut lucrum, vel refugium. G. Vir nomen, Rom. 16.

hermogenes, Mercurio genitus, aut lucri generatio, vel refugij generationis G. vir quidā 2 Ti. 1

hermō, Destructio, siue anathema, aut rete vel retiaculum: aut dedicatum vel consecratum, itidem Deo. nomen montis, quem Sidonij Sarion, Amorrhæi Sanir vocant. Deut. 3. Ios. 13. Psal. 88. Videte 1. Par 5 Alias dicitur & Sion. Deut. 4. A nonnullis traditur duos esse Hermon nomine montes: vnū non procul a Gelboe iuxta Iordanē: alterum vero multo altiore altero supra Thrachonitidē regionē Quod equidē haud obscure etiā David Psal. 42. innuere videtur, dum inquit, De terra Iordanis & Hermoniim a monte modico.

hermonii, Idem, pl. n.

Herodes, pellis gloria, vel pellibus glorians, aut mons gloriæ vel arrogantiæ: aut Syriace, draconis. D. præses, siue procurator Galilææ constitutus a Romanis. Luc. 3 rex Iudææ, Luc. 1.

herodiani, Idem pl. n. D. Matth. 22.

herodias, Idem. D. Mat. 14.

herodion, Iunonis vel dominatricis cantelina. G cognatus Pauli, Rom. 16.

heſebon, Numerus, siue cogitatio, aut festinans intelligere vel ædificare nomen ciuitatis in Galaad Moabitarum, in qua habitauit Sehon rex Amorrhæorum. Ios. 13. Num. 21. quam ędificauerunt filii Ruben. Nu. 32. 1. Par. 6.

heſer, Atrium, aut fœnum, nomen ciuitatis a Salomone ędificatæ. 3 Reg. 9.

heſſi, prope me, vel iuxta me. siue auferens vel seperans. D. Pater Nahum patris Amos Luc. 3.

heſmona, Festinatio numerationis uel muneris, aut festinatio præparationis, vel legatio. Locus i quo castrametati sunt filii Israel, profecti de Methca, duidens Aegyptum & sortem tribus Iudæ ad mare vsque tendentem. Num. 33.

heſrāi. Atrium, siue fœnum. nomen viri, 2. Reg. 23. qui Hesro 1. Paral. 11 dicitur.

heſro, Atrium aut fœnum eius. nomen viri, 1. Par. 11. qui 2 Reg. 23. dicitur Heſrai.

heſron, Sagitta, exultationis, siue diuisio cantici, aut atrium vel fœnum. Nomen ciuitatis, quæ & Asor in tribu Iuda Ios. 15 filius Ruben, Gen. 46. Itē filius Iuda, id est (vt existimo) filius Phares filii Iudæ, vt sequitur. 1. Par 4. qui Gen. 46. dicitur Zara. filius item Phares filii Iuda, Gen. 46.

heſronitæ, Idem p n. Num. 26.

hieth. Confractio, vel formido, aut stupor: vel Syriace descensus nomen populi, Gen. 23.

hethalon, contritio manionis, aut formidabilis mānsio, siue inuolutio eius. nomen vrbis, terminus Iudææ ad Septentrionem, Ezech. 47.

hethæus. Confractus vel formidans, aut stupēs: vel Syriace, descendens. filius Chanaan, Gen. 10. a quo Hethæi.

hethæi, Idem pl. n. nomē populi, Gen. 15. 4. Reg. 7 Cyprum Hieronymus esse dicit.

hethim, Idem, p. n. nomen loci, Iudic. 1.

Heua, Viua, vel uiuens. Prima mulier creata a Deo Gen. 3.

heuæi, Viuentes, aut loquentes, uel nuntiantes: aut Syriace, colubri Populi genus.

heuæus, Idem. f. n. filius Canaam, Gen. 10.

heula,Dolens,siue parturiens,aut loquens illi, siue enuncians illi,nomen regionis.Gen.22 25.

heula,siue Heulath , Dolens, siue parturiens, aut loquens illi, sihe annuncians illi.Filius Chus, Gene.10.Filius item Ioctan, Gen. 10.nomen item regionis,1 Reg.15. Getuli a Iosepho dicuntur.

hezeci,Fortis,siue apprehendens. Filius Elphaal, 1 Paral.8.

herion,Visio,vel prophetia Pater Tabremon patris Ben-adad regis Syriæ,3.Reg.15.

hezir,porcus:aut Syriace, conuersus, vel reuersus.nomen viri,1.Par 24.

H I

Hiel,Viuit Deus , siue vita Dei. nomẽ viri illius qui reædificauit Iericho,3 Reg 16.

hierapolis , Sacra ciuitas. G. Ciuitas Phrygiæ, haud procul à Colossis & Laodicea, Coloss.4.

Hieronymus,Sacrum nomen.G. nomen viri.2. Machab.12.

hin.Mensura erat liquidorum,Ezech.4.

hir,Ciuitas,aut vigil,siue effundens , vel denudans,aut pullus,scilicet asini. Filius Caleb filij Iephone,1 Par.4 Sunt qui dicãt hoc loco legendum esse Hire la,nomine composito , non autem Hir & Ela tunc lege interpretationem dictionis Ela , & huius dictionis Hir.

hira,Ciuitas,aut vigil,siue denudatio, aut effusio,vel aceruus visionis,Filius Acces, 2. Reg. 23.2. Par 11 27.

hiram,Vitæ celsitudo, Rex Tyri, 2 Reg 5. qui 2. Par.2 4 8.dicitur Huram Hebraice.

hiram,2 Par.2 4 8.Albedo eorum, siue foramẽ , vel libertas eorum,aut destruens, vel anathematizans Heb. Huramirex Tyri , qui 2.Reg.5 dicitur Hiram.

Hiram,Gen 36.1 Par 1 Ciuitas eorum,siue vigilia eorum,aut denudatio,vel effusio eorum,siue aceruus excelsus Ciuitas Idumæorum.

hiras. Libertas, aut ira, nomen viri Odollamitis.Gene.38.

hir semes,Ciuitas solis:aut ex Hebræo & Syro , ciuitas seruitij vel ministerij. Ciuitas in tribu Dan,Iosu.19.

hircanus,Ciuitatis possessor,seu vigilans æmulator. D

Hispania,Bara, id est,pretiosa. G. Europæ regio latissima,Rom.15.

H O

hoba,Dilectio,vel absconsio:aut Syriace,obligatio,vel peccatum.nomen loci,Gen.14.

hobab,Dilectus, Filius Raguel soceri Moysi,Nu. 10.Iudic.4.

hod, Laus , siue confessio. Filius Supha filij Helem.1.Par.7.

hódes, Mensis, aut nouitas. Vxor Saharáim, 1. Paral.8.

hodii , Mensis , vel nouitas:aut ex Syro & Hebræo,vnius munus,aut nouum munus , Ciuitas , 2.Reg 24

holda vel Holdai,Mundus vel orbis,aut mustela: vel Syriace, rubigo. nomen viri , 1.Paral.27. & Zach.6. Item prophetis vxor Sellum filij Thecue, 4 Reg.22.

Holofernes , Fortis dux. ex Hebræo & Syro. D. princeps militiæ regis Nabuchodonosor , Iudith. 2.

holon, Fenestra,siue prophanatio, aut dolor.Ciuitas quę de tribu Iudæ seu Simeonis,Leuitis data est.Ios.15 21.quæ 1.Par 6 dicitur Helon.

homam,Tumultus ,siue turbatio eorum Filius Lotam filij Seir, 1. Paral. 1 qui Genes 36. dicitur Hemam.

hon,Dolor,siue fortitudo , aut iniquitas. Filius Pheleth,Num.16.

hoppha,Thalamus siue coopertorium,aut litus vel ripa eius. nomen viri,1 Par 24

hor,Mons,siue concipiens, aut demonstrans,siue ostendens.nomen montis. Num 20 33. in finibus terræ Idumææ prope Petram ciuitatem.

horam,Mons eorum, siue manifestans eos, aut concipiens eos.Rex Gazer.Ios.10.

horeb. Desertum vel solitudo , siue destructio , aut siccitas, vel gladius. Nomen mõtis in regione Madianitarum,Exo 3.Psal 105 Qui Sinai alias dicitur,in quo data fuit lex Moysi. Est & nomen petræ,Exod.17.

horræi,Principes,vel liberi,aut ingenui,vel irascentes. Gigantes , quos expulerunt filij Edom a monte Seir Deut 2.qui Gen 14. Chorræi dicuntur ijsdem consonantibus & punctis.

horrhæus,Idem,f.n

horem, Destructio,siue anáthema,aut rete, vel retiaculum , siue dedicatum aut consecratum , f. Deo.Ciuitas in tribu Nephthali.Ios.19.

hori , Princeps vel liber, aut ingenuus, vel irascens,filius Lotan filij Seir,Gen 36.

horma,Iosue,19 Excelsa, siue proiecta,aut vermis Ciuitas in tribu Afer.

Horma, Destructio, siue anáthema,aut rete vel retiaculum , siue dedicatum aut consecratum , f. Deo Ciuitas in tribu tam Iudæ quàm Simeonis , Num.21.quæ cap.1.Iudic.dicitur & Sephath,1 Paral 4.In Ios 15.scribitur Harma:in Iosue vero 19. Bethul-harma , vbi vnica dictio est , cum separatim legendæ sint:duæ enim sunt ciuitates.

horonites , Ira vel furor : aut Syriace libertas, 2. Esd.2.

hosa, Confidens, vel protegens. nomen viri, 1. Para.26.nomen item ciusdam ianitoris, 1 Paral. 16. Ciuitas item quæ tribus Afer terminus est , Iosue 19.

hosa.1.Par.4. Festinans, siue tacens,aut sensualis.Ciuitas.

hosanna,Salua ob'ecro,vel salua nunc, Matth. 21.Heb.Hosiah-na.

hotham, Sigillum,aut signaculum, siue clausura. Filius Heber filij Bariæ filij Aser filij Iacob,1. Paral.7.11.

hozai,Videns.nomen prophetæ, 2.Par.33.

hoziel, Videns Deum Filius Semei filij Gersom, 1.Paral.23.

H V

Hucuca,Sculptura, vel præceptum,aut legislatio.nomen ciuitatis in tribu Nephthali,Ios.19.

hul,Dolor vel infirmitas,siue arena vel prætorium,aut obstetricatio. Filius Aram,Gen.10 Hic e Iosepho lib.1. antiq. iud. traditur Armeniam instituisse. Quam ego equidem plane arbitror ab eius patre nomen inuenisse.

huphan, Thalamus eorum , aut operimentum eorum,siue litus vel ripa eorũ. Filius Beniamin , Num.26.

huphamitæ,Idem,p.n Num.26.

hur, libertas , siue albedo,aut foramen. Filius

Iuda,

Iuda,filij Iacob.1.Par.4. qui Gen 46 dicitur Onan. Filius Caleb ex Ephrata vxore,1.Para.2.Reg item Madianitarum,Num.31.

hurai.Idem nomen viri,1.Par.11.qui 2.Reg.25. dicitur Heddai.

huram, Libertas eorum, siue albedo eorum,aut foramen eorum. Filius Bela filij Beniamin, 1. Paral 8.

huri, Irascens, vel libertas, siue albedo, aut foramen. Pater Saphat, Num.13. Pater Abihail, 1. Paral 5.

hus, Consilium, aut lignum: vel Syriace, fixus. Filius Aram.Gen 10 Is iuxta Iosephum atque Hieronymum Trachonitidis & Damasci conditor ex titit. nam principatum tenuit inter Palæstinam & Cœlesyriam. Huius regio. in Iob, a LXX. interpretibus Ausitidis, quasi Husitidis dicitur. Iob. 1.Primogenitus item Nachor Gen 22. Filius item Dison filii Seir,Gen.36.

husam,Festinatio eorum,aut silentium eorum, vel sensualitas eorum. Rex tertius qui regnauit in Edom.Gen.36.

husathi,Festinans,vel tacens,aut sensualitas. Ciuitatis nomen,2 Reg.21.

husathides,Idem.1.par.27.

husi.Festinans, vel tacens,aut sensualitas. Pater Baana.3.Reg.4.

husim,Idem.p n.Altera vxor Saharaim,1.Par.8. Filius Dan filij Iacob,Gen.46.

H Y

Hymenæus,Carmen nuptiale G. nomẽ viri qui a fide Christi excidit,2.Tim.2.

I

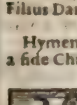

Abel, Defluens, siue apportans,vel inuecta:cens,aut germinans, siue iubileus, aut buccina. Filius Lamech ex Ada vxore,Gen.4.

iabes,Siccitas,vel confusio. Pater Sellum, 4 Reg 15 A quo Iabes-Galaad ciuitas,Iud 21 1.Reg 11.

iabes,Tristitia siue dolor.nomen loci, 1. Para.2. Est & nomen viri,1.Para 4.

iabes Galaad, siccitas, vel confusio acerui testimonii,nomen ciuitatis.Iud 21 1.Reg.11.

iabin,intelligens,siue ædificás.Rex Asor.Ios.11. Iud 4 psal.82.

iabina,ædificans, aut intelligens nomen ciuitatis,2.Par.26.

iaboc,Euacuatio,vel dissipatio,aut lucta.nomen vadi in Iordanem profluentis,Gen 32.

iacan,Tribulatio vel labor, aut ablatio possessionis vel nidi.Filius Eser filii Seir,1 Par.1.qui in Genes 36 dicitur Acan,Deut 10 2 Par.5.

iacanam,Possidés populum,siue nidificatio populi.nomen loci in Carmelo, Ios.12.

iachan,Conterens, vel comprimens, siue ablatio basis:nomen viri,1. Par.5.

iachin Præparans,siue præparatio,vel firmitas. Filius Simeonis filii Iacob,Genes.46. nomen item columnæ in porticu Salomonis.3.Reg.7.2.Para.3. nomen item sacerdotis,1.Par.9.

iachinitæ,Idem,p n.Num.26.

iacim.Surgens,aut confirmans.Filius Semei,1. Paral 8.24.

Iacob, Supplantator, vel calcaneus:aut planta, id est,vestigium.Filius Isaac.Gen.25.27.

Iacoba,Idem.nomen principis,1 Par.4.

Iacobus, idem, nomẽ apostoli fratris Iohannis Euangelistæ,quorum pater Zebedæus dicebatur Marc 4.

iaddo,Manus eius,aut potestas eius,siue confessio eius.nomen viri.1 Par.27.

iada,Scies,vel cognoscens.Filius Onan, filij Iarameel ex Atara vxore,1.Par.2.

iadaia Scientia Domini, vel cognitio Domini. nomen viri,1.Esd.2.

iadason,Cognitio ouis,vel cognitio mutationis D Iudith.1.

Iadias,Simul,vel solus dominus:aut gaudium, siue acumen domini:vel ex Syro & Hebræo, vnus dominus nomen viri,1.Para.27.

iadihel,Scientia Dei, vel cognitio Dei.Filius Beniamin. 1. Paralip. 7. 11. qui Genes. 46. dicitur Asbel.

iadon,Iudicans,aut litigans,vel manus eius.nomen viri 2.Esd.3.

iagur,Colonus,vel aduena:aut timens,siue congregans nomen ciuitatis in tribu Iuda, Ios. 15.

iahaddai, Simul vel solus ego, aut acutus vel gaudens aut Syriace, vnitas mea. nomen viri,1. Paral.2.

iahala,Ascendens,aut damula,vel caprea,nomẽ viri.2. Esd.7.

iahath,Confractus,aut formidans,vel stupens: aut Syriace,descendens.Filius Lobni filij Gerson, 1.Para.6.Filius Raia filii Subal,1.Par.4.24. Præpositus instantibus templum, de filius Merari, 2. Paral.34.

iahazia, Visio Domini.

iahaziel,Videns Deum.vel visio Dei.nomen sacerdotis,1 Para.16.Filius Hebron,1.Par.23. Filius Iahath,1.Para.24.2.Par.20.

iahel,Ascendens,aut damula, vel caprea. Vxor Haber Cinæi Iud.4.

iahel, Expectans Deum, aut orans Deum, siue incepit Deus.Filius Zabulon.Gen.46.

iahelelitæ,Idem,Num.26

iahiel.Viuit Deus.nomen viri,1. Paral.15.16.23. 29.2.Par.21.29.35.E d.8.10.

iair,illuminans, vel illuminatus Filius Segub filij Hsrom filij Phares, filii Iuda, 1. Paral.2 Fuit & nomen iudicis in Israel,Iud.10.nomen item loci, Iosue 13.

iairi, Lux mea, siue illuminans, aut illuminatus.

iairites, Illuminatus,aut lumen, aut fluuialis. 2.Regum 20.

iairus,idem.D.nomen viri,Mar.5 .Luc.8.

iala.Ascendens,aut damula, vel caprea.nomen viri 1.Esd.2.

ialaleel,Laudans Deum, aut claritas, siue illuminatio Dei.

ialleel,Idem nomen viri.1 Paral.4.

ialon, Manens, siue murmurans. Filius Esra, 1.Paral 4.

iambri, Amaricans, siue rebellans, aut commutans.D.

ianuin,Dextera,vel dexter,aut auster, vel austrinus Filius Simeonis filii Iacob Gen.46.1. Para 4 filius Ram primogeniti Ieramehel 1 Par.2.

ianuinitæ,Idem p.n Num 26 2 Esd 8.

iamnia. Aedificans aut intelligens. nomen ciuitatis,1 Mach.4.

iamnitæ,Idem,p.n.D.

iamnor,Maris lucerna.aut dextera lucis,vel dextræ lumen.D.nomen viri,Iudith 8.

iamra.Rebellis.aut amaricans, siue commutatio Filius Supha.filii Helem.1.Par.7

iamuel,Dies eius Deus,aut mare Dei.Filius Simeonis filii Iacob. Genes 46. qui 1.Paral.4.dicitur Namuel.

ianái.Respondens, siue affligens , aut depauperans.Filius Gad 1 Par.5.

ianne,Respondens,vel incipiens loqui,aut afflictus,siue humiliatus,vel pauper. D Pater Melchi patris Leui Luc.3.

iannes,Idem.D.nomen incantatoris ex eorum numero qui Moysi restiterunt, cum signa faceret coram Pharaone 2.Tim.3.

ianóe,Requiescens,aut manens, siue deducens. nomen ciuitatis in tribu Ephraim.Ios 16.4.Re 15.

ianum,Dormiens. nomen ciuitatis in tribu Iuda Iosue 15.

iapheth,Dilatatus aut pulcher , vel persuadens. Filius Noe,Gen.5. Hic Aphricam tenuit secúdum Berosum.a quo Gentiles.

iaphia,illuminans,siue apparens , aut gemens. Filius Dauid.2.Reg 5.1. Paral.3.14. Rex item Lachis Ios.10.

iaphiæ,Idem. nomen oppidi in tribu Zabulon. Ios.19.

iara,Odorans, siue aspirans,aut luna , vel mensis Pater Huri.1.Par.5.Hebraice, Iaroah.

iara, Sylua, aut fauus siue denudans, vel effundens,aut euigilans.Filius Ahaz,1.Paral 9.qui cap. 8.dicitur Ioada.

iaramoth.Altitudines,siue timens mortem.aut proiectio mortis. nomen ciuitatis in tribu Isachar,data Leuitis,Ios,21,

iare, Luna, vel mensis , siue odorans Filius Iectan,Gen.10.

iared,Imperans, vel descendens. Filius Maalaleel,Gen, 5.Filius item Ezra 1.Par.4

iarephel,Sanitas Dei,aut medicina Dei,siue relaxans Deus.Ciuitas in tribu Manasse,Ios.15.

iarib.Pugnans, vel obiurgans, siue multiplicás. Filius Simeonis filii Iacob, 1. Paral.4. qui Gen.46. dicitur Ahod.

iarim,Saltus.vel Sylvæ,Ciuitas,Ios 15.

iasen Antiquus, siue dormiens.nomen viri, 2. Reg.23.qui 1.Par.11.dicitur Assem.

iasa,Rixa vel contentio, aut exitus domini. nomen ciuitatis,quæ de tribu Ruben Merari nepotibus data est.Ios.21.iuxta Hebræú. Num.21. Deut. 2.Iud 1 1.1.Par 6.

iasa,Isa.15.Rixa vel contentio, Heb.Iáhas.

iaser.Figmentum , siue plasmatio,aut tribulás, vel angustians. Vide Ieser.

iaseritæ,Idem,pl n.

iaser, Rectus,aut cantans,siue respiciens,aut dominans,vel prævalens. Filius Caleb ex Azuba prima vxore,1 Par.2

iasi.faciens,vel factor meus.nomẽ viri, 1.Es.10.

iasiel,Diuidens Deus , vel dimidians Deus, aut fellitio Dei.Filius Nephthali, Gen 46.1. Para.7. Hebraice Iahesiel.

iasiel,1.Par.11.27.Opus Dei, vel factura Dei.Vide Masobia.

iason, Sanans,vel medicans.G.1.Mach.12.nomẽ viri, Act 17. Rom.16.

iason.Act.21.Græce, Mnason, idest, indagator , aut spondens, vel reminiscens.G.

iaiub,Conuersio,aut habitatio aut sessio Filius Isaiæ prophetæ. Isa.7 Filius item Iliachar,1.Par 7. qui Gen.46.dicitur Iob.

iaiubitæ, Idem.p.n.Num.26.

iateba,Benefaciens, vel bonitas eius.aut diuertens,vel declinans in ea.nomen loci 4. Reg.21.

iathaneel,Donum Dei nomen viri, 1 Par.26.

iauan, Decipiens, vel contristans , aut columnus , vel columbus.Filius Iapheth.Gen.10.A quo Iones , siue Græci.Ezech 27

iaus,Tinea corrosus,aut compressus,vel congregatus.nomen viri.1 par 23.

iazer,auxiliator,siue adiutor Vrbs Amorrhæorum,siue Moab,Isa.18. Num.21.quem construxerunt filii Gad,Num.32.Ios.13.1.Par.6. In Ios.21.legendum Iaza,non Iazer.

iaziel.Aspersio Dei,vel distillatio Dei. Filius Azmoth 1.Par.12.

iaziel.Fortitudo Dei nomẽ sacerdotis.1. Par.15.

iaziz,Splendor.aut Syriace,discessio.nomẽ proprium viri, 1.Par.27.

I C

Icamia , Resurrectio domini , aut confirmatio domini,vel vindicans dominus.Filius Sellum filii Sisamni filii Elasa.1.Par.2.

ichabod,Vbi gloria , aut væ gloriæ . Filius Phinees filii Heli sacerdotis 1 Reg 4.

iconium,Veniens G.Celeberrima vrbs Lycaoniæ est,de qua Plin.lib 5.cap 27. Strabo lib.12. Volat.lib.10.Geogr. Est aliud Iconium Ciliciæ ciuitas,cuius Lucas meminit,Act.14. In hac Paulus & Barnabas prædicarũt. Huius fit mẽtio etiã 2.Ti.3.

icuttiel,siue recutiel, Spes Dei , aut congregatio Dei.nomen viri,1.Par.4.

I D

Idaia,Manus domini,vel confessio domini.Pater Allon patris Sephei,1.Par 4

idaia,Nehem.7.11 Zach 6. Scientia domini. nomen viri.

idida,Dilecta.siue amabilis , vel manus manus eius aut per translationem, potestas manus eius , Mater Iosiæ 4.Reg.22.

idithun, Lex eius , vel legalis , siue laudem vel confessionem dans.Pater Galal,1 Par.9.Psal.38.

idox,Iucundus,vel lętus,aut triturãs.D.Iudit.8.

idumæa,Ruffa,vel terrena,aut sanguinea . Regio Syriæ, sic dicta ab Edom filio Esau,Isa.11.2.Regum 8.Heb.Edom.Vide Edom.

idumæa,Idem.p.n.3.Reg.11.

idumæi , Ruffi , siue terreni, aut sanguinei , 4. Regum 8.

idumæi,inquit Volater.lib.11.Geograph.in littore Palæsthinæ versus Ægyptum & Arabiam siti sunt.Gens ex Nabathæis vicinis Arabiæ populis profecta. Inter hos tunt oppida Philisthinorũ ab Hebræis appellatorum,qui idem cum Palæsthinis mutatis literis sunt.

idumæus,Idem,s.n 1.Reg.21.

I E

Ie-abarim , Acerui Hebræorum vel transeuntium, aut acerui irascentium vel prægnantium : aut ex Hebræo & Syro,acerui frumenti , Trigesima octaua Israelitarum mansio in Moabitarum finibus,Num.21.33.

iebahar,Electio, sine electus.Filius Dauid,2.Regum 5.1 Paral.3.14.

iebanias, Ædificatio domini, siue filiatio domini, vel intellectus Domini Pater Rahuel, 1.Par 9.

iebiaam, Inueteratio populi, vel defluens populus, aut germinatio populi, siue deglutiens eos nomen vrbis in tribu Manasse, Ios.17. Iud.1 4.Reg 9

iebnach, Ædificatio Dei, siue intellectus Dei. nomen ciuitatis, terminus tribus Nephthali, Ios. 19.

iebneel, Idem Ciuitas in tribu Iuda, Ios.15 Dicitur alias Iamnetorum portus.

ieboc, Euacuatio, vel dissipatio, aut lucta. nomen torrentis, Num.21. Deut 2 Ios.12.

iebsem, Aromatizans, vel siccitas eorum, aut confusio vel erubescentia eorum. Filius Thola filij Issachar filij Iacob, 1 Par.7.

iebus, Conculcatio, aut volutatio, vel præsepiū. nomen ciuitatis quæ & Ierusalem dicitur, Ios 18 Iud.19.

iebusæi, Conculcati, vel volutati, aut præsepia. Genes.15.

iebusæus, Idem, s n. Filius Chanaan, Genes.10.2 Reg.4.a quo primum Ierusalem, Iebus: & Ierosolymitæ Iebusæi vocati sunt.

iechelia, Consummatio domini, vel potestas domini Mater Azariæ regis Iuda, 4 Reg.15.

iecemia, Resurrectio domini, siue confirmatio domini, aut vindicta Domini. Filius Iechoniæ filij Ioacim, 1. par 3.

iecmaam, Resurrectio populi, siue confirmatio vel vindicta populi. Ciuitas in tribu Zabulon, 3. Reg.4.1.Par.6. item filius Hebron, 1 Par. 23.

iecnam, Possessio populi, siue emptio, aut nidificatio populi nomen ciuitatis, Ios.21. quæ Ios.19. dicitur Iecoham, videm confoderantibus & pūctis

iecoham, idem, Eadem ciuitas, Ios. 19. quæ Ios. 21. iecnam dicitur.

iechonias. Præparatio domini, aut firmitas domini Filius Ioacim filij Iosiæ, 1 Para 3. Rex Iuda, Esth.2. qui iechonias, Ier.22. & 37. Hebraice dicitur Chonias.

iechonias, Iere. 22.37. a Præparatus ipse. Hebr. Chonias, qui 1. Par.3 dicitur Iechonias.

iecsan, Duricies, siue scindalum: aut Syriace, collisio. Filius Abrahæ, ex Cetura, Gen.25.

iecsan, Paruulus, aut tædium, siue contentio. Filius Heber, Gen.10.

iecthel, Congregatio Dei. nomen ciuitatis tribus Iudæ Ios.15.4 Reg.14. Eusebio Petra

iedaia, Scientia domini, vel cognitio domini. nomen sacerdotis, 1 Par 9.24.

iedaia, Manus domini siue confessio domini. Filius Haromaph, 2 Esd.3.

iedala, Manus iuramenti aut maledictionis, siue execrationis: aut ex Hebræo & Syro, manus Dei. Ciuitas in tribu Zabulon, Ios 19.

iedda, Scitus, aut cognitus. nomen viri, 2 Esd.12.

ieddo, Erigens, subleuans, suscipiens, sustentans. nomen viri, 1. Par 5.

ieddo, Solus ipse, vel vnus ipse, aut lætitia eius, siue acumen ejus: vel Syriace, nouitas eius, Filius Buz. 1. Para.5.

ieddoa, Scitus vel cognitus, nomen viri. 2. Esd.12.

ieddu, Manus eius, siue confessio eius. nomen viri, 1. Esdr 10

ieddua, Scitus, aut cognitus. nomen viri, 2. Esdr.10.

iedebos, Mellifluus, aut manus confusionis vel erubescentiæ. Filius Eram, 1. Par.4.

iediel, Vnitas Dei, siue lætitia Dei, aut acumen Dei, vel ex Syro & Hebræo, renouatio Dei. nomē principis 1. Par.5.

iedihel, Sciētia Dei, vel cognitio Dei, Filius Samri 1 Par 11. Princeps militum, 1 Par.12.

iedlaph, Distillatio, vel stillicidium: aut ex Hebræo & Syro, manus iuncta. Filius Nachor ex Melcha, Gene.22.

iegaal, Redemptor vel redemptus, siue inquilinus Filius Semeiæ filij Secheniæ, 1 Par.3.

iegbaa, Exaltatio, siue altitudo Ciuitas est num. 32. quam ædificauerunt filij Gad, Iud.8.

iegedelia, Magnitudo domini. Pater Hanan, Ierem.35.

iechedeia, Vnus dominus, aut lætitia domini, siue acumen domini: aut ex Syro & Hebræo, renouatio domini. nomen viri, 1. Par.24.

ieheth, Confractus vel formidans aut stupens: vel Syriace, descendens. nomen viri 1. Par.23.

iehezriel, Videns Deum. vel visio Dei. nomen viri, 1 Par.12.

iehias, Viuit dominus. Sacerdos quidam, 1. Para lip 15.

iehiel, Abstulit Deus, aut coaceruans Deus. nomen scribæ 2. Par.26. nomen item cantoris, 1 Paral.9. 11.15.16.2. Par.35.1. Esdr 8.10. Nomen etiam principis, 1. Par.5.

iehieli, Viuit Deus. nomen viri, 1. Par.26.

iehu, Ipse, siue existens. Filius Iosaphat. 4 Reg.9. nomen prophetæ filij Anani. 3. Reg.16. Filius Nasi. 3 Reg.19 Filius Obed filij Ophlai, 1. Par.2. Filius Iosabiæ princeps, 1. Par. 4 12.

iehuel, Abstulit Deus, aut coaceruans Deus. Filius Zara. 1 Par.9.

iehus. Tinea corrosus, aut compressus, vel congregatus filius Esau ex Oolibama, Genes 36 Filius Balan filij Iadihel, filij Beniamin, 1. Par.5. Secundus filius Efec, 1 Par 8.

iehus, 1. Par.8 Confitians vel ligneus, aut Syriace, hxut Filius Saharaim, ex Hodes vxore sua.

iehieli, Viuit Deus. nomen viri. 1 Par 26.

iemai, Calefaciens, aut calidus: filius Thola filij Issachar filij Iacob 1 Par 7 Heb Iehemai.

iemini, Dextera, vel dexter. Pater Aphia, 1. Re.9. 22.2. Reg.16 Pater Chusi, Psal.7.

iemineus, Idem.

iemla, Repletio, aut circuncisio. Pater Michææ prophetæ, 3 Reg.22.

iemlech, Regnans, aut Syriace, consulens: Nomen principis cuiusdam, 1. Par.4.

iemna, Dextera, aut numerans, siue præparans: vel Syriace, constituens Filius Aser, filij Iacob, Genes.46. Pater Core. 1 Par 7.2. Par.13.

iemna, 1 Par 7 Prohibitio aut impedimentum, siue mare commotum: Filius Helem.

iemnaitæ, Dextetæ, aut numerantes, siue præparantes vel constituentes, Num.26.

ieus. Tinea corrosus, aut compressus, siue cōgregatus. Filius Roboam ex Abihail 2. Par 11.

iephdaia, Redemptio Domini. Filius Sesac, 1. Paralip 8.

iephlat, Liberatus, aut expulsus. Filius Heber, filij Bariæ, filij Aser, filij Iacob, 1. Par.7.

iephleti, Idē, Terminus filiorum Ioseph, Ios.16

iephone, Aspiciens, siue intuens. Pater Caleb, Num.13.

iephonne, Idem. filius Iether, 1 Par.7.

iephta,

iopta, Aperiens. Ciuitas quæ in sortem tribus Iudæ cesserit, Ios. 15.

iephthahel, Aperiés deus. nomẽ vallis, terminus tribus Zabulonis, Ios. 19

iephthe, Aperiens: filius Galaad ex meretrice, iudex in Israel Iud 11.

ieraa, Luna, aut mẽsis, siue odoratio. Seruus Aegyptius. Sesan filij Iesu filij Apphaim. 1 Par. 2

ierameel Misericordia Dei: aut ex Syro & Hebræo, dilectio Dei: filius Esrom filij Phares, 1. Par. 2. Est & regio Philisthiim. 1 Reg 27.

ierciam, Extensio eorum, siue viriditas populi, aut sputum populi, vel armatura aut euacuatio populi. Ciuitas est, quæ sorte nissi, tribui Dan ob tigit secundum commentatorem Hebræorum, 1. Paralip 2.

iercon, Aerugo, aut viriditas, siue sputum, vel armatura, aut euacuatio. Ciuitas in tribu Dan, Ios 19.

Ieremia, siue Ieremias, Celsitudo domini, vel sublimitas domini, aut exaltans dominum. nomẽ principis. 1. Paralip. 5. Est & nomen prophetæ huius Helciæ Ierem 1.

ieremiel, Misericordia dei: aut ex Syro & Hebræo dilectio Dei: filius Amẽlech Ier. 36.

ierias, timor domini, vel visio domini: aut projectio domini. Filius Selemiæ filij Hananię, Ier 37.

ierizu. Idem Filius Herbon. 1 Par. 23.

ierihas, Pugnans, siue obiurgans, aut multiplicans. Filius Elnaem, 1. Par. 11.

iericho, Luna, vel mensis, aut odor eius. Ciuitas opulentissima in Beniamin tribu, ab Ierosolymis CL. & ab Iordane LX. distans stadijs. Numeri 22. Ios. 2 Quam ædificauit Hiel de Bethel, 2. Reg. 16. 2 Par. 28. Matth 20 Luc 18. 19. Nobilis palmetis & balsami viridarij. Vnde etiam ciuitas palmarum appellatur, Deut 34.

ierichontinus, Idem.

ierieh, Timor Dei, aut visio vel projectio Dei. Filius Thou filij Iffacar filij Iacob. 1 Par 7.

ierimoth, Altitudines, siue timens mortem, aut videns mortem, seu projectio mortis. Filius Bela filij Beniamin filij Iacob, 1. Paral. 7. Filius item Bezir, 1 Par. 8. 2 Par. 31. Est & nomen ciuitatis, cuius rex dicebatur Pharan. Ios. 10. Item in tribu Iudæ. Iosue. 15 In tribu item Issachar, datæ Leuitis, quæ Iaramoth dicitur, Ios. 21.

ierimuth, Idem. nomen viri. 1. Par. 12.

ieriioth Cortinæ, siue lineamina, aut vlulationes siue confractiones. Filius Caleb ex Azuba vxore, 1 Paral 2.

iermai, altitudo mea, siue timens vel projiciens aquas nomen viri, 1 Esd. 10.

ierobaal, Impugnans idolum nomen iudicis in Israel, qui & Gedeon dicebatur, Iud. 6. 1. Reg. 12.

ierobóseth, Impugnans confusionem, vel ignominiam aut impugnans idolum. nomen viri, 2. Reg 11.

ieroboam, Impugnans, vel obiurgans populum, vel multiplicans populum. Filius Ioas filij Ioachaz regis Israel 4. Reg. 14. Fuit item alius eiusdẽ & nominis & regni rex impius. 3. Reg. 11.

ieroham, Misericors: aut Syriace, dilectus Filius Elcana filij Caath, 1 Paral. 6. 12 27 Filius Phasur 1. Par 9. Filius Eliu filii Thaus. 1 Reg 1 2. Par 23.

ieron, Timor, vel visio, aut projiciens dolorem vel fortitudinem. Ciuitas in tribu Nepthali, Ios. 19.

Ierosolymia, Visio pacis, aut visio perfecta, vel consummata, siue timor perfectus, vel consummatus. Vide Ierusalem.

ierosolymæ, Idem.

ierosolymita, Idem

ierosolymitæ, Idem. p. n.

iersia, Lectulus, siue stratum domini, aut absolute paupertatem dominus. Filius Ieroham. 1. Par. 8.

ieruel, Timor Dei, aut visio Dei. nomen solitudinis, de quo 2 Par 20.

ierusa, Hæreditas. vel exilium. Mater Ioathan filia Sadoc. 2 Par 27.

Ierusalem, Visio pacis, aut visio perfecta vel cõsummata, siue timor perfectus vel consummatus. Iudææ Metropolis, a Melchisedec, teste Iosepho, condita: alias Salem, item & Iebus a Iebusæo Chananæi filio, Iosue 18 postremo Helia (vt Volat. lib. 11. ait) ab Helio Hadriano dicta est. Is enim imperator partem eius extruxit: montem Caluariæ, Christi sepulchrum, & Golgotha, loca extra mœnia antea sita, muro cinxit. Porro hæc olim vrbs, bifariam diuisa est, in superiorem scilicet & inferiorem. Superior in vertice Sion, vnà cum templo in eiusdem montis latere sita erat quæ a conditore interdum ciuitas Dauid nominabatur. Templo autem adhærebat inferior ciuitatis pars, 1. Par. 3.

iesse, Ens, siue existens, aut munus vel oblatio. Pater Dauid, Isa 11. qui & Isai dicitur.

iesia, Rixa, vel contentio, aut domini exitus. Ciuitas in tribu Ruben, Ios. 13.

iesaar, Claritas, siue oleum, aut meridianus. Filius Caath filij Gerson, Num 3.

iesaarite, Idem pl n.

iesaia, siue Iesaias, Salus domini. nomen viri, 1 Par. 25 2. Esdr. 11.

iesamari, Custos, vel Custodia. filius Elphaal, 1. Paralip 8.

iesana, Dormiens, aut antiqua, vel annosa, siue mutatio nomen ciuitatis, 2. Par 23.

iesba, Laus, siue tranquillitas. Filius Ezra, 1. Par. 4

iesbaam, Sedens populus, aut conuersio populi, siue insufflatio aut captiuitas populi. Filius Hachamoni. 1. Par. 11 12

iesbacasia, Est requirens, vel deprecans, aut sessio dura, vel insufflatio siue conuersio dura. nomen viri. 1 Para. 25.

iesbi-benob, Sedens in prophetia vel in locutione, vel in germinatione: aut conuersio siue insufflatio in prophetia vel in locutione siue in germinatione: aut captiuans in prophetia vel in locutione siue in germinatione. Giga, quidam, de quo 2. Regum 21.

iesboam, Conuersio populi, siue sessio populi, aut insufflatio vel captiuitas populi. nomen principis. 1. Paral. 27.

iesboc, Est vacuus vel euacuatus: aut Syriace, derelictus, vel derelinquens Filius Abrahæ ex Cetura, Gen. 25.

iescha, Vngens, siue cooperiens, aut protegens, vel obumbrans: aut Syriace, speculans. Filia Aran filij Thare, quæ & Sarai dicebatur. Gen. 11.

iescias, Salus domini. Filius Phaduæ filij Ananiæ filij Zorobabel 1. Par 3.

iesema, Appositus vel nominatus: aut admiratio, siue delatio. Filius Eram, 1 Par. 4

iefer Fermentum, siue plasmatio, aut tribulatio, vel angustiæ Filius Nephthali, Gen 46.1. Par.7.

iefereitæ, Idem. p.n. Num.26.

iefesi, Antiquus, siue senex genarius, aut exultans: vel est munus Filius Ieddo, 1. Par.5.

iefepha, Iaspis, lapis scilicet pretiosus; aut est hic id est in hoc loco, vel labium, siue conterens. Filius Beriæ 1. Par.8.

iefphan, Absconditus, siue confractus, aut cuniculus Filius Sesac, 1 Par.8.

ieſu, Salus, aut: respiciens. Filius Apphaim filij Nadab filij Semei, filij Onam, 1. Par 2.4. Pater Phaltię, 1 Par.4 5 12.23.

iesia, siue Iesias, Est dominus, Filius Izrahia filij Oth filij Thola, 1. Par.7. 24.

iesiel, Dividens Deus, vel dimidians Deus, aut festinatio Dei. Filius Nephthali, Num.26.

iesolitæ, Idem, p n. Num. 26.

iesimon, Desolatio, aut solitudo. nomen loci, 1. Reg. 23.

iesmachias, Adhærens vel innitens domino, aut iunctus domino. nomen viri. 2 Par.31.

iesmaias audiens dominum, vel obediens domino Nomen viri, 1 Par.27.

iesrael, idem quod Israel, quod interpretatur prævalens, siue dominans cum Deo. Nomen loci, 2. Regum. 17.

iessui, Planus, siue æqualis, aut ponens, siue positus. Filius Aser filij Iacob, Genes. 46. 1. Paral 7. filius Saul. 1 Reg. 14.

iessuitæ, idem, p.n. Num. 26.

iesu, Luc 3. in Græco est Iose: & Hebraicè potest interpretari parcens, vel eleuatus, aut existens D.

Iesua, Saluator. nomen viri, 1 Par. 24.

iesua, Gen. 46. 1. Par. 7. Planities, siue æqualis, aut ponens vel positus. Filius Aser. filij Iacob.

Iosue, Saluator. 2 Par. 31. Esd 2.

iesue, 1. Esd. 10 Est dominus. nomen viri, Heb. Iesia.

IESVS, Saluator. Sic vocatus fuit Christus dominus noster, Mat 1. Luc 2. Act 7.

iesus, zach. 1. 3 6 Dominus saluator, vel domini salus. Sacerdotis nomen filij Iosedec. De quodam Iesu loquitur & Paulus, Coloss 4.

ieta, Declinans, vel diuertens Ciuitas quæ Leuitis e tribu Iudæ vel Simeonis est data, Ios. 21.

ierebatha, Bonitas sua. siue declinans filia eius, aut declinans desertum nomen loci in quo castrametati sunt filij Israel profecti de Gadgad monte, Num 33.

ieth, Confringens, vel formidans, aut stupens, vel Syriace, descendens. Filius Gerson filij Leui, 1. Par 6 Heb Tahath.

iethnan, Merces, siue donum: aut Syriace, fumigans Ciuitas tribus Iudæ, Ios. 15.

iethela, Pendens, vel suspensio, siue coaceruatio. Nomen ciuitatis in tribu Dan, Ios ue 19.

iether, Excellens, vel residuus siue remanens vel explorans aut funiculus Ciuitas de tribu Iuda, Leuitis data Ios 15.21. Primogenitus Gedeonis, Iudi. 8 filius. Ezra. 1 Par. 4 6.

iether, 1 Reg 30. nomen ciuitatis: nomen item viri. 1 Paral 7. & interpretatur excellens, aut residuus, siue remanens, aut explorans, siue funiculus.

iether. Idem 1. Par 2 ille idem qui & Iethera, 2. Regum 17 dicitur. Filius item Iada filij Onam filij Ieramel 1 Par. 2.

ietheth, Donans. Ciuitas Idumęorum, Genes. 1. Par 1.

iethma, Orphanus, siue admiratio, aut consummatio, siue perfectio Vir Morbites 1. Par 11.

iethra, Excellens, siue residuus, vel remanęs, aut explorans vel funiculus Pater Amasa, filij Abigail sororis Dauid, 2. Reg 17 & Israelites erat in 1. Par 2. dicitur Iether Ismahelites

iethraham, Excellentia populi, aut residuus populi, siue exploratio, vel funiculus populi. Filius Dauid ex Egla 2 Reg 1. Par. 3.

iethrai, Excellens, siue residuus, vel remanens aut explorans, vel funiculus.

iethrai 1. Par. 6 Explorans: aut Syriace, locus. Filius Zara.

iethram, Excellens siue residuus, vel remanens aut explorans, vel funiculus. Filius Supha filij Helem, 1. Par 7. Filius item Dison filij Sier. Horræi Gen. 36.

iethræi, Idem.

iethræus, idem Filius Sobal filij Hur primogeniti Caleb, 1. Par. 2. 11.

iethro, Idem. socer Moysis. Exod. 3. qui Exod 2. dicitur Raguel.

iethrites, idem 2 Reg 23.

ietson, Iosue 21. In Hebræo est Cedemoth: quod interpretatur antiquiores, vel priores, aut orientales, siue incendium, uel incuruatio mortis. nomen ciuitatis Vide Cademoth.

ietur, Custodiens, aut ordo uel series: aut Syriace montanus Filius Ismahelis, Gen. 25. 1. Par 1.

iezabad, Dotatus. Vir. Gaderothites, 1. Par 12.

iezabel, Insula habitaculi, uel vas habitaculo: aut ex Hebræo & Syro, insula sterquilinii, vel uæ sterquilinio, filia regis Sidoniorum, uxor regis Achab, 3 Reg 16 21.

iezatha, Aspergens thalamum uel cubiculum: aut ex Syro & Hebræo, uæ oliuæ. Filius Aman filij Amadatha, Esth. 9.

iezer, Insula adiutorii, siue insula atrii. aut uæ adiutorio uel atrio. filius Galaad filij Machir filij Manasse, Num. 26 qui Ios 17. dicitur Abiezer.

iezer, 1. Par 6 Auxiliator siue adiutor Nomen ciuitatis Amorrhæorum, quę Leuitis & homicidis pro asylo e tribu Gad est attributa.

Iezeritę, De Iezer, quod interpretatur insula adiutorii, siue insula atrii: aut uæ adiutorio uel atrio, Num. 26.

iezerites, Oriens, aut clarus. 1. Par. 27.

iezia, Distillatio uel asperfio domini. nomen viri, 1 Esd. 10.

iezlia. Distillatio uel asperfio laboriosa. filius Elphaal. 1. Par. 8.

iezonias, Auscultatio domini, aut statęra domini, uel arma domini, filius Maachati. 4 Reg. 25.

iezonius, Ierem. 35. 40. 42. Ezech. 8. 11. interpretatur Nutrimentum domini, aut auscultatio, uel arma domini

iezra Porcinus: aut Syriace, conuersus. filius Mosollam, 1. Par. 9.

iezraia, Oriens dominus, aut claritas domini. nomen viri, 2. Esd. 12.

iezrahel, Semen Dei, aut distillans contritionem uel malum Deus, siue distillatio amicitiæ Dei, uel asperfio pastoris Dei. Ciuitas tribus Iudæ, Ios. 15. 17. 19. Iudic. 6. 1. Regum 25. filius item Oseæ ex Gomer uxore. Ose. 1.

iezrahelites idem 1. Reg 27.3 Reg 21.
iezraelitis, Idem.

I G

Igaal, Redemptus siue coinquinatus. Filius Nathan de Soba, 2 Reg. 23.
igal, idem Filius Ioseph Num. 13.

I H

Ihelon, Occultus, siue adolescens, aut caprea eorum vel seculum. Filius Esau ex Oolibama vxore, Gen. 36.

I I

Iim, Acerui, ciuitas tribus Iudæ, Ios. 15.

I L

Ilai, Ascendens, uel superior, aut aceruus mihi.
illyricum, Exhilaratio, aut lætificatio. G. regio Epiri contermina, propinqua Italiæ, Rom. 15.

I N

Indi, De India, quæ hebraice dicitur Hodu, idest, laudatio, siue confessio, aut decora vel pulchra.
India, Idem. Regio latissima ad orientem sita, cuius imperium Affluerus tenuit, Esther, 1. Alias Hodu, Heuila & Chus appellata. cuius spatium ex Strabone lib. 15. Geograp. & Plinio lib. 6. cap. 16. intra Indum ab occasu, a septentrione Tauri iugis, ab ortu Eoo pe ago, a meridie suo, hoc est indicio clauditur, spatiosissima ipsa: & non gentium tantum & oppidorum prope innumerorum, sed omnium rerum prouentu, ære tantum & plumbo ex ceptro, fœlix, flumina cum plurima, tum maxima, præcipua tamé Ganges & Indus, quorum vtriguo procursu fit vt in vdo solo proximantis solis vis ni hil non magna quantitate gignat. Maxime autē, si reliquas terras cogitas, orienti suppolita videtur. Vide etiam Ptolemæum lib. 7. cap 1. & 2. Pōp. Melam. in 3.

I O

Ioab, Paternitas, vel habens patrem: aut voluntarius Pater Abiæ, 1 Reg. 26. Filius item Saroiæ filiæ Isai. 2 Regum 2. 1. Par. 2. Filius etiam Sataiæ. 1. Paral. 4.
ioachaz, Domini apprehēsio, siue domini possessio aut dominus videns. Filius Ioſiæ regis Iudæ 4. Reg. 23. 2. Par. 35. filius ité Iehu regis Israel 4. Reg. 10. 2. Par. 21.
ioachaz, 2. Par. 34. Apprehendens, siue possidens, aut videns Pater Ioha, qui a commentarius erat Iosie Regi.
ioachin, Domini præparatio, siue domini firmitas filius Ioacim siue Eliacim, 4. Reg. 24 quem Ieremias, 29. 37. vocat Ieconiam.
ioacim, Domini resurrectio, siue domini confirmatio. vel dominus vindicans. filius Iosiæ regis, qui prius Eliacim dicebatur, 4 Reg. 23. 1. Par. 3.
ioacim, nehem. 12. Resurgens siue confirmans, aut vindicans.
ioada, Domini cœtus, vel congregatio: aut domini transitus vel testimonium, vel domini ornatus vel prædatus: ex Hebræo & Syro, dominis ablatio. filius Achaz filius Micha, 1. Par. 8 qui 9. dicitur Iara
ioadan, Domini deliciæ vel domini voluptas: aut ex Hebræo & Syro, domini tempus. Mater Amasiæ regis Iudæ, 4 Reg. 14. 2 Par. 25.
ioah, Fraternitas. vel habens fratrem. filius Gerson filij Leui, 1. Par. 6.
ioah, Fraternitas, vel habens fratrem. filius Zemma, 1. Par. 6. 2. Par. 29 filius item Ioachaz illius qui fuit Iosiæ Regi a commentarijs, 2. Par. 34.
ioahe, Idem filius Asaph 4. Reg. 18.
ioaha, Idem, 1. Par 26. 2. Par. 29.
ioarim, Domini exultatus, vel domini exaltatio. Dnomen viri, 1. Mach. 2.
ioas, Dissidēs vel desperans, aut ignitus vel vrēs. Pater Gedeonis, Iud 6. Rex Iuda, filius Ochoziæ filij Ioram, filij Achab, 4 Reg. 11. 12. 13. 1. Par. 3. item 4. Regum 14. vbi dicitur: Vixit autem Amasias filius Ioas vsque ad finē capitis. filius Ioachaz filij Iehu rex Israel, 4. Reg. 13. 14. vbi dicitur, In anno secundo Ioas. Pater Ieroboam regis Israel, 4. Regum 14.
iohas, Domini ignis, vel domini oblatio. Rex Iuda, filius Ochozię filij Ioram filij Achab, 4. Regum 11. 12. & in principio literæ, vbi dicitur, Quam ob rem tulit Ioas. & 13. vbi dicitur, Porro Ioas. Ité 14.
ioas, 1. Par. 7. 27. interpretatur Tinea corrosus: siue compressus, vel congregatus. filius Bechor filii Beniamin filij Iacob.
ioatham, Consummatus, siue perfectus. filius Oziæ siue Azariæ regis Iudæ, 4. Reg. 15. 2. Par. 26. a LXX. Ioatham & Iotham transfertur. filius item Ierobaal siue Gedeonis, Iud. 9. filius item Iahaddai 1. Par 2 filius Azarię filij Amasiæ, 1. Par. 3.
Iob, Dolens vel gemens, siue vlulans, aut exosus, vel patiens inimicitiam nomen viri, Iob. 1.
iob, Gen. 46 Dolens, vel gemens aut vlulās. filius Issachar: qui 1. Par. 7. dicitur Iasub.
iobab, Idem, Filius Iectan. Gen. 10. filius Saharaim ex Hodes vxore, 1. Par. 8. filius item Zaræ rex Edom Gen. 36.
Iobania, Aedificatio domini, siue filiatio, aut in tellectus domini. filius Ieroham 1. Par. 9.
iochábed, Gloriosa, aut grauis, vel ponderosa. filia Leui, vxor Amram filij Caath. filii Leui. Exod. 6.
ioed, Testificans, uel orās siue prædans, aut transiens: vel Syriace auferens. nomen viri. 2. Esd. 11.
Ioel, Volens, siue incipiens, aut iurans. nomen principis 1. Par. 4. Nomen prophetæ filii Phatuel, Ioel. 1. Pater Saminua, 1. Par. 5. filius Azariæ, 1. Par. 29. filius Maath filii Amasai, 1. Para. 6. Primogenitus Samuelis prophetæ, 1. Reg. 8. filius Gad. 1. Par. 5
ioia, Eleuatio, siue proficiens, aut auferens maledictionem. filius Ieroham, 1. Par. 12.
ioezer, Adiuuans. nomen viri, 1. Par. 12.
iogli, Reuelatio, aut transmigratio, siue reuolutio, aut exultatio. Pater Bocci principis tribus Dan. Num. 34.
ioha, Viuificans. filius Bariæ, 1. Par. 8. Vir Thosaites, Par. 11.
iohannan, Gratiosus, siue donans: aut pius siue misericors. filius Careæ, 4. Reg. 25. primogenitus Iosiæ regis Iuda, 1. Par 3. filius Azariæ, 1. Para. 6. filius Elioenai filij Naariæ, 1. Par. 3. Principis nomen, 1. Par. 12. Neh. 12.
iohanan, 1. Par. 26. Par. 17. 23. 28. Esdr. 10. Nehem 6. 12. Domini gratia, siue domini donum, aut domini misericordia.
iohanna, Domini gratia, siue domini donum, aut domini misericordia D. Mulier quæ sequebatur Christum, vxor Chusæ, Luc 8. 23.
iohannes, Idem. D. nomen apostoli fratris Iacobi, quorum pater Zebedæus dicebatur, Matth. 4. Fuit & nomen præcursoris Christi, cognomento Baptistæ, Luc. 1.
ioiada, Domini scientia, aut domini cognitio. Nomen sacerdotis. 4. Reg. 11. Ier 29.

ioiada, Scitus aut cognitus. Nehe. 3. 12. 13.

ioiarib, Pugnans vel obiurgans siue multiplicans Nehem 12.

ioiarib, 1. Par. 9. 24 Domini pugna, siue domini obiurgatio, vel domini multiplicatio. nomen sacerdotis.

Iona, siue Ionas, Columba, siue depopulans, vel multiplicans, nomen prophetæ, filii Amathi. 4. Reg. 14. Pater Ioseph patris Iudæ Patris Simeon, Luc 3. Pater item Petri Apostoli, Iohan. 1. 21.

ionadab, Spontaneus vel voluens, siue principalis. Filius Semmaa fratris Dauid, 2 Regum 13. Filius item Rechab, Ierem. 35.

ionadab. 2 Reg. 13. vbi dicitur: Cui respondit Ionadab, &c. & 4 Reg. 10. interpretatur domini spōtaneus, aut domini princeps, vel domini votum. Filius Rechab.

ionathan, Domini donum. Filius Gerson filij Moysi Iud. 18. filius Saul, 1. Par. 8. nomen scribæ cuiusdam, Ierem. 37.

ionathā, Filius Sauljs Regis, 1 Reg. 13. 14. 2. Reg 1 21. 1. Par. 10. Filius Abiathar sacerdotis, 2. Reg. 15. 17. 3. Reg. 1. filius Iadæ filij Onam filij Ierameel 1 Par. 2 Filius Sage. 1 Par 11. Esd. 8. Filius Asael, Esd. 10. Nehem. 12. Filius Caree, Ierem. 40 In omnibus his locis interpretatur Columbæ donum, vel donans. Ac vbique scribi debet Ionathan, per, n in fine, non per s.

ioppe, Pulchritudo, aut decor Oppidum in ora curuæ Syriæ, in monte situm, vna cum portu, qui a Barbaris nunc Sappho appellatur, Num 21. Iosue. 19 2 Paral 2 1. Esd 3 Iosue. 1. 1. Mach. 10. Act. 9.

ioppitæ, Pulchri siue decori. D 2. Mach. 12.

iora, Temporaneus, aut offendens, siue demonstrans vel proiciens: aut Syriace, lebes. nomen viri, 1. Esd. 2.

iorai, Idem. nomen viri 1 Par 8.

ioram, Excelsus, siue sublimis, aut proiectus. Filius Thou regis 2. Regum 8. Filius item Iosaphat, 9 Paralip. 3. qui 3. Regum 22. dicitur Hebraice ioram.

ioram, Filius Iosaphat regis Iuda, 3. Regum 22 Filius item Achab regis Israel. Frater Ochoziæ, 4 Regum 1. 3. 8. 9. 12. 2. Paral 21. 22. Mat. 1. Est & nomen sacerdotis, 2 Paral. 17. In omnibus his locis interpretatur Domini celsitudo, aut domini sublimitas, aut domini proiectio. Præterquam in fine 9 cap quarti Regum, vbi dicitur, Anno vndecimo Ioram.

iordanis, Fluuius iudicij, aut demonstratio vel proiectio iudicij siue descensio: aut ex Syro & Hebræo, lebes iudicij. Fluuius Iudææ, qui à Dan sic nomen habet, Gen. 13. eximiæ dulcedinis, Solino Paneadis: Egesippo vero Iosephoque Phiala fonte decurrens, regiones perquam amœnas præterlabitur: mox in lacum quē complures Genezaram vocant, se fundit: deinde mare mortuum petit natura dirum: a quo postremo absorbetur.

iorim, Dominus exaltans, vel domini exaltatio. D.

iosa, Ens, vel existens, aut obliuiscens vel debēs. nomen principis 1. Par. 4.

iosaba, Domini saturitas, aut domini satietas, vel domini iuramentum, siue domini septenariū. Filia regis Ioram, soror Ochoziæ, 4. Reg. 11. Vxor Ioiadæ sacerdotis, 2. Par. 22.

Iosab hesed, Habitaculum vel sedes misericordiæ. aut insufflatio vel conuersio misericordiæ. Filius Zorobabel filii Phadaiæ, 1. Par. 3.

iosabeth, Domini satietas vel domini iuramētum, aut domini septuplum, siue dominus continens horam. nomen mulieris, 2 Par. 22 quæ 4 Reg. 11. dicitur Iosaba.

iosabia, Habitaculum vel sedes domini, siue conuersio aut insufflatio Domini, vel captiuitas domini Filius Saraiæ filii Asiel, pater Ichu principis, 1. Par 4.

iosaia, Aequitas domini vel planities domini, aut apponet dominus Filius Elnaem, 1. Par. 11.

iosaphat, Dominus iudex, vel domini iudicium. Filius Asa regis, 3 Reg. 15. 1 Par 3 Filius Ahilud, 3 Reg 8. Filius item Pharuæ, 3 Reg. 4 nomen vallis Ioel. 3. Iosaphat, Iudicatus vel iudicatio. Vir Mathanites 1 Par. 11.

iosedec, Dominus iustus, vel domini iustitia. Filius Saraiæ filii Azariæ, 1. Par. 6. Pater Iesu sacerdotis, Zach 1.

iosedec, Esdr 3 5. 10 Nehem. 12 interpretatur iustificatus vel iustificatio.

Ioseph, Augmentum vel præfectus. Vndecimus filius Iacob ex Rachel vxore, Gen. 30. Pater item Igal, Num. 13. 1. Paral 25.

Ioseph, Psal. 80. Domini augmentum, vel domini profectus.

ioseph, Mat. 13 & 27 vbi dicitur, Et Ioseph mater Marc. 6 15. ibi, Et Ioseph mater. & ibi, Maria & Ioseph. & Act 4. in omnibus his locis in Græco est Ioses: quod Hebraice potest interpretari parcens, vel eleuatus, aut existens. D.

iosephus, augmentum, vel profectus. D. 1. Mach. 5.

iosphias, Augmentum vel profectus domini: aut consummans vel finiens dominus.

iosias, Ignis domini, aut vrens dominus. Rex Iuda filu Amon filii Manasse, 4. Reg. 22.

iosue, Dominus saluator filius Nun princeps tribus Ephraim, Osee prius nominatus. Num. 13. 1. Par. 7 Post Moysen dux populi Israelitici, Iosue. 1

iosue, Esd. 2. 3. 4. 5. 8. 10. Nehem. 3. 8. 9. 12. in omnibus his locis interpretatur saluator.

iota, Declinans, vel diuertens Ciuitas quæ Leuitis e tribu Iudæ vel Simeonis est data, Ios 15.

iouis Latinum est, Obliquus a Iuppiter, quasi iuuans pater, Act. 14. 21.

iohabad, Domini dos, vel domini dotatio. nomen serui Ioas regis, a quo occisus est ipse Ioas, 4 Reg. 12. 1 Par. 26. 2. Par. 17. & 24.

iozabad, vel iozabed. Dotatus. Princeps militiæ 1. Paralip. 12. Esd. 10. Nehe. 11. 2. Paralip. 31. 35. 2 Esd. 8.

iozachar, Memorans, siue masculinus. Filius Semaar, seruus Ioas regis Iuda, qui Iozachar occidit ipsum regem Ioas adiutus a Iozabad conseruo, 4. Reg. 12. Hic 2. Par. 24. dicitur Zabad.

I R

Ira, Ciuitas, aut vigil, siue denudatio, aut effusio, vel acerbus visionis. nomen sacerdotis, 2 Regum 20 Filius Acces, Thecuites, 1. Par. 11.

irad, Onager, siue acerbus descensionis, vel acerbi descensio, aut acerbus imperij: vel Syriace draco. Filius Enoch, Gen 4.

irai, Vigil, aut ciuitas, siue denudans vel euacuans: aut pullus, asini. Filius Bela filii Beniamin filii Iacob 1 Paralip 7.

I S

Isaac,Risus.Filius Abraham ex Sara, Gen. 17.21. Heb. Isahac.

isaar,Oleum siue claritas,aut meridianus . filius Caath filij Leui, Exod 6.1 Par 6 23.qui Num. 3. dicitur Iesaar , ijsdem tamen consonantibus & punctis

isaari,Idem.nomen viri,1 Par. 24.

isaaritæ,idem.pl n.1 Par 26.

isahar,Candidus,aut lucidus.

isai,Munus,aut ens, siue existens uel debitor.Pater Dauid, 1.Regum 16 Ruth. 4 quem Græci Iesse vocant.

isai,1 Par.2 vbi dicitur,Isai autem genuit , &c interpretatur vir meus,aut virilis siue insulæ munus aut oblatio,filius Obed filij Boos,1.Paral 2 Pater Dauid quem Græci Iesse vocant .

isaias,Salus domini .

isari,Figmentum,siue plasmatio, aut tribulans, vel angustians Nomen viri,1.Par.25.

isbaab,Sessio vel habitatio patris,aut conuersio, vel inflatio,siue captiuitas patris . nomen viri, 1. Paral 25.

iesbóseth,Vir confusionis vel ignominiæ,aut viri mora.Filius Saul,regis Israel,2 Reg 2.

iscariotes,Hebraice interpretatur vir occisionis vel vir exterminationis vel mortis. Sic cognominatur Iudas ille Christi nostri proditor,Matth. 10 Sunt qui & Ischariotem dictum existiment , per chiscribentes,quod de tribu Issachar esset cui tale cognomen ex ipso quoque facinore optime conueniat: nam mercede vendidit Christum nostrum Issachar siquidem ex 30 Geneseos mercedem significat.

ismahel.Exauditio Dei filius Abraham ex Agar ancilla,Gen.16 filius item Nathaniæ,4 Reg. 25. filius Asel filij Elasa.1.Par.8 9.

ismaheliræ,idem,pl.n Gen 37.Populi quos Moyses(vt quidam dicunt)Madianitas vocat : Eusebius Agarænos,siue Saracenos.

ismahelitis,idem,Sn.1.Par 27.

ismiel,Nominatio dei,aut admiratio vel stupor Dei.nomen principis,1.Par. 4.

Israel.Prævalens,siue dominus cum deo. nomé Iacob,inditum ei ab angelo,Gen 35.

israelitæ,idem,pl.n.Populi ab Israel sic cognominati,2 Regum 3.

israelitis,Idem.

israela,Prævalens , aut dominans deus , siue rectitudo Dei,aut canticum Dei.nomen viri , 1. Paralipomenon 25.

issachar,Est merces, vel præmium , Nonus filius Iacob ex Lia vxore sua,Genes.30.nomen ciuitatis, 3.Regum 4.

isthemo,Ignis admirationis vel consummationis,siue ignis perfectionis vel simplicitatis . Ciuitas in tribu Iuda,Ios.15 .

istob Vir bonus,2.Reg. 10.

isuhaia , Comprimens vel humilians dominus , seu meditatio dei. nomen principis, 1. Paralip. 4.

I T

Italia,Ab Italo rege dicta est: vel ab italis,id est vitulis,eo quòd illa regio vitulis abundet . Latinú est Act 27.

italia,Num. 24. Ezech. 27. in Hebræo est Cithim: &interpretatur contenentes , vel contritio maris, siue diadema,aut aurum,vel tinctura: vel ex Syro & Hebræo,coacervatio maris. Regio & patr a Romanorum,ab Italo rege vocabulú traxit , quæ ab Aphrico & a Borea mari magno cincta, reliqua Alpium obicibus obtrusa est Hæc quinque appellata est nominibus Saturnia,a Saturno primo habitatore,Trogo:Italia,a rege,Plinio:Ausonia , Liuio: Oenotria,Dionysio:Hesperia,Virgilio. Vide Volateranum lib 4 Geograph.Alii putant Apuliam vel Elisam.

italia,Isa.66 Hebraice,dicitur Thubai , & interpretatur orbis,aut confusio , vel ignominia , siue portatus vel adductus Sunt qui liberes , non Italos esse dicant.

italica cohors,ab Italia dicta est,Act. 10.

ithai,Robustus,aut signum vel vomer:aut Syrace veniens Filius Rubai,2.Regum 23 qui & Ethai 1 Paral.11.

ithamar,insula palmæ vel dactylorum,aut insulæ commutatio vel permutatio,seu vt palmę aut commutationi . Filius Aaron filij Amram filij Caath filij Leui.Exod 6.1 Par 6

iturræa,Custodita:vel Syriace,montana,vel montosa.D Trachonitidis regio iuxta defertum Arabiæ:cuius Tetrarcha fuit Philippus,Luc 3. de quo Hieronymus in locis Heb.Appellata est a Itur filio Ismaelis.

ituræi,Custoditi vel custodiæ aut coordinati:vel Syriace , montani vel montosi.Populi,1 Par.5 .

I V

iubal,Defluens,siue apportans,vel inueteratcés, aut germinans,siue iubilæus,vel buccina:filius Lamech ex Ada vxore,Gen 4.

iubileus,Buccina,vel defluens , siue apportans, aut germinans,siue inueteratcens,Leuit.25 nu.36.

iucadam,incuruatio populi,siue incendium populi,Ciuitas est in tribu Iuda,Ios 15 .

iuchal,Domini omnia,aut domini perfectio siue consummatio filius Selemiæ,Ierem 37.

iuchal.Iere 38.interpretatur potens:siue perfectus vel consummatus filius Selemiæ ,

iud,Laudans,siue cõfitens.Ciuitas in tribu Dan, Iosue 19.

iuda,Laudatio,siue confessio . Quartus filius Iacob ex Lia vxore,Gen.29.

iudaia,Laudatio , siue confessio domini . Vxor Ezrar,1.Par.4.

iudaismus,Laudatio,siue confessio.Gal 1.

iudas , idem. filius Mathathiæ filij Iohannis, 1. Mach 2.Vnus ex duodecim apostolis , Matth. 10. Est & nomen cuiusdam Galilæi,de quo Act.5.

iudæa,Idem.Iudæa aliquando tota terra duodecim tribuum appellatur,velut Marci 3 & Psal. 76. Notus in Iudæa Deus. Aliquando, duæ tantum tribus Iuda & Beniamin appellitantur:ad distinctionem Galilææ & Samariæ , aliarumque in terra repromissionis regionum . Obseruabis itaque apud historicos Iudæam pertinere ad Palæsthinam:Galilæam verò atque Sammariam ad Phœnicem. Neque obscurum est post Salomonis mortem decem tribus Israel defecisse a Roboam ad Ieroboã Ephratæum,3.Regum 12.exinde duæ tribus , scilicet & Beniamin, quæ semini Dauidis adheserant, nunc domus Dauid, nunc regnum Iuda,Ierusalem aut Beniamin in scripturis potissimum a prophetis nuncupari Sicut decem tribus quæ defecerant, regnum Israel,domus Iacob, & Ioseph , Ephraim,

regnum Samariæ,Iezrael,Bethel,Bethauen appellari notum est.

Iudæa quæ & Chananæa,& repromissionis terra,quæ sancta in scripturis sacris nuncupata est,Syriæ regio in Asia maiore,ad orientem habet mare mortuum,quod & fallum,Num 34. vbi quondam Sodoma & Gomorrha vrbes sitæ erant vltra quod Iordanis fluuius,qui mare mortuum ingreditur:deinde Amorrhæi habitant. Post quos Moabitæ terram occupant:deinceps Ammonitæ & magnus Euphrates,Vltra illos Babylon atque Chaldæorum est regio.Persia deinceps inchoat.Ad aquilonem Galilæa cubat:in cuius tergo Libanus mons terminus Iudææ eminet,Damascus deinde,& Euphrates celebre flumen:vltra quod Syria & Assyria sitæ sunt,quæ respiciunt & extenduntur ad orientalem plagam.Vltra eas Sidon & Tyrus occidentem versus declinant & extenduntur.Occidentem versus Philisthijm quæ Palæsthina & Allophylorũ terra dicitur,incipit: vltra quam mare magnum,quod & Mediterraneum,horret.Exod.23 hoc,Palæsthinorum mare appellatur.Ad meridiem Amalecitæ habitant.Num.13. post quos Sier mons,& Idumæi,vltra illos Madianitæ sedent. deinde est mare rubrum: vltra quod Aegyptus sita est ad occidentem Iudææ extensa. Habes paucis verbis limites seu terminos terræ promissionis a Moyse & prophetis.

Iudæi,Laudantes,siue confitentes,

Iudæus,Idem.f.n.

Iudi,Idem,filius Nathaniæ filii Selemiæ filii Chusi,Ier.36.

Iudith,Laudans,siue confitens,aut Iudæa. Altera vxor Esau,Gen.26 Fuit & nomen viduæ cuiusdã nobilis,Iu.8.

Iulia,Lanuginosa. G.

Iulius,Lanuginosus,vel lanugo.G. nomen centurionis cuiusdam,Act 27.

Iuma,A Iumone,id est,dominattice.G.nomen viri concaptiui Pauli.Rom 16.

I Z

Izrahia,Oriens dominus,aut claritas domini Filius Ozifilij Thola filii Issachar,1.Par. 7.

L

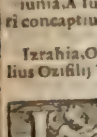

Aabim,Inflammati,siue flammæ aut gladij.Filius Misraim.Genes. 10 Ab hoc, Lybia, quę prius,(vt Hyeronymus refert in Hebraicis quæstionibus) Phutensis Regio appellata est, nomen habet.

Iaad.Laudans,vel ad laudandum, vel ad confitendum filius Iahath filii Subal filii Iudæ 1. Par.4.

Iaada,Pro ornatu,vel ad congregandum,siue ad testificandum,aut transiens,vel prædans:aut Syria ceu auferens,filius Sela filii Iudæ,1.Par 4.

Iaadam, Pro voluptate, seu deuorans iudicium, aut pro ornatu,vel pro testimonio:aut Syriace,ad tempus.filius Thaan filij Thale,1. Par.7.

Iaban,Albus vel candidus, aut later. Frater Rebeccæ filiæ Bathuelis filii Nachor ex Melcha,Gen. 24 Est & locus in deserto vbi Moyses deuteronomium prælegit filiis Israel.Deut.1.

Iabana,Luna,siue albedo aut thus,vel later.Ciuitas sacerdotum in tribu Iudæ,Ios.15.

Iabanath,idem Ciuitas quæ tribus Aser terminus est,Ios 19.

Iacedæmones,Lacus dæmonum, vel puteus infamientium.G.

Iachus.Ambulans vel vadẽs:extitit, aut tibimet existens.Ciuitas tribus Iudæ,Ios. 10 15.4 Reg 18. Constructa a Roboam 2.Par. 11.

Iael,Ipsi Deo,aut ipsi forti,vel potens. filius Bliasaph principis.Num 3.

Iahem Panis,uel pugna aut bellum . nomen loci,1 Par.4.

Iahela , Humiditas humida,aut tabula humida,uel utriclis:siue maxilla humida . nomen loci, 1.Paral.5.

Iais,Leo.Ciuitas in monte Ephraim,non procul a Sidone,Iud. 18.quæ & Dan & Lesem dicta est, Iu 18.Pater Phaltiel mariti Michol filiæ regis Saul 2 Reg 3.Vide Lesem.

Iaisa,Leena,Ciuitas,quæ alias Dan dicitur . vbi est origo Iordanis Isa.10 .

Iameeh,Pauper,vel humiliatus,aut percussus filius Mathusael,Gen.4 nomen etiam filij Mathusala,Gen.5.Luc 3.

Iamma,Vt quid?Matt 27.

Iamuel,Illis Deus,vel cum illis Deus,aut cũ quo est Deus.nomen regis Prou 31.

Iaodicea,Populus iustus G Ciuitas in Asia quæ Diospolis olim dicebatur , deinde Ros, postremo Laodicea,Colos.4.

Iaodicenses,Idem,pl.n G.Colos. 4.

Iaomim,Gentes,siue absque aquis.Filius Dedan filii Iecsan.Gen 25.

Iapidoth,Fulgura,vel lampades. Maritus Deboræ Prophetidis,Iud 4.

Iasa,Ad clamandum,uel ad saluandum,ut linendum nomen ciuitatis , quæ Hieronymo in Hebr. quæstionibus Callirhoe dicitur,Gen.10.

Iasthenis , Lapidis robur. G. nomen uiri,1. Machabeo 11.

Iatsim,Malleatores , siue limatores,Filius Dedan filii Iecsan Gen 25.

Iazarus,Dei adiutorium siue Dei auxium D. nomen viri Luc 16. Est & nomen cuiusdam alterius a Bethania,amici Christi,fratris Mariæ & Marthę, Iohan. 11 quem Christus suscitauit a mortuis , ibidem ,

L E

Lebana,Luna,siue albedo,aut thus,vel later.nomen viri,1 Esd 2.

lebaoth,Leenæ,siue cordis signum,aut ad introitum Ciuitas sortis Iudæ est,Ios 15.

lebna,Luna,siue albedo,aut thus uel later : Locus in deserto , ubi 17. Israelitarum mansio fuit, egressorum de Remmon Phares,Num 33.Est & ciuitas sacerdotum in tribu Iuda,Ios. 10.

lebona,Idem.nomen oppidi,Iud. 21.

lecha,Ambulans,uel uadens nomẽ loci,1. Par.4.

lechi,Maxilla.Locus,cui Sanson sic nomen indidit.Iud.15 .

Leci,Lex,siue doctrina , aut assumptio mea.Filius Semidę filij Galaad,filii Machir filii Manasse, 1.Par 7.Heb.Lechi.

lecum,Resurgens,uel confirmans,siue ad resurgendum uel ad consumandum.Ciuitas, quę tribus Nephthali,Terminus est,Ios. 19.

ledan,siue Leedan,Pro voluptate, uel denorans iudicium,siue pro ornatu uel testimonio:aut transitus uel deprædatio earum . aut Syriace ad tempus . Vir de cognatione Gerson filij Leui , 1. Paralip 23. 26.

Iehemam,

lehemam, Panis eorum, aut pugna, vel bellum eorum. Ciuitas in tribu Iuda, Ios. 15.

lehemites. Panis meus, aut pugna mea. 1. Par. 20.

Iesem, nomen, vel ponens, aut ipsi nominatio vel positio, aut lygurius lapis pretiosus de quo Exo. 28. nomen vibis in tribu Dan. Iosue 19. quæ & Lais dicitur & Dan quæ tandem a Philippo Tetrarcha senioris Herodis filio, in honorem Tiberii, Cæsarea Philippi appellata est. Vulgo a Barbaris, nunc Belina vocitatur.

Iesen-dan, nomen iudicij, vel ponens iudicium, aut ad nomen iudicij, siue ad ponendum iudicium: aut lygurius iudicij qui est lapis pretiosus. Eadem vrbs quæ Iesem & Lais, Ios. 19.

Ieui, Copulatus. Tertius filius Iacob ex Lia, Gen. 29. Sic vocabatur & Matthæus Apostolus, Matt. 2 Luc. 5 Pater Matthat, Luc. 3.

Ieuiathan, Copulatio vel societas sua, aut sibimet traditus. Magnus piscis marinus, Iob. 40.

Ieuita, Copulatus.

Ieuitæ, Idem. pl. n.

Ieuites, Idem, s. n. Act. 4.

L I

Iia, Laboriosa vel fatigata, Maior filia Laban, Genes. 29.

Iibanus. Albus, vel candidus, aut thus, vel cordis filiatio. Mons altissimus, teste Ptolemæo lib. 5. in Syria: a thure quod ibi colligitur, dictus. Deut. 1. Iud. 3. Ii. 12. in fine tertiæ promissionis versus Aquilonem, a quo denominata est terra quæ est circa mõtem illum, Ios. 13. in hoc monte cedri crescunt lõgissimæ. 3. Reg. 5.

Iibertini, Latinum est, filij manumissorum Act. 6

Libya vel Libye Heb dicitur Plaut, & interpretatur Aphrica: aut Syriace, crassa, vel pinguis. Regio Aegypto contermina, authore Plinio in prologo. 5 Huius pars est Libya Mareotis, de qua idem in 5. cap. 6. Hieronymus duas Libyas ponit: vnam Cyrenaicam, de qua Act 2 Et partes Lybiæ quæ est circa Cyrenem. Hæc porta Aegypti in parte Aphricæ prima est & mari Libyco cognomẽtum dedit: Post quam Libya Aethiopum vsque ad meridianum pertingens oceanum. De hac Volater. lib. 12. Geog lere. 49 Ezech 27. 30. & 38. Nahum. 3.

Iibya, Dan. 11. In Hebræo est Lubim, id est, cor maris vel corda, in pl. n Act. 2.

Iiyes, 2. Par. 12. 16. Nahum. 3. in Hebræo est Lubim, id est, cor maris, vel corda. p. n.

Iinus, rete, vel retiaculum G. nomen viri. 2. Timor. 4.

Iithostrotos, Lapidibus stratus. G nomen loci, in quo iedit Pilatus, CHRISTVM nostrum morti adiudicaturus Ioh. 19.

L O

Iobna, Luna, siue albedo aut thus vel later. Ciuitas sacerdotum in tribu Iuda, Ios. 21. 4. Regum. 8. 1 Par. 6.

Iobni, idem. Filius Gerson filii Leui, Exo 6. 1. Paralip 6.

Iobnitica Idem. nomen familiæ Num 3.

Iod, Natiuitas, vel generatio nomen ciuitatis, quam ædificauit Samad filius Elphaal, 1 Par. 8.

Iodabar. Ipsimet verbum, aut ipsimet pestis vel mors, seu generatio electa: vel ex Hebræo & Syro, natiuitas filij nomen loci, 2. Reg. 9.

Iod-halid, Nascens gaudens, vel nascens acutus: aut ex Hebræo & Syro, generatio, vel natiuitas nouationem ciuitatis, 2. Esd. 7.

Ioide. Melior Græca Timothei, 2. Tim. 1.

Iot, inuolutus, siue colligatus, aut coopertus: resina pretiosa, quæ dicitur Itacte. Filius Aram Genes. 1.

Iotan, Idem Filius Seir Horrei, Gen. 36.

L V

Iucas, Hebraice potest interpretari: Ipsi resurrectio vel Lumen a luce. D. Coloss. 4.

Iucius. A luce, Lati est. Nomen Prophetæ, Act. 13. Rom. 16.

Iud, Natiuitas, vel generatio. Filius Sem, Gen. 10. Is tunc Iudas nominauit quos nunc Lydos vocamus.

Iudin, Idem. p. n. Filius Mesraim, Gen. 10.

Iunith, Tabulatum, vel tabulæ aut viriditas. Mater est Lyrano & Hebræorum commentato in commentarijs super Isaiam, cap. 15. Eusebio vero patriarchæ Alexandrino & Philone Iudæo, in libro de vita contemplatiua, & Philone, vicus inter Aeropolim & Ioaram. Hæc Iuhith

Iuza, Amygdalus, seu discessio vel declinatio. Ciuitas Chananææ in tribu Beniamin, Ios. 18 Quæ alias Gen. 28. 35. nuncupatur Beth-el a Iacob secunda Luza, quæ cecidit in sortem filiorum Ioseph iuxta Sichem, in tertio lapide ipsius Sichem siue Neapoleos. Ios. 16. Est & tertia Luza, in tribu Cethim, a veteris Luzæ proditore condita, Iud. 1.

L Y.

Lycaonia, Lupina. G Prouincia Asiæ est mediterranea, Tauro a Cilicia Trachea diuisa septentrione, Cappadociæ contermina. Volater. lib 10. in qua Barnabas & Paulus prædicarunt, Act. 14.

lycia, Idem. G prouincia Asiæ, 1. Mach 15. Act.

lyda, siue Lydda. Stagnum. s. aquarum. G Ciuitas Palæstinæ in littore magni maris sita, quæ dicitur Diopolis appellatur, 1. Mach 11. Act 9

lydi, siue Lydi. Natiuitas vel generatio. Populi. Vide Lud, Ierem. 46.

lydia, idem. Asiæ minoris prouincia inter Galatiam & Phrygiam, authore Strabone lib. 13. cuius situs his uerbis scribi: Plinius in 5 cap. 29. Lydia per sa flexuosi amnis Meandri ripas super Ionium procedit, Phrygiæ ab exortu solis vicina, ad septentrionem Mysiæ, meridiana parte Cariam amplectens, Meonia ante appellata, &c. Huius mentio fit Act. 16. Ierem. 46. Ezech. 27. & 30 Isa. 66. Est & nomen mulieris purpurariæ, de qua Act. 16.

lysanias, Dissoluens tristitiam. G. Procurator Iudææ Romanis super Abilinam regionẽ, Luc.

Lysias, Dissoluens. Princeps quidam exercitus tribunus, 1, Mach. 3 Act 24.

lysimachus, Dissoluens pugnam. G. Frater Menelai, 2. Mach 4.

lystra, Dissoluens. G. nomen ciuitatis in lycaonia Act 14.

lystra, Act. 27. in Græco scribitur Myra, & interpretatur virgultum, siue vnguentum odoriferum. G. Ciuitas Lyciæ, vide Plinium lib. 5. ca. 27. Act.

M

Maacha. Compressa, vel attrita, aut ex. Filius Nachor ex Roma concubina, Gen 22 Filia Tholmai regis Gessur, 2 Reg. 3. 1. Paral. 3. Filia Abesalon mater Abiam Regis, 3. Reg. quæ 2 Par. 13. dicitur Michaia. Concubina item Caleb. 1. Par. 3. Vxor Machir patris Gilead, 1 Par. 7. Vxor Iahiæ. 1. Par. 9.

maachati, Compressus, vel attritus, aut fixus, aut ventris

ventris contritio.Pater Iezoniæ 4.Reg.25 Ciuitas Amorrhæorum super Iordanem iuxta montem Hermon,Ioſ.12.& 13.1.Par.4.

maadi,Solennis,vel feſtiuus,aut ornatus,ſeu labilis, vel teſtificans,aut tranſiens:aut Syriace, auferens Nomen viri,1.Eſd.10.

maai, Venter aut coaceruatio. Nomen viri, 2. Eſd.12.

maala,Chorus vel cythara, ſiue infirmitas : aut Syriace,venia.Filia Salphaad filii Hepher filii Galaad.Num.26.Ioſ.17 Heb.Mahala.

maara,Spelunca,ſiue euacuatio,aut effuſio,vel diſcooperiens,aut euigilans,Ioſ.17.

maaſai,Opus meum.Filius Adiel,1 Par 9.

maaſia.ſiue Maaſias,Opus domini.filius Achaz, 1.Par.15 2 Par.28.nomen cuiuſdam doctoris.1.Paral.26 Pater Sophoniæ,Ier. 21. Princeps ciuitatis Ieruſalem 2.Par.34.

maaſias, Ier.32 51. interpretatur protectio ſiue confidentia domini.Pater Neriæ patris Baruch & Saraiæ Heb.Mahaſias.

maaziau Fortitudo domini, vel refugium domini nomen viri,1.Par 24 2.Eſd.10.

mabſam. Aromatizans vel confundens eos. Filius Iſmahelis,Gen 25.1.Par.4.

mabſar , Munitus, vel muratus,ſiue prohibens vel auferens,aut vindemians.Ciuitas Idumæorũ, Gen.36.

macces,finis vel finiens, ſiue tædium aut euigilans,vel æſtas,ſiue æſtuans,aut ſpinans.nomen loci.3.Reg 4.

mac da,Incendium , aut adoratio,vel incuruatio Ciuitas tribus Iudæ.Ioſ.10 15.

macedo Hebraice, Idem. Græce vero , excelſus vel eminens G 1.Mach.1 Act 16.

macedones,idem.p.n.G Act 19.

Macedonia,Excelſa,vel eminens. G. Prouincia, Act.16.

maceloth Eccleſiæ, vel cœtus , aut congregationes nomen loci ad quem profecti ſunt filii Iſrael de Arada.Num 33.

maceloth 1.Par 8.9 27.Virgæ aut baculi,ſiue voces, aut lenitates , vel deſpectiones. Filius Abigabaon.Filius Iahiel.1.Par 9.

macellas,Poſſeſſio domini,ſiue emptio domini,aut pecus vel armentum domini,ſiue mactificatio domini. Sacerdos.1.Par.15 .

macha,Compreſſa , vel attrita aut fixa. nomen regis.2 Reg.10.

machabæus,Percutiens , Græce vero pugnator D.Filius Mathathiæ,1 Mach 2.

machati,Compreſſus vel attritus aut fixus, aut veneris contritio.nomen loci,Deut.3.Ioſ.12.Pater Aasbai.2.Reg 23 Heb. Maachati.

machbanai, Miſer ſiue pauper filius meus , aut paupertas vel humiliatio filii aut intelligentiæ vel ædificationis nomen principis,1 Par.12.

machbena.Paupertas vel percuſsio filii eius,aut paupertas ſiue percuſsio intelligentis vel ædificantis nomen loci,1 Par 2.

machi,Percuſſor, aut pauper vel humilis Pater Gueli principis tribus Gad.Num.13.

machir,Vendés,ſiue cognoſcens,Filius Manaſſe Gen 50.Pater Galaad,1.Para 7.Filius item Ammihel.2.Reg.9.

machiritæ.Vẽdentes,ſiue cognoſcẽtes.Num 26.

machmas,Percuſſor vel pauper ablatus,aut percuſſor vel pauper palpans ſiue tangens vel auferens nomen viri magni ſiue oppidi in tribu Ephraim,1 Reg.13 Iſa.10.

machmas,Eſd.2.Neh.7 Occultatio,vel percuſſoris aut pauperis tributum.Oppidum quondam tribus Ephraim,ad auſtralem plagam.

machmethath , Percuſſoris vel pauperis donũ, aut percuſſoris vel humilis mors. Terminus tribus Manaſſe,Ioſ.21.

madai,Menſur,ſiue iudicans,aut indumentum. filius Iapheth Gen. 10. Hic primum Medorum genti nomen indidit.

madan,Litigium , ſiue iudicans , aut menſura, vel indumẽtum Filius Abrahę ex Cetura,Gen 25.

madia,Solennitas , vel feſtiuitas domini , ſiue adornatio vel teſtimonium aut fœdus domini,vel tranſiens dominus.nomen viri.2.Eſd 12.

madian,iudicium vel iudicans ſiue litigans,aut obiurgans filius Abrahę ex Cetura,Gen.25. A quo ciuitas trans Arabiam ad meridiem Iudææ ſita, in deſerto,Saracenorum contra Orientem maris rubri Inde Madianitæ.Alia vrbs eſt iuxta Arnonem & Ariopolin cuius nunc ruinæ tantũ demonſtrantur,vbi Hobab,ſiue Iethro ſocer Moſis ſacerdos Madian habitauit,Exod.2.Act.7.

madianita.idem.

madianitæ,Idem,pl.n.Gen.37.

madianitis,idem.f.n.Num.25.

madmena , Menſura numeri , vel muneris,aut indumenti munus,vel indumenti præparatio,aut numerus vel ſterquilinium.Ciuitas tribus Iudæ,1. Par.2.quæ & Berſabe dicitur .

madon,Iurgium,aut indumentum,vel menſura eius.Ciuitas regis Iobab,Ioſ.11.

magala,Semita,vel circulus,aut rotũditas, ſiue currus,vel plauſtrũ,aut virtula.nomẽ loci,1.Re.17.

Magdalena,Magnifica vel magnificata,aut exaltata,vel turris D mulieris nomen,Matt 28. Luc 8.

magdalgad,Turris ſelix vel accincta, ſiue magnitudo fœlicitatis,vel magnitudo accincta.Ciuitas tribus Iudæ,Ioſ.15. .

magdalel Turris ſiue magnitudo Dei Ciuitas in tribu Nephthali,Ioſ.19.

magdalum, Turris vel magnitudo. Vrbs Aegypti,Ier 44.Exod.14.Num 33.

magdiel,Annuncians vel euangelizans Deum, ſiue pomum Dei.id eſt,fructus electus Dei. Ciuitas eſt Idumęorum principium.Gen.36. 1.Par.1.

magedan , Euangelizatio gratiæ aut poma vel fructus gratiæ.D.

magedã,Mat 15 in Græco Magdala: & Hebraice interpretatur turris vel magnitudo D. Ciuitas eſt in littore ſtagni Genezareth ſiue maris Galilęę,cuius ſit mẽtio Matt.15. Hieronymus hanc regionẽ nunc Macedan cõtra Ieraſaã ſcribit in locis Heb.

mageddo,Annunciatio,vel euãgelizatio,aut pomum ſiue fructus electus. Ciuitas in tribu Iudæ. Ioſ 17.quam reparauit Salomon.3 Reg 9.1.Par.7. Locus in quo occiſus eſt Ioſias,4 Reg 23.

mageddon,Idem.Zach. 12.

mageth.Torcular,aut liquefactio D Nomen ciuitatis,1 Mach.5.

magi,Sapientes,vel philoſophi:aut qui præſunt ſacris,id eſt,ſacerdotes Perſicum eſt,Matt. 2.

magog Tegẽs,vel tegulãs,aut tabefactus, vel liquefactus.filius Iapheth,Gen 10. A quo Scythæ genus ducũt,qui primũ Magogi dicti ſunt. Apoc 20.

magron,Timor,siue horreum , aut de gutture. Ciuitas,Isa 10.

mahalath,Chotus,siue infirmitas : aut Syriace, venia. Psal. 52. & 87. in titulo. Vxor Roboam, 2. Par.11.

mahalon,Idem. Filius Elimelech Bethlehemitæ,Ruth 1.

mahanaim, Castra,turmæ. nomen loci , in quo obuiam facti sunt angeli Iacob,ab ipso propterea impositum quod duas turmas vidisset eo loco, suam & angelorum.Gen.32.

maharai,Accelerans, siue dotatio , aut montanus,vel de monte meo.nomen viri, 2. Reg. 23. 1. Par.11.

mahath,Abstergens,aut delens,siue confringés, aut formidans:aut Syriace,percussio. filius Amasai,filij Elcana,1 Par 6 2 Par.29.31.

mahazioth Videns signum,aut videns literam. nomen viri,1.Par.25.

maheleth, Chorus, vel cithara , aut infirmitas: Vel Syriace,venia.Tertia vxor Esau, filia Ismahel 1s,Gen.28.

mahida,Aenigma,aut acumen, vel radens siue abstergens manum:aut Syriace , percussa manus: nomen viri,1.Par.25.

mahir,Pretium.filius Caleb patris Sur. 1. Par 4

mahol,Chorus vel cithara , aut infirmitas, siue arenosus:aut Syriace.venia nomen viri 3.Reg 4

mahumites, Nuncians vel delens aut radens, vel medullæ,1.Par.11.

maimi, dexter , aut aquas præparans. nomen viri,1.Par.1 24.

malachias;Angelus siue nuncius meus.Heb.Malachi.nomen prophetæ Malach.1.

malachim,Regum (liber.

malalai, Circuncisio vel locutio mea nomen viri.2.Esd.32.

malaleel, Laudans deum,vel illuminatio dei.filius Cainan,Gen 5.Luc.3 Heb Maalaleel.

malaser,Circuncisio angustiæ vel vinculi, siue dispensator.nomen viri.Dan 1

malchus,Rex vel regnum aut consiliarius. D.nomé illius cui Petrus auriculam abscidit,Iohan.18.

mallotæ,Adimplentes vel adimpleti.D.nomen populi,2 Mach 4.

maloch,Regnans , aut consulens. filius Azabiæ filii Amasiæ,1.Par.6.

mambre , Rebellis aut amarus vel commutans vel permutans Ciuitas,Gen 13. quæ & Hebron & Arbee dicitur Gen 23. 35. Frater Eschol & Aner. Gen.14 Heb.Mamre.

mambres,Idé,sed in Græco scribitur Iambres: & Hebraice potest interpretari mare cum egestate vel paupertate. D.Vnus ex illis qui Moysi restiterunt.2.Tim.3.

mammona, Pecunia,vel diuitiæ, aut cupiditas. Syrum est.D.Matt.6.

mamuchan, Paratus vel certus aut depauperatus vel percussus.Dux Persarum,Esth 1.

manizer,De scorto natus,Deut 23.

man,Donum aut munus,aut quid?Exod.16.

manna,Idem.Iohan.6.

manahath,Requies,aut munus, siue præparata formido vel confractio,aut numerus stuporis:vel ex Hebræo & Syro, præparata defensio , vel numerus descendens.filius Sobal filii Seir,Gen 36.1. Par 1.Est & regionis nomen,1.Par.8.

manahem, Consolator aut ductor eorum , siue præparatio caloris,aut munus incensum, vel numerans calefactionem.filius Gaddi,4 Reg. 16.

manaim,Castra. Terminus tribus Gad in regione Galaaditide , Leuitis etiam confusio concessa. Ios 13 21 1. Par 6.Heb Mahanaim .

manasse,siue Manasses, Oblitus,aut obliuio, Filius primogenitus Ioseph,Gen.41 Pater Esdrihel, 1 Par.7 filius Ezechiæ Regis Iuda filii Achaz.4.Regum 21 1.Par.3.

mane,numeratus,uel numerans,Dan.5.

man-hu ? Quid hoc? Exod.16.

manlius,Solutus,uel non ligatus G.

manue, Requies , aut munus . Pater Samson , Iudic 13.

maoch, Compressus, uel attritus, aut fixus. Pater Achis regis Geth 1 Reg.27

maon, Habitaculum siue delictum, uel de peccato Ciuitas in tribu Iuda , Ios.15. Filius Sammai filij Reccm. 1.Paralip. 2. Est & nomen solitudinis. 1.Reg 24.

maonathi. Idem . Filius Othoniel filij Cenez , 1.Reg 23 1 Par.4.

maozin, Fortificati uel fortitudines , aut refugia.nomen idoli,Dan.11.

mara,Amara uel amaritudo.Quinta Israelitarũ mansio fuit:ibi enim Moyses iactu ligni , amaras aquas in dulcé vertit aporem,Exod. 15. Num.33.

marai,Accelerans siue dotatio , aut montanus, vel de monte meo.nomen viri.1.Par.27.

maraia,Amaritudo,vel myrrha domini, aut docens vel præceptor dominus.nomé viri.2. Esd 12.

maraioth,Amaritudines vel rebellion s,aut cõmutationes,vel pmutationes.nomé viri 2.Esd.12.

maran-atha,Dominus noster venit, Syrum est. 1.Cor.16.

Marcus , Limatus vel fricatus aut expolitus , id est,a rubigine abstersus.D.Act.12.Coloss.4. consobrinus Barnabæ.

mardochai,Amara contritio vel myrrha contrita , siue docens contritionem : aut ex Hebræo & Syro,myrrha purissima.nomen viri,1 Esdr.2.

mardocheus,Idé.filius Iair filij Semei , paruus Esther,Esth.2.Esd.7.

mare rubrũ ad austrũ Iudææ a Græcis Erythreũ dicitur,autore Pomponio Mela lib. 3 Strabone. lib. 16.Alius etiã Sinus Persicus & arabicus , teste Plinio lib 6.cap 24,Hebræis dicitur Iam-suph,id est, funceũ,vel cãnosum, quia in litore abundant iũci vel cannæ seu caricæ.Alij volunt ex fundo maris illas prodire & nasci caricés Obseruandũ etiã, mare Suph , aliquoties sumi pro mari falso vel mortuo,quod sit carectosum Illic iuxta rubrum pelagus septima fuit mansio Israelitarum.Nu.33.

mares, Irroratio vel distillatio aut Syriace,apostem ,vel confractio.nomen principis cuiusdam Esth 1.

maresa,a capite vel a principio : aut caput vel principium, siue hæreditas:aut amaritudo mulieris aut amara mulier.Ciuitas in tribu Iuda,Ios.15. 1 Par.4 eadem quæ & Maresa.

maresa,1.Par.2 4.2.Par.11.14.20.Mich.1. Interpretatur a capite vel a principio , aut hæreditas, vel amaritudo agri. Ciuitas in tribu Iuda , patria Michææ prophetæ , nam inde Morasthi appellatur. Quam ædificauit Roboam.2. Par.11.

mareth , Spelunca , vel euacuatio, aut effusio,

siue

siue discooperiens, aut cuigilans. Ciuitas in tribu Iuda, Ios 15.

Maria, exaltata, vel amaritudinis mare, aut myrrha maris, siue doctrix vel magistra maris: aut ex Syro & Hebræo, domina maris, filia Amram filii Caath soror Aaron & Moysis. Num. 27. Filius Ezra. 1 Par. 4. nomen item Virginis Matris quæ Christū tulit in vtero, Matth. 1. Soror item Marthæ sororis Lazari, Luc. 10. Ioh. 11. Heb. Mariam. De quadam Maria loquitur & Paulus. Rom 16.

marimuth, Amaritudo vel myrrha mortis: aut altitudinis siue fraudulentiæ. nomē viri, 1 Esd. 10.

marma, Dolus vel fraudulētia, siue altitudo vel extollens se. Filius Saharaim ex Hodes vxore sua, 1. Par 8.

marsana, Amaritudo aut myrrha rubi vel inimici, aut offendens rubum vel inimicum. nomen principis Eith. 1.

Martha Prouocās siue amaricās: vel Syriace, domina vel doctrix. D. Soror Mariæ sororis Lazari illius quem suscitauit Christus, Luc. 10. Iohan. 11.

massa, Onus, siue assumptio vel aliquando translatiue, prophetia. filius Ismahelis, Gen. 25.

masal, Parabola, aut imperās vel dominās Ciuitas in tribu Aser. 1 Par 6. quę Ios. 19. dicitur Messal.

masaloth, idem. p. n. D. nomen vrbis, 1 Mach 9

masepha, Speculatio siue specula, aut cooperimētum, vel expectatio, Ciuitas in tribu Iuda, Ios. 15. quæ alias Maspha dicitur.

maserephoth, In Hebræo est Maserephoth maim, id est adustiones, incendia, combustiones aquarum. Locus est vbi excoquunt aquā ad igne, refrigerandoque salem faciunt. Commentator Hebræorum super Iosue sic inquit, Salinæ sunt, vbi aqua maris trahitur ad fossas ad hunc vsum factas, & sole siccatur, Ios. 11. 13.

maserei, Seratum, siue auferens vel tangens socium vel amicum aut pastorem vel malitiam. Filius Sobal filii Hur, primogenitus Caleb ex Ephrata concubina. 1. Par 2.

masma, Exauditio, siue audiens vel obediens. filius Ismahelis, Gen 25 1. Par. 4

masmana, Pinguedo aut oleum eius, siue tangens vel auferens præparationem vel munus aut numerum. nomen viri principis, 1 Par 12.

masobia, Statio domini, siue stans dominus, aut damula. nomen loci. 1. Par. 11.

maspha, Speculatio, siue specula, aut cooperimētum vel expectatio. Ciuitas in tribu Iuda, 1 Reg. 22. 4 Reg. 25 quā ædificauit Asa Rex Iuda, 3. Reg. 15. quæ Iosue 15. Maspha dicitur, iisdem consonantibus & punctis.

masphar, Speculatio siue specula, aut cooperimētū, vel expectatio Ciuitas quæ & maspha dicitur in tribu Iuda, 1. Reg 7 Ier. 40. Heb. Mitphathath.

masphar, Idem Ios 11 13.

matreca Sibilus vel sibilans, aut attractio vanitatis vel tangens vanitatem vel vacuitatem, aut vitis. Ciuitas Idumææ, regia Semiæ quinti regis in Edom, Gen 36.

mathanau, Donum domini, vel lumborum dominus: aut ex Syro & Hebræo, expectatio domini. nomen viri 1. Par. 25.

mathan, Donum, vel lumbus, siue mors eorum: aut Syriace, expectatio vel spes. Pater Saphatiæ, Ier. 38. 2 Par 23.

mathana, Idem. Ciuitas in Arnō sita, Num. 21.

mathanai, Idem. nomen viri, 1. Esd 10

mathania, siue Mathanias, Donū domini, vel lūborū dominus: aut ex Syro & Hebræo spes domini. Filius Iosiæ, patruus Ioachin, frater Ioacim siue Eliacim a Nabuchodonosor Sedecias nominatus, 4 Re. 24 Filius item Micha, 1. Par 9. 2. Par. 29.

mathanitei, Donum aut lumbus: aut Syriace, spes, vel expectans, 1. Par. 11.

mathat, Donum, vel donans. D. Pater Heli patris Ioseph viri Mariæ, Luc. 3.

mathath, Donum eius, nomen viri, 1. Esd 10

mathathia, siue Mathathias, Donum domini. Pater Iudę Machabæi, 1. Mach. 2. Primogenitus Sellum Coritæ, 1 Par 9 Sacerdos, 1 Par. 15.

Mathias, Donum Domini. D 2. Mach. 14. nomen item Apostoli, qui in locum Iudæ proditoris electus est Act 1

mathusael, Mortē suam postulans, aut mors sua infernus vel sepulchrum. filius Maniael, Gen. 4.

mathusala, Mortem suam mittit, aut mortis suæ arma: vel ex Hebræo & Syro, mortem suam spolians vel mortis spolio filius Henoch filii Iared. Gen 5 Luc 3:

matred, Virga descendens, aut virga imperantis, siue lectuli descensio vel imperium: aut Syriace, labor. Pater Meetabel vxoris Adar regis in Edō septimi, Gen. 36.

Matthæus, Donatus. D. nomen Apostoli, Matt. 9 qui & Leui dictus est, Marc. 2.

mauiael, Annuncians deum, aut radens vel delens deus: vel ex Syro & Hebræo percussus a deo. filius Irad, Gen 4.

mauman, Turbatus, aut tumultuans, vel multitudo. nomen eunuchi cuiusdam, Esth 1.

M E

Mecherathites, Venditio, aut cognitio, 1. Par 11.

mechmas, Percussor vel pauper ablatus, aut percussor vel pauper palpans vel tangens siue auferens. nomen oppidi in tribu Ephraim, 2 Esd. 11. qui, 1. Reg. 13 dicitur Michmas, iisdem consonantibus & punctis.

mechnedebai, Percussor vel pauper vouēs siue spontaneus: aut Percussio vel paupertas vouentis vel principis aut spontanei nomen viri, 1 Esd. 10.

medaba, Aquæ doloris: vel ex Hebræo & Syro, aquæ manātes. Vrbs Arabiæ in tribu Ruben. Num 21 Ios. 13. 1. Par. 19. Isa 15.

medad, Mensurans, siue aquæ dilectionis vel vberum aut patrui nomen viri, super quem requieuit spiritus domini in caltris, Num. 11.

meddin, Iudicium, siue litigans, aut obiurgans. Ciuitas in tribu Iuda, Ios. 15.

medemena, Mensura muneris, vel numeri, aut indumenti munus, vel indumēti præparatio, aut sterquilinium. Ciuitas tribus Iudæ quæ alias Bersabee dicitur. Ios 15 Isa 10.

medena, Mensura, vel abundans, siue indumentum. Prouincia, de qua 1. Esd. 6. Heb. Madai.

medi, Idem, pl. n. Populi, Isa 13. Act. 2

media, Idem, f. n. Prouincia Asiæ ab ortu habet Caspios & Parthos, a meridie Sitiacenen & Susianen, & Persida, ab occasu Adiabenen, a Septētrione Armeniā Plinius author in 6 cap. 26 Hanc appellatā a Madai Iapheth filio, Iosephus lib 1. cap. 4. Iud. antiq. refert: Strabo vero in 11. Medo Medææ filio. De hac Ptolemæus lib. 6. cap 2. Plinius li. 6 cap 14. Hieronymus ipsam inter flumina In-

dum & Tigrim coilocat.Ier.25. Huic prouinciæ attribuit sacra scriptura Aracusiam, Parthiam, Assyriam, & Persidam.

medus, Idem

meetabel, Quàm bonus Deus, siue benefaciens deus Vxor Adar regis in Eodem septimi,Gen.36.

megbis,Eminés,siue altitudo nomé viri,1.Esd.2

megphias, Corpus compressum vel congregatũ, aut corporis vel vestimenti tinea. nomen viri, 2. Esd.10.

mehusim,Tacentes, aut festinantes,siue sensuales.Pater Abitob.1.Par.8.

melcha,Regina,vel consiliatrix.vxor Nachor,filij Thare,filia Aran fratris mariti sui Nachor,Gen. 11. Filia item Salphaad filij Hesper filii Galaad, Nume.26.

melcha,Luc.3.Idem. Sed in Græco scribitur Melca,& Hebraice interpretatur adimplens vel adimpletus.D.

melchi,Rex meus, siue consilium meum. D. Pater Leui patris Matthat, Luc.3.

melcheas: Rex dominus, aut consiliator dominus.pater Phassur.Ier 21.Filius Amelech, Ier.38.Filius Athanat filii Zara,1.Par.6.

melchiel,Rex meus deus, aut regnum Dei, siue consiliator meus deus.Filius Beriæ filij Aser, Gen 46.1. Par.7.

melchielitæ. Idem.Num.26.

melchiram,Rex excelsus,aut consiliator,uel consiliũ excelsum.filius Iechoniæ filii Ioacim.1 Par.3.

melchisedec, Rex iustitiæ. Sacerdos & rex Solymæ siue Ierusalem fuit, Gen.14 Heb.7.

melchisua, Rex saluator, aut rex vel consilium saluatoris, vel salutis, siue rex magnificus. filius Saul,1.Reg.14.31. 1.Par.8.

melchon,Rex eorum,vel consiliator eorum Idolum quod colebant filii Ammon, 4.Reg.23.1.Para. 20.Ier.49.

melech,Rex aut consiliarius.filius micha filii Meribbaál,1.Par.8.

melite,Melliflua. G. insula inter Epirum & Italiam spectans Siciliam ad septentrionem, Act.28.

mello, Plenitudo, vel repletio. Vrbs terræ Chanáan in tribu Ephraim,cuius ciues Abimelech Regem sibi constituerunt,Iud 9 Ab hoc loco Dauid cepit munire terram,2.Reg.5. Salomon hanc reparauit,3.Reg 9.& 4.Reg.12.2. Par.32.

mellóthi Plenitudo,vel circuncisio nomen viri, 1. Par.25.

melluch,Regnans, vel consulens. nomen viti,1. Esdr.10.

meltias, Liberatio domini,nomen viri, 2.Esd.3.

memius Maculatus, vel vituperatus D.

memphis.Hebraice dicitur Noph,& interpretatur fauus,aut distillatio,vel eleuatio, aut cribrum. Ciuitas Aegypti,Isa.19.

memphis, osee.9. Hebraice dicitur Moph, id est ab ore vel Syriace coopertorium.

memna,numeratus,vel remuneratus,aut præparatus.D Pater Melcha, siue vt Græce habetur, Melea, Luc.3.

menelaus,Potentia,aut robur populi, G.nomen viri, 2.Mach 5.

menni,Præparatio,vel munus, aut numerus,nomen regionis, Iere 51.

meonith, Idem.Vrbs Ammonitarum,Iud 11.

mephaath, Aquarum apparitio, siue aquarum impetus Ciuitas Leuitarum in tribu Ruben,in terra Moab Ios. 13.& 21. Ier 48.

meraioth,Amaritudines,vel rebelliones, aut cõmutationes vel permutationes. Filius Achitob, 1. Par 9 filius Zaraiæ filij Ozi 1. Par.6.

merala,Sopor vel inebriatio:aut amaritudo accẽsionis.vel holocausti, aut myrrhæ holocaustum siue folium aut docens holocaustum vel ascensum. Limes est Zabuloniæ tribus,Iosue.19.

merari, Amarus, siue irritatus, aut prouocatus. filius Leui filii Iacob.Gen.46.1 Par 6.

merariræ.Idem, p n Num.26.

mercurius,A mercibus dictus est: quia mercaturæ deus putabatur a gẽtilibus.Latinum est. Act.14.

mercurius,Prouer.26.In Hebræo est Marguema. Sunt qui dicant significare fundam in qua iaciuntur lapides.Alij aceruum lapidum.Potest etiam deriuari ab eo quod significat purpurã: vt sit sensus: Sicut qui ligat lapidem uel saxum in purpura: ita qui tribuit insipienti honorem.

mered, Rebellis, vel descendens, aut imperans. Filius Rechiæ,filii Pharaonis,1.Par.4

meremoth. Amaritudo, siue myrrha mortis,aut altitudines,vel deceptiones,nomen viri,1.Esd.8.

merib-báal,Rebellio vel impugnatio idolivel dominantis,siue subiicientis,aut possidentis Filius Ionathan filij Saul, 1.Par 8 9.

mermuth,Fraudulentię:aut amaritudo vel myrtha mortis, siue altitudines. nomen uiri, 2. Esdr.10 12.

merob, Pugnans siue obiurgans,aut multiplicãs: vel Syriace,magisteriumPrimogenita Regis Saul, 1.Reg 14.

merodach,Amara contritio, vel myrrha contrita:aut ex Hebræo & Syro, myrrha purissima. Rex Babyloniorum, Isa.39. qui 4 Reg 20. dicitur Berodach.

merom,siue Merome, Celsitudo aut sublimitas. Aqua seu flumen in terra Chanáan, Iud.5.

merom. Altitudines. Aqua seu flumen in terra Chanaan,iuxta quod gentes conuenerant aduersus Israelitas.Ios.11. Hieronymus in locis Hebraicis Merrum vicum fuisse dicit in XII.milliario vrbis Schaste iuxta Dothain.

merome,Altitudines, siue amaritudo aquarum. nomen loci, Iud.5.

meronathites, Cantatio mea, siue exultans, aut exclamans: vel Syriace,dominans, 1.Paralip 27.2. Esdr.3.

meroz, Secretum, vel macies. Vrbs Galileæ, Iud 5.

mes,Auferens,vel tangens. filius Aram,Gene 10. qui 1.Par.1. dicitur Mosch. Ab hoc Meones traxerunt originem.

mesa Salus,vel aqua salutis:aut aquas aspiciens. Rex Moab.4.Reg.3. Filius item Caleb fratris Ierameel, 1.Par.2.

meselemia, Pax domini, vel perfectio domini, aut retributio domini, vel parabola domini, aut dominium domini. nomen uiri.1 Par.26

mesezebel,Auferens fluxum deus:vel ex Syro & Hebræo, liberatio vel salus dei. Pater Barachiæ.2. Esdr. 10.

mesizabel, Idem.nomen uiri.2 Esd 10.

mesollam,Pacificus siue perfectus,aut retributus vel parabola eorum siue potestas eorum.Filius Saphatiæ.1. Para 9 Filius item Sadoc ibidem.

mesopotamia, Matoris Asiæ Syriæque pars. regio est inter Babyloniam & Arabiam, ad læuam Tigridis fluuii, vbi habitauerunt Sapientes Babylonæ, autore Strabone lib 11. & 17. & Ammiano lib 23. Mesopotamia est intra amnes Tigridem & Euphratem, a septentrione Tauro excepta, quæ ipso vocabulo Græco in medio fluminum esse posita monstratur: meso enim medius: potamos vero, fluuius interpretatur. Act 7. Hebraice vero, Gen. 24 Deut. 23. Iudic. 3. 1 Par. 12. & in titulo Psalmi 59. dicitur Aram Naharaim, id est, Syria fluuiorum s. duorum. Nam dictio ipsa, dualis est numeri. In aliis vero locis pro Mesopotamia, in Hebræo est Padan, quod interpretatur redemptio: vel Syriace paralitas. aut coniunctio. Hæc nomina fortitur & Syria, Genesis 25. 28.

mesopotamia, Iosue 24. in Hebræo est Eberhanaar, id est, trans flumen.

mesphar, numerus, vel narratio, aut librarius vel scriba, siue tributi taurus. nomen viri, 1. Esd 2.

mespharath, numerans, vel narrans, aut tributi fructificatio vel augmentatio. nomen viri, 2. Esd 7.

mesphe, Speculatio vel specula, aut cooperimentum vel expectatio.

mesrahim, Angustiæ siue tribulationes. Filius Cham, Gen. 10. Ab hoc Aegyptus Hebræa lingua Mesraim nuncupatur: quę & sæpe in sacris Literis dicitur terra Cham, a Cham filio Noe, Psal. 105. vt testatur Hieronymus in quæst. Hebraicis.

messa, Onus vel assumptio: siue aliquando translatiue prophetia. Regio Iudææ iuxta Hieronymum in locis Heb. in qua habitauerunt filii Ietan, Gen. 10.

messa, 4 Reg. 11. eradicatio siue conculcatio. nomen viri.

mestal, Postulans vel postulatus aut commodatus, siue sepulchrum, vel infernus, aut fouea, siue ablatio, aut tactus dei Ciuitas in tribu Aser, Ios. 19 quæ & Massal. 1 Par. 6. dicitur.

messalemeth Solutio aut pacificatio, vel perfectio, aut retributio: vel parabola mortis, aut dominium mortis. Mater Amō, regis Iuda, 4. Reg. 21.

messias, vnctus. Græce autem dicitur CHRISTVS, Ioh. 1. 4.

messiula, Pacificus, siue perfectus, aut retribuēs, vel Parabola eorum, siue potestas eorum. Pater Asaia patris Saphan scribæ. 4. Reg. 22.

metabeel, Quam bonus Deus, aut benefaciens Deus. nomen viri. 2. Esd 6.

methea, Dulcedo, aut suauitas. nomen loci in quo castrametati sunt filii Itrael profecti de Thaath, Nume. 33.

metri, pluuia, siue custodia vel carcer. nomen viri. 1. Reg 10.

meza, Distillatio vel aspersio, aut ex isto, vel Syriace incensio vel consumptio. Filius Rahuel filii Esau, Gen. 36.

mezaab, Deauratus, vel aquę auri, siue quid aurum? Pater Matred patris Meetabel vxoris Adar regis in Edon septimi. Gen. 36.

M I

miamin, Dexter, aut aquas præparans. nomen viri. 2. Esd 10.

mibahar Electus, siue electio, aut iuuentus. nomen viri. 1. Par. 11.

mucha, Pauper vel humilis, aut percutiens vel percussus, siue quis hic? id est, in hoc loco: siue aquæ hic. Pater Abdon 2. Par. 34. qui 4 Reg. 22. dicitur Michaia. Filius Ioel. 1. Par. 5. Filius Meribbaal filii Ionathā. 1. Par. 8 Filius Miphiboseth, 2. Reg. 9.

michael, Quis sicut deus? aut humilitas siue pœnitentia dei, vel percussio dei, siue percutiens deus. Filius Izrahia filii Ozi filii Thola filii Issachar, 1 Paral. 7. Pater Galaad, 1. Paral. 5. Pater item Sthuri principis tribus Aser Num 13. Est & nomen angeli Dan. 10.

michaia, Quis sicut dominus? aut paupertas vel humilitas domini, siue percutiens dominus, vel percussio domini Pater Achobor. 4 Reg. 22. Filius Meribbaal filii Ionathan, 1. Par. 8. Mater ité Abiā regis Iuda. 2. Par. 13. quę 3. Reg. 15. dicitur Maacha

michas, Idem Heb. Michæas. nomen viri de mō te Ephraim, Iudic 17.

michęa, siue Michæas Idem. Filius Gamariæ filii Saphan scribę. Ier. 36. Filius item Iemla, 3. Reg. 22. 2. Esd. 12.

michęas, Ier. 26. Michæas. 1. Pauper vel humilis, aut percutiens vel percussus, siue, quis hic, id est in hoc loco: vel aquæ hic nomen prophetæ.

michol, Quis omnia? q. tu, aut quæ perfecta vel consummata? q. nulla nisi tu: siue aqua tota, aut aquarum perfectio vel consummatio, seu prohibitio. Nomen filiæ minoris regis Saul, 1. Reg. 14.

mido, Cura, siue consilium. G.

miletum, Rubra vel coccinea. G. Ciultas in Asia, maritima decem stadiis ab ostio Meandri amnis secreta Act. 20.

milicho, Regnum eius, vel consilium eius. nomen viri, 2 Esd 12.

miphiboseth, de ore ignominia, siue de ore cōfusio, aut oris ignominia, vel confusio, aut verecundia vel mora. Filius Ionathæ filii Saul, 2. Reg. 4 9 Fuit ité alter, filius Saul ex Respha. 2. Reg. 19 21.

misaam, Saluator eorum, siue respiciens eos, aut auferens, vel tangens populum: vel Syriace, leuitas eorum. Filius Elphaal filii Mehusim, 1. Par. 8.

misach. Prolongans, siue attrahens, aut aquas vallens vel sepiēs. Vir qui & Misael dicitur. Dan. 1.

misael, Quis postulatus aut commodatus, siue quis postulans, aut cōmodans? siue abiiciēs Deus vel reiecit. nomen viri quem princeps eunuchorum regis Nabuchodonosor vocauit Misach, Dan. 1 Filius item Oziel filii Caath, Exod. 6.

misor. Planicies, aut serra, siue murus vel muratus aut bos vel bouinus.

misphat, Iudicium Fons Misphat, siue iudicii, alias Cades, Gen. 14.

mityleni, Munditia, vel absterſio torcularis. G. Insula contra Asiam, quæ a proximo continenti abest quinquaginta septem millia passus, Act. 20.

mithridates, Explorans vel cōtemplans legem, aut soluens legem, siue mortis descensus vel dominium. Filius Gazabar, 1. Esd 1.

M N

mna, Libra talēti, genus ponderis quod cōtinet certum numerum viciarum, Ezech. 45. Luc 19.

mnestheus, Alacritas aut ira, vel robur Dei. nomen viri, 2. Mach. 4.

M O

Moab, De patre: quoniam de patre eum filia genuit, Filius Lot ex filia sua maiore, Genc. 19. A quo vrbs Arabiæ (quæ alias, vt Eusebius refert, Areopolis dicitur) & regio nomen acceperunt, Isa. 11. Est & regnum filiorum Lot ad orientem Iudææ

situm,proximum mari mortuo & Iordani. Est præterea nomen Regis,1.Reg.12.20.1.Par.4.

moabitæ,Idem.

Moabites,Idem.

moabitides,Idem pl.h.3.Reg.11.2.

moabitis,Idem f.n Ruth.1.2.Par.14.

moadia,Solennitas vel festiuitas domini,siue adornatio vel testimonium aut fœdus domini, vel transitus domini nomen viri 2.Esd.12.

mobonnai,Filius vel filiatio,siue ædificatio,aut intellectus vel intellectio nomen viri,2. Reg 23.

mochoma,Basis vel sustentaculum,aut præparatio Ciuitas,2 Esd 11.

mochori,Venditio vel cognitio,Pater Ozi,2.Paralip 9.

modin,Iudicium vel iudicatio ,aut iurgium. D. Mons siue ciuitas, 1Mach 2.

mohola Chorus vel cithara,siue infirmitas aut Syria.Syriace,venia.nomen viri,1.Par.7.

moholi,Idem Filius Merari filij Leui,Exod 6.

molada,Natiuitas vel generatio. Ciuitas quæ in tributum Iudæ quam Simeonis reperitur, Ios. 15. 19.1.Par.4.

molathi siue molachites,Chorus vel cithara, siue infirmitas aut Syriace venia 1.Reg.18.2. Re.21

molchom,Rex eorum , vel consiliarius eorum. Filius Saharaim ex Hodes vxore,1.Par.8. Sic vocabatur & Moloch Ammonitarum idolũ,3.Reg.11.

molid.Generatio vel natiuitas, aut circuncisio manus. Filius Abisur filij Semei filii Onam . 1. Paralipomenon 2.

moloch,Regnans aut consiliarius. Idolum Ammonitarum , 4.Regum 23. Act.7. quo . Molchom dicitur.

moloch 3.Reg.11.Rex eorum , aut consilius eorum.Heb.Milchom.idolum Ammonitarum .

moos,Lignum vel ligneus,siue consiliarius . Filius Ram Primogeniti Ieremeel,1.Par.2.

mophim,Ex ore vel Syriace , cooperimenta. Filius Beniamin,Gene.46.

morasthi,Hæres,vel paupertas , aut de paupertate,vel de hæreditate, Vicus contra Orientẽ Eleutheropoleos,patria Michææ prophetæ,Ier.26.

morasthites,Idem.

morra,Amaritudo vel myrrha domini, aut ossidens vel iudicãs dominus:siue ex Syro & Hebræo, dominatio domini.Collis,2.Par.3 qui terra visionis,Gen.22.dicitur,a latere montis Sion.

mosa; Azymum , aut inuentus , vel exitus. siue exprimiens vel emungens . Filius Caleb & Epha concubina 1.Paralip.2.Filius Zamri,filii Ioiada. 1. Paralip.8.

mosa,1.Par.8.a interpretatur : aut onus siue assumptio,vel prophetia aliquando translatiue, aut aquarũ eleuatio filius Saharaim ex Hodes vxore.

mosera,Eruditio siue disciplina , aut vinculum: vel Syriace,datio,vel traditio.nomen montis , vbi Aaron mortuus est & sepultus, Deut. 10. qui Hor, Num.20 & Moseroth,Num 33.dicitur,

moseroth,Idem.p.n. Locus in quo castrametati sunt filii Israel profecti de Hesmona,Num 33.

mosobab , Renersus aut auertens vel conuertus . nomen principis.1.Par.4.

mosoch,Attrahens,vel prolongans,aut vallans, vel sapiens.Filius Iapheth,Gen.10.Ab hoc Cappadoces originem traxerunt, Ezech. 27. Filius item Aran,1 Par.1.qui Gen.10.dicitur Mes .

- mosollam , Pacificus siue perfectus , aut retribuens vel parabola eorum,siue potestas eorum,Pater Salo.1.Par.3.5.8.9. Præpositus instauratoribus templi.2 Par.34.

mosollamia.Pax domini . siue perfectio domini,aut retributio domini,vel parabola,aut dominum domini,

mosollamith.Pacifica,siue perfecta , aut retribuẽs,vel parabola mortis, aut dominium mortis. Filius Emmer,1 Par.9.

mosollamath.Pacificatio aut perfectio,siue retributio,aut parabola mortis uel dominium mortis.Pater Barachiæ,Principis,2.Par. 18.

moyles,Attractus,uel assumptus, subaudi de aquis.Filius Amram filii Caath.filii Leui,1.Par 23. Exo 2.6.Act 7.Heb. Mose.

mozel,Ambulans uel vadens. nomen regionis, Ezechiel.27.

M V

Munim,Habitacula,siue afflicti,aut delinquentes,uel respondentes.nomen uiri,1.Esd. 2.

musach.Vnctio,siue cooperimentum , aut libatio.4 Reg.16.

musi,Auferens,uel tangens,aut recedens,uel ablatus,Filius Merari filii Leui.Exod.6.1.Par. 6.

M Y

Myndus,Muta.G nomen insulæ in mari Icario. 1.Mach.15.

myria,Scelesta uel abominabilis. G. Prouincia Asiæ nunc Aeolis dicta,quam Paulus adnauigauit Act.16.Est & altera eiusdem nominis iuxta Danubium flumen . Suntque authores , qui dicant transisse ex Europa Mesas & Brigas & Hunos,a quibus appellantur in Asia Mysi, Phryges & Bathinij.

N

Naalol,Laudatus siue lucidus,aut florens. Ciuitas Leuitarum in tribu Zabulon,Ios.16.21 Iud.1.

naama, Pulchra , siue decora ,aut mouens ualde.Ciuitas in tribu Iudæ Iosue 15.Mater ité Roboã.3. Re. 14.

naaman,Pulcher,siue decorus,aut motum præparans Filius Beniamin,Gen 46 qui 1. Par. 8 dicitur nohaa Princeps militiæ regis Syriæ , 4. Reg. 5. Luc.3.Filius item Bela filij Beniamin,1 Par 8.

naamathides,Pulchritudo,uel iucunditas , siue motus mortis mex.Iob 11.

naara,siue Naaratha,Puella,uel iuuenis, aut excussio,uel uigilans.Terminus tribus Ephraim, Ios. 16 Altera uxor Ashur,1. Par 4.

naarai,Puer uel iuuenis,siue excutiens aut uigilans.nomen uiri,1.Par.11.

naaria,Puer Domini,aut excussio domini , siue uigil domini,uel uigilans dominus,Filius Semeæ filii Secheniæ 1 Par.3 4.

naas,Coluber uel serpens , aut augurans uel diuinans siue æneus.Ciuitas,1 Par.4. Rex Ammonitarum.1.Reg.11.1.Reg 12 1.Par. 19. Est & nomen cuiusdam uiri,de quo,2.Reg 17.

nabaioth.Eloquelæ,siue prophetiæ,aut fructus, uel germinationes.Filius Ismaelis.Gen 25. ab hoc omnis regio ab Euphrate usque ad mare rubrum usque hodie Nabathena dicitur , quæ pars Arabiæ est,Isa 60.

nabal,Stultus,uel insipiens . uiri nomen, cuius uxor Abigail dicebatur.1 Reg.25.

nabat.Aspiciens,siue iuuenis , Pater Ieroboam

serui Salomonis,3.Reg.11

nabo,Loquela siue prophetia, aut loquens, vel prophetans, siue fructificans vel germinans. Ciuitas in terra Moab, in tribu Ruben.Ier.48. quam ædificauerunt filii Ruben, Num. 32 Est & nomen montis eiusdem nominis,Isa.15.quialiàs Abarim dicitur,Num 27.33.Idoli præterea nomen, Isa. 46.

naboth,Idem nomen viri,3 Reg. 21.

naub,Loquela siue prophetia, aut loquens, vel prophetans,siue fructificans aut germinans. nomen vnius ex principibus regis Babylonis,Ier. 39.

nabuchodonosor,Genitus siue planctus iudicij angustiæ vel pressuræ, siue coartans iudicium angustiæ vel pressuræ. Rex Babyloniorum,4.Reg 24. nabuchodonosor in toto Ieremia, excepto capite 27.28 29.34.29.& in Ezech 26. 29 30. In quibus omnibus locis in Hebræo scribitur Nabuchodonosor quod interpretatur genitus siue planctus generationis angustiæ vel pressuræ,aut coartatio generationis angustiæ,vel pressuræ.

nabusezbaz,Loquela siue prophetia vel germinatio manans vel fluens:aut ex Hebræo & Syro, fructus vel germinatio liberationis. nomen viri, Ier 6.39.

nabuthæi,Loquentes,siue prophetantes,aut germinantes.D.1.Mach. 5.

nabuzardan,Germinatio, vel prophetia extranei siue ventilati aut effusi iudicij,vel germinatio siue prophetia extranei siue uentilati aut effusi dominij vel basis.Princeps exercitus regis Babyloniorum.4.Reg.25.

nachor,Raucus vel aridus,aut iratus, vel incensus,aut Syriace,suffocatus Filius Sarug Gen.11 Luc 3.Filius item Thare,Gen 11.

nachon,paratus,vel certus.nomen loci, 2. Regum 6.

nadab spontaneus,aut uouens,uel princeps Filius Aaron,Exod. 6 Filius item Semei filii Oza Filij Ieramel,1.Par.2.Filius Iahel,1.Par.9.Filius Ieroboam,3.Reg 14.

nadabia,Votum domini, siue spontaneus aut princeps:domini.filius Iechoniæ filii Ioacim,1. Paralip.3.

nagge,claritas,vel splendor.D.

nahabi.Occultus uel absconditus, siue dilectus meus aut requiescens mecum,siue ductor mecum filius Vapsi Num 13.

nahaliel,Torrens Dei,siue hereditas Dei,aut valis Dei Locus vbi castra fixerunt Israelitæ,Nu.21.

naham,Consolatio,vel pœnitétia,siue ducés eos aut requies eorum.frater Odaiæ mulieris,1 Par.4.

naham.1.Par.4. filius Caleb filij Iephone,interpretatur Pulcher,siue iucundus, aut mouens eos.

nahamani,Consolator,siue pœnitès,aut requiei munus vel numerus,siue requiei præparatio. nomen viri,2 Esd 7.

naharai, Naris, siue nasus,aut hinniens, vel calefactio,siue ariditas,vel raucedo:aut Syriace suffocatio.Armiger Ioab.2 Reg.23 1. Par.11.

Nahasson:Idem,Filius Aminadab, frater Elisabeth vxoris Aaron,Exod.6.

nahath,Requies,vel ductor,aut Syriace,descensio Filius Rahuel,filij Esau,Gen.36.2.Par.31.

nahum,Consolator,siue pœnitens, aut ductor eorum. nomen prophetæ.Nahum.1.2.Esd. 7.

naim, Pulchritudo, siue iucunditas.vel commotio.aut motus eorum.D Ciuitas,Luc. 7.

naim,Pulcher,siue decorus,aut motor eorum.

naioth,Pulchritudo, siue decor, aut habitaculum nomen loci,1.Reg.19.

namsi,Ablatus,siue auferens, aut tangens, vel dormitionis munus.Pater Iehu regis Israel,3. Regum 19.

namuel,Dormiens Deus, vel dormitio siue somnus Dei. Filius Simeonis filij Iacob,1.Paral. 4. qui Gen.46.dicitur Iamuel.

namuelitæ,Idem,Num 26

nanæe,id est Dianæ,sic enim appellabatur Diana lingua Pœnica,1.Mach.1.

naphog.Imbecillis,aut remissus,aut laxatus.Filius Isaar filij Caath filij Leui, Exod. 6. Filius item Dauid,1.Par.14.

naphis,Anima,vel refrigeratus, aut requiescens vel Syriace,multiplicans Filius Ismahelis;Gen.25. 1.Par 5

narcissus,siue Factus,vel negligens:G.nomé viri cuius meminit Paulus,Rom 16.

nasia,Victor,siue æternus, aut fortis nomen viri,1.Esd.2.

nathan,Dans,vel donatus.Filius Dauid,2. Reg 1.Par 3 Nomen item prophetæ,1 Reg.7. Filius item Ethei filij filiæ Sesau ex ferua,1.Par.2.

nathanael Donum Dei, Frater Semeiæ & Chonenæ 2 Par.35 Filius Suar princeps tribus suæ Issachar,Num 1.Quartus filius Isai,1.Para.2.

nathanael,Idem.

nathania,siue Nathanias,Donum Domini. Pater Ismahelis,4.Reg.25.

nathan-melech Donum regis,siue donum consilij.Nomen eunuchi,4 Reg 23.

nathinæi,Dati,vel donati,1.Par 9.2. Esd.7.

nathon,Idem, f.n

naue, Posteritas.vel stirps,aut filius, uel æternus seu permanens,vel pulchritudo,siue habitaculum, aut Syriace,piscis.D.

nazaræi,Separati,siue coronati,aut sanctificati. D.Actorum 24.

nazareni,Idem.Sed si per tsade scribatur, interpretatur custodientes,vel floridi, aut virgulta D.

nazarenus,Idem,f.n D.Matth.26.

nazareth.Sanctificata,aut separata, vel coronata Si aut per tsade scribatur,interpretatur Custodita,vel florida,aut virgultum. D.iuculus Galilææ iuxta montem Thabor, in qua fuit nutritus Iesus Dñs noster,Mat. 2.Luc 4 ædificata super montem.

nazaræus,Separatus,siue coronatus,aut sanctificatus Iudic 13.

nazaræus,Matt.Idem,vel per literam tsade custos,siue flos,aut virgultum.D.

N E

Neapolis, Noua ciuitas.G. Ciuitas Cariæ, aut Thraciæ.Act.16 Hancalocari Sichem testis est Hieronymus in Heb.quæstionibus.

nebahaz,Fructificans uel germinans uisionem, aut loquens,uel prophetans uisionem.Idolum Heuxorum.4 Reg 17.

nebai,Fructificans uel germinans, aut loquens uel prophetans,nomen viri,Esd.10.

neballat,Prophetia,siue loquela, inuoluta, uel abscondita,aut germinans,uel fructificas,siue prophetans inuolute uel abscondite.Ciuitas,2.Esd.11.

nebo,Loquela,siue prophetia, aut loquens uel prophetans,siue fructificans uel germinans. Vrbs est & mons terræ Moabitarum supra Iordanem

ontra Ierichuntem ciuitatem. in sorte tribus Ru
ben, Num. 32. Deut. 34 1. Par. 5. Nomen viri, 1. Esd 2.
o. Vide Nabo.

nebsan, Loquela, siue prophetia, aut germina-
tio dormitationis vel mutationis, siue germina-
tio vel loquela dentis vel eboris. Nomen ciuitatis
n tribu Iuda. Ios. 15.

nechao. Claudus. vel percussus. Nomen Pharao-
nis regis Aegypti. illius videlicet cui Iosias rex Iu-
da iuit in occursum, 4. Reg. 23.

neceb, Fons amœ, aut maledictio, siue vocatio, aut
nominatio, vel explicatio Ciuitas tribus Neph-
thali, quæ & Adami dicitur, Iosu. 19.

necoda, Depictus, siue uarius, aut punctuatus,
vel pastor, aut incuruatus, vel incensus. Nomen
viri, 1. Esd 2.

nehel-eschol, Torrens botri, aut vallis botri. No-
men loci, Num. 13.

nehelamites, Somniator, vel somnus, siue to-
rés aut vallis aquatū, vel hæreditas aquarū. Ier. 29

nehemias, Consolatio, vel requies domini, aut
penitens dominus, siue directio domini. Nomen
viri, 1 Esd 2.

nehiel, Commotio, vel motus dei Ciuitas quæ
terminus est Aser, Iosu. 19.

nehusta, Aenea, vel ærea, aut augurā, vel serpēs
aut serpentina. Mater Ioachin filii Ioacim, 4 Reg 24

nehustan. Aeneum, vel cupreum, aut augurū,
siue serpentis datum, vel donum, 4 Reg. 18.

nemra, Leopardus, siue rebellio aut amaritudo,
vel commutatio. Ciuitas, Num. 32

nemtim Idem. p n. Ciuitas, Isa. 15.

nemtod Rebellis, vel dormitio descensionis, aut
dormiens dominans. Filius Chus. Gen. 10.

neomenia, Nouilunium. G. Colos 2

nephath-dor, Fauus habitationis vel generatio-
nis, aut distillans siue eleuans vel cribrans habita-
tionem vel generationē. Ciuitas in tribu Manasse,
eadem quæ Dor dicitur. Vide suo loco. 3. Reg 4 vbi
corrupte legitur, Nephad-dor. Ex Hebræo vertendum erat. In omni termino Dor.

nepheg, Imbecillis, aut remissus, vel laxatus. Fi-
lius Dauid. 2. Reg. 5. 1 Paral. 3.

nephi, Purificatio. D 2. Mach. 1.

nephthali, Comparatio, vel æquiparatio, aut re
torsio vel tortuositas. Nomen loci. 3 Reg 4. 4 Reg
15. Sextus filius Iacob ex Bala ancilla Rachel vxo
ris suæ. Gen 30.

neph: halitæ, Idem.

nephthar, Purificatio D. 2 Macha 1.

nephthoa, Apertus vel apertio, siue sculptura.
Nomen fontis, Iosu 15. 18.

nephtuim, Idem p n filius Mesraim. Gen. 10.

nephusim, Diminuti, aut dilacerati. Nomen viri,
1. Esdræ 2.

ner, Lucerna, siue nouale Pater Abner, 1 Reg 19
Pater Cis patris Saul, 1. Par 8. filius Iahiel, 1 Par 9

neregel, explorās, vel pedester, siue lucerna dis-
cooperta, vel coacernata: aut nouale discoopertum vel reuolutum. Vnus ex prcipibus regis Babylonis, Ier. 39.

nergel. Idem. Idolum Cuthæorum, 4. Reg. 17.

nereus, Lucerna, vel nouale, Græce vero ma-
gnus interpretatur. D. nomen viri, Rom. 16.

neri, Lucerna, vel nouale. D.

neriiere. 32. Lucerna Domini, aut nouale do-
mini Heb. Nerias. Pater Baruch, filius Maasiæ.

nerias, Idem Iere. 51.

nesib. Stans, siue statio, vel erectio, scilicet alicu-
ius tituli: aut Syriace, plantatio. Ciuitas in tribu
Iuda. Ios. 15.

nesroch, Fuga, vel tentatio tenera vel delicata,
aut vexillū delicatū: vel Syriace, tabula tua. Idolū
quod adorabat Sennacherib. 4 Reg. 19. Isai. 37.

nesteus, Ieiunus vel ieiunans. G.

netophati, Gutta, siue distillatio, aut gummi.
Nomen loci: 1 Paral. 2.

netophathites, Idem. 2 Reg. 23. 4. Reg. 25.

netupha. Gutta, siue distillatio, aut gummi, vel
declinatio oris. Nomen loci, 1. Esd 2.

netuphati, Idem Nomen loci, 2 Esd 12.

neumenius, Nouus mensis, vel nouilunium G.
filius Antiochi, 1. Machab. 12.

N I

Nicanor, Victor. vel victoriosus G. 1. Mach. 3. Est
& nomen diaconi, Act 6.

nicodemus, Hebraice interpretatur: innocens
sanguis. Græce vero, Victoria populi. D. Nomen vi
ri Pharisæi Iudæorum principis. Iohan. 3.

nicolaitæ, Victoriæ plebis G. Apoc 2.

nicolaus, Idem, n. G. nomen diaconi, Act. 6.

nicopolis, Victoriæ ciuitas, vel victoriosa ciui-
tas. G. Thraciæ ciuitas quæ Hyssro fluminī immit-
tit, Tit. 3.

niger, Latinum est. Cognomen prophetæ cuius-
dam, Act. 13.

nilus, Hebraice dicitur Sihor, & interpretatur
niger vel turbidus, aut matutinus. Fluuius Aegy-
pti, Isa. 23.

ninive, Pulchra. siue speciosa, aut habitaculum.
Ciuitas, quam ædificauit Assur, Gen. 10. quæ & Ni
nus dicitur. Nisibis autem ab Eusebio.

niniuitæ, Pulchri, siue speciosi, aut habitacula.
Lu 11.

nisan, Vexillum siue probatio, aut tentatio, vel
fuga: aut Syriace miraculum. Mensis respondens
nostro Martio, 2. E d. 2.

N O

Noa, Mouens, vel commota filia Salphaad filii
Epher filii Galaad, Num. 26. Ciuitas item, quæ ter-
minus est tribus Zabulon, Iosu. 19.

noadia, Testificatio, vel cœtus aut congregatio
domini, siue ornatus domini, aut transiens domi-
nus: vel ex Syro & Hebræo, ablatio domini. nomē
viri, 1. Esd. 8.

nob, Loquela, siue prophetia, aut loquens vel
prophetans, siue fructificans vel germinans. Ciui-
tas Sacerdotum, 2. Reg. 21.

nobe, Idem. Ciuitas in tribu Dan vel Beniamin,
Isai. 10 2. Reg. 21. 22.

nobe, Numeri 32. Iudicum 8. Latrans, vel latra-
tus. Ciuitas quæ & Canath dicebatur, in tribu Ma-
nasse, 1. Regum 21.

nodab, Venens, siue spontaneus, aut principalis
nomen viri. 1 Paral. 5.

noe, Cessatio, vel requies. filius Lamech, filii Ma
thusale. Gen. 5 Luc 3.

noema, Pulchra, siue decora, aut mouens valde.
filia Lamech ex Sella uxore sua, Gen. 4.

noeman, Pulcher, siue decorus, aut motum pre-
parans filius Bale filii Beniamin, Num. 26.

noemanitæ, Idem, p. n. Num. 26.

noemi, Pulchra, siue decora. Vxor Elimelech Be
thlehemitæ, Ruth 1.

nóga, Claritas siue splẽdor. Filius Dauid, 1. Par. 14
noge, Idem. Filius Dauid, 1 Par. 3.
nohaz, Requiescens, aut ducens vel ductor. filius Beniamin, 1. Par. 8. qui Gen. 46. dicitur Naaman.
nóphe, Insufflans, aut timidus, siue illaqueans. Nomen loci, Num 21.
nopheth, Fauus, aut cribrũ, siue distillatio. Vrbs in tribu Manasse, Ios. 17.
norazn, Puer vel iuuenis, siue excutiens, aut vigilans vel mouens canticum. Nomen loci, 1. Par. 7.

N V

Numenius, Nouus mensis, vel nouilunium. G.
nun, Posteritas, vel stirps, aut filius, vel æternus, seu permanens, aut Syriace, piscis Pater Oseæ cuiusdam, Num. 13. Pater item Iosue, Ios. 1. filius Elisamæ filii Ammiud, 1. Par. 7.

N Y

Nympha, Sponsa. G. Cóliol. 4.

O

Kadia. Seruus domini, vel operarius domini. Filius Arnan filij Raphaæ filii Iesaiæ, 1. Par. 3. filius Izrahia filij Ozi, 1. Par. 7.
obal, Percussitas vetustatis, aut peruersitas fluxus. filius Iectan Gen. 10.
obdia, siue Obdias. Idem quod Obadia. filius Asel, filij Elasa, 1. Par. 8 9. 12.
obed, Seruus, vel operarius. Pater Gaab, Iud 9. filius Booz, pater Isai, Ruth 4. 1. Para. 2. Filius Ophal filij Zaabari, 1 Par 2 11.
Obed-edom, Seruus hominis vel terreni aut sanguinei vel ruri. Nomen viri, 2 Reg 6.
obedia, Seruus vel operarius domini. Nomen viri, 1. Esd. 8.
oboth: Pythones, siue vtres, aut patres, vel desideria. nomen loci, Num 21. tricesima sexta Israelitarum mansio cum ex Aegypto proficiscerentur in terram Canaam, Num 33.

O C

Ochozath, Possessio, siue apprehensio, vel collectio, aut visio, seu fratris oliua. Amicus Abimelech regis Geraræ, Gen 26.
ochozias, Apprehẽsio siue possessio domini, aut visio domini. Filius Achab regis Israel, 3. Reg. 22. filius Ioram regis Iudæ, 4. Reg. 8. 1. Par. 3.
Ochran, Turbidus, vel conturbans. Pater Phegiel principis tribus Aser, Num. 1.

O D

Odia, siue Odaias. Laus Domini, siue confessio domini. Soror Naham, 1. Par. 4. 2. Esd. 9.
odaren, Laudis canticum, vel testimonium arcæ D. Nomen viri, 1 Mach 9.
oded, Sustentans, vel tenens, aut erigens. Nomẽ viri prophetæ, 2. Par. 15 28.
odeuia, Laus domini, siue confessio domini. Nomen viri in toto cap. 2. Esd. 10. scribe Odaia.
odia, Idem Nomen viri, 2. Esd 8.
odoia, Idem Nomen viri, 1. Par. 5.
odollam, Testimonium siue ornamentum illis, aut testimonium siue ornamentum suæ miseriæ, vel rapsitus aut præda suæ miseriæ. Ciuitas in Iudæa Roboam constructa, 2. Par. 11. Michææ 1. Nomen item speluncæ, 1 Reg. 22.
odollamites, Idem 38.
oduia, Laus domini, siue confessio domini. Filius Asanæ, 1. Paralip. 9. Filius Elioenai filii Naariæ, 1. Paralip. 3.

O G

Og, Subcineritius panis, vel torta. aut subsannatio: vel Syriace, detentus, aut impeditus? Rex Basan, Num 21.

O H

Ohani, Væ eis, siue tumultuans, vel conturbans. Rex Hebron Ios. 10.
ohel, Tabernaculum, siue tentorium, aut splendor. Filius Zorobabel filij Phadaia, 1. Par. 3.
oholái, Deprecans, vel expectans, aut incipiens, vel dolens, siue frater mihi. Filius Sesan filij Iesi filij Apphaim, 1. Par 2.

O I

Oliueti ntons siue mons Oliuarum, siue Oliuetum. Mons ad Orientem Ierosolymæ, torrente Cedron interfluente, sabbathi habens iter ab Ierusalem, Actorum 1. Luc. 19.
Olla, Eleemosyna, vel holocaustum, aut infans vel paruulus, aut solum. Pater Haniel, 1. Par. 7.
olympias, Cælestis. G.
Olympiadem, accusatiuo, Rom. 16. Idem. In Graco Olympan.
olympius, Cælestis. G 2. Mach. 6.

O M

Omar, Dicens, vel loquens, siue amarus, vel exaltans. filius Eliphaz filij Esau ex Ada vxore, Gen. 36.
omri, Dicens vel loquens aut exaltãs, siue amarus, aut Syriace agnus. Pater Ainri, 1. Par. 9.

O N

Onam, Dolor aut fortitudo, siue iniquitas eorũ. Filius Soba, filij Seir Horræi, Gen. 36 filius item Ierameel ex Atara vxore, 1. Par 2.
onam, Dolor, siue iniquitas, aut fortitudo. Filius Iudæ ex Sue vxore sua, Gen. 38.
onesiphorus, Vtilitatem afferens. G. Vir quidam fidelis, 2. Tim. 1.
onesimus. Vtilis. G. Nomen viri fidelis, Colos. 4 ad Philem.
onias, Fortitudo domini, aut nauis. D. Summus sacerdos apud Iudæos, 1. Mach. 12.
ono, Dolor, aut fortitudo, siue iniquitas eius. Ciuitas quã ædificauit Samad filius Elphaal, 1. Par. 8. In 1. Esd 2. Esd. 6 fit mentio Vallis Ono.

O O

Oolla, Tabernaculum vel tentorium, siue splendor eius, Ezech. 23.
ooli, Deprecans, siue expectans, aut incipiens, vel dolens, siue frater mihi. Pater Zabad, 1. Par. 11. Hebraice Oolli.
ooliab, Tabernaculum vel tentorium patris, aut splendor patris. Filius Achisamech, Exod. 31.
ooliba, Tabernaculum, vel tentorium meum in ea, aut splendor meus in ea, Ezech. 23.
oolibama Tabernaculum uel tentorium meum excelsum, siue splendor excelsorum. Vxor Esau filia Anæ, Gen. 36. Ciuitas Idumæorum, 1. Par. 1. Fuit & ciuitas Idumæorum principum.
oozam, Apprehensio eorum, siue possessio eorũ, aut visio eorum filius Ashur ex Naara vxore ipsius, 1. Par. 4.

O P

Ophaz, Aurum obrizum. Nomen loci, Ierem. 10.
ophel, Turris, aut obscuritas, vel nebula. Nomen muri, 2. Para. 27. 33. Aut potius turris Ierosolymæ, non procul a templo, 2. Esd. 3.
ophera, Puluis, aut plumbum, vel binnulus. Ciuitas in tribu Beniamin, Ios 18.
ophi, Lassus, aut volans: vel Syriace plicatus, ve

complicatus,aut folium.Nomen viri,Ierem.40.

ophim,Thalamus,siue coopertus, aut litus maris.Filius Beniamin,Gen.46.Heb Huphim.

ophir,Cinis vel incineratio,aut fructificatio.Filius Iectan,Gen.10.Inde Ophira regio,3.Re.9.quæ (vt refert Ioiephus lib.8.)etiam aurea terra nuncupatur. Vnde aurum Ophirizum, quod Obrizum vocant.

ophlal,Iudicans,vel ozans. Filius Zabad filii Nathan filii Ethei,1.Para.2.

ophni,Pugnus vel pugillus, aut cooperiés.Filius Heli sacerdotis,1.Reg.1.Heb Haphni.

ophni,Ioſ.18.Interpretatur Volans, siue lassitudo:aut Syriace,plicatio, vel complicatio. Nomen ciuitatis.

ophra,Paulus,aut plumbum,vel hinnulus.Filius Maonathi filii Othoniel filii Cenez,2.Par.4.

O R

Oreb, Cornus, vel suauis, aut fideiussor, vel commiscens, seu vespertinus. Vir Madianita a tribu Ephraim interfectus, Iudic.7.8.Psal.82. Ita.10

ornan, Exultans, siue area eorum,aut lux filii, vel lux siue maledictio permanens vel æterna,nomen viri,1.Paralipomenon 21.qui 2 Regum 24.dicitur Areuna.

ororı,Montanus. Ciuitas,2.Reg.23. quæ Atari,1. Par.11.dicitur.

oronaim, Iræ vel furores:aut Syriace libertas. Duo vici, quæ via est ad Assyrios, siue duæ vrbes Moabitarum.Vna superior:altera inferior,Ita.15 Heb.Horonaim Ciuitas Moabitarum.

orpha,Ceruix,vel cernicosa, siue suscitatio otis vel denudatio oris. Vxor Chelion filii Elimélech Bethlehemitæ,Ruth 1.

orthosiada,Recta, vel rectificata.Nomen loci, 1.Machab.15.

O S

Osaias,Saluator dominus, aut salus domini.Nomen viri,2.Esd.12.Ier.42.

osée,Saluator,aut salus.Filius Ela.4. Regum 15 Nomen item prophetæ filii Beeri. Osée 1. Filius Nun,Num.13.qui ibidem dicitur Ioſ.a Moyse.

O T

Othei,Tempus vel hora mea,aut iniquitas mea Filius Ammiud filii Amri,1.Par.9.

othir,Excellens,siue residuus,aut remanens. Nomen viri,2.Par.25.

othni,Tempus siue hora mea.Nomen viri,1.Paralip.26.

otholia, Tempus domino:siue hora domino. Filius Ieroam,2.Par.8.

othoniel, Tempus Dei : siue hora Dei.Filius Cenez frater Caleb,Ioſ.15.1.Par.4.

O Z

Oza,Fortitudo,aut capra.Horti nomen,4.Re.21. Nomen viri,1.Para.6.8.

oza,Idem.Filius Abinadab,2.Reg.6.

ozan, Fortitudo earum,aut capra earum. Pater Phaltiel principis tribus Isachar,Num.34.

ozaziu,Fortitudo domini. Nomen viri, 1.Paral. 15.27.

ozen-sara,Auricula carnis vel cõsanguinitatis, aut auricula fermentata vel remanens, siue státera carnis vel cõsanguinitatis vel residui. Vrbs condita a Sara filia Ephraim,1 Par.7.

ozi,Fortis,vel fortitudo mea, aut hircus meus.Filius Bocci filii Abisue,1.Para.6. filius item Thola filii Isachar.1.Par.7.vide & 9.

ozia,2.Esd.3.Tunc, siue aut iste. Nomen viri.

ozia,Fortitudo domini, siue hircus domini. Filius Amasiæ regis Iuda,3 Regum 26.qui 4 Regum 15.dicitur Azarias. Filius Caath filii Leui, 1. Paralipom 6.

oziau,Fortitudo domini.Nomen viri,1.Par.6.

oziel,Fortitudo Dei, siue hircus Dei.Filius Bela, filii Beniamin,filii Iacob.1.Para.7. Filius Caath filii Leui,Exod.6. Vide & 1.Para 4.2 Par.29.

ozieli,fortitudo Dei,siue hircus Dei.

ozielitæ,Idem.Num 3.1.Par.26.

ozni,Auris,vel auscultatio mea, siue statéra. Filius Gad filii Iacob,Num.26.

oznitæ,Idem,Num.26.

ozriel,1.Par.27. Adiutorium Dei,siue artiû Dei. Pater Ierimoth.

P

PAphus, Bulliens vel æstuans,G.Nomen insulæ,Act.13.

palæsthina, Conspersa, scilicet cinere vel puluere,siue ruina appositi, vel ruina duplex, aut ruinæ potus, vel cecidit bibens. Est ea Syriæ regio, quæ Hebræis dicitur Philisthim, ad mare mediterraneum pertingens,sita ad occidentem Iudææ. Autor est Iosephus lib.1.Iudaic antiq cap.12. de hac Pomponius Mela in 1. Plinius in 5. cap. 12. & 14.

Palæsthini, Idem,p.n. Genes.21.Populi quos interpretes, nonnunquam Philisthæos nõnunquam *allophyles*,id est alienigenas,vocant.

palmira, Hebraice dicitur Thamor, & interpretatur palma,vel dactylus,aut commutatio vel permutatio,siue amaritudo. Vrbs Syriæ nobilis, quæ & Hebraice aliàs Thalamor dicitur.

palmira, Hebraice Thadmor,interpretatur confessio, vel laus amaritudinis, aut confessionis vel laudis myrrhæ:siue ex Hebræo & Syro,laus præceptoris vel domini.Nomen ciuitatis in Syria, quam ædificauit Salomon,3.Reg.9.2.Pa. 8.quę alias Thamor, siue Thamar dicitur Hebraice. Hæc ab Hadrianopolis dicta fuit.

pamphilia, Tota dilecta vel amabilis.G.Prouincia Asiæ ab ortu Ciliciam habet,ab occasu Lyciam & Asiæ minoris partem,a Septentrione Galatiam & Capadociam,a meridie mare mediterraneum, quod illic Pamphilii maris nomẽ habet. Tota Taurus expatiantis iugis septa.De hac Ptolomæus lib.5. Plin.lib 5 cap.27.Pompo Mela in 1.In hac sita est vrbs Perge : cuius meminit Lucas Act.13. & Mela lib.1.Volater.lib.10. hanc etiam Mesopiam appellatam scribit.

paphus,Cypri est ciuitas,Veneri quondam sacra in qua ante nuptias puellæ dotem quæsturæ,in honorem Veneris in litore se prostituebant,vt feriebit Iustinus lib.18. de hac Pomponius Mela lib.2. Strabo in 14.Plinius in 5 cap.31.Hæc frequẽti terræmotu lapsa,nunc ruinarũ tantum vestigiis quid olim fuerit ostendit.Hæc Hieronymus,Act.13.

paracletus, Consolator, vel aduocatus. G Iohan.14.

parasceue,præparatio.G.Luc.23.Iohan.19.

parmena,permanens.G.nomen Diaconi,Act.6.

parthia,Asiæ maioris est regio circa Persas inter flumen Indum & Arios populos ab oriente, & Tigrim atque Mediam ab occasu sita:a meridie ter-

minatur

minatur deserto Carmaniæ, ab aquilone Hircania, teste Plinio lib 6. cap 25 Ptolemæus lib. 6 cap 5. De illis Iustinus lib 41. Strabo in 15. Habes eius mentionem Act 2

parthi, lingua Scythica dicuntur fugaces uel exules. Dnomen prouinciæ. Act 2.

pascha, Transitus, uel claudatio Idem Phase significat. Ezech. 45. Matth 26. Marc. 14 Iohan 2 6 1. Corinth 5.

patara, Calcata, uel mortifera. G Ciuitas Lyciæ prouinciæ in Asia, Act 21.

patmos, Letalis uel mortifera. G. Exigua insula in Aegæo mari, Sporadum una, Plinio lib 4 cap. 12. Strabone in 10 ad quam relegatum ferunt Iohannem Apostolum a Domitiano Imperatore Romano, Apocalypsimq; scripsisse in ea. Apoc 1. Euseb lib. 3. cap 18 Eccles histo

patrobá, paternalis, G. Nomen viri, Rom 16.

patroclus, patris, uel patriæ gloria. Nomen uiri, 2 Machab 8.

paulus. Hieronymus admonet mirabilem sonare, ab Hebræis etymologiam mutuatus Alij, os tubæ, nimirum ex Hebræo & Græco dictionem conflantes. Constat tamen aut Græcam esse uocem, & quietem sonare a uerbo παύομαι, aut Romanam siue Latinam, pusillum significantem.

P E

Pelusium, Hebraice dicitur Sin, ideest rubus, teste Strabone lib 17 Geograph Aegypti est ciuitas unde nomen est præter fluenti ostio Pelusiaco Huius etiam meminit Plinius lib 5. cap. 9. & 10. Pomp Mela lib. 2 Iosephus lib 6 cap 8. & lib. 10 capit 1. antiq. iudaic. Alias Libna appellata, & Sin, Ezech 30.

pentapolis, Quinque ciuitatum, scilicet regio, G. Syriæ regio ad Orientem Iudææ, a quinque ciuitatibus Sodoma, Gomorrha, Adama, Seboim, Segor: quibus olim fuerat inclyta, fuit appellata, igne, & sulphure euersa: de qua Gen. 13 & 19.

pentateuchus, Quinque uolumina a penre, quod est quinque, & Teuchus, uolumen Sic uocantur a Græcis quinque libri Moysi, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, & Deuteronomium.

pentecoste, Quinquagesima. G. Act 20

pergamus, Altitudo, uel sublimitas. G. Clarissima Asiæ ciuitas atque ipsius Troados, quam Silenus intermeat fluuius, per fluit Cetius profusus Pindaso monte. sicut scribit Plinius lib. 5. cap 30. hist. mundi. De hac etiam Strabo, lib. 13 Geograph ad huius ecclesiam Iohannes Apostolus scripsit, Apoc. 1. & 2

pergen, Valde terrestris, G Pamphiliæ prouinciæ urbs est: cuius meminit Plinius 5 cap 27 Mela lib. 1. Strabo lib 14. Lucas Actor. 13.

persa, siue perfis, Frangens, siue diuidens, aut ungula, uel gryphus. Est ad orientem Iudææ sita, alta, cincta montibus regio, quæ a septentrione Mediam, ab occasu Susianum, ab oriente duas Carmanias, ab austro partem Persici sinus habet, authore Volaterrano lib 12 Ezech. 27 38.

persæ, Idem, p n Populi. 2 Par 36. Ezech. 27.

persepolis, Persæ ciuitas. G. 2 Mach 9.

perses, Frangés, siue diuidens, aut ungula, uel gryphus, Qui ex Persa siue Persia est.

persia, Idem.

persia. Idem. Mulier Paulo charissima, Rom. 16.

petra deserti, Arx, & ciuitas principalis in regno Moab, in finibus Arabiæ sita. Isaiæ 16. Hebræi Selá dicunt Ab hac, Arabia petrea dicta est, de qua Egesippus libro 1. capite 14

Petrus, Saxum, uel petra. nomen unius Apostoli ex duodecim a Christo sic cognominati Iohan. 1. qui prius Simon dicebatur. Matth. 4. Mar. 3

Phacee, Aperiens. Filius Romeliæ, rex Israël 4. Reg. 15 16.

phaceia, Aperiens dominus. Filius Mânahem, 4. Reg. 15. Heb. Phacehia.

phadaia, Redemptio domini. pater Zebdi, matris Ioachim, 4. Reg 23. Filius Iechoniæ filij Ioacim, 1. Paral 3.

phadassur, Redemptor fortis, uel redimens petra aut redemptio plasmationis. Pater Camaliel principis tribus Manasse, Num. 1.

phadon, Redemptio eius: aut Syriace, iugum uel iuga, boum nomen uiri. 1 Esd. 2.

phahath-moab, Dux Moab, uel dux ex patre, siue fouea ex patre, nomen uiri. 1 Esd 2.

phaï, Ululans, aut gemens, uel apparens. nomen urbis Adar regis septimi in Edom, 1. Par. 1 quæ Genes. 36. dicitur Phaüs.

phalaia, Miraculum domini, siue occultum domini, nomen uiri. 2. Esd. 8.

Phaleg. Diuisio, Filius Heber filij Sale, Genes 10. Luc 3.

phaleha, fragmen uel frustum, aut scissura: uel Syriace, obsequium: nomen uiri. 2 Esd 10.

phaliel, Cogitans, siue orans, aut iudicans. nomen uiri. 2. Esd. 3.

phaleï. Liberatio. siue expulsio. filius Iahadai. 1. Par 2. filius Azmoth. 1. Par. 12.

phaleth, Ruina, uel iudicatio Filius Ionathan filij Iada filij Oham. 1 Par. 2.

phallonites, Cadens, siue occultus. 1. Par. 11. 27.

phallu, Mirabilis, aut occultus. Filius Ruben filij Iacob. Gen. 46. 1. Par. 5.

phalluitæ, Idem. p n. Num 26.

phalti, Liberatio. siue expulsio Filius Raphu. Num 13 filius Lais. 1. Regum 25. Est & nomen urbis, 2. Regum 23.

phaltias, Liberatio domini, aut expulsio domini. Filius Ananiæ, filij Zorobabel filij Phadaiæ, 1. Paralip 3. 4.

phaltiel, Liberatio Dei, aut expulsio Dei, filius Ozan. Num 34 princeps tribus Issachar. filius Lais, 2. Reg. 3.

phanuel. Videns Deum, siue facies Dei. Locus iuxta torrentem Iaboc, in finibus Amorrhæorum, in sorte Ruben: ubi Iacob, qui deinceps Israël, tota nocte luctatus est cum Angelo, Gen 32 ita appellatus, quod uidisset illic dominum. Hæc ciuitas Gedeonis exercitui panes negauit: cuius turrim destruxit Gedeon, & habitatores occidit. Iud 8. Hanc Strabo lib 16. faciem Dei appellat. Est autem continua Tripoli, apud eamq; mons Libanus desinit. Ieroboam ipsam ædificijs reparauit 3. Reg. 12. Fuit hoc nomine filius Sesac, 1 Par 8 Pater item Annæ prophetissæ, Luc 2

phara, frugifer, uel fructificans, aut crescens. siue uacca famulus Gedeonis, Iud. 7 nomen item urbis, 1 Mach. 9

phara, Hiatus, uel apertio nomen uiri, 2. Reg. 23.

pharam, Onager eorum, uel ferocitas eorum, aut fructificatio matris, uel taurus matris. Rex Ierimoth, Ios. 10.

pharan, Pulchritudo, siue laus, aut gloriatio, uel propagines. nomen oppidi, Gen 14. Est item gene-

rale

le nomen deserti Saracenorum trans Arabiam, ntra australem plagam, per quod Israel perrexit ansiens ex Aegypto in terram Chanaan duce Mo , in quo sunt multa loca terminata , XVIII scili mansiones, quarum una est Haferoth , Nume. 10.12.13. Accipitur Pharan pro prima parte deti Arabiæ prope monte Sinai. At Deut.1.pro vima parte versus terram promissionis. Et Asseroth t in medio, Gen.14.21.Num.33.dicitur desertum n per tsade. Est etiam Pharan mons Sinai contius : cuius meminit Abacuc.4 Deut.33.

pharao. Dissipans, vel discooperiens, aut nudás: el Syriace, vindicans. Rex Aegypti,cui cognomen lechao.4 Reg 23.

pharathon,Dissipatio,vel ruptura,aut denudatio usuel Syriace, vindicta eius. Ciuitas in Ephraim monte Amalec,Iud.12.

pharathonites. Idem Iud.12.2. Reg.23.

phares, Diuisio.filius Iudæ ex Thamar nuru sua, ien.38.1. Par.4.

phares, 1 Par 7 Eques aut diuidens,siue exponés el declarans Filius Machir ex Maacha vxore sua.

pharesitæ, Diuisi, Num 26.

pharphar , Comminutus , aut fructificatio fructus , siue taurus tauri. nomen fluuij Damasci , 4. Regum.5.

pharisæi, Diuisio.D.Sectæ nomen apud Iudæos, quæ dicebat resurrectionem esse, Act.13.

pharisæus. Diuisus.D.Act 23.

pharnach. Taurus percutiens vel percussus aut contusus,siue fructificatio aromatum. Pater Elisaphan principis tribus Zabulon. Num 34.

pharos,duplex, pulex, vel culex siue fructus tinex nomen viri, 1.Esd.2. & 8.

pharsandatha Revelatio menstrui uel commotionis suæ,aut equitis commotio,siue stercus menstruorum uel commotionis eius. filius Aman filij Amadatha , Esth.9.

pharua,Floridus:aut Syriace,volans, nomen visi.3. Regum.4.

pharuda, Separatio.vel dispersio. nomen viri,1. Esdr.2.

pharurim, Lebetes,siue suburbana,4.Reg.23. Hebræ. Pharuarim.

phase, Transitus

phasea, Idem nomen virl, 1. Esd 2.

phaselida, Transitus vel claudicatio natiuitatis vel generationis. D.nomen loci.1.Mach.15.

phaseron, Oris canticum,siue os planum.D.

phaspha; Diminutio oris,vel os diminutum.Filius.Iether, 1.Par.7.

phasga.Collis,siue altitudo,aut munitio nomen montis Moabitarum, Num.21. Ios.13.

phasiur,Extendens vel multiplicans libertatem, vel principatum;aut expandens foramen vel albedinē.Sacerdos filius Emmer,Ier.20 Heb. Phashur, Filius item Melchiæ Ier.21.1. Par.9.pater Gedeliæ, Iere 38.

phathaia,porta domini, siue aperiens dominus. nomen viri, 1 Esd.10.

phathuel, Buccella Dei,siue persuasio dei,aut dilatatio dei pater Ioelis prophetæ , Ioel 1.

phathures, Buccella roris, aut persuasio siue dilatatio ruinæ,vel distillationis.nomen loci in Aegypto.Iere.44.

phasi, Viulans,aut gemens,vel apparens.nomen vrbis Adar regis septimi in Edom, Gen.36. quæ in 1.Para 1. dicitur Phai.

phedael, Redemptio Dei Filius Ammiud princeps tribus Nephthali,Num.34.

phegiel,Obuiatio Dei, siue deprecatio Dei.filius Ochram princeps tribus suæ Aser, Num.1

pheldas , Ruina tritura,aut iudicium tritura filius Nachor ex Melcha. Gen 22.

phelcia , Miraculum domini, siue occultum domini: filius Elioenai,filij Naariæ,1. Par.3.

phelelia, Cogitans dominum , aut orans dominum.siue iudicium domini. nomen viri,Nehe 11.

pheleth, Ruina , siue iudicatio. pater Hon, Nume. 16.

phelethi , Idem. Nomen populi siue legionum quarundam Dauid,2.Reg 8 20.1 Par.18.

phelethi,4.Reg.11.In Hebræo est Rasim,& interpretatur cursores.

phelonithes, Cadens, siue occultus.1.Par.11.

phelti , Liberatio, vel expulsio. Nomen viri , de quo 2.Esd.12.

pheltia,siue Pheltias Liberatio domini, aut expulsio domini.nomen viri,2.Esd.10.filius Banaiæ, Exech. 11.

phenenna,Gemma, siue facies nostra . Altera vxor Elcanæ, 1.Reg.1.

pherezæi,Rurales, id est habitantes in villis absque muro, nomen populi, Gen 15.

pherezæus , Idem. Cn.

phermestha,Ruptura fundamenti,vel rupturam ponens: aut ex Hebræo & Syro, taurus anniculus. filius Aman filij Amadatha,Esth.9.

phesdomim , Portio vel diminutio sanguinum , aut diminutio tacentium vel assimulantium. Nomen loci, 1.Para.11.

phesse, Transitus,vel claudicatio.filius Esthon,1. Paralip 4.

pheshur,Extendens vel multiplicans libertatem vel principatum, aut expandens foramen vel albedinem. nomen viri,1.Esd.2.

phethelia , Porta domini, siue aperuit dominus Nomen viri, 1.Para 24.

phetros, Buccella roris,aut persuasio, vel dilatatio ruinæ vel distillationis. Nomen regionis , quæ Arabia Petrea dicitur, Isai.11.

phethrusim,Idem.p.n.filius Mesraim,Gene.10.

phicol,Os omnium, id est omnis lingua, aut oris perfectio , siue consummatio . Princeps exercitus Abimelech regis Geraræ, Gene 21.

phibahiroth,Os vel labium libertatis,aut os sculptum ab ore,non esse. Nomen loci , in quo castrametati sunt Hebræi,reuertentes de Aegypto,Exod. 14. siue quarta mansio Hebræorum,Num.33.

philadelphia,Amorfratris vel fraternitatis.G.Ciuitas decapolis est iuxta Plinium lib.5. capit.18. & Strabo in 16.ad cuius ecclesiam Iohannes scripsit, Apoc 1.& 3.

phalarches,Amator principis . G.

philemon, Deosculans G.

philetis . Amabilis. G. Vir quidam , qui a fide CHRISTI excidit,2.Tim. 2.

philippenses,Bellicosi, siue amatores equorū.G.

philippi,Bellicosi , siue amatores equorum.G. Macedoniæ vrbs apud Stridonem fluuium a conditore Philippo Græciæ domitore sic appellata, Act.16.20.1.Thes 2.

philippus , Bellicosus , vel amator equorum.G. Pater Alexandri regis.1. Mach.1. Frater item Herodis,

todis, procurator Iturææ & Trachonitidis constitutus à Romanis, Luc. 3. Est & nomen Apostoli, Matth 10 Iohan 1. nomen cuiusdam diaconi, Act. 6

philisthæa, Conspersa, scilicet cinere vel puluere, siue ruina apposita, vel ruina duplex, seu ruinæ potus, vel cecidit bibens, Isai 14.

philisthæi, Conspersit cinere uel puluere, aut ruinę appositæ, vel ruinæ duplices, siue ruinæ potus, aut cecidérunt bibentes, 2 Para 17.

philisthæus, Idem. Sm. 1. Reg. 17.

philisthiim, Idem p n nomen populi, Gene. 10

philologus, Amator literarum, vel amator verbi G. Nomen viri, Rom. 16.

philometor, Amator matris. G. Ptolomæus Philometor, 2. Mach 4.

phines, Aspectus uel facies confidentiæ vel protectionis. filius Eleazari filii Aaron, Exod. 6. filius item Heli sacerdotis 1. Reg. 1: Heb Phineh es.

phinom, Gemma, siue aspiciens, aut os æternitatis, vel os filii: aut ex Hebræo & Syro, os piscis, ab ore, non ab osse Ciuitas Idumæorum, Gene. 36.

phison, Oris mutatio siue multitudo, aut extensio. Magnum Indiæ flumen est e paradiso fluens, Gene. 2 quod ab Eusebio & Hieronymo in quæst. Hæb. Ganges dicitur, siue Getha Iosepho lib. 1. cap. 2. Iud. antiq. Salomon commentator Nilum vocat, Gen. 2.

phitom, Buccella eorum, aut oris consummatio, siue persuasio, vel dilatatio eorum. Nomen vrbis quam ædificauerunt filij Israel Pharaoni regi Aegyptiorum, Exod 1.

phithon, Buccella eius, aut persuasio vel dilatatio eius: vel oris donum filius Micha filii Meribaal 1. Par 8. 9.

phlegon, Comburens, G. Viri nomen, Rom 16.

phochéreth, Oris exterminatio, vel oris concisio Nomen viri, 1 Esd 2.

phœnix, siue Phœnicia, Rubea vel purpurea, aut palma, scilicet arbor, G. Syriæ pars est, in qua Sidon & Tyron amplissimæ vrbes sitæ sunt Straboni, lib 16. Geograph. De Phœnicia plura Pomponius Mela lib. 1. Geograph Plinius lib. 5. cap. 12 nat. hist. Hieronymus refert huius partes Samariam, Galilæam, aliasque regiones, Act. 11. Est & portus Crete huius nominis, Act. 27

phœbe, Lucida, vel pura. G. Mulieris nomen, Rom 16.

phogor, Hiatus vel apertio. Mons in terra Moab in supercilio Lybiadis, respiciens solitudinem, in quem Balac rex Moab Balaam ariolum duxerat ad maledicendum Israeli, Nume 23. In hoc Baal a gentibus fuit cultus, Num. 25. Iuxta hunc in valle sepultus est Mose, Deuter 34. Est etiam idolum Moabitarum, Nu. 25 Deu. 3. & 4. Ios 22.

phollati, Opera mea, siue opus meum. nomen viri, 1. Par. 26.

phorátha, Fructificatio, siue multiplicatio aut fortilegus filius Aman filij Amadátha Esth 9.

phosech, Fragmentum tuum, siue diminutio tua filius Iephlat filii Heber filii Bariæ, 1 Par. 7.

phrygia, Sicca vel ardens G Asiæ minoris regio amplissima, a septentrione, Galatiæ contermina: a meridie, Lycaoniæ, Pisidiæ, Migdoniæ: ab oriente Cappadociam attingit. ita Plinius in 5. cap. 32. nat. hist. Hieronymus scribit duas Phrygias: quarum maior Smyrnam habet, minor vero illum. Phrygiam peragrauit Paulus, Act 2. 16.

phryx, Siccus vel ardens. G 2. Mach. 5.

phua, Hic, aduerbium loci, aut oris. filius Issachar, Gene 46.

phua, Exod. 1 Gemens, vel vlulans, aut apparens, nomen obstetricis cuiusdam Hebræorum.

phua, Iudic. 10. Angulus, aut coma. pater Thola ducis in Israel filius Issachar filii Iacob. 1 Par 7

phul, Ruina, aut faba Rex Assyriorum, 4 Reg. 15 1. Par. 5.

phunitæ, Aspiciens, vel facies mea, Num. 26.

phunon, Gemma, siue aspiciens. Nomen loci in quo castrametati sunt filii Israel, profecti de Salmona, Num. 33.

phur, Sors, Esth. 3.

phurim. Sortes Esth 9.

phut, Aphrica, aut Syriace, crassa vel pinguis, filius Cham, Gen 10 a quo Lybies.

phuthæi, Seducens, aut buccella, siue latitudo. Filius Sobal, filii Hur primogeniti Caleb ex Ephrata concubina. 1. Par. 2.

phuthiel, Aphrica dei: vel ex Syro & Hebræo, pinguedo dei. nomen viri, Exo 6.

phutiphar, Aphricæ taurus: aut ex Syro & Hebræo, saginatus taurus, vel pinguedinis fructificatio. Eunuchus Pharaonis, Gene. 37.

phutiphar, Gen. 41. 46. Ex Syro & Hebræo, pinguedinem dissipans, vel pinguedinis denudatio: aut Syriace, pinguedinis vindicta Nomen sacerdotis vrbis Heliopoleos, soceri Ioseph filii Iacob.

phygellus, Fugitiuus. G. vir quidam, de quo Paulus. 2. Timot 1.

Pigmæi, Hebraice dicitur Gamadim: & interpretatur Nani, vel cubitales nomen populi, Ezech. 27.

phila, Hebraice dicitur Machtes, id est contusio, vel pila, aut mortariolum. nomen loci, Sopho. 1.

pilatus, Constringens, vel cõstrictus, Nomen procuratoris Iudææ a Romanis constituti, 1 uc 3. qui Christum morti adiudicauit, Matth. 27 Luc 3.

pisidia, Picea, id est pice denigrata G Minoris Asiæ prouincia est, de qua Plinius lib 5 cap 27. Hæc Antiochiam insignem vrbem habet. Strabo lib. 12. Meminit ipsius & Lucas. Act. 13. & 14.

pistica, Fidelis, G Iohan 12.

polonites, Cadens, aut occultus. Vide Phallonites & Phelonites.

ponticus, Ex Ponto regione Asiæ, Act 18.

pontius, Martius, G. prænomen Pilati procuratoris Iudææ, Matth. 27.

pontus, Mare G Lata regio Asiæ ad mare Ponticum quod idem & Euxinum, Asiam, Europamque disterminans, appellatur, sita. Cappadociam, Armeniam, Colchidem, aliasque prouincias complectitur. De hoc Strabo lib 12 Ptolomæus in quinto, ca. 1. Act. 2 Hebraice dicitur Elasar: & interpretatur auferens Deus, vel ablatio Dei, siue recedens a Deo Gene. 14.

pontus, Vitulus, aut Vitulinus G præses Palæsthinæ, & Iudææ, cognomento Festus, Act 24.

posidonius, potũ præbens nomen viri, 2. Mac. 14.

priapus, In Hebræo est. Miphlésseth. & interpretatur Simulachrum, siue tremor vel concussio. Nomen idoli, 3 Reg 15 2 Para 15.

prisca, Latinum est, id est antiqua, Adiutor fuit Pauli, Rom 16.

prisilla, Idem: diminutiuum a Prisca. Vxor Aquilæ pontici, Act. 18.

probatica, Ouina, id est locus vbi pecora sa-

crificanda

crincanda tenebantur G Iohan 5.
procherus, Expeditus vel facilis, aut promptus vel paratus. G Nomen diaconi, Act 6.
profelytus, aduena, vel peregrinus G. Act 2.
Ptolemaida, Bellicosa G.
ptolemais, Idem G Ciuitas est, in Iudæa, maritima, prope montem Carmelum, quæ quondam a quodam Ptolemæo sic dicta est, Act. 21.
ptolemæi, Idem p.n G.
ptolemæus, Sulcus, scilicet, qui fit cum aratro: siue suspendens a quas, aut coadunatio æquarum. Græce uero Bellicosus filius Dorymini, 1. Mach. 3.
pubastus, Os conculcationis, vel contemptus, abore. Nomen ciuitatis Aegypti, Ezech. 30.
publius, Latinum est, Act 28.
pudens, Latinum est. nomen viri, 2. Tim 4.
puteoli, Latinum est Ciuitas colonia Campaniq eadem dicitur Ceadicta, Act 28.
Pyrrhus, Flauus, rubens pater Sospatris, Act. 20

Q

Q Vartus Latinum est Nomen viri, Ro. 16.
Quintus, Latinum est.

R

RAab, Psal. 86 Superba, aut fortia, vel tumultuans. Aegyptum esse quidam memorant.
Raaia. Visio domini. Filius Subal filii Iudæ. 1. Par 4. 1. Esd. 2.
raamias, Tonitruum domini, siue malum a domino, aut socius a domino, vel pastor a domino Nomen viri, 2. Esd 7
rabba, Multa, siue grandis, aut iurgium, siue impugnatio. Vrbs in tribu Iuda, Iere. 49.
rabbath, Idem. Ciuitas filiorum Ammon, Deut. 3 2 Reg. 12. Iere. 49. Quam Eusebius Philadelphiã esse credit.
rabbi, Magister, Matth. 11. Marc. 9. Iohan. 1.
rabboni, magister. Syrum est. Marc. 10.
rabboth, Fœnus, vel vsura, aut multitudo vel iurgium siue impugnatio. Ciuitas in tribu Issachar, Iosue 19.
rabmag, Multitudinem dissoluens, vel liquefaciens: aut magister, uel princeps liquefactionis, siue magister uel princeps liquefactus uel tabefactus. Princeps quidam, cuius meminit, Ierem. 39.
rab-saces, Magister, uel præpositus bibentium, aut magistri osculum uel sacculus, siue multum bibens, aut osculans, vel magnus saccus. princeps in exercitu Nabuchodonosor. 4. Reg. 18.
rab-sares, siue Rabsaris, Magister vel præpositus Eunuchorum princeps quidam sub rege Nabuchodonosor. 4 Reg. 18 Ierem. 39.
raca, Vacuus, vel vanus D. Matth. 5.
rach il, Susurro, aut aromatarius, siue negotiator Ciuitas, quam Dauid suorum spoliorum partem cepit, 1. Reg. 30.
rachel, Ouis, Filia Laban, altera uxor Iacob, Geneseos 29.
raddai, Descendens, uel dominans. Quintus filius Iesai. 1 Par 2.
ragau, Socius, aut pastor eius, siue malum vel cõfractio eius filius Phaleth, 1 Par. 1. qui Reu Gene 11 scribitur, Luc. 3 Heb. Reu.
rages. Tempestas, uel commotio. D. Ciuitas apud Medos, Tob. 1.
raguel, pastor Dei, aut amicus Dei, vel confractio Dei. Sacerdos in urbe Madian, socer Moysi Exo. 2 qui Exo 3. dicitur Iethro.
rahab, lata, siue dilatata, aut platea. Mulier quę hospitio suscepit exploratores missos a Iosue in Iericho. Ios. 2.
rahabia, Latitudo siue platea domini. Nomen uiri, 1. Par 26.
rahã, Vulua, siue misericordia: aut Syriace, amicus, filius Samma filij Hebron, 1. Par. 2.
rahelaia, Sopor domini, uel inebrians dominus, aut socius uel pastor ipsi domino. nomen viri, 1. Esdr. 2.
rahuel, pastor Dei, aut amicus Dei, uel cõfractio Dei. filius Esau ex Basemath uxore, Gen. 36. filius Iebaniæ, 1 Par. 9.
raia, Visio domini. filius Subal filij Iusa, 1. Para. 4. 1. Esd. 2.
ram, Excelsus, vel sublimis, aut proijciens. filius Esron filii Phares, 1. Par 2. filius item Ierameel primogeniti Esron, 1. Par. 2.
rama, Excelsa vel sublimis, aut proiecta. Ciuitas in tribu Beniamin, haud procul a Gabaon, Ios 18. Iudic. 4. 19. quam reædificauit Baasa rex Israel in Iuda, 3. Reg. 15.
ramatha, Idem. Vrbs Syriæ in monte Ephraim, de qua. 1. R. 1. Hieronymus in Thennitica regione iuxta Diospolin sitam scribit.
ramathaim, Idem. p. n Ciuitas eadem quæ Rama & Ramatha. Dicitur & Arimathea, 1. Reg. 1.
ramathites, Excelsus siue exaltatus, aut proijciens uel proiectus, 1 Par. 27.
ramath-lechi, Eleuatio maxillę. nomen loci, Iud 15.
ramathę, Excelsi uel sublimis, aut proiecta. D. Ciuitas. 1. Mach. 11.
rameses, Tonitruum uel exprobratio tineę, aut malum delens siue dissoluens, uel confractionem dissoluens, aut confractus a tinea. Ciuitas est in extremis finibus Aegypti ab Israelitis condita, olim (vt Hieronymus ait in Hebraicis quęst.) pagus Arsenoites dicta fuit, Gen. 47 Num. 33.
rameth. Sublimis uel excelsa, aut proiecta. Ciuitas in tribus Issachar, Ios. 19.
ramoth, Idem. p.n. Ciuitas sacerdotum atque fugitiuorum est in tribu Gad, non procul a monte Galaad. Ios 13. 1 Reg. 30.
ramoth, Deut. 4. Ios 20. 3. Reg 22. 1. Para. 6. Videns mortem, uel intuitus mortis. uel altitudines eadem ciuitas quę & Ramoth prior.
rapha, Medicina, uel medicus, aut relaxatio, uel gigas, filius Beniamin, 1. Par. 6 qui Gen. 46. dicitur Echi filius item Baana, 1 Par. 8. 20.
rapha, 1. Par. 7 Relaxatio laquei. nomen uiri.
raphael, Medicina Dei. nomen viri. 1. Par. 26.
raphaia, Medicina domini, siue relaxatio domini. filius Iesei ę filii Phaltię, 1. Par. 3. 4. filius Thola, 1 Par. 7. Filius Baana, 1. Par 9.
raphaim, Gigantes, uel medici, aut relaxati. Populi sunt quos Moabitę, Emim, Ammonitæ, Zomzommim uocant, Deut 2 Vide Emim. Item nomẽ uallis iuxta Ierusalem, Ios. 15. Isa 17.
raphidin, Reclinatoria, siue stramenta, aut remissę manus, uel medicina manuum. Locus in solitudine, non procul ab Herob monte, ubi undecima Israelitarum manso fuit, Exod 17. Num 33.
raphon, Medicina, uel relaxatio, aut gigas. D. Ciuitas 1. Mach 5.
raphu, Idem, pater Phalti, Num 13.

rasi.1. Voluntas,uel uolunt rius,aut curtor,siue ueredarius Rex Syriæ,4 Reg.16 1 E d 2.

rasias,Secretum domini , vel mysterium domini.D.nomen viri,2.Mach.14

razon,Tenuis uel macilentus.siue secretum,aut secretarius,vel princeps.Filius Eliada,3.Reg.11.

Rebe,Quartus,vel quadratus,siue accubans , vel accubatio Rex Madianitarum,Num.31.Ios.13.

rebecca.Suginata,siue impinguata , aut contentio obtusa.vel contentio inipedita. filia Bathuel filij Nachor vxor Isaac Gen.22.

rebla,siue Reblatha,Rixa,vel magnitudo illi aut iurgium inueteratum vel conturbatum , siue iurgium defluens Ciuitas Syriæ.Nu. 34. 4 Reg. 23 25. quæ postea(vt Hieronymus tradit) Antiochia dicta est.posttremo,Iustiani principis tépore(Vollate rano lib.11 .author)Theopolis dici cœpit.

recca, Vacuitas,siue sputum aut saliua,vel tempus,quod pars capitis est Ciuitas in tribu Nephthali,Iosue 19.

recem, Vacuus,aut vanus,vel pictura varia , aut saliua eorũ Ciuitas in tribu Beniamin,Ios.18.nomen ducis,Ios 14.Filius Hebron,1.Par.2.Rex item Madianitarum Numeri 31. quem Iosephus lib. 4. scribit fuì nominis in Arabia condidisse vrbem : a Græcis postea Petram dictam.

recha,Tenera,vel delicata.nomen viri.1 Par.4

rechab,Quadriga,aut equitatus,uel equitans.Pater Ionadab.4.Reg 10 Filius Remmon Berothitæ, 1.Reg 4,1 .Par.2.

rechabitæ,Idem p n.35.

reema, Tonitruum,siue exprobratio,aut malum quoddam , siue societas quædam vel confractio quædam . Regio sic dicta a Regma filio Chus, Ezech 27.

regium,Ruptura,vel fractura,quoniam illic terra rupta est inter regnum Neapolitanum & Siciliam G Siciliæ ciuitas maritima,viginti millia passuum a promontorio Peloro secreta.Act.28.

regma,Idem quod Reema filius Chus, Gen.10.

regom,Lapidans, vel lapidatus aut purpureus.filius Iahaddai 1.Par.2.

rehum, Pius, siue misericors:aut Syriace amicus nomen viri.1 Eld 2.

rei,Socius,aut pastor:siue malum vel confractio mea.nomen viri,3.Reg 1.

reia,visio Domini filius Ioel,1.Par.5.

remeia,Sublimis vel excelsus dominus,aut proiectio domini.nomen viri,1.Eld.10.

remphа,pro hoc in Hebræo est Chiun, quod interpretatur placenta , id est torta adipe conspersa, siue præparatus,aut compositus. Hebræi vero dicunt,Chiun lingua Arabica vel Punica Saturnum significare.Idolum. Act.7.

remmon,Malum granatum,siue altitudo. Ciuitas in tribu tam Iudæ quàm Simeonis,Ios.15. 19. Item petra in tribu Beniamin,Iudic.20. Vallis ité apud Zachariã 14. siue ciuitas secundum Lyranũ non procul a Mageddo , quæ a quibusdam nunc Maximianopolis dicitur . Sic vocabatur & pater Baana& Rechab seruorum Isboseth,2 Reg.4. nomen idõli,4.Regum 5.

remmon-phares,Mali granati diuisio , aut malum granatum diuisionis , vel altitudinis diuisio. Decima sexta Israelitarum mansio,Num.33.

remmono,Malum granatũ eius,siue altitudo eius.Ciuitas sacerdotum in tribu Zabulon,1.Par.6.

resa,Luc.3.Caput,vel voluntas aut curtus.D.

reseph,Volucris,aut diabolus,vel sagitta,Ignita nomen viri,1.Par. 7.

reseph,4.Reg 19.Isa.37.pauimentum vel extensio,aut pruna.id est calculus ignitus . Vrbs Syriæ, vt ait Hieronymmus . Alij dicunt fuisse Petram Arabiæ ciuitatem

resen,Frenum Ciuitas ab Assur ædificata inter Chale & Niniuen,Gen 10.

resia, Voluntas,aut voluntarius,siue cursor, aut veredarius.filius Olla,1.Par.7.

respha,Extensio,siue pauimentum , aut pruna, id est, calculus ignitus Concubina Saul,filia Aia.2. Regum 3.

ressa,Irroratio, vel stillicidium . nomen loci in quo castrametati sunt filij Israel profecti de Lebna,Num. 33.

rethma,Iuniperus,siue sonitus,aut strepitus. locus ad quem venerunt filii Israel de Aseroth, Num.33.

reu,Socius,vel amicus aut pastor , siue malum. aut confractio.Filius Phaleg:Gen. 11. qui Ragau 1.Para.1. dicitur , iisdem tamen consonantibus & punctis apud Hebræos.

Rhode,Rosa G.nomen puellæ.Act. 12.

rhodochus,Roseus currus.G.

rhodus,Rosa G.Cycladum insularum nobilissima & ab oriente prima quondam Ophiusa vocata,distans a portu Asiæ nonaginta millibus passuum,Act.21.

Ribai,pugnans vel obiurgans, siue multiplicãs. pater Ithai,2 Reg.23.

rinna Canticum,siue exultatio filius Simeonis. 1 Paral.4

riphath, Medicina , siue relaxatio , aut bouile, hoc est ubi boues clauduntur . filius fuit Gomer, Gen.10.Ab hoc Riphæi dicuntur,qui Paphlagones cognomentum sortiti sunt.

roaga Saturatus,uel inebriatus meditatione vel eloquio,aut saturatus,vel inebriatus abstractione vel separatione filius Somer filii Heber.1. Par 7

roboam.Dilatans populum,aut latitudo vel platea populi,siue odor vel odorans cum populo. Filius Salomonis 3.Reg 11.1.Par.3.

rogel,Pes,siue pedestris,aut explorans,vel delator,siue accusator,aut Syriace , consuetudo . Fons prope Ierusalem in tribu Iuda ad septentrionem, Ios 15.18.3.Reg.1.

rogelim,Idem,p n.nomen loci,2.Reg. 17.

rogom-melech,Lapidans regem uel consiliariũ aut purpura regis uel consiliarij.princeps Darij regis,Zacha 7.

rohob.Latitudo,siue dilatatio,aut platea . Ciuitas Leuitarum in tribu Aser,Ios 13.1.1.Par.6.Rex Soba,2 Par.8.

rohobia,Latitudo siue dilatatio domini, aut platea domini Filius Eliesер filij Moysi,1 Par. 23.

rohoboth,Latitudines.siue dilatationes, aut platea.Ciuitas Idumææ est prope flumen:patria Saulis Idumæorum regis,Gen.36 Legitur Gene.13 Et ædificauit Niniue.& plateas ciuitatis pro, plateas ciuitatis.1 XX transferũt Rhohobothpolin, id est Rohoboth ciuitatem.sicque Chaldæus interpres: tunc ciuitatis nomen erit ab Assur constructæ .

Roma,Excelsa,siue sublimis,aut rhinoceros,vel intuens nimis Concubina Nachor fratris , Abraham,Gen.22.

Roma,Ciuitas Italiæ.Valens,vel valentia,aut potens:uel robusta.G.

romani Idem,p ii Iohan.11 Act 2.22.

romani,Dan.11.pro hoc;in Heb. est Chithim,& interpretatur conterentes, vel contritio maris,siue Diadema,aut aurum, vel tinctura ; aut ex Syro Hebræo coaeruatio maris. Vide Cheetim & Italia.

romanus,Valens,siue potens, aut robustus.G.

romelia,Excelsus domini,siue celsitudo domini, aut proiectus a domino patet Phacee regis Israel, 4.Reg.15.16

romemthi-ezer,Exaltans adiutoremvel auxilium, siue exaltaui arcum nomen viri.1.Par.25.

ros,Caput,vertex,summitas, siue principium.Filius Beniamin, Gen.46.

roth, Coronæ, siue calamus inebriationis vel saturitatis:aut ex Syro & Hebræo,consilium inebriationis vel saturitatis. Ciuitas tribui Gad data in possessionem,Num.32.Heb. Atroth:& iungitur sequenti dictioni Sophan, vt ambæ nomē sint vnius ciuitatis , Atarothsophan.

Vide Ruben,uidens filium , vel visio filij, aut visionis filius.Filius Iacob ex Lia , Gen.29.

rubenitæ, Idem.

rubenites, Idem,1 Par.11.

rufus, Latinum est, Marc.15. Ro.16 nomen viri.

Ruma,Excelsa,siue sublimis, aut proiecta . Ciuitas in tribu Ephraim, Ios.15.Iudic.9.4. Reg.23 quæ alias Remphtis, item & Arimathæa, teste Eusebio vocatur.

ruth,Saturata,vel inebriata. Vxor Mahalon filij Elimēlech Beth lchemitæ, Ruth.1.

S

Saaph,Cogitans,aut qui volat,vel prædans Filius Iahaddai, 1 Para.2.

Saal,postulans siue postulatus , aut commodatus , siue sepulchrum , vel infernus , aut fouea . Nomen viri.1. Esdræ 1.

saananim,Motiones vel motus dormientis.Ciuitas est limes tribus Nephthali.Ios.19.

saarāim, Portæ,siue æstimationes, aut appretiationes,vel capilli, siue ordeum, aut tempestates,siue dæmones,aut pilosi , vel hirci . Ciuitas in tribu Iudæ,in qua posteri Simeonis habitauerunt , Ios.15.1.Par.4.

saba. Conuersio,siue captiuitas, aut canities vel sessio Filius Regma , Gen.10. a quo ciuitas regalis Aethiopiæ nomen accepit,3. Reg.10. Ifa.60. Hanc Iosephus libro secundo, a Cambyse , rege Metoen ex sororis vocabulo cognominatam scribit . Filius item Iectan,Gen.10 postremo sic nominabatur filius Iectan,Gene.25.

saba, Gene.10.1 Par.1. vbi dicitur, Saba, & Euila. Psal.71 Isa 43 interpretatur circuito,aut ebrius:vel Syriace,senex.Filius Chus. Inde Sabæi populi qui Fœlicem Arabiam incolunt, sunt dicti . Est & Arabum metropolis nomine Saba, in monte sita.

sabaa,1.Reg.13. vbi dicitur, In terra Sabaa . ista non sunt in Hebræo.

sabacthani , Dereliquisti me . Chaldaicum verbum,Matth.27.

sabaim,Circuitiones,aut ebrij: vel Syriace,senes, Isai.45.

sabam,Idem quod sequens dictio Sabama,& eadem ciuitas , Num.32.

Sabamā, siue Sabam.Cōuersio siue captiuitas nimia,aut canities uel sessio multa. Ciuitas quam ædificauerunt filij Ruben, Nu 32.Iosu 13. Isai.16.

Sabania,Conuertens vel captiuans dominus,aut intelligens vel ædificans dominus, siue intellectus vel filiatio domini,Nomen viri, 2 Esd.9.

sabaoth,Exercitus,pluralis numeri,siue militiæ, aut fortitudines , Ierem.11.

Sabarim,Confractiones,siue spes, aut expectationes,aut frumenta.Locus est trans Iordanem in terra Amorrhæorum , qui a frangendo hoc nominis inuenit: siquidem ibi Israelitarum acies fracta est, Iosu.7.

sabarim, Ezech.47. Circuitus altitudinis,aut Syriace , opiniones vel cogitationes , aut sperantes, vel spes. Nomen loci.

sabat,Sceptrum,vel virga,aut tribus.Mensis,quā doque Februario nostro respondens, Zach.1.

sabatha. Circuitus,vel circuiens,aut causans:aut Syriace,senectus.Filius Chus, Gene 10. Ab hoc Sabatheni, qui à Græcis Astabari dicuntur , nomen elaturam sortiti sunt .

sabatacha.Circuiens percussionē , uel causa percussionis:aut ex Syro & Hebræo,senectutis percussio.Filius Chus , Gene.10.

sabbathai,Sabbathum meū, uel requies aut cessatio mea Nomen viri, 2.Esd.11.

sabbathi\smus,Requies,vel cessatio.D.Heb 4.

sabbathum, Requies, siue cessatio,4 Reg 4.

sabbee, Septem, vel septimus, aut saturitas,siue iuramentum. Ciuitas in tribu Simeon,Iosu 19.

sabæi,Captiuantes, siue conuertentes , aut cani, vel sedentes populi, Iob.1.

saber, Confractio,aut spes, vel frumentum . Filius Caleb ex Maacha concubina , 1 Para.2.

sachacha, vmbraculum, vel operimentum , siue protectio,aut vnctio : vel Syriaco speculatio. Ciuitas in tribu Iudæ, Iosue 15.

sachar, Merces,siue pretium,aut sicera,vel ebrietas.Nomen viri,1 Para.11.qui 2.Reg.23.dicitur Sarar, 1.Para.26.

sadducæi,Iusti,aut iustificati:vel Syriace,scissi vel schimatici D Secta inter Iudæos,negans esse resurrectionem,Act.5 23 Luc 20.

sadoc,Iustus,aut iustificatus.Filius Achitob,2.Reg 1 Par.6. Est & nomen sacerdotis, 2.Reg.16. Filius item Metaioth, 1.Par.9.

sage, Ignorans , siue comprehendens, vel attingens, aut Syriace, multus,siue multiplicans. Nomē viri, 1 Para.11.

sahar,Lucidus,aut candidus.Filius Ashur ex Halaa vxore,1.Para.4.

sahar, Lucidus , vel candidus.Filius Simeon filij Iacob,Gene.46.Heb.Sohar.

Saharāim,Nigri, vel turbidi, aut matutinantes , vel mane euntes. Nomen viri:1 Para 8.

salabim,Respiciens corda, siue pugnus vel pugillus in mari,aut vulpes in mari,vel semita in mari. Vide Salebim.

salaboni,Vulpis intellectus uel filius , aut vulpis ædificium,vel pugilli aut pugni ædificium uel intellectus,siue semita ædificii vel intellectus,aut filii Nomen loci , 2.Reg.23.

salabonites, Idem, 1.Par.11.

salai Missio vel mittens,siue ramus aut propagines, vel telum,aut arma. (scilicet millia:vel Syrace,spolians vel spoliatus. Mater Aziuba, 3 Reg.22.

salamiel,Pax Dei,siue perfectio dei,aut retribu-

rio dei. Filius Surisaddai, princeps suæ tribus Simeon, Num 1.

Salamina, siue Salamis, Commota, vel conquassata, aut fluctuans. G Insula Cipri in mari Euboico, contra Athenas, velut author est Pomponius Mela lib.2.& Strabo.14. In ea insula est eiusdem nominis oppidum, teste Plinio lib.5.cap.31. quod postea appellatum Constantia authore Hieronymo Hoc Iudæi funditus demoliti sunt Traiani principis temporibus, extinctis omnibus accolis, velut scribit Eusebius in Chroni.& Hieronymus In Salamine Paulus & Barnabas annunciauerunt sermonẽ Dei, Act.13.

Salathi. Vmbra, siue tinnitus, aut affans uel torrefaciens. aut Syriace, orans. Nomen principis militum, 1 Para.12.

Salathiel, postulatus Dei, siue commodatus Dei. Pater Zorobabel ducis Iuda, Agg 1.1.Esd.3 Filius Iechoniæ filij Ioacim, 1.Par.3.

Sale, Missio, vel mittens, siue ramus, aut propagines, vel telum: aut arma, f.m. filia: aut Syriace, spolians vel spoliatus. filius Arphaxad. Gen 10. Luc.3. dicitur filius Chainan filij Arphaxad.

Salebim, Respiciens corda, siue pugnus vel pugillus in mari, aut vulpes in mari, vel femita in mari nomen loci, Iud 1.3.Reg.4.

Salecha, Canistrum tuum, aut eleuatio siue conclusatio tua Ciuitas in Basan, Iosu.12.

Saled, Afflictio: vel Syriace, calefactio, vel adustio filius Nadab filij Semei filij Onam, 1 Para.2.

Salem, Pax Nomen vrbis in Sichimis, quæ est in terra Samariæ, ciuitas Iacob, sita in finibus Ephraim. Videtur quoque dicta Sichem. Hæc non est Ierusalem, Gen.33. Alia fuit Salem. Vide Ierusalem.

Salemoth, Pacificatio, siue perfectio, aut retributio. Nomen uiri, 1.Par 24.

Salph, Euaginans, vel euellens, aut discalcians. filius Tectan, Gene.10.

Salim, Vulpes, p.n. aut pugilli, siue pugni, vel femitæ. Nomen loci. 1.Reg 9. Iohan.3.

Salisa, Trina, aut principalis, siue ternaria, vel principissa, aut ducissa. Regio est 1.Reg.9.

Sallem, Pax, siue perfectio, aut retributio. filius Nephtali, Gen 46. qui Sallum. 1.Par 7 dicitur.

Salma, pax, siue perfectio, aut retributio, siue vestimentum. Filius Nahasson filij Aminadab 1. Par. 2. qui Salmon & Salma in fine quarti cap Ruth dicitur. Filius Irem Hur primogeniti Caleb, ex Ephrata concubina, 1.Par 2.

Salmã, Pacificus siue perfectus, aut retributens. Nomen regis cuiusdam, de quo Osee 10.

Salmana, Vmbra prohibita, aut vmbra vel imago commotionis, vel tinnitus commotionis, vel subuersio prohibitionis aut commotionis. Rex Madian, Iudi.8. Ps.82.

Salmanasar, Pax ligata, siue perfectio uel retributio ligata: aut pax vel perfectio, siue retributio nũc ablata, vel nunc recedens. Rex Assyriorum, 4 Regum, 17.

Salmias, Pax domini, siue perfectio, aut retributio domini Nomen viri, 1.Esd.10.

Salmon, Pacificus, siue perfectus, aut retributens. filius Nahasson filij Aminadab, Ruth.4. qui & ibid. & 1.Par 2. dicitur Salma.

Salmon, Fluctuatio, vel commotio, aut conquassatio. G. Ciuitas maritima Cretę insulæ, Act.27.

Salmona, Vmbrę munus uel numerus, siue tinnitus numeri vel muneris, aut imago nostra. Locus in quo castrametati sunt filij Israel profecti de mare Hor Num.33.

Salo, Canistrum, vel exaltatio, siue conclusatio aut æquiparatus. filius Mosollam. 1.Par.9.

Salome, Pacifica, uel perfecta, aut retribuens, D. Mulieris nomen. Marc.15.

Salomi, pacificus, siue perfectus, aut retribuens. Pater Ahiud principis filiorum Aser, Num.34.

Salomith, Idem. Filia Zorobabel filij Phadaiæ, 1 Par.3. filius Roboam, 2 Par.11.

Salomon, pacificus. filius Dauid ex Beth-sabee v xore Vrię, 2.Reg 5.12 Heb. Selemo.

Salon, Manens, uel quę manet, aut pacificus uel abundans: aut Syriace, illudens vel decipiens. D.

Salon, Fluctus, uel commotio. G.

Salphaad, Vmbra formidinis, siue tinnitus formidinis uel affationis: aut submersionis formido. filius Hepher filij Galaad filij Machir filij Manasse. Num 26.2. Par.7 Heb. Salphahad.

Saltus, Latinum est, & est interpretatio huius nominis saltem, quod saltum, siue syluam, aut sauum significat. pater Adeodati 2.Reg 22.1.Par.20.

Salu, Canistrum. siue exaltatio, aut conculcatio vel equiparatus. Pater Zamri filius, qui cũ Madianitide occisus est, Num 25.

Saluia, Trinus uel principalis, aut dux. filius Supha filij Helem. 1.Par.7.

Sama, Audiens, uel obediens. Ciuitas in tribu Iuda, Ios.15. nomen item viri, 1.Par.8. Heb Hosama

Sama, Exauditus, siue ipse exaudiens uel obediẽs. filius Iechoniæ filij Ioacim, 1.Par.3.

Samaa, Audiens vel obediẽs. Frater Dauid, 2.Reg. 21.1.Par.6 filius Merari, 1 Par 6.12. Ciuitas item in tribu Iuda, Ios.15.

Samaa, nominatus, vel appositus, aut perditio vel desolatio filius Macelloth filij Abigabaon, 1.Par.8. qui 9. dicitur Samaan.

Samaam, nomen matris uel gentis, aut nomen timoris, uel ponens timorem, aut appositus matri, uel genti: aut ibi timor uel mater aut gens. filius Macelloth. 1 Par.9 qui.8. dicitur Samaa

Samach, Adhærens uel innixus, aut iunctus.

Samachias, Adhęrens domino, vel innitens aut iunctus dominus. nomen viri, 1.Par.26.

Samad, Destruens, siue exterminans, aut conterens. filius Elphaal filij Mehusim, 1.Par.8.

Samaia, siue Samaias, audiens dominum, uel obediens domino. Pater Semri patris Idaiæ, 1.Par 4. filius Ioel 1.Par.5 Vir Gabaonites, 1.Par.12.

Samaoth, Desolatio, vel perditio, aut stupor, siue ibi iniquitas, aut nomen iniquitatis, vel desolans, aut perdens iniquitatem nomen viri, 1. Paralipomen.27.

Samaraim, Lanæ, aut medullæ, Carborum Ciuitas in tribu Beniamin, Ios 18.

Samarath, Custodia, uel adamas, aut uepres, uel spina seu fex, filius Semei 1.Par.8.

Samaræus, Lana, uel medulla. Carborum. filius Chanaan, Gen.10. Hic Edessam incoluit.

Samaria, Custodia, vel adamas, aut vepres, vel spina seu fæx eius. nomen montis, 3.Regum.16 Vrbs item Syriæ inter Iudæam & Galilæam media, authore Iosepho libro 3. capit 2 ab Amri Israelitici populi rege condita. Ille enim, Semeron, siue Samaron, vel (vt transtulit interpres noster) Samariam montem a quodam Semer emit:

ciuitatemque quam in montis vertice extruxerat a vendentis nomine, Someron, siue (vt transtulit alius interpres, 3. Reg. 16.) Samariam appellauit. Hac deinde reges Israelitarum pro regia vsi sunt. Alias, vt Eusebius testatur, Ecthenias est dicta, Mox post Hircani Iudæorum pontificis expugnationē, ab Herode rege iterum ædificata, atque in honorem Augusti, Græco vocabulo Sebaste nominata est. Neapolis quoque nominatur, Iosue 11.4 Reg. 6. Isa. 7. 10.

samaria, siue Samarias, 1. Par. 12. 1. Esd. 10. Custodia domini, aut adamas domini, seu veperes vel spina domini. nomen viri.

samaritani, Custodes, vel adamantini, siue spinosi, aut fæces vel fœculenti, Luc. 9.

samaritanus, Idem, f. n. Luc. 17.

samaritæ, Idem quod Samaritani,

samarites, Lana aut laneus, vel medulla, f. arborū

sameron, Custos amaritudinis vel myrrhæ fortis, vel doloroſæ aut iniquæ, aut adamas, vel spina, siue fæx myrrhæ, doloris aut iniquitatis vel fortitudinis. Heb Sameron-meroon. Ios. 12

samgar, Nominatus aduena, siue ibi peregrinus vel tectans, aut nominis ruminatio, vel desolatio siue stupor aduenæ vel ruminantis, aut certantis. filius Anath, iudex in Israël. Iudic 3

samir, custodia, seu vepres vel spina, aut adamas vel fex. Ciuitas in tribu Iuda, in montanis Ephraim, Ios 15. Iud. 10. nomen viri, 1. Par. 24.

samma, Perditio, siue desolatio, vel stupor, aut ibi, siue nomē aut nominatus, vel appositus. filius Hai patris Dauid, 1. Reg 16. qui 1. Par. 2. Simmaa. Filius Raguel filii Esau, Gen. 36 1. Par. 1. filius Supha filii Helem, 1. Par. 7.

samma, 1. Paral. 2. 8. Audiens, vel obediens Filius Hebron. filius item Azaz. 1. Par. 5. 11.

samma, nomen meum, aut desolatio vel perditio mea, siue stupor, aut cæli. Filius Recem filii Sáma, 1. Par. 2. filius Ezra, 1. Par. 4.

sammua, Audiens, vel obediens. filius Zechur, Num 13. filius Dauid 1. Par. 3.

samoth, nomina, vel desolationes, aut perditiones, siue stupefactiones. nomen viri, 1. Par. 11.

samothrace, Arenosa & aspera. G. Insula in sinu Pacusiaco, e regione Thraciæ: sic dicta quòd eam Insulam Samij & Thraces incoluerint, Act. 16.

samri, Custodiēs, siue spina, aut fex vel adamas. nomen viri. 2. Par. 29. Pater Iedibel. 1. Par. 11.

samsai, Sol meus, aut nomen muneris, siue ibi munus aut Syriace, minister, nomen viri, 1. Esd. 4.

samsame. nomen auditum, vel famosa auditio D. nomen loci, 1. Mach. 15.

samsari, nomen cantantis vel dominantis, aut ibi cātor, vel ibi dominans. Filius Ierohā, 1. Par. 8.

samson, Sol eius, aut nominis iteratio vel secundatio siue mutatio, vel nomen dormientis, aut ibi dormiens: vel Syriace, seruitium aut ministerium eius. Filius Manue, Iudic. 14.

samuel, positus a Deo, aut nomen eius a Deo. Filius Thola filij Issachar 1. Par. 7. filius Elcanæ ex Anna vxore altera, propheta, 1. Reg. 1. 1. Par. 6.

samua, Audiens, vel obediens Filius Dauid, 2. Reg. 5. 1. Par. 14. qui Sammua, 1. Par. 3. dicitur, iisdem cō sonantibus & punctis apud Hebræos.

samus. Arenosa. G. Insula in mari Aegæo, Act. 20 1 Machab. 15.

sanaballat, Rubus in abscondito vel in inuolutione: aut ex Syro & Hebræo, inimicus in abscondito vel in inuolutione. nomen viri, 2. Esd. 2.

sanan, Frigiditas, siue fœtum, vel arma, Ciuitas in tribu Iuda, Iosu. 15.

sanir, Dormiens lucerna vel noualē, siue iteratio vel mutatio, aut secundatio lucernæ vel nouatis, aut mutatio vel iteratio, aut secundatio docentis vel ostendentis. Mons qui & Hermon & Sarion dicitur. Deut. 3 Eze. 27. Vide & 1. Par. 5. Vocatur & Sion. Deu 4. Vide Hermon.

saph, Peluis, crater, phiala, limen, postis qui vtrinque in porta erigitur, finis, vel consummatio, iuncus vel pelagus. nomen gigantis, 2. Reg. 21.

saphai, Limen vel superliminare, aut hydria vel phiala, seu finis vel consummatio. nomen proprium gigantis 1. Par. 20. qui 2 Reg. 21. dicitur Saph.

sapham, Barba, siue labium aut ripa eorum, vel confractio aut solitudo eorum Filius Gad. 1. Par. 5.

saphan, Hericius, aut cuniculus, vel chœrogryllus, siue absconditus vel reconditus aut labij vel ripa siue confractio earum. Scriba quidam filius Afalia. 4 Reg. 22.

saphat, Iudex vel iudicans. filius Huri, Num. 13. pater Elisæi, 3. Reg. 19. filius Semeæ filii Sechenię, 1. Par. 3. filius Gad. 1 Par. 5.

saphatia, siue Saphatias, Iudicans dominus, siue iudicium domini. Filius Dauid ex Abital, 2. Reg. 3. 1. Par. 3. filius Rahuel, 1. Par. 9. Vir Aruphites, 1. Par. 12. Vide Ier. 38. 2. Esd. 7

sapphira, Narrans, vel numerans, aut libraria, vel literaria: aut Syriace, formosa D. Vxor Ananiæ illius qui Deo mentitus, ad uerbum Petri mortuus est, Act. 5.

saphomites, Labium vel ripa aquarum, siue contritio aquarum, 1. Par. 27.

saphon, Aquilo, siue absconditus, aut speculatorū Nomen loci, Ios. 13

sara, Domina, vel princeps. Vxor Abraham, Gen. 17. Vide Sarai.

sara. Gen. 46. Num. 26. 1. Paral 7. Odorans vel domina odoris, aut canticum odoris. filia Aser filij Iacob.

sara, siue Saraa, Ios. 19. Iudic. 13. 16. 2 Esd. 11. Lepra, aut crabro Ciuitas in tribu Dan.

sara, 1. Par. 7. Caro uel consanguinitas, aut fermentum, siue reliduum vel remanens. Filia Ephraim.

sarabia, siue Sarabias. Siccitas domini, vel præuslens cum domino, aut psallens in domino vel cum domino. Nomen viri, 1 Esd 8

sarai, Domina mea, uel princeps mea. Vxor Abrahā, Gen. 11. filia Aran fratris mariti sui, quæ & Iescha. ibidem dicitur. Dicta est & Sara. Vide Sara.

sarai. 1. Par. 2. Leprosus uel crabro.

saraiæ. Idem, Par. 2

sarai, 1. Esd. 10. Dominus aut princeps meus, uel canticum meum.

saraia, siue Saraias, Princeps domini, uel canticum domini. Filius Cenz, 1. Par 4. 6. 2. Reg. Filius Ithiel, Ier. 36. Vide 4. Reg 25. 1. Par 6 1. Esd 2.

sarar, Vmbilicus, aut cogitatio, uel insidiatio, siue cantans, uel dominus. Pater Ahiam, 2. Reg. 23. qui 1. Par. 11. dicitur Sachar.

sarasar, præpositus thesauri uel cellarij, aut psallentis thesaurus uel cellarium, seu qui uidet angustiam: aut ex Syro & Hebræo, castrametatio angustiantis. filius Sennacherib, 4. Reg. 19. Isai. 37 Principis cuiusdam nomen, de quo Zach. 7.

sarah-asar, Plasmatio matutina, aut angustiavel colligatio matutina, siue angustia uel figura nigredinis. Ciuitas in tribu Ruben in monte Bethphogor, Ios.13 Hebraice Sarathasahar.

sarathi. Leprosus, uel crabro, 1. Par. 4.

sardis, Princeps iucunditatis, aut canticum Lætitiæ, uel id quod remanet uel relinquitur: aut syriace, corona. D. Ciuitas, Apoca. 3.

sarea, Lepra uel crabro, Vrbs tribus Iudæ, Ios. 15.

sareas, Princeps domini, aut canticum domini. filius Thanehumeth, Ierem. 40

sarebias, Siccitas domini uel præualens cum domino, aut psaltens in domino uel cum domino. Nomen uiri, 2. Esd. 9

sared, Ablatio dominij uel descensionis: aut syriace cortina filius Zobulon, Gen. 46.

sareda, Angustia, uel colligatio dominij uel descensionis, aut plasmatio dominij uel descẽsionis. Patria regis Ieroboam. 3. Reg. 11

saredatha, Idem. Nomen loci, 2. Par. 4

sareditæ, Ablatio dominj uel descensionis: aut Syriace, cortina, Num. 26

sareptha, Angustia buccellæ uel panis, siue conflatio uel conflatorum, aut angustiæ dilatatio uel persuasio. Ciuitas quasi in medio inter Tyrum & Sidonem sita. 3 Reg. 17. quidam Franciam seu Galliam esse dicunt, Abdiæ 1.

sares, Radix, uel catenula. Frater Phares filij Machir, 1 Par. 7

sargon, Auferens protectionem uel corpus aut colorem: siue auferens hortum: aut Syriace, rete uel retiaculum. Nomen regis, aliàs Sennacherib dicti, Isai. 20

sarie, Porta domini, siue æstimatio uel appretiatio uel capillus domini, uel hircus domini, siue hordeum aut tempestas domini. aut dæmonis dominus. filius Asel, 1. Par. 8 9. Heb. Saaria.

sarias, Idem quod Sareas.

sarion, Lorica. uel planities. aut canticum colũbæ. Mons a Sidonijs sic uocatus, quem Amorrhæi Sanir uocant, Deut. 3. Vide Sanir & Hermon.

sarid, Relictus, uel remanens, aut principis manus, siue canticum manus. Terminus est tribus Zabulon, Ios. 19

sarohen, Princeps gratiæ, uel principis gratia, siue canticum gratiæ. Ciuitas in tribu Simeon Iosue 19.

saron. siue Sarona, Planities aũt canticum eius. Regio est. teste Hieronymo, inter Tabirinum montem & lacũ Tyberiadis, & a Cæsarea usque ad Ioppen se ultra extendens. Hæc pinguis fertilissima est, 1. Par. 27. Isa. 33. Act 9. Est & urbis nomen in qua filij Gad habitauerant, 1. Par. 5.

saronites, Planities, uel planus, siue cantans, 1. Paralip. 27

sarsachim, præpositus cooperimẽtorum. uel unctionum. Vnus ex principibus regis Babylonis, Ier. cm. 39.

sarthan uel Sarthana, Tribulatio siue angustia, aut colligatio, siue plasmatio, aut figuratio, uel angustiã dãs. Locus nõ procul a Iezrahele, 3. Reg. 4. 7

sarug, Palmes, uel sarmentum, siue ramus aut cõuolutio filius Reu. Gen. 11 Luc. 3.

saruia. Angustia uel tribulatio dñi, aut colligatio siue plasmatio uel figuratio domini. Mater Abisai filia Iesai patris Dauid, 1. Reg. 26. 1. Par. 2

sasabasar, Gaudium in tribulatione uel angustia aut gaudij prohibitio uel munitio, siue gaudium uindemiæ, uel sexta angustia, aut linum uel byssus angustiæ Princeps in tribu Iudæ, 1. Esd. 1.

sasagazi, Qui facit transitum uel tonsionem, aut respiciens transeuntem, uel condentem, siue comprimens uellus. Eunuchus regis Assueri, Esth. 2. Heb. Saasagaz.

satan, Contrarius uel aduersarius Zach. 3

satanas, Idem, Matt. 16. Marc. 4. Luc. 10

sane, Planities, uel æquitas, aut ponens uel positus. Ciuitas siue uallis, Gen. 14 quæ & uallis regis ibidem dicitur.

saul, Postulatus, siue comodatus, aut fouea, siue sepulchrum, uel infernus. Sextus rex in Edom, qui fuit ex Rohoboth, Gen. 36. Filius item Simeonis filij Iacob, Gen. 46. 1 Para. 4 6. filius postremo Cis, 1. Regum 9.

saulitæ, De Saul quod interpretatur postulatus siue commodatus, aut fouea, siue sepulchrum, vel infernus. Num. 26.

Saulus, Postulatus. siue commodatus, aut sepultus. Sic dicebatur Paulus Apostolus ante conuersionem. Act. 7.

saura, Salamandra. genus lacertæ G.

Sceua, Dispositus vel præparatus. Vir Iudæus, Act. 19.

scenopegia, festum tabernaculorum. G. Iohan. 7.

scenofactoria, (.ars, ex Græco Scenis, & facio verbo Latino: ars faciendi tabernacula, quam artem exercebat Paulus Apostolus, Act. 18.

scibboleth, Spica, aut fluctus, (aquarum, Iudicum 12.

scythę, Coriarij, uel cerdones. Sunt qui interpretantur poculis vacantes, quod Scythos genus sit poculi. G. Colos. 3.

scythopolitæ, Coriarij ciues G.

Sẽba, siue Sẽbe, Septem uel septimus, siue saturitas. uel iuramentum. nomen uiri 1. Par. 5. filius Bochri 2. Regum 20.

sebenia, siue Sebenias, Conuertens uel captiuãs dominus, aut intelligens siue ædificans dominus, siue intellectus aut filiatio domini. nomen uiri, 2. Esd. 9. 10. Sacerdos quidam, 1. Par. 15.

sebeon, Stans iniquitas, siue inflatio uel tumor peccati: aut syriace, tinctus uel intingens. Pater Anæ patris Oolibama alterius uxoris Esau, de filiabus Chanaam. Gen. 36.

sebia, Damula, uel caprea, aut pulchra, uel præcipua, siue stans dominus: aut syriace, uoluntaria. Mater Ioas filij Ochoziæ filii Ioram filii Achab, 4. Regum. 12. Filius item Saharaim ex Hodes uxore, 1. Paral. 8.

sebnia, Idem quod Sebenia nomen uiri. 2. Esd. 9

sebeim, Damulæ, uel caprę, siue pulchri, uel præcipui, aut inflati: uel syriace, uoluntarij. Vrbs est, Gen. 10.

sebeim, 1. Reg. 13. 2 Esdr. 11. Intincti, aut tincturæ, uel stantes acerui. Vallis nomen.

septhai, Sabbathum, siue requies, uel cessatio. Nomen uiri, 1. Esdr. 8.

sechem, par siue portio, uel humerus, aut matutinatio, uel ictio quæ fit mane. Filius Galaad filij Machir, filij Manasse. Num. 26. 1. Par. 7. Ab hoc metropolis Samariæ in tribu Manasse, quæ Sichem dicitur. Vide Sichem.

sechemitæ, Idem. p.n. Num. 26.

fechenias, Vicinus dñs, aut habitatio domini. filius Obdiæ filij Auan filij Raphaiæ, 1. Paral. 3. 24. 2. Par. 31.

fechia. Protectio, vel ramus domini, siue sepiens aut vallans dominus, vel cessatio domini. Filius Saharaim ex Hodes vxore sua, 1. Par. 8

fechrona, Ebrietas, aut pretium, vel merces eius. Ciuitas in tribu Dan, Ios. 15.

fecundus, Latinum est. nomẽ viri, de quo Act 20

fedada, Latus eius, siue cibarium aut venatio eius. vel infidiæ eius. Terminus est tribus Iudę, Numer. 34 Ezech. 47.

fedecias, iustus domini, vel iustitia domini. Filius Iosiæ regis, sic nominatus a Nabuchodonosor cum prius Mathanias diceretur, 4. Reg. 24. 1 Par 3. Filius item Hananiæ, Ier 36. Hoc nomine vocabatur propheta ille blasphemus, 3. Reg 22. filius Chanáan 1. Fuit & filius Ioacim filii Iosiæ, 1 Par. 3.

fedei. Omnipotens, vel deus fortator, aut ager, seu mamilla. D.

fedeur. Ager luminis vel ignis, siue vbera luminis, aut omnipotentis lumẽ vel deus fortatoris ignis. Pater Elisur principis tribus Ruben, Num 1.

fegor, Parua, Oppidulum est Sodomorum, Gen. 19. Ita 15 quod Gen. 14. dicitur Bala Dicitur & vitula conternans, iuxta Hieronymum.

fegub, Fortificatus, aut exaltatus. filius Hiel reædificatoris Iericho, 3. Reg. 16. filius Efron filij Phares ex filia Machir patris Galaad, 1. Par. 2.

fehon, Eradicatio, siue concluſio Rex Amorrhęorum, Num. 21. Ios. 3.

feir, Hirsutus, siue pilosus, aut hœdus vel dæmõ, seu ordeaceus vel tempestas. Mons est Idumææ, qui ab Esau huius mõtis accola, eo quòd esset Hir vitus, nomen accepit, 1 Par. 4. Ita. 21. Est & nomen viri cuiusdam Horræi, Gen. 36.

feira, Parua, siue tribulata. Ciuitas est Idumææ. Regum 8

feirath, Hœdus. siue pilosus, aut dæmon, siue tẽpestas vel ordeum nomen loci. Iudic 3

fela, Dissoluens, siue discalcians vel syriace, illudens siue decipiens. filius Iudæ ex Sua vxore, Gen 3 1. Par. 4

fela, Costa, siue latus, aut claudicatio. Ciuitas in tribu Benizmin, Ios 18

felahi, Ramus vel propagines, siue missio vel mitens, aut telum vel arma, felicet missilia: vel Syria, spolians vel spoliatus. Mater mattis Iosaphat regis Iudæ, 2. Par. 20

felaitæ Discalcians, siue dissoluens, vel Syriace, illudens siue decipiens, Num. 26

felcha, Camisttum tuum, vel eleuatio aut conclatio tua Ciuitas regis Ogin Basan. Deut 3. 11. Iosue 5

felebin, Vulpis intellectus vel filius, aut pugnus vel pugillus intellectus, siue semita intellectus vel ij, aut recipientis intellectus. Ciuitas in tribu Dan, Ios. 19

felec, Vmbra uel tinnitus lumbentis uel percutientis, aut assans uel torrefaciens lambentem vel ecutientem nomen viri, 2. Reg. 23 1 Par. 11

celemiau, Pax domini, siue perfectio domini retributio domini. nomen viri, 1. Esd. 10

celemias, Idem. Pater Iuchal, Ier 38 Pater Esaiæ, Ierem. 37 Filius Hananiæ, ibidem filius Abdel, Ierem 36

celemith, pacifica, siue perfecta, aut retribuens, nomen viri, 1. Par 26

seleph Vmbra uel tinnitus concussionis: aut ex Hebræo & Syro, vmbra coniuncta. nomen viri, 2. Esd. 3

selethai, Vmbra, siue assatio, uel torrefactio, aut tinnitus meus: vel Suiace, oratio mea. Filius Semei, 1 Par. 8

selcúcia, Cõmota, vel conquassata, aut fluctuans G Ciuitas Iudææ Daphnis nemori uicina, in promontorio Syriæ Antiochię sita, a Seleuco Nicanore condita, authore Iosepho lib 18. antiq. Iud 16. & Egesippo lib 4. cap. 1. quam Paulus peragrauit, Act. 13 1 Mach. 11

seleucus, Commotus uel conquassatus, aut fluctuans G. Pater Demerij, 1 Mach 7

selim, Missi, vel propagines, aut rami, siue arma, scilicet missilia: aut syriace, spoliantes. Ciuitas in tribu Iudæ, Ios. 15

sella, Vmbra, uel assatio, vel torrefactio, siue tinnitus: aut syriace, oratio. Vxor Lamech. gen. 4

sella, 4. Reg. 12. Exaltatio, siue conculcatio, vel æquiparatio: aut syriace, canistrum

sellái, Idem. nomen viri, 2. Esd. 11

sellem Pacificus, siue perfectus, aut retribuens. filius Nephthali, Num. 26 qui Gen. 46. Sallem: & 1. Par. 7 Sallum dicitur.

sellemitæ, Idem. p. n Num. 26

selles, Trinus aut princeps, vel dux. filius Helem 1 Paralip 7

sellu, Canistrum, aut exaltatio, siue conculcatio, aut æquiparatio nomen viri, 2 Esd 11 12

sellum, Pacificus, siue perfectus, aut retribuens. Filius Iabes, 3. Reg. 15. Filius Sisamai filii Elasa, 1. Par. 2 4 filius Iosiæ, 1. Par 3. Ier. 22. filius Mephtha li, 1. Par. 7 qui Gen. 46 dicitur Sallem: & Num. 26. Sellem. filius Sadoc 1. Paral 6 Pater Ezechiæ principis, 2 Par. 28

sellum, manens, vel qui manet, aut pacificus vel abundans aut syriace, illudens vel decipiens. filius Cholhozæ, 2 Esd 3

selmai, Vestis mea Pater Hagaba, 2. Esd. 7

selmon, Obscuritas, aut imago eius, siue vmbræ muneris uel numerationis, aut tinnitus numerationis vel muneris. Mons est in Ephraim umbrosus, & caliginosus, cuius meminit Iudicum liber 9. Est & nomen viri 2 Reg. 23, Psal 67.

selomith Pacifica, siue perfecta, aut tribuens. nomen viri, 1. Esd. 8

sem, nomen vel fama, seu ponens vel positus, aut ibi. Filius Noe, Gen. 5 Luc 3

semaath. Audiens uel obediens. Mulier. 1 Paralip. 24

semaia. Audiens dominum, vel obediens domino filius Secheniæ, 1 Par 3. 2. Esd. 6

semarith, Custodita, uel adamantina, aut spina, uel fœx nomen mulieris 2. Par. 24

sematthei. Nominatus, uel positus, siue desolatus aut stupefactus filius Sobal filij Hur primogeniti Caleb ex Ephrata concubina, 1 Par. 2

semeber, Nomen uel fama robusti uel fortis, aut nomen alæ uel pennati, seu destruens fortitudinẽ uel alam aut pennam. Rex Seboim, Gene. 14 Heb. Semeeber.

semegar. Aromata peregrini uel aduenę aut ruminantis uel certantis. Vnus ex principibus regis Babyloniorum. Ierem. 39

semei, Audiens uel obediens, aut nomen acerui,

vel destruēs aceruum. Filius Gerson filii Leui Exo. 6 Filius Gera, 2 Reg. 16 Fi ius Phadaia filii Iechoniæ 1 Par. 3 Filius Ioel, 1. Paral. 5. 1 Filius Masma 1. Par. 4 Filius Ieth filii Gerson, 1. Par 6. Frater Chonenīæ, 2 Par. 29. 31.

semei, 1. Par. 2. nomen meum aut desolatio siue perditio mea, vel stupefactio, aut cęli. Filius Onam filii Ierameel ex Atara vxore.

semeia, siue Semeias, Audiens dominū, vel obediens domino Pater Vriæ prophetæ, 3. Reg. 12. Filius Hasſub, 1. Paral. 9. Iere. 26. 2. Esd. 12. 2. Par. 29. 31 35.

semeias, 1. Par. 25. 27. Audiens vel obediens, siue nomē aceruī, aut desolatio aceruī. filius Elisaphá

semeiticus. Idem.

semer, Custos, vel adamas, seu vepres, aut spina, vel fex. nomen viri, 3. Reg. 16.

semeria, Custodia domini, vel adamas domini, seu vepres vel spina domini. nomen viri, 1. Esd. 10.

semeron. Vide Samaria, cuius Hebræum est Simron.

semeron, 2. Par. 13 Lanæ aut medullæ, f. arborū. nomen montis Heb. Semaraim.

semeron, Ios 19. Custodia, aut adamas seu vepres vel spina, aut fex. Ciuitas in tribu Zabulon.

semeron, Ios. 12. Vide Sameron.

semida, Nomē scientiæ, vel cognitionis, aut ponens scientiam: vel desolationis vel stupefactionis cognitio, vel cęlorum scientia. filius Galaad filii Machir filii Manasse. Num 26. 1. Par. 7.

semidaitæ, Idem p. n. Num. 26.

semiramoth, Cœlorum altitudines, aut nominis sublimitas. Sacerdos quidam 1 Par. 15.

semla, Linteum, siue sinistra eius, aut nomen illi, vel stupor illi, siue appositus illi. Quintus Rex in Idom. Gen. 36.

semlai, Linteum, vel sinister, aut nomen mihi, vel stupefactio mihi, siue appositus mihi. nomen viri, 1. Esd. 2.

semma, Perditio, siue desolatio, vel stupor, aut illi. siue nomen aut nominatus siue appositus. filius Age, 2 Regum 23.

Semmaa, Audiens, vel obediens. Pater Ionadab Frater Dauid, 2. Reg. 13.

semran, Custodia, aut adamas, seu vepres vel spina, aut fex eius. filius Issachar, filii Iacob Nu. 26

semranitæ, Idem, p. n. Num. 26.

semri. Idem. f. n filius Samaia, 1. Par. 4. 26.

sen, Dens, aut ebur, vel mutatio, aut dormiens. nomen loci, 1. Reg 7.

senaa. Rubus: vel Syriace, inimicus. Ciuitas, 1 Esdr. 2.

senaab, Dens patris, aut mutationis pater, vel dormitio patris. Rex Adamæ, Gen. 14, 1

sennaar, Dormientis vigilia vel suscitatio, aut dentis euacuatio vel denudatio aut excussio, vel dens æmuli siue mutatio ciuitatis Campus est Babylonis in quo regnauit Nemrod, Gen 10. quę Babylonia siue Chaldæa interdum dicitur, Isa. 11. Heb Senaar.

sene, Rubus: aut Syriace, inimicus. nomen copuli, 1. Regum 14.

seneia, Rubus: vel Syriace, inimica. nomen viri, 2 Esd 11.

sennacherib, Rubus destructionis, aut rubus gladii siue rubus solitudinis vel siccitatis: aut ex Syro & Hebræo, inimici gladius vel destructio. Rex Assyriorum, 4 Regum 18.

senneser. Dentis vel eboris thesaurus: aut dormientis thesaurus, vel mutationis angustia, vel thesaurus: aut inimicus angustiæ vel tribulationis filius Iechonię filii Ioacim, 1. Par 3.

sensenna. Ramus vel propagines, siue rubus rubi: aut ex Hebræo & Syro, rubus inimici. Ciuitas in tribu Iuda, Ios. 15.

seon. Sonitus, siue strepitus, aut murus fortitudinis vel doloris. Ciuitas in tribu Issachar, Ios. 19.

seor. Candidus vel lucidus. Pater Ephron, Gen. 23. Heb Sohar.

seorim, Portæ, siue æstimationes, vel appretiationes, aut capilli, siue ordeū, vel tępestates aut dę mones vel pilosi siue hirci. nomen sacerdotis. 1. Paralip 24.

sephama, Barba vel labium eius, aut ripa vel litus quoddam, siue conterens vel confracta valde. Terminus Iudæ ad solis ortum, Num 34.

sephamoth, Barbæ vel labia, siue ripa vel litus mortis, aut labium mortis, vel conterēs mortem. Ciuitas quam Dauid suorum spoliorum participem fecit, 1. Reg 30.

sepham, Barba vel labiū eorū, aut ripa vel litus eorum siue confractio eorum. filius Hir, 1. Par. 7.

sephar, Liber, aut scriba: siue narratio: aut numerus vel Syriace, portus. Mons Indiæ, Gen. 10.

sepharuaim, Libri, vel scribæ, aut narrationes uel numeri, siue liber uel numerus eius mare: aut ex Syro & Hebræo, portus maris Ciuitas Assyriorum, de qua 4 Reg. 18.

sephath, Specula, siue cooperimentum, aut enatatio, uel expectatio, aut fauus Ciuitas in qua filii Iudæ Chananæos ad unum interfecerut, eamque Harma nominauerunt. Iudic. 1. in tribu tam Iudæ quàm Simeonis, Num. 21.

sephatha, Idem nomen uallis, 2 Par. 14.

sephei, Inūdatio, siue multitudo, Pater Ziza principis. 1. Par. 4.

sephela, Humilis, uel cāpestris aut planities. D.

sepher. Tuba, uel pulchritudo: aut Syriace, bonitas. Mons in quo castrametati sunt filii Israel profecti de Ceelatha, Num. 33.

sephi, 1. Par. 1. Speculator uel fauus, aut cooperimētū, uel expectatio filius Eliphaz filii Esau: qui Gen. 36. dicitur Sephua, siue Sepho iuxta Hebræū.

sephi, 1. Paralip. 1. filius Sabal filii Seir Horræi, qui Gen. f. 36. dicitur Sepho: & interpretatur, solitudo, uel labium, aut ripa uel litus eorum, siue confractio.

sephim, Barba, uel labium eorum, aut ripa uel litus eorum siue confractio eorum. nomen uiri, 1 Paral 26.

sepho. Speculator, siue cooperimentum, aut expectatio uel fauus. filius Eliphaz, Gen. 36 qui 1. Paral 1. dicitur Sephi per tsade.

sepho, solitudo uel desertū, aut labium seu ripa, uel litus, aut confractio. filius Sobal filii Seir Horræi. Gen. 36. qui 1. Par. 1. dicitur Sephi per schin.

sephon, Aquilo uel aquilonaris, siue absconditus, aut speculator. filius Gad. Gen 46.

sephonitæ, Idem p. n Num. 26.

sephor, Auis uel passer, aut corona, uel desertū: aut Syriace, mane, id est matutinum tempus, uel hœdus. Pater Balaę, Num. 22.

sephora, Pulchra, aut tuba: uel Syriace, benefaciens, uel bonitas. nomen obstetricis cuiusdā He-

brorum. Exod 1.

sephora, Exo. 2.4.14 Interpretatur Auis vel passer, aut corona vel fertum: aut Syriace, mane, id est matutinum tempus, vel hœdus Filia Raguel siue Ietro sacerdotis Madian, vxor Mosis.

sephran, Iudex vel iudicans. Pater Camuel principis tribus Ephraim, Num 24.

sephuphan, Cerastes, serpentis genus nomen viri, 1. Par. 8. filius Bela filij Beniamin.

ser. Angustia, siue tribulatio. aut vinculum, vel colligatio, seu plasmatio, vel fortitudo, aut petra. Ciuitas in tribu Nephthali, Ios. 19

seraphim. Ardentes vel igniti Isa. 6

serebia. Siccitas domini, vel prævalens cum domino aut psallens in domino vel cum domino. nomen viri, 2 Esd. 9.

serefer. Princeps thesauri vel cellarij, aut psallétis thesaurus vel cellarium, vel qui videt angustiâ: aut ex Syro & Hebræo, castramietatio angustiantis. Vnus ex principibus regis Babyloniorû. Ier 39.

sereth, Angustia, siue tribulatio, aut vinculum, siue colligatio, seu plasmatio. Filius Ashur ex Halaa 1. Par. alip. 4

sergius, Rete, vel retiaculum. G. nomen proconsulis cognomento Pauli, Act. 13.

seron, Princeps mœroris vel cantans tristitiâ, aut planities D princeps exercitus Syriæ, 1. Mach. 3.

seror, Angustians, siue uinculum, aut colligatio, vel lapillus filius Bechorath, 1. Par 9.

serua, Leprosa, aut crabro. Mater Ieroboam serui Salomonis, 3. Reg. 11.

sesa, Sextus vel senarius, aut marmoreus vel iucundus, vel muneris eleuatio. Pater Ahiæ. 3 Reg. 4.

sesac, Munus sacci, aut munus osculi vel poculi, siue donum femoris Rex Aegypti, 3 Reg. 11

sesac. 3. Reg. 14. 2. Par. 12. vbi dicitur, Ascendit Sesac rex Aegypti, interpretatur vanus vel vacuus sacculus, aut vanitatis osculum vel poculum, siue vanitatis femur.

sesac, 1. Par. 8. Lini vel hyssi saccus, vel senarius, aut sextus saccus, siue Tertitiæ osculum vel poculum, aut femur. filius Bariæ.

sesach Linum vel byssus tua, aut gaudium tuû, siue senarius tuus. Rex Babylonis, Ier. 25. 51. secundum commentatorem Hebræorum super Ieremiâ secundum alios vero, Rex Aegypti.

sesai, Senarius, vel sextus, siue gaudens vel lætus, aut byssinus, vel lineus filius Enac, Ios. 15. Iudic 1

sesan. Lilium siue rosa vel lætitia. aut linum vel byssus. Filius Iesi filij Apphaim. 1. Par. 2.

sesbaz, Manans vel fluens: aut syriace, liberatio

sheschema. Humiliatio ieiunij, aut fouea siue meditatio ieiunij, vel superbia matris. Ciuitas in tribu Issachar, Ios. 19.

seth, Positus vel posuit. Filius Adam, Gen. 4 Nu. 24. Luc 3.

sethar, Explorans, aut putrefactus vel putrefacies, non ducis. Esth. 1

sethri, Occultus vel absconditus, aut demoliens, siue refugium meum. Filius Oziel filij Caath filij Leui. Exod. 6

setim, Expansiones, aut diuertentes, siue flagella vel spinæ. Locus in campestribus Moab, non procul a Iordane & Phogor monte, vnde Iosue misit exploratores ad inuestigandam Iericontis terram, Num. 25. Vide Sitim.

setrai, Exactor vel præpositus aut syriace, obligatio vel contractus. nomen viri, 1. Par. 27.

Siaa, Motus: aut syriace adiutorium. nomen viri, 1. Esd 2. Heb. Siatha.

siaha. Splendor vel candor, aut siccitas. nomen loci 2. Esd 11

siba, Exercitus vel militia, aut fortitudo, vel certus, siue nauis veniens. Seruus Saul. 2. Reg. 9. Puer item Miphiboseth. 2. Reg 16

sibboleth. Onus, Iudic 12.

siceleg, Effusio sextarii vel mensuræ, aut coangustians sextarium uel mensurâ. Ciuitas in tribu Iuda & Simeonis, Ios. 15. 19. 1. Reg. 27. 1. Par. 4.

sicera, Ebrietas. Vnde notandum quod Sicera descendit ab Hebræo, & significat omne quod inebriare potest, vt ait B. Hieronymus. 1 Par. 6. Luc. 1.

sichar. Conclusio, vel clausura, aut inebriatio, vel merces Dicit autem Hieronymus quod corrupte ponitur pro Sichem: quod interpretatur humerus, siue portio, aut matutinatio. sed in Græco Sichar inuenitur D. Iohan. 4

sichem, Humerus, siue pars, aut matutina itio. Metropolis Samariæ in limitibus Manasse, Genes. 12. Ios 20. Acto. 7. quam ædificauit Ieroboam, 3. Reg um 12. Hanc postea dictam Neapolin Hieronymus in traditionibus Hebraicis. Dicitur & Siehar corrupte. filius Emor, Gen. 33.

sichima, Idem: eademque metropolis, Iud. 21

sichimi, Idem Gen. 33

siclus, Gentis ponderis, Ezech. 45

sicion Effusio uel angustia. D. nomen loci, 1. Mac. 15. Exemplaria tamen quædam habent Sicyone, id est Cucumerarium.

siden, Venatio, aut insidiatio, siue viaticû vel cibariû, aut nauis iudicii, D. Nomen loci, 1. Mach. 15.

sidon Idem. Filius Chanaam, Gen. 10. Est & vrbs in Phœnicia, ad mare sita in termino Iudæ, a Sidon filio Chanaan condita, Ios 11 quæ sorte ducta tribui Aser obuenit, Ios. 19. Matth 11. Act. 27

sidonii, Idem.

sidoniæ. Venatrices, aut insidiatrices, vel cibaria 3. Regum 11

sidonii, Idem. p. n. Ios. 13. 3 Reg. 5. 4 Reg. 23. 2. Esd. 3. Acto 12

sidonus, Idem. f. n. Iudic 3

sidrach, Mamilla tenera vel delicata, aut dereptatio tenera, siue ager delicatus: aut Syriace, missus tuus. nomê viri, qui & Ananias dicebatur, Da. 1.

siha. Splendor vel candor, aut siccitas. nomen viri, 1. Esd 2.

sihor, Niger, vel turbidus, aut matutinus. Nilus Aegypti flumen, Ios. 19. 1. Par. 13.

silas, Considerans uel animaduertens. G. nomen viri, Act 15. 18

silo. dissoluens vel discalcians, seu pax, aut abundantia: aut syriace, illusus vel decipiens. Ciuitas in tribu Ephraim, Iosue 21. 22. Ierem. 7. Iudic. 21.

silee, Missus vel mittens, aut ramus, siue telum, aut arma. f. missilia: aut syriace, spolians uel spoliatus. Fons est ad radices montis Sion, qui non perpetuis aquis, sed certis horis diebusque ebullit, & per terræ concaua & antra saxi durissimi, cum magno sonitu venit: paruus tamen est, cuius fit mentio Isa. 8. 2. Esd. 3 Est & piscina in Ierusalem, Ioh. 9

siloni, Manens, vel qui manet, aut pacificus, vel abundans: aut syriace, illudês uel decipiens, 3. Reg. 12. Nomen viri, 1. Par. 9.

filonites, Idem.2.Par.9.

siluanus, Latinum a Silua. nomen viri, 2.Cor.1. siue per y, siue per i scribas, non refert.

simma, Audiens uel obediens. filius Dauid, 1.Para 3 qui 2.Reg 5 dicitur Samua. Tertius filius Isai. 1.Par.2.qui 1 Reg.16 17.dicitur Samma.

Simeon. Audiens uel exauditio. Secundus filius Iacob ex Lia.Gen.29.1.Para.4 Fuit & nomen cuiusdam, qui CHRISTVM nostrum suscepit in vlnas cum inferretur in templum.Luc 2.

simeonitæ, Idem p.n.

simeron, Custodia, siue adamas, aut vepres, uel spina seu fæx eius. filius Isachar Gen 46.1.Par.7

simon Audiens uel obediens.D.filius Mathathiæ filii Iohannis, 1.Mach.2.Simon magus, Act.8.item Nomen apostoli, Matt.10 .Fuit & alius sic nominatus illi qui post Christum crucem coactus baiulauit, Matth 27.

simon, 1.Para 4.Ponens, uel positus, aut munus præparationis uel numeri, seu pinguedo aut oleū. nomen viri.

sin, Rubus Erémus inter Elim & Sinai, in qua octaua Israélitarum mansio fuit. Exod.16. Num.33 Latinus Ezechielis interpres pro hoc transtulit Pelusium Ezech 30.

sin, Num.13.20.27 33.34. Deut.32. Ios.15. omnibus his locis interpretatur arma uel scutum, aut friguiditas. Desertum in terra Edom, quod alias Cades uel desertum Pharan dicitur. Vide Cades.

sina, Idem. Ios.15. Mons Arabiæ, Galat.4.

sina, Deut.33 Eccl 48. interpretatur rubus: uel syriace, inimicitia. Heb. Sinai. Mons in deserto Pharan, super quem lex data fuit Moysi, Exod 19.

sinat, Idem. Exod.16.

sinæus, Rubus: aut Syriace, inimicitia. filius chanaan, Gen.10.1.Par 1.

sion, Aceruus, aut tumulus, vel specula, aut siccitas. Mons Ierosolymę (qui alias Mons domini, item & Mons sanctus dicitur) in cuius uertice erat arx constructa, quæ a Dauide, ciuitas Dauidis est vocata 2 Reg 4.

sion, Deut.4. Sonitus siue strepitus, aut minus fortitudinis, aut doloris. Nomen montis Amorrhæorum, qui & Hermon dicitur.

sion, Paruulus, aut nauis vigilantis vel suscitati, aut æmuli uel denudati ciuitas in tribu Iuda, Ios.15

sirach, Sibilus, aut canticum fratris, vel munus vacuum. D.

sis vlos aut germen, siue cincinnus, aut aspectus: vel syriace, Ala vel penna. eluus est de quo legitur 2.Par.2.20.

sisai, Senarius uel sextus, siue gaudens vel lætus, aut byssinus vel lineus. filius Enach. Num.33.

sisamoi, Equus vel hirundo aquarum, aut tinea aquarum: uel syriace, cæcitas. filius Elasa filij Heles.1 Para.2.

sisara. Hirundinem uidens, aut tineam uel equū videns. Vir, 1.Esd.2. Dux exercitus Iabin regis chanaan, Iudic 4. Magister militiæ Asor, 1 Regum.12. Psal. 82.

sitim, Expansiones, uel diuertentes, seu flagella, uel spinæ nomen torrentis, Ioel 3. vbi legitur, Irrigabit torrentem spinarum. Vide Setim.

siua, Vanitas, aut eleuatio, uel tumultus. Scriba regis Dauid, 2 Reg.20.

siuan, Rubus uel spinosus. nomen mensis. Esth 8. vbi corrupte legitur Siban.

sizan, Munus hoc, aut munus aspergens. Patet Adina, 1 Par.11.

Smyrna, Myrrha. Apoc.2. Clarissima ciuitas Ioniæ authore Plinio in quinto lib.29. & Strabone, lib.14.

Soam, Onyx lapis pretiosus: aut syriace, detentio uel mora eorum. nomen viri, 1.Par.24.

soba, Exercitus, siue militans, aut præceptum in ea, vel inflatio aut tumor. nomen loci, 1.Reg.14. 2.Reg.8.1.Par.18 Psal.59 Iudic.13.

sobab. Reuersus aut auersus, vel conuersus: aut syriace, scintilla. Filius Dauid, 2 Reg 5.1.Par.3. filius Caleb ex Azuba prima uxore, 1 Par 2.14.

sobach, Rete uel retiaculum, aut cancellus, vel captiuitas siue conuersio tua: aut Syriace, columbarium Magister militiæ Adarézer regis, 2.Reg.10.

sobái, Conuersio vel captiuitas, aut sessio, uel sedens Ianitor quidam. 1.Esd 2.

sobal, Semita, vel spica, aut crura uel femur, seu vana vetustas. Filius Seir Horræi, Ge 36 Filius Hur primogeniti Caleb ex Ephratha concubina, 1. Par. 2. Filius Iuda. 1.Par.4 qui Gen.46. dicitur Sela.

sobec, Aequiparatus vanitati, vel appositus vacuitati vel dissipationi, aut vana euacuatio: uel Syriace, derelictus, nomen viri, 2.Esd.10.

sobi, Conuersio uel captiuitas, aut sessio uel sedēs. filius Naas de Rabbath filiorū Ammon, 2.Reg 17

sobna, Sede nunc, aut connectere nunc, siue captiua, nunc, vel ædificans, aut qui intelligit. nomē scribæ, 4 Reg 8. Isa.22.

sobnas, Idem.

soboba, Exercitus, uel militia in ea, siue inflatio uel tumor in ea filius Cos, 1.Par.4.

sobochai, Ramus vel propagines, aut tugurium. nomen viri, 2.Reg 21.1.Par.20.

socho, Protectio vel vallatio, aut ramus, siue cessatio Duæ sunt in tribu Iuda huius nominis ciuitates. Ios 15. vbi deprauate legis Socoth, 1.Reg.17. 19 3.Re.4.2.Para.28. Vrbs constructa a Roboam, 2. Paralip. 11.

socoth, Tabernacula uel tentoria. Tribus Gaddi ciuitas est, Ios.13. Cui Iacobus patriarcha hoc nomē imposuit Gene.33 Est & regio a Græcis Troglodytis dicta, quæ ad rubrum mare excurrit, vbi Troglodytæ habitant. Num 33.

socoth-benoth Tabernacula filiarum uel ædificationum, siue auscultationes vel unctiones filiarum uel ædificiorū. Idolum Babyloniorū, 4.Reg.17

sodi, Secretum meum. Pater Geddiel, Num 13.

sodoma, Secretum eorum. siue calx, aut cæmentum eorum Ciuitas Syriæ, Gen.20.

sodomitæ, Idem.

soha, Candor uel siccitas. nomen viri, 2 Esd.7.

sohar, Lucidus, vel candidus. Filius Simeon filii Iacob. Gen.46. Exod 6.

sohoria, Mane domini, aut matutinatio domini, siue matutina itio domini, seu niger domini, filius Ieroam. 1. Par 8.

somer, Custos, vel adamas, seu uepres uel spina, aut fæx. filius Moholi filii Musi, 1.Para 6 filius Heber filii Bariæ filii Aser filii Iacob 1. Par.7.

sommoria, Custodia domini, siue adamas domini, aut vepres vel spina domini. filius Roboam ex Abihail, 2.Par.11.

sophach, Effundens uel effusus, aut uanus lecythus. Princeps militiæ regis Adarézer, 1 Par 19.

sophai, Speculator, aut fatuus, siue natatio, vel coo

perimentum,aut expectatio filius Elcanæ,1 Par 6.
ſophan,Cuniculus,vel chœrogryllus,ſiue,abſcõditus vel recõditus,aut cõterés ſiue cõfractio. Ciuitas poſſeſſa a filiis Gad,Num 32.In Hebræo hęc dictio iungitur præcedenti dictioni Ataroth, vt ambæ ſint vnius ciuitatis nomen,Ataroth-ſophã.
ſophar,Matutinus,aut corona ſeu circulus, vel paſſer:aut ſyriace,hędus nomen viri,Iob. 11.
ſopher,Scriba,vel liber, aut narrans vel numerans. Princeps exercitus regis Sedeciæ,4.Reg 25.
ſopherĕth,numerans, vel narrãs ſiue narratio, aut libratius,vel ſcriba.nomen viri 1 Eſd.2.
ſophim,Speculæ vel ſpeculantes, ſiue cooperti, aut natantes,vel expectantes, aut fauus. Mons eſt in tribu Ephraim,1.Reg.1.
ſophonias,Abſconſio domini,ſiue ſecretũ domini aut ſpeculator noſter dominus, vel aquilo domini.Sacerdos filius Maaſiæ,Iere. 21. 37 Nomen item prophetæ filii Chuſi filii Godoliæ,Soph 1.
ſophtim,Iudices.Et inde liber Iudicum.
ſorec,Vinea vel vitis,aut Sibilus vel ſibilãs.Torrentis nomen eſt in tribu Dan, in terra Philiſthinorũ prope Eſthaol, iuxta quem Samſon adamauit Dalila,Iudic.16.
ſori,Anguſtiator , ſiue vinculum aut colligatio, vel plaſmatio,aut reſina vel theriaca , ſiue petra, vel fortis.nomen viri,1. Par 25.
ſoſipater,Saluãs patrẽ,vel ſalus patris. G nomẽ ducis,2 Mach.12.Filius item Pyrrhi , Rom. 16. In 20.cap. Act legitur in Græcis codic.Sopater.
ſoſthenes.Saluator potens vel robuſtus. G.Principeps ſynagogæ Iudæorum,Act.18 1.Cor.1.
ſoſtratus,Saluans exercitum , ſuel ſalus exercẽtus.G.nomen viri,2.Mach 4
ſorai,Præuaricatio,ſiue declinatio nomen viri, 1 Eſdræ 2.
Spartiani,Seminati vel ſeminantes G Populi,1. Machacb.15.
Spartiatæ,Idem.G.
Stachin,Spica.G.Pauli amicus,Rom.16.
ſtephana,Corona,ſiue coronata G nomen viri, 1.Corint 1.16.
ſtephanus , Corona vel coronatus. G. Nomen diaconi,Act 6
ſtharbuzanai,Computrefaciens contemnentes me,vel qui explorat contemptores meos. nomen viri,1.Eſdr 5.
ſthur,Occultus vel abſconditus,ſeu deſtruës vel demoliens. Filius Machael princeps tribus Aſer, Num 13.
ſtoici,a Stoa,id eſt porticu , in qua diſputabant, ſic philoſophi illi dicti ſunt.G.Act. 17.
Sua,Clamans,vel ſaluans, aut potẽs vel magnificus ſeu reſpiciens.Vxor Iudæ filii Iacob,Gen.38.
ſua.4.Reg.17.Modius,vel menſura,aut velamẽ Rex Aegypti.
ſua.1 Par 4 Foſſa,aut natatio,ſiue humiliatio,aut meditatiovel loquela,aut germinãs.FraterCaleb
ſuaa,Clamãs,vel ſaluãs,aut potens vel magnificus ſeu reſpiciens filius Heber filii Bariæ.1.Par.7.
ſual,Vulpes,aut ſemita , ſiue pugnus aut pugillus filius Supha filii Helem,1.Par.7. Eſt & nomen regionis,1.Reg 13.
ſua,Paruulus,aut præceptum uigiliæ, vel ciuitatis aut æmuli vel denudationis uel euacuationis: vel Syriace, anguſtiator. Pater Nathanael principis tribus ſuæ Iſſachar,Num 1.
ſubael,Conuerſio Dei ſiue captiuitas Dei , aut ſedes Dei.Vir quidam,1 Par.24.
ſubuel.Conuerſio Dei , ſiue captiuitas Dei , aut ſedes Dei.filius Gerſon filii Moyſi,1.Par 23.
ſue,Loquens ſiue orans,aut foſſa, uel humiliatio,aut natatio filius Abrahæ ex Cetura, Gen. 25. 1.Paral.1.
ſue,1.Par 2 Vanitas,aut eleuatio, vel tumultus. filius Iahaddai.
ſue,1.Par.7.Eradicatio uel conculcatio filius Supha filii Sue.
ſuham.Locutio ſiue meditatio eorũ, aut fouea uel humiliatio eorum. ſiue natatio uel germinatio eorum.filius Dan filii Iacob,Num 26.
ſuhamitæ,Idem,Num 26.
ſuhites,Meditatio,aut fouea,uel incuruatio,aut humiliatio ſiue natatio aut natans Iob 8.
ſulamitis,Pacifica ſiue perfecta,aut retribuens. Cantic 6.7.
ſunam,Mutatio ſiue dormitatio eorum,aut vana dormitatio uel iteratio aut ſecundatio eorum. Ciuitas de qua 4.Regum 4.
ſunamitis,Dormiens uel mutata,aut uana dormitio uel iteratio aut ſecundatio dormitionis, 3. Reg.1.4.Reg.4.
ſunem,Idem quod Sunam. Ciuitas in tribu Iſſachar.Ioſ 19.1.Reg.28.
ſuni,Mutatus,vel dormiens, aut iteratus uel ſecundatus.filius Gad filii Iacob, Gen 46.
ſunitæ,Idem Num 26
ſuph.Fauus,ſiue ſpecula , aut cooperimentum, uel natans aut expectans. filius Thau patris Eliu 1.Reg.1.filius Elcana filii Ioel,1.Par 6 Nomen loci 1.Reg.9
ſupha,Lecythus,aut præceptum illaqueans,uel præceptum flatus , ſiue præceptum inflationis. filius Helem,1 Par 7
ſupham,Conterens eos , ſiue barba aut fabium eorum,aut ripa uel litus eorum. filius Beniamin, Num 26 Heb Sephupham.
ſuphamitæ,Idem Num 26.
ſur,Murus,aut bos, uel aſpiciens. Syria dicitur, Gen 10 Solitudinis nomen.e regione Aegypti,inter Cades & Barad,Exod.15 1.Reg.15.
ſur,Pater Gozbi Madianitidis illius,quæ cũ Zabri interfecta eſt in genitalibus:q quidẽ Sur,princeps erat Madianitarũ,Num.12 31. Ioſ 13. Fuit & nomẽ filii Abigabaon,1.Par.8 9. & interpretatur Petra, vel fortis aut obſidens uel anguſtians, ſiue plaſmator,uel figurator,aut ligatus uel ligans.
ſur.4 Reg.11 Receſſio ſiue rebellio.nomen portæ in templo Salomonis.
ſuriel,Petra Dei,ſiue fortitudo dei,aut plaſmatio ſiue figuratio dei, ſiue vinculum aut colligatio Dei,vel obſidio Dei. filius Abihaiel princeps Moholitarum,Num.3.
ſuriſaddai,Petra uel fortitudo omnipotẽtis vel deuaſtantis,aut plaſmatio ſiue figura omnipotẽtis uel deuaſtantis,aut uinculũ ſiue obſidio omnipotentis uel deuaſtantis. Pater Salamiel principis tribus Simeon. Num.1.
ſuſa,Vanitatis eleuatio,aut exultans.Scriba qui dam de quo 1.Par.18.
ſuſan,Lilium uel roſa , aut lætitia. Metropolis Perſici regni,Danielis 8.A qua Suſiana regio apud Perſas nomen accepit,a Dario Hyſtaſpis filio condita, Plinio lib.6,cap.27 Straboni uero Titoni pa-

tris Memoonis est ædificiũ,cognominata Stephano a fontibus,quibus locus abũdat. Hac enim dictione ait in ea regione ita fonte dici. Aurigallus vult dictã nõ aliter ac Floretia a flore, & Rhodus a rosa.Dan 8.Esdr 4 Nehe.1.Esth.a Lege Iosephum libro 10.cap.13.& libro 11 cap 5 antiq Iudaic.

Susanachæi,Lilia uel rosæ, aut gaudium claudo.um uel percutientium,1 Esd 4.

Susanna,Liliũ uel rosa,aut lætitia D. Vxor Ioachim Dan. 13. Est & nomen alterius mulieris quæ Christum sequebatur,Luc 8

sus, Equus,vel hirundo,aut tinea. Pater Gaddi, Num.13

suthala, Plantatio viriditatis uel humiditatis, aut potus humidus,siue ponens humiditatem vel viriditatem.filius Ephraim, Num. 26. Filius item Zabad filii Tahath,1 Par 7.

suthalaithæ,Idem.Num 26.

Syene,Rubus:uel Syriace,inimicitia.Vrbs in cõfinibus Aethiopiæ,supra Alexandriã,versus meridiem quinquaginta milia stadiorum,Ezech.29.

sylvani.is Vide Siluanus.

Synvchen,Colloquens uel consabulans. G.Muheris nomen,Philip 4.

Syra,Spina,aut olla uel lebes, siue rebellio, aut recessio locus est,qui secundum Iosephum vigin ti stadia ab Hebrone distat,2 Reg 5.

Syra,In Hebræo est Aram a, quæ mulierem de Aram id est de Syria significat : & interpretatur Sublimis,uel excelsa aut decipiens,1. Par.7.

Syracusæ,Attrahens uiolẽter,G.Vrbs Siciliæ sub Pachinno monte,Act.28.

Syra,Hebraice dicitur Arã,& interpretatur excelsa uel sublimis aut decipiẽs, vel maledictio eorũ Regio Arã dicta,ab Arã filio Sem,qui Arameos instituit,quos Græci Syros appellant. Inde Syria quõdã vocabulo quarũ maxima, & pluribus distincta nominibus Vide Mesopotamia,2.Reg.8. 4 Reg.16.

Syria, in titulo psalmi 60. ea est quæ Palæsthinas dicitur.

Syri, siue Syrii,Idem.p.n.Gen.22.Amos.9.

Syrophenissa,Attracta rubedo,uel attractio purpureæ.G.Marc 7.

Syrtes, Attrahẽs uel attractio G Arenosa in mari magno loca,multum terribilia & metuẽda, eo quõd omnia ad se diripere soleãt, & appropinquãtes uadoso mari hæreant.Hæ autẽ ad mare Aegyptium uicinæ sunt,& pariter admiscentur,Act 27.

Syrus,Hebraice dicitur Arami,id est excelsus uel sublimis,aut decipiẽs,siue maledictio eorũ,2.Re.10

T

Tabbaoth.Anuli, vel circuli, aut submersi,uel bonum tempus, aut bona hora.nomen viri,1 Esd 2.

Tabee,Iugulatio, uel occisio, aut coquus Filius Nachor ex Roma concubina,Gen 22.

tabeel,Bonus Deus.nomen viri,1 Esd.4.Isa.7.

tabellius,Intinctus a domino,uel baptismus domini,siue bonitas ipsi domino nomẽ uiri.1.Pa.26

tabernæ,Latinũ. Locus est iuxta Romã, Act 28.

tabitha,Dorcas,id est damula,uel caprea-Syrum est Act 9.

tabremon,Bonum maluni granatum, siue bonitas excelsa uel sublimis, aut umbilicus præparatus uel numeratus uel muneratus.Pater Benadab regis Syriæ 3.Reg.15

tacasin, Hora uel tempus principis, siue nunc princeps. Ciuitas in tribu Zabulon, Iosue 19. Hebraice Itacasin.

tahath,Subter uel subtus, aut pauor siue formido:uel Syriace,descẽsio Filius Asir filii Abiasaph 1 Par.6.filius Bared filii Suthalæ,1 Par.7.

talitha cumi,Ex Syra & Hebræo, Puella surge Marci 5.

tanis, Hebraice dicitur Soan, & interpretatur mouẽs uel motio siue motus Soan,maxima Aegypti ciuitas in ostio Tanico,vt Strabo lib.17.indicat.

tapher,Distillatio aut gutta,uel paruula. Salomonis filia,3 Reg. 4.

taphnes,Occulta tentatio uel fuga, aut coopertum uexillum.uel ex Hebræo & Syro, occultum miraculum Vxor Pharaonis regis,1.Reg 11.

taphnis,Ezech.30.deleph,& lege Tanis.

tapuach,Confringens te, uel humilians te, siue respondens tibi.nomen virbis,Iudic.1.

taphua,Pomũ, uel inflatio aut insufflatio uel i laqueatio.Ciuitas in tribu Iuda, Ios.12.15.19.data filiabus Salphaad,Ios 17.Filius Hebron,1. Par.2

taphsar,Princeps.uel exercitus,siue paruulos auferens,aut distillationem uel guttam auferẽs.nomen regionis,Ierem 51.

tharsenses,Alati uel pennati.G.

tarsensis Idem.f.n.G.Act.21.

tarsus,Alata,uel pẽnata G.MetropolisCiliciæ regionis unde Paulus Apostolus,Act.22.uide Tharsis

Tebaoth,Anuli uel circuli,aut submersi,seu bonum tempus,uel bona hora.nomen uiri, 2 Esd.7

tebath,Iugulatio uel occisio,aut coquus,seu bene formidans, uel bene confractus. nomen urbis 1.Par 18.

tebbath,Bona uel bonitas.nomen loci, Iudic 7

tebeth,Idem.nomen mensis,Esth 2

tehinna,Deprecatio, aut misericors, siue gratiosus,uel gratia.Filius Elthon,1 Par 4.

telé,Agnus,siue ros eorũ:aut Syriace,vmbra eorũ.Ciuitas i tribu Iuda,Io.15.Nomẽ viri,1.Esd.10

telmon.Ros præparatus, uel roris præparatio aut roris mũdus,uel ros numeratus : aut ex Syro & Hebræo vmbræ præparatio uel munus Nomen uiri,1 Par.9 2.Esd 2.11.

terphalæi, Raptores fatigati uel laboriosi, aut series miraculosa uel rumosa : aut ex Syro & Hebræo,mons uel custos miraculi uel rumæ,aut folium laboris Populi,1.Esd.4.

tertius,latinum est nomen viri,Rom. 16.

tertullus,Falsa annuncians,uel mẽdax,aut mõstrosus G. Nomen oratoris cuiusdam, accusatoris Pauli,Act.24.

Thaas, Hyacinthinus,uel festinans,aut silens.filius Nachor ex Roma concubina, Genes. 22. Hebraice.Thahas.

Thabor,Electio,siue puritas:aut Syriace.contritio uel confractio.Mons est in medio Galilææ cãpo,mira sublimis rotunditate. Nam eius altitudo (vt libro 4 Egesippus ait)30 est stadiorum:uertex autem ipse campestris 23. stadijs iacet, Ierem. 46 Psal.88 Ciuitas in tribu Zabuló Leuitis data 1 Par. talip.6.Iudic.4.1.Regum 10.

thadal,Conterens iugum,seu scientia eleuationis uel ascensionis.Rex gentium.Gen 14.

Thaddæus, Laudans siue confitens D. Vnus ex Apostolis.Matth.10. qui ibidem iuxta lectionem Græcam dicitur Lebbæus.

thahan,Deprecans,aut misericors, siue gratio-
s vel gratia filius Thale,1 Par.7.
thahath, Subter vel subtus, aut pauor siue for-
tido:vel Syriace,delcēsio Vicesimia tertia Israeli-
rū mansio,Num.33.Nomen item viri,1.Par 6.7.
thalasia,In Græco est Lasæa : & interpretatur
issa,vel prudens. G. Ciuitas est literalis Cretæ.
aud procul a loco qui Boni portus dicitur Act.27
thalsar, Suspensio principis,vel tumulus prin-
pis:aut suspendens canticum,vel tumulus canē-
s.Regio Syriæ,4.Reg.16. Isa.37.
thale,Humectatio,aut viriditas, siue humectās
ut virescens.nomen viri,1 Par.7.
thamar, Palma vel dactylus, siue commutatio
el permutatio,aut amaritudo. Vxor Her primo-
geniti Iudæ:Gen 38.Est & vrbs Syriæ nobilis,quæ
nunc Palmyra dicitur,olim a Salomone constru-
cta,Ezech 48.Hæc ab Hadriano principe,Hadria-
nopolis.Filia item Dauid,2.Reg.13.1.Par 3.Sic vo-
cabatur & filia Absalom,2.Reg.14.
thamna, Vetita siue prohibita aut perfecta vel
consummata commotio. Concubina Eliphaz filii
Esau,Gen.36.In 1 Paralip 1.legitur inter filios Eli-
phaz. Soror Lotan filii Seir Horræi. Ciuitas Idu-
mæorum,Gen.36.
thamna 2 Par.28 Imago vel figura , aut nume-
ratio vel numerans:aut Syriace,constituens.Ciui-
tas in tribu Iuda.Ios 15.
thamnas,Idem,Gen 38.
thamnatha,Idem.Iudic 14.
thamnathæus,Idem,Iudic.15.
thamnath-sara,siue Thamnath-sare,Figura vel
imago extēsa vel remanens aut fœtēs,siue nume-
ratio residua,aut numeratio extēsionis vel fœto-
ris:aut ex Syro & Hebræo , cōstituta extensio vel
fœtor,aut statuta,residuitas. Ciuitas in montanis
Ephraim,ab Israelitis Iosue duci,tanquā hæredi-
taria hæreditas attributa,Ios.19.24.eadem quæ &
Thamnath-hares, per literarum transpositionē.
thamnath-hares,Imago vel figura solis,aut ima
go vel figura testea vel fictilis ,aut numerus solis
vel testæ:aut ex Syro & Hebræo,cōstitutus sol vel
testa.Eadē vrbs quæ Thānath sara vocatur Iud.2.
thanach,Confringens te vel humilians te, siue
respondens tibi.Ciuitas,3.Reg.4 1.Par. 7. data di-
midiæ tribui Manasse,Ios 21.Iudic 1 5.
thanath-selo, Ficum vel ficulneā dissoluens vel
discalceans vel decorticans: seu ficulnea errās vel
mentiens,aut ficulnea abundantiæ vel pacis , seu
occasio errotis vel mendacii:aut occasio(si est) abū
dantia vel pax.nomen loci,Ios.16.
thanchumeth,Consolatio,vel pœnitentia , aut
domi aguncula vel murus , siue donum indigna-
tionis vel caloris,aut requies mortis.Pater Saraię,
4.Reg 25 Ier.40.
thaphsa,siue Thapsa, Transitus vel claudicatio:
aut pascha , id est locus vbi pascha fit. Ciuitas 3.
Regum 4.4 Reg.15.
thaphnes,siue Thaphnis, Operimentum confi-
dentiæ vel protectionis , aut occulta confidentia
vel protectio. Ciuitas Aegypti,de qua Ier.2 43.44.
46.Ezec.30.
thara,Vlulans,aut malefaciens , vel cubiculum
malitiæ,aut cubiculum pastoris vel socii : aut Sy-
riace, cuentus , siue terrestris vel inferior. Filius
Micha filii Meribbaal 1.Par.8.
thara,1.Par. 9 Ira vel contentio praua , aut ira
vel contentio socii vel pastoris.Filius Micha.
thara,Esth. 12. Idem quod Thares , quod interpretatur hæres,aut miser vel exul.D.
tharaca,Explorator vel contemplator obtusus, siue legis hebetudo aut impedimentum vel turturis obtusio,vel hebetudo.Rex Aethiopiæ,4.Reg.19.Isa.37.
tharana , Explorator vel contemplator gratiæ vel misericordiæ:aut turtur gratiæ vel misericordiæ filius Caleb ex Maacha concubina, 1. Par 2.
thare, Odorans, vel spirans, aut abigens. filius Nachor,Gen.11.
tharela , Exploratio vel turtur maledictionis, aut turtur fortitudinis vel ilicis ? aut explorans ilicem vel fortitudinem.Ciuitas in tribu filiorum Beniamin,Ios.18.
thares,Hæres, aut miser vel exul. Eunuchi nomen,Esth.2.
tharsis,Contēplatio gaudii,vel exploratio marmoris,aut turtur gaudii, siue chrysolithus lapis, Depretiosus aut mare filius Iauan,Gen.10.Est & nomen regionis Ciliciæ olim dictæ , a Tharsis filio Iauan.3.Regum 10.Psal.71 Isai.2 Ezech 10. Vnde eius regionis metropolis,thita mutata in tau, Tarsus nomē obtinuit In actis igitur Apostolicis vbique scribe hāc dictionem absque aspiratione Vide Tarsus. Quidam volūt Tharsim nonnunquam mare mediterraneum significare , apud Ionam prophetam,& Psalm 71.
tharthac,Concatenatus,siue retrusus , vel conclusus.Idolum Heuæorum,4.Reg.17.
tharthan, Explorans vel contemplans donum, aut turturis donum,vel lex ipsarum. nomen principis,Isa 29.
thasi,Oblitus vel obliuiscens,aut debitor.D. filius Mathathiæ filii Iohannis,1.Mach.2.
thathanai,Donās vel donator.nomē viri,1.Esd.5
thau,Signum Ezech.9
thebes Cenosus,aut fericeus,vel otium, aut Syriace lineus.Vrbs terræ Chananæe,Iud 9 2 Re.11.
thebni,Palea aut fœnum:vel intelligens aut filiatio filius Gineth,3 Reg.16.
thecel,Appensio,Damc 5.
thecua,Tuba vel clangor,aut fixa. Ciuitas in Tu da,sex miliaribus a Bethlehem distans,a Roboam constructa.2 Reg.14.23.2.Par.11 20.Ierem.6.filius Ashur,1.Par.4.
thecua,Spes,vel funiculus,aut linea,vel congregatio.Pater Sellum mariti Holdæ prophetidis, 4. Reg.22 qui Thecuath 2.Par 34.dicitur.Pater item Iaaziæ,1 Esd.10.
thecuath,Signum vel figurationem assumens. Pater Sellum mariti Holdæ prophetidis, 2. Paral. 34 qui 4 Reg 22 dicitur Thecua.
Thecueni,Tubæ vel clangentes,aut fixi,2.Esd.3.
thecuites,Idem,s.n-1.Par 11.27.
thecuitis,Idem,fœ.Gen.2.Reg.14.
theglath phalasar, Captiuitatem miraculosam vel ruinosam abstulit vel ligauit : aut ex Hebræo & Syro, captiuitatem miraculosam vel ruinosam prohibuit.Rex Assur,4.Reg.15.
thehen,Deprecans,aut misericors , siue gratiosus,vel castrametans.filius Ephraim, Num.26.
thehenitæ,Idem.p.n.Num.26.
thehinna,Idem,f n.
thelasar,Coaceruationem vel suspēsionem auferēs aut coaceruationis vel suspēsionis recessus

Regio Syriæ.4.Reg.19.

thelgath-phalnasar, Niuem cadentem prohibens vel ligans, ex Syro & Hebræo. Rex Assyriorum,1.Par.5.2 Par.28.

thelharsa,Coaceruatio vel suspensio aratri vel surditatis aut silentii siue artificii vel tectæ:aut ex Hebræo & Syro, aceruata v.l suspensa sylua. nomen loci 1 Esd.2.Esd 7.

thelmela,Aceruus salis vel nautæ,aut suspensio vel appensio salis vel nautæ,nomen loci,1. Esd.2 2.Esd.7.

thema.Admiratio vel cõsummatio,aut auster. filius Ismahelis,Gen 25.

thema,1 Esd 2 2 Esd 7 interpretatur Delens.vel radens,aut abstergens: vel Syriace,percutiens nomen viri.

themã,Iob.6 Ierem.25 Admiratio vel consummatio aut auster nomen loci.

themã,Australis vel aphricus,aut cõsummatus vel perfectus:aut Syriace,ibi.Ciuitas principũ Idumæorũ quæ a Themã filio Eliphaz ex Ada vxore nomen accepit.Ierem.49.filius Eliphaz filii Esau, ex Ada.Gen.36 Fuit & dux in Edom,Gen.36.

themani,Perfectissimus, vel australis : aut Syriace constitutus.Filius Ashur ex Naara vxore, 1. Par.1.4.

themanites,Idem,Iob.4.

themna, Imago vel figura, aut numeratio vel numerans:vel Syriace,constituta Ciuitas in tribu Dan,Ios.19.

thenach,Confringens te,vel humilians te, aut respondens tibi Ciuitas,in tribu Manasse, Ios.17.

theodotius,Deo datus.G nomẽ viri,2 Mach.14.

theophilus,Amicus Dei,vel deo dilectus. C. Vir ad quem scribit Lucas,Luc.1.

theraphim.Simulachra,vel statuæ, aut figuræ vel imagines,Iud.17 Osee.3.

thersa,Complacens,volens,aut suauis, vel currens Ciuitas est in alto sita monte, qua Israelitarum reges ante conditam Samariam, pro regia vsi sunt. 3.Regum 14.4. Reg. 15. Fuit & Salphaad filia eiusdem nominis,Num.26.

thessalonica,Dei altera victoria, aut situs siue positio alterius victoriæ. G. Ciuitas Macedoniæ, prius Halia nuncupata,Act.17.

thessalonicenses,Idem.p.n G.

thessalonicensis,Idem.p.n.G.

thesbites,Captiuans, vel conuertens,aut sedens vel habitans.3.Reg.17.

theudas Fluens aqua .G.nomen viri,Act.5.

thichon,Medius vel intermedius, aut præparatio.nomen pagi.Ezech 47.

thilon,Murmuratio siue aceruus eius, aut suspensio eius.filius Simon,1.Par.4.

thiras,Demolitionsiue destructor, aut irrorans vel irroratus.filius Iaphet,Gen. 10. A quo Thirenses,quos Græci Thraces vocant.

thiria,Exploratio,vel contemplatio. filius Iaheleel,1.Par.4.

thochen,Medium vel intermedius, aut præparatus.Ciuitas1.Par.4.

thogorma,Osseus, vel robustus, siue incolatus nimius aut peregrinus valde,vel timens valde,seu anxiosa celsitudo.Filius Somer, Genes. 10. Ab hoc Tygranei qui a Græcis Phryges dicuntur, denominati sunt,Ezech.27.

thohur,viuens,vel nuncians.filius Eliuh patris Ieroham,1.Reg 1.

thohu,Telum vel iaculum.filius Suph filii Elcanæ,1 Par.6.

thola, Vermis aut vermiculus, vel coccus aut coccineus.filius Isachar.Gen.46. 1.Par.7. filius ité Phua dux in Israel.Iudic 10.

tholad,Natiuitas vel generatio. Ciuitas Simeonis,1.Par.4.

tholaitæ,Vermes aut vermiculi : vel coccus aut coccinei,Num.26.

tholmai,Sulcus.f.qui fit cum aratro: aut suspendens aquas, vel coadunatio aquarum. filius Enac. Ios.15.Iudic.1 Num. 13. Rex Gessur, 2. Reg. 3. 1. Paral 3.

tholomai, Idem. Filius Ammiud regis Gessur, 2.Regum 13.

Thomas,Abyssus vel geminus &Græce didymus appellatur,quod interpretatur gemellus,id est ille qui cum alio vno & eodem partu nascitur. D. Vnus ex apostolis,Matt 10 Iohan. 11.

thophel,Ruina,aut stultitia, siue insulsitas aut insipiditas Locus est in deserto trans Iordanem e regione Iericho, vbi Moyses quintum librum edidit.Deut 1.

thopheth,Tympanum,vel seductio,aut dilatatio.Locus est in valle filii Ennom, qui cernitur in Ierosolymæ suburbanis, vbi quondam parentes filios igni exustos deuouebant,& immolabãt dæmonio Moloch.Iis.30.Ierem 7.19.

thopo,Locus G.nomẽ loci.1.Mac.9 Scribe Topo

thosaites,Dissipatio,vel dissipatus, aut exiens, 1.Paral 11.

thou.Errans.Rex Emath,2.Regum 8 1.Par.18.

thraces,Asperi vel saxofi.G.Populi.2.Mach.12.

thrasea,Audax,vel temerarius G

thubal, Orbis vel mundanus : aut confusio vel ignominia, seu portatus vel Adductus. filius Iapheth,Gen. 10. A quo Iberes (licet quidam Italos suspicentur)originem traxerunt, Ezech.27.

thyatira. Odor siue sacrificium laboris vel contritionis.G Vrbs Lydiæ regionis in Asia minore: Macedonum habitatio,quam nonnulli Mysorum vltimam dicunt,Act 16 Apoc.2.

thyatirensi, Idem,p n.

Tiberias,Bona visio,vel vmbilicus, aut confractio.D,Vrbs Galileæ ad mare sita, quòd ab ipsa ciuitate appellatur mare Tiberiadis,Iohan.6. Hanc ciuitatem olim Cenereth appellatam, Herodes tetrarcha in honorem Tiberii Cæsaris condidit.& Tiberiadem vocauit,teste Iosepho in 18. capite 4. antiq.Iudaic.& Egesippo lib 2. cap 3. iuxta quem dominus stupendo miraculo pauit multitudinem populi paucis panibus,Iohan 6.

Tiberius,Idem.D:Imperator quidam apud Romanos,Luc 3.

Tigris,Hebraice dicitur Hidecel, & interpretatur acumẽ velocitatis,aut acutus sonitus vel vox. seu lætus sonitus. vel læta velocitas : aut ex Syro & Hebræo,vna vox vel vnisonus,aut vnica velocitas Fluuius qui Mesopotamiam amplectitur, & in Armeniæ maioris regione caput tollit, mite quãm lucido,conspicuoque fonte in loco edito, qui Elongosine appellatur Euphraten in suum defert Perficum cum amne Coaspe.Hæc Solinus, Gen.2.

timæus,Cæcus vel excitas.D.Pater Barthimæi, Marc.10.

timon,

...ni, honoratus vel pretiosus nomen Dia-
coni cuiusdam, Act 6.

timotheus, Honor Dei, vel honorans Deum, aut pretiosus Deo. G Discipulus quidam Paulo charus, de quo act. 16.

titus, Honorabilis. G nomen viri, cognomento Iusti, Act. 18.

Tob, Bonus, siue bonitas nomen terræ ad quam fugit Iephte, Iudic 11.

tob-adonias, Bonus dominator dominus, aut bona bonitas domini. nomen viri, 2. Par. 17.

Tobia, siue Tobias, Bonus Dominus, siue bonitas domini. nomen viri. 1. Esd 2 Zach. 6.

toparchia. Territorium G.

Traconitis, Sixosa vel aspera. G. Syriæ regio, quę & Ithurea dicta est, iuxta Arabiæ desertum, quod Bosre iungitur contra australem plagam, quasi ad Damascum respiciens, cui præerat Philippus frater Herodis procuratoris Galilææ, Luc 3.

tripolis, Trium ciuitatum, s. regio 2. Mach. 14.

troas, Perforata G Ciuitas Asiæ maritima, eadē Antigonia dicta, Act 16.

trophimus. Nutritus vel educatus. G. Vir Ephesius, Act 20 & 21.

troglodita, Hebraice dicitur Suchijm, & interpretatur vncti, vel vngentes, aut cooperti vel obūbrati, id est, in tabernaculis vel tugurijs habitantes. Populi, 2 Par 12

tryphena, Delicioſa vel delicata G Mulier, Ro. 16

tryphon, Delicioſus vel delicatus. G. Vir quidā, 1. Machab 11.

tryphoſa, Delicioſa vel delicata. G Mulier, Ro. 16.

Tubal-cain, Mūdana poſſeſſio vel æmulatio, aut mūdi nidus, seu cōfusionē possidēs, vel ignominiā æmulās. Filius Lamech ex Sella vxore sua, Gen. 4.

tubin. Bene mensurata, vel bona mentura aut bonum, vinum D.

tubianei, Palæ, vel paleati, aut bene respondentes, vel bene gratificantes D. Populi, 2 Mach 12.

Tychicus, Casualis, vel contingens. G. Vir Asianus, Act. 20 Coloss 4.

typhonicus, Turbulētus vel tēpestuosus. Vnus e vētis subitis ac repētinis nomine Typhon, Act 27

tyrannus, Imperans, vel princeps G. Act. 19.

tyrii, Hebraice dicitur Sorim, & interpretatur tribulantes, siue obsidentes, aut angustiantes, vel ligantes siue vinculati, vel figurantes, aut plasmātes, siue fortes, vel petræ, 2 Esd 3. Act. 12.;

tyrius, Idem. s. n 3 Reg. 7. 2. Par. 2.

tyrus. Hebraice dicitur Sor & interpretatur tribulatio vel obsidio, siue angustia, aut vinculū vel colligatio, seu plasmatio aut figuratio, vel fortitudo, aut petra. Ciuitas maritima, Metropolis Phœnices Quondam in ſula septingentis passibus diuisa a Cōtinente, mari prærupto: sed vix credibili opere cōportatis aggeribus per Alexādrū Magnū ad iūcta Continēti. Est in tribu Nephthali, vicesimo ferme miliario a Cæsarea Philippi, Ios. 19. Iia. 23. Matth. 11.

V

Vacao, Interior: vel intimus: aut elatus vel eleuatus, siue corporeus. D. nomen viri, Iudith. 14.

vaicra, Et vocauit. Liber Leuitici, sic vocatus ab Hebræis, qa sic incipit. vaiedabber, Et locutus est, siue locutusque est. Liber Numerorum: quia sic incipit.

Valles, Vide Hus. Campestris Vide Autem.

vania, Nutrimentum domini, siue anima domini. Nomen viri, 1. Esd. 10.

vapsi, Fragmentum, vel particula, aut diminutio, vel diminutus. Pater Nahabi principis tribus Nephthali. Num. 13.

vasseni, Secundus vel dualis, siue mutatus, aut coccineus, vel dens, aut annus meus. Primogenitus filiorum Samuelis, 1. Par. 6.

vasthi, Ribens vel potans, aut duplicans vel ponens, aut stamen Vxor Assueri regis, Esth. 1.

Vbil, Adductus vel portatus, aut luctuosus, vel veterascens. nomen viri 1 Par. 27.

Vel, aut Deus, siue aut fortis, vel desyderans aut concupiscens deum. nomen viri, 1. Esd. 10.

vellesemoth, Secūdus liber legis: & interpretatur, Et hæc sunt nomina: qa sic incipit in Hebræo. Græce autē Exodus vocatur, id est exitus: quia in eo exitus filiorum Israel de Aegypto continetur.

Vlai, Fortitudo, vel stultitia, aut forsitan. nomē fontis, vnde fluminē Vbal oritur iuxta Danielem. 8.

vlam, Vestibulū vel porticus, aut fortitudo vel stultitia eorum. Filius Sares filij Machir, 1. Paral 7. Primogenitus Esec, 1. Par. 8.

Vr. Ignis, vel lumen, aut lux. Vrbs Chaldęorum, vnde Thare pater Abraham. Genes. 11. Pater Elphal 1. Paral 11.

Vrbanus, Latinum est Adiutor Pauli in Euangelio, Rom 16.

vri, Ignis, vel lumē aut lux Filius Hur filii Caleb ex Ephrata vxore 1 Par. 2. Pater Gaber, 3 Reg. 4.

vria, siue Vrias, Ignis domini, siue lumen domini, aut lux domini. Sacerdos quidam, Is. 30. 4 Reg. 16. Propheta, filius Semei, de Cariath-iarim. Iere. 26. Maritus Beth-sabee, 2. Reg. 11. 1. Par. 11.

vriel, Ignis Dei aut lumen Dei, siue lux Dei. Pater Maacha siue Michai matris Abiam regis Iuda, 2 Par. 13. qui 3 Reg. 15. dicitur Abessaloni. Filius Thahath, 1. Par. 6.

Vthai, Peruersitas, aut hora, vel temporalis. Vir, 1. Esd. 8.

Vzal, Ambulans, seu velificans, aut distillans. Filius Iectan, Gen 10.

X

X Anticus, Mensis Aprilis. G. 2. Machabæorum, 11.

Z

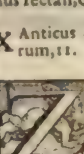

Abad, Dos, siue dotatus Filius Nathā filii Hethæi filii Sesan, 1. Paral. 2. 11. 2. Par. 24 1 Esd. 10.

Zabadæi, Idem p.n D 1 Mach. 12.

zabadias, Dos domini, siue dotauit dominus, aut dotatio domini. Filius Beriæ, 1. Par 8. 27.

zabbai, Fluxus, siue fluens. nomen viri, 1. Esd. 10.

zabad. Dos, siue dotatus. Filius Thahath, 1. Par. 7. Filius Ooli, 1 Par. 11.

zabdi, Dos, vel dotatus, siue fluxus abūdātia. Pater Charmi patris Achā, Ios. 7. Filius Semei, 1. Par. 8

zabdias, Idem nomen viri, 1. Par 27.

zabdiel, Dos Dei, siue dotatus dei. nomen viri, 1. Par. 27. 1. Mach. 11.

zabina, Fluxus, vel fluens nunc: aut Syriace, venditio, vel emptio. nomen viri. 1. Esd. 10.

zabud, Dotatus vel dos. Filius Nathan sacerdos, 3 Regum 4.

zabulon, Habitaculū, vel habitās. Decimus filius

Iacob ex Lia vxore sua.Gen 30.

zabulonitæ,Idem p.n.

zabulonites,Idem,f.n Iudic.12.

zacchæus,Purus aut nitidus:vel Syriace, iustus, aut iustificatus.D.nomen viri,2.Mach.10 Luc. 19.

zachai,Purus aut nitidus:vel Syriace,iustus nomen viri,1.Esd 2.

Zacharias,Memoria domini, aut masculus domini nomen principis filii Mosollamiæ, 1. Par.5. 9.Filius Barachiæ,Isa.8.Filius item Ieroboam filii Ioas regis Israel,4.Reg 14.

zacher,Memoria ,siue masculus. Filius Abigabaon.1.Par.8.qui 9.dicitur Zacharias.

zachur,Memor siue memorãs, aut masculinus. filius Masma,1. Par.4.24.

zama,Cogitatio,aut scelus, vel turpitudo. filius Semei filii Ieth ,1 Par.6.

zamma,Idem.Filius Iahath filii Lobni, 1.Par.6.

zambri,Cantans vel psallens , seu vitis vel palmes,aut putatio vel præscisio Regionis nomen, Ierem.25.Filius Sale Num 25 Filius Ela filii Baasa, 3.Reg 18.Filius item Ioada filii Alias,1 Par.8 Scribe vbique Zamri.

zamira , Idem. Filius Bechor filii Beniamin filii Iacob.1.Par 7.

zamran,Idem.filius Abrahæ ex Cetura,Gen 25.

Zamri,Idem filius Zaræ filii Iuda ex Thamar,1. Paral.21.

zanoe Obliuio.siue abiectio,vel ista requies,aut ista consolatio. Ciuitas in tribu Iuda,Ios.15.21. Paral.4 2.Esd.11.

zara,Oriens. vel orientalis , aut claritas. filius Rahuel filii Esau,Gen 36. Filius Iudæ ex Thamar nuru sua,Gen 38 filius Simeonis filii Iacob,1 Paral 4 qui Gen 46 Iachin dicitur. Rex Aethiopum, 2.Par.14.filius Gersom filii Leui,1.Paralip.6.Pater Ioab regis Edom Gen.36. Pater item Zabdi patris Charmi,Ios 7.

zarahi,Idem 1.Par.27.

zarahias Oriens dominus,aut claritas domini.filius Ozi filii Bocci.1 Par 6.

zared,Aliena defensio, aut extranea vel sparsa potestas.Torrens in deserto Moab,Num.21 Deut 2

zarethe Oriens dominus,aut claritas domini.nomen viri,1 Esd.8.

zareitæ,Orientales,aut clari,Num.26.

zares,Extranea miseria,vel extranea hæreditas: aut sparsa miseria vel hæreditas , seu circulus vel corona miseriæ vel hæreditatis. Vxor Aman filii Amathathi,Esth 5.

zatham. Oliua eorum , siue iste perfectus , aut iste consummatus,vel ille simplex. nomen viri,1 Paral 26.

zauan,Tremens,aut tremor,vel vexatio. Filius Eser filii Seir Horræi,Gen 36.

Zeb,Lupus.Nomẽ viri Madianitis , ab Ephraim interfecti,Iudic.7 Psalm.82.

zebedæus,Dos siue dotatus,aut fluxus vehemẽs nomen viri 2. Eidr 11. Pater Iacobi & Iohannis Apostolorum.Matth 10.

zebedia,Dos domini,siue dotauit dominus.Nomen viri,1.Esd 8.

zebee, Victima,aut sacrificium , vel decollatio, aut iugulatio.Rex Madianitarum,Iudic.8.Psal 82

zebida, Dotata, siue dotatio. Mater Ioacim siue Eliacim,4.Reg 23.

zebul,Habitaculum:aut Syriace, sterquilinium seruus Abimelech filii Gedeonis, Iudic 9.

zechri,Memor vel memorans,siue masculi filius Isaar filii Caath filii Leui.Exo 6. 1. Paral 2.Par 28.

zechur, Idem. Pater Sammua,Num 13.

zelotes,Aemulator.G.Cognomen Simonis Apostoli,Luc 6.

zelpha,Distillatio oris,aut vilitas vel contẽptus oris Ancilla Liæ vxoris Iacob,Gen,29.

zemma,Scelus,aut cogitatio, f.peruersa. Nomen viri,2 Par.29.

zena,Viuens.G Legisperitus quidam,Tit.3.

zephrona. Ex Syro & Hebræo , falsitas canens vel exultationis.Terminus est Iudæ,Num.34.

zetham,Oliua eorum.siue iste perfectus,aut iste consummatus , siue iste simplex. Nomen viri Paral 23.

zethan,Oliua vel oliuetum.Filius Balan filii Dihel filii Beniamin,1.Par.7.

zethar,Iste explorans vel contemplans,aut oratio explorationis vel contemplationis , siue iste turtur,vel oliua turturis. Nomen eunuchi,Esth.1.

zethu,Oliuetum.Nomen viri,2.Esd.10.

zethua,Idem Nomen viri,1 Esd.2.

Zie.Sudor,aut tremor.Nomen viri.1.Par.5.

zina.Fornicatio,aut Syriace , nutrimentum vel arma.Vir,1.Par.23.

zio Iste:vel Syriace, Splendor aut claritas. Nomen secundi mensis,qui Aprilis apud nos dicitur 3.Reg.6

ziph,Istud os,vel ista bucca:aut Syriace, falsitas vel falsus Dux sunt huius nominis in tribu Iudæ ciuitates: ex quibus altera nomen magnæ dedit solitudini, Ios. 5. & 1. Reg 23. quam ædificauit Roboam,1 Par.2 2 Par.11

zipha,Idem Filius Ialeleel.1.Par.4.

ziphæi,Idem.p n.1 Reg 23.

ziza, Vniuersalis vel omnimodus,seu bestia, vel fera aut respendens:vel Syriace , recedens. Filius Ionathan filii Iuda filii Onam,1 Par. 2. Est & nomen principis,1. Par 4.

Zoheleth, Reptans vel trahens : Lapis est iuxta fontem Rogel nomine,3 Reg 1.

zoheth,Separatio,aut iste stupens vel pauidus seu iste confractus:vel ex Hebræo & Syro,iste descendens.Filius Iesi,1 Par.4.

zomzommim , Scelus vel turpitudinem cogitãtes:seu scelus sceleratorũ. Populi sunt qui alias ab Ammonitis Raphaim nuncupantur,Deut.2.

zoom, Abominans ,vel immundus. Filius Roboam ex Abihail,2.Par.11.

zorobabel,Alienus a confusione, aut aliena vel extranea confusio,siue extranea commistio , aut dispersio confusionis vel commistionis , seu circulus commistionis vel confusionis.Dux in Iuda, Agg 1 Filius Phadaia filii Iechonig,1 Par.3 1.Esd.2

Zuzim,Postes vel superliminaria, aut splendentes: vel Syriace, recedentes,aut pecuniæ. In Gene 14 non est nomen proprium. LXX enim , gentes fortes:Chaldæus interpres , robustos interpretatur:quod & annotauit Hieronymus in quæstionibus in Genesin,dicens fic debere legi in eo loco. Et robusti in Ham : vt sit proprium loci : non autem legatur,in eis.

FINIS.

INDEX EPISTOLARVM ET EVANGELIORVM,

Quæ e Veteri, ac Nouo Testamento excerptæ in Templis, secundum vsum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dominicis, & aliys Festis diebus per annum leguntur, ad institutionem fidelium, additæ præterea festiuitatibus Sanctorum a SIXTO QVINTO Pont. Max. in ipso Kalendario adiunctis. In quo primum id est obseruandum, nos tàm perspicue demonstrasse quibus ex fontibus repiriri possint, vt nihil iam superesit in Bibliys, quod lectoris studium remoretur:

Nam qui primum præfixus est numerus, *Librum* significat: sequens *Caput*: tertius *Versum* declarat, ex quo Epistola, vel Euangelium sumat initium: quartus eiusdem *finem*, & quæ sententia subsequatur: quintus *Folium*, ex quo sit potissimum requirendum loco.

DOMINICA PRIMA Aduentus.

EPISTOLA. *Scientes, quia hora est. Rom. capite 13. numero 11. vsque ad num. 14.* IESVM CHRISTVM *fol. 140*

EVAGELIVM. *Erunt signa in Sole. Lucæ capite 21. num. 25. vsque ad num. 34. Attendite. folio 82*

DOMINICA II. Aduentus.

Epist. Quæcunque scripta sunt. Ro. 15. nu. 4. vsque ad num. 14. Certus sum. 141

Euang. Cum audisset Iohannes in vinculis. Mat. 11. nu. 2. vsq; ad 11. Amẽ dico vobis. 12

DOMINICA III. Aduentus.

Epist. Gaudete in Domino semper. Phil. 4. num. 4. vsque ad nu. 8. De cætero. 162

Euang. Miserunt Iudæi ab Ieroſolymis. Ioh. 1. nu. 19. vsque ad nu. 29. Altera. 88

Feria iiij. Quatuor tempor. Aduentus.

Epist. Erit in nouissimis diebus, Isa. 2. nu. 2. vsque ad nu. 6. Proiecisti. 504

Item

Item Epist. Locutus est Dommus ad Achaz Isa.7. num.10. vsque ad 15. Quia antequam. 506

Euang. Missus est Angelus Luc.1.num.26. vsque ad num.39. Et discessit 56

Feria vj. Quatuor temporum.

Epist. Egredietur virga de radice Iesse. Is.11. num.1, vsque ad nu.5. Habitabit. 508

Euang. Exurgens Maria abijt in montana. Luc.1.num.39. vsque ad num. 48. Quia respexit. 56

Sabbatho. Quatuor temporum.

Epist. Clamabunt ad Dominum. Isa.19.nume.20. vsque ad 23. In die illa 511

Item Epist. Letabitur deserta. Isa.35.num.1. vsque ad nu.7. In cubilibus 518

Item Epist. Super montem excelsum. Isa.40. nu.9. usq; ad nu.12. Quis mensus est. 521

Item Epist. Hæc dicit Dominus Christo meo Cyro. Isa.45.num.1, vsque ad num.9, Væ qui 524

Item Epist. Angelus autem Domini, Dan.3 nu.49, vsque ad nu. 25. Benedictus. 612

Item Epist. Rogamus autem vos fratres, 2. Thes.2.nu.1.vsq; ad nu.9. Cuius est. 167

Euang. Anno quintodecimo. Luc.3.num.1. vsque ad 6. Dicebat ergo. 58

DOMINICA IIII. Aduentus.

Epist. Sic nos existimet homo. 1.Cor.4.nu.1. vsque ad nu.9. Hæc autem fratres 143

Euang. Anno quintodecimo. Luc.3.num.1. vsque ad num.6. Dicebat ergo 58

In Vigilia Natiuitatis Domini.

Epist. Paulus seruus Iesu Christi. Rom.1.nu. 1. vsque ad nu.6. Omnibus qui 134

Euang. Cum esset desponsata Mater IESV *Mat.1.nu.18. vsque ad 22. Hoc autem.* 3

In prima Missa Natiuit. Domini.

Epist. Apparuit gratia Dei. Tit.2.num.11. vsque ad finem capitis. 172

Euang. Exijt edictum a Cæsare Augusto. Luc.2.num. 1. vsque ad num.15. Et factum est. 57

In ij. Missa Natiuit. Domini.

Epist. Apparuit benignitas, & humanitas Tit.3.nu.4.vsq; ad nu.8. fidelissimo. 172

Euang. Pastores loquebantur ad inuicē. Luc. 2.nu.15.vsq; ad nu.21. Et postquam. 57

In iij. Missa Natiuit. Domini.

Epist. Multiphariam, multisq. modis. Heb.1. nu.1. vsque ad num.13. Ad quem. 173

Euang. In principio erat verbum. Ioh.1.vsq; ad nu.15. Iohannes 88

Sancti Stephani Protomart.

Epist. Stephanus plenus gratia. Act.6.nu.8. cap.7.nu.55. vsque ad finem capitis. 117

Euang. Ecce ego mitto ad vos prophetas, Mat. 23.nu.34. vsque ad finem capitis 24

Sancti Iohannis Apost. & Euang.

Epist. Qui timet Deum, faciet bona. Eccles. 15.nu.1.vsq; ad nu.7. Homines stulti. 485

Euang. Dixit Iesus Petro: Sequere me, Ioh. 21.nu.20.vsque ad nu.25. sunt autē. 112

Sanctorum Innocentium.

Epist. Vidi supra montē Sion Agnum stantem. Apoc.14.nu.1. vsque ad num.6. Et vidi. 195

Euang. Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph. Matt.2.nu.13. vsque ad num. 19. Defuncto Herode. 4

DOMINICA Infra octauam Natiuit. Domini.

Epist. Quanto tempore hæres paruulus est. Gal.4.nu.1. vsque ad nu.6. Sed tunc. 156

Euang. Erant Ioseph, & Maria mater IESV *Luc.2.nu 33.usq; ad nu.41. Et ibant.* 58

Infra octauam Natiuit. Domini.

Epist. Apparuit benignitas. Tit.3.nu.4. usque ad num.8. Fidelis sermo. 172

Euang. Pastores loquebantur ad inuicem. Luc.2.num.15. vsque ad num.21. Et postquam 57

S. Sylvestri Papæ, & Confess.

Epist. Testificor coram Deo, 2.Tim.4.nu.1 usque ad num.9. Festina ad me. 171

Euang. Sint lumbi vestri præcincti. Luc.12. nu 35. vsque ad nu.41. Ait autem 73

IN DIE CIRCVNCISIONIS Domini.

Epist. Charissime, apparuit gratia Dei. Tit.2. nu.

nu.11.usque ad finem capitu. 172
Euang. Postquam cõsummati sunt dies octo, Luc.2.n.21.usq; ad nu.22.et postquã. 58

In Vigilia Epiphaniæ.

Epist. Quãto tẽpore hæres parvulus est. Gal. 4.nu.1.usque ad num.8. Sed tunc. 156
Euang. Defuncto Herode, ecce Angelus Domini. Mat.2.nu.19.usq; ad finẽ capitis. 4

In Die Epiphaniæ.

Epist. Surge illuminare Ierusalem, Isa.60.nu.1.usque ad 7. Omne pecus. 530
Euang. Cum natus esset Iesus. Mat.2.num.1 usque ad nu 13. Qui cum recessissent. 4

DOMINICA Inf. octau. Epiph.

Epist. Obsecro vos per misericordiã. Rom.12 nu.1.usq; ad nu.6. Habentes autem. 140
Euang. Cum factus esset Iesus annorũ duodecim. Luc. 2.nu.42.usq; ad finẽ capitis. 58

In octau Epiphaniæ.

Epist. Surge illuminare Ierusalẽ. Isa.60.nu.1 usque ad nu.7. Omne pecus. 530
Euan. Vidit Iohannes Iesum venientem ad se. Ioh.1.nu.29.usque ad nu.35. Alter a die. 89

DOMINICA II. Post Epiph.

Epist. Habentes donationes secundũ gratiã. Rom.12.nu.6.usq; ad 16. Nolite esse. 140
Euang. Nuptiæ factæ sunt. Ioh.2.nu.1.usque ad nu.12. post hoc. 89

DOMINICA III. Post Epiph.

Epist. Nolite esse prudentes apud vosmet. Ro. 12.nu.17.usque ad finem capitis. 140
Euang. Cum descendisset Iesus de mõte. Mat. 8.nu.1.usq; ad nu.14. Et cum venisset. 9

DOMINICA IIII. Post Epiph.

Epist. Nemini quicquam debeatis. Ro.13.nu. 8.usque ad nu.11. Et hoc scientes. 140
Euang. Ascendẽte Iesu in nauiculã. Mat.8. nu.23.usq; ad nu.28. Et cum venisset. 10

DOMINICA V. Post Epiph.

Epist. Induite vos. Col.3.num.12.usque ad nu.18. Mulieres subditæ. 164
Euang. Simile factum est regnum cælorum homini. Matt.13.nu.24.usque ad.num.31. Aliam parabolam. 15

DOMINICA VI. Post Epi

Epist. Gratias agimus Deo semper. 1. 1.nu.2.usque ad finem capitis
Euang. Simile est regnum cælorum gra napis. Matt.13.nu.31.usque ad nu Tunc dimissis

DOMINICA In Septuagesim

Epist. Nescitis quod hi qui in stadio. 1. 9.nu.24.usq; ad cap.10.nu.5. Nam strati.
Euang. Simile est regnum cœlorum ho patrifam. Matt.20.nu.1.usq; ad nu Et ascendens

DOMINICA In Sexagesima

Epist. Libenter enim sufferti, 2.Cor.11 19.usq; ad ca.12.n.10. Propter quod.
Euang. Cum turba plurima cõuenirent. 8.num.8.usque ad nu.16. Nemo an lucernam.

DOMINICA In Quinquages

Epist. Si linguis hominum 1.Cor.13, num usque ad finem capitis
Euang. Assumpsit Iesus duodecim discip Luc.18.nu.31.usque ad finem capitis

Feria iiij. Cinerum.

Epist. Hæc dicit Dominus: Convertimi Ioel 2.num.12.usque ad num.20. Et e qui ab aquilone.
Euang. Cum ieiunatis, nolite. Matt.6.nu. usq; ad nu.21. Lucerna corporis tui

Feria v. in capite ieiunij.

Epist. In diebus illis: Ægrotauit Ezechia Isaia 38.nu.1.usque ad num.7. Hoc e tem tibi.
Euang. Cum introisset Iesus Capharnaum Mat.8.nu.5.usq; ad nu.14. Et cum v nisset.

Feria vj. in capite ieiunij.

Epist. Clama, ne cesses. Isa.58.nu.1.usque nu.9. Si abstuleris
Euang. Audistis quia dictum est antiqui Matt.5.num.38.usque ad cap.6.num. Orantes autem

Sabbatho in capite ieiunij.

Epist. Si abstuleris. Isa.58.num.9.usque ad

finem

finem capitis 529
Euang. Cum sero esset factum. Mat.6.nu. 47.*usque ad finem capitis* 41
DOMINICA I. Quadragesimæ.
Epist. Hortamur uos, ne in uacuum 2.Cor.6. nu.1.usque ad nu.11.Os nostrum 152
Euang. Ductus est Iesus in desertum Matth. 4.nume.1.usque ad nume.12.Cum autem audisset 6
Feria ij.
Epist. Ecce ego ipse requiram. Ezech.34.nu. 20.*usq; ad nu.31.uos autem greges* 597
Euang. Cum autem uenerit filius hominis. Mat.25.nu.31.usque ad finẽ capitis 26
Feria iij.
Epist. Quarite Dominum. Isa.55.nu.6.usq; ad nume.12.Quia latitia 528
Euang. Et cum intrasset Iesus Hierosolymã. Matt.21.nu.10.usque ad nu.18.Mane autem 22
Feria iiij. Quatuor temporũ Quadrag.
Epist. Ascende ad me in montem. Exod.24. nu.12.usque ad finem capitis 57
Item Epist. uenit Elias in Barsabee.3.Reg. 19.*nu.3.usque ad nuue.9.Cumq; uenisset illuc* 236
Euang. Accesserunt ad Iesum Scribæ, & Pharisæi dicẽtes: Magister uolumus Mat. 12.*nu.38.usque ad finem cap.* 13
Feria v. Quatuor temporum Quadrag.
Epist. Factus est sermo Domini. Ezech.18. numer.1.usque ad numer.16.Quod si genuerit 586
Euang. Egressus inde Iesus. Mat.15.nu.21. usque ad nu.29.Et cum transisset 17
Feria vj. Quatuor temporũ Quadrag.
Epist. Anima quæ peccauerit ipsa morietur. Ezech.18.nume 4.usque ad nu.29.et dicunt 586
Euang. erat dies festus Iudæorum. Ioh.5.nu. 1.*usque ad num.16.Propterea persequabantur* 93
Sabbatho Quatuor temporũ Quadrag.
Epist. Respice ue sanctuario. Deuter.26.nu. 15.*usque ad finem capitis* 132
Item. Epist. Si enim custodieritis. Deuter.11. numer.22.usque ad numer.25. Ea propono 123
Item Epist. Orationem faciebant sacerdotes. 2.Mach.1.nu.23.usque ad nu.24 & nu. 2 *usque ad nu.6.& nunc hic* 667
Item Epist. Miserere nostri Deus. Eccli.36 numer.1.usque ad numer.11. Intra flammæ 495
Item Epist. Angelus autem Domini, Dan. 3.*nu.49 usque ad finẽ cantici, nu.91.612*
Item Epist. Rogamus autem uos, corripite 1. Thess.5.nu.14.usque ad nume.24. Fidelis est 166
Euang. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobũ Matt.17.nu.1.usque ad nu.10.& interrogauerunt 18
DOMINICA II. Quadragesimę
Epist. Rogamus uos, & obsecramus, 1.Thes. 4.nume.1.usque ad numer.10. Itaque qui hæc 166
Euang. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum. Mat.17.nu.1.usque ad nu.10.& interrogauerunt 18
Feria ij.
Epist. Orauit Daniel Dominum. & nũc Domine Deus. Dan.9.nu.15.usque ad nu. 20. *Cumq; adhuc* 618
Euang. Ego uado, & quæretis me. Ioh.8.nu. 21.*usq; ad nu.30.Hæc illo loquente,* 98
Feria iij.
Epist. Factus est sermo Domini ad Eliam. 3 Reg.17.nu.9.usque ad nu.17. Factum est autem 234
Euang. Locutus est Iesus ad turbas et discipulos suos: Super cathe. Mat.23.nu.1.usque ad nu.13.Væ autem uobis 124
Feria iiij.
Epist. Domine Deus rex omnipotens. Esth.13 nu.9.usq; ad nu.18.Omnis quoque 377
Euang. Ascendens Iesus Ierosolymã, assumpsit duodecim discipulos Mat.20.nu.17 usque ad nu.29.egredientibus 21
Feria v.
Epist. Maledictus homo qui confidit. Ier.17.

nu.5.vsque ad nu.11.perdix fouit. 544
Euang. Homo quidam erat dues, &c. Luc. 16.nu.19.vsque ad finem capitis 77
Feria vj.
Epist. Dixit Ioseph fratribus. Gen.37.nu.6 vsque ad num.23. Confestim igitur. 26
Euang. Homo quidam erat paterfa. Mat.21 nu.33.vsque ad finem capitis. 22
Sabbatho.
Epist. Dixit Rebecca filio suo Iacob. Genes. 27.nu.5.vsque ad num.40. vines in gladio. 19
Euang. Homo quidã habuit duos filios Luc. 15.nu.11.vsque ad finem capitis. 76
DOMINICA III. Quadrag.
Epist. Estote imitatores mei. Eph.5.nu.1.vsque ad nu.9.probantes. 159
Euang. Erat Iesus eiiciens demonium. Luc. 11.nu.14.vsq; ad nu.29. Turbis autẽ. 72
Feria ij.
Epist. Naaman princeps militiæ. 4.Reg.5. nu.1.vsque ad nu.15. Obsecro itaque. 245
Euang. Dixerunt Pharisæi ad Iesum: Quanta audiuimus facta in Capharnaum. Luc. 4.nu.23.vsq; ad nu.31. Et descendit. 60
Feria iiij.
Epist. Mulier quædam clamabat 4. Reg.4. nu.1.vsque ad nu.8. Facta est. 242
Euang. Si peccauerit in te frater tuus. Mat. 18.num.15. vsque ad nu.23. Ideo assimilatus 30
Feria iiij.
Epist. Honora patrem tuum, & matrem tuã. Exo.20.nu.12. vsque ad nu.25. veniam ad te 55
Euang. Accesserunt ad Iesum. Mat.15.nu. 1.vsque ad nu.21. Et egressus 17
Feria v.
Epist. Factum est uerbum Domini ad me, dicens: Sta. Ier.7.nu.1.vsque ad nu.8. Ecce uos confiditis 538
Euang. Surgens Iesus de synagoga. Luc.4. nu.38.vsque ad finem capitis. 61
Feria vj.
Epist. Commenerunt filij Israel aduersus Moysen & Aaron. Nume.20.num.2.vsque ad num.14. Misit interea. 10
Euang. Venit Iesus in ciuitatẽ Samariæ. Ioh 4.nu.5. vsq; ad nu.44. post duos dies.
Sabbatho.
Epist. Erat vir in Babylone, & nomen eius Ioacim. Dan.13.vsque ad num.63. Hæcias autem. 62
Euang. Perrexit Iesus in montem Oliueti. Iohan.8. num.1. vsque ad num.12. Iterum ergo. 9
DOMINICA IIII. Quadrag.
Epist. Scriptum est enim. Gal.4.num.22.vsque ad finem capitis 15
Euang. Abijt Iesus trans mare Galilææ. Iohan.6.num.1.vsque ad nu.16. Vt autẽ.
Feria ij.
Epist. Venerunt duæ mulieres. 3. Reg.3.nu. 16.vsque ad finem capitis 22
Euang. Prope erat Pascha. Iohan.2.num.13 vsque ad finem capitis 9
Feria iij.
Epist. Vade, descende de monte, Exo.32.nu. vsque ad nu.15.21 reuersus est 6
Euang. Iam die festo mediante, Iohan. 14.vsque ad num.31.& dicebant, Cui
Feria iiij.
Epist. Sanctificabo nomen meum. Ezech. nume.23.vsque ad nume.29. Et saluabimos. 59
Item epist. Lauamini, mundi estote. Isa.1.nu. 16. vsque ad num. 20. Quod si nolueritis.
Euang. Præteriens Iesus. Ioh.9.num.1.vsq ad num.39. Et dixit ei Iesus.
Feria v.
Epist. Venit mulier Sunamitis ad Eli sæum 4.Reg.4.nu.25.vsque ad nu.38. Erat autem fames
Euang. Ibat Iesus in ciuitatem, quæ uocatur Naim, Luc.7.nu.11.vsque ad num.17. exiit hic sermo.
Feria vj.
Epist. Ægrotabat filius mulieris.

SS.Gordiani, & Epimachi mart.

Epist. post hæc ego Iohannes. Apoc. 19.nu. 1.vsque ad nu. 10. Et cecidit. 197

Euang. Ego sum vitis, & vos palmites. Iohan. 15.num. 5.vsque ad nu. 12. Hoc est præceptum. 106

SS. Neri, & Archilei, atque Panera tij martyris.

Epist. Stabunt iusti in magna constantia. Sap. 5.nu. 2.vsq; ad nu. 6. Ergo errauimus. 470

Euang. Amen amen dico vobis, quia plorabitis. Iohan. 16.num. 20.vsque ad num. 23. Et in illo. 107

S. Bonifacij mart.

Epist. Stabunt iusti in magna constantia. Sap. 5.num. 1.vsque ad num. 6. Ergo erraumus. 470

Euang, Ego sum uitis vera, & Pater. Ioh. 15 nu. 1.usq; ad nu. 8. In hoc clarificatus. 106

S. Pudentianæ Virg.

Epist. Qui gloriatur in Domino. 2. Cor. 10. num. 17. vsque ad cap. 11. num. 3. Timeo autem. 153

Euang. Simile est regnum cœlorum decē virginibus. Matt. 25. num. 1. vsque ad num. 14. Sicut enim. 26

S. Vrbani Papæ, & mart.

Epist. Benedictus Deus, & Pater Domini nostri, 2. Cor. 11. num. 31. vsque ad num. 8 Non enim. 150

Euang. Homo quidam peregere. Mat. 25. nu. 14. vsque ad num. 24. Accedens. 26

S. Eleutherij Papæ, & mart.

Epist. Beatus vir qui suffert. Iac. 1. num. 12. vsque ad num. 19. Scitis fratres. 179

Euang. Siquis uenit ad me. Luc. 14. num. 26. vsque ad num. 34. Bonum est. 75

S. Iohannis Papæ, & mart.

Epist. Benedictus Deus, & Pater Domini nostri, 2. Cor. 1. num. 3. vsque ad num. 8. Non enim. 150

Euang. Siquis vult venire post me. Matt. 16. nu. 24. vsque ad nu. 28. Amen dico. 18

S. Felicis Papæ, & marty.

Epist. Beatus vir qui suffert. Iacob. 1. num. 12. vsque ad num. 19. Scitis fratres. 179

Euang. Siquis venit ad me. Luc. 14. num. 26. vsque ad num. 34. Bonum est. 75

S. Petronillæ Virginis.

Epist. De virginibus præceptum Domini, 1. Cor. 7. num. 25. vsque ad num. 34. Quæ autem nupta. 145

Euang. Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito. Matt. 13. num. 44. vsque ad num. 53. Et factum. 15

FESTA IVNII.

SS. mart. Marcellini, Petri, atq; Frasini.

Epist. Non sunt condignæ passiones. Rom. 8. num. 18. vsque ad num. 24. Spe enim facti. 138

Euang. Cum audieritis prælia. Luc. 21. nu. 9. vsque ad nu. 19. Cum autem uideritis. 81

SS. Primi, & Feliciani mart.

Epist. Iusti autē in perpetuum viuent. Sap. 5. nu. 16. vsque ad nu. 21. Acuet autē. 470

Euang. Confiteor tibi pater. Matt. 11. num. 25. vsque ad finem capitis. 134

In festo S. Barnabę Apostoli.

Epist. Multus numerus credentiū. Act. 11. nu. 21. vsq; ad nu. 27. & cap. 13. nu. 3. vsq; ad nu. 4. & ipsi quidem. 121. & 122

Euang. Hoc est præceptū meū. Ioh. 15. nu. 12. vsque ad nu. 17. Hæc mando vobis. 106

SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarij mart.

Epist. Rememoramini pristinos dies. Heb. 10. num. 32. vsque ad num. 39. Quod subtraxerint. 177

Euang. Sedente Iesu super montem Olineti Matt. 24. num. 3. vsque ad num. 14. Et prædicabitur. 25

In festo S. Antonij de Padua.

Epist. Beatus vir, qui inuentus. Eccli. 31. nu. 8. vsque ad nu. 13. supra mensam. 492

Euang. Sint lumbi vestri præcincti. Luc. 12. nu. 35. vsque ad nu. 41. Ait autem. 73

S. Basilij Episcopi, & mart.

Epist. Testificor corā Deo, & Christo. 2. Tim. 4. nu. 1. vsq; ad nu. 9. Festina ad me. 171

Euang. Si quis venit ad me, et nō odit Luc. 14

nu.26.vsque ad num.34. Bonum est. 75
SS.Viti,Modesti, atq; Crescētiæ mart.
1 pist.Iustificati ex fide.Rom.5.num.1.vsq; ad num.6.Vt quid. 136
1 uang.Qui uos audit me audit.Luc.10.nu.16.vsque ad num.21.In ipsa hora. 71
SS.Marci, & Marcelliani marty.
Epist.Iustorum animæ in manu Dei. Sap.3. num.1.vsque ad num.19.cum autem uideritis. 469
Euang.Væ uobis,qui ædificatis. Luc.11.nu.47 vsque ad num.52.Væ vobis 73
SS.Geruasij, & Protasii marty.
Epist.Communicantes Christi passionibus. 1. Pet.4.num.13.vsque ad finem capitis. 183
Euang. Descendens Iesus de monte. Luc.5. nu.17. vsque ad num. 24. Secundum hæc faciebant. 63
S.Siluerii Papę, & marty.
Epist.Memores estote uerborum. Iudæ.nu.17. vsque ad nu.22.Et hos quidem. 189
Euang.Siquis uenit ad me,& non odit.Luc. 14.num.26. vsque ad nu.34. Benedictionum est. 75
S.Paulini Episcopi, & Confes.
Epist.Scitis gratiam Domini nostri.2.Cor.8 nu.9.vsque ad nu.16. Gratia autem. 152
Euang.Nolite timere pusillus grex. Luc.12. nu.32.vsque ad nu.35.Sint lumbi. 73
In Vigilia Natiuit.S. Iohan. Baptistæ.
Epist.Factum est uerbum Domini ad me,dicens: Priusquàm.Ier.1.nu.4.vsq;ad nu.11. Et factum est. 534
Euang.Fuit in diebus Herodis regis. Iudææ. Luc.1.nu.5.vsque ad nu.18. Et dixit. 55
In Natiuitate S. Iohan. Baptistæ.
epist.Hæc dicit Dominus, Audite insulæ Isa. 49.num.1.vsq; ad num.8.Hæc dicit Dominus. 526
euang. Elisabet impletum est tempus pariendi. Luc.1.num.57.vsque ad num. 69. Et erexit. 56
SS.marty Iohannis, & Pauli.
epist.Hi sũt uiri misericordiæ.Eccli.44.nu.10 vsq;ad nu.16. Henoch placuit Deo. 499
euang,Attendite a fermento Pharisæorũ.Luc. 12.num.1.vsque ad nu.10. Et omnis. 73
S.Leonis Papæ, & confess.
epist.Plures facti sunt sacerdotes.Hebr.7.nu. 23.vsque ad nu.28.Lex enim. 175
euang.Vigilate,quia nescitis qua hora.Mat. 24.num.42.vsque ad nu.48.Si autẽ. 26
In Vigilia apostolorum Petri, & Pauli.
epist.Petrus, & Iohannes ascendebant in tẽplum,Act.3.num.1. vsque ad num. 11. Cum tenerent. 115
euang.Simon Iohãnis diligis me plus his.Ioh. 21.nu.15.vsque ad nu.20.Et cum hoc. 111
In festo apostolorum Petri, & Pauli.
epist. Misit Herodes rex manus ut affligeret, Act.12.num.1.vsque ad num.11. Considerásq; 122
euãg.Venit Iesus in partes Cæsareæ.Mat.16 nu.13. vsq; ad nu.20.Tunc præcepit. 18
In commemoratione S. Pauli Apost.
epist.Notum uobis facio euangeliũ.Gal.1.nu. 11.vsque ad num.21.Deinde ueni. 155
euang. Ecce ego mitto uos sicut oues.Mat.10 nu.16.vsque ad nu.23.Cum autem. 12

FESTA IVLII.

In octa s. Iohannis Baptistæ dicitur sicut in die, ut supra.
In festo Visitationis B. Mariæ Virg.
Epist. Ecce iste uenit saliens in montibus Cantic.2. num.8. vsque ad n. Capite nobis. 65
Euang Exurgens Maria abiit in montana. Luc.1. num.39. usque ad num.48. Quia respexit. 56
Infra octauã Apostolorũ Petri,& Pauli.
Epist.Per manus Apostolorum fiebant signa Act.2.num.43. 125
euang.Ecce nos reliquimus omnia. Matt.19 nu.17.vsque ad nu.30.Multi autem. 20
In octaua Apostolorum Petri, & Pauli.
epist.Hi sunt uiri misericordiæ.Eccli.44.nu. 10.vsque ad nu.16.Henoch placuit. 499
euang.Iussit Iesus discipulos ascendere in nauiculam.Matt.14.nu.22.usque ad nu. 34.Et cum transfretassent. 11

Iippum, Act.8. nu.26. usque ad finem capitis 119
Euang. Maria stabat ad monumentum. Ioh. 20.nu.9. usque ad 10. Cum ergo 111

Feria vj. post Pascha.

Epist. Christus semel pro peccatis nostris. 1. Pet.3.nu.18. usque ad nu.24. Deglutiens mortem 183
Euäg. Vndecim discipuli abierũt in Galilæã, Mat.28.nu.16. usq; ad finem capitis 32

Sabbatho in Albis.

Epist. Deponentes omnẽ malitiã. 1. Pet.2.nu. 1. usque ad nu.11. Charissimi 182
Euan. Vna sabbathi, Maria Magdalene. Ioh. 20.nu.1. usq; ad nu.10. Abierũt ergo 111

DOMINICA In Octaua Paschæ.

Epist. Omne quod natũ est. 1. Ioh.5. nu.4. usq; ad nu.10. Qui non credit 187
Euang. Cum esset sero die illa, una sabbathorũ. Ioh.20.nu.19. usq; ad finẽ capitis 111

DOMINICA II.

Epist. Christus passus est pro nobis. 1. Pet.2. nu.21. usque ad finem capitis 182
Euang. Dixit Iesus Pharisæis: Ego sum pastor. Ioh.10.nu.11. usque ad nu.17. Propterea me diligit 100

DOMINICA III. Post Pascha.

Epist. Obsecro vos tamquã aduenas. 1. Pet.2. nu.11. usq; ad nu.19. Si propter Dei 182
Euang. Dixit Iesus discipulis suis: Modicũ, & iam. Iohan.16.nu.19. usque ad nu.23. Et in illo die 107

DOMINICA IIII. Post Pascha.

Epist. Omne datũ optimum. Iacobi.1.nu.17. usq; ad nu.22. Estote autẽ factores 179
Euang. Dixit Iesus discipulis suis: Vado ad eum. Iohan.16.nu.5. usque ad nu.15. Omnia quæcunque 106

DOMINICA V. Post Pascha.

Epist. Estote factores uerbi, & non auditores tãtũ. Iac.1.nu.22. usq; ad finẽ capitis 179
Euang. Amen amen dico uobis Iohã.16.nu. 23. usque nu.31. Respondit eis 107

Feria ij. in Rogationibus.

Epist. Confitemini alterutrum peccata uestra Iac.5.nu.16. usque ad finem capitis 181
Euang. Quis uestrum habebat. Luc.11.nu.5. usque ad nu.14. Et erat eiciens 72

In Viglia Ascensionis.

Epist. Vnicuique nostrũ data est gratia. Ephe. 4.nume.7. usque ad nume.14 Vt iam non simus 159
Euang. Sublenatis Iesus oculis. Ioh.17.nu. 1. usque ad nu.12. Pater sancte 107

In Die Ascensionis Domini.

Epist. Primum quidem sermonem feci. Act. 1.nu.1. usque ad nu.12. Tunc reuersi 113
Euang. Recumbentibus undecim discipulis. Nouissime. Mar.16.nu.14. usque ad finem capitis 54

DOMINICA Infra Oct. Ascensionis.

Epist. Estote prudentes, & uigilia. 1. Pet.4.nu. Ausque ad nu.11 Cui est gloria 183
Euäg. Cum uenerit Paracletus. Iohã. 15.nu. 26. usque ad cap.16.nu.4 Hæc autẽ 106

In Viglia Pentecostes.

Prophetia; Tentauit Deus Abraham. Ge. 22.nu.1. usque ad nu.20. His itaque 15
Prophe.ij. Factum est in uigilia matutina. Exod.14.nu.24. usque ad cap.15.nume.1. Cantemus Domino 50
Prophe.iij. Scripsit Moyses canticum. Deut. 31.nu.22. usque ad finem capitis 136
Prophe.iiij. Apprehenderunt septem mulieres uirum unũ. Isa.4.nu.11. usque ad finem capitis 505
Prophe.v. Audi Israel mãdata uitæ. Baruch. 3.nu.9. usque ad finem capitis 574
Prophe.vj. Facta est super me manus Domini. Ezech.37.nu.1. usque ad nu.14. Et scietis 599
Epist. Factũ est cum Apollo esset Corinthi. Act.19.nu.1. usque ad nu.9. Cum autem quidam 127
Euang. Si diligitis me mandata mea seruate. Iohan.14.nu.15. usque ad nu.22. Dicit ei Iudas 105

In Die Pentecostes.

Epist. Dum complerentur dies Pentecostes. Actor.2.num.1. usque ad num.12. Stupebant

pebant autem 114
Euang. Si quis diligit me. Ioh. 14. nu. 23. usq; ad finem capitis Surgite eamus 106

Feria ij post Pentec.

Epist. Aperiens Petrus os suum, dixit: Viri fratres, Et precepit nobis. Actor. 10. num. 42. usque ad num. 40. Tunc rogauerunt 121
Euang Sic Deus dilexit mundum. Iohan. 3. nu. 16. usque ad nu. 21. Post hæc 91

Feria iij post Pentec.

Epist. Cum audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis. Act. 8. nu. 14. usque ad nu. 18. Quũ uidisset 119
Euang. Amen amen dico uobis. Ioh. 10. nu. 1. usque ad nu. 11. Ego sum pastor 100

Feria iiij. Quatuor temporum Pentec.

Epist. Stans Petrus cum undecim. Act. 2. nu. 14. usque ad nu. 22. Viri Israelitæ 114
Item Epist. Per manus autẽ Apostolorum. Act. 5. nu. 12. usque ad nu. 17. Exurgens autem 116
Euãg. Nemo potest uenire. Ioh. 6. nu. 44. usq; ad nu. 52. Litigabant 96

Feria v. post Pentec.

Epist. Philippus descendens in ciuitatẽ. Act. 8. nu. 5. usque ad nu. 9. Vir autem 118
Euang. Conuocatis Iesus duodecim Apostolis. Luc. 9. nu. 1. usque ad nu. 7. Audiuit autem 68

Feria vj. Quatuor temporum Pentec.

Epist. Exultate filiæ Sion. Ioel 2. nu. 23. usq; ad nu. 28. Et erit post 628
Euang. Factum est in una dierum. Luc. 5. nu. 17. usque ad nu. 27. Et post hæc 62

Sabbatho Quatuor temporum Pent.

Epist. Effundã Spiritum meum. Ioel 2. nu. 28 usque ad nu. 32. Quia in monte 628
Item Epist. Locutus est Dominus ad Moysen dicens: Loquere filiis. Leu. 18. nu. 10. usque ad nu. 22. postquam 80
Item Epist. Cum intraueris. Deu. 26. num. 4. usque ad nu. 11. & domui tuæ 131
Item Epist. Si in præceptis meis. Leu. 26. nu. 3. usque ad nu. 13. Ego Dominus 86
Item Epist. Angelus Domini descendit cum Azaria. Dan. 3. nu. 49. usque ad nu. 52. Benedictus 612
Item Epist. Iustificati ergo ex fide. Ro. 5. nu. 1 usque ad nu. 6. Vt quid enim 136
Euang. Surgens Iesus de synagoga. Luc. 4. nu. 38. usque ad finem capitis 61

In Die Trinitatis.

Epist. O altitudo diuitiarum. Rom. 11. nu. 33. usque ad finem capitis 140
Euang. Data est mihi omnis potestas. Matt. 28. nu. 18. usque ad finem capitis 32

DOMINICA I. post Pentec.

Epist. Deus charitas est. Ioh. 4. nu. 16. usque ad finem capitis 187
Euang. Estote misericordes. Luc. 6. nu. 36. usque ad nu. 43. Non est enim 64

In Festo Corporis Christi.

Epist. Ego enim accepi a Domino. 1. Cor. 11. nu. 23. usq; ad nu. 30. Ideo inter uos 147
Euang. Caro mea uere est cibus. Iohan. 6. nu. 55. usque ad nu. 99. Hæc dixit 96

DOMINICA II. post Pentec.

Epist. Nolite mirari. Iohan. 3. nu. 13. usque ad nu. 16. In hoc cognouimus 186
Euang. Homo quidam fecit Luc. 14. nu. 16. usque ad nu. 25. Ibant autem 75

DOMINICA III. post Pentec.

Epist Humiliamini sub potenti manu Dei. 1. Pet. 5. nu. 6. usque ad nu. 12. Per Syluanum 183
Euang. Erãt appropinquantes ad Iesum. Luc. 15. nu. 1. usque ad nume. 11. Ait autem: Homo 76

DOMINICA IIII. post Pentec.

Epist. Existimo, quod non sunt condigne, Ro. 8. nu. 18. usque ad nu. 24. Spe enim 138
Euang. Cum turbæ irruerent in Iesum, Luc. 5. nu. 1. usque ad nu. 12. Et factum 61

DOMINICA V. post Pentec.

Epist. Omnes unanimes in oratione. 1. Petr. 3. nu. 8 usque ad nu. 16. parati semper 182
Euang. Amen dico uobis, nisi abundauerit. Matt. 5. nu. 20. usque ad nu. 25. esto consentiens 7

DOMINICA VI. post Pentec.
Epist. An ignoratis, fratres, quod quicunque baptizati sumus. Rom. 6. num. 3. usque ad nu. 12. Non ergo 137
Euang. Cum turba multa esset cum Iesu. Mar. 8. nume. 1. usque ad nume. 10. Et statim ascendens 42
DOMINICA VII. post Pentec.
Epist. Humanum dico propter infirmitatem. Rom. 6. nu. 19. usq; ad finem capitis 137
Euāg. Attēdite a falsis prophetis. Mat. 7. nu. 15. usque ad nu. 23. Multi dicent mihi 8
DOMINICA VIII. post Pentec.
Epist. Debitores sumus non carni. Rom. 8. nu. 12. usque ad nume. 17. si tamen 138
Euang. Homo quidam erat dives. Luc. 16. nu. 1. usque ad num. 10. Qui fidelis 77
DOMINICA IX.
post Pentecosten.
Epist. Non sumus concupiscentes. 1. Cor. 10. nu. 6. usque ad nu. 14. Propter quod 146
Euang. Cum appropinquaret Iesus Ierusalē. Luc. 19. num. 41. usque ad nu. 47. Principes autem 80
DOMINICA X.
post Pentecosten.
Epist. Scitis quoniam cū Gentes essetis. 1. Cor. 12. nu. 1. usque ad nu. 12. Sicut enim 147
Euang. Duo homines. Luc. 18. nu. 10. usque ad nu. 15. Afferebant autem 78
DOMINICA XI.
post Pentecosten.
Epist. Notum uobis facio. 1. Cor. 15. nu. 1. usque ad nu. 10. sed abundantius 148
Euang. Exiens Iesus de finibus Tyri. Mar. 7. nu. 31. usque ad finem capitis 42
DOMINICA XII.
post Pentecosten.
Epist. Fiduciam talem habemus. 2. Corin. 3. nu. 4. usque ad nu. 10. Nam nec 151
Euang. Beati oculi qui uident. Luc. 10. nume 23. usque ad nu. 38. Factum est 71
DOMINICA XIII.
post Pentecosten.
Epist. Abrahae dictae sunt promissiones. Gal. 3. nu. 16. usque nu. 23. Prius autem 156
Euang. Dum iret Iesus in Ierusalem. Luc. 17. nu. 11. usque ad nu. 20. Interrogatus 77
DOMINICA XIIII.
post Pentecosten.
Epist. Spiritu ambulate. Gal. 5. nu. 16. usque ad nu. 25. Si uiuimus 157
Euang. Nemo potest duobus dominis seruire. Matt. 6. nu. 24. usque ad num. 34. Nolite ergo 8
DOMINICA XV.
post Pentecosten.
Epist. Si spiritu uiuimus. Gal. 5. nu. 25. usque ad cap. 6. nu. 11. Videte 157
Euang. Ibat Iesus in ciuitatem quae uocatur Naim. Luc. 7. nume. 11. usque ad nu. 17. Et exiit 65
DOMINICA XVI.
post Pentecosten.
Epist. Obsecro uos, ne deficiatis. Ephes. 3. nu. 13. usque ad finem capitis 159
Euang. Cum intraret Iesus in domum. Luc. 14. numer. 1. usque ad numer. 11. Dicebat autem 75
DOMINICA XVII.
post Pentecosten.
Epist. Obsecro uos ego uinctus in Domino. Ephe. 4. num. 1. usque ad nu. 7. Vnicuique autem 159
Euang. Accesserunt ad Iesum Pharisei, & interrogauit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum, Magister quod. Mat. 22. nu. 34. usque ad finem capitis 23
Feria iiij. Quatuor temporum Septēb.
Epist. Ecce dies ueniunt, Amos. 9. nu. 13. usque ad finem capitis 632
Item. Epist. Congregatus est omnis populus, 2. Esdrae, siue Nehemiae. cap. 8. nu. 1. usque ad num. 11. Leuitae autem 318
Euang. Respondens unus de turba. Mar. 9. nu. 17. usque ad nu. 30. Et inde profecti 44
Feria vj. Quatuor temporum Septēb.
Epist. Conuertere Israel ad Dominum. Osee cap. 14. nu. 2. usque ad finem capitis 627
Euang. Rogabat Iesum quidam Pharisaeus, ut

manducaret cum illo. Luc.7.nu.36.usque ad finem capitis 66
Sabbatho Quatuor tempo. Septemb.
Epist Locutus est Dominus ad Moysen dicens: Decimo die mensis. Leuit.23.et locutus 84
Item Epist. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: A quintodecimo. Leu.23.nu. 39.usque ad nu.44. Locutusq; 84
Item Epist. Domine pasce populum tuũ. Mic. 7.nu.14.usque ad finem capitis 636
Itẽ Epist. Sicut cogitaui, ut affligerẽ. Zach. 8.nume.14.usque ad nume.20. Hac dicit Dominus 644
Item Epist. Angelus Domini descendit cum Azaria & sociis, Dan.3.num.49. usque ad finem, nu.9. Canticum 612
Item Epist. Tabernaculum factum est. Heb.9 nu.2 usq; ad nu.13. Si enim sanguis 176
Euang. Dicebat Iesus turbis similitud inem hanc, Arborem sici. Luc.13.nu.6. usque ad nu.18. Dicebat ergo 74

DOMINICA XVIII.
Post Pentecosten.

Epist. Gratias agõ Deo meo, 1.Cor.1.nu.4. usque ad nu.9. Fidelis 142
Euang. Ascendens Iesus in nauiculam. Mat. 9.nu.1.usque ad nu.9. Et cum 10

DOMINICA XIX.
Post Pentecosten.

Epist. Renouamini spiritu mentis uestræ. Eph. 4.nume.23.usque ad nume.26. Omnis sermo 159
Euang. Simile factum est regnum cœlorum. Matth.22.num.1.usque ad nu.15. Tunc abeuntes 23

DOMINICA XX.
Post Pentecosten.

Epist. Videte itaque quomodo. Ephe.5.nu.15. usque ad nu.21. Mulieres uiris suis 160
Euang. Erat quidam Regulus. Ioh.4. nu.46. usq; ad nu.54. Et iterum secundum 92

DOMINICA XXI.
Post Pentecosten.

Epist. Confortamini in Domino. Ephes.6.nu. 10.usque ad nu.18. Per omnem 160
Euang. Simile est regnum cœlorũ homini regi Mat.18.nu.23.usq; ad finẽ capitis 20

DOMINICA XXII.
Post Pentecosten.

Epist. Confidimus in Domino Iesu, quia qui cœpit. Philip.1.nu.6.usque ad nu.12. Scire autem 161
Euang. Abeuntes Pharisæi consilium inierunt. Matt.22.nu.15.usque ad nu.22. Et audientes 23

DOMINICA XXIII.
Post Pentecosten.

Epist. Imitatores mei estote. Phil.3.nu.17.usq; ad cap.4.nume. Gaudete in Domino 162
Euang. Loquẽte Iesu ad turbas, ecce princeps unus, Matt.9.nu.18.usque ad num.27. Et transeunte 11

Si Dominicę post Pent. fuerint plures xxiiij. post xxiij. Dominicã, sumuntur Epistola, & Euangelium Dominicæ vj. post Epiphaniam.

Si fuerint xxvj. in Dominica xxiiij. dicuntur Epist. & Euang. Dominicæ v. post Epiph. Et in xxv. leguntur Epist. & Euang. Dominicæ vj.

Si fuerint xxvij. in Dominica xxiiij dicuntur Epist. & Euang. Dominicæ iiij. post Epiph. in xxv. Dominicæ v. Et in xxj. Dominicæ vj.

Si fuerint xxviij. in Dominica xxiiij. dicuntur Epist. & Euang. Dominicæ iij. post Epiph. in xxv. Dominicę iiij. In xxvj. Dominicæ v. in Dominica xxvij. Dominicæ vj. Et ultimo loco semper dicuntur Episto. & Euang. Dominicæ xxiiij. post Pentecost.

DOMINICA XXIIII.
Post Pentecosten.

Epist. Non cessamus pro uobis orantes. Coloss. cap.1.nume.9. usque ad nume.15. qui est imago 163
Euang. Cum uideritis abominationem desolationis Mat.24.nu.15. usque ad nume. 36. De die autem 25

PROPRIVM SANCTORVM

In Vigilia S. Andreæ.

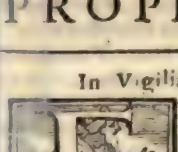

PISTOLA benedicti Domini super caput iusti. Ideo. Eccle. 44. num. 25. usque ad cap. 45. nu. 10. & coronauit. 499

Euangelium, Stabant Iohannes, et ex discipulis. Iohan. 1. nu. 35. usque ad finem capitis. 89

In festo S. Andreæ.

Epist. Corde creditur ad iustitiam. Rom. 10. nu. 10. usque ad nu. 19. Sed dico. 139

Euang. Ambulans Iesus iuxta mare Galilee. Matt. 4. nu. 18. usq; ad nu. 23. Et circuibant. 6

DECEMBRIS FESTA.

In festo S. Nicolai.

Epist. Mementote præpositorum. Hebr. 13. nu. 7. usq; ad nu. 18. Vt cum gaudio. 179

Euang. Homo quidam peregere proficiscens. Mat. 25. nu. 14. usq; ad nu. 24. Accedēs. 26

In festo S. Ambrosij.

Epist. Testificor coram Deo, 2. Tim. 4. nu. 1. usque ad num. 9. Festina ad me. 171

Euang. Vos estis sal terræ. Mat. 5. nu. 13. usque ad nu. 20. Dico enim. 7

In festo Conceptionis B. Mariæ.

Epist. Dominus possedit me in initio viarum. Prouerb. 8. nu. 22. usque ad num. 35. Qui autem. 448

Euang. Liber generationis. Mat. 1. nu. 1. usq; ad nu. 17. Omnes itaque. 3

In festo S. Damasi Papæ.

Epist. Plures facti sunt sacerdotes. Hebr. 7. num. 23. usque ad num. 28. Lex enim. 175

Euang. Vigilate, quia nescitis. Mat. 24. nu. 4. usque ad num. 48. Si autem. 26

In festo S. Luciæ.

Epist. Qui gloriatur in Domino glorietur. 2. Cor. 10. num. 17. usque ad cap. 11. nu. 3. Timeo autem. 155

Euang. Simile est regnum cælorum. thesauro abscondito. Mat. 13. nu. 44. usq; ad nu. 53. Et factum. 15

In Vigilia S. Thomæ.

Epist. Benedictio Domini super caput iusti Eccli. 44. nu. 25. usque ad cap. 45. nu. 10 & coronauit. 495

Euang. Stabat Iohānes, & ex discipulis. Ioh. 1. nu. 35. usque ad finem capitis. 89

In festo S. Thomæ.

Epist. Iam non estis hospites, et aduenæ. 2. Phe 2. nu. 19. usque ad finem capitis. 158

Euang. Thomas unus de duodecim, Ioh. 20 nu. 24. usque ad nu. 30. Multa quidē. 111

FESTA IANVARII.

In festo S. Hilarij episcopi, & confess.

Epist. Beatus uir qui suffert. Iac. 1. nu. 12. usq; ad nu. 19. Scitis fratres. 179

Euang. Si quis uenit ad me, et non odit. Luc. 14. nu. 26. usque ad nu. 25. Bonū est. 75

In festo S. Pauli primi eremitæ.

1 pist. Quæ mihi fuerunt lucra. Phil. 3. nu. 7. usque ad nu. 14. Fratres ego. 162

1 uang. Confiteor tibi pater. Matt. 11. num. 25. usque ad finem. 12

In festo S. Marcelli Papæ.

1 pist. Benedictus Deus, & pater Domini. 2. Cor. 1. nu. 3. usq; ad nu. 8. Non enim. 150

1 uang. Si quis uult uenire post me. Matt. 16. nu. 24. usque ad nu. 28. Amen dico. 18

In festo S. Antonij Abbatis.

1 pist. Dilectus Deo, & hominibus. Eccli. 45. nu. 1. usque ad nu. 66. Docere Iacob. 499

Euang. Sint lumbi uestri præcincti. Luc. 12. nu. 35. usque ad nu. 41. Ait autem. 73

In festo Cathedræ Romanæ S. Petri.

1 pist. Petrus Apostolus Iesu Christi. 1. Pet. 1. nu. 1. usque ad num. 8. Quem cum non uideritis. 181

Euang. Venit Iesus in partes Cæsaræ, Matt. 16. nu. 13 usq; ad nu. 20. Tunc præcepit. 18

SS. Marij, Marthæ, Audifacis, & Abacum marty.

Epist. Rememoramini pristinos, Hebr. 10. num. 32. usque ad num. 39. Quod si subtraxerint. 177

Euang. Sedente Iesu super montem Olineti. Matt. 24. num. 3. usque ad num. 14. Et prædicabitur. 25

In festo SS. Fabiani, & Sabastiani mart.

Epist. Sancti per fidem, Heb. 11. num. 33. usque ad num. 40. Non acceperunt. 178

Euang. Descendēs Iesus de monte. Luc. 5. nu. 17. usq; ad nu. 24. Iam hæc faciebant. 63

In festo S. Agnetis Virg. & marty.

Epist. Confiteor tibi Domine rex, Eccli. 51. nu. 1. usq; ad nu. 13. Exaltasti super. 502

Euang. Simile est regnum cœlorum decē uirginibus. Matt. 25. num. 1. usque ad nu. 14. Sicut enim. 26

In festo SS. Vincentij, & Anastasij, mart.

Epist. Iustorū animæ in manu Dei. Sap. 3. nu. 1. usque ad nu. 9. Qui confidunt. 469

Euang. Cum audieritis prælia, Luc. 21. nu. 9. usq; ad nu. 10. Cum autem uideritis. 81

S. Emerentianæ Virg. & marty.

Epist. Domine Deus meus exaltasti. Eccli. 51. num. 13. usque ad nu. 18. Cum adhuc. 502

Euang. Simile est regum cœlorum thesauro. Matt. 13. num. 44. usque ad num. 53. Et factum est. 15

S. Timothei Episcopi, & marty.

Epist. Sectare iustitiā, & pietatem. 1. Tim. 6. nu. 11. usq; ad nu. 17. Diuitibus huius. 169

Euang. Si quis uenit ad me. Luc. 14. num. 26. usque ad num. 34. Bonum est. 75

In Conuersione S. Pauli Apostoli.

Epist. Saulus adhuc spirans, Act. 9. nu. 1. usque ad num. 23. Cum autem. 119

Euang. Ecce nos reliquimus omnia. Matt 19. nu. 27. usque ad nu. 30. Multi autem. 20

S. Policarpi Episcopi, & marty.

Epist. Omnis qui non est iustus. 1. Ioh. 3. nu. 10. usque ad num. 17. Qui habuerit. 186

Euang. Si quis vult venire post me. Mat. 16. num. 24. usque ad nu. 28. Amen dico. 18

In festo S. Iohannis Chrysostomi.

Epist. Testificor coram Deo. 2. Tit. 4. num. 1. usque ad num. 9. Festina ad me. 171

Euang. Vos estis sal terræ. Matt. 5. num. 13. usque ad 20. Dico enim. 7

S. Agnetis secundo.

Epist. Qui gloriatur in domino glorietur. 2. Cor. 10. num. 17. usque ad cap. 11. num. 1. Timeo autem. 113

Euang. Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito. Matt. 13. num. 44. usque ad num. 53. Et factum est. 15

FESTA FEBRVARII.

In festo S. Ignatij.

Epist. Quis nos separabit a charitate Christi. Rom. 8. 35. usque ad finem capitis. 118

Euang. Nisi granū frumenti cadens. Ioh. 12. nu. 24. usque ad nu. 27. Nunc anima. 103

In festo Purificationis Virginis Mariæ.

Epist. Ecce ego mitto angelum meum. Mal. 3 num. 1 usque ad num. 5. Et accedam. 647

Euāg. Postquā impleti sunt dies purificationis Luc. 2. nu. 22. usque ad nu. 33. Et erat. 58

S. Blasij Episcopi, & marty.

Epist. Benedictus Deus, & pater Domini nostri. 2. Cor. num. 3. usque ad num. 8. Non enim. 150

Euang. Si quis vult venire post me Matt. 16. nu. 24. usq; ad nu. 29. Amen dico. 18

In festo S. Agathæ Virg. & marty.

Epist. Videte uocationem uestram. 1. Cor. 1. nu. 26. usque ad finem capitis. 142

Euang. Accesserunt ad Iesum Pharisæi tentantes eum. Matt. 19. num. 3. usque ad nu. 7. Dicunt illi. 20

S. Dorotheæ Virg. & marty.

Epist. Domine Deus meus, exaltasti. Eccli. 51. num. 13. usq; ad nu. 18. Cum adhuc. 502

Euang. Simile est regum cœlorum thesauro Mat. 13. nu. 44. usq; ad nu. 53. Et factū est. 15

S. Appoloniæ Virg. & marty.

Epist. Confiteor tibi Domine rex. Eccli. 51.

nu. 1. vsque ad nu. 13. Exaltasti super. 502
Euang. Simile est regnum cœlorum decẽ virginibus. Mat. 25. num. 1. usque ad nu. 14. Sicut enim. 26

S. Valentini Presb. & marty.

Epist. Iustum deduxit Dominus. Sap. 10. nu. 10. vsque ad 15. Hæc populum. 472
Euang. Nolite arbitrari, quia venerim. Matt. 10. nu. 34. usque ad finem capitis. 12

S. Faustini, & Iouitæ marty.

Epist. Rememoramini pristinos dies Hebr. 10. nu. 32. vsq; ad 39. Quod si subtraxerint. 177
Euang. Sedẽte Iesu super mõẽ Oliueti. Mat. 24. nu. 3. vsq; ad nu. 14. Et prædicabitur. 25

S. Simeonis Episcopi, & marty.

Epist. Beatus vir qui suffert tentationẽ. Iac. 1. nu. 12. vsq; ad num 19. Scitis fratres. 179
Euang. Si quis venit ad me, & non odit patrem suum. Luc. 14. num. 26. vsque ad nu. 33. Bonum est. 75

In festo Cathedræ Antiochenæ Petri.

Epist. Petrus Apostolus Iesu Christi. 1. Pet 1. num. 1. usque ad num. 8. Quem cum non videritis. 181
Euang. Venit Iesus in partes Cæsareæ Philippi. Matt. 16. num. 13. vsque ad nu. 20. Tunc præcepit. 18

In Vigilia S. Matthiæ.

Epist. Benedicto Domini super caput iusti Eccli. 44. nu. 25. & 45. vsque ad nu. 10. Et coronauit. 499
Euang. Hoc est præceptum meũ. Ioh. 15. nu. 12. vsq; ad nu. 17. Hæc mando vobis. 106

In festo S. Matthię Apostoli.

Epist. Exurgens Petrus Act. 1. num. 15. vsque ad finem cap. 114
Euang. Confiteor tibi pater. Matt. 11. nu. 25. usque ad finem cap. 13

In festo S. Thomę de Aquino.

Epist. Iustus cor suum tradet. Eccli. 39. nu. 6. vsque ad nu. 18. Si permanserit. 496
Euang. Vos estis sal terræ. Mat. 5. nu. 13. usque ad num. 20. Dico enim. 7

SS. Quadragintа martyrum.

Epist. Sancti per fidem. Hebr. 11. num. 33. vsque ad num. 40. Non acceperunt. 178
Euang. Descendẽs Iesus de monte, Luc. 5. nu. 17. vsque ad nu. 14. Et hoc faciebant. 63

S. Gregorii Papæ, & confess.

Epist. Testificor coram Deo. 2. Tim. 4. nu. 1. vsque ad num. 9. Festina ad me. 171
Euang. Vos estis sal terræ. Matt. 5. num. 13. usque ad num 20. Dico enim. 7

In festo S. Ioseph confess.

Epist. Dilectus Deo. Eccli. 45. num. 1. usque ad num. 6. Docere Iacob. 499
Euang. Cum esset desponsata mater Iesu. Mat. 1. nu. 18. vsque ad 22. Hoc autem. 3

S. Benedicti Abbatis.

Epist. Dilectus Deo, & hominibus. Eccli. 45. nu. 1. usque ad nu. 6. Docere Iacob. 499
Euang. Ecce nos reliquimus omnia. Mat. 27. nu. 17. vsque ad num. 30. Multi autẽ. 20

In festo Annunciationis B. Marię.

Epist. Locutus est Dominus ad Achaz, dicens: Pete tibi. Isa. 7. nu. 10. vsq; ad nu. 16. Quia ante quàm. 506
Euang. Missus est angelus Gabriel. Luc. 1. nu. 26. usque ad num. 39. Et discessit. 55

FESTA APRILIS.

In festo S. Francisci di Paula.

Epist. Beatus vir, qui inuentus. Eccli. 31. nu. 8. usq; ad nu. 13. supra mẽsam. 492
Euang. Sint lumbi uestri præcincti. Luc. 12. num. 35. vsque ad num. 41. Ait autẽ. 73

In festo S. Leonis Papę.

Epist. Ecce sacerdos magnus. Quare in communi confess. pontifi. vt infra.
Euang. Venit Iesus in partes Cæsareæ. Mat. 16. nu. 13. usq; ad nu. 20. Tunc præcepit. 18

SS. Tiburtii, Valeriani, & Maximi mar.

Extra tempus Paschæ.

Epist. Iustorũ animæ in manu Dei. Sap. 3. nu. 1. vsque ad nu. 9. Qui confidunt. 469
Euang. Cũ audieritis prælia. Luc. 21. num. 9. vsque ad nu. 19. Cum autem videritis. 81

Alia post Paschа.

Epist. Stabunt iusti in magna constantia. Sap. 5. num. 1. vsque ad num. 6. Ergo erramus. 470

Euang. Ego sum uitis, & Pater. Ioh. 15. nu. 1. vsque ad nu. 8. In hoc clarificatus. 106

S. Aniceti Papę, & Marty.

Epist. Stabunt iusti in magna constantia. Sap. 5. nu. 1. vsq; ad nu. 6. Ergo errauimus. 470

Euang. Amen amen dico uobis, quia plorabitis Ioh. 16. num. 20. vsque ad num. 23. Et in illo. 107

SS. Sotheris, & Gaij marty.

Epist. Post hæc ergo Iohannes audiui uocem Apoc. 19. nu. 1. usque ad num. 10. Et dixit mihi, Hæc uerba. 197

Euang. Ego sum uitis, & uos palmites. Iohan. 15. num. 5. usque ad nu. 12. Hoc est præceptum. 106

S. Gregorij marty.

Epist. Memor esto. 2. Tim. 2. nu. 8. usque ad nu. 12. & a cap. 3. num. 10. vsque ad nu. 13. Multi autem. 170

Euang. Ego sum uitis uera, Iohan. 15. num. 1. vsque ad nu. 8. In hoc clarificatus. 106

In festo S. Marci Euang.

Epist. Similitudo uultus quatuor animalium Ezech. 1. num. 10. vsque ad num. 15. Cumq; aspicerem. 577

Euang. Designauit Dominus, & alios septuaginta. Luc. 10. num. 1. vsque ad num. 10. In quacunque. 71

SS. Cleti, & Marcellini pontifi. & mart.

Epist. Benedictus Deus, & pater Domini nostri. 1. Petr. 1. num. 3. vsque ad nu. quem cum non uideritis. 181

Euang. Ego sum uitis, & uos palmites. Ioh. 15. num. 5. vsque ad num. 12. Hoc est præceptum. 106

S. Vitalis martyris.

Epist. Stabunt iusti in magna cõstantia. Sap. 5. nu. 1. vsq; ad nu. 6. Ergo errauimus. 470

Euang. Ego sum uitis, & pater meus. Ioh. 15. num. 1. vsque ad num. 8. In hoc clarificatus. 106

In festo S. Petri marty.

Epist. Iustum deduxit Dominus per uias rectas. Sap. 10. nu. 10. usque ad nu. 15. Hæc populum. 472

Euang. Ego sum uitis uera. Iohan. 15. num. 1. vsque ad num. 8. In hoc clarificatus. 106.

FESTA MAII.

SS. Apostolorum Philippi, & Iacob.

Epist. Stabunt iusti in magna constantia. Sap. 5. num. 1. usque ad num. 6. Ergo errauimus. 470

Euang. Non turbetur cor uestrum Creditis. Ioh. 14. num. 1. usque ad num. 13. Vt glorificetur. 105

S. Athanasij Episcopi, & confess.

Epist. Non nosmetipsos prædicamus. 2. Cor. 4 nu. 5. vsque ad nu. 15. Omnia enim. 151

Euang. Cum persequẽtur uos in ciuitate ista. Matt. 10. nu. 23. vsque ad nu. 29. Nonne duo. 12

In festo inuentionis S. Crucis.

Epist. Hoc enim sentite in uobis. Phil. 2. nu. 5. vsque ad nu. 12. Itaque charissimi. 161

Euang. Erat homo ex Pharisæis Nicodemus nomine. Iohan. 3. num. 1. usque ad nu. 16. Sic enim. 90

S. Monicę Viduæ.

Epist. Viduas honora. 1. Tim. 5. num. 3. vsque ad nu. 11. Adolescentiores autem. 169

Euang. Ibat Iesus in ciuitatem quæ uocatur Naim. Luc. 7. num. 11. usque ad nu. 17. Et exijt. 65

In festo S. Iohannis ante portã Latina.

Epist. Stabunt iusti in magna constantia. Sap. 5. nu. 1. vsq; ad nu. 6. Ergo errauimus. 470

Euang. Accessit ad Iesum mater filiorum Zebedæi. Mat. 20. num. 20. vsque ad nu. 24. Et audientes. 21

In apparitione S. Michaelis Archãgeli.

Epist. Significauit Deus. Apoc. 1. num. 1. usque ad nu. 6. Et fecit. 190

Euang. Quis putas maior est in regno. Mat. 18 nu. 1. usque ad nu. 11. Venit enim. 19

In festo sancti Gregorij Nazianzeni Episcopi, & Confessoris

Epist. Iustus cor suum tradet Eccli. 39. nu. 6. usque ad nu. 15. Si permanserit. 496

Euang. Vos estis sal terræ. Mat. 5. nu. 13. usque ad nu. 20. Dico enim. 7

17.nu.17.usque ad finem capitis 234
Euang. Erat quidam languens Lazarus a Bethania. Iohan.11.nu.1.usque ad nume. 46. Quidam autem ex ipsis 100

Sabbatho.

Epist. In tempore placito exaudiui te. Isa. 49 nume. 8. usque ad nume. 16. Ecce in manibus 526
Euang. Ego sum lux mundi. Iohã. 8. num. 12. usque ad nu. 21. Dixit ergo iterum 98

DOMINICA V. Pasionis.

Epist. Christus assistens Pontifex. Heb. 9 nu. 11. usque ad nu. 16. Vbi enim testamentum 176
Euang. Quis ex vobis arguet me depeccato? Iohan. 8. nu. 46. usque ad finem capitis 98

Feria ij.

Epist. Factum est verbum Domini ad Ionam. Ione 3. nu. 1. usq; ad finem capitis 633
Euang. Miserunt principes & Pharisæi ministros, Iohan. 7. nu. 32. usque ad nume. 39. nondum enim erat 97

Feria iij.

Epist. Congregati sunt Babylonii ad regẽ, & dixerunt Trade nobis. Dan. 14. num. 28. usque ad finem capitis 623
Euang. Ambulabat Iesus in Galilæam, non enim Iohan. 7. nume. 1. usque ad nume. 14. Iam autem die 96

Feria iiij.

Epist. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere ad vniuersum cœtũ filiorum Israel, et dices ad eos: Ego dominus Deus vester, Non facietis furtũ. Leu. 19. nume 1. usque ad nu. 19. Iumentum tuum 81
Euang. Facta sunt encænia in Ierosolymis. Iohan. 10. num. 22. usque ad nu. 39. Quærebant ergo 100

Feria v.

Epist. Orauit Daniel Dominum, dicens: Domine Deus noster. Ne quæsumus. Cap. 3. nu. 34. usq; ad nu. 46. Et nõ cessabãt 612
Euang. Rogabat Iesum quidam Pharisæus, ut manducaret cum illo Luc. 7 nu. 36. usque ad finem capitis 66

Feria vj.

Epist. Domine omnes qui te dereliquunt. Ieuem. 17. nu. 13. usque ad nu. 19. Hæc dicit Dominus 544
Euang. Collegerunt pontifices & Pharisæi. Iohan. 11. nume. 47. usque ad nu. 55. Proximum autem 102

Sabbatho.

Epist. Venite, cogitemus contra iustum. Iere. 18. nu. 18. usque ad finem capitis 544
Euang. Cogitauerunt autem Principes sacerdotum. Iohan. 12. num. 10. usque ad nu. 37. Cum autem tanta signa 103

DOMINICA PALMARVM
Post Benedictionem Palmarum.

Epist. venerunt filii Israel in Elim. Exod. 15. nu. 27. & cap. 16. usque ad nu. 7. Audiui enim murmur 51
Euang. Cum appropinquasset. Matth. 21. nume. 1. usque ad nume. 10. Hosanna in excelsis 21

Ad Missam.

Epist. hoc enim sentite in vobis, Philip. 2. nu. 5. usque ad nu. 12. Itaque charissimi 163
Euang. Passio Domini secundum Matthæum Scitis quia post biduum, Matth. 26, num. 2. usque ad cap. 27. nume. 62. Altera autem die 27

Feria ij. Maioris hebd.

Epist. Dominus Deus aperuit mihi aurem, Isa. 50. num. 5. usque ad nu. 11. Ecce nos omnes 526
Euãg. Ante sex dies Paschæ venit Iesus, Ioh. 12. nu. 1. usq; ad nu. 10. Cogitauerunt 102

Feria iij. Maioris hebd.

Epist. Dixit Ieremias: Domine demonstrasti mihi, Ier. 11. nu. 18 usque ad nu. 21. Propterea hæc 541
Euang. Passio Domini secundum Marcum. Erat Pascha & azima mar. 14. nu. 1. usq; ad cap. 15. nu. 42. Et cum iam sero 49.

Feria iiij. Maioris.

Epist. Ecce Saluator tuus venit, Isa. 62. num 11. usque ad cap. 63. nu. 7. & super 531
Itẽ Epist. Dixit Isaias: Domine quis credidit

auditui, Isa 53. nume. 1. usque ad finem capitis 527
Euang. Passio Domini secundū Lucam Appropinquabat dies festus azymorum. Luc. 22. nu. 1. usq; ad cap. 22. nu. 54. Et die erat parasceues 82

Feria v. in Cœna Domini.

Epist. Conuenientibus ergo nobis in unum. 1. Cor. 11. nu. 20. usque ad nu. 13. Itaque fratres 147
Euang. Ante diem festum Paschæ. Iohan. 13 nu. 1. usque ad nu. 16. Amen amen 104

Feria vj. Parasceue.

Epist. in tribulatione sua. Osee 6. nu. 1. usque ad nu. 8. Ipsi autem 624
Item Epist. Dixit Dominus ad Moysen & Aaron in terra Aegypti, Exod. 12. nu. 1. usque ad nu 12. Et transibo 47
Euang. Passio Domini secundum Iohannē, Egressus est Iesus, Ioh. 18. nu. 1. usque ad finem cap. 19. 109

SABBATHO SANCTO
post benedictionem Cerei.

Prophetia prima. In principio Creauit Deus cœlum, Gen. 1. nu. 1. usque ad cap. 2. num. 3. Et benedixit folio 1
Prophetia ij. Noe nero cum quingentorum esset annorum, Gen. 5. nu. 31. usque ad cap. 6. 7. & 8. nu. 21. Et ait ad eum 4
Prophetia iij. Tentauit Deus Abrahā. Gen 22 nu. 1. usq; ad nu. 20. Hisitaque 15
Prophetia iiij. Factum est in uigilia matutina, Exod. 14. nu. 24 usque ad cap. 15. nu. 1. Cantemus Domino 50
Prophetia v. Hæc est hæreditas seruorū Domini, & iustitia eorū apud me, dicit Dominus: Omnes sitientes, Isa. 55 nu. 1. usque ad nu. 12. Quia in letitia. 528
Prophetia vj. Audi Israel mandata uitæ. Baruch cap. 3 nu. 9. usq; ad finē capitis 574
Prophetia vij. Facta est super me manus Domini. Ezec. 37 num. 1. usque ad nu. 14. Et scietis 599
Prophetia viij. Apprehēderunt septē mulieres uirum unum, Isa. 4. nu. 1. usque ad finem capitis 505
Prophetia ix. Dixit Dominus ad Moysen et Aaron in terra Aegypti. Exod. 12. usq; ad nu. 12. Et transibo 47
Prophetia x. Factum est uerbum Domini ad Ionam. Ione. 3. nu. 1. usque ad finem capitis 633
Prophetia xj. Scripsit Moyses canticū. Deu. 31. nu. 22. usque ad finem capitis 136
Prophetia xij. Nabuchodonosor rex fecit statuam auream, Dan. 3. nu. 11. usque ad nu. 25. Stans autem 601

Ad Missam.

Epist. Si consurrexistis cum Christo, Colo. 3. num. 1. usque ad nume. 4. Mortificate ergo membra 164
Euang. Vespere autem. Mat. 28. nu. 1. usque ad nume. 1. Et exierunt 32

In Die Paschæ.

Epist. Expurgate uetus, 1. Cor. 5. nume. 7. usque ad nu. 9. Scripsi uobis 144
Euang. Maria Magdalene, & Maria Iacobi. Mar. 16. nu. 1. usq; ad nu. 8. At ille 54

Feria ij. post Paschā.

Epist. Stans Petrus in medio plebis dixit. Viri fratres Act. 10. nu. 37. usque ad num. 44. Adhuc loquente 121
Euang. Duo ex discipulis Iesu, Luc. 24. nu. 13. usque nu. 36. Deum autem hæc 66

Feria iij. post Paschā.

Epist. Surgens Paulus & manu silentiū indicens, ait: Viri fratres, Act. 13. nu. 16. usque ad nu. 33. sicut & in Psal. 125
Euang. Stetit Iesus in medio discipulorum suorum, & dixit eis Pax uobis, Luc. 24. nu. 36. usque ad nu. 48. incipientibus ab Ierosolyma 87

Feria iiij. post Paschā.

Epist. Aperiens Petrus os suum dixit: Viri Israelitæ, Act. 3. nu. 12. usque ad nu. 20. cum uenerit 115
Euang. Manifestauit se iterum Iesus, Ioh. 21. nu. 1. usque ad nu. 14. Cum ergo 112

Feria v. post Paschā.

Epist. Angelus Domini locutus est ad Philippum,

SS. Mart. septem fratrum.

Epist. Mulierem fortem. Prou. 31. nu. 10. vsque ad finem capitis. 459

Euang. Loquente Iesu ad turbas, ecce mater eius. Matt. 12. nu. 46. usq; ad finem capitis 15

S. Pij Papæ, & mart.

Epist. Beatus vir qui suffert. Iac. 1. nu. 12. usque ad nu. 19. Scitis fratres. 179

Euang. Siquis venit ad me. Luc. 14. nu. 26. vsque ad nu. 34. Bonum est 75

SS. mart. Naboris & Felicis.

Epist. Iustorum animæ in manu Dei. Sap. 3. nu. 1. usque ad nu. 9. Qui confidunt 469

Euang. Cum audieritis prælia. Luc. 21. nu. 9. vsque ad nu. 19. Cum autem videritis 81

S. Anacleti papæ & mart.

Epist. Benedictus Deus, & pater domini nostri. 2. Cor. 1 nu. 3. usque ad num. 8. Non enim. 150

Euang. Siquis vult venire post me. Matt. 16. nu. 24. usque ad nu. 28. Amen dico 18

In festo S. Bonauenturæ episc. & conf.

Epist. Testificor coram Deo, & Christo. 2. Tim. 4. nu. 1. vsq; ad n. 9. Festina ad me 171

Euang. Homo quidam peregre proficiscens. Mat. 25. nu. 14. usq; ad n. 24. Accedēs. 26

S. Alexij confess.

Epist. Est quæstus magnus. 1. Tim. 6. nu. 6. vsque ad nu. 12. In quo 169

Euang. Ecce nos reliquimus omnia. Mat. 19. nu. 27. usq; ad nu. 30. Multi autem 10

S. Simphoroſę cum septem filijs mart.

Epist. Sancti per fidem vicerunt regna. Heb. 11. nu. 33. usq; ad num. 40. Non acceperunt 178

Euang. Attendite a fermento Pharisæorum. Luc. 12. nu. 1. vsq; ad nu. 10. Et omnis. 73

S. Margaritæ virg. & mart.

Epist. Confitebor tibi Domine rex. Eccli. 51. nu. 1. usque ad finem capitis 502

Euang. Simile est regnum cœlorum thesauro. Mat. 13. nu. 44. usq; ad n. 53. Et factū. 14

S. Praxedis Virginis.

Epist. De virginibus præceptum Domini non habeo, 1. Cor. 7. nu. 25. usque ad num. 34. Quæ autem nupta 14

Euang. Simile est regnum cælorum thesauro abscondito Mat. 13. nu. 44. usque ad nu. 53. Et factum est. 1

In festo S. Mariæ Magdalenæ.

Epist. Surgam, & circuibo ciuitatem. Cant. 3. nu. 2. usque ad nu 6. & cap. 8. nu. 6. usque ad nu. 8. Soror nostra 46

Euang. Rogabat Iesum quidam Pharisæus. Luc. 7. nu. 36. vsque ad finem capitis 6

S. Apollinaris Episcopi, & mart.

Epist. Seniores qui in vobis sunt, obsecro. 1. pet. 5. nu. 1. usque ad nu. 12. Per Syluanum 18

Euang. Facta est contentio inter discipulos. Luc. 22. nu. 24. usque ad nu. 31. Ait autem Dominus 8

In Vigilia S. Iacobi Apost.

Epist. Benedictio Domini super caput iusti. Eccli. 44. nu. 25. et 45. usque ad num. 1. Et coronauit 49

Euang. Hoc est præceptum meum. Ioh. 15. num. 12. usque ad num. 17. Hæc mando vobis. 10

In festo S. Iacobi Apostoli.

Epist. Puto, quod Deus nos Apostolos. 1. Corinth. 4. nume. 9. usque ad nume. 16. Rogo ergo 14

Euang. Accessit ad Iesum mater filiorum Zebedæi Mat. 20. num. 20. usque ad nume. 24. Et audientes. 2

S. Pantaleonis martyris.

Epist. Memor esto, Dominum Iesum Christum. 2. Tim. 2. nu. 8. usq; ad nu. 12. & 13. nu. 10. usque ad nu. 13. Multi autē 17

Euang. Nihil opertum quod non reuelabitur Matt. 10. num. 26. usque ad num. 34. Nolite arbitrari. 1

SS. Nazarij, Celsi, & Victoris martyr. & Innocentij Papæ & confes.

Epist. Reddidit Deus iustis mercedē. Sap. 10. 17. vsq; ad nu. 21. Quoniā sapientia. 47

Euang. Cum audieritis prælia. Luc. 21. nu. 9. usque ad nu. 19. Cum videritis. 8

S. Marthę Virginis.
Epist. *Qui gloriatur, in Domino glorietur.* 2. *Cor.* 10. *nu.* 17. *vsque ad cap.* 11. *num.* 3. *Timeo autem.* 153
Euang. *Intrauit Iesus in quoddam castellum Luc.* 10. *nu.* 38. *vsq; ad finem capitis.* 71
ss. Abdon, & Semen mart.
Epist. *Exhibeamus nosmetipsos.* 2. *Cor.* 6. *nu.* 4. *vsque ad nu.* 11. *Os nostrum.* 152
Euang. *Videns Iesus turbas ascendit in montem. Matt.* 5. *num.* 1. *vsque ad num.* 12. *Sic enim.* 6
FESTA AVGVSTI.
In festo s. Petri ad Vincula.
Epist. *Misit Herodes rex manus. Act.* 12. *nu.* 1. *vsq; ad nu.* 12. *Considerāsq;* 122
Euang. *Venit Iesus in partes Cæsareæ Philippi. Matt.* 16. *nu.* 13. *vsque ad num.* 20. *Tunc præcepit.* 18
s. Stephani Papę, & mart.
Epist. *A Videto autem Paulus mittens Ephesum. Act.* 2. *num.* 17. *vsque ad nu.* 22. *Et nunc ecce alligatus.* 128
Euang. *Siquis vult venire post me. Matt.* 16. *nu.* 24. *vsque ad nu* 28. *Amen dico.* 18
In Inuentione s stephani Protomart.
Epist. *Stephanus autem plenus gratia, & fortitudine. Act.* 6. *num.* 8. *vsque ad num.* 11. *& cap.* 7 *num.* 54. *vsque ad num.* 60. *Saulus autem.* 117
Euang. *Ecce ego mitto ad vos prophetas. Mat.* 23. *nu.* 34. *vsque ad finem capitis.* 24
In festo s. Dominici Confess.
Epist. *Testificor corā Deo, & Christo.* 2. *Tim.* 4. *nu.* 1. *vsque ad nu.* 9. *Festina ad me.* 171
Euang. *Sint lumbi vestri præcincti. Luc.* 12. *nu.* 35. *vsque ad nu.* 41. *Ait autem.* 73
In festo s. Marię ad Niues.
Epist. *Ab initio, & ante secula. Eccli.* 24. *nu.* 14. *vsque ad nu.* 17. *Quasi cedrus.* 489
Euang. *Loquēte Iesu ad turbas Luc.* 11. *nu.* 27. *vsque ad nu.* 29. *Turbis autem.* 72
In festo Trasfigurationis Domini Nostri Iesv Christi.
Epist *Nō doctas fabulas secuti.* 2. *Pet.* 1. *cap.* 1. *nu.* 16. *vsq; ad nu.* 19. *Hoc primum.* 1
euang. *Assumpti Iesus Petrum, & Iacob & Iohannem. Matt.* 17. *num.* 1. *vsque num.* 10. *Et interrogauerunt.*
s. Donati Episcopi, & mart.
epist. *Omne gaudium existimate. Iac.* 1. *nu.* 2. *vsque ad num.* 13. *Nemo cum.* 1
euang. *Videte, & vigilate, & orate. Mar. num.* 33. *vsque ad finem capitis.* 4
ss. Mart. Cyriaci, Largi, & Smaragd
epist. *Gratias agimus Deo sine intermissio I. Thes.* 2. *num.* 13. *vsque ad nu.* 17. *Nos autem fratres.* 1
euāg. *Ibūtes in mūdū vniuersum. Mar.* 16. *nu* 15. *vsq; ad nu.* 19. *Et Dominus, quidē.*
In Vigilia s. Laurentij.
epist. *Confitebor tibi Domine rex. Eccli.* 51 *num.* 1. *vsque ad nu.* 13. *Exaltasti.* 5
euang. *Siquis vult venire post me. Matt.* 1 *nu.* 24. *vsque ad nu.* 28. *Amen dico.*
In festo s. Laurentij mart.
epist. *Qui parce seminat, parce, & metet. Cor.* 9. *nu.* 6. *vsq; ad nu.* 11. *In omnibus.* 1
euang. *Amen amen dico vobis, Nisi gr num, Ioh.* 12. *num.* 24. *vsque ad num.* 2 *Nunc anima mea.* 1
Infra Octa. s. Laurentij fit sicut in di
In die ss. Tiburtij, & Susannę fit communi.
s. Clarę de communi Virg.
ss. Hyppoliti, & Casiani de commun
In Vigilia Assumptionis Beatę Mari
epist. *Ego quasi vitis fructificaui. Eccli.* 24. *n* 23. *vsque ad num.* 31. *Hæc omnia.* 4
euang. *Loquente Iesu ad turbas. Luc.* 11. 27. *vsque ad nu.* 29. *Turbis autem.*
In Assumptione Beatę Marię Virgin
epist. *In omnibus requiē quæsiui. Eccli.* 24. 11. *vsque ad nu.* 21. *Et quasi storax.*
euang. *Intrauit Iesus in quoddam castellu Luc.* 10. *nu.* 38. *vsque ad finem capitis.*
Infra Octa. Beatę Marię fit sicut in d
In Octa. s. Laurentij.
epist. *Qui parce seminat, parce, & metet. Cor.* 9 *nu.* 6. *vsq; ad nu* 11. *In omnibus.*

Euang. Nisi granũ frumenti. Ioh. 12. nu. 24. vsque ad nu. 27. Nunc anima mea. 103

S. Agapiti mart. de cõmuni unius mar.

S. Bernardi Abbatis.

Epist. Iustus cor suum tradet ad vigilandũ, Eccli. 39. nume. 6. vsque ad nume. 15. Si permanserit. 496

Euang. Ecce nos reliquimus omnia. Mat. 19. nu. 27. usque ad nu. 30. Multi autem. 20

In octa. Assumptionis B Mariæ.

Epist. In omnibus requiem quæsiui. Eccli. 24 nu. 11. usq; ad nu. 21. & quasi storax. 489

Euang. Intrauit Iesus in quoddam castellum. Luc. 10. nu. 38. usq; ad finem capitis 71

In Vigilia S. Bartholomæi Apost.

Epist. Benedictio Domini super caput iusti. Eccli. 44. nu. 25. & 45. usque ad nu. 10. Et coronati. 499

Euang. Hoc est præceptum meum, Iohan. 15 num. 12. vsque ad nu. 17. Hæc mando uobis. 106

In festo S. Bartholomæi Apost.

Epist. Vos estis corpus Christi, et membra de membro. 1. Cor. 12. nu. 27. usque ad finem capitis. 147

Euang. exiit Iesus in mõtem orare. Luc 6. nu. 12. usque ad nu. 20. Et ipse eleuatis. 63

S. Ludouici confess.

Epist. Iustum deduxit Dominus per uias rectas. Sap. 10. nu. 10. vsque ad nu. 15. Hæc populum. 472

Euã. Homo quidam nobilis abijt in regionẽ longinquã. Luc. 19. nu. 12. usq; ad nu. 27 Verumtamen. 79

S. Zepherini Papæ, & mart.

Epist. Benedictus Deus & pater Domini nostri IESV CHRISTI. *2. Cor. 1. nu 3. usq; ad nu. 8. Non enim* 150

Euang. Si quis vult uenire post me. Mat. 16 nu. 24 usque ad nu. 28. Amen dico 18

In festo S. Aug. epis. & conf. & eccl. doc.

Epist. Testificor coram Deo, & Christo. 2 Timoth. 4. nu. 1. usque ad num. 9. Festina ad me. 171

Euang. Vos estis sal terræ. Matth. 5. nu me. 13. usque ad num. 20. Dico enim.

In decollatione S. Iohannis Bapt.

Epist. Factum est uerbum Domini ad me dicens: Accinge lumbos tuos, Ier. 1 nu. 17 vsque ad finem capitis. 53

Euang. Misit Herodes, ac tenuit Iohannem Mar. 6. num. 17. usque ad nu. 30. Et conuenientes 4

SS. Felicis, & Adaucti mart.

Epist. Reddidit Deus iustis mercedem. Sap. 1 num. 17. usque ad num. 21. Quoniam sapientia 47

Euang. Qui uos audit, me audit, Luc. 10. nu 16. usque ad nu. 21. In ipsa hora 71

FESTA SEPTEMBRIS.

S. Aegidij Abbatis.

Epist. Dilectus Deo, & hominibus. Eccl 45 num. 1. usque ad num. 6. docere Iacob 499

Euang. Ecce nos reliquimus omnia. Mat. 19. nu. 17. usq; ad nu. 30. Multi autem. 20

In natiuitate S. Mariæ Virg.

Epist. Dominus possedit me in initio uiarum suarum. Prou. 8. nu. 22. usq; ad num. 36 Qui autem. 448

Euã. Liber generationis Iesu Christi filij Dauid, Mat. 1. usq; ad nu. 17. Omnes itaq; 3

In festo S. Nicolai de Tolentino.

Epist. Dilectus Deo, & hominibus. Eccli. 45 nu. 1. usq; ad nu. 6. docere Iacob 499

Euang. Nolite timere pusillus grex. Luc. 12. nu. 32. usq; ad nu. 35. Sint lumbi. 73

In exaltatione S. Crucis.

Epist. Christus Factus est pro nobis obediens, Philip. 2. nu. 8. usq; ad nu. 12. Itaque charissimi. 161

Euãg. Nunc iudicium est mundi. Ioh. 12. nume. 31. usq; ad nu. 46. Hæc locutus. 103

In octa. S. Mariæ.

Epist. Dominus possedit me in initio uiarum suarum. Prou. nu. 22. usque ad nu. 21. Qui autem 448

Euang. Liber generationis IESV CHRISTI *filij Dauid, Matth. 1. usque ad num. 17. Omnes itaque* 3

ss.Pontificum,& mart. Cornelij, & Cypriani.
Epist.Iustorũ animæ in manu Dei sunt. Sap.3.nu.1.usq; ad nu.9.Qui confidunt. 469
Euang.Cum audieritis prælia,Luc.21.nu.9. usque ad nu.19.Cum autem uideritis 81
ss.mar.Ianuarij epis. & sociorum eius.
Epist. Iustorum animæ in manu Dei.Sap.3 nu.1.usque ad nu.9. Qui confidunt. 469
Euang.Cum audieritis prælia.Luc.21.nu.9. usque ad nu.19.Cum autem uideritis 81
In vigilia s. Matthęi Apost.
Epist. Benedictio Domini super caput iusti. Eccli.44.& 45.nu.25.usque ad nu.10. Et coronauit. 499
Euang.Vidit Iesus publicanum nomine Leui.Luc.5.nu.27.usq; ad num.33.At illi dixerunt. 62
In festo s.Matthęi Apost.& Euang.
Epist. Similitudo vultus quatuor animalium Ezech.1.nu.10. usque ad nu.15.Cumq; aspicerem 577
Euang. Vidit Iesus hominem sedentem in thelonio,Matthæum nomine.Mat.9.nu.9 usque ad nu.14.Tunc accesserunt 11
ss. mart. Mauritij, & sociorum.
Epist.Respondit unus de senioribus, & dixit mihi Apoc 7. num.13. usque ad finem capitis. 193
Euang. Videns Iesus turbas ascendit in monte,Mat.5.nu.1.usq; ad nu.42.Sic enim. 6
s.Lini Papę, & Mart.
Epist.Benedictus Deus,& pater Domini nostri Iesu Christi.2.Cor.1.nu.3.usque ad nume.8.Non enim 150
Euang.Si quis vult uenire post me.Mat.16. num.24. usque ad num.28.Amen amen dico 13
ss.mart.Cypriani,& Iustinę.
Epist.Rememoramini pristinos dies.Heb.10 nu.32.usque ad num.39. Quòd si subtraxerint 177
Euang. Sedente Iesu super montem Olineti. Mat.24.3. usque ad nu.14.Et prædicabitur. 25
ss.mart.Cosmæ, & Damiani.
Epist.Iusti autem in perpetuum uiuent. Sap. 5.nu.16.usq; ad nu.21.Acuet autẽ. 470
Euang. Descendens Iesus de monte. Luc.6. nu.17.usque ad nu.24. Secundum hæc faciebant 63
In festo s.Hierony,presbyteri,confes. & Eccl. Doct.
Epist.Testificor coram Deo,& Christo Iesu 2.Tim.4.num.1.usq; ad nu.9.Festina ad me 171
Euang.Vos estis sal terræ.Mat.5.nu.13.usque ad nu.20. Dico enim 7

FESTA OCTOBRIS.

s.Remigij Episc. & conf.
Epist.Ecce sacerdos magnus, cuius locus per capita.Eccli.44.& 45.sparsim colliges: nempe,Placuit Deo, Eccli.45.nu. 16.Inuentus est iustus,nu.17.Non est inuentus.nu.20.Ideo iureiurando.nu.22. Benedictionem,nu.25.Magnificauit eũ, Eccli.45.nu.2.Statuit ei.nu.8. Fungi sacerdotio.num.19. sinus in odorem suauitatis num.20. 499.& 500
Euang. Homo quidam peregre proficiscens Mat.25.nu.14. usque ad num.24. Accedens autem 26
s. Francisci confes.
Epist.Mihi autem absit gloriari, Gal.6.nu. 14.usque ad finem capitis. 157
Euang. Confiteor tibi pater,Mat.11.nu.25. usque ad finem capitis 13
s.Marci Papę, & confes.
Epist. Plures facti sunt sacerdotes.Heb.7.nu. 23.usque ad num.28.Lex enim. 175
Euang.Vigilate,quia nescitis qua hora.Mat. 24.nu.42.usque ad nu.49.Si autem 26
ss.Dionysij,Rustici,& Eleuterij.
Epist.Stans Paulus in medio Areopag.Act. 17.nu.22.usque ad finem capitis 126
Euang. Descendens Iesu de monte. Luc.6. nu.17.usque ad nu.24.Secundum hæc faciebant 63
s. Calisti Papæ, & mart.
Epist.Omnis Pontifex ex hominibus Heb.5.

nu.1.usque ad nu.5.Sic & Christus 174
Euang.Si quis uenit ad me. Luc.14.nu.26. usque ad nu.34. Bonum est. 75

S.Lucæ Euangelistæ.

Epist.Gratias ago Deo, qui dedit eandem. 2.Cor.8.nu.16.usque ad finem 153
Euang. Designauit Dominus, & alios septuagintaduos, Luc.10.nu.1.usq; ad nu. 12.Dico uobis 71

S.Hilarionis Abbatis.

Epist. Dilectus Deo, & hominibus. Eccli 45.nu.1.usque ad nu.6.docere Iacob 499
Euang.Ecce nos reliquimus omnia, Mat.19. nu.27.usque ad nu.30. Multi autem 20

SS.mar. Chrisanti & Darię.

Epist. Iustorũ animæ in manu Dei, Sap.3. nu.1.usque ad num.9. Qui confidunt 469
Euang.Cum audieritis prælia.Luc.21.nu.9 usque ad nu.19.Cum autem uideritis. 81

S. Euaristi Papæ, & mart.

Epist.Beatus uir qui suffert.Iac.1.nu.12.usque ad nu.19.Scitis fratres, 179
Euang. *Si quis uenit ad me. Luc.14 nu.26. usque ad nume.34.bonum est.* 75

Vigilia SS.Simonis & Iudæ Apostolor.

Epist.Spectaculum facti sumus, 1.Corinth. 4.num.9. usque ad num. 15. Nam si decem 143
Euang. *Ego sum uitis uera, & Pater, Iohan. 15.nu.1.usque ad num.8. quem cum non uideritis* 106

In festo Apostolorum Simonis & Iudę.

Epist. Unicuique nostrum data est gratia. Ephes. 4.nume.7. usque ad nume. 14. ut iam 159
Euang. Hæc mando uobis. Iohan. 15. nume. 17. usque ad nume. 26. Cum autem uenerit. 106

In vigilia omnium Sanctorum.

Epist. *Ecce ego Iohannes uidi in medio throni Apoc.5.num.6. usque ad num.13. & omnem* 192
Euang. Descendens Iesus de monte, Luc.6. nu.17.usque ad num.24. Secundum hæc faciebant 63

FESTA NOVEMBRIS.

In festo omnium Sanctorum.

Epist. *Ecce, ego Iohannes uidi alterum Angelum. Apoc.7.num.2.usque ad num.13. Et respondit* 193
Euang. Videns Iesus turbas ascendit in montem, Mat.5.num.1.usque ad num.12. Sic enim 6

Commemoratio omn. fidel. Defunct.

Quære in Epistolis, & Euang. uotiuis in fine huius Indicis per ordinem.

In oct.omnium Sanctorum.

Dicitur sicut in Die, ut sup.

In Dedicatione Basilicæ Saluatoris.

Epist. Vidi ciuitatem Sanctam Ieruſalem. Apoc.21.nu.2.usque ad num.5. Et dixit mihi 198
Euãg. *Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Luc.19.nu.1.usq; ad nu.10. uenit.* 79

SS.mar Tryphon.Respicij & Nimphę.

Epist.Nõ sunt cõdignæ passiones. Rom.8.nu. 18.usq; ad nu.24. Spe enim facti. 138
Euang. *Attendite a fermento Pharisæorum. Luc.12.nu.1.usq; ad nu.10. Et omnes.* 73

S.Martini episc. & confes.

Epist. Ecce *sacerdos magnus, cuius loca per cap. Eccli 44.& 45.sparsim colliges: nempe, Placuit Deo, Eccli.44.nu.16. inuentus est iustus, nu.17. Non est inuentus, nu. 20.Ideo iureiurando. nu.23. Benedictionẽ.nu.25. Magnificauit eũ. Eccli.45. nu. 2.Statuit ei, num.3. Fungi sacerdotio. nume.19. finis. In odorem suauitatis, nume.20.* 499.& 500
Euang. *Nemo accendit lucernam. Luc.11. nu.33.usque ad nu.37. Et cum* 72

S.Martini Papæ & mart.

Epist. *Benedictus Deus, & Pater Domini nostri* Iesv Christi. *1.Cor.1.nu.3. usque ad nu.8.Non enim* 150
Euang.Si quis uult uenire post me Mat.16. nu.24. usq; ad nu.28. Amen dico. 18

S.Gregorij Thaumaturg. episcopi, & confes.

Epist. Ecce *sacerdos magnus, cuius loca per*

ea. Eccli.44. & 45. sparsim colliges: nempe, Placuit Deo Eccli.44.nu.16. Inuentus est iustus.nu. 18. Non est inuentus nu.20.Ideo, iureiurando, nu.22. Benedictionē nu.25. Magnificauit eū Eccli.45. nu.2. Statuit ei, nu.8. Fungi sacerdotio. nu.19. Finis, In odorem suauitatis. nu-E me.20. 499 & 500

uang. Habete fidem Dei Mar.11.nu.22. vsque ad nu.25. Et eum 47

In dedicatione Basilicæ Apostolorum Petri, & Pauli.

Epist. Vidi ciuitatē sanctam Ierusalē Apoc. 21.nu.2.vsq; ad nu.5. Et dixit mihi 198

Euāg. Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Luc.19.nu.1.vsq;ad nu.10.venit enim 79

S. Pontiani martyris.

Epist. Beatus uir qui suffert. Iac.1.num.12. vsque ad nu.16. Scitis fratres 179

Euang. Si quis uenit ad me. Luc.14. nu.26. vsque ad nu.35. Bonum est 75

S. Ceciliæ virg. & marty.

Epist. Domine Deus meus, exaltasti. Eccli.51 nu.13.usque ad nu.18. Cum adhuc 502

Euang. Simile est Regnum Cœlorum decem uirginibus Matt.25. nu.1. vsque ad nu. 24. Sicut enim 26

In festo S. Clementis Papæ & marty.

Epist. Imitatores mei estote Phil.3.nu.17.vsq; ad cap.4.nu.4. Gaudete in Domino 162

Euang. Vigilate quia nescitis qua hora. Mat. 24.nu.42.usq; ad nu.48. Si autem 26

S. Gryfogoni marty.

Epist. Iustum deduxit Dominus per uias rectas Sapien.10. nu.10. usque ad nu.15. Hæc populum 472

Euang. Nolite arbitrari, quia uenerim. Mat. 10.nu.34.vsque ad finem capitis 12

S. Catherinæ virg.

Epist. Confitebor tibi Domine rex Eccli.51 nu.1.usque ad nu.13. exaltasti super 502

Euā. simile est Regnū cœlorū decē uirginibus. Mat.25.nu.1.vsq;ad nu.14. Sicut enim 26

S. Petri Alexandrini.

Epist. Beatus uir qui suffert tentationē. Iac.1. nu.12.usque ad nu.19. Scitis fratres 179

Euang. Si quis uenit ad me. Luc.14. nu.26. vsque ad nu.34. Bonum est 75

COMMVNE SANCTORVM.

In vigilia vnius Apostoli.

EPISTOLA. Benedictio Domini super caput iusti. Eccli.44. nu.25.& 45.vsque ad nu.10. & coronauit 499

Euang. Hoc est præceptum meum. Iohan.15. nume.12.usque ad nume.17. Hæc mando uobis 106

VNIVS. MART. PONT. Commune.

Epist. Beatus uir qui suffert. Iacob.1.nu. 12.vsq; ad nu.19. Scitis fratres 179

Euang. Siquis uenit ad me. Luc.14. nu.26. vsque ad nu.34. Bonum est 75

Item. Alia Epist. Benedictus Deus, et pater Domini nostri. 2. Corint.1.nu.3. usque ad nu.8. Non enim 150

Euang. Siquis uult uenire post me. Mat.16. nu.24.usque ad nu.28. Amen dico 18

VNIVS MART. NON PON. Commune.

Epist. Iustum deduxit Dominus per uias rectas, Sapien.10.nu.10.usque ad num. 15. Hæc populum 472

Euang. Nolite arbitrari, quia uenerim. Mat. 10.nu.34.usque ad finem capitis 12

Item Alia Epist. Memor esto. 2. Tim.2.nu. 8.vsque ad nu.12.& cap.3.nu.10.usque ad nu.13. Multi autem 170

Euang. Nihil opertum quod non reueletur. Matt.10.nu.26.usque ad nu.34. Nolite arbitrari 12

Aliæ in communi unius marty.

Epist. Omne gaudium. Iac.1.nu.2. usque ad nu.13. Nemo cum tentatur 179

Item alia. Communicantes Christi passioni-

bus,

bus,1.Pet.4.nu.13.vsq; ad finẽ cap.183
Euang. Amen amen dico uobis, Nisi granum frumenti. Iohan.12.nu.24.usque ad nu.27. Nunc anima 103

VNIVS MARTYRIS
Commune tempore Paschali.

Epist.Stabunt iusti in magna constantia, Sap.5.nu.1.usque ad nu.6. Ergo errauimus 470
Vel alia Epist. Memor esto.2.Tim.2.nu.8. vsque ad nu.12.& a cap.3.nu.10. usque ad nu.13. Multi autem 170
Euang. Ego sum uitis uera,& Pater. Ioh.15. nu.1.usq; ad nu.8. In hoc clarificatus 106

PLVRIVM MARTYRVM
Commune tempore Paschali.

Epist.Benedictus Deus, & Pater Domini. 1.Pet.1.nu.3.usque ad nu.8. Quem cum non uideritis 181
Euang. Ego sum uitis,& uos palmites Iohã. 15.nu.5.vsque ad nu.12. Hoc est præceptum 106
Alia Epist. Post hæc ego Iohannes audiui Apo. 19.nu.1.usq; ad nu.10. Et cecidi 197
Euã. Amẽ amẽ dico uobis quia plorabitis. Ioh. 16.nu.20.vsq; ad nu.23. Et in illo 107

Commune plurium marryrum, Extra tempus Paschale.

Epist. Iustorum animæ in manu Dei. Sap.3. nu.1.usque ad nu.9. Qui confidunt 469
Euang. cum audieritis prælia. Luc.21.nu.9. vsque ad nu.19. Cum autem uideritis 81
Alia Epist. Iusti autẽ in perpetuũ uiuẽt. Sap. 5.nu.16.usq; ad nu.21. Acuet autẽ 470
Euãg. Descẽdẽs Iesus de mõte. Luc.5.nu.17. usq; ad nu.24. Secũdũ hæc faciebant 63
Alia Epist. Rememoramini pristinos dies. Heb.10.nu.32.vsque ad nu.39. Quòd si subtraxerint 177
Euang. Sedente Iesu super montem Oliueti. Mat.24.nu.3. usque ad nu.14. Et prædicabitur 25
Alia Epist. Reddidit Deus iustis mercedẽ Sap.10.nu.17.vsque ad nu.21. Quoniã sapientia 472
Item Epist. Iustificati ex fide. Rom.5.nu.1. vsque ad nu.6. Vt quid 136
Item Epist. Non sunt condignæ passiones. Ro.8 nu.18.usq; ad nu.14. Spẽ facti 138
Item Epist. Exibeamus nosmetipsos.2.Cor.6 nu.4.usque ad nu.11 Os nostrum 152
Item Epist. Sancti per fidem uicerunt regna Heb.11.nu.33.usque ad nu.40. Non acceperunt 178
Item Epist. Respondit unus de senioribus, & dixit mihi. Apoc.7.nu.13.usque ad finem capitis 193
Euang. Vidẽs Iesus turbas, ascẽdit in montẽ. Mat.5.nu.1.usq; ad nu.12. Sic enim 6
Euang. Confiteor tibi Pater Mat.11.nu.25. vsque ad finem capitis 841
Euang. Væ uobis, qui ædificatis. Luc.11.nu. 47.usque ad nu.52. Væ uobis 73
Euang. Qui uos audit, me audit. Luc.10.nu. 16.usque ad nu.21. In ipsa hora 71
Euang. Attẽdite a fermẽto Phariseorũ. Luc. 12.nu.1. usque ad nu.12. Et omnis 73

CONFESSORVM PONTIF.
Commune.

Epist. Ecce sacerdos magnus, cuius loca per cap. Eccli.44 et 45. Sparsim colliges: nẽpe Placuit Deo. Eccli.43.nu.16. Inuentus est iustus, nu.17. Nõ est inuentus, nu.20. Ideo iureiurando, nu.22. Benedictionẽ, nu. 25. Magnificauit eum, Eccli.45 num.2. Statuit ei nu.8. Fungi sacerdotio num.19. finis In odorẽ suauitatis, nu.20. 499 & 500
Euang. Homo quidã peregre proficiscẽs, Mat. 25.nu.14.usq; ad nu 24. Accedens 26
Alia Epist. Plures facti sunt sacerdot. Heb. 7.nu.23.vsq; ad nu.28. Lex enim 175
Euang. Vigilate quia nescitis qua hora Mat. 24.nu.42.usque ad nu.48. Si autem 26
Item Alia Epist. Omnis pontifex ex hominibus Heb.5.nu.1. usque ad nume. 5. Sic & Christus 174
Item Epist. Mementote præpositorum uestrorum Heb.13.nu.7.usque ad nume.18. Vt cum gaudio 179
Euang. Nemo accendit Lucernam. Luc.11.

*nu.*33.*vsque ad num.*37.*Et cum.* 72
*Euang.Videte vigilate,& orate, Marc.*13.
*num.*33.*vsque ad finem capitis.* 49

DOCTORVM Commune.

*Epist.Testificor coram Deo,& Christo.*2.
*Tim.*4.*num.*1.*vsque ad num.*9.*Festina ad me.* 171
*Euang.Vos estis sal terræ, Matt.*5.*num.*13.
*vsque ad num.*20.*Dico enim.* 7
*Alia.Epist.Iustus cor suũ tradet. Eccli.*39.*nu.*
6.*vsque ad nu.*15.*Si permanserit.* 496

CONFESSORVM NON PONT. Commune.

*Epist.Beatus vir, qui inuentus. Eccli.*31.
*nu.*8.*vsq; ad nu.*13.*Supra mensã.*492
*Euang. Sint lumbi uestri præcincti, Luc.*12.
*nu.*35.*vsque ad nu.*41.*Ait autem.* 73
*Itẽ alia Epist.Spectaculũ facti sumus.*1.*Cor.*
4.*nu.*9.*vsq; ad nu.*15.*Nãsi decem.* 143
*Euang.Nolite timere pusillus grex, Luc.*12.
nu 32.*vsque ad nu* 35.*Sint lumbi.* 73
Itẽ alia Epist. Quæ mihi fuerunt lucra.Phil.
3.*nu.*7.*vsq; ad nu.*13.*Fratres ego.* 162
*Euãg.Homo quidã nobilis abijt,Luc.*19.*nu.*
12.*vsque ad nu.*27.*Veruntamen.* 79

ABBATVM COMMVNE.

Epist.Dilectus Deo,& hominibus Eccli.
45.*nu.*1.*vsq; ad nu.*6.*Docere Iacob.*499
*Euãg.Ecce nos reliquimus omnia, Matt.*19.
*nu.*27.*vsq; ad nu.*30.*Multi autem.* 20

VIRG. ET MARTIRVM Commune.

*Epist. Cõfitebor tibi Dñe rex.Eccli.*51.
*nu.*1.*vsq; ad nu.*13.*Exaltasti.sup.* 502
*Euang. Simile est regnũ cœlorum decem virginibus, Mat.*25.*nu.*1.*vsque ad num.*14.
Sicut enim. 26
Alia Epist. Dñe Deus meus exaltasti.Eccli.
51.*nu.*13.*vsq; ad nu.*18.*Cum adhuc.*502
*Euang.Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito, Mat.*13.*num.*44.*vsque ad nu.*
53.*& factum est.* 16
*Alia Epist. Qui gloriatur, in Domino.*2.*Cor.*10
*nu.*17.*vsq; ad cap.*11.*nu.*3.*Timeo autẽ.*153
Euang: Simile est regnum cœlorum decẽ virginibus ut supra. 26
*Alia Epist. De virginibus præceptum Domini non habeo.*1.*Cor.*7.*num.*25.*usq; ad*
*num.*34.*Quæ autem nupta.* 145
*euang.Simile est regnum cœlorum thesauro, ut supra, Matt.*13.*nu.*44.*vsque* 53. 16

Pro una martyre, non Virgine.

*epist.Confitebor tibi Domine rex.Eccli.*51.*nu.*
1.*vsque ad nu.*13.*Exaltasti super.* 502
euang.Simile est regnum cœlorum thesauro, vt supra. 16

Pro nec Virg. nec mart.

*epist.Mulierem fortem.Prou.*31.*nu.*10.*vsque ad finem capitis.* 459
euang.Simile est regnum cœlorum thesauro, vt supra.
Alia Epist.Viduas honora, 1.*Tim.*5.*nu.*2.
vsq; ad nu 11.*Adolescentiores autem.*169

DEDICATIONIS ECCLESIAE. Commune.

Epist.Vidi ciuitatem sanctam Ierusalẽ.
*Apoc.*21.*nu.*2.*vsque ad num.*5.*Et dixit mihi.* 198
*euang.Ingressus Iesus perambulabat Iericho, Luc.*19.*num.*1.*vsque ad num.* 10.*Venit enim.* 79

VOTIVA SANCTAE Trinitatis.

*Epist.Gaudete perfecti estote.*2.*Cor.*13.
*nu.*11.*vsque ad finem capitis.* 155
*euang. Cum venerit Paraclitus. Ioh.*15.*nu.*
26.*vsque ad cap.*26.*num.*4.*Hæc autem uobis ab initio.* 106

Votiua de Angelis.

*epist. Audiui uocem angelorum. Apoc.*5.*nu.*
11.*vsque ad finem capitis.* 192
*euang.Vidit Iesus Nathanael.Ioh.*1.*nu* 47.
vsque ad finem capitis. 89

Votiua de Apostolis.

epist.Per manus Apostolorum fiebant. Act.
5.*num.*12.*vsque ad num.*17.*Exurgens autem.* 116
*euang.Ecce nos reliquimus omnia, Matt.*19.
*num.*27.*vsque ad num.*30.*Multi autem erunt.* 20

Votiua de Spiritu Sancto.

Epist.Cum audissent Apostoli qui erant Ie-

rosolymis. Act.8.nu.14.vsque ad num.18 Cum vidisset 119
Euang. *Siquis diligit me, sermonē. Iohan.14. nu.23.vsque ad nu 41.Surgite* 106

Votiua de Sancta Cruce.

Epist.Christus factus est pro nobis obediens. Phili.2.nu.8.vsque ad nu.12.Itaq; 161
Euang. *Assumpsit Iesus duodecim discipulos. Matth.20.nu.17.vsque ad nume.20. Tunc accessit* 21

Votiua de Pasſione Domini.

Epist. Effundam super domū Dauid Zach. 12.nu.10.vsque ad cap.14.nu.7.& conuertam manum 646
Euang. *Sciens Iesus, quia iam omnia consummata sunt. Iohan.19.nu.28. usque ad nu. 35.Et ille* 110

IN MISSIS VOTIVIS de Sancta Maria.

Ab Aduentu vſque ad Natiuitatem.

Epist. Pete tibi signum a Domino Isa.7. nu.11.vsq; ad nu.16.Qui antequā 506
Euang. *Missus est Angelus. Luc.1.nu.26. vsque ad nu.49. Et discessit* 55

A Natiuitate vſque ad Purificationem.

Epist. Apparuit benignitas et humanitas. Tit. 3.nu.4.vsque ad nu.8. Fidelis sermo 172
Euang. *Pastores loquebātur ad inuicē. Luc.2. nu.15.vsque ad nu.21.Et postquam* 57

A Purificatione vſque ad Paſcha.

Epist. Ab initio, et ante secula. Eccli.24. nu. 14.vsque ad nu.17.Quasi cedrus 489
Euang. *Loquente Iesu ad turbas. Luc.11.nu. 27.vsque ad nu.29.Turbis autem* 72

A Paſcha vſque ad Pentecoſten.

Epist. Ab initio, & ante secula. Eccli.24.nu 14.vsque ad nu.17.Quasi cedrus 489
Euang. *Stabant autem iuxta Crucem. Ioh.19 nu.25.vsque ad nu.28. Postea sciens* 110

A Pentecoſte vſque ad Aduentum.

Epist. Ab initio et ante secula. Eccli.24.nu. 14.usque ad nu. 17. Quasi cedrus 489
Euang. *Loquete Iesu ad turbas. Luc.11.numer.27.vsque ad numer.29. Turbis autem* 72

Pro quacunque necesſitate Votiua.

Epist. Si iniquitates nostræ. Iere.14.nu.7.vsque ad nu.10. Hæc dicit dominus 542
Euang. Habete fidem Dei. Mar.11.nu.22. vsque ad nu.25. Et cum 47

Pro peccatis Votiua.

Epist. Condelector legi Dei. Rom.7.num.22. vsque ad nu.25. Igitur ego 137
Euang. Petite & dabitur nobis. Luc.11.nu. 9.usque ad nu.14. Et erat 72

Pro eligendo Pontifice.

Epist. *Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ. Heb.4.nu.16. usque ad cap.5.nu. 8. Et quidem* 174
Euang. Si diligitis me mādata mea seruate. Ioh.14.nu.15.vsq; ad nu.20. In illo 105

Ad tollendum ſchiſma, uel pro quacunque neceſsitate.

Epist. Obsecro uos, ut digne Ephe.4.nu.1.vsque ad nu.22. Deponite 159
Euang. *Subleuatis Iesus oculis In cœlum dixit: Pater Iohan.17 nu.1.vsque num.23. & cognoscat* 107

Contra paganos.

Epist. *Orauit Mardochæus ad Dominum, dicens: Domine Deus. Esth.13.nu.8.usq; ad nume.18. Omnis quoque* 377
Euang. Quis vestrum habebit, Luc.11.num. 5.vsque ad nu.14. Et erat eiiciens 72

Votiua pro tempore belli.

Epist. *Accesserūt omnes principes bellatorum. Iere.42.nu.1.usq; ad nu.13. Si antē* 160
Euāg. *Accesserūt ad Iesū discipuli secreto dicentes: Dic nobis. Mat.24 nu.1. usque ad nume.8.* 25

Votiua pro pace.

Epist. *Orationē faciebāt sacerdotes. 2. Mach. 1.nu.23.usque ad nu.24. & nu.2.usque ad nunc.6. Et nunc* 167
Euang. *Cum sero esset die illo. Ioh.20.nu.19. usque ad nu.24. Thomas autem* 111

Votiua pro vitanda mortalitate.

Epist. *Immisit Dominus pestilentiam. 2. Reg. 24.nu.15.usque ad finem capitis* 217
Euang. *Surgens Iesus de synagoga, Luc.4.*

nume.38. vsque ad finem capitis 61

Votiua pro infirmis.

Epist. Tristatur aliquis uestrum Iacob.5.nu.13. usque ad nu.6. Multum enim 181

Euang. Cũ introisset Iesus Capharnaũ, Mat.8.nu.5. vsq; ad nu.14. Et cũ ueni isset 9

Votiua pro sponso & sponsa.

Epist. Mulieres uiris suis subdita Ephes.5.nu 22. vsque ad finem capitis 160

Euang. Accesserũt ad Iesum Pharisæi. Matt.19.nu.3. usque ad nu.7. Dicunt illi 20

PRO DEFVNCTIS.

Epist. Ecce mysterium uobis dico. 1. Cor.15.nu.51. vsque ad nu.58. Itaque 149

Euang. Amen amen dico uobis, quia uenit hora, Iohan.5.num.25. usque ad num.30. Non possum 94

In depositione defuncti.

Alia Epist. Nolumus uos ignorare de dormientibus. 1. Thes.4.nu.13. vsque ad finem capitis 166

Euang. Dixit Martha ad Iesum: Domine si fuisses. Iohan.11.nu.21. vsque ad nu.28. Et cum 101

In Anniuersario defunctorum.

Alia Epist. Vir fortissimus Iudas.2.Mach.12.nu.42. usque ad finem capitis 677

Euang. Omne quod dat mihi Pater. Iohan.6.nu.37. vsq; ad nu.40. Hæc est autem 96

In quotidianis defunctorum.

Epist. Audiui uocem de cœlo. Apoc.14.nu.13. usque ad nu.14. Et uidi 196

Euang. Ego sum panis uiuus. Ioh.6.num.51. vsque ad nume.55. Caro enim 96

FINIS.

VENETIIS, APVD IOLITOS
M. D. LXXXVIII.

APPROBATIO.

BIBLIA hæc Sacra Venetijs a Iolitis cum Indice Biblico imprimenda, reliquorum omnium quæ adhuc edita sunt, maxime emendata, atque incorrupta esse censeo.

Ego Fr. Angelus Fauentinus Inquisitor Venetiarum.
Ego Paulus Comitolus Theologus Societatis IESV *idem censeo.*
Ego Io. Dominicus Bonacorsius Theol. Societ. IESV *idem plene iudico.*
Ego Laurentius Massa Secretarius idem censeo.

Digitized by Google